

CALIFORNIA
THEOLOGICAL

BAPTIST
SEMINARY

Covina California

PRESENTED BY _____

44007 R220.5958 B582Ju 1960

FOR REFERENCE ONLY

FOR REFERENCE ONLY

LIBRARY
CALIFORNIA BAPTIST THEOLOGICAL SEMINARY
Seminary Knolls
Davis, California

THE

HOLY BIBLE,

CONTAINING THE

OLD AND NEW TESTAMENTS:

TRANSLATED INTO THE BURMESE,

FROM

THE ORIGINAL TONGUES.

ဟေဠြ။ဟေလသပါဠိတော်၌မြမ္မာဘာသာအားဖြင့်ဆရာယုဒသန်

အနက်ပြန်၍ပုံနှိတ်သော

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းနှင့် ဓမ္မသစ်ကျမ်း

တည်းဟူသော

ထာဝရဘုရား၏

သမ္မာကျမ်း။

2^d EDITION.—5000.

MAULMAIN:

PRINTED AT THE AMERICAN BAPTIST MISSION PRESS; FOR THE
AMERICAN AND FOREIGN BIBLE SOCIETY, AND THE
AMERICAN BAPTIST BOARD OF FOREIGN MISSIONS.

1840.

မေတ္တဟောင်းကျပ် ၃၉ ကျပ်တို့၏အမည်နာမများ။

ကန္တာဦးကျပ်။	က	၁	ဒေသနာကျပ်။	ဒေ	၆၂၄
ထွက်မြောက်ရာကျပ်။	ထွ	၁၉	ရှောလမုန်သီချင်း။	သီ	၆၃၃
ဝတ်ပြုရာကျပ်။	ဝတ်	၁၀၃	ဟေရှာယအနာဂတ္တိကျပ်။	ဟေရှာ	၆၃၈
တောနေရာကျပ်။	တော	၁၃၂	ယေရမိအနာဂတ္တိကျပ်။	ယေ	၆၆၅
တရားဟောရာကျပ်။	တရား	၁၇၆	ယေရမိမြည်တပ်စကား။	မြည်	၇၁၇
ယောရှုမှတ်စာ။	ယောရှု	၂၁၅	ယေဇကျေလအနာဂတ္တိကျပ်။	ယေဇ	၇၆၃
တရားသူကြီးမှတ်စာ။	သူကြီး	၂၄၀	ခံယေလအနာဂတ္တိကျပ်။	ခံ	၈၁၅
ရသဝတ္ထု။	ရ	၂၆၅	ဟောရှေအနာဂတ္တိကျပ်။	ဟော	၈၃၂
မေတ္တရာဇဝင်ပဌမစောင်။	၁ ရာ	၂၆၆	ယောလအနာဂတ္တိကျပ်။	ယောလ	၈၄၁
မေတ္တရာဇဝင်ဒုတိယစောင်။	၂ ရာ	၃၀၃	အာရုတ်အနာဂတ္တိကျပ်။	အာ	၈၄၃
မေတ္တရာဇဝင်တတိယစောင်။	၃ ရာ	၃၃၂	ဩဗဒိအနာဂတ္တိကျပ်။	ဩ	၈၅၀
မေတ္တရာဇဝင်စတုတ္ထစောင်။	၄ ရာ	၃၆၅	ယောနဝတ္ထု။	ယောန	၈၅၁
ရာဇဝင်ချုပ်ပဌမစောင်။	၅ ရာ	၃၆၅	မိက္ခာအနာဂတ္တိကျပ်။	မိ	၈၅၃
ရာဇဝင်ချုပ်ဒုတိယစောင်။	၆ ရာ	၄၂၃	နာဟုံအနာဂတ္တိကျပ်။	နာ	၈၅၈
ဇေရုမှတ်စာ။	ဇေ	၄၅၆	ဟဗက္ကုတ်အနာဂတ္တိကျပ်။	ဟဗ	၈၆၀
နေဟမိမှတ်စာ။	နေ	၄၇၀	ဇေဗနီအနာဂတ္တိကျပ်။	ဇေ	၈၆၃
သေတာဝတ္ထု။	သေ	၄၈၅	ဟဠဲအနာဂတ္တိကျပ်။	ဟဠဲ	၈၆၅
ယောဘဝတ္ထု။	ယောဘ	၄၉၃	ဇာခရိအနာဂတ္တိကျပ်။	ဇာ	၈၆၇
ဆာလံကျပ်။	ဆာ	၅၂၁	မာလိအနာဂတ္တိကျပ်။	မာလ	၈၇၇
သုတ္တံကျပ်။	သု	၅၆၆			

ကမ္ဘာဦးကျပ်။

၁ အစအပြီး၌ဘုရားသခင်သည်ကောင်းကင်ကိုဝင်မြေ
၂ ကြီးကိုဝင် ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ မြေကြီးသည် အဆင်း
သဏ္ဌာန်မရှိ။ လွတ်လပ်လဟာဖြစ်၏။ နက်နဲရာအရပ်ကို
မှောင်မိုက် ဖုံးလွှမ်း၍ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည်
ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်မှာကျိန်းဝပ်တော်မူ၏။

၃ ဘုရားသခင်ကလည်းအလင်းဖြစ်စေဟုအမိန့်တော်
၄ ရှိ၍ အလင်းဖြစ် လေ၏။ ထိုအလင်းကောင်းသည်ကို
ဘုရားသခင်မြင်၍ အလင်းနှင့်မှောင်မိုက်ကိုပိုင်းချားခွဲ
၅ ထားတော်မူ၏။ အလင်းကို နေဟူသော အမည်ဖြင့်ဝင်
မှောင်မိုက်ကို ညည့်ဟူသော အမည်ဖြင့်ဝင်ခေါ်ဝေါ်
သမုတ်တော်မူ၍ ညဦးနှင့်နံနက်သည်ပဌမနေ့ရက်ဖြစ်
လေ၏။

၆ တဖန် ဘုရားသခင်က ရေအလယ်၌ မိလိန်းမျက်
နှာကျက် ဖြစ်စေ။ ရေနှင့်ရေချင်းချားနားစေဟုအမိန့်
၇ တော်ရှိသဖြင့် မိလိန်းမျက်နှာကျက်ကိုဘုရားသခင်ဖန်
ဆင်းတော်မူ၍ မိလိန်းမျက်နှာကျက် အောက်၌ရှိသော
ရေနှင့်မိလိန်းမျက်နှာကျက်အပေါ်၌ရှိသောရေကိုပိုင်း
၈ ချားတော်မူသည် အတိုင်းဖြစ်လေ၏။ မိလိန်းမျက်နှာ
ကျက်ကိုလည်း မိလိန်းကောင်းကင်ဟူသောအမည်ဖြင့်
ဘုရားသခင် ခေါ်ဝေါ်သမုတ်တော်မူ၍ ညဦးနှင့်နံနက်
သည်ဒုတိယနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။

၉ တဖန် ဘုရားသခင်က မိလိန်းကောင်းကင်အောက်၌
ရှိသောရေစုဝေးစေ။ ကုန်းပေါ်စေဟုအမိန့်တော်ရှိသည့်
၁၀ အတိုင်းဖြစ် လေ၏။ ကုန်းကိုမြေဟူသော အမည်ဖြင့်
ဝင်ရေစုဝေးရာကိုပင်လယ်ဟူသောအမည်ဖြင့်ဝင်ဘုရား
သခင်ခေါ်ဝေါ်သမုတ်တော်မူ၍ ထိုအမှုအရာကောင်း
သည်ကိုဘုရားသခင်မြင်တော်မူ၏။

၁၁ တဖန် ဘုရားသခင်က မြေသည်မျက်ပင်ကိုဝင်စပါး
သီးကိုဖြစ်စေသောစပါးပင်ကိုဝင်မြေပေါ်မှာမျိုးစေ့ပါ
လျက်သစ်သီးမျိုးကိုဖြစ်စေသောသစ်ပင်ကိုဝင်ပေါက်

၁၂ စေဟုအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်းဖြစ်လေ၏။ မြေသည်
မျက်ပင်ကိုဝင်စပါးသီးမျိုးကို ဖြစ်စေသောစပါးပင်ကို
ဝင်မိမိ၌မျိုးစေ့ပါလျက်သစ်သီးမျိုးကို ဖြစ်စေသော
သစ်ပင်ကိုဝင်ပေါက်စေ၏။ ထိုအမှုအရာကောင်းသည်
၁၃ ကိုဘုရားသခင်မြင်တော်မူ၍ ညဦးနှင့်နံနက်သည်
တတိယနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။

၁၄ တဖန် ဘုရားသခင်က နေနှင့်ညည့်ကိုပိုင်းချားစေ
ခြင်းငှါမိလိန်းကောင်းကင်မျက်နှာကျက်၌အလင်းအိမ်
တည်စေ။ နိမိတ်လက္ခဏာ။ ချိန်းချက်သောအချိန်။ နေ့ရက်
၁၅ အပိုင်းအချား။ နှစ်အပိုင်းအချားကို ဖြစ်စေ။ မိလိန်း
ကောင်းကင်မျက်နှာကျက်၌တည်၍ မြေကြီးလင်းစရာ
အလင်းအိမ် ဖြစ်စေဟုအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်းဖြစ်
၁၆ လေ၏။ ထိုသို့ဘုရားသခင်သည်အလင်းအိမ်ကြီးနှစ်

လုံးတည်းဟူသော။ နေ့ကိုအုပ်စိုးရသော အကြီးတလုံး။
ညည့်ကိုအုပ်စိုးရသော အငယ်တလုံးနှင့်တကွကြယ်
၁၇ များထို့ထိုဖန်ဆင်းတော်မူပြီးလျှင် မြေကြီး၌လင်းစေ
၁၈ ခြင်းငှါဝင်နေနှင့်ညည့်ကိုအုပ်စိုး၍ အလင်းနှင့်မှောင်
မိုက်ကိုပိုင်းချားစေခြင်းငှါဝင်မိလိန်းကောင်းကင်မျက်
နှာကျက်၌ဘုရားသခင်ထားတော်မူ၏။ ထိုအမှုအရာ
၁၉ ကောင်းသည်ကိုဘုရားသခင်မြင်တော်မူ၍ ညဦးနှင့်
နံနက်သည်စတုတ္ထနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။

၂၀ တဖန် ဘုရားသခင်က အသက်ရှင်၍ ထွပ်ရှားတတ်
သောတိရိစ္ဆာန်တို့ကိုရေသည်များပြားစွာမွေးဖွားစေ။
ငှက်ကိုလည်းမြေပေါ်။ မိလိန်းကောင်းကင်မျက်နှာ
၂၁ ကျက်ပြင်ဝယ်ပျံစေဟုအမိန့်တော်ရှိ၏။ ထိုသို့လျှင်
ရေသည်တိရိစ္ဆာန်အမျိုးအလိုက်များပြားစွာမွေးဖွား
၂၂ ခြင်းကြောင့်အသက်ရှင်၍ ထွပ်ရှားတတ်
သောတိရိစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကိုဝင်ပျံတတ်သောငှက်မျိုး
အပေါင်းတို့ကိုဝင်ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်း၍ထိုအမှုအရာ
ကောင်းသည်ကိုမြင်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်ကလည်း

များပြားစွာမွေးဖွားကြလေ့။ ပင်လယ်ရေများကိုပြည့်
စေကြလေ့။ ငှက်တို့လည်းမြေပေါ်၌များပြားစေသတည်း။
၂၃ ဟုထိုတိရိစ္ဆာန်တို့ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူ၍၊ ညဦး
နှင်းနံနက်သည်ပညမနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။
၂၄ တဖန်ဘုရားသခင်ကမြေသည်အသက်ရှင်သော
သတ္တဝါမျိုးတည်းဟူသောသားယဉ်တို့ကို၎င်းတွား
တတ်သောတိရိစ္ဆာန်တို့ကို၎င်းသားရဲမျိုးတို့ကို၎င်းမွေး
၂၅ ဖွားစေဟုအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်းဖြစ်လေ၏။ ထို
သို့ဘုရားသခင်သည်သားရဲမျိုး၊ သားယဉ်မျိုး၊ မြေပေါ်
မှာတွားတတ်သောတိရိစ္ဆာန်မျိုးအပေါင်းတို့ကိုဖန်ဆင်း
၂၆ ၍သို့အမှုအရာကောင်းသည်ကိုပြင်တော်မူ၏။
၂၇ တဖန်ဘုရားသခင်ကငါတို့ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်တညီတ
သဏ္ဌာန်တည်းလူကိုဖန်ဆင်းကြမူ။ သူသည်ပင်လယ်
ငါးတို့ကို၎င်းရဲမျိုးကောင်းကင်ငှက်တို့ကို၎င်းသားယဉ်
တို့ကို၎င်းမြေတပြင်လုံးနှင့်တကွမြေပေါ်မှာတွားတတ်
သောတိရိစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကို၎င်းအုပ်စိုးစေဟုအမိန့်
၂၈ တော်ရှိ၏။ ထိုသို့ဘုရားသခင်သည်မိမိပုံသဏ္ဌာန်နှင့်
အညီလူကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ပုံသဏ္ဌာန်
တော်နှင့်အညီလူပေကျားလူမိမ္မကိုဖန်ဆင်းပြီးလျှင်
၂၉ ၊ အချင်းတို့။ များပြားစွာမွေးဖွားကြလေ့။ မြေကြီး
ကိုပြည့်စေ၍ နိုင်ကြလေ့။ ပင်လယ်ငါးတို့ကို၎င်းရဲမျိုး
ကောင်းကင်ငှက်တို့ကို၎င်းအသက်ရှင်၍မြေပေါ်မှာ
တွားတတ်သောတိရိစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကို၎င်းအုပ်စိုး
၃၀ ကြလေ့ဟုမိန့်တော်မူ၍သူတို့ကိုကောင်းကြီးပေးတော်
မူ၏။
၃၁ ဘုရားသခင်ကလည်းကြည့်ရှုလေ့။ မြေတပြင်လုံး၌
စပါးသီးကိုဖြစ်စေသောစပါးပင်အမျိုးမျိုးတို့ကို၎င်းမျိုး
စေ့ကိုဖြစ်စေသောအသီးနှင့်ပြည့်စုံသောသစ်ပင်အမျိုး
၃၂ မျိုးတို့ကို၎င်းသင်တို့စားစရာဘို့ငါပေး၏။ မြေသား။
ရဲမျိုးကောင်းကင်ငှက်။ အသက်ရှင်၍မြေပေါ်မှာတွား
တတ်သောတိရိစ္ဆာန်မျိုးအပေါင်းတို့စားစရာဘို့မျက်
ပင်အမျိုးမျိုးတို့ကိုငါပေး၏ဟုမိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း
၃၃ ဖြစ်လေ၏။ ဘုရားသခင်သည်မိမိဖန်ဆင်းသမျှသော
အရာတို့ကိုကြည့်ရှုလျှင်အထွန်ကောင်းသည်ကိုမြင်
တော်မူ၍ ညဦးနှင်းနံနက်သည်ဆဌမနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။
၃၄ ထိုသို့ကောင်းကင်မြေကြီးနှင့်တကွခပ်သိမ်းသော
၃၅ တန်ဆာတို့သည်ပြီးစီးလျက်ရှိကြ၏။ ဘုရားသခင်
သည်ဖန်ဆင်းတော်မူသောအမှုကိုဆဌမနေ့၌လက်စ

သတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ဖန်ဆင်းသမျှသောအမှုအရာ
တို့ကိုပြီးစီးပြီးမှသတ္တမနေ့၌ညီဝပ်စွာနေတော်မူ၏။
၃၆ ၊ ထိုသတ္တမနေ့ကိုဘုရားသခင်သည်ကောင်းကြီးပေး
၃၇ ၍သန့်ရှင်းစေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ ဖန်ဆင်းပြု
ပြင်တော်မူသောအမှုအရာအလုံးစုံတို့ကိုပြီးစီး၍ထိုနေ့
၃၈ ၌ညီဝပ်စွာနေတော်မူ၏။
၃၉ ဤအကြောင်းအရာကား။ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်
သည်ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကိုဖန်ဆင်းတော်မူသော
နေ့။ ဖန်ဆင်းရာကာလ၌ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး၏မူလ
၄၀ အလှပဉ္စာပေတည်း။ မြေ၌လယ်ယာပျိုးပင်မပေါက်မီ။
လယ်၌စပါးပင်မကြီးပွားမီ။ အပင်ရှိသမျှတို့ကိုဖန်ဆင်း
တော်မူ၏။ ထိုအခါထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည်
မြေပေါ်၌ရဲမျိုးကိုရွာစေတော်မူသေး။ လယ်လုပ်
၄၁ သောသူလည်းမရှိသေးသည်ဖြစ်၍၊ မြေမှအခိုးအငွေ့
ထွက်သဖြင့်မြေတပြင်လုံးကိုစိုစေလေ၏။
၄၂ ထိုနောက်။ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည်မြေမှန်
ဖြင့်လူကိုဖန်ဆင်း၍သူ၏နာခေါင်းထဲသို့ ဇီဝအသက်
ကိုပူတ်တော်မူလျှင်လူသည်အသက်ရှင်သောသတ္တဝါ
ဖြစ်လေ၏။
၄၃ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည်လည်းအရှေ့မျက်
နှာ ဇောင်အရပ်၌ဥယျာဉ်ကိုဖိုက်ပျိုးပြီးလျှင်ဖန်ဆင်း
၄၄ တော်မူသောလူကိုထိုဥယျာဉ်၌နေရာချတော်မူ၏။ ထို
မြေထဲကအဆင်းထွက်စားဖွယ်ကောင်းသောအပင်အ
မျိုးမျိုးကိုထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ပေါက်စေတော်မူ
၏။ ထိုဥယျာဉ်အလယ်၌အသက်ပင်လည်းရှိ၏။ ကောင်း
မကောင်းကိုထိကျပ်ရာအပင်လည်းရှိ၏။
၄၅ ထိုဥယျာဉ်ကိုစိုစေလိုသောငှါမြစ်တစ်ခုသည်ဇောင်
အရပ်ထဲကစီးထွက်သဖြင့်ဥယျာဉ်ပြင်မှာလေးမြာကွ
၄၆ ၍မြစ်မလေးသွယ်ဖြစ်လေ၏။ ပဌမမြစ်ကား။ ဖိရှန်အ
မည်ရှိ၏။ ထိုမြစ်သည်ရှေ့ရှိသောဟာဝိလပြည်နားတ
၄၇ ရှောက်လုံးကိုစီးသွားလေ၏။ ထိုပြည်မှဖြစ်သောရှေ့
သည်ကောင်းကင်ထွက်၏။ ဗလေသစ်စေးနှင့်ရှာဟ်ကျောက်
၄၈ လည်းရှိ၏။ ဒုတိယမြစ်ကားဂိဟုန်အမည်ရှိ၏။ ထိုမြစ်
၄၉ သည်ကုရှပြည်နားတရှောက်လုံးကိုစီးသွားလေ၏။ တ
တိယမြစ်ကားဟိဒကလအမည်ရှိ၏။ ထိုမြစ်သည်အာ
ရှရီတိုင်းအရှေ့သို့စီးသွားလေ၏။ စတုတ္ထမြစ်ကားဥဖ
ရတ်အမည်ရှိ၏။
၅၀ ထိုအခါထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည်လူကိုယူ၍
ဇောင်ဥယျာဉ်ကိုပြုစုစောင့်နေစေခြင်းငှါထားတော်မူ

၁၆ ၏။ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်ကလည်း ကောင်းမ
 ကောင်းကိုသိကျွမ်းရာအပင်မှတစ်ပါးထိုဥယျာဉ်ရှိသမျှ
 သောအပင်တို့၏အသီးကိုသင်စားရသောအခွင့်ရှိ၏။

၁၇ ၊ ထိုအပင်၏ အသီးကိုကားမစားရ။ စားသောနေ့တွင်
 ကေနီအမှန်သေရမည်ဟုလူကိုပညတ်ထားတော်မူ၏။

၁၈ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ကလည်းယောကျာ်းသည်
 တယောက်တည်းမနေကောင်း။ သူနှင့်တော်သောအ
 ထောက်အမကိုသူတို့ငါလုပ်ပြီးမည်ဟုအကြံရှိတော်မူ
 ၏။

၁၉ ၏။ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည်မြေထိရှိသောအပင်တို့နှင့်
 မိသားစုကောင်းကင်၌ကံအပေါင်းတို့ကိုမြေဖြင့်ဖန်ဆင်း
 တော်မူပြီးလျှင်လူသည်အဘယ်သို့ခေါ်ဝေါ်သမုတ်မည်
 ကိုသိခြင်းငှါ လူရှိရာသို့ဆောင်ခဲ့တော်မူ၏။ လူသည်
 လည်းအသက်ရှင်သောသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကိုခေါ်ဝေါ်

၂၀ သမုတ်သည်အတိုင်းနာမည်အသီးအသီးရှိကြ၏။ ၊ ထို
 သို့လူသည်သားယဉ်အပေါင်းတို့ကို၎င်းမိသားစုကောင်း
 ကင်၌ကံအပေါင်းတို့ကို၎င်းသားရဲအပေါင်းတို့ကို၎င်း
 အမည်ပေး၍မှည့်လေ၏။ သို့သော်လည်းလူနှင့်တော်
 သောအထောက်အမမပေါ်မရှိသေး။

၂၁ ထိုအခါထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည်လူကိုကြီး
 သောအိပ်ခြင်းဖြင့်အိပ်စေတော်မူ၍ သူသည်အိပ်ပြော်
 စည်။ နံရိုးတချောင်းကိုဘုရားသခင်ထုတ်ပြီးလျှင်ထိုအ

၂၂ ရိုးအစားအသားကိုစေ့စပ်စေတော်မူ၏။ ထာဝရအရှင်
 ဘုရားသခင်သည်လူထဲကထုတ်သောနံရိုးဖြင့်လူမိမ္မ
 ကိုနီဆင်း၍ယောကျာ်းရှိရာသို့ဆောင်ခဲ့တော်မူ၏။

၂၃ ၊ လူကလည်းယခု၍သူသည်ငါအရိုးထဲကအရိုးငါအ
 သားထဲကအသားဖြစ်၏။ လူထဲကထုတ်သောကြောင့်

၂၄ သူကိုလူမိမ္မဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သည်ဟုဆိုလေ၏။ ၊ ထို
 အကြောင်းကြောင့်ယောကျာ်းသည်ကိုယ်မိဘကိုစွန့်၍
 ကိုယ်ခင်ပွန်းနှင့်သွားသဖြင့်ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်

၂၅ တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ၊ ထိုသူလင်မ
 ယားနှစ်ဦးတို့သည်အဝတ်မဝတ်ဘဲနေ၍ရှက်ကြောက်
 ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ကြ၏။

၁ ၊ မြေသည်ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူ
 သောမြေထိရှိသောအပင်တို့ထက်လိမ္မာသည်ဖြစ်၍
 မိမ္မအားသင်တို့သည်ဥယျာဉ်ရှိသမျှသောအပင်တို့၏အ
 သီးကိုမစားရဟုကေနီစင်စစ်ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသ

၂ လောဟုမေး၏။ မိမ္မကလည်းငါတို့သည်ဥယျာဉ်ရှိသော
 ၃ အပင်တို့၏အသီးကိုစားရသောအခွင့်ရှိ၏။ ဥယျာဉ်အ

လယ်၌ရှိသောအပင်၏အသီးကိုကားသင်တို့သည်သေ
 ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်းမကိုင်မစားကြနှင့်
 ဟုဘုရားသခင်အမိန့်တော်ရှိသည်ဟုမြေအားဆို၏။

၄ ၊ မြေကလည်းသင်တို့သည် ကေနီအမှန်သေရမည်မ
 ၅ ဟုတ်။ အကြောင်းမူကား။ ထိုအသီးကိုစားသောနေ့၌
 သင်တို့သည်မျက်စိပွင့်လင်း၍ဘုရားသခင်ကဲ့သို့
 ကောင်းမကောင်းကိုသိလျက်ဖြစ်ကြလေတုံသည်ကို

၆ ဘုရားသခင်သိတော်မူသည်ဟုမိမ္မအားဆို၏။ ၊ ထိုအ
 ပင်သည်စားဖွယ်ကောင်းခြင်း။ အဆင်းလည်းထူခြင်း။
 ပညာတိုးပွားစေလိုသောငှါနှစ်သက်ဖွယ်သောအပင်
 ဖြစ်ခြင်းကိုမိမ္မသည်မြင်လျှင်အသီးကိုချစ်စား၏။ မိမိ

၇ ခင်ပွန်းအားလည်းပေး၍သူသည်လည်းစား၏။ ၊ ထိုသူ
 နှစ်ယောက်တို့သည်မျက်စိပွင့်လင်း၍ မိမိတို့နှစ်ဦး
 အချည်းစည်းရှိသည်ကိုသိမြင်လျှင်မိမိတို့ဝတ်ရန်
 တို့တည်ပင်အရွက်တို့ကိုချုပ်စပ်၍ခါးစည်းကိုလုပ်
 ကြ၏။

၈ နေသောအချိန်တွင်ထိုဥယျာဉ်ရှိထာဝရအရှင်ဘုရား
 သခင်ကြွတော်မူသောအခါကိုလူလင်မယားတို့သည်
 ကြားလျှင်အထံတော်မှလွတ်ခြင်းငှါဥယျာဉ်အပင်တို့

၉ တွင်ပုန်းကွယ်လျက်နေကြ၏။ ထာဝရအရှင်ဘုရားသ
 ခင်ကလည်းသင်သည်အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုလူကို

၁၀ ခေါ်တော်မူ၏။ လူကလည်းဥယျာဉ်၌ ကိုယ်တော်၏အ
 သံကိုကုန်တော်ကြားလျှင်အဝတ်အချည်းစည်းရှိသော
 ကြောင့်ကြောက်၍ပုန်းလျက်နေပါသည်ဟုလျှောက်လေ

၁၁ ၏။ ဘုရားသခင်ကလည်းသင်၌ အဝတ်အချည်းစည်း
 ရှိသည်ကိုသင်အားအဘယ်သူပြောသနည်း။ မစားရ
 ဟုငါပညတ်သောအပင်၏အသီးကိုစားပြီးလောဟုမေး

၁၂ တော်မူ၏။ လူကလည်း ကျွန်တော်၌ အပ်ပေးတော်မူ
 သောမိမ္မသည်ထိုအပင်၏အသီးကိုပေး၍ကုန်တော်ဝေး

၁၃ မိပါပြီးဟုလျှောက်လေ၏။ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်
 ကလည်းသင်သည်အဘယ်သို့ပြုပြီးသနည်းဟုမိမ္မအား
 မေးတော်မူလျှင်မိမ္မကမြေသည်ကျွန်တော်မကဲ့သို့စွဲစွဲစား
 ၍ကျွန်တော်မသည်စားမိပါပြီးဟုလျှောက်လေ၏။

၁၄ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည်မြေကိုခေါ်၍သင်
 သည်ဤအမှုကိုပြုသောကြောင့်သားယဉ်။ သားရဲအ
 ပေါင်းတို့ထက်ကျန်ခြင်းကိုခံရ၏။ သင်သည်ဝပ်ဖြင့်

၁၅ သွား၍မြေမှန်ကိုတသက်လုံးစားရမည်။ သင်နှင့်မိမ္မကို
 ၎င်းသင်၏အမျိုးအနွယ်နှင့်မိမ္မ၏အမျိုးအနွယ်ကို၎င်း
 ငါသည်ရန်ညှိုးဖွဲ့စေမည်။ သူသည်သင်၏ခေါင်းကိုကြိတ်

လိမ့်မည် သင်သည်သူ၏ဖခင်နှင့် ကိုကြိုက်သိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ မိမိကိုလည်းသင် နှိုက်ယှက်ဝန်ဆောင်ခြင်းဝေဒနာကို ငါအသွန်များပြားစေပြီး ပင်ပန်းစွာခံနေရကုန်၍သား

၁၇ ဇာတိမည်။ ကိုယ်ခင်စွန်း၏အလိုသို့လိုက်၍ သူ၏အုပ်စိုးခြင်းကိုလည်းခံရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယောက်ျား

၁၈ ကိုလည်းထိုအပင်၏ အသီးကိုမစားရဟုငါပညတ်သော်လည်း သင်သည်မယား၏စကားကိုနားထောင်၍

၁၉ စားမိသောကြောင့်မြေသည်သင်အတွက်ကျိန်ခြင်းကိုခံလျက်ရှိ၏။ မြေ၏အသီးကိုတသက်လုံးပင်ပန်းစွာစားရမည်။ ဆူးပင်အမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်းသင်အဖို့မြေပေါက်စေမည်။ လယ်၌ဖြစ်သောဟင်းသီးဟင်းရွက်တို့

၂၀ ကိုသင်စားရမည်။ သင်ထွက်ရာမြေသို့မပြန်မှီတိုင်အောင်သင်၏မျက်နှာခွေးလွှက်လျက်အစာကိုစားရမည်။ အကြောင်းမူကား သင်သည်မြေမှန်ဖြစ်၍မြေမှန်သို့ပြန်ရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ထိုအခါလူသည်မိမိမယားကိုအသက်ဟုဆိုလိုသောဝေဒနာမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမူကား သူသည်အသက်ရှင်သောသူအပေါင်းတို့၏အမိဖြစ်သတည်း။ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည်လည်းလူလင်

၂၂ မယားတို့သားရေဖြင့်ဝတ်လုံကိုလုပ်၍ဝတ်ခြုံစေတော်မူ၏။

၂၃ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ကလည်းလူသည်ငါတို့တွင်တပါးပါးကဲ့သို့ဖြစ်၍ ကောင်းမကောင်းကိုသိတတ်၏။ ယခုမှသာသင်သည်ထာဝရအသက်ကိုရခြင်းငှါလက်ကိုဆန့်လျက်အသက်ပင်၏ အသီးကိုယူ၍မစား

၂၄ သင့်ဟုမိန့်တော်မူ၍ လူသည်မိမိထွက်သောမြေ၌လုပ်ရမည်အကြောင်း။ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည်

၂၅ ဒင်ဥယျာဉ်ထဲကလွှတ်လိုက်တော်မူ၏။ ထိုသို့လူကိုနှင်ထုတ်ပြီးလျှင် အသက်ပင်လမ်ကိုစောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါဒီးစက်လက်နက်နှင့်တကွခေရုဒိမ်တို့ကို ဥယျာဉ်အရှေ့ဘက်၌ထားတော်မူ၏။

၃ ထိုနောက်လူအာခံသည်မယားဝေဒနာဆက်ဆံသဖြင့်ဝေသည်ပဒိုသန္ဓေစွဲယူ၍ ကာဇူနုကိုဖွားမြင်လျှင်

၂ ထာဝရဘုရား၏လူကိုငါရပြီးဟုဆိုလေ၏။ တဖန်သူညီအာဗေလကိုဖွားမြင်လေ၏။ အာဗေလကားသိုးကင်းနီး

၃ ဖြစ်၏။ ကာဇူနုကားလယ်လုပ်သောသူဖြစ်၏။ အချိန်ခဏသောအခါကာဇူနုသည် ထာဝရဘုရားထံပူဇော်သ

၄ ကာဘို့မြေအသီးကိုဆောင်ခဲ့၏။ အာဗေလသည်လည်းမိမိသိုးရကွင်အဦးဖွားသောသားအချို့နှင့်သိုးဆီဥကိုဆောင်ခဲ့၏။ ထာဝရဘုရားသည်အာဗေလနှင့်သူ၏ပူ

၅ ဇော်သကာကိုပမာဏပြုတော်မူ၏။ ကာဇူနုနှင့်သူ၏ပူဇော်သကာကိုပမာဏပြုတော်မူ။ ထိုကြောင့်ကာဇူ

၆ နုသည်အလွန်စိတ်ဆိုး၍မျက်နှာပျက်လေ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်းသင်သည်အဘယ်ကြောင့်စိတ်ဆိုးသ

၇ နည်း။ အဘယ်ကြောင့်မျက်နှာပျက်သနည်း။ သင်သည်ကောင်းမွန်စွာပြုလျှင် အခွင့်မရလော။ ကောင်းမွန်စွာမပြုလျှင် အပြစ်မြေသောယဇ်ကောင်သည်တံခါးနားမှာဝပ်လျက်ရှိ၏။ သူသည်သင်၏အလိုသို့လိုက်၍သင်သည်သူကိုအုပ်စိုးရ၏ဟုကာဇူနုကိုမိန့်တော်မူ၏။

၈ ကာဇူနုကလည်းလယ်သို့သွားကြွမို့ဟုညီအာဗေလကိုခေါ်၍လယ်သို့ရောက်သောအခါညီအာဗေလကိုရန်ဖက်ပြု၍သတ်လေ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်းသင်ညီအာဗေလသည်အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုကာဇူနုကိုမေးတော်မူလျှင် အကျွန်ုပ်မသိပါ။ အကျွန်ုပ်သည်ညီကိုစောင့်ရသောသူဖြစ်ပါသလောဟုလျှောက်ဆို၏။

၉ | ဘုရားသခင်ကလည်းသင်သည်အဘယ်သို့ပြုပြီးသနည်း။ သင်ညီအသွေး၏အသံသည်မြေထဲကငါ့ကိုအော်

၁၀ ဟစ်လျက်ရှိသည်တကား။ သို့ဖြစ်၍သင်ညီ၏အသွေးကိုခံယူခြင်းငှါမိမိပစပ်ကိုဖွင့်သောမြေကြီး၏

၁၁ ကျိန်ခြင်းကိုသင်သည်ခံရသောကြောင့်။ ယခုမှစ၍မြေ၌လုပ်သောအခါပကတိအတိုင်းအသီးအနှံကိုမရ။ မြေကြီးပေါ်မှာပြေးရသောသူ။ အရပ်ရပ်လည်ရသောသူ

၁၂ ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ကာဇူနုကလည်းအကျွန်ုပ်အပြစ်သည်မပြေနိုင်အောင်ကြီးပါသလော။

၁၃ | အကျွန်ုပ်ကိုမြေကြီးပြင်မှယနေ့နှင့်ထုတ်တော်မူပြီး။ မျက်နှာတော်ကိုလည်းမမြင်ရ။ မြေကြီးပေါ်မှာပြေးရသောသူ။ အရပ်ရပ်လည်ရသောသူဖြစ်ရပါမည်။ တောသမ္မုသောသူတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုသတ်ပါလိမ့်မည်ဟု

၁၄ ထာဝရဘုရားကိုလျှောက်ဆို၏။ ထာဝရဘုရားကလည်းသို့ဖြစ်၍ကာဇူနုကိုသတ်သောသူမည်သည်ကားရုန့်စ်ဆသောအပြစ်ဒါဏ်ကိုခံရလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူပြီးလျှင် ကာဇူနုကို တွေ့သောသူတရုတယောက်မျှမသတ်စေခြင်းငှါထာဝရဘုရားသည်သူ၌အမှတ်ပေးတော်မူ၏။

၁၅ ကာဇူနုသည်ထာဝရဘုရားထံတော်မှထွက်သွား၍ဒေဋ်ပြည်အရှေ့ နောဒပြည်တွင်နေလေ၏။ ထို

အခါကာလနုနုသည် မိမိမယားနှင့် ဆက်ဆံသဖြင့် သူ
သည်ပုဒ်သဒ္ဒါစွဲသု၍ သားနောက်ကိုဖွားမြင်လေ၏။
ကာလနုနုသည်လည်း မြို့ကိုတည်၍ မိမိသား၏အမည်
အလိုက်၊ ထိုမြို့ကို နောက် မြို့ဟု သမုတ်လေ၏။ နောက်
သားကား ဣရုဒ်။ ဣရုဒ်သားကား မဟုယေလ။
မဟုယေလသားကား မသုရှလ။ မသုရှလသားကား လာ
မက်တည်း။

လာမက်သည် အာဒံနှင့် ဖိလအမည်ရှိသောမိမိနှင့်
ယောက်နှင့် အိပ်ထောင်ဖက်ပြု၍၊ အာဒံသည် သားယာဗ
လကိုဖွားမြင်လေ၏။ ထိုသားကား ဝဲဒ်ခနသောသူ။ ထို
သားသည် ထိုကိုခွေးသောသူကို၏ အဖဆရာဖြစ်လေသ
တည်း။ ယုဗလအမည်ရှိသော ညီမူကား စောင်းမျိုး၊ နှဲခ
ရာမျိုးတို့ကိုတီးမှုတ်တတ်သောသူ အပေါင်းတို့၏အဖ
ဆရာဖြစ်လေသတည်း။ ဖိလသည်လည်း သားယုဗလ
ကာလနုကို ဖွားမြင်လေ၏။ သူသည်ပန်းတည်းသမား။
ပန်းဝဲသမားအပေါင်းတို့၏ဆရာဖြစ်လေ၏။ ယုဗလကာ
လနု၏နှစ်မကား နေမအမည်ရှိ၏။ လာမက်ကလည်း အာ
ဒံနှင့် ဖိလ။ ငါပြောသံကိုမှတ်ကြလော့။ လာမက်မယား
တို့၊ ငါစကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ငါကိုထိခိုက်သော
လူဘယောက်တည်းဟူသော၊ ငါကိုညည်းဆဲသောလူ
မျှတယောက်ကို ငါသတ်ခဲ့ပြီး။ ကာလနုသည် ခုနှစ်ဆ
သောတရားကို ရလျှင် အကယ်၍ လာမက်သည် အဆ
ခုနှစ်ဆယ်ခုနှစ်ဆသောတရားကို ရလိမ့်မည်ဟု မိမိ
မယားတို့ကိုပြောဆို၏။

အာဒံသည်လည်း မိမိမယားနှင့် တဖန် ဆက်ဆံပြန်
လျှင် မယားသည် သားကိုဖွားမြင်၍ ဂျေသဟူသောအမည်
ဖြင့်မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမူကား ကာလနုသတ်သော
အာဗေလကိုယ်စား၊ တပါးသော အဗွယ်ကို အကျွန်ုပ်အ
ဖိုတုရားသခင်ခန့်ထားတော်မူပြီး ဟုဆိုသတည်း။ ဂျေ
သသည်လည်း သားကိုရ၍ ဇနတ်ဟူသောအမည်ဖြင့်မှည့်
လေ၏။ ထိုကာလ၌ ယာဇရုတုရား၏နာမတော်ကိုအဖို့
ပြု၍ ကိုးကွယ်စပြုကြလေ၏။

အာဒံ၏သားစဉ်မြေးဆက်စာရင်းဟူမူကား လူကို
ဖန်ဆင်းတော်မူသောကာလ၌ မိမိသဏ္ဌာန်နှင့်အညီ
တုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ လူယောက်ျားလူမိမိ
ကိုဖန်ဆင်း၍ ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ဖန်ဆင်းသော
နေ့၌လည်း သူတို့ကိုအာဒံအမည်ဖြင့်မှည့်တော်မူ၏။

အာဒံသည် အသက်တရာဆုံး ဆယ်ရှိသော် ဖိမိပုံ

သဏ္ဌာန်နှင့် တညီတသဏ္ဌာန်တည်းသားကို မြင်ရ၍
ဂျေသအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ ဂျေသကိုဖွားမြင်သော
နောက် အာဒံသည် အနှစ်ရှစ်ရာအသက်ရှင်၍ သားဖွား
များကိုမြင်လေ၏။ အာဒံသည် အသက်နှစ်ပေါင်းကိုး
ရာသုံးဆယ်စေ့သော် သေလေ၏။

ဂျေသသည် အသက်တရာငါးနှစ်ရှိသော် သားဇနတ်
ကိုမြင်လေ၏။ ဇနတ်ဖွားမြင်သော နောက် ဂျေသသည်
အနှစ်ရှစ်ရာခုနှစ်နှစ် အသက်ရှင်၍ သားဖွားများကိုမြင်
လေ၏။ ဂျေသသည် အသက်နှစ်ပေါင်းကိုးရာတဆယ်
နှစ်ရှစ်စေ့သော် သေလေ၏။

ဇနတ်သည် အသက်ကိုးဆယ်ရှိသော် သားကာလနုနှင့်
ကိုမြင်လေ၏။ ကာလနုနှင့် ဖွားမြင်သော နောက် ဇနတ်
သည် အနှစ်ရှစ်ရာတဆယ်ငါးနှစ် အသက်ရှင်၍ သား
ဖွားများကိုမြင်လေ၏။ ဇနတ်သည် အသက်နှစ်ပေါင်း
ကိုးရာငါးနှစ်စေ့သော် သေလေ၏။

ကာလနုသည် အသက်ခုနှစ်ဆယ်ရှိသော် သား
မဟာလေလကို မြင်လေ၏။ မဟာလေလဖွားမြင်သော
နောက် ကာလနုသည် အနှစ်ရှစ်ရာလေးဆယ် အသက်
ရှင်၍ သားဖွားများကို မြင်လေ၏။ ကာလနုသည် အ
သက်နှစ်ပေါင်းကိုးရာတဆယ်စေ့သော် သေလေ၏။

မဟာလေလသည် အသက်ချောက်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိ
သော် သားယာရက်ကို မြင်လေ၏။ ယာရက်ဖွားမြင်
သော နောက် မဟာလေလသည် အနှစ်ရှစ်ရာသုံးဆယ်အ
သက်ရှင်၍ သားဖွားများကို မြင်လေ၏။ မဟာလေလ
သည် အသက်နှစ်ပေါင်းရှစ်ရာကိုးဆယ်ငါးနှစ်စေ့သော်
သေလေ၏။

ယာရက်သည် အသက်တရာချောက်ဆယ်နှစ်ရှိ
သော် သား ဇနောက်ကို မြင်လေ၏။ ဇနောက်ဖွားမြင်
သော နောက် ယာရက်သည် အနှစ်ရှစ်ရာအသက်ရှင်၍
သားဖွားများကို မြင်လေ၏။ ယာရက်သည် အသက်နှစ်
ပေါင်းကိုးရာချောက်ဆယ်နှစ်ရှစ်စေ့သော် သေလေ၏။

ဇနောက်သည် အသက်ချောက်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်
သား မသုရှလကို မြင်လေ၏။ မသုရှလဖွားမြင်သော
နောက် ဇနောက်သည် အနှစ်သုံးရာပတ်လုံး တုရားသ
ခင်နှင့် အတူသွားလာ၍ သားဖွားများကို မြင်လေ၏။

ဇနောက်အသက်နှစ်ပေါင်း သုံးရာချောက်ဆယ်ငါး
နှစ်တည်း။ ဇနောက်သည် တုရားသခင်နှင့် အတူသွား
လာ၏။ နောက်တဖန် သူသည်မရှိ။ အကြောင်းမူကား
တုရားသခင်ထိမ်းယူတော်မူသောကြောင့်တည်း။

၂၁ မသုဂ္ဂလသည်အသက်တရာရှစ်ဆယ်ခုနှစ်နှစ်ရှိသော်
 ၂၆ သား လာမက်ကို မြင်လေ၏။ လာမက်ဖွားမြင်သော
 နောက်မသုဂ္ဂလသည်အနှစ်ခုနှစ်ရာရှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်အ
 ၂၇ သက်ရှင်၍ သားသွီးများကိုမြင်လေ၏။ မသုဂ္ဂလသည်
 အသက်နှစ်ပေါင်းကိုးရာချောက် ဆယ်ကိုးနှစ်စေ့သော်
 သေလေ၏။
 ၂၈ လာမက်သည်အသက်တရာရှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်
 ၂၉ သားကိုမြင်၍၊ ဤသူသည်ကားထာဝရဘုရားကျိန်တော်
 မူသောမြေ၌လုပ်၍ပင်ပန်းစွာခံရသောငါထိုအားသက်
 ၃၀ အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ နှောဇ္ဇေားမြင်သောနောက်လာ
 မက်သည်အနှစ်ငါးရာကိုးဆယ်ငါးနှစ်အသက်ရှင်၍
 ၃၁ သားသွီးများကိုမြင်လေ၏။ လာမက်သည်အသက်နှစ်
 ပေါင်းခုနှစ်ရာခုနှစ်ဆယ်ခုနှစ်နှစ်စေ့သော်သေလေ၏။
 ၃၂ နှောဇ္ဇောသည်အသက်ငါးရာရှိ၏။ နှောဇ္ဇေားကားရှေ့မ။
 ဟာမ။ ယာဖက်တည်း။

၁ မြေကြီးမျက်နှာပေါ်မှာလူတို့သည် များပြား၍ သွီး
 ၂ များကိုလည်းရကြသောအခါ။ ဘုရားသခင်၏သားတို့
 သည်လူသွီးတို့ထွကြောင်းကိုမြင်၍ ကိုယ်စိတ်ရှိသည်
 ၃ အတိုင်းစုံဖက်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်းငါ့ဥဉ္ဇ
 သည်သူတို့တွင်အစည်မဆူဌရ။ အကြောင်းမူကား။ လူ
 သည် အသား ဖြစ်၏။ သူ၏အသက်တန်းသည်လည်း
 ၄ အနှစ်တရာနှစ်ဆယ်ဖြစ်စေဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုကာ
 လ၌မြေကြီးပေါ်မှာကိုယ်ကြီးမားသောသူအမျိုးရှိကြ၏။
 ထိုနောက်၌လည်း ဘုရားသခင်၏သားတို့သည် လူသွီး
 တို့နှင့်ဆက်ဆံ၍ရသောသားတို့သည် အားကြီးသော
 သူ၊ နှော့ကာလမှစ၍ကျော်စောသောသူဖြစ်ကြ၏။
 ၅ မြေကြီးပေါ်မှာလူအပြစ်ကြီး၍သူ၏စိတ်နှစ်လုံး
 အကြံအစည်ရှိသမျှတို့သည်အစည်မပြတ်ဆိုးညစ်ခြင်း
 ၆ လျှင်၊ မြေကြီးပေါ်မှာလူကို ဖန်ဆင်းတော်မူသည်ကို
 ၇ နောင်တရ၍လုံးတဝှမ်းပူပန်လျက်ရှိတော်မူ၏။ ထာ
 ဝရဘုရားကလည်း ငါဖန်ဆင်းသောလူကို၎င်းလူမှစ၍
 သားများ။ တွားတတ်သောတိရိစ္ဆာန်များ။ ချမ်းကောင်း
 ကင်ဌက်များတို့ကိုမြေကြီးမျက်နှာမှငါသုတ်သင်ပယ်
 ရှင်းမည်။ သူတို့ကိုဖန်ဆင်းသောကြောင့်ငါနောင်တရ
 ၈ သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ နှောဇ္ဇောမူကား။ ထာဝရဘုရား
 စိတ်တော်နှင့်ထွေသောသူဖြစ်သတည်း။

၉ နှောဇ္ဇောလူပုတ္တိဟူမူကား။ နှောဇ္ဇောသည်မြောင့်မတ်
 သောသူ။ မိမိအမျိုး၌စုံသင်သောသူဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်
 ၁၀ နှင့်အတူသွားလာ၏။ နှောဇ္ဇောသည်ရှေ့မ။ ဟာမ။ ယာ
 ၁၁ ဖက်တည်းဟူသောသားသုံးယောက်ကိုမြင်လေ၏။ ထို
 အခါမြေကြီးသည်ဘုရားသခင်ရှေ့မှာပင်စပ်လျက်ရှိ၏။
 ၁၂ မြေကြီးသည်အဓမ္မအမှုနှင့်ပြည့်စုံလေ၏။ ဘုရားသခင်
 သည်မြေကြီးကိုကြည့်ရှုသောအခါပင်စပ်လျက်ရှိသည်
 ကိုမြင်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ မြေကြီးပေါ်မှာလူ
 အပေါင်းတို့သည်ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်ကြပြီး။
 ၁၃ ထိုအခါဘုရားသခင်သည်နှောဇ္ဇောအားမိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏အဆုံးသည်ငါမျက်
 မှောက်တွင်ပေါ်လာပြီး။ သူတို့ကြောင့် မြေကြီးသည်
 အဓမ္မအမှုနှင့်ပြည့်စုံလေ၏။ အကယ်စင်စစ်မြေကြီးနှင့်
 ၁၄ တကွသူတို့ကိုငါမျက်ဆီးမည်။ ဂေါဖရသစ်သားဖြင့်
 သင်္ဘောကိုကိုယ်တို့တည်လုပ်လော့။ အထဲ၌လည်းအ
 ခပ်များကိုလုပ်လော့။ အတွင်းပြင်ပတ်လည်ကိုထင်းရှူး
 ၁၅ စေးနှင့်သုတ်လော့။ လုပ်ရမည်ပုံဟူမူကား။ သင်္ဘော
 အလျားအတောင်သုံးရာ။ အနံအတောင်ငါးဆယ်။ အ
 ၁၆ မြင့်အတောင်သုံးဆယ်ရှိစေရမည်။ အပေါ်၌လည်း
 အချိုးကိုလုပ်ရမည်။ ထိုအချိုးပေါ်အလယ်ချက်၌ပင်
 အင်အနံတတောင်အကုလ်ရှိစေရမည်။ သင်္ဘောနံတ
 ဖက်၌လည်းတံခါးကိုလုပ်ရမည်။ အောက်ဆင့်။ အလယ်
 ၁၇ ဆင့်။ အပေါ်ဆင့်ဟူ၍သုံးဆင့်ကိုလည်းရှိစေရမည်။ အ
 သက်ရှင်သောသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကိုကောင်းကင်
 အောက်မှငါကိုယ်တိုင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါမြေကြီးကို
 ရေထွန်ချီးစေသဖြင့်မြေပေါ်မှာရှိသမျှတို့သည်သေရ
 ၁၈ ကြမည်။ သင်၌မူကားငါပုဒ်ညည်ကိုငါတည်စေမည်။
 သင်သည်သားမယားချွေးမများနှင့်တကွသင်္ဘောထဲ
 ၁၉ သို့ဝင်ရမည်။ အသက်ရှင်သောတိရိစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးထံ
 ကအတီးအမအစုံတို့ကိုယူ၍သင်နှင့်အတူအသက်
 ၂၀ ချမ်းသာစေခြင်းငှါသင်္ဘောထဲသို့သွင်းရမည်။ ဌက်
 လည်းအမျိုးအလိုက်။ သားလည်းအမျိုးအလိုက်။ တွား
 တတ်သောတိရိစ္ဆာန်အပေါင်းလည်း အမျိုးအလိုက်။
 အတီးအမအစုံတို့သည်အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါသင်
 ၂၁ ထံသို့လာကြသိမ့်မည်။ ကိုယ်စားစရာအဖို့။ တိရိစ္ဆာန်
 တို့စားစရာအဖို့။ စားအပ်သောအစာအမျိုးမျိုးကိုယူ၍
 ၂၂ သိုထားရမည်ဟု ဘုရားသခင်မှာထားတော်မူ၏။ မှာ
 ထားတော်မူသည်အတိုင်းလည်းနှောဇ္ဇောပြုလေ၏။

၁ ထိုနောက်။ထာဝရဘုရားသည်နောဇကိုတဖန်မိန့်တော်မူပြန်သည်ကား။ ဤကာလအမျိုးတွင်သင်သည် ငါရှေ့၌မြှောင့်မတ်ကြောင်းကိုငါသိမြင်သည့်ဖြစ်၍သင်၏အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့နှင့်တကွသဘောထဲသို့

၂ ဝင်ကြလော့။ မြေကြီးပေါ်မှာတိရိစ္ဆာန်အမျိုးမပျက်။ ဆက်၌ယ်စေခြင်းငှါစင်ကြယ်သောသားမျိုးတမျိုးတမျိုးတွင်အထီးအမချွန်စုံစီ။မစင်ကြယ်သောသားမျိုး

၃ တမျိုးတမျိုးတွင်လည်းအထီးအမချွန်စုံစီ။ မိသားစုကောင်းကင်၌တမျိုးတမျိုးတွင်လည်းအထီးအမချွန်စုံစီ။

၄ အသီးအသီးတို့ကိုသိမ်းယူရမည်။ အကြောင်းမူကား။ ယနေ့မှစ၍ချွန်ရက်စေ့လျှင်အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံးမြေကြီးပေါ်သို့မိသားစုအစုံစုံစီ။ ငါ့အဆင်းသောသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကိုမြေကြီးမျက်နှာပေါ်မှငါပယ်ရှင်းမည်

၅ ဟု။ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူ၏။ မှာထားတော်မူသည်အတိုင်းလည်းနောဇပြုလေ၏။ မြေကြီးကိုရေလွှမ်းမိုးသောအခါနောဇသည်အသက်ချောက်ရာရှိသ

၆ တည်း။ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းဘေးကြောင့်နောဇသည်မိမိသားမယားချွေးမများနှင့်တကွသဘောထဲသို့ဝင်၍

၇ ဟု။ ဘုရားသခင်မှာထားတော်မူသည်အတိုင်းစင်ကြယ်သောသား။ မစင်ကြယ်သောသား။ ငှက်များနှင့်မြေပေါ်မှာတွားတတ်သောတိရိစ္ဆာန်များအထဲက။ အထီးအမအစုံတို့သည်နောဇနှင့်အတူသဘောထဲသို့ဝင်ကြ၏။

၈ ချွန်ရက်စေ့သောအခါလွှမ်းမိုးအပ်သောရေသည်မြေပေါ်၌ပေါ်လာ၏။ နောဇအသက်ချောက်ရာစေ့သောနှစ်။ ဒုတိယလ။ ဆယ်ချွန်ရက်နေ့တွင်ကြီးစွာသောနက်နဲသောအရပ်၌ရုဝေးသောရေ၏အစီးအတားရှိသမျှကိုပယ်ရှင်း၍မိသားစုကောင်းကင်ပြန်ဝများကိုဖွင့်

၉ သဖြင့်။ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံးမြေကြီးပေါ်မှာမိသားစုရှာလေ၏။ ထိုနေ့ရက်တွင်နောဇနှင့်မိမိမယားမှစ၍ရှေ့မ။ ဟာမ။ ယာဖက်တည်းဟူသောနောဇသားသုံးယောက်။ ချွေးမသုံးယောက်တို့သည်သဘောထဲသို့

၁၀ ဝင်ကြ၏။ သားရဲမျိုး။ သားယဉ်မျိုး။ မြေပေါ်မှာတွားတတ်သောတိရိစ္ဆာန်မျိုး။ ပျံတတ်သောကြက်ငှက်မျိုး။ အသက်ရှင်သောတိရိစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့အထဲကအထီးအမအစုံတို့သည်နောဇနှင့်အတူသဘောထဲသို့ဝင်ကြ၏။

၁၁ ထိုသို့နောဇကိုဘုရားသခင်မှာထားတော်မူသည်အတိုင်းဝင်သောတိရိစ္ဆာန်တို့သည်ခပ်သိမ်းသောတိရိစ္ဆာန်တို့အထဲကအထီးအမစုံလျက်

ဝင်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်းနောဇကိုအထဲမှာပိတ်ထားတော်မူ၏။

၁၂ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းသည်အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံးမြေကြီးပေါ်မှာအစဉ်အတိုင်းတိုးတက်၍သဘောကိုမြေမှ

၁၃ ခွာလျက်ဆောင်ယူလေ၏။ တဖန်ရေသည်အားကြီး၍မြေကြီးပေါ်မှာအလွန်တိုးတက်သဖြင့်သဘောသည်ရေမျက်နှာပေါ်၌မျောလျက်နေလေ၏။ နောက်တဖန်ရေသည်မြေကြီးပေါ်မှာအလွန်အားကြီးသဖြင့်မိသားစုကောင်းကင်အောက်၌ရှိသမျှသောတောင်ကြီးအပေါင်းတို့သည်

၁၄ မြုပ်ကြ၏။ ရေမြုပ်သောတောင်တို့အထက်၌လွှမ်းမိုးသောရေသည်ဆယ်ငါးတောင်ရှိသတည်း။

၁၅ မြေပေါ်မှာထွက်ရှားတတ်သောတိရိစ္ဆာန်မျိုးတည်းဟူသောငှက်။ သားယဉ်။ သားရဲ။ မြေပေါ်မှာတွားတတ်သောတိရိစ္ဆာန်အပေါင်းတို့နှင့်လူအပေါင်းတို့သည်

၁၆ သေကြကုန်၏။ အသက်ရှူလျက်ကုန်းပေါ်မှာရှိလေသမျှတို့သည်သေကြကုန်၏။ မြေမျက်နှာပေါ်၌ရှိသောလူဖြစ်စေ။ သားဖြစ်စေ။ တွားတတ်သောအရာဖြစ်စေ။ မိသားစုကောင်းကင်၌ဖြစ်စေ။ အသက်ရှင်သောအရာရှိရှိသမျှတို့ကိုမြေကြီးပေါ်ကပယ်ရှင်းတော်မူ၍ပျက်စီးကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြကုန်၏။ နောဇမှစ၍နောဇနှင့်အတူသဘောထဲ၌ရှိသောသူတို့သာကျန်

၁၇ ကြွင်းကြလေ၏။ ရေသည်လည်းမြေကြီးပေါ်မှာရက်ပေါင်းတရာငါးဆယ်ပတ်လုံးအားကြီးစွာတည်လေ၏။

၁၈ ဘုရားသခင်သည်နောဇမှစ၍အသက်ရှင်သမျှသောသတ္တဝါ။ နောဇနှင့်အတူသဘောထဲ၌ရှိသောတိရိစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကိုအောင်းမေ့၍မြေကြီးပေါ်မှာလေလာစေ

၁၉ တော်မူသဖြင့်ရေညိမ်လေ၏။ နက်နဲရာရေပေါက်ရေတွင်းများ။ မိသားစုကောင်းကင်ပြန်ဝများကိုဆွဲပိတ်၍

၂၀ မိသားစုကိုစုစေတော်မူ၏။ ရေသည်လည်းမြေပေါ်မှာအစဉ်အတိုင်းစီးသွား၍အရက်တရာငါးဆယ်စေ့

၂၁ သောအခါယုတ်လျော့လေ၏။ သတ္တမလ။ ဆယ်ချွန်ရက်နေ့တွင်သဘောသည်အာရရတ်အမည်ရှိသော

၂၂ တောင်ပေါ်မှာတင်လေ၏။ ဒသမလတိုင်အောင်ရေသည်အစဉ်မပြတ်ယုတ်လျော့၍ယိုလဆန်းတရက်နေ့တွင်တောင်ထိပ်တို့သည်ပေါ်ကြ၏။

၂၃ ထိုမှအရက်လေးဆယ်ကြာလျှင်နောဇသည်

၂၄ သဘော၌လုပ်ခဲ့သောပြတင်းပေါက်ကိုဖွင့်၍။ ကျီးအတကောင်ကိုလွှတ်လေ၏။ ထိုကျီးအစဉ်မြေပေါ်မှာရေ

မခန်းမချောက်မိတိုင်အောင်သွားလာလျက်နေလေ၏။

၈ | တဖန်မြေမျက်နှာပေါ်မှာ ရေကုန်သည်။ မကုန်သည်

၉ ကိုသိခြင်းငှါ ဂျိုးတကောင်ကိုလွှတ်ပြန်လေ၏။ မြေတ

ပြင်လုံး၌ ရေရှိသေးသောကြောင့် ဂျိုးသည်မြေဖြင့်နင်း၍

အမောမြေစရာကိုမတွေ့သဖြင့် နောဖျော့ရာသဘောသို့

ပြန်လာ၏။ နောသေဉ်လည်းလက်ကိုင်ဆန့်၍ ဂျိုးကိုကိုင်ယူ

၁၁ ပြီးလျှင် မိမိနေရာသဘောထဲသို့သွင်းလေ၏။ တဖန်

၁၂ ခုနှစ်ရက်နေ့ပြီးမှ ထိုဂျိုးကိုသဘောထဲကလွှတ်ပြန်

၁၃ ၏။ ညဦးအချိန်၌ ဂျိုးသည်နောဖျော့ထဲသို့ပြန်လာ၍ မိမိ

သိတ်ယူသောသံလွင်ရွက်ကို မိမိနှုတ်သီးဖြင့်ဆောင်ခဲ့

သောကြောင့် မြေကြီးပေါ်မှာရေကုန်ကြောင်းကိုနောဖျော့

၁၄ သိလေ၏။ တဖန်ခုနှစ်ရက်နေ့ပြီးမှ ထိုဂျိုးကိုလွှတ်ပြန်

၁၅ ၏။ နောက်တဖန် ဂျိုးသည်မပြန်မလာဘဲ၏။

၁၆ အနှစ်ချောက်ရာတရပ်၌မလဆန်းတရက်နေ့တွင်

မြေကြီးပေါ်မှာရေခန်းချောက်သည်ရှိသော် နောသေဉ်

သဘောရိုးကိုပယ်ချက်၍ ကြည့်ရှုသောအခါ မြေမျက်

၁၇ နှာသွေချောက်ဝရှိသည်ကိုမြင်၏။ ဒုတိယလ။ နှစ်ဆယ်

ခုနှစ်ရက်နေ့တွင် မြေကြီးသွေချောက်လေ၏။

၁၈ ဘုရားသခင်ကလည်း သင်သည်သားမယားချွေးမ

၁၉ တို့နှင့်တကွ သဘောထဲကထွက်ဆင်းလေော။ သင်ထံ

မှာအသက်ရှင်သောတိရိစ္ဆာန်၊ ငှက်များ၊ သားများ။

မြေပေါ်၌တွားတတ်သောတိရိစ္ဆာန်များတို့သည် မြေ

ပေါ်မှာသားကိုမွေး၍ အလွန်တိုးပွားများပြားမည်အ

ကြောင်း၊ ထိုတိရိစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့ကိုကိုယ်နှင့်အတူထုတ်

၂၀ ဆောင်လေောဟု နောဖျော့ကိုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ နောဖျော့

မှစ၍ သားမယားချွေးမတို့သည် ထွက်ဆင်းကြ၏။

၂၁ | သားများ၊ တွားတတ်သောတိရိစ္ဆာန်များ၊ ငှက်များ။

မြေပေါ်မှာထွက်ရှားတတ်သမျှသောအမျိုးမျိုးအပေါင်း

တို့သည်လည်း သဘောထဲကထွက်ဆင်းကြ၏။

၂၂ နောသေဉ်လည်း ထာဝရဘုရားအဖို့ယဇ်ပလ္လင်ကို

တင်ပြီးမှစင်ကြယ်သောသား။ စင်ကြယ်သောငှက်အ

မျိုးမျိုးထဲကယူ၍ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့သောယဇ်ကို

၂၃ ပူဇော်လေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်းမွှေးကြိုင်သော

အနံ့ကိုခံယူ၍ ငါသည်နောက်တဖန်လူတို့အတွက် မြေ

ကြီးကိုမကျိန်။ အကြောင်းမူကား။ လူတို့သည်ငယ်

သောအရွယ်မှစ၍ ငါတို့နှင့်လုံးအကြံအစည်ဆိုးကြ၏။

ငါသည်ယခုတခါပြုပြီးသကဲ့သို့ အသက်ရှင်သောအရာ

၂၄ ရှိသမျှတို့ကိုနောက်တဖန်ဒါဏ်မခတ်။ မြေကြီးမကုန်

မိတိုင်အောင်မျိုးစုကြရသောကာလ။ အသီးအနှံ

ကိုသိမ်းရသောကာလ။ ချင်သောကာလ။ ယူသောကာလ။

နွေကာလ။ ဆောင်းကာလမပြတ်ရဟူအမိန့်တော်ရှိ၏။

၁ ဘုရားသခင်သည်လည်း နောဖျော့သို့သူ၏သားတို့ကို

ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၍ သင်တို့သည်များပြားစွာမွေး

၂ ဖွားလျက် မြေကြီးကိုပြည့်စေကြလော့။ မြေတိရိစ္ဆာန်။

မိသားစုကောင်းကင်ငှက်အစရှိသောမြေပေါ်မှာထွက်ရှား

တတ်သမျှနှင့်ပင်လယ်ငါးအပေါင်းတို့သည် သင်တို့ရှာ

မှားကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်း သဘောရှိရကြလိမ့်မည်။

၃ ထိုတိရိစ္ဆာန်တို့ကိုသင်တို့လက်၌ ငါအပ်၏။ အသက်

ရှင်၍လွှတ်ရှားတတ်သမျှသည်အသီးအရွက်ကဲ့သို့ သင်

တို့စားစရာဘို့ ဖြစ်ရမည်။ ခင်သိမ်းသော အရာတို့ကို

၄ သင်တို့၌ ငါအပ်ပေး၏။ သို့သော်လည်း အသက်တည်း

၅ ဟူသောအသွေးနှင့်တကွ အသားကိုမစားရ။ အကယ်

၆ ၍သင်တို့အသက်တည်းဟူသောသင်တို့အသွေးကို ငါ

တောင်းမည်။ အသက်ရှင်သောသတ္တဝါတည်းဟူသော

လူအပေါင်းကို၌ ငါတောင်းမည်။ ခင်သိမ်းသောလူတို့

၇ ၏ညီအစ်ကို၌လူ၏အသက်ကို ငါတောင်းမည်။ လူ

၏အသက်ကိုသတ်သောသူသည်လူလက်ဖြင့် အသေခံ

ရမည်။ အကြောင်းမူကား။ ဘုရားသခင်သည် မိမိပုံ

၈ သဏ္ဌာန်နှင့်အညီလူကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ သင်တို့

၉ သည်သားကိုဖွား၍များပြားကြလော့။ မြေပေါ်မှာအလွန်

မွေးဖွား၍များပြားကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၀ တဖန်ဘုရားသခင်သည်နောဖျော့သို့သူ၏သားတို့ကို

၁၁ မိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့နှင့်ငင်နောက် ဖြစ်လ

၁၂ တုံသောအမျိုးအနွယ်နှင့် ငင်သင်တို့ထံမှာ အသက်

ရှင်သောတိရိစ္ဆာန်တည်းဟူသောငှက်။ သားယဉ်။ သား

ရဲရှိသမျှ။ သဘောထဲကထွက်ဆင်းသမျှမှစ၍ မြေ

တိရိစ္ဆာန်အပေါင်းတို့နှင့်ငင်ငါသည်ကိုယ်တိုင်ပဋိညဉ်

၁၃ ပြု၏။ သင်တို့နှင့်ငါပြုသောပဋိညဉ်ဟူမူကား။ ရေလွှမ်း

မိုးခြင်းအားဖြင့် ခင်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့သည်နောက်

တဖန်မဆုံးရကြ။ မြေကြီးကိုမျက်ဆီးဖို့ရာနောက်တ

၁၄ ဖန်ရေလွှမ်းမိုးခြင်းမရှိရ။ ထိုမှတပါး ငါတဖက်။ သင်

တို့နှင့်သင်တို့ထံမှာအသက်ရှင်သောတိရိစ္ဆာန်တို့

တဖက်၌ သားမြေးအစည်အဆက်မပြတ်။ ငါပြုသော

၁၅ ပဋိညဉ်၏လက္ခဏာသက်သေဟူမူကား။ ငါ၏သက်

တုံကိုမိသားစုတိမ်၌ ငါထား၏။ ထိုသက်တုံသည် မြေကြီး

၁၆ နှင့် ငါပြုသောပဋိညဉ်၏သက်သေဖြစ်လိမ့်မည်။ ငါ

သည်မိသားစုအနွယ်အစသောအခါ မိသားစုတိမ်၌ သက်တုံ

၁၁ သည်ထင်ရှားစိမ့်မည်။ ထိုအခါငါတဖက်။ သင်တို့မှစ၍ အသက်ရှင်သောသတ္တဝါတိရိစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့တဖက်၌ရှိသောပါဏီပဋိညည်ကိုငါအောင်းမေ့သဖြင့်ခင်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါနောက်တဖန်ရေလွှပ်မိုးခြင်းမရှိရ။ မိမိတို့သက်တံ့ရှိသည်ကိုငါကြည့်ရှုသဖြင့်ဘုရားသခင်နှင့်မြေကြီးပေါ်မှာအသက်ရှင်သောသတ္တဝါတိရိစ္ဆာန်အပေါင်းတို့၏စပ်ကြားမှာရှိသောထာဝရပဋိညည်ကိုငါအောင်းမေ့မည်။ ဤသည်ကားငါနှင့်မြေကြီးပေါ်မှာရှိသောသတ္တဝါအပေါင်းတို့၏စပ်ကြားမှာငါအမြဲခွဲသောပဋိညည်၏လက္ခဏာသက်သေဖြစ်သတည်းဟုနောဇကိုဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ သဘောထဲကထွက်ဆင်းသောနောဇသားတို့၏အမည်ကားရှေမ။ ဟာမ။ ယာဖက်တည်း။ ဟာမသည်ခါနာန်၏အဖဖြစ်၏။ ဤသူတို့သည်နောဇ၏သားသုံးယောက်ဖြစ်၍မြေကြီးတပြင်လုံး၌ပြားကြ၏။

၁၃ နောဇသည်လယ်လုပ်သောအတတ်ကိုပြုရ၍စပျစ်ဥ
၁၄ ယဉ်ကိုပိုက်လေ၏။ စပျစ်ရည်ကိုလည်းသောက်၍ရစ်
၁၅ မူးသဖြင့်မိမိတဲ၌အဝတ်မမြို့ဘဲနေလေ၏။ ခါနာန်၏အဖဟာမသည်မိမိအဖ၌အဝတ်အချည်းစည်းရှိသည်ကိုမြင်လျှင်ပြင်မှာရှိသောအစ်ကိုနှစ်ယောက်ကိုပြောလေ၏။
၁၆ ရှေမနှင့်ယာဖက်တို့သည်အဝတ်ကိုယူ၍ပခုံးပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင်နောက်သို့ဆုတ်သွား၍မိမိအဖ၌အဝတ်အချည်းစည်းရှိသည်ကိုဖုံးကြ၏။ သူတို့သည်ပြင်သို့မျက်နှာပြုသောကြောင့်မိမိအဖ၌အဝတ်အချည်းစည်းရှိသည်ကိုမမြင်ရ။
၁၇ နောဇသည်ရစ်မူးခြင်းပျောက်၍နိုးသောအခါမိမိ၌သားငယ်ပြုသည်ကိုသိလျှင်၊ ခါနာန်သည်ကျိန်ခြင်းကိုခံပါစေ။ အစ်ကိုတို့၏ကျွန်တို့၌ကျွန်ဖြစ်ပါစေဟုဆို၏။ တဖန်ရှေမ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်မင်္ဂလာတော်မူစေသတည်း။ ခါနာန်သည်ရှေမ၏ကျွန်ဖြစ်ပါစေ။ ဘုရားသခင်သည်ယာဖက်ကိုကျယ်စေတော်မူသဖြင့်ရှေမ၏ဘွဲ့တို့တွင်နေပါစေ။ ခါနာန်မူကားသူ၏ကျွန်ဖြစ်ပါစေဟုဆိုလေ၏။

၁၈ နောဇသည်ရေလွှပ်မိုးသောနောက်အနှစ်သုံးရာငါးဆယ်အသက်ရှင်၍၊ အသက်ပေါင်းကိုးရာငါးဆယ်စေ့သော်အနိစ္စရောက်လေ၏။

၁၉ ရေလွှပ်မိုးသောနောက်။ နောဇသားရှေမ။ ဟာမ။ ယာဖက်တို့မှဆင်းသက်သောသားစဉ်မြေးဆက်တို့ကိုဆို

၂ ပေအံ့။ ယာဖက်၏သားကားဂေါမာ။ မာဂေါဂ။ မာဒဲ။
၃ ယာဝန်။ တုဗလ။ မေရှက်။ တိရုတ်တည်း။ ဂေါမာသား
၄ ကားအာရှကောနတ်။ ခိုဖတ်။ တောဂါမတည်း။ ယာဝန်
၅ သားကားဇေလိရှာ။ တာရှ။ ကိတ္တိဝ်။ ဒေါဒါနိတ်တည်း။ ဤသူတို့သည်လူအမျိုးမျိုးနေရာတကျန်းတနိုင်ငံမြေနယ်တို့ကိုဘာသာအသီးအသီး၊ အမျိုးအနွယ်အသီးအသီးရှိ
၆ သည်အတိုင်းအချင်းချင်းခွဲဝေကြ၏။ ယာမသားကား
၇ ကုရှ။ မိဇရိမ်။ ဗုတ။ ခါနာန်တည်း။ ကုရှသားကားသော
၈ ဘ။ ဟဝိလ။ သာဗတ။ ရာဂမ။ သတ္တဝါတည်း။ ရာဂမသား
၉ ကားရှေဘ။ ဒေဒန်တည်း။ ကုရှသည်သားနိပ်ရောဒကိုလည်းရသေး၏။ ထိုသားသည်မြေကြီးပေါ်မှာအဦးစွင်နိုင်
၁၀ သောသူဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားရှေမအားကြီးသောမုတ်ဆိုးဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်စကားပုံ၌ကား။ ဘုရားရှေ
၁၁ နိမ်ရှ်။ အားကြီးမုတ်ဆိုး။ ပြုလုပ်သည်လိုဟုစပ်ဆိုသ
၁၂ တည်း။ သူ၏နိုင်ငံအဦးကားရှိနာပြည်၌ဗာဗုလုန်မြို့။
၁၃ ရက်မြို့။ အက္ကန်မြို့။ ကာလနုမြို့တည်း။ ထိုပြည်မှအာရှ
၁၄ ရှိပြည့်သို့သွား၍နိဇဒေဝမြို့။ ရဟောဘုတ်မြို့။ ကာလမြို့
၁၅ ကို၎င်း၊ နိဇဒေဝမြို့နှင့်ကာလမြို့စပ်ကြားမှာကြီးစွာသော
၁၆ မြို့တည်းဟူသောရေသင်မြို့ကို၎င်းတည်ဆောက်လေ၏။
၁၇ မိဇရိမ်သားကားလုဒိမ်လူ။ အာနုမိမ်လူ။ လဟာဗိမ်
၁၈ လူ။ နုတ္တုဟိမ်လူ။ ပါသရုဟိမ်လူ။ ကာသလုဟိမ်လူ။
၁၉ ကတ္တောရိမ်လူတည်း။ ကာသလုဟိမ်အမျိုးထဲကမိ
၂၀ ထိတ္တိလူဖြစ်သတည်း။

၂၁ ခါနာန်သားအကြီးကားဖိဒုန်။ ထိုနောက်ဟေသ။
၂၂ ထိုနောက်ယေဗုသိလူ။ အာမောရီလူ။ ဂါရဂါရီလူ။ ဟိဝိ
၂၃ လူ။ အာကီလူ။ သိနီလူ။ အာဝဒိလူ။ ဇေမရီလူ။ ဟာမသိ
၂၄ လူတည်း။ ထိုနောက်ခါနာန်အမျိုးသားအသီးအသီးတ
၂၅ သည်နှံ့ပြားကြလေ၏။ ခါနာန်အမျိုးသားနေရာပြည်နယ်သည်ဖိဒုန်မြို့မှစ၍ဂါဇာမြို့တိုင်အောင်၎င်းတဖန်သောဒ်မြို့၊ ဂေါမောရမြို့၊ အာဒမာမြို့၊ ဇေဘိုင်မြို့
၂၆ ကိုလွန်၍လာရှမြို့တိုင်အောင်၎င်းရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည်သီးချားသောအမျိုးအနွယ်။ သီးချားသောဘာသာအလိုက်။ အပြည်ပြည်အတိုင်းတိုင်း၌နေသောဟာမသားများဖြစ်သတည်း။

၂၇ ယာဖက်ညီ။ ဟေဗြီလူအပေါင်းတို့၏အဖ။ ရှေမ
၂၈ သည်လည်းသားများကိုမြင်လေ၏။ ရှေမသားကားဇ
၂၉ လံ။ အာရှ။ အာဗာဇစ်။ လုဒ။ အာရုံတည်း။ အာရုံသား
၃၀ ကားဥဇ။ ဟုလ။ ဂေသာ။ မာရှတည်း။ အာဗာဇစ်သား
၃၁ ရှာလ။ ရှာလသားဟေဗာတည်း။ ဟေဗာသည်လည်းသား

နှစ်ယောက်ကို မြင်လေ၏။ သားတယောက်ကား ဟလက်အမည်ရှိ၏။ အကြောင်းကား သူလက်ထက် နှစ်မြေကြီးကို ခွဲဝေကြ၏။ သူ၏ညီကား ယုတ္တန် အမည်ရှိ၏။

၂၆ | ယုတ္တန် သားကား အာလမောဒ်ဒ်။ ဂရေလပ်။ ဟာဇာမာ

၂၇ | ဝက်။ ယေရ။ | ဟဒေါရ်။ ဥဇလ။ ဒီကလ။ ဩဗလ။ အဘိ

၂၈ | မေလ။ ဂရော။ | ဩဒီရ။ ဟဝီလ။ ယောဗပ်။ ဤသူအပေါင်း

၃၀ | တို့သည် ယုတ္တန်သား ဖြစ်သတည်း။ သူတို့နေရာမူကား မေရှုမြို့မှသည် အရှေ့မျက်နှာ၌ သေဗာတောင်တိုင်

၃၁ | အောင်ရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည် သီးချားသောအမျိုးအနွယ်။ သီးချားသောဘာသာအလိုက်။ အပြည်ပြည်အတိုင်းတိုင်း၌ နေသောရှေ့မသားများ ဖြစ်သတည်း။

၃၂ | ဤခရုကား မိမိတို့အမျိုးအနွယ်အသီးအသီးအလိုက် မှတ်သားသော နေသောအဆွေစပ်မျိုးဆက်စာရင်းပေတည်း။ ထိုသူတို့သည် ရေလွှပ်မိုးသောနောက် မြေကြီးပေါ်မှာ သီးချားသောတိုင်းပြည်တို့ကို တည်ထောင်ကြလေ၏။

၁ | မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် ဘာသာတမျိုးတည်း။

၂ | စကားတမျိုးတည်းရှိကြသည် ဖြစ်၍၊ အရှေ့မျက်နှာမှ ရိုးသွားသဖြင့် ရှိနာပြည်၌ မြေညီသော အရပ်ကို

၃ | တွေ့၍ နေရာချကြ၏။ သူတို့ကလည်း လာကြ။ အုတ်လုပ်၍ ခိုင်မာစွာ ဖုတ်ကြ၍ ဟုတယောက်ကို တယောက် ပြောကြ၏။ ထိုသို့ကျောက် အရာ၌ အုတ်ကို၎င်း သရုပ်အရာ၌

၄ | ရေညှိတမျိုးကို၎င်း ရပြီးလျှင်၊ လာကြ။ မြေကြီးတပြင်လုံး၌ အရပ်ရပ်ကွဲပြားမည်ကို ဝိုင်းရံ၍ မြို့ကို၎င်း ခံစားကောင်းကင်သို့ မြှင့်သောရဲတိုက်ကို၎င်း တည်လုပ်သဖြင့် ကျော်

၅ | စောက်ထွ်ရှိစေခြင်းငှါ ပြုကြ၍ ဟုပြောဆိုကြ၏။ ထိုသို့လူသားတို့ တည်လုပ်သောမြို့နှင့် ရဲတိုက်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားသည် ဆင်းသက်တော်မူ၏။

၆ | ထာဝရဘုရားက ကြည့်ရှုလော့။ လူတမျိုးတည်း။ စကားတမျိုးတည်းရှိသည် ဖြစ်၍ သူတို့သည် ဤအမှုကို အစဉ်ပြုကြ၏။ ယခုကြံစည်သမျှတို့ကို အစဉ်အတားမရှိ။ သူတို့ပြုကြသိမ့်မည်။ လာကြ။ ဆင်းသက်ကြစို့။ သူတို့သည် အချင်းချင်း နားမလည်စေခြင်းငှါ သူတို့စကားကို

၈ | ရှုတ်ထွေးကြ၍ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို မြေကြီးတပြင်လုံး၌ အရပ်ရပ်ကွဲပြားစေ

၉ | တော်မူသဖြင့် သူတို့သည် မြို့ကိုမတည်ဘဲ နေကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုမြို့၌ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၏ စကားကို ရှုတ်ထွေး၍ သူတို့ကို မြေကြီးတပြင်လုံး

၌ အရပ်ရပ်ကွဲပြားစေတော်မူသောကြောင့် ထိုမြို့သည် ဗာဗုလုန်မြို့ဟူ၍ တွင်သတည်း။

၁၀ | ရှေ့မ၏ သားစည်မြေးဆက်ဟူမူကား။ ရှေ့မသည် အသက်တရာရှိ၍ ရေလွှပ်မိုးသောနောက် နှစ်နှစ်ကြာ

၁၁ | သော်သားအာဖာဇ်ကို မြင်လေ၏။ အာဖာဇ်ဖွားမြင်သောနောက် ရှေ့မသည် အနှစ်ငါးရာအသက်ရှင်၍ သား

၁၂ | သွီးများကို မြင်လေ၏။ အာဖာဇ်သည် အသက်သုံးဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်သားရှာလကို မြင်လေ၏။ ရှာလဖွား

၁၃ | မြင်သောနောက် အာဖာဇ်သည် အနှစ်လေးရာသုံးနှစ်အသက်ရှင်၍ သားသွီးများကို မြင်လေ၏။ ရှာလသည်

၁၄ | အသက်သုံးဆယ်ရှိသော်သားဟောဗာကို မြင်လေ၏။

၁၅ | ဟောဗာဖွားမြင်သောနောက် ရှာလသည် အနှစ်လေးရာသုံးနှစ် အသက်ရှင်၍ သားသွီးများကို မြင်လေ၏။

၁၆ | ဟောဗာသည် အသက်သုံးဆယ်လေးနှစ်ရှိသော်သားဖာလက်ကို မြင်လေ၏။ ဖာလက်ဖွားမြင်သောနောက်

၁၇ | ဟောဗာသည် အနှစ်လေးရာသုံးဆယ်အသက်ရှင်၍ သားသွီးများကို မြင်လေ၏။ ဖာလက်သည် အသက်သုံးဆယ်

၁၈ | ရှိသော်သားရဂေါကို မြင်လေ၏။ ရဂေါဖွားမြင်သောနောက် ဖာလက်သည် အနှစ်နှစ်ရာကိုးဆယ်အသက်ရှင်

၁၉ | ၍ သားသွီးများကို မြင်လေ၏။ ရဂေါသည် အသက်သုံးဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်သားစေရောက်ကို မြင်လေ၏။ စေရောက်ဖွားမြင်သောနောက် ရဂေါသည် အနှစ်နှစ်ရာ

၂၀ | ခုနှစ်နှစ်အသက်ရှင်၍ သားသွီးများကို မြင်လေ၏။ စေရောက်သည် အသက်သုံးဆယ်ရှိသော်သားနာခေါကို

၂၁ | မြင်လေ၏။ နာခေါဖွားမြင်သောနောက် စေရောက်သည် အနှစ်နှစ်ရာအသက်ရှင်၍ သားသွီးများကို မြင်

၂၂ | လေ၏။ နာခေါသည် အသက်နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ်ရှိသော်သားတေရကို မြင်လေ၏။ တေရဖွားမြင်သောနောက်

၂၃ | နာခေါသည် အနှစ်တရာတဆယ်ကိုးနှစ်အသက်ရှင်၍ သားသွီးများကို မြင်လေ၏။ တေရသည် အသက်ခုနှစ်

၂၄ | ဆယ်ရှိသော်သားအာဗြဲ၊ နာခေါ၊ ခါရန်တို့ကို မြင်လေ၏။

၂၅ | တေရ၏သားစည်မြေးဆက်ဟူမူကား။ တေရသည် အာဗြဲ၊ နာခေါ၊ ခါရန်ကို မြင်လေ၏။ ခါရန်သည် လည်း

၂၆ | လောတကို မြင်လေ၏။ ခါရန်သည် အဖတေရမသေမှီမီ ငါးရာအရပ်ငါးလပြည့်သားတို့နှင့် သာဥရမြို့၌ သေ

၂၇ | လေ၏။ အာဗြဲနှင့် နာခေါသည် မယားကို ယူ၍ အာဗြဲ၏ မယားကား စာရေအမည်ရှိ၏။ နာခေါ၏ မယားကား ခါရန်၏ ဘွဲ့မိခင်အမည်ရှိ၏။ ခါရန်သည် မိလခါနှင့် ဣသခေါ

၃၀ အဖဖြစ်သတည်း။ စာရမူကားမြို့သောမိမိဖြစ်၍သား
 ၃၁ သီးမရှိ။ တေရသည့်သားအာဗြဟံကိုငင်ခါရန်၏သားဖြစ်
 သောမြေးလောတကိုငင်သားအာဗြဟံ မယားဖြစ်သော
 မိမိချွေးမစာရကိုငင်ခေါ်၍ သူတို့သည်ခါနာန်ပြည်သို့
 ၃၂ သဖြင့်ခါရန်မြို့သို့ရောက်၍နေကြ၏။ တေရသည်အ
 သက်နှစ်ပေါင်းနှစ်ရာငါးနှစ်ရှိသော်ခါရန်မြို့၌သေ
 လေ၏။

၁ ထာဝရဘုရားသည်လည်း အာဗြဟံကိုခေါ်တော်မူ၍
 သင်၏ပြည်နှင့်တကွအမျိုးသားချင်းပေါက်ဖော်များထဲ
 ၂ ကထွက်ပြီးလျှင်ငါပြုလေ့သောပြည်သို့သွားလော့။ ငါ
 သည်သင်ကိုလူမျိုးကြီးဖြစ်စေမည်။ ငါကောင်းကြီးပေး
 ၃ ကြီးခံရသောသူဖြစ်စေမည်။ သင်သည်ကောင်း
 ပေးသောသူကိုငါကောင်းကြီးပေးမည်။ သင်ကိုကျိန်
 ၄ ဆဲသောသူကိုငါကျိန်ဆဲမည်။ သင်အားဖြင့်လည်းလူမျိုး
 အပေါင်းတို့သည်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြစေမည်
 ၅ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည့်
 အတိုင်းအာဗြဟံထွက်သွား၍လောတလည်းလိုက်လေ၏။
 ၆ အာဗြဟံသည်ခါရန်မြို့မှထွက်သွားသောအခါ အသက်
 ၇ ရှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိ၏။ အာဗြဟံမယားစာရ။ အစ်ကို
 သားလောတနှင့် ဥစ္စာရတတ်သမျှကိုငင်ခါရန်မြို့၌ရ
 သောလူတို့ကိုငင်ယူပြီးလျှင်ခါနာန်ပြည်သို့ရောက်ခြင်း
 ၈ ဌာထွက်သွား၍ထိုပြည်သို့ရောက်ကြ၏။
 ၉ အာဗြဟံသည်ထိုပြည်ကိုရှောက်သွား၍ ရှိခင်အရပ်။
 ၁၀ မောရေအာလေပင်သို့ရောက်လေ၏။ ထိုအခါခါနာန်
 ၁၁ အမျိုးသားတို့သည်ထိုပြည်၌ရှိကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်
 အာဗြဟံအားထင်ရှား၍ ဤပြည်ကို သင်၏အမျိုးအနွယ်
 အားငါပေးမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ထင်ရှားတော်မူ
 သောထာဝရဘုရားကို ထိုအရပ်၌ယဇ်ပဏ္ဍိတတည်
 ၁၂ လေ၏။
 ၁၃ ထိုအရပ်မှသွားပြန်၍ ဗေသလမြို့အရှေ့၌ရှိသော
 တောင်သို့ပြောင်းသဖြင့်ဗေသလမြို့အရှေ့။ အာဗြဟံအ
 နောက် စပ်ကြားမှတက်သောတောင်၌ ထာဝရဘုရားကို
 ၁၄ ယဇ်ပဏ္ဍိတတည်ပြီးလျှင် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်
 ၁၅ ကိုပဌနာပြု၏။ အာဗြဟံသည်ခရီးသွားလျက် ပြောင်း
 ၁၆ လျက်တောင်မျက်နှာသို့ရောက်လေ၏။
 ၁၇ ထိုနောက်။ ခါနာန်ပြည်၌အစာခေါင်းပါးခြင်းဖြစ်၏။

အလွန်အစာခေါင်းပါးသောကြောင့်အာဗြဟံသည်အဲဒုတ္တ
 ၁၁ ပြည်၌တည်းခိုခြင်းငှါသွားလေ၏။ အဲဒုတ္တပြည်နှင့်နီး
 သောအခါမိမိမယားစာရကိုသင်သည်အဆင်းထူသော
 ၁၂ မိမိဖြစ်သည်ကိုငါသိ၏။ အဲဒုတ္တလူတို့သည် သင်ကို
 မြင်သောအခါ ဤမိမိသည်သူ၏မယားဖြစ်၏ဟုဆို
 လျက် ငါကိုသတ်၍သင်ကိုအသက်ချမ်းသာပေးလိမ့်
 ၁၃ မည်။ သို့ဖြစ်၍သင်သည်ငါနှစ်မဖြစ်ကြောင်းကိုပြော
 ပါလော့။ သို့ပြောလျှင်သင်အတွက် ငါကောင်းစားလိမ့်
 မည်။ သင်၏ကျေးဇူးအားဖြင့်ငါအသက်ချမ်းသာရအံ့
 မည်ဟုဆို၏။
 ၁၄ အာဗြဟံသည်အဲဒုတ္တပြည်သို့ရောက်သောအခါသူ၏
 ၁၅ မယားသည် အလွန်အဆင်းထူသည်ကို အဲဒုတ္တလူတို့
 ၁၆ သည်မြင်ကြ၏။ ဖာရောဘုရင်၏မူးတော်မတ်တော်
 တို့လည်းမြင်၍ရှေ့တော်၌ချီးဇွမ်းပြီးလျှင် နန်းတော်သို့
 ၁၇ သွင်းရကြ၏။ ဖာရောဘုရင်သည်ထိုမိမိအတွက် အာ
 ဗြဟံကျေးဇူးပြုသဖြင့်သူသည်သိုးနှား၊ မြဲထီးမြဲမ၊ ကျွန်
 ၁၈ ယောကျား၊ ကျွန်မိမိ၊ ကုလားအုတ်များနှင့် ကြွယ်ဝ
 ၁၉ ၏။ ထာဝရဘုရားသည်အာဗြဟံ၏မယားစာရအတွက်
 ကြောင့်ဖာရောဘုရင်မှစ၍ နန်းတော်သားတို့ကိုကြီး
 ၂၀ သောဘေးဒဏ်ဖြင့်ဆုမ္မတော်မူ၏။ ဖာရောဘုရင်သည်
 လည်းအာဗြဟံခေါ်၍ သင်သည်ငါ၌ပြုသောအမှုကား
 အဘယ်သို့နည်း။ သူသည်သင်၏မယားဖြစ်ကြောင်းကို
 ၂၁ ငါအားအဘယ်ကြောင့်မပြောသနည်း။ ငါသည်သူ
 ကိုသိမ်းပိုက်စေခြင်းငှါသူသည်ငါနှစ်မဖြစ်လည်ဟု
 အဘယ်ကြောင့်ဆိုသနည်း။ သင်၏မယားကိုယူယူ၍
 ၂၂ သွားလော့ဟုအမိန့်ရှိ၏။ ထိုသို့အာဗြဟံကိုစီရင်၍မိမိ
 လူတို့အားမှတ်ထားသဖြင့်သူတို့သည် အာဗြဟံရှိသမျှ
 သောဥစ္စာနှင့်တကွသိုးမောင်နှံတို့ကိုလွှတ်လိုက်ကြ၏။

၁ အာဗြဟံသိုးမောင်နှံတို့သည်လည်း လောတနှင့်တကွ
 မိမိတို့ရှိသမျှသောဥစ္စာကိုယူ၍အဲဒုတ္တပြည်မှထွက်
 သွားသဖြင့်ခါနာန်ပြည်တောင်ပိုင်းသို့ရောက်ကြ၏။
 ၂ ထိုအခါအာဗြဟံသည်သိုးနှားစသည်တို့ကိုငင်ဆွေငွေကို
 ၃ ငင်အလွန်ရတတ်၏။ တဖန်တောင်ပိုင်းမှခရီးသွား၍
 ဗေသလနယ်အတွင်း။ ဗေသလမြို့။ အာဗြဟံ စပ်ကြား၌
 ၄ အထက်ကတဲကိုဆောက်၍ ယဇ်ပဏ္ဍိတတည်ခဲ့ဘူး
 သောအရပ်သို့ရောက် ပြန်လျှင်ထိုအရပ်တွင်ထာဝရ
 ၅ ဘုရား၏နာမတော်ကိုပဌနာပြု၏။ အာဗြဟံနှင့်အတူ
 လိုက်လာသောလောတသည်လည်းသိုးနှားများနှင့်တဲ

၆ အများရှိသဖြင့် ထိုသူနှစ်ဦးတို့သည် အဘူနေခြင်းငှါ
 ၇ ထိုမြေမဆုံနိုင်။ ဥစ္စာများလွန်း၍သူတို့သည်တရင်တည်း
 ၈ မနေနိုင်ကြ။ အာဗြဩ၏နားကျောင်းသားလောက၏နား
 ၉ ကျောင်းသားတို့သည်လည်းခိုက်ရန်ပြုကြ၏။ ထိုအခါ
 ၁၀ ခါနာန်အမျိုးသား၊ ဖေရုဗိအမျိုးသားတို့သည်ထိုပြည်၌
 ၁၁ နေကြသတည်း။ အာဗြဩလည်းငါတို့သည်ညီအစ်ကို
 ၁၂ ချင်းဖြစ်လျက် ငါနှင့်သင်၌ ၎င်းငါနားကျောင်းသားတို့
 ၁၃ နှင့်သင်နားကျောင်းသားတို့၌၎င်းခိုက်ရန်မရှိပါစေနှင့်။
 ၁၄ ၊ မြေတပြင်လုံးသည်သင်ရှေ့မှာရှိသည့်မဟုတ်လော။ ငါ
 ၁၅ နှင့်ခွာ၍ နေပါလော့။ သင်သည်လက်ဝဲဘက်သို့သွား
 ၁၆ လျှင်ငါသည်လက်ျာဘက်သို့သွားမည်။ သင်သည်လက်ျာ
 ၁၇ ဘက်သို့သွားလျှင် ငါသည်လက်ဝဲဘက်သို့ သွားမည်
 ၁၈ ဟုဆို၏။ ထိုကာလအခါသောခုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့
 ၁၉ ကိုသာဝရဘုရားဖျက်ဆီးတော်မမူမီဇောရမြို့သို့သွား
 ၂၀ သောလမ်း။ ယော်ဒန်မြစ်ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်ရပ်၌ ရေ
 ၂၁ များ၍သာဝရဘုရား၏ဥယျာဉ်တော်ကဲ့သို့ ၎င်းအံ့ရတ္တု
 ၂၂ ပြည်ကဲ့သို့၎င်းဖြစ်သည့်ကိုလောတချော်ကြည့်၍မြင်လျှင်
 ၂၃ ၊ ယော်ဒန်ချိုင့်တရှောက်လုံးကိုရှေးချယ်၍ အရှေ့သို့
 ၂၄ ပြောင်းသွားသဖြင့် အချင်းချင်းတဦးနှင့်တဦးကွဲပြား
 ၂၅ ကြ၏။ အာဗြဩသည်ခါနာန်ပြည်၌ နေလေ၏။ လောက
 ၂၆ မူကားမြစ်ပတ်ဝန်းကျင်မြို့တို့တွင် နေ၍သောခုံမြို့နား
 ၂၇ မှာတဲကိုဆောက်လေ၏။ သောခုံမြို့သားတို့သည်ဆိုး
 ၂၈ သောသူ။ ထာဝရဘုရားရှေ့၌အညွန့်အပြစ်များသောသူ
 ၂၉ ဖြစ်ကြသတည်း။
 ၃၀ လောကသည်အာဗြဩနှင့်ခွာ၍သွားပြီးမှသာဝရဘုရား
 ၃၁ သည် အာဗြဩကိုခေါ်၍သင် ရှိသောအရပ်ကတောင်
 ၃၂ မြောက်အရှေ့အနောက်သို့မျှော်ကြည့်လော့။ သင်မြင်
 ၃၃ သောမြေတပြင်လုံး ကို သင်နှင့်သင်၏အမျိုး အနွယ်
 ၃၄ အားငါသည်ကာလအစည်အခြံပေးမည်။ သင်၏အမျိုး
 ၃၅ အနွယ်ကိုမြေမှုန့်ကဲ့သို့ငါများပြားစေမည်။ သို့ဖြစ်၍လူ
 ၃၆ သည်မြေမှုန့်ကိုရေတွက်နိုင်လျှင်သင်၏ အမျိုးအနွယ်
 ၃၇ ကိုရေတွက်နိုင်ကြမည်မည်။ သင်ထံ၌မြေကိုအလျား
 ၃၈ အားဖြင့်၎င်း၊ အနံအားဖြင့်၎င်းရှောက်သွားလော့။ သင်
 ၃၉ အားငါပေးမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တဖန်အာဗြဩသည်
 ၄၀ တဲကိုပြောင်း၍ ဟေဗြန်မြို့ မံရေအာလေတောသို့
 ၄၁ ရောက်မှနေရာကျ၍ ထာဝရဘုရားအဖို့ယဇ်ပလ္လင်ကို
 ၄၂ တည်လေ၏။

၁ ထိုရောအခါရှိနာမင်းကြီးအံ့ရေဖေလ။ လောသမင်း

ကြီးအာရုတ်။ ဇေလ်မင်း ကြီးခေဒေါရလောမာ။ ဂေါအိမ်
 ၂ မင်းကြီးတိဒလတို့သည်။ သောခုံမင်းကြီးဗေရ။ ဂေါမောရ
 ၃ မင်းကြီးဗိရရှ။ အာဒမာမင်းကြီးရှိနပ်။ ဇေတိုင်မင်းကြီး
 ၄ ရှေ့မာတာ။ ဗေလာမင်းကြီးတို့နှင့်စစ်တိုက်ကြ၏။ ဗေလ
 ၅ ပြည်ကားဇောရအမည်လည်းရှိသတည်း။ ထိုပြည်ရှိ
 ၆ သူတို့သည်သောခုံအိုင်ဖြစ်သောဗိဇ်ဗ်ချိုင့်တွင်နီးစပ်
 ၇ လျက်ရှိကြ၏။ တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံးခေဒေါရလော
 ၈ မာမင်းကြီးထံကျန်ခံပြီးလျှင်တဆယ်သုံးနှစ်မြောက်
 ၉ သောအခါပုန်ကန်ကြ၏။ တဆယ်လေးနှစ်မြောက်လျှင်
 ၁၀ ခေဒေါရလောမာမင်းသည်မိမိဘက်ကနေသောမင်းကြီး
 ၁၁ တို့နှင့်တကွလာ၍အာရှတရုတ်ကန်ဒ်မြို့၌ခေဒေါရလောမာ
 ၁၂ ကို၎င်း၊ ဟာမမြို့၌ ဇေလ်မင်းလူများကို၎င်း၊ ဂေါမောရ
 ၁၃ မင်းလူများကို၎င်း၊ ဗိရတောင်ပေါ်မှာ ဟာမလူများသို့
 ၁၄ ၎င်းလုပ်ကြံ၍တောနားမှာရှိသောလေပါရန်မြို့သို့ခံအောင်
 ၁၅ လိုက်ကြ၏။ တဖန်ပြန်လာ၍ကားဒေရှပ်ပြည်။ အင်ဒိရှပ်တံ
 ၁၆ မြို့သို့ရောက်ပြီးလျှင်အာမလက်ပြည်ရှိသမျှကို၎င်း၊ ဟာမ
 ၁၇ ဇေလ်မာမြို့၌နေသောအာမောရလူများကို၎င်းလုပ်ကြံကြ
 ၁၈ ၏။ ထိုအခါသောခုံမင်းကြီး။ ဂေါမောရမင်းကြီး။ အာဒ
 ၁၉ မာမင်းကြီး။ ဇေတိုင်မင်းကြီး။ ဇောရတည်းဟူသောဗေ
 ၂၀ လာမင်းကြီးတို့သည်ချီထွက်၍ ဗိဇ်ဗ်ချိုင့်၌စစ်ပြိုင်ကြ
 ၂၁ ၏။ ထိုသို့ဇေလ်မင်းကြီးခေဒေါရလောမာ။ ဂေါအိမ်မင်း
 ၂၂ ကြီးတိဒလ။ ရှိနာမင်းကြီးအံ့ရေဖေလ။ လောသမင်း ကြီး
 ၂၃ အာရုတ်တည်းဟူသောမင်းကြီးလေးပါးနှင့်မင်းကြီးငါး
 ၂၄ ပါးတို့သည်စစ်ပြိုင်ကြ၏။ ဗိဇ်ဗ်ချိုင့်၌ရေညှိအကျအချွဲ
 ၂၅ နှင့်ပြည့်သောတွင်းများရှိ၏။ သောခုံမင်းကြီး။ ဂေါမော
 ၂၆ ရမင်းကြီးတို့သည်ပြေး၍ထိုတွင်းများ၌လှည့်လေ၏။ ထွင်း
 ၂၇ သောသူတို့သည် တောင်သို့ပြေးကြ၏။ အောင်သော
 ၂၈ မင်းတို့သည်သောခုံမြို့နှင့်ဂေါမောရမြို့၌ရှိသမျှသော
 ၂၉ ဥစ္စာနှင့်မြို့ရိက္ခာရှိသမျှတို့ကိုယူ၍သွားကြ၏။ သောခုံ
 ၃၀ မြို့၌နေသောအာဗြဩအစ်ကိုသားလောကနှင့်သူ၏ဥစ္စာတို့
 ၃၁ ကိုလည်းသိမ်းယူ၍သွား၏။
 ၃၂ ထိုဘေးမှလွတ်၍ပြေးသောသူတယောက်သည်ဟေ
 ၃၃ ဗြလူအာဗြဩနှင့်မိသားစုဟုခေါ်သောသူ။ ဧရကောလနှင့်
 ၃၄ အာနေရ၏အစ်ကို။ အာမောရလူမံရေ၏အာလေတော
 ၃၅ နားမှာနေသောအာဗြဩထံသို့ရောက်၍သိတင်းကြားပြော
 ၃၆ လေ၏။ အာဗြဩသည်မိမိအစ်ကိုသားကိုဖမ်းသွားကြောင်း
 ၃၇ ကိုကြားလျှင်မိမိအိမ်၌ကျွေးမွေးသွန်သင်သောလူသုံး
 ၃၈ ရာတဆယ်ရှစ်ယောက်တို့ကိုစီရင်၍ဒန်မြို့တိုင်အောင်
 ၃၉ လိုက်လေ၏။ ညည့်အခါမိမိလူတို့ကိုခွဲ၍ တိုက်စေသ

၁၆ ဖြင့်လုပ်ကြံပြီးလျှင်ဒဿသက်မြို့ခြောက်ဘက်ဟောဘာ
မြို့တိုင်အောင်လိုက်ပြန်လေ၏။ ရန်သူတို့သိမ်းသွား
သောဥစ္စာရှိသမျှကို၎င်းမိမိအစ်ကိုသားလောတနှင့်သူ၏
ဥစ္စာကို၎င်းမိမိများနှင့်လူများကို၎င်းတဖန်ဆောင်ယူခဲ့
လေ၏။

၁၇ ခေမာရလောမာနှင့်သူဘက်ကနေသောမင်းကြီးတို့
ကိုလုပ်ကြံရာမှအာဗြံပြန်လာသောအခါသောနုမင်းကြီး
သည်ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါရှာဝေချိုင့်ဝှမ်းဟူသောမင်း
ကြီးချိုင့်သို့ထွက်သွား၏။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသ
ခင်၏ယဇ်ပရဟိတ်ဖြစ်သောရှာလင်မင်းကြီးမေလမိ
ဖေဒက်သည်လည်းမုန့်နှင့်စပျစ်ရည်ကိုဆောင်ခဲ့ပြီး
လျှင်၊ ကောင်းကင်မြေကြီးရှင်။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား
သခင်သည်အာဗြံအားကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေ
သောဟုအာဗြံကိုကောင်းကြီးပေး၍၊ သင်၏ရန်သူတို့
ကိုသင်၏လက်၌အပ်နှံတော်မူသောအမြင့်ဆုံးသော
ဘုရားသခင်လည်းမင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်းဟုဖြုတ်
ဆို၏။ အာဗြံသည်လည်းဥစ္စာရှိသမျှကိုထိုမင်းအားဆယ်
ဖို့တဖို့လှူလေ၏။

၂၁ သောနုမင်းကြီးကလည်းလူတို့ကိုကျွန်ုပ်အားပြန်ပေး
ပါ။ ဥစ္စာတို့ကိုကားကိုယ်တိုင်ယူပါလော့ဟုအာဗြံအား
ပြောဆိုလျှင်၊ အာဗြံကမင်းကြီးသည်အာဗြံကိုငါရတတ်
စေပြီးဟုပြောစရာမရှိစေခြင်းငှါလှလင်တို့သည်စားပြီး
သောအရာကို၎င်းကျွန်ုပ်နှင့်အတူလိုက်လာသောသူ။
အာနုရ။ ဂျေကောလ။ မံရေတို့သည်မိမိတို့အဖို့ကိုယူ
စေခြင်းငှါအခွင့်ပေးသဖြင့်သူတို့ယူသောအဖို့ကို၎င်း
ထား၍မင်းကြီး၏ဥစ္စာ။ အပ်ချည်တမျှင်ဖြစ်စေ။ ခြေ
နင်းကြီးတပင်ဖြစ်စေ။ တရံတချက်မျှငါမယူဟုကောင်း
ကင်မြေကြီးရှင်။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်ထာဝ
ရဘုရားရှေ့တော်၌ကျွန်ုပ်သည်လက်ကိုချီ၍အဓိဌာန်
ပြုပါပြီးဟုသောနုမင်းကြီးအားပြောဆိုလေ၏။

၂၃ ထိုနောက်မှဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်သည်အာဗြံသို့ရောက်၍အချင်းအာဗြံ။
မရိုးရိပ်နှင့်။ ငါသည်သင်၏အကွယ်အကာဖြစ်၏။ သင်
၏အကျိုးသည်အလွန်ကြီးစွာမရှိဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ အာ
ဗြံကအရှင်ထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်သည်သားမရှိဘဲ
သေရပါ၏။ ဤဒဿသက်မြို့သားလောတသည်အကျွန်ုပ်
၏အမွေခံဖြစ်ရပါ၏။ သို့ဖြစ်၍အဘယ်ကျေးဇူးကိုပြု

၃ တော်မူပါမည်နည်းဟုလျှောက်ဆို၏။ တဖန်အာဗြံက
အကျွန်ုပ်အားအမျိုးအနွယ်ကိုပေးတော်မူပါ။ အ
ကျွန်ုပ်၏အိမ်၌ဖွားသောသူသည်အကျွန်ုပ်၏အမွေခံ
၄ ဖြစ်ရပါသည်တကားဟုလျှောက်ဆို၏။ တဖန်ထာဝရ
ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ရောက်လာသည်ကား။ ဤသူ
သည်သင်၏အမွေခံမဖြစ်ရ။ သင်၏ကိုယ်ထဲကထွက်
သောသူသည်သင်၏အမွေခံဖြစ်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်
၅ မူပြီးလျှင်၊ အာဗြံကိုပြင်သို့ထုတ်ဆောင်တော်မူ၍ရိဗား
ကောင်းကင်ကိုမျှော်ကြည့်လော့။ ကြယ်များကိုရေတွက်
နိုင်လျှင်ရေတွက်လော့။ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည်ထို
၆ သို့ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ အာဗြံသည်ထာဝရ
ဘုရားကိုရုံကြည်သည်ဖြစ်၍သူ၏ရုံကြည်ခြင်းကိုကု
သိုလ်ကဲ့သို့မှတ်တော်မူ၏။

၇ တဖန်ငါသည်ဤပြည်ကိုသင်အမွေခံစရာတို့သင်
အားပေးလိုသောငှါခါလနီးပြည်သားတို့နေသောဥရမြို့
မှသင်ကိုထုတ်ဆောင်သောထာဝရဘုရားဖြစ်သည်
၈ ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား။ ဤပြည်ကိုအ
ကျွန်ုပ်အမွေခံရမည်ကိုအဘယ်သို့သိရပါအံ့နည်းဟု
၉ မေးလျှောက်လေ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်းသုံးနှစ်
အသက်ရှိသောနွားမတကောင်။ သုံးနှစ်အသက်ရှိသော
ဆိတ်မတကောင်။ သုံးနှစ်အသက်ရှိသောသိုးတီးတ
ကောင်။ ဂျိုးတကောင်။ ခိုသပေတကောင်တို့ကိုငါတို့
၁၀ ယူလော့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုတိရိစ္ဆာန်အ
ပေါင်းတို့ကိုယူ၍တကောင်တကောင်ကိုထက်ထက်စီ
ခွဲပြီးလျှင်ခွဲသောအသားတို့ကိုတဖက်တချက်၌ထား
၁၁ လေ၏။ ငှက်ကောင်တို့ကိုမခွဲ။ ငှက်ရဲတို့သည်အသေ
ကောင်တို့အပေါ်သို့ဆင်းလာသောအခါအာဗြံသည်နှင့်
၁၂ လေ၏။ နေဝင်သောအခါအာဗြံသည်ကြီးသောအိပ်
ခြင်းဖြင့်အိပ်ပြော်လျက်လူသောမှောင်မိုက်နှင့်တွေ့၍
၁၃ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း
သင်၏အမျိုးအနွယ်သည်သူတပါးပိုင်သောပြည်၌ဧည့်
သည်ဖြစ်ကြသဖြင့်သူတပါးတို့၌ကျွန်ုပ်ခံခြင်း။ နှိပ်စက်
ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုအနှစ်လေးရာပတ်လုံးခံရကြလိမ့်မည်
၁၄ ကိုအမှန်သိမှတ်လော့။ သူတို့ကိုစေခိုင်းသောလူမျိုးကို
လည်းငါစီရင်မည်။ ထိုနောက်မှသူတို့သည်များစွာသော
၁၅ ဥစ္စာနှင့်ထွက်ကြလိမ့်မည်။ သင်သည်ဘိုးဘေးတို့ထံသို့
ညှိမဝပ်စွာသွားရလိမ့်မည်။ အသက်ကြီးရင့်လျက်သင်း
၁၆ ပြုတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ လူမျိုးလေးဆက်ထွန်သော
အခါသူတို့သည်ဤပြည်သို့ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ အာ

မောရိအမျိုးသားတို့၏စုစုပေါင်းအပြစ်သည်မရံလင်သေးဟုအာဗြဿားမိန့်တော်မူ၏။

- ၁၇ တဖန်နောင်၌မိန့်တော်မူသောအခါ ခွဲထားသောအသားအလယ်၌မီးခိုးထွက်သောမီးဖို၊ မီးထွန်းသောမီးခွက်သည်ထင်ရှားစွာရှောက်သွားလေ၏။ ထိုနေ့၌ထာဝရဘုရားသည်အာဗြဿားနှင့်ပဋိညည်းပြုတော်မူလျက်အဲဂုတ္တုမြစ်မှစ၍မြစ်ကြီးတစ်ခုတည်းဟူသောဥပရတ်မြစ်တိုင်အောင် ဤပြည်ကို၎င်း၊ ကေနိုလူ။ ကေနဇိလူ။ ကာဒမောနိုလူ။ ၂၀ ၊ ဟိတ္တိုလူ။ ဖေရဇိလူ။ ရေဖိမ်လူ။ အာမောရိလူ။ ခါနနိုလူ။ ၂၁ ၊ ဂါရဂါရိလူ။ ယေဗုသိလူတို့ကို၎င်းသင်၏အမျိုးအနွယ်အားငါအပ်ပေးပြီးဟုမိန့်တော်မူ၏။

- ၁ အာဗြဿား၏မယားစာရဲနှင့်သားဖွားခြင်း မရှိသောအခါအဲဂုတ္တုပြည်သူ။ ဟာဂရအမည်ရှိသောကျွန်မတယောက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စာရဲကအကျွန်ုပ်အားသားဖွားရသောအခွင့်ကိုထာဝရဘုရားပေးတော်မူမူ။ အကျွန်ုပ်၏ကျွန်မထံသို့ ဝင်ပါလော့။ သူအားဖြင့် အကျွန်ုပ်အောင်ခြင်းရှိကောင်းရှိပါလိမ့်မည်ဟုအာဗြဿားပြောဆို၍ ၂ အာဗြဿားသည်စာရဲ၏စကားကိုနားထောင်လေ၏။ ထိုသို့အာဗြဿားသည်ခါနနိုပြည်၌ဆယ်နှစ်နေပြီးမှအာဗြဿားမယားစာရဲသည်မိမိကျွန်မအဲဂုတ္တုပြည်သူဟာဂရကိုယူ၍မိမိ ၃ ခင်ပွန်းအာဗြဿားထံသို့ဝင်၍ဟာဂရသည်ပဋိသန္ဓေစွဲလေ၏။ ဟာဂရသည်မိမိတွင်ပဋိသန္ဓေစွဲနေကြောင်းကို ၄ သိလျှင်မိမိသခင်မကိုမထိမ့်မြင်ပြုလေ၏။ စာရဲကလည်း ကျွန်ုပ်ခံရသောအပြစ်သည်ကိုယ်တော်ခေါင်းပေါ်၌တည်ရှိပါစေ။ အကျွန်ုပ်၏ကျွန်မကိုကိုယ်တော်ရင်ခွင်၌အကျွန်ုပ်အပ်နှံပေးပါပြီ။ သူသည်ကိုယ်၌ပဋိသန္ဓေစွဲနေကြောင်းကိုသိလျှင်အကျွန်ုပ်ကိုမထိမ့်မြင်ပြုပါသည်တကား။ ထာဝရဘုရားသည်အကျွန်ုပ်နှင့်ကိုယ်တော်အမှုကိုစီရင်တော်မူပါစေသောဟုအာဗြဿားဆိုလေ၏။ ၆ ၊ အာဗြဿားကလည်းသင်၏ကျွန်မသည်သင်၏လက်၌ရှိ၏။ သူ၌ပြုချင်သမျှပြုပါဟုစာရဲအား ပြန်ပြောလျှင်စာရဲသည်ကျွန်မကိုညှဉ်းဆဲသဖြင့်ကျွန်မသည်သခင်ထံမှတပါးသို့ထွက်ပြေးလေ၏။ ၇ ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည်ရှုမြဲသို့သွားရာတောလမ်း၌ရှိသောစင်ရေတွင်း နားမှာဟာဂရကိုထွေလျှင်၊ စာရဲကျွန်မဟာဂရ။ အဘယ်ကလာသနည်း။ အဘယ်အရပ်သို့သွားမည်နည်းဟုမေးသော်

- ကျွန်မသည်သခင်မစာရဲထံမှပြေးလာပါသည်ဟုဆိုလေ၏။ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ကလည်းသင်၏သခင်မထံသို့ပြန်၍သူ၏အုပ်စိုးခြင်းကိုခံလော့ ၈ ၊ ဟုအမိန့်ရှိ၏။ တဖန်ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ကသင်၏အမျိုးအနွယ်ကိုမရေတွက်နိုင်အောင်ငါ ၉ ၊ အမွှန်းများပြားစေမည်ဟူ၍၎င်း၊ သင်သည်ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်ဖြစ်၍သားယောက်ျားကိုဖွားမြင်လိမ့်မည်။ ထိုသားကိုအရှုမေလအမည်ဖြင့်မှည့်ရမည်။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်သင်၏ဆင်းရဲဒုက္ခကိုကြား ၁၀ ၊ သိတော်မူပြီး။ သူသည်လူရိုင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ လူအပေါင်းတို့ကိုရန်ဖက်ပြုလိမ့်မည်။ သူကိုလည်းလူအပေါင်းတို့သည်ရန်ဖက်ပြုကြလိမ့်မည်။ မိမိညီအစ်ကိုအပေါင်း ၁၁ ၊ တို့၏အပါး၌ခန့်ရလိမ့်မည်ဟူ၍၎င်းဖြင့်တော်မူလေ၏။ ထိုသို့မိန့်ဖြင့်တော်မူသောထာဝရဘုရားကိုလေရောဟူသောအမည်ဖြင့်ခေါ်ဝေါ်၍ငါ့ကိုမြင်တော်မူသောသူကိုဤအရပ်၌ပင်ငါဖူးမြင်ရသည်တကားဟုဟာဂရဆိုလေ ၁၂ ၊ ၏။ ထိုအကြောင်းကိုအစွဲပြု၍ထိုရေတွင်းကိုဖေရလဟေဟုသမုတ်ကြ၏။ ကာဒေရှမြို့နှင့်ဖေရက်မြို့၏စပ်ကြားမှာရှိသတည်း။ ၁၃ ၊ ထိုနောက်။ ဟာဂရသည်အာဗြဿားသားကိုဖွားမြင်၏။ အာဗြဿားဟာဂရတွင်မြင်သောသားကိုအရှုမေလ ၁၄ ၊ အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ အာဗြဿားသားအရှုမေလကိုဟာဂရဖွားမြင်သောအခါ အသက်ရှစ်ဆယ်ချောက်နှစ်ရှိသတည်း။ ၁၅ ၊ ထိုနောက်။ အာဗြဿားသည်အသက်ကိုးဆယ်ကိုးနှစ်ရှိသောအခါထာဝရဘုရားသည်အာဗြဿားထင်ရှားတော်မူ၍ငါသည်အနန္တတန်ခိုးရှင်ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ငါရှေ့မှာသွားလာ၍စုံလင်ခြင်းရှိလော့။ ငါ၏ပဋိညည်းကိုသင်နှင့်ငါပြုမည်။ သင်ကိုငါအမွှန်းများပြားစေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ အာဗြဿားလည်းပျော်ဝပ်လျှင်ဘုရားသခင်က၊ ငါပြုသောပဋိညည်းသည်သင်၌ရှိ၏။ သင်သည်လူမျိုးအများတို့၏အဖဖြစ်လိမ့်မည်။ နောက်တဖန်သင်၏အမည်ကိုအာဗြဿားဟုမခေါ်ရ။ သင်၏အမည်ကိုအာဗြဟံဟုခေါ်ရ၏။ အကြောင်းမူကား။ ငါသည်သင်ကိုများစွာသောလူအမျိုးတို့၏အဖအရာ၌ခန့်ထားပြီး။ ၁၆ ၊ ငါသည်သင်ကိုအမွှန်းပွားများစေမည်။ သင်အားဖြင့်လူအမျိုးမျိုးတို့ကိုဖြစ်စေမည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်၌လည်းရှင်ဘုရင်ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။ ငါသည်

သင်၏ဘုရား။ သင်နောက်၌ သင်အမျိုးအနွယ်၏ဘုရား
 ဖြစ်မည်ဟု သင်နှင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်အစဉ်အဆက်
 ၈ ကို၌ ငါပဋိညည် ကိုသာဝရပဋိညည် ဖြစ်စေမည်။ သင်
 သည် ယခုညွှန်သည့် ဖြစ်၍ နေသော ပြည်တည်းဟူသော
 ခါနာန်ပြည် တရှောက်လုံးကို သင်အား၎င်း သင်နောက်၌
 သင်၏အမျိုးအနွယ်အား၎င်း အစဉ်အမြဲ အပိုင်ပေးမည်။
 ၉ သူတို့၏ဘုရားလည်း ငါဖြစ်မည်ဟု မိန့်ကြွက်တော်မူ၏။
 ၁၀ တဖန် ဘုရားသခင်က သို့ဖြစ်၍ သင်နှင့် တကွ သင်
 နောက်၌ သင်၏အမျိုးအနွယ်အစဉ်အဆက်တို့သည်
 ၁၁ ငါ၏ပဋိညည် ကိုစောင့်ရှောက် ရကြမည်။ သင်နှင့် တ
 ကွ သင်နောက်၌ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ငါရှေ့မှာ
 စောင့်ရှောက် ရသော ငါ၏ပဋိညည် ဟူမူကား။ သင်တို့
 ၁၂ တွင် သားယောကျာ်းတိုင်း အရေများ ထီးမင်္ဂလာကို ခံ
 ရမည်။ အရေများ ထီးမင်္ဂလာသည် ငါနှင့် သင်တို့ ပြု
 ၁၃ သော ပဋိညည်၏ လက္ခဏာ သက်သေ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။
 ၁၄ သင်တို့အမျိုးအစဉ် အဆက်တို့၌ သားယောကျာ်း
 တိုင်းကိုယ်အိမ်၌ ဖွားသောသူ ဖြစ်စေ။ ကိုယ်အမျိုးမ
 ဟုတ်။ တပါးအမျိုးသား၌ ငွေနှင့် ဝယ်သောသူ ဖြစ်စေ။
 ၁၅ အသက်ရှစ်ရက် မြောက်လျှင် အရေများ ထီးမင်္ဂလာ
 ၁၆ ကိုခံရမည်။ ကိုယ်အိမ်၌ ဖွားသောသူ။ ကိုယ်ငွေနှင့် ဝယ်
 သောသူသည် အရေများ ထီးမင်္ဂလာကို ခံရမည်။ ငါပဋိ
 ၁၇ ညည်လည်း သင်တို့၏အသား၌ ထာဝရပဋိညည် ဖြစ်
 ထိမ့်မည်။ အရေများမထီး။ အရေများထီးမင်္ဂလာ
 ကိုမခံသော သားယောကျာ်းကို သူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရ
 ၁၈ ၏။ ထိုသူသည် ငါပဋိညည် ကို ဖျက်လေပြီး ဟု အာဗြဟံ
 အား မိန့်တော်မူ၏။
 ၁၉ တဖန် ဘုရားသခင်က သင်၏မယားစာရဲကို မူကား
 စာရဲဟူသော အမည်ဖြင့် မခေါ်ရ။ စာရဲဟူသော အမည်
 ၂၀ ဖြင့် ခေါ်ရ၏။ သူကို ငါကောင်းကြီးပေး၍ သူအား
 ဖြင့်လည်း သင်အားသားကို ပေးမည်။ အကယ်စင်စစ်
 သူကို ကောင်းကြီးပေး၍ သူသည် လူအမျိုးမျိုး ဖြစ်လိမ့်
 မည်။ သူ၏အမျိုးအနွယ်၌ လည်း အပြည်ပြည်သော ရှင်
 ၂၁ ဘုရင် ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟု အာဗြဟံ အား မိန့်တော်မူ
 ၏။ ထိုအခါ အာဗြဟံ သည် ပျပ်ဝပ်လျက် အသက်တ
 ၂၂ ရာရှိသော သူသည် သားကို ရလိမ့်မည်လော။ အသက်
 ကိုးဆယ်ရှိသော စာရဲသည် သားကို ဖွားလိမ့်မည်လော
 ၂၃ ဟု ရယ်လျက် မိတ်နှစ်လုံး ထဲမှာ အောင်းမေ့ပြီးလျှင်။ ဣ
 ၂၄ ရှမေလသည် ရှေ့တော်၌ အသက်ရှင်ပါစေသော ဟု
 ၂၅ ဘုရားသခင်ကို လျှောက်သောအခါ၊ ဘုရားသခင်က

သင်၏ မယားစာရဲသည် သင်အားသားကို ဖွားလိမ့်
 မည်။ ထိုသားကို လည်း ဣဇာက် အမည်ဖြင့် မှည့်ရ
 မည်။ သူ၌ ၎င်းသူနောက်မှ သူ၏အမျိုးအနွယ်၌ ၎င်းငါ
 ၂၀ ၏ပဋိညည် ကိုသာဝရပဋိညည် ဖြစ်စေမည်။ ဣရှမေလ
 အမှု၌ ကား။ သင်၏စကားကို ငါနားထောင်၏။ သူကို ငါ
 ကောင်းကြီးပေး၏။ သူအနွယ်ကို တိုးပွားစေ၍ သူကို အ
 လွန်များပြားစေမည်။ သူသည် မင်းသားဆယ်နှစ်ပါးတို့
 ၂၁ ၏အဖဖြစ်လိမ့်မည်။ ကြီးသောလူမျိုး ဖြစ်စေခြင်းငှါလည်း
 ငါပြုမည်။ သို့သော်လည်း နောင်နှစ်ချိန်းချက်သော အချိန်
 ၂၂ တွင် စာရဲသည် သင်အားဖွားလတ်သော သားဣဇာက်၌
 ငါ၏ပဋိညည်ကို ငါတည်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်
 ၂၃ ၊ မိန့်ကြွက်တော်မူသံည်း၍ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံ
 ထံမှ တက်ကြွတော်မူ၏။
 ၂၄ အာဗြဟံသည်လည်း သားဣရှမေလမှ စ၍ ကိုယ်အိမ်
 ၌ ဖွားသောသူ အပေါင်း။ ကိုယ်ငွေနှင့် ဝယ်သောသူ
 အပေါင်းတည်းဟူသော အာဗြဟံအိမ်နှင့် ဆိုင်သော
 ၂၅ ယောကျာ်းအပေါင်းတို့ကို ယူ၍ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ
 သည့်အတိုင်း တနေ့ချင်း တွင် အရေများ ထီးမင်္ဂလာကို ပေး
 ၂၆ လေ၏။ အာဗြဟံသည် ကိုယ်တိုင် အရေများ ထီးမင်္ဂလာ
 ၂၇ ကိုခံသော အခါ အသက်ကိုးဆယ်ကိုးနှစ်ရှိ၏။ သားဣရှ
 မေလသည် အရေများ ထီးမင်္ဂလာကို ခံသော အခါ အသက်
 ၂၈ တဆယ်သုံးနှစ်ရှိ၏။ တနေ့ချင်း တွင် အာဗြဟံနှင့် သား
 ၂၉ ဣရှမေလသည် အရေများ ထီးမင်္ဂလာကို ခံလေ၏။ သူ၏
 အိမ်၌ ဖွားသောသူ။ တပါးအမျိုးသား၌ သူ၏ငွေနှင့် ဝယ်
 သောသူ။ သူ၏အိမ်နှင့် ဆိုင်သော ယောကျာ်း အပေါင်း
 ၃၀ တို့သည် သူနှင့် အတူ အရေများ ထီးမင်္ဂလာကို ခံကြလေ၏။
 ၃၁ ထာဝရဘုရားသည် မိရေအာလေတောနား မှာ အာဗြ
 ဟံအား ထင်ရှားတော်မူသည့် အကြောင်း အရာဟူမူကား။
 ၃၂ နေပူသော အချိန် တွင် အာဗြဟံသည် တဲတံခါး ဝ၌ ထိုင်
 ၃၃ လျက်၊ မျှော်ကြည့်၍ မိမိရှေ့မှာ လူသုံးယောက် ရပ်နေ
 ကြသည်ကို မြင်သော အခါ ခရီးဦးကြို ပြုခြင်းငှါ တဲတံ
 ၃၄ ခါးဝမှ ပြေး၍ မြေသို့ ဦးညွှတ်ချလျက်၊ အကျွန်ုပ်သခင်။
 ရှေ့တော်၌ အကျွန်ုပ်သည် မျက်နှာရလျှင် ကိုယ်တော်
 ၃၅ ကျွန်ုပ်မှ လွန်၍ မသွားပါနှင့်။ ရေအနည်းငယ်ကို ယူခဲ့ပါရ
 စေ။ ခြေကို ဆေးပြီးလျှင် သစ်ပင်အောက်၌ လျောင်းနေ
 ၃၆ ကြပါလော့။ ခရီးဦးဝယ်ကိုလည်း ယူခဲ့ပါမည်။ အသေ
 အပန်းပြေသော အခါသွားကြပါလော့။ ထိုသို့သော
 ကျေးဇူးတော်ကို ခံစေခြင်းငှါ ကိုယ်တော် ကျွန်ုပ်တို့

ရောက်ပါပြီးဟုဆို၏။ ထိုသူတို့ကလည်းပြောသည်အ
 ၆ တိုင်းပြုပါဟုဆို ကြ၏။ အာဗြဟံသည်လည်းကဲအ
 တွင်း နှိ ဂှိသောစာရာဆီသို့အလျှင်အမြန်ဝင်ပြီးလျှင်လျှံ
 မုန့်ညက်သုံးစလယ်ကိုအသော့ပြင်၍နယ်ပါ။ ပေါင်းမုန့်
 ၇ ကိုလုပ်ပါဟုဆိုလေ၏။ တဖန်နွားရသို့ပြေး၍ နွား
 ကောင်းမွန်သောနွား သလယ်ကိုယူခဲ့၍လူလင်နှစ်အပ်သ
 ၈ ဖြင့်မြန်မြန်ပြင်ဆင်စေ၏။ ထိုနောက်၊ နို့နှင့်နို့တမ်ကို
 ရင်ပြင်ဆင်သောနွားသလယ်ကိုရင်ယူ၍ သို့သူတို့ရှေ့
 နှိထည့်ပြီးလျှင်သင်ပင်အောက်။ သူတို့အနားမှာရပ်နေ၍
 ၉ သူတို့သည်စားကြ၏။ ပြီးသောအခါသင်၏မယားစာ
 ရာသည်အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမေးကြလျှင်ကဲအတွင်း
 ၁၀ နှိရှိပါသည်ဟုပြန်ပြော၏။ ထိုသူတို့တွင်တပါးကလည်း
 ဖွားချိန်စေ့သောအခါငါသည်သင်ဆီသို့ဆက်ဆက်ပြန်
 လာဦးမည်။ ထိုအခါသင်၏မယားစာရာသည်သားကိုရ
 လိမ့်မည်ဟုပြောဆို၏။

ထိုသို့ဆိုသောသူ၏နောက် နှိတံခါးဝအနားမှာစာရာရှိ
 ၁၁ သော့ကြောင့်ထိုစကားကိုကြား၏။ ထိုအခါအာဗြဟံ
 နှင့်စာရာသည်အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ထွပြီးစာရာသည်
 ၁၂ မိမ္မတို့နှစ်ဦးတူရောက်ကြိသည့်အတိုင်းမရောက်ပြီး။ ထို
 ကြောင့် စာရာကငါလည်းအိုပြီး။ ငါသခင်လည်းအိုပြီး။
 သို့ဖြစ်၍ငါသည်ပျော်မွေ့ခြင်းရှိလိမ့်မည်လောဟုဆို
 ၁၃ လျက်တိတ်ဆိတ်စွာရပ်လေ၏။ သင်၏မယားစာရာ
 ကအကယ်၍ငါသည်အိုပြီးမှသားကိုဖွားလိမ့်မည်လော
 ၁၄ ဟုဆိုလျက် အဘယ်ကြောင့်ရယ်သနည်း။ ထာဝရ
 ဘုရားမတတ်နိုင်သောအမှုတစ်ခုတခုရှိသလော။ ချိန်း
 ချက်သောဖွားချိန်စေ့သောအခါသင်ဆီသို့ငါပြန်လာ၍
 ၁၅ စာရာသည်သားကိုရလိမ့်မည်ဟုထာဝရဘုရားသည်အာ
 ဗြဟံအားမိန့်တော်မူ၏။ စာရာကလည်းကျွန်မမရယ်ပါ
 ဟုကြောက်၍ညှင်းလေ၏။ မဟုတ်ဖူး။ သင်ရယ်ပြီးဟု
 မိန့်တော်မူ၏။

ထိုလူတို့သည်ထိုအရပ်ကထ၍ သောဇုံမြို့သို့မျက်
 ၁၆ နှာပြုလျက်သွားကြ၏။ အာဗြဟံသည်လည်းသူတို့ကိုပို့
 ၁၇ ခြင်းငှါထိုက်လေ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်းငါပြုမည်အ
 မှုကိုအာဗြဟံအားမဖော်မပြဘဲဖွက်ထားရမည်လော။
 ၁၈ အာဗြဟံသည်ကြီးမြတ်၍တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသောလူ
 မျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်သူအားဖြင့်
 ၁၉ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူ
 ကား၊ သူသည်ခမီနောက်နှိမြှုပ်သောသားများအိမ်သူ
 များတို့အားပညတ်မည်အရာကိုငါထိ၏။ သူတို့သည်

လည်းထာဝရဘုရား၏တရားလမ်းသို့ထိုက်၍ဟုတ်မှန်
 ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်ကြံလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ဂတိတော်ရှိ
 သည်အတိုင်း ထာဝရဘုရားသည်အာဗြဟံနှိပြုရသော
 ၂၀ အခွင့်ရှိလိမ့်မည်ဟုအကြံတော်ရှိ၏။ တဖန်ထာဝရ
 ဘုရားကသောဇုံမြို့၊ ဂေါမောရမြို့နှစ်ကျေးကျော်သောအ
 ၂၁ သံသည်ကြီး၍အလွန်အပြစ်လေးသော့ကြောင့်၊ ယခုငါ
 သွား၍ငါရှေ့သို့ရောက်ခဲ့ပြီးသောကျေးကျော်ခြင်းရှိ
 သည့်အတိုင်းသူတို့သည်အမှန်ပြုသည်မပြုသည်ကိုငါ
 ကြည့်ရှုမည်။ မပြုလျှင်မပြုကြောင်းကိုငါထိမည်ဟုမိန့်
 ၂၂ တော်မူ၏။ ထိုလူတို့သည်ထိုအရပ်မှမျက်နှာထည့်၍
 သောဇုံမြို့သို့သွားကြ၏။ အာဗြဟံမူကားထာဝရဘုရား
 ခရီးတော်နှိရပ်နေလျက်ရှိသေး၏။

ထိုအခါအာဗြဟံချဉ်းကပ်၍ကိုယ်တော်သည့်ဖြောင့်
 ၂၃ မတ်သောသူတို့ကိုမတရားသောသူတို့နှင့်တကွမျက်
 ၂၄ ဆီးတော်မူမည်လော။ ထိုမြို့တွင်ဖြောင့်မတ်သောသူငါး
 ဆယ်ရှိလျှင်မျက်ဆီးတော်မူမည်လော။ ဖြောင့်မတ်သော
 ၂၅ သူငါးဆယ်ပါသောမြို့ကိုသူတို့အတွက်မနှစ်မြို့ဘဲ
 မျက်ဆီးတော်မူမည်လော။ ထိုသို့ပြု၍ဖြောင့်မတ်သော
 သူတို့ကိုမတရားသောသူတို့နှင့်တကွကွပ်မျက်ခြင်း
 အမှုသည်ကိုယ်တော်နှင့်ဝေးပါစေသတည်း။ ဖြောင့်မတ်
 သောသူတို့ကိုမတရားသောသူတို့ကဲ့သို့ခံစေသောအမှု
 သည်ကိုယ်တော်နှင့်ဝေးပါစေသတည်း။ မြေကြီးလုံးကိုစီ
 ၂၆ ရင်တော်မူသောသခင်သည်တရားသဖြင့်ပြုတော်မူမည်
 မဟုတ်လောဟုလျှောက်ဆို၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း
 သောဇုံမြို့နှစ်ဖြောင့်မတ်သောသူငါးဆယ်ကိုငါတွေ့လျှင်
 သူတို့အတွက်ထိုအရပ်လုံးကိုငါနှစ်မြို့မည်ဟုမိန့်
 ၂၇ တော်မူ၏။ တဖန်အာဗြဟံကအကျွန်ုပ်သည်မြေမှုန့်
 နှင့်ပြာသက်သက်ဖြစ်သော်လည်းထာဝရဘုရားကိုယခု
 ၂၈ လျှောက်မည်ဟုအားထုတ်ပါ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ
 ငါးဆယ်ထိုတွင်ငါးယောက်မပြည့်လျှင်ထိုငါးယောက်
 မပြည့်သောအတွက်ကြောင့်ထိုမြို့လုံးကိုမျက်ဆီးတော်
 ၂၉ မူမည်လောဟုမေးလျှောက်ပြန်သော်ထိုမြို့နှစ်လေးဆယ်
 ငါးယောက်ကိုငါတွေ့လျှင်ငါမျက်ဆီးဟုမိန့်တော်မူ
 ၃၀ ၏။ တဖန်ထုံ။ ထိုမြို့နှစ်လေးဆယ်ကိုတွေ့ကောင်းတွေ့
 တော်မူလိမ့်မည်ဟုလျှောက်ဆိုပြန်လျှင်ထိုလေးဆယ်အ
 တွက်ငါမပြုဘဲနေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တဖန်ထုံ။ အို
 ဘုရားရှင်။ စိတ်ရှိတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်လျှောက်ပါ
 ရအေး။ ထိုမြို့နှစ်သုံးဆယ်ကိုတွေ့ကောင်းတွေ့တော်မူလိမ့်
 မည်ဟုလျှောက်ဆိုပြန်လျှင်ထိုမြို့နှစ်သုံးဆယ်ကိုငါတွေ့

၃၁ လျှင်ငါမပြုဟုမိန့်တော်မူ၏။ တဖန်တုံ့အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရားကိုယခုလျှောက်မည်ဟု အားထုတ်ပါ၏။ ထိုမြို့၌နှစ်ဆယ်ကိုတွေ့ကောင်းတွေ့တော်မူလိမ့်မည်ဟုလျှောက်ဆိုပြန်လျှင်နှစ်ဆယ်အတွက်ငါမဖျက်

၃၂ ဆီးဘဲနေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ အိုဘုရားရှင်။ စိတ်ရှိတော်မူပါနှင့်။ သည်တကြိမ်အကျွန်ုပ်လျှောက်ပါရစေဦး။ ထိုမြို့၌တဆယ်ကိုတွေ့ကောင်းတွေ့တော်မူလိမ့်မည်ဟုလျှောက်ဆိုပြန်လျှင်တဆယ်အတွက်ငါမဖျက်

၃၃ ဆီးဘဲနေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်အာဗြဟံနှင့်နှုတ်ဆက်ခြင်းအမှုကုန်စင်ပြီးမှကြွသွားတော်မူ၏။ အာဗြဟံသည်လည်းမိမိနေရာအရပ်သို့ပြန်လေ၏။

၁ ကောင်းကင်တမန်နှစ်ပါးတို့သည်ညဦးအချိန်၌သောရုံမြို့သို့ရောက်လာ၏။ လောတသည်မြို့တံခါးဝ၌ထိုင်လျက်သူတို့ကိုမြင်လျှင်ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါထ၍

၂ ဖြေခွဲဦးညွတ်ချလျက်၊ အကျွန်ုပ်သခင်တို့။ ကိုယ်တော်တို့ကျွန်၏အိမ်သို့ဝင်၍တညည့်လုံးနေကြပါ။ ခြေကိုဆေးကြပါ။ နံနက်စောစောထ၍ကြွသွားကြပါလော့ဟုဆိုလေ၏။ ကောင်းကင်တမန်တို့ကငါတို့သည်မဝင်။ တ

၃ ညည့်လုံးလပ်၌နေတော့မည်ဟုဆိုသော်လည်း၊ ကြပ်ကြပ်သွေးဆောင်သောကြောင့်တဖန်လောတနေရာသို့ထွက်၍သူ၏အိမ်သို့ဝင်ကြ၏။ လောတလည်းသူတို့အနီးသို့လုပ်၍တဆေးမပါသောမုန့်ကိုပေါင်းပြီးမှသူတို့သည်ဝေးကြ၏။

၄ ထိုသူတို့သည်မအိပ်မှီသောရုံမြို့သားယောက်ျားအကြီးအငယ်။ အရပ်ရပ်ကလာသောသူအပေါင်းတို့သည်

၅ အိမ်ကိုဝိုင်း၍၊ လောတကိုဟစ်ခေါ်လျက်ယနေညမှာသင်အိပ်သို့ဝင်သောလူတို့သည်အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ထိုသူတို့ကိုငါတို့သိလိုသည်ဖြစ်၍ငါတို့ထံသို့ထွက်စေလော့ဟုဆိုကြ၏။

၆ လောတသည်လည်းတံခါးပြင်မှာသူတို့ထံသို့ထွက်၍မိမိနောက်၌တံခါးကိုပိတ်ပြီးလျှင်၊ ညီအစ်ကိုတို့။

၇ အဓမ္မအမှုကိုဤမျှလောက်မပြုကြပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၌ယောက်ျားနှင့်မဆက်ဆံသောသမီးနှစ်ယောက်ရှိပါ၏။ သူတို့ကိုသင်တို့ထံသို့ထုတ်ရသောအခွင့်ကိုပေးကြပါလော့။ သူတို့၌ပြုချင်သမျှပြုကြပါလော့။ ဤသူတို့၌အလျှင်းမပြုကြပါနှင့်။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည်အကျွန်ုပ်အိမ်မိုးအရိပ်ကိုခိုနေပါ၏ဟုတောင်းပန်သော်

၈ လည်း။ သူတို့ကထုတ်လော့ဟုဆိုကြ၏။ တဖန်ကားသင်

သည်တဦးခိုခြင်းငှါသာရောက်လာသည်နှင့်တရားသူကြီးလုပ်ရမည်လော။ ယခုမှာထိုသူတို့၌မြို့သည်ထက်သင်၌သာ၍ဆီးသောအမှုကိုပြုမည်ဟုဆိုလျက်လောတကိုကြပ်ကြပ်မိ၍တံခါးကိုလည်းပေါက်ခွဲချိုးဖဲ့ခြင်းငှါချဉ်း

၁၀ လာကြ၏။ ထိုအခါကောင်းကင်တမန်တို့သည်လက်ကိုဆန့်၍လောတကိုမိမိတို့နေရာအိမ်အတွင်းသို့ဆွဲသွင်း

၁၁ ပြီးလျှင်တံခါးကိုပိတ်ကြ၏။ အိမ်တံခါးနားမှာရှိသောသူအကြီးအငယ်တို့ကိုမျက်စိကန်းစေခြင်းငှါဒဏ်ခတ်သဖြင့်သူတို့သည်တံခါးကိုရှာ၍ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။

၁၂ ကောင်းကင်တမန်တို့ကလည်းဤအရပ်၌သင်နှင့်ဆိုင်သောသူရှိသေးသလော။ သား။ သမီး။ သမက်။ မြို့ထဲမှာ

၁၃ သင်၌ရှိသမျှကိုဤအရပ်ကထုတ်ဆောင်လော့။ ဤအရပ်ကိုငါတို့သည်ဖျက်ဆီးရမည်။ အကြောင်းမူကား။ အရပ်သားတို့သည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာအလွန်ကျွေးကျော်ခြင်းရှိသဖြင့်ဖြစ်၍ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါထာဝရဘုရားသည်ငါတို့ကိုစေလွှတ်တော်မူပြီးဟုလောတအားပြော

၁၄ ဆိုကြ၏။ လောတထွက်၍သမီးနှင့်စုံဖက်သောသူ။ မိမိသမက်တို့အားထကြ။ ဤအရပ်မှထွက်သွားကြ။ ဤမြို့ကိုထာဝရဘုရားဖျက်ဆီးတော်မူမည်ဟုဆိုသော်လည်းကျိစားဟန်ရှိသည်ဟုသမက်တို့ထင်ကြ၏။

၁၅ မိုဗ်းသောက်သောအခါကောင်းကင်တမန်တို့သည်လောတကိုဆော်လျက်သင်သည်ထ၍ဤအရပ်၌ရှိသောမယားနှင့်သမီးနှစ်ယောက်တို့ကိုယူသွားလော့။ သို့မဟုတ်။ မြို့၏အပြင်၌ဆုံးခြင်းသို့ရောက်သိမ့်မည်ဟုဆို

၁၆ သော်လည်း၊ သူသည်ဖင့်နွဲ့သောအခါထာဝရဘုရားသနားတော်မူသောကြောင့်ကောင်းကင်တမန်တို့သည်သူနှင့်သူ၏မယား။ သူ၏သမီးနှစ်ယောက်တို့ကိုလက်ဆွဲ၍မြို့ပြင်သို့ထုတ်ဆောင်ကြ၏။

၁၇ ပြင်သို့ရောက်သောအခါသင်သည်အသက်ချပ်သာရခြင်းငှါပြေလော့။ နောက်သို့ထွက်၍မကြည့်နှင့်။ မြေညီသောအရပ်၌အလျှင်းမနေနှင့်။ တောင်ပေါ်သို့

၁၈ ပြေးလော့။ သို့မဟုတ်။ ဆုံးထိမ့်မည်ဟုဆိုလေ၏။ လော

၁၉ တကလည်းအကျွန်ုပ်သခင်။ ထိုသို့မဆိုပါနှင့်။ ယခုမှာကိုယ်တော်ကျွန်သည်ရှေ့တော်၌မျက်နှာရပါပြီ။ အကျွန်ုပ်အသက်ချပ်သာစေသဖြင့်အကျွန်ုပ်၌ပြုတော်မူသောကဏ္ဍဏာကျေးဇူးများပြားစွာပါ၏။ ဘေးလွတ်၍

၂၀ တောင်ပေါ်သို့မပြေးနှိုင်ပါ။ ဘေးတစ်ခုတစ်ခုတွေ့၍သေမည်ကိုစိုးရိမ်ပါ၏။ ကြည့်ပါ ထိုမြို့နီးပါ၏။ ပြေးသာပါ

၏။ ငယ်သောမြို့လည်းဖြစ်ပါ၏။ ဘေးလွတ်၍ထိုအရပ်
 သို့ပြေးပါရစေ။ ထိုမြို့သည်ငယ်သောမြို့မဟုတ်လော။
 သို့ပြေးလျှင်အသက်ချင်သာရပါမည်ဟုလျှောက်ဆို၏။
 ၂၁ | ထိုသူကလည်းကြည့်ပါ။ ဤအမှုအရာ၌လည်းသင်၏စ
 ကားကိုငါနားထောင်စေခြင်းငှါထိုမြို့အတွက်တောင်း
 ၂၂ ပန်သောကြောင့်ငါမဖျက်ဆီး။ ဘေးလွတ်ခြင်းငှါထိုမြို့
 သို့အလျင်အမြန်ပြေးလော့။ ထိုမြို့သို့မရောက်မှီငါသည်
 အဘယ်အမှုကိုမျှမပြုနိုင်ဟုဆိုလေ၏။ ထိုကြောင့်ထိုမြို့
 ၂၃ ကိုစောရမြို့ဟုသရက်ကြ၏။ လောကသည် စောရမြို့
 သို့ဝင်သောအခါမြေကြီးပေါ်မှာနေထွက်ချိန်ဖြစ်သ
 ၂၄ တည်း။ ထိုအခါတာဝရဘုရားသည်ကောင်းကင်ထက်။
 အထံတော်မှသောခုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့အပေါ်သို့ကန်
 ၂၅ နှင့်မီးခဲလုံးကိုရွာစေတော်မူ၏။ ထိုမြို့ကိုကိုဇုန်နှင့်အ
 ရပ်တရှောက်လုံးကိုဇုန်မြို့သားအပေါင်းတို့ကိုဇုန်မြေ၌
 ၂၆ ပေါက်သမျှကိုဇုန်မှောက်လှဲတော်မူ၏။ လောက၏မယား
 မူကားနောက်သို့ထွက်ကြည့်၍သားတိုင်ဖြစ်လေ၏။
 ၂၇ နံနက်စောစောအာဗြဟံသည်ထ၍တာဝရဘုရားရှေ့
 ၂၈ တော်၌ရပ်နေသောအရပ်သို့သွားပြီးလျှင်၊ သောခုံမြို့နှင့်
 ဂေါမောရမြို့မှစသောချင်းအရပ်တရှောက်လုံးကိုကြည့်
 ၂၉ ရှု၍ဖီးဖိ၍အခိုးကဲ့သို့တပြည့်လုံးအခိုးတက်သည်ကိုမြင်
 ၃၀ လေ၏။ ထိုသို့ဘုရားသခင်သည်ချင်းထဲမှာရှိသောမြို့
 တို့ကိုဖျက်ဆီးသောအခါအာဗြဟံကိုအောင်းမေ့တော်
 မူ၏။ လောကနေသော မြို့တို့ကိုမှောက်လှဲသောအခါ
 မှောက်လှဲရာအထဲကလောကကိုသွတ်လိုက်တော်မူ၏။
 ၃၁ လောကသည်စောရမြို့မှထွက်၍သွားနှစ်ယောက်နှင့်
 တကွတောင်ပေါ်မှာနေ၏။ စောရမြို့၌မနေဝံ့၍သွားနှစ်
 ၃၂ ယောက်နှင့်တကွဥဗုဒ္ဓိနေ၏။ သွားနှစ်ယောက်တို့အ
 ဖအိုးပြီး၊ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၏ဘာသာအတိုင်းငါ
 . တို့ထံသို့ဝင်ရသောယောက်ျားတယောက်မျှမြေပေါ်
 ၃၃ မှာမရှိ။ လာကြ။ ငါတို့အဖကိုစပျစ်ရည်တိုက်ကြစို့။ ငါ
 တို့အဖ၏အမျိုးအနွယ်ကိုစောင့်မ၍သူနှင့်အိပ်ကြစို့ဟု
 ၃၄ ညီမကိုပြောဆို၏။ ထိုနေ့ညမှာသူတို့သည်အဖကို
 စပျစ်ရည်တိုက်ပြီးလျှင် သွားနှစ်ယောက်တို့အဖနှင့်
 အိပ်လေ၏။ သူအိပ်ကြောင်းကိုဇုန်ထဲကြောင်းကိုဇုန်အ
 ၃၅ ဖမသိ။ နက်ဖန်နေ့တွင်အကြီးကလည်း မနေ့ညမှာငါ
 သည်အဖနှင့်အိပ်လေပြီး။ ယနေ့ညဘုရားသို့စပျစ်ရည်
 တိုက်ကြစို့။ သင်သည်ဝင်၍အဖ၏အမျိုးအနွယ်ကို
 စောင့်မခြင်းငှါသူနှင့်အိပ်လော့ဟုညီမကိုပြောဆို၏။
 ၃၆ ထိုနေ့ည၌လည်းသူတို့သည်အဖကိုစပျစ်ရည်တိုက်ပြီး

လျှင်သွားနှစ်ယောက်တို့သည်ဝင်၍အဖနှင့်အိပ်လေ၏။ အိပ်
 ၃၇ ကြောင်းကိုဇုန်ထဲကြောင်းကိုဇုန်အဖမသိ။ ထိုသို့လော
 က၏သွားနှစ်ယောက်တို့သည်မိမိအဖအားဖြင့်ပဋိသန္ဓေ
 ၃၈ စွဲနေ၏။ သွားနှစ်ယောက်တို့သည်သားကိုဖွား၍မောဘအမည်
 ဖြင့်မှည့်လေ၏။ ထိုသူသည်ယနေ့တိုင်အောင်ရှိသော
 ၃၉ မောဘအမျိုးသားတို့၏အဖဖြစ်သတည်း။ သွားနှစ်ယောက်
 သည်လည်းသားကိုဖွား၍ဗေဒနိအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။
 ထိုသူသည်ယနေ့တိုင်အောင်ရှိသောအမျိုးအမျိုးသား
 တို့၏အဖဖြစ်သတည်း။
 ၁ တဖန်အာဗြဟံသည်တောင်ပြည်သို့ခရီးသွားသဖြင့်
 ကာဇေရှမြို့နှင့်ရှုရမြို့စပ်ကြားမှာနေ၍ဂေရာမြို့၌တည်းခို
 ၂ ၏။ ထိုအခါမိမိမယားစာရာသည်မိမိနှင့်မဖြစ်သည်ဟု
 သူတပါးတို့အားအာဗြဟံဆိုသောကြောင့်ဂေရာမင်း
 ကြီးအဘိမလက်သည်မိမိလူကိုစေလွှတ်၍စာရာကိုယူ
 ၃ စေ၏။ ညည့်အချိန်တွင်အိမ်မှအားဖြင့်ဘုရားသခင်
 သည်အဘိမလက်ဆီသို့ကြွလာ၍သင်သည်လူသေဖြစ်
 ၏။ အကြောင်းမူကား။ သင်ယူသောမိမိသည်သူမယား
 ၄ ဖြစ်၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။ အဘိမလက်သည်ထိုမိမိနှင့်
 မပေါင်းဖော်သေးသည်ဖြစ်၍အိုဘုရားရှင်၊ မြောင့်မတ်
 ၅ သောလူမျိုးကိုကွပ်မျက်တော်မူမည်လော။ သူသည်ငါ
 နှစ်မဖြစ်၏ဟုအကျွန်ုပ်အားယောက်ျားဆိုသည်မဟုတ်
 ပါလော။ သူသည်ငါမောင်ဖြစ်၏ဟုမိမိလည်းဆိုသည်
 မဟုတ်ပါလော။ မြောင့်မတ်သောသဘောရှိ၍သန့်ရှင်း
 သောလက်နှင့်ဤအမှုကိုအကျွန်ုပ်ပြုပါပြီးဟုလျှောက်
 ဆို၏။
 ၆ ထိုအိမ်မှနှစ်ဘုရားသခင်ကလည်းမှန်ပေ၏။ သင်
 သည်မြောင့်မတ်သောသဘောနှင့်ပြုသည်ကိုငါသိ၏။
 သင်သည်ငါကိုမဖြစ်မှားစေခြင်းငှါသင်ကိုငါဆီးတား
 ပြီး။ သို့ဖြစ်၍ထိုမိမိနှင့်ပေါင်းဖော်ရသောအခွင့်ကိုငါ
 ၇ မပေး။ ယခုမှာသူ၏မယားကိုသူအားပြန်ပေးလော့။ သူ
 သည်ပရောဖက်ဖြစ်၏။ သင်အဖို့ဆုတောင်းလျှင်သင်
 သည်အသက်ချင်သာရလိမ့်မည်။ ပြန်၍မပေးဘဲနေ
 လျှင်သင်မှစ၍သင်နှင့်ဆိုင်သောသူအပေါင်းတို့သည်
 ကေန်အမှန်သေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၈ နံနက်စောစောအဘိမလက်သည်ထ၍မိမိကျွန်အ
 ပေါင်းတို့ကိုခေါ်ပြီးမှအမှုအရာအလုံးစုံကိုပြောသဖြင့်
 ၉ ထိုသူတို့သည်အလွန်ကြောက်ကြ၏။ အာဗြဟံလည်း
 အဘိမလက်ခေါ်၍သင်သည်ငါတို့အဘယ်သို့ပြုသ

နည်း။ သင်ကိုငါတို့သည် အဘယ်သို့ ပြစ်မှားသော
 ကြောင့်သင်သည် ငါနှင့်ငါနှင့်ငါနှင့်ကြီးစွာသောအ
 ၁၀ ကိုငါနှိပ် ပါသည်တကား ဟုဆိုလေ၏။ တဖန်အဘိမ
 ၁၁ ဟုအာဗြဟံကိုမေးလျှင်၊ အာဗြဟံကဤအရပ်သားတို့
 သည်ဘုရားသခင်ကိုမကြောက်။ အကျွန်ုပ်၏မယားအ
 ၁၂ သော့ကြောင့်ထိုသို့ပြုမိပါပြီ။ သို့သော်လည်းသူသည်
 အကျွန်ုပ်နှစ်မမှန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အဖ၏သို့ဖြစ်၏။ အမိ
 ၁၃ ၏သို့မဟုတ်။ အကျွန်ုပ်မယားလည်းဖြစ်ပါ၏။ ဘုရား
 သခင်သည်အကျွန်ုပ်ကိုအဖ၏ အိမ်မှခေါ်၍ လည်စေ
 တော်မူသောအခါအကျွန်ုပ်ကသင်သည်ငါနှိပ်ရသော
 ကျေးဇူးဟူမူကား။ ငါသည်သင်၏မောင်ဖြစ်ကြောင်း
 ကိုရောက်လေရာရာ၌ ပြောရမည်ဟုမယားကိုမှာထားပါ
 ၁၄ သည်ဟု ပြန်ပြောလေ၏။ ထိုအခါအဘိမလက်သည်သိုး
 ၁၅ နွားကျွန်ယောက်ျားကျွန်မိမ့်တို့ကိုယူ၍အာဗြဟံအားပေး
 ၁၆ လေ၏။ မယားစာရာကိုလည်း ပြန်ပေး၏။ အဘိမလက်
 ကလည်းငါမြေသည်သင်ရှေ့မှာရှိ၏။ အလိုရှိသည့်အ
 ၁၇ တိုင်းနေပါဟု အမိန့်ရှိ၏။ စာရာကိုလည်း သင်နှင့်သင်
 အပေါင်းအဖော်တို့ အဖို့မျက်နှာဖုံးများကိုဝယ်စရာဘို့
 သင်၏မောင်အားငွေတထောင်ကိုငါပေးပြီးဟု အမိန့်ရှိ
 သဖြင့်သူသည်လည်းအရာရာ၌အဆုံးအမခံရ၏။
 ၁၈ အာဗြဟံသည်လည်းဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း၍
 ဘုရားသခင်သည်အဘိမလက်နှင့်သူ၏မယား။ သူ၏
 ၁၉ ကျွန်မတို့ကိုအနာပျောက်စေတော်မူသဖြင့်သူတို့သည်
 ၂၀ သားကိုဖွားကြ၏။ အထက်ကအာဗြဟံ၏မယားစာရာ
 ကြောင့်သာဝရဘုရားသည်အဘိမလက်၏အိမ်သူမိမ့်
 တယောက်မျှပင်သန္ဓေမယူစေခြင်းငှါ စီရင်တော်မူသ
 တည်း။
 ၂၁ ထာဝရဘုရားသည်အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်းစာ
 ၂၂ ရာကိုအကြည့်အရှုကြွတော်မူ၍ ဂတိတော်ရှိသည်နှင့်
 ၂၃ ယူ၍ဘုရားသခင်အမိန့်တော်နှင့်ချိန်းချက်သောအချိန်၌
 အာဗြဟံအသက်ကြီးသောအခါ သူအားသားကိုဖွား
 ၂၄ လေ၏။ အာဗြဟံသည်လည်းမိမိရသောသားတည်းဟူ
 သောစာရာဖွားသောသားကိုဣဇာက်အမည်ဖြင့်မှည့်
 ၂၅ လေ၏။ ဘုရားသခင်မှာထားတော်မူသည်အတိုင်းအာ

ဗြဟံသည် ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ သားဣဇာက်
 ၁ ကိုအရေဖျားထိုးမင်္ဂလာပေးလေ၏။ သားဣဇာက်ကို
 ၂ မြင်ရသောအခါ အာဗြဟံသည် အသက်တရာရှိသ
 ၃ တည်း။ စာရာကလည်းငါရယ်ရသောအခွင့်ကို ဘုရား
 ၄ သခင်ပေးတော်မူပြီး။ ဤသီတင်းကျွေးသောသူအ
 ၅ ပေါင်းတို့သည်လည်းငါနှင့်အတူရယ်ကြလိမ့်မည်ဟူ၍
 ၆ ရင်၊ စာရာသည်သားကိုနှိုလိုက်လိမ့်မည်ဟု အာဗြဟံ
 ၇ အားအဘယ်သူပြောနှင့်ရသနည်း။ သူသည်အသက်
 ၈ ကြီးသောအခါငါသည်သားကိုဖွားပြီးဟူ၍ရင်ဆိုလေ
 ၉ ၏။ ထိုသူငယ်ဣဇာက်သည်ကြီးပွား၍နှိုနှင့်ကွာလေ၏။
 ၁၀ နှိုကွာသောနေ့၌အာဗြဟံသည်ပွဲကြီးလုပ်လေ၏။
 ၁၁ အဲဂုတ္တုအမျိုးသားဟာဂရတွင်အာဗြဟံရသော
 ၁၂ သားသည်ဆဲရေးသည်ကိုစာရာသိမြင်လျှင်၊ ဤကျွန်မ
 ၁၃ နှင့်သူ၏သားကိုနှိုလုပ်ပါလော့။ ဤကျွန်မ၏သားသည်
 ၁၄ အကျွန်ုပ်သားဣဇာက်နှင့်အတူအမွေခံရဟုအာဗြဟံ
 ၁၅ အားဆိုလေ၏။ အာဗြဟံလည်း မိမိသား ဖြစ်သော
 ၁၆ ကြောင့်ထိုအမှုအလွန်ခက်သည်ဟုထင်လေ၏။ ထို့ရာ
 ၁၇ တွင်ဘုရားသခင်ကထိုသူငယ်နှင့်သင်၏ကျွန်မကြောင့်
 ၁၈ ဤအမှုခက်သည်ဟုမထင်နှင့်။ စာရာပြောလေရာရာ၌သူ
 ၁၉ စကားကိုနားထောင်လော့။ အကြောင်းမူကား။ ဣဇာက်
 ၂၀ ၌သာသင်၏အမျိုးတည်လိမ့်မည်။ ကျွန်မ၏သားသည်
 ၂၁ သင်၏အမျိုးဖြစ်သောကြောင့် သူကိုလည်းလူမျိုးဖြစ်
 စေမည်ဟုအာဗြဟံအားမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၂ အာဗြဟံသည်နံနက်စောစောထ၍မုန့်နှင့်ရေဘူးကို
 ၂၃ ယူသဖြင့်ဟာဂရပရံး၌တင်ပြီးလျှင်သူငယ်ကိုအပ်၍
 ၂၄ ကျွန်မကိုလွှတ်လိုက်လေ၏။ သူသည်လည်းသွား၍ဗေ
 ၂၅ ရရှေ့တတော၌လှည့်လည်လျက်နေ၏။ ဘူး၌ရေကုန်သော
 ၂၆ အခါသူငယ်ကို ခြံဖုတ်အောက်၌ထား၍၊ ငါသည်သူ
 ငယ်သေသည်ကိုမမြင်လိုဟုဆိုလျက် ခပ်ဝေးဝေး။ လေး
 တပြင်ခန့်လောက်သွားပြီးလျှင်သူငယ်ရှေ့မှာထိုင်၍နေ
 လေ၏။ ထိုသို့ထိုင်၍နေစဉ်သူငယ်သည် ငိုကျွေးမြည်
 ၂၇ တပ်လေ၏။ ဘုရားသခင်သည်လူလင်၏အသံကိုကြား
 ၂၈ တော်မူ၍ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်ကဟာ
 ၂၉ ဂရ။ သင်နှိုအဘယ်အမှုရှိသနည်း။ မဝိုးရင်နှင့်။ လူလင်
 ၃၀ နေသောအရပ်ထဲကသူ၏အသံကို ဘုရားသခင်ကြား
 ၃၁ တော်မူပြီး။ ထလော့။ လူလင်ကိုကြံ၍လက်နှင့်မလော့။
 ၃၂ ငါသည်သူကိုလူမျိုးကြီးဖြစ်စေမည်ဟုကောင်းကင်ထဲ
 ၃၃ ကခေါ်၍ဟာဂရအားဖြုတ်ဆို၏။ ထိုအခါ ဘုရားသ
 ၃၄ ခင်သည်ဟာဂရ၏မျက်စိကိုဖွင့်တော်မူသဖြင့်သူသည်

ရေတွင်းကိုမြင်လေသော်သွား၍ဘူးကိုရေဖြည့်ပြီးလျှင်
 ၂၀ လူလင်အားရေကိုတိုက်လေ၏။ ထိုလူလင်ဘက်၌လည်း
 ၂၁ သဖြင့်လေးသမားဖြစ်လေ၏။ ပါရန်တော၌ နေသည်
 ဖြစ်၍သူ အမိသည် အဲဂုတ္တုပြည်မှမိမ္မတယောက်ကို
 ခေါ်၍သန့်စင်စေ၏။

၂၂ ထိုရေအခါအဘိမလက်မင်းနှင့်ဗိုလ်ချုပ်မင်းမိ
 ကောလတို့သည်အာဗြဟံကိုခေါ်၍သင်သည်ပြုလေရာ
 ၂၃ ရာ၌သင်ဘက်မှာဘုရားသခင်ရှိတော်မူ၏။ ထို့ဖြစ်၍
 သင်သည်ငါကိုငင်ငါသားကိုငင် ငါမြေးကိုငင် မထွဋ်
 စား။ ငါသည်သင်၌ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့ငါ၌ငင်သင်တည်း
 နေရာငါပြင်၌ငင်ကျေးဇူးပြုမည်ဟုဘုရားသခင်ကိုတိုင်

၂၄ တည်၍ငါအားကျိန်ဆိုပါလော့ဟုပြောဆို၏။ အာဗြဟံ
 ကလည်းထိုအတိုင်းငါကျိန်ဆိုပါမည်ဟု ပြန်ပြောလေ
 ၂၅ ၏။ အဘိမလက်မင်း၏ကျွန်တို့သည်အနိုင်အထက်လူ
 ယူသော ရေတွင်း အကြောင်းကြောင့် အာဗြဟံသည်
 ၂၆ လည်းအဘိမလက်မင်းကိုအပြစ်တင်လေ၏။ အဘိမ
 လက်မင်းကလည်း ဤအမှုကို အဘယ်သူပြုသည်ကိုငါ

မသိ။ သင်သည်ငါကိုမပြော။ ငါလည်းယနေ့တိုင်အောင်
 ၂၇ မကြားရဟုဆို၏။ အာဗြဟံသည်လည်းသိုးခွားတို့ကိုယူ
 ပြုလျှင်အဘိမလက်အားပေး၍ထိုနှစ်ပါးတို့သည်ပဋိ
 ၂၈ ညည်ပြုကြ၏။ အာဗြဟံသည်လည်းသိုးသငယ်မချွန်
 ၂၉ ကောင်တို့ကိုသိုးရနှင့်ခွဲထားလေ၏။ အဘိမလက်က

လည်းခွဲထားသောဤသိုးသငယ်မချွန်ကောင်တို့သည်
 ၃၀ အဘယ်သို့နည်းဟုမေးသော် အာဗြဟံကဤရေတွင်း
 ကိုငါတူးပြီးဟုဤသိုးသငယ်မချွန်ကောင်တို့သည်ငါ
 ၃၁ ဘက်၌သက်သေ ဖြစ်မည် အကြောင်း။ သူတို့ကိုသင်
 သည်ငါလက်မှခံယူရမည်ဟုဆိုလေ၏။ ထို့ဖြစ်၍ထိုအ

ရပ်၌ထိုနှစ်ပါးတို့သည်ကျိန်ဆိုသောကြောင့်ထိုအရပ်
 ၃၂ ကိုဗေရရှေဘဟုတွင်ကြ၏။ ထိုသို့ဗေရရှေဘအရပ်၌
 ပဋိညည်ပြုကြ၏။ အဘိမလက်နှင့်ဗိုလ်ချုပ်မင်းမိကော
 ၃၃ လတို့သည်ထ၍ဖိလိတ္တိပြည်သို့ပြန်ကြ၏။
 ၃၄ အာဗြဟံသည်ဗေရရှေဘအရပ်၌မန်ကျည်းပင်ကို

တိုက်၍အစည်အဖြာတင်တော်မူသောဘုရားသခင်တည်း
 ဟူသောတာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကိုပဌနာပြုလေ၏။
 ၃၅ ဖိလိတ္တိပြည်မှာကာလရှေကြာစွာတည်းနေသတည်း။

ထိုနောက်မှ ဘုရားသခင်သည်အာဗြဟံကိုစုံစမ်း
 ခြင်းငှါအာဗြဟံဟုခေါ်တော်မူ၍အာဗြဟံကအကျွန်ုပ်

၂၂ ရှိပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်၊ သင်သည်အတ္တန်ချစ်သောတ
 ယောက်တည်းသောသားအောက်ကိုယူ၍မောရိပြည်
 သို့သွားလော့။ ငါပြုလင့်သောတောင်ပေါ်မှာ သူကိုမီး
 ရှိရာယဇ်ပြု၍ပူဇော်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃ အာဗြဟံသည်နံနက်စောစောထ၍ ခြံကိုကုန်းမှီးတင်
 ပြီးလျှင်မိမိသား အောက်နှင့် ငယ်သားနှစ်ယောက်ကို
 ခေါ်၍ယဇ်ရှိရာထင်းကိုခွဲပြီးမှဘုရားသခင်မိန့်တော်
 ၄ မူသောအရပ်သို့ထွားလေ၏။ သိုးရက်ခြောက်သော
 ၅ နေ့၌ခမျာကြည့်၍ထိုအရပ်ကိုအဝေးကမြင်လျှင်၊ ငယ်

သားနှစ်ယောက်တို့အားသင်တို့သည် ဤအရပ်၌ဖြစ်
 အတူနေရန်ကြလော့။ ငါသည် သားနှင့်အတူ ထိုအရပ်
 သို့သွား၍ကိုးကွယ်ခြင်းကိုပြုအံ့။ ထိုအမှုပြီးမှ သင်တို့
 ၆ ဆီသို့ပြန်လာဦးမည်ဟုဆိုလေ၏။ ထိုအခါယဇ်ရှိရာ
 ထင်းကိုယူ၍ သားအောက်အပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင်မီး
 နှင့်ဝေးကိုမိမိလက်၌ကိုင်လျက် နှစ်ယောက်အတူသွား

၇ ကြ၏။ သွားကြစည်တွင်အောက်သည်အဖအာဗြဟံကို
 အဖဟုခေါ်လျှင်ငါသား။ ငါရှိ၏ဟုအာဗြဟံထူးလေ၏။
 အောက်ကလည်းမီးပါ၏။ ထင်းလည်းပါ၏။ ယဇ်ရှိရာ
 ၈ ဘို့သိုးသငယ်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မေးလျှင်
 | အာဗြဟံကငါသား။ ယဇ် ရှိရာဘို့သိုးသငယ်ကို

ဘုရားသခင်သည်မိမိအဖို့ပြင်ဆင်တော်မူလိမ့်မည်ဟု
 ၉ ဆိုလေ၏။ ထိုသို့နှစ်ယောက်အတူသွား၍ဘုရားသခင်
 မိန့်တော်မူသောအရပ်သို့ရောက်ကြသောအခါအာဗြ
 ဟံသည်ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍ထင်းကိုခင်းပြီးလျှင်သား
 ၁၀ အောက်ကိုချည်နှောင်၍ယဇ်ပလ္လင်၌ထင်းပေါ်မှာတင်

ထား၏။ မိမိလက်ကိုဆန့်၍သားကိုသတ်ခြင်းငှါဝေးကို
 ကိုင်ယူလေ၏။
 ၁၁ ထိုအခါတာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ကအာ
 ဗြဟံ။ အာဗြဟံဟုကောင်းကင်ပေါ်ကခေါ်လေ၏။ အာ
 ၁၂ ဗြဟံကအကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်၊ ထိုလူလင်ကို

မထိမခိုက်နှင့်။ အလျှင်းမပြုနှင့်။ သင်သည်ဘုရားသခင်
 ကိုကြောက်ရွံ့သင့်ဟုယူငါသိ၏။ အကြောင်းမူကား။
 သင်၏သား။ သင်၌တယောက်တည်းသောသားကိုငါ

တောင်း၍သင်သည်ငါကိုမညင်းဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၃ ထိုအခါအာဗြဟံသည်မျှော်ကြည့်၍မိမိနောက်မှာ
 ဖြူဖုတ်၌ ချိုညိုလျက်ရှိသောသိုးကိုမြင်လေ၏။ ထိုသိုး

ကိုသွား၍ယူပြီးလျှင် မိမိသားကိုယ်စားမီးရှိရာယဇ်ပြု
 ၁၄ ၍ပူဇော်လေ၏။
 ၁၅ ထိုအရပ်ကိုယောဟောဝါယိရဟုအာဗြဟံသမုတ်

လေ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီတောင်ပေါ်မှာထာဝရဘုရားပြင်
ဆင်တော်မူမည်ဟုယနေ့တိုင်အောင်ဆိုလေ့ရှိသတည်း။

၁၁ တဖန်ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်
၁၆ ကောင်းကင်ပေါ်ကအာဗြဟံကိုခေါ်လျက်၊ သင်သည်
ဤအမှုကိုပြု၍သင်၏သား၊ သင်၌တယောက်တည်း
၁၇ သောသားကိုငါအားမညှင်းသော့ကြောင့်၊ ငါသည်
သင်အားအစဉ်အမြဲကောင်းကြီးပေးမည်။ သင်၏အ
မျိုးအနွယ်ကိုလည်းကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့၎င်း၊ သမုဒ္ဒ
ရာထဲလုံးကဲ့သို့၎င်းအစဉ်အမြဲဥပွားများစေမည်။ သင်၏
အမျိုးအနွယ်သည်ရန်သူတို့၏မြို့တံခါးများကိုအစိုးရ
၁၈ လိမ့်မည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်အားဖြင့်လူမျိုးအပေါင်း
တို့သည်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟုငါ
၏စကားကိုသင်နားထောင်သော့ကြောင့်ငါသည်ကိုယ်
ကိုကိုယ်တိုင်တည်၍ကျိန်ဆို၏။ ဟုထာဝရဘုရား၏အ
မိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုလေ၏။ ထိုအခါအာဗြဟံသည်ပေ
၁၉ သားတို့ရှိရာသို့ပြန်၍သူတို့သည်ထပြီးလျှင်ဗေရဂျောအ
ရပ်သို့လိုက်သွားကြ၏။ ထိုအရပ်၌အာဗြဟံနေလေ၏။

၂၀ ထိုနောက်မှအာဗြဟံကြားသောသိတင်းစကားဟူ
မူကား။ သင်၏အစ်ကိုနာခေါ်မယားမိလခါသည်သား
၂၁ များကိုဖွားမြင်လေပြီ။ သားအကြီးဟုဖေ။ သူညီဗုဖေ။
၂၂ အာရံအဖကေဓွလ။ ခေသက်။ ဟာဇော။ ပိလဒါရှ။ ဟိ
၂၃ ဒလပ်။ ဗေသွေလတည်းဟူသော။ သားရှစ်ယောက်တို့
ကိုအာဗြဟံအစ်ကိုယ်နာခေါ်၏။ မယားမိလခါဖွားမြင်
၂၄ လေ၏။ ဗေသွေလကားရေဗက္ကအဖတည်း။ ရုမာအမည်
ရှိသောနာခေါ်၏။ မယားပေသည်လည်းတောဘ။ ဂါဟံ။
သဟာရှ။ မာခါတို့ကိုဖွားမြင်လေ၏။

၁ စာရာသည်အသက်တရာနှစ်ဆယ်ချနှစ်နှစ်ရှိ၏။ ထို
၂ မျှလောက်အသက်ကြီးသော်၊ ခါနာန်ပြည်။ ဟေဗြန်မြို့
တည်းဟူသောကိရယသာဘမြို့၌သေလေ၏။ အာဗြဟံ
သည်လည်းစာရာကြောင့်ညည်းတွားငိုကျွေးခြင်းငှါလာ၏။
၃ အာဗြဟံသည်မိမိ၏မယားအသေကောင်ရှေ့ကထ၍
၄ ဟောသအမျိုးသားတို့အား။ ငါသည်သင်တို့ထံမှာဧည့်
သည်အာဂန္တုဖြစ်ပါ၏။ ငါ၏မယားအသေကောင်ကို
မျက်ကွယ်မြှုပ်မည်အကြောင်း။ သင်တို့တွင်သင်းပြိုင်း
၅ ကိုငါအားအခွင့်ပေးပါလော့ဟုဆို၏။ ဟောသအမျိုး
၆ သားတို့ကအကျွန်ုပ်တို့သခင်နားထောင်ပါ။ ကိုယ်တော်
သည်အကျွန်ုပ်တို့တွင်ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သောမင်း
ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့၏သင်းပြိုင်းများတွင်ရွှေ့၍ကိုယ်

တော်၏မယားအသေကောင်ကိုသင်းပြိုက်ပါလော့။
ကိုယ်တော်၏မယားအသေကောင်ကိုမသင်းပြိုက်စေ
ခြင်းငှါအကျွန်ုပ်တို့တွင်အဘယ်သူမျှမိမိသင်းပြိုင်းကို
၇ မပေးဘဲမနေပါဟုအာဗြဟံအားပြန်ပြောကြ၏။ အာ
ဗြဟံသည်ထ၍ထိုပြည်သားတည်းဟူသောဟောသအမျိုး
၈ သားများရှေ့မှာဦးညွှတ်ချလျက်၊ ငါသည်ငါ၏မယား
အသေကောင်ကိုမျက်ကွယ်မြှုပ်စေခြင်းငှါသင်တို့အ
၉ ထိုရှိလျှင်ငါစကားကိုနားထောင်ကြပါလော့။ သင်တို့
တွင်ငါပိုင်ထိုက်သောသင်းပြိုင်းရှိစေခြင်းငှါဇောဟာ
သားဗေရန်သည်မိမိလယ်ပြင်အစွန်း၌ရှိသောမဗျေလမြေ
တွင်းကိုအဖိုးတိုက်သမျှငွေနှင့်ငါအားရောင်းစေခြင်း
ငှါငါအတွက်သူကိုတောင်းပန်ကြပါလော့ဟုနှုတ်
၁၀ ဆက်၍ပြောဆို၏။ ထိုအခါဗေရန်သည်ဟောသအမျိုး
သားတို့တွင်ထိုင်လျက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍မြို့တံခါးသို့ဝင်
သောသူအပေါင်းတည်းဟူသောဟောသအမျိုးသား
ပရိသတ်၌ဟိတ္တိအမျိုးသားဗေရန်ကထိုသို့မဟုတ်။
၁၁ အကျွန်ုပ်သခင်။ အကျွန်ုပ်စကားကိုနားထောင်ပါ။ ထို
လယ်ပြင်ကို၎င်းလယ်ပြင်၌ရှိသောမြေတွင်းကို၎င်းကိုယ်
တော်အားအကျွန်ုပ်ပေးပါ၏။ အကျွန်ုပ်အမျိုးသားများ
ရှေ့၌ကိုယ်တော်အားအကျွန်ုပ်ပေးပါ၏။ ကိုယ်တော်၏
မယားအသေကောင်ကိုသင်းပြိုက်ပါဟုအာဗြဟံအား
ပြန်ပြော၏။

၁၂ အာဗြဟံသည်လည်းထိုပြည်သားများရှေ့မှာဦး
၁၃ ညွှတ်ချလျက်အကယ်၍ငါစကားကိုနားထောင်ပါ။ ထို
လယ်ပြင်အဖိုးငွေကိုငါပေးမည်။ ငွေကိုယူပါ။ သို့ဖြစ်
လျှင်ထိုအရပ်၌ငါ၏မယားအသေကောင်ကိုငါသင်း
ပြိုက်ပါမည်ဟုပြည်သားပရိသတ်တို့ရှေ့မှာဗေရန်
၁၄ အားပြောဆို၏။ ဗေရန်ကလည်းအကျွန်ုပ်သခင်။ နား
၁၅ ထောင်ပါ။ ထိုမြေသည်ငွေလေးပိဿာအဖိုးထိုက်ပါ
၏။ ကိုယ်တော်နှင့်အကျွန်ုပ်နှစ်ဦးအဘယ်အတွက်ရှိသနည်း။
ကိုယ်တော်၏မယားအသေကောင်ကိုသင်းပြိုက်ပါလော့
၁၆ ဟုအာဗြဟံအားပြန်ပြော၏။ အာဗြဟံသည်လည်းဗေ
ရန်စကားကိုနားထောင်သည်ဖြစ်၍ကုန်သည်သုံးတတ်
သောငွေမျိုး။ ဟောသအမျိုးသားပရိသတ်ရှေ့မှာဗေရန်အ
ဖိုးပြတ်သည်အတိုင်းငွေလေးပိဿာကိုချိန်၍သူအား
၁၇ ပေးလေ၏။ ထိုသို့မရေမြို့ရှေ့မှာမဗျေလအရပ်၌ရှိသော
ဗေရန်၏လယ်ပြင်ကို၎င်းလယ်ပြင်၌ရှိသောမြေတွင်းနှင့်
၁၈ သစ်ပင်များ။ ပတ်ဝန်းကျင်သစ်ပင်များကို၎င်း၊ ဟောသ
အမျိုးသားပရိသတ်၌မြို့တံခါးသို့ဝင်သောသူအပေါင်း

တို့ရှေ့မှာအာဗြဟံ၏ဥစ္စာကိုလုံခြုံစွာအပ်ပေးလေ၏။
 ၁၉ ထိုနောက်မှအာဗြဟံသည်မိရေမြို့ရှေ့မှာမပွေလ
 လယ်ပြင်မြေတွင်း၌ မယားစာရာကို သင်းပြိုဟ်ရလေ
 ၏။ ထိုအရပ်ကားခါနာန်ပြည် ဟေ ဗြန်အရပ်ဖြစ်သ
 ၂၀ တည်း။ ထိုလယ်ပြင်နှင့်မြေတွင်းကိုအာဗြဟံပိုင်ထိုက်
 သောသင်းပြိုင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ ဟေသအမျိုးသားတို့
 သည်လုံခြုံစွာအပ်ပေးကြ၏။

၁ အာဗြဟံသည်အို၍အသက်အရွယ်ကြီးရင့်စွာပြီး။
 ထာဝရဘုရားသည် အရာရာ၌ သူကိုကောင်းကြီးပေး
 ၂ တော်မူပြီး။ အာဗြဟံသည်မိမိအိမ်သားတို့တွင်အသက်
 ၃ ကြီး၍ဘဏ္ဍာစီးလုပ်သောသူကို ခေါ်လျက်၊ သင်သည်
 ငါနေသောခါနာန်အမျိုး သွီးတို့တွင်ငါသားတို့မယား
 ၄ ကိုမရွေးမယူဘဲ၊ ငါပြည်။ ငါအမျိုးသားချင်းတို့ထံသို့
 သွား၍ငါသားအဖအဖွဲ့မယားကိုယူရမည်ဟုသင်၏
 လက်ကိုငါပေါင်အောက်၌ ထားပြီးမှကောင်းကင်မြေ
 ကြီးအရှင်ဘုရားသခင်။ ထာဝရဘုရားကို ဘိုင်တည်၍
 ၅ ငါကိုန်ဆီပေါ်မည်ဟုဆို၏။ ကျွန်ကလည်းမိမိသည်ဤ
 ပြည်သို့မလိုက်မလာလိုလျှင်ကိုယ်တော်ထွက်လာသော
 ပြည်သို့ကိုယ်တော်၏သားကိုတဖန်ကျန်တော်ခေါ်သွား
 ၆ ရပါမည်လောဟုမေးလေသော်၊ အာဗြဟံကထိုပြည်သို့
 ၇ ငါသားကိုခေါ်၍ မသွားနှင့်။ သတိပြုလော့။ ငါအဖ၏
 အိမ်မှငင်ငါအမျိုးသားနေရာပြည်မှငင်ငါကိုခေါ်၍သင်
 ၏အမျိုးအနွယ်အားဤပြည်ကို ငါပေးမည်ဟုငါအား
 များစိတ်တော်ပေး၍ ကျိန်ဆိုတော်မူသောကောင်းကင်
 ဘုံရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မိမိကောင်းကင်
 တမန်ကိုသင်ရှေ့၌စေလွှတ်တော်မူသဖြင့် သင်သည်ထို
 ၈ ပြည်မှငါသားတို့မယားကိုယူရလိမ့်မည်။ မိမိသည်
 သင်နှင့်အတူမလိုက်လိုလျှင် သင်သည်ယခုငါပေးသော
 ကျိန်ဆိုခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်စေ။ ငါသားကိုထိုပြည်သို့ခေါ်
 ၉ ၍မသွားနှင့်ဟုဆိုပြီးမှ၊ ကျွန်သည်သခင်အာဗြဟံ၏
 ပေါင်အောက်၌လက်ကိုထား၍ထိုအမှု၌ကျိန်ဆိုလေ၏။
 ၁၀ ထိုကျွန်သည်လည်းမိမိသခင်၏ဥစ္စာရှိသမျှကိုစီရင်
 သောသူဖြစ်၍သခင်၏ ကုလားအုတ်ရထဲကကုလား
 အုတ်ဆယ်စီးကိုယူ၍ထသွားသဖြင့်မေသောပေါတာမိ
 ၁၁ တိုင်းနာခေါ်၍သို့ရောက်လေ၏။ မိမိများရေခပ်သော
 ညဦးယံအချိန်၌ မြို့ပြင်ရေတွင်းနားမှာကုလားအုတ်တို့
 ၁၂ ကိုဝပ်စေပြီးလျှင်၊ အကျွန်ုပ်၏သခင်အာဗြဟံ၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရား။ ယနေ့အကျွန်ုပ်အကြံကိုထမြောက်

စေ၍အကျွန်ုပ်၏သခင်အာဗြဟံ၌ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ
 ၁၃ ဟုအကျွန်ုပ်ဆိုတောင်းပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်ဤရေတွင်း
 နားမှာရပ်နေ၍ထိုမြို့သူသတို့သွီးတို့သည်ရေခပ်ခြင်း
 ၁၄ ငှါလာကြသည်တွင်၊ အကြင်သတို့သွီးကိုကျွန်ုပ်သောက်
 ခြင်းငှါသင်၏ ရေဘူးကိုချပါဟု ဆိုသော်သောက်ပါ။
 သင်၏ကုလားအုတ်တို့ကိုလည်းရေတိုက်ပါမည်ဟုပြန်
 ဆိုသောသတို့သွီးသည်ကိုယ်တော်၏ကျွန်အောက်
 ဘိုခန့်ထားတော်မူသောသူဖြစ်ပါစေသော။ ထိုသို့အား
 ဖြင့်အကျွန်ုပ်၏သခင်၌ကျေးဇူးပြုတော်မူကြောင်းကို
 အကျွန်ုပ်သိရပါမည်ဟုလျှောက်ဆို၏။
 ၁၅ ထိုသို့လျှောက်ဆို၍မပြီးမှီအာဗြဟံအစ်ကိုနာခေါ်
 မယားမိလခါသား။ ဗေသွေလ၏သွီးရေဗက္ကသည်ရေဘူး
 ၁၆ ကိုထပ်လျက်ထွက်လာသည်ကို မြင်၏။ ထိုသတို့သွီး
 သည်အလွန်အဆင်းစွာ၍ယောက်ျားနှင့်မဆက်ဆံသေး
 သောကညာဖြစ်၏။ ရေတွင်းသို့ဆင်း၍ ရေဘူးကိုရေ
 ၁၇ နှင့်ဖြည့်ပြီးမှတက်လာ၏။ ကျွန်သည်လည်းထိုမိမိနှင့်
 ထွေခြင်းငှါပြေး၍သင်၏ရေဘူး၌ ရေအနည်းငယ်ကို
 ၁၈ သောက်ပါရစေဟုဆိုလေသော်၊ မိမိကသောက်ပါ
 လော့အရှင်ဟုဆိုသဖြင့်မိမိလက်ပေါ်မှာအလျင်အမြန်
 ၁၉ ရေဘူးကိုချ၍ ရေကိုပေးလေ၏။ ရေကိုပေးပြီးလျှင်
 သင်၏ကုလားအုတ်တို့သည် လည်းဝစွာသောက်စရာ
 ၂၀ ဘို့ရေခပ်ပါမည်ဟုဆိုသည့်အတိုင်း၊ အလျင်အမြန်ဘူး
 ၌ရှိသောရေကိုရေတိုက်ခွက်ထဲ၌ လောင်းပြီးလျှင်တ
 ဖန်ခပ်ခြင်းငှါရေတွင်းသို့ပြေး၍ ကုလားအုတ်အဖို့ရေ
 ၂၁ ခပ်လေ၏။ ယောက်ျားသည်ထိုမိမိကိုအံ့ဩ၍မိမိ
 ရောက်လာသောအမှုကိုထာဝရဘုရားပြုရတော်မူသည်။
 ၂၂ မမူသည်ကို သိလို၍ တိတ်ဆိတ်စွာနေလေ၏။ ကုလား
 အုတ်များကိုရေသောက်စေပြီးသောနောက်ယောက်ျား
 သည်အချိန်ငါးမူးရှိသောရွှေနှာဆွဲ။ အကျပ်တဆယ်
 ၂၃ အချိန်ရှိသောရွှေလက်ကောက်တရံကိုထုတ်၍၊ သင်
 သည်အဘယ်သူ၏သွီးဖြစ်သနည်း။ ကျွန်ုပ်ကိုပြောပါ။
 သင်၏အဖအိမ်၌ကျွန်ုပ်တို့တဦးရှိစရာအရပ်ရှိသလော
 ၂၄ ဟုမေးလေသော်၊ မိမိကကျွန်ုပ်သည်နာခေါ်၏မယားမိ
 လခါဖွားမြင်သော။ ဗေသွေလ၏သွီးဖြစ်သည်ဟု၍ငင်
 ၂၅ ၊ ကျွန်ုပ်တို့၌မျက်ချောက်များ။ စားဘွယ်သောက်ဘွယ်
 များနှင့်တဦးရှိစရာအရပ်လည်းရှိသည်ဟု၍ငင်ဆိုလေ၏။
 ၂၆ ၊ ထိုအခါယောက်ျားသည်ဦးညွတ်ချ၍ထာဝရဘုရားကို
 ၂၇ ကိုးကွယ်လျက်၊ ကရုဏာ။ သစ္စာတော်ကိုအကျွန်ုပ်သ
 ခင်မှရုတ်သိမ်းတော်မမူသောအကျွန်ုပ်သခင်အာဗြဟံ

၂၀

୨୦

22

୨୭

२६

1

—

8

5

○

۱۲

၁၃ သည်ဦးညွတ်ချစ်သောဝရတုရားကိုကိုးကွယ်ပြီးမှ၊ ငွေ
 ၁၄ ဖလား။ ရွှေဖလား။ အဝတ်တန်ဆာများကိုထုတ်၍ ရေ
 ၁၅ ဗက္ကအားပေး၏။ သူ၏အမိမောင်အားလည်းအဖိုးထိုက်
 ၁၆ သောလက်ဆောင်ကိုပေး၏။ သူနှင့်သူ၏ အဖော်အ
 ၁၇ ပေါင်းတို့သည်စားသောက်၍ညဉ့်ကိုလွန်စေပြီးမှနံနက်
 ၁၈ ယံ၌ထလျက် ကျွန်ုပ်သည်သခင်ထံသို့ပြန်ပါရစေဟုဆို
 ၁၉ လေသော်၊ မောင်နှင့်အမိကမိမ္မကလေးသည်ကျွန်ုပ်တို့
 ၂၀ ထံမှဆယ်ရက်ခန့်လောက်နေပါစေဦး။ နောက်မှ
 ၂၁ သူကိုသွားပါစေမည်ဟုဆိုကြ၏။ ထိုသူကလည်းကျွန်ုပ်
 ၂၂ ကိုမဆီးတားပါနှင့်။ ထာဝရတုရားသည်ကျွန်ုပ်ရောက်
 ၂၃ လာသောအမှုကိုပြုရတော်မူပြီး။ ကျွန်ုပ်သည်သခင်ထံ
 ၂၄ သို့သွားရသောအခွင့်ကိုပေးပါလော့ဟုဆိုလျှင်၊ သူတို့
 ၂၅ ကမိမ္မကလေးကိုခေါ်၍သူအလိုကိုမေးပါဦးမည်ဟုဆို
 ၂၆ သည်နှင့်၊ ရေဗက္ကကိုခေါ်၍သင်သည်ဤလူနှင့်အတူယခု
 ၂၇ လိုက်မည်လောဟုမေးသောအခါ ကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်
 ၂၈ ဟုဆို၏။ သို့ဖြစ်၍မိမိနှင့်မရေဗက္ကနှင့်သူ၏အထိန်းကို
 ၂၉ ၎င်းအာဗြဟံကျွန်နှင့်သူ၏လူတို့ကို၎င်းထွတ်လိုက်ကြ
 ၃၀ ၏။ ရေဗက္ကကိုလည်းသင်သည်ကျွန်ုပ်တို့၏နှစ်မဖြစ်၏။
 ၃၁ သောဝင် အထိန်းတို့၏အမိဖြစ်ပါစေသော။ သင်၏အ
 ၃၂ နှစ်အနှယ်သည်ရန်သူတို့၏တံခါးများကိုအစိုးရပါစေ
 ၃၃ သောဟုကောင်းကြီးပေးကြ၏။ ရေဗက္ကနှင့်သူ၏မိမ္မ
 ၃၄ ကပ်တို့သည်သစ်ကုလားအုတ်အပေါ်မှဆင်းပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်
 ၃၅ တို့ကိုထိုင်စေ၍ကုလားအုတ်အပေါ်မှဆင်းပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်
 ၃၆ တို့ကိုထိုင်စေ၍ကုလားအုတ်အပေါ်မှဆင်းပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်
 ၃၇ တို့ကိုထိုင်စေ၍ကုလားအုတ်အပေါ်မှဆင်းပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်
 ၃၈ တို့ကိုထိုင်စေ၍ကုလားအုတ်အပေါ်မှဆင်းပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်
 ၃၉ တို့ကိုထိုင်စေ၍ကုလားအုတ်အပေါ်မှဆင်းပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်
 ၄၀ တို့ကိုထိုင်စေ၍ကုလားအုတ်အပေါ်မှဆင်းပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်
 ၄၁ တို့ကိုထိုင်စေ၍ကုလားအုတ်အပေါ်မှဆင်းပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်
 ၄၂ တို့ကိုထိုင်စေ၍ကုလားအုတ်အပေါ်မှဆင်းပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်
 ၄၃ တို့ကိုထိုင်စေ၍ကုလားအုတ်အပေါ်မှဆင်းပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်
 ၄၄ တို့ကိုထိုင်စေ၍ကုလားအုတ်အပေါ်မှဆင်းပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်
 ၄၅ တို့ကိုထိုင်စေ၍ကုလားအုတ်အပေါ်မှဆင်းပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်
 ၄၆ တို့ကိုထိုင်စေ၍ကုလားအုတ်အပေါ်မှဆင်းပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်
 ၄၇ တို့ကိုထိုင်စေ၍ကုလားအုတ်အပေါ်မှဆင်းပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်
 ၄၈ တို့ကိုထိုင်စေ၍ကုလားအုတ်အပေါ်မှဆင်းပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်
 ၄၉ တို့ကိုထိုင်စေ၍ကုလားအုတ်အပေါ်မှဆင်းပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်
 ၅၀ တို့ကိုထိုင်စေ၍ကုလားအုတ်အပေါ်မှဆင်းပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်

၁ တဖန်အာဗြဟံသည်ကေတုရအမည်ရှိသောမိမ္မနှင့်
 ၂ ရံဇက်၍၊ ထိုမိမ္မသည်မိမိရံ။ ယုတ်ရှန်။ မေဒန်။ မမိချန်။ ဆူ
 ၃ ရှဗက်။ ရှအာတို့ကိုဖွားမြင်လေ၏။ ယောကရှန်သား
 ၄ ကားရှောတနှင့်ဒေန်တည်း။ ဒေန်သားကားအာရှရိပ်
 ၅ လူ။ လေတုရှိပ်လူ။ လုမ္ဗိပ်လူတည်း။ မိချန်သားကား
 ၆ ဖော။ ဖေရေ။ ဟာနုတ်။ အဘိဒ။ လေဒါတည်း။ ထိုသူအ
 ၇ ပေါင်းတို့ကားကေတုရအနှယ်ဖြစ်ကြသတည်း။
 ၈ အာဗြဟံသည်မိမိဥစ္စာရှိသမျှကိုဆုတော်အားပေး
 ၉ လေ၏။ မယားဝယ်တို့၌ရသောသားတို့အားလည်းမိမိ
 ၁၀ အသက်ရှင်စည်တွင်ဆုလပ်များကိုပေးစေ၍သားဆု
 ၁၁ တော်ထံမှအရှေ့ပြည်သို့ထွတ်လိုက်လေ၏။
 ၁၂ ထိုနောက်အာဗြဟံသည်အသက်ကြီးရင့်၍အိုမင်း
 ၁၃ ခြင်း။ နေ့ရက်ကာလပြည့်စုံခြင်းနှင့်တကွအသက်ပေါင်း
 ၁၄ တရာချနှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်၊ အသက်ချုပ်၍အနိစ္စ
 ၁၅ ဖြစ်သဖြင့်မိမိလူမျိုးစဉ်းဝေးရာသို့ရောက်လေ၏။ သား
 ၁၆ ဆုတော်နှင့်ဆုရှာမေလတို့သည်မရေမြို့ရှေ့မှာဟိတ္တိအ
 ၁၇ မျိုးသား။ ဇောရသားဖေနှင့်၏လယ်ပြင်တွင်မပွေလမြေ
 ၁၈ တွင်း၌အဖကိုသင်းပြုဟ်ကြ၏။ ဟေသအမျိုးသားတို့
 ၁၉ အားအဖိုးကိုပေး၍ အာဗြဟံဝယ်သောလယ်ပြင်၌အာ
 ၂၀ ဗြဟံနှင့်မယားစာရာတို့ကိုသင်းပြုဟ်ကြသတည်း။
 ၂၁ အာဗြဟံသေသောနောက်သားဆုတော်ကိုတုရား
 ၂၂ သခင်ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ဆုတော်သည်ဗေရလ
 ၂၃ ဟံရောမြို့မှာနေသတည်း။ စာရာ၏ကျန်မ။ အဂုတ္တုအ
 ၂၄ မျိုးသားဟာဂရဖွားမြင်သောအာဗြဟံသားဆုရှာမေလ၏
 ၂၅ သားစည်မြေးဆက်တည်း ဟူသော။ မိမိအမျိုးအနှယ်
 ၂၆ အလိုက်ဆုရှာမေလသားများအမည်ဟူမူကား။ သားအ
 ၂၇ ကြီးနာယုတ်။ ထိုနောက်ကေဒါ။ အာဒဗေလ။ မိဗသံ။ မိ
 ၂၈ ရှမ။ ဒုမာ။ မာစ။ ဟာဒါ။ တေမ။ ယေတုရ။ နာဖိရှ။ ကေဒ
 ၂၉ မာတဉ်းဟူသော။ ဆုရှာမေလသားတည်း။ ထိုသို့အမည်ရှိ
 ၃၀ သောသူတို့သည်မိမိမြို့။ မိမိရံကိုက်အလိုက် အမျိုးမျိုး
 ၃၁ သောမင်းဆယ်နှစ်ပါးဖြစ်သတည်း။ ဆုရှာမေလသည်အ
 ၃၂ သက်တရာသုံးဆယ်နှစ်ရှိသော် အသက်ချုပ်၍
 ၃၃ သေသဖြင့်မိမိလူမျိုးစဉ်းဝေးရာသို့ရောက်လေ၏။ သူ
 ၃၄ တို့သည်လည်းအာရှရိပြည်သို့သွားရာလပ်။ ဟာဝိလမြို့မှ
 ၃၅ စ၍အဂုတ္တုပြည်အရှေ့။ ရှာမြို့တိုင်အောင်နေကြ၏။ ထို
 ၃၆ သို့ဆုရှာမေလ၏နေရာသည်မိမိဦးအစ်ကိုအပေါင်းအနား
 ၃၇ ခွံကျသတည်း။
 ၃၈ အာဗြဟံသားဆုတော်၏အဆက်အနှယ်ဟူမူကား။

၂၀ အာဖြဟံသားကား ဣဇာကံ တည်း။ ဣဇာကံ သည် အသက်လေးဆယ်ရှိသော အခါ ပါဒနာရံအရပ်သူ။ ရှုရ်မျိုးပေသွေလ၏သို့။ ရှုရ်လူလာဗန်၏နှစ်မရေဗက္က

၂၁ နှင့်အိမ်ထောင်လေ၏။ ဣဇာကံသည်မိမိမယားရေဗက္က မြို့သော့ကြောင့် ထာဝရဘုရားကိုတောင်းပန်၍ ထာဝရ ဘုရားနားထောင်တော် မူသဖြင့် သူ၏မယားသည်ပဋိ

၂၂ သန္ဓေစွဲယူလေ၏။ ဝမ်အတွင်း၌ တည်သောသူငယ်တို့ သည်အချင်းချင်းတိုက်ခိုက်ကြ၏။ အမိကလည်း ထိုသို့ ဖြစ်၍ ငါ၌အဘယ်အမှုရောက်ပါလိမ့်မည်နည်းဟုဆို သဖြင့် ထာဝရဘုရားကိုမေးလျှောက် ခြင်းငှါသွားလေ

၂၃ ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း သင်၏ဝမ်အတွင်း၌ လူ မျိုးနှစ်မျိုးရှိ၏။ သင်၏ဝမ်ထဲကချားနားသော လူစုနှစ် စုကိုဖွားရလိမ့်မည်။ လူတမျိုးသည်တမျိုးထက် အား ကြီးလိမ့်မည်။ အကြီးသည် အငယ်၌ ကျွန်ခံရလိမ့်မည်

၂၄ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ဖွားချိန်စေ့သောအခါသူ၏ဝမ်၌သား

၂၅ အမွှာရှိသဖြင့် အဦးဖွားသောသားသည်အမွှေးပါသော အဝတ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ တကိုယ်လုံးအဆင်းနီ၏။ သူကို

၂၆ သောဟူသောအမည်ဖြင့်မှည့်ကြ၏။ ထိုနောက်မှသူည် သည်အစ်ကိုသော၏ဖနောင့်ကိုကိုယ်လျက် ဖွားလာ ၏။ သူကိုကားယာကုပ်အမည်ဖြင့်မှည့်ကြ၏။ ထိုသား

၂၇ နှစ်ယောက်ကိုဖွားသောအခါဣဇာကံသည် အသက် ချောက်ဆယ်ရှိသတည်း။ သူငယ်တို့သည်ကြီးပွား၍

၂၈ သောကားလိမ္မာသောတောသားမုတ်ဆိုးဖြစ်လေ၏။ ယာကုပ်ကားတဲ၌နေတတ်၍မိတ်ကောင်းသောသူဖြစ် ၏။ ဣဇာကံသည်သောပေးသောအမဲသားကိုစား

၂၉ လေ့ရှိသော့ကြောင့်သူကိုချစ်၏။ ရေဗက္ကမူကားယာ ကုပ်ကိုချစ်၏။

၃၀ တနေ့သန္တိယာကုပ်သည်စားစရာကုန်ချက် ပြုတ်စည်

၃၁ တွင်သောသည်တောမှလာ၍မောသော့ကြောင့် ယာ ကုပ်အားထိုနီသောစားစရာနှင့် ငါကိုကျွေးပါလော့ငါ မောပါသည်ဟုဆိုလေ၏။ ထိုကြောင့်သူ၏နာမည်ကို

၃၂ ဇန့်ဟုတွင်သတည်း။ ယာကုပ်ကလည်းယနေ့ပင်သင်

၃၃ ၏သားဦးအရာကိုငါအားရောင်းပါဟုဆိုလျှင်သော ကငါသေလှပြီ။ သားဦးအရာအားဖြင့်အဘယ်အကျိုးရှိ

၃၄ ပါလိမ့်မည်နည်းဟုဆို၏။ ယာကုပ်ကလည်းယနေ့ပင် ငါအားကျန်ဆံ့ခြင်းကိုပါဟုဆိုသော်သူသည်ကျန်ဆံ့ သဖြင့်ယာကုပ်အားမိမိသားဦးအရာကိုရောင်းလေ၏။

၃၅ ထိုအခါယာကုပ်သည် မုန့်နှင့်ပဲဟင်းကိုသောအား ပေးသဖြင့်သူသည်စားသောက်၍ မှအစွဲ ဖွားလေ၏။

ထိုသို့သောသည်မိမိနှင့်ဆိုင်သောသားဦးအရာကိုမ ငါ့မဲ့မြင်ပြုသတည်း။

၁ အာဖြဟံလက်ထက်ထိုပြည်၌ ဖြစ်သောအစာ ခေါင်းပါးခြင်းမှတပါး။ နောက်တဖန်အစာခေါင်းပါး ခြင်းရှိပြန်သည်ဖြစ်၍ဣဇာကံသည်ဖိလိစ္စမင်းကြီးအ

၂ ဘိမလက်နေရာနေရာမြို့သို့သွားလေ၏။ ထာဝရဘုရား သည်လည်းသူအားထင်ရှား၍သင်သည်အရတ္တပြည်

၃ သို့မသွားနှင့်။ ငါပြောလတုံသောပြည်၌နေလော့။ ယခု ဤပြည်၌တည်းခို၍နေလော့။ သင်ဘက်မှာငါနေ၍

၄ ကောင်းကြီးပေးမည်။ အကြောင်းမူကား။ သင်နှင့်သင် ၏အမျိုးအနွယ်အားဤပြည်ရှိသမျှတို့ကိုငါပေးမည်။ သင်၏အဖအာဖြဟံအားငါကျိန်ဆိုသောစကားရှိသည်

၅ အတိုင်းငါပြုမည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကိုကောင်း ကင်ကြယ်ကဲ့သို့များပြားစေမည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ် အားလည်းဤပြည်ရှိသမျှတို့ကိုငါပေးမည်။ သင်၏အမျိုး အနွယ်အားဖြင့်လည်းလူမျိုးအပေါင်းတို့သည်ကောင်း

၆ ကြီးမင်္ဂလာကိခံရကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ အာဖြဟံသည်ငါစကားကိုနားထောင်၍ ငါစီရင်မှာ ထားသောပညတ်တရားအမျိုးမျိုးတို့ကိုစောင့်ရှောက် သတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။

၇ ဣဇာကံသည်ဂေရာမြို့၌နေစဉ်တွင် မြို့သားတို့သည်

၈ သူ၏မယားအကြောင်းကိုမေးသောအခါရေဗက္ကသည်

၉ ဟူသောအဆင်းအရောင်ရှိသော့ကြောင့်ဤပြည်သား ယောက်ျားတို့သည်သူကိုရခြင်းငှါငါတို့သတ်မည်ဟု

၁၀ ဖိုးရိမ်၍သူသည်ငါမယားဖြစ်သည်ဟုမပြောဆိုဘဲ ငါ

၁၁ နှစ်မဖြစ်သည်ဟုပြောဆို၏။ ထိုမြို့၌ကာလအင်တန် ကြာနေပြီးမှတနေ့သန္တိဣဇာကံသည်မိမိမယားရေဗက္က

၁၂ နှင့်ကစားသည်ကိုဖိလိစ္စမင်းကြီးအဘိမလက်သည်ပြ

၁၃ တင်းပေါက်ဝကကြည့်မြင်လျှင် ဣဇာကံကိုခေါ်၍ထို

၁၄ မိမိသဉ်အကယ်စင်စစ်သင်၏မယားဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် သူသည်ငါနှစ်မဖြစ်၏ဟုအဘယ်ကြောင့်သင်ပြောရ သနည်းဟုမေးသော်ဣဇာကံကသူအတွက်ကြောင့်

၁၅ အကျွန်ုပ်သေမည်ကိုဖိုးရိမ်ပါသည်ဟုလျှောက်ဆို၏။

၁၆ အဘိမလက်မင်းကလည်းငါတို့၌သင်ပြုသောအမှု ကားအဘယ်သို့နည်း။ တရုတ်ယောက်သောသူသည်

၁၇ သင်၏မယားနှင့်အမှတ်တမဲ့သင့်နေလျှင်ငါတို့ခေါင်း ပေါ်မှာသင်သည်အပြစ်ရောက်စေလိမ့်မည်တကား

၁၈ ဟုဆိုပြီးမှ ဤသူသင်မယားကိုပြင်သောသော့သည်

ဆက်ဆက်အသေခံရမည်ဟုမိမိလူအပေါင်းတို့ကိုမှာထားသတည်း။

- ၁၂ ထိုပြည်၌ဣဇာကန်သည်မျိုးစေ့ကိုကြံ၍တနှစ်ချင်းတွင်အဆတရာသောအသီးအနှံကိုရလေ၏။ ထာဝရ
- ၁၃ ဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ ကြီးပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူသည်ကြီးပွား၍အလွန်စည်းစိမ်ကြီးသည်တိုင်အောင်
- ၁၄ ဝိုးတက်လျက်စီးပွားဥစ္စာများပြားစွာဖြစ်လေ၏။ သိုး၊ ခုနား၊ ခုများ၊ ကျွန်များနှင့်ပြည့်စုံကြွယ်ဝ၏။ ထိုကြောင့်မိ
- ၁၅ ထိတ္တိလူတို့သည်သူကိုညွှုရကြ၏။ အဖအာဗြဟံလက်ထက်၌အဖ၏ကျွန်တို့တူးသောရေတွင်းရှိသမျှတို့ကို
- ၁၆ မြေနှင့်ဖို့ပိတ်ကြ၏။ အဘိမလက်မင်းကလည်းသင်သည်ငါတို့ထက်တန်ခိုးကြီး၏။ ငါတို့ထံမှထွက်သွား
- ၁၇ လော့ဟုဣဇာကန်ကိုအမိန့်ရှိသောကြောင့်၊ ဣဇာကန်သည်ထိုမြို့မှထွက်သွားပြီးလျှင်ဂေရာချိုင့်၌တဲကိုဆောက်၍နေလေ၏။

- ၁၈ ထိုအခါဣဇာကန်သည်အဖအာဗြဟံကျွန်တို့တူး၍အဖသေသောနောက်ဖိထိတ္တိလူတို့ဖို့သောရေတွင်းတို့ကိုတူးဖော်ပြန်၍အထက်ကအဖသမုတ်သောအ
- ၁၉ မည်ဖြင့်သမုတ်လေ၏။ ဣဇာကန်ကျွန်တို့လည်းချိုင့်ထဲ၌ဘူး၍စပ်ရေတွင်းကိုတွေ့ကြ၏။ ဂေရာအမျိုးသားနွားကျောင်းတို့ကလည်း၍ရေသည်ငါတို့ရေဖြစ်၏ဟုဣဇာကန်၏နွားကျောင်းတို့နှင့်လုရက်ပြောဆိုကြ၏။ ထိုသို့အချင်းချင်းလုရက်ကြသောကြောင့်ထိုရေတွင်းကို
- ၂၀ ငွေသက်အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ နောက်တဖန်အချားသောရေတွင်းကိုတူးပြန်ကြ၏။ ထိုရေတွင်းကိုလည်းတဖန်လုကြသောကြောင့်ထိုတနာအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။

- ၂၁ ၊ ထိုအရပ်မှနေရာပြောင်း၍အချားသောရေတွင်းကိုတူးကြ၏။ ထိုရေတွင်းကိုအဘယ်သူမျှမလုရက်သောကြောင့်ငါတို့နေစရာအခွင့်ကိုယခုထာဝရဘုရားပေးတော်မူပြီးဖြစ်၍ပြည်၌ငါတို့သည်စီးပွားများကြွယ်ဝမည်ဟုဆိုလျက်ထိုရေတွင်းကိုရဟောဘုတ်အမည်ဖြင့်မှည့်သတည်း။

- ၂၂ တဖန်ထိုအရပ်မှပေရေရှောအရပ်သို့ပြောင်းလေ၏။ ထိုနေ့ညမှထာဝရဘုရားသည်ထင်ရှား၍ငါသည်သင်၏အဖအာဗြဟံ၏ဘုရားဖြစ်၏။ မိုးရိပ်နှင့်ငါသည်သင်ဘက်မှာရှိ၏။ ငါသည်ကောင်းကြီးပေးမည်။ ငါ၏ကျွန်အာဗြဟံအတွက်သင်၏အမျိုးအနွယ်ကိုငါများပြားစေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်၌ယဇ်ဇပ်လွင်ကိုတည်၍ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုပဋ္ဌနာပြု၏။ တဲ

ကိုလည်းဆောက်၍ကျွန်တို့သည်ရေတွင်းကိုတူးကြ၏။

- ၂၃ ထိုအခါအဘိမလက်မင်းသည်။ အဆွေတော်အဟုဇတ်နှင့်ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖိကောလတို့ကိုခေါ်၍ဂေရာမြို့မှ
- ၂၄ ဣဇာကန်ရှိရာသို့သွား၏။ ဣဇာကန်ကလည်းသင်တို့သည်ငါကိုမြင်ပြင်း၍နှင်ထုတ်ပြီးမှအဘယ်ကြောင့်
- ၂၅ လာကြသနည်းဟုမေးလျှင်၊ ထိုသူတို့ကထာဝရဘုရားသည်သင်ဘက်မှာရှိတော်မူကြောင်းကိုငါတို့အမှန်သိမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည်သင်ကိုမထိမခိုက်။ ကျေးဇူးကိုသာပြု၍ညီဝတ်စွာလွှတ်လိုက်သည်နည်းဟုသင်သည်ငါတို့ကိုအပြစ်မပြုရဟုငါတို့တဖက်။ သင်တဖက်။ နှစ်ဖက်သားတို့သည်သစ္စာဂတိထား၍မိဿဟာယဖွဲ့ကြစို့။ သင်သည်ထာဝရဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူသောသူဖြစ်ပါ၏ဟုဆိုကြလေသော်၊ ဣဇာကန်သည်သူတို့အဖိုစားသောက်ပွဲကိုလုပ်၍အတူစားသောက်ကြ၏။
- ၂၆ ၊ နံနက်စောစောထ၍အချင်းချင်းတဦးနှင့်တဦးသစ္စာပြုကြပြီးမှဣဇာကန်သည်သူတို့ကိုလွှတ်လိုက်၍သူတို့သည်ညီဝတ်စွာသွားရကြ၏။ ထိုနေ့၌ပင်ဣဇာကန်ကျွန်တို့သည်လာ၍မိမိတို့တူးသောတွင်း၌ရေတွေ့ကြောင်းကိုပြောဆိုကြလျှင်၊ ထိုရေတွင်းကိုရှောအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ ထိုကြောင့်ထိုအရပ်၌တည်သောမြို့ကိုပေရေရှောမြို့ဟုယနေ့တိုင်အောင်တွင်လေသတည်း။
- ၂၇ ငွေသောသည်အသက်လေးဆယ်ရှိသောအခါဖိတ္တိအမျိုးသားဗေရီ၏သမီးယုဒိတ်။ ဟတ္တိအမျိုးသားလုနီ၏သမီးဗာရှမတ်တို့နှင့်အိမ်ထောင်လေ၏။ ထိုမိမိတို့သည်ဣဇာကန်နှင့်ရေဗက္က၌စိတ်နှစ်လုံးပူပန်စရာအကြောင်းဖြစ်သတည်း။

- ၁ ထိုနောက်။ ဣဇာကန်သည်အိမ်၌မျက်စိမှုံသဖြင့်မမြင်နိုင်သောအခါသားအကြီးငွေသောကိုငါသားဟုခေါ်လျှင်အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ဟုထူးလေ၏။ အဖကလည်းယခုငါအိုလှပြီ။ အဘယ်သောအခါသေရမည်ကိုမသိ။ မသေမှီငါမိညည်သည်သင်ကိုကောင်းကြီးပေးမည်အကြောင်း။ သင်၏လက်နက်တည်းဟူသောလေးနှင့်ခြားတောင့်ကိုဆောင်ယူလျက်တောသို့သွား၍ငါစားစရာဘို့အမဲကောင်ကိုရအောင်ရှာပြီးလျှင်၊ ငါမြန်နှုတ်တတ်သောအမဲဟင်းလျှာကိုချက်၍ငါထံသို့ယူခဲ့ပါလော့ဟုပြောဆို၏။ ထိုသို့ဣဇာကန်သည်သားငွေသောအားပြေးဆိုသောစကားကိုရေဗက္ကကြားသည်ဖြစ်၍ငွေသောသည်အမဲသားကိုရအောင်တောသို့အရှာသွား

၆ စည်တွင် ၊ ရေဗက္ကသည် သားယာကုပ် ကို ခေါ်၍ သင်
၇ ၊ ၎င်း၏အဖက ငါမသေမှီထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ သင်
ကိုငါကောင်းကြီးပေးမည် အကြောင်း။ ငါစားစရာဘို့
အမဲသားကို ယူခဲ့၍ အမဲဟင်းလျှာကိုချက် ပါဟု သင်
၈ ၎င်း၏အစ်ကိုသောအားပြောသည်ကိုငါကြားပြီး။ သို့
ဖြစ်၍။ ငါသား။ ငါမှာထားသမျှ သောစကားကိုနား
၉ ထောင်ပါလော့။ ယခုဆိတ်ချုန်ရာသို့သွား၍ကောင်း
သောဆိတ်သငယ်နှစ်ကောင်ကိုငါထံသို့ယူခဲ့ပါလော့။
သင်၏အဖမြန်၍ တတ်သောအမဲဟင်းလျှာကိုငါ
၁၀ ချက်မည်။ သင်၏အဖမသေမှီ သင်ကိုကောင်းကြီး
ပေးမည်အကြောင်း။ ထိုအစာကိုအဖစားစေခြင်းငှါသင်
၁၁ သည် အဖထံသို့သွားဆောင်ရမည်ဟုဆိုလေ၏။ ယာကုပ်
ကလည်း ကျွန်ုပ်အစ်ကိုသောကားအမွှေးရှိသောသူ။
၁၂ ကျွန်ုပ်ကား ချောမွတ်သောသူဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်အဖသည်
ကျွန်ုပ်ကိုစပ်သပ်ကောင်းစပ်သပ်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်လျှင်
ကျွန်ုပ်ကိုလွှဲ၍စားသောသူဟူ၍ထင်သဖြင့် ကျွန်ုပ်သည်
မင်္ဂလာကိုမရဘဲကျန်ခြင်းအမင်္ဂလာကိုသာခံရလိမ့်
၁၃ မည်ဟုအမိကိုဆိုလေ၏။ အမိရေဗက္ကကလည်းငါသား။
သင်ခံရသောကျန်ခြင်းအမင်္ဂလာသည်ငါနှိုင်းရောက်
ပါစေ။ ငါစကားကိုနားထောင်၍ဆိတ်သငယ်တို့ကိုသာ
၁၄ ယူခဲ့ပါဟုဆိုသည့်အတိုင်း ၊ သူသည်သွား၍ ဆိတ်သငယ်
တို့ကို အမိထံသို့ယူခဲ့သဖြင့် အမိသည်လည်း အဖမြန်
၁၅ ရှက်တတ်သောအမဲဟင်းလျှာကိုချက်လေ၏။ ထိုအခါ
ရေဗက္ကသည် အိမ်တွင်မိမိလက်၌ရှိသောသားကြီး
၁၆ သော၏အဝတ်။ ကောင်းမွန်သောအဝတ်ကိုယူ၍သား
၁၇ ငယ်ယာကုပ်ကိုဝတ်စေလျက် ၊ ဆိတ်သငယ်၏သားရေ
ကိုလည်းယူ၍သူ၏လက်၌ငင်လည်ပင်းချောသောဘက်
၁၈ နှိုင်းဆင်ရင်ပြီးလျှင် ၊ မိမိချက်သောအမဲဟင်းနှင့် မုန့်
ကိုသားယာကုပ်လက်၌အပ်ပေး၏။
၁၉ ယာကုပ်လည်း အဖထံသို့သွား၍ အဖဟုခေါ်လေ၏။
အဖကလည်းငါရှိ၏ငါသား။ သင်သည်အဘယ်သူနည်း
၂၀ ဟုမေး၏။ ယာကုပ်ကလည်းအကျွန်ုပ်ကားသားကြီး
သောဖြစ်ပါ၏။ အဖမှာထားသည်အတိုင်းပြုပါပြီး။ ထ
၂၁ ၍ထိုင်ပါ။ အဖ၏ဝိညာဉ်သည်အကျွန်ုပ်ကိုကောင်းကြီး
ပေးမည်အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်၏အမဲသားကိုစားပါ
၂၂ လော့ဟုဆိုလေ၏။ အဖအောက်ကလည်းငါသား။ ဤမျှ
ထောက်လျှင်မြန်စွာစော့ရသော အကြောင်းကားအ
ဘယ်သို့နည်းဟုသားအားမေးလျှင်အဖ၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ရှိရာသို့ဆောင်ခဲ့တော်မူ

သောကြောင့်လျှင်မြန်စွာစော့ရပါသည်ဟု ပြန်ဆိုလေ
၂၃ ၎င်း၏။ အောက်ကလည်းငါသား။ သင်သည်ငါသားသော
မှန်သည်မှန်သည်ကိုသိလို၍သင်ကိုငါစပ်သင်ခြင်း
၂၄ ငှါငါထံပါးသို့ချည်းကပ်ပါလော့ဟုဆိုလျှင် ၊ ယာကုပ်
သည်အဖထံပါးသို့ချည်းကပ်၍အဖသည်စပ်သပ်လျက်
အသံကားယာကုပ်၏အသံ။ လက်တို့ကားသော၏
၂၅ လက်ဖြစ်ပေသည်ဟုဆိုလေ၏။ ထိုသို့သူ၏လက်တို့
သည်သော၏လက်ကဲ့သို့အမွှေးပါသောကြောင့်ယာ
ကုပ်ဖြစ်မှန်းကိုအဖမရပ်မိသဖြင့်ကောင်းကြီးပေးလေ
၂၆ ၎င်း၏။ သို့ရာတွင်တဖန်ကားသင်သည်ငါသားသောစင်
စစ်အမှန်ပင်ဖြစ်သလော့ဟုမေးပြန်လျှင်မှန်ပါသည်ဟု
၂၇ ဆို၏။ အဖကလည်းငါထံပါးသို့သွင်းခဲ့ပါ။ ငါဝိညာဉ်
သည်သင်ကိုကောင်းကြီးပေးမည်အကြောင်းငါသား၏
အမဲသားကိုငါစားအံ့ဟုဆိုလျှင်ယာကုပ်သည်အဖထံပါး
၂၈ သို့သွင်း၍အဖစားလေ၏။ စပျစ်ရည်ကိုလည်းပေး၍အဖ
၂၉ သောက်လေ၏။ ထိုနောက်။ အဖကငါသား။ ချည်းကပ်
၃၀ ၍ငါကိုနှိပ်ပါလော့ဟုဆိုလျှင်ယာကုပ်သည်ချည်းကပ်
၃၁ ၍အဖကိုနှိပ်လေ၏။ အဖအောက်ကလည်းသူအဝတ်၏အ
နံ့ကိုခံ၍ကြည့်ပါ။ ငါသား၏အနံ့သည်ထာဝရဘုရား
ကောင်းကြီးပေးတော်မူသောလယ်၏အမွှေးအကြိုင်နှင့်
၃၂ တူ၏။ ထိုကြောင့်ဘုရားသခင်သည်မိလားကောင်းကင်
၃၃ ၎င်းကိုငင်မြေကြီး၏ဆီဥကိုငင်များစွာသောဆံစပါး
၃၄ စပျစ်ရည်ကိုငင်သင်အားပေးတော်မူစေသတည်း။ သူ
တပါးတို့သည်သင်၌ကျွန်ခံ၍အပြည်ပြည်တို့သည်သင်
၃၅ ရှေ့မှာဦးညွှတ်ရကြစေသတည်း။ သင်သည်သင်၏ညီ
အစ်ကိုတို့၌အရှင်ဖြစ်၍သင်အမိ၏သားတို့သည်သင်
၃၆ ရှေ့မှာဦးညွှတ်ရကြစေသတည်း။ သင်ကိုကျန်ဆဲသော
သူအပေါင်းတို့သည်ကျန်ဆဲခြင်းကိုခံရကြစေသတည်း။
၃၇ သင်ကိုကောင်းကြီးပေးသောသူအပေါင်းတို့သည်
ကောင်းကြီးကိုခံရကြစေသတည်းဟုကောင်းကြီးပေး
လေ၏။

၃၈ ယာကုပ်သည်အဖအောက်ကလည်းပေးသောကောင်းကြီး
မင်္ဂလာကိုခံ၍အဖထံမှတက်သွားသောခဏချင်းတွင်
အစ်ကိုသောသည်မုတ်ဆိုးပြုရာမှရောက်လာ၏။
၃၉ ၊ သူသည်လည်းအမဲဟင်းလျှာကိုချက်၍အဖထံသို့
ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်အကျွန်ုပ်အဖ၏ဝိညာဉ်သည်အကျွန်ုပ်
ကိုကောင်းကြီးပေးမည်အကြောင်း။ သား၏အမဲသားကို
၄၀ ထ၍စားပါလော့ဟုဆိုလေ၏။ အဖအောက်ကလည်း

သင်သည်အဘယ်သူနည်းဟုမေးလျှင်အကျွန်ုပ်ကားသား
 ကြီးသောဖြစ်ပါ၏ဟုဆိုလေသော်အဖဇ္ဇာဇာတ်သည်
 ၃၃ အလွန်တုန်လှုပ်၍အဘယ်သူနည်း။ အမဲသားကိုရ၍ငါ
 ထံသို့ဆောင်ခဲ့ပြီးသောသူသည်အဘယ်မှာရှိသနည်း။
 သင်မရောက်မှီငါသည်အကုန်အစင်စားပြီး၍သူကို
 ကောင်းကြီးပေးမိပြီး။ သူသည်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို
 ၃၄ ကေနိအမွန်ခံရလိမ့်မည်ဟုဆိုလေ၏။ အဖဆိုသော
 စကားကိုသောကြာလျှင်အလွန်ပြင်းသောအသံ
 နှင့်သည်းထံစွာငိုကျွေးလျက်အိုအဖ။ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း
 ကောင်းကြီးပေးပါလော့။ ပေးပါလော့ဟုဆိုလေသော်
 ၃၅ အဖကသင်ညီသည်ထိမ္မာစွာလာ၍သင်၏ကောင်းကြီး
 ၃၆ မင်္ဂလာကိုယူသွားပြီးဟုဆိုလေ၏။ သောကလည်းသူ
 ကိုယာကုပ်ဟူသောအမည်ဖြင့်လျှောက်ပတ်စွာမှည့်ပါ
 ပြီးမဟုတ်လော့။ အကျွန်ုပ်ကိုနှစ်ကြိမ်ထည့်စား၍နှိုင်းပါ
 ပြီး။ သားဦးအရိပ်အရာကိုအရင်ယူသွားပါပြီး။ ယခု
 လည်းဘုန်းအကျွန်ုပ်၏ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုယူသွား
 ပါပြီ။ ဟူ၍ငှ်အကျွန်ုပ်အဖျိကောင်းကြီးမင်္ဂလာတပါး
 ၃၇ ကိုမျှမချွင်းပါသလောဟူ၍ငှ်ဆိုလေ၏။ ဣဇာတ်က
 လည်းသူကိုသင်၏အရှင်ဖြစ်စေပြီ။ ညီအစ်ကိုအပေါင်း
 တို့ကိုသန္တိကျွန်ခံစေပြီး။ ဆံစပါးစပျစ်ရည်နှင့်သူကို
 ဘေးကပ်မပြီး။ သို့ဖြစ်၍ငါသား။ သင်၌အဘယ်သို့ပြုနိုင်
 ၃၈ တော့အံ့နည်းဟုသောအားပြန်ပြောလျှင်၊ သောကအို
 အဖ။ သောကကြီးမင်္ဂလာတစ်ခုတစ်ခုမရှိပါသလော့။ အို
 အဖ။ အကျွန်ုပ်လည်းကောင်းကြီးပေးပါလော့။ ပေးပါ
 လော့ဟုအဖအားပြောဆိုလျက်တဖန်အသံကိုလွှင့်၍ငို
 ၃၉ ကျွေးလေ၏။ အဖဇ္ဇာဇာတ်ကလည်းကြည့်ရှုပါ။ သင်၏
 နေရာသည်မြေကြီး၏ဆီဥနှင့်ငှ်အထက်ရိပ်ကောင်း
 ၄၀ ကင်၏နှင်းနှင့်ငှ်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ဘေးဖြင့်အသက်ကို
 ခွေးရသိမ့်မည် ညီအစ်ကိုခံရလိမ့်မည်။ နောက်ဘုန်းအ
 ငိုရသောအခါသူဘင်္ဂသော။ သင်တို့ကိုသင်၏လဗ္ဗင်
 မှမျိုးပယ်လိမ့်မည်ဟုပြန်၍ဆိုလေ၏။
 ၄၁ အဖသည်ယာကုပ်အားပေးသောကောင်းကြီးမင်္ဂ
 လာကြောင့်သောသည်ယာကုပ်ကိုအညှိုးထား၍ငါအ
 နေကြောင့်ညည်းတွားရသောအရက်ကာလအချိန်နီးပြီး။
 ၄၂ ထိုအခါငါညီယာကုပ်ကိုငါသတ်မည်ဟုအကြံနှင့်ပြော
 လေ၏။ ထိုသို့သားကြီးသောပြောသောစကားကိုအ
 မိခေမက္ခကြားလျှင်သားငယ်ယာကုပ်ကိုခေါ်၍သင်၏
 ၄၃ အစ်ကိုသောသည့်သင်ကိုသတ်သဖြင့်သင်အမှု၌မိတ်

ထောင်ပါ။ ငါမောင်လာဗန်နေရာခါရန်မြို့သို့ထ၍ပြေး
 ၄၄ သွားပါလော့။ သင်၏အစ်ကိုမိတ်ပြေသည်တိုင်အောင်
 ၄၅ သူထံမှာခဏရှောင်၍နေပါလော့။ သင်၏အစ်ကိုမိတ်
 ပြေ၍သင်သည်သန္တိပြုသောအမှုကိုသူမေ့လျော့သော
 အခါငါမှာထိုက်၍ထိုအရပ်မှသင်ကိုဆောင်ခဲ့စေမည်။
 ငါသားနှစ်ယောက်လုံးကိုတနေ့ချင်းတွင်အဘယ်
 ၄၆ ကြောင့်ငါရှုံးရမည်နည်းဟုဆိုလေ၏။ တဖန်ရေဗက္က
 သည့်ဇ္ဇာတ်ထံသို့သွား၍ကျွန်မသည်ဟောသအမျိုးသမီး
 တို့ကြောင့်ကိုယ်အသက်ကိုညှိုးငွေ့စေ၏။ ဤပြည်သူ
 သမီးကဲ့သို့သောသူ။ ဟောသအမျိုးသမီးနှင့်ယာကုပ်အိမ်
 ထောင်ဖက်ပြုလျှင်ကျွန်မအသက်ရှင်၍အဘယ်ကျေး
 ဇူးရှိပါသိမ့်မည်နည်းဟုပြောဆိုလေ၏။
 ၁ ထိုအခါဇ္ဇာတ်သည်ယာကုပ်ကိုခေါ်၍သင်သည်
 ၂ ခါနာန်အမျိုးသမီးနှင့်အိမ်ထောင်ဖက်မပြုရ။ အမိ၏အဖ
 ဗေသွေလအမျိုးသားနေရာပါဒနာရံအရပ်သို့ထ၍သွား
 လော့။ သင်ဦးရီးလာဗန်၏သမီးတစ်ယောက်နှင့်အိမ်
 ၃ ထောင်ဖက်ပြုလော့။ အနန္တတန်ခိုးရှင်ဘုရားသခင်
 သည်ကောင်းကြီးပေး၍တိုးပွားစေသဖြင့်သင်သည်
 အမျိုးကြီးဖြစ်မည်အကြောင်းနှင့်များပြားစေတော်
 ၄ မူစေသတည်း။ အထက်ကအာဗြဟံအားပေးတော်
 မူ၍သင်ယခုဧည့်သည်ဖြစ်လျက်နေသောဤပြည်ကို
 သင်အမွေခံရမည်အကြောင်း။ သင်အားငှ်သင်၏အ
 မျိုးအနွယ်အားငှ်အာဗြဟံ၏ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို
 ပေးတော်မူစေသတည်းဟုကောင်းကြီးပေးလျက်မှာ
 ၅ ထား၍လွှတ်လိုက်လေ၏။ ထိုသို့ယာကုပ်နှင့်သော၏
 အမိခေမက္ခ၏သမီး။ ရှုဂိုလူဗေသွေလသားလာဗန်နေ
 ရာပါဒနာရံပြည်သို့ယာကုပ်သွားလေ၏။
 ၆ ထိုသို့ဇ္ဇာတ်သည်ယာကုပ်ကိုကောင်းကြီးပေး
 ၍ပါဒနာရံပြည်၌အိမ်ထောင်ဖက်ပြုစေခြင်းငှါလွှတ်
 လိုက်သောအကြောင်းကိုငှ်ခါနာန်အမျိုးသမီးနှင့်အိမ်
 ထောင်ဖက်မပြုရဟုကောင်းကြီးပေးသောအခါမှာ
 ၇ ထားကြောင်းကိုငှ်ယာကုပ်သည်သောကောင်းကိုနား
 ၈ သောင်၍ပါဒနာရံပြည်သို့သွားကြောင်းကိုငှ်ခါနာန်အ
 မျိုးသမီးတို့ကိုအဖဇ္ဇာဇာတ်မနှစ်သက်ကြောင်းကိုငှ်
 ၉ သောကထံပြင်လျှင်၊ ဣဒ္ဓမေလထံသို့သွား၍အသက်မယူ
 တို့မှတပါး။ အာဗြဟံသားဣဒ္ဓမေလသမီးနဗာယုတ်နှစ်
 မယောလတ်နှင့်တန်အိမ်ထောင်ဖက်ပြုပြန်လေ၏။
 ၁၀ ယာကုပ်သည်ဗေရုရှောရွာမှထွက်၍ခါရန်ပြည်သို့

၁၁ ခရီးသွားစည်တွင်၊ တစ်တစ်ခုသော အရပ်သို့ရောက်၍
 ၁၂ မိသားစုချုပ်သောကြောင့်ညည့်ကိုလွန်စေမည်အကြံရှိ
 ၁၃ သည်နှင့်ထိုအရပ်၌ကျောက်ကိုယူ၍ခေါင်အံ့ဘို့ထား
 ၁၄ ပြီးလျှင်အိပ်လေ၏။ မြင်ရသောအိမ်မှတ်ဟူမူကား။
 ၁၅ မြေကြီးပေါ်၌ထွေကားထောင်လျက်အဖျားသည်မိသား
 ၁၆ ကောင်းကင်သို့အောင်မြင်၏။ ဘုရားသခင်၏ကောင်း
 ၁၇ ကင်တမန်တို့သည်ထိုထွေကားဖြင့်ဆင်းလျက်တက်
 ၁၈ လျက်ရှိကြ၏။ ယာသုဘုရားသည်ထွေကားဆက်၌ရပ်
 ၁၉ တော်မူလျက် ငါသည်သင်၏အဖအာဗြဟံ၏ဘုရား။ ဣ
 ၂၀ ဇာတ်၏ဘုရားတည်းဟူသောယာသုဘုရားဖြစ်၏။ သင်
 ၂၁ အိပ်သောမြေကိုသင်နှင့်သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ငါပေး
 ၂၂ မည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည်မြေမှန်ကဲ့သို့မျှ ပြား
 ၂၃ သိမ့်မည်။ အရှေ့။ အနောက်။ တောင်။ မြောက် လေ့မျက်
 ၂၄ နှစ်အရပ်တို့သို့နှံ့ပြားကြသိမ့်မည်။ သင်နှင့်သင်၏အမျိုး
 ၂၅ အနွယ်အားဖြင့်လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်ကောင်းကြီးမင်္ဂ
 ၂၆ လာကိုခံကြသိမ့်မည်။ ငါသည်သင်ဘက်မှာရှိ၏။ သင်
 ၂၇ သွားသောရာရာ၌ငါစောင့်မမည်။ ဤပြည်သို့တန်ဆောင်ခဲ့
 ၂၈ ဦးမည်းဂတိထားသည်အတိုင်းမပြည့်စုံမီသင်ကို ငါ
 ၂၉ မစွန့်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယာကုပ်သည်အိပ်ပြင်မှမှန်း
 ၃၀ လျှင်အကယ်စင်စစ်ယာသုဘုရားသည်ဤအရပ်၌ရှိတော်
 ၃၁ မူ၏။ ရှိတော်မူကြောင်းကိုငါမသိ။ ဤအရပ်ကားအ
 ၃၂ ဘယ်သူ့လေးကကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်သည်တကယ်။ ဤ
 ၃၃ အရပ်ကားအချစ်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏ထံမိတ်ဖွဲ့နှံ
 ၃၄ မှောင်။ တင်တံခါ ဝဉ္စိတ်သည် ဘုရားဟုကြောက်ရွံ့
 ၃၅ ဖြစ်သို့သော်လည်းသိသိ၏။
 ၃၆ နံနက်စောစောယာကုပ်သည်ဆင်ခေါင်းအရံသော
 ၃၇ ကျောက်ကိုယူသဖြင့်မှတ်တိုင်ဖြစ်စေလျက်ထူသော
 ၃၈ ခြံလျှင်ကျောက်ထပ်ဖျားအောင်နှံ့စပ်ယူသောလေ၏။
 ၃၉ ထိုအရပ်ကိုလည်း အသားအမည်ရှိသောလေ၏။ ထို
 ၄၀ ခြံသည်အသားအမည်ရှိသောလေ၏။ ယာကုပ်သည်
 ၄၁ ယာသုဘုရားသခင်သည် ဘက်၌လျက် ယာသု
 ၄၂ သွားရာသင်မှာငါကိုစောင့်မိမ့်စာစရာအစားထင်စရာ
 ၄၃ အဝတ်ကိုပေးသနားတော်မူလျှင်၎င်း၊ ငါသည်တန်ဆောင်
 ၄၄ ၏အိပ်၌ညီမိတ်စွာပြန်ရောက် နိယာသုဘုရားသည်
 ၄၅ ငါ့ဘုရားပြန်တော်မူလျှင်၎င်းမှတ်တိုင်ရှိ၏။ ငါထူသော
 ၄၆ သောဤကျောက်သည်လည်း ဘုရားသခင်၏မိတ်ဖွဲ့နှံ
 ၄၇ ဖြစ်မည်။ ယာသုဘုရားတော်မူသမျှကိုကိုယ်စွာ
 ၄၈ မှုးစပ်မည်ဟူ၍သစ္စာပြုလေ၏။
 ၄၉ တဖန်ယာကုပ်သည်ခရီးသွား၍အရှေ့ပြည်သားတို့

၁ နေရာအရပ်သို့ရောက်ပြီးလျှင်၊ မျှော်ကြည့်၍တောစဉ်
 ၂ ရေတွင်းတစ်ခုကိုမြင်၏။ ထိုတွင်းရေဖြင့်သိုးစုများကို
 ၃ ထိုက်တတ်သည့်ဖြစ်၍တွင်းနားမှာသိုးငယ်ငယ်အိပ်လျက်
 ၄ ရှိ၏။ ရေတွင်းဝပေါ်မှာကြီးစွာသောကျောက်ရှိ၏။
 ၅ ၊ သိုးတန်းအပေါင်းတို့သည်ထိုအရပ်၌စုဝေးသောအခါ
 ၆ ရေတွင်းဝ၌ဖုံးအုပ်သောကျောက်ကိုထိမ့်လွန်၍သိုး
 ၇ များကိုချေချက်ပြီးလျှင်ထိုကျောက်ကိုမိနေရာရေတွင်း
 ၈ ဝပေါ်မှာတဖန်တင်ထားလေ့ရှိ၏။ ယာကုပ်ကလည်းငါ
 ၉ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည်အဘယ်အရပ်ကလာကြသ
 ၁၀ နည်းဟုမေးလျှင်ငါတို့သည်ခါရန်မြို့ကလာကြသည်ဟု
 ၁၁ ပြောဆိုလေ၏။ တဖန်ယာကုပ်ကနာခေါ်သောလားနီ
 ၁၂ ကိုသိသလောဟုမေးလျှင်သိ၏ဟုပြန်ဆိုသော်၊ သူသည်
 ၁၃ မာပါ၏လောဟုတဖန်မေးပြန်လျှင်မာပါ၏။ သူ၏သိုး
 ၁၄ ရာခေလသည်သိုးများနှင့်တကွလာသိမ့်မည်ဟုဆိုကြ
 ၁၅ လေ၏။ ယာကုပ်ကလည်းနေ့အချိန်အဖွန်များစွာရှိ
 ၁၆ သေး၏။ သိုးတို့ကိုစုဝေးရာအချိန်မဟုတ်သေး။ ရေ
 ၁၇ တိုက်ပြီးလျှင်သွား၍ထိန်းကြည့်လေ့ဟုဆိုလေ၏။ သူ
 ၁၈ တို့ကလည်းထိုထိန်းအပေါင်းစုဝေး၍ရေတွင်းဝ၌
 ၁၉ အုပ်သောကျောက်ကိုထိမ့်လွန်ပြီးမှသာသိုးတို့ကိုချေ
 ၂၀ ချက်ရ၏။ သို့မဟုတ်မာပါကဲ့သို့ပြန်ဆိုကြ၏။ ထိုသို့
 ၂၁ တည်းနှင့်တည်းနှုတ်ဆက်ကြစည်လျှင်ရာခေလသည်မိမိ
 ၂၂ အဖ၏သိုးတို့ကိုထိန်းရသည်ဖြစ်၍သိုးတို့ကိုဆောင်
 ၂၃ လျက်လာ၏။ ယာကုပ်သည်မိမိ၌လည်းလားနီ၏သိုးရာ
 ၂၄ ခေလနှင့်ရှိသောလားနီ၏သိုးတို့ကိုဖြင့်လောအခါအခါ
 ၂၅ ထိုချသိုး၍ရေတွင်းဝ၌ဖုံးအုပ်သောကျောက်ကိုထိမ့်လွန်
 ၂၆ ပြီးလျှင်ဦးရိလားနီ၏သိုးတို့ကိုချေချက်လေ၏။ ထို
 ၂၇ နောက်ယာကုပ်သည်ရာခေလကိုနှိမ့်၍ကုယ်သောအ
 ၂၈ သံကိုထူလေ၏။ မိမိသည်ရာခေလအဖေ၏အရေအသွေး
 ၂၉ လေးစွာဖြင့်ကြွင်းကြွင်းလျှင်ရာခေလသားပြန်
 ၃၀ ၍မိမိအဖေအဖေပြန်ကြွင်းလေ၏။ လားနီသည်လည်း
 ၃၁ ယာကုပ်၏ဘက်တင်သောလားနီသောအခါဖြင့်ဆို
 ၃၂ ခြင်း၌အလွင်အမြန်သွား၍ပျက်စက်နစ်ရှင်လျက်မိ
 ၃၃ မိမိ၏ထိုအောင်သွားလေ၏။ ယာကုပ်သည်လည်းမိမိ
 ၃၄ အဖေအမေရှိသမျှကိုကြွင်းပြေလျှင်လားနီ၏အ
 ၃၅ ကယ်စင်စစ်သင်သည်ငါအဖို့အသားပင်ဖြစ်စေဟုဆို
 ၃၆ လေ၏။
 ၃၇ ယာကုပ်သည်တလခန့်မှနေ၌တလခန့်မှသင်သည်
 ၃၈ ငါ့ကိုဖြစ်သောကြောင့်အကျိုးမဲ့ကွန်ခံရပါမည်လော။
 ၃၉ ခံသိုသောအခါကိုငါအားပြောစေ့ဟုဆိုလေ၏။ ထို

အခါလာဗန်၌သွီးနှစ်ယောက်ရှိ၏။ အကြီးကားလေအာ
 ၁၇ အမည်ရှိ၏။ အငယ်ကားရာဇေလအမည်ရှိ၏။ လေအာ
 ကားမျက်မိနုည့်၏။ ရာဇေလကားပုံပြင်ယဉ်ကျေး၍အ
 ၁၈ သွေး အဆင်းလည်းထွ၏။ ယာကုပ်သည်ရာဇေလကို
 ၁၉ ချစ်သောကြောင့်လာဗန်အားဦးမင်းသွီးအငယ်ရာဇေလ
 ကိုရခြင်းငှါချွန်နှစ်အစေခံပါမည်ဟုပြောဆိုလျှင်၊ လာ
 ဗန်ကအချားသောသူအားပေးစားသည့်သက်သင်အား
 ၂၀ ဆို၏။ ယာကုပ်သည်လည်းရာဇေလကိုရခြင်းငှါချွန်
 နှစ်အစေခံလေ၏။ ရာဇေလကိုချစ်သောကြောင့်ချွန်နှစ်
 ကိုနည်းသောနေ့ရက်ကဲ့သို့ထင်မှတ်သတည်း။

၂၁ ယာကုပ်ကလည်းချိန်းချက်သောအချိန်စေပါပြီး။
 ကျွန်ုပ်သည်မယားနှင့်ဆက်ဆံဖို့ရာပေးစားပါဟုလာ
 ၂၂ ဗန်အားဆိုလျှင်၊ လာဗန်သည်ထိုအရပ်၌နေသောသူအ
 ၂၃ ပေါင်းတို့ကိုစည်းဝေးစေ၍ပွဲလုပ်လေ၏။ ညဦးအချိန်
 ၂၄ ရောက်မှမီလေပအမည်ရှိသောကျွန်မကိုသွီးလေအာ၌
 ၂၅ လက်ဖွဲ့လျက်ထိုသွီးကိုဆောင်းသွင်း၍ယာကုပ်သည်
 ၂၆ သူနှင့်ဆက်ဆံလေ၏။ နံနက်အချိန်ရောက်မှယာကုပ်
 ကြည့်ရှုသောအခါလေအာဖြစ်ကြောင်းကိုသိမြင်လျှင်
 လာဗန်ထံသို့သွား၍ကျွန်ုပ်၌ပြုသောအမှုကားအဘယ်
 သို့နည်း၊ ကျွန်ုပ်သည်ရာဇေလကိုရခြင်းငှါအစေခံရ
 ၂၇ ပြီးမဟုတ်လော။ ကျွန်ုပ်ကိုအဘယ်ကြောင့်ထည့်စားရ
 ၂၈ သနည်းဟုဆိုသော်၊ လာဗန်ကငါတို့ပြည်၌သွီးအကြီး
 ၂၉ ကိုမပေးစား၍ အငယ်ကိုမပေးစားရ။ ချွန်ရက်စေ
 အောင်ငံဦးလော။ နောက်တဖန်ချွန်နှစ်အစေခံရသည်
 အတွက်ရာဇေလကိုလည်းသင်အားပေးစားဦးမည်ဟု
 ၃၀ ဆိုသည်အတိုင်း၊ ယာကုပ်ဝန်ခံ၍ချွန်ရက်စေပြီးမှလာ
 ၃၁ ဗန်သည်ဗိလဟာအမည်ရှိသောကျွန်မကိုလက်ဖွဲ့လျက်
 ၃၂ သွီးရာဇေလကိုပေးစားလေ၏။ ယာကုပ်သည်ရာဇေလ
 နှင့်ဆက်ဆံ၍လေအာကိုချစ်သည်သက်သာ၍ချစ်၏။
 လာဗန်ထံမှတဖန်ချွန်နှစ်အစေခံလေ၏။
 ၃၃ လေအာသည်အမုန်းခံရသည်ကိုထာဝရဘုရားသိ
 မြင်၍သားဖွားရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ ရာဇေလမူ
 ၃၄ ကားမြို့၏။ လေအာသည်ပဋိသန္ဓေယူသဖြင့်သားကိုဖွား
 မြင်၍ရဗင်အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမူကား။
 ထာဝရဘုရားသည်ငါ၏ဆင်းရဲခံခြင်းကိုအမှန်ကြည့်မြင်
 တော်မူပြီး။ သို့ဖြစ်၍ယခုငါလင်သည်ငါ့ကိုချစ်ထိမ့်မည်
 ၃၅ ဟုဆိုသတည်း။ တဖန်ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍သားကိုဖွား

မြင်သော်ငါသည်အမုန်းခံရကြောင်းကိုထာဝရဘုရား
 ကြားသောကြောင့်ဤသားကိုလည်းပေးသနားတော်မူ
 ၃၆ ပြီးဟုဆိုပြီးလျှင်ထိုသားကိုရှိမောင်အမည်ဖြင့်မှည့်လေ
 ၃၇ ၏။ တဖန်ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍သားကိုဖွားမြင်သော်ငါ
 လင်အားသားသုံးယောက်ကိုငါဖွားမြင်သောကြောင့်
 ၃၈ ယခုကခါသူသည်ငါနှင့်ပေါင်းဖော်ထိမ့်မည်ဟုဆို၍ထို
 သားကိုလေဝိအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ တဖန်ပဋိသန္ဓေယူ
 ပြန်၍သားကိုဖွားမြင်သော်ထာဝရဘုရားကိုယခုငါချီး
 မွှမ်းမည်ဟုဆိုသည်ဖြစ်၍ထိုသားကိုယုဒအမည်ဖြင့်
 မှည့်လေ၏။ ထိုနောက်။ သားပြတ်၍မဖွားဘဲနေ၏။
 ၃၉ ရာဇေလသည်ယာကုပ်အားသားမဖွားကြောင်းကို
 မိမိသိမြင်သောအခါအစ်မကိုညူရူသောစိတ်ရှိ၍ငါ
 အားသားကိုပေးပါ။ သို့မဟုတ်။ ငါသေတော့အံ့ဟုလာ
 ၄၀ ကုပ်ကိုဆိုလေ၏။ ယာကုပ်ကလည်းငါသည်သင်အား
 သားဖွားသောအခွင့်ကိုပေးတော်မမူသောဘုရားသ
 ၄၁ ခင်ကိုယ်စားတော်ဖြစ်သလောဟုရာဇေလကိုအမျက်
 ၄၂ ထွက်၍ပြန်ဆို၏။ ရာဇေလကလည်းအကျွန်ုပ်၌ကျွန်မ
 ဗိလဟာရှိပါ၏။ သူထံသို့ဝင်ပါ။ သူသည်အကျွန်ုပ်နူးပေါ်
 ၄၃ မှာသားဖွား၍သူအားဖြင့်အကျွန်ုပ်သည်သားကိုရပါ
 ၄၄ ထိမ့်မည်ဟုဆိုလျက်၊ ကျွန်မဗိလဟာကိုယာကုပ်၏မ
 ယားဖြစ်စေခြင်းငှါအပ်၍သူထံသို့ယာကုပ်ဝင်လေ၏။
 ၄၅ ဗိလဟာသည်ပဋိသန္ဓေယူ၍ယာကုပ်အားသားကိုဖွား
 ၄၆ မြင်သည်ရှိသော်၊ ရာဇေလကဘုရားသခင်သည်ငါဘက်
 ၄၇ ၌တရားစီရင်တော်မူပြီး။ ငါစကားကိုကြား၍သားကို
 ပေးသနားတော်မူပြီးဟုဆိုသည်နှင့်အညီထိုသားကိုဒန်
 ၄၈ အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ တဖန်ရာဇေလ၏ကျွန်မဗိလဟာ
 သည်ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ယာကုပ်အားနှစ်ကြိမ်မြောက်
 ၄၉ သောသားကိုဖွားမြင်သည်ရှိသော်၊ ရာဇေလကငါသည်
 ငါအစ်မနှင့်ကြပ်ကြပ်လုံးထွေး၍နိုင်ခဲ့ပြီးဟုဆို၍ထို
 သားကိုနဿသိအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။
 ၅၀ လေအာသည်သားပြတ်၍မဖွားဘဲနေကြောင်းကိုမိမိ
 သိမြင်သောအခါမိမိကျွန်မဗိလဟာကိုယူ၍ယာကုပ်၏မ
 ၅၁ ယားဖြစ်စေခြင်းငှါအပ်လေ၏။ လေအာ၏ကျွန်မဗိလဟာ
 သည်လည်းယာကုပ်အားသားကိုဖွားမြင်သည်ရှိသော်
 ၅၂ ၊ လေအာကကောင်းကျိုးလာသည်ဟုဆို၍ထိုသားကို
 ၅၃ ဂဒ်အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ တဖန်လေအာ၏ကျွန်မဗိလဟာ
 သည်ယာကုပ်အားနှစ်ကြိမ်မြောက်သောသားကိုဖွား
 ၅၄ မြင်သည်ရှိသော်၊ လေအာကငါနှစ်မက်လာ၏။ လူသွီးတို့
 သည်ငါ့ကိုမက်လာရှိသောသူဟူ၍ခေါ်ကြထိမ့်မည်ဟု

ဆိုသဖြင့် ထိုသားကို အာရှာ အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။
 ၁၇ ထိုနောက်။ ဂျုံစပါးကို ရသိမ်းသော အချိန်ကာလ၌
 ရုဗင်သည် လယ်ပြင်သို့ ထွက်သွားပြီးလျှင် အနုဆေးသီး
 ကို တွေ့၍ မိမိအမိလေအာထံသို့ ဆောင်ခဲ့လေ၏။ ရာဇလေ
 ကလည်း သင်၏သားရဲ့သော အနုဆေးသီးအမျိုးကို ပေး
 ၁၁ ပါလေဟု လေအာကို တောင်းလျှင်၊ လေအာက သင်သည်
 ငါလင်ကို ယူ၍ အတွက် မရှိထင်သလော။ ငါသား၏ အနု
 ဆေးသီးကို လည်း ယူချင်သေးသည် တကားဟု ဆိုလေ
 သော် ရာဇလေက သို့ဖြစ်လျှင် သင်သား၏ အနုဆေးသီး အ
 တွက်လင်သည် ယနေ့ည၌ တွင်သင်နှင့် အိပ်ရမည်ဟု ဆို
 ၁၆ ၏။ ညဦးအချိန်၌ လယ်ပြင်မှ ယာကုပ်လာသော အခါလေ
 အာသည် ခရီးဦးဖြင့် ဖြစ်၍ သွား၍ သင်သည် အကျွန်ုပ်
 ထံသို့ ဝင်ရမည်။ အကျွန်ုပ်၏ သားရဲ့သော အနုဆေးသီး
 နှင့် သင်ကို အကျွန်ုပ် ငှားသည် မှန်ပါ၏ဟု ဆိုသဖြင့် ထို
 ၁၈ နေ့ည၌ တွင်သူနှင့် အိပ်ရလေ၏။ လေအာစကားကို
 ၁၀ ဟု၍ ယာကုပ်အား ပညာမသားကို ဖွားမြင်လေသော်၊ ငါ
 ကျွန်ုပ်ကို ငါလင်အား ပေးသောကြောင့် ဘုရားသခင်သည်
 ငါအား အခကို ပေးတော်မူပြီး ဟု ဆို၍ ထိုသားကို ဣသ
 ၁၆ ခါ အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ တဖန် လေအာသည် ပဋိသန္ဓေ
 ယူပြန်၍ ယာကုပ်အား ဆဋ္ဌမသားကို ဖွားမြင်လေသော်
 ၂၀ ၊ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းသောလက်ဖွဲ့ကို ပေးသနား
 တော်မူပြီး။ ငါလင်အား သားချောက်ယောက်ကို ဖွားမြင်
 သောကြောင့် ယခုငါနှင့် အမြဲနေထိုင်မည်ဟု ဆို၍ ထိုသား
 ၂၁ ကို ဇာဗုလုန် အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ထိုနောက် မှတ္တီး
 ကို ဖွား၍ ဒိနအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။
 ၂၂ ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည် ရာဇလေကို အောင်းမေ
 တော်မူ၏။ သူ၏ယောက်ျား နားထောင်၍ သားဖွားသောအ
 ၂၃ ခွင့်ကို ပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားကို
 ဖွားမြင်လျှင် ငါခံရသော ကဲ့ရဲ့ခြင်းအကြောင်းကို ဘုရား
 ၂၄ သခင်သည် ပယ်တော်မူပြီး ဟူ၍ ၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည်
 အချားသောသားကို ထပ်၍ ပေးတော်မူပါစေသောဟူ၍
 ၎င်းဆိုလျက် ထိုသားကို ယောသပ်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။
 ၂၅ ရာဇလေသည် ယောသပ်ကို ဖွားမြင်ပြီးသောနောက်
 ယာကုပ်က ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်နေရင်းပြင်သို့ သွားမည်အ
 ၂၆ ကြောင်း။ ကျွန်ုပ်ကို ယွတ်ပါလော့။ ကျွန်ုပ်သည် အစေခံ
 ၍ ရသော ယေားနှင့် သားတို့ကို စောင့်ယူ၍ သွားရသော
 အခွင့်ကို ပေးပါလော့။ ကျွန်ုပ်အစေခံသည် အကြောင်းကို

၂၇ အဖထိပါသည် ဟု လာဗန်အား ဆိုလျှင်၊ လာဗန်က သင်
 ၏စိတ်နှင့် တွေ့ပါစေ။ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏အ
 ၂၈ ကြောင်းကြောင့် ငါအားကောင်းကြီးပေးတော်မူသည်ကို
 ၂၉ ဆိုလေသော်၊ ကျွန်ုပ်သည် အဖ၌ အဘယ်သို့ အစေခံသည်
 ကို ၎င်းအဖ၏တိရိစ္ဆာန်တို့သည် ကျွန်ုပ်၌ အဘယ်သို့ ဂြိုဟ်
 ၃၀ သည်ကို ၎င်းအဖထိပါ၏။ အထက်က အဖ၏ဥစ္စာနည်း
 ထွ၏။ ယခုတိုးပွား၍ များပြားလျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်သွားလာ
 လုပ်ကိုင်သော အားဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် အဖအား
 ကောင်းကြီးပေးတော်မူပြီး။ ယခုမှာ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်
 အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို အဘယ်သော အခါ ကျွန်ုပ်ပြုစုရ
 ၃၁ ပါအံ့နည်းဟု ဆိုလေ၏။ လာဗန်ကလည်း အဘယ်အခ
 ကို ပေးရမည်နည်းဟု မေးပြန်လျှင် ယာကုပ်က ဘာကို
 ၃၂ စုဆိတ်စုကို တဖန် ကျွေးမွေးစောင့်ထိန်းပါဦးမည်။ ယ
 နေ့သိုးစုဆိတ်စုတရှောက်လုံးကို ကျွန်ုပ်သွား၍ ပြောက်
 ကျားသောဆိတ်များ။ ညိုသောသိုးများရှိသမျှတို့ကို ရွေး
 ၃၃ ညိုသောသိုးတို့သည် ကျွန်ုပ်၏အခဖြစ်စေလော့။ သို့ဖြစ်၍
 နောင်ကာလ၌ ကျွန်ုပ်၏အခသည် အဖရှေ့သို့ ရောက်သော
 အခါ ကျွန်ုပ်၏ပြောင့်မတ်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်ကို စောင့်
 ရှောက်ပါစိမ့်မည်။ မပြောက်မကျားသောဆိတ်။ မညို
 သောသိုးရှိသမျှတို့ကို ကျွန်ုပ်ခိုးသောအကောင်ဟူ၍ မှတ်
 ၃၄ စေလော့ဟု ဆိုလေ၏။ လာဗန်ကလည်း သင်ပြောတိုင်း
 ဖြစ်စေလော့ဟု ဝန်ခံ၍ ထိုနေ့၌ ပင်ပြောက်ကျားသော
 ၃၅ ဆိတ်တီး။ ပြောက်ကျားသောဆိတ်မ။ အဖြူပါသော
 ဆိတ်ရှိသမျှတို့နှင့် အဆင်းညိုသောသိုးရှိသမျှတို့ကို ရွေး
 ၃၆ ၍ မိမိသားတို့လက်သို့ အပ်ပေးလေ၏။ ကိုယ်နေရာအ
 ရပ်နှင့် ယာကုပ်နေရာအရပ်ကို သုံးရက်ခရီးကွာစေခြင်း
 ငှါစီရင်သေး၏။ ယာကုပ်သည် ကြွင်းသောလာဗန်၏သိုး
 ဆိတ်များကို ထိန်းလျက် နေရလေ၏။
 ၃၇ ထိုအခါ ယာကုပ်သည် မိမိသောလိဗနာပင်။ လုဇာ
 ပင်။ အာရုန်ပင်တို့၏အခကို တံပြာများကို ယူ၍ အဖြူအ
 ၃၈ စိမ်းအတန့်တန့်ပေါ်အောင် အခွံကို ထိုးခွာပြီးလျှင်၊ ရေ
 သောက်လာသောသိုးဆိတ်အထီးအမရှက်တင်စေမည်
 အကြံရှိ၍ ရေသောက်လာသောအခါ အခွံခွာပြီးသော
 ၃၉ ဆိတ်တို့ရှေ့မှာ ရိုက်ထားလေ၏။ သိုးဆိတ်တို့သည် တံ
 ပြာများရှေ့မှာ ရှက်တင်၍ အပြောက်အကျားစသည်

၄၀ တို့ကိုဖွားကြ၏။ ယာကုပ်သည်သိုးသငယ်။ ဆိတ်သငယ်တို့ကိုလည်းခွဲထား၍လာဗန်၏သိုးရဆိတ်ရတွင်အဆင်းပြောက်ကျားသောဆိတ်သငယ်။ အဆင်းညိုသောသိုးသငယ်ရှိသမျှတို့ကိုရွေးနှုတ်ပြီးလျှင်မိမိတိရိစ္ဆာန်များနှင့်လာဗန်၏တိရိစ္ဆာန်များကိုမရောမနှောစေဘဲတရ

၄၁ စီခွဲထားလေ၏။ အားကြီးသောအကောင်တို့သည်ရှက်တင်သောအခါတံပြာတို့တွင်ရှက်တင်စေခြင်းငှါယာကုပ်သည်တံပြာများကိုရေကျင်း၌သူတို့မျက်မှောက်

၄၂ တွင်ထားတတ်၏။ အားနည်းသောအကောင်တို့ရှေ့မှာတံပြာတို့ကိုမပြမထား။ ထို့ကြောင့်အားနည်းသောအကောင်းတို့သည်လာဗန်၏ဥစ္စာဖြစ်လေ၏။ အားကြီးသော

၄၃ အကောင်တို့မူကားယာကုပ်၏ဥစ္စာဖြစ်လေ၏။ ထိုသို့ယာကုပ်၌စဉ်းစိမ်တိုးပွား၍သိုးဆိတ်၊ ကျွန်ယောက်ျား၊ ကျွန်မိမ့်၊ ကုလားအုတ်၊ ဖြီအများရှိကြ၏။

၄၄ ထိုအခါလာဗန်သားတို့ကငါတို့ခင်၏ဥစ္စာရှိသမျှကိုယာကုပ်သည်ယူသွားလေပြီတကား။ ငါတို့အဖ၏ဥစ္စာအားဖြင့်သူ၌ဤမည်သောစည်းစိမ်ရှိသမျှသည်ဖြစ်လေ

၄၅ ပြီးဟုဆိုကြသည်ကိုယာကုပ်ကြား၍လာဗန်၏မျက်နှာကိုကြည့်သောအခါရှေ့ကကဲ့သို့မဟုတ်။ ချားနားသည်

၄၆ ကိုသိမြင်၏။ ထာဝရတရားကလည်းသင်၏ဘုရားသောပြည်။ သင်၏အမျိုးသားချင်းထံသို့ပြန်သွားလော့။ ငါသည်သင်ဘက်၌ရှိနေမည်ဟုယာကုပ်အားမိန့်တော်မူ၏။

၄၇ ယာကုပ်သည်လူကိုလေွတ်၍ရေခေလနှင့်လေအာကိုသိုးရရှိရာတောသို့ခေါ်ပြီးလျှင်သင်တို့အဖ၏မျက်နှာသည်ငါ၌ရှေ့ကကဲ့သို့မဟုတ်။ ချားနားသည်ကိုငါသိမြင်၏။ သို့သော်လည်းငါအဖ၏တရားသခင်သည်ငါ

၄၈ ဘက်၌ရှိတော်မူ၏။ သင်တို့အဖ၏အမှုကိုငါတတ်နိုင်သမျှအကူအညီငါစောင့်သည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။ သင်တို့အဖသည်လည်းငါကိုစွန့်စား၍ငါရထိုက်သောအမှုကိုဆယ်ကြိမ်လဲခဲ့ပြီး။ သို့သော်လည်းငါကိုညည်း

၄၉ ဆဲစေခြင်းငှါတရားသခင်အခွင့်ပေးတော်မမူ။ သူကငါ့ကိုကံအားအကောင်တို့သည်သင်၏အခွင့်ဖြစ်စေဟုဆိုလျှင်သိုးဆိတ်ရှိသမျှတို့သည်ပြောက်သောအကောင်တို့ကိုမွေးကြ၏။ ကျားသောအကောင်တို့သည်သင်၏အခွင့်ဖြစ်စေဟုဆိုလျှင်သိုးဆိတ်ရှိသမျှတို့သည်ကျားသော

၅၀ အကောင်တို့ကိုမွေးကြ၏။ ထိုသို့တရားသခင်သည်သင်တို့အဖ၏တိရိစ္ဆာန်များကိုသိမြင်၍သင့်အဖ၏တိရိစ္ဆာန်များကိုသင့်အဖ၏တိရိစ္ဆာန်များနှင့်ခေါင်းပေါက်သောတိရိစ္ဆာန်

အတီးတို့သည်အပြောက်အကျားမှစ၍အထွေထွေသော

၁၁ အဆင်းရှိကြောင်းကိုအိဗ္ဗက်၌ငါမြင်ရ၏။ တရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်ကလည်းယာကုပ်ဟုအိဗ္ဗက်၌ငါ

၁၂ ကိုခေါ်လျှင်အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ဟုငါထူး၏။ သူကလည်းမျှော်၍ကြည့်လော့။ တိရိစ္ဆာန်မနှင့်ပေါင်းပေါ်သောတိရိစ္ဆာန်အတီးရှိသမျှတို့သည်အပြောက်အကျားမှစ၍အထွေထွေသောအဆင်းရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ သင်၌

၁၃ လာဗန်ပြုသမျှတို့ကိုငါမြင်၏။ ငါကားသင်သည်မှတ်တိုင်ကိုဆီလောင်း၍ငါ၌သစ္စာပြုရာဗေသလအရပ်၏တရားဖြစ်၏။ ယခုထ၍ဤအရပ်မှထွက်သဖြင့်အမျိုးသားချင်းတို့နေသောပြည်သို့ပြန်သွားလော့ဟုငါအား

၁၄ မိန့်တော်မူ၏ဟုယာကုပ်သည်ကြားပြောပြီးလျှင်ရေခေလနှင့်လေအာတို့ကအကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်အဖ၏အိမ်နှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အဘယ်သို့အမွေခံသေးသနည်း။ သူသည်ကျွန်ုပ်တို့ကိုတကျွန်းတနိုင်ငံသားကဲ့သို့မှတ်တတ်သည်မဟုတ်လော့။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုရောင်းစားခဲ့ပြီးတကား။ ကျွန်ုပ်တို့အဖမှတရားသခင်ရတ်သိမ်းတော်မူသောစည်းစိမ်ရှိသမျှသည်ငါတို့ဥစ္စာ။ ငါတို့သားသမီးများဥစ္စာဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍တရားသခင်မှာထားတော်မူသည်အတိုင်းယခုတွင်ပြုပါလော့ဟုပြန်ပြောကြ၏။

၁၅ ထိုအခါယာကုပ်သည်ထ၍မိမိသားမယားတို့ကိုကုလားအုတ်ပေါ်မှာစီးစေ၏။ မိမိတိရိစ္ဆာန်တည်းဟူသောပါဒနာရံအရပ်၌ရသောတိရိစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့နှင့်ရတတ်သမျှသောဥစ္စာတို့ကိုဆောင်ယူ၍အဖ၏အကောင်နေရာခါနာန်ပြည်သို့ခရီးသွားလေ၏။ လာဗန်သည်သိုးမွေးကိုညှပ်ခြင်းငှါအချားတမ်းသို့သွားခိုက်တွင်ရေခေလသည်သူ၏တေ

၁၆ ရပ်ရပ်တူတို့ကိုခိုးယူလေ၏။ ယာကုပ်သည်မိမိပြေးမည်အကြောင်းကိုမကြားမပြောဘဲနေ၍ရှုလျက်ရှိသောလာဗန်ကိုပရိယာဟ်အားဖြင့်နှိုင်းလေ၏။ ထိုသို့မိမိဥစ္စာရှိသမျှပါလျက်ပြေးသွား၍မြစ်တံတံသို့အလျင်အမြန်သွားပြီးလျှင်ဂိဗဗိတောင်ကိုရှေ့ပြုလျက်ခရီးသွားလေ၏။

၁၇ ယာကုပ်ပြေးကြောင်းကိုသို့သော်ကံမြေကံသောခန့်၌လာဗန်ကြားသိလျှင်ညီအစ်ကိုတို့ကိုခေါ်၍ချွန်ရက်ခရီးထိုက်သဖြင့်ဂိဗဗိတောင်ပေါ်မှာရှိလေ၏။ တရားသခင်သည်ရှုလျက်လာဗန်ဆီသို့ညှပ်အချိန်တွင်အိဗ္ဗက်၌ကြွတော်မူ၍သင်သည်ယာကုပ်အားလေသင်အကောင်းကိုမပြောနှင့်သတိရလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါယာကုပ်သည်မိမိတို့ကိုဂိဗဗိတောင်ပေါ်မှာဆောက်နှင့်ပြီးလေ။

ဗန်သည်လိုက်၍ မိသောအခါ မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့်တကွ
 ၂၆ ထိုတောင်ပေါ်မှာတဲကိုဆောက်လေ၏။ လာဗန်ကလည်း
 သင်သည်အဘယ်သို့ပြုသနည်း။ စစ်ကိုက်ရာ၌ ဖမ်းမိသော
 ၂၇ သူတို့ကို သိမ်းသွားသကဲ့သို့ ငါကိုလည်း စား၍ ငါ့သွေးတို့
 ကို သိမ်းသွားလေပြီတကား။ ငါ့ကိုလည်း စား၍ အဘယ်
 ကြောင့်တိတ်ဆိတ်စွာထွက်ပြေးသနည်း။ ငါသည် ပျော်မွေ့
 ခြင်းကိုပြု၍ သိချင်းဆိုလျက် ပတ်သားနှင့် စောင်းတီး
 ၂၈ လျက် သင်ကိုလွှတ်လိုက်စေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ငါ
 ကိုမကြားမပြောဘဲနေသနည်း။ ငါသားသွေးတို့ကို ငါနပ်
 စေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် အခွင့်မပေးသနည်း။ သင်သည်
 ၂၉ မိုက်စွာပြုလေပြီတကား။ ယခုသင်ကို ငါညည်းဆဲနိုင်
 ၏။ သို့သော်လည်း မနေ့ညမှာ သင်၏အဖကိုးကွယ်သော
 ဘုရားသခင်သည် ကြွလာ၍ ယာကုပ်အား ကောင်းမ
 ကောင်းကို မပြောနှင့်။ သတိပြုလော့ ဟု ငါအား မိန့်တော်
 ၃၀ မူ၏။ ယခုမှာ သင်သည် မိဘအိမ်ကို အလွန် အောင်းမေ့
 သောကြောင့် သွားရသည်ဟု တစ်စေတော့။ ငါ၏ဘုရားတို့
 ကို အဘယ်ကြောင့် ခိုးယူခဲ့ရသနည်း ဟု ယာကုပ်ကို ဆို၏။
 ၃၁ ဟာကုပ်ကလည်း သင်သည် ကိုယ်သွေးတို့ကို အနိုင်
 သိမ်းယူကောင်းသိမ်းယူသိမ်းမည်ဟု ကျွန်ုပ်မိုးရိမ်သော
 ၃၂ ကြောင့် ထွက်ပြေးရ၏။ သင်၏ဘုရားတို့ကို မူကား အ
 ကြင်သုန္ဒိတို့တွင် ထိုသူကိုသေစေလော့။ ကျွန်ုပ်တို့ညီ
 အစ်ကိုများ ရှေ့တွင် သင်၏ ဥစ္စာကို ပြုညွှန်၍ ယူပါလော့
 ဟု လာဗန်အား ပြန်ပြော၏။ ရာဇေလခိုးကြောင်းကို ယာ
 ၃၃ ကုပ်မသိ။ လာဗန်သည် ယာကုပ်ထံ လေအာတ်။ ကျန်မ
 နှစ်ယောက်တို့၏ တဲသို့ဝင်၍ ရှာသော်လည်း မတွေ့လျှင်
 ၃၄ လေအာတ်ထဲမှ ထွက်၍ ရာဇေလထဲသို့ဝင်လေ၏။ ရာဇေ
 လသည် ထိုရုပ်တုတို့ကို ယူ၍ ကုလားအုတ်ကုန်းနှီးတန်
 ဆာထဲသို့ သွင်းထားပြီးလျှင် ထိုတန်ဆာပေါ်မှာ ထိုင်
 လျက်နေ၏။ လာဗန်သည် တဲထဲသို့ ကိုရှာဖွေ၍ မတွေ့လျှင်
 ၃၅ ရာဇေလက ဖခင်ရှေ့မှာ ကျန်မမထနိုင်သည် ဖြစ်၍ မိတ်
 ရှိတော်မမူပါနှင့်။ မိမိတို့နှစ်ဦး ဖြစ်၍ သည်အတိုင်း ကျန်မနှစ်
 ဦး ဖြစ်ပါသည်ဟု အဖအား ဆိုလေ၏။ ထိုသို့ လာဗန်သည် ရှာ
 ဖွေ၍ ရုပ်တုတို့ကို မတွေ့ရ။
 ၃၆ ထိုအခါ ယာကုပ်သည် မိတ်ဆိုး၍ လာဗန်ကို ဆုမွန်သင့်
 ကား။ ကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ ပြစ်မှား၍ အဘယ်အပြစ်ရှိ
 သောကြောင့် ကျွန်ုပ်ကို ဤမျှလောက် ပြင်းထန်စွာ လိုက်ရ
 ၃၇ သနည်း။ ကျွန်ုပ်ဥစ္စာရှိသမျှကို ရှာဖွေသည်ဖြစ်၍ သင်၏
 ဥစ္စာပရိကံတစ်ခုကို တွေ့မိလျှင် သင်၏ညီအစ်ကို
 ကျွန်ုပ်ညီအစ်ကိုတို့ ရှေ့တွင် ဤအရပ်၌ ထားပါ။ သူတို့

၃၈ သည် ငါတို့နှစ်ယောက်စပ်ကြားမှာ စီရင်ပါစေ။ ကျွန်ုပ်
 သည် သင်ထံ၌ အနှစ်နှစ် ဆယ်ပတ်လုံး နေရာတွင် သင်၏
 သိုးမဆိတ်မတို့သည် ဝမ်းမပျက်။ ဆိတ်ထီးသိုးထီးတို့
 ၃၉ ကို ကျွန်ုပ်မစား။ သားရဲကို ကိုက်သတ်သော အကောင်ကို
 သင်ထံသို့ ကျွန်ုပ်မဆောင်ခဲ့။ ကိုယ်အရှုံးခံရ၏။ နေ့မှာ ခိုး
 သည်ဖြစ်စေ။ ညမှာ ခိုးသည်ဖြစ်စေ။ သင်သည် ကျွန်ုပ်တွင် အ
 ၄၀ စားတောင်းလေ့ရှိ၏။ နေ့အချိန်၌လည်း နေပူကို ငှက်ညဉ့်အ
 ချိန်၌လည်း အချပ်ကို ငှက်ခံရပြီး။ အဆိပ်ပျက်ခြင်းကိုလည်း
 ၄၁ ခံရပြီး။ ထိုသို့ ကျွန်ုပ်သည် အနှစ်နှစ် ဆယ်ပတ်လုံး သင်၏
 အိမ်၌နေ၍ သင်၏သွေးနှစ်ယောက်အတွက် ကြောင့်ဆယ်
 လေးနှစ် သိုးဆိတ်တို့ အတွက် ကြောင့်ချောက်နှစ်အသေ
 ခံရပြီး။ သို့ရာတွင် သင်သည် ကျွန်ုပ်အခါကို ဆယ်ကြိမ်လဲ
 ၄၂ ပြီးတကား။ ယခုလည်း ကျွန်ုပ်အဖ၏ ဘုရားသခင်။ အာဗြ
 ဟံ၏ဘုရားသခင်။ ဣဇာက်၏ ကြောက်ရွံ့ရာဘုရားသည်
 ကျွန်ုပ်ဘက်၌ မရှိလျှင် သင်သည် ကျွန်ုပ်ကို ကေနီ အမှန်
 လက်ချည်းလွှတ်လိုက်မိမ့်မည်တကား။ အကယ်၍ ငါ
 ကျွန်ုပ်ဆင်းရဲခံရခြင်း။ ပင်ပန်းစွာ လုပ်ကိုင်ရခြင်းကို
 ဘုရားသခင်မြင်၍ မနေ့ညမှာ သင်ကို ဆုမွန်တော်မူပြီး ဟု
 ၄၃ ဆိုလေ၏။ လာဗန်ကလည်း ဤသို့ ကျွန်ုပ်တို့သည် ငါ့သွေး ဖြစ်ကြ
 ၏။ ဤသူငယ်တို့လည်း ငါသားဖြစ်ကြ၏။ ဤတိရိစ္ဆာန်ဟု
 လည်း ငါတိရိစ္ဆာန်ဖြစ်ကြ၏။ မြင်သမျှသော ဥစ္စာသည် ငါ
 ၄၄ ဥစ္စာဖြစ်၏။ ငါသွေးတို့နှင့် သူတို့ဖွားမြင်သော ငါသူငယ်
 တို့နှင့် အဘယ်သို့ ငါပြုနိုင်သနည်း။ သို့ဖြစ်၍ ယခုသင်နှင့်
 ၄၅ ငါစပ်ကြား၌ သက်သေဖြစ်စေ၍ ငါတို့နှစ်ယောက်သည်
 ပဋိညာဉ်ပြုကြ၍ ဟု ယာကုပ်အား ပြန်ပြော၏။ ယာကုပ်
 ၄၆ သည်လည်း ကျောက်ကိုယူ၍ မှတ်တိုင်တို့စိုက်ထူပြီးလျှင်
 ၄၇ ကျောက်များကို စုထားကြပါဟု ညီအစ်ကိုတို့အား ဆို
 သည်အတိုင်း သူတို့သည် ကျောက်များကိုယူ၍ ကျောက်
 ပုံကို တည်လုပ်ပြီးမှ ထိုကျောက်ပုံအပေါ်၌ စားသောက်
 ၄၈ ခြင်းကို ပြုကြ၏။ ထိုကျောက်ပုံကို လာဗန်သည် ယောင်
 သဟာဒုသဟူ၍ ငှက် ယာကုပ်သည် ဂိလဒ်ဟူ၍ ငှက်သမတ်
 ၄၉ ဂိလဒ်ဟူ၍ သမတ်ကြ၏။ မိမိတို့ဟူ၍ သမတ်ကြသော ဤ
 အကြောင်းမူကား လာဗန်က ငါတို့သည် တယောက်နှင့်
 ၅၀ တယောက်ခွာသွားကြသောနောက် ထာဝရဘုရားသည်
 ငါနှင့် သင်၏စပ်ကြား၌ စောင့်တော်မူဝေသတည်း။ သင်
 သည် ငါသွေးတို့ကို ညည်းဆဲသည်ဖြစ်စေ။ ငါသွေးတို့ကို
 ပါးအချားသောမိမ့်နှင့် ခုံဖက်သည်ဖြစ်စေ။ ငါတို့နှစ်ယောက်

သက်သေမရှိ။ ထိုသို့သင်သည် ငါနှင့်သင်၏ ခင်ကြား၍
 ၁ သက်သေဖြစ်တော်မူစေသတည်း ဟူ၍၎င်း၊ တဖန်လည်း ငါ
 ၂ နှင့်သင်၏ ခင်ကြား၍ သင်တည်လုပ်ခဲ့ပြီးသော ဤကျောက်
 ၃ ပုံနှင့် ဤမှတ်ချက်ကို ကြည့်ပါလော့။ ငါသည် သင်ကို ခိုက်
 ၄ ခန့်ပြုခြင်း ငြါဤကျောက်ပုံ။ ဤမှတ်ချက်ကို မကျော်ရ။
 ၅ သင်သည် ငါကို ခိုက်ခန့်ပြုခြင်း ငြါဤကျောက်ပုံ။ ဤမှတ်
 ၆ ချက်ကို မကျော်ရဟု ဤကျောက်ပုံနှင့် ဤမှတ်ချက်သည်
 ၇ သက်သေဖြစ်စေသတည်း။ အာဗြဟံ၏ သုရားသခင်။ နာ
 ၈ ခေါ်၏ သုရားသခင်။ သင်အဖ၏ သုရားသခင်သည် ငါတို့
 ၉ ခင်ကြား၍ ခင်အဖ၏ သုရားသခင်သည် ဟူ၍၎င်း ယခုကုပ်အား
 ၁၀ ကိုတိုင်တည်၍ ကျန်ဆုံးခြင်းကို ပြုလေ၏။ ထိုအခါ ယာ
 ၁၁ ကုပ်သည် တောင်ပေါ်မှာ ယဇ်ပူဇော်၍ ညီအစ်ကိုများကို
 ၁၂ အစားစားစေခြင်း ငြါခေါ်ဖိတ်သဖြင့် သူတို့သည် စား
 ၁၃ သောက်၍ တောင်ပေါ်မှာ ညည့်ကို ထွန်စေကြ၏။ နံ
 ၁၄ နက်စောစောလာ ဗန်သန့်မိသော သိုးများကို နှစ်လျက်
 ၁၅ ကောင်းကြီးပေးပြီး မှီခိုနေရာပြည်သို့ ပြန်သွားလေ၏။
 ၁၆ ယာကုပ်သည် ခရီးသွားပြန်၍ သုရားသခင်၏ ကောင်း
 ၁၇ ကင်တမန်တို့သည် ကြိုဆိုခြင်းငှါ လာကြသည်ကို ယာ
 ၁၈ ကုပ်မြင်လျှင် သုရားသခင်၏ ဘဝတော် ဖြစ်သည်ဟု ဆို၍
 ၁၉ ထိုအရပ်ကို မဟာနိမိအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။
 ၂၀ ထိုအခါ ယာကုပ်သည် အစ်ကိုသောသေရေ နေပြည်
 ၂၁ တည်း ဟူသော ခရီးပြည်သို့ တဖန် တွေ့မြင်၍ မှတ်တမ်း
 ၂၂ ရှိသော ထိုကပ်သားကား။ ကိုယ်တော်၏ ကျန်ယာကုပ်က
 ၂၃ ကျန်တော်သည် ယာဗန်သန့်တည်း ခို၍ ယခုတိုင် အောင်နေ
 ၂၄ ပါပြီး။ ကျန်တော်၌ နွား။ ခြံ။ သိုး။ ဆိတ်။ ကျန်ယာကျား
 ၂၅ မြို့သားရှိကြပါ၏။ ကျန်တော်သည် သခင်၏ ဗိတ်တော်နှင့်
 ၂၆ တွေ့စေခြင်းငှါ လျှောက်ကြားလိုက်ပါသည်ဟု ငါသခင်
 ၂၇ သောကို လျှောက်ကြဟု မှတ်တမ်းလေ၏။ တမန်တို့လည်း
 ၂၈ ယာကုပ်ထံသို့ ပြန်လာ၍ ကျန်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်၏
 ၂၉ အစ်ကိုသောသေရေကို ခွဲပါပြီး။ သူသည် ကိုယ်တော်
 ၃၀ ကို တွေ့ခြင်းငှါ လူလေးရာနှင့် ချီလာပါသည်ဟု လျှောက်
 ၃၁ ကြ၏။ ထိုအခါ ယာကုပ်သည် အဖွဲ့ကြောက်၍ စိတ်ပူ
 ၃၂ ပန်လျှင် မိမိတွင် ပါသော လူ။ သိုး။ ဆိတ်။ နွား။ ချံ။ ကုလား
 ၃၃ အုတ်ချားတို့ကို နှစ်ခုခွဲ၍ သားလေ၏။ အကြောင်းမူကား
 ၃၄ တရုတ်သော တွေ့၍ လုပ်ကြံလျှင် ကြွင်းသော တရုတ်
 ၃၅ ထိန်မည်ဟု ဆို၏။
 ၃၆ ကျန်ယာကုပ်က အကျွန်ုပ်အဖအာဗြဟံ၏ သုရားသ

ခင် အကျွန်ုပ်အဖအာဗြဟံ၏ သုရားသခင် သာဝရသုရား
 ၁ ကိုယ်တော်က သင်၏ ပြည်။ သင်၏ အမျိုးသားချင်းတို့ထံ
 ၂ သို့ ပြန်လော့ ငါသည် သင်၌ ကျေးဇူးပြုမည်ဟု မိန့်တော်မူ
 ၃ ပါပြီး။ ကိုယ်တော်ကျန်၌ ပြတော်မူသော ကရုဏာသစ္စာ
 ၄ တော်အပယ် ဆုံးကို မျှအကျွန်ုပ်မခံ ထိုက်ပါ။ အကျွန်ုပ်
 ၅ သည် အထက်က ဤယော်ဒန်မြစ်ကို လက်စွဲတောင်ဝေးနှင့်
 ၆ ကူးပါ၏။ ယခုမူကား အပေါင်း အသင်း နှစ်ခုဖြစ်ပါ၏။
 ၇ သို့ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်ကို အစ်ကိုသောသေရေက မှတ်တမ်း
 ၈ တော်မူမည် အကြောင်း ဆုတောင်းပါ၏။ သူသည် လာ၍
 ၉ အကျွန်ုပ်ကို ရင်သားမထား တို့ကို ရင်သတ်မည်ဟု အဖွဲ့
 ၁၀ မိုးရိမ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်က ငါသည် သင်၌ အမှန်ကျေးဇူးပြု
 ၁၁ ၍ မရေတွက်နိုင်အောင် များပြားသော သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်
 ၁၂ အမျှသင်၏ အမျိုးအနွယ်ကို ငါဖြစ်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ
 ၁၃ ပါပြီး ဟုတောင်းလျှောက်လေ၏။
 ၁၄ ထိုအရင်၌ တညည့်ပတ်လုံး နေပြီး မှီခိုလက်ရှိ ဥစ္စာ
 ၁၅ ထဲက အစ်ကိုသောသေရေ အား လက်ဆောင် ဆက်စရာတို့
 ၁၆ ဆိတ်မနှစ်ရာ။ ဆိတ်ထီးနှစ်ဆယ်။ သိုးမနှစ်ရာ။ သိုးထီး
 ၁၇ နှစ်ဆယ်။ နို့ဦးသားငယ်နှင့် တကွ နို့ညှစ်ကုလား အုတ်
 ၁၈ သိုးဆယ်။ နွားမလေးဆယ်။ နွားထီးတဆယ်။ ခြံမနှစ်
 ၁၉ ဆယ်နှင့် မြို့ကလေးတဆယ်တို့ကို ယူ၍ အသီးအသစ်တ
 ၂၀ ရတချားစီ ခွဲသန့်လျက် ကျန်တို့လက်သို့ အပ်ပြီးလျှင် သင်
 ၂၁ တို့သည် ငါရှေ့မှာ ကူးသွား၍ တရုတ်နှင့် တရုတ်ခရီးကွာစေ
 ၂၂ လော့ဟု ကျန်တို့အား မှာထားလေ၏။ ရှေ့ဦးစွာ သွား
 ၂၃ သောသူကိုလည်း ငါအစ်ကိုသောသေရေသည် သင်ကို တွေ့၍
 ၂၄ သင်ကား အဘယ်သူ၏ လူဖြစ်သနည်း။ အဘယ်အရပ်သို့
 ၂၅ သွားသနည်း။ သင်ရှေ့မှာ ရှိသော တိရိစ္ဆာန်များကား အ
 ၂၆ ဘယ်သူ၏ ဥစ္စာ ဖြစ်သနည်းဟု မေးလျှင် ကိုယ်တော်
 ၂၇ ကျန်ယာကုပ်၏ ဥစ္စာ ဖြစ်ပါ၏။ သခင်သော အား ဆက်
 ၂၈ သလိုက်သော လက်ဆောင် ဖြစ်ပါ၏။ သူသည်လည်း
 ၂၉ နောက်မှာ ရှိပါ၏ဟု လျှောက်ရမည်ဟု မှာထားလေ၏။
 ၃၀ ထိုနည်းတူ။ ခုတ်ယသူ။ တတိယသူမှစ၍ အစုစုတို့နှင့်
 ၃၁ လိုက်သောသူ အပေါင်းကိုလည်း သင်တို့သည် သော
 ၃၂ နှင့် တွေ့လျှင် ဤသို့ လျှောက်ရမည်ဟု ဆို၍၎င်း ကိုယ်တော်
 ၃၃ ကျန်ယာကုပ်သည်လည်း နောက်မှာ ရှိပါ၏ဟု ကြား
 ၃၄ လျှောက်ရမည်ဟု ဆို၍၎င်း မှာထားလေ၏။ ယာကုပ်က ယခု
 ၃၅ ငါရှေ့တွင် ထွက်သွားသော လက်ဆောင်ဖြင့် သူ၏ စိတ်
 ၃၆ ကို ငါဖြစ်မည် နောက်မှမျက်နှာချင်း ဆိုင်တွေ့သောအခါ
 ၃၇ ငါကို လက်ခံကောင်း လက်ခံမိမ့်မည်ဟု အကြံရှိသ
 ၃၈ တည်း။ ထိုသို့ ယာကုပ်ရှေ့မှာ လက်ဆောင်သည် အရင်

ကူးသွား၍သူကိုယ်တိုင်ထိုညဉ့်၌လူအစုအဝေးနှင့်အတူ
 ၂၂ အိပ်၍နေ၏။ ညည့်မကုန်မှီထ၍မယားနှစ်ယောက်။ ကျွန်
 မနှစ်ယောက်။ သားတဆယ်နှင့်တယောက်တို့ကိုဆောင်
 ယူ၍ယဗ္ဗုတ်ချောင်းရေတိမ်ရာအရပ်ကိုကူးလေ၏။

၂၃ ထိုသို့သူတို့ကိုယူ၍မိမိဥစ္စာရှိသမျှနှင့်တကွချောင်း

၂၄ ထဖက်သို့ကူးစေပြီးမှ၊ ယာကုပ်သည်တယောက်တည်း
 နေရစ်၍လူတဦးသည်ရိမ်းလင်းသည်တိုင်အောင်သူနှင့်

၂၅ လုံးထွေးလေ၏။ ထိုသူသည်မိမိမိမိနှင့်မှန်းကိုသိလျှင်ယာ
 ကုပ်ပေါင်ချန်ကိုထိုး၍လုံးထွေးစဉ်တွင်ပေါင်ဆင်ပြုတ်

၂၆ လေ၏။ ထိုသူကလည်းငါကိုလွှတ်ပါ။ ရိမ်းလင်းဆဲရှိ
 ပြီးဟုဆိုလျှင်ယာကုပ်ကကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကို

၂၇ ကောင်းကြီးမပေးလျှင်မသွားရဟုဆို၏။ ထိုသူကလည်း
 သင်၏အမည်ကားအဘယ်သို့နည်းဟုမေးလျှင်ယာကုပ်

၂၈ ဖြစ်ပါသည်ဟုပြန်ဆို၏။ နောင်၌သင်၏အမည်ကိုယာ
 ကုပ်ဟူ၍မခေါ်ချ။ ဣသရေလဟူ၍ခေါ်ရမည်။ အကြောင်းမူ

၂၉ ကားသင်သည်ဘုရားသခင်ထံ၌ငိုလူထံ၌ငိုမင်းကဲ့သို့တန်
 ၃၀ ခိုးရှိ၍နိုင်လေပြီးဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယာကုပ်ကလည်းနာ
 မတော်ကားအဘယ်သို့နည်း။ အကျွန်ုပ်အားဖော်ပြတော်

မူပါဟုမေးလျှောက်လျှင်ငါနာမကိုအဘယ်ကြောင့်
 မေးဆိုသနည်းဟုဆို၍ထိုအရပ်၌ကောင်းကြီးပေးတော်

မူ၏။ ထိုအရပ်ကိုပေညေလဟူ၍ယာကုပ်သည်သမုတ်

၃၁ လေ၏။ အကြောင်းမူကား။ ငါသည်ဘုရားသခင်ကိုမျက်
 နှာချင်းဆိုင်၍ဖူးမြင်ရသော်လည်းအသက်ချမ်းသာပြီးဟု

ဆိုသတည်း။ ပေညေလအရပ်ကိုယာကုပ်လွန်သွားသော

၃၂ အခါနေထွက်ချိန်ရှိ၍သူသည်ထောင့်သွားလေ၏။ ထို

သို့ယာကုပ်၏ပေါင်ချန်အကြောကြီးကိုထိုးတော်မူသော

ကြောင့်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ပေါင်ချန်၌ရှိသောအ
 ကြောကြီးကိုယနေ့တိုင်အောင်မစား။ ရှောင်သေ့ရှိကြ၏။

၃၃ ထိုအခါယာကုပ်သည်မွှော်ကြည့်၍အစ်ကိုသော
 သည်လူသေးရာပါလျက်ချီလာသည်ကိုမြင်လျှင်လေအာ။
 ၃၄ ရာဇလေးကျွန်မနှစ်ယောက်တို့တွင်သားများတို့ကိုဝေ
 ပေးလေ၏။ ကျွန်မနှစ်ယောက်ကိုကားသူတို့သားများ
 ၃၅ နှင့်ရှေ့ကနေစေ၍လေအာနှင့်သူ၏သားတို့ကိုအလယ်၌
 ဝင်ရာဇလေးနှင့်ယောသပ်ကိုနောက်၌ဝင်ထားလေ၏။
 ၃၆ သူတို့ရှေ့မှာကိုယ်တိုင်လွန်သွား၍သူနှစ်ကြိမ်တိုင်
 အောင်ပြီးညွတ်ပျင်ဝင်လျက်အစ်ကိုအနီးသို့ချည်ကပ်
 ၃၇ လေ၏။ ထိုအခါသောသည်ကြိုဆိုခြင်းငှါပြေးလာ၍

လည်ချင်းရှက်လျက်ပိုက်ဖက်နပ်ရှပ်ခြင်းကိုပြု၍နှစ်

၃၈ ယောက်လုံးတို့သည်ငိုကျော်ကြ၏။ ထိုနောက်။ မွှော်ကြည့်
 ၍ခိဗ္ဗများ။ သူငယ်များကိုမြင်လျှင်သင်၌ပါသောဤသူတို့

သည်အဘယ်သူနည်းဟုမေးသော်ကိုယ်တော်၏ကျွန်
 အားဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသောသူငယ်ဖြစ်ကြ

၃၉ ပါ၏ဟုပြန်ပြောပြီးမှ၊ ကျွန်မတို့သည်မိမိတို့သားများ

၄၀ နှင့်ချည်းကပ်၍ဦးညွတ်ကြ၏။ ထိုနောက်။ လေအာသည်

သူ၏သားများနှင့်ချည်းကပ်၍ဦးညွတ်ကြ၏။ ထိုနောက်။

ယောသပ်နှင့်ရာဇလသည်ချည်းကပ်၍ဦးညွတ်ခြင်းကို

၄၁ ပြုကြ၏။ သောကလည်းကျွန်ုပ်တို့သားတို့ရိက္ခာနှင့်အ

ပေါင်းတို့သည်အဘယ်သို့သောအရာနည်းဟုမေးလျှင်

သခင်၏စိတ်တော်နှင့်တွေ့စေခြင်းငှါဖြစ်ပါသည်ဟု

၄၂ ပြန်ပြော၏။ သောကလည်းငါ့ညီ။ ငါ၌လုံလောက်

အောင်ရှိ၏။ သင်၏ဥစ္စာတို့ကိုယူထားဦးလော့ဟုဆို

၄၃ ၏။ ယာကုပ်ကလည်းထိုသို့မဆိုပါနှင့်။ စိတ်တော်နှင့်

တွေ့သည်မှန်လျှင်ကျွန်တော်ဆက်သောလက်ဆောင်ကို

ခံယူတော်မူပါ။ ဘုရားသခင်၏မျက်နှာတော်ကိုဖူးမြင်ရ

သကဲ့သို့ကိုယ်တော်၏မျက်နှာကိုဖူးမြင်ပေ၏။ စိတ်တော်

၄၄ သည်လည်းနူးညွတ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်ထံသို့ရောက်သော

ကျွန်တော်၏မင်္ဂလာကိုခံယူတော်မူပါ။ ဘုရားသခင်သည်

ကျွန်တော်၌များစွာသောကျေးဇူးကိုပြုတော်မူပြီး။ ကျွန်

တော်၌လုံလောက်အောင်ရှိပါ၏ဟူ၍ထိုက်တွန်းသော

ကြောင့်ခံယူလေ၏။

၄၅ သောကလည်းခရီးသွားကြစို့။ သင်ရှေ့မှာကျွန်ုပ်

၄၆ သွားမည်ဟုဆိုလျှင်၊ ယာကုပ်ကသခင်ထံသို့အတိုင်း

ဤသူငယ်တို့သည်သူငယ်ပါ၏။ သားငယ်ပါသောသိုးဆိတ်

နွားမတို့သည်ကျွန်တော်၌ပါပါ၏။ တနေ့ချင်းလှင်အနှင်

၄၇ လွန်လျှင်ရှိသမျှတို့သည်သေကြပါလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့်

သခင်သည်ကိုယ်တော်၏ကျွန်ရှေ့မှာကြွနှင့်တော်မူပါ။

ကျွန်တော်မူကားကျွန်တော်ဆောင်ခဲ့သောတိရိစ္ဆာန်

များ။ သူငယ်များတတ်နိုင်သမျှအတိုင်းသခင်နေရာစီရ

ပြည်သို့ရောက်အောင်တဖြုတ်ဖြုတ်ပို့ဆောင်ပါမည်ဟု

၄၈ လျှောက်လေ၏။ သောကလည်းသို့ဖြစ်လျှင်ကျွန်ုပ်၌ပါ

သောသူအမျိုးတို့ကိုညီ၌ထားခဲ့ပါရစေဟုဆိုလျှင်ယာ

ကုပ်ကအဘယ်အကြောင်းရှိပါသနည်း။ သခင်၏စိတ်

၄၉ တော်နှင့်တွေ့ပါစေဟုပြန်ဆိုသော်၊ သောသည်ထိုနေ့

ချင်းတွင်စီရပြည်သို့ခရီးသွား၍ပြန်လေ၏။

၅၀ ယာကုပ်လည်းသူကုတ်အရပ်သို့ခရီးသွား၍ကိုယ်နေ

ကိုစီမံကိုဝင်တိရိစ္ဆာန်များနေထိုင်တတ်ကိုကိုဝင်

ဆောက်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအရပ်ကို သူကုတ်ဟူ၍
 တွင်လေသတည်း။

၁၈ ထိုနောက်မှရှေ့ခင်မြို့သို့သွားခဲ့ရောက်လေ၏။ ပါဒနာ
 ရံပြည်မှပြန်လာ၍ ခါနာန်ပြည်သို့ရောက်သောလမ်းခရီး
 တွင် ထိုမြို့ရှိသတည်း။ ထိုမြို့ရှေ့မှာတဲကိုဆောက်လေ
 ၁၉ ၏။ တဲဆောက်ရာမြေအကွက်ကိုရှေ့ခင်၏အဖယာမော်
 ၏သားတို့တွင်ငွေတစ်သိန်းအဖိုးပေး၍ ဝယ်ရသတည်း။

၂၀ ၊ ထိုအရပ်၌လည်း ယဇ်ပဏ္ဍိတ်ကိုတည်ပြီးလျှင် လေလော
 ဣသရေလဟူ၍သမုတ်လေ၏။

၁ ယာကုပ်၏မယားလေ အာဖွားမြင်သောသွီးဒိနသည်
 ၂ ထိုပြည်၏အမျိုးသမီးတို့ကိုအကြဉ်းအရှုသွားရာတွင် ၊ ထို
 ပြည်ကိုအစိုးရသောဟိဗီအမျိုး ဟာမော်မင်း၏သားရှေ
 ခင်သည်ဒိနကိုမြင်လျှင်ယူသွား၍ အိပ်ဖော်ပြုလျက်သူအ
 ၃ သရေကိုရှုတ်ချလေ၏။ နောက်မှသူ့ကိုချစ်သောမိတ်
 မကုန်။ အမြဲချစ်၍မေတ္တာစကားနှင့် ဖျားယောင်းလျက်
 ၄ နေ၏။ ခမည်းတော်ဟာမော်ထံသို့လည်းဝင်၍ ဤမိမ္မကို
 အကျွန်ုပ်ကြင်ဖက်ဖြစ်စေခြင်းငှါ တောင်း၍ပေးတော်မူ
 ၅ ပါဟုလျှောက်ဆို၏။ ယာကုပ်သည်မိမိသွီးဒိနကိုရှေ့ခင်
 မင်းသားရှုတ်ချကြောင်းကိုကြားသိသော်လည်း မိမိသား
 တို့သည်တောအရပ်မှာတိရိစ္ဆာန်တို့နှင့်အတူရှိသည်ဖြစ်
 ၆ ၍သူတို့ကိုငဲ့လင့်လျက် တိတ်ဆိတ်စွာနေလေ၏။ ထို
 နောက်ရှေ့ခင်အဖယာမော်မင်းသည်ယာကုပ်နှင့်နှုတ်
 ၇ ဆက်ခြင်းငှါလာ၍ ယာကုပ်၏သားတို့လည်း သိတင်း
 ကြားသောအခါတောအရပ်မှပြန်ရောက်ကြ၏။ ထိုမင်း
 သားသည်ယာကုပ်၏သွီးနှင့်အိပ်မိ၍ဣသရေလအမျိုး၌
 ၈ များသောအမှု၊ မပြုအပ်သောအရာကိုပြုသောကြောင့်
 ၉ သူတို့သည်မိတ်နာ၍ အလွန်အမျက်ထွက်ကြ၏။ ဟာ
 မော်မင်းလည်းသူတို့နှင့်နှုတ်ဆက်လျက်ဝါသားရှေ့ခင်
 ၁၀ သည်သင်တို့သွီးကိုအလွန်ချစ်အားကြီးပါ၏။ ထိမ်းမြား
 ပေးစားကြပါလော့။ သင်တို့သည်ငါတို့နှင့်အချင်းချင်း
 ၁၁ ငါတို့သွီးနှင့်လည်းစုံဖက်ကြလော့။ သင်တို့သည်ငါတို့
 နှင့်အတူနေ၍ဤပြည်၌အဆီးအတားမရှိ။ နေရာချလျက်
 ၁၂ ဖောက်ကားရောင်းဝယ်ခြင်းကိုပြု၍ အပိုင်ယူကြလော့
 ၁၃ ဟုဆိုလေ၏။ ရှေ့ခင်ကလည်းသင်တို့မိတ်နှင့်အတူကြပါ
 ၁၄ ဝေတောင်းသန့်ကိုပေးပါမည်။ ကန်တော့ဥစ္စာဖြစ်စေ၊
 လက်ဆောင်ပဏ္ဏာဖြစ်စေ၊ နည်းများမဆိုတောင်းသည်
 အတိုင်းပေးပါမည်။ ဤမိမ္မကိုသာငါအားထိမ်းမြားပေး

စားကြပါဟုမိမ္မ၏အဖနှင့် မောင်တို့အားဆိုလေ၏။

၁၅ ယာကုပ်၏သားတို့သည်နှစ်မဒိနကိုရှေ့ခင်မင်းသား
 ရှုတ်ချသောအကြောင်းကိုဆင်ချင်၍မင်းသားနှင့်အဖ
 ၁၆ ဟာမော်ကိုပရိယာယ်ဖြင့်ပြန်ပြောသည်မှာ၊ ကျွန်ုပ်တို့
 နှစ်မကိုဇာတ်မဝင်သောသူအားမပေးစားနိုင်ပါ။ ပေး
 ၁၇ စားလျှင်ကဲ့ရဲ့ဖွယ်သောအကြောင်းဖြစ်ပါ၏။ သင်တို့
 သည်ကျွန်ုပ်တို့ဘာသာအတိုင်းပြု၍ယောက်ျားတိုင်းအ
 ၁၈ ရေဖျားထိုးမင်္ဂလာကိုခံလျှင်ကျွန်ုပ်တို့သည်ဝန်ခံကြပါ
 ၁၉ မည်။ သို့ပြုလျှင်ကျွန်ုပ်တို့သွီးကိုသင်တို့အားပေးစား
 ၂၀ ၍သင်တို့၏သွီးနှင့်လည်းစုံဖက်ကြသဖြင့်သင်တို့နှင့်အ
 ၂၁ တူနေထိုင်၍တမျိုးတည်းဖြစ်ကြမိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်။
 ကျွန်ုပ်တို့စကားကိုနားမထောင်။ အရေဖျားထိုးမင်္ဂလာ
 ကိုမခံလျှင်ကျွန်ုပ်တို့သွီးကိုယူ၍သွားမည်ဟုဆိုကြ၏။

၂၂ ၊ ထိုစကားကိုဟာမော်မင်းနှင့်သားတော်ရှေ့ခင်သည်
 ၂၃ နှစ်သက်၍၊ ထိုမင်းသားသည်ယာကုပ်၏သွီးကိုချစ်အား
 ၂၄ ခြီးသောကြောင့်၎င်းအဖ၏အမျိုးသားချင်းအပေါင်းတို့
 ထက်အသရေရှိသောကြောင့်၎င်းချက်ချင်းဝန်ခံလေ၏။

၂၅ ထိုအခါဟာမော်မင်းနှင့်သားတော်ရှေ့ခင်သည်မိမိ
 ၂၆ မြို့တံခါးသို့သွား၍မြို့သားတို့နှင့်နှုတ်ဆက်လျက်၊ အ
 ချင်းတို့။ ဤသူတို့သည်ငါတို့နှင့်သင့်တင့်ကြပြီး၊ ငါတို့
 ပြည်၌နေ၍ဖောက်ကားရောင်းဝယ်မှုကိုပြုကြပါစေ။ ငါ
 တို့ပြည်သည်သူတို့နေသောအောင်ကျယ်ပေ၏။ သူတို့
 သွီးများနှင့်အိပ်ထောင်ဖက်ပြုကြစို့။ ငါတို့သွီးများကို
 ၂၇ လည်းသူတို့အားထိမ်းမြားပေးစားကြစို့။ သို့ရာတွင်သူ
 တို့သည်အရေဖျားထိုးမင်္ဂလာကိုခံသကဲ့သို့ငါတို့တွင်
 ယောက်ျားတိုင်းအရေဖျားထိုးမင်္ဂလာကိုခံမှသာထိုလူ
 တို့သည်ငါတို့တွင်နေ၍တမျိုးတည်းဖြစ်စေခြင်းငှါဝန်ခံ
 ၂၈ ကြမိမ့်မည်။ သူတို့၏သွီးနှားမှစ၍တိရိစ္ဆာန်များ၊ ဥစ္စာ
 များတို့သည်ငါတို့ဥစ္စာဖြစ်ကြမိမ့်မည်မဟုတ်လော့။ သူ
 တို့အလိုသို့လိုက်ကြစို့။ သို့ပြုလျှင်သူတို့သည်ငါတို့တွင်
 ၂၉ နေကြမိမ့်မည်ဟု ဟာမော်မင်းနှင့်သားတော်ရှေ့ခင်
 ပြောသောစကားကိုမြို့တံခါးမှထွက်သောသူအပေါင်း
 တို့သည်နားထောင်၍ယောက်ျားရှိသမျှတို့သည်အရေ
 ဖျားထိုးမင်္ဂလာကိုခံကြ၏။

၃၀ ထိုသို့ခံ၍သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌အလွန်နာကြ
 သောအခါယာကုပ်သား၊ ဒိန၏မောင်၊ ရှိမောင်နှင့်လေဝိ
 ညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည်ဘေးလက်နက်တဖက်တ
 ၃၁ ဝင်းစီစွဲကိုငံလျက်သတိမရှိသောထိုမြို့ကိုတိုက်၍
 ၃၂ ယောက်ျားအပေါင်းတို့ကိုသတ်လေ၏။ ဟာမော်မင်း

၂၇ နှင့်သားတော်ရှေ့ခင်ကိုလည်းခေးလက်နက်ဖြင့်သတ်ပြီး
 ၂၈ လျှင်ဒိနကိုရှေ့ခင်အိမ်မှနှုတ်ယူ၍ပြန်သွားကြ၏။ မိမိတို့
 ၂၉ နှစ်မရှုတ်ချခြင်းကိုခံရသောကြောင့်တဖန်ယာကုပ်သား
 ၃၀ တို့သည်အသေသတ်ပြီးသောသူတို့ဆီသို့သွားပြန်၍
 ၃၁ မြို့ကိုလုရက်ဖျက်ဆီးသဖြင့်၊ သူတို့သိုးဆိတ်နွားမြဲမှတ်
 ၃၂ ချီမြို့ရှိသမျှလယ်ရှိသမျှသောဥစ္စာကိုရင်၊ သူတို့သား
 ၃၃ မယားသူငယ်အပေါင်းကိုရင်သိမ်းယူ၍အိမ်တို့ရှိသ
 ၃၄ မျှကိုလည်းလုရက်ဖျက်ဆီးကြ၏။ ထိုအခါယာကုပ်
 ၃၅ ကသင်တို့သည်ငါ့ကိုညည်းဆဲကြပြီးတကား။ ခါနီ
 ၃၆ လူဖေရဇိလူတည်းဟူသောဤပြည်သားတို့သည်ငါ့ကို
 ၃၇ ရွံရှာအောင်ပြုကြပြီးတကား။ ငါတို့ရှိလူအရေအတွက်
 ၃၈ အားနည်းသောကြောင့်သူတို့သည်စုဝေး၍ငါ့ကိုတိုက်
 ၃၉ သတ်သဖြင့်ငါနှင့်ငါ့အိမ်သူအိမ်သားတို့ကိုဖျက်ဆီးကြ
 ၄၀ ထိခိုက်ပျက်စီးသောကြောင့်လောကီအားဆိုလေသော်၊ သူတို့
 ၄၁ ကငါတို့နှစ်မကိုပြဉ်တန်ဆာကဲ့သို့မှတ်၍ပြုရမည်လော
 ၄၂ ဟုပြန်ဆို၏။

၁ ထိုနောက်၊ ဘုရားသခင်ကသင်ထံ၌ဗေသလအရပ်သို့
 ၂ သွားနေလေ့။ သင်သည်အစ်ကိုဧသောထံမှပြေးသော
 ၃ အခါသင်အားဆင်ရှားသောဘုရားသခင်အဖို့ထိုအရပ်
 ၄ ၌ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်လေ့ဟုယာကုပ်အားမိန့်တော်မူ
 ၅ ၏။ ထိုအခါယာကုပ်သည်အိမ်သူအိမ်သားများနှင့်မိမိ
 ၆ ရှိသောသူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍သင်တို့တွင်ပါသောတ
 ၇ ပါးအမျိုးသားတို့၏ဘုရားတို့ကိုပယ်ပြစ်ကြလေ့။ အ
 ၈ ဝတ်ကိုလဲ၍သန့်ရှင်းခြင်းရှိစေကြလေ့။ ယခုထံ၌ဗေသ
 ၉ လအရပ်သို့သွားကြမို့၊ ငါသည်ဆင်းရဲခံရသောကာလငါ
 ၁၀ က်သူး၍ငါသွားသောသမိန့်ကြွတော်မူသောဘုရားသခင်
 ၁၁ အဖို့ထိုအရပ်၌ယဇ်ပလ္လင်ကိုငါတည်မည်ဟုဆိုလေ၏။
 ၁၂ သူတို့သည်လည်းမိမိတို့ရှိပါသောတပါးအမျိုးသားတို့၏
 ၁၃ ဘုရားအပေါင်းတို့နှင့်နား၌ပန်သောနားပန်တန်ဆာရှိသ
 ၁၄ မျှတို့ကိုယာကုပ်အားပေး၍ယာကုပ်လည်းရှေ့ခင်မြို့နား
 ၁၅ တွင်ရှိသောအာလေပင်အောက်၌မြှုပ်ထားလေ၏။ သူ
 ၁၆ တို့ပြောင်းသွားကြသောအခါပတ်ဝန်းကျင်မြို့သားတို့
 ၁၇ သည်ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့၍ယာကုပ်သားတို့ကို
 ၁၈ မလိုက်နာတော့ကြ၏။ ယာကုပ်သည်မိမိရှိပါသောသူအ
 ၁၉ ပေါင်းနှင့်တကွခါနီပြည်၊ လူဖေရဇိလူတည်းဟူသောဗေ
 ၂၀ သလအရပ်သို့ရောက်ကြသော်၊ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍ထို
 ၂၁ အရပ်ကိုဗေသလအမည်ဖြင့်တဖန်သမုတ်ပြန်လေ၏။ အ

ကြောင်းမူကား။ အစ်ကိုထံမှပြေးသောအခါထိုအရပ်
 ၁ နှစ်ဘုရားသခင်ထင်ရှားတော်မူသတည်း။
 ၂ ရေဗက္ကဇိအထိန်းဒေဗောရသေ၍ဗေသလအရပ်၌အာ
 ၃ လေပင်အောက်တွင်သင်းပြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ ထိုအ
 ၄ ပင်ကိုအာလုမ္မာကုပ်ဟူ၍တွင်သတည်း။
 ၅ ယာကုပ်သည်ပါနနာရ်အရပ်မှပြန်လာသောနောက်
 ၆ တဖန်ဘုရားသခင်ထင်ရှား၍ကောင်းကြီးပေးတော်မူ
 ၇ ပြီးလျှင်၊ သင်သည်ယခုယာကုပ်အမည်ရှိ၏။ နောင်၌သင်
 ၈ ၏အမည်ကိုယာကုပ်ဟူ၍မခေါ်ရ။ ဣသရေလဟူ၍ခေါ်ရ
 ၉ မည်ဟုမိန့်တော်မူလျက်ဣသရေလအမည်ဖြင့်သမုတ်
 ၁၀ တော်မူ၏။ တဖန်ဘုရားသခင်ကငါသည်အနန္တတန်ခိုး
 ၁၁ ရှင်ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ တိုးပွားများပြားလေ့။ လူတမျိုး
 ၁၂ မက။ အမျိုးမျိုးတို့သည်သင်၌ဖြစ်ကြထိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင်
 ၁၃ တို့သည်သင်၏အမျိုးအနွယ်၌ဖြစ်ကြထိမ့်မည်။ အာဗြ
 ၁၄ ဟံနှင့်ဣဇာကန်အားငါပေးသောမြေကိုသင်နှင့်သင်၏အ
 ၁၅ မျိုးအနွယ်အားငါပေးမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ယာ
 ၁၆ ကုပ်နှင့်နှုတ်ဆက်၍မိန့်မြွက်တော်မူရာအရပ်မှဘုရား
 ၁၇ သခင်တက်ကြွတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်နှုတ်ဆက်၍မိန့်
 ၁၈ မြွက်တော်မူရာအရပ်၌ယာကုပ်သည်ကျောက်တိုင်ကို
 ၁၉ စိုက်၍ကျောက်ဖျာပေါ်၌သွန်းလောင်းရာမူစေသကာ
 ၂၀ ကိုငိုဆီကိုငိုလောင်းလေ၏။ ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံရသော
 ၂၁ ထိုအရပ်ကိုလည်းဗေသလဟူ၍တဖန်သမုတ်ပြန်လေ၏။
 ၂၂ ထိုနောက်တဖန်ဗေသလအရပ်မှခရီးသွားပြန်၍ဗေ
 ၂၃ ရတ်မြို့နှင့်နီးသောအခါရာဇေလသည်သားဖွားစဉ်သောအ
 ၂၄ ချိန်ရောက်၍ပြင်းစွာသောဝေဒနာကိုခံရ၏။ ထိုသို့ပြင်း
 ၂၅ စွာခံနေရသည်တွင်ဝမ်းဆွဲကပ်မိုးမိနှင့်။ သားယောကျာ
 ၂၆ ကိုရပြီးဟုဆိုလေ၏။ ရာဇေလသည်သေအံ့ဆဲဆဲရှိ၍နံ
 ၂၇ ဝိညာဉ်ထွက်စဉ်အခါထိုသားကိုဗေနောနီအမည်ဖြင့်
 ၂၈ မှည့်လေ၏။ အဖမူကားဗဟ်မိန့်အမည်ဖြင့်မှည့်သတည်း။
 ၂၉ ရာဇေလသေ၍ဗက်လင်အမည်ရှိသောဗေရတ်မြို့သို့သွား
 ၃၀ သောလမ်ခရီးတွင်သင်းပြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ ယာကုပ်
 ၃၁ လည်းသင်းပြိုင်းအပေါ်မှာမှတ်တိုင်ကိုစိုက်လေ၏။ ထို
 ၃၂ မှတ်တိုင်ကားယနေ့တိုင်အောင်ရာဇေလ၏သင်းပြိုင်း
 ၃၃ မှတ်တိုင်ဖြစ်သတည်း။
 ၃၄ ဣသရေလသည်တဖန်ခရီးသွားပြန်၍ဒေါလင့်ဝင်ကို
 ၃၅ လွန်ပြီးမှတ်ကိုဆောက်လေ၏။ ထိုအရပ်၌နေသောအ
 ၃၆ ခါရုဗင်သည်သွား၍အဖ၏မယားငယ်ဖိလဟာနှင့်အိပ်
 ၃၇ လေ၏။ ထိုသိတင်းကိုဣသရေလကြား၏။
 ၃၈ ယာကုပ်သားတကျပ်နှစ်ပါးရှိ၏။ လေအာတွင်မြင်

သောသားကားယာကုပ်၏သားဦးရှင်အစရှိသောရှိ
 ၂၄ မောင်။လေဝီ။ယုဒ။ဣသခါ။ဇာဗုလုန်တည်း။
 ၂၅ သားကားယောသပ်နှင့်ဗယ်ာမိန်တည်း။
 ၂၆ မဗိလဟာသားကားဒန်နှင့်နဿလိတည်း။
 ကျန်မဗိလဟာသားကားဂန်နှင့်အာရှာတည်း။
 ဤသူတို့ကားပါဒနာရုံပြည်၌ဖွားမြင်သောယာကုပ်၏သားများတည်း။

၂၇ ထိုနောက်။ယာကုပ်သည်အာဗြဟံနှင့်ဣဇာက်တည်း
 ခိုရာ။ခရေအရပ်။ဗဟပြုန်မြို့တည်းဟူသောကံရယသော
 ၂၈ ဘမြို့၌နေသောအဖဣဇာက်ထံသို့ရောက်လေ၏။
 ၂၉ ဣဇာက်အသက်သင့်အနှစ်ဘရာရှစ်ဆယ်နှင့်ပြည့်သင့်
 ၃၀ ရှိသော်။အသက်ကြီးရင့်ရာ။ကာလပြည့်သင့်ရာ၌အသက်
 ၃၁ ချုပ်၍အနိစ္စဖြစ်သဖြင့်မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ရောက်
 လေ၏။သားဒေသောနှင့်ယာကုပ်တို့သည်သင်းပြုဟ်
 ကြ၏။

၃၂ ဧနုအမည်ရှိသောဒေသောအမျိုးအနွယ်၏အထူပွတ္တိ
 ၃၃ များဟူမူကား။ဒေသောသည်ဟိတ္တိအမျိုးလုန့်၏သမီးအာဒ
 တယောက်။ဟိဗိအမျိုးဇိဘောင်သားအာနု၏သမီးအဟော
 လိဗာမတယောက်။ခါနာန်အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်နှင့်၎င်း
 ၃၄ ၊ ဣဇာမလသမီးတည်းဟူသောနဗာယုတ်နှစ်မဗာရှမတ်
 ၃၅ တယောက်နှင့်၎င်းအိမ်ထောင်လေ၏။ဒေသောမယားအာ
 ၃၆ ဖွားသောသားကားဇေဗိဇတ်။ဗာရှမတ်ဖွားသောသား
 ၃၇ ရွေလတည်း။အဟောလိဗာမဖွားသောသားကားယုဒ။
 ယာလံ။ကောရတည်း။ဤသူတို့ကားခါနာန်ပြည်၌ဒေသော
 မြင်သောသားတည်း။

၃၈ ဒေသောသည်မယားသားသမီးနှင့်တကွအိမ်သူအိမ်သား
 အပေါင်းတို့ကို၎င်းသိုးနွားစသည်တို့နှင့်တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှ
 တို့ကို၎င်းခါနာန်ပြည်၌ရတတ်သောဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို၎င်း
 ၃၉ ယူ၍ညီယာကုပ်ထံမှပြောင်းသွားလေ၏။အကြောင်းမူ
 ကား။ထိုသူနှစ်ပါးတို့သည်ဥစ္စာများလွန်းသောကြောင့်
 တရပ်တည်းမနေနိုင်ကြ။သူတို့နေရာမြေသည်သူတို့တိ
 ၄၀ ရ်ရွာန်များကြောင့်မဆံ့နိုင်ရာ။သို့ဖြစ်၍ဧနုအမည်ရှိ
 သောဒေသောသည်ဗီရုတောင်ပေါ်မှာနေလေ၏။

၄၁ ဗီရုတောင်ပေါ်မှာဧနုအမျိုးသားတို့၏အဖဒေသော၏
 ၄၂ သားစည်မြေးဆက်တို့ကိုဆိုပေအံ့။ဒေသော၏သားတို့
 ၄၃ အမည်ကားမယားအာဒဖွားသောသားဇေဗိဇတ်။မယား
 ၄၄ ဗာရှမတ်ဖွားသောသားရွေလတည်း။ဇေဗိဇတ်သား
 ကားဇတမန်။ဩမရ။ဇေဗော။ဂါထံ။ကောနတ်တည်း။

၄၅ ဒေသောသားဇေဗိဇတ်၏မယားဇေဗိဇတ်မနုဖွားသောသား
 ကားအာမလက်တည်း။ဤသူတို့သည်ဒေသောမယားအာ
 ၄၆ ဒဏီအနွယ်ဖြစ်သတည်း။ရွေလသားကားနာဟတ်။ဇေ
 ၄၇ ရ။ရှမ္မ။မိစ္ဆတည်း။ဤသူတို့သည်ဒေသောမယားဗာရှမတ်
 ၄၈ ၏အနွယ်ဖြစ်သတည်း။ဇိဘောင်သားအာနု၏သမီး။ဒေ
 သောမယားအဟောလိဗာမဖွားသောသားကားယုဒ။
 ယာလံ။ကောရတည်း။

၄၉ ဒေသောသားတို့တွင်ဗိုလ်လုပ်သောသူဟူမူကား။
 သားဦးဇေဗိဇတ်၏သားဗိုလ်တေမန်။ဗိုလ်ဩမရ။ဗိုလ်
 ၅၀ ဇေဗော။ဗိုလ်ကောနတ်။ဗိုလ်ဂါထံ။ဗိုလ်အာမလက်
 ၅၁ တည်း။ဤဗိုလ်တို့သည်အာဒ၏အနွယ်။ဧနုပြည်၌ဇေဗိ
 ၅၂ ဇတ်ရသောသားဖြစ်သတည်း။ဒေသောသားရွေလ၏သား
 ကားဗိုလ်နာဟတ်။ဗိုလ်ဇေရ။ဗိုလ်ရှမ္မ။ဗိုလ်မိစ္ဆတည်း။ဤ
 ၅၃ ဗိုလ်တို့သည်ဒေသောမယားဗာရှမတ်၏အနွယ်။ဧနုပြည်၌
 ၅၄ ရွေလရသောသားဖြစ်သတည်း။ဒေသောမယားအဟော
 လိဗာမ၏သားကား။ဗိုလ်ယုဒ။ဗိုလ်ယာလံ။ဗိုလ်ကောရ
 ၅၅ တည်း။ဤဗိုလ်တို့သည်အာနု၏သမီး။ဒေသောမယားအဟော
 ၅၆ လိဗာမသားဖြစ်သတည်း။ဧနုအမည်ရှိသောဒေသော၏
 သားမြေးများ။သူတို့တွင်ဗိုလ်လုပ်သောသူများဤသို့တည်း။

၅၇ ထိုပြည်၌နေသောဟောရီအမျိုးဗီရု၏သားကားလော
 ၅၈ တန်။ရှောဗလ။ဇိဘောင်။အာနု။ဗီရုန်။ဇေဗော။ဗီရုန်တည်း။
 ဤသူတို့သည်ဧနုပြည်၌ဟောရီအမျိုးဗီရု၏သားတို့တွင်
 ၅၉ ဗိုလ်လုပ်သောသူဖြစ်သတည်း။လောတန်သားကား
 ၆၀ ဟောရီနှင့်ဟေမံတည်း။လောတန်နှစ်မကားတိမနု
 ၆၁ တည်း။ရှောဗလသားကားအာလဝန်။မနာဟတ်။ဗေလ။
 ၆၂ ရှေဗော။ဩနံတည်း။ဇိဘောင်သားကားအာယနှင့်အာ
 ၆၃ နုတည်း။ထိုအာနုကားအဖဇိဘောင်၏မြတ်တို့ကိုထိန်း
 သောအခါတော၌ဇွေးသောစင်ရေတွင်းတို့ကိုထွေသော
 ၆၄ သူပေတည်း။အာနုသားကားဗီရုန်နှင့်သမီးအဟောလိဗာ
 ၆၅ မတည်း။ဗီရုန်သားကားဟဒိန်။ရှောဗန်။ဣသရန်။ခေရန်
 ၆၆ တည်း။ဇေဗောသားကားဗိလဟန်။ဇာဝန်။အာကန်တည်း။
 ၆၇ ဗီရုန်သားကားဥဇနှင့်အာရန်တည်း။ဟောရီအမျိုးဗိုလ်
 ၆၈ များကားဗိုလ်လောတန်။ဗိုလ်ရှောဗလ။ဗိုလ်ဇိဘောင်။
 ၆၉ ဗိုလ်အာနု။ဗိုလ်ဗီရုန်။ဗိုလ်ဇေဗော။ဗိုလ်ဗီရုန်တည်း။ဤသူ
 ၇၀ တို့သည်ဗီရုပြည်၌ဗိုလ်လုပ်သောသူတို့တွင်ဟောရီအ
 ၇၁ မျိုးဗိုလ်ဖြစ်သတည်း။

၇၂ ဣသရေလအမျိုး၌အစိုးရသောမင်းကြီးမရှိမှီဧနုပြည်
 ၇၃ ၌အစိုးရသောမင်းကြီးဟူမူကား။ဗောရသားဗေလသည်
 ၇၄ ဧနုပြည်၌မင်းပြု၏။ဤဘက်ကားဗီရုတောင်မြို့တည်း။ဗေလ

မင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ ဗောဇရ အရင်သား ဇေရုဇာလား
 ၃၇ ယောဗဗသည့်မင်းပြုလေ၏။ ယောဗဗမင်းသေ၍ သူ၏အ
 ၃၈ ရာ၌ ဘေဗန် အရင်သား ဟုရှသည့်မင်းပြုလေ၏။ ဟုရှမင်း
 သေ၍ မောဘလွင် ပြင်၌ မိချန် လူတို့ကို လုပ်ကြံသောသူ။
 ၃၉ ဗေဒိသား ဟာဒိသည့် ဟုရှ အရာ၌ မင်းပြုလေ၏။ မြို့
 ၄၀ ဘော်ကား အာဝိဒ်မြို့တည်း။ ဟာဒိမင်းသေ၍ သူ၏
 အရာ၌ မာသရက် အရင်သား စာမလသည့် မင်းပြုလေ
 ၄၁ ၏။ စာမလမင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ ဖြစ်နား။ ရဟော
 ၄၂ ဘုတ်အရင်သား ရှောသသည့် မင်းပြုလေ၏။ ရှောသမင်း
 သေ၍ သူ၏အရာ၌ အာခဗေဒိသား ဗာသဟာနန်သည့်မင်း
 ၄၃ ပြုလေ၏။ အာခဗေဒိသား ဗာသဟာနန်မင်းသေ၍ သူ၏အ
 ရာ၌ ဟာဒါသည့်မင်းပြုလေ၏။ မြို့တော်ကား ပေါမြို့တည်း။
 မြောက်သား တော်ကား မေဇဟပ်သို့ မာဘရက်၏သို့ မ
 ဟောတသေတည်း။

၄၄ ဇေသဗုဆင်းသက်၍ မိမိအမျိုးအနွယ်၊ နေရာအရပ်၊
 ခံရသော ဘွဲ့နာမအလိုက် ခိုလှုံလုပ်သောသူ ဟူမူကား ခိုလှုံ
 ၄၅ တိမနာ၊ ခိုလှုံအာသဝ၊ ခိုလှုံယေသက်၊ ခိုလှုံအဟောသိဗာ
 ၄၆ မ၊ ခိုလှုံဇလာ၊ ခိုလှုံပိနန်၊ ခိုလှုံဇာနတ်၊ ခိုလှုံတေမန်၊ ခိုလှုံ
 ၄၇ ဖိဗဒေ၊ ခိုလှုံမာဂဒေလ၊ ခိုလှုံဆူရံတည်း။ ဤသူတို့သည် မိမိ
 နေရာအရပ်၊ မိမိပိုင်သောပြည်၌ နေထိုင်လျက် ဖြစ်သတည်း။
 ၄၈ ဇေသသည့် နေအမျိုးသား တို့၏အဖဖြစ်သတည်း။

၄၉ ဟာကုင်သည် မိမိအဖတည်း၌ ရာခါနာန်ပြင်၌ နေ၏။
 ၅၀ ဟာကုင်အမျိုးအနွယ်၏အထွေထွေများ ဟူမူကား ယော
 သပ်သည့်အသက် တဆယ်ခုနှစ်ရှိ၍ အစ်ကိုတို့နှင့်အ
 တူသိုးဆိတ်သိုးကိုက်နီးလေ၏။ အဖ၏မယား ဗိလဟာနှင့်
 ၅၁ ဇိလဝ၏သားတို့နှင့်အတူနေ၍ သူတို့အပြစ်ကို အဖအား
 ၅၂ ကြားပြောတတ်၏။ ဣသရေလသည် အသက်ကြီးစည်
 အခါသား ယောသပ်ကို ရသေ့ကြောင့် အချားသောသား
 အခေါင်းတို့ကို ချစ်သည့်ထက် ယောသပ်ကိုသာ ချစ်၏။
 အဆင်းအရောင် ထူးချားသော အင်္ကျီကို ချုပ်၍ ပေး၏။
 ၅၃ အသေသည် မိသားအပေါင်းတို့တွင် ယောသပ်ကိုသာ ချစ်
 ချစ်ကြောင်းကို အစ်ကိုတို့သည် သိမြင်သောအခါ သူကို
 မုန့်၍ မေတ္တာစကားကို သူအား မပြောနိုင်ကြ။

၅၄ ယောသပ်သည် အိမ်ကို မြင်၍ အစ်ကိုတို့အား ပြန်
 ၅၅ ပြောသဖြင့် သူတို့သည် သာ၍ မုန့်ကြ၏။ အိမ်ကို အ
 ဘယ်သို့ ပြန်ပြောသနည်း ဟူမူကား ကျွန်ုပ်မြင်ရသော
 ၅၆ အိမ်ကို နားထောင်ကြပါလော့။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လယ်
 ၅၇ ခွံကောက်လှိုင်းကို စဉ်း၍ နေကြစဉ် တွင် ကျွန်ုပ်ကောက်

လှိုင်းသည် သာ၍ မတ်ဘတ်နေသဖြင့် သင်တို့၏ကောက်
 လှိုင်းတို့သည် ပိုင်း၍ ရင်လျက် ကျွန်ုပ်ကောက်လှိုင်းကို ရှိ
 ၆၀ ခိုးကြသည် ဟု ပြောဆိုလေ၏။ အစ်ကိုတို့ကလည်း သင်
 သည် ငါတို့နှစ်မင်းပြုရလိမ့်မည်လော၊ ငါတို့ကို အပိုးရရ
 လိမ့်မည်လော ဟု ပြန်ဆို၍ သူ၏အိမ်ကို နှင့်သူ၏စကားအ
 ကြောင်း ကြောင့်သာ၍ မုန့်ကြ၏။

၆၁ တဖန် အိမ်ကို မြင်ပြန်၍ အစ်ကိုတို့အား အချား
 သော အိမ်ကို ကျွန်ုပ်မြင်ရပြီ။ နေလနှင့် တကွ ကြပ်
 ဆယ်တလုံး တို့သည် ကျွန်ုပ်ကို ရှိခိုးကြ၏ ဟု ကြားပြော
 ၆၂ လေ၏။ ထိုသို့အခင်းအစ်ကိုတို့အား ကြားပြောသော အ
 ခါအဖကလည်း မြင်သော အိမ်ကို သင်အဘယ်သို့ နှင့်၊ ငါ
 သင်၏အသိသင်၏အစ်ကိုတို့သည် သင်ထံသို့ စင်စစ်လာ၍
 ၆၃ ဦးညွတ်ချရဉ်လောဟူ၍ သူကို ဆုမ္မလေ၏။ အစ်ကိုတို့
 သည် သူကို ညှူကြ၏။ အသေသည် ထိုအရာကို ဖတ်လေ၏။
 ၆၄ အစ်ကိုတို့သည် အဖ၏သိုးဆိတ်သိုးကို ရှောင်မြို့
 ၆၅ က်နီးခြင်းငှါ သွားကြ၏။ ဣသရေလသည် ယောသပ်က
 ခေါ်၍ သင်၏အစ်ကိုတို့သည် သိုးဆိတ်သိုးကို ရှောင်မြို့
 ၆၆ မှာ က်နီးကြသည်မဟုတ်လော၊ လာပါ။ သင်ကို သူတို့ရှိရာ
 သို့ ငါတို့လွှတ်မည် ဟု ခေါ်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ပါသည် ဟု ဆု
 ၆၇ သော်၊ အဖကသွားပါ။ အစ်ကိုတို့သည် ချစ်သောသော
 သိုးဆိတ်တို့လည်း ကောက်ခွန် ဝှာရှိသလောဟူ၍ ကြည့်ရှု
 ပြီးလျှင် ငါအား ဆိတ်ကြားပြောပါ ဟု မှာလိုက် လျက်
 ၆၈ ဟေ မြန်ချီနှင့် မှစေလွှတ်သဖြင့် သူသည် ရှောင်မြို့သို့
 ၆၉ ရောက်လေ၏။ တော၌ ထွဋ်လည်စဉ် တွင် တရုတ်တရုတ်
 သောသူနှင့် တွေ့၍ ထိုသူက သင်သည် ဘာကို ရှာသနည်း
 ၇၀ ဟု မေးလျှင်၊ အစ်ကိုများကို ရှာ၏။ အဘယ်မှာသန့် ကြ
 ၇၁ သည်ကို ပြောပါဟု ဆိုသော်၊ ထိုသူက ဤအရပ်မှ ထွက်
 သွားပြီ၊ ဒေါသန့်မြို့သို့ သွားကြစို့ ဟု သူတို့ပြောသော်
 ကျွန်ုပ်ကြားခဲ့ပြီး ဟုဆို၏။ ယောသပ်သည်လည်း အစ်ကို
 တို့ကို လိုက်ရှာ၍ ဒေါသန့်မြို့မှ တွေ့လေ၏။

၇၂ အနီးသို့ မရောက်မှီ အဝေး၌ ရှိစဉ်ပင် အစ်ကိုတို့သည် မြင်
 ၇၃ လျှင် သတ်ခြင်းငှါ ကိုင်ပင်လျက်၊ ကြည့်သော အိမ်ကို ဆ
 ၇၄ ရသားပြီး၊ ကိုင်ကြည့်သူကို သတ်၍ တရုတ်တရုတ် တွင်
 ထံသို့ ချုပ်ကြစို့။ ဆိုးသောသားရဲတရုတ်တရုတ်တို့
 ၇၅ ဟု ပြောကြစို့။ ထိုသို့ပြုလျှင် သူ၏အိမ်ကို သင်အဘယ်
 သို့ နေရာကျမည်ကို ကြည့်ကြစို့ ဟု အချင်းချင်း ပြောဆို
 ၇၆ ကြ၏။ ထိုစကားကို ခုစင်ကြားလျှင် သူကို မသတ်ဘဲ
 ကြစို့ ဟု ဆိုလျက် သူတို့လက်မှ ယောသပ်ကို နှုတ်သော်
 ၇၇ ၊ တဖန် ခုစင်ကသူ၏အသွေးကို မသွန်းကြနှင့်၊ ကိုယ်

လက်နှင့်မပြုဘဲတော၌ ဤမည်သော တွင်းထဲသို့ချ ကြစို့ ဟူသူတို့လက်မှယောသပ် ကိုနှုတ်ယူ၍အဖန္တတဖန်အပ် မည်အကြံရှိသည် နှင့်ဆိုလေ၏။

၂၃ ယောသပ်သည်အစ်ကိုတို့ထံသို့ရောက်သောအခါ သူဝတ်သောအင်္ကျီ။ အဆင်းထူးချားသောအင်္ကျီကို ၂၄ ချွတ်ဖြီး၌။ သူကိုကိုင်ယူ၍တွင်းထဲသို့ချကြ၏။ ထိုတွင်း၌ ၂၅ ရေမရှိ။ သို့သော်ချောက်သောတွင်းဖြစ်သတည်း။ ထိုနောက်။ အစာစားခြင်း၌ ထိုင်ကြစည်ခေါ်ကြည့်၍ ဣစ္စမေလအမျိုးသားအစုအဝေးသည်ဝိလိန်ပြည်မှလာ၍နံ့သာမျိုး။ ဗာလဝံစေး။ ယုရန်စေးများကိုကုယားအုတ်ပေါ်၌တင်ဆောင်လျက်အံ့ဝတ္ထုပြည်သို့ခရီးသွားကြသည်ကိုမြင်လျှင် ၂၆ ၊ ယုဒကင်္ဂါတို့သည်ညီကိုသတ်၍သေကြောင်းကိုဖွက် ၂၇ ထားလျှင်အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ ကိုင်ကြ။ ကိုယ်တိုင်မညည်းဆဲဘဲအုဋ္ဌမေလလူတို့အားရောင်းထိုက်ကြစို့။ သူသည်တို့ညီ။ တို့အမျိုးဖြစ်၏ဟုညီအစ်ကိုတို့အားဆို ၂၈ သည်ရှိသော်ညီအစ်ကိုတို့သည်ဝန်ခံကြ၏။ ထိုအခါမိအုန်အမျိုးသားကုန်သည်တို့သည်ခရီးသွားကြစည်တွင် အစ်ကိုတို့သည်ယောသပ်ကိုတွင်းထဲကဆွဲတင်ပြီး ၂၉ လျှင်ငွေအကျပ်နှစ်ဆယ်အဖိုးနှင့်အုဋ္ဌမေလလူတို့အားရောင်း၍ထိုသူတို့သည်ယောသပ်ကိုအံ့ဝတ္ထုပြည်သို့ဆောင်သွားကြ၏။

၃၀ ရုဗင်သည်လည်းတွင်းသို့သွား၍တွင်းထဲမှာယောသပ်မရှိသည်ကိုမြင်လျှင်မိမိအဝတ်ကိုဆွဲဆုတ်လျက် ၃၁ ၊ ညီတို့ရှိရာသို့သွား၍သူငယ်မရှိပါတကား။ ငါသည်အဘယ်သို့သွားရပါမည်နည်းဟုဆိုလေ၏။ သူတို့သည်လည်းယောသပ်အင်္ကျီကိုယူ၍ဆိတ်သငယ်ကိုသတ်ပြီးမှ ၃၂ အင်္ကျီကိုအသွေး၌နှစ်လေ၏။ ထိုနောက်မှအဆင်းထူးချားသောထိုအင်္ကျီကိုပေးလိုက်၍အချို့တို့သည်အဖေထံသို့ဆောင်ခဲ့လျက် ဤအင်္ကျီကိုအကျွန်ုပ်တို့တွေ့ပါပြီး။ ၃၃ သား၏အင်္ကျီဟုတ်သည်မဟုတ်သည်ကိုကြည့်ပါဟုဆိုလျှင် ၃၄ ၊ ထိုအင်္ကျီကိုအဖေမှတ်မိ၍ငါသား၏အင်္ကျီမှန်၏။ သူတို့ဆိုးသောသားရဲကိုဂိတ်စားပြီး။ အကယ်၍ယောသပ်ကို ၃၅ အပိုင်းအပိုင်းကိုကန်ဖြတ်ပါပြီးတကားဟုဆိုလျက်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆွဲဆုတ်၍လျှော်တေအဝတ်ကိုပတ်ဝဉ်းသဖြင့် အင်တန်ကာလပတ်လုံး။ သားကြောင့်မိတ်မသာညည်း ၃၆ တွားလျက်နေလေ၏။ သားသွီးအပေါင်းတို့သည်အဖေကိုနှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါကျိုးသားသော်လည်းသူသည်နှစ်သိမ့်စေသောစကားကိုနားမထောင်ဘဲငါသားရှိရာမရဏာ ၃၇ နိုင်ငံသို့မိတ်မသာညည်းတွားလျက်ဆင်းသက်တော့မည်

ဟုဆိုလေ၏။ ထိုသို့ယောသပ်အဖေသည်သားကြောင့် ၃၈ ကျွေးမြည်တပ်လျက်နေလေ၏။ ယောသပ်ကိုကားမိအုန်လူတို့သည်အံ့ဝတ္ထုပြည်သို့ဆောင်သွား၍ဖာရောဘုရင်၏အမတ်ဖြစ်သောကိုယ်ရံတော်မှူးပေါ်တိဖာထံမှာရောင်းကြ၏။

၁ ထိုကာလအခါယုဒသည်ညီအစ်ကိုနေရာမှသွား၍ဟိ ၂ ရအမည်ရှိသောအနုလံအမျိုးသားထံသို့ဝင်လေ၏။ ထိုအရပ်၌ရှုအာအမည်ရှိသောခါနာန်အမျိုးသား၏သွီးကို ၃ တွေ့မြင်၍အိမ်ထောင်ဖက်ပြုလျက်၊ ထိုမိမိသည်ပဋိသန္ဓေယူ၍သားကိုဖွားမြင်၏။ ထိုသားကိုရေအမည်ဖြင့် ၄ မှည့်လေ၏။ တဖန်ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ဖွားမြင်သောသား ၅ ကိုဩနန်အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ တဖန်ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ဖွားမြင်သောသားကိုရှေလအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ ရှေလဖွားသောအခါအဖေသည်ခေဇိပ်မြို့မှာရှိသတည်း။ ၆ ထိုနောက်မှယုဒသည်မိမိသားဦးရေကိုတာမာအ ၇ မည်ရှိသောသတ်သွီးနှင့်ရံဖက်စေ၏။ ယုဒ၏သားဦးရေသည်ထာဝရဘုရားရှေ့၌ဆိုးသောသူဖြစ်၍သူကိုထာဝ ၈ ရဘုရားကွပ်မျက်တော်မူ၏။ ထိုအခါယုဒသည်ဩနန်ကိုခေါ်ပြီးလျှင်သင်၏အစ်ကိုမယားထံသို့ဝင်၍သူနှင့်အိမ်ထောင်ဖက်ပြုသဖြင့်အစ်ကိုအမျိုးကိုဆက်ခံ ၉ လော့ဟုဆို၏။ ဩနန်သည်သားကိုရလျှင်မူကားမိမိသားမမှတ်ရဟုသိ၍အစ်ကိုအားသားကိုမပေးလိုဘဲအစ်ကိုမယားထံသို့ဝင်သောအခါသူတစ်ယောက်ထုတ်၍စွန့်လေ ၁၀ ၏။ ထိုအမှုကိုထာဝရဘုရားနှစ်သက်တော်မမူသော ၁၁ ကြောင့်ဩနန်ကိုလည်းကွပ်မျက်တော်မူ၏။ သားငယ်ရှေလသည်အစ်ကိုတို့သေသကဲ့သို့သေမည်ဟုယုဒသည်ပိုးရိမ်၍မိမိချွေးမတာမာကိုခေါ်ပြီးလျှင်ငါသားရှေလမကြီးမီသင်သည်သင်အဖေ၏အိမ်၌မုတ်ဆိုးမပြု၍နေပါဟုဆိုသည်အတိုင်းတာမာသွား၍မိမိအဖေ၏အိမ်၌နေလေ၏။ ၁၂ ကာလအင်တန်ကြာလေသော်ရှုအာသွီးဖြစ်သောယုဒမယားလည်းသေလေ၏။ ယုဒသည်နှစ်သိမ့်ပြီးမှမိမိသိုးမွေးညှပ်သောသူတို့ရှိရာ။ တိမနုတ်မြို့သို့မိမိအဆွေအနု ၁၃ လံအမျိုးဟိရနှင့်အတူသွားလေ၏။ မိမိယောက္ခမသည်သိုးမွေးကိုညှပ်ခြင်းငှါတိမနုတ်မြို့သို့သွားကြောင်းကို ၁၄ တာမာကြားလျှင်၊ မုတ်ဆိုးမအဝတ်ကိုချွတ်၍မျက်နှာဖုံးနှင့်မျက်နှာကိုဖုံးလျက်ကိုယ်ကိုလည်းခြုံရုံလျက်တိမနုတ်မြို့သို့သွားသောလမ်းအနား။ ဇနိမ်မြို့တံခါးဝ၌ထိုင်နေလေ၏။ အကြောင်းမူကား။ ရှေလကြီးသော်လည်းမိမိနှင့်

၁ ဣဒ္ဓမ္မေလူတို့သည် ယောသင်ကိုဆောင်သွား၍ အ
၂ ဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်သောအခါအဲဂုတ္တုအမျိုးသား။ ယော
၃ ရောဘုရင်၏အမတ်ဖြစ်သောကိုယ်ရံတော်မှူးပေါ်တီး
၄ ထံမှာရောင်းကြွ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ယောသင်တော်
၅ နှံ့ရှိတော်မူသဖြင့်သူသည်အကြံထမြောက်တတ်၏။ အဲ
၆ ဂုတ္တုအမျိုးသား။ မိမိသခင်၏အိမ်၌နေရသေ၏။ သူ
၇ တက်၌ထာဝရဘုရားသည်ရှိတော်မူ၍သူငြိလေရာရာ၌
၈ အောင်စေတော်မူကြောင်းကိုသခင်လည်းသိမြင်၏။ ထို
၉ ကြောင့်ယောသင်သည်သခင်ရှေ့၌မျက်နှာချစ်စစား
၁၀ လျက်နေရ၏။ သခင်သည်လည်းမိမိအိမ်တွင်အိမ်အုပ်
၁၁ အရာနှင့်ခန့်ထား၍ဥစ္စာရှိသမျှကိုအပ်လေ၏။ ထိုသို့အိမ်
၁၂ နှံ့ဥစ္စာရှိသမျှကိုအုပ်စိုးစေသည်ကာလမှစ၍ထာဝရ
ဘုရားသည်ယောသင်အတွက်ထိုအဲဂုတ္တုသား၏အိမ်ကို
ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်ပေးတော်မူသောကောင်း
ကြီးမင်္ဂလာသည်အတွင်းပြင်ဥစ္စာရှိရှိသမျှအပေါ်မှာလည်း
သက်ရောက်လေ၏။ သခင်သည်မိမိ၌ရှိသမျှကိုယော
သင်လက်သို့အပ်၍မိမိစားသောအစာမှတပါးအချားသော
ဥစ္စာရှိမှန်းကိုမျှမသိမမှတ်ဘဲနေ၏။ ယောသင်သည်ပုံပြင်
ယည်ကျေး၍အသွေးအဆင်းလည်းထူသောသူဖြစ်၏။
၁၃ ထိုနောက်မှသခင်၏မယားသည်ယောသင်ကိုတပ်
၁၄ သောမိတ်ရှိ၍၊ နှင့်အတူအိပ်ပါဟုဆို၏။ ယောသင်က
လည်းကျွန်တော်သခင်သည်အိမ်တော်၌ရှိသမျှသော
ဥစ္စာတို့ကိုကျွန်တော်သက်သို့အပ်ပါဦး။ ကျွန်တော်၌အ
ဘယ်ဥစ္စာရှိမှန်းကိုမျှမသိမမှတ်ပါ။ ဤအိမ်တွင်လည်း
ကျွန်တော်ထက်သာ၍ကြီးသောသူမရှိပါ။ ကိုယ်မယား
ဖြစ်သောသခင်မမှတပါးအဘယ်အရာကိုမျှကျွန်တော်
မသိမမြင်ဘူး။ ထို့ဖြစ်လျှင်အပြစ်ကြီးသောဤအမှုကို
ကျွန်တော်ပြု၍ဘုရားသခင်ကုန်အတယ်သို့ပြင်ပေးနိုင်သ
နည်းဟုသခင်၏မယားကိုညှင်း၍ပြန်ဆို၏။ ထိုသို့သခင်

မသည့်နေ့တိုင်းသွေးဆောင်သော်လည်းယောသပ်သည်
 သူ၏စကားကိုနားမထောင်။ သူနှင့်အတူအိပ်ခြင်း။ နေ
 ၁၁ ခြင်းအမှုကိုရှောင်လေ၏။ တနေ့သန္တယောသပ်သည်အမှု
 စောင့်ခြင်းငှါ အိမ်ထဲသို့ဝင်၍အိမ်သားယောက်ျားတ
 ၁၂ ယောက်မျှမရှိသောအခါ၊ သခင်မကတိနှင့်အတူအိပ်ပါ
 ဟုဆိုလျက်ယောသပ်အဝတ်ကိုကိုင်ဆွဲလျှင်ယောသပ်
 ၁၃ သည်မိမိအဝတ်ကိုစွန့်၍ပြင်သို့ထွက်ပြေးလေ၏။ ထိုသို့သ
 ခင်မလက်နှိမိမိအဝတ်ကိုစွန့်၍ပြင်သို့ထွက်ပြေးသည့်ကို
 ၁၄ သခင်မသိမြင်သောအခါ၊ အိမ်သားယောက်ျားတို့ကိုခေါ်
 ၍သင်တို့ကြည့်ကြ။ ငါတို့နှိမရမသေပြုစေခြင်းငှါ ဤဟေ
 ဗြလူကိုသခင်သွင်းထားပြီးတကား။ သူသည်ငါနှင့်အတူ
 အိပ်ခြင်းငှါဝင်လာ၍ ငါသည်ကျယ်သောအသံနှင့်အော်
 ၁၅ ဟစ်ရ၏။ ကျယ်ကျယ်အော်ဟစ်သံကိုကြားလျှင်သူသည်
 မိမိအဝတ်ကိုစွန့်၍ပြင်သို့ထွက်ပြေးသည်ဟုဆိုပြီးလျှင်
 ၁၆ သခင်ရောက်သည်တိုင်အောင်ထိုအဝတ်ကိုမိမိနှိမထား
 ၁၇ လေ၏။ သခင်ရောက်သောအခါ ကိုယ်တော်သွင်းထား
 ၁၈ သောဟေဗြကျွန်သည်ကျွန်ုပ်ကိုမရိုမသေပြုခြင်းငှါဝင်
 ၁၉ လာပါ၏။ ကျွန်ုပ်သည်ကျယ်သောအသံနှင့်အော်ဟစ်
 သောအခါသူသည်မိမိအဝတ်ကိုစွန့်၍ပြင်သို့ထွက်ပြေး
 ၂၀ ပါသည်ဟူသောစကားဖြင့်ကြားပြောလေ၏။ ကိုယ်တော်
 ၏ကျွန်သည်ကျွန်ုပ်နှိုင်း၍သို့ပြုခဲ့ပြီးတုမယားပြောသောစ
 ၂၁ ကားကိုသခင်ကြားလျှင်ယောသပ်ကိုအမျက်ထွက်၍
 ၂၂ ခေါ်ပြီးမှရှင်ဘုရင်ချုပ်ထားသောသူတို့နေရာထောင်
 ၂၃ ထဲမှာထောင်ထားသဖြင့်ယောသပ်သည်ထောင်ထဲမှာနေ
 ၂၄ ရ၏။ သို့သော်လည်းထာဝရဘုရားသည်သူ့ဘက်ရှိ၍
 ၂၅ ကယ်မသနားတော်မူသဖြင့်ထောင်မှူးထံမျက်နှာရစေ
 ၂၆ တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ထောင်မှူးသည်ထောင်ခွဲချုပ်ထား
 သောသူအပေါင်းတို့ကိုယောသပ်လက်သို့အပ်၍ထောင်
 ၂၇ ထဲတွင်ပြုသမျှသောအမှုကိုယောသပ်စီရင်ရ၏။ ထို
 ၂၈ နောက်ထောင်မှူးသည်ထောင်အမှုကိုကိုယ်တိုင်ပြန်၍မ
 ကြည့်မရှု။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်ယော
 သပ်ဘက်မှာရှိ၍သူပြုလေရာရာ၌အောင်စေတော်မူသ
 တည်း။

၁ ထိုနောက်မှအဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ထံဖလားတော်ဝန်နှင့်
 ၂ ငားဘက်ဝန်သည်မိမိအရှင်အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ကိုဖြစ်မှား
 ၃ ကြ၏။ ဖာရောဘုရင်သည်ထိုအမတ်နှစ်ယောက်တည်း
 ၄ ဟူသောဖလားတော်ဝန်နှင့်စားတော်ဝန်တို့ကိုအမျက်
 ၅ ထွက်၍၊ ယောသပ်အချုပ်ခံရာထောင်တည်းဟူသော

၆ ကိုယ်ရံတော်မှူး၏အိမ်ခွဲချုပ်ထားတော်မူ၏။ ကိုယ်ရံ
 တော်မှူးသည်သူတို့ကိုယောသပ်ခွဲအပ်၍ယောသပ်သည်
 ပြုစုရ၏။ သူတို့လည်းအင်တန်ကာလအချုပ်ခံလျက်နေရ
 ကြ၏။

၇ ထိုသို့ထောင်ထဲမှာအချုပ်ခံလျက်နေရသောအဲဂုတ္တု
 ရှင်ဘုရင်၏ဖလားတော်ဝန်နှင့်စားတော်ဝန်နှစ်ယောက်
 သည်အသီးအသီးမိမိတို့ကိုယ်စီဆိုင်သောအနက်နှင့်ပြည့်
 စုံသောအိမ်မွက်ကိုတည့်ညီချင်းတွင်တယောက်တနည်းစီ
 ၈ မြင်မက်ကြ၏။ နံနက်အချိန်ရောက်မှယောသပ်သည်သူ
 တို့ထံသို့ဝင်၍ ကြည့်ရှုသောအခါသူတို့မျက်နှာညှိုးငယ်
 ၉ လျက်ရှိသည်ကိုမြင်လျှင်၊ သင်တို့သည်ယနေ့အဘယ်
 ကြောင့်မျက်နှာညှိုးငယ်သနည်းဟုမိမိသခင်အိမ်ခွဲမိနှင့်
 အတူအချုပ်ခံနေရသောဖာရောမင်း၏အမတ်တို့အားမေး
 ၁၀ ၏။ သူတို့ကလည်းငါတို့သည်အိမ်မွက်ကိုမြင်ရပြီး။ အ
 နက်ကိုဖတ်နိုင်သောသူမရှိဟုဆိုကြသော်ယောသပ်က
 အိမ်မွက်အနက်များကိုဘုရားသခင်ဆိုင်တော်မူသည်မ
 ဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍သင်တို့အိမ်မွက်ကိုကျွန်ုပ်အားကြား
 ၁၁ ပြောကြပါဟုဆို၏။ ထိုအခါဖလားတော်ဝန်သည်မိမိ
 အိမ်မွက်ကိုယောသပ်အားကြားပြောသည့်ကား။ ငါမြင်မက်
 ၁၂ သောအိမ်မွက်တွင်ငါရှေ့မှာစပျစ်နွယ်ပင်ရှိ၏။ ထိုစပျစ်
 နွယ်ပင်၌အလက်သုံးလက်ရှိ၏။ ထိုအလက်တို့၌ပန်းငုံကဲ့
 သို့ရှိ၏။ အပွင့်လည်းပွင့်၏။ အသီးပြုတ်တို့လည်းမှည့်သော
 ၁၃ စပျစ်သီးဖြစ်လေ၏။ ဖာရောမင်း၏ဖလားတော်ကိုငါ
 ကိုင်လျက်ထိုစပျစ်သီးကိုယူ၍ဖလားတော်၌ညှစ်ပြီးမှ
 ၁၄ လက်တော်တွင်ဆက်သည်ဟုပြောဆို၏။ ယောသပ်က
 လည်းသင်၏အိမ်မွက်အနက်ဟူမူကား။ စပျစ်နွယ်သုံး
 ၁၅ လက်တို့သည်သုံးရက်ဖြစ်၏။ သုံးရက်လွန်မှဖာရောမင်း
 သည်သင်၏ဥက္ကောင်းကိုချီးမြှောက်၍သင်၏အရာကို
 ပြန်ပေးတော်မူသဖြင့်သင်သည်အထက်ကဖလားတော်
 ၁၆ ဝန်ဖြစ်၍ပြုဘူးသည့်နည်းတူတဖန်ဖလားတော်ကိုဖာရော
 ၁၇ မင်း၏လက်တွင်ဆက်မြဲဆက်ရမိမ့်မည်။ သင်သည်
 ချစ်သာရသောအခါကျွန်ုပ်ကိုအောင်းမေ့၍ကျေးဇူးပြု
 ပါသော့။ ဖာရောဘုရင်ကိုလျှောက်၍ကျွန်ုပ်ကိုဤအိမ်
 ၁၈ မှနှုတ်ယူပါ။ အကယ်စင်စစ်ကျွန်ုပ်ကိုဟေဗြပြည်မှခိုး
 ယူခဲ့ကြ၏။ ဤပြည်မှာလည်းကျွန်ုပ်နှိုင်းအပြစ်မရှိဘဲထောင်
 ထဲမှာထောင်ထားကြသည်ဟုဆိုလေ၏။

၁၉ ထိုအိမ်မွက်အနက်ကောင်းသည်ကိုစားတော်ဝန်သိ
 မြင်လျှင်ငါသည်လည်းပြုသောတောင်းသုံးလုံးကိုကိုယ်
 ၂၀ တိုင်ရွက်နေသည်ကိုမြင်မက်၏။ အပေါ်တောင်းတွင်

ဖာရောမင်းစားတော်ခေါ်ကျွန်ုပ်တို့သောခဲဘွယ်စား
 ၁ ဘွယ်အမျိုးမျိုးရှိ၍၎င်းတို့သည်လည်းငါ့ရွက်သော
 ၂ တောင်းထဲကနွတ်၍စားကြသည်ဟုယောသပ်အားပြော
 ၃ ဆို၏။ ယောသပ်ကလည်းသင်၏အိမ်ကပ်အနက်ဟူမူ
 ၄ ကား။ တောင်းသုံးလုံးသည်သုံးရက်ဖြစ်၏။ သုံးရက်
 ၅ လွန်မှဖာရောမင်းသည်သင်၏ဥက္ကောင်းကိုကိုယ်နှင့်ခွာ
 ၆ မြောက်လျက်သစ်ပင်၌ဆွဲထားတော်မူ၍၎င်းတို့သည်
 ၇ သင်၏အသားကိုနွတ်၍စားကြထိမည်ဟုပြန်ပြော၏။
 ၈ ထိုနောက်။ သုံးရက်လွန်သောအခါဖာရောမင်းဖွား
 ၉ သောနေရက်၌နွတ်စည်ပွဲကိုခံ၍ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်း
 ၁၀ တို့ကိုကျွေးမွေးတော်မူစည်တွင်ဖလားတော်ဝန်၏
 ၁၁ ဥက္ကောင်းနှင့်စားတော်ဝန်၏ဥက္ကောင်းကိုကျွန်တော်မျိုး
 ၁၂ တို့တွင်ဖော်တော်မူ၍။ အိမ်ကပ်အနက်ကိုယောသပ်ဖတ်
 ၁၃ သည်အတိုင်းဖလားတော်ဝန်ကိုအထက်အရာ၌တဖန်
 ၁၄ ခန့်ထားတော်မူသဖြင့်သူသည်ဖလားတော်ကိုဖာရော
 ၁၅ မင်း၏လက်တွင်ဆက်၍ဆက်ရ၏။ စားတော်ဝန်ကို
 ၁၆ မူကားဆွဲထားတော်မူ၏။ သို့သော်လည်းဖလားတော်
 ၁၇ ဝန်သည်ယောသပ်ကိုမအောင်းမေ့ဘဲမေ့လျော့၍နေ
 ၁၈ လေ၏။
 ၁၉ ထိုနောက်။ နွတ်နွတ်လွန်သောအခါဖာရောမင်းသည်
 ၂၀ အိမ်ကပ်ကိုမြင်မက်သည်ကား။ မိမိသည်မြစ်နား၌ရပ်နေ
 ၂၁ ၏။ အဆင်းထွ၍ဝသောနွားချွန်ကောင်တို့သည်မြစ်ထဲ
 ၂၂ ကထွက်၍မြစ်နားမှာပေါက်သောမျက်ပင်ကိုစားလျက်
 ၂၃ နေကြ၏။ ထိုနွားတို့နောက်မှအဆင်းမထွ။ ပိန်သောနွား
 ၂၄ ချွန်ကောင်တို့သည်မြစ်ထဲကထွက်၍အရင်နွားတို့အ
 ၂၅ နား၌ကပ်ပေါ်မှာရပ်နေကြ၏။ အဆင်းမထွ။ ပိန်သောနွား
 ၂၆ တို့သည်အဆင်းထွ၍ဝသောနွားချွန်ကောင်တို့ကို
 ၂၇ ကိုက်စားကြ၏။ ဖာရောမင်းလည်းနိုးလေ၏။ တဖန်အိပ်
 ၂၈ ပြန်၍အိမ်ကပ်ကိုမြင်မက်ပြန်သည်ကား။ အလုံးကြီး၍
 ၂၉ ကောင်းသောစပါးချွန်နှံတို့သည်စပါးတပင်တည်း၌
 ၃၀ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုနောက်မှအလုံးသေး၍အရှေ့လေဖြင့်ပျက်
 ၃၁ သောစပါးချွန်နှံတို့သည်ပေါက်ကြ၏။ အလုံးသေး
 ၃၂ သောစပါးချွန်နှံတို့သည်အလုံးကြီး၍ကောင်းသော
 ၃၃ စပါးချွန်နှံတို့ကိုစားကြ၏။ ဖာရောမင်းလည်းနိုး၍
 ၃၄ အိမ်ကပ်ဖြစ်သည်ကိုသိလေ၏။
 ၃၅ နံနက်အချိန်ရောက်သောအခါဖာရောမင်းသည်မိတ်
 ၃၆ ပူပန်၍ဆုရုတ္တုပေးတတ်။ ပညာရှိအပေါင်းတို့ကိုခေါ်
 ၃၇ ၍အိမ်ကပ်တော်ကိုပြန်ကြားတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း

၃၈ ရှေ့တော်၌အနက်ကိုဖတ်နိုင်သောသူတယောက်မျှမရှိ။
 ၃၉ ၊ ထိုအခါဖလားတော်ဝန်ကကျွန်တော်သည်ကိုယ်
 ၄၀ အပြစ်ကိုယနေအောင်းမေ့ပါ၏။ ဖာရောဘုရင်သည်
 ၄၁ ကျွန်တော်နှင့်စားတော်ဝန်ကိုအမျက်ထွက်၍ကိုယ်ရုံ
 ၄၂ တော်မှူးအိမ်၌ချုပ်ထားတော်မူသောအခါ။ ကျွန်တော်
 ၄၃ တို့နှစ်ယောက်သည်အသီးအသီးမိမိတို့ကိုယ်စီဆိုင်သော
 ၄၄ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသောအိမ်ကပ်ကိုတညညချင်းတွင်မြင်
 ၄၅ မက်ကြပါ၏။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်တော်မှူး၏ကျွန်
 ၄၆ ဟေပြီလုလင်တယောက်ရှိ၏။ ထိုသူအားကျွန်တော်တို့
 ၄၇ သည်ကြားပြော၍သူသည်အိမ်ကပ်၏အနက်ကိုဖတ်ပါ၏။
 ၄၈ တယောက်စီမြင်မက်သည့်အတိုင်းဖတ်ပါ၏။ ဖတ်သည့်
 ၄၉ အတိုင်းလည်းမှန်ပါ၏။ ကျွန်တော်သည်အရင်အရာကိုရ
 ၅၀ ပြန်၍စားတော်ဝန်မူကားဆွဲထားခြင်းကိုခံရပါသည်ဟု
 ၅၁ လျှောက်လေ၏။
 ၅၂ ထိုအခါဖာရောမင်းသည်လူကိုစေလွှတ်၍ယောသပ်
 ၅၃ ကိုခေါ်တော်မူ၏။ ယောသပ်သည်ထောင်ထဲကအလျင်
 ၅၄ အမြန်ထွက်ရ၍ရုတ်ဆိတ်ညပ်ခြင်း။ အဝတ်လဲခြင်းကိုပြု
 ၅၅ ပြီးမှအထံတော်သို့ဝင်ရ၏။ ဖာရောမင်းကလည်းငါသည်
 ၅၆ အိမ်ကပ်ကိုမြင်မက်ပြီး။ အနက်ကိုအဘယ်သူမျှမဖတ်နိုင်၊
 ၅၇ သင်သည်အိမ်ကပ်ကိုနားလည်သောညာဏ်နှင့်အနက်ဖတ်
 ၅၈ နိုင်သည်ကိုငါကြားရပြီးဟုဆို၏။ ယောသပ်ကလည်း
 ၅၉ ကျွန်တော်သည်အလိုအလျောက်မတတ်နိုင်ပါ။ ဘုရားသ
 ၆၀ ခင်သည်မင်္ဂလာအခြေစကားကိုဖာရောဘုရင်အားပေး
 ၆၁ တော်မူပါစေသောဟုလျှောက်လေ၏။ ဖာရောမင်းက
 ၆၂ လည်းငါမြင်မက်သည့်မှာမြစ်နား၌ငါရင်နေ၏။ အဆင်း
 ၆၃ ထွ၍ဝသောနွားချွန်ကောင်တို့သည်မြစ်ထဲကထွက်၍
 ၆၄ မြစ်နားမှာပေါက်သောမျက်ပင်ကိုစားလျက်နေကြ၏။
 ၆၅ ၊ ထိုနွားတို့နောက်မှအဆင်းမထွ။ ပိန်ကျသောနွားချွန်
 ၆၆ ချွန်ကောင်တို့သည်ထွက်လာကြ၏။ ထိုမျှသောအချိန်
 ၆၇ ဆိုးသောနွားတို့ကိုဆုရုတ္တုပြည်တရှောက်လုံးတွင်တ
 ၆၈ ခါမျှမမြင်ရဖူး။ အဆင်းမထွ။ ပိန်သောနွားတို့သည်ဝ
 ၆၉ သောအရင်နွားချွန်ကောင်တို့ကိုကိုက်စားကြ၏။ စား
 ၇၀ ပြီးသောနောက်စားမှန်းကိုအဘယ်သူမျှမသိရအောင်ကဲ့
 ၇၁ သို့အရပ်ဆိုးသေး၏။ ငါလည်းနိုး၏။ တဖန်ငါမြင်မက်
 ၇၂ ပြန်သည်ကား။ အလုံးကြီး၍ကောင်းသောစပါးချွန်
 ၇၃ နှံတို့သည်စပါးတပင်တည်း၌ဖြစ်ကြ၏။ ထိုနောက်
 ၇၄ မှညှိုးနွပ်လျက်အလုံးသေး၍အရှေ့လေဖြင့်ပျက်သော
 ၇၅ စပါးချွန်နှံတို့သည်ပေါက်ကြ၏။ အလုံးသေးသောစ
 ၇၆ ပါးနှံတို့သည်ကောင်းသောစပါးချွန်နှံတို့ကိုစားကြ

ဒါ့ ပို၍ အိမ်ထောင်ကျခွင့်ရရှိရန်အတွက် ငါ့ ကြားခံပြောချစ်
အနောက် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးက အတည်အကျ ဖော်ပြချက်များကို
ခံယူနိုင်ရန်အတွက် အားပေးပါ။

၂၈ သေတသစ်ကလည်း အခွာတဖင်ပြင်မက်တော်။
သောဒ်ဗျာန်ကလေးကပါးတည်း ဖြစ်ပါစေ။ ထူးချွန်သေ
မြဲတဆုံသောအမှုကို အခွာတဖင်သာ ပြုတော်မူပြီး။

၂၆။ ကောင်းသောစွမ်းရည်နှင့် ကောင်းစွာဆောင်ရွက်ရန် ခံနိုင်ရည်ရှိရန်၊
 ၂၇။ ပိုမိုကောင်းသောစွမ်းရည်ရှိရန် ဆောင်ရွက်ရန်၊
 ၂၈။ မြစ်ဝါဒီ၊ ဝါဒီနှင့်ကောင်းကောင်းတောင်းမြစ်ဝါဒီ၊ ဝါဒီ

အဲဒါဟာ သူတို့ရဲ့ လူ့ဘဝအတွက် အရေးကြီးတဲ့ အချက်အလက်တွေကို ဖော်ပြနေတာပါ။

[illegible][illegible][illegible]

၁၁။ မြန်မာနိုင်ငံတော်အတွင်းရှိ မြို့နယ်များကို အောက်ပါအတိုင်း ဝိသေသကွဲခြားခြင်း ဖြစ်သည်။

[illegible]

၁၁။ သို့သော် ဤသို့ပြင်ဆင်ရာတွင် အထူးသတိထားရန်ကိစ္စများ ရှိသဖြင့် ဤစံနှုန်း၏ ၁၁-မူရင်းတွင် ဘော်ဒါဝါးများကို ဆက်သွယ် အသုံးပြုရန် ဖော်ပြချက်များ ထည့်သွင်းထားကြောင်း

[illegible]

၃၁ ငါးမျိုးစားသုံးလျှောက်လော့ စကားကို ငါးစား

မင်းအစဉ်အလာကျန်ခဲ့တာမျိုး အခေါင်းတို့သင့်နှစ်သက်
ကြ၍ အခရမ်းကတည်းက သေခင်နီးပါးထိုင်တက်ကျရ

၍ ဤကဲ့သို့သောသူကို အတယ်မှာရှာ၍ တွေ့မည်နည်းဟု
ကုန်တော်မူ၍ တို့အား ခိုတော်မူ၏။ သောသင်အားလည်း
ဘုရားသခင်သည် ဤအမှုအလုံး၌ တို့ကို သင်အားပေးတော်

[illegible]

ပညာရေးနှင့် သမဝါယမည်သစ်ထက်ကြီးမြတ်မည်ဟု
 မြို့တော်မှအိုးဝါးဘန်ကြွင်း၊ အဲဒုက္ခပြည်တပြည်လုံးကို
 သင်အုပ်စိုးသဖြင့်၊ ငါ့ခင်တာဝန်၊ ဟုသောသစ်အား

၄၂။ ပိဋကတ်မူလျက်၊ လက်မွတ်တော်ကို ချွတ်၍ ယောသင်
လက်နှိပ်တော်မူ၏။ ပိတ်ချောတော်ကိုလည်း ဝတ်ဝေ
၄၃။ ၍ ဘဉ်၊ ငါ့နှုတ်လွယ်ကို ဆုံးဖြီးလျှင်၊ နုထိယရသာ။

တောင်ကျင်းဝဲတောင်မူဒါး ပုလင်ဝဲ၌နေကြတုလူနေ့ဟင်
ကြဒါ။ ယိုထိုလျှင်အဲဂုတ္တုပြည်တပြည်လုံးကို အုပ်စိုးဝဲ
တောင်မူဒါး။ ဟင်ခေမင်ကလည်းဝဲလည်ဒေခေတုလူဒေ

၅၄ မူဒါး၊ ပထမပုဒ်၊ လည်လည်၊ အေးကလေး၊ အေးကလေး၊

ဟူသော ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ယောသင်ကျမ်းမြောက်၍ ဩဂုတ်လ
ယစ်ပရေဟိတ်ပေါက်ဒေဝ၏သို့ အာသနတ်နှင့် ဂုံတော်
ပေတော်မူ၏။ ထိုသို့ ယောသင်သည် အဂ္ဂတ္တ နှိပ်စံအုပ်အ

[illegible]

၇၈ သေဇီ၊ ဝဠာသောန္တရ်ချွန်နှစ်ပတ်လုံးမြေအသီးအနှံ
၇၉ တို့သည်အသွန်လုံးပြေးကြ၏။ ချွန်နှစ်ပတ်လုံးအုဂ္ဂတ၊
၈၀ ပြင်တင်ဒီသုသာန်တောင်ခမ်း၌ရှိသောအသီးအနှံ

၇၉ ထီးတို့တွင်သိုထားသေ၏။ စပါးကိုကားသမုဒ္ဒရာသဲလုံး
နှင့်အေးအေးလေးလေးတစ်ကား၍မူရေတက်နိုင်အောင်မူရ

၁၁ အစာခေါင်းပါးသောနှစ်နေ့ကုန်၍ယောသင်သည်
 သွေးဗီဇီယုဇာတ်ပေါက်ပေါက်ထိနေရ၏။ အသနတ်

၁၀ တွင်သားနှင့်ယောက်တို့ကိုမြင်၏။ သားဦးကိုကားမ
နာစေအပ်၍ဖြင့်၌ငါ့သမီး အကြောင်းမူကား၊ ငါခံရသမျှ
သောပင်၌နိုးခြင်းနှင့်ငါအာဇာနည်သားအပေါင်းတို့ကိုငါ

မေ့စေခြင်းငှါ ထုချားသခင်ပြုတော်မူပြီးဟုဆိုသတည်း။
၁၁။ ၊ နောက်ရသောသားကိုကား ဧဝံရိခံအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

အကြောင်းမူကား။ သူ့ရားသခင်သည် ငါဆင်းရဲခံရသော
 ပြည်နယ်ကိုဝှားစူးစေတော်မူပြီး ဟုဆိုသတည်း။
 ၁၃ ထိုနောက်။ ဆဲဂုတ္တုပြည်၌ ခြေခံသော နှစ် ချွန်နှစ်
 ၁၄ ကုန်ခေအံ့။ ယောသင်ပြောသည့် အဘွားအစား ခေါင်း
 ပါးသော နှစ် ထိုသည် ရောက်ရှိ၏။ ထိုအခါ ခပ်ထိန်း
 သော ပြည်တို့၌ အစားခေါင်းပါးခြင်းရှိသော်လည်း ဆဲဂုတ္တု
 ၁၅ ပြည်၌ စပ်ပါးရှိသေး၏။ နောက်တန်းဆဲဂုတ္တုပြည်သူ
 ပြည်သူအစား ကိုသည် နှစ်ထိပ်သော အစားခေါင်း
 ကိုသည် အကြောင်း။ အစားခေါင်းကို နှစ်ကွေးကွေးကြ
 ၁၆ ခေါ်ဝေါ်မည်ကား။ ယောသင်ထံသို့ ယောကြံ့သို့ ပြ
 သည် အကြောင်း ပြုကြဟု ဆဲဂုတ္တုပြည်သူပြောသော အကြောင်း
 ၁၇ ထိုထိုသို့ ခေါ်ဝေါ်၏။ ခြေပြင်တကျောက်ထုံး၌ အစားခေါင်း
 ပါးသော အခါ ယောသင်သည် စပါးကို ဂျီသုဇွန်ကို ခုတ်၍
 ဆဲဂုတ္တုလူတို့ အစားခေါင်းခေအံ့။ ထိုအခါ ဆဲဂုတ္တုပြည်၌ အ
 ၁၈ စည်အကြောင်း အစားခေါင်းပါးသတည်း။ ခပ်ထိန်းသော
 ပြည်၌ နှစ်လည်း အဆွန်အစားခေါင်းပါးသော အကြောင်း အစား
 အစားသော ပြည်သားတို့သည် စပါးကို ဝယ်ခြင်း ဌါဆဲဂုတ္တု
 ပြည် ယောသင်ထံသို့ လာရောက်ကြ၏။
 ၁၉ ဆဲဂုတ္တုပြည်၌ စပါးရှိကြောင်းကို ယော ကုပ်ကြား
 ဘိလျှင် သင် တို့သည် အဘယ်ကြောင့် တယောက် ကတ
 ၂ ယောက် ကြည့်၍ နေကြသနည်း။ ဆဲဂုတ္တုပြည်၌ စပါးရှိ
 ကြောင်း ကြားကြားရပြီး ငါတို့သည် မသေ အသက်
 ၃ ရှင်မည် အကြောင်း ထိုပြည်သို့ သွား၍ ငါတို့အဖို့ကို ဝယ်
 ၄ ကြလော့ဟု မိသားတို့ အား ဆိုသည့်အတိုင်း။ ယောသင်
 ပါးအပ်ကို တကိုယ်တည်း စပါးကို ဝယ်ခြင်း ဌါ ဆဲဂုတ္တု
 ၅ ပြည်သို့ လာကြ၏။ ယောသင်၏ ငြိမ်းစပ်မိန့်ကို ကားအပ်
 ကို တို့နှင့် အတူယာ ကပ်သည် မစေမလွှတ်။ အကြောင်းမူ
 ကား။ သူ့ခွဲတားရောက်ကောင်းရောက်သိမ့်မည်ဟု မိန့်
 သတည်း။
 ၆ ထိုအခါ ခါနာနိပြည်၌ အစားခေါင်းပါးသော အကြောင်း
 ဆဲဂုတ္တု ပြည်သို့ ရောက်လာသော သူတို့တွင် ဆူသရော
 ၇ သားတို့သည် စပါးကို ဝယ်ခြင်း ဌါသကြ၏။ ယောသင်
 သည် နိုင်ငံအုပ်ခြစ်၍ ပြည်သားအစား ကိုအစားခေါင်း
 သော အမှုကို စရင်ခေ၏။ ယောသင် အပ်ကို တည်းဟူသ
 ၈ ချီသူ ခွေမှာဦးညွတ်ချကြ၏။ ယောသင်သည် အပ်ကို တို့
 ကို ခြင်လျှင်ဘိ၏။ ထိုသော်လည်း မတိဟန်ဆောင်၍ ကြမ်း
 ၉ တင်စွာ ပြောလျက် သင် တို့သည် အဘယ်ကလာ ကြသ
 နည်းဟု မေး၏။ သူတို့ကလည်း အစားကို ဝယ်ခြင်း ဌါ

၁ ခါနာနိပြည်ကလာကြပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ ယော
 သင်သည် အပ်ကို တို့ကို ဝယ်သော်လည်း သူတို့သည် ယော
 ၂ သင်ကို မသိကြ။ ယောသင်သည် သူတို့အကြောင်း နှစ်
 ၃ ခြင်ခေသော အပ်ကို တို့ကို အစားခေါင်းခေလျက် သင်ခြင်းသည်
 သူတို့ ခြင်ကြ၏။ ပြည်တော်၌ အစားခေါင်း သော အပ်ကို
 ၄ ကြည့်၍ ခြင်းငါးစား ကြံပြီး ဟု ဆိုလျှင် သူတို့ကလည်း
 ပါသခင်။ ကိုယ်တော်တို့က နှစ်တို့သည် အစားကို ဝယ်ခြင်း
 ၅ ဌါသော သော ကြံပါ၏။ ကုန်တော်တို့သည် တယောက်
 တည်းသော သူ၏သော ခြင် ကြပါ၏။ ယောသင် ယောသင်
 ၆ လည်း ခြင်ကြပါ၏။ ကယ်တော်တို့က နှစ်တို့သည် သူတို့မ
 ၇ ဟုတ်ပါဟု လျှောက်ကြ၏။ ယောသင်ကလည်း သူတို့
 ၈ မှား ခြင်တော်၌ အစားခေါင်းခေါ် ကြည့်ခြင်း ဌါသော
 ၉ ကြံပြီး ဟု ဆိုပြန်၏။ သူတို့ကလည်း ကယ်တော်က နှစ်တို့
 ၁၀ သည် ခါနာနိပြည်၌ တယောက်တည်း သော သူ၏သော
 ညီအစ်ကိုအကျိုး နှစ်ယောက် ခြင်ကြပါ၏။ အစောဆုံး
 သော သူကား အစောဆုံး အတူယာ ရှိရင်ပါ၏။ တယောက်
 ၁၁ ကား မရှိပါဟု လျှောက် ပြန်လျှင်။ ယောသင်ကလည်း တို့
 ၁၂ သည် သူတို့ ခြင်ကြ၏ဟု ငါဆိုသည်အရာမှာ သင်တို့ကို
 အတတ်သို့ ပုဝင်သည့်နည်း ဟု မူကား အသတ်ဆုံးသော
 ညီသော လျှင် ဖာရောတို့ ခြင်အသက် နှစ်တော် မှာသည့်အ
 ၁၃ ကြောင်း သင်တို့သည် နှစ်အုပ်မှ သူက ပသောရ။ သင်တို့
 ၁၄ စကားမှ နှစ်သည် မမှန်သည့်ကုန်ဝန်၍ ထိခံခြင်း ဌါသင်တို့
 တိုင်တယောက် သော သူက ခေလွှတ်၍ ညီ ကြံဆောင်ခံ
 ၁၅ စေ ကြွားသောသူ တို့ကို ထောင်ဆဲမှ သူယာမည်သို့ မ
 ဟုတ်။ ဖာရောတို့က အသက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်း
 အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည် သူတို့ ခြင် ကြ၏ဟု ဆိုပြီး
 ၁၆ လျှင်။ အပ်ကို အစားခေါင်း တို့က သုံးရက်ချင် သောခေ၏။
 ၁၇ သို့ရက်ခြောက်သောခေ၌ ယောသင်သည် သူတို့ကို ခေါ်
 ၍ ငါသည် သူ့ရားသခင်ကို ကြောက် ခြင်သောသူ ခြင်၏။ ထို
 ခြင်၍ သင်တို့သည် အသက်ချမ်းသာစေခြင်း ဌါ ပြုရသော
 ၁၈ အမှုဟု မူကား။ သင်တို့သည် ခြင်ခွဲမတ်သော သူနှင့်လျှင်
 သင်တို့၏ အပ်ကို တို့တွင် တကုန်တယောက် ကို ထောင်အိမ်
 ၁၉ ၌ အချုပ်ခံလျက် ခေစေပြီး လျှင် ကြွင်းသော သူတို့ မူကား
 သော။ ကြလော့ အိပ်သူအိမ်သား တို့၌ အစားခေါင်းပါး
 ၂၀ သော အကြောင်း ငါးကို ဟု ချီသောကြလော့။ အသတ်ဆုံး
 သော ညီကို ငါထံသို့ ဆောင်ခံကြသော သို့ ပြုလုပ်သင်
 တို့က နှစ်တို့သို့ မည်။ သင်တို့က သက်လည်း ချမ်းသာရ
 ထိမည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း သူတို့သည် ပြုကြ၏။
 ၂၁ ထိုအခါ သူတို့အချင်းချင်း ဆိုကြသည့်ကား။ အကယ်

စင်စစ်ငါတို့သည် ညီ၏အမှု၌ အပြစ်ကြီးကြ၏။ သူသည်
 ၂၂ ငါတို့ကို တောင်းပန်သောအခါ သူမိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို
 ငါတို့သည် မြင်လျက် နှင့်နားမထောင်ဘဲနေကြ၏။ ထို
 ကြောင့် ဤအမှုသည် ငါတို့အပေါ်မှာ ယခုရောက်လာပြီး
 ၂၃ ဟုတယောက်ကို တယောက်ပြောဆိုကြ၏။ ရှဗင်က
 လည်း သူငယ်ကို မပြစ်မှားပါနှင့် ဟုကျွန်ုပ်ဆိုသည်မ
 ဟုတ်လော။ သင်တို့သည် နားမထောင်ဘဲနေကြသော
 ၂၄ ကြောင့် သူ၏အသွေးအတွက် ယခုအစစ်ခံရကြသည်ဟု
 ပြန်၍ဆို၏။ ထိုသို့ မိမိတို့ပြောဆိုကြသောစကားကို
 ၂၅ ယောသပ်နားလည်သည်ဟုသူတို့မထင်ကြ။ အကြောင်း
 မူကား။ ယောသပ်လည်စကားပြန်နှင့်သူတို့ကိုပြောတတ်
 ၂၆ သောကြောင့်တည်း။ ထိုအခါ ယောသပ်သည်သူတို့ထံ
 မှခဏခွာ၍ ငိုလေ၏။ တဖန်လာပြန်၍ နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင်
 ၂၇ မောင်ကိုသူတို့အရထဲက ယူ၍သူတို့ရှေ့တွင်ချည်နှောင်
 ၂၈ လေ၏။ ထိုနောက်။ သူတို့အိတ်များကိုစပါးနှင့်ပြည့်စေ
 ၂၉ ၍သူတို့ငွေကိုလည်း အသီးအသီးအိတ်တို့တွင် ပြန်ထည့်
 ၃၀ စေခြင်းငှါ ဂင်လမ်ခရီး၌စားစရိတ်ကိုပေးစေခြင်းငှါ ဂင်
 ၃၁ စီရင်၍ ထိုသို့လျှင်သူတို့၌ ပြုလေ၏။ သူတို့သည်လည်း မြီ
 ၃၂ များအပေါ်၌စပါးကိုတင်၍ ထွက်သွားကြ၏။ စားခန်းသို့
 ရောက်သောအခါတယောက်သောသူသည် မြီကိုအစာ
 ကျွေးခြင်းငှါ မိမိအိတ်ကို ဖွင့်လျှင် အိတ်ဝတွင် ရှိသောငွေ
 ၃၃ ကိုမြင်လေ၏။ ညီအစ်ကိုတို့အားလည်း ကျွန်ုပ်ငွေကိုပြန်
 ထားပြီး။ ကြည့်ပါ။ အိတ်ထဲမှာရှိသည်ဟုဆိုသော်သူတို့
 သည် မိတ်နှင့်လုံးလျော့၍ ကြောက်လန့်လျှက်ငါတို့၌
 ၃၄ ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသော ဤအမှုသည် အဘယ်အမှုဖြစ်
 ပါသန့်မည်နည်းဟုတယောက်ကိုတယောက်ဆိုကြ၏။
 ၃၅ ခါနာန်ပြည်။ အဖယောကုပ်ထံသို့ရောက်လျှင် မိမိတို့၌
 ၃၆ ဖြစ်လေသမျှတို့ကို ကြားပြောသည်ကား။ ထိုပြည်ကို
 ၃၇ အုပ်စိုးသောသူသည် ကြမ်တမ်စွာပြောလျက် ကျွန်ုပ်တို့
 ၃၈ ကိုထိုပြည်၌သူလျှီလုပ်သူဟူ၍မှတ်လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့က
 လည်း ကျွန်ုပ်တော်တို့သည် ဖြောင့်မတ်သောသူဖြစ်ကြပါ
 ၃၉ ၏။ သူလျှီမဟုတ်ပါ။ တဖတည်းသား။ ညီအစ်ကိုချင်းတ
 ကျပ်နှစ်ယောက်ဖြစ်ကြပါ၏။ တယောက်ကား မရှိပါ။
 ၄၀ အငယ်ဆုံးသောသူကား ခါနာန်ပြည်၌ အဖနှင့်အတူယခု
 ၄၁ ရှိရပ်ပါသည်ဟုလျှောက်သောအခါ။ ထိုပြည်ကိုအုပ်စိုး
 သောသခင်ကသင်တို့သည် ဖြောင့်မတ်သောသူမှန်သည်
 ကိုအဘယ်သို့ငါထိနိုင်မည်နည်းဆိုသော်သင်တို့ညီအစ်
 ကိုနှုတ်တစ်ယောက်ကိုငါထိနိုင်သားရင်ကြလော့။
 သင်တို့အိမ်သူအိမ်သားတို့၌ အစာခေါင်းပါးသောကြောင့်

၄၂ အစာကိုယူ၍သွားကြလော့။ အငယ်ဆုံးသောညီကိုငါ
 ထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်သင်တို့သည်သူလျှီ
 မဟုတ်။ ဖြောင့်မတ်သောသူဖြစ်သည်ကိုငါထိထိမည်။
 သင်တို့ညီအစ်ကိုကိုလည်း ငါပြန်၍အပ်မည်။ သင်တို့
 ၄၃ သည်ပြည်တော်၌ဖောက်ကားရောင်းဝယ်ရကြမည်ဟုဆို
 ကြောင်းကိုကြားပြောကြပြီးမှ။ မိမိတို့အိတ်များအထဲက
 စပါးကိုထုတ်သောအခါ အသီးအသီးဆိုင်သောငွေထုပ်
 ၄၄ တို့သည်မိမိတို့အိတ်၌ရှိကြ၏။ ငွေထုပ်များကိုသူတို့နှင့်
 အဖသည်မြင်သောအခါကြောက်လန့်ကြ၏။ အဖယော
 ကုပ်ကလည်း သင်တို့သည်ငါသားတို့ကိုလုယူကြပြီး
 ယောသပ်မရှိ။ ရှိမောင်မရှိ။ ဗဟိမန်ကိုလည်း ယူသွား
 ၄၅ ချင်သည်တကား။ ဤအမှုအလုံးစုံတို့သည် ငါနှင့်ဆန့်
 ၄၆ ကျင်ဖက်ဖြစ်သည်တကားဟုသူတို့အားဆို၏။ ရှဗင်
 ကလည်း ကျွန်ုပ်သည် ဗဟိမန်ကို အဖထံသို့ပြန်၍မ
 ဆောင်ခဲ့လျှင် ကျွန်ုပ်သားနှစ်ယောက်တို့ကိုသတ်ပါ
 ၄၇ လော့။ သူကိုကျွန်ုပ်လက်၌အပ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တဖန် အဖထံ
 ၄၈ သို့ပြန်၍ဆောင်ခဲ့ပါမည်ဟုအဖအားဆို၏။ အဖက
 လည်း သင်တို့နှင့်အတူငါသားမသွားရ။ သူ၏အစ်ကို
 သေပြီး။ သူသည်တယောက်တည်း ကျန်ရစ်၏။ သင်တို့
 သွားရာလမ်းခရီးတွင်သူ၌ဘေးရောက်လျှင်သင်တို့သည်
 ငါဆံပင်ဖြူကိုဝန်နည်းခြင်းနှင့်တကွမရဏာနိုင်ငံသို့
 သက်ရောက်စေကြထိမ့်မည်ဟုဆိုလေ၏။
 ၄၉ ခါနာန်ပြည်၌အလွန်အစာခေါင်းပါးသည်ဖြစ်၍။ အဲ
 ၅၀ ဂုတ္တုပြည်မှဆောင်ခဲ့သောစပါးကိုစားကုန်ပြီးမှအဖက
 တဖန်သွား၍ ငါတို့စားစရာအနည်းငယ်ကိုဝယ်ကြပါဦး
 ၅၁ ဟုဆို၏။ ယုဒကလည်း ထိုသူသည်ကျွန်ုပ်တို့ကိုကြပ်
 ကြပ်ချိမ်းချောက်လျက်သင်တို့ညီမပါလျှင်ငါမျက်နှာကို
 ၅၂ မမြင်ရဟုပြောထားပြီး။ ကျွန်ုပ်တို့ညီကိုထည့်လျှင်သွား
 ၅၃ ၍အဖစားဖိုရာဝယ်ပါမည်။ ညီကိုမထည့်လျှင်မသွားပါ။
 အကြောင်းမူကား။ ထိုသူကသင်တို့ညီပေါလျှင်ငါမျက်
 ၅၄ နှာကိုမမြင်ရဟုပြောထားပြီး ဟုအဖအားပြန်ဆိုလေ၏။
 ၅၅ ဧဇုသရေကလည်း သင်တို့၌ညီရှိမှန်းကိုထိုသူအားပြော
 ၍အဘယ်ကြောင့်ငါကိုညှဉ်းဆဲကြသနည်းဟုဆိုသော်
 ၅၆ ဟုသူတို့ကထိုသူသည်ကျွန်ုပ်တို့၏အကြောင်းအရာ။ အ
 မျိုးအနွယ်တို့ကိုကြပ်ကြပ်မေးလျက်သင်တို့အဖအ
 သက်ရှင်သေးသလော။ ညီရှိသေးသလောဟုမေးသော
 အခါကျွန်ုပ်တို့သည်သူ၏စကားသဘောသို့ထိုက်၍ပြန်
 ပြောရပါ၏။ သင်တို့ညီကိုဆောင်ခဲ့ကြဟုသူပြောမည်ကို

၈ ကျွန်ုပ်တို့သည်အမှန်သိနိုင်ပါသလောဟုဆိုကြ၏။ ယခု
 ကလည်းသူငယ်ကိုကျွန်ုပ်နှင့်အတူထွက်ပါ။ သို့ပြုလျှင်အ
 ၉ ဖမ္မစ၍ကျွန်ုပ်တို့နှင့်သူငယ်များတို့သည်မသေ။ အသက်
 ၁၀ ရှင်မည်အကြောင်းကျွန်ုပ်တို့ထံသွားကြပါမည်။ ကျွန်ုပ်
 သည်သူ၏အာမခံဖြစ်ပါမည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည်သူကိုတောင်း
 ပါ။ သူကိုပြန်၍မဆောင်။ အဖေရှေ့မှာမထားလျှင်အစည်
 ၁၁ မပြတ်အပြစ်ကိုခံပါစေ။ ဤမျှလောက်မဖင့် နှလျှင်အ
 ကယ်၍ဒုတိယအကြိမ်တွင်ပြန်ရောက်ပါပြီးဟုအဖေအမ
 ၁၂ ရေလအားဆို၏။ အဖေအမရေလကလည်းသို့ဖြစ်လျှင်ဤ
 သို့ပြုကြလော့။ ထိုသူအားဆက်စရာဘို့သင်တို့အိတ်စ
 တို့တွင်ခါနာန်ပြည်၏အသီးမျိုးအကောင်းဆုံးတည်း
 ဟူသောဗလစံစေးအနည်းငယ်၊ ပျားရည်အနည်းငယ်၊ နံ
 သာမျိုး၊ မုချန်ခေး၊ သစ်အယ်သီး၊ ဗာဘံသီးတို့ကိုယူကြ
 ၁၃ လော့။ သင်တို့လက်၌ငွေနှစ်ဆကိုလည်းယူကြလော့။
 အိတ်ဝတွင်ဆောင်ခဲ့သောငွေကိုတဖန်လက်၌ဆောင်
 သွားကြဦးလော့။ ထိုအမှုသည်သတိလစ်သောအမှုဖြစ်ဟန်
 ၁၄ ရှိ၏။ သင်တို့ညီကိုလည်းယူ၍တဖန်ထိုသူထံသို့ထသွား
 ၁၅ ကြလော့။ ထိုသူသည်သင်တို့အစ်ကိုတယောက်နှင့်
 ဗဟံမိန်ကိုထွတ်ထိုက်မည်အကြောင်း။ သင်တို့သည်သူ
 စိတ်နှင့်တွေ့ရသောအခွင့်ကိုအနန္တတန်ခိုးရှင်ဘုရားသ
 ၁၆ ခင်ပေးတော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင်ငါသည်သားဆုံး
 ခြင်းကိုခံရလျှင်ခံရတော့မည်ဟုသားတို့အားဆိုသည်အ
 ၁၇ တိုင်း၊ သူတို့သည်ထိုလက်ဆောင်ကိုငင်မိမိလက်၌ငွေ
 နှစ်ဆကိုငင်ဗဟံမိန်ကိုငင်ယူ၍ထပြီးလျှင်ဆဲဂုတ္တုပြည်
 သို့သွား၍ယောသပ်ရှေ့မှာရင်နေကြ၏။
 ၁၈ သူတို့နှင့်အတူဗဟံမိန်ပါလာသည်ကိုယောသပ်
 မြင်လျှင်ဝန်စာရေးကိုခေါ်၍ဤသူတို့ကိုအိမ်သို့ခေါ်သွား
 လော့။ အကောင်များကိုသတ်၍စားစရာကိုပြင်ဆင်
 လော့။ သူတို့သည်ငါနှင့်အတူမွန်းတည့်စာကိုစားရကြ
 ၁၉ ထိမ့်မည်ဟုမှတ်ထားသည်အတိုင်း၊ ဝန်စာရေးပြု၍သူ
 ၂၀ တို့ကိုယောသပ်အိမ်သို့ခေါ်သွား၏။ ယောသပ်အိမ်သို့
 ခေါ်သွားသောအခါသူတို့သည်ငါတို့အိတ်၌ယမန်ပြန်ပေး
 သောငွေကြောင့်ခေါ်သွားပြီး။ သူသည်အမှုရှာဖွေမည်။
 ငါတို့ကိုအပြစ်ပြုသဖြင့်ကျွန်ုပ်တို့၏မြို့ကိုသိမ်းလိမ့်
 ၂၁ မည်ဟုဆိုကြပြီးလျှင်၊ ယောသပ်၏ဝန်စာရေးအနီးသို့
 ၂၂ ချဉ်းကပ်၍အိမ်တံခါးနားမှာနှုတ်ဆက်လျက်၊ သခင်။
 ယမန်ကကျွန်ုပ်တို့သည်အစာကိုဝယ်ခြင်းငှါအမှန်လာ
 ၂၃ ပါ၏။ စားခန်းသို့ရောက်၍အိတ်များကိုဖွင့်သောအခါ
 လူတိုင်းဆိုင်သောငွေသည်အလျှင်းမလျော့ဘဲအိတ်ဝ

၂၄ တွင်ရှိပါ၏။ ထိုငွေကိုတဖန်ဆောင်ခဲ့ကြပါပြီး။ ယခု
 လည်းအစာကိုဝယ်ခြင်းငှါအချားသောငွေကိုကိုယ်၌
 ဆောင်ခဲ့ကြပါ၏။ ထိုငွေကိုအကျွန်ုပ်တို့အိတ်များ၌အ
 ၂၅ ဘယ်သူထားသည်ကိုမသိနိုင်ပါဟုဆိုကြလေ။ ဝန်စာ
 ရေးကချမ်းသာပါစေ။ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သင်တို့၏ဘုရားသ
 ၂၆ ခင်။ သင်တို့အဖေ၏ဘုရားသခင်သည်သင်တို့အိတ်များ၌
 ဘဏ္ဍာကိုသနားတော်မူပြီး။ သင်တို့ငွေကိုငါခံရပြီးဟု
 ၂၇ ဆိုသဖြင့်ရှိမောင်ကိုထုတ်၍အပ်လိုက်လေ၏။ ယော
 သပ်အိမ်သို့သွင်းပြီးမှဝန်စာရေးသည်ရေကိုပေး၍ခြေ
 ၂၈ ဆေးစေ၏။ မြို့တို့ကိုလည်းကျွေးလေ၏။ မွန်းတည့်အချိန်
 ၌ယောသပ်လာလိမ့်မည်ဟုသူတို့သည်မျှော်လင့်၍လက်
 ဆောင်ကိုပြင်နှင့်ကြ၏။ ထိုအိမ်၌သူတို့သည်အစာကို
 စားရလိမ့်မည်ဟုသူတို့သည်ကြားလေသတည်း။
 ၂၉ ယောသပ်သည်အိမ်သို့ရောက်သောအခါသူတို့သည်
 ကိုယ်၌ပါသောလက်ဆောင်ကိုအိမ်ထဲ။ ယောသပ်ထံ
 ၃၀ သို့သွင်း၍သူရှေ့မှာဦးညွှတ်ချလျက်နေကြ၏။ ယော
 သပ်သည်နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင်သင်တို့အဖေတည်းဟူသော
 သင်တို့အရင်ပြောသောအသက်ကြီးသူသည်ကျန်းမာ
 ၃၁ ပါ၏လော။ အသက်ရှင်သေး၏လောဟုမေးလျှင်၊ သူတို့
 ကကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်။ ကျွန်ုပ်တော်တို့အဖေသည်ကျန်းမာ
 ၃၂ ပါ၏။ အသက်ရှင်ပါသေး၏ဟုလျှောက်လျက်ဦးညွှတ်
 ၃၃ ချ၍ရှိခိုးလျက်နေကြ၏။ ထိုအခါယောသပ်သည်မျှော်
 ကြည့်၍မိမိအမိ၏သား။ မိမိညီရင်းဗဟံမိန်ကိုမြင်လျှင်
 ဤသူကားသင်တို့အရင်ပြောသောသင်တို့ညီဖြစ်သ
 လောဟုမေးလျက်သင်ကိုဘုရားသခင်ကယ်မသနား
 ၃၄ တော်မူပါစေသောငါသားဟုဆိုပြီးမှ၊ ညီရင်းကိုမြင်ရ
 ၍ကြင်နာသောစိတ်ရှိသောကြောင့်အလျှင်အမြန်ထ
 သွားလေ၏။ ငိုရာအရပ်ကိုရှာသဖြင့်အိပ်ခပ်ထဲသို့ဝင်၍
 ၃၅ ငိုလေ၏။ တဖန်မျက်နှာကိုသစ်၍ဆွေမျှော်တည်းလျက်
 ပြင်သို့ထွက်ပြီးလျှင်စားပွဲကိုပြင်ကြဟုအမိန့်ရှိ၏။
 ၃၆ ယောသပ်ဘို့တပွဲ။ အစ်ကိုဘို့တပွဲ။ ယောသပ်နှင့်စား
 သောဆဲဂုတ္တုလူတို့ဘို့တပွဲ။ အသီးအသီးတို့ကိုပြင်ကြ
 ၍။ ဆဲဂုတ္တုလူတို့သည်ဟေပြီလူတို့နှင့်အတူမစားရ။
 ၃၇ ထိုအမှုကိုဆဲဂုတ္တုလူတို့သည်ရှုတတ်ကြ၏။ ညီအစ်
 ကိုတို့သည်အကြီးမှစ၍အငယ်တိုင်အောင်အရွယ်အ
 ၃၈ ချင်းချင်းကြည့်ရှု၍အံ့ကြောခြင်းရှိကြ၏။ ယောသပ်သည်
 လည်းသူတို့စားရန်အဖို့အသီးအသီးတို့ကိုမိမိထံမှပေး

လိုက်၏။ ဗဟိမ္မိနိရသော အဗ္ဗိသည အပ်ကိုတို့ရသော အဗ္ဗိသည ကံတို့သမ္ဘာသတည်း။ သူတို့သည်သောကံ၍ ပျော်မွေ့ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။

၁ ယောသပ်သည်လည်းဝန်စာရေးကိုခေါ်၍ထိုသူတို့ အိတ်များ၌ရိက္ခာပါ၍သမ္ဘာအပြည့်လည်းလေ့။ လူတိုင်း ၂ ဆိုင်သောငွေကိုမိမိတို့အိတ်ဝတွင်၎င်း၊ စပါးအဖိုးငွေနှင့်ငါငွေဖလားကိုအဝယ်ဆုံးသောသူ၏အိတ်ဝတွင်၎င်း ထည့်ထားလေ့ဟုမှာသည့် အတိုင်းဝန်စာရေးပြုလေ၏။

၃ |နံနက်ခင်းလင်းသောအခါထိုသူတို့ကိုမြဲများနှင့်တကွ လွှတ်လိုက်လေ၏။ မြို့ပြင်သို့ရောက်၍မဝေးသေးသောအခါယောသပ်သည်ဝန်စာရေးကိုခေါ်၍ထိုသူတို့ကိုမြန်မြန်လိုက်လေ့။ မှီသောအခါသင်တို့သည်ကျေးဇူးကိုမကောင်းသောအမှုနှင့်အဘယ်ကြောင့်ဆပ်ကြသနည်း။

၄ |ငါသခင်သောကံသောဖလားမဟုတ်လော။ ထူးဆန်းသောညာဏ်ကိုဖြစ်စေတတ်သောဖလားမဟုတ်လော။ သင်တို့ပြုသောဤအမှုသည်မကောင်းပါတကားဟုပြောဆိုလေ့ဟုမှာသည့် အတိုင်းဝန်စာရေးလိုက်၍မှီသောအခါပြောဆိုလေ၏။ သူတို့ကလည်းဤစကားကိုသခင်သည်အဘယ်ကြောင့်ပြောပါသနည်း။

၅ |ကိုယ်တော်ကျွန်တို့နှင့်ထိုသူသောအမှုဝေးပါစေသတည်း။ ယမန်ကအိတ်ဝတွင်တွေ့သောငွေကိုခါနာန်ပြု၍မှကိုယ်တော်ထံသို့တဖန်ဆောင်ခဲ့ပါပြီ။ သို့ဖြစ်လျှင်ကိုယ်တော်၏သခင်အိမ်၌ရွှေငွေကိုအဘယ်ကြောင့်ခိုးရပါအံ့နည်း။

၆ |ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့တွင်မည်သူ၌တွေ့လျှင်ထိုသူကိုသေစေ။ ကျွန်တော်တို့သည်လည်းသခင်၏ကျွန်ခံကြပါမည်ဟုဆိုကြ၏။ ဝန်စာရေးကလည်းသင်တို့စကားအတိုင်းဖြစ်စေ။ သို့သော်လည်းမည်သူ၌တွေ့လျှင်ထိုသူသည်ငါကျွန်ဖြစ်စေ။ သင်တို့မူကားအပြစ်လွှတ်ကြစေဟုဆိုသော်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်အသီးအသီးမိမိတို့အိတ်များကိုမြေ၌ချ၍ဖွင့်ကြ၏။

၇ ဝန်စာရေးသည်လည်းအကြီးမှစ၍အဝယ်တိုင်အောင်ရှာသဖြင့်ဗဟိမ္မိနိ အိတ်၌ဖလားကိုတွေ့၏။ ထိုအခါသူတို့သည်မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍လူတိုင်းမိမိမြို့ပေါ်မှာဝန်ကိုတင်ပြန်သဖြင့်မြို့သို့ပြန်သွားကြ၏။

၈ ယုဒနှင့်ညီအစ်ကိုတို့သည်ယောသပ်အိမ်သို့ရောက်၍သူသည်အိမ်၌ရှိသေးသဖြင့်သူရှေ့မှာပျပ်ပျပ်လျက်နေကြ၏။ ယောသပ်ကလည်းသင်တို့သည်အဘယ်သို့ပြုပြီးသနည်း။ ငါသို့သောယောကျ်ားသည်ထူးဆန်းသောညာဏ်ရှိကြောင်းကိုသင်တို့မသိကြသလောဟုဆို၏။

၁၆ |ယုဒကလည်းကျွန်တော်တို့သည်သခင်အားအဘယ်စကားဖြင့်လျှောက်ရပါအံ့နည်း။ အဘယ်သို့ပြောရပါအံ့နည်း။ ဤအမှုနှင့်အဘယ်သို့လွတ်နိုင်ပါအံ့နည်း။ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့၏အပြစ်ကိုတုရားသခင်စစ်၍တွေ့တော်မူပြီး။ အကြင်သူ၌ဖလားတော်ကိုတွေ့၏။ ထိုသူမှစ၍ကျွန်တော်တို့ရှိသမျှသည်သခင်၏ကျွန်ဖြစ်ကြပါ၏ဟု

၁၇ လျှောက်လေသော်၊ ယောသပ်ကထိုသို့ငါမပြုရ။ အကြင်သူ၏လက်၌ငါဖလားကိုတွေ့၏။ ထိုသူသည်ငါကျွန်ဖြစ်စေ။ သင်တို့မူကားအဖတ်သို့ညီမဝပ်စွာသွားကြလေ့ဟုစီရင်လေ၏။

၁၈ ထိုအခါယုဒသည်ချဉ်းကပ်လျက်သခင်တုရား။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည်စကားတစ်ခွန်းဖြင့်နားတော်လျှောက်ရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကျွန်၌အမျက်ထွက်တော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်သည်ဖာရောဘုရင်ကဲ့သို့ဖြစ်တော်မူ၏။ သခင်ကသင်တို့သည်အဖတ်သလော။ ညီရှိသလောဟုကျွန်တော်တို့အားမေးတော်မူလျှင်

၂၀ |ကျွန်တော်တို့ကကျွန်တော်တို့အဖေ။ အသက်ကြီးသောသူရှိပါ၏။ အဖေအသက်ကြီးစဉ်အခါရသောသားငယ်တယောက်ရှိပါ၏။ သူ၏အစ်ကိုသေပါပြီ။ သူအမိဖွားသောသားတို့တွင်သူတယောက်တည်းကျန်ရစ်ပါ၏။ ထိုကြောင့်သူ၏အဖေသည်သူကိုချစ်ပါ၏ဟုသခင်အားပြန်

၂၁ လျှောက်လေသော်၊ ကိုယ်တော်ကထိုသူကိုငါကြည့်ရှုရအောင်ငါထံသို့ခေါ်ခဲ့ကြဟုကိုယ်တော်ကျွန်တို့အားမိန့်တော်မူ၏။ ကျွန်တော်တို့ကထိုသူငယ်ကိုအဖေနှင့်မခွာနိုင်ပါ။ အဖေနှင့်ခွာလျှင်အဖေသေပါသိမ့်မည်ဟုသခင်အားလျှောက်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်ကသင်တို့ညီမပါလျှင်သင်တို့သည်ငါမျက်နှာကိုနောက်တဖန်မမြင်ရဟု

၂၂ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုနောက်ကျွန်တော်တို့သည်ကိုယ်တော်ကျွန်တည်းဟူသောကျွန်တော်တို့အဖေထံသို့ပြန်၍ရောက်သောအခါသခင်စကားတော်ကိုအဖေအားပြန်ကြားပါ၏။ ကျွန်တော်တို့အဖေကလည်းတားနိသွား၍ငါတို့စားစရာအနည်းငယ်ကိုဝယ်ကြပါဟုဆိုသောအခါ၊ ကျွန်တော်တို့ကအကျွန်ုပ်တို့သည်မသွားနိုင်ပါ။ ညီမပါလျှင်သွားနိုင်ပါ၏။ ညီမပါလျှင်ထိုသူ၏မျက်

၂၃ နှာကိုမမြင်ရပါဟုပြန်ပြောပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျွန်ကျွန်တော်အဖေကလည်းသင်တို့သိသည်အတိုင်းငါမယားသင့်ငါအားသားနှစ်ယောက်ကိုဖွား၏။ တယောက်ငါးငါထံမှထွက်သွား၏။ အကယ်စင်စစ်သူသည်အပိုင်းအ

ပိုင်းကိုက်ဖြတ်ခြင်းကိုခံရပါပြီးတကားဟုငါဆိုရ၏။

၂၉ ထိုကာလမှစ၍သူ့ကိုငါမမြင်ရ။။ ဤသူ့ကိုလည်းငါထံမှ ယူသွား၍သူ့နှုတ်ခွေရောက်လျှင်သင်တို့သည်ငါဆံပင်ဖြူ ကိုဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်တကွမရဏာနိုင်ငံသို့သက်ရောက်

၃၀ စေကြလိမ့်မည်ဟုကျွန်တော်တို့အားဆိုပါ၏။။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည်ကိုယ်တော်ကျွန်။ ကျွန်တော်အဖထံသို့ ရောက်သောအခါသူငယ်မပါလျှင်အဖ၏အသက်သည်

၃၁ သူငယ်၏အသက်၌မရှိလျက်ရှိသောကြောင့်။ သူငယ်မရှိ သည်ကိုမြင်သောအခါအဖထံသို့မရှိမည်။ ကိုယ်တော် ကျွန်တို့သည်ကိုယ်တော်ကျွန်တည်းဟူသောကျွန်တော် တို့အဖဆံပင်ဖြူကိုဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်တကွမရဏာနိုင်ငံ

၃၂ သို့သက်ရောက်စေကြပါလိမ့်မည်။။ ကိုယ်တော်ကျွန်က အကျွန်ုပ်သည်တဖန်သူငယ်ကိုအဖထံသို့ပြန်၍မဆောင် ခဲ့လျှင်အစည်မပြတ်အဖရှေ့မှာအပြစ်ကိုခံပါစေဟုဆို

၃၃ သဖြင့်အဖထံမှာသူငယ်၏အာမခံဖြစ်ပါ၏။။ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကျွန်သည်သူငယ်အတွက်နေရစ်၍သခင်ထံ ကျွန်ခံရသောအခွင့်။ သူငယ်ကိုကားအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ

၃၄ သွားရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါ။။ သူငယ်သည်ကျွန် တော်၌မပါလျှင်ကျွန်တော်အဖထံသို့အဘယ်သို့ကျွန် တော်သွားနိုင်ပါမည်နည်း။။ သို့ပြုလျှင်ကျွန်တော်အဖ၌ ရောက်လတ်သောဘေးဥပုတ်ကိုကျွန်တော်မြင်ရပါလိမ့် မည်ဘကားဟုလျှောက်လေ၏။

၃၅ ထိုအခါယောသပ်သည်မိမိထံ၌ရှိသောသူအပေါင်း တို့ရှေ့တွင်အနွှေကိုမချုပ်တည်းနိုင်သောကြောင့်လူအ ပေါင်းတို့။ ငါထံမှထွက်သွားကြဟုဟစ်၍မိမိ၏အ ဖြစ်ကိုအစ်ကိုတို့အားပြသောအခါအချားသောသူတ

၃၆ ယောက်မျှမရှိရ။။ သူသည်လည်းကျယ်သောအသံနှင့်ငို ကွေး၏။။ အဲဂုတ္တုလူတို့သည်နန်းတော်တိုင်အောင်ကြား

၃၇ ကြ၏။။ အစ်ကိုတို့အားလည်းကျွန်ုပ်သည်ယောသပ်ဖြစ် ၏။ ကျွန်ုပ်အဖသည်အသက်ရှင်သေးသလောဟုဆို၏။။ အစ်ကိုတို့သည်စကားတုံ့ပြန်၍မပြောနိုင်အောင်သူရှေ့

၃၈ မှာမိန်းမောငွေဝေလျက်နေကြ၏။။ ယောသပ်ကလည်း ကျွန်ုပ်အနီးအပါးသို့လာကြပါလော့ဟုအစ်ကိုတို့အား ဆိုလျှင်သူတို့သည်အနီးအပါးသို့ချည်းလာကြ၏။။ သူက လည်းကျွန်ုပ်သည်အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောင်းလိုက်သော

၃၉ သင်တို့ညီဖြစ်ပါ၏။။ သို့ရာတွင်သင်တို့သည်ကျွန်ုပ်ကို ဤအရပ်သို့ရောင်းလိုက်မိသောကြောင့်စိတ်မညှိုးပေ ကြနှင့်။။ ကိုယ်ကိုအမျက်မထွက်ကြနှင့်။။ အကြောင်း မူကား။။ ဘုရားသခင်သည်လူတို့အသက်ကိုစောင့်မစေ

ခြင်းငှါသင်တို့ရှေ့မှာကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်တော်မူပြီး။

၄၀ | မြေပေါ်မှာနှစ်နှစ်အစာခေါင်းပါးခဲ့ပြီး။ လယ်လုပ် ခြင်း။ စပါးရိတ်ခြင်းကိုမပြုရသောနှစ်ငါးနှစ်ရှိသေး၏။

၄၁ | ဘုရားသခင်သည်သင်တို့ကိုမြေကြီးပေါ်မှာကျန်ကြွင်း စေခြင်းငှါငင်ကြိုးစွာသောကယ်တင်ခြင်းအားဖြင့် သင်တို့အသက်ကိုချမ်းသာစေခြင်းငှါငင်သင်တို့ရှေ့မှာ

၄၂ ကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်တော်မူပြီး။။ သို့ဖြစ်၍သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်ကိုဤအရပ်သို့စေလွှတ်သည်မဟုတ်။။ ဘုရားသ ခင်စေလွှတ်တော်မူသတည်း။။ ကျွန်ုပ်ကိုဘုရားရင်၏ အဖအရာ၌ငင်နန်းတော်အုပ်အရာ၌ငင်ဆဲဂုတ္တုပြည်လုံး

၄၃ ကိုအုပ်စိုးသောသခင်အရာ၌ငင်ခန့်ထားတော်မူပြီး။။ အ လျှင်အမြန်ထ၍အဖထံသို့သွားကြလော့။။ အဖအားလည်း သားယောသပ်ကဘုရားသခင်သည်ကျွန်ုပ်ကိုဆဲဂုတ္တု ပြည်လုံးသခင်ဖြစ်စေတော်မူပြီး။။ ကျွန်ုပ်ထံသို့လာပါ။။ မ

၄၄ ဆိုင်းပါနှင့်။။ အဖသည်ဂေါရှင်အရပ်၌နေရမည်။ ကျွန်ုပ် အနားမှာရှိရမည်။။ အဖမှစ၍သားမြေးသိုးခွားနှင့်တကွရှိ

၄၅ သမျှပါရမည်။။ ထိုအရပ်၌ကျွန်ုပ်ကျွေးမွေးပါမည်။။ သို့မ ဟုတ်။။ အဖမှစ၍အိမ်သူအိမ်သားနှင့်တကွရှိသမျှတို့ သည်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။။ အစာခေါင်း

၄၆ ပါးသောနှစ်ငါးနှစ်ရှိသေးသည့်ဟုပြောကြလော့။။ ကျွန်ုပ် သည်ကိုယ်တိုင်သင်တို့နှင့်နှုတ်ဆက်သည်ကိုသင်တို့ မျက်စိ။ ကျွန်ုပ်ညီဗဟိမိန်မျက်စိအမြင်သားဖြစ်၏။

၄၇ | အဲဂုတ္တုပြည်၌ကျွန်ုပ်ရသောဘုန်းစဉ်းစိခံမှစ၍သင်တို့ မြင်သမျှတို့ကိုအဖအားပြောရမည်။။ အလျှင်အမြန်ပြု၍ အဖကိုဤပြည်သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်ဟုဆိုပြီးလျှင်။ ညီဗဟိမိ န်လည်ပင်းကိုဖက်၍ငိုလေ၏။။ ဗဟိမိန်သည်လည်းသူ

၄၈ ၏လည်ပင်း၌ငိုလေ၏။။ တဖန်အစ်ကိုရှိသမျှတို့ကိုနမ်း၍ သူတို့နှင့်ငိုသောနောက်အချင်းချင်းနှုတ်ဆက်ကြ၏။

၄၉ ယောသပ်အစ်ကိုတို့သည်ရောက်လာကြပြီးဟုနန်း တော်၌ထိတင်းကြား၍ဖာရောဘုရင်အစရှိသောကျွန်

၅၀ တော်မျိုးတို့သည်နှစ်သက်ကြ၏။။ ဖာရောဘုရင်သည် လည်းယောသပ်ကိုခေါ်၍သင်၏အစ်ကိုတို့အားအဘယ် သို့ပြောရမည်နည်းဟူမူကား။။ သင်တို့သည်ဤသို့ပြော ကြလော့။။ မြို့တို့ကိုဝန်တင်၍ခါနာန်ပြည်သို့ပြန်သွားသဖြင့်

၅၁ | သင်တို့အဖနှင့်အိမ်သူအိမ်သားတို့ကိုယူ၍ကျွန်ုပ်ထံ သို့လာကြလော့။။ အဲဂုတ္တုပြည်၏စဉ်းစိခံကိုငါပေး၍သင် တို့သည်မြေကြွေအာကိုစားရကြလိမ့်မည်။။ အမိန့်တော်

၅၂ ရှိသည်ဖြစ်၍ဤသို့ပြောကြလော့။။ သင်တို့မိမိများ။ သူငယ်

များ၍အံ့ဂုတ္တုပြည်ထဲကထည်းတို့ကိုယူပြီးလျှင်အဖ
 ၂၀ ကိုဆောင်၍လာခဲ့ကြလေ။ သင်တို့ဥစ္စာများကိုမနှစ်
 မြောကြနှင့်။ အံ့ဂုတ္တုပြည်၏စည်းစိမ်ရှိသမျှသည်သင်
 ၂၁ တို့ဥစ္စာဖြစ်၏ဟုအမိန့်တော်ရှိသည့်အတိုင်း၊ ဣသရေလ
 ၏သားတို့သည်ပြု၍ယောသပ်သည်ထွန်းတို့ကိုငင်လမ်း
 ၂၂ ခရီး၌စားစရိတ်များကိုငင်ပေး၏။ အစ်ကိုရှိသမျှတို့
 အားလည်းအဝတ်လဲစရာတို့ပေး၏။ ဗဟိမ္မာအားလည်း
 ၂၃ ငွေအကျပ်သုံးရာနှင့် အဝတ်လဲစရာတို့အဝတ်ငါးစုံကို
 ၂၄ တပ်၍ပေး၏။ အဖအားလည်းအံ့ဂုတ္တုပြည်၏ကောင်း
 သောအရာတို့ကိုဆောင်သောမြဲတဆယ်၊ လမ်းခရီး၌အ
 ၂၅ သောမြဲတဆယ်ကိုပေးလိုက်၏။ သင်တို့သည်လမ်း၌
 ရန်မတွေ့ကြနှင့်ဟုမှာထားလျက် အစ်ကိုတို့ကိုလွှတ်
 လိုက်၍သူတို့သည်သွားကြ၏။
 ၂၆ ထိုသို့အံ့ဂုတ္တုပြည်မှထွက်သွား၍ခါနာန်ပြည်အဖ
 ၂၇ ယာကုပ်ထံသို့ရောက်ကြလျှင်၊ ယောသပ်သည်အသက်
 ၂၈ ရှင်သား၏အံ့ဂုတ္တုပြည်လုံးကိုအုပ်စိုးရ၏ဟုကြားပြော
 ကြသည်ရှိသော်ယာကုပ်သည်စိတ်နှစ်လုံးငေးချွေ၏။ သူ
 ၂၉ တို့စကားကိုမရုံနှင့်။ သူတို့သည်လည်းယောသပ်ပြော
 သမျှသောစကားတို့ကိုပြန်ပြောကြ၏။ အဖယာကုပ်
 ၃၀ သည်မိမိစီးစရာတို့ယောသပ်ပေးလိုက်သောထွန်းတို့
 ၃၁ ကိုမြင်သောအခါစိတ်နှစ်လုံးအားဖြည့်ပြန်၏။ ဣသရေ
 လကလည်းတန်တော့။ ငါသားယောသပ်အသက်ရှင်
 ၃၂ သား၏။ ငါမသေ၌သူကိုသွား၍ကြည့်မည်ဟုဆို၏။
 ၃၃ ထိုအခါဣသရေလသည်မိမိဥစ္စာရှိသမျှနှင့်တကွ
 ၃၄ ခရီးသွား၍ဗေရုရှောအရပ်သို့ရောက်လျှင်မိမိအဖအ
 ၃၅ ဇာတ်၏ဘုရားသခင်အားယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုပြုလေ၏။
 ၃၆ ပြည့်အခါဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်ဘုရားသခင်ကယာ
 ၃၇ ကုပ်ယာကုပ်ဟုခေါ်တော်မူလျှင်ကာကုပ်က အကျွန်ုပ်
 ၃၈ ရှိပါသည်ဟုလျှောက်လေ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း
 ၃၉ ငါသည်ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ သင်အဖ၏ဘုရားသခင်
 ၄၀ ဖြစ်၏။ အံ့ဂုတ္တုပြည်သို့သွားရမည်အခွင့်ကိုမစိုးရိမ်
 ၄၁ နှင့်ငါသည်ထိုပြည်၌သင်ကိုလူမျိုးကြီးဖြစ်စေမည်။
 ၄၂ အံ့ဂုတ္တုပြည်သို့သင်နှင့်အတူငါသွားမည်။ တဖန်ငါ
 ၄၃ ဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ ယောသပ်သည်မိမိလက်ကိုသင်
 ၄၄ ၏မျက်စိပေါ်မှာတင်ရအံ့မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၄၅ တဖန်ယာကုပ်သည်ဗေရုရှောအရပ်မှထွက်၍သူစီး
 စရာတို့ဖာရမင်းပေးလိုက်သောထွန်းတို့ဖြင့်ဣသရေ
 လ၏သားတို့သည်အဖမှစ၍မိမိများနှင့်သူငယ်များတို့

၄၆ ကိုဆောင်လျက်၊ ခါနာန်ပြည်၌ရသောတိရိစ္ဆာန်များနှင့်
 ၄၇ ဥစ္စာများကိုလည်းယူ၍အံ့ဂုတ္တုပြည်သို့သွားကြ၏။ ယာ
 ကုပ်သည်ကိုယ်တိုင်မှစ၍သားသမီးမြေးတည်းဟူသော
 အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့ကိုအံ့ဂုတ္တုပြည်သို့ဆောင်
 သွားလေ၏။
 ၄၈ အံ့ဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်သောဣသရေလသားတို့၏အ
 ၄၉ မည့်ကား။ ယာကုပ်နှင့်သူ၏သားများ။ သားဦးရဲဗင်။ ရှု
 ၅၀ ဗင်သားဟာနုတ်။ ဗာလု။ ဟေဇရုံ။ ကာမိ။ ရှိမောင်သား
 ၅၁ ယေဗွေလ။ ယာမိန်။ ဩဟန်။ ယာမိန်။ ဇောဟာ။ ခါနာန်အ
 ၅၂ မျိုးမိမိ၏သားရှောလ။ လေဝီသားဂေရုရှုံ။ ကောဟတ်။
 ၅၃ မေရာရိ။ ယုဒသားဇေ။ ဩနန်။ ရှေလ။ ဗာရက်။ ဇာရ။ ထို
 ၅၄ သူတို့တွင်ဇေနှင့်ဩနန်သည်ခါနာန်ပြည်၌သေသတည်း။
 ၅၅ ဗာရက်သားဟေဇရုံနှင့်ဟာရလ။ ဣသရဲသားတော
 ၅၆ လ။ ဗုဝါ။ ယောဘ။ ရှိမရန်။ ဇာဗုလုန်သားသရက်။ ဇေ
 ၅၇ လုန်။ ယာလေလ။ ဤသူတို့ကားယာကုပ်မယားလေအာ
 သည်ပါနာရုံအရပ်၌ဖွားသောသားတည်း။ သို့မဟုတ်
 ၅၈ တကွသားသို့ပေါင်းသုံးဆယ်သုံး။
 ၅၉ ဂန်သားဖိဖျူန်။ ဟဂို။ ရှုန်။ ဇေဗုန်။ ဇေရု။ အရေ
 ၆၀ ထိ။ အာရှာသားယိမနု။ အာရှာ။ အာရှာ။ ဗေရိယ။ နှစ်မစေရ
 ၆၁ တည်း။ ဗေရိယသားဟေဇရုံနှင့်မာလချေလ။ ဤသူတို့
 ၆၂ ကားလာဗန်သည်သို့လေအာအားလက်ဖွဲ့သောယာကုပ်
 ၆၃ မယားဖိလပဖွားသောသားတည်း။ ပေါင်းတဆယ်
 ၆၄ ချောက်။
 ၆၅ ယာကုပ်မယားရာဇေလသားယောသပ်နှင့်ဗဟိမ္မာ။
 ၆၆ အံ့ဂုတ္တုပြည်၌ဩနန်၏ယဇ်ပူဇော်တော်ပေါက်ဖေရု
 ၆၇ သို့အာသနတ်တွင်ယောသပ်ရနှင့်သောသားမနာရှေနှင့်
 ၆၈ ဖေရိမိ။ ဗဟိမ္မာသားဗေလ။ ဗေခါ။ အာရှာဗေလ။ ဂေရ။
 ၆၉ နေမန်။ ဖေဟိ။ ရေရှု။ မုပိမ်။ ဟုပိမ်။ အာရဒ။ ဤသူတို့ကား
 ၇၀ ယာကုပ်မယားရာဇေလဖွားသောသားတည်း။ ပေါင်းတ
 ၇၁ ဆယ်လေး။
 ၇၂ နန်သားဟုရှိ။ နပ်သလိသားယာဇေလ။ ဂုနိ။ ယေ
 ၇၃ ဇာ။ ရှိလင်။ ဤသူတို့ကားလာဗန်သည်သို့ရာဇေလအား
 ၇၄ လက်ဖွဲ့သောယာကုပ်မယားဖိလဟာဖွားသောသား
 ၇၅ တည်း။ ပေါင်းချနှစ်။ ယာကုပ်ချွေးမများကိုမဆိုဘဲ
 ၇၆ ယာကုပ်မှဆင်းသက်၍သူနှင့်အတူအံ့ဂုတ္တုပြည်သို့
 ၇၇ သွားသောလူပေါင်းကားချောက်ဆယ်ချောက်ယောက်
 ၇၈ တည်း။ အံ့ဂုတ္တုပြည်၌ယောသပ်ရနှင့်သောသားနှစ်
 ၇၉ ယောက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍အံ့ဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်သော

ယာကုပ်၏အမျိုးသားပေါင်းကားခုနစ်ဆယ်တည်း။

၂၈ ယောသပ်သည်ဂေါရှင်ပြည်သို့သွားစေခြင်းငှါယုဒ
ကိုအရင်စေလွှတ်ပြီးမှဂေါရှင်ပြည်သို့ရောက်ကြ၏။

၂၉ ယောသပ်သည်ရထားကိုပြင်၍အဖဇ္ဇာသရေလကိုခရီး
ဦးကြိုပြုခြင်းငှါဂေါရှင်ပြည်သို့သွား၍အဖဇ္ဇာသို့
ရောက်သော်အဖ၏လည်ပင်းကိုဖက်လျက်ကြာကြာငို
လေ၏။ ဇ္ဇာသရေလကလည်းယခုငါသေပါစေသော။ သင်
၏မျက်နှာကိုငါမြင်ရပြီးသော်သည်အသက်ရှင်သေး၏။

၃၀ ဟုယောသပ်အားဆိုလေ၏။ ယောသပ်ကလည်းဖာရော
မင်းထံသို့ကျွန်ုပ်သွားဦးမည်။ ခါနာန်ပြည်၌နေသောကျွန်
တော်အစ်ကိုများ။ ကျွန်တော်အဖ၏အိမ်သားများတို့

၂၃ သည်ကျွန်တော်ထံသို့ရောက်ကြပါပြီ။။ ထိုသူတို့သည်
သိုးထိန်းဖြစ်ပါ၏။ သိုးနွားတို့ကိုမွေးသောသူဖြစ်ပါ၏။
သူတို့သိုးနွားမှစ၍ရှိသမျှတို့ကိုဆောင်ခဲ့ကြပါပြီ။ ဟု

၃၃ လျှောက်မည်။ နောက်တခါသင်တို့ကိုဖာရောမင်းခေါ်
၃၄ ၍သင်တို့သည်အဘယ်သို့လုပ်ဆောင်တတ်သနည်းဟု
မေးတော်မူလျှင် ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ဘိုးဘေးနှင့်
တကွငယ်သောအရွယ်မှစ၍ယခုလိုအောင်သိုးနွား
တို့ကိုမွေးသောသူဖြစ်ကြပါ၏ဟုလျှောက်ရမည်။ သို့ဖြစ်
၃၅ ၍ဂေါရှင်ပြည်မှနေသောအခွင့်ကိုရကြမိမည်။ သိုးထိန်း
ဖြစ်သောသူကိုခွဲရတ္တုလူတို့သည်စွဲရှာတတ်ကြ၏
ဟုအစ်ကိုများ။ အဖ၏အိမ်သားများတို့ကိုပြောဆို၏။

၁ ထိုစကားအတိုင်းယောသပ်သည်ဖာရောမင်းထံသို့
သွား၍ကျွန်တော်အဖနှင့်အစ်ကိုတို့သည်သိုးနွားဥစ္စာ
ရှိသမျှကိုဆောင်လျက်ခါနာန်ပြည်ကရောက်လာ၍ဂေါ
၂ ရှင်ပြည်၌ရှိကြပါသည်ဟုလျှောက်သဖြင့် အစ်ကိုရထံ
ကရွေး၍ငါးယောက်တို့ကိုအထံတော်သို့သွင်းလေ၏။

၃ ဖာရောမင်းကလည်းသင်တို့သည်အဘယ်သို့လုပ်ဆောင်
လေ့ရှိကြသနည်းဟုမေးလျှင် သူတို့ကကိုယ်တော်ကျွန်
၄ တို့သည်ဘိုးဘေးနှင့်တကွသိုးထိန်းဖြစ်ကြပါ၏ဟူ၍
၄၄၄ ခါနာန်ပြည်၌အလွန်အစာခေါင်းပါး၍သိုးနွား
ကျက်စားရာမရှိသောကြောင့် ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည်
ပြည်တော်၌တည်းခိုခြင်းငှါလာကြပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ကိုယ်
တော်ကျွန်တို့သည်ဂေါရှင်ပြည်၌နေရမည်အကြောင်း

၅ အခွင့်ပေးတော်မူပါဟူ၍ငိုလျှောက်ကြ၏။ ဖာရော
မင်းကလည်းသင်၏အဖနှင့်အစ်ကိုတို့သည်သင်ထံသို့
၆ ရောက်လာကြသည်ဖြစ်၍။ အဲရတ္တုပြည်သည်သင်ရှေ့
မှာရှိ၏။ သင်၏အဖနှင့်သင်၏အစ်ကိုတို့ကိုအကောင်း
ဆုံးသောအရပ်။ ဂေါရှင်ပြည်၌နေရာချလော့။ သူတို့

တွင်အစွပ်သတ္တိရှိသောသူအမျိုးတို့ကိုတွေ့လျှင်ငါ၏
သိုးနွားအုပ်အရာ၌ခန့်ထားလော့ဟုယောသပ်အားမိန့်
တော်မူ၏။

၇ ယောသပ်သည်အဖယာကုပ်ကိုသွင်း၍ဖာရောမင်း
ရှေ့မှာထားသဖြင့်ယာကုပ်သည်ဖာရောမင်းကိုကောင်း
၈ ကြီးပေး၏။ ဖာရောမင်းကလည်းသင်သည်အသက်
အဘယ်မျှလောက်ရှိပြီးနည်းဟုယာကုပ်ကိုမေးလျှင်
၉ ကျွန်တော်သည်ဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်၍လွန်သောအ
သက်သည်အနှစ်တရာသုံးဆယ်ရှိပါပြီ။ ကျွန်တော်အ
သက်ရှင်သောနှစ်ပေါင်းနည်း၍ဆုံးပါ၏။ ဧည့်သည်အာ
ဂန္တုဖြစ်သောဘိုးဘေးတို့၏အသက်တန်းကိုမမှီပါဟု
၁၀ လျှောက်ဆိုပြီးလျှင် ဖာရောမင်းကိုကောင်းကြီးပေး၍
အထံတော်ကထွက်သွားလေ၏။

၁၁ ဖာရောမင်းအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်းယောသပ်
သည်အဖနှင့်အစ်ကိုတို့ကိုနေရာချ၍အဲရတ္တုပြည်၌
အကောင်းဆုံးသောအရပ်။ ရာမသက်မြေကိုအပိုင်ပေး
၁၂ ၍။ အဖနှင့်အစ်ကိုများ။ အဖ၏အိမ်သားရှိသမျှတို့ကို
အနည်းအများအလိုက်ကျွေးမွေး၏။

၁၃ အလွန်အစာခေါင်းပါး၍တပြည်လုံးစားစရာမရှိ
သောကြောင့်အဲရတ္တုပြည်၌ခါနာန်ပြည်သည်အား
၁၄ လျော့လေ၏။ ပြည်သားငယ်သောစပါးအဖိုး။ အဲရတ္တု
ပြည်။ ခါနာန်ပြည်၌တွေ့သမျှသောငွေကိုယောသပ်ရ
၁၅ သိမ်း၍နန်းတော်သို့သွင်းထားလေ၏။ အဲရတ္တုပြည်။ ခါ
နာန်ပြည်၌ငွေကုန်သောအခါအဲရတ္တုလူအပေါင်းတို့
သည်ယောသပ်ထံသို့လာ၍စားစရာကိုပေးသနားတော်
မူပါ။ ကျွန်တော်တို့သည်ငွေကုန်သော်လည်းရှေ့တော်၌
အဘယ်ကြောင့်သေရပါအံ့နည်းဟုလျှောက်ကြသော်

၁၆ ယောသပ်ကငွေကုန်လျှင် တိရိစ္ဆာန်များကိုပေးကြ။
တိရိစ္ဆာန်အတွက်စပါးကိုပေးမည်ဟုဆိုသည်အတိုင်း

၁၇ သူတို့သည်တိရိစ္ဆာန်တို့ကိုယူခဲ့၍ယောသပ်သည်မြင်း။
သိုး။ နွား။ ခြံတို့အတွက်စပါးကိုပေးသဖြင့်ထိုနှစ်တွင်
တိရိစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့အတွက်ပြည်သားများကိုကျွေးမွေး
၁၈ ၍။ ထိုနှစ်ကုန်ပြီးမှဒုတိယနှစ်တွင်လာကြလျှင်ကျွန်
တော်တို့ငွေကုန်ကြောင်းကိုသခင်ရှေ့မှာမထိမိတတ်ပါ။
ကျွန်တော်တို့တိရိစ္ဆာန်များကိုလည်းသခင်ရပါပြီ။ သ
ခင်ရှေ့မှာကျွန်တော်တို့ကိုယ်နှင့်မြေမှတပါးအဘယ်အ
ရာမျှမကျန်ပါ။ ရှေ့တော်၌အဘယ်ကြောင့်သေ၍ပြည်
၁၉ တော်ပျက်ရပါအံ့နည်း။ အစာကိုပေး၍ကျွန်တော်တို့နှင့်

ကျွန်တော်တို့မြေကိုဝယ်ပါ။ ကျွန်တော်တို့သည်မြေနှင့်
 တကွအရေအတွက်ကျွန်ခံပါမည်။ ကျွန်တော်တို့သည်
 မသေ။ အသက်ရှင်စေခြင်းငှါရင်ပြည်တော်သည်လူမ
 ဆိတ်ညံ့စေခြင်းငှါရင်မျိုးစေ့ကိုပေးပါဟုလျှောက်ကြ
 သော်။ ယောသပ်သည်အံ့ဂုတ္တမြေရှိသမျှကိုအရေမင်း
 သို့ဝယ်လေ၏။ အစာခေါင်းပါး၍အံ့ဂုတ္တလူတို့သည်
 မတတ်နိုင်သောကြောင့်အသီးအသီးပိုင်သောမြေအ
 ကွက်တို့ကိုရောင်းကြသဖြင့်မြေသည်တက္ကသိုလ်
 ဖြစ်လေ၏။ လူတို့ကိုကားအံ့ဂုတ္တပြည်တစ်ဝန်းမှသည်
 တစ်ဝန်းတိုင်အောင်မြို့တို့သို့ပြောင်းစေ၏။ ယဇ်ပရော
 ဟိတ်တို့ပိုင်သောမြေကိုကားမဝယ်။ သူတို့သည်အရေ
 မင်းကျေးမွေးသည်အတိုင်းကျေးမွေးသောအစာကိုစား
 ရကြ၏။ ထိုကြောင့်မိမိတို့မြေကိုမရောင်းရကြ။ ယော
 သပ်ကလည်းသင်တို့နှင့်သင်တို့မြေကိုအရေမင်းတို့
 ယနေ့ငါဝယ်ပြီး။ မျိုးစေ့ကိုယူ၍လယ်လုပ်ကြလော့။ အ
 သီးအနှံကိုရသောအခါငါးဖို့တွင်တဖို့ကိုအရေမင်း
 အားဆက်ရကြမည်။ လေးဖို့ကိုကားသင်တို့ယူ၍နောက်
 တဖို့မျိုးစေ့ကိုကြွကြွလော့။ သင်တို့စား၍အိမ်သား
 များ။ သူငယ်များတို့ကိုကျေးကြလော့ဟုပြည်သားတို့
 အားဆို၏။ သူတို့ကလည်းကိုယ်တော်သည်ကျွန်တော်
 တို့အသက်ကိုကယ်ပါပြီး။ သနားသောစိတ်နှင့်ကြည့်ရှု
 တော်မူပါ။ ကျွန်တော်တို့သည်အရေအတွက်ကျွန်ခံရ
 ပါမည်ဟုလျှောက်ကြ၏။ ထိုကြောင့်အရေမင်းမပိုင်
 သောယဇ်ပရောဟိတ်တို့မြေကိုထား၍အရေမင်းသည်
 ငါးဖို့တွင်တဖို့ကိုပိုင်တော်မူစေဟုယနေ့တိုင်အောင်
 အံ့ဂုတ္တပြည်ရှိတည်သောဓမ္မသတ်ကိုယောသပ်စီရင်
 ၍ထားသတည်း။

ဣသရေလသားတို့သည်အံ့ဂုတ္တပြည်။ ဂေါရှင်အ
 ရပ်ရှိနေသဖြင့်ဥဉ္ဇာရတတ်၍တိုးပွားများပြားကြ၏။
 ဟာကုပ်သည်အံ့ဂုတ္တပြည်ရှိဆယ်ခုနှစ်နှစ်အသက်
 ရှင်၍အသက်နှစ်ပေါင်းတရာလေးဆယ်ခုနှစ်နှစ်ရှိသ
 တည်း။ ဣသရေလသည်သေရသောအချိန်နီးသော်သား
 ယောသပ်ကိုခေါ်၍ငါ့ကိုသနားလျှင်သင်၏လက်ကိုငါ
 ပေါင်အောက်၌ထားပါလော့။ ကရုဏာသစ္စာနှင့်အညီ
 ငါနှိပ်ပါ။ အံ့ဂုတ္တပြည်ရှိငါ့ကိုမသင်းပြုတ်ပါနှင့်။ ငါ
 သည်ဘိုးဘေးနှင့်အတူအိပ်ချင်ပါ၏။ အံ့ဂုတ္တပြည်မှငါ
 ကိုဆောင်သွား၍သူတို့သင်းပြိုင်း၌သင်းပြုတ်ရမည်ဟု
 ဆို၏။ ယောသပ်ကလည်းအမည်သည့်အတိုင်းအကျွန်ုပ်

၃၀ ပြုပါမည်ဟုဝန်ခံလေ၏။ ငါအားကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုပါ
 ဟုဆိုပြန်လျှင်ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြု၏။ ဣသရေလသည်
 လည်းတောင်ဝေးထိပ်အပေါ်မှာကိုးကွယ်လေ၏။
 နောက်တဖန်ယောသပ်သည်အဖနာကြောင်းကို
 ကြားသဖြင့်သားနှစ်ယောက်။ မနာရှေနှင့်ဖေရိမ်ကိုယူ
 ၍သွား၏။ သားယောသပ်လာကြောင်းကိုယာကုပ်သိ၍
 ကြားလျှင်အားထုတ်၍အိပ်ရာပေါ်မှာထိုင်၏။ ထိုအ
 ခါယာကုပ်ကအနန္တတန်ခိုးရှင်ဘုရားသခင်သင်ခါနာန်
 ပြည်။ လူမမြို့၌ငါအားလင်ရှား၍ကောင်းကြီးပေးတော်
 မူလျက်။ ငါသည်သင်ကိုတိုးပွားများပြားစေမည်။ သင်
 ကိုများစွာသောလူဖြစ်စေမည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်
 သည်သင်နောက်မှ၍ပြည်ကိုအစဉ်အမြဲပိုင်စေခြင်းငှါ
 ငါပေးမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ သင်နေသောအံ့ဂုတ္တပြည်
 သို့ငါမရောက်မှီအံ့ဂုတ္တပြည်ရှိသင်ရနှင့်သောသားနှစ်
 ယောက်။ ဖေရိမ်နှင့်မနာရှေတို့သည်ငါသားဖြစ်ရမည်။
 ရှေ့နှင့်ရှိမောင်ကဲ့သို့ငါသားဖြစ်ရမည်။ နောက်မှ
 သင်ရသောသားတို့သည်သင်၏သားဖြစ်၍မိမိအမွေ
 ခံရာတွင်မိမိအစ်ကိုတို့အမည်ဖြင့်သမုတ်ရကြမည်။
 ငါသည်ပါနာရ်အရပ်မှလာသည်ကာလ။ ခါနာန်ပြည်
 ရှိခရီးသွား၍ဖေရိမ်မြို့နှင့်နီးသောအခါသင်အိမ်ရာခေ
 လသည်ငါအနားစွာသေရှာ၏။ သေသောအရပ်။ ဗက်
 လင်အမည်ရှိသောဖေရိမ်မြို့သို့သွားသောလမ်း၌သင်း
 ပြုတ်လေသည်ဟုယောသပ်အားဆို၏။
 တဖန်ဣသရေလသည်ယောသပ်၏သားတို့ကိုကြည့်ရှု
 ၍၍သူတို့ကားအဘယ်သူနည်းဟုမေးလျှင်။ ယောသပ်
 က၍ပြည်ရှိအကျွန်ုပ်အားဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူ
 သောအကျွန်ုပ်၏သားဖြစ်ပါသည်ဟုအဖအားဆိုသော်
 အဖကငါထံသို့လာပါစေလော့။ သူတို့ကိုငါကောင်း
 ကြီးပေးမည်ဟုဆို၏။ ဣသရေလသည်အသက်ကြီး၍
 မျက်စိမှူသဖြင့်မမြင်နိုင်သောကြောင့်သားတို့ကိုအနီး
 သို့ချည်းကပ်စေ၍ပိုက်ဖက်နပ်ရှပ်လေ၏။ ဣသရေလ
 ကလည်းငါသည်သင်၏မျက်နှာကိုမြင်ရမည်ဟုငါမထင်။
 ယခုတွင်သင်၏သားတို့ကိုပင်ဘုရားသခင်ပြတော်မူ
 ပြီးဟုယောသပ်အားဆို၏။ ယောသပ်သည်လည်းသား
 တို့ကိုအဖ၏အမျိုးကြားမှထုတ်၍အဖရွှေ၌ဦးညွှတ်ချစေ
 ၍။ တဖန်ယောသပ်သည်သားတို့ကိုယူ၍ဖေရိမ်ကို
 လကျာလက်နှင့်ကိုင်လျက်ဣသရေလလက်ဝဲလက်သို့
 မနာရှေကိုလက်ဝဲလက်နှင့်ကိုင်လျက်ဣသရေလလကျာ
 လက်သို့ငိုချည်းကပ်စေ၏။ မနာရှေသည်သားဦးဖြစ်

သော်လည်း ဣသရေလသည် မိမိလက်တို့ကို ဆန့်၍ ဝိဇ္ဇာ
 စွာ ဝံ့ပြင်လျက် အသက်ငယ်သောသူ။ ဇေရိမ်၏ခေါင်း
 ပေါ်မှာ လက်ျာလက် ကိုတင်ပြီး လျှင်လက်ဝဲလက် ကို
 ၁၅ မနာရှေ့၏ခေါင်းပေါ်မှာတင်၏။ ယောသင်ကိုကောင်း
 ကြီးပေးလျက် ငါအဖအဘ ဖြစ်ဟန်နှင့် ဣဇာက်ကို ကွပ်
 သောဘုရားသခင်။ ငါကိုကသက်လုံး ယနေ့တိုင်အောင်
 ၁၆ ကျွေးမွေးတော်မူသောဘုရားသခင်တည်းဟူသော။ ငါ
 ကိုရပ်သိမ်းသောဘေးဒဏ်အထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူ
 သောကောင်းကင်တမန်သည် ဤသူငယ်တို့ကိုကောင်း
 ကြီးပေးတော်မူပါစေသော။ သူတို့ကို ငါအမည်ဖြင့် ငှက်ငါ
 အဖအဘ ဖြစ်ဟန်နှင့် ဣဇာက်၏အမည်ဖြင့် ငှက်ထင်၍ ဖွဲ့ပါ
 စေသော။ သူတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ အတ္တန်တိုးပွားများ
 ၁၇ ပြားပါစေသောဟု ခြံကံဆို၏။ အဖသည် လက်ျာလက် ကို
 ဇေရိမ်၏ခေါင်းပေါ်မှာတင်သည်ကို ယောသင် ဖြစ်လျှင်
 ၁၈ အားမရသည်ဖြစ်၍၊ မဟုတ်ပါအဖ။ ဤသူသည် သားဦး
 ဖြစ်ပါ၏။ သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ လက်ျာလက် ကိုတင်ပါဟု
 ဆိုလျက် အဖ၏လက်ကို ဇေရိမ်ခေါင်းပေါ်က မနာရှေ့
 ၁၉ ခေါင်းပေါ်သို့ ပြောင်းခြင်းငှါ ချီလေ၏။ အဖသည် ညင်း၍
 ငါသိ၏ ငါသား။ ငါသိ၏။ သူသည် ကြီးစွာသောလူ ဖြစ်
 လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သူ၏ညီသည်သူထက် သာ၍ ကြီး
 သဖြင့် သူ၏အမျိုးအနွယ်သည် များစွာသောလူ အစုစု
 ၂၀ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။ တဖန်။ ဘုရားသခင်သည် သင်
 ကို ဇေရိမ်ကဲ့သို့ မနာရှေ့ကဲ့သို့ ခြံစေတော်မူပါစေ
 သောဟူ၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သင်အားဖြင့်
 ကောင်းကြီးပေးကြသိမ့်မည်ဟု ထိုနေ့၌ သူတို့ကိုကောင်း
 ကြီးပေးလေ၏။ ထိုသို့ မနာရှေ့ရှေ့မှာ ဇေရိမ်ကို နေရာချ
 ၂၁ သတည်း။ ဣသရေလကလည်း ငါသေတော့မည်။ သို့သော်
 လည်း ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ဘက်၌ ရှိ၍ သင်တို့ကို
 သိုးဘေးနေရာ ပြည်သို့ တန်းဆောင်တော်မူလိမ့်မည်။
 ၂၂ ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သင်၏အစ်ကိုတို့ အားပေးသည်ထက်
 သင်အားသာ၍ ပေးသောအရာ ဟူမူကား။ ငါဘေး။ ငါ
 လေးဖြင့် အာမေရိအမျိုးသားလက်မှနှုတ်ယူသောအရာ
 ကို သင်အား ငါပေးသည်ဟု ယောသင်ကို ပြောဆို၏။
 ၂၃ ထိုအရာ အခါယာကုင်သည် မိမိသားတို့ကို ခေါ်၍
 သင်တို့သည် စည်းဝေးကြလော့။ နောင်ကာလအခါသင်
 တို့၌ ဖြစ်လတုံ့သော အမှုအရာများကို ငါဟောပြောမည်။
 ၂၄ ၊ ယာကုင်၏သားတို့ စည်းဝေး၍ ကြားကြလော့။ အဖ
 သရေလ၏စကားကို နားထောင်ကြလော့။

၃ အိုရုဗင်။ သင်သည် ငါသားဦး။ ငါအစွမ်းသတ္တိ။ ငါခွန်
 ၄ အားအစအဦး။ ဘုန်းအထွဋ်။ တန်ခိုးအထွဋ် ဖြစ်၏။ သို့
 သော်လည်း ရေကဲ့သို့ ပွက်ထသော သဘောရှိသည်ဖြစ်
 ၍ သူးမြတ်ခြင်းသို့ မရောက်ရ။ အကြောင်းမူကား။ သင်
 သည် အဖ၏အိပ်ရာကိုတက်၍ ညစ်ညူးစေ၏။ ငါတော်
 ထက် သို့တက်လေပြီးတကား။
 ၅ ရှိမောင်နှင့် လေဝီသည် ညီအစ်ကိုဖြစ်၏။ အဓမ္မအမှု
 ၆ ကို ကြံသည်အတိုင်း ပြီးစီးကြပြီး။ ငါဝိညာဉ်သည် သူတို့
 လျှို့ဝှက်ခြင်းအမှုထဲသို့ မဝင်ရ။ ငါဘုန်းသည် သူတို့
 ဝေးရာနှင့် အသင်းမစုံရ။ သူတို့သည် အမှတ်ထွက်၍ သူ
 အသက်ကိုသတ်ကြပြီး။ ကိုယ်အလိုသို့ လိုက်၍ နှိပ်
 ၇ ဖျက်ကြပြီး။ သူတို့ခြင်းစွာ ထွက်သောအမျက် ကြွယ်
 တစ်စွာလောဒေါသသည် ကုန်ခြင်းကို ခံပါစေသော။ သူ
 ကုင်အမျိုး။ ဣသရေလအနွယ်သားတို့တွင် သူတို့ကို
 ကွဲပြားပြန်လွှင့်စေမည်။
 ၈ အိုယုဒ။ သင်သည် ညီအစ်ကိုတို့၏ ဖွဲ့ခံသောသူ ဖြစ်
 ၍။ သင်၏လက်သည် သင်၏ရန်သူလည်း ပင်းပေါ်မှာ
 လိမ့်မည်။ အဖ၏သားတို့သည် သင်ရှေ့မှာ ဦးညွှတ်ချက်
 ၉ လိမ့်မည်။ ယုဒသည် ချင်သွေမျှ ဖြစ်၏။ ငါသား။ သင်သည်
 ဖင်ယူကိုက်စားရာမှ တက်လာတတ်၏။ ဝပ်လျက်နေ၏။
 ချင်သွေကဲ့သို့ ငှက်ချင်သွေမကဲ့သို့ ငှက်ဝပ်တွားတတ်၏။
 ၁၀ အဘယ်သူ့နှိုးဆော်ဝံ့မည်နည်း။ ရှိလောမရောက် မှီတိုင်
 အောင်ရာတော်သည် ယုဒထံမှ ငှက်မင်းအာဏာသည် သူ
 ၍အမျိုးအနွယ်ထံမှ ငှက်မရှေ့ရ။ ရှိသော၌ သူမျိုးတို့သည်
 ၁၁ ဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။ မိမိမြေကို စပျစ်နွယ်ပင်၌ ငှက်
 လေးကို အမြတ်ဆုံးသော စပျစ်နွယ်ပင်၌ ငှက်ချည် နှောင်
 ၍ မိမိအဝတ်ယူဆုံးများကို စပျစ်သီးအသွေးတည်းဟူသော
 ၁၂ စပျစ်ရည်ဖြင့် လျှော်လိမ့်မည်။ သူ၏လက်မသည် စပျစ်
 ရည်နှင့် နှိပ်မည်။ သွားသည်လည်း နှိပ်ဖြူလိမ့်မည်။
 ၁၃ ဇာဗုလုန်သည် ပင်လယ်ကမ်းနားမှာ နေ၍ သင်၏
 အိပ်ခြံလိမ့်မည်။ သူ၏နယ်သည် ဖိနပ်မြို့တိုင်အောင်
 ကျယ်ဝန်းလိမ့်မည်။
 ၁၄ ဣသခါသည် တောင်ကြားမှာ ဝပ်လျက် အားကြီး
 ၁၅ သောမြေဖြစ်၏။ ညီမဝပ်ရာအရပ်ကောင်း၍ မြေသာယာ
 သည်ကို ခြင်သဖြင့် မိမိပရီးပေါ်မှာ ထပ်ထိုး ကိုတင်လိမ့်
 ၍ အခွန်ပေးသောကွန်ဖြစ်လေ၏။
 ၁၆ နန်သည် ဣသရေလအနွယ်တို့တစ်စုကို ယုဒသား
 ၁၇ ကို ပီရင်လိမ့်မည်။ နန်သည် လင်၌ နေသော မိန်းမ
 လိမ့်မည်။ မြင်းပေးသောသူကို နောက်သို့ လဲစေခြင်း

လမ်ကြားမှာနေ၍ မြင်းခြေကိုကိုက် တတ်သောမြွေဆိုး
 ၁၈ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အိုတာဝရဘုရား။ ကယ်တင်တော်မူခြင်း
 ကျေးဇူးကိုအကျွန်ုပ်မျှော်လင့်လျက်နေပါပြီး။
 ၁၉ ဂန်မူကားစစ်သူရဲတို့သည်သူကိုကိုက် ကြလျှင်သူ
 သည်ပြန်၍တိုက်လိမ့်မည်။
 ၂၀ အာရှာရှိ ဖြစ်သောအစာသည်အရသာနှင့် ပြည့်စုံ၍
 မင်း၏ခဲတွယ်စားတွယ်တို့ကိုထုတ်ပေးလိမ့်မည်။
 ၂၁ နုဿလိသည် ဗုဒ္ဓသော အခက် အလက်နှင့် ပြည့်စုံ၍
 ကျယ်ဝန်းသောအာလေပင်ဖြစ်၏။
 ၂၂ ယောသပ်သည်သန်သောမျိုးပင်။ ရေတွင်နားမှာသန်
 သောမျိုးပင် ဖြစ်၏။ အခက် အလက် တို့သည်အုတ်ရိုး
 ၂၃ ပေါ်မှာကျော်သွားကြ၏။ လေးသမားတို့သည်သူကို
 ၂၄ အညှိုးထား၍ အယွန်ညည်းဆဲပြစ်ခတ်ကြ၏။ သို့သော်
 လည်းသူ၏လေးသည်အားမလျော့။ သူ့ကိုင်သောထက်
 နက်တို့သည်ယာကုပ်အမျိုး၌တန်ခိုးကြီးသောဘုရား၏
 လက်ဖြင့်၎င်းသိုးထိန်းတည်းဟူသော ဣသရေလအမျိုး
 ၂၅ ၏ကျောက်ဖြင့်၎င်း၊ သင်ကိုမစတော်မူသောသင်အ
 ဖ၏ဘုရားသခင်အားဖြင့်၎င်းသင်ကိုကောင်းကြီးပေး
 တော်မူသောအနန္တတန်ခိုးရှင်အားဖြင့်၎င်းခိုင်မာလျက်
 ရှိ၏။ ထိုဘုရားသည်အထက်မိဗျားကောင်းကင်၏မင်္ဂ
 လာ။ အောက်နက်ဒဲသောအရပ်၏မင်္ဂလာ။ သမ္မိတ်နှင့်
 ဆိုင်သောမင်္ဂလာ။ ဝမ်နှင့်ဆိုင်သောမင်္ဂလာတို့ဖြင့်သင်
 ၂၆ ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော။ သင်၏အဖပေး
 သောကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည်ထာဝရတောင်တို့၌ဖြစ်
 သောကောင်းကြီးမင်္ဂလာ။ ထာဝရကျန်းတို့၌နှစ်သက်
 ဖွယ်သောအရာတို့ထက်သာ၍မြတ်၏။ ထိုမင်္ဂလာသည်
 ယောသပ်ခေါင်းပေါ်မိမိအပ်ကိုတို့တွင်အကြီးအကဲဖြစ်
 သောသူ၏ခေါင်းထိပ်ပေါ်မှာသက်ရောက်ပါစေသော။
 ၂၇ ဗဟိဒ်သည်လူယူကိုက်စားတတ်သောတောခွေး
 ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဖမ်ရသောအရာကိုနံနက်အချိန်၌ကိုက်စား
 ၍လူယူသောအရာကိုလည်းညအချိန်၌ဝေဖန်လိမ့်မည်ဟု
 ဖြိုက်ဆို၏။
 ၂၈ ဤသူတို့ကား။ ဣသရေလအမျိုးဆယ်နှစ်မျိုးဖြစ်၏။
 ဤစကားသည်လည်းသူတို့အဖဖြိုက်ဆို၍သူတို့အသီး
 အသီးခံရသောမင်္ဂလာရှိသည်အတိုင်းကောင်းကြီးပေး
 သောစကားပေတည်း။
 ၂၉ တဖန်တုံ။ ငါလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ ငါသွားရမည်။
 ဟိတ္တိအမျိုးသားဖေရုန်၏လယ်ပြင်တွင်ရှိသောမြေ
 ၃၀ ကွင်း၌ငါအဖတို့နှင့်အတူ ငါကိုသင်းပြုဟ်ကြပါ။ ခါ

နာန်ပြည်။ မံရေမြို့ရှေ့မှာမပွေလလယ်ပြင်၌ရှိသောထို
 မြေကွင်းကိုအာဗြဟံသည်ကိုယ်ပိုင်သောသင်းပြုင်းတို့
 လယ်ပြင်နှင့်တကွဟိတ္တိအမျိုးသားဖေရုန်၌ဝယ်လေပြီး။
 ၃၁ ထိုမြေကွင်း၌အာဗြဟံနှင့်မယားစာရာကိုသင်းပြုဟ်
 ကြပြီး။ ဣဇာကံနှင့်မယားရေဗက္ကကိုလည်းသင်းပြုဟ်
 ၃၂ ကြပြီး။ လေအာကိုလည်းငါသင်းပြုဟ်ပြီး။ ထိုမြေကွင်း
 ရှိသောထိုလယ်ပြင်ကိုဟေသအမျိုးသားရှေ့မှာဝယ်သ
 ၃၃ တည်းဟူသောစာ။ ထိုသို့ယာကုပ်သည်မိမိသားတို့ကို
 အကုန်အစင်မှာထားပြီးလျှင်မိမိခြေတို့ကိုခတင်ပေါ်မှာ
 ရုတ်သိမ်းသဖြင့်အသက်ချုပ်၍မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့
 ရောက်လေ၏။
 ၁ ထိုအခါယောသပ်သည်အဖ၏မျက်နှာပေါ်မှာငုံ၍
 ၂ ငိုလျက်နမ်လျက်နေ၏။ အဖ၏အလောင်းကိုနဲ့သာမျိုး
 နှင့်ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါမိမိကျွန်ဆေးသမားတို့ကိုအမိန့်
 ၃ ရှိ၍သူတို့သည်နဲ့သာမျိုးနှင့်ပြင်ဆင်ကြ၏။ နဲ့သာမျိုးနှင့်
 ပြင်ဆင်သောအလောင်းကိုထုံးစံရှိသည့်အတိုင်းထား၍
 အရက်လေးဆယ်ထွန်လျှင်ခဲရုတ္တုလူတို့သည်ယာကုပ်
 ကြောင့်အရက်ခုနစ်ဆယ်ပတ်လုံးငိုကျွေးမြှုပ်တပ်ခြင်း
 ၄ ကိုပြုကြ၏။ ငိုကျွေးမြှုပ်တပ်သောနေ့ရက်ထွန်သောအ
 ခါယောသပ်သည်နန်းတော်သားအချို့တို့ကိုခေါ်၍သင်
 တို့သည်ကျွန်ုပ်ကိုစေတနာမိတ်ရှိလျှင်ဖာရောဘုရင်ထံ
 ၅ တော်သို့သွား၍ ကျွန်တော်အဖကငါသေတော့မည်။ ခါ
 နာန်ပြည်၌ကိုယ်တို့ငါတူးဘူးသောသင်းပြုင်းကွင်း၌ငါ
 ကိုသင်းပြုဟ်ရမည်ဟူ၍ကျွန်တော်ကို ကျိန်ဆိုစေပါပြီး။
 ထိုကြောင့်ကျွန်တော်သွား၍အဖကိုသင်းပြုဟ်ပြီးမှပြန်
 ထာပါမည်အကြောင်းကိုအသနားတော်ခံပါသည့်ဟုနား
 ၆ တော်လျှောက်ကြပါလော့ဟုဆို၏။ ဖာရောမင်းက
 လည်းသင်၏အဖကျိန်ဆိုစေသည်အတိုင်းသွား၍သင်း
 ပြုဟ်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၇ ယောသပ်သည်အဖကိုသင်းပြုဟ်ခြင်းငှါထွက်သွား
 ၍ဖာရောမင်း၏ကျွန်များတည်းဟူသောနန်းတော်အရာ
 ၈ ရှိ။ ခဲရုတ္တုပြည်အရာရှိအပေါင်းတို့နှင့်။ ယောသပ်အိမ်
 သား။ အစ်ကိုတို့အိမ်သား။ အဖအိမ်သားရှိသမျှတို့သည်
 လိုက်ကြ၏။ သူငယ်တို့နှင့်သိုးနွားများကိုသာဂေါရှင်
 ၉ ပြင်၌ကျန်ရစ်စေကြ၏။ ထိုသို့လျှင်ရထားများ။ မြင်းစီး
 သူရဲများတည်းဟူသော။ အယွန်များစွာသောအလုံးအရင်း
 ၁၀ တို့သည်ယောသပ်နှင့်တကွလိုက်သွားကြ၏။ ယောသပ်
 ဖြစ်နားမှာအာတန်ကောက်နယ်တလင်းသို့ရောက်သော

အခါ အတ္တန်ကြီးစွာသောငိုကျွေးမြည်တပ်ခြင်းကိုပြု
 ၁၀ လုံးငိုကျွေးမြည်တပ်ခြင်းကိုပြုလေ၏။ ထိုသို့အာတန်
 ကောက်နယ်တလင်း၌ပြုသောငိုကျွေးမြည်တပ်ခြင်း
 ကိုထိုပြည်သားခါနာန်လူတို့သည်မြင်လျှင်ဆဲဂုတ္တုလူ
 တို့သည်ပြင်းစွာငိုကျွေးမြည်တပ်ပါသည်တကားဟုဆို
 ကြ၏။ ထိုကြောင့်ပေတန်ဒန်ဖြစ်နားမှာရှိသောထိုအရပ်
 ၁၂ ကိုအမေလဓိရိပ်ဟူ၍သမုတ်ကြသတည်း။ ယာကုပ်
 ဆုသားတို့သည်အမေဌာထားသည်အတိုင်းပြုကြ၏။ ခါ
 နာန်ပြည်သို့ဆောင်သွား၍အာဗြဟံသည်ကိုယ်ပိုင်သော
 သင်းပြင်းကိုယ်တိုင်အမျိုးသားဖေရန်၌ဝယ်သောမရေ
 မြို့ရှေ့မပေလလယ်ပြင်တွင်ရှိသောမြေတွင်း၌သင်း
 ၁၄ ပြုတ်ကြ၏။ ယောသပ်သည်အမေဒိုသင်းပြုတ်ပြီးလျှင်
 အစ်ကိုများမှစ၍မသာလိုက်လာသောသူအပေါင်းတို့
 နှင့်တကွဆဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြန်လေ၏။
 ၁၅ ယောသပ်အစ်ကိုတို့သည်အမေသေသည်ကိုသိမြင်လျှင်
 ငါတို့ကိုယောသပ်သည်အညိုးထားကောင်းထားလိမ့်
 မည်။ ငါတို့သည်အထက်ကသူကိုညည်းဆဲသောကြောင့်
 ငါတို့အားဇကုအမှန်ပြန်၍ညည်းဆဲလိမ့်မည်ဟုစိုးရိမ်
 ၁၆ လျက်၊ သူထံသို့တမန်ကိုစေလွှတ်၍ကိုယ်တော်အစ်ကို
 ၁၇ တို့သည်မကောင်းသောအမှုကိုကိုယ်တော်အားပြုမိ
 ၍ကိုယ်တော်ကိုဖြစ်မှားသောအပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူပါ
 ဟုကိုယ်တော်အားကြားလျှောက်ရမည်အကြောင်း။
 ၁၈ မည်းတော်မသေမှီကျွန်တော်တို့ကိုမှားခဲ့သည်
 ဖြစ်၍ယခုတွင်မည်းတော်၏ဘုရားသခင်ကျွန်တို့၏အ
 ပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူပါဟုလျှောက်ကြ၏။ ထိုသို့လျှောက်

၁၈ ကြသောအခါယောသပ်သည်မျက်ရည်ကျလေ၏။ အစ်
 ကိုတို့သည်လည်းဝင်၍ယောသပ်ရှေ့မှာပျပ်ဝပ်လျက်
 ၁၉ လျှောက်ကြ၏။ ယောသပ်ကလည်းမရိုးရိမ်ကြနှင့်။
 ၂၀ ကျွန်ုပ်သည်ဘုရားသခင်ကိုယ်စားဖြစ်သလော။ သင်
 တို့သည်ကျွန်ုပ်ကိုညည်းဆဲမည်ကြံကြသော်လည်းဘုရား
 သခင်သည်ယနေ့ဖြစ်သည်အတိုင်းလူများအသက်ချင်
 ၂၁ သာစေခြင်းငှါကျေးဇူးပြုမည်ကြံတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်
 မရိုးရိမ်ကြနှင့်။ သင်တို့နှင့်သူငယ်များကိုကျွန်ုပ်ကျွေး
 မွေးမည်ဟုဆိုလျက်သူတို့ကိုနှစ်သိမ့်စေ၍မေတ္တာစ
 ကားကိုပြောလေ၏။
 ၂၂ ထိုသို့ယောသပ်သည်မိမိအဖ၏အမျိုးသားတို့နှင့်
 ၂၃ ဆဲဂုတ္တုပြည်၌နေ၍အသက်တရာတဆယ်ကိုငြိ၏။ ဖေ
 ရိမ်၏မြေးကိုမြင်ရ၏။ မနာရှေ့၏သားမာခီရ၏သားသိုး
 တို့ကိုလည်းမိမိမျိုးပေါ်မှာမွေးစားရ၏။
 ၂၄ ယောသပ်ကလည်းကျွန်ုပ်သေတော့မည်။ အကယ်စင်
 စစ်ဘုရားသခင်သည်သင်တို့ကိုအကြည့်အရှုကြလော
 ၂၅ ချက်မူမည်။ အာဗြဟံ။ ဣဇာက်။ ယာကုပ်တို့အားကျိန်
 ဆိုတော်မူသောပြည်သို့ဤပြည်မှဆောင်သွားတော်မူ
 ၂၆ မည်ဟုအစ်ကိုတို့အားဆို၏။ တဖန်သို့။ အကယ်စင်
 စစ်ဘုရားသခင်သည်သင်တို့ကိုအကြည့်အရှုကြလာ
 ၂၇ တော်မူမည်။ ကျွန်ုပ်အရိုးတို့ကိုဤအရပ်မှယူသွားရ
 ၂၈ မည်ဟူ၍အသရေလအမျိုးသားတို့ကိုကျိန်ဆိုစေ၏။ ထို
 သို့ယောသပ်သည်အသက်တရာတဆယ်ရှိသော်အနိဗ္ဗ
 ရောက်လေ၏။ အလောင်းကိုကားနံ့သာမျိုးနှင့်ပြင်ဆင်
 ပြီးလျှင်ဆဲဂုတ္တုပြည်၌တလားနှင့်ထားကြလေ၏။

။ရှင်မောရှေစီရင်ရေးထားသောကမ္ဘာဦးကျပ်ပြီး၏။

။ထွက်မြောက်ရာကျပ်။

၁ မိမိတို့အိမ်သူအိမ်သားပါလျက်အဖယောကုပ်နှင့်အ
 ၂ ဘွဲ့ဆဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်လာသောအသရေလသားတို့
 ၃ ၏အမေဉ်ဟူမူကား။ ရုဗင်။ ရှိမောင်။ ဇေရိ။ ယုဒ။။ အသ
 ၄ ခါ။ ဇာဗုလုန်။ ဗဟံမိနီ။ ဒန်။ နုဿင်။ ဂဒ်။ အာရှာတည်း။

၁ ယာကုပ်အမျိုးသားပေါင်းကားချနှစ်ဆယ်တည်း။
 ၂ ယောသပ်သည်ဆဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိနှင့်သတည်း။
 ၃ ယောသပ်နှင့်အစ်ကိုများမှစ၍ထိုကာလအမျိုးသား
 ၄ အပေါင်းတို့သည်သေကြကုန်၏။ အသရေလအမျိုးသား

တို့သည်သားကိုဖွား၍အတ္တန်တိုးပွားများပြားသဖြင့်အ
 ၀၀ တို့အားကြီး၍တပြည်လုံးနှံ့ပြားကြလေ၏။
 ၀၁ ထိုနောက်မှအဲဒုတ္တုပြည်၌ယောသပ်ကိုမသိသော
 ၀၂ နှင့်အရင်သစ်ပေါ်လာ၏။ ထိုနှစ်အရင်ကလည်းဣသ
 ၀၃ ရေလအမျိုးသားတို့သည်ငါတို့ထက်သာ၍များကြ၏။
 ၀၄ သာ၍အားကြီးကြ၏။ လာကြ။ သူတို့ကိုလိမ္မာစွာပြုကြ
 ၀၅ ရှိ။ သို့မဟုတ်။ သူတို့သည်များပြားကြသိမ့်မည်။ နောက်
 ၀၆ တခါစစ်မှုရောက်လျှင်ငါတို့ရန်သူဘက်သို့ဝင်စား၍ငါ
 ၀၇ တို့ကိုကိုးသဖြင့်ပြည်တော်ထဲကထွက်သွားကြသိမ့်
 ၀၈ မည်ဟုမိမိလူတို့အားဆိုလေ၏။ ထိုကြောင့်အဲဒုတ္တုမင်း
 ၀၉ တို့သည်ကြပ်တည်းစွာနှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲစေခြင်းငှါအအုပ်
 ၁၀ အချုပ်ခန့်ထားကြ၏။ ဣသရေလလူတို့သည်ဘဏ္ဍာတော်
 ၁၁ သို့ထားဘို့ပုံသုံမြို့နှင့်ရာမသက်မြို့ကိုတည်ဆောက်ရ
 ၁၂ ကြ၏။ သို့သော်လည်းနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရသည်အတိုင်း
 ၁၃ တိုးပွားများပြားလျက်ရှိကြ၏။ သူတို့ကြောင့်အဲဒုတ္တု
 ၁၄ လူတို့သည်စိတ်ညစ်၍၊ အတ္တန်ကြပ်တပ်စွာညှဉ်းဆဲ
 ၁၅ ကြ၏။ သစ္စာနှင့်အုပ်လုပ်သောအမှု။ လယ်လုပ်သော
 ၁၆ အမှုအမျိုးမျိုး၌ခဲရည်းစွာစေခိုင်း၍အတ္တန်ဆင်းရဲပင်
 ၁၇ ပန်းစေကြ၏။ စေခိုင်းလေရာရာ၌လည်းခဲရည်းစွာစေ
 ၁၈ ခိုင်းကြ၏။
 ၁၉ ရှိဖရနှင့်ပုအာအမည်ရှိသောဟေဗြဝမ်ဆွဲမတို့
 ၂၀ ကိုအဲဒုတ္တုရှင်အရင်က၊ သင်တို့သည်ဟေဗြမိမ္မတို့
 ၂၁ အားဝမ်ဆွဲလုပ်၍မွေးရာအရပ်၌စောင့်နေသောအခါ
 ၂၂ ယောက်ျားဖြစ်လျှင်သေစေ။ မိမ္မဖြစ်လျှင်အသက်ရှင်
 ၂၃ စေဟုအမိန့်တော်ရှိ၏။ ဝမ်ဆွဲမတို့သည်အရားသခင်ကို
 ၂၄ ကြောက်ရွံ့၍အဲဒုတ္တုရှင်အရင်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း
 ၂၅ မပြု။ ယောက်ျားတို့ကိုအသက်ချင်သားပေးကြ၏။
 ၂၆ အဲဒုတ္တုရှင်အရင်သည်လည်းဝမ်ဆွဲမတို့ကိုခေါ်၍သင်
 ၂၇ တို့သည်အဘယ်ကြောင့်ဤသို့ပြုသနည်း။ ယောက်ျားတို့
 ၂၈ ကိုအဘယ်ကြောင့်အသက်ချင်သားပေးသနည်းဟုမေး
 ၂၉ စပ်သော်၊ ဝမ်ဆွဲမတို့ကဟေဗြမိမ္မတို့သည်အဲဒုတ္တုမိမ္မ
 ၃၀ ကဲ့သို့မဟုတ်။ သန်စွမ်းသောကြောင့်ဝမ်ဆွဲမရောက်မှီ
 ၃၁ သားကိုဖွားတတ်ကြ၏ဟုပြန်လျှောက်လေ၏။ ထို
 ၃၂ ကြောင့်အရားသခင်သည်ဝမ်ဆွဲမတို့ကိုကျေးဇူးပြု
 ၃၃ ထော်မူ၏။ ထိုလူအမျိုးသည်လည်းများပြား၍အတ္တန်
 ၃၄ အားကြီးကြလေ၏။ ဝမ်ဆွဲမတို့သည်အရားသခင်ကို
 ၃၅ ကြောက်ရွံ့သောကြောင့်သူတို့အိမ်သူအိမ်သားများကို
 ၃၆ ပြုစုတော်မူ၏။ ဖာရောအရင်ကလည်းဣသရေလအမျိုး
 ၃၇ သားတို့တွင်ဖွားမြင်သောသူငယ်ယောက်ျားအပေါင်း

တို့ကိုမြစ်ထဲသို့ချပြစ်စေ။ မိမ္မကိုမူကားအသက်ရှင်စေ
 ၃၈ ဟုမိမိလူအပေါင်းတို့ကိုမှတ်တမ်းတော်မူ၏။
 ၃၉ ထိုကာလ၌လေဝီအမျိုးသားတယောက်သည်လေဝီ
 ၄၀ အမျိုးသမီးနှင့်အိမ်ထောင်ဖက်ပြု၍၊ မိမ္မသည်ပဋိသန္ဓေ
 ၄၁ ယူသဖြင့်သားယောက်ျားကိုဖွားမြင်လေ၏။ ထိုသား
 ၄၂ သည်အဆင်းထွကြောင်းကိုအမိမြင်လျှင်သုံးလပတ်လုံး
 ၄၃ ဖွတ်ထားလေ၏။ နောက်တဖန်ဖွတ်၍မထားနိုင်သော
 ၄၄ အခါဂမာကိုင်းပင်ဖြင့်ရက်သောပုခက်ကိုယူ၍ရေညှိ
 ၄၅ နှင့်သစ်စေးဖြင့်လူးပြီးလျှင်ပုခက်ထဲတွင်သူငယ်ကို
 ၄၆ ထည့်၍မြစ်ကမ်းနား၊ ကိုင်းတော၌ထားလေ၏။ သူငယ်
 ၄၇ အစ်မလည်းအဘယ်သို့ဖြစ်မည်ကိုသိမြင်ခြင်းငှါအ
 ၄၈ ဝေး၌ရပ်နေလေ၏။ ဖာရောအရင်၏သမီးတော်သည်ရေ
 ၄၉ မျိုးခြင်းငှါဆင်းလာ၍ကျွန်မတို့နှင့်မြစ်ကမ်းနား၌ထွဉ်
 ၅၀ လည်စည်။ ကိုင်းတော၌ပုခက်ကိုမြင်၍ဆောင်ယူစေ
 ၅၁ ခြင်းငှါကျွန်မတယောက်ကိုစေလွှတ်လေ၏။ ပုခက်ဖုံး
 ၅၂ ကိုဖွင့်သောအခါငိုလျက်နေသောသူငယ်ကိုမြင်၍သ
 ၅၃ နားသောစိတ်ရှိလျှင်ဤသူငယ်သည်ဟေဗြအမျိုးဖြစ်
 ၅၄ ထိမ့်မည်ဟုဆိုပြီးသော်၊ သူငယ်၏အစ်မကကိုယ်တော်
 ၅၅ အတွက်သူငယ်ကိုထိန်းရသောဟေဗြအထိန်းကိုကျွန်
 ၅၆ မသွား၍ခေါ်ရပါမည်လောဟုဖာရောအရင်၏သမီးတော်
 ၅၇ အားမေးလျှောက်၍၊ မင်းသမီးကသွားလော့ဟုအခွင့်ပေး
 ၅၈ လျှင်မိမ္မငယ်သွား၍သူငယ်၏အမိကိုခေါ်လေ၏။
 ၅၉ ဖာရောအရင်၏သမီးတော်ကဤသူငယ်ကိုယူသွား၍
 ၆၀ ငါတို့ထိန်းလော့။ အခက်ငါပေးမည်ဟုမှတ်တမ်းသည်
 ၆၁ အတိုင်းထိုမိမ္မသည်သူငယ်ကိုယူသွား၍ထိန်းလေ၏။
 ၆၂ သူငယ်ကြီးပွားသောအခါဖာရောအရင်၏သမီးတော်
 ၆၃ ထံသို့ပို့ဆောင်၍မင်းသမီးသည်သားအရာ၌ခန့်ထား
 ၆၄ လျက်မောရှေအမည်ဖြင့်မှည့်၏။ အကြောင်းမူကား
 ၆၅ ရေထဲကငါနှုတ်ယူသည်ဟုဆိုသတည်း။
 ၆၆ မောရှေသည်ကြီးသောအခါမိမိအမျိုးသားချင်းတို့ရှိ
 ၆၇ ရာသို့သွား၍သူတို့အမှုထမ်းရသောအခြင်းအရာတို့ကို
 ၆၈ ကြည့်ရှုလေ၏။ မိမိအမျိုးသားဟေဗြလူတယောက်ကို
 ၆၉ အဲဒုတ္တုလူရိုက်သည်ကိုမြင်လျှင်၊ ပတ်လည်ကြည့်ရှု၍အ
 ၇၀ ဘယ်သူမျှမရှိသည်ကိုသိသောအခါအဲဒုတ္တုလူကိုသတ်
 ၇၁ ၍သေစေ၍လုပ်ထားလေ၏။ နက်ဖန်နု၌ထွက်ပြန်သော်
 ၇၂ ဟေဗြလူနှစ်ယောက်တို့သည်အချင်းချင်းသတ်ကြသည်
 ၇၃ ကိုမြင်လျှင်သင်သည်သင်၏အပေါင်းအဖော်ကိုအဘယ်
 ၇၄ ကြောင့်ရိုက်သနည်းဟုညှဉ်းဆဲသောသူအားမေးသည်

၁၄ ရှိသော်၊ ထိုသူကအဘယ်သူသည် သင်ကိုငါတို့အပေါ်
 မှာအကဲအမှူး။ တရားသူကြီးအရာရှိခန့်ထားသနည်း။
 ၁၅ အဲဂုတ္တုလူကိုသတ်သကဲ့သို့ ငါကိုသတ်လိုသလောဟု
 ပြန်ဆို၏။ ထိုအခါမောရှေသည်မိမိပြုသောအမှုထင်ရှား
 ၁၆ ပြီးဟုသိ၍ ကြောက်လေ၏။ ထိုသိတင်းကိုဖာရောဘု
 ရင်ကြားသောအခါမောရှေကိုသတ်ခြင်းငှါရှာကြံလေ
 ၏။ မောရှေသည် ဖာရောဘုရင်ထံမှထွက်ပြေး၍မိချွန်
 ပြည်သို့ရောက်လျှင်ရေတွင်းနားမှာထိုင်၍နားနေလေ၏။
 ၁၇ ထိုအခါမိချွန်ယဇ်ပရောဟိတ်၏သို့။ ညီအစ်မချွန်
 ယောက်တို့သည်မိမိတို့အဖ၏သိုးဆိတ်များကိုရေတိုက်
 ၁၈ ခြင်းငှါ လာ၍ ရေခပ်ပြီးလျှင် ရေသောက်ခွက်တို့၌
 ၁၉ လောင်းကြ၏။ သိုးထိန်းအချို့တို့လည်းလာ၍သိုးဆိတ်
 များကိုမောင်းကြ၏။ ထိုအခါမောရှေသည်ထ၍ထိုမိမိ
 တို့ဘက်၌နေလျက် သိုးဆိတ်များကိုရေတိုက်လေ၏။
 ၂၀ ထိုမိမိတို့သည်အဖရွှေလထံသို့ရောက်ကြသော်အဖက
 အဘယ်ကြောင့်ယနေ့အလျှင်အမြန်ရောက်လာရကြသ
 ၂၁ နည်းဟုမေးလေ၏။ သူတို့ကလည်းအဲဂုတ္တုလူတယောက်
 သည်အကျွန်ုပ်တို့ကိုသိုးထိန်းတို့လက်မှကယ်နှုတ်၍ရေ
 ၂၂ ထိုသမျှကိုခပ်သဖြင့် သိုးဆိတ်များကိုရေတိုက်ပါသည်
 ၂၃ ဟုပြန်ပြော၏။ အဖကလည်းထိုသူသည်အဘယ်မှာရှိသ
 ၂၄ နည်း။ အဘယ်ကြောင့်သူကိုပြစ်ထားခဲ့သနည်း။ အစာစား
 ၂၅ စေခြင်းငှါသူကိုခေါ်ချေကြဟုဆိုလေ၏။ မောရှေသည်
 ၂၆ ထိုသူထံမှာနေ၍ပျော်မွေ့သဖြင့်သိုးဖိပေါရကိုမောရှေ
 ၂၇ အားထိမ်းမြားပေးစားလေ၏။ ထိုမိမိဖွားသောသားကို
 ၂၈ ဂေရုန်အမည်ဖြင့်မှည့်၏။ အကြောင်းမူကား။ ငါသည်
 ၂၉ တကျွန်းတနိုင်ငံ၌ညွှတ်သည်အာဂန္တုဖြစ်ရပြီးဟုဆိုသ
 ၃၀ တည်း။ နောက်ရသောသားကိုကားဇေရုဇာအမည်
 ၃၁ ဖြင့်မှည့်၏။ အကြောင်းမူကား။ ငါသိုးဘေးတို့၏ဘုရား
 သခင်သည်ငါကိုမစ၍ဖာရောဘုရင်၏ဘေးဘေးမှကယ်
 ၃၂ ဖွတ်တော်မူပြီးဟုဆိုသတည်း။
 ၃၃ ကာလအင်တန်ကြာပြီးမှအဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်အနိစ္စ
 ရောက်လေ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့လည်းအစေကျန်
 ၃၄ ခံရသောကြောင့်ညည်းတွားငိုကျွေးကြ၏။ ထိုသို့အစေ
 ၃၅ ကျန်ခံ၍ငိုကျွေးသောအသံသည်ဘုရားသခင်ထံတော်သို့
 ၃၆ တက်ရောက်လေ၏။ သူတို့ညည်းတွားမြည်တမ်းခြင်းအ
 ၃၇ သံကိုဘုရားသခင်ကြားတော်မူလျှင်အာဗြဟံ။ ဣဇာက်။
 ၃၈ ယာကုပ်နှင့်ပြုခဲ့ဘူးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုအောင်းစေတော်မူ
 ၃၉ ၏။ ဘုရားသခင်သည်လည်းဣသရေလအမျိုးသားတို့
 ၄၀ ကိုကြည့်ရှု၍သူတို့အမှုကိုဆင်ချင်တော်မူ၏။

၁ မောရှေသည်မိမိယောက္ခမ။ မိချွန်ယဇ်ပရောဟိတ်
 ယေသရေ၏သိုးဆိတ်များကိုထိန်းစည်။ တောနောက်
 ၂ သက်သို့ဆောင်သွား၍ဟောရပ်အမည်ရှိသောဘုရား
 ၃ သခင်၏တောင်သို့ရောက်လေ၏။ ထိုအခါဘုရားသ
 ၄ ခင်၏ကောင်းကင်တမန်သည်မြို့ထဲကထွက်သောမီး
 ၅ လျှံ၌ထင်ရှား၏။ မောရှေသည်ကြည့်သောအခါမီးလောင်
 ၆ ၍မြို့မကျွမ်းဝံ့ရှိသည်ကိုမြင်လျှင်၊ အဘယ်ကြောင့်မြို့
 ၇ မကျွမ်းဝံ့ရှိသနည်း။ ဤထူးဆန်းသောရူပါရုံကိုငါသွား၍
 ၈ ကြည့်ရှုမည်ဟုဆို၏။ မောရှေသွား၍ကြည့်ရှုကြောင်းကို
 ၉ ထာဝရဘုရားမြင်တော်မူလျှင်မောရှေ။ မောရှေဟုမြို့ထဲ
 ၁၀ ကခေါ်တော်မူ၏။ မောရှေကလည်းအကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ဟု
 ၁၁ လျှောက်လေ၏။ ဘုရားသခင်ကလည်းမချည်းနှင့်။ သင်
 ၁၂ ၏ခြေနင်းကိုချွတ်လော့။ သင်နင်းသောအရပ်ကားသန့်
 ၁၃ ရှင်းသောမြေဖြစ်သည်ဟူ၍ငှင်၊ ငါသည်သင်အဖ၏
 ၁၄ ဘုရား။ အာဗြဟံ၏ဘုရား။ ဣဇာက်၏ဘုရား။ ယာကုပ်
 ၁၅ ၏ဘုရားဖြစ်သည်ဟူ၍ငှင်မိန့်တော်မူ၏။ မောရှေသည်
 ၁၆ ဘုရားသခင်ကိုမကြည့်ဝံ့။ မိမိမျက်နှာကိုဖုံးလျက်နေ၏။
 ၁၇ ထာဝရဘုရားကလည်းအဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသောငါ
 ၁၈ ၏လူတို့ခံရသောညည်းဆဲခြင်းကိုငါစေ့စေ့မြင်ခဲ့ပြီး။
 ၁၉ သူတို့ကိုစေ့စိုင်းသောသခင်တို့ကြောင့်သူတို့မြည်
 ၂၀ တမ်းသောအသံကိုလည်းငါကြားခဲ့ပြီး။ သူတို့နာကြည်း
 ၂၁ ခြင်းဝေဒနာကိုငါသိ၏။ သူတို့ကိုအဲဂုတ္တုပြည်။ အဲ
 ၂၂ ဂုတ္တုလူတို့လက်မှကယ်နှုတ်၍ခါနီလူ။ ဟိတ္တိလူ။ အာ
 ၂၃ မောရီလူ။ ဖေရဇီလူ။ ဟိရီလူ။ ယေဗုသိလူတို့နေရာ။
 ၂၄ နို့နှင့်ပျားရည်စီးတတ်သောပြည်သို့ပို့ဆောင်ခြင်းငှါငါ
 ၂၅ ဆင်းလာပြီး။ ယခုတွင်လည်းဣသရေလအမျိုးသားတို့
 ၂၆ ငိုကျွေးသောအသံသည်ငါထံသို့တက်ရောက်၍သူတို့
 ၂၇ ကိုအဲဂုတ္တုလူတို့သည်ညည်းဆဲခြင်းအမှုကိုလည်းငါ
 ၂၈ မြင်ရပြီး။ ထိုကြောင့်ယခုသွားလော့။ သင်သည်ငါ၏လူ
 ၂၉ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်
 ၃၀ မည်အကြောင်း။ သင်ကိုဖာရောဘုရင်ထံသို့ငါစေ့ဖွတ်
 ၃၁ မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၃၂ မောရှေကလည်းအကျွန်ုပ်သည်အဘယ်သို့သောသူ
 ၃၃ ဖြစ်၍ဖာရောဘုရင်ထံသို့ဝင်သဖြင့်ဣသရေလအမျိုး
 ၃၄ သားတို့ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်ရပါမည်နည်းဟု
 ၃၅ ဘုရားသခင်အားလျှောက်လျှင်၊ ဘုရားသခင်ကအ
 ၃၆ ကယ်စင်စင်ငါသည်သင်ဘက်၌ရှိစိမ့်မည်။ ငါသည်
 ၃၇ သင်ကိုစေ့ဖွတ်ခြင်းလက္ခဏာသက်သေဟူမူကား။

သင်သည်ထိုလူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်ပြီး
 ၁၃ လျှင် ဤတောင်ပေါ်မှာ ဘုရားသခင်အားဝတ်ပြုရကြ
 ထိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ မောရှေကလည်း အကျွန်ုပ်
 သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ရောက်၍ သင်တို့
 ၁၄ တိုးဘေးများ၏ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုသင်တို့ရှိရာ
 သို့စေလွှတ်တော်မူပြီး ဟုအကျွန်ုပ်ဆိုလျှင်သူတို့ကထို
 ဘုရားသခင်၏နာမတော်ကား အဘယ်သို့နည်းဟုအ
 ကျွန်ုပ်ကိုပြန်၍မေးသောအခါ အဘယ်သို့ပြန်ပြောရ
 ပါမည်နည်းဟုဘုရားသခင်အားမေးလျှောက်လေ၏။
 ၁၅ ၊ဘုရားသခင်ကလည်းငါ့ဖြစ်သည်အတိုင်းငါ့ဖြစ်၏ဟု
 ၁၆ ချစ်ငင်ငါ့ဖြစ်သည်ဟုအမည်ရှိသောသူသည် ငါ့ကိုသင်
 တို့ရှိရာသို့စေလွှတ်တော်မူပြီး ဟုဣသရေလအမျိုးသား
 တို့အားပြန်ပြောလော့ဟူ၍မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၇ တဖန်ဘုရားသခင်ကသင်တို့တိုးဘေးများ၏ဘုရား
 သခင်။ အာဗြဟံ၏ဘုရား။ ဣဇာက်၏ဘုရား။ ယာကုပ်
 ၏ဘုရားတည်းဟူသောထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုသင်
 တို့ရှိရာသို့စေလွှတ်တော်မူပြီး ဟုဣသရေလအမျိုးသား
 တို့အားပြောရမည်။ ထိုအမည်သည်အဝဉ်ငါအမည်ဖြစ်
 ၏။ လူမျိုးအစဉ်အဆက်မပြတ်။ ငါ့အနာမဖြစ်၏။ သွား
 ၁၈ ၍ ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့ကိုရဝေးစေပြီး
 လျှင်သင်တို့တိုးဘေးများ၏ဘုရားသခင်။ အာဗြဟံ၏
 ဘုရား။ ဣဇာက်၏ဘုရား။ ယာကုပ်၏ဘုရားတည်းဟူ
 သောထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားထင်ရှားတော်မူလျက်
 အကယ်စင်စစ်သင်တို့ကိုငါအကြည့်အရှုလာ၍အဲဂုတ္တု
 ၁၉ ပြည်၌သင်တို့အားပြုသောအမှုကိုငါမြင်ပြီး။ အဲဂုတ္တု
 ပြည်၌ခံရသောဒုက္ခထဲကသင်တို့ကိုငါနှုတ်၍ခါနနီလူ။
 ဟိဗရီလူ။ အာမောရီလူ။ ဖေရိုဇီလူ။ ဟိဗီလူ။ ဒေမုဗီလူ
 ၂၀ တို့နေရာ။ နှံနှင့်ပျားရည်မီးတတ်သောပြည်သို့ပို့ဆောင်
 မည်ငါဝတ်ရှိသည်ဟုမိန့်တော်မူပြီး ဟုသူတို့အားပြော
 ၂၁ လော့။ သူတို့သည် သင်၏စသားကိုနားထောင်၍ သင်
 သည်ဣသရေလအမျိုးသားအသက်ကြီးသူများပါလျက်
 အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ထံသို့ဝင်သဖြင့်ဟေဗြီလူတို့၏ဘုရား
 သခင်။ ထာဝရဘုရားသည်အကျွန်ုပ်တို့နှင့်တွေ့တော်မူ
 ၂၂ ပြီး။ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်။ ထာဝရဘုရားအား
 ယဇီပူဇော်ခြင်းငှါတောသို့သုံးရက်ခရီးသွားပါရစေ
 ၂၃ တော်မူဟုလျှောက်ရမည်။ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်သည်
 ၂၄ ကြီးစွာသောတန်ခိုးကိုမတွေ့မမြင်လျှင်သွားရသော
 ၂၅ အခွင့်ကိုသင်တို့အားမပေးကြောင်းကိုငါသိ၏။ ငါ
 သည်လည်းလက်ကိုဆန့်၍အဲဂုတ္တုပြည်ထဲ၌ငါပြုလုပ်

သော။ ငါ၏အံ့ဖွယ်သောအမှုရှိသမျှတို့နှင့်ထိုပြည်ကို
 ၂၆ ခါဏ်ခတ်မည်။ ထိုနောက်။ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်သည်သင်
 ၂၇ တို့ကိုလွှတ်ထိမ့်မည်။ ထိုလူမျိုးသည်အဲဂုတ္တုလူတို့ထံ
 ၂၈ နှံမျက်နှာရသောအခွင့်ကိုငါပေး၍သင်တို့သည်ထွက်
 ၂၉ သွားသောအခါလက်ချည်းမသွားရကြ။ အကြောင်းမူ
 ကား။ မိမိတိုင်းမိမိအိမ်နီးချင်း။ မိမိအိမ်မှာတည်းသော
 သူနှံငွေတန်ဆာ။ ရွှေတန်ဆာနှင့်အဝတ်တန်ဆာများကို
 ၃၀ တောင်း၍သင်တို့သားထိုးများကိုတန်ဆာဆင်စေသ
 ဖြင့်အဲဂုတ္တုလူတို့၏ဥစ္စာကိုလုယူကြသိမ့်မည်ဟုမော
 ရှေအားမိန့်တော်မူ၏။
 ၃၁ မောရှေကလည်းထိုသူတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုမရုံ။
 အကျွန်ုပ်စကားကိုနားမထောင်ဘဲနေ၍ထာဝရဘုရား
 သည်သင်အားထင်ရှားတော်မူဟုဆိုကြပါလိမ့်မည်
 ၃၂ ဟုပြန်လျှောက်လေ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်းသင်၏
 ၃၃ လက်နှံအဘယ်အရာရှိသနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်မှတ်
 ၃၄ ရှိပါ၏ဟုလျှောက်၏။ မြေပေါ်မှာငြိမ်ချလော့ဟုမိန့်
 ၃၅ တော်မူသည်အတိုင်းငြိမ်ချသဖြင့်မှတ်သည်မြေဖြစ်၍
 ၃၆ မောရှေသည်သူ့ရှေ့မှခွေးလေ၏။ ထာဝရဘုရားက
 ၃၇ လည်းသင်လက်ကိုဆန့်၍သူအခြားကိုကိုင်ဖမ်းလော့ဟု
 ၃၈ မိသဖြင့်သူ၏လက်နှံမှတ်ဖြစ်ပြန်လေ၏။ သို့ပြုလျှင်သူ
 ၃၉ တို့တိုးဘေးများ၏ဘုရားသခင်။ အာဗြဟံ၏ဘုရား။
 ၄၀ ဣဇာက်၏ဘုရား။ ယာကုပ်၏ဘုရားတည်းဟူသော
 ထာဝရဘုရားသည်သင်အားထင်ရှားတော်မူကြောင်း
 ကိုထိုသူတို့သည်ရုံကြသိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၄၁ တဖန်ထာဝရဘုရားကသင်၏လက်ကိုသင်၏ရင်
 ၄၂ ခွင်သို့သွင်းလော့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းလက်ကို
 ၄၃ ရင်ခွင်သို့သွင်း၍ထုတ်ပြန်သောအခါလက်သည်ရံဗား
 ၄၄ ပွင့်အဆင်းကဲ့သို့နူးလေ၏။ တဖန်သင်၏လက်ကိုသင်
 ၄၅ ရင်ခွင်သို့သွင်းပြီးလော့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းတ
 ၄၆ ဖန်လက်ကိုရင်ခွင်သို့သွင်း၍ထုတ်ပြန်သောအခါပက
 ၄၇ တိအသားဖြစ်ပြန်လေ၏။ ထိုသူတို့သည်သင်ကိုမရုံ။
 ၄၈ ပဌမနိမိတ်သက်သေကိုနားမထောင်လျှင်နောက်ဖြစ်
 ၄၉ သောနိမိတ်သက်သေကိုရုံကြသိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်။
 ၅၀ ထိုနိမိတ်နှစ်ပါးကိုမရုံ။ သင်၏စကားကိုနားမထောင်
 လော့။ ထိုသို့ဖြစ်ထဲကယူသောရေသည်ကုန်းပေါ်မှာ
 အသွေးဖြစ်သိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၀ မောဂြေကလည်း အိုဘုရားရှင်။ အကျွန်ုပ်သည် နှုတ်သတ္တိမရှိပါ။ အထက်ကလည်း မရှိပါ။ ကိုယ်တော်ကျွန်အား မိန့်တော်မူသောအခါ ခွဲပင်မရှိပါ။ နှုတ်လေးသောသူ။ စကားနှေးနှေးပြောတတ်သောသူ ဖြစ်ပါ၏ ဟုထာ

၁၁ ဝရဘုရားအား လျှောက်ဆို၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း လူ၏နှုတ်ကို အဘယ်သူ ဖန်ဆင်းသနည်း။ စကားအသောသူ။ နားပင်းသောသူ။ မျက်မြင်သောသူ။ မမြင်သောသူကို အဘယ်သူ ဖန်ဆင်းသနည်း။ ငါထာဝရဘုရား

၁၂ ဖန်ဆင်းသည်မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍ ယခုသွားလော့။ သင်၏နှုတ်၌ ငါရှိ၍ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြောရမည်

၁၃ ကိလ္လန်သင်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ မောဂြေကလည်း အိုဘုရားရှင်။ အထိုတော်ရှိသောသူ၏ လက်တွင်ပေးလိုက်

၁၄ တော်မူပါဟု လျှောက်သော်။ ထာဝရဘုရားသည် မောဂြေအား အမျက်တော်ထွက်၍ လေဝိလူအာရုန်သည် သင်၏အစ်ကိုဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ သူသည် ကောင်းမွန်စွာပြောတတ်သည်ကို ငါသိ၏။ သူသည်လည်း သင်ကိုခိုးဦး ကြိုပြုခြင်း ဌာယခုလော၏။ တွေ့မြင်သောအခါ

၁၅ ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။ သင်သည် သူနှင့် စကားပြော၍ သူပြောရာစကားကို ပေးရမည်။ သင်၏နှုတ်၌ ငါရှိ၍ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြောရမည်ကို သွန်သင်မည်။ သူသည်လည်း လူတို့ရှေ့မှာ သင်၏စကားပြန်လုပ်၍ သင်၏နှုတ်ကိုယ်စား ဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်သည်

၁၆ လည်း သူ၏ဘုရားသခင်ကိုယ်စား ဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်သည် နိမိတ်သက်သေတို့ကို ပြလေတုံသော ဤစုံတို့ကိုလည်း သင်၏လက်၌ ကိုင်ရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၇ မောဂြေသည်လည်း ယောက္ခမယောသရေကံသို့ ပြန်သွား၍ အဲရတ္တ ပြည်၌ ရှိသော ကျွန်ုပ်အမျိုးသားချင်းတို့သည် အသက်ရှင်သေးသလောဟု ကြည်ရွှာခြင်း ဌာ ဟုတို့ရှိရာသို့ ကျွန်ုပ်သွားရသောအခွင့်ကို ပေးပါလော့ဟု ဆိုသော် ယောသရေကံ ညီမဝင်စွာသွားလော့ဟု ပြန်ဆို

၁၈ လေ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း အဲရတ္တပြည်သို့ ပြန်သွားလော့။ သင်၏အသက်ကို ရှာသောသူအပေါင်းတို့သည်

၁၉ သေကြပြီး ဟုမိန့်ပြင်၍ မောဂြေအား မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ မောဂြေသည် မယားနှင့် သားနှစ်ယောက်တို့ကို ယူ၍ ဖြိုကိုးစေသဖြင့် ဘုရားသခင်၏စုံတံတော်ကို လက်

၂၀ ဖွဲ့လျက် အဲရတ္တပြည်သို့ ပြန်လေ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း သင်သည် အဲရတ္တပြည်သို့ သွား၍ ရောက်လျှင် သင်၌ ငါအပ်သော။ အံ့ဖွယ်သော အမှုအလုံးစုံတို့ကို ဖာရောဘုရင် ရှေ့မှာ ပြလော့။ ထိုသို့ပြသော်လည်း သူ၏နှစ်

လုံးကို ငါခိုင်မာစေ၍ သူသည် ဣသရေလလူတို့ကို မထွတ်

၂၁ ဆဲနေလိမ့်မည်။ ဖာရောဘုရင်ကိုလည်း ထာဝရဘုရား

၂၂ ကဆုသရေလသည် ငါသားဖြစ်၏။ ငါသားဦးဖြစ်၏။ ငါသားသည် ငါအားဝတ်ပြုသော အခွင့်ရှိစေခြင်း ဌာ ဟုတော်လော့။ မထွတ်ဘူးဟုညှင်းလျှင် သင်၏သား။ သင်၏သားဦးကိုပင် ငါကွပ်မျက်မည်ဟုမိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆိုလော့ဟု မောဂြေအား မှာထားတော်မူ၏။

၂၃ ခရီးသွားစဉ် တွင်စားခန်းအရပ်၌ ထာဝရဘုရားသည် မောဂြေကို တွေ့၍ ကွပ်မျက်ခြင်း ဌာ ကြံတော်မူ၏။ ထိုအခါ ဖိပေါရသည် ဘေးကိုယူ၍ သား၏အရေဖျားကို ဖြတ်ပြီး မှလင်၏ခြေရင်း၌ ဖျပ်ပပ်လျက် အကောင်ဝင်စစ်လင်သည် အကျွန်ုပ်နှစ်အသွေးနှင့် ရှည်သောလင်ပြန်သည်ဟု ဆို၏။ ထိုအခါ မောဂြေကို ထွတ်တော်မူ၏။

၂၄ ယားကလည်း အရေဖျားလှီးမက်လာကြောင့် သင်သည် အကျွန်ုပ်နှစ်အသွေးနှင့် ရှည်သောလင် ဖြစ်၏ဟု ဆိုထား။

၂၅ ထာဝရဘုရားကလည်း မောဂြေကို ခရီးဦး ကြိုပြုခြင်း ဌာ တောသို့ သွားလော့ဟု အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်။ ဝိုင်းအာရုန်သည် သွားလျှင် ဘုရားသခင်၏တောင်ပေါ်၌

၂၆ မောဂြေကို တွေ့၍ နှစ်ခြင်းကိုပြု၏။ မောဂြေသည်လည်း မိမိကို စေလွှတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်အလုံးစုံတို့ကို ငါ့မှာထားတော်မူသော နိမိတ်သက်သေတို့ကို ငါ့အာရုန်အား ကြားပြောလေ၏။

၂၇ ထိုသူညီနောင်နှစ်ပါးတို့သည် သွား၍ ဣသရေလလူ

၂၈ မျိုးသားအသက်ကြီးသူတို့ကို ရခေဝပြီးလျှင် အာရုန်သည် မောဂြေအား ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော စကားတော်အလုံးစုံတို့ကို ပြန်ပြော၍ လူတို့ရှေ့မှာ နိမိတ်သက်သေတို့ကို ပြလေ၏။ ထိုလူများတို့သည် ရုံကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အကြည်အညွှတ်တော်မူသည်ကို ငါ့သို့ ခံရသောဆင်းရဲခြင်းတို့မှတစ်တော်မူသည်ကို ငါ့ကြားသောအခါ ဦးညွှတ်ချ၍ ကိုးကွယ်ကြ၏။

၂၉ ထိုနောက် မောဂြေနှင့် အာရုန်သည် ဖာရောဘုရင်ထံသို့ ဝင်၍ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်။ ထာဝရဘုရားက ငါ၏လူတို့သည် တော၌ ငါအဖို့ ခံစေခြင်း ဌာ ဟုတော်မူမည်ဟုမိန့်တော်မူကြောင်းကို လျှောက်၏။ ဖာရောမင်းကလည်း ထာဝရဘုရား၏ စကားကို နားထောင်၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ငါထွတ်စေခြင်း ဌာ ထိုဘုရားကား အ

ဘယ်သူနည်း။ ထာဝရဘုရားကို ငါမသိ။ ဣသရေလအ
 ၃ မျိုးသားတို့ကို ငါမသိဟု ဆိုလေ၏။ သူတို့ကလည်း
 ဟေဗြဲလူတို့၏ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်တော်တို့နှင့် တွေ
 တော်မူပြီး။ တောသို့သုံးရက်ခရီးသွား၍ ကျွန်တော်တို့
 ဘုရားသခင်။ ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ရသောအ
 ခွင့်ကိုပေးတော်မူပါ။ သို့မဟုတ်။ ကာလနာဘေး။ ဘေး
 ဘေးတစ်ခုတစ်ခုဖြင့် ကျွန်တော်တို့ကို ဒါဏ်ခတ်တော်မူ
 ၄ လိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆို၏။ အဲဒုတ္တုရှင်ဘုရင်ကလည်း
 မောရှေနှင့်အာရုန်။ သင်တို့သည် ဤလူများတို့ကို အဘယ်
 ကြောင့် အလုပ်ပြတ်စေသနည်း။ အမှုတော်ကို သွား၍
 ၅ ဆောင်ရွက်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ တဖန်လည်း ပြည်
 တော်၌ ထိုလူတို့သည် ယခုများကြ၏။ အမှုမတင်စေခြင်း
 ၆ ဌာသင်တို့သည် အခွင့်ပေးကြသည်တကား ဟု ဖာရော
 ၇ ဘုရင်ဆို၍။ ထိုနေ့ချင်းတွင် အအုပ်အချုပ်အကြပ်အ
 ၈ ဆော်တို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ အုတ်လုပ်စရာ ဘိုကောက်ရိုး
 ကိုလူတို့အား အရင်ပေးသကဲ့သို့ မပေးနှင့်။ သူတို့သည်
 ၉ ကောက်ရိုးကို ကိုယ်တိုင်ရှာယူကြစေ။ အုတ်ကိုကား အ
 ရေအတွက်အားဖြင့် အရင်ကဲ့သို့ လုပ်စေရမည်။ အလျှင်း
 မလျော့စေနှင့်။ သူတို့သည် ပျင်းရိကြ၏။ ထိုကြောင့် သွား
 ၁၀ ၍ ငါတို့ဘုရားသခင်အား ယဇ်ပူဇော်ကြဖို့ ဟု ကျွေးကျော်
 တတ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ စည်းကြပ်လျက် လုပ်စေကြ။ ပင်
 ၁၁ ပန်းစေကြ။ လူမိက်စကား ကိန်းမထောင်စေနှင့် ဟု မိန့်
 ၁၂ တော်မူ၏။ အအုပ်အချုပ်အကြပ်အဆော်တို့သည် ထွက်
 ၁၃ ၍ ဖာရောဘုရင်က ကောက်ရိုးကို ငါမပေး။ ကောက်ရိုး
 ကိုတွေ့နိုင်ရာ အရပ်၌ ရှာကြ။ သို့သော်လည်း လုပ်ရသော
 အလုပ်အလျှင်း မလျော့ရဟု အမိန့်တော်ရှိသည် ဟုလူ
 ၁၄ တို့အား ပြန်ကြားကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ လူတို့သည် ကောက်
 ရိုးအတွက် အမှိုက်ကို ရှာယူခြင်း ဌာ အဲဒုတ္တုပြည်တ
 ၁၅ ရှောက်လုံးတွင် အရပ်ရပ်ကွဲ ပြားကြ၏။ အုပ်ချုပ်
 သောသူတို့ကလည်း ကောက်ရိုးကို ရသည်ကာလ၌ နေ့
 တိုင်းလုပ်ရသည်အတိုင်း ပြီးအောင် လုပ်ကြဟု သူတို့ကို
 ၁၆ နှိုးဆော်ကြ၏။ ဖာရောမင်း၏ အအုပ်အချုပ်တို့သည် ခန့်
 ထားသော ဣသရေလအမျိုးအကြပ်အဆော်တို့ကို သင်
 တို့သည် အရင်ကလုပ်သည့်အတိုင်း ယနေ့နှင့် မနေ့၌ အုတ်
 လုပ်ရသော အမှုကို အဘယ်ကြောင့် မပြီးစီးစေကြသ
 ၁၇ နည်းဟု စစ်၍ ရိုက်ကြ၏။ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးအ
 ကြပ်အဆော်တို့သည် ဖာရောမင်းထံသို့ သွား၍ ကိုယ်
 ၁၈ တော်သည်ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ကို အဘယ်ကြောင့် ဤသို့စီ
 ၁၉ ရင်တော်မူသနည်း။ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အား ကောက်ရိုး

ကို မပေး။ အုပ်ချုပ်သောသူတို့ကလည်း အုတ်ကိုလုပ်ကြ
 ဟု ဆိုသဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် အရိုက်ခံရကြပါ၏။
 ကိုယ်တော်လူတို့၌ သာအပြစ်ရှိပါသည် ဟု အော်ဟစ်ကြ
 ၂၀ ၍။ ဖာရောဘုရင်ကလည်း သင်တို့သည် ပျင်းရိသည်။ ပျင်း
 ရိသည်။ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် သွား၍ ထာဝရဘုရားအား
 ၂၁ ယဇ်ပူဇော်ကြဖို့ ဟု သင်တို့ ဆိုတတ်ကြ၏။ သို့သော
 ကြောင့် ယခုသွား၍ လုပ်ကြ။ ကောက်ရိုးကို မပေးရ။ သို့
 သော်လည်း အုတ်ကိုပေးခြင်းပေးရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၂၂ ထိုသို့နေ့တိုင်းလုပ်ရသော အုတ်အရေအတွက်၌ အ
 လျှင်းမလျော့ရဟု အမိန့်တော်ရှိသည် ဖြစ်၍ ဣသရေလ
 အမျိုးအကြပ်အဆော်တို့သည် မိမိတို့၌ အမှုကြီးရောက်
 ၂၃ ကြောင်းကို သိမြင်ကြ၏။ ဖာရောမင်းထံမှ ထွက်သွား
 ကြစဉ်။ လမ်း၌ စောင့်လျက် နေသော မောရှေနှင့် အာရုန်ကို
 ၂၄ တွေ့လျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို ကြည့်ရှု၍ စီရင်
 တော်မူပါစေသော။ အကြောင်းမူကား။ ဖာရောမင်းနှင့် အ
 မှုတော်ထပ်အပေါင်းတို့သည် ငါတို့ကို ရွံရှာစေခြင်း ဌာ
 ၂၅ ၎င်းငါတို့ကို သတ်ရသော အခွင့်ရှိစေခြင်း ဌာ ၎င်းသင်တို့
 ၂၆ သည် ပြုကြပြီးတကား ဟု ဆိုကြ၏။ မောရှေသည်လည်း
 ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ သွား၍ အိုဘုရားရှင်။ ကိုယ်
 တော်သည် ဤလူမျိုးကို အဘယ်ကြောင့် ညည်းဆဲတော်မူ
 သနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့ကို အဘယ်ကြောင့် စေလွှတ်တော်မူသ
 ၂၇ နည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့် ပြောခြင်း ဌာ
 ဖာရောမင်းထံသို့ ဝင်သည်နေ့မှ စ၍ သူသည် ဤလူမျိုးကို
 ၂၈ ညည်းဆဲပါပြီး။ ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို
 ၂၉ အလျှင်းကယ်လွှတ်တော်မမူပါဟု လျှောက်၏။ ထာဝရ
 ဘုရားကလည်း ငါသည် ဖာရောမင်း၌ အဘယ်သို့ ပြု
 မည်ကို သင်သည် ယခုသိလိမ့်မည်။ သူသည် ကြီးစွာသော
 တန်ခိုးကို တွေ့မြင်၍ ငါ၏လူတို့ကို လွှတ်ရလိမ့်မည်။ ကြီး
 စွာသော တန်ခိုးကို တွေ့မြင်၍ သူတို့ကို မိမိပြည်မှ နှင်ရ
 လိမ့်မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။
 ၃၀ တဖန် ဘုရားသခင်သည် မောရှေ၌ ဗျာဒိတ်ထားတော်
 ၃၁ မူသည်ကား။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ငါသည်
 အာဗြဟံ။ ဣဇာက်။ ယာကုပ်တို့အား အနန္တတန်ခိုးရှင်ဘု
 ရားသခင်နာမနှင့် ထင်ရှားသော်လည်း ထာဝရဘုရားနာ
 ၃၂ မအားဖြင့် သူတို့သည် ငါကို မသိကြ။ သူတို့သည် အရပ်
 ရပ်လည်၍ ဧည့်သည်နေရာပြည်၊ ခါနာန်ပြည်ကို သူတို့
 ၃၃ အားပေးခြင်း ဌာ သူတို့နှင့် ငါပြုသော ပဋိညာဉ်ကို ငါတည်
 ၃၄ စေပြီး။ အဲဒုတ္တုလူတို့သည် အစေ့အစပ်ခံစေသော ဣသ

ရေလအမျိုးသားတို့၏ညည်းတွားမြည်တမ်းခြင်းအသံကို
 ၆ ငါကြားရပြီး။ ငါပုခိုညည်းကိုလည်း ငါအောင်းမေ့၏။ ထို
 ကြောင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ပြောရသော
 စကားဟူမူကား။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါသည်
 လည်းသင်တို့ကိုအံ့ဂုတ္တုလူတို့လက်မှထွက်၍ သူတို့၏
 ညည်းဆဲခြင်းထဲကနှုတ်ယူမည်။ လက်ဆန့်ခြင်းကြီးစွာ
 ၇ သောဒါဏ်ခတ်ခြင်းအားဖြင့်သင်တို့ကိုငါရွေးမည်။ ငါ
 ၏လူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါသင်တို့ကိုငါသိမ်းယူမည်။ ငါ
 သည်လည်းသင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ ငါသည်သင်
 တို့ကိုအံ့ဂုတ္တုလူတို့လက်မှထွက်သောသင်တို့၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသင်တို့သိကြစေမည်။
 ၈ ငါသည်လည်းအာဗြဟံ။ ဣဇာက်။ ယာကုပ်တို့
 အားပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုသောပြည်သို့ငါပို့ဆောင်၍ အ
 မွေခံစရာဘို့ပေးမည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏ဟု
 ၉ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မောရှေသည် ဣသရေလအမျိုးသား
 တို့အားဆင့်ဆိုသော်လည်းသူတို့သည်အလွန်စိတ်ပင်
 ပန်း၍ ကြပ်တပ်စွာညည်းဆဲခြင်းကိုခံရသောကြောင့်
 မောရှေစကားကိုနားမထောင်ဘဲနေကြ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရားကလည်း အံ့ဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ဖာရော
 ၁၁ မင်းထံသို့ဝင်၍သူသည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုမိမိ
 ပြည်မှထွက်ရမည်အကြောင်းပြောလေ့ဟု မောရှေအား
 ၁၂ မိန့်တော်မူ၏။ မောရှေကလည်းဣသရေလအမျိုးသား
 တို့သည်အကျွန်ုပ်ပြောသောစကားကိုနားမထောင်ဘဲ
 နေသည်ဖြစ်၍ ရိုင်းသောနှုတ်နှင့်ပြောတတ်သောအ
 ကျွန်ုပ်၏စကားကိုဖာရောမင်းသည် အဘယ်သို့နား
 ထောင်ပါမည်နည်းဟုထာဝရဘုရားရှေ့မှလျှောက်ဆို
 ၁၃ ၏။ သို့ရာတွင်မောရှေနှင့်အာရုန်သည်ဣသရေလအမျိုး
 သားတို့ကိုအံ့ဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်ရမည်အကြောင်း။
 ထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကိုခေါ်၍ဣသရေလအမျိုးသား
 တို့ထံသို့ဝင်အံ့ဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ဖာရောမင်းထံသို့ဝင်စေ
 ခိုင်းမှာထားတော်မူ၏။

၁၄ ဣသရေလအဆွေအမျိုးသူကြီးတို့၏အမည်ဟူမူကား။
 ဣသရေလသားဦးရပ်၏သားကားဟာနုတ်။ ဖာလု။
 ဟေဇရုံ။ ကာမိတည်း။ ဤသူတို့သည်ရပ်ဗင်အမျိုးအနွယ်
 ၁၅ ဖြစ်၏။ ရှိမောင်၏သားကားယမ္မေလ။ ယာမိန်။ ဩဟန်။
 ယာမိန်။ ဇောဟာ။ ခါနာန်အမျိုးသမီးမိမိ၏သားရှောလ
 ၁၆ တည်း။ ဤသူတို့သည်ရှိမောင်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်၏။ လေ
 ဝိသားအဆွေအမျိုးအလိုက်ဟူမူကား ဂေရရှုံ။ ကော
 ဟတ်။ မေရာရိတည်း။ လေဝိအသက်သည်အနှစ်တရာ

၁၇ သုံးဆယ်ခုနှစ်နှစ်ရှိသတည်း။ ဂေရရှုံသားအဆွေအ
 ၁၈ မျိုးအလိုက်ဟူမူကားလိဗနီနှင့်ရှိသတည်း။ ကောဟတ်
 သားကားအာမရုံ။ ဣဇာဟာ။ ဟေဗြန်။ ဩဇေလတည်း။
 ကောဟတ်အသက်သည်အနှစ်တရာသုံးဆယ်သုံးနှစ်
 ၁၉ ရှိသတည်း။ မေရာရိသားကားမဟာလိနှင့်ရရှိတည်း။
 ဤသူတို့သည်လေဝိအဆွေအမျိုးအသီးအသီးဖြစ်သ
 ၂၀ တည်း။ အာမရုံသည်မိမိအရိုးယောဇေဗက်နှင့်ရုံဇက်
 ၍သူသည်အာရုန်နှင့်မောရှေကိုဝင်သူတို့အစ်မမိရိအံ
 ကိုဝင်ဖွားလေ၏။ အာမရုံအသက်သည်အနှစ်တရာသုံး
 ၂၁ ဆယ်ခုနှစ်နှစ်ရှိသတည်း။ ဣဇာဟာသားကားကောရ။
 ၂၂ နေဇက်။ ဇိခရိတည်း။ ဩဇေလသားကားမိရှေလ။
 ၂၃ လေဇာဖန်။ သိသရိတည်း။ အာရုန်သည်အမိနုဗပ်သို့။
 နာရှန်နှင့်မဇေလိရှာနှင့်ရုံဇက်၍သူသည်နာဗပ်။ အဘိ
 ၂၄ ဟုန်။ လောဇာ။ ဣသမာတို့ကိုဖွားလေ၏။ ကောရ
 သားကားအသိရ။ လေကာနု။ အဗျာသပ်တည်း။ ဤသူ
 ၂၅ တို့သည်ကောရအဆွေအမျိုးဖြစ်သတည်း။ အာရုန်သား
 လေဇာသည်ပုဇျေလသီးတယောက်နှင့်ရုံဇက်၍သူ
 သည်ဖိနဟတ်ကိုဖွားလေ၏။ ဤသူတို့သည်လေဝိအမျိုး
 အသီးအသီးတို့၏အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်ကြသတည်း။
 ၂၆ ထာဝရဘုရားကဣသရေလအမျိုးသားဗိုလ်ပါတို့ကိုအံ့
 ၂၇ ဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်လေ့ဟုမိန့်တော်မူသောစကား
 ကိုခံသောသူ။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုအံ့ဂုတ္တုပြည်
 မှနှုတ်ဆောင်ခြင်းငှါအံ့ဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ဖာရောမင်းထံ၌
 လျှောက်ရသောသူတို့သည်ထိုအာရုန်နှင့်မောရှေဖြစ်
 သတည်း။

၂၈ အံ့ဂုတ္တုပြည်မှထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားဗျာ
 ၂၉ ဒိတ်ထားတော်မူသောနေ့ရက်၌လည်း ငါသည်ထာဝ
 ရဘုရားဖြစ်၏။ ငါမှာလိုက်သမျှတို့ကိုအံ့ဂုတ္တုရှင်ဘု
 ရင်ဖာရောမင်းအားပြန်ပြောရမည်ဟုမောရှေအား
 ၃၀ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ မောရှေကလည်းအကျွန်ုပ်
 သည်ရိုင်းသောနှုတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ဖာရောဘုရင်သည်
 အကျွန်ုပ်စကားကိုအဘယ်သို့နားထောင်ပါလိမ့်မည်
 ၃၁ နည်းဟုထာဝရဘုရားရှေ့မှလျှောက်ဆို၏။ ထာဝရ
 ဘုရားကလည်းသို့ဖြစ်၍သင်ကိုဖာရောဘုရင်၏ဘုရား
 အရာ၌ငါခန့်ထား၏။ သင်၏အစ်ကိုအာရုန်သည်သင်၏
 ၃၂ ပရောဗက်ဖြစ်ရမည်မည်။ ငါမိန့်တော်မူသမျှတို့ကိုသင်
 သည်ပြန်ပြောရမည်။ ဖာရောဘုရင်သည်ဣသရေလအမျိုး
 သားတို့ကိုမိမိပြည်မှထွက်လိုက်ရမည်အကြောင်းကိုဆင်

၃ ၏အစ်ကိုအာရုန်သည်သူထံ၌လျှောက်ရမည်။ ငါသည်
 လည်းဖာရောမင်း၏နှစ်လုံးကိုခိုင်မာစေ၍အံ့ဂုတ္တုပြည်
 ၄ ၌ငါ၏နိမိတ်လက္ခဏာ။ အံ့ဂုတ္တုသောအမှုတို့ကိုများပြား
 စေမည်။ သို့သော်လည်းဖာရောမင်းသည်သင်တို့စကား
 ကိုနားမထောင်ဘဲနေထိုင်မည်။ ငါသည်လည်းငါ့လက်ကို
 ၅ အံ့ဂုတ္တုပြည်အပေါ်မှာတင်၍ကြိုးစားသောဒဏ်ခတ်ခြင်း
 အားဖြင့်ငါ၏ဒီသံပါများ။ ငါ၏လူ့ဗုဒ္ဓသရေလအမျိုးသား
 ၆ တို့ကိုအံ့ဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်မည်။ ထိုသို့အံ့ဂုတ္တု
 ပြည်အပေါ်မှာငါ့လက်ကိုဆန့်၍ဗုဒ္ဓသရေလအမျိုးသား
 ၇ တို့ကိုသူတို့အထဲမှနှုတ်ဆောင်သောအခါငါသည်ထာ
 ဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုအံ့ဂုတ္တုလူတို့သည်သိကြလိမ့်
 မည်ဟုမောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။ မောရှေနှင့်အာရုန်
 ၈ သည်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှအတိုင်းပြုကြ၏။
 ၉ ဖာရောဘုရင်ငါ့ဗုဒ္ဓသရေလကြီးသောအခါမောရှေ၏အ
 သက်သည်အနှစ်၅၀ဝပတ်၍ရှိ၏။ အာရုန်၏အသက်သည်
 ၁၀ အနှစ်၅၀ဝပတ်သုံးနှစ်ရှိ၏။
 ၁၁ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေနှင့်အာရုန်တို့အား
 ၁၂ မိန့်တော်မူသည်ကား။ ဖာရောဘုရင်ကသင်တို့အတွက်
 လူးဆန်းသောတန်ခိုးကိုပြုလော့ဟုဆိုလျှင်သင်၏ထံ
 ၁၃ ကိုယူ၍ရှေ့တော်၌ချလော့ဟုအာရုန်အားပြောလော့။
 ၁၄ ထိုသို့သင်လည်းမြွေဖြစ်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ မော
 ၁၅ ရှေနှင့်အာရုန်သည်ဖာရောဘုရင်ထံသို့ဝင်၍ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းပြုသဖြင့်အာရုန်သည်
 ၁၆ ဖာရောဘုရင်ရှေ့သို့သွား၍အံ့ဂုတ္တုလူများရှေ့မှာထိုင်စေ၍မြွေ
 ၁၇ ဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါဖာရောဘုရင်သည်ပညာရှိများပြု
 ၁၈ စာတတ်သောသူများကိုခေါ်၍အံ့ဂုတ္တုအမျိုးသား
 ၁၉ ဆရာတို့သည်ဝိဇ္ဇာအတတ်အားဖြင့်ထိုအတုပြု၍ မိမိ
 ၂၀ တို့ကိုသောထံသို့ခေါ်၍အံ့ဂုတ္တုလူများကိုမြွေဖြစ်ကြလေ၏။ ထို
 ၂၁ သော်လည်းအာရုန်၏ထံသို့သူတို့၏ထံသို့များကိုမျှ
 ၂၂ လေ၏။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းဖာရော
 ၂၃ ဘုရင်သည်နှစ်လုံးခိုင်မာ၍သူတို့၏စကားကိုနားမ
 ၂၄ ထောင်ဘဲနေ၏။
 ၂၅ ထာဝရဘုရားကလည်းဖာရောဘုရင်သည်နှစ်လုံး
 ၂၆ ခိုင်မာ၍ဗုဒ္ဓသရေလလူတို့ကိုမလွှတ်ဘဲနေ၏။ နံနက်အ
 ၂၇ နံနက်၌ဖာရောဘုရင်ထံသို့သွားလော့။ သူသည်အော်ပ်သို့
 ၂၈ သွားလိမ့်မည်။ သူမရောက်မှီသင်သည်မြစ်ကမ်းနားမှာ
 ၂၉ ရပ်နေလော့။ မြွေဖြစ်သောထိုထံကိုလည်းလက်တွင်ကိုင်
 ၃၀ လော့။ ဟေပြီအမျိုးသားတို့၏ဘုရားသခင်။ ထာဝရ
 ၃၁ ဘုရားကငါ့လူတို့သည်တော၌ငါ့အားဝတ်ပြုမည်အ

ကြောင်း။ သူတို့ကိုလွှတ်လော့ဟုအမိန့်တော်ပါသော
 ကျွန်ုပ်ကိုကိုယ်တော်ထံသို့စေလွှတ်တော်မူပြီး။ ကိုယ်
 ၁ တော်သည်ယခုတိုင်အောင်နားမထောင်ဘဲနေပါသည်
 ၂ တကား။ ထာဝရဘုရားကငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်
 ၃ ကြောင်းကိုသင်သည်အတယ်သို့သိရမည်နည်းဟုမူ
 ၄ ကား။ ငါ့ကိုငါ့သောထံတံနှင့်မြစ်ရေကိုရိုက်၍ထိုရေ
 ၅ သည်အသွေးဖြစ်လိမ့်မည်။ မြစ်၌ရှိသောငါးတို့သည်
 ၆ သေကြလိမ့်မည်။ မြစ်ရေလည်းနံ့သိမ့်မည်။ အံ့ဂုတ္တုလူတို့
 ၇ သည်လည်းမြစ်ရေကိုနှံ့ကြသိမ့်မည်အကြောင်းကိုပြန်
 ၈ ပြောလော့ဟုမောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။
 ၉ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေကိုမိန့်တော်မူပြီး
 ၁၀ သည်ကား။ အာရုန်အားသင်၏ထံတံကိုယူ၍အံ့ဂုတ္တု
 ၁၁ ပြည်၌ရှိသောချောင်းရေ၊ မြစ်ရေ၊ အိုင်အင်းရေ၊ ကန်ရေ၊
 ၁၂ တွင်းရေရှိသမျှအပေါ်မှာလက်ကိုဆန့်လော့။ ထိုရေရှိ
 ၁၃ သမျှတို့သည်အသွေးဖြစ်လိမ့်မည်။ အံ့ဂုတ္တုပြည်တ
 ၁၄ ရှောက်လုံးသစ်ခွက်၊ ကျောက်အိုး၌မကြွင်း။ အသွေး
 ၁၅ ရှိလိမ့်မည်အကြောင်းကိုပြောလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၆ မောရှေနှင့်အာရုန်သည်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
 ၁၇ အတိုင်းပြု၍အာရုန်သည်ဖာရောဘုရင်ရှေ့သို့သွား၍
 ၁၈ များရှေ့မှာထိုင်စေ၍မြွေဖြစ်ရေကိုရိုက်သဖြင့်မြစ်ရေ
 ၁၉ ရှိသမျှသည်အသွေးဖြစ်လေ၏။ မြစ်၌ရှိသောငါးတို့
 ၂၀ သည်လည်းသေကြ၍မြစ်ရေသေ့ကြောင့်အံ့ဂုတ္တုလူ
 ၂၁ တို့သည်မြစ်ရေကိုမသောက်နိုင်ကြ။ အံ့ဂုတ္တုပြည်တ
 ၂၂ ရှောက်လုံး၌အသွေးနှံ့ပြားလျက်ရှိလေ၏။ အံ့ဂုတ္တုအ
 ၂၃ မျိုးသားဝိဇ္ဇာဆရာတို့သည်ဝိဇ္ဇာအတတ်အားဖြင့်ထို
 ၂၄ အတုပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း
 ၂၅ ဖာရောဘုရင်သည်နှစ်လုံးခိုင်မာ၍သူတို့၏စကားကို
 ၂၆ နားမထောင်ဘဲနေ၏။ နန်းတော်သို့တည်လည်ပြန်သွား
 ၂၇ ၍ထိုအမှုကိုနှစ်လုံးမသွင်းဘဲနေလေ၏။ ထိုအခါအံ့
 ၂၈ ဂုတ္တုလူတို့သည်မြစ်ရေကိုမသောက်နိုင်သောကြောင့်
 ၂၉ သောက်ရေကိုရခြင်းငှါမြစ်နားမှာတွင်းတူးကြ၏။
 ၃၀ ထာဝရဘုရားသည်မြစ်ကိုဒဏ်ခတ်၍ရေနှစ်ရက်ကို
 ၃၁ လွန်စေတော်မူ၏။
 ၃၂ ထာဝရဘုရားကလည်းသင်သည်ဖာရောဘုရင်ထံသို့
 ၃၃ ဝင်၍ငါ၏လူတို့သည်ငါ့အားဝတ်ပြုမည်အကြောင်း။
 ၃၄ သူတို့ကိုလွှတ်လော့။ မလွှတ်ဘူးဟုညှဉ်းလျှင်သင်၏
 ၃၅ ပြည်တရှောက်လုံးကိုဖားတို့ဖြင့်ဒဏ်ခတ်ဦးမည်။ မြစ်

သည်လည်းများစွာသောဖားတို့ကိုဖွား၍သူတို့သည်သင်၏အိမ်၌၎င်းအိပ်ခမ်း၌၎င်းအိပ်ရာပေါ်၌၎င်းသင်၏ကျွန်တို့အိမ်၌၎င်းသင်၏လူတို့အပေါ်၌၎င်းသင်၏မီးဖို၌၎င်းမုန့်နုပယ်သောခွက်၌၎င်းတက်ကြွသိပ်မည်။ သင်မှစ၍သင်၏လူ။ သင်၏ကျွန်ရှိသမျှတို့အပေါ်၌တက်ကြွသိပ်မည်ဟုလောဘုမောဒှအားမိန့်တော်မူ၏။

၁ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောဒှအားမိန့်တော်မူပြန်သည်ကား။ အာရုန်သည်ချောင်းချေ။ မြစ်ချေအိုင်အင်းရေတို့အပေါ်၌ထုံတံကိုကိုင်လျက်လက်ကိုဆန့်၍အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်သို့ဖားများကိုတက်စေခြင်းငှါပြောလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ အာရုန်သည်အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသောရေအပေါ်မှာလက်ကိုဆန့်သဖြင့်ဖားတို့သည်တက်၍အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံးကိုဖုံးလွှပ်ကြ၏။

၂ ဝိဇ္ဇာဆရာတို့သည်လည်းဝိဇ္ဇာအတတ်အားဖြင့်ထိုအပေါ်၌ပြုစုစားတို့ကိုအဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်သို့ဆောင်ကြ၏။

၃ ထိုအခါဖာရောမင်းသည်မောဒှနှင့်အာရုန်ကိုခေါ်၍ထာဝရဘုရားသည်ဖားတို့ကိုငါနှင့်ငါလူတို့ထံမှပယ်ဖျားတော်မူမည်အကြောင်းတောင်းပန်လော့။ ဣသရေလလူတို့သည်ထာဝရဘုရားအယဇ်မူဇာဇာရသောအခွင့်ကိုငါပေးမည်ဟုဆို၏။ မောဒှကလည်းကိုယ်တော်နှင့်ကိုယ်တော်အိမ်များမှဖားတို့ကိုပယ်ရှင်းဖျက်ဆီး၍မြစ်၌သာနေစေခြင်းငှါကိုယ်တော်နှင့်ကိုယ်တော်ကျွန်များ။ လူများအဖို့အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ရသောအချိန်ကိုငါ့နိမ့်ချက်တော်မူပါဟုလျှောက်သော်။ နက်ဖန်နဲ့တောင်းပန်လော့ဟုမိန့်တော်မူသဖြင့်မြစ်၌မောဒှကအမှောင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားနှင့်ဟူသောဘုရားမရှိကြောင်းကိုကိုယ်တော်သိစေခြင်းငှါအမိန့်တော်အတိုင်းဖြစ်၍ဖားတို့သည်ကိုယ်တော်နှင့်ကိုယ်တော်အိမ်များ။ ကျွန်များ။ လူများထံမှထွက်သွား၍မြစ်၌သာနေကြသိပ်မည်ဟုမောဒှလျှောက်ပြီးလျှင်။ အာရုန်နှင့်အဘူအထံတော်မှထွက်သွား၍ဖာရောဘုရင်အပေါ်သို့ထာဝရဘုရားဆောင်တော်မူသောဖားတို့အကြောင်း

၄ ကြောင့်မောဒှသည်ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုလေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်မောဒှတောင်းလျှောက်သောစကားအတိုင်းပြုတော်မူသဖြင့်ဖားတို့သည်အိမ်များ။ ရွာများ။ လယ်ပြင်များတို့တွင်သေကြ၏။ အသေကောင်တို့ကိုရုပ်၍ထားသဖြင့်တပြည်လုံးနံ့လေ၏။ ဖာရောမင်းလည်းသက်သာရကြောင်းကိုသိမြင်သောအခါထာဝရ

ဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းနှစ်လုံးခိုင်းမာ၍သူတို့စကားကိုနားမသောင်ဘဲနေပြန်လေ၏။

၁၅ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောဒှအားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ရှိသောမြေမှုန့်သည်ဖွားကောင်ဖြစ်စေခြင်းငှါအာရုန်သည်ထုံတံကိုကိုင်လျက်လက်ကိုဆန့်၍မြေမှုန့်ကိုရိုက်စေခြင်းငှါပြောလော့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း။ အာရုန်သည်ထုံတံကိုကိုင်လျက်လက်ကိုဆန့်၍မြေမှုန့်ကိုရိုက်လေ၏။ မြေမှုန့်သည်လည်းလူ၌၎င်းတိရိစ္ဆာန်၌၎င်းဖွားကောင်ဖြစ်လေ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌မြေမှုန့်ရှိသမျှသည်

၁၆ ဖွားကောင်ဖြစ်လေ၏။ ဝိဇ္ဇာဆရာတို့လည်းဖွားကောင်တို့ကိုဖြစ်စေခြင်းငှါဝိဇ္ဇာအတတ်အားဖြင့်ထိုအပေါ်၌၍မတတ်နိုင်ကြသဖြင့်မြစ်၌လူတို့နှင့်တိရိစ္ဆာန်တို့၌လည်းကောင်း၊ တို့သည်ထွယ်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုအခါဝိဇ္ဇာဆရာတို့ကဤအမှုသည်ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးကြောင့်ဖြစ်သည်ဟုဖာရောဘုရင်အားလျှောက်ကြားကြ၏။ သို့သော်လည်းထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းဖာရောဘုရင်သည်နှစ်လုံးခိုင်းမာ၍သူတို့စကားကိုနားမသောင်ဘဲနေပြန်လေ၏။

၂၀ ထာဝရဘုရားကလည်းသင်သည်နက်တောသေလော့။ ခုနစ်သိသို့ထွက်သွားသောဖာရောဘုရင်မြေမှုန့်ရပ်၍ထာဝရဘုရားကငါ၏လူတို့သည်ငါအားဝတ်ပြုမည်အကြောင်းသူတို့ကိုလွှတ်လေ။ မသွတ်ဘဲနေသောသင်နှင့်သင်၏ကျွန်များ။ လူများ။ အိမ်များထဲသို့ယင်မျိုးကိုငါစေလွှတ်သဖြင့်အဲဂုတ္တုလူတို့နေသောအိမ်။ ရပ်သောမြေသည်ယင်မျိုးနှင့်အပြည့်ရှိရမည်မည်။ ငါသင့်မြေကြီးအလယ်၌ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသင်သိစေခြင်းငှါငါ၏လူတို့နေရာဂေါရှင်ပြည်ကိုထိုနေ့၌ငါ

၂၁ ချားနားစေ၍ထိုပြည်၌ယင်မျိုးမရှိရ။ ထိုသို့ငါ၏လူတို့နှင့်သင်၏လူတို့ကိုငါချားနားစေမည်။ နက်ဖန်နဲ့တို့မိတ်ထင်ရှားထိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူကြောင်းကိုပြောလော့ဟုမောဒှအားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသဖြင့်အလွန်ကြမ်းတမ်းသောယင်မျိုးသည်ဖာရောဘုရင်အိမ်အစရှိသောသူ၏ကျွန်တို့အိမ်။ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ရောက်လာ၍ထိုယင်မျိုးကြောင့်အဲဂုတ္တုပြည်ပျက်လေ၏။

၂၂ ထိုအခါဖာရောဘုရင်သည်မောဒှနှင့်အာရုန်ကိုခေါ်ပြီးလျှင်သင်တို့သည်ဤပြည်၌သင်တို့၏ဘုရားသခင်အားယဇ်မူဇာဇာရသွားကြလော့ဟုမိန့်တော်မူသော်

၂၆ | မောဂြေကထိုသို့မပြုသင့်။ ပြုလျှင် အဲဂုတ္တုလူတို့၏ ရွံ့ရှာဖွယ်သော အရာကို အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ရပါမည်။ အဲဂုတ္တုလူတို့၏ ရွံ့ရှာဖွယ်သော အရာကို သူတို့မျက်မှောက်၌ ယဇ်ပူဇော်လျှင် သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ ကိုခဲနှင့်ပြစ်ကြပါလိမ့်မည်။

၂၇ မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍ တော၌ သုံးရက် ခရီးသွား၍ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်။

၂၈ အတိုင်း ယဇ်ပူဇော်ကြပါမည် ဟု လျှောက်ဆို၏။ ဖာရောဘုရင်ကလည်း သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား တော၌ ယဇ်ပူဇော်မည် အကြောင်း သွားရသော အခွင့်ကို ငါပေးမည်။ သို့ရာတွင် ဝေးဝေး မသွားရကြ။ ငါ

၂၉ အဖို့တောင်းပန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မောဂြေကလည်း အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံမှ ထွက်သွား၍ ယဇ်ပူဇော်သည် ဖာရောဘုရင်နှင့် သူ၏ ကျွန်များ လူများ ထံမှ နက်ဖန်နေသွားမည် အကြောင်း ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်ပါမည်။ သို့ရာတွင် ဣသရေလလူတို့သည် ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ရမည် အကြောင်း နောက်တဖန် ဆီး

၃၀ တား၍ ထွည့်စားတော်မမူပါနှင့် ဟု လျှောက်ပြီးလျှင် ဖာရောဘုရင် ထံမှ ထွက်သွား၍ ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်လေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း မောဂြေစကားကို နားထောင်၍ ယဇ်ပူဇော်ရာ ဖာရောဘုရင်နှင့် သူ၏ ကျွန်များ လူများ ထံမှ တကောင်မျှမ ကျန်စေခြင်းငှါ ပယ်ရှား

၃၁ တော်မူ၏။ ထိုအခါ၌လည်း ဖာရောဘုရင်သည် နှစ်လုံးခိုင်မာပြန်၍ ဣသရေလလူတို့ကို မလွှတ်ဘဲ နေလေ၏။

၃၂ ထာဝရဘုရားကလည်း သင်သည် ဖာရောဘုရင်ထံသို့ ဝင်၍ ငါ၏လူတို့သည် ငါအား ဝတ်ပြုမည် အကြောင်း သွားရသော အခွင့်ကို ပေးလော့။ သို့မဟုတ်။

၃၃ ယခုကာလ အခါ သင်၏ နှစ်လုံးခိုင်သင်၏ ကျွန်များ လူများ ခွင့်ငါ၏ ဘေးဒဏ် အလုံးစုံတို့ကို သင့်ရောက်စေမည်။ မြေကြီးတရှောက်လုံး၌ ငါကဲ့သို့သော သူမရှိ

၃၄ ကြောင်းကို သင်သည် သိရလိမ့်မည်။ ငါလက်ကို ငါဆန့်၍ သင်နှင့် သင်၏လူတို့ကို ကာလနာဖြင့် ဒဏ်ခတ်မည်။ သင်ကိုလည်း မြေကြီးပေါ်က သုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။

၃၅ | အကယ်စင်စစ် ငါတန်ခိုးကို သင်၌ ငါပြခြင်းငှါ ငင်ငါနာမကို မြေကြီးတပြင်လုံးတွင် ကျော်စောစေခြင်းငှါ ငင်

၃၆ သင်ကို ငါချီးမြှောက်ခဲ့ပြီး။ သင်သည် ငါ၏လူတို့ကို မလွှတ်ဘဲ သူတို့ကို စော်ကားသေးသလော။ ကြည့်ရှုလော့။ အဲဂုတ္တုပြည်တည်သည် ကာလမှစ၍ ယခုတိုင် အောင်မရွာဘူးသော။ အဖို့ကြီးစွာ သော ချမ်းသီးရွာခြင်း

၃၇ ကို နက်ဖန်နေ၍ အချိန်၌ ငါဖြစ်စေမည်။ ထိုကြောင့် ယခုစေလွှတ်၍ လယ်ပြင်၌ ရှိသော တိရစ္ဆာန်များနှင့် ရှိလေသ

၏ တိရစ္ဆာန် အမျိုးမျိုးသေကြ၏။ ဣသရေလလူတို့၏ တိရစ္ဆာန်တကောင်မျှမသေ။ ဖာရောဘုရင်သည်လူကို စေလွှတ်၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၏ တိရစ္ဆာန်တကောင်မျှမသေကြောင်းကို သိရ၏။ သို့သော်လည်း နှစ်လုံးခိုင်မာပြန်၍ ဣသရေလလူတို့ကို မလွှတ်ဘဲ နေလေ၏။

၃၈ ထာဝရဘုရားကလည်း မီးဖိုထဲက ပြာကို လက်နှင့်ယူ၍ မောဂြေသည် ဖာရောဘုရင် ရှေ့၌ ချမ်းကောင်းကင်သို့ ပြန်လွှင့်စေ။ ထိုပြာသည် အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ ပြားသော အမှုန်ဖြစ်၍ ပြည်တရှောက်လုံးတွင် လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၌ အခဲအကျိတ်ပြည့်သော အနာဆိုးဖြစ်လိမ့်မည် ဟု မောဂြေနှင့် အာရုန်တို့အား မိန့်

၃၉ တော်မူသည် အတိုင်း။ သူတို့သည် မီးဖိုထဲက ပြာကို ယူ၍ ဖာရောဘုရင် ရှေ့မှာ ရပ်လျက် မောဂြေသည် ချမ်းကောင်းကင်သို့ ပြန်လွှင့်သဖြင့် ထိုပြာသည် လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၌ အခဲအကျိတ်ပြည့်သော အနာဆိုးဖြစ်လေ၏။

၄၀ | ဝိဇ္ဇာဆရာတို့သည် အနာဆိုးကြောင့် မောဂြေရှေ့၌ မရပ်မနေနိုင်။ ထိုအနာဆိုးသည် ဝိဇ္ဇာဆရာတို့၌ ငင်အဲဂုတ္တုလူ

၄၁ အပေါင်းတို့၌ ငင်စွဲသတည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ဖာရောဘုရင်၏ နှစ်လုံးကို ခိုင်မာစေတော်မူသည့် ဖြစ်၍ မောဂြေအား မိန့်တော်မူသည့် အတိုင်း သူတို့စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေလေ၏။

၄၂ တဖန် ထာဝရဘုရားက နံနက်စောစောထ၍ ဖာရောဘုရင် ရှေ့မှာ ရပ်လျက် ဟေဗြဲလူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားက ငါ၏လူတို့သည် ငါအား ဝတ်ပြုမည် အကြောင်း သွားရသော အခွင့်ကို ပေးလော့။ သို့မဟုတ်။

၄၃ ယခုကာလ အခါ သင်၏ နှစ်လုံးခိုင်သင်၏ ကျွန်များ လူများ ခွင့်ငါ၏ ဘေးဒဏ် အလုံးစုံတို့ကို သင့်ရောက်စေမည်။ မြေကြီးတရှောက်လုံး၌ ငါကဲ့သို့သော သူမရှိ

၄၄ ကြောင်းကို သင်သည် သိရလိမ့်မည်။ ငါလက်ကို ငါဆန့်၍ သင်နှင့် သင်၏လူတို့ကို ကာလနာဖြင့် ဒဏ်ခတ်မည်။ သင်ကိုလည်း မြေကြီးပေါ်က သုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။

၄၅ | အကယ်စင်စစ် ငါတန်ခိုးကို သင်၌ ငါပြခြင်းငှါ ငင်ငါနာမကို မြေကြီးတပြင်လုံးတွင် ကျော်စောစေခြင်းငှါ ငင်

၄၆ သင်ကို ငါချီးမြှောက်ခဲ့ပြီး။ သင်သည် ငါ၏လူတို့ကို မလွှတ်ဘဲ သူတို့ကို စော်ကားသေးသလော။ ကြည့်ရှုလော့။ အဲဂုတ္တုပြည်တည်သည် ကာလမှစ၍ ယခုတိုင် အောင်မရွာဘူးသော။ အဖို့ကြီးစွာ သော ချမ်းသီးရွာခြင်း

၄၇ ကို နက်ဖန်နေ၍ အချိန်၌ ငါဖြစ်စေမည်။ ထိုကြောင့် ယခုစေလွှတ်၍ လယ်ပြင်၌ ရှိသော တိရစ္ဆာန်များနှင့် ရှိလေသ

မျှတို့ကိုသိမ်းယူလော့။အိမ်သို့မဆောင်လျှင်။လယ်ပြင်
 ၂၀ လော့ဟုမော့ရှေ့အားမိန့်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏
 ၂၁ စေကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကိုပမာဏ
 ၂၂ ထာဝရဘုရားကလည်းအံ့ဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး
 ၂၃ လော့ဟုမော့ရှေ့အားမိန့်တော်မူ၏။ မော့ရှေ့သည့်မိမိထံ
 ၂၄ ဂုတ္တုပြည်နှိမ့်နင်းသိမ်းရွာစေတော်မူသဖြင့်။ အံ့ဂုတ္တု
 ၂၅ ပြည်တည်ထောင်သည်ကာလမှစ၍တခါမျှမဖြစ်ဘူး
 ၂၆ သိမ်းဖြစ်လေ၏။ အံ့ဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံးနှုတ်ကပတ်ပြင်
 ၂၇ မှာရှိသမျှသောလူနှင့်တိရစ္ဆာန်များ။မျက်ပင်များ။သစ်
 ၂၈ ပင်များတို့ကိုမိမိသိမ်းထိလေ၏။ သို့ရာတွင်ဣသရေလ
 ၂၉ အမျိုးသားနေရာဂေါရှင်ပြည်နှိမ့်နင်းသိမ်းမကျမရွာ။
 ၃၀ ထိုအခါဖာရောဘုရင်သည်လူကိုစေလွှတ်၍မော့ရှေ့
 ၃၁ နှင့်အာရုန်ကိုခေါ်ပြီးလျှင်ဤအမှုနှစ်ပါးဖြစ်မှားပြီး။ ထာဝ
 ၃၂ ရဘုရားသည်ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။ ငါနှင့်ငါ၏လူတို့
 ၃၃ သည်အပြစ်များပါ၏။ တန်ပါပြီး။ အားကြီးသောမိမိ
 ၃၄ ကြိုးစဲစိမ့်မည်။ မိမိသိမ်းသိမ်းမကျမရွာ။ သို့သော်လည်း
 ၃၅ ကိုယ်တော်နှင့်ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည်ထာဝရအရှင်
 ၃၆ ဘုရားသခင်ကိုမကြောက်သေးကြောင်းကိုကျွန်ုပ်တို့သိပါ
 ၃၇ သည်ဟုလျှောက်ဆို၏။ ဖိုက်ဆပ်ပင်။ မုယောပင်ကိုမိမိသိမ်း
 ၃၈ သိမ်းထိ၏။ မုယောပင်သည်အသီးအနှံနှင့်ပြည့်စုံပြီး။

၃၉ ဖိုက်ဆပ်ပင်လည်းအသီးမှည့်ပြီး။ ဂျုံပေါင်း။ ကောက်ပေါင်း
 ၄၀ ပင်ကိုကားမထိ။ ထိုအပင်တို့သည်မပေါက်ကြသေး။
 ၄၁ မော့ရှေ့သည်ဖာရောဘုရင်ထံမှထွက်၍မြို့ပြင်သို့သွား
 ၄၂ ပြီးလျှင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌လက်ဝါးတို့ကိုဖြန့်သ
 ၄၃ ဖြင့်မိမိသိမ်းကြိုးနှင့်မိမိသိမ်းသိမ်းစဲလေ၏။ မြေပေါ်၌လည်းမိမိ
 ၄၄ မရွာ။ ထိုသို့မိမိသိမ်းမရွာ၍မိမိသိမ်းသိမ်းနှင့်မိမိသိမ်း
 ၄၅ ကိုဖာရောဘုရင်မြင်လျှင်တဖန်ပြစ်မှား၍ကျွန်များနှင့်တ
 ၄၆ ကွနှစ်လုံးခိုင်မာလျက်နေ၏။ ထိုသို့ဖာရောဘုရင်သည်
 ၄၇ နှစ်လုံးခိုင်မာသည်ဖြစ်၍မော့ရှေ့ထာဝရဘုရားမိန့်
 ၄၈ တော်မူသည့်အတိုင်းဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုမထွတ်
 ၄၉ ဘဲနေပြန်သတည်း။
 ၅၀ တဖန်ထာဝရဘုရားကသင်သည်ဖာရောဘုရင်ထံ
 ၅၁ သို့ဝင်လော့။ ငါသည်ဤနိမိတ်တို့ကိုသုရှေ့၌ပြခြင်းငှါရင်
 ၅၂ အံ့ဂုတ္တုပြည်၌ငါပြုသောအမှု။ အံ့ဂုတ္တုလူတို့တွင်ငါပြု
 ၅၃ သောနိမိတ်တို့ကိုသင်၏သားမြေးတို့အားကြားပြောသ
 ၅၄ ဖြင့်ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသင်တို့သိစေ
 ၅၅ ခြင်းငှါရင်သူ၏နှစ်လုံး။ သူ၏ကျွန်တို့နှစ်လုံးကိုငါခိုင်မာ
 ၅၆ စေပြီးဟုမော့ရှေ့အားမိန့်တော်မူ၏။ မော့ရှေ့နှင့်အာရုန်
 ၅၇ တို့သည်ဖာရောဘုရင်ထံသို့ဝင်ပြီးလျှင်ဟေ့ဟေ့လူတို့၏
 ၅၈ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကသင်သည်ငါရှေ့မှာကိုယ်
 ၅၉ ကိုကိုယ်မနှိမ့်ချဘဲအဘယ်မျှကာလပတ်လုံးနေထိုင်မည်
 ၆၀ နည်း။ ငါ၏လူတို့သည်ငါအားဝတ်ပြုမည်အကြောင်း။
 ၆၁ သွားရသောအခွင့်ကိုပေးလော့။ သို့မဟုတ်။ ငါ၏လူတို့
 ၆၂ ကိုမထွတ်ဘဲနေလျှင်ကြည့်ရှုလော့။ ဤကောင်တို့က
 ၆၃ သင်၏ပြည်သို့နက်ဖန်ငါဆောင်ခဲ့မည်။ မြေမထင်ပေါ်
 ၆၄ နှိုင်းအောင်သူတို့သည်မြေမျက်နှာကိုဖုံးလွှပ်ကြသိမ့်မည်။
 ၆၅ မိမိသိမ်းမကျက်။ သင်တို့နှစ်ကျွန်ကြွင်းသေးသမျှကိုရင်
 ၆၆ သင်တို့အဖို့မြေ၌ပေါက်သမျှသောအပင်တို့ကိုရင်စေ
 ၆၇ ကြသိမ့်မည်။ သင်၏သားတော်တို့သည်မြေပေါ်မှာဖြစ်သည့်
 ၆၈ ကာလမှစ၍ယခုတိုင်အောင်မမြင်ဘူးသကဲ့သို့သင်၏
 ၆၉ အိမ်များ။ သင်၏ကျွန်တို့အိမ်များ။ အံ့ဂုတ္တုလူအပေါင်း
 ၇၀ တို့၏အိမ်များတို့ကိုပြည့်ကြသိမ့်မည်ဟုဆိုပြီးလျှင်ထွက်
 ၇၁ ၍ဖာရောဘုရင်ထံမှထွက်သွားလေ၏။
 ၇၂ ဖာရောဘုရင်၏ကျွန်တို့ကလည်းဤလူသည်ငါတို့က
 ၇၃ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးနှောင့်ရှက်ပါသိမ့်မည်နည်း။ ထို
 ၇၄ သူတို့သည်သူတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားဝတ်
 ၇၅ ပြုမည်အကြောင်း။ အခွင့်ပေးတော်မူပါ။ အံ့ဂုတ္တုပြည်
 ၇၆ ပျက်ကြောင်းကိုသိတော်မမူသေးသလော့ဟုလျှောက်

၈ ကြံ့လျှင်၊ မောဂြေနှင့် အာရုန်ကိုတဖန်ဖာရောဘုရင်ထံ
သို့သွင်း ပြန်၍သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
အားဝတ်ပြုခြင်းငှါသွားကြလော့။ သို့ရာတွင်သွားရ
၉ သောသူတို့သည်အဘယ်သူနည်းဟုမေးလျှင်၊ မောဂြေ
ကအကျွန်ုပ်တို့သည်သူငယ်။ သူအို။ သားသမီး။ သိုး။ နွား
ပါလျက်သွားပါမည်။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရား
၁၀ ရှေ့တော်၌ပွဲခံရပါမည်ဟုပြန်ဆိုလေသော်၊ ဖာရောမင်းက
သင်တို့နှင့်သူငယ်များကိုငါ့ထွတ်သည်အတိုင်းထာဝရ
ဘုရားသည်သင်တို့၌ရှိစေသော။ သတိပြု။ မကောင်းသော
၁၁ အကြံကိုကြံကြသည်တကား။ ထိုသို့မဖြစ်ရာ။ အရင်
ဘောင်းလျှောက်သည်အတိုင်းယောက်ျားဖြစ်သောသူ
တို့သာသွား၍ထာဝရဘုရားအားဝတ်ပြုကြဟုမိန့်တော်
မူသဖြင့်သူတို့ကိုအထံတော်မှနှင်ကြလေ၏။
၁၂ ထာဝရဘုရားကလည်းရှိုင်းတို့သည်ဆဲရုတ္တုပြည်
သို့ရောက်လာ၍မုန့်သီးမပျက်။ မြေပေါ်မှာကျန်ရစ်
သောအပင်ရှိသမျှတို့ကိုစားစေခြင်းငှါဆဲရုတ္တုပြည်အ
ပေါ်မှာလက်ကိုဆန့်လော့ဟုမောဂြေအားမိန့်တော်မူ
၁၃ သည်အတိုင်း၊ မောဂြေသည်မိမိတံတံကိုဆဲရုတ္တုပြည်အ
ပေါ်မှာဆန့်သဖြင့်ထိုနေ့နှင့်ထိုည၌ပတ်လုံးအရှေ့လေကို
မြေပေါ်မှာထာဝရဘုရားသာစေတော်မူ၍နံနက်ရောက်
၁၄ မှအရှေ့လေသည်ရှိုင်းတို့ကိုဆောင်ခဲ့လေ၏။ ထိုရှိုင်း
တို့သည်ဆဲရုတ္တုပြည်လုံးကိုလွှမ်းမိုး၍ပြည်နယ်နိ
မိတ်ရှိသမျှအပေါ်မှာနားသဖြင့်အထွန်များပြားကြ၏။
ထိုသို့သောရှိုင်းတို့သည်ရှေးကမဖြစ်စဖူး။ နောက်၌
၁၅ လည်းမဖြစ်ရလှတံ့။ မြေမည်းသည်တိုင်အောင်မြေတ
ပြင်လုံးကိုဖုံးအုပ်၍တပြည်လုံးတွင်မျက်ပင်ရှိသမျှ။
မုန့်သီးနှင့်လွတ်သောသစ်သီးရှိသမျှကိုစားကြသဖြင့်
ဆဲရုတ္တုပြည်တရှောက်လုံးတွင်သစ်ပင်။ မျက်ပင်တို့၌
စိမ်းသောအရာတစ်ခုမျှမကျန်ရစ်။
၁၆ ထိုအခါဖာရောဘုရင်သည်မောဂြေနှင့်အာရုန်ကို
အထွန်အမြန်ခေါ်၍သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
၁၇ ကိုငင်သင်တို့ကိုငင်ငါပြစ်မှားပါပြီ။ သို့ဖြစ်၍သင့်တ
ခါငါအပြစ်ကိုသည်းခံပါလော့။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည်အသေဘေးတစ်ခုကိုသာငါမှပယ်ရှား
၁၈ ပါမည်အကြောင်းတောင်းပန်ပါဟုဆိုသင့်ရှိသော်၊ မော
ဂြေသည်အထံတော်မှထွက်၍ထာဝရဘုရားကိုတောင်း
၁၉ ပန်လေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်အားကြီးသောအနောက်
လူကိုထွတ်တော်မူသဖြင့်ထိုလေသည်ရှိုင်းတို့ကို
ဆောင်သွား၍နေ့ပင်လယ်၌ချပြစ်လေ၏။ ဆဲရုတ္တုပြည်

၂၀ တရှောက်လုံး၌ရှိုင်းတကောင်မျှမကျန်ရစ်။ သို့သော်
လည်းထာဝရဘုရားသည်ဖာရောဘုရင်၏နှစ်လုံးကိုခိုင်
မာစေတော်မူသဖြင့်သူသည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို
မထွတ်ဘဲနေပြန်လေ၏။
၂၁ တဖန်ထာဝရဘုရားကဆဲရုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌
မှောင်မိုက်သာမညမဟုတ်။ စင်သပ်၍တွေ့ရသောမှောင်
မိုက်ဖြစ်စေခြင်းငှါသင်၏လက်ကိုမုန့်သီးကောင်းကင်
သို့ဆန့်လော့ဟုမောဂြေအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း
၂၂ ၊ မောဂြေသည်မိမိလက်ကိုမုန့်သီးကောင်းကင်သို့ဆန့်
၍ဆဲရုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ထူထပ်သောမှောင်မိုက်
၂၃ သည်သုံးရက်ပတ်လုံးဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါတယောက်ကို
တယောက်မမြင်နိုင်ကြ။ သုံးရက်ပတ်လုံးအဘယ်သူ
မျှမိမိနေရာမှမထွက်ကြ။ သို့ရာတွင်ဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့သည်မိမိတို့နေရာ၌အလင်းကိုရကြ၏။
၂၄ ထိုအခါဖာရောဘုရင်သည်မောဂြေနှင့်အာရုန်ကို
ခေါ်၍ထာဝရဘုရားအားဝတ်ပြုခြင်းငှါသွားကြလော့။
သို့ရာတွင်သိုးနွားများကိုထားခဲ့ကြစေ။ သူငယ်များကို
၂၅ ခေါ်ကြစေဟုမိန့်တော်မူ၏။ မောဂြေကလည်းကျွန်ုပ်
တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားယဇ်ပူဇော်စရာတို့
ယဇ်ကောင်များ။ မီး၍ရာပူဇော်သကာများကိုကိုယ်
၂၆ တော်ပေးရမည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည်တိရိစ္ဆာန်များကို
ဆောင်သွားရမည်။ တကောင်မျှမကျန်ရစ်ရ။ အကြောင်း
မူကား။ သူတို့အထံကကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားအားဝတ်ပြုစရာတို့ရွေးယူရမည်။ ထာဝရဘုရား
အားအဘယ်မည်သောအကောင်နှင့်ဝတ်ပြုရမည်ကိုထို
၂၇ အရပ်သို့မရောက်မှီမသိပါဟုဆိုလေသော်၊ ထာဝရ
ဘုရားသည်ဖာရောဘုရင်၏နှစ်လုံးကိုခိုင်မာစေတော်မူ
၂၈ သဖြင့်သူသည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုမထွတ်။ မော
ဂြေကိုလည်းငါထံမှထွက်သွားလော့။ နောက်တဖန်ငါ
မျက်နှာကိုမမြင်အောင်သတိပြုလော့။ ငါမျက်နှာကိုမြင်
၂၉ သောနေ့၌သေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ မောဂြေကလည်း
မိန့်တော်မူချက်သည်လျှောက်ပတ်ပါ၏။ မျက်နှာတော်
ကိုနောက်တဖန်မမြင်ပါဟုလျှောက်ဆို၏။
၃၀ ထိုအခါထာဝရဘုရားကဖာရောဘုရင်နှင့်ဆဲရုတ္တု
ပြည်အပေါ်မှာဘေးတပါးကိုငါရောက်စေဦးမည်။ ထို
နောက်။ သင်တို့ကိုထွတ်စိမ့်မည်။ ထွတ်သောအခါ၌လည်း
၃၁ အကယ်၍သင်တို့ကိုတဖြိုင်နက်နှင့်စိမ့်မည်။ ဣသရေ
လလူယောက်ျားသည်အိမ်နီးချင်းယောက်ျား၌ငင်မိမ့်

သည်အိမ်နီးချင်းမိမိနှင့် ငှက်တန်ဆာ။ အတန်ဆာ။ အဝတ်တန်ဆာတို့ကိုတောင်းစေခြင်းငှါလူများတို့အား

၃ သတိပေးလော့။ သူတို့တောင်းသည်အတိုင်းအံ့ရတ္တုလူတို့သည်ပေးချင်သောစေတနာစိတ်ကိုငါဖြစ်စေမည်။ သင်သည်လည်းအံ့ရတ္တုပြည်တွင်ဖာရောဘုရင်၏ကျွန်များ။ လူများရှေ့၌ကြီးစွာသောအသရေရှိစေမည်ဟုမောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။

၄ ထိုအခါမောရှေကထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သနားခေါင်အချိန်၌အံ့ရတ္တုပြည်အလယ်သို့ငါ

၅ ထွက်သွားမည်။ နန်းထိုင်သောဖာရောဘုရင်၏သားဦးမှစ၍ ကြိတ်ဆုံနောက်၌ထိုင်သောကျွန်မ၏သားဦးတိုင်အောင်အံ့ရတ္တုပြည်၌ရှိသမျှသောသားဦးတို့နှင့်တိရိစ္ဆာန်

၆ တို့၏သားဦးရှိသမျှတို့သည်သေကြသိမ့်မည်။ အံ့ရတ္တုပြည်တရှောက်လုံးတွင်ရှေးကာလ၌မဖြစ်စဖူး။ နောင်ကာလ၌လည်းမဖြစ်လတံ့သော။ ကြီးစွာသောငိုကျွေးခြင်းဖြစ်သိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရားသည်အံ့ရတ္တုလူတို့နှင့်အသရေလူတို့ကိုချားနားတော်မူကြောင်းကိုသင်တို့သိစေခြင်းငှါအသရေလူတစ်ယောက်ကို

၇ ရွေးတကောင်မျှမဟိန်းရဟုမိန့်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဖြစ်သောဤအပေါင်းတို့သည်လည်းကျွန်ုပ်တံသို့လာ၍ပျပ်ဝပ်လျက်ထွက်သွားပါ။ ကိုယ်တော်နှင့်ကိုယ်တော်နောက်၌လိုက်သောသူအပေါင်းတို့ထွက်သွားကြပါဟုပြောဆိုပြီးမှကျွန်ုပ်ထွက်သွားပါမည်ဟုမျှောက်ဆိုသဖြင့်အမျက်ထွက်၍ဖာရောဘုရင်ထံမှသွားလေ၏။

၈ ထာဝရဘုရားကလည်းအံ့ဖွယ်သောအမှုတော်တို့သည်အံ့ရတ္တုပြည်၌များပြားမည်အကြောင်း။ ဖာရောဘုရင်သည်သင်တို့၏စကားကိုနားမထောင်ဘဲနေသိမ့်

၉ မည်ဟုမောရှေအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း။ မောရှေနှင့်အာရုန်တို့သည်ဖာရောဘုရင်ရှေ့မှတစ်ဆင့်အံ့ဖွယ်သောအမှုအလုံးစုံတို့ကိုပြုသော်လည်းထာဝရဘုရားသည်ဖာရောဘုရင်၏နှစ်လုံးကိုခိုင်မာစေတော်မူသဖြင့်အသရေလူအမျိုးသားတို့ကိုပြည်တော်မှထွက်သွားရသောအခွင့်ကိုမပေးဘဲနေသတည်း။

၁၀ ထာဝရဘုရားသည်အံ့ရတ္တုပြည်၌မောရှေနှင့်အာရုန်တို့အားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဤလသည်သင်တို့၌လ

၁၁ ဦးတည်းဟူသောနှစ်စဉ်တွင်ပဌမလဖြစ်ရမည်။ သင်တို့သည်အသရေလူအမျိုးပရိသတ်အပေါင်းတို့ကိုမှာထားရသောစကားဟူမူကား။ ဤလဆယ်ရက်နေ့၌သင်တို့ရှိသမျှသည်မိမိအိမ်ထောင်အသီးအသီးအတိုင်းတ

၄ အိမ်ထောင်လျှင်သိုးသငယ်တကောင်စီယူရမည်။ အိမ်ထောင်ငယ်၍သိုးသငယ်တကောင်နှင့်မတန်လျှင်နီးစပ်သောအိမ်နီးချင်းနှင့်စပ်ဖက်၍ယူမည်မျှရှိသည်ဟုရေတွက်ပြီးလျှင်တကောင်ကိုစားလောက်သောသူများ

၅ ကိုထောက်၍သိုးသငယ်တကောင်ကိုယူရမည်။ သိုးသငယ်ဖြစ်စေ။ ဆိတ်သငယ်ဖြစ်စေ။ သင်တို့ယူသောအကောင်သည်အပြစ်မပါ။ အခါမလဲသောအထီးဖြစ်ရမည်။ ထိုသိုးသငယ်တို့ကိုထိုလဆယ်လေးရက်တိုင်အောင်စောင့်ထားပြီးမှညဦးအချိန်၌အသရေလူအမျိုးအစည်းအဝေးပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်သတ်ရကြမည်။

၆ သိုးသငယ်၏အသားကိုစားရသောအိမ်၏တံခါးထုပ်နှင့်တံခါးတိုင်နှစ်ဖက်၌သိုးသငယ်၏အသွေးကိုယူ၍

၇ ထိုးရမည်။ အသားကိုမီးနှင့်ကင်ပြီးမှထိုညဉ့်ချင်းတွင်တဆေးမပါသောမုန့်။ ခါးသောဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့်

၈ စားရမည်။ အသားစိမ်းသည်ဖြစ်စေ။ ရေနှင့်ပြုတ်သည်ဖြစ်စေ။ မစားရ။ ခေါင်း။ ခြေထောက်။ အသင်းနှင်းလုံး။

၉ သည်တို့နှင့်တကွမီးကင်ပြီးမှသာစားရမည်။ နံနက်တိုင်အောင်ထိုအသားကိုမကြွင်းစေရ။ အနည်းငယ်ကြွင်းလျှင်မီးနှင့်ရှို့ရမည်။ အဘယ်သို့စားရမည်နည်းဟူမူကား။ ခါးစည်းကိုစည်းလျက်ခြေနင်းကိုစီးလျက်တောင်ဝေးကိုကိုင်လျက်အလျင်အမြန်စားရမည်။ ထာဝရ

၁၀ ဘုရား၏ပထမခါဖြစ်သတည်း။ အကြောင်းမူကား။ ပဌမညဉ့်တွင်အံ့ရတ္တုပြည်ကိုငါသည်ထုတ်ချင်းခပ်သွား၍အံ့ရတ္တုပြည်၌ရှိသောလူတို့၏သားဦးများနှင့်တိရိစ္ဆာန်တို့၏သားဦးများအပေါင်းတို့ကိုဒဏ်ခတ်၍အံ့ရတ္တုပြည်၏ဘုရားတို့ကိုတရားစီရင်မည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရား

၁၁ ဖြစ်၏။ သိုးသငယ်၏အသွေးသည်သင်တို့နေရာအိမ်၌သင်တို့၏လက္ခဏာသက်သေဖြစ်၍ထိုအသွေးကိုငါမြင်သောအခါသင်တို့ကိုငါလွန်သွားမည်။ ထိုသို့အံ့ရတ္တုပြည်ကိုငါသည်ဒဏ်ခတ်သောအခါမျက်ဆီးခြင်းဘေး

၁၂ ဥပါတ်သည်သင်တို့၌မသင့်မရောက်ရ။ ဤနေ့ရက်သည်လည်းသင်တို့အောင်းဇေ့စရာတို့ဖြစ်၍သင်တို့၏အမျိုးအစည်အဆက်မပြတ်။ ဤနေ့ရက်၌ထာဝရဘုရားအားဝံ့ခံရကြမည်။ ပညတ်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍ထိုငါ့ကိုအစည်အမြဲခံရကြမည်။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးတဆေးမပါသောမုန့်ကိုစားရမည်။ ပဌမနေ့ရက်၌တဆေးကိုအိမ်များမှပယ်ရမည်။ ပဌမနေ့မှစ၍ခုနစ်ရက်နေ့တိုင်အောင်တဆေးပါသောမုန့်ကိုစားသောသူမည်သည်ကားအသရေလူအမျိုးမှပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်။ ပဌမနေ့၌ငါ့ခုနစ်

ရက်မြောက်သောနေ့၌ငှက်ငယ်စဉ်းဝေးခြင်းကိုပြုရမည်။
 ထိုနေ့ရက်၌လူတိုင်းစားခြင်းကိုရှောင်ဆိုသောအလုပ်
 အဆောင်မှတစ်ပါးအချားသောအလုပ်ကိုမလုပ်မဆောင်
 ၁၇ ရ။ ထိုအစုမပွဲကိုခံရသောအကြောင်းဟူမူကား။ ထိုနေ့
 ရက်၌သင်တို့ဗိုလ်ခြေများကိုဆဲရုတ္တုပြည်ထဲကငါနှုတ်
 ဆောင်သည်ဖြစ်၍ထိုအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်
 ၁၈ ရှိသည့်အတိုင်းသင်တို့၏အမျိုးအစဉ်အဆက်မပြတ်။ ထို
 နေ့ရက်ကိုအခြစောင့်ရကြမည်။ ပဌမလဆယ်လေးရက်
 ၁၉ တို့သည်တဆေးမပါသောမုန့်ကိုစားရကြမည်။ ခုနှစ်
 ရက်ပတ်လုံးသင်တို့အိမ်များ၌တဆေးမရှိ။ တဆေးပါ
 သောမုန့်ကိုစားသောသူမည်သည့်ကား။ တကျွန်းတနိုင်ငံ
 ၂၀ သားဖြစ်စေ၊ ပြည်သားဖြစ်စေ။ ဣသရေလအမျိုးပရိသတ်
 ၂၁ မှပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်။ သင်တို့နေရာအရပ်ရပ်တို့၌
 တဆေးပါသောမုန့်ကိုမစားရ။ တဆေးမပါသောမုန့်ကို
 သာစားရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ထိုအခါမောရှေသည်ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီး
 သူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍သင်တို့သည်အိမ်ထောင်များ
 အသီးအသီးကိုယ်စီကိုယ်စီသုံးသငယ်တို့ကိုယူ၍ပသ
 ၂၂ ခါပွဲတို့သတ်ကြလေ့။ ဟုသလုပ်ပင်ညွန့်တစဉ်းကိုယူ၍
 အင်ဘုံ၌သည့်သောအသွေးထဲမှာနှစ်ပြီးလျှင်တံခါးထုပ်။
 တံခါးတိုင်နှစ်ဖက်တို့ကိုထိုးသုတ်ကြလေ့။ ထိုနောက်
 မှန်နက်တိုင်အောင်အဘယ်သူမျှမိအိမ်တံခါးပြင်သို့
 ၂၃ မထွက်မသွားရ။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရား
 သည်ဆဲရုတ္တုလူတို့ကိုဒဏ်ခတ်ခြင်းငှါထုတ်ချင်းခပ်
 သွားတော်မူမည်။ တံခါးထုပ်နှင့်တံခါးတိုင်နှစ်ဖက်၌ရှိ
 သောအသွေးကိုမြင်သောအခါထာဝရဘုရားသည်တံ
 ခါးကိုထွန်သွားတော်မူမည်။ ဖျက်ဆီးသောသူသည်သင်
 ၂၄ တို့ကိုဒဏ်ခတ်ခြင်းငှါအိမ်ထဲသို့ဝင်ရသောအခွင့်ကို
 ပေးတော်မူမည်။ သင်တို့နှင့်သင်တို့၏သားများ၌ပညတ်
 ၂၅ တော်ရှိသည့်ဖြစ်၍ဤအမှုကိုအစဉ်အမြဲစောင့်ရကြမည်။
 ၂၆ |ဂတိတော်ရှိသည့်အတိုင်းထာဝရဘုရားပေးတော်မူလ
 တုံ့သောပြည်သို့သင်တို့သည်ရောက်ကြသောအခါဤ
 ၂၇ ဝတ်ကိုပြုရမည်။ သင်တို့၏သားမြေးတို့ကဤဝတ်ကိုပြု
 ၂၈ ၍အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟုမေးမြန်းကြလျှင်၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည်ဆဲရုတ္တုလူတို့ကိုဒဏ်ခတ်၍ငါတို့အိမ်များ
 ကိုချစ်သောပေးတော်မူသောအခါဆဲရုတ္တုပြည်၌ဣသရေ
 လအမျိုးသားတို့၏အိမ်များကိုထွန်သွားတော်မူသော

ထာဝရဘုရား၏ပသခါယ၏ဖြစ်သတည်းဟုပြန်ပြောရ
 ကြမည်ဟုမောရှေဆိုပြီးလျှင်ထိုသူတို့သည်ဦးညွတ်ချ
 ၂၉ ချီးကူးကွယ်ကြ၏။ ထိုသို့မောရှေနှင့်အာရုန်တို့ကိုထာ
 ဝရဘုရားမှထားတော်မူသည့်အတိုင်းဣသရေလအမျိုး
 သားတို့သည်ပြုကြ၏။
 ၃၀ သန်းခေါင်အချိန်၌ထာဝရဘုရားသည်နန်းထိုင်သောဗာ
 ရောဘုရင်၏သားဦးမှစ၍ထောင်ထဲမှာအချုပ်ခံရသော
 သူ၏သားဦးတိုင်အောင်ဆဲရုတ္တုပြည်၌သားဦးရှိသမျှကို
 ၃၁ ငှက်တိရိစ္ဆာန်တို့၏သားဦးရှိသမျှကိုငှက်ဒဏ်ခတ်တော်မူ
 ၃၂ ၍။ ထိုညည့်တွင်ဗာရောဘုရင်နှင့်သူ၏ကျွန်များ။ ဆဲ
 ရုတ္တုလူများတို့သည်ထကြ၍အသေကောင်ကင်းသော
 အိမ်တအိမ်မျှမရှိသောကြောင့်ဆဲရုတ္တုပြည်၌ကြီးစွာ
 ၃၃ သောငိုကျွေးခြင်းဖြစ်လေ၏။ ထိုညည့်ချင်းတွင်မောရှေ
 နှင့်အာရုန်ကိုခေါ်တော်မူလျှင်သင်တို့မှစ၍ဣသရေလအ
 မျိုးသားတို့။ ထ၍ငါလူရထဲကထွက်သွားကြလေ့။ သင်
 ၃၄ တို့တောင်းသည့်အတိုင်းထာဝရဘုရားအားသွား၍ဝတ်ပြု
 ၃၅ ကြလေ့။ သင်တို့တောင်းသည်အတိုင်းသိုးနွားများကို
 ယူ၍သွားကြလေ့။ ငါကိုစဉ်းကောင်းကြီးပေးကြလေ့
 ၃၆ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ဆဲရုတ္တုလူတို့ကလည်းငါတို့ရှိသမျှသည်
 အသေကောင်ဖြစ်ကြပြီးဟုဆိုလျက်ဣသရေလလူတို့
 ကိုဆဲရုတ္တုပြည်ထဲကအလျင်အမြန်ထွတ်ခြင်းငှါကြပ်
 ၃၇ ကြပ်နှီးဆော်ကြ၏။ ထိုလူတို့သည်တဆေးမရောသေး
 သောမုန့်စိမ်းကိုယူ၍မုန့်နယ်သောခွက်တို့ကိုလည်း
 ၃၈ အဝတ်နှင့်တကွထုပ်၍ထမကြ၏။ မောရှေစီရင်သည်
 အတိုင်းဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ငွေတန်ဆာ။ ရွှေ
 တန်ဆာ။ အဝတ်တန်ဆာများကိုဆဲရုတ္တုလူတို့၌တောင်း
 ၃၉ ကြ၏။ တောင်းသည်အတိုင်းလည်းပေးချင်သောစေတ
 နာစိတ်ကိုဆဲရုတ္တုလူတို့အားထာဝရဘုရားပေးတော်မူ
 သဖြင့်ဆဲရုတ္တုလူတို့၏ဥစ္စာများကိုလုယူကြ၏။
 ၄၀ ဣသရေလအမျိုးသား။ မိဗ္ဗနှင့်သူငယ်ကိုမဆိုဘဲ
 ယောကျ်ားအရေအတွက်အားဖြင့်ချောက်သိန်းခန့်မျှရှိ
 သောသူတို့သည်ရာမသက်မြို့မှထွက်၍သုကုတ်အရပ်
 ၄၁ သို့ခရီးသွားကြ၏။ အမျိုးမျိုးသောလူအများတို့သည်
 လည်းသိုးနွားအစရှိသောများစွာသောတိရိစ္ဆာန်တို့နှင့်
 ၄၂ တကွလိုက်ကြ၏။ တဆေးမရောဘဲဆဲရုတ္တုပြည်မှ
 ဆောင်ခဲ့သောမုန့်စိမ်းကိုယူ၍တဆေးမပါသောမုန့်ကို
 ဖုတ်ရကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ ဆဲရုတ္တုပြည်၌မုန့်
 ၄၃ ဖင့်။ အနှင်ခံရသောကြောင့်ကိုယ်စားစရာကိုမပြင်မီကြ။
 ၄၄ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ဘိုးဘေးနှင့်တကွခါနာန်

ပြည်အံ့ဂုတ္တပြည်နှိုင်းညီသည်ဖြစ်၍ တည်းနေကြသော
 ၄၁ ကာလနှစ်ပေါင်းလေးရာသုံးဆယ်ဖြစ်သတည်း။ အနှစ်
 လေးရာသုံးဆယ်စေ့သောနေ့ချင်းတွင်ထာဝရဘုရား၏
 ၄၂ ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့သည် အံ့ဂုတ္တပြည်မှထွက်သွား
 ကြ၏။ အံ့ဂုတ္တပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူသောအတွက်
 ကြောင့်ထိုနေ့ညည့်ကိုအထူးသဖြင့်ထာဝရဘုရားနှိ
 စောင့်စရာကောင်း၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏အမျိုး
 အစည်အဆက်မပြတ်။ စောင့်ရသောထာဝရဘုရား၏
 ညည့်ကား၍သည်ညည့်ပေတည်း။

၄၃ ပသခါပွဲတရားဟူမူကား။ တပါးအမျိုးသားမစားရ။
 ၄၄ ၊ သို့ရာတွင်ငွေနှင့်ဝယ်သောကျွန်သည်အရေဖျားတိုး
 ၄၅ မင်္ဂလာကိုခံပြီးလျှင်စားရ၏။ တကျွန်းတနိုင်ငံသားဖြစ်
 ၄၆ စေ။ အခစားသောကျွန်ဖြစ်စေ။ မစားရ။ တအိမ်တည်းနှိ
 တကောင်ကိုစားရ၏။ အသားကိုအိမ်ပြင်သို့ယူမသွား
 ၄၇ ရ။ အရိုးကိုလည်းမချိုးရ။ ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်
 ၄၈ အပေါင်းတို့သည်ထိုပွဲကိုခံရကြမည်။ သင်တို့ထံမှာ
 တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသားသည်ထာဝရဘုရားအဖို့
 ပသခါပွဲကိုခံခြင်းငှါအလိုရှိလျှင်သူနှိနှိသောယောက်ျား
 အပေါင်းတို့သည်အရေဖျားတိုးမင်္ဂလာကိုခံကြစေ။ သို့
 ၄၉ ပြီးမှထိုသူသည်ပြည်သားကဲ့သို့ဖြစ်သောကြောင့်ချဉ်း
 ၍ထိုပွဲသို့ဝင်စေ။ အရေဖျားတိုးမင်္ဂလာကိုမခံသောသူ
 ၅၀ မည်သည်ကားထိုပွဲ၌ဝင်၍မစားရ။ အမျိုးသားချင်းဖြစ်
 သောသူ။ သင်တို့တွင်တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသားဖြစ်
 သောသူတို့သည်တပါးတည်းသောတရားနှင့်ဆိုင်ကြ
 ၍ဟုထာဝရဘုရားသည်မောရှေနှင့်အာရုန်နှစ်ဦး
 ၅၁ ထားတော်မူ၏။ ထိုသို့မောရှေနှင့်အာရုန်နှစ်ဦးထာဝရ
 ဘုရားပညတ်ထားတော်မူသည်အတိုင်းဣသရေလအ
 မျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ပြုကြ၏။

၅၂ ထိုနေ့ချင်းတွင်ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုး
 သားဗိုလ်ခြေတို့ကိုအံ့ဂုတ္တပြည်မှဆောင်သွားတော်မူပြီး
 ၅၃ လျှင်မောရှေကိုခေါ်၍။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင်အ
 ၅၄ ဦးဖွားသောသူ။ လူဖြစ်စေ။ တိရိစ္ဆာန်ဖြစ်စေ။ သားဦးအ
 ပေါင်းတို့ကိုငါအဖို့သန့်ရှင်းစေလော့။ ငါဥစ္စာဖြစ်ကြ
 သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၅၅ မောရှေကလည်းသင်တို့သည်ကျွန်ခံနေရာအံ့ဂုတ္တ
 ပြည်မှထွက်သွားသော၍နေ့ရက်ကိုအောင်းမေ့ကြ
 လော့။ ထာဝရဘုရားသည်အားကြီးသောလက်တော်ဖြင့်
 သင်တို့ကိုထိုပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူပြီး။ တဆေးပါ

၄ သောမုန့်ကိုမစားရ။ အဗိဗလ။ ယနေ့နှစ်ပင်သင်တို့သည်
 ၅ ထွက်လာကြပြီး။ သင်တို့အားပေးခြင်းငှါအိုးဘေးများ
 နှိထာဝရဘုရားကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်။ ခါနန်လူ။ ဟိတ္တိ
 လူ။ အာမောရီလူ။ ဟိဗီလူ။ ယေဗုသိလူတို့နေရာတည်းဟူ
 သော။ နှိနှင့်ဖျားရည်စီးသောပြည်သို့ပို့ဆောင်တော်မူပြီးမှ
 ၆ ယခုလတွင်သင်တို့သည်ဤဝတ်ကိုပြုရကြမည်။ ခုနှစ်
 ရက်ပတ်လုံးတဆေးမပါသောမုန့်ကိုစားပြီးမှခုနှစ်ရက်
 မြောက်သောနေ့တွင်ထာဝရဘုရားအဖို့ပွဲခံရကြမည်။
 ၇ ၊ တဆေးမပါသောမုန့်ကိုစားရသောခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး
 သင်တို့နှိတဆေးကိုမတွေ့မမြင်ရ။ သင်တို့နေသောအရပ်
 ၈ ရပ်တို့၌လည်းမတွေ့မမြင်ရ။ ငါတို့သည်အံ့ဂုတ္တပြည်မှ
 ထွက်သောကာလ။ ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသောကျေးဇူး
 တော်ကြောင့်ဤသို့ပြုရ၏ဟုထိုနေ့၌သားမြေးတို့အား
 ၉ ကြားပြောရမည်။ ထာဝရဘုရား၏တရားသည်သင်၏
 နှုတ်၌တည်မည်အကြောင်း။ ဤအရာသည်သင်၏လက်
 နှိလက္ခဏာသက်သေ။ သင်၏မျက်စိကြားမှာအောင်းမေ့
 ဖို့ရာဖြစ်ရမည်။ အားကြီးသောလက်တော်ဖြင့်ထာဝရ
 ဘုရားသည်သင်ကိုအံ့ဂုတ္တပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူပြီး။
 ၁၀ ၊ ထိုကြောင့်စီရင်တော်မူသောဤထုံးစံကိုမိမိအချိန်၌
 နှစ်စဉ်အတိုင်းစောင့်ရကြမည်။
 ၁၁ သင်တို့၌ရင်အိုးဘေးနှစ်ရပ်ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အ
 တိုင်းထာဝရဘုရားသည်သင်တို့ကိုပို့ဆောင်၍ထိုပြည်ကို
 ၁၂ ပေးသနားတော်မူသောအခါ။ သင်တို့၌အဦးဖွားသော
 သားအပေါင်းတို့နှင့်သင်တို့၌ရှိသောတိရိစ္ဆာန်တို့၏သား
 ဦးအပေါင်းတို့ကိုထာဝရဘုရားအဖို့အသီးအချားခွဲထား
 ရကြမည်။ အထီးရှိသမျှတို့သည်ထာဝရဘုရား၏ဥစ္စာဖြစ်
 ၁၃ ရကြမည်။ မြဲမခွဲအဦးဖွားသောမြိသလယ်ကိုသိုးသလယ်
 နှင့်ရွေးရမည်။ မရွေးလိုလျှင်မြိသလယ်လည်ပင်းကိုချိုးရ
 မည်။ လူသားတို့တွင်သားဦးအပေါင်းကိုရွေးရမည်။
 ၁၄ ၊ နောင်ကာလ၌သင်၏သားကလည်းအဘယ်သို့နည်းဟု
 မေးမြန်းလျှင်သင်ကလည်းကျွန်ခံနေရာအံ့ဂုတ္တပြည်မှ
 ထာဝရဘုရားသည်အားကြီးသောလက်တော်ဖြင့်ငါတို့ကို
 ၁၅ နှုတ်ဆောင်တော်မူ၏။ ဖာရောဘုရင်သည်ငါတို့ကိုအ
 လွယ်တကူမလွှတ်ဘဲနေသောအခါအံ့ဂုတ္တပြည်၌လူဖြစ်
 စေ။ တိရိစ္ဆာန်ဖြစ်စေ။ သားဦးအပေါင်းတို့ကိုထာဝရ
 ဘုရားကွပ်မျက်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်အဦးဖွားသော
 တိရိစ္ဆာန်အထီးရှိသမျှတို့ကိုထာဝရဘုရားအားယဇ်ပူ
 ၁၆ ပြန်ဆိုရမည်။ ဤအရာသည်လည်းသင်၏လက္ခဏာသက်

သေး။ သင်၏မျက်စိကြားမှာသင်းကျပ်ဖြစ်ရမည်။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်အားကြီးသောလက်တော်ဖြင့်ငါတို့ကိုအံ့ဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူပြီးဟုလူများတို့အားပြောဆိုလေ၏။

၁၇ ဣသရေလလူတို့ကိုဖာရောဘုရင်လွှတ်သောနောက်။ ဗီထိညိုပြည်ကိုရှောက်သောလမ်းသည်မြောင့်သော်လည်းထိုလမ်းဖြင့်ဘုရားသခင်ဆောင်တော်မမူ။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည်စစ်မှုကိုတွေ့မြင်သောအခါစိတ်ပျက်၍အံ့ဂုတ္တုပြည်သို့ပြန်ကောင်းပြန်ကြလိမ့်မည်ဟုသိတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်ဘုရားသခင်သည်သူတို့ကိုဇနပ်လယ်နား။ တောလမ်းဖြင့်ပိုင်း၍ဆောင်တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ခင်းကျင်းသောတပ်အစည်အတိုင်းအံ့ဂုတ္တုပြည်မှထွက်သွားကြ၏။ အထက်ကာလ၌ယောသပ်ကအကယ်စင်စစ်ဘုရားသခင်သည်သင်တို့ကိုအကြည့်အရှုကြွလာတော်မူမည်။ ကျွန်ုပ်အရိုးတို့ကို၍အရပ်မှယူသွားရမည်ဟု၍ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုကြပ်ကြပ်ကျိန်ဆိုစေသောကြောင့်သူ၏အရိုးတို့ကိုမောရှေသည်မိမိ၌ယူဆောင်လေ၏။

၂၀ တဖန်သူတို့သည်သုကုတ်အရပ်မှထွက်သွား၍တောအနား။ ငွေ့မြို့၌စားခန်းချကြ၏။ သူတို့သည်နေ့ညသွားနိုင်အောင်ထာဝရဘုရားသည်နေ့၌ကားလပ်ပြု၍ရိပ်တိမ်တိုင်အားဖြင့်ဝင်ညည့်၌ကားအလင်းပေးတို့မီးတိုင်အားဖြင့်ဝင်သူတို့ရှေ့ကကြွတော်မူ၏။ နေ့အချိန်၌ရိပ်တိမ်တိုင်။ ညည့်အချိန်၌မီးတိုင်ကိုသူတို့ရှေ့မှရုတ်တိမ်းတော်မမူ။

၁၁။ ထာဝရဘုရားကလည်းဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်လည်၍ပိဟဟိရုတ်မြို့နား။ မိဂဒေါလမြို့နှင့်ပင်လယ်စပ်ကြား။ ဗာလဇေဖုန်မြို့ရှေ့မှာတပ်ချစေခြင်းငှါမှာလိုက်လေ့။ ထိုမြို့ရှေ့ပင်လယ်ကမ်းနားမှာတပ်ချရကြမည်။ အကြောင်းမူကား။ ဖာရောဘုရင်ကဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ကျည်းကျပ်ရာသို့ရောက်ကြပြီးတောလမ်းပိတ်လျက်ရှိ၏ဟုဆိုလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်းဖာရောဘုရင်၏နှလုံးကိုခိုင်မာစေ၍သူသည်ဣသရေလလူတို့ကိုလိုက်လိမ့်မည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုအံ့ဂုတ္တုလူတို့သည်သိစေခြင်းငှါထိုမင်းနှင့်သူ၏စစ်သူရဲအလုံးအရင်းအားဖြင့်ငါတုန်းပွင့်လိမ့်မည်ဟုမောရှေအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းထိုသူတို့သည်မြဲကြ၏။

၁ ထိုသူတို့ထွက်ပြေးကြောင်းကိုအံ့ဂုတ္တုရှင်ဘုရင်အားကြားလျှောက်သဖြင့်သူမှစ၍ကျွန်များတို့သည်မနာလိုသောစိတ်ပေါက်ပြန်လျှင်ငါတို့သည်၍သို့ပြု၍ဣသရေလလူတို့ကိုငါတို့စေခိုင်းရာမှအဘယ်ကြောင့်လွှတ်ရသနည်းဟုပြောဆိုကြ၏။ ထိုအခါဖာရောဘုရင်သည်ရထားတော်ကိုပြင်၍မိမိလူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်လေ၏။ ရွေးသောရထားချောက်ရာအံ့ဂုတ္တုမြင်းစီးသူရဲအပေါင်းနှင့်တကွဗိုလ်မင်းအသီးအသီးတို့ကိုခေါ်ယူလေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ဖာရောဘုရင်၏နှလုံးကိုခိုင်မာစေတော်မူသဖြင့်သူသည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုလိုက်လေ၏။ သို့သော်လည်းဣသရေလလူတို့သည်ငါကြားသောအခြင်းအရာနှင့်ထွက်သွားကြ၏။ ထိုသို့ဖာရောဘုရင်၏မြင်းတော်။ ရထားတော်။ မြင်းစီးသူရဲဗိုလ်ပါ။ အံ့ဂုတ္တုလူအပေါင်းတို့သည်လိုက်၍ပိဟဟိရုတ်မြို့နားဗာလဇေဖုန်မြို့ရှေ့၌ပင်လယ်ကမ်းနားမှာတပ်ချလျက်နေသောဣသရေလလူတို့ကိုမှီကြ၏။

၁၁ ဖာရောဘုရင်သည်ချည်းလာသောအခါဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ဖျော်ကြည့်၍အံ့ဂုတ္တုလူတို့စစ်ချီလာကြောင်းကိုမြင်ကြလျှင်အထွန်ကြောက်လန့်၍ထာဝရဘုရားအားအော်ဟစ်ကြ၏။ မောရှေကိုလည်းအံ့ဂုတ္တုပြည်၌သင်းပြိုင်းမရှိသောကြောင့်၍တော၌သေစေခြင်းငှါငါတို့ကိုဆောင်ခဲ့သလော။ ငါတို့ကို၍သို့ပြု၍အံ့ဂုတ္တုပြည်မှအဘယ်ကြောင့်ဆောင်ခဲ့သနည်း။ ငါတို့သည်အံ့ဂုတ္တုလူတို့ထံ၌အစေကျန်ခံနေလျက်ရှိကြပါစေဟုအံ့ဂုတ္တုပြည်၌ငါတို့ပြောရာတွင်၍အမှုကိုရည်ဆောင်၍ပြောသည်မဟုတ်လော။ ငါတို့သည်၍တော၌သေရသည်ထက်အံ့ဂုတ္တုလူတို့ထံ၌အစေကျန်ခံလျှင်သာ၍ကောင်းသည်ဟုဆိုကြ၏။ မောရှေကလည်းမရိုးရိပ်ကြနှင့်။ ညိပ်ဝပ်စွာရပ်နေကြ။ ထာဝရဘုရားသည်ယနေ့ပြတော်မူသောကယ်တင်ခြင်းကိုကြည့်ရှုကြလေ့။ သင်တို့သည်ယနေ့မြင်သောအံ့ဂုတ္တုလူတို့ကိုနောက်တဖန်အလျှင်းမမြင်ရကြ။ သင်တို့ဘက်၌ထာဝရဘုရားသည်စစ်တိုက်တော်မူလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်ညိပ်ဝပ်စွာနေကြမည်ဟုလူများတို့အားဆို၏။ ထာဝရဘုရားကလည်းအဘယ်ကြောင့်ငါကိုအော်ဟစ်သနည်း။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်တက်သွားစေခြင်းငှါမှာလိုက်လေ့။ သင်မူကားမှတ်ကိုချိုးလျှင်ပင်လယ်ပေါ်မှာလက်ကိုဆန့်၍ပင်လယ်ရေကိုခွဲလေ့။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ပင်လယ်အလယ်၌မြေပေါ်မှာရှောက်သွားရကြ

၁၇ မည်။ ငါသည်လည်းအဲဒါတွေလူတို့၏နှစ်လုံးကိုခိုင်မာ
 ၁၈ စေသဖြင့်သူတို့သည်လိုက်ကြသိမ့်မည်။ ဖာရောဘုရင်
 ၁၉ နှင့်သူ၏ဗိုလ်ခြေ။ ရထား။ မြင်းစီးသူရဲများအားဖြင့်ငါ
 ၂၀ ဘုန်းပွင့်ထိမ့်မည်။ ထိုသို့ဖာရောဘုရင်နှင့်သူ၏ရထား
 ၂၁ များ။ မြင်းစီးသူရဲများအားဖြင့်ငါဘုန်းပွင့်သောအခါငါ
 ၂၂ သည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုအဲဒါတွေလူတို့သည်
 ၂၃ သိရကြသိမ့်မည်ဟုမောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။

၂၄ ထိုအခါဣသရေလတပ်ရှေ့မှာသွားသောဘုရားသ
 ၂၅ ခင်၏ကောင်းကင်တမန်သည်နောက်၌လိုက်သဖြင့်
 ၂၆ မိုဗ်းတိမ်တိုင်သည်သူတို့ရှေ့ကရွှေ့၍နောက်၌ရပ်နေ
 ၂၇ လေ၏။ ထိုသို့အဲဒါတွေတပ်နှင့်ဣသရေလတပ်ဝင်ကြား
 ၂၈ သို့ရောက်လျှင်အဲဒါတွေလူတို့၌မိုဗ်းတိမ်
 ၂၉ ဖြစ်၍ဣသရေလလူတို့အားအလင်းကိုပေးလျက်နေ
 ၃၀ သဖြင့်တညည့်လုံးတင်တဦးနှင့်တဦးမချည်းနှိုင်းရာ။

၃၁ ၊ ဧမာရှေသည်ပင်လယ်ပေါ်မှာဇက်ကိုဆန့်၍ထာဝရ
 ၃၂ ဘုရားသည်တညည့်လုံး၌အားကြီးသောအရှေ့လေအား
 ၃၃ ဖြင့်ပင်လယ်ရေကိုထန်ပြန်၍မြေကိုပေါ်စေတော်မူသည့်
 ၃၄ နှင့်ရေသည်ကွဲပြတ်လျက်ရှိ၏။ ဣသရေလအမျိုးသား
 ၃၅ တို့သည်ပင်လယ်အလယ်၌မြေပေါ်မှာရှောက်သွား
 ၃၆ ကြ၍ရေသည်သူတို့လက်ကောက်။ လက်ဝဲဘက်မှာ
 ၃၇ ကျောက်ထရံကဲ့သို့ရှိနေ၏။ အဲဒါတွေလူများ။ ဖာရောဘု
 ၃၈ ရင်၌ပါသောမြင်း။ ရထား။ မြင်းစီးသူရဲအပေါင်းတို့သည်
 ၃၉ ပင်လယ်အလယ်သို့လိုက်ဝင်ကြ၏။ နံနက်ယံ၌ထာဝရ
 ၄၀ ဘုရားသည်မိုးမိုဗ်းတိမ်တိုင်အားဖြင့်အဲဒါတွေတပ်ကို
 ၄၁ ကြည့်ရှု၍နှောင့်ရှက်တော်မူ၏။ သူတို့ရထားအသွား
 ၄၂ ခက်စေခြင်းငှါရထားဘီးများကိုချီတဲစေတော်မူ၏။
 ၄၃ အဲဒါတွေလူတို့ကလည်းဣသရေလလူတို့ထံမှပြေးကြ၏။
 ၄၄ ထာဝရဘုရားသည်သူတို့ဘက်။ အဲဒါတွေလူတို့တဖက်
 ၄၅ ၌ပစ်တိုက်သည်ဟုပြောဆိုကြ၏။

၄၆ ထာဝရဘုရားကလည်းပင်လယ်ရေသည်အဲဒါတွေလူ
 ၄၇ များ။ ရထားများ။ မြင်းစီးသူရဲများတို့အပေါ်သို့ပြန်စေ
 ၄၈ ခြင်းငှါပင်လယ်အပေါ်မှာလက်ကိုဆန့်လေ့ဟုမော
 ၄၉ ရှေ့အားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မိုဗ်းလင်းသောအ
 ၅၀ ခါမောရှေသည်လက်ကိုပင်လယ်ပေါ်မှာဆန့်သဖြင့်ပင်
 ၅၁ လယ်ရေသည်အားကြီး၍ပြန်လာသည်ကိုအဲဒါတွေလူတို့
 ၅၂ သည်ပြေးကြသော်လည်းထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကို
 ၅၃ ပင်လယ်အလယ်၌လှည်းတော်မူ၏။ ထိုသို့ပင်လယ်ရေ
 ၅၄ သည်ပြန်လာ၍ပင်လယ်ထဲသို့လိုက်ဝင်သောဖာရောဘု
 ၅၅ ရင်၏ရထား။ မြင်းစီးသူရဲ။ ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့ကိုလွှပ်

၅၆ မိုးသဖြင့်တရံတယောက်မျှမကျန်ရစ်ရ။ ဣသရေလအ
 ၅၇ မျိုးသားတို့မူကားပင်လယ်အလယ်၌မြေပေါ်မှာရှောက်
 ၅၈ သွား၍ရေသည်သူတို့လက်ကောက်။ လက်ဝဲဘက်မှာ
 ၅၉ ကျောက်ထရံကဲ့သို့ရှိနေ၏။ ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည်ထို
 ၆၀ နေ့၌ဣသရေလလူတို့ကိုအဲဒါတွေလူတို့လက်မှကပ်လွှတ်
 ၆၁ တော်မူသဖြင့်ပင်လယ်ကမ်းနားမှာအဲဒါတွေလူအသေ
 ၆၂ ကောင်တို့ကိုမြင်ရကြ၏။ ထိုသို့အဲဒါတွေလူတို့၌ထာဝရ
 ၆၃ ဘုရားပြုတော်မူသောအမှုကြီးကိုဣသရေလလူတို့သည်
 ၆၄ မြင်၍ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့ကြ၏။ ထာဝရဘုရား
 ၆၅ နှင့်ကိုယ်တော်၏ကျွန်မောရှေကိုရိုက်ညှပ်ကြ၏။

၆၆ ထိုအခါမောရှေနှင့်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ထာ
 ၆၇ ဝရဘုရားအားသိချင်းဆိုသောစကားဟူမူကား။ ထာဝရ
 ၆၈ ဘုရားသည်ဘုန်းပွင့်လျက်အောင်ပွဲခံတော်မူသည့်ဖြစ်၍
 ၆၉ ကိုယ်တော်အားသိချင်းဆိုပါအံ့။ မြင်းနှင့်မြင်းစီးသူရဲကို
 ၇၀ ပင်လယ်ထဲသို့လှည်းချတော်မူပြီး။ ထာဝရဘုရားသည်ငါ
 ၇၁ အစွမ်းသတ္တိငါသိချင်းဆိုကြောင်း။ ငါကိုကယ်တင်သော
 ၇၂ အရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုဘုရားသည်ငါကိုးကွယ်သော
 ၇၃ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၍ထောမနာပြုပါမည်။ ငါတို့ဘေး
 ၇၄ တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၍ငါတို့မျှော်လင့်ပါမည်။

၇၅ ၊ ထာဝရဘုရားသည်ပင်လယ်ရေဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား
 ၇၆ တည်းဟူသောနာမတော်ရှိတော်မူ၏။ ဖာရောဘုရင်၏ရ
 ၇၇ ထားနှင့်ဗိုလ်ခြေတို့ကိုပင်လယ်ထဲသို့လှည်းချတော်မူပြီး။
 ၇၈ ရွေးသောဗိုလ်မင်းတို့သည်ဧနုပင်လယ်ထဲ၌မြုပ်လျက်
 ၇၉ ရှိကြ၏။ နက်စွာသောအရပ်၌လွှမ်းမိုးလျက်ရှိကြ၏။

၈၀ ကျောက်ကဲ့သို့အောက်သို့ဆင်းကြ၏။ အိဏ္ဍဝရ
 ၈၁ ဘုရား။ လက်ကောက်သည်တန်ခိုးအားဖြင့်ဘုန်းကြီးတော်
 ၈၂ မူ၏။ အိဏ္ဍဝရဘုရား။ လက်ကောက်သည်ရန်သူတို့ကို
 ၈၃ ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်တဖက်၌ထသော
 ၈၄ သူတို့ကိုဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော်နှင့်လှည်းတော်မူ
 ၈၅ ၍။ အချက်တော်ကိုလွှတ်၍သူတို့ကိုအမှိုက်ကဲ့သို့မီး
 ၈၆ လောင်စေတော်မူ၏။ နှာခေါင်တော်လေအားဖြင့်ရေ
 ၈၇ သည်ရဝေး၍မီးသောရေသည်ပုံပုံကြွ၍ပင်လယ်၏အထဲ
 ၈၈ ၌ပင်နက်သောရေသည်တောင့်မာလျက်နေရ၏။ ရန်
 ၈၉ သူကငါလိုက်မည်။ သူတို့ကိုမိုဗ်းတိမ်မည်။ လူယူသော
 ၉၀ ဥစ္စာကိုခံ၍သူတို့၌ငါချင်ရဲပြေမိမည်။ ဘေးကိုအိမ်မှ
 ၉၁ ထုတ်၍သူတို့ကိုငါလက်နှင့်ဖျက်ဆီးမည်ဟုဆိုသ
 ၉၂ တည်း။ ကိုယ်တော်သည်လေကိုမှတ်တော်မူသဖြင့်ပင်
 ၉၃ လယ်သည်သူတို့ကိုလွှမ်းမိုး၍သူတို့သည်အားကြီးသော

၁၁ ရေထဲမှခဲကဲ့သို့ဆင်းကြလေ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ ဘုရားများတို့တွင်အဘယ်မည်သောဘုရားသည်ကိုယ်တော်နှင့်တူပါသနည်း။ သန့်ရှင်းခြင်းအားဖြင့်ဘုန်းကြီးတော်မူထသော။ ချီးမွမ်းခြင်းကိုခံစည်တွင်ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်တော်မူထသော။ အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကိုပြုတော်မူသော

၁၂ ကိုယ်တော်နှင့်အဘယ်ဘုရားတူပါသနည်း။ ။ လကျာလက်တော်ကိုဆန့်တော်မူသဖြင့်သူတို့ကိုမြေမြှုပ်လေ၏။

၁၃ ၊ ရွေးတော်မူသောလူမျိုးကိုက ရုဏာတော်အားဖြင့်ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ သန့်ရှင်းသောနေတော်မူရာသို့တန်ခိုး

၁၄ တော်အားဖြင့်လပ်ပြတော်မူ၏။ ။ လူမျိုးတို့သည်သိတင်းကြား၍ကြောက်လန့်ကြသိမ့်မည်။ ပါလေတ္တိနပြည်သူပြည်သားတို့သည်ပူဇော်ခြင်းသို့ရောက်ကြသိမ့်မည်။ ဇန့်ဗိုလ်တို့သည်မိန်းမောတွေဝေခြင်း။ မောဘသူရဲတို့သည်လုန့်လှုပ်ခြင်း။ ခါနာနပြည်သားအပေါင်းတို့သည်စိတ်ပျက်ခြင်းသို့ရောက်ကြသိမ့်မည်။ ။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်၏လူတို့သည်လွန်သွားသောအခါ။ ရွေးတော်မူသောကိုယ်တော်၏လူတို့သည်လွန်သွားသောအခါထိုလူအမျိုးမျိုးတို့သည်ကြောက်သောစိတ်။ ထိတ်လန့်သောစိတ်အားကြီး၍လက်ရုံးတော်တန်ခိုးကြောင့်သူတို့သည်ကျောက်ကဲ့သို့ညီပ်ညီပ်နေကြသိမ့်မည်။ ။ အိုထာဝရဘုရား။ အဓမ္မခံတော်မူရာတောင်တည်းဟူသော။ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာတို့ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရပ်ထဲသို့ကိုယ်တော်၏လူတို့ကိုသွင်းတော်မူမိမ့်မည်။ အိုထာဝရဘုရား။ လက်တော်နှင့်တည်တော်မူသောသန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌နေရာချတော်မူသိမ့်မည်။ ။ ထာဝရဘုရားသည်ကာလအစည်အမြဲစံတော်မူစေသတည်းဟုသိချင်းဆိုကြလေ၏။ ။ အကြောင်းမူကား။ ဖာရောဘုရင်၏မြင်းများ။ ခုထားများ။ မြင်းစီးသူရဲများတို့သည်ပင်လယ်ထဲသို့ဝင်၍ထာဝရဘုရားသည်သူတို့အပေါ်မှာပင်လယ်ရေကိုလွှမ်းမိုးစေတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့မူကားပင်လယ်အလယ်၌မြေပေါ်မှာရှောက်သွားကြ၏။

၂၀ အာရုန်၏အစ်မဖြစ်သောပရောဖက်မမိရ်အံ့သည်ပတ်သာကိုကိုင်း၍မိမ္မအပေါင်းတို့သည်ပတ်သာတီး

၂၁ လျက်ကလျက်ထိုက်သွားကြ၏။ ။ မိရ်အံ့ကလည်းထာဝရဘုရားသည်ဘုန်းပွင့်လျက်အောင်ပွဲကိုခံတော်မူသည်ဖြစ်၍ကိုယ်တော်အားသိချင်းဆိုကြလေသော။ မြင်းနှင့်မြင်းစီးသူရဲကိုပင်လယ်ထဲသို့စည်းချတော်မူပြီးဟုသူတို့နှင့်အသံပြိုင်၍ဆိုလေ၏။

၂၂ ထိုနောက်။ မောရှေသည်ဣသရေလလူတို့ကိုဇန့်ပင်

လယ်မှဆောင်သွား၍သူတို့သည်ရှုရတောသို့ရောက်ကြ၏။ ထိုတော၌သုံးရက်ခရီးသွား၍ရေကိုမတွေ့မရကြ။

၂၃ ။ မာရအရပ်သို့ရောက်သောအခါမာရရေသည်ခါးသော့ကြောင့်မသောက်နိုင်ကြ။ ထိုကြောင့်ထိုအရပ်ကိုမာရ

၂၄ ဟုသမုတ်ကြသတည်း။ ။ လူများတို့သည်မောရှေကိုအပြစ်တင်၍မြှုပ်တင်လျက်အဘယ်သို့သောက်ရပါမည်နည်းဟုဆိုကြ၏။ ။ မောရှေသည်ထာဝရဘုရားအားအော်ဟစ်၍ထာဝရဘုရားသည်သစ်ပင်တပင်ကိုပြတော်မူ၏။ ထိုအပင်ကိုရေထဲသို့ချပြီးလျှင်ရေသည်ချိုလေ၏။ ထိုအရပ်၌သူတို့ကိုစုစည်း၍စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူသည်ကား။

၂၆ ။ သင်တို့သည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏စကားကိုစေ့စေနားထောင်၍နှစ်သက်တော်မူသောအကျင့်ကိုကျင့်လျှင်ရင်ပညတ်တရားတော်အထိုသို့ထိုက်၍စီရင်တော်မူချက်တို့ကိုစောင့်ရှောက်လျှင်ရင်ငါသည်အံ့ဂုတ္တုလူတို့၌စွဲစေသောရောဂါတစ်ခုခုကိုမျှသင်တို့၌မစွဲစေ။ ငါသည်သင်တို့၏ရောဂါကိုညှိမ်းစေသော

၂၇ ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုနောက်မှရေတွင်းဆယ်နှစ်တွင်း။ ထန်းပင်ခုနှစ်ဆယ်နှင့်ပြည့်စုံရာဇေဝိမ်ရွာသို့ရောက်၍ထိုအရပ်တွင်ရေရှိရာအနားမှာတပ်ချကြ၏။

၁ တဖန်ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်ဇေဝိမ်အရပ်မှထွက်၍ခရီးသွားကြ၏။ အံ့ဂုတ္တုပြည်မှထွက်သွားသောနောက်။ ဒုတိယလဆယ်ငါးရက်နေ့တွင်ဇေဝိမ်အရပ်နှင့်ထိနာတောင်စပ်ကြားမှာသိန်တော

၂ သို့ရောက်ကြ၏။ ။ ထိုတော၌ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့ကငါတို့သည်အံ့ဂုတ္တုပြည်၌အမဲသားချက်သောအိုးကင်းနားမှာထိုင်၍ဝစ္စာစားရသောအခါထာဝရဘုရား၏လက်တော်ဖြင့်သေလျှင်သာ၍ကောင်း၏။ ယခုမူကားဤစည်းဝေးလျက်ရှိသောလူအပေါင်းတို့ကိုငတ်မွတ်ခြင်းအားဖြင့်သတ်ထိုသောငှါဤတောအရပ်သို့ဆောင်ခဲ့ပြီးတကားဟုမောရှေနှင့်အာရုန်ကိုအပြစ်တင်၍မြှုပ်တင်လျက်ဆိုကြ၏။

၃ ထိုအခါထာဝရဘုရားကကြည့်ရှုလေသော။ ငါသည်သင်တို့အဖို့မိန့်ကောင်းကင်ကမုန့်မိန့်ကိုရွာစေမည်။ လူတို့သည်နေ့တိုင်းထွက်၍စံနေစားလောက်အောင်သိမ်းယူကြမည်။ ငါ၏တရားအဘိုင်းကျင့်မည်လော။ မကျင့်လောဟုထိုသို့သောအားဖြင့်သူတို့ကိုငါစုစည်းမည်။

၄ ။ နေ့တိုင်းသိမ်းယူသောအရာထက်ချောက်ရက်မြောက်

သောနေ့၌နှစ်ဆက်သိမ်းယူ၍ပြင်ရကြမည်ဟုမောရှေ့
 ၆ အားမိန့်တော်မူ၏။ မောရှေ့နှင့်အာရုန်တို့ကလည်းထာ
 ဝရဘုရားသည်သင်တို့ကိုအံ့ဂုဏ္ဍုပြည်မှနှုတ်ဆောင်
 တော်မူသည်ဟုယနေ့ညဦးယံ၌သင်တို့သိကြသိမ့်မည်။
 ၇ နံနက်ယံ၌လည်းထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်ကိုမြင်ရကြ
 လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကိုအပြစ်တင်လျက်မြည်တင်
 ကြသောအသံကိုကြားတော်မူပြီး၊ ငါတို့ကိုအပြစ်တင်
 လျက်မြည်တင်စေခြင်းငှါငါတို့သည်အဘယ်သို့သော
 သူဖြစ်သနည်းဟုဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အား
 ၈ ဆိုလေ၏။ တဖန်လည်းမောရှေ့ကထာဝရဘုရားသည်ည
 ဦးယံ၌သင်တို့စားစရာအမဲသားကိုငိုနံနက်ယံ၌ဝလောက်
 အောင်မုန့်ကိုငိုပေးတော်မူသောအခါ၏စကားပြည့်စုံ
 လိမ့်မည်။ သင်တို့သည်အပြစ်တင်လျက်မြည်တင်ကြ
 သောအသံကိုထာဝရဘုရားကြားတော်မူပြီး၊ ငါတို့သည်
 အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သနည်း။ သင်တို့သည်အပြစ်တင်
 လျက်မြည်တင်ကြသောစကားသည်ငါတို့ကိုမထိမ
 ၉ ခိုက်။ ထာဝရဘုရားကိုထိခိုက်သည့်ဟုဆိုလေ၏။ တဖန်
 သင်တို့သည်အပြစ်တင်လျက်မြည်တင်သောအသံကို
 ထာဝရဘုရားကြားတော်မူသည်ဖြစ်၍အထံတော်သို့
 ချဉ်းကပ်ကြလေ့ဟုဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အ
 ပေါင်းတို့အားဆင့်ဆိုလေ့ဟုအာရုန်ကိုမှာထားသည့်အ
 ၁၀ တိုင်း။ အာရုန်သည်ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အ
 ပေါင်းတို့အားဆင့်ဆိုသောအခါသူတို့သည်တောသို့
 မျှော်ကြည့်၍မုန့်တိမ်၌ထင်ရှားသောထာဝရဘုရား၏
 ၁၁ ဘုန်းတော်ကိုမြင်ရကြ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်းဣသ
 ရေလအမျိုးသားတို့သည်အပြစ်တင်လျက်မြည်တင်
 ၁၂ သောအသံကိုငါကြားရပြီ။ ညဦးယံ၌သင်တို့သည်အမဲ
 သားကိုစားရကြသိမ့်မည်။ နံနက်ယံ၌လည်းမုန့်နှင့်ဝရ
 ကြသိမ့်မည်ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသိကြသိမ့်မည်ဟုသူတို့ကိုပြော
 လေ့ဟုမောရှေ့အားမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၃ ညဦးယံ၌၎င်း၎င်းတို့သည်တပ်ကိုအနီးအပြားတက်လာ
 ကြ၏။ နံနက်ယံ၌လည်းတပ်ပတ်လည်အရပ်ရပ်တွင်နှင်း
 ၁၄ ကျလျက်ရှိ၏။ နှင်းတက်ပြီးသောအခါနှင်းခဲကဲ့သို့သေး
 သေးလုံးလုံးအရာသည်ခြေချက်နှာပေါ်၌ရှိရစ်လေ၏။
 ၁၅ ၊ ထိုအရာကိုဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်မြင်သောအ
 ခါအဘယ်အရာနည်းဟုမသိသောကြောင့်တယောက်
 ကိုတယောက်မေးကြ၏။ မောရှေ့ကလည်း၏အရာ
 သည်သင်တို့စားစရာကိုထာဝရဘုရားပေးသနားတော်

၁၆ မူသောမုန့်ဖြစ်၏။ လူတိုင်းမိမိတဲ၌ရှိသောသူအရေအ
 တွက်နှင့်အညီလူအသီးအသီးစားလောက်အောင်တ
 ယောက်တကြိမ်စီသိမ်းယူကြလေ့ဟုထာဝရဘုရား
 ၁၇ မိန့်တော်မူကြောင်းကိုပြန်ပြောလေ၏။ ဣသရေလအမျိုး
 သားတို့သည်ထိုသို့ပြု၍အနည်းအများအလိုက်သိမ်းယူ
 ၁၈ ကြ၏။ ဩမ်တောင်းနှင့်ချင်ကြသောအခါများများရ
 သောသူမသိ။ နည်းနည်းရသောသူမသိ။ အသီးအသီးတို့
 ၁၉ သည်စားလောက်အောင်သိမ်းယူကြ၏။ မောရှေ့က
 လည်းနံနက်တိုင်အောင်အဘယ်သူမျှမကျန်စေနှင့်ဟုဆို
 ၂၀ သော်လည်း၊ အချို့တို့သည်မောရှေ့စကားကိုနားမထောင်
 ဘဲနံနက်တိုင်အောင်ကျန်စေသဖြင့်ဝိုးမြစ်၌နံ့လေသော်
 ၂၁ မောရှေ့သည်အမျက်ထွက်၏။ ထိုသူအသီးအသီးတို့
 သည်နေ့တိုင်းမိမိတို့စားလောက်သမျှကိုသိမ်းယူကြ၏။
 နေပူသောအခါအရည်ဖြစ်လေ၏။
 ၂၂ ချောက်ရက်မြောက်သောနေ့၌မုန့်နှစ်ဆတည်းဟူ
 သောတယောက်နှစ်ကြိမ်စီသိမ်းရကြ၏။ ထိုအကြောင်း
 ကိုပရိသတ်အရပ်အပေါင်းတို့သည်မောရှေ့အားကြား
 ၂၃ ပြောလေ၏။ သူကလည်းနက်ဖန်နေသည့်ထာဝရဘုရား
 ရှေ့၌သန့်ရှင်းသောဥပုသ်နေ့။ ညီဝတ်စွာနေရသောနေ့
 ဖြစ်၏။ မုန့်ကိုပေါင်းချင်သည်အတိုင်းပေါင်းကြလေ့။
 ပြုတ်ချင်သည်အတိုင်းပြုတ်ကြလေ့။ ကျန်သောအရာ
 ကိုနံနက်တိုင်အောင်စောင့်၍ဆိုထားကြလေ့ဟုထာဝ
 ၂၄ ရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကိုပြန်ပြောလေ၏။ မောရှေ့
 မှာထားသည်အတိုင်းနံနက်တိုင်အောင်ဆိုထားကြ၏။
 ၂၅ နံခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်၏။ ဝိုးလည်းမရှိ။ မောရှေ့ကလည်း
 ကျန်သောအရာကိုယနေ့စားကြလေ့။ ယနေ့သည်ထာဝ
 ရဘုရား၏ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ယနေ့တွင်ထိုအရာကိုတော
 ၂၆ ၌မတွေ့ရ။ ချောက်ရက်ပတ်လုံးသိမ်းယူရကြ၏။ ဥပုသ်
 နေ့တည်းဟူသောရုန့်ရက်မြောက်သောနေ့တွင်မရှိ။
 ၂၇ မတွေ့ရဟုဆိုလေ၏။ ရုန့်ရက်မြောက်သောနေ့၌အမျိုး
 တို့သည်သိမ်းယူခြင်းငှါထွက်သွားရာတွင်ရှာ၍မတွေ့
 ၂၈ မရကြ။ ထာဝရဘုရားကလည်းသင်တို့သည်ငါပညတ်
 တရားများတို့ကိုအဘယ်မျှကလေးပတ်လုံးညင်ပယ်ကြ
 ၂၉ လိမ့်မည်နည်း။ ထာဝရဘုရားသည်ဥပုသ်နေ့ကိုသင်တို့
 အားပေးတော်မူပြီး၊ ထိုကြောင့်ချောက်ရက်မြောက်
 သောနေ့၌ရုန့်ရက်အတွက်မုန့်ကိုပေးတော်မူ၏။ လူ
 တိုင်းမိမိနေရာ၌နေစေ။ ရုန့်ရက်မြောက်သောနေ့၌မိ
 နေရာမှအဘယ်သူမျှမသွားစေနှင့်ဟုမောရှေ့အားမိန့်
 ၃၀ တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်လူများတို့သည်ရုန့်ရက်မြောက်

၃၁ သောနေ့၌ညိမ်ဝတ်စွာနေကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ထိုစားစရာကိုမနွှာဘဲခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ ကောရနွေစေ့ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဖြူသောအဆင်းရှိ၏။ ပျားရည်နှင့်ရောသောမုန့်ကြွပ်နှင့်အရသာတူ၏။

၃၂ မောရှေကလည်းသင်တို့ကိုအဲဒါတွေပြည်မှ ငါ့နှုတ်ဆောင်သောအခါတော့၌သင်တို့အားကျွေးသောမုန့်ကိုသင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်တို့သည်မြင်စေခြင်းငှါသူတို့အဖို့သိုထားရသောဩဇာတစ်ခုကိုဖြည့်ကြလေဟုသာ

၃၃ ဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကိုပြန်ပြောလေ၏။ တဖန်အာရုန်ကိုလည်းအိုးတလုံးကိုယူ၍မနွှာတဩဇာကိုအပြည့်ထည့်ပြီးလျှင်သင်တို့လူမျိုးအစဉ်အဆက်အစဉ်စေခြင်းငှါသာဝရဘုရားရှေ့တော်၌သိုထားလေဟုဆို၍

၃၄ မောရှေကိုသာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည့်အတိုင်းထိုမနွှာကိုအာရုန်စောင့်စေခြင်းငှါသက်သေတော်မူ

၃၅ မှာသိုထားလေ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်လူနေရာပြည်သို့မဆုတ်မိတ်တိုင်အောင်အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံးမနွှာကိုစားကြ၏။ ခါနာန်ပြည်နယ်နိမိတ်သို့မရောက်မီ

၃၆ တိုင်အောင်မနွှာကိုစားကြ၏။ ဩဇာမူကားဖောဆယ်ရတရဖြစ်သတည်း။

၁ ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်သာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည့်အတိုင်းသိန်တောထဲကထွက်၍ခရီးသွားသဖြင့်ဧဇိဒ်အရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ထို

၂ အရပ်၌လူများသောက်ဖို့ရေမရှိ။ ထိုကြောင့်လူများတို့ကသောက်ဖို့ရေပေးပါဟုဆို၍မောရှေကိုရန်ကွေ့ကြ၏။ မောရှေကလည်းငါ့ကိုအဘယ်ကြောင့်ရန်ကွေ့ကြသနည်း။ သာဝရဘုရားကိုအဘယ်ကြောင့်စုံစမ်းကြသနည်းဟုဆိုလေ၏။ လူများတို့သည်ရေငတ်၍မောရှေကို

၃ အပြစ်တင်မြည်တမ်းလျက်ငါတို့မှစ၍သားသီးတိရိစ္ဆာန်တို့ကိုအဝတ်ထား၍သတ်ခြင်းအလိုငှါအဲဒါတွေပြည်မှအဘယ်ကြောင့်ဆောင်ခဲ့သနည်းဟုဆိုကြ၏။ ထိုအခါ

၄ မောရှေသည်သာဝရဘုရားအားအော်ဟစ်၍ဤလူတို့အားအကျွန်ုပ်သည်အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်း။ အ

၅ ကျွန်ုပ်ကိုခွင့်ပြစ်လုကြပါပြီးဟုကျောက်လေ၏။ သာဝရဘုရားကလည်းလူများရှေ့သို့သွား၍ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့ကိုခေါ်သော။ မြစ်ကိုရိုက်သောသင်၏စုံတံကိုရိုက်လျက်ဟောရပ်အရပ်သို့သွားလော့။

၆ ထိုအရပ်၌ရှိသောကျောက်ပေါ်တွင်သင်ရှေ့မှာငါရပ်နေမည်။ သင်သည်ထိုကျောက်ကိုရိုက်ရမည်။ လူများ

သောက်ဖို့ထိုကျောက်ထဲကရေထွက်ထိန်မည်ဟုမောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။ မောရှေသည်လည်းဣသရေလအ

၇ မျိုးအသက်ကြီးသူတို့ရှေ့မှာထိုသို့ပြုလေ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကသာဝရဘုရားသည်ငါတို့တွင်ရှိသလောမရှိလောဟုသာဝရဘုရားကိုစုံစမ်း၍ရန်ကွေ့သောအကြောင်းကြောင့်ထိုအရပ်ကိုမသွားနှင့်မေရိဘဟုသမုတ်သတည်း။

၈ ထိုအခါအာမလက်လူတို့သည်လာ၍ဧဇိဒ်အရပ်၌ဣသရေလလူတို့ကိုစစ်တိုက်ကြ၏။ မောရှေကလည်းလူတို့ကိုရှေး၍အာမလက်လူတို့ကိုစစ်တိုက်ခြင်းငှါထွက်လေ့။ နက်ဇန်နွေတရားသခင်၏စုံတံကိုရိုက်လျက်တောင်ထိပ်ပေါ်မှာငါရပ်နေမည်ဟုယောရှုအား

၉ ဆို၏။ မောရှေမှာလိုက်သည့်အတိုင်းယောရှုပြု၍အာမလက်လူတို့ကိုစစ်တိုက်လေ၏။ မောရှေအာရုန်ဟုရ

၁၀ တို့သည်တောင်ထိပ်ပေါ်သို့တက်ကြ၏။ မောရှေသည်လက်ကိုချသောအခါဣသရေလလူတို့သည်နိုင်ကြ၏။ လက်ကိုချသောအခါအာမလက်လူတို့သည်နိုင်ကြ၏။

၁၁ သို့ရာတွင်မောရှေ၏လက်သည်ညောင်းသောကြောင့်သူတို့သည်ကျောက်ကိုယူ၍မောရှေကိုထိုင်စေပြီးလျှင်အာရုန်နှင့်ဟုရတို့သည်တယောက်တဖက်နေ၍သူ၏လက်ကိုမကြ၏။ သို့ဖြစ်၍နေဝင်သည်တိုင်အောင်သူ၏

၁၂ လက်တို့သည်အမြဲနေလေ၏။ ယောရှုသည်လည်းအာမလက်မင်းနှင့်လူများတို့ကိုခေးလက်နက်ဖြင့်လုပ်ကြံ

၁၃ လေ၏။ သာဝရဘုရားကလည်းဤအမှုကိုအောင်းမေ့စရာသို့စာရေးထား၍ယောရှုအားဖတ်ရွတ်လေ့။ အကြောင်းမူကား။ ကောင်းကင်အောက်၌အာမလက်၏အမှတ်ရှိသမျှကိုငါပယ်ရှင်းမည်ဟုမောရှေအားမိန့်

၁၄ တော်မူ၏။ မောရှေသည်လည်းယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍ယေ

၁၅ ဟောဝါနိသီဟုသမုတ်လေ၏။ အကြောင်းမူကား။ အာမလက်အမျိုး၏လက်သည်သာဝရဘုရား၏ရာဇပလ္လင်တော်၏ရန်ဖက်ဖြစ်သောကြောင့်သာဝရဘုရားသည်ကာလအစဉ်အဆက်အာမလက်အမျိုးကိုဝစ်တိုက်တော်မူထိန်မည်ဟုဆိုသတည်း။

၁၆ သာဝရဘုရားသခင်သည်မောရှေမှစ၍ကိုယ်တော်၏လူဣသရေလအမျိုးအဖို့ပြုတော်မူသမျှကိုငင်သာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုးကိုအဲဒါတွေပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူကြောင်းကိုငင်မိန့်နယ်ပရောဟိတ်ဖြစ်သောမောရှေ၏ယောက္ခမယေသရောကြားသည်ရှိသော်။ မော

၃ ရှေ့တွဲတံခွန်သောမယားနှင့်၊ သူ၏သားနှစ်ယောက်ကိုယူ
 ၄ ချီသွားလေ၏။ သားတယောက်ကားဂေရုရှ်အမည်ရှိ၏။
 ၅ အကြောင်းမူကား။ ငါသည်တကျန်းတနိုင်ငံ၌ညွှတ်သည်
 ၆ အာဂန္တုဖြစ်ရပြီးဟုအမည်သတည်း။ သားတယောက်
 ၇ ကားဇေလျဇာအမည်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား။ ငါဘိုး
 ၈ ဘေးတို့၏ဘုရားသခင်သည်ငါကိုမစွဲ၍ဘဲရောဘုရင်၏
 ၉ ဓားမှကယ်လွှတ်တော်မူပြီးဟုဆိုသတည်း။ မောရှေ၏
 ၁၀ ယောက်ျားမယေသရေသည်မောရှေမယားနှင့်သားတို့
 ၁၁ ကိုယူ၍ တော၌ဘုရားသခင်၏တောင်တော်နား။ မော
 ၁၂ ရှေ့တပ်ချရာအရပ်သို့ရောက်လာလျှင်၊ ကိုယ်တော်၏
 ၁၃ ယောက်ျားမယေသရေနှင့် ကိုယ်တော်၏မယား။ သား
 ၁၄ နှစ်ယောက်တို့သည်ကိုယ်တော်ထံသို့ရောက်လာပါပြီး
 ၁၅ ဟုမောရှေအားကြားပြောသော်၊ မောရှေသည်ယောက်ျားမ
 ၁၆ ကိုခရီးဦးဖြင့်ပြုခြင်းငှါထွက်၍ဦးချနစ်ရှပ်လျက် ကျန်း
 ၁၇ မာကြောင်းကိုတယောက်နှင့်တယောက်မေးမြန်းလျက်
 ၁၈ တဲသို့ဝင်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုးအ
 ၁၉ တွက်ဖာရောဘုရင်နှင့်ဆဲလတ္တုလူတို့၌ပြုတော်မူသမျှ
 ၂၀ ကို၎င်းလင်ခရီးတွင်ခံရသောဆင်းရဲဒုက္ခအလုံးစုံကို၎င်း
 ၂၁ ထိုဆင်းရဲဒုက္ခမှထာဝရဘုရားကယ်လွှတ်တော်မူ
 ၂၂ ကြောင်းကို၎င်းမောရှေသည်ယောက်ျားမအားကြားပြော
 ၂၃ လေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့လက်မှကယ်နှုတ်၍ပြုတော်မူသောကျေးဇူးကြောင့်
 ၂၄ ယေသရေသည်ဝမ်းမြောက်လျက်၊ ဆဲလတ္တုလူတို့လက်
 ၂၅ မှ၎င်းဖာရောဘုရင်လက်မှ၎င်းသင်ကိုကယ်နှုတ်တော်မူ
 ၂၆ တသော။ လူများတို့ကိုဆဲလတ္တုလူတို့လက်မှကယ်နှုတ်
 ၂၇ တော်မူသောထာဝရဘုရားသည်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသ
 ၂၈ တည်း။ ထာဝရဘုရားသည်အချားသောဘုရားရှိသမျှ
 ၂၉ တို့ထက်သာ၍ကြီးမြတ်တော်မူကြောင်းကိုယခုငါသိ
 ၃၀ ၏။ အကြောင်းမူကား။ လူတို့သည်မာနထောင်ထားသော
 ၃၁ အမှုအရာတွင်ထာဝရဘုရားနိုင်တော်မူ၏ဟုဆိုပြီးမှ
 ၃၂ မောရှေ၏ယောက်ျားမယေသရေသည်ဒီးရှိုစရာယဇ်နှင့်
 ၃၃ ဘုရားသခင်အဖွဲ့ယဇ်များကိုဆောင်ခဲ့၍အာရုန်နှင့်ဣသ
 ၃၄ ရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့သည်မောရှေ
 ၃၅ ၏ယောက်ျားနှင့်အတူဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌အစာစား
 ၃၆ ခြင်းငှါလာကြ၏။
 ၃၇ နက်ဇန်နွန်မောရှေသည်လူများကိုတရားစီရင်ခြင်း
 ၃၈ ငှါထိုင်လေ၏။ နံနက်မှစ၍ညဦးတိုင်အောင်လူများတို့
 ၃၉ သည်မောရှေရှေ့မှနေကြ၏။ မောရှေသည်လူများတို့
 ၄၀ အားပြုသမျှကိုယောက်ျားမမြင်လျှင်၍လူများတို့အား

ပြုသောအမှုအဘယ်သို့နည်း။ သင်သည်တယောက်
 တည်းထိုင်လျက်လူအပေါင်းတို့သည်နံနက်မှစ၍ညဦး
 တိုင်အောင်သင်ရှေ့မှအဘယ်ကြောင့်နေကြသနည်း
 ၁၁ ဟုဆို၏။ မောရှေကလည်း၍သူတို့သည်ဘုရားသခင်
 ၁၂ ၏အယူတော်ကိုခံယူ၍ကျွန်ုပ်ထံသို့လာသောကြောင့်၍
 ၁၃ သို့ဖြစ်၏။ သူတို့သည်အမှုရှိလျှင်ကျွန်ုပ်ထံသို့လာ၍သူ
 ၁၄ တို့၏အမှုကိုကျွန်ုပ်ဆုံးဖြတ်ရ၏။ ဘုရားသခင်၏ပညတ်
 ၁၅ တရားများကိုသင်ချရ၏ဟုယောက်ျားမအားပြောလျှင်
 ၁၆ ၊ ယောက်ျားမကသင်ပြုသောအမှုသည်မတော်မသင့်ဖြစ်
 ၁၇ ၏။ သင်မှစ၍သင်၌ပါသော၍လူများတို့သည်အမှန်အား
 ၁၈ ရှေ့သို့ကြွယ်မည်။ ၍အမှုသည်သင်၌အလွန်လေး၏။ တ
 ၁၉ ယောက်တည်းမတတ်နိုင်သောအမှုဖြစ်၏။ ငါစကားကို
 ၂၀ နားထောင်လော့။ ငါအကြံပေးမည်။ ဘုရားသခင်သည်
 ၂၁ လည်းသင်ဘက်၌ရှိတော်မူလိမ့်မည်။ သင်သည်ဘုရားသ
 ၂၂ ခင်နှင့်ဆိုင်သောအမှု၌လူများတို့၏အမှုကိုစောင့်လျက်
 ၂၃ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ဝင်၍လျှောက်ရမည်။ သူတို့
 ၂၄ အားလည်းပညတ်တရားတော်များကိုသင်ချရမည်။ သူ
 ၂၅ တို့သွားရာလမ်း။ ပြုရသောအမှုကိုလည်းပြုရမည်။ ထိုမှတ
 ၂၆ ပါး။ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့လျက်သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ
 ၂၇ လျက်လောဘကိုရှံ့ရှာလျက်တတ်စွမ်းနိုင်သောသူတို့
 ၂၈ ကိုလူအပေါင်းတို့အထဲကရွေးကောက်၍တထောင်
 ၂၉ အုပ်။ တရာအုပ်။ ငါးဆယ်အုပ်။ တဆယ်အုပ်အရာ၌ခန့်
 ၃၀ ထားရမည်။ ထိုသူတို့သည်ခပ်သိမ်းသောအချိန်၌လူများ
 ၃၁ တို့ကိုတရားစီရင်ကြစေ။ ကြီးသောအမှု၌သင်၏အယူ
 ၃၂ ကိုခံကြစေ။ ငယ်သောအမှုကိုအလိုလိုစီရင်ကြစေ။ သို့ဖြစ်
 ၃၃ လျှင်သူတို့သည်ပိုင်းညီ၍အမှုထင်သဖြင့်သင်သည်သက်
 ၃၄ သာလိမ့်မည်။ ထိုသို့ဘုရားသခင်အခွင့်နှင့်ပြုလျှင်သင်
 ၃၅ သည်ခိုင်ခံ့လိမ့်မည်။ ၍လူအပေါင်းတို့သည်မိမိနေရာပြည်
 ၃၆ သို့ညီဝတ်စွာသွားကြလိမ့်မည်ဟုပြောဆို၏။ မောရှေ
 ၃၇ သည်လည်းယောက်ျားမ၏စကားကိုနားထောင်၍စကားရှိ
 ၃၈ သည့်အတိုင်းပြုလျက်၊ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူတို့ကိုဣသ
 ၃၉ ရေလအမျိုးထဲကရွေးကောက်၍လူတထောင်အုပ်။ တ
 ၄၀ ရာအုပ်။ ငါးဆယ်အုပ်။ တဆယ်အုပ်။ အဘီးအသီးခေါင်း
 ၄၁ အရာ၌ခန့်ထားလေ၏။ ထိုသူတို့သည်ခပ်သိမ်းသောအ
 ၄၂ ချိန်၌လူတို့ကိုတရားစီရင်ကြ၏။ ခက်သောအမှု၌မောရှေ
 ၄၃ ၏အယူကိုခံကြ၏။ လွယ်သောအမှုကိုအလိုလိုစီရင်ကြ
 ၄၄ ၏။ ထိုနောက်။ မောရှေသည်ယောက်ျားမသွားရသောအ
 ၄၅ ခွင့်ကိုပေး၍သူသည်မိမိနေရာသို့သွားလေ၏။

၁ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်
 ၂ သွားသောနောက်၊တတိယလဘရက်နေ့၌သိနာတောသို့
 ၃ ရောက်ကြ၏။။ရေဖိဒိမ်အရပ်ကထွက်သွားပြီးမှ သိနာ
 ၄ တောသို့ရောက်၍ဘောရုဗ်တောင်ရှေ့မှာတပ်ချကြ၏။
 ၅ မောရှေသည်ဘုရားသခင်ထံတော်သို့တက်သွားလျှင်
 ၆ ထာဝရဘုရားသည်တောင်ပေါ်က ခေါ်တော်မူ၍သင်
 ၇ သည်ယာကုပ် အမျိုး။ ဣသရေလသားတို့အားပြန်ပြော
 ၈ ရသောအမိန့်တော်ဟူမူကား။။ငါသည်အဲဂုတ္တုလူတို့၌
 ၉ ပြုသောအကြောင်း။သင်တို့ကိုလင်းယုန်အတောင်မြင့်
 ၁၀ ဟပ်၍ကိုယ်တို့သိမ်းယူသောအကြောင်းကိုသင်တို့သည်
 ၁၁ သိမြင်ရကြပြီး။။ထိုကြောင့်ယခုတွင်သင်တို့သည်ငါ
 ၁၂ စကားကိုအမှန်နားထောင်၍ငါပို့ညဉ်ကိုစောင့်ရှောက်
 ၁၃ လျှင်အချားသောလူမျိုးတကာတို့ထက်သင်တို့သည်ငါ
 ၁၄ ပိုင်ထိုက်သောဘဏ္ဍာတော်ဖြစ်ရကြသိမ့်မည်။မြေကြီး
 ၁၅ ရှိသမျှသည်ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်၏။။သင်တို့သည်လည်းမင်း
 ၁၆ စည်းမိမ့်ရှိသောယဇ်ပရောဟိတ်မျိုး။သန့်ရှင်းသောလူ
 ၁၇ မျိုးဖြစ်ရကြသိမ့်မည်ဟူသောအမိန့်တော်ကိုဣသရေလ
 ၁၈ အမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုလေ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၉ မောရှေသည်ပြန်လာ၍လူတို့တွင်အသက်ကြီးသူတို့
 ၂၀ ကိုခေါ်ပြီးလျှင်ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသောစ
 ၂၁ ကားအလုံးစုံတို့ကိုပြန်ပြောလေ၏။။လူအပေါင်းတို့က
 ၂၂ လည်းထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှတို့ကိုအကျွန်ုပ်တို့သည်
 ၂၃ ပြုပါမည်ဟုတညီတညွတ်တည်းပြန်ပြောကြ၏။မောရှေ
 ၂၄ သည်လည်းသူတို့၏စကားကိုထာဝရဘုရားအားပြန်
 ၂၅ ဖျောက်လေ၏။။ထာဝရဘုရားကလည်းကြည့်ရှုလေ့။
 ၂၆ သင်နှင့်ငါပြောသောအခါလူများတို့သည်ကြား၍အစည်
 ၂၇ အမြဲသင်ကိုရုံမည်အကြောင်း။မိန့်တော်မူသောသံသီ
 ၂၈ သို့ငါလာမည်ဟုမောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။မောရှေသည်
 ၂၉ လည်းထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုလူများတို့အား
 ၃၀ ပြန်ပြောလေ၏။
 ၃၁ ထာဝရဘုရားကလည်းလူတို့ရှိရာသို့သွား၍ယနေ့
 ၃၂ နှင့်နက်ဖန်၌သန့်ရှင်းစေလေ့။။သူတို့အဝတ်ကိုလျှော်
 ၃၃ စေ၍၊သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌အသင့်ရှိနေစေလေ့။
 ၃၄ အကြောင်းမူကား။သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ထာဝရ
 ၃၅ ဘုရားသည်လူအပေါင်းတို့ရှေ့။သိနာတောင်ပေါ်သို့
 ၃၆ ဆင်းသက်တော်မူမည်။။လူတို့မကျော်ရသောအဆီးအ
 ၃၇ ကာတို့ကိုတောင်ပတ်လည်၌စီရင်၍သင်တို့သည်
 ၃၈ တောင်ပေါ်သို့မတက်။တောင်ခြေရင်းကိုမထိရအောင်

သတိပြုကြဟုပြောလေ့။တောင်ကိုထိမိသောသူမည်
 ၃၉ သည်ကားဇကန်အမှန်အသေခံစေ။။ထိုသူကိုလက်နှင့်
 ၄၀ မထိရ။အကယ်စင်စစ်ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ရမည်။သို့မ
 ၄၁ ဟုတ်။တံပိုးတိုင်းရမည်။လူဖြစ်စေ။တိရိစ္ဆာန်ဖြစ်စေ။အ
 ၄၂ သက်မရှင်ရ။တံပိုးသည်ကြာကြာမြင့်သောအခါလူများ
 ၄၃ တို့သည်တောင်သို့လာရကြမည်ဟုမောရှေအားမိန့်တော်
 ၄၄ မူ၏။။မောရှေသည်တောင်ပေါ်မှလူတို့ရှိရာသို့ဆင်းသက်
 ၄၅ ၍သူတို့ကိုသန့်ရှင်းစေ၏။သူတို့သည်မိမိအဝတ်များကို
 ၄၆ လျှော်ကြ၏။။မောရှေကလည်းသုံးရက်မြောက်သောနေ့
 ၄၇ ၌အသင့်ရှိစေကြလေ့။။ယာဇ်ပရောဟိတ်မျိုး။သန့်ရှင်း
 ၄၈ သောလူမျိုးအပေါင်းတို့သည်ဘုန်ထုပ်ကြ၏။။မောရှေ
 ၄၉ သည်လည်းဘုရားသခင်နှင့်တွေ့စေခြင်းငှါလူများတို့ကို
 ၅၀ တပ်ထဲကဆောင်ခဲ့သဖြင့်သူတို့သည်တောင်ခြေရင်း
 ၅၁ အောက်၌ရပ်နေကြ၏။။ထာဝရဘုရားသည်သိနာတောင်
 ၅၂ ပေါ်သို့မိန့်တော်မူသောကြောင့်တောင်လုံးမီးခိုး
 ၅၃ ထွက်လေ၏။။မီးခိုးသည်လည်းမီးဖို၏။မီးခိုးကဲ့သို့တက်
 ၅၄ ၍တောင်လုံးပြင်းစွာထွက်လေ၏။။တံပိုးမြည်သံသည်
 ၅၅ ကြာကြာမြည်လျက်အသံဘိုး၍ကြီးသောအခါမောရှေ
 ၅၆ သည်ခေါ်၍ဘုရားသခင်သည်စကားသံနှင့်ထူးတော်မူ
 ၅၇ ၍။။ထာဝရဘုရားသည်လည်းသိနာတောင်ထိပ်ပေါ်သို့
 ၅၈ ဆင်းသက်၍မောရှေကိုတောင်ထိပ်ပေါ်သို့ခေါ်တော်မူ
 ၅၉ လျှင်မောရှေသည်တက်လေ၏။။ထာဝရဘုရားကလည်း
 ၆၀ လူတို့သည်ကြည့်ရှုခြင်းငှါထာဝရဘုရားထံသို့ကျော်
 ၆၁ ဝင်၍အများတို့သည်သေကြသိမ့်မည်ဟုစိုးရိမ်စရာရှိ
 ၆၂ သောကြောင့်ဆင်း၍သတိပေးလေ့။။ထာဝရဘုရား
 ၆၃ ထံသို့ချည်းကပ်သောယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်လည်း
 ၆၄ ကိုယ်ကိုကိုယ်သန့်ရှင်းစေရမည်။သို့မဟုတ်။ထာဝရ
 ၆၅ ဘုရားသည်ဒဏ်စက်တော်မူမည်ဟုမောရှေအားမိန့်
 ၆၆ တော်မူ၏။။မောရှေကလည်းလူတို့သည်သိနာတောင်သို့
 ၆၇ မတက်နိုင်ကြပါ။။အကြောင်းမူကား။မကျော်ရသော
 ၆၈ အဆီးအကာတို့ကိုတောင်ပတ်လည်၌စီရင်၍သန့်
 ၆၉ ရှင်းစေလေ့ဟုမှာထားတော်မူပြီးဟုထာဝရဘုရား
 ၇၀ အားပြန်လျှောက်လေ၏။။ထာဝရဘုရားကလည်းဆင်း
 ၇၁ သွားလေ့။။သင်နှင့်အာရုန်သာလျှင်တက်ရမည်။။ယဇ်
 ၇၂ ပရောဟိတ်များလူများတို့သည်ထာဝရဘုရားထံသို့တက်

ခြင်းငှါမကျော်မငင်စေနှင့်။ သို့မဟုတ်။ သူတို့ကိုဒါက
 ၂၁ ခတ်တော်မူမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ မောရှေသည်လည်း
 လူများတို့ရှိရာသို့ဆင်း၍ကြားပြောလေ၏။

၁ ထိုအခါဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသောစကားများဟူမူ
 ၂ ကား။ ငါသည်သင်ကိုကျွန်ခံနေရာအရတ္တုပြည်မှကယ်
 ၃ နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့ပြီးသောသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ၄ ဘုရားဖြစ်၏။ ငါမှတပါးအချားသောဘုရားကိုမကိုး
 ၅ ကွယ်နှင့်။ အထက်မိလားကောင်းကင်၌၎င်း အောက်
 ၆ အရပ်မြေကြီးပေါ်၌၎င်း မြေကြီးအောက်ရေထဲ၌၎င်းရှိ
 ၇ သောအရာနှင့် ပုံသဏ္ဌာန်တူအောင် ရုပ်လူဆင်းတုကို
 ၈ ကိုယ်အဖိုမလုပ်နှင့်။ ဦးမချ။ဝတ်မပြုနှင့်။ အကြောင်း
 ၉ မူကား။သင်၏ဘုရားသခင်။ငါထာဝရဘုရားသည်သင်
 ၁၀ ၌အပြစ်ရှိသည်ဟုရိုတွယ်သောဘုရား။ငါကိုမုန်းသော
 ၁၁ သူတို့၏ အမျိုးအစည်အဆက်တတ်ယအဆက်စတုတ္ထ
 ၁၂ အဆက်တိုင်အောင်အဖတို့၏အပြစ်ကိုသားတို့၌ဆပ်
 ၁၃ ပေးစီရင်သောဘုရား။ ငါကိုချစ်၍ ငါပညတ်တို့ကို
 ၁၄ ကျင့်သောသူတို့၏အမျိုးအစည်အဆက်အထောင်အ
 ၁၅ သောင်းတိုင်အောင်ကဏ္ဍာကိုပြသောဘုရားဖြစ်၏။
 ၁၆ ၊သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုမ
 ၁၇ သာနှင့်ဆိုင်၍မမြွက်မဆိုနှင့်။အကြောင်းမူကား။နာမ
 ၁၈ တော်ကိုမသာနှင့်ဆိုင်၍မြွက်ဆိုသောသူကိုအပြစ်မရှိ
 ၁၉ ဟုထာဝရဘုရားမှတ်တော်မူ။ဥပုသ်နေ့ကိုသန့်ရှင်း
 ၂၀ စေခြင်းငှါ ထိုနေ့ရက်ကိုအောင်းမေ့လော့။ချောက်
 ၂၁ ရက်ပတ်လုံးအလုပ်မျိုးကိုကျိုးစား၍လုပ်ဆောင်လော့။
 ၂၂ ၊သတ္တမနေ့ရက်သည်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ၂၃ ၏ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ထိုနေ့၌သင်မှစ၍သင်၏သားသမီး
 ၂၄ ကျွန်ယောက်ျားမိမိတို့။တိရိစ္ဆာန်။သင်၏တံခါးအတွင်း၌နေ
 ၂၅ သောဥဉ္ဇေသည့်အာဂန္တုသည့်အလုပ်မလုပ်ရ။အကြောင်း
 ၂၆ မူကား။ထာဝရဘုရားသည်မိလားကောင်းကင်။မြေကြီး။
 ၂၇ သမုဒ္ဒရာ။အရပ်ရပ်၌ရှိသမျှတို့ကိုချောက်ရက်တွင်ဖန်
 ၂၈ ဆင်း၍သတ္တမနေ့ရက်၌ညီငယ်စွာနေတော်မူ၏။ထို
 ၂၉ ကြောင့်ထာဝရဘုရားသည်သတ္တမနေ့ရက်ကိုကောင်း
 ၃၀ ကြီးပေး၍သန့်ရှင်းစေတော်မူ၏။သင်၏ဘုရားသခင်
 ၃၁ ထာဝရဘုရားပေးသနားတော်မူသောပြည်၌သင်၏
 ၃၂ အသက်တာရှေ့မည်အကြောင်း။သင်၏မိဘကိုရိုသေ
 ၃၃ စွာပြုလော့။လူအသက်ကိုမသတ်နှင့်။သုမယားကို
 ၃၄ မပြစ်မှားနှင့်။သုဥစ္စာကိုမခိုးနှင့်။ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်
 ၃၅ သောသူတဖန်၌မမှန်သောသက်သေကိုမခံနှင့်။ကိုယ်

နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏အိမ်ကိုတပ်မက်ထိုချင်သောစိတ်
 မရှိစေနှင့်။ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏မယား။သူ၏ကျွန်
 ယောက်ျားမိမိ။နွား။မြွှာစ၍ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏
 ဥစ္စာတစ်ခုခုကိုမျှတပ်မက်ထိုချင်သောစိတ်မရှိစေနှင့်
 ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၈ လူအပေါင်းတို့သည်မိလားချွန်းခြင်း။လျှင်ပြက်ခြင်း။
 ၁၉ တံပိုးသံမြည်ခြင်း။တောင်ထဲကမီးခိုးထွက်ခြင်းအ
 ၂၀ ကြောင်းအရာတို့ကိုမြင်သောအခါကြောက်သော
 ၂၁ ကြောင့်ရွှေ့၍အဝေး၌ရပ်နေကြ၏။မောရှေကိုလည်း
 ၂၂ အကျွန်ုပ်တို့အားကိုယ်တော်မိန့်တော်မူပါ။အကျွန်ုပ်တို့
 ၂၃ သည်နားထောင်ပါမည်။အကျွန်ုပ်တို့အားဘုရားသခင်
 ၂၄ မိန့်တော်မူပါစေနှင့်။အကျွန်ုပ်တို့သည်သေမည်ကိုစိုးရိမ်
 ၂၅ ပါသည်ဟုလျှောက်ဆိုကြ၏။မောရှေကလည်းမဝိုးရိမ်
 ၃၀ ကြနှင့်။သင်တို့ကိုစုံစမ်းခြင်းငှါ၎င်းသင်တို့သည်ပြစ်မှား
 ၃၁ ခြင်းနှင့်လွတ်မည်အကြောင်း။ကိုယ်တော်ကိုကြောက်စေ
 ၃၂ ခြင်းငှါ၎င်းဘုရားသခင်ကြွလာတော်မူပြီးဟုလူများတို့
 ၃၃ အားပြောဆို၏။လူများတို့သည်လည်းအဝေး၌ရပ်နေကြ
 ၃၄ ၏။မောရှေမူကားဘုရားသခင်ရှိတော်မူရာထူထပ်သော
 ၃၅ မှောင်မိုက်သို့ချဉ်းကပ်လေ၏။ထာဝရဘုရားကလည်း
 ၃၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားပြန်ပြောရသောစကားဟူ
 ၃၇ မူကား။ငါသည်ကောင်းကင်ဘုံမှသင်တို့နှင့်နှုတ်ဆက်
 ၃၈ ကြောင်းကိုသင်တို့သည်ထိမြင်ကြပြီး။ငါကိုကိုးကွယ်
 ၃၉ သောအမှု၌ကိုယ်သုံးဘို့ငွေဘုရား။ရွှေဘုရားကိုမလုပ်
 ၄၀ ရ။ငါအဖိုမြေယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ရမည်။ထိုပလ္လင်ပေါ်
 ၄၁ မှာသင်၏မီးရှိသောယဇ်။မိသယာယဇ်တည်းဟူ
 ၄၂ သောသင်၏သိုးနွားတို့ကိုယဇ်ပူဇော်ရမည်။ငါအခွင့်ရှိ၍
 ၄၃ ငါနာမကိုကိုးကွယ်ရာအရပ်ရပ်သိမ်းတို့၌သင်ဆီသို့ငါ
 ၄၄ ကြွလာ၍ကောင်းကြီးပေးမည်။သင်သည်ကျောက်
 ၄၅ ယဇ်ပလ္လင်ကိုငါအဖိုတည်လျှင်ဆစ်သောကျောက်ဖြင့်
 ၄၆ မတည်ရ။သံတန်ဆာပါ၍တည်သောယဇ်ပလ္လင်သည်
 ၄၇ ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။သင်၌ရှက်စရာအကြောင်းမထင်
 ၄၈ မပေါ်စေခြင်းငှါယဇ်ပလ္လင်ပေါ်သို့ငွေကားဖြင့်မတက်
 ၄၉ ရဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁ ထာဝရဘုရားကလည်းသင်သည်ဣသရေလအမျိုး
 ၂ သားတို့၌စီရင်ရသောဓမ္မသတ်ဟူမူကား။ဟောပြုအ
 ၃ မျိုးဖြစ်သောကျွန်ကိုဝယ်လျှင်ချောက်နှစ်သာအစေ
 ၄ ကျန်ခံစေရမည်။သတ္တမနှစ်ရောက်သော်ကိုယ်ဖိုးကို

၃ မတောင်းဘဲလွှတ်ရမည်။ ကျွန်ခံစာတယောက်တည်း
 ၄ ခံလျှင်တယောက်တည်းထွက်ရမည်။ လင်မယားနှစ်
 ၅ ယောက်ခံလျှင်မယားနှင့်တကွ ထွက်စေရမည်။ သို့မ
 ၆ ဟုတ်။ သခင်ပေးစားသောမယားရှိ၍ထိုမယားသည်သား
 ၇ သွီးကိုဖွားမြင်လျှင်မယားနှင့်သားသွီးတို့ကိုသခင်ပိုင်
 ၈ ရမည်။ ကျွန်မူကားတယောက်တည်းထွက်ရမည်။ သို့မ
 ၉ ဟုတ်။ ကျွန်ကကျွန်တော်သခင်နှင့်မယားသားသွီးတို့ကို
 ၁၀ ကျွန်တော်ချစ်ပါ၏။ မထွက်မသွားထိုပါ။ ဟုအတည်အ
 ၁၁ လင်းပြောဆိုလျှင်၊ သခင်သည်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်
 ၁၂ သို့ရင်အိမ်တံခါးတိုင်သို့ရင်ဆောင်ယူ၍နားရွက်ကိုစူး
 ၁၃ ဖြင့်ဖောက်ပြီးမှထိုကျွန်သည်အစည်အမြဲကျွန်ခံရမည်။
 ၁၄ အဖသည်သွီးကိုကျွန်ခံစေခြင်းငှါရောင်းလျှင်ထိုမိမ္မ
 ၁၅ သည်ကျွန်ယောက်ျားကဲ့သို့လွှတ်ရသည်မဟုတ်။ သခင်
 ၁၆ သည်ထိုမိမ္မကိုသိမ်းယူ၍မကြိုက်လျှင်ရှေးစေခြင်းငှါ
 ၁၇ အခွင့်ပေးရမည်။ သူ့ကိုထုည့်ဖျားမိသောကြောင့်တပါး
 ၁၈ အမျိုးသာတို့သို့ရောင်းချပိုင်သောအခွင့်မရှိ။ မိမိသားနှစ်
 ၁၉ ပေးစားလျှင်မူကားသွီးကဲ့သို့ပြုစုရမည်။ အချားမိမ္မကို
 ၂၀ သိမ်းပြန်လျှင် အရင်သိမ်းသောမိမ္မ၏အဝတ်အစာနှင့်
 ၂၁ မယားဝတ်ကိုမလျှော့ရ။ ထိုသုံးပါးကိုမပြုလျှင်ကိုယ်ဖိုး
 ၂၂ ကိုမတောင်းဘဲလွှတ်ရမည်။
 ၂၃ လူကိုအသေသတ်သောသူသည်အသေသတ်ခြင်းကို
 ၂၄ အမှန်ခံရမည်။ အသေသတ်မည်အကြံမရှိဘဲသူ၏လက်နှစ်
 ၂၅ လူအသက်ကိုဘုရားသခင်အပ်တော်မူလျှင်ပြေးရသော
 ၂၆ အရပ်ကိုငါခန့်ထားမည်။ အိမ်နီးချင်းကိုသတ်မည်အ
 ၂၇ ကြံရှိ၍အနိုင်တိုက်သောသူကိုကား ငါယဇ်ပလ္လင်၌နှိပ်
 ၂၈ သော်လည်းဆွဲယူ၍သတ်ရမည်။ မိဘကိုအသေသတ်
 ၂၉ သောသူသည်အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။ လူကို
 ၃၀ ခိုးသောသူသည်ရောင်းသည်ဖြစ်စေ။ သူ၏လက်နှစ်သည်
 ၃၁ ဖြစ်စေ။ အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။ မိဘကိုကျိန်
 ၃၂ ဆဲသောသူသည်အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။ လူ
 ၃၃ ချင်းခိုက်ရန်ပြု၍တယောက်သည်ကျောက်ခဲနှင့်ထုသည်
 ၃၄ ဖြစ်စေ။ လက်သီးနှင့်ထိုးသည်ဖြစ်စေ။ အရိုက်ခံရသော
 ၃၅ သူသည်မသေသော်လည်းအိပ်ရာ၌ထုံးလုံးနေရလျှင်ရင်
 ၃၆ တဖန်ထ၍တောင်ဝေးနှင့်သွားလျှင်ရင်ရိုက်သောသူ
 ၃၇ ကိုအပြစ်လွှတ်ရမည်။ သို့ရာတွင်နာသောသူသည်အ
 ၃၈ လုပ်ပျက်သည်အတွက်။ အနာပျောက်စေခြင်းငှါကုရ
 ၃၉ သည်အတွက်ငွေကိုလျှော်ရမည်။ သခင်သည်ကျွန်
 ၄၀ ယောက်ျားကျွန်မိမ္မကိုဒုတ်နှင့်ရိုက်၍ထိုကျွန်သေလျှင်
 ၄၁ သခင်သည်လေးသောဒဏ်ကိုခံရမည်။ သို့ရာတွင်ကျွန်

သည်တရက်နှစ်ရက်နာ၍မသေဘဲနေလျှင်သခင်သည်
 ၂၂ ထိုကျွန်ကိုပိုင်သောကြောင့်ဒဏ်နှင့်လွှတ်ရမည်။
 ၂၃ လူချင်းခိုက်ရန်ပြု၍ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိမ္မကို
 ၂၄ ထိခိုက်သဖြင့်ကိုယ်ဝန်ပျက်၍အချားသောအနာမဖြစ်
 ၂၅ လျှင်မိမ္မလင်စီရင်သည်အတိုင်းဒဏ်ခံရမည်။ မင်းစီရင်
 ၂၆ သည်အတိုင်းလည်းငွေကိုလျှော်ရမည်။ အချားသော
 ၂၇ အနာဖြစ်လျှင်အသက်အတွက်အသက်ကိုရင်၊ မျက်စိ
 ၂၈ အတွက်မျက်စိကိုရင်သွားအတွက်သွားကိုရင်လက်အ
 ၂၉ တွက်လက်ကိုရင်ခြေအတွက်ခြေကိုရင်၊ မီးလောင်ခြင်း
 ၃၀ အတွက်မီးလောင်ခြင်းကိုရင်ရှာခြင်းအတွက်ရှာခြင်း
 ၃၁ ကိုရင်ဒဏ်ချက်ရာအတွက်ဒဏ်ချက်ရာကိုရင်ခံရ
 ၃၂ မည်။ သခင်သည်ကျွန်ယောက်ျားကျွန်မိမ္မ၏မျက်စိကို
 ၃၃ ပျက်အောင်ရိုက်လျှင်မျက်စိပျက်သည်အတွက်လွှတ်ရ
 ၃၄ မည်။ ထိုအတူကျွန်ယောက်ျားကျွန်မိမ္မ၏သွားကိုကျိုး
 ၃၅ အောင်ရိုက်လျှင်သွားကျိုးသည်အတွက်လွှတ်ရမည်။
 ၃၆ နွားသည်လူယောက်ျားမိမ္မကိုခွေ၍လူသေလျှင်စင်စစ်
 ၃၇ ထိုနွားကိုကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်၍သတ်ရမည်။ အသားကို
 ၃၈ လည်းမစားရ။ နွားရှင်ကိုကားအပြစ်လွှတ်ရမည်။ ရင်
 ၃၉ နည်း။ နွားသည်အထက်ကခွေဘူး၍ခွေကြောင်းကိုနွား
 ၄၀ ရှင်ကြားသိလျက်မချဉ်မနှောင်။ အလွတ်ထား၍နွားသည်
 ၄၁ ယောက်ျားမိမ္မကိုသတ်မိလျှင်ထိုနွားကိုကျောက်ခဲနှင့်
 ၄၂ ပြစ်သတ်ရမည်။ နွားရှင်ကိုလည်းအသေသတ်ရမည်။ သို့မ
 ၄၃ ဟုတ်။ ငွေလျှော်စေဟုစီရင်လျှင်စီရင်သည်အတိုင်းမိမိအ
 ၄၄ သက်ရှေးရန်အဖိုးကိုလျှော်ရမည်။ သူတပါး၏သားသွီး
 ၄၅ ကိုခွေလျှင်စီရင်သည်အတိုင်းခံရမည်။ ကျွန်ယောက်ျား
 ၄၆ ကျွန်မိမ္မကိုခွေလျှင်မူကားနွားရှင်သည်ကျွန်ရှင်အားငွေ
 ၄၇ အကျပ်သုံးဆယ်ကိုလျှော်ရမည်။ နွားကိုလည်းကျောက်ခဲ
 ၄၈ နှင့်ပြစ်သတ်ရမည်။ လူသည်တွင်းကိုဖွင့်၍ထားသည်ဖြစ်
 ၄၉ စေ။ တွင်းကိုတူး၍မပိတ်ဘဲထားသည်ဖြစ်စေ။ သူတပါး
 ၅၀ ၏မြင်းနွားသည်ထိုတွင်း၌ကျလျှင်၊ တွင်းရှင်သည်မြင်း
 ၅၁ နွားအဖိုးကိုလျှော်၍အသေကောင်ကိုယူရမည်။ အကြင်
 ၅၂ သူ၏နွားသည်သူတပါး၏နွားကိုအသေခွေလျှင်နွားရှင်
 ၅၃ နှစ်ဦးတို့သည်အသက်ရှင်သောနွားကိုရောင်း၍အဖိုးကို
 ၅၄ ဝေယူရမည်။ သေသောနွားကိုလည်းဝေယူရမည်။ ရင်
 ၅၅ နည်း။ နွားသည်အထက်ကခွေဘူးကြောင်းကိုနွားရှင်သိ
 ၅၆ လျက်နှင့်မချဉ်မနှောင်။ အလွတ်ထားလျှင်နွားသေ
 ၅၇ ကောင်ကိုကိုယ်တိုင်ယူရမည်။ ထိုနွားတကောင်အ
 ၅၈ တွက်တကောင်ကိုအမှန်လျှော်ရမည်။

၁ လူသည် သိုးနွားကို ခိုး၍ သတ်သည် ဖြစ်စေ။ ရောင်းသည် ဖြစ်စေ။ နွားတကောင် အတွက် နွားငါးကောင်ကို ၎င်းသိုးတကောင် အတွက် သိုးလေးကောင်ကို ၎င်း ပြန်ပေးရမည်။ သူခိုးသည် အိမ်ကို ထွင်းဖောက် စည်သူတပါး တွေ့၍ သေအောင် သတ်သော်လည်း သေစားမသေစေရ။

၂ သို့သော်လည်း နေ့ထွက်လျှင် သေစားသေစေရမည်။ အကြောင်းမူကား ပြန်ပေးစရာ အကြောင်းရှိ၏။ ဥစ္စာ အလျှင်းမရှိလျှင် ခိုးသည့် ဥစ္စာအတွက် ကိုယ်ကို ရောင်းရမည်။

၃ သူခိုးလက် နှိမ့်သော နွား။ သိုးကို အသက် ရှင်လျက် အမှန်တွေ့လျှင် နှစ်ဆပြန်ပေးရမည်။

၄ သုဗလယ်။ သုဗလယ်ဥယျာဉ်ကို စားစေသော် ၎င်းမိမိတိ ရိက္ခာန်ကို သုဗလယ်ခွံတံနီးကျောင်းသော် ၎င်းမိမိလယ်။ မိမိစလျှင် ဥယျာဉ် ထဲက အကောင်းဆုံးကို ထုတ်၍ ပြန်ပေးရမည်။ မီးရှို့သော အခါ မျက်ပင်ကြောင့် အစည်အတိုင်း ကောက်၍ လောင်လျက် ကောက်လှိုင်း။ စပါးပင်။ လယ်၌ ရှိသော အရာတို့ကို လောင်လျှင် မီးရှို့သောသူသည် အမှန်လျော်ရမည်။

၅ လူတဦးသည် အိမ်နီးချင်းတဦး၌ အစွဲငွေအစရှိသော ဥစ္စာတစ်ခုခုကို အပ်နှံ၍ အနံ့ခံသောသူ၏ အိမ်မှ သိုးခိုးသွားလျှင် သူခိုးကို တွေ့မိသော အခါ နှစ်ဆလျော်စေ။ သူခိုးကို မတွေ့လျှင် အိမ်ရှင်သည် မိမိအိမ်နီးချင်း ဥစ္စာကို ယူသလော မယူလော ဟု ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အစစ်ခံရမည်။ သူဥစ္စာကို ပြစ်မှားသည် အမှုမှာ နွား။ ခြံ။ သိုး။ အဝတ်အစရှိသော ပျောက်သော ဥစ္စာတစ်ခုခုကို တွေ့၍ ဤဥစ္စာကား ငါ၏ ဥစ္စာဖြစ်သည် ဟု တရားယောင်ဆိုလျှင် အမှုသည် နှစ်ဦးတို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အစစ်ခံရ၍ တရားရှုံးသောသူသည် နှစ်ဆလျော်ရမည်။ လူသည် အိမ်နီးချင်းလယ်၌ ခြံနွား။ သိုးအစရှိသော တိရစ္ဆာန်တစ်ခုခုကို အပ်နှံ၍ ထိုတိရစ္ဆာန်သေသော် ၎င်းထိခိုက်၍ နာသော် ၎င်းသက်သေမရှိဘဲ သူတပါးမောင်း၍ သွားသော် ၎င်း အနံ့ခံသောသူသည် ငါ့အိမ်နီးချင်း၏ ဥစ္စာကို ငါမယူဟု နှစ်ဦးသဘောတူလျက် ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ အကျိန်ခံရလျှင် ဥစ္စာရှင်သည် ဝန်ခံရမည်။ အနံ့ခံသူလည်း မလျော်ရ။

၆ သို့ရာတွင် သူတပါးခိုးသွားလျှင် အနံ့ခံသူသည် ဥစ္စာရှင်အား ပြန်ပေးရမည်။ သားရဲကို က်လျှင် သက်သေဘို့ အသေကောင်ကို ပြစေ။ ပြနိုင်လျှင် အလျော်မခံရ။ လူသည် အိမ်နီးချင်း၌ တရုတ်ကို ငှား၍ ဥစ္စာရှင်မပါဘဲ သေသော် ၎င်းထိခိုက်၍ နာသော် ၎င်းအမှန်လျော်ရမည်။ ဥစ္စာ

ရှင်ပါလျှင် ငှားသောသူသည် မလျော်ရ။ အခန့်ငှားလျှင် မူကား ဥစ္စာရှင်သည် အခကို သာတောင်းရမည်။

၁၆ မပေးစားလိုသော အမျိုးကို အကြင်ယောက်ျားသည် ချော့မော့၍ သင့်နေလျှင် ကန်တော့ ဥစ္စာကို ပေး၍ ထိုမိမိကို မယားအရာ၌ မြှောက်ထားရမည်။ မိမိ၏ အဖေသဘောမတူ။ မပေးစားလိုလျှင် ကန်တော့ရသည် နှင့် အမျှငွေကို လျော်ရမည်။ စုမ်းမကို အသက်ရှင်စေခြင်းငှါ အခွင့်မပေးရ။ တိရစ္ဆာန်နှင့် သင့်နေသောသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ထာဝရဘုရားမှ တပါး အချားသော ဘုရားရှေ့မှာ ယဇ်ပူဇော်သောသူကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးရမည်။

၂၀ တပြည်တနိုင်ငံသား ဖြစ်သော ဧည့်သည်ကို မနှောင့်ရှက် မညှဉ်းဆဲရ။ သင်တို့သည် အရတ္တုပြည်၌ ဧည့်သည် ဖြစ်ခဲ့ဘူးကြပြီ။ မိဘမရှိသော သူငယ်နှင့် မုတ်ဆိုးမကို သင်တို့သည် မနှောင့်ရှက်ရ။ နှောင့်ရှက်ခြင်းတရားကို ပြု၍ သူတို့သည် ငါအား အနည်းငယ် အော်ဟစ်လျှင် ငါသည် ထိုအသံကို အမှန်ကြား၍ ငါအမျက်ပြင်းစွာ ထွက်လျက် သင်တို့ကို ဘေးတေးဖြင့် ကွပ်မျက်မည်။ သင်တို့မယားများသည်လည်း မုတ်ဆိုးမဖြစ်၍ သားသမီးများသည်လည်း မိဘမရှိသော သူငယ်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၂၁ ငါလူဖြစ်သော ဆင်းရဲသား အိမ်နီးချင်းအား သင်သည် ငွေကို ချေးလျှင် အတိုးစားသောသူကဲ့သို့ သူနွဲ့မပြု။ အတိုးကို မတောင်းရ။ အိမ်နီးချင်းသည် မိမိစောင်ကို သင်၌ ပေါင်ထားလျှင် ခဲဗန်းမချုပ်မိပြန်ပေးရမည်။ အကြောင်းမူကား အချားသော ခြံစရာမရှိ။ ကိုယ်၌ ခြံမရှိ။ သူသည် အဘယ်သို့ အိပ်နိုင်သနည်း။ ငါအား အော်ဟစ်လျှင် ငါကြားမည်။ ငါသည် သနားသော သဘောရှိ၏။

၂၀ ဘုရားသခင်ကို ယွန်ကျူး၍ မပြောရ။ သင်၏ အမျိုးကို အုပ်စိုးသော မင်းကို မကျိန်ဆဲရ။ အဦးမှ ညှဉ်သော အထီးအဦး ညှဉ်သော အရည်ကို မထိပ်မဝှက်ဘဲ ဆက်ကပ်ရမည်။ အဦးဖွားသော သားယောက်ျားကိုလည်း ငါအား ဆက်ကပ်ရမည်။ ထိုနည်းတူ သိုးနွားတို့ကို ပြုရမည်။ ခုနစ်ချက်ပတ်လုံး သိုးနွားသဏ္ဍာန်ကို အမိန့်နှင့် အတူ နေစေ၍ ပဌမနေ့ နောက်မှ ငါအား ဆက်ကပ်ရမည်။ သင်တို့သည် ငါထံ၌ သန့်ရှင်းသောသူ ဖြစ်ကြမည်။ တော၌ သားရဲကို က်သော အမဲသားကို မစားရ။ ခွေးတို့အား ပြစ်ပေးရမည်။

၁ သင်သည် မှားသော သိတင်းစကားကို မကြားမပြော

၁။ မတရားသောသူတို့နှင့်ပိုင်းညီ၍ မမှန်သောသက်သေ
 ၂ ကိုမခံရ။ လူများနောက်သို့လိုက်၍မတရားသဖြင့်မပြုရ။
 တရားတွေသည်အမှုမှာကြီးသောသူဘက်၌နေ၍တရား
 ၃ လပ်မှလွဲစေခြင်းငှါမပြောရ။ ဆင်းရဲသောသူဘက်၌
 ၄ လည်းမငဲ့ကွက်ရ။ သင်သည်ရန်သူ၏မြင်းနွားလပ်လွဲ
 ၅ သည်ကိုတွေ့မြင်လျှင်အမှန်ပြန်ပို့ရမည်။ သင်ကိုမုန်းသော
 သူ၏ခြံသည်မိမိဆောင်ရွက်သောဝန်အောက်မှာလဲနေ
 သည်ကိုတွေ့မြင်လျှင်မမတတ်နေနိုင်သလော။ အမှန်ပိုင်း
 ၆ ညီ၍မစာရမည်။ သင်၌ဆင်းရဲသောသူသည်တရားတွေ
 ၇ သောအခါသူကိုမတရားသဖြင့်မစီရင်ရ။ မဟုတ်မမှန်
 သောအမှုကိုရှောင်ရမည်။ အပြစ်မရှိသောသူ။ ဖြောင့်
 မတ်သောသူကိုမကွပ်မျက်ရ။ အကြောင်းမူကား။ ငါ
 ၈ သည်မတရားသောသူကိုအပြစ်မလွှတ်။ သင်သည်တံ
 စိုးမစားရ။ တံစိုးသည်ပညာရှိတို့၏မျက်စိကိုကွယ်စေ
 ၉ ၍ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏စကားကိုလွဲစေတတ်၏။ တ
 ကျန်းတနိုင်ငံသားဖြစ်သောညွှတ်သည်ကိုမညည်းဆဲရ။
 သင်တို့သည်ဆဲရတ္တုပြည်၌ညွှတ်သည် ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော
 ကြောင့်ညွှတ်သည်၏စိတ်သဘောကိုသိကြ၏။
 ၁၀ ချောက်နှစ်ပတ်လုံးလယ်လုပ်၍ အသီးကိုသိမ်းရမည်။
 ၁၁ သတ္တမနှစ်တွင်လယ်ကိုမလုပ်ဘဲအလွတ်သားရမည်။
 သို့ပြုလျှင်ဆင်းရဲသောအမျိုးသားချင်းတို့သည်စားရ
 သောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ကြွင်းသောအရာကိုလည်းမြေတိ
 ရိတ္တန်တို့သည်စားရကြလိမ့်မည်။ ထိုနည်းတူ။ စပျစ်ဥ
 ၁၂ ယဉ်။ သံလွင်ဥယျာဉ်ကိုလည်းပြုရမည်။ ချောက်ရက်ပတ်
 လုံးအလုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမနေ့ရက်၌ညီမဝင်စွာနေရ
 မည်။ သို့ပြုလျှင်သင်၏နွားဖြူတို့သည်ညီမဝင်စွာနေရ
 သောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ သင်၏ငယ်သားများ။ ညွှတ်သည်
 ၁၃ များတို့လည်းသက်သာရကြလိမ့်မည်။ ငါပညတ်သမျှ
 တို့၌သတိပြုကြလော့။ အချားသောဘုရား၏နာမကို
 မမြွက်မဆိုနှင့်။ သင်၏နှုတ်ထဲကမြွက်သံကိုသူတပါး
 မကြားစေနှင့်။
 ၁၄ တနှစ်တွင်သုံးကြိမ်ငါအဖို့ပွဲခံရမည်။ ငါမှာသား
 ၁၅ ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်းအဗိဗလ။ ချိန်းချက်သောနေ့ရက်အ
 ချိန်၌အဇမပွဲကိုခံ၍ရနှစ်ရက်ပတ်လုံးတဆေးမဲ့သော
 မုန့်ကိုစားရမည်။ အကြောင်းမူကား။ ထိုလတွင်သင်
 သည်ဆဲရတ္တုပြည်ကထွက်လာသတည်း။ ထိုပွဲကိုခံစဉ်
 ၁၆ ငါတံသို့အဘယ်သူမျှလက်ချည်းမပေါ်မလာရ။ လယ်
 လုပ်၍အသီးအနှံကိုသိမ်းစရှိသည်ကာလသိမ်းပွဲကို
 ၎င်းလယ်လုပ်၍အသီးအနှံကိုသိုထားသည်ကာလ။ နှစ်

၁၇ လဲသောအခါသို့ထားပွဲကို၎င်းခံရမည်။ သင်တို့တွင်
 ယောက်ျားအပေါင်းတို့သည်တနှစ်လျှင်သုံးကြိမ်။ သာဝရ
 ၁၈ အရှင်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌မျက်နှာပြုရကြမည်။ ငါ
 ယဇ်ကောင်၏အသွေးကိုတဆေးပါသောမုန့်နှင့်ရော၍
 မပူဇော်ရ။ ငါယဇ်ကောင်ဆီဥကိုနံနက်တိုင်အောင်
 ၁၉ မကြွင်းစေရ။ သင်၏မြေ၌အဦးသီးသောအသီးအနှံအ
 ကောင်းဆုံးကိုသင်၏ဘုရားသခင်သာဝရဘုရား၏
 အိမ်တော်ထဲသို့ဆောင်သွင်းရမည်။ ဆိတ်သငယ်ကိုအ
 မိန့်ရည်နှင့်မပြုတ်မချက်ရ။
 ၂၀ ကြည့်ရှုလော့။ လမ်ခရီး၌သင်ကိုစောင့်ရှောက်၍ငါ
 ပြင်ဆင်နှင့်သောအရပ်သို့ပို့စေခြင်းငှါကောင်းကင်တ
 ၂၁ မန်ကိုသင်ရှေ့၌ငါစေလွှတ်၏။ ထိုတမန်ကိုရိုသေစွာပြု
 လော့။ စကားတော်ကိုနားထောင်လော့။ အာဏာတော်
 ကိုမဆန်နှင့်။ သင်တို့ပြစ်မှားသောအပြစ်ကိုသူသည်မ
 ၂၂ လွှတ်။ ငါနာမသည်သူ၌တည်ရှိ၏။ အကယ်စင်စစ်သင်
 သည်သူစကားကိုနားထောင်၍ငါပညတ်သမျှအတိုင်း
 ပြုလျှင်သင်၏ရန်သူတို့ကိုငါသည်ရန်ဖက်ပြုမည်။ သင်
 ၂၃ ကိုဆီးတားသောသူတို့ကိုလည်းငါဆီးတားမည်။ ငါတ
 မန်သည်သင်ရှေ့၌သွား၍သင်ကိုအာမောရီလူ။ ဟိတ္တိလူ။
 ဖေရဇီလူ။ ခါနန်လူ။ ဂါရဂါရီလူ။ ဟိရီလူ။ ယေဗုသိလူတို့
 ၂၄ ရှိရာသို့ဆောင်သွင်း၍သူတို့ကိုပယ်ရှင်းမည်။ သူတို့
 ဘုရားများကိုဦးမချ။ ဝတ်မပြုရ။ သူတို့ဘာသာအတိုင်း
 မကျင့်ရ။ သူတို့ကိုအကုန်အစင်မှောက်လွှဲ၍ရုပ်တု
 ၂၅ ဆင်းတုများကိုလည်းရှင်းရှင်းဖြိုဖျက်ရမည်။ သင်တို့
 ၏ဘုရားသခင်သာဝရဘုရားကိုဝတ်ပြုရမည်။ သင်၏မုန့်
 ကိုငိုရေကိုငိုကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။ အနာရောဂါ
 ကိုလည်းသင်၏အထဲကနှုတ်ယူပယ်ရှားတော်မူမည်။
 ၂၆ သင်၏ပြည်တွင်ကိုယ်ဝန်ပျက်သောသတ္တဝါ။ မြို့သော
 သတ္တဝါနှင့်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။ သင်၏အသက်တန်းကို
 ၂၇ ငါရံလင်စေမည်။ ငါကိုကြောက်တတ်သောသဘောကို
 သင်ရှေ့သို့ငါစေလွှတ်၍သင်ရောက်လေရာရာအရပ်၌
 ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးကိုငါဖျက်ဆီးမည်။ သင်၏ရန်သူအ
 ၂၈ ပေါင်းတို့ကိုကြောခိုင်းစေမည်။ ပျားတုများကိုလည်းသင်
 ရှေ့သို့ငါစေလွှတ်၍သူတို့သည်ဟိရီလူ။ ခါနန်လူ။ ဟိတ္တိလူ
 ၂၉ တို့ကိုသင်ရှေ့မှနှင်ထုတ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုလူများကိုတ
 နှစ်ချင်းတွင်သင်ရှေ့မှာငါမနှင်ထုတ်။ သို့ပြုလျှင်ပြည်သဉ်
 လူဆိတ်ညံ့၍သားရဲသည်သင်တဖက်၌များပြားလိမ့်
 ၃၀ မည်။ သင်သည်တိုးပွား၍တပြည်လုံးကိုဝင်စားမည်
 ဘိုင်အောင်သူတို့ကိုသင်ရှေ့မှာဖြေးဖြေးငါနှင်ထုတ်

၃၀ မည်။ သင်နေရာနယ် အပိုင်းအချားကို နေ့ပင်လယ်မှ
သည် ဖိလိတ္တိုပင်လယ်တိုင်အောင် ၎င်းတောမှသည် မြစ်
တိုင်အောင် ၎င်းငါ့မှတ်သားမည်။ ထိုအရပ်သားများကို
၃၁ သင်လက်သို့ ငါအပ်၍ သင်သည့်နှင် ထုတ်ရမိမ့်မည်။ သူ
တို့နှင့် ၎င်းသူတို့ဘုရားများနှင့် ၎င်းသင်သည် မိဿဟာယ
၃၂ မဖွဲ့ရ။ သင်သည် ငါကိုပြစ်မှားစေခြင်းငှါ သူတို့သည် ပြု
မည်ကို စိုးရိမ်စရာရှိသောကြောင့် သူတို့သည် သင်ပြည်
နှိမနေရကြ။ သူသည် သင်တို့ဘုရားကို ဝတ်ပြုလျှင် ထိမိ၍
လဲစရာ အကြောင်းအမှန် ဖြစ်လိမ့်မည် ဟုမောရှေ အား
မိန့်တော်မူ၏။

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက သင်သည့်အာရုန်နဲ့ နာဒပ်။ အဘိ
ဟု အစရှိသော ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူရဲနှစ်
ကျိပ်နှင့် တကွ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ တက်၍ သူတို့
၂ သည် ဝေးဝေးကိုးကွယ်ကြစေ။ သင်တယောက်တည်းသာ
ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ချည်းကပ်ရမည်။ အချားသော
သူမချဉ်းမကပ်ရ။ လူများတို့သည် သင်နှင့် အတူမတက်ရ
၃ ကြဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ မောရှေသည်လည်း လူ
များတို့ရှိရာသို့ လာ၍ ထာဝရဘုရား၏စကားတော်အလုံးစုံ
ကို ၎င်းစီရင်တော်မူချက်အလုံးစုံကို ၎င်းပြန်ကြား၍ လူများ
အပေါင်းကလည်း ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှအတိုင်း
၄ အကျွန်ုပ်တို့ပြုပါမည် ဟု တသံတည်းပြန်ပြောကြ၏။ မော
ရှေသည် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်အလုံးစုံကို ကို
ရေးထားပြီးမှ နံနက်စောစောထ၍ တောင်ခြေရင်း၌
ယဇ်ပလ္လင်ကို ငိုဝှဲနေသော ဣသရေလအမျိုးတဆယ်နှစ်မျိုးနှင့် အမှု
၅ ကျောက်တိုင်တဆယ်နှစ်တိုင်ကို ငိုတည်လေ၏။ ဣသ
ရေလအမျိုးသားလူပျိုတို့ကို စေခိုင်းသည် အတိုင်း သူတို့
သည် နွားများကို ယူ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့မှားမီးရှိသော ယဇ်
၆ မိဿဟာယယဇ်ပလ္လင်ကို ဖော်ကြ၏။ မောရှေသည်လည်း
အသွေးတဝက်ကို အင်တံ၌ ထည့်၍ တဝက်ကို ယဇ်ပလ္လင်
၇ ပေါ်မှာ ဖျန်းလေ၏။ ပဋိညည်းစာကိုလည်း ယူ၍ ပရိသတ်
များရှေ့မှားဖတ်ပြီးလျှင် သူတို့ကလည်း ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသမျှအတိုင်း အကျွန်ုပ်တို့ပြုပါမည်။ နားထောင်
၈ ပါမည် ဟု ပြောဆိုကြ၏။ မောရှေသည်လည်း အသွေးကို
ယူ၍ လူများအပေါ်မှာ ဖျန်းလျက်၍ အသွေးကား၍ အမှု
အရာတို့တွင် သင်တို့၌ ထာဝရဘုရားဝန်ခံတော်မူသော
ပဋိညည်း၏အသွေး ဖြစ်သည် ဟု ပြောဆို၏။

၉ ထိုအခါ မောရှေ။ အာရုန်နဲ့ နာဒပ်။ အဘိဟု အစရှိ
သော ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူရဲနှစ်ကျိပ်တို့သည်

၁၀ တက်၍ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ကို မြင်ကြ၏။
ခြေတော်အောက်၌ နိဗ္ဗာန်ကျောက်ဖြင့် ပြီးသော ကျောက်
ခင်းကဲ့သို့ ၎င်းကြည်လင်သော ကောင်းကင်မျက်နှာကဲ့သို့
၁၁ ၎င်းထင်လေ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားများ မတ်တို့ကို
အပြစ်ပေးတော်မူ။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မြင်ရ
သော်လည်း တားသောက်လျက်နေကြ၏။

၁၂ ထာဝရဘုရားကလည်း ငါရှိရာတောင်ပေါ်သို့ တက်
၍ နေလော့။ လူများတို့အား သွန်သင်ဖို့ ရာကျောက်များ
ပေါ်မှာ ငါရေးထားသော ပညတ်တရားများကို သင်၍ ငါ
၁၃ အပ်ပေးမည် ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူလျှင်၊ မောရှေ
သည် မိမိလက်ထောက်ယောရှုနှင့် အတူထ၍ ဘုရား
၁၄ သခင်၏ တောင်တော်ပေါ်သို့ တက်သွား၏။ အသက်
ကြီးသူတို့အားလည်း ငါတို့မလာမှီတိုင်အောင် ဤအရပ်
၁၅ နှင့်နေကြလော့။ အာရုန်နှင့် ဟုရသည် သင်တို့၌ရှိသည့်
ဖြစ်၍မည်သည် သူမဆို။ အမှုအခင်းရှိလျှင် သူတို့ထံသို့
သွားစေဟု မှာထားလေ၏။

၁၆ မောရှေသည် တောင်တော်ပေါ်သို့ တက်၍ မိလိပ်တိမ်
၁၇ သည် တောင်တော်ကို ဖွင့်မိ၏။ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်း
တော်သည် သိနာတောင်ပေါ်မှာ တက်၍ မိလိပ်တိမ်သည်
ချောက်ရက်ပတ်လုံး ဖွင့်မိ၏။ သတ္တမနေ့ရက်၌ မိလိပ်
တိမ်အထဲက အသံတော်ထွက်၍ မောရှေကို ခေါ်တော်မူ
၁၈ ၏။ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် တောင်ထိပ်ပေါ်
မှာ လောင်သောမီးကဲ့သို့ ထင်၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
၁၉ သည် မြင်ရကြ၏။ မောရှေသည် မိလိပ်တိမ်အထဲသို့ ဝင်
သဖြင့် တောင်ပေါ်သို့ ရောက်၍ အရက်လေးဆယ်ပတ်
လုံး တောင်ပေါ်မှာ နေလေ၏။

၂၀ ထာဝရဘုရားကလည်း ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ငါအားလက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို ဆောင်ခဲ့ရမည် အကြောင်း
ဆင့်ဆိုလော့။ ကြည်ညိုသောစေတနာစိတ်နှင့် ငါအား
၂၁ လှူသမျှသောသူတို့၌ သင်သည် အလှူကို ခံရမည်။ ခံရ
၂၂ သော အလှူဟူမူကား။ ရွှေ။ ငွေ။ ကြေးဝါ။ ပြာသော အ
တည်။ မောင်းသော အတည်။ နီသော အတည်။ ပိတ်ချော။
၂၃ ဆိတ်မွေး။ အနီဆိုးသော သိုးရေ။ တဟာရှသားရေ။
၂၄ အကာရှသစ်သား။ ထိမ်းရန် ဆီဖော်ဘို့။ မီးရှိရာနံ့သာ
၂၅ ပေါင်းမွေးဖော်ဘို့ ရာနံ့သာမျိုး။ မီးထွန်းစရာဆီ။ ရှဟံ
ကျောက်။ ယဇ်ပလ္လင်တံတိုင်တိုင်နှင့် ရင်ဘွဲ့နှစ်စရာ
၂၆ ကျောက်မြတ်တည်း ဟူသော အလှူကို ခံရမည်။ ငါသည်
သင်တို့တွင် ကျိန်းဝပ်ရာသို့ သန့်ရှင်းရာငှါ နက်လုပ်ကြ

၉ စေ။ ငါပြဿသောသင်္ကတေဝံ။ တဲတော်တန်ဆာပုံနှင့် အညီလုပ်ရမည်။

၁၀ အလျားနှစ်တောင်ထွာ။ အနံတတောင်ထွာ။ စောက်တတောင် ထွာရှိသောသစ်တာကိုအကာရှသားနှင့်လုပ်

၁၁ ချိသစ်တာအတွင်းအပြင်ကိုရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံရမည်။ သစ်တာအပေါ်နားပတ်လည်၌ ကွပ်သောရွှေတန်ဆာကိုလည်း

၁၂ လုပ်ရမည်။ ရွှေလေးကွင်းကိုသွန်းချိသစ်တာလေးထောင့်

၁၃ ၌တမျက်နှာနှစ်ကွင်းစိတ်ပုံရမည်။ အကာရှသားထမ်း

၁၄ ဘိုးကိုလုပ်၍ရွှေနှင့်မွမ်းမံပြီးမှ သစ်တာထမ်းစရာဘို့တ

၁၅ ဖက်တချက်ရွှေကွင်းထဲသို့လျှိုထားရမည်။ ထိုထမ်းဘိုးကိုလည်း သစ်တာရွှေကွင်းထဲကမနှုတ်။ အစည်ရှိစေရ

၁၆ မည်။ ငါပေးသောသက်သေခံချက်ကိုထိုသစ်တာထဲမှာထားရမည်။

၁၇ အလျားနှစ်တောင်ထွာ။ အနံတတောင်ထွာရှိသောသစ်တာအဖုံးကိုလည်းရွှေနှင့်လုပ်ရမည်။ ရွှေခေ့မိမ်နှစ်ပါး

၁၈ ကိုလည်းသစ်တာအဖုံးတွင်အလျားတဖက်တချက်၌ထူလုပ်ရမည်။ ထိုခေ့မိမ်နှစ်ပါးကိုသစ်တာဖုံးကိုယ်ထဲကထုတ်၍သစ်တာဖုံးအပေါ်၌တဖက်တပါးစီလုပ်ပြီး

၂၀ လျှင်ခေ့မိမ်နှစ်ပါးတို့သည်မျက်နှာချင်းဆိုင်၍သစ်တာဖုံးကိုရှုလျက်မိမိအတောင်ကိုဖြန့်၍သစ်တာဖုံးကို

၂၁ မိုးရမည်။ သစ်တာအဖုံးကိုသစ်တာပေါ်မှာတင်ရမည်။ ငါပေးသောသက်သေခံချက်ကိုလည်းသစ်တာထဲမှာ

၂၂ ထားရမည်။ ထိုအရပ်၌ငါသည်သင်နှင့်တွေ့၍သက်သေခံချက်ထားသောသစ်တာဖုံးအပေါ်။ ခေ့မိမ်နှစ်ပါးစပ်ကြားမှာသင်နှင့်နှုတ်ဆက်သဖြင့်ညှစ်ရလေအမျိုးသားတို့၌ဆင့်ဆိုရာသမျှတို့ကိုစီရင်မည်။

၂၃ အလျားနှစ်တောင်။ အနံတတောင်။ အမြင့်တတောင်

၂၄ ထွာရှိသောစားပွဲကိုလည်းအကာရှသားနှင့်လုပ်၍ ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံရမည်။ စားပွဲအပေါ်နားပတ်လည်၌ကွပ်သော

၂၅ ရွှေတန်ဆာကို၎င်း၊ အနံလက်တဝါးရှိသောခါးပန်းကို၎င်း ခါးပန်းအပေါ်နားပတ်လည်၌ကွပ်သောရွှေတန်ဆာကို၎င်း

၂၆ လုပ်ရမည်။ ရွှေလေးကွင်းကိုလည်းလုပ်၍ခြေထောက်

၂၇ လေးခုအထက်။ စားပွဲလေးထောင့်၌တပ်ရမည်။ ထိုရွှေကွင်းတို့သည်ခါးပန်းပေါ်မှာရှိ၍စားပွဲထမ်းစရာထမ်းဘိုး

၂၈ နေရာဖြစ်ရမည်။ စားပွဲထမ်းစရာအကာရှသားထမ်းဘိုး

၂၉ ကိုလုပ်၍ရွှေနှင့်မွမ်းမံရမည်။ စားပွဲနှင့်ဆိုင်သောလင်ပန်း။ ဇွန်း။ အင်တုံ။ လောင်းစရာဖလားများကိုလည်းရွှေစင်

၃၀ နှင့်လုပ်ရမည်။ ငါရွှေစားပွဲပေါ်မှာရွှေတော်မူနံကိုအစည်တင်ရမည်။

၃၁ မီးခုံကိုလည်းရွှေစင်နှင့်လုပ်၍မီးခုံတိုင်အစရှိသော အလက်များ။ ခွက်များ။ ဘူးသီးများ။ ကြာပွင့်များတို့ကိုတ

၃၂ စပ်တည်းထူရမည်။ မီးခုံတိုင်တဖက်တချက်သုံးလက်

၃၃ စီထွက်၍အလက်ချောက်လက်ရှိရမည်။ မီးခုံတိုင်ထဲကထွက်သောအလက်သုံးလက်တွင်တလက်တလက်၌

ဘူး။ ကြာပွင့်နှင့်တကွဗာတံသီးနှင့်ပုံတူသောခွက်သုံး

၃၄ ခွက်ရှိရမည်။ မီးခုံတိုင်၌လည်းဘူး။ ကြာပွင့်နှင့်တကွ

၃၅ ဗာတံသီးနှင့်ပုံတူသောခွက်လေးခွက်ရှိရမည်။ မီးခုံတိုင်ထဲကထွက်သောအလက်ချောက်လက်ရှိသည်အတိုင်းအလက်နှစ်ဖက်အောက်၌လည်းဘူးသီးတလုံးစီရှိ

၃၆ ရမည်။ ဘူးများ။ အလက်များတို့ကိုတကိုယ်တစပ်တည်း

၃၇ ဖြစ်စေ၍မီးခုံတကိုယ်လုံးကိုရွှေစင်နှင့်ထူလုပ်ရမည်။ မီးခွက်ချနှစ်လုံးကိုလည်းလုပ်ရမည်။ စားပွဲကိုလင်းစေခြင်းငှါ

၃၈ ထိုမီးခွက်ကိုထွန်းရမည်။ မီးညှပ်နှင့်မီးညှပ်စရာ

၃၉ ခွက်တို့သည်လည်းရွှေစင်ဖြစ်ရမည်။ မီးခုံနှင့်မီးခုံတန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုရွှေစင်အခွက်တဆယ်နှင့်လုပ်ရမည်။

၄၀ တောင်ပေါ်မှာသင်အားပြခဲ့ပြီးသောပုံနှင့်ညီလျော်စွာလုပ်ခြင်းငှါသတိပြုရမည်။

၁ တနည်းကား။ ပြာသောအထည်။ မောင်းသောအထည်။ နိသောအထည်ဖြင့်ပြီးသောခေ့မိမ်အရုပ်နှင့်ချယ်ဖွယ်သောပိတ်ချောကုလားကာဆယ်ထည်ဖြင့်တဲတော်ကိုလုပ်ရမည်။ ကုလားကာသည်အလျားနှစ်ဆယ်ရှစ်တောင်။ အနံလေးတောင်ရှိ၍ကုလားကာချင်းအလျား

၂ အနံတူရမည်။ ကုလားကာငါးထည်စိတ်စပ်တည်းချုပ်ရမည်။ ကုလားကာတထည်ပြင်ဘက်မှာကုလားကာနားချင်းဆက်မှီရာ၌ကွင်းများကိုပြာသောအထည်နှင့်လုပ်ရမည်။ အချားသောကုလားကာပြင်ဘက်မှာကုလား

၃ ကာနားချင်းဆက်မှီရာ၌လည်းထိုအတူလုပ်ရမည်။ ကုလားကာတထည်၌ကွင်းငါးဆယ်ကို၎င်း အချားသောကုလားကာအနားဆက်မှီရာ၌ကွင်းငါးဆယ်ကို၎င်းကွင်းချင်းဆိုင်မိအောင်လုပ်ရမည်။ ရွှေချောင်းငါးဆယ်ကိုလည်းလုပ်၍ထိုရွှေချောင်းဖြင့်ကုလားကာများကိုပူးတွဲလျက်တဲတော်တဆောင်တည်းဖြစ်ရမည်။

၄ တဲတော်ဖုံးအုပ်ဘို့အချားသောကုလားကာဆယ်တထည်ကိုဆိတ်မွှေးနှင့်လုပ်ရမည်။ ကုလားကာသည်အလျားအတောင်သုံးဆယ်။ အနံလေးတောင်ရှိ၍ကုလားကာဆယ်တထည်တို့သည်အလျားအနံချင်းတူရမည်။ ကုလားကာငါးထည်တစပ်ချောက်ထည်တစပ်တည်းချုပ်

၁၀၀ ချစ်ဆဋ္ဌမကုလားကာကိုထဲတော်ဦးနှိုခေါက်ထားရမည်။
 ၁၀၁ ကုလားကာများဆက်၍ရာ၌ပြင်ဘက်ကနေသောကုလားကာတထည်အနားမှာကွင်းငါးဆယ်ကို၎င်းဆက်၍သောအချားကုလားကာအနားမှာကွင်းငါးဆယ်ကို၎င်းလုပ်ရမည်။ ကြေးဝါချောင်းငါးဆယ်ကိုလည်းလုပ်၍ကွင်းတို့၌လျှိုပြီးလျှင်အပေါ်တဲတပိုင်းနှင့်တပိုင်းပူးတွဲ
 ၁၀၂ လျက်တဲတဆောင်တည်းဖြစ်ရမည်။ ထိုအပေါ်တဲ၌ပိုသောကုလားကာတဝက်ကိုကားထဲတော်နောက်ဖေးမှာ
 ၁၀၃ တွဲလွဲဆွဲထားရမည်။ အပေါ်တဲ၌ပိုသောကုလားကာအလျားနှစ်တောင်တွင်မဲတော်ဖုံးအုပ်၍တဖက်တချက်
 ၁၀၄ တတောင်စီတွဲလွဲဆွဲထားရမည်။ အပေါ်တဲဖုံးအုပ်၍အနီဆိုးသောသိုးရေကို၎င်းထိုသိုးရေအပေါ်၌တဟာ၍သားရေကို၎င်းလုပ်ရမည်။
 ၁၀၅ တဲတော်ကာရန်ထောင်ထားရသောအကာ၅ပျဉ်များ
 ၁၀၆ တို့ကိုလည်းလုပ်ရမည်။ ပျဉ်များသည်အလျားဆယ်တောင်
 ၁၀၇ အနံတတောင်ထွာရှိရမည်။ ထိုပျဉ်များရှိသမျှတို့၌ခြေ
 ၁၀၈ ထောက်နှစ်ချစ်တတန်းတည်းရှိစေခြင်းငှါလုပ်ရမည်။ တဲတော်တောင်ဘက်၌ကာရန်ပျဉ်များနှစ်ဆယ်ကိုလုပ်ရ
 ၁၀၉ မည်။ ထိုပျဉ်များနှစ်ဆယ်တွင်တပျားတပျားအောက်၌ခြေထောက်နှစ်ချစ်စုံစုံစရာတို့ငွေခြေစွပ်လေးဆယ်ကို
 ၁၁၀ လုပ်ရမည်။ ထိုအတူတဲတော်မြောက်ဘက်၌ကာရန်ပျဉ်
 ၁၁၁ ပျားနှစ်ဆယ်ရှိရမည်။ ထိုပျဉ်များ၌လည်းငွေခြေစွပ်လေး
 ၁၁၂ ဆယ်တပျားနှစ်ချစ်ရှိရမည်။ တဲတော်အနောက်ဘက်၌
 ၁၁၃ ကာရန်ပျဉ်များချောက်ပျားကို၎င်းထောင့်တဖက်တ
 ၁၁၄ ချက်၌ကာရန်ပျဉ်များနှစ်ပျားကို၎င်းလုပ်ရမည်။ အထက်၌၎င်းအောက်၌၎င်းကွင်းကိုတပ်၍စေ့စပ်လျက်
 ၁၁၅ ထောင့်နှစ်ချစ်ကိုပြီးစေရမည်။ ပျဉ်များ၅၈ပျား။ ငွေခြေ
 ၁၁၆ စွပ်ဆယ်ချောက်ချ။ တပျားနှစ်ချစ်ရှိရမည်။ တဲတော်၌ကာရသောပျဉ်များကိုလျှိုစရာတို့အကာ၅သားကန့်လန့်
 ၁၁၇ ကျင်တို့ကိုတဖက်ငါးချောင်းစီလုပ်ရမည်။ တဲတော်နောက်ဖေး၌ကာရသောပျဉ်များကိုလျှိုစရာတို့ကန့်လန့်
 ၁၁၈ ကျင်ငါးချောင်းကိုလည်းလုပ်ရမည်။ အထယ်ကန့်လန့်
 ၁၁၉ ကျင်ကိုထောင့်တဖက်တချက်၌ဆုံးစေရမည်။ ပျဉ်များတို့ကိုရွှေနှင့်မွမ်းမံရမည်။ ကန့်လန့်ကျင်လျှိုရာရွှေကွင်းကိုလည်းလုပ်၍ကန့်လန့်ကျင်တို့ကိုရွှေနှင့်မွမ်းမံရမည်။
 ၁၂၀ တောင်ပေါ်မှာသင်အားပြသောပုံနှင့်အညီတဲတော်ကိုတည်ဆောက်ရမည်။
 ၁၂၁ တနည်းကား။ ပြာသောအထည်။ မောင်းသောအထည်။ နီသောအထည်။ ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍ခေရုဗိမ်အရပ်နှင့်

၁၂၂ ချယ်ထွယ်သောကုလားကာတထည်ကိုချုပ်ရမည်။ ရွှေချသောအကာ၅သားတိုင်လေးတိုင်အပေါ်မှာထိုကုလားကာကိုဆွဲထားရမည်။ ထိုတိုင်တို့သည်ရွှေတံ၅နှင့်၎င်း
 ၁၂၃ ငွေခြေစွပ်လေးခုနှင့်၎င်းပြည့်စုံရမည်။ သက်သေခံချက်ထားသောသစ်တာကိုကုလားကာအတွင်းသို့သွင်းစရာတို့ထိုကုလားကာကိုရွှေချောင်းဖြင့်ဆွဲကာ၍ဟဇ္ဇာအရပ်။ ဟဇ္ဇာဟဇ္ဇာအရပ်နှစ်ပါးစပ်ကြား၌အပိုင်းအချား
 ၁၂၄ ဖြစ်ရမည်။ ဟဇ္ဇာဟဇ္ဇာအရပ်၌သက်သေခံချက်သစ်
 ၁၂၅ တာအပေါ်မှာသစ်တာအဖုံးကိုတင်ထားရမည်။ ကုလားကာပြင်မှာစားပွဲကိုထားရမည်။ တဲတော်တောင်ဘက်နားမှာမီးခုံကို၎င်းမြောက်ဘက်နားမှာစားပွဲကို၎င်းတဖက်နှင့်တဖက်ဆိုင်မိအောင်ထားရမည်။
 ၁ တနည်းကား။ နံ့သာပေါင်းကိုမီး၅စရာယဇ်ပလ္လင်
 ၂ ကိုအကာ၅သားဖြင့်လုပ်ရမည်။ ထိုပလ္လင်သည်အလျားတတောင်။ အနံတတောင်။ စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်၍အမြင့်နှစ်တောင်ရှိရမည်။ ဦးမျိုတို့ကိုလည်းအ
 ၃ ကာ၅သားဖြင့်ပြီးစေရမည်။ ပလ္လင်ထိပ်။ နံရံ။ ဦးမျိုတို့ကိုရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံ၍အပေါ်နားပတ်လည်၌ကွပ်သောငွေတန်
 ၄ ဆာကိုလည်းလုပ်ရမည်။ ရွှေတန်ဆာအောက်။ ပလ္လင်တဖက်တချက်ထောင့်၌ရွှေကွင်းနှစ်ကွင်းကိုလုပ်၍
 ၅ ပလ္လင်ထိပ်စရာထိပ်ဘိုးနေရာဖြစ်ရမည်။ ထိပ်ဘိုးတို့ကိုအကာ၅သားနှင့်လုပ်၍ရွှေနှင့်မွမ်းမံရမည်။ ငါသည်သင်နှင့်တွေ့ရာအရပ်။ သက်သေခံချက်ထားသောသစ်တာကိုကာသောကုလားကာရှေ့၌ထိုပလ္လင်ကိုထားရ
 ၆ မည်။ အာရန်သည်နံနက်တိုင်းမီးခွက်တို့ကိုပြင်သောအခါထိုပလ္လင်ပေါ်မှာမွှေးသောနံ့သာပေါင်းကို၅ရှိရမည်။
 ၇ ပညဦးယံ၌လည်းမီးခွက်တို့ကိုထွန်းသောအခါထိုပလ္လင်ပေါ်မှာနံ့သာပေါင်းကို၅ရှိရမည်။ ထိုသို့သင်တို့သားစည်မြေးဆက်တို့သည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌အစည်အမြဲပြုရသောနံ့သာပေါင်း၅ခြင်းဖြစ်သတည်း။
 ၈ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာထူးချားသောနံ့သာပေါင်းကိုမရှိချ။ မီးရှိသောယဇ်ကိုမပြုရ။ ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာကိုလည်းမပြုရ။ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သကာကိုလည်းမပြုရ။
 ၉ အာရန်သည်တနှစ်တခါအပြစ်ဖြေရာယဇ်ကောင်အသွေးကိုယူ၍ထိုပလ္လင်၏ဦးမျိုတို့၌အပြစ်ဖြေခြင်းမင်္ဂလာကိုပြုရမည်။ သင်တို့သားစည်မြေးဆက်တို့သည်တနှစ်တခါထိုသို့ပြုရကြမည်။ ထာဝရဘုရားအားအတ္တနိသန့်၅၈သောယဇ်ပလ္လင်ဖြစ်သတည်း။

၃၆ တဲတော်တံခါးဝဋ္ဌိကာရန်။ ပြာသောအထည်။ မောင်း
 ၃၇ သောအထည်။ နီသောအထည်။ ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍ချယ်
 ၃၈ ထွယ်သောကုလားကာတထည်ကိုလုပ်ရမည်။ ထိုကု
 လားကာဘို့အတံခါးဝဋ္ဌိနှင့်ပြည့်စုံသောအကာရှာတိုင် ငါးတိုင်
 ကိုလုပ်၍အနှံ့နှင့်မွမ်းမံရမည်။ ကြေးဝါခြေစွပ်ငါးခုကို
 လည်းသွန်းရမည်။

၁ တနည်းကား။ အလျားငါးတောင်။ အနံငါးတောင်ရှိ
 ၂ ချိတ်ရုန်းလေးထောင့် ဖြစ်သောယဇ်ပလ္လင်ကိုအကာရှာ
 ၃ သားနှင့်လုပ်ရမည်။ အမြင့်လည်းသုံးတောင်ရှိရမည်။ ယဇ်
 ပလ္လင်လေးထောင့်အပေါ်မှာဦးချိုလေးချောင်းကိုအကာ
 ၄ ရှာသားနှင့်လုပ်၍ကြေးဝါနှင့်မွမ်းမံရမည်။ ပြာခံစရာအိုး
 ၅ နှင့်တကွတူးရှင်းပျား။ အင်ထုံ။ အမဲသားချိတ်။ လင်ပန်း
 ၆ အစရှိသောယဇ်ပလ္လင်နှင့် ဆိုင်သောတန်ဆာရှိသမျှတို့
 ၇ ကိုကြေးဝါနှင့်လုပ်ရမည်။ ကြေးဝါဆံခါကိုရင်ဆံခါ
 ၈ လေးထောင့်အပေါ်မှာကြေးဝါလေးကွင်းကိုရင်လုပ်ပြီး
 ၉ လျှင်။ ယဇ်ပလ္လင်ခါးပန်းအောက်။ အလယ်၌ထားရမည်။

၆ ယဇ်ပလ္လင်ထပ်စရာအကာရှာသားထပ်ဘိုးတို့ကိုလုပ်၍
 ၇ ကြေးဝါနှင့်မွမ်းမံပြီးမှ။ ယဇ်ပလ္လင်ကိုထပ်စရာဘို့တ
 ၈ ဖက်တချက်ကွင်းများ၌လျှိုထားရမည်။ တောင်ပေါ်မှာ
 ၉ သင်အားပြည့်အတိုင်းထိုယဇ်ပလ္လင်ကိုအပေါ်အောက်
 ၁၀ ဟင်းလင်းဖြစ်စေခြင်းငှါပျည်ပျားနှင့်လုပ်ရမည်။

၆ တဲတော်ဝင်းကာရန်မူကား။ အလျားအတောင်တရာ
 ရှိသောပိတ်ချောနှင့်တောင်ဘက်၌ကုလားကာကို
 ၁၀ လုပ်ရမည်။ ထိုကုလားကာဘို့တိုင်နှစ်ဆယ်။ တိုင်ခြေ
 စွပ်နှစ်ဆယ်ကိုကြေးဝါနှင့်လုပ်၍တိုင်တံခါး။ တိုင်တန်း
 ၁၁ တို့ကိုငွေဖြင့်ပြီးစေရမည်။ ထိုနည်းတူမြောက်ဘက်
 ၁၂ ခုကာရန်အလျားအတောင်တရာရှိသောကုလားကာနှင့်
 တကွငွေတံခါး။ ငွေတန်းပါသောကြေးဝါတိုင်နှစ်ဆယ်။
 ၁၃ ကြေးဝါခြေစွပ်နှစ်ဆယ်ရှိရမည်။ ဝင်းအနောက်ဘက်
 ၁၄ အနံ့ဋ္ဌိကာရန်အလျားအတောင်ငါးဆယ်ရှိသောကုလား
 ကာနှင့်တကွတိုင်တဆယ်။ ခြေစွပ်တဆယ်ရှိရမည်။
 ၁၅ ဝင်းအရှေ့ဘက်၌လည်းအနံ့အတောင်ငါးဆယ်ရှိရမည်။
 ၁၆ တံခါးဝတဖက်တချက်၌ကာရန်အလျားဆယ်ငါး
 ၁၇ တောင်ရှိသောကုလားကာနှင့်တကွတိုင်သုံးတိုင်။ ခြေ
 စွပ်သုံးခုရှိရမည်။ ဝင်းတံခါးဝဋ္ဌိကာရန်။ ပြာသောအထည်။
 ၁၈ မောင်းသောအထည်။ နီသောအထည်။ ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး
 ၁၉ ၍ချယ်ထွယ်သောကုလားကာအတောင်နှစ်ဆယ်နှင့်တ
 ၂၀ ကွတိုင်လေးတိုင်။ ခြေစွပ်လေးခုရှိရမည်။ ဝင်းပတ်လည်
 ၂၁ ခုတိုင်ရှိသမျှတို့သည်းငွေတံခါး။ ငွေတန်း။ ကြေးဝါခြေစွပ်

၁၈ နှင့်ပြည့်စုံရမည်။ ဝင်းသဉ်အလျားအတောင်တရာ။ အနံ
 ငါးဆယ်။ အမြင့်ငါးတောင်ရှိ၍ပိတ်ချောနှင့်ကြေးဝါ
 ၁၉ ခြေစွပ်ဖြင့်ပြီးရမည်။ အမှုတော်ထမ်းဘို့တဲတော်အသုံးအ
 ဆောင်ရှိသမျှကိုရင်တဲတော်တံသင်း။ ဝင်းနှင့်ဆိုင်သော
 တံသင်းရှိသမျှကိုရင်ကြေးဝါနှင့်လုပ်ရမည်။

၂၀ ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတဲတော်တွင်သက်သေခံချက်
 ထားရာအရပ်ကိုကာသောကုလားကာပြင်မှာမီးခုံ၌
 အစဉ်မပြတ်မီးထွန်းစရာဘို့သံလွင်သီးကိုထောင်း၍ယူ
 သောသံလွင်ဆီစစ်ကိုဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
 ၂၁ ဆောင်ခဲ့ရကြမည်အကြောင်းဆင့်ဆိုလော့။ အာရုန်
 နှင့်သူ၏သားတို့သည်ညဉ်းမှသည်နံနက်တိုင်အောင်
 ထာဝရတရားရှေ့တော်၌ထိုအမှုကိုစီရင်ရမည်။ ဣသရေ
 လအမျိုးတို့သည်သားအစဉ်အဆက်စောင့်ရသော
 ပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။

၁ သင်၏အစ်ကိုအာရုန်သည်ငါရှေ့မှာယဇ်ပရော
 ဟိတ်အမှုကိုဆောင်ရမည်အကြောင်း။ သူနှင့်သူ၏သား
 တည်းဟူသောနာဒပ်။ အတိယဟူ။ ဇေယျာ။ ဣသမာတို့ကို
 ဣသရေလအမျိုးသားတို့အထဲကရွေးချယ်၍သင်အောက်
 ၂ ခုခန့်ထားလော့။ သင်၏အစ်ကိုအာရုန်၌တန်းအသရေ
 ထင်ပေါ်စေခြင်းငှါသန့်ရှင်းသောအဝတ်ကိုလုပ်၍ပေး
 ၃ ရမည်။ အာရုန်သည်ငါရှေ့မှာယဇ်ပရောဟိတ်အမှုကို
 ဆောင်ရွက်ရသောအခွင့်ရှိ၍သူကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ
 ငါပေးသောညာဏ်ကိုရသောပညာရှိအပေါင်းတို့သည်
 ၄ ထိုအဝတ်ကိုလုပ်ရမည်အကြောင်းမှာထားရမည်။ လုပ်ရ
 သောအဝတ်ဟူမူကား။ ရင်ဖုံး။ သင်တိုင်း။ ဝတ်လုံ။ ချယ်
 ထွယ်သောအင်္ကျီ။ ပေါင်း။ ခါးပန်းတည်းဟူသော။ သင်
 ၅ ၏အစ်ကိုအာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည်ငါရှေ့မှာယဇ်
 ပရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်ရွက်ရမည်အကြောင်း။ သန့်
 ၆ ရှင်းသောအဝတ်ကိုလုပ်ခြင်းငှါ။ အနှံ့ပြာသောအ
 ထည်။ မောင်းသောအထည်။ နီသောအထည်။ ပိတ်ချော
 ၇ တို့ကိုယူရမည်။ ထိုအစရှိသည်တို့နှင့်သင်တိုင်းကို
 ၈ ထူးဆန်းစွာလုပ်ရမည်။ သိုင်းကြိုးနှစ်ပင်ရှိ၍သင်တိုင်း
 ၉ အပေါ်နားချင်းတွဲမိစေခြင်းငှါတဖက်တချက်ကိုဆွဲချုပ်
 ၁၀ ရမည်။ သင်တိုင်းအပေါ်နား၌ထူးဆန်းသောရင်စည်း
 ကိုလည်းသင်တိုင်းကိုယ်ကဲ့သို့အနှံ့နှင့်ရင်ပြာသောအ
 ထည်။ မောင်းသောအထည်။ နီသောအထည်။ ပိတ်ချောတို့
 ၁၁ နှင့်ရင်လုပ်ရမည်။ ရှဟံကျောက်နှစ်လုံးကိုယူ၍ဣသ
 ၁၂ ရေလအမျိုးတဆယ်နှစ်မျိုးကို။ အသက်အကြီးအငယ်အ

ထိုက်ကျောက်နှစ်လုံးပေါ်မှာအမျိုးနာမည်ချောက်ချစ်
 ၁၁ အကွရာတင်ရမည်။ ထံဆိပ်ပေါ်မှာ အကွရာတင်သကဲ့
 သို့ကျောက်လုပ်သောအလုပ်နှင့်တကွ ဣသရေလအမျိုး
 ၁၂ ဇာတိရှိကျောက်အိုး၌ ထည့်ရမည်။ ဣသရေလအမျိုး
 သားတို့ကိုအောင်းမေ့စေခြင်းငှါ ထိုကျောက်နှစ်လုံးကို
 သင်တိုင်းသိုင်းကြိုးပေါ်မှာတပ်ရမည်။ ထိုသို့ဣသရေလ
 အမျိုးသားတို့ကိုအောင်းမေ့စေခြင်းငှါ သူတို့နာမည်များ
 ကို အာရုန်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မိမိပန်းပေါ်
 ၁၃ မှာဆောင်ရမည်။ ကျောက်အိုးတို့ကိုရှေ့နှင့်လုပ်ရမည်။
 ၁၄ အဆုံး၌ တပ်ရသောကြိုးနှစ်ပင်တို့ကိုရှေ့စင်နှင့် ကျစ်၍
 လုပ်ပြီးမှကျောက်အိုး၌တွဲရမည်။
 ၁၅ ရှေ့နှင့်ငင်ပြာသောအထည်။ မောင်းသောအထည်။ နီ
 သောအထည်။ ပိတ်ချောနှင့် ငင်သင်တိုင်းကို လုပ်သည်
 ၁၆ နည်းတူ ဗုဒ္ဓိတရင်ဖုံးကို ထူးဆန်းစွာလုပ်ရမည်။ နှစ်ထပ်
 ခေါက်လျက်အလျားတထွာ။ အနံတထွာ။ စတုရန်းလေး
 ၁၇ ထောင့်ဖြစ်ရမည်။ ထိုရင်ဖုံး၌ ကျောက်မြတ်ကိုလေး
 တန်းစီရမည်။ ပဌမအတန်းကား ကျောက်နီ။ ဥဒမ္မာရား။
 ၁၈ ပတ္တမြား။ ခုတိယအတန်းကား မြူနီလာ။ စိန်။ တတိယ
 ၂၀ အတန်းကား ဂြိုဟ်နီ။ မဟူရာ။ ဂေါ်မိတ်။ စတုတ္ထအတန်း
 ကား မျက်နှာ။ ကြောင်းနဂါးခွဲဖြစ်၍ အသီးအသီးတို့ကို
 ၂၁ ရှေ့အိုး၌စီရမည်။ ဣသရေလအမျိုးတဆယ်နှစ်မျိုးရှိသည့်
 အတိုင်း တံဆိပ်ပေါ်မှာ အကွရာတင်သကဲ့သို့ ထိုကျောက်
 ၂၂ တို့၌ ထိုဆယ်နှစ်ပါ သောနာမည်အသီးအသီးတို့ကို တင်
 လျက် ကျောက်တလုံးလျှင် နာမည်တပါးစီပါရမည်။ ရင်
 ၂၃ ဖုံးအပေါ်ထောင့်နှစ်ခု၌ ရှေ့နှစ်ကွင်းကို ငင်ကျပ်သောရှေ့
 ၂၄ ကြိုးနှစ်ပင်ကို ငင်လုပ်ပြီးမှ ထိုရှေ့ကွင်း၌ တပ်၍ သင်တိုင်း
 ၂၅ သိုင်းကြိုးပေါ်မှာရှိသော ကျောက်အိုးတို့၌တွဲရမည်။ တဖန်
 ရှေ့နှစ်ကွင်းကို လုပ်၍ သင်တိုင်းအောက်နားမှာရှိသောရင်
 ၂၆ ဖုံးအောက်သောင့်နှစ်ခု၌ တင်ရမည်။ အချားသောရှေ့
 နှစ်ကွင်းကိုလည်း လုပ်၍ သင်တိုင်းရှေ့ဘက်အောက်
 ၂၇ နားနှင့် ထူးဆန်းသောရင်စည်းအပေါ်နားဆက်၍ တွင်
 သင်တိုင်းကိုယ်တဖက်တချက်၌ တပ်ရမည်။ ရင်ဖုံးရှေ့
 ၂၈ နှစ်ကွင်းကို သင်တိုင်းရှေ့နှစ်ကွင်းနှင့်တွဲ၍ ပြာသောကြိုး
 ဖြင့်ပြီးစေရမည်။ ထိုသို့ရင်ဖုံးကို ထူးဆန်းသောရင်စည်းအ
 ၂၉ ပေါ်နားမှာ ဆွဲ၍ သင်တိုင်းနှင့်မကွာအခြေရှိစေရမည်။ အာ
 ရုန်သည်လည်း သန့်ရှင်းရာ အရပ်ဌာနတော်ထဲသို့ဝင်
 သောအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ထာဝရဘုရား
 အစည်အောင်းမေ့တော်မူစေခြင်းငှါ ဗုဒ္ဓိတရင်ဖုံး၌

ပါသောသူတို့နာမည်များကို မိမိနှစ်လုံးပေါ်မှာဆောင်
 ၃၀ ရမည်။ ဗုဒ္ဓိတရင်ဖုံးအထဲ၌ ဥရိမ်နှင့်သုမိမ်ကိုသွင်း
 ထားရမည်။ အာရုန်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ဝင်
 သောအခါ မိမိနှစ်လုံးပေါ်မှာ ဥရိမ်နှင့်သုမိမ်ပါသည်ဖြစ်
 ၃၁ ၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အမှု၌ စီရင်တော်မူချက်ကို
 ထာဝရဘုရားရှေ့ မိမိနှစ်လုံးပေါ်မှာဆောင်ရမည်။
 ၃၂ သင်တိုင်းနှင့်ဆိုင်သောဝတ်လုံကို ပြာသောအထည်
 ၃၃ နှင့်သာလုပ်ရမည်။ ဝတ်လုံ၌လည်စွပ်ပါ၍လည်စွပ်ကိုမ
 စုပ်စေခြင်းငှါ သံကျပ်လည်စွပ်ကွပ်သကဲ့သို့ရက်သော
 ၃၄ အထည်နှင့်ကွပ်ရမည်။ ပြာသောအထည်။ မောင်းသော
 အထည်။ နီသောအထည်နှင့်လုပ်သောသလဲသီးများကို
 ၃၅ ငင်ရှေ့ဆည်းလည်းများကို ငင်ဝတ်လုံအောက်စွန်းနားပတ်
 ၃၆ လည်၌၊ သလဲသီးတလုံး၊ ရှေ့ဆည်းလည်းတလုံးစီချားလျက်
 ၃၇ အစည်အတိုင်းဆွဲထားရမည်။ အာရုန်သည် အမှုတော်
 ကိုဆောင်၍ သန့်ရှင်းရာအရပ်ဌာနတော်အထဲမှာ။ ထာဝ
 ရဘုရားရှေ့တော်၌ ထွက်ဝင်သောအခါ သေဘေးနှင့်
 ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ ထိုဝတ်လုံကို ဝတ်၍သူ၏အ
 သံကိုကြားရမည်။
 ၃၈ ရှေ့စင်သင်းကျပ်ကိုလည်းလုပ်၍ တံဆိပ်ပေါ်မှာအကွ
 ရာတင်သကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားအားသန့်ရှင်းခြင်းဟူ
 ၃၉ အကွရာတင်၍ ပြာသောကြိုးနှင့်ပေါင်းရှေ့၌ချည်ထား
 ၄၀ ရမည်။ အာရုန်သည် ထိုသင်းကျပ်ကိုနဖူး၌ဆင်သဖြင့်
 ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏သန့်ရှင်းသောအလှူဒါနနှင့်
 ဆိုင်၍ သန့်ရှင်းစေသောအရာတို့၌ပါသောအပြစ်
 ကိုဆောင်ရမည်။ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏စိတ်တော်
 ၄၁ နှင့်ထွေခြင်းငှါ အာရုန်၏နဖူး၌ အစည်ဆင်ရမည်။ ပိတ်
 ချောအင်္ကျီကိုလည်းလုပ်၍ ချယ်ဖွယ်ရမည်။ ပေါင်းကို
 လည်းပိတ်ချောနှင့်လုပ်ရမည်။ ခါးပန်းကိုလည်းချယ်
 ဖွယ်သောအလုပ်နှင့်ပြီးစေရမည်။
 ၄၂ အာရုန်၏သားတို့ဘုန်းအသရေကိုထင်တော်မူခြင်းငှါ
 ၄၃ အင်္ကျီခါးပန်း၊ ဦးထုပ်များကိုလုပ်စေရမည်။ ထိုသို့သင်
 ၍အစ်ကိုအာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့ကိုဝတ်ဆင်စေပြီးမှ
 သူတို့သည် ငါရှေ့မှာယဇ်ပရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်ရွက်
 မည်အကြောင်း၊ သူတို့ကိုဆီနှင့်ထိမ်းသဖြင့် အရာ၌အနံ့
 ၄၄ ထား၍သန့်ရှင်းစေရမည်။ သူတို့၌ရှက်စရာအကြောင်း
 မထင်မပေါ်စေခြင်းငှါ ခါးမှပေါင်သို့အထိ၊ ပိတ်ပေါင်
 ၄၅ ဘီကိုချုပ်၍ပေးရမည်။ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည်
 ပရိသတ်၁၁ဦးဝေးရာထဲတော်ထဲသို့ဝင်သော်ငြား သန့်
 ရှင်းရာအရပ်ဌာန၌ယဇ်ပရောဟိတ်အနားသို့ချည်းကပ်

သေင်္ဂင်အပြစ်ရောက်၍မသေစေခြင်းငှါထိုသို့ဝတ်ရမည်။ အာရုန်မှစ၍သူ၏အမျိုးအစည်အဆက်တို့သည်စောင့်ရသောပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။

- ၁ သူတို့သည်ငါ့ရှေ့၌ယဇ်ပရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း။ အဘယ်သို့သန့်ရှင်းစေရမည်နည်းဟူမူကား။ အပြစ်မပါသောနွားသဇယ်အစားနှင့်သိုးနှစ်ကောင်တို့ကို၎င်း၊ တဆေးမပါသောဂျုံမုန့်၊ တဆေးမပါဘဲဆီနှင့်လုပ်သောဂျုံမုန့်များ။ တဆေးမပါဘဲဆီနှင့်လူးသောဂျုံမုန့်ကြွပ်တို့ကို၎င်းယူရမည်။ ထိုမုန့်များကိုတောင်းတလုံးထဲ၌ထည့်ပြီးမှ နွားတကောင်။ သိုးနှစ်ကောင်နှင့်တကွဆောင်ခဲ့ရမည်။ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့ကိုပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတံခါးနားသို့ခေါ်ခဲ့၍ရေမျိုးရမည်။ အဝတ်တန်ဆာများကိုယူ၍အင်္ကျီ။ဝတ်လုံ။သင်တိုင်း။ရင်ဖုံးနှင့်အာရုန်ကိုဝတ်စေ၍ထူးဆန်းသောသင်တိုင်းရင်စည်းနှင့်စည်းရမည်။ သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာပေါင်းကိုတင်၍ပေါင်း၌သန့်ရှင်းသောသင်းကျပ်ကိုတင်ရမည်။
- ၂ ထိုအခါထိမ်းစရာဆီကိုယူ၍သူ၏ခေါင်းပေါ်၌လောင်းသဖြင့်သူကိုထိမ်းရမည်။ သူ၏သားတို့ကိုလည်းခေါ်ခဲ့၍အင်္ကျီဝတ်စေရမည်။ ခါးပန်းကိုလည်းစည်း၍ဦးထုပ်ကိုလည်းဆောင်းစေပြီးလျှင်သူတို့သည်ထာဝရပညတ်တော်အတိုင်းယဇ်ပရောဟိတ်အရာကိုဆင်ရမည်။ ထိုသို့အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့ကို ယဇ်ပရောဟိတ်အရာ၌ခန့်ထားရမည်။
- ၃ ထိုနောက်။နွားထီးတကောင်ကိုပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတံတော်ရှေ့သို့ဆောင်ခဲ့၍ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည်မိမိတို့လက်ကိုနွားခေါင်းပေါ်မှာတင်ရကြမည်။
- ၄ ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတံတော်တံခါးနားမှထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထိုနွားကိုသတ်ရမည်။ အသွေးကိုယူ၍ယဇ်ပလ္လင်ဦးမျှတို့၌လက်ညှိုးနှင့်ထည့်ပြီးမှကြွင်းသောအသွေးကိုယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနား၌သွန်းရမည်။ အအူကိုဖုံးသောဆိပ်ဥရှိသမျှ။ အသဲပေါ်၌ရှိသော အမွှေး။ ကျောက်ကပ်နှစ်ခုနှင့်ကျောက်ကပ်ဆိပ်ဥကိုယူ၍ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီး၍ရမည်။ နွား၏အသား။ အရေ။ချေးနုကိုကားတပ်ပြင်မှာမီး၍ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်၏။
- ၅ သိုးထီးတကောင်ကိုလည်းယူ၍အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည် မိမိတို့လက်ကိုသိုးခေါင်းပေါ်မှာတင်ရမည်။
- ၆ ထိုသိုးကိုသတ်ပြီးလျှင် အသွေးကိုယူ၍ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်နားပတ်ထည့်၍ဖုန်းရမည်။ သိုးကိုလည်းအပိုင်းပိုင်း

- ၁ ဖြတ်၍ဝမ်းထဲ၌ရှိသော အရာနှင့်ခြေတို့ကိုဆေးကြောပြီးလျှင်ခေါင်းနှင့်။သားတစ်များကိုရထား၍။ သိုးတကောင်လုံးကိုယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီး၍ရမည်။ ထာဝရဘုရားအားမီး၍သောယဇ်ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ဆက်ကပ်၍မွှေးကြိုင်သောပူဇော်သကာဖြစ်၏။
- ၂ အချားသောသိုးကိုလည်းယူ၍အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည်မိမိတို့လက်ကိုသိုးခေါင်းပေါ်မှာတင်ရမည်။
- ၃ ထိုသိုးကိုသတ်ပြီးလျှင် အသွေးကိုယူ၍ အာရုန်၏လက်ျာနားသား၌၎င်းသူ၏သားတို့၏လက်ျာနားသား၌၎င်းသူတို့၏လက်ျာလက်မ၌၎င်းလက်ျာခြေမ၌၎င်းထည့်၍ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်ပတ်ထည့်၍ဖုန်းရမည်။ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသော အသွေးနှင့်ထိမ်းစရာဆီကိုယူ၍ အာရုန်နှင့်သူ၏အဝတ်၌၎င်းသူ၏သားတို့နှင့်သူတို့အဝတ်၌၎င်းဖုန်းသဖြင့်အာရုန်မှစ၍သားများ။ အဝတ်များတို့သည်သန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်။ ထိုသိုးသည်အရာ၌ခန့်ထားရာသိုးဖြစ်သောကြောင့်ဆိပ်ဥ။ အမြီး။ အအူကိုဖုံးသောဆိပ်ဥ။ အသဲပေါ်၌ရှိသော အမွှေး။ ကျောက်ကပ်နှစ်ခုနှင့်။
- ၄ ကျောက်ကပ်ကိုဖုံးသော ဆိပ်ဥ။ လက်ျာပခုံး။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထားသောတဆေးမုန့်တောင်းထဲကမုန့်တလုံး။ ဆီနှင့်လုပ်သော မုန့်များတပျား။ မုန့်ကြွပ်တချပ်ကိုယူ၍။ အာရုန်လက်။ သူ၏သားတို့လက်၌ထိုအရာတို့ကိုထားပြီးလျှင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ချီလှဲ၍ချီလှဲသောပူဇော်သကာပြုရမည်။ ထိုအရာတို့ကိုသူတို့လက်မှဆွဲ၍ထာဝရဘုရားရှေ့တော်တွင်မွှေးကြိုင်သောအနံ့ဖြစ်စေခြင်းငှါယဇ်ပလ္လင်၌မီး၍ရာယဇ်အပေါ်မှာ၍ရမည်။ ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သကာဖြစ်၏။ အာရုန်၏အရာ၌ခန့်ထားရာသိုး၏ရင်ပတ်ကိုယူ၍ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ချီလှဲသဖြင့်ချီလှဲသောပူဇော်သကာပြုပြီးမှသိုး၏ရင်ပတ်သည်သင်၏အဖျံဖြစ်ရမည်။ ထိုသို့အာရုန်နှင့်သားတို့၏အရာ၌ခန့်ထားရာသိုးထဲကချီလှဲသောပူဇော်သကာပြု၍ချီလှဲသောရင်ပတ်ကို၎င်းမျှမြှောက်သောပူဇော်သကာပြု၍ချီမြှောက်သောပခုံးကို၎င်း၎င်းသန့်ရှင်းစေပြီးမှ။ ထိုရင်ပတ်။ ပခုံးတို့သည်ထာဝရပညတ်တော်အတိုင်းဣသရေလအမျိုးသားလူသောအာရုန်၏အဖျံ။ သူသားတို့၏အဖျံဖြစ်ရမည်။ ဣသရေလအမျိုးသားပြုသောမိဿဟာယယဇ်ထဲကထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ချီမြှောက်၍ချီမြှောက်ရာပူဇော်သကာဖြစ်၏။
- ၅ အာရုန်၏သန့်ရှင်းသောအဝတ်တန်ဆာကိုသူ၏သားတို့သည်အမွှေးခံသဖြင့်ထိမ်းခြင်းမရှိလာနှင့်ယဇ်

ပရောဟိတ်အရာ၌ခန့်ထားသောအခါ ဝတ်ဆင်ရမည်။
 ၃၀ | အာရုန်ကိုယ်စားယဇ်ပရောဟိတ်လုပ်သောသားသည်
 သန့်ရှင်းရာဌာန၌အမှုတော်ကိုဆောင်ခြင်းငှါပရိသတ်
 စဉ်းဝေးရာတံတော်သို့ဝင်သောအခါ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး
 ဝတ်ဆင်ရမည်။
 ၃၁ အရာ၌ခန့်ထားရာသိုး၏အသားကို ယူ၍သန့်ရှင်း
 ၃၂ ရာဌာန၌ပြုတ်ပြီးမှ၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည် ထိုအ
 သားကို၎င်းတောင်းထဲ၌ရှိသောမုန့်ကို၎င်းပရိသတ်စဉ်း
 ၃၃ ဝေးရာတံတော်တံခါးနားမှာစားရကြမည်။ သူတို့ကို
 သန့်ရှင်းစေ၍အရာ၌ခန့်ထားစေခြင်းငှါ အပြစ်ဖြေရာ
 မင်္ဂလာပြုခြင်းနှင့် ဆိုင်သောအရာတို့ကိုသူတို့သည်စား
 ရကြမည်။ ထိုအရာတို့သည်သန့်ရှင်းသောကြောင့်မဆိုင်
 ၃၄ သောသူမစားရ။ အရာ၌ခန့်ထားရာနှင့်ဆိုင်သောအမဲ
 သား ဖြစ်စေ။ မုန့်ဖြစ်စေ။ နံနက်တိုင်အောင် ကျန်ကြွင်း
 လျှင်ထိုအကြွင်းကိုမီးရှို့ရမည်။ သန့်ရှင်းသောကြောင့်အ
 ၃၅ ဘယ်သူမျှမစားရ။ ထိုသို့ငါ့ပညတ်သမျှအတိုင်းအာရုန်
 နှင့် သူ၏သားတို့အား ပြု၍ ယဇ်ပရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်
 ထားခြင်းမင်္ဂလာကိုခုနစ်ရက်ပတ်လုံးဆောင်ရမည်။
 ၃၆ | ထိုမှတပါး။ အပြစ်ဖြေခြင်းအထိုငှါနွေးတိုးတ
 ကောင်ကိုပူဇော်၍အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပြုရမည်။ ထိုသို့
 ယဇ်ပလ္လင်၌အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုပြီးမှပလ္လင်ကိုစင်
 ကြယ်စေရမည်။ ထိုနောက်။ သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါဆီနှင့်
 ၃၇ လိမ်းရမည်။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးယဇ်ပလ္လင်၌အပြစ်ဖြေ
 ခြင်းကိုပြု၍သန့်ရှင်းစေပြီးမှအလွန်သန့်ရှင်းသောယဇ်
 ပလ္လင် ဖြစ်၍ထိုပလ္လင်နှင့်တွေ့သမျှသောအရာတို့သည်
 သန့်ရှင်းသောအရာဖြစ်ရမည်။
 ၃၈ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာပူဇော်ရသောအရာဟူမူကား။ အခါ
 ၃၉ မလဲသောသိုးသငယ်နှစ်ကောင်ကိုယူ၍။ နေ့တိုင်းအစဉ်
 မပြတ်နံနက်ယံ၌တကောင်။ ညဦးယံ၌တကောင်ကိုပူဇော်
 ၄၀ ရမည်။ သိုးသငယ်တကောင်ကိုပူဇော်သောအခါသံ
 လွင်သီးကိုထောင်း၍ရသောသံလွင်ဆီသုံးလောဃနှင့်
 ရောသောမုန့်ညက်တကြမဲကို၎င်းသွန်းလောင်းရာပူဇော်
 သကာ ဘို့စပျစ်ရည်သုံးလောဃကို၎င်းသိုးသငယ်နှင့်
 ၄၁ အတူပူဇော်ရမည်။ အချားသောသိုးသငယ်ကိုညဦးယံ
 ၌ပူဇော်သောအခါနံနက်ယံ၌သောဇဉ်ပူဇော်သကာ။
 သွန်းလောင်းရာပူဇော်သကာပါသည်နည်းတူပါလျက်
 ၄၂ ဇော်သကာပြုရမည်။ ထိုသို့သင်တို့သားစည်ခြေးဆက်
 တို့သည်သင်နှင့်ငါတွေ့၍နှုတ်ဆက်ရာအရပ်။ ထာဝရ

ဘုရားရှေ့တော်၌ပရိသတ်စည်းဝေးရာတံတော်တံခါး
 နားမှာအစဉ်မပြတ်မီးရှို့သောယဇ်ကိုပူဇော်ရကြမည်။
 ၄၃ | ထိုအရပ်၌ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်ငါတွေ့၍ငါဘုန်း
 ၄၄ တော်အားဖြင့်သူတို့ကိုသန့်ရှင်းစေမည်။ ငါရှေ့၌ယဇ်
 ပရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်စေခြင်းငှါအာရုန်နှင့်သူ၏သား
 တို့ကိုပရိသတ်စည်းဝေးရာတံတော်ကိုပူဇော်ယဇ်ပလ္လင်
 ၄၅ ကိုပူငါသန့်ရှင်းစေမည်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင်
 ၄၆ ငါနေ၍သူတို့၏ဘုရားဖြစ်မည်။ ငါသည်သူတို့တွင်နေ
 ခြင်းငှါသူတို့ကိုအရတ္တုပြု၍ထဲကကယ်နှုတ်ဆောင်ယူ
 ခဲ့သော။ သူတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်း
 ကိုသူတို့သိကြလိမ့်မည်။ ငါသည်သူတို့ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားဖြစ်၏ဟုမောရှေ့အားမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၁ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေ့အားမိန့်တော်မူ
 ၁၂ သည်ကား။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုရေတွက်၍စာ
 ရင်းယူသောအခါဘေးလွတ်မည်အကြောင်း။ ရှိသမျှ
 တို့သည်အသီးအသီးမိမိအသက်ရွေးရန်အဖိုးကိုထာဝ
 ၁၃ ရဘုရားအားဆက်ကပ်ရမည်။ ရေတွက်၍စာရင်းဝင်
 သောသူအပေါင်းတို့သည်အကျပ်တော်အထိုက်ငွေအ
 ၁၄ ကျပ်တဝက်စီထာဝရဘုရားအားဆက်ကပ်ရမည်။ အ
 ၁၅ ကျပ်ကားဂေရုနှစ်ဆယ်ဖြစ်သတည်း။ အသက်နှစ်ဆယ်
 မှစ၍ပိုလွန်သောသူအပေါင်းတို့သည်စာရင်းဝင်၍ထိုသို့
 ၁၆ သောပူဇော်သကာကိုထာဝရဘုရားအားပြုရမည်။ ကိုယ်
 အသက်ကိုရွေးခြင်းငှါထာဝရဘုရားအားပူဇော်သကာ
 ကိုပြုသောအခါငွေရတတ်သောသူတို့သည်မပို။ ဆင်းရဲ
 သောသူတို့သည်မချော့ဘဲလူတိုင်းအကျပ်တဝက်စီပေး
 ၁၇ ရမည်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏အရွေးငွေကိုယူ၍
 သူတို့အသက်ကိုရွေးခြင်းငှါထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဣ
 သရေလအမျိုးသားတို့၏သက်သေဖြစ်ရမည်အကြောင်း
 ပရိသတ်စည်းဝေးရာတံတော်စရိတ်အဖို့အထိုငှါထားရ
 မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၈ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေ့အားမိန့်တော်မူ
 ၁၉ သည်ကား။ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့လက်ခြေဆေးစရာ
 ၂၀ ဘို့ကြေးဝါခြေထောက်ပါသောကြေးဝါအင်တုံကိုလုပ်
 ၍ပရိသတ်စည်းဝေးရာတံတော်နှင့်ယဇ်ပလ္လင်စပ်ကြား
 ၂၁ ၌ထားရမည်။ သူတို့သည်ပရိသတ်စည်းဝေးရာတံ
 တော်သို့ဝင်သော်၎င်းအမှုတော်ကိုထပ်၍ထာဝရဘုရား
 အားမီးရှို့သောယဇ်ကိုပူဇော်ခြင်းငှါယဇ်ပလ္လင်အနား
 ၂၂ သို့ချည်းကပ်သော်၎င်းသေဘေးနှင့်ကင်းလွတ်မည်

အကြောင်းမိမိတို့လက်ခြေကိုဆေးရမည်။ထိုသို့သူတို့ နှင့်သူတို့အမျိုးအနွယ်အစည်အဆက်တို့သည်စောင့်ရ သောပညတ်တော်ဖြစ်သတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၂ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမိန့်တော်မူပြန်
၂၃ သည်ကား။သင်သည်မြတ်သောနံ့သာမျိုးကိုအကျပ်
တော်နှင့်ချိန်လျက်စင်ကြယ်သောမူရန်စေးအကျပ်ငါး
ရာ။မွှေးသောသစ်ကြံပိုးနှစ်ရာငါးဆယ်။မွှေးသောကြံ
၂၄ နှစ်ရာငါးဆယ်။သစ်ကြံပိုးတမျိုးငါးရာ။သံလွင်ဆီတ
၂၅ ဟိန်ကိုယူ၍၊ဆေးသမားအတတ်နှင့်ဖရောင်းဆီကိုဖော်
တတ်သည်အတိုင်းလိမ်းရန်ဆီတည်းဟူသောသန့်ရှင်း
၂၆ သောနံ့သာဆီကိုဖော်ပြီးမှ၊ပရိသတ်စည်းဝေးရာတွဲ
၂၇ တော်နှင့်သက်သေခံချက်သစ်တာကို၎င်း၊စားပွဲနှင့်စား
ပွဲတန်ဆာရှိသမျှကို၎င်း၊ခံနှင့်မီးခံတန်ဆာကို၎င်းနံ့သာ
၂၈ ပေါင်း၍သောပလ္လင်။မီး၍ရာယဇ်ပူဇော်သောပလ္လင်နှင့်
ပလ္လင်တန်ဆာရှိသမျှကို၎င်းအင်တုံနှင့်အင်တုံခြေထောက်
၂၉ ကို၎င်းထိုနံ့သာဆီနှင့်လိမ်းသဖြင့်၊ထိုအရာတို့ကိုအလွန်
သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါထိုသို့သန့်ရှင်းစေရမည်။ထိုအရာတို့
နှင့်တွေ့သမျှသောအရာသည်သန့်ရှင်းသောအရာဖြစ်ရ
၃၀ မည်။အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့ကိုလိမ်း၍သူတို့သည်ငါ
၃၁ ရှေ့၌ယဇ်ပရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်စေခြင်းငှါယဇ်
ပရောဟိတ်အရာ၌ခန့်ထားရမည်။။ဣသရေလအမျိုးသား
တို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။သင်တို့သားစည်မြေးဆက်အ
ပေါင်းတို့၌၍အိသည့်ငါအဖို့သန့်ရှင်းသောလိမ်းရန်ဆီ
၃၂ ဖြစ်ရမည်။လူ၏ကိုယ်ပေါ်မှာမလောင်းရ။ထိုဆီကိုဖော်
သည်နည်းဟူအချားသောဆီကိုမဖော်ရ။သန့်ရှင်းသည့်
၃၃ ဖြစ်၍သန့်ရှင်းသည်ဟုသင်တို့သည်မှတ်ရမည်။။ထိုဆီ
နှင့်တူအောင်ဖော်သောသူ။မဆိုင်သောလူ၌လိမ်းသော
သူမည်သည်ကားမိမိအမျိုးမှပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်
ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၄ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမိန့်တော်မူ
သည်ကား။မွှေးသောနံ့သာမျိုးတည်းဟူသောနတ်စေး၊
မွှေးသောငါးခွံ။ငါသမန်စေး၊စင်သောလောဗန်စေးတို့
၃၅ ကိုအညီအမျှချိန်ယူ၍၊ဆေးသွားအတတ်နှင့်နှာဆေးကို
ဖော်တတ်သည့်နည်းတူရာနှော၍သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော
၃၆ နံ့သာပေါင်းကိုဖော်ရမည်။။အချို့ကိုလည်းညက်ညက်
ထောင်းပြီးမှငါသည်သင်နှင့်တွေ့ရာအရပ်။ပရိသတ်
စည်းဝေးရာတွဲတော်၌သက်သေခံချက်ရှေ့မှာထားရ
၃၇ မည်။သင်တို့တွင်အလွန်သန့်ရှင်းရမည်။။ထိုသို့သော
နံ့သာပေါင်းကိုဖော်သည်နည်းတူအချားသောနံ့သာ

ပေါင်းကိုကိုယ်သုံးတို့မဖော်ရ။သင်တို့တွင်ထာဝရ
ဘုရားအဖို့သန့်ရှင်းရမည်။။အကြင်သူသည်မိမိရှုစရာ
၃၈ တို့ထိုနံ့သာပေါင်းနှင့်တူအောင်ဖော်၏။ထိုသူသည်မိမိ
အမျိုးမှပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမိန့်တော်မူ
၂ ပြန်သည်ကား။နားထောင်လော့။ငါသည်ယုဒအမျိုးသား
ဟုရ၏သားဖြစ်သောဥရု၏သားဗေဇလေလကိုအမည်
၃ ဖြင့်ခန့်ထား၏။။သူသည်ရှေ့ငွေကြေးငါးလုပ်သော
၄ အတတ်။ကျောက်ကိုသွေး၍စီသောအတတ်။သစ်သား
၅ ကိုထုလုပ်သောအတတ်နှင့်အမျိုးမျိုးသောအလုပ်ကိုထူး
ဆန်းစွာလုပ်တတ်မည်အကြောင်း။ညာဏ်ပညာနှင့်တ
ကွသိပ္ပံအတတ်အမျိုးမျိုးတို့ကိုငါပေး၍ဘုရားသခင်၏
၆ ဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်စုံစေ၏။။သူနှင့်အတူအဖို့အမျိုးသား
အဟိလမက်၏သားအဟောလျာဘကိုလည်းငါခန့်ထား
၏။ငါသည်သင်အားမှာထားသမျှတို့ကိုလိမ္မာသောသူ
အပေါင်းတို့သည်လုပ်တတ်မည်အကြောင်း။သူတို့နှစ်
၇ လုံးထဲသို့ညာဏ်ပညာကိုငါသွင်းထားပြီး။။ထိုသူတို့
သည်ပရိသတ်စည်းဝေးရာတွဲတော်။သက်သေခံချက်
သစ်တာ။သစ်တာအပေါ်မှာတင်သောသစ်တာအဖုံး။တဲ
၈ တော်တန်ဆာရှိသမျှကို၎င်း၊စားပွဲနှင့်စားပွဲတန်ဆာကို
၉ ငိုစင်ကြယ်သောမီးခံနှင့်မီးခံတန်ဆာရှိသမျှကို၎င်းနံ့သာ
ပေါင်း၍သောပလ္လင်။မီး၍ရာယဇ်ပူဇော်သောပလ္လင်
တန်ဆာရှိသမျှကို၎င်းအင်တုံနှင့်အင်တုံခြေထောက်ကို
၁၀ ၎င်း၊အမှုတော်ကိုထမ်းစရာအဝတ်။ယဇ်ပရောဟိတ်အ
မှုကိုဆောင်သောအခါယဇ်ပရောဟိတ်အာရုန်နှင့်သူ၏
၁၁ သားဝတ်သို့သန့်ရှင်းသောအဝတ်ကို၎င်း၊လိမ်းစရာဆီ
နှင့်သန့်ရှင်းရာဌာန၌သုံးတို့နံ့သာပေါင်းမွှေးကို၎င်းငါမှာ
ထားသမျှအတိုင်းလုပ်ကြမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၂ တဖန်ထာဝရဘုရားကသင်သည်ဣသရေလအမျိုး
၁၃ သားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ငါသည်သင်တို့ကိုသန့်
ရှင်းစသောထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသင်တို့သိ
စေခြင်းငှါငါနှင့်သင်တို့၏သားစည်မြေးဆက်စပ်ကြား
၁၄ ရောင့်ရကြမည်။ပုသိန်းသည်သင်တို့အားသန့်ရှင်း
သောကြောင့်ထိုနေ့ကိုစောင့်ရကြမည်။ပုသိန်းနေ့ကို
မျှက်သောသူတိုင်းအသေခံရမည်။ထိုနေ့၌အလုပ်လုပ်
သောသူမည်သည်ကားမိမိအမျိုးမှပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရ
၁၅ မည်။ချောက်ချက်ပတ်လုံးအလုပ်လုပ်ရမည်။သတ္တမ

နေသည့်ထာဝရဘုရားအားသန့်ရှင်း၍ညီမ်ရသောဥပုသ်
နေ့ဖြစ်၏။ဥပုသ်နေ့၌အလုပ်လုပ်သောသူမည်သည်ကား
၁၆ ကေနိအမှန်အသေခံရမည်။။သို့ဖြစ်၍အသရေလအမျိုး
သားအစည်အဆက်တို့သည်ထာဝရပုဒ်ညည်ဖြစ်စေ
ခြင်းငှါဥပုသ်နေ့ရက်အစည်အတိုင်းဥပုသ်စောင့်ရကြ
၁၇ မည်။။ထိုသို့စောင့်လျှင်ငါနှင့်အသရေလအမျိုးသားစပ်
ကြား၌ထာဝရလက္ခဏာသက်သေဖြစ်ထိမ့်မည်။။အ
ကြောင်းမူကား။ထာဝရဘုရားသည်မိမိ၏ကောင်းကင်
နှင့်မြေကြီးကိုချောက်ရက်တွင်ဖန်ဆင်း၍သတ္တမနေ့
ရက်၌ညီမိဝပ်စွာနေလျက်အားဖြည့်တော်မူသည်ဟု
၁၈ မောဂြောဟ်အားမိန့်တော်မူ၏။။ထိုသို့ဘုရားသခင်သည်ထိ
နာတောင်ပေါ်မှာမောဂြောဟ်နှင့်နှုတ်ဆက်တော်မူသည်အ
ဆုံး၌လက်ညှိုးတော်နှင့်အကွရာတင်သောသက်သေခံ
ချက်ကျောက်ပျားနှစ်ပျားကိုပေးတော်မူ၏။

၁ မောဂြောဟ်တောင်ပေါ်မှာကြာမြင့်စွာရှိနေကြောင်း
ကိုလူများတို့သည်သိမြင်သောအခါအာရုဏ်ထံသို့စည်း
ဝေးကြ၍ထပါ။။ငါတို့ရှေ့မှာသွားရသောဘုရားတို့ကို
ငါတို့အဖို့လုပ်ပါ။။ငါတို့ကိုအံ့ဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်
သောထိုမောဂြောဟ်အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကိုငါတို့မသိပါ
၂ ဟုပြောဆိုကြ၏။။အာရုဏ်ကလည်းသင်တို့မဟာသား
သမီးများ၏နား၌ဆင်သောရွှေနားတောင်းများကိုချွတ်၍
၃ ငါထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြဟုဆိုလျှင်။လူအပေါင်းတို့သည်မိ
မိတို့နား၌ဆင်သောရွှေနားတောင်းများကိုချွတ်၍အာ
၄ ရုဏ်ထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။။အာရုဏ်သည်လည်းလက်ခံ၍နား
သယံဇာတပုံသဏ္ဌာန်ကိုကညစ်နှင့်ရေးသားပြီးလျှင်သွန်း
သေ၏။လူများတို့ကလည်းအံ့ဂုတ္တုသရေလအမျိုး။။ဤဘုရား
သင်္ဃာတင်ကိုအံ့ဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သောသင်၏ဘုရား
၅ ဖြစ်တော်မူသည်ဟုဆိုကြ၏။။အာရုဏ်သည်ထိုအမှုကိုသိ
မြင်လျှင်ရုပ်တုရှေ့မှာပတ်လည်ကျန်နက်ဖန်နေ
သည့်ထာဝရဘုရားအဖို့ပွဲခံရသောနေ့ဖြစ်သည်ဟု
၆ တပ်ကိုလည်၍ကျော်ညာစေ၏။။နက်ဖန်နက်စောစော
လူပုဂ္ဂိုလ်သည်အံ့ဂုတ္တုရှေ့မှာပတ်လည်ကျန်နက်ကိုပူ
ဇော်ပြီးမှစားသောက်လျက်ထိုင်နေကြ၏။နောက်တဖန်
ကချိုမြူးထူးခြင်းငှါပတ်ကြ၏။

၇ ထာဝရဘုရားကသင်္ဃာတင်ဆင်းသွားလော့။အံ့ဂုတ္တု
ပြည်မှသင်နှုတ်ဆောင်ခဲ့သောသင်၏လူတို့သည်ဖောက်
၈ ပြန်ကြပြီး။။ငါမှာထားသောလမ်းမှအလျင်အမြန်ထွဲသွား
၉ ၍နားသယံဇာတကိုသွန်းပြီးလျှင်အံ့ဂုတ္တုသရေလအမျိုး။။ဤ

ဘုရားသည်သင်ကိုအံ့ဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်ခဲ့သော
ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏ဟုဆိုလျက်ရုပ်တုရှေ့မှာပတ်လည်
၆ ဇော်ကိုးကွယ်ကြပြီးဟူ၍ဝင်။ဤလူမျိုးကိုငါကြည့်မြင်
၁၀ ပြီး။လည်ပင်းခိုင်မာသောအမျိုးဖြစ်၏။။သို့ဖြစ်၍ငါကို
ရှိစေတော့။။ငါသည်အမျက်ပြင်းစွာထွက်၍သူတို့ကို
ဖျက်ဆီးမည်။။သင်ကိုကားကြီးသောအမျိုးဖြစ်စေမည်
၁၁ ဟူ၍ဝင်မောဂြောဟ်အားမိန့်တော်မူ၏။။မောဂြောဟ်လည်းအံ့
ထာဝရဘုရား။။ကိုယ်တော်သည်မဟာတန်ခိုး။။အားကြီး
သောလက်နှင့်အံ့ဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်ခဲ့သောကိုယ်
တော်၏လူတို့ကိုအဘယ်ကြောင့်အမျက်ပြင်းစွာထွက်
၁၂ တော်မူသနည်း။။အံ့ဂုတ္တုလူတို့ကလည်းဘုရားသခင်
သည်မကောင်းသောအကြံရှိသဖြင့်သူတို့ကိုတောတောင်
များ၌သတ်၍မြေကြီးပေါ်ကသုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းအ
လိုငှါသာနှုတ်ဆောင်လေသည်ဟုအဘယ်ကြောင့်ဆို
ဖွယ်အကြောင်းရှိရပါမည်နည်း။။ပြင်းစွာအမျက်တော်ကို
ပယ်တော်မူပါ။။ကိုယ်တော်၏လူတို့၌ဤသို့အပြစ်ပေးမည်
၁၃ အကြံကိုနောင်တရတော်မူပါ။။ကိုယ်တော်ကသင်တို့
အမျိုးအနွယ်ကိုကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့ငါများပြားစေ
မည်။။ငါပြောခဲ့သောဤမြေရှိသမျှကိုသင်တို့အမျိုးအနွယ်
အားငါပေးသဖြင့်သူတို့သည်အစည်အမြဲအမွေခံရကြ
ထိမ့်မည်ဟုကိုယ်ကိုကိုယ်တိုင်တည်၍ကျန်ဆိုတော်မူ
သောစကားကိုခံခဲ့ပြီးသောကိုယ်တော်၏ကျွန်အာဗြ
ဟံ။။အာရုဏ်။။အသရေလတို့ကိုအောင်းမေ့တော်မူပါဟု
မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌တောင်းပန်
၁၄ လေ၏။။ထာဝရဘုရားသည်မိမိလူတို့အားအပြစ်ပေး
မည်အကြံကိုနောင်တရတော်မူ၏။

၁၅ မောဂြောဟ်သက်သေခံချက်ကျောက်ပျားနှစ်ပျား
ကိုကိုင်ယူလျက်ထွက်၍တောင်ပေါ်ကဆင်းသွားလေ
၏။ထိုကျောက်ပျားနှစ်မျက်နှာ၌အကွရာတင်လျက်ရှိ
၁၆ ၍။ထိုကျောက်ပျားတို့သည်ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်
မူသောကျောက်ပျား။။စာသည်လည်းဘုရားသခင်အကွ
၁၇ ရာတင်တော်မူသောစာဖြစ်သတည်း။။လူများကျွေးကျော်
သံကိုယောရှုသည်ကြားလျှင်တပ်၌စစ်တိုက်သံကိုကြား
၁၈ ပါသည်ဟုမောဂြောဟ်အားဆို၏။။မောဂြောဟ်လည်းငါကြား
သောအသံသည်အောင်၍ကျွေးကျော်သံမဟုတ်။။ရှုံးခဲ့ငါ
ကျွေးသံလည်းမဟုတ်။။ထိချင်းဆိုသံဖြစ်သတည်းဟုပြန်
၁၉ ပြော၏။။တပ်အနီးသို့ရောက်သောအခါနားသယံဇာတကို
ငိုကချိုခြင်းကိုငိုမြင်လျှင်မောဂြောဟ်အမျက်ထွက်သ
ဖြင့်ကျောက်ပျားတို့ကိုချ၍တောင်ခြေရင်း၌ချိုးပစ်၏။

၂၀ ၊သူတို့လုပ်သောနွားသလယ်ကိုလည်းယူ၍အရည်ကြို၏။
 ၂၁ ညက်ညက်ချေပြီးမှရေပေါ်မှာဖြူး၍ဆူသရေလအမျိုး
 ၂၂ သားတို့ကိုသောက်စေ၏။အာရုန်ကိုလည်းခေါ်၍သင်
 သည်သူတို့၌၍သောလက်ကြီးသောအပြစ်ကိုရောက်စေ
 ခြင်းငှါသူတို့သည်သင်၌အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟုမေး
 ၂၃ လျှင်၊အာရုန်ကသခင်အမျက်မထွက်ပါနှင့်။ဤလူတို့
 သည်မကောင်းသောအကြံရှိကြောင်းကိုကိုယ်တော်ဆီ
 ၂၄ ပါ၏။သူတို့ကလည်းငါတို့ရှေ့မှာသွားရသောဘုရား
 တို့ကိုငါတို့အဖို့လုပ်ပါ။ငါတို့ကိုအံ့ဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်
 ဆောင်ခဲ့သောသူ။ထိုမောရှေ၌အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို
 ၂၅ ငါတို့မသိပါဟုအကျွန်ုပ်အားပြောဆိုကြလျှင်၊အကျွန်ုပ်
 ကရှေ့ရှိသောသူသည်ချွတ်စေဟုဆိုသည်နှင့်အညီသူ
 တို့ပေးသောရွှေကိုအကျွန်ုပ်သည်မီးထဲ၌ထည့်လျှင်ဤ
 ၂၆ နွားသလယ်ထွက်လာပါသည်ဟုပြန်ပြော၏။ထိုသို့အာ
 ရုန်သည်လူများကိုရန်သူတို့ရှေ့မှောက်၌အဝတ်တန်ဆာ
 ကိုချွတ်စေသည်ဖြစ်၍အဝတ်တန်ဆာအချည်းစည်းရှိကြ
 ၂၇ ကြောင်းကိုမောရှေမြင်သောအခါ၊တပ်တံခါးဝမှာရပ်
 လျက်ထာဝရဘုရားဘက်၌အဘယ်သူနေသနည်း။ငါ
 တံသို့လာစေဟုဆိုလျှင်သေဝိအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်
 ၂၈ သူထံ၌စည်းဝေးကြ၏။မောရှေကလည်းလူတိုင်းဝေး
 လွှတ်လျက်တပ်တံမျက်နှာတံခါးမှတစ်မျက်နှာတံခါးတိုင်
 အောင်ထုတ်ချင်းခပ်သွား၍အသီးအသီးမိမိညီအစ်ကို။
 မိမိအပေါင်းအဖော်။မိမိအိမ်နီးချင်းကိုသတ်စေဟုဆူသ
 ရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိ
 ၂၉ သည်ဟု၊မောရှေစိရင်သည်အတိုင်းလေဝိအမျိုးသားတို့
 သည်ပြု၍ထိုနေ့၌လူသုံးထောင်လောက်သေကြ၏။တ
 ဖန်မောရှေကထာဝရဘုရားသည်ယနေ့ကောင်းကြီးပေး
 တော်မူခဲ့ခြင်းငှါသင်တို့သည်အသီးအသီးကိုယ်သား။
 ကိုယ်ညီအစ်ကိုကိုထိခိုက်သောအားဖြင့်သင်တို့သည်
 ယနေ့ကိုယ်ကိုချိုးမြှောက်ကြပြီးဟုဆိုလေ၏။
 ၃၀ နက်ဖန်နေ့၌လည်းသင်တို့ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြီးထွ
 ၏။ယခုမှာထာဝရဘုရားအထံတော်သို့ငါတက်သွား
 ၃၁ မောရှေသည်လူများတို့အားဆိုပြီးမှ၊ထာဝရဘုရားအ
 ထံတော်သို့ပြန်သွား၍အိုဘုရားသခင်။ဤလူတို့သည်ပြစ်
 မှားသောအပြစ်ကြီးထွပါ၏။မိမိတို့အဖို့ရွှေဘုရားကို
 ၃၂ လုပ်ပါပြီး။သို့သော်လည်းသူတို့အပြစ်ကိုလွှတ်ခြင်းငှါ
 အလိုတော်ရှိလျှင်လွှတ်တော်မူပါ။သို့မဟုတ်။ကိုယ်တော်
 စိရင်တော်မူသောစာရင်း၌အကျွန်ုပ်နာမကိုချေတော်မူ

၃၃ ပါ။အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်၊ထာဝရ
 ဘုရားကအကြင်သူသည်ငါကိုပြစ်မှား၏။ထိုသူ၏နာမ
 ၃၄ ကိုငါစာရင်း၌ငါချေမည်။သို့ဖြစ်၍ငါမှာထားသော
 အရပ်သို့သူတို့ကိုယခုသွား၍ပို့ဆောင်လော့။ငါတဖန်
 သည်သင်ရှေ့မှာသွားထိမ့်မည်။သို့သော်လည်းငါသည်
 အကြည့်အရှုကြွလာသောအခါသူတို့၌အပြစ်ပေးလျက်
 ၃၅ ကြွလာမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။အာရုန်နှင့်လူများတို့သည်
 နွားသလယ်ကိုလုပ်ကြသောကြောင့်သူတို့ကိုဒဏ်ခတ်
 တော်မူ၏။
 ၁ တဖန်ထာဝရဘုရားကသင်မှစ၍အံ့ဂုတ္တုပြည်မှ
 သင်နှုတ်ဆောင်ခဲ့သောလူတို့။ဤအရပ်မှထွက်၍သင်
 ၏အမျိုးအနွယ်အားငါပေးမည်ဟုအာဇာတ်။
 ၂ ယာကုန်၌ငါကိုလိုက်သောပြည်သို့သွားကြလော့။ကောင်း
 ကင်တဖန်ကိုလည်းသင်တို့ရှေ့သို့ငါစေလွှတ်၍သူသည်
 ခါနီလူ။အာမောရီလူ။ဟိတ္တိုလူ။ဗေဇုလီလူ။ဟိဝီလူ။သေ
 ၃ ဗုသီလူတို့ကိုနှင်ထုတ်၍၊နှိုင်းပျားရည်စီးသောပြည်
 သို့သင်တို့ကိုပို့ဆောင်ထိမ့်မည်။သင်တို့နှင့်အတူငါ
 ကိုယ်တိုင်မသွား။သင်တို့သည်လည်ပင်းခိုင်မာသောလူ
 မျိုးဖြစ်သောကြောင့်လမ်၌သွားစဉ်။သင်တို့ကိုငါဖက်
 ဆီးမည်ပိုးရိမ်စရာရှိသည်ဟုမောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။
 ၄ ၊ထိုမကောင်းသောဆိတ်တင်းကိုလူများတို့သည်ကြား
 သောအခါငိုကျွေးမြည်တမ်းလျက်အဘယ်သူမျှတန်ဆာ
 ၅ မဆင်ဘဲနေကြ၏။အကြောင်းမူကား။ထာဝရဘုရား
 ကသင်သည်ဆူသရေလအမျိုးသားကိုဆင့်ဆိုရမည်
 မှာ။သင်တို့သည်လည်ပင်းခိုင်မာသောအမျိုးဖြစ်ကြ၏။
 သင်တို့အလယ်၌ချက်ချင်းငါပေါ်လာ၍ဖက်ဆီးမည်။ထို
 ကြောင့်သင်တို့၌အဘယ်သို့ငါပြုရမည်ကိုငါသိခြင်း
 ၆ ငှါသင်တို့တန်ဆာများကိုချွတ်ကြလော့ဟုမောရှေအား
 မိန့်တော်မူနှင့်သတည်း။ဆူသရေလအမျိုးသားတို့
 ၇ သည်ဟောရပ်တောင်ခြေရင်း၌မိမိတို့တန်ဆာများကို
 ချွတ်ကြ၏။
 ၈ မောရှေသည်တံတော်ကိုယူ၍တပ်ပြင်၌ခပ်ဝေးဝေး
 ဆောက်ပြီးလျှင်ပရိသတ်စည်းဝေးရာတံတော်တံတော်
 ၏။ထာဝရဘုရားကိုရှာသောသူအပေါင်းတို့သည်တပ်
 ပြင်၌ရှိသောပရိသတ်စည်းဝေးရာတံတော်သို့ထွက်
 ၉ သွားကြ၏။မောရှေသည်တံတော်သို့ထွက်သွားသော
 အခါလူအပေါင်းတို့သည်အံ့၍အသီးအသီးမိမိတို့တံတံ
 ခါး၌ရပ်လျက်တံတော်အထံသို့မောရှေဝင်သည်။ငါ

၆ အောင်ကြည့်ရှုလျက်နေကြ၏။ မောရှေသည်တဲတော်
 အထဲသို့ဝင်ပြီးမှမိန့်တမ်းတင်တိုင်ဆင်းသက်၍တဲတော်
 တံခါးဝ၌ရပ်သဖြင့်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေနှင့်နှုတ်
 ၁၀ ဆက်တော်မူ၏။ တဲတော်တံခါးဝ၌မိန့်တမ်းတင်တိုင်ရပ်
 နေသည်ကိုမြင်လျှင်လူအပေါင်းတို့သည်ထ၍အသီးအ
 ၁၁ သီးမိမိတို့တဲတံခါးဝ၌ကိုးကွယ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား
 သည်အဆွေခင်ပွန်းချင်းကိုနှုတ်ဆက်တတ်သည်နည်း
 တူမောရှေနှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်၍နှုတ်ဆက်တော်မူ၏။
 မောရှေသည်တပ်ထဲသို့ပြန်ဝင်သောအခါလူ၏လက်
 ထောက်။ နှုတ်၏သားယောရှုမည်သောလူလင်သည်တဲ
 တော်မှထွက်သွား၏။

၁၂ မောရှေကလည်းဤလူတို့ကိုပို့ဆောင်လေ့ဟုကိုယ်
 တော်မိန့်တော်မူသည်တွင်အကျွန်ုပ်နှင့်အတူအဘယ်သူ
 ကိုစေလွှတ်တော်မူသည်ကိုအကျွန်ုပ်မသိရ။ သို့သော်
 လည်းကိုယ်တော်ကသင်ကိုသင်၏နာမဖြင့်ငါ့သိ၏။
 သင်သည်ငါ့ရှေ့၌မျက်နှာရပြီးဟုအကျွန်ုပ်အားမိန့်တော်
 ၁၃ မူပြီး။ သို့ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်သည်ရှေ့တော်၌မျက်နှာရလျှင်
 မျက်နှာရကြောင်းကိုအကျွန်ုပ်သိပါမည်အကြောင်း။
 ကိုယ်တော်၏လမ်းကိုပြတော်မူပါ။ ဤလူမျိုးသည်ကိုယ်
 တော်၏လူဖြစ်ကြောင်းကိုဆင်ချင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်
 တောင်းပန်ပါ၏ ဟုထာဝရဘုရားအားလျှောက်ဆို
 ၁၄ လျှင်၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်သွား၍ညိပ်ဝပ်ခြင်းချပ်သာကိုပေး
 ၁၅ မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တဖန်မောရှေကကိုယ်တော်
 တိုင်မသွားလျှင်အကျွန်ုပ်တို့ကိုဤအရပ်မှပို့တော်မူ
 ၁၆ ပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်နှင့်ကိုယ်တော်၏လူတို့သည်ရှေ့တော်
 ၌မျက်နှာရသောအကြောင်းသည်အဘယ်သို့ထင်ရှား
 ပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်ကြွသွားတော်မူသော
 အားဖြင့်သာထင်ရှားပါမည်မဟုတ်လော။ ထိုသို့အ
 ကျွန်ုပ်နှင့်ကိုယ်တော်၏လူတို့သည်မြေကြီးပေါ်မှာရှိသ
 ၁၇ ၊ ထာဝရဘုရားကသင်လျှောက်သည်အတိုင်းငါပြုမည်။
 သင်သည်ငါ့ရှေ့၌မျက်နှာရပြီး။ သင်ကိုသင်၏နာမဖြင့်
 ၁၈ ငါ့သိ၏ဟုမောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။ တဖန်တုံ့ကိုယ်
 တော်၏ဘုန်းကိုအကျွန်ုပ်အားပြတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်
 ၁၉ တောင်းပန်ပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက
 ငါ၏ကောင်းမွန်ခြင်းရှိသမျှကိုသင်ရှေ့၌ငါ့ရှောက်
 သွားစေမည်။ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုလည်း
 သင်ရှေ့၌ငါ့ကျေးကျွန်မည်။ ငါသည်ကျေးဇူးပြုလိုသော
 သူကိုကျေးဇူးပြုမည်။ သနားလိုသောသူကိုလည်းသနား

၂၀ မည်။ သို့ရာတွင်သင်သည်ငါ့မျက်နှာကိုမမြင်နိုင်ရ။
 ငါ့မျက်နှာကိုမြင်လျှင်အသက်ရှင်ရသောလူတစ်ယောက်
 ၂၁ ယောက်မျှမရှိဟူ၍ရင်၊ ငါအနားမှာနေရာတစ်ခုရှိ၏။ သင်
 ၂၂ သည်ကျောက်ပေါ်မှာရပ်ရမည်။ ငါဘုန်းရှောက်သွား
 သောအခါသင်ကိုကျောက်ကြား၌ငါသွင်းထား၍ငါကြွ
 ၂၃ သွားသည့်အခိုက်သင်ကိုငါလက်နှင့်ဖုံးအုပ်မည်။ ငါ
 လက်ကိုသိမ်းရုတ်သောအခါငါကြောကိုသာမြင်ရ
 မည်။ ငါ့မျက်နှာကိုမမြင်ရဟူ၍ရင်မိန့်တော်မူ၏။

၁ တဖန်ထာဝရဘုရားကအရင်ကျောက်ပျားနှစ်ပျား
 နှင့်တူအောင်ကျောက်ပျားနှစ်ပျားကိုရုတ်လေ့။ သင်
 ၂ မျိုးဖဲသောအရင်ကျောက်ပျားနှစ်ကားပါသည်အတိုင်း
 ၃ နောက်ကျောက်ပျားပေါ်မှာငါရေးထားမည်။ နက်ဖန်နံ
 နက်သင်သည်အသင့်နေလျက်သိနာတောင်ပေါ်သို့တက်
 ၄ ၍တောင်ထိပ်၌ငါရှေ့မှာကိုယ်ကိုပြလေ့။ သင်နှင့်အ
 တူအဘယ်သူမျှမတက်ရ။ တောင်တပြင်လုံး၌လူကိုမ
 ထင်ရှားစေနှင့်။ တောင်ခြေရင်း၌သိုးနွားတို့ကိုကျက်
 စားရာမပြုစေနှင့်ဟုမောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။

၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည့်အတိုင်းအရင်ကျောက်
 ပျားနှစ်ပျားနှင့်တူအောင်ကျောက်ပျားနှစ်ပျားကိုရုတ်ပြီးမှမော
 ရှေသည်နံနက်စောစောထ၍ထိုကျောက်ပျားနှစ်ပျားကို
 ၆ ကိုင်လျက်သိနာတောင်ပေါ်သို့တက်လေ၏။ ထာဝရ
 ဘုရားသည်မိန့်တမ်းတင်ဆင်းသက်၍ထိုအရင်နှစ်မော
 ရှေအနားမှာရပ်လျက်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို
 ၇ ကျွေးကျော်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်မောရှေရှေ့၌
 ကြွသွားတော်မူလျက်ထာဝရဘုရားထာဝရဘုရား။ ချပ်
 သနားခြင်းမေတ္တာကရုဏာနှင့်ပြည့်စုံ၍မိတ်ရှေ့ခြင်း၊
 ကျေးဇူးပြုခြင်း။ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့်ကြွယ်ဝတော်မူထ
 ၈ သော။ အထောင်အသောင်းများသောသူတို့အားသနား
 ခြင်းကျေးဇူးတရားကိုစောင့်တော်မူထသော။ အမေ့ကုန်
 ခြင်း။ တရားတော်ကိုလွန်ကျူးခြင်း။ ပြစ်မှားခြင်းအပြစ်
 တို့ကိုဖြေလွှတ်သော်လည်းအချည်းနှီးသက်သက်ဖြေ
 လွှတ်တော်မူထသော။ သားဝတ်မြေးဆက်တက်ယအ
 ဆက်။ စတုတ္ထအဆက်တိုင်အောင်အဖေတို့၏အပြစ်ကို
 သားတို့၌ဆပ်ပေးစီရင်တော်မူသောဘုရားသခင်ဟု
 ၉ ကျွေးကျော်တော်မူ၏။ မောရှေသည်အလျင်အမြန်ဦး
 ၁၀ ညွတ်ချ၍ကိုးကွယ်လျက်၊ အိုဘုရားရှင်။ အကျွန်ုပ်သည်
 ရှေ့တော်၌မျက်နှာရလျှင်အကျွန်ုပ်အရှင်သည်အကျွန်ုပ်
 တို့နှင့်အတူကြွတော်မူပါစေသောအကျွန်ုပ်တို့အားမိန့်

ပါ၏။ ဤလူမျိုးသည်လည်းပင်းခိုင်မာသောအမျိုးဖြစ်သော်
 လည်းအကျွန်ုပ်တို့ပြင်ပမှားမိသောစုစုရက်အပြစ်များကို
 လွှတ်၍ အကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တော်အစွေဥစ္စာအိုသိမ်း
 ၁၀ ယူတော်မူပါဟုလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားကကြည့်
 ရှုလေ့၌။ ငါပုခိုညည်ပြု၏။ မြေကြီးပေါ်မှာလူမျိုးနှစ်မပြုစ
 များသောအံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကိုသင်၏လူမျိုးရှေ့မှာငါပြု
 မည်။ သင်တို့အဖိုငါထာဝရဘုရားပြုရသောအမှုသည်
 ကြောက်မက်ဖွယ်သောအမှုဖြစ်ကြောင်းကိုသင်ပေါင်း
 ၁၁ ဖော်သောလူအပေါင်းတို့သည်မြင်ရကြမိမ့်မည်။ ယနေ့
 ငါ့မှာထားသောစကားကိုမှတ်လေ့။ သင်ရှေ့မှာအာမော
 ရီလူ။ ခါနီလူ။ ဟိတ္တိလူ။ ဖေရဇီလူ။ ဟိဝီလူ။ ယေဗုသိလူ
 ၁၂ တို့ကိုငါနှင်ထုတ်မည်။ သင်သည်ယခုသွားသောပြည်သူ
 ပြည်သားတို့နှင့်မိသားစုဟာယန္တသဖြင့်သင်အလယ်၌
 တိုက်မိ၍လဲစရာအကြောင်းမဖြစ်စေခြင်းငှါကိုယ်ကို
 ၁၃ ကိုယ်သတိပြုလေ့။ သူတို့ယဇ်ပညာများကိုမျက်ဆီးရ
 မည်။ သူတို့ရုပ်တုဆင်းတုများကိုမျိုးဖွဲ့ရမည်။ သူတို့အာရှ
 ၁၄ ရပ်များကိုရုတ်လှဲရမည်။ အချားသောဘုရားကိုသင်
 သည်မကိုးကွယ်ချ။ အပြစ်ရှိခုံလွယ်အမည်ရှိသောထာဝရ
 ၁၅ ဘုရားသည်အပြစ်ရှိသည်ဟုရိုလွယ်သောဘုရားသခင်
 ၁၆ ဖြစ်တော်မူ၏။ သင်သည်ထိုပြည်သူပြည်သားတို့နှင့်မိသား
 စုဟာယန္တသဖြင့်သူတို့သည်မိမိတို့ဘုရားနှင့်မှားရှင်းခြင်း
 ကိုပြု၍ထိုဘုရားတို့အားယဇ်ပူဇော်သောအခါသင်ကို
 ၁၇ ခေါ်၍သင်သည်ထိုယဇ်ပူဇော်ကံကိုစားမည်ဟူ၍၎င်း၊ သင်
 သည်သူတို့သွေးများကိုယူ၍ကိုယ်သားတို့နှင့်ထိမ်းမြား
 ပေးစားသဖြင့်ထိုသွေးတို့သည်မိမိတို့ဘုရားနှင့်မှားရှင်း
 ၁၈ ခြင်းကိုပြု၍သင်၏သားတို့ကိုထိုဘုရားတို့နှင့်မှားရှင်း
 ၁၉ စေမည်ဟူ၍၎င်းစိုးရိမ်စရာရှိ၏။ သင်သည်ကိုယ်အဖို
 ဘုရားတို့ကိုမသွန်းမလုပ်ရ။
 ၂၀ သင်သည်အမိဗလန္တရတ္တုပြင်မှထွက်သောကြောင့်
 ငါပညတ်သည်အစဉ်းအမိဗလတွင်ခုနှစ်ရက်ပတ်
 ၂၁ လုံးဘေးမဲ့ဒုန်းကိုသား၍အဇုမပွဲကိုခံရမည်။ သားဦးအ
 ပေါင်းတို့သည်ငါဥစ္စာဖြစ်ကြ၏။ သင်၏တိရစ္ဆာန်တို့တွင်
 လည်းနွားဖြစ်စေ၊ သိုးဖြစ်စေ၊ သားဦးအပေါင်းတို့သည်ငါ
 ၂၂ ဥစ္စာဖြစ်ကြ၏။ သို့ရာတွင်မြဲသားဦးကိုသိုးသလယ်နှင့်
 ၂၃ ရွေးရမည်။ မရွေးလိုလျှင်မြဲသလယ်၏လည်ပင်းကိုမျိုးရ
 မည်။ သင်၏သားဦးအပေါင်းတို့ကိုရွေးရမည်။ ငါထံသို့
 ၂၄ အဘယ်သူမျှလက်ချည်းမပေါ်မလာရ။ ချောက်ရက်
 ပတ်သုံးအလုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမနေ့ရက်၌ညီဝပ်စွာ
 နေရမည်။ လယ်လုပ်ရာကာလ။ အသီးအနှံသိမ်းရာကာလ

ဖြစ်သော်လည်းသတ္တမနေ့ရက်၌ညီဝပ်စွာနေရမည်။
 ၂၅ ၊ ဂျီဝပါးကိုသိမ်းစု၍သည်ကာလခုနှစ်သိတင်းပွဲကို၎င်း
 နှစ်လဲသောအခါသို့ထားပွဲကို၎င်းခံရမည်။
 ၂၆ သင်တို့အမျိုးသားယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည်ဣ
 သရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်တည်းဟူသောထာဝရအ
 ၂၇ နှင်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌တနှစ်လျှင်သုံးကြိမ်မျက်နှာ
 ၂၈ ပြရကြမည်။ တပါးအမျိုးသားများကိုသင်တို့ရှေ့ကငါ
 နှင်ထုတ်၍သင်တို့နေရာနယ်ကိုငါကျယ်စေမည်။ သင်၏
 ၂၉ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌တနှစ်တွင်သုံး
 ကြိမ်မျက်နှာပြသွားသောအခါသင်၏မြေကိုအဘယ်
 ၃၀ သူမျှမတပ်မက်ရ။ ငါယဇ်ကောင်အသွေးကိုတသေး
 နှင့်ရော၍မပူဇော်ရ။ ပသခါပွဲယဇ်ကောင်ကိုနံနက်တိုင်
 ၃၁ အောင်မကြွင်းစေရ။ သင်၏မြေ၌အဦးသီးသောအ
 သီးအနှံအကောင်းဆုံးကိုသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ၃၂ ဘုရား၏အိမ်တော်ထဲသို့ဆောင်သွင်းရမည်။ ဆိတ်သ
 ၃၃ ငယ်ကိုအမိန့်ရည်နှင့်မပြုတ်မချက်ရ။ ဤစကားများကို
 ၃၄ ရေထားလေ့။ ဤစကားများလာသည်အတိုင်းသင်မှစ၍
 ၃၅ ဣသရေလအမျိုးနှင့်ငါပုခိုညည်ပြုသည်ဟုမောရှေ့အား
 ၃၆ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်မှာမောရှေ့သည်အစာကိုစား။
 ၃၇ ချေကိုမသောက်ဘဲအရက်လေးဆယ်ပတ်လုံးထာဝရ
 ၃၈ ဘုရားအထံတော်၌နေလေ၏။ ကျောက်ပျားပေါ်မှာ
 ၃၉ ပုခိုညည်စကား။ ပညတ်တော်ဆယ်ပါးကိုရေးထား
 တော်မူ၏။
 ၄၀ မောရှေ့သည်သက်သေခံချက်ကျောက်ပျားနှစ်ပျား
 ကိုကိုင်လျက်သိနာတောင်ပေါ်မှဆင်းသက်သောအခါ
 ၄၁ မိမိနှင့်ဘုရားသခင်နှုတ်ဆက်တော်မူသောကြောင့်မိမိ
 ၄၂ မျက်နှာအရေထွန်းပကြောင်းကိုမိမိမသိ။ အာရုန်နှင့်ဣ
 သရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်မောရှေ့ကိုမြင်
 ၄၃ သောအခါသူ၏မျက်နှာအရေထွန်းပသောကြောင့်သူ
 ၄၄ တို့သည်မချည်းမကပ်ဝံ့ကြ။ မောရှေ့သည်သူတို့ကို
 ၄၅ ခေါ်၍အာရုန်နှင့်ပရိသတ်သူကြီးတို့သည်ချည်းကပ်ကြ
 ၄၆ လျှင်မောရှေ့သည်နှုတ်ဆက်လေ၏။ ထိုနောက်ဣသရေ
 ၄၇ လအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ချည်းကပ်ကြလျှင်သိနာ
 ၄၈ တောင်ပေါ်မှာထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှတို့ကိုသူတို့
 ၄၉ အားဆင့်ဆိုလေ၏။ မောရှေ့သည်သူတို့အားဟောပြော
 ၅၀ ၍မပြီးမှီမိမိမျက်နှာကိုဖုံးအုပ်လေ၏။ ထာဝရဘုရားရှေ့
 ၅၁ တော်သို့ဝင်၍လျှောက်သောအခါမထွက်မှီတိုင်အောင်
 ၅၂ မျက်နှာဖုံးကိုချွတ်ထား၏။ တပန်ထွက်၍အမိန့်တော်ကို
 ၅၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆို၏။ သူ၏မျက်နှာ

အခရထွန်းပကြောင်းကိုဆူသရေလအမျိုးသားတို့သည်
မြင်ကြလျှင်တဖန်အထဲသို့ဝင်၍မလျှောက်မီတိုင်အောင်
မိမိမျက်နှာကိုဖုံးအုပ်ပြန်၏။

၁ မောရှေသည်ဆူသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အ
ပေါင်းကိုစည်းဝေးစေ၍ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော
၂ သင်တို့ကျင့်ဝတ်တရားဟူမူကား။ ချောက်ရက်ပတ်
လုံးအလုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမနေ့ရက်သည်သင်တို့နှိုသန့်
ရှင်းသောနေ့။ ထာဝရဘုရားအဖို့ညီမိပ်စွာနေရသော
ဥယျာဉ်နေ့ဖြစ်ရ၏။ ထိုနေ့၌အလုပ်လုပ်သောသူမည်သည်
၃ ကားအသေခံရမည်။ သင်တို့နေရာအရပ်ရပ်၌ဥယျာဉ်
နေ့မှာမီးကိုမမွေးရဟုဆင့်ဆို၏။

၄ တဖန်မောရှေသည်ဆူသရေလအမျိုးသားပရိသတ်
အလယ်၌ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုသည်
၅ ကား။ သင်တို့တွင်ထာဝရဘုရားအားလှူသောအလှူကို
ပြင်ဆင်ကြလော့။ ကြည်ညိုသောစေတနာစိတ်ရှိသမျှ
၆ သောသူတို့သည်။ ငွေ၊ ကြေးဝါ။ ပြာသောအထည်။
မောင်းသောအထည်။ နီသောအထည်။ ပိတ်ချော။ ဆိတ်
၇ မွေး။ အနီဆိုးသောသိုးရေ။ တဟာရှသားရေ။ အကာရှ
၈ သစ်သား။ လိမ်းရန်ဆီဖော်ဘို့။ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းမွှေး
၉ ဖော်ဖို့ရာနံ့သာမျိုး။ မီးထွန်းစရာဆီ။ ရှဟံကျောက်။
ယဇ်ပရာဟိတ်သင်တိုင်းနှင့်ရင်ဘွဲ့၌စီစရာကျောက်
၁၀ မြတ်ဘည်းဟူသောထာဝရဘုရားအားလှူသောအလှူကို
ဆောင်ခဲ့ကြလော့။ သင်တို့တွင်လိမ္မာသောသူရှိသမျှတို့
၁၁ သည်လာ၍၊ တဲတော်နှင့်အပေါ်ထဲ။ အပေါ်ထဲအဖုံး။ ရွှေ
ချောင်း။ ယျည်ပျား။ ကန့်လန့်ကျင်။ တိုင်။ ခြေစွပ်တို့ကို
၁၂ သင်တို့နှင့်သူ၏ထမ်းဘိုး။ သင်တို့အဖုံး။ ကာရသော
၁၃ ကုလားကာကိုရင်၊ စားပွဲနှင့်သူ၏ထမ်းဘိုး။ သူ၏တန်ဆာ
၁၄ ရှိသမျှနှင့်ရှေ့တော်မုန့်ကိုရင်၊ မီးထွန်းစရာဘို့မီးခုံနှင့်သူ
၁၅ ၏တန်ဆာ။ မီးခွက်များ။ မီးထွန်းစရာဆီကိုရင်၊ နံ့သာ
ပေါင်းရှို့သောပလ္လင်နှင့်သူ၏ထမ်းဘိုး။ လိမ်းရန်ဆီ။ မွှေး
သောနံ့သာပေါင်း။ တဲတော်တံခါးဝကာရန်ကုလားကာ
၁၆ ကိုရင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ပရာဟိတ်သောပလ္လင်နှင့်ကြေးဝါဆံခါ။
ထမ်းဘိုး။ တန်ဆာရှိသမျှ။ အင်တုံနှင့်ခြေထောက်ကိုရင်
၁၇ တဲတော်ဝင်းကုလားကာ။ တိုင်။ ခြေစွပ်။ ဝင်းတံခါးဝ
၁၈ ကာစရာကုလားကာကိုရင်၊ တဲတော်တံသင်း။ ဝင်းတံ
၁၉ သင်းကြိုးများကိုရင်၊ သန့်ရှင်းရာဌာနံ့၌ အမှုတော်ကို
ထမ်းစရာအဝတ်။ ယဇ်ပရာဟိတ်အမှုကိုဆောင်သော
အခါယဇ်ပရာဟိတ်အာရုန်နှင့်သူ၏သားဝတ်၍ သန့်

ရှင်းသော အဝတ်ကိုရင်ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူ
သမျှအတိုင်းလုပ်ကြမည်ဟုဆင့်ဆို၏။

၂၀ ဆူသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်
၂၁ မောရှေထံမှထွက်သွားကြ၍၊ မိမိစိတ်နှစ်လုံးနှိုးဆော်
သောသူ။ ကြည်ညိုသောစေတနာစိတ်သဘောရှိသောသူ
အပေါင်းတို့သည်ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်လုပ်ဖို့
ရင်အမှုတော်ထမ်းစရာဖို့ရင်သန့်ရှင်းသောအဝတ်ကိုရင်
ထာဝရဘုရားအားလှူသောအလှူကိုဆောင်လျက်လာ
၂၂ ကြ၏။ ကြည်ညိုသောစေတနာစိတ်ရှိသောယောကျ်ား
မိမိတို့သည်လက်ကောက်။ နားတောင်း။ လက်စွပ်။ နှာ
ခေါင်းဘူး။ ရွှေတန်ဆာရှိသမျှကိုဆောင်ခဲ့သဖြင့်လှူသော
သူအသီးအသီးတို့သည်ထာဝရဘုရားအားရွှေကိုလှူကြ
၂၃ ၏။ ပြာသောအထည်။ မောင်းသောအထည်။ နီသော
အထည်။ ပိတ်ချော။ ဆိတ်မွှေး။ အနီဆိုးသောသိုးရေ။
၂၄ တဟာရှသားရေရှိသောသူတိုင်းဆောင်ခဲ့၏။ ငွေနှင့်
ကြေးဝါကိုလှူသောသူတိုင်းထာဝရဘုရားအားလှူလေ
၏။ အမှုတော်နှင့်ရှည်သောအလုပ်လုပ်စရာဘို့အကာရှ
၂၅ သစ်သားရှိသောသူတိုင်းလည်းဆောင်ခဲ့လေ၏။ ရက်
ကန်းတတ်သောမိမိအပေါင်းတို့လည်းကိုယ်လက်နှင့်
ရက်၍ပြာသောအထည်။ မောင်းသောအထည်။ နီသော
၂၆ အထည်။ ပိတ်ချော။ ရက်သမျှကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏။ မိမိ
ညာဏ်နှိုးဆော်သောမိမိအပေါင်းတို့သည်ဆိတ်မွှေးကို
၂၇ ရက်ကြ၏။ သူကြီးတို့သည်လည်းရှဟံကျောက်။ ယဇ်
ပရာဟိတ်သင်တိုင်းနှင့်ရင်ဘွဲ့၌စီစရာကျောက်ကိုရင်
၂၈ မီးထွန်းစရာဘို့။ လိမ်းရန်ဆီဖော်ဘို့။ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်း
၂၉ မွှေးဖော်ဖို့ရာနံ့သာမျိုးနှင့်ဆီကိုရင်ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ထို
သို့ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားဖြင့်မှာထားတော်မူ
သောအလုပ်အမျိုးမျိုးရှိသမျှအဖို့ဆူသရေလအမျိုးသား
တို့တွင်ကြည်ညိုသောစေတနာစိတ်နှိုးဆော်သော
ယောကျ်ားမိမိအပေါင်းတို့သည်ထာဝရဘုရားအား
ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့်လှူကြ၏။

၃၀ တဖန်မောရှေကနားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား
သည်ယုဒအမျိုးသားဟုရ၏သားဖြစ်သောဥရိ၏သား
၃၁ ဗေဇလလကိုအမည်ဖြင့်ခန့်ထားတော်မူပြီး။ သူသည်
၃၂ ရွှေငွေကြေးဝါကိုလုပ်သောအတတ်။ ကျောက်ကိုသွေး
၃၃ ၍စီသောအတတ်။ သစ်သားကိုထုလုပ်သောအတတ်နှင့်
အမျိုးမျိုးသောအလုပ်ကိုထူးဆန်းစွာလုပ်တတ်မည်အ
ကြောင်း။ ညာဏ်ပညာနှင့်တကွသိပ္ပံအတတ်အမျိုးမျိုး
ကိုပေး၍ဘုရားသခင်၏ပိညဉ်တော်နှင့်ပြည့်စုံစေတော်

၃၄ မူပြီး။ သူနှင့်ခန့်အမျိုးသားအဟိသမက်၏သားအဟော
 ၃၅ လျာတသည်သူတပါးအားအတတ်သင်ပေးနိုင်မည်အ
 ကြောင်း။ ညာဏ်ကိုပေးတော်မူပြီး။ ထိုသူတို့သည်လူ
 လုပ်တတ်သောသူ၏အလုပ်။ ဆန်းပြားသောလက်သွား၏
 အလုပ်။ ပြာသာအထည်။ မောင်းသောအထည်။ နီသော
 အထည်။ ပိတ်ချောကိုချယ်ထွယ်တတ်သောသူ၏အလုပ်။
 ရက်တတ်သောသူ၏အလုပ်။ အနည်းနည်းလုပ်တတ်
 သောသူ၏အလုပ်။ ထူးဆန်းစွာကြံစည်တတ်သောသူ၏
 အလုပ်အမျိုးမျိုးရှိသမျှတို့ကို လုပ်တတ်မည်အကြောင်း။
 ၁ ညာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူပြီး။ ထိုသို့ထာဝရ
 ဘုရားမှထားတော်မူသည့်အတိုင်းသန့်ရှင်းရာဌာန၌အ
 မှုတော်ဆောင်စရာသို့အမျိုးမျိုးသောအလုပ်ကိုလုပ်
 တတ်သောညာဏ်ပညာကိုထာဝရဘုရားပေးသွင်း
 တော်မူသောပညာရှိအပေါင်းတို့နှင့်တကွပေဇလေ။
 အဟောလျာတို့သည်အလုပ်လုပ်ကြစိမ့်မည်ဟုဣသ
 ရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုလေ၏။

၂ တဖန်မောရှေသည်ပေဇလေ။ အဟောလျာကို
 ၎င်းထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောညာဏ်သဘောကိုရ
 ၍အလုပ်လုပ်ချင်သောစေတနာစိတ်ရှိသောပညာရှိအ
 ၃ ပေါင်းတို့ကို၎င်းခေါ်ပြီးလျှင်၊ သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့်အမှု
 တော်ထပ်ရန်တန်ဆာတို့ကိုလုပ်ကိုင်စေခြင်းငှါဣသ
 ရေလအမျိုးသားတို့ဆောင်ခဲ့သောအလှူရှိသမျှကိုထို
 သူတို့သည်မောရှေလက်မှခံကြ၏။ ကြည်ညိုသောစိတ်
 ၄ နှင့်လှူသောအလှူကိုနံနက်တိုင်းထပ်၍ဆောင်ခဲ့ကြ
 သေး၏။ ထိုအခါသန့်ရှင်းရာဌာနတော်အလုပ်ကိုလုပ်
 ကိုင်သောပညာရှိအပေါင်းတို့သည်အသီးအသီးမိမိလုပ်
 ၅ ရာမှ၊ မောရှေထံသို့လာ၍ထာဝရဘုရားမှထားတော်မူ
 သောအလုပ်ပြီးလောက်ရုံမျှမက၊ ပို၍ဆောင်ခဲ့ကြပါပြီး
 ၆ ဟုကြားပြောလျှင်၊ မောရှေကသန့်ရှင်းရာဌာနတော်အ
 ဖိုလူခြင်းငှါအဘယ်ယောက်ျားမိမိမျှထပ်မံ၍မလုပ်စေ
 နှင့်ဟုစီရင်၍တတပ်လုံး၌ကျော်ညာစေသဖြင့်လူများအ
 ၇ ယူဆောင်ခြင်းအမှုကိုဆီးတား၏။ ရခဲ့သောဥစ္စာသည်
 အလုပ်ရှိသမျှကိုပြီးစီးလောက်ရုံမျှမက၊ ပိုလျက်ရှိသ
 တည်း။

၈ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အလုပ်ကိုလုပ်ကိုင်သောသူ
 တို့ဘဝပညာရှိသောသူသည်ပိတ်ချောပြာသာအ
 ၉ ချောဆောင်သောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချော
 အထည်၊ ရက်တတ်သောသူ၏အလုပ်၊ ဆန်းပြားသောလက်သွား
 ၁၀ ၏အလုပ်၊ ပြာသာအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊
 ပိတ်ချောကိုချယ်ထွယ်တတ်သောသူ၏အလုပ်၊ ရက်တတ်သောသူ၏အလုပ်၊
 အနည်းနည်းလုပ်တတ်သောသူ၏အလုပ်၊ ထူးဆန်းစွာကြံစည်တတ်သောသူ၏အလုပ်၊
 ၁၁ အမျိုးမျိုးရှိသမျှတို့ကိုလုပ်တတ်မည်အကြောင်း၊ ညာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူပြီး၊
 ၁၂ ထိုသို့ထာဝရဘုရားမှထားတော်မူသည့်အတိုင်းသန့်ရှင်းရာဌာန၌အမှုတော်ဆောင်စရာသို့
 ၁၃ အမျိုးမျိုးသောအလုပ်ကိုလုပ်တတ်သောညာဏ်ပညာကိုထာဝရဘုရားပေးသွင်းတော်မူသော
 ၁၄ ပညာရှိအပေါင်းတို့နှင့်တကွပေဇလေ။ အဟောလျာတို့သည်အလုပ်လုပ်ကြစိမ့်မည်ဟုဣသ
 ၁၅ ရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုလေ၏။

၉ ဆယ်တည်ကိုလုပ်လေ၏။ ကုလားကာသည်အလျားနှစ်
 ဆယ်ရှစ်တောင်။ အနံလေးတောင်ရှိ၍ကုလားကာချင်းအ
 ၁၀ လျားအနံတူ၏။ ကုလားကာငါးထပ်စီတစပ်တည်းချုပ်
 ၁၁ လေ၏။ ကုလားကာတထည်ပြင်ဘက်ကုလားကာနား
 ချင်းဆက်မီရာ၌ကွင်းများကိုပြာသာအထည်နှင့်လုပ်၍
 အချားသောကုလားကာပြင်ဘက်ကုလားကာနားချင်း
 ၁၂ ဆက်မီရာ၌လည်းထိုအတူလုပ်လေ၏။ ကုလားကာတ
 ထည်၌ကွင်းငါးဆယ်ကို၎င်းအချားသောကုလားကာအ
 နားဆက်မီရာ၌ကွင်းငါးဆယ်ကို၎င်းလုပ်သဖြင့်ကွင်း
 ၁၃ ချင်းဆိုင်မိကြ၏။ ရွှေချောင်းငါးဆယ်ကိုလည်းလုပ်၍ထို
 ရွှေချောင်းဖြင့်ကုလားကာများကိုပူးတွဲသဖြင့်တဲတော်တ
 ၁၄ ဆောင်တည်းဖြစ်လေ၏။ တဲတော်ဖုံးအုပ်ဖို့အချားသော
 ကုလားကာဆယ်တထည်ကိုဆိတ်မွေးနှင့်လုပ်လေ၏။
 ၁၅ ကုလားကာသည်အလျားအတောင်သုံးဆယ်။ အနံလေး
 တောင်ရှိ၍ကုလားကာဆယ်တထည်တို့သည်အလျားအ
 ၁၆ နံချင်းတူ၏။ ကုလားကာငါးထပ်တစပ်။ ချောက်ထပ်တ
 ၁၇ စပ်တည်းချုပ်လေ၏။ ကုလားကာများဆက်မီရာ၌ပြင်
 ဘက်ကနေသောကုလားကာတထည်အနားမှာကွင်းငါး
 ဆယ်ကို၎င်းဆက်မီသောအချားကုလားကာအနားမှာ
 ၁၈ ကွင်းငါးဆယ်ကို၎င်းလုပ်လေ၏။ ကြေးဝါချောင်းငါး
 ဆယ်ကိုလည်းလုပ်၍အပေါ်တဲတဖိုင်းနှင့်တဖိုင်းကိုပူးတွဲ
 ၁၉ သဖြင့်တဲတဆောင်တည်းဖြစ်လေ၏။ အပေါ်တဲဖုံးအုပ်
 ဖို့အနီဆိုးသောသိုးရေကို၎င်းထိုသိုးရေအပေါ်၌တဟာ၌
 သားရေကို၎င်းလုပ်လေ၏။
 ၂၀ တဲတော်ကာရန်ထောင်ထားသောအကာ၌ပျဉ်ပျားတို့
 ၂၁ ကိုလည်းလုပ်လေ၏။ ပျဉ်ပျားသည်အလျားဆယ်တောင်။
 ၂၂ အနံတောင်ထွာရှိ၏။ ထိုပျဉ်ပျားရှိသမျှတို့၌ခြေ
 ထောက်နှစ်ခုစီတတန်းတည်းရှိစေခြင်းငှါလုပ်လေ၏။
 ၂၃ တဲတော်တောင်ဘက်၌ကာရန်ပျဉ်ပျားနှစ်ဆယ်ကို
 ၂၄ လုပ်၍၊ ထိုပျဉ်ပျားနှစ်ဆယ်တွင်တပျားတပျားအောက်
 ၌ခြေထောက်နှစ်ခုစီစပ်စရာသို့ငွေခြေစွပ်လေးဆယ်
 ၂၅ ကိုလုပ်လေ၏။ ထိုအတူတဲတော်မြောက်ဘက်၌ကာရန်
 ၂၆ ပျဉ်ပျားနှစ်ဆယ်ကိုလုပ်၍၊ ထိုပျဉ်ပျား၌လည်းငွေ
 ၂၇ ခြေစွပ်လေးဆယ်။ တပျားနှစ်ခုစီလုပ်လေ၏။ တဲတော်
 အနောက်ဘက်၌ကာရန်ပျဉ်ပျားချောက်ပျားထို၎င်း
 ၂၈ တောင်တဖက်တချက်၌ကာရန်ပျဉ်ပျားနှစ်ပျားကို
 ၂၉ ၎င်းလုပ်လေ၏။ အထက်၌၎င်းအောက်၌၎င်းကွင်းကို
 ၃၀ တပ်၍စေတင်လျက်ထောင့်နှစ်ခုပြီးလေ၏။ ပျဉ်ပျားရှစ်
 ပျား၊ ခွေခြေစွပ်ဆယ်ချောက်ရ။ တပျားနှစ်ခုစီရှိလေ၏။

၃၁ ၊ တဲတော်၌ကာရသောပျဉ်ပျားကိုလျှိုစရာဘို့အကာရှ
 ၃၂ သားကန့်လန့်ကျင်တို့ကိုတဖက်ငါးချောင်းစီလုပ်လေ
 ၃၃ ၏။ တဲတော်နောက်ဖေး၌ကာရသောပျဉ်ပျားကိုလျှို
 ၃၄ စရာဘို့ကန့်လန့်ကျင်ငါးချောင်းကိုလည်းလုပ်လေ၏။ အ
 ၃၅ လယ်ကန့်လန့်ကျင်ကိုထောင့်တဖက်တချက်၌ဆုံးစေ
 ၃၆ ၏။ ပျဉ်ပျားတို့ကိုရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။ ကန့်လန့်ကျင်လျှို
 ၃၇ ဖို့ရာရွှေကွင်းကိုလည်းလုပ်၍ကန့်လန့်ကျင်တို့ကိုရွှေနှင့်
 ၃၈ မွမ်းမံလေ၏။

၃၉ တနည်းကား။ ပြာသာအထည်။ မောင်းသောအ
 ၄၀ ထည်။ နိသောအထည်။ ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍ခေရုဗိမ္ဗအရုပ်
 ၄၁ နှင့်ချယ်ဖွယ်သောကုလားကာတထည်ကို၎င်း။ ထိုကု
 ၄၂ လားကာဘို့ရွှေချသောအကာရှသားတိုင်လေးတိုင်ကို
 ၄၃ ၎င်းလုပ်လေ၏။ ထိုတိုင်တို့သည် ရွှေတံဖျံနှင့်ပြည့်စုံ၍ငွေ
 ၄၄ ခြေစွပ်လေးခုကိုလည်းသွန်းလေ၏။ တဲတော်တံခါးဝ၌
 ၄၅ ကာန့်ပြာသာအထည်။ မောင်းသောအထည်။ နိသောအ
 ၄၆ ထည်။ ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍ချယ်ဖွယ်သောကုလားကာ
 ၄၇ တထည်ကို၎င်း။ ထိုကုလားကာဘို့တံဖျံနှင့်ပြည့်စုံသော
 ၄၈ တိုင်ငါးတိုင်ကို၎င်းလုပ်၍တိုင်ထိပ်နှင့်တိုင်တန်းတို့ကို
 ၄၉ ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။ ကြေးဝါခြေစွပ်ငါးခုလည်းရှိ၏။

၅၀ တဖန်ဗေဇလေသသည်အလျားနှစ်တောင်ထွာ။ အ
 ၅၁ နံတတောင်ထွာ။ စောက်တတောင်ထွာရှိသောသစ်တာ
 ၅၂ ကိုအကာရှသားနှင့်လုပ်၍၊ သစ်တာအတွင်းပြင်ကိုရွှေ
 ၅၃ စင်နှင့်မွမ်းမံလေ၏။ သစ်တာအပေါ်နားပတ်လည်၌ကွပ်
 ၅၄ သောရွှေတန်ဆာကိုလည်းလုပ်လေ၏။ ရွှေလေးကွင်းကို
 ၅၅ သွန်း၍သစ်တာလေးထောင့်၌တမျက်နှာနှစ်ကွင်းစီတပ်
 ၅၆ လေ၏။ အကာရှသားထမ်းဘိုးကိုလုပ်၍ရွှေနှင့်မွမ်းမံပြီး
 ၅၇ မှ၊ သစ်တာထမ်းစရာဘို့တဖက်တချက်ရွှေကွင်း၌လျှို
 ၅၈ ထားလေ၏။

၅၉ အလျားနှစ်တောင်ထွာ။ အနံတတောင်ထွာရှိသော
 ၆၀ သစ်တာအဖုံးကိုလည်းရွှေစင်နှင့်လုပ်လေ၏။ ရွှေခေရု
 ၆၁ ဗိမ္ဗနှစ်ပါးကိုလည်းသစ်တာအဖုံးတွင်အလျားတဖက်တ
 ၆၂ ချက်၌လုပ်လေ၏။ ထိုသို့ခေရုဗိမ္ဗနှစ်ပါးကိုသစ်တာ
 ၆၃ ဖုံးကိုယ်ထဲကထုတ်၍သစ်တာဖုံးအပေါ်၌တဖက်တ
 ၆၄ ပါးစီလုပ်ပြီးလျှင်၊ ခေရုဗိမ္ဗနှစ်ပါးတို့သည်ဗုဒ္ဓကိုနှာချင်း
 ၆၅ ဆိုင်၍သစ်တာဖုံးကိုရှုလျက်မိမိအတောင်ကိုဖြန့်၍
 ၆၆ သစ်တာဖုံးကိုမိုးလျက်ရှိ၏။

၆၇ အလျားနှစ်တောင်။ အနံတတောင်။ အမြင့်တတောင်
 ၆၈ ထွာရှိသောစားပွဲကိုလည်းအကာရှသားနှင့်လုပ်၍၊ ရွှေ

စင်နှင့်မွမ်းမံလေ၏။ စားပွဲအပေါ်နားပတ်လည်၌ကွပ်သော
 ၆၉ ရွှေတန်ဆာကို၎င်း။ အနံလက်တဝါးရှိသောခါးပန်းကို၎င်း
 ၇၀ ခါးပန်းအပေါ်နားပတ်လည်၌ကွပ်သောရွှေတန်ဆာကို၎င်း
 ၇၁ လုပ်လေ၏။ ရွှေလေးကွင်းကိုလည်းသွန်း၍ခြေထောက်
 ၇၂ လေးခုအထက်။ စားပွဲလေးထောင့်၌တပ်လေ၏။ ထိုရွှေ
 ၇၃ ကွင်းတို့သည်ခါးပန်းပေါ်မှာရှိ၍စားပွဲထမ်းစရာထင်ဘိုး
 ၇၄ နေရာဖြစ်၏။ စားပွဲထမ်းစရာအကာရှသားထမ်းဘိုးကို
 ၇၅ လုပ်၍ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။ စားပွဲတန်ဆာတည်းဟူသော
 ၇၆ လင်ပန်း။ ဇွန်း။ အင်တုံ။ လောင်းစရာဖလားများကိုလည်း
 ၇၇ ရွှေစင်နှင့်လုပ်လေ၏။

၇၈ မီးခုံကိုလည်းရွှေစင်နှင့်လုပ်၍မီးခုံတိုင်အစရှိသော
 ၇၉ အလက်များ။ ခွက်များ။ ဘူးသီးများ။ ကြာပွင့်များတို့ကို
 ၈၀ တစင်တည်းလုပ်လေ၏။ မီးခုံတိုင်တဖက်တချက်သုံး
 ၈၁ လက်စီထွက်၍အလက်ချောက်လက်ရှိ၏။ မီးခုံတိုင်ထဲ
 ၈၂ ကထွက်သောအလက်သုံးလက်ကွင်တလက်တလက်
 ၈၃ ၌ဘူး။ ကြာပွင့်နှင့်တကွဗာတံသီးနှင့်ပုံတူသောခွက်သုံး
 ၈၄ ခွက်ရှိ၏။ မီးခုံတိုင်၌လည်းဘူး။ ကြာပွင့်နှင့်တကွဗာတံ
 ၈၅ သီးနှင့်ပုံတူသောခွက်လေးခွက်ရှိ၏။ မီးခုံတိုင်ထဲက
 ၈၆ ထွက်သောအလက်ချောက်လက်ရှိသည့်အတိုင်းအလက်
 ၈၇ နှစ်ဖက်အောက်၌လည်းဘူးသီးတလုံးစီရှိ၏။ ဘူးများ။
 ၈၈ အလက်များတို့ကိုတကိုယ်တစပ်တည်းဖြစ်စေ၍မီးခုံဘ
 ၈၉ ကိုယ်လုံးကိုရွှေစင်နှင့်လုပ်လေ၏။ မီးခွက်ခုနှစ်လုံး။
 ၉၀ မီးညှပ်နှင့်မီးညှပ်ခံစရာခွက်များကိုလည်းရွှေစင်နှင့်လုပ်
 ၉၁ လေ၏။ မီးခုံနှင့်မီးခုံတန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုရွှေစင်အခွက်
 ၉၂ တဆယ်နှင့်လုပ်သတည်း။

၉၃ တနည်းကား။ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့စရာယဇ်ပလ္လင်
 ၉၄ ကိုအကာရှသားနှင့်လုပ်လေ၏။ ထိုပလ္လင်သည်အလျား
 ၉၅ တတောင်။ အနံတတောင်။ စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်၍
 ၉၆ အမြင့်နှစ်တောင်ရှိလေ၏။ ဦးချိုတို့ကိုလည်းအကာရှ
 ၉၇ သားဖြင့်ပြီးစေ၏။ ပလ္လင်ထိပ်။ နံရံ။ ဦးချိုတို့ကိုရွှေစင်နှင့်
 ၉၈ မွမ်းမံ၍အပေါ်နားပတ်လည်၌ကွပ်သောရွှေတန်ဆာကို
 ၉၉ လုပ်လေ၏။ ရွှေတန်ဆာအောက်။ ပလ္လင်တဖက်တချက်
 ၁၀၀ ထောင့်၌ရွှေကွင်းနှစ်ကွင်းကိုလုပ်၍ပလ္လင်ထမ်းစရာ
 ၁၀၁ ဘမ်းဘိုးနေရာဖြစ်၏။ ထမ်းဘိုးတို့ကိုအကာရှသားနှင့်
 ၁၀၂ လုပ်၍ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။ ဆေးသမားအတတ်နှင့်ဆေး
 ၁၀၃ ပေါင်းကိုဖော်တတ်သည်အတိုင်းသန့်ရှင်းသောထိမ်း
 ၁၀၄ ရန်နံ့သာဆီကို၎င်းနံ့သာမျိုးနှင့်ဖော်သောမီးရှို့ရာနံ့သာ
 ၁၀၅ ပေါင်းတင်ကို၎င်းလုပ်လေ၏။

၁ တနည်းကား။အလျားဝါးတောင်။အနံငါးတောင်ရှိ၍
 ၂ စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်သောမီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ကိုအ
 ၃ ကာရှသားနှင့်လုပ်လေ၏။အမြင့်လည်းသုံးတောင်ရှိ၏။
 ၄ |ယဇ်ပလ္လင်လေးထောင့်အပေါ်မှာဦးမျိုးလေးချောင်းကို
 ၅ အကာရှသားနှင့်လုပ်၍ကြေးဝါနှင့်ပွပ်မံလေ၏။|အိုးနှင့်
 ၆ တကွတူးရှင်းပျား။အင်တုံ။အမဲသားမျှတ်။လင်ပန်းအ
 ၇ စရှိသောယဇ်ပလ္လင်နှင့်ဆိုင်သောတန်ဆာရှိသမျှတို့ကို
 ၈ ကြေးဝါနှင့်လုပ်လေ၏။|ကြေးဝါဆံခါကိုလုပ်၍ယဇ်
 ၉ ပလ္လင်ခါးပန်းအောက်။အလယ်၌ထား၍။ထမ့်အိုးထား
 ၁၀ ရာဆံခါလေးထောင့်၌တပ်ရသောကြေးဝါလေးကွင်းကို
 ၁၁ သွန်းလေ၏။|အကာရှသားထမ့်အိုးတို့ကိုလုပ်၍ကြေး
 ၁၂ ဝါနှင့်ပွပ်မံပြီးမှ။ယဇ်ပလ္လင်ကိုထမ့်စရာဘို့တဖက်တ
 ၁၃ ချက်ကွင်းများ၌ပျိုးထားလေ၏။ထိုယဇ်ပလ္လင်ကိုအပေါ်
 ၁၄ အောက်ဟင်းလင်းဖြစ်စေခြင်းငှါပျည်ပျားနှင့်လုပ်လေ
 ၁၅ ၏။|ပရိသာတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးရှေ့မှာစည်း
 ၁၆ ဝေးတတ်သောမိဗ္ဗတို့၏ကြေးဝါမှန်များကိုယူ၍ကြေး
 ၁၇ ဝါအင်တုံနှင့်ကြေးဝါခြေထောက်ကိုလုပ်လေ၏။
 ၁၈ တဲတော်ဝင်းကားရန်မူကား။အလျားအတောင်တ
 ၁၉ ရာရှိသောပိတ်ချောနှင့်တောင်ဘက်၌ကုလားကာကို
 ၂၀ လုပ်လေ၏။|ထိုကုလားကာဘို့တိုင်နှစ်ဆယ်။တိုင်ခြေ
 ၂၁ စွပ်နှစ်ဆယ်ကိုကြေးဝါနှင့်လုပ်၍တိုင်တံရှိ။တိုင်တန်း
 ၂၂ တို့ကိုငွေဖြင့်ပြီးစေ၏။|ထိုနည်းတူမြောက်ဘက်၌ကာ
 ၂၃ ရန်အလျားအတောင်တရာရှိသောကုလားကာနှင့်တကွ
 ၂၄ ငွေတံရှိ။ငွေတန်းပါသောကြေးဝါတိုင်နှစ်ဆယ်။ကြေး
 ၂၅ ဝါခြေစွပ်နှစ်ဆယ်ရှိ၏။|အနောက်ဘက်၌ကာရန်အ
 ၂၆ လျားအတောင်ငါးဆယ်ရှိသောကုလားကာနှင့်တကွ
 ၂၇ တိုင်တဆယ်။ခြေစွပ်တဆယ်ရှိ၏။|အရှေ့ဘက်၌လည်း
 ၂၈ အတောင်ငါးဆယ်ရှိ၏။|တံခါးဝတဖက်တချက်၌ကာ
 ၂၉ ရန်အလျားဆယ်ငါးတောင်ရှိသောကုလားကာနှင့်တ
 ၃၀ ကွတိုင်သုံးတိုင်။ခြေစွပ်သုံးချရှိ၏။|ဝင်းပတ်လည်၌ကာ
 ၃၁ သောကုလားကာရှိသမျှတို့သည်ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၏။
 ၃၂ |တိုင်တို့သည်ကြေးဝါခြေစွပ်။ငွေတံရှိ။ငွေတန်းနှင့်ပြည့်
 ၃၃ ပုံ၍တိုင်ထပ်များကိုလည်းငွေနှင့်ပွပ်မံလေ၏။ဝင်းတိုင်
 ၃၄ တန်းရှိသမျှတို့သည်ငွေတန်းဖြစ်၏။|ဝင်းတံခါးဝ၌ကာ
 ၃၅ ရန်ပြာသောအထည်။မောင်းသောအထည်။နီသောအ
 ၃၆ ထည်။ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍ချယ်ငှယ်သောကုလားကာအ
 ၃၇ လျားအတောင်နှစ်ဆယ်။အမြင့်ငါးတောင်ရှိ၍ဝင်းကာ
 ၃၈ သောကုလားကာနှင့်တညီတည်းဖြစ်၏။|ဝင်းတံခါးဝ

တိုင်လေးချက်ရှိကြေးဝါခြေစွပ်လေးချက်။ငွေတံရှိ။ငွေတန်း
 ၂၀ များ။ငွေနှင့်ပွပ်မံသောထိပ်များနှင့်ပြည့်စုံကြ၏။|တဲ
 တော်တံသင်း။ဝင်းပတ်လည်၌ပိုက်သောတံသင်းရှိသမျှ
 တို့သည်ကြေးဝါတံသင်းဖြစ်ကြ၏။
 ၂၁ ဤရှေ့ကားမောရှေ့စီရင်သည်အဘိုင်းယဇ်ပရော
 ဟိတ်အာရုန်၏သား။အသမာသည်လေဝိလူများအမှု
 တော်ဆောင်စရာတဲတော်ကိုရေတွက်မှတ်သားသော
 ၂၂ သက်သေခံချက်တဲတော်စာရင်းပေတည်း။|မောရှေ့
 အားထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသမျှတို့ကိုယုဒအမျိုး
 သားပုရ၏သားဖြစ်သောဥရိ၏သားဗေဇလေလသည်
 ၂၃ လုပ်လေ၏။|ထိုမှတပါး။ထုလုပ်တတ်သောသူ၏အလုပ်။
 ၂၄ ဆန်းပြားသောလက်သမားအလုပ်။ပြာသောအထည်။
 မောင်းသောအထည်။နီသောအထည်။ပိတ်ချောကိုချယ်
 ၂၅ ငှယ်တတ်သောသူ၏အလုပ်ကိုလုပ်တတ်သောအနီအမျိုး
 ၂၆ သားအဟိသမက်၏သားအဟောလျာလည်းရှိ၏။|သန့်
 ၂၇ ရှင်းရာဌာနတော်ပြီးအောင်လှူ၍လုပ်သောရွှေချိန်ပေါင်း
 ၂၈ ကားအကျပ်တော်အတိုင်းအခွက်နှစ်ရာကိုးဆယ်ချ
 ၂၉ နှစ်ပိဿာသုံးဆယ်ဖြစ်သတည်း။|စာရင်းဝင်သော
 ၃၀ ပရိသာတ်များပေးသောငွေချိန်ပေါင်းကားအကျပ်တော်
 ၃၁ အတိုင်းအခွက်တထောင်နှင့်တဆယ်ချနှစ်ပိဿာချနှစ်
 ၃၂ ဆယ်ငါးကျပ်ဖြစ်သတည်း။|အသက်နှစ်ဆယ်မှစ၍ပို
 ၃၃ လွန်သမျှသောသူစာရင်းဝင်သည်အတိုင်းလူချောက်
 ၃၄ သိန်းသုံးထောင်ငါးရာငါးဆယ်တို့သည်အကျပ်တော်အ
 ၃၅ ထိုက်ငွေချိန်အကျပ်တဝက်စီပေးရကြ၏။|ခြေစွပ်တ
 ၃၆ ခု၌ငွေအခွက်တဆယ်စီဝင်သည်ဖြစ်၍ငွေအခွက်တ
 ၃၇ ထောင်နှင့်တဲတော်ခြေစွပ်။အတွင်းကုလားကာခြေစွပ်
 ၃၈ တည်းဟူသောခြေစွပ်တရာကိုသွန်းလေ၏။|ကျန်သော
 ၃၉ ငွေအခွက်တဆယ်ချနှစ်ပိဿာချနှစ်ဆယ်ငါးကျပ်နှင့်
 ၄၀ တိုင်တံရှိနှင့်တိုင်တန်းတို့ကိုလုပ်၍တိုင်ထိပ်များကို
 ၄၁ ပွပ်မံလေ၏။|လူသောကြေးဝါပေါင်းကားအခွက်ချနှစ်
 ၄၂ ရာနှစ်ဆယ်နှင့်လေးပိဿာဖြစ်သတည်း။|ထိုကြေးဝါ
 ၄၃ နှင့်ပရိသာတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးဝခြေစွပ်။
 ၄၄ ကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်။ကြေးဝါဆံခါ။ယဇ်ပလ္လင်တန်ဆာ
 ၄၅ ရှိသမျှကိုဝင်ကာသောဝင်းခြေစွပ်။ဝင်းတံခါးဝခြေစွပ်။
 ၄၆ တဲတော်တံသင်း။ဝင်းပတ်လည်၌ပိုက်သောတံသင်းရှိ
 ၄၇ သမျှကိုလုပ်လေ၏။

၁ သန့်ရှင်းရာဌာန၌အမှုတော်ကိုဆောင်သောအခါ
 ၂ ဝတ်ရသောအဝတ်ကိုဝင်အာရုန်ဝတ်ဖို့သန့်ရှင်းသောအ

ဝတ်ကို၎င်းထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမှာထား
 တော်မူသည်အတိုင်းပြောသောအထည်။ မောင်းသော
 ၂ အထည်။ နိသောအထည် နှင့်လုပ်လေ၏။ ပြာသောအ
 ၃ ထည်။ မောင်းသောအထည်။ နိသောအထည်။ ပိတ်ချော
 ၄ နှင့်ယဇ်ပရောဟိတ်သင်တိုင်းကိုလုပ်ရာတွင်၊ ရွှေကိုအ
 ပျားခတ်၍ရွှေကြိုးကိုသုံးပြီးမှပြာသောအထည်။ မောင်း
 ၅ သောအထည်။ နိသောအထည်။ ပိတ်ချောတို့ကိုထူးဆန်း
 ၆ စွာအပြောက်ထိုးလေ၏။ သိုင်းကြိုးနှစ်ပင်ကိုလုပ်၍
 ၇ သင်တိုင်းအပေါ်နားချင်းတွဲမိစေခြင်းငှါတဖက်တချက်
 ၈ ကိုဆွဲချုပ်လေ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမှာ
 ထားတော်မူသည်အတိုင်း သင်တိုင်းအပေါ်နား၌ထူး
 ဆန်းသောရင်စည်းကိုလည်းသင်တိုင်းကိုယ်ကဲ့သို့ရွှေ
 ၉ နှင့်၎င်းပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်။ နိသော
 ၁၀ အထည်။ ပိတ်ချောတို့နှင့်၎င်းလုပ်လေ၏။ ရှဟံကျောက်
 နှစ်လုံးကိုသွေး၍တံဆိပ်ပေါ်မှာအက္ခရာတင်သကဲ့သို့
 ၁၁ သရေလအမျိုး၏နာမည်တို့ကို အက္ခရာတင်ပြီးမှ ရွှေ
 ၁၂ ကျောက်အိုး၌ထည့်လေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်မောရှေ
 အားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသား
 တို့ကိုအောင်းမေ့ဖို့ရာထိုကျောက်နှစ်လုံးကိုသင်တိုင်း
 သိုင်းကြိုးအပေါ်မှာတပ်လေ၏။
 ၁၃ ရွှေနှင့်၎င်းပြာသောအထည်။ မောင်းသောအထည်။ နိ
 သောအထည် ပိတ်ချောနှင့်၎င်းသင်တိုင်းကိုလုပ်လည်နည်း
 ၁၄ တူရင်ဖုံးကိုထူးဆန်းစွာလုပ်လေ၏။ ရင်ဖုံးနှစ်ထပ်
 ၁၅ ခေါက်လျက် အပျားတထွာ။ အနံတထွာ။ စတုရန်း
 ၁၆ လေးထောင့်ဖြစ်၏။ ထိုရင်ဖုံး၌ကျောက်မြတ်ကိုလေး
 ၁၇ တန်းစီလေ၏။ ပဌမတန်းကားကျောက်နီ၊ ဥဒမာရုရား၊
 ၁၈ ပတ္တမြား။ ဒုတိယအတန်းကားမြေ၊ နိလာ။ စိမ်း။
 ၁၉ တတိယအတန်းကားဂြိုဟ်နီ၊ မဟူရာ။ ဂေါ်မိတ်။
 ၂၀ စတုတ္ထအတန်းကားမျက်ရွှေ။ ကြောင်။ နဂါးသွေဖြစ်၍အ
 ၂၁ သီးအသီးတို့ကိုရွှေအိုး၌စီလေ၏။ ဣသရေလအမျိုးတ
 ၂၂ ဘယ်နှစ်မျိုးရှိသည်အတိုင်း တံဆိပ်ပေါ်မှာအက္ခရာတင်
 သကဲ့သို့ထိုကျောက်တို့၌ထိုတံဆိပ်နှစ်ပါးသောနာမည်
 ၂၃ အသီးအသီးတို့ကိုတင်လျက်ကျောက်ဘလုံးလျှင်နာမည်
 ၂၄ တပါးစီပါ၏။ ရင်ဖုံးအပေါ်ထောင့်နှစ်ခု၌ရွှေနှစ်ကွင်း
 ၂၅ ကဲ့သို့ရွှေကျောက်အိုးနှစ်လုံးကို၎င်းကွပ်သောရွှေကြိုး
 ၂၆ နှစ်ပင်ကို၎င်းလုပ်ပြီးမှ ထိုရွှေကွင်း၌တပ်၍သင်တိုင်း
 ၂၇ သိုင်းကြိုးအပေါ်မှာရှိသောကျောက်အိုးတို့၌တွဲလေ၏။
 ၂၈ တဖန်ရွှေနှစ်ကွင်းကိုလုပ်၍သင်တိုင်းအောက်နားမှာ
 ၂၉ ရှိသောရင်ဖုံးအောက်ထောင့်နှစ်ခု၌တပ်လေ၏။ အချား

သောရွှေနှစ်ကွင်းကိုလည်းလုပ်၍သင်တိုင်းအရှေ့ဘက်
 အောက်နားနှင့်ထူးဆန်းသောရင်စည်းအပေါ်နားဆက်
 ၂၀ ခြံရာတွင်သင်တိုင်းကိုတဖက်တချက်၌တပ်လေ၏။ ရင်
 ဖုံးရွှေနှစ်ကွင်းကိုသင်တိုင်း ရွှေနှစ်ကွင်းနှင့်တွဲ၍ပြာ
 သောကြိုးဖြင့်ပြီးစေ၏။ ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည်မော
 ရှေအားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်းရင်ဖုံးသည်ထူး
 ဆန်းသောရင်စည်းအပေါ်မှာဆွဲ၍သင်တိုင်းနှင့်မကွာ
 ၂၁ ဘဲအမြဲနေလေ၏။
 ၂၂ ထိုမှတပါး။ ပြာသောအထည်ကိုရက်ပြီးမှသင်တိုင်း
 နှင့်ဆိုင်သောဝတ်လုံကိုထိုအထည်နှင့်သာလုပ်လေ၏။
 ၂၃ ဝတ်လုံ၌လည်စွပ်ပါ၍လည်စွပ်ကိုမရတ်စေခြင်းငှါသံ
 ၂၄ ကုပ်သည်စွပ်ကွပ်သကဲ့သို့ကုပ်လေ၏။ ပြာသောအ
 ထည်။ မောင်းသောအထည်။ နိသောအထည်။ ပိတ်ချော
 ၂၅ နှင့်လုပ်သောသလဲသီးမျှားကို၎င်း၊ ရွှေစင်ဆည်းလည်းများ
 ၂၆ ကို၎င်းဝတ်လုံအောက်စွန်းနားပတ်လည်၌၊ သလဲသီးတ
 လုံး၊ ဆည်းလည်းတလုံးစီများလျက်အစည်အတိုင်းဆွဲ
 ၂၇ သာသဖြင့်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမှာထား
 တော်မူသည်အတိုင်းအမှုတော်ကိုဆောင်ရသောတော်
 လုံကိုလုပ်၍ပြီးလေ၏။
 ၂၈ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမှာထားတော်
 မူသည်အတိုင်းအာရန်နှင့်သူ၏သားတို့အဖို့ရက်သော
 ၂၉ ပိတ်ချောအင်္ကျီများကို၎င်း၊ ပိတ်ချောပေါင်းကို၎င်းတင်
 တယ်သောပိတ်ချောဦးထုပ်များကို၎င်းပိတ်ချောပေါင်း
 ၃၀ ဘီများကို၎င်း၊ ချယ်ဖွယ်သောပိတ်ချောအထည်ပြာ၊
 အထည်မောင်း၊ အထည်နီဖြင့်ပြီးသောခါးပန်းကို၎င်း
 ၃၁ လုပ်လေ၏။ မောရှေအားထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူ
 သည်အတိုင်းသန့်ရှင်းသောသင်းကျပ်များကိုလည်းရွှေ
 စင်နှင့်လုပ်၍တံဆိပ်ပေါ်မှာအက္ခရာတင်သကဲ့သို့ထာ
 ၃၂ ဝရဘုရားအားသန့်ရှင်းခြင်းဟုအက္ခရာတင်၍၊ ပြာ
 သောကြိုးနှင့်ပေါင်းအပေါ်နား၌ချည်ထားလေ၏။
 ၃၃ ထိုသို့မောရှေအားထာဝရဘုရားမှာထားတော်
 မူသည်အတိုင်းဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ပြု၍
 ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အလုပ်ရှိသမျှကိုပြီးစီး
 ၃၄ ကြ၏။ ထိုအခါဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်တဲတော်
 နှင့်အပေါ်တဲမှစ၍ရွှေချောင်းပျည်များ၊ ကန့်လန့်ကျင်။
 ၃၅ ကို၎င်း၊ ခြေစင်တည်းဟူသောတဲတန်ဆာရှိသမျှကို
 ၃၆ ၎င်း၊ အနီသိုးသောသိုးရေအမိုး၊ တဟာရှသားရေအ
 ၃၇ မိုး၊ ကွယ်ကာရာအတွင်းကုလားကာကို၎င်း၊ သက်
 သေခံချက်သစ်တာနှင့်သူ၏ထပ်ဘိုး၊ သူ၏အဖုံးကို၎င်း

၃၈ | စားပွဲမှစ၍စားပွဲတန်ဆာနှင့်ရှေ့တော်မုန့်ကိုရင်၊ စင်
 ၃၉ | ကြက်သောမီး၊ ခုံမှစ၍ပြင်ဆင်ရသောမီးခွက်များ။
 ၄၀ | မီးခုံတန်ဆာရှိသမျှနှင့်မီးလွန်းစရာဆီကိုရင်၊ ရွှေယဇ်
 ၄၁ | ပလ္လင်၊ လိမ်းရန်ဆီ၊ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းမွှေး။ တံတော်တံ
 ၄၂ | ခေါ်ဝေါ်စရာကုလားက ကိုရင်၊ ကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်။
 ၄၃ | ကြေးဝါဆာခါးပလ္လင်တစ်ဘိုးအခါရှိသောတန်ဆာရှိသမျှ
 ၄၄ | ကိုရင်အင်ထုံနှင့်သူ၏ခြေထောက်ကိုရင်၊ ဝင်းကုလား
 ၄၅ | ကာ။ ဝင်းတိုင်။ ခြေစွပ်။ ဝင်းတံခါးဝကာစရာကုလား
 ၄၆ | ကာ။ ကြိုးများ။ တံသင်းများကိုရင်တံတော်အတွင်း၌အမှု
 ၄၇ | တော်ကိုဆောင်စရာတန်ဆာ။ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတံ
 ၄၈ | တော်တန်ဆာရှိသမျှကိုရင်၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌အမှုတော်
 ၄၉ | ကိုဆောင်သော အခါဝတ်ရသော အဝတ်။ ယဇ်ပရော
 ၅၀ | ဟိတ်အမှုကိုဆောင်သောအခါယဇ်ပရောဟိတ်အာရုန်
 ၅၁ | ဝတ်၍သန့်ရှင်းသော အဝတ်။ သူ၏သားဝတ်ရသော အ
 ၅၂ | ဝတ်ကိုရင်၊ ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမှာထားတော်
 ၅၃ | မူသည်အတိုင်းပြီးစီးအောင်လုပ်ပြီးမှမောရှေထံသို့
 ၅၄ | ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အ
 ၅၅ | တိုင်းအလုပ်ရှိသမျှကိုပြီးစီးစေခြင်းငှါလုပ်ကြောင်းကို
 ၅၆ | မောရှေထံ မြင်သောအခါသူတို့ကိုကောင်းကြီးပေး
 ၅၇ | လေ၏။

၁ | တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမိန့်တော်မူ
 ၂ | သည်ကား။ သင်သည်ပဌမလ။ ပဌမနေ့၌ပရိသတ်စည်း
 ၃ | ဝေးရာတံတော်ကိုဆောက်ရမည်။ တံတော်အတံ၌သက်
 ၄ | သေခံချက်သစ်တာကိုသွင်းထား၍အတွင်းကုလားကာ
 ၅ | ဖြင့်ကွယ်ကာရမည်။ စားပွဲကိုလည်းသွင်း၍စားပွဲပေါ်
 ၆ | မှာပြင်ဆင်ရသမျှတို့ကိုပြင်ဆင်ရမည်။ မီးခုံကိုလည်း
 ၇ | သွင်း၍မီးခွက်တို့ကိုလွန်းရမည်။ နံ့သာပေါင်းရှို့ရာရွှေ
 ၈ | ပလ္လင်ကိုသက်သေခံချက်သစ်တာရှေ့၌တည်ထား၍တံ
 ၉ | တော်တံခါးဝကာသောကုလားကာကိုဆွဲကာရမည်။
 ၁၀ | ယဇ်ကောင်ရှိရာပလ္လင်ကိုလည်းပရိသတ်စည်းဝေးရာ
 ၁၁ | တံတော်တံခါးရှေ့၌တည်ထားရမည်။ အင်ထုံကိုလည်း
 ၁၂ | ပရိသတ်စည်းဝေးရာတံတော်နှင့်ယဇ်ပလ္လင်စပ်ကြား
 ၁၃ | မှာတည်ထား၍အင်ထုံ၌ရေကိုထည့်ရမည်။ တံတော်
 ၁၄ | ပတ်လည်ဝင်းကိုထူ၍ဝင်းတံခါးဝကာသောကုလားကာ
 ၁၅ | ကိုဆွဲကာရမည်။ လိမ်းရန်ဆီကိုယူ၍ တံတော်နှင့်တံ
 ၁၆ | တော်၌ရှိသမျှတို့ကိုလိမ်းသဖြင့်တံတော်နှင့်တံတော်
 ၁၇ | တန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုသန့်ရှင်းစေရမည်။ ထိုသို့တံတော်
 ၁၈ | သည်သန့်ရှင်းရလိမ့်မည်။ ယဇ်ကောင်ရှိရာပလ္လင်နှင့်

တန်ဆာတို့ကိုလိမ်း၍သန့်ရှင်းစေသဖြင့်ထိုပလ္လင်
 ၁၉ | သည်အသွန်သန့်ရှင်းသောပလ္လင်ပင်မည်။ အင်ထုံနှင့်
 ၂၀ | ခြေထောက်ကိုလည်းလိမ်း၍သန့်ရှင်းစေရမည်။ အာ
 ၂၁ | ရုန်နှင့်သူ၏သားတို့ကိုပရိသတ်စည်းဝေးရာတံခါးနား
 ၂၂ | သို့ခေါ်ခဲ့၍ရေချိုးရမည်။ အာရုန်သည်ငါရှေ့၌ယဇ်
 ၂၃ | ပရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ သန့်ရှင်း
 ၂၄ | သောအဝတ်နှင့်ဝတ်စေ၍ဆီလိမ်းသဖြင့်သန့်ရှင်းစေရ
 ၂၅ | မည်။ သူ၏သားတို့သည်လည်းငါရှေ့၌ယဇ်ပရောဟိတ်
 ၂၆ | အမှုကိုဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ သူတို့ကိုခေါ်ခဲ့၍
 ၂၇ | အင်ထုံဝတ်စေလျက်သူတို့အဖေကိုဆီလိမ်းသကဲ့သို့သူ
 ၂၈ | တို့ကိုဆီလိမ်းရမည်။ အကယ်စင်စစ်သူတို့ဆီလိမ်း
 ၂၉ | ခြင်းဘိသိတ်သည်သားစည်မြေးဆက်ပတ်လုံးထာဝရ
 ၃၀ | ယဇ်ပရောဟိတ်အရာဖြစ်သတည်းဟု၊ ထာဝရဘုရား
 ၃၁ | မိန့်တော်မူသမျှအတိုင်းမောရှေပြုလေ၏။
 ၃၂ | သက္ကရာဇ်နှစ်ခုပဌမလ။ ပဌမနေ့၌မောရှေသည်တံ
 ၃၃ | တော်ကိုဆောက်လေ၏။ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူ
 ၃၄ | သည်အတိုင်းခြေစွပ်များကိုနေရာချ၍ပျဉ်ပျားများကို
 ၃၅ | ထောင်ပြီးလျှင်ကန့်လန့်ကျင်များကိုလျှို၍တိုင်တို့ကိုထူ
 ၃၆ | လေ၏။ တံတော်အပေါ်မှာတံကိုဖြန့်မိုး၍ထိုတံအပေါ်
 ၃၇ | မှာလည်းအထပ်ထပ်မိုးပြန်လေ၏။ ထာဝရဘုရားမှာ
 ၃၈ | ထားတော်မူသည်အတိုင်းသက်သေခံချက်ကိုသစ်တာ
 ၃၉ | တံမှာသွင်းထား၍သစ်တာကွင်းတို့၌ထပ်ဘိုးကိုလျှို၍
 ၄၀ | သစ်တာပေါ်အဖုံးကိုတင်ပြီးမှ၊ သစ်တာကိုတံတော်၌
 ၄၁ | သွင်း၍ကွယ်ကာရာအတွင်းကုလားကာကိုကာထားသ
 ၄၂ | ဖြင့်သက်သေခံချက်သစ်တာကိုကွယ်ကာလေ၏။ ထာ
 ၄၃ | ဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်းစားပွဲကိုလည်း
 ၄၄ | ပရိသတ်စည်းဝေးရာတံတော်အတွင်း၊ မြောက်ဘက်
 ၄၅ | နား။ ကုလားကာပြင်မှာထား၍၊ စားပွဲပေါ်မှာထာဝရ
 ၄၆ | ဘုရားရှေ့တော်၌မုန့်ကိုပြင်ဆင်လေ၏။ ထာဝရဘုရား
 ၄၇ | မှာထားတော်မူသည်အတိုင်းမီးခုံကိုလည်းပရိသတ်
 ၄၈ | စည်းဝေးရာတံတော်အတွင်း၊ တောင်ဘက်နား။ စားပွဲ
 ၄၉ | ဆိုင်ရာတွင်ထား၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌မီးခွက်
 ၅၀ | များကိုလွန်းလေ၏။ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်
 ၅၁ | အတိုင်းရွှေပလ္လင်ကိုလည်းပရိသတ်စည်းဝေးရာတံတော်
 ၅၂ | အတွင်း၊ ကုလားကာပြင်မှာထား၍၊ ထိုပလ္လင်ပေါ်၌မွှေး
 ၅၃ | သောနံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့လေ၏။ တံတော်တံခါးဝ၌
 ၅၄ | လည်းကုလားကာကိုဆွဲကာလေ၏။ ထာဝရဘုရားမှာ
 ၅၅ | ထားတော်မူသည်အတိုင်းမီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ကိုလည်း
 ၅၆ | ပရိသတ်စည်းဝေးရာတံတော်တံခါးရှေ့မှာကာ၍ ထို

၁ ပူဇော်ပေါ်၌မီး၌ရောယဇ်ကိုရင်သောပူဇော်သကာ
 ၂ ကိုရင်ပူဇော်လေ၏။ အင်္ဂလိပ်လည်း ပရိသာတ် စည်း
 ၃ ရာဇာတ်နှင့်ယဇ်ပလ္လင်ဝတ်ကြားမှာထား၍ဆေးစရာရေ
 ၄ ကို အင်္ဂလိပ်စွဲထည့်လေ၏။ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်
 ၅ မှသည် အပိုင်းမောရှေနှင့် အာရုန်မှစ၍သူ၏သားတို့
 ၆ သည်ပရိသာတ်စည်းဝေးရာတော်အထဲသို့ဝင်သော်ရင်
 ၇ ယဇ်ပလ္လင်အနီးသို့ချည်းကပ်သော်ရင်လက်ခြေတို့ကို
 ၈ ဆေးရကြ၏။ တဲတော်နှင့်ယဇ်ပလ္လင်ပတ်လည်ဝင်းကို
 ၉ ထူ၍ဝင်းတံခါးဝ၌ကာသောကုလားကာကိုဆွဲလေ၏။
 ၁၀ ထိုသို့မောရှေသည်အလုပ်ကိုပြီးစီးစေသတည်း။
 ၁၁ ထိုအခါရိုသ်းတိမ်သည်ပရိသာတ်စည်းဝေးရာတဲ
 ၁၂ တော်ကိုလွှဲ၍ရိုး၍ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည်တဲ

၁၃ တော်ကိုဖြည့်လေ၏။ ထိုသို့ရိုသ်းတိမ်သည်ပရိသာတ်
 ၁၄ စည်းဝေးရာတဲတော်အပေါ်၌နေသောကြောင့်မောရှေ
 ၁၅ သည်အထဲသို့မဝင်ရ။ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည်
 ၁၆ တဲတော်ကိုဖြည့်လျက်နေ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
 ၁၇ သည်ခရီးသွားလေရာရာတွင်ရိုသ်းတိမ်သည်တဲတော်
 ၁၈ အပေါ်မှကွာမြောက်သောအခါခရီးသွားကြ၏။ ရိုသ်း
 ၁၉ တိမ်မကွာမမြောက်လျှင်မကွာမမြောက်မှီနေ၏။
 ၂၀ အောင်ခရီးမသွားဘဲနေကြ၏။ ခရီးသွားလေရာရာတွင်
 ၂၁ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှေ့မှောက်၌ထာဝရ
 ၂၂ ဘုရား၏ရိုသ်းတိမ်သည်နေ့အခါတဲတော်အပေါ်မှာ
 ၂၃ တည်နေ၏။ ညည့်အခါမီးလျှန်ဖြစ်လျက်တည်နေသော
 ၂၄ သတည်း။

၁၁၀၀ ပြုရာကျမ်း

၁ ထာဝရဘုရားသည်ပရိသာတ်စည်းဝေးရာတဲတော်
 ၂ တဲကအသံကိုထွင့်လျက်မောရှေကိုခေါ်တော်မူ၍။ သင်
 ၃ သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ သင်
 ၄ တို့တွင်တစ်ယောက်သောသူသည်ထာဝရဘုရားအား
 ၅ ပူဇော်သကာကိုပြုလျှင်ယဇ်သောတိရိစ္ဆာန်တည်း
 ၆ ဟူသောနွား။ သိုး။ ဆိတ်ကိုဆောင်ခဲ့၍ဆက်ရမည်။
 ၇ နွားကိုမီး၌ရောယဇ်ပြုလျှင်အပြစ်မပါသောအတီး
 ၈ ကိုဆောင်ခဲ့၍ထာဝရဘုရားစိတ်တော်နှင့်တွေ့ခြင်းငှါ
 ၉ ပရိသာတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးအနားမှာဆက်ရ
 ၁၀ မည်။ ပူဇော်သောနွား၏ခေါင်းပေါ်မှာမိမိလက်ကိုတင်ရ
 ၁၁ သဖြင့်သူ၏အပြစ်ကိုဖြေမည်အကြောင်း။ လက်ခံတော်မူ
 ၁၂ မည်။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထိုးသတ်ပြီးလျှင်
 ၁၃ အာရုန်၏သားယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်အသွေးကိုယူ၍
 ၁၄ ပရိသာတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးအနား။ ယဇ်ပလ္လင်
 ၁၅ အပေါ်၌ပတ်လည်ဖျန်းရမည်။ ပူဇော်သောသူသည်ထိုအ
 ၁၆ ကောင်၏အရေကိုချွတ်၍အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ရမည်။ အာရုန်
 ၁၇ ၏သားယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီး
 ၁၈ ကိုထည့်၍မီးပေါ်မှာထင်းကိုခင်းပြီးမှ။ ထင်းပေါ်မှာ
 ၁၉ ခေါင်း။ ဆိပ်။ သားတစ်မျှားကိုတင်ရမည်။ ခြေထောက်

၁၀ နှင့်အအူအစရှိသည်တို့ကိုရေနှင့်အရင်ဆေးရမည်။ ယဇ်
 ၁၁ ပရောဟိတ်သည်ထိုယဇ်ပရောဟိတ်လုံးကိုယဇ်ပလ္လင်
 ၁၂ ပေါ်မှာမီး၌ရမည်။ မီး၌ရောယဇ်ဖြစ်သတည်း။ ထာဝရ
 ၁၃ ဘုရားအားမီးဖြင့်ဆက်ကပ်၍မွှေးကြိုင်သောပူဇော်
 ၁၄ သကာဖြစ်သတည်း။
 ၁၅ သိုးဆိတ်ကိုမီး၌ရောယဇ်ပြုလျှင်အပြစ်မပါ
 ၁၆ သောအတီးကိုဆောင်ခဲ့၍။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
 ၁၇ ယဇ်ပလ္လင်မြောက်ဘက်နားမှာသတ်ပြီးလျှင်အာရုန်၏
 ၁၈ သားယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်အသွေးကိုယဇ်ပလ္လင်အ
 ၁၉ ပေါ်၌ပတ်လည်ဖျန်းရမည်။ ပူဇော်သောသူသည်အပိုင်း
 ၂၀ ပိုင်းဖြတ်၍ခေါင်းနှင့်ဆိပ်ကိုရထားပြီးလျှင်ယဇ်ပရော
 ၂၁ ဟိတ်သည်ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်၌ရှိသောထင်းမီးအပေါ်မှာ
 ၂၂ ခင်းရမည်။ ခြေထောက်နှင့်အအူအစရှိသည်တို့ကိုရေ
 ၂၃ နှင့်အရင်ဆေးရမည်။ ယဇ်ပရောဟိတ်သည်တဲကောင်
 ၂၄ လုံးကိုဆောင်ခဲ့၍ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီး၌ရမည်။ မီး၌
 ၂၅ သောယဇ်ဖြစ်သတည်း။ ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်
 ၂၆ ဆက်ကပ်၍မွှေးကြိုင်သောပူဇော်သကာဖြစ်သတည်း။
 ၂၇ ထာဝရဘုရားအားငှက်ကိုမီး၌ရောယဇ်ပြုလျှင်မီး
 ၂၈ ဖြစ်စေ။ ကျီးကလေးဖြစ်စေ။ ဆောင်ခဲ့၍ဆက်ရမည်။

၁၁ ယစ်ပရောဟိတ်သည်ယစ်ပလ္လင်သို့ဆောင်ခဲ့၍ခေါင်း
 ကိုထိပ်ဖြတ်ပြီးလျှင်ယစ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့ရမည်။ အ
 ၁၂ သွေးကိုယစ်ပလ္လင်နားမှာညှစ်ရမည်။ စားလုပ်မှစ၍
 ၁၃ ဘာလုပ်၍ရှိသောအရာကိုချွတ်ပြီးလျှင်ပြာရထားရာအ
 ၁၄ ရပ်။ ယစ်ပလ္လင်အရှေ့ဘက်နား၌ပြစ်ထားရမည်။ အ
 တောင်ပါလျက်ဂုဏ်ကောင်ကိုခွဲဖွင့်၍ယစ်ပရောဟိတ်
 သည်ယစ်ပလ္လင်ပေါ်၌ရှိသောထင်းမီးအပေါ်မှာမီးရှို့
 ရမည်။ မီးရှို့သောယစ်ပလ္လင်သည်ထင်းမီးအပေါ်မှာမီးရှို့
 ခြင်းဖြင့်ဆက်ကပ်၍မွှေးဩဇာပူဇော်သကာဖြစ်
 သတည်း။

ထာဝရဘုရားအားသောဇဉ်ပူဇော်သကာပြုလိုလျှင်
 မုန့်ညက်ကိုဆက်ရမည်။ မုန့်ညက်အပေါ်မှာဆီကို
 အောင်၍သောဇဉ်ကိုလည်းထည့်ပြီးမှ၊ အာရုန်၏သား
 ယစ်ပရောဟိတ်ထံသို့ဆောင်ခဲ့၍ယစ်ပရောဟိတ်
 သည်မုန့်ညက်တာကပ်။ သွပ်ဆီအချို့လောဇဉ်ရှိသမျှကို
 ပူ၍ဆိုအသွက်အဘာကိုယစ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့ရမည်။
 ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ဆက်ကပ်၍မွှေးဩဇာပူ
 ဇော်သကာဖြစ်သတည်း။ ကုန်ကြွင်းသောဘောဇဉ်ပူ
 ဇော်သကာမူကားအာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့အဖို့ဖြစ်ရ
 မည်။ ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သကာ
 ထဲကအလွန်သန့်ရှင်းသောအရာဖြစ်၏။

မီးဖို၌ထုတ်သောမုန့်ကိုဟောဇဉ်ပူဇော်သကာပြု
 လိုလျှင်၊ မုန့်ညက်ဖြင့်လုပ်သောဘဆေးမဲ့မုန့်ပျား
 သော်လည်းကောင်း၊ သောဇဉ်ဆေးမဲ့မုန့်ကြွပ်သော်လည်းကောင်း
 ဖြစ်ရမည်။ သံသားပူနှင့်လုပ်သောမုန့်ကိုဘောဇဉ်ပူဇော်သ
 ကာပြုလိုလျှင်၊ ချော့၍တဆေးမပါသောမုန့်ညက်နှင့်
 လုပ်ရမည်။ ထိုမုန့်ကိုမျိုးဖုံ၍ဆီကိုလောင်းရမည်။ ဘော
 ဇဉ်ပူဇော်သကာဖြစ်သတည်း။ အိုးကင်းနှင့်ကောက်
 သောမုန့်ကိုဘောဇဉ်ပူဇော်သကာပြုလိုလျှင်ဆီရော
 သောမုန့်ညက်နှင့်လုပ်ရမည်။

ထိုဘောဇဉ်ပူဇော်သကာအမျိုးမျိုးတို့ကိုထာဝရ
 ဘုရားအထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍ယစ်ပရောဟိတ်အား
 ဆက်ပြီးမှသူသည်ယစ်ပလ္လင်သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ထို
 ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာထဲကအတွက်အဘာကိုနှိုက်
 ယူ၍ယစ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား
 မီးဖြင့်ဆက်ကပ်၍မွှေးဩဇာပူဇော်သကာဖြစ်
 သတည်း။ ကုန်ကြွင်းသောဘောဇဉ်ပူဇော်သကာ
 မူကားအာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့အဖို့ဖြစ်ရမည်။ ထာဝရ

ဘုရားအားမီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သကာထဲကအလွန်
 သန့်ရှင်းသောအရာဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားအားဆက်
 သောဘောဇဉ်ပူဇော်သကာ၌ဘဆေးမပါချ။ ထာဝရ
 ဘုရားအားမီးဖြင့်ပူဇော်သကာပြုသောအခါဘဆေး
 ကိုမီးမရှို့ချ။ ပျားရည်ကိုလည်းမရှို့ချ။ အဦးသီးသောအ
 သီးအနှံကိုပူဇော်သောအမှုမှာဘဆေးနှင့်ပျားရည်ကို
 ထာဝရဘုရားအားပူဇော်ရသော်လည်း၊ မွှေးဩဇာရာဘို
 ယစ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးမရှို့ချ။ ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာပြု
 လေရာဓနွှာဆားခပ်ရမည်။ သင်ပြုသောဘောဇဉ်ပူဇော်
 သကာ၌သင်၏ဘုရားသခင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ဆားကိုမခပ်ဘဲမ
 နေချ။ အဦးသီးသောအသီးအနှံကိုထာဝရဘုရားအား
 ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာပြုလိုလျှင်စပါးနှံကိုအချည်စပ်
 အောင်မီးနားမှာထား၍စပါးခွကိုပွတ်ယူပြီးမှ၊ ဆီ
 ကိုလောင်း၍လောဇဉ်ကိုတင်လျက်ပူဇော်သကာကိုပြု
 ရမည်။ ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာဖြစ်သတည်း။ ပွတ်ယူ
 သောစပါးခွအချို့၊ ဆီအချို့၊ လောဇဉ်ရှိသမျှတည်းဟူ
 သောထိုဘောဇဉ်ပူဇော်သကာအတွက်အဘာကို
 ယစ်ပရောဟိတ်သည်မီးရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား
 မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သကာဖြစ်သတည်း။

နွားကိုမိသားစာယစ်ပလ္လင်ပြုလိုလျှင်အပြစ်မပါသော
 အသီးအမတ်ကောင်ကောင်ကိုထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
 ဆက်ရမည်။ ပူဇော်သောနွား၏ခေါင်းပေါ်မှာမိမိလက်
 ကိုတင်၍ပရိသတ်စည်းဝေးရာထဲတော်တံခါးနားမှာ
 သတ်ပြီးလျှင်အာရုန်၏သားယစ်ပရောဟိတ်တို့သည်
 အသွေးကိုယစ်ပလ္လင်အပေါ်၌ပတ်လည်ဖုန်းရမည်။ အ
 အူကိုဖုံးသောဆံဥ။ အအူနှင့်ဆိုင်သမျှသောဆံဥ။ ခါး
 အတွင်းနား၌ရှိသောကျောက်ကပ်နှင့်ရနှင့်ကျောက်
 ကပ်တို့။ ကျောက်ကပ်နှင့်ဘက္ကအသံပေါ်၌ရှိသောအ
 မွေးတို့ကိုမိသားစာယစ်ပလ္လင်ကောင်ထဲကယူ၍ထာဝရ
 ဘုရားအားမီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သကာဆိုဆက်ပြီးမှ
 အာရုန်၏သားတို့သည်ယစ်ပလ္လင်အပေါ်၌ရှိသော
 ထင်းမီးပေါ်မှာတင်သောယစ်ပလ္လင်နှင့်အတူမီးရှို့ရ
 မည်။ ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ဆက်ကပ်၍မွှေးဩဇာ
 ပူဇော်သကာဖြစ်သတည်း။

ထာဝရဘုရားအားသိုးဆိတ်ကိုမိသားစာယစ်ပလ္လင်ပြု
 လိုလျှင်အပြစ်မပါသောအသီးအမတ်ကောင်ကောင်
 ကိုဆက်ရမည်။ သိုးသဏ်ကိုပူဇော်လိုလျှင်ထာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်၌ဆက်ပြီးမှ၊ ပူဇော်သောသိုး၏ခေါင်း

ပေါ်မှာမိမိလက်ကိုတင်၍ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတဲတော်
၆ ရှေ့မှာသတ်ပြီးလျှင်အာရုန်၏သားတို့သည်အသွေးကို
၇ ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်နှိပ်ပတ်လည်ဖျန်းရမည်။ အကောင်ဆီ
၈ ဥးကြောရိုးကတိတိဖြတ်သောအမြီးရှိသမျှ။ အအူကိုဖုံး
၉ သောဆီဥ။ အအူနှင့်ဆိုင်သမျှသောဆီဥ။ ခါးအတွင်း
၁၀ နား၌ရှိသောကျောက်ကပ်နှင့်ကျောက်ကပ်ဆီဥ။
ကျောက်ကပ်နှင့်တကွအသဲပေါ်၌ရှိသောအမွှေးတို့ကို
၁၁ မိသဟာယယဇ်ကောင်ထဲကယူ၍ထာဝရဘုရားအား
၁၂ မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သကာဘို့ဆက်ပြီးမှယဇ်ပရော
ဟိတ်သည်ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီး၌ရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရား
အားမီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သကာအစာအာဟာရဖြစ်သ
တည်း။
၁၃ ဆိတ်ကိုပူဇော်လိုလျှင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဆက်
၁၄ ပြီးမှဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာမိမိလက်ကိုတင်၍ပရိသတ်
စဉ်းဝေးရာတဲတော်ရှေ့မှာသတ်ပြီးလျှင်အာရုန်၏သား
တို့သည်အသွေးကိုယဇ်ပလ္လင်အပေါ်နှိပ်ပတ်လည်ဖျန်းရ
မည်။ အအူကိုဖုံးသောဆီဥ။ အအူနှင့်ဆိုင်သမျှသော
ဆီဥ။ ခါးအတွင်းနား၌ရှိသောကျောက်ကပ်နှင့်
၁၆ ကျောက်ကပ်ဆီဥ။ ကျောက်ကပ်နှင့်တကွအသဲပေါ်၌ရှိ
သောအမွှေးတို့ကိုမိမိပူဇော်သကာထဲကယူ၍ထာဝရ
ဘုရားအားမီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သကာဘို့ဆက်ပြီးမှ
၁၇ ယဇ်ပရောဟိတ်သည်ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီး၌ရှို့ရမည်။
မွှေးကြိုင်ရာဘို့မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သကာအစာအာ
ဟာရဖြစ်သတည်း။ ဆီဥရှိသမျှကိုထာဝရဘုရားဆိုင်
၁၉ တော်မူ၏။ သင်တို့အမျိုးအစည်အဆက်တို့သည်နေ
လေရာရာ၌ဆီဥကိုမစားရ။ အသွေးကိုမစားရဟူထာဝရ
ပညတ်တော်ဖြစ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၂၀ ဟဖန်မောရှေ့အားထာဝရဘုရားကသင်သည်ဣသ
ရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ တရားကို
မသိထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်ကိုယွန်ကျူးပြစ်မှား
၂၂ ၍မပြုအပ်သောအမှုကိုပြုမိသည်အရာတွင်၊ ဘိသိတ်ခံ
သောယဇ်ပရောဟိတ်သည်လူများကိုအပြစ်ထဲသို့သွေး
ဆောင်၍ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှားလျှင်ထိုအပြစ်အတွက်အ
ပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့အပြစ်မပါ။ အသက်ပျံ့သောနွားတီး
၂၄ ကို၊ ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတဲတော်တံခါးနား။ ထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်သို့ဆောင်ခဲ့၍ ထာဝရဘုရားအားဆက်
ရမည်။ ထိုအခါနွား၏ခေါင်းပေါ်မှာမိမိလက်ကိုတင်၍
၂၅ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌နွားကိုသတ်ရမည်။ ဘိသိတ်

ခံသောယဇ်ပရောဟိတ်သည်နွား၏အသွေးကိုယူ၍
၆ ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတဲတော်သို့ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ မိမိ
လက်ညှိုးကိုအသွေး၌နှစ်၍သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကုလား
ကာရှေ့။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌အနှစ်ကြိမ်ဖျန်းရမည်။
၇ ၊ တဖန်ယဇ်ပရောဟိတ်သည်ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတဲ
တော်အတွင်း။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာရှိသောနံ့သာ
ပေါင်းမွှေးကိုမီး၌ရှို့ရာပလ္လင်ဦး၌တို့နှိပ်ပတ်လည်
၈ ၍ကြွင်းသောအသွေးကိုပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတဲတော်
တံခါးရှေ့၌ရှိသောမီး၌ရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနားမှာသွန်
၉ ရမည်။ မိသဟာယယဇ်ပြုသောနွား၏ဆီဥကိုယူသကဲ့
သို့အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပြုသောနွားအအူကိုဖုံးသောဆီဥ အ
၁၀ အူနှင့်ဆိုင်သမျှသောဆီဥ။ ခါးအတွင်းနား၌ရှိသော
ကျောက်ကပ်နှင့်ကျောက်ကပ်ဆီဥ။ ကျောက်ကပ်
နှင့်တကွအသဲပေါ်၌ရှိသောအမွှေးတည်းဟူသောနွားဆီ
၁၁ ဥရှိသမျှကိုယူ၍မီး၌ရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာရှို့ရမည်။ နွား
၁၂ ၏ခေါင်း။ ခြေထောက်။ အအူ။ ချေးနုနှင့်တကွအရေ။ အ
၁၃ သားရှိသမျှတည်းဟူသော။ နွားတကောင်လုံးကိုတပ်ပြင်
မှာပြာသွန်ထားရာရှင်းလင်းသောအရပ်သို့ယူသွား၍
၁၄ သင်းအပေါ်၌မီး၌ရှို့ရမည်။ ပြာသွန်၍ထားရာအရပ်၌မီး၌
ရမည်။
၁၅ ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်တ
ရားကိုမသိ။ အကျိုးအပြစ်ကိုမရိပ်မိဘဲထာဝရဘုရား၏
ပညတ်တော်ကိုယွန်ကျူးပြစ်မှား၍မပြုအပ်သောအမှုကို
၁၆ ပြုမိသဖြင့်အပြစ်ရောက်လျှင်၊ ထိုသို့ပြစ်မှားမိသောအ
ပြစ်ကိုသိသောအခါ ထိုအပြစ်အတွက်ပရိသတ်တို့
၁၇ သည်အသက်ပျံ့သောနွားတီးကိုပရိသတ်စဉ်းဝေးရာ
တဲတော်ရှေ့သို့ဆောင်ခဲ့၍ဆက်ရမည်။ ပရိသတ်တွင်
အသက်ကြီးသောသူတို့သည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
၁၈ မိမိလက်ကိုနွားခေါင်းပေါ်မှာတင်၍ထိုနွားကိုရှေ့တော်
၁၉ ၌သတ်ရကြမည်။ ဘိသိတ်ခံသောယဇ်ပရောဟိတ်သည်
နွားအသွေးကိုပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတဲတော်သို့ဆောင်
၂၀ ခဲ့ပြီးလျှင်၊ မိမိလက်ညှိုးကိုအသွေး၌နှစ်၍ကုလားကာ
၂၁ ရှေ့။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌အနှစ်ကြိမ်ဖျန်းရမည်။ တ
ဖန်ယဇ်ပရောဟိတ်သည်ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတဲတော်
အတွင်းထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာရှိသောပလ္လင်ဦး၌
တို့နှိပ်ပတ်လည်၍ကြွင်းသောအသွေးကိုပရိသတ်
စဉ်းဝေးရာတဲတော်တံခါးရှေ့၌ရှိသောမီး၌ရှို့ရာယဇ်
၂၂ ပလ္လင်ခြေရင်းနားမှာသွန်ရမည်။ နွားဆီဥရှိသမျှကိုယူ၍
၂၃ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီး၌ရှို့ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပြုသော

၁၂ ကို ပြုသကဲ့သို့ ထိုနည်းတူ ဤနား ကို ပြုသဖြင့် ယထာရတရားကို ယထာရတရားဟု ခေါ်ဝေါ်သည့် လူများ၏ အခြေအနေအထားကို ပြုလုပ်သည့် သူ၏ အပြစ် လွတ်လပ်မည်။ ထို့နောက် ဤနား ကို တစ်ပြင်သို့ ဆောင်သွား၍ အရင်နားကို မီးရှို့သကဲ့သို့ ရှိရမည်။

၁၂ ပရိသတ်အဖို့ အပြစ်ဖြေရာ ယထာရတရား ဖြစ်သတည်း။

၁၂ မင်းသည်လည်း တရားကို မသိ။ မိမိတရားသစ်သာ ရေတရား၏ ပညတ်တော်ကို ယူနိကျူးပြစ်မှား၍ မပြုအပ်

၁၃ သော အမှုကို ပြုမိသဖြင့် အပြစ်ရောက်လျှင်၊ မိမိပြစ်မှား မိသော အပြစ်ကို သိသော အခါ အပြစ်မပါသော ဆိတ်သ

၁၄ ငယ် အထီး ကို ပူဇော်သကာ ဘို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကို တင်၍ ထာဝရတရား ရှေ့တော် နှိမီးရှို့ရာ ယထာရတရားသတ်ရာ အရပ်တွင် သတ်ရမည်။ အ

၁၅ ပြစ်ဖြေရာ ယထာရတရား ဖြစ်သတည်း။ ယထာရတရားဟု ခေါ်ဝေါ်သည့် ထိုအပြစ်ဖြေရာ ယထာရ၏ အသွေးကို လက်ညှိုးနှင့် ယူ၍ မီးရှို့ရာ ယထာရပလ္လင်ဦး၏ တို့နှစ်ထည့်ပြီး မှကြွင်းသော အသွေးကို

၁၆ ထိုပလ္လင်ခြေရင်းနား၌ သွန်ရမည်။ မိသဟာယ ယထာရကောင် ဆိဉ်ကို ပြုသကဲ့သို့ ဆိဉ်ဂှိသမျှကို ယထာရပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ထိုသို့ ယထာရတရားဟု ခေါ်ဝေါ်သည့် မင်း၏ အပြစ်အတွက်။ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလုပ်သူ၏ အပြစ်လွတ်လပ်မည်။

၁၇ ဆင်းရဲသားတရားတရားဟု ခေါ်ဝေါ်သည့် တရားကို မသိ။ ထာဝရတရား၏ ပညတ်တော်ကို ယူနိကျူးပြစ်မှား၍ မပြု

၁၈ အပ်သော အမှုကို ပြုမိသဖြင့် အပြစ်ရောက်လျှင်၊ မိမိပြစ်မှား မိသော အပြစ်ကို သိသော အခါ ထိုအပြစ်အတွက် ပူဇော်သကာ ဘို့ အပြစ်မပါသော ဆိတ်သငယ် အမကို

၁၉ ဆောင်ခဲ့ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာ ယထာရ ပြုသော ဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကို တင်၍ မီးရှို့ရာ ယထာရကောင်ကို သတ်

၂၀ ရာ အရပ်၌ ထိုဆိတ်ကို သတ်ရမည်။ ယထာရတရားဟု ခေါ်ဝေါ်သည့် အသွေးကို လက်ညှိုးနှင့် ယူ၍ မီးရှို့ရာ ယထာရပလ္လင်ဦး၏ တို့နှစ်ထည့်ပြီး မှကြွင်းသော အသွေးကို ယထာရပလ္လင်ခြေရင်း

၂၁ နား၌ သွန်ရမည်။ မိသဟာယ ယထာရကောင် ဆိဉ်ကို ယူသကဲ့သို့ ဆိဉ်ဂှိသမျှကို ယူ၍ ထာဝရတရား အားမွှေးကြိုင်စရာ ယထာရပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ထိုသို့ ယထာရတရားဟု ခေါ်ဝေါ်သည့် ထိုသူအဖို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလုပ်သူ၏ အ

၂၂ ပြစ်လွတ်လပ်မည်။ ဆိုးသငယ်ကို အပြစ်ဖြေရာ ယထာရ ပြုလုပ်သူ၏ အပြစ်မပါသော အမကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာ ယထာရ ပြုသော ဆိုးခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကို တင်၍ မီးရှို့ရာ ယထာရကောင်ကို သတ်ရာ အရပ်၌ အပြစ်ဖြေရာ

၂၃ ယထာရ ပြစ်ခြင်း၌ သတ်ရမည်။ ယထာရတရားဟု ခေါ်ဝေါ်သည့်

ထို ယထာရကောင် အသွေးကို လက်ညှိုးနှင့် ယူ၍ မီးရှို့ရာ ယထာရပလ္လင်ဦး၏ တို့နှစ်ထည့်ပြီး မှကြွင်းသော အသွေးကို ယထာရပလ္လင်ခြေရင်းနား၌ သွန်ရမည်။ မိသဟာယ ယထာရကောင် ဆိုးသငယ် ဆိဉ်ကို ပြုသကဲ့သို့ ဆိဉ်ဂှိသမျှကို ယူ၍ ထာဝရတရား အားမွှေးမွှေးပူဇော်သကာ နှင့် အသွေးယထာရပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ထိုသို့ ယထာရတရားဟု ခေါ်ဝေါ်သည့် ထိုသူပြစ်မှား မိသော အပြစ်အတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလုပ်သူ၏ အပြစ်လွတ်လပ်မည်။

၁ တရားတရားဟု ခေါ်ဝေါ်သော သူသည် အမှုကို မြင်သည်ဖြစ်စေ။ သိသည် ဖြစ်စေ။ ကျိန်ဆိုစေသော စကားကို ကြား၍ သက်သေဖြစ်လျက် နှင့် ပြန်မပြောဘဲ နေသဖြင့် ပြစ်မှား၍ မိမိဒုစရိုက် အပြစ်ကို ခံရသော် ၎င်း၊ တရားတရားဟု ခေါ်ဝေါ်သော သူသည် မစင်ကြယ်သော သားရဲသားယဉ်။ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်၏ အသေကောင် အစရှိသော။ မစင်ကြယ်သော အရာတရားကို အမှတ်တမဲ့ ထိမိသဖြင့်

၂ မစင်ကြယ်ရာ သို့ရောက်၍ အပြစ်ရှိသော် ၎င်း၊ လူနှစ်ကပ်သော။ မစင်ကြယ်သော အရာတရားကို လည်းမသိဘဲ ထိမိ၍ နောက်တဖန် သိလျှင် အပြစ်ရှိရာ သို့ရောက်သော်

၃ ၎င်း၊ တရားတရားဟု ခေါ်ဝေါ်သော သူသည် ကောင်းသော အမှု။ မကောင်းသော အမှုကို ပြုမည်ဟု အကျိုးအပြစ်ကို မသိဘဲ ကျိန်ဆိုလျက် သစ္စာပြု၍ နောက်တဖန် သိလျှင် အရင်ကျိန်ဆိုလျက် သစ္စာပြုလေရာ ရှိအပြစ်တရားကို ရောက်သော် ၎င်း၊ ထိုသို့ သော အပြစ်တရားကို ရောက်လျှင် ထို

၄ အပြစ်ကို ဖော်ပြတောင်းပန်ရမည်။ ပြစ်မှား မိသော အပြစ်အတွက်။ အပြစ်ဖြေရာ ယထာရ ဖြစ်စေခြင်း၌ သိုးသငယ် ဖြစ်စေ။ ဆိတ်သငယ် ဖြစ်စေ။ အမတကောင်ကောင်တည်း ဟူသော ဒုစရိုက်ဖြေရာ ယထာရကို ထာဝရတရား အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင် ယထာရတရားဟု ခေါ်ဝေါ်သည့် ထိုသူ၏ အပြစ်အတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုရမည်။

၅ သိုးသငယ်ကို မတတ်နိုင်လျှင် ပြစ်မှား မိသော အပြစ်အတွက်။ အပြစ်ဖြေရာ ယထာရ ဘို့တကောင်။ မီးရှို့ရာ ယထာရ ဘို့တကောင်။ ခိုနှစ်ကောင်။ သို့မဟုတ်။ ကျိုးကလေးနှစ်

၆ ကောင်ကို ထာဝရတရား အထံတော်။ ယထာရတရားဟု ခေါ်ဝေါ်သော သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ယထာရတရားဟု ခေါ်ဝေါ်သည့် အပြစ်ဖြေရာ ယထာရကောင်ကို အရင်ပူဇော်လျက် ခေါင်းကို ထိခိုက်၍ ဖြတ်ရမည်။ ကိုယ်ကို ရှင်းရှင်း မခွဲရ။ ထိုအပြစ်ဖြေရာ ယထာရကောင် အသွေးကို ယထာရပလ္လင် နံရံ၌ ဖျန်း၍ ကြွင်းသော အသွေးကို ယထာရပလ္လင်ခြေရင်းနားမှာ သွန်ရမည်။

၁၉ ဆုံးမည်။ နှစ်ရက် ဖြေခသာပင်ဖြစ်သတည်း။ အကယ်
စင်စစ်ထိုသူသည် သာသနာတရားကို ခြံစားရောက်
သတည်းဟု ယူဆနိုင်ပါသည်။

၁။ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်တော်မူ
 ၂။ သည်ကား။ တရုတဟောက်သောသူသည်သူတပါး
 ၃။ အပ်နှံသောဥစ္စာအတွက်။ ပေါင်ထားသောဥစ္စာအ
 ၄။ တွက်မိမ့်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူအားမသားကားကိုပြော
 ၅။ သော်၎င်းသည်သူ့ကိုအနိုင်အထက်ယူသော်၎င်းမိမ့်နှင့်
 ၆။ စပ်ဆိုင်သောသူကိုထည့်စားသော်၎င်း။ ပျောက်သောဥစ္စာ
 ၇။ ကိုတွေ့သောအခါမသားကားကိုပြော၍မဟုတ်မမှန်ဘဲ
 ၈။ ကျိန်ဆိုသော်၎င်းထိုသူသောဒုစရိုက်တရုတဘုရားကိုပြု၍
 ၉။ ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားမိလျှင်။ ထိုသူသည်ပြစ်မှား၍အ
 ၁၀။ ပြစ်ရောက်သောကြောင့်အနိုင်အထက်ယူသောဥစ္စာ။
 ၁၁။ ထည့်စား၍ရသောဥစ္စာ။ သူတပါးအပ်နှံသောဥစ္စာ။
 ၁၂။ ပျောက်၍တွေ့သောဥစ္စာ။ မဟုတ်မမှန်ဘဲကျိန်ဆို၍ရ
 ၁၃။ သောဥစ္စာအဖိုးနှင့်တကွငါးစုတရုကိုထပ်၍ဒုစရိုက်ဖြေ
 ၁၄။ သောယဇ်ပူဇော်သောနေ့ဥစ္စာရှင်အားပြန်ပေးရမည်။
 ၁၅။ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ကိုပြုခြင်းငှါချင့်တွက်သောအ
 ၁၆။ လျော်ငွေနှင့်တကွဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်တည်းဟူသောအ
 ၁၇။ ပြစ်မပါသောသိုးထီးကိုထာဝရဘုရားထံတော်။ ယဇ်
 ၁၈။ ပရောဟိတ်ရှေ့သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ယဇ်ပရောဟိတ်
 ၁၉။ သည်ထိုသူအဖို့ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌အပြစ်ဖြေခြင်း
 ၂၀။ ကိုပြုလျှင်သူပြစ်မှားသမျှသောအပြစ်လွတ်လိမ့်မည်ဟု
 ၂၁။ မိန့်တော်မူ၏။

၁။ တဖန်မောရှေအားသာဝရဘုရားကသင်သည်အာ
ရန်နှင့်သူ၏သားတို့အားဆင့်ဆိုရသောမီး၍ရာယဇ်ပူ
ဇော်ခြင်းတရားဟူမူကား။ ယဇ်ကောင်ကိုယဇ်ပလ္လင်
ထင်းမီးပေါ်မှာတညဉ့်လုံးနံနက်တိုင်အောင်ရှိစေ၍ယဇ်
ပလ္လင်မီးသည်အစည်လောင်ရမည်။ ယဇ်ပရောဟိတ်
သည်ဝိတ်အင်္ဂါ။ ဝိတ်ပေါင်းဘိက္ခဝတ်လျက်ယဇ်ပလ္လင်
ပေါ်မှာကျန်းလောင်သောမီး၍ရာယဇ်ပြာကိုကျူး၍
ပလ္လင်နားမှာသားရမည်။ တဖန်အဝတ်ကိုလဲ၍ထိုပြာ
ကိုတပ်ပြင်၌ရှင်းလင်းသောအရပ်သို့ယူသွားရမည်။
ယဇ်ပလ္လင်မီးသည်မသေဘဲအစဉ်လောင်ရမည်။ ယဇ်
ပရောဟိတ်သည်နံနက်တိုင်းထင်းမီးသည့်၍ထင်းပေါ်
မှာမီး၍ရာယဇ်ကိုခင်းရမည်။ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာလည်း
မိဿဟာယယဇ်ဆီဥကိုမီး၍ရမည်။ ယဇ်ပလ္လင်မီးသည်
အလျင်းမသေဘဲအစဉ်မပြတ်လောင်ရမည်။

၁၄ ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာတရားဟူမူကား။ အာရုဏ်၏ သားတို့သည်ထိုပူဇော်သကာကိုသာဝရဘုရားထံတော်။

၁၅ ယဇ်ပညာရှေ့မှာပူဇော်သောအခါ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော် သကာမုန့်ညက်တလက်ဆွမ်း။ ဆီအမျိုး၊ လောဗန်ရှိသမျှ တည်းဟူသောပူဇော်သကာအတွက်အတားကိုယူ၍သာ ဝရဘုရားအားမွှေးကြိုင်စရာဘို့ယဇ်ပညာပေါ်မှာမီးရှို့ ရမည်။ ကြွင်းသော အရာတို့ကို အာရုဏ်နှင့်သူ၏သားတို့ သည်ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာထဲတော်ဝင်းအတွင်းတွင်သန့်

၁၆ ရှင်းရာဌာန၌တဆေးမပါဘဲစားရမည်။ ထိုမုန့်ညက်ကို တဆေးသည့်၍မုန့်မလုပ်ချ။ မီးဖြင့်ငါအားပြုသောပူဇော် သကာထဲကထိုမုန့်ညက်ကိုသူတို့အဖို့ဖြစ်စေခြင်းငှါငါ သားဦး။ အပြစ်ဖြေရာယဇ်။ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ကဲ့သို့အ

၁၇ ယွန်သန့်ရှင်းပေ၏။ အာရုဏ်၏သားယောကျ်ားအ ပေါင်းတို့သည်စားရကြမည်။ မီးဖြင့်ထာဝရဘုရားအား ပြုသောပူဇော်သကာကိုကိုင်သောသူအပေါင်းတို့သည် သန့်ရှင်းရကြမည်ဟုသင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်စောင့် ရသောပညတ်တော်ဖြစ်သတည်းဟုသိန့်တော်မူ၏။

၁၈ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောဂြောအားမိန့်တော်မူ သည်ကား။ အာရုဏ်နှင့်သူ၏သားတို့သည်ဘိသိတ်ခံ သောခန္ဓာမှစ၍ထာဝရဘောဇဉ်ပူဇော်သကာဖြစ်စေ ခြင်းငှါမုန့်ညက်တလက်ဆွမ်း။ နံနက်တဝက်။ ညတဝက်။

၁၉ ထာဝရဘုရားအားပူဇော်ရမည်။ ထိုမုန့်ညက်ကိုဆီထည့် ၍သံပျားပူနှင့်မုန့်လုပ်ပြီးမှဆောင်ခဲ့၍မျိုးဖဲသဖြင့်ဘော ဇဉ်ပူဇော်သကာအကျိုးအပဲ့တို့ကိုထာဝရဘုရားအား မွှေးကြိုင်စရာဘို့ပူဇော်ရမည်။ အာရုဏ်အရာ၌ဘိသိတ် ခံသောသားသည်လည်းထိုပူဇော်သကာကိုပြုရမည်။

၂၀ ထာဝရဘုရားအဖို့ထာဝရပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။

၂၁ ယဇ်ပရောဟိတ်အတွက်ပြုသောဘောဇဉ်ပူဇော်သ ကာရှိသမျှကိုအကုန်အစင်မီးရှို့ရမည်။ အလျှင်းမဲစားရ ဟုသိန့်တော်မူ၏။

၂၂ တဖန်မောဂြောအားထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်မှာ။

၂၃ သင်သည်အာရုဏ်နှင့်သူ၏သားတို့အားဆင့်ဆိုရသော အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပူဇော်ခြင်းတရားဟူမူကား။ မီးရှို့ရာ ယဇ်ကောင်သတ်ရာအရပ်၌ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကိုသတ်ရမည်။ အယွန်သန့်ရှင်းပေ

၂၄ ၏။ အပြစ်ဖြေရာဘို့ပူဇော်သောယဇ်ပရောဟိတ်သည် ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာထဲတော်ဝင်းအတွင်းတွင်။ သန့်ရှင်း

၂၅ ရာဌာန၌စားရမည်။ ထိုအသားကိုထိသမျှသည်သန့်ရှင်း

၂၆ နှစ်လျှင်ရမည်။ ထိုအသားပြုတ်သောမြေအိုးကိုခွဲရမည်။

၂၇ ကြေးဝါအိုးဖြစ်လျှင်ပွတ်၍ရေနှင့်ဆေးရမည်။ ယဇ် ပရောဟိတ်ယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည်စားရကြမည်။

၂၈ အယွန်သန့်ရှင်းပေ၏။ အပြစ်ဖြေရာယဇ်အသွေးကိုသန့် ရှင်းရာဌာန၌အပြစ်ဖြေခြင်းငှါပရိသတ်စဉ်းဝေးရာဘဲ တော်အတွင်းသို့ဆောင်ခဲ့လျှင်ထိုယဇ်အသားကိုမစား ရ။ မီးရှို့ရမည်။

၂၉ ဒုစရိုက်ဖြေသောယဇ်ပူဇော်ခြင်းတရားဟူမူကား။

၃၀ အယွန်သန့်ရှင်းပေ၏။ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကိုသတ်ရာ အရပ်၌ဒုစရိုက်ဖြေသောယဇ်ကောင်ကိုသတ်၍အသွေး

၃၁ ကိုယဇ်ပညာရှေ့အပေါ်၌ပတ်လည်ဖျန်းရမည်။ အမြီးနှင့်

၃၂ တကွအချို့ကိုဖုံးသောဆီဥ။ ခါးအတွင်းနား၌ရှိသော ကျောက်ကင်နှစ်ခုနှင့်ကျောက်ကပ်ဆီဥ။ ကျောက်ကင် နှစ်ခုတကွအသံပေါ်၌ရှိသောအမွှေးတည်ဟူသောဆီဥရှိ

၃၃ သမျှကိုယူ၍ဆက်လျှင်။ ယဇ်ပရောဟိတ်သည်ယဇ် ပညာပေါ်မှာမီးရှို့၍ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပူဇော်သ

၃၄ ကာပြုရမည်။ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်သတည်း။ အ သားကိုယဇ်ပရောဟိတ်ယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည်

၃၅ သန့်ရှင်းရာဌာန၌စားရကြမည်။ အယွန်သန့်ရှင်းပေ၏။ အ ပြစ်ဖြေရာယဇ်။ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်၏တရားတပါးတည်း ဖြစ်၍ဒုစရိုက်အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုသောယဇ်ပရော

၃၆ ဟိတ်သည်ယူရမည်။ လူတရံတယောက်ပြုသောမီးရှို့ရာ ယဇ်ကိုပူဇော်သောယဇ်ပရောဟိတ်သည်မိမိပူဇော်

၃၇ သောယဇ်ကောင်အရေကိုယူရမည်။ မီးဖို၌ဖုတ်သော ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာ။ အိုးကင်း။ သံပျားပူနှင့်လုပ် သောအရာရှိသမျှကိုပူဇော်သောယဇ်ပရောဟိတ်သည်

၃၈ ယူရမည်။ ဆီထည့်သည်ဖြစ်စေ။ မထည့်သည်ဖြစ်စေ။ ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာရှိသမျှကိုအာရုဏ်၏သားအ ပေါင်းတို့သည်အညီအမျှယူရကြမည်။

၃၉ ထာဝရဘုရားအားပြုရသောမိသဟာယယဇ်ပူ

၄၀ ဇော်ခြင်းတရားဟူမူကား။ ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံဖို့ရာပူ ဇော်လျှင်ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံချ်ယဇ်နှင့်တကွ ဆီချ်

၄၁ သောတဆေးမဲ့မုန့်ပျား။ ဆီနှင့်လုပ်သောတဆေးမဲ့မုန့် ကြွပ်။ ဆီချော်သောမုန့်ညက်နှင့်လုပ်၍ကျော်သောမုန့်

၄၂ ပျားတို့ကိုပူဇော်ရမည်။ ထိုမုန့်ပျားမှတပါးမိသဟာယ ပူဇော်သကာနှင့်ဆိုင်သောကျေးဇူးတော်ဝန်ခံရာယဇ်

၄၃ နှင့်တကွတဆေးပါသောမုန့်ကိုလည်းပူဇော်ရမည်။ ပူဇော် သကာရှိသမျှအထဲကမုန့်တလုံးကိုထာဝရဘုရားအားဖို့

မြောက်သောပူဇော်သကာပြု၍ ထိုမျှန့်ကုန်မိသဟာယ
 ၁၅ ယာဇာသွေးဖျန်းသောယာဇာပရောဟိတ်ယူရမည်။ ကျေး
 ဇူးတော်ဝန်ခံမျိုးရာပူဇော်သောမိသဟာယယာဇာသား
 ကိုပူဇော်သောနေ့ချင်းတွင်စားရမည်။ နံနက်တိုင်အောင်
 မကြွင်းစေရ။

၁၆ သို့မဟုတ်။ သစ္စာပြု၍ယာဇာပူဇော်သည် ဖြစ်စေ။ ကိုယ်
 အလိုအလျောက်ပူဇော်သည်ဖြစ်စေ။ ပူဇော်သောနေ့ချင်း
 တွင်ယာဇာသားကိုစား၍အကြွင်းကိုလည်းနက်ဖန်နဲ့

၁၇ စားရမည်။ ကြွင်းသေးသောအသားကိုလည်းသံဃက်
 ၁၈ နေ့နှိမ့်၍ရမည်။ မိသဟာယယာဇာသားအနည်းငယ်
 ကိုသံဃက်နေ့နှိမ့်စားမိလျှင်မိတ်တော်နှင့်မထွေ။ ပူဇော်

သောသူသည်အကျိုးကိုမရ။ ရွှာဖွယ်ဖြစ်ထိမ့်မည်။ စား
 ၁၉ သောသူသည်ကိုယ်အပြစ်ကိုခံရထိမ့်မည်။ မစင်ကြယ်
 သောအရာနှင့်ထိမိသောယာဇာသားကိုမစားရ။ မီး၍ရ

မည်။ စင်ကြယ်သောသူတို့သာလျှင်ထိုယာဇာသားကိုစား
 ၂၀ ရကြမည်။ ထာဝရဘုရားနှင့်ဆိုင်သောမိသဟာယယာဇာ
 သားကိုအကြင်သူသည်မစင်ကြယ်သောအပြစ်ရှိလျက်

၂၁ နှင့်စားမိ၏။ ထိုသူကိုသူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းရမည်။ အ
 ကြင်သူသည်လည်း လူနှိမ့်မစင်ကြယ်သောအရာ။ မစင်

ကြယ်သောသား။ မစင်ကြယ်သောပိုးရွှအစရှိသော
 မစင်ကြယ်သောအရာတစ်ခုတည်းကိုထိမိ၍ထာဝရဘုရား
 နှင့်ဆိုင်သောမိသဟာယယာဇာသားကိုစား၏။ ထိုသူကို

သူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၂ တဖန်မောရှေအားထာဝရဘုရားက။ သင်သည်အ
 ၂၃ သရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ သင်တို့

၂၄ သည်သိုး။ ဆိတ်။ နွားဆိဉ်ကိုအလျှင်းမစားရ။ အလိုလိုသေ
 သောတိရိစ္ဆာန်ဆိဉ်။ သားရဲကိုက၍သေသောတိရိစ္ဆာန်

၂၅ ဆိဉ်ကိုအချားသို့သိုးရသော်လည်းအလျှင်းမစားရ။ အ
 ကြင်သူသည်ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပူဇော်သကာ

ပြုသောတိရိစ္ဆာန်ဆိဉ်ကိုစား၏။ ထိုသူကိုသူ၏အမျိုးမှ
 ၂၆ ပယ်ရှင်းရမည်။ သင်တို့သည်နေလေရာရာ၌ဂုဏ်သွေး။
 ၂၇ သားသွေးမှစ၍အသွေးမည်မျှကိုမစားရ။ အကြင်သူ

သည်ဘုရားတစ်ပါးအသွေးကိုစား၏။ ထိုသူကိုသူ၏အ
 မျိုးမှပယ်ရှင်းရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၈ တဖန်မောရှေအားထာဝရဘုရားက။ သင်သည်အသ
 ၂၉ ရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ထာဝရဘုရား

၏လွှဲသောပူဇော်သကာပြုစေခြင်းငှါရင်ပတ်နှင့်ဆိဉ်
 တည်းဟူသောမီးဖြင့်ထာဝရဘုရားအားပူဇော်သောအ
 ၃၀ ရာကိုကိုယ်တိုင်ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ယာဇာပရောဟိတ်သည်

ဆိဉ်ကိုယာဇာပရောဟိတ်ပေါ်မှာမီး၍ရင်ပတ်ကိုအာရုန်နှင့်
 ၃၁ သူ၏သားတို့သည်ယူရကြမည်။ မိသဟာယယာဇာထဲ

ကလက်ပါပန်းကိုမျှမြှောက်သောပူဇော်သကာတို့ယာဇာ
 ၃၂ ပရောဟိတ်အားပေးရမည်။ မိသဟာယယာဇာအသွေး

နှင့်ဆိဉ်ကိုအာရုန်၏သားတို့တွင်ပူဇော်သောသူသည်
 ၃၃ လက်ပါပန်းကိုမိမိအဖို့ယူရမည်။ အသရေလအမျိုးသား

တို့ပြုသောမိသဟာယယာဇာများထဲက၏လွှဲသောရင်
 ပတ်။ ချိမြှောက်သောပန်းကိုငါ့နှုတ်ယူ၍အသရေလအ

မျိုးသားတို့တွင်ယာဇာပရောဟိတ်အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့
 အားထာဝရပညတ်တော်အားဖြင့်ငါပေးပြီးဟုမိန့်တော်

မူ၏။ ထိုသို့အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည်ထာဝရဘုရား
 ၃၄ ရှေ့တော်မှာယာဇာပရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်ရွက်မည်အ

ကြောင်း။ သူတို့ကိုခန့်ထားသောနေ့၌ထာဝရဘုရားအား
 မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သကာများထဲကသူတို့ခံရသောအ

ဖို့ဖြစ်၏။ အသရေလအမျိုးသားတို့လက်မှထိုသို့သောအ
 ၃၅ ဖို့ကိုခံရမည်အကြောင်း။ သူတို့ကိုတိသိတ်ပေးတော်မူ

သောနေ့၌ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူ၏။ သူတို့အမျိုး
 ၃၆ အစည်အဆက်စောင့်ရသောပညတ်ဖြစ်သတည်း။ ဤ

၃၇ ရွှေကားအသရေလအမျိုးသားတို့သည်သိနာတော၌ထာ
 ဝရဘုရားအားပူဇော်သကာပြုရမည်အကြောင်း။ မှာထား

တော်မူသောနေ့၌သိနာတောင်ပေါ်မှာထာဝရဘုရား
 သည်မောရှေအားပေးတော်မူသောမီး၍ရာယာဇာတရား။

ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာတရား။ အပြစ်ဖြေရာယာဇာတရား။
 ၃၈ ဒုစရိုက်ဖြေရာယာဇာတရား။ အရာ၌ခန့်ထားရာယာဇာတရား။

မိသဟာယယာဇာတရားဖြစ်သတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၃၉ တဖန်ထာဝရဘုရားကသင်သည်အာရုန်နှင့်သူ၏

၁ ခေါ်ခဲ့၍ရေချိုး ပြီးလျှင် အာရုန်ကိုအပ်ချီဝတ်စေ၍ခါး
 ၂ ပန်းကိုစည်းစေလေ၏။ဝတ်လုံနှင့်သင်တိုင်းကိုလည်း၍
 ၃ စေ၍ထူးဆန်းသောသင်တိုင်းခါးစည်းဖြင့် စည်းလေ၏။
 ၄ |ရင် ဖုံးကိုလည်းဆင်စေ၍ရင်ဖုံးအထဲ၌ဥရိမ်နှင့်သုမိမ်
 ၅ ကိုသွင်းထားလေ၏။သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာပေါင်းကိုတင်
 ၆ ၍သန့်ရှင်းသောရွှေသင်းကျပ်ပျားကိုပေါင်းရှေ့၌တပ်
 ၇ လေ၏။ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း
 ၈ မောရှေသည်ထိမ်းရန်ဆီကိုယူ၍ထဲတော်နှင့်ထဲတော်
 ၉ တန်ဆာရှိသမျှကိုထိမ်းသဖြင့်သန့်ရှင်းစေ၏။ထိုဆီကို
 ၁၀ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာချွန်းကြိမ်ဖျန်း၍ယဇ်ပလ္လင်တန်ဆာ
 ၁၁ ရှိသမျှကို၎င်းအင်ထုံနှင့်ခြေထောက်ကို၎င်းသန့်ရှင်းစေ
 ၁၂ ခြင်းငှါထိမ်းလေ၏။ထိမ်းရန်ဆီကိုအာရုန်ခေါင်းပေါ်
 ၁၃ မှာလောင်း၍သူ့ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါထိမ်းလေ၏။
 ၁၄ |အာရုန်၏သားတို့ကိုလည်းအပ်ချီဝတ်စေ၍ခါးပန်းကို
 ၁၅ စည်းစေလျက်ဦးထုပ်ကိုဆောင်းစေလေ၏။
 ၁၆ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်းအပြစ်
 ၁၇ ဖြေရာယဇ်ဘို့နွားတီးကိုဆောင်ခဲ့၍ အာရုန်နှင့်သူ
 ၁၈ ၏သားတို့သည်မိမိတို့လက်ကိုနွားခေါင်းပေါ်မှာတင်
 ၁၉ ကြ၏။နွားကိုသတ်၍မောရှေသည်ယဇ်ပလ္လင်ပတ်
 ၂၀ လည်ဦးချိုတို့၌အသွေးကိုလက်ညှိုးနှင့်ယူ၍ထည့်သဖြင့်
 ၂၁ ယဇ်ပလ္လင်ကိုစင်ကြယ်စေပြီးမှကြွင်းသောအသွေးကို
 ၂၂ ယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနား၌သွန်၍ထိုယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာအ
 ၂၃ ပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုမည်အကြောင်းသန့်ရှင်းစေ၏။အအူ
 ၂၄ ကိုဖုံးသောဆီဥရှိသမျှ အသဲပေါ်၌ရှိသော အမွှေး။
 ၂၅ ကျောက်ကပ်နှစ်ခုနှင့်ကျောက်ကပ်ဆီဥကိုယူ၍ယဇ်
 ၂၆ ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့လေ၏။အရေ။အသား။ချေးနုနှင့်တ
 ၂၇ ကွနွားကောင်ကိုတပ်ပြင်မှာရှို့ရ၏။
 ၂၈ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်းမီးရှို့ရာ
 ၂၉ ယဇ်ပြုသောသိုးတီးကိုလည်းဆောင်ခဲ့၍ အာရုန်နှင့်သူ
 ၃၀ ၏သားတို့သည်မိမိတို့လက်ကိုသိုးခေါင်းပေါ်မှာတင်
 ၃၁ ကြ၏။သိုးကိုသတ်ပြီးလျှင်မောရှေသည်အသွေးကို
 ၃၂ ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ပတ်လည်ဖျန်းလေ၏။သိုးကိုလည်း
 ၃၃ အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ပြီးလျှင်ခေါင်းမှစ၍သားတစ်မျှားနှင့်
 ၃၄ ဆီဥကိုမီးရှို့လေ၏။ဝပ်ထဲ၌ရှိသောအရာနှင့်ခြေတို့ကို
 ၃၅ ဆေးကြော၍သိုးတကောင်လုံးကိုယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီး
 ၃၆ ရှို့လေ၏။မွှေးကြိုင်ရာဘို့မီးရှို့သောယဇ်ဖြစ်သတည်း။
 ၃၇ မီးဖြင့်ထာဝရဘုရားအားပြုသောပူဇော်သကာဖြစ်သ
 ၃၈ တည်း။
 ၃၉ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်းအချား

သောသိုး။အရာ၌ခန့်ထားရာသိုးကိုဆောင်ခဲ့၍ အာရုန်
 ၁ နှင့်သူ၏သားတို့သည်မိမိတို့လက်ကိုသိုးခေါင်းပေါ်မှာ
 ၂ တင်ကြ၏။သိုးကိုသတ်ပြီးမှမောရှေသည်အသွေးကို
 ၃ ယူ၍အာရုန်၏လက်ျာနားပျည်း၌၎င်းလက်ျာလက်မ၌၎င်း
 ၄ လက်ျာခြေမ၌၎င်းထည့်လေ၏။အာရုန်၏သားတို့ကို
 ၅ လည်းခေါ်ခဲ့၍သူတို့လက်ျာနားပျည်း။လက်ျာလက်မ။
 ၆ လက်ျာခြေမတို့၌အသွေးကိုထည့်ပြီးမှယဇ်ပလ္လင်အ
 ၇ ပေါ်၌ပတ်လည်ဖျန်းလေ၏။ဆီဥ။အမြီး။အအူကိုဖုံးသော
 ၈ ဆီဥ။အသဲပေါ်၌ရှိသော အမွှေး။ကျောက်ကပ်နှစ်ခု
 ၉ နှင့်ကျောက်ကပ်ကိုဖုံးသောဆီဥ။လက်ျာပခုံး။ထာဝရ
 ၁၀ ဘုရားရှေ့တော်၌ထားသောတဆေးမဲ့မုန့်တောင်းထဲက
 ၁၁ တဆေးမဲ့မုန့်တလုံး။ဆီနှင့်လုပ်သောမုန့်ပျားတပျား။
 ၁၂ မုန့်ကြွပ်တချပ်ကိုယူ၍မုန့်ပျားကိုဆီဥနှင့် လက်ျာပခုံး
 ၁၃ ပေါ်မှာထည့်ပြီးလျှင် အာရုန်၏လက်။သူ၏သားတို့လက်
 ၁၄ ၌ထိုအရာတို့ကိုထား၍ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ချီလွှဲ
 ၁၅ သဖြင့်ချီလွှဲသောပူဇော်သကာပြုလေ၏။ထိုအရာတို့ကို
 ၁၆ သူတို့လက်မှခံယူ၍ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့ရာယဇ်နှင့်
 ၁၇ အတူရှို့လေ၏။မွှေးကြိုင်သောအနံ့ရှိ၍အရာ၌ခန့်ထားရာ
 ၁၈ ယဇ်ဖြစ်သတည်း။ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပြုသောပူ
 ၁၉ ဇော်သကာဖြစ်သတည်း။ထိုနောက်။မောရှေသည်၎င်း
 ၂၀ ပတ်ကိုယူ၍ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ချီလွှဲသဖြင့်ချီလွှဲ
 ၂၁ သောပူဇော်သကာပြုလေ၏။အရာ၌ခန့်ထားရာသိုး၏ရင်
 ၂၂ ပတ်သည့်မောရှေ၏အဖိုဖြစ်သတည်း။တဖန်ယဇ်ပလ္လင်
 ၂၃ ပေါ်မှာရှိသောအသွေးနှင့်ထိမ်းရန်ဆီကိုယူ၍အာရုန်နှင့်
 ၂၄ သူ၏အဝတ်၌၎င်းသူ၏သားတို့နှင့်သူတို့အဝတ်၌၎င်းဖျန်း
 ၂၅ သဖြင့်အာရုန်မှစ၍သားများ။အဝတ်များတို့ကိုသန့်ရှင်း
 ၂၆ စေလေ၏။
 ၂၇ မောရှေသည်အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့အားလည်းထို
 ၂၈ သိုး၏အသားကိုပရိသာတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါး
 ၂၉ နားမှာပြုတ်ကြလေ။ထာဝရဘုရားကအာရုန်နှင့်သူ၏
 ၃၀ သားတို့သည်ထိုအသားကိုစားရကြမည်ဟုဝါအားမှာ
 ၃၁ ထားတော်မူသည်အတိုင်းထိုအသားကို၎င်းအရာ၌ခန့်
 ၃၂ ထားရာမုန့်တောင်း၌ရှိသောမုန့်ကို၎င်းထိုအရပ်၌စားကြ
 ၃၃ လေ။ကျန်ကြွင်းသောအသားနှင့်မုန့်ကိုမီးရှို့ရမည်။
 ၃၄ |သင်တို့ကိုအရာ၌ခန့်ထားရာကာလချွန်ရက်မစေမှီ
 ၃၅ ပရိသာတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးပြင်သို့မထွက်ရ
 ၃၆ ကြ။ချွန်ရက်ပတ်လုံးအရာ၌ခန့်ထားခြင်းမရှိလာကို
 ၃၇ ဆောင်ရကြမည်။ယနေ့ပြုသည့်အတိုင်းသင်တို့အဖို့အ
 ၃၈ ပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုမည်အကြောင်း။ထာဝရဘုရားမှာထား

၃၁ တော်မူပြီး။ ထိုကြောင့်သင်တို့သည်သေဘေးနှင့်ကင်း
လွတ်ခြင်းငှါပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးနား
မှာရုန့်ရက်ပတ်လုံးနေ့ညညမပြတ်နေ၍သာဝရဘုရား
အမှုတော်ကိုစောင့်ကြည့်မည်။ ထိုသို့ငါအားမှာထား
၃၆ တော်မူပြီးဟုဆင့်ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ မောဂ္ဂေအားဖြင့်သာ
ဝရဘုရားမှာထားတော်မူသမျှအတိုင်းအာရုန်နှင့်သူ၏
သားတို့သည်ပြုကြ၏။

၁ အဋ္ဌမနေ့၌မောဂ္ဂေသည်အာရုန်နှင့်သူ၏သားများ။ ဣ
၂ သရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူများတို့ကိုခေါ်၍၊ အာရုန်
အားသင်သည်အပြစ်ဖြေရာယာဇ်တို့။ အပြစ်မပါသောနွား
သလယ်တကောင်။ မီးရှို့ရာယာဇ်တို့။ အပြစ်မပါသောသိုး
ထီးတကောင်ကိုယူ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ပူဇော်
၃ လော့။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားလည်းလင်တို့သည်အ
ပြစ်ဖြေရာယာဇ်တို့ဆိတ်သလယ်တကောင်။ မီးရှို့ရာယာဇ်
တို့အပြစ်မပါ။ အခါမလဲသောနွားသလယ်တကောင်။
၄ သိုးသလယ်တကောင်။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ပူဇော်
သောမိသဟာယယာဇ်တို့နွားထီးတကောင်။ သိုးထီးတ
ကောင်။ ဆီနှင့်ရောသောတောဇည်ပူဇော်သကာကိုယူ
ကြလော့။ ယနေ့ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့အားထင်ရှား
၅ တော်မူမည်ကိုပြောလော့ဟုဆိုလေ၏။ မောဂ္ဂေမှာထား
သောအရာတို့ကိုပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ရှေ့သို့
ဆောင်ခဲ့ပြီးမှပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်ချည်းကပ်၍
၆ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရပ်နေကြ၏။ မောဂ္ဂေကလည်း
သင်တို့သည်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၍သို့
ပြုကြ၍ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည်သင်တို့အား
၇ ထင်ရှားမည်ဟူ၍၎င်း၊ အာရုန်အားလည်းသင်သည်ယာဇ်
ပလ္လင်သို့သွား၍ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အ
တိုင်းသင်၏အပြစ်ဖြေရာယာဇ်။ မီးရှို့ရာယာဇ်ကိုပူဇော်
သဖြင့်သင်နှင့်လူများအတွက်အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလော့။
လူများဆောင်ယူခဲ့သောပူဇော်သကာကိုလည်းပူဇော်၍
သူတို့အတွက်အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလော့ဟူ၍၎င်းဆို
လေ၏။

၈ အာရုန်သည်လည်းယာဇ်ပလ္လင်သို့သွား၍မိမိနှင့်ဆိုင်
၉ သောအပြစ်ဖြေရာယာဇ်နွားသလယ်ကိုသတ်လေ၏။ သူ
၏သားတို့လည်းအသွေးကိုယူဆောင်ခဲ့သဖြင့် အာရုန်
သည်မိမိသက်ဗျိုးကိုအသွေးနှိုး၍ယာဇ်ပလ္လင်ဦးမျိုသို့
နှိုးသွင်းပြီးမှကြွင်းသောအသွေးကိုယာဇ်ပလ္လင်ခြေခြင်းနား
၁၀ နှိုးသွန်လေ၏။ အပြစ်ဖြေရာယာဇ်ကောင်ဆီဥ။ ကျောက်

ကပ်။ အသဲပေါ်၌ရှိသောအမွှေးကိုယာဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီး
ရှို့လေ၏။ ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည်မောဂ္ဂေအားမှာထား
၁၁ တော်မူ၏။ အသားနှင့်အရေကိုတပ်ပြင်မှာမီးရှို့လေ
၁၂ ၏။ မီးရှို့ရာယာဇ်ကောင်ကိုလည်းသတ်၍သူ၏သားတို့
သည်အသွေးကိုဆက်ပြီးလျှင်သူသည်ယာဇ်ပလ္လင်အပေါ်
၁၃ ပတ်လည်နှိဖျန်းလေ၏။ သူတို့သည်မီးရှို့ရာယာဇ်ကောင်
သားတစ်မျိုးနှင့်ခေါင်းကိုဆက်၍သူသည်ယာဇ်ပလ္လင်
၁၄ ပေါ်မှာမီးရှို့လေ၏။ ဝမ်ထဲ၌ရှိသောအရာများနှင့်ခြေတို့
ကိုဆေးကြော၍ယာဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့ရာယာဇ်နှင့်အ
တူရှိလေ၏။

၁၅ လူများပူဇော်သကာကိုလည်းဆောင်ခဲ့၍လူများအ
ပြစ်ဖြေရာယာဇ်ဖြစ်သောဆိတ်ကိုယူသတ်ပြီးလျှင်ရှေ့
၁၆ နည်းအတိုင်းအပြစ်အတွက်ပူဇော်လေ၏။ မီးရှို့ရာယာဇ်
ကောင်ကိုလည်းဆောင်ခဲ့၍ထိုနည်းတူပူဇော်လေ၏။
၁၇ တောဇည်ပူဇော်သကာကိုလည်းဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်တ
လက်ဆွမ်းကိုယူ၍ယာဇ်ပလ္လင်၌နံနက်မီးရှို့ရာယာဇ်နွားမှာ
၁၈ မီးရှို့လေ၏။ လူများအတွက်မိသဟာယယာဇ်နွားထီး။
သိုးထီးကိုလည်းသတ်၍သူ၏သားတို့သည်အသွေးကို
ဆက်ပြီးလျှင်သူသည်ယာဇ်ပလ္လင်အပေါ်ပတ်လည်နှိဖျန်း
၁၉ လေ၏။ အမြီးနှင့်တကွအအူကိုဖုံးသောဆီဥ။ ကျောက်
၂၀ ကပ်။ အသဲအမွှေးတည်းဟူသောသိုးနွားဆီဥကို၊ ရင်ပတ်
၂၁ ပေါ်မှာတင်၍ယာဇ်ပလ္လင်၌မီးရှို့လေ၏။ ရင်ပတ်နှင့်
လက်ျာပခုံးကိုထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ချီထွဲ၍ချီထွဲ
သောပူဇော်သကာကိုပြုလေ၏။ ထိုသို့ပြုရမည်ဟုမော
၂၂ ဂ္ဂေမှာထားသတည်း။ အာရုန်သည်မိမိလက်ကိုလူများ
ရှေ့သို့ချီလျက်ကောင်းကြီးပေး၍အပြစ်ဖြေရာယာဇ်။ မီး
ရှို့ရာယာဇ်။ မိသဟာယယာဇ်ကိုပူဇော်ရာမှဆင်းလေ၏။
၂၃ တဖန်မောဂ္ဂေနှင့်အာရုန်တို့သည်ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
တဲတော်ထဲသို့ဝင်၍ထွက်ပြီးမှလူများကိုကောင်းကြီး
ပေးသဖြင့်ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည်လူများတို့
၂၄ အားထင်ရှားလေ၏။ ထာဝရဘုရားထံတော်မှမီးထွက်
၍ယာဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသောမီးရှို့ရာယာဇ်နှင့်ဆီဥကို
လောင်လေ၏။ ထိုအကြောင်းအရာကိုလူများတို့သည်
မြင်သောအခါကျေးကျော်၍ပျင်ပပ်ကြ၏။

၁ အာရုန်၏သားနာဒပ်နှင့်အဘိဟုတို့သည်ကိုယ်စီဆိုင်
သောလင်ပန်းတို့ကိုယူလျက်မီးကိုထည့်၍လောဗန်ကို
တင်ပြီးလျှင်ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသောမီးမ
၂ ဟုတ်။ ထူးချားသောမီးကိုရှေ့တော်၌ပူဇော်၏။ ထို

အခါ ထာဝရဘုရားထံတော်မှ မီးထွက်၍ သူတို့ကို
 ၃ လောင်သဖြင့် ရှေ့တော်၌ သေကြ၏။ ထိုအခါ မောရှေ
 သည် အာရုန်ကိုခေါ်၍ ထာဝရဘုရားက ပါသည့် သန့်ရှင်း
 ခြင်းရှိသည်ဟု ငါထံသို့ ချဉ်းကပ်သော သူတို့သည် မှတ်
 ရမည်။ လူအပေါင်းတို့သည် ငါဘုန်းကို ခိုးဖြင့် ရကြမည်
 ဟု မိန့်တော်မူရာ၌ ထိုသို့သော အမှုကို ချဉ်းကပ်၍ မိန့်
 ၄ တော်မူသည်ဟု ထိုမျှင်အာရုန်သည် တိတိဆတ်ဆတ် စွာနေ
 သေ၏။ မောရှေသည် အာရုန်၏ ဗေဒွေပြုလေသော မိ
 ၅ နှင့် ဇနီးအဖေနှင့် ကိုခေါ်၍ လာကြသော် တို့ပေါက်
 ဖော်တို့ကို သန့်ရှင်းရာဌာနတော်က တပ်ပြင် သို့ယူသွား
 ၆ ကြလေ့ဟု ဆိုသည် အတိုင်း၊ သူတို့သည် လာ၍ အပ်ကျီ
 ၇ ကြ၏။ မောရှေသည် အာရုန်နှင့် သူ၏သားဇလာဇာနှင့်
 ၈ ဣသမာတို့ကို ခေါ်၍ သင်တို့လည်း သေမည်။ လူအပေါင်း
 ၉ တို့အပေါ်မှာ အမှုကို တော်သင့် ရောက်မည်ကို စိုးရိမ်
 သည် ဖြစ်၍ သင်တို့ဦးလုပ် ကိုမချွတ်နှင့်။ အတော်ကိုမ
 ၁၀ သတ်နှင့်။ သင်တို့သည် အစ်ကိုအစ်မ အရေအမျိုးသားရှိသမျှ
 ၁၁ တို့သည် ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသော မီးလောင်ခြင်း
 ၁၂ ကိုသာ ငိုကြွေးမြှင့်တင်ကြစေ။ သင်တို့သေမည်ကို စိုး
 ၁၃ ရိမ်သည် ဖြစ်၍ ပရိသတ်တည်းဝေးရာတံခါးပြင်သို့
 ၁၄ မထွက်နှင့်။ ထာဝရဘုရား၏ ဘိသိတ်ဆီသည် သင်တို့
 ၁၅ အပေါ်၌ ရှိသည် ဟုဆိုသည် အတိုင်း သူတို့ပြုကြ၏။
 ၁၆ တဖန် အာရုန်အား ထာဝရဘုရားက သင်နှင့် သင်၏
 ၁၇ သားတို့သည် သေဘေးနှင့် ကင်းလွတ်ခြင်းငှါ ငှက်သန်
 ၁၈ ရှင်းသော အရာ။ မသန်ရှင်းသော အရာ။ စင်ကြယ်သော အ
 ၁၉ ရာ။ မစင်ကြယ်သော အရာတို့ကို မိုင်းချားတတ်ခြင်းငှါ
 ၂၀ ငှက်ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား ဖြင့်မှာထားသမျှ
 ၂၁ သောပညတ်တို့ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ သွန်သင်
 ၂၂ တတ်ခြင်းငှါ ငှက်ပရိသတ်တည်းဝေးရာတံတော်သို့ ဝင်
 ၂၃ သော အခါ စပျစ်ရည်အစရှိသော ယဇ်မျိုးကို မသောက်
 ၂၄ နှင့်။ သင်တို့အမျိုးအစည်အဆက်စောင့်ရသောပညတ်
 ၂၅ ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၂၆ မောရှေသည် လည်း အာရုန်နှင့် ကြွင်းသောသားဇလာ
 ၂၇ ဇာ။ ဣသမာတို့ကို ခေါ်၍ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား
 ၂၈ အား မီးဖြင့် ပြုသောကောဇည်ပူဇော်သကာအကြွင်းကို
 ၂၉ ယူ၍ တဆေးမပါဘဲ ယဇ်ပဏ္ဍိတနားမှာ စားကြလေ့။ အ
 ၃၀ ထွန်သန့်ရှင်းပေ၏။ ထိုအကြွင်းသည် ထာဝရဘုရား
 ၃၁ အား မီးဖြင့် ပြုသောပူဇော်သကာထဲက သင်နှင့် သင်၏
 ၃၂ သားတို့ခံယူက်သော အဖို့ ဖြစ်၍ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌

၃၃ စားရကြမည်။ ထိုပညတ်တော်ကို ငါခံရပြီး။ ချီထွေသော
 ၃၄ ရင်ပတ်။ ချီမြှောက်သောပခုံးကို ကားသင်နှင့် တကွသင်
 ၃၅ ၏သားသားတို့သည် စင်ကြယ်သော အရပ်၌ စားရကြမည်။
 ၃၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပူဇော်သော မိသယဟာယ
 ၃၇ ယဇ်ထဲက သင်နှင့် သင်၏သားတို့သည် ခံယူက်သော အ
 ၃၈ မှီ ဖြစ်သတည်း။ မီးဖြင့် ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်တို့
 ၃၉ နှင့် တကွ ချီမြှောက်ရာပခုံး။ ချီထွေရာရင်ပတ်ထဲ ထာဝရ
 ၄၀ ဘုရားရှေ့တော်၌ ချီထွေ၍ ချီထွေသောပူဇော်သကာကို ပြု
 ၄၁ ခြင်းငှါ ဆောင်ခဲ့ရကြ၍ ထာဝရပညတ်တော်အတိုင်း သင်
 ၄၂ နှင့် သင်၏သားတို့သည် ကိုယ်အဖို့ ယူရကြမည်။ ထိုသို့ သာ
 ၄၃ ဝရဘုရားမှာထားတော်မူပြီး ဟုဆိုလေ၏။ တဖန် မောရှေ
 ၄၄ သည် အပြစ်ဖြေရာယဇ် ပြုသောဆိတ်ကို ကျိုးစား၍ ရှာ
 ၄၅ သော်လည်း မတွေ့မိ။ နှင့်ပြီး။ ထိုကြောင့် ကြွင်းသော အ
 ၄၆ ရန်သားဇလာဇာ။ ဣသမာတို့ကို အမှုကို လုပ်လုပ် ဆို
 ၄၇ သည်ကား၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်သားသည် အလွန်သန့်ရှင်း
 ၄၈ ၏။ သင်တို့သည် ပရိသတ်တို့အပြစ်ကို ခံ၍ ထာဝရ
 ၄၉ ဘုရားရှေ့တော်၌ သူတို့အဖို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုစေ
 ၅၀ ခြင်းငှါ ထိုယဇ်သားကို ပေးတော်မူသည် ဖြစ်၍ သန့်ရှင်း
 ၅၁ ရာဌာနတော်၌ အဘယ်ကြောင့် မစားသနည်း။ ထိုယဇ်
 ၅၂ သားအသွေးကိုလည်း သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ မသွင်းပါတ
 ၅၃ ကာ။ အကယ်၍ ငါမှာထားခဲ့သည် အတိုင်း ထိုယဇ်သား
 ၅၄ ကို သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ စားရမည်ဟု ဆိုလျှင်၊ အာရုန်
 ၅၅ ကယနေသူတို့သည် လူများတို့အပြစ်ဖြေရာယဇ်။ မီးရှို့ရာ
 ၅၆ ယဇ်ကို ပူဇော်ပါပြီး။ အကျွန်ုပ်တို့ထိုသို့ သောအမှုရောက်
 ၅၇ သည် တွင်ယနေအပြစ်ဖြေရာယဇ်သားကို စားမိလျှင်
 ၅၈ ထာဝရဘုရားနှစ်သက်တော်မူပါမည် လောဟု မောရှေ
 ၅၉ ကိုပြောဆို၏။ မောရှေသည် ထိုစကားကို ကြားလျှင် ဝန်
 ၆၀ ခံလေ၏။
 ၆၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရုန်တို့ကို
 ၆၂ ခေါ်တော်မူ၍၊ သင်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့
 ၆၃ အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသောသားတ
 ၆၄ ကာတို့တွင်၊ ခွာကွဲပြား၍ စားမြို့ပြန်သောသားများကို
 ၆၅ သင်တို့သည် စားရသောအခွင့်ရှိ၏။ ထိုသော်လည်း စား
 ၆၆ မြို့ပြန်သောသား။ ခွာကွဲပြားသောသားတို့တွင် မစားရ
 ၆၇ သောသားဟူမူကား၊ ကုလားအုတ်သည် စားမြို့ပြန်သော်
 ၆၈ လည်း ခွာမကွဲပြားသောကြောင့် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်
 ၆၉ ၊ ငှက်သန်သည် စားမြို့ပြန်သော်လည်း ခွာမကွဲပြားသော
 ၇၀ ကြောင့် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်။ အာရုန်ဘက်သည် စားမြို့

မည်။မြေပေါ်မှာတွားတတ်သောတိရိစ္ဆာန်တရံတခုအား
 ဖြင့်မျှသင်တို့သည်ကိုယ်ကိုယ်မညစ်ညူးစေရကြ။
 ၄၅ | ငါသည်သင်တို့၏တရားသခင်ဖြစ်ခြင်းငှါသင်တို့ကို
 အံ့ဂုတ္တုပြည်မှကယ်နှုတ်သောထာဝရတရားဖြစ်၏။ငါ
 သည်သန့်ရှင်းသောကြောင့်သင်တို့သည်သန့်ရှင်းခြင်း
 ၄၆ ရှိရကြမည်။ဤရွှေကားစင်ကြယ်။မစင်ကြယ်။စား
 ၄၇ အပ်။မစားအပ်သောတိရိစ္ဆာန်တို့ကိုပိုင်းချားစေခြင်း
 ငှါသား။ငှက်။ရေခွံသွား၍အသက်ရှင်သောတိရိစ္ဆာန်။
 မြေပေါ်မှာတွားတတ်သောတိရိစ္ဆာန်ရှိသမျှနှင့်ဆိုင်
 သောတရားဖြစ်သတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁ တဖန်မောရှေအားထာဝရတရားကသင်သည့်အခါ
 ၂ ရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ မိမိသည်
 ပဒိုသန္ဓေယူ၍သားယောက်ျားကျားမြင်ပြီးလျှင်ဥတု
 ရောက်၍ချွန်ရက်မစင်ကြယ်သကဲ့သို့ချွန်ရက်မစင်
 ၃ ကြယ်နေရမည်။ အဌမနေ့၌သားယောက်ျားအားအ
 ၄ ရေဖျားထိုးခြင်းကိုပြုရမည်။ ထိုနောက်။ အမိသည်စင်
 ကြယ်စေခြင်းနှင့်ဆိုင်သောအသွေးရှိ၍အရက်သုံးဆယ်
 သုံးရက်ပတ်လုံးနေရမည်။စင်ကြယ်စေခြင်းနေ့ရက်မ
 ၅ ရှင်းရာဌာနတော်သို့မသွားရ။ သားမိမိကိုဖွားမြင်လျှင်ဥ
 တုရောက်သကဲ့သို့တဆယ်လေးရက်ပတ်လုံးမစင်ကြယ်
 ၆ နေရမည်။စင်ကြယ်စေခြင်းနှင့်ဆိုင်သောအသွေးရှိ၍အ
 ရက်ချောက်ဆယ်ချောက်ရက်ပတ်လုံးနေရမည်။ သား
 ယောက်ျားဖြစ်စေ။မိမိဖြစ်စေ။စင်ကြယ်စေခြင်းနေ့ရက်
 ကာလစေ့သောအခါမီးရှို့ရာယာဇာန်အခါမလဲသောသိုး
 သယံတကောင်။ အပြစ်မြေရာယာဇာန်အခါ။ ကလေးတ
 ကောင်။ သို့မဟုတ်။ ခိုတကောင်ကိုပရိသတ်စည်းဝေး
 ရာတံတော်တံခါးရှေ့။ ယာဇာန်ပရိသတ်ထံသို့ဆောင်ခဲ့
 ၇ ရမည်။ ယာဇာန်ပရိသတ်သည် ထာဝရတရားရှေ့တော်၌
 ပူဇော်၍ထိုမိမိအဖို့အပြစ်မြေခြင်းကိုပြုသဖြင့်သူသည်
 ၈ အသွေးသွန်ခြင်းအပြစ်မှသန့်ရှင်းရမည်မည်။ သိုးသ
 ယံကိုမတတ်နိုင်လျှင်ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ။ ငါးကလေး
 နှစ်ကောင်ဖြစ်စေ။ မီးရှို့ရာယာဇာန်တကောင်။ အပြစ်မြေ
 ရာယာဇာန်တကောင်ကိုဆောင်ခဲ့၍ ယာဇာန်ပရိသတ်
 သည်သူအဖို့အပြစ်မြေခြင်းကိုပြုသဖြင့်သူသည်သန့်ရှင်း
 ရမည်မည်။ ဤရွှေကားသားယောက်ျား။ သားမိမိကိုဖွား
 မြင်သောအမိနှင့်ဆိုင်သောတရား ဖြစ်သတည်းဟုမိန့်
 တော်မူ၏။

၁ တဖန်ထာဝရတရားသည်မောရှေနှင့်အာရုန်အားမိန့်
 ၂ တော်မူသည်ကား။ လူသည်ကိုယ်အရေခွံအဖူးဖြစ်စေ။
 ယားနာဖြစ်စေ။ နို့ကွက်ဖြစ်စေ။ နို့သောလက္ခဏာပေါ်
 လျှင်ထိုသူကိုယာဇာန်ပရိသတ်အာရုန်ထံသို့ဖြစ်စေ။ သူ
 ၏သားယာဇာန်ပရိသတ်တရံတယောက်ထံသို့ဖြစ်စေ။
 ၃ ခေါ်ခဲ့ရမည်။ ယာဇာန်ပရိသတ်သည်ထိုသူ၏အရေခွံပေါ်
 သောအနာကိုကြည့်ရှုသောအခါအနာ၌ရှိသောအမွှေး
 သည်ဖြူလျှင်၎င်းအနာသည်အရေအောက်၌စွဲဟန်ရှိလျှင်
 ၄ ၎င်းနို့နာမှန်၏။ ယာဇာန်ပရိသတ်သည်ထိုသူကိုကြည့်ရှု
 ၅ ပြီးမှမစင်ကြယ်ဟုစီရင်ရမည်။ ကိုယ်အရေခွံရှိသော
 နို့ကွက်သည်ဖြူလျှင်၎င်းအရေအောက်၌စွဲဟန်မရှိအမွှေး
 မဖြူလျှင်၎င်းယာဇာန်ပရိသတ်သည်အနာရှိသောသူကို
 ၆ ချွန်ရက်ပတ်လုံးချုပ်ထားရမည်။ သတ္တမနေ့၌ယာဇာန်
 ပရိသတ်သည်ကြည့်ရှု၍အနာသည်အရေခွံမတိုးမ
 ၇ လျော့နေလျှင်တဖန်ချွန်ရက်ပတ်လုံးချုပ်ထားရမည်။
 ၈ | တဖန်သတ္တမနေ့၌ကြည့်ရှု၍အနာသည်အရေခွံမတိုးပွား။
 ခပ်မည်းမည်းဖြစ်လျှင်ထိုသူသည်စင်ကြယ်၏ဟုယာဇာန်
 ပရိသတ်စီရင်ရမည်။ ယားနာသက်သက်ဖြစ်၏။ မိမိ
 ၉ အဝတ်ကိုလျှော်၍စင်ကြယ်ရ၏။ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ
 ယာဇာန်ပရိသတ်သည်ကြည့်ရှုပြီးမှနောက်တဖန်ယားနာ
 ၁၀ တိုးပွားပြန်လျှင်ယာဇာန်ပရိသတ်သည်ကြည့်ရှုပြန်၍ ယားနာ
 တိုးပွားသည်ကိုမြင်သောအခါထိုသူသည်မစင်ကြယ်
 ဟုစီရင်ရမည်။ နို့နာဖြစ်၏။
 ၁၁ နို့နာစွဲသောသူကိုယာဇာန်ပရိသတ်ထံသို့ခေါ်ခဲ့ရမည်။
 ၁၂ | ယာဇာန်ပရိသတ်သည်ကြည့်ရှု၍ အရေခွံထဲသောအဖူးနှင့်
 တကွအမွှေးသည်ဖြူလျှင်၎င်းအဖူး၌အသားစိုရှိလျှင်၎င်း
 ၁၃ | ကိုယ်အရေခွံဟောင်းသောနို့နာဖြစ်၏။ ထိုသူသည်မစင်
 ကြယ်ဟုယာဇာန်ပရိသတ်စီရင်၍ ချုပ်ထားသဖြင့်သူ
 ၁၄ သည်မစင်ကြယ်ဘဲနေရမည်။ နို့နာသည်အရေခွံတိုးပွား
 ၍အနာစွဲသောသူတကိုယ်လုံး။ ခေါင်းထိပ်မှသင့်ခြင်းငှါ
 ၁၅ တိုင်အောင်ယာဇာန်ပရိသတ်သည်ကြည့်ရှုလေရာရာ၌နို့နာ
 ပြားလျှင်။ ထိုသူတကိုယ်လုံးအနာနို့ပြားသောသူသည်
 ၁၆ စင်ကြယ်၏ဟုယာဇာန်ပရိသတ်ဆင်ချင်၍စီရင်ရမည်။
 ၁၇ တကိုယ်လုံးဖြူသည်ဖြစ်၍စင်ကြယ်၏။ သို့မဟုတ်။ အ
 ၁၈ သားစိုပေါ်လျှင်မစင်ကြယ်။ ယာဇာန်ပရိသတ်သည်
 အသားစိုကိုကြည့်ရှု၍ထိုသူသည်မစင်ကြယ်ဟုစီရင်ရ
 ၁၉ မည်။ အသားစိုသည်မစင်ကြယ်။ နို့နာအမှန်ဖြစ်၏။ အ
 သားစိုသည်ချားနား၍ဖြူပြန်လျှင်ယာဇာန်ပရိသတ်ထံသို့

၁၇ တဖန်လာရမည်။ ယဇ်ပရောဟိတ်သည်ကြည့်ရှု၍ အနာ
 ၁၈ ဖြူပြန်သည်ကိုမြင်လျှင် ထိုအနာရှိသောသူစင်ကြယ်၏
 ၁၉ ဟုယဇ်ပရောဟိတ်စီရင်ရသဖြင့် သူသည်စင်ကြယ်၏။
 ၂၀ ကိုယ်အရေ၌အနာစိမ်းဖြစ်၍ပျောက်ပြီးမှ၊ အနာရှုတ်
 ၂၁ ခွံဖြူသော အဖူးဖြစ်စေ။ ဖြူနီသော အနွဲ့ကွက် ဖြစ်စေ။
 ၂၂ ပေါ်လာသည်ကိုယဇ်ပရောဟိတ်သည်ကြည့်ရှု၍၊ အရေ
 ၂၃ အောက် ၌ စွဲဟန်ရှိ၍ အမွေးဖြူလျှင် ထိုသူသည်မစင်
 ၂၄ ကြယ်ဟုယဇ်ပရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ အနာစိမ်း ထဲက
 ၂၅ ထွက်သောနွဲ့နာဖြစ်၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု
 ၂၆ သော အခါ ဖြူသောအမွေးမရှိ။ အရေအောက်၌မစွဲ။ ခပ်
 ၂၇ မည်းမည်း ဖြစ်လျှင် ယဇ်ပရောဟိတ်သည် ထိုသူကို ချွန်
 ၂၈ ရက်ပတ်လုံးချုပ်ထားရမည်။ အရေ၌တိုးပွားလျှင်
 ၂၉ ထိုသူသည်မစင်ကြယ်ဟုယဇ်ပရောဟိတ်စီရင်ရမည်။
 ၃၀ နွဲ့နာဖြစ်၏။ ထို့မဟုတ်။ နွဲ့ကွက်မရွေ့။ မတိုးပွားလျှင် အ
 ၃၁ နာစိမ်း ရှုတ်ဖြစ်၏။ ထိုသူစင်ကြယ်၏ဟုစီရင်ရမည်။
 ၃၂ အရေအသား၌မီးလောင်နာရှိ၍ မီးလောင်နာအသား
 ၃၃ စို၌ ဖြူနီသောနွဲ့ကွက်ရှိလျှင်၊ ယဇ်ပရောဟိတ်သည် ကြည့်
 ၃၄ ရှုရမည်။ နွဲ့ကွက်အမွေးဖြူ၍ အရေအောက်၌ စွဲဟန်ရှိလျှင်
 ၃၅ မီးလောင်နာထဲကထွက်သောနွဲ့နာဖြစ်၏။ ထိုသူသည်မ
 ၃၆ စင်ကြယ်ဟုယဇ်ပရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ နွဲ့နာမှန်၏။
 ၃၇ ယဇ်ပရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုသော အခါ နွဲ့ကွက် ၌
 ၃၈ ဖြူသော အမွေးမရှိ။ အရေအောက် ၌ မစွဲ။ ခပ်မည်းမည်း
 ၃၉ ဖြစ်လျှင် ယဇ်ပရောဟိတ်သည် ထိုသူကို ချွန်ရက်ပတ်
 ၄၀ လုံးချုပ်ထားရမည်။ သတ္တမနေ့၌ ယဇ်ပရောဟိတ်သည်
 ၄၁ ကြည့်ရှု၍ နွဲ့ကွက်သည် အရေ၌တိုးပွားလျှင် ထိုသူသည်
 ၄၂ မစင်ကြယ်ဟုယဇ်ပရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ နွဲ့နာဖြစ်၏။
 ၄၃ သို့မဟုတ်။ နွဲ့ကွက်မရွေ့။ အရေ၌ မတိုးပွား။ ခပ်မည်း
 ၄၄ မည်း ဖြစ်လျှင် မီးလောင်နာ အဖူးဖြစ်၏။ ထိုသူသည်စင်
 ၄၅ ကြယ်၏ဟုယဇ်ပရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ မီးလောင်သော
 ၄၆ အနာရှုတ်သက်သက် ဖြစ်၏။
 ၄၇ ယောကျ်ား။ မိမ္မသည် လည်း ခေါင်း၌ ဖြစ်စေ။ မေး၌
 ၄၈ ဖြစ်စေ။ အနာပေါက်၍၊ ယဇ်ပရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု
 ၄၉ သော အခါ အရေအောက်၌ စွဲဟန်နှင့် တကွ အမွေးဝါဝါ
 ၅၀ ပါးပါးရှိလျှင် ထိုသူမစင်ကြယ်ဟုယဇ်ပရောဟိတ်စီရင်
 ၅၁ ရမည်။ ခေါင်း၌ ဖြစ်စေ။ မေး၌ ဖြစ်စေ။ ဗောက်နွဲ့နာဖြစ်
 ၅၂ ၏။ ထိုအနာကို ယဇ်ပရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုသော အ
 ၅၃ ခါ အရေအောက်၌ စွဲဟန်မရှိ။ နက်သော အမွေးလည်း မရှိ
 ၅၄ လျှင် ထိုအနာပေါက် သောသူကို ယဇ်ပရောဟိတ်သည်
 ၅၅ ချွန်ရက်ပတ်လုံးချုပ်ထားရမည်။ သတ္တမနေ့ ယဇ်

ပရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုရ၍ အနာမတိုးပွားပါးသော အ
 ၁၇ မွေးမရှိ။ အရေအောက် ၌ စွဲဟန်လည်း မရှိလျှင်၊ ထိုသူ၏
 ၁၈ အမွေးကိုရိတ်ရမည်။ အနာအမွေးကို ကားမရိတ်ရ။ တ
 ၁၉ ဖန်ချွန်ရက်ပတ်လုံးချုပ်ထားရမည်။ သတ္တမနေ့၌ ယဇ်
 ၂၀ ပရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု၍ အရေ၌ အနာမတိုးပွား။ အ
 ၂၁ ရေအောက် ၌ မစွဲလျှင် ထိုသူသည်စင်ကြယ်၏ဟု ယဇ်
 ၂၂ ပရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ စင်ကြယ်
 ၂၃ ရ၏။ စင်ကြယ်စေပြီးမှ နောက် တဖန် ဗောက်နွဲ့နာတိုး
 ၂၄ ပွားလျှင်၊ ယဇ်ပရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုပြန်၍ အနာတိုး
 ၂၅ ပွားသည်မှန်လျှင် ယဇ်ပရောဟိတ်သည် ဝါသော အမွေး
 ၂၆ ကိုမရှာရ။ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်။ သို့မဟုတ်။ ဗောက်
 ၂၇ နွဲ့နာသည် ခပ်နော့ဟန်ရှိ၍ နက်သော အမွေးပေါက်လျှင် အ
 ၂၈ နာပျောက်၍ ထိုသူသည် စင်ကြယ်သောကြောင့် ယဇ်
 ၂၉ ပရောဟိတ်က ထိုသူသည်စင်ကြယ်၏ဟုစီရင်ရမည်။
 ၃၀ ယောကျ်ားမိမ္မသည် လည်း ကိုယ်အရေ ၌ ဖြူသောနွဲ့
 ၃၁ ကွက်ရှိ၍၊ ယဇ်ပရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုသော အခါ စွဲ
 ၃၂ သော အသင်းရှိလျှင် အရေ၌ ပေါက်သော ညှင်းဖြစ်၏။
 ၃၃ ထိုသူသည် စင်ကြယ် ၏။ ဆံပင် ကျွတ်သော သူသည်
 ၃၄ ခေါင်းပြောင်သော်လည်း စင်ကြယ်၏။ နဖူးဆံကျွတ်
 ၃၅ သောသူသည် နဖူးပြောင်သော်လည်း စင်ကြယ်၏။ ပြောင်
 ၃၆ သော ခေါင်း၌ ဖြစ်စေ။ ပြောင်သော နဖူး၌ ဖြစ်စေ။ ဖြူနီ
 ၃၇ သော အနာပေါက်လျှင် ထိုပြောင်ရာ၌ ပေါက်သော နွဲ့နာ
 ၃၈ ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ယဇ်ပရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု၍ ကိုယ်
 ၃၉ အရေ၌ နွဲ့နာထင်သကဲ့သို့ ပြောင်ရာ၌ ပေါက်သော အနာ
 ၄၀ ၏ အဖူးဖြူနီလျှင်၊ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်။ လူနွဲ့ ဖြစ်၏။
 ၄၁ ခေါင်း၌ အနာပေါက်သောကြောင့် အလျှင်းမစင်ကြယ်
 ၄၂ ဟုယဇ်ပရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ နွဲ့နာစွဲသောသူသည် စုတ်
 ၄၃ သော အဝတ်ကိုဝတ်ရမည်။ ခေါင်းကိုမဖုံး။ အထက်နွဲ့တ်
 ၄၄ ခမ်ကိုဖုံးလျက် မစင်ကြယ်။ မစင်ကြယ်ဟု ဟစ်ကျော်
 ၄၅ ရမည်။ ထိုအနာစွဲသည် ကာလပတ်လုံးသူသည် ညှစ်ညှစ်
 ၄၆ ၏။ မစင်ကြယ်သည် ဖြစ်၍ တယောက်တည်းနေရမည်။
 ၄၇ သူနေရာသည် တပ်ပြင်မှာရှိရမည်။
 ၄၈ ၎င်းနည်း။ နွဲ့နာစွဲသော အဝတ်သည်။ ပိတ်အဝတ် ဖြစ်
 ၄၉ စေ။ သိုးမွေးအဝတ် ဖြစ်စေ။ ရက်ကန်းပင် ဖြစ်စေ။ ရက်
 ၅၀ ကန်းသား ဖြစ်စေ။ သားရေ ဖြစ်စေ။ သားရေနှင့် လုပ်သော
 ၅၁ အသုံးအဆောင် ဖြစ်စေ။ အဝတ်၌ စွဲသော အနာသည် ခပ်
 ၅၂ စိမ်းစိမ်း။ ခပ်နီနီရှိလျှင် နွဲ့နာ ဖြစ်၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်အား
 ၅၃ ပြရမည်။ ယဇ်ပရောဟိတ်သည် အနာစွဲသော အဝတ်ကို
 ၅၄ ကြည့်ရှု၍ ချွန်ရက်ပတ်လုံးလုံခြုံစွာထားရမည်။ သတ္တမ

နေ့၌တဖန် ကြည့် ရှု၍ အဝတ်၌ အနာဘိုးပွားလျှင်ရက်
ကန်းပင်ဖြစ်စေ။ ရက်ကန်းသား ဖြစ်စေ။ သား ရေဖြစ်
စေ။ သားရေနှင့်လုပ်သောအရာ ဖြစ်စေ။ မစင်ကြယ်။ စား
၁၂ တတ်သောနွဲ့နာစွဲပြီး။ ။ ထိုအဝတ်ကိုမီး၌ရှုရမည်။ စားတတ်
သောနွဲ့နာစွဲသောရက်ကန်းပင်။ ရက်ကန်းသား။ ပိတ်အ
၁၃ ဝတ်။ သိုးမွေးအဝတ်။ သားရေအသုံးအဆောင်ကိုမီး၌ရှု
မည်။ ။ ယဇ်ပရောဟိတ်သည်ကြည့်ရှု၍ရက်ကန်းပင်။ ရက်
၁၄ ကန်းသားအဝတ်။ သားရေအသုံးအဆောင်၌ အနာမဘိုး
ပွားလျှင် ။ အနာစွဲသောအရာကိုဆေးလျှော်စေမည်အ
ကြောင်း။ ယဇ်ပရောဟိတ်စီရင်၍တဖန်ရှုရက်ပတ်
၁၅ လုံးလုံခြုံစွာထားရမည်။ ။ ဆေးလျှော်ပြီးမှယဇ်ပရော
ဟိတ်သည်ကြည့်ရှုပြန်၍အနာမဘိုးပွားသော်လည်း အ
ဆင်းမချားနားလျှင်မစင်ကြယ်။ မီး၌ရှုရမည်။ အတွင်း၌
၁၆ ဖြစ်စေ။ ပြင်၌ဖြစ်စေ။ ဆွေးမြေ့ခြင်းရှိ၏။ ။ ဆေးလျှော်
ပြီးမှယဇ်ပရောဟိတ်သည်ကြည့်ရှု၍အနာသည်ခပ်မည်း
မည်းဖြစ်လျှင်အဝတ်။ သားရေ။ ရက်ကန်းပင်။ ရက်ကန်း
၁၇ သားထဲကအနာကွက်ကိုဆုတ်ဖဲ့ရမည်။ ။ နောက်တဖန်
ထိုရက်ကန်းပင်။ ရက်ကန်းသားအဝတ်။ သားရေအ
သုံးအဆောင်၌အနာပေါ်ပြန်လျှင်တိုးပွားတတ်သောအ
၁၈ နာဖြစ်၏။ ထိုသို့အနာစွဲသောဥစ္စာကိုမီး၌ရှုရမည်။ ။ ရက်
ကန်းပင်။ ရက်ကန်းသားအဝတ်။ သားရေအသုံးအ
ဆောင်ဟူသမျှကိုဆေးလျှော်၍အနာပျောက်လျှင်ဒုတိ
၁၉ ယအကြိမ်ဆေးလျှော်၍စင်ကြယ်ရ၏။ ။ ဤရှေ့ကားစင်
ကြယ်သည်။ မစင်ကြယ်သည်ကိုစီရင်စေခြင်းငှါနွဲ့နာစွဲ
သောပိတ်အဝတ်။ သိုးမွေးအဝတ်။ ရက်ကန်းပင်။ ရက်
ကန်းသား။ သားရေအသုံးအဆောင်တို့နှင့်ဆိုင်သော
တရားဖြစ်သတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၂၂ တဖန်မောဒှအားထာဝရဘုရားက ။ နွဲ့နာစွဲသောသူ
သည်စင်ကြယ်စေသောနေ့၌ ကျင့်ရသောတရားဟူမူ
၃ ကား။ ။ ထိုသူကိုယဇ်ပရောဟိတ်ထံသို့ခေါ်ခွဲပြီးမှယဇ်
ပရောဟိတ်သည်တပ်ပြင်သို့ထွက်၍ကြည့်ရှုသောအ
၄ ခါနွဲ့နာပျောက်သည်မှန်လျှင် ။ စင်ကြယ်စေခြင်းကိုခံရ
သောထိုသူအဖို့အသက်ရှင်၍စင်ကြယ်သောဌာန၌
ကောင်။ အာရဇ်သစ်သား။ နိမောင်းသောကြိုး။ ဟုဿျပ်
၅ ပင်ညွန့်တို့ကိုမှာလိုက်၍ ။ စီးသောရေကိုထည့်သောမြေ
၆ အိုးထဲ၌ဌာနတကောင်ကိုသတ်စေပြီးမှ ။ အာရဇ်သစ်
သား။ နိမောင်းသောကြိုး။ ဟုဿျပ်ပင်ညွန့်နှင့်တကွအ
သက်ရှင်သောဌာနကိုယူ၍ဌာနသွေးချော်ပြီးသောရေ၌

၁ နှစ်ပြီးလျှင် ။ နွဲ့နာစင်ကြယ်စေရသောလူအပေါ်မှာနှစ်
ကြိမ်တိုင်အောင်ဖျန်း၍ထိုသူသည်စင်ကြယ်၏ဟုစီရင်
ရမည်။ ထိုနောက်။ အသက်ရှင်သောဌာနကိုဟင်းလင်း
၂ သောအရပ်၌ထွတ်ထိုက်ရမည်။ ။ စင်ကြယ်စေရသောသူ
သည်မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍မိမိဆံပင်ကိုအကုန်အစင်
ရိတ်ပြီးမှစင်ကြယ်စေခြင်းငှါရေချိုးရမည်။ ထိုနောက်။
၃ တပ်ထဲသို့ဝင်၍မိမိထဲပြင်၌နှစ်ရက်နေရမည်။ ။ သတ္တမ
နေ့၌မိမိဆံပင်။ မုတ်ဆိတ်။ မျက်ခုံးမွေးအစရှိသောကိုယ်
မွေးရှိသမျှကိုရိတ်၍မိမိအဝတ်ကိုလျှော်ပြီးမှရေချိုး၍
၄ စင်ကြယ်ရ၏။ ။ အဌမနေ့၌လည်းအပြစ်မရှိ။ အခါမလဲ
သောသိုးသလယ်အထီးနှစ်ကောင်။ အမတကောင်ကိုငင်
တောဇာဉ်ပူဇော်သကာဘို့ဆီရောသောရနံ့ညက်သုံးဩ
၅ မဲနှင့်ဆီတလောဃာကိုငင်ယူပြီးလျှင် ။ စင်ကြယ်စေသော
ယဇ်ပရောဟိတ်သည်စင်ကြယ်စေအပ်သောလူကို
ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာထဲတော်တံခါးနား။ ထာဝရဘုရား
၆ ရှေ့တော်၌ထိုပူဇော်သကာနှင့်တကွဆက်ရမည်။ ။ သိုး
သလယ်အထီးတကောင်ကိုယူပြီးလျှင်ဒုစရိုက်မြေရာ
ယဇ်ပရောဟိတ်ပူဇော်၍ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌နှိမ့်သောပူ
၇ ဇော်သကာဘို့ဆီတလောဃာနှင့်တကွနှိမ့်ရမည်။ ။ ထို
သိုးသလယ်ကိုအပြစ်မြေရာယဇ်ပရောဟိတ်ကောင်။ မီး၌ရှုရမည်။
၈ အကြောင်းမူကား။ အပြစ်မြေရာယဇ်ပရောဟိတ်ကိုယဇ်
ပရောဟိတ်ယူပိုင်သကဲ့သို့ဒုစရိုက်မြေရာယဇ်ပရောဟိတ်
၉ ကိုယူပိုင်၏။ အလွန်သန့်ရှင်းပေ၏။ ။ ယဇ်ပရောဟိတ်
သည်ဒုစရိုက်အပြစ်မြေရာယဇ်ပရောဟိတ်အသွေးကိုယူ၍
စင်ကြယ်စေရသောသူ၏လင်္ကျာနားပျည်း၌ငင်လင်္ကျာ
၁၀ လက်မ။ လင်္ကျာခြေမ၌ငင်ထည့်ရမည်။ ။ ဆီအချို့ကိုလည်း
၁၁ ယူ၍မိမိလက်ဝဲလက်ဝါး၌လောင်းပြီးလျှင် ။ ထိုဆီကိုမိမိ
လင်္ကျာလက်ညှိုးနှင့်တို့ယူ၍ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရ
၁၂ နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင်ဖျန်းရမည်။ ။ မိမိလက်၌ကြွင်းသော
ဆီကိုစင်ကြယ်စေရသောသူ၏လင်္ကျာနားပျည်း၌ငင်
လင်္ကျာလက်မ။ လင်္ကျာခြေမ၌ငင်ရှိသောဒုစရိုက်မြေရာ
၁၃ ယဇ်ပရောဟိတ်အသွေးအပေါ်မှာထည့်ရမည်။ ။ မိမိလက်၌
ကြွင်းသေးသောဆီကိုစင်ကြယ်စေရသောသူ၏ခေါင်း
၁၄ ပေါ်မှာလောင်း၍ထိုသူအဖို့အပြစ်မြေခြင်းကိုထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်၌ပြုရမည်။ ။ ထိုမှတပါး။ စင်ကြယ်စေရ
သောသူအဖို့အပြစ်မြေခြင်းငှါအပြစ်မြေရာယဇ်ပရော
၁၅ ဇော်၍နောက်တဖန်မီး၌ရှုရမည်။ ။ ယဇ်ပရောဟိတ်ကောင်ကိုသတ်ရမည်။
၁၆ ။ မီး၌ရှုရမည်။ ။ ယဇ်ပရောဟိတ်နှင့်တောဇာဉ်ပူဇော်သကာကိုယဇ်

ပလ္လင်ပေါ်မှာပူဇော်သဖြင့်ထိုလူအဖို့အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြု၍သူသည်သန့်ရှင်းရ၏။

၂၁ ထိုသူသည်ဆင်းရဲ၍ဤမျှလောက်မတတ်နိုင်လျှင်၍ လွှဲ၍မိမိအပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရာဘို့ခုစရိုက်ဖြေရာယဇ် သိုးသငယ်တကောင်ကို၎င်းတောအညှပ်ပူဇော်သကာဘို့ ဆီရောသောမုန့်ညက်တကြမ်းနှင့်ဆီတလောဃာကို၎င်း

၂၂ ၊တတ်နိုင်သမျှအတိုင်းခိုနှစ်ကောင်။သို့မဟုတ်။ဤကလေးနှစ်ကောင်။အပြစ်ဖြေရာယဇ်တကောင်။မီးရှို့

၂၃ ရာယဇ်တကောင်ကို၎င်းယူ၍၊မိမိစင်ကြယ်ခြင်းအလိုငှါထာဝရဘုရားရှေ့တော်တွင်ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာ တံတော်တံခါးနား။ယဇ်ပရောဟိတ်ထံသို့အဌမနေ့၌

၂၄ ဆောင်ခဲ့ပြီးမှ၊ယဇ်ပရောဟိတ်သည်ခုစရိုက်အပြစ်ဖြေရာယဇ်သိုးသငယ်နှင့်ဆီတလောဃာကိုယူ၍ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌၍ထွေရာပူဇော်သကာဘို့၍လွှဲရမည်။

၂၅ ၊ထိုသိုးသငယ်ကိုသတ်ပြီးလျှင်အသွေးကိုယူ၍စင်ကြယ်စေရသောသူ၏လကျာနားပျဉ်း၌ငိုလကျာလက်

၂၆ မ။လကျာခြေမ၌ငင်ထည့်ရမည်။ဆီအမျှကိုလည်းမိမိ

၂၇ လက်ဝဲလက်ဝါး၌လောင်းပြီးလျှင်၊ထိုဆီကိုမိမိလကျာလက်ညှိုးနှင့်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ခုနှစ်ကြိမ်တိုင်

၂၈ အောင်ဖျန်းရမည်။မိမိလက်၌ကြွင်းသောဆီကိုစင်ကြယ်စေရသောသူ၏လကျာနားပျဉ်း၌ငင်လကျာလက်

၂၉ မ။လကျာခြေမ၌ငင်ရှိသောခုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ကောင်

၃၀ အသွေးအပေါ်မှာထည့်၍၊မိမိ၌ကြွင်းသေးသောဆီကိုထိုလူခေါင်းပေါ်မှာလောင်း၍သူအဖို့အပြစ်ဖြေခြင်းကို

၃၁ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ပြုရမည်။ထိုသူသည်တတ်နိုင်သမျှအတိုင်းခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ။ဤကလေးနှစ်ကောင်

၃၂ ဖြစ်စေ။အပြစ်ဖြေရာယဇ်တကောင်။ဘောဇာညှပ်ပူဇော်သကာနှင့်တကွမီးရှို့ရာယဇ်တကောင်ကိုဆောင်ခဲ့၍ယဇ်ပရောဟိတ်သည်ပူဇော်လျက်ထိုသူအဖို့အပြစ်ဖြေခြင်းကိုထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ပြုရမည်။

၃၃ ၊ဤရွှေကားနွဲ့နွဲ့စွာ၍မိမိစင်ကြယ်စေခြင်းငှါမတတ်နိုင်အောင်ဆင်းရဲသောသူနှင့်ဆိုင်သောတရားဖြစ်သတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၄ ထာဝရဘုရားသည်မောရှေနှင့်အာရုန်အားမိန့်တော်မူသည်ကား။သင်တို့ပိုင်ထိုက်ရာငါပေးသောခါနာနပြည်သို့သင်တို့ရောက်သောအခါသင်တို့နေရာထိုပြည်

၃၅ တွင်အိမ်တစ်ခုတခုနွဲ့နွဲ့နာကိုငါစွဲစေလျှင်၊အိမ်ရှင်သည်ယဇ်ပရောဟိတ်ထံသို့သွား၍အကျွန်ုပ်အိမ်ကိုနွဲ့နွဲ့စွာ

၃၆ ဟန်ရှိပါ၏ဟုပြောဆိုလျှင်၎င်း၊ထိုအိမ်၌ရှိသမျှကိုသင်မစင်ကြယ်ရာသို့ရောက်မည်ကိုစိုးရိမ်၍ယဇ်ပရောဟိတ်သည်နွဲ့နွဲ့နာကိုအကြည့်အရှုမဝင်ရှိရှိသမျှကိုထုတ်စေခြင်းငှါစီရင်ရမည်။ထိုနောက်။ယဇ်ပရောဟိတ်သည်

၃၇ ထိုအိမ်ကိုအကြည့်အရှုမဝင်၍၊အနာကိုကြည့်ရှုသောအခါကျောက်ထရံ၍နှင့်ရာတို့၌ခပ်မိမ်းမိမ်း။ခပ်နီနီဖြစ်

၃၈ ၍ကျောက်ထရံထဲ၌အနာစွဲဟန်ရှိလျှင်၊အိမ်တံခါးပြင်သို့ထွက်၍ထိုအိမ်ကိုခုနှစ်ရက်ပတ်လုံးပိတ်ထားရမည်။

၃၉ ၊သတ္တမနေ့၌ယဇ်ပရောဟိတ်သည်အကြည့်အရှုလာ

၄၀ ၍ကျောက်ထရံ၌အနာတိုးပွားလျှင်၊အနာစွဲသောကျောက်တို့ကိုနှုတ်ပယ်၍မြို့ပြင်။မစင်ကြယ်သောအ

၄၁ ရပ်၌ဖြစ်ထားစေခြင်းငှါယဇ်ပရောဟိတ်စီရင်၍၊ထိုအိမ်ကိုအတွင်းပတ်လည်၌ချစ်စေရမည်။ချစ်၍ကျသောအမှူးကိုလည်းမြို့ပြင်။မစင်ကြယ်သောအရပ်၌သွန်ပြန်

၄၂ ရမည်။အရင်ကျောက်အစား၌အချားသောကျောက်ကိုယူ၍ထည့်ပြီးလျှင်အသစ်သောအင်္ဂတေနှင့်မွှမ်းမရမည်။ထိုသို့ကျောက်ကိုနှုတ်ပယ်၍အိမ်ကိုချစ်ခြင်း။အ

၄၃ သစ်မွှမ်းခြင်းကိုပြုပြီးမှတဖန်အနာစွဲပြန်လျှင်၊ယဇ်ပရောဟိတ်လည်းအကြည့်အရှုလာ၍ထိုအိမ်၌အနာတိုးပွားသည်မှန်လျှင်စားတတ်သောနွဲ့နွဲ့နာဖြစ်၏။ထိုအိမ်သည်

၄၄ မစင်ကြယ်သောကြောင့်၊ကျောက်။သစ်သား။အင်္ဂတေရှိသမျှကိုဖြိုဖျက်၍မြို့ပြင်။မစင်ကြယ်သောအရပ်သို့ယူသွားရမည်။ထိုမှတပါး။ထိုအိမ်ကိုပိတ်ထားသည်ကာလပတ်လုံးအထဲသို့ဝင်မိသောသူသည်ညဦးတိုင်အောင်

၄၅ မစင်ကြယ်။ထိုအိမ်၌အိပ်သောသူ။စားသောက်သောသူသည်မိမိအဝတ်ကိုလျှော်ရမည်။

၄၆ ယဇ်ပရောဟိတ်သည်အကြည့်အရှုလာသောအခါအိမ်ကိုအသစ်မွှမ်းခြင်းမှအနာမတိုးပွားလျှင်အနာပျောက်သောကြောင့်ထိုအိမ်သည်စင်ကြယ်၏ဟုစီရင်ရမည်။ထိုအိမ်ကိုစင်ကြယ်စေခြင်းငှါငှက်နှစ်ကောင်။အာရဇ်သစ်သား။နီမောင်းသောကြိုး။ဟုသလုပ်ပင်ညွန့်

၄၇ တို့ကိုယူ၍၊စီးသောရေကိုထည့်သောမြေအိုးထဲ၌ငှက်တကောင်ကိုသတ်ပြီးမှ၊အာရဇ်သစ်သား။ဟုသလုပ်ပင်ညွန့်။နီသောကြိုး။အသက်ရှင်သောငှက်ကိုယူ၍ငှက်သွေးရောသောရေ၌နှစ်ပြီးလျှင်ထိုအိမ်ကိုခုနှစ်

၄၈ ကြိမ်တိုင်အောင်ဖျန်းရမည်။ထိုသို့ငှက်သွေးအစရှိသည်တို့နှင့်ထိုအိမ်ကိုစင်ကြယ်စေပြီးမှ၊အသက်ရှင်သောငှက်ကိုမြို့ပြင်။ဘင်းလင်းသောအရပ်၌လွှတ်ထိုက်၍ထိုအိမ်အဖို့အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင်စင်ကြယ်ခြင်းရှိထိန်

၁၄ မည်။။ ဤရွှေကား။ စင်ကြယ်သည်မစင်ကြယ်သည်ကို
 | ပိုင်းချား၍ ထိစေခြင်းငှါဗောက်နွဲ့နာအစရှိသောနွဲ့နာအ
 ၁၅ မျိုးမျိုး။ အဝတ်၌စွဲသောနွဲ့နာ။ အိမ်၌စွဲသောနွဲ့နာ။ အပူး။
 ယားနာ။ နွဲ့ကွက်နှင့် ဆိုင်သောနွဲ့နာတရားဖြစ်သတည်း
 ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁ တဖန်မောရှေနှင့်အာရန်အားထာဝရဘုရားကသင်
 တို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ အားဆင့်ဆိုရမည်
 ၂ မှာ။ ယိနာစွဲသောယောက်ျားသည် မစင်ကြယ်။ အစည်
 ၃ ယိုသ၌ ဖြစ်စေ။ တခါတလေရပ်သ၌ ဖြစ်စေ။ ထိုသူသည်
 ၄ မစင်ကြယ်။ အိပ်သမျှ။ ထိုင်သမျှသော အိပ်ရာထိုင်ရာ
 ၅ တို့သည်လည်းမစင်ကြယ်။ သူ၏အိပ်ရာကိုထိသောသူ။
 | သူထိုင်ရာအပေါ်မှာထိုင်သောသူ။ သူ၏ကိုယ်ကိုထိ
 ၈ သောသူ။ သူ၏ထံတွေးထိမိသောသူသည် မိမိအဝတ်ကို
 ၉ လျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင်မစင်
 ၆ ကြယ်ဖြစ်၏။ ယိနာစွဲသောသူစီးသောကုန်းနှီးလည်း
 ၁၁ မစင်ကြယ်။ သူ့အောက်၌ ရှိသောအရာကိုထိသောသူ
 သည်ညဦးတိုင်အောင်မစင်ကြယ်။ ထိုအရာတရပ်တရပ်ကို
 ဆောင်သောသူသည်မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေ
 ၁၂ ချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင်မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ ယိနာစွဲ
 သောသူသည်လက်မဆေးဘဲသူတပါးကိုလက်နှင့်ထိ
 ၁၃ လျှင်ထိုသူသည်မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုးရ
 ၁၄ မည်။ ညဦးတိုင်အောင်မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ ယိနာစွဲသော
 သူထိသောခြေတန်ဆာကိုခွဲရမည်။ သစ်သားတန်ဆာ
 ၁၅ ကိုရေနှင့်ဆေးရမည်။ ယိနာစွဲသောသူသည်အနာပျောက်
 သောအခါပျောက်သောနေ့ကစ၍ ခုနှစ်ရက်လွန်မှမိမိအ
 ၁၆ ဝတ်ကိုလျှော်၍ စီးသောရေနှင့် ကိုယ်ကိုချိုးသဖြင့်စင်
 ၁၇ ကြယ်ရ၏။ အဋ္ဌမနေ၌လည်းခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ။ ဤ
 ကလေးနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ။ တချစ်ကိုထာဝရဘုရားရှေ့
 ၁၈ တော်၌ပရိ သာတံစည်းဝေးဆုတ်ခါးနားသို့ဆောင်ခဲ့
 ၁၉ ၍ယဇ်ပရောဟိတ်အားပေးရမည်။ ယဇ်ပရောဟိတ်
 သည်အပြစ်ဖြေရာယဇ်တကောင်။ မီးရှို့ရာယဇ်တ
 ၂၀ ကောင်ကိုပူဇော်၍ ယိနာစွဲသောသူအဖို့ထာဝရဘုရား
 ၂၁ ရှေ့တော်၌အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရမည်။ ယောက်ျားသည်
 သုတ်ရေထွက်လျှင်တကိုယ်လုံးရေချိုးရမည်။ ညဦး
 ၂၂ တိုင်အောင်မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ သုတ်ရေထိသောအ
 ၂၃ ဝတ်သားရရှိသမျှကိုရေနှင့်လျှော်ရမည်။ ညဦးတိုင်
 ၂၄ အောင်မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ ယောက်ျားသည်မိမိနှင့်သံဝါ

သပြုလျှင်နှစ်ယောက်စသုံးဘုံသည်ရေချိုးရမည်။ ညဦး
 ၂၅ တိုင်အောင်မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။
 ၂၆ မိမိသည်ဥတုရောက်လျှင်ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံးဥတုမ
 စင်ကြယ်ရာ၌နေရမည်။ သူကိုထိသောသူသည်ညဦး
 ၂၈ တိုင်အောင်မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ ဥတုမစင်ကြယ်လျက်
 ၂၉ အိပ်သမျှ။ ထိုင်သမျှတို့သည်မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ သူ၏
 ၃၀ အိပ်ရာ။ သူ၏ထိုင်ရာကိုထိသောသူသည်မိမိအဝတ်ကို
 လျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင်မစင်
 ၃၁ ကြယ်ဖြစ်၏။ သူ၏နေရာထိုင်ရာစွမ်းလျှင်ထိုင်နေရာထိုင်
 ၃၂ ရာကိုထိသောသူသည်ညဦးတိုင်အောင်မစင်ကြယ်ဖြစ်
 ၃၃ ၍။ ဥတုရောက်သောမိမိနှင့်သံဝါသပြုသောသူသည်ခု
 ၃၄ နှစ်ရက်ပတ်လုံးမစင်ကြယ်။ အိပ်ရာရှိသမျှလည်းမစင်
 ၃၅ ကြယ်ဖြစ်၏။ ဥတုမစင်ကြယ်ရာကာလလွန်မှသွေးယို
 ၃၆ နာမပျောက်လျှင်အနာမပျောက်မှီတိုင်အောင်ဥတုမစင်
 ၃၇ ကြယ်လျက်နေရသကဲ့သို့မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ အနာမ
 ၃၈ ပျောက်မှီတိုင်အောင်သူ၏အိပ်ရာသည်ဥတုမစင်ကြယ်
 သောအိပ်ရာကဲ့သို့ရင်ထိုင်ရာသည်လည်းထိုကဲ့သို့မစင်
 ၃၉ စင်ကြယ်ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအရာတို့ကိုထိသောသူသည်
 လည်းမစင်ကြယ်သောကြောင့်မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍
 ၄၀ ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင်မစင်ကြယ်ဖြစ်
 ၄၁ ၍။ ထိုမိမိသည်သွေးယိုနာပျောက်၍ခုနှစ်ရက်လွန်လျှင်
 ၄၂ စင်ကြယ်သိန့်မည်။ အဋ္ဌမနေ၌ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ။ ဤ
 ကလေးနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ။ တချစ်ကိုပရိ သာတံစည်းဝေး
 ၄၃ ဆုတ်ခါးနားယဇ်ပရောဟိတ်ထံသို့ဆောင်ခဲ့ရ
 ၄၄ မည်။ ယဇ်ပရောဟိတ်သည်အပြစ်ဖြေရာယဇ်တ
 ၄၅ ကောင်။ မီးရှို့ရာယဇ်တကောင်ကိုပူဇော်၍ ဥတုမစင်
 ၄၆ ကြယ်သောမိမိအဖို့ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌အပြစ်ဖြေ
 ၄၇ ခြင်းကိုပြုရမည်။ ထိုသို့ဣသရေလအမျိုးသားတို့အပြစ်
 ၄၈ မိမိတို့တွင်ရှိသောငါတံတော်ကိုညစ်ညူးစေ၍မိမိတို့မ
 စင်ကြယ်ရာ၌မသေစေခြင်းငှါသူတို့ကိုမစင်ကြယ်ခြင်း
 ၄၉ နှင့်ကင်းစင်စေရမည်။ ဤရွှေကားယိနာစွဲသောသူသုတ်
 ၅၀ ရေထွက်၍ညစ်ညူးသောသူ။ ဥတုရောက်သောမိမိ
 သံဝါသပြုသောယောက်ျားမိမိ။ မစင်ကြယ်သောမိမိနှင့်
 သံဝါသပြုသောယောက်ျားစောင့်ရသောတရားဖြစ်သ
 ၅၁ တည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁ အာရန်၏သားနှစ်ယောက်တို့သည်ထာဝရဘုရားရှေ့
 ၂ တော်၌ပူဇော်၍သေသောနောက်ထာဝရဘုရားသည်
 ၃ မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်၏အစ်ကိုအာ

၂၀ ထိုသို့သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အဖို့။ ပရိသလံစည်းဝေး
ရာတံတော် အဖို့။ ယဇ်ပလ္လင် အဖို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကိုပြီး
၂၁ စီးပြီးမှအသက်ရှင်သောဆိတ်ကိုဆောင်ခဲ့ရမည်။ အာ
ရန်သည် အသက်ရှင်သောဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာလက်နှစ်
ဖက်ကိုတင်လျက် ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏စုစုရိုက်
မှစ၍ပြစ်မှားသောအပြစ်အမျိုးမျိုးရှိသမျှတို့ကိုဖော်ပြ၍
ဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာတင်ထားပြီးလျှင်တော်လျော်သော
၂၂ လူတွင်တောသို့စေလွှတ်ရမည်။ သူတို့အပြစ်ရှိသမျှကို
လူမနေသော အရပ်သို့ဆောင်သွားသောထိုဆိတ်ကို
၂၃ တော၌လွှတ်ထိုက်ရမည်။ တဖန်အာရန်သည်ပရိသလံ
စည်းဝေးရာတံတော်ထဲသို့ဝင်၍သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ထဲ
သို့အရပ်ဝင်သောအခါဝတ်သောပိတ်ချော အဝတ်ကို
၂၄ ချွတ်၍ထိုအရပ်၌ထားရမည်။ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ကိုယ်ကို
ရေချိုး၍မိမိအဝတ်ကိုဝတ်ပြီးမှတဖန် ထွက်လာ၍မိမိမီး
ရှိုချယဇ်။ လူသားမီးရှိုချယဇ်ကိုပူဇော်သဖြင့်မိမိအဖို့နှင့်
၂၅ လူများအဖို့အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရမည်။ အပြစ်ဖြေရာ
၂၆ ယဇ်ကောင်ဆီဥကိုယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှိုရမည်။ လူတို့

လပ်ဗဟာသို့ဆိတ်ကိလ္လိတ်ထိုက်သောသူသည်လည်းမိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ထိုနောက်မှ

၂၇ တပ်ထဲသို့ဝင်ရမည်။ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုအံ့သောငှါဆောင်သွင်းသောအသွေးနှင့်ဆိုင်သောအပြစ်ဖြေရာယုတ်နွားကိုရင်အပြစ်ဖြေရာယုတ်ဆိတ်ကိုတပ်ပြင်သို့ယူသွား၍အရေ။အသား။ချေ

၂၈ နှုကိုမီးရှို့ရမည်။ မီးရှို့သောသူသည်လည်းမိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ထိုနောက်မှတပ်ထဲသို့ဝင်ရမည်။

၂၉ သင်တို့သည်အစည်စောင့်ရသောပညတ်တော်ဟူမူကား။အမျိုးသားချင်းဖြစ်စေ။သင်တို့တွင်တည်းနေသောတပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ။သတ္တမလဆယ်ရက်နေ့၌အလုပ်ကိုအလျှင်းမလုပ်။မျိုးချစ်စွာကျင့်လျက်နေကြမည်။

၃၀ အကြောင်းမူကား။သင်တို့သည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌အပြစ်ရှိသမျှတို့နှင့်ကင်းစင်မည်အကြောင်း။ထိုနေ့ရက်၌ယုတ်ပရောဟိတ်သည်သင်တို့ကိုစင်ကြယ်စေခြင်းငှါအပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရမည်။ ထိုနေ့ရက်သည်ထာဝရပညတ်တော်အတိုင်းသင်တို့ညီဝတ်ရာဥပုသ်နေ့။

၃၁ မျိုးချစ်စွာကျင့်ရသောနေ့ဖြစ်သတည်း။ အဖအရာ၌ယုတ်ပရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်စေခြင်းငှါအရင်ယုတ်ပရောဟိတ်လက်မှတ်သိတ်နှင့်တကွယုတ်ပရောဟိတ်အရာကိုခံသောသူသည်ထိုအပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရမည်။ ထိုယုတ်ပရောဟိတ်သည်သန့်ရှင်းသောဝိတ်ချောအဝတ်

၃၂ ကိုဝတ်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အဖို့။ပရိသတ်စည်းဝေးရာတံတော်အဖို့။ယုတ်ပရောဟိတ်အဖို့။ယုတ်ပရောဟိတ်များအဖို့။ပရိသတ်အပေါင်းတို့အဖို့အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရမည်။ ဤရွှေကား။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏အပြစ်ရှိသမျှတို့ကြောင့်တနှစ်တခါအပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုမည်အကြောင်း။ သင်တို့သည်အစည်စောင့်ရသောပညတ်တော်ဖြစ်သတည်းဟုမောရှေအားထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်းအာရန်ပြုလေ၏။

၃၁၂ တဖန်မောရှေအားထာဝရဘုရားကသင်သည်အာရန်နှင့်သူ၏သား။ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ဣသရေလအမျိုးသားတစ်တယောက်သည်သိုးဆိတ်။ နွားကိုတပ်ထဲမှာသတ်သင့်ဖြစ်စေ။တပ်ပြင်မှာသတ်သင့်ဖြစ်စေ။ ထာဝရဘုရား၏တံတော်ရှေ့တွင်ထာဝရဘုရားအားပူဇော်သကာပြုခြင်းငှါပရိသတ်စည်းဝေးရာတံတော်တံခါးသို့မဆောင်ခဲ့လျှင်ထိုသူသည်

အသက်သတ်သောအပြစ်ရှိသည်ဟုမှတ်ရမည်။အသက်သတ်သောထိုသူကိုသူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းရမည်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်တော၌ပူဇော်သောယုတ်ကိုပရိသတ်စည်းဝေးရာတံတော်တံခါးရှေ့တွင်ထာဝရဘုရားတံတော်မှာယုတ်ပရောဟိတ်ရှေ့သို့ဆောင်ခဲ့၍ထာဝရဘုရားအားမိသဟာယယုတ်ပူဇော်စေခြင်းငှါ

၃၆ ထိုသို့စီရင်ရသတည်း။ ယုတ်ပရောဟိတ်သည်ထိုယုတ်ကောင်အသွေးကိုပရိသတ်စည်းဝေးရာတံတော်တံခါးနား၌ရှိသောထာဝရဘုရား၏ယုတ်ပရောဟိတ်မှာဖျန်း၍ဆီဥကိုလည်းထာဝရဘုရားအားမွှေးကြိုင်ရာသို့မီးရှို့ရမည်။ သူတို့သည်အထက်ကမှားရှင်းသကဲ့သို့နောက်တဖန်နတ်ဆိုးတို့အားယုတ်ပူဇော်ရ။ ဤပညတ်သည့်သူတို့အမျိုးအစည်အဆက်စောင့်ရသောပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။ ဣသရေလအမျိုးသားချင်းဖြစ်စေ။သင်တို့တွင်တည်းနေသောတပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ။မီးရှို့ရာယုတ်အစရှိသော။ အချားသောယုတ်တစ်ခုခုကိုပူဇော်သော

၃၆ အခါ။ ထာဝရဘုရားအားပူဇော်သကာပြုခြင်းငှါပရိသတ်စည်းဝေးရာတံခါးသို့မဆောင်ခဲ့လျှင်ထိုသူကိုသူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းရမည်ဟုသူတို့အားဆင့်ဆိုရမည်။

၃၇ ဣသရေလအမျိုးသား။သင်တို့တွင်တည်းနေသောတပါးအမျိုးသားတစ်တယောက်သည်အသွေးတမျိုးမျိုးကိုစားလျှင်ထိုသူကိုငါသည်မျက်နှာထား၍သူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းမည်။ အကြောင်းမူကား။ကိုယ်ခန္ဓာအသက်သည်အသွေး၌တည်၏။သင်တို့ပြုသောအပြစ်ကိုပြေစေခြင်းငှါထိုအသွေးကိုသင်တို့အားယုတ်ပရောဟိတ်ပေးပြီး။လူအပြစ်ကိုပြေသောအရာကားအသွေးဖြစ်သတည်း။ ထိုကြောင့်သင်တို့၌အဘယ်သူမျှအသွေးကိုမစားရ။သင်တို့တွင်တည်းနေသောတပါးအမျိုးသားလည်းအသွေးကိုမစားရဟုဣသရေလအမျိုးသားတို့အားငါ

၃၈ အမိန့်တော်ရှိ၏။ ဣသရေလအမျိုးသား။ သင်တို့တွင်တည်းနေသောတပါးအမျိုးသားတစ်တယောက်သည်မုတ်ဆိုးလုပ်၍စားစရာရှိသား။ ငှက်ကိုဖပ်မိလျှင်အသွေးကိုသွန်၍မြေနှင့်ဖုံးရမည်။ အသွေးသည်ခပ်သိမ်းသောကိုယ်ခန္ဓာအသက်ရှင်ရာအကြောင်းဖြစ်၏။ထိုကြောင့်သင်တို့သည်တစ်တခုသောကိုယ်ခန္ဓာ၏အသွေးကိုမစားရဟုဣသရေလအမျိုးသားတို့အားငါအမိန့်တော်ရှိ၏။ခပ်သိမ်းသောကိုယ်ခန္ဓာအသက်သည်အသွေး၌တည်သောကြောင့်အသွေးကိုစားသောသူသည်သင်ကား

၁၁ ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်။ အလိုလိုသေသောအကောင်။
 သားရဲကိုက်၍သေသော အကောင်၏ အသား ကို စား
 သောကိုယ်အမျိုးသား။ တပါး အမျိုးသားမည်သည်ကား
 စားလျှင်မိမိအဝတ် ကိုလျှော်၍ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ည
 ဦးတိုင်အောင်မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ ထိုနောက်။ စင်ကြယ်

၁၂ တဖန်မော့ရှေ့အား ထာဝရ ဘုရားက သင်သည်အ
 သရေလအမျိုး သားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ငါသည်
 ၃ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင်တို့နေ
 ဘူးသောအရတ္တုပြည်၏အကျင့် ကို၎င်းသင်တို့ကို ငါပို့
 ဆောင်လေ့သောခါ နာနိပြည်၏အကျင့် ကို၎င်းသင်တို့
 ၄ သင့်မကျင့်။ သူတို့တရားလမ်းသို့မလိုက်ရကြ။ ငါစီရင်
 ချက်ရှိသည့်အတိုင်းကျင့်၍ငါပညတ်တရားလမ်းသို့လိုက်
 ခြင်းငှါစောင့်ရှောက်ရကြမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရား
 ၅ သခင်ထာဝရ ဘုရားဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်ငါစီရင် ထုံးဖွဲ့
 ချက်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ရကြမည်။ ထိုအကျင့်ကိုကျင့်
 သောသူသည်ထိုအကျင့်အားဖြင့်အသက်ရှင်ထိမ့်မည်။
 ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၆ သင်တို့တွင် အဘယ်သူမျှ ကိုယ်ပေါက်ဖော်တော်
 သောသူကိုချည်း၍သံဝါသမပြုရ။ ငါသည်ထာဝရဘုရား
 ၇ ဖြစ်၏။ သင်၏အဖနှင့်သာ ဆိုင်သောသင်၏ အမိကို
 မချည်းရ။ ကိုယ်အမိဖြစ်သောကြောင့်သံဝါသမပြုရ။
 ၈ ကိုယ်အဖ၏မယားမည်သည် ကိုမချည်းရ။ အဖနှင့်သာ
 ၉ ဆိုင်၏။ တအိမ်တည်းခွဲမွေးဖွားသည့် ဖြစ်စေ။ အချားသော
 အရပ်ခွဲမွေး ဖွားသည်ဖြစ်စေ။ သင်၏နှစ်မကိုမချည်းရ။
 ၁၀ ကိုယ်ရင်သွေးဖြစ်သောသင်၏ မြေးကိုမချည်းရ။ အမိ
 ၁၁ ချားသော်လည်းတဖတည်း ဖြစ်သောနှစ်မကိုမချည်းရ။
 ၁၂ သင်အဖ၏ပေါက်ဖော်ရင်း ဖြစ်သောအဖ၏နှစ်မကို
 ၁၃ ၎င်း၊ သင်အမိ၏ပေါက်ဖော်ရင်းဖြစ်သောအမိ၏ညီအစ်မ
 ၁၄ ကို၎င်း၊ အဖ၏ညီအစ်ကိုနှင့်သာဆိုင်သော။ မိကြီးမိထွေ
 ၁၅ ဖြစ်သောအဖ၏ညီအစ်ကိုမယားကို၎င်း၊ သား၏မယား
 ၁၆ တဦးဟူသောချွေးမကို၎င်း၊ ညီအစ်ကိုနှင့်သာဆိုင်သော
 ၁၇ ညီအစ်ကို၏မယားကို၎င်းမချည်းရ။ ကိုယ်မယား၏
 ပေါက်ဖော်ရင်းဖြစ်သောမယား၏ထီး။ မယား၏မြေးကို
 ၁၈ မချည်းရ။ မတရားသောအမှုဖြစ်၏။ ကိုယ်မယားကိုနှောင့်
 ရှက်ခြင်းငှါသူအသက်ရှင်စည်တွင်သူ၏ညီအစ်မကိုမ
 ထိမ်းချ။

၁၉ ဥတုရောက်၍မစင်ကြယ်သောမိမိကိုလည်း မချည်းရ။
 ၂၀ ကိုယ်ကိုညစ်ညူးစေလျက် သုမယားကိုမပြစ်မှားရ။
 ၂၁ သင်၏သားထီး တို့ကိုမောလုတ်ဘုရားအားမီးဖြင့် မပူ
 ဇော်ရ။ သင်၏ဘုရားသခင်နာမတော်ကိုမရှုတ်မချရ။ ငါ
 ၂၂ သည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ မိမိနှင့်ပေါင်းဖော်သကဲ့သို့
 ယောကျ်ားချင်းမပေါင်းဖော်ရ။ ရွံ့ရှာဖွယ်အမှုဖြစ်၏။
 ၂၃ ကိုယ်ကိုကိုယ် ညစ်ညူးစေ၍တိရိစ္ဆာန်နှင့် မပေါင်း
 ဖော်ရ။ မိမိသည်လည်းမိမိနှင့်တိရိစ္ဆာန်၏ပေါင်းဖော်
 ခြင်းကိုမခံရ။ ရွံ့ရှာဖွယ်သောရောနှောခြင်းဖြစ်၏။

၂၄ ထိုသို့သောအမှုအားဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်မညစ်ညူး
 စေရ။ သင်တို့ရှေ့မှငါနှင့်ထုတ်သောလူအမျိုးမျိုးတို့သည်
 ၂၅ ထိုသို့သောအမှုကိုပြု၍ညစ်ညူးကြ၏။ သူတို့ပြည်သည်
 လည်းညစ်ညူး၏။ ညစ်ညူးသောအပြစ်ကြောင့်ငါဆုမ
 ၂၆ ၍ထိုပြည်သည်မိမိသားတို့ကိုအော့အန်ထိမ့်မည်။ သင်
 | တို့မူကားငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ရကြ
 ၂၇ မည်။ ထိုပြည်သည်သင်တို့ရှေ့၌ရှိသောလူအမျိုးမျိုးတို့
 ကိုအော့အန်သကဲ့သို့တဖန်ညစ်ညူးခြင်းကိုခံ၍သင်တို့
 ကိုမအော့အန်စေခြင်းငှါကိုယ်အမျိုးသားဖြစ်စေ။ သင်
 တို့တွင်တည်းနေသောတပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ။ ထိုသို့
 သောရွံ့ရှာဖွယ်အမှုတို့ကိုမပြုရ။ သင်တို့ရှေ့၌ရှိသော
 ပြည်သားတို့သည်ထိုသို့သောရွံ့ရှာဖွယ်အမှုတို့ကိုပြု
 ၂၉ သောအားဖြင့်သူတို့ပြည်သည်ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။ ထိုသို့
 သောရွံ့ရှာဖွယ်အမှုတို့ကိုပြုသောသူမည်သည်ကားသူ
 ၃၀ ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်။ သို့ဖြစ်၍သင်တို့
 ရှေ့၌ပြုဘူးသောထိုရွံ့ရှာဖွယ်ထုံးစံလေ့သို့သင်တို့
 သည်လိုက်၍ ကိုယ်ကိုကိုယ်မညစ်ညူးစေခြင်းငှါငါ
 ပညတ်တရားကိုစောင့်ရှောက်ရကြမည်။ ငါသည်သင်တို့
 ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၁၂ တဖန်မော့ရှေ့အား ထာဝရဘုရားကသင်သည်အသ
 ရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့အားဆင့်ဆိုရ
 မည်မှာ။ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ငါထာဝရဘုရားသည်
 သန့်ရှင်းသောကြောင့်သင်တို့လည်းသန့်ရှင်းခြင်းရှိကြ
 ၃ လော့။ လူတိုင်းကိုယ်မိဘကိုမိသေရမည်။ ငါဥပုသ်နေ
 တို့ကိုလည်းစောင့်ရမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသ
 ၄ ခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ရုပ်တုဆင်းတုကိုလည်းမ
 ချည်းမကပ်ရ။ ဘုရားတို့ကိုကိုယ်အဖိုမသွန်းမလုပ်ရ။ ငါ
 ၅ သည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သိသာ
 ဟာယယ၏ကိုထာဝရဘုရားအားပူဇော်လျှင်စိတ်တော်

၆ နှင့်တွေ့အောင်ပူဇော်ရမည်။ ပူဇော်သောနေ့နှင့် နက်
 ၇ ဖန်နေ့၌စားရမည်။ သံဃကနေ့တိုင်အောင်ကျန်ကြွင်း
 ၈ လျှင်မီးရှို့ရမည်။ သံဃကနေ့အနည်းငယ်ကိုမျှစားလျှင်
 ၉ ရွှံ့ရှာဖွယ်ဖြစ်၏။ စိတ်တော်နှင့်မတွေ့။ စားသောသူ
 ၁၀ သည်ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းသောအရာကိုရှုတ်ချသော
 ၁၁ ကြောင့်မိမိအပြစ်ကိုခံရမည်။ ထိုသူကိုသူ၏အမျိုးမှပယ်
 ၁၂ ရှင်းရမည်။ ကိုယ်ဖြေ၌ဖြစ်သောစပါးကိုရိတ်သောအ
 ၁၃ ခါလယ်ထောင့်တို့ကိုအကုန်အစင်မရိတ်ရ။ သိမ်းရာတွင်
 ၁၄ ကျန်ကြွင်းသောအရာကိုပြန်၍မကောက်မသိမ်းရ။
 ၁၅ ကိုယ်စပျစ်သီးကိုလည်းအကုန်အစင်မသိမ်းရ။ ကျန်
 ၁၆ ကြွင်းသောအသီးကိုပြန်၍မဆွတ်ရ။ ထိုအသီးကိုဆင်း
 ၁၇ ရဲသောသူ။ ဧည့်သည်အာဂန္တုအဖို့ချန်ခြင်းရမည်။ ငါ
 ၁၈ သည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။
 ၁၉ သုဥစ္စာကိုမခိုးရ။ သူတပါးကိုမထွဋ်စားရ။ တယောက်
 ၂၀ ကိုတယောက်မသားစကားမပြောရ။ ငါနာမကိုတိုင်
 ၂၁ တည်၍မဟုတ်မမှန်ဘဲကျန်ဆဲခြင်းကိုမပြုရ။ သင်၏
 ၂၂ ဘုရားသခင်နာမကိုမရှုတ်မချရ။ ငါသည်ထာဝရဘုရား
 ၂၃ ဖြစ်၏။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏ဥစ္စာကိုမတရားသ
 ၂၄ ဖြင့်မသိမ်းရ။ အနိုင်အထက်ပြု၍မယူရ။ သူငါးခံထိုက်
 ၂၅ သောအခါကိုတညည့်လုံးနံနက်တိုင်အောင်မထားရ။
 ၂၆ နားပင်းသောသူကိုမကျိန်ဆဲရ။ မျက်စိမမြင်သောသူ
 ၂၇ ရှေ့မှာထိမိ၍လဲစရာကိုမထားရ။ သင်၏ဘုရားသခင်ကို
 ၂၈ ကြောက်ရွံ့ရမည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ တရား
 ၂၉ တွေသည်အမှုမှာမတရားသဖြင့်မစီရင်ရ။ ဆင်းရဲသော
 ၃၀ သူဘက်၌မဝဲကွက်။ ကြီးသောသူ၏မျက်နှာကိုမ
 ၃၁ ထောက်ဘဲကိုယ်အမျိုးသားချင်းကိုတရားသဖြင့်စီရင်ရ
 ၃၂ မည်။ သုအသရေပျက်သောသိတင်းကိုကြားပြောခြင်း
 ၃၃ ဌာကိုယ်အမျိုးသားချင်းတို့တွင်မထည့်လည်ရ။ ကိုယ်နှင့်
 ၃၄ စပ်ဆိုင်သောသူကိုသေစေခြင်းငှါမကြံစည်ရ။ ငါသည်
 ၃၅ ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင်၏ညီအစ်ကိုကိုစိတ်အခုအ
 ၃၆ ခံမရှိရ။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၌ရှိသောအပြစ်ကို
 ၃၇ တတ်တိုင်းမရှိစေဘဲသူကိုအမှန်ဆုမွဲရမည်။ သင်အမျိုး
 ၃၈ သားချင်းသည်သင်ကိုဖြစ်မှားလျှင်ကိုယ်တိုင်အပြစ်ပြန်
 ၃၉ ချီမဝံ့ရ။ အညှိုးမသားရ။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို
 ၄၀ ကိုယ်နှင့်အမှုချစ်ရမည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။
 ၄၁ ငါ၏ပညတ်တရားကိုသင်တို့သည်စောင့်ကြည့်မည်။ အ
 ၄၂ မျိုးချင်းသောတိရစ္ဆာန်အသီးအမတ်ကိုမရှက်မတင်စေ
 ၄၃ ရ။ သားနားသောမျိုးစေ့ကိုမချေနှံ၍လယ်၌မကြွေရ။ ငါနှင့်
 ၄၄ သိုးမွေးရော၍ရက်သောအဝတ်ကိုမဝတ်ရ။ ထိမ်းမြား

ဆောင်နှင်းလျက်မရွေးမလွတ်သေးသောကျန်မိမ္မာနှင့်
 သင့်နေသောသူသည်ရိုက်နှက်ခြင်းကိုခံရမည်။ ထိုမိမ္မာ
 သည်သူကျန်ဖြစ်သောကြောင့်သေပြန်နှင့်လွတ်ရမည်။
 ၁၀ |ယောက်ျားသည်လည်းဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်တို့သိုးထီးတ
 ကောင်ကိုပရိသတ်စည်းဝေးရာတော်တံခါးနား။ ထာ
 ၁၁ ဝရဘုရားထံတော်သို့ဆောင်ခံရမည်။ ထိုယောက်ျား
 ပြုမိသောအပြစ်ကိုဖြေခြင်းငှါဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်သိုး
 ကိုယဇ်ပရေဟိတ်သည်ထာဝရဘုရားရှေ့မှာပူဇော်ရ
 မည်။ ထိုယောက်ျားသည်အပြစ်လွတ်ခြင်းသို့ရောက်
 ၁၂ လိမ့်မည်။ သင်တို့သည်ငါပေးသောပြည်သို့ရောက်၍
 စားအပ်သောအပင်အမျိုးမျိုးကိုစိုက်ပြီးမှသုံးနှစ်ပတ်လုံး
 သီးသောအသီးကိုအဇာတိအသီးဟူ၍မှတ်ရမည်။ ထို
 ၁၃ အသီးကိုမစားရ။ စတုတ္ထနှစ်တွင်သီးသောအသီးရှိသမျှ
 သည်သန့်ရှင်း၍ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း
 ၁၄ ဖို့ရမည်။ ပဉ္စမနှစ်တွင်သီးသောအသီးကိုစားရ
 မည်။ ထိုသို့ပြုလျှင်အပင်တို့သည်သာ၍သီးကြလိမ့်မည်။
 ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။
 ၁၅ |အသွေးပါသောအသေကောင်ကိုမစားရ။ မကောင်း
 သောအတတ်ကိုမပြုရ။ ကာလဗေဒင်ကိုမကြည့်ရ။
 ၁၆ |ဥက္ကောင်းအနားပတ်လည်၌ဆံပင်ကိုဝန်း၍မရိတ်ရ။ ပါး
 ၁၇ မုန်းကိုလည်းမရိတ်ရ။ သေသောသူအတွက်။ ကိုယ်အ
 သားကိုမခွတ်မရှာရ။ သံပူမထိုးရ။ ငါသည်ထာဝရဘုရား
 ၁၈ ဖြစ်၏။ ကိုယ်သွေးကိုပြည့်တန်ဆာဖြစ်စေခြင်းငှါမရှုတ်
 မချရ။ သို့ပြုလျှင်တပြည်လုံးသည်မတရားသောမေရန်သို့
 ၁၉ ထိုက်၍အဓမ္မအမှုနှင့်ပြည့်လိမ့်မည်။ ငါဥပုသ်နေ့တို့ကို
 စောင့်၍ငါသန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကိုရိုသေရမည်။ ငါသည်
 ၂၀ ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ကိုယ်ကိုကိုယ်ညစ်ညူးစေခြင်း
 ၂၁ ဌာနတဝင်သူကိုမမြီဝဲရ။ စုံးလုပ်သူကိုလည်းမရှာဖွေရ။ ငါ
 ၂၂ သည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ဆံ
 ပင်ဖြူသောသူရှေ့မှာထရမည်။ အသက်ကြီးသောသူ၏
 ၂၃ မျက်နှာကိုရိုသေရမည်။ သင်၏ဘုရားသခင်ကိုကြောက်
 ၂၄ ရွံ့ရမည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင်၏ပြည်၌
 ၂၅ တဦးနေသောဧည့်သည်ကိုမညှဉ်းဆဲရ။ သင်နှင့်အတူနေ
 သောဧည့်သည်ကိုကိုယ်အမျိုးသားချင်းကဲ့သို့မှတ်ရမည်။
 ကိုယ်နှင့်အမှုချစ်ရမည်။ သင်တို့သည်အရတ္တုပြည်၌
 ဧည့်သည်ဖြစ်ကြဘူးဖြစ်ြီး။ ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်
 ၂၇ ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ တိုင်းထွာသောအမှု၊ ချိန်တွယ်
 ၂၈ သောအမှု၊ ချင်တွက်သောအမှု၌မတရားစွာမပြုရ။ မှန်
 သောချိန်ခွင်။ မှန်သောအလေး။ မှန်သောဖော။ မှန်သော

ဟိန်တို့ကိုသုံးရမည်။ ငါသည်သင်တို့ကိုဆွေရတနာပြည်မှ
 နှုတ်ဆောင်သောသင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ဖြစ်၏။ သင်တို့သည်ငါ၏ရင်သုံးဖွဲ့ချက် အလုံးစုံတို့ကို
 စောင့်ရှောက်ရကြမည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်
 ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁ တဖန်မောရှေအားထာဝရဘုရားကသင်သည်အသ
 ၂ ရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ အသရေလ
 အမျိုးသားဖြစ်စေ၊ အသရေလအမျိုး၌တည်းနေသောတ
 ၃ ဘိုးအမျိုးသားဖြစ်စေ မိမိသားကိုမောလုတ်ဘုရားအား
 ဆက်ကပ်သောသူသည်အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရ
 ၄ မည်။ ပြည်သားတို့လည်းခံနှင့်ဖြစ်ရကြမည်။ ငါသန့်
 ၅ ရှင်းရာဌာနတော်ကိုညစ်ညူးစေလျက်ငါသန့်ရှင်းသော
 ၆ နာမတော်ကိုရှုတ်ချလျက် မိမိသားကိုမောလုတ်ဘုရား
 ၇ အားဆက်ကပ်သောသူကိုငါသည်မျက်နှာထား၍သူ
 ၈ ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းမည်။ မိမိသားကိုမောလုတ်ဘုရား
 ၉ အားဆက်ကပ်သောသူကိုပြည်သားတို့သည်အမှုမထား။
 ၁၀ မသတ်ဘဲနေလျှင်။ ထိုသို့နေသောသူနှင့်သူ၏အိမ်သူ
 ၁၁ အိမ်သားတို့ကိုငါသည်မျက်နှာထား၍ ထိုသူကိုရင်သူ
 ၁၂ နှင့်အတူမောလုတ်ဘုရားထံ၌မှားရှင်းသောသူကိုရင်သူ
 ၁၃ တို့အမျိုးမှပယ်ရှင်းမည်။ လင်ထွဲ၍နတ်ဝင်သူ၊ မိုးလုပ်
 ၁၄ သူနောက်သို့ထိုက်လျက်မှားရှင်းသောသူကိုငါသည်
 ၁၅ မျက်နှာထား၍သူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းမည်။ သင်တို့၏
 ၁၆ ဘုရားသခင် ငါထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းသော
 ၁၇ ကြောင့်သင်တို့သည်ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေ၍သန့်ရှင်း
 ၁၈ ခြင်းရှိကြလော့။ ငါနည်းနိဿယတို့ကိုကျင့်ဆောင်ရ
 ၁၉ ကြမည်။ ငါသည်သင်တို့ကိုသန့်ရှင်းစေသောထာဝရ
 ၂၀ ဘုရားဖြစ်၏။

၂၁ သင်တို့ကိုနှိမ့်သောသူတို့၏အသေသတ်ခြင်းကိုအ
 ၂၂ မှန်ခံရမည်။ မိဘကိုကျိန်ဆဲသောကြောင့်သေထိုက်
 ၂၃ သောအပြစ်ရှိ၏။ သူမယားကိုပြစ်မှားသောသူသည်မှား
 ၂၄ ရှင်းသောမိမိနှင့်တကွ အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရ
 ၂၅ မည်။ ကိုယ်အဖ၏မယားနှင့်သင့်နေသောသူသည်အ
 ၂၆ နှင့်သာဆိုင်သောအရာကိုပြစ်မှားသောကြောင့်ထိုမိမိ
 ၂၇ နှင့်တကွ အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။ သေထိုက်
 ၂၈ သောအပြစ်ရှိ၏။ ယောက်ျားသည်ကိုယ်ချွေးမနှင့်သင့်
 ၂၉ နေလျှင်ထိုသူနှင့်ယောက်တို့သည်ရွံ့ရှာဖွယ်သောရော
 ၃၀ နှော့ခြင်းကိုပြုသောကြောင့်အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်
 ၃၁ ခံရမည်။ သေထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏။ မိမိနှင့်ပေါင်း

ဖော်သကဲ့သို့ယောက်ျားချင်းပေါင်းဖော်လျှင်ထိုသူနှင့်
 ယောက်တို့သည်ရွံ့ရှာဖွယ်သောအမှုကိုပြုသောကြောင့်
 အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။ သေထိုက်သောအ
 ၀၉ ပြစ်ရှိ၏။ ယောက်ျားသည်သွေးနှင့်အမိကိုမယားပြုလျှင်
 မတရားသောအမှုဖြစ်၏။ သင်တို့တွင်မတရားသောအ
 ၁၀ မှုမရှိစေခြင်းငှါထိုသူသုံးယောက်တို့ကိုမီးရှို့ရမည်။
 ၁၁ ယောက်ျားသည်တိရိစ္ဆာန်နှင့်ပေါင်းဖော်လျှင်အသေ
 သတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။ ထိုတိရိစ္ဆာန်ကိုလည်းသတ်ရ
 ၁၂ မည်။ မိမိသည်လည်းမိမိနှင့်တိရိစ္ဆာန်၏ပေါင်းဖော်ခြင်း
 ၁၃ ကိုခံလျှင်ထိုမိမိနှင့်တိရိစ္ဆာန်သည်အသေသတ်ခြင်းကို
 ၁၄ အမှန်ခံရမည်။ သေထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏။ ယောက်ျား
 သည်အဖ၏သွေး၊ အမိ၏သွေးဖြစ်သောမိမိနှင့်မနှင့်သင့်နေ
 လျှင်မတရားသောအမှုဖြစ်၏။ ထိုသူတို့သည်အမျိုးသား
 ချင်းတို့ရှေ့မှောက်၌ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရကြမည်။ ထို
 ယောက်ျားသည်နှစ်မနှင့်သင့်နေသောကြောင့်မိမိအပြစ်
 ၁၆ ကိုခံရမည်။ ယောက်ျားသည်ဥတုရောက်လျက်ရှိသော
 မိမိနှင့်သင့်နေလျှင်ထိုသူတို့သည်သဘောတူ၍သွေးသွန်
 အနာကိုထင်ရှားစေသောကြောင့်သူတို့အမျိုးမှပယ်ရှင်း
 ၁၇ ခြင်းကိုခံရကြမည်။ အဖ၏နှစ်မ၊ အမိ၏ညီမနှင့်မသင့်မ
 နေရ။ ထိုသို့သောပေါက်ဖော်ရင်းနှင့်သင့်နေသောသူတို့
 ၁၈ သည်မိမိအပြစ်ကိုခံရကြမည်။ အဖ၏ညီအစ်ကိုမယား
 နှင့်သင့်နေလျှင်အဖ၏ညီအစ်ကိုနှင့်သာဆိုင်သောအရာ
 ကိုပြစ်မှားသောကြောင့်ထိုသူတို့သည်မိမိအပြစ်ကိုခံရ
 ၁၉ သဖြင့်တသက်လုံးသားမရဘဲနေရလိမ့်မည်။ ညီအစ်ကို
 ၏မယားနှင့်သင့်နေလျှင်ညစ်ညူးသောအမှုဖြစ်၏။ ညီ
 အစ်ကိုနှင့်သာဆိုင်သောအရာကိုပြစ်မှားသောကြောင့်
 ထိုသူတို့သည်သားမရဘဲနေရလိမ့်မည်။
 ၂၁ သင်တို့ကိုငါပို့ဆောင်၍နေရာချသောပြည်သည်မ
 အေးအနံ့စေခြင်းငှါသင်တို့သည်ငါ၏ရင်သုံးဖွဲ့သို့
 ၂၂ ကိုကျင့်ဆောင်ရမည်။ သင်တို့ရှေ့မှငါနှင့်ထုတ်သော
 ၂၃ သူအမျိုးမျိုးတို့၏တာဝန်လေးသို့မထိုက်ရ။ သူတို့
 ၂၄ ထိုသို့သောအမှုခပ်ဆိမ်းတို့ကိုပြုသောကြောင့်ငါရွံ့ရှာ
 ၂၅ ၏။ သူတို့ပြည်တည်းဟူသောနှို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်
 ကိုသင်တို့သည်အမွေခံစေခြင်းငှါငါအပိုင်ပေးမည်ဟု
 ငါအမိန့်တော်ရှိပြီ။ ငါသည်သင်တို့ကိုအချားသောအမျိုး
 ၂၇ နှင့်ခွဲထားသောသင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်
 ၂၈ ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့်စင်ကြယ်သောသား၊ မစင်
 ကြယ်သောသား၊ စင်ကြယ်သောငှက်၊ မစင်ကြယ်သော
 ၂၉ ငှက်တို့ကိုပိုင်းချွေးရမည်။ ငါခွဲထားသည်အတိုင်းမစင်

ကြယ်သောသား။၄၇။မြေပေါ်မှာထွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်တစ်ခုအားဖြင့်ကိုယ်ကိုယ်ရှုံ့ရှာဖွယ်မဖြစ်စေရ။၂၆ ငါထာဝရဘုရားသန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍သင်တို့ကိုငါအထိုရှိသဖြင့်အချားသောအမျိုးနှင့်ခွဲထားသောကြောင့်ငါအဖို့သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြမည်။၂၇ ယောက်ျားဖြစ်စေ။မိမ္မဖြစ်စေ။နတ်ဝင်သောသူ။ရုံးလုပ်သောသူသည်အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။ထိုသို့သောသူကိုခံနှင့်ဖြစ်ကြမည်။သူနွဲ့သေထိုက်သောအဖြစ်ရှိသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁ တဖန်မောရှေအားထာဝရဘုရားကသင်သည်အာရုန်၏သားယဇ်ပရောဟိတ်တို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။အမျိုးသားချင်းသေသောအတွက်။သင်တို့တွင်အဘယ်သူမျှညစ်ညူးခြင်းမရှိရ။၂ သို့ရာတွင်ပေါက်ဖော်ရင်းတည်းဟူသောမိဘ။သားသမီး။ညီအစ်ကို။လင်မနေသောကညာနှစ်မရင်းအတွက်။ညစ်ညူးခြင်းကိုခံရသောအခွင့်ရှိ၏။၃ အမျိုးသားချင်းသူကြီးအတွက်။၄ ကိုယ်ကိုယ်ရှုတ်ချ၍ညစ်ညူးခြင်းမရှိရ။၅ ယဇ်ပရောဟိတ်သည်ဆံပင်ကိုမရိတ်ရ။ပါးမုန်းကိုမရိတ်ရ။အသားခွံသုတ်ခြင်းကိုမပြုရ။၆ သူသည်မိမိဘုရားသခင်အဖို့သန့်ရှင်းရမည်။မိမိဘုရားသခင်၏နာမတော်ကိုမရှုတ်ချရ။ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သကာ။မိမိဘုရားသခင်၏အစာအာဟာရကိုပူဇော်သောကြောင့်သန့်ရှင်းခြင်းရှိရမည်။၇ သူသည်ပြည်တန်ဆာမိဗ္ဗ။ဘီလယုက်သောမိဗ္ဗ။လင်နှင့်ကွာသောမိဗ္ဗနှင့်မရံဖက်ရ။မိမိဘုရားသခင်အဖို့သန့်ရှင်း၏။၈ သင်၏ဘုရားသခင်ပွဲတော်ကိုဆက်သောကြောင့်သူကိုသန့်ရှင်းစေ၍သူသည်သင်အဖို့သန့်ရှင်းရမည်။သင်တို့ကိုသန့်ရှင်းစေသောငါထာဝရဘုရားသန့်ရှင်း၏။၉ ယဇ်ပရောဟိတ်သို့သင့်ပြည်တန်ဆာလုပ်၍ကိုယ်ကိုယ်ရှုတ်ချလျှင်မိမိအဖေကိုရှုတ်ချရာရောက်၏။ထိုသူကိုမီးရှို့ရမည်။၁၀ မိမိအမျိုးသားချင်းတို့တွင်အဝတ်တန်ဆာဆင်လျက်အရာခွဲခန့်ထား၍မိမိခေါင်းပေါ်မှာဆီလောင်းခြင်းဘိသိတ်ကိုခံသောယဇ်ပရောဟိတ်မင်းသည်မိမိခေါင်း၁၁ ခွံတန်ဆာကိုမချွတ်ရ။မိမိအဝတ်ကိုမဆုတ်ရ။အသေကောင်ကိုမချဉ်းရ။မိဘအတွက်ညစ်ညူးခြင်းကိုမခံရ။၁၂ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ထဲကမထွက်ရ။မိမိဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကိုမရှုတ်ချရ။အကြောင်းမူကား။မိမိဘုရားသခင်၏ဘိသိတ်ဆီနှင့်ဆိုင်သောသင်း

ကျပ်ကိုဆောင်းရသောသူဖြစ်၏။ငါသည်ထာဝရဘုရား၁၃ ဖြစ်၏။ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းသည်အမျိုးကညာနှင့်သာရံ၁၄ ဖက်ရမည်။မုတ်ဆိုးမ။လင်နှင့်ကွာသောမိဗ္ဗ။ဘီလယုက်သောမိဗ္ဗ။ပြည်တန်ဆာမိဗ္ဗနှင့်မရံဖက်ရ။မိမိအမျိုးသား၁၅ ချင်းအမျိုးကညာနှင့်သာရံဖက်ရမည်။မိမိသားကိုအမျိုးသားချင်းတို့တွင်မရှုတ်ချရ။ငါထာဝရဘုရားသည်ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းကိုသန့်ရှင်းစေသည့်ဟုမိန့်တော်မူ၏။၁၆ တဖန်မောရှေအားထာဝရဘုရားကသင်သည်အာ၁၇ ရုန်အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။သင်၏အမျိုးအစည်အဆက်တွင်ကိုယ်၌အပြစ်ရှိသောသူသည်မိမိဘုရားသခင်၏၁၈ ပွဲတော်ကိုဆက်ကပ်အံ့သောငှါမချည်းမကပ်ရ။မျက်စိကန်းသောသူ။ခြေဆွဲသောသူ။နှာခေါင်းပိသောသူ။၁၉ အင်္ဂါပိုလွန်သောသူ။လက်ကျိုးသောသူ။ခြေကျိုးသောသူ။၂၀ ကြောကုန်းသောသူ။ပုသောသူ။မျက်စိနာသောသူ။ဝဲစွဲသောသူ။ယားနာစွဲသောသူ။ဂွေးစေ့ပျက်သောသူ၂၁ သည်မချည်းမကပ်ရ။ယဇ်ပရောဟိတ်အာရုန်အမျိုးတွင်ကိုယ်၌အပြစ်ပါသောသူတစ်ယောက်မျှထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သကာကိုဆက်ကပ်အံ့သောငှါမချည်းမကပ်ရ။ကိုယ်၌အပြစ်ပါသောကြောင့်မိမိဘုရားသခင်၏မုန့်တော်ကိုဆက်ကပ်အံ့သောငှါမချည်းမကပ်ရ။၂၂ သန့်ရှင်းသောရန်ဖြစ်စေ။အလွန်သန့်ရှင်းသောရန်ဖြစ်စေ။မိမိဘုရားသခင်၏မုန့်တော်ကိုစား၂၃ ရမည်။ကိုယ်၌အပြစ်ပါသောကြောင့်ငါသန့်ရှင်းရာဌာနအရင်တို့ကိုရှုတ်ချမည်ကိုစိုးရိမ်၍ကုလားကာအတွင်းသို့မဝင်ရ။ယဇ်ပရောဟိတ်သို့မချည်းမကပ်ရ။ငါထာဝရဘုရားသည်ထိုအရင်တို့ကိုသန့်ရှင်းစေသည့်ဟုမိန့်တော်မူ၏။၂၄ မောရှေသည်အာရုန်နှင့်သူ၏သား။ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အားဆင့်ဆိုလေ၏။၁၅

၁ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမိန့်တော်မူ၂ သည့်ကား။အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည်ငါအဖို့သန့်ရှင်းစေသောအရာအားဖြင့်သန့်ရှင်းသောငါ၏နာမတော်ကိုမရှုတ်ချဘဲဣသရေလအမျိုးသားတို့၏သန့်ရှင်းသောအရာများနှင့်ကိုယ်ကိုယ်ကွာစေရမည်အကြောင်းဆင့်ဆိုလေ။၃ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ထာဝရဘုရားအဖို့ဣသရေလအမျိုးသားသန့်ရှင်းစေသဖြင့်သန့်ရှင်းခြင်းရှိသောအရာတို့ကိုကိုယ်မစင်ကြယ်လျက်နှင့်ချဉ်ကင်သောယဇ်ပရောဟိတ်အမျိုးသားမည်သည်ကားငါထံမှပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်။ငါသည်ထာဝရဘုရား

၇ ဖြစ်၏။ နှစ်နား။ ယိနာစွဲသောအခါ၌၏အမျိုးသားမည်လည်း
 ကားမစင်ကြယ်၍တိုင်အောင်သန့်ရှင်းသောအရာကို
 မစားရ။ အသေကောင်နှင့်ဆိုင်၍မသန့်ရှင်းသောအရာ
 ၈ ကိုထိသောသူ။ သုတ်ရေထွက်သောသူ။ ညစ်ညူးစေ၍
 တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်ကိုထိသောသူ။ ညစ်ညူးခြင်း
 တရံတရစွဲ၍ညစ်ညူးသောသူ။ ထိုသို့သောသူကိုထိသ
 ၉ မှုသောသူတို့သည်။ ညဦးတိုင်အောင်မစင်ကြယ်ဖြစ်
 ထိမည်။ ကိုယ်ကိုရေမမျိုးဘဲနေလျှင်သန့်ရှင်းသော
 ၁၀ အရာကိုမစားရ။ နေဝင်သောနောက်မှသန့်ရှင်းခြင်းသို့
 နောက်သည်ဖြစ်၍သန့်ရှင်းသောအရာသည်သူတို့စားစ
 ၁၁ ခြေခြေသောကြောင့်ထိုနောက်မှစားရကြမည်။ အလိုလို
 သေသောအကောင်။ သားရဲကိုက်၍သေသောအကောင်
 အားဖြင့်ကိုယ်ကိုညစ်ညူးစေ၍မစားရ။ ငါသည်ထာဝ
 ၁၂ ရတုရားဖြစ်၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်ငါပညတ်
 တော်ကိုဖျက်သဖြင့်ကိုယ်အပြစ်ကိုခံလျက်မသေရ
 မည်အကြောင်း။ ငါပညတ်တရားကိုစောင့်ရှောက်ရကြ
 မည်။ ငါထာဝရတရားသည်သူတို့ကိုသန့်ရှင်းစေ၏။
 ၁၃ တပါးအမျိုးသားသည်သန့်ရှင်းသောအရာကိုမစား
 ရ။ ယဇ်ပရောဟိတ်၌တည်းနေသောဧည့်သည်မစားရ။
 ၁၄ သူငြားလည်းမစားရ။ ယဇ်ပရောဟိတ်သည်ကိုယ်ငွေ
 နှင့်ဝယ်သောသူ။ သူ၏အိမ်၌မွေးသောသူသည်သူ၏
 ၁၅ အဘကိုစားရမည်။ ယဇ်ပရောဟိတ်သို့သည်တပါး
 အမျိုးသား၏မယားဖြစ်လျှင်သန့်ရှင်းသောပူဇော်သ
 ၁၆ ကာအရာကိုမစားရ။ သို့ရာတွင်လင်သေသော်၎င်းလင်
 နှင့်ကွာသော်၎င်းသားမရှိဘဲမိမိအဖအိမ်သို့ပြန်၍ဝယ်
 ၁၇ မည်။ တပါးအမျိုးသားမစားရ။ လူသည်သန့်ရှင်းသောအ
 ရာကိုမထိဘဲစားသိလျှင်စားမိသောအရာ၏အဖိုးနှင့်တ
 ၁၈ ကွင်းစုတရုကိုထင်၍ယဇ်ပရောဟိတ်အားပေးရမည်။
 ၁၉ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ထာဝရတရားအားပူ
 ဇော်၍သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကိုမရှုတ်မချရ။ ထိုအရာ
 ၂၀ တို့ကိုစားမိ၍ပြစ်မှားသောအပြစ်ကိုမခံစေရ။ ငါထာဝ
 ရတရားသည်သူတို့ကိုသန့်ရှင်းစေသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၁ တဖန်မောရှေအားထာဝရတရားကသင်သည်အာ
 ရန်နှင့်သူ၏သား။ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အား
 ၂၂ ဆင့်ဆိုရမည်။ ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်စေ။ ဣသရေ
 လအမျိုး၌တည်းနေသောတပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ။ သစ္စာ
 ဝတ်၍ရှိပြသောပူဇော်သကာ။ အလိုလိုပြသောပူဇော်သ
 ကာတည်းဟူသော။ ဤရာယဇ်ကိုထာဝရတရားအာပူ

၁၃ ဇော်လိုလျှင်။ စိတ်တော်နှင့်တွေ့ခြင်း၌ အပြစ်မရှိသော
 ၂၄ သိုး။ ဆိတ်။ နွားအထီးကိုပူဇော်ရမည်။ အပြစ်ပါသောအ
 ကောင်ကိုမပူဇော်ရ။ ပူဇော်လျှင်စိတ်တော်နှင့်မတွေ့။
 ၂၅ သစ္စာဝတ်၍ရှိပြသောပူဇော်သကာ။ အလိုလိုပြသောပူ
 ဇော်သကာသိုး။ ဆိတ်။ နွားကိုထာဝရတရားအားယဇ်ပူ
 ဇော်လိုလျှင်စိတ်တော်နှင့်တွေ့ခြင်းငှါမိလင်မည်။ အပြစ်
 ၂၆ တရံတရမူမရှိရ။ မျက်စိကန်းသောအပြစ်။ အရိုးကျိုး
 သောအပြစ်။ အင်္ကျီဆွဲသောအပြစ်။ မြင်းဖူးရှိသောအ
 ၂၇ ပြစ်။ ဝဲနားယားနာစွဲသောအပြစ်တရံတရုရှိလျှင်ထာဝရ
 တရားအားမပူဇော်ရ။ ယဇ်ပရောဟိတ်ပေါ်မှာလေတေ။
 ၂၈ အားမီးဖြင့်ပူဇော်သကာမပြုရ။ သို့ရာတွင်အင်္ကျီခြင်း၊
 ၂၉ ချိုတဲ့ခြင်းအပြစ်ရှိသောသိုး။ ဆိတ်။ နွားကိုအလိုလိုပူဇော်
 သကာကိုပူဇော်ရမည်။ သစ္စာဝတ်နှင့်ဆိုင်၍ပူဇော်လျှင်
 ၃၀ စိတ်တော်နှင့်မတွေ့။ ကြိတ်နယ်စုံတံပြတ်ရာအနာရှိသော
 အထီးကိုထာဝရတရားအားမပူဇော်ရ။ သင်တို့ပြု၍ထို
 ၃၁ သို့သောအကောင်ကိုပူဇော်သကာမပြုရ။ ထိုသို့သော
 အကောင်ကိုတပါးအမျိုးသားဆက်သော်လည်းမျက်
 ၃၂ သောအပြစ်ပါသောကြောင့်သင်တို့၏တရားသခင်ပွဲ
 တော်ကိုမပူဇော်ရ။ ပူဇော်လျှင်စိတ်တော်နှင့်မတွေ့ဟုမိန့်
 တော်မူ၏။
 ၃၃ တဖန်ထာဝရတရားသည်မောရှေအားမိန့်တော်မူလျှင်
 ၃၄ ကား။ သိုး။ ဆိတ်။ နွားတို့သည်မွေးဖွားသောအခါချစ်
 ရက်အတွင်းတွင်သားငယ်ကိုအမိနှင့်အဖေအရွယ်
 ၃၅ နေမှစ၍ထာဝရတရားအားမီးဖြင့်ပူဇော်သကာကိုတော်
 ၃၆ သင့်၏။ နွားဖြစ်စေ။ သိုးဆိတ်ဖြစ်စေ။ သားအမိနှစ်ကောင်
 ၃၇ ကိုတနေ့ချင်းတွင်မသတ်ရ။ ကျေးဖူးတော်ကိုဝန်ခံရာ
 ၃၈ ယဇ်ကိုထာဝရတရားအားပူဇော်လိုလျှင်စိတ်တော်နှင့်
 ၃၉ တွေ့ခြင်းငှါပူဇော်လေ့။ တနေ့ချင်းတွင်စားရမည်။ နက်နဲ
 ၄၀ နေ့တိုင်အောင်မကြွင်းစေရ။ ငါသည်ထာဝရတရားဖြစ်
 ၄၁ ၏။ သင်တို့သည်ငါပညတ်တို့ကိုကျင့်စောင့်ရကြမည်။ ငါ
 ၄၂ သည်ထာဝရတရားဖြစ်၏။ သန့်ရှင်းသောငါ၏နာမတော်
 ကိုမရှုတ်မချရ။ ထာဝရတရားသန့်ရှင်းတော်မူသည်ဟု
 ၄၃ သရေလအမျိုးသားတို့သည်ထင်မှတ်ရကြမည်။ ငါသည်
 သင်တို့၏တရားလစင်ဖြစ်ခြင်း၌သင်တို့ကိုမရုဏ်း
 ၄၄ ပြုမှနှုတ်ဆောင်၍သန့်ရှင်းစေသောထာဝရတရားဖြစ်
 ၏။ ငါသည်ထာဝရတရားဖြစ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၄၅ တဖန်မောရှေအားထာဝရတရားကသင်သည်ဣသ
 ၄၆ ရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်။ သင်တို့သည်

စီရင်ရသော ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းတည်းဟူသောငါထာဝရ
 ၃ ဘုရား၏ပွဲတော်များ ဟူမူကား။ ချောက်ရက်ပတ်လုံးအ
 လုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမနေ့ရက်သည် ညိမ်ဝပ်စွာနေရ
 သောဥပုသ်နေ့။ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရသောနေ့ဖြစ်၏။
 ထိုနေ့၌သင်တို့သည် အလုပ်မလုပ်ရကြ။ သင်တို့နေရာအ
 ရပ်ရပ်၌ထာဝရဘုရား၏ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။

၄ အချိန်တန်ဖွယ်သင်တို့စီရင်ရသော ဓမ္မစည်းဝေးခြင်း
 တည်းဟူသောထာဝရဘုရား၏ပွဲတော်များ ဟူမူကား။
 ၅ ပဌမလဆယ်လေးရက်နေ့ညဦးယံ၌ထာဝရဘုရား၏ပ
 ၆ သခါ၌ဖြစ်၏။ ၎င်းလဆယ်ငါးရက်နေ့၌ထာဝရဘုရားအ
 မြီးအဖေပွဲကိုခံရကြမည်။ ချွန်ရက်ပတ်လုံးတဆေးမဲ့မုန့်
 ၇ ကံစားရကြမည်။ ပဌမနေ့၌ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရမည်။
 ၈ လောကီအလုပ်ကိုမလုပ်ရ။ ချွန်ရက်ပတ်လုံးထာဝရ
 ဘုရားအားမီးဖြင့်ပူဇော်သကာကိုပြုရမည်။ သတ္တမနေ့၌
 လည်း ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကို
 မလုပ်ရဟုမိန့်တော်မူ၏။

၉ တဖန်မောဂ္ဂေအားထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
 ကား။ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆို
 ၁၀ ရမည်မှာ။ သင်တို့သည်ငါပေးသောပြည်သို့ရောက်၍
 စပါးကိုရိတ်သောအခါ အဦးရိတ်သောကောက်ယိုင်းတ
 ၁၁ ဝဉ်းကိုယဇ်ပရောဟိတ်ထံသို့ဆောင်ခဲ့ရမည်။ သင်တို့
 သည်စိတ်တော်၌ငွေ့ခြင်းငှါယဇ်ပရောဟိတ်သည်ဥ
 ပုသ်နေ့လွန်မှန်ကန်ဖန်နေ့တွင်ထိုကောက်ယိုင်းကိုထာဝ
 ၁၂ ရဘုရားရှေ့တော်၌ချွဲရမည်။ ကောက်ယိုင်းကိုချွဲ
 သောနေ့၌အခါမလဲ။ အပြစ်မပါသောသိုးသငယ်အထီး
 ကိုထာဝရဘုရားအဖို့မီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ပူဇော်ရမည်။

၁၃ ထိုယဇ်နှင့်ဆိုင်သောဘောဇဉ်ပူဇော်သကာကား။ ထာ
 ဝရဘုရားအားမွှေးကြိုင်ရာဘို့မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သ
 ကာတည်းဟူသောဆီနှင့်ရောသောမုန့်ညက်နှစ်ဩမ်ဖြစ်
 ရမည်။ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သကာကားစပျစ်ရည်သုံး
 ၁၄ လောဃဖြစ်ရမည်။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ပူ
 ဇော်သကာကိုဆောင်ခဲ့သောနေ့မရောက်မှီ၌မုန့်ဆံ
 ထွေး၊ စိမ်းသောအသီးအနှံကိုမစားရ။ သင်တို့နေရာအ
 ရပ်ရပ်၌သင်တို့အမျိုးအစည်အဆက်စောင့်ရသော
 ပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။

၁၅ ချွဲရပူဇော်သကာကောက်ယိုင်းကိုဆောင်ခဲ့
 သောနေ့။ ဥပုသ်နေ့အလွန်နက်ဖန်နေ့ကစ၍သိတင်းချွန်
 ၁၆ ဘိဉ်းခရ အောင်ရေတွက်ရမည်။ သတ္တမဥပုသ်နေ့အ
 လွန်နက်ဖန်နေ့အထိ။ အရက်ငါးဆယ်ပိုင်ပိုင်ရေတွက်

ပြီးလျှင်ထာဝရဘုရားအားဘောဇဉ်ပူဇော်သကာအသစ်
 ၁၇ ကိုဆက်ရကြမည်။ ထာဝရဘုရားအဖို့အဦးသီးသောအ
 သီး။ တဆေးဖြင့်ဖောင်းကြွသောမုန့်ညက်နှစ်ဩမ်နှင့်လုပ်
 သောချွဲရပူဇော်သကာကိုသင်တို့အိမ်မှထုတ်ဆောင်ခဲ့
 ၁၈ ၍။ ထိုမုန့်နှင့်တကွအခါမလဲ။ အပြစ်မပါသောသိုးသ
 ငယ်ချွန်ကောင်။ နွားသငယ်အထီးတကောင်။ ဆိတ်
 နှစ်ကောင်ကိုဆက်၍ ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာ။ သွန်း
 လောင်းရာပူဇော်သကာနှင့်တကွထာဝရဘုရားအားမွှေး
 ကြိုင်ရာဘို့မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သကာတည်းဟူသောမီး
 ၁၉ ရှိရာယဇ်ကိုထာဝရဘုရားအားပူဇော်ရမည်။ အပြစ်
 ဖြေရာယဇ်ကိုဆိတ်သငယ်တကောင်ကို၎င်းသောဟာ
 ယယဇ်ကိုအခါမလဲသောသိုးသငယ်နှစ်ကောင်ကို၎င်းပူ
 ၂၀ ဇော်၍။ ယဇ်ပရောဟိတ်သည်အဦးသီးသောအသီးမုန့်
 နှင့်တကွချွဲရသဖြင့်သိုးသငယ်နှစ်ကောင်ပါလျက်ထာ
 ဝရဘုရားရှေ့တော်၌ချွဲရာပူဇော်သကာပြုရမည်။ ထို
 အရာတို့သည်လည်းယဇ်ပရောဟိတ်အဖို့ထာဝရဘုရား
 ၂၁ ရှေ့မှာသန့်ရှင်းသောအရာဖြစ်သတည်း။ ထိုနေ့၌လည်း
 ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုစီရင်ရကြမည်။ လောကီအလုပ်ကို
 မလုပ်ရ။ သင်တို့နေရာအရပ်ရပ်၌သင်တို့အမျိုးအစည်
 အဆက်စောင့်ရသောပညတ်ဖြစ်သတည်း။

၂၂ ကိုယ်မြေ၌ဖြစ်သောစပါးကိုရိတ်သောအခါလယ်
 ထောင့်တို့ကိုအင်္ကျီနီအစင်မရိတ်ရ။ သိမ်းရာတွင်ကျန်
 ကြွင်းသောအရာကိုပြန်၍မကောက်မသိမ်းရ။ ထိုအရာ
 ကိုဆင်းရဲသောသူ။ ဧည့်သည်အာဂန္တုအဖို့ချန်ခြင်းရ
 မည်။ ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်
 သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၃ တဖန်မောဂ္ဂေအားထာဝရဘုရားကသင်သည်ဣသ
 ၂၄ ရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ သင်တို့သည်
 သတ္တမလ။ ပဌမနေ့ရက်၌တံပိုးမှုတ်ပွဲ။ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်း
 ၂၅ ကိုပြုရသောဥပုသ်နေ့ကိုစောင့်ရကြမည်။ လောကီအ
 လုပ်ကိုမလုပ်ရ။ ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်
 သကာကိုဆက်ရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၆ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောဂ္ဂေအား မိန့်တော်မူ
 ၂၇ သည်ကား။ သတ္တမလအသမနေ့သည်လည်းအပြစ်ဖြေရာ
 နေ့။ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုသောနေ့ဖြစ်၏။ ချိုးချံစွာကျင့်
 ရမည်။ ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သကာကို
 ၂၈ ဆက်ကပ်ရမည်။ ထိုနေ့၌အဘယ်အလုပ်ကိုမျှမလုပ်ရ။
 သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ကိုယ်အ
 ၂၉ ပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရသောနေ့ဖြစ်၏။ ထိုနေ့၌ချိုးချံစွာမ

ကျင့်သောသူမည်သည်တို့၏ မိမိအမျိုးမှောင်ရှင်ခြင်း
 ၃၀ ကုံခံရမည်။ ထိုနေ့၌အလုပ်သမားတို့လုပ်သောသူမည်
 ၃၁ သည်ကိုသူ၏အမျိုးမှောင်ရှင်ခြင်းကို ဆီးမည်။ အဘယ်
 အလုပ်ကိုမျှမလုပ်ရဲသောတို့နေ့နာအရင်ရင်၌သင်တို့အ
 မျိုးအစည်အဆက် စောင့်ရှုသောပညတ်တော်ဖြစ်သ
 ၃၂ တည်း။ ထိုနေ့သည်ညီမိဝင်စွာနေရသောနေ့။ ချီးချီးစွာ
 ကျင့်ရသောနေ့ဖြစ်၏။ နဝမနေ့ညဦးမှစ၍နက်ဇန်ည
 ဦးတိုင်အောင်ဥပုသ်စောင့်ရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၃ တဖန်မောရှေအားထာဝရဘုရားကသင်သည်အသ
 ၃၄ ရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ သင်တို့သည်
 သတ္တမလဆယ်ငါးရက်နေ့မှစ၍ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးတာ
 ၃၅ ဝရဘုရားအဖို့သကေနေပွဲကိုခံရကြမည်။ ပဌမနေ့၌
 ၃၆ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရမည်။ အလုပ်ကိုမလုပ်ရ။ ခုနစ်
 ရက်ပတ်လုံးထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သ
 ကာကိုဆက်ကပ်ရမည်။ အဌမနေ့၌လည်းဓမ္မစည်းဝေး
 ခြင်းကိုပြု၍ ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သ
 ကာကိုဆက်ကပ်ရမည်။ ထူးဆန်းသောစည်းဝေးခြင်းဖြစ်
 ၃၇ ချီလောကီအလုပ်ကိုမလုပ်ရ။ ဤရွှေကားထာဝရဘုရား
 ၃၈ ၏ဥပုသ်နေ့။ ထာဝရဘုရားအားဆက်ကပ်ရသောအ
 လှူဒါန။ သတ္တမလနှင့်ဆိုင်သောပူဇော်သကာ။ အလိုလို
 ပြုသောပူဇော်သကာမှတစ်ပါးနေ့ရက်အသီးအသီးတို့
 ၌ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သကာ။ မီးရှိ
 ရာယဇ်။ တောဇဉ်ပူဇော်သကာ။ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း။ သွန်း
 လောင်းရာပူဇော်သကာကိုပြုစေခြင်းငှါစီရင်ရသော
 ၃၉ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်း။ ထာဝရဘုရား၏ပွဲတော်များဖြစ်သ
 တည်း။ ထိုမှတစ်ပါး။ သင်တို့သည်မြေအသီးအနှံကိုသိမ်း
 ယူသောနောက်။ သတ္တမလဆယ်ငါးရက်နေ့မှစ၍ခုနစ်
 ၄၀ နှင့်အဌမနေ့၌ဥပုသ်စောင့်ရကြမည်။ ပဌမနေ့၌ကောင်း
 ငွန်သောသင်္ဃာတိ။ ထန်းလက်။ မုခ်းမခပ်အစရှိသော
 အရွက်များသောအပင်၏အကိုင်းအခက်တို့ကိုယူ၍
 ၄၁ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ခုနစ်
 ရက်ပတ်လုံးရွှင်လန်းခြင်းကိုပြုရကြမည်။ ထိုပွဲတော်
 ကိုတနှစ်တနှစ်လျှင်ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးထာဝရဘုရားအ
 ဖို့ခံရကြမည်။ သင်တို့အမျိုးအစည်အဆက်စောင့်
 ရသောပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။ ထိုပွဲတော်ကို
 ၄၂ သတ္တမလ၌ခံရကြမည်။ အသရေလအမျိုးသားတို့ကို
 ၄၃ အဂုတ္တုပြု၍မှန်တော်ဆောင်သောအခါသင်ခက်တဲ၌နေစေ
 ကြောင်းကိုသင်တို့အမျိုးအစည်အဆက်တို့သင့်သိမှတ်

မပြုအကြောင်း။ အသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်
 သင်ခက်တဲ၌ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးနေရကြမည်။ ငါလည်း
 သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟုမိန့်
 ၄၄ တော်မူ၏။ မောရှေသည်လည်းထာဝရဘုရား၏ပွဲတော်
 များကိုအသရေလအမျိုးသားတို့အားပြန်ကြားလေ၏။

၁ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမိန့်တော်မူ
 ၂ သည်ကား။ ပရိသတ်ဦးဝေးရာတဲတော်တွင်သက်သေ
 ခံချက်ကုလားကာပြင်မှာပီးခံ၍အစဉ်မပြတ်မီးထွန်းရာ
 ဘျံသံလွင်သီးကိုထောင်း၍ယူသောသံလွင်ဆီစစ်ကိုအ
 သရေလအမျိုးသားတို့သည်သင်ထံသို့ဆောင်ခဲ့ရမည်
 ၃ အကြောင်းဆင့်ဆိုလေ။ အာရုန်သည်လည်းညဦးမှသည့်
 နံနက်တိုင်အောင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထိုအမှုကိုစီ
 ရင်ရမည်။ သင်တို့အမျိုးအစည်အဆက်စောင့်ရသော
 ၄ ပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။ စင်ကြယ်သောမီးခံ၍ခွက်
 များကိုအာရုန်သည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာအစဉ်အ
 ဖြစ်ပြင်ဆင်ရမည်။

၅ သင်သည်မုန့်ညက်ကိုယူ၍မုန့်တလုံးလျှင်နှစ်ကြိမ်
 ၆ စီးမုန့်ဆယ်နှစ်လုံးကိုလုပ်ပြီးလျှင်။ ထာဝရဘုရားရှေ့
 စင်ကြယ်သောစားပွဲပေါ်မှာမုန့်တလုံးပေါ်၌တလုံးကို
 ၇ ထပ်ဆင့်၍တပုံချောက်လုံးစီးနှစ်ပုံပုံရမည်။ ထာဝရ
 ဘုရားအားမီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သကာတည်းဟူသော
 အောင်းမေ့တော်မူရုံဖြစ်စေခြင်းငှါထိုမုန့်နှစ်ပုံပေါ်
 ၈ မှာစင်ကြယ်သောလောဗန်ကိုတင်ထားရမည်။ ထာဝရ
 ဘုရား၏ပဋိညဉ်နှင့်အညီအသရေလအမျိုးသားတို့လက်
 ၉ မှာယူသောထိုမုန့်ကိုအာရုန်သည်ထာဝရဘုရားရှေ့
 တော်၌ဥပုသ်နေ့တိုင်းအစည်အမြဲပြင်ဆင်ရမည်။ ထို
 မုန့်ကိုအာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည်ပိုင်၍သန့်ရှင်းရာ
 ၁၀ ဌာနတော်၌စားရကြမည်။ ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပြု
 သောပူဇော်သကာထဲကထိုမုန့်သည်ထာဝရပညတ်
 တော်အတိုင်းအာရုန်အဖို့အဖွန်သန့်ရှင်းသောအရာ
 ဖြစ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၁ အဂုတ္တုလူနှင့်အသရေလမိမ္မရ၍အသရေလအမျိုး
 သားတို့နှင့်အတူလိုက်လာသောသားတယောက်သည်
 ၁၂ တပ်ထဲမှာအသရေလလူနှင့်ရန်တွေ့သဖြင့်။ နာမတော်
 ကိုပြစ်မှားလျက်ကျိန်ဆဲလေ၏။ ထိုသူ၏အမိကားဒန်
 ၁၃ အမျိုး။ ဒီဗရီသီးရှေလောမိတ်ဖြစ်သတည်း။ ငြိမ်မှား
 သောသူကိုမောရှေထံသို့ဆောင်ယူခဲ့၍ထာဝရဘုရား
 ၏အလိုတော်ကိုမသိမှီပိုင်အောင်ချုပ်ထားကြ၏။

၁၃ ၊ သာဝရတရားကလည်းကျိန်ဆဲသောသူကိုတပ်ပြင်သို့
 ၁၄ ဆောင်သွား၍သူ၏ဝကားကိုကြားသောသူအပေါင်းတို့
 ၁၅ လည်သူ၏ခေါင်ပေါ်မှလက်ကိုင်ဘင်ပြီးမှပရိသတ်အ
 ၁၆ ပေါင်းတို့သည်ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ကြစေ။ ။ သင်သည်
 ၁၇ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ မိမိ
 ၁၈ အသက်သင်ကိုကျိန်ဆဲသောသူသည် ဒီဒီအပြစ်ကိုခံရ
 ၁၉ မည်။ ။ သာဝရတရား၏နာမတော်ကိုပြစ်မှားသောသူ
 ၂၀ သည်အသေကတခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။ ပရိသတ်အ
 ၂၁ ပေါင်းတို့သည်ထိုသူကိုအမှန်ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ကြ
 ၂၂ မည်။ အမျိုးသားချင်းဖြစ်စေ။ ဘဝါးအမျိုးသားဖြစ်စေ။
 ၂၃ နာမတော်ကိုပြစ်မှားလျှင် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။
 ၂၄ ၊ လူအသက်ကိုသတ်သောသူသည်လည်း အသေသတ်
 ၂၅ ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။ ။ တိရိစ္ဆာန်အသက်ကိုသတ်သော
 ၂၆ သူသည်လည်းဥစ္စာရှင်အားတကောင်အတွက်တကောင်
 ၂၇ ကိုလျှော်ရမည်။ ။ လူသည်အိမ်နီးချင်းကိုနာအောင်ပြုလျှင်
 ၂၈ သူ့ကိုပြုသည့်အတိုင်းကိုယ်ခံရမည်။ ။ အရိုးကိုချိုးသည့်အ
 ၂၉ တွက်အရိုးချိုးခြင်းကို၎င်း မျက်စိကိုဖျက်သည့်အတွက်
 ၃၀ မျက်စိဖျက်ခြင်းကို၎င်းသွားကိုချိုးသည့်အတွက်သွား
 ၃၁ ချိုးခြင်းကို၎င်းသုကိုနာကြည်းစွာပြုသည့်အတိုင်းကိုယ်
 ၃၂ တိုင်နာကြည်းစွာခံရမည်။ ။ တိရိစ္ဆာန်အသက်ကိုသတ်
 ၃၃ သောသူသည်တကောင်အတွက်တကောင်ကိုပြန်ပေးရ
 ၃၄ မည်။ လူအသက်ကိုသတ်သောသူသည် အသေသတ်ခြင်း
 ၃၅ ကိုခံရမည်။ ။ ကိုယ်အမျိုးသားဖြစ်စေ။ သူတပါးအမျိုး
 ၃၆ သားဖြစ်စေ။ ဘဝါးတည်းသောတရားနှင့်သာစီရင်ခြင်း
 ၃၇ ကိုခံရမည်။ ။ ငါသည်သင်တို့၏တရားသခင်သာဝရတရား
 ၃၈ ပြစ်သည့်ဟုမောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။ ။ ဣသရေလအမျိုး
 ၃၉ သားတို့သည်ကျိန်ဆဲသောသူကိုတပ်ပြင်သို့ဆောင်သွား
 ၄၀ ၍ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ရမည်အကြောင်း။ မောရှေဆင့်ဆို
 ၄၁ သည့်ဖြစ်၍သာဝရတရားသည်မောရှေအားမှားကားတော်
 ၄၂ မူသည်အတိုင်းသူတို့သည်ပြုကြ၏။

၁ တမန်တို့နာဘောင်ပေါ်မှာမောရှေအားသာဝရတရား
 ၂ သတ်သည်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရ
 ၃ မည်။ ။ သင်တို့သည်ငါပေးသောပြဋ္ဌာန်းတော်သော
 ၄ သောထိုပြဋ္ဌာန်းသည်သာဝရတရားအရှိဥပုသ်ပေးနိုင်ရမည်
 ၅ ။ ချောက်နှစ်ပတ်လုံးလယ်လုပ်လျက်စပျစ်ဥပုသ်ကို
 ၆ လုပ်သင်၍ အသီးကိုကိမ်းလျှော်နေရမည်။ ။ သတ္တမနှစ်
 ၇ သည်သာဝရတရားအရှိဥပုသ်နှစ်။ တပြည်လုံးညီဝတ်စွာ
 ၈ နေ၍ဥပုသ်သောအခါသောနှစ်ဖြစ်၍လယ်လုပ်ရစပျစ်

၁ ဥပုသ်ကိုမသုတ်သင်ရ။ ။ လယ်နှံအလိုလိုပေါက်သောအ
 ၂ သီးအနှံကိုမူမရိတ်ရ။ မသုတ်သင်သောစပျစ်ဥပုသ်အ
 ၃ သီးကိုမျှမဆွတ်ရ။ တပြည်လုံးညီဝတ်စွာနေရသောနှစ်
 ၄ ဖြစ်၏။ ။ ပြဋ္ဌဥပုသ်တည်းဟူသောအလိုလိုဖြစ်ပွားသောအ
 ၅ ခါရှိသမျှသည်သင်ကိုယ်မှစ၍သင်၏ကွန်းကွန်မာယူငါး
 ၆ ဇွတ်သည့်ပေးစရာ။ ။ သင်၏ပြဋ္ဌာန်ရှိသောသားသည်သာ
 ၇ ရဲစားစရာဖြစ်ရမည်။
 ၈ ဥပုသ်နှစ်ခုနှစ်နှစ်ကိုရေတွက်၍ ခုနှစ်နှစ်ခုနှစ်သား
 ၉ တည်းဟူသောလေးဆယ်ကိုးနှစ်စေပြီးမှ။ သတ္တမလ
 ၁၀ ဆယ်ရက်နေ့အပြစ်ဖြေခြင်းပြုရာနေ့၌ယုတ်လဘသီးကို
 ၁၁ တပြည်လုံးမူတ်စေရမည်။ ။ ငါးဆယ်မြောက်သောနှစ်
 ၁၂ ကိုသန့်ရှင်းစေသဖြင့်တပြည်လုံး၌ပြဋ္ဌသားအပေါင်းတို့
 ၁၃ အားလွတ်ရာအခွင့်ကိုကျွေးကျော်ရမည်။ ။ ယုတ်လနှစ်
 ၁၄ ဖြစ်၍လူတိုင်းမိမိပိုင်သောမြေ။ မိမိအဆွေအမျိုးထံသို့
 ၁၅ ပြန်ရမည်။ ။ ငါးဆယ်မြောက်သောနှစ်သည်ယုတ်လနှစ်
 ၁၆ ဖြစ်သောကြောင့်လယ်မလုပ်ရ။ အလိုလိုပေါက်သောအ
 ၁၇ ပင်ကိုမျှမရိတ်ရ။ မသုတ်သင်သောစပျစ်ဥပုသ်အသီး
 ၁၈ ကိုမျှမဆွတ်ရ။ ။ ယုတ်လနှစ်သည်သန့်ရှင်းသောနှစ်ဖြစ်
 ၁၉ သောကြောင့်လယ်၌ရသောအသီးအနှံကိုသာစားရ
 ၂၀ မည်။ ။ ယုတ်လနှစ်တွင်လူတိုင်းမိမိပိုင်သောမြေသို့ပြန်
 ၂၁ ရမည်။ ။ သင်တို့သည်အချင်းချင်းရောင်းဝယ်မှုကိုပြုလျှင်
 ၂၂ တယောက်ကိုတယောက်မညှဉ်းဆဲရ။ ။ ယုတ်လနှစ်တွင်
 ၂၃ ၍ထိုသားသောနှစ်ပေါင်းအသီးအနှံသီးလတ်သောနှစ်
 ၂၄ ပေါင်းကိုရေတွက်၍ရောင်းဝယ်မှုကိုပြုရမည်။ ။ ထိုသို့အ
 ၂၅ သီးသီးရသောနှစ်များကိုထိုက်၍ရောင်းသောကြောင့်
 ၂၆ နှစ်ပေါင်းအနည်းအများအလိုက်အဖိုးလျှော့လျက်များ
 ၂၇ လျက်ရောင်းဝယ်ရမည်။ ။ သင်တို့သည်တယောက်ကိုတ
 ၂၈ ယောက်မညှဉ်းဆဲရ။ သင်တို့၏တရားသခင်ကိုကြွေးက
 ၂၉ ၍ရမည်။ ငါသည်သင်တို့၏တရားသခင်သာဝရတရား
 ၃၀ ဖြစ်၏။

၁ သင်တို့သည်ငါစီရင်သုံးနှစ်ချက်တို့ကိုကုန်အောင်
 ၂ လျှင်ထိုပြဋ္ဌာန်သားလွတ်လျက်နေရကြသိမ့်မည်။ ။ ပြ
 ၃ သည်လည်းဒီဒီအသီးအနှံကိုပေးသင့်သင်တို့သည်
 ၄ စွာစား၍အသားလွတ်လျက်နေရကြသိမ့်မည်။ ။ သင်တို့က
 ၅ လည်းသတ္တမနှစ်တွင်ငါတို့သည်အဘယ်သို့စားရမည်
 ၆ နည်းလယ်လုပ်ငါ။ အသီးအနှံကိုမကိမ်းပေါက်ကားဟု
 ၇ ဆိုလျှင်။ သတ္တမနှစ်တွင်သင်တို့ကိုငါကောင်းကြီးပေး၍
 ၈ ထိုနှစ်တွင်သုံးနှစ်အဖိုးအသီးအနှံကိုဖြစ်စေမည်။ ။ သင်တို့
 ၉ သည်အဋ္ဌမနှစ်တွင်လယ်လုပ်၍နဝမနှစ်တွင်အသီးအနှံ

ကိုသိမ်းရသောအခါ၌ အောင်ပေးသောအခါးအနှံ
ကိုစားရကြမည်။

၂၃ မြေကိုသူတပါးအစည်ပိုင်စေခြင်းငှါမရောင်းရ။မြေ
သည်ငါ့ဥစ္စာဖြစ်၏။သင်တို့သည်ငါ့ဥစ္စာတည်းသောဧည့်

၂၄ သည်အာဂန္တုဖြစ်ကြ၏။သင်တို့သည်မြေကိုပိုင်လေ

၂၅ ရာရာ၌ရွေးနှုတ်ရသောအခွင့်ကိုပေးရကြမည်။သင်၏
အမျိုးသားချင်းသည်ဆင်းရဲ၍မိမိပိုင်သောမြေကိုရောင်း
လျှင်၎င်းသူ၏ပေါက်ဖော်တရံတယောက်သည်ဝယ်
ခြင်းငှါလာလျှင်၎င်းမိမိပေါက်ဖော်ရောင်းသောဥစ္စာကို

၂၆ ရွေးနှုတ်ရသောအခွင့်ရှိရမည်။ထိုမြေကိုရွေးနှုတ်သော
သူတယောက်မျှမပေါ်မရှိ၍မြေရှင်ဟောင်းသည်ကိုယ်

၂၇ တိုင်ရွေးနှုတ်နိုင်လျှင်၊မိမိမြေသို့ပြန်အံ့သောငှါရောင်း
၍လွန်သောနှစ်ပေါင်းကိုရေတွက်ပြီးမှထိုသေးသောအ
ဖိုးကိုအထက်ကရောင်းခဲ့သောသူအားပြန်ပေးရမည်။

၂၈ ပြန်၍မပေးနိုင်လျှင်ရောင်းခဲ့သောဥစ္စာကိုယုတ်လန့်
တိုင်အောင်ဝယ်သောသူလက်၌ရှိစေရမည်။ယုတ်လ
န့်တိုင်လက်ထွက်၍အရှင်ဟောင်းလက်သို့ရောက်စေ
ရမည်။

၂၉ မြို့တံ၌ရှိသောအိမ်ကိုအိမ်ရှင်ရောင်းလျှင်တနှစ်အ
တွင်းတွင်ရွေးနှုတ်သောအခွင့်ရှိစေရမည်။တနှစ်အ
တွင်းတွင်မရွေးနှုတ်လျှင်ထိုအိမ်ကိုဝယ်သောသူမှစ၍
သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည်အမြဲပိုင်ရကြမည်။ယုတ်

၃၀ လန့်ရောက်သော်လည်းလက်မထွက်ရ။မြို့ရိုးမရှိ၊ရွာ
၌ရှိသောအိမ်ကိုလယ်ယာကဲ့သို့မှတ်၍ရွေးနှုတ်ရသော
အခွင့်ရှိ၏။ယုတ်လန့်ရောက်သောအခါလက်ထွက်ရ
မည်။သို့ရာတွင်လေဝိသားပိုင်သောမြို့နှင့်မြို့အိမ်တို့ကို

၃၁ အဘယ်ကာလအချိန်မဆိုဘဲရွေးနှုတ်ရသောအခွင့်ရှိ၏။

၃၂ လေဝိသားပိုင်သောမြို့ကို၎င်းအိမ်ကို၎င်းသူတပါးဝယ်
လျှင်ယုတ်လန့်ရောက်သောအခါလက်ထွက်ရမည်။အ
ကြောင်းမူကား။ဣသရေလလူအမျိုးသားတို့တွင်လေဝိ

၃၃ သားတို့သည်ကိုယ်နေရာမြို့အိမ်မှတပါးအများသော
ဥစ္စာမရှိ။သို့ဆိုသော်လည်းလေဝိသားမြို့နယ်၌ရှိသော
လယ်ယာတို့ကိုပင်မရောင်းရ။အစည်းအခြေပိုင်ရမည်။

၃၄ သင်၏အမျိုးသားချင်းသည်ဆင်းရဲ၍လက်အား
ကျောသဖြင့်တပါးအမျိုးသားဧည့်သည်အာဂန္တုကဲ့သို့

၃၅ ဖြစ်လျှင်သင်ထံမှာနေစေခြင်းငှါသူကိုမစရမည်။သူ
၏အဆုံးအပွားကိုမယူချ။သင်၏အမျိုးသားချင်းသည်
သင်ထံမှာနေစေခြင်းငှါသင်၏ထူးသခင်ကိုကြောက်

၃၆ ၍လေ။အတိုးအပွားကိုခွင့်ရ၍ခွင့်ရ၎င်းစားစရာ

၃၈ ကို၎င်းယူ၍မချေမင်းရ။သင်သည်ခါနာနိပြည်ကိုလင်ဟု
အားပေး၍သင်တို့၏ထူးသခင်ဖြစ်အံ့သောငှါသင်
တို့ကိုစွဲရတ္တုပြည်မှနှုတ်အောင်လေ။သင်တို့၏ထူးသ
ခင်ထာဝရထူးသခင်ဖြစ်၏။

၃၉ သင်၏အမျိုးသားချင်းသည်ဆင်းရဲ၍သင်၌အရောင်း

၄၀ ခံလျှင်အစေခံကျွန်ကိုပြုသကဲ့သို့သူကိုအနိုင်မပြုရ။သူ
သည်သူငြားကဲ့သို့၎င်းသင်ကဲ့သို့၎င်းသင်ထံမှာနေ

၄၁ ၍ယုတ်လန့်တိုင်အောင်အစေခံရမည်။ထိုအခါသူ
သည်သားသမီးနှင့်ဘကွငွေကို၍မိမိအဆွေအမျိုးမိမိတို့

၄၂ တပိုင်သောမြေသို့ပြန်ရမည်။အကြောင်းမူကား။သူတို့
သည်ခံရတ္တုပြည်မှငါ့နှုတ်ဆောင်သောငါ၏အမှုထ

၄၃ ဖြစ်၍အစေခံကျွန်ဖြစ်စေခြင်းငှါမရောင်းရ။သူကိုကြပ်
တပ်စွာမစီရင်ရ။သင်၏ထူးသခင်ကိုကြောက်ရွံ့ရ

၄၄ မည်။သင်သည်စေခိုင်းသောကျွန်။ကျွန်မတို့ကိုသင်
ပတ်လည်ဝန်းကျင်တို့၌နေသောသာသနာပလူတို့တွင်

၄၅ ဝယ်ရမည်။ထိုမှတပါး။သင်တို့တွင်တည်းနေသောစာ
ကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့ကို၎င်းသင်တို့ပြည်၌သူတို့ရသော

၄၆ သားသမီးများကို၎င်းဝယ်၍ပိုင်ရမည်။သူတို့သည်ကျွန်သ
ပေါက်ဖြစ်၍သင်တို့နှင့်သင်တို့သားသမီးတို့သည်အခွင့်
ခံ၍ပိုင်ရမည်။ကိုယ်အမျိုးသားချင်းတည်းဟူသောအလေ့
ရလအမျိုးသားဖြစ်လျှင်တယောက်ကိုတယောက်
ကြပ်တပ်စွာမစီရင်ရ။

၄၇ သင်အနားမှာတည်းနေသောစာကျွန်းတနိုင်ငံသား
သည်ငွေရတပ်၍သူ၏အနားမှာနေသောသင်၏အမျိုး

၄၈ သားချင်းဆင်းရဲသဖြင့်သင်အနားမှာတည်းနေသောစာ
ကျွန်းတနိုင်ငံသား၌ပင်သူ၏သားသမီး၌ပင်ကိုယ်ကို
ရောင်းချလျှင်၊ရောင်းပြီးမှရွေးနှုတ်သောအခွင့်ရှိစေရ
မည်။မိမိအမျိုးသားတရံတယောက်သည်ရွေးနှုတ်ရ

၄၉ မည်။ကြီးမင်းအရှေ့ညီအစ်ကိုတော်မှစ၍အဆွေအ
ပေါက်ဖော်ရင်းတရံတယောက်သည်ရွေးနှုတ်ရမည်။

၅၀ ကိုယ်တိုင်တတ်နိုင်လျှင်လည်းကိုယ်ကိုရွေးနှုတ်ရမည်။

၅၁ သင်နှင့်ကျွန်တို့သည်ရောင်းဝယ်သောနှစ်မှစ၍ယုတ်
လန့်တိုင်အောင်နှစ်ပေါင်းကိုရေတွက်ပြီးလျှင်နှစ်

၅၂ ပေါင်းအနည်းအများကိုတောက်၍၎င်းသူငြားလုပ်ရသည့်

၅၃ ကာလကိုတောက်၍၎င်းကိုယ်အဖွဲ့ကိုစီရင်ရမည်။ယုတ်

၅၄ လန့်မရောက်မီအစေခံရသောနှစ်ပေါင်းအနည်းအများ
ကိုရေတွက်၍ဆိုသောနှစ်ပေါင်းအနည်းအများအ
ထက်ရွေးချိအနည်းကိုဝယ်ရင်းငွေထဲကနှုတ်၍ပြန်ပေး
ရမည်။ထိုသူသည်တနှစ်နေ့တက်တနှစ်သူငြားကဲ့သို့နေ

၁၄ ရမည်။သင်မျက်မှောက်၌ညည်းဆဲခြင်းကိုမခံရ။ ထိုသို့သောနည်းဖြင့်မရွေးမနှုတ်လျှင်ယုတ်သန်ချော့ကပ်သောအခါသူ့ကိုသားမယားနှင့်တကွသခင်လက်မှထွက်ရမည်။ အကြောင်းမူကား။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ငါ၏အမှုထမ်းဖြစ်ကြ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်မှငါ့နှုတ်ဆောင်ခဲ့သောငါ၏အမှုထမ်းဖြစ်ကြ၏။ ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၁၅ သင်တို့သည်ကိုယ်အဖို့ထုလုပ်သောရုပ်တုဆင်းတုကိုမရှိစေရ။ သင်တို့ပြည်၌ကိုးကွယ်စရာမှတ်တိုင်ကိုမပိုက်ရ။ ထုသောကျောက်ကိုထောင်၍မထားရ။ ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါဥပုသ်နေ့တို့ကိုစောင့်၍ငါသန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကိုရှိသေရမည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၁၆ သင်တို့သည်ငါထုံးစံရာလမ်းသို့လိုက်၍ငါ့ပညတ်တို့ကိုကျင့်စောင့်လျှင်၊ အချိန်တန်မှငါသည်သင်တို့အဖို့မိန့်ခွင့်စောင့်ဖြင့်မြေသည်မိမိဘဏ္ဍာကိုပေး၍ဥယျာဉ်အပင်တို့သည်အသီးသီးကြွယ်ဝမည်။ စပါးနင်းနယ်သောအမှုသည်စပျစ်သီးညှပ်ရာကာလတိုင်အောင်ရင်စပျစ်သီးညှပ်သောအမှုသည်မျိုးစေ့ကြွရာကာလတိုင်အောင်ရင်မှီသဖြင့်သင်တို့သည်ဝစ္စာစား၍ကိုယ်ပြည့်၌

၁၇ ဘေးလွတ်လျက်နေကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ပြည်၌စစ်မှုကိုငါညိမ်းစေ၍ချိမ်းချောက်သောသူမရှိဘဲသင်တို့သည်အိပ်ရကြလိမ့်မည်။ ဆိုးသောသားရဲတို့ကိုလည်းငါပယ်ရှားမည်။ တပြည်လုံးသည်ခားဘေးနှင့်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။ သင်တို့သည်ရန်သူများကိုလိုက်၍စားလက်နက်ဖြင့်အောင်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့တွင်လူငါးပောက်သည်ရန်သူတရာကိုလိုက်လိမ့်မည်။ လူတရာသည်ရန်သူတသောင်းကိုပြေးစေ၍စားလက်နက်ဖြင့်အောင်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ကိုငါစောင့်မသဖြင့်တိုးပွားများပြားစေ၍သင်တို့နှင့်ငါပြုသောပုဒ်ညဉ်ကိုငါမြဲမြဲစေမည်။ သို့

၁၈ ထားသောစပါးဟောင်းကိုစား၍မကုန်မှီစပါးသစ်ပေါ်သောကြောင့်အဟောင်းကိုထုတ်ရကြမည်။ ငါသည်စက်လုပ်ရုံရှာခြင်းမရှိဘဲသင်တို့တွင်တံတော်ကိုတည်မည်။ သင်တို့တွင်လည်းလှည့်လည်၍သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ သင်တို့သည်လည်းငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ အဲဂုတ္တုပြည်၌အစေ့ကျန်ခံရသောသင်တို့ကိုငါလွှတ်၍နှုတ်ဆောင်သောသင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ

ဘုရားဖြစ်၏။ သင်တို့၏သစ်ထိုးကြိုးကိုငါဖြတ်၍သင်တို့ကိုတည်မတ်စေပြီး။

၁၉ သင်တို့သည်ငါးစကားကိုနားမထောင်။ ဤပညတ်အလုံးစုံကိုမစောင့်။ ငါစီရင်ထုံးစံချက်များကိုရှုံ့ရှာ၍မတ်မဲ့မြင်ပြုလျက်ငါပညတ်တရားကိုမကျင့်။ ငါပုဒ်ညဉ်သစ္စာကိုဖျက်လျှင်၊ သင်တို့၌ငါပြုလေ့တုံသောအမှုဟူမူကား။ သင်တို့၌မျက်စိပျက်လျက်စိတ်ပူပန်လျက်ရှိစေခြင်းငှါထိတ်လန့်သောသဘော။ တူလာ။ ဖျားနာတို့ကိုသင်တို့အပေါ်မှာငါခန့်ထားမည်။ သင်တို့သည်မျိုးစေ့ကိုကြံသော်လည်းအကျိုးမရှိ။ ရန်သူတို့သည်အသီး

၂၀ အနှံ့ကိုစားကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ကိုငါမျက်နှာထား၍ရန်သူရှေ့မှာဆုံးစေမည်။ သင်တို့သည်ရန်သူ၏အင်စိုးခြင်းကိုခံရ၍အဘယ်သူမျှမထိုက်သော်လည်းပြေးကြလိမ့်မည်။ ထိုမျှလောက်ခံရသော်လည်းငါစကားကိုနားမထောင်ဘဲနေသေးလျှင်သင်တို့အပြစ်ကြောင့်ချွန်ဆသောဒဏ်ကိုငါပေးဦးမည်။ သင်တို့မာနအစွယ်ကိုငါမျိုးမည်။ မိန့်ခွင့်ကောင်းကင်ကိုသံကွဲသို့ရင်မြေကြီးကို

၂၁ ကြေးငါးကွဲသို့ရင်ငါဖြစ်စေသဖြင့်၊ သင်တို့သည်အချဉ်းနှိုးကျိုးစားအားထုတ်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မြေသည်မိမိဘဏ္ဍာကိုမပေး။ ဥယျာဉ်အပင်တို့သည်အသီးမသီးကြ။ သင်တို့သည်ငါစကားကိုနားမထောင်။ ငါကိုဆန့်ကျင်ဖက်ပြုလျှင်သင်တို့အပြစ်အလျောက်ချွန်ဆသော

၂၂ ဘေးကြီးကိုငါသက်ရောက်စေမည်။ သင်တို့၏သားသမီးများကိုချီသွား၍သင်တို့၏တိရိစ္ဆာန်များကိုဖျက်ဆီးလျက်သင်တို့ကိုနည်းစေခြင်းငှါသားရဲများကိုငါစေလွှတ်သဖြင့်သင်တို့သွားရာလမ်းမတို့သည်လူဆိတ်ညံ့ရာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့ခံရသော်လည်းသင်တို့သည်သတ်မရ။ ငါကိုဆန့်ကျင်ဖက်ပြုသေးလျှင်၊ ငါသည်လည်း

၂၃ သင်တို့ကိုဆန့်ကျင်ဖက်ပြု၍သင်တို့အပြစ်ကြောင့်ချွန်ဆသောဒဏ်ကိုပေးဦးမည်။ ငါပုဒ်ညဉ်ဘက်၌နေ၍တရားစီရင်ရသောခားဘေးကိုသင်တို့အပေါ်မှာငါသက်ရောက်စေမည်။ သင်တို့သည်မြို့ထဲ၌ရဝေးသောအခါကာလနာဘေးကိုငါစေလွှတ်၍ရန်သူလက်သို့ရောက်စေမည်။ သင်တို့၏အစာအာဟာရအထောက်အပံ့ကိုငါပယ်ရှားသောအခါမိမိတကျပ်တည်းသင်တို့၏မုန့်ကိုမီးဖိုတဖန်ဖုတ်ပြီးမှထိုမုန့်ကိုချိန်ပေးသဖြင့်သင်တို့သည်ဝစ္စာမစားရကြ။ ထိုမျှလောက်ခံရသော်လည်းငါစကားကိုနားမထောင်။ ငါကိုဆန့်ကျင်ဖက်ပြုသေးလျှင်၊ ငါသည်လည်းအမျက်ထွက်၍သင်

၂၄

၂၅

၂၆

၂၇

၂၈

၂၉

တို့ကိုဆန့်ကျင်ဖက်ပြုသဖြင့်သင်တို့အပြစ်ကြောင့်ချွန်
 ၂၆ ဆသောဒါဏ်ကိုပေးဦးမည်။ သင်တို့သည်ကိုယ်သား
 ၃၀ သွီးတို့၏အသားကိုစားရကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မြင်
 သောအရပ်များကိုငါဖြူချက်၍ရုပ်တုဆင်းတုများကိုခုတ်
 ၃၁ ဖြည်းဖြည်း။ သင်တို့အသေကောင်များကိုရုပ်တုဆင်းတု
 အသေကောင်အပေါ်မှာပြစ်ချ၍သင်တို့ကိုစက်ဆုပ်ရွံ
 ၃၂ ရှာမည်။ သင်တို့မြို့များကိုငါချက်ဆီး၍သန့်ရှင်းရာဌာ
 နတော်ကိုခုတ်သင်ပယ်ရှင်းသဖြင့်သင်တို့နံ့သာပေါင်း
 ၃၂ အမွှေးအကြိုင်ကိုငါမနပ်။ တပြည်လုံးကိုငါခုတ်သင်
 ပယ်ရှင်းသောအမှုကိုထိုပြည်၌နေသောသင်တို့၏ရန်
 ၃၃ သူတို့သည်မြင်၍မိန်းမောတွေဝေကြလိမ့်မည်။ သာသ
 နာပလူတို့တွင်သင်တို့ကိုအရပ်ရပ်ငါကွဲပြားစေ၍ခေး
 မိုးလျက်ထိုက်မည်။ သင်တို့ပြည်သည်လည်းလူဆိတ်ညံ့
 ၃၄ လျက်မြို့သည်လည်းပျက်စီးလျက်ရှိလိမ့်မည်။ ထိုသို့
 သင်တို့သည်ရန်သူပြင်၌နေ၍ကိုယ်ပြည်သည်လူဆိတ်
 ညံ့လျက်နေသောကာလပတ်လုံးညိမ်ဝပ်စွာနေ၍မိမိဥ
 ၃၅ ပုသ်နေ့တို့၌မွေ့လျော်ရလိမ့်မည်။ လူဆိတ်ညံ့လျက်နေ
 ရသောကာလပတ်လုံးညိမ်ဝပ်လိမ့်မည်။ သင်တို့ရှိနေ
 ၃၆ သောအခါဥပုသ်နေ့တို့၌ပြည်သည်မညိမ်မဝပ်ရ။ ရန်
 သူပြည်မှာကျန်ကြွင်းသောသင်တို့စိတ်နှစ်လုံးထဲသို့
 ထိတ်လန့်သောသဘောကိုငါပေးသွင်းသဖြင့်သင်တို့
 လျှပ်သံကြောင့်သင်တို့သည်ကြောက်၍ခေးတေးမှပြေး
 သကဲ့သို့ပြေးကြလိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှမလိုက်သော်
 ၃၇ လည်းလဲကြလိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှမလိုက်ဘဲခေးတေး
 မှပြေးသောသူကဲ့သို့တယောက်အပေါ်မှာတယောက်
 လဲကြလိမ့်မည်။ ရန်သူရှေ့မှာရပ်နိုင်သောတန်ခိုးမရှိရ။
 ၃၈ ရန်သူပြည်သည်သင်တို့ကိုမျှစား၍သာသနာပလူတို့
 ၃၉ တွင်ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။ ကျန်ကြွင်းသောသင်တို့သည်
 ရန်သူပြည်၌ကိုယ်အပြစ်။ ဘိုးဘတို့အပြစ်ကိုခံလျက်
 ဘိုးဘနှင့်တကွအားလျော့ကြလိမ့်မည်။
 ၄၀ သို့ရာတွင်သူတို့သည်ငါကိုပြစ်မှား၍ငါကိုဆန့်ကျင်
 ၄၁ ဖက်ပြုသောကြောင့်၊ ငါသည်သူတို့ကိုဆန့်ကျင်ဖက်
 ပြု၍ရန်သူပြည်သို့ပို့ဆောင်သောအကြောင်းများနှင့်တ
 ကွကိုယ်အပြစ်။ ဘိုးဘတို့အပြစ်များကိုဖော်ပြတောင်း
 ပန်လျှင်၎င်းမိမိတို့အဇာတ်နှစ်လုံးကိုနှိမ့်ချ၍မိမိတို့အ
 ၄၂ ပြစ်ကြောင့် ခံရသောဒါဏ်ကိုဝန်ခံလျှင်၎င်း၊ ငါသည်ယာ
 ကုန်နှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်။ ဣဇာန်နှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်။ အာ
 ပြဟ်နှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်ကို၎င်းထိုပြည်ကို၎င်းငါအောင်း
 ၄၃ မှေ့မည်။ ထိုပြည်သည်သူတို့လက်မှလွတ်၍သူတို့မရှိ

ဘဲလူဆိတ်ညံ့လျက်နေစည်တွင်မိမိဥပုသ်နေ့တို့၌မွေ့
 လျော်လိမ့်မည်။ သူတို့သည်ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်များကိုရွံ
 ၄၄ ဝန်ခံရကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်ရန်သူပြင်၌နေကြသော
 အခါသူတို့ကိုရှင်းရှင်းချက်ဆီး၍သူတို့နှင့်ငါပြုသော
 ပဋိညာဉ်ကိုပယ်သည်တိုင်အောင်သူတို့ကိုငါမွေ့ပြစ်။
 ၄၅ မရွံရှာ။ ငါသည်သူတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်
 ၍။ ငါသည်သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်အံ့သောဌာသာသ
 နာပလူတို့မျက်မှောက်၌ခရုတ္တုပြည်မှငါနှုတ်ဆောင်
 သောသူတို့တိုးတေးနှင့်ငါပြုသောပဋိညာဉ်ကိုသူတို့အ
 ၄၆ တွက်ငါအောင်းမွေ့မည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်သည့်
 ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ဤရွှေကားထာဝရဘုရားသည်သိနာ
 တောင်ပေါ်မှာအသုဇရအမျိုးသားတို့အဖို့မောဂြော
 လက်တွင်ထားတော်မူသောစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ်တ
 ရားဖြစ်သတည်း။
 ၁ တဖန်မောဂြောအားထာဝရဘုရားကသင်သည်အသ
 ၂ ရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ လူသည်
 သစ္စာဂတိပြု၍ပူဇော်လျှင်ပူဇော်အပ်သောသူသည်လင်
 အဖိုးပြတ်သည်အတိုင်းထာဝရဘုရား၏ဘဏ္ဍာတော်
 ၃ ဖြစ်ရမည်။ သင်သည်အဘယ်မျှအဖိုးပြတ်ရမည်နည်း
 ဟူမူကား။ ယောကျ်ားကိုအသက်နှစ်ဆယ်မှသည်
 ၄ ချောက်ဆယ်တိုင်အောင်အကျပ်တော်အလိုက်ငွေအ
 ၅ ကျပ်ငါးဆယ်နှင့်အဖိုးပြတ်ရမည်။ မိမိဖြစ်လျှင်ငွေအ
 ၆ ကျပ်သုံးဆယ်နှင့်အဖိုးပြတ်ရမည်။ အသက်ငါးနှစ်မှသည်
 ၇ နှစ်ဆယ်တိုင်အောင်ယောကျ်ားကိုအကျပ်နှစ်ဆယ်။ မိမိ
 ၈ ကိုအကျပ်တဆယ်နှင့်အဖိုးပြတ်ရမည်။ အသက်တလ
 မှသည်ငါးနှစ်တိုင်အောင်ယောကျ်ားကိုငွေငါးကျပ်။
 ၉ မိမိကိုသုံးကျပ်နှင့်အဖိုးပြတ်ရမည်။ အသက်ချောက်
 ဆယ်လွန်လျှင်ယောကျ်ားကိုဆယ်ငါးကျပ်။ မိမိကိုတ
 ၁၀ ဆယ်နှင့်အဖိုးပြတ်ရမည်။ သင်အဖိုးပြတ်သည့်အတိုင်း
 မတတ်နိုင်လျှင်ယဇ်ပရောဟိတ်ထံသို့ချည်းကပ်၍ယဇ်
 ပရောဟိတ်သည်သစ္စာဂတိပြုသောသူတတ်နိုင်သမျှအ
 ၁၁ တိုင်းအဖိုးပြတ်ရမည်။
 ၁၂ လူသည်တိရစ္ဆာန်ကိုထာဝရဘုရားအားပူဇော်လျှင်
 ၁၃ ပူဇော်သမျှသည်သန့်ရှင်းရမည်။ ကောင်းသည်ဖြစ်စေ။
 ညံ့သည်ဖြစ်စေ။ တကောင်အတွက်တကောင်ကိုမလဲ
 ၁၄ ရ။ လဲလျှင်နှစ်ကောင်စလုံးသန့်ရှင်းရမည်။ ထာဝရ

၁၂ ဘုရားအားမပူဇော်အပ်။မစင်ကြယ်သောတိရစ္ဆာန်ဖြစ်
 ၁၃ လျှင်ယဇ်ပရောဟိတ်အားပြု၍၊ကောင်းမကောင်းရှိ
 ၁၄ သည်အလျောက်ယဇ်ပရောဟိတ်အဖိုးပြတ်ရမည်။ယဇ်
 ၁၅ ပရောဟိတ်ပြတ်သည်အတိုင်းအဖိုးရှိရမည်။ပူဇော်
 ၁၆ သောသူသည်ရွေးလိုလျှင်အဖိုးရင်းနှင့်ငါးစုတစုကို
 ၁၇ ထပ်၍ပေးရမည်။
 ၁၈ လူသည်မိမိအိမ်ကိုထာဝရဘုရားအဖို့သန့်ရှင်းစေ
 ၁၉ လျှင်ကောင်းမကောင်းရှိသည်အလျောက်ယဇ်ပရော
 ၂၀ ဟိတ်အဖိုးပြတ်ရမည်။ယဇ်ပရောဟိတ်ပြတ်သည်အ
 ၂၁ တိုင်းအဖိုးရှိရမည်။ထိုအိမ်ကိုသန့်ရှင်းစေသောသူ
 ၂၂ ရွေးလိုလျှင်ပြတ်သောအဖိုးရင်းနှင့်ငါးစုတစုကိုပေး၍
 ၂၃ အိမ်ကိုယူရမည်။
 ၂၄ လူသည်ကိုယ်ပိုင်သောလယ်ယာကိုထာဝရဘုရား
 ၂၅ အဖို့သန့်ရှင်းစေလျှင်မယောမျိုးစေ့ကြံရသည်အတိုင်း
 ၂၆ အဖိုးပြတ်ရမည်။မျိုးစေ့တယောမကြံရသောလယ်ကို
 ၂၇ ငွေအကျပ်ငါးဆယ်နှင့်အဖိုးပြတ်ရမည်။ယုဘိလန္တ
 ၂၈ ဗွစ၍မိမိလယ်ကိုသန့်ရှင်းစေလျှင်ပြတ်သည်အတိုင်းအ
 ၂၉ ဖိုးရှိရမည်။ယုဘိလန္တလွန်မှမိမိလယ်ကိုသန့်ရှင်းစေ
 ၃၀ လျှင်နောင်ယုဘိလန္တမိမိအောင်လိုသေးသောနှစ်ပေါင်း
 ၃၁ ကိုယဇ်ပရောဟိတ်ရေတွက်၍ပြတ်သောအဖိုးရင်းငွေ
 ၃၂ ကိုလျှော့ရမည်။မိမိလယ်ကိုသန့်ရှင်းစေသောသူသည်
 ၃၃ ရွေးလိုလျှင်ပြတ်သောအဖိုးရင်းနှင့်ငါးစုတစုကိုပေး၍
 ၃၄ လယ်ကိုအပိုင်ယူရမည်။သို့မဟုတ်လယ်ကိုမရွေးလို
 ၃၅ အချားသောသူအားရောင်းမိလျှင်နောက်တဖန်မရွေးရ။
 ၃၆ ယုဘိလန္တတွင်ထိုလယ်သည်အမှုလွတ်သောအခါ
 ၃၇ ကိုနိဆိုသောလယ်ကဲ့သို့ထာဝရဘုရားအားသန့်ရှင်း၍
 ၃၈ ယဇ်ပရောဟိတ်၏ဥစ္စာဖြစ်ရမည်။လူသည်ကိုယ်ပိုင်
 ၃၉ ရင်းမဟုတ်။ဝယ်သောလယ်ယာကိုထာဝရဘုရားအဖို့
 ၄၀ သန့်ရှင်းစေလျှင်ယုဘိလန္တတိုင်အောင်ပြတ်သောအ

ဖိုးကိုယဇ်ပရောဟိတ်ရေတွက်၍ထာဝရဘုရားအဖို့
 ၄၁ သန့်ရှင်းစေသောသူအဖိုးပြတ်သောငွေကိုပေးရမည်။
 ၄၂ ယုဘိလန္တရောက်သောအခါထိုလယ်ကိုအရင်ပိုင်၍
 ၄၃ ရောင်းသောသူလက်သို့ပြန်စေရမည်။အဖိုးပြတ်လေ
 ၄၄ ရာရာနှစ်အကျပ်တော်အထိပြတ်ရမည်။အကျပ်ကား
 ၄၅ ဂေရနှစ်ဆယ်ဖြစ်သတည်း။
 ၄၆ ထာဝရဘုရားပိုင်ထိုက်သောတိရစ္ဆာန်သားဦးကို
 ၄၇ အဘယ်သူမျှမသန့်ရှင်းစေရ။နှားဖြစ်စေ။သိုးဆိတ်ဖြစ်
 ၄၈ စေ။ထာဝရဘုရားဥစ္စာဖြစ်၏။မစင်ကြယ်သောတိ
 ၄၉ ရစ္ဆာန်ဖြစ်လျှင်အဖိုးပြတ်သည်အတိုင်းရွေး၍ငါးစုတစု
 ၅၀ ကိုထပ်၍ပေးရမည်။မရွေးလိုလျှင်အဖိုးပြတ်သည်အ
 ၅၁ တိုင်းရောင်းရမည်။
 ၅၂ သို့ရာတွင်လူဖြစ်စေ။တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ။ကိုယ်ပိုင်ရင်း
 ၅၃ လယ်ဖြစ်စေ။ထာဝရဘုရားအားကိုနိဆို၍ပူဇော်သမျှ
 ၅၄ ကိုမရောင်းမရွေးရ။ကိုနိဆို၍ပူဇော်သမျှကိုသည်ထာ
 ၅၅ ဝရဘုရားအားအသွန်သန့်ရှင်းရမည်။လူကိုပင်ကိုနိ
 ၅၆ ဆို၍ပူဇော်လျှင်နောက်တဖန်မရွေးရ။သတ်ရမည်။
 ၅၇ စပါးဖြစ်စေ။သစ်သီးဖြစ်စေ။မြေကဖြစ်သမျှသောအ
 ၅၈ သီးအနှံဆယ်စုတစုသည်ထာဝရဘုရား၏ဘဏ္ဍာတော်
 ၅၉ ဖြစ်၏။ထာဝရဘုရားအဖို့သန့်ရှင်းရမည်။ဆယ်စုတစု
 ၆၀ ကိုရွေးလိုလျှင်အဖိုးရင်းနှင့်ငါးစုတစုကိုထပ်၍ပေးရ
 ၆၁ မည်။နှားဖြစ်စေ။သိုးဆိတ်ဖြစ်စေ။ကြိမ်လုံးအောက်၌
 ၆၂ သွားသမျှသောအကောင်ဆယ်စုတစုသည်ထာဝရဘုရား
 ၆၃ အဖို့သန့်ရှင်းရမည်။ကောင်းသလော။ညံ့သလောဟုမ
 ၆၄ မေးမစစ်ရ။တကောင်အတွက်တကောင်ကိုမလဲရ။လဲ
 ၆၅ ထိုလျှင်နှစ်ကောင်စလုံးသန့်ရှင်းရမည်။အသွင်းမရွေးရ
 ၆၆ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ဤရွှေကားထာဝရဘုရားသည်သိနာ
 ၆၇ တောင်ပေါ်မှာဆူသဒေသနာမျိုးသားတို့အဖို့မောဒြေ၌
 ၆၈ ထားတော်မူသောပညတ်တော်မူခြင်းဖြစ်သတည်း။

ရှင်မောဒြေစီရင်ရေးထားသောဝတ်ပြုရာကျပ်ပြီး၏

၁ ဣသဒေလအမျိုးသားတို့သည်အရတ္တုပြည်မှထွက်၍၊
 ၂ ခုတိယန္တ။ခုတိယလ။ပဌမနေ၌သိနာတောင်တွင်၊
 ၃ ခုတိယလ။ပဌမနေ၌သိနာတောင်တွင်၊
 ၄ မောဒြေအားမိန့်တော်မူသည်ကား။သင်နှင့်အာရုန်

၅၁ ချစ်စစ်တိုက်နိုင်သောလူပေါင်းကားချောက်သိန်းသုံးထောင်ငါးရာငါးဆယ်ရှိသတည်း။

၅၂ လေဝိသားတို့သည်တိုးတအမျိုးအလိုက်စာရင်းမဝင်ရသည့်အမှုမှာ၊ ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်ကား။ လေဝိသားတို့ကိုဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်ချော့နှော၍မရေတွက်ရ။ စာရင်းတံခွယ်သွင်းရ။

၅၃ လေဝိသားတို့အားသက်သေခံချက်တံတော်ကို၎င်းတံတော်တန်ဆာရှိသမျှကို၎င်းတံတော်နှင့်ဆိုင်သမျှတို့ကို၎င်းအပ်၍သူတို့သည်တံတော်နှင့်တံတော်တန်ဆာအလုံးစုံကိုဆောင်ရွက်ရကြမည်။ တံတော်မှုကိုလည်းထပ်ရကြမည်။ တင်ချသောအခါတံတော်ပတ်လည်၌မိမိတို့နေရာချရကြမည်။ တံတော်ကိုယူသွားချိန်ရောက်သောအခါလေဝိသားတို့သည်ရုတ်တမ်းရမည်။ နေရာချချိန်ရောက်သောအခါထူထောင်ပြန်ရမည်။ လေဝိအမျိုးသားမှတစ်ပါးအချားသောအမျိုးသားသည်ချဉ်းကပ်လျှင်အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်တပ်ချသောအခါအလုံးအရင်းတလျှောက်လုံးလူတိုင်းမိမိဆိုင်သောတပ်တွင်မိမိဆိုင်သောအလံနားမှာမိမိတံကိုဆောက်ရမည်။ ဣသရေလအမျိုးသားစည်းဝေးရာပရိသတ်အပေါ်မှာအချက်တော်မသက်ရောက်စေခြင်းငှါလေဝိသားတို့သည်သက်သေခံချက်တံတော်ပတ်လည်၌နေရာချ၍သက်သေခံချက်တံတော်ကိုစောင့်ရှောက်ရမည်ဟု။ မောရှေအားထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်းဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ပြုကြ၏။

၅၄ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေနှင့်အာရုန်အားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဣသရေလအမျိုးသားအသီးအသီးတို့သည်မိမိတပ်နှင့်ဆိုင်သောအလံ။ မိမိအဆွေအမျိုးနှင့်ဆိုင်သောအလံအနားမှာပရိသတ်စည်းဝေးရာတံတော်ကိုရှေ့ရှုပြု၍နေရာချရမည်။ နေတွက်ရာအရှေ့မျက်နှာ၌ယုဒတပ်အလံနှင့်ဆိုင်သောအလုံးအရင်းသည်နေရာကျ၍အမိန့်ဒပ်သားနာရှန်သည်ယုဒအမျိုးသားတို့တွင်ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ သူအုပ်ရသောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကားခုနှစ်သောင်းလေးထောင်ချောက်ရာရှိသတည်း။ ယုဒတပ်အနားမှာဣသခါတပ်ချ၍ဗုဒ္ဓအာသားနာသနေလသည်ဣသခါအမျိုးသားတို့တွင်ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ သူအုပ်ရသောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကားငါးသောင်းလေးထောင်လေးရာရှိသတည်း။ ထိုနောက်။ ဇာဗုလုန်တပ်ချ၍ဟေလုန်သားလျှော့ဘသည်ဇာဗုလုန်အ

၆၀ မျိုးသားတို့တွင်ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ သူအုပ်ရသောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကားငါးသောင်းခုနှစ်ထောင်လေးရာရှိသတည်း။ ယုဒတပ်နှင့်ဆိုင်သောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကားတသိန်းရှစ်သောင်းချောက်ထောင်လေးရာရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည်တပ်ဦးအရာရှိချီရကြမည်။

၆၁ တောင်မျက်နှာ၌ရူဗင်တပ်အလုံးအရင်းသည်ရူဗင်အလံကိုထူ၍ရှေ့ဗုဒ္ဓသားဇေဗုလုန်သည်ရူဗင်အမျိုးသားတို့တွင်ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ သူအုပ်ရသောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကားလေးသောင်းချောက်ထောင်ငါးရာရှိသတည်း။ ရူဗင်တပ်အနားမှာရှိမောင်တပ်ချ၍ဗုဒ္ဓသားရှေ့ဗုဒ္ဓလသည်ရှိမောင်အမျိုးသားတို့တွင်ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ သူအုပ်ရသောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကားငါးသောင်းကိုးထောင်သုံးရာရှိသတည်း။ ထိုနောက်။ ဂစ်ဘပ်ချ၍ဧလသားလျှော့သပ်သည်ဂစ်အမျိုးသားတို့တွင်ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ သူအုပ်ရသောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကားလေးသောင်းငါးထောင်ချောက်ရာငါးဆယ်ရှိသတည်း။ ရူဗင်တပ်နှင့်ဆိုင်သောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကားတသိန်းငါးသောင်းတထောင်လေးရာငါးဆယ်ရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည်ဒုတိယတပ်အရာရှိချီရကြမည်။

၆၂ ထိုအခါတပ်မအလယ်၌ပရိသတ်စည်းဝေးရာတံတော်နှင့်တကွလေဝိတပ်ချီရမည်။ တပ်ချသည်အတိုင်းလူအသီးအသီးတို့သည်မိမိနေရာ၌မိမိဆိုင်သောအလံနှင့်အတူထိုက်လျက်ချီရကြမည်။

၆၃ အနောက်မျက်နှာ၌ဗေရိမ်တပ်အလုံးအရင်းသည်ဗေရိမ်အလံကိုထူ၍အမိဟုန်သားဇေဗုလုန်သည်ဗေရိမ်အမျိုးသားတို့တွင်ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ သူအုပ်ရသောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကားလေးသောင်းငါးရာရှိသတည်း။

၆၄ ဗေရိမ်တပ်အနားမှာမနာရှေတပ်ချ၍ဗေဒါဗုဒ္ဓသားဂါမလျှော့လသည်မနာရှေအမျိုးသားတို့တွင်ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ သူအုပ်ရသောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကားသုံးသောင်းနှစ်ထောင်ရှစ်ရာရှိသတည်း။ ထိုနောက်။ ဗယ်ယာမိန်တပ်ချ၍ဂိဇေါနိသားအဘိဒန်သည်ဗယ်ယာမိန်အမျိုးသားတို့တွင်ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ သူအုပ်ရသောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကားသုံးသောင်းငါးထောင်လေးရာရှိသတည်း။ ဗေရိမ်တပ်နှင့်ဆိုင်သောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကားတသိန်းရှစ်ထောင်တရာရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည်တတိယတပ်အရာရှိချီရကြမည်။

၂၅ တပ်များမြောက်မျက်နှာ၌ဒန်တပ်အလုံးအရင်းသည့်
 ဒန်အလံကိုထူ၍အမိ၍ဒွဲသား အဟေဇာသည်ဒန်အမျိုး
 ၂၆ သားတို့တွင်ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ သူ့အုပ်ရသောအလုံးအရင်း
 အရေအတွက်ကားချောက်သောင်းနှစ်ထောင်ချွန်ရာ
 ၂၇ ရှိသတည်း။ ဒန်တပ်အနားမှာအာရှာတပ်ချစ်ဩကရန်
 သားပါရေလသည်အာရှာအမျိုးသားတို့တွင်ဗိုလ်လုပ်ရ
 ၂၈ မည်။ သူ့အုပ်ရသောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား
 ၂၉ လေးသောင်းတထောင်ငါးရာရှိသတည်း။ ထိုနောက်။
 နုဿထိတပ်ချစ်နန်သားအဟိရသည်နုဿထိအမျိုး
 ၃၀ သားတို့တွင်ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ သူ့အုပ်ရသောအလုံးအ
 ရင်းအရေအတွက်ကားငါးသောင်းသုံးထောင်လေးရာရှိ
 ၃၁ သတည်း။ ဒန်တပ်နှင့်ဆိုင်သောအလုံးအရင်းအရေအ
 တွက်ကားတသိန်းငါးသောင်းချွန်ထောင်ချောက်ရာ
 ရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည်မိမိတို့အလံပါလျက်နောက်
 ဆုံးတပ်အရာ၌ချီကြမည်။

၃၂ ထိုသို့နှင့်အညီအဆွေအမျိုးအလိုက်ရေတွက်သော
 ဣသရေလအမျိုးသားတပ်အလုံးအရင်းလူပေါင်းကား
 ချောက်သိန်းသုံးထောင်ငါးရာငါးဆယ်ရှိသတည်း။
 ၃၃ ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမှာထားတော်မူသည်
 အတိုင်းလေဝိသားတို့ကိုဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်
 ၃၄ ရောနှော၍မရေတွက်ရ။ ထာဝရဘုရားသည်မောရှေ
 အားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်းဣသရေလအမျိုးသား
 အသီးအသီးတို့သည်မိမိအလံအနားမှာမိမိနေရာချခြင်း
 ကိုရင်မိမိသိုးဘအမျိုးအလိုက်ချီခြင်းကိုရင်ပြုကြ၏။

၁ ထာဝရဘုရားသည်သိနာတောင်ပေါ်မှာမောရှေအား
 ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသောအခါ အာရုန်နှင့်မောရှေအမျိုး
 ၂ အနွယ်၏အထုပွတ္တိများကိုမှတ်သားသည်တွင်၊ အာရုန်
 ၏သားဟူမူကား။ သားဦးနာဒပ်။ ညီအဘိဟူ။ လောဇာ။
 ၃ ဣသမာတည်း။ ဤသူတို့ကားအဖသည်ယဇ်ပရောဟိတ်
 အမှုကိုဆောင်စေခြင်းငှါဆီလောင်းခြင်းဘိသိတ်ကို
 ပေး၍အရာ၌ခန့်ထားသော အာရုန်၏သားဖြစ်ကြသ
 ၄ တည်း။ နာဒပ်နှင့်အဘိဟူသည်သိနာတောင်ထာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်၌ထူးချွန်းသောမီးကိုပူဇော်သောအခါ
 ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌သေကြ၏။ သူတို့၌သားမရှိ
 သည်ဖြစ်၍လောဇာနှင့်ဣသမာသည်အဖအာရုန်ရှေ့မှာ
 ယဇ်ပရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်ရွက်ကြ၏။

၅ ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်
 ၆ ကား။ သင်သည်လေဝိအမျိုးသားတို့ကိုခေါ်ခဲ၍ယဇ်

ပရောဟိတ်အာရုန်အမှုကိုဆောင်စေခြင်းငှါအာရုန်ထံ၌
 ၇ နေရာချလော့။ သူတို့သည်ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတဲတော်
 ရှေ့မှာအာရုန်နှင့်ပရိသတ်အပေါင်းတို့ဆောင်ရသော
 အမှုတည်းဟူသောတဲတော်အမှုကိုဆောင်ရွက်ရကြ
 ၈ မည်။ သူတို့သည်ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတဲတော်တန်ဆာ
 ရှိသမျှတို့ကိုကြည့်ရှုပြုမူ၍ဣသရေလအမျိုးသားဆောင်
 ၉ ရသောတဲတော်အမှုကိုဆောင်ရကြမည်။ လေဝိသားတို့
 ကိုအာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့၌အင်ရမည်။ ဣသရေလအမျိုး
 ၁၀ တဲကသူတို့ကိုရှေး၍ငါအားအပိုင်ပေးရမည်။ အာရုန်
 နှင့်သူ၏သားတို့ကိုလည်းခန့်ထား၍သူတို့သည်ယဇ်
 ပရောဟိတ်အမှုကိုစောင့်ကြမည်။ သူ၏အမျိုးမှတပါး
 အချားသောသူသည်ချဉ်းကပ်လျှင် အသေသတ်ခြင်းကို
 ခံရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၁ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမိန့်တော်မူ
 ၁၂ သည်ကား။ ဣသရေလအမျိုးတွင်အဦးဖွားမြင်သော
 သားဦးများအတွက်လေဝိသားတို့ကိုငါရှေးယူသော
 ကြောင့်လေဝိသားတို့သည်အထူးသဖြင့်ငါ၏လူဖြစ်ရ
 ၁၃ ကြမည်။ အကြောင်းမူကားအဲဒုတ္တုပြည်၌သားဦးအ
 ပေါင်းတို့ကိုငါသည်ဒါဏ်ခတ်သောအခါ ဣသရေလအ
 မျိုးတွင်လူဖြစ်စေ။ တိရိစ္ဆာန်ဖြစ်စေ။ သားဦးအပေါင်း
 တို့ကိုငါအဖို့ငါသန့်ရှင်းစေသောကြောင့်သားဦးအ
 ပေါင်းတို့ကိုအထူးသဖြင့်ငါပိုင်ရ၏။ ငါသည်ထာဝရ
 ဘုရားဖြစ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၄ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်သိနာတောင်ပေါ်မှာမောရှေအား
 ၁၅ မိန့်တော်မူသည်ကား။ လေဝိသားတို့တွင်အသက်တလ
 ကျော်ရှိသောယောကျ်ားအပေါင်းတို့ကိုအဆွေအမျိုးအ
 ၁၆ လိုက်ရေတွက်လော့ဟု။ မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း
 ၁၇ မောရှေသည်လေဝိသားတို့ကိုရေတွက်လေ၏။ လေဝိ
 သားတို့၏နာမည်ဟူမူကားဂေရုရှန်။ ကောဟတ်။ မေရာ
 ၁၈ ရိတည်း။ မိမိအဆွေအမျိုးအလိုက်ဂေရုရှန်သားတို့၏
 ၁၉ နာမည်ကားသိဗနီနှင့်ဂရိမိတည်း။ မိမိအဆွေအမျိုးအ
 လိုက်ကောဟတ်သားတို့၏နာမည်ကားအာမရ။ ဣဇ
 ၂၀ ဟာ။ ဟောဗြုန်။ ဩဇေလတည်း။ မိမိအဆွေအမျိုးအ
 လိုက်မေရာရိသားတို့၏နာမည်ကားမဟာသိနှင့်ရုဂျိ
 တည်း။ ဤသူတို့သည်မိမိသိုးဘအမျိုးအလိုက်ရေတွက်
 သောလေဝိအမျိုးအနွယ်ဖြစ်ကြ၏။

၂၁ ဂေရုရှန်မှဆင်းသက်သောသိဗနီအဆွေအမျိုး။ ဂရိမိအ
 ၂၂ ဆွေအမျိုးတို့သည်ဂေရုရှန်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်ကြ၏။ ထို
 အဆွေအမျိုးတို့ကိုရေတွက်၍အသက်တလကျော်ရှိ

သောယောကျ်ားပေါင်းကားချွန်ထောင်ငါးရာရှိသ
 ၂၃ တည်း။ ဂေရုနှစ်အဆွေအမျိုးတို့သည်တဲတော်အနောက်
 ၂၄ မျက်နှာ၌နေရာချရမည်။ ဂေရုနှစ်အဆွေအမျိုးသူကြီး
 ၂၅ ကားလေသသားလျှောသပ်တည်း။ ဂေရုနှစ်သားတို့အ
 ဇနီးအတာဟူမူကား။ ပရိသာတ်စည်းဝေးရာတဲတော်။
 အပေါ်တဲ။ အပေါ်တဲအဖုံး။ ပရိသာတ်စည်းဝေးရာတဲ
 ၂၆ တော်တံခါးဝ၌ကာသောကုလားကား။ တဲတော်၌ပတ်
 ပတ္တင်ပတ်လည်ဝင်းကုလားကား။ ဝင်းတံခါးဝ၌ကာသော
 ကုလားကား။ ဤမျှအစရှိသည်တို့ကိုကြည့်ရှုပြုရကြ
 မည်။
 ၂၇ ကောဟတ်မှဆင်းသက်သောအာမရ်အဆွေအမျိုး။
 ဣဇဟာအဆွေအမျိုး။ ဟေဖြန်အဆွေအမျိုး။ ဩဇေ
 လအဆွေအမျိုးတို့သည်ကောဟတ်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်
 ၂၈ ကြ၏။ တဲတော်ကိုစောင့်သောသူ။ ထိုအဆွေအမျိုးတို့
 ကိုရေတွက်၍အသက်တလကျော်ရှိသောယောကျ်ား
 ၂၉ ပေါင်းကားရှစ်သောင်းချောက်ရာရှိသတည်း။ ကော
 ဟတ်အဆွေအမျိုးတို့သည်တဲတော်တောင်မုက်နှာ၌နေ
 ၃၀ ရာချရမည်။ ကောဟတ်အဆွေအမျိုးသူကြီးကားဩ
 ၃၁ ဇေလသား။ ဩဇေအဖုတ်သည်။ သူတို့အဇနီးအတာဟူမူ
 ကား။ သင်္ဂတား။ စားပွဲ။ ယဇ်ပတ္တင်ပတ်။ အမှုတော်သစ်
 ၃၂ တို့ကိုကြည့်ရှုပြုရကြမည်။ ယဇ်ပရောဟိတ်အာရုန်
 သားလောဇာသည်လေဝိအဆွေအမျိုးသူကြီးတို့ကိုအုပ်
 ၍တဲတော်စောင့်သောသူတို့ကိုကြည့်ရှုစီရင်ရမည်။
 ၃၃ မေရာရိမှဆင်းသက်သောမဟာသီအဆွေအမျိုး။ မု
 ရှိအဆွေအမျိုးတို့သည်မေရာရိအမျိုးအနွယ်ဖြစ်ကြ၏။
 ၃၄ ထိုအဆွေအမျိုးတို့ကိုရေတွက်၍အသက်တလကျော်
 ရှိသောယောကျ်ားပေါင်းကားချောက်ထောင်ချွန်ရာရှိ
 ၃၅ သတည်း။ မေရာရိအဆွေအမျိုးသူကြီးကားအဘိယံလ
 သားဒုရေလသည်။ ဤသူတို့သည်တဲတော်မြောက်မုက်နှာ
 ၃၆ ၌နေရာချရမည်။ မေရာရိသားတို့အဇနီးအတာဟူမူကား။
 တဲတော်ပျည်ပျားများ။ ကန်လန်ကျင်များ။ ဟိုင်များ။ ခြေ
 စွပ်များ။ ထိုအရာနှင့်ဆိုင်သောတန်ဆာများအစရှိသည်
 ၃၇ တို့ကိုဝင်းတိုင်များ။ ခြေစွပ်များ။ တံသင်းများ။ ကြီး
 များတို့ကိုဝင်းကြည့်ရှုပြုရကြမည်။
 ၃၈ မောရှေနှင့်အာရုန်မှစ၍အာရုန်၏သားတို့သည်ဣသ
 ရေလအမျိုးသားတို့အဖို့သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကိုစောင့်
 လျက်ပရိသာတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အရှေ့မျက်နှာ၌နေ
 ရာချရမည်။ သူတို့အမျိုးမှတပါးအချားသောသူသည်

၃၉ ချည်းကပ်လျှင်အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ ထာဝရ
 ဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်းမောရှေသည်လေဝိ
 သားတို့ကိုအဆွေအမျိုးအလိုက်ရေတွက်၍အသက်တ
 လကျော်ရှိသောယောကျ်ားပေါင်းကားရှစ်သောင်းရှစ်
 ထောင်ရှိသတည်း။
 ၄၀ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင်အသက်တလ
 ကျော်ရှိသောယောကျ်ားအပေါင်းတို့ကိုရေ
 ၄၁ တွက်၍စာရင်းယူလော့။ ဣသရေလအမျိုးသားဦးအ
 ပေါင်းတို့အတွက်လေဝိသားတို့ကိုဝင်းဣသရေလအမျိုး
 သားတို့၌တိရိစ္ဆာန်သားဦးအပေါင်းတို့အတွက်လေဝိ
 သားတို့၌ရှိသောတိရိစ္ဆာန်များကိုဝင်းငါအဖို့ယူလော့။ ငါ
 ၄၂ သည်ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု။ မှာထားတော်မူသည်
 အတိုင်းမောရှေသည်ဣသရေလအမျိုးသားဦးအပေါင်း
 ၄၃ တို့ကိုရေတွက်၍၊ အသက်တလကျော်ရှိသောသားဦး
 ယောကျ်ားနာမဉ်ပေါင်းကားရှစ်သောင်းရှစ်ထောင်ရှစ်
 ၄၄ ရာချွန်ဆယ်သုံးယောက်ရှိသတည်း။ တဖန်ထာဝရ
 ၄၅ ဘုရားသည်မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဣသရေ
 လအမျိုးသားဦးအပေါင်းတို့အတွက်လေဝိသားတို့ကို
 ဝင်းဣသရေလအမျိုးသားတို့၌တိရိစ္ဆာန်များအတွက်လေ
 ဝိသားတို့၌ရှိသောတိရိစ္ဆာန်များကိုဝင်းယူလော့။ လေဝိ
 သားတို့သည်ငါ၏လူဖြစ်ကြမည်။ ငါသည်ထာဝရ
 ၄၆ ဘုရားဖြစ်၏။ လေဝိသားတို့ထက်ပိုသောဣသရေလအ
 မျိုးသားဦးရှစ်ရာချွန်ဆယ်သုံးယောက်တို့ကိုရွေးရ
 ၄၇ မည်အမှုမှာ။ အကျပ်တော်အလိုက်လူတကိုယ်လျှင်ငါး
 ကျပ်စီခံယူရမည်။ အကျပ်ကားဂေရုနှစ်ဆယ်ဖြစ်သ
 ၄၈ တည်း။ ပိုသောသူတို့ပေးရသောအရွေးငွေကိုအာရုန်
 နှင့်သူ၏သားတို့အားပေးရမည်ဟုမိန့်တော်မူသည်အ
 ၄၉ တိုင်း။ လေဝိသားတို့နှင့်ဣသရေလအမျိုးသားဦးတို့ကို
 ၅၀ ရွေး၍ပိုသေးသောသားဦးတို့၏အရွေးငွေကို၊ မောရှေ
 သည်အကျပ်တော်နှင့်ချိန်လျက်အခွက်တဆယ်သုံး
 ၅၁ ပိသောချောက်ဆယ်ငါးကျပ်ကိုယူပြီးလျှင်၊ ထာဝရ
 ဘုရားမှာထားတော်မူသောစကားတော်အတိုင်းထိုအ
 ရွေးငွေကိုအာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့အားပေးလေ၏။
 ၅၂ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေနှင့်အာရုန်အား
 မိန့်တော်မူသည်ကား။ လေဝိအမျိုး။ ကောဟတ်အနွယ်
 သားတို့တွင်အသက်သုံးဆယ်လွန်၍ငါးဆယ်မရှိ၊
 ပရိသာတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အရှေ့ကိုဆောင်ခြင်းငှါအ

လုံးအရင်းဝင်သောသူအပေါင်းတို့ကိုဘိုးဘအဆွေအ
 ၄ မျိုးအလိုက်စာရင်းယူလော့။ အတ္တန်သန့်ရှင်းသောအ
 ရာတို့နှင့်ဆိုင်၍ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၌ကော
 ဟတ်သားများစောင့်ရှောက်ရသောအမှုဟူမူကား။
 ၁ |တပ်ချီချီနီရောက်သောအခါအာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့
 သည်လမ်း၌အတွင်းကုလားကာကိုချပြီးလျှင်သက်သေခံ
 ၆ ချက်သစ်တာကိုအုပ်ရမည်။ ကုလားကာအပေါ်မှာ
 တဟာရှသားရေနှင့်အုပ်ပြန်၍သားရေအပေါ်မှာလည်း
 ပြာသောအထည်ကိုခင်းပြီးမှထပ်ဘိုးတို့ကိုလျှိုထား
 ၇ ရမည်။ ရွှေတော်မူနံ့စားပွဲပေါ်မှာပြာသောအထည်
 ကိုခင်း၍လင်ပန်း။ ဇွန်း။ လောင်းစရာဖလားများနှင့်တ
 ၈ ကွအမြဲထည်ရသောမုန့်ကိုတင်ပြီးမှ၊ ထိုအရာတို့ကိုနီ
 သောအထည်နှင့်အုပ်ရမည်။ တဖန်တဟာရှသားရေနှင့်
 ၉ အုပ်ပြန်၍ထပ်ဘိုးတို့ကိုလျှိုထားရမည်။ မီးထွန်းရာ
 ဒီးနဲ့ မီးခွက်။ မီးညှပ်။ မီးညှပ်ခံရာခွက်။ ဆီအိုးအစရှိ
 ၁၀ သည်တို့ကိုပြာသောအထည်နှင့်အုပ်ပြီးမှ၊ ထိုဝန်ဆာရှိ
 သမျှတို့ကိုတဟာရှသားရေအိတ်ထဲ၌သွင်းထား၍ထပ်
 ၁၁ ဘိုးကိုတပ်ရမည်။ ရွှေယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာပြာသောအ
 ထည်ကိုခင်း၍တဟာရှသားရေနှင့်အုပ်ပြီးလျှင်ထပ်
 ၁၂ ဘိုးတို့ကိုလျှိုထားရမည်။ သန့်ရှင်းရာဌာန၌အမှုတော်
 ကိုဆောင်ရွက်ရန်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုပြာသောအ
 ထည်အိတ်ထဲ၌သွင်းထား၍တဟာရှသားရေဖြင့်အုပ်
 ၁၃ ပြီးမှထပ်ဘိုးကိုတပ်ရမည်။ ယဇ်ပလ္လင်မှပြာကိုပယ်
 ရှင်း၍ပလ္လင်ပေါ်မှာမောင်းသောအထည်ကိုခင်းပြီး
 ၁၄ လျှင်၊ ထိုပလ္လင်နှင့်ဆိုင်သောအမှုတော်ထပ်ရန်တန်
 ဆာဘဉ်းဟူသောလင်ပန်း။ အမဲသားချိတ်။ တူးရှင်းပျား။
 အင်ဘုံအစရှိသောယဇ်ပလ္လင်ဘန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုတင်
 ၁၅ ၍တဟာရှသားရေနှင့်အုပ်ပြီးမှထပ်ဘိုးတို့ကိုလျှိုထား
 ရမည်။ ထိုသို့တပ်ချီချီနီရောက်သောအခါအာရုန်နှင့်
 သူ၏သားတို့သည်သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌သန့်ရှင်း
 သောတန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုဖုံးအုပ်သောနောက်။ ကော
 ဟတ်သားတို့သည်ထပ်ခြင်းငှါချည်းကပ်ရကြမည်။ သို့
 ရာတွင်သူတို့သည်သေဘေးနှင့်လွတ်မည်အကြောင်း၊
 သန့်ရှင်းသောအရာကိုမလိုက်ရ။ ဤရွှေကားပရိသတ်
 စည်းဝေးရာတဲတော်၌ကောဟတ်သားများဆောင်ရွက်
 ရသောအမှုပေတည်း။
 ၁၆ ယဇ်ပရောဟိတ်အာရုန်သားလောဇာ၏အရာနှင့်
 ဆိုင်သောအမှုဟူမူကား။ မီးထွန်းစရာဆီ။ မီးရှို့ရာနံ့သာ
 ပေါင်းမွှေး။ နေ့ရက်အစည်အဆိုင်ဆက်ကပ်ရသော

ဘောဇဉ်ပူဇော်သကား။ ထိမ်းရန်ဆီအစရှိသောတဲ
 တော်နှင့်တဲတော်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုဝင်သန့်ရှင်းရာ
 ဌာနတော်၌သန့်ရှင်းသောတန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုဝင်
 ကြည့်ရှုပြုရမည်။
 ၁၇ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေနှင့်အာရုန်အားမိန့်
 ၁၈ တော်မူသည့်ကား။ ကောဟတ်အဆွေအမျိုးအနွယ်လား
 ၁၉ တို့ကိုလေဝိသားရထဲကမပယ်မဖြတ်နှင့်။ သူတို့သည်
 အတ္တန်သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကိုချည်းကပ်သောအခါ
 သေဘေးလွတ်၍အသက်ရှင်မည်အကြောင်း။ အာရုန်နှင့်
 သူ၏သားတို့သည်အရင်ဝင်၍လူအသီးအသီးစောင့်ရ
 ၂၀ သောအမှု။ ထပ်ရသောဝန်တို့ကိုခွဲခန့်ရမည်။ သို့ရာတွင်
 သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကိုဖုံးအုပ်စည်အခါကောဟတ်
 သားတို့သည်သေဘေးနှင့်လွတ်မည်အကြောင်း။ အထဲ
 သို့ဝင်၍မကြည့်ရဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၁ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမိန့်တော်မူ
 ၂၂ သည့်ကား။ ဂေရုရှန်အနွယ်သားတို့တွင်အသက်
 ၂၃ သုံးဆယ်လွန်၍ငါးဆယ်မရှိ။ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲ
 တော်အမှုကိုဆောင်ခြင်းငှါအလုံးအရင်းဝင်သောသူ
 ၂၄ အပေါင်းတို့ကိုဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက်စာရင်းယူ
 လော့။ ဂေရုရှန်အဆွေအမျိုးတို့သည်စောင့်ရသော
 ၂၅ အမှု။ ထပ်ရသောဝန်ဟူမူကား။ အတွင်းတဲတော်ကု
 လားကာ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ကုလားကာ၊
 အပေါ်တဲ၊ တဟာရှသားရေအဖုံး။ ပရိသတ်စည်းဝေး
 ၂၆ ရာတဲတော်တံခါးဝ၌ကာသောကုလားကာ။ တဲတော်
 နှင့်ယဇ်ပလ္လင်ပတ်လည်ဝင်းကုလားကာ။ ဝင်းတံခါး
 ဝ၌ကာသောကုလားကာ။ ကြိုးများအစရှိသည်တို့ကို
 ၂၇ ဝင်ထိုအရာများနှင့်ဆိုင်၍အမှုတော်ထပ်ရန်တန်ဆာရှိ
 သမျှတို့ကိုဝင်ထပ်ရွက်ရကြမည်။ ဂေရုရှန်သားများ
 အမှုစောင့်လေရာရာ။ ဝန်သိလေရာရာ၌အာရုန်နှင့်သူ၏
 ၂၈ သားတို့ခွဲခန့်စီရင်သည်အဆိုင်ဆက်ရွက်ရကြမည်။
 ၂၉ |ဤရွှေကား။ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၌ဂေရုရှန်
 အဆွေအမျိုးသားများဆောင်ရွက်ရသောအမှုပေတည်း။
 ယဇ်ပရောဟိတ်အာရုန်၏သားဇူသမာသည်သူတို့ကို
 အုပ်ရမည်။
 ၃၀ မေရာရိသားတို့တွင်လည်းအသက်သုံးဆယ်လွန်၍
 ၃၁ ငါးဆယ်မရှိ။ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အမှုကို
 ဆောင်ခြင်းငှါအလုံးအရင်းဝင်သောသူအပေါင်းတို့ကို
 ၃၂ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက်စာရင်းယူလော့။ သူတို့
 သည်ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၌စောင့်ရသောအ

မူ။ထင်ရသောဝန်ဟူမူကား။တဲတော်ပျဉ်ပျား။ကန်လန်
 ၃၂ ကျပ်။တိုင်။ခြေစွပ်။ဝင်းတိုင်။ခြေစွပ်။တံသင်း။ကြီး
 များတို့ကို၎င်းထိုအရာများနှင့်ဆိုင်၍အမှုတော်ထင်ရန်
 တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို၎င်းထင်ရှက်ရကြမည်။သူတို့ထင်
 ၃၃ ရှက်ရသောတန်ဆာတို့ကိုအမည်မှတ်၍ရေတွက်ရ
 မည်။။ဤရွှေကား။ယဇ်ပရောဟိတ်အာရန်၏သားဣသ
 မာအုပ်၍ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတဲတော်၌မေရာရိအဆွေ
 အမျိုးသားများဆောင်ရွက်ရသောအမှုပေတည်း။
 ၃၄ မောရှေနှင့်အာရန်အစရှိသောပရိသတ်သူကြီးတို့
 | သည်ကောဟတ်သားတို့တွင်အသက်သုံးဆယ်လွန်၍
 ၃၅ ငါးဆယ်မရှိ။ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတဲတော်အမှုကို
 ဆောင်ခြင်းငှါအလုံးအရင်းဝင်သောသူအပေါင်းတို့ကို
 ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက်ရေတွက်၍စာရင်းသွင်း
 ၃၆ သောလူပေါင်းကားနှစ်ထောင်ချီရာငါးဆယ်ရှိသ
 ၃၇ တည်း။။ဤသူတို့သည်မောရှေ၌ထာဝရဘုရားမှားထား
 တော်မူသည်အတိုင်းမောရှေနှင့်အာရန်သည်ရေတွက်
 ၍ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတဲတော်အမှုကိုဆောင်ရွက်ရ
 သောကောဟတ်အဆွေအမျိုးသားပေတည်း။
 ၃၈ ဂေရရှန်သားတို့တွင်အသက်သုံးဆယ်လွန်၍ငါး
 | ဆယ်မရှိ။ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတဲတော်အမှုကိုဆောင်
 ၃၉ ခြင်းငှါအလုံးအရင်းဝင်သောသူအပေါင်းတို့ကိုဘိုးဘ
 အဆွေအမျိုးအလိုက်ရေတွက်၍စာရင်းသွင်းသောလူ
 ပေါင်းကားနှစ်ထောင်ချောက်ရာသုံးဆယ်ရှိသတည်း။
 ၄၀ | ဤသူတို့သည်ထာဝရဘုရားမှားထားတော်မူသည်အ
 တိုင်းမောရှေနှင့်အာရန်သည်ရေတွက်၍ပရိသတ်စဉ်း
 ဝေးရာတဲတော်အမှုကိုဆောင်ရွက်ရသောဂေရရှန်အ
 ဆွေအမျိုးသားပေတည်း။
 ၄၁ မေရာရိသားတို့တွင်အသက်သုံးဆယ်လွန်၍ငါး
 | ဆယ်မရှိ။ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတဲတော်အမှုကိုဆောင်
 ၄၂ ခြင်းငှါအလုံးအရင်းဝင်သောသူအပေါင်းတို့ကိုဘိုးဘ
 အဆွေအမျိုးအလိုက်ရေတွက်၍စာရင်းသွင်းသောလူ
 ၄၃ ပေါင်းကားသုံးထောင်နှစ်ရာရှိသတည်း။။ဤသူတို့သည်
 မောရှေ၌ထာဝရဘုရားမှားထားတော်မူသည်အတိုင်း
 မောရှေနှင့်အာရန်သည်ရေတွက်သောမေရာရိအဆွေ
 အမျိုးသားပေတည်း။
 ၄၄ ထိုသို့နှင့်အညီလေဝိသားတို့တွင်အသက်သုံးဆယ်
 | လွန်၍ငါးဆယ်မရှိ။ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတဲတော်အမှု
 ၄၅ ကော်းကိုလေဝိသားတို့သည်ခြင်းငှါဝင်သောသူအ
 ပေါင်းကိုလေဝိသားတို့သည်ဆွေအမျိုးအလိုက်မောရှေနှင့်အာ

ရန်အစရှိသောဣသရေလအမျိုးသူကြီးတို့သည်ရေ
 တွက်၍စာရင်းသွင်းသောလူပေါင်းကားရှစ်ထောင်ငါး
 ၄၆ ရာရှစ်ဆယ်ရှိသတည်း။။မောရှေ၌ထာဝရဘုရားထား
 တော်မူသောပညတ်တော်အတိုင်းလူအသီးအသီးစောင့်
 ရသောအမှု။အသီးအသီးထင်ရသောဝန်တို့ကိုထောက်
 ၍မောရှေရေတွက်သတည်း။
 ၁ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမိန့်တော်မူ
 ၂ သည်ကား။။ငါနေသောတပ်ကိုမညစ်ညူးစေခြင်းငှါ
 ၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်နှုတ်သောသူ။ယိဇာစွဲသော
 သူ။အသေကောင်ကိုမစင်ကြယ်သောသူယောကျာ်း
 မိမိအပေါင်းတို့ကိုတပ်ပြင်မှာနေရာချထားရမည်
 ၄ အကြောင်းဆင့်ဆိုလေ့ဟု။မောရှေအားမိန့်တော်မူ
 သည်အတိုင်းဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ပြုကြ၏။
 ၅ တဖန်မောရှေအားထာဝရဘုရားကသင်သည်ဣသ
 ၆ ရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။။လူပြုတတ်
 သောဒုစရိုက်ကိုပြု၍ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသဖြင့်
 ၇ အပြစ်ရောက်သောယောကျာ်းမိမိသည်။ထိုအပြစ်ကို
 ဖော်ပြ၍တောင်းပန်ရမည်။ပြစ်မှားသောအတွက်ငါးရ
 ၈ တရကိုထပ်၍ပြစ်မှားခံသောသူအားပေးရမည်။။ထိုအ
 ပြစ်အတွက်ပေးသောဥစ္စာကိုခံလိုက်သောအမျိုးသား
 ချင်းမရှိလျှင်ယဇ်ပရောဟိတ်အဖိုထာဝရဘုရားအားပူ
 ဇော်ရမည်။ထိုမှတပါး။။အပြစ်ပြေစေခြင်းငှါအပြစ်
 ဖြေရာယာဇ်ဘိုးတကောင်ကိုပူဇော်ရမည်။
 ၉ ယဇ်ပရောဟိတ်အားဣသရေလအမျိုးသားပူဇော်
 ၍သန့်ရှင်းသောအရာရှိသမျှတို့သည်ယဇ်ပရောဟိတ်၏
 ၁၀ ဥစ္စာဖြစ်ရမည်။။လူတိုင်းသန့်ရှင်းစေ၍ယဇ်ပရောဟိတ်
 အားလှူသမျှတို့သည်လည်းယဇ်ပရောဟိတ်၏ဥစ္စာဖြစ်
 ရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၁ တဖန်မောရှေအားထာဝရဘုရားကသင်သည်ဣသ
 ၁၂ ရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။။လင်ရှိသော
 ၁၃ မိမိသည်အချားတပါးသောယောကျာ်းနှင့်မှားရှင်း၍လင်
 ကိုပြစ်မှားလျှင်၎င်းမှားရှင်းစည်တွင်သူတပါးမတွေ့မီ။
 သက်သေမရှိ။။သိလျက်သော်လည်းထိုအမှုကိုဗွက်
 ၁၄ ထား၍လင်မသိလျှင်၎င်း။သိလျက်သည်ဖြစ်စေ။မလျက်
 ၁၅ သည်ဖြစ်စေ။လင်သည်မသားကိုမရုံလျှင်၎င်း။ထိုမိမိပြုရ
 သောပူဇော်သကားဘို့မယောမန့်တဩမဲပါလျက်သူကို
 ယဇ်ပရောဟိတ်ထံသို့ခေါ်သွားရမည်။မန့်ညက်ပေါ်မှာ
 ဆီကိုမလောင်းရ။။လောဗန်ကိုမတင်ရ။။မယားကိုမရုံ

ခြင်းပူဇော်သကာ။ အပြစ်ကိုဖော်တင်ရာပူဇော်သကာ
 ၁၆ ဖြစ်၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်သည်ထိုပူဇော်သကာကိုယူ၍
 ၁၇ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထားရမည်။ ယဇ်ပရောဟိတ်
 သည်သန့်ရှင်းသောရေကိုမြေအိုး၌လောင်းပြီးလျှင်တံ
 ၁၈ တော်၌ရှိသောမြေမှုန့်ကိုယူ၍ရေထဲမှာထည့်ရမည်။ ထို
 မိမ္မကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာထားပြီးလျှင်ခေါင်း၌
 အချဉ်းစဉ်းရှိစေ၍မယားကိုမရုံခြင်းပူဇော်သကာတည်း
 ဟူသောသတ်ပေးရာပူဇော်သကာကိုမိမ္မလက်၌ထည့်
 ရမည်။ ကျိန်ခြင်းဘေးကိုဖြစ်စေသောရေခါးကိုယဇ်
 ၁၉ ပရောဟိတ်ကိုယ်တိုင်ကိုင်ရမည်။ ထိုအခါယဇ်ပရော
 ဟိတ်သည်ထိုမိမ္မကိုအကျိန်တိုက်လျက်သင်သည်ကိုယ်
 ခင်ပွန်းမှတပါးအချားသောယောက်ျားနှင့်မှားရှင်းခြင်း။
 ညစ်ညူးခြင်းမရှိလျှင်ကျိန်ခြင်းဘေးကိုဖြစ်စေသောဤ
 ၂၀ ရေခါးနှင့်ကင်းလွတ်စေသတည်း။ ကိုယ်ခင်ပွန်းမှတ
 ပါးအချားသောယောက်ျားနှင့်မှားရှင်း၍ညစ်ညူးခြင်းရှိ
 ၂၁ လျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည်သင်၏ပေါင်ကိုပိန်စေ၍ဝမ်းကို
 လည်းရောင်စေသဖြင့်သင်ကိုကျိန်အင်သောသူ။ အထိပ်
 အမှတ်ပြု၍လူများကျိန်ဆိုခြင်းကိုခံရသောသူဖြစ်စေခြင်း
 ၂၂ ဌာမိရင်တော်မူစေသတည်း။ ကျိန်ခြင်းဘေးဖြစ်စေ
 သောဤရေသည်သင်၏ဝမ်းထဲသို့ဝင်၍ဝမ်းရောင်ခြင်း။
 ပေါင်ပိန်ခြင်းကိုဖြစ်စေသတည်းဟူယဇ်ပရောဟိတ်
 သည်ကျိန်ခြင်းအကျိန်တိုက်လျှင်မိမ္မကအာမင်။ အာ
 ၂၃ မင်ဟုဝန်ခံရမည်။ ယဇ်ပရောဟိတ်သည်လည်းထိုအ
 ၂၄ ကျိန်တိုက်ရေးမှတ်၍တဖန်ရေခါးနှင့်ချေပြီးမှ၊ ကျိန်ခြင်း
 ဘေးဖြစ်စေသောရေခါးကိုမိမ္မအားတိုက်ရမည်။ ထိုရေ
 ၂၅ သည်မိမ္မထဲသို့ဝင်၍ခါးထိမိမည်။ ထိုအခါယဇ်ပရော
 ဟိတ်သည်မယားကိုမရုံခြင်းပူဇော်သကာကိုမိမ္မလက်
 မှယူ၍ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ချီလွှဲလျက်ယဇ်ပရော
 ၂၆ ပေါ်မှာဆက်ပြီးလျှင်၊ မန့်ညက်တလက်ဆွမ်းတည်းဟူ
 သောပူဇော်သကာအတွက်အတာကိုယဇ်ပရောဟိတ်ပေါ်
 မှာမီးရှို့၍ထိုနောက်။ အကျိန်ရေကိုမိမ္မသောက်စေရမည်။
 ၂၇ ထိုမိမ္မသည်လင်ကိုပြစ်မှား၍ညစ်ညူးခြင်းရှိလျှင်ကျိန်
 ခြင်းဘေးဖြစ်စေသောရေကိုသောက်ပြီးမှသူအထဲ၌ရေ
 ဝင်၍ခါးသဖြင့်ဝမ်းရောင်ခြင်း။ ပေါင်ပိန်ခြင်းသို့ရောက်
 ၍ထိုမိမ္မသည်မိမိအမျိုး၌ကျိန်အပ်သောသူဖြစ်ထိမိမည်။
 ၂၈ သို့မဟုတ်။ ထိုမိမ္မသည်မညစ်ညူး။ စင်ကြယ်ခြင်းရှိလျှင်
 ၂၉ ဘေးနှင့်လွတ်၍ပဋိသန္ဓေယူသောအခွင့်ရှိထိမိမည်။ ဤ
 ရှေ့ကား။ မိမ္မသည်ကိုယ်ခင်ပွန်းမှတပါး အချားသော
 ယောက်ျားနှင့်မှားရှင်း၍ညစ်ညူးခြင်းရှိသော်ငြ

၃၀ | ယောက်ျားသည်မယားကိုမရုံသောသဘောစွဲလမ်
 သော်ငြင်စောင့်ရသောတရားပေတည်း။ ယောက်ျားသည်
 မယားကိုမရုံ။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထားသောအခါ
 ယဇ်ပရောဟိတ်သည်ဤတရားအကိုင်းစီရင်သဖြင့်
 ၃၁ | ယောက်ျားသည်အပြစ်နှင့်ကင်းလွတ်၍မိမ္မသည်မိမိ
 အပြစ်ကိုခံရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁ တဖန်မောရှေ့အားထာဝရဘုရားကသင်သည်အလ
 ၂ ရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ယောက်ျား
 ဖြစ်စေ။ မိမ္မဖြစ်စေ။ ထာဝရဘုရားအဖို့မိမိကိုချားနားစေ
 ၃ ၍နာဇရိသစ္စာပြုခြင်းငှါမိမိကိုမိမိခွဲထားသောအခါ၊ စ
 ပျစ်ရည်နှင့်ရစ်မျိုးကိုရှောင်ရမည်။ စပျစ်ရည်ချည်နှင့်
 ရစ်မျိုးချည်ကိုလည်းမသောက်ရ။ စပျစ်သီးဖြင့်လုပ်သော
 အရည်ကိုအလျှင်းမသောက်ရ။ စပျစ်သီးအစိမ်းအချောက်
 ၄ ကိုလည်းမစားရ။ ချားနားလျက်နေသောကာလပတ်လုံး
 စပျစ်သီးအဆံ။ စပျစ်သီးအခွန်မှစ၍စပျစ်ပင်ကဖြစ်သမျှ
 ၅ ကိုမစားရ။ ချားနားခြင်းသစ္စာစောင့်သောကာလပတ်
 လုံးဦးဆံကိုမရိတ်ရ။ ထာဝရဘုရားအဖို့မိမိကိုချားနား
 စေသောကာလမစေ့မှီတိုင်အောင်သူသည်သန့်ရှင်းရသ
 ဖြင့်မိမိဆံပင်ကိုအထိုအလျောက်တိုးပွားစေရမည်။
 ၆ | ထာဝရဘုရားအဖို့မိမိကိုချားနားစေသောကာလပတ်
 ၇ လုံးအသေကောင်ကိုမချည်းမကပ်ရ။ သူ၏ဘုရားသ
 ခင်အဖို့သူ၏ခေါင်းကိုချားနားစေသောကြောင့်မိမိသည်
 ၈ အစစ်ကိုနှစ်မသေသော်လည်းညစ်ညူးခြင်းကိုမခံရ။ ချား
 နားလျက်နေသောကာလပတ်လုံးထာဝရဘုရားအဖို့သန့်
 ၉ ရှင်းရမည်။ သူအနားမှတစ်ဆင့်တယောက်သေသူသည်
 ချက်ချင်းသေ၍သူသည်ချားနားစေသောခေါင်းကိုညစ်
 ညူးစေလျှင်စင်ကြယ်စေသောနေ့တည်းဟူသောသစ္စာမ
 ၁၀ နေ့၌ဦးဆံကိုရိတ်ရမည်။ အဌမနေ့၌မိမိကိုကောင်ပြစ်ခေါ်
 ကျိုးကလေးနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ။ တခုခုကိုပရိသတ်စည်း
 ဝေးရာထဲတော်တခါရှေ့ယဇ်ပရောဟိတ်ထံသို့ဆောင်
 ၁၁ ခဲ့ရမည်။ ယဇ်ပရောဟိတ်သည်လည်းအပြစ်ပြစ်အစစ်
 တို့ကကောင်။ မီးရှို့ရာယဇ်ဘိတကောင်ကိုမှအစစ်၍ထို
 သူ၌အသေကောင်အားဖြင့်ရောက်သောအပြစ်ဖြေ
 ခြင်းကိုပြုပြီးမှထိုနေ့ချင်းတွင်သူ၏ခေါင်းကိုသန့်ရှင်း
 ၁၂ စေရမည်။ အရင်ချားနားစေသောကာလကိုထာဝရ
 ဘုရားအဖို့တဖန်ချားနားစေ၍အခါမလဲသောသီးသ
 ငယ်တကောင်ကိုစုစုရိတ်ဖြေရာယဇ်ပြု၍ပူဇော်ရမည်။

အရင်ချားနားခြင်းပျက်သောကြောင့်လွန်သောကာလ
ပျောက်ရမည်။

- ၁၃ ချားနား၍နေသောကာလစေ့ပြီးမှနာဖရိလူစောင့်ရ
သောတရားဟူမူကား။သူသည်ပရိသတ်စည်းဝေးရာတွဲ
- ၁၄ တော်တံခါးရှေ့သို့လာ၍၊ မီးရှို့ရာယဇ်တို့အခါမလဲ။အ
ပြစ်မပါသောသိုးသယံအထီးတကောင်။အပြစ်မြေရာ
ယဇ်တို့အခါမလဲ။ အပြစ်မပါသောသိုးသယံအမတ
ကောင်။ မိဿဟာယယဇ်တို့အပြစ်မပါသောဆိတ်
- ၁၅ တကောင်။ ဆီရောသောမုန့်ညက်နှင့်လုပ်သောမုန့်ပျား။
ဆီလူးသောတဆေးမဲ့မုန့်ကြွပ်တည်းဟူသောတဆေး
မဲ့မုန့်တတောင်း။ဘောဇဉ်ပူဇော်သကား။သွန်းလောင်း
- ၁၆ ရာပူဇော်သကားကိုထာဝရဘုရားအားဆက်ရမည်။ထို
ပူဇော်သကားများကိုယဇ်ပရောဟိတ်သည်ထာဝရ
ဘုရားထံတော်သို့သွင်း၍အပြစ်မြေရာယဇ်။မီးရှို့ရာ
- ၁၇ ယဇ်ကိုပူဇော်ရမည်။ တဆေးမဲ့မုန့်တတောင်းနှင့်တကွ
မိဿဟာယယဇ်ဆိတ်ကို၎င်း ဘောဇဉ်ပူဇော်သကား။
သွန်းလောင်းရာပူဇော်သကားကို၎င်းထာဝရဘုရားအား
- ၁၈ ပူဇော်ရမည်။ နာဖရိလူသည်ပရိသတ်စည်းဝေးရာတွဲ
တော်တံခါးနားမှမိမိချားနားသောဦးဆံကိုရိတ်၍ထို
ဆံကိုမိဿဟာယယဇ်အောက်၌ရှိသောမီးထဲမှထည့်
- ၁၉ ရမည်။ချားနားသောဦးဆံကိုရိတ်ပြီးမှယဇ်ပရောဟိတ်
သည်ပြုတ်သောဆိတ်ပခုံးတဖက်။တောင်းထဲကတဆေး
မဲ့မုန့်ပျားတပျား။တဆေးမဲ့မုန့်ကြွပ်ဘျင်ကိုယူ၍နာဖရိ
- ၂၀ လူလက်၌ထည့်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ချီလွှဲ
ရာပူဇော်သကားတို့ချီလွှဲရမည်။ထိုအရာတို့သည်ချီလွှဲရာ
ရင်ဘတ်၊ချီလွှဲရာပခုံးနှင့်တကွယဇ်ပရောဟိတ်အဖို့သန့်
ရှင်းရမည်။ ထိုနောက်မှနာဖရိလူသည်စပျစ်ရည်ကို
- ၂၁ သောက်ရသောအခွင့်ရှိ၏။ဤရွှေကား။သစ္စာပြုသော
နာဖရိလူသည်အလိုအလျောက်တတ်နိုင်သမျှတပား။
မိမိချားနားခြင်းအတွက်ထာဝရဘုရားအားဆက်ရသော
ပူဇော်သကားနှင့်ဆိုင်သောတရားပတည်း။သစ္စာပြုသည့်
အတိုင်းချားနားခြင်းတရားနှင့်အညီပြုရမည်ဟုမိန့်တော်
မူ၏။
- ၂၂ တဖန်မောရှေအားထာဝရဘုရားကသင်သည်အာရုန်
- ၂၃ နှင့်သူ၏သားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။သင်တို့သည်ဣ
လဒရလအမျိုးသားတို့အားကောင်းကြီးပေး၍မြှောက်ရ
- ၂၄ သောစကားဟူမူကား။ထာဝရဘုရားသည်သင်ကို
- ၂၅ ကောင်းကြီးပေး၍စောင့်မိတော်မူပါစေသော။ထာဝရ
- ဘုရားသည်သင်၌ပျက်နှာတော်အလင်းကိုဖွတ်၍ကရ

- ၂၆ ကာကျေးဇူးပြုတော်မူပါစေသော။ထာဝရဘုရားသည်
- သင်ကိုမျှော်ကြည့်၍ချမ်းသာပေးတော်မူပါစေသောဟု
- ၂၇ ၊ဣလဒရလအမျိုးသားတို့အပေါ်မှာငါနာမကိုမြှောက်ဆို
- ၍တင်လျှင်ငါသည်ထိုသူတို့ကိုကောင်းကြီးမင်္ဂလာပေး
- မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
- ၁ မောရှေသည်ဘဲတော်ကိုထူထောင်၍ဘဲတော်နှင့်ဘဲ
တော်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို၎င်းယဇ်ပလ္လင်နှင့်ပလ္လင်တန်
ဆာရှိသမျှတို့ကို၎င်းဆီလူး၍သန့်ရှင်းစေခြင်းအမှုကို
- ၂ လက်စသတ်သောနေ့၌၊စာချင်းဝင်သောသူတို့ကိုအုပ်၍
ဣလဒရလအမျိုးအနွယ်အသီးအသီးတို့၌မင်းဖြစ်သော
- ၃ သူ။အဆွေအမျိုးသူကြီးမင်းကိုသည်။မင်းတပါးနွား
တီးတကောင်မီးမင်းနှစ်ပါးအမျိုးပါသောရထားတခု
- ၄ စီ၊ရထားချောက်ချ။နွားဆယ်နှစ်ကောင်တို့ကိုဘဲတော်
ရှေ့သို့ဆောင်ခဲ့၍ထာဝရဘုရားအားပူဇော်သကားပြုကြ
- ၅ ၏။ထာဝရဘုရားကလည်းသင်သည်ပရိသတ်စည်း
- ၆ ဝေးရာတွဲတော်အမှုဆောင်ရွက်စရာသို့ခံယူ၍အမှုကို
ဆောင်ရွက်ရသည်အတိုင်းလေဝိသားအသီးအသီးတို့
- ၇ အားပေးလေ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။မောရှေသည်ရထားနှင့်
- ၈ နွားတို့ကိုခံယူ၍လေဝိသားတို့အားပေးသဖြင့်၊အမှု
ဆောင်ရွက်စရာရှိသည်အတိုင်းယဇ်ပရောဟိတ်အာရုန်
- ၉ ၏သားဣလဒရလအုပ်သောဂေရရှန်သားတို့အားရထား
- ၁၀ နှစ်ချနှင့်နွားလေးကောင်တို့ကို၎င်း၊မေရာရိသားကိုအား
ရထားလေးချနှင့်နွားရှစ်ကောင်တို့ကို၎င်းပေးလေ၏။
- ၁၁ ၊သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အမှုကိုစောင့်ရသောကောဟတ်
သားတို့သည်မိမိတို့ပခုံး၌ထပ်ရွက်ရသောကြောင့်သူ
တို့အားရထားနှင့်နွားတို့ကိုမပေး၊
- ၁၂ ယဇ်ပလ္လင်ကိုထိုးလူးသောနေ့၌နွားမာဒနာပြုစရာသို့
ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာအချားသောပူဇော်သကားကိုပြုကြ၏။
- ၁၃ ၊ထာဝရဘုရားကလည်းယဇ်ပလ္လင်ကိုနွားမာဒနာပြုစရာ
သို့မင်းအသီးအသီးတို့သည်နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်းမိမိ
ပူဇော်သကားကိုပြုရကြမည်ဟုမောရှေအားမိန့်တော်မူ
- ၁၄ ၏။ထိုသို့နှင့်အညီပဌမနေ့၌ယဒအမျိုးအမိန့်ဒပ်သား
- ၁၅ နာရှန်သည်ဆက်သောပူဇော်သကားဟူမူကား။အကျပ်
တော်အလိုက်တဝိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသောငွေအင်
- ၁၆ ကိုချနှစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေလေး၊ဘောဇဉ်ပူဇော်
သကားတို့ထိုအင်ကို။ဗလား၌သိနှင့်ရော၍အပြည့်ထည့်
- ၁၇ သောမုန့်ညက်။မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍အကျပ်
- ၁၈ တဆယ်အချိန်ရှိသောရွှေဇွန်း။မီးရှို့ရာယဇ်တို့အသက်

ဗျူဟာသွားငါးတစ်ကောင် သိုးငါးတစ်ကောင် အခါမလဲ
၁၆ သောသိုးသလိပ်တစ်ကောင်။ အမြစ်ခြေရာယူဖို့ဆိုက်
၁၇ သလိပ်တစ်ကောင်။ မိသားစုယူဖို့ဆိုက်တစ်ကောင်။
သိုးငါးတစ်ကောင်။ ဆိတ်ငါးတစ်ကောင်။ အခါမလဲသောသိုးသ
လိပ်ငါးတစ်ကောင်တို့ကိုအမိန့်ဒပ်သားနာရှင်သည်ပူဇော်
လေ၏။

၁၈ ခုတ်ယနေ၌ နှုတ်သခါအမျိုးတွင် မင်းပြစ်သော ဇုအာ
သားနာသနေလဆက်သောပူဇော်သကာဟူမူကား။
၁၉ ၊ အကျပ်တော်အလိုက်တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိ
သောငွေအင်တုံ။ ခုနှစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖလား။
၂၀ တောဇဉ်ပူဇော်သကာဘို့ထိုအင်တုံ။ ဖလား၌ဆီနှင့်ရော
၂၁ ချီအပြည့်ဝည့်သောမုန့်ညက်။ မီး၍ချနံ့သာပေါင်း၍နှင့်
၂၂ ပြည့်ချီအကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသောရွှေခွန်း။ မီး၍ချ
ယဇ်ဘို့အသက်ပျံသောနွားထီးတကောင်။ သိုးထီးတ
၂၃ ကောင်။ အခါမလဲသောသိုးသငယ်တကောင်။ အပြစ်
၂၄ ခြေချယဇ်ဘို့ဆိတ်သငယ်တကောင်။ မိဿဟာယ
ယဇ်ဘို့နွားနှစ်ကောင်။ သိုးငါးကောင်။ ဆိတ်ငါးကောင်။
အခါမလဲသောသိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကိုဣအာသား
နာသနေလသည်ပူဇော်လေ၏။

၂၄ တတိယနေ့၌ ဇာဗုလုန်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော
ဟေလုန်သားဇေလျာဘသက်သောပူဇော်သကာဟူ
၂၅ မူကား။ အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿာသုံးဆယ် အ
ချိန်ရှိသောငွေအင်တုံ။ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေ ၅
လား။ ဘောဇည်ပူဇော်သကာဘို့အင်တုံ။ ၅လား၌ဆီ
၂၆ နှင့်ရော၍ အပြည့်ထည့်သောမုန့်ဉာက်။ မီး၍ ရာနံ့သာ
ပေါင်းနှင့်ပြည့်၍ အကျပ်ဘသယ်အချိန်ရှိသောရွှေဇွန်း။
၂၇ မီး၍ ရာယဇ်ဘို့အသက်ပျံသောနွားထီးတကောင်။ သိုး
ထီးတကောင်။ အခါမလဲသောသိုးသလယ်တကောင်။
၂၈ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ဆိတ်သလယ်တကောင်။ မိသ
၂၉ ဟာယဇ်ဘို့နွားနှစ်ကောင်။ သိုးငါးကောင်။ ဆိတ်ငါး
ကောင်။ အခါမလဲသောသိုးသလယ် ငါးကောင် တို့ကို
ဟေလုန်သားဇေလျာဘသည်ပူဇော်လေ၏။

သောဌာနန္ဒိယမဂ္ဂအကျမ်းတွင်မင်းဖြစ်သောဘုရား
သားတော်စုရဆက်သောပူဇော်သကာဟူမူကား။ အ
ကျပ်တော်အလိုက်တစ်သာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသောငွေ
ခပ်တို့။ ချွန်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖလား။ သားတော်
ပုခေါ်သကာကိုထိုအင်တို့။ ဖလားခြံဆွဲ၍အပြည့်
တည့်သောမျှန်ညက်။ ဒီးနှီဆုနဲ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍
အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသောငွေခြံနဲ့။ ဒီးနှီဆယ်တစ်

အသက်ပျိုသောနွားထီးတကောင်။ သိုးထီးတကောင်။
 ၃၄ အခါမလဲသောသိုးသငယ်တကောင်။ | အပြစ်ဖြေရာ
 ၃၅ ယဇ်ဘို့ဆိတ်သငယ်တကောင်။ | မိသယာယယဇ်ဘို့
 နွားနှစ်ကောင်။ သိုးငါးကောင်။ ဆိတ်ငါးကောင်။ အခါ
 မလဲသောသိုးသငယ်ငါးကောင် ဘို့ကိုရှေ့ရသော အဖိ
 ဇာသတ်ပုဆိုးစလေ၏။

၃၆ ပညမနေ့၌ဂါမောင်အမျိုးကွင်မင်းဖြစ်သောဇုရိ
 ၇၅ သားရှေ့လှမျှလဆက်သောပူဇော်သကာဟူမူ
 ၃၇ ကား။ အကျင့်တော်အလိုက်တဝိသယသုံးဆယ်အချိန်ရှိ
 သောဥဋ္ဌအင်တုံ။ ခုနှစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောဥဋ္ဌသော
 ၃၈ ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာတို့ထိုအင်တုံ။ ဗလား၌ဆီနှင့်ရော
 ၃၉ ချိအပြည့်ထည့်သောမျှညက်။ မိမိရောနှံလုပ်ငါးခုရှိ
 ၄၀ ပြည့်၍အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသောရွှေစွန်း။ မီး၌ရာ
 ၄၁ ယာတို့အသက်မျှသောနွားသုံးတကောင်။ သိုးငါးတ
 ၄၂ ကောင်။ အခါမလဲသောသိုးသငယ်တကောင်။ အပြစ်
 ၄၃ ဖြေရာယာဇာတို့ဆိတ်သငယ်တကောင်။ မိဿဟာယ
 ယာဇာတို့နွားနှစ်ကောင်။ သိုးငါးကောင်။ ဆိတ်ငါးကောင်။
 အခါမလဲသောသိုးသငယ်ငါးကောင် တို့ကိုဇုရိရှဉ္ဇ
 သားရှေ့လှမျှလသည့်ပူဇော်လေ၏။

၄၂ ဆဋ္ဌမနိဒ္ဓိဂဒ်အမျိုးတွင်မင်းပြစ်သောရွှေလသား
၄၃ ဇေယျာသပ်ဆက်သောပူဇော်သကာဟူမူကား။ အကျပ်
တော်အလိုက်တဝိသသာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသောငွေ
အင်တုံ။ ချနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖလား။ ဘောဇဉ်
ပူဇော်သကာဘို့ထိုအင်တုံ။ ဖလား၌ဆီနှင့်ရေစွပ်အပြည့်
၄၄ ထည့်သောမုန့်ညက်။ မီး၍ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍
၄၅ အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသောရွှေဖုန်း။ မီး၍ရာယဇ်ဘို့
အသက်ပျိုသောနွားယဉ်တကောင်။ သိုးငါးတကောင်။
၄၆ အခါမလဲသောသိုးသငယ်တကောင်။ အပြစ်ဖြေရာ
၄၇ ယဇ်ဘို့ဆိတ်သငယ်တကောင်။ မိသားစုယဇ်ဘို့
နွားနှစ်ကောင်။ သိုးငါးကောင်။ ဆိတ်ငါးကောင်။ အခါ
မလဲသောသိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကိုရွှေလသားဇေယျာ
သပ်သည့်ပူဇော်လေ၏။

၄၇ သတ္တမနေ့၌ဇေယျဝိသုဒ္ဓါတို့တွင်မင်းဖြစ်သော အမိ
ဟုန်သားဇေယျမာဆက်သောပူဇော်သကာ ဟူမူကား။
၄၉ ၊ အကျပ်တော်အလိုက်တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိ
သောငွေအင်တုံ။ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖလား။
တောအယ်ပူဇော်သကာတို့ထံအင်တုံ။ အလား၌သိန္နဉ်
၅၀ ခရစ်နှစ်ပြည့်သည့်သောမျိုးညက် ၊ ဤနှစ်ခုလုံးတို့
၅၁ နှစ်ပြည့်၍အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖုန်း ၊ ဤ

၁ ယုဒတို့အသက်ပျံ့သောနွားထီးတကောင်။ သိုးထီးတ
 ၂ ကောင်။ အခါမလဲသောသိုးသလယ်တကောင်။ အပြစ်
 ၃ ဖြေရာယုတ်ဘို့ဆိတ်သလယ်တကောင်။ မိဿဟာယ
 ၄ ယုတ်ဘို့နွားနှစ်ကောင်။ သိုးငါးကောင်။ ဆိတ်ငါးကောင်။
 ၅ အခါမလဲသောသိုးသလယ်ငါးကောင်တို့ကို အမိဟုခွဲ
 ၆ သားခေါ်၍မသည့်ပူဇော်လေ၏။

၇ အဌမနေ့၌ မနာရှေ့အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သောပေ
 ၈ ဒါဇုရသားဂါမဇျေလဆက်သောပူဇော်သကာဟူမူ
 ၉ ကား။ အကျပ်တော်အလိုက်တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိ
 ၁၀ သောငွေအင်တုံ။ ခုနှစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖလား။
 ၁၁ ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာဘို့ထိုအင်တုံ။ ဖလား၌ဆီနှင့်ရော
 ၁၂ ချီအပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်။ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်
 ၁၃ ပြည့်၍အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသောရွှေဇွန်း။ မီးရှို့ရာ
 ၁၄ ယုတ်ဘို့အသက်ပျံ့သောနွားထီးတကောင်။ သိုးထီးတ
 ၁၅ ကောင်။ အခါမလဲသောသိုးသလယ်တကောင်။ အပြစ်
 ၁၆ ဖြေရာယုတ်ဘို့ဆိတ်သလယ်တကောင်။ မိဿဟာယ
 ၁၇ ယုတ်ဘို့နွားနှစ်ကောင်။ သိုးငါးကောင်။ ဆိတ်ငါး
 ၁၈ ကောင်။ အခါမလဲသောသိုးသလယ်ငါးကောင်တို့ကိုပေ
 ၁၉ ဒါဇုရသားဂါမဇျေလသည်ပူဇော်လေ၏။

၂၀ နဝမနေ့၌ ဗဟိဒ်မိန်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သောဂိ
 ၂၁ ဒေါနိသားအဘိဒန်ဆက်သောပူဇော်သကာဟူမူကား။
 ၂၂ အကျပ်တော်အလိုက်တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသော
 ၂၃ ငွေအင်တုံ။ ခုနှစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖလား။ ဘောဇဉ်
 ၂၄ ပူဇော်သကာဘို့ထိုအင်တုံ။ ဖလား၌ဆီနှင့်ရောချီအပြည့်
 ၂၅ ထည့်သောမုန့်ညက်။ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍
 ၂၆ အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသောရွှေဇွန်း။ မီးရှို့ရာယုတ်ဘို့
 ၂၇ အသက်ပျံ့သောနွားထီးတကောင်။ သိုးထီးတကောင်။ အ
 ၂၈ ခါမလဲသောသိုးသလယ်တကောင်။ အပြစ်ဖြေရာယုတ်
 ၂၉ ဘို့ဆိတ်သလယ်တကောင်။ မိဿဟာယယုတ်ဘို့နွားနှစ်
 ၃၀ ကောင်။ သိုးငါးကောင်။ ဆိတ်ငါးကောင်။ အခါမလဲ
 ၃၁ သောသိုးသလယ်ငါးကောင်တို့ကို ဂိဒေါနိသားအဘိဒန်
 ၃၂ သည်ပူဇော်လေ၏။

၃၃ ဒသမနေ့၌ နန်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သောအမိရှဉ္စ
 ၃၄ သားအဟေဇာဆက်သောပူဇော်သကာဟူမူကား။ အ
 ၃၅ ကျပ်တော်အလိုက်တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသောငွေ
 ၃၆ အင်တုံ။ ခုနှစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖလား။ ဘောဇဉ်
 ၃၇ ပူဇော်သကာဘို့ထိုအင်တုံ။ ဖလား၌ဆီနှင့်ရောချီအပြည့်
 ၃၈ ထည့်သောမုန့်ညက်။ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍အ
 ၃၉ ကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသောရွှေဇွန်း။ မီးရှို့ရာယုတ်ဘို့အ

သက်ပျံ့သောနွားထီးတကောင်။ သိုးထီးတကောင်။ အ
 ၁၀ ခါမလဲသောသိုးသလယ်တကောင်။ အပြစ်ဖြေရာယုတ်
 ၁၁ ဘို့ဆိတ်သလယ်တကောင်။ မိဿဟာယယုတ်ဘို့နွားနှစ်
 ၁၂ ကောင်။ သိုးငါးကောင်။ ဆိတ်ငါးကောင်။ အခါမလဲသော
 ၁၃ သိုးသလယ်ငါးကောင်တို့ကိုအမိရှဉ္စသားအဟေဇာသည်
 ၁၄ ပူဇော်လေ၏။

၁၅ ကောဒသမနေ့၌ အာရှာအမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော
 ၁၆ ဩကရန်သားပါဂျေလဆက်သောပူဇော်သကာဟူ
 ၁၇ မူကား။ အကျပ်တော်အလိုက်တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်
 ၁၈ ရှိသောငွေအင်တုံ။ ခုနှစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖလား။
 ၁၉ ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာဘို့ထိုအင်တုံ။ ဖလား၌ဆီနှင့်ရော
 ၂၀ ချီအပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်။ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်
 ၂၁ ပြည့်၍အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသောရွှေဇွန်း။ မီးရှို့ရာ
 ၂၂ ယုတ်ဘို့အသက်ပျံ့သောနွားထီးတကောင်။ သိုးထီးတ
 ၂၃ ကောင်။ အခါမလဲသောသိုးသလယ်တကောင်။ အပြစ်
 ၂၄ ဖြေရာယုတ်ဘို့ဆိတ်သလယ်တကောင်။ မိဿဟာယ
 ၂၅ ယုတ်ဘို့နွားနှစ်ကောင်။ သိုးငါးကောင်။ ဆိတ်ငါးကောင်။
 ၂၆ အခါမလဲသောသိုးသလယ်ငါးကောင်တို့ကိုဩကရန်
 ၂၇ သားပါဂျေလသည်ပူဇော်လေ၏။

၂၈ ဋ္ဌါဒသမနေ့၌ နဿထိအမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော
 ၂၉ နေန်သားအဟိရဆက်သောပူဇော်သကာဟူမူကား။
 ၃၀ အကျပ်တော်အလိုက်တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသော
 ၃၁ ငွေအင်တုံ။ ခုနှစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖလား။ ဘော
 ၃၂ ဇဉ်ပူဇော်သကာဘို့ထိုအင်တုံ။ ဖလား၌ဆီနှင့်ရောချီ
 ၃၃ အပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်။ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်
 ၃၄ ပြည့်၍အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသောရွှေဇွန်း။ မီးရှို့ရာ
 ၃၅ ယုတ်ဘို့အသက်ပျံ့သောနွားထီးတကောင်။ သိုးထီးတ
 ၃၆ ကောင်။ အခါမလဲသောသိုးသလယ်တကောင်။ အပြစ်
 ၃၇ ဖြေရာယုတ်ဘို့ဆိတ်သလယ်တကောင်။ မိဿဟာယ
 ၃၈ ယုတ်ဘို့နွားနှစ်ကောင်။ သိုးငါးကောင်။ ဆိတ်ငါးကောင်။
 ၃၉ အခါမလဲသောသိုးသလယ်ငါးကောင်တို့ကိုနေန်သား
 ၄၀ အဟိရသည်ပူဇော်လေ၏။

၄၁ ထိုသို့အသရေလအမျိုးတို့၌မင်းဖြစ်သောသူတို့သည်
 ၄၂ ယုတ်ပလ္လင်ကိုဆီလူးသောနေ့၌မနာပြုစရာဘို့ဆက်
 ၄၃ သောငွေအင်တုံပေါင်းဆယ်နှစ်လုံးငွေဖလားပေါင်း
 ၄၄ ဆယ်နှစ်လုံးရွှေဇွန်းပေါင်းဆယ်နှစ်စင်းတည်း။ ငွေ
 ၄၅ အင်တုံအချိန်ကားတလုံးလျှင်တပိဿာသုံးဆယ်စီ။
 ၄၆ ငွေဖလားအချိန်ကားတလုံးလျှင်ခုနှစ်ဆယ်စီရှိ၍ငွေချိန်
 ၄၇ ပေါင်းကားအကျပ်တော်အလိုက်။ အခွက်နှစ်ဆယ်

၈၆ လေးပိဿာရှိသတည်း။ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်
 သော ခန္ဓာ နှစ်ဆယ်နှစ်စင်းအချိန်ကား အကျယ်တော်အ
 သိုက်။ ဆယ်ကျပ်စီရှိ၍ ရွှေချိန်ပေါင်းကား တစ်သိန်း
 ၈၇ နှစ်ဆယ်ရှိသတည်း။ မီးရှို့ရာယဇ်ဘူတော ဇာတိပူဇော်
 သကောနှင့် တကွ နွားပေါင်း ဆယ်နှစ်ကောင်။ သိုးထီး
 ဆယ်နှစ်ကောင်။ အခါမလဲသော သိုးသဇယ်ဆယ်နှစ်
 ၈၈ ကောင်။ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘူဆိတ်သဇယ်ပေါင်းဆယ်
 နှစ်ကောင်။ မိဿဟာယဇ်ဘူနွားပေါင်းနှစ်ဆယ်
 လေးကောင်။ သိုးထီးချောက်ဆယ်။ ဆိတ်ထီးချောက်
 ဆယ်။ အခါမလဲသော သိုးသဇယ်ချောက်ဆယ်ရှိသ
 တည်း။ ဤရွှေကားယဇ်ပလ္လင်ကို ဆီလူးသောနောက်၊ နှု
 မောဒနာပြုဘို့ဆက်သောပူဇော်သကာပေတည်း။

၈၉ မောဂြေသည် ဘုရားသခင်ကို ရွှေ့ကန်ခြင်းငှါ
 ပရိဿတ်စဉ်းဝေးရာထဲတော်ထဲသို့ဝင်သောအခါခေရု
 ဗိမ္ဗိနံပေါင်းကြားမှာသက်သေခံချက်သစ်တာပေါ်၌တင်
 သော အဖုံးအထက်က ဘုရားသခင် ခေါ်တော်မူသံကို
 ၉၀ မောဂြေသင်္ဃကြား၍ထူးလေ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း
 ၂ သင်သင်အာရန်အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ မီးခွက်များကို
 ထွန်းသောအခါမီးခွက်ချွန်လုံးတို့သည်မီးခုံတဖက်တ
 ၃ ချက်၌ထွန်းလင်းရမည်ဟု။ မောဂြေအားမှာထားတော်မူ
 သည်အတိုင်းအာရန်ပြု၍မီးခုံတဖက်တချက်၌မီးခွက်
 ၄ များကိုထွန်းလေ၏။ မီးခုံမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်
 မောဂြေအားပြတော်မူသောပုံနှင့်အညီမီးခုံတိုင်မှစ၍
 ၆ ကြာပွင့်တိုင်အောင်ရှေ့ဖြင့်တစပ်တည်းထုလုပ်သောမီး
 ခုံဖြစ်သတည်း။

၉၁ ထာဝရဘုရားသည်မောဂြေအားမိန့်တော်မူသင်္ဃကား။
 ၉၂ ၊ လေဝိသားတို့ကိုဣသရေလအမျိုးသားတို့အထဲကရွေး
 ၇ ကောက်၍စင်ကြယ်စေလော့။ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ
 ပြုရမည်အမှုဟူမူကား။ စင်ကြယ်ခြင်းမင်္ဂလာရေကိုသူ
 တို့အပေါ်မှာဖျန်း၍သူတို့သည်တကိုယ်လုံးကိုအမွှေး
 ရိတ်ခြင်း၊ အဝတ်လျှော်ခြင်းကိုပြုသဖြင့်စင်ကြယ်စေ
 ၈ ရမည်။ ဆီရောသောမုန့်ညက်တည်းဟူသောဘော
 ဇာတ်ပူဇော်သကာနှင့်တကွ အသက်မျှသောနွားထီးတ
 ၉ ကောင်ကိုယူပြီးလျှင်၊ လေဝိသားတို့ကိုပရိဿတ်
 စဉ်းဝေးရာထဲတော်ရှေ့သို့ခေါ်ခွဲ၍ဣသရေလအမျိုးသား
 ၁၀ ပရိဿတ်အပေါင်းတို့ကိုစဉ်းဝေးစေပြီးမှ၊ လေဝိသား
 တို့ကိုထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ဆောင်ခွဲ၍သူတို့ခေါင်း

ပေါ်မှာညှုသရေလအမျိုးသားတို့သည်လက်ကိုတင်သ
 ၁၁ ဖြင့်၊ သူတို့သည်ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကိုသင်စေ
 ခြင်းငှါဣသရေလအမျိုးသားတို့ပြုသောပူဇော်သကာ
 တည်းဟူသောလေဝိသားတို့ကိုအာရန်သည်ထာဝရ
 ၁၂ ဘုရားအားဆက်ရမည်။ လေဝိသားတို့သည်လည်းနွား
 ခေါင်းပေါ်မှာမိမိတို့လက်ကိုတင်၍သူတို့အဖို့အပြစ်
 ဖြေခြင်းကိုပြုလိုသောငှါထာဝရဘုရားရှေ့မှာနွားတ
 ကောင်ကိုအပြစ်ဖြေရာယဇ်။ တကောင်ကိုမီးရှို့ရာယဇ်
 ၁၃ ပြု၍ပူဇော်ရကြမည်။ လေဝိသားတို့ကိုအာရန်နှင့်သူ၏
 သားတို့ရှေ့မှာထား၍ထာဝရဘုရားအားပူဇော်သကာ
 ၁၄ ပြုရမည်။ ထိုသို့လေဝိသားတို့ကိုဣသရေလအမျိုးသား
 တို့နှင့်တချားစီခွဲထား၍သူတို့သည်အထူးသဖြင့်ငါလူ
 ၁၅ ဖြစ်ရကြကိမ့်မည်။ ထိုနောက်မှလေဝိသားတို့သည်
 ပရိဿတ်စဉ်းဝေးရာထဲတော်အမှုကိုဆောင်ရွက်ခြင်း
 ၁၆ ငှါဝင်ရကြကိမ့်မည်။ သူတို့ကိုစင်ကြယ်စေ၍ပူဇော်သ
 ကာပြုရသောအကြောင်းဟူမူကား။ ဣသရေလအမျိုး
 ထဲကသူတို့ကိုရွေးကောက်၍ငါအားအပိုင်ပေးရမည်။
 ဣသရေလအမျိုးတွင်အဦးဦးမြင်သောသားဦးများအ
 ၁၇ တွက်သူတို့ကိုငါသိမ်းယူ၏။ အရတ္တပြင်၌သားဦးအ
 ပေါင်းတို့ကိုငါသည်ဒါဏ်ခတ်သောအခါဣသရေလအ
 မျိုးတွင်လူဖြစ်စေ။ တိရိစ္ဆာန်ဖြစ်စေ။ သားဦးအပေါင်း
 တို့ကိုကိုယ်အဖို့သန့်ရှင်းစေသောကြောင့်သားဦးအ
 ၁၈ ပေါင်းတို့ကိုအထူးသဖြင့်ငါပိုင်ရမည်။ တဖန်ဣသရေ
 လအမျိုးသားဦးအပေါင်းတို့အတွက်လေဝိသားတို့ကိုငါ
 ၁၉ ယူ၏။ သူတို့သည်လည်းပရိဿတ်စဉ်းဝေးရာထဲတော်၌
 ဣသရေလအမျိုးသားဆောင်ရွက်ရသောအမှုကိုဆောင်
 ရွက်စေခြင်းငှါ၎င်းဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်သန့်ရှင်း
 ရာဌာနတော်သို့ချည်းကပ်သောအခါဘေးဒါဏ်နှင့်
 လွတ်မည်အကြောင်းအပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုစေခြင်းငှါ၎င်း
 ၂၀ ဣသရေလအမျိုးထဲကလေဝိသားတို့ကိုအာရန်နှင့်သူ၏
 သားတို့အားစွန့်ကြဲပေးကပ်သည်ဟု။ လေဝိသားအမှု၌
 ထာဝရဘုရားသည်မောဂြေအားမှာထားတော်မူသည်အ
 တိုင်းမောဂြေနှင့်အာရန်အစရှိသောဣသရေလအမျိုး
 သားပရိဿတ်အပေါင်းတို့သည်လေဝိသားတို့ကိုပြုကြ
 ၂၁ လျှင်၊ သူတို့သည်စင်ကြယ်ခြင်းသို့ရောက်၍မိမိတို့အဝတ်
 ကိုလျှော်ကြ၏။ အာရန်သည်လည်းသူတို့ကိုထာဝရဘုရား
 အားဆက်ကပ်၍သူတို့အဖို့အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုသဖြင့်
 ၂၂ စင်ကြယ်စေလေ၏။ ထိုနောက်မှလေဝိသားတို့သည်
 အာရန်နှင့်သူ၏သားတို့ရှေ့၌ပရိဿတ်စဉ်းဝေးရာထဲ

တော်အမှုကိုဆောင်ရွက်ခြင်းငှါဝင်ကြ၏။ လေဝိသား
ကိုအမှု၌ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမှာထားတော်
မူသည်အတိုင်းလူအပေါင်းတို့သည်ပြုကြ၏။

၂၃ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမိန့်တော်မူ
၂၄ သည်ကား။ လေဝိသားတို့သည်အသက်နှစ်ဆယ်ငါး
နှစ်လွန်မှပုရိသတ်စည်းဝေးရာတော်အမှုကိုဆောင်
၂၅ ရွက်ခြင်းငှါဝင်ရကြမည်။ အသက်ငါးဆယ်လွန်မှအ
မှုလွတ်၍နောက်တဖန်မဆောင်ရွက်ဘဲပုရိသတ်စည်း
ဝေးရာတော်၌မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူကူညီ၍အ
တွဉ်တွဉ်စောင့်ကြမည့်။ ထိုသို့လေဝိသားများစောင့်
ရသောအမှုကိုစီရင်ရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁ ဆုရတ္တုပြည်မှထွက်၍ဒုတိယနှစ်။ ပဌမလွန်သိန်
တာတွင်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမိန့်တော်မူ
၂ သည်ကား။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ချိန်းချက်
၃ သောကာလအချိန်၌ပသခါပွဲကိုခံရကြမည်။ စီရင်ထုံးစံ
သမျှသောထုံးစံအတိုင်းချိန်းချက်သောကာလအချိန်
တည်းဟူသောယခုလတဆယ်လေးရက်နေ့ညဦးယံ၌
၄ စောင့်ကြမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသား
တို့သည်ပသခါပွဲကိုခံရမည်အကြောင်းမောရှေဆင့်ဆို
၅ သည့်အတိုင်း၊ သိန်တောတွင်ပဌမလ၊ တဆယ်လေးရက်
နေ့ညဦး၌ပသခါပွဲကိုခံရကြ၏။ မောရှေအားထာဝရ
ဘုရားမှာထားတော်မူသမျှအတိုင်းဣသရေလအမျိုး
သားတို့သည်ပြုကြ၏။

၆ ထိုနေ့၌ပသခါပွဲကိုမခံရမည်အကြောင်းလူအသေ
ကောင်အားဖြင့်ညစ်ညူးခြင်းသို့ရောက်သောလူအချို့
၇ တို့သည်ထိုနေ့၌မောရှေနှင့်အာရုန်ထံသို့ချည်းကပ်၍
၈ အကျွန်ုပ်တို့သည်လူအသေကောင်အားဖြင့်ညစ်ညူး
ခြင်းရှိပါ၏။ ချိန်းချက်သောအချိန်၌ဣသရေလအမျိုးသား
တို့နှင့်အတူထာဝရဘုရားအားပူဇော်သကားကိုမပြုစေ
ခြင်းငှါအကျွန်ုပ်တို့ကိုဆီးတားပါမည်လောဟုမေး
၉ လျှောက်ကြ၏။ မောရှေကလည်းနေကြဦးလော့။ သင်တို့
အမှု၌ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကိုငါနား
၁၀ သောင်ဦးမည်ဟုပြန်ဆို၏။ ထိုအခါမောရှေအားထာဝရ
ဘုရားကသင်သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆို
၁၁ ရမည်မှာ။ သင်တို့အမျိုးသားသည်အသေကောင်အားဖြင့်
ညစ်ညူးခြင်းရှိသော်ငှါဝေးသောအရပ်သို့ခရီးသွား
၁၂ သော်ငှါထာဝရဘုရားအဖို့ပသခါပွဲကိုခံရမည်။ ဒုတိယ
လတဆယ်လေးရက်နေ့ညဦးယံ၌ပွဲ၌ထိုးသလိပ်အ

သားကိုအဆေးမပါသောမျိုးခါးသောပင်ထီးဟင်း
၁၂ ရွက်နှင့်စားရမည်။ ထိုအသားကိုနံနက်တိုင်အောင်မ
ကြွင်းစေရ။ အရိုးကိုလည်းမချိုးရ။ ပသခါပွဲနှင့်ဆိုင်
သောအသားအဖို့ရှိသမျှပူကိုလိုက်၍ပွဲခံရသောအခွင့်ရှိ
၁၃ ၏။ ညစ်ညူးခြင်းမရှိ။ အချားတပါးသို့ခရီးမသွားသော
သူသည်ပသခါပွဲကိုမခံဘဲနေလျှင်ထိုသူကိုသူ၏အမျိုးမှ
ပယ်ရှင်းရမည်။ ချိန်းချက်သောအချိန်၌ထိုသူသည်ထာဝရ
ဘုရားအဖို့ပူဇော်သကားကိုမပြုစေဘဲဝေးသောကြောင့်မိမိ
၁၄ အပြစ်ကိုခံရမည်။ သင်တို့ထံမှာတည်းဒို့သောတပါးအ
မျိုးသားသည်ထာဝရဘုရားအဖို့ပသခါပွဲကိုခံခြင်းငှါအ
လိုရှိလျှင်မိမိရင်ထုံးစံ၌ခံရသောထုံးစံအတိုင်းပွဲခံရမည်။
သင်တို့တွင်တည်းဒို့သောတပါးအမျိုးသားဖြစ်သော
သူ။ အမျိုးသားချင်းဖြစ်သောသူတို့သည်ထုံးစံတပါးတည်း
သာရှိရကြမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၅ တဲသော်ကိုထူသောသောနေ့၌ဗုဒ္ဓါးတိမ်သည်တဲ
တော်ပေါ်မှာတည်၍သက်သေခံချက်တဲတော်ကိုဖုံး
အုပ်လေ၏။ ညဦးမှစ၍နံနက်တိုင်အောင်တဲတော်ပေါ်
၁၆ မှာမီးကဲ့သို့ထင်လေ၏။ ထိုသို့အစည်ဖြစ်၍နေ့အချိန်၌
ဗုဒ္ဓါးတိမ်ဖုံးအုပ်လျက်ညအချိန်၌မီးကဲ့သို့သင်လျက်ရှိ
၁၇ ၏။ ဗုဒ္ဓါးတိမ်သည်တဲတော်အပေါ်မှကွာမြောက်သော
အခါဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ခရီးသွားကြ၏။
ဗုဒ္ဓါးတိမ်တည်လေရာရာ၌သည်းတဲများကိုဆောက်ပြန်
၁၈ ကြ၏။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းဣသရေ
လအမျိုးသားတို့သည်ခရီးသွားကြ၏။ ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည့်အတိုင်းလည်းတဲများကိုဆောက်ကြ၏။ ဗုဒ္ဓါး
၁၉ တိမ်သည်တဲတော်အပေါ်မှာတည်နေသမျှသောကာလ
ပတ်လုံးသူတို့သည်တဲ၌နေကြ၏။ ဗုဒ္ဓါးတိမ်သည်တဲ
တော်အပေါ်မှာနေရက်ကြာမြင့်စွာတည်နေသောအခါ
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ခရီးမသွားဘဲထာဝရ
၂၀ ဘုရားထံတော်၌စောင့်နေကြ၏။ ဗုဒ္ဓါးတိမ်သည်တဲ
တော်အပေါ်မှာနေရက်အနည်းငယ်မျှတည်နေသောအ
ခါထာဝရဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်းသူတို့သည်တဲ၌
နေကြ၏။ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်းလည်းခရီး
၂၁ သွားကြ၏။ ညဦးယံမှစ၍နံနက်အချိန်တိုင်အောင်ဗုဒ္ဓါး
တိမ်တည်နေ၍နံနက်အချိန်၌မြောက်သောအခါခရီး
သွားကြ၏။ နေ့ဖြစ်စေ၊ ညဖြစ်စေ။ ဗုဒ္ဓါးတိမ်မြောက်
၂၂ သောအခါခရီးသွားကြ၏။ နှစ်ရက်ဖြစ်စေ၊ တလဖြစ်
စေ၊ တနှစ်ဖြစ်စေ။ ဗုဒ္ဓါးတိမ်သည်တဲတော်ပေါ်မှာတည်
နေသမျှသောကာလပတ်လုံးဣသရေလအမျိုးသားတို့

သည်ခရီးမသွားဘဲဘွဲ့နေကြ၏။ တဖန်မိန့်လမ်းတိမ်
 ၂၃ မြောက်ပြန်သောအခါခရီးသွားကြ၏။ ထာဝရဘုရား
 အမိန့်တော်အတိုင်းထံ၌နေကြ၏။ ထာဝရဘုရားအမိန့်
 တော်အတိုင်းလည်းခရီးသွားကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်
 မောရှေအားဖြင့်မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်းထာဝရဘုရား
 အသံတော်၌ဝေငုံနေကြ၏။

၁ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမိန့်တော်မူ
 ၂ သည်ကား။ သင်သည်ပရိသတ်စည်းဝေးစေခြင်းငှါ
 ၃ ၎င်းတို့ကိုမျှော်စင်ခြင်းငှါ၎င်းမှတ်ရသောငွေတံပိုးနှစ်
 ၄ လုံးကိုတံလုံးလျှင်ငွေတံတိုင်းဖြင့်မဆက်ဘဲလုပ်ရမည်။
 ၅ ၊ ဘံပိုးမှတ်သော အခါပရိသတ်အသင်းတို့သည်
 ၆ ပရိသတ်စည်းဝေးရာဘဲတော်ဘံခါးရွေးသင်ထံ၌စည်း
 ၇ ခင်းရကြမည်။ ဘံပိုးတံလုံးတည်းကိုမှတ်လျှင်ဥပဒေ
 ၈ လအမျိုး၌လူကတောင်ကိုအုပ်သောပင်းတို့သည်သင်
 ၉ ထံ၌စည်းခင်းရကြမည်။ နှိုးဆော်သံနှင့်မှတ်သောအခါ
 ၁၀ အရှေ့တပ်တို့သည်ချီသွားရကြမည်။ ဒုတိယအကြိမ်နှိုး
 ၁၁ ဆော်သံနှင့်မှတ်သောအခါတောင်တပ်တို့သည်ချီသွား
 ၁၂ ရကြမည်။ တတိယအကြိမ်နှိုးဆော်သံနှင့်မှတ်သောအ
 ၁၃ ခါအနောက်တပ်တို့သည်ချီသွားရကြမည်။ စတုတ္ထအ
 ၁၄ ကြိမ်နှိုးဆော်သံနှင့်မှတ်သောအခါမြောက်တပ်တို့သည်
 ၁၅ ချီသွားရကြမည်။ အစည်အတိုင်းချီသွားစေခြင်းငှါနှိုး
 ၁၆ ဆော်သံနှင့်မှတ်ရမည်။ ပရိသတ်စည်းဝေးစေခြင်း
 ၁၇ ငှါနှိုးဆော်သံကိုမပြုဘဲတံပိုးမှတ်ရမည်။ အာရုန်၏
 ၁၈ သားယဇ်ပရာဟိတ်တို့သည်ထိုတံပိုးကိုမှတ်ရကြမည်။
 ၁၉ သင်တို့အမျိုးအစည်အဆက်စောင့်ရသောဗျာဏ်ဖြစ်
 ၂၀ သတည်း။ သင်တို့သည်ကိုယ်ပြည့်၌နေသောအခါ
 ၂၁ တို့ကလေးသောရန်သူတို့ကိုစစ်ချီလျှင်နှိုးဆော်သံနှင့်တံ
 ၂၂ ပိုးမှတ်ရမည်။ ထိုအခါသင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ၂၃ ဘုရားသည်သင်တို့ကိုအောင်းမေ့၍ရန်သူလက်မှကယ်
 ၂၄ တင်တော်မူမည်။ သင်တို့သည်ရှင်လန်းခြင်းကိုပြုသော
 ၂၅ နေ့၊ ပွဲသဘင်နေ့၊ လဆန်းနေ့တို့၌သင်တို့ဘုရားသခင်
 ၂၆ အောင်းမေ့တော်မူဖို့ရာသင်တို့မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိသဟာ
 ၂၇ ယယဇ်ပူဇော်သကာများအပေါ်မှာတံပိုးမှတ်ရကြမည်။
 ၂၈ ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်
 ၂၉ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၀ ဒုတိယနှစ်။ ဒုတိယလ။ အရက်နှစ်ဆယ်မြောက်သော
 ၃၁ နေ့ရက်၌မိန့်လမ်းတိမ်သည်သက်သေခံချက်ထဲတော်မှ
 ၃၂ ကွာမြောက်သည့်ဖြစ်၍၊ ဥပဒေလအမျိုးသားတို့သည်

ထိနာဘောင်မှခရီးသွားကြ၏။ နောက်တဖန်မိန့်လမ်းတိမ်
 ၃၃ သည်ပါရနီတေး၌တည်နေ၏။ ထိုသို့ထာဝရဘုရား
 ၃၄ သည်မောရှေအားဖြင့်မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်းပဌမတံ
 ၃၅ သွားခြင်းကိုပြုကြ၏။ ယုဒတော်အစည်အတိုင်းအလုံးအ
 ၃၆ ရင်းတို့သည်အသံနှင့်တကွရှေ့ဦးစွာချီသွားကြ၏။ ယုဒ
 ၃၇ တပ်ကိုအမိန့်ဒင်သားနာရှန်အုပ်ရ၏။ ဥဒာခါတပ်ကို
 ၃၈ ဇုအာသားနာသနေလအုပ်ရ၏။ ဇာဗုလုန်တပ်ကိုဟေ
 ၃၉ လုန်သားဇေယျာဘအုပ်ရ၏။ ဘဲတော်ကိုပြုတ်ချ၍ဇေယျ
 ၄၀ ရှန်သား၊ ဇေယျာနုသားတို့သည်ဘဲတော်ကိုလုပ်ဆွဲ
 ၄၁ ချီသွားကြ၏။ ဇေယပ်တပ်အစည်အတိုင်းအလုံးအရင်း
 ၄၂ တို့သည်အသံနှင့်တကွချီသွားကြ၏။ ဇေယပ်တပ်ကိုဇေယျ
 ၄၃ သာဇေဇုအုပ်ရ၏။ နှိမော်ဘဲတပ်ကိုဇုရှန်သား
 ၄၄ ဇေယျလအုပ်ရ၏။ ဂန်တပ်ကိုဇေယျသားဇေယျသပ်
 ၄၅ အုပ်ရ၏။ ကောဟတ်သားတို့သည်သန်ရှင်းဆွေနှစ်
 ၄၆ တန်ဆာတို့ကိုတပ်လျက်ချီသွားကြ၏။ သူကုမဇေယပ်
 ၄၇ ဦးအရင်သွားသောသူတို့သည်ဘဲတော်ကိုလုပ်ဆွဲသင်ရ
 ၄၈ ကြ၏။ ဇေယပ်တပ်အစည်အတိုင်းအလုံးအရင်းတို့သည်
 ၄၉ အသံနှင့်တကွချီသွားကြ၏။ ဇေယပ်တပ်ကိုအမိဟုန်သား
 ၅၀ ဇေယျမာအုပ်ရ၏။ မနာရှေတပ်ကိုဇေယျဇုရသားဇေယျ
 ၅၁ ဇေယျလအုပ်ရ၏။ ဗဟာဗိန်တပ်ကိုဂိဇဒါနိသားအဘိဗန်
 ၅၂ အုပ်ရ၏။ နနက်ဆုးတပ်ဘဦးဟူသောဗန်တပ်အစည်
 ၅၃ အတိုင်းအလုံးအရင်းတို့သည်အသံနှင့်တကွချီသွားကြ
 ၅၄ ၍၊ ဗန်တပ်ကိုအမိရှန်သားအဟေဇာအုပ်ရ၏။ အောရှာ
 ၅၅ တပ်ကိုဩကရန်သားပါဇေယျလအုပ်ရ၏။ နုသာလိတပ်
 ၅၆ ကိုနန်သားအဟိရအုပ်ရ၏။ ထိုသို့ဥပဒေလအမျိုး
 ၅၇ သားတို့သည်ချီသွားသောအခါတပ်များအစည်အ
 ၅၈ တိုင်းချီ၍ခရီးသွားကြ၏။

၅၉ မောရှေကလည်းထာဝရဘုရား၏ဂတိတော်အတိုင်း
 ၆၀ ငါတို့အားပေးတော်မူမည့်အရပ်သို့ငါတို့သည်ယခုခရီး
 ၆၁ သွားကြ၏။ ငါတို့နှင့်အတူလိုက်၍လာပါ။ ငါတို့သည်
 ၆၂ ကျေးဇူးပြုပါမည်။ ထာဝရဘုရားသည်ဥပဒေလအမျိုး
 ၆၃ သားတို့၌ကျေးဇူးပြုတော်မူမည်ဂတိရှိပါ၏။ ဟုမိ
 ၆၄ ယောက္ခမမိဇုန်အမျိုး၊ ရွှေလသားဧဟာဗင်အားဆိုလျှင်
 ၆၅ ၊ ဧဟာဗင်ကငါမလိုက်မသွားပါ။ ငါနေရင်းပြည်ငါအ
 ၆၆ ဆွေအမျိုးရှိရာသို့ပြန်သွားပါမည်ဟုမောရှေအားဆို၏။
 ၆၇ ၊ မောရှေကလည်းငါတို့ကိုစွန့်ပြစ်၍မသွားပါနှင့်။ သင်သိ
 ၆၈ သည်အတိုင်းငါတို့သည်တော၌စားခန်းချရမည်။ သင်
 ၆၉ သည်ငါတို့မျက်စိဖြစ်ရပါ၏။ ငါတို့နှင့်အတူလိုက်
 ၇၀ လျှင်ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကိုငါ

တောဝရဘုရားသည် အထွတ်အမြတ်အရပ်ကို ပြောပြသည်။

၃၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏တော်မူထွက်၍သုံးရက်ကွာသောခရီးကိုသွားကြ၏။ ထိုသုံးရက်ကွာသောခရီးကိုသွားကြစဉ်။ ထာဝရဘုရား၏ပုဒ်သည်သစ်တာသည်သူတို့အဖို့စားခန်းချရာအရပ်

၃၇ ကိုရှာ၍သူတို့ရှေ့ကသွားလေ၏။ သူတို့သည်နေအချိန်၌တပ်ချီ၍သွားသောအခါထာဝရဘုရား၏မိမိတို့သည်

၃၈ သူတို့အပေါ်မှာရှိလေ၏။ သစ်တာတော်သွားသောအခါမောရှေကအိုထာဝရဘုရားထံတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့သည်လွင့်ကြပါစေသော။ ကိုယ်တော်ကိုမုန်းသောသူတို့သည်ရှေ့တော်မှပြေးကြပါစေသောဟူ၍၎င်း

၃၉ သစ်တာတော်မသွားဘဲရပ်နေသောအခါအိုထာဝရဘုရား။ ဣသရေလအမျိုးသားအထောင်အသောင်းရှိရာသို့ပြန်လာတော်မူပါဟူ၍၎င်းလျှောက်ဆိုလေ့ရှိ၏။

၄၀ တဖန်လူများတို့သည်အထိုတော်မရှိသောပြည်တပ်ခြင်းကိုပြုကြသဖြင့်ထာဝရဘုရားသည်သူတို့စကားကိုကြား၍အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ ရှိတော်မူသောမိုးသည်သူတို့တွင်လောင်၍တပ်အစွန်းအနား၌ရှိသောသူအချို့တို့ကိုသေစေလေ၏။ လူများတို့သည်မောရှေအားအော်ဟစ်၍မောရှေသည်ထာဝရဘုရားကိုတောင်းသဖြင့်

၄၁ မီးညှိမ်းလေ၏။ ထာဝရဘုရား၏မီးသည်သူတို့တွင်လောင်သောကြောင့်ထိုအရပ်ကိုတဖေရဟူသောအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။

၄၂ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်ရောနှောလျက်ပါသောတပါးအမျိုးသားတို့သည်တောဝရဘုရား၏စွဲလမ်းကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်လည်းတဖန်ငိုကျွေးလျက်ငါတို့စားစရာအမဲသားကိုအဘယ်သူပေးမိမ့်မည်နည်း။ အဲဒုတ္တုပြည်၌အထိုအလျောက်စားရသောငါးသား၊ သခွားသီး၊ ဖရဲသီး၊ ကြက်သွန်အနီ၊ အဖြူ၊ အရိုင်း၊ အမျိုးမျိုးတို့ကိုအောင်းမေ့၏။ ယခုမှာငါတို့အသက်သည်အားလျော့ပြီး၊ ဤမနွှဲမှတပါးတစ်ခုတစ်ရာမျှမ

၄၃ ဖြစ်ရဟူသဖြင့်ကြ၏။ မနွှဲသည်ကောရနွှဲစေ့နှင့်တူ၍မလေ

၄၄ သစ်စေ့ကဲ့သို့အဆင်းဖြစ်၏။ လူများတို့သည်ထွဋ်ထွတ်လျက်မနွှဲကိုချစ်မိ၍ဆွဲ၍ကြိတ်ခြင်း၊ ထောင်းခြင်းကိုပြုပြီးမှအိုးနှင့်ပြုတ်ကြ၏။ မုန့်ပျားကိုလည်းလုပ်ကြ၏။ အရသာသည်မုန့်ဆီကျော်အရသာနှင့်တူ၏။ စားခန်းချရာအရပ်၌ညညအခါနှင့်အတူမနွှဲကျတတ်၏။

၄၅ ထိုအခါလူများအသီးအသီးတို့သည်မိမိတို့တံခါးဝ၌မိမိအိမ်ထောင်နှင့်တကွငိုကျွေးကြသည်ကိုမောရှေကြားရ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ပြင်းစွာအမျက်ထွက်တော်မူ၏။ အပြစ်ရှိသည်ကိုမောရှေထံမြင်လျှင်၊ ဤလူအပေါင်းတို့ကိုဘယ်စေဟုသူတို့ကိုကိုယ်တော်ကျွန်အပေါ်မှာတင်၍အဘယ်ကြောင့်အကျွန်ုပ်ကိုညည်းခဲတော်မူပါသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်ရှေ့တော်၌မျက်နှာမ

၄၆ ရဘဲနေရပါသနည်း။ သူတို့ဘိုးဘေးများ၌ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့သွား၍အတိန်သင့်၌သူငယ်ကိုဆောင်သကဲ့သို့ဤလူတို့ကိုပိုက်ချီလျက်ဆောင်လော့ဟုအကျွန်ုပ်အားမိန့်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ဤလူအပေါင်းတို့ကိုအကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်ဝန်ဆောင်ပါသလော။ ဗွား

၄၇ မြင်ပါသလော။ ဤလူအပေါင်းတို့အားကျွေးစရာအမဲသားကိုအကျွန်ုပ်သည်အဘယ်မှာရနိုင်ပါအံ့နည်း။ သူတို့ကအကျွန်ုပ်တို့စားစရာအမဲသားကိုပေးပါဟုငို

၄၈ ကျွေးလျက်အကျွန်ုပ်တို့တောင်းကြပါ၏။ ဤလူအပေါင်းတို့ကိုအကျွန်ုပ်တယောက်တည်းသာမဆောင်ရွက်နိုင်ပါ။ ဆောင်ရွက်ရသောဝန်လည်းလေးလွန်းပါ၏။

၄၉ ထိုသို့အကျွန်ုပ်၌ပြုတော်မူလျှင်၎င်းစိတ်တွေ့တော်မူလျှင်၎င်းအကျွန်ုပ်ကိုအလျင်အမြန်သေစေတော်မူပါ။ ကိုယ်ဆင်းရဲကိုကိုယ်မတ်မမြင်ပါစေနှင့်ဟုထာဝရဘုရားအားလျှောက်ဆို၏။

၅၀ ထာဝရဘုရားကလည်းသင်ကျွမ်းကျင်သောဣသရေလအမျိုးသားအသက်ကြီးသူချစ်ကိုကိုငါရှေ့မှာစုဝေးစေပြီးလျှင်ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတော်သို့ခေါ်ခဲ့၍

၅၁ သင်နှင့်အတူရပ်နေကြစေလော့။ ငါသည်လည်းထိုအရပ်သို့ဆင်းသက်၍သင်နှင့်နွှဲတံဆက်မည်။ သင်အပေါ်မှာကျိန်းဝပ်သောဝိညာဉ်အချို့ကိုငါယူ၍သူတို့အပေါ်မှာတင်မည်။ ဤလူတို့ကိုသင်တယောက်တည်းသာဆောင်ရွက်ရမည်မဟုတ်။ ထိုအသက်ကြီးသူတို့သည်ပိုင်းညီ၍

၅၂ ဆောင်ရွက်ရကြမည်။ သင်သည်လည်းလူများတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ နက်ဖန်နေအဖို့ကိုယ်ကိုယ်သန့်ရှင်းစေကြလော့။ အမဲသားကိုစားရကြမည်။ သင်တို့ကအဘယ်သူသည်ငါတို့အားအမဲသားကိုပေးမိမ့်မည်နည်း။ အဲဒုတ္တုပြည်၌နေစည်ငါတို့သည်ချမ်းသာစွာနေကြ၏ဟုငိုကျွေးလျက်ပြောဆိုသံကိုထာဝရဘုရားကြားသောကြောင့်အမဲသားကိုပေးတော်မူသဖြင့်သင်တို့သည်

၅၃ စားရကြမည်။ တရက်၊ နှစ်ရက်၊ ငါးရက်၊ ဆယ်ရက်။

၅၄ အရက်နှစ်ဆယ်သာစားရကြမည်မဟုတ်။ သင်တို့နှာ

ခေါင်းထဲကအမဲသားထွက်၍ ရှိစရာဖြစ်သည်ဟုင်အောင်
 တလပတ်လုံးစားကြမည်။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့
 တွင်ရှိတော်မူသောထာဝရဘုရားကိုသင်တို့သည်မတ်မဲ့
 ဖြင့်ပြုလျက်ငါတို့သည်အရက္ခပြည်မှအဘယ်ကြောင့်
 ထွက်လာရကြသနည်းဟုရှေ့တော်၌ငိုကျွေးလျက်ပြော
 ၁၀ ဆိုကြပြီးတကားဟုမောရှေ့အားမိန့်တော်မူ၏။ မော
 ရှေ့ကလည်းအကျွန်ုပ်နှင့်ဆိုင်သောလူပေသကျားပေါင်း
 ချောက်သိန်းရှိကြသည်ဖြစ်၍ကိုယ်တော်ကတလစား
 စရာဘို့သူတို့အားအမဲသားကိုငါပေးမည်ဟုမိန့်တော်
 ၁၁ မူပါသည်တကား။ သူတို့ကိုဝစ္စာကျွေးခြင်းငှါသိုး
 ဆိတ်နွားရတို့ကိုသတ်ရပါမည်လော။ သို့မဟုတ်။ ဝစ္စာ
 ကျွေးခြင်းငှါပင်လယ်ငါးရှိသမျှတို့ကိုရဝေးရပါမည်
 ၁၂ လောဟုလျှောက်လျှင်။ ထာဝရဘုရားကထာဝရဘုရား
 လက်တို့သလော။ ငါစကားတည်မည်။ မတည်မည်ကို
 သင်သိထိမည်ဟုမောရှေ့အားမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၄ မောရှေ့သည်ထွက်၍ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို
 လူများတို့အားဆင့်ဆိုပြီးလျှင်အမျိုးသားအသက်ကြီး
 သူခုနှစ်ကျိပ်တို့ကိုရဝေးစေ၍ပရိသတ်စည်းဝေးရာတွဲ
 ၁၅ တော်ပတ်လည်၌ထားလေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်မိန့်
 တိမ်ဖြင့်ဆင်းသက်၍မောရှေ့နှင့်နွတ်ဆက်တော်မူ၏။
 မောရှေ့အပေါ်မှာကျိန်းဝပ်သောဝိညာဉ်အမျိုးကိုယူ၍
 အသက်ကြီးသူခုနှစ်ကျိပ်တို့အပေါ်မှာတင်တော်မူသ
 ဖြင့်ထိုဝိညာဉ်သည်သူတို့အပေါ်မှာကျိန်းဝပ်သောအခါ
 ၁၆ သူတို့သည်ပရောဖက်ပြု၍မပြတ်မစဲဟောကြ၏။ ထို
 လူရရှိပါသောသူ။ လေဒ်နှင့်မေဒ်တို့သည်စာရင်းဝင်
 သော်လည်းတဲတော်သို့မသွားတဲတပ်ထဲမှာနေရစ်စည်
 တွင်သူတို့အပေါ်မှာထိုဝိညာဉ်ကျိန်းဝပ်သဖြင့်သူတို့သည်
 ၁၇ လည်းပရောဖက်ပြု၍တပ်ထဲမှာဟောကြ၏။ လူလင်တ
 ယောက်သည်လည်းမောရှေ့ထံသို့ပြေး၍လေဒ်နှင့်မေ
 ဒ်တို့သည်တပ်ထဲမှာပရောဖက်ပြု၍ဟောပါ၏ဟု
 ၁၈ လျှောက်လျှင်။ မောရှေ့၏လက်ထောက်ဖြစ်သောလူလင်
 နုန့်သားယောရှုကသခင်မောရှေ့။ သူတို့ကိုဆီးတား
 ၁၉ တော်မူပါဟုဆိုသော်။ မောရှေ့ကသင်သည်ငါအတွက်
 ညူရူသောစိတ်ရှိသလော။ ထာဝရဘုရား၏လူအပေါင်း
 တို့သည်ပရောဖက်ဖြစ်ကြပါစေသော။ ထာဝရဘုရား
 သည်ဝိညာဉ်တော်ကိုသူတို့အပေါ်မှာတင်တော်မူပါစေ
 ၂၀ သောဟုဆိုပြီးမှ။ ဣသရေလအမျိုးသားအသက်ကြီးသူ
 တို့နှင့်အတူတပ်ထဲသို့ပြန်သွားလေ၏။
 ၂၁ ထိုအခါထာဝရဘုရားသည်လေကိုစေလွှတ်၍သိုးများ

ကိုပင်လယ်မှစေလွှတ်ခဲ့သဖြင့်တပ်ပတ်လည်တော်
 ၂၂ ခရီး၌ပိုင်ဆိုင်ကွာသောအရပ်၌ရှိသောမြို့နယ်နှင့်
 တောင်ခန့်မျှဆင်းစေတော်မူ၏။ လူများတို့သည်တ
 လုံး။ တညည့်လုံး။ နက်ဖန်လည်းတနေ့လုံးထ၍သိုးများကို
 ရသိမ်းကြ၏။ နည်းနည်းသိမ်းသောသူသည်ဆယ်ပေသ
 ၂၃ မဲကိုသိမ်းရ၏။ တပ်ပတ်လည်အရပ်ရပ်၌ပြန်ထားကြ၏။
 ၂၄ သို့ရာတွင်သိုးသားကိုကိုက်၍မဝါးမှီထာဝရဘုရား
 သည်သူတို့ကိုအမျက်တော်ထွက်၍အလွန်ပြင်းသော
 ၂၅ ဘေးနှင့်ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။ တောင့်တသောသူတို့ကို
 သင်းပြိုဟ်ရာထိုအရပ်ကိုကိမြတ်ဟတ္ထဝါဟုသောအ
 ၂၆ မည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ လူများတို့သည်ကိမြတ်ဟတ္ထဝါ
 အရပ်မှထွက်ပြီးလျှင်ဟာဇရုတ်အရပ်သို့ရောက်၍နေ
 ကြ၏။
 ၃၀ မောရှေ့သည်ကုရှအမျိုးသားမိမိနှင့်ရံဖက်သည်ဖြစ်
 ၃၁ ၍ထိုမိမိကြောင့်မိမိအံ့နှင့်အာရန်သည်မောရှေ့ကိုအပြစ်
 တင်လျက်။ အကယ်၍ထာဝရဘုရားသည်မောရှေ့အား
 ဖြင့်သာဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသလော။ ငါတို့အားလဖြင့်ဦး
 ပေးတော်မမူလောဟုဆိုကြ၏။ ထိုစကားကိုထာဝရ
 ၃၂ ဘုရားကြားတော်မူ၏။ မောရှေ့သည်မြေကြီးပေါ်မှာရှိနေ
 သောသူအပေါင်းတို့ထက်သာ၍နူးညံ့သိမ်မွေ့သောသ
 ၃၄ ဘောရှိ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်းသင်တို့သုံးယောက်
 သည်ပရိသတ်စည်းဝေးရာတွဲတော်သို့ထွက်သွားကြ
 လောဟုမောရှေ့အာရန်။ မိမိအံ့တို့အားချက်ချင်းမိန့်တော်
 ၃၅ မူ၍သူတို့သည်ထွက်သွားကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်
 မိန့်တိမ်ဖြင့်ဆင်းသက်၍ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
 တဲတော်တံခါးဝ၌ရပ်လျက်အာရန်နှင့်မိမိအံ့ကိုခေါ်
 ၃၆ တော်မူ၍သူတို့သည်ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားက
 လည်းငါစကားကိုနားထောင်ကြလော့။ သင်တို့တွင်
 ပရောဖက်ရှိလျှင်ငါထာဝရဘုရားသည်ထိုသူနှစ်ထူးဆန်း
 သောဥပုသ်ရံအားဖြင့်ကိုယ်ကိုပြမည်။ သို့မဟုတ်။ အိမ်
 ၃၇ မက်အားဖြင့်ဗျာဒိတ်ပေးမည်။ အိမ်တော်တအိမ်လုံး၌
 ၃၈ သစ္စာစောင့်သောငါကျန်မောရှေ့သည်ထိုသို့မဟုတ်။ သူ
 နှစ်ဗျာဒိတ်ပေးသောအခါနက်နဲသောစကားအားဖြင့်မ
 ပေး။ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကြပ်ထင်ရှားစွာဗျာဒိတ်ပေးမည်။
 သူသည်ထာဝရဘုရား၏ပုံသဏ္ဌာန်ကိုလည်းမြင်ရမည်။
 သို့ဖြစ်၍သင်တို့သည်ငါကျန်မောရှေ့ကိုအဘယ်ကြောင့်
 ၃၉ အပြစ်တင်ဝံသနည်းဟုမိန့်တော်မူလျက်။ အမျက်တော်
 ၄၀ ထွက်၍ထာဝရဘုရားကြွသွားတော်မူသဖြင့်။ မိန့်တိမ်

သတ်ဘဲတော်အပေါ်မှာကွဲသွား၏ မိရိအံသပ်လည်းနုနာ
 ၁၁ ခွံ့ချီရိမ်းပွင့် ကဲ့သို့ဖြူလေ၏ အာရန်ကြည့်၍မိရိအံသပ်
 ကိုခြင်လျှင်၊ အိုအကျွန်ုပ်လခင်။ အကျွန်ုပ်တို့လည်ရိုက်
 သောအမှုကိုပြုမိ၍ပြစ်မှားသော အပြင်ကိုအကျွန်ုပ်တို့
 ၁၂ အပေါ်မှာတင်တော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ
 ၏။ ဖွားစကပင်ကိုယ်အသားတဝက်မျက်သောအသေ
 ကောင်ကဲ့သို့သူသည်ပဖြ်ပါစေနှင့် ဟုတောင်းပန်လျှင်
 ၁၃ မောရှေကဆိုတုရားလခင်။ သူ၏အနာကိုပျောက်စေ
 တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု တာဝရတုရား
 ၁၄ အားအော်ဟစ်လေ၏။ ထာဝရတုရားကလည်းသူ၏အ
 ဖလည်သူ၏မျက်နှာကိုသံတွေးနှင့်ထွေးနံ့မှသာမြဲလျှင်သူ
 လည်ချွန်ရက်ပတ်လုံးအရှက်ကဲ့ခြင်းကိုခံရမည်မဟုတ်
 ၁၅ လော။ ယခုတွင်သူကိုနှင်ထုတ်၍ချွန်ရက်ပတ်လုံးတင်
 ပြင်မှာနေစေ။ ထိုနောက်မှတင်ထဲသို့တဖန်ဝင်စေဟု
 ၁၆ မောရှေအားမိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း၊ မိရိအံကိုနှင်ထုတ်
 ၍သူသည်ချွန်ရက်ပတ်လုံးတင်ပြင်မှာနေရ၏။ မိရိအံ
 အနာမပျောက်မှီတိုင်အောင်လူများတို့သည်ခရီးမသွား
 ၁၇ ဘဲနေကြ၏။ ထိုနောက်၊ ဟာဇရတ်အရင်မှပြောင်း၍ပါ
 ရန်ဘောဒွိတ်ဆောက်ကြ၏။

၁ တဖန်ထာဝရတုရားသည်မောရှေအားမိန့်တော်မူသည့်
 ၂ ကား။။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားဝါပေးသောခါနာန်
 ပြည်ကိုရူးစစ်စေခြင်းငှါအမျိုးအနွယ်အသီးအသီးထဲက
 အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်သောသူ။ တမျိုးတယောက်စီ
 ၃ ရွေးကောက်၍စေလွှတ်လေ့ဟု၊ ထာဝရတုရားမှာသား
 တော်မူသည်အတိုင်းမောရှေသည်လူတို့ကိုပါရန်တော
 ကစေလွှတ်လေ၏။ စေလွှတ်သောသူအပေါင်းတို့သည်ဣ
 ၄ သရေလအမျိုးအနွယ်အမျိုးဖြစ်ကြ၏။ သူတို့အမည်ကား
 ၅ ဖုဗင်အမျိုး၊ ဧဏ္ဌရုသား၊ ရှုခွာ။ ရှိမောင်အမျိုး၊ ဟောရိသား
 ၆ ရှာဖတ်။ ယုဒအမျိုး၊ ယေဗုဒ္ဓာသား၊ ကာလက်။ ဣသခါ
 ၇ အမျိုး၊ ယောသပ်သား၊ ဣဂါလ။ ဇဖရိပ်အမျိုး၊ နုနိသား၊ ကြ
 ၈ ရှေး၊ ဗဟိဒ်အမျိုး၊ ခုဗုသား၊ ပါသတ်။ ဧဗုလုနအမျိုး
 ၉ သောဒိသား၊ ဂါဒူလ။ ယောသပ်သားတွင်မနာရှေအမျိုး
 ၁၀ သုသိသာ၊ ဂနီ။ ဒန်အမျိုး၊ ဂေဗလီသား၊ အဗျေလ။ အာရှာ
 ၁၁ ဗုမျိုး၊ မိကဗ္ဗလသား၊ သေသုရ။ နုသတ်အမျိုး၊ ဝါဒတ်သား
 ၁၂ နာတ်။ ဂတ်အမျိုး၊ မာဒိသား၊ ဂွလတပ်၊ ဟူသော။ ခါနာန်
 ၁၃ ပြည်ကိုရူးစစ်စေခြင်းငှါမောရှေစေလွှတ်သောသူတို့၏
 အမည်တည်း။ နုနိ၏လင် ကြေးကဲ့ယောဗုဒ္ဓသောအ
 ၁၄ သ်ဖြင့်သောရှေမှည့်လေ၏။

၁၁ ခါနာန်ပြည်ကိုရူးစစ်စေခြင်းငှါမောရှေစေလွှတ်
 လျက်သင်တို့သည်တောင်မျက်နှာလမ်းဖြင့်သွား၍
 ၁၂ တောင်ရိုးပေါ်သို့တက်ကြလော့။ ထိုပြည်သည်အဘယ်
 သို့သေးပြည်ဖြစ်သနည်း။ ပြည်သားတို့သည်အားကြီးသ
 ၁၃ လော။ အားနည်းသလော။ များသလော။ နည်းသလော။ သူ
 တို့နေသောပြည်သည်ကောင်းသလော။ မကောင်းသလော။
 ၁၄ သူတို့နေသောမြို့ရွာတို့သည်အဘယ်သို့နည်း။ တံနှင့်နေ
 ၁၅ ကြသလော။ မိုင်ခွဲသောမြို့နှင့်နေကြသလော။ ထိုမြို့သည်
 ကောင်းသလော။ မကောင်းသလော။ တောများသလော။ နည်း
 ၁၆ လသလောဟုကြည့်ရှုကြလော့။ ရဲရင့်သောစိတ်ရှိကြသော
 သစ်သီးအမျိုးကိုလည်းယူခဲ့ကြလော့ဟုမှာထိုကံလေ၏။
 ထိုကာလသည်စပျစ်သီးမှည့်စကာလဖြစ်သတည်း။

၁၇ ထိုသူတို့သည်ဇိနဘောမှသွား၍ဟာမတ်မြို့သို့
 ၁၈ ရောက်သောလမ်းနား။ ရဟောဘမြို့တိုင်အောင်ခါနာန်
 ၁၉ ပြည်ကိုရူးစစ်ကြ၏။ တောင်မျက်နှာ၌ရှောက်သွား၍
 အာနုကအမျိုးသား။ အဟိမန်။ ရှေ့။ တာလစ်နေသော
 ၂၀ ဟောမြန်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။ ဟောမြန်မြို့ကားအရုတ္တ
 ပြည်၌အာနုမြို့ဝဲတည်ရှိချွန်နှစ်ကတည်သောမြို့ဖြစ်သ
 ၂၁ တည်း။ ရှေ့ကောလချိုင့်သို့ရောက်လျှင်အသီးတပြွတ်
 ပါသောစပျစ်နွယ်ပင်အခက်တခက်ကိုခုတ်၍လူနှစ်
 ၂၂ ယောက်တို့သည်ထစ်သီးနှင့်ထစ်ကြ၏။ သလဲသီး။ တည်
 ၂၃ သီးများကိုလည်းဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးသား
 ၂၄ ခုတ်ယူသောစပျစ်သီးပြွတ်ကိုထောက်၍ထိုချိုင့်ကိုရှေ့
 ၂၅ ကောလချိုင့်ဟူသောအမည်ဖြင့်မှည့်သတည်း။ အရက်
 လေးဆယ်လွန်မှခါနာန်ပြည်ကိုရူးစစ်သောအမှုပြီး၍ပြန်
 လာကြ၏။

၂၆ မောရှေနှင့်အာရန်မှစ၍ဣသရေလအမျိုးသား
 ပရိသတ်အပေါင်းတို့နေရာပါရန်တော။ ကာဒရှအရပ်
 သို့ရောက်သောအခါပရိသတ်အပေါင်းတို့အားသိတင်း
 ၂၇ ကြားပြော၍ထိုပြည်၌သီးသောအသီးကိုပြုကြ၏။ မော
 ရှေအားလည်းအကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော်စေလွှတ်
 သောပြည်သို့ရောက်ခဲ့ပါပြီ။ အကယ်စင်စစ်ထိုပြည်
 ၂၈ သည်နှိုနှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်ဖြစ်ပါ၏။ ဤအသီး
 တို့ကားထိုပြည်၌သီးသောအသီးဖြစ်ပါ၏။ သို့ရာတွင်
 ၂၉ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်အားကြီးပါ၏။ မိုင်ခွဲသော
 မြို့ကြီးနှင့်နေကြပါ၏။ ထိုမျှမက။ အာနုကအမျိုးသား
 ၃၀ တို့ကိုလည်းမြင်ရပါ၏။ အာမလက်အမျိုးသားတို့
 သည်တောင်သက်၌တင်ပို့စွဲလူ၊ ယေဗုသိသူ၊ အာဒေရို
 လူတို့သည်တောင်ရိုးပေါ်၌ခါနာန်လူတို့သည်ပင်လယ်

နား။ပေဝ်ဒန်မြစ်နား၌၎င်းနေကြပါသည်ဟုမျှော်ဆို
 ၃၀ ကြ၏။ကလကလည်းချက်ချင်း၍သွား၍ထိုပြည်ကို
 ၃၁ သိမ်းယူကြစို့။အောင်နိုင်ကောင်းသည်ဟုဆို၍မောရှေ
 ၃၂ ရှေ့မှာလူများတို့ကိုညိမ်းစေ၏။သူနှင့်အတူထိုက်သွား
 ၃၃ သောသူတို့ကထိုပြည်သားတို့ကိုငါတို့မတိုက်နိုင်။သူ
 ၃၄ တို့သည်ငါတို့ထက်သာ၍ အားကြီးကြသည်ဟုဆို၎င်း
 ၃၅ ငါတို့သွား၍ စူးစမ်းသောပြည်သမိသားတို့ကိုဖျက်
 ၃၆ ဆီးတတ်၏။ငါတို့တွေ့မြင်သောပြည်သားအပေါင်းတို့
 ၃၇ သည်အထွန်အရပ်မြင့်ကြ၏။ကိုယ်ကြီးသောလူအမျိုး
 ၃၈ အနွယ်အာနုကအမျိုးအနွယ်ဖြစ်၍အထွန်ကြီးမားသော
 ၃၉ သူတို့ကိုလည်းမြင်ခဲ့ကြပြီး။သူတို့ရှေ့မှာငါတို့သည်
 ၄၀ ကိုယ်အထင်အတိုင်းနဲ့ကောင်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။သူတို့
 ၄၁ အထင်အတိုင်းလည်းထိုသို့ဖြစ်ကြသည်ဟုဆို၎င်းမိမိတို့
 ၄၂ စူးစမ်းသောပြည်ကိုဣသရေလအမျိုးသားတို့အားမ
 ၄၃ ကောင်းသောသိတင်းကိုကြားပြောကြလေ၏။

၄၄ ထိုအခါပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်အသံကိုထွင်း၍
 ၄၅ မြည်တပ်သဖြင့်တညညလုံးငိုကျွေးကြ၏။ဣသရေလ
 ၄၆ အမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်မောရှေနှင့်အာ
 ၄၇ ရုန်ကိုအပြစ်တင်သောစကားနှင့်မြည်တပ်လျက်ငါတို့
 ၄၈ သည်ဆဲဂုတ္တုပြင်၌မသေပါလေ။ဤတော၌မသေပါလေ။
 ၄၉ ငါတို့သည်ခင်းမြင့်သေ၍သားမယားတို့သည်ရန်သူ
 ၅၀ လက်သို့ရောက်စေခြင်းငှါထာဝရဘုရားသည်အဘယ်
 ၅၁ ကြောင့်ငါတို့ကိုဤအရပ်သို့ဆောင်ခဲ့တော်မူသနည်း။
 ၅၂ ဆဲဂုတ္တုပြင်သို့ပြန်ကောင်းသည့်မဟုတ်လောဟုမောရှေ
 ၅၃ နှင့်အာရုန်အားဆိုပြီးမှ။တဖန်လူတစ်ယောက်ကိုချီး
 ၅၄ မြှောက်၍ဆဲဂုတ္တုပြင်သို့ပြန်ကြစို့ဟုတယောက်ကိုတ
 ၅၅ ယောက်ဆိုကြ၏။မောရှေနှင့်အာရုန်တို့သည်ဣသရေလ
 ၅၆ အမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့ရှေ့မှာပျပ်ဝပ်လျက်နေ
 ၅၇ ကြ၏။ခါနာန်ပြည်ကိုစူးစမ်းသောလူတစ်ယောက်နုနီသား
 ၅၈ ယောရှု။ယေဗုနု၏သားကလကတို့သည်မိမိတို့အ
 ၅၉ ဝတ်ကိုဆုတ်၍။ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အား
 ၆၀ ခေါ်လျက်ငါတို့ရှောက်သွား၍စူးစမ်းသောပြည်သည်
 ၆၁ အထွန်တရာကောင်းသောပြင်ဖြစ်ပါ၏။ထာဝရဘုရား
 ၆၂ သည်ငါတို့ကိုနှစ်သက်လျှင်နဲ့၎င်းပျားရည်စီးသောထို
 ၆၃ ပြည်သို့ငါတို့ကိုဆောင်သွင်း၍အပိုင်ပေးတော်မူလိမ့်
 ၆၄ မည်။ထာဝရဘုရားကိုမယုန်ကန်ကြပါနှင့်။ထိုပြည်သူ
 ၆၅ ပြည်သားတို့ကိုမကြောက်ကြနှင့်။သူတို့သည်ငါတို့စားစ
 ၆၆ ရာတို့ဖြစ်ကြ၏။သူတို့၌အမှီတကဲမရှိ။ထာဝရဘုရား

သည်ငါတို့ဘက်၌ရှိတော်မူ၏။သို့ဖြစ်၍သူတို့ကိုမ
 ၁၀ ကြောက်ကြနှင့်ဟုပြောဆိုကြလေသော်။ပရိသတ်အ
 ၁၁ ပေါင်းတို့သည်ထိုသူနှစ်ယောက်ကိုကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်
 ၁၂ စေခြင်းငှါစီရင်ကြ၏။ထိုအခါထာဝရဘုရား၏ဘုန်း
 ၁၃ တော်သည်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ
 ၁၄ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတော်၌ထင်ရှားလေ၏။
 ၁၅ ထာဝရဘုရားကလည်းဤလူမျိုးသည်အဘယ်မျှ
 ၁၆ ကာလပတ်လုံးငါ့ကိုမရိုမသေပြုကြလိမ့်မည်နည်း။သူတို့
 ၁၇ ၌ငါပြန်ပြီးသမျှသောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုမြင်ရသော်
 ၁၈ လည်းအဘယ်မျှကာလပတ်လုံးငါ့ကိုမရံဘဲနေကြလိမ့်
 ၁၉ မည်နည်း။သူတို့ကိုကာလနာဘေးဖြင့်ငါသင့်ဒဏ်ခတ်
 ၂၀ ၍သား၏အရာကိုနှုတ်မည်။သူတို့ထက်သန်သော၍
 ၂၁ စည်ပင်သောအမျိုးသား၍တန်ခိုးကြီးသောအမျိုးဖြစ်
 ၂၂ စေမည်ဟုမောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။မောရှေကလည်း
 ၂၃ ကိုယ်တော်သည်ဤလူမျိုးကိုတန်ခိုးတော်အားဖြင့်ဆဲ
 ၂၄ ဂုတ္တုလူတို့ထဲကနှုတ်ဆောင်ခဲ့တော်မူသည်ဖြစ်၍
 ၂၅ နောက်တဖန်ဤသိတင်းကိုဆဲဂုတ္တုလူတို့သင့်ကြားပြန်
 ၂၆ လျှင်။ဤပြင်၌နေသောသူတို့အားသိတင်းပြောကြလိမ့်
 ၂၇ မည်။ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်သည်ဤလူမျိုး၌ရှိတော်မူ
 ၂၈ ကြောင်းကိုငင်ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်သည်ထင်ရှား
 ၂၉ တော်မူကြောင်းကိုငိုမိန့်စားတော်မူသည်သူတို့ကိုထွမ်း
 ၃၀ မိုးကြောင်းကိုငင်ကိုယ်တော်သည်နေအချိန်၌မိန့်စားတော်
 ၃၁ မူကြောင်းကိုငင်ကြားရကြပြီး။ယခုမှာဤလူမျိုးကိုလူ
 ၃၂ တယောက်ကဲ့သို့မှတ်၍သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူလျှင်
 ၃၃ သိတင်းတော်ကိုကြားဘူးသောလူအမျိုးမျိုးတို့က။ထာ
 ၃၄ ဝရဘုရားသည်ထိုလူတို့အားဤမည်သောပြည်ကိုငါပေး
 ၃၅ မည်ဟုကျိန်ဆိုသော်လည်းထိုပြည်သို့သူတို့ကိုဆောင်
 ၃၆ သွင်းခြင်းငှါမတတ်နိုင်သောကြောင့်တော၌သုတ်သင်
 ၃၇ ပယ်ရှင်းပြီးဟုပြောဆိုကြပါလိမ့်မည်။ကိုယ်တော်က
 ၃၈ ထာဝရဘုရားသည်သည်းခံသောသဘော။သနားသော
 ၃၉ သဘောနှင့်ပြည့်စုံတော်မူလေသော။အဓမ္မကျင့်ခြင်း။တ
 ၄၀ ရားတော်ကိုထွန်ကျူးခြင်းအပြစ်တို့ကိုဖြေလွှတ်သော်
 ၄၁ လည်းအချည်းနှီးသက်သက်ဖြေလွှတ်တော်မူလေသော။
 ၄၂ လူအစဉ်အဆက်။တတိယအဆက်စတုတ္ထအဆက်ထိုင်
 ၄၃ အောင်အားတို့၏အပြစ်ကိုသားတို့၌ဆင်ပေးစီရင်တော်
 ၄၄ မူသောဘုရားသခင်ဖြစ်၏ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း
 ၄၅ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားရှင်တန်ခိုးတော်သည်ကြီးပါစေ
 ၄၆ သော။ဆဲဂုတ္တုပြည်ကထွက်သောနေ့မှစ၍ယခုတိုင်

အောင်ဤလူမျိုး၏အပြစ်ကိုထွတ်တော်မူသည်နည်းတူ
 ကရုဏာတော်များပြားသည်နှင့်အညီယခုလည်းထွတ်
 တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟုထာဝရဘုရား
 ၂၀ အားလျှောက်ဆိုလျှင်၊ ထာဝရဘုရားကသင်တောင်းပန်
 ၂၁ သည် အတိုင်းငါထွတ်၏။ ငါအသက်ရှင်သည် ဖြစ်၍
 ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည်မြေတပြင်လုံး၌နံ့ပြား
 ၂၂ ထိမ့်မည်။ ငါဘုန်းတော်ကို၎င်းအဂုတ္တုပြည်မှစ၍ ဤ
 တော၌ထူးဆန်းသောတန်ခိုးတော်ကို၎င်းမြင်ရသောလူ
 အပေါင်းတို့သည်ငါစကားကိုနားမထောင်။ ဆယ်ကြိမ်
 ၂၃ တိုင်အောင်ငါကိုပုံစံသောကြောင့်၊ သူတို့အားတော်
 အားငါကျိန်ဆိုသောပြည်ကိုအကယ်စင်စစ်သူတို့သည်မ
 မြင်ရကြ၊ ငါကိုမရိုမသေပြုသောသူတစ်ယောက်မျှမ
 ၂၄ မြင်ရ။ ငါကျွန်ကာလက်မူကားထူးချွန်းသောသဘော
 ရှိ၍ငါနောက်သို့လုံးလုံးလိုက်သောကြောင့်သူသွားခဲ့ပြီး
 သောပြည်သို့သူကိုငါဆောင်သွင်းသဖြင့်သူ၏သားမြေး
 ၂၅ တို့သည်အမွေခံရကြလိမ့်မည်။ အာမလက်အမျိုးသား
 နှင့်ခါနာန်အမျိုးသားတို့သည်ချင်းမှာနေကြသည်ဖြစ်၍
 သင်တို့သည်နက်နဲနေ၍လှည့်လည်၍ နေပင်လယ်လမ်း
 ဖြင့်တောသို့သွားကြလေဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၆ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေနှင့်အာရုန်အားမိန့်
 ၂၇ တော်မူသည်ကား။ ငါကိုအပြစ်တင်၍မြည်တမ်းသော
 ဤပရိသတ်ဆိုးတို့ကိုအဘယ်မျှကာလပတ်လုံးငါသည်
 သည်းခံရအံ့နည်း။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ငါကို
 အပြစ်တင်၍မြည်တမ်းသောစကားတို့ကိုငါကြားရပြီး။
 ၂၈ ၊ သင်သည်သူတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ထာဝရဘုရား
 ကငါအသက်ရှင်သည်ဖြစ်၍သင်တို့သည်ငါကိုကြား
 ၂၉ မည်။ သင်တို့ကိုရေတွက်၍စာရင်းယူသည်အတိုင်း
 အသက်နှစ်ဆယ်လွန်သောသူ။ ငါကိုအပြစ်တင်၍မြည်
 ၃၀ တမ်းသောသူအပေါင်းတို့သည်သေ၍ဤတော၌အသေ
 သောပြည်၌သင်တို့ကိုနေရာချမည်ဟုငါကျိန်ဆို၏။ ထို
 ပြည်သို့ယေဇူနာဇာဇာဇာလက်။ နှုန်၏သားယောရှုမှ
 ၃၁ တပါးအဘယ်သူမျှမရောက်ရ။ ရန်သူလူယုရုဖြစ်လိမ့်
 မည်ဟုသင်တို့ဆိုသောသူငယ်တို့ကိုငါဆောင်သွင်း၍
 သင်တို့ပယ်သောပြည်ကိုသူတို့သည်သိရကြလိမ့်မည်။
 ၃၂ ၊ သင်တို့မူကားဤတော၌သေ၍အသေကောင်ဖြစ်လျက်
 ၃၃ နေရစ်ရကြလိမ့်မည်။ ဤတော၌သင်တို့အသေကောင်
 များပျောက်ပျက်သည်တိုင်အောင်ကိုယ်သားသွီးတို့သည်

မိဘမှားရှင်းခြင်းအပြစ်များကိုဆောင်၍ဤတော၌အ
 ၃၄ နှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံးလှည့်လည်ရကြလိမ့်မည်။ ထိုပြည်
 ကိုစမ်းရာနေရက်ပေါင်း။ အရက်လေးဆယ်နှင့်အညီ
 တရက်ကိုတနှစ်ထား၍အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံးကိုယ်
 အပြစ်ကိုဆောင်လျက်ငါစွန့်ပြစ်ခြင်းကိုသိရကြလိမ့်
 ၃၅ မည်။ အကယ်စင်စစ်ငါတဖန်နှစ်စည်းဝေးသောဤ
 ပရိသတ်ဆိုးအပေါင်းတို့ကိုထိုသို့ငါပြု၍သူတို့သည်
 ဤတော၌သေကျေပျောက်ပျက်ကြလိမ့်မည်ဟုငါထာ
 ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၆ မောရှေစေလွှတ်သောအခွင့်နှင့်ခါနာန်ပြည်ကိုရူ
 စမ်း၍ပြန်လာသောအခါထိုပြည်ကိုကဲ့ရဲ့သဖြင့်ပရိသတ်
 ၃၇ အပေါင်းမြည်တမ်းစေခြင်းငှါတိုက်တွန်းသောသူ။ ခါ
 နာန်ပြည်ကိုမကောင်းသောသိတင်းကြားပြောသောသူ
 တို့သည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ကာလနာဘေးနှင့်သေ
 ၃၈ ကြလေ၏။ ထိုပြည်ကိုစမ်း၍သွားသောလူတို့တွင်
 နှုန်၏သားယောရှုနှင့်ယေဇူနာဇာဇာလက်တို့သာ
 ၃၉ အသက်ချမ်းသာကြ၏။ မောရှေသည်ဣသရေလအမျိုး
 သားအပေါင်းတို့အားစကားတော်များကိုဆင့်ဆိုသော
 အခါလူများတို့သည်အလွန်ညည်းတွားလျက်နေကြ၏။

၄၀ နံနက်စောစောထ၍တောင်ထိပ်ပေါ်သို့တက်ပြီး
 လျှင်ငါတို့သည်ပြစ်မှားပြီး။ သို့သော်သည်းယခုအသင့်ရှိ
 ပါ၏။ ထာဝရဘုရားဂုဏ်တော်တော်မူသောပြည်သို့သွား
 ၄၁ ပါမည်ဟုဆိုကြသော်၊ မောရှေကထာဝရဘုရား၏အ
 မိန့်တော်ကိုအဘယ်ကြောင့်လွန်ကျူးကြသနည်း။ သင်တို့
 ၄၂ အကြံမထမြောက်ရ။ မသွားကြနှင့်။ ထာဝရဘုရားသည်
 သင်တို့ဘက်၌ရှိတော်မမူ။ သွားလျှင်ရန်သူရှေ့မှားရ
 ၄၃ ကြလိမ့်မည်။ အာမလက်အမျိုးသားနှင့်ခါနာန်အမျိုး
 သားတို့သည်သင်တို့မရောက်မှီရောက်နှင့်သည်ဖြစ်၍
 သင်တို့သည်ခေးဖြင့်ဆုံးကြဲလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားထံ
 တော်မှလွှဲသွားသောကြောင့်ထာဝရဘုရားသည်သင်
 ၄၄ တို့ဘက်၌နေတော်မမူဟုဆိုသော်လည်း၊ သူတို့သည်
 ခိုင်ခံ့သောစိတ်နှင့်တောင်ထိပ်ထက်သို့တဖန်တက်ကြ
 ၄၅ ၏။ သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရား၏ပုဒ်ညည်းသစ်တာတော်
 နှင့်တကွမောရှေသည်တပ်ပြင်သို့မထွက်မသွားဘဲနေ
 ၄၆ လေ၏။ ထိုအခါတောင်ပေါ်မှာရှိနှင့်သောအာမလက်
 အမျိုးသားနှင့်ခါနာန်အမျိုးသားတို့သည်ဆင်းလာလျက်
 ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုတိုက်၍အောင်သဖြင့်ဟော
 မာမြို့တိုင်အောင်လိုက်ကြလေ၏။

၁ တဖန်မောရှေအားထာဝရဘုရားကသင်သည်အသရေ
 ၂ လအမျိုးသားတို့ကိုဆင့်ဆိုရမည်။ သင်တို့နေရာဖြစ်
 ၃ သော။ ငါပေးသောပြည်သို့ရောက်၍နေကြသောအခါ
 ၄ ၊ သစ္စာဂတိရှိ၍ပူဇော်သော်၎င်းအထိုလိုပူဇော်သော်၎င်း
 ၅ ပွဲသဘင်ခံ၍ပူဇော်သော်၎င်းမီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသော
 ၆ အချားသောယဇ်ကိုမီးဖြင့်ပူဇော်၍သိုးခွားအားဖြင့်ထာ
 ၇ ဝရဘုရားအဖို့မွှေးကြိုင်သော အနံ့ကိုပြုခြင်းငှါအထိုရှိ
 ၈ လျှင်။ ထာဝရဘုရားအားပူဇော်သကာကိုပြုသောသူ
 ၉ သည်သိုးသငယ်ကိုပူဇော်လျှင်မီးရှို့ရာယဇ်ဖြစ်စေ။ အ
 ၁၀ ချားသောယဇ်ဖြစ်စေ။ ယဇ်နှင့်တကွဘောဇဉ်ပူဇော်
 ၁၁ သကာကိုဆီသုံးလောဃာရောသောမုန့်ညက်တဩမဲကို
 ၁၂ ငိုသွန်းလောင်းရာပူဇော်သကာဘို့စပျစ်ရည်သုံးလောဃာ
 ၁၃ ကိုငိုပြင်ဆင်၍ဆောင်ခဲ့ရမည်။ သိုးကိုပူဇော်လျှင်ထာဝ
 ၁၄ ရဘုရားအဖို့မွှေးကြိုင်သောအနံ့ရှိစေခြင်းငှါဘောဇဉ်
 ၁၅ ပူဇော်သကာဘို့ဆီလေးလောဃာရောသောမုန့်ညက်နှင့်
 ၁၆ တဩမဲကိုပြင်ဆင်၍သွန်းလောင်းရာပူဇော်သကာဘို့စပျစ်
 ၁၇ ရည်လေးလောဃာကိုပူဇော်ရမည်။ ထာဝရဘုရားအားမီး
 ၁၈ ရှို့ရာယဇ်။ သစ္စာဂတိရှိ၍ပူဇော်သောယဇ်။ မိဿဟာယ
 ၁၉ ယဇ်ဘို့ခွားကိုပြင်ဆင်လျှင်။ မီးဖြင့်ပူဇော်၍ထာဝရ
 ၂၀ ဘုရားအဖို့မွှေးကြိုင်သော အနံ့ရှိစေခြင်းငှါခွားနှင့်တ
 ၂၁ ကွဘောဇဉ်ပူဇော်သကာဘို့ဆီချောက်လောဃာရော
 ၂၂ သောမုန့်ညက်သုံးတဩမဲကိုငိုသွန်းလောင်းရာပူဇော်သ
 ၂၃ ကာဘို့စပျစ်ရည်ချောက်လောဃာကိုငိုဆောင်ခဲ့ရမည်။
 ၂၄ ၊ ခွားတကောင်။ သိုးတကောင်။ သိုးသငယ်တကောင်။
 ၂၅ ဆိတ်သငယ်တကောင်ကိုယဇ်ပူဇော်သောအခါထိုသို့
 ၂၆ ပြုရမည်။ ပြင်ဆင်သောသိုးခွားအရေအတွက်သို့လိုက်
 ၂၇ ၍တကောင်တကောင်ကိုထိုသို့ပြုရမည်။ ပြည်သားအ
 ၂၈ ပေါင်းတို့သည်မီးဖြင့်ပူဇော်၍ထာဝရဘုရားအဖို့မွှေး
 ၂၉ ကြိုင်သော အနံ့ရှိစေခြင်းငှါ ထိုသို့နှင့်အညီပြုရကြ
 ၃၀ မည်။ သင်တို့တွင်တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသားဖြစ်
 ၃၁ စေ။ အချားတပါးသောသူဖြစ်စေ။ မီးဖြင့်ပူဇော်၍ထာဝ
 ၃၂ ရဘုရားအဖို့မွှေးကြိုင်သော အနံ့ရှိစေခြင်းငှါအထိုရှိ
 ၃၃ လျှင်သင်တို့ပြုသည်နည်းတူ သူသည်လည်းပြုရမည်။
 ၃၄ ၊ ပရိဿတ်အဝင်ဖြစ်သောသူ။ သင်တို့တွင်တည်းခိုသော
 ၃၅ တပါးအမျိုးသားဖြစ်သောသူတို့သည်သင်တို့အမျိုးအ
 ၃၆ စည်အဆက်စောင့်ရသောတပါးတည်းသောထုံးစံရှိ၍
 ၃၇ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သင်တို့သည်ဖြစ်သည်နည်း
 ၃၈ တူသူသည်လည်းဖြစ်ရမည်။ သင်တို့ကိုယ်တိုင်မှစ၍

သင်တို့တွင်တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသားတို့သည်တပါး
 တည်းသောတရား။ တပါးတည်းသောထုံးစံရှိကြမည်
 ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၁ တဖန်မောရှေအားထာဝရဘုရားကသင်သည်အသ
 ၁၂ ရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်။ ငါပို့ဆောင်
 ၁၃ သောပြည်သို့သင်တို့သည်ရောက်၍။ ထိုပြည်၌ဖြစ်သော
 ၁၄ မုန့်ကိုစားကြသောအခါထာဝရဘုရားအားချီးမြှောက်
 ၁၅ ရာပူဇော်သကာကိုဆက်ရမည်။ အဦးနယ်သောမုန့်
 ၁၆ စိမ်းဖြင့်လုပ်သောမုန့်ပျားကိုချီးမြှောက်ရာပူဇော်သ
 ၁၇ ကာပြု၍ကောက်နယ်တလင်းထဲကချီးမြှောက်ရာပူဇော်
 ၁၈ သကာကိုပြုသကဲ့သို့ချီးမြှောက်ရမည်။ သင်တို့အမျိုး
 ၁၉ အစည်အဆက်တို့သည်အဦးနယ်သောမုန့်စိမ်းထဲကချီး
 ၂၀ မြှောက်ရာပူဇော်သကာကိုထာဝရဘုရားအားဆက်
 ၂၁ ရကြမည်။
 ၂၂ ထာဝရဘုရားသည်မောရှေကိုမှာထားသောနေ့မှစ
 ၂၃ ၍မောရှေအားဖြင့်သင်တို့၌ထားတော်မူသောပညတ်။
 ၂၄ သင်တို့အမျိုးအစည်အဆက်၌ထားတော်မူလတုံသော
 ၂၅ ပညတ်အလုံးစုံတို့ကိုသင်တို့သည်မစောင့်။ မှားရှင်းခြင်း
 ၂၆ သို့ရောက်ကြသည်အမှုမှာ။ ပရိဿတ်အပေါင်းတို့
 ၂၇ သည်မသိဘဲသတ်လစ်၍မှားရှင်းခြင်းသို့ရောက်လျှင်
 ၂၈ ပရိဿတ်အပေါင်းတို့သည်ထာဝရဘုရားအဖို့မွှေးကြိုင်
 ၂၉ သောအနံ့ရှိစေခြင်းငှါထုံးစံသောထုံးစံရှိသည်အတိုင်း
 ၃၀ ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာ။ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သ
 ၃၁ ကာနှင့်တကွအသက်မျှသောခွားတီးဖြင့်မီးရှို့ရာယဇ်
 ၃၂ ကိုငိုဆိတ်ဖြင့်အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကိုငိုပူဇော်ရကြ
 ၃၃ မည်။ ယဇ်ပရောဟိတ်သည်အသရေလအမျိုးသား
 ၃၄ ပရိဿတ်အပေါင်းတို့အဖို့အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရသဖြင့်
 ၃၅ သူတို့သည်သတ်လစ်၍ဖြစ်မှားသောကြောင့်ထိုအပြစ်
 ၃၆ ကိုလွှတ်ရလိမ့်မည်။ သူတို့သည်လည်းသတ်လစ်သောအ
 ၃၇ ပြစ်ကြောင့်အပြစ်ဖြေရာယဇ်နှင့်တကွမီးဖြင့်ပြုသောပူ
 ၃၈ ဇော်သကာကိုထာဝရဘုရားထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ရကြ
 ၃၉ မည်။ ထိုသို့ပြုလျှင်လူအပေါင်းတို့သည်ဖြစ်မှားသော်
 ၄၀ လည်းသတ်လစ်၍ဖြစ်မှားသောကြောင့်အသရေလအမျိုး
 ၄၁ သားပရိဿတ်အပေါင်းကိုငိုသူတို့ထံမှာတည်းခိုသော
 ၄၂ တပါးအမျိုးသားကိုငိုထိုအပြစ်မှလွတ်ရလိမ့်မည်။
 ၄၃ လူတစ်ယောက်သည်သတ်လစ်၍ဖြစ်မှားလျှင်အ
 ၄၄ ပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့အခါမလဲသောဆိတ်မတကောင်ကို
 ၄၅ ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌သတ်လစ်၍
 ၄၆ ဖြစ်မှားမိသောထိုသူအဖို့ယဇ်ပရောဟိတ်သည်အပြစ်

မြေခြင်းကိုပြုရသဖြင့်ထိုအပြစ်ကိုလွှတ်ရလိမ့်မည်။
 ၂၆ ၊ ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်သောသူ။ တဦးခိုသောတပါး
 အမျိုးသား ဖြစ်သောသူတို့သည်သတိလစ်၍ ပြစ်မှား
 သောအခါတပါးတဦးသောတရားကိုစောင့်ကြမည်။
 ၃၀ ၊ ဣသရေလအမျိုးသား ဖြစ်စေ။ တပါးအမျိုးသားဖြစ်
 စေ။ ချေရင့်စွာပြစ်မှားလျှင်ထာဝရဘုရားကိုမရိုသေရာသို့
 ရောက်သည့်ဖြစ်၍ထိုသူကိုသူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းရမည်။
 ၃၁ ၊ ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုမထိမ့်မြင်ပြု၍ပညတ်
 ဘော်ကိုလွန်ကျူးသောကြောင့်ထိုသူကိုရှင်းရှင်းပယ်
 ရှားရမည်။ မိမိအပြစ်ကိုမိမိခံရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၃၂ ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်တော၌ရှိကြသောအ
 ခါတနေ့တောဥပုသ်နေ့၌ထင်းခွေသောသူတယောက်
 ၃၃ ကိုတွေ့လေ၏။ ၊ တွေ့သောသူတို့သည်ထိုသူကိုမောရှေ။
 ၃၄ အာရုန်၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့ရှေ့သို့ခေါ်ခဲ့ကြ၏။ သူ၏
 အမှုကိုစိရင်ရာလပ်မထင်ရှားသေးသောကြောင့်ချုပ်
 ၃၅ ထားကြ၏။ ၊ ထာဝရဘုရားကလည်းထိုသူသည်အသေ
 သတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်
 တင်ပြင်မှာသူကိုကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ရကြမည်ဟုမောရှေ
 ၃၆ အားမိန့်တော်မူ၍၊ ထိုအမိန့်တော်အတိုင်းပရိသတ်
 အပေါင်းတို့သည်ထိုသူကိုတပ်ပြင်သို့ဆောင်သွား၍
 ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ကြသဖြင့်သူသည်အသေခံရ၏။
 ၃၇ ၊ တဖန်မောရှေအားထာဝရဘုရားကသင်သည်ဣသ
 ၃၈ ရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ သူတို့အမျိုး
 အစဉ်အဆက်တို့သည်အဝတ်စွန်းတို့၌ခွဲစရာဘို့ပန်းပွား
 ၃၉ တို့ကိုလုပ်၍ပြာသောကြိုးနှင့်ချည်တွဲကြမည်။ ၊ ထိုပန်း
 ပွားတို့ကိုသင်တို့သည်ကြည့်မြင်သောအခါထာဝရ
 ဘုရားပညတ်တော်မူသမျှတို့ကိုအောင်းမေ့၍ကျင့်ကြံ
 မပြုအကြောင်း။ အထက်ကကိုယ်အယိုသို့ထိုက်လျက်
 ကိုယ်ညာဏ်ကိုမိမိလျက်မှားရှင်းသကဲ့သို့မထိုက်။ မမိ
 ၄၀ ဝဲ။ ၊ ငါပညတ်သမျှတို့ကိုအောင်းမေ့၍ကျင့်သဖြင့်သင်
 ၄၁ တို့ဘုရားသခင်အဖို့သန့်ရှင်းမည်အကြောင်းထိုသို့ပြုရ
 မည်။ ၊ ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်ခြင်းငှါသင်တို့
 ကိုအရတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်ခဲ့သောသင်တို့၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါသည်သင်တို့၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁ သေဝိအမျိုးကောဟတ်သားဣဇာဟာ၏သားကောရ
 သည်ရုဗင်အမျိုးဇလျာဘ၏သားဒါသန်နှင့်အဘိရ်။ ပေ
 ၂ လက်၏သားဩနတို့ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ ပရိသတ်၌ကျော်

စော၍ဂုဏ်အသရေရှိသောသူ။ အစည်းအဝေး၌မင်းပြု
 သောသူ။ ဣသရေလအမျိုးသားနှစ်ရာင်းဆယ်နှင့်တ
 ၃ ကွမောရှေကိုယုန်ကန်၍၊ မောရှေနှင့်အာရုန်တဖက်၌ရ
 ဝေးလျက်သင်တို့သည်အမှုတော်ကိုစောင့်လွန်း၏။
 ပရိသတ်ရှိသမျှအပေါင်းတို့သည်သန့်ရှင်းကြ၏။ ထာဝ
 ရဘုရားသည်သူတို့တွင်ရှိတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍သင်တို့
 သည်ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်အပေါ်မှာအဘယ်
 ကြောင့်ကိုယ်ကိုယ်ချီးမြှောက်ရသနည်းဟုဆိုလေ
 ၄ ၏။ ၊ ထိုစကားကိုမောရှေကြားလျှင်ပျပ်ဝပ်လျက်နေ၏။
 ၅ ၊ တဖန်မောရှေကအဘယ်သူသည်ထာဝရဘုရား၏လူ
 ဖြစ်သည်ကိုငင်အဘယ်သူသန့်ရှင်းသည်ကိုငင်အဘယ်
 သူကိုချည်းကပ်စေမည်ကိုငင်နက်ဖန်နေ၌ထာဝရဘုရား
 ပြတော်မူမည်။ ရွေးကောက်တော်မူသောသူကိုလည်းအ
 ၆ နီးအပါးသို့ချည်းကပ်စေတော်မူမည်။ ၊ အိုကောရနှင့်
 ကောရ၏အပေါင်းအသင်းရှိသမျှတို့။ သင်တို့ပြုရမည်
 ၇ အမှုဟူမူကား။ လင်ပန်းတို့ကိုယူ၍၊ နက်ဖန်နေ။ ထာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်၌မီးနှင့်လောပန်ကိုတင်ကြလော့။ ထိုအ
 ခါထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူသောသူသည်သန့်
 ရှင်းသောသူဖြစ်စေ။ အိုလေဝိသားတို့။ သင်တို့သည်အမှု
 ၈ တော်ကိုစောင့်လွန်းကြသည်ဟုဆိုလေ၏။ ၊ တဖန်မော
 ၉ ရှေကအိုလေဝိသားတို့။ နားထောင်ကြပါလော့။ ၊ သင်တို့
 သည်ထာဝရဘုရား၏တံတော်အမှုကိုဆောင်ရွက်၍
 ပရိသတ်ရှေ့မှာရပ်လျက်သူတို့အမှုကိုလည်းစောင့်စေ
 မည်အကြံရှိတော်မူသည်နှင့်ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား
 သခင်သည်သင်တို့ကိုအနီးအပါးသို့ခေါ်၍နေရာချခြင်း
 ၁၀ ငှါဣသရေလအမျိုးပရိသတ်နှင့်ခွဲထား၍၊ သင်ကိုငင်
 သင်ညီအစ်ကိုလေဝိသားအပေါင်းတို့ကိုငင်အနီးအပါး
 ၌နေရာချတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကိုမထိမ့်မြင်ပြု၍
 ၁၁ ယဇ်ပရောဟိတ်အရာကိုလည်းရှာကြသည်တကား။ ၊ ထို
 ကြောင့်သင်နှင့်သင်၏အပေါင်းအသင်းရှိသမျှတို့သည်
 ထာဝရဘုရားတဖက်၌ရဝေးကြပြီးတကား။ အာရုန်ကို
 အပြစ်တင်၍မြည်တပ်ရမည်အကြောင်း။ သူသည်အ
 ဘယ်သို့သောသူဖြစ်သနည်းဟုကောရအားဆိုပြီးမှ
 ၁၂ ၊ ဇလျာဘသားဒါသန်နှင့်အဘိရ်တို့ကိုခေါ်ခြင်းငှါစေ
 ၁၃ လွှတ်လေ၏။ သူတို့ကလည်းငါတို့မလား။ သင်သည်ဤ
 တော၌ငါတို့ကိုသတ်ထိုး၍နှိနှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်
 မှဆောင်ခဲ့သော်လည်းငါတို့အပေါ်၌လုံးလုံးမင်းမပြုရ
 ၁၄ လျှင်စိတ်မပြေသေးသည်တကား။ ၊ ထိုမှတပါး။ နှိနှင့်
 ပျားရည်စီးသောပြည်သို့ငါတို့ကိုမဆောင်။ လယ်ယာ

များ။ စပျစ်ဥယျာဉ်များကိုမပေးဘဲ ဤလူတို့၏မျက်စိကို
 ဖောက်ချင်သလော။ ငါတို့သည်သင်ထံသို့မလာဟု ပြန်
 ၁၅ ဆို၏။ မောရှေသည် အလွန်အမျက်ထွက်၍ ဤသူတို့ပူ
 ဇော်သကာကိုပမာဏပြုတော်မမူပါနှင့်။ သူတို့ဥစ္စာ
 ဖြစ်ကောင်ကိုမျှအကျွန်ုပ်မသိမ်းပါ။ သူတို့တွင်တ
 ယောက်ကိုမျှမညည်းဆဲပါဟု ထာဝရဘုရားအား
 ၁၆ လျှောက်၍၊ ကောရအားလည်းအာရုန်နှင့်သင်အစရှိသော
 သင်၏အပေါင်းအသင်းရှိသူတို့သည်နက်ဖန်နေ။ ထာ
 ၁၇ ဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရှိကြလော့။ လူအသီးအသီးတို့
 သည်မိမိတို့လင်ပန်းများကိုယူ၍ လောပန်ကိုတင်ပြီးမှ
 သင်နှင့်အာရုန်သည်လည်း မိမိတို့လင်ပန်းပါလျက်လူ
 အပေါင်းတို့သည်လင်ပန်းနှစ်ရာငါးဆယ်တို့ကို ထာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြလော့ဟုဆိုသည့်အတိုင်း
 ၁၈ ၊ ထိုသူအသီးအသီးတို့သည်မိမိတို့လင်ပန်းများကိုယူ
 ၍မီးနှင့်လောပန်ကိုတင်ပြီးမှ မောရှေ။ အာရုန်နှင့် အတူ
 ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးဝ၌ရပ်နေကြ၏။
 ၁၉ ကောရသည်လည်းပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံ
 ခါးဝ၌ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကိုမောရှေနှင့်အာရုန်တ
 ဖက်၌စုဝေးစေပြီးမှထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည်
 ၂၀ ပရိသတ်အပေါင်းတို့၌ထင်ရှားလေ၏။ ထာဝရဘုရား
 ၂၁ ကလည်းဤပရိသတ်တို့နှင့်ခွာ၍တချားစီနေလော့။ ငါ
 သည်သူတို့ကိုချက်ချင်းဖျက်ဆီးမည်ဟုမောရှေနှင့်အာ
 ၂၂ ရုန်အားမိန့်တော်မူလျှင်၊ သူတို့ကပျပ်ဝပ်လျက်အိုဘုရား
 သခင်။ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏အသက်ဗိညာဉ်များ
 ကိုအစိုးရတော်မူသောဘုရားသခင်။ လူတယောက်ပြစ်
 မှားသောအပြစ်ကြောင့်ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကိုအ
 ၂၃ မျက်ထွက်တော်မူမည်လောဟုလျှောက်ဆိုလေ၏။ ထာ
 ၂၄ ဝရဘုရားကလည်းကောရ။ ဒါသန့်။ အဘိရံတို့၏တဲများ
 ကိုရှောင်၍နေစေခြင်းငှါပရိသတ်တို့အားဆင့်ဆိုလော့
 ၂၅ ဟုမောရှေအားမိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း၊ မောရှေထ၍ဣ
 သရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့နှင့်တကွဒါသန့်အဘိရံ
 ၂၆ နေရာသို့သွားပြီးမှ၊ ဤလူသိုးတို့၏နေရာတဲများကိုရှောင်
 ၍နေကြပါလော့။ သူတို့၏ဥစ္စာတရံတရံကိုမျှမထိကြ
 ပါနှင့်။ သို့မဟုတ်။ သူတို့နှင့်အတူသူတို့အပြစ်ကြောင့်
 ၂၇ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြစိမ့်မည်ဟုပရိသတ်တို့အား
 ၂၈ ဆင့်ဆိုလျှင်၊ လူများတို့သည်ကောရ။ ဒါသန့်။ အဘိရံတဲ
 ဝတ်ဝန်းကျင်၌မနေဘဲရှောင်လွှဲ၍သွားကြသဖြင့်ဒါသန့်။
 အဘိရံသည်သားမယားအကလေးများနှင့်တကွထွက်၍
 ၂၉ မိမိတို့တဲတံခါးဝ၌ရပ်နေကြ၏။ မောရှေကလည်းဤအမှု

အလုံးစုံတို့ကိုငါသည်အလိုလိုမပြု။ ထာဝရဘုရားစေခိုင်း
 တော်မူ၍ငါပြုသည်အကြောင်းကိုသင်တို့သည်အဘယ်
 ၂၆ သို့သိရမည်နည်းဟုမူကား။ ခပ်သိမ်းသောလူသတ္တဝါ
 တို့ခံရသောသေခြင်း။ ခပ်သိမ်းသောလူသတ္တဝါတို့ခံရ
 သောဆုမြင်းကိုသာဤလူတို့ခံရလျှင်ထာဝရဘုရား
 ၃၀ သည်ငါကိုစေလွှတ်တော်မမူ။ သို့မဟုတ်။ ထာဝရဘုရား
 သည်အသစ်ဖန်ဆင်းတော်မူသဖြင့်မြေကြီးကွပ်ကွက်လျက်
 ဤလူတို့ကို၎င်းသူတို့နှင့်ဆိုင်သမျှကို၎င်းမျှ၍သူတို့သည်
 အသက်ရှင်လျက်သေမင်းနိုင်ငံသို့ဆင်းသွားလျှင်ထာဝ
 ၃၁ ရဘုရား၌ပြစ်မှားကြောင်းကိုသင်တို့သည်သိနားလည်ရ
 ကြစိမ့်မည်ဟု၊ ပြောဆိုပြီးသည့်အဆုံး၌သူတို့နင်းရာမြေ
 ၃၂ ကြီးသည်ကွဲ၍၊ မိမိခံတွင်းကိုဖွင့်သဖြင့်သူတို့နှင့်သူတို့
 အိမ်များကို၎င်းကောရနှင့်ဆိုင်သမျှသောသူတို့နှင့်သူတို့
 ၃၃ ဥစ္စာရှိသမျှကို၎င်းမျှလေ၏။ ထိုသူတို့သည်ကိုယ်တိုင်မှစ
 ၍ဆိုင်သမျှသောသူတို့နှင့်တကွအသက်ရှင်လျက်သေ
 မင်းနိုင်ငံသို့ဆင်းသက်၍သူတို့အပေါ်မှာမြေစေ့ပြန်သ
 ၃၄ ဖြင့်သူတို့သည်ပရိသတ်မှပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရကြ၏။
 ၃၅ ၊ သူတို့အော်ဟစ်သံကိုပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသောဣသရေ
 လအမျိုးသားတို့သည်ကြားလျှင်ငါတို့ကိုလည်းမြေမျှ
 ၃၆ ကောင်းမျှထိမ့်မည်ဟုပိုးရိမ်လျက်ပြေးကြ၏။ နံ့သာ
 ပေါင်းကိုမီး၍၍ပူဇော်သောသူနှစ်ရာငါးဆယ်တို့ကို
 လည်းထာဝရဘုရားထံတော်ကမ်းထွက်၍လောင်လေ၏။
 ၃၇ ထာဝရဘုရားကလည်းထိုသန့်ရှင်းသောလင်ပန်းတို့
 ၃၈ ကိုမီးလောင်ရာတဲကကောက်ယူ၍မီးကိုပြစ်ချပြီးမှ
 ၃၉ ၊ ကိုယ်အသက်ကိုသေစေခြင်းငှါပြစ်မှားသောသူတို့၏
 လင်ပန်းတို့ဖြင့်ယဇ်ပလ္လင်ကိုဖုံးအုပ်စရာကြေးဝါးများကို
 ကိုလုပ်ရမည်အကြောင်း။ ယဇ်ပရောဟိတ်အာရုန်၏သား
 ၄၀ ဇောဇာကိုဆင့်ဆိုလော့။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ပူ
 ဇော်သောကြောင့်ထိုလင်ပန်းတို့သည်သန့်ရှင်းသည့်ဖြစ်
 ၍ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားနိမိတ်ဖြစ်ရကြမည်ဟု
 ၄၁ မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ယဇ်ပရောဟိတ်
 ဇောဇာသည်မီးလောင်ခြင်းကိုခံရသောသူတို့ပူဇော်
 သောလင်ပန်းများကိုယူ၍ယဇ်ပလ္လင်ကိုဖုံးအုပ်စရာ
 ကြေးဝါးများကိုလုပ်လေ၏။ ထိုသို့အာရုန်အမျိုးမ
 ဟုတ်။ အချားတပါးသောအမျိုးသားသည်ထာဝရဘုရား
 ရှေ့တော်၌နံ့သာပေါင်းကိုမီး၍ပူဇော်သောအားဖြင့်
 ကောရနှင့်သူ၏အပေါင်းအသင်းကဲ့သို့မဖြစ်စေမည်အ
 ကြောင်း။ ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားဖြင့်မှာထား

တော်မူသည်အတိုင်းထိုလင်ပန်းတို့သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားသတ်ပေးရန်မိတ်ဖြစ်ကြ၏။

၄၁ နက်ဖန်နဲ့ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့ကသင်တို့သည်ထာဝရဘုရား၏လူတို့ကိုသတ်ကြပြီးဟုဆိုလျက်မောရှေနှင့်အာရုန်တို့ကိုအပြစ်တင်၍မြည်တမ်းကြ၏။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်မောရှေနှင့်အာရုန်တဖက်၌စုဝေးကြသောအခါပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတဲတော်သို့မျှော်ကြည့်၍မိန့်တမ်းတင်သည့်တဲတော်ကိုလွှမ်းမိုး၍ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည်ထင်ရှားလေ၏။ မောရှေနှင့်အာရုန်တို့သည်ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတဲတော်ရှေ့သို့ချည်းကပ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်းဤပရိသတ်တို့ကိုရှောင်၍နေကြလေ။ ငါသည်သူတို့ကိုချက်ချင်းဖျက်ဆီးမည်ဟုမောရှေအားမိန့်တော်မူလျှင်သူတို့သည်ပျပ်ဝပ်လျက်နေကြ၏။ မောရှေကလည်းသင်သည်လင်ပန်းကိုကိုင်၍ယစ်ပလ္လင်ပေါ်ကမီးကိုယူထည့်ပြီးလျှင်လောပန်ကိုလည်းတင်လျက်ပရိသတ်ရှိရာသို့အလျင်အမြန်သွား၍အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလေ။ ထာဝရဘုရားထံတော်ကအမျက်တော်ထွက်၍ဘေးဥပါတ်ရောက်လျက်ရှိပြီးဟု၊ အာရုန်အားမှာထားသည့်အတိုင်းအာရုန်သည်ယူ၍ပရိသတ်ထဲသို့ပြေးလေ၏။ ထိုအခါလူတို့၌ဘေးဥပါတ်ရောက်စရှိသည့်ဖြစ်၍လောပန်ကိုတင်သဖြင့်လူများတို့အဖို့အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြု၏။ အသက်ရှင်သောသူ၊ သေသောသူစပ်ကြားမှာရပ်နေ၍ဘေးဥပါတ်ညိမ်းလေ၏။ ကောရအမှုကြောင့်သေသောသူတို့ကိုထား၍ထိုဘေးဥပါတ်ဖြင့်သေသောလူပေါင်းကားတသောင်းလေးထောင်ချွန်ရရှိသတည်း။ ထိုဘေးဥပါတ်ညိမ်းပြီးမှအာရုန်သည်ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတဲတော်တံခါးဝ၊ မောရှေထံသို့ပြန်လာ၏။

၁ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုပြီးမှဘိသကဲ့သို့အဆွေအမျိုးအလိုက်ဣသရေလဆယ်နှစ်မျိုး၌မင်းပြုသောသူအသီးအသီးပေးရသောမှတ်ဆယ်နှစ်ချောင်းတို့ကိုယူ၍လူတိုင်းအမည်ကိုသူမှတ်ပေါ်မှာရေးထားလေ။ လေဝိအမျိုး၏မှတ်ပေါ်မှာအာရုန်အမည်ကိုရေးထားလေ။ ဘိသကဲ့သို့အမျိုးသူကြီးဘဦးလျှင်မှတ်တချောင်းစီရှိရမည်။ ထိုမှတ်တို့ကိုငါဖျာဒိတ်ပေးရာအရပ်၊ ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာတဲတော်အတွင်း၊ သက်သေခံချက်ရှေ့မှာတင်ထားလေ။ ငါ

ရှေးကောက်သောသူ၏မှတ်တံသည်အပွင့်ပွင့်ထိမ့်မည်။ ထိုသို့ပြုမှဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်သင်၌အပြစ်တင်၍မြည်တမ်းခြင်းကိုနောက်တဖန်ငါနားမညီးရာဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေသည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆို၍မင်းအပေါင်းတို့သည်ဘိသကဲ့သို့အဆွေအမျိုးအလိုက်၊ မင်းတဦးလျှင်မှတ်တံတချောင်းစီ၊ မှတ်ဆယ်နှစ်ချောင်းတို့ကိုပေးကြ၏။ အာရုန်၏မှတ်တံသည်မှတ်တံများ၌ပါသတည်း။ မောရှေသည်ထိုမှတ်တံတို့ကိုသက်သေခံချက်တဲတော်အတွင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌တင်ထားလေ၏။ နက်ဖန်နဲ့သက်သေခံချက်တဲတော်အတွင်းသို့မောရှေဝင်သောအခါလေဝိအမျိုးနှင့်ဆိုင်သောအာရုန်၏မှတ်တံသည်အရှက်ထွက်လျက်ငုံလျက်ပွင့်လျက်ဗာတံသီးကိုသီးလျက်ရှိ၏။ မောရှေသည်မှတ်တံရှိသမျှတို့ကိုထာဝရဘုရားထံတော်ကဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့သို့ထုတ်ဆောင်သဖြင့်သူတို့သည်ကြည့်ရှု၍လူတိုင်းမိမိမှတ်တံကိုယူပြန်လေ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်းပန်ကန်သောသူတို့တဖက်၌သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါအာရုန်၏မှတ်တံကိုသက်သေခံချက်ရှေ့၌ပြန်ထား၍အမြဲရှိစေလေ။ ထိုသို့သူတို့သည်သေဘေးနှင့်လွတ်မည်အကြောင်း၊ သူတို့အပြစ်တင်၍မြည်တမ်းခြင်းကိုငါနားမညီးရာဟု၊ မောရှေအားမှာထားတော်မူသည့်အတိုင်းမောရှေသည်ပြုလေ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကလည်းအကျွန်ုပ်တို့သည်သေကျေပျက်စီးကြပါ၏။ တပေသက်မျှမကြွင်း၊ ပျက်စီးရကြပါ၏။ ထာဝရဘုရား၏တဲတော်ကိုချဉ်းကပ်သောသူတိုင်းသေပါထိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်တို့ရှိသမျှသည်သေဘေးဆင့်၍ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ရကြပါဦးမည်လောဟုမောရှေအားလျှောက်ဆိုကြ၏။

၁ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်အာရုန်အားမိန့်တော်မူသည့်ကား။ သင်နှင့်သင်၏သားမြေးအဆွေအမျိုးတို့သည်သန့်ရှင်းရာဌာနတော်နှင့်ဆိုင်သောအပြစ်။ သင်တို့ယစ်ပရောဟိတ်အရာနှင့်ဆိုင်သောအပြစ်ကိုခံရကြမည်။ ၂ သင်၏ဘိသကဲ့သို့အဆွေအမျိုး၊ လေဝိအမျိုးသားညီအစ်ကိုချင်းတို့သည်သင်နှင့်အတူကူညီ၍အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါခေါ်ထားလေ။ သို့ရာတွင်သင်နှင့်ဟကွသင်၏သားတို့သည်သက်သေခံချက်တဲတော်ရှေ့မှာအမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ရကြမည်။ လေဝိသားတို့သည်သင်ကိုငင်တဲတော်ရှိသမျှကိုငင်စောင့်ရကြမည်။ သို့ရာတွင်သင်တို့နှင့်သူတို့သည်သေဘေးလွတ်မည်အ

ကြောင်း။သူတို့သည်ထံတော်တန်ဆာ။ယဇ်ပလ္လင်တန်
 ၄ ဆာများကိုမချည်းကပ်ရကြ။။သူတို့သည်သင်တို့နှင့်
 အတူကူညီ၍ပရိသတ်စည်းဝေးရာထံတော်ကိုစောင့်
 လျက်ထံတော်အမှုရှိသမျှကိုထမ်းရကြမည်။မဆိုင်သော
 ၅ သူသည်သင်တို့အနီးသို့မချည်းမကပ်ရ။။နောက်တဖန်
 အမျက်တော်ထွက်၍ဣသရေလအမျိုးသားတို့အပေါ်သို့
 မရောက်မည်အကြောင်း။သင်တို့သည်သန့်ရှင်းရာဌာန
 ၆ တော်နှင့်ယဇ်ပလ္လင်ကိုစောင့်ရကြမည်။။ထိုသို့သင်တို့
 ၏ညီအစ်ကိုလေဝိသားတို့ကိုဣသရေလအမျိုးသားတို့
 ထံကရွေးယူ၍ပရိသတ်စည်းဝေးရာထံတော်အမှုကို
 ထမ်းစေခြင်းငှါထာဝရဘုရားအားပြုသောပူဇော်သကာ
 ၇ ကဲ့သို့သင်တို့အားငါပေး၏။။ထိုကြောင့်သင်နှင့်သင်၏
 သားတို့သည်ယဇ်ပလ္လင်နှင့်ဆိုင်သောအမှု။ကုလားကာ
 အတွင်း၌ဆောင်ရွက်စရာအမှုရှိသမျှတို့ကိုယဇ်ပရော
 ဟိတ်ပြု၍ဆောင်ရွက်ရကြမည်။သင်တို့အားကျေးဇူး
 ပြု၍ယဇ်ပရောဟိတ်အရာကိုငါပေးပြီး။မဆိုင်သောသူ
 သည်အနီးအပါးသို့ချည်းကပ်လျှင်အသေသတ်ခြင်းကို
 ခံရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၈ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်အာရုန်အားမိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်သန့်ရှင်းစေ၍
 ဆက်ကပ်သမျှသောပူဇော်သကာတို့အထဲကငါအားချီ
 မြှောက်သောပူဇော်သကာတို့ကိုသင်၌အပ်၍သင်နှင့်
 ၉ သင်၏သားတို့အဖို့ဖြစ်စေခြင်းငှါထာဝရပညတ်တရား
 အားဖြင့်ငါပေး၏။။မီးသို့မရောက်။သန့်ရှင်းသောအရာ
 ထံကသင်တို့ဆိုင်သောအရာဟူမူကား။ဣသရေလအ
 မျိုးသားလူသောဥစ္စာ။ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာ။အပြစ်
 ၁၀ သင်နှင့်သင်၏သားတို့အဖို့သန့်ရှင်းရကြမည်။။သန့်ရှင်း
 ရာဌာန၌စားရမည်။ယောကျာ်းအပေါင်းတို့သည်စားရ
 ၁၁ သောအခွင့်ရှိ၏။သင်တို့အဖို့သန့်ရှင်းပေ၏။။ထိုမှတ
 ပါး။ဣသရေလအမျိုးသားတို့ပူဇော်သောချီမြှောက်ရာ
 ပူဇော်သကာ။ချီလွှဲရာပူဇော်သကာတို့ကိုသင်နှင့်သင်၏
 သားသမီးတို့အားထာဝရပညတ်တရားအားဖြင့်ငါပေး
 ၁၂ ပြီး။သင်အိမ်၌သန့်ရှင်းသောသူအပေါင်းတို့သည်စားရ
 သောအခွင့်ရှိ၏။။ဣသရေလအမျိုးသားရွေး၍ထာဝရ
 ဘုရားအားပူဇော်သမျှ။အကောင်းဆုံးသောဆီ။အ
 ကောင်းဆုံးသောစပျစ်ရည်။အကောင်းဆုံးသောဂျုံ
 ၁၃ စပါးကိုသင်တို့အားငါပေးပြီး။။ထာဝရဘုရားထံတော်
 သို့ဆောင်ခဲ့သမျှ။အဦးမှည့်သောသစ်သီးကိုလည်းသင်

ဆိုင်ရမည်။သင်အိမ်၌သန့်ရှင်းသောသူအပေါင်းတို့
 ၁၄ သည်စားရသောအခွင့်ရှိ၏။။ဣသရေလအမျိုး၌ကျိန်ဆို
 ၁၅ ၍ပူဇော်သမျှတို့ကိုလည်းသင်ဆိုင်ရမည်။။အဦးဖွား
 သောသား။လူဖြစ်စေ။တိရိစ္ဆာန်ဖြစ်စေ။ထာဝရဘုရား
 ထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့သမျှတို့ကိုသင်ဆိုင်ရမည်။။သို့ရာ
 တွင်လူ၏သားဦးနှင့်မစင်ကြယ်သောတိရိစ္ဆာန်၏သား
 ၁၆ ဦးကိုအမှန်ရွေးရမည်။။ရွေးရသောသားတို့ကိုအသက်
 တလလွန်မှသင်အဖိုးပြတ်သည့်အထိငှားငှေနှစ်ဆယ်နှင့်
 မျှသောအကျပ်တော်အထိုက်ငွေငါးကျပ်နှင့်ရွေးရမည်။
 ၁၇ ၊နွားသားဦး။သိုးသားဦး။ဆိတ်သားဦးသည်သန့်ရှင်း
 သောကြောင့်မရွေးရ။။သူ၏အသွေးကိုယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ
 ဖျန်းရမည်။။ဆိဉ္ဇကိုလည်းထာဝရဘုရားအဖို့မွေးကြိုင်
 ၁၈ သောအနံ့ရှိစေ၍မီးဖြင့်ပူဇော်သကာပြုရမည်။။အသား
 မူကားချီလွှဲရာပူဇော်သကာ၏ရင်ပတ်နှင့်လက်ျာပခုံးကဲ့
 ၁၉ သို့သင်အဖို့ဖြစ်ရမည်။။ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
 သန့်ရှင်းစေ၍ထာဝရဘုရားအားဆောင်ခဲ့သောပူဇော်သ
 ကာရှိသမျှတို့ကိုသင်နှင့်သင်၏သားသမီးတို့အားထာဝရ
 ပညတ်တရားအားဖြင့်ငါပေးပြီး။သင်အစရှိသောသင်၏
 အမျိုးအနွယ်နှင့်ဆိုင်၍ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဆားနှင့်
 ၂၀ ရှဉ်သောထာဝရပဋိညာဉ်ဖြစ်သတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။
 တဖန်ထာဝရဘုရားသည်အာရုန်အားမိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ဣသရေလအမျိုးသားတို့နေရာပြည်၌သင်အ
 ၂၁ ဓမ္မခံရာမြေ။သူတို့နှင့်ရေချိမ့်သောအဖို့မရှိရ။ငါသည့်
 ကားသူတို့တွင်သင်ပိုင်သောအဖို့။သင်အမွေဥစ္စာဖြစ်၏။
 ၂၂ ၊လေဝိသားတို့သည်ပရိသတ်စည်းဝေးရာထံတော်အမှု
 ကိုဆောင်ရွက်သောကြောင့်သူတို့အမွေခံစရာဣသရေ
 ၂၃ လအမျိုးသားတို့၏ဥစ္စာဆယ်ဖို့တဖို့ကိုငါပေးပြီး။။ယခု
 မှစ၍ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ကိုယ်အပြစ်ကိုခံ
 ၍သေဘေးနှင့်မတွေ့မည်အကြောင်း။ပရိသတ်စည်း
 ၂၄ ဝေးရာထံတော်အနီးအပါးသို့မချည်းမကပ်ရကြ။။လေဝိ
 သားတို့သည်ပရိသတ်စည်းဝေးရာထံတော်အမှုကို
 ဆောင်ရွက်၍ကိုယ်အပြစ်ကိုကိုယ်ခံရကြမည်။သူတို့
 သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်ရေချိမ့်အမွေခံရကြဟု
 သင်တို့အမျိုးအစည်အဆက်စောင့်ရသောပညတ်ဖြစ်
 ၂၅ သတည်း။။ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ထာဝရဘုရား
 အားပူဇော်သကာပြုသောကိုယ်ဥစ္စာဆယ်ဖို့တဖို့ကို
 လေဝိသားအမွေခံစရာကိုငါပေးပြီး။ထိုကြောင့်သူတို့
 သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်ရေချိမ့်အမွေခံရဟုငါ
 အမိန့်တော်ရှိ၏။

၂၅ တဖန်မောရေအားထာဝရဘုရားကသင်သည်လေ
 ၂၆ ဝိသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ သင်တို့အမွေခံစရာ
 ငါပေးသောဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ဥစ္စာဆယ်ဖို့တဖို့
 ကိုသင်တို့သည်ခံယူသောအခါထိုအဖို့ကိုဆယ်ဖို့ပြုန်
 ချီတဖို့ကိုထာဝရဘုရားအားပူဇော်သကာပြုကြမည်။
 ၂၇ ၊ ထိုပူဇော်သကာကိုကောက်နယ်တလင်ထဲကယူသော
 ဆံစပါးကဲ့သို့ငင်ပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းထဲကယူသောစ
 ၂၈ ပျစ်ရည်ကဲ့သို့ငိုသင်တို့အဖို့မှတ်ရလိမ့်မည်။ ၊ ထိုသို့သင်
 တို့သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့မှခံယူသောဆယ်ဖို့တဖို့
 ထဲကထာဝရဘုရားအားပူဇော်သကာပြုကြမည်။ ထိုပူ
 ၂၉ ဇော်သကာကိုလည်းယဇ်ပရောဟိတ်အာရုန်အားလှူရ
 ကြမည်။ ၊ သင်တို့ခံရသမျှသောအလှူတို့အထဲကအ
 ကောင်းဆုံးသောအဖို့။ သန့်ရှင်းသောအဖို့ကိုနှုတ်ယူ၍
 ၃၀ ထာဝရဘုရားအားပူဇော်သကာပြုကြမည်။ ၊ သို့ဖြစ်
 ၍သို့တို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ လေဝိသားတို့သည်အ
 ကောင်းဆုံးသောအဖို့ကိုနှုတ်ယူပူဇော်ပြီးမှကြွင်း
 သောအဖို့ကိုကောက်နယ်တလင်း၏ကျေးဇူး။ စပျစ်သီး
 ၃၁ နယ်ရာကျင်း၏ကျေးဇူးကဲ့သို့မိမိတို့အဖို့မှတ်ရလိမ့်မည်။
 ၊ ထိုကြွင်းသောအဖို့ကိုကိုယ်တိုင်မှစ၍ အိမ်သူအိမ်
 သားတို့သည်စားချင်သောအရပ်ရပ်၌စားရသောအခွင့်
 ၃၂ ရှိ၏။ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၌အမှုစောင့်သောအ
 ကွက်ငါချသောဆုဖြစ်၏။ ၊ အကောင်းဆုံးသောအဖို့ကို
 နှုတ်ယူပူဇော်ပြီးမှကြွင်းသောအဖို့အားဖြင့်အပြစ်ရောက်
 စရာအကြောင်းမရှိ။ သေဘေးနှင့်မတွေ့မည်အကြောင်း။
 ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို
 မညစ်ညူးစေရဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မောရေနှင့်အာရုန်တို့ကို
 ခေါ်၍ထာဝရဘုရားရှိရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူသောပညတ်တ
 ၂ ရားဟူမူကား။ အပြစ်မပါ။ တခါမျှထမ်ဘိုးမတင်။ ကွက်
 ကျားခြင်းမရှိ။ အဆင်းနီသောနွားမမျှိုကိုဣသရေလအ
 ၃ မျိုးသားတို့သည်ဆောင်ခဲ့မည်အကြောင်းဆင့်ဆိုလေ့။
 ၄ ၊ ယဇ်ပရောဟိတ်လောဇာ၌အပ်၍တပ်ပြင်သို့ဆောင်
 ၅ သွားပြီးမှသူ့ရှေ့၌အချားသူသတ်ရမည်။ ၊ ယဇ်ပရောဟိတ်
 ၆ လောဇာသည်အသွေးကိုလက်နှင့်ယူ၍ပရိသတ်စည်းဝေး
 ၇ ရာတဲတော်ရှေ့ရူးရူး၌ခုနှစ်ကြိမ်ဖျန်းရမည်။ ၊ ယဇ်ပရော
 ၈ ဟိတ်ရှေ့မှာထိုနွားမ၏အရေအသား။ အသွေး။ ချေးနှင့်
 ၉ တကွတကောင်လုံးကိုအချားသူသည်မီးရှို့ရမည်။ ၊ ယဇ်
 ပရောဟိတ်သည်လည်းအကာရှသစ်သား။ ဟုဿုလပ်

ညွန့်နှင့်နီမောင်းသောအထည်ကိုယူ၍နွားမမီးထောင်ရာ
 ၁ ထဲသို့ပြစ်ချရမည်။ ၊ ထိုနောက်။ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍
 ကိုယ်ကိုလည်းရေချိုးပြီးမှတပ်ထဲသို့ဝင်၍ညဦးတိုင်
 ၂ အောင်မစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၊ မီးရှို့သောသူသည်လည်း
 မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ကိုယ်ကိုလည်းရေချိုးပြီးမှညဦး
 ၃ တိုင်အောင်မစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၊ စင်ကြယ်သောသူ
 တရံတယောက်သည်နွားမ၏ပြာကိုရသိမ်း၍တပ်ပြင်မှာ
 စင်ကြယ်သောအရပ်၌ထားရမည်။ ၊ ဣသရေလအမျိုး
 ၄ ပရိသတ်အဖို့စင်ကြယ်စေသောရေဖော်ဘိုယိုပြာကိုသို
 ထားရမည်။ အပြစ်နှင့်ကင်းစင်စေရာဘို့ဖြစ်သတည်း။
 ၅ ၊ နွားမ၏ပြာကိုရသိမ်းသောသူသည်လည်းမိမိအဝတ်ကို
 လျှော်၍ညဦးတိုင်အောင်မစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၊ ဤ
 ၆ ရွေးကား။ ဣသရေလအမျိုးသား။ တည်းခိုသောတပါးအ
 မျိုးသားတို့သည်အစည်အမြဲစောင့်ရသောပညတ်ဖြစ်
 သတည်း။

၁၁ လူသေကောင်ကိုထိသောသူသည်ခုနှစ်ရက်မ
 ၁၂ စင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ထို
 ပြာနှင့်ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေ၍ခုနှစ်ရက်မြောက်သော
 နေ့၌စင်ကြယ်လိမ့်မည်။ ၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌
 ကိုယ်ကိုမသန့်ရှင်းစေလျှင်ခုနှစ်ရက်မြောက်သောနေ့
 ၁၃ တိုင်အောင်မစင်ကြယ်ရ။ ၊ လူသေကောင်ကိုထိ၍
 ကိုယ်ကိုမသန့်ရှင်းစေသောသူသည်ထာဝရဘုရား၏တံ
 ထော်ကိုညစ်ညူးစေ၏။ ထိုသူကိုဣသရေလအမျိုးမှပယ်
 ၁၄ ရှင်းရမည်။ စင်ကြယ်စေသောရေဖျန်းခြင်းကိုမခံသော
 ကြောင့်မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ စင်ကြယ်ခြင်းသို့မရောက်
 ၁၅ သေး။ ၊ တံ၌လူသေလျှင်စောင့်ရသောတရားဟူမူကား။ တံ
 သို့ဝင်သောသူ။ တံ၌ရှိနေသောသူအပေါင်းတို့သည်ခုနှစ်
 ၁၆ ရက်ပတ်လုံးမစင်ကြယ်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၊ မဖုံးဆံဖွင့်
 ထားသောအိုးရှိသမျှတို့သည်လည်းမစင်ကြယ်ဖြစ်ကြ
 ၁၇ လိမ့်မည်။ ၊ သတ်၍သေသောသူ။ နာ၍သေသောသူ။ လူ
 သေအရိုး။ လူသင်းပြိုင်းကိုလယ်ပြင်၌တွေ့၍ထိလျှင်
 ၁၈ နှစ်ရက်ပတ်လုံးမစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၊ မစင်ကြယ်
 သောသူဘို့အပြစ်ကင်းစင်စေရာမီးရှို့သောနွားမ၏ပြာအ
 ၁၉ ချိုကိုယူ၍မီးသောရေနှင့်အတူအိုး၌ထည့်ပြီးမှ။ စင်ကြယ်
 သောသူသည်ဟုဿုလပ်ညွန့်ကိုရေ၌နှစ်၍တံပေါ်မှာငို
 တန်ဆာများ။ တံ၌ရှိသောလူများပေါ်မှာငင်လူသေအရိုး။
 ၂၀ သတ်၍သေသောသူ။ နာ၍သေသောသူ။ လူသင်းပြိုင်းကို
 ၂၁ ထိသောသူပေါ်မှာငင်ထိုရေကိုဖျန်းရမည်။ ၊ စင်ကြယ်
 သောသူသည်မစင်ကြယ်သောသူကိုသုံးရက်မြောက်

သောနေ့၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ဖုန်းရမည်။ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေလျက် မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ရေချိုးလျှင် ညဦးအချိန်တွင် စင်ကြယ်သိမ့်မည်။ မစင်ကြယ်သောသူသည် ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ မပြုလျှင် ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ညစ်ညူးစေသောကြောင့် ပရိသတ်မှပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်။ စင်ကြယ်စေသောရေ ဖုန်းခြင်းကို မခံသောကြောင့် မစင်ကြယ်ဘဲနေ၏။ အစဉ်အမြဲစောင့်ရသော ပညတ်ဟူမူကား။ စင်ကြယ်သောရေကို ဖုန်းသောသူသည် မိမိအဝတ်ကိုလျှော်ရမည်။ ထိုရေကိုယ်သောသူလည်း ညဦးဘိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်သိမ့်မည်။ မစင်ကြယ်သောသူလည်း သမ္မာသော အရာသည်လည်း မစင်ကြယ်ဖြစ်သိမ့်မည်။ ထိုအရာကိုယ်သောသူလည်း ညဦးဘိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်သိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

သက္ကရာဇ်လေးဆယ်။ ပဌမလ၌ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် နိတောသို့ ရောက်၍ ကာဒေရှအရပ်၌ နေကြ၏။ ထိုအရပ်၌ မိမိအသေ၍သင်း ပြိုဟ်လေ၏။ ပရိသတ်တို့သောက်စရာရေမရှိသောကြောင့် မောရှေနှင့် အာရုန်တဖက်၌ စုဝေးကြလျက်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ ငါတို့အစ်ကိုများသေသောအခါ ငါတို့လည်း မသေပါလေ။ ငါတို့နှင့် ငါတို့တိရိစ္ဆာန်များကို သေစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်ကို ဤတောသို့ အဘယ်ကြောင့် ဆောင်ခဲ့သနည်း။ ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်စေ၍ ချီးသောအရပ်သို့ အဘယ်ကြောင့် ဆောင်ခဲ့သနည်း။ ဤအရပ်သည် လယ်လုပ်စရာမကောင်း။ တည်ပင်။ စပျစ်နွယ်ပင်။ သလဲပင်ပိုက်စရာမကောင်း။ သောက်စရာရေမျှမရှိဟု မောရှေကို အပြစ်တင်၍ ဆိုကြ၏။ မောရှေနှင့် အာရုန်တို့သည် လူအစုအဝေးမှ ထွက်၍ ပရိသတ်စဉ်းဝေးရာ တော်တံခါးဝသို့ သွားသဖြင့် ပျပ်ဝပ်လျက် နေကြစဉ်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် ထင်ရှားလေ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း ထုံတံတော်ကို ကိုင်ယူ၍ သင်၏အစ်ကိုအာရုန်ပါလျက် ပရိသတ်များကို စုဝေးစေလော့။ သူတို့ရှေ့မှာ ကျောက်ကို မှာထားလော့။ ကျောက်သည် မိမိရေကို ပေးသိမ့်မည်။ ထိုသို့သင်သည် ကျောက်ထဲက ရေကို ထွက်စေ၍ ပရိသတ်များနှင့် သူတို့တိရိစ္ဆာန်များကို အားသောက်ဖို့ ရေကို ပေးရမည်ဟု၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း မောရှေသည် ထုံတံတော်ကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်ကယူ၍၊ အာရုန်ပါလျက် ပရိသတ်တို့ကို

ကျောက်ရှေ့မှာ စုဝေးစေပြီးလျှင် အချင်းသူ ပုန်တို့။ နားထောင်ကြလော့။ ငါတို့သည် သင်တို့အဖို့ ဤကျောက်ထဲက ရေကို ထွက်စေရမည်လောဟု ဆိုလျက်၊ မိမိလက်ကို ဆန့်၍ ကျောက်ကို ထုံတံနှင့် နှစ်ကြိမ် ရိုက်သဖြင့် ရေသည် များစွာ ထွက်၍ လူပရိသတ်တို့နှင့် တိရိစ္ဆာန်တို့သည် သောက်ရကြ၏။

ထာဝရဘုရားကလည်း သင်တို့သည် ငါ့ကို မရံကြည်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ ရှေ့မှာ ငါ့ကို မရိုမသေ ပြုသောကြောင့် ဤပရိသတ်တို့အား ငါပေးသော ပြည်သို့ သင်တို့သည် ပို့ဆောင်သောအခွင့်ကို မရကြဟု မောရှေနှင့် အာရုန်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုသော်လည်း သူတို့တွင် ရိုသေလေးမြတ်ခြင်းကို ခံတော်မူသောကြောင့် ထိုရေသည် မေရိဘရေ ဖြစ်သတည်း။

မောရှေသည် ကာဒေရှအရပ်မှ ဇန်နဝါရီလလွင်ထံသို့ သံတမန်တို့ကို စေလွှတ်၍ ကိုယ်တော်ညီ ဣသရေလအကျွန်ုပ်တို့ ထွေရသော အမှုအလုံးစုံတည်း ဟူသော။

အကျွန်ုပ်တို့ဘိုးဘေးသည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွား၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှာ ကာလကြာမြင့်စွာ နေသဖြင့် အဲဂုတ္တုလူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဘိုးဘေးများကို ညည်းဆဲကြောင်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်သောအခါကောင်းကင်တမန်ကို စေလွှတ်၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူကြောင်းကို ကိုယ်တော်တော်သိပါ၏။ ယခုမှာ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်၏ နိုင်ငံအစွန်းအနား။ ကာဒေရှအရပ်၌ ရှိကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ပြည်အလယ်၌ ရှောက်၍ သွားပါရစေ။ လယ်ယာများ။ စပျစ်ဥယျာဉ်များကို မနင်းပါ။ တွင်းရေကို လည်း မသောက်ပါ။ ကိုယ်တော်ပြည်နယ်ကို မလွန်ဖို့ဘိုင်အောင် လကျှာဘက်။ လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲ။ မင်းလမ်းသို့သာ ရှောက်လိုက်ပါမည်ဟု တောင်းပန်စေ၏။ ဇန်နဝါရီလလွင်သည် ငါ့ပြည်အလယ်၌ မရှောက်မသွားရ။ ရှောက်သွားလျှင် သေးလက်နက်နှင့် ဆီးတားမည်ဟု ပြန်ပြော၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကလည်း မင်းလမ်းသို့သာ ရှောက်လိုက်ပါမည်။ ကိုယ်တော်မှစ၍ တိရိစ္ဆာန်တို့သည် ကိုယ်တော်ရေကို သောက်လျှင် အဖိုးကို ပေးပါမည်။ အချားသော အမှုကို မပြုဘဲ ခြေဖြင့် သွားရုံသာ ပြုပါမည်ဟု ဆိုသော်လည်း။ ဇန်နဝါရီလလွင်သည် ရှောက်၍ မသွားရဘဲ ဆီးတားခြင်းငှါ ထွက်လာ၏။ ထိုသို့ ဇန်နဝါရီလလွင်သည်

အလယ်၌ ရှောက်သွားသောအခွင့်ကို ဣသရေလအားမ
ပေးသောကြောင့် ဣသရေလသည် ထွဲရှောင်လေ၏။

၂ ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ကာ
ဒေရှအရပ်မှ ပြောင်း၍ ဟောရတောင်သို့ ရောက်ကြ၏။
၂၃ ၂ ဇန့်ပြည်စွန်းနား။ ဟောရတောင်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား
၂၄ သည် မောရှေနှင့် အာရုံတို့ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့သည် မေရိတ
ဝမ်ရေနားမှာ ငါစကားကို ဆန့်ကျင်သောကြောင့် ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့အား ငါပေးသောပြည်သို့ အာရန်သည်မ
၂၅ ဝင်ရ။ မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ သွားရမည်။ သို့ဖြစ်၍ အာ
ရန်နှင့် သူ၏သားဇလာဇာကို ခေါ်၍ ဟောရတောင်ပေါ်
၂၆ သို့ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊ အာရန်၏အဝတ်ကို ချွတ်၍ သူ၏
သားဇလာဇာကို ဝတ်စေပြီးမှ အာရန်သည် ထိုအရပ်၌
၂၇ သေ၍ မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ သွားရမည်ဟု၊ မိန့်တော်
မူသည့်အတိုင်း မောရှေပြု၍ သူတို့သည် ပရိသတ်အပေါင်း
၂၈ တို့ရှေ့မှာ ဟောရတောင်ပေါ်သို့ တက်ကြ၏။ မောရှေ
သည် အာရန်၏အဝတ်ကို ချွတ်၍ သားဇလာဇာကို ဝတ်
စေပြီးမှ အာရန်သည် တောင်ထိပ်၌ သေလေ၏။ မောရှေနှင့်
၂၉ ဇလာဇာတို့သည် တောင်ပေါ်က ဆင်းလာကြ၏။ အာရန်
သည် အနိစ္စရောက်ကြောင်းကို ပရိသတ်အပေါင်းတို့
သည် သိမြင်သောအခါ ဣသရေလအမျိုးသားရှိသမျှတို့
သည် အာရန်အတွက် အရက်သုံးဆယ်ပတ်လုံး ငိုကျွေး
မြည်တစ်ခြင်းကို ပြုကြ၏။

၃ ဣသရေလအမျိုးသည် အသရိမ်လပ်ဖြင့် လာကြသည်
သိတင်းကို တောင်မျက်နှာ၌ နေသော ခါနန်အမျိုးအ
ရန်မင်းကြီးကြားလျှင် ဣသရေလအမျိုးကို စစ်တိုက်၍
၄ လူအချို့တို့ကို ဖမ်းဆီးသိမ်းသွားလေ၏။ ဣသရေလအ
မျိုးကလည်း ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုးကို အကျွန်ုပ်တို့
လက်သို့ အပ်တော်မူလျှင် သူတို့မြို့များကို ရှင်းရှင်းမျက်
၅ ခ်၊ ပါမည်ဟု ထာဝရဘုရားအား သဘောတတ်ပြုလေ၏။
၆ ထာဝရဘုရားသည် လည်း ဣသရေလအမျိုး၏ စကား
ကို နားထောင်၍ ထိုခါနန်အမျိုးသားတို့ကို အပ်တော်မူ
၏။ သူတို့နှင့် သူတို့မြို့များကို ဣသရေလလူတို့သည် ရှင်း
၇ ရှင်းစက်ဆီး၍ ထိုအရပ်ကို ဟောရအမည်ဖြင့် သမုတ်
ကြ၏။
၈ ဟောရတောင်မှ ထွက်၍ နေပြည်ကို ဝိုင်းခြင်းငှါ နေပင်
လယ်လပ်ဖြင့် ချီသွားကြစဉ် အသွားခက်သောကြောင့်
၉ လူများတို့သည် ခိတ်အသံလျှော့ကြ၍၊ သင်သည် ငါတို့ကို
ဤဘေး၌ သေခြင်းငှါ အရက္ခပြည်မှ အဘယ့်ကြောင့်

ဆောင်ခဲ့သနည်း မိန့်မော့ ရှေ့သို့ မှီ၍ ဤပေါ့လျက်သေး
စားစရာကို လည်း ငါတို့သည် အလွန်ရွံရှာ၏ဟု ဘုရားသ
၆ ခင်နှင့် မောရှေကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ဆိုကြ၏။ ထိုအခါ
ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် မီးမြွေ
များကို စေလွှတ်တော်မူ၍ လူအများတို့သည် အံ့ကိုက်ခံရ
၇ သဖြင့် သေကြ၏။ ထို့ကြောင့် လူများတို့သည် မောရှေ
ထံသို့ လာ၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့် ကိုယ်
တော်ကို ဆန့်ကျင်လျက် ပြောဆို၍ ဖြစ်မှားပါပြီ။ ထာ
၈ ဝရဘုရားသည် မြွေများကို အကျွန်ုပ်တို့မှ ဖယ်ရှားတော်
မူမည် အကြောင်း ဆုတောင်းပါဟု လျှောက်လျှင် မောရှေ
၉ သည် လူများအဖို့ ဆုတောင်းလေ၏။ ထာဝရဘုရားက
လည်း မီးမြွေရုပ်ကို လုပ်၍ ထိုင်ပေါ်မှာ မြှောက်ထားလော့၊
အံ့ကိုက်ခံရသောသူတိုင်း ကြည့်ရှုလျှင် အသက်ချစ်သာ
၆ ရထိမ့်မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မော
ရှေသည် ကြေးဝါဖြင့် မြွေကို လုပ်၍ ထိုင်ပေါ်မှာ မြှောက်
ထားပြီးလျှင် မြွေကို ကိုင်သောသူမည်သည် ကားကြေးဝါ
မြွေကို ကြည့်ရှုသောအခါ အသက်ချစ်သာရကြ၏။
၁၀ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် နေရာပြောင်း၍ ဩ
၁၁ ဗုတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ဩဗုတ်အရပ်မှ ပြောင်း
ပြန်၍ နေထွက်ရာဘက်။ မောဘပြည်ရှေ့တွင် ရှိသော
၁၂ တောမှာ ဣဇာဗာရိမ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်
၁၃ မှ ပြောင်း၍ ဇာရက်ချောင်းနား၌ စားခန်းချကြ၏။ ထိုအ
ရပ်မှ တဖန် ပြောင်းပြန်၍ အာမောရိပြည်နယ်နှင့် စပ်သော
တော၌ ရှိသော အာနုန်ချောင်းနားတဖက်တချက်၌ စားခန်း
ချကြ၏။ အာနုန်ချောင်းကား မောဘပြည်။ အာမောရိပြည်
၁၄ စပ်ကြားအပိုင်းအချား ဖြစ်သတည်း။ ထိုသို့နှင့် အညီ
ထာဝရဘုရားစစ်တိုက်စာ၌ ကား။ ဇာရက်အရပ်။ သုပ
၁၅ အရပ်။ အာနုန်ချောင်းတို့။ အာရပြည်သို့ မီး၍ မောဘပြည်
အနား၌ ရှောက်သွားသောချောင်းအသွယ်သွယ်ဟု လာ
၁၆ သတည်း။ အာနုန်ချောင်းမှ မောရေတွင်းသို့ ခရီးသွားကြ
၏။ ထိုရေတွင်းကား အချားမဟုတ်။ ထာဝရဘုရားက လူ
များကို ဝုဝေးစေလော့။ ရေကို ငါပေးမည်ဟု မောရှေအား
မိန့်တော်မူရာ၌ ရည်စောင်သောရေတွင်း ဖြစ်သတည်း။
၁၇ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးက အိုတွင်းရေငွေ့ကံလော့
၁၈ ထွက်အောင် သိချင်းဆိုကြသော။ တရားမင်းစီရင်သည်
အတိုင်း မူးမတ်တို့သည် ရေတွင်းကို ဘူးကြပြီး လူတို့
၁၉ တွင် အကဲအမျှတို့သည် ဘေးဝေးတို့နှင့် ရေတွင်းကို
၂၀ ဘူးကြပြီး ဟု သိချင်းဆိုလေ၏။ ထိုဘေးမှ မတ္တနာအရပ်
သို့ ရင်မတ္တနာအရပ်မှ နဟာလျော့လအရပ်သို့ ရင်နဟာ

၂၀ လျှောက်အရပ်မှ ဟာမတ်အရပ်သို့၎င်း၊ ဟာမတ်အရပ်မှ
 ၂၁ မောဘာချိုင့်သို့၎င်း ယောဂီချန်မြို့ကိုသွက်နှာပြုသောပိလက
 တောင်ထိပ်သို့၎င်း ခရီးသွားကြ၏။

၂၂ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အာမောရီရှင်
 ၂၃ တရုတ်ရှိဟုန်မင်းထံသို့ သံတမန်တို့ကိုစေသွတ်ချက် အ
 ကျွန်ုပ်တို့သည်မင်းကြီးပြည်အလယ်၌ရှောက်၍သွားပါ
 ရစေ။ လယ်ယာသို့၎င်း စပျစ်ဥယျာဉ်သို့၎င်း မဝင်ပါ။ တွင်း
 ရေကိုလည်း မသောက်ပါ။ မင်းကြီးပြည်ကိုမထွန်၌တိုင်
 အောင်မင်းလမ်းသို့သာ ရှောက်လိုက်ပါ။ မည်ဟုအခွင့်
 ၂၄ တောင်းကြ၏။ ထိုပြည်အလယ်၌ ရှောက်သွားရသော
 အခွင့်ကိုရှိဟုန်မင်းသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားမ
 ပေး။ မိမိလူအပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေ၍ ဣသရေလအမျိုး
 သားတို့ကိုဆီးတားခြင်း ဌာသုတို့ရှိရာတောသို့ထွက်၍
 ၂၅ ယာဟတ်မြို့သို့ရောက်ပြီးလျှင်စစ်တိုက်လေ၏။ ထိုမင်း
 ကိုဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ခားနှင့်လုပ်ကြံ၍ အာ
 နုန်ချောင်းမှသည် ယဗ္ဗုတ်ချောင်းတိုင် အောင်၎င်း အဗ္ဗုန်
 အမျိုးသား နေရာတိုင် အောင်၎င်း ထိုမင်းပိုင်သောမြေကို
 သိမ်းယူကြ၏။ အဗ္ဗုန်အမျိုးသား နေရာနယ်စပ်ကားအား
 ၂၆ ကြီး၏။ ထိုသို့ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဟောရှတုန်
 မြို့မှစ၍ အာမောရီအမျိုးသားနေသော မြို့ရွာရှိသမျှတို့
 ၂၇ ကိုသိမ်းယူ၍နေကြ၏။ ဟောရှတုန်မြို့ကား မောဘာပြည်
 ကိုအစိုးရသော အရပ်ရှင်တရုတ်နှင့်စစ်တိုက်၍ အာနုန်
 ၂၈ ချောင်းတိုင် အောင်ပြည်ကိုလူယူသော အာမောရီရှင်
 တရုတ်ရှိဟုန်မင်းနေသော မြို့ဖြစ်သတည်း။ ထိုအ
 ကြောင်းကိုရည်စောင်၍ လင်္ကာဆရာတို့က ဟောရှတုန်
 မြို့သို့သွား၍ တဖန်တည်ကြဖို့။ ရှိဟုန်တရုတ်နေရာ ဟောရှတုန်မြို့မှ
 ၂၉ ကိုပြင်ဆင်ကြဖို့။ ရှိဟုန်တရုတ်နေရာ ဟောရှတုန်မြို့မှ
 မီးလျှံထွက်၍ မောဘာပြည်အာရမ္မီနှင့်တကွ အာနုန်ချောင်း
 ၃၀ နား။ မြင့်ရာအာရပ်၌ အစိုးရသောမင်းတို့ကိုလောင်လေ
 ပြီး။ အိုမောဘာပြည်။ သင်သည် အမက်လာရှိ၏။ အိုခေမု
 ရှတပည့်တို့။ သင်တို့သည် အကျိုးနဲ့ကြပြီ။ ပြေးရသော
 မိမိသားသွီးတို့ကို အာမောရီရှင်တရုတ်ရှိဟုန်လက်သို့
 ၃၁ ရောက်စေခြင်းငှါ ထိုတရုတ်သည် အခွင့်ပေးပြီးတကား။
 ၃၂ တဖန်ငါတို့သည် အာမောရီသားတို့ကိုတိုက် ပြန်သော
 ကြောင့် ဟောရှတုန်ပြည်သည် ဖိတုန်မြို့တိုင် အောင်ပျက်
 သေပြီ။ မေဒဘမြို့နှင့်နီးစပ်သော နောဟမြို့တိုင် အောင်
 ၃၃ သူတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင် ကြပြီးဟုဆိုသတည်း။ ထို
 သို့ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အာမောရီပြည်၌နေကြ
 ၃၄ ၏။ မောရှသည်လည်း ယာဇာမြို့ကိုရူးစပ်ခြင်းငှါလူ

ကိုစေလွှတ်ပြီးလျှင် ထိုမြို့ရွာတို့ကိုသိမ်းယူ၍ အရပ်နေ
 သောအာမောရီအမျိုးသားတို့ကိုနှင်ထုတ်ကြ၏။

၃၅ တဖန်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထွဋ်၌ ဘုရားပြု၍
 သို့ခရီးသွားကြ၏။ ဘုရားရှင်တရုတ်ကြံစာသည် မိမိလူ
 အပေါင်းတို့နှင့် ငြိမ့်အရပ်မှာစစ်တိုက်ခြင်းငှါ စီစဉ်သွား၏။

၃၆ ထာဝရတရုတ်ကလည်း သူကိုမကြောက်နှင့်။ သူနှင့်အ
 ကွလူ၏လူအပေါင်းကိုဝင်သူ၏မြေကို၎င်း သင်လက်၌
 အပ်ပေးပြီး ဟောရှတုန်မြို့နေအာမောရီရှင် တရုတ်ရှိဟုန်
 ကိုပြုသကဲ့သို့ ဤမင်းကိုလည်း ပြုရမည်ဟုမောရှအား
 ၃၇ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုမင်းနှင့်သားများ။ လူများ
 အပေါင်းတို့ကိုတယောက်စွာမကြွင်းလျှင် ကြံ၍ သူ၏ပြည်
 ကိုသိမ်းယူကြ၏။

၃၈ တဖန်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ခရီးသွား၍ မော
 ဘာလွင်ပြင်။ ယောဒန်မြစ်နား။ မောရီခေါ်မြို့တဖန်၌တဲ
 ၃၉ ဆောက်ကြ၏။ အာမောရီအမျိုးသားတို့၌ ပြုကြသောအ
 ၄၀ မှုအလုံးစုံကိုဖိဖော်သားဗာလက်မင်းဆီမြင်လျှင်၊ ဣသ
 ရေလအမျိုးသားတို့သည်များပြားသောကြောင့် မောဘာ
 ၄၁ ပြည်သားတို့သည် အထွန်ကြောက်ရွံ့ကြ၍၊ နွားသဉ်မျက်
 ပင်ကိုထွန်း၍ စားသကဲ့သို့ ဤအလုံးအရင်းသည် ငါတို့ပတ်
 လည်၌ရှိသမျှကိုထွန်း၍ စားသိမ်းမည်ဟုပုန်သောဝိတ်ရှိ
 လျက်မိန့်ပြည်သားအသက်ကြီးသူတို့အားဆိုကြ၏။ ထို
 အခါဖိဖော်သားဗာလက်သည် မောဘာရှင်တရုတ်ဖြစ်သည့်
 ၄၂ နှင့်၊ အဗ္ဗုန်ပြည်၌စီးသောမြစ်၏အနားမှာရှိသောပေသော်
 မြို့နေဗောရသားဗာလက်ကိုခေါ်ဝင်ခြင်းငှါ သံတမန်တို့ကို
 စေလွှတ်၍ အရတ္တုပြည်မှရောက်လာသောလူတမျိုးသည်
 ၄၃ မြေချက်နှာကိုဖုံးလွှမ်းလျက် ငါအနား၌နေရာချကြပြီး။ သို့
 ဖြစ်၍ကြွလာပါ။ ဤလူမျိုးသည် ငါထက်အားကြီးသော
 ကြောင့်သူတို့ကိုငါအဖို့ကျိန်ဆဲပါ။ သို့ပြုလျှင်သူတို့ကို
 ငါတိုက်၍ ငါပြည်မှနှင်ထုတ်နိုင်ကောင်း နှင်ထုတ်နိုင်သော်
 မည်။ ကိုယ်တော်ကောင်းကြီးပေးသောသူသည် ကောင်း
 ကြီးမက်လာခံရသည်ကို၎င်း ကိုယ်တော်ကျိန်ဆဲသောသူ
 သည် ကျိန်ဆဲအပ်သောသူဖြစ်သည်ကို၎င်း ငါသိသည်ဟု
 ၄၄ မှာဆိုက်လေ၏။ မောဘာပြည်သားအသက်ကြီးသူတို့နှင့်
 မိန့်ပြည်သားအသက်ကြီးသူတို့သည် ပြုစားခြင်းလက်
 ဆောင်ပါလျက်သွား၍ ဗာလက်ထံသို့ရောက်သောအခါ
 ၄၅ ဗာလက်မင်းစကားကိုကြားလျှောက်လေ၏။ ဗာလက်က
 ယနေ့ညမှာဤအရပ်၌နေကြပါစို့။ ထာဝရတရုတ်၊ မိန့်တော်
 မူသည်အတိုင်း ငါပြန်ပြောမည်ဟုဆိုလျှင် မောဘာအရာရှိ

၉ တို့သည်ဗာလမ်ထံမှာနေကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်ဗာလမ်
 ၁၀ ရှိရာသို့လာ၍သင်၌ရှိသောဤလူတို့သည်အဘယ်သူ
 ၁၁ နည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊ ဗာလမ်ကမောဘ၍သုရင်ဖိ
 ၁၂ ဖော်သားဗာလက်သည်အကျွန်ုပ်တို့သို့လူကိုစေလွှတ်၍
 ၁၃ အဲဒုတ္တုပြည်မှရောက်လာသောလူအများသည်မြေဖျက်
 ၁၄ နှာကိုဖုံးလွှမ်းလျက်နေကြပြီးသို့ဖြစ်၍ကြွလာပါ။ ဤလူ
 ၁၅ မျိုးကိုငါအဖို့ကျိန်ဆဲပါ။ သို့ပြုလျှင်သူတို့ကိုငါတိုက်၍
 ၁၆ နှင်ထုတ်နှိုင်းကောင်းနှင်ထုတ်နှိုင်းထိခိုက်မည်ဟုခေါ်ပင်
 ၁၇ ကြောင်းကိုဘုရားသခင်အားလျှောက်ဆို၏။ ဘုရား
 ၁၈ သခင်ကလည်းသင်သည်ဤလူတို့နှင့်အတူမလိုက်မသွား
 ၁၉ ရ။ ထိုလူမျိုးကိုမကျိန်ဆဲရ။ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရ
 ၂၀ သောလူမျိုးဖြစ်သည်ဟုဗာလမ်အားမိန့်တော်မူ၏။ နံ
 ၂၁ နက်ရောက်မှဗာလမ်သည်ထ၍သင်တို့သည်ကိုယ်ပြည်
 ၂၂ သို့ပြန်သွားကြပါလော့။ သင်တို့နှင့်အတူငါလိုက်ရ
 ၂၃ သောအခွင့်ကိုထာဝရဘုရားပေးတော်မမူဟုဗာလက်
 ၂၄ မင်းစေလွှတ်သောအရာရှိတို့အားပြန်ပြောလေ၏။ ထို
 ၂၅ အခါမောဘပြည်အရာရှိတို့သည်ဗာလက်မင်းထံသို့ပြန်
 ၂၆ သွား၍ဗာလမ်သည်ကျွန်တော်တို့နှင့်အတူမလိုက်လို
 ၂၇ ပါဟုလျှောက်ကြ၏။

၂၈ တဖန်ဗာလက်မင်းသည်အရင်တက်အရေအတွက်
 ၂၉ အားဖြင့်များ၍အရာအားဖြင့်ဘုန်းကြီးသောမူးမတ်တို့
 ၃၀ ကိုစေလွှတ်ပြန်သည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်ဗာလမ်ထံသို့
 ၃၁ ရောက်လာ၍ဖိဖော်သားဗာလက်မင်းကကိုယ်တော်သည်
 ၃၂ ငါထံသို့မလာမည်အကြောင်းအဘယ်အဆုံးအတားမျှ
 ၃၃ မရှိပါစေနှင့်။ ငါသည်ကိုယ်တော်ကိုအထွန်ချီးမြှောက်
 ၃၄ မည်။ ကိုယ်တော်တောင်းသမျှကိုပေးမည်။ သို့ဖြစ်၍
 ၃၅ ကြွလာပါ။ ဤလူမျိုးကိုငါအဖို့ကျိန်ဆဲပါဟုမိန့်တော်မူ
 ၃၆ ကြောင်းကိုပြန်ပြောကြ၏။ ဗာလမ်ကလည်းဗာလက်
 ၃၇ မင်းသည်ရွှေငွေနှင့်ပြည့်သောမိမိနန်းတော်ကိုပင်
 ၃၈ ပေးသော်လည်းငါကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်ထာဝရ
 ၃၉ ဘုရား၏စကားတော်ကိုထွန်ကျူး၍အမှုအကြီးအငယ်
 ၄၀ တခုကုလုကိုမူငါမပြုနိုင်။ သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၄၁ အဘယ်သို့သင်၌မိန့်တော်မူမည်ကိုငါထိမည်အကြောင်း။
 ၄၂ ယနေ့ညမှာဤအရပ်၌နေကြပါဦးဟုဗာလက်မင်းကျွန်
 ၄၃ တို့အားပြန်ပြော၏။ ညအချိန်၌ဘုရားသခင်သည်ဗာလမ်
 ၄၄ ရှိရာသို့လာ၍ထိုလူတို့သည်သင်ကိုခေါ်ခြင်းငှါလာလျှင်
 ၄၅ သူတို့နှင့်အတူထ၍လိုက်လော့။ သို့ရာတွင်ငါမှာဘား
 ၄၆ သမျှအတိုင်းသာပြုရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ နံနက်
 ၄၇ ရောက်မှဗာလမ်ထ၍မြီကုကျန်းနှီးတင်ပြီးလျှင်မောဘ

၂၂ အရာရှိတို့နှင့်အတူလိုက်လေ၏။ ထိုသို့လိုက်သော
 ၂၃ ကြောင့်ဘုရားသခင်အမျက်တော်ထွက်၍သာဝရဘုရား
 ၂၄ ၏ကောင်းကင်တမန်သည်သူကိုဆီးတားခြင်းငှါလမ်း၌
 ၂၅ ရပ်နေ၏။ ထိုအခါဗာလမ်သည်မြီကိုစီး၍ငယ်သားနှစ်
 ၂၆ ယောက်နှင့်သွားစဉ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်
 ၂၇ တမန်သည်ဘေးကိုမိုးလျက်လမ်း၌ရပ်နေသည်ကိုမြီသည်
 ၂၈ မြင်လျှင်လမ်းတွဲ၍လယ်သို့ဝင်လေ၏။ ဗာလမ်လည်းမြီ
 ၂၉ ကိုလမ်းသို့ပြန်စေခြင်းငှါရိုက်လေ၏။ ထာဝရဘုရား၏
 ၃၀ ကောင်းကင်တမန်သည်ပျဉ်ဥယျာဉ်တောင်းရန်းနှစ်ဦးက
 ၃၁ စင်ကြားလမ်း၌တဖန်ရပ်နေ၏။ ထာဝရဘုရား၏ကောင်း
 ၃၂ ကင်တမန်ကိုမြီသည်မြင်ပြန်သောအခါစောင်းရန်း
 ၃၃ တဖန်နှိုးတိုး၍ဗာလမ်၏ခြေကိုဖိလေ၏။ ဗာလမ်လည်း
 ၃၄ တဖန်ရိုက်ပြန်လေ၏။ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တ
 ၃၅ မန်သည်ထွန်သွား၍လမ်တဖက်ဖက်မျှမထွေနိုင်အောင်
 ၃၆ ကျည်းခြောင်းသောအရပ်၌ရပ်နေ၏။ မြီသည်လည်း
 ၃၇ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ကိုမြင်ပြန်သောအ
 ၃၈ ခါဗာလမ်အောက်၌ဝပ်လျက်နေ၏။ ဗာလမ်သည်အမျက်
 ၃၉ ထွက်၍တောင်ဝေး၌မြီကိုရိုက်လေ၏။ ထိုအခါထာ
 ၄၀ ဝရဘုရားသည်မြီ၏နှုတ်ကိုဖွင့်တော်မူ၍မြီကသင်သည်ငါ
 ၄၁ ကိုသုံးကြိမ်တိုင်အောင်ရိုက်ရမည်အကြောင်း၊ ငါသည်
 ၄၂ သင်၌အဘယ်သို့ပြုဘိသနည်းဟုဗာလမ်အားမေးလျှင်
 ၄၃ ဗာလမ်ကသင်သည်ငါကိုကျီစားပါသည်တကား။ ငါ
 ၄၄ ၌စားရှိပါစေသော။ စားရှိလျှင်သင်ကိုယခုသတ်မည်ဟု
 ၄၅ မြီအားဆို၏။ မြီကလည်းငါသည်ယနေ့တိုင်အောင်သင်
 ၄၆ ၏အစီးကိုအစည်ခံရသောသင်၏မြီဖြစ်သည်မဟုတ်
 ၄၇ လော။ သင်၌တခါမျှဤသို့ငါပြုဘူးသလောဟုဗာလမ်
 ၄၈ အားမေးလျှင်မပြုဘူးဟုပြန်ပြော၏။ ထိုအခါထာဝရ
 ၄၉ ဘုရားသည်ဗာလမ်မျက်စိကိုဖွင့်တော်မူ၍ထာဝရဘုရား
 ၅၀ ၏ကောင်းကင်တမန်သည်ဘေးကိုမိုးလျက်လမ်း၌ရပ်နေ
 ၅၁ သည်ကိုဗာလမ်သည်မြင်သဖြင့်ဦးချ၍ပျဉ်ဝပ်လေ၏။

၅၂ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ကလည်းသင်၏မြီ
 ၅၃ ကိုသုံးကြိမ်တိုင်အောင်အဘယ်ကြောင့်ရိုက်သနည်း။
 ၅၄ သင်သွားသောလမ်းသည်ငါနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
 ၅၅ ကြောင့်သင်ကိုဆီးတားခြင်းငှါငါထွက်လာပြီး။ မြီသည်
 ၅၆ ငါကိုမြင်၍သုံးကြိမ်ရှောင်ခဲ့ပြီး။ ထိုသို့မရှောင်လျှင်
 ၅၇ အကယ်စင်စစ်သင်ကိုငါသတ်၍မြီကိုအသက်ချပ်
 ၅၈ သာပေးလေပြီဟုဆို၏။ ဗာလမ်ကလည်းအကျွန်ုပ်ပြစ်
 ၅၉ မှားပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည်လမ်း၌ကန်လန်နေတော်မူသည်
 ၆၀ ကိုအကျွန်ုပ်မသိပါ။ ယခုမှာအလိုတော်မရှိလျှင်အကျွန်ုပ်

ပြန်သွားပါမည်ဟုထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်းတ
 ၃၁ မန်အားဆိုလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်က
 သူတို့နှင့်အတူလိုက်လေ့။ သို့ရာတွင်ငါ့မှာထားသော
 စကားကိုလာဟောပြောရမည်ဟုဗာလမ်အားမိန့်တော်မူ
 သည်အတိုင်းသူသည်ဗာလမ်မင်း၏ကျွန်တို့နှင့်အတူ
 ၃၆ လိုက်သွားလေ၏။ ဗာလမ်ရောက်သောသိတင်းကိုဗာ
 လက်မင်းကြားလျှင်ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါမောဘပြင်စွန်း။
 အာနုန်ချောင်းနားမှာရှိသောမြို့တမြို့သို့ထွက်သွား၏။
 ၃၇ ဗာလက်မင်းကလည်းကိုယ်တော်ကိုခေါ်ပင့်စေခြင်းငှါ
 ငါသည်အသပ်ထပ်စေလွှတ်သည်မဟုတ်လော။ အဘယ်
 ကြောင့်နွေးပါသနည်း။ ကိုယ်တော်ကိုငါ့ချီးမြှောက်နိုင်
 ၃၈ သည့်မဟုတ်လောဟုဗာလမ်အားဆိုလျှင်၊ ဗာလမ်ကမင်း
 ကြီးထံသို့ငါလာပါပြီ။ သို့ရာတွင်ငါသည်စကားတခွန်း
 ကိုမျှပြောပိုင်သလော။ ငါနှုတ်နှိမ့်ဘုရားသခင်ထားတော်
 ၃၉ မူသောစကားကိုသာငါပြောပါမည်ဟုပြန်ပြောပြီးမှ၊ ဗာ
 လက်မင်းနှင့်အတူလိုက်၍ကိရယဿ၊ ဇုတ်မြို့သို့ရောက်
 ၄၀ ကြ၏။ ဗာလက်မင်းသည်လည်းသိုးနွားတို့ကိုပူဇော်၍
 ၄၁ ဗာလမ်နှင့်အရာရှိတို့အားပေးလိုက်လေ၏။ နက်ဖန်နေ
 နွဗာလက်မင်းသည်ဗာလမ်ကိုခေါ်၍ဣသရေလအမျိုးသား
 အပေါင်းတို့ကိုအကုန်အစင်ပြုခြင်းငှါဗာလဘုရားနှင့်
 ၁ ဆိုင်သောကုန်းရိုးပေါ်သို့ပို့ဆောင်လေ၏။ ထိုအခါဗာ
 လမ်ကဤအရပ်၌ငါအဖိုယဇ်ပလ္လင်ချနစ်ချကိုတည်လေ့။
 နွားတီးချနစ်ကောင်။ သိုးတီးချနစ်ကောင်တို့ကိုပြင်ဆင်
 ၂ လေ့ဟုဗာလက်မင်းအားဆိုသည်အတိုင်း၊ ဗာလက်
 မင်းသည်ပြုပြီးလျှင်ထိုသူနှစ်ပါးတို့သည်ယဇ်ပလ္လင်
 တခုတခုအပေါ်မှာနွားတကောင်စီနှင့်သိုးတကောင်စီ
 ၃ ကိုပူဇော်ကြ၏။ ဗာလမ်ကလည်းမင်းကြီးပူဇော်သော
 မီးရှို့ရာယဇ်နားမှာရပ်လေ့။ ငါသည်အချားတပါးသို့
 သွားပါမည်။ ထာဝရဘုရားသည်ငါ့ကိုကြိုဆိုခြင်းငှါကြွ
 လာကောင်းကြွလာတော်မူမိမ့်မည်။ ငါအားပြတော်မူ
 သမျှကိုမင်းကြီးအားငါကြားပြောပါမည်ဟုဗာလက်မင်း
 ၄ အားဆိုပြီးမှကုန်းတခုပေါ်သို့တက်သွား၏။ ဘုရားသ
 ခင်သည်ဗာလမ်ကိုကြိုဆိုတော်မူလျှင်ဗာလမ်ကအကျွန်ုပ်
 သည်ယဇ်ပလ္လင်ချနစ်ချကိုပြင်ဆင်၍ပလ္လင်တခုတခုအ
 ပေါ်မှာနွားတီးတကောင်စီနှင့်သိုးတီးတကောင်စီကိုပူ
 ၅ ဇော်ပါပြီးဟုလျှောက်လေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ဗာလမ်
 နှုတ်နှိမ့်စကားကိုထားလျက်သင်သည်ဗာလက်မင်းထံသို့
 ၆ ပြန်၍ဤသို့ပြောလေ့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဗာလမ်
 ပြန်သောအခါဗာလက်မင်းသည်မောဘမူးမတ်အပေါင်း

တို့နှင့်တကွမိမိပူဇော်သောမီးရှို့ရာယဇ်နားမှာရပ်နေ၏။
 ၇ ထိုအခါဗာလမ်သည်ပရောဖက်စကားအားဖြင့်မြှောက်
 ဆိုသည့်ကား။ မောဘရှင်ဘုရင်ဗာလက်ကလာပါ။ ငါအ
 ဖိုယဇ်အမျိုးကိုကျိန်ဆဲပါ။ လာပါ။ ဣသရေလအမျိုးကို
 ပျက်စီးခြင်းသို့အပ်လိုက်ပါဟုခေါ်၍ငါ့ကိုအာရုံပြည်။
 ၈ အရှေ့တောင်ရိုးမှဆောင်ခဲ့ပြီး။ ဘုရားသခင်ကျိန်ဆဲ
 တော်မမူသောသူကိုအဘယ်သို့ငါ့ကျိန်ဆဲနိုင်မည်နည်း။
 ဘုရားသခင်သည်ပျက်စီးခြင်းသို့အပ်တော်မမူသောသူ
 ၉ ကိုအဘယ်သို့ငါ့အပ်နိုင်မည်နည်း။ ကျောက်ပေါ်ကသူ
 ကိုငါမြင်၏။ တောင်ပေါ်ကသူကိုငါကြည့်ရှု၏။ ထိုလူမျိုး
 သည်တမျိုးတည်းနေ၍အချားတပါးသောလူမျိုးတို့နှင့်
 ၁၀ မရောနှောရ။ ယာကုပ်အမျိုးမြေမှုန့်ကိုအဘယ်သူရေ
 တွက်နိုင်သနည်း။ ဣသရေလအမျိုးလေးရတရကိုမျှအ
 ဘယ်သူရေတွက်နိုင်သနည်း။ ပြောမတ်သောသူသေသ
 ကဲ့သို့ငါလေပါစေသော။ ငါအဆုံးသည်သူ၏အဆုံးကဲ့သို့
 ၁၁ ဖြစ်ပါစေသောဟုမြှောက်ဆို၏။ ဗာလက်မင်းကလည်းသင်
 သည်ငါ၌အသယ်သို့ပြုသနည်း။ ငါ၏ရန်သူတို့ကိုကျိန်
 ဆဲစေခြင်းငှါသင်ကိုငါခေါ်ခဲ့ပြီး။ သို့သော်လည်းသင်
 သည်လုံးလုံးကောင်းကြီးပေးလေပြီးတကားဟုဗာလမ်
 ၁၂ အားဆိုလျှင်၊ ဗာလမ်ကထာဝရဘုရားသည်ငါနှုတ်နှိမ့်ထား
 တော်မူသောစကားကိုပြောရအောင်ငါသတိမပြုရသ
 လောဟုပြန်ဆို၏။
 ၁၃ ဗာလက်မင်းကလည်းဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်း
 တို့ကိုတပြိုင်နက်မမြင်ရဘဲတပိုင်းကိုမျှသာကြည့်မြင်
 ရာအချားသောအရပ်သို့ငါနှင့်အတူလိုက်ပါလေ့။ ထို
 ၁၄ အရပ်၌သူတို့ကိုငါအဖိုကျိန်ဆဲပါဟုဆိုလျက်၊ ဝိသဂါ
 တောင်ပေါ်၊ ဇောဗိပ်လယ်ပြင်သို့ဆောင်သွား၍ယဇ်
 ပလ္လင်ချနစ်ချကိုတည်ပြီးမှပလ္လင်တခုတခုအပေါ်မှာနွား
 ၁၅ တကောင်စီနှင့်သိုးတကောင်စီကိုပူဇော်လေ၏။ ဗာလမ်
 ကလည်းမင်းကြီးပူဇော်သောမီးရှို့ရာယဇ်နားမှာရပ်
 လေ့။ ငါသည်ထာဝရဘုရားကိုခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါအ
 ၁၆ ချားတပါးသို့သွားပါမည်ဟုဗာလက်မင်းအားဆို၏။ ထာ
 ဝရဘုရားသည်ဗာလမ်ကိုကြိုဆို၍သူ၏နှုတ်နှိမ့်စကားကို
 ထားလျက်သင်သည်ဗာလက်မင်းထံသို့ပြန်၍ဤသို့ပြော
 ၁၇ လေ့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဗာလမ်ပြန်သောအခါ
 ဗာလက်မင်းသည်မောဘမူးမတ်တို့နှင့်တကွမိမိပူဇော်
 သောမီးရှို့ရာယဇ်နားမှာရပ်နေလျက်ထာဝရဘုရားသည်
 အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်းဟုမေးလေ၏။
 ၁၈ ထိုအခါဗာလမ်သည်ပရောဖက်စကားအားဖြင့်မြှောက်

ဆိုသည်ကား။ အိုဇိဖေဝါသားဗာလက်မင်း။ ထလော့။ ငါ
 ၁၉ စကားကိုစေ့စေ့နားထောင်လော့။ ။ ဘုရားသခင်သည်
 မုသာစကားကိုပြောအံ့သောငှါလူ ဖြစ်တော်မူသည်မ
 ဟုတ်။ နောင်တရအံ့သောငှါလူသား ဖြစ်တော်မူသည်မ
 ဟုတ်။ မိန့်တော်မူပြီးမှစကားတော်အတိုင်းမပြုဘဲနေ
 တော်မူမည်လော။ ဂတိထားတော်မူပြီးမှဂတိတော်မ
 ၂၀ တည်ဘဲနေတော်မူမည်လော။ ။ ကောင်းကြီးပေးရမည်အ
 ကြောင်း။ အမိန့်တော်ကိုငါခံရပြီး။ ဘုရားသခင်ကောင်း
 ကြီးပေးတော်မူပြီး။ ထိုကောင်းကြီးကိုငါမချက်နိုင်။
 ၂၁ ။ ယာကုပ်အမျိုးကိုညည်းဆဲသောအမှု။ ဣသရေလအမျိုး
 တဖက်၌ ပြုသောနှောင့်ရှက်ခြင်းအမှုကို ဘုရားသခင်
 သည်ကြည့်ရှု၍နေတော်မူ။ သူတို့ဘုရားသခင်။ ထာဝရ
 ဘုရားသည်သူတို့နှင့်အတူရှိတော်မူ၏။ ရှင်ဘုရင်ကျွေး
 ၂၂ ကျော်ခြင်းအသံကိုသူတို့တွင်ကြားရ၏။ ။ ဘုရားသခင်
 သည်ဆဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူသည်ဖြစ်၍ဣသ
 ၂၃ ရေလအမျိုးသည်ကြွဲအားကြီးသကဲ့သို့အားကြီး၏။ ။ အ
 ဘာဟ်ခင်စစ်ယာကုပ်အမျိုးကိုထူးဆန်းသောအတတ်အား
 ဖြင့်မနိုင်ရာ။ ဣသရေလအမျိုးကိုအဘယ်သူမျှမပြုစားရာ။
 ဘုရားသခင်သည်အဘယ်သို့ပြုတော်မူပြီးတကားဟု
 ယခုကာလကိုထောက်၍ယာကုပ်အမျိုး။ ဣသရေလအ
 ၂၄ မျိုးကိုရည်စောင်လျက်ဆိုသေ့ရှိလိမ့်မည်။ ။ ဤလူမျိုးသည်
 ချင်သေ့ကဲ့သို့ထလိမ့်မည်။ ချင်သေ့ပျိုကဲ့သို့ထွက်လိမ့်
 မည်။ ဖမ်းမိသောအကောင်ကိုမစားမူ။ သတ်အပ်သောတိ
 ချ်သွန်အသွေးကိုမသောက်မူ။ ဘိုင်အောင်ညီမိဝပ်စွာမ
 ၂၅ နေဟုမြွက်ဆို၏။ ။ ဗာလက်မင်းကလည်းသူတို့ကိုအ
 လျှင်းမကျိန်ဆဲပါနှင့်။ ကောင်းကြီးကိုလည်းအလျှင်း
 ၂၆ မပေးပါနှင့်ဟုဗာလမ်အားဆိုလျှင်။ ဗာလမ်ကထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသမျှအတိုင်းငါ ပြုရပါမည်ဟုမင်း
 ကြီးအားအရင်ပြောနှင့်ပြီးမဟုတ်လောဟုဗာလက်မင်း
 အားပြန်ပြော၏။

၂၇ ဘုရားဗာလက်မင်းကလာပါတော့ အချွေးသောအရပ်
 သို့ဆောင်သွားပါမည်။ ထိုအရပ်၌သူတို့ကိုငါအဖိုကျိန်
 ဆဲစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိကောင်းရှိတော်
 ၂၈ မူလိမ့်မည်ဟုဗာလမ်အားဆိုလျက်။ ယေရှုမုန့်မြို့ကို
 မျက်နှာပြုသောပေဂုရတောင်ထိပ်သို့ဆောင်သွားလေ
 ၂၉ ၏။ ။ ဗာလမ်ကလည်းဤအရပ်၌ငါအဖိုယဇ်ပလ္လင်ချွန်ချ
 ကိုတည်လော့။ နွားထီးချွန်ကောင်။ သိုးထီးချွန်ကောင်
 ကိုကိုပြင်ဆင်လော့ဟုဗာလက်မင်းအားဆိုသည်အ

၃၀ တိုင်း။ ။ ဗာလက်မင်းသည်ပြု၍ယဇ်ပလ္လင်တခုတခုအပေါ်
 မှာနွားဘကောင်စီနှင့်သိုးဘကောင်စီကိုပူဇော်လေ၏။
 ၁ ဘာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုးကိုကောင်းကြီး
 ပေးခြင်းငှါအလိုရှိတော်မူကြောင်းကိုဗာလမ်ထံမြင်လျှင်
 ထူးဆန်းသောအတတ်ကိုရှာခြင်းငှါအရင်သွားသကဲ့သို့
 ၂ မသွားဘဲတောသို့မျက်နှာပြုလေ၏။ ။ သို့ရာတွင်မွှေကြည့်
 ၍ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်အမျိုးအနွယ်အလိုက်အ
 သီးအသီးတပ်ချလျက်နေကြသည်ကိုမြင်သောအခါ
 ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည်သူအပေါ်မှာသက်
 ၃ ရောက်တော်မူလျှင်။ သူသည်ပရောဖက်စကားအားဖြင့်
 မြွက်ဆိုလေသည်မှာ။ မျက်စိပွင့်သောသူ။ ဗောရသားဗာ
 ၄ လမ်၏စကား။ ။ ဘဝင်ဖြစ်၍မျက်စိပွင့်လျက်အနန္တတန်ခိုး
 ရှင်၏ရူပါရုံကိုမြင်၍ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်ကိုကြား
 ၅ သောသူ၏စကားဟူမူကား။ ။ အိုယာကုပ်အမျိုး။ သင်တို့
 ၏ဘဲများ။ အိုဣသရေလအမျိုး။ သင်တို့၏ဘုံမိတ်မှာန်များ
 တို့သည်အဘယ်မျှလောက်တင့်တယ်ကြသည်တကား။
 ၆ ။ ကျယ်ဝန်းသောချိုင့်များ။ မြစ်နားမှာရှိသောဥယျာဉ်
 များ။ ထာဝရဘုရားပိုက်တော်မူသောအာဇာလာပင်များ။
 ရေနားမှာပေါက်သောအာရဇ်ပင်များကဲ့သို့ဖြစ်ကြ
 ၇ သည်တကား။ ။ ထိုအမျိုး၏ရေပုံးတို့မှရေစီးလိမ့်မည်။ ရေ
 ပေါသောအရပ်၌မျိုးစေ့ကျလိမ့်မည်။ သူ၏ရှင်ဘုရင်
 သည်အာဂတ်မင်းထက်ဘုန်းကြီး၍နိုင်ငံတော်သည်ချီး
 ၈ မြောက်သောနိုင်ငံဖြစ်လိမ့်မည်။ ။ ဘုရားသခင်သည်ဆဲ
 ဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူသည်ဖြစ်၍ဣသရေလ
 အမျိုးသည်ကြွဲအားကြီးသကဲ့သို့အားကြီး၏။ ရန်သူဖြစ်
 သောလူမျိုးတို့ကိုကိုက်ဝါး၍အရိုးတို့ကိုချိုးဖဲ့လိမ့်မည်။
 ၉ မြားဖြင့်ထုတ်ချင်းခတ်အောင်ခွင်းလိမ့်မည်။ ။ ဝပ်လျက်
 နေ၏။ ချင်သေ့ကဲ့သို့ငှင်ချင်သေ့မကဲ့သို့ငှင်ဝပ်တွားလေ
 ၏။ အဘယ်သူနှိုးဆော်ဝံ့မည်နည်း။ သင်ကိုကောင်းကြီး
 ပေးသောသူသည်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာရှိ၏။ သင်ကိုကျိန်
 ဆဲသောသူသည်ကျိန်ဆဲခြင်းကိုခံရသည်ဟုမြွက်ဆို၏။
 ၁၀ ထိုအခါဗာလက်မင်းသည်ဗာလမ်ကိုအမျက်ထွက်
 ၍လက်ချပ်တီးလျက်ငါ၏ရန်သူတို့ကိုကျိန်ဆဲစေခြင်း
 ၁၁ ငှါသင်ကိုငါခေါ်ခဲ့၏။ သင်သည်သုံးကြိမ်ဘိုင်အောင်အ
 ကြွင်းမဲ့ကောင်းကြီးပေးလေပြီးတကား။ ။ ထိုကြောင့်
 သင်နေရာပြည်သို့ပြေးသွားလော့။ သင်ကိုချီးမြှောက်မည်
 ဟုအသက်ကငါအကြံရှိ၏။ သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရား
 သည်သင်၏ဘုန်းကိုမသုံးပွားစေခြင်းငှါဆီးတားလေ
 ၁၂ ပြီးဟုဆို၏။ ။ ဗာလမ်ကလည်းဗာလက်မင်းသည်အောင်

၁၃ နှင့်ပြည့်သောမိန့်နံးတော်ကုပင်ပေးသော်လည်း။ သာ
 ၁၄ ဝရတုရား၏ပညတ်တော်ကုယွန်ကျူး၍ကောင်းသော
 အမှု။ မကောင်းသော အမှုတရားတရားကိုကုယွန်အလိုအ
 လျောက်ငါမပြုနိုင်။ ထာဝရတုရားမိန့်တော်မူသမျှကိုငါ
 ပြောပါမည်ဟုမင်းကြီးစေသွတ်သောသံတမန်ဘူအား
 ၁၅ ငါပြောနှင့်ပြီးမဟုတ်သော။။ ယခုမူကားငါအစွေအမျိုး
 ထိုထံသို့ငါသွားသောမည်။ နားထောင်ပါ။ နောင်ကာလ
 နှိုဤသူမျိုးသည်မင်းကြီး၏သူမျိုး၌အဘယ်သို့ပြုမည်အရာ
 ကုမင်းကြီးအားကြားပြောပါမည်ဟုဗာလက်မင်းအား
 ၁၆ ပြန်ဆိုပြီးမှ။ ပရောဗက်စကားအားဖြင့်မြှောက်ဆိုလေသည်
 ၁၇ မှာ။ မျက်စိပွင့်သောသူ။ ဗောရသားဗာလမ်၏ကောင်း။။ ဘ
 ငင်မြှောက်၍မျက်စိပွင့်လျက်အနန္တဟန်ခိုးရှင်၏ရူပါရုံကို
 မြင်၍အမြင့်ဆုံးသောတုရားပေးတော်မူသောညာဏ်ကို
 ရ၍တုရားသခင်၏အမိန့်တော်ကိုကြားသောသူ၏စကား
 ၁၈ ဟူမူကား။။ ထိုအရာကိုငါမြင်၏။ သို့သော်လည်းယခု
 မဖြစ်ရသေး။ ထိုအရာကိုငါရှု၏။ သို့သော်လည်းဖြစ်ရ
 သောအချိန်မနီးသေး။ ကြယ်တလုံးသည်ယာကုပ်အမျိုး၌
 ပေါ်ထွန်း၍ရာဇာဏ်သည်ဣသရေလအမျိုး၌ထင်ရှား
 ထိမ့်မည်။ မောဘပြည်မွန်းတိုင်အောင်ထိခိုက်၍မညီမ
 မဝင်ရုန်းရင်းခတ်ပြုတတ်သောသူအပေါင်းတို့ကို
 ၁၉ ဖျက်ဆီးထိမ့်မည်။။ ဇန့်ပြည်ကိုလည်းထိမ့်ယူထိမ့်မည်။
 စိရတောင်သည်လည်းရန်သူလက်သို့ရောက်ထိမ့်မည်။
 ၂၀ ဣသရေလအမျိုးသည်ရဲရင့်စွာပြုထိမ့်မည်။။ အစိုးရ
 သောသူတပါးသည်ယာကုပ်အမျိုးထဲကထွက်၍ကျန်
 ကြွင်းသောမြို့သူမြို့သားတို့ကိုဖျက်ဆီးထိမ့်မည်ဟုမြှောက်
 ဆို၏။။ တဖန်အာမလက်ပြည်ကိုကြည့်ရှု၍ပရောဗက်စ
 ကားအားဖြင့်မြှောက်ဆိုပြန်သည်ကား။။ အာမလက်အမျိုး
 ၂၁ သည်လူမျိုးတကာကိုထက်အယွန်ဖြစ်ဘူးသော်လည်းအ
 ဆုံး၌ရှင်းရှင်းပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ထိမ့်မည်ဟုမြှောက်
 ဆို၏။။ တဖန်ကောနိအမျိုးသားတို့ကိုကြည့်ရှု၍ပရောဗက်
 ၂၂ စကားအားဖြင့်မြှောက်ဆိုပြန်သည်ကား။။ သင်တို့နေရာသည်
 အားကြီး၏။ ကျောက်ပေါ်မှာအသိုက်ကိုလုပ်ကြံပြီး
 ၂၃ ၊ သို့သော်လည်းအာရှမင်းသည်ထိမ့်ယူ၍မသွားမှီရှင်
 အောင်ကောနိအမျိုးသည်အသိုက်ကိုခံရထိမ့်မည်ဟုမြှောက်
 ဆို၏။။ တဖန်ပရောဗက်စကားအားဖြင့်မြှောက်ဆိုပြန်သည်
 ၂၄ ကား။။ အထိုသို့။ ဤအမှုကိုတုရားသခင်စီရင်တော်မူ
 သောအခါအဘယ်သူသည်အသက်ချမ်းသာရသင့်မည်
 ၂၅ နည်း။။ သင်တို့တို့သည်လည်းမိမိတို့ပြည်မှလာ၍အာရှ
 ပြည်ကိုရင်ဟောဘပြည်ကိုရင်နှောင့်ရှက်ကြထိမ့်မည်။။

သူတို့သည်လည်းရှင်းရှင်းပျက်စီးကြသင့်မည်ဟုမြှောက်
 ဆိုပြီးမှ။ ဗာလမ်သည်ထ၍မိမိနေရာအရပ်သို့ပြန်သွား
 ၍။ ဗာလက်မင်းသည်လည်းသွားလေ၏။

၁ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ရှိသော်အရပ်၌နေသော
 အခါအမျိုးတို့သည်မောဘမိဗ္ဗတို့နှင့်မတရားသောစေ
 ၂ ရန်ကုပြုကြ၏။။ ထိုမိဗ္ဗတို့သည်မိမိတို့တုရားရှေ့မှာ
 ယဇ်ပူဇော်ရာ၌သို့ဣသရေလလူတို့ကိုခေါ်သွားသဖြင့်
 ယောက်ျားတို့သည်ယဇ်သားကိုစား၍ထိုတုရားရှေ့မှာ
 ၃ ဦးချကြ၏။။ ထိုသို့ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ဗာလ
 ပေရတုရားကိုဆည်းကပ်သောကြောင့်ထာဝရတုရား
 ၄ သည်အမျက်ထွက်တော်မူ၏။။ ထာဝရတုရားကလည်း
 ငါသည်ပြင်းစွာသောအမျက်တော်ကိုဣသရေလအမျိုးမှ
 လွှဲစေခြင်းငှါဣသရေလမင်းအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍ပြစ်
 မှားသောသူတို့ကိုတုရားရှေ့မှာထင်ရှားစွာဆွဲထားသော
 ၅ ဟုမောဒေအားမိန့်တော်မူ၏။။ မောဒေသည်ဣသရေလ
 မင်းတို့ကိုခေါ်၍ဗာလပေရတုရားကိုဆည်းကပ်သော
 သူတို့ကိုသင်တို့အဘိုးအဘိုးဆိုင်သည့်အသိုင်းကွင်းရပ်
 ကြလော့ဟုမှာထားလေ၏။

၆ ထိုအခါဣသရေလအမျိုးသားတယောက်သည်မော
 ဒေရှေ့၌ရင်ပရိသတ်စည်းဝေးရာတော်တံခါးနားမှာ
 ၇ ဝိုကျွေးသောဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်း
 တို့ရှေ့၌ရင်မိန့်မိဗ္ဗကိုလည်းမိမိညီအစ်ကိုတို့ထံသို့
 ၈ ဆောင်ခဲ့လေ၏။။ ထိုအမှုကိုယဇ်ပူဇော်တော်အာရန်၏
 သားဇလဇာ၏သားဖိနဟတ်သည်ဖြင့်လျှင်ပရိသတ်
 ၉ ထဲမှာထ၍ဖုံကိုကိုင်လျက်။ ထိုဣသရေလလူကိုဘဲအ
 တွင်းသို့လိုက်ပြီးမှယောက်ျားကိုထုတ်ချင်းခတ်အောင်
 ၁၀ ငိုမိဗ္ဗကိုဝပ်ပေါက်အောင်ရင်ထိုးလေ၏။။ ထိုသို့ပြုသော
 အားဖြင့်ဣသရေလအမျိုးသားတို့တောင်တော်ညီမိလေ
 ၁၁ ၍။။ ထိုဘေးဖြင့်သေသောလူပေါင်းကားနှစ်သောင်း
 လေးထောင်ရှိလှတည်း။

၁၂ ထာဝရတုရားကလည်းငါသည်အမျက်ထွက်၍ဣသ
 ၁၃ ရေလအမျိုးသားတို့ကိုမဖျက်ဆီးမည်အကြောင်းယဇ်
 ပူဇော်တော်အာရန်၏သားဇလဇာ၏သားဖိနဟတ်သည်
 ၁၄ သူတို့တွင်ငါဘက်၌စိတ်အားကြီး၍ငါအမျက်ကုသတို့
 ၁၅ မှလွဲပြီး။ သို့ဖြစ်၍သင်ပြောရသည်ကား။ ငါ၏ချမ်းသာ
 ၁၆ ပရိညည်ကိုသူအားငါပေး၏။။ သူသည်မိမိတုရားသခင်
 တက်၌စိတ်အားကြီး၍ဣသရေလအမျိုးသားတို့အပေါ်အ
 ပြစ်ဒဏ်ခြင်းကိုပြုသောကြောင့်သူမှစ၍သားငယ်အမြဲ

ဆက်တို့သည် ထိုပုဒ်သည်တည်းဟူသောထာဝရယဇ်
 ပရောဟိတ်အရာနှင့် ဆိုင်သောပုဒ်သည်ကိုရပြီးဟုမော
 ၁၄ ဂှေအားမိန့်တော်မူ၏။ မိန့်မိမ့်နှင့်အသေသတ်ခြင်းကို
 ခံရသောဣသရေလလူ၏အမည်ကားရှိမောင်အမျိုး၌
 ထင်ရှားသောအဆွေအမျိုးတွင်အကဲအမှူးသာလှ၏သား
 ၁၅ ဖိမရိဖြစ်သတည်း။ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသောမိ
 နှစ်မိမ့်အမည်ကားမိန့်နိအမျိုး၌ ထင်ရှားသော အဆွေ
 အမျိုးတွင်အကဲအမှူးဇရု၏သားဖြစ်သတည်း။
 ၁၆ ထာဝရဘုရားကလည်းမိန့်နိအမျိုးသားတို့ကိုနှောင့်
 ၁၇ ရှက်၍လုပ်ကြံကြလေသည်။ အကြောင်းမူကားသူတို့သည်
 ပေရုရဘုရားအမှု၌ရင်ပေရုရဘုရားကြောင့်ဘေး
 ရောက်သောနေ့၌အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသောသူတို့
 နှစ်မ။ မိန့်နိမင်းသားကောဇာဘိအမှု၌ရင်သင်တို့ကိုပရိ
 ယာယ်များအားဖြင့်လှည့်စားနှောင့်ရှက်ကြပြီးဟုမော
 ဂှေအားမိန့်တော်မူ၏။

၁၁၂ ထိုဘေးညှိမ်းသောနောက်ထာဝရဘုရားက အ
 သက်နှစ်ဆယ်လွန်၍စစ်ကိုက်နိုင်သောဣသရေလအမျိုး
 သားပရိသတ်အပေါင်းတို့ကိုဘိုးဘအဆွေအမျိုးအ
 လိုက်စာရင်းယူကြလေသည်ဟုမောရှေ့နှင့်ယဇ်ပရောဟိတ်
 ၃ လောဇာတို့အားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း။ သူတို့သည်
 မောဘလွင်ပြင်၊ ယေရိဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့တဖက်၌
 ၄ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်သောသူတို့ကိုစာရင်းယူရမည်
 အကြောင်းဆင့်ဆိုကြ၏။
 ၅ ဆဲဂုတ္တုပြင်မှထွက်လာသောဣသရေလအမျိုးသား
 တို့တွင်ဣသရေလ၏သားဦးရပ်၏သားဟူမူကား။ ဟာ
 နူတ်မှဆင်းသက်သောဟာနုခိအဆွေအမျိုး၊ ဟာလု
 ၆ မှဆင်းသက်သောဟာလိအဆွေအမျိုး၊ ဟောဇရုမှဆင်း
 သက်သောဟောဇရုခိအဆွေအမျိုး၊ ကာမိမှဆင်းသက်
 ၇ သောကာမိတ်အဆွေအမျိုးတည်း။ ဤသူတို့သည်ရပ်
 အဆွေအမျိုးဖြစ်၍စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကားလေး
 ၈ သောင်းသုံးထောင်ခန့် ရှစ်ရာသုံးဆယ်ရှိသတည်း။ ဟာ
 လု၏သားဇရုဘာ၊ ဇရုဘာ၏သားနေဇွလ၊ ဒါသန်၊ အ
 ၉ ဘိရံတည်း။ ဤဒါသန်၊ အဘိရံတို့သည်အချားမဟုတ်။
 ကောရအပေါင်းအသင်းသည်ထာဝရဘုရားနှင့်ဆန့်
 ကျင်ဘက်မှသောအခါပရိသတ်၌ကျော်စော၍မောရှေ
 နှင့်အာရုန်ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောဒါသန်၊ အဘိရံဖြစ်
 ၁၀ ကြ၏။ မြေကြီးသည်မိမိခံတွင်းကိုဖွင့်၍သူတို့ကိုရင်
 ကောရကိုရင်မျှသဖြင့်ထိုအပေါင်းအသင်းဝင်သူတို့

သည်သေကြ၏။ မီးသည်လည်းလူနှစ်ရာငါးဆယ်တို့ကို
 အသက်ဆုံးစေ၏။ ထိုသူတို့သည်သတ်ပေးသောသက်
 ၁၁ သေဖြစ်သတည်း။ သို့ရာတွင်ကောရ၏သားသုံးတို့သည်
 သေဘေးနှင့်လွတ်ကြ၏။
 ၁၂ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက်ရှိမောင်၏သားဟူမူ
 ကား။ ယေဇွလမှဆင်းသက်သောယေဇွလအဆွေအ
 မျိုး၊ ယာမိန့်မှဆင်းသက်သောယာမိန့်အဆွေအမျိုး၊ ယာ
 ၁၃ မိန့်မှဆင်းသက်သောယာမိန့်အဆွေအမျိုး၊ ဇရုမှဆင်း
 သက်သောဇရုဟိအဆွေအမျိုး၊ ဂရောလမှဆင်းသက်
 ၁၄ သောဂရောလအဆွေအမျိုးတည်း။ ဤသူတို့သည်ရှိမောင်
 အဆွေအမျိုးဖြစ်၍လူပေါင်းကားနှစ်သောင်းနှစ်ထောင်
 နှစ်ရာရှိသတည်း။
 ၁၅ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက်ဂိဇာ၏သားဟူမူကား။ ဇေ
 ဗုန်မှဆင်းသက်သောဇေဗုန်အဆွေအမျိုး၊ ဟာဂိမှ
 ဆင်းသက်သောဟာဂိတ်အဆွေအမျိုး၊ ရှုနိမှဆင်းသက်
 ၁၆ သောရှုနိတ်အဆွေအမျိုး၊ ဩဇနိမှဆင်းသက်သောဩ
 ဇနိတ်အဆွေအမျိုး၊ ဇေရုမှဆင်းသက်သောဇေရုတ်အဆွေ
 ၁၇ အမျိုး၊ အာရုန်မှဆင်းသက်သောအာရုန်အဆွေအ
 မျိုး၊ အရေလိမှဆင်းသက်သောအရေလိတ်အဆွေအ
 ၁၈ မျိုးတည်း။ ဤသူတို့သည်ဂိဇာအဆွေအမျိုးဖြစ်၍စာ
 ရင်းဝင်သောလူပေါင်းကားလေးသောင်းငါးရာရှိသ
 တည်း။
 ၁၉ ယုဒ၏သားဟူမူကား။ ခါနန်ပြင်၌သေသောရေနှင့်
 ၂၀ ဩနန်အစရှိသော။ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက်ရှေလမှ
 ဆင်းသက်သောရှေလခိအဆွေအမျိုး၊ ဟာရုဇိမှဆင်း
 သက်သောဟာရုဇိအဆွေအမျိုး၊ ဇေရုမှဆင်းသက်သော
 ၂၁ ဇေရုဟိအဆွေအမျိုးတည်း။ ဟာရုဇိ၏သားဟောဇရုမှ
 ဆင်းသက်သောဟောဇရုခိအဆွေအမျိုး၊ ဟာရုဇိမှ
 ၂၂ ဆင်းသက်သောဟာရုဇိအဆွေအမျိုးတည်း။ ဤသူတို့
 သည်ယုဒအဆွေအမျိုးဖြစ်၍စာရင်းဝင်သောလူပေါင်း
 ကားခုနှစ်သောင်းချောက်ထောင်ငါးရာရှိသတည်း။
 ၂၃ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက်ဣသရေလ၏သားဟူမူကား။
 တောသမှဆင်းသက်သောတောလိအဆွေအမျိုး၊ ဗုဝါ
 ၂၄ မှဆင်းသက်သောဗုဝိအဆွေအမျိုး၊ ယာရှုနိမှဆင်း
 သက်သောယာရှုနိအဆွေအမျိုး၊ ဤသူတို့သည်ဣသ
 ၂၅ ရေလအဆွေအမျိုးဖြစ်၍စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား
 ချောက်သောင်းလေးထောင်သုံးရာရှိသတည်း။
 ၂၆ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက်ဇာဗုလုန်၏သားဟူမူ

ကား။ သရက်မှဆင်းသက်သော သရက်အဆွေ အမျိုး။ ဇလန်မှဆင်းသက်သော ဇလောနီအဆွေ အမျိုး။ ယာလေလ

၂၂ မှဆင်းသက်သော ယာလေလီအဆွေ အမျိုးတည်း။ ဤသူတို့သည် ဇာဗုလန်အဆွေ အမျိုးဖြစ်၍ စာရင်းဝင်သော လူပေါင်းကား ချောက်သောင်းငါးရာရှိသတည်း။

၂၃ ဘိုးဘအဆွေ အမျိုးအလိုက် ယောသပ်၏သားမနာရှေ

၂၄ နှင့် ဇေရိမ်တို့တွင် မနာရှေ၏သားဟူမူကား။ မာဒိရမှဆင်းသက်သော မာဒိရီအဆွေ အမျိုး။ ယေဇေရမှဆင်းသက်သော ယေဇေရီအဆွေ အမျိုး။ ဟေလက်မှဆင်းသက်သော ဟေလက်အဆွေ အမျိုး။ အသရေလမှဆင်းသက်သော အသရေလီအဆွေ အမျိုး။ ရှေခင်မှဆင်းသက်သော ရှေခင်အဆွေ အမျိုး။ ရှမိဒမှဆင်းသက်သော ရှမိဒီအဆွေ အမျိုး။ ဟေဗာမှဆင်းသက်သော ဟေဗေရီအဆွေ အမျိုးတည်း။ မာဒိရ၏သားဂိလဒ်မှဆင်းသက်သော ဂိလဒီအဆွေ အမျိုးတည်း။ ဟေဗာ၏သားဇလောဗန်ကားသားယောကျာ်းမရှိ။ သို့သော် သက်သက်ရှိ၏။ ဇလောဗန်၏သားတို့အမည်ကား။ မာလာ။ နောအာ။ ဟောဂလာ။ မိလက။ တီရဇာတည်း။ ဤသူတို့သည် မနာရှေအဆွေ အမျိုးဖြစ်၍ စာရင်းဝင်သော လူပေါင်းကား ငါးသောင်းနှစ်ထောင် ခုနစ်ရာရှိသတည်း။

၂၅ ဘိုးဘအဆွေ အမျိုးအလိုက် ဇေရိမ်၏သားဟူမူကား။ ရှုသလမှဆင်းသက်သော ရှုသလီအဆွေ အမျိုး။ ဗေခါမှဆင်းသက်သော ဗေခါရီအဆွေ အမျိုး။ တာဟန်မှဆင်းသက်သော တာဟန်အဆွေ အမျိုးတည်း။ ရှုသေလ၏သားဇေရန်မှဆင်းသက်သော ဇေရန်အဆွေ အမျိုးတည်း။ ဤသူတို့သည် ဇေရိမ်အဆွေ အမျိုးဖြစ်၍ စာရင်းဝင်သော လူပေါင်းကား သုံးသောင်းနှစ်ထောင် ငါးရာရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည် ဘိုးဘအဆွေ အမျိုးအလိုက် ယောသပ်၏သားစည်မြေးဆက်ဖြစ်သတည်း။

၂၆ ဘိုးဘအဆွေ အမျိုးအလိုက် ဗယ်ာမိန်၏သားဟူမူကား။ ဗေလမှဆင်းသက်သော ဗေလီအဆွေ အမျိုး။ အာရှဗေလမှဆင်းသက်သော အာရှဗေလီအဆွေ အမျိုး။ အဟိရ်မှဆင်းသက်သော အဟိရ်အဆွေ အမျိုး။ ရှုဖ်မှဆင်းသက်သော ရှုဖ်အဆွေ အမျိုး။ ဟုဖ်မှဆင်းသက်သော ဟုဖ်အဆွေ အမျိုးတည်း။ ဗေလသားအာရဒ်မှဆင်းသက်သော အာရဒီအဆွေ အမျိုး။ နေမန်မှဆင်းသက်သော နေမန်အဆွေ အမျိုးတည်း။ ဤသူတို့သည် ဗယ်ာမိန်အဆွေ အမျိုးဖြစ်၍ စာရင်းဝင်သော လူပေါင်းကား လေးသောင်းငါးထောင် ချောက်ရာရှိသတည်း။

၂၇ ဘိုးဘအဆွေ အမျိုးအလိုက် ဒန်၏သားဟူမူကား။ ရှုဟံမှဆင်းသက်သော ရှုဟမ်အဆွေ အမျိုးတည်း။ ဤသူတို့သည် ဒန်အဆွေ အမျိုးဖြစ်၍ စာရင်းဝင်သော ရှုဟမ်လူပေါင်းကား ချောက်သောင်းလေးထောင် လေးရာရှိသတည်း။

၂၈ ဘိုးဘအဆွေ အမျိုးအလိုက် အာရှာ၏သားဟူမူကား။ ယိမနုမှဆင်းသက်သော ယိမနီအဆွေ အမျိုး။ ယေသဝိမှဆင်းသက်သော ယေသဝိတ်အဆွေ အမျိုး။ ဗေရိမှဆင်းသက်သော ဗေရိတ်အဆွေ အမျိုးတည်း။ ဗေရိ၏သားဟေဗေရမှဆင်းသက်သော ဟေဗေရီအဆွေ အမျိုး။ မာလချေလမှဆင်းသက်သော မာလချေလီအဆွေ အမျိုးတည်း။ အာရှာ၏သားအမည်ကား စာရာတည်း။ ဤသူတို့သည် အာရှာအဆွေ အမျိုးဖြစ်၍ စာရင်းဝင်သော လူပေါင်းကား ငါးသောင်းသုံးထောင် လေးရာရှိသတည်း။

၂၉ ဘိုးဘအဆွေ အမျိုးအလိုက် နုဿလီ၏သားဟူမူကား။ ယာဇေလမှဆင်းသက်သော ယာဇေလီအဆွေ အမျိုး။ ဂုန်မှဆင်းသက်သော ဂုန်အဆွေ အမျိုး။ ယေဇေရမှဆင်းသက်သော ဇေရီအဆွေ အမျိုး။ ရှိလ္လင်မှဆင်းသက်သော ရှိလ္လင်အဆွေ အမျိုးတည်း။ ဤသူတို့သည် နုဿလီအဆွေ အမျိုးဖြစ်၍ စာရင်းဝင်သော လူပေါင်းကား လေးသောင်းငါးထောင် လေးရာရှိသတည်း။ ထိုသို့ ဧဿရေလအမျိုး။ စာရင်းဝင်သူ လူပေါင်းကား ချောက်သိန်းတထောင် ခုနစ်ရာ ငါးဆယ်ရှိသတည်း။

၃၀ ထာဝရဘုရားကလည်း ဤသူတို့အား အရေအတွက်ရှိသည်အတိုင်း ခါနာန်ပြည်ကို ဝေရမည်။ လူများလျှင် များသော အမွေမြေကို ငှက်လူနည်းလျှင် နည်းသော အမွေမြေကို ငှက်အနည်းအများအလိုက် အသီးအသီးတို့အား အမွေမြေကို ဝေပေးရမည်။ သို့ရာတွင် ထိုပြည်ကို စာရေးတံချ၍ ဝေရမည်။ ဘိုးဘအမျိုးအနွယ်အလိုက် အမွေခံရကြမည်။ စာရေးတံကျသည့်အတိုင်း မြေကို ဝေ၍ အနည်းအများအလိုက် ပိုင်ရကြမည် ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၃၁ ဘိုးဘအဆွေ အမျိုးအလိုက် စာရင်းဝင်သော လေဝီ၏သားဟူမူကား။ ဂေရရှန်မှဆင်းသက်သော ဂေရရှောနီအဆွေ အမျိုး။ ကောဟတ်မှဆင်းသက်သော ကောဟတ်အဆွေ အမျိုး။ မေရာရိမှဆင်းသက်သော မေရာရိတ်အဆွေ အမျိုးတည်း။ ဤသည့်လျှင် လေဝီအဆွေ အမျိုးဖြစ်၍ လိ

မနိအဆွေအမျိုး။ဟေပြောနိအဆွေအမျိုး။မာလိအဆွေ
 အမျိုး။မရှိအဆွေအမျိုး။ကောရသိအဆွေအမျိုးပါသ
 ၁၉ တည်း။ကောဟတ်၏သားကားအာမရံတည်း။အာမရံ
 ၏မယားကားအဲဂုတ္တုပြည်၌လေဝိမယားဖွားမြင်သော
 လေဝိ၏သားယောဇဗက်တည်း။ထိုမိမ္မသည်အာမရံ၏
 ၃၀ မယားဖြစ်၍အာရုန်။မောရှေ။နှစ်မမိရိအံတို့ကိုဖွားမြင်
 လေ၏။အာရုန်၏သားကားနာဒပ်။အဘိဟု။လောဇာ။
 ၃၀ ဣသမာတည်း။နာဒပ်နှင့်အဘိဟုတို့သည်ထာဝရဘုရား
 ရှေ့တော်၌ထူးချွားသောမီးကိုပူဇော်သောအခါသေကြ
 ၃၅ ၏။အသက်တလလွန်၍စာရင်းဝင်သောလေဝိသား
 ယောက်ျားပေါင်းကားနှစ်သောင်းသုံးထောင်ရှိသတည်း။
 သူတို့သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်အတူအမွေမခံ
 ၄၀ ရသောကြောင့်ရောနှော၍စာရင်းမဝင်ရကြ။ဤရှေ့
 ကားမောရှေနှင့်ယဇိပရောဟိတ်လောဇာတို့သည်မော
 ၄၅ ဘလွင်ပြင်။ယော်ဒန်မြစ်နား။ယေရိခေါမြို့တဖက်၌စာ
 ရင်းယူသောဣသရေလအမျိုးသားပေတည်း။မောရှေ
 နှင့်ယဇိပရောဟိတ်အာရုန်တို့သည်သိနာတော၌ဣသရေ
 ၅၀ လအမျိုးသားတို့ကိုစာရင်းယူ၍ထိုစာရင်း၌ဝင်သောသူ
 တယောက်မျှမပါ။အကြောင်းမူကား။ထိုသူတို့သည်
 တော၌အမှန်သေရကြမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 ၅၅ ပြီး။ယေဗုဒ္ဓ၏သားကာလက်နှင့်နုန်၏သားယောရှုမတ
 ပါး။အရင်းလူတယောက်မျှမကြွင်းမကျန်ရ။
 ၆၀ ထိုအခါယောသပ်၏သားမနာရှေအဆွေအမျိုး၌ပါ
 လျက်မနာရှေ။မာခိရ။ဂိလန်။ဟေဇရေတို့မှဆင်းသက်
 ၂ ကာ။တိရဇာတို့သည်လာ၍။ပရိဿတ်စည်းဝေးရာတွဲ
 တော်တံခါးနား။မောရှေနှင့်ယဇိပရောဟိတ်လောဇာ။
 ၇ မင်းများ။ပရိဿတ်များအပေါင်းတို့ရှေ့မှာရပ်လျက်
 ၇၂ အကျွန်ုပ်တို့၏အဖေသည်တော၌သေပါ၏။ထာဝရဘုရား
 တဖက်၌ရဝေးသောအပေါင်းအသင်း။ကောရ၏အ
 ပေါင်းအသင်း၌မပါ။မိမိအပြစ်ကြောင့်သေပါ၏။သူ၌
 ၇၅ သားယောက်ျားမရှိပါ။ထိုသို့သားယောက်ျားမရှိသော
 ကြောင့်အကျွန်ုပ်တို့အဖေ၏အမည်သည်အကျွန်ုပ်တို့အ
 ဆွေအမျိုး၌ပျောက်ရပါမည်လော။အကျွန်ုပ်တို့အဖေ၏
 ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူအကျွန်ုပ်တို့အားအမွေပေးပါဟု
 ၈၅ လျှောက်ကြ၏။သူတို့အမှုကိုမောရှေသည်ထာဝရ
 ၉၀ ဘုရားရှေ့တော်၌ထားလေ၏။ထာဝရဘုရားကလည်း
 ဖလောဗန်သို့တို့၏စကားသည်လျှောက်ပတ်ပေ၏။အ
 ကယ်စင်စစ်သူတို့အဖေ၏ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူအမွေခံ

ရသောအခွင့်ကိုသူတို့အားပေးရမည်။သူတို့အဖေ၏အ
 ၈ မွေဥစ္စာသည်သူတို့လက်သို့ရောက်စေရမည်။။သင်
 သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။လူ
 သည်သားယောက်ျားမရှိဘဲသေလျှင်သူ၏အမွေဥစ္စာကို
 ၉ သူ၏သားလက်သို့ရောက်စေရမည်။။သို့မရှိလျှင်သူ၏အ
 ၁၀ မွေဥစ္စာကိုသူ၏ညီအစ်ကိုတို့အားပေးရမည်။။ညီအစ်
 ကိုမရှိလျှင်အမွေဥစ္စာကိုဖကြီးဖထွေးတို့အားပေးရ
 ၁၁ မည်။။ဖကြီးဖထွေးမရှိလျှင်သူ၏အဆွေအမျိုး၌နီးစပ်
 ရင်းချာသောပေါက်ဖော်အားပေး၍ထိုသူသည်ပိုင်ရ
 မည်။ဤရှေ့ကားထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမှာ
 ထားတော်မူသည်အတိုင်းဣသရေလအမျိုးသားတို့၌စီ
 ရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ဖြစ်စေဟုမောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၂ တဖန်ထာဝရဘုရားကသင်သည်ဤအာဗရမ်တောင်
 ပေါ်သို့တက်လော့။ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားငါပေး
 ၁၃ သောပြည်ကိုကြည့်ရှုလော့။။သို့ပြီးမှသင်၏အစ်ကိုအာ
 ရုန်သည်မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့သွားသကဲ့သို့သင်
 ၁၄ သည်လည်းသွားရမည်။။အကြောင်းမူကား။ပရိဿတ်
 တို့သည်ဇိနတော။ကာဒေရှအရပ်။မေရိဘစမ်ရေအနား
 ၁၅ ၌ရုန်းရင်းခတ်ပြုကြသောအခါသင်တို့သည်ငါစကားကို
 ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍သူတို့ရှေ့မှာငါကိုမရိုမသေပြသော
 ၂၀ အပြစ်ရှိသည်ဟုမောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။မောရှေက
 | လည်းထာဝရဘုရား၏ပရိဿတ်တို့သည်အထိန်းမရှိ
 ၂၁ သောသိုးကဲ့သို့မဖြစ်မည်အကြောင်း။ခပ်သိမ်းသော
 သတ္တဝါတို့၏အသက်ဝိညာဉ်ကိုအစိုးရတော်မူသော
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ဤပရိဿတ်တို့ရှေ့၌
 ထွက်ဝင်နိုင်သောသူ။ပြင်သို့ထုတ်ခြင်း။အတွင်းသို့သွင်း
 ခြင်းအမှုကိုတတ်နိုင်သောသူတရုတယောက်ကိုသူတို့
 အပေါ်မှာခန့်ထားတော်မူပါစေသောဟုထာဝရဘုရား
 ၃၀ အားလျှောက်လေ၏။ထာဝရဘုရားကလည်းဝိညာဉ်
 တော်ကိုရသောနုန်၏သားယောရှုကိုခေါ်၍သင်၏လက်
 ၃၅ ကိုသူအပေါ်မှာတင်လော့။။ယဇိပရောဟိတ်လောဇာ
 ရှေ့။ပရိဿတ်အပေါင်းတို့ရှေ့၌သူကိုထား၍မှာခဲ့လော့။
 ၂၀ ၊ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်သူ၏စကားကို
 နားထောင်မည်အကြောင်း။သင်၏ဘုန်းအသရေအမျိုးကို
 ၂၁ သူအပေါ်၌တင်ထားလော့။။ထိုသူသည်ယဇိပရောဟိတ်
 | လောဇာရှေ့မှာရပ်သောအခါယဇိပရောဟိတ်သည်ထာ
 ၂၃ ဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဥရိပ်စီရင်ဆုံးဖြတ်သောတရားအ
 တိုင်းသူအတွက်မေးမြန်းရမည်။သူစီရင်သည်အတိုင်း
 သူနှင့်အတူဣသရေလအမျိုးသားပရိဿတ်အပေါင်းတို့

၂၉ ကောင်လျှင်နှစ်ဩမဲ။ သိုးသငယ်ချွန်ကောင်စေ့အောင်
 ၃၀ တကောင်လျှင်တဩမဲစီနှင့်ဘောဇာဉ်ပူဇော်သကာပြ
 ၃၁ ရမည်။ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုအံ့သောငှါ ဆိတ်သငယ်တ
 ကောင်ကိုလည်းပူဇော်ရမည်။ ထိုသို့အစည်အမြဲပူဇော်
 သောမီးရှို့ရာယဇ်။ ဘောဇာဉ်ပူဇော်သကာမှတပါး။ သွန်း
 လောင်းရာပူဇော်သကာနှင့်တကွအပြစ်မပါသောယဇ်
 ကောင်များတို့ကိုထပ်၍ပူဇော်ရမည်။

၁ သတ္တမလပဌမနေ့ရက်၌ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရ
 မည်။ လောကီအလုပ်ကိုမလုပ်ရ။ တံပိုးမှတ်ခြင်းကိုပြုရ
 ၂ သောနေ့ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားအဖို့မွှေးကြိုင်သောအနံ့
 နှင့်မီးရှို့ရာယဇ်တို့အသက်မျှသောနွားထီးတကောင်။
 သိုးထီးတကောင်။ အခါမလဲ။ အပြစ်မပါသောသိုးသ
 ၃ ငယ်ချွန်ကောင်တို့ကိုပူဇော်ရမည်။ နွားတကောင်လျှင်
 ဆီရောသောမုန့်ညက်သုံးဩမဲ။ သိုးတကောင်လျှင်နှစ်
 ၄ ဩမဲ။ သိုးသငယ်ချွန်ကောင်စေ့အောင်တကောင်
 ၅ လျှင်တဩမဲစီနှင့်ဘောဇာဉ်ပူဇော်သကာပြရမည်။ အ
 ပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုအံ့သောငှါ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ဆိတ်
 ၆ သငယ်တကောင်ကိုလည်းပူဇော်ရမည်။ ထိုသို့ထုံးစံရှိ
 သည်အတိုင်းလဆန်းနေ့မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်သူ၏ဘောဇာဉ်
 ပူဇော်သကာ။ နေ့တိုင်းပြုသောမီးရှို့ရာယဇ်နှင့်သူ၏
 ဘောဇာဉ်ပူဇော်သကာ။ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သကာ
 မှတပါး။ ထာဝရဘုရားအဖို့မွှေးကြိုင်သောအနံ့နှင့်မီးဖြင့်
 ပြုသောယဇ်ပူဇော်သကာကိုပူဇော်ရမည်။

၇ ၎င်းလဒသမနေ့ရက်၌ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြု၍ချီး
 ၈ ချံစွာကျင့်ရမည်။ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှမလုပ်ရ။ ထိုနေ့
 ၌ထာဝရဘုရားအဖို့မွှေးကြိုင်သောအနံ့နှင့်မီးရှို့ရာယဇ်
 တို့အသက်မျှသောနွားထီးတကောင်။ သိုးထီးတ
 ကောင်။ အခါမလဲ။ အပြစ်မပါသောသိုးသငယ်ချွန်
 ၉ ကောင်တို့ကိုပူဇော်ရမည်။ နွားတကောင်လျှင်ဆီရော
 သောမုန့်ညက်သုံးဩမဲ။ သိုးတကောင်လျှင်နှစ်ဩမဲ။
 ၁၀ ၊ သိုးသငယ်ချွန်ကောင်စေ့အောင်တကောင်လျှင်တ
 ၁၁ ဩမဲစီနှင့်ဘောဇာဉ်ပူဇော်သကာပြရမည်။ အပြစ်ဖြေ
 ရာယဇ်တို့လည်းဆိတ်သငယ်တကောင်ကိုပူဇော်ရမည်။
 ထိုသို့အပြစ်ဖြေခြင်းငှါအပြစ်ဖြေရာယဇ်။ အစည်အမြဲ
 ပြုသောမီးရှို့ရာယဇ်။ သူ၏ဘောဇာဉ်ပူဇော်သကာ။ သွန်း
 လောင်းရာပူဇော်သကာမှတပါး။ ထပ်၍ပြုရမည်။

၁၂ ၎င်းလတဆယ်ငါးရက်နေ့၌ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရ
 မည်။ လောကီအလုပ်ကိုမလုပ်ဘဲချွန်ရက်ပတ်လုံးထာဝ

၁၃ ရဘုရားအဖို့ပွဲခံရမည်။ ပဌမနေ့၌ထာဝရဘုရားအဖို့မွှေး
 ကြိုင်သောအနံ့နှင့်မီးဖြင့်ပြုသောမီးရှို့ရာယဇ်တို့အသက်
 မျှသောနွားထီးဆယ်သုံးကောင်။ သိုးထီးနှစ်ကောင်။ အ
 ၁၄ ခါမလဲ။ အပြစ်မပါသောသိုးသငယ်ဆယ်လေးကောင်
 တို့ကိုပူဇော်ရမည်။ နွားဆယ်သုံးကောင်စေ့အောင်တ
 ကောင်လျှင်ဆီရောသောမုန့်ညက်သုံးဩမဲစီ။ သိုးနှစ်
 ၁၅ ကောင်စေ့အောင်တကောင်လျှင်နှစ်ဩမဲစီ။ သိုးသငယ်
 ဆယ်လေးကောင်စေ့အောင်တကောင်လျှင်တဩမဲစီ
 ၁၆ နှင့်ဘောဇာဉ်ပူဇော်သကာပြရမည်။ အပြစ်ဖြေရာယဇ်
 တို့ဆိတ်သငယ်တကောင်ကိုအစည်အမြဲပြုသောမီးရှို့
 ရာယဇ်နှင့်ဘောဇာဉ်ပူဇော်သကာ။ သွန်းလောင်းရာပူ
 ၁၇ ဇော်သကာမှတပါး။ ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။ ဗုဒ္ဓိယနေ့၌
 အသက်မျှသောနွားထီးဆယ်နှစ်ကောင်။ သိုးထီးနှစ်
 ၁၈ ကောင်။ အခါမလဲ။ အပြစ်မပါသောသိုးသငယ်ဆယ်
 လေးကောင်ကို၎င်း၊ သိုး။ နွား။ သိုးသငယ်အနည်းအများ
 အလိုက်ထုံးစံရှိသည်အတိုင်းဘောဇာဉ်ပူဇော်သကာ။
 ၁၉ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သကာကို၎င်း၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်
 တို့ဆိတ်သငယ်တကောင်ကို၎င်း အစည်အမြဲပြုသောမီး
 ရှို့ရာယဇ်နှင့်ဘောဇာဉ်ပူဇော်သကာ။ သွန်းလောင်းရာ
 ၂၀ ပူဇော်သကာမှတပါး။ ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။ တတိယနေ့
 ၌နွားထီးဆယ်တကောင်။ သိုးထီးနှစ်ကောင်။ အခါမလဲ။
 အပြစ်မပါသောသိုးသငယ်ဆယ်လေးကောင်ကို၎င်း
 ၂၁ ၊ သိုး။ နွား။ သိုးသငယ်အနည်းအများအလိုက်ထုံးစံရှိသည့်
 အတိုင်းဘောဇာဉ်ပူဇော်သကာ။ သွန်းလောင်းရာပူဇော်
 ၂၂ သကာကို၎င်း၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ဆိတ်တကောင်ကို
 ၎င်းအစည်အမြဲပြုသောမီးရှို့ရာယဇ်နှင့်ဘောဇာဉ်ပူဇော်
 သကာ။ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သကာမှတပါး။ ထပ်၍ပူ
 ၂၃ ဇော်ရမည်။ စတုတ္ထနေ့၌နွားထီးဆယ်ကောင်။ သိုးထီး
 နှစ်ကောင်။ အခါမလဲ။ အပြစ်မပါသောသိုးသငယ်
 ၂၄ ဆယ်လေးကောင်ကို၎င်း၊ သိုး။ နွား။ သိုးသငယ်အနည်းအ
 များအလိုက်ထုံးစံရှိသည်အတိုင်းဘောဇာဉ်ပူဇော်သ
 ၂၅ ကာ။ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သကာကို၎င်း၊ အပြစ်ဖြေရာ
 ယဇ်တို့ဆိတ်တကောင်ကို၎င်းအစည်အမြဲပြုသောမီးရှို့
 ရာယဇ်နှင့်ဘောဇာဉ်ပူဇော်သကာ။ သွန်းလောင်းရာပူ
 ၂၆ ဇော်သကာမှတပါး။ ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။ ပဉ္စမနေ့၌
 နွားထီးကိုးကောင်။ သိုးထီးနှစ်ကောင်။ အခါမလဲ။ အပြစ်
 ၂၇ မပါသောသိုးသငယ်ဆယ်လေးကောင်ကို၎င်း၊ သိုး။ နွား။
 သိုးသငယ်အနည်းအများအလိုက်ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း
 ဘောဇာဉ်ပူဇော်သကာ။ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သကာ။

တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကိုမော
ရှေသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် အမျိုးအနွယ်တို့
နှုမင်းဖြစ်သောသူတို့အားဆင့်ဆိုသည်ကား။ ။ လူ

၉ လင်သေသောမိဗ္ဗ။လင်နှင့်ကွာသောမိဗ္ဗသည်ကိုယ်
 ၁၀ စိတ်ဝိညည်၌ချည်နှောင်သောသစ္စာဂတိအလုံးစုံတို့သည်
 ၁၁ တည်ရကြမည်။|လင်အိမ်၌ရှိစည်အခါသစ္စာဂတိပြုသော်
 ၁၂ ထိုကျိန်ဆိုခြင်းအားဖြင့်ကိုယ်စိတ်ဝိညည်၌ချည်နှောင်သော်
 ၁၃ ၎င်း|လင်သည်ကြားသော်လည်းမမြစ်တား။တိတ်ဆိတ်
 ၁၄ စွာနေလျှင်ထိုသစ္စာဂတိရှိသမျှ။ကိုယ်စိတ်ဝိညည်၌ချည်
 ၁၅ နှောင်ခြင်းရှိသမျှတို့သည်တည်ရကြမည်။|သို့မဟုတ်။လင်
 ၁၆ သည်ကြားသောနေ့၌ရှင်းရှင်းပယ်ဘူးလျှင်သစ္စာဂတိနှင့်
 ၁၇ ၎င်းစိတ်ဝိညည်၌ချည်နှောင်ခြင်းနှင့်၎င်းဆိုင်သောစကား
 ၁၈ မည်မျှမတည်ရ။လင်သည်ပယ်သော့ကြောင့်ထာဝရဘုရား
 ၁၉ လည်းလွှတ်တော်မူမည်။|ခပ်သိမ်းသောသစ္စာဂတိ။ချိုး
 ၂၀ ချံစွာကျင့်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သမျှသောအချဉ်အနှောင်ကျိန်ဆို
 ၂၁ ခြင်းတို့ကိုလင်သည်တည်စေပိုင်သောအခွင့်။ပယ်ပိုင်
 ၂၂ သောအခွင့်ရှိ၏။|လင်သည်တနေ့ထက်တနေ့တိတ်ဆိတ်
 ၂၃ စွာနေလျှင်မယားပြုသောသစ္စာဂတိရှိသမျှတို့နှင့်မယား၌
 ၂၄ ချည်နှောင်ခြင်းရှိသမျှတို့ကိုတည်စေ၏။ကြားသောနေ့၌
 ၂၅ တိတ်ဆိတ်စွာနေသော့ကြောင့်တည်စေပြီး။|ထိုစကား

၁၆ ကြားသောနေ့နောက်မှလင်သည်ပယ်အံ့သောငှါပြု
 ၁၇ လျှင်မယားအပြစ်ကိုကိုယ်တိုင်ခံရမည်။။ဤရွှေကား
 မယားနှင့်လင်စပ်ကြား၌၎င်းအဖအိမ်မှာအသက်နှုတ်
 သောသွေးနှင့်အဖစပ်ကြား၌၎င်းမောရှေအားဖြင့်ထာဝရ
 ဘုရားသားတော်မူသောပညတ်တရားဖြစ်သတည်း။

၁၈။ တဖန်ထာဝရဘုရားကမိချန်အမျိုးသားတို့သည်ဣသ
 ရေလအမျိုးသားတို့ကိုပြစ်မှားသောအပြစ်အလျောက်
 ဣသရေလအမျိုးသားဘက်၌နေ၍တရားစီရင်လော့။သို့
 ပြီးမှသင်သည်မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့သွားရမည်ဟု
 ၃ မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။။မောရှေသည်လည်းလူများတို့
 ကိုခေါ်၍အမျိုးတို့သည်ဘက်နက်ကိုကိုင်လျက်မိချန်အ
 မျိုးသားတို့သို့စစ်ချီ၍ထာဝရဘုရားဘက်၌တရားစီရင်
 ၄ စေ။။ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့တွင်တမျိုးတမျိုးထဲက
 ၅ လူတထောင်စီရွေး၍စစ်ချီစေဟုစီရင်သည်အတိုင်း။ဣ
 သရေလအမျိုးသားအထောင်အသောင်းတို့တွင်တမျိုး
 တမျိုးထဲကစစ်တိုက်လက်နက်ပါသောသူတထောင်စီ။
 ၆ လူပေါင်းတသောင်းနှစ်ထောင်ကိုအပ်၍။မောရှေသည်
 ထိုသူတို့ကိုကိုင်သန့်ရှင်းသောလက်နက်နှင့်တကွမျှတ်ရာ
 တံပိုးတို့ကိုကိုင်သောယဇ်ပရောဟိတ်လောဇာသားဖိန
 ၇ ဟတ်ကိုကိုင်စစ်ချီစေ၏။။မောရှေအားထာဝရဘုရားမှာ
 ထားတော်မူသည်အတိုင်းထိုသူတို့သည်မိချန်အမျိုးသား
 တို့ကိုတိုက်၍လူယောက်ျားအပေါင်းတို့ကိုသတ်ကြ၏။။
 ၈ ၊အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသောသူတို့တွင်ဇေ။။ရေကင်။
 ၉ ဇုရ။။ဟုရ။။ရေဘတည်းဟူသောမိချန်မင်းကြီးငါးပါးပါ
 ၁၀ ကြ၏။။ဗောရသားဗာလမ်ကိုလည်းခားနှင့်သတ်ကြ၏။။ဣ
 သရေလအမျိုးသားတို့သည်မိချန်မိမိများ။။သူငယ်များတို့
 ကိုလက်ရသိမ်းယူ၍သိုးဆိတ်နွားအစရှိသောဥစ္စာအလုံး
 ၁၁ ခုတို့ကိုလုယူကြ၏။။မိချန်အမျိုးသားတို့နေသောမြို့ရွာရှိ
 ၁၂ သမျှတို့ကိုမီးရှို့ကြ၏။။ဖမ်းရသောလူ။။တိရိစ္ဆာန်နှင့်တကွ
 ၁၃ လက်ရဥစ္စာအလုံးစုံတို့ကိုသိမ်းသွား၍။မောဘလွင်ပြင်
 ယော်ဒန်မြစ်နား။။ယေရိခေါမြို့တဖက်၌တပ်ချလျက်နေ
 သောမောရှေ။။ယဇ်ပရောဟိတ်လောဇာ။။ဣသရေလအ
 မျိုးသားပရိသတ်တို့ထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။။

၁၄ မောရှေနှင့်ယဇ်ပရောဟိတ်လောဇာမှစ၍ပရိသတ်
 တို့နှစ်မင်းအပေါင်းတို့သည်ကြိုဆိုခြင်းငှါတပ်ပြင်သို့
 ၁၅ ထွက်သွားကြ၏။။မောရှေသည်စစ်တိုက်ရာမှပြန်လာ
 သောတပ်မှူးများ။။ဗိုလ်မင်းများတို့ကိုအမျက်ထွက်၍
 ၁၆ ၊သင်တို့သည် မိမိအပေါင်းတို့ကိုအဘယ်ကြောင့်အ

၁၇ သက်ရှင်စေကြသနည်း။။ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
 ပေရုရဘုရားအမှု၌ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားစေခြင်းငှါ
 ဤမိမိတို့သည်ဗာလမ်ပေးသောအကြံကိုလိုက်၍ပြုကြ
 သောကြောင့်ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်၌ဘေးရောက်
 ၁၈ လေသည်တကား။။ထိုကြောင့်သူငယ်ယောက်ျားအပေါင်း
 ကို၎င်းယောက်ျားနှင့်ဆက်ဆံသွားသောမိမိအပေါင်းကို
 ၁၉ ၎င်းသတ်ကြလော့။။ယောက်ျားနှင့်မဆက်ဆံသွားသော
 မိမိငယ်အပေါင်းတို့ကိုမိမိတို့အဖို့အလက်ချမ်းသာပေး
 ၂၀ ကြလော့။။သင်တို့သည်ချနှစ်ရက်ပတ်လုံးတပ်ပြင်မှာ
 နေရကြမည်။။လူကိုသတ်သောသူ။။အသေကောင်ကိုကံ
 သောသူအပေါင်းတို့။။ကိုယ်ကို၎င်းသိမ်းယူသောသူတို့
 ကို၎င်းတတ်ယနေ့။။သတ္တမနေ့၌စင်ကြယ်စေကြလော့။။
 ၂၁ ၊သင်တို့အဝတ်နှင့်သားရေတန်ဆာရှိသမျှ။။ဆိတ်မွေး
 ဖြင့်ရက်သောအရာ။။သစ်သားဖြင့်လုပ်သောအရာရှိသမျှ
 တို့ကိုစင်ကြယ်စေကြလော့ဟုမှာထားလေ၏။။
 ၂၂ ယဇ်ပရောဟိတ်လောဇာသည်လည်းစစ်တိုက်သွား
 သောစစ်သူရဲတို့ကိုခေါ်၍မောရှေ၌ထာဝရဘုရားထား
 ၂၃ တော်မူသောပညတ်တရားဟူမူကား။။ရွှေ။။ငွေ။။ကြေးဝါ။။
 ၂၄ သံ။။ကြေးဖြူ။။ခဲအစရှိသော။။မီးကိုခံနိုင်သောအရာရှိသ
 မျှတို့ကိုမီးအလယ်၌သွားစေသဖြင့်စင်ကြယ်စေရမည်။။
 သို့ရာတွင်စင်ကြယ်စေသောရေဖြင့်လည်းစင်ကြယ်စေ
 ရမည်။။မီးမခံနိုင်သောအရာရှိသမျှတို့ကိုရေအလယ်၌
 ၂၅ သွားစေရမည်။။သတ္တမနေ့၌မိမိအဝတ်ကိုလျှော်ပြီးမှစင်
 ကြယ်ခြင်းရှိ၍တပ်ထဲသို့ဝင်ရကြမည်ဟုမှာထားလေ၏။။
 ၂၆ ထာဝရဘုရားကလည်းသင်နှင့်ယဇ်ပရောဟိတ်
 ၂၇ လောဇာ။။ပရိသတ်အစွေအမျိုးသူကြီးတို့သည်ယခု
 လက်ရသိမ်းယူခဲ့သောဥစ္စာလူ။။တိရိစ္ဆာန်အပေါင်းတို့
 ၂၈ ကိုယူ၍။။ထက်ဝက်ခွဲပြီးလျှင်တဝက်ကိုစစ်မှုထမ်း၍အ
 တိုက်သွားသောသူတို့အား၎င်းတဝက်ကိုပရိသတ်အ
 ၂၉ ပေါင်းတို့အား၎င်းပေးလော့။။စစ်တိုက်သွားသောစစ်
 သူရဲတို့သည်ထာဝရဘုရားအားပေးရသောအခွန်ကိုခွဲ
 ၃၀ ၍။။နွား။။မြွေ။။သိုးအကောင်ငါးရာတွင်တကောင်ကို
 ကောက်ယူပြီးလျှင်။။သူတို့ခံရသောထက်ဝက်အဖို့ထဲ
 ကနှုတ်၍ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဆွဲမြှောက်ရပူဇော်သ
 ၃၁ ကာပြုဖို့ရာယဇ်ပရောဟိတ်လောဇာအားပေးရမည်။။ဣ
 သရေလအမျိုးသားခံရသောထက်ဝက်အဖို့ထဲကလည်း
 လူ။။နွား။။မြွေ။။သိုးအစရှိသောတိရိစ္ဆာန်မျိုးအကောင်ငါး
 ဆယ်တို့တွင်တကောင်ကိုကောက်ယူ၍ထာဝရဘုရား
 ၏ဘဲဘော်ကိုစောင့်သောလေဝိသားတို့အားပေးရမည်ဟု

၃၁ | မောဂ္ဂေအားထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည့်အတိုင်း
မောဂ္ဂေနှင့်ယဇ္ဇိပရေဟိတ်ဇောတေတို့သည်ပြုလေ၏။

၃၂ စစ်သူရဲတို့သည်လက်ရသိမ်းယူခဲ့၍ကျန်ကြွင်းသော
ဥစ္စာပေါင်းကား။ သိုးချောက်သိန်းခုနစ်သောင်းငါး
၃၃ ထောင်။ နွားခုနစ်သောင်းနှစ်ထောင်။ ခြံချောက်
| သောင်းတထောင်။ ယောက်ျားနှင့်မဆက်ဆံဘူးသော
၃၄ မိမ္မသုံးသောင်းခုနစ်ထောင်ရှိသတည်း။ စစ်တိုက်သွား
သောသူတို့ခံရသောထက်ဝက်အဖို့ကားသိုးသိန်းသုံး
၃၅ သောင်းခုနစ်ထောင်ငါးရာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား
ခံရသောအခွန်ကားသိုးချောက်ရာခုနစ်ဆယ်ငါးကောင်
၃၆ တည်း။ နွားသုံးသောင်းချောက်ထောင်ရှိသည်ဖြစ်၍
ထာဝရဘုရားခံရသောအခွန်ကားနွားခုနစ်ဆယ်ခုနစ်
၃၇ ကောင်တည်း။ ခြံသုံးသောင်းငါးရာရှိသည်ဖြစ်၍ထာဝ
ရဘုရားခံရသောအခွန်ကားခြံချောက်ဆယ်တကောင်
၃၈ တည်း။ လူတသောင်းချောက်ထောင်ရှိသည်ဖြစ်၍ထာ
ဝရဘုရားခံရသောအခွန်ကားလူသုံးဆယ်နှစ်ယောက်
၃၉ တည်း။ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည့်အတိုင်းမော
ဂ္ဂေသည်ရှေ့တော်၌မျိုးမြှောက်ရာပူဇော်သကာပြုဖို့ရာအ
၄၀ ခွန်ကိုယဇ္ဇိပရေဟိတ်ဇောတေအားအပ်ပေးလေ၏။ တ
ဖန်စစ်တိုက်သောသူတို့လက်မှမောဂ္ဂေယူ၍ဣသရေလ
၄၁ အမျိုးသား။ ပရိဿတ်တို့ခံရသောထက်ဝက်အဖို့ကား
၄၂ သိုးသုံးသိန်းသုံးသောင်းခုနစ်ထောင်ငါးရာ။ နွားသုံး
| သောင်းချောက်ထောင်။ ခြံသုံးသောင်းငါးရာ။ လူတ
၄၃ သောင်းချောက်ထောင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး
သားခံရသောထက်ဝက်အဖို့လူတိရိစ္ဆာန်အကောင်ငါး
ဆယ်တို့တွင်တကောင်ကိုမောဂ္ဂေကောက်ယူ၍ထာ
ဝရဘုရား၏တံတော်ကိုစောင့်သောလေဝိသားတို့အား
ပေး၏။ ထိုသို့ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူ၏။

၄၄ လူတရာ။ တထောင်ကိုအုပ်သောတပ်မှူးများ။ ဗိုလ်
၄၅ များတို့သည်လည်းမောဂ္ဂေထံသို့ချည်းကပ်၍၊ ကိုယ်
တော်ကျွန်တို့သည်အုပ်သောစစ်သူရဲတို့ကိုစာရင်းယူ
၄၆ ပြန်၍လူတယောက်မျှမလျှော့ပါ။ ထိုကြောင့်ထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်၌အသက်အဖိုးကိုဖြေဖို့ရာလူအသီးအ
သီးရသောရွှေတန်ဆာ။ လည်ဆွဲ။ လက်ကောက်။ လက်
စွပ်။ နားတောင်း။ နှာခေါင်းဆွဲဘူးတို့ကိုထာဝရဘုရား
အားပူဇော်လျက်ဆောင်ခဲ့ပါ။ ပြီးဟုလျှောက်ဆိုလျှင်
၄၇ | မောဂ္ဂေနှင့်ယဇ္ဇိပရေဟိတ်ဇောတေတို့သည်ထိုရွှေ
တန်းဟူသောလုပ်ငြီးသောတန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုခံယူကြ
၄၈ ၏။ ထိုသို့စစ်သူရဲအသီးအသီးတို့သည်မိမိတို့အဖို့သိမ်း

ယူ၍တပ်မှူးများ။ ဗိုလ်များတို့သည်ထာဝရဘုရားအားပူ
ဇော်သောရွှေချိန်ပေါင်းကားတရာချောက်ဆယ်နှစ်ခု
၄၉ ဝိဿာနှင့်အကျပ်ငါးဆယ်ရှိသတည်း။ တပ်မှူးများ။
ဗိုလ်များပူဇော်သောရွှေကိုမောဂ္ဂေနှင့်ယဇ္ဇိပရေဟိတ်
ဇောတေတို့သည်ယူ၍ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုထာ
ဝရဘုရားအောင်းမေ့တော်မူဖို့ရာပရိဿတ်စည်းဝေးရာ
တံတော်၌သွင်းထားကြ၏။

၅၀ ရုဗင်အမျိုးသားနှင့်ဂန်အမျိုးသားတို့သည်အလွန်များ
ပြားသောတိရိစ္ဆာန်တို့နှင့်ကြွယ်ဝသည်ဖြစ်၍ယာဇာ
ပြည်၊ ဂိလ်ဒါပြည်တို့၌တိရိစ္ဆာန်ကျက်စားစရာရှိကောင်း
၅၁ သည်ကိုမြင်ကြလျှင်၊ မောဂ္ဂေနှင့်ယဇ္ဇိပရေဟိတ်ဇော
တေအစရှိသောပရိဿတ်တို့တွင်မင်းများတို့ထံသို့လာ
၅၂ ချီအတရုတ်။ ဗိဘုန်။ ယာဇာ။ နိမရ။ ဟောဂျာနု။ လော
၅၃ လေ။ ရှေ့ဘံ။ နေဗော။ ဗောနတည်းဟူသော။ ဣသရေလ
ပရိဿတ်ရှေ့မှာထာဝရဘုရားလုပ်ကြံတော်မူသောဤ
ပြင်သည်တိရိစ္ဆာန်နှင့်တော်လျော်ပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျွန်
၅၄ တို့၌လည်းတိရိစ္ဆာန်များပြားပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ကျွန်တော်
တို့သည်ရှေ့တော်၌မျက်နှာရလျှင်ဤပြည်ကိုကိုယ်တော်
ကျွန်တို့အားအပိုင်ပေးတော်မူပါ။ ကျွန်တော်တို့ကိုပေး
၅၅ ခန့်ဖြစ်တဖက်သို့ပို့ဆောင်တော်မူပါနှင့်ဟုလျှောက်
၅၆ ကြ၏။ မောဂ္ဂေကလည်းသင်တို့သည်ဤအရပ်၌နေရစ်
၅၇ ၍သင်တို့ညီအစ်ကိုများတို့သည်စစ်တိုက်သွားရမည်
၅၈ လော။ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်သို့ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့သည်မကူးမသွားမည်အကြောင်း။ သူ
၅၉ တို့စိတ်ကိုအဘယ်ကြောင့်ဖျက်ကြသနည်း။ ပြည်တော်
ကိုကြည့်ရှုစေခြင်းငှါသင်တို့အဖေတို့ကိုကာဒေဂျဗာနာ
၆၀ အရပ်ကဝါစေလွှတ်သောအခါထိုသို့ပြုကြ၏။ ဤကော
လချောင်းသို့သွား၍ပြည်တော်ကိုကြည့်မြင်ပြီးမှထာဝရ
ဘုရားပေးတော်မူသောပြည်သို့ဣသရေလအမျိုးသားတို့
သည်မသွားမည်အကြောင်း။ သူတို့စိတ်ကိုဖျက်ကြ၏။

၆၁ | ထိုအခါထာဝရဘုရားသည်အမျက်တော်ထွက်လျက်
| အကယ်စင်စစ်အာဇြဟံ။ ဣဇာကံ။ ယာကုပ်တို့အားငါ
၆၂ ကျိန်ဆို၍ပေးသောပြည်ကိုအရတ္တုပြည်မှထွက်လာသော
သူတို့တွင်ကေနက်အမျိုးယေဖုဒ္ဒါ၏သားကာလက်နှင့်
နုန်၏သားယောရှုမတပါးအဘယ်သူမျှငါ့နောက်သို့လုံး
လုံးမလိုက်သောကြောင့်အသက်နှစ်ဆယ်လွန်သောသူ
တရံတယောက်မျှမမြင်ရ။ ထိုသူနှစ်ယောက်သာထာဝရ
ဘုရားနောက်သို့လုံးလုံးလိုက်ကြပြီးဟုကျိန်ဆိုတော်မူ

၁၃ ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆိုးသော အမှုကို ပြု
သော လူအပေါင်းတို့သည် မပျက်စီးမှီတိုင် အောင်ထာဝရ
ဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အမျက်ထွက်၍
အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး တော၌ ထည့်လည်စေတော်မူ
၁၄ ၏။ ယခုမူကား ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး
သားတို့ကိုသာ၍ ပြင်းစွာအမျက်တော်ထွက်စေမည်အ
ကြောင်း။ သာ၍ ဆိုးသောသူတည်းဟူသောသင်တို့သည်
၁၅ သင်တို့အဖများကိုယ်စားပေါ်ထကြပြီးတကား။ သင်
တို့သည် နောက်တော်သို့မလိုက်ဘဲလွှဲသွားကြလျှင် တဖန်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို တော၌စွန့်ပြစ်တော်မူသဖြင့်
သင်တို့သည် ဤလူမျိုးအပေါင်းကို ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်
ဟုဂစ်အမျိုးသား။ ချဗင်အမျိုးသားတို့အားပြန်ပြော၏။
၁၆ ထိုသူတို့သည် အနီးအပါးသို့ချဉ်းကပ်၍ ကျွန်တော်တို့
သည် ကျွန်တော်တို့တိရိစ္ဆာန်များအဖို့ ဤအရပ်၌ ဆိုးခြံတို့
ကို၎င်း ကျွန်တော်တို့သူငယ်များအဖို့ မြို့တို့ကို၎င်း တည်ပါ
၁၇ မည်။ သို့ရာတွင် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို သူတို့နေရာ
အရပ်သို့မပို့မဆောင်မှီတိုင် အောင်ကျွန်တော်တို့သည်
လက်နက်ကို၎င်း လျက်သူတို့ရှေ့မှာသွားပါမည်။ ဤပြည်
၂၀ ၌ ကျန်ကြွင်းသေးသောလူတို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့သူ
ငယ်များသည် ခိုင်ခံ့သောမြို့၌နေရပါမည်။ ဣသရေလအ
မျိုးသားအပေါင်းတို့သည် အမွေခံရသောမြေကို မဝင်စား
မှီတိုင် အောင်ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်အိမ်သို့မပြန်မ
၂၁ လာပါ။ ကျွန်တော်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်တဖက်၌ သူတို့
နှင့် အတူ အမွေကိုမတောင်းမခံပါ။ ကျွန်တော်တို့အမွေ
ခံရာမြေသည် ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌ ကျပါသည်ဟု
၂၂ လျှောက်ပြန်ကြ၏။ မောရှေကလည်း သို့ဖြစ်၍ သင်တို့
သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ လက်နက်ကို၎င်း လျက်စင်
၂၃ တိုက်သွားလျှင်၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ရန်သူတို့ကို ရှေ့
တော်မှ နှင်ထုတ်၍ ထိုပြည်ကို အောင်တော်မမူမှီတိုင်
၂၄ အောင်၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် လက်နက်ကို၎င်း လျက်ထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်၌ ယော်ဒန်မြစ်တဖက်သို့ ကူးသွားလျှင်
ငိုထိုနောက်မှ ထာဝရဘုရားရှေ့။ ဣသရေလအမျိုးသား
၂၅ ရှေ့၌ အပြစ်ကင်းလွတ်လျက် ဤပြည်သို့ ပြန်လာ၍ ထာဝရ
ဘုရားအခွင့်နှင့် အမွေခံရကြမည်။ ထိုသို့မပြုလျှင်မူကား
၂၆ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားခြင်းရှိသည်အ
ဘိုင်း ထုံအပြစ်သည် သင်တို့ကို လိုက်၍ မှီလိမ့်မည်။ သူ
ငယ်များအဖို့ မြို့တို့ကို ငိုသိုးများအဖို့ သိုးခြံတို့ကို ငိုတည်
လုပ်ကြလော့။ ယခုပြောသမျှအတိုင်း ပြုကြလော့ဟု ဆို
၂၇ လျှင်၊ ဂစ်အမျိုးသားနှင့် ချဗင်အမျိုးသားတို့က ကိုယ်တော်

ကျွန်တို့သည်သခင်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းပြုပါမည်။
၂၆ ကျွန်တော်တို့မယားသားသူငယ်များနှင့်သိုးခွားအလုံး
၂၇ စုံတို့သည်ဤအရပ်။ငါလန်မြို့တို့၌နေရစ်ရပါမည်။ ကိုယ်
တော်ကျွန်အပေါင်းတို့မူကား သခင်မိန့်တော်မူသည်အ
တိုင်းလက်နက်ကိုင်လျက်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌စစ်
၂၈ တိုက်ခြင်းငှါကူးသွားပါမည်ဟုလျှောက်ထားကြ၏။ ထို
အမှုကြောင့်မောရှေသည်ယဇ်ပရောဟိတ်လောဇာ။ နွန်
၏သားယောရှအစရှိသောဣသရေလအမျိုးသားအဆွေ
၂၉ အမျိုးသူကြီးများတို့ကိုခေါ်၍၊ ဂန်အမျိုးသားနှင့်ရုဗင်အ
မျိုးသားတို့သည်စစ်တိုက်ခြင်းငှါ အသီးအသီးလက်နက်
ကိုင်ကျက်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌သင်တို့နှင့်အတူ
ယော်ဒန်မြစ်တဖက်သို့ကူးသွား၍သင်တို့သည်ထိုပြည်
ကိုအောင်ပြီးလျှင်ထိုအမျိုးသားတို့အားဂိလန်ပြည်ကိုအ
၃၀ ပိုင်ပေးရကြမည်။ သို့မဟုတ်။ သူတို့သည်လက်နက်ကိုင်
လျက်သင်တို့နှင့်အတူမကူးမသွားလျှင်ခါနာန်ပြည်၌
သင်တို့တွင်ကိုယ်ပိုင်ရာမြေကိုခံယူရကြမည်ဟုမှာထား
၃၁ လေ၏။ ဂန်အမျိုးသားနှင့်ရုဗင်အမျိုးသားတို့ကလည်းထာ
ဝရဘုရားသည်ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အားမိန့်တော်မူသည်
၃၂ အတိုင်းကျွန်တော်တို့သည်ပြုကြပါမည်။ ယော်ဒန်မြစ်အ
ရှေ့ဘက်၌အစွေခံရပါမည်အကြောင်း။ ကျွန်တော်တို့
သည်လက်နက်ကိုင်လျက်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ခါ
၃၃ နာန်ပြည်သို့ကူးသွားပါမည်ဟုပြန်လျှောက်ကြ၏။ ထို
အခါမောရှေသည်အာမောရီရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်၏နိုင်ငံဆိုင်
သမျှ၊ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဃ၏နိုင်ငံဆိုင်သမျှသောနယ်
မြေ။ မြို့ရွာတို့ကိုဂန်အမျိုးသား။ ရုဗင်အမျိုးသား။ ယော
သပ်၏သားမနာရှေမှဆင်းသက်သောမနာရှေအမျိုး
သားတဝက်၌အပ်ပေးလေ၏။
၃၄ ဂန်အမျိုးသားတို့သည်ဒိဗုန်။ အတရုတ်။ အာရေဗ်။ အာ
တရုတ်။ ဂြောဇန်။ ယာဇာ။ ယုဗြောဟ။ ဗက်နိမရာ။ ဗေသာ
၃၅ ရန်မြို့များကို၎င်းသိုးခြံများကို၎င်းတည်လုပ်ကြ၏။ ရုဗင်
အမျိုးသားတို့သည်ဟေရှာသုန်။ ဇောလေ။ ကိရယာသိပ်
၃၆ နေဗော။ ဗာလမောန။ ရှိဗမမြို့များကိုအသစ်သောအမည်
ဖြင့်သမုတ်၍တည်ကြ၏။ မနာရှေမှဆင်းသက်သောမာ
၃၇ ခိရအမျိုးသားတို့သည်ဂိလန်မြို့သို့သွား၍သိမ်းယူပြီးလျှင်
၃၈ အရင်မြို့သားအာမောရီလူတို့ကိုနှင်ထုတ်ကြ၏။ မော
ရှေသည်ဂိလန်မြို့ကိုမနာရှေ၏သားမာခိရအမျိုးသားတို့
၃၉ အားပေး၍သူတို့သည်နေကြ၏။ မနာရှေအမျိုးသားယာ
ဇုရသည်လည်းသွား၍ဂိလန်မြို့များကိုသိမ်းယူပြီးမှဟာ
၄၀ ဂုတ်ယာဇုရအမည်ဖြင့်သမုတ်လေ၏။ နောဗာသည်

လည်းသွား၍ကောနတ်မြို့ရွာတို့ကိုသိမ်းယူပြီးမှမိမိအမည်ဖြင့်နောဗာမြို့ဟုသမုတ်လေ၏။

၁ မောဂြေနှင့်အာရုန်စီရင်၍ဆဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်လာသောဣသရေလအမျိုးသားအလုံးအရင်းတို့သည်ခရီးသွားခြင်းအကြောင်းအရာများကိုထာဝရဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်းမောဂြေမှတ်သား၍ထိုခရီးသွားခြင်းအကြောင်းအရာပါသောစာရင်းဟူမူကား။ ပဌမလတဆယ်ငါးရက်နေ့၌ရာမသက်မြို့မှထွက်လာကြ၏။ ပထမခါပွဲကိုခံပြီးသောနောက်နက်ဖန်နေ့၌ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ဆဲဂုတ္တုလူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာဝါကြားသောအခြင်းအရာနှင့်ထွက်လာကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရား၏စိတ်တော်မူသောသားဦးအပေါင်းတို့ကိုဆဲဂုတ္တုလူတို့သည်သင်းပြိုဟ်ရကြ၏။ သူတို့၏ဘုရားများကိုလည်းထာဝရဘုရားသည်တရားစီရင်တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ရာမသက်မြို့မှပြောင်း၍သုကုတ်အရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ သုကုတ်အရပ်မှပြောင်း၍တောစပ်နားသို့မြို့၌စားခန်းချကြ၏။ သေမြို့မှပြောင်း၍ဗာလဖေဖန်မြို့ရှေ့မှာရှိသောပိဟဟ်ရုတ်မြို့သို့တဖန်လည်၍မိဂဒေါလမြို့ရှေ့၌စားခန်းချကြ၏။ ပိဟဟ်ရုတ်မြို့မှပြောင်း၍ပင်လယ်အလယ်၌ရှောက်သွားသဖြင့်သေတောသို့ရောက်၍ထိုတောထဲ၌သုံးရက်ခရီးသွားပြီးလျှင်မာရအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ မာရအရပ်မှပြောင်း၍ရေတွင်းဆယ်နှစ်တွင်းနှင့်ထန်းပင်ခုနှစ်ဆယ်ရှိသောသေဝိဇ္ဇာသို့ရောက်၍စားခန်းချကြ၏။ ထေဝိဇ္ဇာမှပြောင်း၍ဧနုပင်လယ်နားမှာစားခန်းချကြ၏။ ဧနုပင်လယ်မှပြောင်း၍သိန်တော၌စားခန်းချကြ၏။ သိန်တောမှပြောင်း၍ဒေါဖကာအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ဒေါဖကာအရပ်မှပြောင်း၍အာလုရှအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ အာလုရှအရပ်မှပြောင်း၍လူများသောက်စရာရေမရှိသောရေဖိဒိမ်အရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ရေဖိဒိမ်အရပ်မှပြောင်း၍သိနာတော၌စားခန်းချကြ၏။ သိနာတောမှပြောင်း၍ကိဗြုတ်ဟတ္တဝါအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ကိဗြုတ်ဟတ္တဝါအရပ်မှပြောင်း၍ဟာဇရုတ်အရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ဟာဇရုတ်အရပ်မှပြောင်း၍ရိသမအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ရိသမအရပ်မှပြောင်း၍ရိဗ္ဗန်ဗာရက်၌စားခန်းချကြ၏။ ရိဗ္ဗန်ဗာရက်အရပ်မှပြောင်း၍သိဗနုရွာ၌စားခန်းချကြ၏။ သိဗနုရွာမှပြောင်း၍ရိသမအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ရိသမအရပ်မှပြောင်း၍ကောဟလာသအရပ်၌စားခန်း

ချကြ၏။ ကောဟလာသအရပ်မှပြောင်း၍ရှာဗာတောင်၌စားခန်းချကြ၏။ ရှာဗာတောင်မှပြောင်း၍ဟာရဒအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ဟာရဒအရပ်မှပြောင်း၍မက္ကလုတ်အရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ မက္ကလုတ်အရပ်မှပြောင်း၍တာဟတ်အရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ တာဟတ်အရပ်မှပြောင်း၍တရအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ တရအရပ်မှပြောင်း၍မိသကာအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ မိသကာအရပ်မှပြောင်း၍ဟာရှမောနအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ဟာရှမောနအရပ်မှပြောင်း၍မောသရုတ်အရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ မောသရုတ်အရပ်မှပြောင်း၍ဗဟ်ကန်အရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ဗဟ်ကန်အရပ်မှပြောင်း၍ဟောရဂိဂိဂိအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ဟောရဂိဂိဂိအရပ်မှပြောင်း၍ယုဟ်သအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ယုဟ်သအရပ်မှပြောင်း၍ဧဗြောနအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ဧဗြောနအရပ်မှပြောင်း၍ဧယုန်ဂါဗာအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ဧဧယုန်ဂါဗာအရပ်မှပြောင်း၍ဇိနတော။ ကာဒေရှအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ကာဒေရှအရပ်မှပြောင်း၍ဧနုပြည်အနားမှာဟောရတောင်၌စားခန်းချကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ဆဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်သောနောက်သက္ကရာဇ်လေးဆယ်ပဉ္စမလပဌမနေ့ရက်၌ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိသည့်အတိုင်းယဇ်ပရောဟိတ်အာရုန်သည်ဟောရတောင်ပေါ်သို့တက်၍အနိစ္စရောက်လေ၏။ အာရုန်သည်ဟောရတောင်ပေါ်မှာအနိစ္စရောက်သောအခါအသက်တရာနှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ရှိသတည်း။ ခါနန်ပြည်တောင်ပိုင်း၌နေသောခါနန်ရှင်ဘုရင်အာရန်သည်ဣသရေလအမျိုးသားရောက်ကြောင်းကိုကြားလေ၏။ သူတို့သည်ဟောရတောင်မှပြောင်း၍ဇာလမောနအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ဇာလမောနအရပ်မှပြောင်း၍ပုနန်အရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ပုနန်အရပ်မှပြောင်း၍ဩဗုတ်အရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ဩဗုတ်အရပ်မှပြောင်း၍ဣဇာဗာရိပ်အရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ဣဇာဗာရိပ်အရပ်မှပြောင်း၍ဒိဗုန်ဂိအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ဒိဗုန်ဂိအရပ်မှပြောင်း၍အာလမုန်ဒိဗလသိမ်အရပ်မှပြောင်း၍နေဗောတောင်ရှေ့တွင်အာဗရိပ်ဟောင်ရိုး၌စားခန်းချကြ၏။ အာဗရိပ်တောင်ရိုးမှပြောင်း၍မောဘလွင်ပြင်။ ယေရိဒန်မြစ်နား။ ယေရိဒန်မြစ်တဖက်၌စားခန်းချကြ၏။ ထိုသို့မောဘလွင်ပြင်။ ယေရိဒန်မြစ်နားမှာဗက်သေရှိမုတ်မြို့မှအာဗလရှိတ္တိပ်မြို့တိုင်အောင်စားခန်းချကြ၏။

၅၀ မောဘလွင်ပြင်။ ယောင်ဒန်မြစ်နား။ ယေရိခေါမြို့တဖက်
 ၅၁ နွဲ့ထာဝရဘုရားသင်္ဃာတေကျော်စေတီ။ သင်္ဃာတေကျော်စေတီ
 လအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ သင်္ဃာတေကျော်စေတီ
 ယောင်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ခါနာန်ပြည်သို့ရောက်ကြသောအ
 ၅၂ ခါ။ ထိုပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကိုနှင်ထုတ်ရကြမည်။
 သူတို့ရေးသောအရပ်။ သွန်းသောရုပ်တုဆင်းတုရှိသမျှ
 တို့ကိုဖျက်ရကြမည်။ သူတို့လုပ်သောကုန်းရှိသမျှတို့ကို
 ၅၃ ဖြိုချရကြမည်။ ထိုပြည်ကိုသင်္ဃာတေကျော်စေတီအပိုင်ပေးသော
 ကြောင့်ထိုပြည်သားတို့ကိုနှင်ထုတ်၍သင်္ဃာတေကျော်စေတီ
 ၅၄ နေရကြမည်။ သင်္ဃာတေကျော်စေတီအမျိုးတို့အားစာရေးတံချ
 ၅၅ ချီထွင်မြေကိုဝေရမည်။ လူများလျှင်များသောမြေလူနည်း
 လျှင်နည်းသောမြေကိုပေးရမည်။ အသီးအသီးတို့သည်
 စာရေးတံကျသည့်အတိုင်းဘိုးဘအမျိုးအနွယ်အလိုက်
 ၅၆ အမွေခံရကြမည်။ သင်္ဃာတေကျော်စေတီထိုပြည်သူပြည်သား
 တို့ကိုအကုန်အစင်မနှင်ထုတ်လျှင်ကျန်ကြွင်းသောသူ
 တို့သည်သင်္ဃာတေကျော်စေတီမိန့်အပ်ဖျားကဲ့သို့၎င်းသင်္ဃာတေ
 ၅၇ ကျော်စေတီဆူးကဲ့သို့၎င်းဖြစ်၍သင်္ဃာတေနေသောပြည်မှာသင်္ဃာတေ
 ကျော်စေတီရှက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုမှတပါး။ သူတို့အားငါ
 ကြံစည်သည့်အတိုင်းသင်္ဃာတေကျော်စေတီပြုမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁ တဖန်မောဘလွင်ပြင်။ ထာဝရဘုရားကသင်္ဃာတေကျော်စေတီ
 ၂ ရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ သင်္ဃာတေကျော်စေတီ
 ၃ ခါနာန်ပြည်သို့ရောက်ကြသောအခါသင်္ဃာတေအမွေခံရ
 ၄ သောခါနာန်ပြည်နယ်အပိုင်းအချားဟူမူကား။ တောင်
 မျက်နှာတွင်ဇိနတောင်မှနေ၍ပြည်အနား၌ရှောက်လျှင်
 ၅ သောဒုံအိုင်အရှေ့ဝှန်းသည်တောင်ဘက်အပိုင်းအချား
 ၆ ဖြစ်ရမည်။ တောင်ဘက်အပိုင်းအချားသည်တောင်မျက်
 ၇ နှာမှလည်၍အာကရဗြိခနုန်းကိုရှောက်လျက်ဇိနရွာသို့
 ရောက်ရမည်။ ထိုရွာကပြန်၍ကာဒေရှဗာနာရွာ။ ဟာဇရ
 ၈ ချီရွာ။ အာဇမုန်ရွာကိုရှောက်သဖြင့်။ အာဇမုန်ရွာမှပြန်
 ၉ ၍အဂ္ဂုဗျောင်းကိုလိုက်လျက်ပင်လယ်၌ဆုံးရမည်။
 ၁၀ ၊ အနောက်ဘက်၌ပင်လယ်ကြီးသည်အနောက်အပိုင်း
 ၁၁ အချားဖြစ်ရမည်။ မြောက်ဘက်အပိုင်းအချားသည်
 ကြီးသောပင်လယ်ကထွက်၍ဟောရတောင်ကိုရှေ့
 ၁၂ သွားပြီးလျှင်။ ထိုတောင်မှဟာမတ်လမ်ဝ။ ဇေဒန်ရွာ။
 ၁၃ ၊ ဇိနပြန်ရွာကိုရှောက်၍ဟာဇရေနန်ရွာ၌ဆုံးရမည်။
 ၁၄ ၊ အရှေ့အပိုင်းအချားသည်ဟာဇရေနန်ရွာမှထွက်၍ရှေ့
 ၁၅ ဖ်ရွာသို့ရောက်ပြီးလျှင်။ အနုနရွာအရှေ့၌ရှောက်၍ရိဗ
 ၁၆ လရွာသို့သွားရမည်။ ထိုရွာမှထွက်၍ဂဇနီသရက်အိုင်အ

၁၇ ရှေ့ကမ်းကိုရှောက်သဖြင့်။ ယောင်ဒန်မြစ်ကိုလိုက်၍သော
 ၁၈ ဒုံအိုင်၌ဆုံးရမည်။ ဤရှေ့ကားသင်္ဃာတေအမွေခံရသော
 ပြည်နယ်အပိုင်းအချားဖြစ်သတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၉ မောဘလွင်ပြင်။ ဤရှေ့ကားသင်္ဃာတေကျော်စေတီ
 ၂၀ ၍အမွေခံရသောပြည်။ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည့်
 အတိုင်းအမျိုးကိုးမျိုးနှင့်အမျိုးတဝက်၌ဝေပေးရသော
 ၂၁ ပြည်ဖြစ်သတည်း။ ရှဗင်အမျိုးသား။ ဂဇနီအမျိုးသား။ မနာ
 ၂၂ ရှေ့အမျိုးသားတဝက်တည်းဟူသောအမျိုးနှစ်မျိုးနှင့်တ
 ၂၃ ဝက်တို့သည်မိမိတို့အမွေခံသောမြေကိုယောင်ဒန်မြစ်အ
 ရှေ့။ ယေရိခေါမြို့တဖက်။ နေထွက်ရာဘက်၌ဘိုးဘအ
 ၂၄ ဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရကြပြီးဟုညသရေလအမျိုးသားတို့
 အားမှာထားလေ၏။
 ၂၅ တဖန်ထာဝရဘုရားသင်္ဃာတေကျော်စေတီအားမိန့်တော်မူသည့်
 ၂၆ ကား။ အမျိုးသားတမျိုးလျှင်မင်းတပါးစီရွေး၍ထိုမင်း
 ၂၇ တို့သည်ယဇ်ပရောဟိတ်လောက။ နှစ်၏သားယောရှုတို့
 ၂၈ နှင့်ဝိုင်းလျက်ခါနာန်ပြည်ကိုဝေ၍သင်္ဃာတေအမွေပေး
 ၂၉ ရကြမည်။ ရွေးရသောမင်းတို့၏အမည်ကား။ ယုဒအ
 ၃၀ မျိုးသားထဲကယေဗုဒ္ဓာသားကာလက်။ ရှိမောင်အမျိုး
 ၃၁ သားထဲကအဓိဟုဒ္ဓာသားရှေ့မွေလ။ ဗဟိမန်အမျိုးထဲက
 ၃၂ ခိသလုန်သားဇေဒန်။ ဒန်အမျိုးကိုအုပ်စိုးသောသူ။ ယော
 ၃၃ ဂထိသားဗုက္ကိ။ ယောသပ်သားတို့တွင်မနာရှေ့အမျိုးကို
 ၃၄ အုပ်စိုးသောသူ။ ဇေဒန်သားဟံယောလ။ ဇေဒန်အမျိုးကို
 ၃၅ အုပ်စိုးသောသူ။ ရှိဗတန်သားကေမွေလ။ ဇာဗုလုန်အမျိုး
 ၃၆ ကိုအုပ်စိုးသောသူ။ ဝါနက်သားဇေဒန်။ ညသခါအမျိုး
 ၃၇ ကိုအုပ်စိုးသောသူ။ အဇ္ဇနီသားပါလတေလ။ အာရှာအမျိုး
 ၃၈ ကိုအုပ်စိုးသောသူ။ ရှေ့လောမိသားအဘိဟုဒ္ဓိ။ နုဿထိ
 အမျိုးကိုအုပ်စိုးသောသူ။ အဓိဟုဒ္ဓာသားပေဒဟေလတည်း။
 ၃၉ ၊ ဤသူတို့သည်ခါနာန်ပြည်၌ညသရေလအမျိုးသားတို့
 အားအမွေမြေကိုဝေပေးစေခြင်းငှါထာဝရဘုရားခန့်
 ထားတော်မူသောသူဖြစ်ကြသတည်း။
 ၄၀ မောဘလွင်ပြင်။ ယောင်ဒန်မြစ်နား။ ယေရိခေါမြို့တ
 ၄၁ ဖက်၌ထာဝရဘုရားသင်္ဃာတေကျော်စေတီတော်မူ၍။ သင်
 သင်္ဃာတေကျော်စေတီအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ သူတို့
 သင်္ဃာတေအမွေခံသောမြေ၌လေဝိသားတို့နေစရာဘို့မြို့တို့ကို
 ၄၂ ငှက်မြို့ပတ်လည်နယ်တို့ကို၎င်းပေးရကြမည်။ ထိုမြို့တို့
 သည်လေဝိသားနေစရာဘို့ဖြစ်၍မြို့ပတ်လည်နယ်တို့၌
 သိုးနွားအစရှိသောတိရစ္ဆာန်များနှင့်ဥရွာများကိုထားရ
 ၄၃ မည်။ လေဝိသားတို့အားပေးသောမြို့နယ်တို့ကိုမြို့ပတ်

၁ လည်၌ အတောင်တထောင်ကျယ်စေရမည်။ မြို့ပြင်။ အ
 ၂ ရွှေ။ အနောက်။ တောင်။ မြောက် အရပ်လေးမျက်နှာ၌ နှစ်
 ၃ ထောင်စီတိုင်း ထွာ၍ ထိုမြေအလယ်ချက်၌ မြို့တည်ရမည်။
 ၄ ဤရွှေကား မြို့နယ်အတိုင်း အရှည်ဖြစ်ရသတည်း။ လေ
 ၅ ဝိသားတို့အား ပေးသော မြို့တို့တွင် လူကိုသတ်သောသူ
 ၆ သည် ပြေး၍ မှီခိုရာမြို့ချောက် မြို့တို့ကို ရွေးထားရမည်။
 ၇ ထိုမြို့မှတစ်ပါး အချားသောမြို့လေး ဆယ်နှစ်မြို့တို့ကိုပေး
 ၈ ရမည်။ ထိုသို့လေဝိသားတို့အား ပေးရသော မြို့ပေါင်း
 ၉ ကား နယ်နှင့် တကွလေး ဆယ်ရှစ်မြို့ဖြစ်သတည်း။ ထို
 ၁၀ မြို့တို့ကို ဣသရေလအမျိုးသား ပိုင်သောမြေထဲက နှုတ်ရ
 ၁၁ မည်။ ချားသောမြေကိုရသောသူသည် များသောမြို့နည်း
 ၁၂ သောမြေကိုရသောသူသည် နည်းသောမြို့တို့ကိုပေးရမည်။
 ၁၃ လူအသီးအသီးတို့သည် အမွေခံရသည်အတိုင်း မိမိတို့မြို့
 ၁၄ များထဲက နှုတ်၍ လေဝိသားတို့အား ပေးရမည်။
 ၁၅ တဖန်မောရှေအား ထာဝရဘုရားက သင်သည် ဣသ
 ၁၆ ရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်။ သင်တို့သည်
 ၁၇ ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူး၍ ခါနာန်ပြည်သို့ရောက်ကြသောအ
 ၁၈ ခါ၊ လူအသက်ကို အမှတ်တမဲ့သတ်မိသောသူပြေး၍ မှီ
 ၁၉ ခိုရာမြို့တို့ကို ရွေးထားရမည်။ ထိုမြို့တို့ကား လူအသက်
 ၂၀ ကိုသတ်သောသူသည် ပရိသတ်ရှေ့သို့ရောက်၍ တရား
 ၂၁ စီရင်ခြင်းကို မခံမှီတိုင် အောင်သေစားသေစေသောသူ
 ၂၂ ၏လက်မှလွတ်၍ မှီခိုရာမြို့ဖြစ်ရသတည်း။ လေဝိသားတို့
 ၂၃ အား ပေးသောမြို့တို့တွင် ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌ မှီခို
 ၂၄ ရာမြို့သုံးမြို့၊ ခါနာန်ပြည်၌ မှီခိုရာမြို့သုံးမြို့ ပေါင်းချောက်
 ၂၅ မြို့တို့ကို ရွေးထားရမည်။ ထိုမြို့ချောက်မြို့တို့ကား လူ
 ၂၆ အသက်ကို အမှတ်တမဲ့သတ်မိသော ဣသရေလအမျိုး
 ၂၇ သား။ သင်တို့တွင် တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားတို့
 ၂၈ သည် ပြေး၍ မှီခိုရာမြို့ဖြစ်သတည်း။ သို့ရာတွင် လူအသက်
 ၂၉ ကိုသေစေခြင်းငှါ သံလက်နက်နှင့် ရိုက်လျှင် လူသတ်ဖြစ်
 ၃၀ ၏။ လူသတ်သည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ လူ
 ၃၁ အသက်ကို သေစေခြင်းငှါ ကျောက်ခဲနှင့် ပြစ်လျှင် လူ
 ၃၂ သတ်ဖြစ်၏။ အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ လူအ
 ၃၃ သက်ကို သေစေခြင်းငှါ သစ်သားလက်နက်နှင့် ရိုက်လျှင်
 ၃၄ လူသတ်ဖြစ်၏။ အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ သေ
 ၃၅ စားသေစေသောသူသည် လူသတ်ကို တွေ့သောအခါ ကိုယ်
 ၃၆ တိုင်သတ်ရမည်။ သူတပါးကို အညှိုးထား၍ တွန်းချသော်
 ၃၇ ငိုသေစေခြင်းငှါ ချောင်းမြောင်း၍ တရံတချနှင့် ပြစ်သော်
 ၃၈ ငိုသေစေခြင်းငှါ မုန်းသောဝိတ်ရှိ၍ လက်နှင့် ရိုက်သော်
 ၃၉ ငိုထိုသို့ပြုသောသူသည် လူသတ်ဖြစ်သောကြောင့် အသေ

သတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ သေစားသေစေသောသူသည်
 ၁ တွေ့သောအခါ သတ်ရမည်။ သို့မဟုတ်။ မုန်းသောဝိတ်မ
 ၂ ရှိဘဲ အမှတ်တမဲ့ တွန်းချသော် ငိုသေချောင်းမြောင်းဘဲ တရံ
 ၃ တချနှင့် ပြစ်မိသော် ငိုသေ။ သူ၏ရန်သူမဟုတ်။ မုန်းသော
 ၄ ဝိတ်မရှိ။ သူကို မမြင်ဘဲ လျက်သော အောင်ကျောက်
 ၅ ခဲနှင့် ပြစ်မိသော် ငိုသေ။ ယခုစီရင်ထုံး၌ သည် အတိုင်း
 ၆ ပရိသတ်တို့သည် သတ်သောသူနှင့် သေစားသေစေ
 ၇ သောသူစပ်ကြား၌ တရားစီရင်၍၊ သတ်သောသူကို သေ
 ၈ စားသေစေသောသူ၏ လက်မှလွတ်သဖြင့် အထက်ကပြေး
 ၉ ၍ မှီခိုသောမြို့သို့ ပြန်နိုင်ရမည်။ မွေဆီဆောင်းခြင်းကိုခံရ
 ၁၀ သော ယဇိပရောဟိတ်မင်းမသေမှီတိုင် အောင်ထိုမြို့၌ နေ
 ၁၁ ရမည်။ လူအသက်ကိုသတ်မိသောသူသည် ပြေး၍ မှီခို
 ၁၂ သောမြို့နယ် ပြင်သို့ တွက်သော်၊ သေစားသေစေသောသူ
 ၁၃ သည် မြို့နယ်ပြင်မှာ ထိုသူကို တွေ့၍ သတ်လျှင် လူအသက်
 ၁၄ ကိုသတ်သောအပြစ်မရှိ။ အကြောင်းမူကား။ ထိုသူသည်
 ၁၅ ယဇိပရောဟိတ်မင်းမသေမှီတိုင် အောင်မိမိမှီခိုသောမြို့
 ၁၆ ထဲမှာနေရမည်။ ယဇိပရောဟိတ်မင်းသေသောနောက်မှ
 ၁၇ ထိုသူသည် မိမိပိုင်သောမြေသို့ ပြန်ရသောအခွင့်ရှိ၏။ ဤ
 ၁၈ ရွှေကား။ သင်တို့သည် နေလေရာရာ၌ သားမြေးအစည်အ
 ၁၉ ဆက်စောင့်ရသောစီရင်ထုံး၌ ချက်ဖြစ်သတည်း။ လူအ
 ၂၀ သက်ကိုသတ်၍ လူသတ်ဖြစ်သောသူသည် သင်ကားသက်
 ၂၁ သေခံချက်ရှိသည့်အတိုင်း အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရ
 ၂၂ မည်။ သို့ရာတွင် သက်သေတယောက်တည်းသာ ရှိလျှင် မ
 ၂၃ သတ်ရ။ အသေခံထိုက်သော လူသတ်၏ အသက်မီးငွေ
 ၂၄ ကိုမခံမယူရ။ သူသည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။
 ၂၅ မှီခိုရာမြို့သို့ ပြေးသောသူသည် ယဇိပရောဟိတ်မင်းမ
 ၂၆ သေမှီမိမိနေရင်း အရပ်သို့ ပြန်၍ နေမည် အကြောင်း အချေ
 ၂၇ ငွေကိုမခံမယူရ။ ထိုသို့သင်တို့နေသောပြည်ကို မညစ်
 ၂၈ ညူးစေရ။ လူအသွေးသည် ပြည်ကို ညစ်ညူးစေတတ်၏။ လူ
 ၂၉ အသွေးကို သွန်းသောသူ၏ အသွေးအားဖြင့် သာ ထိုညစ်
 ၃၀ ညူးခြင်းကို စင်ကြယ်စေနိုင်၏။ ငါကျိန်းဝင်၍ သင်တို့
 ၃၁ နေသောပြည်ကို မညစ်ညူးစေရ။ ငါထာဝရဘုရားသည်
 ၃၂ ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် ကျိန်းဝပ်သည် ဟုဆိုသော်
 ၃၃ မူ၏။
 ၃၄ ယောသပ်အမျိုးဖြစ်သော မနာရှေနှင့် မာဒိရတို့မှ ဆင်း
 ၃၅ သက်သောဂိလဒ်၏သား အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့သည်
 ၃၆ မောရှေအစရှိသော ဣသရေလအမျိုးသားအဆွေအမျိုး
 ၃၇ သူကြီးတို့ထံသို့လာ၍၊ အကွန်ဝါတို့သခင်သည် စာရေး

တံချာသဖြင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ အားခါနာန်ပြည်ကို
 အမွေပေးစေခြင်းငှါ၎င်းအကျွန်ုပ်တို့အပ်ကုန်လော့ဖန်၏
 အမွေမြေကိုသူ၏သို့တို့အားပေးစေခြင်းငှါ၎င်းထာဝရ
 ၃ ဘုရားအမိန့်တော်ရှိပါ၏။ ထိုမိမိတို့သည် မိမိအမျိုးမှတ
 ပါးအချားသောဣသရေလအမျိုးသားနှင့်စုံဖက်လျှင်သူ
 တို့အမွေမြေကိုအကျွန်ုပ်တို့မိမိတို့အဆက်အမွေမှနှုတ်၍
 သူတို့ဝင်သောအမျိုး၏အမွေထဲ၌ပါသွားသဖြင့်အကျွန်ုပ်
 ၄ တို့အမွေမြေသည်လျော့ပါးလိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုး
 သားတို့၌ယုဒလူမျိုးရောက်သောအခါသူတို့အမွေမြေ
 သည်သူတို့ဝင်သောအမျိုး၏အမွေ၌အမြဲကပ်သဖြင့်
 အကျွန်ုပ်တို့၏မိမိတို့အဆက်အမွေမှနှုတ်လျက်
 ၅ ရှိပါလိမ့်မည်ဟုလျှောက်ထားကြ၏။ ထိုအခါမောရှေ
 သည်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်အတိုင်းဣသရေလအ
 မျိုးသားတို့အားမှတ်တမ်းစာသတ်၍ ယောသပ်အမျိုး
 ၆ သားတို့၏စကားသည်လျှောက်ပတ်ပေ၏။ ဇလောဗန်
 သို့တို့၏အမှု၌ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည့်ကား။ သူတို့
 သည်အလိုရှိသောသူနှင့်စုံဖက်ပါလေစေ။ သို့ရာတွင်မိ
 စဉ်ဖောက်အမျိုးသားမှတပါး။ အချားသောသူနှင့်စုံဖက်
 ၇ ခြင်းကိုမပြုစေနှင့်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏အမွေ

မြေသည်တမျိုးမှတမျိုးသို့မပြောင်းရ။ ဣသရေလအမျိုး
 သားအပေါင်းတို့သည်အသီးအသီးမိမိတို့မိမိတို့အဆက်
 ၈ မွေမြေ၌နေရကြမည်။ ဣသရေလအမျိုးတစ်တမျိုး၌
 အမွေမြေရှိသောမိမိတို့သည် မိမိတို့မိမိတို့အဆက် အမျိုး
 သားနှင့်စုံဖက်ရမည်။ ထိုသို့ဣသရေလအမျိုးသားအ
 သီးအသီးတို့သည်မိမိတို့မိမိတို့အဆက်အမွေမြေကိုခံ
 ၉ စားရကြမည်။ အမွေမြေသည်တမျိုးမှတမျိုးသို့မပြောင်း
 ရ။ ဣသရေလအမျိုးသားအသီးအသီးတို့သည်မိမိတို့အ
 မွေမြေ၌နေရကြမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၀ ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမှတ်တမ်းစာသတ်မူသည်
 ၁၁ အတိုင်းဇလောဗန်၏သို့မာလာ။ တိရဇာ။ ဟောဂလာ။
 မိလကာ။ နောအာတို့သည်ပြု၍ကြီးသား၊ ဗလွေးသား
 ၁၂ တို့နှင့်စုံဖက်ကြ၏။ ထိုသို့ယောသပ်တွင်ခြင်သောမနာ
 ရှေ့သားအဆွေအမျိုး၌စုံဖက်ခြင်းအမှုကိုပြု၍သူတို့အ
 ၁၃ မွေမြေသည်သူတို့မိမိတို့အဆက်အမျိုး၌တည်နေ၏။ ဤ
 ရွှေကားမောဘလွင်ပြင်။ ယော်ဒန်မြစ်နား။ ယေရိခေါမြို့
 တဖက်၌ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားဖြင့်ဣသရေလ
 အမျိုးသားတို့အားထားတော်မူသောစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်
 ဖြစ်သတည်း။

။ရှင်မောရှေစီရင်ရေးထားသောတောနေရာကျမ်းပြီး၏။

၁ တောကြီးလွင်ပြင်။ ယော်ဒန်မြစ်နား။ သုဖမြို့တဖက်။
 ပါရန်မြို့။ တောဗေလမြို့။ လာဗန်မြို့။ ဟာဇရုတ်မြို့။ ဒီဇ
 ဟပ်မြို့တို့အလယ်၌မောရှေသည်ဣသရေလအမျိုးသား
 တို့အားဟောပြောသောစကားများကိုပြန်ရလေသည်။
 ၂ ကာဒေရှဗာနာအရပ်သည်စီရင်တောင်လယ်ဖြင့်ဟော
 ရပ်အရပ်နှင့်ဆယ်ဘရက်ခရီးကွာသတည်း။
 ၃ မောရှေသည်ဟောရှာသုန်မြို့၌နေသောအာမောရိ
 | ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်ကို၎င်းဖြင့်ပြည်အာရှတရုတ်မြို့၌နေ
 ၄ သောဗာရှင်ဘုရင်ဩဗာကို၎င်းလုပ်ကြံပြီးမှသက္ကရာဇ်
 လေးဆယ်ပြည့်။ ကောဒေဗလ။ ပဌမနေ့ရက်၌မော
 ဘာပြည်။ ယော်ဒန်မြစ်နားမှထာဝရဘုရားမှတ်တမ်း
 ၅ တော်မူနှင့်သမျှအတိုင်းဣသရေလအမျိုးသားတို့အား

ဆင့်ဆို၍ ဟောပြောသောတရားစကားဟူမူကား။
 ၆ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ဟောရပ်အ
 ရပ်၌ငါတို့အားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့သည်ကာ
 ၇ လအချိန်စေ့အောင်ဤတောင်၌နေကြပြီး။ ထုည့်လည်၍
 ခရီးသွားကြလော့။ အာမောရိတောင်သို့၎င်းထိုတောင်နှင့်
 နီးသောအရပ်။ လွင်ပြင်။ တောင်ရိုး။ ချိုင့်။ တောင်မျက်
 ၈ နှာ။ ပင်လယ်နားသို့၎င်းခါနာန်ပြည်။ လေဗနန်တောင်။ ဥဗ
 ရတ်မြစ်ကြီးတိုင်အောင်၎င်းသွားကြလော့။ ထိုပြည်ကို
 သင်တို့ရှေ့မှငါထားပြီး။ ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့အ
 ၉ ဗအာဗြဟံ။ ဣဇာက်။ ယာကုပ်မှစ၍သူတို့အမျိုးအနွယ်
 အားပေးမည်ဟုကျန်ဆိုတော်မူသောပြည်ကိုဝင်၍သိမ်း
 ယူကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ထိုအခါသင်တို့အားငါပြောသည်ကား။ သင်တို့အ
 ၁၀ မှုကိုငါတယောက်တည်းမထမ်းနိုင်။ သင်တို့၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့ကိုများပြားစေတော်မူ
 ၁၁ ၍ သင်တို့သည် အရေအတွက်အားဖြင့်ကောင်းကင်
 ကြယ်ကဲ့သို့ယနေ့ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့အဖေများ၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို အဆအထောင်
 ၁၂ အားဖြင့်များပြားစေတော်မူပါစေသော။ ဂတိတော်ရှိ
 သည်အတိုင်းကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော။ သင်
 တို့ပင်ပန်းခြင်း။ အမှုဆောင်ရွက်ခြင်း။ ရန်တွေ့ခြင်းဝန်
 ကိုငါတယောက်တည်းအဘယ်သို့ထမ်းနိုင်မည်နည်း။
 ၁၃ ၊ ညာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၍အသရေရှိသောသူတို့ကိုသင်
 တို့အမျိုးမျိုးထဲကရွေးပေးကြလော့။ သူတို့ကိုမင်းအရာ
 ၁၄ ၌ခန့်ထားမည်ဟုပြောဆိုလျှင်၊ သင်တို့က ကိုယ်တော်
 ပြောသည်အတိုင်းပြုကောင်းပါသည်ဟုပြန်ဆိုကြ၏။
 ၁၅ ၊ ထိုကြောင့်သင်တို့အမျိုးမျိုး၌ အသရေရှိသောလူကြီး
 ပညာရှိတို့ကို ငါရွေးချယ်ပြီးလျှင်သင်တို့တွင်မင်းလုပ်
 ရသောသူတည်းဟူသော။ လူတထောင်အုပ်။ တရာအုပ်။
 ၁၆ ငါးဆယ်အုပ်။ တဆယ်အုပ်။ အကြပ်အဆော်အရာ၌ခန့်
 ထား၏။ တရားသူကြီးတို့အားလည်း သင်တို့ညီအစ်ကို
 ၏အမှုတို့ကိုနားထောင်၍ အမျိုးသားချင်းတရားတွေ့
 သည်ဖြစ်စေ။ တပါးအမျိုးသားနှင့်တွေ့သည်ဖြစ်စေ။
 ၁၇ တရားသဖြင့်စီရင်ကြလော့။ တရားအမှုကိုစီရင်သော
 အခါအဘယ်သူ၏မျက်နှာကိုမထောက်ရ။ လူငယ်စ
 ကားကိုလူကြီးစကားကဲ့သို့မှတ်ရမည်။ အဘယ်လူကို
 မှုမကြောက်ရ။ အကြောင်းမူကား။ တရားအမှုကို ဘုရား
 သခင်ပိုင်တော်မူသောကြောင့်တည်း။ ကိုယ်တိုင်မစီရင်
 တတ်သောအမှုကို ငါထံမှာအယူခံရမည်။ ငါလည်းနား
 ၁၈ တောင်မည်ဟုမှာခဲ့၏။ သင်တို့ပြုရသမျှသောအမှုတို့
 ကိုလည်းထိုအခါငါမှာထားခဲ့၏။
 ၁၉ ငါတို့သင်္ဃဟောရပ်အရပ်မှထွက်သောနောက်။ အာ
 မောရိတောင်သို့သွားသောလမ်းနားမှာကြောက်မက်
 ဖွယ်ဖြစ်၍သင်တို့တွေ့မြင်သောတောကြီးအလယ်၌ငါ
 တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အ
 ၂၀ ၏။ ထိုအခါငါကလည်းငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားပေးတော်မူသောအာမောရိတောင်သို့သင်တို့သည်
 ၂၁ ရောက်ကြပြီး။ သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ပြည်တော်ကိုသင်တို့ရှေ့မှာထားတော်မူပြီး။ သင်တို့အ
 ဖများ၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အ

တိုင်းတက်သွား၍ဆိမ်းယူကြလော့။ မကြောက်ကြနှင့်။
 ၂၂ စိတ်လည်းမပျက်ကြနှင့်ဟုပြောဆို၏။ ထိုအခါသင်တို့
 ရှိသမျှသင်္ဃာထံသို့ချည်းကပ်၍အကျွန်ုပ်တို့ရှေ့၌လူတို့
 ကိုစေလွှတ်ပါမည်။ သူတို့သည်ထိုပြည်ကိုစူးစမ်းပြီး
 ၂၃ မှအကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်လမ်းသို့သွားလျှင် အဘယ်
 မြို့သို့ရောက်ရမည်ကိုကြားပြောကြပါလိမ့်မည်ဟု
 ၂၄ ၊ လျှောက်ဆိုသောစကားကိုငါနှစ်သက်၍သင်တို့တွင်
 တမျိုးတယောက်စီ။ လူပေါင်းတကျိပ်နှစ်ယောက်တို့
 ၂၅ ကိုရွေးထား၏။ ထိုသူတို့သည်တောင်ပေါ်သို့တည်
 သွား၍ရှေ့ကောလျှံနှင့်သို့ရောက်သဖြင့်စူးစမ်းကြ၏။
 ၂၆ ၊ ထိုပြည်၌ရသောသစ်သီးကိုထမ်း၍ဆောင်ခဲ့လျက်
 ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်
 သည်ကောင်းသောပြည်ဖြစ်၏ဟုကြားပြောကြသော်
 ၂၇ လည်း။ သင်တို့သည်မသွားဘဲသင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ၂၈ ဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆန့်ကျက်။ ထာဝရဘုရားသည်ငါ
 တို့ကိုမုန်း၍မျက်ဆီးချင်သောကြောင့်အာမောရိလူတို့
 လက်၌အပ်လိုသောငှါအဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်
 ၂၉ မူသည်တကား။ ငါတို့သည်အဘယ်သို့သွားရမည်နည်း။ ညီ
 အစ်ကိုတို့ကထိုပြည်သားတို့သည်ငါတို့ထက်သာ၍ကြီး
 ၏။ အရပ်လည်းသာ၍မြင့်၏။ မြို့လည်းမိမ့်မင်းကောင်းကင်
 သို့ထိသောမြို့ရိုးလည်းရှိ၏။ ထိုပြည်၌လည်းအာနုကအမျိုး
 သားတို့ကိုမြင်ရ၏ဟုငါတို့စိတ်ကိုမျက်ကြပြီးဟုသင်
 ၃၀ တို့သည်ထဲများ၌ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုကြ၏။ ထိုအခါငါက
 ၃၁ မထိတ်လန့်ကြနှင့်။ သူတို့ကိုမကြောက်ကြနှင့်။ သင်တို့
 ရှေ့မှာကြွတော်မူသောသင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ၃၂ ဘုရားသည်သင်တို့မျက်မှောက်။ အဲဂုတ္တုပြည်၌၎င်း။ သင်
 တို့ထိုက်လားသောလမ်းတရှောက်လုံး။ ဤအရပ်ကို
 အောင်အဖသည်သားကိုချီပိုက်သကဲ့သို့သင်တို့၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့ကိုချီပိုက်တော်မူသော
 ကျေးဇူးတော်ကိုခံရာတော၌၎င်းသင်တို့အဖွဲ့ပြုတော်မူ
 သကဲ့သို့သင်တို့ဘက်၌စစ်ကူတော်မူမည်ဟုဆိုသော်
 ၃၃ လည်း။ သင်တို့ထဲစားခန်းချရာအရပ်ကိုရှာ၍သင်တို့သွား
 ၃၄ လတံ့သောလမ်းကိုပြခြင်းငှါညည့်အခါမီး၌၎င်းနေအခါ
 မိမ့်မင်းတိမ်၌၎င်းသင်တို့ရှေ့မှာကြွတော်မူသောသင်တို့
 ၃၅ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုထိုအမှု၌
 ၃၆ သင်တို့မရုံကြပါတကား။ သင်တို့စကားသံကိုထာဝရ
 ၃၇ ဘုရားကြား၍အမျက်တော်ထွက်လျက်။ သူတို့ဘိုးဘေး
 တို့အားငါပေးမည်ဟုငါကျိန်ဆိုသောပြည်ကောင်းကိုယေ
 ဖုနု၏သားကလက်မှတပါး။ ဤသို့သောလူမျိုးတစ်စုတ

၃၆ ယောက်ျားဆက်ဆက်မမြင်ရ။ ထိုသူသည်ထာဝရဘုရား
 နောက်တော်သို့လုံးလုံးလိုက်သောကြောင့်မြင်ရ၏။ သူ
 နင်းသောပြည်ကိုသူမှစ၍သူ၏သားမြေးတို့အားငါပေး
 ၃၇ မည်ဟုကျိန်ဆိုတော်မူ၏။ သင်တို့အတွက်ထာဝရ
 ဘုရားသည်ငါ့လိုလည်းအမျက်တော်ထွက်၍သင်သည်ထို
 ၃၈ ပြည်သို့မဝင်စားရ။ သင်လက်ထောက်နန်း၏သားယောရှု
 သည်ဝင်စားရမည်။ သူသည်ဣသရေလအမျိုးသားအစွေခံ
 ၃၉ စေမည်သူဖြစ်သောကြောင့်သူကိုအားပေးလော့။ ရန်သူ
 လူယူရာဖြစ်မည်ဟုသင်တို့ဆိုသောသူငယ်များ။ ထိုအ
 ခါကောင်းမကောင်းကိုပိုင်းချားမသိနိုင်သေးသောသား
 ၄၀ ဆွီးများတို့သည်ထိုပြည်ကိုဝင်စား၍ငါပေးသည်အ
 တိုင်းသိမ်းယူကြမိမ့်မည်။ သင်တို့မူကား။ ဟုညွှန်
 ပင်လယ်လမ်းဖြင့်တောသို့ခရီးသွားကြဦးလော့ဟုမိန့်
 တော်မူ၏။

၄၁ သင်တို့ကလည်းအကျွန်ုပ်တို့သည်ထာဝရဘုရားကို
 ပြစ်မှားမိပါပြီး။ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်းယဉ်သွား၍စစ်ဘိုက်ပါမည်
 ဟုငါအားလျှောက်ဆိုလျက်လူအပေါင်းတို့သည်လက်
 ၄၂ နက်စွဲကိုင်လျက်တောင်ပေါ်သို့တက်ခြင်းငှါအသင့်နေ
 ကြ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်းတက်၍မတိုက်ကြနှင့်။
 သင်တို့ဘက်၌ငါမရှိ။ တိုက်လျှင်ရန်သူရှေ့မှနှိုးရကြ
 လိမ့်မည်ဟုသင်တို့အားဆင့်ဆိုရမည်အကြောင်း။ ငါ
 ၄၃ အားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း။ ငါဆင့်ဆိုသော်လည်း
 သင်တို့သည်နားမထောင်။ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်
 ကိုညှင်းဆန်၍ခိုင်ခံ့သောစိတ်နှင့်တောင်ပေါ်သို့တက်
 ၄၄ ကြ၏။ ထိုအခါတောင်ပေါ်မှာရှိနှင့်သောအာမေရိအ
 မျိုးသားတို့သည်သင်တို့တားကန်၍ထွက်လာလျက်ပျား
 များအုံ့၍လိုက်သကဲ့သို့သင်တို့ကိုလိုက်၍မိရအရပ်။
 ၄၅ ဟောမာမြို့တိုင်အောင်ဖျက်ဆီးကြ၏။ သင်တို့သည်
 လည်းပြန်လာ၍ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ငိုကျွေးကြ၏။
 သို့သော်လည်းသင်တို့စကားကိုထာဝရဘုရားနား
 ၄၆ တောင်နားယူတော်မမူ။ ထိုကြောင့်ကာဒေရှအရပ်၌
 အရင်နေသကဲ့သို့ကြာမြင့်စွာနေပြန်ရကြ၏။

၁ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်ငါအားမိန့်တော်မူသည်အ
 တိုင်းငါတို့သည်ဟုညွှန်၍ဧနုပင်လယ်လမ်းဖြင့်တောသို့
 ၂ ခရီးသွားလျက်မိရတောင်ကိုကြာမြင့်စွာဟုညွှန်လည်ကြ
 ၃ ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်းသင်တို့သည်ကာလအချိန်
 ၄ ဝေအောင်ဤတောင်ကိုဟုညွှန်လည်ကြပြီး။ တဖန်မြောက်

၄ မျက်နှာသို့သွားကြဦးလော့။ သင်သည်လူများတို့အား
 ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ သင်တို့၏ညီအစ်ကိုဇေသောအမျိုး
 သားတို့နေသောမိရပြည်အနားမှာသင်တို့ရှောက်သွား
 သောအခါသူတို့သည်ကြောက်ကြသိမ့်မည်။ ထိုကြောင့်
 ၅ သတိပြုကြလော့။ သူတို့ကိုအလျှင်းမပြုကြနှင့်။ သူတို့
 ပြည်ကိုသင်တို့အားငါပေး။ ခြေနင်းရာခန့်ကိုမျှမ
 ၆ ပေး။ မိရတောင်ကိုဇေသောအားငါအပိုင်ပေးပြီး။ သင်
 တို့သည်စားဖို့ရာအစာကိုငင်သောက်ဖို့ရာရေကိုငင်သူ
 ၇ တို့ထံငွေနှင့်ဝယ်ရကြမည်။ သင်တို့ပြုလေရာရာ၌သင်တို့
 ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့နှင့်အတူ
 ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍သင်တို့၌ဘာမျှမလိုဟုဆင့်ဆိုရ၏။

၈ မိရပြည်မှာနေသောငါတို့ညီအစ်ကိုဇေသောအမျိုးသား
 တို့အနား၌ရှောက်လျက်လေလံမြို့ဇေယုန်ဂါဗာမြို့မှသွား
 သောလွင်ပြင်လမ်းသို့လိုက်ပြီးလျှင်တဖန်ဟုညွှန်၍မောဘ
 ၉ တောလမ်းဖြင့်သွားကြ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်းမော
 ဘပြည်သားတို့ကိုမနှောင့်ရှက်နှင့်။ စစ်မတိုက်နှင့်။ သူ
 တို့ပြည်ကိုသင်အားငါအပိုင်ပေး။ အာရပြည်ကိုလော
 တအမျိုးသားတို့အားငါအပိုင်ပေးပြီးဟုငါအားမိန့်
 ၁၀ တော်မူ၏။ ရှေးကာလ၌အာနုကအမျိုးသားကဲ့သို့ကြီး
 မြင့်များပြားသောလူ။ ဇေမိအမျိုးသားတို့သည်ထိုပြည်
 ၁၁ မှာနေကြ၏။ ထိုသူတို့သည်အာနုကအမျိုးသားကဲ့သို့အ
 လွန်ကြီးမားသောလူတို့အဝင်ဖြစ်သည်ကိုလူများထင်
 မှတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင်မောဘပြည်သားတို့သည်ထိုသူ
 ၁၂ တို့ကိုဇေမိဟူ၍ခေါ်ကြ၏။ ရှေးကာလ၌ဟောရိလူတို့
 သည်လည်းမိရပြည်မှာနေကြ၏။ ထိုသူတို့ကိုဇေသောအမျိုး
 သားတို့သည်သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍သူတို့နေရာ၌နေကြ
 ၏။ ထိုအတူ။ ထာဝရဘုရားအပိုင်ပေးတော်မူသောပြည်
 ၁၃ ကိုဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ပြုရကြသတည်း။ ယ
 ခုထ၍ဇေရက်ချောင်းကိုကူးကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ
 သည်အတိုင်းသင်တို့သည်ဇေရက်ချောင်းကိုကူးကြ
 ၁၄ ၏။ ကာဒေရှဗာနာအရပ်သို့အရင်ရောက်သောကာလ
 မှစ၍ဇေရက်ချောင်းကိုကူးသောကာလတိုင်အောင်နှစ်
 ပေါင်းသုံးဆယ်ရှစ်နှစ်လွန်သတည်း။ ထာဝရဘုရားကျိန်
 ဆိုတော်မူသည်အတိုင်းအရင်စစ်သူရဲမျိုးအပေါင်းတို့
 သည်လူအလုံးအရင်းယဲကသေကျေကွယ်ပျောက်ရကြ
 ၏။ ထိုသူတို့မကွယ်မပျောက်မှီတိုင်အောင်ထာဝရ

ဘုရားသည်သူတို့ကိုအလုံးအရင်းထဲကပယ်ရှားခြင်း
ငှါလက်တော်ကိုဆန့်တော်မူ၏။

၁၆ စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည်လူမုတ်ကသေကျေကွယ်
၁၇ ပျောက်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားကသင်သည်မောတပြည်။

၁၈ အာရနုယံအလယ်၌ယနေ့ရှောက်သွားရမည်။ အမွန်အ
မျိုးသားတို့အနီးသို့ရောက်သောအခါသူတို့ကိုမနှောင့်
ရှက်နှင့်။ အလျှင်းမပြုနှင့်။ အမွန်အမျိုးသားနေသောပြည်
ကိုသင်အားငါအပိုင်မပေး။ ထိုပြည်ကိုလောဘအမျိုး
သားတို့အားငါအပိုင်ပေးပြီးဟုငါအားမိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ၊ ထိုပြည်ကိုလည်းအတ္တန်ကြီးမားသောသူတို့၏နေရာ
ဖြစ်သည်ဟုလူများထင်မှတ်ကြ၏။ ရှေးကာလ၌ထိုသို့
သောလူတို့သည်နေကြ၏။ သူတို့ကိုအမွန်ပြည်သားတို့

၂၁ သည်ဖိစီးမိမိဟူ၍ခေါ်ကြ၏။ ထိုလူမျိုးသည်အာနုကအ

၂၂ မျိုးသားကဲ့သို့ကြီးမြင့်များပြားသောလူဖြစ်ကြ၏။ သို့
သော်လည်းစိရပြည်၌နေသောသောအမျိုးသားရှေ့မှာ
ဟောဂီလူတို့ကိုထာဝရဘုရားဖျက်ဆီးတော်မူသဖြင့်သူ
တို့နေရာ၌သောအမျိုးသားတို့သည်ယနေ့တိုင်အောင်
နေကြသကဲ့သို့အမွန်အမျိုးသားရှေ့မှာဖိစီးမိမိဟူ၍
၂၃ အမျိုးသားတို့သည်နေကြ၏။ ထိုအထူးဟာဇရိမိမြို့မှ
စ၍အတ္တန်မြို့တိုင်အောင်နေဘူးသောအာဝိပ်လူတို့ကို
ကတ္တောရမြို့မှထွက်သောကတ္တောရိပ်လူတို့သည်ဖျက်
ဆီး၍သူတို့နေရာ၌နေကြ၏။

၂၄ သင်တို့သည်တစ်ခရီးသွားသဖြင့်အာနုန်မြစ်ကိုကူး
ကြလော့၊ အာမောရိအမျိုး။ ဟောရှတုန်ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်
နှင့်သူ၏မြေကိုသင်တို့လက်၌ငါအပ်သောကြောင့်ထို

၂၅ မြေကိုသိမ်းစပြု၍ထိုမင်းကိုစစ်တိုက်ကြလော့။ မိုဗ်း
ကောင်းကင်အောက်၌ရှိသမျှသောလူမျိုးတို့သည်ယနေ့
သင်တို့ကိုကြောက်ရွံ့လှိမ့်လှိမ့်စရှိမည့်အကြောင်းငါပြု
မည်။ သင်တို့၏သိဘင်းကိုကြား၍တုန်လှုပ်ခြင်း။ စိုးရိမ်
ကြောင့်ကြခြင်းသို့ရောက်ကြသိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၆ ၊ ငါသည်လည်းကောဒေလတ်တောမှဟောရှတုန်ရှင်ဘုရင်ရှိ
၂၇ ဟုန်မင်းထံသို့သံဘမန်တို့ကိုစေလွှတ်လျက်၊ မင်းကြီး၏
ပြည်အလယ်၌ကျွန်းရှောက်သွားပါရစေ။ မင်းသင်သို့
သာလျှောက်ပါမည်။ လက်ျာဘက်လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲပါ။

၂၈ ၊ စိရပြည်၌နေသောသောအမျိုးသား။ အာရပြည်၌နေ
၂၉ သောမောဘအမျိုးသားတို့သည်ကျွန်း၌ပြုသကဲ့သို့
ကျွန်းဝှမ်းဖို့ရာအစာကိုရင်သောက်ဖို့ရာရေကိုရင်မင်း
ကြီးသည်ငွေနှင့်ရောင်းပါလော့။ ကျွန်းတို့ဘုရားသခင်

ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်သို့ကျွန်းဝှမ်းသည်
ယောင်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍မရောက်မှီဘိုင်အောင်မင်းကြီး
ပြည်အလယ်၌မြေဖြင့်သွားရုံမျှသာပြုပါမည်ဟုမိသော

၃၀ ဟာယစကားနှင့်ပြောဆိုသော်လည်း၊ ကျွန်းတို့ရှောက်
သွားရသောအခွင့်ကိုဟောရှတုန်ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်မင်း
သည်မပေး။ အကြောင်းမူကား။ ယနေ့ထင်ရှားသည်အ
တိုင်းသင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ထို
မင်းကိုသင်တို့လက်၌အပ်ခြင်းငှါခက်ထံသောစိတ်သ

၃၁ ၊ ထာဝရဘုရားကလည်းရှိဟုန်မင်းနှင့်သူ၏မြေကိုသင်
အားငါပေးစပြု၏။ ထိုမြေကိုအမွေခံအံ့သောငှါသိမ်းစ

၃၂ ပြုလော့ဟုငါအားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါရှိဟုန်မင်းသည်
သူ၏လူအပေါင်းတို့နှင့်တကွယာဟတ်မြို့မှာငါတို့ကို

၃၃ တိုက်ခြင်းငှါထွက်လာ၏။ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားသည်ထိုမင်းကိုငါတို့၌အပ်တော်မူသဖြင့်သူမှစ
၍သားများလူများအပေါင်းတို့ကိုငါတို့သည်လုပ်ကြံကြ

၃၄ ၏။ ထိုအခါသူ၏မြို့ရှိသမျှတို့ကိုတိုက်ယူ၍ယောကျာ်း
မိဖုရားသမီးတို့ကိုတယောက်မျှမကြွင်းစေခြင်းငှါရှင်းရှင်း
၃၅ ဖျက်ဆီးကြ၏။ တိရိစ္ဆာန်များ၊ မြို့ရွာ၌လက်ရဥစ္စာများ
၃၆ ကိုသာကိုယ်တို့သိမ်းယူကြ၏။ အာနုန်မြစ်နား၌ရှိသော
အာရော်မြို့မှစ၍ဂိလ်မမြို့တိုင်အောင်မြစ်နား၌ရှိသမျှ
သောမြို့တို့တွင်ငါတို့မအောင်နိုင်သောမြို့တစ်မြို့မျှမရှိ။
ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်အလုံးစုံတို့ကိုငါ

၃၇ တို့၌အပ်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင်အမွန်အမျိုးသားနေသော
မြေ။ ယဗ္ဗုတ်မြစ်နှင့်ဆိုင်သောမြေ။ တောင်ရိုးမြို့အစရှိ
သော။ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမြတ်တားတော်
မူသောအရာတစ်ခုတည်းကိုမျှမချည်းရကြ။

၃၈ ၊ ထိုအခါငါတို့သည်ဗုဒ္ဓ၏ဗာရှန်ပြည်သို့ခရီးသွား
ကြ၏။ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဇာသည်လည်းမိမိလူအပေါင်း

၃၉ တို့နှင့်တကွဗုဒ္ဓအရင်မှာစစ်တိုက်ခြင်းငှါရှိလာ၏။ ထာ
ဝရဘုရားကလည်းသူကိုမကြောက်နှင့်။ သူနှင့်တကွသူ
၏လူအပေါင်းတို့ကိုရင်သူမြေကိုရင်သင်လက်၌ငါအပ်
ပေးမည်။ ဟောရှတုန်မြို့နေအာမောရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်ကိုပြု
သကဲ့သို့ဤမင်းကိုလည်းပြုရမည်ဟုငါအားမိန့်တော်မူ၏။

၄၀ ၊ ထိုသို့ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ဗာရှန်ရှင်
ဘုရင်ဩဇာနှင့်သူ၏လူအပေါင်းတို့ကိုငါတို့လက်၌
အပ်တော်မူသဖြင့်တယောက်မျှမကြွင်းစေခြင်းငှါလုပ်

၄၁ ကြံကြ၏။ ထိုအခါငါတို့သည်မြို့ချောက်ဆယ်နှင့်ပြည်

ရုံသောအာဂေါဘတိုင်း။ ဗာရှန်ရှင် ဘုရင်ကြွယ်မင်း၏
 ၁ နိုင်ငံကိုတမြို့မျှမကြွင်းစေခြင်းငှါတိုက်ယူကြ၏။ ထို
 မြို့ရှိသမျှတို့သည်မြင့်သောမြို့ရိုး၊ မြို့တံခါးများ၊ ကန်လန်
 ကျင်များနှင့်ခိုင်ခံ့သောမြို့ဖြစ်သတည်း။ ထိုမှတပါး။
 ၂ များစွာသောရွာတို့ကိုလည်းတိုက်ယူ၍ရှင်းရှင်းဖျက်
 ၃ ဆီးကြ၏။ ဟောရှဘုန်ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်ကိုပြုသကဲ့သို့အ
 ရပ်ရပ်၌ယောက်ျားမိမ့်သူငယ်တို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်း
 ၄ ကြ၏။ ထိုရိတ္တန်များ၊ မြို့ရွာ၌လက်ရဥစ္စာများရှိသမျှတို့
 ၅ ကိုကိုယ်ဘို့သိမ်းယူကြ၏။ ထိုအခါအာနုန်မြစ်မှစ၍
 ၆ ဟောရမုန်တောင်တိုင်အောင်ယောင်ဖန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌
 ၇ ရှိသောမြေကိုငါတို့သည်သိမ်းယူကြ၏။ ဟောရမုန်
 ၈ တောင်ကိုဖိနုနုလူတို့သည်စိရုန်ဟူ၍၎င်းအာမောရီ
 ၉ လူတို့သည်ရှန်ရဟူ၍၎င်းခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ နှိုင့်၌ရှိသမျှ
 ၁၀ သောမြို့တို့နှင့်ဂိလဒ်ပြည်တရှောက်လုံး၊ ဩဗမင်း၏
 ၁၁ နိုင်ငံအဝင်၊ သာလကမြို့၊ ဇေဗြီမြို့တိုင်အောင်ဗာရှန်ပြည်
 ၁၂ တရှောက်လုံးကိုသိမ်းယူကြ၏။ အထွန်ကြီးမားသော
 ၁၃ လူမျိုးမှဆင်းသက်သောဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ကြွယ်တ
 ယောက်တည်းသာကျန်ကြွင်း၏။ လူအတောင်အားဖြင့်
 အလျားကိုးတောင်။ အနံလေးတောင်ရှိသောသူ၏သံ
 ခတင်သည်အမွန်ပြည်ရဗွတ်မြို့၌ရှိသည်မဟုတ်လော။
 ၁၄ ထိုအခါငါတို့သိမ်းယူသောမြေကိုအာနုန်မြစ်နား
 ၁၅ တွင်ရှိသောအာရော်မြို့မှစ၍ဂိလဒ်တောင်တဝက်တိုင်
 အောင်မြို့များနှင့်တကွရဗင်အမျိုးသား၊ ဂဒ်အမျိုးသား
 ၁၆ တို့အားငါပေး၏။ ဂိလဒ်တောင်တဝက်နှင့်ဩဗမင်းအ
 စိုးရသောနိုင်ငံအဝင်။ အထွန်ကြီးမားသောလူမျိုးနေရာ
 ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သောအာဂေါဘတိုင်း။ ဗာရှန်ပြည်တပြည်
 ၁၇ လုံးကိုမနာရှေ့အမျိုးသားတဝက်အားငါပေး၏။ မနာ
 ရှေ့အမျိုးသားယာဇုရသည်အာဂေါဘတိုင်းတိုင်း
 လုံးကိုဂေရုရှာ။ မာခါရွာအထိသိမ်းယူပြီးမှယနေ့တိုင်
 အောင်မိမိအမည်ကိုထိုက်၍ဗာရှန်ဟာဂုတ်ယာဇုရပြည်
 ၁၈ ဟုသမုတ်လေ၏။ ဂိလဒ်မြို့ကိုကားမာခါရအမျိုးသား
 ၁၉ တို့အားငါပေး၏။ ရဗင်အမျိုးသား၊ ဂဒ်အမျိုးသားတို့
 အားလည်းဂိလဒ်မြို့မှအာနုန်မြစ်တိုင်အောင်မြစ်ကွေ
 သောမြေနှင့်တကွအမွန်ပြည်အပိုင်းအချားဖြစ်သော
 ၂၀ ယဗ္ဗုတ်မြစ်တိုင်အောင်မြေတရှောက်လုံးကို၎င်း၊ လွင်
 ပြင်နှင့်တကွယောင်ဖန်မြစ်နား။ ဂနီသရက်အရပ်မှလွင်
 ပြင်နှင့်ဆိုင်သောသောဒ်အိုင်အရှေ့၊ အာဇုတ်ပိသဂါ
 မြို့တိုင်အောင်မြေတရှောက်လုံးကို၎င်းငါပေး၏။
 ၂၁ ထိုအခါငါကသင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား

သည်ဤမြေကိုသင်တို့အားအပိုင်ပေးတော်မူပြီး။ သို့ရာ
 တွင်စစ်တိုက်တတ်သောသူအပေါင်းတို့သည်လက်နက်
 ကိုကိုင်၍သင်တို့၏အစ်ကိုညီသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့
 ၁၂ မှာကူးသွားရကြမည်။ ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့အား
 ၁၃ ချမ်းသာပေးတော်မူသည်နည်းတူညီအစ်ကိုတို့အားပေး
 တော်မမူ၍တိုင်အောင်၎င်းယောင်ဖန်မြစ်တဖက်၌သင်တို့
 ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောမြေကို
 သူတို့သည်မသိမ်းမယူ၍တိုင်အောင်၎င်းသင်တို့မယား
 သားသူငယ်များ။ ထိုရိတ္တန်များတို့သည်ငါပေးသောမြို့
 တို့၌နေရကြမည်။ သင်တို့တွင်ဂိလဒ်များစွာရှိသည်
 ကိုငါသိ၏။ အမှုပြီးမှငါပေးနှင့်သည်အတိုင်းသင်တို့ရှိ
 သမျှသည်အသီးအသီးပိုင်ထိုက်သောမြေသို့ပြန်လာရ
 ၁၄ ကြမည်ဟုသင်တို့အားငါမှာထား၏။ ထိုအခါယောရှ
 ကိုလည်းသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ဤရှင်
 ဘုရင်နှစ်ပါး၌ပြုတော်မူသောအမှုအလုံးစုံကိုသင်သင့်
 ကိုယ်တိုင်မြင်ရပြီး။ ထိုအတူ။ ထာဝရဘုရားသည်သင်
 ရောက်သမျှသောတိုင်းနိုင်ငံတို့၌ပြုတော်မူစိမ့်မည်။
 ၁၅ ၊ ထိုသူတို့ကိုမကြောက်နှင့်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝ
 ရဘုရားသည်သင်ဘက်၌စစ်ကူတော်မူမည်ဟုငါမှာ
 ထားလေ၏။
 ၁၆ ထိုအခါထာဝရဘုရားကိုငါတောင်းပန်သည်ကား။
 ၁၇ ၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်ကိုယ်တော်
 ကျွန်အားတန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကို၎င်းအားကြီးသော
 လက်တော်ကို၎င်းပြုပြုတော်မူပြီး။ ကိုယ်တော်စီရင်၍
 တန်ခိုးတော်ကိုပြုသည်အတိုင်းကောင်းကင်မြေကြီး
 ၁၈ ပေါ်မှာအဘယ်မည်သောဘုရားပြုနိုင်ပါသနည်း။ အ
 ကျွန်ုပ်သည်ယောင်ဖန်မြစ်တဖက်သို့ကူး၍ထိုကောင်းမွန်
 သောပြည်နှင့်လေဗနုန်တောင်မှစ၍တင့်တယ်သော
 တောင်များကိုမြင်ရမည်အကြောင်း။ အခွင့်ပေးတော်မူ
 ၁၉ ပါဟုတောင်းပန်သော်လည်း။ ထာဝရဘုရားသည်သင်
 တို့အတွက်ငါကိုအမျက်ထွက်တော်မူသောကြောင့်ငါ
 စကားကိုနားထောင်တော်မမူ။ ထာဝရဘုရားကလည်း
 တန်တော့။ ဤအမှုနှင့်ဆိုင်သောစကားကိုနောက်တဖန်
 ၂၀ မသျှောက်နှင့်။ ပိသဂါတောင်ထိပ်ပေါ်သို့တက်ပြီးလျှင်
 အရှေ့အနောက်တောင်မြောက်လေးမျက်နှာသို့မျှော်၍
 ၂၁ ထိုပြည်ကိုကြည့်ရှုလော့။ ယောင်ဖန်မြစ်ကိုမကူးရ။ သို့
 ရာတွင်ယောရှုကိုမှာခဲ့၍အားပေးလော့။ မာထောက်ပင့်
 လော့။ သူသည်ဤလူမျိုးရှေ့မှာသွား၍သင်မြင်ရသော
 ၂၂ ပြည်ကိုအခွင့်စေရမည်ဟုငါအားမိန့်တော်မူ၏။ ထို

သို့ငါတို့သည်ဗက်ပေရုရမြို့တဖက်၌ရှိသောချိုင့်တွင်
နေကြ၏။

၁ အိန္ဒုသရေလအမျိုးသားတို့။သင်တို့သည်အသက်ရှင်
၍ သင်တို့အားဘေးကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားပေးတော်မူသောပြည်ကိုဝင်စားမည်အကြောင်း။
၂ သင်တို့ကျင့်စရာဘို့ငါသွန်သင်သောစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်
တို့ကိုနားထောင်ကြလော့။။ငါမှာထားသောစကား၌
သင်တို့သည်အသစ်မသွင်းရ။အလျှင်းမနှုတ်မပယ်ရ။
ငါမှာထားသည်အတိုင်းသင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရား၏ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ရကြမည်။

၃ ၊ထာဝရဘုရားသည်ဗာလပေရုရကြောင့်ပြုတော်မူသော
အမှုကိုသင်တို့သည်ကိုယ်တိုင်မြင်ရကြပြီး။ဗာလပေရု
ရ၌ဆည်းကပ်သောသူအပေါင်းတို့ကိုသင်တို့၏ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့အထဲကသုတ်သင်
၄ ပယ်ရှင်းတော်မူပြီး။။သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
၅ ၌မှီဝဲသမျှသောသင်တို့မူကားယနေ့တိုင်အောင်အ
သက်ရှင်ရကြ၏။။သင်တို့သည်သွား၍ဝင်စားသောပြည်
၆ ၌ကျင့်စရာဘို့ငါ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမှာထား
တော်မူသည်အတိုင်းစီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကိုသင်
၇ တို့အားငါသွန်သင်ပြီး။။သို့ဖြစ်၍ထိုပညတ်တရားတို့
ကိုကျင့်စောင့်ကြလော့။သို့ပြုလျှင်ထိုပညတ်တရားရှိသ
မျှတို့ကိုကြားရသောလူမျိုးများရှေ့မှာသင်တို့၏ညာဏ်
ပညာသည်ထင်ရှားလိမ့်မည်။။သူတို့ကလည်းဤကြီး
၈ မြတ်သောလူမျိုးသည်အကယ်စင်စစ်ညာဏ်ပညာနှင့်
၉ ပြည့်စုံသောအမျိုးဖြစ်၏ဟုဆိုကြလိမ့်မည်။။ငါတို့သည်
ဆုတောင်းလေရာရာ၌ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ကြည့်ရှုပြုစုတော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရသည်နည်းတူအ
ချားသောဘုရားကြည့်ရှုပြုစုသောကျေးဇူးကိုအဘယ်
၁၀ မည်သောလူမျိုးကြီးခံရသနည်း။။ငါသည်ယနေ့သင်
တို့၌ထားသောတရားအပေါင်းနှင့်အမျှမြှောင့်မတ်သော
စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုရသောအဘယ်လူမျိုးကြီးရှိသ
၁၁ နည်း။။သင်တို့သည်ဟောရပ်အရပ်မှာသင်တို့၏ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရပ်နေကြသောအခါ
ကိုယ်တိုင်မြင်သောအမှုအရာတို့ကိုမမေ့မလျော့။
နောက်တသက်လုံးနှစ်လုံးသွင်းနိုင်မည်အကြောင်း။
ကိုယ်ကိုယ်သတိပြုကြလော့။ကိုယ်စိတ်နှစ်လုံးကို
ကျိုးစား၍စောင့်ရှောက်ကြလော့။ထိုအရာတို့ကိုသား
၁၂ မြေးတို့အားလည်းသွန်သင်ကြလော့။။ထိုအခါထာဝရ

ဘုရားကလူများတို့ကိုငါထံမှာစုဝေးစေလော့။။သူတို့
သည်မြေကြီးပေါ်မှာအသက်ရှင်သမျှသောကာလပတ်လုံး
ငါကိုကြောက်ရွံ့၍သားမြေးတို့အားသွန်သင်စေခြင်းငှါ
ငါစကားကိုကြားစေမည်ဟုငါအားမိန့်တော်မူသည်အ
၁၁ တိုင်း။သင်တို့သည်အနီးတော်သို့ချဉ်းကပ်၍တောင်မြေ
ရင်း၌ရပ်နေကြ၏။တောင်ထိပ်သည်မုန်းကောင်းကင်
အလယ်၌မီးလောင်လျက်မည်းသောအဆင်း။မုန်းတိမ်
၁၂ တိုက်။ထူထပ်သောမှောင်မိုက်နှင့်ပြည့်စုံလေ၏။။ထာဝ
ရဘုရားသည်လည်းမီးထဲကသင်တို့အားမိန့်မြွက်တော်
မူ၏။သင်တို့သည်သဏ္ဌာန်တော်ကိုမမြင်ရဘဲစကား
၁၃ တော်အသံကိုသာကြားရကြ၏။။သင်တို့ကျင့်စရာဘို့
မှာထားတော်မူသောပဋိညာဉ်တရားတည်းဟူသော
ပညတ်တော်ဆယ်ပါးတို့ကိုမိန့်မြွက်၍ကျောက်ပျားနှစ်
၁၄ ပျားပေါ်၌ရေးထားတော်မူ၏။။သင်တို့သည်သွား၍ဝင်
စားသောပြည်၌ကျင့်စရာဘို့သင်တို့အားငါသွန်သင်ရ
သောစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုလည်းထိုအခါထာဝရဘုရား
သည်ငါအားမှာထားတော်မူ၏။

၁၅ ဟောရပ်အရပ်၌ထာဝရဘုရားသည်မီးထဲကသင်
တို့အားမိန့်မြွက်တော်မူသောအခါမည်သည့်အဆင်း
၁၆ သဏ္ဌာန်ကိုမျှမမြင်ရသည်ဖြစ်၍။နောက်တဖန်သင်တို့
၁၇ သည်လူယောက်ျားလူမိမ္မသဏ္ဌာန်။။မြေကြီးပေါ်မှာရှိ
သောတိရိစ္ဆာန်သဏ္ဌာန်။။မုန်းကောင်းကင်၌ပျံတတ်
၁၈ သောငှက်သဏ္ဌာန်။။မြေပေါ်မှာတွားတတ်သောတိရိစ္ဆာန်
သဏ္ဌာန်။။မြေခိုမိရာရေ၌နေသောငါးသဏ္ဌာန်ရှိသောရုပ်
တူသင်တို့သည်ဖောက်ပြန်၍ကိုယ်အမျိုးမလုပ်ရမည်
၁၉ အကြောင်း။။မုန်းကောင်းကင်ကိုမျှော်၍နေလကြယ်
များတည်းဟူသောမုန်းကောင်းကင်တန်ဆာရှိသမျှတို့
ကိုမြင်သောအခါသင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
သည်မုန်းကောင်းကင်အောက်၌ရှိသမျှသောလူမျိုးတို့
အားဝေငှပေးကပ်တော်မူသောထိုတန်ဆာတို့ကိုဝတ်ပြု
ကိုးကွယ်စေခြင်းငှါသူတပါးတို့သည်သွေးဆောင်၍မ
ရနိုင်မည်အကြောင်း။ကိုယ်ကိုယ်သတိပြုကြလော့။

၂၀ ၊သင်တို့သည်ယနေ့၌ဖြစ်သကဲ့သို့ထာဝရဘုရားအမှု
ခံတော်မူသောလူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါသင်တို့ကိုအရတ္တ၊
ပြည်သံမီးဖိုထဲကနှုတ်၍ယူဆောင်တော်မူပြီး။

၂၁ ထိုမှတပါး။ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့အတွက်ငါ့ကို
အမျက်တော်ထွက်၍ငါသည်ယောင်နန်မြစ်တဖက်သို့မ
ကူးရမည်အကြောင်းနှင့်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားသည်သင်တို့အမွေခံစရာဘို့ပေးတော်မူသောထို

ပြည်မြတ်သို့မဝင်စားရမည်အကြောင်းကျိန်ဆိုတော်မူပြီး။
 ၂၂ ၊ သို့ဖြစ်၍၍ပြည်၌ငါသေရမည်။ ယော်ဒန် မြစ်ကိုမကူး
 ရ။ သင်တို့သည်ကူး၍ထိုကောင်းမွန်သောပြည်ကိုဝင်စား
 ၂၃ ကြသင့်မည်။ ။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 သင်တို့၌ထားတော်မူသောပဋိညာဉ်တရားကိုမေ့လျော့
 ၍သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမြတ်တားတော်မူ
 သောအရာတို့၏သဏ္ဌာန်ရှိသောရုပ်တုကိုမလုပ်မည်အ
 ၂၄ ကြောင်း။ ကိုယ်ကိုယ်သတ်ပြုကြလေ့။ ။ အကြောင်းမူ
 ကား။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်လောင်
 သောမီး။ အပြစ်ရှိသည်ဟုရုံလွယ်သောဘုရားဖြစ်တော်
 မူ၏။

၂၅ သင်တို့သည်သားမြေးတို့ကိုဖွားမြင်၍ထိုပြည်၌
 ကြာမြင့်စွာနေပြီးမှတဖန်ဖောက်ပြန်သဖြင့်သဏ္ဌာန်တ
 ရံတခုရှိသောရုပ်တုကိုလုပ်၍သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာ
 ၂၆ ဝရဘုရားအချက်တော်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါရှေ့တော်၌စုစု
 ရိုက်ကိုပြုလျှင်။ ကောင်းကင်မြေကြီးကိုသင်တို့တဖက်
 ၌ယနေ့ငါတိုင်တည်သည်ကား။ သင်တို့သည်ယော်ဒန်
 မြစ်ကိုကူး၍ဝင်စားသောပြည်၌မကြာမမြင့်မှီဆက်
 ဆက်ပျောက်ပျက်ရကြသိမ့်မည်။ ထိုပြည်၌ဘာရှေ့စွာအ
 သက်မရှင်ရ။ ရှင်းရှင်းပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ရကြသိမ့်
 ၂၇ မည်။ ။ ထာဝရဘုရားသည်လည်းသင်တို့ကိုတပါးအမျိုး
 သားတို့တွင်အရပ်ရပ်ကွဲပြားစေ၍နှင်ထုတ်တော်မူသော
 သာသနာပလ္လတို့တွင်သင်တို့သည်နည်းနည်းကျန်ကြွင်း
 ၂၈ ရကြသိမ့်မည်။ ။ ထိုအရပ်တို့၌လူလက်ဖြင့်လုပ်၍မမြင်
 နှိုင်း။ မကြားနှိုင်း။ မစားနှိုင်း။ မနပ်နှိုင်းသောသစ်သားဘုရား။
 ကျောက်ဘုရားတို့ကိုသင်တို့သည်ဝတ်ပြုရကြသိမ့်မည်။ ။
 ၂၉ ၊ သို့သော်လည်းထိုအရပ်တို့၌ သင်တို့၏ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားကိုတဖန်ရှာလိုသောအခါမိတ်နှစ်လုံးအ
 ၃၀ ကြွင်းမဲ့ရှာလျှင်တွေ့ရကြသိမ့်မည်။ ။ သင်တို့သည်နောင်
 ကာလ၌ဒုက္ခဆင်းရဲကိုခံရ၍၍အမှုအလုံးစုံတို့နှင့်တွေ့
 ကြုံသောအခါသင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံ
 ၃၁ တော်သို့ပြန်လာ၍စကားတော်ကိုနားထောင်လျှင်။ သင်
 တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သနားဘတ်သော
 ဘုရားဖြစ်တော်မူသောကြောင့်သင်တို့ကိုစွန့်ပြစ်ပျက်
 ဆီးတော်မမူ။ သင်တို့သိုးဘေးတို့အားကျိန်ဆိုတော်မူ
 သောပဋိညာဉ်ဘုရားကိုမေ့လျော့တော်မမူ။

၃၂ ဘုရားသခင်သည်မြေကြီးပေါ်မှာလူကိုဖန်ဆင်း
 တော်မူသောနေ့မှစ၍သင်တို့မမြတ်မီလွန်သေးပြီးသော

ကာလပတ်လုံးမိသားစုကောင်းကင်တဖက်မှတဖက်တိုင်
 အောင်မေးမြန်းကြလေ့။ ။ ဤမျှလောက်ကြီးသော အမှု
 ဖြစ်ဘူးသလော။ ဤကဲ့သို့သောအမှု၏သိတင်းကိုကြား
 ၃၃ ဘူးသလော။ ။ ဘုရားသခင်သည်မီးထဲကမိန့်မြွက်တော်မူ
 သံကိုသင်တို့သည်ကြားသကဲ့သို့အချားသောလူမျိုးသည်
 ၃၄ ကြား၍အသက်ချပ်သာရဘူးသလော။ ။ သင်တို့၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားသည်အံ့ဂုတ္တုပြည်မှာသင်တို့မျက်
 မှောက်၌ပြုတော်မူသကဲ့သို့စုံစမ်းခြင်း။ နိမိတ်လက္ခဏာ
 နှင့်အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကိုပြခြင်း။ စစ်မှုကိုရောက်စေ
 ခြင်း။ အားကြီးယောင်လက်ရုံးတော်ကိုဆန့်ခြင်း။ ကြောက်
 မက်ဖွယ်သောရူပါရုံတို့ကိုပြခြင်းအားဖြင့် အချားတပါး
 သောဘုရားသည်သွား၍လူတမျိုးထဲကတမျိုးကိုမိမိအပို
 ၃၅ နှုတ်ယူဘူးသလော။ ။ ထာဝရဘုရားသည်ဘုရားသခင်
 ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုငင်ကိုယ်တော်မှတပါးအချား
 သောဘုရားမရှိကြောင်းကိုငင်သင်တို့သိစေခြင်းငှါထိုအ
 ၃၆ ခြင်းအရာတို့ကိုသင်တို့အားပြတော်မူပြီး။ ။ သင်တို့ကို
 သွန်သင်၍ကောင်းကင်ထဲကစကားတော်သံကိုကြားစေ
 တော်မူပြီး။ မြေကြီးပေါ်မှာကြီးစွာသောမီးတော်ကိုလည်း
 ပြတော်မူ၍သင်တို့သည်မီးထဲကစကားတော်ကိုကြားရ
 ၃၇ ကြပြီး။ ။ သင်တို့သိုးဘေးများကိုချစ်တော်မူသောကြောင့်
 ၃၈ သူတို့အမျိုးအနွယ်ကိုရှေးကောက်တော်မူပြီး။ ။ သင်တို့
 ထက်အားကြီး၍ချားပြားသောလူမျိုးတို့ကိုသင်တို့ရှေ့မှ
 နှင်ထုတ်တော်မူ၍ယနေ့ပင်ဖြစ်သကဲ့သို့သူတို့မြေထဲသို့
 သင်တို့ကိုသွင်း၍အမွေခံစေခြင်းငှါမဟာတန်ခိုးတော်
 အားဖြင့်အံ့ဂုတ္တုပြည်မှရှေ့တော်၌နှုတ်ဆောင်တော်မူ
 ၃၉ ပြီး။ ။ သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားသည်အထက်ကောင်းကင်
 ပေါ်။ အောက်အရပ်မြေကြီးပေါ်မှာဘုရားသခင်ဖြစ်
 တော်မူကြောင်းကိုငင်အချားတပါးသောဘုရားမရှိ
 ကြောင်းကိုငင်ယနေ့သိမှတ်၍နှစ်လုံး၌သွင်းမိကြလေ့။ ။
 ၄၀ ၊ သင်တို့နှင့်တကွသားမြေးတို့သည်ချပ်သာရခြင်းငှါငင်
 သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော
 ပြည်၌အသက်တာရှေ့စေခြင်းငှါငင်ယနေ့ငါမှာထား
 သောပညတ်တရားတော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ရကြမည်
 ဟုမောရှေ့သည်ဟောပြောလေ၏။

၄၁ ထိုအခါအိပ်နိုးချင်းကိုအညှိုးမထားဘဲအမှတ်တမဲ့
 ၄၂ သတ်မိသောသူသည်ပြေး၍အသက်ချပ်သာရသောမြို့သုံး
 မြို့တို့ကိုယော်ဒန်မြစ်အရှေ့။ နေထွက်ရာဘက်၌မောရှေ
 ၄၃ လည်ခွဲသားလေ၏။ ။ ထိုမြို့တို့၏အမည်ကား။ ရုဗင်အမျိုး
 သားနေရာတောလွင်ပြင်၌ ဗေဇာမြို့။ ဂန်အမျိုးသားနေရာ

ဝိသန့်ပြည်၌ ရာမတ်မြို့။ မနာရှေအမျိုးသားနေရာဗာရှန်
ပြည်၌ဂေါလန်မြို့တည်း။

၄၄ ဤရွှေကား။ မောရှေသည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့
၄၅ ၌ထားသောတရား။ သူတို့သည်အံ့ဂုတ္တုပြည်မှထွက်
သောနောက်။ ဟောရှဘုန်မြို့နေအာမောရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်
၏နိုင်ငံအတွင်း။ ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်။ ဗက်ပေဂျရ
မြို့တဖက်၌ရှိသောချိုင့်တွင်မောရှေဟောပြောသော
၄၆ သက်သေစကား။ စီရင်ထုံးဖွဲ့သောစကားတည်း။ မော
ရှေနှင့်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်အံ့ဂုတ္တုပြည်မှ
၄၇ ထွက်ကြသောနောက်။ ထိုရှင်ဘုရင်နှင့်။ ဗာရှန်ရှင်
ဘုရင်ဩဗာတည်းဟူသော။ ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့။ နေ
ထွက်ရာဘက်၌နေသောအာမောရိရှင်ဘုရင်နှစ်ပါးကို
၄၈ လုပ်ကြံ၍သူတို့ပြည်ကို။ အာနုန်မြစ်နားမှာရှိသောအာ
ရော်မြို့မှစ၍ဟောရမန်တောင်တည်းဟူသောဇီအုန်
၄၉ တောင်တိုင်အောင်၎င်း။ ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်။ လွင်
ပြင်နှင့်တကွလွင်ပြင်နှင့်ဆိုင်သောအိုင်နား။ အာဇုတ်
ဝိသဂါမြို့တိုင်အောင်၎င်းသိမ်းယူကြ၏။

၁ တဖန်မောရှေသည်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့
ကိုခေါ်၍အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့။ ယနေ့သင်တို့အား
ဝါဟောပြောသောစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုသင်တို့သည်
သွန်သင်၍ကျင့်ခြင်းငှါသတိပြုမည်အကြောင်းနား
၂ ထောင်ကြလော့။ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
၃ ဟောရပ်တောင်၌ငါတို့နှင့်ပဋိညည်ပြုတော်မူ၏။ ထို
ပဋိညည်တရားကိုထာဝရဘုရားသည်ငါတို့ဘိုးဘေး
များနှင့်သာပြုတော်မူသည်မဟုတ်။ ယနေ့ပင်အသက်ရှင်
၄ ၍ဤအရပ်၌ရှိသမျှသောငါတို့နှင့်ပြုတော်မူ၏။ ထာဝရ
ဘုရားသည်တောင်ပေါ်မှာမီးထဲကသင်တို့နှင့်မျက်နှာ
၅ ချင်းဆိုင်၍မိန့်မြွက်တော်မူ၏။ ထိုအခါသင်တို့သည်
မီးကိုကြောက်၍တောင်ပေါ်သို့မတက်ဝံ့သောကြောင့်
ငါသည်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုခြင်းငှါ
၆ ထာဝရဘုရားနှင့်သင်တို့စပ်ကြားမှာရပ်နေ၏။ မိန့်
မြွက်တော်မူသောစကားဟူမူကား။ ငါသည်သင်ကိုကျွန်
ခံနေရာအံ့ဂုတ္တုပြည်မှကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့ပြီးသောသင်
၇ ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါမှတပါးအချား
၈ သောဘုရားကိုမကိုးကွယ်နှင့်။ အထက်မိုဗ်းကောင်း
ကင်၌၎င်းအောက်အရပ်မြေကြီးပေါ်၌၎င်းမြေကြီး
အောက်ရေထဲ၌၎င်းရှိသောအရာနှင့်ပုံသဏ္ဌာန်တူစွာရုပ်
၉ တုဆင်းဘုကိုကိုယ်အဖိုမလုပ်နှင့်။ ဦးမချ။ ဝတ်မပြုနှင့်။

အကြောင်းမူကား။ သင်၏ဘုရားသခင်။ ငါထာဝရဘုရား
သည်သင်၌အပြစ်ရှိသည်ဟုရုံလွယ်သောဘုရား။ ငါကို
မုန်းသောသူတို့၏အမျိုးအစဉ်အဆက်တတ်ယအဆက်။
စတုတ္ထအဆက်တိုင်အောင်အဖေတို့၏အပြစ်ကိုသားတို့
၁၀ ၌ဆပ်ပေးစီရင်သောဘုရား။ ငါကိုချစ်၍ငါပညတ်တို့
ကိုကျင့်သောသူတို့၏အမျိုးအစဉ်အဆက်အထောင်
အသောင်းတိုင်အောင်ကရုဏာကိုပြုသောဘုရားဖြစ်
၁၁ ၏။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို
မုသာနှင့်ဆိုင်၍မြွက်မဆိုနှင့်။ အကြောင်းမူကား။ နာမ
တော်ကိုမုသာနှင့်ဆိုင်၍မြွက်ဆိုသောသူကိုအပြစ်မရှိ
၁၂ ဟုထာဝရဘုရားမှတ်တော်မူ။ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည့်အတိုင်းဥပုသ်နေ့ကို
၁၃ သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါထိုနေ့ရက်ကိုစောင့်လော့။ ချောက်
ရက်ပတ်လုံးအလုပ်မျိုးကိုကျိုးစား၍လုပ်ဆောင်လော့။
၁၄ ၊ သတ္တမနေ့ရက်သည်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
၏ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ထိုနေ့၌သင်မှစ၍သင်၏သားသမီး။
ကျွန်ယောက်ျားမိမ္မ။ နွားမြဲအစရှိသောသင်၏တိရိစ္ဆာန်။
သင်၏တံခါးအတွင်း၌နေသောဧည့်သည်အာဂန္တုသည်
အလုပ်မလုပ်ရ။ သင်သည်ညီဝတ်စွာနေသကဲ့သို့သင်၏
ကျွန်ယောက်ျားမိမ္မတို့သည်ညီဝတ်စွာနေရကြမည်။
၁၅ ၊ သင်သည်အံ့ဂုတ္တုပြည်၌ကျွန်ခံကြောင်းကို၎င်းသင်၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်အားကြီးသောလက်
ရုံးတော်ကိုဆန့်၍ထိုပြည်မှသင်ကိုနှုတ်ဆောင်တော်မူ
ကြောင်းကို၎င်းအောင်းမေ့လော့။ ထိုအကြောင်းကြောင့်
သင်သည်ဥပုသ်နေ့ကိုစောင့်ရမည်ဟုသင်၏ဘုရားသ
ခင်ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူ၏။
၁၆ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးသနားတော်မူ
သောပြည်၌သင်သည်အသက်တာရှေ့၌ကောင်းစားရ
မည်အကြောင်း။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမှာ
၁၇ ထားတော်မူသည်အတိုင်းသင်၏မိဘကိုရိုသေစွာပြု
၁၈ လော့။ လူအသက်ကိုမသတ်နှင့်။ သုမယားကိုမပြစ်မှား
နှင့်။ သုဥစ္စာကိုမခိုးနှင့်။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူတ
၁၉ ဖက်၌မဒွန်သောသက်သေကိုမခံနှင့်။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်
သောသူ၏မယားကိုတပ်မက်သောစိတ်မရှိစေနှင့်။
ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏အိမ်။ လယ်ယာ။ ကျွန်
ယောက်ျားမိမ္မ။ နွားမြဲမှစ၍ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏
ဥစ္စာတရပ်တရပ်ကိုမျှတပ်မက်လိုချင်သောစိတ်မရှိစေနှင့်
ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၂၀ ထိုစကားတော်ကိုထာဝရဘုရားသည်တောင်ပေါ်

မှာမီး၊ မိဗန်းတိမ်၊ ထူထပ်သော မှောင်မိုက်ထဲကကြီးစွာ
 သော အသံနှင့်သင်တို့စည်းဝေးရာပရိသတ်အပေါင်း
 တို့အားမိန့်ကြွက်တော်မူ၏။ ထပ်၍မိန့်ကြွက်တော်မူ။ ထို
 ၁၀ ကောင်းတော်ကိုလည်းကျောက်ပျားနှစ်ပျားပေါ်မှာရေး၍
 ၂၀ ငါ့အုပ်တော်မူ၏။ သင်တို့သည်မှောင်မိုက်ထဲကစကား
 သံကိုကြား၍ တောင်ထိပ်သည်မီးလောင်လျက်ရှိသော
 ၃၀ ကြီးသူတို့သည်ငါထံသို့ချဉ်းကပ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရား
 သခင် ထာဝရဘုရားသည်ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကို
 အကျွန်ုပ်တို့အားပြတော်မူပြီး။ မီးထဲကစကားတော်အ
 ၄၀ သံကိုအကျွန်ုပ်တို့သည်ကြားရပါပြီး။ ဘုရားသခင်သည်
 လူနှင့်နှုတ်ဆက်တော်မူသော်လည်းလူသည်အသက်ရှင်
 ၆၀ သေးသည်ကိုယနေ့အကျွန်ုပ်တို့သည်ထိမြင်ရပါပြီး။ အ
 ကျွန်ုပ်တို့သည်အဘယ်ကြောင့်ယခုသေရပါမည်နည်း။
 ဤကြီးစွာသောမီးဖြင့်အကျွန်ုပ်တို့သည်ဆုံးရှုံးပါလိမ့်
 မည်။ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 သောအသံတော်ကိုတဖန်ကြားရလျှင်သေရပါလိမ့်မည်။
 ၈၀ အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်သည်မီးထဲကမိန့်
 ကြွက်တော်မူသောအသံတော်ကိုအကျွန်ုပ်တို့ကြားရသကဲ့
 သို့အဘယ်လူသတ္တဝါသည်ကြား၍အသက်ရှင်သနည်း။
 ၉၀ ကိုယ်တော်သည်အနီးအပါးသို့ချဉ်းသွား၍အကျွန်ုပ်တို့
 ဘုရားဘခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှကိုနားထောင်
 တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ကိုယ်တော်အားမိန့်တော်မူသမျှကိုဆင့်ဆိုတော်မူပါ။ အ
 ကျွန်ုပ်တို့သည်နားထောင်၍ပြုပါမည်ဟုလျှောက်ဆိုကြ
 ၁၂၀ ၏။ ထိုသို့သင်တို့သည်ငါအားလျှောက်သောစကားကို
 ထာဝရဘုရားကြားတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်းဤ
 လူမျိုးသည်သင်အားလျှောက်သောစကားသံကိုငါကြား
 ၁၄၀ ရပြီး။ လျှောက်လေသမျှသောစကားသည်လျှောက်ဝတ်
 ပေ၏။ သူတို့နှင့်သားမြေးအစဉ်အဆက်တို့သည်ချမ်းသာ
 ရမည်အကြောင်း။ ငါကိုကြောက်ရွံ့၍ငါပညတ်သမျှတို့
 ကိုအစဉ်စောင့်ရှောက်ချင်သောစိတ်နှင့်ပြည့်စုံကြပါစေ
 ၁၆၀ သော။ ဘဲများသို့ပြန်သွားကြလော့ဟုသူတို့အားပြောလော့။
 ၁၈၀ သင်များမူကားဤအရပ်၌ငါအနားမှာရနေလော့။ သူတို့
 အားငါအပိုင်ပေးသောပြည်၌သူတို့ကျင့်ဖို့ရာသင်သည်
 သူတို့အားသွန်သင်ရသောစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ်တ
 ၂၀၀ ရားအလုံးပုံတို့ကိုငါမြွက်ဆိုမည်ဟုငါအားမိန့်တော်မူ
 ၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမှာ
 ၂၂၀ ဘားတော်မူသည်အတိုင်းသင်တို့သည်ကျင့်ဆဲသောငှါ

စောင့်နေရကြမည်။ လကျာဘက်။ လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲမ
 ၂၄၀ ရှောင်ရကြ။ သင်တို့ဝင်စားလတံ့သောပြည်၌သင်တို့
 သည်သောဘားလွတ်လျက်ချမ်းသာရ၍အသက်တာရှေ့မည်
 အကြောင်း။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမှားထား
 တော်မူသောလမ်းအပေါင်းတို့၌ရှောက်သွားရကြမည်။
 ၂၆၀ သင်တို့နှင့်သားမြေးတို့သည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍ငါပေးထားသောပညတ်
 တရားတော်ရှိသမျှတို့ကိုတသက်လုံးစောင့်ရှောက်မည်
 အကြောင်းနှင့်သင်တို့၏အသက်တာရှေ့စေမည်အ
 ၂၈၀ ကြောင်း။ သင်တို့သွား၍ဝင်စားလတံ့သောပြည်၌ကျင့်ဖို့
 ရာသင်တို့အားငါသွန်သင်မိမ့်သောငှါသင်တို့၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသောစီရင်ထုံးဖွဲ့
 ၃၀ ချက်ပညတ်တရားဟူမူကား။ အိုဇုသရေလအမျိုး။ ဘိုး
 ဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကတိတော်ရှိသည့်
 အတိုင်းသင်သည်နှိုနှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်၌ချမ်းသာ
 ရ၍အလွန်ပွားများမည်အကြောင်း။ နားထောင်လော့။
 ၄၀ သတိနှင့်ကျင့်စောင့်လော့။ အိုဇုသရေလအမျိုး။ နား
 ထောင်လော့။ ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့၏ဘုရားသခင်
 ၆၀ ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်တဆူတည်းဖြစ်တော်
 မူ၏။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုစိတ်နှစ်လုံး
 ၈၀ အကြွင်းမဲ့အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှနှင့်ချစ်လော့။ ယနေ့ငါမှာ
 ၁၀၀ ထားသောစကားကိုနှစ်လုံးသွင်းရမည်။ ထိုစကားကို
 သင်၏သားသမီးတို့အားကျိုးစား၍သွန်သင်ရမည်။ အိမ်၌
 ထိုင်လျက်နေသည်ဖြစ်စေ။ ခရီး၌သွားသည်ဖြစ်စေ။ အိပ်
 လျက်ထလျက်ရှိသည့်ဖြစ်စေ။ ထိုစကားကိုပြောရမည်။
 ၁၂၀ ထိုစကားကိုလည်းသင်၏လက်၌လက္ခဏာသက်သေဖို့
 ရာဂင်သင်၏မျက်စိကြားမှာသင်းကျပ်ကဲ့သို့ငုံချဉ်ထား
 ၁၄၀ ရမည်။ အိမ်တံခါး။ မြို့တံခါးတို့၌လည်းရေးထားရမည်။
 ၁၆၀ သင်မတည်သောမြို့ကြီးမြို့မြတ်တို့ကိုဂင်သင်မမြဲ၌
 ၁၈၀ ဘဲကောင်းသောအရာနှင့်ပြည့်သောအိမ်တို့ကိုဂင်
 သင်မတူးသောရေတွင်းတို့ကိုဂင်သင်မစိုက်မပျိုးသော
 စပျစ်ဥယျာဉ်နှင့်သံလွင်ပင်တို့ကိုဂင်သင်အားပေးခြင်း
 ၂၀၀ ငှါသင်၏အဖအမာဖြဟံ။ ဣဘက်။ ယာကုပ်တို့အားကျန်
 ဆိုတော်မူသောပြည်သို့သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 သည်သင်ကိုဆောင်သွင်းတော်မူ၍သင်သည်ဝစ္စာစား
 ၂၂၀ လျက်နေရသောအခါ၊ ကျွန်ခံနေရာခံရတ္တုပြည်မှသင်
 ကိုကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့သောထာဝရဘုရားကိုမမေ့
 လျော့မည်အကြောင်း။ ကိုယ်ကိုကိုယ်သတိပြုလော့။

၁၃ | သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့ရမည်။
 ထိုဘုရားသခင်ကိုသာဝတ်ပြုရမည်။ နာမတော်အား
 ၁၄ ဖြင့်လည်းကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုရမည်။ အချားတပါးသော
 ဘုရား။ သင်ပတ်လည်၌နေသောလူမျိုးတို့၏ဘုရားကိုမ
 ၁၅ ဆည်းမကပ်ရ။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 သင်တို့၌ အပြစ်ရှိသည်ဟုရုံလွယ်သောဘုရားဖြစ်တော်
 မူ၏။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်ကိုအ
 မျက်ထွက်၍မြေကြီးပြင်မှာသုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူ
 ၁၆ မည်ဟုစိုးရိမ်စရာရှိ၏။ သင်သည်မသောအရပ်၌ပြုသကဲ့
 သို့သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို အစုံအစင်မပြု
 ၁၇ ရ။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော
 သက်သေခံချက်။ စီရင်ချက်။ ပညတ်တရားတို့ကိုကျိုး
 ၁၈ စား၍စောင့်ရှောက်ရမည်။ သင်သည်ချစ်သာရခြင်း
 ၁၉ ဌာငှာငှာ။ ထာဝရဘုရားဂုဏ်တော်ရှိသည်အတိုင်းရန်သူအ
 ပေါင်းတို့ကိုသင်ရှေ့မှနှင်ထုတ်သဖြင့်သင်၏ဘိုးဘေး
 တို့အားကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်မြတ်ကိုဝင်စား၍နေ
 ခြင်းငှာငှာထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဖြောင့်မတ်လျှောက်
 ပတ်သောအမှုတို့ကိုပြုရမည်။
 ၂၀ နောင်ကာလ၌သင်၏သားကငါတို့ဘုရားသခင်ထာ
 ဝရဘုရားထားတော်မူသောဤသက်သေခံချက်။ စီရင်
 ထုံးစံချက်တို့သည်အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်းဟုမေးမြန်း
 ၂၁ လျှင်၊ သင်ကငါတို့သည်အံ့ဂုတ္တုပြည်၌ ဖာရောဘုရင်
 ၏ကျွန်ဖြစ်၍နေစဉ်အခါထာဝရဘုရားသည်အားကြီး
 သောလက်တော်နှင့်ငါတို့ကိုအံ့ဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်
 ၂၂ တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်းကြီးမားခက်ထန်
 သောနိမိတ်လက္ခဏာအံ့ဘွယ်သရဲတို့ကိုအံ့ဂုတ္တုပြည်
 အပေါ်မှာငှာငှာဖာရောဘုရင်နှင့်နန်းတော်သားတို့အပေါ်
 ၂၃ မှာငှာငှာငါတို့ချက်မှောက်၌ပြတော်မူပြီးလျှင်၊ ငါတို့ဘိုး
 ဘေးတို့အားကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့သွင်း၍နေရာ
 ၂၄ ချခြင်းအလိုငှာထိုပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူ၏။ ထာဝရ
 ဘုရားသည်ယနေ့တိုင်အောင်ကျေးဇူးပြုတော်မူသကဲ့
 သို့ငါတို့အသက်ကိုစောင့်တော်မူမည်အကြောင်း။ ငါတို့
 သည်ကိုယ်အကျိုးကိုထောက်၍ငါတို့ဘုရားသခင်ထာ
 ဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့လျက်ဤပညတ်အလုံးစုံတို့ကို
 ၂၅ ကျင့်စေခြင်းငှာမှာထားတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ငါတို့
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည့်အ
 တိုင်းဤပညတ်အလုံးစုံတို့ကိုရှေ့တော်၌ကျင့်စောင့်
 ခြင်းငှာထိုပြုလျှင်ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ရကြကိမ့်
 မည်ဟုပြန်ပြောရမည်။

၁ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်သွား၍
 ဝင်စားလတံ့သောပြည်သို့သင်ကိုဆောင်သွင်းလျက်
 ဟိတ္တိလူ။ ဂီရဂါရှိလူ။ အာမောရီလူ။ ခါနာနီလူ။ ဖေရဇီလူ။
 ဟိဗီလူ။ ယေဗုသိလူတည်းဟူသော။ သင်ထက်ကြီးမြင့်
 များပြားသောလူမျိုးနှင့်မျိုးတို့ကိုသင်ထံကနှင်ထုတ်
 ၂ ၍၊ တဖန်သင်လက်၌အပ်တော်မူသောအခါသူတို့ကို
 လုပ်ကြံ၍အကုန်အစင်သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရမည်။ သူတို့
 နှင့်မိသဟာယမဖွဲ့ရ။ ကရုဏာကိုမပြုရ။
 ၃ သူတို့နှင့်စုံဖက်ခြင်းကိုမပြုရ။ သင်၏သမီးကိုသူ၏သား
 နှင့်ငှာငှာသင်၏သားကိုသူ၏သမီးနှင့်ငှာငှာထိမ်းမြားပေးစား
 ၄ ခြင်းကိုမပြုရ။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည်သင်၏
 သားကိုငါ့နှိမဆည်းမကပ်စေဘဲအချားတပါးသော
 ဘုရားအားဝတ်ပြုစေခြင်းငှာသွေးဆောင်ကြကိမ့်မည်။
 ထိုအခါအမျက်ထွက်၍သင်တို့ကိုချက်ချင်းဖျက်ဆီး
 ၅ တော်မူလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍သူတို့၌အဘယ်သို့ပြုရမည်
 နည်းဟူမူကား။ သူတို့ယဇ်ပညတ်များကိုဖျက်ရမည်။ ချပ်
 တုများကိုဖြိုချရမည်။ အာရှရပ်များကိုချက်ထွဲရမည်။
 ၆ ထုသောရပ်ထုဆင်းထုများကိုမီးရှို့ရမည်။ အကြောင်း
 မူကား။ သင်သည်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဖို့
 သန့်ရှင်းသောအမျိုးဖြစ်၏။ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသော
 လူမျိုးထက်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပိုင်ထိုက်
 သောအမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှာသင်ကိုရှေးချယ်တော်မူပြီး၊
 ၇ သင်သည်အချားသောလူမျိုးထက်သာ၍များသောကြောင့်
 ထာဝရဘုရားသည်သင်ကိုချစ်၍ရှေးချယ်တော်မူသည့်
 မဟုတ်။ သင်သည်အချားသောလူမျိုးထက်သာထက်သာ
 ၈ ၍နည်း၏။ ထာဝရဘုရားသည်သင်ကိုချစ်သောကြောင့်
 ငှာငှာသင်၏ဘိုးဘေးတို့အားကျိန်ဆိုတော်မူသောအကျိန်
 ကိုမဖျက်လိုသောကြောင့်ငှာငှာကျွန်ခံနေရာ။ အံ့ဂုတ္တုပြည်
 ကိုအစိုးရသောဖာရောဘုရင်လက်မှအားကြီးသော
 လက်တော်နှင့်သင်ကိုရှေးနှုတ်ဆောင်ယူခဲ့တော်မူပြီး၊
 ၉ သို့ဖြစ်၍သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်မှန်
 သောဘုရား။ သစ္စာစောင့်သောဘုရား။ ကိုယ်တော်ကိုချစ်
 ၍ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်သောသူတို့၏အမျိုး
 အစည်အဆက်အထောင်အသောင်းတိုင်အောင်ပမို
 ၁၀ ညည်စကားတည်၍ကရုဏာကိုပြုသောဘုရား။ ကိုယ်
 တော်ကိုမုန်းသောသူတို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှာသူတို့မုက်
 မှောက်၍အပြစ်ပေးသောဘုရားဖြစ်တော်မူကြောင်းကို
 သိမှတ်လေ့။ ကိုယ်တော်ကိုမုန်းသောသူတို့ကိုအားမနာ

၁၁ ဘဲသူတို့မျက်မှောက်၌ အပြစ်ပေးတော်မူမည်။ သို့ဖြစ်၍ ယနေ့ငါထားသောစီရင်ထုံးစံချက်ပညတ်တရားတို့ကို ကျင့်အံ့သောငှါ စောင့်ရှောက်ရမည်။

၁၂ ထိုပညတ်တို့ကိုသင်သည်ကျင့်ဆောင်အံ့သောငှါ နားထောင်လျှင်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ဘိုးဘေးတို့အားကျိန်ဆိုတော်မူသောပဋိညဉ့်နှင့်

၁၃ ကရုဏာတော်ကိုစောင့်တော်မူမည်။ သင်ကိုချစ်သဖြင့် ကောင်းကြီးပေး၍များပြားစေတော်မူမည်။ သင်အားပေးခြင်းငှါသင်၏ဘိုးဘေးတို့အားကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၌သင်ဖွားမြင်သောသားတို့ကို၎င်းသင်၏မြေအသီးအနှံ။ စပါး။ စပျစ်ရည်။ ဆီ။ နွားအစီးအပွား။ သိုးစုတို့ကို၎င်း

၁၄ ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။ သင်သည်လူမျိုးတကာတို့ထက်သာ၍ ကောင်းကြီးခံရသောသူဖြစ်၍ သင်၌ မြို့သောယောက်ျားမိမ္မတယောက်မျှ။ တိရိစ္ဆာန်တွင်မြို့သော

၁၅ အဘိုးအမတကောင်မျှမရှိ။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း အနာရောဂါရှိသမျှတို့ကိုသင် ဆီကပယ်ရှား၍ သင်သိသောအံ့ဂုတ္တုပြည်၏အနာဆိုးကိုသင်၌ စွဲစေတော်မူ။

၁၆ သင်ကိုမုန်းသောသူအပေါင်းတို့၌စွဲစေတော်မူမည်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်၌အပ်ပေးတော်မူသောလူမျိုးအပေါင်းကိုမျှက်ဆီးရမည်။ သင်၏မျက်စိသည်သူတို့ကိုမသနားရ။ သူတို့ဘုရားအားဝတ်မပြုရ။

၁၇ ဝတ်ပြုလျှင်ထိမိ၍လဲစရာအကြောင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုလူမျိုးတို့သည်ငါထက်သာ၍များ၏။ ငါသည်သူတို့ကိုအဘယ်သို့နှိပ်ထုတ်နိုင်မည်နည်းဟုသင်သည်စိတ်ထဲမှာ

၁၈ အောင်းမေ့လျက်၊ သူတို့ကိုမကြောက်ရ။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ဖာရောဘုရင်နှင့်အံ့ဂုတ္တုပြည်

၁၉ တပြည်လုံး၌ပြုတော်မူသောအမှုကို၎င်း၊ ကိုယ်တိုင်မြင်၍ကြိုးစာသောစုံစပ်ခြင်းတို့ကို၎င်းသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်ကိုနှုတ်ဆောင်သောအခါပြတော်မူသောနိမိတ်လက္ခဏာအံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကို၎င်းအားကြိုးသောလက်ရုံးတော်ကိုဆန့်တော်မူခြင်းကို၎င်းစေ့စေ့အောင်းမေ့ရမည်။ ထိုနည်းတူ။ သင်ကြောက်တတ်သောလူမျိုးရှိသမျှတို့၌သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပြု

၂၀ တော်မူမည်။ ထိုမှတပါး။ ကျန်ကြွင်း၍ပုန်းရှောင်လျက်နေသောသူတို့သည်မပျက်စီးမှီတိုင်အောင်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ပျားတူများကိုသူတို့တွင်စေ

၂၁ လွှတ်တော်မူမည်။ သူတို့ကြောင့်ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိရ။ အကြောင်းမူကား။ တန်ခိုးကြီး၍ကြောက်မက်ဖွယ်သောသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့တွင်ရှိ

၂၂ တော်မူ၏။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ထိုလူမျိုးတို့ကိုသင်ထံကတစ်ရှေ့ရှေ့နှင့်ထုတ်တော်မူလိမ့်မည်။ တောသားရဲတို့သည်သင်တဖက်၌များပြားမည်ကို

၂၃ စိုးရိမ်၍သူတို့ကိုချက်ချင်းမပယ်မရှားသင့်။ သို့ရာတွင်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကိုသင်၌အပ်၍သူတို့မပျက်စီးမှီတိုင်အောင်ကြိုးစာသောပျက်

၂၄ ဆီးခြင်းကိုစီရင်တော်မူမည်။ သူတို့ရှင်ဘုရင်များကိုလည်းသင်လက်၌အပ်တော်မူသဖြင့်သူတို့ဘွဲ့နာမကိုပင်ကောင်းကင်အောက်မှာပယ်ရှင်းရမည်။ သူတို့ကိုမပျက်ဆီးမှီတိုင်အောင်သင်ရှေ့မှာအဘယ်သူမျှမရပ်မနေနိုင်

၂၅ ရ။ သူတို့ထုသောရုပ်တုဆင်းတုဘုရားများကိုမီးရှို့ရမည်။ ရုပ်တုဆင်းတု၌ပါသောရွှေငွေကိုမတပ်မက်ရ။ မသိမ်းမယူရ။ ယူလျှင်အပြစ်ရောက်မည်ဟုစိုးရိမ်စရာရှိ၏။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်စက်ဆုပ်ရွံရှာ

၂၆ တော်မူ၏။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်သောအရာကိုသင်အိမ်ထဲသို့မသွင်းရ။ သွင်းလျှင်သင်သည်ထိုအရာကဲ့သို့ကျိန်အပ်သောအရာဖြစ်မည်ဟုစိုးရိမ်စရာရှိ၏။ ထိုသို့သောအရာကိုသင်သည်အကြွင်းမဲ့စက်ဆုပ်ရွံရှာရမည်။ ကျိန်အပ်သောအရာပင်ဖြစ်ပေ၏။

၁ သင်သည်အသက်ရှင်၍များပြားမည်အကြောင်း။ ထာဝရဘုရားသည်သင်၏ဘိုးဘေးတို့အားကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့သွား၍ဝင်စားမည်အကြောင်း။ ယနေ့ငါမှာထားသောပညတ်အလုံးစုံတို့ကိုကျင့်ဆောင်အံ့သော

၂ ငှါသတိပြုရမည်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်ကိုနှိမ့်ချစုံစပ်၍ပညတ်တော်တို့ကိုကျင့်ချင်သောစိတ်ရှိသည်မရှိသည်ကိုသိမည်အကြောင်း။ လွန်ခဲ့ပြီးသောအနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံးတော၌ပို့ဆောင်တော်မူသောလမ်ခရီးတရှောက်လုံးကိုအောင်းမေ့ရမည်။

၃ ထိုသို့သင်ကိုနှိမ့်ချ၍အဝတ်အစွတ်ခံစေတော်မူသောအခါသင်သည်ကိုယ်တိုင်မသိ။ သင်၏ဘိုးဘေးမသိဘူးသောမနွှနှင့်ကျွေးမွေးတော်မူသဖြင့်လူသည်မုန့်အားဖြင့်သာအသက်ကိုမွေးရသည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသမျှအားဖြင့်အသက်မွေးရသည်ကိုသိစေ

၄ တော်မူ၏။ လွန်ခဲ့ပြီးသောအနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံးသင်ဝတ်သောအဝတ်မဟောင်းမနွှပ်။ သင်ခြေလည်းမဝှန်းမ

၅ ရောင်။ အဖသည်သားကိုဆုမွန်သကဲ့သို့သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်အားဆုမွန်တော်မူသည်ကို

၆ စိတ်ထဲမှာအောင်းမေ့ရမည်။ သို့ဖြစ်၍သင်၏ဘုရားသ

ခင်ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူသောလမ်းသို့လိုက်၍
 ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့သဖြင့်ပညတ်တော်တို့ကို
 ၇ စောင့်ရှောက်ရမည်။ အကြောင်းမူကား။ သင်၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားသည်ကောင်းသောပြည်။ ချိုင့်ထဲ။
 တောင်ထဲကပေါက်သောမြစ်။ ချောင်းစမ်းရေတွင်း။ ရေ
 ၈ ကန်များနှင့်ပြည့်စုံသောပြည်။ ဂျုံ။ မုယော။ စပျစ်ပင်။
 တည်ပင်။ သလဲပင်နှင့်ပြည့်စုံသောပြည်။ သံလွင်ဆီ။
 ၉ ပျားရည်နှင့်ပြည့်စုံသောပြည်။ ဘာမျှမထိုဘဲဝစ္စာစား
 ရသောပြည်။ သံကျောက်နှင့်ပြည့်စုံ၍တောင်ထဲကကြေး
 နီကိုထူးရသောပြည်သို့သင်ကိုဆောင်သွားတော်မူ၏။
 ၁၀ ၊ ထိုကောင်းမွန်သောပြည်ကိုပေးသနားတော်မူသည်ဖြစ်
 ၍သင်သည်ဝစ္စာစားရသောအခါသင်၏ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းရမည်။
 ၁၁ ယနေ့ငါဆင့်ဆိုသောစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ်တ
 ရားတော်တို့ကိုသင်သည်မစောင့်။ သင်၏ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားကိုမေ့လျော့သောအပြစ်ကိုသတိနှင့်
 ၁၂ ရှောင်လော့။ သင်သည်ဝစ္စာစား၍ကောင်းသောအိမ်ကို
 ၁၃ ဆောက်လျက်နေရစည်။ သင်၏သိုးနွားရွှေငွေအစရှိ
 ၁၄ သောဥစ္စာမျိုးများပြားစည်အခါ။ သင်သည်မာနထောင်
 ယွှားခြင်းသို့ရောက်၍အထက်ကျွန်ခံနေရာအံ့ဂုတ္တုပြည်
 ၁၅ မှကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့တော်မူထသော။ မီးခြွေကင်း
 မြီးကောက်များ၍ရေမရှိ။ အဝတ်ခံရာအရပ်။ ကြောက်
 မက်ဖွယ်သောတောကြီးအလယ်၌သင်ကိုပို့ဆောင်၍မီး
 ၁၆ ပါကျောက်ထဲကရေကိုထွက်စေတော်မူထသော။ သင်
 ကိုနှိမ့်ချစုံစမ်း၍နောက်ဆုံး၌ကျေးဇူးပြုလိုသောငှါသင်
 ၏ဘိုးဘေးမသိဘူးသောမန္တနှင့်တော၌ကျေးဇူးတော်
 ၁၇ မူသောသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုမေ့လျော့
 ၍ငါဘန်ခိုး။ ငါလက်သတ္တိအားဖြင့်ဤစည်းစိမ်ကိုငါရ
 တတ်သည်ဟုစိတ်ထဲမှာအောင်းမေ့ခြင်းအပြစ်ကိုသတိ
 ၁၈ နှင့်ကြဉ်ရှောင်လော့။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ကိုသာအောင်းမေ့ရမည်။ အကြောင်းမူကား။ သင်၏
 ဘိုးဘေးတို့အားကျိန်ဆိုတော်မူသောပဋိညာဉ်တရား
 တော်ကိုယနေ့ကဲ့သို့တည်စေလိုသောငှါစဉ်းစိမ်ရတတ်
 ၁၉ သောအစွပ်သတ္တိကိုဘုရားသခင်ပေးတော်မူ၏။ သင်
 ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုသင်သည်မေ့လျော့သ
 ဖြင့်အချားတပါးသောဘုရားတို့ကိုဆည်းကပ်၍ဝတ်
 ပြုကိုးကွယ်လျှင်ပျက်စီးခြင်းသို့အမှန်ရောက်လိမ့်မည်
 ၂၀ ဟုယနေ့ငါသည်သင်တဖက်၌သက်သေခံ၏။ သင်၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုနားမ

သောင်သောကြောင့်ထာဝရဘုရားသည်သင်ရှေ့မှာ
 ဖျက်ဆီးတော်မူသောလူမျိုးများကဲ့သို့ထိုနည်းတူသင်
 သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ရလိမ့်မည်။

၁ အိုဇုသရေလအမျိုးနားထောင်လော့။ သင်ထက်အား
 ကြီး၍များပြားသောလူမျိုးတို့ကို၎င်းဗားကောင်းကင်
 ၂ ကိုထိုသောမြို့ရိုးနှင့်ပြည့်စုံသောမြို့ကြီးတို့ကို၎င်း။ အာနု
 ကအမျိုးသားရှေ့မှာအဘယ်သူရပ်နိုင်သနည်းဟူသော
 စကားကိုသင်ကြား၍သင်သိသောအာနုကအမျိုးသား
 တည်းဟူသော။ အတ္တန်ကြီးမြင့်သောလူမျိုးကို၎င်းတို့ကို
 ၃ ယူခြင်းငှါယခုယောင်အန်မြစ်တဖက်သို့ကူးလှူပြီး။ သို့ဖြစ်
 ၍သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်ရှေ့မှာကြွ
 သဖြင့်လောင်သောမီးကဲ့သို့ဖြစ်လျက်သူတို့ကိုဖျက်
 ဆီး၍သင်မျက်မှောက်၌နှိမ့်ချတော်မူမည်အကြောင်းကို
 ယခုသဘောကျလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည့်အ
 တိုင်းသင်သည်သူတို့ကိုနှင်ထုတ်၍အလျှင်အမြန်ဖျက်
 ၄ ဆီးရလိမ့်မည်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 သူတို့ကိုသင်ရှေ့မှနှင်ထုတ်တော်မူသောနောက်။ သင်
 ကငါကုသိုလ်ကြောင့်ထာဝရဘုရားသည်ငါကိုသွင်း၍
 ဤပြည်ကိုအပိုင်ပေးတော်မူသည်ဟူ၍၎င်းထိုလူမျိုးတို့
 ၏မကောင်းမှုကြောင့်ထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကိုငါ
 ရှေ့မှနှင်ထုတ်တော်မူသည်ဟူ၍၎င်းစိတ်ထဲမှာမအောင်း
 ၅ မေ့ရ။ သင်ပြုသောကုသိုလ်ကြောင့်၎င်းဖြောင့်မတ်သော
 သဘောကြောင့်၎င်းထိုပြည်ကိုသွား၍ဝင်စားရမည်မ
 ဟုတ်။ ထိုလူမျိုးတို့၏မကောင်းမှုကြောင့်၎င်းထာဝရ
 ဘုရားသည်သင်၏အဖအာဗြဟံ။ ဣဇာက။ ယာကုင်တို့
 အားကျိန်ဆိုတော်မူသောစကားတော်ကိုတည်စေလို
 သောငှါ၎င်းသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သူတို့
 ၆ ကိုသင်ရှေ့မှနှင်ထုတ်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍သင်၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်၏ကုသိုလ်ကြောင့်ထို
 ကောင်းမွန်သောပြည်ကိုပေးတော်မူသည်မဟုတ်။ သင်
 သည်လည်ပင်းခိုင်းမာသောအမျိုးဖြစ်၏။

၇ သင်သည်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုအမျက်
 တော်ထွက်စေခြင်းငှါဘော၌ပြုမိသည်ကိုမေ့နှင့်။ အောင်း
 မေ့လော့။ သင်သည်အံ့ဂုတ္တုပြည်ထဲကထွက်သောနေ့မှစ
 ၍ဤအရပ်သို့ရောက်သည်တိုင်အောင်ထာဝရဘုရားကို
 ၈ ပုန်ကန်ပြီး။ ဟောရပ်အရပ်၌ထာဝရဘုရားကိုအမျက်
 တော်ထွက်စေသဖြင့်သင်ကိုဖျက်ဆီးလောက်အောင်အ
 ၉ မျက်ထွက်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့နှင့်ဖွဲ့

သောပဋိညည်တရားကိုရေးထားသောကျောက်ပျားတို့
 ကိုခံယူခြင်းငှါတောင်ပေါ်သို့ငါတက်သောအခါအရက်
 လေးဆယ်ပတ်လုံးမုန့်ကိုမစား။ ရေကိုမသောက်ဘဲ
 ၁၀ တောင်ပေါ်မှာနေလေ၏။ သင်တို့သည်စဉ်းဝေးကြသော
 နေ့၌ထာဝရဘုရားသည်တောင်ပေါ်မှာမီးထဲကမြွက်ဆို
 တော်မူသောစကားတော်အလုံးစုံတို့ကိုလက်ညှိုးတော်
 ၁၁ ဖြင့်ရေးထားသောကျောက်ပျားနှစ်ပျားတို့ကိုထာဝရ
 ဘုရားသည်ငါအားအပ်ပေးတော်မူ၏။ အရက်လေးဆယ်
 ၁၂ ဝေသောအခါထိုပဋိညည်ကျောက်ပျားနှစ်ပျားကိုထာ
 ၁၃ ဝရဘုရားသည်ငါအားပေးတော်မူလျှင်၊ သင်သည်ထ၍
 အလျှင်အမြန်ဆင်းသွားလော့။ အဲဒုတ္တုပြည်မှသင်နှုတ်
 ဆောင်ခဲ့သောသင်၏လူတို့သည်ဖောက်ပြန်၍ငါမှာ
 ၁၄ ထားသောလမ်းမှအလျှင်အမြန်ယွဲ၍ရပ်တန့်သွန်းကြပြီး
 ၁၅ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တဖန်ထာဝရဘုရားကဤလူမျိုးကိုငါ
 ၁၆ ကြည့်မြင်ပြီးလျှင်ပင်းခိုင်မာသောအမျိုးဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်
 ၍ငါကိုရှိစေလော့။ သူတို့ကိုငါဖျက်ဆီးမည်။ သူတို့နာ
 မကိုလည်းကောင်းကင်အောက်မှာငါချေမည်။ သင်ကို
 ၁၇ မူကားသူတို့ထက်အားကြီး၍မျှားပြားသောအမျိုးဖြစ်
 ၁၈ စေမည်ဟုငါအားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါငါသည်ပဋိညည်
 ကျောက်ပျားနှစ်ပျားကိုကိုင်လျက်ထွဋ်၍မီးလောင်
 ၁၉ သောတောင်ပေါ်ကဆင်းလာ၏။ သင်တို့သည်သင်တို့
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုဖြစ်မှား၍နွားသဗ္ဗရုပ်
 တူကိုသွန်းကြောင်းနှင့်ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူ
 သောလမ်းမှအလျှင်အမြန်ယွဲသွားကြောင်းကိုငါသိကြ၍
 ၂၀ မြင်လျှင်၊ လက်နှစ်ဖက်နှင့်ကိုင်သောကျောက်ပျားတို့
 ၂၁ ကိုချ၍သင်တို့ဖျက်မှောက်၌ငါချိုးဖဲ့၏။ သင်တို့သည်
 ထာဝရဘုရားကိုအမျက်တော်ထွက်စေခြင်းငှါရှေ့
 တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြုသောအပြစ်ရှိသမျှတို့ကြောင့်ငါ
 သင့်အရင်ပြုသကဲ့သို့ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ပျပ်သံ၍
 အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံးမုန့်ကိုမစား။ ရေကိုမသောက်
 ၂၂ ဘဲနေရ၏။ အကြောင်းမူကားထာဝရဘုရားသည်သင်
 တို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါအလွန်ပြင်းစွာထွက်သောအ
 မျက်တော်အရှိန်ကိုငါကြောက်၏။ သို့ရာတွင်ထာဝရ
 ၂၃ ဘုရားသည်ငါစကားကိုတဖန်နားထောင်တော်မူ၏။
 ၂၄ ၊ ထာဝရဘုရားသည်လည်းအာရုန်ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ
 အလွန်အမျက်ထွက်တော်မူသောကြောင့်အာရုန်အဖို့
 ၂၅ ကိုလည်းငါဆုတောင်းလေ၏။ သင်တို့ဒုစရိုက်တည်း
 ဟူသော။ သင်တို့လုပ်သောနွားသဗ္ဗကိုငါယူသဖြင့်
 အရည်ကြို၍အမှုန်ဖြစ်အောင်ညက်ညက်ချေပြီးလျှင်

တောင်ထဲကထွက်သောချောင်းရေပေါ်မှာချပြစ်လေ၏။
 ၂၂ တဖေရအရပ်။ မဿာအရပ်။ ကိဖြုတ်ဟတ္တဝါအရပ်
 ၂၃ အောင်ပြုကြ၏။ ကာဒေရာနာအရပ်၌လည်းထာဝရ
 ဘုရားကသွား၍ငါပေးသောပြည့်ကိုထိမ်းယူကြလော့ဟု
 သင်တို့ကိုစေခိုင်းတော်မူသောအခါသင်တို့သည်သင်
 တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ကိုညှင်း
 ဆန်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကိုမရုံ။ စကားတော်ကိုနားမ
 ၂၄ ထောင်ဘဲနေကြ၏။ ငါသိကျွမ်းသောနေ့မှစ၍သင်တို့
 ၂၅ သည်ထာဝရဘုရားကိုပုန်ကန်လျက်နေကြပြီး။ ထာဝရ
 ဘုရားသည်သင်တို့ကိုဖျက်ဆီးမည်ဟုမိန့်တော်မူသော
 ကြောင့်ငါသည်အရင်ပျပ်သံသကဲ့သို့အရက်လေးဆယ်
 ၂၆ ပတ်လုံးပျပ်သံလျက်နေရ၏။ ထာဝရဘုရားအားလည်း
 အိုအရှင်ဘုရားသခင်။ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်ရှေးတော်
 မူ၍အားကြီးသောလက်တော်နှင့်အဲဒုတ္တုပြည်မှနှုတ်
 ဆောင်တော်မူသောကိုယ်တော်၏အမွေဥစ္စာဖြစ်သော
 ၂၇ ဤလူတို့ကိုဖျက်ဆီးတော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်
 အာဗြဟံ။ ဣဇာက်။ ယာကုပ်တို့ကိုအောင်းမေ့တော်မူပါ။
 ၂၈ ဤလူမျိုးသည်ခိုင်မာသောသဘောရှိ၍ပြစ်မှားမိသော
 ၂၉ ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုမှတ်တော်မမူပါနှင့်။ သို့မဟုတ်။ အ
 ကျွန်ုပ်တို့ကိုနှုတ်ဆောင်တော်မူသောပြည်သားတို့က
 ထာဝရဘုရားသည်ဂတိထားသောပြည်သို့သူတို့ကို
 ဆောင်သွင်းခြင်းငှါမတတ်နိုင်သောကြောင့်ငင်သူတို့
 ကိုမုန်းသောကြောင့်ငင်တော့၌သတ်လိုသောငှါထုတ်
 ၃၀ သွားပြီးဟုဆိုကြပါထိမ့်မည်တကား။ ဤလူတို့သည်
 ကားမဟာတန်ခိုးတော်နှင့်လက်ရုံးတော်ကိုဆန့်သဖြင့်
 နှုတ်ဆောင်တော်မူသောကိုယ်တော်၏အမွေလူဖြစ်ကြ
 ပါသည်ဟုငါသည်ဆုတောင်းလေ၏။
 ၃၁ ထိုအခါထာဝရဘုရားကအရင်ကျောက်ပျားနှစ်ပျား
 ၃၂ နည်းတူကျောက်ပျားနှစ်ပျားကိုခတ်ဦးလော့။ ငါရှိရာ
 ၃၃ သို့တက်လာလော့။ သစ်တာကိုလည်းလုပ်လော့။ သင်
 ချိုးဖဲ့သောအရင်ကျောက်ပျားနှစ်ကားပါသည်အတိုင်း
 နောက်ကျောက်ပျားပေါ်မှာငါရေးထားဦးမည်။ သင်
 သည်ထိုကျောက်ပျားကိုသစ်တာထဲမှာထားရမည်ဟုငါ
 ၃၄ အားမိန့်တော်မူ၏။ ငါသည်လည်းအကာရှသစ်သားဖြင့်
 သစ်တာကိုလုပ်၍အရင်ကျောက်ပျားနည်းတူကျောက်
 ပျားနှစ်ပျားကိုခတ်ပြီးမှထိုကျောက်ပျားကိုကိုင်လျက်
 ၃၅ တောင်ပေါ်သို့တက်လေ၏။ သင်တို့စည်းဝေးသောနေ့

၁၁ နှိယာဝရဘုရားသည် တောင်ပေါ်မှာမီးထဲကမိန့်မြှောက်
တော်မူသောပညတ်တော်ဆယ်ပါးတို့ကို အရင်စာ၌လာ
သည်အတိုင်းထာဝရဘုရားသည်ရေးထား၍ ငါအားပေး
တော်မူ၏။ ငါသည်လည်းထွဋ်၍တောင်ပေါ်ကဆင်းသ
ဖြင့်လုပ်ပြီးသောသစ်တာထဲ၌ထိုကျောက်ပျားကိုထား
၁၂ နှိယာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်းထိုသစ်တာ
ထဲ၌ယခုရှိ၏။ ငါသည်တောင်ပေါ်မှာအရင်နေသောကာ
လ၌အမှုအရက်လေးဆယ်ပတ်လုံးတဖန် နေပြန်၍ထို
အခါ၌လည်းထာဝရဘုရားသည်သင်တို့ကိုမမျှော်ဆီး
၁၃ မပြုအကြောင်း၊ ငါစကားကိုနားထောင်တော်မူ၏။ ထာ
ဝရဘုရားကလည်းထလော့။ ဤလူမျိုးအားပေးခြင်းငှါသူ
တို့ဘိုးဘေးတို့အားငါကျိန်ဆိုသောပြဉ်းသို့သူတို့သည်
သွား၍သိမ်းယူမည်အကြောင်း။ သူတို့ရှေ့မှာခရီးသွား
၁၄ လော့ဟုငါအားမိန့်တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
၁၅ သည်မောသရုတ်အရပ်မှခရီးသွား၍ဗယ်ကန်အရပ်၌
စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်မှခရီးသွား၍ဟောရဂိဇဂိအ
ရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်မှခရီးသွား၍ချောင်းမြစ်
များရာယုယှာသအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်မှခရီး
သွား၍ဧဗြောနအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်မှခရီး
သွား၍ဧဗရုန်ဂါဗာအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်
မှခရီးသွား၍ဧနုတော။ ကာဒေရှအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။
ထိုအရပ်မှခရီးသွား၍ဟောရတောင်၌စားခန်းချကြ၏။
ထိုအရပ်၌အာရုန်သည်အနိစ္စရောက်၍သူကိုသင်းပြုဟ်ရ
၏။ သူ၏သားဇလာဇာသည်အဖ၏အရာ၌ယဇ်ပရောဟိတ်
၁၆ အမှုကိုဆောင်ရွက်၏။ လေဝိသားတို့သည်ထာဝရဘုရား၏
ပရိညည်သစ်တာကိုထပ်စေခြင်းငှါ၎င်းရှေ့တော်၌ရပ်၍
အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ၎င်းအခွင့်တော်
၁၇ နှင့်ကောင်းကြီးပေးစေခြင်းငှါ၎င်းယနေ့၌၎င်းအောင်ထို
သူတို့ကိုခွဲခန့်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်လေဝိသားတို့
သည်ညီအစ်ကိုတို့နှင့်ရော၍အဖွဲ့ကိုမပိုင်။ အမွေကိုမခံ
ရ။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဂတိတော်ရှိသည်
အတိုင်းထာဝရဘုရားသည်သူတို့ခံရသောအမွေဖြစ်
တော်မူ၏။
၁၈ အိုဣသရေလအမျိုး။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍လပ်တော်သို့ထိုက်သွားခြင်း။
၁၉ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုစိတ်နှစ်လုံးအ
ကြွင်းမဲ့ချစ်၍အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ခြင်း။ သင်၏အ
ကျိုးကိုထောက်၍ယနေ့ငါဆင့်ဆိုသောထာဝရဘုရား
၏ပညတ်တော်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းအမှုမှတပါး။ သင်

၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်အဘယ်အမှုကို
၁၀ တောင်းတော်မူသနည်း။ မိသားကောင်းကင်နှင့်ကောင်း
ကင်ဘဝက်ကို၎င်းမြေကြီးနှင့်မြေကြီးတန်ဆာရှိသမျှကို
၁၁ ၎င်းသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပိုင်တော်မူ၏။
၁၂ ၊ သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရားသည်သင်၏ဘိုးဘေးတို့ကို
ချစ်ခင်မြတ်နိုး၍ယနေ့ရှိသကဲ့သို့သူတို့အမျိုးအနွယ်
တည်းဟူသောသင်ကိုအချားသောလူမျိုးတကာတို့တွင်
၁၃ ရွေးကောက်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍သင်၏နှစ်လုံးအရေ
ဖျားကိုလှီးဖြတ်လော့။ နောက်တဖန်ခိုင်မာသောလည်
၁၄ ပင်းမရှိစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား။ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည်ဘုရားတို့၏ဘုရား၊ သခင်တို့၏သ
ခင်။ ကြီးမြတ်သောဘုရား။ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ၍ကြောက်
မက်ဖွယ်သောဘုရား။ သူမျက်နှာကိုမထောက်။ တံစိုး
၁၅ ကိုမစားဘဲ။ မိဘမရှိသောသူငယ်။ မုတ်ဆိုးမဘက်၌
တရားစီရင်၍ညွှတ်သည်အာဂန္တုတို့ကိုရံမက်သဖြင့်အ
ဝတ်အစားတို့ကိုပေးသနားသောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။
၁၆ ၊ သို့ဖြစ်၍ညွှတ်သည်တို့ကိုချစ်ကြလော့။ အကြောင်းမူ
ကား။ သင်တို့သည်အံ့ဂုတ္တုပြည့်စုံညွှတ်သည်ဖြစ်ကြဘူး
၁၇ ပြီး။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍
အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ရမည်။ ကိုယ်တော်၌ဆည်းကပ်
၁၈ ရမည်။ နာမတော်အားဖြင့်ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုရမည်။ ထာ
ဝရဘုရားသည်သင်၏လက်အသရေ။ သင်၏ဘုရားသခင်
ဖြစ်တော်မူ၏။ သင်သည်ကိုယ်ချက်စီနှင့်မြင်သည့်အတိုင်း
၁၉ ကြောက်မက်ဖွယ်သောအမှုအရာကြီးတို့ကိုသင်အ
ဖို့ပြုတော်မူပြီး။ သင်၏ဘိုးဘေးတို့သည်အရေအတွက်
၂၀ အားဖြင့်လူချွန်ဆယ်မျှသာရှိလျက်အံ့ဂုတ္တုပြည့်သို့
ဆင်းသွားကြ၏။ ယခုမူကား။ အရေအတွက်အားဖြင့်
မိသားကောင်းကင်ကြယ်နှင့်အမျှသင်၏ဘုရားသခင်
၂၁ ထာဝရဘုရားသည်များပြားစေတော်မူပြီး။ သို့ဖြစ်၍
သင်သည်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုချစ်ရ
မည်။ စီရင်ထိုးဖွဲ့တော်မူချက်။ မှာထားတော်မူသော
ပညတ်တော်တို့ကိုအစည်စောင့်ရှောက်ရမည်။
၂၂ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဆုမွန်တော်မူခြင်း
ကို၎င်းဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို၎င်းအားကြီးသောလက်
၂၃ ရုံးဆန့်တော်မူခြင်းကို၎င်း၊ ထူးဆန်းသောတန်ခိုးတော်
ကို၎င်းအံ့ဂုတ္တုပြည့်စုံအံ့ဂုတ္တု၌၎င်းတရင်ဖာရောင်နှင့်
ပြည့်သူပြည့်သားများတို့အားပြုတော်မူသောအမှုကို၎င်း
၂၄ ၊ အံ့ဂုတ္တုစစ်သူရဲအလုံးအရင်းတည်းဟူသောမြင်းစီးသူ

၃။ ရထားစီးသူရဲတို့အားပြုတော်မူသော အမှုကို၎င်းသင်
 တို့ကိုလိုက်သောသူတို့ကို နေ့ပင်လယ်ရေတွင် ချစ်
 ၁ ယနေ့တိုင်အောင်မျက်ဆီးတော်မူကြောင်းကို၎င်း၊ ဤအ
 ရပ်သို့မရောက်မှီတော့၍ ဟည်စဉ်တွင်သင်တို့အား
 ၆ ပြုတော်မူသောအမှုကို၎င်း၊ ရပ်အမျိုးလျော့ဘသားဒါ
 သန်နှင့်အတိရံတို့အားပြုတော်မူသောအမှုကို၎င်းမြေကြီး
 သည် မိမိခံတွင်းကိုဖွင့်၍သူတို့နှင့်အိပ်သူ အိမ်သားများ။
 တဲများ၊ သူတို့၌ရတတ်သမျှသောဥစ္စာပစ္စည်းများကိုအသ
 ရေလအမျိုးသားတို့အလယ်၌မျှကြောင်းကို၎င်းမသိမမြင်
 သောသင်တို့၏သားသမီးတို့အားငါမပြော။ သင်တို့ကိုယ်
 ၇ တိုင်သိမှတ်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသောအ
 မှုကြီးအလုံး၌တို့ကိုသင်တို့သည် ကိုယ်တိုင် မြင်ကြပြီး။
 ၈။ ထို့ကြောင့်သင်တို့သည်သွား၍ဝင်စားလတံ့သောပြည်
 ကိုကြီးစွာသောခွန်အားနှင့်ဝင်စားမည်အကြောင်း။ ထာ
 ဝရဘုရားသည်သင်တို့၏ဘိုးဘေးတို့နှင့်သူတို့အမျိုးအ
 နွယ်အားပေးခြင်းငှါကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်။ နို့နှင့်
 ပျားရည်စီးသောပြည်၌သင်တို့အသက်တာရှေ့မည်အ
 ၁၀ ကြောင်း။ ယနေ့ငါမှာထားသမျှသောပညတ်တို့ကိုစောင့်
 ရှောက်ရကြမည်။ သင်တို့သွား၍ ဝင်စားလတံ့သော
 ပြည်သည်ကားယာလုပ်သကဲ့သို့မျိုးစေ့ကြ၍ခြေဖြင့်ရေ
 လောင်းရသောပြည်တည်းဟူသော။ သင်တို့ထွက်လာ
 ၁၁ သောအရတ္တုပြည်နှင့်တူသည်မဟုတ်။ သင်တို့သွား၍
 ဝင်စားလတံ့သောပြည်သည်တောင်များ။ ချိုင့်များနှင့်
 ၁၂ ပြင်ပရံ၍မိမိရေကိုသောက်သောပြည်။ သင်တို့၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားပြု၍တနှစ်ပတ်လုံးကြည့်ရှုတော်
 မူသောပြည်ဖြစ်၏။
 ၁၃ သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုစိတ်နှစ်လုံးအ
 ကြွင်းမဲ့ချစ်၍အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း။
 ၁၄ ယနေ့ငါမှာထားသမျှသောပညတ်တို့ကို စေ့စေ့နား
 ထောင်လျှင်၊ သင်တို့သည်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီတို့ကိုရ
 သိမ်းစေခြင်းငှါအရင်မိမိလည်းနောက်မိမိလည်းတည်းဟူသော။
 ၁၅ သင်တို့ပြည်နှင့်ဆိုင်သောမိမိလည်းရေကိုငါပေးမည်။ သင်
 တို့သည်ဝစ္စာစားရမည့်အကြောင်း။ သင်တို့တိရစ္ဆာန်များ
 ၁၆ အဖို့လွင်ပြင်၌မျက်ပင်ကိုငါပေါက်စေမည်။ သင်တို့
 သည်မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကိုစွဲ၍လပ်မလွဲ။ အချားတပါးသော
 ၁၇ ဘုရားပုံကိုဝတ်ပြုကြီးကွယ်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်မည်အ
 ကြောင်း။ ကိုယ်ကိုကိုယ်သတ်ပြုကြလော့။ သို့မဟုတ်။
 ထာဝရဘုရားသည်အမျက်တော်ထွက်၍ မိမိလည်း
 မြေ၏အထိအနှံ့ကိုမပြစ်စေခြင်းငှါ မိမိလည်းကောင်းကင်

ကိုစိတ်တော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော။
 ကောင်းမွန်သောပြည်၌သင်တို့သည်အလျှင်အမြန်ပျောက်
 ၁၈ ပျက်ကြမည်မည်။ သို့ဖြစ်၍ငါဟောပြောသောဤစကား
 ကိုစိတ်နှစ်လုံး၌သွင်းထား၍လက်၌လက်ကွဏ္ဍာသက်သေ
 ဖြစ်ရန်မျက်စိကြားမှာသင်းကျပ်ကဲ့သို့၎င်းချည်ထားရ
 ၁၉ ကြမည်။ ထိုစကားကိုသင်တို့သည်အိမ်၌ထိုင်လျက်နေ
 သည်ဖြစ်စေ။ ခရီးသွားသည်ဖြစ်စေ။ အိပ်လျက်ထလျက်
 ရှိသည်ဖြစ်စေ။ ဟောပြော၍သားသမီးတို့အားသွန်သင်ရ
 ၂၀ ကြမည်။ အိမ်တံခါး။ မြို့တံခါး၌လည်းရေးထားရကြမည်။
 ၂၁ သို့ပြုလျှင်ထာဝရဘုရားသည်ဘိုးဘေးတို့အားပေးခြင်း
 ငှါကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၌သင်တို့အသက်။ သားသမီး
 များအသက်တာသည်ကောင်းကင်၌အသက်တာရှေ့သ
 ၂၂ ကဲ့သို့မြေကြီးပေါ်မှာတာရှေ့ရထိမ့်မည်။ သင်တို့သည်
 သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုချစ်သောစိတ်
 နှင့်လပ်တော်မူလိုက်၍ကိုယ်တော်၌ဆည်းကပ်ဖို့မည့်
 အကြောင်း။ ငါမှာထားသမျှသောဤပညတ်တို့ကိုကျင့်အံ့
 ၂၃ သောငှါသတိနှင့်စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည်
 ဤလူမျိုးခပ်သိမ်းတို့ကိုသင်တို့ရှေ့မှနှင့်ထုတ်တော်မူသ
 ဖြင့်သင်တို့သည်ကိုယ်ထက်အားကြီး၍ များပြားသော
 ၂၄ လူမျိုးတို့ကိုအစိုးရကြထိမ့်မည်။ သင်တို့သည်ခြေနှင့်
 နင်းသမျှသောအရပ်ကိုပိုင်သဖြင့်တောမှစ၍လေဗနန်
 တောင်တိုင်အောင်၎င်းပဗရတ်မြစ်ကြီးမှစ၍ပင်လယ်
 ကမ်းနားတိုင်အောင်၎င်းမြေတရှောက်လုံးသည်သင်တို့၏
 ၂၅ နိုင်ငံအဝင်ဖြစ်ထိမ့်မည်။ သင်တို့ရှေ့မှာအဘယ်သူမျှ
 မရပ်မနေနိုင်အောင်သင်တို့နင်းသောမြေအရပ်၌ရှိသော
 သူအပေါင်းတို့သည်သင်တို့ကိုကြောက်ရွံ့တတ်လန့်မည်
 အကြောင်း။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်းပြုတော်မူမည်။
 ၂၆ ယနေ့ကောင်းကြီးပေးခြင်းနှင့်ကျိန်ခြင်းတည်းဟူ
 သောဤနှစ်ပါးကိုသင်တို့ရှေ့မှာငါထား၏။ ယနေ့ငါဆင့်
 ဆိုသောသင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ပညတ်
 တော်တို့ကိုနားထောင်လျှင်မူကားကောင်းကြီးပေး
 ၂၇ ခြင်း။ သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ပညတ်
 တော်တို့ကိုနားမထောင်။ ယနေ့ငါမှာထားသောလပ်မှ
 လွှဲရှောင်၍မသိဘူးသော။ အချားတပါးသောဘုရားကို
 ၂၈ မှီခိုဆည်းကပ်လျှင်မူကားကျိန်ခြင်းကိုငါထား၏။ သင်
 တို့သည်သွား၍ ငင်စားလတံ့သောပြည်သို့သင်တို့၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ဆောင်သွင်းတော်မူပြီး
 မှကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုဂရုဏ်တောင်ပေါ်၌နှင့်ကျိန်

၃၁ ခြင်းကိုဗေလတောင်ပေါ်၌ငင်တင်ထားရကြမည်။ ထို
 တောင်တို့သည်ယော်ဒန်မြစ်အနောက်။ နေဝင်ရာဘက်
 မှာခါနီးလူတို့နေရာအရပ်တည်းဟူသော။ မောရေအာ
 လေတောအနား။ ဂိလဂါလုမြို့နှင့် ဆိုင်သောလွင်ပြင်၌
 ၃၂ ရှိသည်မဟုတ်လော။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားပေးတော်မူသောပြည်ကိုဝင်စားခြင်း ဌာယော်ဒန်
 မြစ်တဖက်သို့ကူးသွား၍ထိုပြည်ကိုဝင်စားလျက်နေရ
 ၃၂ ကြမည်။ ယနေ့ငါထားသမျှသောစီရင်ထုံးစံချက်တို့
 ကိုကျင့်အံ့သောငှါစောင့်ရှောက်ရကြမည်။

၁ သင်တို့သည်မြေကြီးပေါ်မှာအသက်ရှင်သမျှသော
 ကာလပတ်လုံးဝင်စားစေခြင်းငှါသင်တို့ဘိုးဘေးကိုး
 ကွယ်သောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော
 ပြည်၌ကျင့်အံ့သောငှါစောင့်ရှောက်ရသောစီရင်ထုံးစံ
 ၂ ချက်များဟူမူကား။ သင်တို့အစိုးရသောလူမျိုးတို့သည်
 တောင်ကြီး။ တောင်ငယ်အပေါ်။ စိမ်းသောသင်ပင်
 အောက်၌မိမိတို့ဘုရားများကိုဝတ်ပြုရာအရပ်ရှိသမျှတို့
 ၃ ကိုရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးရမည်။ သူတို့ယဇ်ပဏ္ဍိများကို
 လည်းဖျက်ရမည်။ ရုပ်တုများကိုဖြိုချရမည်။ အာရှရပင်
 များကိုမီးရှို့ရမည်။ ထုလုပ်သောဘုရားဆင်းတုများကို
 ရုတ်လှဲရမည်။ ထိုအရပ်၌ထိုဘုရားတို့၏နာမကိုပင်ပယ်
 ၄ ရှင်းရမည်။ သူတို့ပြုသကဲ့သို့သင်တို့သည်သင်တို့၏
 ၅ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားမပြုရဘဲ၊ သင်တို့၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့အမျိုးအနွယ်
 ရှိသမျှတို့တွင်နာမတော်ကိုတည်စေဖို့ရာရွေးကောက်
 တော်မူသောအရပ်တည်းဟူသော။ ကျိန်ဝပ်တော်မူရာအ
 ၆ ရပ်ကိုရှာ၍သာရကြမည်။ ထိုအရပ်သို့သင်တို့သင့်မီး
 ရှို့ရာယဇ်အစရှိသောယဇ်များ။ ဆယ်ဖို့တဖို့ပူဇော်သ
 ကာ။ ချီးမြှောက်ရာပူဇော်သကာ။ သစ္စာဂတိနှင့်ဆိုင်သော
 ပူဇော်သကာ။ အလိုလိုပြုသောပူဇော်သကာမှစ၍သိုး
 ၇ နွားတွင်အဦးပွားသောသားငယ်တို့ကိုဆောင်ခဲ့ရကြ
 ၈ မည်။ ထိုအရပ်၌သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ရွှေတော်၌စားရကြမည်။ ပြုလေရာရာ၌သင်တို့၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်ကိုယ်
 ၉ တိုင်မှစ၍ဆိပ်သူအိမ်သားတို့သည်ရှင်လန်းခြင်းကိုပြုရ
 ၁၀ ကြမည်။ ယခုကာလ၌အရပ်၌ပြုသကဲ့သို့ထိုအရပ်၌လူ
 ၁၁ တိုင်းကိုယ်ညာဏ်ကိုလိုက်၍မပြုရကြ။ သင်တို့၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောအမွေခံရာ
 ၁၂ ချမ်းသာတဲသို့သင်တို့သည်မဝင်ရကြသေး။ သင်တို့သည်

ယော်ဒန်မြစ်တဖက်သို့ကူး၍သင်တို့အမွေခံရာသို့သင်
 တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်
 ၁၁ နှိုနေကြသောအခါ။ ရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှသင်တို့ကို
 ကယ်နှုတ်တော်မူသဖြင့်ညီမိဝင်စွာနေကြသောအခါ။ နာ
 မတော်ကိုတည်စေဖို့ရာ။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်ရှိရမည်။ ထိုအရပ်
 သို့ငါမှာထားသမျှအတိုင်းသင်တို့မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိ
 သောယဇ်များ။ ဆယ်ဖို့တဖို့ပူဇော်သကာ။ ချီးမြှောက်ရာ
 ပူဇော်သကာ။ ထာဝရဘုရားအားဂတိရှိသည်အတိုင်း
 ၁၂ မြတ်သောပူဇော်သကာတို့ကိုဆောင်ခဲ့ရကြမည်။ ကိုယ်
 တိုင်မှစ၍သားသိုး။ ကျန်ယောက်ျားမိမိတို့နှင့်။ ကိုယ်အ
 ဖို့မရှိ။ အမွေမခံရဘဲသင်တို့၌တည်းခိုသောလေဝိသား
 ၁၃ တို့သည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရွှေတော်
 ၁၄ ၌ရှင်လန်းခြင်းကိုပြုရကြမည်။ တွေ့မြင်ရာရာအရပ်၌မီး
 ရှို့ရာယဇ်ကိုမပူဇော်ရမည်အကြောင်း။ သတိပြုကြလော့
 ၁၅ ၊ သင်တို့အမျိုးတမျိုးတွင်ထာဝရဘုရားရွေးကောက်
 တော်မူသောအရပ်၌မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်၍ငါမှာထား
 ၁၆ သမျှတို့ကိုပြုရကြမည်။ သို့ရာတွင်သင်တို့၏ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူသည့်အတိုင်းသင်
 တို့နေရာအရပ်ရပ်၌စားချင်သောအလိုသို့လိုက်၍သတ်
 စားရသောအခွင့်ရှိကြ၏။ သမင်ဒရယ်ကိုစားသကဲ့သို့ငင်
 ကြယ်သောသူ။ မစင်ကြယ်သောသူတို့သည်အတူစားရ
 ၁၇ ကြမည်။ သို့ရာတွင်အခွေးကိုမစားရ။ ရေကိုသွန်သကဲ့
 သို့မြေပေါ်မှာသွန်ရမည်။
 ၁၈ စပါး။ စပျစ်ရည်။ ဆီဆယ်ဖို့ပူဇော်သောတဖို့သိုး
 နွားတွင်အဦးပွားသောသားငယ်။ သစ္စာဂတိနှင့်ဆိုင်
 သောပူဇော်သကာ။ အလိုလိုပြုသောပူဇော်သကာ။ ချီး
 မြှောက်ရာပူဇော်သကာတရုတ်တရုတ်သင်တို့သည်ကိုယ်
 ၁၉ နေရာအရပ်၌မစားရကြ။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်၌သင်တို့၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားရွှေမှာကိုယ်တိုင်မှစ၍သားသိုး။
 ကျန်ယောက်ျားမိမိ။ တည်းခိုသောလေဝိသားတို့သည်စား
 ရကြမည်။ ပြုလေရာရာ၌သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ၂၀ ဘုရားရွှေတော်မှာရှင်လန်းခြင်းကိုပြုရကြမည်။ မြေ
 ကြီးပေါ်မှာအသက်ရှင်သမျှသောကာလပတ်လုံးလေဝိ
 သားတို့ကိုမေ့လျော့မည်အကြောင်းသတိပြုကြလော့
 ၂၁ ၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ဂတိတော်ရှိ
 သည့်အတိုင်းသင်တို့နေရာပြည်ကိုကျယ်ဆောင်ပူဇော်
 အခါသင်တို့အမဲသားကိုစားချင်သောစိတ်ရှိ၍အမဲသာ

ကိုငါစား၍ဟုဆိုလျှင်စားချင်တိုင်းစားရသောအခွင့်ရှိ
၂၁ ၏။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်နာမတော်
ကိုတည်စေခဲ့ရာရှေးကောက်တော်မူသောအရပ်သည်
သင်နေရာနှင့်ဝေးလွန်းလျှင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ
၂၂ သောသီးနှံကိုငါမှထားသည့်အတိုင်းသတ်၍သင်နေ
ရာအရပ်၌စားချင်တိုင်းစားရသောအခွင့်ရှိ၏။ သမင်
အရယ်ကိုစားသကဲ့သို့စားရမည်။ စင်ကြယ်သောသူ။ မ
စင်ကြယ်သောသူတို့သည်ရောနှော၍စားရသောအခွင့်
၂၃ ရှိကြ၏။ ထို့ရာတွင်အသွေးကိုမစားမည်အကြောင်း။ သ
တိပြုလော့။ အသက်သည့်အသွေး၌တည်၏။ အသားနှင့်တ
၂၄ ကွ အသက်ကိုမစားရ။ ထို့ကြောင့်အသွေးကိုမစားရ။
၂၅ ရေကိုသွန်သကဲ့သို့မြေပေါ်မှာသွန်ရမည်။ သင်သည်ထာ
ဝရဘုရားနှင့်သက်တော်မူဖွယ်သောအမှုကိုပြုသဖြင့်
ကိုယ်တိုင်မှစ၍သားမြေးတို့သည်ချင်သာစွာနေရမည်
၂၆ အကြောင်း။ အသွေးကိုရှောင်ရမည်။ သင်၌သန့်ရှင်း
သောပူဇော်သကား၊ သစ္စာဂုဏ်အတိုင်းပြုသောပူဇော်သ
ကားတို့ကိုယူ၍ထာဝရဘုရားရှေးကောက်တော်မူသော
၂၇ အရပ်သို့သွားရမည်။ အသားနှင့်အသွေးကိုရောနှော
၍မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကိုသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
၏ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာပူဇော်ရမည်။ ယဇ်ကောင်အသွေး
ကိုသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်
၂၈ မှာသွန်းလောင်း၍အသားကိုစားရမည်။ သင်၏ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရားနှင့်သက်မြတ်နိုးတော်မူဖွယ်သော
အမှုကိုပြုသဖြင့်ကိုယ်တိုင်မှစ၍သားမြေးအစည်အ
ဆက်တို့သည်ချင်သာစွာနေရမည်အကြောင်း။ ငါမှ
ထားသမျှသောဤစကားတို့ကိုစေ့စေ့နားထောင်၍စောင့်
၂၉ ရှောက်လော့။ သင်သွား၍ဝင်စားလတံ့သောပြည်၌ရှိ
သောလူမျိုးတို့ကိုသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
သင်ရှေ့မှာပယ်ရှင်းတော်မူသဖြင့်သူတို့နေရာပြည့်၌သင်
၃၀ သည်ဝင်၍နေသောအခါ၊ သူတို့သည်သင်ရှေ့မှာပျက်
စီးသောနောက်သူတို့အကျင့်အတိုင်းသင်ကျင့်၍အ
ပြစ်မရောက်မည်အကြောင်း။ ထိုလူမျိုးတို့သည်သူတို့
ဘုရားများကိုအဘယ်သို့ဝတ်ပြုသနည်း။ ထိုနည်းတူငါ
ပြုမည်ဟုသူတို့ဘုရားဝတ်ကိုမမေးမြန်းမည်အကြောင်း။
၃၁ ကိုယ်ကိုကိုယ်သတ်ပြုလော့။ သူတို့ပြုသကဲ့သို့သင်၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားသင်မပြုရ။ သူတို့သည်
ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူသမျှတို့ကို သူတို့
ဘုရား၌ပြုကြပြီး ကိုယ်သားသွေးကိုပင်သူတို့ဘုရားအား
၃၂ တော်ပြု၍မီးရှို့ကြပြီး။ ငါမှထားသမျှတို့ကိုကျင့်အံ့

သောငှါစောင့်ရှောက်လော့။ ထင်၍မပိုရ။ နှုတ်၍မလော့
စေရ။

၁။ သင်တို့တွင်ပရောဖက်ပြုသောသူ။ အိဗ္ဗက်ကိုမြင်
သောသူသည်ပေါ်လာ၍သင်တို့မသိသော။ အချားတပါး
သောဘုရားကိုဆည်းကပ်၍ဝတ်ပြုကြစို့ဟုပြောဆို
လျက်နိမိတ်လက္ခဏာ။ အံ့ဖွယ်သောအမှုကိုပေး၍ထိုနိ
မိတ်လက္ခဏာ။ အံ့ဖွယ်သောအမှုသည်ပြည့်စုံသော်လည်း
၃ | ထိုပရောဖက်ပြုသောသူ။ အိဗ္ဗက်ကိုမြင်သောသူတို့၏
စကားကိုနားမထောင်ရ။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့
သည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုစိတ်နှစ်လုံး
အကြွင်းမဲ့ချင်သည်မချင်သည်ကိုသင်တို့၏ဘုရားသ
၄ ခင်ထာဝရဘုရားသည်စုံစမ်းတော်မူ၏။ သင်တို့၏ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့ထိုက်ရကြမည်။
ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့်ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ရကြ
မည်။ စကားတော်ကိုနားထောင်လျက်ဝတ်ပြု၍ကိုယ်တော်
၅ ၌ဆည်းကပ်၍ရကြမည်။ ကျန်ခံနေရာအံ့ဂုတ္တုပြည်မှ
သင်တို့ကိုကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့တော်မူသောသင်တို့
၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်မှလွှဲစေခြင်းငှါ၎င်း
သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့ထိုက်
စရာအံ့မှာထားတော်မူသောလမ်းမှထွက်စေခြင်းငှါ၎င်း
ဟောပြောသောကြောင့်ထိုပရောဖက်ပြုသူနှင့်အိဗ္ဗက်
မြင်သူတို့သည်အသေသတ်ခြင်းကိုခံရကြမည်။ ထိုသို့ဒုစ
ရိုက်အပြစ်ကိုသင်တို့အထံကပယ်ရှင်းရကြမည်။

၆ သင်၏ညီအစ်ကိုရင်း။ သင်၏သားသမီး။ သင်၏ရင်
ခွင်၌နေသောမယား။ ကိုယ်ကဲ့သို့မှတ်တတ်သောအဆွေ
ခင်ပွန်းတစ်စုတယောက်ကသွားကြစို့။ သင်လည်းမသိ။
တိုးဘေးတို့လည်းမသိသော။ အချားတပါးသောဘုရား။
၇ | သင်ပတ်လည်အနီးအဝေး၌နေသောသူ။ မြေကြီးစွန်းတ
ဖက်မှသည်တဖက်တိုင်အောင်ကိုးကွယ်သောဘုရား
၈ ကိုဝတ်ပြုကြစို့ဟုတိတ်ဆိတ်စွာသွေးဆောင်လျှင်၊ သင်
သည်ဝန်မခံရ။ သူ၏စကားကိုနားမထောင်ရ။ သူကိုမြင်
သောအခါမသနားရ။ နှစ်မြောသဖြင့်ဖွက်၍မထားရ
၉ တဲ။ သူကိုအမှန်သတ်ရမည်။ သူသည်အသေသတ်ခြင်း
ကိုခံမိသောငှါသင်သည်အဦးပြုပြီးမှလူအပေါင်းတို့
၁၀ သည်ပြုရကြမည်။ ကျန်ခံနေရာအံ့ဂုတ္တုပြည်မှသင်
တို့ကိုနှုတ်ဆောင်တော်မူသောသင်၏ဘုရားသခင်ထာ
ဝရဘုရားထံတော်မှလွှဲစေခြင်းငှါကြံစည်သောကြောင့်
၁၁ ထိုသူကိုကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်၍အသေသတ်ရကြမည်။ ထို

သိတင်းကိုလူသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ကြား
၁၂ ချီထိုသို့သောအဓမ္မအမှုကို သင်တို့တွင်နောက်တဖန်မ
ပြုဝံ့ဘဲနေကြထိမ့်မည်။

၁၂ အဓမ္မလူတို့သည်သင်တို့အထဲကထွက်၍သင်တို့
၁၃ မသိသော။ အချားတပါးသောဘုရားထံသို့သွား၍ ဝတ်
ပြုကြစို့ဟုပြောဆိုလျက်သူတို့မြို့သူမြို့သားတို့ကိုသွေး
ဆောင်ကြောင်းကိုသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
သည်သင်နေစရာတို့ပေးတော်မူသောမြို့တခုတမြို့၌သင်
သည်သိတင်းကြားလျှင်ထိုအမှုကိုစေ့စေ့မေးမြန်းစစ်
၁၄ ကြောရမည်။ သိတင်းကြားသည်အတိုင်းထင်ရှားစွာ
ကန်မှန်၍ထိုသို့သောစက်ဆုပ်ဘွယ်အမှုကိုသင်တို့တွင်
၁၅ အမှန်ပြုမိလျှင်၊ ထိုမြို့သူမြို့သားတို့ကိုခားနှင့်လုပ်ကြံ
ရမည်။ မြို့မှစ၍မြို့၌ရှိသောလူနှင့်တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့
၁၆ ကိုခားနှင့်ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးရမည်။ လူယူရာဥစ္စာရှိသမျှ
ကိုမြို့လယ်မအလယ်၌ရပ်၍ထိုမြို့နှင့်တကွလူယူရာဥစ္စာ
ရှိသမျှကိုသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဖို့မီးနှိုရ
မည်။ ထိုမြို့သည်အစည်အမြဲအမှိုက်ပုံဖြစ်ရမည်။ နောက်
၁၇ တဖန်မတည်မသောက်ရ။ ထာဝရဘုရားသည်အမျက်
တော်အရှိန်ကိုညိမ်းစေ၍သင်၏ဘိုးဘေးတို့အားဂတိ
တော်ရှိသည့်အတိုင်းသင်ကိုကယ်မသနားတော်မူသဖြင့်
များပြားစေတော်မူမည်အကြောင်းကျိန်အပ်သောဥစ္စာ
တခုတခုကိုမျှမသိမ်းမယူဘဲအလုံးစုံတို့ကိုစွန့်ပြစ်ရမည်။
၁၈ ၊ယနေငါမှာထားသည်အတိုင်းသင်၏ဘုရားသခင်ထာ
ဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုနားထောင်၍ပညတ်တော်
အလုံးစုံတို့ကိုကျင့်သဖြင့်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားနှစ်သက်တော်မူဘွယ်ပြုသောအခါရှေးဂတိတော်
အတိုင်းပြုတော်မူမည်။

၁ သင်တို့သည်သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏
သားဖြစ်ကြ၏။ သေသောသူအတွက်အသားကိုမချတ်
၂ မရှာရ။ မျက်မှောင်ကြားမှာအမွှေးကိုမရိတ်ရ။ သင်တို့
သည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဖို့သန့်ရှင်း
သောလူမျိုးဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်မြေကြီးပေါ်မှာ
ရှိသမျှသောလူမျိုးထက်ကိုယ်တော်ပိုင်ထိုက်သောအ
၃ မျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါသင်တို့ကိုရွေးချယ်တော်မူပြီး။ စက်
၄ ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ်သောအရာကိုသင်တို့မစားရ။ စားရသော
၅ တိရစ္ဆာန်ဟူမူကား။ နွား။ သိုး။ ဆိတ်။ ယမင်။ ဒရယ်။ ဆတ်။
၆ ကျီ။ ဗိရုန်။ ပိုင်။ ဇမေရအစရှိသော။ ခွါကွဲပြား၍စားမြို့ပြန်
၇ သောသားများကိုစားရသောအခွင့်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း

စားမြို့ပြန်သောသား။ ခွါကွဲပြားသောသားတို့တွင်မစား
ရသောသားဟူမူကား။ ကုလားအုတ်။ အာရနဘက်။ ၄၁
ဖန်တို့သည်စားမြို့ပြန်သော်လည်းခွါမကွဲပြားသောကြောင့်
၈ သင်တို့၌မစင်ကြယ်။ ဝက်သည်ခွါကွဲပြားသော်လည်း
စားမြို့မပြန်သောကြောင့်သင်တို့၌မစင်ကြယ်။ အသား
၉ ကိုမစားရ။ အသေကောင်ကိုလည်းမထိရ။ ရေ၌နေသော
တိရစ္ဆာန်တကာတို့တွင်အယပ်နှင့်အကျေးရှိသောတိ
၁၀ ရိစ္ဆာန်ကိုသာစားရ၏။ အယပ်နှင့်အကျေးမရှိသောတိ
၁၁ ရိစ္ဆာန်ကိုမစားရ။ သင်တို့၌မစင်ကြယ်။ စင်ကြယ်သော
၁၂ ငှက်အမျိုးမျိုးကိုစားရသောအခွင့်ရှိ၏။ မစားရသော
ငှက်ဟူမူကား။ လင်းယုန်။ လင်းယုန်ကြီး။ ပင်လယ်လင်း
၁၃ ယုန်။ ဒါယ။ စွန်။ လင်းတအမျိုး။ ကျီးမျိုးရှိသမျှ။ ကုလား
| အုတ်ငှက်။ ငှက်ဆိုး။ ဥပျိုင်း။ သိမ်းမျိုး။ ဇိကွက်။ ဇုဗိတ်။
၁၄ ငှက်ကျား။ ဝံပျို။ ဝံလှို။ ကြိုးကြာ။ တောငန်း။ ခုံးစင်မျိုး။
၁၅ ခုံးကုလား။ လင်းနှီမှစ၍ အတောင်ရှိလျက်တွားတတ်
သောတိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့သည်သင်တို့၌မစင်ကြယ်သည်
၁၆ ဖြစ်၍အသားကိုမစားရ။ စင်ကြယ်သောငှက်အမျိုးမျိုး
ကိုစားရသောအခွင့်ရှိ၏။

၁၇ အလိုလိုသေသောအကောင်ကိုမစားရ။ သင်တို့၌
တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသားစားစရာတို့ပေးရမည်။ သို့
မဟုတ်။ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့အားရောင်းရမည်။ သင်
တို့သည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဖို့သန့်
ရှင်းသောလူမျိုးဖြစ်ကြ၏။ ဆိတ်သလယ်ကိုအမိန့်ရည်
၁၈ နှင့်မပြုတ်မချက်ရ။ လယ်ယာ၌တနှစ်တနှစ်တွင်သိမ်း
ရသောအသီးအနှံဆယ်ဖို့တဖို့ကိုအမှန်ခွဲထားရမည်။
၁၉ ၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်နာမတော်
ကိုတည်စေဖို့ရာရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်၌စပါး။
စပျစ်ရည်။ ဆီမှစ၍သိုးနွားတွင်အဦးဖွားသောသားငယ်
ဆယ်ဖို့တဖို့ကိုရှေ့တော်မှာစားရကြမည်။ ထိုသို့ပြုလျှင်
သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုအစဉ်ကြောက်
၂၀ ရှုရမည်အကြောင်း။ သင်ရကြထိမ့်မည်။ သင်တို့၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူ
သောအခါနာမတော်ကိုတည်စေဖို့ရာရွေးကောက်တော်
မူသောအရပ်သည်ဝေးလွန်း၍ခရီးရှေ့လျားသဖြင့်ဥစ္စာ
၂၁ ဆယ်ဖို့တဖို့ကိုဆောင်၍မသွားနိုင်လျှင်၊ ထိုဥစ္စာကို
ရောင်းပြီးမှငွေကိုကိုင်လျက်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာ
ဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်သို့သွား၍
၂၂ ၊ စားချင်သောစိတ်အလိုရှိသည်အတိုင်းနွား။ သိုး။ စပျစ်
ရည်။ သေရည်အစရှိသောစားချင်သမျှကိုဝယ်၍သင်တို့

၏တရားသခင် ထာဝရတရားရှေ့တော်မှာအိမ်သူအိမ်သားများနှင့်တကွစားသောက်လျက် ရွှင်လန်းခြင်းကို ပြုရကြမည်။ သို့ရာတွင်သင်တို့နှ့်တည်းခိုသောလေဝိသားမူကား။ သင်တို့နှင့်ရော၍အဖို့မရှိ။ အမွေကိုမခံရသောကြောင့်သူ ကိုမစွန့်မပြစ်ရဘဲ။ တတိယနှစ်တွင်သိမ်းသောအသီးအနှံဆယ်ဖိုတဖိုရှိသမျှကိုထုတ်၍မြို့ထဲမှာသိုသားရမည်။ သင်တို့နှင့်ရော၍အဖို့မရှိ။ အမွေကိုမခံရသောလေဝိသား။ သင်တို့နေရာအရပ်၌ရှိသောတပါးအမျိုးသား။ မိဘမရှိသောသူငယ်။ မုတ်ဆိုးမများတို့သည်လျာ၍ဝစ္စာစားရကြမည်။ သို့ဖြစ်လျှင်သင်တို့၏တရားသခင် ထာဝရတရားသည်သင်တို့ပြုလေရာရာ၌ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။

၁။ ခုနှစ်နှစ်တခါလွှတ်ခြင်းကိုပြုရမည်။ လွှတ်ခြင်းတရားဟူမူကား။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူအားဥစ္စာကိုချေးငှားသောကျွေးရှင်မည်သည်ကားထိုကျွေးကိုလွှတ်ရမည်။ ထာဝရတရားလွှတ်ခြင်းကာလဖြစ်သောကြောင့်ထိုကျွေးကိုအိမ်နီးချင်း။ ညီအစ်ကိုချင်း၌မတောင်းရ။ ၃။ တကျွန်းတနိုင်ငံသား၌ တောင်းရသောအခွင့်ရှိ၏။ ညီအစ်ကို၌ရှိသော ကိုယ်ဥစ္စာကိုမတောင်းဘဲလွှတ်ရမည်။ ၄။ သင်၌ဆင်းရဲသားမရှိစေခြင်းငှါထိုသို့ပြုရမည်။ သင်၏တရားသခင်ထာဝရတရားသည်အမွေခံဖို့ရာအပိုင်ပေးဘက် မူသောပြဌ်၌သင်ကိုအထွန်ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။ ယနေ့ငါ့မှာသားသမျှသောဤပညတ်တို့ကိုကျင့်မည်အကြောင်း။ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါသင်၏တရားသခင် ထာဝရတရား၏ စကားတော်ကိုစေ့စေ့နားထောင်လော့။ သင်၏တရားသခင်ထာဝရတရားသည်ဂတိတော်ရှိသည့်အတိုင်းကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်သင်သည်သူမျိုးများတို့အားချေးငှားရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ သူတို့သည်သင်အားချေးငှားသောအခွင့်မရှိရ။ သင်သည်သူမျိုးများတို့ကိုအစိုးပိုင်ရလိမ့်မည်။ သူတို့သည်သင်ကိုအစိုးမပိုင်ရကြ။ သင်၏တရားသခင်ထာဝရတရားပေးဘက် မူသောပြဌ်တွင်မြို့ဘုံတမြို့၌ဆင်းရဲသောညီအစ်ကိုချင်းရှိလျှင်ထိုဆင်းရဲသောညီအစ်ကို၌သင်သည်သနားသောစိတ်ကိုမချုပ်တည်းရ။ လက်ကိုလည်းမမိတ်ရ။ သင်၏လက်ကိုသူအဖို့ကျယ်ကျယ်ဖွင့်၍သူ၏ဆင်းရဲပျောက်လောက်အောင်ချေးငှားရမည်။ သင်စိတ်နှစ်လုံး၌သိုးညစ်သောသဘောရှိ၍ သတ္တမနှစ်တည်းဟူသောလွှတ်ချနှုန်းပြီးတော့အောင်းမေ့လျက်ထိုဆင်းရဲ

သောညီအစ်ကိုကိုမနာလိုသောစိတ်ရှိ၍ဘာမျှမပေးဘဲနေလျှင်သူသည်ထာဝရတရားအားအော်ဟစ်သဖြင့် သင်၌အပြစ်မရောက်မည်အကြောင်းသတိပြုလော့။ အကယ်စင်စစ်သူအားပေးရမည်။ ပေးသောအခါနှစ်မြှောသောစိတ်မရှိရ။ အကြောင်းမူကား။ ထိုဒါနကြောင့်သင်၏တရားသခင်ထာဝရတရားသည်သင်ပြုလေရာရာ။ လုပ်ဆောင်လေရာရာ၌ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။ သင်နေရာပြည်၌ဆင်းရဲသားမပြတ်ရ။ ထိုကြောင့်သင်ပြည်၌ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောညီအစ်ကိုချင်းတို့အားသင်၏လက်ကိုကျယ်ကျယ်ဖွင့်ရမည်အကြောင်းငါမှာထား၏။ ၁၂။ သင်၏ညီအစ်ကိုချင်း၊ ဟေပြီအမျိုးဟောကျွန်းမိမ္မသည်သင်၌ကျွန်ဖြစ်၍ချောက်နှစ်အစေခံပြီးမှသတ္တမနှစ် ၁၃။ ရောက်လျှင်လွှတ်ရမည်။ လွှတ်သောအခါလက်ချည်းမ ၁၄။ လွှတ်ဘဲ။ သင်၏တရားသခင်ထာဝရတရားသည်ကောင်းကြီးပေးတော်မူသည့်အတိုင်းသင်၏သိုးရ။ ကောက်နယ်တလင်း။ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းထဲကများစွာပေးရမည်။ ၁၅။ သင်သည်အရတ္တ၊ ပြဌ်၌ကျွန်ခံခဲ့ဘူးကြောင်းကိုဂင်သင်၏တရားသခင်ထာဝရတရားသည်သင်ကိုရွေးနှုတ်တော်မူကြောင်းကိုဂင်အောင်းမေ့ရမည်။ ထိုကြောင့်ဤပညတ် ၁၆။ ကိုယနေ့ငါထား၏။ သို့ရာတွင်ကျွန်ကကျွန်တော်သည်မထွက်မသွားထိုပါ။ ကိုယ်တော်နှင့်ကိုယ်တော်အိမ်သူ ၁၇။ အိမ်သားတို့ကိုချစ်ပါ၏။ နေ၍ပျော်ပါ၏ဟုဆိုလျှင်။ သင်သည်ရူးကိုယူ၍တံခါး၌ကျွန်၏နားရွက်ကိုဖောက်ပြီးမှသူသည်အစဉ်အမြဲကျွန်ခံရမည်။ ထိုအတူကျွန်မ၌လည်း ၁၈။ ပြုရမည်။ သင်၏ကျွန်ကိုလွှတ်သောအခါခက်သည်ဟူ၍မသင်ရ။ အကြောင်းမူကား။ ချောက်နှစ်ပတ်လုံးအစေခံသဖြင့်သူငှားဆောင်ရွက်သောအမှုနှစ်ဆကိုသူသည်ဆောင်ရွက်လေပြီး။ သင်၏တရားသခင်ထာဝရတရားသည်လည်းသင်ပြုလေရာရာ၌ကောင်းကြီး ပေးတော်မူမည်။ သင်၏သိုးနွားတို့တွင်အဦးဖွားသောအတီးရှိသမျှတို့ကိုသင်၏တရားသခင်ထာဝရတရားအဖို့သန့်ရှင်းစေရမည်။ အဦးဖွားသောနွား။ အဦးဖွားသောသိုးကိုမ ၂၀။ သုံးဆောင်ရ။ ထာဝရတရားရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်၌သင်၏တရားသခင်ထာဝရတရားရှေ့တော်မှာထိုသိုးနွားတို့ကိုနှစ်စဉ်မပြတ်အိမ်သူအိမ်သားတို့နှင့်တကွကိုယ်တိုင်စားရမည်။ ထိုသိုးနွားတို့၌ခြေဆွံ့မျက်စိကန်းအစရှိသော။ အင်္ဂါ၍တွဲခြင်းအပြစ်။ အချားသောအပြစ်တရံတရံရှိလျှင်သင်၏တရားသခင်ထာဝရတရားအားယဇ်မပူဇော်ရ။ သင်နေရာအရပ်၌စားရမည်။ သ

မင်းဒရယ်ကိုစားသကဲ့သို့စင်ကြယ်သောသူ။မစင်ကြယ်
 ၂၃ သောသူတို့သည်အတူစားရကြမည်။။သို့ရာတွင်အသွေး
 ကိုမစားရ။ရေကိုသွန်သကဲ့သို့မြေပေါ်မှာသွန်ရမည်။

၁ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်အဗိဗလ။
 ညည့်အခါ၌သင်ကိုအံ့ရုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူ
 သောကြောင့်အဗိဗလကိုမှတ်၍သင်၏ဘုရားသခင်ထာ
 ၂ ဝရဘုရားအားပသခါပွဲကိုခံလော့။။ထာဝရဘုရားသည်
 နာမတော်ကိုတည်စေဖို့ရာရွေးကောက်တော်မူသောအ
 ရပ်၌သိုးနွားတို့ကိုယဇ်ပူဇော်၍သင်၏ဘုရားသခင်
 ၃ ထာဝရဘုရားအားပသခါပွဲကိုခံရမည်။။သင်သည်
 အံ့ရုတ္တုပြည်မှထွက်လာသောနေ့ရက်ကိုတသက်လုံး
 အောင်းမေ့ဖို့ရာပသခါပွဲခံစည်။တဆေးပါသောမုန့်ကိုမ
 စားရဘဲ။တဆေးမပါသောမုန့်တည်းဟူသောဒုက္ခမုန့်
 ကိုချွန်ရက်ပတ်လုံးစားရမည်။။အကြောင်းမူကား။သင်
 သည်အံ့ရုတ္တုပြည်မှအလျင်တဆောထွက်လာသတည်း။
 ၄ ၊ချွန်ရက်ပတ်လုံးသင်နေရာပြည်၌တဆေးပါသောမုန့်
 မရှိရ။ပဌမနေ့ညဦးယံ၌ပူဇော်သောယဇ်၏အသားကို
 ၅ တညည့်လုံးနံနက်တိုင်အောင်မကျန်ကြွင်းစေရ။။သင်၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောမြို့အရပ်
 ရပ်တို့တွင်ပသခါယဇ်ကိုပူဇော်ရသောအခွင့်ရှိသည်
 ၆ မဟုတ်။။သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်နာမ
 တော်ကိုတည်စေဖို့ရာရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်
 တွင်သင်သည်အံ့ရုတ္တုပြည်မှထွက်လာသောအချိန်။နေ
 ၇ ဝင်ရာညဦးယံအချိန်၌ပသခါယဇ်ကိုပူဇော်ရမည်။။သင်
 ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူသော
 အရပ်မှာမီးနှင့်ကင်၍စားပြီးမှနံနက်အချိန်၌အိပ်သို့ပြန်
 ၈ သွားရမည်။။ချောက်ရက်ပတ်လုံးတဆေးမဲ့မုန့်ကိုစားရ
 မည်။သတ္တမနေ့၌သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဖို့
 ဓမ္မစဉ်းဝေးခြင်းကိုပြုရမည်။ထိုနေ့ရက်၌အလုပ်မလုပ်ရ။
 ၉ စပါးကိုရိတ်စကာလနောက်။အရေအတွက်အားဖြင့်
 ၁၀ ချွန်ရက်တင်းလွန်မှ။သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 အဖို့ချွန်ရက်တင်းပွဲကိုခံ၍သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူသည်အတိုင်းအလိုလိုပြု
 ၁၁ သောပူဇော်သကာကိုဆောင်ခံရမည်။။သင်၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားသည်နာမတော်တည်စေဖို့ရာရွေး
 ၁၂ ကောက်တော်မူသောအရပ်တွင်သင်၏ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ကိုယ်တိုင်မှစ၍သားသွီး။
 ကျွန်ယောက်ျားမိမ္မ။သင်နေရာ၌တည်းခိုသောလေဗိသား။

ညွှတ်သည်အာဂန္တု။မိဘမရှိသောသူ။မုတ်ဆိုးမတို့သည်
 ၁၂ ရွှင်လန်းခြင်းကိုပြုရကြမည်။။သင်သည်အံ့ရုတ္တုပြည်၌
 ကျန်ခံခဲ့ဘူးကြောင်းကိုအောင်းမေ့၍ဤပုံညတ်တရား
 တို့ကိုကျင့်စောင့်ရမည်။
 ၁၃ စပါးနှင့်စပျစ်ရည်ကိုသိမ်းယူပြီးမှချွန်ရက်ပတ်လုံး
 ၁၄ သကေနေပွဲကိုခံရကြမည်။။ထိုပွဲခံစည်။ကိုယ်တိုင်မှစ၍
 သားသွီး။ကျွန်ယောက်ျားမိမ္မ။သင်နေရာ၌တည်းခိုသော
 လေဗိသား။ညွှတ်သည်အာဂန္တု။မိဘမရှိသောသူ။မုတ်ဆိုး
 ၁၅ မတို့သည်ရွှင်လန်းခြင်းကိုပြုရကြမည်။။ထာဝရဘုရား
 ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်၌ချွန်ရက်ပတ်လုံးသင်
 ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဖို့ဓမ္မပွဲကိုခံရမည်။သင်
 ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်တိုးပွားလေရာရာ။
 သင်လုပ်ဆောင်လေရာရာ၌ကောင်းကြီးပေးတော်မူ
 သောကြောင့်အမှန်ရွှင်လန်းခြင်းကိုပြုရမည်။
 ၁၆ အဇေပွဲခံချိန်။ချွန်ရက်တင်းပွဲခံချိန်။သကေနေပွဲခံချိန်
 တည်းသော။တနှစ်တွင်သုံးကြိမ်မြောက်အောင်သင်တို့
 ယောက်ျားအပေါင်းတို့သည်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်၌ရှေ့တော်မှာ
 မျက်နှာပြုရကြမည်။ထိုအခါထာဝရဘုရားထံတော်သို့
 ၁၇ အဘယ်သူမျှလက်ချည်းမပေါ်မလာရ။။သင်၏ဘုရားသ
 ခင်ထာဝရဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်လူအ
 သီးအသီးတို့သည်တတ်နိုင်သည်အတိုင်းဆက်ရကြ
 ၁၈ မည်။။သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော
 မြို့ရှိသမျှတို့တွင်တရားသူကြီး။အရာရှိတို့ကိုသင်နေရာ
 ခရိုင်များ၌အနှံ့အပြားခန့်ထားရမည်။သူတို့သည်လူမျိုး
 ၁၉ တို့တွင်တရားမှုကိုတရားသဖြင့်စီရင်ရကြမည်။။သင်
 သည်တရားလမ်းမှမလွဲရ။လူမျက်နှာကိုမထောက်ရ။တံ
 စိုးကိုမစားရ။တံစိုးသည်ပညာရှိမျက်စိကိုကွယ်စေတတ်
 ၏။ဖြောင့်မတ်သောသူ၏စကားကိုကောက်စေတတ်၏။
 ၂၀ ၊သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်
 ကိုသင်သည်အသက်ရှင်၍အမွေခံမည်အကြောင်း။ဖြောင့်
 ၂၁ သောတရားလမ်းသို့သာလိုက်ရမည်။။သင်၏ဘုရားသ
 ခင်ထာဝရဘုရားအဖို့သင်တည်သောယဇ်ပလ္လင်အနားမှာ
 ၂၂ အဘယ်သို့သောအာရှရပ်ကိုမျှမပိုက်ရ။။သင်၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားမုန့်တော်မူသောရုပ်တုဆင်းတုကို
 ၁ မတည်မထားရ။။အပြစ်ပါသောသိုးနွား။ယုတ်သော
 လက္ခဏာပါသောသိုးနွားကိုသင်၏ဘုရားသခင်ထာ
 ဝရဘုရားအားယဇ်ပူဇော်ရ။ထိုသို့သောယဇ်ကိုသင်၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်စက်ဆုပ်ရွံ့ရှောင်တော်မူ၏။

၂၂၃ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော
မြို့တို့တွင်နေ။လ။မိမိ၏ကောင်းကင်တန်ဆာအစရှိသော။
ငါမြင်တားသမျှအချားတပါးသောဘုရားတို့ကိုသွား၍
ဝတ်ပြုကိုးကွယ်သဖြင့်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
၏ပုဒ်ညွှန်ကိုဖွင့်ကျူး၍ရှေ့တော်၌စုစုရိုက်ကိုပြုမိသော
၄ ယောက်ျားမိမိရှိသည်ဟု။သင်သည်သိတင်းကြား၍စေ့စေ့
မေးမြန်းသောအခါဣသရေလအမျိုး၌ထိုစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာ
၅ ဖွယ်သောအမှုကိုပြုမိသည်မှန်လျှင်။ထိုစုစုရိုက်ကိုပြုမိ
သောယောက်ျားမိမိကိုမြို့တံခါးဝသို့ထုတ်ပြီးလျှင်
၆ ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်၍အသေသတ်ရမည်။သက်သေခံနှစ်
ယောက်သုံးယောက်ရှိလျှင်သေထိုက်သောသူသည်အ
သေခံရမည်။သက်သေခံတယောက်တည်းရှိလျှင်အသေ
၇ မခံရ။ထိုသူကိုအသေသတ်မိမိသောငှါသက်သေခံတို့
သည်အဦးပြုပြီးမှလူအပေါင်းတို့သည်ပြုရကြမည်။ထို
သို့ပြုလျှင်သင်တို့မှစုစုရိုက်ကိုပယ်ရကြမိမိမည်။
၈ သင်နေရာမြို့တွင်လူအသက်ကိုသတ်ခြင်းအမှုတရား
တွေ့ခြင်းအမှု။လူချင်းရိုက်ပုတ်ခြင်းအမှုတို့သည်မင်းရှေ့
သို့ရောက်၍မစီရင်မဆုံးဖြတ်နိုင်လျှင်သင်၏ဘုရားသ
ခင်ထာဝရဘုရားရှေးကောက်တော်မူသောအရပ်သို့
၉ သွား၍။ထိုကာလအခါတရားသူကြီးလုပ်သောသူ။ယဇ်
ပရောဟိတ်။လေဝိသားတို့ရှေ့မှာအစီရင်ခံရမည်။သူတို့
၁၀ သည်လည်းစီရင်ချက်ကိုဖော်ပြရမည်။ထာဝရဘုရား
ရှေးကောက်တော်မူသောအရပ်သားတို့သည်ဖော်ပြ
သောစီရင်ချက်အတိုင်းသင်သည်ပြုရမည်။သူတို့သွန်
သင်သည်အတိုင်းပြုရခြင်းငှါစောင့်ရှောက်ရမည်။
၁၁ သူတို့ဖော်ပြသောဓမ္မသတ်စီရင်ချက်။ကြားပြောသော
ဆုံးဖြတ်ချက်ရှိသည်အတိုင်းပြုရမည်။သူတို့ပြောသောစီ
၁၂ ရင်ချက်မှထင်ရှားတက်။လက်ဝဲဘက်သို့မထွေရ။သင်
၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌အမှုတော်ကို
စောင့်သောယဇ်ပရောဟိတ်။တရားသူကြီးစကားကို
နားမထောင်ဘဲရဲရင့်စွာပြုသောသူကိုအသေသတ်သ
၁၃ ဖြင့်ဣသရေလအမျိုးမှစုစုရိုက်ကိုပယ်ရမည်။ထိုသိတင်း
ကိုလူခပ်သိမ်းတို့သည်ကြားလျှင်ကြောက်ရွံ့သောစိတ်
ရှိသဖြင့်နောက်တဖန်ရဲရင့်စွာမပြုဘဲနေကြမိမိမည်။
၁၄ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော
ပြည်ကိုသင်သည်ဝင်စား၍နေသောအခါသင်ကငါပတ်
လည်၌နေသော။တပါးသောလူမျိုးအပေါင်းတို့နည်းတူ
ငါသည်ရှင်ဘုရင်အရာ၌တရံတယောက်ကိုချီးမြှောက်

၁၅ မည်ဟုဆိုလျှင်။သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေး
ကောက်တော်မူသောသူ။ညီအစ်ကိုအမျိုးသားချင်းကို
သာရှင်ဘုရင်အရာ၌ချီးမြှောက်ရမည်။ညီအစ်ကိုအမျိုး
သားချင်းမဟုတ်သောတပါးအမျိုးသားကိုမချီးမြှောက်
၁၆ ရ။ထိုရှင်ဘုရင်သည်ကိုယ်အဖို့များစွာသောခြင်းတို့
ကိုမမွေးရ။မြင်းများပြားစေခြင်းငှါခဲရတူးပြည်သို့လူ
ကိုမပြန်စေရ။အကြောင်းမူကား။ထိုလင်သို့မပြန်မသွား
၁၇ ရဟူထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိ၏။သူ၏စိတ်နှစ်လုံး
သည်ဖောက်ပြန်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း။များ
စွာသောမယားတို့ကိုမယူရ။ရွှေငွေကိုလည်းများစွာမ
၁၈ ဆည်းပူးရ။ထိုရှင်ဘုရင်သည်သားစည်မြေးဆက်နှင့်
တကွဣသရေလအမျိုး၌အသက်တာရှေ့စွာမိုးစံခြင်းအ
၁၉ ထိုငှါသူ၏ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့၍ပညတ်တရား
စကားတော်အလုံးစုံတို့ကိုကျင့်စောင့်အောင်သွန်သင်
မည်အကြောင်း။သူ၏ညီအစ်ကိုတို့ကိုမထိမဲ့မြင်ပြု၍မာ
နထောင်စွားသဖြင့်တရားလမ်းမှလျော့တက်။လက်ဝဲ
ဘက်သို့မထွေမည်အကြောင်း။နန်းတော်ပေါ်မှာထိုင်
သောအခါလေဝိသားယဇ်ပရောဟိတ်၌ရှိသောဤဓမ္မ
ပညတ်တရားစာကိုရေးကူး၍လက်ဝဲဘက်သက်လုံး
စောင့်ရှောက်ကြည့်ရှုဖတ်ရှုတ်ရမည်။
၂၀ လေဝိသားယဇ်ပရောဟိတ်အစရှိသောလေဝိသားအ
ပေါင်းတို့သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်ရော၍အဖို့
မရှိ။အမွေမခံရဘဲထာဝရဘုရား၏အမွေတည်းဟူသော
၂၁ မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သကာတို့ကိုစားရကြမည်။ထို
ကြောင့်သူတို့သည်ညီအစ်ကိုများနှင့်အတူအမွေမခံရ
၂၂ ၍အမွေဖြစ်တော်မူ၏။လူတို့သည်ယဇ်ပရောဟိတ်သောအခါ
နွားဖြစ်စေ။သိုးဖြစ်စေ။ယဇ်ပရောဟိတ်ခံရသောအဖို့။
၂၃ ပရိုးတဖက်။ပါးနှစ်ဖက်။အချို့များကို၎င်း။အဦးသိမ်း
၂၄ သောစပါး။စပျစ်ရည်။ဆီ။သိုးမွေးကို၎င်းလျှင်ရမည်။အ
ကြောင်းမူကား။သူမှစ၍သားစည်မြေးဆက်တို့သည်
ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့်အမှုတော်ကိုအစဉ်ဆောင်ရွက်
စေခြင်းငှါသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်
၏အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့တွင်သူကိုရှေးကောက်တော်
၂၅ မူပြီး။ဣသရေလမြို့ရွာတို့၌တည်းခိုသောလေဝိသားတရံ
တယောက်သည်ထာဝရဘုရားရှေးကောက်တော်မူသော
အရပ်ကိုကြည့်ညှိသောစိတ်အားကြီး၍ရောက်လာလျှင်
၂၆ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌နေရာရသောညီအစ်ကိုလေဝိ

သားအပေါင်းတို့နည်းတူသူ၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ၈ ဘုရားအခွင့်နှင့်အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ရမည်။ သူ၏
 အမွေကိုရောင်း၍ရသောဥစ္စာမှတပါးလေဝိသားများတို့
 နှင့်အတူအညီအမျှခံရမည်။

၉ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော
 ပြည်သို့သင်သည်ဝင်စားသောအခါထိုပြည်၌နေသော
 လူမျိုးတို့ပြုတတ်သောစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်အမှုတို့ကို
 ၁၀ ပြုခြင်းငှါမသင်ရ။ သင်တို့တွင်မိမိသားသွီးကိုမီးဖြင့်
 မူဇော်သောသူ။ ဖြစ်လတံ့သောအမှုကိုကိုယ်ညာဏ်နှင့်
 ဟောပြောသောသူ။ ကာလဗေဒင်ကိုကြည့်သောသူ။ မ
 ၁၁ ကောင်းသောအတတ်ကိုပြုရသောသူ။ ပြုစားတတ်သော
 သူ။ နတ်ဆိုးနှင့်ပေါင်းသောသူ။ ပိဇ္ဇာအတတ်ကိုပြုရသော
 သူ။ လူသေကိုမေးမြန်းသောသူတစ်ယောက်မျှမရှိရ။

၁၂ ၊ ထိုသို့ပြုတတ်သောသူအပေါင်းတို့ကိုထာဝရဘုရား
 စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာတော်မူ၏။ ထိုစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ်သောအ
 မှုများတို့ကြောင့်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ၁၃ ထိုလူမျိုးတို့ကိုသင်ရှေ့မှနှင်ထုတ်တော်မူ၏။ သင်သည်
 သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌စုံလင်ခြင်း
 ၁၄ ရှိရမည်။ သင်အစိုးရအံ့သောလူမျိုးတို့သည်ကာလ
 ဗေဒင်ကိုကြည့်သောသူ။ ဖြစ်လတံ့သောအမှုကိုကိုယ်
 ညာဏ်အားဖြင့်ဟောပြောသောသူတို့စကားကိုနား
 ထောင်တတ်ကြ၏။ သင်မူကားထိုသို့ပြုရအောင်သင်၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်အခွင့်ပေးတော်မမူ။

၁၅ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်၏အမျိုး
 သားချင်းတို့အထဲ၌ငါနှင့်တူသောပရောဖက်တပါးကို
 သင်အားပေါ်ထွန်းစေတော်မူမည်။ ထိုပရောဖက်၏စ
 ၁၆ ကားကိုနားထောင်ရမည်။ ဟောရပ်အရပ်တွင်စည်းဝေး
 ကြသောနေ့၌သင်ကနောက်တဖန်အကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရား၏စကားတော်အသံကိုမကြားရပါစေနှင့်။
 ထိုကြီးစွာသောမီးကိုမမြင်ရပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ်သေမည်
 ကိုစိုးရိမ်ပါသည်ဟုသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ၁၇ ရှေ့တော်၌တောင်းပန်သမျှအတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားကသူ
 ၁၈ တို့စကားသည်လျောက်ပတ်ပေ၏။ သူတို့အမျိုးသား
 ချင်းတို့အထဲ၌သင်နှင့်တူသောပရောဖက်တပါးကိုငါ
 ပေါ်ထွန်းစေ၍ထိုပရောဖက်နှုတ်၌ငါစကားကိုငါအပ်
 သဖြင့်ငါမှာထားသမျှတို့ကိုသူတို့အားဆင့်ဆိုရအံ့မည်။
 ၁၉ ၊ ထိုပရောဖက်သည်ငါအခွင့်နှင့်ဟောပြောသောငါစ
 ကားတို့ကိုအကြင်သူသည်နားမထောင်ဘဲနေအံ့။ ထိုသူ
 ၂၀ ကိုငါစစ်ကြောမည်။ ငါမှာထားဘဲငါအခွင့်ကိုဆောင်

၍ရဲရင့်စွာဟောပြောသောပရောဖက်။ အချားတပါးသော
 ဘုရားအခွင့်နှင့်ဟောပြောသောပရောဖက်သည်အသေ
 ၂၁ သတ်ခြင်းကိုခံရမည်ဟုငါအားမိန့်တော်မူ၏။ သင်က
 လည်းထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်မမူသည်ကိုငါတို့
 ၂၂ သည်အဘယ်သို့သိနိုင်သနည်းဟုတွေးတောလျှင်၊ ပရော
 ဖက်သည်ထာဝရဘုရား၏အခွင့်ကိုဆောင်၍ဟောပြော
 သည်အတိုင်းအမှုမဖြစ်။ ဟောပြောသောစကားမပြည့်
 စုံလျှင်ထိုစကားကိုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မမူ။ ပရော
 ဖက်သည်ရဲရင့်စွာဟောပြောပြီးသူကိုမကြောက်ရ။

၁ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော
 ပြည်၌နေသောလူမျိုးတို့ကိုသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားပယ်ဖြတ်တော်မူသဖြင့်သင်သည်သူတို့အရာ၌
 ၂ ဝင်စား၍သူတို့မြို့။ သူတို့အိမ်၌နေသောအခါ၊ သင်၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်အပိုင်ပေးတော်မူသော
 ၃ ထိုပြည်အတွင်း၌မြို့သုံးမြို့တို့ကိုခွဲထားရမည်။ ၊ လူအ
 သက်ကိုသတ်မိသောသူအပေါင်းတို့သည်ထိုမြို့သို့ပြေး
 နှိုင့်မည်အကြောင်း။ သင်အမွေခံစရာဘို့သင်၏ဘုရားသ
 ခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်ကိုသုံးပိုင်းပိုင်း၍
 ၄ လခံခရီးကိုလည်းပြင်ဆင်ရမည်။ ၊ လူအသက်ကိုသတ်မိ၍
 ၅ ကိုယ်အသက်ချင်သာစေခြင်းငှါထိုမြို့သို့ပြေးရသောသူ
 ၏အမှုဟူမူကား။ လူသည်ထင်းခုတ်ခြင်းငှါအဖော်နှင့်
 တောသို့သွား၍သစ်ပင်ကိုခုတ်လှဲစည်အခါပေါက်ဆိန်
 သည်အရိုးကျွတ်၍အဖော်ကိုထိသောကြောင့်မိမိအဖော်
 သေအောင်ပြုမိသောသူနှင့်တူ၍ရန်ညှိုးမွှားခြင်းမရှိဘဲမိမိ
 အဖော်ကိုအမှတ်တမဲ့သတ်မိသောသူသည်ထိုမြို့တစ်ခု
 ၆ မြို့သို့ပြေး၍အသက်ချင်သာရလိမ့်မည်။ ၊ သို့မဟုတ်။ သေ
 စားသေစေသောသူသည်စိတ်မာန်ထစဉ်အခါလူသတ်ကို
 လိုက်လျက်ခရီးဝေးသောကြောင့်မှီ၍သတ်လိမ့်မည်။
 ထိုသို့မသတ်သင့်။ အကြောင်းမူကား။ ထိုသူသည်မိမိအ
 ဖော်ကိုရန်ညှိုးမွှားခြင်းမရှိသောကြောင့်အသေသတ်
 ၇ ခြင်းကိုမခံထိုက်။ ထိုကြောင့်မြို့သုံးမြို့ကိုခွဲထားရမည်
 ၈ ဟုငါမှာထား၏။ ၊ ယနေ့ငါမှာထားသမျှသောဤပညတ်
 တော်တို့ကိုကျင့်စောင့်၍သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ၁၀ ဘုရားကိုချစ်သောစိတ်နှင့်အစဉ်အမြဲလမ်းတော်သို့လိုက်
 လျှင်၎င်းသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်၏
 ဘိုးဘေးတို့အားပေးခြင်းငှါဂုဏ်ထားသောပြည်ရှိသမျှ
 ကိုသင်အားပေးတော်မူ၍သင်၏ဘိုးဘေးတို့အားကျိန်
 ဆိုသည်အတိုင်းသင်နေရာပြည်ကိုကျယ်ဝန်းစေတော်မူ

လျှင်ရင်သင်၏ဘုရားသခင်သာဝရဘုရားသည်သင်အမွေခံစရာဘိုးပေးတော်မူသောပြည်၌အသေမခံထိုက်သောသူသည်အသေခံ၍လူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်သည်သင်အပေါ်မှာမရောက်မည်အကြောင်း။ယခုဆိုခဲ့ပြီးသောမြို့သုံးမြို့မှတပါးအချားသောမြို့သုံးမြို့တို့ကိုထပ်၍ခွဲထားရမည်။

- ၁၁ တနည်းကား။မိမိအဖော်ကိုရန်ညှိုးနွဲ့သဖြင့်ချောင်းမြောင်း၍သေအောင်တိုက်သောသူသည်ထိုမြို့တစ်ခုတ
- ၁၂ မြို့သို့ပြေး၍ရောက်သော်လည်း၊သူနေရာမြို့၌အသက်ကြီးသူတို့သည်လူကိုစေလွှတ်၍ထိုသူကိုဆောင်ခဲ့သဖြင့်သေစေခြင်းငှါသေစားသေစေသောသူ၏လက်၌အပ်လိုက်ရကြမည်။သင်၏မျက်စိသည်သူကိုမသနားရ။သင်သည်ချမ်းသာရမည်အကြောင်း။လူအသက်သတ်ခြင်းအပြစ်ကိုအသေရလအမျိုးမှပယ်ရှင်းရမည်။
- ၁၃ သင်၏ဘုရားသခင်သာဝရဘုရားသည်သင်အားအပိုင်ပေးတော်မူသောပြည်မှာအမွေခံရာမြေ၌ရှေးလူဟောင်းတို့သည်စိုက်ထားနှင့်သောအိမ်နီးချင်း၏မြေမှတ်ပိုင်
- ၁၄ ကိုမရွှေ့ရ။လူသည်ပြုမိသောဒုစရိုက်။ပြစ်မှားမိသောအပြစ်ကိုစစ်ကြောသောအခါသက်သေခံတဦးတဦးရှိလျှင်သူ၏စကားမတည်ရ။သက်သေခံနှစ်ဦးသုံးဦး
- ၁၅ အားဖြင့်စကားရှိသမျှတို့သည်တည်ရထိမည်။မမှန်သောသက်သေခံတယောက်သည်သူတပါးတဖက်၌မမှန်သောသက်သေကိုခံလျှင်၊တရားတွေ့သောသူနှစ်ယောက်တို့သည်သာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ရင်ထိုကာလ၌ရှိသောယဇ်ပရောဟိတ်။တရားသူကြီးရှေ့သို့ရင်လာ
- ၁၆ သဖြင့်၊တရားသူကြီးတို့သည်စေ့စေ့စစ်ကြော၍ထိုသက်သေခံသောသူသည်မိမိအဖော်တဖက်၌မမှန်သော
- ၁၇ သက်သေကိုခံပြီးလျှင်၊မိမိအဖော်၌ပြုမည်ဟုအကြံရှိသည့်အတိုင်းသူ၌ပြုရမည်။ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုသင်တို့အ
- ၁၈ တဲကထိုသို့ကယ်နှားရမည်။ကြွင်းသောသူတို့သည်လည်းထိုသိဘင်းကိုကြား၍ကြောက်သောကြောင့်နောက်တ
- ၁၉ ဖန်ထိုသို့သောဒုစရိုက်ကိုမပြုဘဲနေကြထိမ့်မည်။သင်၏မျက်စိသည်မသနားရ။အသက်အတွက်အသက်ကိုရင်မျက်စိအတွက်မျက်စိကိုရင်သွားအတွက်သွားကိုရင်လက်အတွက်လက်ကိုရင်ခြေအတွက်ခြေကိုရင်ဒါဏ်သေးရမည်

၁ သင်သည်ရန်သူတို့ကိုစစ်တိုက်ခြင်းငှါသွားသောအခါကိုယ်သက်သး၍များသောမြင်း။ရထား။လူတို့ကို

မြင်သော်လည်းမကြောက်နှင့်။သင်ကိုအရတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သောသင်၏ဘုရားသခင်သာဝရဘုရားသည်သင်ဘက်၌ရှိတော်မူ၏။စစ်တိုက်ချိန်နီးသောအခါယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်ချည်း၍၊အိုဇုသရေလအမျိုးသားတို့။ယနေ့သင်တို့သည်စစ်တိုက်ခြင်းငှါရန်သူတို့ကိုချည်းကြပြီး။သူတို့ကြောင့်စိတ်ပျက်ခြင်း။ကြောက်ရွံ့ခြင်း။တုန်လှုပ်ခြင်း။ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိကြနှင့်။အကြောင်းမူကား။သင်တို့၏ဘုရားသခင်သာဝရဘုရားသည်ရန်သူတို့ကိုစစ်တိုက်၍သင်တို့ကိုကယ်တင်ခြင်းအထိုငှါသင်တို့နှင့်အတူကြွတော်မူသည်ဟုလူတို့အားပြောဆိုရကြမည်။ဗိုလ်တို့ကလည်းအိမ်သစ်ကိုဆောက်၍ဘုရားသခင်၌မအင်ရသေးသောသူရှိလျှင်မိမိအိမ်သို့ပြန်၍အပ်ပါလေစေ။သို့မဟုတ်။စစ်တိုက်ရာတွင်သေ၍အချားသောသူသည်ထိုအိမ်ကိုအပ်ထိမ့်မည်ဟုဗိုးရိမ်စရာရှိ၏။စပျစ်ဥသည်ကိုစိုက်၍စပျစ်သီးကိုမစားရသေးသောသူရှိလျှင်မိမိအိမ်သို့ပြန်သွားပါလေစေ။သို့မဟုတ်။စစ်တိုက်ရာတွင်သေ၍အချားသောသူသည်ထိုမိမိအိမ်သို့ပြန်သွားပါလေစေ။သို့မဟုတ်။စစ်တိုက်ရာတွင်သေ၍အချားသောသူသည်ထိုမိမိအိမ်သို့ပြန်သွားပါလေစေ။သို့မဟုတ်လျှင်ထိုသူစိတ်ပျက်သကဲ့သို့သူ၏အဖော်တို့သည်စိတ်ပျက်ကြထိမ့်မည်ဟုဗိုးရိမ်စရာရှိသည်ဟုလူများတို့အားပြောရကြမည်။ဗိုလ်တို့သည်လူများတို့အားထိုသို့ပြောပြီးမှတပ်မှူးတို့သည်လူများကိုစစ်ချီစေရကြမည်။

၁၀ သင်သည်မြို့တစ်ခုတစ်မြို့ကိုတိုက်ခြင်းငှါချည်းသောအခါစစ်ညှိမ်းမည်အကြောင်းကိုဟစ်ကျော်ရမည်။ထိုမြို့သည်စစ်ညှိမ်းရာစကားပြေကိုပြန်ပြော၍မြို့ထံခါးကိုဖွင့်ထားလျှင်ထိုမြို့၌ရှိသောသူအပေါင်းတို့သည်သင်အားအခွန်ပေး၍သင်အမှုကိုထမ်းရကြမည်။သို့မဟုတ်။စကားပြေမပြောဘဲသင်ကိုစစ်တိုက်လျှင်ထိုမြို့ကိုပိုင်း

၁၁ ထား၍၊သင်၏ဘုရားသခင်သာဝရဘုရားသည်သင်လက်၌အပ်တော်မူသောအခါယောက်ျားရှိသမျှတို့ကိုခေးနှင့်လုပ်ကြံရမည်။မိမိ။သူငယ်။တိရိစ္ဆာန်အစရှိသော။မြို့၌တွေ့သောဥစ္စာရှိသမျှကိုကိုယ်ဘို့သိမ်း၍သင်၏ဘုရားသခင်သာဝရဘုရားပေးတော်မူသောသင်၏ရန်

၁၁ သူလက်မှတ်ရသောဥစ္စာကိုစားရမည်။ ဤလူမျိုးနေသော
 မြို့မှတစ်ပါး။ သင်နှင့်ဝေးသောမြို့ရှိသူတို့အားထိုသို့ပြုရ
 ၁၆ မည်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်အမွေ
 ခံစရာရှိ ဤလူမျိုးနေရာမြို့တို့၌ အသက်ရှူသောလူသတ္တ
 ၁၇ ဝါတစ်စုံတယောက်ကိုမျှအသက်မရှင်စေရ။ ဟိတ္ထိလူ။
 ၁၈ အာမောရီလူ။ ခါနီလူ။ ဒေရဖီလူ။ ဟိပိလူ။ ယေဗုသိ
 လူတို့သည်မိမိတို့ဘုရားများ၌ပြုသောစက်ဆုပ်ရွံရှာ
 ဘွယ်အမှုတို့ကိုသင်အားသွန်သင်၍ သင်သည်သင်၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုမပြစ်မှားမည်အကြောင်း။
 သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်
 အတိုင်းထိုလူမျိုးအပေါင်းတို့ကိုရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးရ
 ၁၉ မည်။ သင်သည်မြို့တစ်ခုတစ်မြို့ကိုတိုက်ယူခြင်းငှါကြာ
 မြင့်စွာပိုင်းထားလျှင်သစ်ပင်များကိုမချတ်မဖြတ်ရ။
 မြေ၌ပေါက်သောအပင်တို့သည်လူအသက်မွေးဖွဲ့ရာဖြစ်
 သောကြောင့်အသီးကိုသာစားရမည်။ မြို့ကိုပိုင်းထားရာ
 ၂၀ အမှုကိုဆောင်၍အပင်ကိုမလွှဲရ။ သို့ရာတွင်မစားရ
 သောသစ်ပင်တို့ကိုချတ်လွှဲ၍သင်နှင့်စစ်တိုက်သောမြို့
 ကိုမအောင်မြင်တိုင်အောင်စစ်တိုက်စရာတန်ဆာတို့ကို
 ဆောက်လုပ်ရသောအခွင့်ရှိ၏။

၁ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအပိုင်ပေးတော်မူ
 သောပြည်တွင်လွတ်လပ်သောအရပ်၌လူအသေကောင်
 ရှိသည်ကိုတွေ့၍အဘယ်သူသတ်သည်ကိုမသိလျှင်
 ၂ သင်၌အသက်ကြီးသူ၊ တရားသူကြီးတို့သည်ထွက်၍
 ပတ်ဝန်းကျင်မြို့ရွာများတိုင်အောင်တိုင်းထွာကြမည်။
 ၃ အသေကောင်နှင့်အနီးဆုံးသောမြို့၌အသက်ကြီးသူတို့
 သည်ထမ်းအိုးတင်ခြင်း၊ စေခိုင်းခြင်းကိုမပြုဘူးသေးသော
 ၄ နွားသဏ္ဍိကကိုယူ၍၊ လယ်မလုပ်။ မျိုးစေ့မကြံနိုင်အောင်
 ရေမပြတ်သောချောင်းသို့ဆောင်သွား၍ထိုချောင်း၌
 ၅ နွားလည်ပင်းကိုဖြတ်ပြီးမှ၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားအမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ၎င်းထာဝရ
 ဘုရားအခွင့်နှင့်ကောင်းကြီးပေးစေခြင်းငှါ၎င်းရွေးချယ်
 တော်မူသောလေဝိသားယဇိပ်ရောဟိတ်တို့သည်ချည်း၍
 တရားတွေ့ခြင်းအမှု၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်းအမှုရှိသမျှတို့ကိုစီ
 ၆ ရင်ဆုံးဖြတ်ရကြမည်။ အသေကောင်နှင့်အနီးဆုံးသော
 မြို့သားအသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့သည်ထိုချောင်း၌လည်
 ပင်းဖြတ်ပြီးသောနွားမအပေါ်မှာမိမိတို့လက်ကိုဆေး
 ၇ လျက်၊ ငါတို့လက်သည်ဤအသွေးကိုမသွန်း။ ငါတို့မျက်
 ၈ ဓိသည်မမြင်။ အိုထာဝရဘုရား၊ ရွေးတော်မူသောကိုယ်

တော်၏လူ့ဥပဒေလအမျိုးကိုသနားတော်မူပါ။ မသေ
 ထိုက်သောသူကိုသတ်သောအပြစ်သည်ကိုယ်တော်၏
 လူ့ဥပဒေလအမျိုးအပေါ်သို့ရောက်စေတော်မမူပါနှင့်
 ဟုမြွက်ဆိုကြမည်။ ထို့ပြုလျှင်အသက်ကိုသတ်သောအ
 ၉ ပြစ်လွတ်ဆိမ့်မည်။ ထိုသို့သင်သည်ထာဝရဘုရားရှေ့
 တော်၌ကောင်းသောအမှုကိုပြုသောအခါမသေထိုက်
 သောသူ၏အသွေးကိုပယ်ရှင်းရဆဲမည်။

၁၀ သင်သည်ရန်သူတို့ကိုစစ်တိုက်သွား၍သင်၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကိုသင်လက်၌အပ်
 ၁၁ တော်မူသဖြင့်သင်သည်ဖမ်းယူသောအခါ၊ ဖမ်းယူသော
 သူတို့တွင်အဆင်းထူသောမိမိကိုမြင်၍ရံဖက်ခြင်းငှါ
 ၁၂ အလိုရှိလျှင်၊ သင်အိမ်သို့သူကိုခေါ်သွား၍သူသည်ဦးဆံ
 ၁၃ ရိတ်ခြင်း၊ လက်သည်းထိုးဖြတ်ခြင်းကိုပြုလျက်၊ ဖမ်းယူ
 ရာအဝတ်ကိုချွတ်ပယ်၍တလပတ်လုံးမိဘတို့ကိုမြည်
 တမ်းလျက်သင်အိမ်၌နေပြီးသောနောက်သင်သည်သူနှင့်
 ၁၄ ရံဖက်၍သူသည်သင်၏မယားဖြစ်မည်။ နောက်တဖန်
 သူကိုမချစ်လျှင်သူအလိုအလျောက်သွားသောအခွင့်ကို
 ပေးရမည်။ သူကိုရှုတ်ချသောကြောင့်ငွေနှင့်မရောင်းရ။
 ကျွန်အရာ၌မထားရ။

၁၅ လင်ချစ်သောမယား၊ မုန်းသောမယားနှစ်ယောက်တို့
 သည်သားကိုဖွား၍အဦးဖွားသောသားသည်မုန်းသော
 ၁၆ မယား၏သားဖြစ်လျှင်၊ ထိုသူသည်မိမိအမွေဥစ္စာကိုဝေ
 သောအခါမုန်းသောမယား၏သားဦးကိုနှိမ့်ချ၍ချစ်
 သောမယား၏သားကိုသားဦးအရာ၌မချီးမြှောက်ရ။
 ၁၇ မုန်းသောမယား၏သားသည်သားဦးဖြစ်သည်ဟုဝန်
 ခံ၍နှစ်ဆသောအမွေဥစ္စာကိုသူအားပေးရမည်။ အ
 ကြောင်းမူကား။ ထိုသားသည်အဖ၏ခွန်အားအစအဦး
 ဖြစ်၏။ သားဦးအရိပ်အရာနှင့်ဆိုင်ပေ၏။

၁၈ အဖ၌ဆိုးသောသား၊ ခက်ထံသောသဘောရှိ၍မိဘစ
 ကားကိုနားမထောင်သောသား။ မိဘတို့ဆုမွန်သော်လည်း
 ၁၉ ဆုမွန်ခြင်းကိုမခံသောသားရှိလျှင်၊ မိဘတို့သည်ထိုသား
 ကိုဆွဲကိုင်၍မြို့၌အသက်ကြီးသူတို့ရှိရာမြို့တံခါးဝသို့
 ၂၀ ဆောင်ခွဲပြီးလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သားသည်ဆိုးသောသူ၊
 ခက်ထံသောသဘောရှိ၍အကျွန်ုပ်တို့စကားကိုနားမ
 ထောင်သောသူဖြစ်ပါ၏။ စားကျူးသောသူ။ သောက်
 ကျူးသောသူဖြစ်ပါ၏ဟုမြို့၌အသက်ကြီးသူတို့အား
 ၂၁ ပြောဆိုရမည်။ မြို့သားယောက်ျားအပေါင်းတို့သည်
 ထိုသားကိုကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်၍အသေသတ်ရကြမည်။
 ထိုသို့သတ်တို့တွင်ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုပယ်ရှားသဖြင့်

ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ထိုသိတင်းကိုကြား၍ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။

၂၂ သေထိုက်သောအပြစ်ရှိသောသူကိုသစ်တိုင်၌ဆွဲ၍
၂၃ သတ်သျှင်။ အသေကောင်ကိုသစ်တိုင်၌တညည့်လုံးမထားရ။ ထိုနေ့ချင်းတွင်မြေ၌ဆက်ဆက်မြှုပ်ရမည်။ သစ်တိုင်၌ဆွဲထားခြင်းကိုခံရသောသူသည်ကျိန်ခြင်းကိုခံရသောသူဖြစ်၏။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်အမွေခံရာဘို့ပေးတော်မူသောပြည်သည်မညစ်ညူးစေမည်အကြောင်း။ ထိုသို့ပြုရမည်။

၁ သင်ညီအစ်ကို၏သိုးနွားသည်လမ်လွဲသည်ကိုကြည့်၍မနေရ။ ညီအစ်ကိုထံသို့ဆက်ဆက်ပြန်သွားရမည်။ ညီအစ်ကိုဝေးသော်၎င်းသူကိုမသိသော်၎င်း ထိုသိုးနွားကိုကိုယ်အိမ်သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ညီအစ်ကိုသည်မရှာ။ သူ၌မ
၃ အပ်၍တိုင်အောင်ကိုယ်အိမ်၌ထားရမည်။ မြဲဖြစ်စေ။ အဝတ်ဖြစ်စေ။ ညီအစ်ကို၏ဥစ္စာတစ်ခုတည်းပျောက်၍သင်
၄ ကွေ့မိလျှင်ကြည့်၍မနေဘဲထိုအတူပြုရမည်။ ညီအစ်ကို၏မြီးနွားသည်လမ်လွဲလျက်ရှိသည်ကိုကြည့်၍မနေရ။ ညီအစ်ကိုနှင့်ဝိုင်း၍ဆက်ဆက်မစရမည်။

၅ မိမိသည်ယောက်ျားအဝတ်ကိုမဝတ်ရ။ ယောက်ျားသည်လည်းမိမိအဝတ်ကိုမဝတ်ရ။ ထိုသို့ဝတ်သောသူရှိသမျှတို့ကိုသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်စက်ဆုပ်
၆ ရွံ့ရှာတော်မူ၏။ သစ်ပင်ပေါ်၊ မြေပေါ်မှာငှက်သိုက်၌ငှက်မသည်အဥများ။ သားငယ်များကိုဝတ်လျက်နေသည်ကိုတွေ့လျှင်သားငယ်တို့နှင့်အတူအမိကိုမယူရ။
၇ သင်သည်ကောင်းစား၍အသက်တာရှေ့မဉ်အကြောင်း။ သားငယ်တို့ကိုသိမ်းယူလျှင်လည်းအမိကိုထွတ်ထိုက်ရမည်။ လူသည်အိမ်မိုးပေါ်ကကျ၍လူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်မရောက်မည်အကြောင်း။ အိမ်အသစ်ကိုဆောက်သောအခါအမိုးနားပတ်လည်၌အဆီးအတားကို
၉ လုပ်ရမည်။ စပျစ်ဥသည်၌ချားနားသောမျိုးစေ့တို့ကိုရောနှော၍မကြဲရ။ ထိုသို့ကြဲလျှင်မျိုးစေ့အသီး။ စပျစ်ပင်
၁၀ အသီးနှစ်ပါးစလုံးပျက်လိမ့်မည်။ နွားနှင့်မြွေကိုဖက်၍လယ်မထွန်ရ။ ဝါနှင့်သိုးမွေးကိုရောနှော၍ရက်သောအ
၁၁ ဝတ်ကိုမဝတ်ရ။ သင်မြို့သောအဝတ်စွန်းလေးဖက်၌ပန်းပွားတို့ကိုဆွဲရမည်။

၁၃ လူသည်မယားနှင့်ထိမ်းမြားဆက်ဆံပြီးမှ၊ တဖန်
၁၄ ထိုမိမိကိုမုန်း၍ ငါသည်ဤမိမိနှင့်ထိမ်းမြားဆက်ဆံသောအခါကညာမစစ်ကြောင်းကိုသိရပြီးဟုထိုမိမိ၌

ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းကိုပြု၍သူအသရေကိုဖျက်လျှင်
၁၅ ၊ ထိုမိမိ၏မိဘတို့သည်ကညာ၏လက္ခဏာသက်သေကိုဆောင်လျက်မြို့၌အသက်ကြီးသူတို့ရှိရာမြို့တံခါးဝသို့သွား၍၊ ထိုမိမိ၏အဖေကအကျွန်ုပ်သွားကိုဤလူ၌အ
၁၆ ကျွန်ုပ်ပေးစားပါပြီး။ သူသည်အကျွန်ုပ်သွားကိုမုန်း၍၊ သင်၏သွားသည်ကညာမစစ်ကြောင်းကိုငါတွေ့ပြီးဟုဆိုလျက်ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းကိုပြုပါ၏။ သို့ရာတွင်ဤသည်ကားအကျွန်ုပ်သွား၏ကညာလက္ခဏာသက်သေဖြစ်ပါ၏ဟုအသက်ကြီးသူတို့အားလျှောက်ဆိုလျက်ထိုအဝတ်ကိုသူတို့ရှေ့မှာထွန်၍ပြရမည်။ ထိုအခါမြို့၌အသက်ကြီးသူတို့
၁၈ သည်ထိုလူကိုယူ၍ရိုက်ပြီးမှ၊ ငွေတပ်သားကိုလျှော်စေ၍မိမိ၏အဖေအားပေးရမည်။ အကြောင်းမူကား။ ဣသရေလအမျိုးကညာ၏အသရေကိုထိုသူဖျက်လေပြီး။ ထိုမိမိသည်သူ၏မယားဖြစ်ရမည်။ တသက်လုံးထိုမိမိနှင့်မကွာ
၂၀ ရ။ သို့မဟုတ်။ လင်စကားမှန်၍ထိုမိမိ၌ကညာလက္ခဏာသက်သေမရှိလျှင်၊ မြို့သားယောက်ျားတို့သည်ထိုမိမိကိုအဖေအိမ်တံခါးသို့ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်၍အသေသတ်ရကြမည်။ အကြောင်းမူကား။ သူသည်အဖေအိမ်၌မတရားသောမေရန်သို့လိုက်၍ဣသရေလအမျိုး၌မိက်မဲသောအမှုကိုပြုလေပြီး။ ထိုသို့သင်တို့တွင်ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုပယ်ရှားရကြမည်။

၂၂ လင်ရှိသောမိမိနှင့်အချားသောယောက်ျားသင့်နေသည်ကိုတွေ့မိလျှင်ထိုယောက်ျားနှင့်မိမိနှစ်ယောက်တို့သည်အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ ထိုသို့ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုဣသရေလအမျိုးမှပယ်ရှားရမည်။ အပျိုကညာကိုယောက်ျားနှင့်ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းပြီးမှအချားသောယောက်ျားသည်မြို့ထဲမှာတွေ့၍သင့်နေလျှင်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကိုမြို့တံခါးဝသို့ထုတ်ဆောင်ပြီးလျှင်ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်၍အသေသတ်ရကြမည်။ မိမိသည်မြို့ထဲမှာရှိလျက်ပင်းမအော်မဟစ်သောကြောင့်၎င်းယောက်ျားလည်းသူမယားကိုရှုတ်ချသောကြောင့်၎င်းထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ ထိုသို့သင်တို့တွင်ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုပယ်ရှားရကြမည်။ အပျိုကိုယောက်ျားနှင့်ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းပြီးမှအချားသောယောက်ျားသည်တော၌တွေ့၍အနိုင်အထက်ပြုလျှင်ထိုယောက်ျားတယောက်တည်းကိုသာအသေသတ်ရမည်။ သေထိုက်သောအပြစ်မရှိသောထိုမိမိကိုသင်သည်အဘယ်သို့မျှမပြုရ။ အကြောင်းမူကား။ ယောက်ျားသည်ထိုမိမိကိုတော၌တွေ့၍မိမိအော်ဟစ်သော်လည်း

ကူညီသောသူမရှိသောကြောင့်ထိုအမှုသည်လူချင်းတ
 ယောက်ကိုတယောက်ရန်ပြု၍သတ်သောအမှုနှင့်တူ၏။
 ၂၈ ၊ ယောက်ျားနှင့်မထိမ်းမြားမဆောင်နှင်းသေးသောအ
 ပျိုကညာကိုအချားသောယောက်ျားသည်တွေ့၍ကိုင်ဆွဲ
 ၂၉ သင့်နေသည်ကိုတွေ့မိလျှင်၊ ထိုယောက်ျားသည်မိမိ၏အဖ
 အားငွေငါးဆယ်ကိုလျှော်ရမည်။ ထိုမိမိသည်လည်းသူ
 ၏မယားဖြစ်ရမည်။ သူ့ကိုရှုတ်ချသောကြောင့်တသက်
 ၃၀ လုံးမကွာရ။ ၊ လူသည်မိမိအဖနှင့်သာဆိုင်သောအဖ၏
 မယားကိုမသိမ်းရ။

၁ ယောက်ျား၏အင်္ဂါလက္ခဏာမပျက်စီး။ ၊ ဤသော
 ယောက်ျားသည်ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်တော်၌အ
 ၂ ပါအဝင်မဖြစ်ရ။ ၊ မြောက်မထား၍ရသောသားသည်
 ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်တော်၌အပါအဝင်မဖြစ်ရ။
 ၃ ဆယ်ဆက်မြောက်အောင်မဝင်ရ။ ၊ အမွန်အမျိုးသား။
 မောတအမျိုးသားသည်လည်းထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်
 တော်၌အပါအဝင်မဖြစ်ရ။ ကာလအစည်မကုန်။ ဆယ်
 ၄ ဆက်မြောက်အောင်မဝင်ရ။ ၊ အကြောင်းမူကား။ သင်
 သည်ဆဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်လာသောအခါသူတို့သည်
 မုန့်နှင့်ရေကိုဆောင်၍ခရီးဦးကြိုမလာကြ။ သင်ကိုကျိန်
 ဆဲစေခြင်းငှါမေသောပေါတာမိပြည်ပေသော်မြို့၌နေ
 ၅ သောဗောရသားဗာလမ်ကိုငှားကြ၏။ ၊ သို့ရာတွင်သင်
 ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ဗာလမ်စကားကိုနား
 မထောင်။ သင်ကိုချစ်သောကြောင့်ကျိန်ဆဲခြင်းကိုသင်
 ၆ ၌ကောင်းကြီးမင်္ဂလာဖြစ်စေတော်မူ၏။ ၊ သင်သည်သူ
 တို့ချစ်သာ။ သူတို့စည်းစိမ်ကိုတသက်လုံးအစည်မပြု
 ၇ စုရ။ ၊ ဇန့်အမျိုးသားကိုမူကားမမုန်းရ။ သူသည်သင်၏ညီ
 အစ်ကိုဖြစ်၏။ ဆဲဂုတ္တုအမျိုးသားကိုလည်းမမုန်းရ။ သူ၏
 ပြည်၌သင်သည်ကျွန်ခံခဲ့ဘူးပြီး။ ၊ သူတို့အမျိုးအနွယ်သည်
 သုံးဆက်မြောက်မှသာထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်
 တော်၌အပါအဝင်ဖြစ်ရသောအခွင့်ရှိ၏။
 ၉ ရန်သူတို့ကိုစစ်တိုက်သွားသောအခါမတရားသော
 ၁၀ အမှုရှိသမျှကိုရှောင်လေ့။ ၊ ညည့်အချိန်၌ရောက်တတ်
 သော။ မစင်ကြယ်သောအကြောင်းကြောင့်မစင်ကြယ်
 သောသူသည်သင်တို့တွင်ရှိလျှင်သူသည်တပ်ပြင်သို့
 ၁၁ ထွက်ရမည်။ တပ်ထဲသို့မဝင်ရ။ ၊ မိမိချုပ်သောအခါ
 ၁၂ ရေချိုး၍နေဝင်ပြီးမှတပ်ထဲသို့ဝင်ရမည်။ ၊ သင်ကျင်
 ၁၃ ကြီးစွန့်စရာအရပ်သည်တပ်ပြင်၌ရှိရမည်။ ၊ တပ်ပြင်သို့
 ထွက်၍စွန့်သောအခါကိုယ်၌ပါသောသစ်သားတူး

ရွင်းနှင့်မြေ၌တူးရမည်။ နောက်တဖန်ထွက်၍မစင်ကိုဖုံး
 ၁၄ အုပ်ရမည်။ ၊ အကြောင်းမူကား။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာ
 ဝရဘုရားသည်သင်ကိုကယ်တင်၍ရန်သူတို့ကိုသင်
 လက်၌အပ်ခြင်းငှါသင်၏တပ်ထဲမှာသွားလာတော်မူ၏။
 ထိုကြောင့်သင်အထဲ၌မစင်ကြယ်သောအရာတစ်ခုတစ်ခု
 ကိုမြင်၍သင်မှရှောင်သွားတော်မူမည်အကြောင်း။
 သင်၏တပ်သည်သန့်ရှင်းရမည်။
 ၁၅ မိမိသခင်ထံကပြေး၍သင်ထံသို့ရောက်သောကျွန်ကို
 ၁၆ သခင်၌မအပ်ရ။ ၊ ထိုကျွန်သည်အလိုအလျောက်နေချင်
 သောအရပ်။ သင်နေရာမြို့တစ်မြို့၌သင်ထံမှာနေရ
 ၁၇ သောအခွင့်ရှိ၏။ သူ့ကိုမညှည်းဆဲရ။ ၊ ဣသရေလအမျိုး
 သားတို့တွင်ပြည်တန်ဆာမရှိရ။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
 တွင်ယောက်ျားအလိုသို့လိုက်တတ်သောမိမိလျှာမရှိရ။
 ၁၈ ၊ ပြည်တန်ဆာလုပ်၍ရသောငွေ။ ခွေးကိုရောင်း၍ရသော
 ငွေကိုသစ္စာဂတိပြေးစေခြင်းငှါသင်၏ဘုရားသခင်ထာ
 ဝရဘုရား၏အိမ်တော်သို့မသွင်းရ။ ထိုသို့သောငွေကို
 စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။
 ၁၉ သင်၏အမျိုးသားချင်း၌အတိုးယူ၍ငွေ။ စားစရာ။
 ၂၀ အသုံးအဆောင်ကိုမချေးမငှားရ။ ၊ တပါးအမျိုးသား၌အ
 တိုးယူ၍ချေးငှားရ၏။ သင်သွား၍ဝင်စားသောပြည်တွင်
 သင်ပြုလေရာရာ၌သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်အကြောင်း။ အမျိုးသားချင်း
 ၌အတိုးယူ၍ချေးငှားခြင်းကိုရှောင်ရမည်။
 ၂၁ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားသစ္စာဂတိထား
 လျှင်ထားသည်အတိုင်းမပြုဘဲမနေရ။ သင်၏ဘုရားသ
 ခင်ထာဝရဘုရားသည်ဧကန်အမှန်တောင်းတော်မူမည်။
 ၂၂ သင်သည်မပြုဘဲနေလျှင်အပြစ်ရောက်လိမ့်မည်။ ၊ သစ္စာ
 ၂၃ ဂတိမထားဘဲနေလျှင်အပြစ်မရောက်။ ၊ သင်သည်သင်၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားကိုယ်အလိုအလျောက်
 သစ္စာဂတိထား၍ကိုယ်၌တံနှင့်မြွက်ဆိုသောစကားကို
 တည်စေ၍ဂတိရှိသည်အတိုင်းပြုရမည်။
 ၂၄ သင်သည်အိမ်နီးချင်း၏စပျစ်ဥယျာဉ်ထဲသို့ဝင်သော
 အခါအလိုအလျောက်စပျစ်သီးကိုဝစွာစားရသော်လည်း
 ၂၅ မသိမ်းမယူရ။ ၊ အိမ်နီးချင်း၏စပါးလယ်ထဲသို့ဝင်သော
 အခါစပါးနှံကိုလက်နှင့်ဆွတ်ရသော်လည်းတံစည်နှင့်
 မရိတ်ရ။
 ၁ တစ်စုံတယောက်သောသူသည်မယားနှင့်ထိမ်းမြား၍
 ဆက်ဆံပြီးမှတဖန်အပြစ်တင်စရာအကြောင်းရှိသော

ကြောင့်စိတ်မတွေ့လျှင် ဖြတ်စာကိုရေး၍ သူ့နှုတ်အပ်ပေးသ
၂ ဖြင့်လွှတ်လိုက်ရမည်။ ထိုမိမိသည်လင်အိမ်မှထွက်သွား
သောနောက်။ အချားသောသူ၏မယားဖြစ်ရသောအခွင့်
၃ ရှိ၏။ နောက်နေသောလင်သည်လည်းသူ့ကိုမုန်းလျှင် ဖြတ်
စာကိုရေး၍ သူ့နှုတ်အပ်သဖြင့် လွှတ်လိုက်သည်ဖြစ်စေ။
၄ ထိုလင်သေသည်ဖြစ်စေ။ အရင်လွှတ်လိုက်သောလင်
ဟောင်းသည်ညစ်ညူးခြင်းရှိသောထိုမိမိကိုနောက်တ
ဖန်မသိမ်းရ။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စက်ဆုပ်ဖွယ်
သောအမှုဖြစ်၏။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
သင်အမွေခံစရာဘို့ပေးတော်မူသောပြည်၌ အပြစ်မ
ရောက်စေရ။

၅ အိမ်ထောင်ဖက်ပြုစုရှိသောသူသည်စစ်တိုက်မ
သွားရ။ မင်းအမှုကိုမဆောင်ရ။ တနှစ်ပတ်လုံးကိုယ်
အိမ်၌အလွတ်နေ၍မယားကိုကျွေးမွေးပြုစုရမည်။

၆ ကြိတ်ဆုံအပေါ်ကျောက်ပျားကိုဖြစ်စေ။ အောက်
ကျောက်ပျားကိုဖြစ်စေ။ အဘယ်သူမျှအပေါင်မယူရ။
ထိုသို့ယူလျှင်သူ့အသက်ကိုအပေါင်ယူသည်နှင့်တူ၏။

၇ လူသည်မိမိအမျိုးသားချင်းဖြစ်သောအမှုအရေအမျိုး
သားကိုခိုး၍ကျွန်အရာ၌ထားသည်ဖြစ်စေ။ ရောင်းသည်
ဖြစ်စေ။ ထိုသူခိုးကိုတွေ့မိလျှင်အသေသတ်ရမည်။ သင်
တို့တွင်ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုထိုသို့ပယ်ရှားရကြမည်။

၈ နှုနာဘေးရောက်သောအခါလေဝိသားယဇ်ပရော
ဟိတ်တို့သွန်သင်သမျှအတိုင်းသတိပြု၍စေ့စေ့စောင့်
ရှောက်လော့။ သူတို့ကိုငါ့မှာထားသည်အတိုင်းကျင့်
၉ စောင့်ကြလော့။ သင်တို့သည်ဆဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်၍
ခရီးသွားကြစည်တွင်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားသည်မိရိအံ၌ပြုတော်မူသောအမှုကိုအောင်းမေ့
ကြလော့။

၁၀ သင်သည်အမျိုးသားချင်း၌တရံတရံကိုချေးငှားလျှင်
အပေါင်ထားသောဥစ္စာကိုယူခြင်းငှါသူအိမ်ထဲသို့မဝင်
၁၁ ရ။ သင်သည်အိမ်ပြင်မှာရပ်နေ၍ထိုသူသည်အပေါင်
ထားသောဥစ္စာကိုသင်ရှိရာအိမ်ပြင်သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်။

၁၂ ထိုသူသည်ဆင်းရဲလျှင်ပေါင်၍ထားသောဥစ္စာကိုပြန်
၁၃ မအပ်ဘဲညဉ့်ကိုမလွန်စေရ။ သူသည်မိမိအဝတ်ကိုဝတ်
၍လျှက်အိပ်ပြော၍သင်ကိုကောင်းကြီးပေးမည်အ
ကြောင်း။ သူပေါင်၍ထားသောဥစ္စာကိုနောင်လျှင်ဆက်
ဆက်ပြန်အပ်ရမည်။ ထိုသို့ပြုသောအမှုသည်သင်၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဖြောင့်မတ်သော
၁၄ အမှုဖြစ်ထိမ့်မည်။ အမျိုးသားချင်းဖြစ်စေ။ သင်နေရာ

မြို့ရွာတို့၌တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ။ ဆင်း
၁၅ ရဲတော်မွတ်သောသူငှားကိုမညည်းဆဲရ။ နေ့စည်မပြတ်
သူ့အခကိုပေးရမည်။ မပေးဘဲနေမဝင်စေနှင့်။ သူသည်
ဆင်းရဲသောကြောင့်ရဲလိုက်သောအခကိုလည်းစိတ်
စွဲလမ်းလျက်ရှိထိမ့်မည်။ မပေးဘဲနေလျှင်သူသည်သင်
ကိုအပြစ်တင်၍ထာဝရဘုရားကိုအော်ဟစ်သဖြင့်သင်
၁၆ ၌အပြစ်ရောက်မည်ဟုစိုးရိမ်စရာရှိ၏။

၁၇ အဖသည်သား၏အပြစ်ကြောင့်ငှင်သားသည်အဖ၏
အပြစ်ကြောင့်ငှင်အသေမခံရ။ လူတိုင်မိမိအပြစ်ကြောင့်
၁၈ သာအသေခံရမည်။ တရားတွေ့ခြင်းအမှုမှာတပါးအမျိုး
သားနှင့်မိဘမရှိသောသူကိုအရှုံးမပေးရ။ မုတ်ဆိုးမအ
၁၉ ဝတ်ကိုအပေါင်မယူရ။ သင်သည်ဆဲဂုတ္တုပြည်၌ကျွန်
ခံခဲ့ဘူးကြောင်းကိုငှင်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
သည်သင်ကိုထိုပြည်မှရှေးနှုတ်တော်မူကြောင်းကိုငှင်
အောင်းမေ့ရမည်။ ထိုကြောင့်ဤပညတ်ကိုငါထား၏။

၂၀ သင်သည်ကိုယ်လယ်၌အသီးအနှံကိုရိတ်သောအခါ
မေ့လျော့သောကောက်လှိုင်းကိုပြန်၍မယူရ။ သင်ပြုလေ
ရာရာ၌သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်ကို
ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်အကြောင်း။ ထိုကောက်
လှိုင်းကိုတပါးအမျိုးသား။ မိဘမရှိသောသူ။ မုတ်ဆိုးမအ
၂၁ ဖိုထားရမည်။ သင်၏သံလွင်သီးကိုရိုက်ချွေသောအခါ
ကျန်ကြွင်းသောအသီးကိုပြန်၍မရိုက်မချွေရ။ တပါးအ
မျိုးသား။ မိဘမရှိသောသူ။ မုတ်ဆိုးမအဖိုထားရမည်။

၂၂ သင်၏စပျစ်ဥသည်၌စပျစ်သီးကိုဆွတ်ယူသောအခါ
ပြန်၍ကောက်သိမ်းခြင်းကိုမပြုရ။ ကျန်ကြွင်းသောအ
သီးသည်တပါးအမျိုးသား။ မိဘမရှိသောသူ။ မုတ်ဆိုးမ
၂၃ အဖိုဖြစ်ရမည်။ သင်သည်ဆဲဂုတ္တုပြည်၌ကျွန်ခံခဲ့ဘူး
ကြောင်းကိုအောင်းမေ့ရမည်။ ထိုကြောင့်ဤပညတ်ကို
ငါထား၏။

၂၄ လူချင်းအမှုရှိ၍မင်းထံ၌အစီရင်ခံလျက်မင်းရှေ့မှာ
တရားတွေ့ကြသောအခါဖြောင့်မတ်သောသူကိုအပြစ်
လွှတ်စေခြင်းငှါငှင်ဆိုးသောသူကိုအရှုံးခံစေခြင်းငှါငှင်
၂၅ စီရင်ရမည်။ ဆိုးသောသူသည်အရိုက်ခံထိုက်လျှင်တ
ရားသူကြီးသည်ကိုယ်မျက်မှောက်၌သူ့ကိုချစ်အပြစ်နှင့်
အလျှောက်မည်မျှသောဒဏ်ချက်ဖြင့်ရိုက်စေရမည်။

၂၆ သို့သော်လည်းဒဏ်ချက်လေးဆယ်ထက်မလွန်စေရ။
လွန်၍များစွာသောဒဏ်ချက်ဖြင့်ရိုက်လျှင်သင်၏အ
မျိုးသားချင်းသည်ယုတ်ညံ့သောသူဖြစ်ဟန်ရှိမည်ဟုစိုး

၄ ရိပ်စရာရှိ၏။ စပါးနင်းနယ်သောနွား၏နှုတ်ကိမချုပ်
တည်းရ။
၅ အတူနေသောညီအစ်ကိုတို့တွင်တရံတယောက်
သောသူသည်သားမရှိဘဲသေလျှင်သေသောသူ၏မယား
သည်အချားတပါးသောလူမိန်းနှင့်စုံဖက်ခြင်းကိုမပြုရ။
၆ သူ၏လင်ညီသည်သူကိုသိမ်းယူဆက်ဆံ၍မရိုး၌ပြုအပ်
သောဝတ်ကိုပြုရမည်။ ။ ဣသရေလအမျိုး၌အစ်ကိုအ
မည်ကိုမပျောက်စေခြင်းငှါအဦးဖွားသောသားသည်
၇ သေသောဖကြီး၏အရိပ်အရာကိုခံရမည်။ ။ ညီသည်အစ်
ကိုမယားကိုမယူလိုလျှင်မိမိသည်အသက်ကြီးသူတို့ရှိ
ရာမြို့တံခါးဝသို့သွား၍ကျွန်မ၏လင်ညီသည်အစ်ကိုအ
မည်ကိုဣသရေလအမျိုး၌မတည်စေလိုပါ။ သူပြုအပ်
၈ သောဝတ်ကိုမပြုလိုဟုလျှောက်လျှင် ။ မြို့၌အသက်
ကြီးသူတို့သည်ထိုသူကိုခေါ်၍မေးမြန်းကြမည်။ သူ
ကလည်းထိုမိမိကိုအကျွန်ုပ်မယူလိုဟုဆို၍ခိုင်မာစွာ
၉ နေလျှင် ။ သူ၏မရိုးသည်အသက်ကြီးသူတို့ရှေ့မှာသူအ
ပါးသို့ချည်း၍သူ၏ခြေနင်းကိုချွတ်လျက်သူ၏မျက်နှာ၌
တံတွေးထွေးလျက်မိမိအစ်ကိုအိမ်ကိုမဆောက်လိုသော
၁၀ သူ၌ဤသို့ပြုသင့်သည်ဟုသူအားပြန်ပြောရမည်။ ။ နောက်
မှထိုသူကိုခြေနင်းချွတ်ရသောအမျိုးဟူ၍ဣသရေလအ
မျိုး၌ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ရမည်။
၁၁ လူချင်းခိုက်ရန်ပြုကြစည်တွင်တယောက်သောသူ၏
မယားသည်အပါးသို့ချည်း၍မိမိလင်ကိုကူညီလိုသော
၁၂ ငှါခိုက်ရန်ပြုသောသူ၏ယောက်ျားတန်ဆာကိုကိုင်ဆွဲမိ
၁၃ လျှင် ။ ထိုမိမိလက်ကိုဖြတ်ရမည်။ သင်၏မျက်စိသည်
၁၄ သူကိုမသနားရ။ ။ သင်အိတ်၌ကြီးသောအလေး။ ငယ်
သောအလေးတည်းဟူသောချားနားသောအလေးကိုမရှိ
၁၅ စေရ။ ။ သင်အိပ်၌ချားနားသောချင်စရာတန်ဆာအကြီး
၁၆ အငယ်ကိုမရှိစေရ။ ။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ပေးတော်မူသောပြည်၌သင်၏အသက်တာရှေ့မည်အ
ကြောင်း။ မှန်ကန်သောအလေး။ မှန်ကန်သောချင်စရာ
၁၇ တန်ဆာများကိုသာသုံးရမည်။ ။ အသက်ဆုံးပြီးသောအ
မှုကိုပြုသောသူအပေါင်းတို့နှင့်မတရားသဖြင့်ပြုသော
သူအပေါင်းတို့ကိုသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာတော်မူ၏။
၁၈ သင်သည်ဆဲလုဏ္ဏပြည်မှထွက်၍ခရီးသွားသောအခါ
၁၉ ။ သင်သည်အားကုန်၍မောလျက်နေစဉ်တွင်သင်နောက်
၂၀ ၌လိုက်သောသူအားနည်းသောသူတို့ကိုအာမလက်အ
မျိုးသားတို့သည်လမ်မာစွာကြို၍လုပ်ကြံကြောင်းကိုရင်

ဘုရားသခင်ကိုမကြောက်ရွံ့ကြောင်းကိုရင်အောင်း
၁၉ မေ့လော့။ ။ သို့ဖြစ်၍သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
သည်သင်အမွေခံစရာဘို့အပိုင်ပေးတော်မူသောပြည်၌
သင်ပတ်လည်၌နေသောရန်သူအပေါင်းတို့၏လက်မှ
ကယ်လွှတ်၍ချမ်းသာပေးတော်မူသောအခါအာမလက်
အမျိုးကိုအောင်းမေ့စရာမရှိစေခြင်းငှါကောင်းကင်
အောက်၌သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရမည်။ ထိုအမှုကိုမမေ့မ
လျော့ရ။
၂၀ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်အမွေခံ
စရာဘို့ပေးတော်မူသောပြည်သို့သင်သည်ဝင်စား၍
၂၁ နေသောအခါ ။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေး
တော်မူသောပြည်၌အဦးသီးသောအသီးအမျိုးမျိုးကိုယူ
၂၂ ၍ချင်းတောင်း၌ထည့်ပြီးမှသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရား၏နာမတော်တည်စရာဘို့ရှေးကောက်တော်မူ
၂၃ သောအရပ်သို့သွား၍ ။ ထိုကာလ၌ယဇ်ပရောဟိတ်လုပ်
သောသူထံသို့ချည်းလျက်ထာဝရဘုရားသည်ငါအား
ပေးခြင်းငှါဘိုးဘေးတို့အားကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်
၂၄ သို့အကျွန်ုပ်ရောက်ပါပြီးဟုကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားအားယနေအကျွန်ုပ်ဝန်ခံပါသည်ဟုယဇ်
၂၅ ပရောဟိတ်အားပြောဆိုရမည်။ ။ ယဇ်ပရောဟိတ်သည်
လည်းချင်းတောင်းကိုသင်လက်မှယူ၍သင်၏ဘုရားသ
ခင်ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပရောဟိတ်ရှေ့မှာထားရမည်။
၂၆ ။ သင်ကလည်းအရပ်ရပ်သို့ထည့်လည်သောရှုရိအမျိုး
သားသည်အကျွန်ုပ်အဖေဖြစ်ပါ၏။ သူသည်ဆဲလုဏ္ဏပြည်
၂၇ သို့သွား၍လူအနည်းငယ်နှင့်တကွတည်းခိုစည်တွင်ကြီး
၂၈ မားများပြားသောလူမျိုးဖြစ်ပါ၏။ ။ ဆဲလုဏ္ဏလူတို့သည်
အကျွန်ုပ်တို့ကိုညည်းဆဲနှိပ်စက်၍ကြပ်တည်းစွာကျွန်
၂၉ ခံစေကြ၏။ ။ ဘိုးဘေးတို့ကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားကိုအော်ဟစ်၍လျှောက်ကြသောအခါ
ထာဝရဘုရားသည်နားထောင်တော်မူသဖြင့်အကျွန်ုပ်တို့
၃၀ ခံရသောညည်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း။ ပင်ပန်းခြင်းတို့ကိုကြည့်
၃၁ ရှုတော်မူ၏။ ။ ထိုအခါထာဝရဘုရားသည်တန်ခိုးကြီး
သောလက်ရုံးတော်ကိုဆန့်၍ကြောက်မက်ဖွယ်သောနိ
မိတ်လက္ခဏာအံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ဖြင့်အကျွန်ုပ်တို့ကို
၃၂ ဆဲလုဏ္ဏပြည်မှနှုတ်ပြီးလျှင် ။ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောညီပြည်
၃၃ သို့သို့ဆောင်၍ပေးသနားတော်မူ၏။ ။ ယခုမှာအိုထာဝရ
ဘုရားကိုယ်တော်ပေးသနားတော်မူသောပြည်၌အဦး
သီးသောအသီးကိုအကျွန်ုပ်ဆောင်ခံပါပြီးဟုသင်၏

ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားလျှောက်ဆိုလျက်ထိုအသီးကိုသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထားရမည်။ ရှေ့တော်၌လည်းကိုးကွယ်ခြင်းကိုပြုရမည်။

၁၀ | သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်နှင့်သင်၏အိမ်သူအိမ်သားတို့အားပြုတော်မူသမျှသောကျေးဇူး၌သင်သည်သင်နှင့်အတူတည်းရှိသောလေဝိသားမှစ၍တပါးအမျိုးသားတို့နှင့်တကွပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုရမည်။

၁၂ သုံးနှစ်တွင်ဆယ်ဖိုတဖိုပေးရသောတတိယနှစ်ရောက်သောအခါအစီးအပွားရှိသမျှတို့ကိုဆယ်ဖိုတဖိုကောက်ယူ၍လေဝိသား။ တပါးအမျိုးသား။ မိဘမရှိသောသူ။ မုတ်ဆိုးမတို့ကိုသင်နေရာမြို့များ၌ဝစွာကျွေးမွေးပြီးမှ။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုမှာထားတော်မူသမျှအတိုင်းသန့်ရှင်းသောဥစ္စာတို့ကိုအိမ်မှထုတ်၍လေဝိသား။ တပါးအမျိုးသား။ မိဘမရှိသောသူ။ မုတ်ဆိုးမတို့အားပေးပါပြီး။

၁၄ ပညတ်တော်တို့ကိုမထွန်ကျူး။ မမေ့လျော့ပါ။ မသာအမှုကိုဆောင်စဉ်အခါထိုဥစ္စာကိုအကျွန်ုပ်မစားပါ။ မစင်ကြယ်သောအသုံးအဆောင်တို့အနည်းငယ်ကိုမျှမယူပါ။ သေသောသူတို့အဖို့အနည်းငယ်ကိုမျှမပေးပါ။ အကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုနားထောင်ပါပြီး။ ကိုယ်တော်မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်းပြုပါပြီး။

၁၅ | ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသောနေရာကောင်းကင်ဘုံမှ၌ကြည့်၍ကိုယ်တော်၏လူ့ဇာတိအမျိုးကို၎င်း၊ ဘေးတို့အားကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်းအကျွန်ုပ်တို့အားပေးတော်မူသောပြည်။ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်ကို၎င်းကောင်းကြီးပေးတော်မူပါဟုလျှောက်ဆိုရမည်။

၁၆ ယခုစိရင်ထုံးဖွဲ့သမျှအတိုင်းကျင့်ရမည်ဟုသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်ဖြစ်၍

၁၇ စိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့ကျင့်စောင့်ရမည်။ ထာဝရဘုရားသည်သင်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟူ၍၎င်းလမ်တော်သို့လိုက်ပါမည်။ စိရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူသောပညတ်တရားတော်ကိုစောင့်ရှောက်ပါမည်။ စကားတော်ကိုနားထောင်ပါမည်ဟူ၍၎င်းယနေ့သင်သည်ဝန်ခံပြီး။ ထာဝရဘုရားသည်လည်းဂတိထားတော်မူသမျှအတိုင်းသင်သည်ပညတ်တော်အလုံးစုံတို့ကိုစောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါအထူးသဖြင့်ကိုယ်တော်၏လူမျိုးဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း

၁၉ | ဖန်ဆင်းတော်မူသောလူမျိုးတကာတို့ထက်သင်၏ဂုဏ်အသရေကျော်စောက်တ္တိကိုလွန်ကဲစေတော်မူမည်

ဟူ၍၎င်းဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်းသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဖို့သန့်ရှင်းသောလူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်းယနေ့ဝန်ခံတော်မူပြီးဟုဇူသရေလအမျိုးသားတို့အားဟောပြောလေ၏။

၁ တဖန်မောရှေသည်ဇူသရေလအမျိုး၌အသက်ကြီးသူတို့နှင့်တကွလူများတို့ကိုမှာထားသည့်ကား။ ယနေ့ငါထားသမျှသောပညတ်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ကြလော့။ သင်သည်ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်သို့ရောက်သောအခါကြီးသောကျောက်တို့ကိုထူထောင်၍အင်္ဂါတေနှင့်မွှင်မံရမည်။

၂ | ဘိုးဘေးတို့ကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်းသင်အားပေးတော်မူသောပြည်။ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်သို့ဝင်စားအံ့သောငှါကူးသွားပြီးမှဤတရားစကားတော်အလုံးစုံတို့ကိုထိုကျောက်ပေါ်မှာရေးထားရမည်။ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးပြီးမှယနေ့ငါမှာထားသောကျောက်တို့ကိုဗေလတောင်၌ပေါ်မှာထူထောင်၍အင်္ဂါတေနှင့်မွှင်မံရမည်။ ထိုအရပ်၌လည်းသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဖို့ယဇ်ပလ္လင်ကိုကျောက်နှင့်တည်ရမည်။ သံတန်ဆာကိုမသုံးဆောင်ဘဲမကွဲမပြတ်သောကျောက်တို့နှင့်တည်ရမည်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားမီး၍ရာယဇ်တို့ကိုထို

၃ ပလ္လင်ပေါ်မှာပူဇော်ရမည်။ မိဿဟာယယဇ်တို့ကိုလည်းပူဇော်၍ထိုအရပ်တွင်စားသောက်လျက်ရှေ့တော်၌ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုရမည်။ ထိုကျောက်ပေါ်မှာဤတရားစကားတော်အလုံးစုံတို့ကိုသေချာစွာရေးထားရမည်ဟုပြောဆိုကြ၏။ တဖန်မောရှေနှင့်ယဇ်ပလ္လင်ဟိတ်များ။ လေဝိသားများတို့ကအိုဇုသရေလအမျိုး။ သတိနှင့်နားထောင်လော့။ ယနေ့သင်သည်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏လူမျိုးဖြစ်လေပြီး။ သို့ဖြစ်၍သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုနားထောင်ရမည်။ ယနေ့ငါတို့ဆင့်ဆိုသောစိရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကိုကျင့်ရမည်ဟုဇူသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အားပြောဆိုကြ၏။

၁၁ တဖန်မောရှေသည်ထိုနေ့၌လူများတို့ကိုမှာထားသည့်မှာ။ သင်တို့သည်ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးသောနောက်လူများတို့အားကောင်းကြီးပေးခြင်းအလို့ငှါဂေရဇိပ်တောင်ပေါ်မှာရပ်ရသောသူဟူမူကား။ ရှိမောင်။ လေဝိ။

၁၂ ယုဒ။ ဇူသခါ။ ယောသပ်။ ဗဟ်ဒန်တည်း။ ကျိန်ခြင်းအ

လိငှါဗေလတောင်ပေါ်မှာရပ်ရသောသူဟူမူကား။ ချစ်။
 ၁၄ ကိ။ အာရှာ။ ဇာဗုလုနီ။ နနီ။ နုဿသတ်တည်း။ ထိုအခါလေ
 ဝိသားတို့သည်ကြီးသောအသံနှင့်ဣသရေလအမျိုးသား
 အပေါင်းတို့အားဟစ်ကျော်ရသောစကားဟူမူကား။
 ၁၅ ၊ ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံရှာသောအရာ။ လက်သမား
 လက်နှင့်လျှပ်သောရုပ်တူ။ သွန်းသောဆင်းတုကိုလုပ်
 ချွံမထင်ရှားသောအရပ်၌ထားသောသူသည်အမက်လာ
 ရှိစေသတည်းဟုကျိန်လျှင်လူအပေါင်းတို့ကအာမင်ဟု
 ၁၆ ဝန်ခံရကြမည်။ မိဘကိုမထိမဲ့မြင်ပြုသောသူသည်အ
 မက်လာရှိစေသတည်းဟုကျိန်လျှင်လူအပေါင်းတို့ကအာ
 ၁၇ မင်ဟုဝန်ခံရကြမည်။ အိမ်နီးချင်း၏မြေဖွတ်တိုင်ကို
 ချွေသောသူသည်အမက်လာရှိစေသတည်းဟုကျိန်လျှင်လူ
 ၁၈ အပေါင်းတို့ကအာမင်ဟုဝန်ခံရကြမည်။ မျက်စိမမြင်
 သောသူကိုလစ်လွဲစေသောသူသည်အမက်လာရှိစေသ
 တည်းဟုကျိန်လျှင်လူအပေါင်းတို့ကအာမင်ဟုဝန်ခံရ
 ၁၉ ကြမည်။ တရားတွေ့ခြင်းအမှုမှာတပါးအမျိုးသားမိဘ
 မရှိသောသူ။ မုတ်ဆိုးမကိမတရားသဖြင့်အရှုံးပေးသော
 သူသည်အမက်လာရှိစေသတည်းဟုကျိန်လျှင်လူအပေါင်း
 ၂၀ တို့ကအာမင်ဟုဝန်ခံရကြမည်။ အဖနှင့်သာဆိုင်သော
 အား၏မယားနှင့်ပေါင်းဖော်သောသူသည်အမက်လာရှိစေ
 သတည်းဟုကျိန်လျှင်လူအပေါင်းတို့ကအာမင်ဟုဝန်ခံ
 ၂၁ ရကြမည်။ တိရိစ္ဆာန်တစ်မျိုးနှင့်ပေါင်းဖော်သောသူ
 သည်အမက်လာရှိစေသတည်းဟုကျိန်လျှင်လူအပေါင်း
 ၂၂ တို့ကအာမင်ဟုဝန်ခံရကြမည်။ အဖ၏သမီး။ အမိ၏သမီး
 တည်းဟူသောမိမိအစ်မနှင့်ပေါင်းဖော်သောသူ
 သည်အမက်လာရှိစေသတည်းဟုကျိန်လျှင်လူအပေါင်း
 ၂၃ တို့ကအာမင်ဟုဝန်ခံရကြမည်။ မယား၏အမိနှင့်ပေါင်း
 ဖော်သောသူသည်အမက်လာရှိစေသတည်းဟုကျိန်လျှင်
 ၂၄ လူအပေါင်းတို့ကအာမင်ဟုဝန်ခံရကြမည်။ အိမ်နီးချင်း
 ကိုမထင်မရှားရိုက်သောသူသည်အမက်လာရှိစေသ
 တည်းဟုကျိန်လျှင်လူအပေါင်းတို့ကအာမင်ဟုဝန်ခံရ
 ၂၅ ကြမည်။ အပြစ်မရှိသောသူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း
 ဌာ အခက်ခံယူသောသူသည်အမက်လာရှိစေသတည်းဟု
 ကျိန်လျှင်လူအပေါင်းတို့ကအာမင်ဟုဝန်ခံရကြမည်။
 ၂၆ ၊ ဤပညတ်တရားစကားတို့ကိုအခြေမကျင့်သောသူသည်
 အမက်လာရှိစေသတည်းဟုကျိန်လျှင်လူအပေါင်းတို့က
 အာမင်ဟုဝန်ခံရကြမည်။

သင်ကျင့်စောင့်ခြင်းငှါသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ၏စကားတော်ကိုစေ့စေနားထောင်လျှင်သင်၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားသည်လူမျိုးတကာတို့ထက်သင်ကို
 ၂ ချီးမြှောက်တော်မူမည်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရား၏စကားတော်ကိုနားထောင်လျှင်သင်အပေါ်မှာ
 သက်ရောက်လတ္တံ့သောကောင်းကြီးမင်္ဂလာများဟူမူ
 ၃ ကား။ သင်သည်မြို့၌မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။ တော၌မင်္ဂလာရှိ
 ၄ လိမ့်မည်။ သားသမီးအားဖြင့်၎င်းမြေအသီးအနှံအားဖြင့်
 ၅ ၎င်းတိရိစ္ဆာန်ဖွားသောသားငယ်အားဖြင့်၎င်းသားအစီး
 ၆ အပွားအားဖြင့်၎င်းမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။ ချင်းတောင်း၌၎င်း
 ၇ မုန့်နယ်သောခွက်၌၎င်းမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။ မိမိအိမ်ထဲ
 သို့ဝင်သောအခါမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။ ပြင်သို့ထွက်သော
 ၈ အခါမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။ သင်တဖက်၌ထသောရန်သူ
 တို့ကိုသင်မျက်မှောက်၌ထာဝရဘုရားသည်ဒါဏ်ခံစေ
 တော်မူမည်။ သူတို့သည်တလမ်တည်းဖြင့်သင်ရှိရာသို့လာ
 သော်လည်းလမ်ချွန်သွယ်ဖြင့်သင်ရှေ့မှပြေးကြလိမ့်
 ၉ မည်။ သင်၏ဘဏ္ဍာထိုက်၌၎င်းသင်ပြုလေရာရာ၌၎င်းထာ
 ဝရဘုရားသည်သင်အပေါ်မှာမင်္ဂလာရောက်စေခြင်းငှါမိန့်
 တော်မူမည်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်
 မူသောပြည်၌သင်ကိုကောင်းကြီးမင်္ဂလာပေးတော်မူ
 ၁၀ မည်။ သင်သည်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏
 ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်၍လမ်တော်သို့လိုက်လျှင်ထာ
 ဝရဘုရားကျိန်ဆိုသည့်အတိုင်းသင်ကိုကိုယ်တော်အဖို့
 ၁၁ သန့်ရှင်းသောအမျိုးအစဉ်အဖြစ်စေတော်မူမည်။ သင်
 သည်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ဖြင့်ခေါ်ဝေါ်သရတ်ခြင်း
 ကိုခံရသည်ဟုလူမျိုးခပ်သိမ်းတို့သည်သိမြင်၍သင်ကို
 ၁၂ ကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်သင်အား
 ပေးခြင်းငှါဘိုးဘေးတို့အားကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၌
 ၁၃ ဥဉ္စာပဉ္စဉ်။ သားသမီးတိရိစ္ဆာန်အစားအပွားမြေအသီး
 ၁၄ အနှံများကိုကြွယ်ဝစေတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားသည်
 အချိန်တန်ဖွဲ့သင်၏ပြည်၌မိန့်လမ်းရွာစေခြင်းငှါ၎င်းပြု
 လေရာရာ၌ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါ၎င်းဘဏ္ဍာတော်
 တိုက်တည်းဟူသောမိန့်လမ်းကောင်းကင်ကိုဖွင့်တော်မူ
 မည်။ သင်သည်လူမျိုးများတို့အားချေးငှါးရသောအခွင့်ရှိ
 လိမ့်မည်။ သူတို့သည်သင်အားချေးငှါးရသောအခွင့်မ
 ၁၅ ရှိရ။ ထာဝရဘုရားသည်သင်ကိုအမြီးမဖြစ်စေဘဲခေါင်း
 ဖြစ်စေတော်မူသဖြင့်သင်သည်အောက်၌မနေရဘဲအပေါ်
 ၁၆ ၌သာနေရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ယနေ့ငါဆင့်ဆိုသော
 သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်တို့ကို

၁၄ ကျင့်စောင့်ခြင်းငှါနားထောင်လျှင်၎င်း၊ ယနေ့ငါဆင့်ဆို
သောစကားတော်သစ်မှထွက်၍ လက်ကျာဘက်။ လက်ဝဲ
ဘက်သို့မလွှဲ။ အချားတပါးသောဘုရားနောက်သို့လိုက်
၍ဝတ်မပြုဘဲနေလျှင်၎င်းထိုသို့သောကျေးဇူးတော်ကိုခံ
ရလိမ့်မည်။

၁၅ ယနေ့ငါဆင့်ဆိုသောသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားစီရင်ထုံးစံတော်မူချက်အလုံးစုံတို့ကိုကျင့်စောင့်
ခြင်းငှါစကားတော်ကိုနားမထောင်လျှင်သင်အပေါ်
မှာသက်ရောက်လတ်သောကျိန်ခြင်းအမတ်လာများဟူ
၁၆ မူကား။ သင်သည်မြို့၌အမတ်လာရှိလိမ့်မည်။ တော၌
၁၇ အမတ်လာရှိလိမ့်မည်။ ဘုရားတောင်း၌၎င်း၊ မုန့်နယ်သော
၁၈ ခွက်၌၎င်းအမတ်လာရှိလိမ့်မည်။ သားသီးအားဖြင့်၎င်း၊ မြေ
အသီးအနှံအားဖြင့်၎င်း၊ သီးနှံအားဖြင့်၎င်း၊ အပွားအားဖြင့်၎င်း
၁၉ အမတ်လာရှိလိမ့်မည်။ မိမိအိမ်ထဲသို့ဝင်သောအခါ
အမတ်လာရှိလိမ့်မည်။ ပြင်သို့ထွက်သောအခါအမတ်လာ
၂၀ ရှိလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏စွန့်၍ပြုမိသောစုစုရိုက်
အပြစ်ကြောင့်အလျှင်အမြန်ပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်းသို့မ
ရောက်မှီတိုင်အောင်ပြုလေရာရာ၌ကျိန်ဆဲခြင်း။ နှောင့်
၂၁ ရှက်ခြင်း။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းတို့ကိုသင်အပေါ်မှာသက်ရောက်
၂၂ စေတော်မူမည်။ သင်သွား၍ဝင်စားလတ်သောပြည်မှထွက်
သင်ပယ်ရှင်းတော်မူမည်။ တိုင်အောင်ကာလနာကိုသင်၌
၂၃ စွဲစေတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားသည်သင်ကိုတူသားများ
နာ။ ဒလခက်နာ။ ခရခရနာဖြင့်၎င်း၊ ဘေး၊ လေထိ၍အ
ပင်သေဘေး။ အရည်ယို၍အပင်သေဘေးဖြင့်၎င်းဒဏ်
ခတ်တော်မူ၍သင်သည်မပျက်စီးမှီတိုင်အောင်ထိုဘေး
၂၄ တို့သည်ထိုက်ကြလိမ့်မည်။ သင်ခေါင်းပေါ်မှာမိန်း
ကောင်းကင်သည်ကြွေဝါကဲ့သို့၎င်းသင်အောက်၌မြေ
၂၅ သည်သံကဲ့သို့၎င်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်သင်
နေရာပြည်၌ရွာသောမိန်းကောင်းကင်ကိုဖြိုဖျက်။ ဖျံဖြစ်စေတော်
မူသဖြင့်သင်သည်မပျက်စီးမှီတိုင်အောင်သင်အပေါ်မှာ
၂၆ ကျရလိမ့်မည်။ သင်၏ရန်သူရှေ့မှာထာဝရဘုရားသည်
သင်ကိုဒဏ်ပေးတော်မူမည်။ သင်သည်တမခံတည်း
ဖြင့်သူတို့အားသွားသော်လည်းလမ်းရန်သွယ်ဖြင့်သူ
တို့ရှေ့မှပြေး၍မြေပေါ်မှာရှိသောအတိုင်းတိုင်းအပြည်
၂၇ ပြည်သို့ပြောင်းသွားရလိမ့်မည်။ သင်၏အသေကောင်
သည်မိန်းကောင်းကင်၌။ တောသားရဲတားစရာတို့
ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ထိုတို့၌ရွာနိမ့်၍အတယ်သူမှမသောင်း
၂၈ ရ။ ထာဝရဘုရားသည်သင်ကိုအရံအနာမိမ်းခြင်း

သရိုက်နာ။ ဝဲနာ။ မပျောက်နိုင်သောယားနာဖြင့်ဒဏ်
၂၉ ခတ်တော်မူမည်။ ရူးသောအနာ။ မျက်စိကန်းသောအ
နာ။ မိန်းမောတွေဝေသောအနာဖြင့်ဒဏ်ခတ်တော်မူ၍
၃၀ မျက်စိကန်းသောသူသည်မှောင်မိုက်၌စပ်သပ်ရသကဲ့
သို့သင်သည်မွန်းတည့်အချိန်၌ပင်စပ်သပ်ရလိမ့်မည်။
သင်ပြုသောအမှု၌မအောင်ဘဲညည်းဆဲခြင်း။ လူယူခြင်း
၃၁ ကိုသာခံရလိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှမကယ်တင်ရ။ မိမိနှင့်
လက်ထပ်ပြီးသော်လည်းအချားသောသူသည်ပေါင်း
ဖော်ရလိမ့်မည်။ အိမ်ကိုဆောက်သော်လည်းကိုယ်တိုင်မ
နေရ။ စပျစ်ဥသည်ကိုစိုက်သော်လည်းစပျစ်သီးကိုမ
၃၂ ဆွတ်မယူရ။ သင်နွားကိုသင်မျက်မှောက်၌သတ်၍
သေသော်လည်းသင်ကိုယ်တိုင်မစားရ။ သင်မြဲကိုသင်
ရှေ့မှောက်၌အနိုင်အထက်ယူသွားပြီးမှနောက်တဖန်
ပြန်၍မပေးရ။ သင်သိုးတို့ကိုသင်ရန်သူ၌အပ်သောအခါ
၃၃ ကယ်နှုတ်သောသူမပေါ်မရှိရ။ သင်သားသီးတို့သည်
သူတပါးလက်သို့ရောက်၍သင်မျက်စိသည်တနေ့လုံး
မှောင်ကြည့်လျက်အားကုန်လိမ့်မည်။ သင်လက်သည်
၃၄ လည်းခွန်အေးမရှိရ။ သင်မသိမကျွမ်းသောလူမျိုးသည်
သင်နေရာပြည်၏အသီးအနှံကို၎င်းသင်လုပ်ဆောင်၍
၃၅ ရသောဥစ္စာကို၎င်းစားလိမ့်မည်။ သင်သည်ညည်းဆဲနိုင်
စက်ခြင်းကိုသာအစည်မပြတ်ခံရလိမ့်မည်။ ထိုသို့
ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်သောအမှုကြောင့်သင်သည်အရှုံးဖြစ်
၃၆ ရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်သင်ခွေးနှင့်ခြေထောက်
မကခြေပေါ်မှစ၍ဥက္ကောင်းထိပ်တိုင်အောင်မပျောက်
နိုင်သောအနာမိန်းဖြင့်ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။
၃၇ ထာဝရဘုရားသည်သင်ချီးမြှောက်သောရှင်ဘုရင်
ကိုသင်နှင့်သင်တိုးဘေးတို့မသိမကျွမ်းဘူးသောလူမျိုးရှိ
ရာသို့ဆောင်သွားတော်မူသဖြင့်သင်သည်အချားတပါး
သောဘုရား။ သစ်သားဘုရား။ ကျောက်ဘုရားတို့ကို
၃၈ ဝတ်ပြုလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်သင်ကိုဆောင်
သွားတော်မူသောအပြည်ပြည်တို့၌သင်သည်အံ့ကြော
၃၉ ရာ။ ပျံခိုင်းရာ။ ကဲ့ရဲ့ရာဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်သည်များစွာ
သောမျိုးစေ့ကိုလယ်သိုယူသွား၍ကျိုင်းကောင်တို့သည်
ကိုက်စားသောကြောင့်နည်းသောပေါးကိုသိမ်းရလိမ့်
၄၀ မည်။ စပျစ်ဥသည်ကိုစိုက်၍စပျစ်သီးကိုမဆွတ်ရ။
စပျစ်ရည်ကိုလည်းမသောက်ရ။ သင်နေရာအရပ်ရပ်၌
၄၁ သံလွင်ပင်ရှိသော်လည်းအသီးမမည်းမီကြွေသောကြောင့်
၄၂ သင်သည်သံလွင်ဆီနှင့်ကိုယ်ကိုမသိမ်းရ။ သားသီးကို

၄၂ ဖွားမြင်သော်လည်းသူတို့နှင့် မပျော်မရွှေရ။ ရန်သူတို့
 သည်သိမ်းသွားကြလိမ့်မည်။ သင်နေရာပြင်၌သစ်ပင်ရှိ
 ၄၃ စားကြလိမ့်မည်။ သင်နှင့်အတူနေသောတပါးအမျိုးသား
 သည်မြင့်လျက်သင်အပေါ်သို့တက်လိမ့်မည်။ သင်မူကား
 ၄၄ အောက်သို့ဆင်း၍ နေရလိမ့်မည်။ သူသည်သင်အား
 ချေးငှားသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ သင်မူကားသူအားချေး
 ၄၅ ငှားသောအခွင့်မရှိရ။ သူသည်ခေါင်းဖြစ်၍သင်သည်အ
 မြီးဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ထားတော်မူသောစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တရားကိုစောင့်
 ၄၆ ရှောက်ခြင်းငှါသင်သည်စကားတော်ကိုနားမထောင်
 သောကြောင့်မပျက်စီးမှီတိုင်အောင်ဤကျိန်ခြင်းအမင်္ဂ
 ၄၇ ကိုလိုက်၍မိမ့်မည်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 အမျိုးအနွယ်အပေါ်၌ရင်အစည်မပြတ်နိမိတ်လက္ခဏာ
 ၄၈ အံ့ဖွယ်သောအမှုဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သင်သည်ဥစ္စာ
 ကြွယ်ဝသောအခါဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့်
 သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကိုမဆောင်
 ၄၉ မရွက်သောကြောင့် ထာဝရဘုရားစေလွှတ်တော်မူသော
 ရန်သူ၏အမှုကိုသင်သည်စွတ်သိင်ခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း၊ အ
 ၅၀ ဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်းနှင့်တကွအရာရာ၌ဆင်းရဲစွာ
 ဆောင်ရွက်ရလိမ့်မည်။ သင်သည်မပျက်စီးမှီတိုင်အောင်
 သင်လည်ပင်း၌သံထပ်အိုးကိုတင်ထားတော်မူမည်။
 ၅၁ လင်းယုန်ပျံတတ်သကဲ့သို့လျင်မြန်သောလူမျိုးကြွယ်
 ၅၂ တစ်သောမျက်နှာနှင့်ပြည့်စုံလျက်အသက်ကြီးသူကိုမ
 ရိုသေ။ အသက်ငယ်သူကိုမသနားတတ်သောလူမျိုးကို
 ၅၃ ဝေးသောအရပ်။ မြေကြီးစွန်းမှထာဝရဘုရားသည်ခေါ်
 ၅၄ ၍သင်ကိုတိုက်စေတော်မူမည်။ သင်သည်မပျက်စီးမှီ
 တိုင်အောင်ထိုရန်သူသည်သင်၏သိုးသငယ်၊ နွားသငယ်၊
 ၅၅ မြေအသီးအနှံကိုစားရလိမ့်မည်။ သင်ကိုမပျက်ဆီးမှီ
 တိုင်အောင်ဆံစပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ သိုးနွားအစီးအပွား
 ၅၆ ကိုသင်အဖို့မချန်မထားရ။ သင်နေရာပြည်အရပ်တို့၌
 သင်ကိုးစားသောမြို့ရိုး၊ မြင့်၍ခိုင်ခံ့သောမြို့ရိုးတို့သည်မ
 ၅၇ ပြိုမကျမှီတိုင်အောင်သင်နေရာမြို့ရှိသမျှတို့ကိုပိုင်းထား
 လိမ့်မည်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ
 ၅၈ သောပြည်အရပ်ရပ်တို့၌မြို့ရှိသမျှတို့ကိုလည်းပိုင်းထား
 လိမ့်မည်။ ထိုသို့ပိုင်းထား၍ရန်သူသည်ကျဉ်းကြပ်စေ
 ၅၉ သောအခါကိုယ်ရင်သွေးတဦးဟူသော။ သင်၏ဘုရားသ
 ခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောသားသမီးတို့၏အသား

၁ ကိုသင်စားရလိမ့်မည်။ သင်နေရာမြို့တို့ကိုရန်သူပိုင်း
 ၂ ထား၍ကျည်းကြပ်စေသောအခါအလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့
 သောယောက်ျားသည်စားစရာအလျှင်းမကျန်ကြွင်းသော
 ၃ ကြောင့်မိမိသားသီး၏အသားကိုစားရသော်လည်းမိမိညီ
 အစ်ကို။ မိမိရင်ခွင်၌ရှိသောမယား။ ကျန်ကြွင်းသေး
 ၄ သောသားသမီးတို့ကိုမနာလိုသောစိတ်ရှိ၍ထိုအသားကို
 ၅ သူတို့အားမဝေမပေးဘဲစားလိမ့်မည်။ သင်နေရာမြို့တို့
 ၆ ကိုရန်သူပိုင်းထား၍ကျည်းကြပ်စေသောအခါအလွန်
 နူးညံ့သိမ်မွေ့သဖြင့်မြေကိုမနင်းဝံ့သောမိမိသည်လည်း
 ၇ စားစရာအလျှင်းမရှိသောကြောင့်မိမိရင်ခွင်၌ရှိသော
 လင်။ မိမိသားသမီး။ မိမိဝမ်းလဲကထွက်သောအချင်း။ မိမိ
 ၈ ဖွားမြင်သောသူငယ်တို့ကိုမနာလိုသောစိတ်ရှိ၍မိမိသူ
 ၉ ငယ်ကိုတိတ်ဆိတ်စွာစားရလိမ့်မည်။ သင်၏ဘုရားသ
 ၁၀ ခင်ထာဝရဘုရားသည်ဘုန်းကြီး၍ကြောက်မက်ဖွယ်
 သောနာမတော်ကိုကြောက်စေခြင်းငှါဤကျစ်စာ၌ရေး
 ထားသောဤတရားတော်စကားအလုံးစုံတို့ကိုသင်သည်
 ၁၁ မကျင့်မစောင့်ဘဲနေလျှင် ထာဝရဘုရားသည်သင်ခံရ
 သောဘေး။ သင်အမျိုးအနွယ်ခံရသောဘေးတို့ကိုအံ့
 ၁၂ ဩဝါဒဖွယ်သောဘေး။ အလွန်ကြီး၍မြဲမြံသောဘေး။ အ
 လွန်ပြင်း၍မြဲမြံသောရောဂါဝေဒနာဖြစ်စေတော်မူမည်။
 ၁၃ ထိုမှတပါး။ သင်ကြောက်တတ်သောအရတ္တုပြင်၏အ
 နာရောဂါရှိသမျှတို့ကိုသင်အပေါ်မှာသက်ရောက်စေ
 ၁၄ တော်မူသဖြင့်သင်၌ထိုအနာရောဂါတို့သည်စွဲကပ်ကြ
 ၁၅ လိမ့်မည်။ ထိုမှတပါး။ ဤပညတ္တိကျစ်စာ၌ရေး၍မထား
 သောအနာရောဂါဘေးဥပါတ်ရှိသမျှတို့ကိုသင်သည်မ
 ၁၆ ပျက်စီးမှီတိုင်အောင်သင်အပေါ်မှာထာဝရဘုရားသက်
 ၁၇ ရောက်စေတော်မူမည်။ သင်သည်အရေအတွက်အားဖြင့်
 ၁၈ မိုဗ်းကောင်းကင်ကြွယ်ကဲ့သို့များသော်လည်းသင်၏
 ၁၉ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုနားမ
 ထောင်သောကြောင့်နည်းနည်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။ သင်ကို
 ၂၀ ကျေးဇူးပြု၍များပြားစေသောအမှု၌ထာဝရဘုရားပျော်
 ရွှေတော်မူသည်နည်းတူတဖန်သင်ကိုပျက်ဆီး၍အကျိုး
 ၂၁ နှစ်ရာအမှု၌ပျော်ရွှေတော်မူသဖြင့်သင်သွား၍ဝင်စားလ
 တံ့သောပြည်ထဲကသင်သည်သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းသို့
 ၂၂ ရောက်ရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်လည်းမြေကြီး
 စွန်းတဖက်မှသည်တဖက်တိုင်အောင်လူမျိုးအပေါင်း
 ၂၃ တို့တွင်သင်ကိုအရပ်ရပ်ကွဲပြားစေတော်မူသဖြင့်သင်
 နှင့်သင်အိုးဘေးတို့မသိဘူးသော။ အချားတပါးသော
 ၂၄ ဘုရား။ သစ်သားဘုရား။ ကျောက်ဘုရားတို့ကိုဝတ်ပြုရ

၅၈ ထိမ့်မည်။ ထိုလူမျိုးတို့တွင်သင်သည်သက်သာခြင်းမရှိ
 ရာ။ နေရာမကျရာ။ နှစ်လုံးတုန်လှုပ်ခြင်း။ မျက်စိမျှော်၍
 အားကုန်ခြင်း။ ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကိုထာဝရဘုရား
 ၅၉ စိရင်တော်မူသဖြင့်၊ သင်သည်အသက်ဆုံးလှသည်ဖြစ်၍
 နေ့ည၌မပြတ်စိုးရိမ်လျက်သေဘေးနှင့်လွတ်မည်မလွတ်
 ၆၀ မည်ကိုမသိဘဲလျက်နေရလိမ့်မည်။ သင်၏စိတ်နှစ်လုံး
 ထဲမှာကြောက်ရွံ့ရသောအကြောင်း။ သင်မျက်စိနှင့်မြင်
 ရသောအရာကြောင့်နံနက်အချိန်၌သင်ကညည့်ရောက်
 ပါစေဟူ၍ရင်ညည့်အချိန်၌နံနက်ရောက်ပါစေဟူ၍ရင်
 ၆၁ ဆုတောင်းရလိမ့်မည်။ ထိုလမ်းကိုနောက်တဖန်သင်မမြင်
 ရဟူမိန့်တော်မူသောလမ်းဖြင့်ထာဝရဘုရားသည်တဖန်
 သင်ကိုဆဲရုတ္တုပြည်သို့သဘောနှင့်ပို့ဆောင်တော်မူသ
 ဖြင့်ထိုပြည်တွင်ကျွန်ုပ်ယောက်ျား။ ကွန်မိဗျူမြစ်ခေါ်ခြင်းငှါ
 ရန်သူတို့၌နောင်းကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်အဘယ်သူမျှ
 သင်ကိုမဝယ်ထိုဟုဣသရေလလူများတို့ကိုဟောပြော
 ၆၂ လေ၏။ ဤရွှေကားဟောရပ်အရပ်၌ထာဝရဘုရားသည်
 ဣသရေလအမျိုးနှင့်ပြုတော်မူသောပဋိညာဉ်မှတစ်ပါး။
 မောဘပြည်၌မောရှေသည်ထိုလူမျိုးနှင့်ပဋိညာဉ်ပြုစေ
 ခြင်းငှါထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသောပဋိညာဉ်
 စကားတော်ဖြစ်သတည်း။

၆၃ တဖန်မောရှေသည်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်း
 တို့ကိုခေါ်၍ထာဝရဘုရားသည်ဆဲရုတ္တုပြည်မှာဟော
 ဘုရင်၌ရင်သူ၏ကျွန်အပေါင်းတို့၌ရင်သူ၏ပြည်တ
 ရှောက်လုံး၌ရင်သင်တို့မျက်မှောက်တွင်ပြုတော်မူသ
 ၆၄ မှုတည်းဟူသော။ ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်သော။ အထွန်
 ကြီးစွာသောပုံစံခြင်းအမျိုးအထွန်ကြီးသောနိမိတ်သက္က
 ၆၅ ဏာ။ ထူးဆန်းသောတန်ခိုးများကိုသင်တို့သည်မြင်ရကြ
 ၆၆ ပြီး။ သို့သော်လည်းနားလည်နိုင်သောနှစ်လုံး။ မြင်နိုင်
 သောမျက်စိ။ ကြားနိုင်သောနားတို့ကိုယနေ့တိုင်အောင်
 ၆၇ ထာဝရဘုရားသည်ပေးတော်မမူသေး။ အနှစ်လေး
 ဆယ်ပတ်လုံးသင်တို့ကိုတော၌ငါ့သို့ဆောင်တော်မူပြီး။
 သင်တို့အဝတ်သည်မဟောင်းမနွမ်း။ သင်တို့စီးသော
 ၆၈ ခြေနင်းလည်းမပျက်။ သင်တို့သည်ရန်ကိုမစား။ စပျစ်
 ရည်နှင့်သေရည်သေရက်ကိုမသောက်ဆဲနေသော
 ၆၉ ကြောင့်ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်
 ၇၀ ကြောင်းကိုသိရ၏။ သင်တို့သည်ဤအရပ်သို့ရောက်
 သောအခါဟောရှာတုန်ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်။ ဟောရှာရှင်ဘုရင်
 ၇၁ ဩဇာတို့သည်ငါတို့ကိုစစ်ဘိုက်ခြင်းငှါထွက်လာသ

၇၂ ဖြင့်ငါတို့သည်သူတို့ကိုလုပ်ကြံ၍၊ သူတို့ပြည်ကိုသိမ်း
 ယူပြီးမှရပ်အမျိုး။ ဂန်အမျိုး။ မနာရှေအမျိုးတဝက်၌ပေး
 ၇၃ လေ၏။ သို့ဖြစ်၍သင်တို့ပြုလေရာရာ၌အောင်နိုင်မည်အ
 ကြောင်း။ ဤပဋိညာဉ်စကားတို့ကိုစောင့်ရှောက်၍ကျင့်
 ကြလော့။
 ၇၄ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်နှင့်ယ
 ၇၅ နေပြုတော်မူသောသစ္စာကိုသင်သည်ခံ၍သင်၏ဘုရားသ
 ၇၆ ခင်ထာဝရဘုရားနှင့်ပဋိညာဉ်ပြုခြင်းငှါရင်သင်ကိုကိုယ်
 တော်၏လူမျိုးအရာ၌ယနေ့ခန့်ထားတော်မူစေခြင်းငှါရင်
 အသက်ကမ်းတော်မူ၍သင်၏အဖအဘဗြဟ္မာ။ ဣဇာက်။
 ယာကုပ်တို့အားကျန်ဆံ့တော်မူသည်အတိုင်းသင်၏
 ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူစေခြင်းငှါရင်သင်တို့အမျိုးအ
 ၇၇ နွယ်၏အကဲအမျိုး။ အသက်ကြီးသူ။ မင်းအရာရှိ။ ဣသရေ
 လအမျိုးယောက်ျားမိဗ္ဗ။ သူငယ်။ ထင်းရက်သောသူ။ ရေ
 ခင်သောသူမှစ၍တပ်၌ရှိသမျှသောသူတို့သည်သင်တို့
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ယနေ့ရပ်နေကြ
 ၇၈ ၏။ ထိုမှတစ်ပါး။ ဤပဋိညာဉ်။ ဤသစ္စာကိုသင်တို့နှင့်သာ
 ၇၉ ငါပြုသည့်ထက်မက။ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ၈၀ ရှေ့တော်၌ယနေ့ရပ်နေသောသူတို့နှင့်ရင်ငါတို့တွင်ယ
 ၈၁ နေ့မပါသောသူတို့နှင့်ရင်ငါတို့၏။ သင်တို့သည်ဆဲရုတ္တု
 ပြည်၌ပေါင်းပေါ်သောသူ။ ခရီးသွား၍လမ်း၌တွေ့ကြုံသော
 ၈၂ လူမျိုးတို့ကိုသင်တို့သိကြ၏။ သူတို့၌ရှိသော။ စက်ဆုပ်
 ရွံ့ရှာဖွယ်သောသစ်သားချပ်တု။ ကျောက်ချပ်တု။ ရွှေချပ်
 ၈၃ တု။ ငွေချပ်တုတို့ကိုမြင်ကြပြီး။ ငါတို့ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားထံတော်မှထွဲရှောင်ချင်သောသဘောရှိ
 လျက်ထိုလူမျိုးတို့၏ဘုရားများထံသို့သွား၍ဝတ်ပြုသော
 ယောက်ျား။ မိဗ္ဗ။ အဆွေအမျိုးတရံတယောက်သည်သင်
 တို့တွင်ပါမည်ဟူ၍ရင်ခါးစွာသောအသီး။ ဘင်းခါးသီး
 ကိုသီးတတ်သောအပင်ဖြစ်သည်အင်တို့တွင်ပေါက်
 ၈၄ မည်ဟူ၍ရင်၊ ထိုသို့သောသူသည်ဤကျိန်ခြင်းစကားကို
 ကြားသောအခါစိတ်ခိုင်မာသည်အတိုင်းငါကျင့်၍ရေ
 ငတ်ခြင်းအပေါ်၌ရစ်မူးခြင်းကိုထပ်ဆင့်သော်လည်းချမ်း
 ၈၅ သာရမည်ဟုစိတ်ထဲမှာကိုယ်ကိုကိုယ်ကောင်းကြီးပေး
 မည်ဟူ၍ရင်စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ ထိုသူကိုထာဝရဘုရားနှစ်
 မြှောက်တော်မူ။ အပြစ်ရှိသည်ဟုထင်လွယ်သောစိတ်။
 အမျက်တော်အရှိန်မီးခိုးထွက်၍ဤကျမ်းစာ၌ရေးထား
 သောအမတ်လာရှိသမျှတို့သည်ထိုသူအပေါ်မှာတည်နေ
 ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်သူ၏အမည်ကိုမိန့်
 ၈၆ ကောင်းကင်အောက်၌ချေတော်မူလိမ့်မည်။ ဤပညတ္တိ

ကျမ်းစာ၌ရေးထားသောပုဒ်ညည်အမင်္ဂလာရှိသမျှတို့နှင့်
 အညီထိုသူကိုလူသရေလအမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့ထံ
 ကထာဝရဘုရားနှုတ်၍ အပြစ်ပေးဖို့ရာခွဲထားတော်မူ
 ၂၂ ထိမ့်မည်။ သူနေရာအရပ်၌ထာဝရဘုရားဒါဏ်ခတ်တော်
 ၂၃ မူသောအနာရောဂါဘေးဥပါတ်တို့ကို၎င်းထာဝရဘုရား
 သည်ဒေါသအမျက်တော်ထွက်၍မှောက်ထွန်တော်မူ
 သောသောနန္ဒါ၊ ခေါင်မောရမြို့၊ အာဒမာမြို့၊ ဇေတဝင်မြို့တို့
 ပြုပျက်ရာကဲ့သို့တပြည်လုံးကိုကန့်နှင့်မီးကျွမ်းလောင်
 သောဆားသက်သက်ဖြစ်၍မျိုးဝေမကြံ၊ အသီးအနှံမ
 သီး၊ မျက်ပင်မပေါက်ကြောင်းကို၎င်းသင်တို့နောက်မှာ
 ဖြစ်လတ်သောသင်တို့အမျိုးသား၊ ဝေးသောအရပ်မှသာ
 ၂၄ သောတပါးအမျိုးသားတို့သည်မြင်ကြသောအခါ၊ ထာဝရ
 ဘုရားသည်၎်တပြည်၌အဘယ်ကြောင့်၎်တို့ပြုတော်မူသ
 နည်း။ ဤပြင်းစွာသောအမျက်တော်အရှိန်ကားအဘယ်
 ၂၅ သို့နည်းဟူလှအမျိုးမျိုးတို့သည်မေးမြန်းကြလျှင်၊ သူတ
 ပါးတို့ကထိုသူတို့၏ဘိုးဘေးတို့ကိုးကွယ်သောဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကိုအံ့ဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်
 သောသောအခါသူတို့နှင့်ခွဲတော်မူသောပုဒ်ညည်ကို
 ၂၆ သူတို့သည်စွန့်ကြသောကြောင့်၎င်း၊ အထက်ကသူတို့
 မသိ။ သူတို့အားအဘယ်အရာကိုမျှမပေးသောအချား
 တပါးသောဘုရားတို့အားဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြသော
 ၂၇ ကြောင့်၎င်း၊ ဤမည်သောကျမ်းစာ၌ရေးထားသောအ
 မင်္ဂလာရှိသမျှတို့ကို၎်တပြည်၌သင့်ရောက်စေခြင်းငှါ
 ၂၈ ထာဝရဘုရားသည်အမျက်တော်ထွက်သဖြင့်၊ ပြင်းစွာ
 သောဒေါသအမျက်အရှိန်အားကြီးလျက်သူတို့ပြည်ထဲ
 ကသူတို့ကိုနှုတ်ပယ်၍ယနေ့တိုင်အောင်အချားတပါး
 သောပြည်သို့နှုတ်ထုတ်တော်မူသည်ဟုပြန်ပြောကြလိမ့်
 ၂၉ မည်။ မထင်ရှားသောအရာတို့သည်ငါတို့ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရား၏အငန်းအတာဖြစ်ကြ၏။ ဖော်ပြတော်မူ
 သောအရာတို့သည်ကာလအစည်မပြတ်ငါတို့နှင့်ငါတို့
 သားသမီးများတို့၏အငန်းအတာဖြစ်၍ဤပညတ်တရားစာ
 ကားအလုံးစုံတို့ကိုစောင့်ရှောက်ရမည့်အကြောင်းတည်း။
 ၃၀ သင်ရှေ့၌ငါထား၍အထက်ဆုံးပေးသမျှသောအရာ
 တည်းဟူသောကောင်းကြီးမင်္ဂလာနှင့်ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂ
 လာတို့သည်သင်အပေါ်မှာရောက်၍သင်၏ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားသည်သင်ကိုနှုတ်ထုတ်တော်မူရာအပြည်
 ၃၁ ပြည်တို့၌ထိုအရာတို့ကိုအောင်းစေလျက်၊ သင်၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ပြန်လာ၍ယနေ့ငါမှာ

ထားသမျှအတိုင်းသင်နှင့်သားသမီးတို့သည်စကားတော်
 ၃၂ ကိုစိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့နားထောင်လျှင်၊ သင်၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်ခံရသောသိမ်းသွားခြင်း
 အမှုကိုကုန်စေမည်အကြောင်း။ သင်ကိုသနားသဖြင့်တ
 ၃၃ ဖန်ပြန်လာ၍အထက်ကအရပ်ရပ်နှင့်ထုတ်ရာအပြည်
 ၃၄ ပြည်တို့မှသိမ်းယူတော်မူလိမ့်မည်။ သင်၏လူအချို့တို့
 သင်မိမိလုံးကောင်းကင်အောက်အဝေးဆုံးသောအရပ်
 သို့နှုတ်ထုတ်ခြင်းကိုခံရသော်လည်းထိုအရပ်မှသင်၏
 ၃၅ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသိမ်းယူဆောင်ခဲ့တော်မူလိမ့်
 မည်။ ဘိုးဘေးတို့ဝင်စားသောပြည်သို့တားနိဆောင်
 ခဲ့တော်မူသဖြင့်သင်သည်ဝင်စားရလိမ့်မည်။ ထိုအခါ
 ကျေးဇူးရှိတော်မူပြန်သဖြင့်ဘိုးဘေးများလူထုကလည်း
 ၃၆ ကိုသာ၍များစေတော်မူလိမ့်မည်။ သင်သည်အသက်
 ရှင်မည်အကြောင်း။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ကိုစိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့ချစ်စေခြင်းငှါသင်နှစ်လုံးနှင့်
 သင်အမျိုး၏နှစ်လုံးအရေများကိုတို့တော်တော်မူလိမ့်
 ၃၇ မည်။ သင်၏ရန်သူတည်းဟူသော။ သင်ကိုမုန်း၍ဤဥဒ္ဓါ
 သောသူတို့အပေါ်၌လည်းအထက်ဆုံးပေးသောကျိန်ခြင်း
 အမင်္ဂလာရှိသမျှတို့ကိုသက်ရောက်စေတော်မူလိမ့်မည်။
 ၃၈ သင်သည်ပြန်လာလျက်ထာဝရဘုရား၏စကားတော်
 ကိုနားထောင်၍ယနေ့ငါမှာထားသမျှသောပညတ်တော်
 ၃၉ တို့ကိုစောင့်ရှောက်လိမ့်မည်။ သင်သည်သင်၏ဘုရားသ
 ၄၀ ခင်ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုနားထောင်၍ဤ
 ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ရေးထားသောစီရင်လုံးခွဲတော်မူလျက်
 တို့ကိုစောင့်ရှောက်လျှင်၎င်းသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားထံတော်သို့စိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့ပြန်လာလျှင်၎င်း
 သင်ပြုလေရာရာ၌အောင်မည်အကြောင်းနှင့်သင်၏သား
 သမီးတို့ရှိစွာ။ အသီးအနှံတို့ပွားများပြားမည်အကြောင်း
 ကိုစီရင်၍သင်အကျိုးကိုပြုရတော်မူလိမ့်မည်။ ထာဝရ
 ဘုရားသည်သင်၏ဘိုးဘေးတို့၌အားရဝမ်းမြောက်သကဲ့
 သို့သင်၌အားရဝမ်းမြောက်၍သင်အကျိုးကိုပြုရတော်မူ
 လိမ့်မည်။
 ၄၁ ယနေ့ငါမှာထားသောပညတ်တရားတော်သည်သင်
 ၄၂ နားမလည်နိုင်သောတရားမဟုတ်။ သင်နှင့်ဝေးသည်မ
 ဟုတ်။ တရားတော်ကိုငါတို့သည်နားထောင်၍စောင့်
 ရှောက်မည်အကြောင်း။ ကောင်းကင်သို့အဘယ်သူ
 တက်၍ငါတို့ထံသို့ဆောင်ခဲ့လိမ့်မည်နည်းဟုမေးစေ
 ၄၃ ခြင်းငှါကောင်းကင်၌ရှိသည်မဟုတ်။ တရားတော်ကိုငါ
 တို့သည်နားထောင်၍စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း။

ပင်လယ်ကိုအဘယ်သူကူး၍ငါတို့ထံသို့ဆောင်ခဲ့မည်
မည်နည်းဟုမေးစေခြင်းငှါပင်လယ်တဖက်၌ရှိသည်မ
၁၄ ဟုတ်။ တရားတော်သည်သင်စောင့်ရှောက်ဖို့ရာသင်
နှင့်အသွန်နီး၏။ သင်၏နှုတ်၌၎င်းသင်၏နှုတ်လုံး၌၎င်းရှိ၏။
၁၅ ၊ ကြည့်ပါတော့။ အသက်ရှင်ခြင်းချမ်းသာနှင့်သေ
၁၆ ခြင်းဆင်းရဲတို့ကိုသင်ရှေ့မှာယနေ့ငါထား၏။ ၊ သင်
သည်အသက်ရှင်၍တိုးပွားမည်အကြောင်းနှင့်သင်ဝင်
စားလတံ့သောပြည်၌သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
သည်သင်ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်အကြောင်း။
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုချစ်သဖြင့်နောက်
တော်သို့လိုက်၍စီရင်ထုံးစံတော်မူချက်ပညတ်တရား
၁၇ တော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်လော့ဟုငါမှာထား၏။ သို့မ
ဟုတ်။ သင်နှစ်လုံးလွဲလွှားသဖြင့်သင်သည်နားမထောင်
ဘဲသူတပါးသွေးဆောင်ရာသို့လိုက်၍အချားတပါး
၁၈ သောဘုရားတို့ကိုဝတ်ပြုကိုးကွယ်လျှင်၊ ယော်ဒန်မြစ်
ကိုကူး၍ဝင်စားလတံ့သောပြည်၌အသက်တာမရှေ့။
၁၉ သတိပေး၏။ အသက်ရှင်ခြင်း။ သေခြင်း။ ကောင်းကြီး
ပေးခြင်း။ ကျိန်ခြင်းတို့ကိုသင်ရှေ့၌ငါထားသည်ဟုသင်
တဖက်၌ကောင်းကင်မြေကြီးကိုငါတိုင်တည်၏။
၂၀ သို့ဖြစ်၍သင်နှင့်သင်အမျိုးအနွယ်သည်အသက်ရှင်
မည်အကြောင်းနှင့်၎င်းသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ကိုချစ်၍စကားတော်ကိုနားထောင်သဖြင့်အသက်ရှင်
ခြင်းအကျိုး။ အသက်တာရှေ့ခြင်းအကျိုးကိုပေးတော်
မူသောကိုယ်တော်ကိုဆည်းကပ်ဖို့မည်အကြောင်း
နှင့်၎င်းထာဝရဘုရားသည်သင်၏ဘိုးဘေးအာဇာနည်။
ညီဇာနည်။ ယာကုပ်တို့အားကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၌
နေမည်အကြောင်းနှင့်ရှည်သောအသက်တရားကိုရှေး
ယူလော့ဟုညီဇာနည်အမျိုးအားဟောပြော၏။

၁ တဖန်မောရှေသည်သွား၍ညီဇာနည်အမျိုးသားအ
၂ ပေါင်းတို့အားဟောပြောသတိပေးကား။ ၊ ငါသည်ယနေ့အ
သက်တရားနှစ်ဆယ်စေ့ပြီး။ သင်တို့ရှေ့မှာထွက်ဝင်ခြင်း
ငှါနောက်တဖန်မတတ်နိုင်။ ထာဝရဘုရားကလည်းသင်
၃ သည်ယော်ဒန်မြစ်ကိုမကူးရဟုမိန့်တော်မူပြီး။ ၊ သင်တို့
၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့ရှေ့မှာကူး၍
ထိုပြည်သားအမျိုးမျိုးတို့ကိုမျှော်ဆီးတော်မူသဖြင့်သူ
တို့နေရာကိုသင်တို့ဝင်စားရကြမိမည်။ ထာဝရဘုရား
အမိန့်တော်အတိုင်းယောရှုသည်လည်းသင်တို့ရှေ့မှာ

၄ ကူးရမိမည်။ ထာဝရဘုရားသည်လည်းအာမောရိရှင်
ဘုရင်ရှိဟုနှင့်သြဗာတို့၌၎င်းမျှော်ဆီးတော်မူသောသူ
တို့ပြည်၌၎င်းပြုသကဲ့သို့ထိုပြည်သားအမျိုးမျိုးတို့၌ပြု
၅ တော်မူမိမည်။ ထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကိုသင်တို့
၆ ၌အပ်တော်မူသဖြင့်ငါမှာထားသမျှသောပညတ်တို့အ
၇ တိုင်းသူတို့၌ပြုရကြမိမည်။ အားယူ၍ရဲရင့်ခြင်းရှိကြ
လော့။ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သူတို့ကိုမကြောက်ကြနှင့်။ ထာဝရ
ဘုရားသည်သင်တို့ဘုရားသခင်ဖြစ်၍သင်တို့နှင့်အတူ
ကိုယ်တိုင်ကြွတော်မူမည်။ သင်တို့ကိုစွန့်တော်မမူ။ ပြစ်
၈ ထားတော်မမူဟုဟောပြော၏။ တဖန်ယောရှုကိုခေါ်၍
သင်သည်အားယူ၍ရဲရင့်ခြင်းရှိလော့။ အကြောင်းမူ
ကား။ ထာဝရဘုရားသည်ဤလူတို့အားပေးခြင်းငှါဘိုး
ဘေးတို့အားကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့သင်သည်သူတို့
၉ နှင့်အတူသွား၍အနွှေခံစေရမည်။ သင်ရှေ့မှာထာဝရ
ဘုရားသည်ကိုယ်တိုင်ကြွ၍သင်နှင့်ရှိတော်မူမိမည်။
သင်ကိုစွန့်တော်မမူ။ ပြစ်ထားတော်မမူ။ မစိုးရိမ်နှင့်။
စိတ်မပျက်နှင့်ဟုညီဇာနည်အမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှေ့
မှာပြောဆို၏။

၁၀ ၊ ဤပညတ်တရားကိုမောရှေသည်ရေးထား၍ထာဝရ
ဘုရား၏ပဋိညာဉ်သစ်တာတော်ကိုထပ်သောလေဝိသား
ယဇ်ပရောဟိတ်များ။ ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူ
၁၁ များအပေါင်းတို့၌အပ်၍၊ မှာထားသည်ကားချွန်နှစ်စေ့
၁၂ ၌ကျွန်များကိုလွှတ်ခြင်းငှါချိန်းချက်သောနှစ်။ သကောနေ
၁၃ ပွဲခံချိန်ရောက်မှ၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ရှေးကောက်တော်မူလတံ့သောအရင်တွင်ညီဇာနည်အ
မျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ရှေ့တော်၌ကိုယ်ကိုပြခြင်းငှါ
လာကြသောအခါ ဤပညတ်တရားကိုထိုပရိသာတ်အ
၁၄ ပေါင်းတို့ရှေ့မှာဖတ်ရှုတရမည်။ ၊ ယောကျ်ားမိမ္မသူငယ်
များ။ တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသားများတို့သည်ကြား၍
နားလည်သဖြင့်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို
ကြောက်ရွံ့၍ဤပညတ်တရားစကားအလုံးစုံတို့ကိုစောင့်
ရှောက်စေခြင်းငှါပရိသာတ်တို့ကိုရဝေးစေကြလော့။
၁၅ ၊ ထိုသို့ပြုလျှင်နားမလည်သေးသောသူငယ်တို့သည်
ကြားသဖြင့်သင်တို့သည်ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ဝင်စား
လတံ့သောပြည်၌နေသည်ကလပ်လုံးသင်တို့ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့စေခြင်းငှါသင်ကြ
လိမ့်မည်ဟုမှာထားသတည်း။

၁၆ ထာဝရဘုရားကလည်းသင်သည်သေရသောအချိန်
နီးပြီး။ ယောရှုကိုခေါ်၍ပရိသာတ်စည်းဝေးရာတော်သို့

၃၀ မောရှေသည်အသရေလပရိသတ်အပေါင်းတို့အား
၁ အကုန်အစင်ဖြိုက်ဆီးသောသီချင်းစကားဟူမူကား။ အို
ကောင်းကင်၊ နားထောင်လော့။ ငါပြောမည်၊ အိုမြေကြီး။
၂ ငါဖြိုက်ဆီးသောစကားကိုကြားလော့။ ငါဒေသနာသင်
မိသားစုကိုသို့စက်စက်ကျွမ်းငါစကားသည် နှင်းကဲ့သို့
ဖြည်းညှင်းစွာသက်ရောက် ထိခိုက်မည်။ နှလုံးပင်
ပေါ်မှာရွာသောမိသားစုကိုသို့ငင်မျက်ပင်ပေါ်မှာမျှားပြား
၃ သောမိသားစုကိုသို့ငင်ဖြိုက်ဆီးမည်။ ငါသည်အသရေ
ဘုရား၏နာမတော်ကိုဖော်ပြသည်ဖြစ်၍ ငါတို့ဘုရား
သခင်၏ဘုန်းအာ နှလုံးတော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။
၄ ၊ ဘုရားသခင်သည်မူလအဖြစ်ဖြစ်၍ အမှုတော်သည်
လင်ပေ၏။ စီရင်တော်မူသမျှတို့သည်တရားနှင့်ညီလျက်
သစ္စာစောင့်သောဘုရား။ အပြစ်ကင်းလွတ်၍ ဟုတ်
၅ မှန်ပြောင့်မတ်သောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ သူတို့သည်
ရိုနှင်းကြပြီး။ ဘုရားသခင်၏သားမဟုတ်။ အညစ်အ
ကြေးကပ်ကြ၏။ သဘောကောက်၍ ဖောက်ပြန်သော
၆ အမျိုးဖြစ်ကြ၏။ အိုပညာမဲ့သောလူမိုက်တို့။ အသရေ
ဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကိုညှိသို့ဆပ်မည်လော။ အသရေ
ဘုရားသည်သင်ကိုဖြိုစေသောအဖေသင်ကိုဖန်ဆင်း၍

၁၆ နုရာချသောသူ ဖြစ်တော်မူသည် မဟုတ်လော။ ရှေးကာ
လကို အောင်း မေ့လော့။ လွန်လေပြီးသော နှစ်ပေါင်းများ
ကို ဆင်ချင်လော့။ သင်အဖကို မေးမြန်းလျှင် သူသည် ဖော်
ပြထိမ့်မည်။ အသက်ကြီးသူတို့ကို မေးမြန်းလျှင် သူတို့
၈ သည် ပြောဆိုကြသိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံးသော တရားသည်
အာဒံ၏ အမျိုးအနွယ် ဖြစ်သော လူမျိုးတို့ကို ပိုင်းချား၍ အ
မွေမြေ ကို ဝေပေးသော အခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ အ
ရေအတွက် ကိုထောက်ရှု၍ လူမျိုးတို့ နေရာအပိုင်းအချား
၉ ကို စီရင်တော်မူ၏။ ထာဝရတရား၏ အဖို့ ကား လူမျိုးတော်
တည်း။ ယာကုပ်အမျိုးသည် အမွေခံတော်မူရာ ဖြစ်သ
၁၀ တည်း။ လူဆိတ်ညံ့သော အရပ်၊ သားရဲမြဲ၍ လွတ်လပ်
သော တောလွင်ပြင် နှိယာကုပ်ကို တွေ့၍ သူသော အခါ
ဝန်းရံဆီးကာ ခြင်း။ သွန်သင်ခြင်း ကျေးဇူးကို ပြု၍ မျက်
၁၁ ဆန်တော်ကဲ့သို့ စောင့်တော်မူ၏။ လင်းယုန်သည် အ
သိုက်ကို မွေ့လျက် သားငယ်တို့ အပေါ်မှာ ထွပ်ရှားလျက်
အတောင်တို့ကို ဖြန့်လျက် သားငယ်တို့ကို ယူ၍ မိမိအ
၁၂ တောင်တို့ဖြင့် ဆောင်သကဲ့သို့၊ ထာဝရတရားတပါးတည်း
သာလျှင် ယာကုပ်ကို ဆောင်သွားတော်မူ၏။ အချားတ
၁၃ ပါးသော တရား မည်မျှမရှိ။ မြေကြီးပေါ်မှာ မြင့်မြတ်
သော အရပ်တို့၌ နေရာချတော်မူသဖြင့် သူသည် မြေအ
သီးအနှံကို စား၍ ကျောက်ထဲက ပျားရည်ကို ငှက်မီးပါ
၁၄ ကျောက်ထဲက ဆီကို ငှက်မီးပါ။ သိုးသငယ် ဆီဥ။ ဗာရှန်အမျိုး
၏သိုးသီး၊ ဆိတ်သီးဆီဥ။ ငှက်မီးပါး ကျောက်ကပ်ဆီဥနှင့်
တကွ နွားနို့တပ်နှင့် သိုးနို့ကို ငှက်မီးပါး အကြောင်း စီရင်
တော်မူ၍ သင်သည် ဝပျစ်သီးအသွေးစစ်ကို သောက်ရ၏။
၁၅ သို့ရာတွင် ယေရှုရန်သည် ဆူဝှံ၍ ခြေနှင့် ကန်လေ၏။
ဆူဝှံလျက် တုပ်လျက် ဆီဥနှင့် ပြည့်စုံလျက် နေသဖြင့် ဖန်
ဆင်းတော်မူသော တရားသခင် ကံစွန့်၍ ကယ်တင်ရာ
၁၆ ကျောက်ကို မထိမ့်မြင်ပြုလေ၏။ သူတို့သည် အချားတ
ပါးသော တရားအားဖြင့် ညူရူစေကြ၏။ ရွှံ့ရှာဖွယ်သော
အမှု အရာအားဖြင့် အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ကြ၏။
၁၇ တရားမဟုတ်သော နတ်သိုး၊ မထိသူးသော တရား။ ဘိုး
ဘေးတို့ မကြောက်ဘူးသော တရားသစ်တို့ အား ယာဒိ ပူ
၁၈ ဇော်ကြ၏။ သင်ဖြစ်ရာ မူလအမြစ်ကို သင်မမှတ်မိ။ သင်
ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော တရားသခင် ကို သင် မေ့လော့
၁၉ ပြီး။ ထိုအမှုကို ထာဝရတရားမြင်သော အခါ အမျက်
ဟော်ထွက်၍ သားသွီးတော်တို့ကို စွန့်ပြစ်တော်မူလျက်
၂၀ ငါသည် ကိုယ်မျက်နှာကို သူတို့မှ လွှဲမည်။ သူတို့သည် အ
ဘယ်သို့ ဆုံးမည်ကို ငါကြည့်မည်။ သဘောခိုင်မာသော

၂၁ အမျိုးသတ္တမရှိသော သားသွီးဖြစ်ကြ၏။ တရားမဟုတ်
သော အရာအားဖြင့် ငါသည် ညူရူသော စိတ်ရှိစေခြင်းငှါ
ပြုကြပြီး။ အချည်းနှီးသော အရာအားဖြင့် ငါအမျက်ကို နှိုး
ဆော်ကြပြီး။ သို့ဖြစ်၍ မရေရသော လူမျိုးအားဖြင့် သူတို့
သည် ညူရူသော စိတ်ရှိစေခြင်းငှါ ငှက်မီးပါးသော လူ
၂၂ မျိုးအားဖြင့် စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါ ငှက်မီးပါးပြုမည်။ ငါသည် အ
မျက်ထွက်၍ မီးနှိုသဖြင့် အနက်ဆုံးသော မရဏာ နိုင်ငံ
သို့ လောင်ထိမ့်မည် မြေနှင့် မြေအသီးအနှံကို ကျွမ်းစေ၍
၂၃ တောင်ခြေရင်းတိုင် အောင်လောင်ထိမ့်မည်။ သူတို့အ
ပေါ်မှာ ဘေးဥပါတ်များကို ငါပို့မည်။ ငါကြားတို့ကို အကုန်
၂၄ အစင်ပြစ်မည်။ သူတို့သည် ဖွတ်သိပ်ခြင်း အရှိန်ကို ခံ
ရ၍ ပူလောင်ခြင်းဘေး၊ ပြင်းစွာသော ဖျက်ဆီးခြင်းဘေး
အားဖြင့် ဆုံးရှုံးကြထိမ့်မည်။ သားရဲတို့၏ သွားကို ငှက်မီးပါး
၂၅ နှိကျင်လည်သော ခြေအဆိတ်ကို ငှက်မီးပါး၌ ငါစေလွှတ်
မည်။ အိမ်ပြင်၌ ဘေးဘေး။ အိမ်အတွင်း၌ ကြောက်မက်
ဖွယ်သော ဘေးသည် လူပျိုနှင့် အပျိုကို ငှက်မီးပါး၌ သူငယ်နှင့်
၂၆ ဦးဆံဖြူသော သူကို ငှက်မီးပါးဆီးထိမ့်မည်။ ရန်သူ၏ မာန်
၂၇ မာန်ကို ငါမကြောက်လျှင် ငှက်မီးပါးဘက် ပြုသော သူတို့သည်
ထောင်လွှားလျက် ဤအမှုအလုံးကို ထာဝရတရားမပြု။
တုန်းကြီးသော ငါတို့လက်ရုံးပြုပြီး ဟု ပြောမည်ကို စိုး
ရိမ်စရာမရှိလျှင် ငှက်မီးပါးတို့ကို မြေကြီးစွန်းတိုင် အောင်အ
ရပ်ရပ် သို့ကွဲပြားစေ၍ အဘယ်သူမျှ မအောင်းမေ့စေ
၂၈ ခြင်းငှါ ပယ်ရှင်းမည်ဟု ငါအကြံရှိ၏။ အကြောင်းမူကား။
သူတို့သည် ပညာသတ်မရှိ။ ဉာဏ်ကင်းသော လူမျိုးဖြစ်
၂၉ ကြ၏။ ပညာကို ရ၍ ဤအမှုကို နားလည်ကြပါစေသော။
နောက်ဆုံးကာလ၌ အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ကို ဆင်ချင်ကြ
ပါစေသော ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၀ သူတို့ခိုလှုံစရာ ကျောက်သည် သူတို့ကို မရောင်း။ ထာ
ဝရတရားသည် သူတို့ကို အပ်တော်မမူလျှင် လူတယောက်
သည် လူတယောက်ကို အဘယ်သို့ နှိုင်းနှိုင်းမည်နည်း။ လူ
နှစ်ယောက် သည် လူတယောက်ကို အဘယ်သို့ ပြေးစေ
၃၁ နှိုင်းမည်နည်း။ ငါတို့၏ ရန်သူများ စီရင်ဆုံးဖြတ်သော်
၃၂ လည်း သူတို့ကျောက်သည် ငါတို့ကျောက်နှင့် မတူ။ သူတို့
စပျစ်နွယ်ပင်သည် သောနုစပျစ်နွယ်ပင်မျိုး။ ဂေါမောရ
မြေ၌ ပေါက်သော အပင်မျိုးဖြစ်၏။ သူတို့စပျစ်သီးသည်
ခါးသော အပင်၏အသီးဖြစ်၍ စပျစ်သီးပွတ်တို့သည် ခါး
၃၃ သော အရသာနှင့် ပြည့်စုံကြ၏။ သူတို့စပျစ်ရည်သည်
နဂါးအဆိတ်။ ပြင်းထန်သော ခြေဆိုးအဆိတ် အတောက်
၃၄ ဖြစ်၏။ ဤအမှုသည် ငါထံမှာ သို့ထားလျက် ငါဘဏ္ဍာ

၃၁ ကိုက်နှိပ်ဆိပ်ခတ်လျက်ရှိသည်မဟုတ်လော။ ။ အပြစ်တရားကိုစီရင်ရသောအခွင့်။ အပြစ်နှင့်အလျောက်ဆပ်ပေးရသောအခွင့်ကို ငါပိုင်၏။ အချိန်တန်မာသူတို့ခြေသည်ချော်ထိမ့်မည်။ သူတို့နှိပ်စားရောက်သောအချိန်နီးပြီးသူတို့တွေ့ကြုံရသော အမှုသည် အလျင်အမြန်ရောက်လာထိမ့်မည်။ ။ ထာဝရဘုရားသည်မိမိလူတို့အဖို့တရားစီရင်တော်မူမည်။ ။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည်တန်ခိုးကုန်ကြောင်း။ အချုပ်ခံရသောသူ။ လွတ်သောသူတယောက်မျှမရှိကြောင်းကိုမြင်သောအခါသူတို့အမှုကြောင့်နောင်

၃၂ တရတော်မူလျက် ။ သူတို့ဘုရား။ သူတို့ခိုလှုံသော

၃၃ ကျောက်သည်အဘယ်မှာရှိသနည်း။ သူတို့ပူဇော်သော

၃၄ ဆီဥကိုစား၍သွန်းလောင်းရာပူဇော်သကာစမျှစ်ရည်ကိုသောက်သောသူတို့သည်အဘယ်မှာရှိသနည်း။ သူတို့

၃၅ သည်ထ၍သင်တို့ကို ကွယ်ကာစောင့်မပါလေစေ။ ။ ငါသည်ကိုယ်တိုင်အားဖြင့်ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုငှင်ငါမှတပါးအချားသောဘုရားမရှိကြောင်းကိုငှင်ကြည့်ရှုကြလော့။ ။ ငါသည်အသက်ကိုသေစေ၏။ အသက်ကိုလည်းရှင်စေ၏။ ။ ငါသည်အနာပေါ်စေခြင်းငှါဒဏ်ခတ်၏။ အနာကိုလည်းပျောက်စေ၏။ ။ ငါလက်မှအဘယ်သူမျှ

၃၆ မကယ်မနှုတ်နိုင်။ ။ ငါသည်အစည်အမြဲအသက်ရှင်ပေ

၃၇ ၏ဟုငါလက်ကိုကောင်းကင်သို့ချီ၍ကျိန်ဆို၏။ ။ ငါသည်ပြောင်လက်သောစားကိုသွေး၍တရားစီရင်စပြုလျက်

၃၈ ငါရန်သူတို့နှိပ်စားအပြစ်တရားကိုစီရင်မည်။ ။ ငါကိုမုန်းသောသူတို့ခံထိုက်သောအပြစ်အလျောက်ငါဆပ်ပေးမည်။

၃၉ ။ ငါမြားတို့ကိုအသွေးနှင့်ရစ်မူးစေမည်။ ။ ငါစားသည်အသားကိုစားသိမ့်မည်။ သတ်သောသူ။ လက်ရသောသူတို့၏အသွေး။ ရန်သူအကဲအမှူးတို့၏ဥက္ကောင်းကိုစားသောက်ထိမ့်မည်။ ။ တပါးအမျိုးသားတို့။ သင်တို့သည်

၄၀ ဘုရားသခင်၏လူမျိုးနှင့်အတူဝပ်မြောက်ခြင်းရှိကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့ကိုသတ်သောအပြစ်နှင့်အလျောက်ဒဏ်ပေး၍ ကိုယ်တော်၏

၄၁ ရန်သူတို့နှိပ်စားအပြစ်တရားကိုစီရင်တော်မူမည်။ ပြည်တော်နှင့်မိမိလူမျိုးကိုကယ်မသနားတော်မူမည်ဟူသော။ ။ ဤသီချင်းစကားကိုမောရှေသည်လျှောက်ဆိုသောအခါ

၄၂ နှင့်အတူလူမျိုးတို့အားဟောပြောမြှောက်ဆို၏။ ။ ထိုသို့မောရှေသည်ဤစကားအလုံးစုံတို့ကို ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အားအကုန်အစင်ဟောပြောမြှောက်ဆို

၄၃ ပြီးလျှင်။ သင်တို့အားယနေ့ငါသက်သေခံသမျှသောစကားတို့ကိုနှစ်လုံးသွင်းကြလော့။ သင်တို့သားသမီးတို့

သည်ဤပညတ်တရားစကားတော်အလုံးစုံတို့ကိုစောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါသူတို့အားထပ်ဆင့်၍မှာထားရကြမည်။ ။ ဤအမှုသည်သာမညအမှုမဟုတ်။ သင်တို့အသက်နှင့်ဆိုင်သောအမှုဖြစ်၏။ ယေဝ်ဒန်ဖြစ်ကိုကူး၍ဝင်စားလတ်သောပြည်၌ဤအမှုကိုစောင့်ရှောက်လျှင်ကိုယ်အသက်တာရှေ့ကြံလိမ့်မည်ဟုပြောဆို၏။

၄၄ ထိုနေ့ချင်းတွင်ထာဝရဘုရားကယေရိခေါမြို့တဖက်။ မောဘပြည်အာဗရိမ်တောင်ရိုး။ နေဗောတောင်

၄၅ ထိပ်ပေါ်သို့တက်၍။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားငါအ

၄၆ ပိုင်ပေးသောခါနာန်ပြည်ကိုကြည့်ရှုလော့။ ။ သင်အစ်ကိုအာရုန်သည်ဟောရတောင်ပေါ်မှာသေ၍မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ရောက်သကဲ့သို့သင်သည်လည်းတက်သွားသောဤတောင်ပေါ်မှာသေ၍သင်၏လူမျိုးစည်းဝေးရာ

၄၇ သို့ရောက်လော့။ ။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည်ဖိနတော။ ကာဒေရှုရှာ။ မေရိဘဝပ်ရေအနား၌ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာငါကိုမရှိမသေပြု၍ပြစ်မှားကြပြီး။ ။ ထိုကြောင့်ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားငါပေးသောပြည်ကိုသင်သည်ကိုယ်လျက်မိန့်မြှင့်ရသော်လည်းထိုပြည်သို့မဝင်စားရဟူမောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။

၄၈ ဘုရားသခင်၏လူမောရှေသည်မသေမီဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုကောင်းကြီးပေးသောမင်္ဂလာစကားဟုမူကား။ ။ ထာဝရဘုရားသည်သိနာတောင်ပေါ်ကကြွတော်မူ၏။ စိရအရပ်မှထိုလူတို့အားနေထွက်တော်မူ၏။ ပါရန်တောင်ပေါ်ကရောင်ခြည်ထွန်းပတော်မူ၍သန့်ရှင်းသောသူအထောင်အသောင်းတို့နှင့်အတူကြွတော်မူ၍ဓမ္မမီးသည်ဣသရေလလူတို့အဖို့လကျာတော်မူထွက်

၄၉ လေ၏။ ။ အကယ်စင်စစ်ထိုလူမျိုးကိုချစ်တော်မူ၏။ မိမိသန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့သည်အထံတော်ပါးတွင်ရှိကြ၏။ သူတို့သည်ခြေတော်ရင်း၌ပျင်ဝပ်၍စကားတော်တို့ကို

၅၀ နားခံကြလေ၏။ ။ ယာကုင်အမျိုး။ ခိုသာတ်အမွေခံရသောဓမ္မတရားကိုမောရှေသည်ငါတို့အားထား၏။ ။ ဣသရေလအမျိုးမင်းများနှင့်တကွအမျိုးအနွယ်များတို့သည်စည်းဝေးသောအခါထိုသူသည်ယေရှုရန်မြို့၌ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။

၅၁ ရုဗင်အမျိုးမသေ။ အသက်ရှင်၍သူ၏လူတို့သည်များပါစေသော။ ။ ယုဒအမျိုးကိုကား။ အိုထာဝရဘုရားအယုဒစကားသံကိုနားထောင်၍သူကိုအမျိုးသားချင်းတို့ရှိအသို့ဆောင်ခဲ့တော်မူပါ။ မိမိလက်တို့သည်မိမိအဖို့တန်ပါ

စေသော။ သူ့ကိုရန်သူတို့လက်မှကယ်တင်တော်မူပါ။

၈။ လေဝိအမျိုးကိုကား။ သင်၏သုမိမိနှင့်ဥရိမ်သည်မသောအရပ်၌သင်ရံစပ်၍မေရိဘစပ်ရေအနားမှာသင်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောသင်၏သန့်ရှင်းသူ၌ရှိပါစေသော။

၉။ ထိုသူသည်ကိုယ်မိဘဖြစ်သော်လည်းငါမတွေ့မမြင်ဟုဆိုတတ်၏။ ကိုယ်ညီအစ်ကိုကိုလည်းမမှတ်တတ်။ ကိုယ်သားသမီးကိုလည်းမသိတတ်။ အကြောင်းမူကား။ စကားတော်ကိုနားသောသင်၍ပုဒ်ညည်တရားတော်ကို

၁၀။ စောင့်ရှောက်တတ်၏။ သူတို့သည်စီရင်တော်မူချက်တို့ကိုယာကုပ်အမျိုး၌၎င်းတရားတော်ကိုဣသရေလအမျိုး၌၎င်းသွန်သင်ကြလိမ့်မည်။ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းကိုရှေ့တော်၌၎င်းတကိုယ်လုံးမီးရှို့ရာယဇ်ပစ္စည်း

၁၁။ တော်ပေါ်၌၎င်းတင်ထားကြလိမ့်မည်။ အိုယာဝရဘုရား။ သူ၏ဥစ္စာကိုကောင်းကြီးပေး၍သူလုပ်ဆောင်သောအမှုကိုလက်ခံတော်မူပါ။ သူတဖန်၌ထ၍သူကိုရန်သူသောသူတို့သည်နောက်တဖန်မထနိုင်အောင်သူတို့ခါးကိုချိုးတော်မူပါ။

၁၂။ ဗယ်ာမိန်အမျိုးကိုကား။ ထာဝရဘုရားချစ်တော်မူသောသူသည်အထံတော်ပါးတွင်လုံခြုံစွာနေလိမ့်မည်။ သူကိုအစည်အမြဲဖုံးလွှမ်း၍သူ၏ပရီးကြားမှာနေရာချ

၁၃။ တော်မူလိမ့်မည်။ ယောသပ်အမျိုးကိုကား။ ထိုအမျိုးနေသောပြည်သည်အထက်ရပ်ကောင်းကင်ဘာသာအားဖြင့်၎င်းအောက်အရပ်၌ပုန်းကွယ်၍နက်နဲသောအရာအား

၁၄။ ဖြင့်၎င်း၊ နေဖြစ်စေသောဘာသာ။ လဖြစ်စေသောဘာသာ

၁၅။ အားဖြင့်၎င်း၊ အသက်ကြီးသောတောင်ထိပ်။ ဖြူမြဲသော

၁၆။ တောင်ထဲကထွက်သောဘာသာအားဖြင့်၎င်း၊ မြေကြီးဘာသာရံလင်ရာအားဖြင့်၎င်း ထာဝရဘုရားပေးတော်မူရာ၌မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ ဤ၌နေတော်မူသောသူ၏ကျေးဇူးတော်သည်ယောသပ်ခေါင်းပေါ်။ မိမိအစ်ကိုတို့တွင်အကြီးအကဲဖြစ်သောသူ၏ခေါင်းထိပ်ပေါ်မှာသက်

၁၇။ ရောက်ပါစေသော။ သူ၏ဘုန်းသည်နွားလားဥဿဘဘုန်းကဲ့သို့၎င်းသူ၏ဦးချိုတို့သည်ကြွဦးချိုကဲ့သို့၎င်းဖြစ်ကြ၏။ သိဦးချိုတို့နှင့်လူအမျိုးမျိုးတို့ကိုမြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်တဖြိုင်နက်ထိုးခတ်လိမ့်မည်။ ဖေရိပ်အမျိုးသားအသောင်းသောင်း။ မနာဒရအမျိုးသားအထောင်ထောင်ပေတည်း။

၁၈။ ဇာဗုလုန်အမျိုးကိုကား။ အိုဇာဗုလုန်အမျိုး။ ထွက်သွားရာအမှု၌ဝင်မြောက်လော့။ အိုဇုသခါအမျိုး။ မိမိတံ

၁၉။ ၌နေလျက်ဝင်မြောက်လော့။ ထိုအမျိုးတို့သည်လူများ

တို့ကိုတောင်တော်သို့ခေါ်၍တောင်တော်၌တရားသဖြင့်ယဇ်ပူဇော်ကြလိမ့်မည်။ ပင်လယ်စည်းမိပ်။ သဲ၌၎င်းက

၂၀။ ထားလျက်ရှိသောဘာသာကို၌၌ကြလိမ့်မည်။ ဂန်အမျိုးကိုကား။ ဂန်အမျိုးကိုကျယ်ဝန်းစေသောသူသည်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ထိုအမျိုးသည်ချင်သောကဲ့သို့နေ၍

၂၁။ လက်ရုံးနှင့်ဦးထိပ်ကိုဆုတ်ဖဲ့တတ်၏။ ရှေ့ဦးစွာသောအဖိုကိုမိမိအဖိုရှေးယူ၍တရားမင်းခွဲဝေရာထိုအရပ်၌လုံခြုံရ၏။ လူများတို့၏အကဲအမှူးပြုလျက်လိုက်လာ၍ထာဝရဘုရား၏တရားမှု။ ဣသရေလအမျိုး၌စီရင်တော်မူ

၂၂။ ချက်တို့ကိုပြုလေ၏။ ဒန်အမျိုးကိုကား။ ဒန်အမျိုးသည်

၂၃။ ချင်သောသင်္ဃာတ်ဖြစ်၍ဗာရှန်ပြည်မှရန်လိမ့်မည်။ နုသာလိအမျိုးကိုကား။ အိုနုသာလိအမျိုး။ ကျေးဇူးတော်နှင့်ကြွယ်ဝ၍ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောမင်္ဂလာနှင့်ပြည့်စုံလျက်အနောက်ပိုင်း။ တောင်ပိုင်းကိုဝင်စားလော့။

၂၄။ အာရှာအမျိုးကိုကား။ အာရှာအမျိုးသည်သားသမီးကိုရ၍မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ ညီအစ်ကိုချင်း၏စိတ်နှင့်တွေ့

၂၅။ ခြင်း။ မိမိခြေကိုဆီ၌နှစ်ခြင်းရှိပါစေသော။ သင်၏တံခါးကန့်လန့်ကျင်တို့သည်သံနှင့်ကြေးဝါဖြင့်ပြီးကြလိမ့်မည်။ သင်၏နေရက်ကာလဖြစ်သည်အထိင်းသင်အစွမ်းထက်ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၆။ သင်ကိုပြုစုစေခြင်းငှါဘုန်းအာနုဘော်နှင့်ပြည့်စုံလျက်ရိပ်စားကောင်းကင်ကိုစီးတော်မူသောယောရှုရန်အမျိုး၏

၂၇။ ဘုရားသခင်နှင့်တူသောသူမရှိ။ ရှေ့ဦးစွာသောဘုရားသခင်သည်သင်ခိုလှုံရာဖြစ်၍နိစ္စထာဝရလက်ရုံးတော်ဖြင့်သင်ကိုထောက်မတော်မူ၏။ ရန်သူတို့ကိုသင်ရှေ့မှနှင်ထုတ်၍သူတို့ကိုမျက်ဆီးသောအခွင့်ပေးတော်မူမည်။

၂၈။ ဣသရေလအမျိုးသည်ဘေးလွတ်၍တမျိုးတည်းနေလိမ့်မည်။ ယာကုပ်အနွယ်သည်စပါး။ စပျစ်ရည်နှင့်ပြည့်စုံသောပြည်၌နေရာကျ၍ရိပ်စားရည်လည်းစက်စက်

၂၉။ ကျလိမ့်မည်။ အိုဣသရေလအမျိုး။ သင်သည်မင်္ဂလာရှိ၏။ ထာဝရဘုရားကယ်တင်တော်မူသောအမျိုး။ သင်နှင့်အဘယ်သူတူသနည်း။ ထိုဘုရားသည်သင်ကိုကွယ်ကာသောခိုင်းလွှား။ သင်ကိုချီးမြှောက်သောဘေးလက်နက်ဖြစ်တော်မူ၏။ သင်၏ရန်သူတို့သည်သင်ရှေ့မှာရှုံး၍သင်သည်သူတို့၏မြင့်မြတ်သောအရပ်တို့၌နင်းရလိမ့်မည်ဟုမြွက်ဆို၏။

၃၀။ ထိုနောက်။ မောရှေသည်မောဘလွင်ပြင်မှသွား၍ယေရိခေါမြို့တဖက်။ နေဗောတောင်။ ဗိသဂါထိပ်ပေါ်သို့

တက်သဖြင့်ထာဝရဘုရားသည်နိမ့်မြို့တိုင်အောင်ဂိလဒ်
 ၂ ပြည်တရှောက်လုံး။ နုဿဖိပြည်တရှောက်လုံး။ ဖေရိပ်
 ပြည်။ မနာရှေပြည်နှင့်တကွအဝေးဆုံးသောပင်လယ်တိုင်
 ၃ အောင်ယုဒပြည်တရှောက်လုံး။ တောင်ပြည်နှင့်တကွ
 ဇောရမြို့တိုင်အောင်ထန်းပင်မြို့တည်းဟူသောယေရိ
 ခေါမြို့တည်သောချိုင့်နှင့်လွင်ပြင်တို့ကိုပြတော်မူ၏။
 ၄ ထာဝရဘုရားကလည်းငါသည်အာဗြဟံ။ ဣဇာက်။
 ယာကုပ်တို့အားကျိန်ဆို၍သင်၏အမျိုးအနွယ်အားငါ
 ပေးမည်ဟုဂတိထားသောပြည်ကိုကြည့်လော့။ သင်
 သည်ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်ရသောအခွင့်ကိုငါပေး၏။ သို့
 ၅ ရာတွင်ကူး၍မသွားရဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းထာဝရဘုရား၏ကျွန်
 မောရှေသည်မောဘပြည်။ ထိုအရပ်၌အနိစ္စရောက်၍
 ၆ ဗက်ပေရုရမြို့တက်။ မောဘပြည်။ တရုတ်ဘုသော
 ချိုင့်၌သင်းပြုတ်တော်မူ၏။ မောရှေ၏သင်းပြုင်းကိုယနေ့
 ၇ တိုင်အောင်အဘယ်လူမျှမသိရာ။ မောရှေသည်အနိစ္စ
 ရောက်သောအခါအသက်တရာနှစ်ဆယ်ရှိ၏။ သူ၏
 ၈ မျက်စိမမှ့်သေး။ ခွန်အားလည်းမလျော့သေး။ ဣသရေလ

အမျိုးသားတို့သည်မော်ရှေကိုအောင်းမေ့၍မောဘလွင်
 ပြင်၌အရက်သုံးဆယ်ပတ်လုံးငိုကျွေးမြည်တင်ခြင်းကို
 ပြုကြ၏။
 ၉ မောရှေအတွက်ငိုကျွေးမြည်တင်သောနေ့ရက်ကာ
 လလွန်ပြီး၌နိမ့်မြို့သားယောရှုသည်အထက်ကမောရှေ
 ၏လက်တင်မင်္ဂလာကိုခံရသဖြင့်ပညာသဘောနှင့်ပြည့်
 စုံသောသူဖြစ်၍ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ယောရှု၏
 စကားကိုနားထောင်လျက်မောရှေအားထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းပြုကြ၏။
 ၁၀ ထာဝရဘုရားစေလွှတ်တော်မူ၍အဲဂုတ္တုပြည်တွင်
 ၁၁ ဗာရေဘုရင်နှင့်သူ၏ကျွန်မှစ၍ပြည်သားအပေါင်းတို့
 ၌နိမိတ်လက္ခဏာ။ အံ့ဖွယ်သောအမှုအလုံးစုံတို့ကိုပြု၍
 ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှေ့မှာမဟာတန်ခိုး
 တော်နှင့်အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်သောအမှုအရာအ
 ပေါင်းတို့ကိုပြုလေရာတွင်ထာဝရဘုရား၏မျက်နှာတော်
 ကိုကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကြပ်ဖူးမြင်ရသောပရောဖက်မော
 ရှေကဲ့သို့နောက်တဖန်ဣသရေလအမျိုး၌သျှင်ဘုသော
 ပရောဖက်တရုတ်ပါးမျှမပေါ်မထွန်း။

ရှင်မောရှေစီရင်ရေးထားသောတရားဟောရာကျပ်ပြီး၏။

၁ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေသည်အနိစ္စရောက်သော
 နောက်။ မောရှေလက်ထောက်နုနိ၏သားယောရှုအား
 ၂ ထာဝရဘုရားက ငါ၏ကျွန်မောရှေသည်အနိစ္စရောက်
 လေပြီ။ သို့ဖြစ်၍သင်နှင့်သင်၌ပါသောဤလူအပေါင်း
 တို့သည်ယခုထ၍ယော်ဒန်မြစ်တဖက်သို့ကူးကြလော့။
 ၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားငါပေးသောပြည်ကိုဝင်
 ၄ တို့နင်းသမျှသောမြေကိုသင်တို့အားငါပေးမည်။ တော
 ကြီးမှစ၍လေဗနုန်တောင်တိုင်အောင်၎င်းဥဖရတ်မြစ်
 ကြီးမှစ၍ဟိတ္တိပြည်တရှောက်လုံးပါလျက်နေဝင်ရာ
 ဘက်။ ပင်လယ်ကြီးတိုင်အောင်၎င်းသင်တို့နယ်အပိုင်း
 ၅ အချားဖြစ်ရမည်။ သင့်အသက်တည်သည်ကာလပတ်
 လုံးသင့်ရှေ့မှာအဘယ်သူမျှမခံမရပ်နိုင်ရာ။ မောရှေနှင့်

အတူငါရှိသကဲ့သို့သင်နှင့်အတူငါရှိထိမ့်မည်။ ငါသည်
 ၆ သင့်ကိုမစွန့်။ သင့်ကိုပြစ်၍မထား။ အားယူ၍ရဲရင့်ခြင်း
 ရှိလော့။ ဘိုးဘေးတို့အားပေးမည်ဟုငါကျိန်ဆိုသောပြည်
 ၇ ကိုသင်သည်ဤလူတို့အားဝေ၍အမွေပေးရမည်။ သို့ဖြစ်
 ၍ငါ၏ကျွန်မောရှေမှာထားသောတရားအတိုင်းကျင့်မည်
 ဟုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါအားယူ၍အလွန်ရဲရင့်ခြင်းရှိ
 လော့။ ကြံစည်လေသမျှတို့၌အောင်မည်အကြောင်း။ ထို
 တရားလမ်းသို့လိုက်လော့။ လက်ျာဘက်။ လက်ဝဲဘက်
 ၈ သို့မလွှဲနှင့်။ ထိုပညတ္တိကျပ်စာ၌ရေးထားသမျှအတိုင်း
 ကျင့်မည်ဟုစောင့်ရှောက်ခြင်းအထိုငှါကျပ်စာကို
 မဖတ်မရှုတ်ဘဲမနေ။ နေ့ညညမပြတ်ကြည့်ရှုဖတ်ရှုတ်ရ
 မည်။ သို့ပြုလျှင်သင်သည်အကြံထမြောက်၍အောင်မြင်
 ၉ ထိမ့်မည်။ သင့်ကိုငါမှာထားသည်မဟုတ်လော။ အား

ယူချီရဲရင့်ခြင်းရှိလော့။မကြောက်နှင့်။စိတ်မပျက်နှင့်။ သွားလေရာရာ၌သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှိသည်ဟုခံယူတော်မူ၏။

၁၀ ထိုအခါယောရှုသည်ဗိုလ်မင်းများတို့ကိုခေါ်၍
၁၁ ၊တပ်တရှောက်လုံးသို့သွားကြလော့။သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအပိုင်ပေးတော်မူသောပြည်ကိုဝင်စားခြင်းငှါသုံးရက်အတွင်းတွင်ဤယော်ဒန်မြစ်တဖက်သို့ကူးရသော့ကြောင့်ရိက္ခာကိုပြင်ဆင်ရကြမည်အကြောင်း။လူများတို့အားဆင့်ဆိုကြလော့ဟုမှာထားလေ၏။

၁၂ တဖန်ယောရှုသည်ရဗင်အမျိုးသား၊ဂန်အမျိုးသား၊မ
၁၃ နာခရေအမျိုးသားတဝက်တို့ကိုခေါ်၍၊ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေသည်သင်တို့အားမှာထားသောစကားဟူမူကား။သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့ကိုဤပြည်၌နေရာချတော်မူပြီ။သင်တို့သားမယား။သူငယ်များနှင့်တိရိစ္ဆာန်များတို့သည်ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်။မောရှေပေးသောပြည်၌နေရစ်ရကြမည်။ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့အားနေရာချသည်အတိုင်းညီအစ်ကိုတို့အားနေရာချတော်မူမူမူ။သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်ကိုသူတို့သည်မသိမ်းမယူမိတိုင်အောင်သင်တို့တွင်ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည်လက်နက်ကိုင်လျက်သင်တို့ညီအစ်ကိုများရှေ့မှာကူး၍မစုကြမည်ဟူသောစကားကိုအောင်းမေ့ကြလော့။ထိုနောက်မှထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေသည်ယော်ဒန်မြစ်။နေထွက်ရာဘက်၌ပေး၍သင်တို့ပိုင်သောပြည်သို့ပြန်၍ဝင်စားရကြမည်ဟုပြောဆို၏။ထိုသူတို့ကလည်းကိုယ်တော်မှာထားတော်မူသမျှကိုကျွန်တော်တို့ပြုပါမည်။စေလွှတ်တော်မူသမျှသောအရပ်သို့သွားပါမည်။အရာရာတို့၌မောရှေ၏စကားကိုနားထောင်သင့်နည်းတူ။ကိုယ်တော်စကားကိုလည်းနားထောင်ပါမည်။သို့ဖြစ်၍ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်မောရှေနှင့်အတူရှိသကဲ့သို့ကိုယ်တော်နှင့်အတူရှိတော်မူပါစေသော။အာဏာတော်ကိုဆန်၍မှာထားတော်မူသမျှသောစကားကိုနားထောင်သောသူမည်သည်ကားအသေသတ်ခြင်းကိုခံစေရမည်။သို့ဖြစ်၍အားယူတော်မူပါ။ရဲရင့်ခြင်းရှိတော်မူပါ။ဟုယောရှုအားပြန်လျှောက်ကြ၏။

၁၄ နန်၏သားယောရှုသည်သူလျှို့ဝှက်ယောက်ကိုရှိတ္တိင်

မြို့မှတိတ်ဆိတ်စွာစေလွှတ်လျက်ခါနာန်ပြည်ယေရိခေါမြို့ကိုသွား၍ကြည့်ရှုကြလော့ဟုမှာထားလိုက်သည်အတိုင်းသူတို့သည်သွားပြီးလျှင်ရာခပ်အမည်ရှိသောပြည်တန်ဆာမိဗ္ဗအိမ်သို့ဝင်၍နေလေ၏။ပြည်သားအချို့တို့ကလည်းဤပြည်ကိုစူးစမ်းခြင်းငှါဣသရေလအမျိုးသားအချို့တို့သည်ယနေ့ညမှာမြို့တွင်းသို့ဝင်ပါပြီဟုယေရိခေါမင်းကြီးအားလျှောက်ကြားကြသည်ရှိသော်၊ယေရိခေါမင်းကြီးသည်ရာခပ်အားသင့်ဆီသို့ရောက်လာ၍သင့်အိမ်သို့ဝင်သောသူတို့ကိုအပ်လော့။သူတို့သည်တပြည်လုံးကိုစူးစမ်းခြင်းငှါရောက်လာပြီဟုအမိန့်တော်နှင့်စေလွှတ်လေ၏။ရာခပ်သည်ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကိုဝှက်ထားနှင့်ပြီးမှကျွန်မဆီသို့လူရောက်သည်မှန်ပါ၏။သို့ရာတွင်အဘယ်အရပ်ကလာသည်ကိုမသိပါ။မိလားချုပ်၍တံခါးပိတ်ချိန်ရှိသောအခါသူတို့သည်ထွက်သွားကြပါ၏။အဘယ်အရပ်သို့ထွက်သွားသည်ကိုမသိပါ။အလျှင်အမြန်လိုက်ကြလော့။မိကောင်းမိပါလိမ့်မည်ဟုပြန်ပြော၏။သို့ဆိုသော်လည်းထိုသူတို့ကိုအိမ်အပေါ်သို့တက်စေ၍မိုးပေါ်မှာဖြန့်ထားသောပိုက်ဆံမိုးထဲ၌ဝှက်ထားနှင့်ပြီ။မင်းလုလင်တို့သည်ယော်ဒန်မြစ်ကူးရာလမ်းသို့လိုက်ကြ၏။မြို့ပြင်သို့ရောက်ကြပြီးမှမြို့တံခါးများကိုပိတ်ကြ၏။

၁၀ သူလျှို့ဝှက်သည်မအိပ်မိမိဗ္ဗသည်သူတို့ရှိရာအိမ်မိုးပေါ်သို့တက်၍၊ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့အားဤပြည်ကိုပေးတော်မူကြောင်းကိုငင်သင်တို့ကိုငါတို့ကြောက်လန့်အားကြီး၍သင်တို့ကြောင့်ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်စိတ်ပျက်ကြောင်းကိုငင်ကျွန်မသိပါ၏။

၁၁ ၊သင်တို့သည်အဲဒုတ္တုပြည်မှထွက်လာသောအခါဇန့်ပင်လယ်ရေကိုထာဝရဘုရားခန်းချောက်စေတော်မူကြောင်းကိုငင်ယော်ဒန်မြစ်တဖက်၌နေ၍သင်တို့ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးသောအာမောရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုနှင့်ဩဃာတို့၌သင်တို့ပြုသောအမှုကိုငင်အကျွန်ုပ်တို့ကြားရကြ

၁၁ ပြီ။ထိုသိတင်းကိုကြားသောအခါအကျွန်ုပ်တို့သည်စိတ်ပျက်၍သင်တို့ကြောင့်တရံတယောက်သောသူ၌မျှရဲရင့်ခြင်းသတ္တိအလျှင်းမကျန်ကြွင်းပါ။အကြောင်းမူကား။သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်အထက်ကောင်းကင်ဘုံ၌ငင်အောက်အရပ်မြေကြီး၌ငင်အရပ်

၁၂ ရသောဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။သို့ဖြစ်၍သင်တို့၌ကျွန်မသည်ကျေးဇူးပြုသော့ကြောင့်သင်တို့သည်ကျွန်မပေါက်ဖော်တို့၌ကျေးဇူးပြု၍၊ကျွန်မမိစာ။ညီအစ်မ။

မောင်အစရှိသော။ သူတို့နှင့် ဆိုင်သမျှသောသူတို့ကိုမ
သတ်ဘဲ အသက်ချမ်းသာပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရားကို
တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုကြပါ။ မှန်သောလက္ခဏာသက်သေ
၀၄ ကိုလည်းပေးခဲ့ကြပါဟု ဆိုလျှင်၊ ထိုသူတို့က သင်သည်
ငါတို့အမှုကိုမဖော်မပြလျှင် သင့်အသက်အတွက် ငါတို့
အသက်သည် အာမခံဖြစ်စေတော့။ ဤပြည်ကို ထာဝရ
ဘုရားပေးတော်မူသော အခါ သင်၌ သစ္စာစောင့်၍ ကျေးဇူး
၀၅ ပြုမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။ ထိုမိဗ္ဗနေရာ အိမ်သည် မြို့ရိုးနား
မှာရှိသောကြောင့် ထိုသူတို့ကို ပြတင်းပေါက်ကကြိုးနှင့်
၀၆ လျှော့ချလျက်၊ သင်တို့သည် လိုက်၍ ရှာသောသူတို့နှင့်
လွတ်မည်အကြောင်း၊ တောင်ပေါ်သို့ ဖြေး၍ သုံးရက်ပုန်း
နေကြပါ။ ရှာသောသူတို့သည် ပြန်သောနောက်မှ သွားကြ
၀၇ ပါဟု ဆိုလျှင်၊ ထိုသူတို့က သင်သည် ကျိန်ဆိုစေသော အ
၀၈ ကျိန်ကြောင့် ငါတို့၌ အပြစ်မရောက်ပါစေနှင့်။ ဤပြည်
သို့ ငါတို့ရောက်လာသော အခါ ယခုလျှော့ချသော ပြတင်း
ပေါက်၌ ဤကြိုး နီကိုချည်ထား၍ သင့်မိဘ။ သင့်မောင်
၀၉ များနှင့် ပေါက်ဖော်များ အပေါင်းတို့ကို သင့်အိမ်၌ ခေါ်
ထားရမည်။ ထိုအခါ သင့်အိမ်ထဲက လမ်းသို့ ထွက်သွား
သောသူမည်သည် ကားသေလျှင် သေပြစ်ကို ကိုယ်တိုင်
၁၀ ခံစေ။ ငါတို့သည် အပြစ်လွတ်စေ။ သင့်အိမ်၌ ရှိသောသူ
မည်သည် ကိုအသေသတ်လျှင် သေပြစ်ကို ငါတို့သည် ခံ
၁၁ စေ။ ငါတို့အမှုကိုလည်း သင်သည် ဖော်ပြလျှင် သင်ယခု
ကျိန်ဆိုစေသော အကျိန်နှင့် ငါတို့သည် လွတ်စေဟု ဆို
၁၂ လျှင်၊ မိဗ္ဗက သင်တို့စကားရှိသည် အတိုင်း ဖြစ်ပါစေ
တော့ဟု ဝန်ခံလျက် လွတ်လိုက်၍ သူတို့သည် သွားကြ၏။
မိဗ္ဗသည်လည်း ထိုကြိုး နီကို ပြတင်းပေါက်၌ ချည်ထား
၁၃ လေ၏။ ထိုသူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ ရောက်အောင်
သွား၍ လိုက်ရှာသောသူတို့မပြန်မှီပိုင်အောင် သုံးရက်
နေကြ၏။ ရှာသောသူတို့သည်လည်း လပ်တရှောက်လုံး
၁၄ ရှာ၍ မတွေ့ကြ။ ထိုလူနှစ်ယောက်တို့သည် ဖွင့်၍
တောင်ပေါ်က ဆင်းပြီး မြစ်ကို ကူးသဖြင့် နန်၏သား
ယောရှုထံသို့ ရောက်၍ မိမိတို့၌ ဖြစ်သမျှတို့ကို ပြန်ကြား
၁၅ လျက်၊ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားသည် ထိုပြည်တ
ရှောက်လုံးကို ငါတို့လက်သို့ အပ်တော်မူပြီ။ ငါတို့
ကြောင့် ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် မိတ်ဖျက်
လျက်ရှိကြပါ၏ဟု ယောရှုအား လျှောက်ဆို၏။

ယောရှုသည် နံနက်စောစောထ၍ ဣသရေလအမျိုး
သားအပေါင်းတို့နှင့် တကွ ရှိကြွယ်မြို့မှ ပြောင်း၍ ယော်ဒန်

၁ မြစ်ကိုမကူးမှီ မြစ်နားတွင် စားခန်းချကြ၏။ သုံးရက်
စေ့သော အခါ တပ်မှူးတို့သည် တပ်တရှောက်လုံးသို့
၂ သွား၍၊ သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်
သစ်တာကို ရင်သစ်တာထပ်သော ယဇိပရောဟိတ်လေဝီ
၃ သားတို့ကို ရင်မြင်လျှင် သင်တို့သည် နေရာပြောင်း၍
၄ လိုက်ရကြမည်။ သစ်တာတော်နှင့် သင်တို့စပ်ကြားကို
အတောင်နှစ်ထောင်ချား၍ ခရီးကွာစေရမည်။ လိုက်ရ
သောလမ်းကို သိမည်အကြောင်း၊ သစ်တာတော်အနီးသို့
မချည်းဘဲ လိုက်ရမည်။ ဤလမ်းသို့ သင်တို့သည် တခါမျှ
မလိုက်ကြသေးဟုလူအပေါင်းတို့အား မှာထားကြ၏။
၅ ယောရှုကလည်း သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် သန့်ရှင်း
စေကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ နက်ဖန်နေ၌ ထာဝရ
ဘုရားသည် အံ့ဖွယ်သော အမှုတို့ကို သင်တို့တွင် ပြုတော်
မူမည်ဟုလူများတို့အား မှာထားလေ၏။
၆ တဖန် ယဇိပရောဟိတ်တို့ကို ခေါ်၍ သင်တို့သည် ပဋိ
ညာဉ်သစ်တာတော်ကို ထပ်လျက်လူများရှေ့သို့ ကူးသွား
ကြလော့ဟု ယောရှုဆိုသည် အတိုင်း သူတို့သည် ပဋိညာဉ်
၇ သစ်တာတော်ကို ထပ်၍ လူများရှေ့သို့ သွားကြ၏။ ထာဝ
ရဘုရားကလည်း ယောရှုကို ခေါ်၍ ငါသည် မောရှေနှင့်
အတူရှိသကဲ့သို့ သင်နှင့် အတူရှိသည်ကို ဣသရေလအ
မျိုးသားအပေါင်းတို့သည် သိကြမည်အကြောင်း၊ သူတို့
၈ မျက်မှောက်၌ သင့်ကို ယနေ့ငါမျိုးမြှင့်စပြုမည်။ ပဋိညာဉ်
သစ်တာကို ထပ်သော ယဇိပရောဟိတ်တို့သည် ယော်
ဒန်မြစ်ရေနားသို့ ရောက်သော အခါ ယော်ဒန်မြစ်၌ ရပ်
နေရမည်အကြောင်းကို ဆင့်ဆိုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၉ ယောရှုကလည်း လာကြလော့။ သင်တို့ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်ကြလော့ဟု
၁၀ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို ခေါ်လျက်၊ အ
သက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် သင်တို့တွင် ရှိ
၁၁ ၍ သင်တို့ရှေ့မှခါနီးလူ။ ဟိတ္တိလူ။ ဟိဗိလူ။ ဖေရဇီလူ။
ဂီရဂါရှိလူ။ အာမောရီလူ။ ယေဗုသိလူတို့ကို စင်စစ်နှင့်
ထုတ်တော်မူမည်အကြောင်းကို အဘယ်သို့သိရမည်
၁၂ နည်းဟူမူကား၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးရတော်မူ
သော ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သစ်တာသည် သင်တို့ရှေ့
၁၃ မှာ ယော်ဒန်မြစ်ထဲသို့ ကူးသွားစိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ဣသ
ရေလအမျိုးသားထဲက တမျိုးတယောက်စီလူတဆယ်နှစ်
၁၄ ယောက်တို့ကို ရွေးကောက်ကြလော့။ မြေကြီးတပြင်
လုံးကို အစိုးရတော်မူသော အရှင်ထာဝရဘုရား၏ သစ်
တာတော်ကို ထပ်သော ယဇိပရောဟိတ်မြေပေါ်တို့သည်

ယော်ဒန်မြစ်ရေကိုနင်းသောခဏချင်းထွင်မြစ်ညာရေသည်ပြတ်၍ပုံပုံကြွလျက်နေထိမ့်မည်ဟုဆိုလေ၏။

- ၁၄ လူများတို့သည်ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးအံ့သောငှါတံတိုမှပြောင်း၍ပခိုညည်သစ်တာကိုထပ်သောယဇ်ပရော
- ၁၅ ဟိတ်တို့သည်လူများရှေ့မှာသွားလျက်၊ယော်ဒန်မြစ်နားသို့ရောက်၍ခြေဖဝါးတို့သည်လျှံသောရေကိုနင်းသောအခါစပါးရိတ်ရာကာလ၌ထိုမြစ်ရေသည်ကပ်တ
- ၁၆ ရှောက်လုံးကိုလျှံလေ့ရှိသော်လည်း၊မြစ်ညာကမ်းလာသောရေသည်တန့်ရပ်၍ဝေးသောအရပ်။ဇာရတန်မြို့နားမှာရှိသောအာဒံမြို့တိုင်အောင်ပုံပုံကြွလျက်နေ၏။လွင်ပြင်အိုင်တည်းဟူသောသောဒုံအိုင်သို့စီးသွားသောရေသည်လည်းအကုန်အစင်ပြတ်၍လူများတို့သည်ယေ
- ၁၇ ရ်ခေါ်မြို့သို့ရှေ့ရှုကူးကြ၏။လူများအပေါင်းတို့သည်ယော်ဒန်မြစ်တဖက်သို့မရောက်မှီတိုင်အောင်ထာဝရဘုရား၏ပခိုညည်သစ်တာကိုထပ်သောယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်မြစ်အလယ်တွင်မြေပေါ်၌မြဲမြံစွာနင်း၍ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်မြေပေါ်၌ရှောက်သွားကြ၏။

- ၁ လူအပေါင်းတို့သည်တယောက်မျှမကြွင်း။ယော်ဒန်
- ၂ မြစ်ကိုကူးကြပြီးမှထာဝရဘုရားက၊လူများတို့တွင်တမျိုးတယောက်စီလူတဆယ်နှစ်ယောက်ကိုရွေးကောက်
- ၃ ၍၊သူတို့သည်ယော်ဒန်မြစ်အလယ်။ယဇ်ပရောဟိတ်တို့မြဲမြံစွာနင်းရာ၌အရပ်ထဲကကျောက်တဆယ်နှစ်လုံးကိုယူပြီးလျှင်ထပ်သွား၍ယနေ့ညည့်စားခန်းချရာအရပ်၌ထားရမည်အကြောင်းဆင့်ဆိုလေ့ဟုယောရှုအား
- ၄ မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း၊ယောရှုသည်ခန့်ထားနှင့်သောဣသရေလအမျိုးတမျိုးတယောက်စီလူတဆယ်နှစ်
- ၅ ယောက်ကိုခေါ်၍၊သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏သစ်တာတော်ရှေ့။ယော်ဒန်မြစ်အလယ်သို့ကူးသွား၍ဣသရေလအမျိုးအရေအတွက်အတိုင်းလူတယောက်
- ၆ ကျောက်တလုံးစီယူ၍ထပ်သွားကြလော့။သို့ပြုလျှင်သက်သေကိုရကြထိမ့်မည်။နောင်ကာလ၌သင်တို့၏သားသမီးတို့ကဤကျောက်တို့သည်အဘယ်သို့ဆိုလှသနည်း
- ၇ ဟုမေးမြန်းလျှင်၊သင်တို့ကထာဝရဘုရား၏သစ်တာတော်သည်ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးသောအခါသစ်တာတော်ရှေ့မှာမြစ်ရေပြတ်လေသည့်ဟုပြန်ပြောရကြမည်။ထိုသို့ဤကျောက်တို့သည်အစည်မပြတ်ဣသရေလအမျိုးသားအောင်းမေ့စရာတို့ဖြစ်ကြထိမ့်မည်ဟုယောရှုမှာထား

- ၈ သည်အတိုင်း၊ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ပြုကြ၏။ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမိန့်တော်မူသည့်နှင့်အညီဣသရေလအမျိုးအရေအတွက်အတိုင်းယော်ဒန်မြစ်ထဲကကျောက်တဆယ်နှစ်လုံးကိုယူပြီးမှစားခန်းချရာ
- ၉ အရပ်သို့ထပ်သွား၍ထားကြ၏။တဖန်ထုံ။ပခိုညည်သစ်တာတော်ကိုထပ်သောယဇ်ပရောဟိတ်တို့နှင့်ရာအရပ်။ယော်ဒန်မြစ်အလယ်၌ကျောက်တဆယ်နှစ်လုံးကိုယောရှုသည်စိုက်ထား၍ယနေ့တိုင်အောင်ရှိကြ၏။
- ၁၀ ယောရှုသည်မောရှေမှာထားသည်အတိုင်း။လူများတို့အားဆင့်ဆိုစေခြင်းငှါထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှတို့ကိုအကုန်အစင်ပြုသည့်တိုင်အောင်သစ်တာတော်ကိုထပ်သောယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်ယော်ဒန်မြစ်အလယ်၌ရပ်နေကြ၏။လူများတို့သည်လည်းကျိုးစား၍
- ၁၁ ကူးကြ၏။လူများအပေါင်းတို့သည်အကုန်အစင်ကူးကြပြီးမှထာဝရဘုရား၏သစ်တာတော်နှင့်တကွယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်လူများမျက်မှောက်တွင်ကူးကြ၏။
- ၁၂ ၊ရဗင်အမျိုးသား။ဂဗ်အမျိုးသား။မနာရှေအမျိုးသားတဝက်တို့သည်မောရှေမှာခံသည်အတိုင်းလက်နက်ကိုစွဲကိုင်၍ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာကူးသွားကြ၏။
- ၁၃ ၊ထိုအမျိုးသားတို့သည်အရေအတွက်အားဖြင့်လေးသောင်းခန့်မျှရှိ၍စစ်တိုက်ခြင်းငှါပြင်ဆင်လျက်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ယေရ်ခေါ်လွင်ပြင်သို့ကူးသွားကြ
- ၁၄ ၍။ထိုနေ့၌ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှေ့မှာယောရှုကိုချီးမြှင့်တော်မူ၍သူတို့သည်မောရှေကိုကြောက်ရွံ့သကဲ့သို့ယောရှုကိုလည်းသူ၏အသက်တည်သည်ကာလပတ်လုံးကြောက်ရွံ့ကြ၏။
- ၁၅ တဖန်ထာဝရဘုရားကသက်သေခံချက်သစ်တာ
- ၁၆ တော်ကိုထပ်သောယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်ယော်ဒန်မြစ်ထဲကတက်လာရမည်အကြောင်းဆင့်ဆိုလေ့ဟု
- ၁၇ မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း၊ယော်ဒန်မြစ်ထဲကတက်လာကြလေ့ဟုယဇ်ပရောဟိတ်တို့အားယောရှုသည်ဆင့်ဆို
- ၁၈ လေ၏။ထာဝရဘုရား၏ပခိုညည်သစ်တာကိုထပ်သောယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်ယော်ဒန်မြစ်အလယ်ထဲကတက်လာ၍ခြေဖဝါးတို့သည်ကုန်းကိုနင်းမိကြသောအခါယော်ဒန်မြစ်ရေသည်မိမိနေရာသို့ပြန်လာ၍အရင်ကဲ့သို့ကပ်တရှောက်လုံးကိုလျှံလျက်နေ၏။
- ၁၉ ပဌမလဒသမနေ့ရက်တွင်လူများတို့သည်ယော်ဒန်မြစ်ထဲကတက်လာ၍ယေရ်ခေါ်မြို့အရှေ့ဘက်နားမှာဝါသဂ
- ၂၀ လအရပ်၌တပ်ချကြ၏။ယော်ဒန်မြစ်ထဲကထုတ်ယူ

သောကျောက်တံဆိပ်နှစ်လုံးကိုယောရှုသည်ဂိလဂါလ
 ၂၁ အရပ်၌ပိုက်ထား၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားလည်း
 နောင်ကာလ၌သင်တို့၏သားသမီးတို့ကဤကျောက်တို့
 သည်အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်းဟုအဖေတို့အားမေးမြန်း
 ၂၂ လျှင်၊ သင်တို့ကဣသရေလလူတို့သည်မြေပေါ်မှာရှောက်
 သကဲ့သို့ဤယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးလာကြသည်ဟုသားသမီး
 ၂၃ တို့အားကြားပြောရကြမည်။ ထာဝရဘုရားသည်တန်ခိုး
 ၂၄ ကြီးတော်မူသည့်ကိုမြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည်သိကြ
 မည်အကြောင်းနှင့်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ကိုသင်တို့သည်အစဉ်အမြဲကြောက်ရွံ့ရမည်အကြောင်း။
 ငါတို့သည်ဧနုပင်လယ်ကိုကူး၍ကပ်တဖက်သို့မရောက်
 မှီတိုင်အောင်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 သည်ငါတို့ရှေ့မှာပင်လယ်ရေကိုခန်းချောက်စေတော်မူ
 သည့်နည်းတူသင်တို့သည်ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ကပ်တ
 ဖက်သို့မရောက်မှီတိုင်အောင်သင်တို့ရှေ့မှာမြစ်ရေကို
 ခန်းချောက်စေတော်မူသည်ဟုယောရှုမှာထားလေ၏။

၁ ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကူးစေ
 ခြင်းငှါယော်ဒန်မြစ်ရေကိုခန်းချောက်စေတော်မူသည့်အ
 ကြောင်းကိုယော်ဒန်မြစ်အနောက်ဘက်၌နေသောအာ
 မောရိမင်းကြီးအပေါင်း၊ ပင်လယ်နားမှာနေသောခါနန်
 မင်းကြီးအပေါင်းတို့သည်ကြားသိသောအခါရဲရင့်ခြင်း
 သတ္တိအလျှင်းမကြွင်း။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကြောင့်
 စိတ်ပျက်ကြ၏။

၂ ထိုအခါထာဝရဘုရားသည်ယောရှုကိုခေါ်၍သင်သည်
 ကျောက်စားများကိုလုပ်ပြီးလျှင်ဣသရေလအမျိုးသား
 တို့အားအရေဖျားတီးမင်္ဂလာကိုတဖန်ပေးလော့ဟုမိန့်
 ၃ တော်မူသည့်အတိုင်း၊ ယောရှုသည်ကျောက်စားများကို
 လုပ်၍ဂိဇာရာလုတ်အရပ်၌ဣသရေလအမျိုးသားတို့
 ၄ အားအရေဖျားတီးမင်္ဂလာကိုပေးလေ၏။ ထိုသို့အရေ
 ဖျားတီးမင်္ဂလာကိုပေးရသောအကြောင်းဟူမူကား။ အဲ
 ၅ ဂုတ္တုပြည်မှထွက်လာသောစစ်သူရဲယောကျာ်းအပေါင်း
 ၆ တို့သည်ဘော၌သေကြ၏။ ထိုပြည်မှထွက်လာသောသူ
 အပေါင်းတို့သည်အရေဖျားတီးမင်္ဂလာနှင့်ကြုံပြီ။
 ၇ ဘော၌ခရီးသွားရာတွင်ဖွားမြင်သောသူအပေါင်းတို့မူ
 ၈ ကား။ အရေဖျားတီးမင်္ဂလာကိုမခံရကြသေး။ အဲဂုတ္တု
 ပြည်မှထွက်လာသောစစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည်ထာဝရ
 ဘုရား၏စကားတော်ကိုနားမသောင်ဘဲနေ၍မသေမ
 ပျောက်မှီတိုင်အောင်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်အ

နှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံးတော၌လှည့်လည်ရကြ၏။ ထာ
 ဝရဘုရားသည်ငါပေးမည်ဟုသိသောတို့အားကျိန်ဆို
 တော်မူသောပြည်။ နို့နှင့်ဖျားရည်စီးသောပြည်ကိုထို
 ၁ သူတို့သည်မမြင်ရကြဟုကျိန်ဆိုတော်မူ၏။ သူတို့ကိုယ်
 စားဖြစ်စေတော်မူသောသူတို့၏သားများတို့သည်လမ်
 ၂ ခွံအရေဖျားတီးမင်္ဂလာကိုမခံရသေးသောကြောင့်ယော
 ၃ ရှုသည်အရေဖျားတီးမင်္ဂလာကိုပေးလေ၏။ လူအပေါင်း
 ၄ တို့သည်အရေဖျားတီးမင်္ဂလာကိုခံပြီးမှအနာမပျောက်
 ၅ မှီတိုင်အောင်တပ်ထဲ၌နေကြ၏။ ထာဝရဘုရားက
 လည်းအဲဂုတ္တုပြည်နှင့်ဆိုင်သောကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်း
 ကိုသင်တို့မှယနေ့ငါပယ်ရှင်းပြီဟုယောရှုအားမိန့်
 တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ထိုအရပ်ကိုဂိလဂါလဟုယနေ့တိုင်
 အောင်ခေါ်ဝေါ်သတည်း။

၁၁ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ဂိလဂါလအရပ်တွင်
 တပ်ချ၍ထိုလတဆယ်လေးရက်နေ့၊ ညဦးယံ၌ယေရိခေါ
 ၁၂ လွင်ပြင်မှာပသခါဝဲကိုခံကြ၏။ ပသခါဝဲကိုခံပြီးမှနက်
 ဖန်နေ့၌ခါနန်စပါးဖြင့်လုပ်သောတဆေးမဲ့ရန်နှင့်ပေါက်
 ၁၃ ပေါက်ကိုတနေ့ချင်းတွင်စားရကြ၏။ ခါနန်ပြည်စပါး
 ကိုစား၍နက်ဖန်နေ့၌မနွှံဆံပြတ်လေ၏။ နောက်တဖန်
 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်မနွှံဆံကိုမရကြ။ ထိုနှစ်
 တွင်ခါနန်ပြည်၌ဖြစ်သောအသီးအနှံကိုစားရကြ၏။

၁၄ ယောရှုသည်ယေရိခေါမြို့အနားမှာရှိနေစည်။ မှောင်
 ကြည့်၍လူတယောက်သည်ဘေးကိုစားအိပ်မှထုတ်ကိုင်
 လျက်ကန့်လန့်ရပ်နေသည်ကိုမြင်လျှင်သုထံသို့သွား၍
 သင်သည်ငါတို့ဘက်၌နေသောသူလော။ ငါတို့ရန်သူ

၁၅ ဘက်၌နေသောသူလောဟုမေးသော်၊ ထိုသူကထိုသို့မ
 ဟုတ်။ ထာဝရဘုရား၏ဗိုလ်ခြေကိုအုပ်စိုးသောဗိုလ်မှူး
 ဖြစ်၍ယခုငါလာသည်ဟုဆို၏။ ယောရှုသည်လည်းမြေ
 ပေါ်မှာပျပ်ဝပ်ကိုးကွယ်လျက်ကိုယ်တော်ကျွန်အား
 အဘယ်သို့မိန့်တော်မူမည်နည်းဟုမေးလျှောက်သော်

၁၆ ၊ ထာဝရဘုရား၏ဗိုလ်ခြေကိုအုပ်စိုးသောဗိုလ်မှူးကသင်
 ၏ခြေနင်းကိုချွတ်လော့။ သင်နင်းသောအရပ်ကားမြေ
 ၁၇ မြတ်ဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်အတိုင်းယောရှုပြုလေ၏။ ထို
 အခါဣသရေလအမျိုးသားတို့ကြောင့်ယေရိခေါမြို့သည်
 ကြပ်တည်းစွာပိတ်ထားလျက်ရှိ၍ထွက်သောသူ။ ဝင်

၂ သောသူတစ်စုံတယောက်မျှမရှိသည်နှင့်အညီ၊ ထာဝရ
 ဘုရားကကြည့်ရှုလော့။ ယေရိခေါမြို့၊ ယေရိခေါမင်းကြီး
 ၃ နှင့်တကွခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲတို့ကိုသင့်လက်၌ငါ
 အပ်လေပြီ။ သို့ဖြစ်၍မြို့ကိုထွဋ်ပတ်ရကြမည်။ ဣသရေလ

စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည်ချောက်ရက်ပတ်လုံးတွည့်
 ၄ ပတ်ခြင်းအမှုကိုပြုရကြမည်။ယဇ်ပရောဟိတ်ချွန်
 ယောက်တို့သည်သစ်တာတော်ရှေ့မှာယုဘိလတ်ပိုးချ
 နှစ်လုံးကိုဆောင်ရကြမည်။သတ္တမနေ့ရက်၌ချွန်ကြိမ်
 တိုင်အောင်မြို့ကိုတွည့်ပတ်၍ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်
 ၅ တံပိုးကိုမှုတ်ရကြမည်။ယုဘိလတ်ပိုးတို့ကိုရှေ့သောအ
 သံနှင့်မှုတ်၍တံပိုးသံကိုကြားလျှင်လူအပေါင်းတို့သည်
 ကျယ်သောအသံနှင့်ကျွေးကျော်၍မြို့ရိုးသည်အကုန်အ
 စင်ပြိုလဲရမည်။ထိုအခါလူများတို့သည်တည့်တည့်
 တက်ရကြမည်ဟုယောရှုအားမိန့်တော်မူ၏။

၆ နန့်၏သားယောရှုသည်ယဇ်ပရောဟိတ်တို့ကိုခေါ်
 ၍သင်တို့သည်ပဋိညည်းသစ်တာတော်ကိုထမ်းသွားသ
 ဖြင့်ထာဝရဘုရား၏သစ်တာတော်ရှေ့မှာချွန်ယောက်
 တို့သည်ယုဘိလတ်ပိုးချွန်လုံးကိုဆောင်သွားကြလော့
 ၇ ဟူ၍၎င်း။လူများတို့အားလည်းသင်တို့သွား၍မြို့ကိုတွည့်
 ပတ်ကြလော့။လက်နက်ကိုင်တို့သည်ထာဝရဘုရား၏
 သစ်တာတော်ရှေ့မှာသွားကြလော့ဟူ၍၎င်းမှာထားလေ
 ၈ ၏။ယောရှုသည်လူများတို့အားမှာထားပြီးမှယုဘိလတ်
 ပိုးချွန်လုံးကိုဆောင်သောယဇ်ပရောဟိတ်ချွန်
 ယောက်တို့သည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌တံပိုးမှုတ်
 လျက်သွားကြ၏။ထာဝရဘုရား၏ပဋိညည်းသစ်တာ
 ၉ တော်သည်သူတို့နောက်သို့လိုက်လေ၏။တံပိုးမှုတ်သော
 ယဇ်ပရောဟိတ်တို့ရှေ့မှာလက်နက်ကိုင်တို့သည်သွား
 ၍ယဇ်ပရောဟိတ်များတံပိုးမှုတ်လျက်သွားကြစည်။
 နောက်တပ်သားတို့သည်သစ်တာတော်နောက်သို့လိုက်
 ၁၀ ကြ၏။ယောရှုကလည်းသင်တို့သည်ကျွေးကျော်စေခြင်း
 ငါငါမှာထားသောနေ့မရောက်မှီတွင်မကျွေးကျော်ရ။
 အသံတရံတရံကိုမျှမပြုရ။စကားတစ်ခုမျှမပြောရ။
 ထိုနေ့ရောက်မှကျွေးကျော်ရကြမည်ဟုလူများတို့အား
 ၁၁ မှာနှင့်လေပြီ။ထိုသို့ထာဝရဘုရား၏သစ်တာတော်
 သည်မြို့ကိုတကြိမ်တွည့်ပတ်ပိုင်းသွားပြီးလျှင်တပ်ထဲ
 သို့ဝင်ပြန်၍ညည်းကိုလွန်စေကြ၏။
 ၁၂ နန့်စောစောယောရှုသည်သံ၍ယဇ်ပရောဟိတ်တို့
 သည်ထာဝရဘုရား၏သစ်တာတော်ကိုထမ်းယူကြ၏။
 ၁၃ ထာဝရဘုရား၏သစ်တာတော်ရှေ့မှာယုဘိလတ်ပိုးချ
 နှစ်လုံးကိုဆောင်သောယဇ်ပရောဟိတ်ချွန်ယောက်
 တို့သည်သွားမြဲသွား၍တံပိုးမှုတ်ကြ၏။လက်နက်ကိုင်
 တို့သည်သူတို့ရှေ့မှာသွား၍ယဇ်ပရောဟိတ်များတံပိုး

မှုတ်လျက်သွားကြစည်။နောက်တပ်သားတို့သည်ထာ
 ၁၄ ဝရဘုရား၏သစ်တာတော်နောက်သို့လိုက်ကြ၏။ချွန်
 ယနေ့၌မြို့ကိုတကြိမ်တွည့်ပတ်ပြီးမှတပ်ထဲသို့ပြန်လာကြ
 ၁၅ ၏။ထိုသို့ချောက်ရက်ပတ်လုံးပြုကြ၏။သတ္တမနေ့နံနက်
 စောစောမိုးလင်းစကထ၍အရင်နည်းတူချွန်ကြိမ်
 တိုင်အောင်မြို့ကိုတွည့်ပတ်ကြ၏။ထိုနေ့၌သာချွန်ကြိမ်
 ၁၆ တိုင်အောင်မြို့ကိုတွည့်ပတ်ရကြ၏။သတ္တမအကြိမ်
 တွင်ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်တံပိုးမှုတ်သောအခါယော
 ရှုကကျွေးကျော်ကြလော့။ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့
 ၁၇ အားမြို့ကိုပေးတော်မူမည်။မြို့နှင့်တကွမြို့၌ရှိသမျှတို့
 ကိုကျန်၍ထာဝရဘုရား၌အပ်ရမည်။သို့ရာတွင်ပြည်
 တန်ဆာရာခပ်သည်ငါတို့စေလွှတ်သောတမန်တို့ကို
 ၁၈ ဂုဏ်ထားသော့ကြောင့်သူနှင့်တကွသူ၏အိမ်၌ရှိသမျှတို့
 အားအသက်ချပ်သာပေးရမည်။သင်တို့သည်ကျန်အပ်
 သောအရာကိုသတိနှင့်ရှောင်ကြလော့။သို့မဟုတ်။ထိုအ
 ၁၉ ရာကိုသိမ်းယူလျှင်မိမိတို့ကို၎င်းအသရေလတပ်ကို၎င်းအ
 ကျန်ခံစေ၍နှောင့်ရှက်မည်ကိုစိုးရိမ်စရာရှိ၏။ရှေ့ငွေ
 ကို၎င်းကြေးဝါတန်ဆာ။သံတန်ဆာရှိသမျှတို့ကို၎င်း
 ထာဝရဘုရားအဖို့သန့်ရှင်းစေ၍ဘဏ္ဍာတော်ထဲသို့
 သွင်းထားရကြမည်ဟုလူများတို့အားယောရှုသည်မှာ
 ထားလေ၏။
 ၂၀ ထိုသို့နှင့်အညီတံပိုးကိုမှုတ်၍လူများတို့သည်ကျွေး
 ကျော်ကြ၏။တံပိုးသံကိုကြား၍ကျယ်သောအသံနှင့်
 ကျွေးကျော်ကြသောအခါမြို့ရိုးသည်အကုန်အစင်ပြိုလဲ၍
 ၂၁ လူများအပေါင်းတို့သည်မြို့ထဲသို့တည့်တည့်ဝင်ပြီးလျှင်
 သိမ်းယူကြ၏။မြို့ထဲ၌ရှိသမျှသောယောက်ျားမိမိအကြီး
 အငယ်။သိုးနွားမြိရှိသမျှတို့ကိုခားနှင့်ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး
 ၂၂ ကြ၏။ထိုပြည်ကိုဗုဒ္ဓိသောလူနှစ်ယောက်တို့အား
 ယောရှုကသင်တို့သည်ကျန်ဆိုသည်အတိုင်းပြည်တန်
 ၂၃ ဆာမိမိအိမ်သို့သွား၍သူနှင့်တကွသူ၏သမျှတို့ကို
 ဆောင်ခဲ့ကြလော့ဟုမှာလိုက်သည့်အတိုင်း။တံလျှိုလုပ်
 သောလူလင်တို့သည်ဝင်၍ရာခပ်နှင့်သုမိာ။သုမောင်
 ၂၄ များ။သူ၏သမျှတို့ကို၎င်းသုပေါက်ဖော်အပေါင်းတို့ကို
 ၎င်းထုတ်ဆောင်ခဲ့၍အသရေလတပ်ပြင်မှာထားပြီးလျှင်
 ၂၅ မြို့နှင့်တကွမြို့၌ရှိသမျှတို့ကိုမီးရှို့ကြ၏။သို့ရာတွင်ရှေ့
 ငွေကို၎င်းကြေးဝါတန်ဆာ။သံတန်ဆာတို့ကို၎င်းထာဝရ
 ၂၆ ဘုရား၏ဘဏ္ဍာတော်ထဲသို့သွင်းထားကြ၏။ယောရှု
 သည်လည်းပြည်တန်ဆာရာခပ်နှင့်သုပေါက်ဖော်။သူ၏
 သမျှတို့ကိုအသက်ချပ်သာပေး၍သူသည်အသရေလအ

မျိုးသားတို့တွင်ယနေ့တိုင်အောင်နေရလေ၏။အကြောင်း
မူကား။ယောရ်ခေါ်မြို့ကိုချူးဝမ်စေခြင်းငှါယောရှုစေလွှတ်
သောတမန်တို့ကိုသူသည်၅၇၇ ကံထားသောကြောင့်တည်း။
၁၆ | ထိုအခါယောရှုကအကြင်သူသည်ထံ၌ယောရ်ခေါ်မြို့
ကိုတည်ပြန်၏။ထိုသူသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ကျန်အပ်သောသူဖြစ်ပါစေ။သူသည်သားဦးလက်ထက်
၅၇၈ မြို့ရိုးအဖြစ်ကိုတည်၍သားထွေးလက်ထက်၌မြို့တံခါး
တို့ကိုထောင်ပါစေဟုကျန်ဆို၏။| ထိုသို့ထာဝရဘုရား
သည်ယောရှုနှင့်အတူရှိတော်မူ၍သူ၏သိတင်းသည်တ
ပြည်လုံး၌နိုးငြားကျော်စောလေ၏။

၁၇ သို့ရာတွင်ယုဒအမျိုး။၉၈၇။၉၈၈။ကမိတို့မှဆင်း
သက်သောအာခန်သည်ကျန်အပ်သောအရာကိုသိမ်းယူ
၍ထိုအရာအားဖြင့်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ပြစ်
မှားသောအပြစ်ရှိသောကြောင့်ထာဝရဘုရားသည်သူ
တို့၌အမျက်ထွက်တော်မူ၏။| ယောရှုသည်လည်းယောရ်
ခေါ်မြို့မှလူတို့ကိုစေလွှတ်၍သင်တို့သည်ဗေသလမြို့အ
ရှေ့။ဗေသလမြို့အနားမှာရှိသောအာဆူမြို့သို့သွား၍ထို
ပြည်ကိုကြည့်ရှုကြလေ့ဟုမှားသောအတိုင်းသူတို့
၁၈ သည်သွား၍အာဆူမြို့ကိုကြည့်ရှုပြီးလျှင်။ယောရှုထံသို့
ပြန်လာ၍ဤလူတို့ကိုအကုန်အစင်မသွားပါစေနှင့်။လူ
နှစ်ထောင်သုံးထောင်လောက်သွား၍အာဆူမြို့ကိုလုပ်ကြံ
ပါစေ။ထိုမြို့သို့သွားရာတွင်ဤလူအပေါင်းတို့ကိုမပင်ပန်း
ပါစေနှင့်။မြို့သားတို့သည်မများပါဟုလျှောက်သည်နှင့်
၁၉ အညီ။လူသုံးထောင်ခန့်မျှသွား၍အာဆူမြို့သားတို့ရှေ့
မှာပြေးရကြ၏။| အာဆူမြို့သားတို့သည်လူသုံးဆယ်
ချောက်ယောက်တို့ကိုသတ်ကြ၏။မြို့တံခါးမှသည်ရှေ့
ရိမ်အရပ်တိုင်အောင်လိုက်၍ထိုအရပ်၌ဆင်းရာတွင်
လုပ်ကြံကြသောကြောင့်လူများတို့၏စိတ်နှစ်လုံးသည်
၂၀ အရည်ကို၍ရေကဲ့သို့ဖြစ်လေ၏။| ထိုအခါယောရှုသည်
မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့
နှင့်တကွမိမိတို့ခေါင်းပေါ်၌မြေမှုန့်ကိုတင်၍ထာဝရ
ဘုရား၏သစ်တာတော်ရှေ့မှာညဦးတိုင်အောင်ဝပ်လျက်
၂၁ နေကြ၏။| ယောရှုကလည်းအိုအရှင်ထာဝရဘုရား။
ကိုယ်တော်သည်ဤလူအပေါင်းတို့ကိုအာမောရီလူတို့
လက်သို့အပ်၍မျက်ဆီးစေခြင်းငှါယော်ဒန်ဖြစ်တဖက်
သို့အဘယ်ကြောင့်ဆောင်ခဲ့တော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်
တို့သည်ဆောင့်ရဲသောစိတ်ရှိ၍ယော်ဒန်ဖြစ်အရှေ့ဘက်၌
၂၂ နေကြပါစေသော။| အိုဘုရားရှင်။ ဣသရေလအမျိုးသား

တို့သည်ရန်သူတို့ရှေ့မှာကြောက်စုတ်ရကြသည်ဖြစ်၍
၂၃ အကျွန်ုပ်သည်အဘယ်သို့ပြောရပါမည်နည်း။| ခါနီလူ
အစရှိသော၍ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်ထိုသိ
တင်းကိုကြားလျှင်အကျွန်ုပ်တို့ကိုဝိုင်း၍အကျွန်ုပ်တို့၏
နာမည်ကိုမြေကြီးမှပယ်ရှင်းကြပါစိမ့်မည်။ကိုယ်တော်
သည်ကြီးမြတ်သောနာမတော်အဖို့အလိုငှါအဘယ်သို့
ပြုတော်မူမည်နည်းဟုလျှောက်ဆို၏။
၂၄ ထာဝရဘုရားကလည်းထလေ့။အဘယ်ကြောင့်ဝပ်
၂၅ ၍နေသနည်း။| ဣသရေလအမျိုးသည်ပြစ်မှားပြီးငါမှ
ထားသောပုဒ်ညည်တရားကိုမျက်ဆယ်ပြီးကျန်အပ်သော
အရာကိုခိုးယူ၍ပရိယာယ်ပြုသဖြင့်မိမိဥစ္စာထဲမှာထား
၂၆ လေပြီ။| ထိုသို့ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ကျန်အပ်
သောသူဖြစ်သောကြောင့်ရန်သူတို့ရှေ့မှာမခံမရပ်နိုင်။
ကြောက်စုတ်ရကြ၏။ကျန်အပ်သောသူကိုသင်တို့အထဲ
၂၇ ကမပယ်မရှင်းလျှင်သင်တို့နှင့်အတူငါမနေ။| ထ၍လူ
များတို့ကိုသန့်ရှင်းစေလေ့။နက်ဖန်နေအဖို့ကိုယ်ကို
ကိုယ်သန့်ရှင်းစေကြဟုဆင့်ဆိုလေ့။ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။အိုဣ
သရေလအမျိုး။ကျန်အပ်သောအရာသည်သင်တို့အထဲ၌
ရှိ၏။ထိုအရာကိုသင်တို့အထဲကမပယ်မရှင်းမှီတိုင်
၂၈ အောင်ရန်သူတို့ရှေ့မှာမခံမရပ်နိုင်ကြ။| နက်ဖန်နက်၌
သင်တို့သည်အမျိုးအနွယ်အလိုက်ချည်းကပ်ရကြမည်။
ထာဝရဘုရားမှတ်တော်မူသောအမျိုးသည်အဆွေအမျိုး
အလိုက်ချည်းကပ်ရကြမည်။ထာဝရဘုရားမှတ်တော်
မူသောအဆွေအမျိုးသည်အိမ်ထောင်ရံနှင့်ချည်းကပ်ရ
ကြမည်။ထာဝရဘုရားမှတ်တော်မူသောအိမ်ထောင်
၂၉ သည်လူအသီးအသီးချည်းကပ်ရကြမည်။| ကျန်အပ်
သောအရာပါလျက်မှတ်တော်မူသောသူမှစ၍သူ၌ရှိ
သမျှတို့ကိုမီးရှို့ရကြမည်။အကြောင်းမူကား။သူသည်
ထာဝရဘုရား၏ပုဒ်ညည်တရားကိုမျက်၍ဣသရေလအ
မျိုး၌အမေ့အမှုကိုပြုလေပြီဟုယောရှုအားမိန့်တော်
မူ၏။
၃၀ နံနက်စောစောယောရှုသည်ထံ၌ဣသရေလလူတို့က
အမျိုးအနွယ်အလိုက်ဆောင်ခဲ့သဖြင့်ယုဒအမျိုးကိုမှတ်
၃၁ တော်မူ၏။| ယုဒအမျိုးကိုဆောင်ခဲ့သဖြင့်၉၈၉အဆွေအ
မျိုးကိုမှတ်တော်မူ၏။၉၈၉အဆွေအမျိုးအိမ်ထောင်
သီးအသီးတို့ကိုဆောင်ခဲ့သဖြင့်၉၉၀အိမ်ထောင်
မှတ်တော်မူ၏။| ထိုအိမ်ထောင်လူအသီးအသီးတို့ကို
၃၂ ဆောင်ခဲ့သဖြင့်ယုဒအမျိုး။၉၈၇။၉၈၈။ကမိတို့မှ

၁၉ ဆင်းသက်သောအခါခန့်ကိုမှတ်တော်မူ၏။ ယောရှုကလည်းသား။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်း၍ရှေ့တော်၌ကိုယ်အပြစ်ကိုဖော်ပြတောင်းပန်ပါလော့။ သင်ပြုမိသောအမှုကိုအားပြောပါလော့။ ဗွက်၍မထားပါနှင့်။ ဟုအခန့်အားဆိုလျှင်၊ အခန့်ကဟုတ်ပါ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုကျွန်တော်ပြစ်မှားပါပြီ။ ကျွန်တော်ပြုမိသောအမှုဟူမူကား။ လူယူသောဥစ္စာတို့တွင် မြတ်သောဗာဗုလုန်ဝတ်လုံ။ ငွေနှစ်ပိဿာ။ ရွှေတုံးအကျပ်ငါးဆယ်ကို ကျွန်တော်မြင်သဖြင့်တပ်မက်၍သိမ်းယူမိပါပြီ။ ကျွန်တော်ထဲအတွင်းမြေ၌မြှုပ်လျက်ငွေသည်အောက်ဆုံးရှိပါသည်ဟုယောရှုအားပြန်လျှောက်လေ၏။ ထိုအခါယောရှုစေလွှတ်သောသူတို့သည်ထဲသို့ပြေး၍ထိုဥစ္စာသည်ထဲအတွင်းမြေ၌မြှုပ်လျက်ငွေသည်အောက်ဆုံးရှိသည်ကိုတွေ့သော်၊ ထဲထဲကထုတ်၍ယောရှုထံ။ ဣသရေလအမျိုးသားများရှေ့သို့ဆောင်သွားသဖြင့် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌သားကြ၏။ ယောရှုနှင့်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ဇေရုသားအခန့်မှစ၍ထိုငွေဝတ်လုံ၊ ရွှေတုံး၊ သားထီး၊ သိုးနွားဖြူ၊ ဘဲနှင့်တကွသုန္ဒရိသမျှတို့ကိုအခေါ်ချိုင့်သို့ဆောင်သွားပြီးမှ၊ ယောရှုကတို့ကိုအဘယ်ကြောင့်နှောင့်ရှက်သနည်း။ ယနေ့ထာဝရဘုရားသည်သင့်ကိုနှောင့်ရှက်တော်မူမည်ဟုဆိုသဖြင့်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ကြ၏။ ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ကြပြီးမှမီးရှို့ကြ၏။ သူအပေါ်၌များစွာသောကျောက်တို့ကိုပုံထားကြ၍ယနေ့တိုင်အောင်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်းအမျက်တော်အရှိန်ကိုညှိမ်းစေတော်မူ၏။ ထိုအမှုကိုအစွဲပြု၍ထိုချိုင့်ကိုယနေ့တိုင်အောင်အခေါ်ချိုင့်ဟုခေါ်ဝေါ်ကြသတည်း။

၁ တဖန်ထာဝရဘုရားကလည်းသင်သည်မကြောက်နှင့်။ စိတ်မပျက်နှင့်။ သင်၌ပါသောစစ်သူရဲအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍အာဇူမြို့သို့ထွားလော့။ အာဇူမင်းကြီးနှင့်သူလူများ။ ထုမြို့၊ သုမြေကိုသင့်လက်၌ငါအပ်မည်။ ယေရိခေါမြို့နှင့်မင်းကြီးအားပြုသကဲ့သို့အာဇူမြို့နှင့်မင်းကြီးအားပြုရမည်။ သို့ရာတွင်လူယူသောဥစ္စာ။ တိရိစ္ဆာန်များကိုကိုယ်အဖို့သိမ်းရမည်။ မြို့နောက်မှာကင်းတပ်ကိုထားရမည်ဟုယောရှုအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ယောရှုနှင့်စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည်အာဇူမြို့ကိုတိုက်ခြင်းငှါ

ထကြ၏။ ယောရှုသည်ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲသုံး
 ၄ သောင်းတို့ကိုရွေးချယ်၍ညဉ့်အခါစေလွှတ်လျက်၊ သင်တို့သည်ထိုမြို့ကိုတိုက်ခြင်းငှါမြို့နောက်မှာကင်းထိုးလျက်နေကြလော့။ မြို့နှင့်ဝေးဝေးခွါ၍မသွားကြနှင့်။ တညီတညွတ်တည်းအသင့်နေကြလော့။ ငါနှင့်တကွငါ၌ပါသောသူအပေါင်းတို့သည်မြို့အနီးသို့ချဉ်းကပ်မည်။ သူတို့သည်ယမန်ကဲ့သို့တိုက်ခြင်းငှါလွှတ်လာကြသော
 ၆ အခါငါတို့သည်သူတို့ရှေ့မှာပြေးရကြမည်။ သူတို့လည်းထိုက်ခြင်းငှါမြို့ထဲကထွက်၍မြို့နှင့်ကွာမှန်းကိုမသိဘဲခွါ၍ထိုက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့ရှေ့မှာငါတို့သင့်ပြေးသောအခါယမန်ကဲ့သို့ငါတို့ရှေ့မှာပြေးကြပြီဟုသူတို့ဆိုကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါသင်တို့သည်ကင်းထိုးလျက်နေရာအရပ်မှထ၍မြို့ကိုတိုက်လျှင်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့လက်
 ၈ ၌အပ်တော်မူမည်။ တိုက်၍အောင်သောအခါမြို့ကိုမီးရှို့ရကြမည်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းပြုရကြမည်။ ထိုသို့ငါဆင့်ဆိုသည်ဟုထိုသူတို့အားမှာထားလေ၏။ ယောရှုစေလွှတ်သည်အတိုင်းထိုသူတို့သည်ကင်းထိုးခြင်းငှါသွား၍ဗေသလမြို့နှင့်အာဇူမြို့စပ်ကြားတွင်အာဇူမြို့အနောက်ဘက်မှာနေကြ၏။ ယောရှုသည်
 ၁၀ ထိုညညဉ့်တွင်လူများထဲမှာနေသေး၏။ နံနက်စောစောထ၍လူများတို့ကိုရေတွက်ပြီးမှဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့နှင့်အတူအာဇူမြို့သို့အစိုးချီသွားလေ၏။
 ၁၁ ယောရှု၌ပါသောစစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည်ထိုက်၍မြို့အနီးသို့ရောက်ပြီးလျှင်မြို့မြောက်ဘက်၌တပ်ချကြ၏။
 ၁၂ သူတို့နှင့်မြို့စပ်ကြားမှာချိုင့်တခုရှိ၏။ တဖန်အာဇူမြို့အနောက်။ ထိုမြို့နှင့်ဗေသလမြို့စပ်ကြားမှာကင်းထိုးစေခြင်းငှါလူငါးထောင်ခန့်မျှထားလေ၏။ ထိုသို့လျှင်မြို့မြောက်ဘက်မှာဗိုလ်ခြေအပေါင်းခင်းကျင်းလျက်အနောက်ဘက်မှာလည်းကင်းထိုးလျက်အသီးအသီးနေရာကျကြသောအခါယောရှုသည်ထိုညညဉ့်တွင်ချိုင့်အလယ်
 ၁၄ သို့သွားလေ၏။ ထိုအခါခြင်းအရာတို့ကိုအာဇူမင်းကြီးသည်မြင်လျှင်မြို့သားယောက်ျားတို့သည်စောစောထ၍အလျင်အမြန်ပြင်ဆင်ပြီးမှမင်းကြီးသည်လူအပေါင်းတို့နှင့်တကွဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုတိုက်ခြင်းငှါချိန်းချက်သောအချိန်၌လွှတ်ပြင်သို့ချီသွားလေ၏။ သို့ရာတွင်
 ၁၅ မြို့နောက်မှာကင်းတပ်ရှိမှန်းကိုမသိ။ ယောရှုနှင့်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ရှုံးဟန်ပြုလျက်
 ၁၆ တောလမ်ဖြင့်ပြေးကြ၏။ သူတို့ကိုထိုက်ခြင်းငှါအာဇူ

မင်းကြီးသည်မြို့၌ရှိသမျှသောယောကျာ်းတို့ကိုနှိုးဆော်
 ပြီးလျှင်မြို့သားတို့သည်ယောကျာ်းလိုက်၍မြို့နှင့်ကွာမှန်း
 ၁၇ မသိ။ခွါသွားကြ၏။အာဇာနည်အမျိုးသားတို့ကိုမထိုက်
 ဘဲ။အာဇာနည်မြို့နှင့်ဗေသလမြို့၌ယောကျာ်းတယောက်မျှမ
 ၁၈ နေ။မြို့ကိုထွပ်ထားလျက်အာဇာနည်အမျိုးသားတို့ကို
 ၁၉ ထိုက်ကြ၏။ထာဝရဘုရားကလည်းသင်ကိုင်သောထွံ
 ကိုအာဇာနည်သို့ရွယ်လော့။ထိုမြို့ကိုသင့်လက်သို့ငါအပ်
 မည်ဟုယောကျာ်းမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းယောကျာ်း
 ၂၀ မိန့်ကိုင်သောထွံကိုထိုမြို့သို့ရွယ်လေ၏။ရွယ်သောအ
 ခါကင်းတပ်သားတို့သည်ချက်ချင်းထ၍အလျင်အမြန်
 ပြေးလျက်မြို့ထဲသို့ဝင်မိလျှင်ကျိုးစား၍သိမ်းယူပြီးမှမ်း
 ၂၁ ရှိကြ၏။အာဇာနည်သားတို့သည်ပြန်ကြည့်၍မြို့ကိုလောင်
 သောမီး၏အရိုးသည်မုလ်းကောင်းကင်သို့တက်လျက်
 ရှိသည်ကိုမြင်သောအခါအဘယ်အရပ်ကိုမျှပြေးခြင်းငှါ
 မတတ်စွမ်းနိုင်ကြ။တောသို့ပြေးသောသူတို့သည်လည်း
 ၂၂ ထိုက်သောသူတို့ကိုပြန်ဖမ်း၍ထိုက်ကြ၏။ကင်းတပ်
 သားတို့သည်မြို့ကိုရ၍မြို့၌မီးခိုးတက်လျက်ရှိသည်ကို
 ယောကျာ်းနှင့်အာဇာနည်အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်မြင်
 လျှင်တဖန်ပြန်ထွန်၍အာဇာနည်သားတို့ကိုထိုက်သတ်ကြ
 ၂၃ ၏။အချားသောသူတို့သည်လည်းမြို့ထဲကထွက်၍ထိုက်
 သောကြောင့်အာဇာနည်အမျိုးသားတို့သည်အာဇာနည်တို့
 ကိုညှပ်၍ထိုက်သဖြင့်တယောက်ကိုမျှမထွက်။မကျန်
 ၂၄ ကြွင်းစေခြင်းငှါလုပ်ကြံကြ၏။အာဇာနည်မင်းကြီးကိုအရှင်
 ၂၅ ဖမ်း၍ယောကျာ်းတို့သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။အာဇာနည်အမျိုးသား
 တို့သည်လွင်ပြင်၌၎င်းထိုက်ရှာရာတော၌၎င်းအာဇာနည်
 သားအပေါင်းတို့ကိုလုပ်ကြံ၍စားဖြင့်အကုန်အစင်သုတ်
 ၂၆ သင်ပြီးမှတဖန်မြို့သို့ပြန်လာ၍စားဖြင့်လုပ်ကြံကြ၏။ထို
 နေ့၌တသောင်းနှစ်ထောင်ခန့်မျှရှိသောအာဇာနည်သား
 ၂၇ ယောကျာ်းမိမ္မအပေါင်းတို့သည်သေကြ၏။အာဇာနည်သူ
 မြို့သားအပေါင်းတို့ကိုအကုန်အစင်မဖျက်ဆီးမှီတိုင်
 ၂၈ အောင်ယောကျာ်းသည်ထိုကိုင်သောလက်ကိုမသိမ်းမရတ်။
 ၂၉ သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရားသည်ယောကျာ်းမှာထားတော်
 မူလောစကားအတိုင်းတိရိစ္ဆာန်များနှင့်လက်ရဥဂ္ဂများ
 ကိုအာဇာနည်အမျိုးသားတို့သည်ကိုယ်အဖိုသိမ်းယူကြ
 ၃၀ ၏။ယောကျာ်းသည်လည်းအာဇာနည်မိမ္မမြို့သားတို့ကို
 ၃၁ အောင်ထာဝရဖျက်ဆီးရာအမှိုက်ပုံဖြစ်စေ၏။အာဇာနည်
 ကြီးကိုညဦးတိုင်အောင်သစ်ပင်တွင်ဆွဲထား၍မုလ်း
 ကိုသစ်ပင်ကချပြီးလျှင်မြို့တံခါးဝ၌ပြစ်ထား၍အသေ

ကောင်အပေါ်၌များစွာသောကျောက်တို့ကိုစုပုံကြ၏။
 ထိုကျောက်ပုံသည်ယနေ့တိုင်အောင်ရှိ၏။
 ၃၂ ထိုအခါယောကျာ်းသည်ဗေသလတောင်ပေါ်မှာအာဇာနည်
 အမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဖို့ယဇ်ပဏ္ဍိတ်ကို
 ၃၃ တည်လေ၏။ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောဂ္ဂေသည်အာဇာ
 နည်အမျိုးသားတို့ကိုမှာထား၍မောဂ္ဂေ၏ပညတ္တိကျမ်
 ၃၄ ခွဲရေးမှတ်လျက်ရှိသည်အတိုင်းသံတန်ဆာမပါမသုံးဘဲ
 မကွဲမပြတ်သောကျောက်တို့ဖြင့်ယဇ်ပဏ္ဍိတ်ကိုတည်၍
 ထာဝရဘုရားအဖို့မီးရှို့ရာယဇ်ပဏ္ဍိတ်ကိုတည်၍
 ၃၅ ပူဇော်ကြ၏။ယောကျာ်းသည်လည်းထိုကျောက်ပေါ်၌မော
 ဂ္ဂေ၏ပညတ်တရားကိုအာဇာနည်အမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ
 ၃၆ ရေးကူးလေ၏။အာဇာနည်အမျိုးသားတို့ကိုကောင်းကြီး
 ပေးခြင်းအထိုငှါထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောဂ္ဂေမှာထားခဲ့
 သည်အတိုင်းအာဇာနည်အမျိုးအသက်ကြီးမင်းမင်းတရား
 ၃၇ သူကြီးအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ယဇ်ပဏ္ဍိတ်တော်
 လေဝိသားထပ်သောထာဝရဘုရား၏ပရိညည်သစ်တာ
 နှစ်ဖက်၌ရပ်၍အမျိုးသားစစ်နှင့်တကျွန်းတနိုင်ငံသား
 ပါလျက်ဂေရဇိမ်တောင်ပေါ်မှာလူတဝက်။ဗေသလတောင်
 ၃၈ ပေါ်မှာတဝက်တို့သည်နေကြလျှင်။ပညတ္တိကျမ်ခွဲရေး
 ထားသမျှသောကောင်းကြီးမင်္ဂလာစကားနှင့်ကျိန်ခြင်း
 အမင်္ဂလာစကားတည်းဟူသောတရားစကားအလုံးစုံတို့
 ၃၉ ကိုဖတ်ရှုတ်လေ၏။ယောကျာ်းသည်မောဂ္ဂေမှာထားသော
 စကားတစ်ခွန်းကိုမျှမချန်မထား။မိမ္မ။သူငယ်။တကျွန်းတ
 နိုင်ငံသားပါသောအာဇာနည်အမျိုးသားပရိသတ်အ
 ပေါင်းတို့ရှေ့မှာအကုန်အစင်ဖတ်ရှုတ်လေ၏။
 ၄၀ ယောက်အနိမ္မိတ်အနောက်ဘက်။တောင်ပေါ်၌ရင်ချိုင့်
 ထဲ၌၎င်းလေဗနုန်တောင်တဖက်။မဟာပင်လယ်ကမ်းတ
 ရှောက်လုံး၌၎င်းနေသောဟိတ္တိ။အာမောရိ။ခါနုနိ။ဗေရဇိ။
 ၄၁ ဟိဝိ။ယေဗုသိအမျိုးမင်းကြီးအပေါင်းတို့သည်သိတင်း
 ၄၂ ကြားသောအခါ။ယောကျာ်းနှင့်အာဇာနည်အမျိုးသားတို့ကို
 စစ်ထိုက်ခြင်းငှါတညီတညွတ်တည်းစည်းဝေးကြ၏။
 ၄၃ ဂိဗောင်မြို့သားတို့သည်ယေရိခေါမြို့။အာဇာနည်မြို့၌ယော
 ၄၄ ကျွန်ုပ်သောအမှုကိုကြားသောအခါ။ပရိယာဟ်ပြု၍သံတ
 မန်လုပ်လျက်ဖြူပေါ်မှာဟောင်းခွပ်သောဇာတ်တို့ကို
 တင်၍ဟောင်းခွပ်စုတ်ကွဲဖာပြင်သောစုတ်ရည်သားရေ
 ၄၅ ဘူးတို့ကိုယူကြ၏။ဟောင်းခွပ်ဖာပြင်သောခြေခင်းကို
 စီး၍ဟောင်းခွပ်သောအဝတ်ကိုလည်းဝတ်ကြ၏။အောက်
 ၄၆ ၌တက်လျက်ရှိသောရိက္ခာကိုသာဆောင်ခဲ့လျက်

၆။ ယောရှုရှုရာဂိလဂါလတင်သို့ရောက်လာလျှင်အကျွန်ုပ်
တို့သည်မိသားစုဟာယွဲ့ခြင်းငှါဝေးသောပြည်ကလာကြ
၇။ ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကလည်းသင်တို့သည်ငါတို့
အနားမှာနေသည့်နေ့သည်ကိုမသိနိုင်။အဘယ်သို့မိသား
၈။ စုဟာယွဲ့နိုင်သနည်းဟုဟိဗလူတို့အားဆိုကြလျှင်။ သူတို့
ကအကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော်ကျွန်ဖြစ်ပါ၏ဟုယော
ရှုအားလျှောက်ဆိုကြ၏။ ယောရှုကလည်းသင်တို့သည်
အဘယ်သို့သောသူနည်း။ အဘယ်အရပ်ကလာကြသ
၉။ နည်းဟုမေးလျှင်။ သူတို့ကကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကြောင့်ကိုယ်တော်ကျွန်တို့
သည်အလွန်ဝေးသောပြည်ကလာပါပြီ။ ထာဝရဘုရား၏
ထိတင်းတော်ကိုငင်ဆဲရုတ္တုပြည်၌ ပြုတော်မူသမျှကိုငင်
၁၀။ ၊ ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌နေသောအာမောရိမင်းကြီး။
ဗဟရှုဘုရင်ဘုရင်ရှိဟုန်။ အာရှုတရုတ်မြို့မှာနေသော
ဗာရှုရှုဘုရင်ဩဗာတို့၌ပြုတော်မူသမျှကိုငင်ကြား
၁၁။ ပါပြီ။ ထို့ကြောင့်အကျွန်ုပ်တို့၌အသက်ကြီးသောသူ
တို့နှင့်ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကလင်ခရီးရိက္ခာ
ကိုယူ၍သူတို့ကိုခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါသွားကြလေ့။ ငါ
တို့သည်သူတို့၏ကျွန်ဖြစ်ကြောင်းနှင့်မိသားစုဟာယွဲ့ရ
ပါမည်အကြောင်းကိုလျှောက်ထားကြလေ့ဟုမှာလိုက်
၁၂။ ပါပြီ။ ကိုယ်တော်ထံသို့ရောက်အံ့သောငှါထွက်လာ
သောနေ့၌ခရီးရိက္ခာတို့ကိုယ်အိမ်မှဆောင်ယူခဲ့သောဤ
မျက်နှာပြင်ပူဇွန်လျက်ရှိပါ၏။ ယခုကြည့်ပါ။ အောက်လျက်
၁၃။ မှီတက်လျက်ရှိပါ၏။ ဗျုတ်ရည်ပြည့်သောဤသား
ရေဘူးတို့သည်အသံဖြစ်သော်လည်းယခုကြည့်ပါ။
ရုတ်ကွဲလျက်ရှိပါ၏။ ဤအဝတ်။ ဤခြေနင်းတို့သည်လည်း
အလွန်ခရီးဝေးသောကြောင့်ဟောင်းနွမ်းပါပြီဟုပြန်
၁၄။ လျှောက်ကြ၏။ ဣသရေလလူတို့သည်ထာဝရဘုရား
ထံတော်၌အခွင့်မပန်ဘဲထိုသူတို့၏ရိက္ခာကိုစားကြ၏။
၁၅။ ယောရှုသည်လည်းသူတို့ကိုစစ်မှုနှင့်လွတ်စေ၍အ
သက်ချမ်းသာစေမည်အကြောင်း။ မိသားစုဟာယွဲ့၏။
ပရိသတ်မင်းတို့သည်လည်းကျန်ဆံ့ခြင်းကိုပြုကြ၏။
၁၆။ မိသားစုဟာယွဲ့၍သုံးရက်လွန်သောအခါထိုသူတို့
သည်အိမ်နီးချင်းဖြစ်၍အနားမှာနေကြောင်းကိုဣသရေ
၁၇။ လအမျိုးသားတို့သည်ကြားသိလျှင်။ ခရီးသွား၍သုံးရက်
မြောက်သောနေ့၌သူတို့မြို့ရွာသို့ရောက်ကြ၏။ သူတို့မြို့
ကားဂိဗောဇ်မြို့။ ဗေဗိရာမြို့။ ဗေရုတ်မြို့။ ကိရယတ်ယာ
၁၈။ ရိမ်မြို့တည်း။ ပရိသတ်အကဲအမှူးတို့သည်ဣသရေလ

အမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်၍ကျန်
ဆံ့ခြင်းကိုပြုသောကြောင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့
သည်သူတို့ကိုမလုပ်ကြံကြ။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်
၁၉။ အကဲအမှူးတို့ကိုအပြစ်တင်ကြ၏။ အကဲအမှူးတို့က
လည်းငါတို့သည်ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားကိုတိုင်တည်၍ကျန်ဆံ့ခြင်းကိုပြုသောကြောင့်သူ
၂၀။ တို့ကိုမထိမခိုက်ရ။ သူတို့အားကျန်ဆံ့သောကြောင့်
အပြစ်ဒဏ်ရောက်မည်ကိုစိုးရိမ်၍အသက်ချမ်းသာပေး
၂၁။ သဖြင့်အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်းဟုမူကား။ အကဲအမှူး
များကတိရှိသည့်အတိုင်းအသက်ချမ်းသာပေး၍ပရိသတ်
အပေါင်းတို့အဖို့ထင်းချတ်သောသူ။ ရေခပ်သောသူဖြစ်
စေရမည်ဟုပရိသတ်အပေါင်းတို့အားပြန်ပြောကြ၏။
၂၂။ ယောရှုသည်လည်းသူတို့ကိုခေါ်၍သင်တို့သည်ငါတို့
အနားမှာနေလျက်ပင်ဝေးသောအရပ်ကလာပါပြီဟုဆို
၂၃။ ၍ငါတို့ကိုအဘယ်ကြောင့်ထုညှစ်စားကြသနည်း။ ယခု
မှာသင်တို့သည်ကျန်ဆံ့သောသူဖြစ်သဖြင့်ကျွန်ခံ၍
ငါ၏ဘုရားသခင်အိမ်တော်အဖို့ထင်းချတ်ခြင်း။ ရေခပ်
၂၄။ ခြင်းအမှုနှင့်တယောက်မျှမလွတ်ရဟုဆို၏။ သူတို့က
လည်းဤပြည်တရှောက်လုံးကိုသင်တို့အားပေး၍ပြည်
သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကိုသင်တို့ရှေ့မှပယ်ရှင်းခြင်း
ငှါကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်မိမိ
ကျန်မော့အနားမှာသားတော်မူကြောင်းကိုကိုယ်တော်
ကျွန်တို့သည်ဆက်ဆက်ကြားသိ၍သင်တို့လက်၌အ
သက်ဆုံးမည်ကိုအလွန်ကြောက်သောကြောင့်ဤအမှု
၂၅။ ကိုပြုပါပြီ။ ယခုမှာကျွန်တော်တို့သည်ကိုယ်တော်လက်
တွင်ရှိပါ၏။ ကျွန်တော်တို့၌ပြုကောင်း။ ပြုသင့်သည်ဟု
မိတ်တော်ဆင်သည်အတိုင်းပြုတော်မူပါဟုယောရှုအား
၂၆။ ပြန်လျှောက်ကြ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီယောရှုသည်ပြု၍သူ
တို့ကိုအသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါဣသရေလလူတို့လက်
၂၇။ မှကယ်နှုတ်သဖြင့်။ ထာဝရဘုရားရှေးကောက်တော်
မူသောအရပ်၌တည်သောယာဇိပလ္လင်တော်အဖို့နှင့်
ပရိသတ်တော်အဖို့ထိုသူတို့သည်ယနေ့တိုင်အောင်
ထင်းချတ်၍ရေခပ်ရမည်အကြောင်းထိုနေ့၌စိရင်လေ၏။
၂၈။ ယောရှုသည်ယေရိခေါမြို့နှင့်မင်းကြီးကိုပြုသကဲ့သို့
အာရှုမြို့နှင့်မင်းကြီးကိုထိုက်ယူ၍ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး
ကြောင်းကိုငင်ဂိဗောဇ်မြို့သားတို့သည်ဣသရေလအမျိုး
သားတို့နှင့်မိသားစုဟာယွဲ့၍အတူနေကြောင်းကိုငင်
ယေရုလင်မင်းကြီးအခေါ်နိဇေဒက်သည်ကြားသောအ

၁ ခါ၊ ဂိဗောဏ်မြို့သည်မြို့တော်ကဲ့သို့ ကြီးစွာသောမြို့။ အာဆူ
မြို့ထက် ကြီး၍ မြို့သားယောက်ျားအပေါင်းတို့သည် ခွန်
အားနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြ၏။
၂ ထိုအခါ ယေရုရှလင်မင်းကြီး အဒေါနိဇဇက်သည်
ဟေဗြန်မင်းကြီးဟောဟံ။ ယာရုတ်မင်းကြီးပိရုံ။ လာဗီ
ရှမင်းကြီးယာဗျာ။ ဂေလုန်မင်းကြီးဒေဗိရတို့ထံသို့ စေ
၃ ထွတ်၍ ဂိဗောဏ်မြို့သည်ယောရှုမှတ်စာအရ လအမျိုး
သားတို့နှင့် မိသားစုသောကြောင့် ထိုမြို့ကိုလုပ်ကြံ
ခြင်းငှါ ထံသို့လာ၍ နှင့်အတူတူညီကြပါဟုနှိုးဆော်
၄ သည်အတိုင်း၊ ယေရုရှလင်မင်းကြီး၊ ဟေဗြန်မင်းကြီး၊
ယာရုတ်မင်းကြီး၊ လာဗီရှမင်းကြီး၊ ဂေလုန်မင်းကြီးတည်း
ဟူသော အာမောရိမင်းကြီးငါးပါးတို့သည် စည်းဝေး၍
၅ ဂိဗောဏ်မြို့ရှေ့မှာ တပ်ချလျက် စစ်တိုက်ကြ၏။ ဂိဗောဏ်
မြို့သားတို့သည် ယောရှုမှတ်စာကို လက်လှမ်းမီသောအခါ
ကိုယ်တော်တို့ ကျန်တို့ကို ကြည့်ရှုလျက် နေတော်မူပါနှင့်။
အလျင်အမြန် ကြွ၍ မကယ်တင်တော်မူပါ။ တောင်ပေါ်
မှာနေသော အာမောရိမင်းကြီးအပေါင်းတို့သည် ကျန်
တော်တို့ကို တိုက်ခြင်းငှါ စည်းဝေးကြပါပြီဟုလျှောက်
၆ ကြ၏။ ယောရှုသည်လည်း စစ်မှုန့်ကျင်လည်သောသူ။ ခွန်
အားကြီးသောသူရဲအပေါင်းတို့နှင့် တကွ ဂိလဂါလမြို့မှ
၇ တက်သွားလေ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း သူတို့ကိုမ
ကြောက်နှင့်။ သင်၏လက်၌ ငါအပ်မည်။ သင့်ရှေ့မှာလူ
တစ်ယောက်မျှ မခံမရပ်နိုင်။ ဘုရားယောရှုအား မိန့်
၈ တော်မူ၏။ ယောရှုသည် ဂိလဂါလမြို့မှ တညည လုံးချီ
၉ သွား၍ ရန်သူတို့ကို အမှတ်တမဲ့တိုက်လာသဖြင့်၊ ထာဝရ
ဘုရားသည် သူတို့ကို အသေရလအမျိုးသားရှေ့မှာ ရှုံးစေ
၁၀ ၍ ဂိဗောဏ်မြို့အနားမှာ ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့်
သတ်၍ ဗေသောရန်မြို့သို့ သွားသောလမ်း၌ လိုက်လျက် အ
၁၁ ဇေကာမြို့ မကွာ၍ တိုင်အောင် လုပ်ကြံတော်မူ၏။ ထို
သူတို့သည် အသေရလအမျိုးသားရှေ့မှာ ပြေး၍ ဗေသောရန်မြို့
သို့ ဆင်းသွားရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် မိဗန်းကောင်း
ကင်မှ ကြီးစွာသော မိဗန်းသီးကို အဇေကာမြို့တိုင်အောင်
သူတို့အပေါ်၌ ချတော်မူ၍ သူတို့သည် အသေရလအမျိုးသား
၁၂ ကြ၏။ ထိုသို့ အာမောရိလူတို့ကို အသေရလအမျိုးသား
တို့၌ အပ်တော်မူသောနေ့မှာ ယောရှုသည် ထာဝရဘုရား
ကို ဆုတောင်းပြီးလျှင် အိုနေ။ သင်သည် ဂိဗောဏ်မြို့၌ ငှက်
အိုလ။ သင်သည် အာယလုန်ချိုင့်၌ ငှက်ညိမ်ဝပ်စွာနေလော့

ဟု အသေရလအမျိုးသားများရှေ့တွင် မြက်ဆိုင်သည်အ
တိုင်း၊ အသေရလအမျိုးသားတို့သည် ရန်သူတို့အား အပြစ်ဒဏ်
မပေးဘဲ ခိုင်အောင်နေသည် ညိမ်ဝပ်စွာနေ၍ သည်လုပ်
လေ၏။ ယောရှု၏ စာ၌ပါသည်ကား။ မိဗန်းကောင်းကင်
အလယ်၌ နေသည်ရပ်နေ၏။ ဝင်မြဝင်အံ့သော ဌာတနေ့
၁၃ လုံးအလျင်မပြုဟုပါသည်မဟုတ်လော။ ထာဝရဘုရား
သည် လူစကားကို နားထောင်၍ ထိုသို့သောနေ့တနေ့မျှ
မပြုဘဲ ခဏ။ နောက်ဘယ်လည်းမပြု။ အကြောင်းမူကား
ထာဝရဘုရားသည် အသေရလအမျိုးသားတို့မှာ စစ်တိုက်
၁၄ တော်မူ၏။ မင်းကြီးငါးပါးတို့သည် ပြေး၍ မကွာ၍ လိုက်
၁၅ ခေါင်း၌ ပုန်းလျက်နေကြ၏။ မကွာ၍ လိုက်ခေါင်း၌ ပုန်း
လျက်နေသော မင်းကြီးငါးပါးကို တွေ့ပါပြီဟု ယောရှု
၁၆ အား ကြားလျှောက်လျှင်၊ ယောရှုက လိုက်ခေါင်းဝပ်ရာမှာ
ကြီးစွာသော ကျောက်တို့ကို ထိခိုက်၍ လူစောင့်တို့ကို ထာ
၁၇ ကြလော့။ သင်တို့မူကား မဆိုင်းမလင့်။ ရန်သူတို့ကို
လိုက်၍ ခုခံသောသူတို့ကို ကွပ်မျက်ကြ။ မြို့ထဲသို့ မဝင်
စေကြနှင့်။ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူ
တို့ကို သင်တို့လက်၌ အပ်တော်မူပြီဟုမှာထားလေ၏။
၁၈ ယောရှုနှင့် အသေရလအမျိုးသားတို့သည် ရန်သူတို့ကို ကြီးစွာ
သော လုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းပြီးမှ ကျန်
ကြွင်းသောသူအချို့ကို သင်ခိုင်းသောမြို့သို့ ဝင်၍ နေကြ
၁၉ ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် ယောရှုရှိရာ မကွာ၍ တပ်သို့ ညိမ်
ဝပ်စွာ ပြန်လာကြ၏။ အသေရလအမျိုးသားတို့သည် ယောရှုကို
၂၀ ဘယ်သူမျှ အပြစ်မတင်ရ။ ယောရှုကလည်း လိုက်ခေါင်း
ကို ဖွင့်ပြီးလျှင် ထိုမင်းကြီးငါးပါးတို့ကို လိုက်ခေါင်းထဲက
ထုတ်၍ ထံသို့ဆောင်ခဲ့ ကြဟုမှာ လိုက်သည်အတိုင်း
၂၁ သူတို့သည် ပြု၍ ယေရုရှလင်မင်းကြီး၊ ဟေဗြန်မင်းကြီး၊
ယာရုတ်မင်းကြီး၊ လာဗီရှမင်းကြီး၊ ဂေလုန်မင်းကြီးငါး
၂၂ ပါးတို့ကို လိုက်ခေါင်းထဲက ဆောင်ခဲ့၍၊ ယောရှုထံသို့
ရောက်ပြီးမှ ယောရှုသည် မိန့်၍ အသေရလအမျိုးသားတို့
တို့နှင့် အသေရလအမျိုးသားတို့ကို ခေါ်လျှင် ချည်းလာ
ကြ။ ဤမင်းကြီးတို့၏ လည်ကုတ်အပေါ်၌ ခြေကို တင်ကြ
ဟု ခိုလှမ်းမင်းတို့အား ဆိုသည့်အတိုင်း သူတို့သည် ချည်းလာ
၂၃ ၍ ထိုမင်းကြီးတို့၏ လည်ကုတ်အပေါ်၌ ခြေကို တင်ကြ၏။
၂၄ ယောရှုကလည်း သင်တို့တိုက်ရသော ရန်သူအပေါင်း
တို့ကို ထာဝရဘုရားသည် ဤကဲ့သို့ ပြုတော်မူမည်ဖြစ်၍
မကြောက်ကြနှင့်။ စိတ်မပျက်ကြနှင့်။ အားယူ၍ ရဲရင့်
၂၅ ခြင်းရှိကြလော့ဟု ချီးမြှင့်ပြီးမှ၊ ထိုမင်းကြီးတို့ကို ခေါ်၍ ကွပ်
မျက်၍ သစ်ပင်ငါးပင်တို့၌ ဆွဲထားလေ၏။ ညဦးတိုင်

၂၇ အောင်သစ်ပင်၌ဆွဲထားပြီးမှ၊ နေဝင်ချိန်ရောက်သောအခါ ယောရှုစီရင်သည် အတိုင်းသစ်ပင်မှချပြီးလျှင်သူတို့ ပုန်းလျက်နေရာထိုင်ခေါင်း၌ပြစ်ထား၍ထိုင်ခေါင်းဝပေါ်မှာ ကြီးစွာသောကျောက်တို့ကိုရပ်ကြ၏။ ထိုကျောက်ပုံသည်ယနေ့တိုင်အောင်ရှိ၏။

၂၈ ထိုနေ့၌ယောရှုသည်မက္ကဒါမြို့ကိုတိုက်ယူ၍မြို့နှင့်မင်းကြီးကိုခမ်းနှင့်လုပ်ကြံပြီးလျှင်မင်းကြီးနှင့်တကွမြို့သားအပေါင်းတို့ကိုတယောက်မျှမကျန်ကြွင်းရဘဲရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။ ယေရိခေါမင်းကြီးကိုပြုသကဲ့သို့

၂၉ မက္ကဒါမင်းကြီးကိုပြုသတည်း။။ ထိုနောက်ယောရှုသည် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွမက္ကဒါမြို့မှလိဗနုမြို့သို့ချီသွား၍တိုက်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည်ထိုမြို့နှင့်မင်းကြီးကိုဣသရေလလူတို့လက်၌အပ်တော်မူ၍မြို့နှင့်မြို့သားအပေါင်းတို့ကိုတယောက်မျှမကျန်ကြွင်းရဘဲခမ်းနှင့်လုပ်ကြံ၍ယေရိခေါမင်းကြီးကိုပြုသကဲ့သို့ထိုမင်းကြီးကိုပြုကြ၏။ ယောရှုသည်ဣသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွလိဗနုမြို့မှလာမိရှိသို့ချီသွား၍တပ်ချ

၃၀ လျက်တိုက်ကြ၏။။ ထာဝရဘုရားသည်ထိုမြို့ကိုဣသရေလလူတို့လက်၌အပ်တော်မူသဖြင့်ဗုတိယနေ့၌ရ၍လိဗနုမြို့ကိုပြုသကဲ့သို့ထိုမြို့နှင့်မြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့ကိုခမ်းနှင့်လုပ်ကြံကြ၏။။ ထိုအခါဂေဇာမင်းကြီးဟောရသည်လာမိရှိမြို့ကိုကူညီမည်ဟုလာသောကြောင့်ယောရှုသည်ထိုမင်းကြီးနှင့်သူ၏လူအပေါင်းတို့ကိုတယောက်မျှမကျန်ကြွင်းရဘဲရှင်းရှင်းလုပ်ကြံလေ၏။

၃၁ တဖန်ယောရှုသည်ဣသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွလာမိရှိမြို့မှဂေလုန်မြို့သို့ချီသွား၍တပ်ချလျက်တိုက်ကြ၏။။ ထိုနေ့ချင်းတွင်ရ၍လာမိရှိမြို့ကိုပြုသကဲ့သို့ထိုမြို့နှင့်မြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့ကိုခမ်းနှင့်လုပ်ကြံ၍တနေ့ချင်းတွင်ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။။ တဖန်ယောရှုသည်ဣသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွဂေလုန်မြို့မှဟေဗြန်မြို့သို့ချီသွား၍တိုက်ကြ၏။။ ရသောအခါဂေလုန်မြို့ကိုပြုသကဲ့သို့ထိုမြို့နှင့်မင်းကြီးကို၎င်းထိုမြို့နှင့်ဆိုင်သောမြို့ရှိသမျှတို့ကိုမိမိသူမြို့သားအပေါင်းတို့ကို၎င်းတယောက်မျှမကျန်ကြွင်းရဘဲခမ်းနှင့်လုပ်ကြံ၍မြို့နှင့်မြို့သားအပေါင်းတို့ကိုရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။။ တဖန်ယောရှုသည်ဣသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွဒေဗရမြို့သို့ပြန်လာ၍တိုက်ကြ၏။။ ထိုမြို့နှင့်မင်းကြီးကို၎င်းထိုမြို့နှင့်ဆိုင်သောမြို့ရှိသမျှတို့ကို၎င်းရ၍ခမ်းနှင့်လုပ်ကြံသဖြင့်မြို့သားအပေါင်းတို့ကိုတယောက်မျှမကျန်ကြွင်းရဘဲရှင်း

ရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။ ဟေဗြန်မြို့။ လိဗနုမြို့နှင့်မင်းကြီးကိုပြုသကဲ့သို့ဒေဗရမြို့နှင့်မင်းကြီးကိုပြုသတည်း။။ ထိုသို့ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်းယောရှုသည်တောင်ပေါ်အရပ်၊ တောင်မျက်နှာအရပ်၊ ချိုင့်ထဲအရပ်၊ စပ်ရေတွင်းအရပ်ရှိသမျှတို့နှင့်တကွမင်းကြီးအပေါင်းတို့ကိုလုပ်ကြံ၍အသက်ရှင်သောသူတယောက်မျှမကျန်ကြွင်းရဘဲရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။။ ကာဒေရှဗာနာမြို့မှဝဠာဇမြို့တိုင်အောင်၎င်းဂေါရှင်ပြည်တရှောက်လုံးနှင့်တကွဂါဗောင်မြို့တိုင်အောင်၎င်းလုပ်ကြံ၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုးဘက်မှာစပ်တိုက်တော်မူသောကြောင့်ထိုပြည်များနှင့်တကွမင်းကြီးအပေါင်းတို့ကိုတခါတည်းအောင်လေ၏။။ ထိုနောက်ယောရှုသည်ဣသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွဂါဗောင်လက်သို့ပြန်သွား၏။

၁ ထိုသိတင်းကိုဟာဇော်မင်းကြီးသတ်နှိပ်သည်ကြားသောအခါမာဒုန်မင်းကြီးယောဗဗ။ ရှိမြန်မင်းကြီး။ အာခရှပ်မင်းကြီးတို့ထံသို့၎င်း၊ တောင်ရိုးမြောက်ဘက်အရပ်။ ဂနီသရက်မြို့တောင်ဘက်တွင်ပြင်အရပ်။ ချိုင့်ထဲအရပ်။ အနောက်မျက်နှာဒေါရပြည်နယ်၌ရှိသောမင်းကြီးများထံသို့၎င်း၊ အရှေ့အနောက်၌နေသောခါနန်လူ။ တောင်ပေါ်မှာနေသောအာမောရီလူ။ ဟိတ္တိုလူ။ ဗေရုဇီလူ။ ယေဗုထီလူ။ မိဇပါပြည်။ ဟေရမုန်တောင်ခြေရင်း၌နေသောဟိဗီလူတို့ရှိရာသို့၎င်းဝေလွှတ်၍၊ ထိုမင်းကြီးများတို့သည်အရေအတွက်အားဖြင့်သမုဒ္ဒရာထဲလုံးနှင့်အမျှအထွန်များစွာသောဗိုလ်ပါအပေါင်း၊ မြင်း၊ ဂျား၊ ရထားများအပေါင်းတို့နှင့်တကွထွက်လာကြ၏။။ ထိုမင်းကြီးအပေါင်းတို့သည်စဉ်းဝေးလျက်ဣသရေလအမျိုးကိုတိုက်ခြင်းငှါချီလာ၍မေရုံအိုင်နားမှာတရုတည်းတပ်ချလျက်နေကြ၏။။ ထာဝရဘုရားကလည်းသူတို့ကိုမကြောက်နှင့်။ ငါသည်နက်ဖန်နေ့။ ယခုအချိန်၌ဣသရေလအမျိုးရှေ့မှာထိုသူအပေါင်းတို့ကိုအသေအပ်မည်။ မြင်းတို့၏ခြေကြောကိုဖြတ်ရမည်။ ရထားတို့ကိုမီးရှို့ရမည်ဟုယောရှုအားမိန့်တော်မူ၏။။ ယောရှုသည်လည်းမိမိစစ်သူရဲအပေါင်းတို့နှင့်တကွမေရုံအိုင်နားသို့အမှတ်တမဲ့စစ်ချီ၍တိုက်လေ၏။။ ထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကိုဣသရေလအမျိုးသားတို့လက်၌အပ်တော်မူသဖြင့်သူတို့ကိုလုပ်ကြံ၍မိန့်ရဗ္ဗာမြို့။ မိသရဗောသမိမိမြို့။ အရှေ့မျက်နှာမိဇပါ

၁ ချီငဲ့တိုင်အောင်ထိုက်၍တယောက်ကိုမျှမကျန်ကြွင်း
၂ စေခြင်းငှါလုပ်ကြံ၏။ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်
၃ မူသည်အတိုင်းယောရှုသည်မြင်းတို့၏ခြေကြောကို
၄ ဖြတ်၍ရထားတို့ကိုမီးရှို့လေ၏။ ထိုအခါယောရှုသည်
၅ ပြန်၍ဟာဇော်မြို့ကိုသိုက်ယူသဖြင့်မင်းကြီးကိုသေနှင့်
၆ ကွပ်မျက်လေ၏။ရှေးကာလ၌ဟာဇော်မြို့သည်ထိုပြည်
၇ များတို့ကိုအုပ်စိုးရသတည်း။ ထိုမြို့သူမြို့သားအပေါင်း
၈ တို့ကိုသေနှင့်ကွပ်မျက်သဖြင့်တယောက်ကိုမျှအသက်
၉ ရှင်စေခြင်းငှါမထား။ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး၍မြို့ကိုလည်း
၁၀ မီးရှို့သေ၏။ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေမှာသားသည်
၁၁ အတိုင်းထိုမင်းကြီးများအစိုးရသောမြို့ရှိသမျှတို့နှင့်
၁၂ မင်းကြီးအပေါင်းတို့ကိုယောရှုသိုက်ယူ၍သေနှင့်လုပ်
၁၃ ကြံသဖြင့်ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။ သို့ရာတွင်ဟာ
၁၄ ဇော်မြို့မှတပါးတောင်ပေါ်၌တည်သောမြို့တို့ကိုလည်း
၁၅ လူတို့သည်မီးမရှို့ကြ။ ဟာဇော်မြို့တမြို့ကိုသာယော
၁၆ ရှုမီးရှို့သတည်း။ ထိုမြို့များ၌လက်ရပ်စွာနှင့်တိရစ္ဆာန်
၁၇ ရှိသမျှတို့ကိုလည်းလူတို့သည်ကိုယ်အဖို့သိမ်းယူ
၁၈ ကြ၏။လူတို့ကိုမဖျက်ဆီးတိုင်အောင်ရှိသမျှတို့ကို
၁၉ နှင့်လုပ်ကြံ၏။ တယောက်ကိုမျှမကျန်ကြွင်း
၂၀ စေကြ။ ထာဝရဘုရားသည်မိမိကျွန်မောရှေကိုမှာထား
၂၁ တော်မူသည်အတိုင်းမောရှေသည်ယောရှုကိုဆင့်ဆို၏။
၂၂ ယောရှုလည်းထိုသို့ပြုလေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်မောရှေ
၂၃ ကိုမှာထားတော်မူသမျှသောအမှုတရပ်ကိုလုပ်၍မ
၂၄ ထား။
၂၅ ထိုသို့စီရင်လုပ်ကိုင်တော်မူသောဟာလက်တောင်မှစ၍
၂၆ ဟောရမုနီတောင်ခြေရင်း။ ဝေဗနုနီချီငဲ့၌ရှိသောဗာလ
၂၇ ဂနိမြို့တိုင်အောင်တောင်ပေါ်အရပ်။ တောင်မျက်နှာအ
၂၈ ရပ်။ဂေါရှင်ပြည်။ချီငဲ့များ။လွင်ပြင်များ။ဣသရေလ
၂၉ တောင်။ဣသရေလချီငဲ့နှင့်တကွထိုပြည်အလုံးစုံကိုယော
၃၀ ရှုသည်သိမ်းယူ၍မင်းကြီးအပေါင်းတို့ကိုအောင်သဖြင့်
၃၁ လုပ်ကြံကွပ်မျက်လေ၏။ ထိုမင်းကြီးအပေါင်းတို့ကို
၃၂ ကာသကြာဖြင့်စွာစစ်တိုက်ရ၏။ ဟိရလူ။ဂိဗောင်မြို့
၃၃ သားမှတပါး။ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်မိသဟာယ
၃၄ ဖွဲ့သောမြို့တမြို့မျှမရှိ။အချားသောမြို့ရှိသမျှတို့ကိုသိုက်
၃၅ ၍အနိုင်သိမ်းယူရကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ထာဝရ
၃၆ ဘုရားသည်မောရှေကိုမှာထားတော်မူသည်အတိုင်းထို
၃၇ လူမျိုးတို့ကိုကျေးဇူးပြု။အကုန်အစင်သုတ်သင်ပယ်
၃၈ ရှင်းစေမည်အကြောင်း။သူတို့သည်ဣသရေလအမျိုး
၃၉ သားတို့ကိုဆီး၍သိုက်ပုံသည်တိုင်အောင်သူတို့စိတ်နှစ်

လုံးဝိုင်မာစေခြင်းငှါထာဝရဘုရားအလိုရှိတော်မူသ
၁ တည်း။ ထိုကာလအခါယောရှုသည်ချီသွား၍အာနုက
၂ လူတို့ကိုတောင်ပေါ်အရပ်။ဟောမြန်မြို့။ဒေဗရမြို့။အာ
၃ နုနုမြို့။ဘုဒဘောင်။ဣသရေလတောင်ရှိလူတို့မှပယ်ရှား
၄ ၍သူတို့မြို့များနှင့်တကွရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။ဂါဗ
၅ မြို့။ဂါသမြို့။အာဇုတ်မြို့မှတပါး။ဣသရေလတိုင်းနိုင်ငံ
၆ တွင်ကျန်ကြွင်းသောအာနုကလူတယောက်မျှမရှိ။ ထာ
၇ ဝရဘုရားသည်မောရှေကိုမိန့်တော်မူသမျှအတိုင်းယော
၈ ရှုသည်ထိုပြည်တရှောက်လုံးကိုသိမ်းယူ၍ဣသရေလ
၉ အမျိုးအနွယ်အသီးအသီးတို့အားအမွေပေးသဖြင့်တ
၁၀ ပြည်လုံးစစ်သည်လေ၏။
၁၁ ယော်ဇန်မြစ်အရှေ့။နေထွက်ရာတက်၌အာနုနီမြစ်မှ
၁၂ စ၍ဟောရမုနီတောင်တိုင်အောင်အရှေ့လွင်ပြင်ရှိသမျှပါ
၁၃ လျက်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်လုပ်ကြံ၍သိမ်းယူ
၁၄ သောပြည်ကိုအစိုးရသောမင်းကြီးများဟူမူကား။ အာနုနီ
၁၅ မြို့အနားမှာအာရော်မြို့။မြစ်တဝက်။ဂိလဒ်ပြည်တဝက်
၁၆ မှစ၍အမွန်ပြည်စွန်းအပိုင်းအချား။ ယဗူလ်မြစ်တိုင်
၁၇ အောင်ရင်။အရှေ့မျက်နှာ၌လွင်ပြင်မှစ၍ဂနီသရက်
၁၈ အိုင်နှင့်လွင်ပြင်အိုင်တည်းဟူသောသောနုအိုင်အရှေ့
၁၉ ဘက်။ဗက်ယေရှိမုတ်မြို့သို့သွားရာလမ်း။အာဇုတ်ဝိသ
၂၀ ဂါမြို့အနား။တောင်မျက်နှာမှလာရာလမ်းတိုင်အောင်ရင်
၂၁ အစိုးရ၍ဟောရှုဘုန်မြို့၌နေသောအာမောရ်ရှင်ဘုရင်ရှိ
၂၂ ဟုနီတပါး။ ဟောရမုနီတောင်နှင့်သာလကပြည်ကိုရင်
၂၃ ဂေရှုလူ။ဟာခါသိလူနေသောပြည်စွန်းတိုင်အောင်ဗာ
၂၄ ရှန်ပြည်တရှောက်လုံးကိုရင်ဟောရှုဘုန်ရှင်ဘုရင်ရှိဟုနီ
၂၅ ပိုင်သောနိုင်ငံစွန်းတိုင်အောင်ဂိလဒ်ပြည်တဝက်ကိုရင်
၂၆ အစိုးရ၍အာရှုတရုတ်မြို့။ဗြေဟ်မြို့၌နေသော။အမွန်ကြီး
၂၇ မားသောလူမျိုးထဲကကျန်ကြွင်းသောသူ။ ဗာရှန်ရှင်
၂၈ ဘုရင်ဩဃတပါး။ ထိုရှင်ဘုရင်နှစ်ပါးကိုထာဝရ
၂၉ ဘုရင်၏ကျွန်မောရှေနှင့်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
၃၀ လုပ်ကြံ၍ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေသည်သူတို့ပြည်
၃၁ ကိုချဗင်အမျိုး။ဂန်အမျိုး။မနာရှေအမျိုးတဝက်တို့အား
၃၂ အပိုင်ပေးလေ၏။
၃၃ ယော်ဇန်မြစ်အနောက်ဘက်မှာဝေဗနုနီချီငဲ့၌ရှိ
၃၄ သောဗာလဂနိမြို့မှစ၍စီရင်လုပ်ကိုင်တော်မူသောဟာလက်
၃၅ တောင်တိုင်အောင်တောင်ပေါ်အရပ်။ချီငဲ့ထဲအရပ်။
၃၆ လွင်ပြင်အရပ်။စစ်ရေတွင်းအရပ်။တောအရပ်။တောင်
၃၇ မျက်နှာအရပ်။ဟိတ္တိလူ။အာမောရ်လူ။ခါနုနီလူ။ဗေရုဇီ

လူ။ဟိဝိလူ။ယေဗုသိလူနေရာ။ယောရှုနှင့်ဆူသရေလအ
 မျိုးသားလုပ်ကြံ၍ယောရှုသည်ဆူသရေလအမျိုးအနွယ်
 အသီးအသီးတို့အားအပိုင်ပေးသောပြည်ကိုအစိုးရသော
 ၆ မင်းကြီးများဟူမူကား။|ယေရိုခေါမင်းကြီးတပါး။ဗေ
 ၁၀ သလမြို့အနားမှာအာဆူမင်းကြီးတပါး။|ယေရုရှလင်
 ၁၁ မင်းကြီးတပါး။ပေပြုန်မင်းကြီးတပါး။|ယာမုတ်မင်း
 ၁၂ ကြီးတပါး။လာခိရှမင်းကြီးတပါး။|ဂေလုန်မင်းကြီးတ
 ၁၃ ပါး။ဂေဇာမင်းကြီးတပါး။|ဒေဗိရမင်းကြီးတပါး။ဂေဒါ
 ၁၄ မင်းကြီးတပါး။|ဟောမာမင်းကြီးတပါး။အာရန်မင်းကြီး
 ၁၅ တပါး။|လိဗနမင်းကြီးတပါး။အဒုလံမင်းကြီးတပါး။
 ၁၆ |မက္ကဒါမင်းကြီးတပါး။ဗေသလမင်းကြီးတပါး။|တာဗွာ
 | မင်းကြီးတပါး။ယောဗာမင်းကြီးတပါး။|အာဖက်မင်း
 ၁၉ ကြီးတပါး။လာရှုရန်မင်းကြီးတပါး။|မာဒုန်မင်းကြီးတ
 ၂၀ ပါး။ဟာဇော်မင်းကြီးတပါး။|ရှိမရန်မင်းကြီးတပါး။
 ၂၁ အာခရှပ်မင်းကြီးတပါး။|တာနက်မင်းကြီးတပါး။မေ
 ၂၂ ဂါဒေါမင်းကြီးတပါး။|ကေဒေရှမင်းကြီးတပါး။ကရမေ
 ၂၃ လတောင်ပေါ်မှာယောကန်မင်းကြီးတပါး။|ဒေါရပြည်
 နယ်မှာဒေါရမင်းကြီးတပါး။ဂါလဂါလပြည်မှာဂေါအိမ်
 ၂၄ မင်းကြီးတပါး။|တိရဇမင်းကြီးတပါး။မင်းကြီးပေါင်း
 သုံးဆယ်တပါးတည်း။

၁ ယောရှုသည်အို၍အသက်ကြီးရင့်သောအခါထာ
 ၂ ဝရဘုရားကသင်သည်အို၍အသက်ကြီးရင့်ပြီ။သိမ်း
 ၃ ယူရမည်ဖြစ်လည်းအများကျန်သေး၏။ကျန်သောမြေ
 ဟူမူကား။မိသိက္ခိပြည်မှာ၍ဂေရှုပြည်တရှောက်လုံး။
 ၄ |အဲဒုတ္တုပြည်အရှေ့။ရှိဟောရမြစ်မှစ၍မြောက်မျက်
 ၅ နှာ၌ကြွေ၍နယ်တိုင်အောင်ခါနီလူနေသောပြည်။မိ
 ၆ သိက္ခိမင်းငါးပါးတည်းဟူသောဂါအသိလူ။အာဇောတိ
 ၇ လူ။ရှေ့ကလေးနီလူ။ကိတ္တိလူ။ကြော့နီလူနှင့်တကွအာဝိ
 ၈ လူနေသောပြည်။|တောင်မျက်နှာမှစ၍အာမောရိပြည်
 ၉ အာဖက်မြို့တိုင်အောင်ခါနီပြည်တရှောက်လုံးနှင့်ဇိဒုန်
 ၁၀ ပြည်အနားမှာရှိသောမာရာပြည်။|နေထွက်ရာဘက်။
 ၁၁ ယောရမုန်တောင်ခြေရင်း၌ဗာလဂန်မြို့မှစ၍ဗာမတ်ပြည်
 ၁၂ အဝင်တိုင်အောင်ဂေဗလပြည်။လေဗနန်ပြည်တရှောက်
 ၁၃ လုံးကျန်သတည်း။|လေဗနန်တောင်မှစ၍မိသရဖောသ
 ၁၄ မိမ်မြို့တိုင်အောင်တောင်ပေါ်၌နေသောသူနှင့်ဇိဒေါနီ
 ၁၅ လူအပေါင်းတို့ကိုဆူသရေလအမျိုးသားရှေ့မှတိုက်ထုတ်
 ၁၆ မည်။သို့ဖြစ်၍ငါ့မှာသားသည်အတိုင်းစာရေးတံပြု
 ၁၇ လျက်သို့မြေကိုဆူသရေလလူတို့အားအမွေပေးသော။

၁ |ယေဗုသိလူပြည်ကိုဆူသရေလအမျိုးကုံးမျိုးနှင့်မနာရှေအ
 ၂ မျိုးတဝက်တို့အားအမွေပေးသော။|ရုဗင်အမျိုး။ဂန်အ
 ၃ မျိုး။မနာရှေအမျိုးတဝက်တို့သည်ယောရှုနှင့်အမွေ
 ၄ ဘက်။မောရှေပေးသည်အတိုင်းမိမိတို့အမွေမြေကိုခံကြ
 ၅ ပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၆ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေပေးသောမြေဟူမူကား။
 ၇ အာနုနိမြစ်နား၌ရှိသောအာရော်မြို့မြစ်အကွေ့၌ရှိသမျှ
 ၈ သောမြို့တို့နှင့်တကွမိဘုန်မြို့တိုင်အောင်မေဒဘလွင်
 ၉ ပြင်တရှောက်လုံး။|အဗ္ဗုန်ပြည်စွန်းတိုင်အောင်ဟောရှု
 ၁၀ ဘုန်မြို့၌မင်းပြုသောအာမောရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုနီအစိုးရ
 ၁၁ သောမြို့ရှိသမျှ။|ဂါလန်ပြည်။ဂေရှုရိလူ။မာခါသိလူနေ
 ၁၂ သောပြည်။ပေရမုန်တောင်ရှိသမျှ။သလကပြည်တိုင်
 ၁၃ အောင်ဗာရှန်ပြည်တရှောက်လုံး။|အဗ္ဗုန်ကြီးမားသော
 ၁၄ လူမျိုးထဲကကျန်ကြွင်းသောသူ။အာရှုဘုရတ်မြို့။ဗြေမြို့
 ၁၅ ၌မင်းပြုသောဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဇာ၏နိုင်ငံတရှောက်
 ၁၆ လုံးပါသတည်း။ထိုမင်းတို့ကိုမောရှေသည်လုပ်ကြံ၍
 ၁၇ ပယ်ရှားလေ၏။|သို့ရာတွင်ဆူသရေလလူတို့သည်ဂေရှု
 ၁၈ ရိလူ။မာခါသိလူတို့ကိုမနှင်ထုတ်ကြ။ထိုလူမျိုးတို့သည်
 ၁၉ ယနေ့တိုင်အောင်ဆူသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်အတူနေ
 ၂၀ ကြ၏။
 ၂၁ လေဝိအမျိုးအားအမွေကိုမပေး။ဆူသရေလအမျိုး
 ၂၂ ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပူဇော်သော
 ၂၃ ယဇ်တို့သည်အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်းသူတို့အမွေ
 ၂၄ ဖြစ်သတည်း။
 ၂၅ မောရှေသည်ရုဗင်အမျိုးသားအမွေအမျိုးအသီးအ
 ၂၆ သီးတို့အားအမွေပေးသောပြည်များဟူမူကား။|အာနုနိ
 ၂၇ မြစ်နား၌ရှိသောအာရော်မြို့မြစ်အကွေ့၌ရှိသမျှသော
 ၂၈ မြို့တို့နှင့်တကွမေဒဘလွင်ပြင်တရှောက်လုံး။|ဟောရှု
 ၂၉ ဘုန်မြို့နှင့်တကွလွင်ပြင်၌ရှိသမျှသောမြို့။မိဘုန်မြို့။ဗာ
 ၃၀ မုတ်ဗာလမြို့။ဗက်ဗာလမောင်မြို့။ယဟာဇမြို့။ကေဒ
 ၃၁ မုတ်မြို့။မေဗတ်မြို့။ကိရယသိမ်မြို့။ဗိဗမာမြို့။ချိုင့်တွင်
 ၃၂ တောင်ပေါ်မှာရှိသောဇာရက်ရှာဟာမြို့။ဗက်ပေရုရ
 ၃၃ မြို့။အာဇုတ်မိသဂမြို့။ဗက်ယေရှိမုတ်မြို့။လွင်ပြင်၌ရှိသ
 ၃၄ မျှသောမြို့တို့နှင့်တကွဟောရှုဘုန်မြို့၌မင်းပြုရသောအာ
 ၃၅ မောရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုနီ၏နိုင်ငံတရှောက်လုံးကိုပေးသ
 ၃၆ တည်း။ထိုရှင်ဘုရင်ကိုရင်ထိုရှင်ဘုရင်ချီးမြှောက်၍သူ
 ၃၇ ပြည်၌နေသောမိချန်မင်းကြီးငါးပါး။ဇဝီ။ရေကင်။ဇုရ။
 ၃၈ ဟုရ။ရေဘတို့ကိုရင်မောရှေသည်လုပ်ကြံလေ၏။|ပရော
 ၃၉ ဖက်လုပ်သောဗောရသားဗာလပ်ကိုလည်းအသေခံရ

ယောသုတို့နှင့်ရော၍ ဣသရေလလူတို့သည်အားနှင့်ကွပ်
 ၂၃ မျက်ကြ၏။ ရုဗင်အမျိုးသားနေရာအပိုင်းအချားကား။
 ယော်ဒန်မြစ်နှင့်မြစ်ကမ်းပါးတည်း။ ဤရှေ့ကားရုဗင်အ
 မျိုးသားအဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရသောမြို့ရွာများ
 ပေတည်း။

၂၄ မောရှေသည်ဂဏ်အမျိုးသားအဆွေအမျိုးအသီးအသီး
 ၂၅ တို့အားအမွေပေးသောပြည်များဟူမူကား။ ယာဇာမြို့မှ
 စ၍ဂဏ်မြို့ရှိသမျှတို့နှင့်တကွရဗွာမြို့ရှေ့ရှိသောအာ
 ၂၆ ရော်မြို့တိုင်အောင်အမွေနှံပြည်တဝက်။ ဟောရှဘုန်မြို့မှစ
 ၍ရာမတ်မိဇပါမြို့။ ဗေတောနိမ်မြို့တိုင်အောင်၎င်းမဟာ
 နိမ်မြို့မှစ၍ဒေဗီရမြို့နယ်တိုင်အောင်၎င်းပါသောပြည်။

၂၇ ၊ ဤငါ့လည်းဗေသာရုံမြို့။ ဗက်နိမရမြို့။ သုကုတ်မြို့။ ဇာ
 ဗုန်မြို့အစရှိသော။ ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်။ ယော်ဒန်မြစ်
 အပိုင်းအချား။ ဂဏ်သရက်အိုင်နားတိုင်အောင် ဟောရှ
 ဘုန်ရှင်ဘုရင်ရှိဟုနိပ်သောနိုင်ငံကျန်ကြွင်းသမျှကို
 ၂၈ ပေးသတည်း။ ဤရှေ့ကားဂဏ်အမျိုးသားအဆွေအမျိုး
 အလိုက်အမွေခံရသောမြို့ရွာများပေတည်း။

၂၉ မောရှေသည်မနာရှေအမျိုးတဝက်အားအမွေပေး၍
 မနာရှေအမျိုးသားတဝက်သည်အဆွေအမျိုးအလိုက်
 ၃၀ အမွေခံရသောပြည်များဟူမူကား။ မဟာနိမ်မြို့မှစ၍ဗာ
 ရှန်ပြည်တည်းဟူသော။ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ကြံ့စည်နိုင်ငံ
 တရှောက်လုံး။ ဗာရှန်ပြည်၌ပါသောယာဇုရမြို့ချောက်
 ၃၁ ဆယ်ကိုအမွေခံရသတည်း။ ဂဏ်ပြည်တဝက်။ ဗာရှန်
 ပြည်၌ကြံ့စည်နိုင်ငံအဝင်။ အာရှတရုတ်မြို့နှင့်ဗေဒါမြို့တို့
 ကိုမနာရှေသားမာဒိရ၏သားမြေးတဝက်။ အဆွေအမျိုး
 ၃၂ အလိုက်ပိုင်ရကြ၏။ ဤရှေ့ကားမောရှေသည်ယော်ဒန်
 မြစ်အရှေ့။ ယေရိခေါမြို့တဖက်။ မောဘာလွင်ပြင်၌အမွေ
 ၃၃ ဝေဖန်သောပြည်များပေတည်း။ ငလိပ်အမျိုးအားအမွေ
 ကိုမပေး။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 သည်အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်းသူတို့အမွေဖြစ်တော်မူ
 သတည်း။

၃ ခါနာန်ပြည်၌လည်းယာဇိဗရောဟိတ်လောဇာ။ နုန်၏
 သားယောရှုအစရှိသောဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့၌မင်း
 ဖြစ်သောသူတို့သည်အမွေဝေဖန်၍ဣသရေလအမျိုးသား
 ၂ တို့သည်အမွေခံရကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်မောရှေ
 အားဖြင့်မှတ်တမ်းတော်မူသည်အတိုင်းဣသရေလအမျိုး
 ကိုးမျိုးနှင့်တဝက်တို့သည်စာရေးတံပြု၍အမွေခံရကြ၏။
 ၃ ၊ မောရှေသည်ဣသရေလအမျိုးနှစ်မျိုးနှင့်တဝက်တို့အား

ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌အမွေပေးနှင့်ပြီ။ ငလိပ်သား
 ၄ တို့အားအချားသောအမျိုးနှင့်ရော၍အမွေပေး။ ယော
 သပ်အမျိုးသားတို့သည်မနာရှေအမျိုး။ ဗေဒိရ်အမျိုး။ နှစ်
 မျိုးဖြစ်၍ငလိပ်သားတို့နေစရာမြို့။ သူတို့တိရိစ္ဆာန်နှင့်
 ဥစ္စာကိုထားစရာမြို့နယ်မှတပါးအချားသောမြေကိုမ
 ၅ ပေး။ မောရှေအားထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အ
 တိုင်းဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ပြု၍မြေကိုဝေဖန်
 ကြ၏။

၆ ထိုအခါယုဒအမျိုးသားတို့သည်ဂဏ်ဂဏ်လမြို့၌
 ယောရှုထံသို့လာ၍ကေနက်အမျိုးယေဗုနာ၏သားကာ
 လက်ကထာဝရဘုရားသည်ကာရှေဗာနာအရပ်၌ကိုယ်
 တော်နှင့်အကျွန်ုပ်ကိုရည်စောင့်၍ဘုရားသခင်၏လူမော
 ရှေအားမိန့်တော်မူသောစကားကိုကိုယ်တော်သိပါ၏။

၇ ၊ ဤပြည်ကိုဗူးစမ်စေခြင်းငှါဘုရားသခင်၏ကျွန်မောရှေ
 သည်အကျွန်ုပ်ကိုကာရှေဗာနာအရပ်မှစေလွှတ်သော
 အခါအကျွန်ုပ်သည်အသက်လေးဆယ်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်
 သည်ကိုယ်မိတ်ထင်သည်အတိုင်းပြန်ကြားလျှောက်
 ၈ ထားပါ၏။ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူသွားသောညီအစ်ကိုတို့
 သည်လူများစိတ်ပျက်စရာကိုပြုသော်လည်းအကျွန်ုပ်
 သည်အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားနောက်တော်

၉ သို့လုံးလုံးလိုက်ပါ၏။ ထိုနေ့ရက်၌မောရှေကသင်သည်
 ငါ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့လုံးလုံး
 လိုက်သောကြောင့်အကယ်၍သင်နင်းပြီးသောမြေသည်
 အစဉ်အဆက်သင်၏အမွေ။ သင်၏သားမြေးတို့၏အမွေ

၁၀ ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟုကျန်ဆိုလေ၏။ ဣသရေလအမျိုးသည်
 တော၌ထွဋ်လည်စဉ်အခါထာဝရဘုရားသည်ထိုသို့မော
 ရှေအားမိန့်တော်မူသောနေ့မှစ၍ယခုတိုင်အောင်အမိန့်
 တော်ရှိသည်အတိုင်းအနှစ်လေးဆယ်ငါးနှစ်ပတ်လုံးအ
 ကျွန်ုပ်အသက်ကိုရှင်စေတော်မူသဖြင့်ယနေ့မှာအကျွန်ုပ်

၁၁ သည်အသက်ရှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိပါပြီ။ သို့ရာတွင်မော
 ရှေစေလွှတ်သောနေ့၌ခွန်အားရှိသကဲ့သို့ယနေ့၌ရှိပါ
 ၏။ ထိုအခါထွက်ဝင်ခြင်းအမှု။ စစ်တိုက်ခြင်းအမှုကို
 ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါတတ်စွမ်းနိုင်သကဲ့သို့ယခုလည်း

၁၂ တတ်စွမ်းနိုင်ပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ထိုနေ့၌ထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူသောဤတောင်ကိုအကျွန်ုပ်အားပေးပါ။ ဤ
 တောင်ပေါ်မှာအာနုကလူရှိကြောင်းကို၎င်းကြီးမားခိုင်ခံ့
 သောမြို့တို့နှင့်ပြည့်စုံကြောင်းကို၎င်းထိုနေ့၌ကိုယ်တော်
 သည်ကြားရပြီ။ သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရားသည်အကျွန်ုပ်
 နှင့်အတူရှိတော်မူလျှင်အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်းထိုသူ

တို့ကိုနှင့်ထုတ်ခြင်းငှါအကျွန်ုပ်တစ်စွမ်းနိုင်ပါသည်ဟု
 ၁၃ လျှောက်ဆို၏။ ထိုအခါယောရှုသည်ကောင်းကြီးပေး
 ၁၄ ၏။ဟေ့မြန်ပြည်ကိုသည်းယေဗုဒ္ဓ၏သားကာလက်အ
 ၁၅ ယေဗုဒ္ဓ၏သားကာလက်သည်ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား
 ၁၆ သခင်ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့လုံးလုံးလိုက်သော
 ၁၇ ကြောင့်ဟေ့မြန်ပြည်သည်ယနေ့တိုင်အောင်ကာလက်
 ၁၈ ၏အမွေမြေဖြစ်သတည်း။ ဟေ့မြန်မြို့သည်အထက်က
 ၁၉ ကိရယသောဘအမည်ရှိ၏။ အာဗသည်အာနုကအမျိုးသား
 ၂၀ တို့တွင်လူကြီးဖြစ်၏။ ထိုအခါတပြည့်လုံးစစ်ညိမ်းလေ၏။

၁ ယုဒအမျိုးသားတို့သည်စာရေးတံပြု၍အဆွေအမျိုး
 အလိုက်အမွေခံရသောမြေဟူမူကား။ တောင်မျက်နှာ၌
 ၂ ဧဒုံပြည်နယ်နှင့်နီးစပ်လျက်တေမန်ပြည်စွန်းမှစ၍ဇိန
 ၃ တောဖြစ်သော။ တောင်ဘက်အပိုင်းအချားသည်သော
 ၄ နံ့အိုင်၌တောင်အကွေ့မှထွက်၍။ တောင်မျက်နှာနား။ အ
 ၅ ကရုဗိမကုန်းကိုရှောက်လျက်ဇိနရွာသို့ရောက်လေ၏။
 ၆ တဖန်တောင်မျက်နှာနား။ ကာဒေဂျဗာနာရွာ။ ဟေဇရုန်
 ၇ ရွာ။ အာဒါရွာ။ ကာကာရွာ။ အဇရုန်ရွာကိုရှောက်သ
 ၈ ဖြင့်အဲဒုတ္တုချောင်းသို့လိုက်၍ပင်လယ်၌ဆုံးလေ၏။ အ
 ၉ ရွှေဘက်၌သောနံ့အိုင်သည်ယော်ဒန်မြစ်ဝတိုင်အောင်
 ၁၀ အရှေ့အပိုင်းအချားဖြစ်၏။ မြောက်ဘက်အပိုင်းအချား
 ၁၁ သည်ယော်ဒန်မြစ်သို့ဆင်းရာသောနံ့အိုင်ကွေ့မှထွက်
 ၁၂ ၍။ ဗေသောဂလရွာသို့ဝင်ဗေသရာဗရွာမြောက်နားမှာ
 ၁၃ ရောက်လေ၏။ အာခေါ်ချိုင့်မြောက်ဘက်မှထွက်၍
 ၁၄ ဒေဗိရရွာသို့ဝင်မြစ်တောင်ဘက်။ အနုဗိမကုန်းရှေ့၌ရှိ
 ၁၅ သောဂိလဂါသမြို့သို့ဝင်ရောက်ပြီးမှအင်ဂျေမက်အိုင်။
 ၁၆ အင်ဂျေမက်ရွာသစ်သို့လိုက်လျက်။ ဟိန္ဒူသား၏ချိုင့်နား။
 ၁၇ ယေရုရှလင်မြို့ရာယေဗုဒ္ဓအရပ်တောင်ဘက်နားမှာ
 ၁၈ ရှောက်၍ ဟိန္ဒူချိုင့်အနောက်။ ရေဖိပ်ချိုင့်မြောက်ဘက်
 ၁၉ နှံ့ရှိသောတောင်ပေါ်သို့တက်လေ၏။ ထိုတောင်ပေါ်
 ၂၀ မှဆင်းပြန်၍နေဗတောစမ်ရေတွင်းကိုရှောက်သဖြင့်
 ၂၁ ဖေရုန်တောင်နှင့်ဆိုင်သောမြို့များသို့ဝင်ကိရယတ်ယာ
 ၂၂ ရိပ်မြို့ရာဗာလာမြို့သို့ဝင်။ ဗာလာမြို့အနောက်ဘက်
 ၂၃ နားမှာရှောက်လျက်ဗိရတောင်သို့ဝင်သေလုန်တောင်
 ၂၄ တည်းဟူသောယာရိပ်တောင်မြောက်ဘက်နားမှာ
 ၂၅ ရှောက်လျက်ဗက်ဂျေမက်မြို့။ တိမနာမြို့သို့ဝင်။ ကြွန်
 ၂၆ မြို့မြောက်ဘက်နားမှာရှောက်လျက်ဂိဇရုန်ရွာသို့ဝင်ဗာ

လာတောင်သို့ဝင်ယာဗနေလရွာသို့ဝင်ရောက်၍ပင်လယ်
 ၁၇ ၌ဆုံးလေ၏။ အနောက်ဘက်၌ပင်လယ်ကြီးနှင့်ပင်လယ်
 ၁၈ ကပ်ပါးသည်အနောက်အပိုင်းအချားဖြစ်၏။ ဤရွှေကား
 ၁၉ ယုဒအမျိုးသားအဆွေအမျိုးအလိုက်နေရာပြည်နယ်အ
 ၂၀ ပိုင်းအချားဖြစ်သတည်း။
 ၂၁ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်းယောရှု
 ၂၂ သည်ယုဒအမျိုးသားတို့တွင်ယေဗုဒ္ဓ၏သားကာလက်
 ၂၃ အဖို့။ ဟေ့မြန်မြို့တည်းဟူသောအာနုကအဖအဘ၏မြို့
 ၂၄ ကိုချပေးလေ၏။ ထိုမြို့ထဲကကာလက်သည်အာနုက
 ၂၅ သားသုံးယောက်။ ဂျေရှု။ အဟိမန်။ တာလမဲတို့ကိုနှင့်
 ၂၆ ထုတ်သောနောက်။ ကိရယသောဗာအမည်ဟောင်းရှိ
 ၂၇ သောဒေဗိရမြို့သားတို့ရှိရာသို့တဖန်ချီသွား၍။ ကိရယ
 ၂၈ သောဗာမြို့ကိုတိုက်ယူလုပ်ကြံသောသူအားငါသည်သီး
 ၂၉ အာခသကိုပေးစားမည်ဟုဆိုလျှင်။ ကေနတ်၏သား။ ကာ
 ၃၀ လက်ညီဩသံယေလသည်ထိုမြို့ကိုတိုက်ယူ၍ကာလက်
 ၃၁ သည်သီးအာခသကိုသူအားပေးစားလေ၏။ ထိုမိမ္မသည်
 ၃၂ ခရီးသွားစဉ်အခါလယ်တကွက်ကိုအဖွဲ့တောင်းခြင်း
 ၃၃ ငှါလင်နှင့်တိုင်ပင်ပြီးမှမြို့ပေါ်ကဆင်းလေ၏။ အဖကာ
 ၃၄ လက်ကအဘယ်အလိုရှိသနည်းဟုမေးလျှင်။ သွေးက
 ၃၅ ကောင်းကြီးပေးစေချင်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်တောင်
 ၃၆ မျက်နှာအရပ်ကိုပေးပါပြီ။ စမ်ရေတွင်းတို့ကိုလည်းပေး
 ၃၇ တော်မူပါဦးဟုတောင်းသည့်အတိုင်းအဖသည်အထက်
 ၃၈ စမ်ရေတွင်း။ အောက်စမ်ရေတွင်းတို့ကိုပေးလေ၏။ ဤ
 ၃၉ ရွှေကားယုဒအမျိုးသားအဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရသော
 ၄၀ အမွေမြေဖြစ်သတည်း။
 ၄၁ ယုဒအမျိုးသားပိုင်သောမြို့များဟူမူကား။ ဧဒုံပြည်နှင့်
 ၄၂ နီးစပ်သောတောင်ပိုင်း၌ကပ်လေမြို့။ ဒေဗရမြို့။ ယာဂုရ
 ၄၃ မြို့။ ကိနုမြို့။ ဒီမောနုမြို့။ အာဒါမြို့။ ကေဒေဂျမြို့။ ဟာဇော်
 ၄၄ မြို့။ ဣသနုန်မြို့။ ဇိဗမြို့။ တေလင်မြို့။ ဗေလုတ်မြို့။ ဟာဇော်
 ၄၅ မြို့သစ်။ ဟာဇော်မြို့ဟောင်းတည်းဟူသောဟေဇရုန်မြို့။
 ၄၆ အာမန်မြို့။ ဂျေမမြို့။ မောလဒမြို့။ ဟာဇာဂဒမြို့။ ဟေဂ
 ၄၇ မုန်မြို့။ ဗက်ဂါလက်မြို့။ ဟာဇာရွာလမြို့။ ဗေရဂျေဘမြို့။
 ၄၈ ဗိဇ္ဇောသယာမြို့။ ဗာလာမြို့။ ဣအိပ်မြို့။ အာဇင်မြို့။ လေ
 ၄၉ တောလဒမြို့။ ခေသိလမြို့။ ဟောမာမြို့။ ဇိကလတ်မြို့။ မာဒ
 ၅၀ မနုာမြို့။ သံသနုာမြို့။ လေဗောက်မြို့။ ရှိလဟိပ်မြို့။ အအိန်
 ၅၁ မြို့။ ဂိဗြုန်မြို့။ ရွာနှင့်တကွမြို့ပေါင်းကားသုံးဆယ်ချောက်
 ၅၂ မြို့တည်း။ ချိုင့်၌လည်းရှေ့တောလမြို့။ ဇောရုမြို့။ အာဂနာ
 ၅၃ မြို့။ ဇာနောမြို့။ အင်ဒိုပ်မြို့။ တာပွာမြို့။ နေ့မြို့။ ယာမုတ်မြို့။
 ၅၄ အဒုလံမြို့။ စောခေါမြို့။ အဇေကာမြို့။ ရှာရိပ်မြို့။ အဒိသိပ်

၃၆ မြို့ဂဒေရမြို့၊ ဂဒေရေထိမ်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွမြို့ပေါင်းကား
 ၃၇ ဆယ်ငါးမြို့တည်း။ ထိုမှတပါး။ ဇေနန်မြို့။ ဟဒါမြို့။ မိဂ
 ၃၈ ဒလဂ်မြို့။ ဒိသန်မြို့။ မိဇပါမြို့။ ယောကသေလမြို့။ လာဒိဂ
 | မြို့။ ဗောဇကတ်မြို့။ ဇကလန်မြို့။ ကဗ္ဗန်မြို့။ သာခံမြို့။ ကံသ
 ၄၁ ထိတ်မြို့။ ဂဒေရတ်မြို့။ ဗက်ဒါရန်မြို့။ နေမမြို့။ မက္ကဒါမြို့။ ရွာ
 ၄၂ နှင့်တကွ ဆယ်ချောက်မြို့တည်း။ ထိုမှတပါး။ ထိဗန်မြို့။ ဇ
 ၄၃ သာမြို့။ အာရှန်မြို့။ ယိဗတမြို့။ အာရှနာမြို့။ နေဇိပ်မြို့။ ကိ
 ၄၄ လမြို့။ အောခဇိပ်မြို့။ မရေရှမြို့။ ရွာနှင့်တကွ ကိုးမြို့တည်း။
 ၄၅ | ထိုမှတပါး။ ဇတြန်မြို့နှင့်သူဆိုင်သောမြို့ရွာများ။ ဇတြန်
 ၄၆ မြို့မှာ၍ပင်လယ်ဘိုင်အောင်အာဇုတ်မြို့နှင့် နီးစပ်သောမြို့
 ၄၇ ရွာများ။ အာဇုတ်မြို့နှင့်သူဆိုင်သောမြို့ရွာများ။ အဲဂုတ္တ
 မြစ်။ ပင်လယ်ကြီး။ ပင်လယ်ကပ်ပါးတိုင်အောင်ဂါဇမြို့
 ၄၈ နှင့်သူဆိုင်သောမြို့ရွာများ။ တောင်ပေါ်၌လည်းရှမ်းရမြို့။
 ၄၉ ယတ္တိရမြို့။ စောခေါမြို့။ ဒန္တမြို့။ ဒေဗိရမြို့တည်းဟူသောကိ
 ၅၀ ရယာသာနုမြို့။ အာနပ်မြို့။ ဧတမောမြို့။ အာနိမ်မြို့။ ဂေါ
 ၅၁ ရှင်မြို့။ ဟောလန်မြို့။ ဂိလောမြို့။ ရွာနှင့်တကွ ဆယ်တမြို့
 ၅၂ တည်း။ အာရပ်မြို့။ ဒုမာမြို့။ ဧရှန်မြို့။ ယာနုမြို့။ ဗက်တာပွာ
 | မြို့။ အာဒက်မြို့။ ဟုန္တမြို့။ ဟေဗြန်မြို့တည်းဟူသောကိရ
 ၅၃ ယသာသာမြို့။ ဇိအောရမြို့။ ရွာနှင့်တကွ ကိုးမြို့တည်း။ မောင်
 ၅၄ မြို့။ ကရမေလမြို့။ ဇိဗမြို့။ ယုတ္တမြို့။ ယေဇရေလမြို့။ ယော
 ၅၅ ကဒ်မြို့။ ဇာနောမြို့။ ကဇုန်မြို့။ ဂိဘာမြို့။ တိမန်မြို့။ ရွာနှင့်တ
 ၅၆ ကွဆယ်မြို့တည်း။ ဟာလဟုလမြို့။ ဗက်ဇုရမြို့။ ဂေဒေါ
 ၅၇ မြို့။ မာရပ်မြို့။ ဗေသနုတ်မြို့။ ဇေတေကုန်မြို့။ ရွာနှင့်တကွ
 ၅၈ ချောက်မြို့တည်း။ ကိရယတ်ယာရိပ်မြို့တည်းဟူသောကိ
 ၅၉ ရယတ်ဗာလမြို့။ ရဗ္ဗာမြို့။ ရွာနှင့်တကွ နှစ်မြို့တည်း။ တော
 ၆၀ ခွံလည်းဗေသနုတ်မြို့။ မိဒ္ဒန်မြို့။ သေကာကမြို့။ နိဗဂန်မြို့။
 မေလက်မြို့အင်ဒါမြို့။ ရွာနှင့်တကွ ချောက်မြို့တည်း။
 ၆၁ | ယောရုရှလင်မြို့၌ နေသောယေဇုထိလူတို့ကိုကား ယုဒအ
 မျိုးသားတို့လည်မနှင်ထုတ်နိုင်ဘဲသူတို့သည်ယနေတိုင်
 အောင်ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့်အတူယေရုရှလင်မြို့၌နေ
 ကြသတည်း။

၁ ယောသပ်အမျိုးသားတို့သည်စာရေးတံပြု၍အမွေခံရ
 သောမြေအပိုင်းအချားသည်ယောဒန်မြစ်နား။ ယေရိခေါ
 မြို့အရှေ့။ ယေရိခေါအိုင်မှထွက်၍တောလမ်သို့လိုက်
 ၂။ ၃ လျက်ဗေသလတောင်တရှောက်လုံးသွားသဖြင့်။ ဗေသ
 လလုဇမြို့သို့ဝင်အာဒိအတရုတ်မြို့သို့ဝင်အနောက်မျက်
 နှာ၌ယာဇလေတိမြို့သို့ဝင်အောက်ဗက်ဟောရန်မြို့သို့ဝင်
 ၄ ဂေဇာမြို့သို့ဝင်ရောက်၍ပင်လယ်၌ဆုံးလေ၏။ ထိုသို့ယော

သပ်၏သားမနာရှေနှင့်ဖေရိမ်တို့သည်အမွေခံရကြ၏။
 ၁ ဖေရိမ်အမျိုးသားတို့သည်အမွေအမျိုးအလိုက်နေ
 သောမြေအပိုင်းအချားသည်အရှေ့ဘက်၌အတရုတ်
 ၂ အဒါမြို့မှအထက်ဗက်ဟောရန်မြို့သို့လိုက်၍၊ မြောက်
 မျက်နှာ၌ပင်လယ်နား။ မိတ်မေသမြို့သို့ထွက်၏။ တဖန်အ
 ၃ ရှေ့သို့မျက်နှာပြု၍တာနုတ်ရှိလောမြို့အရှေ့မှာရှောက်
 ၄ လျက်၊ ယနောဟမြို့သို့ဝင်ယနောဟမြို့မှအတရုတ်မြို့။
 ၅ နာရတ်မြို့။ ယေရိခေါမြို့သို့ဝင်ရောက်၍ယေဒန်မြစ်၌
 ၆ ဆုံးလေ၏။ တာပွာမြို့မှအနောက်သို့သွား၍ကာနုမြစ်သို့
 ၇ လိုက်လျက်ပင်လယ်၌ဆုံးလေ၏။ ဤရှေ့ကားမနာရှေ
 ၈ အမျိုးသားတို့အမွေခံရသောမြေ၌ဖေရိမ်အမျိုးသားတို့
 အဖိုးခွဲထားသောမြို့များနှင့်တကွဖေရိမ်အမျိုးသားအမွေ
 အမျိုးအလိုက်အမွေခံရသောမြို့ရွာများဖြစ်သတည်း။
 ၉ | ဂေဇာမြို့၌နေသောခါနိလူတို့ကိုမနှင်ထုတ်ဘဲသူတို့
 ၁၀ သည်ယနေတိုင်အောင်ဖေရိမ်အမျိုးသားတို့နှင့်အတူနေ
 ၍အခွန်ပေးရကြ၏။
 ၁ ယောသပ်၏သားဦးမနာရှေအမျိုးသားတို့သည်စာ
 ရေးတံပြု၍အမွေခံရသောမြေဟူမူကား။ မနာရှေ၏သား
 တည်းဟူသောဂိလန်၏အဖမာခိရသည်စစ်သူရဲဖြစ်၍
 ၂ ဂိလန်ပြည်နှင့်ဗာရှန်ပြည်ကိုရ၏။ ယောသပ်၏သားမနာ
 ၃ ရှေ့၏သားယောကျားအချားတည်းဟူသောအဗျေဇာ
 သား။ ဟေလက်သား။ အသရေလသား။ ဧရှင်သား။ ဟေ
 ၄ ဗာသား။ ရှမ်းဒသားတို့သည်အမွေအမျိုးအလိုက်စာရေး
 ၅ တံပြု၍ရကြသေး၏။ သို့ရာတွင်မနာရှေ။ မာခိရ။ ဂိလန်။
 ၆ ဟေဗာတို့မှဆင်းသက်သောဇလောဖန်၌သားယောကျား
 ၇ မရှိ။ ထို့သက်သက်သာရှိ၏သူ၏ထိုးတို့အမည်ကား။ မာ
 ၈ လာ။ နောအာ။ ဟောဂလာ။ မိလကာ။ တိရဇာတည်း။ ထို
 ၉ မိဗ္ဗတို့သည်ယဇိပရေဟိတ်လောဇာ။ နုန်၏သားယောရှူ။
 ၁၀ မင်းများရှေ့သို့ချည်းကပ်၍အကျွန်ုပ်တို့ပေါက်ဖော်နှင့်
 အတူအမွေခံရသောအခွင့်ကိုအကျွန်ုပ်တို့အားပေးစေ
 ၁၁ ခြင်းငှါတာဝရဘုရားသည်မောရှေကိုမှာထားတော်မူပြီ
 ဟုလျှောက်၍တာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည့်အတိုင်း
 သူတို့အဖ၏ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူအမွေခံရသောအခွင့်
 ၂။ ၆ ကိုပေး၏။ ထိုသို့မနာရှေ၏သားအမျိုးတို့သည်ဂိလန်ပြည်ကို
 ရသောကြောင့်ယေဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်ဂိလန်ပြည်နှင့်ဗာ
 ၃ ရန်ပြည်မှတပါး။ မနာရှေအမျိုးသည်ဆယ်မျက်နှာရသေး၏။
 ၄ မနာရှေခရိုင်အပိုင်းအချားသည်အာရှာခရိုင်မှရှေ့ခင်
 ၅ မြို့ရှေ့တွင်ရှိသောမိတ်မေသမြို့သို့သွား၍လက်ျာဘက်၌

၈ အင်တာပွာမြို့သို့လိုက်လေ၏။ တာပွာမြို့နယ်ကိုမနာရှေ့
 ၉ ပိုင်သော်လည်းမနာရှေ့ခရိုင် စွန်းမှာရှိသောတာပွာမြို့ကို
 ၉ ဖေရိမ်သားတို့သည်ပိုင်ကြ၏။ တဖန်အပိုင်းအချား
 သည်ကာနုမြစ်တောင်ဘက်သို့လိုက်၍မနာရှေ့မြို့တို့တွင်
 ၁၀ ဖေရိမ်မြို့အနီးပါသော်လည်း မြစ်မြောက်ဘက်မြေသည်
 ၁၀ မနာရှေ့မြစ်ဖြစ်၍ပင်လယ်၌ဆုံးလေ၏။ တောင်ဘက်၌
 ဖေရိမ်မြေ။ မြောက်ဘက်၌မနာရှေ့မြေဖြစ်လျက်ပင်
 လယ်ကန်ကွက်၍ မြောက်ဘက်၌အာရှာခရိုင်။ အရှေ့
 ၁၁ ဘက်၌ဣသခါခရိုင်ရှိ၏။ ထိုခရိုင်၌မနာရှေ့အမျိုးရ
 သောပြည်သုံးပြည်ဟူမူကား။ ဗက်ရှန်မြို့နှင့်သုမြို့ရွာများ။
 ဣဗသံမြို့နှင့်သုမြို့ရွာများ။ ဒေါရမြို့နှင့်သုမြို့ရွာများ။ အဒေါ
 ၁၂ ရမြို့နှင့်သုမြို့ရွာများ။ တာနက်မြို့နှင့်သုမြို့ရွာများ။ မေဝိ
 ၁၂ ဒေါမြို့နှင့်သုမြို့ရွာများတို့ကိုရသေး၏။ သို့ရာတွင်မနာ
 ၁၃ ရှေ့အမျိုးသားတို့သည်ထိုမြို့တို့ကိုမသိမ်းမယူနိုင်ဘဲခါ
 ၁၃ နနိလူတို့သည်ထိုအရပ်၌အနိုင်နေကြ၏။ ဣသရေလလူ
 တို့သည်အားတိုးပွားသောအခါထိုခါနနိလူတို့ကိုအ
 ကုန်အစင်မနှင်ထုတ်ဘဲအခွန်ပေးစေကြ၏။
 ၁၄ ယောသပ်အမျိုးသားတို့ကလည်းအကျွန်ုပ်တို့သည်
 ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို
 ၁၅ ခံရသဖြင့်အမျိုးကြီးဖြစ်၍ကိုယ်တော်သည်တဖို့။ တ
 ၁၅ ခရိုင်တည်းကိုသာအဘယ်ကြောင့်ပေးပါသနည်းဟု
 ၁၅ ယောရှုအားမေးလျှောက်ကြသော်။ ယောရှုကသင်တို့
 သည်အမျိုးကြီးဖြစ်၍ဖေရိမ်တောင်ကျည်းမြောင်းလျှင်
 တောအရပ်သို့သွား၍ဖေရိမ်ပြည်။ ရေဖိပ်ပြည်၌ရတ်တွဲ
 ၁၆ ကြလေ့ဟုပြန်ပြော၏။ ယောသပ်အမျိုးသားတို့က
 လည်းဖေရိမ်တောင်သည်အကျွန်ုပ်တို့အဖို့မလောက်ပါ။
 ၁၆ ချိုင့်အရပ်။ ဗက်ရှန်မြို့ရွာတို့၌၎င်းယေဇရေလချိုင့်၌၎င်း
 နေသောခါနနိလူအပေါင်းတို့သည်သံရထားနှင့်ပြည့်စုံ
 ၁၇ ပါသည်ဟုလျှောက်ပြန်လျှင်။ ယောရှုကသင်တို့သည်အ
 မျိုးကြီးဖြစ်၍ခွန်အားကြီးသောကြောင့်တဖို့တည်းကို
 ၁၈ သာမယူရ။ တောင်သည်လည်းသင်တို့အဖို့ဖြစ်လိမ့်
 မည်။ သစ်ပင်များလျှင်ရတ်တွဲရမည်။ ထွက်ရာလမ်းတို့
 သည်လည်းသင်တို့အဖို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ခါနနိလူတို့သည်
 ၁၈ ခွန်အားကြီး၍သံရထားနှင့်ပြည့်စုံသော်လည်းသူတို့ကို
 နှင်ထုတ်ကြလိမ့်မည်ဟုဖေရိမ်အမျိုး။ မနာရှေ့အမျိုး
 တည်းဟူသောယောသပ်အမျိုးသားတို့အားပြောဆို၏။
 ၁၉ ဣသရေလအမျိုးပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်ရှိလော
 မြို့မှာစည်းဝေး၍ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ကိုတည်

ထောင်ကြ၏။ သူတို့ရှေ့မှာတပြည်လုံး၌ခံချလျက်ရှိ၏။
 ၂၀ | ထိုအခါဣသရေလအမျိုးချွန်မျိုးတို့သည်အမွေမြေကို
 ၂၀ မခံရသေးသည်ဖြစ်၍။ ယောရှုကသင်တို့ဘိုးဘေးများ၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောမြေကိုသင်
 တို့သည်မသိမ်းမယူဘဲအဘယ်မျှကာလပတ်လုံးနေကြ
 ၂၁ လိမ့်မည်နည်း။ သင်တို့တွင်အမျိုးတမျိုးလျှင်လူသုံး
 ယောက်စီရွေးကောက်၍ငါစေလွှတ်သဖြင့်သူတို့သည်
 တပြည်လုံးသို့ထသွား၍အမွေခံသင့်သည်အတိုင်းရေး
 ၂၁ သားပြီးမှငှာထံသို့ပြန်လာရကြမည်။ သူတို့သည်ပြည်
 ကိုချွန်ပိုင်းပိုင်းချားရကြမည်။ ယုဒအမျိုးသည်တောင်
 ဘက်။ မိမိနေရာ၌နေရမည်။ ယောသပ်အမျိုးသည်မြောက်
 ၂၂ ဘက်။ မိမိနေရာ၌နေရမည်။ ပြည်ကိုချွန်ပိုင်းပိုင်းချား
 ပြီးမှပြည်ပိုက်ငှာထံသို့ဆောင်ခဲ့၍ငါတို့ဘုရားသခင်ထာ
 ၂၂ ဝရဘုရားရှေ့တော်၌သင်တို့အဖို့စာရေးတံပြုမည်။ လေဝိ
 သားတို့သည်သင်တို့နှင့်ရော၍အဖို့ကိုမယူရ။ ထာဝရ
 ဘုရား၏ယဇ်ပရောဟိတ်အရာသည်သူတို့အမွေဖြစ်၏။
 ၂၃ ဂဒိအမျိုး။ ရုဗင်အမျိုး။ မနာရှေ့အမျိုးတဝက်တို့သည်
 ယောင်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်။ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေ့
 ပေးသည်အတိုင်းအမွေမြေကိုခံယူကြပြီဟုဣသရေလ
 ၂၄ လူတို့အားပြောဆို၏။ ထိုလူတို့သည်ထစ၍သွားသဖြင့်
 ယောရှုကလည်းတပြည်လုံးသို့ရှောက်၍ရေးသားပြီးလျှင်
 ငှာထံသို့ပြန်လာကြလေ။ ရှိလောမြို့မှာထာဝရဘုရားရှေ့
 တော်၌သင်တို့အဖို့စာရေးတံပြုမည်ဟုပြည်ပိုက်ရေး
 သားခြင်းငှာသွားသောသူတို့ကိုမှာထားသည်နှင့်အညီ
 ၂၄ | သူတို့သည်တပြည်လုံးသို့ရှောက်သွားသဖြင့်မြို့ရွာရှိ
 သည်အတိုင်းစာ၌ချွန်ပိုင်းပိုင်း၍ရေးသားပြီးမှယောရှုနေ
 ၂၅ ရှေ့ရှိလောတပ်သို့ရောက်လာကြ၏။ ယောရှုသည်ရှိလော
 မြို့မှာထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌စာရေးတံပြု၍ဣသရေလ
 အမျိုးသားအသီးအသီးတို့အားမြေကိုပိုင်းချားလေ၏။
 ၂၅ ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားတို့သည်စာရေးတံပြု၍အဆွေ
 အမျိုးအလိုက်ခံရသောမြေသည်ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့်
 ၂၆ ယောသပ်အမျိုးသားတို့စပ်ကြားမှာကျ၏။ မြေအပိုင်း
 အချားသည်မြောက်မျက်နှာ၌ယောင်ဒန်မြစ်မှထွက်၍ယေ
 ဝိခေါမြို့မြောက်ဘက်နား၌၎င်းအနောက်ဘက်တောင်
 ပေါ်၌၎င်းရှောက်လျက်ဗေသဝင်တောသို့ထွက်သွား၏။
 ၂၇ | တဖန်တောင်မျက်နှာသို့သွား၍ဗေသလလူဖွဲ့နား၌
 ရှောက်သဖြင့်အောက်ဗက်ဟောရန်မြို့တောင်ဘက်မှာ
 ရှိသောတောင်ခြေရင်း။ အတရုတ်အဒါမြို့သို့ရောက်ပြီး
 ၂၈ လျှင်။ ထိုတောင်မှထွက်၍အိုင်တောင်ကွေ့ကိုပိုင်းသ

ဖြင့်ယုဒအမျိုးသားနေသောကိရယတ်ယာရိမ်မြို့တည်း။
 ဟူသောကိရယတ်ယာရိမ်မြို့သို့ထွက်သွား၏။ဤရှေ့ကား
 ၁၁ အနောက်ဘက်အပိုင်းအချားတည်း။၊တောင်ဘက်အ
 ၁၂ ပိုင်းအချားသည်ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့စွန်းမှအနောက်
 ၁၃ ဘက်နား၌နေဖတောရေတွင်းသို့ရောက်ပြီးလျှင်၊ဟိန္ဒူ
 သား၏ချိုင့်ရှေ့မှာရေဖိမ်ချိုင့်မြောက်၌ရှိသောတောင်
 ၁၄ ခြေရင်းသို့လာ၍ယေဗုသိမြို့တောင်ဘက်။ဟိန္ဒူချိုင့်သို့
 ၁၅ အနောက်ကလေးရွာသို့ဝင်၊မြောက်ဘက်နား၌အင်ရှေမက်
 ၁၆ ရွာသို့ဝင်အနုမြစ်ကုန်းတဖက်။ဂေဗိလုတ်ရွာသို့ဝင်ရမည်
 ၁၇ သားဗောဟန်၏ကျောက်သို့ဝင်ရောက်လေ၏။တဖန်အ
 ၁၈ ရာဗမြို့မြောက်မျက်နှာတဖက်။လွင်ပြင်နားမှာရှောက်
 ၁၉ ၍အရာဗမြို့သို့ရောက်သဖြင့်၊ဗက်ဟောဂလမြို့မြောက်
 ၂၀ ဘက်နားမှာရှောက်၍သောဒ်အိုင်မြောက်ကွေ့။ယော်ဒန်
 ၂၁ မြစ်ဝ၌ဆုံးလေ၏။ဤရှေ့ကားတောင်ဘက်အပိုင်းအချား
 ၂၂ တည်း။၊ယော်ဒန်မြစ်သည်အရှေ့ဘက်ပိုင်းချားလျက်
 ၂၃ ရှိ၏။ဤရှေ့ကားဗဟိဒ်အမျိုးသားတို့သည်အဆွေ
 ၂၄ အမျိုးအလိုက်အမွေခံရသောမြေနယ်ဖြစ်သတည်း။
 ၂၅ ဗဟိဒ်အမျိုးသားတို့သည်အဆွေအမျိုးအလိုက်ရ
 ၂၆ သောမြို့များဟူမူကား။ယေရိခေါမြို့၊ဗေသောဂလမြို့၊
 ၂၇ မက္ကေဇ်မြို့၊ဗေသရာဗမြို့၊ဇေမရိမ်မြို့၊ဗေသလမြို့၊
 ၂၈ |၊အာဝိပ်မြို့၊ပါရမြို့၊ဩဗရာမြို့၊ဓေဟာမာနဲမြို့၊ဩ
 ၂၉ ဖန်မြို့၊ဂါဘမြို့၊ရွာနှင့်တကွဆယ်နှစ်မြို့တည်း။၊ထိုမှတ
 ၃၀ ပါး။ဂိဗောင်မြို့၊ရာမမြို့၊ဗေရတ်မြို့၊မိဇာပါမြို့၊ဓေဗိရမြို့၊
 ၃၁ မောဇမြို့၊ရေကင်မြို့၊ဇူရပေလမြို့၊တာရလမြို့၊၊ဇေလ
 ၃၂ မြို့၊လေပ်မြို့၊ယေရုရှလင်မြို့တည်း။ဟူသောယေဗုသိမြို့၊ဂိ
 ၃၃ ဗတ်မြို့၊ကိရယတ်မြို့၊ရွာနှင့်တကွဆယ်လေးမြို့တည်း။
 ၃၄ ဤရှေ့ကားဗဟိဒ်အမျိုးသားတို့သည်အဆွေအမျိုးအ
 ၃၅ လိုက်ခံရသောအမွေတည်း။
 ၃၆ နုတိယတကြိမ်စာရေးတံပြု၍ရှိမောင်အမျိုးသား
 ၃၇ တို့သည်အဆွေအမျိုးအလိုက်ယုဒအမွေမြေအတွင်း၌အ
 ၃၈ မွေခံရကြ၏။၊သူတို့အမွေမြေရှိသောမြို့များဟူမူကား။
 ၃၉ ဗေရရှောဘမြို့၊မောလဒါမြို့၊၊ဟာဇာရွာလမြို့၊ဗာလာမြို့၊
 ၄၀ အာဇင်မြို့၊၊လေတောလဒ်မြို့၊ဗေသုလမြို့၊ဟောမာမြို့၊၊ဇိ
 ၄၁ |၊ကလတ်မြို့၊ဗက်မာကဗုတ်မြို့၊ဟာဇာသုသမြို့၊၊ဗက်လေ
 ၄၂ ဗောက်မြို့၊၊ရှာဟင်မြို့၊ရွာနှင့်တကွဆယ်သုံးမြို့တည်း။
 ၄၃ |၊ထိုမှတပါး။အင်ရိဗုန်မြို့၊တောခင်မြို့၊သောမြို့၊အာရှန်
 ၄၄ မြို့၊ရွာနှင့်တကွလေးမြို့တည်း။၊ထိုမှတပါး။တောင်မျက်
 ၄၅ နှာ၌ဗာလတ်ဗေရရာမတ်မြို့တိုင်အောင်အထက်ဆီခဲပြီး
 ၄၆ သောမြို့ပတ်ဝန်းကျင်ရွာရှိသမျှပါသတည်း။ဤရှေ့ကားရှိ

မောင်အမျိုးသားတို့သည်အဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရသော
 ၄၇ အမွေတည်း။၊ရှိမောင်အမွေမြေသည်ယုဒအမျိုးသားခံ
 ၄၈ သောအမွေထက်ကန့်တရ၏။ယုဒအမျိုးသားတို့အဖို့သည်ကြီး
 ၄၉ ကျယ်သောကြောင့်သူတို့အမွေမြေအတွင်း၌ရှိမောင်အ
 ၅၀ မျိုးသားတို့သည်အမွေခံရကြ၏။
 ၅၁ တတိယတကြိမ်စာရေးတံပြု၍ဇာဗုလုန်အမျိုးသား
 ၅၂ တို့သည်အဆွေအမျိုးအလိုက်အမွေခံရကြ၏။သူတို့အ
 ၅၃ မွေမြေအပိုင်းအချားသည်စာရိန်မြို့မှထွက်၍၊အနောက်
 ၅၄ သို့သွားလျက်မရာလမြို့၊ဗဗွရှက်မြို့သို့ဝင်ယောကန်မြို့
 ၅၅ ရှေ့မှာရှိသောမြစ်သို့ဝင်၍လေ၏။၊တဖန်စာရိန်မြို့မှနေ
 ၅၆ ထွက်ရာအရှေ့မျက်နှာသို့ထွက်သဖြင့်ခိသလုတ္တာဗော်
 ၅၇ မြို့၊ဒါဗရတ်မြို့သို့ရောက်ပြီးလျှင်ယာဗျာမြို့သို့တက်လေ
 ၅၈ ၏။၊ထိုမြို့မှစ၍အရှေ့ဘက်နားမှာလိုက်လျက်ဂိတ္တဟေ
 ၅၉ ဗာမြို့၊အိတ္တကာဇိန်မြို့၊ရိဗုန်မေသောရနေအာမြို့သို့
 ၆၀ ရောက်လေ၏။၊မြောက်ဘက်၌လည်းပိုင်းသဖြင့်ဟနုသုန်
 ၆၁ မြို့သို့ရောက်၍ယိဗေသလချိုင့်၌ဆုံးလေ၏။၊ထိုမှတပါး။
 ၆၂ ကတ္တတ်မြို့၊နဟာလာလမြို့၊ရှိမရန်မြို့၊ဇူဒလမြို့၊ဗက်လင်
 ၆၃ မြို့တည်း။ဟူသောရွာနှင့်တကွဆယ်နှစ်မြို့ရှိသတည်း။
 ၆၄ |၊ဤရှေ့ကားမြို့ရွာပါလျက်ဇာဗုလုန်အမျိုးသားတို့သည်
 ၆၅ အဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရသောအမွေတည်း။
 ၆၆ စတုတ္ထတကြိမ်စာရေးတံပြု၍ဇုသခါအမျိုးသားတို့
 ၆၇ သည်အဆွေအမျိုးအလိုက်အမွေခံရကြ၏။၊သူတို့အပိုင်း
 ၆၈ အချားသည်ယေဇရေလမြို့၊ဓေသုလုတ်မြို့၊ရှန်မြို့၊၊ဟာ
 ၆၉ ဖရိမ်မြို့၊ရှိယုန်မြို့၊အာနဟာရတ်မြို့၊၊ရဗွတ်မြို့၊ကိရှန်
 ၇၀ မြို့၊အာဗက်မြို့၊၊ရေမက်မြို့၊အင်ဒိုမြို့၊အဟ်ဒါမြို့၊ဗက်
 ၇၁ ပဇွက်မြို့ပါလျက်၊တာဗော်မြို့၊ရှာဟဇိမမြို့၊ဗက်ရှေ
 ၇၂ မက်မြို့သို့ရောက်၍ယော်ဒန်မြစ်၌ဆုံးလေ၏။ရွာနှင့်တ
 ၇၃ ကွဆယ်ချောက်မြို့ရှိသတည်း။၊ဤရှေ့ကားမြို့ရွာပါ
 ၇၄ လျက်ဇုသခါအမျိုးသားတို့သည်အဆွေအမျိုးအလိုက်
 ၇၅ ခံရသောအမွေတည်း။
 ၇၆ ပဉ္စမတကြိမ်စာရေးတံပြု၍အာရှာအမျိုးသားတို့
 ၇၇ သည်အဆွေအမျိုးအလိုက်အမွေခံရကြ၏။၊သူတို့အ
 ၇၈ ပိုင်းအချားသည်ဟေလကတ်မြို့၊ဟာသိမြို့၊ဗေတင်မြို့၊
 ၇၉ အာခရှပ်မြို့၊၊အာလဗေလက်မြို့၊အာမန်မြို့၊မိရှာလမြို့ပါ
 ၈၀ လျက်အနောက်မျက်နှာ၌ကရမေလမြို့၊ရှိဟောရတ်ဗ
 ၈၁ နတ်မြို့သို့ရောက်လေ၏။၊တဖန်နေထွက်ရာဘက်သို့
 ၈၂ ထွက်၍ဗက်ဒါရန်မြို့၊ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊ယိဗေသလချိုင့်ကို
 ၈၃ ရှောက်သဖြင့်မြောက်မျက်နှာသို့သွား၍ဗေသမက်မြို့၊န

၂၀ ယောလမြို့ကာဗုသမြို့။ဟေပြန်မြို့ရဟောတမြို့။ဟဗ္ဗန်
 ၂၁ မြို့ကာနုမြို့။ဇိနုန်မြို့ကြီးတိုင်အောင်ရောက်ပြီးလျှင်
 ၂၂ ၊ရာမမြို့။ခိုင်ခံ့သောတုရမြို့။ဟောသမြို့သို့ထွဋ်လျက်
 ၂၃ ပင်လယ်ကမ်းပါးမှစ၍အာခဏ်မြို့တိုင်အောင်ပင်လယ်
 ၂၄ ခွံဆုံးလေ၏။အဗ္ဗမြို့။အာဖက်မြို့။ရဟောတမြို့နှင့်တကွ
 ၂၅ ရွာပါလျက်နှစ်ဆယ်နှစ်မြို့ရှိသည်။။ဤရှေ့ကားမြို့ရွာ
 ၂၆ ပါလျက်အာရှာအမျိုးသားတို့သည်အဆွေအမျိုးအလိုက်
 ၂၇ ခံရသောအမွေတည်း။

၃၂ ဆဋ္ဌမတကြိမ်စာရေးတံပြု၍နဿလိအမျိုးသားတို့
 ၃၃ သည်အဆွေအမျိုးအလိုက်အမွေခံရကြ၏။သူတို့အပိုင်း
 ၃၄ အချားသည်ဟေလပ်မြို့။အာလုန်မြို့။ဇာနုဒ်မြို့။အာဒမ်
 ၃၅ မြို့။နေကပ်မြို့။ယာဗနေလမြို့။လာကုမြို့ပါလျက်ယော်ဒန်
 ၃၆ မြစ်ခွံဆုံးလေ၏။တဖန်အနောက်မျက်နှာသို့ထွဋ်သဖြင့်
 ၃၇ အာဇနုတ္တာဗော်မြို့။ဟုကုတ်မြို့သို့ရောက်၍တောင်ဘက်
 ၃၈ ခွံအဗုလုန်ခရိုင်။အနောက်ဘက်ခွံအာရှာခရိုင်။နေထွက်
 ၃၉ ရာဘက်ခွံယော်ဒန်မြစ်အပိုင်းအချားရှိ၏။ခိုင်ခံ့သောမြို့
 ၄၀ ချားဟူမူကား။ဇိနုန်မြို့။ဇေရမြို့။ဟဗ္ဗတ်မြို့။ရက္ကတ်မြို့။
 ၄၁ ဂနိသရက်မြို့။အာဒမာမြို့။ရာမမြို့။ဟာဇော်မြို့။ကေ
 ၄၂ |ဒေရှမြို့။အင်ဟာဇော်မြို့။ဇေဒြမြို့။ဇုရန်မြို့။မိဂဒလေလမြို့။
 ၄၃ ဟောရင်မြို့။ဗေသနတ်မြို့။ဗက်ရှေမက်မြို့။ရွာနှင့်တကွ
 ၄၄ ဆယ်ကိုးမြို့တည်း။ဤရှေ့ကားမြို့ရွာပါလျက်နဿလိ
 ၄၅ အမျိုးသားတို့သည်အဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရသောအမွေ
 ၄၆ တည်း။

၄၇ သတ္တမတကြိမ်စာရေးတံပြု၍ဒန်အမျိုးသားတို့သည်
 ၄၈ အဆွေအမျိုးအလိုက်အမွေခံရကြ၏။သူတို့အမွေခံရ
 ၄၉ သောမြို့များဟူမူကား။ဇောရာမြို့။ရှေတောလမြို့။ဇုရရှေ
 ၅၀ မက်မြို့။ရှာလဗွန်မြို့။အာယလုန်မြို့။ယေသလမြို့။ဇေလုန်
 ၅၁ |မြို့။သိမနာသမြို့။ဇေဒြန်မြို့။ဇေတောကမြို့။ဂိဗ္ဗသုန်မြို့။
 ၅၂ ဗာလပ်မြို့။ယေဟုတ်မြို့။ဗေနဗေရက်မြို့။ဂါသရိဗွန်မြို့။
 ၅၃ ၊မေယာကုန်မြို့။ရက္ကန်မြို့။ယာဟေမြို့ရှေမှာရှိသောမြေ
 ၅၄ ပါသည်တည်း။ဒန်အမျိုးသားရသောမြေသည်ကျည်း
 ၅၅ မြောင်းသောကြောင့်လဲရှေ့မြို့ကိုစစ်၍၍တိုက်ယူလုပ်ကြံ
 ၅၆ သဖြင့်နေရာချကြ၏။လဲရှေ့မြို့ကိုအမျိုး၏အဖန်ကိုအစွဲပြု
 ၅၇ ၍ဒန်မြို့ဟူသောအမည်ဖြင့်မှည့်ကြ၏။ဤရှေ့ကားမြို့ရွာ
 ၅၈ ပါလျက်ဒန်အမျိုးသားတို့သည်အဆွေအမျိုးအလိုက်ခံ
 ၅၉ ရသောအမွေတည်း။

၆၀ ထိုသို့ဇုသရေလအမျိုးသားတို့သည်မြေတပြင်လုံးကို
 ၆၁ အပိုင်းအချားနှင့်တကွဝေဖန်၍အမွေခံပြီးမှနုန်၏သား
 ၆၂ ယောရှုအားအမွေမြေကိုပေးကြ၏။သူတောင်းသောမြို့။

ဇေရိပ်တောင်ပေါ်မှာတိမနသေရမြို့ကိုသာဝရဘုရား
 အမိန့်တော်အတိုင်းပေးသဖြင့်သူသည်မြို့ကိုတည်ထောင်
 ၁၁ ၍နေလေ၏။ဤရှေ့ကားယဇ်ပရောဟိတ်ဇောဇာ။နုန်
 ၁၂ ၍သားယောရှု။ဇုသရေလအမျိုးသားတို့တွင်အဆွေ
 ၁၃ အမျိုးသူကြီးတို့သည်ရှိလော့မြို့မှာသာဝရဘုရားရှေ့။
 ၁၄ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးနားခွံဝေပေးသော
 ၁၅ အမွေခံစာ။မြို့အသီးအသီးပေတည်း။ဤရှေ့ကားပြည်
 ၁၆ ကိုဝေဖန်သောအမှုပြီးလေ၏။

၁၇ တဖန်သာဝရဘုရားသည်ယောရှုကိုခေါ်တော်မူ၍
 ၁၈ ၊သင်သည်ဇုသရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်
 ၁၉ မှာ။ငါသည်မောရှေအားဖြင့်မှာထားသည်အတိုင်း၊လူ
 ၂၀ အသက်ကိုသတ်မည်ဟုအကြံမရှိဘဲအမှတ်တမဲ့သတ်မိ
 ၂၁ သောသူသည်ပြေး၍မိမိရုရှေတို့ကိုရှေးသားကြလော့။
 ၂၂ သေစားသေစေသောသူလက်နှင့်လွတ်၍မိမိရုရှေမြစ်ရ
 ၂၃ သတည်း။ထိုမြို့တစ်မြို့သို့ပြေးသောသူသည်မြို့တံ
 ၂၄ ခါးဝဋ်ရပ်၍ထိုမြို့ခွံအသက်ကြီးသူတို့အားမိမိအမှုကို
 ၂၅ ကြားပြောသောအခါသူတို့သည်မြို့ထဲသို့ခေါ်၍သူတို့
 ၂၆ ထံမှာနေရာချကြမည်။သေစားသေစေသောသူသည်
 ၂၇ ထိုက်လာလျှင်သူလက်သို့သတ်မိသောသူကိုမအပ်ရ။အ
 ၂၈ ကြောင်းမူကား။ထိုသူသည်မိမိအဖော်ကိုအညှိုးမထား
 ၂၉ ဘဲအမှတ်တမဲ့သတ်မိ၏။ထိုသူသည်ပရိသတ်ရှေ့သို့
 ၃၀ ရောက်၍တရားစီရင်ခြင်းကိုမခံဘဲသော်ငှာထိုကာလ
 ၃၁ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းမသေဘဲသော်ငှာထိုမြို့ခွံနေရမည်။
 ၃၂ ထိုနောက်မှပြန်လာ၍အထက်ပြေးရသောမြို့။မိမိနေ
 ၃၃ ရင်းအိမ်ခွံနေရသောအခွံရှိရမည်ဟုမိန့်တော်မူသည့်အ
 ၃၄ တိုင်း၊သူတို့သည်ဂါလိလဲပြည်။နဿလိတောင်ပေါ်မှာ
 ၃၅ ကေဒေရှမြို့။ဇေရိပ်တောင်ပေါ်မှာရှေခင်မြို့။ယုဒတောင်
 ၃၆ ပေါ်မှာဟေပြန်မြို့တည်းဟူသောကိရယသားတို့ကို
 ၃၇ ကိုရု။ယော်ဒန်မြစ်တဖက်။ယောရိခေါမြို့အရှေ့မှာရပ်
 ၃၈ ခရိုင်။တောလွင်ပြင်ခွံဗေဇာမြို့။ဂန်ခရိုင်။ဂိလဒ်ပြည်ခွံရာ
 ၃၉ ရတ်မြို့။မနာရှေခရိုင်။ဗာရှန်ပြည်ခွံဂေါလန်မြို့တို့ကိုငှင်
 ၄၀ ရှေးထားကြ၏။ဤမြို့တို့ကားဇုသရေလအမျိုးသားဖြစ်
 ၄၁ စေ။သူတို့တွင်တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ။အ
 ၄၂ မှတ်တမဲ့လူအသက်ကိုသတ်မိသောသူသည်သေစားသေ
 ၄၃ စေသောသူလက်နှင့်လွတ်၍ပရိသတ်ရှေ့သို့မရောက်မှီ
 ၄၄ တိုင်အောင်ပြေးရသောအခွံရှိစေခြင်းငှါရှေးထား
 ၄၅ သောမြို့ဖြစ်သည်တည်း။

၄၆ လေဝိသားအဆွေအမျိုးသူကြီးတို့သည်ယဇ်ပရော

ဟိတ်လောက။ နှစ်၏သားယောဂ။ ဣသရေလအမျိုးတို့
 ၂ တွင်အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့ထံသို့ချဉ်းကပ်၍၊ အကျွန်ုပ်
 တို့နေရာရာသို့မြို့တို့ကို၎င်းတိရိစ္ဆာန်များတို့မြို့နယ်တို့ကို
 ၃ ၎င်းပေးစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့်
 မှာထားတော်မူပြီဟုခါနာန်ပြည်။ ဤလောမြို့၌ ပြောဆိုကြ
 ၄ လျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားမှာ
 ထားတော်မူသည်အတိုင်းမိမိတို့အမွေခံရသောမြေထဲက
 ၅ မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကိုပေးကြ၏။ စာရေးတံပြု၍ ကောဟတ်
 အဆွေအမျိုးတို့သည် အမွေခံရာတွင် လေဝိသားယဇိပရော
 ၆ ဟိတ်အာရုန်၏သားမြေးတို့သည် စာရေးတံပြုသောအား
 ဖြင့် ယုဒခရိုင်။ ဤမောင်ခရိုင်။ ဗယ်ယာမိန်ခရိုင်ထဲက ဆယ်
 ၇ သုံးမြို့ကိုရကြ၏။ ကြွင်းသောကောဟတ်သားတို့သည်
 ဇေရိုဗ်ခရိုင်။ ဒန်ခရိုင်။ မနာရှေခရိုင်ဝက်ထဲက ဆယ်မြို့
 ၈ ကိုရကြ၏။ ဂေရရှုံသားတို့သည် စာရေးတံပြုသောအား
 ဖြင့် ဣသခါခရိုင်။ အာရှာခရိုင်။ နဿဗိခရိုင်။ ဗာရှန်ပြည်
 ၉ ၌ မနာရှေခရိုင်ဝက်ထဲက ဆယ်သုံးမြို့ကိုရကြ၏။ မေ
 ၁၀ ရာရိသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်။ ခုဗင်ခရိုင်။ ဂန်
 ခရိုင်။ ဇာဗုလုန်ခရိုင်ထဲက ဆယ်နှစ်မြို့ကိုရကြ၏။ ထာ
 ၁၁ ဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မှာထားတော်မူသည်
 အတိုင်း ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် စာရေးတံပြု၍
 ၁၂ ထိုမြို့တို့ကိုမြို့နယ်နှင့် တကွ လေဝိသားတို့အားပေးကြ၏။
 ၁၃ ယုဒအမျိုးသားခရိုင်။ ဤမောင်အမျိုးသားခရိုင်ထဲက
 ပေး၍ လေဝိသားဖြစ်သောကောဟတ်အဆွေအမျိုး။ အာ
 ၁၄ ရုန်၏သားမြေးတို့သည် ပဌမစာရေးတံအားဖြင့် ရသော
 မြို့တို့၏အမည်များဟူမူကား။ ယုဒခရိုင်။ တောင်ကြား၌
 ၁၅ ဟေဗြန်မြို့တည်းဟူသော အာနုက အဖအဘာ နေသော
 ၁၆ မြို့ကိုမြို့နယ်နှင့် တကွ ပေးကြ၏။ သို့ရာတွင် မြို့နှင့် ဆိုင်
 သောလယ်များ။ ရွာများတို့ကို ယေဗုဒ္ဓ၏သားကာလက်
 ၁၇ အားအပိုင်ပေးကြ၏။ လူအသက်ကိုသတ်မိသောသူမှီ
 ခိုရာမြို့ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဟေဗြန်မြို့ကိုမြို့နယ်နှင့် တကွ
 ၁၈ ယဇိပရောဟိတ်အာရုန်၏သားမြေးတို့အားပေးကြ၏။
 ၁၉ ဟိတ်ဗုဒ္ဓမြို့နှင့်မြို့နယ်။ ယဇိရမြို့နှင့်မြို့နယ်။
 ၂၀ ဂျေတေမောမြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဟောလုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဒေဗိ
 ၂၁ ရမြို့နှင့်မြို့နယ်။ အဆုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ ယုတ္တမြို့နှင့်မြို့နယ်။
 ၂၂ ဗက်ရှေဗက်မြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသော ထိုခရိုင်နှစ်
 ၂၃ ခရိုင်ထဲက ကိုးမြို့တို့ကို၎င်း ဗယ်ယာမိန်ခရိုင်ထဲက ဂိဗောင်
 ၂၄ မြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဂေဗမြို့နှင့်မြို့နယ်။ အာနုသုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်။
 ၂၅ အာလဗုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသောလေးမြို့တို့ကို၎င်းပေး
 ၂၆ ကြ၏။ အာရုန်၏သားမြေးယဇိပရောဟိတ်တို့ရသော

မြို့ပေါင်းကား မြို့နယ်ပါသော မြို့ဆယ်သုံးမြို့ရှိသတည်း။
 ၂၀ ကြွင်းသောကောဟတ်သားအဆွေအမျိုး ဖြစ်သော
 လေဝိသားတို့သည် စာရေးတံပြု၍ ဇေရိုဗ်ခရိုင်ထဲက ရ
 ၂၁ သည်အတိုင်း၊ လူအသက်ကိုသတ်မိသောသူမှီခိုရာမြို့ဖြစ်
 စေခြင်းငှါ ဇေရိုဗ်တောင်ပေါ်မှာ ရှေ့ခင်မြို့ကိုမြို့နယ်နှင့်
 ၂၂ တကွပေးကြ၏။ ထိုမှတပါး။ ဂေဗမြို့နှင့်မြို့နယ်။ ကိ
 ဗဇိပ်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဗေသောရန်မြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူ
 ၂၃ သောလေးမြို့တို့ကို၎င်း၊ ဒန်ခရိုင်ထဲက ဇေတေကမြို့နှင့်
 ၂၄ မြို့နယ်။ ဂိဗုသုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ အာဗုလုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဂါ
 သရိဗုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသောလေးမြို့တို့ကို၎င်း
 ၂၅ မနာရှေခရိုင်ဝက်ထဲက တာနုက်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဂါသ
 ရိဗုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသောနှစ်မြို့တို့ကို၎င်းပေးကြ
 ၂၆ ၏။ ကြွင်းသောကောဟတ်သားအဆွေအမျိုးတို့သည်
 ရသောမြို့နယ်နှင့် တကွ မြို့ပေါင်းကားဆယ်မြို့တည်း။
 ၂၇ လေဝိအဆွေအမျိုး။ ဂေရရှုံသားတို့အားလည်း မနာ
 ရှေ့ခရိုင်ဝက်ထဲက လူအသက်ကိုသတ်မိသောသူမှီခိုရာ
 ၂၈ မြို့။ ဗာရှန်ပြည်၌ ဂေါလန်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဗေရှေတေရမြို့နှင့်မြို့
 ၂၉ နယ်တည်းဟူသောနှစ်မြို့တို့ကို၎င်း၊ ဣသခါခရိုင်ထဲက
 ၃၀ ကိရှန်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဒါဗရေမြို့နှင့်မြို့နယ်။ ယာဗုတ်မြို့နှင့်
 ၃၁ မြို့နယ်။ အာနုဗုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသောလေးမြို့တို့ကို
 ၃၂ ၎င်း၊ အာရှာခရိုင်ထဲက မိရှလမြို့နှင့်မြို့နယ်။ အာဗုဒုန်မြို့နှင့်
 ၃၃ မြို့နယ်။ ဟေလကတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ ရဟောဘမြို့နှင့်မြို့
 ၃၄ နယ်တည်းဟူသောလေးမြို့တို့ကို၎င်း၊ နဿဗိခရိုင်ထဲ
 က လူအသက်ကိုသတ်မိသောသူမှီခိုရာမြို့။ ဂါလိဗပြည်
 ၃၅ ၌ ကေဒေရှမြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဟဗ္ဗုဒ္ဓေါမြို့နှင့်မြို့နယ်။ ကာတန်
 ၃၆ မြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသောသုံးမြို့တို့ကို၎င်းပေးကြ၏။
 ၃၇ ဂေရရှုံသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် ရသောမြို့
 နယ်နှင့် တကွ မြို့ပေါင်းကားဆယ်သုံးမြို့တည်း။
 ၃၈ ကြွင်းသောလေဝိသား။ မေရာရိအဆွေအမျိုးတို့အား
 ၃၉ ဇာဗုလုန်ခရိုင်ထဲက ယောကန်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ ကာတမြို့နှင့်
 ၄၀ မြို့နယ်။ ဒိမနုမြို့နှင့်မြို့နယ်။ နဟာလာလမြို့နှင့်မြို့နယ်တည်း
 ၄၁ ဟူသောလေးမြို့တို့ကို၎င်း၊ ခုဗင်ခရိုင်ထဲက လူအသက်
 ကိုသတ်မိသောသူမှီခိုရာမြို့။ တော၌ ဗေဇာမြို့နှင့်မြို့နယ်။
 ၄၂ ယဟာဇမြို့နှင့်မြို့နယ်။ ကေဒဗုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ မေဗတ်မြို့
 ၄၃ နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသောလေးမြို့တို့ကို၎င်း၊ ဂန်ခရိုင်ထဲ
 က လူအသက်ကိုသတ်မိသောသူမှီခိုရာမြို့။ ဂိလ်ဗပြည်၌
 ၄၄ ရာဗုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ မဟာနိပ်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဟေရှာသုန်
 ၄၅ မြို့နှင့်မြို့နယ်။ ယာဇာမြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသောလေးမြို့
 တို့ကို၎င်းပေးကြ၏။ ကြွင်းသောလေဝိအဆွေအမျိုး။ မေ

ရာရိသားတို့သည်စာရေးတံပြု၍အဆွေအမျိုးအလိုက်
ရသောမြို့နယ်နှင့်တကွမြို့ပေါင်းကားဆယ်နှစ်မြို့တည်း။
၄၁ ၊ ဣသရေလအမျိုးသားနေရာနိုင်ငံအဝင်။လေဝိသားနေ
သောမြို့ပေါင်းကားမြို့နယ်နှင့်တကွလေးဆယ်ရှစ်မြို့
၄၂ တည်း။။ထိုမြို့ရှိသမျှတို့သည်ပတ်ဝန်းကျင်နယ်နှင့်ပြည့်
စုံလျက်ရှိသတည်း။
၄၃ ၊ ထာဝရဘုရားကလည်းငါပေးမည်ဟုတိုးဘေးတို့
အားကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်ရှိသမျှကိုဣသရေလအ
မျိုးသားတို့အားပေးတော်မူသဖြင့်သူတို့သည်ထိမ်းယူ၍
၄၄ နေရာကျကြ၏။။တိုးဘေးတို့အားကျိန်ဆိုတော်မူသမျှ
အတိုင်းပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌ညီမဝပ်ရာအခွင့်ကို
ပေးတော်မူသဖြင့်သူတို့ရှေ့မှာအဘယ်ရန်သူမျှမရပ်
နိုင်။ရန်သူအပေါင်းတို့ကိုသူတို့လက်သို့အပ်တော်မူ၏။
၄၅ ၊ ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုးအဖွဲ့မိန့်တော်မူ
သောကောင်းကျိုးတရပ်တပါးမျှမလျော့။ရှိသမျှတို့သည်
ပြည့်စုံကြ၏။
၁ တဖန်ယောရှုသည်ရုဗင်အမျိုး။ဂဇ်အမျိုး။မနာရှေအ
၂ မျိုးတဝက်တို့ကိုခေါ်၍။ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေ
မှာထားသမျှအတိုင်းသင်တို့သည်ပြု၍ငါမှာထားသမျှ
၃ သောစကားကိုလည်းနားထောင်ကြပြီ။။ယနေ့တိုင်
အောင်ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံးသင်တို့သည်ညီ
အစ်ကိုများကိုမစွန့်ဘဲနေ၍သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားစီရင်မှာထားတော်မူသမျှကိုစောင့်ရှောက်ကြပြီ။
၄ ၊ ယခုမှာသင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဂတိတော်
ရှိသည်အတိုင်းညီအစ်ကိုတို့အားညီမသက်ခြင်းအခွင့်
ကိုပေးတော်မူသောကြောင့်သင်တို့ပြန်၍ကိုယ်နေရာ
အိမ်သို့၎င်းယော်ဒန်မြစ်တဖက်၌ထာဝရဘုရား၏ကျွန်
မောရှေပေးသည်အတိုင်းကိုယ်ပိုင်သောမြေသို့၎င်း
၅ သွားကြလော့။။သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေ
မှာထားသောပညတ်တရားအတိုင်းကျင့်၍သင်တို့၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုမိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့ချစ်
ခြင်း။လမ်းတော်အလုံးစုံတို့၌လိုက်သွားခြင်း။ပညတ်
တော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်း။ကိုယ်တော်၌ဆည်းကပ်
ခြင်း။အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ခြင်းငှါကျိုးစား၍သတိ
၆ ပြုကြလော့ဟုမှာထားလျက်။ကောင်းကြီးပေး၍လွှတ်
လိုက်လေ၏။သူတို့သည်ကိုယ်နေရာအိမ်သို့သွားကြ၏။
၇ ၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်အားမောရှေသည့်ဗာရှန်ပြည်၌မြေ
ကိုပေးနှင့်ပြီ။အမျိုးတဝက်အားယောရှုသည့်ယော်ဒန်မြစ်

အနောက်ဘက်၌သူတို့ညီအစ်ကိုများနှင့်အတူမြေကို
၈ ပေး၏။။ယောရှုကလည်းသင်တို့သည်အလွန်ဥစ္စာရ
တတ်၍များစွာသောတိရိစ္ဆာန်။ရွှေ။ငွေ။ကြေးဝါ။သံ။အ
ဝတ်တန်ဆာများတို့ကိုယူဆောင်လျက်သင်တို့နေရာ
အိမ်သို့ပြန်သွားကြလော့။ရန်သူတို့၌လုယူ၍ရသော
ဥစ္စာကိုသင်တို့ညီအစ်ကိုများ၌ဝေဖန်ကြလော့ဟုမှာထား
လျက်ကောင်းကြီးပေး၍သူတို့နေရာအိမ်သို့လွှတ်လိုက်
၉ လေ၏။။ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားဖြင့်မိန့်တော်မူ
သည်အတိုင်းရုဗင်အမျိုး။ဂဇ်အမျိုး။မနာရှေအမျိုးတ
ဝက်တို့သည်ပိုင်လိုက်သောမြေ။ဂိလ်ဒ်ပြည်သို့သွားခြင်း
ငှါဣသရေလအမျိုးသားရှိရာခါနာန်ပြည်။ရှိလော့မြို့မှ
ထွက်သွားကြ၏။
၁၀ ခါနာန်ပြည်။ယော်ဒန်မြစ်နားသို့ရောက်သောအခါရု
ဗင်အမျိုး။ဂဇ်အမျိုး။မနာရှေအမျိုးတဝက်တို့သည်ယော်
ဒန်မြစ်နားမှာထင်ရှားစွာသောယဇ်ပလ္လင်ကြီးကိုတည်
၁၁ ကြ၏။။ထိုသို့ရုဗင်အမျိုး။ဂဇ်အမျိုး။မနာရှေအမျိုးတဝက်
တို့သည်ခါနာန်ပြည်တဖက်။ယော်ဒန်မြစ်နား။ဣသရေ
လအမျိုးသားကူးရာအရပ်၌ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ကြပြီဟု
၁၂ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည့်ထိတင်းကြားကြ၏။။ထိုထိ
တင်းကိုကြားသောအခါဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်
အပေါင်းတို့သည်စစ်ချီခြင်းငှါရှိလော့မြို့၌စည်းဝေးကြ
၁၃ ၏။။ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်လော
၁၄ ဇာသားဖိနပ်ဟတ်နှင့်တကွဣသရေလအမျိုးအသီးအသီး
တို့အထဲကရွေးကောက်၍လူတထောင်ကိုအုပ်သောအ
ဆွေအမျိုးသူကြီးဆယ်ပါးတို့ကိုရုဗင်အမျိုး။ဂဇ်အမျိုး။
မနာရှေအမျိုးတဝက်ရှိရာဂိလ်ဒ်ပြည်သို့စေလွှတ်ကြ၏။
၁၅ ၊ ထိုမင်းတို့သည်ရုဗင်အမျိုး။ဂဇ်အမျိုး။မနာရှေအမျိုး
၁၆ တဝက်ရှိရာဂိလ်ဒ်ပြည်သို့ရောက်၍။ထာဝရဘုရား၏
ပရိသတ်အပေါင်းတို့မှာလိုက်သည်ကား။သင်တို့သည်
ထာဝရဘုရားကိုယနေ့ပုန်ကန်၍ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်သ
ဖြင့်ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့မလိုက်။ယနေ့ထွဲသွား
ခြင်းငှါဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှားသော
၁၇ အပြစ်ကားအဘယ်သို့နည်း။။သင်တို့သည်ထာဝရဘုရား
နောက်တော်သို့မလိုက်ထွဲသွားရမည်အကြောင်း။ပေဂုရု
အပြစ်သည်ငါတို့အဖို့မလောက်သလော။ထာဝရဘုရား
၏ပရိသတ်တော်၌ဘေးကြီးရောက်သော်လည်းယနေ့
၁၈ တိုင်အောင်ထိုအပြစ်မရှင်းလင်းသေး။။သင်တို့သည်
ထာဝရဘုရားကိုယနေ့ပုန်ကန်၍နက်ဖန်နေ့ဣသရေလ
အမျိုးပရိသတ်အပေါင်းတို့ကိုအမျှက်ထွက်တော်မူမည်။

ဘုရားအပိုင်ယူတော်မူ၍ဘဲတော်မြေသို့ကူးသဖြင့်ငါတို့
 နှင့်အတူအပိုင်ယူကြလော့။ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်တော်မှတပါးအချားသောယဇ်ပလ္လင်
 ကိုကိုယ်အဖို့တည်၍ ထာဝရဘုရားကိုမပုန်ကန်ကြ
 ၂၀ နှင့်။ ငါတို့ကိုလည်းမပုန်ကန်ကြနှင့်။ ။ ဇေရုသားအာနန်
 သည်ကျိန်ခပ်သောအရာ၌ပြစ်မှား၍အမျက်တော်သည်
 ဣသရေလအမျိုးပရိသတ်အပေါင်းတို့အပေါ်မှာရောက်
 သည်မဟုတ်လော။ ထိုသူသည်ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့်
 တယောက်တည်းသာသေရသည်မဟုတ်ဟုဆိုကြ၏။
 ၂၁ ထိုအခါရုဗင်အမျိုး၊ ဂန်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်
 တို့သည်ဣသရေလအမျိုးတွင်လူတထောင်စီအုပ်သော
 ၂၂ အကဲအမှူးတို့အားပြန်ပြောလေသည်မှာ။ မြတ်စွာဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရား။ မြတ်စွာဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားသည်ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူ၏။ ဣသရေလအ
 မျိုးလည်းကိုယ်တိုင်သိရလိမ့်မည်။ ပုန်ကန်မည်အကြံ
 ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားမည်အကြံရှိ၍ထာဝရဘုရား
 နောက်တော်သို့မလိုက်ဘဲလွှဲသွားခြင်းငှါငါတို့သည်
 ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်သည်မှန်လျှင်ယနေ့ဘေးမထွတ်ပါ
 ၂၃ စေနှင့်။ ။ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့ရာယဇ်။ ဘောဇဉ်ပူဇော်
 သကား။ မိဿဟာယပူဇော်သကားကိုပူဇော်မည်အကြံ
 ၂၄ ရှိလျှင်လည်းထာဝရဘုရားသည်ကိုယ်တော်တိုင်စစ်ကြော
 တော်မူပါစေ။ ။ နောင်ကာလ၌သင်တို့သားမြေးတို့က။
 အိုရုဗင်အမျိုးသား။ ဂန်အမျိုးသားတို့။ သင်တို့သည်ဣသ
 ရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားနှင့်အဘယ်သို့
 ၂၅ ဆိုင်ကြသနည်း။ ။ ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့နှင့်သင်တို့
 စပ်ကြား၌ပိုင်းချားလျက်ပေးခန့်မြှုပ်လိုထားတော်မူ
 ဖြီ။ သင်တို့သည်ထာဝရဘုရားနှင့်အလျှင်းမဆိုင်ကြဟု
 ငါတို့သားမြေးတို့အားပြောဆိုသဖြင့်ငါတို့သားမြေး
 တို့သည်ထာဝရဘုရားကိုမကြောက်ရွံ့ဘဲနေစေမည်အ
 ၂၆ ကြောင်း။ သင်တို့သားမြေးတို့သည်ပြုကြမည်ဟုစိုးရိမ်
 ၍၍အမှုကိုပြုပြီမဟုတ်လော။ ။ သို့ဖြစ်၍ငါတို့သည်ယဇ်
 ပလ္လင်ကိုတည်ခြင်းငှါပြင်ကြကုန်အံ့ဟုဆိုကြသောအခါ
 ၂၇ သည်မဟုတ်။ ။ ငါတို့သည်မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသောယဇ်
 မျိုး။ မိဿဟာယပူဇော်သကားအမျိုးမျိုးကိုပြုသဖြင့်ထာ
 ဝရဘုရားအမှုကိုရှေ့တော်၌ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ၎င်
 နောင်ကာလ၌သင်တို့သားမြေးတို့ကသင်တို့သည်ထာ
 ဝရဘုရားနှင့်အလျှင်းမဆိုင်ကြဟုငါတို့သားမြေးတို့
 အားမပြောစေခြင်းငှါ၎င်၍ယဇ်ပလ္လင်သည်ငါတို့နှင့်သင်

တို့စပ်ကြား။ ငါတို့သားမြေးနှင့်သင်တို့သားမြေးစပ်
 ၂၈ ကြားမှာသက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါတည်ကြပါပြီ။ ။ နောင်
 ကာလ၌သူတို့သည်ငါတို့နှင့်ငါတို့သားမြေးတို့အားထို
 သို့ပြောဆိုလျှင်ငါတို့ကငါတို့အဖေတို့သည်မီးရှို့ရာယဇ်
 အစရှိသောယဇ်မျိုးကိုပူဇော်ခြင်းငှါမဟုတ်။ ငါတို့နှင့်
 သင်တို့စပ်ကြားမှာသက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါတည်သော
 ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်ပုံကိုကြည့်ကြလော့ဟုပြန်
 ၂၉ ပြောစရာအကြောင်းရှိစေခြင်းငှါငါတို့သည်တိုင်ပင်ကြ
 ပြီ။ ။ တဲတော်ရှေ့၌ရှိသောငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်တော်မှတပါးအချားသောယဇ်ပလ္လင်
 ကိုတည်၍မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသောယဇ်မျိုး။ ဘောဇဉ်ပူ
 ဇော်သကားမျိုးကိုပြုသဖြင့်ထာဝရဘုရားကိုပုန်ကန်၍
 နောက်တော်သို့မလိုက်။ လွှဲသွားခြင်းအမှုသည်ငါတို့နှင့်
 ၃၀ ဝေးပါစေသောဟုပြန်ပြောကြ၏။
 ၃၁ ယဇ်ပရောဟိတ်ဖိနဟတ်နှင့်ပရိသတ်မင်းများ။ ဣသ
 ရေလအမျိုး၌လူတထောင်စီအုပ်သောအကဲအမှူးများတို့
 သည်ရုဗင်အမျိုး၊ ဂန်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးသားတို့ပြော
 ၃၂ သောစကားကိုကြားရသောအခါအားရကြ၏။ ။ ယဇ်
 ပရောဟိတ်လောဇာသားဖိနဟတ်ကလည်းသင်တို့သည်
 ထာဝရဘုရားကိုမပြစ်မှားသောကြောင့်ထာဝရဘုရား
 သည်ငါတို့တွင်ရှိတော်မူကြောင်းကိုယနေ့ငါတို့သိမြင်
 ကြ၏။ သင်တို့သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုထာဝရ
 ဘုရားလက်တော်မှယခုကယ်လွှတ်ကြပြီဟုရုဗင်အမျိုး။
 ၃၃ ဂန်အမျိုး။ မနာရှေအမျိုးသားတို့အားပြောဆိုကြ၏။ ။ ထို
 အခါယဇ်ပရောဟိတ်လောဇာသားဖိနဟတ်နှင့်မင်း
 များတို့သည်ရုဗင်အမျိုး၊ ဂန်အမျိုးသားတို့နေရာဂိလဒ်ပြည်
 မှဣသရေလအမျိုးသားနေရာခါနန်ပြည်သို့ပြန်လာ၍သိ
 ၃၄ တင်းကြားပြောသဖြင့်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
 ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၍ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီး
 ဇွမ်းကြ၏။ နောက်တဖန်ရုဗင်အမျိုး၊ ဂန်အမျိုးသားတို့နေ
 သောပြည်ကိုလုပ်ကြံအံ့သောငှါစစ်ချီမည်ဟုအကြံမရှိ
 ၃၅ ကြ။ ။ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂန်အမျိုးသားတို့ကလည်းထာဝရဘုရား
 သည်ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို၍ယဇ်ပလ္လင်
 သည်ငါတို့စပ်ကြားမှာသက်သေခံပါစေသောဟုဆို
 လျက်ထိုပလ္လင်ကိုဒေအမည်ဖြင့်မှည့်ကြ၏။

ထာဝရဘုရားသည်ပတ်ဝန်းကျင်နေသောရန်သူအ
 ပေါင်းတို့လက်မှဣသရေလအမျိုးကိုကယ်လွှတ်၍ညိမ်
 သက်ခြင်းအခွင့်ကိုကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံးပေး

တော်မူပြီးမှယောရှုသည်အသက်ကြီး၍အိုမင်းသောအ
 ၂၁။ ခါ။ ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူ။ အကဲအမှူး။ တရား
 သူကြီး။ အရာရှိသောသူများနှင့်ဘက္ခအမျိုးသားအပေါင်း
 တို့ကိုခေါ်ပြီးလျှင်ငါသည်အသက်ကြီးရင့်၍အိုမင်းပြီ။
 ၃။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့အ
 တွက်၍လူမျိုးအပေါင်းတို့၌ပြုတော်မူသမျှကိုသင်တို့
 သည်သိမြင်ကြပြီ။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ၄။ သည်သင်တို့ဘက်၌စစ်တိုက်တော်မူပြီ။ ယော်ဒန်မြစ်
 မှစ၍အနောက်ပင်လယ်ကြီးတိုင်အောင်ငါပယ်ရှင်း
 သမျှသောလူမျိုးတို့နှင့်တကွကြွင်းသေးသောဤလူမျိုး
 နေသောပြည်ကိုသင်တို့အမျိုးမျိုးအမွေခံစရာဘို့စာရေး
 ၅။ တံချ၍ငါပေး၏။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားဂတိတော်ရှိသည့်အတိုင်းဤလူမျိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်
 ၍သင်တို့မမြင်ရအောင်သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူသ
 ၆။ ခြင်းသို့သင်တို့သိသည်အပိုင်ရကြလိမ့်မည်။
 ၇။ သို့ဖြစ်၍သင်တို့သည်မောရှေ၏ပညတ္တိကျမ်းစာလမ်းမှ
 လကျာဘက်။ လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲဘဲ။ ပါသမျှအတိုင်း
 ၈။ ကျင့်စောင့်ခြင်းငှါရင်။ သင်တို့တွင်ကြွင်းသေးသောဤ
 လူမျိုးနှင့်မပေါင်းဖော်။ သူတို့ဘုရား၏နာမကိုမြှောက်၍မ
 ၉။ ကျိန်ဆို။ ဝတ်မပြု။ ဦးမညွတ်ဘဲ။ ယနေ့တိုင်အောင်ကျင့်
 သကဲ့သို့သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၌ဆည်း
 ၁၀။ ကပ်မိစွဲခြင်းငှါရင်အလွန်ရဲရင့်သောစိတ်ရှိကြသော။ အ
 ကြောင်းမူကား။ ကြီးမား၍ခွန်အားနှင့်ပြည့်သောလူမျိုး
 တို့ကိုထာဝရဘုရားသည်သင်တို့ရှေ့မှနှင်ထုတ်တော်မူ
 သဖြင့်ယနေ့တိုင်အောင်သင်တို့ရှေ့၌အဘယ်သူမျှမ
 ၁၁။ ရပ်နိုင်။ သင်တို့တယောက်သော်လည်းအချားသောသူ
 တထောင်ကိုပြေးဝေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ သင်
 တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ဂတိတော်ရှိသည့်
 ၁၂။ အတိုင်းသင်တို့ဘက်၌စစ်တိုက်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍
 သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုချစ်ခြင်းငှါ
 ကိုယ်စိတ်နှစ်သုံးကိုသတိပြုကြလော့။
 ၁၃။ သို့မဟုတ်။ သင်တို့သည်ရှေ့လျော့၍သင်တို့တွင်
 ကျန်ကြွင်းသေးသောဤလူမျိုးတို့၌မိမိလျက်ထိမ်းမြား
 ၁၄။ ပေးစား၍ပေါင်းဖော်ဆက်ဆံခြင်းရှိလျှင်။ သင်တို့၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်နောက်တဖန်ဤလူမျိုး
 တို့ကိုသင်တို့ရှေ့မှနှင်ထုတ်တော်မူ။ သင်တို့၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ၍ကောင်းမွန်သောဤ
 ပြည်၌သင်တို့သည်မပျောက်မပျက်မရှိတိုင်အောင်သူတို့
 သည်သင်တို့၌ကျေနပ်ကွင်း။ သောင်ချောက်။ သင်တို့နံ

စောင်း၌နှင်တံ။ သင်တို့မျက်စိ၌ဆူးမြစ်ကြလိမ့်မည်။ အ
 ၁၄။ ကြောင်းကိုကောက်အမှန်သိမှတ်ကြလော့။ ငါသော်ကား
 မြေသားအပေါင်းတို့သွားရာလမ်းသို့ယနေ့သွားလျှီ။ သင်
 တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့အဖို့မိန့်
 တော်မူသောကောင်းကျိုးတရပ်တပါးမျှမယုတ်မလျော့။
 ၁၅။ အကုန်အစင်ပြည့်စုံကြောင်းကိုသင်တို့သည်စိတ်နှစ်သုံး
 ဘဲမှာသိကြ၏။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ဂတိတော်ရှိသည့်အတိုင်းကောင်းကျိုးအပေါင်းတို့သည်
 သင်တို့အပေါ်၌ရောက်သကဲ့သို့ထိုအတူသင်တို့၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောဤကောင်းမွန်
 သောပြည်မှသင်တို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူမိ
 ၁၆။ တိုင်အောင်ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့အပေါ်၌ဘေးဥ
 ပါတိအပေါင်းတို့ကိုရောက်စေတော်မူမည်။ သင်တို့
 သည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထားတော်မူ
 သောပုဒ်ညည်တရားကိုပြစ်မှားလျက်အချားတပါးသော
 ဘုရားတို့ထံသို့သွား၍ဦးညွတ်ဝတ်ပြုလျှင်ထာဝရဘုရား
 သည်အမျက်ထွက်၍အရင်ပေးတော်မူသောဤကောင်း
 မွန်သောပြည်၌သင်တို့သည်အလျင်အမြန်ပျောက်ပျက်
 ကြလိမ့်မည်ဟုဟောပြော၏။
 ၁၇။ တဖန်ယောရှုသည်ဣသရေလအမျိုးအပေါင်းတို့ကိုရှေ့
 ခင်မြို့၌စည်းဝေးစေ၍ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူ။
 အကဲအမှူး။ တရားသူကြီး။ အရာရှိသောသူတို့ကိုခေါ်သ
 ပြင့်သူတို့သည်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်သို့ချဉ်းကပ်ကြ၏။
 ၁၈။ ထိုအခါယောရှုသည်လူအပေါင်းတို့အားဟောပြော
 လေသည်မှာ။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အာဗြဟံနှင့်နာခေါ်တို့၏
 အဖတေရမှစ၍သင်တို့ဘိုးဘေးတို့သည်ရှေးကာလ၌
 ၁၉။ မြစ်ကြီးတဖက်မှာနေ၍အချားတပါးသောဘုရားတို့ကို
 ဝတ်ပြုကြ၏။ သင်တို့အဖအာဗြဟံကိုမြစ်ကြီးတဖက်မှ
 ငါခေါ်ပြီးလျှင်ခါနာန်ပြည်အရပ်ရပ်သို့ပို့ဆောင်၍သူ၏
 အမျိုးအနွယ်ကိုများပြားစေလျက်ဣဇာက်ကိုပေး၏။
 ၂၀။ ဣဇာက်အားလည်းယာကုန်နှင့်သောကိုငါပေး၍
 သောအားလည်းမိရတောင်ကိုအပိုင်ပေး၏။ ယာကုန်
 ၂၁။ နှင့်သူ၏သားတို့သည်အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွားကြ၏။ မော
 ရှေနှင့်အာရုန်ကိုငါစေလွှတ်၍အဲဂုတ္တုလူတို့၌ပြုသည်အ
 တိုင်းအဲဂုတ္တုပြည်ကိုဆုမွန်သောနောက်သင်တို့ကိုနှုတ်
 ၂၂။ ဆောင်လေ၏။ ထိုသို့သင်တို့အဖများကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှ
 ငါနှုတ်ဆောင်သဖြင့်သူတို့သည်နေ့ပင်လယ်သို့ရောက်၍

ဆဲဂုတ္တုလူတို့သည်ရထားနှင့်ခြင်းစီးသူရဲပါလျက်ထိုပင်
 ၁ လယ်တိုင်အောင်လိုက်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားကိုအော်
 ဟစ်သောအခါသင်တို့နှင့်ဆဲဂုတ္တုလူတို့စပ်ကြားမှာ
 မှောင်မိုက်ကိုငါထား၍သူတို့ကိုပင်လယ်ရေလွှင့်မိုးစေ
 ၏။ ဆဲဂုတ္တုပြည်၌ငါပြုသောအမှုကိုသင်တို့သည်ကိုယ်
 ၈ တိုင်မြင်ကြပြီ။ ကောဒွလည်းကာလကြာမြင့်စွာနေရကြ
 ၏။ နောက်တဖန်ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌နေသော
 အာမောရိလူတို့ပြည်သို့သင်တို့ကိုငါပို့ဆောင်၍သူတို့
 သည်စစ်တိုက်သောအခါသူတို့ကိုသင်တို့လက်၌ငါအပ်
 ၍သူတို့မြေကိုသင်တို့သည်ဆိမ်းယူကြ၏။ သူတို့ကိုသင်
 ၉ တို့ရှေ့မှငါသတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။ မောဘရှင်ဘုရင်
 နီဗော်၏သားဗာလက်သည်သဒ္ဓါဇ္ဈသရေလအမျိုးကိုစစ်
 တိုက်သဖြင့်သင်တို့ကိုကျိန်ဆဲစေခြင်းငှါဗောရ၏သား
 ၁၀ ဗာလန်ကိုခေါ်သောအခါ၊ ဗာလန်၏စကားကိုငါနားမ
 ထောင်သောကြောင့်သူသည်အဆင်မပြေသောကောင်းကြီး
 ၁၁ ပေး၍သူလက်မှသင်တို့ကိုငါကယ်လွှတ်လေ၏။ တဖန်
 သင်တို့သည်ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ယေဒါခေါ်မြို့သို့ရောက်
 ကြသောအခါယေဒါခေါ်လူ၊ အာမောရိလူ၊ ဖေရဇီလူ၊ ခါ
 နန်လူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဂီရဂါရှိလူ၊ ဟိရိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့
 သည်သင်တို့ကိုစစ်တိုက်၍သူတို့ကိုသင်တို့လက်၌ငါ
 ၁၂ အပ်လေ၏။ သင်တို့၌ဓားနှင့်လေးမပါဘဲသင်တို့ရှေ့မှာ
 ပျားတူကိုငါစေလွှတ်၍အာမောရိမင်းကြီးနှစ်ပါးကို
 ၁၃ သင်တို့ရှေ့မှငါနှင်ထုတ်လေ၏။ သင်တို့မလုပ်သော
 မြေ၊ မတည်သောမြို့တို့ကိုငါပေး၍သင်တို့သည်နေရကြ
 ၏။ ကိုယ်တိုင်မစိုက်သောစပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်ဥယျာဉ်
 တို့ကိုစားရကြသည်ဟုထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိ၏။
 ၁၄ ယခုမှာထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍ကြည်ဖြူခြင်း။
 သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့်တကွဝတ်ပြုကြလော့။ မြစ်ကြီးတ
 ဇက်၌၎င်းဆဲဂုတ္တုပြည်၌၎င်းဘိုးဘေးတို့ဝတ်ပြုသော
 ၁၅ ဘုရားများကိုပယ်၍ထာဝရဘုရားကိုသာဝတ်ပြုကြ
 လော့။ သို့မဟုတ်။ ထာဝရဘုရားအားဝတ်မပြုကောင်း
 ဟုသင်တို့သိလျှင်မြစ်ကြီးတဇက်၌ဘိုးဘေးတို့ဝတ်ပြု
 သောဘုရား။ သင်တို့နေရာအာမောရိပြည်သားတို့၏
 ဘုရားများတွင်အဘယ်မည်သောဘုရားတို့အားဝတ်ပြု
 မည်အရာကိုယနေ့ရှေးကြလော့။ ငါနှင့်အိမ်သားဖြစ်
 လျှင်ထာဝရဘုရားကိုသာဝတ်ပြုမည်ဟုဆိုလေသော်
 ၁၆ ၊ လူများတို့ကအများတပါးသောဘုရားတို့ကိုဝတ်ပြုခြင်း
 ငှါထာဝရဘုရားကိုစွန့်သောအမှုသည်အကျွန်ုပ်တို့နှင့်
 ၁၇ ဘေးပါစေသော။ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်

ကျွန်ခံနေရာဆဲဂုတ္တုပြည်မှအဖေတို့နှင့်ငါတို့ကိုနှုတ်ဆောင်
 ၍ငြီးစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုငါတို့မျက်မှောက်
 ၁၈ ၌ပြတော်မူပြီ။ ငါတို့သွားစေရာရာအရပ်။ ရှောက်လေ
 ရာရာလူမျိုးတို့တွင်စောင့်တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရား
 သည်လည်းဤပြည်၌နေသောသူ။ အာမောရိလူအပေါင်း
 တို့ကိုငါတို့ရှေ့မှနှင်ထုတ်တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားအား
 ၁၉ တော်မူသည်ဟုပြန်ပြောကြ၏။ ယောရှုကလည်းသင်တို့
 သည်ထာဝရဘုရားအားဝတ်မပြုနိုင်။ ထိုဘုရားသည်သန့်
 ရှင်းသောဘုရား။ အပြစ်ရှိသည်ဟုထင်လွယ်သောဘုရား
 ဖြစ်တော်မူ၏။ သင်တို့လွန်ကျူးပြစ်မှားသောအပြစ်တို့
 ၂၀ ကိုသည်းခံတော်မမူ။ သင်တို့သည်ထာဝရဘုရားကို
 စွန့်၍တကျွန်းတနိုင်ငံဘုရားတို့ကိုဝတ်ပြုလျှင်သင်တို့၌
 ကျေးဇူးပြုတော်မူပြီးမှတဖန်ထည့်၍ညည်းဆဲဖျက်ဆီး
 ၂၁ တော်မူမည်ဟုဆိုလျှင်၊ လူများတို့ကမဟုတ်ပါ။ ထာဝရ
 ၂၂ ဘုရားကိုသာဝတ်ပြုပါမည်ဟုပြန်လျှောက်ကြ၏။ ယော
 ရှုကလည်းသင်တို့သည်ထာဝရဘုရားကိုဝတ်ပြုခြင်းငှါ
 ထိုဘုရားကိုရှေးကြပြီဟုကိုယ်အမှု၌ကိုယ်သက်သေ
 ခံကြသည်ဟုဆိုလျှင်သူတို့ကသက်သေခံကြပါ၏ဟု
 ၂၃ လျှောက်ကြသော်၊ ယောရှုကသို့ဖြစ်လျှင်သင်တို့တွင်ရှိ
 သောတကျွန်းတနိုင်ငံဘုရားတို့ကိုပယ်၍ဇ္ဈသရေလအ
 မျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဘက်သို့ဝိတ်နှစ်လုံးကို
 ၂၄ ညွှတ်ကြလော့ဟုဆိုလေ၏။ လူများတို့ကလည်းငါတို့
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုဝတ်ပြုပါမည်။ စကား
 ၂၅ တော်ကိုနားထောင်ပါမည်ဟုဝန်ခံပြီးမှ၊ ယောရှုသည်ထို
 နေ့၌လူများတို့နှင့်ပုခိုညည်ပြု၍ရှေ့ခင်မြို့မှာစီရင်ထုံးဖွဲ့
 ၂၆ ချက်ကိုထားလေ၏။ ထိုစကားကိုလည်းဘုရားသခင်၏
 ဓမ္မကျပ်စာ၌ရေးထား၍ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းရာဌာ
 နတော်နားမှာရှိသောအာလေပင်အောက်၌ကျောက်ကြီး
 ၂၇ ကိုထောင်လျက်၊ ဤကျောက်သည်ငါတို့အားသက်သေ
 ဖြစ်ရထိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားအ
 လုံးစုံကိုကြားရပြီ။ သို့ဖြစ်၍သင်တို့သည်ဘုရားသခင်ကို
 ညည်းပယ်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း။ သင်တို့
 အားသက်သေဖြစ်ရထိမ့်မည်ဟုလူအပေါင်းတို့အား
 ၂၈ ပြောဆိုပြီးမှ၊ အသီးအသီးမိမိတို့အစွဲခံရာအရပ်သို့ပြန်
 သွားရသောအခွင့်ကိုပေးလေ၏။
 ၂၉ ထိုနောက်မှထာဝရဘုရား၏ကျွန်။ နုန့်၏သားယော
 ရှုသည်အသက်တရာတဆယ်ရှိသော်အနိစ္စရောက်လေ
 ၃၀ ၏။ ဇေရိမ်ဟောင်းပေါ်။ ဂါရှကုန်းမြောက်မှာရှိသောသူ

၃၁ ၊ ယောရှုဗက်ထက်ကာလပတ်လုံးညီသရေလအမျိုးသား
 တို့သည်ထာဝရဘုရားကိုဝတ်ပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရား
 သည်ညီသရေလအမျိုးအဖွဲ့ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုသိ၍ယော
 ရှုမရှိသည်နောက်အသက်ရှင်သေးသောအသက်ကြီး
 သူတို့လက်ထက်၌လည်းထာဝရဘုရားကိုဝတ်ပြုကြ၏။
 ၃၂ ညီသရေလအမျိုးသားတို့သည်အရတ္တုပြည်မှဆောင်

ခဲ့သောယောသပ်၏အရိုးတို့ကိုရှေ့ခင်၏အဖဟာမော်၏
 သားတို့တွင်ငွေတစ်သာနှင့်ယာကုပ်ဝယ်သောရှေ့ခင်
 မြို့နယ်မြေအကွက်၌သင်းပြုတ်ကြ၏။ ထိုမြေအကွက်
 ၃၃ သည်ယောသပ်သားတို့အမွေမြေဖြစ်သတည်း။ အာရုန်
 သား။ ယစ်ပရောဟိတ်လောဇာသည်လည်းအနိစ္စရောက်
 လေ၏။ သူ၏သားဖိနဟတ်အားလူများပေးခဲ့သောဖေရိပ်
 တောင်ပေါ်။ ဖိနဟတ်ကုန်း၌သင်းပြုတ်ကြ၏။

ယောရှုမှတ်စာပြီး၏။

၁ ယောရှုအနိစ္စရောက်သောနောက်ညီသရေလအမျိုး
 သားတို့ကအကျွန်ုပ်တို့တွင်အဘယ်သူသည်ခါနိလူတို့
 ရှိရာသို့ရှေ့ဦးစွာချီသွားရပါမည်နည်းဟုထာဝရဘုရား
 ၂ အားမေးလျှောက်ကြလျှင်၊ ထာဝရဘုရားကယုဒသည်ချီ
 သွားရမည်။ ထိုပြည်ကိုသူ၏လက်၌ငါအပ်မည်ဟုမိန့်
 ၃ တော်မူ၏။ ယုဒသည်ဒိဗိအစ်ကိုရှိမောင်အားခါနိလူ
 တို့ကိုတိုက်ခြင်းငှါအမွေမြေသို့ငါနှင့်အတူလိုက်ပါ။
 ၄ သင့်အမွေမြေသို့လည်းသင့်နှင့်အတူငါလိုက်သွားမည်ဟု
 ၅ ဆိုသည်အတိုင်းရှိမောင်သည်လိုက်သွားလေ၏။ ယုဒချီ
 သွား၍ထာဝရဘုရားသည်ခါနိလူ။ ဖေရိဇလူတို့ကိုအပ်
 တော်မူသဖြင့်ဗေဇက်မြို့၌လူတစ်ထောင်ကိုသတ်လေ၏။
 ၆ ၊ အဒေါနိဗေဇက်မင်းကိုဗေဇက်မြို့၌တွေ့၍ခါနိလူ။ ဖေ
 ၇ ရိဇလူတို့ကိုသတ်သောအခါ၊ အဒေါနိဗေဇက်သည်ပြေး
 လေ၏။ ယုဒလူတို့သည်လိုက်၍ဖမ်းမိပြီးလျှင်လက်မံ။ ခြေ
 ၈ မတို့ကိုဖြတ်ကြ၏။ အဒေါနိဗေဇက်ကလည်းလက်မနှင့်
 ခြေမဖြတ်သောမင်းကြီးချွန်ဆယ်တို့သည်အထက်က
 စားပွဲအောက်၌စားနပ်စားပေါက်ကိုကောက်၍စား
 ရကြ၏။ ငါပြုဘူးသည်အတိုင်းဘုရားသခင်သည်ငါ့အ
 ပြစ်ပေးတော်မူပြီဟုဆို၏။ ထိုမင်းကိုယောရှုရှလင်မြို့သို့
 ၉ ပို့၍သူသည်ထိုမြို့မှာသေလေ၏။ ယုဒအမျိုးသားတို့သည်
 ယောရှုရှလင်မြို့ကိုတိုက်ယူ၍စားနှင့်လုပ်ကြံပြီးမှမီးရှို့ကြ
 ၁၀ ၏။ ထိုနောက်၊ တောင်ပေါ်၌ငှင်တောင်မျက်နှာ၌ငှင်ချိုင့်
 ထဲ၌ငှင်နေသောခါနိလူတို့ကိုအတိုက်သွားကြ၏။
 ၁၁ တဖန်ယုဒအမျိုးသည်ကရယသာဘအမည်ဟောင်း

ရှိသောဟေဗြုန်မြို့၌ နေသောခါနိလူတို့ရှိရာသို့ချီသွား
 ၁၁ ၍ရှေ့ရှု။ အဟိမန်။ တာလမဲတို့ကိုလုပ်ကြံကြ၏။ တဖန်က
 ရယသောဗာအမည်ဟောင်းရှိသောဒေဗိရမြို့သားတို့ရှိရာ
 ၁၂ သို့ချီပြန်၍၊ ကာလက်ကက်ရယသောဗာမြို့ကိုတိုက်ယူ
 လုပ်ကြံသောသူအားငါသည်သွေးအာခသကိုပေးစားမည်
 ၁၃ ဟုဆိုလျှင်၊ ကေနတ်၏သား။ ကာလက်ညီဩဝံယောလ
 သည်ထိုမြို့ကိုတိုက်ယူ၍ကာလက်သည်သွေးအာခသ
 ၁၄ ကိုသူအားပေးစားလေ၏။ ထိုမိမ္မသည်ခရီးသွားစဉ်အ
 ခါလယ်တကွက်ကိုအဖ၌တောင်းခြင်းငှါလင်နှင့်တိုင်
 ပင်ပြီးမှမြဲပေါ်ကဆင်းလေ၏။ အဖကာလက်ကအဘယ်
 ၁၅ အလိုရှိသနည်းဟုမေးလျှင်၊ သွေးကကောင်းကြီးပေး
 စေချင်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်တောင်မျက်နှာအရပ်ကို
 ပေးပါပြီ။ စစ်ရေတွင်းတို့ကိုလည်းပေးတော်မူပါဦးဟု
 တောင်းသည်အတိုင်းအဖသည်အထက်စစ်ရေတွင်း။
 အောက်စစ်ရေတွင်းတို့ကိုပေးလေ၏။
 ၁၆ မောရှေယောက္ခမ၏သားမြေးဖြစ်သောကေနိအမျိုး
 သားတို့သည်ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့်အတူထန်းပင်မြို့မှ
 အာရုန်မြို့တောင်ဘက်။ ယုဒတောသို့လိုက်သွား၍နေရာ
 ၁၇ ကျကြ၏။ တဖန်ယုဒသည်အစ်ကိုရှိမောင်နှင့်အတူသွား
 ၍ဗေဇက်မြို့၌နေသောခါနိလူတို့ကိုလုပ်ကြံ၍မြို့ကိုရှင်း
 ရှင်းဖျက်ဆီးပြီးလျှင်ထိုမြို့ကိုတော်မာအမည်ဖြင့်သ
 ၁၈ မှတ်ကြ၏။ ယုဒသည်ဂါဇမြို့နှင့်မြို့နယ်။ အာရှကောလုန်
 မြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဧဏုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကိုလည်းတိုက်ယူ
 ၁၉ လေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ယုဒနှင့်အတူရှိတော်မူ၍သူ

သည်တောင်ပေါ်မှာနေသောသူတို့ကိုနှင်ထုတ်လေ၏။
 ၂၀ သည်သံရထားရှိကြ၏။မောရှေမှာထားသည်အတိုင်း
 ၂၁ ဟောပြန်မြို့ကိုကာလက်အားပေးကြ၍သူသည်အာနုက
 မိန့်အမျိုးသားတို့သည်ယေရုရှလင်မြို့၌နေသောယေဗု
 သိလူတို့ကိုမနှင်ထုတ်ဘဲသူတို့သည်ယနေ့တိုင်အောင်
 ဗဟိမိန့်အမျိုးသားတို့နှင့်အတူယေရုရှလင်မြို့၌နေကြ
 သတည်း။
 ၂၂ ယောသပ်အမျိုးသားတို့သည်လည်းဗေသလမြို့သို့ချီ
 သွား၍ထာဝရဘုရားသည်သူတို့နှင့်အတူရှိတော်မူ၏။
 ၂၃ လုဇအမဉ်ဟောင်းရှိသောထိုမြို့ကိုဗူးစမ်စေခြင်းငှါစေ
 ၂၄ ထွတ်သောသူမျိုးတို့သည်၊မြို့ထဲကထွက်လာသောလူ
 တယောက်ကိုတွေ့မြင်၍မြို့ထဲသို့ဝင်သောလမ်းကိုပြပါ
 ၂၅ တော့။သို့ပြလျှင်သင်ကိုချမ်းသာပေးမည်ဟုဆိုသော်၊ထို
 သူသည်မြို့ထဲသို့ဝင်သောလမ်းကိုပြသဖြင့်သူတို့သည်
 မြို့သားတို့ကိုခားနှင့်လုပ်ကြံ၍ထိုလူနှင့်သူ၏အိမ်သား
 ၂၆ အပေါင်းတို့ကိုလွှတ်ကြ၏။ထိုသူသည်ဟိတ္တိပြည်သို့
 သွားပြီးလျှင်မြို့ကိုတည်ထောင်၍လုဇအမဉ်ဖြင့်သမုတ်
 လေ၏။ယနေ့တိုင်အောင်ထိုသို့ခေါ်ဝေါ်ကြသတည်း။
 ၂၇ မနာရှေအမျိုးသည်ဗက်ရှန်မြို့ရွာများ၊တာနက်မြို့
 ရွာများ၊ဒေါရမြို့ရွာများ၊ဇုဗသံမြို့ရွာများ၊မေဂ်ဒေါမြို့ရွာ
 များ၌နေသောသူတို့ကိုမနှင်ထုတ်ဘဲခါနိလူတို့သည်
 ၂၈ အနိုင်နေကြ၏။တဖန်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
 အားကြီးသောအခါ၊ခါနိလူတို့ကိုမနှင်ထုတ်သော်
 ၂၉ လည်းအခွန်ကိုဆက်သွင်းစေကြ၏။ထိုအတူ၊ဖေရိပ်
 အမျိုးသည်ဂေဇာမြို့၌နေသောခါနိလူတို့ကိုမနှင်ထုတ်
 ၃၀ ဘဲသူတို့သည်ဂေဇာမြို့၌ရောနှောလျက်နေကြ၏။ထို
 အတူ၊ဇာဗုလုန်အမျိုးသည်ကိတရုန်မြို့သား၊နဟာလော
 လမြို့သားတို့ကိုမနှင်ထုတ်ဘဲခါနိလူတို့သည်ရောနှော
 ၃၁ လျက်နေ၍အခွန်ပေးကြ၏။ထိုအတူ၊အာရှာအမျိုး
 သည်အက္ခောမြို့သား၊ဖိနုန်မြို့သား၊အာလပ်မြို့သား၊အာ
 ခဇိပ်မြို့သား၊ဟေလဗမြို့သား၊အာဖိတ်မြို့သား၊ရဟော
 ၃၂ ဘမြို့သားတို့ကိုမနှင်ထုတ်ဘဲ၊အာရှာအမျိုးသားတို့သည်
 ၃၃ ပြည်သားခါနိလူတို့နှင့်ရောနှော၍နေကြ၏။ထိုအတူ၊
 နဿလိအမျိုးသည်ဗက်ရှေမက်မြို့သား၊ဗေသနတ်မြို့
 သားတို့ကိုမနှင်ထုတ်ဘဲပြည်သားခါနိလူတို့နှင့်ရော
 နှော၍နေကြ၏။သို့ရာတွင်ဗက်ရှေမက်မြို့သား၊ဗေသ
 ၃၄ နတ်မြို့သားတို့သည်အခွန်ပေးလျက်နေကြ၏။အာမောရိ

လူတို့သည်လည်းအန်အမျိုးသားတို့ကိုတောင်ပေါ်သို့နှင်
 ၃၅ သဖြင့်မျှင့်ထဲမှာနေရသောအခွန်ကိုမပေးကြ။အာ
 မောရိလူတို့သည်ဟေရက်တောင်ပေါ်မြို့၊အာဇလုန်မြို့၊
 ရှာလဗိမ်မြို့၌အနိုင်နေကြ၏။သို့ရာတွင်ယောသပ်အမျိုး
 ၃၆ ပေးရကြ၏။အာမောရိလူနေရသောအရပ်သည်အက
 ရဗြိမ်ကုန်းနား၊သေလမြို့မှစ၍အထက်အရပ်ပေတည်း။
 ၁ ထာဝရဘုရား၏တမန်တော်သည်ဂါလုလမြို့မှဗော
 ခိမ်မြို့သို့လာ၍သင်တို့ဘိုးဘေးတို့အားငါ့ကျန်ဆိုင်သော
 ပြည်သို့အရတ္တုပြည်မှသင်တို့ကိုငါဆောင်ခဲ့ပြီ။လင်တို့
 ၂ နှင့်ငါ့မွေးသောပဋိညည်ကိုငါမချက်။အစည်အမြဲစောင့်
 မည်။သင်တို့သည်ဤပြည်သားတို့နှင့်မိသဟာယမဖွဲ့
 ၃ ရ။သူတို့ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုလှဲချရမည်ဟုငါဆိုသော်လည်း
 သင်တို့သည်စကားကိုနားမထောင်ကြ။အဘယ်ကြောင့်
 ၄ ဤသို့ပြုကြသနည်း။တဖန်ငါဆိုသည့်ကား။ဤပြည်သား
 တို့ကိုသင်တို့ရှေ့မှငါမနှင်ထုတ်။သူတို့သည်သင်တို့တ
 ၅ ဖက်၌ရက်ဆိုးလုပ်လျက်သူတို့ဘုရားတို့သည်လည်း
 သင်တို့၌ကျော့ကွင်းဖြစ်ကြစိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၆ ထာဝရဘုရား၏တမန်တော်သည်ဣသရေလအမျိုးသား
 အပေါင်းတို့အားဤသို့မိန့်တော်မူသောအခါလူများတို့
 ၇ သည်အသံကိုလွှင့်၍ငိုကျွေးကြ၏။ထိုအရပ်ကိုဗောခိမ်
 အမည်ဖြင့်မှည့်၍ထာဝရဘုရားအားယဇ်ပူဇော်ကြ၏။
 ၈ အထက်ကယောရှုသည်လူများတို့ကိုလွှတ်လိုက်
 သောအခါဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်အသီးအသီးမိ
 ၉ မိတို့အမွေခံရာမြေကိုသိမ်းယူခြင်းငှါသွားကြ၏။ယော
 ရှုလက်ထက်ကာလဗတ်လုံးဣသရေလအမျိုးသားတို့
 ၁၀ သည်ထာဝရဘုရားကိုဝတ်ပြုကြ၏။ထာဝရဘုရားသည်
 ဣသရေလအမျိုးအဖွဲ့ပြုတော်မူသောအမှုကြီးအလုံးစုံတို့
 ကိုသိမြင်၍ယောရှုမရှိသောနောက်အသက်ရှင်သေး
 သောအသက်ကြီးသူတို့လက်ထက်၌လည်းထာဝရ
 ၁၁ ဘုရားကိုဝတ်ပြုကြ၏။ထာဝရဘုရား၏ကျွန်ုပ်နန်၏သား
 ယောရှုသည်အသက်တရာတဆယ်ရှိသော်အနိစ္စရောက်
 ၁၂ လေ၏။ဖေရိပ်တောင်ပေါ်၊ဂါရှကုန်းမြောက်မှာရှိသော။
 သူ၏အမွေခံရာတိမနသောရမြို့နယ်မြေ၌သင်းပြုတ်ကြ၏။
 ၁၃ ယောရှုလက်ထက်ကာလ၌ဖြစ်သောသူအပေါင်းတို့
 သည်လည်းဘိုးဘေးတို့စုဝေးရာသို့ရောက်ကြ၏။ထာဝ
 ၁၄ ရဘုရားကိုဝတ်ပြုသောဣသရေလအမျိုးအဖွဲ့ပြုတော်မူသောအမှု
 တို့ကိုဝင်မသိသောနောင်ကာလအမျိုးသားတို့သည်ပေါ်

၁၁ ဟာကြ၏။ ထိုကာလအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
 ၁၂ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စုစုပေါင်း၍ ပြု၍ ဗာလဘုရားတို့
 ၁၃ ကိုဝတ်ပြုကြ၏။ အဲဒုတ္တုပြည်မှသူတို့ကိုဆောင်ခဲ့တော်
 မူသောဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုစွန့်၍
 ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသောလူမျိုးတို့၏ဘုရားတပါးတို့နောက်
 သို့လိုက်လျက်ဦးညွှတ်သဖြင့် ထာဝရဘုရားအမျက်
 ၁၄ တော်ကိုထွက်ပေကြ၏။ ထာဝရဘုရားကိုစွန့်၍ ဗာလ
 ဘုရားအာရှတရက်ဘုရားတို့ကိုဝတ်ပြုကြသောကြောင့်
 ၁၅ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး၌ ပြင်းစွာအမျက်
 ထွက်လျက်လူယူသောသူတို့လက်သို့အပ်၍ ပတ်ဝန်း
 ကျင်သောရန်သူတို့၌ရောင်းတော်မူသဖြင့်ရန်သူတို့ရှေ့
 ၁၆ မှာသူတို့သည်တဖန်မရပ်နိုင်ကြ။ သူတို့သည်ထွက်သွား
 လေရာရာ၌ ထာဝရဘုရားမိန့်မြွက်ကျိန်ဆိုတော်မူသည်
 အတိုင်းစက်တော်အဆီးအတားနှင့်တွေ့၍ အလွန်ဆင်း
 ၁၇ ရဲခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ သို့ရာတွင်လူယူသောသူတို့
 လက်မှကယ်လွှတ်သောတရားသူကြီးတို့ကို ထာဝရ
 ၁၈ ဘုရားပေါ်ထွန်းစေတော်မူ၏။ ထိုတရားသူကြီးတို့စ
 ကားကိုလည်းသူတို့သည်နားမထောင်။ အချားတပါး
 သောဘုရားတို့နှင့်မှားရှင်း၍ဦးညွှတ်ကြ၏။ ဘိုးဘေးတို့
 သည်ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်တို့ကိုကျင့်၍လိုက်
 သောလမ်းမှသူတို့သည်အလျင်အမြန်ထွဲသွားသဖြင့် ဘိုး
 ၁၉ ဘေးကျင့်သည်အတိုင်းမကျင့်ကြ။ ထာဝရဘုရားသည်
 တရားသူကြီးကိုပေါ်ထွန်းစေသောအခါသူနှင့်အတူရှိ၍
 သုလက်ထက်ပတ်လုံး ဣသရေလလူတို့ကိုရန်သူ၏လက်
 မှကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား သူတို့သည်
 ၂၀ နှောင့်ရှက်ညည်းဆဲခြင်းကိုခံရ၍ မြင့်တင်ကြသောအခါ
 ၂၁ ထာဝရဘုရားသည်နောင်တရတော်မူ၏။ တရားသူကြီး
 သေသောနောက်သူတို့သည်တဖန်ဘိုးဘေးထက်သာ၍
 ဆိုးသဖြင့်အချားတပါးသောဘုရားတို့နောက်သို့လိုက်
 လျက်ဝတ်ပြု၍ဦးညွှတ်ကြ၏။ မိမိတို့အကျင့်လေ့နှင့်
 ၂၂ ကြံစည်သောလမ်းကိုမစွန့်မပယ်ကြ။ ထာဝရဘုရား
 သည်ဣသရေလအမျိုး၌ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်လျက်၍
 လူတို့သည်စေကားကိုနားမထောင်။ သူတို့ဘိုးဘေးတို့
 ၂၃ နှင့်ငါ့သောပုဒ်ညည်ကိုဖျက်သောကြောင့်၊ ယောရှု
 သေသောနောက်ကျန်ကြွင်းရစ်သောလူမျိုးတစ်စုတို့ကို
 ၂၄ သူတို့ရှေ့မှနောက်တဖန်ငါ့မနှင်ထုတ်။ သူတို့ဘိုးဘေး
 ကိုသည်ထာဝရဘုရား၏လမ်းတော်သို့လိုက်ခြင်းငှါစောင့်
 ရှောက်သကဲ့သို့သူတို့သည်စောင့်ရှောက်မည်လော။ မ
 စောင့်ရှောက်လောဟုကျန်သေးသောလူမျိုးအားဖြင့်ဣသ

ရေလအမျိုးကိုငါစုံစမ်းမည်ဟုမိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ
 ၂၅ ထိုလူမျိုးကိုယောရှုလက်၌မအပ်။ အလျင်အမြန်မနှင်
 ထုတ်ဘဲနေတော်မူ၏။

၂၆ ခါနာန်ပြည်၌တိုက်သောစစ်မှုရှိသမျှတို့ကိုမသိ
 သောဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုစုံစမ်းခြင်းငှါ
 ၂၇ ၎င်းစစ်မှုကိုမသိသောဣသရေလအမျိုးသားအစည်အ
 ဆက်တို့သည်စစ်အတတ်ကိုသင်၍တတ်ခြင်းငှါ၎င်း
 ထာဝရဘုရားချန်ထားတော်မူသောလူမျိုးများဟူမူကား။

၂၈ ဖိလိစ္စိမင်းငါးပါးအစရှိသောခါနာန်လူအမျိုးမျိုး၊ ဖိနုန်
 လူ၊ ဗာလဟေရမန်တောင်မှစ၍ ဟာမတ်လမ်ဝတိုင်
 အောင်လေဗနုန်တောင်ပေါ်မှာနေသောဟိရီလူတို့သည်
 ၂၉ ကျန်ကြွင်းကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားဖြင့်
 ဘိုးဘေးတို့ကိုမှားသားတော်မူသောပညတ်များအတိုင်း
 ကျင့်မည်မကျင့်မည်ကိုထင်ရှားစေခြင်းငှါ ဣသရေလ
 အမျိုးကိုစုံစမ်းဖို့ရာဖြစ်သတည်း။

၃၀ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ခါနာန်လူ၊ ဟိလိလူ၊
 အာမောရီလူ၊ ဖေရဇီလူ၊ ဟိရီလူ၊ ယေဗုသိလူတို့တွင်နေ
 ၃၁ ၍သူတို့သွီးနှင်ရံပက်ခြင်းကိုပြုလျက်မိမိတို့သွီးကိုပေး
 ၃၂ စားလျက်သူတို့ဘုရားများကိုဝတ်ပြုကြ၏။ ဣသရေလအ
 မျိုးသားတို့သည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌စုစုပေါင်း၍
 ၃၃ ၍မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုမေ့လျော့သဖြင့်
 ဗာလဘုရားများအာရှရပ်များကိုဝတ်ပြုသောကြောင့်
 ၃၄ ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုး၌ ပြင်းစွာအမျက်
 တော်ထွက်၍မေသောပေါတာမိရှင်ဘုရင်ချန်ရိရှသိမ်၌
 ၃၅ ရောင်းတော်မူသဖြင့်ဣသရေလလူတို့သည်ရှစ်နှစ်ပတ်
 ၃၆ လုံးထိုင်ရှင်ဘုရင်ထံ၌ကျန်ခံရကြ၏။ နောက်တဖန်ထာ
 ဝရဘုရားကိုအော်ဟစ်ကြသောအခါကယ်တင်သော
 သခင်ကေနတ်၏သားကာလက်ညီဩသံယေလကိုသူ
 ၃၇ တို့အဖို့ပေါ်ထွန်းစေတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏ပညည်
 တော်သည်သူအပေါ်သက်ရောက်သဖြင့်သူသည်
 ၃၈ ဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုး၍စစ်ချီလေ၏။ မေသောပေါ
 တာမိရှင်ဘုရင်ချန်ရိရှသိမ်ကိုသုလက်၌ထာဝရဘုရား
 အပ်တော်မူသဖြင့်သူသည်ထိုင်ရှင်ဘုရင်ကိုအောင်လေ
 ၃၉ ၍။ အနှစ်လေးဆယ်တိုင်တိုင်တပြည်လုံးညိမ်းပြီးမှကေ
 နတ်၏သားဩသံယေလသည်သေလေ၏။

၄၀ တဖန်ဣသရေလအမျိုးသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
 စုစုပေါင်း၍ပြုသောကြောင့်မောဘရှင်ဘုရင်ဂေလုန်ကို
 ၄၁ ဣသရေလအမျိုးတဖန်ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။

၁၃ ၊ ထိုမင်းသည်အမွှာနှစ်အမျိုးသား။ အာမလက်အမျိုးသား
 တို့ကိုစုဝေးစေလျက် ချီးမွမ်း၍ ဣသရေလလူတို့ကိုလုပ်
 ၁၄ ကြံပြီးမှထန်းပင်မြို့ကိုသိမ်းယူသဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုး
 သားတို့သည် တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံးမောဘရှင်ဘုရင်
 ၁၅ ဂေလုန်မင်းထံ၌ကျွန်ခံရကြ၏။ နောက်တဖန်ထာဝရ
 ဘုရားကိုအော်ဟစ်သောအခါကယ်တင်သောသခင်။
 လက်ျာလက် ကိုမသုံးတတ်သော ဗယ်မိန် အမျိုး။ ဂေရ
 သား ဧဟုဒကိုပေါ်ထွန်းစေတော်မူ၏။ သုလက်တွင်ဣသ
 ရေလလူတို့သည် လက်ဆောင်ကိုမောဘရှင်ဘုရင်ဂေ
 ၁၆ လုန်ထံသို့ပေးလိုက်ကြ၏။ ဧဟုဒသည်အလျားတ
 တောင်ရှိသောသန်လျက်ကိုလုပ်၍ လက်ျာပေါင်အဝတ်
 ၁၇ တွင်း၌စည်းထားပြီးလျှင်၊ မောဘရှင်ဘုရင်ဂေလုန်ထံ
 သို့လက်ဆောင်ကိုဆောင်ခဲ့လေ၏။ ဂေလုန်သည်အမွှာနှစ်
 ၁၈ လျှင်လက်ဖြစ်၏။ ဧဟုဒသည်လက်ဆောင်ကိုဆက်ပြီး
 ဝသောသူဆောင်ကိုထပ်သောသူတို့ကိုလွှတ်လိုက်၍
 ၁၉ ၊ ဂိလဂါလမြို့နား၌ရှိသောကျောက်တိုင်တို့မှကိုယ်တိုင်
 ပြန်လာ၍ ဘုရားကျွန်တော်သည်တိတ်ဆိတ်စွာလျှောက်
 စရာအကြောင်းရှိပါသည်ဟုဆိုလျှင်ရှင်ဘုရင်ကတိတ်
 ဆိတ်စွာနေကြဘုအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်းအထံတော်
 ၂၀ ၌စားသောသူအပေါင်းတို့သည်ထွက်ကြ၏။ ထိုအခါ
 ရှင်ဘုရင်သည်ကိုယ်တိုင်တယောက်တည်းနေတတ်
 သောနွေ နန်းအောင်၌ထိုင်နေစဉ်။ ဧဟုဒသည်ချည်းကင်
 ၍ကိုယ်တော်နှင့်ဆိုင်သောဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်
 ၂၁ ပါပါ၏ဟုလျှောက်သော်ရှင်ဘုရင်သည်ထလေ၏။ ဧဟု
 ဒသည်လက်ဝဲလက်ကိုဆန့်လျက်သန်လျက်ကိုလက်ျာ
 ၂၂ ပေါင်မှထုတ်၍ရှင်ဘုရင်၏ဝမ်းကိုထိုးသဖြင့်၊ လက်
 ကိုင်အရိုးနှင့်တကွသန်လျက်မြုပ်ဝင်၍ဝမ်းကမနှုတ်
 နှိုင်းအောင်ဆီညသန်လျက်ကိုလွှပ်လျက်ချေးနှုလည်း
 ၂၃ ထွက်လျက်ရှိလေ၏။ ထိုအခါဧဟုဒသည်အခပ်ပြင်သို့
 ထွက်ပြီးသျှင်နန်းတော်တံခါးတို့ကိုပိတ်၍သော့ခတ်
 ၂၄ လေ၏။ ထွက်သွားသောနောက်။ ကျွန်တော်မျိုးအချို့တို့
 သည်လာ၍နန်းတော်တံခါး၌သော့ခတ်လျက်ရှိသည်ကို
 မြင်လျှင်စင်စစ်နွေနန်းဆောင်၌စက်တော်ခေါ်သည်ဟု
 ၂၅ ဆိုလျက်၊ ရှက်ကြောက်သည်တိုင်အောင်နွေပြီးမှသူ
 တို့အရှင်သည်တံခါးကိုမဖွင့်သောကြောင့်သူတို့သည်
 သော့ကိုယူ၍ဖွင့်ကြည့်သောအခါမြေပေါ်မှာလဲ၍သေ
 ၂၆ လျက်ရှိသောမိမိတို့အရှင်ကိုတွေ့မြင်ကြ၏။ ထိုသို့သူ
 တို့သည်နွေကြံစည်တွင်ဧဟုဒသည်ဘေးလွတ်သဖြင့်
 ၂၇ ကျောက်တိုင်တို့ကိုလွန်၍စိရပ်ရွာသို့ရောက်ပြီးမှ၊ ဧ

ရိပ်တောင်ပေါ်မှာတံခါးကိုပိတ်၍ ဣသရေလအမျိုးသား
 တို့သည်သုနောက်သို့လိုက်လျက်တောင်ပေါ်ကဆင်း
 ၂၈ ကြ၏။ သူကလည်းနေောက်သို့လိုက်ကြလေ။ ထာဝရ
 ဘုရားသည်သင်တို့၏ရန်သူ။ မောဘလူတို့ကိုသင်တို့
 လက်၌အပ်တော်မူမည်ဟုဆိုသည့်အတိုင်းသုနောက်မှာ
 ဆင်း၍ယော်ဒန်မြစ်ကူးရာ။ မောဘပြည်သို့သွားရာလပ်
 ကိုဆီးတားသဖြင့်လူတစ်စုတယောက်ကိုမျှမကူးစေရ။
 ၂၉ ၊ ထိုအခါခွန်အားကြီးသောမောဘစစ်သူရဲတယောက်
 ၃၀ မျှမလွှတ်ဘဲလူတသောင်းကိုသတ်၍၊ မောဘအမျိုးသည်
 ဣသရေလအမျိုးလက်၌ရှုံးသဖြင့် အနှစ်ရှစ်ဆယ်တိုင်
 ၃၁ တိုင်တပြည်လုံးညိမ်းလေ၏။ ဧဟုဒနောက်မှာအာနတ်
 သားရှုံဂါပေါ်ထွန်း၍ဒုတ်ချွန်နှင့်ဖိလိတ္တိလူချောက်ရာ
 တို့ကိုသတ်သဖြင့်ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုကယ်
 လွှတ်လေ၏။
 ၃ ဧဟုဒသေသောနောက်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
 သည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌တဖန်ဒုစရိုက်ကိုပြုသော
 ၂ ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည်ဟာအော်မြို့၌မင်းပြုသော
 ခါနာန်ရှင်ဘုရင်ယာဘိန်နွေရောင်းတော်မူ၏။ သူခန့်ထား
 သောဗိုလ်ချုပ်မင်းကားဂေါအိမ်ပြည်ဟာရောရှက်မြို့၌
 ၃ နေသောသီသရတည်း။ ထိုမင်း၌သံရထားကိုးရာရှိ၏။
 ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုအနှစ်ရှစ်ဆယ်ပတ်လုံးအ
 လွန်ညည်းဆဲသောကြောင့်သူတို့သည်ထာဝရဘုရားကို
 အော်ဟစ်ကြ၏။
 ၄ ထိုကာလအခါလပီဒုတ်မြို့သားပရောဖက်မဒေဗောရ
 ၅ သည်ဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုး၏။ သူသည်ဧဖရိမ်
 တောင်ပေါ်။ ရာမမြို့နှင့်ဗေသလမြို့စပ်ကြား။ ဒေဗောရ
 ထန်းပင်အောက်မှာနေ၍ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
 ထိုပရောဖက်မ၏စိရပ်ခြင်းကိုခံစားသောဌာရာကလာ
 ၆ တတ်ကြ၏။ တဖန်ဒေဗောရသည်လူကိုစေလွှတ်၍နဿ
 လိခရိုင်ကောဒေရှမြို့မှာနေသောအဘိနောင်၏သားဗာ
 ရက်ကိုခေါ်ပြီးလျှင်သင်သည်နဿလိအမျိုး။ ဇာဗုလုန်
 အမျိုးထဲကလူတသောင်းကိုသွေးဆောင်၍တာဗေရ
 ၇ တောင်သို့သွားလေ။ ငါသည်လည်းယာဘိန်မင်း၏ဗိုလ်
 ချုပ်သီသရနှင့်ရထားဗိုလ်ပါများကိုသင်ရှိရာကိရုန်မြစ်
 သို့သွေးဆောင်၍သင့်လက်၌အပ်မည်ဟုဣသရေလအ
 မျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်
 ၈ ဟုဆင့်ဆိုလေ၏။ ဗာရက်ကလည်ကိုယ်တော်သင့်အ
 ကျွန်ုပ်နှင့်အတူကြွလျှင်အကျွန်ုပ်သွားပါမည်။ ကြွတော်

၆ မမူလျှင်မူကားမသွားပါဟုလျှောက်သော်၊ ဒေဗောရက
 ငါသည်သင်နှင့်အတူအမှန်သွားမည်။ သို့သော်လည်းသင်
 သွားရာလမ်း၌ဂုဏ်အသရေကိုမရရာ။ ထာဝရဘုရား
 သည်သိသရကိမိမ့်၌ရောင်းတော်မူမည်ဟုဆိုပြီးမှထ၍
 ဗာရက်နှင့်အတူကောဒေရှ်မြို့သို့သွားလေ၏။

၁၀ ဗာရက်သည်နုဿသိအမျိုးသား။ ဇာဗုလုန်အမျိုးသား
 တို့ကိုကောဒေရှ်မြို့သို့ခေါ်၍လိုက်သောသူတသောင်းနှင့်

၁၁ တကွဒေဗောရပါလျက်တက်လေ၏။ မောရှေ၏ယောက္ခ
 မဟောဗတ်၏သားမြေးအဝင်။ ကောနိအမျိုးသားဟေဗာ
 သည်ကောနိလူတို့နှင့်ခွါ၍ကောဒေရှ်မြို့အနား။ ဇာနိပ်အာ
 လေပင်ခြေရင်း၌တံကိုဆောက်လျက်နေနှင့်သတည်း။

၁၂ အဘိနောင်၏သားဗာရက်သည်တာဗော်တောင်ပေါ်
 ၁၃ သို့တက်ကြောင်းကိုသိသရအားကြားပြောလျှင်၊ သိသရ
 သည်မိမိရထားရှိသမျှတည်းဟူသောသံရထားကိုးရာ
 နှင့်ဂေါအိမ်ပြည်ဟာရောရှက်မြို့မှဝှစ်ကိရုန်မြစ်တိုင်

၁၄ အောင်မိမိလူအပေါင်းတို့ကိုရဝေးစေ၏။ ဒေဗောရက
 လည်းထလေ့။ ယနေ့ကားထာဝရဘုရားသည်သိသရ
 ကိုသင့်လက်၌အပ်တော်မူသောနေ့ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား
 သည်သင့်ရှေ့မှာကြွတော်မူပြီမဟုတ်လောဟုဆိုလေ
 သော်ဗာရက်သည်လူတသောင်းနှင့်တကွတာဗော်

၁၅ တောင်ပေါ်ကဆင်းလေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်သိသရ
 မှစ၍သူ၏ရထားများနှင့်ဗိုလ်ပါစစ်သည်များအပေါင်း
 တို့ကိုဗာရက်ရှေ့မှာခားဖြင့်ရှုံးစေတော်မူသောကြောင့်

၁၆ သိသရသည်မိမိရထားမှဆင်း၍ခြေဖြင့်ပြေးလေ၏။ ဗာ
 ရက်သည်ရထားများဗိုလ်ပါစစ်သည်များကိုဂေါအိမ်
 ပြည်ဟာရောရှက်မြို့တိုင်အောင်လိုက်၍သိသရစစ်သူရဲ
 အပေါင်းတို့သည်တယောက်မျှမကျန်ကြွင်း။ ခားနှင့်
 သေကြကုန်၏။

၁၇ သိသရသည်ကောနိအမျိုးသားဟေဗာ၏မယားယောလ
 ၏တံသို့ခြေဖြင့်ပြေး၏။ ထိုကာလ၌ဟာဇော်ရှင်ဘုရင်
 ယာဘိန်သည်ဟေဗာအမျိုးသားချင်းကောနိလူတို့နှင့်

၁၈ မိသဟာယဖွဲ့လျက်ရှိသတည်း။ ယောလသည်သိသရကို
 ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါထွက်၍သခင်ဝင်ပါ။ ကျွန်မဆီသို့
 ဝင်ပါ။ ရိုးရိပ်တော်မမူပါနှင့်ဟုခေါ်သည့်အတိုင်းသူသည်
 ယောလနေရာတံသို့ဝင်၍ယောလသည်သူကိုစောင်နှင့်

၁၉ ခြို့လေ၏။ သူကလည်းငါရေငတ်သည်။ ရေအနည်းငယ်
 ကိုပေးပါဟုတောင်းလျှင်မိမ့်သည်နွားနှိုဘူးကိုဖွင့်၍

၂၀ သောက်စေပြီးမှတဖန်ခြို့လေ၏။ သူကလည်းတံတံခါးဝ၌
 နေပါ။ လူတစ်စုံတယောက်ကယောက်ျားရှိသလောဟုလာ

၍မေးလျှင်မရှိကြောင်းကိုပြောလော့ဟုမှတ်ထားလေ၏။

၂၁ ထိုအခါဟေဗာမယားယောလသည်သိသရမောလျက်
 အိပ်ပြင်စည်တွင်တံတံသင်းတချောင်းနှင့်လက်ရိုက်
 ကိုကိုင်လျက်သုတံသို့တိတ်ဆိတ်စွာသွား၍တံသင်းကို
 မြေ၌စွဲစေသည့်တိုင်အောင်သူ၏နားပန်းတံသို့ရိုက်သွင်း

၂၂ သဖြင့်သိသရသည်သေ၏။ ဗာရက်သည်သိသရကို
 လိုက်ရှာသောအခါယောလထွက်၍ကျွန်မဆီသို့ဝင်ပါ။
 ရှာသောသူကိုပြပါမည်ဟုကြံ့ဆိုလျှင်ဗာရက်သည်တံ
 တံသို့ဝင်၍သိသရသေလျက်နားပန်း၌တံသင်းရူးလျက်

၂၃ ရှိသည်ကိုမြင်လေ၏။ ထိုနေ့၌ထာဝရဘုရားသည်ခါနာန်
 ရှင်ဘုရင်ယာဘိန်ကိုဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ
 ၂၄ နှိမ့်ချတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည်ထိုရှင်ဘုရင်ကိုမမျှက်
 ဆီမှီတိုင်အောင်အစည်အောင်လျက်နေကြ၏။

၁ ထိုနေ့၌ဒေဗောရနှင့်အဘိနောင်၏သားဗာရက်တို့ဆို
 ၂ သောသီချင်းစကားဟူမူကား။ ဣသရေလအမျိုး၌မင်း
 တို့သည်အဦးပြုသောကြောင့်ငင်ဆင်းရဲသားတို့သည်စေ
 တနာဗိတ်နှင့်မိမိကိုယ်ကိုယူသောကြောင့်ငင်ထာဝရ

၃ ဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြလေ့။ အိုရှင်ဘုရင်
 တို့ကြားကြလေ့။ အိုမင်းသားတို့နားထောင်ကြလေ့။
 ငါသီချင်းဆိုမည်။ ထာဝရဘုရားအားသီချင်းဆိုမည်။
 ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်

၄ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းမည်။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်
 တော်သည်စိရတောင်ရိုးပေါ်မှကြွ၍ဧနုတောမှစစ်ချီ
 တော်မူသောအခါမြေကြီးထွပ်၍မိလ်းရွာသဖြင့်မိလ်း

၅ တိမ်တို့မှမိလ်းရေသည်စီးပါ၏။ တောင်ရိုးတို့သည်ထာ
 ဝရဘုရားရှေ့တော်၌ငင်သိနာတောင်သည်လည်းဣသရေ
 လအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ငင်တုန်
 ထွပ်ပါ၏။

၆ အာနတ်သားရှုံဂါမင်းလက်ထက်၌ငင်ယောလမင်း
 လက်ထက်၌ငင်လမ်မတို့သည်ဆိတ်ညံ့လျက်ရှိ၍ခရီး
 သွားသောသူတို့သည်လမ်ကြားတို့၌လိုက်သွားရကြ၏။

၇ ဣသရေလအမျိုး၌မင်းဆက်ပြတ်လျက်ရှိ၏။ ငါဒေဗော
 ရသည်မပေါ်။ ငါသည်ဣသရေလအမျိုး၌အမိမပေါ်ထွန်း

၈ မှီတိုင်အောင်မင်းဆက်ပြတ်လျက်ရှိ၏။ ဣသရေလအ
 မျိုးသားတို့သည်ဘုရားသစ်တို့ကိုရှေးယူကြ၏။ ထိုအခါ
 သူတို့မြို့များကိုရန်သူတို့သည်တိုက်လာကြ၏။ ဣသရေ
 လအမျိုးသားလေးသောင်းတွင်ခိုင်းလွှားတစ်ခု၊ တံတံစင်းရှစ်
 မရှိ။

၁၀ စေတနာစိတ်ရှိ၍ ဆင်းရဲသားတို့တွင် မိမိကိုယ်ကိုလှူ
သော ဣန္ဒြေသရေလအမျိုးမင်းတို့အား ဝါစိတ်နူးညှတ်၏။ ထာ
၁၀ ဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလေသော။ ပြုသော
မြတ်စွာသောသူ။ တရားမှုကို စီရင်သောသူ။ လမ်းခွဲသွား
၁၀ သောသူတို့။ ရေကျင်းများအနားမှာ လက်ရည်စွာကိုဝေ
မျှသောသူတို့၏ အသံကို ကြားသော အခါ သိချင်းဆိုကြ
လေသော။ ထာဝရဘုရား၏ တရားသော အမှု။ ဣန္ဒြေသရေလမြို့ရွာ
တို့၌ တရားသဖြင့် ပြုတော်မူသော အမှုတို့ကို ထိုအရပ်တို့
တွင် ချီးမွမ်းကြလေသော။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ လူတို့
သည် မိမိတို့နေသော မြို့တို့ပြန်သွားကြလေသော။

၁၂ နိုးပါ။ နိုးပါ။ နေဗောရ။ နိုးပါ။ နိုးပါ။ သိချင်းဆိုပါ။ အို
ဗာရက်။ ထပါ။ အဘိနောင်သား။ သင်ဖမ်းဆီးချုပ်ထား
၁၂ သောသူတို့ကို ထုတ်ပြပါ။ ထိုအခါ ကျန်ကြွင်းသောသူ
တို့သည် သူရဲကြီးတို့ထံသို့ ဆင်းကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏
လူတို့သည် အစွန်တန်ခိုးကြီးသောသူတို့ထံသို့ အဖို့
၁၂ ဆင်းကြ၏။ အာမလက်လူ နေရာအနားမှာ နေရာကျ
သောသူတို့သည် ဖေရိုမင်ခရိုင်ထဲက ထွက်လာကြ၏။ သူ
တို့နောက်မှာ သင်၏ ခိုလှုံခြေတို့တွင် ဗဟိုမိန့်အမျိုးသား
တို့သည် သိုက်ကြ၏။ မာခိရအမျိုးထဲက မင်းများ။ ဇာဗု
လုနီအမျိုးထဲက စီရင်တတ်သောသူများတို့သည် ထွက်
၁၂ လာကြ၏။ ဣန္ဒြေသရေလမြို့သို့ လည်း နေဗောရ၌ ပါ၍ ဣန္ဒြေ
သရေလအမျိုးသည် ဗာရက်၏ လက်ရုံးဖြစ်၏။ ဗာရက်နောက်
မှာ ချိုင့်ထဲသို့ ပြေးလိုက်ကြ၏။ ရှပ်အမျိုးနေရာချောင်း
အသွယ်သွယ်၌ စိတ်နှစ်လုံး ပြဋ္ဌာန်းခြင်းများကြ၏။

၁၄ နောက်တဖန် သင်သည် သိုးမြတ်သံကို နားထောင်ခြင်းငှါ
တောင်ကြားမှာ အဘယ်ကြောင့် ထိုင်နေသနည်း။ ရှပ်
အမျိုးနေရာချောင်းအသွယ်သွယ်၌ စိတ်နှစ်လုံး တွန့်တို
၁၄ ခြင်းများကြသည်ဘကား။ ဂိလ်ဒါပြည်သားတို့သည် ယော်
ဒန်မြစ်တဖက်၌ ညီဝပ်စွာ နေကြ၏။ နန်အမျိုးသည်
သင်္ဘောဆိတ်အနားမှာ အဘယ်ကြောင့် နေရစ်သနည်း။
အာရှာအမျိုးသည် လည်း ပင်လယ်ကမ်းနား။ သင်္ဘောဆိတ်
၁၄ ရာကွေ့တို့၌ မလုပ်ဘဲ ညီဝပ်စွာ နေသည်ဘကား။ ဇာဗု
လုနီအမျိုးသည် အသက်ကို စွန့်စားသည်တိုင် အောင်ရဲ
ရင့်၍ နုဿသိအမျိုးသည် မြင့်သောတောအရပ်၌ ထိုနည်း
တူပြု၏။

၁၆ ရှပ်ဘုရင်တို့သည် ဗာရက်စစ်တို့ကို ကြိုဆို၏။ ခါနီရှပ်
ဘုရင်တို့သည် မဂါနော။ အိုင်။ တာနာ။ မြို့အနားမှာ တိုက်
၁၆ သော်လည်း ငွေကို လုယူ၍ မရကြ။ ကောင်းကင်မှ စစ်ကူ
ကြ၏။ ကြယ်တို့သည် လှည့်ပတ်စည်အခါ သိသရေကို စစ်

၁၂ တိုက်ကြ၏။ ကိရှန်မြစ်။ စစ်မှုကြောင့် ကျော်စောသော
မြစ်။ ကိရှန်မြစ်သည် ရန်သူတို့ကို ပယ်သွား၏။ အိုဗာ
၁၂ ညည်။ သင်သည် ခွန်အားကြီးသောသူကို နှိပ်နင်းပြီ။ ထို
အခါ မြင်းစီးသူရဲတို့သည် မြင်းကို နှင်လျက် နှင်လျက်
စီးသောကြောင့် မြင်းတို့သည် မြေကို ခွါနှင့် ထိမိုက်လျက်
ပြေးကြ၏။

၂၃ မေရောဇမြို့သားတို့သည် ထာဝရဘုရားဘက်။ စစ်
သူရဲတို့နှင့် ဝိုင်း၍ ထာဝရဘုရားဘက်သို့ မကူးကြသော
ကြောင့် မေရောဇမြို့ကို ကျိန်ကြလေသော။ မြို့သားတို့ကို ပြင်း
စွာ ကျိန်ကြလေသော ဟု ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်
သည် မှာထား၏။

၂၄ ကေဒီအမျိုးသား ဟောဗာ၏ မယား ယေလသည် မိမိတ
ကာတို့ထက် မြတ်စွာသော မင်္ဂလာရှိ၏။ တဲ၌ နေသော မိမိ
၂၄ တကာတို့ထက် မြတ်စွာသော မင်္ဂလာရှိ၏။ ထိုသူသည်
ရေကို တောင်း၍ ယေလသည် နို့ကို ပေး၏။ မင်းသုံးသော
၂၆ ဖလားနှင့် နို့တစ်ကို ဆက်လေ၏။ တဲတံသင်းကို ယူ၍
လက်ျာလက်နှင့် လက်ရိုက်ကို ကိုင်လျက် သိသရေကို ရိုက်
လေ၏။ သူ၏ ခေါင်းကို ထိုးရိုက်၍ နားပန်းကို ထုတ်ချင်း
၂၆ ခွင်းဖောက်လေ၏။ သူသည် ယေလခြေရင်း၌ ကျ၍ လဲ
လျက် ထုံးထုံးနေ၏။ ခြေရင်း၌ ကျလဲ၍ ကျရာအရပ်၌ သေ
လျက် လဲနေ၏။

၂၈ သိသရေ အမိသည် ပြတင်းပေါက် ဝပြင့် ကြည့်၍ ကု
လားကာ အတွင်း၌ နေလျက် သူ၏ ရထားသည် အဘယ်
ကြောင့် လာခဲ့သနည်း။ ရထားဘီးတို့သည် အဘယ်ကြောင့်
၂၆ နှေးသနည်း ဟု မြည်တစ်လေ၏။ ပညာရှိသော မင်းသီးတို့
သည် ပြန်လျှောက်သည်သာမက။ သူကိုယ်တိုင် ပြန်ပြော
၃၀ သည်ကား။ သူတို့သည် တွေ့၍ ရသော ဥစ္စာကို ဝေဖန်လျက်
နေကြသည်မဟုတ်လော။ စစ်သူရဲတို့အား အမျှ ကညာတ
ယောက် နှစ်သောက်စီ။ သိသရေတို့ပန်း ဆိုးသော အဝတ်။
ပန်း ဆိုး၍ ချယ်ဖွယ်သော အဝတ်တန်ဆာ။ အောင်သော
သူတို့၏ လည်ပင်း၌ ဆင်စရာ ဘို့ပန်း ဆိုး၍ ချယ်ဖွယ်
လျက် အဆင်းအရောင် ထူးချားသော အဝတ်တန်ဆာကို
လုယူ၍ ဝေဖန်လျက် နေကြသည်မဟုတ်လော ဟု သိသရ
၃၀ ၏ အမိသည် ဆိုတတ်၏။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်
၏ ရန်သူအပေါင်းတို့သည် ထိုသို့ ပျက်စီးခြင်း ဆိုရောက်
ကြပါစေသော။ ထာဝရဘုရားကို ချစ်သော သူတို့သည်
အရှိန်တန်ခိုးနှင့် ထွက်သွားသော နေမင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ပါစေ
သော ဟု သိချင်း ဆိုကြ၏။ ထိုနောက်။ အနှစ်လေးဆယ်
တိုင် ပြည်လုံး ညီမင်းလေ၏။

၁ တဖန်အသရေလအမျိုးသားတို့သည်ထာဝရဘုရား
 ၂ ရှေ့တော်၌စုစုပေါင်းကိုပြုသောကြောင့်သူတို့ကိုမိချွန်အ
 ၃ မျိုးလက်၌အပ်တော်မူသဖြင့်၊မိချွန်အမျိုးသည်အသရေလ
 ၄ အမျိုးကိုခွင့်၍ညည်းဆဲသောကြောင့်အသရေလအမျိုး
 ၅ သားတို့သည်တောင်ရိုး၌ခိုင်ခံ့သောဥမ္မင်မြေတွင်းတို့ကို
 ၆ လုပ်ကြ၏။အသရေလအမျိုးသည်လယ်လုပ်ပြီးမှမိချွန်
 ၇ ပြည်သားနှင့်အာမလက်ပြည်သားအစရှိသောအရှေ့
 ၈ ပြည်သားတို့သည်ချီလာ၍၊တပ်ချသဖြင့်ဂါဇမြို့တိုင်
 ၉ အောင်မြေအသီးအနှံကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းလျက်စား
 ၁၀ စရာကိုချန်၍မထား။သိုးခွားမြို့ကိုလည်းချန်၍မထားကြ။
 ၁၁ ၊အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။သူတို့သည်တိရိစ္ဆာန်များ။
 ၁၂ တဲများပါလျက်ကျင်းကောင်များပြားသကဲ့သို့သူတို့နှင့်
 ၁၃ ကုလားအုတ်တို့သည်မရေတွက်နိုင်အောင်များပြားသ
 ၁၄ ဖြင့်အသရေလပြည်ကိုဖျက်ဆီးလျက်လာကြ၏။အသရေ
 ၁၅ လအမျိုးသားတို့သည်မိချွန်အမျိုးသားတို့ကြောင့်အထွန်
 ၁၆ ဆင်းရဲ၍ထာဝရဘုရားအားဟစ်ကျော်ကြ၏။ထိုသို့မိ
 ၁၇ ချွန်အမျိုးသားတို့ကြောင့်ထာဝရဘုရားအားဟစ်ကျော်
 ၁၈ ကြသောအခါ၊ထာဝရဘုရားသည်ပရောဖက်တယောက်
 ၁၉ ကိုအသရေလအမျိုးသားတို့ထံသို့စေလွှတ်တော်မူ၍အ
 ၂၀ သရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 ၂၁ သည်ကား။ကျွန်ခံနေရာအရတ္တုပြည်မှသင်တို့ကိုငါနှုတ်
 ၂၂ ဆောင်ပြီ။အရတ္တုပြည်သားလက်မှတ်ညည်းဆဲသော
 ၂၃ သူအပေါင်းတို့လက်မှတ်သင်တို့ကိုကယ်နှုတ်၍သူတို့
 ၂၄ ကိုသင်တို့ရှေ့မှနှင့်ထုတ်သဖြင့်သူတို့ပြည်ကိုပေးပြီ။
 ၂၅ ၊ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။
 ၂၆ သင်တို့နေသောအာမောရိပြည်သားကိုးကွယ်သော
 ၂၇ ဘုရားတို့ကိုမကြောက်ရွံ့ကြနှင့်ဟုငါပညတ်သော်လည်း
 ၂၈ သင်တို့သည်စကားကိုနားမထောင်ကြဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၉ တဖန်ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်လာ
 ၃၀ ချီထြဖရရွာမှာအဗျေဇာအမျိုးသားယောရှုပိုင်သော
 ၃၁ အာလေပင်အောက်၌ထိုင်လေ၏။ယောရှုသားဂိဇေါင်
 ၃၂ သည်မိမိစပါးကိုမိချွန်လူတို့မတွေ့စေခြင်းငှါစပျစ်ထီး
 ၃၃ နယ်ရာတန်ဆာအနားမှာစပါးကိုနယ်လျက်နေ၏။ထာ
 ၃၄ ဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်ကိုယ်ထင်ရှား၍
 ၃၅ ခွန်အားကြီးသောအချင်းသူရဲ။ထာဝရဘုရားသည်သင်
 ၃၆ နှင့်အတူရှိတော်မူ၏ဟုဆိုလျှင်၊ဂိဇေါင်ကအိုသခင်။ထာ
 ၃၇ ဝရဘုရားသည်အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူရှိတော်မူသည်မှန်
 ၃၈ လျှင်အဘယ်ကြောင့်ဤအမှုကြီးရောက်ရပါသနည်း။

ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့ကိုအဲဒါရတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်
 တော်မူသည်မဟုတ်လောဟုအကျွန်ုပ်တို့အဖေများပြော
 သည်အတိုင်းပြုတော်မူသော။အံ့ဖွယ်သောအမှုရှိသမျှတို့
 သည်အဘယ်မှာရှိပါသနည်း။ယခုမှာထာဝရဘုရားသည်
 အကျွန်ုပ်တို့ကိုစွန့်၍မိချွန်လူတို့လက်သို့အပ်တော်မူပြီ
 ၁ တကားဟုဆိုလေသော်၊ထာဝရဘုရားသည်သုကိုကြည့်
 ၂ ရှု၍ယခုသင်ရသောတန်ခိုးကိုအမှီပြုလျက်သွားလော့။
 ၃ သင်သည်အသရေလအမျိုးကိုမိချွန်လူတို့လက်မှကယ်
 ၄ နှုတ်ထိမ့်မည်။သင့်ကိုငါစေခိုင်းသည်မဟုတ်လောဟုမိန့်
 ၅ တော်မူ၏။ဂိဇေါင်ကလည်းအိုသခင်။အကျွန်ုပ်သည်အ
 ၆ သရေလအမျိုးကိုအဘယ်သို့ကယ်နှုတ်နိုင်ပါမည်နည်း။
 ၇ အကျွန်ုပ်အဆွေအမျိုးသည်မနာရှေ့အမျိုး၌သာ၍ဆင်းရဲ
 ၈ ပါ၏။အကျွန်ုပ်သည်လည်းကိုယ်အဆွေအမျိုး၌အယုတ်
 ၉ ဆုံးသောသူဖြစ်ပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်၊ထာဝရဘုရားက
 ၁၀ အကယ်စင်စစ်ငါသည်သင်နှင့်အတူရှိသဖြင့်သင်သည်
 ၁၁ လူတယောက်ကိုလုပ်ကြံသကဲ့သို့မိချွန်လူတို့ကိုလုပ်ကြံ
 ၁၂ ထိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ဂိဇေါင်ကလည်းအကျွန်ုပ်
 ၁၃ သည်ရှေ့တော်၌မျက်နှာရပါလျှင်အကျွန်ုပ်နှင့်ယခုနှုတ်
 ၁၄ ဆက်တော်မူကြောင်းထင်ရှားသောနိမိတ်လက္ခဏာကို
 ၁၅ ပြတော်မူပါ။အကျွန်ုပ်သည်တဖန်လာပြန်၍ဘောဇည်
 ၁၆ ပူဇော်သကာကိုဆောင်ခဲ့သဖြင့်ကိုယ်တော်ရှေ့၌မတင်
 ၁၇ မှီတိုင်အောင်ဤအရပ်ကကြွသွားတော်မမူပါနှင့်ဟု
 ၁၈ တောင်းပန်လျှင်သင်သည်ပြန်၍မလာမှီတိုင်အောင်ငါနေ
 ၁၉ မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ဂိဇေါင်သည်သွား၍ဆိတ်သလယ်
 ၂၀ တကောင်ကိုငှင်မုန့်ညက်တဖောနှင့်လုပ်သောတဆေး
 ၂၁ မဲ့မုန့်များတို့ကိုငှင်ပြင်ဆင်လေ၏။ဆိတ်သားကိုတောင်း
 ၂၂ ခွံထည့်၍ဆိတ်သားပြုတ်ရည်ကိုအိုး၌လောင်းပြီးမှကောင်း
 ၂၃ ကင်တမန်ရှိရာအာလေပင်အောက်သို့ဆောင်ခဲ့၍ဆက်
 ၂၄ လေ၏။ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ကလည်းအမဲ
 ၂၅ သားနှင့်တဆေးမဲ့မုန့်များတို့ကိုယူ၍ဤကျောက်ပေါ်မှာ
 ၂၆ တင်ထားလော့။အမဲသားပြုတ်ရည်ကိုသွန်းလောင်းလော့
 ၂၇ ဟုဆိုလျှင်ဆိုသည်အတိုင်းဂိဇေါင်သည်ပြုလေ၏။ထို
 ၂၈ အခါထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်မိမိကို
 ၂၉ သောတောင်ဝေးကိုဆန့်၍အမဲသားနှင့်တဆေးမဲ့မုန့်များ
 ၃၀ တို့ကိုတို့သဖြင့်ကျောက်ထဲကမီးထဲ၌အမဲသားနှင့်တ
 ၃၁ ဆေးမဲ့မုန့်များတို့ကိုလောင်ပြီးမှထာဝရဘုရား၏ကောင်း
 ၃၂ ကင်တမန်သည်ကွယ်လေ၏။ထာဝရဘုရား၏ကောင်း
 ၃၃ ကင်တမန်ဖြစ်သည်ကိုဂိဇေါင်သည်သိမြင်သောအခါအို
 ၃၄ အရှင်ထာဝရဘုရား။အကျွန်ုပ်သည်ထာဝရဘုရား၏

ကောင်းကင်တမန် ကိုမျက်နှာချင်းဆိုင်၍ မြင်ရပါပြီတ
 ၂၃ ကားဟုလျှောက်သော်။ ထာဝရဘုရားကချမ်းသာပါစေ။
 မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်သည်သေဘေးနှင့်လွတ်လျက်ရှိသည်
 ၂၄ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်၌ဂိဇေါင်သည်ထာဝရဘုရား
 အဖို့ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍ယေဟောဝါရှာလုံအမည်ဖြင့်
 မှည့်လေ၏။ အဗျေဇာသား၏နေရာဩဗရရွာ၌ယနေ့တိုင်
 အောင်ရှိသတည်း။
 ၂၅ ထိုနေ့ညမှာထာဝရဘုရားကသင့်အဖ၏နွားပိုက်နှင့်
 အသက်နှစ်နှစ်ရှိသောဗုတိယနွားထီးကိုယူပြီးလျှင်
 သင့်အဖတည်သောဗာလဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်ကိုဖြိုဖျက်
 ၍ယဇ်ပလ္လင်အနားမှာရှိသောအာရှရပ်ကိုခုတ်လွှဲလေ့။
 ၂၆ ၊ ငါစီရင်သည့်အတိုင်းဤကျောက်ပေါ်မှာထာဝရဘုရား
 အဖို့ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ပြီးလျှင်ခုတ်လွှဲသောသစ်သား
 ဖြင့်ဗုတိယနွားကိုမီး၍၍ယဇ်ပူဇော်လေ့ဟုမိန့်တော်မူ
 ၂၇ ၍။ ၊ ဂိဇေါင်လည်းမိမိကျန်ဆယ်ယောက်တို့ကိုခေါ်၍
 ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းပြုလေ၏။ မိမိအ
 ဖ၏အိမ်သားတို့ကိုရင်မြို့သားတို့ကိုရင်ကြောက်၍နေ
 ၂၈ အချိန်၌မပြုဝံ့သောကြောင့်ညည့်အချိန်၌ပြု၏။ ၊ နံနက်
 စောစောမြို့သားတို့သည်ထကြသောအခါဗာလဘုရား
 ၍ယဇ်ပလ္လင်သည်ဖြိုဖျက်လျက်အနားမှာရှိသောအာရှ
 ရပ်လည်းလဲလျက်နောက်တည်သောယဇ်ပလ္လင်ပေါ်
 မှာဗုတိယနွားထီးကိုပူဇော်လျက်ရှိသည်ကိုတွေ့ကြလျှင်
 ၂၉ ၊ ဤအမှုကိုအဘယ်သူပြုသနည်းဟုတယောက်ကိုတ
 ယောက်မေးမြန်းစစ်ကြောလျှင်ဤအမှုကိုယောရှုသား
 ၃၀ ဂိဇေါင်ပြုပြီဟုလူအချို့ထံသည်ဆိုကြ၏။ ထိုအခါမြို့
 သားတို့သည်ယောရှုအားသင်၏သားသည်ဗာလဘုရား
 ၍ယဇ်ပလ္လင်ကိုဖြိုဖျက်၍အနားမှာရှိသောအာရှရပ်
 ကိုခုတ်လွှဲသောကြောင့်သုကိုအသေခံစေခြင်းငှါထုတ်
 ၃၁ လေ့ဟုဆိုသော်လည်း၊ ယောရှုသည်တဖက်၌နေသော
 သူအပေါင်းတို့အားသင်တို့သည်ဗာလဘုရားဘက်၌အမှု
 စောင့်မည်လော။ သုကိုကယ်တင်မည်လော။ သုဘက်၌
 အမှုစောင့်သောသူသည်နံနက်မလွန်မှီအသေခံပါလေ
 စေ။ ဗာလသည်ဘုရားမှန်လျှင်သူ၏ယဇ်ပလ္လင်ကိုတရံတ
 ယောက်ဖြိုဖျက်သောကြောင့်မိမိအမှုကိုမိမိစောင့်ပါ
 ၃၂ လေစေဟုပြန်ပြော၏။ ထိုသို့ဗာလဘုရားသည်သူ၏
 ယဇ်ပလ္လင်ကိုတရံတယောက်ဖြိုဖျက်သောကြောင့်ထို
 သူတဖက်မိမိအမှုကိုမိမိစောင့်ပါလေစေဟုဆိုလျက်သူ
 ၍သားကိုထိုနေ့၌ယေရုဗာလအမည်ဖြင့်မှည့်သတည်း။
 ၃၃ ထိုအခါမိချန်ပြည်သား။ အာမလက်ပြည်သား။ အ

ရှေ့ပြည်သားအပေါင်းတို့သည်စည်းဝေးသဖြင့်ယေဇာ
 ၃၄ ရေလချိုင့်သို့ကူးသွား၍တပ်ချကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏
 ဝိညာဉ်တော်သည်ဂိဇေါင်အပေါ်မှာသက်ရောက်၍သူ
 သည်တံပိုးမှတ်သဖြင့်အဗျေဇာသားတို့သည်လိုက်ကြ
 ၃၅ ၍။ ၊ တမန်တို့ကိုမနာရှေ့ခရိုင်တရှောက်လုံးသို့စေလွှတ်
 ၍မနာရှေ့အမျိုးသားတို့သည်လိုက်ကြ၏။ တဖန်အာရှာ
 ခရိုင်။ ဇာဗုလုန်ခရိုင်။ နဿလိခရိုင်သို့တမန်တို့ကိုစေ
 လွှတ်၍ထိုခရိုင်သားတို့သည်လည်းရဝေးရာသို့လာကြ၏။
 ၃၆ ဂိဇေါင်သည်လည်းဘုရားသခင်အားကိုယ်တော်
 သည်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းဣသရေလအမျိုးကိုအ
 ၃၇ ကျွန်ုပ်အားဖြင့်ကယ်တင်တော်မူမည်မှန်လျှင်၊ အကျွန်ုပ်
 သည်သိုးတကောင်၏အမွေးကိုတလင်း၌ထားပါမည်။
 သိုးမွေးသည်နှင်းမိ၍မြေတပြင်လုံးသွေ့ချောက်လျှင်မိန့်
 တော်မူသည်အတိုင်းဣသရေလအမျိုးကိုအကျွန်ုပ်အား
 ဖြင့်ကယ်တင်တော်မူမည်ကိုအကျွန်ုပ်ထိပါမည်ဟု
 ၃၈ တောင်းလျှောက်သည်အတိုင်းဖြစ်လေ၏။ ၊ နံနက်စော
 စောထ၍သိုးမွေးကိုညှစ်သဖြင့်နှင်းရည်သည်အင်တုံ
 ၃၉ အပြည့်ရှိလေ၏။ ၊ တဖန်ဂိဇေါင်ကအမျက်ထွက်တော်
 မမူပါနှင့်။ တကြိမ်သာလျှောက်ပါဦးမည်။ သိုးတကောင်
 ၍အမွေးနှင့်ယခုတကြိမ်သာရံစမ်းရသောအခွင့်ကိုပေး
 တော်မူပါ။ မြေတပြင်လုံးသည်နှင်းမိ၍သိုးမွေးသွေ့
 ချောက်ပါစေဟုဘုရားသခင်အားတောင်းလျှောက်သည့်
 ၄၀ အတိုင်း၊ ထိုညည့်၌လည်းဘုရားသခင်ပြုတော်မူသ
 ဖြင့်မြေတပြင်လုံးသည်နှင်းမိ၍သိုးမွေးသွေ့ချောက်
 လျက်ရှိ၏။
 ၁ ယေရုဗာလအမည်ဖြင့်ခေါ်ဝေါ်သောဂိဇေါင်သည်
 နံနက်စောစောထ၍ရှိသမျှသောသူတို့နှင့်တကွဟာ
 ရုတ်ရေတွင်းနားမှာတပ်ချသဖြင့်မိချန်တပ်သည့်မြောက်
 ၂ ဘက်။ မောရေတောင်ခြေရင်း။ ချိုင့်၌ရှိ၏။ ၊ ထာဝရ
 ဘုရားကလည်းသင်၌ပါသောလူတို့သည်အတ္ထန်များ၍
 သူတို့လက်၌မိချန်လူတို့ကိုငါမအပ်ရ။ အပ်လျှင်ဣသ
 ရေလအမျိုးကလေကမ်းရုံးသည်ကိုကယ်တင်ပြီဟုတတ
 ၃ ဖက်၌ဝါကြွားလိမ့်မည်။ ၊ သို့ဖြစ်၍ကြောက်လန့်သောသူ
 မည်သည်ကားဂိလဒ်တောင်မှစောစောပြန်သွားစေဟု
 လူများတို့အားဟစ်ကျော်လေ့ဟုဂိဇေါင်အားမိန့်တော်
 မူသဖြင့်လူနှစ်သောင်းနှစ်ထောင်ပြန်သွား၍တသောင်း
 ၄ ကျန်ရစ်၏။ ၊ တဖန်ထာဝရဘုရားကလည်းလူတို့သည်
 အတ္ထန်များသေး၏။ ရေဆိပ်သို့ခေါ်ခဲ့လေ့။ သူတို့ကိုရေ

ဆိပ်မှာသင့်အဖို့ငါရံစပ်မည်။ ထိုအခါဤမည်သောသူသည်သင်နှင့်အတူသွားရမည်ဟုငါဆိုလျှင်ထိုသူသည်သွားရမည်။ ဤမည်သောသူမသွားရဟုငါဆိုလျှင် ထိုသူသည်မသွားရဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဂိဇေါင်သည်လူတို့ကိုရေဆိပ်သို့ခေါ်ခဲ့၍ ထာဝရဘုရားကစွေးသည်ရေကိုလျက်၍သောက်သကဲ့သို့လျှာနှင့်လျက်၍သောက်သောသူတစ်ဦး။ ခူးထောက်လျက်ဝပ်၍သောက်သောသူတစ်ဦး။ ထိုလူနှစ်ဦးကိုခွဲထားလော့ဟုဂိဇေါင်အားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါမိမိလက်ချပ်နှင့်ရေကိုယူသဖြင့်လျက်၍သောက်သောသူသုံးရာရှိ၏။ ကြွင်းသောသူအပေါင်းတို့သည်ရေသောက်ခြင်းငှါခူးထောက်၍ဝပ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်းလျက်၍သောက်သောသူသုံးရာအားဖြင့်သင့်ကိုငါကယ်တင်၍မိန့်လူတို့ကိုသင့်လက်၌အပ်မည်။ ကြွင်းသောသူတို့ကိုမိမိနေရာသို့ပြန်သွားစေဟုဂိဇေါင်အားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည်စားစရိတ်နှင့်တံဖိုးများကိုယူ၍ကြွင်းသောသူအရေအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုမိမိနေရာသို့ဂိဇေါင်သည်ထွတ်လိုက်သဖြင့်ထိုသုံးရာသောလူတို့ကိုသာမိမိနှင့်အတူချန်ထားလေ၏။ မိန့်လူတို့သည်သူအောက်။ ချိုင့်၌တပ်ချလျက်ရှိကြ၏။

ထိုညညတွင်ထာဝရဘုရားကထလော့။ ရန်သူတပ်ချရာသို့ချီသွားလော့။ သင့်လက်၌ငါအပ်မည်။ မချီဝံ့လျှင်သင်၏ကျွန်ဖုရကိုရှေ့ဦးစွာခေါ်သွားလော့။ သူတို့သည်အဘယ်သို့ပြောသည်ကိုကြားလိမ့်မည်။ ထိုနောက်မှတပ်ချရာသို့ချီသွားခြင်းငှါသင့်လက်အားကြီးလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းဂိဇေါင်သည်မိမိကျွန်ဖုရကိုခေါ်၍ရန်သူ၏တပ်ပြင်၌ကင်းထိုးသောသူရှိရာသို့သွားလေ၏။ မိန့်ပြည်သား။ အာမလက်ပြည်သား။ အရှေ့ပြည်သားအပေါင်းတို့သည်ချိုင့်၌အိပ်လျက်ရှိကြောင်းကောင်နှင့်အမျှများကြ၏။ ကုလားအုတ်တို့သည်လည်းသမုဒ္ဒရာသို့လုံးနှင့်အမျှအတိုင်းမသိများကြ၏။ ဂိဇေါင်သည်ရောက်သောအခါလူတယောက်သည်မိမိမြင်မက်သောအိမ်မွက်ကိုမိမိအပေါင်းအဖော်အားပြန်ပြောသည်မှာ။ ငါမြင်မက်သည့်ကား။ မယောမုန့်တပျားသည်မိန့်တပ်ထဲသို့လိမ့်၍တဲတဆောင်ကိုထွေလျှင်ထိခိုက်မှောက်စွန်ပြီချသေ၏ဟုဆိုသော်၊ သူ၏အပေါင်းအဖော်ကထိုမုန့်တပျားသည်အချားမဟုတ်။ ဣသရေလအမျိုးယောရှုသားဂိဇေါင်၏ဓားမှတ်၏။ ထိုသူလက်၌ဘုရားသခင်သည်မိန့်အမျိုး။ မိန့်ဗိုလ်ခြေအပေါင်းကိုအပ်တော်မူမည်ဟု

ပြန်ပြော၏။ ထိုအိမ်မွက်နှင့်အိမ်မွက်အနက်ကိုဂိဇေါင်သည်ကြားသောအခါကိုးကွယ်၍ဣသရေလတပ်သို့ပြန်ပြီးလျှင်ထကြ။ ထာဝရဘုရားသည်မိန့်ဗိုလ်ခြေတို့ကိုသင်တို့လက်၌အပ်တော်မူမည်ဟုဆို၏။

ထိုအခါလူသုံးရာတို့ကိုသုံးရခွဲ၍တံဖိုးတလုံးနှင့်မီးခွက်ပါသောအိုးတလုံးစီကိုလူတိုင်းလက်၌ဆောင်စေ၏။

ငါ့ကိုကြည့်၍ငါပြုသည်အတိုင်းပြုကြ။ တပ်ပြင်သို့ရောက်သောအခါငါပြုသည်အတိုင်းပြုကြ။ ငါနှင့်ငါနှစ်ပါသောသူအပေါင်းတို့သည်တံဖိုးမှတ်သောအခါတပ်ပတ်လည်အရပ်ရပ်၌သင်တို့သည်တံဖိုးမှတ်၍ထာဝရဘုရားနှင့်ဂိဇေါင်၏ဓားဟုဟစ်ကြလော့ဟုမှာထား၏။ ထိုသို့ဂိဇေါင်နှင့်သူနှစ်ပါသောလူတစ်ရာတို့သည်သန်းခေါင်ယံ၌ကင်းလဲစကတပ်ပြင်သို့ရောက်သဖြင့်တံဖိုးမှတ်ကြ၏။

မိမိကိုင်သောအိုးတို့ကိုလည်းခွဲကြ၏။ လူသုံးရာတို့သည်တံဖိုးမှတ်၍အိုးတို့ကိုခွဲသဖြင့်လက်ဝဲလက်၌မီးခွက်တို့ကိုကိုင်လက်ျာလက်၌မှတ်စရာတံဖိုးတို့ကိုကိုင်ကိုင်လျက်ထာဝရဘုရားနှင့်ဂိဇေါင်၏ဓားဟုဟစ်ကြ၏။ သူတို့သည်တပ်ပတ်ဝန်းကျင်၌လူတိုင်းမိမိနေရာအရပ်တွင်ရပ်နေ၍တပ်သားအပေါင်းတို့သည်ပြေးလျက်အော်လျက်ထွက်ပြေးကြ၏။ လူသုံးရာတို့သည်တံဖိုးမှတ်သောအခါထာဝရဘုရား၏တန်ခိုးတော်ကြောင့်တပ်သားအပေါင်းတို့သည်တယောက်ကိုတယောက်တိုက်၍ဇေရုရတ်အရပ်ဗက်ရှိတ္တမြို့သို့ဝင်တဗွတ်မြို့နားမှာအာဗေလမဟောလမြို့နယ်သို့ဝင်ပြေးကြ၏။ ဣသရေလလူတို့သည်နဿလိခရိုင်။ အာရှာခရိုင်။ မနာရှေခရိုင်အရပ်ရပ်ထဲကလွာ၍မိန့်လူတို့ကိုလိုက်ကြ၏။ ဂိဇေါင်သည်လည်းတမန်တို့ကိုဖေရိပ်တောင်တရှောက်လုံးသို့စေလွှတ်၍သင်တို့သည်မိန့်လူတို့ကိုဆီးတားခြင်းငှါယောင်ဒန်မြစ်နား။ ဗက်ဗာရရွာတိုင်အောင်သူတို့အရင်စောင့်နေကြလော့ဟုမှာလိုက်သည်အတိုင်းဖေရိပ်လူအပေါင်းတို့သည်ရဝေး၍ယောင်ဒန်မြစ်နား။ ဗက်ဗာရရွာတိုင်အောင်စောင့်နေကြ၏။ မိန့်ဗိုလ်ချုပ်နှစ်ယောက်ဩရဘာနှင့်ဇေဘာကိုဖမ်းဆီး၍ဩရဘာကိုဩရဘာကျောက်ပေါ်၌ဝင်ဇေဘာကိုဇေဘာပျစ်ဆီးနယ်ရာတန်ဆာ၌ဝင်သတ်ပြီးမှမိန့်လူတို့ကိုလိုက်သဖြင့်ဩရဘာ၏ဥက္ကောင်းနှင့်ဇေဘာ၏ဥက္ကောင်းတို့ကိုယောင်ဒန်မြစ်တဖက်ဂိဇေါင်ထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

ဖေရိပ်လူတို့ကသင်သည်မိန့်လူတို့ကိုတိုက်သွားသောအခါငါတို့ကိုမခေါ်ဘဲငါတို့နှစ်အဘယ်သို့ပြုသနည်း

၂ ဟုကြပ်ကြပ်အပြန်တင်ကြ၏။ ဂိဒေါင်ကလည်းသင်တို့ ပြုသကဲ့သို့ ငါသည် အဘယ်သို့ပြုပြီးသနည်း။ အဗျေဇာ စပျစ်သီးသိမ်းခြင်းထက်ဖေရိသ်လိုက်ကောက်ခြင်းသည်

၃ သာ၍ကောင်းသည်မဟုတ်လော။ သူရားသခင်သည် မိချွန်ဗိုလ်ချုပ်ကြံ့ရတနာနှင့် ဇေတတို့ကိုသင်တို့လက်၌ အပ်တော်မူပြီ။ သင်တို့ပြုသကဲ့သို့ ငါသည်အဘယ်သို့ပြု နိုင်သနည်းဟုပြန်ပြောသောစကားကိုသူတို့သည်ကြား သောအခါစိတ်ပြေကြ၏။

၄ ဂိဒေါင်သည် ဖော်ဒန်မြစ်သို့ရောက်သောအခါသူ၌ ရှိသောသူသုံးရာတို့သည်ပင်ပန်းလျက်နှင့်ကူး၍လိုက် ကြ၏။ သူကုတ်မြို့သားတို့အားလည်းနောက်လိုက် သောသူတို့အားမုန့်ကိုပေးကြပါလော့။ သူတို့သည်ပင် ပန်းကြပြီ။ ငါသည်မိချွန်မင်းကြီးဇေတဟနှင့်ဇာလမုန့်ကို

၆ ယခုလိုက်ရှာပါ၏ဟုတောင်းသော်လည်း၊ သူကုတ်မင်း တို့ကငါတို့သည်သင့်အမှုထမ်းတို့အားမုန့်ကိုပေးရမည် အကြောင်း၊ ဇေတဟနှင့်ဇာလမုန့်သည်သင့်လက်၌ရှိသ

၇ လောဟုပြန်ပြောကြ၏။ ဂိဒေါင်ကလည်းသို့ဖြစ်၍ထာ ဝရဘုရားသည်ဇေတဟနှင့်ဇာလမုန့်တို့ကိုလက်၌အပ် တော်မူသောအခါသင်တို့ကြော့ကွဲအောင်တော့ဆူပင်

၈ အမျိုးမျိုးနှင့်ငါ့မိမိမည်ဟုဆိုပြီးလျှင်၊ ထိုအရပ်ကပေ နွေလမြို့သို့သွား၍သူတို့အားထိုနည်းတူတောင်းသော် လည်းသူကုတ်မြို့သားတို့ပြန်ပြောသည့်နည်းတူပေနေလ

၉ မြို့သားတို့သည်ပြန်ပြောကြ၏။ ဂိဒေါင်ကလည်းငါသည် တဖန်ညီဝပ်ဝံ့စွာထားသောအခါ ဤရဲတိုက်ကိုဖြိုဖျက် မည်ဟုသူတို့အားဆို၏။

၁၀ ထိုအခါ ဓားကိုင်သောလူတစ်သိန်းနှစ်သောင်းသေ သောကြောင့်အရှေ့မျက်နှာအရပ်သားအပေါင်းတို့တွင် ကျန်ကြွင်းသောလူတစ်သောင်းငါးထောင်ခန့်မျှသာပါ လျက်ဇေတဟနှင့်ဇာလမုန့်တို့သည်ကာကော်မြို့၌ရှိကြ

၁၁ ၏။ ဂိဒေါင်သည်နောဗာမြို့၊ ယုဗ္ဗေဟမြို့အရှေ့၊ တံခွန်နေသူ တို့လမ်းဖြင့်ချီသွား၍မရိုးရပ်ဘဲနေသောမိချွန်တပ်ကိုလုပ်

၁၂ ကြံသဖြင့်၊ မိချွန်မင်းကြီးဇေတဟနှင့်ဇာလမုန့်ပြေးသော

၁၃ အခါဂိဒေါင်သည်လိုက်၍တပ်ကိုဖျက်လေ၏။ ယောရှ သားဂိဒေါင်သည်နေမထွက်မှီစစ်ဘိုက်ရာမှပြန်လာ၍

၁၄ ၊ သူကုတ်မြို့သားလူထင်တယောက်ကိုဖမ်းမိ၍မေးစစ် လျှင်ထိုသူသည်သူကုတ်မြို့အရာရှိအသက်ကြီးသူနှင့် ဘယ်သူနှစ်ယောက်တို့၏အမည်အသီးအသီးတို့ကိုပြော

၁၅ လေ၏။ ဂိဒေါင်သည်လည်းသူကုတ်မြို့သားတို့ရှိရာသို့

လာ၍သင်တို့က ပင်ပန်းသောသင့်အမှုထမ်းတို့အားငါ တို့သည်မုန့်ကိုပေးရမည်အကြောင်း၊ ဇေတဟနှင့်ဇာ လမုန့်သည်သင့်လက်၌ရှိသလောဟုကိုကဲ့ရဲ့၍သင်တို့ ပြောသောဇေတဟနှင့်ဇာလမုန့်ကိုကြည့်ကြလော့ဟု

၁၆ ဆိုလျက်၊ ထိုမြို့၌အသက်ကြီးသူတို့ကိုခေါ်၍တော့ဆူး

၁၇ ပင်အမျိုးမျိုးနှင့်သူကုတ်မြို့သားတို့ကိုဆုမ္မလေ၏။ ပေ နွေလမြို့ရဲတိုက်ကိုလည်းဖြိုဖျက်၍မြို့သားတို့ကိုကွပ်

၁၈ မျက်လေ၏။ ထိုအခါဇေတဟနှင့်ဇာလမုန့်တို့အားတာ ဖော်မြို့မှာသင်တို့သတ်ခဲ့သောသူတို့သည်အဘယ်သို့ သောသူဖြစ်သနည်းဟုမေးမြန်းသော်ထိုသူတို့ကကိုယ် တော်ဖြစ်သကဲ့သို့သူတို့ရှိသမျှသည်ဖြစ်၍ရှင်ဘုရင်သား

၁၉ ၏အဆင်းအရောင်နှင့်ပြည့်စုံကြပါ၏ဟုပြန်ပြောသော်

၂၀ ၊ ဂိဒေါင်ကထိုသူတို့သည်ငါ့အမိ၏သား၊ ငည့်ဖြစ်ပါသည် တကား။ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည့်အတိုင်း သင်တို့သည်သူတို့ကိုအသက်ချစ်သာပေးမိလျှင်သင်

၂၁ တို့ကိုငါမသတ်ဘဲနေလိမ့်မည်ဟု၊ မိမိသားဦးယေသု အားဤသူတို့ကိုထ၍သတ်လော့ဟုဆိုသော်လည်းသား သည်အသက်အရွယ်ငယ်သောကြောင့်ဓားကိုမဆွဲမ

၂၂ ထုတ်ဘဲနေ၏။ ဇေတဟနှင့်ဇာလမုန့်တို့ကလည်းကိုယ် တော်တိုင်ထ၍ငါတို့ကိုလုပ်ကြံလော့၊ လူဖြစ်သကဲ့သို့သူ အစွမ်းသတ္တိဖြစ်တတ်သည်ဟုဆိုလျှင်ဂိဒေါင်သည်ထ၍

၂၃ ဇေတဟနှင့်ဇာလမုန့်ကိုသတ်သဖြင့်သူတို့ကလားအုတ် ၏လည်ပင်း၌ဆင်သောတန်ဆာတို့ကိုချွတ်ယူလေ၏။

၂၄ ထိုအခါဣသရေလလူတို့ကကိုယ်တော်သည်အ ကျွန်ုပ်တို့ကိုမိချွန်လူတို့လက်မှကယ်နှုတ်သောကြောင့် သားစည်မြေးဆက်နှင့်တကွအကျွန်ုပ်တို့ကိုအုပ်စိုး

၂၅ တော်မူပါဟုဂိဒေါင်အားလျှောက်ဆိုကြသော်၊ ဂိဒေါင် ကငါသည်သင်တို့ကိုမအုပ်စိုးရ။ ငသားလည်းမအုပ်စိုး ရ။ ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့ကိုအုပ်စိုးတော်မူရ၏

၂၆ ဟူ၍ရင်၊ သို့ရာတွင်သင်တို့ရှိသမျှသည်လူယူ၍ရသော နားတောင်းတို့ကိုပေးပါမည်အကြောင်းငါတောင်းချင် သည်ဟူ၍ရင်ဆိုလေ၏။ ရန်သူတို့သည်ဣသရေလအမျိုး

၂၇ ဖြစ်၍ရှေးနားတောင်းကိုဆင်တတ်ကြသတည်း။ သူတို့ ကလည်းစင်စစ်ပေးပါမည်ဟုဆိုလျက်စောင်ကိုခင်း၍ လူအပေါင်းတို့သည်မိမိတို့လူယူ၍ရသောနားတောင်း

၂၈ များကိုချထားကြ၏။ ဂိဒေါင်တောင်းသောရှေးနားတောင်း များအချိန်ကားအခွက်တဆယ်ခုနှစ်ပိဿာရှိ၏။ ထိုမှ တပါးမိချွန်မင်းကြီးဝတ်ဆင်သောတန်ဆာလည်ဆွဲ၊ နိမောင်းသောအဝတ်၊ ကလားအုတ်လည်ကြိုးများကိုရ

၂၇ သေး၏။ ထိုတန်ဆာတို့နှင့်ဂိဒေါင်သည်သင်တိုင်းတော်
 ကိုလုပ်၍မိမိနေရာဩဇာမြို့မှာထားသဖြင့်ဣသရေလအ
 မျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ထိုသင်တိုင်းတော်နှင့်မှားရှင်း
 လျက်သွားတတ်ကြ၏။ ထိုအမှုသည်ဂိဒေါင်နှင့်သူ၏အ
 ၂၈ မျိုးပြစ်မှားရာအကြောင်းဖြစ်သတည်း။။ ထိုသို့မိချွန်အ
 မျိုးသည်ဣသရေလအမျိုးရှေ့မှာရှုံး၍နောက်တဖန်အစိုး
 မရဘဲနေကြ၏။ ဂိဒေါင်လက်ထက်အနှစ်လေးဆယ်တိုင်
 ၂၉ တိုင်တပြည်လုံးညိမ်းလေ၏။။ ယောရှုသားယေရုဗာလ
 သည်မိမိအိမ်သို့သွား၍နေသတည်း။
 ၃၀ ဂိဒေါင်သည်မယားများ၍ကိုယ်ရသောသားခုနှစ်
 ၃၁ ဆယ်ရှိ၏။။ ဂျေခင်မြို့၌နေသောမယားငယ်သည်သား
 ယောက်ျားကိုဖွားမြင်၍ထိုသားကိုအဘိမလက်အမည်
 ၃၂ ဖြင့်မှည့်လေ၏။။ ယောရှုသားဂိဒေါင်သည်အသက်ကြီး
 ရင့်သော်အနိစ္စရောက်၍အဗျေဇာသားနေရာဩဇာမြို့
 ၃၃ မှာအဖယောရှုသင်းပြိုင်း၌သင်းပြိုတ်ခြင်းကိုခံရလေ၏။
 ၃၄ ၊ ဂိဒေါင်သေသောအခါဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
 ဖောက်ပြန်၍ဗာလဘုရားတို့နှင့်မှားရှင်းသဖြင့်ဗာလဗေ
 ၃၅ ရိတ်ကိုဘုရားအရာ၌ချီးမြှောက်ကြ၏။။ ပတ်ဝန်းကျင်
 ရန်သူလက်မှကယ်နှုတ်တော်မူသောမိမိတို့ဘုရားသ
 ၃၆ ခင်ထာဝရဘုရားကိုမအောင်းမေ့ဘဲ၊ ဂိဒေါင်တည်းဟူ
 သောယေရုဗာလသည်ဣသရေလအမျိုး၌ပြုသမျှသော
 ကျေးဇူးနှင့်အညီသူ၏အမျိုး၌ကျေးဇူးတုံ့ကိုပြန်၍မပြု
 ဘဲနေကြ၏။
 ၁ ယေရုဗာလသားအဘိမလက်သည်ဂျေခင်မြို့သို့သွား
 ချီးဦးရီးများ။။ အမိ၏အဆွေအမျိုးများအပေါင်းတို့နှင့်နှုတ်
 ၂ ဆက်လျက်၊ ယေရုဗာလသားခုနှစ်ဆယ်တို့သည်သင်
 တို့ကိုအုပ်စိုးကောင်းသလော။ သားတယောက်တည်း
 အုပ်စိုးကောင်းသလော။ ငါသည်သင်တို့၏အမိုးအသား
 စစ်ဖြစ်ကြောင်းကိုမမေ့ကြနှင့်ဟုဂျေခင်မြို့သားအ
 ပေါင်းတို့အားပြောရမည်အကြောင်းကိုတိုင်ပင်လေ၏။
 ၃ ၊ ထိုစကားကိုဦးရီးတို့သည်ဂျေခင်မြို့သားတို့အားအ
 ကုန်အစင်ပြန်ပြော၍သူတို့ကအဘိမလက်သည်ငါတို့
 ညီအစ်ကိုဖြစ်သည်ဟုဆိုလျက်သုနောက်သို့လိုက်ချင်
 ၄ သောစိတ်နှိုးညွှတ်သဖြင့်၊ ငွေခုနှစ်ဆယ်ကိုဗာလဗေရိတ်
 အိမ်မှထုတ်၍ပေးလျှင်အဘိမလက်သည်လျှပ်ပေါ်သော
 ၅ သူတို့ကိုထိုငွေနှင့်ငှား၍အမှုကိုထပ်စေ၏။။ တဖန်ဩဇာ
 မြို့၌ရှိသောမိမိအဖအိမ်သို့သွား၍မိမိညီအစ်ကိုယေရုဗာ
 ၆ လသားခုနှစ်ဆယ်တို့ကိုကျောက်တခုပေါ်မှာသတ်လေ

၏။ သို့ရာတွင်ယေရုဗာလသားအငယ်ဆုံး။။ ယောသံသည်
 ၇ ပုန်းရှောင်၍နေသောကြောင့်ကျန်ရစ်သတည်း။။ ဂျေခင်
 မြို့သားအပေါင်းတို့နှင့်မိလ္လာအဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့
 သည်ဂျေခင်မြို့တွင်ရှိသောအထိပ်အမှတ်အာလေပင်အ
 နားမှာစည်းဝေး၍အဘိမလက်ကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်
 ထားကြ၏။
 ၈ ထိုအမှုကိုယောသံသည်ကြားသိသောအခါဂေရဇိမ်
 တောင်သို့သွား၍တောင်ပေါ်မှာရပ်လျက်အသံကိုထွင်း၍
 ကျွေးကျော်လေသည်မှာ။။ အိုဂျေခင်မြို့သားတို့။။ သင်တို့
 စကားကိုဘုရားသခင်နားထောင်တော်မူမည်အကြောင်း။
 ၉ စကားကိုနားထောင်ကြလော့။။ သစ်ပင်တို့သည်မိမိတို့
 ကိုအုပ်စိုးရသောရှင်ဘုရင်ကိုခန့်ထားလျက်ဘိသိတ်
 ပေးခြင်းငှါထွက်သွား၍အကျွန်ုပ်တို့ကိုအုပ်စိုးတော်
 ၁၀ မူပါဟုသံလွင်ပင်အားလျှောက်ကြလျှင်၊ သံလွင်ပင်က
 ဘုရားအသရေ။။ လူအသရေကိုပြုစုစရာငါအဆီအပြား
 ကိုငါသည်စွန့်၍သစ်ပင်တို့အပေါ်မှာလွှမ်းမိုးရမည်လော
 ၁၁ ဟုဆို၏။။ တဖန်တည်ပင်အားကိုယ်တော်ကြွ၍အကျွန်ုပ်
 တို့ကိုအုပ်စိုးတော်မူပါဟုသစ်ပင်တို့သည်လျှောက်ကြ
 ၁၂ လျှင်၊ တည်ပင်ကငါ၌မျှသောအရသာနှင့်ကောင်းသော
 အသီးကိုငါသည်စွန့်၍သစ်ပင်တို့အပေါ်မှာလွှမ်းမိုးရ
 ၁၃ မည်လောဟုဆို၏။။ တဖန်စပျစ်ပင်အားကိုယ်တော်ကြွ
 ၍အကျွန်ုပ်တို့ကိုအုပ်စိုးတော်မူပါဟုသစ်ပင်တို့သည်
 ၁၄ လျှောက်ကြလျှင်၊ စပျစ်ပင်ကဘုရား၏စိတ်နှင့်လူ၏စိတ်
 ကိုရှင်လန်းစေသောစပျစ်ရည်ကိုငါသည်စွန့်၍သစ်
 ၁၅ ပင်တို့အပေါ်မှာလွှမ်းမိုးရမည်လောဟုဆို၏။။ တဖန်ဆူး
 လေပင်အားကိုယ်တော်ကြွ၍အကျွန်ုပ်တို့ကိုအုပ်စိုးတော်
 ၁၆ မူပါဟုသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည်လျှောက်ကြလျှင်၊ ဆူး
 လေပင်ကသင်တို့သည်ငါ့ကိုသင်တို့၏ရှင်ဘုရင်ဖြစ်စေ
 ခြင်းငှါခန့်ထား၍ကေနီအမှန်ဘိသိတ်ပေးလိုလျှင်လာ
 ကြ။။ ငါအရိပ်ကိုခိုအုံကြ။။ သို့မဟုတ်။။ ဆူးလေပင်ထဲကဖီး
 ထွက်၍လေဗနုန်အာရပ်ပင်တို့ကိုလောင်ထိမ့်မည်ဟု
 ၁၇ သစ်ပင်တို့အားပြန်ပြော၏။။ ယခုမှာသင်တို့သည်အဘိ
 မလက်ကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထားသောအားဖြင့်သစ္စာ
 တရားကိုစောင့်၍ယေရုဗာလနှင့်သူ၏အမျိုးအနွယ်အား
 ကောင်းမွန်စွာပြုကြပြီလော။။ ယေရုဗာလသည်ကျေးဇူးပြု
 ၍ခံထိုက်သည်အတိုင်းသုအားကျေးဇူးဆပ်ကြပြီလော။။
 ၁၈ ၊ ငါအဖသည်သင်တို့အဖိုစစ်တိုက်၍ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်
 စားလျက်သင်တို့ကိုမိချွန်အမျိုးလက်မှကယ်နှုတ်လေပြီ။
 ၁၉ ၊ သင်တို့သည်ငါအဖ၏အဆွေအမျိုးတဖက်၌ယနေ့ထ၍

သူ၏သားချစ်ဆယ်တို့ကိုကျောက်တစ်ခုပေါ်မှာသတ်ပြီး
 လျှင်သူ၏ကျွန်မတွင်မြင်သောသားအဘိမလက်သည်
 သင်တို့ညီအစ်ကိုဖြစ်သောကြောင့်သုကိုရှေ့ခင်မြို့သား
 ၁၆ တို့၏ရှင်ဘုရင်ခန့်သားကြပြီဘကား။ ယခုမှာသင်တို့
 သည်ယေရုဗာလနှင့်သူ၏အမျိုးအနွယ်အားသစ္စာတရား
 အတိုင်းယနေပြုပြီးလျှင်အဘိမလက်ကိုအမှီပြု၍ဝမ်း
 မြောက်ကြလော့။ အဘိမလက်သည်လည်းသင်တို့ကိုအ
 ၂၀ မှီပြု၍ဝမ်းမြောက်ပါစေ။ သို့မဟုတ်လျှင်အဘိမလက်
 ထဲကမီးထွက်၍ရှေ့ခင်မြို့သားနှင့်မိလ္လာအဆွေအမျိုး
 ကိုလောင်ပါစေ။ ရှေ့ခင်မြို့သားနှင့်မိလ္လာအဆွေအမျိုး
 ထဲကမီးထွက်၍အဘိမလက်ကိုလောင်ပါစေဟုကျွေး
 ၂၁ ကျော်ပြီးမှ၊ အလျင်အမြန်ပြေး၍အစ်ကိုအဘိမလက်ကို
 ကြောက်သောကြောင့်ဖော်မြို့သို့သွား၍နေလေ၏။

၂၂ အဘိမလက်သည်ညလရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုး၍သုံး
 ၂၃ နှစ်စေ့သောအခါ၊ ဘုရားသခင်သည်အဘိမလက်နှင့်
 ရှေ့ခင်မြို့သားစပ်ကြားမှာဆိုးသောဝိညာဉ်ကိုစေလွှတ်
 တော်မူ၍ရှေ့ခင်မြို့သားတို့သည်အဘိမလက်၏သစ္စာ
 ၂၄ ကိုဖျက်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ ယေရုဗာလ၏သားချစ်
 ဆယ်တို့၌ကြပ်တပ်စွာပြု၍သတ်မိသောအပြစ်သည်
 သူတို့ကိုသတ်သောသူတို့ညီအစ်ကိုအဘိမလက်အပေါ်
 သို့ရင်ညီအစ်ကိုများကိုသတ်သောအမှု၌ဝိုင်း၍လက်ခံ
 သောရှေ့ခင်မြို့သားတို့အပေါ်သို့ရင်ရောက်ရမည်အ
 ၂၅ ကြောင်းဘည်း။ ရှေ့ခင်မြို့သားတို့သည်အဘိမလက်ကို
 ချောင်းမြောင်းစေခြင်းငှါလူတို့ကိုတောင်ထိပ်ပေါ်မှာ
 ထား၍ထိုသူတို့သည်ခရီးသွားသောသူအပေါင်းတို့၏
 ၂၆ ဥစ္စာကိုလုယူကြ၏။ ထိုသို့တင်းကိုလည်းအဘိမလက်
 သည်ကြား၏။ ဗေက်၏သားဂါလသည့်မိမိညီအစ်ကိုတို့
 ၂၇ နှင့်အတူရှေ့ခင်မြို့ဘက်သို့ဝင်၍ရှေ့ခင်မြို့သားတို့သည်
 ၂၈ သုကိုကိုးစားကြ၏။ ဥယျာဉ်၌လည်လျက်စပျစ်သီးကို
 သိမ်းယူလျက်ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုသဖြင့်မိမိတို့ဘုရား၏
 ၂၉ ကျောင်းသို့သွား၍အဘိမလက်ကိုကျိန်ဆဲကြ၏။ ဗေက်
 ၏သားဂါလကလည်းငါတို့သည်အဘိမလက်အမှုကို
 စောင့်ရမည်အကြောင်း။ အဘိမလက်ကားအဘယ်သူ
 ၃၀ နည်း။ ရှေ့ခင်ကားအဘယ်သူနည်း။ အဘိမလက်သည်
 ယေရုဗာလသားမဟုတ်လော။ ဇေဗုလသည်သူ၏အမှု
 ထမ်းမဟုတ်လော။ ရှေ့ခင်အဖဟာမော်လူတို့၏အမှုကို
 ၃၁ ထမ်းကြလော့။ အဘိမလက်အမှုကိုအဘယ်ကြောင့်ထမ်း
 ၃၂ ရမည်နည်း။ ဤလူတို့သည်လက်သို့ရောက်ပါစေသော။

သို့ဖြစ်လျှင်အဘိမလက်ကိုငါပယ်မည်ဟူ၍ရင်အဘိ
 မလက်အားသင်၏ဒိုလ်ခြေတို့ကိုပြင်ဆင်၍လာတော့ဟူ
 ၃၀ ၍ရင်ဆို၏။ ဗေက်၏သားဂါလစကားကိုမြို့အုပ်ဇေဗု
 ၃၁ လကြားသောအခါအမျက်ထွက်၍၊ ပရိယာယ်အားဖြင့်
 အဘိမလက်ထံသို့စေလွှတ်လျက်ဗေက်၏သားဂါလ
 သည်မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူရှေ့ခင်မြို့သို့လာ၍ကိုယ်
 ၃၂ တော်တဖက်၌မြို့ကိုပြင်ဆင်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ညည့်
 အခါကိုယ်တော်သည်ပါသောသူတို့နှင့်တကွဝေ၍တော
 ၃၃ ၌ချောင်းမြောင်းလျက်နေတော်မူပါ။ နံနက်စောစောနေ
 ထွက်စကထ၍မြို့ကိုတိုက်တော်မူပါ။ ဂါလသည်သူ၌ပါ
 သောလူတို့နှင့်တကွဆီး၍ကြိုသောအခါအဆင်သင့်
 သည်အတိုင်းပြုတော်မူပါဟုကြားလျှောက်လေ၏။
 ၃၄ အဘိမလက်သည်သူ၌ပါသမျှသောလူတို့နှင့်တကွ
 ညည့်အခါထ၍တပ်လေးတပ်ခွဲပြီးလျှင်ရှေ့ခင်မြို့ကို
 ၃၅ ချောင်းမြောင်းလျက်နေကြ၏။ ဗေက်၏သားဂါလသည်
 ထွက်၍မြို့တံခါးဝ၌ရပ်လျှင်အဘိမလက်သည်မိမိ၌ပါ
 ၃၆ သောသူတို့နှင့်တကွချောင်းမြောင်းရာမှထကြ၏။ ဂါ
 လသည်ထိုလူတို့ကိုမြင်လျှင်တောင်ပေါ်မှလူများဆင်း
 လာကြသည်ဟုဇေဗုလအားဆိုသော်ဇေဗုလကတောင်
 ၃၇ အရိပ်သည်လူကဲ့သို့ထင်သည်ဟုပြန်ပြော၏။ တဖန်ဂါ
 လကကြည့်ပါ။ လူအချို့တို့သည်တောင်ရိုးပေါ်မှဆင်း
 လာကြ၏။ အချို့တို့သည်မောနေနိုင်အာလေတောလန်ဖြင့်
 ၃၈ လာကြ၏ဟုပြောဆိုလျှင်၊ ဇေဗုလကငါတို့သည်အဘိ
 မလက်အမှုကိုထမ်းရမည်အကြောင်း။ အဘိမလက်သည်
 အဘယ်သူနည်းဟုသင်ဆိုသောနှုတ်သည်ယခုအဘယ်
 မှာရှိသနည်း။ ထိုလူတို့သည်သင်မထိမဲ့မြင်ပြုသောသူ
 မဟုတ်လော။ ထွက်၍သူတို့ကိုစစ်တိုက်ပါလော့ဟုဆို
 ၃၉ သော်၊ ဂါလသည်ရှေ့ခင်မြို့သားတို့ရှေ့မှာထွက်၍အဘိ
 ၄၀ မလက်ကိုတိုက်လေ၏။ အဘိမလက်လိုက်၍ဂါလ
 ပြေးသဖြင့်များသောသူတို့သည်မြို့တံခါးဝတိုင်အောင်
 ၄၁ အထိအခိုက်ခံလျက်လဲ၍သေကြ၏။ အဘိမလက်သည်
 အရှေ့မြို့မှာနေ၍ဇေဗုလသည်ဂါလနှင့်သူ၏ညီအစ်ကိုတို့
 ၄၂ ကိုရှေ့ခင်မြို့၌မနေစေခြင်းငှါနှင်လုတ်လေ၏။ နက်ဖန်
 နေ၌လူများတို့သည်မြို့ပြင်သို့ထွက်မည်အကြောင်းကို
 ၄၃ အဘိမလက်သည်ကြားလျှင်၊ မိမိလူတို့ကိုသုံးစွဲ၍တော
 ၌ချောင်းမြောင်းလျက်နေသဖြင့်မြို့သားတို့သည်ထွက်
 ၄၄ လာကြသောအခါထ၍လုပ်ကြံလေ၏။ အဘိမလက်သည်
 မိမိလူတရားနှင့်မြို့တံခါးဝသို့ပြေးတက်၍စောင့်နေ၏။ အ
 ချားသောလူနှစ်စုတို့သည်တော၌ရှိသောလူတို့ဆီသို့ပြေး

၄၅ ချီသတ်ကြ၏။ အဘိမလက်သည်တနေ့လုံးမြို့ကိုတိုက်၍
 ရသောအခါ မြို့၌တွေ့သောသူတို့ကိုသတ်ပြီးလျှင်မြို့ရိုး
 ကိုဖြိုဖျက်၍မြို့ချက်ဆားနှင့်ကြံမြန်းလေ၏။
 ၄၆ ထိုသိတင်းကိုရှေ့ခင်ရဲတိုက်သားအပေါင်းတို့သည်
 ကြားလျှင်ပေရိတ်ဘုရား၏ကျောင်း၌ခိုခံသောအခါထဲ
 ၄၇ မှာရဝေးကြ၏။ ရှေ့ခင်ရဲတိုက်သားအပေါင်းတို့သည်ရ
 ၄၈ ဝေးကြောင်းကိုအဘိမလက်သည်ကြားလတ်သော်၊ ကိုယ်
 တိုင်မှစ၍ပါသောသူအပေါင်းတို့သည်လေနှင့်တောင်
 သို့သွားပြီးလျှင်အဘိမလက်သည်ပေါက်ဆိန်နှင့်သစ်
 ခက်ကိုခုတ်၍မိမိပရုံးပေါ်မှာတင်ထပ်လျက်ငါပြုသည့်
 ကိုသင်တို့မြင်သည်အတိုင်းအလျှင်အမြန်ပြုကြလော့ဟု
 ၄၉ ထိုက်သောသူတို့အားဆိုလျှင်၊ သူ၏လူအပေါင်းတို့
 သည်ထိုအတူအသီးအသီးသစ်ခက်တို့ကိုခုတ်၍အဘိ
 မလက်နောက်သို့ထိုက်လျက်ခိုခံသောအခါမိမိ၏
 ကြ၏။ ထိုသို့ရှေ့ခင်ရဲတိုက်သားအပေါင်းတို့နှင့်အတူတ
 သောင်သောယောက်ျားမိမိတို့သည်သေကြကုန်၏။
 ၅၀ ထိုနောက်မှအဘိမလက်သည်သေဗက်မြို့သို့သွား
 ၅၁ ၍တပ်ချပြီးလျှင်တိုက်ယူလေ၏။ သို့ရာတွင်မြို့ထဲမှာခိုခံ
 ခံသောရဲတိုက်တစ်ချို့ရှိသားယောက်ျားမိမိအပေါင်း
 တို့သည်ထိုရဲတိုက်ထဲသို့ပြေးဝင်ကြ၏။ တံခါးကိုလည်း
 ၅၂ ပိတ်ထား၍ရဲတိုက်အပေါ်သို့တက်ကြ၏။ အဘိမလက်
 သည်ရဲတိုက်ကိုသာ၍တိုက်လျက်ရဲတိုက်တံခါးကိုမီး
 ၅၃ ရှို့ခြင်းငှါချည်းကပ်သောအခါ၊ မိမိတယောက်သည်
 ကြိတ်ဆုံကျောက်ဘဲကိုအဘိမလက်ခေါင်းပေါ်သို့ပြစ်
 ၅၄ ချ၍ဥက္ကောင်းခွံပေါက်ကွဲလေ၏။ သူသည်လက်နက်ကိုင်
 လုလင်ကိုအလျှင်အမြန်ခေါ်၍မိမိသည်အဘိမလက်ကို
 သတ်သည်ဟုပြောစရာမရှိစေခြင်းငှါသင့်စားကိုထုတ်၍
 ၅၅ ကိုသတ်လော့ဟုဆိုသည်အတိုင်းလုလင်သည်ထိုး၍
 ၅၆ အဘိမလက်သေလေ၏။ အဘိမလက်သေကြောင်းကို
 ၅၇ နာသို့ပြန်သွားကြ၏။ ထိုသို့အဘိမလက်သည်မိမိညီအစ်
 ကိုနှစ်ဆယ်တို့ကိုသတ်၍ပြုမိသောဒုစရိုက်အပြစ်ကို
 ၅၈ ဘုရားသခင်ဆပ်ပေးတော်မူ၏။ ရှေ့ခင်မြို့သားပြုသော
 ၅၉ ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုလည်းသူတို့ခေါင်းပေါ်သို့ဘုရားသခင်
 ရောက်စေတော်မူသဖြင့်ယေရုဗာဗာသားယောသံကျိန်
 သောဘုရားအတိုင်းသူတို့သည်ခံခဲ့ကြ၏။

၆ အဘိမလက်လက်ထက်နောက်မှဣသရေလအမျိုး
 ကိုကယ်တင်သောသူ။ ဣသခါအမျိုး၊ ဒေါဒေါသား၊ ဗုဂါ

၏သားတောလသည်ပေါ်ထွန်း၍ဖေရိပ်တောင်ပေါ်။ ၅၆
 ၂ ရမြို့မှာနေလေ၏။ ထိုသူသည်ဣသရေလအမျိုးကိုအနှစ်
 နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ပတ်လုံးအုပ်စိုးပြီးမှသေ၍၅၆ရမြို့မှာ
 သင်းပြုတ်လေ၏။
 ၃ ထိုသူလက်ထက်နောက်မှဂိလဒ်ပြည်သားယာဇူရ
 သည်ပေါ်ထွန်း၍ဣသရေလအမျိုးကိုအနှစ်နှစ်ဆယ်နှစ်
 ၄ နှစ်ပတ်လုံးအုပ်စိုး၏။ ထိုမင်း၌ကားသားသုံးဆယ်ရှိ၍
 သူတို့သည်မြို့သေယ်သုံးဆယ်တို့ကိုစိုးလျက်ဂိလဒ်ပြည်
 ၅ ၌ယာရုတ်ယာဇူရအမည်ဖြင့်ယနေ့တိုင်အောင်ခေါ်ဝေါ်
 ၆ သောမြို့သုံးဆယ်တို့ကိုကံကျွေးပြုကြ၏။ ယာဇူရသေ၍
 ကာရန်မြို့မှာသင်းပြုတ်လေ၏။
 ၇ တဖန်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ထာဝရဘုရား
 ရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ဗာလဘုရား။ အာရှတရက်
 ဘုရား။ ရှုရိဘုရား။ ဇိဒန် ဘုရား။ မောဘဘုရား။ အဗ္ဗုန်
 ဘုရား။ ဗိလိတ္တိဘုရားတို့ကိုဝတ်ပြု၍ထာဝရဘုရားကို
 ၈ ဝတ်မပြု။ စွန့်ထားကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလ
 အမျိုးကိုအမျက်ထွက်၍ဗိလိတ္တိလူတို့၌ငင်အဗ္ဗုန်အမျိုး
 ၉ သားတို့၌ငင်ရောင်းတော်မူသဖြင့်၊ ယော်ဒန်မြစ်တဖက်။
 အာမောရီလူနေရာဂိလဒ်ပြည်၌နေသောဣသရေလအမျိုး
 သားအပေါင်းတို့ကိုထိုနှစ်မှစ၍တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး
 ၁၀ ညည်းဆဲကြ၏။ အဗ္ဗုန်အမျိုးသားတို့သည်လည်းယော်
 ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ယုဒအမျိုး။ ဗဟ်မိန်အမျိုး။ ဖေရိပ်အမျိုး
 သားတို့ကိုတိုက်သဖြင့်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
 ကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။
 ၁၁ ထိုအခါဣသရေလအမျိုးသားတို့ကအကျွန်ုပ်တို့
 သည်ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရား
 သခင်ကိုစွန့်၍ဗာလဘုရားတို့ကိုဝတ်ပြုမိပါပြီဟုထာဝ
 ၁၂ ရဘုရားအားဟစ်ကျော်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း
 ငါသည်သင်တို့ကိုအံ့ဂုတ္တုလူ။ အာမောရီလူ။ အဗ္ဗုန်လူ။
 ၁၃ ဗိလိတ္တိလူတို့လက်မှကယ်နှုတ်သည့်မဟုတ်လော့။ ဇိဒန်
 လူ။ အာမလက်လူ။ မောနီလူတို့ညည်းဆဲသောအခါ၌
 လည်းသင်တို့သည်ငါ့ကိုဟစ်ကျော်၍သူတို့လက်မှငါ
 ၁၄ ကယ်နှုတ်၏။ သို့သော်လည်းသင်တို့သည်ငါ့ကိုစွန့်၍အ
 ချားတပါးသောဘုရားတို့ကိုဝတ်ပြုသောကြောင့်နောက်
 ၁၅ တဖန်ငါမကယ်နှုတ်။ သင်တို့ရွေးယူသောဘုရားတို့ကို
 သွား၍ဟစ်ကျော်ကြလော့။ အမှုရောက်သောယာဇူကာ
 လ၌သူတို့သည်ကယ်နှုတ်ကြစေဟုဣသရေလအမျိုး
 ၁၆ သားတို့အားမိန့်တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့က
 လည်းအကျွန်ုပ်တို့သည်ပြစ်မှားပါပြီ။ စိတ်တော်ရှိသည်

အတိုင်းအကျ နှိပ်စက် ခြင်းပြုတော်မူပါ။ ယခုတကြိမ်သာ
 ကယ်နှုတ်တော်မူမည်အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်တို့တောင်း
 ပန်ပါ၏။ ဟုထာဝရဘုရားအားတောင်းလျှောက်လျက်
 ၁၆ ၊ တပါးအမျိုးသားကိုးကွယ်သောဘုရားတို့ကိုပယ်၍
 ထာဝရဘုရားကိုဝတ်ပြုကြ၏။ ထိုအခါထာဝရဘုရား
 သည်ဣသရေလအမျိုးခံရသောဒုက္ခဆင်းရဲကြောင့်ကြင်
 ၁၇ နာသောစိတ်နှစ်လုံးရှိတော်မူ၏။ အမွန်အမျိုးသားတို့
 သည်စည်းဝေး၍ဂိလ်ဒါပြည်ရှိတပ်ချကြ၏။ ဣသရေလအ
 မျိုးသားတို့သည်စည်းဝေး၍မိဖုမိမိမိမိတပ်ချကြ၏။
 ၁၈ ၊ ဂိလ်ဒါပြည်သားမင်းများတို့ကအကြင်သူသည်အမွန်အ
 မျိုးသားတို့ကိုအဦးတိုက်၏။ ထိုသူသည်ဂိလ်ဒါပြည်သား
 အပေါင်းတို့၏အထွန်ဖြစ်စေဟုတိုင်ပင်စီရင်ကြ၏။
 ၁၉ ၊ ဂိလ်ဒါအမျိုးသားယေဗသသသည်ခွန်အားကြီးသောသူ
 ရဲဖြစ်၏။ သူအဖကားဂိလ်ဒါ။ သူအမိကားပြည်တန်ဆာဖြစ်
 ၂၀ ၊ ၏။ ဂိလ်ဒါ၏မယားဖွားမြင်သောသားတို့သည်ကြီးသော
 အခါသင်သည်အချားတပါးသောမိမိမိသားဖြစ်သော
 ကြောင့်ငါတို့အဆွေအမျိုးနှင့်အတူအမွေမခံရဟုယေ
 ၂၁ ဗသကိုဆို၍နှင့်ထုတ်လေ၏။ ထိုအခါယေဗသသည်
 တို့ဆီမှထွက်သွား၍တောဘပြည်ရှိနေသဖြင့်လျှပ်ပေါ်
 ၂၂ ကြ၏။ နောက်တဖန်အမွန်အမျိုးသားတို့သည်ဣသရေ
 ၂၃ လအမျိုးကိုစစ်တိုက်ကြ၏။ ထိုသို့အမွန်အမျိုးသားတို့
 သည်ဣသရေလအမျိုးကိုစစ်တိုက်သောအခါဂိလ်ဒါပြည်
 သားအသက်ကြီးသူတို့သည်ယေဗသကိုတောဘပြည်မှ
 ၂၄ ခေါ်ခြင်းငှါသွား၍၊ ငါတို့သည်အမွန်လူတို့ကိုစစ်တိုက်
 ရမည်အကြောင်း။ လာ၍ငါတို့၏ဗိုလ်ချုပ်မင်းလုပ်ပါ
 ၂၅ ဟုမှာလိုက်သော်၊ ယေဗသကသင်တို့သည်ကိုယ်မုန်း၍
 ၂၆ ငအဖအိမ်မှနှင့်ထုတ်သည်မဟုတ်လော။ ယခုဆင်းရဲ
 ခြင်းသို့ရောက်သောအခါအဘယ်ကြောင့်ထံသို့လာ
 ကြသနည်းဟုဂိလ်ဒါပြည်သားအသက်ကြီးသူတို့အား
 ၂၇ ပြောဆို၏။ ဂိလ်ဒါပြည်သားအသက်ကြီးသူတို့က
 လည်းထိုကြောင့်ငါတို့သည်ယခုသင့်ထံသို့ပြန်လာပါ၏။
 ငါတို့နှင့်အတူကြ၍အမွန်လူတို့ကိုစစ်တိုက်ပြီးလျှင်
 ဂိလ်ဒါပြည်သားအပေါင်းတို့၏အထွန်လုပ်ပါဟုယေဗသ
 ၂၈ အားတောင်းပန်ပြန်သော်၊ ယေဗသကအမွန်လူတို့ကို
 စစ်တိုက်စေခြင်းငှါသင်တို့သည်ကိုယ်ပြန်ပို့၍ထာဝရ
 ဘုရားသည်သူတို့ကိုငွေ့မှာအပ်တော်မူလျှင်ငါသည်
 သင်တို့အထွန်ဖြစ်ရသောအခွင့်ကိုပေးမည်လောဟု
 ဂိလ်ဒါပြည်သားအသက်ကြီးသူတို့အားမေးလေသော်

၁၉ ၊ ဂိလ်ဒါပြည်သားအသက်ကြီးသူတို့ကသင်ပြောသော
 စကားအတိုင်းငါတို့မပြုလျှင်ထာဝရဘုရားသည်သင်
 ၂၀ နှင့်ငါတို့စပ်ကြား၍သက်သေဖြစ်တော်မူပါစေသောဟု
 ၂၁ ယေဗသအားပြန်ပြောကြ၏။ ထိုအခါယေဗသသည်
 ဂိလ်ဒါပြည်သားအသက်ကြီးသူတို့နှင့်သွား၍သုက္ကလများ
 တို့၏အထွန်ဗိုလ်ချုပ်မင်းအရာရှိခန့်ထားကြ၏။ ယေဗ
 သသည်လည်းထိုစကားအလုံးစုံတို့ကိုမိဖုမိမိမိမှထာ
 ဝရဘုရားရှေ့တော်၌ပြန်ကြားလျှောက်ထား၏။
 ၂၂ ထိုနောက်မှယေဗသသည်အမွန်ရှင်ဘုရင်ထံသို့
 သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍သင်သည်ငါနှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်
 သနည်း။ ငနိုင်ငံ၌စစ်တိုက်ခြင်းငှါအဘယ်ကြောင့်ငါ့ကို
 ၂၃ ရန်ပြုသနည်းဟုမေးသော်၊ အမွန်ရှင်ဘုရင်ကဣသရေ
 လအမျိုးသည်အဲဒုက္ခပြည်မှလာသောအခါငါ့မြေကိုအာ
 နုန်မြစ်မှစ၍ယဗ္ဗုလ်ကျောင်း။ ယေဗနှင့်မြစ်တိုင်အောင်
 လူ၍ယူသောကြောင့်ငါပြု၏။ ထိုမြေကိုယခုအသင့်အ
 တင့်ပြန်ပေးပါဟုယေဗသ၏သံတမန်အားပြန်ပြော၏။
 ၂၄ ၊ တဖန်ယေဗသသည်သံတမန်ကိုအမွန်ရှင်ဘုရင်ထံသို့
 ၂၅ စေလွှတ်၍၊ ယေဗသမှာလိုက်သည်ကား။ ဣသရေလအ
 မျိုးသည်မောဘမြေ။ အမွန်မြေကိုလူယူသည်မဟုတ်။
 ၂၆ ၊ ဣသရေလအမျိုးသည်အဲဒုက္ခပြည်မှလာ၍ဧရုပင်လယ်
 အနား။ တော၌ထွဋ်လည်သဖြင့်ကာဒေရှရွာသို့ရောက်
 ၂၇ သောအခါ၊ ဧရုရှင်ဘုရင်ထံသို့သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍
 မင်းကြီးပြည်ကိုရှောက်သွားပါရစေဟုအခွင့်တောင်း
 သော်လည်းဧရုရှင်ဘုရင်သည်နားမထောင်။ ထိုနည်း
 တူ။ မောဘရှင်ဘုရင်ထံသို့စေလွှတ်၍သူသည်လည်းအ
 ခွင့်မပေးလော့ကြောင့်ဣသရေလအမျိုးသည်ကာဒေရှ
 ၂၈ ရွာ၌နေရကြ၏။ နောက်တဖန်တောကိုရှောက်လျက်ဧ
 ခုံပြည်နှင့်မောဘပြည်ကိုပိုင်း၍မောဘပြည်အရှေ့ဘက်
 သို့ရောက်ပြီးမှအာနုန်မြစ်တဖက်၌တပ်ချကြ၏။ ထိုအ
 ၂၉ ခါမောဘပြည်နယ်အတွင်းသို့မဝင်ကြ။ အာနုန်မြစ်သည်
 မောဘပြည်အပိုင်းအချားဖြစ်သတည်း။ တဖန်ဣသ
 ရေလအမျိုးသည်အာမောရီအမျိုး။ ဟေရှဘုန်ရှင်ဘုရင်
 ၃၀ ရှိဟုနံထံသို့သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍ငါတို့နေရာသို့ရောက်
 ခဲ့သောငှါမင်းကြီးပြည်ကိုရှောက်သွားပါရစေဟုအ
 ၃၁ ခွင့်တောင်းသော်လည်း၊ ရှိဟုနံသည်ဣသရေလအမျိုးကို
 မရုံးမိမိပြည်ကိုရှောက်သွားစေခြင်းငှါအခွင့်မပေးသည်
 သာမက။ မိမိလူအပေါင်းတို့ကိုပုဝေးစေ၍ယာဟတ်မြို့၌
 ၃၂ တပ်ချပြီးလျှင်ဣသရေလအမျိုးကိုစစ်တိုက်လေ၏။

သရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ရှိဟုန်
မင်းနှင့်တကွသူ၏လူအပေါင်းတို့ကိုလူသရေလအမျိုး
လက်ခံအပ်တော်မူ၍သူတို့ကိုလုပ်ကြံသဖြင့်ထိုပြည်၌
နေသောအာမောရီလူတို့၏မြေတရှောက်လုံးကိုသိမ်း
၂၂ ယူကြ၏။အာမောရီပြည်နယ်မြေတရှောက်လုံးကိုအာ
နုန်မြစ်မှစ၍ယဗ္ဗတ်ချောင်းတိုင်အောင်၎င်းတောမှစ၍
၂၃ ယော်ဒန်မြစ်တိုင်အောင်၎င်းသိမ်းယူကြ၏။ထိုသို့လူသ
ရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်အာမော
ရီလူတို့ကိုလူသရေလအမျိုးရှေ့မှာသူတို့ပြည်ကိုနှုတ်
၂၄ တော်မူသည်ဖြစ်၍သင်သည်သိမ်းယူရမည်လော။သင်
၏ဘုရားခေရုရှအပိုင်ပေးသောမြေကိုသင်သိမ်းယူရ
သည်မဟုတ်လော။ထိုအတူ။ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားနှင့်ထုတ်တော်မူသောသူတို့၏မြေကိုငါတို့သည်
၂၅ သိမ်းယူရ၏။သင်သည်မောဘရှင်ဘုရင်ဇိဇေးမင်း၏
သားဗာလက်ထက်သာ၍မြတ်သလော။သူသည်လူသရေ
လအမျိုးနှင့်ရန်ထွေဘူးသလော။စစ်တိုက်ဘူးသလော။
၂၆ ၊လူသရေလအမျိုးသည်ဟောရှဘုန်မြို့ရွာတို့၌၎င်းအာရော်
မြို့ရွာတို့၌၎င်းအာနုန်မြစ်နားမှာရှိသောမြို့ရွာအလုံးစုံတို့
၂၇ ၌၎င်းအနှစ်သုံးရာပတ်လုံးနေစည်တွင်အဘယ်ကြောင့်
၂၈ သင်တို့သည်မရပြန်သနည်း။သင့်ကိုငါမပြစ်မှား။သင်
သည်စစ်တိုက်၍ကျေညည်းဆဲ၏။ထာဝရဘုရားသည်
တရားသူကြီးလုပ်၍လူသရေလအမျိုးသား။အမွန်အမျိုး
၂၉ သားတို့စပ်ကြားမှာယနေ့တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူ
၃၀ ပါစေသောဟုမှာလိုက်လေ၏။သို့သော်လည်းယေဗသ
မှာလိုက်သောစကားကိုအမွန်ရှင်ဘုရင်သည်နားမ
ထောင်ဆဲနေ၏။
၃၁ ထိုအခါထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည်ယေဗ
သအပေါ်မှာသက်ရောက်၍သူသည်ဝိလန့်ပြည်။မနာ
ရှေ့ပြည်ကိုရှောက်လျက်ဝိလန့်ပြည်မိဖုရားမြို့ကိုလွန်၍
၃၂ အမွန်လူတို့ရှိရာသို့ချီသွားလေ၏။ယေဗသသည်ထာဝ
ရဘုရားအားသစ္စာဂတိထားလျက်အကယ်၍ကိုယ်
တော်သည်အမွန်အမျိုးသားတို့ကိုအကျွန်ုပ်လက်ခံအပ်
၃၃ တော်မူလျှင်၊အကျွန်ုပ်သည်အမွန်အမျိုးသားတို့ရှိရာ
မှညိပ်ဝပ်စွာပြန်လာသောအခါအကျွန်ုပ်ကိုခရီးဦးကြို
ပြုအံ့သောငှါအကျွန်ုပ်အိမ်တံခါးဝမှထွက်လာသောသူ
မည်သည်ကိုထာဝရဘုရားအားအမှန်ဆက်သ၍မီးရှို့
၃၄ ရာယဇ်ပူဇော်ပါမည်ဟုသစ္စာဂတိထားပြီးမှ၊အမွန်
အမျိုးသားတို့ကိုတိုက်ခြင်းငှါချီသွား၍ထာဝရဘုရား
၃၅ သည်သူတို့ကိုယေဗသလက်ခံအပ်တော်မူသဖြင့်၊အာ

ရော်မြို့မှစ၍မိနွတ်မြို့တိုင်အောင်၎င်းအာဗေလခေရုမိပ်
မြို့တိုင်အောင်၎င်းမြို့နှစ်ဆယ်တို့ကိုကြီးစွာသောလုပ်
ကြံခြင်းအားဖြင့်သူတို့ကိုတိုက်သတ်လေ၏။ထိုသို့အမွန်
အမျိုးသားတို့သည်လူသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာရှုံး
ရကြ၏။
၃၆ ယေဗသသည်မိဖုရားမြို့မိမိအိမ်သို့ရောက်လာသော
အခါမိမိသွီးသည်ပတ်သားတီးလျက်ကလျက်ခရီးဦး
ကြိုပြုအံ့သောငှါထွက်လာ၏။သူသည်တယောက်တည်း
၃၇ သောသွီးဖြစ်၍သူမှတပါးသားသွီးမရှိ။ယေဗသသည်
သူကိုမြင်လျှင်မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍အိုငသွီး။သင်သည်
ငါ့ကိုအလွန်နှိမ့်ချပြီတကား။ငါ့ကိုနှောင့်ရှက်သောသူ
တယောက်ဖြစ်ပါသည်တကား။ထာဝရဘုရားအားငါ
၃၈ လျှောက်ထားပြီ။နှုတ်ရသောအခွင့်မရှိဟုဆိုသော်၊သွီး
ကမမည်းတော်သည်ထာဝရဘုရားအားလျှောက်ထား
လျှင်လျှောက်ထားသည့်အတိုင်းကျွန်ုပ်မရှိပြီ။အကြောင်း
မူကား။ထာဝရဘုရားသည်မမည်းတော်၏ရန်သူ။အမွန်
အမျိုးသားတို့၌မမည်းတော်၏စိတ်ပြေစေခြင်းငှါအပြစ်
၃၉ ပေးတော်မူပြီ။သို့ရာတွင်ကျွန်ုပ်သည်အပေါင်းအဖော်
တို့နှင့်တကွတောင်ရိုးပေါ်မှာထည်လည်၍ကျွန်ုပ်၏အ
မျိုးကညာဖြစ်ခြင်းကိုငါ့ကျွေးမြည်တမ်းရမည်အကြောင်း။
၄၀ နှစ်လပတ်လုံးအလွတ်နေပါရစေဟုအဖအားအခွင့်
တောင်းသည်အတိုင်း၊အဖကသွားလေတော့ဟုဆို
လျက်နှစ်လကိုချိန်းချက်၍လွတ်လိုက်လျှင်အပေါင်းအ
ဖော်တို့နှင့်တကွသွား၍တောင်ရိုးပေါ်မှာမိမိအမျိုးက
၄၁ ညာဖြစ်ခြင်းကိုငါ့ကျွေးမြည်တမ်းလေ၏။နှစ်လစေ့သော
အခါအဖထံသို့ပြန်လာ၍အဖသည်သစ္စာဂတိရှိသည်အ
တိုင်းပြုလေ၏။ထိုမိမိသည်ယေဗသအားနှင့်မဆက်ဆံ
၄၂ သောသူဖြစ်၏။ထိုနောက်မှလူသရေလအမျိုးသွီးတို့
သည်ဝိလန့်အမျိုးသားယေဗသ၏သွီးကြောင့်တနှစ်တ
နှစ်လျှင်လေးရက်ပတ်လုံးငါ့ကျွေးမြည်တမ်းခြင်းငှါသွား
ရသောလူသရေလထုံးစံလေ့ဖြစ်လေ၏။
၄၃ ဖေရိုမ်အမျိုးသားတို့သည်စည်းဝေး၍မြောက်သို့
ချီသွားလျှင်ယေဗသအားသင်သည်ငါတို့ကိုမခေါ်ဆဲ
အမွန်အမျိုးသားတို့ကိုအဘယ်ကြောင့်တိုက်ခြင်းငှါ
သွားသနည်း။သင့်အိမ်ကိုသင့်အပေါ်မှာမီးရှို့မည်ဟုဆို
၄၄ ကြသော်၊ယေဗသကငါနှင့်ငါ၏လူတို့သည်အမွန်အမျိုး
သားတို့နှင့်ကြီးသောအမှုရှိစည်အခါသင်တို့ကိုငါခေါ်
သော်လည်းသင်တို့သည်အမွန်လူတို့လက်မှငြေ

၃ မကယ်မနှုတ်ဘဲနေကြ၏။ မကယ်မနှုတ်ကြောင်းကို ငါ
သည့်သိမြင်သော အခါ ကိုယ် အသက်ကို စွန့်စားလျက်
အမွန် အမျိုးသား တို့ကို တိုက် ခြင်း ဌာ သွား၍ ထာဝရ
ဘုရား သည် သူတို့ ကို လေက် ခွဲအပ်တော် မူ၏။ သင်တို့
သည့် ကိုတိုက် ခြင်း ဌာ အဘယ်ကြောင့် ယနေ့လာကြသ
၄ နည်းဟု ပြောဆိုပြီးလျှင်၊ ဂိလ်ဒ်ပြည်သား အပေါင်းတို့ကို
ရဝေးစေ၍ ဖေရိမ်အမျိုး ကို တိုက်ကြ၏။ ဖေရိမ်လူတို့က
သင်တို့သည် ဖေရိမ်အမျိုး မနာဂေ အမျိုးထဲက ထွက်ပြေး
၅ ၍ အမျိုးမစပ်သောသူ ဖြစ်သည်ဟု ဂိလ်ဒ်ပြည်သားတို့ကို
ကဲ့ရဲ့ဘူး သောကြောင့် ဖေရိမ်လူတို့ ကို လုပ်ကြံ ကြ၏။
၆ ဂိလ်ဒ်လူတို့သည် ဖေရိမ်လူတို့ရှေ့မှာ ယော်ဒန်မြစ်ကူးရာ
အရပ်တို့ကို ဆီးတား၍ ပြေးလွှတ်သော ဖေရိမ်လူက ကူး
ပါရစေဟု အခွင့်တောင်းသော အခါ ဂိလ်ဒ်လူတို့က သင်
၇ သည် ဖေရိမ်အမျိုးသား ဖြစ်သလောဟု မေးစစ်သော်သူ
ကမဟုတ်ပါဟု ဆိုလျှင်၊ သူတို့က ဂိဗောလက် ဟူသော
စကားကို ပြောတော့ ဟုဆိုသော် ဖေရိမ်လူ သည် ထိုစကား
ကို ဖြစ်အောင် မပြောတတ်ဘဲ သိဗောလက် ဟု ပြော၏။ ထို
သို့ပြောသောသူ ကို ဖမ်းဆီး၍ ယော်ဒန်မြစ်ကူးရာ အရပ်၌
၈ သတ်ကြ၏။ ထိုအခါ ဖေရိမ်အမျိုးသား လေးသောင်း နှစ်
၉ ထောင် သေကြ၏။ ဂိလ်ဒ်ပြည်သား ယေဗသသည် ဣသ
ရေလအမျိုး ကို ချောက်နှစ် အုပ်စိုးပြီးမှ သေ၍ ဂိလ်ဒ်မြို့တ
မြို့၌ သင်းပြုတ်လေ၏။
၁၀ ယေဗသနောက်မှ ဗက်လင်မြို့သား ဣဗဇန်သည် ဣသ
၁၁ ရေလအမျိုးကို အုပ်စိုး၏။ ထိုမင်းသည် သားသုံးဆယ်၊ သမီး
သုံးဆယ် ရှိ၏။ သမီးများကို အချားတပါး သို့စေလွှတ်၍
၁၂ ချွေးမသုံးဆယ် ကို သိမ်းထား၏။ ဣဗဇန်သည် ဣသ
၁၃ ရေလအမျိုးကို ခုနစ်နှစ် အုပ်စိုးပြီးမှ သေ၍ ဗက်လင်မြို့၌
၁၄ သင်းပြုတ်လေ၏။ ဣဗဇန်နောက်မှ အာဗုလုန်အမျိုးသား
၁၅ လေုန်သည် ဣသရေလအမျိုးကို ဆယ်နှစ် အုပ်စိုး၏။ ထို
၁၆ မင်းသေ၍ အာဗုလုန်ခရိုင်၊ အာဗုလုန်မြို့၌ သင်းပြုတ်လေ
၁၇ ၏။ လေုန်နောက်မှ ပီရသုန် မြို့နေ၊ ဟိလေလ၏ သားအာ
၁၈ ဗုန်သည် ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုး၏။ ထိုမင်းသည်
၁၉ သားလေးဆယ်၊ မြေးသုံးဆယ် ရှိ၍ သားမြေး တို့သည်
၂၀ ခုနှစ် ဆယ်သော ခြံသထပ် တို့ကို စိုးကြ၏။ ပီရသုန်
မြို့နေ၊ ဟိလေလသား အာဗုန်သည် ဣသရေလအမျိုးကို
၂၁ ခုနှစ် အုပ်စိုးပြီးမှ သေ၍ ဖေရိမ်ခရိုင်၊ ပီရသုန် မြို့၊ အာမ
လက်တောင်ပေါ်မှာ သင်းပြုတ်လေ၏။
၂၂ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသား တို့သည် ထာဝရဘုရား

ရှေ့တော်၌ စုစုရိုက် ကို ပြုသောကြောင့် ထာဝရဘုရား
၂ ပတ်လုံး အပ်တော်မူ၏။ ဒန်အမျိုး၊ ဇောရာမြို့သား မာနော်
အမည်ရှိသောသူ တယောက်ရှိ၏။ သူ၏ မယားသည် မြို့
၃ သောကြောင့်သား မဖွား။ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်
တမန်သည် ထိုမိမိအား ကိုယ်ထင်ရှား၍ သင်သည် မြို့
၄ သောကြောင့်သား မဖွားသော်လည်း ယခုပင် သန္ဓေယူ၍
၅ သားယောက်ျား ကိုဖွား မြင်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ သတိပြု
လော့။ စပျစ်ရည်ကို မသောက်နှင့်။ သေရည်သေရက်ကို
၆ မသောက်နှင့်။ မစင်ကြယ်သော အစာကို မစားနှင့်။ အ
ကြောင်းမူကား။ ပဋိသန္ဓေယူ၍ ဖွားမြင်လတ္တံ့သောသား
ယောက်ျားသည် ဆံပင်ရိတ်ခြင်းကို မခံဘဲ အမိဝမ်းထဲမှ စ
၇ ၍ ဘုရားသခင်၏ နာဇရီလူ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း
ဣသရေလအမျိုး ကို ဖိစိတ္တိလူ တို့လက်မှ ကယ်နှုတ်စပြု
၈ လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။ ထိုမိမိသည်လည်း မိမိခင်ပွန်းထံသို့
သွား၍ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်မျက်နှာကဲ့သို့
၉ ကြောက်မက် ဖွယ်သောမျက်နှာရှိသော ဘုရားသခင်၏
လူတယောက် သည် အကျွန်ုပ် ဆီသို့လာ၏။ အဘယ်က
လာသနည်းဟု အကျွန်ုပ်လည်း မမေး။ သူသည်လည်း မိမိ
၁၀ အမည်ကို မပြော။ သူကလည်း သင်သည် ပဋိသန္ဓေယူ
၁၁ ၍ သားယောက်ျား ကိုဖွား မြင်လိမ့်မည်။ စပျစ်ရည်ကို
မသောက်နှင့်။ သေရည်သေရက်ကို မသောက်နှင့်။ မစင်
ကြယ်သော အစာကို မစားနှင့်။ အကြောင်းမူကား။ ထိုသူ
၁၂ ငယ်သည် အမိဝမ်းထဲမှ စ၍ သေသောနေ့တိုင် အောင်
ဘုရားသခင်၏ နာဇရီလူ ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု အကျွန်ုပ်အား
၁၃ မိန့်ကြားကြောင်းကို ပြောဆိုလေ၏။
၁၄ ထိုအခါ မာနော်က အိုဘုရားရှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
ဖွားမြင်လတ္တံ့သောသူ ငယ်၌ အဘယ်သို့ ပြုရမည်ကို ဘုရား
၁၅ သခင်၏ တမန်တော်သည် တဖန်လာ၍ သွန်သင်စေတော်မူ
၁၆ ပါဟု ထာဝရဘုရားအား တောင်းလျှောက်သော်၊ ထာဝရ
ဘုရားသည် မာနော်စကားကို နားထောင်တော်မူ၍ ဘုရား
၁၇ သခင်၏ ကောင်းကင်တမန်သည် လယ်လုပ်ရာ အရပ်၌
ထိုင်လျက်ရှိသော ထိုမိမိ ဆီသို့လာပြန်၏။ ထိုအခါ ခင်
၁၈ ပွန်းမာနော်မရှိ။ မိမိသည် မိမိခင်ပွန်းထံသို့ အလျင်အ
မြန်ပြေး၍ တနေ့ကလာသောသူသည် ယခုလာရောက်ပြီ
၁၉ ဟု ကြားပြောလျှင်၊ မာနော်သည် ထ၍ မယားနှင့် အတူထို
သူထံသို့ သွားပြီးလျှင် သင်သည် ဤမိမိအား ပြောသော
၂၀ သူမှန်သလောဟု မေးသော်မှန်သည်ဟု ဆို၏။ မာနော်က
လည်း ကိုယ်တော်၏ စကားပြည့်စုံပါစေသော။ သူငယ်

သည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။ သူ၏အ
 ၁၃ ဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟုမေးသော်၊ ထာဝရဘုရား၏
 ကောင်းကင်တမန်က ငါပြောသမျှကိုမိမ့်ရှောင်ရမည်။
 ၁၄ ၊ စပျစ်ပင်မှဖြစ်သမျှကိုမစားရ။ စပျစ်ရည်မှစ၍သေရည်
 သရက်ကိုမသောက်ရ။ မစင်ကြယ်သောအရာကိုမစား
 ရ။ ငါမှာထားသမျှအတိုင်းစောင့်ရှောက်ရမည်ဟုမာ
 နော်အားပြောဆို၏။
 ၁၅ မာနော်ကလည်းကိုယ်တော်အဖို့ဆိတ်သငယ်ကိုမ
 ပြင်ဆင်၍တိုင်အောင်ကိုယ်တော်ကိုဆီးတားပါရစေဟု
 ၁၆ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်အားဆိုလျှင်၊ ထာဝ
 ရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်က ငါ့ဆီးတားသော်
 လည်းသင်၏စားစရာကိုငါမစား။ မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်
 ထိုလျှင်ထာဝရဘုရားအားပူဇော်ရမည်ဟုမာနော်အား
 ဆိုပြန်၏။ သူသည်ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်
 ၁၇ ဖြစ်သည်ကိုမာနော်မသိသေး။ မာနော်ကလည်းကိုယ်
 တော်စကားပြည့်စုံသောအခါအကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်
 တော်ကိုချီးမွမ်းရမည်အကြောင်း။ ကိုယ်တော်၏အမည်
 ကားအဘယ်သို့နည်းဟုထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တ
 ၁၈ မန်အားမေးသော်၊ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်
 ကအံ့ဩဖွယ်ဖြစ်သောအမည်ကိုအဘယ်ကြောင့်
 ၁၉ မေးသနည်းဟုဆို၏။ မာနော်သည်ဆိတ်သငယ်နှင့်ဘော
 ဇဉ်ပူဇော်သကာကိုယူ၍ကျောက်ပေါ်မှာထာဝရဘုရား
 အားပူဇော်လေ၏။ ထိုအခါမာနော်လင်မယားတို့သည်
 ၂၀ ကြည့်၍မြင်ရသောအံ့ဩဘွယ်ဟူမူကား။ မီးလျှံသင်
 ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်ကမိလိကောင်းကင်သို့တက်စည်တွင်
 ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်ယဇ်ပလ္လင်မီး
 လျှံတက်လေ၏။ မာနော်လင်မယားတို့သည်ကြည့်၍မြင်
 ၂၁ လျှင်မြေပေါ်မှာပျပ်ဝပ်လျက်နေကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏
 ကောင်းကင်တမန်သည်မာနော်လင်မယားတို့အား
 တဖန်မပေါ်လာ။ ထိုအခါမာနော်သည်ထာဝရဘုရား၏
 ၂၂ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်သည်ကိုသိ၏။ မာနော်ကလည်း
 ငါတို့သည်ဘုရားသခင်ကိုမြင်သောကြောင့်ဆက်ဆက်
 ၂၃ သေတော့မည်ဟုမယားအားပြောသော်၊ မယားကထာ
 ဝရဘုရားသည်ငါတို့ကိုသတ်ခြင်းငှါအလိုတော်ရှိလျှင်
 မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာကိုငါတို့လက်
 မှခံယူတော်မူ။ ဤအခြင်းအရာအလုံးစုံတို့ကိုလည်းပြ
 တော်မမူ။ ယခုအခါ၌ဤသို့သောစကားကိုလည်းမိန့်
 တော်မမူဟုပြန်ပြော၏။
 ၂၄ ထိုမိမ့်သည်သားယောက်ျားကိုဖွားမြင်၍ရှုံ့ဆန်အ

မည်ဖြင့်မှည့်၏။ သူငယ်သည်ကြီးပွား၍ထာဝရဘုရား
 ၂၅ ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်
 တော်သည်ဇောရာမြို့နှင့်ရှေ့တောလမြို့စပ်ကြား။ ခန့်အ
 မျိုးတပ်၌တခါတလေနှိုးဆော်စပြုတော်မူ၏။
 ၃ တရုဇောအခါရှုံ့ဆန်သည်တိမနတ်မြို့သို့သွား၍ထိုမြို့
 ၂၆ ၌ဖိလိတ္တိအမျိုးဖြစ်သောမိမ့်တယောက်ကိုမြင်လျှင်၊ မိ
 ဘာထံသို့ပြန်လာ၍တိမနတ်မြို့၌ဖိလိတ္တိအမျိုးဖြစ်သော
 မိမ့်တယောက်ကိုမြင်ခဲ့ပြီ။ ကျွန်ုပ်ကြင်ဖက်ဖြစ်ဖို့ရာ
 ၃ တောင်း၍ပေးပါဟုဆိုသော်၊ မိဘာတို့ကသင်သည်အဇာ
 တိဖိလိတ္တိလူတို့တွင်မယားကိုသွား၍ယူရမည်အ
 ကြောင်း။ သင်၏ညီအစ်ကိုသွေး။ ငါတို့အမျိုးသားချင်းသွေး
 တို့တွင်မိမ့်တယောက်မျှမရှိလောဟုဆိုသော်လည်းရှုံ့ဆန်
 ကထိုမိမ့်ကိုတောင်း၍ပေးပါ။ အလွန်နှစ်သိမ့်ပါသည်
 ၄ ဟုအဖအားပြောဆို၏။ ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူသော
 အားဖြင့်ရှုံ့ဆန်သည်ဖိလိတ္တိလူတို့၌အမှုရှာကြောင်းကို
 မိဘာတို့သည်မရပ်မိကြ။ ထိုကာလ၌ဖိလိတ္တိလူတို့သည်
 ၅ ဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုးသတည်း။ ထိုအခါရှုံ့ဆန်
 သည်မိဘာနှင့်တကွတိမနတ်မြို့သို့သွား၍တိမနတ်စပျစ်
 ဥယျာဉ်များသို့ရောက်လျှင်ချင်သောမျိုးတကောင်သည်
 ၆ သူကိုတွေ့၍ဟောကလေ၏။ ထိုအခါရှုံ့ဆန်လက်၌တရံ
 တခုမျှမပါသော်လည်းထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည်
 သူအပေါ်မှာသက်ရောက်သဖြင့်သူသည်ဆိတ်သငယ်
 ကိုဆွဲဖြတ်သကဲ့သို့ထိုချင်သောသို့ဆွဲဖြတ်၏။ သို့ရာတွင်
 မိမ့်ပြုသောအမှုကိုမိဘာတို့အားမကြားမပြောဘဲနေ၏။
 ၇ ၊ မြို့သို့ရောက်၍မိမ့်နှင့်နှုတ်ဆက်သဖြင့်ရှုံ့ဆန်သည်နှစ်
 ၈ ဘိမ့်၏။ အချိန်စေ့၍ထိုမိမ့်ကိုသိမ်းယူခြင်းငှါသွားစည်
 အခါချင်သောအကောင်ကိုကြည့်ရှုအံ့သောငှါလပ်မှလွှဲ
 သွား၍ချင်သောအကောင်ထဲမှာပျားအုံနှင့်ပျားရည်ရှိ
 ၉ သည်ကိုတွေ့မြင်လျှင်၊ နှိုက်ယူ၍စားလျက်ခရီးသွားလေ
 ၏။ မိဘာထံသို့ရောက်သော်ပေး၍သူတို့သည်လည်းစား
 ကြ၏။ သို့ရာတွင်ထိုပျားရည်ကိုချင်သောအကောင်ထဲ
 ကနှိုက်ယူကြောင်းကိုမကြားမပြောဘဲနေ၏။
 ၁၀ အဖသည်လည်းမိမ့်နေရာအရပ်သို့သွားပြန်၍ရှုံ့ဆန်
 ၁၁ သည်လူမျိုးထုံးစံအတိုင်းပွဲလုပ်လေ၏။ ထိုအရပ်သား
 တို့သည်ရှုံ့ဆန်ကိုမြင်သောအခါသူနှင့်အတူပွဲခံခြင်းငှါ
 ၁၂ အပေါင်းအဖော်သုံးဆယ်တို့ကိုခေါ်ခဲ့ကြ၏။ ရှုံ့ဆန်က
 လည်းသင်တို့အားစကား၅၀ ကိုငါပြောမည်။ ပွဲခံရာချ
 နှစ်ရက်တွင်ဖော်ပြနိုင်လျှင်စောင်သုံးဆယ်။ အင်္ကျီသုံး

၁၃ ဆယ်ကိုငါပေးမည်။ မဖော်မပြနိုင်လျှင်သင်တို့သည်
 စောင်သုံးဆယ်။ အင်္ကျီသုံးဆယ်ကိုငါအားပေးရမည်
 ဟုဆိုသော်သူတို့ကသင့်စကား၌ကံကိုငါတို့အားကြား
 ၁၄ ပြောပါဟုဝန်ခံကြ၏။ ရှံဆန်ကလည်းစားတက်သောသူ
 ၏အထဲကအစာ။ သန်ဝှံသောသူ၏အထဲကအမျှထွက်
 လေစွဟုဆို၏။ ထိုစကား၌ကံအနက်ကိုသူတို့သည်သုံး
 ၁၅ ရက်ပတ်လုံးရှာ၍မတွေ့နိုင်ကြ။ စတုတ္ထနေ့ရောက်မှသူ
 တို့ကသင်၏လင်သည်စကား၌ကံအနက်ကိုဖော်ပြစေ
 ခြင်းငှါသူကိုချော့မော့ရမည်။ သို့မဟုတ်။ သင်နှင့်တကွ
 သင့်အဆွေအမျိုးကိုမီးရှို့မည်။ ငါတို့ဥစ္စာကိုလုယူခြင်းငှါ
 ငါတို့ကိုခေါ်ဖိတ်သလောဟုရှံဆန်၏မယားကိုဆိုသော
 ၁၆ ကြောင့်။ သူသည်လင်ရှေ့မှာငိုကျွေး၍သင်သည်ငိုမ
 ချစ်။ မုန်းပါ၏။ ငါအမျိုးသားချင်းတို့အားစကား၌ကံကို
 ပြောသော်လည်းအနက်ကိုငါအားမပြပါတကားဟုဆို၏။
 ရှံဆန်ကလည်းငါသည်ကိုယ်မိဘကိုမျှမပြဘဲသင့်အား
 ၁၇ ပြရမည်လောဟုဆိုသော်လည်း။ ဝှံခံရာခုနှစ်ရက်စေ့
 အောင်လင်ရှေ့မှာငိုကျွေး၍ခုနှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌
 အလွန်ပူဆာသောကြောင့် အနက်ကိုဖော်ပြ၏။ မိမိသည်
 ၁၈ လည်းအမျိုးသားချင်းတို့အားပြန်ပြောလေ၏။ မြို့သား
 တို့သည်ခုနှစ်ရက်မြောက်သောနေ့။ နေမဝင်မှီလာ၍ပျား
 ရည်ထက်အဘယ်အရာမျှသနည်း။ ချင်သေ့ထက်အ
 ဘယ်အရာသန့်စွမ်းသနည်းဟုဖော်ပြောကြ၏။ ရှံဆန်က
 လည်းသင်တို့သည် ငနွားမပျိုနှင့်မထွန်လျှင် ငစကား
 ၁၉ ဂှက်အနက်ကိုရှာ၍မတွေ့ဟုဆို၏။ ထာဝရဘုရား
 ၏ဝိညာဉ်တော်သည်ရှံဆန်အပေါ်မှာသက်ရောက်သ
 ဖြင့်သူသည်အာရှကေလန်မြို့သို့သွား၍ မြို့သားသုံးဆယ်
 ကိုသတ်ပြီးမှသူတို့ဥစ္စာကိုလုယူ၍စကား၌ကံအနက်ကို
 ဖော်ပြသောသူတို့အားအဝတ်စုံတို့ကိုပေးပြီးမှအမျက်
 ၂၀ ထွက်၍မိမိအဖအမိသို့ပြန်သွားလေ၏။ မယားကိုကား
 ရှံဆန်ပေါင်းဖော်သော အဆွေခင်ပွန်းအားပေးစားသ
 တည်း။

နောက်တဖန်ပျံ့စပါးရိတ်ရာကာလ၌ ရှံဆန်သည်
 ဆိတ်သလယ်ပါလျက်မိမိမယားကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါသွား
 ၂၁ ၍ သူအခမ်းမထဲမှာသူနှင့် အတူအိပ်မည်ဟု ကြံသော်
 ယောက္ခမသည်ဆီးတား၍။ သင်သည်သွေးကိုဆက်
 ဆက်မုန်းသင့်ဟုငါအထင်ရောက်သောကြောင့်သင့်အ
 ပေါင်းအဖော်အားငါပေးစားပြီ။ သူညီမသည်သူထက်
 သာ၍လှသည်မဟုတ်လော။ အစ်မ၏ကိုယ်စားညီမကို

၃ ယူပါတော့ဟုဆို၏။ ထိုအမှုကိုထောက်၍ရှံဆန်က
 ငါသည်ဖိလိတ္တိလူတို့၌အပြစ်ပြုသော်လည်းသူတို့သည်
 ၄ ကျိအပြစ်တင်စရာမရှိဟုဆိုသည်နှင့်အညီ။ သွား၍မြေ
 ခွေးသုံးရာတို့ကိုဖုန်းပြီးမှမြေခွေးအမြီးတခုနှင့်တခုကို
 ၅ ပေါင်းလျက်အမြီးနှစ်ခုကြား၌မီးရှူးကိုစည်း၍။ မီးရှူး
 တို့ကိုမီးညှိသဖြင့်ဖိလိတ္တိလူတို့စပါးလယ်ထဲသို့လွှတ်
 လိုက်၍စပါးပင်ကိုငိုကောက်လှိုင်းကိုငင်စပျစ်ဥယျာဉ်။
 ၆ သံလွင်ဥယျာဉ်တို့ကိုငင်မီးလောင်လေ၏။ ဖိလိတ္တိလူ
 တို့ကလည်းဤအမှုကိုအဘယ်သူပြုသနည်းဟုမေးမြန်း
 သော်တမန်တမြို့သား၏သမက်ရှံဆန်ပြုပြီ။ သူ၏မယား
 ကိုသူ၏အပေါင်းအဖော်အားပေးစားပြီတကားဟုပြန်
 ပြောလျှင်ဖိလိတ္တိလူတို့သည်လာ၍ထိုမိမိနှင့်သူ၏အဖကို
 ၇ မီးရှို့ကြ၏။ ရှံဆန်ကလည်းထိုသို့ပြုသောကြောင့်ငါ
 သည်စိတ်ပြေအောင်ပြုမည်။ စိတ်ပြေပြီးမှညီမသက်စွာ
 ၈ နေပည်ဟုဆိုလျက်။ သူတို့ကိုကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်း
 အားဖြင့်တပြိုင်နက်ရိုက်သတ်ပြီးလျှင်တော်ကျောက်
 ထိပ်သို့သွား၍နေ၏။
 ၉ တဖန်ဖိလိတ္တိလူတို့သည်ယုဒပြည်သို့ချီသွား၍တပ်
 ၁၀ ချသဖြင့်လေဟိအရပ်၌အနှံ့အပြားနေကြ၏။ ယုဒလူတို့
 ကလည်းအဘယ်ကြောင့်ချီလာကြသနည်းဟုမေးသော်
 ငါတို့၌ရှံဆန်ပြုသကဲ့သို့သူကိုချည်နှောင်၍ပြုခြင်းငှါချီ
 ၁၁ လာသည်ဟုပြန်ပြောကြ၏။ ထိုအခါယုဒလူသုံးထောင်
 တို့သည်တော်ကျောက်ထိပ်သို့သွား၍ဖိလိတ္တိလူတို့သည်
 ငါတို့သခင်ဖြစ်ကြောင်းကိုသင်မသိလော။ သင်သည်ငါ
 တို့၌အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟုမေးသော်ငါ၌သူတို့ပြုသ
 ၁၂ ကဲ့သို့သူတို့၌ငါပြုပြီဟုပြန်ပြော၏။ သူတို့ကလည်းသင့်
 ကိုချည်နှောင်၍ဖိလိတ္တိလူတို့လက်သို့အပ်ခြင်းငှါယခု
 ငါတို့လာကြပြီဟုဆိုသော်ရှံဆန်ကသင်တို့သည်ကိုယ်
 ၁၃ တိုင်ငံကိုမလုပ်ကြံပါဟုကျိန်ဆိုကြလော့ဟုဆိုလျှင်။ သူ
 တို့ကငါတို့သည်မလုပ်ကြံပါ။ ကြပ်ကြပ်ချည်နှောင်၍
 သူတို့လက်၌အပ်မည်။ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တိုင်သင့်
 ကိုမသတ်ပါဟုဆိုလျက်ကြိုးသစ်နှစ်စင်းဖြင့်ချည်နှောင်
 ၁၄ ၍ကျောက်ပေါ်ကဆောင်ခဲ့ကြ၏။ လေဟိအရပ်သို့
 ရောက်သောအခါဖိလိတ္တိလူတို့သည်ကျွေးကျော်ကြ၏။
 ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည်သူအပေါ်မှာသက်
 ရောက်သဖြင့်သူလက်၌ချည်သောကြိုးတို့သည်မီးထိ
 သောပိုက်ဆံကဲ့သို့ဖြစ်၍အချည်အနှောင်ကျွတ်လေ၏။
 ၁၅ ၊ သူသည်လည်းမြဲမေးရိုးမိမ်းကိုတွေ့၍ကိုင်ယူပြီးလျှင်
 ၁၆ လူတစ်သောင်းတို့ကိုသတ်လေ၏။ သတ်ပြီးလျှင်မြဲမေးရိုး

ဖြင့်အပုံပုံ။ ဖြစ်မေးရိုးဖြင့်လူတထောင်ကိုငါသတ်လေပြီဟု
 ၁၇ ဆိုသောနောက် ၊ ဖြစ်မေးရိုးကိုပြစ်လိုက်၍ထိုအရပ်ကို
 ၁၈ ရာမတ်လေဟိအမည်ဖြင့်တွင်လေ၏။ အလွန်ရေငတ်၍
 ထာဝရဘုရားကိုဆုတောင်းလျက်ကိုယ်တော်သည်၍
 ကြီးစွာသောကယ်တင်ခြင်းကိုကိုယ်တော်၏ကျွန်လက်
 ၂၀ ဦးပေးတော်မူပြီးမှယခုအကျွန်ုပ်သည်ရေငတ်သဖြင့်
 သေ၍အဇာတိလူတို့လက်သို့ရောက်ရပါမည်လောဟု
 ၁၉ လျှောက်သော် ၊ လေဟိအရပ်၌ရှိ၍ငှမ်ရာကိုဘုရားသ
 ခင်ဖောက်တော်မူ၍ရေထွက်လေ၏။ သူသည်ရေကို
 သောက်သဖြင့်အသက်ရှူပြန်၍အားပြည့်လေ၏။ သို့ဖြစ်
 ၂၀ ၍ထိုရှိ၍ငှမ်ရာကိုအဟိန္ဒောရအမည်ဖြင့်တွင်၍ယနေ့
 ၂၀ သိုင်အောင်လေဟိအရပ်၌ရှိသတည်း။ ။ ရှံဆုန်သည်လည်း
 ဖိလိတ္တိလူတို့လက်သက်ဣသရေလအမျိုးကိုအနှစ်နှစ်
 ဆယ်အုပ်စိုးလေ၏။

၁ နောက်တဖန်ရှံဆုန်သည်ဂါဇမြို့သို့သွား၍ပြည်
 ၂ တန်ဆာမိဗ္ဗကိုတွေ့ပြီးလျှင်သုခိသို့ဝင်၍နေ၏။ ။ ရှံဆုန်
 ရောက်ကြောင်းကိုဂါဇမြို့သားတို့သည်ကြားလျှင်ပိုင်း
 ထားလျက်မြို့တံခါးဝ၌တညဉ့်လုံးချောင်းမြောင်းလျက်
 ၃ နံနက်မိုးစီးလင်းသောအခါသူကိုသတ်မည်ဟုဆို၍
 ၄ တညဉ့်လုံးညိမ်သက်စွာနေကြ၏။ ။ ရှံဆုန်သည်သန်း
 ခေါင်တိုင်အောင်အိပ်ပြီးမှသန်းခေါင်အချိန်၌ထ၍မြို့
 တံခါးရှက်တို့ကိုတံခါးတိုင်ကန်လန်ကျင်နှင့်တကွယူ
 ၅ ၍ပရုံးပေါ်မှာတင်လျက်ထပ်သွား၍ဟေပြန်မြို့၌
 တောင်ပေါ်၌ပြစ်ထားလေ၏။

၆ နောက်တဖန်စောရက်ချီ၌နေသောဒေဝိလအမည်
 ၇ ရှိသောမိဗ္ဗတယောက်ကိုချစ်ပြန်၏။ ။ ဖိလိတ္တိမင်းတို့
 သည်ထိုမိဗ္ဗသိသိုလ၍ရှံဆုန်၌ကြီးသောခွန်အားသင့်အ
 ၈ ဘယ်အရာအားဖြင့်တည်သနည်း။ သူကိုချည်နှောင်၍နှိပ်
 စက်ခြင်းငှါအဘယ်သို့တတ်နိုင်မည်နည်းဟုသူကိုချော့
 ၉ မော့၍စူးစပ်ပါ။ ငါတို့သည်ပိုင်း၌ငွေဆယ်တပ်သာကို
 ၁၀ ပေးမည်ဟုဆိုကြ၏။ ။ ဒေဝိလကလည်းသင်၌ကြီးသော
 ၁၁ ခွန်အားသင့်အဘယ်အရာအားဖြင့်တည်သည်ကိုငှင်သင့်
 ၁၂ ကိုနှိပ်စက်ခြင်းငှါအဘယ်သို့ချည်နှောင်ရမည်ကိုငှင်
 ၁၃ ပြောပါဟုရှံဆုန်အားတောင်းပန်သော် ။ ရှံဆုန်ကတခါမျှ
 မသွေ့ချောက်သောလျှော်ကြိုးစိမ်းချနွှစ်စင်းနှင့်ကိုချည်
 ၁၄ နှောင်လျှင်ငါခွန်အားလျော့၍အချားသောသူကဲ့သို့ငါ
 ၁၅ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုပြောဆို၏။ ။ ထိုအခါဖိလိတ္တိမင်းတို့
 ၁၆ သည်တခါမျှမသွေ့ချောက်သောလျှော်ကြိုးစိမ်းချနွှစ်စင်း

တို့ကိုယူခဲ့၍ထိုမိဗ္ဗသည်ရှံဆုန်ကိုချည်နှောင်လေ၏။
 ၁၇ ။ ဟောကျိားအချို့တို့သည်ထိုမိဗ္ဗ၏အိပ်ခမ်းထဲမှာချောင်း
 မြောင်းလျက်နေသည်ဖြစ်၍မိဗ္ဗကရှံဆုန်။ ဖိလိတ္တိလူ
 တို့သည်သင့်ကိုတိုက်လာကြသည်ဟုဆိုသော်သူသည်
 ၁၈ မီးကဲသောပိုက်ဆံချည်ကဲ့သို့ထိုကြိုးတို့ကိုဖြတ်လေ၏။
 ၁၉ သို့ဖြစ်၍သူ၏ခွန်အားကိုမသိရကြ။ ။ ဒေဝိလကလည်း
 သင်သည်ကိုကျိစား၍မုသာကိုသာပြောပြီ။ သင့်ကိုအ
 ၂၀ ဘယ်သို့ချည်နှောင်ရမည်ကိုယခုပြောပါဟုရှံဆုန်အား
 ၂၁ တောင်းပန်သော် ။ သူကမသုံးဘူးသောကြိုးသစ်နှင့်ကြပ်
 ကြပ်ချည်နှောင်လျှင်ငါခွန်အားလျော့၍အချားသောသူ
 ၂၂ ကဲ့သို့ငါဖြစ်လိမ့်မည်ဟုပြောဆိုသည်အတိုင်း ။ ဒေဝိ
 လသည်ကြိုးသစ်တို့ကိုယူ၍ချည်နှောင်ပြီးမှထိုအခါခွန်
 ၂၃ ချောင်းမြောင်းသောသူအချို့ရှိနေလျက်ရှံဆုန်။ ဖိလိတ္တိ
 လူတို့သည်သင့်ကိုတိုက်လာကြသည်ဟုဆိုသော်ရှံဆုန်
 သည်လက်ရုံး၌ချည်သောကြိုးတို့ကိုအပ်ချည်ကဲ့သို့ဖြတ်
 ၂၄ လေ၏။ ။ ဒေဝိလကလည်းယခုတိုင်အောင်သင်သည်ကို
 ကျိစား၍မုသာကိုသာပြောပြီ။ အဘယ်သို့ချည်နှောင်ရ
 မည်ကိုပြောပါဟုရှံဆုန်အားတောင်းပန်သော်သူကငမံ
 ၂၅ ပင်ချနွှစ်ရတို့ကိုရက်ကန်းသား၌ရက်သွင်း၍ထရံတွင်
 မျှီနှင့်ရိုက်ထားလျှင်ငါခွန်အားလျော့၍အချားသောသူ
 ၂၆ ကဲ့သို့ငါဖြစ်လိမ့်မည်ဟုပြောဆိုသည်အတိုင်း ။ ဒေဝိလ
 သည်သူ၏ဆံပင်ချနွှစ်ရတို့ကိုရက်ကန်းသား၌ရက်
 ၂၇ သွင်း၍ထရံတွင်မျှီနှင့်ရိုက်ထားပြီးမှရှံဆုန်။ ဖိလိတ္တိလူ
 တို့သည်သင့်ကိုတိုက်လာကြသည်ဟုဆိုသော်ရှံဆုန်မိုး
 ၂၈ ၍ရက်ကန်းလက်လိပ်။ မျှီ။ ရက်ကန်းသားပါလျက်သွား
 ၂၉ ၍။ ။ ဒေဝိလကလည်းသင်သည်ကိုချစ်သည်ဟုစိတ်
 နှစ်လုံးမပါဘဲလျက်အဘယ်သို့ပြောနိုင်သနည်း။ သင်၌
 ၃၀ ကြီးသောခွန်အားသင့်အဘယ်အရာအားဖြင့်တည်သည်
 ကိုမပြော။ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ကိုကျိစားပြီဟုဆို၏။
 ၃၁ ထိုသို့ဒေဝိလသည်နေ့တိုင်းပူဆာ၍သူအသက်သေ
 ၃၂ လှအောင်နှောင့်ရှက်သောကြောင့် ။ ရှံဆုန်သည်မိမိစိတ်
 နှစ်လုံး၌ရှိသမျှအတိုင်းပြော၍ငမံပင်ကိုတခါမျှမရိတ်
 ၃၃ သေး။ အမိဝမ်းထဲမှစ၍ဘုရားသခင်၏နာအရိလူဖြစ်၏။
 ငမံပင်ကိုရိတ်လျှင်ငါခွန်အားလျော့၍အချားသောသူ
 ၃၄ ကဲ့သို့ငါဖြစ်လိမ့်မည်ဟုပြောဆို၏။ ။ ထိုသို့မိမိစိတ်နှစ်
 လုံးထဲမှာရှိသမျှအတိုင်းပြောကြောင်းကိုဒေဝိလသိလျှင်
 ၃၅ ဖိလိတ္တိမင်းတို့ကိုတဖန်ခေါ်၍ယခုတခါလာကြပါဦး။ သူ
 သည်မိမိစိတ်နှစ်လုံးရှိသမျှအတိုင်းပြောပြီဟုမှာထိုက်သ
 ၃၆ ဖြင့်သူတို့သည်ငွေကိုဆောင်ယူခဲ့လျက်လာကြ၏။ ။ ဒေ

သိလသည်ရှုံဆုန်ခေါင်းကိုမိမိခူးပေါ်မှာတင်လျက်သုကို
 အိပ်စေသဖြင့်လူတယောက်ကိုခေါ်၍သူ၏ဆံပင်ခွန်ရ
 တို့ကိုရိတ်စေပြီးမှသုကိုနှင့်ရှက်စပြု၍သူ၏ခွန်အား
 ၂၀ သည်လျော့ပျောက်၏။ မိမိကလည်းရှုံဆုန်။ ဖိလိတ္တိလူ
 တို့သည်သင့်ကိုတိုက်လာကြသည်ဟုဆိုသော်ရှုံဆုန်နိုး၍
 ထာဝရဘုရားစွန့်တော်မူကြောင်းကိုမရိပ်မိသောကြောင့်
 အရင်ကဲ့သို့ငါထွက်၍အားထုတ်မည်ဟုအကြံရှိသော်
 ၂၀ လည်း၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်ဖမ်းဆီး၍သုမျက်စိကိုဖောက်
 ပြီးမှဂါဇမြို့သို့ယူသွားပြီးလျှင်ကြေးဝါကြိုးနှင့်ချဉ်နှောင်
 ၍ထောင်အိမ်၌ကြိတ်ဆံ့နှင့်ကြိတ်စေကြ၏။

၂၂ ရှုံဆုန်ဆံပင်ရိတ်သောနောက်တဖန်ပေါက်ပြန်သော
 ၂၃ အခါ၊ ဖိလိတ္တိမင်းတို့ကငါတို့ဘုရားသည်ငါတို့ရန်သူ
 ကိုငါတို့လက်သို့အပ်တော်မူပြီဟုဆိုလျက်သူတို့ဘုရား
 ဒါရုန်အားယဇ်ကြီးကိုပူဇော်၍ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုအံ့သော
 ၂၄ ဌာစဉ်းဝေးကြ၏။ လူများတို့သည်ရှုံဆုန်ကိုမြင်သောအ
 ခါငါတို့ဘုရားသည်ငါတို့ပြည်ကိုဖျက်ဆီး၍ပြည်သား
 အများတို့ကိုသတ်သောငါတို့၏ရန်သူကိုငါတို့လက်သို့
 ၂၅ အပ်တော်မူပြီဟုမိမိတို့ဘုရားကိုချီးမွမ်းကြ၏။ စိတ်နှစ်
 လုံးရှင်လန်းသောအခါရှုံဆုန်ကိုခေါ်ခဲ့။ ငါတို့အဖို့ကစား
 ပါလေစေဟုဆိုသဖြင့်ရှုံဆုန်ကိုထောင်အိမ်မှခေါ်ခဲ့၍
 သူသည်ကစားရ၏။ သုကိုလည်းဇရပ်တိုင်ကြားမှာထား
 ၂၆ ကြ၏။ ရှုံဆုန်ကလည်းဇရပ်တိုင်တို့ကိုငါမြီ၍နေရ
 အောင်လက်နှင့်တွေ့ပါရစေဟုလက်ဆွဲသောလူကလေး
 ၂၇ ကိုအခွင့်တောင်း၏။ ထိုဇရပ်၌ယောက်ျားမိမိတို့သည်
 အပြည့်ရှိကြ၏။ ဖိလိတ္တိမင်းအပေါင်းတို့လည်းပါကြ
 ၏။ ဇရပ်ခိုးပေါ်မှာလည်းသုံးထောင်မျှလောက်သော
 ၂၈ ယောက်ျားမိမိတို့သည်ရှုံဆုန်ကစားသည်ကိုကြည့်ရှု
 လျက်ရှိကြ၏။ ရှုံဆုန်ကလည်းအိုအရှင်ထာဝရဘုရား။
 အကျွန်ုပ်ကိုအောင်းမေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်မျက်စိနှစ်
 ဖက်ကိုဖောက်သောဖိလိတ္တိလူတို့၌တပြိုင်နက်အပြစ်
 ဒဏ်ပေးနိုင်မည်အကြောင်းယခုတကြိမ်မျှသာခွန်အား
 ၂၉ ကိုပြန်ပေးတော်မူပါ ဘုရားဟုထာဝရဘုရားအားဆု
 တောင်းပြီးမှ၊ ဇရပ်ခေါင်ထိုင်နှစ်တိုင်တို့ကိုလက်ျာ
 ၃၀ လက်။ လက်ဝဲလက်နှစ်ဖက်နှင့်ကိုင်၍ ခြံနေလျက်
 ၃၁ ၊ အကျွန်ုပ်သည်ဖိလိတ္တိလူတို့နှင့်အတူသေပါရစေဟုဆို
 လျက်အားထုတ်၍ကိုယ်ကိုညွတ်ချသဖြင့်ဇရပ်သည်
 မင်းများ။ လူများအပေါင်းတို့အပေါ်မှာလဲ၍မိလေ၏။ ထို
 သို့အသက်ရှင်စည်အခါသတ်ခဲ့သည်ထက်သေစည်အ
 ၃၂ ခါသာ၍များသောသူတို့ကိုသတ်လေ၏။ သုညီများ။ အ

ဆွအမျိုးများအပေါင်းတို့သည်လာ၍အလောင်းကောင်
 ကိုထမ်းသွားပြီးလျှင်ဇောရာမြို့နှင့်ရှေ့တောလမြို့စပ်
 ကြားတွင်အဖမာနော်၏သင်းပြိုင်း၌သင်းပြိုဟ်ကြ၏။ သူ
 သည်ဣသရေလအမျိုးကိုအနှစ်နှစ်ဆယ်အုပ်စုပေးသတည်း။

၁ မိက္ခာအမည်ရှိသောဇေရိပ်တောင်သားတယောက်ရှိ
 ၂ ၏။ သူသည်အမိအားအိုအမေ။ ပျောက်သောငွေ။ အ
 ကျွန်ုပ်ရှေ့မှာကျန်ဆဲသောစကားကိုပြောသောငွေဆယ်
 တပိဿာသည်အကျွန်ုပ်၌ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်ယူမိပြီဟု
 ဆိုသော်အမိကလေး။ ထာဝရဘုရားကောင်းကြီးပေး
 ၃ တော်မူပါစေသောဟုဆို၏။ ထိုငွေဆယ်တပိဿာကို
 အမိအားပြန်ပေးသောအခါအမိကလေးသည်ထုသော
 ရုပ်တုနှင့်သွန်းသောရုပ်တုကိုလုပ်စရာဘို့၍ငွေရှိသမျှ
 ၄ ကိုထာဝရဘုရားအားငါပူဇော်နှင့်ပြီ။ သို့ဖြစ်၍လေး
 အားယခုငါပြန်ပေးမည်ဟုဆိုသော်လည်းသားသည်
 ထိုငွေကိုအမိအားပြန်ပေး၏။ အမိသည်လည်းနှစ်ပိဿာ
 ကိုယူ၍ပန်းတိမ်သမား၌အပ်သဖြင့်သူသည်ထုသောရုပ်
 ၅ တုနှင့်သွန်းသောရုပ်တုကိုလုပ်၍ရုပ်တုတို့သည်မိက္ခာ
 ၆ အိမ်၌ရှိ၏။ ထိုလူမိက္ခာသည်ဘုရားကျောင်းရှိ၍သင်
 တိုင်းတော်နှင့်တေရပ်ရုပ်တုကိုလုပ်ပြီးမှမိမိသားတ
 ယောက်ကိုမိမိယဇ်ပရောဟိတ်အရာ၌ခန့်ထားလေ၏။
 ၇ ၊ ထိုကလေး၌ဣသရေလရှင်ဘုရင်မရှိ။ လူတိုင်းမိမိစိတ်
 အလိုရှိသည်အတိုင်းပြုသတည်း။

၈ ယုဒအမျိုး။ လေဝီအမျိုးရောသောယုဒခရိုင်ဗက်လင်
 မြို့သားလူလင်တယောက်သည်ဗက်လင်မြို့မှာတည်းခို၍
 ၉ နေပြီးလျှင်၊ တဖန်ထွက်သွား၍တည်းခိုစရာအရပ်ကို
 ရှာလျက်ခရီးသွားသဖြင့်ဇေရိပ်တောင်။ မိက္ခာအိမ်သို့
 ၁၀ ရောက်လေ၏။ မိက္ခာကလည်းသင်သည်အဘယ်ကလာ
 သနည်းဟုမေးသော်လူလင်ကငါသည်ယုဒခရိုင်ဗက်
 လင်မြို့သားလေဝီလူဖြစ်၏။ တည်းခိုစရာအရပ်ကိုရှာ၏
 ၁၁ ဟုပြန်ပြောသော်၊ မိက္ခာကအကျွန်ုပ်နှင့်အတူနေပါ။
 အကျွန်ုပ်၏အဖေ။ အကျွန်ုပ်၏ယဇ်ပရောဟိတ်လုပ်ပါ။
 အကျွန်ုပ်သည်တနှစ်တနှစ်လျှင်ငွေအကျပ်တဆယ်နှင့်
 အဝတ်ရုံကိုငှင်စားစရာကိုငှင်ပေးပါမည်ဟုပင့်ဖိတ်
 ၁၂ သောအခါလေဝီလူသည်ဝင်၍၊ ထိုသူနှင့်အတူနေခြင်း
 ၁၃ ဌာ၊ အလိုရှိသဖြင့်သားကဲ့သို့ဖြစ်လေ၏။ မိက္ခာသည်
 လည်းထိုလေဝီလူလင်ကိုမိမိယဇ်ပရောဟိတ်အရာ၌ခန့်
 ထားသည်အတိုင်းလူလင်သည်ယဇ်ပရောဟိတ်လုပ်၍
 ၁၄ မိက္ခာအိမ်၌နေ၏။ မိက္ခာကလည်းယခုမှာလေဝီလူသည်

ငါ၏ယဇ်ပရောဟိတ်ဖြစ်သောကြောင့် ထာဝရဘုရား
 သင်္ဃာတိန္ဒြေကျေးဇူးပြုတော်မူမည်ကို ငါသိသည်ဟု ဆို၏။
 ၁ ထိုကာလအခါ ဣသရေလရှင်ဘုရင်မရှိစည်။ နန်အ
 မျိုးသားတို့သည် အမွေခံစရာမြေကိုရှာကြ၏။ ထိုကာလ
 တိုင်အောင် အချားသောဣသရေလအမျိုးတို့တွင် အမွေ
 ၂ ခံထိုက်သည့်အတိုင်း မခံရသေး။ သို့ဖြစ်၍ နန်အမျိုးသား
 တို့သည် ပြည်ကိုကြည့်ရှုစူးစမ်းစေခြင်းငှါ မိမိတို့အမျိုး
 သား၊ ခွန်အားကြီးသောသူရဲငါးယောက်တို့ကို သူတို့
 နေရာအရပ်ဇောရာမြို့။ ဧတောလမြို့မှစေလွှတ်လျက်
 ပြည်ကိုသွား၍ စူးစမ်းကြလော့ဟု မှာလိုက်ကြသည်အ
 တိုင်းသူတို့သည် ဖေရိပ်တောင်။ မိက္ခာအိမ်သို့ ရောက်
 ၃ ပြီးလျှင်တည်းခို၍ နေကြ၏။ မိက္ခာအိမ်၌ရှိစဉ် အခါ
 လေဝိလုလင်၏ဝကားသံကိုမှတ်မိ၍ သူနေရာသို့ဝင်လျှင်
 သင်သည်၍ အရပ်သို့အဘယ်ကြောင့် ရောက်သနည်း။
 ဤသို့နှင့်အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ အဘယ်သို့လုပ်၍ နေ
 ၄ သနည်းဟု မေးသော်၊ ထိုသူက မိက္ခာသည် ဤမည်
 သောအမှု။ ဤမည်သောအရာကိုပေး၍ ကျွန်ုပ်တို့သဖြင့် ငါ
 သည်သူ၏ယဇ်ပရောဟိတ်လုပ်နေသည်ဟု ပြန်ပြော၏။
 ၅ ၊ သူတို့ကလည်း အကျွန်ုပ်တို့သည် ယခုခရီးသွားရာတွင်
 အကြံမြောက်မည်။ မမြောက်မည်ကိုသိမည်အကြောင်း။
 ဘုရားသခင်ကို မေးမြန်းပါလော့ဟု တောင်းပန်သည်အ
 ၆ တိုင်း၊ ယဇ်ပရောဟိတ်က ညီဝတ်စွာ သွားကြလော့။
 သင်တို့သွားရာလမ်းကို ထာဝရဘုရားကြည့်ရှုတော်မူ
 သည်ဟု ပြန်ပြော၏။
 ၇ ထိုလူငါးယောက်တို့သည် ထွက်သွား၍ လဲရှမြို့သို့
 ရောက်သဖြင့် မြို့သားတို့သည် ဖိနုန်အမျိုးသားတို့သတ်
 မရှိသကဲ့သို့သတ်မရှိ။ မရိုးရိပ်ဘဲ ညီဝတ်စွာနေကြောင်း
 ကိုရင်ဆုမွပိုင်သောမင်းမရှိကြောင်းကို ရင်ဖိနုန်အမျိုး
 သားတို့နှင့်ဝေး၍ အဘယ်သူနှင့်မျှ အမှုမဆိုင်ကြောင်း
 ၈ ကိုရင် ကြည့်ရှုပြီးမှ၊ အမျိုးသားချင်းရှိရာဇောရာမြို့။ ဧတ
 ဘောလမြို့သို့ ပြန်သွား၍ အမျိုးသားချင်းတို့က သင်တို့သည်
 ၉ အဘယ်သို့ပြောကြမည်နည်းဟု မေးသော်၊ သူတို့ကလဲ
 သွားတိုက်ကြကုန်အံ့။ ထိုပြည်သည် ကောင်းမွန်သော
 ပြည်ဖြစ်သည်ကို ငါတို့မြင်ပြီ။ ညီဝတ်စွာနေကြသေးသ
 သော။ ထိုပြည်ကိုသိမ်းယူဝင်စားခြင်းငှါ မဖင့်ခွဲကြနှင့်။
 ၁၀ ၊ သွားလျှင် သတ်မရှိသောလူမျိုးနှင့် ကျယ်ဝန်းသောပြည်
 ကိုတွေ့ကြမိမည်။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့လက်၌
 အပ်တော်မူမည်။ ထိုပြည်၌ မြေကြီးဥစ္စာရံလင်လျက်ရှိ
 သည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၁၁ ထိုအခါဇောရာမြို့။ ဧတောလမြို့မှ နန်အမျိုးသား
 လူချောက်ရာတို့သည် စစ်တိုက်လက်နက်ပါလျက်၍
 ၁၂ သွားကြ၏။ သွားရာတွင် ယုဒခရိုင်ကို ရယူတံ့ယာရိပ်မြို့
 မှာစားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်ကို ယနေ့တိုင်အောင် နန်အ
 မျိုးတပ်ဟူ၍တွင်သတည်း။ ကိရယတ်ယာရိပ်မြို့နောက်
 ၁၃ မှာရှိ၏။ ထိုအရပ်မှသွား၍ ဖေရိပ်တောင်၌ မိက္ခာအိမ်သို့
 ၁၄ ရောက်ကြ၏။ ထိုအခါ လဲရှမြို့ကို စူးစမ်းခြင်းငှါ သွား
 သောသူငါးယောက်တို့က ဤအိမ်တို့၌ သင်တိုင်းတော်။
 တေရပ်ရပ်တူ။ ထုသောရပ်တူ။ သွန်းသောရပ်တူရှိ
 ကြောင်းကို သိသလော။ အဘယ်သို့ပြုရမည်ကို ဆင်ချင်
 ၁၅ ကြလော့ဟု အမျိုးသားချင်းတို့အားဆိုသော်၊ သူတို့သည်
 ထိုအရပ်သို့ တွည့်သွားသဖြင့် လေဝိလုလင်နေရာမိက္ခာ
 ၁၆ အိမ်သို့ရောက်၍ သူကိန္နုတ်ဆက်ကြ၏။ စစ်တိုက်လက်
 နက်ပါသော နန်အမျိုးသားချောက်ရာတို့သည် တံခါးဝ၌
 ၁၇ နေကြ၏။ လဲရှမြို့ကို စူးစမ်းသောလူငါးယောက်တို့သည်
 ၁၈ မိက္ခာအိမ်သို့ဝင်၍၊ ထုသောရပ်တူ။ သင်တိုင်းတော်။
 တေရပ်ရပ်တူ။ သွန်းသောရပ်တူတို့ကို ယဇ်ပရောဟိတ်
 ၁၉ ရှေ့မှာယူကြ၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်ကလည်း အဘယ်သို့ပြု
 ကြသနည်းဟု မေးသော်၊ သူတို့က တိတ်ဆိတ်စွာ နေပါ။
 ကိုယ်တော်နှုတ်ကိုလက်နှင့်ဝိတ်၍ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်ကြွ
 ပါ။ အကျွန်ုပ်တို့အဖလင်ပါ။ ယဇ်ပရောဟိတ်လုပ်ပါ။ တ
 အိမ်ထောင်၌ သာယာဇ်ပရောဟိတ်လုပ်ကောင်းသလော။
 ၂၀ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့တွင် တမျိုးတနွယ်လုံး၌ ယဇ်
 ပရောဟိတ်မလုပ်ကောင်းသလောဟု ဆိုကြသော်၊ ယဇ်
 ပရောဟိတ်သည် ဝမ်းမြောက်၍ သင်တိုင်းတော်။ တေရပ်
 ရပ်တူ။ ထုသောရပ်တူကို ယူလျက် ထိုလူစုထဲသို့ဝင်
 ၂၁ သွားလေ၏။ ထိုသူတို့သည် သူငယ်များ။ တိရိစ္ဆာန်များ။
 ဝန်စလယ်များကို အဦးသွားစေသဖြင့် ကိုယ်တိုင်လိုက်
 ၂၂ လျက် တွည့်သွားကြ၏။ မိက္ခာအိမ်နှင့်ဝေးသော အခါ
 မိက္ခာ၏အိမ်နီးချင်းတို့သည် စည်းဝေး၍ နန်အမျိုးသား
 ၂၃ တို့ကို ဖြိုအောင် လိုက်ကြ၏။ ကျွေးကျော်သော အခါ
 နန်အမျိုးသားတို့သည် တွည့်ကြည့်လျက် သင်သည် အ
 ဘယ်အခင်းရှိ၍ လူအပေါင်းတို့နှင့် လိုက်လာသနည်းဟု
 ၂၄ မိက္ခာအားမေးသော်၊ မိက္ခာက သင်တို့သည် ငါလုပ်သော
 ဘုရားတို့နှင့် ယဇ်ပရောဟိတ်ကို ယူသွားကြသည်တ
 ကား။ ထိုအရာမှတစ်ပါး။ ငါ၌ အဘယ်အရာရှိသေးသ
 ၂၅ နည်း။ သို့သော်လည်း သင်တို့က အဘယ်အခင်းရှိသနည်း
 ဟု ငါ့ကို မေးကြသည်တကား ဟု ဆိုလေသော်၊ နန်အမျိုး
 သားတို့က ငါတို့တွင် သင့်ဝကားကို မကြားပါစေနှင့်။

သို့မဟုတ်။မိတ်ဆိုးသောသူတို့သည်သင့်ကိုတိုက်ခတ်၍သင့်
အသက်နှင့်သင့်အိမ်သားတို့အသက်ဆုံးကောင်းဆုံး
၂၆ ထိခိုက်မည်ဟုဆိုလျက်ခရီးသွားကြ၏။မိက္ခာသည်သူတို့
ကိုမိမိမနိုင်သည်ကိုသိ၍မိမိအိမ်သို့ပြန်သွားလေ၏။
၂၇ နန်အမျိုးသားတို့သည်မိက္ခာလုပ်သောအရာတို့နှင့်
သူ၌နေသောယဇ်ပရောဟိတ်ကိုယူသွား၍သတိမရှိ။
ညီဝပ်စွာနေသောလဲ၍သားတို့ဆီသို့ရောက်သဖြင့်
၂၈ သားနှင့်လုပ်ကြံ၍မြိုကိုမီးရှို့ကြ၏။ဖိနပ်မြို့နှင့်ဝေးသော
ကြောင့်ရင်အဘယ်သူနှင့်မျှအမှုမဆိုင်သောကြောင့်ရင်
ကယ်နှုတ်သောသူမရှိ။ထိုမြို့သည်ဗက်ရဟောဘမြို့အ
နားမှာရှိသောချိုင့်၌တည်၏။ထိုအရပ်၌မြို့သစ်ကိုတည်
၂၉ ၍နေကြ၏။ထိုမြို့ကိုသူတို့အမျိုး၏အဖေ။ဣသရေလ၏
သားနန်အမည်ကိုမိသဖြင့်နန်မြို့ဟု၍တွင်ကြ၏။ထိုမြို့အ
၃၀ မည်ဟောင်းကားလဲရှုတည်း။။နန်အမျိုးသားတို့သည်
မိက္ခာထုသောရုပ်တုကိုတည်ထောင်၍မနာဂြေသားဂေ
ရရှုံ၏သားယောနသန်နှင့်သူ၏သားတို့သည်သစ်တာ
တော်ကိုသိမ်းသွားသည်နေ့တိုင်အောင်နန်အမျိုး၌ယဇ်
၃၁ ပရောဟိတ်လုပ်ကြ၏။။ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သည်
ရှိလော့မြို့၌ရှိသည်ကာလပတ်လုံးမိက္ခာသွန်းသောရုပ်
တုကိုလည်းတည်ထောင်ကြ၏။
၃၂ ဣသရေလရှင်ဘုရင်မရှိသည့်ကာလ။ဖေရိပ်တောင်
ခါးပန်း၌တည်းခိုသောလေဝီလူတယောက်သည်ယုဒ
၃၃ ခရိုင်ဗက်လင်မြို့သူမိမ္မတယောက်ကိုသိမ်းယူ၏။။ထို
မိမ္မသည်လင်ကိုပြစ်မှား၍ဗက်လင်မြို့။မိမိအဖအိမ်သို့
၃၄ သွားသဖြင့်လေးလနေလေ၏။။လင်သည်သူကိုချော့မော့
၃၅ ၍ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါငယ်သားတယောက်နှင့်မြွှစ်စီးပါ
လျက်သွား၍ရောက်သောအခါယော့ငယ်သည်မိမိ
အဖအိမ်ထဲသို့ခေါ်သွင်း၍အဖသည်သမက်ကိုတွေ့မြင်
၃၆ လျှင်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိ၍သိမ်းဆည်းလေ၏။။ထို
ကြောင့်သမက်သည်စားသောက်လျက်အိပ်လျက်သုံး
၃၇ ရက်ပတ်လုံးယောက္ခမအိမ်၌နေ၏။။စတုတ္ထနေ့ရက်
နံနက်စောစောထ၍ထွက်သွားအံ့သောငှါပြင်ဆင်
သောအခါယောက္ခမကမုန့်အနည်းငယ်ကိုစား၍အား
ဖြည့်ပြီးမှသွားကြပါဟုသမက်အားဆိုသည်အတိုင်း
၃၈ ၊နှစ်ယောက်လုံးထိုင်၍စားသောက်လျက်နေကြ၏။
ယောက္ခမကလည်းသဘောကျပါတော့။ယနေ့ညည့်ကို
လည်းလွန်စေသဖြင့်ပျော်မွေ့လျက်နေပါတော့ဟုသမက်
၃၉ အားဆိုပြန်၍။သမက်သည်သွားအံ့သောငှါထသော်လည်း

ယောက္ခမသွေးဆောင်သဖြင့်သမက်သည်ထိုအရပ်၌အိပ်
၄၀ ပြန်လေ၏။။ပညမနေရက်နံနက်စောစောသွားအံ့သောငှါ
ထသောအခါယောက္ခမကအားဖြည့်ပါဦးတော့ဟုဆို၍
၄၁ ဝှန်းလွဲသည်တိုင်အောင်နှစ်ယောက်လုံးစားသောက်
လျက်နေကြ၏။။ထိုသူသည်ယော့ငယ်နှင့်ငယ်သားကို
ခေါ်၍သွားအံ့သောငှါထပြန်သောအခါသူ၏ယောက္ခမ
ဖြစ်သောထိုမိမ္မ၏အဖကကြည့်ပါ။မိသားချုပ်လုပြီ။ယနေ့
ညည့်ကိုလည်းလွန်စေပါတော့။နေ့အချိန်ကုန်လုပြီ။ဤ
အရပ်၌အိပ်၍ပျော်မွေ့လျက်နေပါတော့။နက်ဖန်နံနက်
စောစောထ၍ကိုယ်နေရာအရပ်သို့သွားတော့ဟုဆိုသော်
၄၂ လည်း။သမက်သည်ထိုညည့်ကိုမလွန်စေဘဲထသွား၍
ကုန်းနှီးတင်သောမြို့နှစ်စီးနှင့်ယော့ငယ်သားပါလျက်
ယေရုရှလင်မြို့တည်းဟူသောယေဗုတ်မြို့အနီးသို့ရောက်
၄၃ လေ၏။။ထိုမြို့အနီးသို့ရောက်သောအခါမိသားချုပ်
သော့ကြောင့်ငယ်သားကနားထောင်ပါတော့။ယေဗုသိ
လူနေရာဤမြို့သို့ဝင်၍အိပ်ကြကုန်အံ့ဟုသခင်အားဆို
၄၄ သော်။သခင်ကဣသရေလအမျိုးမဟုတ်။တပါးအမျိုး
၄၅ သားနေသောမြို့သို့မဝင်။ဂိဗာမြို့သို့သွားဦးမည်။။ဂိဗာ
မြို့။ရာမမြို့အစရှိသောတရုတ်သောအရပ်၌ညည့်ကို
လွန်စေခြင်းငှါသွားကြကုန်အံ့ဟုငယ်သားအားဆို
၄၆ လျက်။ခရီးသွားပြန်၍ဗဟံမိန်ခရိုင်ဂိဗာမြို့အနီးသို့
၄၇ ရောက်သောအခါနေဝင်လေ၏။။ဂိဗာမြို့မှာညည့်ကို
လွန်စေမည်အကြံနှင့်မြို့ထဲသို့ဝင်၍အဘယ်သူမျှဧည့်
မခံသေးသော့ကြောင့်လမ်မှာထိုင်နေ၏။
၄၈ ဂိဗာမြို့သားတို့သည်ဗဟံမိန်အမျိုးသားဖြစ်ကြ၏။
သို့ရာတွင်တည်းခိုသောဖေရိပ်တောင်သား။လူအိုတ
ယောက်ရှိသည်ဖြစ်၍ထိုသူသည်ညဦးယံ၌လယ်လုပ်ရာ
၄၉ မှလာစဉ်။။မျှော်ကြည့်၍မြို့လမ်မှာဧည့်သည်တယောက်
ရှိသည်ကိုမြင်လျှင်သင်သည်အဘယ်အရပ်သို့သွားသ
၅၀ နည်း။အဘယ်အရပ်ကလာသနည်းဟုမေးသော်။ကျွန်ုပ်
တို့သည်ယုဒခရိုင်ဗက်လင်မြို့မှဖေရိပ်တောင်ခါးပန်းသို့
သွား၏။ကျွန်ုပ်သည်ဖေရိပ်တောင်သားဖြစ်၏။ဗက်လင်
မြို့သို့ခဏသွားပြီးမှယဇ်ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်သို့
၅၁ သွား၏။အဘယ်သူမျှဧည့်မခံသေး။။သို့ရာတွင်မြို့သို့လျက်
ချောက်နှင့်အချားကျွေးစရာရှိ၏။ကိုယ်နှင့်ကိုယ်တော်
ကျွန်မ။ထိုက်လာသောငယ်သားဘိုးရန်နှင့်စပျစ်ရည်ရှိ၏။
၅၂ တရုတ်ရမျှမထိုပါဟုပြောဆို၏။။လူအိုကလည်းသင်၌ချမ်း
သာရှိပါစေသော။။သင်ထိုသူသည်ငတာရှိစေတော့။လမ်
၅၃ မှာညည့်ကိုမလွန်စေနှင့်ဟုဆိုလျက်။မိမိအိမ်သို့ခေါ်သွင်း

တပါး။ အမြဲမြဲ အရွာရွာကလာသောဗဟိုမိန့်အမျိုးသား
 အရေအတွက်ကား ဘေးလက်နက်စွဲကိုင်သောသူနှစ်
 ၁၆ သောင်းချောက်ထောင်တည်း။ ထိုလူအပေါင်းတို့တွင်
 လက်ဝဲလက်ကျံသုံးထပ်သဖြင့်ဆံချဉ်တပ်ကိုင်လောက်
 ၁၇ ရှိသောအောင်ပြင်နိုင်သောယောက်ျားကောင်းချွန်
 ချောပါသည်။ ဗဟိုမိန့်အမျိုးသားမှတပါးဘေးလက်
 နက်စွဲကိုင်၍စစ်သူရဲဖြစ်သောဧကလအမျိုးသားအ
 ရေအတွက်ကားလေးသိန်းတည်း။
 ၁၈ ဧကလအမျိုးသားတို့သည်တရားသခင်၏အိမ်
 တော်သို့ထ၍သွားပြီးလျှင်အကျွန်ုပ်တို့တွင်အဘယ်သူ
 သည်ဗဟိုမိန့်အမျိုးကိုအဦးချီသွားရပါမည်နည်းဟု
 တရားသခင်ထံတော်၌မေးလျှောက်ကြသော်ထာဝရ
 တရားကယုဒသည်အဦးချီသွားရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၉ နံနက်စောစောဧကလအမျိုးသားတို့သည်ထ၍ဂဗာ
 ၂၀ မြို့အနား၌တပ်ချပြီးမှ၊ဗဟိုမိန့်အမျိုးသားတို့ကိုတိုက်
 ခြင်းငှါချီသွား၍ဂဗာမြို့ရှေ့မှာစစ်ခင်းကျင်းလျက်နေကြ
 ၂၁ ၏။ဗဟိုမိန့်အမျိုးသားတို့သည်ဂဗာမြို့ထဲကထွက်ပြီး
 လျှင်ထိုနေ့တွင်ဧကလလူတသောင်းနှစ်ထောင်တို့
 ၂၂ ကိုမြေပေါ်၌လှဲ၍သတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင်ဧကလအ
 မျိုးသားတို့သည်ရဲရင့်သောစိတ်ကိုယူ၍ပဌမနေ့တွင်
 ၂၃ စစ်ခင်းကျင်းသောအရပ်၌တဖန်ခင်းကျင်းကြ၏။ ထာ
 ဝရတရားထံတော်သို့သွား၍ညဦးယံတိုင်အောင်ငို
 ကျွေးလျက်အကျွန်ုပ်တို့ဗဟိုမိန့်အမျိုးသားတို့ကိုတ
 ဖန်စစ်တိုက်ရပါမည်လောဟုထာဝရတရားအားမေး
 လျှောက်သော်ထာဝရတရားကချီသွားကြလေ့ဟုမိန့်
 ၂၄ တော်မူ၏။ ခုတိယနေ့တွင်ဧကလအမျိုးသားတို့သည်
 ၂၅ ဗဟိုမိန့်အမျိုးတို့အနီးသို့ချည်းကြသောအခါ၊ဗဟို
 မိန့်အမျိုးသားတို့သည်ဂဗာမြို့ထဲကထွက်ပြီးလျှင်ဘေး
 လက်နက်စွဲကိုင်သောဧကလလူတသောင်းရှစ်
 ထောင်တို့ကိုမြေပေါ်၌လှဲ၍သတ်ကြ၏။
 ၂၆ ထိုအခါဧကလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်တရား
 သခင်အိမ်တော်သို့သွား၍ငိုကျွေးလျက်ထာဝရတရား
 ထံတော်၌ဝပ်လျက်တနေ့လုံးညဦးယံတိုင်အောင်အစာ
 ကိုရှောင်၍ထာဝရတရားအားမီးရှို့ရာယဇ်။ မိဿဟာ
 ၂၇ ယယဇ်တို့ကိုပူဇော်ကြ၏။ ထိုကာလ၌တရားသခင်၏
 ပဋိညဉ်သစ်တာဘော်ပါလျက်အာရုန်၏သားဖြစ်သော
 လောဇာ၏သားမိန့်ဟတ်သည်သစ်တာဘော်ရှေ့မှာအမှု
 ၂၈ စောင့်သင့်ဖြစ်၍၊ဧကလအမျိုးသားတို့ကအကျွန်ုပ်
 တို့ဗဟိုမိန့်အမျိုးသားတို့ကိုတဖန်သွား၍တိုက်ရပါ

မည်လော။ မသွားဘဲနေရပါမည်လောဟုထာဝရတရား
 အားမေးလျှောက်သော်ထာဝရတရားကသွားကြလေ့။
 နက်ဖန်နေ့တွင်သူတို့ကိုသင်တို့လက်၌ငါအပ်မည်ဟု
 ၂၉ မိန့်တော်မူ၏။ ဧကလအမျိုးသားတို့သည်ဂဗာမြို့ပတ်
 ၃၀ လည်၌ကင်းစောင့်လူတို့ကိုထားပြီးမှ၊တတိယနေ့တွင်
 ဗဟိုမိန့်အမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ချီသွား၍ယမန်ကဲ့သို့ဂဗာ
 ၃၁ မြို့အနား၌စစ်ခင်းကျင်းလျက်နေကြ၏။ ဗဟိုမိန့်အမျိုး
 သားတို့သည်အတိုက်ထွက်၍မြို့နှင့်ကွာသွားကြ၏။ဗေ
 သလမြို့သို့သွားသောလမ်း၊ဂဗာတောရွာသို့သွားသောလမ်း
 တွင်ယမန်ကဲ့သို့ဧကလအမျိုးသူရဲတို့ကိုလုပ်ကြံစပြု
 ၃၂ ၍လူသုံးဆယ်ခန့်မျှသေကြ၏။ ဗဟိုမိန့်အမျိုးသားတို့
 ကသူတို့သည်ယမန်ကဲ့သို့ငါတို့ရှေ့မှာရှုံးကြပြီဟုဆို
 သော်လည်းဧကလအမျိုးသားတို့ကပြေးကြကုန်အံ့။
 သူတို့ကိုမြို့နှင့်ဝေးသောလမ်းတို့သို့စွေးဆောင်ကြကုန်
 ၃၃ အံ့ဟုဆိုလျက်၊ဧကလလူအပေါင်းတို့သည်မိမိတို့နေ
 ရာအရပ်မှထ၍ဗာလတာမာမြို့၌စစ်ခင်းကျင်းကြ၏။
 ကင်းစောင့်လျက်နေသောဧကလလူတို့သည်လည်းမိမိ
 ၃၄ တို့နေရာဂဗာလွင်ပြင်မှထကြသဖြင့်၊ဧကလအမျိုး
 သားယောက်ျားကောင်းတသောင်းတို့သည်ဂဗာမြို့သို့ချီ
 လာ၍ဗဟိုမိန့်အမျိုးသားတို့သည်ဘေးရောက်လုနီးသည်
 ကိုမရိပ်မိသောကြောင့်ကြပ်တည်းစွာဆီး၍တိုက်ကြ၏။
 ၃၅ ၊ထိုအခါထာဝရတရားသည်ဗဟိုမိန့်လူတို့ကိုဧကလ
 လူတို့ရှေ့မှာရှုံးစေတော်မူသဖြင့်ထိုနေ့တွင်ဧကလ
 လူတို့သည်ဘေးလက်နက်စွဲကိုင်သောဗဟိုမိန့်လူနှစ်
 သောင်းငါးထောင်တရာတို့ကိုပယ်ရှင်းကြ၏။
 ၃၆ ဗဟိုမိန့်အမျိုးသားတို့သည်မိမိတို့ရှုံးသည်ကိုသိမြင်
 ကြ၏။ဧကလလူတို့သည်ဂဗာမြို့အနား၌ထားသော
 ကင်းတပ်ကိုကိုးစားသောကြောင့်အစကဗဟိုမိန့်လူ
 ၃၇ တို့ရှေ့မှာဆုတ်ကြ၏။ ကင်းတပ်သားတို့သည်ဂဗာမြို့
 သို့တဟုန်တည်းပြေးဝင်၍အနံ့အပြားတိုက်သဖြင့်တမြို့
 ၃၈ လုံးကိုဘေးနှင့်လုပ်ကြံကြ၏။ မြို့ထဲမှာကြီးစွာသောမီးခိုး
 တက်စေရမည်အကြောင်း၊ဧကလလူတို့သည်ကင်း
 ၃၉ စောင့်လူတို့အားအကြံပေးနှင့်ကြပြီဖြစ်၍၊ဧကလလူ
 တို့သည်စစ်တိုက်ရာတွင်ဆုတ်သောအခါဗဟိုမိန့်လူ
 တို့ကအကယ်၍သူတို့သည်ယမန်စစ်ရှုံးသကဲ့သို့ငါတို့
 ရှေ့မှာရှုံးကြပြီဟုဆိုလျက်သူရဲတို့ကိုလုပ်ကြံစပြု၍လူ
 ၄၀ သုံးဆယ်ခန့်မျှသေကြ၏။ တဖန်မီးလောင်၍ထူထပ်
 သောမီးခိုးသည်မြို့ထဲမှာတက်စ၍သောအခါဗဟိုမိန့်လူ
 တို့သည်ပြန်ကြည့်၍မြို့ကိုလောင်သောမီးလျှံသည်မိမိ

၄၁ ကောင်းကင်သို့တက်သည် ကိုမြင်ကြ၏။ ဣသရေလလူ
 တို့သည်ထွဋ်၍ပြန်သောအခါဗဟံမိန့်လူတို့သည်ဘေး
 ၄၂ ရောက်ကြောင်းကိုသိမြင်လျှင်မိန်းမောတွေဝေ၏။ ဣသ
 ရေလလူတို့ရှေ့မှာတောလမ်သို့ပြေးသော်လည်းစစ်
 တိုက်လိုက်လာသောသူတို့သည်မှီသဖြင့်ပြေးသောသူ
 တို့ကိုငင်မြို့ရွာများထဲကထွက်လာသောသူတို့ကိုငင်တ
 ၄၃ ပြင်နက်ဖျက်ဆီးကြ၏။ ဗဟံမိန့်လူတို့ကိုဝိုင်းလျက်
 လိုက်လျက်နုခါရွာမှစ၍နေထွက်ရာဘက်။ ဂိဗာမြို့အ
 ၄၄ နားတိုင်အောင်နှိပ်နင်းကြ၏။ ထိုအခါဗဟံမိန့်သူရဲတ
 ၄၅ သောင်းရှစ်သောင်းတို့သည်လဲ၍သေကြ၏။ ကြွင်းသော
 သူတို့သည်ထွဋ်၍တောအရပ်။ ဂိဗုန်ကျောက်သို့ပြေးကြ
 စည်တွင်လိုက်သောသူတို့သည်လူငါးထောင်တို့ကိုလမ်
 မှာဖမ်းမိကြ၏။ ဂိဗုန်တိုင်အောင်အပြင်းလိုက်၍လူနှစ်
 ၄၆ ထောင်တို့ကိုလည်းသတ်ကြ၏။ ထိုနေ့တွင်လဲ၍သေ
 သောဗဟံမိန့်ဓားစွဲသူရဲတို့အရေအတွက်ကားနှစ်
 ၄၇ သောင်းငါးထောင်တည်း။ လူချောက်ရာတို့သည်ထွဋ်၍
 တောအရပ်။ ဂိဗုန်ကျောက်ကိုမှီအောင်ပြေးသဖြင့်ထို
 ၄၈ ကျောက်အောက်မှာလေးလနေကြ၏။ ဣသရေလလူတို့
 သည်တဖန်ထွဋ်၍ဗဟံမိန့်အမျိုးသားတို့ကိုတိုက်လျက်
 မြို့ရွာနှိပ်သောလူ။ တိရိစ္ဆာန်တွေသမျှတို့ကိုဓားနှင့်လုပ်
 ကြံ၍တွေသမျှသောမြို့ရွာတို့ကိုမီးရှို့ကြ၏။

၁ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်အဘယ်သူမျှမိမိသွီးကို
 ဗဟံမိန့်အမျိုးသားနှိမ်ပေးစားရမည်အကြောင်း။ မိဇပါ
 ၂ မြို့မှာကျန်ဆဲခြင်းကိုပြုနှင့်ကြပြီ။ လူများတို့သည်ဘုရား
 သခင်အိမ်တော်သို့လာ၍ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ညဦး
 ၃ တိုင်အောင်နေလျက်အသံကိုလွှင့်၍ငိုကျွေးလျက်။ အိုဣ
 သရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်သာဝရဘုရား။ ဣသရေလ
 အမျိုးအနွယ်တို့တွင်ယနေ့တမျိုး၍တရသောအမှုသည်
 အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်ရပါသနည်းဟုလျှောက်ဆိုကြ၏။
 ၄ ၊ နက်ဖန်နက်စောစောလူများတို့သည်ထပြေးလျှင်ယဇ်
 ပလ္လင်ကိုတည်၍မီးရှို့ရာယဇ်။ မိဿဟာယယဇ်တို့ကို
 ၅ ပူဇော်ကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကလည်းဣသ
 ရေလအမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့တွင်အဘယ်သူသည်
 ပရိသတ်အပေါင်းနှင့်အတူသာဝရဘုရားထံတော်သို့
 မလာဘဲနေသနည်းဟုမေးကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ မိဇ
 ပါမြို့။ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့မလာဘဲနေသောသူသည်
 ကေန်အမှန်အသေသတ်ခြင်းကိုခံစေဟုကြီးစွာသော
 ၆ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုနှင့်ကြပြီ။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့

သည်လည်းညီဗဟံမိန့်အတွက်နောင်တရလျက်ဣသ
 ၇ ရေလအမျိုးအနွယ်တို့တွင်ယနေ့တမျိုးဆုံးပြီ။ ငါတို့
 သည်ကိုယ်သွီးကိုသူတို့အားမပေးစားရမည်အကြောင်း။
 ထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုသောကြောင့်ကျန်
 ကြွင်းသောသူတို့အဖို့မိမိတို့ကိုအဘယ်သို့ရနိုင်သနည်း
 ၈ ဟူ၍ငင်။ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့တွင်အဘယ်သူသည်
 မိဇပါမြို့။ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့မလာဘဲနေသနည်း
 ဟူ၍ငင်မေးမြန်းလျှင်ဂိလ်ဗြည်ယာဗက်မြို့သားတ
 ယောက်မျှစုဝေးရာတပ်သို့မရောက်မလာကြောင်းကိုသိ
 ၉ ကြ၏။ လူများတို့ကိုရေတွက်သောအခါဂိလ်ဗြည်ယာ
 ၁၀ ဗက်မြို့သားတယောက်မျှမပါ။ ထိုအခါစုဝေးသောသူ
 တို့သည်စစ်သူရဲတသောင်းနှစ်သောင်းတို့ကိုစေလွှတ်
 လျက်သင်တို့သည်သွား၍ဂိလ်ဗြည်ယာဗက်မြို့သား
 ၁၁ ယောက်ျားမိမိသူငယ်တို့ကိုဓားနှင့်လုပ်ကြံကြလေ့။ သို့
 ဆိုသော်ယောက်ျားအပေါင်းကိုငင်ယောက်ျားနှင့်ဆက်
 ဆံသောမိမိအပေါင်းကိုငင်ရှင်းရှင်းပယ်ရှားကြလေ့ဟု
 ၁၂ မှာထားသည်အတိုင်း။ စစ်သူရဲတို့သည်ဂိလ်ဗြည်ယာ
 ဗက်မြို့သားတို့တွင်ယောက်ျားနှင့်မဆက်ဆံသေးသော
 ကညာမိမိအပျိုလေးရာတို့ကိုတွေ့၍ခါနာန်ပြည်၌တပ်ချ
 ၁၃ ရာရှိလေ့ရှိသို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ တဖန်စုဝေးသောသူအ
 ပေါင်းတို့သည်ဂိဗုန်ကျောက်၌နေသောဗဟံမိန့်လူတို့ကို
 နှုတ်ဆက်၍အသင့်အတင့်ခေါ်ခြင်းငှါလူတို့ကိုစေလွှတ်
 ၁၄ ကြ၏။ ထိုအခါဗဟံမိန့်လူတို့သည်လာပြန်၍ဣသရေလ
 လူတို့သည်အရှင်ချန်ထားသောဂိလ်ဗြည်ယာဗက်မြို့
 သူမိမိတို့နှင့်ပေးစားကြ၏။ သို့သော်လည်းမိမိတို့သည်မ
 ၁၅ လောက်မကြေ။ ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအ
 မျိုးအနွယ်တို့တွင်ပြုပျက်ရာကိုပြုတော်မူသောကြောင့်
 ဣသရေလလူတို့သည်ဗဟံမိန့်အတွက်နောင်တရကြ၏။
 ၁၆ စုဝေးရာပရိသတ်အသက်ကြီးသူတို့ကလည်းဗဟံ
 မိန့်အမျိုးထဲကမိမိတို့ကိုပယ်ရှင်းသောကြောင့်ကျန်
 ကြွင်းသောသူတို့အဖို့မိမိတို့ကိုအဘယ်သို့ရနိုင်သနည်း
 ၁၇ ဟူ၍ငင်။ ဣသရေလအမျိုးတို့တွင်တမျိုးကိုမပျောက်စေ
 ခြင်းငှါသေဘေးမှလွတ်သောဗဟံမိန့်လူတို့အစွေခံစရာ
 ၁၈ မြေရှိရမည်။ သို့သော်လည်းအကြင်သူသည်ဗဟံမိန့်လူ
 နှိုသွီးကိုပေးစား၏။ ထိုသူသည်ကျိန်အင်သောသူဖြစ်စေ
 ဟုဣသရေလလူတို့သည်ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသောကြောင့်
 ၁၉ ငါတို့သည်ကိုယ်သွီးတို့ကိုမပေးစားရဟူ၍ငင်။ ဗေလလ
 မြို့မြောက်ဘက်။ ဗေလလမြို့မှရှေ့ခင်မြို့သို့သွားသော
 လမ်းအရှေ့ဘက်။ လေဗောနမြို့တောင်ဘက်။ ရှိလောမြို့

နယ်ကွင်ထာဝရဘုရားအဖို့နှစ်စဉ်ပွဲခံတတ်သည်ဟူ၍
 ၂၀ ၎င်းတို့ပင်ကြသည်နှင့်အညီ၊ ဗဟိမာဗိနုလူတို့ကိုခေါ်၍
 သင်တို့သည်သွားကြလော့။ စပျစ်ဥသည်တို့၌ချောင်း
 ၂၁ မြောင်းလျက်နေကြလော့။ ရှိလော့မြို့သို့တို့သည်ပွဲခံအံ့
 သောငှါကလျက်လာကြသောအခါ၊ စပျစ်ဥသည်ထဲက
 ထွက်ပြီးလျှင်ထိုမြို့သို့တို့ကိုအသီးအသီးကိုယ်မယား
 ၂၂ လေ့။ သူတို့အဖို့မောင်တို့သည်ငါတို့ထံသို့လာ၍အမှု
 လုပ်သောအခါငါတို့ကငါတို့မျက်နှာကိုထောက်၍သူ
 တို့ကိုသနားကြပါ။ စစ်တိုက်ရာတွင်သူတို့အသီးအသီး
 ဆိုင်သောမယားတို့ကိုသူတို့အဖို့ငါတို့သည်မချန်မထား

မိပါ။ သင်တို့၌အပြစ်ရောက်စေခြင်းငှါယခုပေးစားကြ
 ၂၃ သည်အတိုင်း၊ ဗဟိမာဗိနုလူတို့သည်ပြု၍ပွဲခံလျက်က
 သောမိဗ္ဗတို့ကိုကိုယ်အရေအတွက်အတိုင်းမယားဖြစ်
 ၂၄ ဘို့ရာဖမ်းဆီး၍ယူသွားကြ၏။ ကိုယ်အမွေခံရာမြေသို့ပြန်
 အခါဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည်လည်းကိုယ်အမျိုး။
 ကိုယ်အမွေခံရာ။ ကိုယ်အမွေခံရာမြေသို့ပြန်သွားကြ
 ၂၅ ၏။ ထိုကာလ၌ဣသရေလရှင်ဘုရင်မရှိ။ လူတိုင်းမိမိ
 စိတ်အလိုရှိသည်အတိုင်းပြုသတည်း။

။တရားသူကြီးမှတ်စာပြီး၏။

၁ တရားသူကြီးအုပ်စိုးသောကာလ။ တရံရောအခါ။ ဣ
 သရေလပြည်၌အစာအာဟာရခေါင်းပါး၍ယုဒပြည်ဗက်
 ၂ ပါလျက်မောဘပြည်၌တည်းခိုခြင်းငှါသွား၏။ ထိုသူ၏
 အမည်ကားဇေလိမလက်။ မယားအမည်ကားနောမိ။ သား
 ၃ နှစ်ယောက်အမည်ကားမဟာလုန့်နှင့်ခိလျုန်တည်း။ သူ
 တို့သည်ယုဒပြည်။ ဗက်လင်မြို့။ ဖေရက်အရပ်သားဖြစ်
 ၄ လျက်မောဘပြည်သို့သွား၍နေကြ၏။ နောမိ၏ခင်ပွန်း
 ၅ ဇေလိမလက်သည်သေ၍မယားနှင့်သားနှစ်ယောက်တို့
 ၆ သည်ကျန်ရစ်ကြ၏။ သားတို့သည်မောဘပြည်သူ။ ဩ
 ရပ်နှင့်ရုသအမည်ရှိသောမိဗ္ဗနှစ်ယောက်တို့နှင့်ရပ်က
 ၇ ခြင်းကိုပြု၍ထိုပြည်မှာဆယ်နှစ်ခန့်မျှနေပြီးမှ၊ ထိုသား
 နှစ်ယောက်။ မဟာလုန့်နှင့်ခိလျုန်တို့သည်သေ၍နောမိ
 ၈ သည်သားမရှိ။ ခင်ပွန်းလည်းမရှိ။ ကျန်ရစ်လေ၏။
 ၉ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်မိမိလူတို့ကိုအကြည့်အရှု
 ကြွ၍မုန့်ကိုပေးသနားတော်မူကြောင်းကိုထိုမိဗ္ဗသည်
 ၁၀ မောဘပြည်၌ ကြားသောအခါမောဘပြည်မှပြန်သွား
 ၁၁ မည်ဟုချွေးမနှစ်ယောက်နှင့်အတူထ၍၊ တည်းခိုရာအ
 ရပ်ကထွက်ပြီးလျှင်ယုဒပြည်သို့ရောက်ထိုသောငှါသွား
 ၁၂ ကြ၏။ သို့ရာတွင်ချွေးမနှစ်ယောက်တို့အားသင်တို့

သည်ကိုယ်အမိအိမ်သို့ပြန်သွားကြလော့။ သေလွန်သော
 ၁၃ သူ၌ငင်ငါ၌ငင်ကျေးဇူးပြုသည်နှင့်အညီထာဝရဘုရား
 ၁၄ သည်သင်တို့၌ကျေးဇူးပြုတော်မူပါစေသော။ သင်တို့နှစ်
 ယောက်သည်နောက်ရသောလင်အိမ်၌ချစ်သာစွာနေရ
 မည်အကြောင်း။ ထာဝရဘုရားကယ်မသနားတော်မူပါ
 ၁၅ စေသောဟုဆိုလျက်သူတို့ကိုနှိမ့်လေ၏။ သူတို့သည်လည်း
 ၁၆ အသံကိုလွှင့်၍ငိုကျွေးလျက်၊ အကယ်စင်စစ်အကျွန်ုပ်
 ၁၇ တို့သည်ကိုယ်တော်နှင့်အတူကိုယ်တော်၏အမျိုးထံသို့
 ၁၈ ထိုက်သွားပါမည်ဟုဆိုကြ၏။ နောမိကလည်းငသွီး
 ၁၉ တို့။ ပြန်သွားကြလော့။ ငါနှင့်အတူအဘယ်ကြောင့်ထိုက်
 ၂၀ ရမည်နည်း။ သင်တို့လင်လျှာဘို့ငါ၏ဝမ်း၌သားရှိသေး
 ၂၁ သလော။ ငသွီးတို့။ ပြန်သွားကြလော့။ ငါသည်အသက်အ
 ၂၂ ရွယ်လွန်၍လင်နှင့်မနေသင့်။ သို့မဟုတ်။ မျှော်လင့်စရာရှိ
 ၂၃ သေးသည်ဟုငါဆိုလျှင်ငင်ယနေညှာမာလင်နေလျှင်ငင်
 ၂၄ သားတို့ကိုလည်းပွားမြင်လျှင်ငင်၊ ထိုသားတို့သည်ကြီး
 ၂၅ ပွားသည်တိုင်အောင်ငံနေထိမ့်မည်လော။ လင်မနေဘဲ
 သူတို့ကိုမျှော်လင့်ထိမ့်မည်လော။ ငသွီးတို့။ ထိုသို့မဖြစ်ရ။
 ၂၆ ထာဝရဘုရားလက်တော်သည်ငါ၌ကန့်လန့်ရှိသည်ကို
 ၂၇ သင်တို့အတွက်ငါအဖွန်ကြင်နာသောစိတ်ရှိသည်ဟုဆို
 ၂၈ လေသော်၊ သူတို့သည်တဖန်အသံကိုလွှင့်၍ငိုကျွေးကြ၏။

ထိုအခါဩရပသည့်ယောက္ခမကိနပ်ချီမိမိအမျိုးသားတို့
 ၁၅ ကံသို့ပြန်သွား၏။ ရှေးကလည်းသင့်အပ်မသည့်အမျိုး
 ၁၆ သားရင်း။ ဘုရားရင်းသို့ထံသို့ပြန်သွားပြီ။ အပ်မနောက်
 ၁၇ သို့သိုက်သွားပါဟုဆိုသော်။ ရှေးကကျန်မသည့်ကိုယ်
 ၁၈ တော်ကိုမစွန့်ပါရစေနှင့်။ နောက်တော်သို့မလိုက်ဘဲပြန်
 ၁၉ သွားစေခြင်းငှါမပြုပါနှင့်။ ကိုယ်တော်သွားလေရာရာသို့
 ၂၀ ကျန်မလိုက်ပါမည်။ ကိုယ်တော်အိပ်လေရာရာ၌ ကျန်မ
 ၂၁ အိပ်ပါမည်။ ကိုယ်တော်အမျိုးသည်ကျန်မအမျိုး။ ကိုယ်
 ၂၂ တော်ဘုရားသည်ကျန်မဘုရားဖြစ်ပါစေ။ ကိုယ်တော်
 ၂၃ သေရာအရပ်၌ကျန်မသေချီသင်းပြုဟံခံပါမည်။ သေ
 ၂၄ ခြင်းမှတစ်ပါးအချားသောအမှုကြောင့်ကိုယ်တော်နှင့်
 ၂၅ ကျန်မကွာချင်တာဝန်ဘုရားသည်ကျန်မ၌ထိုမျှမကပြု
 ၂၆ တော်မူပါစေသောဟုပြန်ဆို၏။ ရှေးသည်လိုက်ခြင်း
 ၂၇ ငှါခိုင်ခံ့သောမိဘ်ရှိသည်ကိုနာမိသည်သိမြင်သော်
 ၂၈ တိတ်ဆိတ်စွာနေလေ၏။

၂၉ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်ခရီးသွား၍ဗက်လင်မြို့
 ၃၀ သို့ရောက်သောအခါတမြို့လုံးအုတ်အုတ်ကျက်ကျက်
 ၃၁ ဖြစ်၍ဤသူကားနာမိဟုတ်သလောဟုမေးကြ၏။ သူ
 ၃၂ ကလည်းနာမိဟူ၍မခေါ်ပါနှင့်။ မာရဟူ၍ခေါ်ပါ။ အ
 ၃၃ နန္ဒတန်ခိုးရှင်သည်အားအလွန်ခါးသောအရာကိုပေး
 ၃၄ တော်မူပြီ။ ငါသည်ကြွယ်ဝပြည့်စုံလျက်ထွက်သွား၏။
 ၃၅ ယခုမူကားဆင်းရဲလျက်တကိုယ်တည်းရှိမှတာဝန်
 ၃၆ ဘုရားသည်ငါ့ကိုပြန်တော်မူပြီ။ တာဝန်ဘုရားသည်
 ၃၇ ငါ့ကိုနှိမ့်ချ၍အနန္တတန်ခိုးရှင်သည်ငါ့ဆင်းရဲစေတော်
 ၃၈ မူသည်မြှင့်၍နာမိအမည်ဖြင့်အဘယ်ကြောင့်ငါ့ခေါ်
 ၃၉ ကြသနည်းဟုပြန်ပြော၏။ ထိုသို့မောဘပြည်မှလိုက်
 ၄၀ လာသောမောဘပြည်သူချွေးမရသနှင့်အတူနာမိသည်
 ၄၁ ပြန်လာ၍မုယောစပါးကိုရိတ်စကာလ၌ဗက်လင်မြို့သို့
 ၄၂ ရောက်ကြ၏။

၄၃ နာမိ၏လင်ထံမလက်၏အဆွေအမျိုးတွင်အလွန်ရ
 ၄၄ တတ်သောပေါက်ဖော်တယောက်ရှိ၏။ သူ၏အမည်
 ၄၅ ကားဗောဇတည်း။ မောဘပြည်သူ။ ရှေးကကျန်မသည်
 ၄၆ လယ်ပြင်သို့သွား၍မိတ်နှင့်တွေ့သောသူနောက်မှာစပါး
 ၄၇ ကျန်ကိုကောက်ပါရစေဟုနာမိ၌အခွင့်ပန်လျှင်နာမိ
 ၄၈ ကသွားတော့သွေးဟုဆို၏။ ရှေးသည်သွား၍စပါးရိတ်
 ၄၉ သောသူနှင့်နောက်မှာစပါးကျန်ကိုကောက်သည်တွင်
 ၅၀ ငေါ်မလက်၏အဆွေအမျိုးဗောဇသို့သောလယ်၌အမှတ်

၅၁ တမဲ့နေရာကျ၏။ ထိုအခါဗောဇသည်ဗက်လင်မြို့ကလာ
 ၅၂ ချီတာဝန်ဘုရားသည်သင်တို့နှင့်အတူရှိတော်မူပါစေ
 ၅၃ သောဟုရိတ်သောသူတို့အားဆိုလျှင်သူတို့ကကိုယ်
 ၅၄ တော်ကိုတာဝန်ဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေ
 ၅၅ သောဟုပြန်ပြောကြ၏။ ဗောဇကလည်းထိုမိမိငယ်
 ၅၆ သည်အဘယ်သူနှင့်ဆိုင်သနည်းဟုလယ်ခေါင်းအားမေး
 ၅၇ သော်။ လယ်ခေါင်းကမောဘပြည်မှနာမိနှင့်အတူလိုက်
 ၅၈ လာသောမောဘအမျိုးသီးဖြစ်ပါ၏။ သူကလည်းကျန်
 ၅၉ မသည်စပါးရိတ်သောသူတို့နောက်၌ကောက်လှိုင်းရ
 ၆၀ ထဲမှာကျန်သောစပါးကိုကောက်ဆိမ်းပါရစေဟုအခွင့်
 ၆၁ တောင်းလျက်ဝင်သဖြင့်နံနက်မှစ၍ယခုခဏတံခွန်နေ
 ၆၂ သောအချိန်တိုင်အောင်လုပ်နေပါပြီဟုပြောဆိုလျှင်
 ၆၃ ဗောဇသည်ရှေးကသိရှိသောအထောက်အထားသို့
 ၆၄ သောလယ်သို့သွား၍စပါးကျန်ကိုမကောက်နှင့်။ ဤအ
 ၆၅ ရပ်ကမထွက်ဘဲကျန်မတို့၌ရှိသောလှိုင်းနေတော့။ သူ
 ၆၆ တို့ရိတ်သောလယ်ကွက်ကိုကြည့်မှတ်၍သူတို့နောက်၌
 ၆၇ လိုက်သော။ လူလင်တို့သည်သင့်ကိုမနှောင့်ရှက်ရမည်
 ၆၈ အကြောင်း။ ငါမှာထားပြီ။ ရေငတ်သောအခါအိုးထားရာ
 ၆၉ သို့သွား၍လူလင်ခပ်သောရေကိုသောက်တော့ဟုဆိုလေ
 ၇၀ သော်။ ရှေးသည်မြေပေါ်မှာဦးချပျပ်ပျပ်လျက်ကျန်မ
 ၇၁ သည်တစ်ပါးအမျိုးသားဖြစ်၍ကိုယ်တော်သည်ကျန်မကို
 ၇၂ သိမှတ်မည်အကြောင်း။ အဘယ်သို့မိတ်တော်နှင့်တွေ့ရ
 ၇၃ ပါသနည်းဟုလျှောက်လေ၏။ ဗောဇကလည်းသင်၏
 ၇၄ လင်သေသောနောက်။ သင်သည်ယောက္ခမအားပြုရသမျှ
 ၇၅ ကိုငှ်သင်သည်မိဘနှင့်မွေးဖွားရာဌာနပြည်ကိုစွန့်၍အ
 ၇၆ ထက်ကမသိဘူးသောပြည်သို့လာကြောင်းကိုငှ်အား
 ၇၇ သေချာစွာပြောကြပြီ။ သင့်အမှု၏အကျိုးကိုတာဝန်
 ၇၈ ဘုရားပေးတော်မူပါစေသော။ သင်သည်အတောင်တော်
 ၇၉ အောက်၌ရှိသို့ခြင်းငှါချည်းကပ်သောဣသရေလအမျိုး
 ၈၀ ၏ဘုရားသခင်တာဝန်ဘုရားသည်ရံလင်သောဆုကိုချ
 ၈၁ တော်မူပါစေသောဟုဆိုသော်။ ရှေးကလည်းသခင်။ ကျန်
 ၈၂ မသည်ရှေ့တော်၌မျက်နှာရပါစေ။ ကျန်မသည်ကိုယ်
 ၈၃ တော်ကျန်မတို့နှင့်မတူသော်လည်းကိုယ်တော်သည်
 ၈၄ လောကဝတ်စကားကိုပြော၍ကျန်မကိုနှစ်သိပ်စေပါပြီ
 ၈၅ ဟုလျှောက်လေ၏။ ဗောဇကလည်းအစာစားချိန်ရှိပြီ။ လာ
 ၈၆ ၍ချန့်ကိုစားလော့။ ပုံးရည်၌စားစရာကိုနှစ်လော့ဟုခေါ်ဆို
 ၈၇ သည်အတိုင်းရှေးသည်စပါးရိတ်သောသူတို့နှင့်အတူ
 ၈၈ ထိုင်လျှင်ဗောဇသည်ပေါက်ပေါက်ကိုထွန်၍ပေးသဖြင့်
 ၈၉ သူသည်ဝစွာစားပြီးမှချန်ထားသေး၏။ စပါးကျန်ကို

ကောက်ခြင်းငှါထသွားသောအခါဗောဇသည့်လုလင်
 တို့အားထိုမိမ္မသည့်ကောက်လှိုင်းရထဲမှာကျန်သောစပါး
 ၁၆ ကိုကောက်သိမ်းပါစေ။အရှက်မခွဲကြနှင့်။ရိတ်ပြီးသော
 စပါးအချို့ကိုလည်းသုအဖို့ချထားလေ့။ကောက်ယူပါ
 ၁၇ စေ။အပြစ်မတင်ကြနှင့်ဟုမှာထား၏။ရူသသည့်ထိုလယ်
 နွဲ့ညဦးတိုင်အောင်စပါးကျန်ကိုကောက်၍ရသောစပါး
 ၁၈ ကိုနယ်ပြီးလျှင်ရယောဆံတဖောခန့်မျှ၏။ထိုဆံကို
 ယူ၍မြို့ထဲသို့ဝင်သဖြင့်ကောက်၍ရသောဆံကိုလည်း
 ယောက္ခမအားပြ၏။ဝစ္စာစားပြီးမှချန်ထားသောအရာ
 ၁၉ ကိုလည်းထုတ်၍ပေးသေး၏။ယောက္ခမကလည်းယနေ့
 အဘယ်မှာစပါးကျန်ကိုကောက်သနည်း။အဘယ်မှာ
 လုပ်သနည်း။သင်သိမှတ်သောသူသည့်မဂ်လာရှိပါစေသော
 ဟုမြွက်ဆိုလျှင်ရသကယနေ့ကျန်မလုပ်သောသူ၏အ
 မည်ကားဗောဇဖြစ်ပါသည်ဟုယောက္ခမအားကြားပြော
 ၂၀ သော်၊ယောက္ခမကအသက်ရှင်သောသူ။သေသောသူ
 တို့၌ကျေးဇူးမပြတ်ပြုတော်မူသေးသောထာဝရဘုရား
 သည်သုကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသောဟူ၍၎င်း
 ထိုသူသည်ငါတို့နှင့်ပေါက်ဖော်တော်သောသူ။နီးဝပ်
 သောအမျိုးသားချင်းအဝင်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်းချွေးမအား
 ၂၁ ပြောဆို၏။ထိုသူကစပါးရိတ်ခြင်းအမှုပြီး၌တိုင်
 အောင်ငလူတို့၌မှီဝဲလျက်နေတော့ဟုဆိုကြောင်းကို
 ၂၂ လည်းမောဘအမျိုးသမီးရူသသည့်ကြားပြောသော်၊နောမိက
 ငသွီး။သင်သည်သူ၏ကျန်မတို့နှင့်ပေါင်းဖော်ကောင်း
 ၏။အချားသောလယ်၌သူတို့သည်သင့်ကိုမတွေ့စေ
 ၂၃ ကောင်းဟုချွေးမရသအားပြောသည်အတိုင်း၊သူသည်
 ရယောစပါး။ဂျုံစပါးရိတ်ခြင်းအမှုပြီးသည်တိုင်အောင်
 ဗောဇ၏ကျန်မတို့၌မှီဝဲလျက်စပါးကျန်ကိုကောက်၍
 ယောက္ခမထံမှာနေလေ၏။

၁ တဖန်ယောက္ခမနောမိကငသွီး။သင့်ကိုချစ်သာစေ
 ခြင်းငှါညီဝပ်ရာအရပ်ကိုသင့်အဖို့ငါမရှာရသလော။
 ၂ ၊သင်ပေါင်းဖော်သောကျန်မတို့၏သခင်ဗောဇသည်
 ငါတို့ပေါက်ဖော်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ယနေ့ညမှာ
 ကောက်နယ်တလင်း၌ရယောစပါးကိုလေ့လျက်နေ၏။
 ၃ ၊သင်သည်ရေချိုးခြင်း။ဆီထိမ်းခြင်း။အဝတ်တန်ဆာ
 ဆင်ခြင်းကိုပြုပြီးလျှင်ကောက်နယ်တလင်းသို့သွား
 တော့။သူသည်စားသောက်ခြင်းအမှုကိုမပြီး၌ကိုယ်ကို
 ၄ မပြုနှင့်။သူအိပ်သောအခါအိပ်ရာအရပ်ကိုမှတ်ပြီးမှဝင်
 ၍သုခြေ၌ဖုံးသောအဝတ်ကိုဖွင့်ပြီးလျှင်အိပ်တော့။သင်

သည့်အဘယ်သို့ပြုရမည်ကိုသူပြောသိန့်မည်ဟုဆိုသော်
 ၅ ၊ရသကမိခင်မှာထားသမျှတို့ကိုပြုပါမည်ဟုဝန်ခံလျက်
 ၆ ၊ကောက်နယ်တလင်းသို့သွား၍ယောက္ခမမှာထားသမျှ
 ၇ အတိုင်းပြုလေ၏။ဗောဇသည်စားသောက်၍ရှင်လန်း
 လျက်စပါးပုံအနားသို့သွား၍အိပ်သောအခါရူသသည်
 တိတ်ဆိတ်စွာချည်းကပ်၍သုခြေ၌ဖုံးသောအဝတ်ကို
 ၈ ဖွင့်ပြီးလျှင်အိပ်လေ၏။သန်းခေါင်အချိန်၌ယောက္ခမ
 သည်လန်၍ထည့်သဖြင့်မိမ္မသည်ခြေရင်း၌ရှိသည်ကိုသိ
 ၉ လျက်၊သင်သည်အဘယ်သူနည်းဟုမေးလျှင်ကျန်မ
 သည်ကိုယ်တော်၏ကျန်မရသဖြစ်ပါ၏။ကိုယ်တော်
 သည်ရွေးပိုင်သောအမျိုးသားချင်းဖြစ်သောကြောင့်ကိုယ်
 တော်၏ကျန်မကိုအဝတ်တော်စွန့်နှင့်ဖုံးပါတော့ဟုဆို
 ၁၀ သော်၊သူကငသွီး။ထာဝရဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်
 မူပါစေသော။သင်သည်ငွေရတတ်သောလူပျို။ဆင်းရဲ
 သောလူပျိုတစ်ယောက်ကိုမမှီဝဲဘဲနေ၍အရင်ပြုသော
 ၁၁ ကျေးဇူးထက်နောက်ပြုသောကျေးဇူးသာ၍ကြီး၏။မ
 ရိုးရိမ်နှင့်ငသွီး။တောင်းသမျှကိုငါပြုမည်။သင်သည်သိလ
 နှင့်ပြည့်စုံသောမိမ္မဖြစ်ကြောင်းကိုငလူမျိုးနေသောတမြို့
 ၁၂ လုံးသိ၏။ငါသည်ရွေးပိုင်သောအမျိုးသားချင်းမှန်ပေ၏။
 သို့သော်လည်းထောက်သာ၍ရွေးပိုင်သောအမျိုးသားချင်း
 ၁၃ တယောက်ရှိသေး၏။ယနေ့ညမှာနေဦးတော့။ထိုသူ
 သည်ရွေးပိုင်သောအမျိုးသားချင်းဝတ်ကိုပြုလိုလျှင်ပြု
 ပါလေစေ။ကောင်း၏။မပြုလျှင်ထာဝရဘုရားအသက်
 ရှင်တော်မူသည်အတိုင်းငါပြုမည်။နံနက်တိုင်အောင်
 အိပ်ဦးတော့ဟုဆို၏။
 ၁၄ ရူသသည်နံနက်တိုင်အောင်သုခြေရင်းနားမှာအိပ်ပြီး
 မှတယောက်ကိုတယောက်သိနိုင်သောအချိန်မရောက်
 မှီထလေ၏။ယောက္ခမကလည်းမိမ္မသည်ဤကောက်
 နယ်တလင်းသို့လာသည်ကိုအဘယ်သူမျှမသိစေနှင့်ဟု
 ၁၅ ဆို၏။တဖန်သင်၌ပါသောတင်းတိမ်ကိုယူခဲ့၍ဖြန့်ခင်း
 တော့ဟုဆိုသည်အတိုင်းရသဖြန့်လျက်ရယောစပါး
 ၁၆ ချောက်ဩမဲကိုချင်၍သုအပေါ်မှာတင်သဖြင့်သူသည်
 မြို့ထဲသို့သွားလေ၏။ယောက္ခမထံသို့ရောက်သော
 အခါယောက္ခမကအဘယ်သို့နည်းဟုမေးလျှင်မိမ္မ၌
 ၁၇ ထိုသူပြုသမျှကို၎င်း၊သူကသင်သည်ယောက္ခမထံသို့
 လက်ချည်းမသွားနှင့်ဟုဆိုလျက်ရယောစပါးချောက်
 ၁၈ ဩမဲပေးကြောင်းကို၎င်းကြားပြောလေ၏။ယောက္ခမ
 ကလည်းငသွီး။ဤအမှုသည်အဘယ်သို့ပြီးထိန့်မည်
 ကိုမသိမှီတိုင်အောင်ထိုင်နေတော့။ယောက္ခမသည်

ယနေ့၏အမှုကိုမပြီးစီးမှီညိမ်ဝပ်စွာမနေဟုပြောဆို၏။

- ၁ ထိုအခါဗောဇာသည်မြို့တံခါးဝသို့သွား၍ထိုင်သဖြင့်
- မနေ့ကပြောသောအမျိုးသားချင်းရှောက်သွားသည်ကို
- မြင်လျှင်အိုမည်သူ။ထည့်၍ထိုင်ပါတော့ဟုခေါ်သည်အ
- ၂ ကိုင်းသူသည်ထည့်၍ထိုင်လေ၏။တဖန်မြို့သားအသက်
- ကြီးသူတကျိပ်တို့ကိုခေါ်၍သည်မှာထိုင်ပါတော့ဟုဆို
- ၃ သည်အကိုင်းသူတို့သည်လည်းထိုင်ကြ၏။အမျိုးသား
- ချင်းကိုလည်းမောဘပြည်မှပြန်လာသောနာမိသည်ငါ
- တို့အစ်ကိုထေရ်မလက်ပိုင်သောမြေအကွက်ကိုရောင်း
- ၄ မည်ဖြစ်၍။သင့်ကိုငါတိုင်ကြားလျက်ပြည်သားများ။
- ငါတို့အမျိုး၌အသက်ကြီးသူများရှေ့မှာဝယ်ပါတော့ဟု
- ပြောမည်အကြံရှိပါ၏။သင်သည်ရွေးလိုလျှင်ရွေးပါ
- တော့။မရွေးလိုလျှင်ကျွန်ုပ်အားကြားပြောပါတော့။သင်
- မှတပါးရွေးပိုင်သောသူမရှိ။သင့်နောက်မှာကျွန်ုပ်နေရာ
- ကျသည်ဟုဆိုသော်အမျိုးသားချင်းကကျွန်ုပ်ရွေးမည်
- ၅ ဟုပြန်ပြော၏။ဗောဇာကလည်းထိုလယ်ကွက်ကိုနာမိ
- လက်မှဝယ်သောနေ့ရက်တွင်သေသောသူ၏အမွေဥစ္စာ
- အားဖြင့်သူ၏နာမည်ကိုထောက်မခြင်းငှါသူ၏မယား။
- မောဘအမျိုးသမီးရသကိုလည်းဝယ်ရသေးသည်ဟုဆို
- ၆ သော်။အမျိုးသားချင်းကကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်အဖို့မရွေး
- နိုင်ပါ။ရွေးလျှင်ကိုယ်အမွေဥစ္စာကိုဗျက်မည်ပိုးချိမ်စရာ
- ရှိ၏။ကျွန်ုပ်မရွေးနိုင်သောကြောင့်ကျွန်ုပ်ရွေးပိုင်သောအ
- ၇ ရာကိုကိုယ်အဖို့ရွေးပါတော့ဟုပြန်ပြော၏။ဣသရေလ
- ရှေးထုံးစံဟူမူကား။ရွေးခြင်းအမှု။ဥစ္စာလဲခြင်းအမှုကိုမြဲ
- မြဲစေခြင်းငှါတယောက်သောသူသည်မိမိခြေနင်းကိုချွတ်
- ၈ ချွတ်တယောက်သောသူအားအပ်လေ့ရှိ၏။ထိုသို့ပြုသော
- အားဖြင့်ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင်သက်သေတည်ရ
- ၉ ၏။သို့ဖြစ်၍အမျိုးသားချင်းကကိုယ်အဖို့ဝယ်ပါတော့
- ဟုဗောဇာအားဆို၍မိမိခြေနင်းကိုချွတ်၏။ဗောဇာကလည်း
- ၁၀ နာမိလက်မှငါဝယ်၍။သေသောသူ၏နာမည်ကိုသူ၏
- ညီအစ်ကိုရထဲက၎င်းသုနေရာမြို့တံခါးထဲက၎င်းမပြတ်
- စေခြင်းငှါသူ၏အမွေအားဖြင့်သူ၏နာမည်ကိုထောက်
- မမည်အကြောင်း။မဟာလုနီ၏မယား။မောဘအမျိုးသမီး

- ရသကိုငါ၏မယားဖြစ်စေခြင်းငှါငါဝယ်သည်ကိုသင်
- တို့သည်ယနေ့သက်သေဖြစ်ကြပါ၏ဟုအသက်ကြီးသူ
- ၁၁ များ။လူများအပေါင်းတို့အားပြောဆို၏။တံခါးဝ၌ရှိ
- သောအသက်ကြီးသူများ။လူများအပေါင်းတို့ကလည်း
- ငါတို့သည်သက်သေဖြစ်ကြ၏။သင့်အိမ်သို့ရောက်
- သောဤမိမ္မသည်ဣသရေလအမျိုးကိုတည်ထောင်သော
- မိမ္မနှစ်ယောက်။ရာဇေလနှင့်လေအာကဲ့သို့ဖြစ်မည်အ
- ကြောင်း။ထာဝရဘုရားပြုတော်မူပါစေသော။သင်သည်
- လည်းဗေရုတ်အရပ်၌အစွပ်သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၍ဗက်လင်
- ၁၂ မြို့၌အသရေကျော်စောခြင်းရှိပါစေသော။အသက်ပျို့
- သောဤမိမ္မတွင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူလတုံသောမျိုး
- စေအားဖြင့်သင်၏အမျိုးအနွယ်သည်ယုဒမယားတာမာ
- ဗွားမြင်သောဖာရက်အမျိုးအနွယ်ကဲ့သို့ဖြစ်ပါစေသော
- ဟုပြောဆိုကြ၏။
- ၁၃ ဗောဇာသည်ရသကိုသိမ်း၍စုံဖက်လျက်ဆက်ဆံသော
- အခါထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့်ရသသည်
- ၁၄ ပဋိသန္ဓေယူ၍သားယောက်ျားကိုဖွားမြင်လေ၏။မိမ္မတို့
- သည်လည်းနာမိအားသင့်ကိုပြုရသောအမျိုးသားချင်း
- ကိုယနေ့ဖြတ်တော်မမူသောထာဝရဘုရားသည်မင်္ဂလာ
- ရှိတော်မူပါစေသော။ယခုရသောအမျိုးသားချင်းသည်
- လည်းဣသရေလအမျိုး၌အသရေကျော်စောပါစေသော။
- ၁၅ ၊သူသည်သင်၏အသက်ကိုပြုပြင်သောသူ။သင်အသက်
- ကြီးသောအခါသင့်ကိုကောင်းမွန်စွာပြုရသောသူဖြစ်ပါ
- စေသော။သင့်ကိုချစ်၍သားချွန်ယောက်ထက်သင့်အ
- ဖို့သာ၍ကောင်းသောသင်၏ချွေးမသည်သားယောက်ျား
- ၁၆ ကိုဖွားမြင်ပြီဟုပြောဆိုကြ၏။နာမိသည်ထိုသူငယ်
- ၁၇ ကိုယူ၍ပိုက်ချိုးလျက်ထိန်းလေ၏။အိမ်နီးချင်းမိမ္မတို့
- ကလည်းနာမိသည်သားယောက်ျားကိုရပြီဟုဆိုလျက်
- ထိုသူငယ်ကိုဩဗက်အမည်ဖြင့်မှည့်ကြ၏။ဩဗက်သား
- ကားယေရှု။ယေရှုသားကားဒါဝိဒ်တည်း။
- ၁၈ ဖာရက်၏သားစည်မြေးဆက်ဟူမူကား။ဖာရက်
- ၁၉ သားဗောဇာရုံ။ဗောဇာရုံသားအာရုံ။အာရုံသားအမိနဒင်။
- ၂၀ ၊အမိနဒ်သားနာရှန်။နာရှန်သားစာလမုန်။စာလမုန်
- ၂၁ သားဗောဇာ။ဗောဇာသားဩဗက်။ဩဗက်သားယေရှု။
- ယေရှုသားဒါဝိဒ်တည်း။

၁ ဖေရတ်မြို့သားဇုဖ။တောဟူ။ဇေယျဟူ။ယောရောဟံမှ
ဆင်းသက်၍ဖေရတ်တောင်ပေါ်မှာ။ရာမထိမ်ဇုဖိမ်မြို့၌
၂ နေသော။ဇေယျကနအမည်ရှိသောသူတယောက်ရှိ၏။ထို
သူသည်မယားနှစ်ယောက်ရှိ၏။တယောက်ကားဟန္တ။
တယောက်ကားပေန်နအမည်ရှိ၏။ပေန်န၌သားသွီးရှိ၏။
၃ ဟန္တ၌မရှိ။ဇေယျကနသည်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရားကိုကိုးကွယ်၍ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါမိမိနေ
ရာမြို့မှရှိလော့မြို့သို့နှစ်တိုင်းသွားမြဲရှိ၏။ထာဝရဘုရား
၏ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်ဇေယျသားဟောဖန်နှင့်ဖန်ဟတ်
သည်ရှိလော့မြို့၌နေသတည်း။
၄ ဇေယျကနသည်ယဇ်ပူဇော်အချိန်ရောက်သောအခါ
မယားပေန်နနှင့်သူ၏သားသွီးအပေါင်းတို့အားဝေမျှ
၅ ၏။ဟန္တကိုချစ်သောကြောင့်နှစ်ဆသောအဖို့ကိုပေး၏။
သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရားသည်ဟန္တအားသားဖွားသော
၆ အခွင့်ကိုပေးတော်မမူ။ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည်အခွင့်
ကိုပေးတော်မမူသောကြောင့်ဟန္တစိတ်ဆိုးညစ်အောင်
၇ ရန်သူသည်အယွန်နှင့်ရှက်တတ်၏။နှစ်စဉ်မပြတ်
ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်သို့သွားသောအခါရန်သူ
၈ နှောင့်ရှက်သဖြင့်ဟန္တသည်အစာမစားနိုင်။ငိုလျက်နေ
တတ်၏။သူ၏ခင်ပွန်းဇေယျကနကဟန္တအဘယ်ကြောင့်
ငိုသနည်း။အဘယ်ကြောင့်မစားဘဲနေသနည်း။အဘယ်
ကြောင့်စိတ်ညှိုးငယ်သနည်း။သားတကျပ်ထက်သင်
၉ ခွံငါသာ၍ကောင်းသည်မဟုတ်လောဟုဆို၏။
၁၀ ရှိလော့မြို့၌စားသောက်ကြသောနောက်ယဇ်ပူဇော်
ဟိတ်ဇေယျသည်ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်တိုင်နားမှာ
၁၁ ထိုင်စည်။ဟန္တသည်ညှိုးငယ်သောစိတ်နှင့်ထ၍မျက်
ရည်များစွာကျလျက်ထာဝရဘုရားကိုဆုတောင်းသည်
၁၂ ကား။အိုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား။
ကိုယ်တော်၏ကျွန်မကိုမေ့လျော့တော်မမူဘဲကိုယ်တော်
ကျွန်မ၏ဆင်းရဲခြင်းကိုကြည့်ရှုအောင်းမေ့သဖြင့်သား
ယောက်ျားကိုပေးသနားတော်မူလျှင်သူ၏ဆံပင်ရိတ်
ခြင်းကိုအလျှင်းမပြု။တသက်လုံးထာဝရဘုရား၏ကျွန်

ဖြစ်စေခြင်းငှါကျွန်မအပ်ပါမည်ဟုသစ္စာဂတိပြုလေ၏။
၁၂ |ဟန္တသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ကြာမြင့်စွာဆု
၁၃ တောင်းစဉ်ဇေယျသည်သူ၏နှုတ်ကိုကြည့်မှတ်လေ၏။ငိတ်
နှစ်လုံးနှင့်ဆုတောင်း၍နှုတ်ခပ်ထုပ်သော်လည်းစကားသံ
၁၄ မထွက်သောကြောင့်ရစ်မူးသည့်ဟုဇေယျထင်လျက်။သင်
သည်အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးရစ်မူးထိမ့်မည်နည်း။သင်
၁၅ ၏စပျစ်ရည်ကိုပယ်ရှောင်လော့ဟုဆို၏။ဟန္တကလည်း
မဟုတ်ပါအရှင်။ကျွန်မသည်စိတ်ညှိုးငယ်သောမိမိဖြစ်
ပါ၏။စပျစ်ရည်ကိုမသောက်ပါ။သေရည်သေရက်ကိုမ
သောက်ပါ။ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌စိတ်နှစ်လုံးကို
၁၆ သွန်းလောင်းလျက်နေပါ၏။ကိုယ်တော်၏ကျွန်မကိုအ
ဓမ္မမိမ္မဟူ၍မမှတ်ပါနှင့်။မြည်တစ်စရာအကြောင်းဝပ်
နည်းစရာအကြောင်းများသည်ဖြစ်၍ယခုထိုင်အောင်
၁၇ လျှောက်နေပါသည်ဟုပြန်ပြောသော်။ဇေယျကညိမ်ဝပ်
စွာသွားလော့။ယခုဆုတောင်းသည်အတိုင်းဆုသရေလ
အမျိုး၏ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူပါစေသောဟု
၁၈ ဖြစ်ဆို၏။ဟန္တကလည်းကိုယ်တော်၏ကျွန်မသည်ရှေ့
တော်၌မျက်နှာရပါစေသောဟုလျှောက်ပြီးမှချားနား
သောမျက်နှာနှင့်သွား၍အစာစားလေ၏။
၁၉ ထိုသူတို့သည်နံနက်စောစောထ၍ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ကိုးကွယ်ပြီးလျှင်ရာမမြို့မှာရှိသောမိမိတို့
အိမ်သို့ပြန်သွားကြ၏။ထိုအခါဇေယျကနသည်မယား
ဟန္တနှင့်ဆက်ဆံ၍ထာဝရဘုရားအောင်းမေ့တော်မူသ
၂၀ ဖြင့်။ဟန္တသည်ပဋိသန္ဓေယူ၍ကာလအချိန်စေ့သောအခါ
သားယောက်ျားကိုဖွားမြင်ပြီးလျှင်ထိုသားကိုထာဝရ
ဘုရားထံ၌ဆုတောင်းသောကြောင့်ရှုလေအမည်ဖြင့်
၂၁ မှည့်လေ၏။ဇေယျကနသည်အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်း
တို့နှင့်အတူနှစ်စဉ်ပြုရသောယဇ်ကိုငင်သစ္စာဂတိ
နှင့်ဆိုင်သောပူဇော်သကာကိုငင်ထာဝရဘုရားအား
၂၂ ပူဇော်ခြင်းငှါတက်သွားသောအခါ။ဟန္တကနှုတ်ကွာ
ပြီးမှသူငယ်ကိုဆောင်သွားပါမည်။ထိုအခါသူသည်ထာ
ဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ရောက်၍အမြဲနေရထိမ့်မည်ဟုဆို

၂၃ လျှင်၊ ခင်ပွန်းလေကာနကစိတ်ရှိသည် အဘိုင်း ပြုလော့။
 ၂၄ နို့နှင့်မကွာမီတိုင်အောင်နေလော့။ ထာဝရဘုရား၏ဂတိ
 တော်သာတည်ပါစေသောဟုဝန်ခံ၍မယားသည်သူငယ်
 ကိုနို့တိုက်လျက် နို့မကွာမီတိုင်အောင်မသွားဘဲနေ
 ၂၅ ၏။ နို့ကွာပြီးမှအသက်သုံးနှစ်ရှိသောနွားတကောင်။
 မုန့်ညက်တဖော။ စပျစ်ရည်တဘူးနှင့်တကွသူငယ်ကို
 ဆောင်သွား၍ရှိလော့မြို့၌ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်သို့
 ရောက်လေ၏။ ထိုအခါသူငယ်သည်အသက် နှစ်သေး၏။
 ၂၆ ၊ နွားကိုသတ်၍သူငယ်ကိုဖော်ထံသို့သွင်းလျက်။ ဟန္တ
 ၂၇ ကကျွန်မ၏သခင်။ ကိုယ်တော်အသက်ရှင်သည်အ
 တိုင်းကျွန်မသည်ယမန်တခါ၏အရပ်၌ကိုယ်တော်အ
 ၂၈ နားမှာရပ်လျက်ဆုတောင်းသောမိမ္မဖြစ်ပါ၏။ ထိုအခါ
 ၏သူငယ်ကိုရမည်အကြောင်းဆုတောင်းပါ၏။ တောင်း
 သည်အတိုင်းထာဝရဘုရားသည်ပေးသနားတော်မူပြီ။
 ၂၉ ၊ ထိုကြောင့်ကျွန်မသည်သူကိုထာဝရဘုရားအားငြီးပါ
 ပြီ။ သူသည်တသက်လုံးထာဝရဘုရားထံတော်၌အငြီးခံ
 ၍နေရပါမည်သခင်ဟုလျှောက်ပြီးမှထိုအရပ်၌ထာဝရ
 ဘုရားကိုကိုးကွယ်ကြ၏။

၃၀ တဖန်ဟန္တသည်ပဌနာစကားကိုမြွက်ဆိုသည်ကား။
 ငစိတ်နှစ်လုံးသည်ထာဝရဘုရားကိုအမှီပြု၍ရှင်လန်း
 လျက်ထာဝရဘုရားကြောင့်ငဦးချိုမြင့်လျက်ရှိ၏။ ကယ်
 တင်ခြင်းကျေးဇူးတော်ကြောင့်ဝမ်းမြောက်၍ရန်သူတို့
 ၃၁ အားဝါကြွားသောစကားကိုပြောရ၏။ ထာဝရဘုရား
 သန့်ရှင်းတော်မူသကဲ့သို့အဘယ်သူမျှမသန့်ရှင်း။ ကိုယ်
 တော်မှတပါးအချားသောဘုရားမရှိ။ ငါတို့ဘုရားသခင်
 ၃၂ ကဲ့သို့သောသိလှစရာမရှိ။ ကိုယ်ကိုကိုယ်မချိုးမြှောက်
 ကြနှင့်။ ဝါကြွားစော်ကားသောစကားကိုမပြောကြနှင့်။
 အဓမ္မစကားကိုနှုတ်ထဲကမထွက်စေကြနှင့်။ အကြောင်း
 မူကား။ ထာဝရဘုရားသည်သပ္ပညတဘုရားဖြစ်တော်
 ၃၃ မူ၏။ အမှုအရာတို့ကိုညှိညွတ်တော်မူ၏။ သူရဲတို့ကိုင်
 သောလေးများကျိုးလျက်လဲတတ်သောသူတို့သည်ခွန်
 ၃၄ အားနှင့်ပြည့်စုံလျက်ရှိကြ၏။ ဝစ္စာစားသောသူတို့သည်
 စားစရာကိုရခြင်းငှါသူငြီးလုပ်ကြံပြီ။ ငတ်မွတ်သောသူ
 တို့မူကားတဖန်ဝကြပြီ။ မြို့သောသူသည်ချွန်ကြိပ်တိုင်
 အောင်ဖွားမြင်ပြီ။ သားများသောသူမူကားတဖန်အား
 ၃၅ လျော့ပြီ။ ထာဝရဘုရားသည်သေစေသောအခွင့်။ အ
 သက်ရှင်စေသောအခွင့်။ မရဏာနိုင်ငံသို့နှိမ့်ချသောအ
 ၃၆ ခွင့်။ ထမြောက်စေသောအခွင့်ရှိတော်မူ၏။ ဆင်းရဲစေ

ခြင်းငှါရင်ရတတ်စေခြင်းငှါရင်ထာဝရဘုရားပြု၍နှိမ့်ချ
 ၃၇ သောအခွင့်။ ချိုးမြှောက်သောအခွင့်ရှိတော်မူ၏။ ဆင်းရဲ
 သောသူကိုမြေမှုန့်ထဲကရင်ငတ်မွတ်သောသူကိုနောက်
 ချေးပုံထဲကရင်ချိုးမြှောက်၍မင်းသားတို့နှင့်ထိုင်ရသော
 အခွင့်။ ဘုန်းကြီးသောပဏ္ဏကိုအမွေခံရသောအခွင့်ကို
 ပေးတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ မြေကြီးတိုင်တို့ကိုထာ
 ၃၈ ဝရဘုရားပိုင်၍ထိုတိုင်တို့အပေါ်မှာလောကဓာတ်ကို
 တည်တော်မူပြီ။ မိမိသန့်ရှင်းသူတို့ခြေကိုစောင့်မတော်
 မူလိမ့်မည်။ မတရားသောသူတို့သည်မှောင်မိုက်၌တိတ်
 ဆိတ်စွာနေရကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်အစွမ်းသတ္တိအားဖြင့်
 ၃၉ အဘယ်သူမျှမနိုင်ရာ။ ထာဝရဘုရားသည်ရန်သူတို့ကို
 ချိုးဖဲ့တော်မူမည်။ သူတို့အပေါ်၌မိမိလေးကောင်းကင်မှ
 မိမိချန်းစေတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားသည်မြေကြီးစွန်း
 ကိုင်အောင်တရားစီရင်သဖြင့်ခန့်ထားတော်မူသောရှင်
 ၄၀ ဘုရင်ကိုခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံစေ၍အထံတော်၌ဘိဿိတ်
 ၄၁ ခံသောသူကိုချိုးမြှောက်တော်မူမည်ဟုမြွက်ဆို၏။ ထို
 နောက်မှလေကာနသည်ရာမမြို့၌ရှိသောမိမိအိမ်သို့သွား
 ၍သူငယ်သည်ယဇ်ပရောဟိတ်ဖော်ရှေ့တွင်အမှုတော်
 ကိုဆောင်ရွက်လေ၏။

၄၂ ဖော်၏သားတို့သည်ထာဝရဘုရားကိုမသိ။ အဓမ္မလူ
 ၄၃ ဖြစ်ကြ၏။ လူများတို့တွင်ယဇ်ပရောဟိတ်ပြုသောထုံးစံ
 ဟူမူကား။ ယဇ်ပူဇော်၍အမဲသားကိုပြုတ်စဉ်အခါယဇ်
 ပရောဟိတ်၏အစေအပါတယောက်သည်လာ၍သုံး
 ၄၄ ချောင်းရှိသောအမဲချိတ်ကိုကိုင်လျက်၊ အိုးအစရှိသည်
 တို့၌ထိုးခတ်၍အမဲချိတ်တွင်ပါသမျှကိုယဇ်ပရောဟိတ်
 ၄၅ သည်ဆိမ်းယူတတ်၏။ ရှိလော့မြို့သို့ရောက်လာသောအ
 သရေလလူအပေါင်းတို့အားထိုသို့ပြုကြ၏။ ဆီဥကိုမီး
 မရှိမှီယဇ်ပရောဟိတ်၏အစေအပါသည်လာ၍ယဇ်
 ပရောဟိတ်ဘို့ကင်စရာအမဲသားကိုပေးပါ။ ပြုတ်သော
 ၄၆ အမဲသားကိုမယူ။ စိမ်းသောအမဲသားကိုသာယူမည်ဟု
 ယဇ်ပူဇော်သောသူအားဆိုတတ်၏။ ထိုသူကဆီဥကို
 အရင်မီးရှို့ပါရစေ။ နောက်မှယူချင်တိုင်းယူပါဟုဆို
 ၄၇ လျှင်မဟုတ်ဖူး။ ယခုပေးရမည်။ သို့မဟုတ်။ အနိုင်ယူ
 ၄၈ မည်ဟုပြောဆိုတတ်၏။ ထိုယဇ်ပရောဟိတ်မျှတို့သည်
 ထာဝရဘုရားဝတ်ကိုလူများရှုံ့စရာပြုသောကြောင့်ရှေ့
 တော်၌အတ္တန်အပြစ်ကြီးသောသူဖြစ်ကြ၏။
 ၄၉ သူငယ်ရှမ္မေလသည်ပိတ်သင်တိုင်းကိုဝတ်စဉ်းလျက်
 ၅၀ ထာဝရဘုရားရှေ့၌အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်လေ၏။ နှစ်
 စည်ပြုရသောယဇ်ကိုပူဇော်ခြင်းငှါသူ၏မိဘသည်

ရောက်လာသောအခါ အမိသည်တနှစ်မပြတ်သားအဖို့
 ၂၀ အင်္ကျီငယ်ကိုချုပ်၍ဆောင်ခဲ့တတ်၏။ တရံရောအခါ
 လေကသင်သည်ထာဝရဘုရား၌ငြားထားသောသားအ
 တွက်၍မိမ္မတွင်အမျိုးအနွယ်ကိုပေးတော်မူပါစေသော
 ၂၁ ဟုဇလကာနုလင်မယားကိုကောင်းကြီးပေး၏။ ထိုသူတို့
 သည်နေရာအိမ်သို့ပြန်သွားသောနောက်၊ ထာဝရဘုရား
 သည်ဟန္တကိုအကြည့်အရှုကြွတော်မူသဖြင့်သူသည်ပဋိ
 သန္ဓေယူ၍သားသုံးယောက်၊ သမီးနှစ်ယောက်တို့ကိုဖွား
 မြင်လေ၏။ သူငယ်ရှစ်လသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
 ကြီးပွားသတည်း။
 ၂၂ ဇေယျသညအသက်အရွယ်လွန်သောအခါသူ၏သားတို့
 သည်ဣသရေလလူအပေါင်းတို့၌ပြုသမျှကိုငင်ပရိသတ်
 စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးနားမှာစည်းဝေးသောမိမ္မနှင့်
 ၂၃ မှားရွင်းကြောင်းကိုငင်ကြားသိလျှင်၊ သင်တို့သည်အ
 ဘယ်ကြောင့်၍သို့ပြုကြသနည်း။ သင်တို့ပြုသောစုစုရိုက်
 ၂၄ တို့ကိုလူအပေါင်းတို့သည်ပြော၍ငါကြားရ၏။ မကောင်း
 ဘူးသေးတို့။ ငါကြားသောသိတင်းသည်ကောင်းသော
 သိတင်းမဟုတ်။ ထာဝရဘုရား၏လူတို့သည်ပြစ်မှား
 ၂၅ ရမည်အကြောင်း။ သင်တို့ပြုကြသည်တကား။ လူချင်း
 တယောက်ကိုတယောက်ပြစ်မှားလျှင်တရားသူကြီးစစ်
 ကြောစီရင်ရ၏။ လူသည်ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားလျှင်
 သုအတွက်အဘယ်သူတောင်းပန်လိမ့်မည်နည်းဟုသမ္မ
 သော်လည်းသူတို့သည်အဖ၏စကားကိုနားမထောင်
 ကြ။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်ကွပ်မျက်
 ၂၆ ခြင်းငှါအလိုရှိတော်မူ၏။ သူငယ်ရှစ်လသည်ကြီးပွား
 ၍ထာဝရဘုရားရှေ့။ လူတို့ရှေ့၌မျက်နှာရလေ၏။
 ၂၇ ဘုရားသခင်၏လူတယောက်သည်ဇေယျသညသို့လာ၍
 ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အဲဒုတ္တုပြည်။ ဗာရော
 ဘုရင်ထံ၌နေရသောသင့်အဖ၏အမျိုးအားငါထင်ရှား
 ၂၈ သည်မဟုတ်လော။ ငါ၏ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာပူဇော်ခြင်း။
 နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ခြင်း။ ငရှေ့မှာသင်တိုင်းကိုဝတ်ခြင်း
 အမှုကိုစောင့်ရသောငါ၏ယဇ်ပရောဟိတ်ဖြစ်စေခြင်း
 ငှါသုကိုဣသရေလအမျိုးအပေါင်းတို့အထံကငါရှေး
 ကောက်သည်မဟုတ်လော။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
 သည်မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သကာရှိသမျှတို့ကိုသင့်အဖ
 ၂၉ ၏အမျိုးအားငါပေးသည်မဟုတ်လော။ ငအိမ်၌ငါစီရင်
 သောယဇ်။ ငပူဇော်သကာကိုအဘယ်ကြောင့်ခြေနှင့်
 ကန်သနည်း။ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးသားတင်လှူသော
 ပူဇော်သကာရှိသမျှတို့တွင်အမြတ်ဆုံးသောအရာကို

ဝစ္စာတားစေ၍သင်၏သားတို့ကိုအပေါ်မှာအဘယ်
 ၃၀ ကြောင့်ချီးမြှောက်သနည်း။ ထိုသို့ပြုသောကြောင့်ဣသ
 ရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
 ကား။ သင့်အမျိုး၊ သင့်အဖ၏အမျိုးသည်ငရှေ့မှာအစည်
 သွားလာရလိမ့်မည်ဟုငါဆိုမိသော်လည်းတဖန်ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ထိုဂတိသည်ငါနှင့်ဝေးပါ
 စေ။ ကံချီးမြှောက်သောသူတို့ကိုငါချီးမြှောက်မည်။
 ၃၁ ငကိုမထိမ့်မြင်ပြုသောသူတို့သည်ဂုဏ်အသရေပျက်ရ
 ကြလိမ့်မည်။ သင်၏အမျိုးတွင်အိုသောသူတယောက်မျှ
 မရှိစေခြင်းငှါသင်၏လက်ရုံးနှင့်သင့်အဆွေအမျိုး၏
 လက်ရုံးကိုငါဖြတ်သောအချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။
 ၃၂ ဣသရေလအမျိုးအားငါပေးသောစည်းစိမ်ရှိရာအိမ်ပေါ်
 မှာဘေးဥပါတ်ရောက်ကြောင်းကိုသင်မြင်ရလိမ့်မည်။
 သင်၏အမျိုးတွင်အိုသောသူတယောက်မျှအစည်မရှိရ။
 ၃၃ ငါ၏ယဇ်ပလ္လင်မှငါမပယ်မဖြတ်သောသင်၏အမျိုးသား
 သည်သင့်မျက်စိပျက်၍စိတ်ကြင်နာဖို့ရာဖြစ်လိမ့်မည်။
 သင်၏သားစည်မြေးဆက်တို့သည်အသက်မျှစည်ပင်
 ၃၄ သောကြလိမ့်မည်။ သင်၏သားဟောဖန်နှင့်ဖိနဟတ်နှစ်
 ယောက်တို့၌ဖြစ်စေ၍သင့်အားငါပေးသောပုပ္ဖနိမိတ်
 ဟူမူကား။ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်တနေ့ချင်းတွင်သေ
 ၃၅ လိမ့်မည်။ တဖန်ငမိတ်နှစ်လုံးအထိုသို့ထိုက်၍သစ္စာ
 စောင့်သောယဇ်ပရောဟိတ်ကိုငါပေါ်ထွန်းစေမည်။ ခြ
 သောအိမ်ကိုသုအဖို့ငါဆောက်ပေးသဖြင့်သူသည်ငထံ
 ၃၆ ၌ဘိသိတ်ခံသောသူရှေ့မှာအစည်သွားလာရလိမ့်မည်။
 သင်၏အမျိုး၌ကျန်ကြွင်းသောသူတိုင်းသုထံသို့လာ၍
 ကျွန်တော်သည်မုန့်အနည်းငယ်ကိုစားရမည်အကြောင်း။
 ယဇ်ပရောဟိတ်အရာနှင့်ဆိုင်သောအမှုတရပ်တရပ်ကျန်
 တော်ကိုစေခိုင်းပါလော့ဟုငွေစ။ မုန့်စကိုရလိုသောငှါ
 ရှိခိုးလျက်တောင်းပန်လိမ့်မည်ဟုအမိန့်တော်ကိုပြန်
 လေ၏။
 ၁ သူငယ်ရှစ်လသည်ဇေယျသညတွင်ထာဝရဘုရား၏
 အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်လေ၏။ ထိုကာလ၌ထာဝရ
 ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်နည်းပါး၏။ ထင်ရှား
 ၂ သောရှုပါရုံမရှိ။ တရံရောအခါဇေယျသည၌မိမိနေရာ၌အိပ်
 လျက်သူ၏မျက်စိပျက်သောကြောင့်မမြင်နိုင်သည်ကာလ
 ၃ ဘုရားသခင်၏သစ်တာတော်ရှိရာထာဝရဘုရားအိမ်
 တော်၌မီးခွက်မသေမီရှစ်လသည်လည်းအိပ်လျက်ရှိ
 ၄ သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည်ရှစ်လကိုခေါ်တော်မူ၍

၁ ဂရုဇ္ဈကအကျွန်ုပ်ရှိပါသည်ဟုထူးသဖြင့်၊ ဇေယျထံသို့
 ပြေး၍ ကိုယ်တော်ခေါ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်လာပါ
 သည်ဟုဆိုလျှင် ဇေယျက ငါမခေါ်။ အိပ်တော့ဟုဆိုသည်
 ၆ အတိုင်း ဂရုဇ္ဈသွား၍ အိပ်ပြန်လေ၏။ တဖန် ထာဝရ
 ဘုရားက ဂရုဇ္ဈဟုခေါ်တော်မူလျှင် ဂရုဇ္ဈသည် သပြေ
 လျှင် ဇေယျထံသို့ သွား၍ ကိုယ်တော်ခေါ်သောကြောင့် အ
 ကျွန်ုပ်လာပါသည်ဟုဆိုသော် ဇေယျက ငါမခေါ်သေး။
 ၇ အိပ်တော့ဟုဆို၏။ ဂရုဇ္ဈသည် ထာဝရဘုရားကို မ
 ၈ သိသေး။ ဗျာဒိတ်တော်ကို မခံရသေး။ တတိယအကြိမ်
 ထာဝရဘုရားက ဂရုဇ္ဈဟုခေါ်တော်မူလျှင် ဂရုဇ္ဈထ
 ပြီးလျှင် ဇေယျထံသို့ သွား၍ ကိုယ်တော်ခေါ်သောကြောင့်
 အကျွန်ုပ်လာပါသည်ဟုဆိုသော် ထာဝရဘုရားသည် ထို
 သူငယ်ကို ခေါ်တော်မူကြောင်းကို ဇေယျသည် ရိပ်မိလျှင်
 ၉ သင်သွား၍ အိပ်ဦးတော့။ နောက်တဖန် ခေါ်လျှင် အိုသာ
 ဝရဘုရား အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကျွန်ကြားပါ
 သည်ဟု လျှောက်ရမည်အကြောင်း။ ဂရုဇ္ဈကို မှာထား
 ၁၀ သည် အတိုင်း ဂရုဇ္ဈသွား၍ မိမိနေရာ၌ အိပ်လေ၏။ ထာ
 ဝရဘုရားသည် လည်း ရှေ့နည်းတူ လာရပ်လျက် ဂရုဇ္ဈ။
 ဂရုဇ္ဈဟုခေါ်တော်မူလျှင် ဂရုဇ္ဈက အိုသာဝရဘုရား။
 အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကျွန်ကြားပါသည်ဟု
 ၁၁ လျှောက်လေသော်၊ ထာဝရဘုရားက သိတင်းကြားသော
 သူတိုင်း နားနှစ်ဖက်ခါးစေခြင်းငှါ ငါသည် ဣသရေလအ
 ၁၂ မျိုး၌ တစ်ခုတစ်ရာကို ပြုမည်။ ဇေယျအိမ်သားတို့ တဖက်၌ ငါ
 ပြောသမျှ အတိုင်း ထိုနေ့တွင် ငါပြုမည်။ ပြုစုစီမံခြင်းမှ လက်
 ၁၃ စသော်မည်။ ထိုသူ၏သားတို့သည် ကိုယ်ယုတ်မာသည်
 တိုင်အောင် ကိုယ်ပြုသော ခုစုစုကို အပြစ်ကို သူသိသော်
 လည်း ကြပ်တည်းစွာ မဆုခွင့်နေသောကြောင့် သူ၏အိမ်
 သားတို့၌ ငါသည် အစဉ်အမြဲ ဒါဏ်ပေးမည်ဟု ငါပြော
 ၁၄ ပြီ။ ထိုကြောင့် ဇေယျ၏အိမ်သားတို့ အပြစ်သည် လစ်နှင့်
 ပူဇော်သကာအား ဖြင့်မပြေ။ အစဉ်အမြဲ တည်ရမည်အ
 ကြောင်း။ သူတို့အား ငါကျိန်ဆိုပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၁၅ ဂရုဇ္ဈသည် နံနက်တိုင်အောင် အိပ်ပြီးမှ ထာဝရ
 ဘုရား၏အိမ်တော်တံခါးတို့ကို ဖွင့်လေ၏။ မြင်ရသောရှု
 ၁၆ ခါးကို ဇေယျအား မကြားမပြောဝံ့။ ဇေယျက သားဂရုဇ္ဈ
 ဟုခေါ်လျှင် ဂရုဇ္ဈက အကျွန်ုပ်ရှိပါသည်ဟု ထူးလေ
 ၁၇ ၏။ ဇေယျက လည်း အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ အေး
 ဂွက်မထားပါနှင့်။ မိန့်တော်မူသမျှ တစ်ခုတစ်ရာကို အေး
 ဂွက်ထားလျှင် မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း မကသင်၌ ပြု
 ၁၈ တော်မူပါစေသောဟုဆိုလေသော်၊ ဂရုဇ္ဈသည် တစ်ခုတ

ခုကို ဖျာဉ်တော်မထား။ အလုံးစုံတို့ကို ပြန်ကြား၏။ ဇေယျက
 လည်း ထာဝရဘုရားဖြစ်လျှင် အလိုတော်ရှိသည့်အတိုင်း ပြု
 ၁၉ တော်မူပါစေသောဟု ဝန်ခံလေ၏။ ဂရုဇ္ဈသည် အစဉ်
 အတိုင်း ကြီး၍ ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့် အတူရှိတော်မူ
 သဖြင့် သူ၏စကားတစ်ခုမျှ ပျက်စေခြင်းငှါ အခွင့်ပေး
 ၂၀ တော်မမူ။ သူသည် ထာဝရဘုရား၏ ပရောဇာတ်စစ်ဖြစ်
 ကြောင်းကို ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် နှိမ့်မြို့
 ၂၁ မှစ၍ ဗေရဂျောမြို့တိုင်အောင် သိကြ၏။ ထာဝရဘုရား
 သည် ဤလောမြို့၌ အထပ်ထပ်ထင်ရှားတော်မူ၍ ထာဝရ
 ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အား ဖြင့် ဂရုဇ္ဈအား ဗျာဒိတ်
 ပေးတော်မူ၏။ ဂရုဇ္ဈက ကားသည်လည်း ဣသရေလအမျိုး
 တရောက်လုံးကို နှိုးပြားလေ၏။
 ၁ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကို
 တိုက်ခြင်းငှါ ချီသွား၍ ဗေနေဇာမြို့နားမှာ တပ်ချလျက်
 ဖိလိတ္တိလူတို့သည် အာဖက်မြို့၌ တပ်ချလျက် နေကြ၏။
 ၂ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးကို စစ်ခင်းကျင်း၍
 တိုက်ကြသောအခါ ဣသရေလအမျိုးသည် စစ်ရှုံး၍ ရန်
 ၃ သူလက်တွင် သူရဲလေးထောင်ခန့်မျှသေကြ၏။ လူများ
 တို့သည် တပ်ထဲသို့ ရောက်သောအခါ ဣသရေလအမျိုး
 အသက်ကြီးသူတို့က ယနေ့ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့
 ကို ဖိလိတ္တိလူတို့ ရှေ့မှာ အဘယ်ကြောင့် ရှုံးစေတော်မူသ
 နည်း။ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သစ်တာတော်သည် လာ
 ၄ ၍ ငါတို့ကို ရန်သူလက်မှ ကယ်တင်စေခြင်းငှါ ဤလောမြို့
 မှဆောင်ခဲ့ကြကုန်အံ့ဟုဆိုကြသည်အတိုင်း၊ လူများတို့
 သည် ဤလောမြို့သို့ လူကို စေလွှတ်၍ ခေရုဗိမ္ဗဝကြားမှာ
 နေသော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏
 ပဋိညာဉ်သစ်တာတော်ကို ဆောင်ခဲ့သဖြင့် ဘုရားသခင်
 ၅ ၏ ပဋိညာဉ်သစ်တာတော်နှင့် အတူ ဇေယျ၏သားဟော
 ဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သစ်တာတော်သည် တပ်ထဲသို့ ရောက်
 သောအခါ မြေကြီးအသံမြည်သည်တိုင်အောင် တပ်သား
 ၆ အပေါင်းတို့သည် ကျွေးကျော်ကြ၏။ ကျွေးကျော်သံကို
 ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ကြားလျှင် ဟေဗြဲတပ်၌ ပြုသော ကျွေး
 ကျော်သံကြီးကား အဘယ်သို့နည်းဟု မေးလျက် ထာ
 ၇ ဝရဘုရား၏ သစ်တာတော်သည် ထိုတပ်ထဲသို့ ရောက်
 ကြောင်းကို သိကြ၏။ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ကြောက်၍
 ၈ ဘုရားသခင်သည် ဟေဗြဲတပ်ထဲသို့ ရောက်လေပြီတ
 ကား။ ငါတို့သည် အမက်သာရှိကြ၏။ တစ်မျှ၍ သို့မဖြစ်

၈ စဖူး။ ငါတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားသခင်၏ လက်မှတ်တို့ကို အဘယ်သူကယ်တင်လိမ့်မည်နည်း။ တော၌ အဲဒုတ္တုလူတို့ကို ဘေးအပေါင်းနှင့် ဒါဏ်ခတ်သော ဘုရားကား အချားမဟုတ်။ ဤဘုရားပေ

၉ တည်း။ အိုဖိလိတ္တိလူတို့။ ဣသရေလလူတို့သည် သင်တို့ထံ၌ ကျန်ခံရသကဲ့သို့ သူတို့ထံ၌ ငါတို့သည် ကျန်ခံရမည်အကြောင်း။ အားယူ၍ ယောက်ျားပြုကြလေ့။ ယောက်ျား

၁၀ ပြု၍ တိုက်ကြလေ့ ဟု ပြောဆိုကြ၏။ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် စစ်တိုက်သဖြင့် ဣသရေလအမျိုးမှူးပြန်၍ လူတိုင်း မိမိနေရာသို့ ပြေးလေ၏။ ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်း ဖြစ်၍ ဣသရေလခြေသည် သူရဲသုံးသောင်းတို့သည် သေကြ၏။

၁၁ ၊ ဘုရားသခင်၏ သစ်တာတော်သည် ရန်သူလက်သို့ ရောက်၍ ဖေဖါသားဟောဖန်နှင့် ဖိနဟတ်နှစ်ယောက်တို့သည် အသက်ဆုံးလေ၏။

၁၂ ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားတယောက်သည် စစ်တိုက်ရာ ထဲက ပြေးလာ၍ မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်လျက် မိမိခေါင်းပေါ်မှာ မြေမှုန့်ကို တင်လျက် ထိုနေ့ချင်း တွင်ရှိလော့ပြီဆို

၁၃ ရောက်လေ၏။ ရောက်သောအခါ ဖေဖါသားသည် လမ်းနား၌ ချီပေါ်မှာ ထိုင်၍ ဘုရားသခင်၏ သစ်တာတော် အတွက် စိတ်နှစ်လုံး တုန်လှုပ်လျက် စောင့်နေ၏။ ပြေးသောသူသည် မြို့ထဲသို့ ရောက်၍ သိတင်းပြောသဖြင့် တမြို့လုံး အော်ဟစ်ကြ၏။ အော်ဟစ်သံကို ဖေဖါသားသော် အုတ်အုတ် ကျက်ကျက် သော အသံကား အဘယ်သို့နည်း ဟု မေးလျှင် ထိုသူသည် အလျင်အမြန် လာ၍ ဖေဖါသားလျှောက်

၁၄ လေ၏။ ထိုအခါ ဖေဖါသားသည် အသက်ကိုး ခာယ်ရှစ်နှစ်ရှိ၍ မျက်စိမမြင်နိုင်အောင် မျက်ကြောသော နှင့်ပြီ။ ပြေးသောသူက အကျွန်ုပ်သည် စစ်တိုက်ရာမှ ရောက်လာသောသူ ဖြစ်ပါ၏။ စစ်တိုက်ရာ ထဲက ယနေ့ အကျွန်ုပ် ပြေး၍ လာပါ၏ ဟု လျှောက်လျှင် ဖေဖါသားက အမှုကား အဘယ်သို့

၁၅ နည်း ဟု မေးလေသော် တမန်က ဣသရေလအမျိုးသည် ဖိလိတ္တိလူတို့ရှေ့မှာ ပြေး၍ ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်းကို ခံရကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်၏ သားဟောဖန်နှင့် ဖိနဟတ်နှစ်ယောက်တို့သည် သေပါပြီ။ ဘုရားသခင်၏ သစ်တာတော်သည် လည်း ရန်သူလက်သို့ ရောက်ပါပြီ ဟု ပြန်လျှောက်

၁၆ လေ၏။ ဘုရားသခင်၏ သစ်တာတော်သိတင်းကို ကြားသော အခါ ဖေဖါသားသည် တံခါးမှ ထိုင်သော ခုံပေါ်က နောက်သို့ လန်ကျသဖြင့် လည်ပင်းကျိုး၍ သေလေ၏။ အသက်ကြီး၍ ကိုယ်လေးသောသူ ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် ဣသရေလအမျိုးကို အနှစ်လေးဆယ်အုပ်စုစု သတည်း။ သူ၏

ချွေးမ ဖိနဟတ်၏ မယားသည် ပဋိသန္ဓေအရင့် အမာရှိ၍ အချိန်နီးလျက် ဘုရားသခင်၏ သစ်တာတော်သည် ရန်သူလက်သို့ ရောက်ကြောင်း ယောက်ျားနှင့် လင်သေကြောင်း ကို ကြားသော အခါ ကြောကုန်း၍ သားဖွားခြင်းဝေဒနာ

၁၇ ကို ချက်ချင်း ခံရ၏။ သေလှသော အခါ အနားမှာ ရှိသော မိမိတို့က မစိုးရိမ်နှင့်။ သားယောက်ျားကို ဖွားမြင်ပြီဟု

၁၈ ဆိုသော်လည်း ပြန်မပြော။ အမှုမထားဘဲ နေ၏။ တဖန် ဘုရားသခင်၏ သစ်တာတော်သည် ရန်သူလက်သို့ ရောက်သောကြောင့် ငင်မိမိယောက်ျားနှင့် လင်အမှုကြောင့် ငင်ဣသရေလဘုန်းအသရေပျောက်ခဲ့ပြီဟု ဆိုလျက် ထိုသူ

၁၉ ငယ်ကို ဣဇဗုဒ်အမည်ဖြင့် မှည့်၍ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၏ သစ်တာတော်သည် ရန်သူလက်သို့ ရောက်သောကြောင့် ဣသရေလဘုန်းအသရေပျောက်ခဲ့ပြီဟု ဆိုလေ၏။

၂၀ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သစ်တာတော်ကို ယူ၍ ဗေဇနဇာမြို့မှ အာဇုတ်မြို့သို့ ဆောင်သွားကြ၏။

၂၁ ၊ ဘုရားသခင်၏ သစ်တာတော်ကို ဒါရုန်ကျောင်းထဲသို့

၂၂ သွင်း၍ ဒါရုန်အနားမှာ ထားကြ၏။ အာဇုတ်မြို့သားတို့သည် နံနက်စောစောထကြသောအခါ ဒါရုန်သည် ထာဝရဘုရား၏ သစ်တာတော်ရှေ့၌ မြေပေါ်မှာလည်း ချီပျပ်လျက် ရှိသည်ကို တွေ့သဖြင့် သူကို ယူ၍ သူ၏ နေရာ၌ တင်

၂၃ ထားပြန်ကြ၏။ တဖန် နက်ဖန်နက် စောစောထကြသောအခါ ဒါရုန်သည် ထာဝရဘုရား၏ သစ်တာတော်ရှေ့၌ မြေပေါ်မှာလည်း ချီပျပ်လျက် ခေါင်းနှင့် လက်ဝါးနှစ်ဖက် ပြတ်၍ တံခါးခုံပေါ်မှာ တင်လျက် ဒါရုန်ကို ယိတ်တိရှိသည်ကို တွေ့ကြ၏။ ထိုကြောင့် ဒါရုန်၏ ယဇ်ပရောဟိတ်များ။ ဒါရုန်ကျောင်းသို့ ဝင်သောသူများတို့သည် အာဇုတ်မြို့ရှိသော ဒါရုန်ကျောင်းတံခါးခုံကို ယနေ့တိုင် အောင်ကျော်နင်းလေ့မရှိကြ။

၂၄ အာဇုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၌ နေသောသူတို့ အပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားသည် လေးသောလက်တော်နှင့် ဖျက်တော်မူ၏။

၂၅ မြင်းသရိုက် အနာနှင့်လည်း ဒါဏ်ခတ်တော်မူ၏။ အာဇုတ်မြို့သားတို့သည် ထိုအမှုကို မြင်လျှင် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့နှင့် ငါတို့ဘုရား ဒါရုန်အပေါ်မှာ လေးသောလက်တော်ကို တင်တော်မူသည် ဖြစ်၍ ထိုဘုရားသခင်၏ သစ်တာတော်ကို ငါတို့တွင် မရှိစေ

၂၆ ရဟု ဆိုလျက် လူကို စေလွှတ်၍ ဖိလိတ္တိမင်းအပေါင်းတို့ကို ခုဝေးစေပြီးလျှင် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်

သစ်တာတော်ကိုအဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟုမေးကြ
၏။မင်းများကလည်းဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်သစ်
တာတော်ကိုဂါသမြို့သို့ဆောင်သွားစေဟုစီရင်သည်အ
၆ ဘိုင်းဆောင်သွားကြ၏။ ထိုမြို့သို့ဆောင်သွားသော
နောက်ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည်ထိုမြို့၌ကြီးစွာ
သောဗျက်ဆီခြင်းကိုပြု၍မြို့သူမြို့သားအကြီးအငယ်တို့
ကိုဒါဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်ကိုယ်အတွင်း၌မြင်းသရိုက်
၁၀ အနာကိုခံရကြ၏။ တဖန်ဘုရားသခင်၏သစ်တာတော်
ကိုကြွန်မြို့သို့ပို့လိုက်သဖြင့်ထိုမြို့သို့ရောက်သောအခါ
မြို့သူမြို့သားတို့ကငါတို့နှင့်ငါတို့လူများကိုသတ်စေ
ခြင်းငှါဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်သစ်တာတော်
၁၁ ကိုဆောင်ခဲ့ပါသည်တကားဟုဟစ်ကျော်လျက်၊ လူ
ကိုစေ့ထွတ်၍ဖိစိတ္တိမင်းအပေါင်းတို့ကိုရဝေးစေပြီး
လျှင်ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်သစ်တာတော်သည်
ငါတို့နှင့်ငါတို့လူများကိုမသတ်စေခြင်းငှါထွတ်ထိုက်
ကြကုန်အံ့။ မိမိနေရင်းအရပ်သို့သွားပါလေစေဟုဆို
ကြ၏။အကြောင်းမူကား။ဘုရားသခင်သည်အလွန်လေး
သောလက်တော်ကိုတင်တော်မူသဖြင့်တမြို့လုံးသေစေ
၁၂ တတ်သောအနာရောဂါနှံ့ပြားလေ၏။ သေဘေးနှင့်
လွတ်သော်လည်းမြင်းသရိုက်နာဖြင့်ဒါဏ်ခတ်ခြင်းကိုခံ
ရ၍ထိုမြို့အော်ဟစ်သောအသံသည်မိမိလေးကောင်းကင်
သို့တက်လေ၏။

၁ ထာဝရဘုရား၏သစ်တာတော်သည်ဖိစိတ္တိပြည်၌
၂ ခုနှစ်လနေပြီးမှ၊ ဖိစိတ္တိလူတို့သည်ယဇ်ပရောဟိတ်
များ။ပရောဗက်လုပ်သူများတို့ကိုခေါ်၍ထာဝရဘုရား၏
သစ်တာတော်ကိုအဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်း။သူနေရင်း
အရပ်သို့အဘယ်သို့သောပူဇော်သကာနှင့်ထွတ်ထိုက်
၃ ရပါမည်နည်းဟုမေးမြန်းကြ၏။သူတို့ကလည်းဣသရေ
လအမျိုး၏ဘုရားသခင်သစ်တာတော်ကိုထွတ်ထိုက်လျှင်
ကိုယ်ချည်းမထွတ်ထိုက်ကြနှင့်။ဒုစရိုက်ပူဇော်သကာ
ကိုဆက်ဆက်ပေးလိုက်ရမည်။သို့ပြုလျှင်ရောဂါညှိမ်း
လိမ့်မည်။အဘယ်ကြောင့်လက်တော်မရွှေ့သေးသည်ကို
၄ သိကြသိမ့်မည်ဟုဆိုကြ၏။အဘယ်အရာကိုဒုစရိုက်ဖြေ
ရာပူဇော်သကာဘို့ပြန်ပေးလိုက်ရပါမည်နည်းဟုမေး
လျှင်ဖိစိတ္တိမင်းအရေအတွက်အတိုင်းရွှေမြင်းသရိုက်
ပုံငါးခုနှင့်ရွှေကြွက်ငါးကောင်ကိုပေးလိုက်ရမည်။သင်
တို့နှင့်သင်တို့မင်းများ၌ရောဂါတပါးတည်းစွဲလျက်ရှိ
၅ ၏။ထိုကြောင့်မြင်းသရိုက်ပုံ။မြေကိုဖျက်တတ်သော
ကြွက်ပုံတို့ကိုလုပ်၍ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်

ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းရကြမည်။လက်တော်သည်သင်တို့
နှင့်သင်တို့ဘုရားအပေါ်။သင်တို့မြေအပေါ်မှာပေါ်
၆ ကောင်းပေါ်လိမ့်မည်။။ သို့ဖြစ်၍ဗာရောဘုရင်နှင့်
အဲဂုတ္တုလူတို့သည်ခိုင်မာသောစိတ်နှစ်လုံးရှိသကဲ့သို့
အဘယ်ကြောင့်ခိုင်မာသောစိတ်နှစ်လုံးရှိကြသနည်း။
သူတို့တွင်အထူးသဖြင့်ပြုတော်မူသောအခါသူတို့သည်
၇ ထွတ်ထိုက်၍ဣသရေလလူတို့သည်သွားကြ၏။ယခုမှာ
ထွည်းသစ်ကိုလုပ်ပြီးမှထမ်းဘိုးမတင်။သားငယ်ရှိသော
နွားမနှစ်ကောင်ကိုထွည်း၌က၍နွားသငယ်တို့ကိုသုနေ
၈ ရာသို့ပို့ကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏သစ်တာတော်ကို
ထွည်းပေါ်မှာတင်၍ပြန်ပေးလိုက်သောဒုစရိုက်ဖြေရာ
ပူဇော်သကာတည်းဟူသောရွှေတန်ဆာတို့ကိုသစ်တာ
တော်နားမှာအချားသောသစ်တာ၌ထားပြီးလျှင်ထွတ်
၉ ထိုက်၍သွားပါလေစေ။။သစ်တာတော်သည်မိမိပြည်သို့
သွားသောလမ်း။ဗက်ရှေမက်မြို့သို့ထိုက်လျှင်ထိုဘုရား
သခင်သည်၍ဘေးကြီးကိုငါတို့၌ဖြစ်စေပြီး။သို့မဟုတ်။
ဒါဏ်ခတ်တော်မူသောကြောင့်ငါတို့မခံ။အထိုလိုခံရ
၁၀ သည်ကိုသိရကြမည်ဟုစီရင်သည်အတိုင်း။လူများတို့
သည်ပြုသဖြင့်သားငယ်ရှိသောနွားမနှစ်ကောင်ကိုထွည်း
၁၁ ခွဲက၍နွားသငယ်တို့ကိုသုနေရာ၌ချုပ်ထားကြ၏။ထာ
ဝရဘုရား၏သစ်တာတော်နှင့်တကွရွှေကြွက်များ။မြင်း
သရိုက်ပုံများပါသောသစ်တာတော်ကိုထွည်းပေါ်မှာတင်
၁၂ ကြ၏။။နွားမတို့သည်ဗက်ရှေမက်လမ်းသို့တည့်တည့်
ထိုက်၍မြင့်တွန်လျက်သွားကြ၏။လက်ျာဘက်လက်ဝဲ
ဘက်သို့မသွေ။လမ်းသို့သာထိုက်ကြ၏။ဖိစိတ္တိမင်းတို့
၁၃ သည်ဗက်ရှေမက်မြို့နယ်တိုင်အောင်ထိုက်ကြ၏။ဗက်
ရှေမက်မြို့သားတို့သည်ချိုင့်၌လျှပ်ပါးကိုရိတ်လျက်မျှော်
ကြည့်၍သစ်တာတော်ကိုမြင်သောအခါဝမ်းမြောက်ကြ
၁၄ ၏။။ထွည်းသည်ဗက်ရှေမက်မြို့သားယောရှု၏လယ်
ကွက်ထဲသို့ဝင်၍ကျောက်ကြီးအနားမှာရင်နေ၏။ထိုသူ
တို့သည်ထွည်းကိုချီးခွဲပြီးလျှင်နွားမတို့ကိုထာဝရဘုရား
အားမီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ပူဇော်ကြ၏။

၁၅ ထိုအခါလေဝိသားတို့သည်ထာဝရဘုရား၏သစ်တာ
တော်နှင့်ရွှေတန်ဆာပါသောသစ်တာကိုချစ်ကျောက်
ကြီးပေါ်မှာတင်ထားပြီးလျှင်ဗက်ရှေမက်မြို့သားတို့
သည်ထိုနေ့ချင်းတွင်မီးရှို့ရာယဇ်မှစ၍ယဇ်မျိုးကိုထာဝ
၁၆ ရဘုရားအားပူဇော်ကြ၏။ထိုအမှုကိုဖိစိတ္တိမင်းငါး
ယောက်တို့သည်မြင်ပြီးမှထိုနေ့ချင်းတွင်ကြွန်မြို့သို့ပြန်

၁၇ သွားကြ၏။ ထာဝရဘုရားအားပြန်ပေးသောစုရိုက်မြေရာမူဇော်သကာတည်းဟူသောရွှေမြင်းသရိုက်ပုံတို့ကားအာဇုတ်မြို့ဘို့တခု။ ဂါဇမြို့ဘို့တခု။ အာရှကောလုန်မြို့ဘို့တခု။ ဂါသမြို့ဘို့တခု။ ကြွေန်မြို့ဘို့တခု ဖြစ်သတည်း။

၁၈ ၊ ရွှေကြွက်တို့ကားထာဝရဘုရား၏သစ်တာတော်ကိုတင်ထားသောကျောက်ကြီးတိုင်အောင်ခိုင်ခံ့သောမြို့ဖြစ်စေ။ တောရွာဖြစ်စေ။ ဖိလိတ္တိမင်းငါးပါးဆိုင်သမျှသောမြို့ရွာအရေအတွက်အတိုင်းဖြစ်သတည်း။ ထိုကျောက်ကားယနေ့တိုင်အောင်ဗက်ရှေမက်မြို့သားယောရှု၏လယ်ကွက်၌ရှိ၏။

၁၉ ဗက်ရှေမက်မြို့သားတို့သည်ထာဝရဘုရား၏သစ်တာတော်ထဲသို့ကြည့်ရှုသောကြောင့်လူချွန်ဆယ်တို့သည်ဒါဏ်ခတ်တော်မူခြင်းကိုခံရကြ၏။ ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည်ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့်ဒါဏ်ပေးတော်မူသောကြောင့်လူများတို့သည်ငိုကျွေးမြည်တမ်းကြ၏။ ဗက်ရှေမက်မြို့သားတို့ကသန့်ရှင်းတော်မူသောဤဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌အဘယ်သူရပ်နေနိုင်သနည်း။ ငါတို့အရပ်ကအဘယ်သူရှိရာသို့ကြွသွားတော်မူမည်နည်းဟုဆိုသဖြင့်၊ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့သားတို့ထံသို့လူကိုစေလွှတ်၍ဖိလိတ္တိလူတို့သည်ထာဝရဘုရား၏သစ်တာတော်ကိုတဖန်ခံကြပြီ။

၂၀ သင်တို့လာ၍ဆောင်သွားကြပါတော့ဟုမှာထိုက်ကြ၏။ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့သားတို့သည်လာ၍ထာဝရဘုရား၏သစ်တာတော်ကိုဆောင်သွားသဖြင့်တောင်ပေါ်မှာရှိသောအမိနဒပ်အိမ်၌ထား၍သစ်တာတော်ကိုစောင့်စေခြင်းငှါသူ၏သားလောဇာကိုသန့်ရှင်းစေကြ၏။ သစ်တာတော်သည်အနှစ်နှစ်ဆယ်ပတ်လုံးကြာမြင့်စွာကိရယတ်ယာရိမ်မြို့၌ရှိစည်အခါဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ထာဝရဘုရားကိုအောင်းမေ့၍မြည်တမ်းကြ၏။

၂၁ တဖန်ရှမ္မေလကသင်တို့သည်အချားတပါးသောဘုရားတည်းဟူသောဗာလဘုရား။ အာရှတရက်ဘုရားတို့ကိုပယ်၍ထာဝရဘုရားအဖို့သင်တို့စိတ်နှစ်လုံးကိုပြင်ဆင်လျက်ထာဝရဘုရားထံတော်သို့စိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့ပြန်လာသဖြင့်ထိုဘုရားကိုသာဝတ်ပြုကြလျှင်ဖိလိတ္တိလူတို့လက်မှကယ်တင်တော်မူမည်ဟုဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အားဆုမ္မသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ဗာလဘုရား။ အာရှတရက်ဘုရားတို့ကိုပယ်၍ထာဝရဘုရားကိုသာဝတ်ပြုကြ၏။

၁၈ ၊ ရှမ္မေလကလည်းဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုမိဖုမိမြို့၌ရဝေးစေကြလေ။ သင်တို့အဖို့ထာဝရဘုရားကိုငါဆုတောင်းမည်ဟုမှာခဲ့သည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်မိဖုမိမြို့၌စည်းဝေးသဖြင့်ရေကိုခပ်၍ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌သွန်းလောင်းခြင်း။ အစာရှောင်ခြင်းအကျင့်တို့ကိုကျင့်လျက်အကျွန်ုပ်တို့သည်ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားပါပြီဟုဝန်ခံကြ၏။ ရှမ္မေလသည်မိဖုမိမြို့၌ဣသရေလအမျိုးသားတရားမှုတို့ကိုစစ်ကြောစီရင်လေ၏။

၁၉ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်မိဖုမိမြို့၌စည်းဝေးကြောင်းကိုဖိလိတ္တိလူတို့သိကြလျှင်ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည်ဣသရေလအမျိုးရှိရာသို့စစ်ချီကြ၏။ ထိုသိတင်းကိုဣသရေလလူတို့သိကြလျှင်ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုကြောက်စွဲ၍၊ ရှမ္မေလအားအကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်အကျွန်ုပ်တို့ကိုဖိလိတ္တိလူတို့လက်မှကယ်တင်တော်မူမည်အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်တို့အဖို့အစည်မပြတ်ဆုတောင်းပါလော့ဟုဆိုကြ၏။ ရှမ္မေလသည်လည်းနှိုးသုံးသငယ်ကိုယူ၍ထာဝရဘုရားအားတကောင်လုံးမီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်လျက်ဣသရေလအမျိုးအဖို့ဆုတောင်း၍ထာဝရဘုရားနားထောင်တော်မူ၏။ ရှမ္မေလသည်မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်စဉ်အခါဖိလိတ္တိလူတို့သည်ဣသရေလအမျိုးကိုတိုက်ခြင်းငှါချည်းလာကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်းထိုနေ့၌ဖိလိတ္တိလူတို့အပေါ်မှာပြင်းစွာမိုဗ်းချန်းစေ၍သူတို့တပ်ကိုဖျက်တော်မူသဖြင့်ဣသရေလအမျိုးရှေ့မှာရှုံးကြ၏။ ဣသရေလလူတို့သည်မိဖုမိမြို့မှထွက်၍ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုလုပ်ကြံလျက်ဗက်ကာမြို့တိုင်အောင်လိုက်ကြ၏။ ထိုအခါရှမ္မေလသည်ကျောက်ကိုယူ၍မိဖုမိမြို့နှင့်ရှင်မြို့စပ်ကြားမှာထူထောင်သဖြင့်ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့ကိုယခုတိုင်အောင်မစတော်မူပြီဟုဆိုလျက်ထိုကျောက်ကိုဗေနေဇာအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ ထိုသို့ဖိလိတ္တိလူတို့သည်ရှုံးသဖြင့်နောက်တဖန်ဣသရေလအမျိုးနေရာအရပ်သို့မလာကြ။ ရှမ္မေလလက်ထက်ကာလပတ်လုံးထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည်ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုဆီးတားတော်မူ၏။ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်သိမ်းယူသောဣသရေလမြို့ရွာတို့ကိုကြွေန်မြို့မှစ၍ဂါသမြို့တိုင်အောင်ပြန်ပေးရကြ၏။ မြို့နယ်တို့ကိုလည်းဣသရေလလူတို့သည်ဖိလိတ္တိလူတို့လက်မှနှုတ်ယူကြ၏။ ဣသရေလလူနှင့်အာမောရီလူတို့သည်လည်းစစ်မရှိ။ အသင့်အတင့်နေကြ၏။ ရှမ္မေလသည်တသက်လုံးဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုးလေ၏။ ဗေသလမြို့၊ ဂိလဂါလမြို့၊ မိဖုမိမြို့

တို့ကိုနှစ်သိုင်းထွဋ်ပတ်၍ အရပ်ရပ်တွင် ဣသရေလအ
 ၁၇ မျိုး၌ စီရင်ရန်အမှုတို့ကို စစ်ကြောစီရင်လေ့ရှိ၏။ ပြန်
 လာသောအခါမိမိအိမ်ရှိသောရာမမြို့သို့ပြန်လာ၍ ထိုမြို့
 မှာလည်း ဣသရေလအမျိုး၌ စီရင်ရန်အမှုတို့ကို စစ်ကြော
 စီရင်လျက် ထာဝရဘုရားအဖို့ ယဇ်ပဏ္ဍိတကို တည်လျက်
 နေလေ၏။

၁၈ ၅ မွေလသည် အသက်ကြီးသော အခါမိမိသားတို့ကို
 ဣသရေလအမျိုး၌ အုပ်စိုးရသော အခွင့်နှင့် ခန့်ထား၏။
 ၂၁ | သားဦးအမည်ကား ယောလ။ ဒုတိယသားအမည်ကား
 အဘိရတည်း။ ထိုသူတို့သည် ဗေရုရှောမြို့၌ တရားသူ
 ၃ ကြီးလုပ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် အဖလမ်သို့မလိုက်။ ငွေကို
 တပ်မက်သောစိတ်နှင့် လွဲသွား၍ တံစိုးစားလျက် တရား
 ၄ ကို ဖျက်ကြ၏။ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီး
 သူအပေါင်းတို့သည် စည်းဝေး၍ ၅ မွေလရှိရာ အရပ်ရာမမြို့
 ၁၁ သို့လာပြီးလျှင် ကိုယ်တော်သည် အသက်ကြီးပါ၏။
 ကိုယ်တော်၏သားတို့သည် ကိုယ်တော်လမ်သို့မလိုက်
 ကြပါ။ လူမျိုးအပေါင်းတို့၏ထုံးစံရှိသည့်အတိုင်း အ
 ကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးရသောရှင်ဘုရင်ကို ချီးမြှောက်ပါ
 ၆ လော့ဟုလျှောက်ကြ၏။ ထိုသို့အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးရ
 သောရှင်ဘုရင်ကို ပေးပါလော့ဟုလျှောက်သောအမှုကို
 ၇ ၅ မွေလသည် မနှစ်သက်သောကြောင့် ထာဝရဘုရားအား
 ၇ ဆုတောင်းလေ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း သင့်အားလူ
 များတို့ပြောဆိုသမျှသောစကားကို နားထောင်လော့။ သူ
 တို့သည် သင့်ကိုသာမပယ်။ ငါသည် သူတို့ကို မအုပ်စိုး
 ၈ စေခြင်းငှါ ကိုယ်လည်း ပယ်ကြပြီ။ သူတို့ကို အရတ္တ
 ပြည်မှ ငါဆောင်ခဲ့သောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင် အောင်ကို
 စွန့်၍ အချားတပါးသောဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုသဖြင့် ကျင့်
 ၉ မိသမျှသောအကျင့်အတိုင်း သင်၌လည်း ပြုကြ၏။ ယခု
 မှာသူတို့စကားကို နားထောင်လော့။ သို့ရာတွင် သတိ
 ပေး၍ သူတို့ကို အုပ်စိုးသောရှင်ဘုရင်၏ထုံးစံကို ပြ
 လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ၅ မွေလသည်လည်း ရှင်ဘုရင်ကို တောင်းသောသူတို့
 အား ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိသမျှကို ပြန်ပြော၍
 ၁၁ | သင်တို့ကို အုပ်စိုးသောရှင်ဘုရင်၏ထုံးစံဟူမူကား။
 သင်တို့သားများကို ယူ၍ မိမိရထားထိန်း။ မြင်းထိန်းအ
 ရာ၌ ခန့်ထား၍ အမျိုးတို့သည်လည်း သူ၏ရထားရှေ့မှာ ပြေး
 ၁၂ ရကြမည်။ လူတထောင်အုပ်။ တရာအုပ်။ ငါးဆယ်အုပ်။
 စာသယ်အုပ်အရာ၌ ခန့်ထား၍ လယ်လုပ်ခြင်း။ စပါးရိတ်

ခြင်း။ စစ်တိုက်တန်ဆာ။ ရထားတန်ဆာကို လုပ်ခြင်းအ
 ၁၃ မှုများကို ဝေဖန်ထိမ့်မည်။ သင်တို့သားများကိုလည်း ယူ
 ၍ ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ကို ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါ ရင်စား
 တော်ကဲ။ မုန့်သည် ဖြစ်စေခြင်းငှါ ရင်ခန့်ထားထိမ့်မည်။
 ၁၄ | သင်တို့လယ်ကွက်။ စပျစ်ဥယျာဉ်။ သံလွင်ဥယျာဉ်အ
 ကောင်းဆုံးတို့ကို ယူ၍ မိမိကျွန်တို့အား ပေးထိမ့်မည်။
 ၁၅ | သင်တို့မျိုးစေ့။ စပျစ်သီးဆယ်ဖိုတဖိုကို ယူ၍ သူ၏အရာ
 ၁၆ ရှိ။ အမှုထမ်းတို့အား ပေးထိမ့်မည်။ သင်တို့ကျွန်။ ကျွန်မ။
 အကောင်းဆုံးသောလူလင်။ မြို့များကို ယူ၍ သူ၏အမှုကို
 ၁၇ လုပ်ကိုင်စေထိမ့်မည်။ သင်တို့သားရဆယ်ဖိုတဖိုကို
 ၁၈ လည်း ယူ၍ သင်တို့သည် သူ၏ကျွန်ခံရကြမည်။ သင်တို့
 ရွေးယူသောရှင်ဘုရင်ကြောင့် ထိုနေ့၌ သင်တို့အော်ဟစ်
 သော်လည်း ထာဝရဘုရားသည် နားထောင်တော်မမူဟု
 ၁၉ သတိပေးလေ၏။ သို့သော်လည်း လူများတို့ကမဟုတ်ပါ။
 ၂၀ အုပ်စိုးသောရှင်ဘုရင်ကို လိုချင်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့
 သည် တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့် တူမည်အကြောင်း။
 အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးသောရှင်ဘုရင်ရှိရမည်။ အကျွန်ုပ်
 တို့ရှေ့မှာ ထွက်ကြ၍ စစ်တိုက်ရမည်ဟု ၅ မွေလ၏စကား
 ၂၁ ကို နားမထောင်ဘဲ ဆိုကြ၏။ ထိုသူတို့၏စကားများ
 ကို ၅ မွေလသည် ကြားလျှင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
 ၂၂ လျှောက်လေ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း သူတို့စကား
 ကို နားထောင်၍ သူတို့အဖို့ ရှင်ဘုရင်ကို ချီးမြှောက်လော့
 ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် ၅ မွေလက သင်တို့အသီးအသီးနေ
 ရာမြို့ရွာသို့ ပြန်သွားကြလော့ဟု ဣသရေလလူတို့အား
 ပြောဆိုလေ၏။

၁၃ ဗယ်ာမိန့်အမျိုးသားအာဖိ။ ဗေခေါရတ်။ ဇေရော်။
 အဗျေလမှ ဆင်းသက်၍ ကိရှအမည်ရှိသော ဗယ်ာမိန့်အ
 မျိုးသားတယောက်ရှိ၏။ သူသည် အလွန်ခွန်အားကြီး
 ၂ သောသူဖြစ်၏။ ထိုသူ၌ ဂျောလုအမည်ရှိသောသားတ
 ယောက်ရှိ၏။ ထိုသားသည် အဆင်းထွ၍ ထူးဆန်းသော
 သူဖြစ်၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် ထိုသူထက်သာ၍
 အဆင်းထွသောသူတယောက်မျှမရှိ။ သူသည် အချား
 ၃ သောသူထက်ပင် အထက်မှာ အရပ်သာ၍ မြင့်၏။ ဂျော
 လုအဖေကိရှိ၏။ မြို့သည် ပျောက်သောကြောင့် ကိရှက
 သင်သည် ငယ်သားတယောက်ကို ခေါ်၍ မြို့တို့ကို ရှာအံ့
 သောငှါ ထွားလော့ဟု မိမိသားဂျောလုအား ဆိုသည်အ
 ၄ တိုင်း၊ သူတို့သည် ဖေရိပ်တောင်အရပ်နှင့် ရှေ့အရပ်တ
 ဂျောက်လုံး၌ ရှာ၍ မတွေ့လျှင် တဖန် ရှာထိပ်အရပ်မှသည်

ဗ ဗဟိဒ္ဓိအရပ်များတရှောက်လုံး၌ရှာ၍မတွေ့။ ဇ ဗအ
 ရပ်သို့ရောက်သောအခါရှောလကပြန်ကြ၍။ သို့မဟုတ်။
 အဗသည် မြို့တို့ကြောင့်မရိုးရိပ်။ ငါတို့ကြောင့်ရိုးရိပ်
 ၈ လိမ့်မည်ဟု ငယ်သားကိုပြောဆိုလျှင်၊ ငယ်သားက
 ဤ မြို့၌ အသရေထင်ရှားသော ဘုရားသခင်၏လူတ
 ယောက်ရှိ၏။ သူပြောသမျှသောစကားသည်ကေနိအမှန်
 ပြည့်စုံတတ်၏။ သုထံသို့သွားကြ၍။ ငါတို့သွားရသော
 ၇ လမ်းကိုသူပြကောင်းပြုလိမ့်မည်ဟုဆို၏။ ရှောလက
 လည်းသွားလျှင်အဘယ်အရာကိုလှူရမည်နည်း။ ငါတို့၌
 ပါသောမုန့်ကုန်ပြီ။ ဘုရားသခင်၏လူကိုလှူစရာအလှူတ
 စုံတခုမျှမရှိ။ ငါတို့၌တစုံတခုရှိသေးသလောဟု ငယ်သား
 ၈ အားမေးသော်၊ ငယ်သားက ကျွန်တော်လက်၌ငွေတ
 မတ်ရှိပါ၏။ ငါတို့ကိုလမ်းပြသည်အတွက်ဘုရားသခင်
 ၉ ၏လူအားပေးပါမည်ဟုရှောလအားပြန်ပြော၏။ ရှေး
 ကာလ၌ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင်ကို
 မေးမြန်းခြင်းငှါသွားမည်ဟုအကြံရှိလျှင်မြင်သောသူထံ
 သို့သွားကြ၍ဟုဆိုတတ်ကြ၏။ ပရောဖက်ဟူ၍ယခုခေါ်
 ဝေါ်သောသူကို ရှေးကာလ၌မြင်သောသူဟူ၍ခေါ်ဝေါ်
 ၁၀ ကြသတည်း။ ရှောလကလည်းကောင်းပြီ။ သွားကြ၍ဟု
 ငယ်သားအားဆိုလျက် ဘုရားသခင်၏လူရှိရာမြို့သို့
 ၁၁ သွားကြ၏။ မြို့ပြင်။ ကုန်းပေါ်သို့ရောက်သောအခါရေ
 ခပ်လာသောမိမ္မဗျူတို့ကိုတွေ့၍ဤအရပ်၌မြင်သောသူရှိ
 ၁၂ သလောဟုမေးသော်၊ ရှိပါ၏။ သင်တို့ရှေ့မှာရှိပါ၏။ အ
 လျှင်အမြန်သွားတော့။ မြင်သောသူသည်ဤမြို့သို့ယနေ့
 လာပြီ။ လူများတို့သည်မြင်သောအရပ်၌ယနေ့ယဇ်ပွဲကို
 ၁၃ ဆောင်ကြ၏။ ဆရာသည်မြင်သောအရပ်၌ယဇ်သားကို
 စားအံ့သောငှါမတက်မှီသင်တို့သည်မြို့ထဲသို့ဝင်လျှင်
 ချက်ချင်းတွေ့လိမ့်မည်။ သူမရောက်မှီလူများတို့သည်မ
 စားတတ်ကြ။ သူသည်ယဇ်ပွဲ၌ ဘုရားဝတ်ကိုပြုတတ်၏။
 ဝတ်ပြုပြီးမှခေါ်ဖိတ်သောသူတို့သည်စားတတ်ကြ၏။ ယ
 ခုမှာသွားလျှင်တွေ့ကြလိမ့်မည်ဟုပြန်ပြောသည်နှင့်အ
 ၁၄ ညီ။ သူတို့သည်မြို့ထဲသို့ဝင်၍ရှေ့လှည့်သည်မြင်သောအ
 ၁၅ ရပ်သို့တက်သွားလျက်သူတို့ကိုဆီး၍ကြိုလေ၏။ ရှော
 ၁၆ လမရောက်မှီမနေ့၌ထာဝရဘုရားကနက်ဖန်နေ။ ဤအ
 ချိန်၌ဗဟိဒ္ဓိပြည်မှလူတယောက်ကိုသင်ရှိရာသို့ငါစေ
 လွှတ်မည်။ သင်သည်ထိုသူကိုငါ၏လူဣသရေလအမျိုး၏
 မင်းအရာ၌ခန့်ထား၍ဆီလောင်းခြင်းဘိသိတ်ကိုပေးရ
 မည်။ သူသည်ငါ၏လူတို့ကိုဖိတ်ပွဲလူတို့လက်မှကယ်
 တင်ရလိမ့်မည်။ ငါသည်သူတို့အော်ဟစ်သံကိုကြား၍သူ

တို့ကိုကြည့်ရှုသည်ဟုရှေ့လှည့်သွားအပါး၌မိန့်တော်မူနှင့်
 ၁၇ ပြီ။ ရှေ့လှည့်သွားရှောလကိုမြင်သောအခါထာဝရဘုရား
 ကငါပြောသောသူကိုကြည့်လော့။ ဤသူသည်ငါ၏လူတို့
 ၁၈ ကိုအုပ်ချုပ်ရလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါရှောလ
 သည်ရှေ့လှည့်ရာတံခါးဝသို့ချည်းကပ်လျှင်မြင်သောသူ
 ၁၉ ၏အိမ်ကိုပြပါလော့ဟုတောင်းပန်သော်၊ ရှေ့လှည့်ကငါ
 သည်မြင်သောသူဖြစ်၏။ ငရှေ့မှာမြင်သောအရပ်သို့
 တက်သွားလော့။ ယနေ့ငါနှင့်အတူစားရမည်။ နက်ဖန်နေ
 ငါလွှတ်လိုက်မည်။ သင့်မိတ်နှစ်လုံးထဲမှာရှိသမျှကိုလည်း
 ၂၀ ငါဖော်ပြမည်။ တမျှန်နေကပျောက်သောသင်၏မြို့တို့
 ကိုမအောင်းမေ့နှင့်။ တွေ့လျက်ရှိပြီ။ ဣသရေလအမျိုး
 သည်အဘယ်သူကိုအလိုရှိသနည်း။ သင့်နှင့်သင်၏အ
 ဆွေအမျိုးအပေါင်းကိုအလိုရှိသည်မဟုတ်လော့ဟုရှော
 ၂၁ လအားပြောဆို၏။ ရှောလကလည်းအကျွန်ုပ်သည်
 ဣသရေလအမျိုးတို့တွင်အငယ်ဆုံးသောအမျိုး။ ဗဟိဒ္ဓိ
 အမျိုးသားဖြစ်ပါသည်မဟုတ်လော့။ အကျွန်ုပ်အဆွေအ
 မျိုးသည်ဗဟိဒ္ဓိအဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့တွင်အငယ်
 ဆုံးဖြစ်ပါသည်မဟုတ်လော့။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်
 အားအဘယ်ကြောင့်ဤသို့ပြောပါသနည်းဟုလျှောက်
 ၂၂ လေ၏။ ထိုအခါရှေ့လှည့်သွားရှောလနှင့်သူ၏ငယ်သား
 ကိုခေါ်၍အိမ်ခပ်ထဲသို့သွင်းပြီးလျှင်ခေါ်ဖိတ်သောသူ
 သုံးဆယ်တို့တွင်အမြတ်ဆုံးသော အရပ်၌ထိုင်စေ၏။
 ၂၃ ပွဲသူကြီးကိုလည်းခေါ်ပြီးလျှင်သင်၌ငါအပ်ပေး၍အ
 ချားစီထားစေခြင်းငှါငါမှာခဲ့သောအဖိုကိုယူခဲ့တော့
 ၂၄ ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ ပွဲသူကြီးသည်ပခုံးနှင့်ပခုံးပေါ်မှာ
 ခင်းသောအရာကိုယူ၍ရှောလရှေ့မှာထားလေ၏။ ရှေ့
 လကလည်းချန်ထားသောအရာကိုယူ၍စားတော့။ ခေါ်
 ဖိတ်သောသူတို့အားပြောနှင့်သည်အတိုင်းသင့်အဖို
 ယခုတိုင်အောင်သိုထားလျက်ရှိပြီဟုဆို၍ထိုနေ့၌ရှော
 လသည်ရှေ့လှည့်အတူစားသောက်လေ၏။
 ၂၅ ထိုသူတို့သည်မြင်သောအရပ်မှဆင်း၍မြို့ထဲသို့ဝင်
 ပြီးလျှင်ရှေ့လှည့်သွားရှောလတို့သည်အိမ်မိုးပေါ်မှာစကား
 ၂၆ ပြောလျက်နေကြ၏။ နံနက်စောစောထ၍မိသားစု
 သောအခါရှေ့လှည့်ကထလော့။ သင့်ကိုငါလွှတ်လိုက်မည်
 ဟုရှောလကိုအိမ်မိုးပေါ်မှာခေါ်ပြီးလျှင်ရှောလသည်ထ
 ၂၇ ၍ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်ထွက်သွားကြ၏။ မြို့စွန်းသို့
 ရောက်သောအခါရှေ့လှည့်ကသင်၏ငယ်သားကိုရှေ့သို့
 သွားစေခြင်းငှါပြောတော့ဟုရှောလအားဆိုသဖြင့်ငယ်

သားသည်ရှေ့သို့သွားလေ၏။ ရှမ္မေလကလည်းရပ်နေ
 တော့။ ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်ကိုငါပြန်မည်ဟုဆို
 ၁ လျက်၊ ဆီသုံးကိုယူ၍ရှောလု၏ခေါင်းပေါ်မှာလောင်း
 လေ၏။ တဖန်သုက္ခိနမ်သဖြင့်ထာဝရဘုရားသည်သင့်ကို
 ၂ အမွေတော်လူမျိုး၏မင်းအရာခွင့်နန်းထား၍ဆီလောင်းခြင်း
 ၂ ဘိသိတ်ကိုပေးတော်မူ၏။ ယနေ့ငါနှင့်ကွာ၍သွား
 သောအခါဗဟိမိနိခရိုင်စွန်း၊ ဇေလဇရွာ၊ ရာဇေလသင်း
 ဂြိုင်းအနားမှာလူနှစ်ယောက်ကိုတွေ့လိမ့်မည်။ သူတို့က
 သင်သွား၍ရှာသောမြို့တို့ကိုတွေ့ပြီ။ သင်၏အဖသည်မြို့
 တို့ကိုအမှုမထား။ ငသားအဖို့အဘယ်သို့ပြုရပါမည်
 နည်းဟုဆိုလျက်စိုးရိမ်ကြောင်းကိုပြောကြလိမ့်မည်။
 ၃ ၊ ထိုအရပ်မှထွန်၍တာဗော်လွင်ပြင်သို့ရောက်လျှင်ဆိတ်
 သယံသုံးကောင်ကိုဆောင်သောသူတယောက်။ မုန့်
 သုံးလုံးကိုဆောင်သောသူတယောက်။ စပျစ်ရည်ဘူးကို
 ဆောင်သောသူတယောက်တည်းဟူသော။ ဗေသလမြို့။
 ဘုရားသခင်ထံတော်သို့သွားသောသူသုံးယောက်တို့
 ၄ နှင့်သင်သည်တွေ့ကြိုလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည်နှုတ်ဆက်
 ပြီးလျှင်မုန့်နှစ်လုံးကိုပေး၍သင်သည်သူတို့လက်မှခံယူ
 ၅ ရလိမ့်မည်။ ထိုနောက်မှဖိလိစ္ဆိတ်တပ်ရှိရာဘုရားသခင်
 ၏တောင်သို့ရောက်၍မြို့သို့ချည်းကပ်သောအခါပရော
 ဖက်အပေါင်းအသင်းသည်တရော့ပတ်သာ။ ဂုလွေ။
 ၆ စောင်းပါလျက်ပရောဖက်ပြုလျက်မြင့်သောအရပ်မှ
 ဆင်းလာကြသည်ကိုတွေ့လိမ့်မည်။ ထိုအခါထာဝရ
 ဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည်သင့်အပေါ်မှာသက်ရောက်
 သဖြင့်သင်သည်သူတို့နှင့်အတူပရောဖက်ပြု၍ချားနား
 ၇ သောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤနိမိတ်လက္ခဏာတို့သည်သင်
 ၏ဖြစ်သောအခါအဆင်သင့်သင့်အတိုင်းပြုလေ့။ ဘုရား
 ၈ သခင်သည်သင်နှင့်အတူရှိတော်မူ၏။ သင်သည်လည်း
 ငရွှေမှာလက်လမြို့သို့သွားရမည်။ ငါသည်လည်းမီးရှိရာ
 ယ၏။ မိဿဟာယယ၏တို့ကိုပူဇော်ခြင်းငှါသင်ရှိရာသို့
 လာမည်။ ငါလာ၍သင်ပြုရသောအမှုကိုမပြုမီတိုင်အောင်
 ၉ သင်သည်ငဲ့နေရမည်ဟုဆို၏။ ရှောလုသည်ရှမ္မေလထံ
 မှထွက်သွားမည်ဟုလှည့်သောအခါချားနားသောစိတ်
 နှစ်လုံးကိုဘုရားသခင်ပေးတော်မူ၍ထိုနိမိတ်လက္ခဏာ
 ၁၀ အလုံးစုံတို့သည်ထိုနေ့ချင်းတွင်ဖြစ်လေ၏။ တောင်တော်
 သို့ရောက်သောအခါပရောဖက်အပေါင်းအသင်းတို့
 သည်ဆီး၍ကြိုကြစည်တွင်ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်
 သည်ရှောလုအပေါ်သို့သက်ရောက်တော်မူသဖြင့်သူတို့
 ၁၁ နှင့်အတူပရောဖက်ပြုလေ၏။ ရှောလုသည်ပရောဖက်တို့

နှင့်အတူပရောဖက်ပြုသည်ကိုအထက်ကသိကျွမ်းသော
 သူတို့သည်မြင်သောအခါကိစ္စ၏သား၌အဘယ်သို့ဖြစ်
 သနည်း။ ရှောလုသည်လည်းပရောဖက်တို့၌ပါသလောဟု
 ၁၂ တယောက်ကိုတယောက်မေးမြန်းကြ၏။ ထိုအရပ်သား
 တယောက်ကသူတို့အဖကားအဘယ်သူနည်းဟုဆို၍
 ရှောလုသည်လည်းပရောဖက်တို့၌ပါသလောဟူသော
 ၁၃ စကားသည်ပုံစကားဖြစ်လေ၏။ ရှောလုသည်ပရောဖက်
 ၁၄ ပြုပြီးမှမြင့်သောအရပ်သို့သွား၏။ ရှောလု၏ဖထွေးက
 သင်တို့သည်အဘယ်အရပ်သို့သွားသနည်းဟုရှောလု
 နှင့်ယေသားကိုမေးလျှင်ရှောလုကမြို့တို့ကိုရှာအောင်
 သွား၏။ မထွေသောအခါရှမ္မေလထံသို့ရောက်သည်ဟု
 ၁၅ ပြန်ပြော၏။ ဖထွေးကလည်းရှမ္မေလသည်အဘယ်သို့
 ၁၆ ပြောသနည်း။ အားပြန်ပြောပါဟုတောင်းပန်သော်၊ မြို့
 တို့ကိုတွေ့ပြီဟုရှမ္မေလသည်အတပ်ပြောကြောင်းကို
 သာရှောလုသည်ဖထွေးအားပြန်ပြော၍ရှမ္မေလပြော
 သောနိုင်ငံအမှုအရေးကိုဖထွေးအားမကြားမပြောဘဲ
 နေ၏။
 ၁၇ တဖန်ရှမ္မေလသည်လူများတို့ကိုမိမိပါမြို့။ ထာဝရ
 ၁၈ ဘုရားထံတော်သို့ခေါ်၍စည်းပေးစေပြီးလျှင်၊ ဣသရေ
 လအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
 ကား။ ဣသရေလအမျိုးဖြစ်သောသင်တို့ကိုအဲဂုတ္တု
 ပြည်မှငါဆောင်ခဲ့၍အဲဂုတ္တုမင်းအစရှိသော။ သင်တို့ကို
 ညည်းဆဲသောမင်းအပေါင်းတို့လက်မှကယ်နှုတ်သော်
 ၁၉ လည်း၊ သင်တို့ကိုဒုက္ခဆင်းရဲ၊ ဘေးဥပါတ်ရှိသမျှတို့အထဲ
 ကကယ်တင်သောသင်တို့၏ဘုရားသခင်ကိုယနေ့သင်
 တို့သည်ပယ်ကြပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာရှင်ဘုရင်ရှိ
 စေခြင်းငှါချီးမြှောက်တော်မူပါဟုလျှောက်ကြပြီ။ သို့
 ဖြစ်၍အမျိုးအသီးအသီး။ အဆွေအသီးအသီးအလိုက်
 ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ချည်းကပ်ကြလေ့ဟုဣသရေ
 ၂၀ လအမျိုးသားတို့အားဆိုသဖြင့်၊ အမျိုးအနွယ်အပေါင်း
 တို့ကိုချည်းကပ်စေပြီးမှဗဟိမိနိအမျိုးကိုမှတ်တော်မူ
 ၂၁ ၏။ ဗဟိမိနိအဆွေအမျိုးအလိုက်ချည်းကပ်စေပြီးမှမာ
 တရိအဆွေအမျိုးကို၎င်းကိစ္စ၏သားရှောလုကို၎င်းမှတ်
 ၂၂ တော်မူသဖြင့်သူတို့ရှာ၍မတွေ့ကြ။ ထိုသူသည်လာရ
 ပါမည်လောဟုထာဝရဘုရားအားမေးလျှောက်လျှင်ထာ
 ဝရဘုရားကလည်းများအစရှိသည်တို့၌ပုန်း၍နေသည်
 ၂၃ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ သူတို့သည်ပြေး၍ခေါ်ခဲ့ကြ၏။ ရှောလု
 သည်လူများတို့တွင်ရပ်သောအခါပရားအထက်မှာအချား
 ၂၄ သောသူထက်အရပ်သာ၍မြင့်၏။ ရှမ္မေလကလည်းထာ

ဝရဘုရားရှေးချယ်တော်မူသောသူကိုကြည့်ရှုကြလော့။
 လူခပ်သိမ်းတို့တွင်သူနှင့်တူသောသူတစ်ယောက်မျှ
 မရှိဟုလူအပေါင်းတို့အားပြောဆိုလျှင်လူအပေါင်းတို့
 ကရှင်ဘုရင်အသက်တော်မြဲပါစေဟုကျွေးကျော်ကြ
 ၂၁ ၏။ ၂၂ ဓမ္မဇလသည်သည်းမင်းကျင့်တရားကိုလူများတို့အား
 ဟောပြော၍စာ၌ရေးမှတ်သဖြင့်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်
 ၂၃ ၌ထားပြီးမှလူအပေါင်းတို့ကိုအသီးအသီးမိမိတို့အိမ်
 သို့လွှတ်လိုက်လေ၏။ ၂၄ ဂေါလုသည်လည်းဂိဗာမြို့။ မိမိ
 အိမ်သို့သွား၍ဘုရားသခင်သွေးဆောင်တော်မူသောလူ
 အပေါင်းအသင်းသည်သူနှင့်အတူလိုက်သွားကြ၏။
 ၂၅ ၊ အဓမ္မဇလတို့ကဤသူသည်ငါတို့ကိုအဘယ်သို့ကယ်တင်
 လိမ့်မည်နည်းဟုဆိုလျက်လက်ဆောင်ကိုမဆက်ဘဲမ
 ကံမဲ့မြင်ပြုသော်လည်းဂေါလုသည်အမှုမထားဘဲနေ၏။
 ၁ ၊ ထိုနောက်မှအမွန်အမျိုးသားနာဟတ်သည်လာ၍ဂိ
 လန်ပြည်ယာဗက်မြို့အနားမှာတပ်ချလျှင်မြို့သားအပေါင်း
 တို့ကအကျွန်ုပ်တို့နှင့်မိသယာယဖွဲ့တော်မူပါ။ ကိုယ်
 တော်ထံ၌ကျွန်ခံပါမည်ဟုနာဟတ်မင်းအားလျှောက်
 ၂ သော်လည်း၊ အမွန်အမျိုးသားနာဟတ်ကသင်တို့၌
 လကျာမျက်စိရှိသမျှကိုဖောက်၍ဣသရေလအမျိုးတမျိုး
 ၃ မည်ဟုပြန်ပြောသော်၊ ယာဗက်မြို့သားအသက်ကြီးသူ
 တို့ကအကျွန်ုပ်တို့သည်ဣသရေလပြည်တရှောက်လုံးသို့
 တမန်တို့ကိုစေလွှတ်ခြင်းငှါချွန်ရက်မျှင့်လင့်ပါ။ ထိုအ
 ခါကယ်တင်သောသူမပေါ်မရှိလျှင်မင်းကြီးထံသို့ထွက်
 ၄ ပါမည်ဟုဆိုကြ၏။ တမန်တို့သည်ဂေါလုနေရာဂိဗာမြို့
 သို့လာ၍လူများတို့အားသိတင်းကြားပြောသော်လူအ
 ၅ ပေါင်းတို့သည်အသံကိုထွင်း၍ငိုကျွေးကြ၏။ ဂေါလု
 သည်နွားရနောက်သို့လိုက်လျက်လယ်လုပ်ရာမှရောက်
 လာသောအခါလူတို့သည်အဘယ်ကြောင့်ငိုကျွေးကြသ
 ၆ ကြ၏။ ထိုသိတင်းကိုဂေါလုကြားသောအခါဘုရား
 သခင်၏ဝိညာဉ်တော်သက်ရောက်၍သူသည်ပြင်းစွာ
 ၇ အမျက်ထွက်လျက်၊ နွားတရှည်းကိုယူ၍ချတ်ဖြတ်ပြီးမှ
 သံတမန်တို့လက်တွင်ဣသရေလပြည်တရှောက်လုံးသို့
 ပေးလိုက်၍ဂေါလုနှင့်ဓမ္မဇလနောက်သို့ထွက်၍မလိုက်
 သောသူ၏နွားတို့ကိုဤကဲ့သို့ပြုမည်ဟုကျော်ညာစေသ
 ၈ ဖြင့်လူတို့သည်ထာဝရဘုရားကိုကြောက်၍တညီတ
 ညွတ်တည်းထွက်လာကြ၏။ ၉ ဗေဇက်မြို့၌တပ်စာရင်း

ယူသောအခါဣသရေလအမျိုးသားသုံးသိန်း။ ယုဒအမျိုး
 ၁ သားသုံးသောင်းရှိကြ၏။ ၂ ဂိလန်ပြည်ယာဗက်မြို့မှလာ
 သောတမန်တို့အားနက်ဖန်နေ။ နေပူချိန်ရောက်သောအ
 ခါချမ်းသာရမည်အကြောင်းကိုမြို့သားတို့အားကြားပြော
 ကြလော့ဟုမှာလိုက်သည့်အတိုင်းတမန်တို့သည်သွား၍
 သိတင်းကြားပြောသဖြင့်ယာဗက်မြို့သားတို့သည်ဝင်
 ၁၀ မြောက်ကြ၏။ ၁၁ အကျွန်ုပ်တို့သည်နက်ဖန်နေ၌ကိုယ်
 တော်ထံသို့ထွက်ပါမည်။ ကိုယ်တော်အလိုရှိသမျှအတိုင်း
 ပြုတော်မူပါဟုနာဟတ်မင်းအားလျှောက်ကြ၏။
 ၁၂ နက်ဖန်နေ၌ဂေါလုသည်လူတို့ကိုသုံးတပ်ခွဲပြီးမှနံ
 နက်ယံအချိန်၌ရန်သူအလုံးအရင်းထဲသို့ဝင်၍နေပူချိန်
 တိုင်အောင်အမွန်အမျိုးသားတို့ကိုလုပ်ကြံသဖြင့်ကျန်
 ကြွင်းသောသူ။ တယောက်နှင့်တယောက်ပေါင်း၍မနေ
 ရသည်တိုင်အောင်လူအပေါင်းတို့သည်ကွဲပြားလျက်ရှိ
 ၁၃ ကြ၏။ ၁၄ ဣသရေလလူတို့ကလည်းဂေါလုသည်ငါတို့ကို
 အုပ်စိုးရမည်လောဟုဆိုမိသောသူကားအဘယ်သူ
 နည်း။ ထိုသို့ဆိုမိသောသူတို့ကိုခေါ်၍သတ်ကြကုန်အံ့
 ၁၅ ဟုဓမ္မဇလအားဆိုကြသော်၊ ဂေါလုကလူတယောက်ကို
 မှုယနေ့မသတ်ရ။ ထာဝရဘုရားသည်ယနေ့ဣသရေလ
 ၁၆ အမျိုးကိုကယ်တင်တော်မူပြီဟုဆို၏။ ၁၇ ဓမ္မဇလကလည်း
 ဂိလဂါလမြို့သို့သွား၍နိုင်ငံတော်ကိုပြုပြင်ကြကုန်အံ့ဟု
 ၁၈ လူများတို့အားပြောဆိုသည်အတိုင်း၊ လူအပေါင်းတို့
 သည်ဂိလဂါလမြို့သို့သွား၍ထိုမြို့၌ထာဝရဘုရားရှေ့တော်
 မှာဂေါလုကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ချီးမြှောက်ကြ၏။ ထိုမြို့၌
 လည်းထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာမိသယာယဖွဲ့ကို
 ပူဇော်သဖြင့်ဂေါလုနှင့်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်း
 တို့သည်အလွန်ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုကြ၏။
 ၁ ၊ ဓမ္မဇလကလည်းသင်တို့ပြောသမျှသောစကားကိုငါ
 နားထောင်၍သင်တို့အပေါ်မှာရှင်ဘုရင်ကိုငါချီးမြှောက်
 ၂ လေပြီ။ ယခုမှာရှင်ဘုရင်သည်သင်တို့ရှေ့၌ကြွနေတော်
 မူ၏။ ငါသည်အသက်ကြီး၍ဆံပင်ဖြူပြီ။ ငါသားတို့သည်
 သင်တို့၌ရှိကြ၏။ ငါသည်ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ယနေ့
 ၃ တိုင်အောင်သင်တို့ရှေ့၌သွားပြီ။ ဤအရပ်၌ယခုငါရှိ၏။
 အဘယ်သူ၏နွားကိုငါယူဘူးပြီနည်း။ အဘယ်သူ၏မြွေ
 ကိုယူဘူးပြီနည်း။ အဘယ်သူကိုထည့်စားဘူးပြီနည်း။ အ
 ဘယ်သူကိုညှဉ်းဆဲဘူးပြီနည်း။ ကိုယ်မျက်စိကိုကွယ်စေ
 ခြင်းငှါအဘယ်သူလက်မှတ်စိုးကိုခံဘူးပြီနည်း။ ထာဝရ
 ဘုရားရှေ့။ ဘိသိတ်တော်ကိုခံသောသူရှေ့မှာတေဗက်

၉ ခွံသက်သေခံကြလော့။ သုဥစ္စာကို ငါယူမိလျှင် ပြန်ပေးပါ။
 ၁၀ မဉ်ဟု ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့အား ပြောဆိုသော်၊ သူ
 တို့က ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို မထည့်စားပါ။
 ၁၁ မညည်း ဆဲပါ။ အဘယ်သူ၏ ဥစ္စာကို မယူပါဟု ပြော
 ၁၂ ဆိုကြ၏။ ၂။ ဂမ္ဘေလကလည်း သင်တို့သည် လက်ခွံသူတ
 ပါး၏ ဥစ္စာကို ရှာ၍ မတွေ့ကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသို့
 သင်တို့တဖက်၌ သက်သေဖြစ်တော်မူ၏။ ဘိသိတ်တော်
 ကို ခံသောသူလည်း သက်သေဖြစ်၏ဟု ဆိုလျှင် သူတို့က
 ၆ သက်သေဖြစ်ပါသည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။ ၂။ တဖန် ဂမ္ဘေလက
 ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရုန်ကို ချီးမြှောက်၍
 သင်တို့တိုးတားများကို အဲရုတ္တုပြည်မှ ဆောင်ခဲ့တော်မူ
 ၇ ၏။ ၂။ ယခုတွင် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြလော့။ ထာဝရဘုရား
 သည် သင်တို့နှင့် သင်တို့တိုးတားများ၌ တရားသဖြင့် ပြု
 တော်မူသော အမှုတို့ကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှ သင်
 ၈ တို့အား ငါဆွေးနွေးဟောပြောမည်။ ၂။ ယာကုပ်သည်
 အဲရုတ္တုပြည်သို့ ရောက်၍ သင်တို့တိုးတားတို့သည် ထာ
 ဝရဘုရားအား အော်ဟစ်သောအခါ မောရှေနှင့် အာရုန်
 ကို စေလွှတ်သဖြင့် တိုးတားတို့ကို အဲရုတ္တုပြည်မှ နှုတ်
 ၉ ဆောင်၍ ဤပြည်၌ နေရာချတော်မူ၏။ ၂။ သူတို့၏ဘုရားသ
 ခင်ထာဝရဘုရားကို မေ့လျော့သောအခါ ဟာဇော်ဗိုလ်
 ချုပ်မင်းသိသရလက်သို့ ရင်ဖိလ်တ္တိလူတို့လက်သို့ ငိုမော
 ဘ၍ ဘုရင်လက်သို့ ရင်ရောက်စေတော်မူသဖြင့် ထိုရန်
 ၁၀ သူတို့၏တိုက်ဖျက်ခြင်းကို ခံရကြ၏။ ၂။ တဖန် သူတို့သည်
 ထာဝရဘုရားအား အော်ဟစ်လျက် အကျွန်ုပ်တို့သည်
 ကိုယ်တော်ကို စွန့်၍ ဗာလဘုရားနှင့် အာရှတရက်ဘုရား
 တို့ကို ဝတ်ပြုသဖြင့် ဖြစ်မှားပါပြီ။ သို့ရာတွင် ရန်သူလက်
 မှကယ်ချွတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကို ဝတ်ပြုပါမည်ဟု
 ၁၁ လျှောက်ကြသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ယေရုဗာလ။
 ဗာရက်။ ယေဗာ။ ဂမ္ဘေလတို့ကို စေလွှတ်၍ ပတ်ဝန်းကျင်
 ရန်သူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူသဖြင့် သင်တို့သည်
 ၁၂ ဘေးလွတ်ရကြ၏။ ၂။ နောက်တဖန် အဗျန်အမျိုးသားရှင်
 ဘုရင်နာဟတ်သည် စစ်ချီမဉ် အကြောင်းကို သိသောအခါ
 အကျွန်ုပ်တို့သည် အရင်ကဲ့သို့မဟုတ်။ ရှင်ဘုရင်သည် အ
 ကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးရမည်ဟု သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာ
 ဝရဘုရားသည် ရှင်ဘုရင်လုပ်လျက် ပင်အားလျှောက်
 ၁၃ ထားကြ၏။ ၂။ ယခုမှာသင်တို့လိုချင်၍ ရွေးချယ်သောရှင်
 ဘုရင်ကို ကြည့်ရှုကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့
 အပေါ်မှာ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ချီးမြှောက်တော်မူ
 ၁၄ ပြီ။ ၂။ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍ ဝတ်ပြု

ခြင်းနှင့် တကွ အာဏာတော်ကို မဆန်။ စကားတော်ကို
 နားထောင်လျှင် သင်တို့နှင့် သင်တို့ကို အုပ်စိုးသောရှင်
 ဘုရင်သည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားနောက်
 ၁၅ တော်သို့ အမြဲလိုက်ကြလိမ့်မည်။ ၂။ သို့မဟုတ်။ ထာဝရ
 ဘုရား၏ စကားတော်ကို နားမထောင်။ အာဏာတော်ကို
 ဆန်လျှင် ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် တိုးတားတို့
 ကို ဆီးတားသကဲ့သို့ သင်တို့ကို ဆီးတားတော်မူလိမ့်မည်။
 ၁၆ ၂။ ယခုမှာသင်တို့မျက်မှောက်၌ ထာဝရဘုရားပြုတော်မူ
 လတုံသော အမှုကြီးကို ညီဝပ်စွာနေ၍ ကြည့်ရှုကြလော့။
 ၁၇ ၂။ ယနေ့ချုပ်စားရိတ်ရာကာလ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ သို့
 သော်လည်း ထာဝရဘုရားကို ငါဆုတောင်း၍ မိလားချွန်း
 ခြင်းနှင့် တကွ မိလားချွန်းစေတော်မူမည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့
 သည် ရှင်ဘုရင်ကို တောင်းသောအားဖြင့် ထာဝရဘုရား
 ရှေ့တော်၌ ပြစ်မှားမိသောအပြစ်သည် ကြီးကြောင်းကို
 ၁၈ ရိပ်မိသိမြင်ရကြမည်ဟုလူများတို့အား ပြောဆိုပြီးလျှင်
 ၁၉ ၂။ ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်း၍ ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရား
 သည် မိလားချွန်းခြင်းနှင့် တကွ မိလားချွန်းစေတော်မူ၍
 လူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့် ဂမ္ဘေလကို အလွန်
 ၂၀ ကြောက်ရွံ့ကြ၏။ ၂။ လူအပေါင်းတို့က ကိုယ်တော်၏ ကျွန်
 တို့သည် မသေရမည် အကြောင်းကိုယ်တော်၏ ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားအား ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ အဖို့ ဆု
 တောင်းတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို
 တောင်းသောအားဖြင့် အထက်အပြစ်များတို့အပေါ်မှာ
 ထပ်၍ ဒုစရိုက်ကို ပြုမိပါပြီဟု ဂမ္ဘေလအားတောင်းပန်ကြ
 ၂၁ ၏။ ၂။ ဂမ္ဘေလကလည်း မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ဤဒုစရိုက်အပေါင်း
 ကို ပြုမိသော်လည်း ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့ လိုက်
 ရာမှ မလွှဲကြနှင့်။ ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှစ်လုံး အကြွင်း
 ၂၂ မဲ့ဝတ်ပြုကြလော့။ ၂။ ကျေးဇူးမပြု။ မကယ်တင်နိုင်။
 အချည်းနှီးဖြစ်သောအရာတို့နောက်သို့ လမ်းလွှဲ၍ မလိုက်
 ကြနှင့်။ ထိုသို့သောအရာသည် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်
 ၂၃ ၏။ ၂။ ထာဝရဘုရားသည် မဟာနာမတော်ကို ထောက်၍
 မိမိလူတို့ကို စွန့်တော်မူမူ။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့
 ၂၄ ကို မိမိလူအရာ၌ ခန့်ထားခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူပြီ။ ၂။ ငါမူ
 ကား။ သင်တို့အဖို့ ဆုတောင်းဘဲနေသဖြင့် ထာဝရဘုရား
 ကို ပြစ်မှားခြင်းအမှုသည် ငါနှင့်ဝေးပါစေသော။ ကောင်း
 မွန်ဖြောင့်မတ်သောလမ်းကိုလည်း သင်တို့အား ငါပြသဦး
 ၂၅ မည်။ ၂။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍ သစ္စာ
 နှင့် တကွ စိတ်နှစ်လုံး အကြွင်းမဲ့ဝတ်ပြုကြလော့။ သင်တို့
 အဖို့ အဘယ်မျှလောက် ပြုတော်မူပြီးသည်ကို အောင်းမေ့

၂၁ ကြလော့။ သို့မဟုတ်။ သင်တို့သည် နှစ်စဉ် ကိုယ်ပြု မြဲပြု
 လျှင် နှင် ဘုရင်နှင့် တကွ ယူက်စီးခြင်း သို့ ရောက်ရကြ
 လိမ့်မည်ဟု လူများတို့ အား ပြောဆိုလေ၏။

၁၂၂ ဂှောလုသည် တနှစ်ကျော် နှစ်ခန့် လောက် ဣသရေ
 လအမျိုးသားများ ပြုပြီးမှ ဣသရေလအမျိုးသားသုံးထောင်တို့
 ကို ရွေးကောက်ပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင် နေသော မိတ်မတ်မြို့
 နှင့် ဗေသလတောင်ပေါ်မှာ လူနှစ်ထောင်။ ဗယ်ာမိန်ခရိုင်။
 ဂိဗာမြို့။ ယောနုသန် ထံမှာ တထောင် ကိုထား၍ အချား
 သောသူတို့ ကိုမိမိတို့ အသီးအသီး နေရာအရပ်သို့ လွှတ်
 ၃ လိုက်လေ၏။ ယောနုသန်သည် ဂိဗာမြို့၌ ရှိသော ဖိလိစ္စတို
 တပ်ကို လုပ်ကြံသဖြင့် ဖိလိစ္စတိုလူတို့သည် သိတင်းကြား
 ၄ ကြ၏။ ဂှောလုကလည်း မြစ်တဖက်၌ နေသောသူတို့သည်
 ၄ ကြားသိစေဟု တပြည်လုံး တံပိုးမှုတ်စေ၏။ ဂှောလု
 သည် ဖိလိစ္စတိုတပ်ကို လုပ်ကြံကြောင်းနှင့် ဖိလိစ္စတိုလူတို့
 သည် ဣသရေလလူတို့ကို ရှုံရှာကြောင်းကို ဣသရေလ
 အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ကြားသိ၍ လူများတို့သည်
 ၅ ဂှောလုနောက်။ ဂိလဂါလမြို့၌ စည်းဝေးကြ၏။ ဖိလိစ္စ
 လူတို့သည်လည်း ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက်
 ခြင်းငှါ ရထားသုံးထောင်နှင့် မြင်းချောက်ထောင်ကို ငှင်
 သရဗ္ဗရာသီလုံးနှင့် အမျှရှိသော လူများကို ငှင် စုဝေးစေပြီး
 လျှင် စစ်ချီ၍ ဗေသလမြို့အရှေ့။ မိတ်မတ်မြို့၌ တပ်ချကြ
 ၆ ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အလွန်ဆင်းရဲခံရသ
 ဖြင့် မိမိတို့ကျည်းမြောင်းလျက်ရှိသည့် ကိုသိမြင်သော
 အခါဥမှင်။ တောအုံ့။ ကျောက်ကြား။ တောင်ထိပ်။ မြေ
 ၇ တွင်းတို့၌ ပုန်းရှောင်၍ နေကြ၏။ ယောနုသန် မြစ်တဖက်၌
 နေသောသူအချို့တို့သည် ကူးပြန်၍ ဂိဗာပြည်။ ဂိလဒ်ပြည်
 သို့သွားကြ၏။ ဂှောလုသည် ဂိလဂါလမြို့၌ နေသေး၍ လူ
 အပေါင်းတို့သည် သူနောက်၌ ထုန်ထုပ်လျက်ရှိကြ၏။
 ၈ ၊ ဂှောလုချိန်းချက်သည် အတိုင်း ဂှောလုသည် ခန္ဓာရက်
 င်လင့်၍ ဂှောလုသည် ဂိလဂါလမြို့သို့ မရောက်။ လူများတို့
 ၉ လည်း ထွက်ပြေးကြ၏။ ဂှောလုကလည်း မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်
 မိသဟာယပူဇော်သကာတို့ကို ငှင်ထံသို့ ယူခဲ့ကြဟုဆို
 ၁၀ သဖြင့် မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်လေ၏။ မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်
 ခြင်းအမှုပြီးသည် အဆုံး၌ ဂှောလုသည် လာ၏။ ဂှောလု
 သည် ကောင်းကြီးပေး၍ ခရီးဦးထိုးပြုခြင်းငှါ ထွက်သွား
 ၁၁ လျှင်၊ ဂှောလုက သင်သည် အဘယ်သို့ ပြုသနည်းဟု
 မေးသော် ဂှောလုက လူများတို့သည် အကျွန်ုပ်ထံမှ ထွက်
 ပြေးကြောင်း။ ကိုယ်တော်သည် ချိန်းချက်သော အချိန်၌

မရောက်ကြောင်း။ ဖိလိစ္စတိုလူတို့သည် မိတ်မတ်မြို့၌ စုဝေး
 ၁၂ ကြောင်းများကို သိမြင်သောအခါ၊ ဖိလိစ္စတိုလူတို့သည်
 ငါရှိရာ ဂိလဂါလမြို့သို့ စစ်ချီကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား
 ကို ငါမတောင်းပန်သေးဟု အကျွန်ုပ်အောင်းမေ့သဖြင့်
 ကိုယ်ကိုအနိုင်ပြု၍ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်မိပြီဟု ပြန်ပြော
 ၁၃ ၏။ ဂှောလုကလည်း သင်သည် မှားပြီ။ သင်၏ဘုရားသ
 ခင် ထာဝရဘုရား ထားတော်မူသော ပညတ်တရားကို
 မစောင့်ပါတကား။ စောင့်မိလျှင် ထာဝရဘုရားသည် ဣ
 သရေလအမျိုးသား၏ အာဏာကို ယခုမှ စ၍ အစည်အမြဲ
 ၁၄ တည်စေတော်မူပြီ။ ယခုမူကား သင်၏အာဏာမတည်
 ရ။ ထာဝရဘုရားသည် ဗိတ်နှစ်လုံးတော်နှင့် ညီညွတ်သော
 သူကို ရှာတော်မူ၏။ ထိုသူသည် လူမျိုးတော်အပေါ်မှာ မင်း
 ဖြစ်စေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူပြီ။ အကြောင်း
 ၁၅ မူကား။ သင်သည် ထာဝရဘုရားမှာ ထားတော်မူသည်
 ၁၆ အတိုင်း မကျင့်ဟု ဂှောလုအား ဆိုပြီးလျှင်၊ ထိုချိန်လဂါ
 လမြို့မှ ဗယ်ာမိန်ခရိုင်။ ဂိဗာမြို့သို့ သွား၏။ ဂှောလုသည် မိမိ
 ၁၇ ၌ ရှိသော လူတို့ကို ရေတွက်၍ ချောက်ရာခန့်မျှရှိ၏။ သူ
 နှင့်သားတော်ယောနုသန်။ သူတို့၌ ရှိသော လူအပေါင်းတို့
 သည် ဗယ်ာမိန်ခရိုင်။ ဂိဗာမြို့တွင် နေကြ၏။ ဖိလိစ္စတိုလူတို့
 သည် မိတ်မတ်မြို့တွင် တပ်ချကြ၏။
 ၁၈ လူယူသော တပ်သုံးတပ်တို့သည် ဖိလိစ္စတိုတပ်မထဲက
 ထွက်၍ တတပ်သည် ရွာလပြည်ကြီး ဖရမြို့လပ်သို့ လိုက်
 ၁၉ ၏။ တတပ်သည် ဗေသောရန်မြို့လပ်သို့ လိုက်၏။ တတပ်
 သည် တောဘက်မှာ ဇေတိုင်ချိုင့်ကို မျက်နှာပြုသောပြင်
 ၂၀ စွန်းလပ်သို့ လိုက်၏။ ဖိလိစ္စတိုလူတို့က ဟေဗြလူတို့သည်
 ဝေးလံတို့ကို မလုပ်စေနှင့်ဟု စီရင် မြှိုရှိသောကြောင့် ဣ
 သရေလပြည်တရှောက်လုံးတွင် ပန်းပဲတယောက်မျှ မရှိ။
 ၂၁ ၊ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည် ထွန်သွား။ ပေါက်ထူး။
 ပေါက်ဆိန်။ ထူးရှင်းကို ထက်စေခြင်းငှါ ဖိလိစ္စတိုလူတို့ရှိ
 ၂၂ ရာသို့ သွားရကြ၏။ နောက်တဖန် ထွန်သွား။ ပေါက်ထူး။
 သုံးခွေရင်း။ ပေါက်ဆိန်။ ထိုးတံချွန်ထိုးလျက်ရှိကြ၏။
 ၂၃ ၊ သို့ဖြစ်၍ စစ်တိုက်ရာ ကာလ ဂှောလုနှင့်သားတော်ယော
 နုသန်မှ တပါး အဘယ်သူရှိသေးသနည်း။
 ၂၄ တဖန် ဖိလိစ္စတိုတပ်သားတို့သည် မိတ်မတ်မြို့လပ်သို့
 ၂၅ ထွက်၍ နေကြစည်တွင်၊ တနေ့သ၌ ဂှောလု၏ သားယော
 နုသန်သည် ခမည်းတော်ထံ၌ အခွင့်မပန်ဘဲ လက်နက်
 ဆောင်လုလင်ကို ခေါ်၍ တဖက်၌ နေသော ဖိလိစ္စတိုတပ်သို့
 ၂၆ သွားကြကုန်အံ့ဟု ဆိုလေ၏။ ဂှောလုသည် ဂိဗာမြို့စွန်း။

မိဂြုန်ရွာ။သိဗ္ဗန္တိကျောက်ဆောင်နားမှာနေ၍အထံတော်
 ၃ ခုလူချောက်ရာခန့်မျှရှိ၏။ သင်တိုင်းဝတ်၍ရှိလော့မြို့၌
 ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပရောဟိတ်ဖြစ်သောသူ။ဇေယျနှင့်
 ဖိနဟတ်တို့မှဆင်းသက်သောဣဓဗုဒ္ဓ၏အစ်ကိုအဟိ
 ၄ ထုပ်၏သားအဟိယလည်းရှိ၏။ယောနုသန်သွားကြောင်း
 ၅ ကိုလူများမသိကြ။။ယောနုသန်သည်ဖိလိတ္တိတပ်သို့သွား
 စပ်သောလမ်းကြားမှာတဖက်တချက်၌ကျောက်ဂူရှိ၏။
 ကျောက်ဂူတစ်ခုသည်ဗောဇက။တစ်ခုသည်သေနေအမည်
 ၆ ရှိ၏။တစ်ခုကားမြောက်ဘက်၌မိတ်မတ်မြို့သို့ဝင်တစ်
 ကားတောင်ဘက်၌ဂိဗာမြို့သို့ဝင်မျက်နှာပြင်သတည်း။
 ၇ ဟောနုသန်ကထိုအတတ်တပ်သားတို့ဆီသို့သွားကြ
 ကုန်အံ့။ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့အမှုကိုစောင့်ကောင်း
 စောင့်တော်မူဆီမည်။လူများသော်ဝင်နည်းသော်ဝင်
 ထာဝရဘုရားကယ်တင်တော်မူခြင်းကိုအဆီးအတား
 မရှိနိုင်ဟုလက်နက်ဆောင်လုလင်အားပြောဆိုလျှင်
 ၈ လုလင်ကမိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်းပြုပါ။ထွဋ်သွားပါ။
 အဆိုတော်ရှိသည့်အတိုင်းကျွန်တော်လိုက်ပါမည်ဟုပြန်
 ၉ ပြောသော်။ယောနုသန်ကထိုလူတို့ဆီသို့သွား၍ကိုယ်ကို
 ၁၀ ပြကြကုန်အံ့။သူတို့ကနေကြ။ငါတို့လာမည်ဟုဆိုလျှင်
 ၁၁ သူတို့ဆီသို့မသွားဘဲနေကြမည်။။သို့မဟုတ်။လာကြဟု
 ဆိုလျှင်သွားကြမည်။ထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကိုငါ
 တို့လက်သို့အပ်တော်မူ၏။ထိုသို့သောပုဂ္ဂိုလ်မိတ်ရှိရ၏ဟု
 ၁၂ ဆိုသည့်နှင့်အညီ၊နှစ်ယောက်တို့သည်ဖိလိတ္တိတပ်သား
 တို့အားကိုယ်ကိုပြသောအခါဖိလိတ္တိလူတို့ကဟောပြု
 လူတို့သည်ပုန်းရှောင်ရာတွင်းထဲကထွက်လာပါသည်
 ၁၃ တကားဟုဆိုလျက်၊တပ်သားတို့ကလာကြ။တစ်စုံတစ်
 ကိုပြမည်ဟုယောနုသန်နှင့်လက်နက်ဆောင်လုလင်အား
 ဆိုလျှင်ယောနုသန်ကနေောက်သို့လိုက်လေ။ထာဝရ
 ၁၄ ဘုရားသည်သူတို့ကိုဣဓဗုဒ္ဓလူတို့လက်သို့အပ်တော်
 မူပြီဟုလုလင်အားဆိုသဖြင့်၊လေးဘက်တွားလျက်
 တက်၍လုလင်လည်းလိုက်၏။ယောနုသန်ရှေ့မှာဖိလိတ္တိ
 လူတို့သည်လဲ၍လုလင်သည်သူသခင်နောက်မှာလုပ်ကြံ
 ၁၅ လေ၏။ယောနုသန်နှင့်လုလင်ပြုသောပဌမလုပ်ကြံခြင်း
 ၁၆ အားဖြင့်နွားတရှည်းထွန်နိုင်သောမြေကွက်အတွင်းတွင်
 ၁၇ လူနှစ်ဆယ်ခန့်မျှသေကြ၏။စစ်သူရဲများ။လယ်လုပ်သူ
 များ။အချားသူများအပေါင်းတို့သည်တပ်သားများ။လူ
 ယူသောသူများနှင့်တကွတုန်ထုပ်ကြ၍မြေကြီးလည်းထုပ်
 သဖြင့်အတ္တန်ကြီးသောတုန်ထုပ်ခြင်းရှိ၏။
 ၁၈ ဗဟိဒ္ဓာမိန်ခရိုင်ဂိဗာမြို့၌ရှေ့လူ၏ကင်းစောင့်တို့သည်

ကြည့်ရှုသောအခါဖိလိတ္တိလူအလုံးအရင်းသည်လျော့
 ၁၉ ချုံတယောက်ကိုတယောက်ထိုးရိုက်လျက်သွားကြ၏။
 ၂၀ ဂြောဟုကလည်းအဘယ်သူထွက်သွားသည်ကိုသိခြင်း
 ငှါလူများကိုရေတွက်ကြလေ့ဟုအထံတော်၌ရှိသော
 ၂၁ သူတို့အားစီရင်သည်အတိုင်းရေတွက်၍ယောနုသန်နှင့်
 ၂၂ သူ၏လက်နက်ဆောင်လုလင်မရှိ။ထိုကာလအခါဘုရား
 သခင်၏သစ်တာတော်သည်ဣဓဗုဒ္ဓအမျိုးသားတို့၌
 ၂၃ ရှိသည်ဖြစ်၍ရှေ့လူကဘုရားသခင်၏သစ်တာတော်
 ၂၄ ကိုယူခဲ့ပါဟုအဟိယအားဆို၏။ဂြောဟုသည်ယဇ်
 ပရောဟိတ်နှင့်စကားပြောစည်တွင်ဖိလိတ္တိတပ်၌အုတ်
 အုတ်ကျက်ကျက်သောအသံတိုးပွားသောကြောင့်
 ၂၅ ဂြောဟုကနေဦးတော့ဟုယဇ်ပရောဟိတ်အားဆိုသဖြင့်
 ၂၆ မိမိနှင့်လူအပေါင်းတို့သည်တယောက်ကိုတယောက်
 နှိုးဆော်လျက်စစ်ချီ၍ရောက်သောအခါဖိလိတ္တိလူတို့
 သည်တယောက်ကိုတယောက်ချတ်သဖြင့်အတ္တန်တပ်
 ၂၇ ပျက်လေ၏။အထက်ကာလ၌ဖိလိတ္တိလူတို့ဘက်မှာ
 နေ၍အရပ်ရပ်တို့ကတပ်သို့လိုက်လာသောဟောပြုလူ
 တို့သည်လည်းဂြောဟုနှင့်ယောနုသန်၌ပါသောဣဓဗုဒ္ဓ
 ၂၈ လူတို့ဘက်သို့ဝင်ကြ၏။ဖေရိမ်တောင်၌ပုန်းရှောင်
 ၍နေသောဣဓဗုဒ္ဓလူအပေါင်းတို့သည်လည်းဖိလိတ္တိ
 ၂၉ လူပြေးကြောင်းကိုကြားသောအခါစစ်ချီ၍ကြပ်ကြပ်
 လိုက်ကြ၏။ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည်ဣဓဗုဒ္ဓအမျိုး
 ၃၀ ကိုထိုနေ့၌ကယ်တင်တော်မူသဖြင့်စစ်မှုသည်ဗေသဝင်
 မြို့သို့လွန်သွားလေ၏။
 ၃၁ ထိုနေ့၌ဣဓဗုဒ္ဓလူတို့သည်ဆင်းရဲခံရကြ၏။အ
 ကြောင်းမူကား။ဂြောဟုကငါသည်ငရန်သူတို့၌ငမိတ်
 ပြေမည်အကြောင်း။ညဦးချိန်မရောက်မှီအစာစားသော
 ၃၂ သူတိုင်းကျိန်ဆဲအပ်စေဟုလူတို့အားအကျိန်ပေးသော
 ၃၃ ကြောင့်အဘယ်သူမျှအစာမစားရ။လူအပေါင်းတို့သည်
 ၃၄ မြေပေါ်၌ပျားရည်ရှိရာတောသို့ရောက်သဖြင့်၊တောထဲ
 သို့ဝင်သောအခါပျားရည်စက်စက်ကျလျက်ရှိသော်
 ၃၅ လည်းအကျိန်တော်ကိုကြောက်သောကြောင့်အဘယ်သူ
 ၃၆ မှမိမိလက်ကိုမိမိပစ်ပစ်မည်။သို့ရာတွင်ခမည်းတော်
 သည်လူများတို့အားအကျိန်ပေးသည်ကိုယောနုသန်မ
 ၃၇ ကြားသောကြောင့်မိမိကိုင်သောထုံတံဖျားကိုပျားလှံ၌
 နှစ်၍မိမိလက်နှင့်ယူစားသဖြင့်မျက်စိကြည်လင်လေ၏။
 ၃၈ ခမည်းတော်ကယနေ့အစာစားသောသူတိုင်းကျိန်ဆဲ
 အပ်စေဟုလူများတို့အားကြပ်ကြပ်အကျိန်ပေးတော်မူ
 ပြီဟုလူတယောက်ကြားလျှောက်၏။လူတို့သည်လည်း

၂၆ မောလျက်နေကြ၏။ယောနုသန်ကလည်းအသေသည်ပြည်
သားတို့ကိုနှောင့်ရှက်လေပြီ။ဤပျားရည်အနည်းငယ်ကို
၃၀ ငါစားသောကြောင့်ငမုတ်မိကြည်လင်သည်ကိုကြည့်ပါ
တော့။ လူများတို့သည်ယနေ့တွေ့မိသောရန်သူ၏ဥစ္စာ
ကိုစားချင်တိုင်းစားလျှင်အဘယ်မျှလောက်အကျိုးကြီး
သိမ့်မည်တကား။ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုသာ၍လုပ်ကြံကြလိမ့်
မည်တကားဟုဆိုလေ၏။
၃၁ ထိုနေ့၌ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုမိတ်မတ်မြို့မှအာဇလုန်မြို့
တိုင်အောင်လုပ်ကြံကြ၏။ဣသရေလလူတို့သည်အလွန်
၃၂ ပင်ပန်းသဖြင့်၊ရန်သူ၏ဥစ္စာကိုလုယူ၍သိုး။နွား။နွားသ
ငယ်တို့ကိုမြေပေါ်မှာသတ်ပြီးလျှင်အသွေးနှင့်တကွစား
၃၃ ကြ၏။ထိုသို့လူများတို့သည်အသွေးနှင့်တကွစား၍ထာ
ဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသည်ဟုရှောလုအားကြားလျှောက်
လျှင်သင်တို့သည်သစ္စာပျက်ကြပြီ။ကြီးစွာသောကျောက်
၃၄ ကိုထံသို့ယနေ့ထိုးခဲ့။လူများတို့တွင်အရပ်ရပ်သွား
၍လူအသီးအသီးမိမိတို့သိုးနွားကိုဤအရပ်သို့ယူခဲ့ပြီး
လျှင်ဤအရပ်၌သတ်စားကြစေ။အသွေးနှင့်တကွစား၍
ထာဝရဘုရားကိုမပြစ်မှားစေနှင့်ဟုမိန့်တော်မူသည်အ
တိုင်းလူများတို့သည်အသီးအသီးမိမိတို့သိုးနွားကိုထို
၃၅ ညည့်၌ယူခဲ့၍ထိုအရပ်၌သတ်ကြ၏။ရှောလုသည်လည်း
ထာဝရဘုရားအဖို့ယဇ်ပဏ္ဍင်ကိုတည်လေ၏။ထိုပဏ္ဍင်
ကားထာဝရဘုရားအဖို့တည်သောပဌမပဏ္ဍင်ဖြစ်သ
၃၆ တည်း။တဖန်ရှောလုကညဉ့်အခါငါတို့သည်ဖိလိတ္တိလူ
တို့ကိုလိုက်၍တယောက်ကိုမျှမကျန်ကြွင်းစေဘဲမိလား
လင်းသည်တိုင်အောင်ပျက်ဆီးကြကုန်အံ့ဟုစီရင်၍လူ
များတို့ကစိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်းပြုတော်မူပါဟုဝန်ခံ
ကြသော်ယဇ်ပဏ္ဍင်တံတကာဘုရားသခင်အထံတော်သို့
၃၇ ချည်းကပ်ကြကုန်အံ့ဟုဆိုလေ၏။ရှောလုကလည်းအ
ကျွန်ုပ်သည်ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုလိုက်ရပါမည်လော။သူတို့
ကိုဣသရေလလူတို့လက်သို့အပ်တော်မူမည်လောဟု
ဘုရားသခင်ထံအခွင့်ပန်သော်လည်းထိုနေ့တွင်ပြန်တော်
၃၈ မမူ။ရှောလုကလည်းလူတို့တွင်အရာရှိအပေါင်းတို့။
ယနေ့အဘယ်သူပြစ်မှားမိသည်ကိုသိမြင်အံ့သောငှါ
၃၉ ချဉ်း၍လာကြလော့။ဣသရေလအမျိုးကိုကယ်တင်သော
ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်းသား
ယောနုသန်ဖြစ်သော်လည်းဆက်ဆက်သေရမည်ဟု
၄၀ ဆိုသော်အဘယ်သူမျှပြန်၍မလျှောက်ဝံ့။ရှောလုက
လည်းသင်တို့သည်တဖက်။ငါနှင့်သားယောနုသန်သည်
တဖက်နေရကြမည်ဟုဆိုလျှင်လူများတို့ကစိတ်တော်

၄၁ ရှိသည့်အတိုင်းပြုတော်မူပါဟုလျှောက်ကြသော်၊ရှောလု
ကဖြောင့်မတ်စွာစီရင်တော်မူပါဟုဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားဆုတောင်းသဖြင့်လူများ
တို့သည်လွတ်ကြ၍ရှောလုနှင့်ယောနုသန်ကိုမှတ်တော်
၄၂ မူ၏။ရှောလုကလည်းငါနှင့်သားယောနုသန်အဖို့စ
ရေးထံပြုလော့ဟုဆိုသဖြင့်ယောနုသန်ကိုမှတ်တော်မူ
၄၃ ၏။ရှောလုကလည်းသင်ပြုသောအမှုကိုပြောလော့ဟု
ယောနုသန်အားဆိုလျှင်ယောနုသန်ကအကျွန်ုပ်ကို
သောထံပျားနှင့်ပျားရည်အနည်းငယ်ကိုယူ၍မြည်းစပ်မိ
ပါပြီ။ထိုအမှုကြောင့်သာသေရပါမည်ဟုပြန်ပြော၏။
၄၄ ရှောလုကလည်းယောနုသန်။သင်သည်ဆက်ဆက်မ
သေလျှင်ဘုရားသခင်သည်ထိုမျှမကငါ၌ပြုတော်မူပါစေ
၄၅ သောဟုဆိုသော်လည်းလူများတို့ကဣသရေလအမျိုး၌
ဤကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကိုပြုပြီးသောယောနုသန်သည်
သေရမည်လော။ထိုသို့မဖြစ်ပါစေနှင့်။ထာဝရဘုရားအ
သက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်းသူ၏ဆံချည်တပင်မျှမြေ
ပေါ်မှာမကျရ။သူသည်ဘုရားသခင်နှင့်အတူယနေ့ပိုင်း၌
ပြုပါပြီဟုဆိုသဖြင့်အသက်ချင်သာစေခြင်းငှါယောနု
၄၆ သန်ကိုကယ်နှုတ်ကြ၏။ထိုနောက်ရှောလုသည်ဖိလိတ္တိ
လူတို့ကိုမလိုက်။သူတို့သည်နေရင်းအရပ်သို့ပြန်သွား
ကြ၏။
၄၇ ထိုသို့ရှောလုသည်ဣသရေလအမျိုးကိုစိုးစံ၍ပတ်ဝန်း
ကျင်ရန်သူ။မောဘာပြည်သား။အမ္မုန်ပြည်သား။ဇေန်ပြည်
သား။ဇောဘာမင်းများ။ဖိလိတ္တိလူများတို့ကိုစစ်တိုက်၍
၄၈ စစ်ချီလေရာရာ၌သူတို့ကိုအောင်လေ၏။ဗိုလ်ခြေများကို
နှိုးဆော်၍အာမလက်အမျိုးသားတို့ကိုလုပ်ကြံသဖြင့်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုလုရက်ပျက်ဆီးသောသူတို့
၄၉ လက်မှကယ်နှုတ်လေ၏။သားတော်ကားယောနုသန်။
ဣဒ်ရိ။မေလဝိ။ရွှတည်း။သွီးတော်၌ယောက်တွင်အကြီး
၅၀ ကားမေရပ်။အငယ်ကားမိခါလတည်း။မြောက်သား
တော်ကားအဟိမတ်၏သွီးအဟိနောင်တည်း။ဗိုလ်ချုပ်
၅၁ မင်းကားဖထွေးတော်နေရသားအာဗနာတည်း။ခမည်း
တော်ကိရှနှင့်အာဗနာ၏အဖနေရသည်အပျေလ၏သား
၅၂ ဖြစ်၏။ရှောလုလက်ထက်ကာလပတ်လုံးဖိလိတ္တိလူ
တို့ကိုကြပ်ကြပ်စစ်တိုက်ရကြ၏။ခွန်အားကြီးသောသူ
ရဲရင့်သောသူတွေ့သမျှတို့ကိုရှောလုသည်ရွေးကောက်
ခန့်ထားလေ့ရှိ၏။
၅၃ တဖန်ရှောလုကထာဝရဘုရား၏လူဣသရေလအ

မျိုးကိုအုပ်စိုးစေခြင်းငှါသင့်ကိုဘိသိတ်ပေးမည်အကြောင်း။ ငါ့ကိုအထက်ကစေလွှတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ယခုမှာထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုနားထောင်လော့။

၂။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အဲဒုတ္တုပြည်မှထွက်လာသောအမှုအမျိုး၌ အာမလက်အမျိုးပြုသောဆီးတားခြင်းအမှုကိုငါ

၃ မှတ်လျက်ရှိ၏။ ယခုသွား၍ထိုအမျိုးကိုလုပ်ကြံလော့။ နှစ်မြောခြင်းမရှိဘဲရှင်းရှင်းဖြူဖြူဆီး၍ယောက်ျား။ မိဗ္ဗ။ သူငယ်။ နို့စို့မှစ၍သို့။ နွား။ ကုလားအုတ်။ မြို့တို့ကို

၄ သတ်လော့ဟုရှောလုအားဆင့်ဆိုသည်အတိုင်း၊ ရှောလုသည်လူတို့ကိုစုဝေးစေ၍တေထိမိမြို့မှာစာရင်းယူသဖြင့် ခြေသည်သူရဲနှစ်သိန်း။ ယုဒစစ်သူရဲတသောင်းရှိကြ

၅ ၏။ ရှောလုသည်လည်း အာမလက်မြို့သို့စစ်ချီ၍ချီ၍

၆ တပ်ချပြီးမှ၊ ကေနီလူတို့ရှိရာသို့စေလွှတ်လျက်သင်တို့ကိုအာမလက်လူတို့နှင့်အတူငါဖြူဆီးမည်ဟုစိုးရိမ်စရာရှိသောကြောင့်သူတို့အထဲကထွက်သွား၍နေရာပြောင်းကြလော့။ အာမလက်အမျိုးသားတို့သည်အဲဒုတ္တုပြည်မှထွက်လာသောအခါသင်တို့သည်ကျေးဇူးပြုကြပြီဟုမှတ်သည်အတိုင်းကေနီလူတို့သည်အာမလက်လူတို့အထဲကထွက်သွားကြ၏။ ရှောလုသည်ဟာဝိလမြို့မှစ၍အဲဒုတ္တုပြည်တဖက်တချက်၌နေသောရှာရမြို့တိုင်အောင်အာမလက်လူတို့ကိုလုပ်ကြံလေ၏။

၈။ အာမလက်ရှင်ဘုရင်အာဂတ်ကိုအရှင်ဖေမိ၏။ လူအပေါင်းတို့ကိုခေးဖြင့်ရှင်းရှင်းဖြူဖြူဆီးလေ၏။ သို့ရာတွင်ရှောလုနှင့်လူများတို့သည်အာဂတ်မင်းနှင့်တကွသိုးနွားအမြတ်အလတ်။ ဆူသောသိုးသငယ်။ ကောင်းသောဥစ္စာရှိသမျှကိုနှစ်မြော၍ရှင်းရှင်းဖြူဖြူဆီးကြ။ အသုံးမဝင်။ ယုတ်မာသောဥစ္စာရှိသမျှကိုသာရှင်းရှင်းဖြူဖြူဆီးကြ၏။

၁၀။ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ရှမ္မေလသို့ရောက်လာ၍၊ ငါသည်ရှောလုကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထားသည်အမှုကြောင့်နောင်တရ၏။ သူသည်ငါ၏ပညတ်တို့ကိုမကျင့်။ ငနောက်သို့မလိုက်လမ်းလွှဲပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။ ရှမ္မေလသည်ဝမ်းနည်း၍တညညလုံးထာဝရဘုရားအားဟစ်ကျော်ပြီးလျှင်၊ နံနက်စောစောထ၍ရှောလုကိုကြိုဆိုခြင်းငှါသွားသောအခါရှောလုသည်ကရမေလမြို့သို့ရောက်၍ အောင်တိုင်ကိုစိုက်ပြီးမှတညညလည်သဖြင့်ဂိလဂါလမြို့သို့လွန်သွားကြောင်းကိုကြားသော

၁၂ ကြောင့်ရှောလုရှိရာသို့သွားလေ၏။ ရှောလုကလည်း

ထာဝရဘုရားသည်ကိုယ်တော်ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော။ အကျွန်ုပ်သည်ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်းပြုပါပြီဟုဆို၏။ ရှမ္မေလကလည်းသို့ဖြစ်လျှင်ငါကြားရသောသိုးမြည်သံ။ နွားမြည်သံကားအဘယ်သို့နည်းဟုမေးသော်၊ ရှောလုကအာမလက်ပြည်မှဆောင်ခဲ့ပါပြီ။ လူများတို့သည်ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားယဇ်ပူဇော်လိုသောငှါအကောင်းဆုံးသောသိုးနွားတို့ကိုနှစ်မြော၍ကြွင်းသောအရာရှိသမျှတို့ကိုရှင်းရှင်းဖြူဖြူဆီးပါပြီဟုဆို၏။ ရှမ္မေလကလည်းနေပါဦးလော့။ မနေ့ညမှာထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကိုပြန်ပြောပါမည်ဟုရှောလုအားဆိုလျှင်ရှောလုကပြောပါတော့ဟုဆို၏။ ရှမ္မေလကလည်းသင်သည်ကိုယ်အထင်အတိုင်းငယ်သောသူဖြစ်လျက်ပင်အာမလက်အမျိုးတို့၏အထွဋ်သို့ရောက်၍အာမလက်ဘုရင်အရာနှင့်ထာဝရဘုရားဘိသိတ်ပေးတော်မူသည်မဟုတ်လော့။ ထာဝရဘုရားကသွားလော့။ အပြစ်များသောအာမလက်အမျိုးသားတို့ကိုရှင်းရှင်းဖြူဖြူဆီးလော့။ မဖြူဆီးမှီတိုင်အောင်စစ်တိုက်လော့ဟုသင့်ကိုဝေးသောအရပ်သို့စေလွှတ်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍သင်သည်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနားမထောင်ဘဲရန်သူ၏ဥစ္စာကိုလုယူ၍ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဤဒုစရိုက်ကိုအဘယ်ကြောင့်ပြုဘိသနည်းဟုပြောဆိုသော်၊ ရှောလုကအကျွန်ုပ်သည်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုကန်အမှန်နားထောင်ပါပြီ။ ထာဝရဘုရားစေခိုင်းတော်မူသောလမ်းသို့လိုက်ပါပြီ။ အာမလက်ရှင်ဘုရင်အာဂတ်ကိုဆောင်ခဲ့၍အာမလက်အမျိုးသားတို့ကိုရှင်းရှင်းဖြူဖြူဆီးပါပြီ။

၂၀။ သို့ရာတွင်လူများတို့သည်ဂိလဂါလမြို့၌ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားယဇ်ပူဇော်လိုသောငှါလုယူသောသိုးနွား။ ရှင်းရှင်းဖြူဖြူဆီးအပ်သောအရာအကောင်းဆုံးတို့ကိုသိမ်းယူကြပါပြီဟုပြောဆိုပြန်၏။

၂၂။ ရှမ္မေလကလည်းထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနားထောင်ခြင်း၌အားရတော်မူသကဲ့သို့မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသောယဇ်မျိုးတို့ကိုပူဇော်ခြင်း၌အားရတော်မူမည်လော။ အလိုတော်သို့လိုက်ခြင်းသည်ယဇ်မျိုးထက်သာ၍ကောင်း၏။ နားထောင်ခြင်းသည်သိုးဆီးဆိဥထက်သာ၍ကောင်း၏။ ညည်းဆန်သောသဘောသည်နတ်ဆီးနှင့်ပေါင်းခြင်းကဲ့သို့ငှင်ခိုင်မာသောသဘောသည်ဗေဒင်တန်ဆာကိုသုံးခြင်းကဲ့သို့ငှင်အပြစ်ကြီး၏။ သင်သည်ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုပယ်သောကြောင့်ထာဝရဘုရားသည်

ရှင်ဘုရင်အရာကိုနှုတ်၍သင့်ကိုပယ်တော်မူပြီဟုဆို၏။

၂၄ ၊ ဂြောဟကလည်းအကျွန်ုပ်သည်ပြစ်မှားပါပြီ။ လူများ
ကိုကြောက်၍သူတို့စကားကိုနားထောင်သောကြောင့်
ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုငိုကိုယ်တော်၏စကားကို
၂၅ ငိုဖွန်ကျူးပါပြီ။ အကျွန်ုပ်အပြစ်ကိုသည်းခံတော်မူပါ။
အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ကိုကိုးကွယ်မည်အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူပြန်လာ
၂၆ ပါဟုတောင်းပန်သော်လည်း၊ ဂြမ္မေလကသင်နှင့်အတူ ငါ
မပြန်။ သင်သည်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုပယ်သော
ကြောင့် ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ
ကိုနှုတ်၍သင့်ကိုပယ်တော်မူပြီဟုဂြောဟအားဆိုပြီးမှ
၂၇ ၊ လှည့်သွားသောအခါဂြောဟသည်ဂြမ္မေလ၏ဝတ်လုံစွန်း
၂၈ ကိုကိုင်ဆွဲ၍ဝတ်လုံရတ်လေ၏။ ဂြမ္မေလကလည်းယနေ့
ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလနိုင်ငံကိုသင်မှဆုတ်ယူ
၂၉ ၍သင့်ထက်ကောင်းသောသင်၏အိမ်နီးချင်းအားပေး
တော်မူပြီ။ ထိုမှတစ်ပါး။ ဣသရေလအမျိုး၏အစွမ်းသတ္တိ
ဖြစ်သောဘုရားသည်မုသာသုံးခြင်း။ နောင်တရခြင်းနှင့်
၃၀ ကင်းလွတ်တော်မူ၏။ နောင်တရအံ့သောငှါလူဖြစ်တော်
မမူဟုဆိုသော်၊ ဂြောဟကအကျွန်ုပ်ပြစ်မှားပါပြီ။ သို့သော်
လည်းအကျွန်ုပ်အမျိုးသားချင်းအသက်ကြီးသူတို့ရှေ့၌၎င်း
၃၁ ဣသရေလအမျိုးရှေ့၌၎င်းအကျွန်ုပ်၏ဂုဏ်အသရေကိုမ
ဖျက်ပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာ
၃၂ ဝရဘုရားကိုကိုးကွယ်ရမည်အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်နှင့်အ
တူပြန်လာပါဟုတောင်းပန်သည်အတိုင်း၊ ဂြမ္မေလသည်
၃၃ ဂြောဟနောက်သို့လိုက်၍ဂြောဟသည်ထာဝရဘုရားကို
ကိုးကွယ်လေ၏။ ထိုအခါဂြမ္မေလကအာမလက်ရှင်
ဘုရင်အာဂတ်ကိုထံသို့ခေါ်ခဲ့ကြဟုဆိုသည်အတိုင်း
အာဂတ်ကသေဘေးသည်စင်စစ်လွန်သွားပြီဟုဆိုလျက်
၃၄ ရှင်လန်းစွာလာ၏။ ဂြမ္မေလကမိမိများတို့သည်သင်၏စား
ကြောင့်သားဆုံးသကဲ့သို့သင်၏အမိသည်သားဆုံး
သောမိမိဖြစ်ရမည်ဟုဆိုလျက်ဂိလဂါလမြို့မှာထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်၌အာဂတ်ကိုအပိုင်းပိုင်းဖြတ်စေ၏။
၃၅ ၊ ထိုနောက်ဂြမ္မေလသည်ရာမမြို့သို့သွား၍ဂြောဟသည်
၃၆ မိမိနေရာဂါဗာမြို့နန်းတော်သို့ပြန်သွားလေ၏။ ဂြောဟအ
နိစ္စမရောက်မှီတိုင်အောင်ဂြမ္မေလသည်နောက်တဖန်အ
ကြည့်အရှုမလာ။ သို့ရာတွင်ဂြမ္မေလသည်ဂြောဟအတွက်
စိတ်မသာ။ ညည်းတွားလျက်နေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်
ဂြောဟကိုဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထားသောအမှု
ကိုနောင်တရတော်မူ၏။

၁ တဖန်ထာဝရဘုရားကဂြောဟကိုဣသရေလရှင်
ဘုရင်အရာမှငါပယ်သောကြောင့်သင်သည်အဘယ်
မျှကာလပတ်လုံးစိတ်မသာ။ ညည်းတွားလျက်နေထိုင်
မည်နည်း။ သင်၏ဘူးကိုဆီနှင့်ပြည့်စေလော့။ ဗက်လင်
မြို့သားယေရှုရှိရာသို့ငါစေလွှတ်မည်။ သူ၏သားတို့တွင်
၂ အေဗျရှင်ဘုရင်တပါးကိုငါပြင်ဆင်ပြီဟုရှမ္မေလအား
မိန့်တော်မူ၏။ ဂြမ္မေလကအကျွန်ုပ်သည်အဘယ်သို့သွား
နိုင်ပါမည်နည်း။ ဂြောဟကြားလျှင်သတ်ပါထိမ့်မည်ဟု
လျှောက်သော်ထာဝရဘုရားကနွားမတန်းကိုယူ၍
၃ ငါသည်ထာဝရဘုရားအားယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါလာပြီဟု
ပြောလော့။ ယေရှုကိုလည်းယဇ်ပူသို့ခေါ်ဖိတ်လော့။ ထို
အခါသင်သည်အဘယ်သို့ပြုရမည်ကိုငါပြမည်။ ငါသည်
၄ နာမဖြင့်ထုတ်ပြသောသူကိုအေဗျဘိသိတ်ပေးရမည်
ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဂြမ္မေလပြု၍ဗက်လင်မြို့သို့
၅ သွားလေ၏။ ဗက်လင်မြို့သားအသက်ကြီးသူတို့သည်
ဂြမ္မေလနှင့်တွေ့သောအခါဘုန်လုပ်၍ကိုယ်တော်သည်ချစ်
သာပေးလျက်လာတော်မူသလောဟုမေးလျှောက်ကြ
၆ သော်၊ ချစ်သာပေးလျက်ထာဝရဘုရားအားယဇ်ပူဇော်
ခြင်းငှါငါလာပြီ။ မိမိတို့ကိုသန့်ရှင်းစေပြီးမှငါနှင့်အတူ
ယဇ်ပူသို့လာကြဟုဆိုသဖြင့်ယေရှုနှင့်သူ၏သားတို့ကို
၇ သန့်ရှင်းစေ၍ယဇ်ပူသို့ခေါ်လေ၏။ သူတို့သည်ရောက်
လာသောအခါလျော့ဘက်ကြည့်၍စင်စစ်ထာဝရဘုရား
အခွင့်နှင့်ဘိသိတ်ခံရသောသူသည်ငရဲမှာရှိ၏ဟုဆို
၈ လေသော်၊ ထာဝရဘုရားကသူ၏မျက်နှာ။ သူ၏အရပ်ကို
မကြည့်မရှုနှင့်။ သူကိုငါပယ်ပြီ။ ထာဝရဘုရားသည်လူ
မြင်သကဲ့သို့မြင်တော်မူသည်မဟုတ်။ လူသည်အဆင်း
သဏ္ဌာန်ကိုကြည့်ရှုတတ်၏။ ထာဝရဘုရားမူကားနှစ်
လုံးကိုကြည့်ရှုတတ်သည်ဟုရှမ္မေလအားမိန့်တော်မူ၏။
၉ ၊ တဖန်ယေရှုသည်အဘိနဗပ်ကိုခေါ်၍ဂြမ္မေလရှေ့မှာ
သွားစေသဖြင့်ဂြမ္မေလကဤသူကိုလည်းထာဝရဘုရား
ရွေးတော်မမူဟုဆို၏။ တဖန်ယေရှုသည်ရှိမာကိုသွား
စေသဖြင့်ဤသူကိုလည်းထာဝရဘုရားရွေးတော်မမူဟု
၁၀ ဆို၏။ တဖန်ယေရှုသည်သားခုနှစ်ယောက်တို့ကိုရှ
မ္မေလရှေ့မှာသွားစေသဖြင့်ဂြမ္မေလကဤသူတို့ကိုလည်း
၁၁ ထာဝရဘုရားရွေးတော်မမူ။ သင်၌သားမရှိပြီလောဟု
ယေရှုအားမေးလျှင်ယေရှုကအငယ်ဆုံးသောသားရှိပါ
သေး၏။ သိုးတို့ကိုထိန်းကျောင်းလျက်နေပါသည်ဟု
ပြောဆိုသော်ဂြမ္မေလကသူကိုခေါ်စေခြင်းငှါလူကိုစေ

လွှတ်ပါ။ သူမရောက်မှီ ဝံ့သို့ဝင်၍ မထိုင်ရဟုဆိုသည်အ
 ၁၂ ကိုင်း၊ စေလွှတ်၍ သူကိုခေါ်ခဲ့၏။ သူသည် နိဿာဆံပင်
 ရှိ၏။ ထွေသောအဆင်းနှင့် ချစ်ဖွယ်သောမျက်နှာလည်းရှိ
 ၏။ ထာဝရဘုရားက ဤသူပေတည်း။ ထ၍ ဘိဿိတ်ပေး
 ၁၃ လောဟုမိန့်တော်မူ၏။ ရှုစွေလသည်လည်း ဆီဘူးကို ယူ၍
 သူ၏အပ်ကို ခုတ်ယူကာ သူကို ဘိဿိတ်ပေးလေ၏။ ထိုနေ့မှစ
 ၍ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ဒါဝိဒ်အပေါ်မှာသက်
 ရောက်သေ၏။ ရှုစွေလသည် ထ၍ ရာမမြို့သို့ပြန်သွား၏။
 ၁၄ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ရှောလုမှလွှတ်
 သွား၍ ထာဝရဘုရားထံတော်က ဆိုးသောဝိညာဉ်သည်
 ၁၅ နှောင့်ရှက်တတ်၏။ ရှောလု၏ ကျွန်တို့ကလည်း ယခုမှာ
 ဘုရားသခင်ထံတော်က ဆိုးသောဝိညာဉ်သည် ကိုယ်
 ၁၆ တော်ကို နှောင့်ရှက်တတ်ပါ၏။ ခစားသောကိုယ်တော်
 ၏ ကျွန်တို့သည် သာယာစွာစောင်းတီးတတ်သောသူကို
 ရှာဖွေရမည်အကြောင်း။ အရှင်အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ ဘုရား
 သခင်ထံတော်က ဆိုးသောဝိညာဉ်လှသော အခါသူ
 သည်စောင်းတီးသဖြင့် ကိုယ်တော်သည် ချစ်သာရတော်
 ၁၇ မူမည်ဟု သျှောက်လျှင်၊ ရှောလုက သာယာစွာတီးတတ်
 သောသူကို အဖို့ ရှာဖွေ၍ ငတ်သို့ ခေါ်ခဲ့ကြဟု ကျွန်တို့
 ၁၈ အားမိန့်တော်မူသော်၊ ကျွန်တယောက်က ကျွန်တော်တွေ
 ဘူးသောဗက်လင် မြို့သားယေရှဲ့သားသည် စောင်းတီး
 သောအတတ်။ ရဲရင့်ခြင်းအစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံ၍ စစ်မှု
 ၁၉ ခွင့်ရင် ပညာစကား ခွင့်ရင် လေ့ကျက်ပါ၏။ အဆင်းလည်း
 လှပါ၏။ ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့်အတူရှိတော်မူ၏ဟု
 ၂၀ သျှောက်သောကြောင့်၊ ရှောလုက ယေရှဲ့ရှိရာသို့ လူကို
 စေလွှတ်၍ သိုးထိန်း ဖြစ်သော သင်၏သား ဒါဝိဒ်ကို ငတ်
 ၂၁ သို့ စေလွှတ် ရမည်ဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ ယေရှဲ့သည် ရန်
 တင်သော ဖြစ်ပျက်ရပ်ဘူး။ ဆိတ်သလယ်ကို ယူ၍ မိမိသား
 ၂၂ ဒါဝိဒ်တွင် ရှောလုထံသို့ ပေးလိုက်လေ၏။ ဒါဝိဒ်သည်
 ရှောလုထံသို့ ရောက်၍ ခစားသဖြင့် ရှောလုသည် အဖွန်
 ၂၃ ချစ်၍ လက်နက်တော်ဆောင်အရာခွင့်ခန့်ထား၏။ ရှောလု
 သည်လည်း ယေရှဲ့ရှိရာသို့ လူကို စေလွှတ်၍ ဒါဝိဒ်ကို ငတ်
 ၂၄ နှင့်တွေ့သောကြောင့် ငတ်ခွဲစားပါစေဟု အခွင့်တောင်း
 လေ၏။ ဘုရားသခင်ထံတော်က ဆိုးသောဝိညာဉ်သည်
 ရှောလုအပေါ်မှာ ရောက်သော အခါ ဒါဝိဒ်သည် စောင်း
 ကိုယူ၍ တီးသဖြင့် ဆိုးသောဝိညာဉ်ထွက်သွား၍ ရှောလု
 သည် သက်သာလျက် ပကတိကျန်းမာလျက် ရှိတတ်၏။
 ၂၅ ဖိလိစ္စိလူတို့သည် ခိုလှုံခြံများကို ခိုးဆောင်၍ ယုဒခရိုင်

ရှောခေါ် မြို့ခွဲစုဝေးသဖြင့် ရှောခေါ် မြို့နှင့် အဇေကာမြို့
 ၂၆ စပ်ကြား။ ဒေဗွိမ်အရပ်မှာ တပ်ချကြ၏။ ရှောလုနှင့် ဣသ
 ရေလလူတို့သည် စုဝေး၍ ဇောချိုင့်နား မှာ တပ်ချ၍
 ဖိလိစ္စိလူတို့ကို ကိုက်မည် ဟု စစ်ခင်းကျင်းကြ၏။
 ၂၇ ဖိလိစ္စိလူ အချို့တို့သည် ချိုင့်တဖက်၌ တောင်ပေါ်မှာ
 ရပ်လျက် ဣသရေလလူ အချို့တို့သည် ချိုင့်တဖက်၌
 ၂၈ တောင်ပေါ်မှာ ရပ်လျက်ရှိကြ၏။ ချောက်တောင်နှင့် တ
 ထွာအရပ်မြင့်သော ဂါသမြို့သား။ ဂေါလျတ်အမည်ရှိ
 ၂၉ သောသူရဲသည် ဖိလိစ္စိတပ်ထဲက ထွက်လာ၏။ သူသည်
 ခေါင်းပေါ်မှာ ကြေးဝါခမောက်ကို ဆောင်း၍ အခွက်ဝါး
 ၃၀ ဆယ်အချိန်ရှိသော ကြေးဝါချပ် အင်ချီကို ဝတ်၏။ ကြေး
 ဝါခြေစွပ်ကို စွပ်လျက် ပခုံးကြားမှာ ကြေးဝါ ကိန်နီလက်
 ၃၁ နက်ကို ဆွဲလျက် ရှိ၏။ ထုံရိုးကားရက်ကန်းလက်လိပ်
 နှင့်အမျှကြီး၏။ ထုံကိုယ်ကားသံချောက် ဝိဿာအချိန်ရှိ
 ၏။ သူရှေ့မှာ ခိုလှုံသွားကို ဆောင်သော သူတယောက်
 ၃၂ သည် သွားရ၏။ ထိုသူရဲသည် ရပ်လျက် သင်တို့သည်
 စစ်မြိုင်ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ထွက်လာကြသနည်း။
 ၃၃ ငါသည် ဖိလိစ္စိလူ။ သင်တို့သည် ရှောလု၏ ကျွန်ဖြစ်ကြ
 သည်မဟုတ်လော။ လူတယောက်ကို ရွေးကောက်၍ ငါ
 ၃၄ နှင့်တိုက်ခြင်းငှါ လာပါစေ။ သူသည် ငေါတိုက်၍ သတ်
 နှိုင်းလျှင် ငါတို့သည် သင်တို့၏ ကျွန်ခံမည်။ သို့မဟုတ်။ ထို
 သူကို ငါနှင့်၍ သတ်လျှင် သင်တို့သည် ငါတို့၏ ကျွန်ခံ၍
 ၃၅ ငါတို့အမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြမည်ဟု ဣသရေလဗိုလ်
 ၃၆ ခြေတို့ကို ဟစ်၍ ပြောဆို၏။ တဖန် ဖိလိစ္စိလူက ဣသ
 ရေလဗိုလ် ခြေတို့ကို ယနေ့ ငါကြိုမ်းပ၏။ လူချင်းတိုက်စေ
 ၃၇ ခြင်းငှါ လူတယောက်ကို ပေးကြလော့ဟု ဆို၏။ ဖိလိစ္စိ
 လူပြောသော ထိုစကားကို ရှောလုနှင့် ဣသရေလလူ အ
 ၃၈ ပေါင်းတို့သည် ကြားလျှင် စိတ်ပျက်၍ အဖွန်ကြောက်ရွံ
 ကြ၏။
 ၃၉ ယုဒပြည်။ ဗက်လင်မြို့။ ဖေရတ်အရပ်သား ဖြစ်သော
 ဒါဝိဒ်၏ အဖယေရှဲ့သည် သားရှစ်ယောက် ရှိ၏။ ရှောလု
 လက်ထက်၌ ထိုသူသည် အသက်ကြီးသောသူ၏ အရာ
 ၄၀ ရှိ၏။ ယေရှဲ့၏သားတို့တွင် အသက်အကြီးဆုံးသောသူ
 သုံးယောက်တို့သည် စစ်မှုကို ထမ်း၍ ရှောလုနောက်သို့
 လိုက်ကြ၏။ သူတို့အမည်ကား သားဦးဇေလျာဘ။ ဒုတိယ
 ၄၁ သားအဘိနပ်ပ်။ တတိယသားရှိမာတည်း။ ဒါဝိဒ်သည်
 အငယ်ဆုံးသောသားဖြစ်၏။ သားကြီးသုံးယောက်တို့
 ၄၂ သည် ရှောလုနောက်တော်သို့ လိုက်ကြသော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်
 သည်မလိုက်။ ဗက်လင်မြို့မှာ မိမိအဖ၏သိုးတို့ကို ထိန်း

၁၆ ကျောင်းခြင်းငှါပြန်သွားလေ၏။ ဖိလိတ္တိလူသည်အရက်
 ၁၇ လေးဆယ်ပတ်လုံးနံနက်တခါ။ညဦးတခါချည်းကပ်၍
 ၁၈ ကိုယ်ကိုပြု၏။ ထိုအခါယေရှုသည်မိမိသားဒါဝိဒ်ကိုခေါ်
 ၁၉ ၍သင့်အစ်ကိုတို့အဖို့ဤပေါက်ပေါက်တဖောနှင့်ဤမုန့်
 ၂၀ ဆယ်လုံးတို့ကိုယူ၍အစ်ကိုတို့ရှိရာတပ်တော်သို့ပြေး
 ၂၁ သွားလော့။ ဤဒီနဲဆယ်လုံးကိုလည်းယူ၍သူတို့တပ်မှူး
 ၂၂ အားဆက်လော့။ သင့်အစ်ကိုတို့သည်ကျန်းမာခြင်းရှိသည်
 ၂၃ မရှိသည်ကိုကြည့်ရှုပြီးမှသူတို့ထံမှာသက်သေတရံတရ
 ၂၄ ကိုခံယူလော့ဟုမှာလိုက်လေ၏။ ထိုကာလ၌ရှောလုမှ
 ၂၅ ဝ၍ဒါဝိဒ်အစ်ကိုတို့နှင့်ညီသရေလလူအပေါင်းတို့သည်
 ၂၆ လော့ချီငှာဖိလိတ္တိလူတို့ကိုစစ်တိုက်လျက်ရှိကြ၏။
 ၂၇ ဒါဝိဒ်သည်နံနက်စောစောထ၍သိုးတို့ကိုသိုးထိန်း၌
 ၂၈ အပ်ပြီးသျှင်အဖမှာလိုက်သည်အတိုင်းစားစရာကိုယူ
 ၂၉ သွား၍ရိက္ခာလွှဲထားရာသို့ရောက်သောအခါ၊ ညီသရေလ
 ၃၀ တပ်သားတို့နှင့်ဖိလိတ္တိတပ်သားတို့သည်စစ်ခင်းကျင်း
 ၃၁ ၍စစ်တလင်းသို့ချီလျက်စစ်တိုက်မည်အသံနှင့်ကျွေး
 ၃၂ ကျော်ကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည်မိမိ၌ပါသောအရာတို့ကိုရိက္ခာ
 ၃၃ စောင့်လက်၌အပ်ထားပြီးလျှင်တပ်သားစုထဲသို့ပြေး၍
 ၃၄ မိမိအစ်ကိုတို့ကိုနှုတ်ဆက်၏။ သူတို့နှင့်ပြောစည်တွင်
 ၃၅ ဖိလိတ္တိလူ။ ဂါသမြို့သား။ ဂေါလျတ်အမည်ရှိသောသူရဲ
 ၃၆ သည်ဖိလိတ္တိတပ်ထဲကထွက်လာ၍ယမန်ကဲ့သို့ပြောဆို
 ၃၇ သည်ကိုဒါဝိဒ်သည်ကြားလေ၏။ ညီသရေလလူအပေါင်း
 ၃၈ တို့သည်ထိုသူကိုမြင်သောအခါအလွန်ကြောက်ရွံ့၍
 ၃၉ ပြေးကြ၏။ အချို့တို့ကလည်းထိုလူထွက်လာသည်ကို
 ၄၀ မြင်သလော။ ညီသရေလအမျိုးကိုကြိမ်းပလျက်ထွက်
 ၄၁ လာပါသည်တကား။ သူကိုသတ်သောသူအားရှင်ဘုရင်
 ၄၂ သည်ကြီးသောစည်းစိမ်နှင့်ချီးမြှောက်၍သိမ်းတော်ကို
 ၄၃ လည်းပေးစားတော်မူမည်။ ထိုသူ၏အဆွေအမျိုးကိုလည်း
 ၄၄ ညီသရေလနိုင်ငံတွင်မင်းမှုထွတ်တော်မူမည်ဟုပြော
 ၄၅ ဆိုကြ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်းထိုဖိလိတ္တိလူကိုသတ်၍ညီသ
 ၄၆ ရေလအမျိုးခံသောအရှက်ကဲ့ခြင်းကိုပယ်ရှင်းသောသူ
 ၄၇ သည်အဘယ်အကျိုးကိုရလိမ့်မည်နည်း။ အသက်ရှင်
 ၄၈ တော်မူသောဘုရားသခင်၏ဗိုလ်ခြေတို့ကိုကဲ့ရဲ့ရမည်အ
 ၄၉ ကြောင်း။ ထိုအဇာတ်ဖိလိတ္တိလူသည်အဘယ်သို့သော
 ၅၀ သူဖြစ်သနည်းဟုမိမိအနားမှာရှိသောသူတို့အားမေးမြန်း
 ၅၁ လျှင်၊ သူတို့ကထိုလူကိုသတ်သောသူသည်ဤမည်သော
 ၅၂ အကျိုးကိုရလိမ့်မည်ဟုယမန်ကဲ့သို့ပြန်ပြောကြ၏။ ထို
 ၅၃ သူတို့နှင့်ဒါဝိဒ်ပြောသည်ကိုအစ်ကိုအကြီးလျှောဘကြား
 ၅၄ လျှင်ဒါဝိဒ်ကိုအမျက်ထွက်၍သင်သည်အဘယ်ကြောင့်

ဤအရပ်သို့လာသနည်း။ ထိုနည်းသောသိုးတို့ကိုတော
 ၅၅ တွင်အဘယ်သူလက်၌အပ်ခဲ့သနည်း။ သင့်မာနကြီးခြင်း။
 ၅၆ သင့်စိတ်နှစ်လုံးဆိုးညစ်ခြင်းကိုငါသိ၏။ စစ်ပွဲကိုကြည့်
 ၅၇ ရှုခြင်းငှါသာလာပြီဟုဆို၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်းအကျွန်ုပ်
 ၅၈ သည်အဘယ်အမှုကိုပြုမိသနည်း။ ယခုပြောစရာအကြောင်း
 ၅၉ မရှိလော့ဟုဆိုသောနောက်၊ အချားသောသူတို့ထံသို့
 ၆၀ ဟော၍ယမန်ကဲ့သို့မေးမြန်းလျှင်သူတို့သည်ရှေ့အတူ
 ၆၁ ပြန်ပြောကြ၏။
 ၆၂ ထိုသို့ဒါဝိဒ်ပြောသောစကားကိုကြားသောသူတို့
 ၆၃ သည်ရှောလုထံတော်၌ကြားလျှောက်သော်ဒါဝိဒ်ကိုခေါ်
 ၆၄ တော်မူ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်းထိုလူကြောင့်အဘယ်သူမျှမိတ်
 ၆၅ မပျက်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော်ကျွန်သွား၍ထိုဖိလိတ္တိလူ
 ၆၆ ကိုတိုက်ပါမည်ဟုရှောလုအားလျှောက်လျှင်၊ ရှောလုက
 ၆၇ သင်သည်ထိုဖိလိတ္တိလူကိုသွား၍မတိုက်နှင့်။ သင်သည်
 ၆၈ နှုမ့်သောသူဖြစ်၏။ ထိုသူသည်မျှသောအရှယ်မှစ၍စစ်
 ၆၉ သူရဲဖြစ်ခဲ့ပြီဟုဒါဝိဒ်အားဆိုသော်၊ ဒါဝိဒ်ကကိုယ်တော်
 ၇၀ ကျွန်သည်အဖ၏သိုးတို့ကိုထိန်းကျောင်းစဉ်အခါချင်
 ၇၁ သွေနှင့်ဝံသည်လာ၍သိုးသငယ်ကိုသိုးစုထဲကကိုက်ချီ
 ၇၂ ပါ၏။ ကျွန်တော်လိုက်၍သတ်သဖြင့်သိုးသငယ်ကိုသူ
 ၇၃ ပစပ်ထဲကနှုတ်ပါ၏။ ဝံသည်ကျွန်တော်ကိုပြန်၍ကိုက်
 ၇၄ သောအခါဝံ၏မုတ်ဆိတ်ကိုကိုင်၍ရိုက်သတ်ပါ၏။ ကိုယ်
 ၇၅ တော်ကျွန်သည်ချင်သွေနှင့်ဝံနှစ်ကောင်လုံးကိုသတ်ပါ
 ၇၆ ၏။ ထိုအဇာတ်ဖိလိတ္တိလူသည်အသက်ရှင်တော်မူသော
 ၇၇ ဘုရားသခင်၏ဗိုလ်ခြေတို့ကိုကဲ့ရဲ့သောကြောင့်ထိုအ
 ၇၈ ကောင်တကောင်ကဲ့သို့ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ချင်သွေလက်။
 ၇၉ ဝံလက်မှကျွန်တော်ကိုကယ်နှုတ်တော်မူသောထာဝရ
 ၈၀ ဘုရားသည်ထိုဖိလိတ္တိလူလက်မှကယ်နှုတ်တော်မူလိမ့်
 ၈၁ မည်ဟုရှောလုအားလျှောက်လေသော်ရှောလုကသွား
 ၈၂ လော့။ ထာဝရဘုရားသည်သင်နှင့်အတူရှိတော်မူပါစေ
 ၈၃ သောဟုဒါဝိဒ်အားဆိုလေ၏။
 ၈၄ ရှောလုသည်လည်းဒါဝိဒ်ကိုမိမိအဝတ်နှင့်ဝတ်စေ
 ၈၅ သဖြင့်သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာကြေးဝါခမောက်ကိုတင်၍သံ
 ၈၆ ချပ်အင်္ကျီကိုလည်းဝတ်စေ၏။ ဒါဝိဒ်သည်ဘေးတော်ကို
 ၈၇ အဝတ်ပေါ်မှာစည်း၍သွားမည်ဟုအားထုတ်သော်လည်း
 ၈၈ ထိုလက်နက်များကိုမပုံစပ်သေး။ သို့ဖြစ်၍ဒါဝိဒ်ကဤ
 ၈၉ လက်နက်တို့နှင့်ကျွန်တော်မသွားနိုင်ပါ။ မပုံစပ်ပါသေး
 ၉၀ ဟုရှောလုအားလျှောက်၍ချွတ်ပြန်လေ၏။ တဖန်မိမိ
 ၉၁ တောင်ဝေးကိုကိုင်လျက်ချောသောကျောက်ငါးလုံးကို

ချောင်းထဲကရွေး၍သိုးတန်းတန်ဆာတည်းဟူသောလွယ်
 ၄၁ အိတ်နှံထည့်ပြီးမှလောက်လွှဲကိုလည်းကိုင်၍ဖိလိတ္တိလူ
 ၄၂ ရှိရာသို့ချည်းလေ၏။ ဖိလိတ္တိလူသည်လည်းဒါဝိဒ်ရှိရာသို့
 ၄၃ ချည်း၍သုရှေမှာဒိုင်းလွှားကိုဆောင်သောသူလည်းသွား
 ၄၄ ၏။ ဖိလိတ္တိလူသည်ကြည့်၍ဒါဝိဒ်ကိုမြင်သောအခါမထိ
 ၄၅ မဲ့မြင်ပြု၏။ အကြောင်းမူကား။ သူသည်နုပျိုသောသူ။ ဆံ
 ၄၆ ပင်နီ၍မျက်နှာလှသောသူဖြစ်၏။ ဖိလိတ္တိလူကသင်သည်
 ၄၇ တောင်ဝေးနှင့်ဝယ်သို့လာရမည်အကြောင်း။ ငါသည်ခွေး
 ၄၈ ဖြစ်သလောဟုမေးလျက်မိမိဘုရားတို့ကိုတိုင်တည်၍ဒါ
 ၄၉ ဝိဒ်ကိုကျိန်ဆဲလေ၏။ တဖန်ဖိလိတ္တိလူကလာခဲ့။ သင့်အ
 ၅၀ သားကိုမိမိဗန်းကောင်းကင်၌တော်သားရဲတို့အား
 ၅၁ ငါပေးမည်ဟုဒါဝိဒ်ကိုဆို၏။ ဒါဝိဒ်ကသင်သည်စားထုံး
 ၅၂ ကိန့်ပါလျက်ထံသို့လာ၏။ ငါသည်သင်ကဲ့ရဲ့သောအ
 ၅၃ သရေလဒ်လံခြေတို့၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
 ၅၄ အရှင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ပါလျက်သင်ရှိရာသို့
 ၅၅ လာ၏။ ထာဝရဘုရားသည်သင့်ကိုလက်၌ယနေ့အပ်
 ၅၆ တော်မူသဖြင့်သင့်ကိုငါသတ်၍လည်ပင်းကိုဖြတ်မည်။
 ၅၇ ဖိလိတ္တိဗိုလ်ခြေအသေကောင်များကိုမိမိဗန်းကောင်းကင်
 ၅၈ ၌တော်သားရဲတို့အားယနေ့ငါပေးမည်။ အသရေ
 ၅၉ လအမျိုး၌ဘုရားသခင်ရှိတော်မူသည်ကိုမြေကြီးသားအ
 ၆၀ ပေါင်းတို့သည်သိရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်စား
 ၆၁ ထုံးအားဖြင့်ကယ်တင်တော်မူကြောင်းကိုဤပရိသတ်
 ၆၂ အပေါင်းတို့သည်သိရကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။
 ၆၃ ထာဝရဘုရားသည်စစ်မှုကိုပိုင်၍ငါတို့လက်သို့အပ်နှံ
 ၆၄ တော်မူမည်ဟုဖိလိတ္တိလူအားဆို၏။ ဖိလိတ္တိလူသည်
 ၆၅ ထ၍ဒါဝိဒ်နှင့်တွေ့ခြင်းငှါချည်းလာသောအခါဒါဝိဒ်သည်
 ၆၆ လည်းဖိလိတ္တိလူနှင့်တွေ့ခြင်းငှါဗိုလ်ခြေရှိရာသို့အလျင်
 ၆၇ အမြန်ပြေးပြီးမှ။ လွယ်အိတ်ထဲကကျောက်တလုံးကို
 ၆၈ နှိုက်ယူ၍ထွဲပြစ်၏။ ဖိလိတ္တိလူ၏နဖူးကိုမှန်၍နဖူးပေါက်
 ၆၉ သဖြင့်သူသည်မြေပေါ်မှာငိုက်ဆိုက်လဲလေ၏။ ထိုသို့
 ၇၀ ဒါဝိဒ်သည်လောက်လွှဲနှင့်ကျောက်တလုံးအားဖြင့်နှိုက်
 ၇၁ လျက်ထိခိုက်၍သတ်လေ၏။ ထိုအခါဒါဝိဒ်သည်စားမ
 ၇၂ ပါသောကြောင့်ပြေး၍ဖိလိတ္တိလူကိုနှင်းလျက်သူ၏စား
 ၇၃ ကိုစားအိမ်မှနှုတ်ဆွဲပြီးလျှင်လည်ပင်းကိုဖြတ်၍အပြီး
 ၇၄ သတ်လေ၏။ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်သူတို့၏သူရဲသေကြောင်း
 ၇၅ ကိုမြင်သောအခါပြေးကြ၏။ ထိုအခါအသရေလအမျိုး။
 ၇၆ ယုဒအမျိုးသားတို့သည်ထ၍ကျေးကျော်လျက်ချီတိုင်
 ၇၇ အောင်ရင်ကြွန်မြိုတံခါးတိုင်အောင်ရင်ဖိလိတ္တိလူတို့
 ၇၈ ကိုလိုက်ကြ၏။ ထိခိုက်သောဖိလိတ္တိလူတို့သည်ရှာရိပ်

မြိုလမ်းနားမှစ၍ဂါသမြို့။ ကြွန်မြိုတိုင်အောင်လဲကြ၏။
 ၇၉ | အသရေလအမျိုးသားတို့သည်ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုလိုက်
 ၈၀ ရာမှပြန်လာ၍သူတို့ထဲမှားကိုလူယူကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည်
 ၈၁ ဖိလိတ္တိလူ၏ဥက္ကောင်းကိုယူ၍ယေရုရှလင်မြို့သို့ဆောင်
 ၈၂ သွား၏။ သူ၏လက်နက်များကိုမိမိတံခွဲထား၏။
 ၈၃ ဒါဝိဒ်သည်ဖိလိတ္တိလူကိုတိုက်ခြင်းငှါထွက်သွား
 ၈၄ သည်ကိုရှာလေသည်မြင်လျှင်ထိုလူလင်ကားအဘယ်သူ
 ၈၅ ၏သားဖြစ်သနည်းဟုဗိုလ်ချုပ်မင်းအာဗနာကိုမေး၏။
 ၈၆ အာဗနာကလည်းအရှင်မင်းကြီး။ အသက်တော်ရှင်သည်
 ၈၇ အတိုင်းကျွန်တော်မထိပါဟုလျှောက်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်
 ၈၈ ကထိုလူလင်သည်အဘယ်သူ၏သားဖြစ်လိမ့်မည်ကို
 ၈၉ မေးစစ်လေ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ဒါဝိဒ်သည်ဖိလိတ္တိလူကို
 ၉၀ သတ်ပြီးမှသူ၏ဥက္ကောင်းကိုလက်နှင့်ကိုင်လျက်ပြန်လာ
 ၉၁ သောအခါအာဗနာသည်ခေါ်၍ရှာလေထံသို့ဆောင်သွား
 ၉၂ ပြီးလျှင်၊ ရှောလုကအချင်းလူလင်။ သင်သည်အဘယ်သူ
 ၉၃ ၏သားဖြစ်သနည်းဟုမေးတော်မူ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်း
 ၉၄ ကျွန်တော်သည်ကိုယ်တော်ကျွန်ဗက်လင်မြို့သားယေရှု
 ၉၅ ၏သားဖြစ်ပါသည်ဟုလျှောက်လေ၏။ ထိုသို့လျှောက်
 ၉၆ ပြီးသည်နောက်၊ ရှောလု၏သားယောနသန်ဗိတ်နှစ်လုံး
 ၉၇ သည်ဒါဝိဒ်ဗိတ်နှစ်လုံးနှင့်စွဲကပ်လျက်ရှိ၍ဒါဝိဒ်ကိုကိုယ်
 ၉၈ နှင့်အမျှချစ်လေ၏။ ထိုနေ့၌ရှောလုသည်ဒါဝိဒ်ကိုသိမ်း
 ၉၉ ဆည်း၍သုအဖေ၏အိမ်သို့နောက်တဖန်သွားနေရသော
 ၁၀ အခွင့်ကိုပေးတော်မူ။ ယောနသန်သည်လည်းဒါဝိဒ်ကို
 ၁၁ ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်သောကြောင့်သူနှင့်အတူမိသားစုဟာယ
 ၁၂ နှဲ့ပြီးလျှင်၊ မိမိဝတ်သောဝတ်လုံကိုချွတ်၍မိမိအဝတ်
 ၁၃ တန်ဆာများနှင့်ခင်း။ လေး။ ခါးစည်းတို့ကိုပင်ဒါဝိဒ်အား
 ၁၄ ပေးလေ၏။ ဒါဝိဒ်သည်ရှောလုစေခိုင်းသမျှကိုသွား၍
 ၁၅ သတ်ပညာနှင့်ပြုမူသောကြောင့်စစ်သူရဲအုပ်အရာ၌ခန့်
 ၁၆ ထားတော်မူသဖြင့်ဒါဝိဒ်သည်ကျွန်တော်မျိုးမှစ၍လူအ
 ၁၇ ပေါင်းတို့တွင်မျက်နှာရ၏။
 ၁၈ ဒါဝိဒ်သည်ဖိလိတ္တိလူကိုသတ်ပြီးမှပြန်လာ၍ရောက်
 ၁၉ လေရာရာ၌မိမိများတို့သည်ရှောလုမင်းကြီးကိုခရီးဦး
 ၂၀ ကြိုပြုအံ့သောငှါရွှင်လန်းသောဗိတ်နှင့်သိချင်းဆိုလျက်
 ၂၁ ကလျက်ပတ်သောအစရှိသည်တို့ကိုတီးလျက်အသရေ
 ၂၂ လမြို့ရွာများထဲကထွက်လာသဖြင့်၊ ရှောလုအထောင်
 ၂၃ ထောင်။ ဒါဝိဒ်အသောင်းသောင်းသတ်လေစွတကားဟု
 ၂၄ အတွတ်တွတ်သိချင်းဆိုကြ၏။ ရှောလုကသူတို့သည်ဒါ
 ၂၅ ဝိဒ်အားအသောင်းသောင်း။ အသားအထောင်ထောင်သာ

ပေးကြပြီ။ နိုင်ငံတော်မှတစ်ပါးအဘယ်အရာကိုပေးနိုင်
 သေးသနည်းဟုအလွန်အမျက်ထွက်၍ထိုစကားကြောင့်
 ၉ မိတ်ပျက်လေ၏။ ထိုနေ့မှစ၍ဒါရိယကိုအစည်ချောင်း
 ၁၀ မြောင်းလျက်နေ၏။ နက်ဖန်နေ့။ ထာဝရဘုရားထံတော်
 ကဆိုးသောဝိညာဉ်သည်ရှာလူအပေါ်မှာရောက်သဖြင့်
 ရှာလူသည်နန်းတော်အလယ်၌ပရောဖက်ပြုသောကြောင့်
 ဒါရိယသည်အရင်ကဲ့သို့စောင်းတီးလေ၏။ ရှာလူသည်ထံ
 ၁၁ ထိုကိုကိုလိုက်လျက်ရှိ၍၊ ဒါရိယကိုထရံနားမှာထိုးမည်ဟု
 အကြံရှိသည်အတိုင်းထိုကိုကိုထိုးပြစ်သော်လည်းဒါရိယ
 ၁၂ သည်အထံတော်မှနှစ်ကြိမ်ရှောင်လွှဲလေ၏။ ထိုသို့ထာ
 ဝရဘုရားသည်ရှာလူထံမှထွက်၍ဒါရိယနှင့်အတူရှိတော်
 မူသောကြောင့်ရှာလူသည်ဒါရိယကိုကြောက်ရွံ့သဖြင့်
 ၁၃ အထံတော်မှရွှေ့၍လူတထောင်အုပ်အရာကိုပေး၏။ ဒါ
 ၁၄ ရိယသည်လူများရွှေ့၍ထွက်ဝင်ရ၏။ ဒါရိယသည်အရာရာ၌
 သတိပညာနှင့်ပြုမူ၍သန့်နှင့်အတူထာဝရဘုရားရှိတော်မူ
 ၁၅ ၏။ ထိုသို့အလွန်သတိပညာနှင့်ပြုမူသည်ကိုရှာလူသည်
 ၁၆ မြင်လျှင်သာ၍ကြောက်ရွံ့လေ၏။ ဣသရေလအမျိုး၊ ယုဒ
 အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ဒါရိယကိုချစ်ကြ၏။ အကြောင်း
 မူကား။ သူတို့ရွှေ့၍ဒါရိယသည်ထွက်ဝင်တတ်၏။
 ၁၇ တဖန်ရှာလူသည်ဒါရိယကိုခေါ်၍ငွေကြေးမေရပ်ကို
 သင့်အားငါပေးစားမည်။ သင်သည်ငွေအဖို့ရေငုံ၍ထာဝရ
 ဘုရားအဖို့စစ်တိုက်ခြင်းကိုသာပြုလေ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 အကြောင်းမူကား။ ငွေကပ်သည်သူအပေါ်သို့မရောက်
 စေနှင့်။ ဖိလိတ္တိလူတို့လက်သည်ရောက်ပါစေသောဟု
 ၁၈ ရှာလူအကြံရှိ၏။ ဒါရိယကလည်းကျွန်တော်သည်ရှင်
 ဘုရင်၏သမက်တော်ဖြစ်ရပါမည်အကြောင်း။ အဘယ်
 သို့သောသူဖြစ်ပါသနည်း။ ကျွန်တော်အသက်နှင့်ကျွန်
 တော်အဆွေအမျိုးသည်ဣသရေလနိုင်ငံ၌အဘယ်သို့
 ၁၉ ဖြစ်ပါသနည်းဟုရှာလူအားလျှောက်၏။ သို့ရာတွင်
 ရှာလူ၏သွေးမေရပ်ကိုဒါရိယအားပေးစားရသောအချိန်
 ရောက်သောအခါမေဟောလသိအမျိုးအခြေလအားပေး
 စားလေ၏။
 ၂၀ တဖန်ရှာလူသွေးမိခါလသည်ဒါရိယကိုချစ်၏။ ထိုအ
 ကြောင်းကိုလျှောက်သောအခါရှာလူသည်အားရလျက်
 ၂၁ ၊ ငွေသည်ဒါရိယကိုကျော့မိ၍ဖိလိတ္တိလူတို့လက်သို့
 ၂၂ ရောက်စေခြင်းငှါပေးစားမည်ဟုအကြံရှိ၏။ နန်းတော်
 သားအချို့ကိုခေါ်၍သင်တို့သည်ဒါရိယနှင့်တိတ်ဆိတ်စွာ
 စကားပြောရမည်မှာ။ ရှင်ဘုရင်သည်သင့်ကိုစုံမက်၍
 ရှင်ဘုရင်၏ကျွန်အပေါင်းတို့သည်လည်းချစ်ကြ၏။ သို့

ဖြစ်၍ရှင်ဘုရင်၏သမက်တော်ဖြစ်ကောင်းပါ၏ဟုမှာ
 ၂၃ ထားသည်အတိုင်း၊ ရှာလူ၏ကျွန်တို့သည်ဒါရိယအားပြော
 ကြ၏။ ဒါရိယကလည်းကျွန်ုပ်သည်အသရေမရှိသောဆင်းရဲ
 သားဖြစ်လျက်နှင့်ရှင်ဘုရင်၏သမက်တော်လုပ်ရသော
 ၂၄ အမှုသည်သာမညအမှုထင်သလောဟုပြောဆို၏။ ရှာ
 လူကျွန်တို့ကလည်းဒါရိယသည်ဤသို့ပြောဆိုပါသည်ဟု
 ၂၅ လျှောက်လျှင်၊ သင်တို့သည်တဖန်ပြောရမည်မှာ။ ရှင်
 ဘုရင်သည်ရန်သူတို့၌မိတ်တော်ပြေမည်အကြောင်း။
 ဖိလိတ္တိလူတို့၏အရေဖျားတရာမှတစ်ပါးအချားသော
 လက်ဖွဲ့ရာကိုအလိုတော်မရှိဟုမှာထား၏။ သို့ရာတွင်ဒါ
 ရိယကိုဖိလိတ္တိလူတို့လက်ဖြင့်ဆုံးစေမည်ဟုရှာလူအကြံ
 ၂၆ ရှိ၏။ ရှာလူကျွန်တို့သည်ထိုစကားကိုဒါရိယအားပြန်
 ပြောသောအခါဒါရိယသည်ရှင်ဘုရင်၏သမက်တော်ဖြစ်
 ခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ ထိုကြောင့်ချိန်းချက်သောအချိန်မစေ
 ၂၇ ခြီ၊ ထ၍မိမိလူတို့နှင့်အတူသွားသဖြင့်ဖိလိတ္တိလူနှစ်ရာ
 တို့ကိုသတ်ပြီးမှရှင်ဘုရင်၏သမက်တော်ဖြစ်လိုသော
 ငှါသူတို့အရေဖျားများကိုယူခဲ့၍စုံလင်သောအရေအ
 တွက်အားဖြင့်ရှင်ဘုရင်အားဆက်လေ၏။ ရှာလူသည်
 ၂၈ လည်းသွေးတော်မိခါလကိုပေးစားရ၏။ ထာဝရဘုရား
 သည်ဒါရိယနှင့်အတူရှိတော်မူကြောင်းဆိုငင်မိသွေးသည်
 ၂၉ ချစ်ကြောင်းကိုရှင်ရှာလူသည်မြင်၍၊ ကြောက်ရွံ့သော
 မိတ်စွဲလပ်လျက်အစည်အခြေနည်းလွှဲလေ၏။
 ၃၀ တဖန်ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည်ချီသွားကြ၏။ ချီသွားကြ
 သည်နောက်။ ဒါရိယသည်ရှာလူ၏ကျွန်အပေါင်းတို့ထက်
 သာ၍သတိပညာနှင့်ပြုမူသဖြင့်အလွန်ဂုဏ်အသရေနှင့်
 ၁ ပြည့်စုံ၏။ ထိုကြောင့်ရှာလူသည်ဒါရိယကိုသတ်စေ
 ခြင်းငှါသားတော်ယောနုသန်နှင့်မိမိကျွန်အပေါင်းတို့ကို
 ၂ မှာထားလေ၏။ သားတော်ယောနုသန်သည်ဒါရိယကိုအ
 လွန်ချစ်၍အဖေရှာလူသည်သင့်ကိုသတ်ခြင်းငှါရှာကြီ
 ၏။ သို့ဖြစ်၍နံနက်တိုင်အောင်ကိုယ်ကိုသတ်ပြုသဖြင့်
 ၃ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ပုန်းရှောင်၍နေပါလေ့။ ၊ ငါ
 ထွက်၍သင်ရှိရာတော၌အဖေထံစားလျက်သင့်အမှု၌
 စကားပြောမည်။ တွေ့မြင်သမျှကိုသင့်အားငါပြန်ကြား
 ၄ မည်ဟုဒါရိယအားပြောဆို၏။ ယောနုသန်သည်အဖေရှာ
 လူထံ၌ဒါရိယဘက်မှာပြော၍ရှင်ဘုရင်သည်ကျွန်တော်
 ဒါရိယကိုမပြစ်မှားပါစေနှင့်။ သူသည်ကိုယ်တော်ကိုမ
 ၅ ပြစ်မှားပါ။ ကိုယ်တော်၌အလွန်ကျေးဇူးပြုပါပြီ။ မိမိ
 အသက်ကိုမနှစ်မြို့ဘဲဖိလိတ္တိလူကိုသတ်၍ထာဝရ
 ဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုးတမျိုးလုံးအဖို့ကြီးစွာသော

ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကို ပြုတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်
သည်မြင်၍ဝမ်းမြောက်ပါ၏။ သို့ဖြစ်၍အကြောင်းမရှိဘဲ
ဒါရိန်ကိုသတ်သဖြင့်အဘယ်ကြောင့်အပြစ်မရှိသောသူ
၏အသက်ကိုသတ်သောအပြစ်သင့်ရောက်စေပါချင်သ
နည်းဟုအဖေရှာလူအားဆိုသော်၊ ရှာလူသည်ယောနသန်
၏စကားကိုနားထောင်၍ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်
မူသည်အတိုင်းသူသည်အသေမခံရဘဲကျန်ဆံ့လေ၏။
၇။ ယောနသန်သည်ဒါရိန်ကိုခေါ်၍အကြောင်းအရာအလုံး
စုံတို့ကိုပြောပြီးမှရှာလူထံသို့သွင်းပြန်၍အထံတော်၌
အရင်နေသကဲ့သို့နေရ၏။

၈။ တဖန်စစ်မှုပေါ်ပြန်သောအခါဒါရိန်ထွက်၍ဖိလိစ္စတို
လုတို့ကိုတိုက်လျက်ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့်
၉။ သတ်၍သူတို့သည်ပြေးကြ၏။ ရှာလူသည်ထံတော်ကို
ကိုင်၍နန်းတော်၌ထိုင်စည်တွင်ထာဝရဘုရားထံတော်
မှဆိုးသောပိညည်သက်ရောက်၍ဒါရိန်သည်စောင်းတီး
၁၀။ လျက်နေသောအခါ၊ သူကိုထံတော်၌နှင့်ထရုံနားမှာထိုးစပ်
သော်လည်းအထံတော်မှရှောင်ပြေးသဖြင့်ထံတော်သည်ထ
ရံကိုရူးလျက်နေ၏။ ဒါရိန်သည်ပြေး၍ထိုည၌လွတ်
၁၁။ ရ၏။ ရှာလူသည်သူကိုစောင့်၍နံနက်အချိန်၌သတ်စေ
ခြင်းငှါသုခိမ်သို့လူကိုစေလွှတ်လေ၏။ ဒါရိန်မယားမိခါ
လကသင်သည်ယနေ့ညမှာကိုယ်အသက်ကိုမကယ်မ
၁၂။ လျှင်နက်ဖန်နေ၍အသေခံရလိမ့်မည်ဟုဆိုလျက်၊ ဒါရိန်
ကိုပြတင်းပေါက်မှလျှော့ချ၍သူသည်အလွတ်ထွက်ပြေး
၁၃။ လေ၏။ မိခါလသည်လည်းတေရပ်ရပ်လူကိုယူ၍ခတင်
ပေါ်မှာထားပြီးလျှင်ဆိတ်မွေးမြင့်ရက်သောကုလားကာ
၁၄။ နှင့်ခေါင်းရင်းရှေ့၌ကာ၍စောင့်နှင့်မြို့လေ၏။ ဒါရိန်ကို
ဖမ်းဆီးစေခြင်းငှါရှာလူစေလွှတ်သောလုလင်ရောက်
သောအခါဒါရိန်နာ၍နေပါသည်ဟုမယားပြောဆို၏။
၁၅။ ရှာလူကလည်းသူကိုငါသတ်မည်အကြောင်း၊ ခတင်
နှင့်တကွဆောင်ခဲ့ကြဟုဒါရိန်ကိုအကြည့်အရှုစေလွှတ်
၁၆။ ၍၊ တမန်တို့သည်ဝင်ကြသောအခါဆိတ်မွေးမြင့်ရက်
သောကုလားကာနှင့်ခေါင်းရင်းရှေ့၌ကာလျက်ခတင်
၁၇။ ပေါ်မှာတေရပ်ရပ်လူရှိပါသည်တကား။ ရှာလူကလည်း
ငေါက်ထွဋ်စား၍အဘယ်ကြောင့်ရေနံသူကိုလွှတ်လိုက်
သနည်း။ ယခုလွတ်အောင်ပြေးပါပြီတကားဟုမိခါလ
အားပြောဆိုလျှင်မိခါလကငါသွားမည်။ သို့မဟုတ်။
သင့်ကိုငါသတ်မည်ဟုသူပြောပါသည်ဟုရှာလူအား
ပြန်လျှောက်လေ၏။

၁၈။ ထိုသို့ဒါရိန်ပြေး၍ရှာလူလက်မှလွတ်သဖြင့်ရှာလူ
ရာရာမမြို့သို့ရောက်လေ၏။ ရှာလူပြုလေသမျှတို့ကိုပြန်
၁၉။ ကြားပြီးမှရှာလူသည်သွား၍နာယုတ်ရွာမှာနေ၏။ ဒါ
ရိန်သည်ရာမမြို့နယ်၊ နာယုတ်ရွာမှာရှိကြောင်းကိုရှာလူ
၂၀။ သည်ကြား၍၊ ဒါရိန်ကိုဖမ်းဆီးစေခြင်းငှါစေလွှတ်ပြန်၏။
ပရောဖက်အပေါင်းအသင်းတို့သည်ပရောဖက်ပြုလျက်
ရှာလူစီရင်လျက်နေသည်ကိုတမန်တို့သည်တွေ့မြင်
သောအခါသူရားသခင်၏ပိညည်တော်သည်ရှာလူ
၏တမန်တို့အပေါ်မှာသက်ရောက်၍သူတို့သည်လည်း
၂၁။ ပရောဖက်ပြုရကြ၏။ ထိုသို့တင်းကိုရှာလူသည်ကြား
လျှင်အချားသောသူတို့ကိုစေလွှတ်၍သူတို့သည်လည်း
ပရောဖက်ပြုရကြ၏။ တတိယအကြိမ်ရှာလူသည်စေ
၂၂။ လွှတ်၍ထိုအတူပြုရကြ၏။ ထိုအခါကိုယ်တိုင်ရာမမြို့
သို့သွား၍စေလွှတ်၍ရှိသောရေတွင်းကြီးသို့ရောက်သော်
ရှာလူနှင့်ဒါရိန်တို့သည်အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမေးလျှင်
ရာမမြို့နယ်၊ နာယုတ်ရွာမှာရှိပါသည်ဟုကြားလျှောက်
၂၃။ လေသော်၊ ထိုအရပ်သို့သွား၍သူရားသခင်၏ပိညည်
တော်သည်သူအပေါ်မှာသက်ရောက်သဖြင့်နာယုတ်ရွာ
၂၄။ တိုင်အောင်ပရောဖက်ပြုလျက်သွားလေ၏။ အဝတ်
တော်ကိုလည်းချွတ်၍ရှာလူရှေ့မှာထိုအတူပရောဖက်
ပြုလျက်အဝတ်မပါဘဲတနေ့နှင့်တညည့်လဲလျက်နေ၏။
ထိုကြောင့်ရှာလူသည်လည်းပရောဖက်တို့၌ပါသလော
ဟုဆိုလေ့ရှိကြ၏။
၂၅။ ဒါရိန်သည်ရာမမြို့၊ နာယုတ်ရွာမှပြေး၍ယောနသန်
ထံသို့ရောက်ပြီးလျှင်ကျွန်ုပ်သည်အဘယ်သို့ပြုဘိသ
နည်း။ အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း။ ခမည်းတော်သည်ကျွန်ုပ်
အသက်ကိုရှာမည်အကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်သည်အဘယ်ခုစ
၂၆။ ရိုက်ကိုပြုဘိသနည်းဟုမေးသော်၊ ယောနသန်ကဤအမှု
ဝေးပါစေသော။ သင်သည်မသေရ။ ကျွန်ုပ်အဖေသည်
ကျွန်ုပ်အားမပြောဘဲအမှုအကြီးအငယ်တရံတရံကိုမျှမ
ပြုတတ်။ ဤအမှုမှန်လျှင်ကျွန်ုပ်မသိစေခြင်းငှါအဘယ်
ကြောင့်ဝှက်ထားမည်နည်း။ ဤအမှုမှန်ဘူးဟုပြန်ပြော
၂၇။ ၍။ ဒါရိန်ကလည်းကျွန်ုပ်သည်သင်၏မိတ်ဆွေဖြစ်
ကြောင်းကိုသင်၏အဖေသည်အမှန်သိသဖြင့်ယောနသန်
စိတ်မသာရှိမည်မိုးရိမ်၍သူသည်ဤအမှုကိုမသိစေနှင့်
ဟုပြောဆိုပါပြီ။ အကယ်စင်စစ်ထာဝရဘုရားအသက်
ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း။ သင့်အသက်လည်းရှင်သည်
အတိုင်းကျွန်ုပ်နှင့်သေဘေးစပ်ကြားမှာအသွားတဖန်
၂၈။ သာရှိပါသည်ဟုအကျိန်နှင့်ဆို၏။ ယောနသန်ကလည်း

သင့်စိတ်နှစ်လုံးအလိုရှိသည်အတိုင်းကျွန်ုပ်ပြုပါမည်ဟု
 ၁ ဒါဝိဒ်အားဆိုလျှင်၊ ဒါဝိဒ်ကနက် ဖန် နေ့သည်လဆန်းနေ့
 ဖြစ်၍ကျွန်ုပ်သည်ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူစားပွဲတော်နားမှာ
 မထိုင်ဘဲ မနေသင့်။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်သွား၍သုံး
 ရက်နေ့ညဦးတိုင်အောင်တောခွံပုန်းရှောင်လျက်နေပါ
 ၆ ရစေ။ သင်၏အဖသည်ကျွန်ုပ်မရှိသည်ကိုမှတ်မိလျှင်
 ဒါဝိဒ်၏အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့သည်နှစ်စည်ပွဲခံချိန်
 ၇ ရှိသောကြောင့်မိမိနေရာဗက်လင်မြို့သို့သွားရမည်အ
 ၈ ကြောင်း။ ကြပ်ကြပ်အခွင့်ပန်ပါ၏ဟုလျှောက်ပါ။ အ
 ဖကကောင်းပြီဟုဆိုလျှင်ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်သည်ချမ်း
 သာရပြီ။ သို့မဟုတ်။ အလွန်စိတ်ဆိုးလျှင်ဘေးပြုမည်
 ၉ အကြံရှိသည်ကိုသဘောကျပါ။ ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်နှစ်
 ကျေးဇူးပြုပါ။ ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်ကိုကိုယ်တော်
 ကျွန်ုပ်နှင့်ဖွဲ့ပါပြီ။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်နှစ်အပြစ်ရှိလျှင်
 ကိုယ်တော်တိုင်သတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်အဖထံသို့
 ဆောင်သွားရပါမည်နည်းဟုယောနသန်အားဆို၏။
 ၁၀ |ယောနသန်ကထိုသို့သောအမှုဝေးပါစေသော။ ကျွန်ုပ်
 အဖသည်သင်နှစ်ဘေးပြုမည်ဟုအကြံရှိသည်ကိုကျွန်ုပ်
 သည်အမှန်သိလျှင်သင့်အားမပြောဘဲနေထိုင်မည်လော
 ၁၁ ဟုဆို၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်းခမည်းတော်သည်ကြင်ကပ်စွာ
 ပြန်ပြောလျှင်ကျွန်ုပ်အားအဘယ်သူကြားပြောထိမ့်မည်
 ၁၂ နည်းဟုယောနသန်အားမေးသော်၊ ယောနသန်ကငါတို့
 သည်တောသို့သွားကြကုန်အံ့ဟုဒါဝိဒ်အားဆိုလျက်နှစ်
 ၁၃ ယောက်တို့သည်တောသို့ထွက်သွားကြ၏။ ယောနသန်
 ကလည်းအသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်းနက်ဖန်နေ့။ သံဗက်
 နေ့၌ကျွန်ုပ်အဖကိုရံစပ်သောအခါသူသည်ဒါဝိဒ်၌
 ကောင်းသောအကြံရှိ၍သင့်ကိုကျွန်ုပ်မကြားလိုက်ဘဲ
 ၁၄ နေသော်၎င်း၊ သို့မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်အဖသည်ဘေးပြုခြင်းငှါ
 အလိုရှိ၍သင်သည်ညီဝပ်စွာသွားရမည်အကြောင်း။
 ကျွန်ုပ်သတ်မပေး။ မလွှတ်လိုက်ဘဲနေသော်၎င်းထာဝရ
 ဘုရားသည်ထိုမျှမကယောနသန်ကိုပြုတော်မူစေသ
 တည်း။ ထာဝရဘုရားသည်ကျွန်ုပ်အဖနှင့်အတူရှိခဲ့ပြီသ
 ၁၅ ကဲ့သို့သင်နှင့်အတူရှိပါစေသော။ သင်သည်ကျွန်ုပ်အ
 သက်ရှင်စဉ်အခါ၌သာအသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါထာ
 ဝရဘုရားအလိုတော်အတိုင်းကျေးဇူးပြုရမည်မက။
 ၁၆ | ထာဝရဘုရားသည်ဒါဝိဒ်၏ရန်သူအပေါင်းတို့ကိုမြေ
 ကြီးပေါ်ကပယ်ရှင်းတော်မူသောနောက်မှာလည်း ကျွန်ုပ်
 အမျိုးအနွယ်၌အစဉ်အမြဲကျေးဇူးပြုရမည်ဟုဒါဝိဒ်အား

၁၆ ဆိုသဖြင့်၎င်း၊ သစ္စာပျက်လျှင်ဒါဝိဒ်၏ရန်သူတို့အားဖြင့်
 ထာဝရဘုရားအပြစ်ပေးတော်မူစေသတည်းဟုဒါဝိဒ်၏
 ၁၇ အမျိုးအနွယ်နှင့်ပဋိညာဉ်ဖွဲ့သဖြင့်၎င်း၊ ကိုယ်တို့ညာဉ်ကို
 ချစ်သကဲ့သို့ဒါဝိဒ်ကိုချစ်သောကြောင့်ချစ်သောစိတ်
 ၁၈ အားကြီး၍ဒါဝိဒ်အားအထပ်ထပ်ကျိန်ဆို၏။ တဖန်ယော
 နသန်ကနက်ဖန်နေ့သည်လဆန်းနေ့ဖြစ်၍သင်ထိုင်ရာအ
 ၁၉ ရပ်လပ်လျှင်သင်မရှိကြောင်းထင်ရှားထိမ့်မည်။ သင်
 သည်သုံးရက်နေပြီးမှအလျှင်အမြန်ဆင်းလာသဖြင့်အ
 ရင်အမှုရှိစည်။ ပုန်းရှောင်၍နေရာအရပ်သို့ရောက်လျှင်
 ၂၀ ဇေဇေလကျောက်နားမှာနေရမည်။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း
 စက်ကိုပြစ်ဟန်ပြု၍ထိုကျောက်နားသို့မြှားသုံးစင်းပြစ်
 ၂၁ မည်။ မြှားတို့ကိုသွား၍ရှာချေဟုလူကလေးကိုစေခိုင်း
 သောအခါမြှားတို့သည်နှင့်အနားမှာရှိ၏။ ကောက်တော
 ဟုသေချာစွာပြောလျှင်လာခဲ့ပါ။ ထာဝရဘုရားအသက်
 ၂၂ ရှင်တော်မူသည်အတိုင်းဘေးမရှိ။ ချမ်းသာရပြီ။ သို့မ
 ဟုတ်။ မြှားတို့သည်နှင့်ကိုလွန်ပြီဟုလူလင်အားဆိုလျှင်
 သွားလော့။ ထာဝရဘုရားသည်သင့်ကိုလွှတ်လိုက်တော်မူ
 ၂၃ ၏။ ယခုငါတို့နှစ်ယောက်ပြောသောအမှု၌ကားထာဝရ
 ဘုရားသည်သင်နှင့်ကျွန်ုပ်စပ်ကြားမှာအစဉ်ရှိတော်
 မူစေသတည်းဟုဒါဝိဒ်အားပြောဆိုလေ၏။
 ၂၄ ဒါဝိဒ်သည်တောခွံပုန်းရှောင်၍နေ၏။ လဆန်းနေ့ရောက်
 ၂၅ မှရှင်ဘုရင်သည်စားတော်ခေါ်ခြင်းငှါထိုင်၏။ ထုံးဝံ
 အတိုင်းထရံနားမှာရှင်ဘုရင်ထိုင်လျှင်ယောနသန်ထ
 ၂၆ ချီအာဗနာသည်ရှာလုအနားမှာထိုင်၏။ ဒါဝိဒ်၏နေရာ
 ထိုင်ရာသည်လပ်၏။ သို့ရာတွင်ရှာလုက အကြောင်း
 တခုတခုရှိထိမ့်မည်။ သူသည်မစင်ကြယ်။ အကယ်၍သူ
 သည်မစင်ကြယ်ဟုထင်မှတ်၍ထိုနေ့၌တိတ်ဆိတ်စွာနေ
 ၂၇ ၏။ နက်ဖန်နေ့။ လဆန်းနှစ်ရက်နေ့၌ဒါဝိဒ်၏နေရာထိုင်
 ရာသည်လပ်သောကြောင့်ရှာလုကယေရှဲ့သားသည်
 စားပွဲတော်သို့မနေ့ကမလာ။ ယနေ့လည်းမလာဘဲအဘယ်
 ကြောင့်နေသနည်းဟုသားတော်ယောနသန်အားမေး
 ၂၈ လျှင်၊ ယောနသန်ကဒါဝိဒ်သည်ဗက်လင်မြို့သို့သွားရမည်
 ၂၉ အကြောင်း။ ကြပ်ကြပ်အခွင့်ပန်လျက်၊ အကျွန်ုပ်သွား
 ရသောအခွင့်ကိုပေးပါလော့။ အကျွန်ုပ်အဆွေအမျိုးတို့
 သည်ထိုမြို့၌ယဇ်ပွဲကိုဆောင်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်အစ်ကို
 လည်းမှာထိုက်ပါပြီ။ စိတ်တော်နှင့်တွေ့သည်မှန်လျှင်
 အကျွန်ုပ်သွား၍အစ်ကိုတို့ကိုမြင်ရမည်အကြောင်း။
 အခွင့်ပေးပါလော့ဟုတောင်းပန်ပါ၏။ ထိုကြောင့်စားပွဲ

၃၀ တော်သို့မလာပါဟုရှောလှအားလျှောက်လေ၏။ ထိုအခါရှောလှသည်ယောနသန်ကိုအမျက်ထွက်၍မြှောက်မထားဘောမိမ္မ၏သား။သင်သည်ကိုယ်တိုင်အရှက်ကွဲသည်တိုင်အောင်ရင်သင့်အမိအဝတ်ကျွတ်၍အရှက်ကွဲသည့်တိုင်အောင်ရင်ယေရှု၏သားဘက်၌နေသည်ကိုငါမသိသလော။။ယေရှု၏သားသင့်မြေကြီးပေါ်မှာအသက်ရှင်သည်ကာလပတ်လုံးသင်နှင့်သင်၏နိုင်ငံမတည်ရ။ယခုစေလွှတ်၍သုကိုခေါ်ခဲ့။သူသည်အသေခံရမည်ဟုဆိုလျှင်၊ယောနသန်ကဒါဝိဒ်သည်အဘယ်ကြောင့်အသေခံရမည်နည်း။အဘယ်သို့ပြုဘိသနည်းဟုအဖရှောလှအားမေးလေသော်၊ရှောလှသည်ယောနသန်ကိုမှန်စေခြင်းငှါမှတို့ကိုလက်လွှတ်၍ထိုးလေ၏။သို့ဖြစ်၍အဖသည်ဒါဝိဒ်ကိုသတ်မည်အကြံရှိသည်ကိုယောနသန်သည်သိသဖြင့်၊အမျက်ထွက်၍ထိုလဆန်း၌ရက်နေ၌အစာမစားဘဲထသွား၏။မိမိအဖသည်ဒါဝိဒ်ကိုအရှက်ခွဲသောကြောင့်ဒါဝိဒ်အတွက်ညှိုးငယ်သောစိတ်ရှိ၏။

၃၁ နံနက်ရောက်မှဒါဝိဒ်နှင့်ချိန်းချက်သောအချိန်၌ယောနသန်သည်လူကလေးကိုခေါ်၍တောသို့သွား၏။လူကလေးအားလည်းပြေးတော့။ငါဖြစ်သောမြားတို့ကိုရှာတော့ဟုဆို၍လူကလေးသည်ပြေးသောအခါသုကိုလွန်အောင်မြားတစင်းကိုပြစ်လေ၏။ယောနသန်ပြစ်သောမြားကျရာအရပ်သို့လူကလေးရောက်သောအခါယောနသန်ကမြားတစင်းသည်နှင့်ကိုလွန်ပြီမဟုတ်လော။

၃၂ ကျိုးစား၍အလျင်အမြန်ပြေးတော့။မနေနှင့်ဟုလူကလေးနောက်မှာဟစ်လေ၏။လူကလေးသည်လည်းမြားတို့ကိုကိုကောက်၍မိမိသခင်ထံသို့ပြန်လာ၏။သို့ရာတွင်လူကလေးသည်ထိုအမှုကိုနားမလည်။ယောနသန်နှင့်

၃၃ ဒါဝိဒ်သာနားလည်ကြ၏။ယောနသန်သည်မိမိလက်နက်တို့ကိုလူကလေး၌အပ်၍မြို့ထဲသို့ယူသွားတော့ဟုဆို၏။

၃၄ လူကလေးသွားသောနောက်ဒါဝိဒ်သည်တောင်မျက်နှာအရပ်ကထ၍မြေပေါ်မှာပျပ်ဝပ်လျက်သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ဦးညွတ်ပြီးလျှင်သူတို့သည်တယောက်ကိုတယောက်နှစ်လျက်မျက်ရည်ကျလျက်ဒါဝိဒ်သည်သာ၍ပြုသည်တိုင်အောင်ပြုကြ၏။ယောနသန်ကလည်းထာဝရဘုရားသည်သင်နှင့်ကျွန်ုပ်စပ်ကြား။သင့်အမျိုးအနွယ်နှင့်ကျွန်ုပ်အမျိုးအနွယ်စပ်ကြားမှာအစဉ်အမြဲရှိတော်မူစေသတည်းဟူ၍ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုတိုင်တည်သဖြင့်ငါတို့နှစ်ယောက်သည်ကျိန်ဆိုကြသည်ကိုထောက်၍ညိမ်ဝပ်စွာသွားတော့ဟုဒါဝိဒ်အားဆိုလျှင်

ဒါဝိဒ်သည်ထသွား၍ယောနသန်လည်းမြို့ထဲသို့ဝင်လေ၏။

၁ ဒါဝိဒ်သည်ယဇာဗဗေဒ်ဟိတ်အဟိမလက်ရှိရာနောဗမြို့သို့ရောက်၍အဟိမလက်သည်ဒါဝိဒ်နှင့်တွေ့သောအခါကြောက်၍သင်သည်လူတယောက်မျှမပါဘဲအဘယ်

၂ ကြောင့်တကိုယ်တည်းလာသနည်းဟုမေးသော်၊ဒါဝိဒ်ကရှင်ဘုရင်အမှုတော်တချက်အင်၍ငါစေခိုင်းမှာထားသောအမှုကိုအဘယ်သူမျှမသိစေနှင့်ဟုမိန့်တော်မူသောကြောင့်ငါကျွန်တို့ကိုဤမည်သောအရပ်။ဤမည်သော

၃ အရပ်၌ဆိုင်းလင့်စေခြင်းငှါအရင်စေလွှတ်လေပြီ။သို့ဖြစ်၍ကိုယ်တော်လက်၌ရှိသောမုန့်ငါးလုံးကိုသော်ရင်တွေ့သမျှကိုသော်ရင်ကျွန်ုပ်လက်သို့အပ်ပေးပါဟုယဇာဗဗေဒ်ဟိတ်အဟိမလက်အားတောင်း၏။ယဇာဗဗေဒ်ဟိတ်ကလက်၌လူတိုင်းစားရသောမုန့်မရှိ။လူလင်တို့သည်မိမိကိုသာရှောင်လျှင်သန့်ရှင်းသောမုန့်ရှိသည်ဟု

၄ ဒါဝိဒ်အားဆို၏။ဒါဝိဒ်ကလည်းကျွန်ုပ်လက်ကတည်းကအဘယ်သူမျှမိမ္မနှင့်မပေါင်းဖော်။လူလင်တန်ဆာတို့သည်သန့်ရှင်းပါ၏။ထိုမုန့်လည်းလူတိုင်းစားရသောမုန့်ကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။အကြောင်းမူကား။ယနေ့သန့်ရှင်းသောမုန့်သစ်ကိုတင်ထားလျက်ရှိပါ၏ဟုယဇာဗဗေဒ်ဟိတ်အားပြန်ပြောသော်၊ယဇာဗဗေဒ်ဟိတ်သည်ရှေ့တော်မုန့်မှတပါးအချားသောမုန့်မရှိသောကြောင့်သန့်ရှင်းသောမုန့်ကိုပေး၏။ထိုရှေ့တော်မုန့်အစား၌မုန့်သစ်ကိုတင်ထား

၅ အံ့သောငှါထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှနှုတ်ပယ်နှင့်ပြီ။ထိုနေ့၌အမှုတော်ထပ်အဝင်။သိုးတော်ထိန်းအုပ်။ဇေဒုံအမျိုးသား။ဒေါဂအမည်ရှိသောသူသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌စောင့်နေရ၏။ဒါဝိဒ်ကလည်းကိုယ်တော်၌ခေးမှတ်ရှိသလော။အမှုတော်ကိုအလျင်အမြန်ဆောင်ရသောကြောင့်ခေးအစရှိသောလက်နက်တစုံတချို့မျှမပါဟုအ

၆ ဟိမလက်အားပြောလေသော်၊ယဇာဗဗေဒ်ဟိတ်ကလော့ချိုင့်၌သင်လုပ်ကြံခဲ့သောဖိတ်ထွိုလူဂေါလျတ်၏ခေးသည်အဝတ်နှင့်လုပ်ရစ်လျက်သင်တိုင်းတော်နောက်မှာရှိ၏။ယူချင်လျှင်ယူတော့။အချားသောခေးမရှိဟုဆိုလျှင်ဒါဝိဒ်ကထိုခေးနှင့်တူသောခေးမရှိ။ပေးပါတော့ဟုဆို၏။

၇ ထိုနေ့၌ဒါဝိဒ်သည်ရှောလှကိုကြောက်သောကြောင့်

၈ ထ၍ဂါသမင်းကြီးအာဒိတ်ထံသို့ပြေးသွား၏။အာဒိတ်မင်း၏ကျွန်တို့ကဤဒါဝိဒ်သည်ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ရှောလှအထောင်ထောင်။ဒါဝိဒ်အသောင်းသောင်းသတ်လေစွတကားဟုဤသူရှေ့မှာအ

၉ ဟုညွှတ်ကလျက်သိချင်းဆိုကြသည်မဟုတ်လောဟု

၁၂ လျှောက်ကြ၏။ ထိုစကားကိုခါးဝိဒ်သည်မှတ်မိ၍ ဂါ
 သမင်းကြီးအာခိတ်ကို အလွန်ကြောက်သောကြောင့်
 ၁၃ ၊ ရူးသွတ်ဟန်ဆောင်၍သူတို့ရှေ့မှာအရူးကဲ့သို့ပြုလျက်
 တံခါးရှက်ပေါ်၌ ရေးသား၍ မိမိတံတွေးကိုမုတ်ဆိုတ်
 ၁၄ တွင်ယိုစေ၏။ အာခိတ်မင်းကလည်းကြည့်ကြလေ။
 ၁၅ ဤသူသည်အရူးဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ထိုသို့သွင်းကြ
 သနည်း။ အရူးကိုငါအသုံးလိုသည်ဟုသင်တို့သည်ထင်
 လျက်ငြေမာအရူးလုပ်စေခြင်းငှါ ဤသူကိုသွင်းကြသ
 လော။ ဤသူသည်နန်းတော်ထဲသို့ဝင်ရမည်လောဟုကျွန်
 တို့အားဆို၏။

၁ ဒါဝိဒ်သည်ထိုအရပ်မှပြေး၍အနုလံဥမြင်သို့ဘေးလွတ်
 လျက်ရောက်လေ၏။ သူအစ်ကိုများ။ အဆွေအမျိုးများ
 ၂ အပေါင်းတို့သည်ကြားလျှင် သုတေသနသွားကြ၏။ အမှု
 ရောက်သောသူ။ ကျွေးတင်သောသူ။ စိတ်ညစ်သောသူ
 အပေါင်းတို့သည်သုတေသနသွားကြ၍လူလေးရာခန့်ရှိသ
 ၃ ဖြင့်ဒါဝိဒ်သည်သူတို့ကိုအုပ်ရ၏။ ထိုအရပ်မှမောဘ
 ပြည်။ မိဖုရားမြို့သို့သွား၍မောဘရှင်ဘုရင်အားဘုရား
 သခင်သည်ကျွန်တော်၌ အဘယ်သို့ပြုတော်မူမည်ကို
 ကျွန်တော်မသိဘဲနေစဉ်တွင်ကျွန်တော်မိဘသည်ထွက်
 လာ၍ကိုယ်တော်ထံ၌နေရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါ
 ၄ ဟုလျှောက်သဖြင့်၊ မောဘရှင်ဘုရင်ထံသို့သွင်း၍ဒါဝိဒ်
 သည်ခိုင်ခံ့သောဥမြင်၌နေသည်ကာလပတ်လုံးမိဘတို့
 ၅ သည်မောဘရှင်ဘုရင်ထံမှာနေကြ၏။ တဖန်ပရောဇက်
 ဂဒ်ကခိုင်ခံ့သောဥမြင်၌မနေနှင့်။ ထွက်၍ယုဒပြည်သို့သွား
 လေဟုဒါဝိဒ်အားဆိုသည်အတိုင်းဒါဝိဒ်သွား၍ဟာ
 ရက်တော၌နေ၏။

၆ ထိုအခါရှောလုသည်ဂိဗုလ်မြို့၌ကုန်းပေါ်တွင်သစ်ပင်
 အောက်မှာထိုင်ထိုင်လျက် ကျွန်အပေါင်းတို့သည်
 ၇ ကြောင်းကိုရှောလုကြား၍၊ အိုဗယ်မိန့်အမျိုးသားတို့။
 ယေရှု၏သားသည်လယ်များ။ ဝဗျင်ဥယျာဉ်များကိုသင်
 တို့ရှိသမျှ၌ဝေပေးနိုင်သလော။ သင်တို့ရှိသမျှကိုလူက
 ၈ သောင်အုပ်။ တရာအုပ်အရာ၌ခန့်ထားနိုင်သလော။ ထို
 သို့ပြုနိုင်သောကြောင့်သင်တို့အပေါင်းသည်တဖန်
 သင်းဖွဲ့ကြသလော။ သားသည်ယေရှု၏သားနှင့်မိသား
 ဟာသဖွဲ့ကြောင်းကိုတယောက်မျှမပြော။ ငအတွက်တ
 ယောက်မျှဝမ်းမနည်း။ ကျွန်သည်ယနေ့ပြုသည့်အတိုင်း
 ၉ ငကိုချောင်းမြောင်းစေခြင်းငှါ သားနှိုးဆော်ကြောင်း

ကိုတယောက်မျှမပြောဘဲနေကြသည်တကားဟုအခြံအ
 ၉ ရံတို့အားဆိုလေသော်၊ ရှောလု၏ကျွန်အုပ်။ ဇနီးအမျိုး
 သားဒေါဂကယေရှု၏သားသည်အဟိတင်၏သားအဟိမ
 လက်ရှိရာနောဗမြို့သို့ရောက်ကြောင်းကိုကျွန်တော်မြင်
 ၁၀ ပါ၏။ အဟိမလက်သည်ယေရှု၏သားအဖွဲ့ထာဝရ
 ဘုရားထံတော်၌မေးမြန်း၍စားစရိတ်ကိုရင်ဖိလိဖိုလု
 ကေါလျက်၏သားကိုရင်ပေးပါ၏ဟုကြားလျှောက်လျှင်
 ၁၁ ၊ ရှင်ဘုရင်သည်အဟိတင်၏သားယဇ်ပရောဟိတ်အဟိ
 မလက်နှင့်သူ၏အဆွေအမျိုးတည်းဟူသောနောဗမြို့၌နေ
 သောယဇ်ပရောဟိတ်အပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍သူတို့သည်
 ၁၂ အထံတော်သို့ရောက်လာကြ၏။ ရှောလုကလည်းအဟိ
 တင်၏သား။ နားထောင်လေဟုဆိုလျှင်အဟိမလက်က
 ၁၃ အကျွန်ုပ်ရှိပါသည်သခင်ဟုလျှောက်၏။ ရှောလုက
 လည်းသင်နှင့်ယေရှု၏သားသည်အဘယ်ကြောင့်ငတ
 ဖက်၌သင်းဖွဲ့ကြသနည်း။ သူသည်ယနေ့ပြုသည့်အတိုင်း
 ငကိုယုဒကန်စေခြင်းငှါသင်သည်မုန့်နှင့်သေးကိုပေး၍သူ
 အဖွဲ့ဘုရားသခင်ထံတော်၌မေးမြန်းပြီတကားဟုဆို
 ၁၄ သော်၊ အဟိမလက်ကကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့တွင်ဒါဝိဒ်
 ကဲ့သို့အဘယ်သူသည်သစ္စာရှိသနည်း။ သမက်တော်ဖြစ်
 ပါ၏။ စေခိုင်းတော်မူသောသူ။ နန်းတော်၌အသရေရှိသော
 ၁၅ သူဖြစ်ပါ၏။ ထိုကာလ၌အကျွန်ုပ်သည်ဒါဝိဒ်အဖွဲ့ဘုရား
 သခင်ထံတော်၌မေးမြန်းစပြုသလော။ ထိုအမှုဝေးပါစေ
 သော။ ရှင်ဘုရင်သည်ကိုယ်တော်ကျွန်နှင့်ကျွန်တော်၏
 အဆွေအမျိုးတစ်တယောက်၌မျှအပြစ်တင်တော်မူပါ
 ၁၆ နှင့်။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည်ဤအမှုကိုအကြီးအငယ်အား
 ၁၇ ဖြင့်မျှမသိပါဟုရှင်ဘုရင်အားလျှောက်လေ၏။ ရှင်
 ဘုရင်ကအဟိမလက်။ သင်နှင့်သင်၏အဆွေအမျိုးအ
 ပေါင်းတို့သည်ကောန်အမွန်အသေခံရမည်ဟုဆိုလျက်
 ၁၈ ၊ ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်ဒါဝိဒ်ဘက်
 မှာနေ၍သူပြေးကြောင်းကိုသိသော်လည်းအားမကြား
 မပြောသောကြောင့်သူတို့ကိုစုည့်၍သတ်ကြဟုခြံရံ
 လျက်ရှိသောခြေသည်တို့အားအမိန့်တော်ရှိသော်လည်း
 ရှင်ဘုရင်၏ကျွန်တို့သည်ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပရော
 ၁၉ ဟိတ်တို့ကိုမလုပ်ကြံဘဲနေကြ၏။ တဖန်ရှင်ဘုရင်က
 သင်သည်စုည့်၍ယဇ်ပရောဟိတ်တို့ကိုလုပ်ကြံတော့
 ဟုဒေါဂအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းဇနီးအမျိုးသားဒေါ
 ဂသည်စုည့်၍ပိတ်သင်တိုင်းကိုဝတ်သောယဇ်ပရော
 ဟိတ်ရှစ်ဆယ်ငါးပါးတို့ကိုလုပ်ကြံသဖြင့်ထိုနေ့၌သတ်
 ၂၀ လေ၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်ပိုင်သောနောဗမြို့ကိုလည်း

တိုက်၍ယောက်ျားမိမ္မိ။ သူငယ်။ နို့မို့မှစ၍နား။ ခြံ။ သိုး
 ၂၀ တို့ကိုခားနှင့်လုပ်ကြံလေ၏။ အဟိတပရိသားဖြစ်သော
 အဟိမလက်၏သားတို့တွင်အဗျာသာအမည်ရှိသော
 သူတယောက်သည်လွတ်၍ဒါရိန်ရှိရာသို့ပြေးလေ၏။
 ၂၁ ၊ ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပရောဟိတ်တို့ကိုရှောလသတ်
 ကြောင်းကိုအဗျာသာသည်ဒါရိန်အားကြားပြောသောအ
 ၂၂ ခါ၊ ဒါရိန်က နေအမျိုးသားဒေါဂသည်ရှောလအားပြော
 မည်ဟုသုကိုတွေသောနေ့၌ငါရိပ်မိ၏။ ငါသည်သင်၏အ
 ဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့ကိုသေစေခြင်းငှါပြုမိပါပြီတ
 ၂၃ ကား။ ငါနှင့်အတူနေပါလော့။ မစိုးရိမ်နှင့်။ အသက်ကို
 ရှာသောသူသည်သင့်အသက်ကိုရှာ၏။ ငါနှင့်အတူနေ
 လျှင်ဘေးလွတ်ပါလိမ့်မည်ဟုအဗျာသာအားပြောဆို၏။

၁ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်ကိလိန္ဒကိုတိုက်၍ကောက်နယ်
 တလင်းတို့ကိုလူယူကြောင်းကိုဒါရိန်သည်ကြားသော
 ၂ အခါ၊ အကျွန်ုပ်သည်ထိုဖိလိတ္တိလူတို့ကိုသွား၍လုပ်
 ကြံရပါမည်လောဟုထာဝရဘုရားအားမေးလျှောက်
 လျှင်ထာဝရဘုရားကသွားလော့။ ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုလုပ်
 ကြံ၍ကိလိန္ဒကိုကယ်တင်လော့ဟုဒါရိန်အားမိန့်တော်
 ၃ မူ၏။ ဒါရိန်၏လူတို့ကလည်းငါတို့သည်ယုဒပြည်၌ပင်
 ကြောက်ကြ၏။ ထိုမျှမကကိလိန္ဒသို့ရောက်၍ဖိလိတ္တိ
 ၄ မိုလ်ခြေတို့နှင့်စစ်ပြိုင်သောအခါသာ၍ကြောက်စရာ
 ၅ ရှိပါသည်တကားဟုဆိုကြ၏။ တဖန်ဒါရိန်သည်ထပ်၍
 ထာဝရဘုရားအားမေးလျှောက်လျှင်ထာဝရဘုရားက
 ထ၍ကိလိန္ဒသို့သွားလော့။ ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုသင့်လက်၌
 ၆ ငါအပ်မည်ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဒါရိန်နှင့်သူ၏
 လူတို့သည်ကိလိန္ဒသို့သွား၍ဖိလိတ္တိလူတို့နှင့်တိုက်သ
 ၇ ဖြင့်ထိုသူတို့၏တိရိစ္ဆာန်များကိုယူ၍သူတို့ကိုကြီး
 ၈ စွာသောလုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့်သတ်ကြ၏။ ထိုသို့ဒါရိန်
 ၉ သည်ကိလိန္ဒကိုကယ်တင်လေ၏။ အဟိမလက်၏သား
 အဗျာသာသည်ဒါရိန်ရှိရာကိလိန္ဒသို့ပြေးလာသောအခါ
 သင်တိုင်းတော်ပါလျက်ရောက်လာသတည်း။
 ၁၀ ဒါရိန်သည်ကိလိန္ဒသို့ရောက်ကြောင်းကိုရှောလ
 သည်ကြားလျှင်ဘုရားသခင်သည်သူကိုလေကပ်သို့အပ်
 ၁၁ တော်မူပြီ။ တံခါးနှင့်ကန်လန်ကျင်ရှိသောမြို့ထဲသို့ဝင်သ
 ၁၂ ဖြင့်အချုပ်ခံလျက်နေရသည်ဟုဆိုလျက်၊ ကိလိန္ဒသို့
 ၁၃ စစ်၍ဒါရိန်နှင့်သူ၏လူတို့ကိုပိုင်းထားခြင်းငှါမိမိလူအ
 ၁၄ ပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေ၏။ ရှောလသည်မကောင်းသောအ
 ကြံနှင့်ကျိုးစားသည်ကိုဒါရိန်သည်သိ၍ယဇ်ပရောဟိတ်

၁၀ အဗျာသာအားသင်တိုင်းတော်ကိုယူခဲ့ပါဟုဆို၏။ ထို
 အခါဒါရိန်ကဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားရှောလသည်ကိလိန္ဒသို့လာ၍ကိုယ်တော်၏ကျွန်
 အတွက်မျက်ဆီးမည်ဟုအကြံရှိသည်ကိုဆက်ဆက်
 ၁၁ ကြားပါ၏။ ကိလိန္ဒသားတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုသူ၏
 လက်၌အပ်ကြပါလိမ့်မည်လော။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ကြား
 သည်အတိုင်းရှောလသည်လာပါလိမ့်မည်လော။ ဣသရေ
 လအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်၏
 ကျွန်အားအမိန့်ရှိတော်မူမည်အကြောင်းကောင်းပန်
 ပါ၏ဟုမေးလျှောက်သော်ထာဝရဘုရားကရှောလသည်
 ၁၂ လာလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တဖန်ဒါရိန်ကကိလိန္ဒသား
 တို့သည်အကျွန်ုပ်နှင့်အကျွန်ုပ်၏လူတို့ကိုရှောလလက်
 သို့အပ်ကြပါလိမ့်မည်လောဟုမေးလျှောက်သော်ထာဝ
 ၁၃ ရဘုရားကအပ်ကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ
 ဒါရိန်သည်ချောက်ရာခန့်ရှိသောမိမိလူတို့နှင့်ထ၍ကိလိ
 မြို့မှထွက်ပြီးလျှင်သွားနိုင်ရာအရပ်ရပ်သို့သွားကြ၏။ ဒါ
 ၁၄ ရိန်သည်ကိလိန္ဒမှအလွတ်ပြေးကြောင်းကိုရှောလသည်
 ကြား၍ကိုယ်တိုင်မသွားဘဲနေ၏။ ဒါရိန်သည်ဖိလိတ္တိ
 အစရှိသောတောကြိုတောင်ကြားတို့၌နေ၍ရှောလသည်
 ၁၅ နေတိုင်းရှာသော်လည်းသူ၏လက်၌ဒါရိန်ကိုဘုရားသခင်
 အပ်တော်မမူ။ တရံရောအခါဒါရိန်သည်ဖိလိတ္တိအုပ်၌
 ရှိ၍သူ၏အသက်ကိုသတ်မည်ဟုရှောလလာသည်ကို
 ၁၆ သိသောအခါ၊ ရှောလ၏သားယောနသန်သည်ထ၍ဒါရိန်
 ရှိရာတောအုပ်သို့သွားပြီးလျှင်ဘုရားသခင်၌မိမိအား
 ၁၇ ကြီးစေခြင်းငှါထောက်မလျက်၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်သည်
 ကျွန်ုပ်အဖေရှောလ၏လက်မှလွတ်၍ဣသရေလရှင်ဘုရင်
 ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်သည်လည်းသင့်အောက်မှာအရာကြီး
 လိမ့်မည်။ ထိုသို့ဖြစ်မည်ကိုကျွန်ုပ်အဖေရှောလသိသည်
 ၁၈ ဟုဆိုသဖြင့်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်ထာဝရဘုရား
 ရှေ့တော်၌ပင့်ညည်းဖွဲ့ကြပြီးမှဒါရိန်သည်တောအုပ်၌နေ၍
 ယောနသန်သည်မိမိအိပ်သို့သွား၏။
 ၁၉ တဖန်ဖိလိတ္တိသားတို့သည်ရှောလရှိရာကိလိန္ဒသို့လာ၍
 ဒါရိန်သည်ကျွန်တော်တို့နေရာယေရှိမန်မြို့တောင်ဘက်
 မှာဟာမိလတောကြိုတောင်ကြား၌ပုန်းလျက်နေသည်
 ၂၀ ဖြစ်၍၊ အရှင်မင်းကြီးကြွချင်သောစိတ်အားကြီးသည်
 အတိုင်းကြွတော်မူပါ။ ထိုသူကိုအရှင်မင်းကြီးလက်
 တော်သို့အပ်သောအမှုသည်ကျွန်တော်တို့တာရှိပါ
 ၂၁ စေဟုလျှောက်လျှင်၊ ရှောလကသင်တို့သည်ထာဝရ
 ဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူသောသူဖြစ်ပါစေသော၊

၂၂ သင်တို့သည်ကောသနားကြပြီ။ ယခုသွား၍ပြင်ဆင်ကြလော့။ သူပုန်းရှောင်၍နေရာကိုရင်အာဟာသုမြင်ပြီးသည်ကိုရင်ရူးစပ်ကြလော့။ သူသည်အလွန်ထိမ္မာသည်ကိုငါ

၂၃ ကြား၏။ ထိုကြောင့်သူပုန်းရှောင်ခိုလှုံရာအရပ်ရပ်တို့ကိုသေချာစွာကြည့်ရှုသိမှတ်ပြီးမှထေရ်တဖန်လာကြလျှင်သင်တို့နှင့်အတူငါလိုက်မည်။ သူသည်ထိုပြည်၌ရှိလျှင်ယခုအမျိုးသားအထောင်အသောင်းတို့တွင်ငါရှာ

၂၄ ၍ထုတ်မည်ဟုမှတ်ထားသည်အတိုင်း။ သူတို့သည်ထ၍ရှောလုအရင်ဖိဖတောသို့သွားကြ၏။ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည်မောနတော။ ယေရှုရန်မြို့တောင်ဘက်။ လွင်ပြင်

၂၅ ၌ရှိကြ၏။ ရှောလုသည်လည်းလူများနှင့်တကွလာ၍ရှာသည်ကိုဒါဝိဒ်သည်ကြားပြန်လျှင်ကျောက်ကြားမှထွက်သွား၍မောနတော၌နေ၏။ ရှောလုကြားပြန်သော်မောန

၂၆ တော၌ဒါဝိဒ်ကိုလိုက်၍ရှာ၏။ ရှောလုသည်တောင်တဖက်၌၎င်းဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည်တဖက်၌၎င်းသွားကြ၍ရှောလုကိုကြောက်သဖြင့်လွတ်အောင်ကျိုးစားစဉ်တွင်ရှောလုနှင့်သူ၏လူတို့သည်ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့ကို

၂၇ ပိုင်း၍ဖမ်းမိလေကြပြီ။ ထိုအခါတမန်ရောက်လာ၍အလျှင်အမြန်ကြွလာတော်မူပါ။ ဖိဖိတ္တိလူတို့သည်ပြည်တော်ကိုထိုက်လာကြပါပြီဟုရှောလုအားကြားလျှောက်သောကြောင့်။ ရှောလုသည်ဒါဝိဒ်ကိုလိုက်ရှာရာမှပြန်၍ဖိဖိတ္တိလူတို့ရှိရာသို့ချီသွားလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ထိုအရပ်ကိုသေလ

၂၈ ဟမ္ပလေကုပ်အမည်ဖြင့်သမုတ်သတည်း။ ဒါဝိဒ်သည်ထိုအရပ်မှသွား၍အင်္ဂေဒိမြို့နယ်။ ခိုင်ခံ့သောအရပ်တို့၌နေလေ၏။

၁ ရှောလုသည်လည်းဖိဖိတ္တိလူတို့ကိုလိုက်ရာမှပြန်လာသောအခါဒါဝိဒ်သည်အင်္ဂေဒိတော၌ရှိပါ၏ဟုကြား

၂ သျှောက်ကြလျှင်။ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့တွင်ရွေးကောက်သောလူသုံးထောင်တို့ကိုခေါ်၍တောဆိတ်နေရာကျောက်တောင်တို့အပေါ်မှာဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့

၃ ကိုရှာအံ့သောငှါသွားလေ၏။ လင်နားမှာသိုးခြံရှိရာသို့ရောက်၍ဥမုင်ကိုထွေသဖြင့်ရှောလုသည်အိပ်မည်ဟုဝင်လေ၏။ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည်ထိုဥမုင်နံဘေးတ

၄ ဖက်တချက်၌နေကြ၏။ ဒါဝိဒ်၏လူတို့ကလည်းထာဝရဘုရားကသင်၏ရန်သူကိုသင့်လက်၌ငါအပ်မည်။ သူ၌သင်ပြုချင်တိုင်းပြုရသောအခွင့်ရှိသိမ့်မည်ဟုကိုယ်တော်အားမိန့်တော်မူသောနေ့ရက်ရောက်ပါပြီဟုဆိုကြလျှင်ဒါဝိဒ်သည်ထ၍ရှောလုဝတ်လျက်ရှိသောအင်္ကျီအောက်

၁ ရိုင်းကိုတိတ်ဆိတ်စွာထိုးဖြတ်လေ၏။ ထိုသို့ရှောလု၏အင်္ကျီကိုထိုးဖြတ်မိသောကြောင့်ဒါဝိဒ်သည်နောက်

၆ တဖန်နောင်တရ၍။ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောဘိသိတ်ကိုခံသောအရှင်သည်ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့်ဘိသိတ်ခံသူဖြစ်သောကြောင့်ထိုအရှင်ကိုထိခိုက်ခြင်းငှါငါလက်ဆန့်သောအမှုကိုထာဝရဘုရားဆီးတား

၇ တော်မူပါစေသောဟုမိလူတို့အားဆိုသဖြင့်။ ရှောလုကိုထိခိုက်စေခြင်းငှါအခွင့်မပေး။ မြစ်တားလေ၏။ ရှောလုသည်လည်းထ၍ဥမုင်ထဲကထွက်သွားလေ၏။

၈ ထိုနောက်။ ဒါဝိဒ်သည်ထ၍ဥမုင်ထဲကထွက်လျက်ကျွန်တော်၏သခင်အရှင်မင်းကြီးဟုရှောလုနောက်၌ဟစ်သဖြင့်ရှောလုသည်နောက်သို့ကြည့်သောအခါဒါဝိဒ်

၉ သည်မြေပေါ်၌ဦးချ၍ပျပ်ပျပ်လျက်။ ဒါဝိဒ်သည်ကိုယ်တော်၏အကျိုးကိုဖျက်ခြင်းငှါရှာကြံသည်ဟုလူအချို့ပြောသောစကားကိုအဘယ်ကြောင့်နားထောင်တော်မူ

၁၀ သနည်း။ ယနေ့ထာဝရဘုရားသည်ဥမုင်ထဲမှာကိုယ်တော်ကိုကျွန်တော်လက်၌အပ်တော်မူကြောင်းကိုကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အသက်တော်ကိုသတ်စေခြင်းငှါအချို့တို့သည်တိုက်တွန်းသော်လည်းကျွန်တော်သည်နှစ်မြှော်သောစိတ်ရှိ၍အရှင်သည်ထာဝရဘုရား၏ဘိသိတ်ခံသူဖြစ်တော်မူသောကြောင့်ထိုအရှင်ကိုထိခိုက်ခြင်းငှါ

၁၁ ငါသည်လက်ကိုမဆန့်ဟုအကြံရှိပါ၏။ ထိုမှတပါး။ ကျွန်တော်အဖေ။ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ကျွန်တော်လက်၌အင်္ကျီတော်အောက်ပိုင်းကိုကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အသက်တော်ကိုမသတ်။ အင်္ကျီတော်အောက်ပိုင်းကိုထိုးဖြတ်ရုံမျှသာပြုသောကြောင့်ကျွန်တော်၌စရိုက်အပြစ်မရှိ။ ထွန်ကျူးခြင်းအပြစ်မရှိကြောင်းကိုသိမြင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကိုမပြစ်မှားပါ။ သို့သော်လည်းကျွန်တော်အသက်ကို

၁၂ သတ်အံ့သောငှါလိုက်၍ရှာတော်မူပါသည်တကား။ ထာဝရဘုရားသည်ကျွန်တော်နှင့်ကိုယ်တော်စပ်ကြားမှာစိရင်တော်မူပါစေသော။ ကျွန်တော်အားပြစ်မှားသောအပြစ်ကိုထာဝရဘုရားဆပ်ပေးတော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင်ကျွန်တော်လက်သည်ကိုယ်တော်အပေါ်သို့မရောက်

၁၃ ပါစေနှင့်။ ရှေးပုံစကားလာသည်အတိုင်းဆိုးသောသူလက်မှဆိုးသောအမှုထွက်တတ်၏။ သို့ရာတွင်ကျွန်တော်

၁၄ လက်သည်ကိုယ်တော်အပေါ်သို့မရောက်ပါစေနှင့်။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်အဘယ်သူ၏အတွက်ကြောင့်ကြွလာတော်မူသနည်း။ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်သူကိုလိုက်၍ရှာတော်မူသနည်း။ ဇွေးသေကောင်ကိုလိုက်၍ရှာ

တော်မူသလော။ခွေးဗွေးကိုလိုက်၍ရှာတော်မူသလော။

၁၅ †သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားသည်တရားသူကြီးလုပ်တော်မူပါစေသော။ကျွန်တော်နှင့်ကိုယ်တော်စပ်ကြားမှာစီရင်တော်မူပါစေသော။ကြည့်ရှု၍ကျွန်တော်အမှုကိုစောင့်သဖြင့်ကျွန်တော်ကိုကိုယ်တော်လက်မှကယ်လွှတ်တော်မူပါစေသောဟုရှောလုအားလျှောက်ဆို၏။ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည်ရှောလုအားအကုန်အစင်လျှောက်ဆိုပြီးမှရှောလုကသွားဒါဝိဒ်။ငါကြားသောစကားသံသည်သင့်စကားသံ

၁၆ လောဟုမေးလျက်အသံကိုလွှင့်၍ငိုကျွေးလေ၏။တဖန်လည်းသင်သည်ထောက်သာ၍တရားစောင့်၏။သင့်အကျိုးကိုငါဖျက်သော်လည်းသင်သည်ငါ၏အကျိုးကျေးဇူးပြု

၁၇ ပြီ။ငါ၏အဘယ်သို့ကျေးဇူးပြုသည်ကိုသင်သည်ယနေ့ပြီ။အကြောင်းမူကား။ထာဝရဘုရားသည်ငါ့ကိုသင့်လက်၌အပ်တော်မူသော်လည်းသင်သည်မသတ်ဘဲနေပါသည်

၁၈ စကား။လူသည်ရန်သူကိုတွေ့လျှင်ချစ်သာစွာလွှတ်လိမ့်မည်သော။သို့ဖြစ်၍သင်သည်ငါ၏ယနေ့ပြုသော

၂၀ ကျေးဇူးကိုထာဝရဘုရားဆပ်တော်မူပါစေသော။ယခုမှာသင်သည်စင်စစ်ရှင်ဘုရင်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍ငါ့ဗုဒ္ဓသရေလွှင့်သောသင့်လက်၌တည်လိမ့်မည်ဟူ၍ငါ့

၂၁ ငါအမှန်သိ၏။သို့ဖြစ်၍သင်သည်ငါ၏သားစည်မြေးဆက်တို့ကိုမသုတ်သင်။ငါအဆွေအမျိုးထဲကငါ၏နာမကိုမပယ်ရှင်းမည်အကြောင်း။ထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်၍အေးကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလော့ဟုဒါဝိဒ်အားဆိုပြီး

၂၂ မှာဒါဝိဒ်သည်ရှောလုအားကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြု၍ရှောလုသည်မိမိနေရာသို့သွား၏။ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည်လည်းခိုင်ခံ့သောအရပ်သို့သွားကြ၏။

ထိုနောက်ရှုမ္မလသေသောအခါအသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်စည်းဝေး၍ငိုကျွေးမြည်တင်ခြင်းကိုပြုသဖြင့်ရာမမြို့တွင်သူ၏အိမ်၌သင်းပြုဟန်ကြ၏။

၂ ဒါဝိဒ်သည်သ၍ပါရန်တောသို့သွားလေ၏။ထိုအခါမောနုအရပ်၌နေ၍ကရုဗလမြို့၌ဥစ္စာများသောသူတဦးရှိ၏။ထိုသူသည်လူကြီးဖြစ်၍သိုးသုံးထောင်ဆိတ်တထောင်ကိုရတတ်၏။ကရုဗလမြို့မှာသိုးမွေးကိုညှပ်၍နေ၏။

၃ ထိုသူ၏အမည်ကားနာဗလ။သူ၏မယားအမည်ကားအဘိဂဲလတည်း။ထိုမိမိသည်ညာဏ်ကောင်း၍အဆင်းလည်းကောင်း။ယောက်ျားမူကားခက်ထံသောသဘောရှိ၏။သိုးသောအမှုကိုလည်းပြုတတ်၏။ကာလကအဆွေအမျိုး

၄ ဖြစ်၏။နာဗလသည်သိုးမွေးညှပ်၍နေကြောင်းကိုဒါဝိဒ်

၁ သည်တော၌ကြားလျှင်လူလင်တကျပ်တို့ကိုခေါ်၍

၆ နာဗလရှိရာကရုဗလမြို့သို့သွားကြတော့။စည်းဝေးကြီးသောထိုသူကိုငါ့ကိုယ်တော်ဆက်၍ပြောရမည်မှာ။ကိုယ်တော်မှစ၍ကိုယ်တော်၏အိမ်ကိုယ်တော်နှင့်

၇ ဆိုင်သမျှတို့၌ချစ်သာရှိပါစေသော။ကိုယ်တော်၌သိုးမွေးညှပ်သောသူများရှိကြောင်းကိုအကျွန်ုပ်ကြားပါ၏။အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူနေသောကိုယ်တော်၏သိုးထိန်းတို့ကိုအကျွန်ုပ်တို့သည်မပြစ်မှားပါ။သူတို့သည်ကရုဗလမြို့မှာနေသောကာလပတ်လုံးသူတို့ဥစ္စာတရုဗလ

၈ မပျောက်ပါ။ကိုယ်တော်၏လူလင်တို့ကိုမေးမြန်းပါတော့။သူတို့သည်ပြောကြပါလိမ့်မည်။ထိုကြောင့်အကျွန်ုပ်၏လူလင်တို့သည်ရှေ့တော်၌မျက်နှာရကြပါစေ။အကျွန်ုပ်တို့သည်မင်္ဂလာနေ့၌ရောက်ပါ၏။လက်ထော်၌ရှိသမျှကိုကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်တို့။ကိုယ်တော်၏သားဒါဝိဒ်အားသနားတော်မူပါဟုနှုတ်ဆက်ရမည်အကြောင်း။

၉ မှာထား၍လွှတ်လိုက်၏။ဒါဝိဒ်၏လူလင်တို့သည်နာဗလထံသို့ရောက်သောအခါဒါဝိဒ်မှာထားသမျှသောစကား

၁၀ တို့ကိုပြန်ပြောပြီးလျှင်တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။နာဗလကလည်းဒါဝိဒ်ကားအဘယ်သူနည်း။ယေရှု၏သားကားအဘယ်သူနည်း။ယခုကာလ၌သင်ကိုပုန်ကန်သောကျွန်

၁၁ များပါတကား။ငါသည်ငါ့သိုးမွေးကိုညှပ်သောသူတို့အဖို့ပြင်ဆင်သောငါ့ရေ။ငါ့အမဲသားကိုယူ၍ငါ့မထိသောလူတို့အားပေးရမည်လောဟုဒါဝိဒ်၏လူလင်တို့အား

၁၂ ပြောဆို၏။ဒါဝိဒ်၏လူလင်တို့သည်ထူးသွား၍ထို

၁၃ စကားအလုံးကိုတို့ကိုဒါဝိဒ်အားပြန်လျှောက်ကြ၏။ဒါဝိဒ်ကလည်းလူတိုင်းမိမိစားကိုခါး၌စည်းစေဟုမိမိလူတို့အားဆိုလျက်မိမိစားကိုစည်းလေ၏။လူလေးရာတို့သည်ဒါဝိဒ်နောက်သို့လိုက်ကြ၏။နှစ်ရာတို့သည်ဥစ္စာပစ္စည်းများကိုစောင့်၍နေကြ၏။

၁၄ လူလင်တယောက်သည်နာဗလမယားအဘိဂဲလထံသို့သွား၍ဒါဝိဒ်သည်အကျွန်ုပ်တို့သခင်ကိုနှုတ်ဆက်အံ့သောငှါတမန်တို့ကိုတောမှစေလွှတ်၍အကျွန်ုပ်တို့သ

၁၅ ခင်သည်သူတို့ကိုဆွဲပါ၏။ထိုသူတို့သည်ကျွန်တော်တို့၌အလွန်ကျေးဇူးပြုပါပြီ။ကျွန်တော်တို့သည်တောမှာနေ၍သူတို့နှင့်ပေါင်းဖော်သောကာလပတ်လုံးအရှုံးမခံ။

၁၆ ဥစ္စာတရုဗလပျောက်ပါ။ကျွန်တော်တို့သည်သိုးထိန်း၍သူတို့နှင့်ပေါင်းဖော်သောကာလပတ်လုံးသူတို့

၁၇ သည်နေ့ညည့်အစည်ကွယ်ကာလျက်နေကြပါ၏။သို့ဖြစ်၍သခင်မသည်အဘယ်သို့ပြုသင့်သည်ကိုကြည့်ရှု

ဆင်ချင်ပါတော့။အကျွန်ုပ်တို့သခင်နှင့်အိမ်သူအိမ်သား
 အပေါင်းတို့နှိုင်းဘေးပြုမည်ဟုစိတ်ရင်ပါပြီ။သခင်သည်အ
 ဓမ္မလူဖြစ်သောကြောင့်အဘယ်သူမျှမပြောမလျှောက်ဝံ
 ၁၀ ပါဟုဆိုလေသော်။အဘိဝံလသည်ရန်လုံးနှစ်ရာ။စပျစ်
 ရည်ဘူးနှစ်လုံး။ချက်ပြီးသောသိုးငါးကောင်။ပေါက်
 ပေါက်ငါးဖော။စပျစ်သီးချောက်အပြတ်တရာ။တည်
 သီးပျည်အပျားနှစ်ရာတို့ကိုအလျှင်အမြန်ယူ၍ဖြို
 ၁၅ အပေါ်နှိုင်းပြီးလျှင်၊ငရေမှာသွားကြ။ငါလိုက်မည်ဟု
 ၂၀ ကျွန်တို့အားဆို၏။လင်နာဗလကိုအလျှင်းမပြော။မြကို
 စီးလျက်သွား၍တောင်ခြေရင်း၌ဆင်း၍စည်တွင်
 ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည်တဖက်တချက်ဆင်းလာ၍
 ၂၅ တယောက်နှင့်တယောက်တွေ့ကြုံကြ၏။ထိုသို့မတွေ့
 မှီဒါဝိဒ်က အကယ်စင်စစ်ထိုသူ၏ ဥစ္စာတရားတရားကို
 မပျောက်စေခြင်းငှါတော့၌သူပိုင်သမျှတို့ကိုငါသည်
 အချည်းနှီးစောင့်ပါပြီတကား။ငါကောင်းသောအမှုအ
 ၃၀ တွက်မကောင်းသောအမှုကိုသူပြုပါပြီတကား။နက်
 ဖန်ဗိုလ်းလင်းသောအခါနာဗလနှင့်ဆိုင်သောသူအပေါင်း
 တို့တွင်ယောက်ျားတရားတယောက်ကိုငါချန်ထားလျှင်
 ထိုမျှမကထာဝရဘုရားသည်ဒါဝိဒ်၏ရန်သူတို့အားပြု
 ၃၅ တော်မူစေသတည်းဟုဆိုနှင့်ပြီ။အဘိဝံလသည်ဒါဝိဒ်ကို
 မြင်သောအခါမြပေါ်ကအလျှင်အမြန်ဆင်းပြီးလျှင်ဒါ
 ၄၀ ဝိဒ်ရှေ့တွင်မြေပေါ်မှာဦးညွတ်ချ၍၊သူ၏ခြေရင်း၌ဝပ်
 တွားလျက်ကျွန်မသခင်။အပြစ်ရှိသမျှကိုကျွန်မခံပါ
 မည်။ကိုယ်တော်၏ကျွန်မသည်နားတော်လျှောက်ရသော
 အခွင့်ကိုပေးတော်မူပါ။ကိုယ်တော်၏ကျွန်မစကားကို
 ၄၅ နားညောင်းတော်မူပါ။ထိုအခဓမ္မလူနာဗလကိုကျွန်မသ
 ခင်မှတ်တော်မမူပါနှင့်။သူ၏အမည်သည်သူ၏သဘော
 နှင့်ညီညွတ်ပါ၏။သူ၏အမည်ကားနာဗလ။သူ၏သဘော
 ကားရိုက်ခြင်းဖြစ်သတည်း။သခင်စေလွှတ်တော်မူ
 သောလူလင်တို့ကိုကိုယ်တော်ကျွန်မသည်မမြင်ရပါ။
 ၅၀ ၊ယခုမှာကျွန်မသခင်။ကိုယ်တော်သည်လူအသက်ကို
 သတ်ခြင်းငှါမသွားမည်အကြောင်း။ကိုယ်လက်နှင့်
 ကိုယ်အမှုကိုစောင့်၍အပြစ်ဒဏ်မပေးမည်အကြောင်း။
 ထာဝရဘုရားဆီးတားတော်မူသည်ဖြစ်၍ထာဝရ
 ဘုရားအသက်တော်။ကိုယ်တော်အသက်လည်းရှင်
 တော်မူသည်အတိုင်းအကျိုးတော်ကိုဖျက်ဆီးလိုသော
 ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့သည်နာဗလကဲ့သို့ဖြစ်ကြပါစေ
 ၅၅ သော။ယခုမှာကိုယ်တော်၏ကျွန်မသည်သခင်ထံသို့
 ဆောင်ခဲ့သောလက်ဆောင်ကိုကျွန်မသခင်နောက်

တော်သို့လိုက်သောလူလင်တို့အားပေးပါရစေတော်မူ
 ၂၀ ပါ။။ကိုယ်တော်၏ကျွန်မအပြစ်ကိုသည်းခံတော်မူပါ။
 ကျွန်မသခင်သည်ထာဝရဘုရားဘက်မှာစစ်တိုက်
 သောကြောင့်ငင်တသက်လုံးကိုယ်တော်နှိုင်းအပြစ်တင်
 စရာအခွင့်မရှိသောကြောင့်ငင်ထာဝရဘုရားသည်ကျွန်
 မသခင်အဖို့ခိုင်ခံ့မြဲမြံသောအိမ်ကိုတည်ဆောက်တော်မူ
 ၂၅ ထိမ့်မည်။။ကိုယ်တော်၏အသက်ကိုသတ်အံ့သောငှါလူ
 အချို့တို့သည်ထ၍ရှာသော်လည်းကိုယ်တော်၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားသည်ကျွန်မသခင်၏အသက်ကို
 အသက်ထုပ်နှံနှောင့်ဖွဲ့တော်မူထိမ့်မည်။ကိုယ်တော်၏
 ရန်သူတို့အသက်ကိုမူကားလောက်လွှဲထဲကပြစ်သကဲ့
 ၃၀ သို့ပြစ်တော်မူထိမ့်မည်။ထာဝရဘုရားဂုဏ်ထားတော်
 မူသည်အတိုင်းကိုယ်တော်နှိုင်းကျေးဇူးပြု၍အသရေလ
 အမျိုးကိုအုပ်စိုးစေခြင်းငှါခန့်ထားတော်မူသောအခါ
 ၃၅ ၊ကျွန်မ၏သခင်ကိုယ်တော်သည်အကြောင်းမရှိဘဲလူ
 အသက်ကိုသတ်မိသောကြောင့်ငင်ကိုယ်အမှုကိုစောင့်
 ၍အပြစ်ဒဏ်မပေးမိသောကြောင့်ငင်ကျွန်မ၏သခင်
 ကိုယ်တော်သည်မိတ်ညှိုးငယ်ခြင်း။ကိုယ်တိုင်ကိုယ်
 အပြစ်တင်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်တော်မူပါစေသော။
 ထာဝရဘုရားသည်ကျွန်မ၏သခင်နှိုင်းကျေးဇူးပြုတော်
 မူပြီးမှကိုယ်တော်၏ကျွန်မကိုအောင်းမေ့တော်မူပါ
 ၄၀ ဟုလျှောက်လေ၏။ဒါဝိဒ်ကလည်းယနေ့ငါနှင့်တွေ့စေ
 ခြင်းငှါသင့်ကိုစေလွှတ်တော်မူသောအသရေလအမျိုး၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသ
 ၄၅ တည်း။သင်ပေးသောအကြံလည်းမင်္ဂလာရှိစေသတည်း။
 ယနေ့ငါသည်လူအသက်ကိုသတ်အံ့သောငှါမသွားရ
 မည်အကြောင်း။ကိုယ်လက်နှင့်ကိုယ်အမှုကိုစောင့်၍
 အပြစ်ဒဏ်မပေးရမည်အကြောင်း။ဆီးတားသောသင်
 ၅၀ သည်လည်းမင်္ဂလာရှိစေသတည်း။အကယ်စင်စစ်သင့်
 ကိုငါမညှဉ်းဆဲရမည်အကြောင်း။ဆီးတားတော်မူသော
 အသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအသက်
 ရှင်တော်မူသည်အတိုင်းသင်သည်ငါနှင့်တွေ့ခြင်းငှါ
 အလျှင်အမြန်မလာလျှင်အကယ်စင်စစ်နက်ဖန်ဗိုလ်း
 ၅၅ လင်းသောအခါနာဗလ၏လူယောက်ျားတရားတယောက်
 ကိုမျှငါချန်၍မထားဟုအဘိဝံလအားပြောဆိုလျက်၊သူ
 ဆောင်ခဲ့သောလက်ဆောင်ကိုသူ၏လက်မှခံယူ၍သင်
 သည်နေရာအိပ်သို့ညီဝပ်စွာသွားလော့။သင်၏စကား
 ကိုငါနားထောင်ပြီ။သင်၏မျက်နှာကိုလည်းထောက်၍
 နေမည်ဟုဆိုလေ၏။

၃၆ အဘိဓာန်လည်းနာဗလထံသို့ပြန်သွား၍သူသည်
ရှင်ဘုရင်၏ခွဲကဲ့သို့သောပွဲကိုမိမိအိမ်၌ခံသဖြင့်ရစ်မူး၍
မိတ်ရွှင်လန်းလျက်နေသောကြောင့်မိမိလင်းမိမိယား
၃၇ သည်အလျှင်းမပြော။ မိမိလင်း၍နာဗလသောက်
သောစပျစ်ရည်အစွန်းကုန်သော အခါထိုအမှုများကိုမ
ယားပြောသဖြင့်သူသည်နှစ်လုံးသေ၍ကျောက်ကဲ့သို့ဖြစ်
၃၈ ၏။ ဆယ်ရက်လောက်လွန်မှထာဝရဘုရားသည်ဒါဏ်
၃၉ ခတ်တော်မူသဖြင့်နာဗလသေ၏။ နာဗလသေကြောင်းကို
ဒါဝိဒ်ကြားသောအခါ ငါခံရသောကဲ့ရဲ့ခြင်းအမှုကိုစောင့်
၄၀ ၍နာဗလလက်မှနှုတ်တော်မူ၍ကိုယ်တော် ကျွန်ကိုဒုစ
မိုက်နှင့်ကင်းလွတ်စေတော်မူသောထာဝရဘုရားသည်
မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ထာဝရဘုရားသည်
နာဗလပြုသောဒုစမိုက်ကိုသုခေါင်းပေါ်သို့ပြန်ရောက်စေ
တော်မူပြီဟုဆို၏။ တဖန်လူကိုစေလွှတ်၍အဘိဓာန်နှင့်
၄၁ လက်ထပ်ခြင်းငှါနှုတ်ဆက်လေ၏။ ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့သည်
အဘိဓာန်ရာဇာဓိပတိသို့ရောက်သောအခါဒါဝိဒ်
သည်သခင်မနှင့်လက်ထပ်ခြင်းငှါ ကျွန်တော်တို့ကိုစေ
၄၂ လွှတ်ပါပြီဟုပြောဆိုလျှင် အဘိဓာန်သည်ထ၍မြေပေါ်
မှာပျပ်ဝပ်လျက်ကျန်မသည်ကျန်မသခင်၏ကျွန်တို့မြေ
၄၃ ကိုဆေးသောကျန်မိမိဖြစ်ပါစေသောဟုဆိုပြီးမှ အလျင်
အမြန်ထ၍မိမိနောက်ထိုက် ကျန်မငါးယောက်ပါလျက်
၄၄ ဖြီးသဖြင့်ဒါဝိဒ်စေလွှတ်သောလူတို့နှင့်တကွလိုက်၍
ဒါဝိဒ်၏ခင်ပွန်းဖြစ်လေ၏။ ဒါဝိဒ်သည်ယေဇရေလမြို့သူ
အဘိဓာန်ကိုလည်းသိမ်း၍ထိုမြို့၌ယောက်တို့သည်
၄၅ သူ၏ခင်ပွန်းဖြစ်ကြ၏။ ဂျောလုသည်မိမိစိုးဖြစ်သော
ဒါဝိဒ်၏မယားဒါခါလကိုဂလိပ်မြို့သားဖြစ်သော။ လဲရှ၏
သားဖာလတိအားပေးစားနှင့်ပြီ။

၁ တဖန်ဖိဖသားတို့သည်ဂျောလုရှိရာဗာမြို့သို့လာ
၂ ၍ဒါဝိဒ်သည်ယေရှုမုန့်မြို့၌ရှေ့မှာဟဒိလတောင်၌ပုန်း
၃ ဂျောလုသည်သ၍ရှေးကောက်သောညွှတ်ရေလလူသုံးထောင်
၄ ပါလျက်ဖိဖတော၌ဒါဝိဒ်ကိုရှာခြင်းငှါသွားလေ၏။ ဂျော
လုသည်ယေရှုမုန့်မြို့၌ ဟဒိလတောင်ပေါ်။ လခါနား
၅ မှာတပ်ချ၏။ ဒါဝိဒ်သည်တော၌နေ၍ဂျောလုလိုက်ရှာ
၆ ကြောင်းကိုသိမြင်သောအခါ သူလျှို့တို့ကိုစေလွှတ်
၇ ၍ဂျောလုရောက်ကြောင်းကိုအတပ်သိ၏။ ထိုအခါ
ဒါဝိဒ်သည်ထသွား၍ဂျောလုတပ်ချရာအရပ်သို့ရောက်
သဖြင့်ဂျောလုနှင့်ဗိုလ်ချုပ်မင်းနေရ၏သားအာဗနာအိပ်

ရာအရပ်ကိုကြည့်ရှုလေ၏။ ဂျောလုသည်ရထားတပ်အ
လယ်၌အိပ်လျက်တပ်သားတို့သည်ပတ်လည်၌နေရာကျ
၈ ကြ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်းဂျောလုရှိရာတပ်သို့ငါနှင့်အတူအ
ဘယ်သူလိုက်မည်နည်းဟုဟိတ္တိအမျိုးသားအဟိမလက်
နှင့်ဇေရုယာ၏သား။ ယွာဘညီအဘိဓာန်တို့ကိုမေးလျှင်အ
ဘိဓာန်ကကျွန်တော်လိုက်ပါမည်ဟုလျှောက်သည်အတိုင်း
၉ ဒါဝိဒ်နှင့်အဘိဓာန်တို့သည်ညည့်အခါတပ်သားများရှိ
ရာသို့သွား၍ဂျောလုသည်ရထားတပ်အလယ်၌အိပ်ပြော်
လျက်ထံတော်သည်ခေါင်းရင်းအနား။ မြေ၌မိုက်လျက်
အာဗနာနှင့်တပ်သားများတို့သည်ပတ်လည်၌အိပ်လျက်
၁၀ ရှိကြ၏။ အဘိဓာန်လည်းဘုရားသခင်သည်ကိုယ်တော်
၏ရန်သူကိုကိုယ်တော်လက်၌ယနေ့အပ်တော်မူပြီ။ ထို
ကြောင့်ကျွန်တော်သည်မြေတိုင်အောင်ထုံနှင့်တချက်
တည်းထိုးပါရစေဟုကျွန်တော်တောင်းပန်ပါ၏။ နှစ်
ချက်တိုင်အောင်မထိုးပါဟုဒါဝိဒ်ကိုလျှောက်သော်လည်း
၁၁ ဒါဝိဒ်ကသူကိုမပြုနှင့်။ ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့်ဘိသိတ်
ခံသောသူကိုအဘယ်သူအပြစ်လွှတ်လျက်ထိခိုက်နိုင်
၁၂ သနည်းဟုအဘိဓာန်အားပြန်ဆို၏။ တဖန်ဒါဝိဒ်ကထာဝရ
ဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်းဒါဏ်ခတ်တော်
မူမည်။ သို့မဟုတ်။ သူသေချိန်ရောက်လိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်။
၁၃ စစ်တိုက်ရာ၌အသက်ဆုံးလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားပေး
တော်မူသောဘိသိတ်ခံသူကိုငါမထိခိုက်မည်အကြောင်း။
ထာဝရဘုရားဆီးတားတော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင်
ခေါင်းရင်းတော်နားမှာရှိသောထံတော်နှင့်ရေဘူးကိုယူ
၁၄ ၍သွားကြကုန်အံ့ဟုဆိုလျက်။ ထံတော်နှင့်ရေဘူးကို
ဂျောလုခေါင်းရင်းနားကယူ၍သွားကြ၏။ အဘယ်သူ
မျှမသိမမြင်။ အဘယ်သူမျှမနိုး။ ကြီးစွာသောအိပ်ခြင်း
ဖြင့်ထာဝရဘုရားအိပ်စေတော်မူသောကြောင့်ထိုသူအ
၁၅ ပေါင်းတို့သည်အိပ်ပြော်ကြ၏။ ထိုအခါဒါဝိဒ်သည်
ကျယ်သောမျှင့်တဖက်သို့ကူး၍ဝေးသောတောင်ထိပ်
၁၆ အပေါ်မှာရပ်လျက်။ အိုအာဗနာ။ သင်သည်မထူးသလော
ဟုလူများနှင့်နေရသားအာဗနာကိုဟစ်လေ၏။ အာဗနာ
ကရှင်ဘုရင်ကိုဟစ်သောသင်ကားအဘယ်သူနည်းဟု
၁၇ ပြန်၍မေးလျှင် ဒါဝိဒ်ကသင်သည်ယောက်ျားမဟုတ်
လော။ ညွှတ်ရေလအမျိုး၌သင်နှင့်အဘယ်သူလူသနည်း။
သို့ဖြစ်၍သင်၏သခင်ရှင်ဘုရင်ကိုအဘယ်ကြောင့်မ
စောင့်သနည်း။ သင်၏သခင်ရှင်ဘုရင်ကိုသတ်အံ့သောငှါ
၁၈ လူကယောက်ဝင်လေပြီ။ သင်ပြုသောအမှုသည်မ
လျှောက်ပတ်။ ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့်ဘိသိတ်ခံသော

သင်၏သခင်ကိုမစောင့်သောကြောင့် ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည့်အတိုင်းသင်သည်အသေခံထိုက်ပေခေါင်းရင်းတော်နားမှာထားသောရှင်ဘုရင်၏ထံတော်နှင့်ရေဘူးတော်ရှိသည်မရှိသည်ကိုကြည့်ရှုလော့ဟုအာဗနာအားပြောဆို၏။

၁၇ ဂြောဟ်သည်ဒါရိစ်စကားသံကိုသိ၍ငသားဒါရိစ်။ ငါကြားသောစကားသံသည်သင့်စကားသံလောဟုမေးလျှင်ဒါရိစ်ကကျွန်တော်စကားသံမှန်ပါ၏။

၁၈ ကျွန်တော်သခင်အရှင်မင်းကြီးဟုလျှောက်လေ၏။ တဖန်ဒါရိစ်ကသခင်သည်ကိုယ်တော်ကျွန်ကိုအဘယ်ကြောင့်ဤသို့လိုက်၍ရှာတော်မူသနည်း။ ကျွန်တော်သည်အဘယ်သို့ပြုပါသနည်း။ ကျွန်တော်၌အဘယ်အပြစ်ရှိပါသနည်း။

၁၉ ယခုမှာကျွန်တော်သခင်ရှင်ဘုရင်။ ကိုယ်တော်ကျွန်စကားကိုနားညောင်းတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည်ကိုယ်တော်ကိုကျွန်တော်တဖန်၌နှိုးဆော်တော်မူသည်မှန်လျှင်ယဇ်ဗုဒ္ဓ၏ခြင်းကိုလက်ခံတော်မူပါစေသော။ သို့မဟုတ်။ လူသားတို့သည်နှိုးဆော်သည်မှန်လျှင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ကျိန်ခြင်းကိုခံကြပါစေသော။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့ကသွားတော့။ အချားတပါးသောဘုရားတို့ကိုဝတ်ပြုတော့ဟုဆိုလျက်ကျွန်တော်ကိုထာဝရဘုရား၏အမွေတော်မြေ၌မနေစေခြင်းငှါယနေ့ပင်နှင့်ထုတ်ကြပါသည်တကား။

၂၀ သို့ဖြစ်၍ကျွန်တော်အသွေးသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌မြေသို့မကျပါစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား။ လူသည်ငုံးကိုတောင်ပေါ်မှာလိုက်၍ရှာသကဲ့သို့ဆူသရေလရှင်ဘုရင်သည်ခွေးငွေးကိုရှာခြင်းငှါထွက်တော်မူပါပြီတကားဟုလျှောက်ဆို၏။

၂၁ ဂြောဟ်ကလည်းငါပြစ်မှားပါပြီ။ သားဒါရိစ်။ ပြန်လာပါ။ သင်သည်ယနေ့အသက်ကိုနှစ်မြှော်သောကြောင့်နောက်တဖန်သင့်ကိုငါမညည်းဆဲ။ ငါသည်လူချိုဖြစ်၏။ အတ္တန်မှားရင်းပြီဟုဆိုသော်။ ဒါရိစ်ကရှင်ဘုရင်ထံတော်ရှိပါ၏။

၂၂ လူလင်တယောက်လာ၍ယူစေတော်မူပါ။ လူအသီးအသီးတို့သည်မြောင့်မတ်ခြင်း။ သစ္စာစောင့်ခြင်းရှိသည်အတိုင်းထာဝရဘုရားသည်အကျိုးကိုဆပ်ပေးတော်မူပါစေသော။ ထာဝရဘုရားသည်ယနေ့ကိုယ်တော်ကိုကျွန်တော်လက်၌အပ်တော်မူသော်လည်းထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောဘိသိတ်ခံသူကိုကျွန်တော်မထိမခိုက်ပါ။

၂၃ ယနေ့ကိုယ်တော်အသက်ကိုကျွန်တော်နှစ်မြှော်သည်နည်းတူကျွန်တော်အသက်ကိုထာဝရဘုရားနှစ်မြှော်၍ကျွန်တော်ကိုခပ်သိမ်းသောဒုက္ခထဲကကယ်နှုတ်တော်မူပါစေသောဟုပြန်လျှောက်လျှင်။ ဂြောဟ်ကငသားဒါရိစ်။

သင်သည်မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ ပြုလေရာရာ၌အောင်မြင်ပါစေသောဟုဒါရိစ်အားဆိုပြီးမှဒါရိစ်သည်ထွက်သွား၍ဂြောဟ်သည်လည်းမိမိနေရာသို့ပြန်လေ၏။

၁ တဖန်ဒါရိစ်ကငါသည်ဂြောဟ်လက်ဖြင့်ဆုံးရှုံးရသောအချိန်ရောက်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ဖိလိတ္တိပြည်သို့အလျင်အမြန်ပြေးကောင်း၏။ သည်ထက်ကောင်းသောအရာမရှိ။ သို့ပြုလျှင်ဂြောဟ်သည်ဆူသရေလပြည်နယ်တွင်ကိုရှာ၍မတွေ့နိုင်ကြောင်းကိုသိလျက်အားလျော့၍သလက်မှငါလွတ်လိမ့်မည်ဟုအကြံရှိသည်အတိုင်း။ မိမိ၌ပါသောလူချောက်ရာနှင့်တကွထ၍ဂါသမင်းမောခသားအာဓိတ်ထံသို့ကူးသွားကြ၏။

၂ ဒါရိစ်နှင့်သူ၏လူများတို့သည်အသီးအသီးမိမိသားမယားပါလျက်ဂါသမြို့အာဓိတ်မင်းထံမှာနေကြ၏။ ဒါရိစ်မယားနှစ်ယောက်။ ယေဇရေလမြို့သူအဘီနောင်နှင့်နာဗလမယား။ ကရမေလမြို့သူအဘီဝဲလပါသတည်း။

၃ ဒါရိစ်သည်ဂါသမြို့သို့ပြေးသွားကြောင်းကိုဂြောဟ်သည်ကြား၍နောက်တဖန်မလိုက်မရှာဘဲနေ၏။

၄ ဒါရိစ်သည်အာဓိတ်မင်းထံသို့ဝင်၍ကျွန်တော်သည်ရှေ့တော်၌မျက်နှာရသည်မှန်လျှင်ကျွန်တော်နေစရာတောရွာတရွာကိုသနားတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည်မြို့တော်၌ကိုယ်တော်နှင့်အတူအဘယ်ကြောင့်နေရပါသနည်းဟုလျှောက်လေသော်။

၅ ထိုနေ့၌အာဓိတ်မင်းသည်ဇိကလတ်မြို့ကိုပေး၏။ ထိုကြောင့်ယနေ့တိုင်အောင်ယုဒရှင်ဘုရင်တို့သည်ဇိကလတ်မြို့ကိုပိုင်ကြ၏။

၆ ဒါရိစ်သည်ဖိလိတ္တိပြည်၌နေသောနေ့ရက်ပေါင်းကားတနှစ်နှင့်လေလစေ့သတည်း။

၇ တရုရောအခါဒါရိစ်နှင့်သူ၏လူတို့သည်သွား၍ဂေရုလူ။ ဂေရုဇိလူ။ အာမလက်လူတို့ကိုတိုက်ကြ၏။ ထိုလူမျိုးတို့သည်ရှေးကာလ၌ရှုရမြို့လပ်မှစ၍ခဲရုတ္တုပြည်တိုင်အောင်အမြဲနေသောသူဖြစ်သတည်း။ ထိုပြည်ကိုဒါရိစ်သည်လုပ်ကြံ၍ယောက်ျားမိစ္ဆတရုတ်ယောက်ကိုမျှအသက်ချင်သာမပေး။ သိုး။ နွား။ ခြံ။ ကုလားအုတ်။ အဝတ်တန်ဆာတို့ကိုသိမ်းယူ၍အာဓိတ်မင်းထံသို့ပြန်သွားလေ၏။

၈ အာဓိတ်မင်းကသင်တို့သည်ယနေ့အဘယ်အရပ်သို့သွား၍တိုက်သနည်းဟုမေးသော်ဒါရိစ်ကယုဒပြည်တောင်ဘက်။ ယေရမေလပြည်တောင်ဘက်။ ကေနိပြည်တောင်ဘက်သို့သွား၍တိုက်ပါသည်ဟုလျှောက်၏။ ထိုသို့ဒါရိစ်ပြုပြီဟုဂါသမြို့သို့လာ၍သိတင်းကြားပြောမည်သူမရှိစေခြင်းငှါယောက်ျားမိစ္ဆတရုတ်ယောက်ကိုမျှ

အသက်ချင်သာမပေး။ဒါဝိဒ်သည်ဖိလိတ္တိပြည်၌နေ
 ၁၂ သောကာလပတ်လုံးထိုသို့ပြုလေ့ရှိ၏။အာဒိတ်မင်းက
 ဒါဝိဒ်သည်မိမိကိုမိမိလူမျိုးအလွန်စက်ဆုပ်ရွံရှာသည်
 တိုင်အောင်ပြုပြီ။သို့ဖြစ်၍ထေရ်အစည်ကျန်ခံထိမ့်မည်
 ဟုဒါဝိဒ်စကားကိုရုံလျက်ဆို၏။
 ၁၃ ထိုကာလ၌ဖိလိတ္တိလူတို့သည်ဣသရေလအမျိုးကို
 စစ်တိုက်အံ့သောငှါဗိုလ်ခြေများကိုစုဝေးကြ၏။အာဒိတ်
 မင်းကလည်းသင်သည်လူများပါလျက်ငါနှင့်လိုက်၍
 စစ်တိုက်သွားရမည်ကိုဆက်ဆက်သဘောကျလေ့ဟု
 ၂ ဒါဝိဒ်အားဆိုလျှင်၊ဒါဝိဒ်ကအကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်
 ကျန်သည်အဘယ်သို့ပြုနိုင်သည်ကိုကိုယ်တော်သည်
 သိတော်မူထိမ့်မည်ဟုလျှောက်သော်အာဒိတ်မင်းကသို့
 ဖြစ်၍သင့်ကိုအသက်စောင့်ဗိုလ်ချုပ်အရာ၌ငါခန့်ထား
 မည်ဟုပြန်ပြော၏။
 ၃ ထိုကာလ၌ရှမ္မေလမရှိ။သေလွန်ပြီ။ဣသရေလအမျိုး
 သားအပေါင်းတို့သည်ငိုကျွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုပြုလျက်
 သူကိုသူနေရင်းရာမမြို့၌သင်းပြိုဟ်ကြပြီ။ရှောလုသည်
 ၄ ရံ့နှင့်နတ်ဝင်အပေါင်းတို့ကိုတပြည်လုံးတွင်သုတ်သင်
 ပယ်ရှင်းနှင့်ပြီ။ထိုအခါဖိလိတ္တိလူတို့သည်စုဝေး၍ရှု
 နှင်မြို့မှာတပ်ချကြ၏။ရှောလုသည်လည်းဣသရေလအ
 ၅ မျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေ၍သူတို့သည်ဂိလဇော
 မြို့မှာတပ်ချကြ၏။ရှောလုသည်ဖိလိတ္တိလူအလုံးအရင်း
 ၆ ကိုမြင်သောအခါကြောက်၍အလွန်တုန်လှုပ်သောစိတ်
 နှစ်လုံးရှိ၏။ထာဝရဘုရားကိုမေးလျှောက်သော်လည်း
 ထာဝရဘုရားသည်ထူးတော်မမူ။အိမ်မက်အားဖြင့်၎င်း
 ၇ ထိုအခါရှောလုကနတ်ဝင်မိမ္မကုရှာကြလေ့။ငါသွား
 ၍မေးမြန်းမည်ဟုကျန်တို့အားဆိုသည့်အတိုင်းကျန်တို့က
 ၈ သော်၊ရှောလုသည်အဝတ်လဲ၍ထူးချွန်းသောအရောင်
 ကိုဆောင်လျက်ညည့်အခါလူနှစ်ယောက်နှင့်တကွထို
 မိမ္မဆီသို့သွား၍ရောက်ပြီးလျှင်သင်ပေါင်းသောနတ်ကို
 ၉ အဖို့ပြု၍သင့်အားငါပြောမည်သူကိုဖော်ပါလေ့ဟု
 တောင်းပန်လေ၏။မိမ္မကလည်းရှောလုပြုသောအမှု
 ၁၀ ရံ့နှင့်နတ်ဝင်တို့ကိုတပြည်လုံးတွင်သုတ်သင်ပယ်ရှင်း
 သောအမှုကိုသင်သည်သိလျက်နှင့်ငါ့ကိုသေစေခြင်း
 ၁၁ ပြန်ပြောသော်၊ရှောလုကထာဝရဘုရားအသက်ရှင်

တော်မူသည်အတိုင်းဤအမှုကြောင့်အဘယ်အပြစ်မျှ
 ၁၂ မရောက်ရဟူထာဝရဘုရားကိုတိုင်တင်၍ကျန်ဆိုလေ
 ၍။မိမ္မကလည်းအဘယ်သူ့ကိုငါဖော်ရမည်နည်းဟု
 ၁၂ မေးလျှင်ရှောလုကရှမ္မေလကိုဖော်ပါဟုဆို၏။မိမ္မသည်
 ကိုယ်တော်သည်ကျန်မကိအဘယ်ကြောင့်လှည့်စားသ
 ၁၃ နည်း။ကိုယ်တော်သည်ရှောလုဖြစ်ပါ၏ဟုရှောလုအား
 ဆိုလျှင်၊ရှင်ဘုရင်ကမရိုးရိပ်နှင့်။အဘယ်အရာကိုမြင်
 ၁၄ သည်ကိုကျန်မမြင်ပါသည်ဟုလျှောက်၏။အဘယ်သို့
 သောအရောင်ဆောင်သနည်းဟုမေးပြန်သော်လူအိုတက်
 လာပါ၏။ဝတ်လုံခြုံလျက်ရှိပါ၏ဟုလျှောက်ပြန်လျှင်
 ၁၅ ရှမ္မေလဖြစ်ကြောင်းကိုရှောလုသည်ရိပ်မိ၍မြေပေါ်မှာ
 ဦးညွတ်ပျုပ်ဝပ်လျက်နေ၏။ရှမ္မေလကလည်းသင်သည်
 ၁၆ ငါ့ကိုနှောင့်ရှက်လျက်အဘယ်ကြောင့်ဖော်သနည်းဟု
 ရှောလုကိုမေးသော်ရှောလုကအကျွန်ုပ်သည်အလွန်
 ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ပါပြီ။ဖိလိတ္တိလူတို့သည်စစ်
 တိုက်ကြပါ၏။ဘုရားသခင်သည်အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်တော်
 မူပြီ။ပရောဖက်အားဖြင့်ထူးတော်မမူ။အိမ်မက်အားဖြင့်
 ထူးတော်မမူ။အကျွန်ုပ်သည်အဘယ်သို့ပြုရမည်ကို
 ကိုယ်တော်ပြစေခြင်းငှါကိုယ်တော်ကိအကျွန်ုပ်ခေါ်ပါ
 ၁၆ ပြီဟုပြောဆို၏။ရှမ္မေလကလည်းထာဝရဘုရားသည်
 သင့်ကိုစွန့်၍သင့်ရန်ဘက်ဖြစ်တော်မူသည့်မှန်လျှင်ငါ့ကို
 ၁၇ အဘယ်ကြောင့်မေးမြန်းသေးသနည်း။ထာဝရဘုရား
 သည်ငါ့အားဖြင့်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းသင်၌ပြုတော်
 မူပြီ။ထာဝရဘုရားသည်ဤနိုင်ငံကိုသင့်လက်မှနှုတ်၍
 ၁၈ သင့်အိမ်နီးချင်းဒါဝိဒ်အားပေးတော်မူပြီ။အကြောင်းမူ
 ကား။သင်သည်ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုနားမ
 ထောင်။ပြင်းစွာသောအမျက်တော်ကိုအာမလက်အမျိုး၌
 ၁၉ သင်၌ရောက်စေတော်မူပြီ။ထိုမှတပါး။သင်နှင့်ဣသရေ
 လအမျိုးကိုဖိလိတ္တိလူတို့လက်၌အပ်တော်မူမည်။နက်
 ၂၀ ဖန်နေသင်နှင့်သင်၏သားတို့သည်ငါနှင့်အတူရှိထိမ့်
 မည်။ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလလူအလုံးအရင်းကို
 ၂၁ ဖိလိတ္တိလူတို့လက်၌အပ်တော်မူမည်ဟုဆို၏။ထိုအခါ
 ရှောလုသည်မြေပေါ်မှာအလျားပျုပ်စပ်လဲနေ၍ရှမ္မေလစ
 ကားကြောင့်အလွန်ကြောက်ရွံ့၏။တနေ့နှင့်တညည့်လုံး
 ၂၁ အဘယ်အစာကိုမျှမစားဘဲနေသောကြောင့်အားကုန်ပြီ။
 ၂၁ ထိုမိမ္မသည်လာ၍ရှောလုအလွန်စိတ်ညစ်သည်ကိုမြင်

လျှင် ကိုယ်တော်ကျွန်မသည် ကိုယ်တော်စကားကိုနားထောင်ပါပြီ။ ကိုယ်အသက်ကိုမနှစ်မြို့ဘဲ ကိုယ်တော်

၂၂ မိန့်တော်မူသောစကားကိုနားထောင်ပါပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ယခု ကိုယ်တော် ကျွန်မ၏စကားကိုနားထောင်တော်မူပါ။ စားစရာအနည်းငယ်ကိုရှေ့တော်၌ တင်ပါရစေ။ ကိုယ်တော်ကြွသွားသောအခါအားပြည့်စေခြင်းငှါ စားတော်

၂၃ ခေါ်ပါဟု လျှောက်သော်လည်း၊ ရှောလုကဝါမစားဟု ညည်းပယ်လေ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်တို့သည် မိမိနှင့်ဝိုင်း၍ အနိုင်ပြုကြသဖြင့် ရှောလုသည်သူတို့စကားကိုနားထောင်၍ မြေပေါ်ကထပြီးလျှင် ခတင်ပေါ်မှာထိုင်လေ၏။

၂၄ ၊ ထိုမိမိသည် မိမိအိမ်၌ ဆူအောင်ကျွေးသော နွားကလေးတကောင်ရှိသည် ဖြစ်၍ အလျင်အမြန် သတ်လေ၏။ မုန့်ညက် ကိုလည်း ယူ၍ နယ်သဖြင့် တဆေးမဲ့ မုန့်ကိုဖုတ်ပြီး

၂၅ မှ၊ ရှောလုနှင့် ကျန်များတို့ရှေ့၌ တင်လေ၏။ သူတို့သည် စား၍ ထိုညညတွင် ထသွားကြ၏။

၁ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့ကို အာဖက်မြို့မှာ စုဝေးစေကြ၏။ ဣသရေလလူတို့သည် ယေဇရေလ

၂ မြို့မှာရှိသော စစ်ရေတွင်းအနား၌ တပ်ချကြ၏။ ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် လူတရာတပ်။ တထောင်တပ်အစဉ်အတိုင်း ချီသွားသဖြင့် ဒါရိနှင့်သူ၏လူတို့သည် နောက်တပ်၌

၃ အာဒိတ်မင်းနှင့်အတူလိုက်ကြ၏။ ဖိလိတ္တိမင်းတို့ကလည်း သင်နှင့်လိုက်သော ထိုသူတို့သည် အဘယ်သူနည်းဟု မေးလျှင် အာဒိတ်မင်းက ဤသူသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင် ရှောလု၏ ကျန်ဒါရိဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ ကြာမြင့်စွာထံမှာနေပြီ။ ထံသို့ရောက်သောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် သူ၌ အပြစ်တင်စရာတစ်ခုမျှမတွေ့ဟု

၄ ဖိလိတ္တိမင်းတို့အား ပြောဆိုသော်လည်း၊ ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် ဗိတ်ဆိုးလျက် ဤသူပြန်ပါစေ။ မင်းနေရာချသော အရပ်သို့ သွား၍ နေပါစေ။ ငါတို့နှင့် အတူစစ်တိုက်မလိုက်စေနှင့်။ စစ်တိုက်ရာတွင် ငါတို့ရန်ဘက်၌ နေမည်ကို စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ သူသည် သူသခင်၏ ဗိတ်ကို ပြေစေခြင်းငှါ အဘယ်သို့ပြုနိုင်သနည်း။ ငါတို့လူများ၏ အသက်

၅ ကို အပ်၍ ပြုနိုင်သည် မဟုတ်လော။ ရှောလုအထောင်ထောင်။ ဒါရိအသောင်းသောင်း သတ်လေစွတကားဟု အထွဋ်ထွဋ်ကလျက် သိချင်းဆိုကြသောအခါ ဤဒါရိကို ရည်စောင်၍ သိချင်းဆိုကြသည် မဟုတ်လောဟု အပြစ်တင်သောကြောင့်၊ အာဒိတ်မင်းသည် ဒါရိကိုခေါ်၍ အကယ်စင်စစ်သာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်

အတိုင်း သင်သည် ဖြောင့်မတ်စွာပြုပြီ။ ငါနှင့်အတူ တပ်မူတပ်ရေး၌ သင်သွားလာပြုမူခြင်းကို ငါအားရပြီ။ သင်သည် ထံသို့ရောက်သောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် သင်၌ အပြစ်ကိုမတွေ့။ သို့သော်လည်း ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် သင့်ကို

၇ အထိုမရှိကြ။ သို့ဖြစ်၍ ယခုညီမဝပ်စွာ ပြန်သွားတော့။ ဖိလိတ္တိမင်းတို့ကို ဗိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါ မပြုပါနှင့် ဟုဆိုသော်၊ ဒါရိက ကျန်တော်သည် ကျန်တော်သခင်ရှင်ဘုရင်၏ရန်သူတို့ကို စစ်တိုက်မသွားစေခြင်းငှါ အဘယ်သို့ပြုဘိသနည်း။ ကိုယ်တော်ထံမှာ နေသမျှကာလပတ်လုံး ယနေ့တိုင်အောင် အဘယ်အပြစ်ကို တွေ့တော်မူသနည်း

၈ ဟု အာဒိတ်မင်းအား မေးလျှောက်သော်၊ အာဒိတ်မင်းက သင်သည် ငွေမှာဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ ကောင်းသည်ကို ငါသိ၏။ သို့သော်လည်း ငါတို့နှင့်အတူ စစ်တိုက်မလိုက်စေနှင့် ဟု ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် စီရင်

၉ ကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ သင်နှင့် လိုက်လာသော သင့်သခင်၏ ကျန်တို့နှင့် အတူနံနက်စောစောထ၍ ချီလင်းသော

၁၀ အခါ ပြန်သွားတော့ဟု ဒါရိအား ဆိုသည်အတိုင်း၊ ဒါရိနှင့်သူ၏လူတို့သည် နံနက်စောစောထ၍ ဖိလိတ္တိပြည်သို့ ပြန်သွားကြ၏။ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်လည်း ယေဇရေလမြို့သို့ ချီသွားကြ၏။

၁ သုံးရက်လွန်၍ ဒါရိနှင့်သူ၏လူတို့သည် ဖိကလတ်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ အာမလက်လူတို့သည် တောင်ပြင်၌ ဖိကလတ်မြို့ကိုတိုက်သဖြင့် ဖိကလတ်မြို့ကိုလုပ်

၂ ကြံ၍ မီးရှို့ကြပြီ။ မြို့၌ရှိသော မိမိအကြီးအငယ်တယောက်ကံ့မသတ်။ ရှိသမျှတို့ကို သိမ်းသွားနှင့်ကြပြီ။

၃ ၊ သို့ဖြစ်၍ ဒါရိနှင့်သူ၏လူတို့သည် မြို့သို့ရောက်သောအခါ မြို့ကိုမီးရှို့မယားသားသွီးများကို သိမ်းသွားကြောင်းကို တွေ့သဖြင့်၊ ငိုသံကျွင့်၍ အားကုန်သည့်တိုင်အောင် ငိုကျွေးကြ၏။ ဒါရိမယားနှစ်ယောက်။ ယေဇရေလမြို့သူအဘိနောင်နှင့် နာဗလမယားက ရမေလမြို့သူအဘိ

၄ လတို့သည်လည်းပါသွားကြပြီ။ ဒါရိသည် အလွန်ဗိတ်ညီညင်ဆင်းရဲ၏။ လူများတို့သည် မိမိတို့သားသွီးများကြောင့် ဗိတ်ညှိုးငယ်သဖြင့် ဒါရိကို ကျောက်ခဲနှင့် ပြစ်မည်ဟု ဆိုကြ၏။ ဒါရိမူကား မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို

၅ ကိုးစားလျက်နေ၍၊ သင်တိုင်းတော်ကို ထံသို့ဆောင်ခဲ့ပါလော့ဟု အဟိမလက်၏သားအဗျာသာကို ဆိုလျှင် အဗျာသာသည် သင်တိုင်းတော်ကို ဒါရိထံသို့ဆောင်

၆ ခဲ့လေ၏။ ဒါရိကလည်း အကျွန်ုပ်သည် ထိုအလုံးအရင်း

ကိုလိုက်ရပါမည်လော။ ထိုက်လျှင်မှီနိုင်ပါမည်လောဟု
 ထာဝရ ဘုရားကိုမေးလျှောက်သော် ထိုက်လော့။ ဆက်
 ဆက် မှီ၍ အလုံးစုံတို့ကိုရ ပြန်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်
 ၉ အတိုင်း၊ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ နှိုပါသော လူချောက်ရာတို့သည်
 သွား၍ ဗေသော်ချောင်းသို့ ရောက်သောအခါ အချို့တို့
 ၁၀ သည် ထိုချောင်းနားမှာနေရပ်ကြ၏။ ဒါဝိဒ်နှင့်လူလေး
 ရာတို့သည် ထိုက်ကြ၏။ နှစ်ရာတို့သည် မော၍ ဗေသော်
 ၁၁ ချောင်းကိုမကူးနိုင်သောကြောင့် နေရပ်ကြ၏။ လွင်ပြင်
 နှိုဆဲဂုတ္တုလူတယောက် ကိုတွေ့၍ ဒါဝိဒ်ထံသို့ဆောင်ခဲ့
 သဖြင့် မုန့်ကိုပေး၍ ထိုသူသည် စား၏။ ရေကိုလည်း
 ၁၂ သောက်စေကြ၏။ တည်သီးပျည်တဖဲ့။ စပျစ်သီးနှစ်
 ဂွတ်ကိုလည်း ပေး၍ သူသည် စားသဖြင့် အားပြည့်ပြန်
 ၏။ သုံးရက်ပတ်လုံး မစားမသောက်ဘဲ ငတ်မွတ်ခဲ့ပြီ။
 ၁၃ ဒါဝိဒ်ကလည်း သင်သည်အဘယ်သူနှင့် ဆိုင်သနည်း။
 အဘယ်အရပ်ကလာသနည်းဟုမေးလျှင် ကျွန်တော်သည်
 အာမလက်လူသံဃ်ကျွန်ခံရသောဆဲဂုတ္တုလူကလေးဖြစ်ပါ
 ၏။ သုံးရက်အသက်က အနာရောက်သောကြောင့် သခင်
 ၁၄ သည်ပြစ်ထားပါ၏။ ခေရထိပြင်တောင်ပိုင်း။ ယုဒပြည်
 နှင့်ကာလက်ပြည်တောင်ပိုင်းကိုတိုက်၍ ဖိကလတ်မြို့
 ၁၅ ကိုမီးရှို့ပါပြီဟုပြောဆို၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်း ထိုအလုံး
 အရင်းရှိရာသို့လမ်းပြနိုင်သလောဟုမေးလျှင် သူကကိုယ်
 တော်သည် ကျွန်တော်ကိုမသတ်။ သခင်လက်သို့မအပ်
 မည်အကြောင်း။ ဘုရားသခင်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုပါ
 တော့။ သို့ပြုလျှင် ထိုအလုံးအရင်းရှိရာသို့လမ်းပြပါမည်
 ဟုဆိုသည်အတိုင်း ဒါဝိဒ်သည် ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလေ၏။
 ၁၆ လူကလေးသည် သမိပြု၍ ဒါဝိဒ်ရောက်သောအခါ ထို
 လူများတို့သည် ဖိလိတ္တိပြည်နှင့်ယုဒပြည်ထဲကသိမ်းယူ
 သောဥစ္စာပစ္စည်းများအပေါင်းတို့ကြောင့် စားလောက်
 လျက်က ခုန်လျက်မြေတပြင်လုံး၌ အနွဲ့အပြားရှိကြ၏။
 ၁၇ ဒါဝိဒ်သည်လည်း ညဦးမှစ၍ နက်ဖန်ညဦးတိုင်အောင်
 သူတို့ကိုလုပ်ကြံသဖြင့် ကုလားအုတ်ကိုစီး၍ ပြေးသော
 ၁၈ လူလင်လေးရာမှတပါး လူတယောက်မျှမလွတ်။ အာမ
 လက်လူတို့သည် သိမ်းသွားသမျှတို့ကို ဒါဝိဒ်သည်ရပြန်၍
 ၁၉ မိမိမယားနှစ်ယောက်ကိုလည်း ကယ်နှုတ်လေ၏။ လူအ
 ကြီးအငယ်။ သားသမီးဥစ္စာပစ္စည်း။ လူယူသိမ်းသွားသမျှ
 တို့တွင် တစ်ခုတစ်ခုမျှမကျန်။ အလုံးစုံတို့ကို ဒါဝိဒ်သည်ရ
 ၂၀ ပြန်လေ၏။ ဒါဝိဒ်သည်လည်း ထိုသိုးခွားများရှေ့မှအရင်နှင့်
 သောသိုးခွားအပေါင်းတို့ကိုလည်း ယူ၍ ဤဥစ္စာသည် ဒါဝိဒ်
 ပိုင်သောလက်ရဥစ္စာဖြစ်သည်ဟုဆို၏။

၂၁ မော၍ ဒါဝိဒ်နောက်သို့မလိုက်နိုင်။ ဗေသော်ချောင်း
 နားမှာနေရပ်သောလူနှစ်ရာရှိရာသို့ ဒါဝိဒ်ရောက်၍သူတို့
 သည်ဒါဝိဒ်နှင့်သူနှိုပါသောလူတို့ကိုခရီးဦးကြိုပြုလိုသော
 ၂၂ သူတို့ကိုနှုတ်ဆက်လေ၏။ ဒါဝိဒ်နှင့်ထိုက်သွားသောသူ
 တို့တွင် အဓမ္မလူသိုးများတို့က ဤသူတို့သည် ငါတို့နှင့်မ
 လိုက်သောကြောင့် ငါတို့ရသောဥစ္စာတို့တွင် သူတို့သား
 မယားမှတပါး အချားသောဥစ္စာကိုသူတို့အားမပေးရ။
 ကိုယ်သားမယားကိုယူ၍ ထွက်သွားကြစေဟုဆိုကြ၏။
 ၂၃ ဒါဝိဒ်ကလည်း ငြိမ်အပ်ကိုတို့။ ငါတို့ကိုစောင့်မ၍ ငါတို့
 ကိုတိုက်လာသောအလုံးအရင်းကို ငါတို့လက်သို့အပ်
 တော်မူသောထာဝရဘုရားပေးသနားတော်မူသောဥစ္စာ
 ၂၄ ကိုထိုသို့မပြုရ။ ဤအမှု၌ သင်တို့စကားကိုအဘယ်သူ
 နားထောင်လိမ့်မည်နည်း။ စစ်တိုက်သွားသောသူရသည်
 အတိုင်းဥစ္စာကိုစောင့်လျက် နေရပ်သောသူရစေ။ နှစ်
 ၂၅ ပါးစလုံးတို့သည် အညီအမျှခံစေဟုစီရင်၏။ ထိုနေ့မှစ
 ၍ ယနေ့တိုင်အောင် ဣသရေလအမျိုး၌ ထိုသို့သောထုံးစံ
 ဖြစ်စေခြင်းငှါ စီရင်ထုံးစွဲသတည်း။
 ၂၆ ဒါဝိဒ်သည် ဖိကလတ်မြို့သို့ရောက်သောအခါ လက်
 ရဥစ္စာအချို့ကိုမိမိအဆွေခင်ပွန်း။ ယုဒအမျိုးအသက်
 ကြီးသူတို့ထံသို့ ပေးလိုက်၍ ထာဝရဘုရား၏ရန်သူ
 လက်မှရခဲ့သောဥစ္စာထဲက သင်တို့အဖို့လက်ဆောင်ကို
 ၂၇ ကြည့်လော့ဟုမှာလိုက်၏။ ဗေသလမြို့။ တောင်ရာမတ်
 ၂၈ မြို့။ ယတ္တိယမြို့။ အာရေဇ်မြို့။ ရှိဖမတ်မြို့။ ဧတမောမြို့။
 ၂၉ ရာခလမြို့။ ယေရမေလလူနေရာမြို့များ။ ကေနိလူနေရာ
 ၃၀ မြို့များ။ ဟောမာမြို့။ ခေါရာရှန်မြို့။ အာသက်မြို့။ ဟေ
 ၃၁ မြန်မြို့မှစ၍ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည် တည်းခိုတတ်
 သောမြို့ရွာအရပ်ရပ်သို့ပေးလိုက်သတည်း။
 ၃၂ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣသရေလလူတို့နှင့် စစ်တိုက်၍
 ၃၃ ဣသရေလလူတို့သည် ရန်သူရှေ့မှ ပြေးသဖြင့် ဝိလဗော
 ၃၄ တောင်ပေါ်မှာအထိအခိုက်နှင့်လဲ၍သေကြ၏။ ဖိလိတ္တိ
 လူတို့သည်ရှောလမင်းနှင့်သူ၏သားတို့ကို ပြင်းထန်စွာ
 ၃၅ လိုက်၍ရှောလ၏သားယောနသန်။ အဘိနဒပ်။ မေလဝိရွ
 ၃၆ တို့ကိုသတ်ကြ၏။ စစ်တိုက်ရာတွင် ရှောလသည် အလွန်
 ၃၇ ခံရ၏။ လေးသမားတို့ဖြစ်သော မြားမှန်၍ အလွန်နာသော
 ၃၈ ကြောင့် လက်နက်ဆောင်လူလင်ကို ခေါ်ပြီးလျှင် သင့်
 ၃၉ မားကိုထုတ်၍ ကော်ထိုးလော့။ သို့မဟုတ်။ အဇာတိလူတို့
 ၄၀ သည်လာ၍ ကော်ထိုးပြီးမှမရှိမသေညည်းဆဲကြသိမှ

မည်ဟုဆိုသော်လည်းလက်နက်ဆောင်လုလင်သည်အ
 လွန်ကြောက်၍မပြုဘဲနေသောကြောင့်ရှာလုသည်ထို
 ဘေးကိုယူ၍ထောင်ပြီးလျှင်ခေးများပေါ်မှာလှဲ၍သေ၏။
 ၁။ ရှာလုသေသည်ကိုလက်နက်ဆောင်လုလင်မြင်လျှင်
 သူသည်လည်းထိုခေးကိုထောင်၍ရှာလုနှင့်အတူ ခေး
 ၆ နှုတ်ပေါ်မှာလှဲ၍သေ၏။ ထိုသို့ရှာလုမှစ၍သူ၏သားသုံး
 ယောက်။ သူ၏လက်နက်ဆောင်လုလင်။ သူ၏လူအ
 ပေါင်းတို့သည်ထိုနေ့ချင်းတွင်အတူသေကြ၏။
 ၇။ ဣသရေလလူပြေးကြောင်း။ ရှာလုနှင့်သူ၏သား
 များသေကြောင်းကိုရှု၍တဖက်။ ယော်ဒန်မြစ်တဖက်၌
 နေသောဣသရေလလူတို့သည်သိမြင်လျှင်မြို့ရွာတို့ကို
 ၈။ စွန့်ပြေးသဖြင့်ဖိလိစ္စတိုလူတို့သည်လာ၍နေကြ၏။ နက်
 ဇန်နေဗွိဖိလိစ္စတိုလူတို့သည်အသေကောင်တို့၌အဝတ်
 တန်ဆာကိုချွတ်ခြင်းငှါလာသောအခါဂိလဗောတောင်

ပေါ်မှာရှာလုနှင့်သူ၏သားသုံးယောက်တို့သည်လဲသေ
 ၉။ လျက်ရှိသည်ကိုတွေ့မြင်ကြ၏။ ရှာလု၏ခေါင်းကို
 ဖြတ်၍လက်နက်တော်ကိုချွတ်ပြီးမှသူတို့ရပ်တုကျောင်း
 များ၌ငင်လူများတို့၌ငင်သိတင်းကျော်စောစေခြင်းငှါ
 ၁၀။ ဖိလိစ္စတိုလူတို့သည်အရပ်ရပ်သို့ပေးလိုက်ကြ၏။ လက်နက်
 တော်ကိုလည်းအာရှတရက်ကျောင်း၌ထား၍အလောင်း
 တော်ကိုဗက်ရှန်မြို့ရိုး၌ဆွဲထားကြ၏။
 ၁၁။ ရှာလု၌ဖိလိစ္စတိုလူတို့ပြုသောအမှုကိုဂိလဗ်ပြည်
 ၁၂။ ယာဗက်မြို့သားများကြားလျှင်။ သူရဲအပေါင်းတို့သည်
 ညည့်အခါထသွား၍ရှာလု၏အလောင်းနှင့်သူ၏သား
 အလောင်းတို့ကိုဗက်ရှန်မြို့ရိုးမှချပြီးလျှင်ယာဗက်မြို့သို့
 ၁၃။ ဆောင်ခဲ့၍မီးရှို့ကြ၏။ အရိုးတို့ကိုလည်းယူ၍ယာဗက်
 မြို့မှာသစ်ပင်အောက်၌သင်းပြိုဟ်ပြီးမှချွန်ရက်ပတ်
 လုံးအစာရှောင်ကြ၏။

။ဓမ္မရာဇဝင်ပဌမစောင်ပြီး၏။

။ဓမ္မရာဇဝင်ဒုတိယစောင်။

၁။ ရှာလုသေသောနောက်ဒါရိဒ်သည်အာမလက်လူတို့
 ကိုလုပ်ကြံရာမှပြန်လာ၍ဧကလတ်မြို့၌နှစ်ရက်နေပြီး
 ၂။ လျှင်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင်လူတယောက်သည်
 မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်လျက်မိမိခေါင်းပေါ်မှာမြေမှုန့်ကို
 တင်လျက်ရှာလုတပ်ကလာ၍ဒါရိဒ်ထံသို့ရောက်သော်
 ၃။ မြေပေါ်မှာပျပ်ဝပ်လျက်ရှိခိုး၏။ ဒါရိဒ်ကလည်းအဘယ်
 အရပ်ကလာသနည်းဟုမေးလျှင်ထိုသူကကျွန်တော်
 သည်ဣသရေလတပ်ကပြေး၍လာပါသည်ဟုလျှောက်
 ၄။ လေ၏။ ဒါရိဒ်ကလည်းအမှုကားအဘယ်သို့နည်း။ အား
 ပြောပါလော့ဟုမေးလျှင်သူကဣသရေလလူတို့သည်
 စစ်တိုက်ရာတွင်ပြေး၍အများတို့သည်လဲလျက်သေပါ
 ဖြီ။ ရှာလုနှင့်သားတော်ယောနသန်လည်းသေပါပြီဟု
 ၅။ ပြန်လျှောက်လေ၏။ ထိုသိတင်းကိုကြားပြောသော
 လုလင်အားဒါရိဒ်ကရှာလုနှင့်သားတော်ယောနသန်သေ
 ကြောင်းကိုသင်သည်အဘယ်သို့သိသနည်းဟုမေးပြန်
 ၆။ လျှင်။ ထိုလုလင်ကကျွန်တော်သည်ဂိလဗောတောင်ပေါ်
 သို့အလိုလိုရောက်သောအခါရှာလုသည်မှံတော်ကို

ထောင်၍နေပါ၏။ ရထားစီးသူရဲ။ မြင်းစီးသူရဲတို့သည်
 ၇။ ပြင်းထန်စွာထိုက်ကြ၏။ ရှာလုသည်နောက်တော်သို့
 ၈။ ကြည့်သဖြင့်ကျွန်တော်ကိုမြင်၍ခေါ်ပါ၏။ ကျွန်တော်ရှိ
 ပါသည့်ဟုလျှောက်သောအခါသင်သည်အဘယ်သနည်း
 ဟုမေးလျှင်ကျွန်တော်သည်အာမလက်လူဖြစ်ပါသည်
 ၉။ ဟုပြန်လျှောက်ပါ၏။ ရှာလုကလည်းငယ်သို့လာ၍
 ငေါက်သတ်ပါတော့။ ငအသက်မသေနိုင်သောကြောင့်
 ၁၀။ ပြင်းစွာသောဝေဒနာကိုခံရ၏ဟုဆိုသည်အတိုင်း။ လဲသော
 နောက်အသက်မရှင်နိုင်သည်ကိုကျွန်တော်သိလျှင်သူ
 ထံသို့သွား၍သတ်ပါ၏။ ခေါင်းတော်၌ဆောင်းသောဦး
 ရစ်နှင့်လက်ရုံးတော်၌ဝတ်သောလက်ကောက်ကိုချွတ်
 ယူပြီးလျှင်ကျွန်တော်သခင်ထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ပါသည့်
 ၁၁။ ဟုလျှောက်လေ၏။ ထိုအခါဒါရိဒ်သည်မိမိအဝတ်ကိုဆွဲ
 ဆုတ်၍သူ၏လူအပေါင်းတို့သည်ထိုနည်းတူပြုကြ၏။
 ၁၂။ ရှာလုမှစ၍သားတော်ယောနသန်။ ထာဝရဘုရား
 ၏လူများ။ ဣသရေလအမျိုးသားများတို့သည်ခေးဖြင့်
 လဲသောသော့ကြောင့်သူတို့အတွက်ညဦးတိုင်အောင်မိ

၁၃ ကျေးမြည်တစ်၍အစာကိုရှောင်ကြ၏။ ထိုသို့တင်းကို
 ကြားပြောသောလူလင်အားဒါဝိဒကသင်သည်အဘယ်
 အရပ်ကလာသနည်းဟုမေးလျှင်ထိုသူကကျွန်တော်သည်
 ၁၄ တပါးအမျိုးသား။ အာမလက်လူဖြစ်ပါ၏ဟုပြန်လျှောက်
 သော်။ ဒါဝိဒကထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့်ဘိသိတ်ခံသော
 ၁၅ သူကိုသတ်ခြင်းငှါသင့်လက်ကိုအဘယ်သို့ဆန့်ဝံသ
 နည်းဟုဆိုလျက်။ လူလင်တယောက်ကိုခေါ်၍သူကို
 ၁၆ ကြံ၍သတ်လေ၏။ ဒါဝိဒကလည်းသင်၏အသွေးသည်
 သင့်ခေါင်းပေါ်မှာတည်စေ။ ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့်
 ဘိသိတ်ခံသောသူကိုကျွန်တော်သတ်ပါပြီဟုသင့်နှုတ်
 သည်သင့်တဖက်၌သက်သေခံလေပြီဟုဆို၏။

၁၇ ဒါဝိဒသည်ရှောလုနှင့်သားတော်ယောနုသန်ကြောင့်
 ၁၈ ဝိကျေးမြည်တစ်၍။ ယုဒအမျိုးသားတို့အားသင်စေသော
 လေးသိချင်းတည်းဟူသော။ ယာရှာစာ၌ပါသောသိချင်း
 ၁၉ စကားဟူမူကား။ အိုဇုသရေလဂုဏ်အသရေ။ သင်၏
 မြင့်ရာအရပ်တို့၌သင်သည်အသေခံလေပြီ။ သူရဲတို့သည်
 ၂၀ လဲသေကြပြီတကား။ ထိုသတင်းကိုဂါသမြို့၌မပြော
 ကြနှင့်။ အာရှကေလုန်မြို့လပ်တို့၌မကြားမပြောကြနှင့်။
 ဖိလိတ္တိအမျိုးသားတို့သည်ဝမ်းမြောက်၍အဇာတိအမျိုးသား
 ၂၁ တို့သည်ရှင်လန်းကြွယ်မည်ဟုစိုးရိမ်စရာရှိ၏။ အိုဂိလ
 ဘောတောင်တို့။ သင်တို့အပေါ်မှာနှင်းမကျစေနှင့်။ ချမ်း
 မရွာစေနှင့်။ ပူဇော်စရာအသီးကိုသီးသောလယ်ကွက်
 မရှိစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား။ ထိုအရပ်၌သူရဲဆောင်
 သောဗိုင်းတည်းဟူသောရှောလုဆောင်သောဗိုင်းလွှား။
 ဆီနှင့်ထိမ်းပြီးသောလက်နက်တော်ကိုရှုတ်ချလေပြီတ
 ၂၂ ကား။ သူရဲတို့၏အသွေး။ ခွန်အားကြီးသောသူတို့၏ဆီ
 ဥဌယောနုသန်၏လေးသည်နောက်သို့မထွန်။ ရှောလု၏
 ၂၃ ဓားတော်သည်ကိုယ်ချဉ်းပြန်၍မလာတတ်။ ရှောလုနှင့်
 ယောနုသန်သည်ချစ်တတ်သောသဘောရှိ၍အသက်ရှင်
 စည်အခါမိတ်ဆွေဖြစ်လျက် အသက်သေသောအခါ
 တယောက်နှင့်တယောက်မကွာဘဲလျက်နေကြ၏။ သူတို့
 သည်လင်းယုန်ဌာနထက်မြန်၍ချင်သောထက်ခွန်အား
 ၂၄ ကြီးကြ၏။ အိုဇုသရေလအမျိုးသားတို့။ ရှောလုကိုဝိကျေး
 ကြလော့။ သင်တို့ကိုလှသောကမ္မဏိနှင့်ဝတ်စေ၍သင်
 ၂၅ တို့အဝတ်၌လည်းရှာတန်ဆာနှင့်ဆင်စေတော်မူ၏။ စစ်
 တိုက်ပွဲ၌သူရဲတို့သည်လဲသေကြပြီ။ အိုယောနုသန်။ သင်
 ၏မြင့်ရာအရပ်တို့၌သင်သည်အသေခံလေပြီတကား။
 ၂၆ ဩဇာယောနုသန်။ သင့်ကြောင့်ငါ့ဦးပေါ်ခြင်းရှိ၏။ သင်

သင့်မိတ်ဆွေကြီးဖြစ်၍ငါ့ချစ်သောမေတ္တာသည်အံ့
 ကြော့ဖွယ်သောမေတ္တာ။ မိမိကိုချစ်တတ်သောမေတ္တာ
 ၂၇ ထက်သာ၍အားကြီးသောမေတ္တာဖြစ်၏။ သူရဲတို့သည်
 လဲသေကြပြီတကား။ စစ်တိုက်လက်နက်တို့သည်ဆုံး
 ကြပြီတကားဟုပါသတည်း။

၁ ထိုနောက်။ ဒါဝိဒကအကျွန်ုပ်သည်ယုဒမြို့တစ်မြို့
 သို့သွားရပါမည်လောဟုထာဝရဘုရားထံတော်၌မေး
 လျှောက်လျှင်ထာဝရဘုရားကသွားလော့ဟုမိန့်တော်မူ
 ၏။ ဒါဝိဒကလည်းအဘယ်မြို့သို့သွားရပါမည်နည်းဟု
 မေးလျှောက်သော်ဟောပြန်မြို့သို့သွားလော့ဟုမိန့်တော်
 ၂ မူသည်အတိုင်း။ ဒါဝိဒသည်မယားနှစ်ယောက်။ ယေဇာ
 ရေလမြို့သူအဘီနောင်။ နာဗလမယားကရမေလမြို့သူ
 ၃ အဘီဇလတို့နှင့်တကွသွားလေ၏။ မိမိ၌ပါသောလူများ။
 အိမ်ထောင်များတို့ကိုလည်းဒါဝိဒသည်ခေါ်ခဲ့၍သူတို့
 ၄ သည်ဟောပြန်မြို့ရွာတို့၌နေကြ၏။ တဖန်ယုဒလူတို့
 သည်လာ၍ဘိသိတ်ပေးသဖြင့်ဒါဝိဒကိုယုဒရှင်ဘုရင်
 အရာ၌ချီးမြှောက်ကြ၏။

၅ ဂိလဒ်ပြည်ယာဖက်မြို့သားတို့သည်ရှောလုကိုသင်း
 ပြုတ်ပါပြီဟုဒါဝိဒအားကြားလျှောက်သော်ဂိလဒ်ပြည်
 ယာဖက်မြို့သားတို့ရှိရာသို့တဖန်တို့ကိုစေလွှတ်၍သင်
 တို့သည်သင်တို့အရှင်ရှောလု၌ကရုဏာကျေးဇူးပြု၍အ
 လောင်းတော်ကိုသင်းပြုတ်သောကြောင့်ထာဝရဘုရား
 ပေးတော်မူသောကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြပါစေ
 ၆ သော။ ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့၌ကရုဏာကျေးဇူး။
 သစ္စာကျေးဇူးပြုတော်မူပါစေသော။ သင်တို့သည်ဤအ
 မှုကိုပြုသောကြောင့်သင်တို့ကျေးဇူးကိုငါလည်းဆပ်
 ၇ မည်။ ယခုမှာအားယူ၍ရင့်ခြင်းသတ္တိရှိကြလော့။ သင်
 တို့အရှင်ရှောလုသေပြီ။ ယုဒအမျိုးသားတို့သည်ဘိသိတ်
 ပေးသဖြင့်ငါ့ရှင်ဘုရင်အရာ၌ချီးမြှောက်ကြပြီဟုမှာ
 ထိုက်လေ၏။

၈ သို့ရာတွင်ရှောလု၏ဒိုလ်ချုပ်မင်းနေရသားအာဗနာ
 သည်ရှောလုသားဣရှာဇာရှက်ကိုယူ၍မဟာနိမ်မြို့သို့
 ၉ ဆောင်သွားပြီးလျှင်။ ဂိလဒ်ပြည်။ အာရှာအမျိုးသားများ။
 ယေဇာရေလမြို့သားများ။ ဖေရိုပ်ခရိုင်။ ဗယ်သိန်ခရိုင်
 အစရှိသောဣသရေလနိုင်ငံလုံးကိုအစိုးရသောရှင်
 ၁၀ ဘုရင်အရာ၌ချီးမြှောက်လေ၏။ ရှောလု၏သားဣရှာဇာ
 ရှက်သည်အသက်လေးဆယ်ရှိသော်ဣသရေလနိုင်ငံကို
 အစိုးရ၍နှစ်စဉ်စိုးစံလေ၏။ ယုဒအမျိုးမူကားဒါဝိဒ

၁၁ နောက်သို့ထိုက်ကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည်ဟောပြန်မြို့၌နေ၍
ယုဒအမျိုးကိုအစိုးရသောနှစ်ပေါင်းကားချွန်နှစ်နှင့်
ချောက်လဖြစ်သတည်း။

၁၂ တဖန်နေရသားအာဗနာသည်ရှောလုသားဣရှဗော
ရှက်၏ကျွန်များနှင့်တကွမဟာနိမ်မြို့မှပေါင်မြို့သို့သွား
၁၃ ၍၊ ဇေရုယာသားယွာဘနှင့်ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့သည်ဆီးကြို
သဖြင့်ဂိဗောင်ရေကန်အနားမှာဆုံမိလျက်ရေကန်တ
၁၄ ဖက်တချက်၌ထိုင်ကြ၏။ အာဗနာကလည်းလူလင်တို့
သည်ထ၍ငါတို့ရှေ့မှာကစားကြပါလေစေဟုဆိုသော်
၁၅ ယွာဘကထကြပါလေစေဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ ရှောလု
သားဣရှဗောရှက်၏လူ၊ ဗဟိသန်အမျိုးသားတကျပ်နှစ်
ယောက်နှင့်ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တကျပ်နှစ်ယောက်တို့သည်ထ
၁၆ ၍ကူးလာကြ၏။ သူတို့သည်လူချင်းတိုက်၍လူတိုင်းမိမိ
တိုက်ဖက်၏ခေါင်းကိုကိုင်လျက်နံဘေးကိုခင်းနှင့်ထိုး
လျက်တရတည်းလဲသေကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ဂိဗောင်မြို့နယ်၌
ရှိသောထိုအရပ်ကိုဟေလကသဇ္ဇရိမ်ဟူသောအမည်
၁၇ ဖြင့်သမုတ်ကြ၏။ ထိုနေ့၌ပြင်းစွာစစ်တိုက်၍အာဗနာ
နှင့်ဣသရေလလူတို့သည်ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့ရှေ့မှာရှုံးကြ
၁၈ လေ၏။ ဇေရုယာသားသုံးယောက်။ ယွာဘ။ အဘိရှဲ။
အာသဟေလပါကြ၏။ အာသဟေလသည်တော၌ကျင်
၁၉ လည်သောဒရယ်ကဲ့သို့လျင်မြန်၏။ အာသဟေလသည်
လကျာဘက်လက်ဝဲဘက်သို့မထွဲ။ အာဗနာကိုလိုက်၏။
၂၀ ၊ အာဗနာသည်နောက်သို့ကြည့်၍သင်သည်အာသဟေ
၂၁ လမှန်သလောဟုမေးသော်မှန်သည်ဟုပြန်ပြော၏။ အာ
ဗနာကလည်းလကျာဘက်သော်၎င်းလက်ဝဲဘက်သော်
၂၂ လသည်မထွတ်ဘဲလိုက်သေး၏။ တဖန်အာဗနာကကို
မလိုက်နှင့်။ ထွတ်သွားတော့။ သင့်ကိုမြေပေါ်သို့အဘယ်
ကြောင့်ငါလွှဲရမည်နည်း။ သို့ပြုလျှင်သင့်အစ်ကိုယွာ
ဘရှေ့မှာမျှော်နှာကိုအဘယ်သို့ငါပြနိုင်မည်နည်းဟု
၂၃ ဆိုသော်လည်း၊ အာသဟေလသည်နားမထောင်သော
ကြောင့်အာဗနာသည်နောက်သို့ဖွဲ့နွဲ့ထိုးလျှင်ဝမ်း၌
ထုံဖျားဝင်၍ကြောကိုထုတ်ချင်းဖောက်သဖြင့်အာသ
ဟေလသည်လဲ၍ထိုအရပ်၌သေ၏။ အာသဟေလလဲ၍
သေသောထိုအရပ်သို့ရောက်သောသူအပေါင်းတို့သည်
၂၄ ရပ်နေကြ၏။ ယွာဘနှင့်အဘိရှဲသည်အာဗနာကိုလိုက်
၂၅ ၍ဂိဗောင်တောသို့သွားသောလမ်းနား။ ဂိအာမြို့ရှေ့မှာရှိ
သောအမွတောင်သို့ရောက်သောအခါနေဝင်၏။

၂၅ ဗဟိသန်အမျိုးသားတို့သည်အာဗနာနောက်၌ရုဝေး
၂၆ ၍တတပ်တည်းဖွဲ့လျက်တောင်ပေါ်မှာရပ်နေကြ၏။ ထို
အခါအာဗနာကယွာဘကိုဟစ်၍ခေးသွားသည်အစည်
မပြတ်ကိုက်စားရမည်လော။ နောက်ဆုံး၌ခါးသောအ
ရသာကိုတွေ့ထိမည်ဟုမသိလော။ လူများတို့သည်ညီ
အစ်ကိုတို့ကိုမလိုက်။ ပြန်စေမည်အကြောင်း။ သင်သည်
အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးမစီရင်ဘဲနေမည်နည်းဟုဆို
၂၇ လျှင်၊ ယွာဘကဘုရားသခင်အသက်ရှင်တော်မူသည့်
အတိုင်းသင်မပြောလျှင်မိလင်းလင်းမှသာလူများတို့သည်
ညီအစ်ကိုတို့ကိုမလိုက်ဘဲနေကြထိမည်ဟုဆိုလျက်
၂၈ ၊ တံဖိုးမှုတ်၍လူများတို့သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို
၂၉ မလိုက်။ စစ်မတိုက်ဘဲရပ်နေကြ၏။ အာဗနာနှင့်သူ၏
လူတို့သည်တညည့်လုံးလွင်ပြင်သို့ရှောက်သွား၍ယော်
ဒန်မြစ်ကိုကူးပြီးလျှင်ဗိသရန်ပြည်ကိုလွန်၍မဟာနိမ်မြို့
၃၀ သို့ရောက်ကြ၏။ ယွာဘသည်လည်းအာဗနာကိုလိုက်
ရာမှပြန်၍လူအပေါင်းတို့ကိုရုဝေးစေသောအခါအာသ
ဟေလနှင့်ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တကျပ်ကိုးယောက်တို့သည်မရှိ။
၃၁ ဆုံးကြပြီ။ ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့သည်ဗဟိသန်အမျိုးသား။
အာဗနာ၏လူသုံးရာချောက်ဆယ်တို့ကိုသေအောင်လုပ်
၃၂ ကြံကြပြီ။ အာသဟေလ၏အလောင်းကိုထမ့်သွား၍ဗက်
လင်မြို့၌ရှိသောသုအဖ၏သင်းပြိုင်းတွင်သင်းပြိုက်ကြ
၏။ ယွာဘနှင့်သူ၏လူတို့သည်တညည့်လုံးသွား၍မိလင်း
လင်းစတွင်ဟောပြန်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။

၁ ရှောလုအမျိုးနှင့်ဒါဝိဒ်အမျိုးတို့သည်ကြာမြင့်စွာ
စစ်တိုက်၍ဒါဝိဒ်သည်အားတိုးပွားလျက်ရှောလုအမျိုး
၂ သည်အားရွှေ့လျော့လျက်ရှိကြ၏။ ဟောပြန်မြို့၌ဒါဝိဒ်
မြင်သောသားတို့တွင်သားဦးကား။ ယေဇရေလမြို့သူအ
၃ ဘိနောင်တွင်မြင်သောသားအာမနုန်တည်း။ ဒုတိယ
သားကား။ နာဗလမယား။ ကရမေလမြို့သူအဘိဝဲလတွင်
မြင်သောသားခိလပ်တည်း။ တတိယသားကားရှေရိရှင်
၄ ဘုရင်တာလမဲသီးမာခါ၏သားအဗရှလုံတည်း။ စတုတ္ထ
သားကားဟဂိတ်၏သားအဒေါနိယတည်း။ ပဉ္စမသား
၅ ကားအဘိတလ၏သားရှေဗတိတည်း။ ဆဋ္ဌမသားကား
မြောက်သားတော်ဇေလာတွင်မြင်သောသားဣသရ်
တည်း။ ဤရွှေ့ကားဟောပြန်မြို့၌ဒါဝိဒ်မြင်သောသား
တည်း။

၆ ရှောလုအမျိုးနှင့်ဒါဝိဒ်အမျိုးစစ်တို့ကြည်စည်အခါ
အာဗနာသည်ရှောလုအမျိုးဘက်မှာကိုင်ယံကိုခိုင်မာစေ

လက်မှတ်ရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှတ်ငါကယ်နှုတ်ခြင်း
၁၉ ဟုဒါဝိဒ်အဖို့မိန့်တော်မူပြီဟုဆိုလေ၏။ တဖန်အာဗနာ
သည်ဗယ်ာမိန့်အမျိုးသားတို့ကိုလည်းသွေးဆောင်လေ
၏။နောက်တဖန်ညုသရေလအမျိုးအလိုရှိသမျှသောအရာ။
ဗယ်ာမိန့်အမျိုးတညီတညွတ်တည်းအလိုရှိသမျှသောအ
ရာတို့ကိုဟောပြန်မြို့နွဲဒါဝိဒ်အားပြန်လျှောက်ခြင်းငှါ
၂၀ သွား၍၊ လူနှစ်ကျပ်ပါလျက်ဒါဝိဒ်ရှိရာဟောပြန်မြို့သို့
ရောက်သဖြင့်ဒါဝိဒ်သည်ဝံ့လုပ်၍အာဗနာနှင့်သူ၏လူတို့
၂၁ ကိုကျွေး၏။ အာဗနာကလည်းညုသရေလအမျိုးသားအ
ပေါင်းတို့သည်ကိုယ်တော်နှင့်မိသယာယဖြစ်စေခြင်းငှါ
၂၂ ၎င်းကိုယ်တော်သည်အလိုတော်ရှိသမျှအတိုင်းစိုးစံစေ
ခြင်းငှါ၎င်းကျွန်တော်ထံသွား၍ထိုသူအပေါင်းတို့ကို
ကျွန်တော်သခင်။ ကျွန်တော်ရှင်ဘုရင်ထံတော်၌စုဝေး
စေပါမည်ဟုလျှောက်ပြီးမှဒါဝိဒ်လွှတ်လိုက်၍သူသည်
၂၃ ညိမ်ဝပ်စွာသွားလေ၏။ ထိုအခါယွာဘနှင့်ဒါဝိဒ်၏ကျွန်
တို့သည်ရန်သူအလုံးအရင်းကိုလိုက်ရာမှပြန်လာ၍လက်
ရဥစ္စာများကိုယူခဲ့ကြ၏။ အာဗနာသည်ဒါဝိဒ်နှင့်အတူ
ဟောပြန်မြို့၌မရှိ။ ဒါဝိဒ်သည်လွှတ်လိုက်၍သူသည်ညိမ်ဝပ်
၂၄ စွာသွားနှင့်ပြီး။ ယွာဘနှင့်သူ၌ပါသောစစ်သူရဲအပေါင်း
တို့သည်ရောက်ကြသောအခါနေရ၏သားအာဗနာသည်
ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့လာပြီး။ ရှင်ဘုရင်သည်လည်းလွှတ်
လိုက်၍သူသည်ညိမ်ဝပ်စွာသွားပြီးယွာဘအားကြား
၂၅ ပြောလျှင်၊ ယွာဘသည်ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ဝင်၍ကိုယ်
တော်သည်အဘယ်သို့ပြုတော်မူသနည်း။ အာဗနာသည်
အထံတော်သို့လာပြီးမှတဖန်အလွတ်သွားစေခြင်းငှါအ
၂၆ ဘယ်ကြောင့်လွှတ်လိုက်တော်မူသနည်း။ နေရ၏သား
အာဗနာသည်ကိုယ်တော်ကိုတွင်စား၍ကိုယ်တော်ထွက်
ဝင်တော်မူခြင်း။ စီရင်တော်မူခြင်းအလုံးစုံကိုသိအံ့သော
၂၇ ဌာသာလသည်ကိုကိုယ်တော်သိတော်မူ၏ဟုလျှောက်
ပြီးလျှင်၊ အထံတော်ကထွက်၍အာဗနာနောက်သို့တဖန်
တို့ကိုစေလွှတ်လျက်သီရေရတွင်းမှခေါ်လေ၏။ ထိုအမှု
၂၈ ကိုဒါဝိဒ်မသိ။ အာဗနာသည်ဟောပြန်မြို့သို့ရောက်သော
အခါယွာဘသည်အသင့်အတင့်နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါမြို့ထံ
ခါးအနားသို့ခေါ်ပြီးလျှင်ညီအသဟောလသေသည်အ
ထွက်သူ၏ဝမ်းကိုထိုး၍သူသည်လည်းသေ၏။
၂၉ ထိုနောက်၊ ဒါဝိဒ်သည်ကြားသောအခါနေရ၏သား
အာဗနာကိုသတ်သောအပြစ်နှင့်ငါသည်တာဝန်ချရူး
၃၀ ရှေ့တော်၌လွှတ်ပါစေ။ ငနိုင်ငံလွှတ်ပါစေ။ ယွာဘခေါင်း၊
သုအဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့၏ခေါင်းပေါ်သို့ရောက်ပါ။

၁၀။ ယွာဘ၏အဆွေအမျိုး၌ရိနာစွဲသောသူ။ နှုနာစွဲသောသူ။ ကြောကုန်းသောသူ။ ခားဖြင့်သေသောသူ။ ငတ်မွတ်သောသူမပြတ်စေနှင့်ဟုမြွက်ဆို၏။ ထိုသို့ယွာဘနှင့်ညီအဘိရဲ့သည်အာဗနာကိုသတ်၏။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့ညီအာသဟေသကိုရိပောင်စစ်တိုက်ပွဲ၌အာဗနာသတ်သတည်း။ ခါဝိဒိကလည်းယွာဘနှင့်မိမိ၌ရှိသောသူအပေါင်းတို့အားသင်တို့အဝတ်ကိုဆုတ်၍လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်လျက်အာဗနာအတွက်ငိုကျွေးမြည်တပ်ခြင်းကိုပြုကြလေ့ဟုအမိန့်တော်ရှိ၍ကိုယ်တော်တိုင်မသာလျက်သေ၏။ အာဗနာကိုဟေပြန်မြို့၌သင်းပြုဟ်ကြ၏။ သင်းပြုင်းအနားမှာရှင်ဘုရင်သည်အသံကိုလွှင့်၍ငိုကျွေး၏။ လူအပေါင်းတို့သည်လည်းငိုကျွေးကြ၏။ ရှင်ဘုရင်သည်အာဗနာအတွက်မြည်တပ်သည်ကား။ အာဗနာသည်လူမိက်ကဲ့သို့သေသလော။ သင်၏လက်ကိုမချည်။ သံခြေချင်းမခတ်ဘဲလူဆိုးလက်ဖြင့်သေသကဲ့သို့သေရှာပါပြီတကားဟုမြွက်ဆို၏။ လူအပေါင်းတို့သည်လည်းတဖန်ငိုကျွေးကြ၏။ မိလားမချုပ်၌ခါဝိဒိသည်စားတော်ခေါ်မည်အကြောင်း။ လူအပေါင်းတို့သည်ချည်းကပ်ကြသော်လည်းခါဝိဒိကနေမဝင်မိမိနဲ့အစရှိသောစားစရာတရုတ်ကုန်ကိုငါမြည်းစမ်းလျှင်ထိုမျှမကငါ၌ဘုရားသခင်ပြုတော်မူစေသတည်းဟုကျိန်ဆို၏။ ထိုအမှုကိုလူအပေါင်းတို့သည်မှတ်၍နှစ်သက်ကြ၏။ ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုလည်းလူအပေါင်းတို့သည်နှစ်သက်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်သည်နေရ၏သားအာဗနာကိုသတ်စေခြင်းငှါအလိုမရှိဟုထိုနေ့၌ဆုသရေလအမျိုးသားများနှင့်လူများအပေါင်းတို့သည်သိနားလည်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်းဆုသရေလအမျိုး၌မင်းသားဖြစ်သောသူ။ ကြီးမြတ်သောသူတပါးသည်ယနေ့ဆုံးကြောင်းကိုသင်တို့မသိသလော။

၃၉။ ငါသည်ဘိသိတ်ခံရ၍ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သော်လည်းယနေ့အားနည်း၏။ ဇေရုယာသားဖြစ်သောဤသူတို့သည်ငလက်လွန်၍အားကြီးကြ၏။ မတရားသဖြင့်ပြုသောသူကိုမိမိအပြစ်နှင့်အလျောက်ထာဝရဘုရားဆပ်ပေးတော်မူစေသတည်းဟုမိမိကျွန်တို့အားမိန့်တော်မူ၏။

၁။ အာဗနာသည်ဟေပြန်မြို့၌သေကြောင်းကိုရှောလူ၏သားသည်ကြားသော်အားလျော့၏။ ဆုသရေလလူအပေါင်းတို့သည်ပူပန်သောစိတ်ရှိကြ၏။ ရှောလူ၏သား၌ဗာနနှင့်ရေခပ်အမည်ရှိသောသူတည်းဟူသောတပ်မှူးနှစ်ယောက်ရှိ၏။ သူတို့သည်ဗဟိမိန့်အမျိုးဗေရော

သိအနွယ်ရိမ္မန်၏သားဖြစ်ကြ၏။ ဗေရုတ်မြို့သည်ဗဟိမိန့်ခရိုင်အဝင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဗေရောသိလူတို့သည်ဂိတ္တိမိမြို့သို့ပြေး၍ယနေ့တိုင်အောင်တည်းခိုလျက်နေကြသတည်း။ ရှောလူ၏သားယောနသန်၌ခြေဆွံသောသားတယောက်ရှိရစ်၏။ သူသည်အသက်ငါးနှစ်ရှိသောအခါယေဇရေလမြို့မှရှောလူနှင့်ယောနသန်တို့၏သိဘင်းကိုကြားလျှင်အသိနိုးသည်သူကိုချီ၍ပြေးစည်တွင်အလျင်အမြန်ပြေးသောကြောင့်သူငယ်သည်ကျ၍ခြေဆွံ၏။ ထိုသူငယ်၏အမည်ကားမေဖိဗောရှက်တည်း။ ဗေရောသိအမျိုးရိမ္မန်၏သားရေခပ်နှင့်ဗာနာတို့သည်ဆုရှာဗောရှက်အိမ်သို့သွား၍နန်းတင်အချိန်၌ရောက်၏။ ထိုအချိန်၌ဆုရှာဗောရှက်သည်အိပ်တတ်၏။ ထိုညအစ်ကိုရေခပ်နှင့်ဗာနာတို့သည်စပါးကိုထုတ်ဟန်ဆောင်၍အိမ်အလယ်သို့ဝင်ပြီးလျှင်အိပ်ခမ်းထဲ။ အိပ်ရာပေါ်မှာအိပ်လျက်နေသောဆုရှာဗောရှက်၏ဝမ်းကိုထိုး၍သတ်သဖြင့်ဥက္ကောင်းကိုဖြတ်ယူပြီးမှတည့်ညလုံးလွင်ပြင်လမ်းဖြင့်ပြေး၍လွတ်ကြ၏။ ဆုရှာဗောရှက်၏ဥက္ကောင်းကိုဟေပြန်မြို့။ ခါဝိဒိထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍ကိုယ်တော်အသက်ကိုရှာသောကိုယ်တော်ရန်သူရှောလူ၏သားဆုရှာဗောရှက်၏ဥက္ကောင်းကိုကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ကျွန်တော်သခင်အရှင်မင်းကြီးခံရတော်မူသောအပြစ်ကိုထာဝရဘုရားသည်ရှောလူနှင့်သူ၏အမျိုးအနွယ်၌ငင်ယနေ့ဆပ်ပေးတော်မူပြီဟုအထံတော်တွင်လျှောက်ဆိုသော်၊ ခါဝိဒိကအသက်ကိုဘေးဥပါတ်အပေါင်းတို့မှရွေးတော်မူသောထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည့်အတိုင်း၊ အရင်တခါလူတယောက်သည်လာ၍ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကိုပြောမည်အကြံရှိလျက်ရှောလူသေပါပြီဟုအားကြားပြောသောအခါထိုသိတင်းကိုပြောသောကြောင့်ဆုကိုရမည်ဟုထင်သောထိုသူကိုဇိကလတ်မြို့၌ငါကိုင်ဆွဲ၍သတ်၏။ ထိုမျှမက။ လူဆိုးတို့သည်ဖြောင့်မတ်သောသူကိုသူ၏အိမ်အတွင်း။ အိပ်ရာပေါ်မှာသတ်လျှင်သာ၍ပြုသင့်သည်မဟုတ်လော။ ယခုပင်သူ၏အသွေးကိုသင်တို့၌ငါတောင်း၍သင်တို့ကိုမြေကြီးပေါ်ကပယ်ရှားသင့်သည်မဟုတ်လောဟုဗေရောသိအမျိုးရိမ္မန်၏သားရေခပ်နှင့်ညီဗာနာအားဆိုပြီးလျှင်၊ လူလင်တို့ကိုမိန့်တော်မူ၍ထိုသူနှစ်ယောက်ကိုသတ်ကြ၏။ လက်ခြေတို့ကိုဖြတ်၍ဟေပြန်ရေကန်အနားမှာဆွဲထားကြ၏။ ဆုရှာဗောရှက်၏ဥက္ကောင်းကိုကားယူ၍ဟေပြန်မြို့တွင်အာဗနာသင်းပြုင်း၌သင်းပြုဟ်ကြ၏။

ထိုအခါဣသရေလအမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့သည်
 ၁ ဒါဝ်ဒ်ရှိရာဟောပြန်မြို့သို့လာ၍ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်
 ၂ တော်အရိုး။ကိုယ်တော်အသားဖြစ်ကြပါ၏။ အထက်
 ကရှောလုသည့်ကျွန်တော်တို့၌ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သောအခါ
 ကိုယ်တော်သည်ဣသရေလအမျိုးကိုဆောင်သွားလျက်
 သွင်းပြန်လျက်နေတော်မူပြီ။ထာဝရဘုရားကလည်းသင်
 သည်ငါ၏ဣသရေလအမျိုးကိုလုပ်ကျွေးအုပ်စိုးရမည်
 ဟုကိုယ်တော်အားမိန့်တော်မူပြီဟုလျှောက်ဆိုကြ၏။
 ၃ ၊ ထိုသို့ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့သည်
 ရှင်ဘုရင်ရှိရာဟောပြန်မြို့သို့ရောက်လာလျှင်ဒါဝ်ဒ်မင်း
 ကြီးသည်ဟောပြန်မြို့၌ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာသူတို့
 နှင့်မိသယဟာယဖွဲ့သဖြင့်သူတို့သည်ဒါဝ်ဒ်ကိုဘိသိတ်
 ပေး၍ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ချီးမြှောက်ကြ၏။
 ၄ ၊ ဒါဝ်ဒ်သည်နန်းထိုင်သောအခါအသက်သုံးဆယ်ရှိ၏။အ
 ၅ နှစ်လေးဆယ်ဝိုးဝံ့လေ၏။ဟောပြန်မြို့၌နေ၍ယခုပြည်ကို
 ချနှစ်နှစ်နှင့်ချောက်လမ်းပြု၏။ဟောပြန်မြို့၌နေ၍ယ
 ၆ ခပြည်နှင့်ဣသရေလပြည်တရှောက်လုံးကိုအနှစ်သုံး
 ဆယ်သုံးနှစ်မင်းပြု၏။
 ၇ တဖန်ရှင်ဘုရင်သည်မိမိလူတို့ကိုခေါ်၍ပြည်သား
 ရင်းယေဗုသိလူတို့ရှိရာသို့ချီသွားလျှင်သူတို့ကသင်သည်
 ဤမြို့ထဲသို့မဝင်ရ။မျက်စိကန်းသောသူနှင့်ခြေဆွံ့သော
 သူတို့ကလည်းဒါဝ်ဒ်သည်ဤမြို့ထဲသို့မဝင်ရဟုဆိုကာ
 ၈ မျှနှင့်သင့်ကိုဆီးတားသိမ့်မည်ဟုဆိုကြ၏။သို့ရာတွင်
 ဒါဝ်ဒ်သည်ဒါဝ်ဒ်မြို့တည်းဟူသောမိအုန်ရဲတိုက်ကို
 ၉ တိုက်ယူလေ၏။ထိုနေ့၌ဒါဝ်ဒ်ကအကြင်သူသည်ယေဗု
 သိလူတို့ကိုတိုက်ဖျက်ပြီးမှကျူးကိုလွန်၍ဒါဝ်ဒ်သည်ဤ
 နေရာသို့မဝင်ရဟုဒါဝ်ဒ်အသက်ကိုမုန်းလျက်ပြောဆို
 သောမျက်စိကန်းနှင့်ခြေဆွံ့သောသူတို့ကိုလုပ်ကြံ၏။ထို
 သူသည်ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်စေဟုအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း
 ၁၀ ဇေရုဗာသားယွာဘသည်အဦးတက်၍ဗိုလ်ချုပ်အရာကို
 ခံရ၏။ထိုနောက်။ဒါဝ်ဒ်သည်ရဲတိုက်၌နေ၍ဒါဝ်ဒ်မြို့ဟူ
 သောအမည်ဖြင့်သမုတ်လေ၏။မိလ္လာအရပ်ပတ်လည်၌
 ၁၁ ၎င်းအတွင်းဘက်၌၎င်းတည်ဆောက်လေ၏။ဒါဝ်ဒ်သည်
 တိုးပွား၍အားကြီးသဖြင့်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သူနှင့်အတူရှိတော်မူ
 ၏။
 ၁၂ တုရုမင်းကြီးဟိရ်သည်သံတမန်နှင့်တကွအာရဇ်
 ခပ်သား။လက်သမား။ပန်းရန်သမားတို့ကိုဒါဝ်ဒ်ထံသို့

စေလွှတ်၍သူတို့သည်နန်းတော်ကိုတည်ဆောက်ကြ၏။
 ၁၂ ၊ ထာဝရဘုရားသည်ဒါဝ်ဒ်ကိုဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ
 ၌ခန့်ထားတော်မူကြောင်းနှင့်မိမိလူဣသရေလအမျိုးအဖွဲ့
 အလိုငှါနိုင်ငံကိုချီးမြှောက်တော်မူကြောင်းကိုဒါဝ်ဒ်သိ
 မြင်၏။
 ၁၃ ဒါဝ်ဒ်သည်ဟောပြန်မြို့မှပြောင်းသောနောက်။ယေဇု
 ရှလင်မြို့သူမယားကြီးမယားငယ်တို့ကိုထပ်၍သိမ်းယူ
 ၁၄ သဖြင့်သားသမီးများတို့ကိုမြင်လေ၏။ယေဇုရှလင်မြို့
 ၌ဒါဝ်ဒ်မြင်သောသားတို့အမည်ကား။၅၅။၅၆။၅၇။၅၈။
 ၁၅ နာသန်။ရှောလရန်။။ဇုဗဟာ။။ဇေရု။။နေဗက်။ယာဗျာ။
 ၁၆ ၊ဇေရုမာ။ဇေရုဒါ။ဇေရုဗက်တည်း။
 ၁၇ ဒါဝ်ဒ်ကိုဘိသိတ်ပေး၍ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌
 ခန့်ထားကြောင်းကိုဖိလိတ္တိလူတို့သည်ကြားလျှင်ထိုလူ
 အပေါင်းတို့သည်ဒါဝ်ဒ်ကိုရှာ၍လာကြ၏။ထိုသိတင်းကို
 ၁၈ ဒါဝ်ဒ်သည်ကြားသောအခါရဲတိုက်သို့သွား၏။ဖိလိတ္တိ
 လူတို့သည်လာ၍ရေဖိမ်ချိုင့်၌အနွှံ့အပြားနေကြ၏။
 ၁၉ ၊ဒါဝ်ဒ်ကလည်းအကျွန်ုပ်သည်ဖိလိတ္တိလူတို့ရှိရာသို့သွား
 ရပါမည်လော။အကျွန်ုပ်ထက်၌အပ်တော်မူမည်လောဟု
 ထာဝရဘုရားကိုမေးလျှောက်လျှင်ထာဝရဘုရားက
 သွားလော့။ငါသည်ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုသင့်ထက်သို့ဆက်
 ၂၀ ဆက်အပ်မည်ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း။ဒါဝ်ဒ်သည်
 ဗာလပေရဇိမ်မြို့သို့သွား၍သူတို့ကိုလုပ်ကြံပြီးမှထာ
 ဝရဘုရားသည်ရေထဲ၌ဖြိုဖျက်သကဲ့သို့ရေန်သူတို့ကို
 ၂၁ ငွေ့မှာဖြိုဖျက်တော်မူပြီဟုဆိုလျက်ထိုအရပ်ကိုဗာလ
 ၂၂ ပေရဇိမ်အမည်ဖြင့်တွင်စေတည်း။ထိုအရပ်၌ဖိလိတ္တိ
 လူများပြစ်ထားသောရုပ်တုများကိုဒါဝ်ဒ်နှင့်သူ၏လူတို့
 ၂၃ သည်ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။တဖန်ဖိလိတ္တိလူတို့
 ၂၄ သည်လာ၍ရေဖိမ်ချိုင့်၌အနွှံ့အပြားနေကြ၏။ဒါဝ်ဒ်
 သည်လည်းမေးလျှောက်သော်ထာဝရဘုရားကတည့်
 တည့်မတက်ရ။သူတို့နောက်သို့ဝိုင်း၍ပိုးစာတောတ
 ၂၅ ဖက်၌ချီရမည်။ပိုးစာပင်ဖျား၌စစ်ချီသံကိုကြားသော
 အခါကျိုးစားလော့။ထိုအခါထာဝရဘုရားသည်ဖိလိတ္တိ
 တပ်ကိုလုပ်ကြံခြင်းငှါသင့်ရှေ့မှာကြွသွားလိမ့်မည်ဟု
 ၂၆ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း။ဒါဝ်ဒ်သည်ပြု၍ဖိလိတ္တိလူတို့
 ကိုဂေဗမြို့မှသင့်ဂါဇေရမြို့တိုင်အောင်လုပ်ကြံလေ၏။
 ၂၇ တဖန်ဒါဝ်ဒ်သည်ရွေးချယ်သောဣသရေလလူသုံး
 ၂၈ သောင်းတို့ကိုစုဝေးစေပြီးလျှင်။ခေရုဗိမ်ကြားမှာကျိန်း
 ဝပ်တော်မူသောကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ

ဘုရား၏နာမတော်နှင့်ဆိုင်သောဘုရားသခင်၏သစ်တာ
 ၃ တော်ကိုဗာဏာမြို့မှဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါမိမိန္ဒပါသောသူအ
 ပေါင်းတို့နှင့်တကွသွားလေ၏။ ဘုရားသခင်၏သစ်
 ၄ တာတော်ကိုထွန်းသစ်ပေါ်မှာတင်၍တောင်ပေါ်။ အဘိ
 နုဒ်အိမ်ထဲကထုတ်ကြ၏။ အဘိနုဒ်၏သားဩဇာနှင့်သူ
 ၅ ၏ညီတို့သည်ထွန်းသစ်ကိုနှင်ရကြ၏။ ဩဇာသည်
 ၆ ဘုရားသခင်၏သစ်တာတော်အနား၌ငင်ညီတို့သည်
 ၇ သစ်တာတော်ရှေ့၌ငင်သွားကြ၏။ ဒါဝိဒ်နှင့်ဣသရေလ
 အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်စောင်း။ တရော။ ပတ်သာ။
 ၈ နှဲ့ခရာ။ ခွက်ကွင်းတို့ကိုကိုင်လျက် ထာဝရဘုရားရှေ့
 ၉ တော်၌အားထုတ်၍တီးမှုတ်ကြ၏။ နာရန်ကောက်နယ်
 တလင်းသို့ရောက်သောအခါနွားတို့သည်ဘုရားသခင်၏
 ၁၀ သစ်တာတော်ကိုယှပ်ရှားသောကြောင့်ဩဇာသည်လက်
 ၁၁ ကိုဆန့်၍သစ်တာတော်ကိုကိုင်၏။ ထာဝရဘုရားသည်
 ဩဇာကိုအမျှက်ထွက်၍သူ၏အပြစ်ကြောင့်ဘုရားသ
 ၁၂ ခင်ဒါဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်သူသည်သစ်တာတော်နား
 ၁၃ မှာသေလေ၏။ ဩဇာကိုထာဝရဘုရားဒါဏ်ခတ်တော်မူ
 သောကြောင့်ဒါဝိဒ်သည်ညှိုးငယ်သောစိတ်ရှိ၏။ ထိုအ
 ၁၄ ရပ်ကိုယနေ့တိုင်အောင်ပေရဇောဇအမည်ဖြင့်တွင်ကြ
 ၁၅ သတည်း။ ထိုနေ့၌ဒါဝိဒ်သည်ထာဝရဘုရားကိုကြောက်
 ၁၆ ၍ထာဝရဘုရား၏သစ်တာတော်သည်အဘယ်ကြောင့်
 ၁၇ ငတ်သို့ရောက်ရမည်နည်းဟုဆိုလျက်၊ မိမိနေရာဒါဝိဒ်မြို့
 ထဲသို့သစ်တာတော်ကိုမဆောင်ဘဲဝိတ္တိလူဩဇာနှင့်အိမ်
 ၁၈ သို့လမ်းထွဲ၍ဆောင်သွားလေ၏။ ထာဝရဘုရား၏သစ်
 ၁၉ တာတော်သည်သုံးသပတ်လုံးဝိတ္တိလူဩဇာနှင့်အိမ်၌ရှိ၏။
 ၂၀ ထာဝရဘုရားသည်လည်းဩဇာနှင့်အိမ်သူအိမ်သား
 အပေါင်းတို့ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။
 ၂၁ ထာဝရဘုရားသည်သစ်တာတော်ကြောင့်ဩဇာနှင့်
 နှင့်သူနှစ်ပါးသမျှကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူကြောင်းကို
 ဒါဝိဒ်မင်းကြီးကြားသောအခါတဖန်သွား၍ဘုရားသခင်
 ၂၂ ၏သစ်တာတော်ကိုဩဇာနှင့်အိမ်မှဒါဝိဒ်မြို့သို့ဝင်
 ၂၃ ပြောက်သောစိတ်နှင့်ဆောင်ခဲ့လေ၏။ ထာဝရဘုရား
 ၂၄ ၏သစ်တာတော်ကိုထမံသောသူတို့သည်ချောက်ထွမ်
 သွားပြီးမှနွားနှင့်သူ၏သောအကောင်တို့ကိုယဇ်ပူဇော်
 ၂၅ လေ၏။ ဒါဝိဒ်သည်လည်းဝိတ်သင်တိုင်းကိုဝတ်လျက်
 ၂၆ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌အားထုတ်၍ကလေ၏။ ထိုသို့
 ဒါဝိဒ်နှင့်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ကျေး
 ၂၇ ကျော်လျက်တံပိုးမှုတ်လျက် ထာဝရဘုရား၏သစ်တာ
 ၂၈ တော်ကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏သစ်တာတော်

သည်ဒါဝိဒ်မြို့ထဲသို့ဝင်သောအခါရှေ့လူ၏သို့မိခါလ
 သည်ပြတင်းပေါက်ဖြင့်ကြည့်၍ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်
 ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ကလျက်ခန့်လျက်လာသည်ကို
 ၁၁ မြင်၍စိတ်နှစ်လုံးထဲ၌မထိမဲ့မြင်ပြု၏။ ထာဝရဘုရား
 ၏သစ်တာတော်ကိုသွင်း၍ဒါဝိဒ်ဆောက်နှင့်သောတံ
 အလယ်တွင်သုနေရာ၌ထားကြပြီးမှဒါဝိဒ်သည်မီးရှို့ရာ
 ယဇ်နှင့်မိဿဟာယဇ်တို့ကိုထာဝရဘုရားရှေ့တော်
 ၁၂ ၌ပူဇော်လေ၏။ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်မိဿဟာယဇ်တို့
 ခြင်းအမှုကိုပြီးစီးစေသောအခါကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအ
 ၁၃ ရှင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုမြှောက်၍ပရိသတ်တို့ကို
 ၁၄ ကောင်းကြီးပေးလေ၏။ ဣသရေလပရိသတ်ယောကျ်ား
 မိမိအပေါင်းတို့အားမုန့်တပျား။ အမဲသားတတစ်။ စပျစ်
 သီးပျည်တပျားစီဝေငှပြီးမှလူအပေါင်းတို့သည်မိမိတို့
 နေရာသို့ပြန်သွားကြ၏။
 ၁၅ ထိုနောက်။ ဒါဝိဒ်သည်နန်းတော်သားတို့ကိုကောင်း
 ကြီးပေးခြင်းငှါသွား၍ရောက်သောအခါရှေ့လူ၏သို့မိ
 ခါလသည်ဆီး၍ကြိုလျက်လျှပ်ပေါ်သောသူသည်အရှက်မရှိ
 ဘဲကိုယ်အဝတ်ကိုချွတ်သကဲ့သို့ယနေ့ကျွန်ယောကျ်ား
 ကျွန်မိမိများရှေ့တွင်အဝတ်တော်ကိုချွတ်သောဣသရေ
 ၁၆ လရှင်ဘုရင်သည်ယနေ့အဘယ်မျှလောက်ဘုန်းကြီး
 ၁၇ တော်မူပါသည်တကားဟုဆို၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်းသင့်အ
 ဖနှင့်သူ၏အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့၏ကိုယ်စား။ ငကို
 ရွေးကောက်၍ထာဝရဘုရား၏လူ။ ဣသရေလအမျိုးကို
 ၁၈ အုပ်စိုးသောမင်းအရာ၌ခန့်ထားတော်မူသောထာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်တွင်ပြုသင့်မဟုတ်လော။ ထာဝရဘုရား
 ၁၉ ရှေ့တော်တွင်ငါကနုနုမည်။ ထိုမျှမက။ ငါသင်၏ဟုတ်
 မာမည်။ ကိုယ်အထင်အတိုင်းကိုယ်ကိုသာ၍နှိုးချမည်။
 ၂၀ သင်ပြောသောကျွန်မများမူကားငကိုချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်
 ၂၁ ဟုမိခါလကိုပြန်ပြော၏။ ရှေ့လူ၏သို့မိခါလသည်
 ၂၂ တသက်လုံးသားကိုမဖွားမမြင်ရ။
 ၂၃ ထာဝရဘုရားသည်အရပ်ရပ်တို့၌ရှိသောရန်သူ
 အပေါင်းတို့လက်မှကယ်လွှတ်တော်မူသောကျေးဇူးကို
 ၂၄ ရှင်ဘုရင်သည်ခံရ၍နန်းတော်၌ညီဝတ်စွာနေရသော
 ၂၅ အခါ၊ ပရောဖက်နာသန်ကိုခေါ်၍ကြည့်ရှုလော့။ ငါ
 သင့်အာရဇ်သစ်သားအိမ်၌နှင့်နေ၏။ ဘုရားသခင်၏သစ်
 ၃ တာတော်မူကားကုလားကဖြင့်သာကွယ်ကာလျက်
 ၄ နေရသည်ဟုဆိုသော်၊ နာသန်ကအကြံတော်ရှိသမျှ
 အတိုင်းပြုတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည်ကိုယ်တော်

၄ နှင့်အတူရှိတော်မူသည်ဟုပြန်လျှောက်၏။ ထိုညညှိ
 တွင်သာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် နာသန်သို့
 ၁ ရောက်၍၊ ကျွန်ဒါဝိဒ်ထံသို့သွားလော့။ ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်သည် ငါနေရာဘို့ အိမ်ကို
 ၆ ဆောက်ရမည်လော။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုအံ့ဂုတ္တု
 ပြည်မှနှုတ်ဆောင်သောနေ့ကစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်
 ၇ အိမ်နှင့်ငါမနေ။ ထဲအမျိုးမျိုးနှင့်ငါထွဋ်လည်ပြီ။ ဣသ
 ရေလအမျိုးသားတို့နှင့်ငါထွဋ်လည်ရာအရပ်ရပ်တို့၌ ငါ
 ၏လူ့ဣသရေလအမျိုးကိုကျွေးမွေးစေခြင်းငှါ ငါစေခိုင်း
 သောဣသရေလတရားသူကြီးတစ်ယောက်အား သင်
 သည် ငါ့အဖို့အာရဇ်သစ်သားအိမ်ကို အဘယ်ကြောင့်
 ၈ မဆောက်သနည်းဟု ငါဆိုဘူးသလော။ ယခုမှာကောင်း
 ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
 သိုးထိန်းရာသိုးခြံထဲကသင့်ကို ငါနှုတ်ယူ၍ ငါ၏လူ
 ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုအုပ်စိုးသောမင်းအရာ၌ ငါ
 ၉ ခန့်ထားပြီ။ သင်သွားလေရာရာ၌ ငါထိုက်၍ သင်၏ရန်သူ
 အပေါင်းတို့ကိုသင့်ရှေ့မှပယ်ရှားသဖြင့် မြေကြီးသား
 တို့တွင်လူကြီး၏ ဂုဏ်အသရေကဲ့သို့သင်၌ကြီးစွာသော
 ၁၀ ဂုဏ်အသရေကိုငါပေးပြီ။ ထိုမှတစ်ပါး ငါ၏လူ့ဣသရေ
 လအမျိုးနေရာအရပ်ကို ငါပြင်ဆင်ပြီ။ သူတို့သည်နောက်
 တဖန်မပြောင်းမလဲ။ မိမိတို့နေရာ၌နေစေခြင်းငှါ ငါမြဲမြံ
 ၁၁ စေမည်။ မတရားသောသူတို့သည်ရှေးကာလ၌ငင် ငါ၏
 လူ့ဣသရေလအမျိုးတွင်တရားသူကြီးတို့ကိုခန့်ထား
 သောကာလ၌ငင်ညှဉ်းဆဲသကဲ့သို့နောက်တဖန်မညှဉ်း
 ဆဲရ။ သင့်ကိုလည်းရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှကယ်ဖွတ်
 ၍ချွန်သာပေးပြီ။ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကိုလည်း ငါတည်
 ၁၂ စေမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြီ။ သင်သည်အ
 သက်ကာလစေ့၍ ဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူအိပ်ပြောသော
 အခါသင်၏ရင်သွေး။ သင်မှဆင်းသက်သောသားကို ငါ
 ၁၃ ချီးမြှောက်၍သူ၏နိုင်ငံကိုတည်ထောင်မည်။ ထိုသား
 သည် ငါ၏နာမအဖို့အိမ်ကိုဆောက်ထိမ့်မည်။ သူထိုင်
 ၁၄ သောရာဇပလ္လင်ကိုအစည်အမြဲငါတည်စေမည်။ ငါ
 သည်သူ၏အဖဖြစ်မည်။ သူသည်လည်းငါ၏သားဖြစ်ထိမ့်
 မည်။ သူသည်ဒုစရိုက်ကိုပြုလျှင်လူသုံးတတ်သောကြိမ်
 လုံးနှင့်ငါဆန့်မည်။ လူသားရိုက်တတ်သကဲ့သို့ငါရိုက်
 ၁၅ မည်။ သို့ရာတွင်သင့်ရှေ့မှာငါပယ်ရှားသောရှောလု၌
 ငါ၏ကရုဏာကိုနှုတ်သကဲ့သို့သင်၏သား၌ငါမနှုတ်။
 ၁၆ ၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်နှင့်သင်၏နိုင်ငံသည် ငါ့ရှေ့မှာအ
 စည်အမြဲတည်ထိမ့်မည်။ သင်၏ရာဇပလ္လင်သည်လည်း

အစည်အမြဲတည်ထိမ့်မည်ဟုကျွန်ဒါဝိဒ်အားပြောလော့
 ၁၇ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုဗျာဒိတ်တော်စကားအလုံးစုံတို့ကို
 နာသန်သည်ဒါဝိဒ်အားပြန်ပြောလေ၏။
 ၁၈ ထိုအခါဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်အထံသို့ဝင်၍ ထာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်၌ထိုင်နေလျက်အိုအရှင်ထာဝရဘုရား။
 အကျွန်ုပ်ကိုဤမျှလောက်ချီးမြှောက်တော်မူမည်အ
 ကြောင်း။ အကျွန်ုပ်သည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်ပါသ
 ၁၉ သနည်း။ အကျွန်ုပ်အမျိုးသည်အဘယ်သို့သောအမျိုးဖြစ်ပါ
 သနည်း။ သို့ရာတွင်။ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား။ ထိုကျေး
 ဇူးတော်ကိုသာမညကျေးဇူးဟုထင်မှတ်တော်မူသော
 ကြောင့်ကိုယ်တော်ကျွန်၏အမျိုးအနွယ်ကိုကြာမြင့်စွာ
 သောကာလနှင့်ရှည်လျက်မိန့်တော်မူပါသည်တကား။
 ၂၀ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား။ လူတို့သည်ထိုသို့စီရင်လေ့ရှိ
 ပါသလော။ ဒါဝိဒ်သည်အဘယ်သို့တိုးတက်၍လျှောက်
 ၂၁ ရပါမည်နည်း။ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်
 သည်ကိုယ်တော်၏ကျွန်ကိုသိတော်မူ၏။ နှုတ်ကပတ်
 တော်ကိုသောက်၍အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ကိုယ်
 တော်၏ကျွန်သိရမည်အကြောင်း။ ဤကြီးစွာသောအမှု
 ၂၂ အလုံးစုံတို့ကိုပြုတော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်၍အိုထာဝရအရှင်
 ဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်သည်ကြီးမြတ်တော်မူ၏။
 အကျွန်ုပ်တို့ကြားသမျှအတိုင်းကိုယ်တော်နှင့်တူသော
 ၂၃ ဘုရား။ ကိုယ်တော်မှတစ်ပါးအချားသောဘုရားမည်မျှမ
 ရှိပါ။ နာမတော်ကိုထင်ရှားစေ၍အံ့ဂုတ္တုပြည်အစရှိ
 သောအချားသောပြည်များ။ သူတို့ဘုရားများတို့မှရှေး
 နှုတ်တော်မူသောကိုယ်တော်၏လူမျိုးရှေ့တွင်လူမျိုးတော်
 အဖို့နှင့်ပြည်တော်အဖို့ကြောက်မက်ဖွယ်သောအမှုကြီး
 တို့ကိုပြုခြင်းငှါဘုရားသခင်ကြွ၍ကိုယ်တော်အဖို့ရှေး
 နှုတ်တော်မူသောကိုယ်တော်၏လူ့ဣသရေလအမျိုးနှင့်
 ၂၄ တူသောလူမျိုးတစ်ယောက်သည်မြေကြီးပေါ်မှာရှိပါသ
 လော။ အကြောင်းမူကား။ ကိုယ်တော်၏လူ့ဣသရေလ
 အမျိုးကိုအစည်အမြဲကိုယ်တော်၏လူဖြစ်စေခြင်းငှါသူ
 တို့ကိုကိုယ်တော်အဖို့နိုင်ခွဲမြဲမြဲစေ၍ကိုယ်တော်ထာဝ
 ၂၅ ရဘုရားသည်သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ယခု
 မှာအိုထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်ကျွန်၌ငင်
 ကိုယ်တော်ကျွန်၏အမျိုးအနွယ်၌ငင်မိန့်တော်မူသော
 စကားတော်ကိုအစည်အမြဲတည်စေတော်မူပါ။ မိန့်တော်
 ၂၆ မူသည်အတိုင်းပြုတော်မူပါ။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
 ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုးကိုအစိုးရသော
 ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟူ၍နာမတော်သည်အ

စည်အမြဲချိုးမြှောက်ခြင်းရှိပါစေသော။ ကိုယ်တော်ကျွန်
 ဒါဝိဒ်၏အမျိုးအနွယ်သည်ရှေ့တော်၌တည်ပါစေသော။

၂၁ | အကြောင်းမူကား။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။
 ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်
 ကသင်၏အမျိုးအနွယ်ကိုငါတည်စေမည်ဟုကိုယ်တော်
 ကျွန်အားဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသောကြောင့် ကိုယ်တော်
 ကျွန်သည်ဤပဌနာကိုရှေ့တော်၌ပြုချင်သောဝိတ်ရှိပါ
 ၂၈ ၏။ ယခုလည်းအိုအရှင်ထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်
 ဘုရားသခင်မှန်တော်မူ၏။ စကားတော်လည်းမှန်ပါ၏။ ဤ

၂၉ ကျေးဇူးကိုကိုယ်တော်ကျွန်၌ဂုဏ်ထားတော်မူပြီ။ သို့
 ဖြစ်၍ကိုယ်တော်ကျွန်၏အမျိုးအနွယ်သည်ရှေ့တော်၌
 အစည်အမြဲတည်ပါမည်အကြောင်း။ ကောင်းကြီးပေး
 ခြင်းငှါနူးညှတ်သောဝိတ်ရှိတော်မူပါ။ အိုအရှင်ထာဝရ
 ဘုရား။ အမိန့်တော်ရှိသည့်အကိုင်းကောင်းကြီးပေးတော်
 မူသောမင်္ဂလာကိုကိုယ်တော်ကျွန်၏အမျိုးအနွယ်သည်
 အစည်အမြဲခံရပါစေသောဟုဆိုတောင်းသတည်း။

၃ ထိုနောက်။ ဒါဝိဒ်သည်ဖိလိစ္စိလူတို့ကိုလုပ်ကြံ၍
 အောင်မြင်သဖြင့်မေသေဂဗ္ဗာမြို့ကိုသိမ်းယူလေ၏။

၂ | မောဘပြည်ကိုလည်းလုပ်ကြံ၍ပြည်သားတို့ကိုဖြေပေါ်
 မှာလွဲချသဖြင့်ကြိုးနှင့်တိုင်းလျက်သုံးစုတွင်နှစ်စုကို
 သတ်၏။ တစ်စုကိုချစ်သောပေး၏။ ထိုသို့မောဘအမျိုးသား

၃ တို့သည်ဒါဝိဒ်၌ကျွန်ခံ၍အခွန်ဆက်ရကြ၏။ ဇောဘ
 မင်းကြီးရဟောဘ၏သားဟာဒဒေဇာသည်ဥပရတ်မြစ်
 နားမြေကိုသိမ်းယူခြင်းငှါသွားသောအခါဒါဝိဒ်သည်

၄ တို့ကိုဖျက်၍၊ ရထားတထောင်။ မြင်းစီးသူရဲခုနစ်
 ထောင်းခြေသည်သူရဲနှစ်သောင်းကိုဖမ်းဆီး၍ရထားတ
 ရာကိုသိမ်းသားပြီးမှအချားသောမြင်းရထားရှိသမျှတို့

၅ ကိုဖျက်ဆီးလေ၏။ ဒမာသက်မြို့နေရှုရီလူတို့သည်ဇော
 ဘမင်းကြီးဟာဒဒေဇာကိုစစ်ကူသောအခါဒါဝိဒ်သည်

၆ ရှုရီလူနှစ်သောင်းနှစ်ထောင်တို့ကိုသတ်ပြီးမှ၊ ရှုရီပြည်
 ဒမာသက်မြို့၌မြို့စောင့်တပ်ကိုထားသဖြင့်ရှုရီလူတို့သည်
 ဒါဝိဒ်၌ကျွန်ခံ၍အခွန်ဆက်ရကြ၏။ ဒါဝိဒ်သွားလေရာရာ၌

၇ ထာဝရဘုရားစောင့်မတော်မူ၏။ ဟာဒဒေဇာ၏ကျွန်တို့
 စွဲကိုင်သောရွှေခိုင်းလွှားများကိုဒါဝိဒ်သည်သိမ်း၍ယေရု

၈ ရှလင်မြို့သို့ဆောင်သွား၏။ ဟာဒဒေဇာအစိုးရသော
 ဘေဗဲလမြို့နှင့်။ ဗေဗဲလမြို့မှဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်များစွာ
 သောကြေးငါကိုသိမ်းသွား၏။

၉ ဟာဒဒေဇာ၏တပ်အလုံးအရင်းကိုဒါဝိဒ်လုပ်ကြံ

ကြောင်းကိုဟာမတ်မင်းကြီးတော့အသည့်ကြားလျှင်

၁၀ | မိမိရန်သူဟာဒဒေဇာကိုဒါဝိဒ်သည်စစ်တိုက်၍လုပ်
 ကြံသောကြောင့်မိသားဟာယန္တရံကောင်းကြီးပေးစေ
 ခြင်းငှါမိမိသားယောရ်ကိုဒါဝိဒ်မင်းကြီးထံသို့စေလွှတ်
 ၍ယောရ်သည်ငွေဖလား။ ရွှေဖလား။ ကြေးဝါဖလားတို့ကို

၁၁ ဆောင်လျက်လာ၏။ ထိုဖလားတို့ကိုဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်
 ထာဝရဘုရားအားပူဇော်၏။ ထိုအတူ။ အောင်မြင်သော
 ရှုရီပြည်။ မောဘပြည်။ အဗ္ဗန်ပြည်။ ဖိလိစ္စိပြည်။ အာမ

၁၂ လက်ပြည်၌သိမ်းယူသောရွှေငွေကို၎င်း၊ ဇောဘမင်း
 ကြီးရဟောဘသားဟာဒဒေဇာ၏ဘဏ္ဍာကိုလူယူ၍ရ

၁၃ သောရွှေငွေကို၎င်းထာဝရဘုရားအားပူဇော်၏။ သား
 ချိုင့်တွင်နေလူတသောင်းရှစ်ထောင်တို့ကိုလုပ်ကြံရာမှ

၁၄ ဒါဝိဒ်သည်ပြန်လာသောအခါဂုဏ်အသရေကြီး၏။ နေ့
 ပြည်အရပ်ရပ်၌မြို့စောင့်တပ်တို့ကိုထား၍နေပြည်သား
 အပေါင်းတို့သည်ဒါဝိဒ်၌ကျွန်ခံကြ၏။ ဒါဝိဒ်သွားလေ
 ရာရာ၌ထာဝရဘုရားစောင့်မတော်မူ၏။

၁၅ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည်ဣသရေလနိုင်ငံလုံးကိုစိုးစံ၍နိုင်ငံ
 တော်သားတို့တွင်တရားမှုကိုစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။

၁၆ | ဇေရုယာ၏သားယွာဘသည်ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖြစ်၏။ အဟိ

၁၇ လုဒ်၏သားယောရှုဖတ်သည်အတွင်းဝန်ဖြစ်၏။ အဟိ

၁၈ တုပ်သားဇာဒုတ်နှင့်အဗျာသာ၏သားအဟိမလက်သည်
 ယဇိပရေဟိတ်ဖြစ်၏။ စရာယသည်စာရေးတော်ကြီး

၁၉ ဖြစ်၏။ ယောယဒ၏သားဗေနာယသည်ဓေရသိလူနှင့်
 ပေသသိလူတို့ကိုအုပ်ရ၏။ ဒါဝိဒ်၏သားတော်တို့သည်
 လည်းမင်းသားအရာနှင့်နေကြ၏။

၃ တဖန်ဒါဝိဒ်ကငါသည်ယောနုသန်အတွက်ကျေးဇူး
 ပြုစရာအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါရှောလုအဆွေအမျိုးတစ်တ

၂ ယောက်ကျန်ကြွင်းသေးသလောဟုမေးသော်၊ ဇိဘ
 အမည်ရှိသော။ ရှောလု၏အဆွေအမျိုးနှင့်ဆိုင်သောကျွန်
 တယောက်ကိုအထံတော်သို့သွင်း၍ရှင်ဘုရင်ကသင်

၃ သည်ဇိဘမှန်သလောဟုမေးလျှင်ကိုယ်တော်ကျွန်မှန်ပါ

၄ သည်ဟုပြန်လျှောက်လေ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်းဘုရား
 သခင်အလိုတော်အတိုင်းငါကျေးဇူးပြုစရာအခွင့်ရှိစေ
 ခြင်းငှါရှောလုအဆွေအမျိုးတစ်တယောက်မျှမရှိသ

၅ လောဟုမေးလျှင်ဇိဘကယောနုသန်၌ခြေဆွံ့သောသား

၆ တယောက်ရှိပါသေး၏ဟုလျှောက်သော်၊ ရှင်ဘုရင်
 ကသူသည်အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမေးပြန်လျှင်ဇိဘက
 လောဒေဗာရွာ။ အပျေလသားမာဒိရအိမ်၌ရှိပါသည်ဟု

၁ သျှောက်၏။ ထိုအခါဒါဝိဒ်သည်စေလွှတ်၍ရှောလု၏သား
 ဖြစ်သောယောနုသန်၏သားမေဖိဗောရှက်ကိုလောဒေ
 ၆ ဗာရွာ။ အမေ့လသားမာရီရအိမ်မှခေါ်ခဲ့၍၊ သူသည်အထံ
 တော်သို့ရောက်သောအခါပျဉ်ဝပ်လျက်ရှိခိုးလေ၏။ ဒါဝိဒ်
 ကသည်းမေဖိဗောရှက်ဟုခေါ်လျှင်ကိုယ်တော်ကျွန်ရှိပါ
 ၇ သည်ဟုသျှောက်လေ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်းမရိုးရိမ်နှင့်။ သင်
 ၏အဖယောနုသန်အတွက်ငါသည်သင်၌ဆက်ဆက်
 ကျေးဇူးပြုမည်။ သင့်အဖိုးရှောလုပိုင်သမျှသောမြေကို
 ငါပြန်ပေးမည်။ သင်သည်နေ့တိုင်းအစဉ်ငစားပွဲ၌စား
 ၈ ရမည်ဟုဆိုသော်၊ မေဖိဗောရှက်ကကျွန်တော်ကဲ့သို့
 ဖြစ်ရသောခွေးသေကောင်ကိုကိုယ်တော်ကြည့်ရှုရမည်
 အကြောင်း။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည်အဘယ်သို့သောသူ
 ၉ ဖြစ်ပါသနည်းဟုဦးချ၍ပြန်လျှောက်၏။ ထိုအခါရှင်
 ဘုရင်သည်ရှောလု၏ကျွန်မိဘကိုခေါ်၍ရှောလုနှင့်သူ
 ၏အဆွေအမျိုးများပိုင်ထိုက်သမျှတို့ကိုသင့်သခင်၏
 ၁၀ သားအားငါပေးပြီ။ သင်သည်သင်၏သားကျွန်တို့နှင့်တ
 ကွလယ်လုပ်၍သင့်သခင်၏သားစားစရာအသီးအနှံ
 ကိုသွင်းရမည်။ သို့ရာတွင်သင့်သခင်၏သားမေဖိဗော
 ရှက်သည်နေ့တိုင်းအစဉ်ငစားပွဲ၌အစာစားရမည်ဟု
 မိန့်တော်မူ၏။ မိဘ၌သားတဆယ်ငါးယောက်နှင့်ကျွန်
 ၁၁ နှစ်ဆယ်ရှိ၏။ မိဘကလည်းကျွန်တော်သခင်အရှင်
 မင်းကြီးသည်ကိုယ်တော်ကျွန်ကိုမှာထားတော်မူသမျှ
 အတိုင်းကိုယ်တော်ကျွန်ပြုပါမည်ဟုနားတော်လျှောက်
 လေ၏။ ထိုနောက်၊ မေဖိဗောရှက်သည်ရှင်ဘုရင်၏သား
 ၁၂ ရင်းကဲ့သို့စားပွဲတော်၌အစာစားရ၏။ မေဖိဗောရှက်၌
 မိက္ခာအမည်ရှိသောသားငယ်တယောက်ရှိ၏။ မိဘအိမ်
 ၌နေသောသူအပေါင်းတို့သည်လည်းမေဖိဗောရှက်၏
 ၁၃ ကျွန်ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့မေဖိဗောရှက်သည်ယောရှုလင်
 မြို့၌နေ၍ရှင်ဘုရင်၏စားပွဲတော်၌နေ့တိုင်းအစဉ်စားရ
 ၏။ ခြေနှစ်ဖက်ဆွံ့သောသူဖြစ်၏။

၁ ထိုနောက်၊ အမွန်ရှင်ဘုရင်သည်သေ၍သားတော်
 ၂ ဟာနုန်သည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။ ဒါဝိဒ်က
 လည်းဟာနုန်အဖနာဟတ်သည်ငအားကျေးဇူးပြုသော
 ကြောင့်သူ၏သား၌ငါကျေးဇူးပြုမည်ဟုဆိုလျက်သူ၏
 အဖသေရာတွင်နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါကျွန်တို့ကိုစေလွှတ်၍
 ၃ ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့သည်အမွန်ပြည်သို့ရောက်ကြ၏။ အမွန်
 အမျိုးမူးမတ်တို့သည်မိမိတို့အရှင်ဟာနုန်ထံသို့ဝင်၍
 ၄ ဒါဝိဒ်သည်မိတ်တော်ကိုနှစ်သိမ့်စေသောသူတို့ကိုစေ

လွှတ်ရာတွင်ခမည်းတော်ကိုရိုသေစွာပြုသည်ဟုလင်မှတ်
 တော်မူသလော။ မြို့တော်ကိုစစ်ဆေးစူးစစ်၍ဖျက်ဆီး
 ခြင်းငှါသာသူ၏ကျွန်တို့ကိုစေလွှတ်သည်မဟုတ်လောဟု
 ၄ လျှောက်ကြသော်၊ ဟာနုန်သည်ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့ကိုယူပြီး
 လျှင်ရတ်ဆိတ်တချပ်ကဲ့ရိတ်၍အဝတ်ကိုတင်ပါးတိုင်
 ၅ အောင်မြတ်ပြီးမှလွှတ်လိုက်လေ၏။ ထိုသိတင်းကိုဒါဝိဒ်
 သည်ကြားသောအခါထိုလူတို့သည်အမွန်ရှက်သော
 ကြောင့်သူတို့ကိုဆီးကြိုစေခြင်းငှါစေလွှတ်၍သင်တို့
 သည်ရတ်ဆိတ်မရှေ့မှီတိုင်အောင်ယေရိခေါမြို့မှာနေကြ
 လော့။ ထိုနောက်မှပြန်လာကြလော့ဟုမှာထားတော်မူ၏။
 ၆ အမွန်အမျိုးသားတို့ကငါတို့သည်ဒါဝိဒ်ရှေ့မှစက်
 ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်ဖြစ်ထိမ့်မည်ဟုသိလျှင်လူတို့ကိုစေလွှတ်
 ၍ဗက်ရဟောဘမြို့နှင့်ဇောဘမြို့၌နေသောရှုရိလူခြေ
 သည်သူရဲနှစ်သောင်း။ မာခမင်းကြီး၏လူတထောင်။
 တောဘမြို့သားတသောင်းနှစ်ထောင်တို့ကိုငှါးကြ၏။
 ၇ ၊ ထိုသိတင်းကိုဒါဝိဒ်သည်ကြားလျှင်ယွာဘနှင့်ခွန်အား
 ကြီးသောသူရဲအလုံးအရင်းအပေါင်းကိုစေလွှတ်၏။
 ၈ ၊ အမွန်အမျိုးသားတို့သည်ထွက်၍မြို့တံခါးဝမှာစစ်ခင်း
 ကျင်းကြ၏။ ဇောဘမြို့၊ ရဟောဘမြို့၊ တောဘမြို့မှလာ
 သောရှုရိလူနှင့်မာခမင်းကြီး၏လူတို့သည်လွင်ပြင်၌တ
 ၉ ချားစီနေကြ၏။ ယွာဘသည်လည်းရှေ့၌ရင်နောက်၌ရင်
 စစ်မျက်နှာနှစ်ဖက်ရှိသည်ကိုမြင်လျှင်ဆူသရေလလူတို့
 တွင်သန်မြန်သောသူရှိသမျှတို့ကိုရွေးကောက်၍ရှုရိလူ
 ၁၀ တို့ဘဇက်၌စစ်ခင်းကျင်း၏။ ကြွင်းသောသူတို့ကိုအမွန်
 အမျိုးသားတို့တဖက်၌စစ်ခင်းကျင်းစေခြင်းငှါညီအဘိ
 ၁၁ ရှေ့လက်သို့အပ်လျက်၊ ရှုရိလူတို့သည်ငေါက်နိုင်လျှင်အား
 ကူရမည်။ အမွန်အမျိုးသားတို့သည်သင့်ကိုနိုင်လျှင်သင့်
 ၁၂ အားငါကူမည်။ ရဲရင့်သောမိတ်ရှိ၍ငါတို့လူမျိုး။ ငါတို့
 ဘုရားသခင်မြို့ရှာတို့အဖို့အားထုတ်၍တိုက်ကြကုန်အံ့။
 ထာဝရဘုရားသည်အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်းစီရင်
 ၁၃ တော်မူစေသတည်းဟုဆိုပြီးမှ၊ သူ၌ပါသောလူများနှင့်
 တကွရှုရိလူတို့ကိုစစ်တိုက်ခြင်းငှါချဉ်းသွားသောအခါ
 ၁၄ ရှုရိလူတို့သည်ပြေးကြ၏။ ရှုရိလူတို့ပြေးသည်ကိုအမွန်
 အမျိုးသားတို့သည်မြင်လျှင်သူတို့သည်လည်းအဘိရှေ့
 ရှေ့မှာပြေး၍မြို့ထဲသို့ဝင်ကြ၏။ ယွာဘသည်လည်းအမွန်
 ပြည်မှထွက်၍ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်သွားလေ၏။
 ၁၅ ရှုရိလူတို့သည်ဆူသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာမိမိတို့ရှုံး
 ၁၆ သည်ကိုသိမြင်လျှင်တဖန်စည်းဝေးကြ၏။ ဟာဒဇဇော
 မင်းသည်လည်းစေလွှတ်၍မြစ်တဖက်၌နေသောရှုရိလူတို့

ကိုခေါ်သဖြင့်သူတို့သည်ဟေသံမြို့သို့ရောက်လာကြ၏။
 ၁၂ ဟာဒဒေဇာခန့်ထားသောဗိုလ်ချုပ်မင်းရှောဗက်သည်
 လည်းအုပ်ရဲ၏။ ထိုသိတင်းကိုကြားလျှင်ဒါဝိဒ်သည်
 ၁၃ ရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုရဝေးစေ၍ယော်ဒန်မြစ်
 ကိုကူးသဖြင့်ဟေသံမြို့သို့ရောက်လေ၏။ ရှုရီလူတို့သည်
 ၁၄ ဒါဝိဒ်တဖက်၌စစ်ခင်းကျင်း၍တိုက်သောအခါ၊ ဣသရေ
 လအမျိုးသားရှေ့မှာပြေးကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည်လည်းရှုရီမြင်း
 ရထားစီးသူရဲချန်ထောင်။ ခြေသည်သူရဲလေးသောင်း
 ၁၅ တို့ကိုသတ်၍ဗိုလ်ချုပ်မင်းရှောဗက်ကိုလည်းထိခိုက်
 သဖြင့်သူသည်ထိုအရပ်၌သေ၏။ ဟာဒဒေဇာ၌ကျန်ခံ
 သောမင်းကြီးအပေါင်းတို့သည်ဣသရေလအမျိုးရှေ့
 မှာမိမိတို့ရှုံးသည်ကိုသိမြင်လျှင်ဣသရေလအမျိုးနှင့်
 ၁၆ မိသားစုဟာယန္တရံကျန်ခံကြ၏။ ထိုသို့ရှုရီလူတို့သည်
 နောက်တဖန်အဗျန်အမျိုးသားတို့ကိုစစ်မကူဝံ့ကြ။

၁၇ အခါလဲ၍ရှင်ဘုရင်တို့သည်စစ်တိုက်ချိန်ရောက်
 သောအခါဒါဝိဒ်သည်ယွာဘနှင့်ကျန်များ။ ဣသရေလအ
 မျိုးသားများအပေါင်းတို့ကိုစေလွှတ်သဖြင့်သူတို့သည်
 ၁၈ အဗျန်အမျိုးသားတို့ကိုတိုက်ဖျက်၍ရမ္မာမြို့ကိုပိုင်းထား
 ကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည်ကိုယ်တိုင်ယေရုရှလင်မြို့၌နေလေ၏။

၁၉ နောက်တနေ့ညဦးယံ၌ဒါဝိဒ်သည်လျောင်းစက်ရာမှထ
 ၍နန်းတော်မိုးပေါ်မှာစကြာသွားစဉ်တွင်အလွန်အဆင်း
 ၂၀ ထူသောမိဗ္ဗတယောက်ရေမျိုးသည်ကိုမြင်တော်မူ၏။

၂၁ ထိုမိဗ္ဗကားအဘယ်သူနည်းဟုစေလွှတ်၍မေးမြန်းလျှင်
 ၂၂ လေ့သွေး၊ ဟိတ္တိလူဥရိယ၏မယားဘာသရှောဘဖြစ်ပါသည်

၂၃ ဟုလျှောက်လေ၏။ တဖန်လူကိုစေလွှတ်သဖြင့်ထိုမိဗ္ဗ
 ကိုအထံတော်သို့ခေါ်ခဲ့၍ရှက်တင်လေ၏။ ထိုမိဗ္ဗသည်
 ၂၄ ငယ်အညစ်အကြေးနှင့်စင်ကြယ်အောင်ပြု၍မိမိအိမ်သို့
 ၂၅ ပြန်ပြီးမှ၊ ပရိုသန္ဓေရှိသဖြင့်ဒါဝိဒ်ထံသို့လူကိုစေလွှတ်၍

၂၆ ကျန်မ၌ပရိုသန္ဓေရှိပါ၏ဟုလျှောက်စေသော်၊ ဒါဝိဒ်သည်
 ယွာဘဆီသို့လူကိုစေလွှတ်၍ဟိတ္တိလူဥရိယကိုထံသို့
 ၂၇ စေလွှတ်ရမည်ဟုမှာလိုက်သည်အတိုင်းယွာဘသည်
 ၂၈ စေလွှတ်၍၊ ဥရိယရောက်လာသောအခါဒါဝိဒ်ကယွာဘ
 ကျန်းမာ၏လော။ လူများကျန်းမာ၏လော။ စစ်တိုက်၍

၂၉ အောင်မြင်သလောဟုမေးမြန်းပြီးမှ၊ သင့်အိမ်သို့သွား၍
 ခြေဆေးလော့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ဥရိယသည်
 ၃၀ နန်းတော်မှထွက်၍သုနောက်မှခဲဘွယ်စားဘွယ်ကိုရှင်
 ၃၁ ဘုရင်ပေးလိုက်လေ၏။ သို့ရာတွင်ဥရိယသည်မိမိအိမ်
 သို့မသွားဘဲမိမိအရှင်၏ကျန်အပေါင်းတို့နှင့်အတူနန်း

၃၂ တော်တံခါးဝ၌အိပ်လေ၏။ ဥရိယသည်မိမိအိမ်သို့မသွား
 ကြောင်းကိုနားတော်လျှောက်လျှင်ဒါဝိဒ်ကသင်သည်
 ၃၃ ခရီးသွားရာမှရောက်လာသည်မဟုတ်လော။ သင့်အိမ်သို့
 အဘယ်ကြောင့်မသွားဘဲနေသနည်းဟုဥရိယကိုမေး
 ၃၄ သော်၊ ဥရိယကသင်တာတော်နှင့်ဣသရေလအမျိုး။ ယုဒ
 အမျိုးသားတို့သည်တံ၌နေကြပါ၏။ သခင်ယွာဘနှင့်သ
 ၃၅ ခင်၏ကျန်များတို့သည်လွင်မြင်၌တည်းရကြပါ၏။ ကျန်
 တော်သည်ကိုယ်အိမ်သို့သွား၍စားသောက်လျက်ယောား
 ၃၆ နှင့်ပျော်မွေ့လျက်နေသင့်ပါမည်လော။ ကိုယ်တော်အ
 သက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်းထိုသို့ကျန်တော်မပြုပါ

၃၇ ဟုဒါဝိဒ်အားလျှောက်လေ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်းဤမြို့၌ယ
 နေနေဦးလော့။ နက်ဖန်နေငါ့ထွတ်လိုက်မည်ဟုမိန့်တော်
 ၃၈ မူသည်အတိုင်းဥရိယသည်ထိုနေ့၊ နက်ဖန်နေယေရု
 ၃၉ ရှုလင်မြို့၌နေ၏။ ဒါဝိဒ်သည်လည်းဥရိယကိုခေါ်၍
 ရှေ့တော်၌စားသောက်လျက်ရစ်မှူးသည်တိုင်အောင်
 ၄၀ သောက်ရ၏။ သို့သော်လည်းညဦးမှာမိမိအိမ်သို့မသွား
 ဘဲအရှင်၏ကျန်တို့နှင့်အတူအိပ်ခြင်းငှါလွှတ်သွားလေ
 ၄၁ ၏။

၄၂ နံနက်မှာဒါဝိဒ်သည်မှာစာကိုရေး၍ဥရိယဆက်တွင်
 ၄၃ ယွာဘသို့ပေးလိုက်၏။ မှာစာချက်ဟူမူကား။ ကြပ်
 တည်းစွာစစ်တိုက်ရာတပ်ဦး၌ဥရိယကိုခန့်ထားပြီးမှ
 ၄၄ သူသည်ရန်သူလက်သို့ရောက်၍သေစေခြင်းငှါတင်များ

၄၅ ကိုရပ်သိမ်းလော့ဟုပါသတည်း။ အမိန့်တော်အတိုင်း
 ၄၆ ယွာဘသည်မြို့ကိုကြည့်ရှုပြီးမှခွန်အားကြီးသောသူရဲရှိ

၄၇ ရာအရပ်၌ဥရိယကိုခန့်ထားလေ၏။ မြို့သားတို့သည်
 ၄၈ ထွက်၍ယွာဘနှင့်စစ်ပြိုင်သောအခါဒါဝိဒ်၏ကျန်အချို့
 တို့သည်သေကြ၏။ ဟိတ္တိလူဥရိယသည်လည်းသေ၏။

၄၉ ၊ ထိုနောက်။ ယွာဘသည်စစ်သိတင်းအလုံးစုံကိုဒါဝိဒ်
 ၅၀ အားကြားလျှောက်စေခြင်းငှါလူကိုခေါ်၍၊ သင်သည်
 ရှင်ဘုရင်ထံတော်၌စစ်သိတင်းကိုအကုန်အစင်ကြား

၅၁ လျှောက်ပြီးလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်သည်အမျက်တော်ထွက်၍
 သင်တို့သည်စစ်ပြိုင်သောအခါမြို့အနီးသို့အဘယ်
 ၅၂ ကြောင့်ချည်းကပ်ကြသနည်း။ မြို့ရိုးပေါ်ကပြစ်မည်ကို
 ၅၃ မသိလော။ ယေရုဗေဇရှက်သားအဘိမလက်ကိုအဘယ်
 သူလုပ်ကြံသနည်း။ သေဗက်မြို့မှာမိဗ္ဗတယောက်သည်
 ၅၄ ကြိတ်ဆုံကျောက်တဖဲ့ကိုမြို့ရိုးပေါ်ကပြစ်ချ၍အဘိမ
 လက်သေသည်မဟုတ်လော။ မြို့ရိုးအနီးသို့အဘယ်ကြောင့်
 ၅၅ ချည်းကပ်ကြသနည်းဟုမိန့်တော်မူလျှင်ကိုယ်တော်၏
 ကျန်။ ဟိတ္တိလူဥရိယသေကြောင်းကိုလျှောက်ရမည်ဟု

၂၂ မှာထား၍စေလွှတ်လေ၏။ ယွာဘမှာထားသည်အတိုင်း
 ၂၃ ထိုတမန်သည်သွား၍ဒါဝိဒ်အားကြားလျှောက်သည်
 ၂၄ ကား။ ရန်သူတို့သည်အမှန်စစ်ကျန်တော်တို့ကိုနိုင်
 သဖြင့်လွင်ပြင်ဘိုင်အောင်လိုက်၍တိုက်ကြပါ၏။ ကျန်
 ၂၅ တော်တို့သည်လည်းမြို့တံခါးဝတိုင်အောင်ထွန်၍တိုက်
 ၂၆ ကြပါ၏။ သေးသမားတို့သည်မြို့ရိုးပေါ်ကကိုယ်တော်
 ၂၇ ကျန်တို့ကိုပြစ်၍ကိုယ်တော်ကျန်အမျိုးသေကြပါ၏။
 ၂၈ ကိုယ်တော်ကျန်။ ဟိတ္ထိလူ။ ဥရိယသည်လည်းသေပါ၏။
 ၂၉ ဟုလျှောက်လျှင်၊ ဒါဝိဒ်ကလည်းဤအမှုကြောင့်စိတ်မ
 ၃၀ ပျက်နှင့်။ စစ်တိုက်ပွဲတွင်တယောက်တယူညီသေတတ်
 ၃၁ ၏။ အားယူ၍မြို့ကိုကြပ်တည်းစွာတိုက်လျက်လုပ်ကြံ
 ၃၂ တိုက်ဖျက်ကြလော့ဟုတမန်အားဖြင့်ယွာဘကိုမှာ
 ၃၃ လိုက်လေ၏။ ဥရိယသေကြောင်းကိုသူ၏မယားကြား
 ၃၄ သောအခါခင်ပွန်းကြောင့်ငိုကျွေးမြည်တမ်းလျက်နေ၏။
 ၃၅ ၊ ငိုကျွေးမြည်တမ်းချိန်လွန်မှဒါဝိဒ်သည်လူကိုစေလွှတ်
 ၃၆ ၍ထိုမိမိကိုနန်းတော်သို့ခေါ်စေသဖြင့်သူသည်မိဘုရား
 ၃၇ အဖြစ်သို့ရောက်၍သားယောကျာ်းကိုပွားမြင်လေ၏။ သို့
 ၃၈ ရာတွင်ဒါဝိဒ်ပြုသောအမှုသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်
 ၃၉ ဦးသောအမှုဖြစ်သတည်း။

၄၀ နောက်တဖန်ထာဝရဘုရားသည်ပရောဖက်နာသန်
 ၄၁ ကိုဒါဝိဒ်ထံသို့စေလွှတ်တော်မူသဖြင့်နာသန်သည်ဝင်၍
 ၄၂ အရှင်မင်းကြီး။ ဤမည်သောမြို့တွင်သဌေးတဦး။ ဆင်း
 ၄၃ ရဲသားတဦးရှိပါ၏။ သဌေးသည်အလွန်များစွာသောသိုး
 ၄၄ နွားမှစသည်တို့နှင့်ကြွယ်ဝပြည့်စုံပါ၏။ ဆင်းရဲသားမူ
 ၄၅ ကားမိမိဝယ်၍မွေးစားသောသိုးမကလေးတကောင်
 ၄၆ တည်းမှတပါးအချားသောဥစ္စာမရှိပါ။ ထိုသိုးမကလေး
 ၄၇ သည်အရှင်နှင့်ရင်အရှင်၏သားသိုးတို့နှင့်ရင်ပေါင်း၍ကြီး
 ၄၈ ပွား၏။ အရှင်၏အစာကိုစားတတ်၏။ အရှင်၏ရေခွက်၌
 ၄၉ သောက်တတ်၏။ အရှင်၏ရင်ခွင်၌အိပ်၍သိုးကဲ့သို့ဖြစ်
 ၅၀ ၏။ သဌေးအိမ်သို့ဧည့်သည်တဦးရောက်၍သဌေးသည်
 ၅၁ ဧည့်သည်ကိုလုပ်ကျွေးဘို့မိသိုးနွားများကိုနှစ်မြှော
 ၅၂ သောကြောင့်မယူ။ ဆင်းရဲသား၏သိုးမကလေးကိုယူ၍
 ၅၃ ဧည့်သည်ကိုလုပ်ကျွေးဘို့ချက်ပါသည်ဟုလျှောက်လေ
 ၅၄ သော်၊ ဒါဝိဒ်သည်ထိုသဌေးကိုပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍
 ၅၅ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်းထိုသို့ပြု
 ၅၆ သောသူသည်အမှန်သေရမည်။ ကရုဏာစိတ်မရှိဘဲထို
 ၅၇ အမှုကိုပြုသောကြောင့်ထိုသိုးမကလေးအတွက်လေးဆ
 ၅၈ ပြန်ပေးရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ နာသန်ကလည်းထိုသူ

သည်ကားအချားသူမဟုတ်။ ကိုယ်တော်ပင်ဖြစ်ပါ၏။ ဆူ
 ၅၉ သရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 ၆၀ သည်ကား။ ငါသည်ဘိသိတ်ပေး၍သင့်ကိုဆူသရေလရှင်
 ၆၁ ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထားပြီ။ ရှောလုလက်မှလည်းကယ်လွှတ်
 ၆၂ ပြီ။ သင့်သခင်၏အဆွေအမျိုးကို၎င်းသင့်သခင်၏မယား
 ၆၃ တို့ကို၎င်းသင်၏ရင်ခွင်၌ငါအပ်ပေးပြီ။ ဆူသရေလအမျိုး
 ၆၄ နှင့်ယုဒအမျိုးကိုငါပေးပြီ။ ထိုအရာများမလောက်လျှင်အ
 ၆၅ ချားတပါးသောအရာရာတို့ကိုပေးခြင်းငှါငါအလိုရှိ၏။
 ၆၆ ၊ သင်သည်ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တရားစောင့်ကိုမဝီ
 ၆၇ မဲ့မြင်ပြု၍ရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကိုအဘယ်ကြောင့်ပြုဘိသ
 ၆၈ နည်း။ ဟိတ္ထိလူ။ ဥရိယ၏အသက်ကိုခေးဖြင့်သတ်၍သူ၏
 ၆၉ မယားကိုသိမ်းလေပြီတကား။ ထိုသူကိုအမွန်အမျိုးသား
 ၇၀ ခေးနှင့်သတ်လေပြီတကား။ ယခုမှာသင်သည်ကိုယ်မဝီ
 ၇၁ မဲ့မြင်ပြု၍ဟိတ္ထိလူ။ ဥရိယ၏မယားကိုသိမ်းသောကြောင့်
 ၇၂ သင့်အဆွေအမျိုးတို့သည်ခေးဘေးနှင့်အစည်တွေကြုံရ
 ၇၃ ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်၌
 ၇၄ ရန်ဘက်ပြုသောသူကိုသင်၏အဆွေအမျိုးတို့အထဲကငါ
 ၇၅ ပေါ်စေမည်။ သင့်မျက်မှောက်တွင်သင်၏မယားတို့ကို
 ၇၆ ငါယူ၍သင့်အိမ်နီးချင်း၌အပ်သဖြင့်သူသည်နေရှေ့မှာသင်
 ၇၇ ၏မယားတို့နှင့်ပေါင်းဖော်လိမ့်မည်။ သင်သည်ဤအမှု
 ၇၈ ကိုမထင်မရှားပြုသော်လည်းနေရှေ့မှာငါထွန်ပြမည်ဟု
 ၇၉ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကိုပြန်ကြားလေ
 ၈၀ ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်းငါသည်ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားပါပြီ
 ၈၁ ဟုနာသန်အားဝန်ချ၍နာသန်ကအသက်တော်ကိုချစ်သာ
 ၈၂ စေခြင်းငှါထာဝရဘုရားသည်ကိုယ်တော်အပြစ်ကိုပယ်
 ၈၃ တော်မူပြီ။ သို့သော်လည်းကိုယ်တော်သည်ထိုသို့ပြစ်
 ၈၄ မှားသောအားဖြင့်ကဲ့ရဲ့စရာအခွင့်ကြီးကိုထာဝရဘုရား
 ၈၅ ၏ရန်သူတို့အားပေးသောကြောင့်ယခုမြင်သောသား
 ၈၆ သည်ဆက်ဆက်သေရမည်ဟုဒါဝိဒ်အားလျှောက်ဆိုပြီး
 ၈၇ လျှင်၊ နန်းတော်မှထွက်သွားသောနောက်ထာဝရဘုရား
 ၈၈ သည်ဒါဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်ဥရိယမယားတွင်ဖွားမြင်
 ၈၉ သောဒါဝိဒ်၏သားသည်ပြင်းစွာသောဝေဒနာကိုခံရ၏။
 ၉၀ ၊ ဒါဝိဒ်သည်သူငယ်အတွက်ထာဝရဘုရားအားတောင်း
 ၉၁ ပန်လေ၏။ အစာကိုရှောင်လျက်အထဲသို့ဝင်၍တညည့်
 ၉၂ လုံးမြေပေါ်မှာအိပ်လျက်နေ၏။ နန်းတော်သားအသက်
 ၉၃ ကြီးသူတို့သည်ထ၍ကိုယ်တော်ကိုချီကြွအံ့သောငှါ
 ၉၄ ချည်းကပ်ကြသော်လည်းဒါဝိဒ်သည်ညင်းပယ်၍သူတို့
 ၉၅ နှင့်အတူအစာမစားဘဲနေ၏။ ခုနစ်ရက်စေ့သော်သူငယ်
 ၉၆ သေ၏။ ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့ကလည်းသူငယ်အလက်ရှင်စဉ်

အခါငါတို့လျှောက်သောစကားကိုနားထောင်တော်မူသည်ဖြစ်၍သူငယ်သေကြောင်းကိုလျှောက်လျှင်အဖွန်ကိုယ်ကိုယ်ညည်းဆဲတော်မူလိမ့်မည်ဟုဆိုလျက်သူငယ်သေကြောင်းကိုမလျှောက်ဝံ့ကြ။ သို့ရာတွင်ကျွန်တို့သည်တိုးတိုးပြောသောစကားကိုဒါဝိဒ်သည်ကြားလျှင်သူငယ်သေကြောင်းကိုရိပ်မိသဖြင့်သူငယ်သေပြီလောဟုကျွန်တို့ကိုမေးတော်မူ၏။ သူတို့ကလည်းသေပါပြီဟုလျှောက်ကြ၏။ ထိုအခါဒါဝိဒ်သည်မြေမှထ၍ရေချိုးခြင်း။ ဆီသိမ်းခြင်း။ အဝတ်လဲခြင်းကိုပြုပြီးလျှင်ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်သို့သွား၍ကိုးကွယ်၏။ ထိုနောက်နန်းတော်သို့ပြန်လာ၍စားစရာကိုတောင်းသောအခါကျွန်တို့သည်စားပွဲတော်ကိုပြင်၍မင်းကြီးသည်စားတော်မူ၏။ ကျွန်တို့ကလည်းကိုယ်တော်သည်အဘယ်သို့ပြုတော်မူသနည်း။ သူငယ်အသက်ရှင်စဉ်အခါသူငယ်အတွက်အစာရှောင်လျက်ငိုကျွေးလျက်နေတော်မူ၏။ သူငယ်သေသောအခါထ၍စားတော်ခေါ်ပါသည်တကားဟုလျှောက်လျှင်ဒါဝိဒ်ကသူငယ်အသက်ရှင်စဉ်အခါဘုရားသခင်သည်ငိုသနားတော်မူ၍သူငယ်အသက်ကိုချစ်သာပေးတော်မူမည်။ မမူမည်ကိုအဘယ်သူဆိုနိုင်သနည်းဟုအောင်းမေ့လျက်ငါသည်အစာရှောင်၍ငိုကျွေးလျက်နေ၏။ ယခုမှာသူငယ်သေပြီ။ အဘယ်ကြောင့်အစာရှောင်ရမည်နည်း။ သူငယ်ကိုပြန်၍ဆောင်ခဲ့နိုင်သလော။ သူ့ရှာသို့ငါသွားရမည်။ သူသည်ငါရှိရာသို့မပြန်မလာရဟုမိန့်တော်မူ၏။ တဖန်ဒါဝိဒ်သည်ခပ်ပွန်းဗာသဂြောဘကျွန်ုပ်သိခံစေသဖြင့်သူထံသို့ဝင်၍ဆက်ဆံလေ၏။ သူသည်လည်းသားယောကျ်ားကိုဖွားမြင်၍ရှာလရန်အမည်ဖြင့်အမည်ပေးလေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ထိုသူငယ်ကိုချစ်၍ကျေးဇူးပြုတော်မူသဖြင့်ပရောဗက်နာသန်ကိုစေခိုင်း၍ယေဒိဒိအမည်ဖြင့်မှည့်တော်မူ၏။

ယွာဘသည်လည်းအဖွန်ပြည်။ ရဗ္ဗာမြို့ကိုဝိုက်၍မြို့တော်ကိုရပြီးမှဒါဝိဒ်ထံတော်သို့လူကိုစေလွှတ်၍ကျွန်တော်သည်ရဗ္ဗာမြို့ကိုဝိုက်၍ကန်တော်ရှိရာမြို့ကိုရပါပြီ။ ယခုမှာကြွင်းသောလူတို့ကိုရဝေးစေသဖြင့်မြို့နားမှာတပ်တော်ချ၍ဝိုက်ယူတော်မူပါ။ သို့မဟုတ်။ ကျွန်တော်ယူ၍ကျွန်တော်အမည်ဖြင့်မြို့ကိုသမုတ်ကြလိမ့်မည်ဟုလျှောက်လျှင်ဒါဝိဒ်သည်လူအပေါင်းတို့ကိုရဝေးစေသဖြင့်ရဗ္ဗာမြို့သို့ချီသွား၍ဝိုက်ယူလေ၏။ မင်းကြီး၏သရဖူကိုချွတ်ယူ၍ခေါင်းတော်ပေါ်မှာတင်ကြ၏။

သရဖူအချိန်ကားကျောက်မြတ်ကိုမဆိုဘဲရှေ့အခွက်တဆယ်ရှိသတည်း။ မြို့၌လူယူသောဥစ္စာအများကိုလည်းထုတ်လေ၏။ မြို့သားတို့ကိုလည်းထုတ်ဆောင်၍လွှတ်လိုက်ရှု။ သံထွန်။ သံပေါက်ဆန်နှင့်အလုပ်မှုကိုလုပ်စေ၍အုပ်ငို၌လည်းကျင်လည်စေ၏။ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည်အဖွန်မြို့သူရွာသားအပေါင်းတို့၌ပြုပြီးမှလူအပေါင်းတို့နှင့်အတူသေရရှာလင်မြို့သို့ပြန်လေ၏။

ဒါဝိဒ်၏သားအဗရှလုံ၌တာမာအမည်ရှိသောအဆင်းဣသောနှစ်မတယောက်ရှိ၏။ ဒါဝိဒ်၏သားအာမနုန်သည်ထိုနှစ်မကိုချစ်လေ၏။ ချစ်အားကြီးသောကြောင့်နာ၍နေ၏။ နှစ်မတော်သည်အမျိုးကညာဖြစ်၏။ သူ၌အဘယ်သို့အလိုပြည့်စုံမည်ကိုအာမနုန်သည်ကြံ၍မရနိုင်။ ဒါဝိဒ်အစ်ကိုရှိမာသားယောနဒပ်သည်အာမနုန်၏အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၏။ ထိုယောနဒပ်သည်လိမ္မာသောသူဖြစ်၏။ ကိုယ်တော်သည်ရှင်ဘုရင်၏သားတော်ဖြစ်လျက်အဘယ်ကြောင့်တနေ့ထက်တနေ့ပိန်ကျတော်မူသနည်း။ ကျွန်တော်ကိုမပြောချင်သလောဟုမေးလျှင်အာမနုန်ကညီအဗရှလုံ၏နှစ်မတာမာကိုတပ်သောစိတ်ရှိသည်ဟုပြန်ပြော၏။ ယောနဒပ်ကလည်းတောင်ပေါ်မှာတုံးလုံးနေ၍နာဟန်ဆောင်ပါ။ ခမည်းတော်သည်အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူသောအခါအကျွန်ုပ်နှစ်မတာမာလာ၍ကျွေးမွေးပါစေ။ သူချက်သောစားစရာကိုအကျွန်ုပ်သည်မြင်၍သူလက်၌စားရမည်အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာချက်ပါစေဟုအခွင့်တောင်းရမည်ဟုအကြံပေးသည်အတိုင်း။ အာမနုန်သည်တုံးလုံးနေ၍နာဟန်ပြု၏။ ရှင်ဘုရင်သည်အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူသောအခါအာမနုန်ကအကျွန်ုပ်နှစ်မတာမာလာပါစေ။ သူလက်၌အကျွန်ုပ်သည်စားရမည်အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာမုန့်ပျားနှစ်ပျားကိုလုပ်ပါစေဟုရှင်ဘုရင်အားအခွင့်တောင်းလေ၏။ ဒါဝိဒ်သည်လည်းတာမာအိမ်သို့လူကိုစေလွှတ်၍သင်၏မောင်အာမနုန်အိမ်သို့သွားပြီးလျှင်စားစရာကိုချက်ပေးပါဟုမှာထိုက်သည်အတိုင်း။ တာမာသည်မောင်အာမနုန်အိမ်သို့သွား၍အာမနုန်သည်တုံးလုံးနေ၏။ တာမာသည်မုန့်ညက်ကိုယူ၍နယ်ပြီးမှမောင်ရှေ့မှာမုန့်ပျားတို့ကိုလုပ်၍ပုတ်လေ၏။ ပုတ်ပျားကိုလည်းယူ၍အာမနုန်ရှေ့မှာလောင်းထားသော်လည်းသူသည်မစားဘဲလူအပေါင်းတို့ကိုငံထံမှထွက်သွားစေဟုဆိုသဖြင့်လူအပေါင်းတို့သည်ထွက်သွားကြ၏။ တာမာအားလည်းသင့်လက်၌ငါစား

ရအောင်အခပ်ထဲသို့ယူခဲ့လော့ဟု ဆိုသည် အတိုင်းတာ
 မာသည် မိမိလုပ်သော မုန့်များ ကို ကိုယ့်ချစ်မောင်အာမ
 ၁၁ နှင့်ရှိရာအခပ်ထဲသို့ဝင်လေ၏။ ထိုသို့အာမနုန့်စားစရာ
 ဘို့ယူခဲ့သောအခါသူသည်နှစ်မလက်ကိုဆွဲ၍ငန့်စပ်မ။ ငါ
 ၁၂ နှင့်အိပ်ပါဟုဆို၏။ တာမာကလည်းမပြုပါနှင့်မောင်။
 ၁၃ ငကိုမရှုတ်ချပါနှင့်။ ဣသရေလအမျိုး၌ဤသို့သောအမှု
 ကိုမပြုသင့်။ ဤအမှုဆိုးကိုမပြုပါနှင့်။ ပြုလျှင်ငါသည်
 ရှက်ခြင်းနှင့်အဘယ်သို့ကင်းလွတ်မည်နည်း။ သင်သည်
 လည်းဣသရေလအမျိုး၌လူမိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့
 ၁၄ ဖြစ်၍ရှင်ဘုရင်ကိုလျှောက်ပါလော့။ လျှောက်လျှင်မ
 ၁၅ ပေးစားဘဲနုတော်မမူပါဟုပြောဆိုသော်လည်း၊ အာမ
 နုန့်သည်နားမထောင်။ နှစ်မထက်အားကြီးသဖြင့်အနိုင်
 ၁၆ ပြု၍အိပ်လေ၏။ တဖန်အာမနုန့်သည်နှစ်မကိုအလွန်မုန်း
 ပြန်၏။ အရင်ချစ်အားကြီးသည့်ထက်မုန်းအားသာ၍ကြီး
 ၁၇ သဖြင့်သင်ထ၍သွားတော့ဟုဆို၏။ နှစ်မကလည်း
 အကြောင်းမရှိပါ။ ငါ၌ပြုဘူးသောအပြစ်ထက်ယခုနှင့်
 ထုတ်သောအပြစ်သာ၍ကြီးသည်ဟုဆိုသော်လည်းအာ
 ၁၈ မနုန့်သည်နားမထောင်။ အစေခံကျွန်တယောက်ကိုခေါ်
 ၁၉ ၍ဤမိဗ္ဗကိုနှင်ထုတ်လော့။ သုနောက်မှာတံခါးကျင်ထိုး
 ၂၀ လော့ဟုစီရင်၏။ အပျိုကညာဖြစ်သောရှင်ဘုရင်၏သို့
 တော်ဝတ်တတ်သည်အတိုင်းအဆင်းအရောင်ထူးချား
 သောအဝတ်ကိုဝတ်လျက်ရှိသောတာမာကိုအစေခံကျွန်
 သည်နှင်ထုတ်၍သုနောက်မှာတံခါးကျင်ထိုးလေ၏။
 ၂၁ ၊ တာမာသည်လည်းခေါင်းပေါ်မှာပြာကိုတင်၍အဆင်း
 အရောင်ထူးချားသောအဝတ်ကိုဆုတ်ပြီးမှခေါင်းပေါ်
 ၂၂ ၌လက်တင်၍ငိုကျွေးလျက်ပြန်သွား၏။ မောင်ရင်းအဗ
 ရှာလုံကလည်းအာမကိုအာမနုန့်သည်သင်နှင့်အတူရှိပြီ
 လော။ သို့သော်လည်းငန့်စပ်မ။ တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့။ သူ
 သည်သင်၏မောင်ဖြစ်၏။ ဤအမှုကိုမမှတ်နှင့်ဟုဆို
 သော်တာမာသည်မိမိမောင်အဗရှာလုံအိမ်၌ဆိတ်ညံ့စွာ
 ၂၃ နေ၏။ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်ထိုအမှုအလုံးစုံကိုကြားသိ
 ၂၄ သောအခါအလွန်အမျက်ထွက်၏။ အဗရှာလုံသည်အာမ
 ကိုအာမနုန့်အားကောင်းသောစကား။ မကောင်းသော
 စကားကိုမပြော။ သို့ရာတွင်နှစ်မတာမာကိုရှုတ်ချသော
 ကြောင့်အညှိုးထား၏။
 ၂၅ ထိုနောက်နှစ်နှစ်စေ့သောအခါအဗရှာလုံသည်ဖေ
 ရိပ်မြို့အနား။ ဗာလဟာဇာန်ရွာမှာသိုးမွေးညှပ်ပွဲကိုခံ
 ၍ရှင်ဘုရင်၏သားတော်အပေါင်းတို့ကိုခေါ်ဖိတ်လေ
 ၂၆ ၍။ အဗရှာလုံသည်လည်းရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့သွား၍

ကိုယ်တော်ကျွန်သည်သိုးမွေးညှပ်ပွဲကိုခံပါ၏။ ကျွန်ုပ်သိုး
 တို့ကိုခေါ်၍ကိုယ်တော်ကျွန်နှင့်အတူကိုယ်တော်တိုင်
 ၂၇ ကြွတော်မူပါဟုလျှောက်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်ကမသွားသင့်
 သေး။ လူအပေါင်းတို့ကိုမသွားစေနှင့်။ စရိတ်များ
 မည်ကိုစိုးရိမ်စရာရှိသည်ဟုဆိုသဖြင့်အဗရှာလုံသွေး
 ဆောင်သော်လည်းကိုယ်တော်တိုင်မလိုက်ဘဲကောင်း
 ၂၈ ကြီးပေး၏။ အဗရှာလုံကလည်းလိုက်တော်မမူလျှင်နောင်
 တော်အာမနုန့်လိုက်ရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါဟု
 လျှောက်ပြန်သော်ရှင်ဘုရင်ကအဘယ်ကြောင့်လိုက်
 ၂၉ စေရမည်နည်းဟုဆိုသော်လည်း၊ အဗရှာလုံပူဆာသော
 ကြောင့်အာမနုန့်မှစ၍သားတော်ရှိသမျှလိုက်ရသော
 ၃၀ အခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ အဗရှာလုံကလည်းအာမနုန့်သည်
 စပျစ်ရည်ကိုသောက်၍ရှင်လန်းသောအခါစောင့်နေကြ။
 အာမနုန့်ကိုထိုးခုတ်ကြဟုငါဆိုသောအခါသေအောင်
 လုပ်ကြံကြ။ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ငါစီရင်သည်မဟုတ်လော။
 အားယူ၍ရဲရင့်ခြင်းရှိကြလော့ဟုမိမိကျွန်တို့အားမှာ
 ၃၁ ထားနှင့်သည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်အာမနုန့်ကိုပြုကြ၏။
 ထိုအခါရှင်ဘုရင်၏သားတော်အပေါင်းတို့သည်ထ၍
 ၃၂ လားကိုစီးလျက်ပြေးသွားကြ၏။ သူတို့မရောက်မှီအချား
 သူလာ၍အဗရှာလုံသည်အရှင်မင်းကြီး၏သားတော်အ
 ပေါင်းတို့ကိုသတ်ပါပြီ။ တယောက်မျှမကျန်ကြွင်းပါဟု
 ၃၃ နားတော်လျှောက်လေ၏။ ရှင်ဘုရင်သည်ထ၍အဝတ်
 တော်ကိုဆုတ်လျက်မြေပေါ်မှာတုးလုံးနေ၏။ ကျွန်တော်
 အပေါင်းတို့သည်လည်းမိမိတို့အဝတ်ကိုဆုတ်လျက်အ
 ၃၄ နားတော်၌နေကြ၏။ ဒါဝိဒ်ညီရှိမာ၏သားယောနုဒပ်က
 အရှင်မင်းကြီး၏သားတော်အပေါင်းတို့ကိုသတ်လေပြီ
 ဟူသောစကားကိုရုံတော်မမူပါနှင့်။ အာမနုန့်တယောက်
 တည်းသာသေပါပြီ။ အဗရှာလုံနှစ်မတာမာကိုအာမနုန့်
 သည်ရှုတ်ချသောနေ့မှစ၍ဤအမှုကိုသူ၏မောင်စီရင်ပါ
 ၃၅ ပြီ။ ယခုမှာကျွန်တော်သခင်အရှင်မင်းကြီး၏သားတော်
 အပေါင်းတို့သည်သေကြပြီဟုထင်လျက်စိတ်ညှိုးငယ်
 တော်မမူပါနှင့်။ အာမနုန့်တယောက်တည်းသာသေ၍အ
 ၃၆ ဗရှာလုံလည်းပြေးပါလိမ့်မည်ဟုလျှောက်လေ၏။ ထိုအခါ
 ကင်းစောင့်လုံလင်သည့်မျှော်ကြည့်၍မိမိနောက်၌တောင်
 ၃၇ ခြေရင်းလင်မှာလူများလာသည်ကိုမြင်၏။ ယောနုဒပ်က
 လည်းအရှင်မင်းကြီး၏သားတော်တို့သည်လာကြပါပြီ။
 ကိုယ်တော်ကျွန်ပြောသောစကားမှန်ပါ၏ဟုလျှောက်
 ၃၈ သည်အဆုံး၌၊ ရှင်ဘုရင်၏သားတော်တို့သည်ရောက်
 လာ၍အဆံကိုဖွင့်လျက်ငိုကျွေးကြ၏။ ရှင်ဘုရင်နှင့်

၃၇ ကျွန်တော်အပေါင်းတို့သည်ပြင်းစွာငိုကျွေးကြ၏။ အဗ
 ၅၈ လုံသည်ပြေး၍ဂေရုမင်းကြီးအမိဟုဒ်သားတာလမဲထံ
 သို့သွား၏။ ဒါဝိဒ်သည်မိမိသားကြောင့်နေ့တိုင်းငိုကျွေး
 ၃၈ မြည်တပ်လေ၏။ အဗရှလုံသည်ဂေရုမြို့သို့ပြေးပြီးမှသုံး
 နှစ်နေ၏။

၃၉ တဖန်ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်အာမနုန်သေသောကြောင့်
 ထိုသူကိုအောင်းမေ့သောစိတ်အားလျော့သဖြင့်အဗရှ
 ၁ လုံကိုလွှမ်းမတ်လျက်နေ၏။ ထိုသို့ရှင်ဘုရင်၏စိတ်နှစ်
 လုံးသည် အဗရှလုံသို့ပါသွားကြောင်းကိုဇေရုဃာသား
 ၂ ယာဘသည်ရိပ်မိသောအခါ၊ တေကောမြို့သို့စေလွှတ်၍
 ပညာရှိသောမိမိမိမိကိုခေါ်ပြီးလျှင်သင်သည့်ဆီမထိမ်းပါနှင့်။
 စိတ်မသာညည်းကွားဟန်ပြု၍မသာအဝတ်ကိုဝတ်ပါ
 တော့။ လူသေအတွက်ကြာမြင့်စွာငိုကျွေးသောမိမိမိမိ
 ၃ ဆောင်လျက်၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ဝင်၍အံ့သြလျှောက်
 ၄ ရမည်ဟုသွန်သင်လေ၏။ ထိုတေကောမြို့သူမိမိသည်
 အထံတော်သို့ဝင်၍မြေပေါ်မှာပျပ်ဝပ်ရှိခိုးလျက်အရှင်
 မင်းကြီး၊ ကယ်မသနားတော်မူပါဟုလျှောက်လေ၏။
 ၅ ၊ ရှင်ဘုရင်ကလည်းအဘယ်အမှုရှိသနည်းဟုမေးတော်မူ
 လျှင်မိမိမိမိ ကျွန်တော်မသည်လင်သေသောမုတ်ဆိုး
 ၆ မဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျွန်မနှစ်ယောက်ရှိပါ
 ၏။ ထိုသားနှစ်ယောက်တို့သည်ခိုက်ရန်ပြုကြပါ၏။
 ဖြန်ဖြေသောသူမရှိသောကြောင့်တယောက်သည်တ
 ၇ ယောက်ကိုသေသည်တိုင်အောင်လုပ်ကြံပါ၏။ ယခုမှာ
 အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့သည်ကိုယ်တော်ကျွန်မတဖက်
 ခွံထကြ၍အစ်ကိုကိုသတ်သောသူကိုသေစားသေစေ
 ခြင်းငှါအပ်ရမည်။ အစွေခံကိုလည်းငါတို့ပယ်ရှင်းမည်
 ဟုဆိုကြပါ၏။ ထိုသို့ပြုလျှင်ကျွန်တော်မနှစ်ယောက်
 သေးသောမီးခံကိုသူတို့သည်သတ်ကြပါလိမ့်မည်။ ကျွန်
 တော်မလင်၏အမည်ကိုငှါအကျန်အကြွင်းကိုငှါမြေကြီး
 ပေါ်ကသုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြပါလိမ့်မည်ဟုလျှောက်
 ၈ လေသော်၊ ရှင်ဘုရင်ကသင့်အိမ်သို့ပြန်သွားလော့။ သင့်
 ၉ အမှုကိုငါစိရင်မည်ဟုမိမိမိအားမိန့်တော်မူ၏။ တေကော
 မြို့သူမိမိမိကလည်းအံ့အရှင်မင်းကြီး။ ကျွန်တော်မနှင့်ကျွန်
 တော်မအဆွေအမျိုးခွံအပြစ်ရောက်မပါစေ။ ရှင်ဘုရင်
 နှင့်ရာဇပညာတော်သည်အပြစ်လွှတ်ပါစေဟုလျှောက်
 ၁၀ လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်ကသင့်အပြစ်တင်သောသူကိုထံသို့
 ခေါ်ခွဲလော့။ နောက်တဖန်သင့်ကိုမနှောင့်ရှက်ရဟုမိန့်
 ၁၁ တော်မူသော်၊ မိမိမိကသေစားသေစေသောသူတို့သည်

ကျွန်တော်မ၏သားကိုသတ်မည်ဟုစိုးရိမ်ပါသည်ဖြစ်၍
 သူတို့သည်အထူးသဖြင့်မမျက်ဆီးစေခြင်းငှါအရှင်မင်း
 ကြီးသည်ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်တာဝရဘုရားကို
 အောင်းမေ့တော်မူပါဟုလျှောက်ပြန်သော်ရှင်ဘုရင်က
 ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည့်အတိုင်းသင့်သား
 ၁၂ ၏ဆံပင်တပင်မျှမြေပေါ်သို့မကျရဟုမိန့်တော်မူ၏။ တ
 ဖန်မိမိမိကလည်းကိုယ်တော်ကျွန်မသည်အရှင်မင်းကြီး
 အားစကားတခွန်းလျှောက်ရသောအခွင့်ကိုပေးတော်
 မူပါဟုတောင်းပန်လျှင်လျှောက်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၃ ၊ မိမိမိကလည်းသို့ဖြစ်လျှင်ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်
 ၏လူတို့တဖက်ခွံအဘယ်ကြောင့်ကြံစဉ်တော်မူသနည်း။
 အရှင်မင်းကြီးနှင့်ထုတ်သောသူကိုတဖန်ခေါ်တော်မ
 မူသဖြင့်ကိုယ်ကိုအပြစ်တင်၍စိရင်တော်မူပါပြီတ
 ၁၄ ကား။ ငါတို့သည်သေအံ့သောသူဖြစ်ကြ၏။ မြေပေါ်မှာ
 သွန်းပြီးလျှင်နောက်တဖန်ကျူး၍မယူနိုင်သောရေနှင့်
 တူကြပါ၏။ ဘုရားသခင်သည်လူမျက်နှာကိုမထောက်
 သော်လည်းရှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရသောသူသည်အစည်နှင်
 ထုတ်ခြင်းကိုခံ၍မနေရမည်အကြောင်းကြံစည်တော်မူ
 ၁၅ ၏။ သို့ဖြစ်၍ကျွန်တော်မသည်လာ၍အံ့အရှင်
 မင်းကြီးအားလျှောက်ရသည့်အကြောင်းမှာ။ ကျွန်တော်
 မကြောက်အောင်လူများတို့သည်ပြုကြပါ၏။ ကိုယ်တော်
 ကျွန်မကလည်းရှင်ဘုရင်ကိုငါလျှောက်မည်။ ရှင်ဘုရင်
 သည်ငါတောင်းပန်သည်အတိုင်းပြုကောင်းပြုတော်မူ
 ၁၆ မည်။ ငါနှင့်လားကိုဘုရားသခင်၏အစွေတော်မြေပေါ်
 ကသုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောသူ၏လက်မှငါ့နှုတ်ဆံ
 ၁၇ သောငှါနားထောင်တော်မူစိမ့်မည်ဟုဆိုပါ၏။ ကိုယ်
 တော်ကျွန်မကလည်းသေခင်အရှင်မင်းကြီး၏အမိန့်
 တော်ကြောင့်ချစ်သာရမည်။ ဘုရားသခင်၏ကောင်း
 ကင်တမန်ကဲ့သို့သေခင်အရှင်မင်းကြီးသည်ကောင်းမ
 ကောင်းကိုပိုင်းချား၍သိတော်မူ၏ဟုအောင်းမေ့ပါ၏။
 ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်တာဝရဘုရားသည်ကိုယ်
 တော်နှင့်အတူရှိတော်မူစိမ့်မည်ဟုလျှောက်လေ၏။
 ၁၈ ၊ ထိုအခါရှင်ဘုရင်ကငါမေးမြန်းသည့်အမှုကိုမထိမ်မ
 ၁၉ ဂှက်ပါနှင့်ဟုအမိန့်ရှိသော်မိမိမိကအရှင်မင်းကြီးအမိန့်ရှိ
 တော်မူပါဟုလျှောက်လေ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်းအံ့အမှု
 ခွံယာဘသည်သင့်အားအကြံပေးသည်မဟုတ်လောဟု
 မေးသော်မိမိမိကအံ့အရှင်မင်းကြီး။ ကိုယ်တော်အသက်
 ရှင်တော်မူသည်အတိုင်းအရှင်မင်းကြီးမိန့်တော်မူသော
 စကားလင်မှလကျောဘက်။ လက်ဝဲဘက်သို့အဘယ်သူမျှ

မသွေနိုင်ရာ၊ အကယ်စင်စင်ကိုယ်တော်ကျွန်ယွာဘသည်
 ကျွန်တော်မကို မှာထား၊ ဤ ဤစကားအလုံးစုံတို့ကိုသွန်
 ၂၀ သင်ပါ၏။ ပရိယာယ်ပြု၍သို့အရောင်ဆောင်စေခြင်း
 ဌာကိုယ်တော်ကျွန်ယွာဘသည်စီရင်ပါ၏။ အရှင်သခင်
 သည်လည်းမြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှတို့ကိုသိနိုင်သည်တိုင်
 အောင်ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ပညာရှိ
 သကဲ့သို့ပညာရှိတော်မူသည်ဟုပြန်လျှောက်လေ၏။
 ၂၁ ထိုအခါရှင်ဘုရင်ကဤအမှုကို ငါစီရင်ရ၏။ သင်
 သွား၍ထိုလူလင်အဗ္ဗလုံကိုတဖန် ခေါ်ရမည်ဟုယွာဘ
 ၂၂ အားမိန့်တော်မူ၏။ ယွာဘသည်လည်းမြေပေါ်မှာဦးချပျပ်
 ဝပ်လျက်ကျွန်တော်သခင်အရှင်မင်းကြီးကိုယ်တော်
 ကျွန်အသနားတော်ခံသည့်အတိုင်းအရှင်မင်းကြီးပြုတော်
 မူသောကြောင့်ကိုယ်တော်ကျွန်သည်ရှေ့တော်၌မျက်နှာရ
 ကြောင်းကိုကျွန်တော်သိပါသည်ဟုကျေးဇူးတော်ကိုဝန်
 ၂၃ ခံလေ၏။ ထိုနောက်ယွာဘသည်ထံ၌ဂေရုမြို့သို့သွားသ
 ၂၄ ဖြင့် အဗ္ဗလုံကိုယေရုရှလင်မြို့သို့ဆောင်ခဲ့လေ၏။ ရှင်
 ဘုရင်ကလည်းမိမိအိမ်သို့သွားစေ။ ဈေးကွက်ကိုမမြင်စေ
 နှင့်ဟုအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း အဗ္ဗလုံသည်မိမိအိမ်
 သို့သွား၍ရှင်ဘုရင်၏မျက်နှာတော်ကိုမမြင်ရ။
 ၂၅ ဣသရေလအမျိုးတမျိုးလုံးတွင်အဗ္ဗလုံကဲ့သို့အ
 ဆင်းထွ၍ ချီးမွမ်းရသောသူတယောက်မျှမရှိ။ ခြေဖဝါး
 ၂၆ မှသည်ဦးတိပ်တိုင်အောင်အပြစ်တချို့မရှိ။ ဆံပင်
 လေးသောကြောင့်နှစ်တိုင်းဖြတ်၍တနှစ်လျှင်အကျပ်
 ၂၇ တော်အတိုင်းအကျပ်သုံးဆယ်ရတတ်၏။ အဗ္ဗလုံသည်
 သားသုံးယောက်နှင့်တာမာအမည်ရှိသောသမီးတယောက်
 ကိုမြင်လေ၏။ သမီးသည်အလွန်လှသောသူဖြစ်၏။
 ၂၈ အဗ္ဗလုံသည်ရှင်ဘုရင်၏မျက်နှာတော်ကိုမမြင်ရဘဲ
 ၂၉ နှစ်နှစ်ပတ်လုံးယေရုရှလင်မြို့၌နေပြီးမှ ယွာဘကိုရှင်
 ဘုရင်ထံတော်သို့စေလွှတ်မည် အကြံနှင့် ခေါ်သောအခါ
 ၃၀ ယွာဘသည်မလာ။ စူတိယအကြိမ်ခေါ်သော်လည်းမ
 လာ။ ထိုကြောင့်ကျန်တို့အားယွာဘ၏လယ်သည်ငါတို့နေ
 ရာနှင့်နီးပြီ။ ခုယောစပါးရှိ၏။ သွား၍မီးရှို့ကြဟုစီရင်သည့်
 ၃၁ အတိုင်းအဗ္ဗလုံ၏ကျွန်တို့သည်မီးရှို့ကြ၏။ ထိုအခါယွာ
 ဘသည် အဗ္ဗလုံအိမ်သို့ထသွား၍ ကိုယ်တော်၏ကျွန်
 တို့သည်ကျွန်တော်လယ်ကိုအဘယ်ကြောင့်မီးရှို့ကြသ
 ၃၂ နည်းဟုမေးသော်၊ အဗ္ဗလုံကငါသည်ဂေရုမြို့မှအဘယ်
 ကြောင့်လာရသနည်း။ ထိုမြို့၌ယခုတိုင်အောင်နေကောင်း
 သည်ဟုလျှောက်စေခြင်းငှါသင့်ကိုရှင်ဘုရင်ထံတော်
 သို့စေလွှတ်မည်ဟုငါခေါ်၏။ ယခုမှာရှင်ဘုရင်၏မျက်နှာ

တော်ကိုငါမြင်ပါရစေ။ အပြစ်ရှိလျှင်သတ်တော်မူပါစေ
 ၃၃ ဟုယွာဘအားပြောဆိုသော်၊ ယွာဘသည်ရှင်ဘုရင်ထံ
 တော်သို့သွား၍လျှောက်သဖြင့် အဗ္ဗလုံကိုခေါ်တော်မူ၏။
 အဗ္ဗလုံသည်လာ၍ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်၌ဦးချပျပ်ဝင်၏။
 ရှင်ဘုရင်သည်သုကိုနမ်တော်မူ၏။
 ၁ ထိုနောက်မှအဗ္ဗလုံသည်ရထားများနှင့်မြင်းများကို
 ၎င်းမိမိရှေ့မှာပြေးရသောလူငါးဆယ်ကို၎င်းပြင်ဆင်လေ
 ၂ ၏။ အဗ္ဗလုံသည်စောစောထ၍တံခါးဝမှာရပ်နေတတ်
 ၏။ အမှုရှိသောသူသည်စီရင်တော်မူခြင်းကိုခံရသော
 ဌာရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့လာသောအခါ အဗ္ဗလုံကသင်
 သည်အဘယ်မြို့သားဖြစ်သနည်းဟုမေးလျှင် ထိုသူက
 ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ဤမည်သောဇုသရေလအမျိုးအ
 ၃ နွယ်သားဖြစ်ပါ၏ဟုပြန်လျှောက်သော်၊ အဗ္ဗလုံကသင့်
 အမှုသည်ဟုတ်မှန်လျှောက်ပတ်ပေ၏။ သို့သော်လည်းသင့်
 အမှုကိုရှင်ဘုရင်မှစ၍အဘယ်သူမျှနားမထောင်ဟုပြော
 ၄ ဆိုတတ်၏။ တဖန်တုံ့ငါသည်ဤပြည်၌တရားစီရင်သော
 ၅ မင်းဖြစ်ပါစေသော။ သို့ဖြစ်လျှင်တရားမှုရှိသောအမှု
 သည်အပေါင်းတို့သည်ထံသို့လာ၍ငါသည်တရားသ
 ၆ ဖြင့်စီရင်မည်ဟုဆိုတတ်၏။ လူတစ်ယောက်သည်ရှိ
 သောစွာပြု၍ချည်းကပ်သောအခါအဗ္ဗလုံသည်လက်ကို
 ၇ ဆန့်၍ထိုသူကိုကိုင်းလျက်နမ်လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့စီရင်တော်
 မူခြင်းကိုခံရသောဌာရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့လာသော
 ဇုသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အားအဗ္ဗလုံပြု၍သူ
 ၈ တို့စိတ်နှစ်လုံးကိုခိုးလေ၏။ လေးနှစ်လွန်သောအခါအ
 ဗ္ဗလုံသည်ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ဝင်၍ ထာဝရဘုရား
 သည်အကျွန်ုပ်ကိုတဖန်ယေရုရှလင်မြို့သို့ဆောင်တော်မူ
 လျှင်ထာဝရဘုရားဝတ်ကိုအကျွန်ုပ်ပြုပါမည်ဟုကိုယ်
 တော်ကျွန်သည်ရှုပြည်ဂေရုမြို့၌နေသောအခါသစ္စာ
 ဂတိပြုပါပြီ။ သို့ဖြစ်၍ကျွန်တော်သည်ထာဝရဘုရားအား
 သစ္စာဂတိပြုသည့်အတိုင်းဟောဖြန့်မြို့သို့သွား၍သစ္စာဝတ်
 ကိုဖြေရမည့်အကြောင်း။ အခွင့်ပေးတော်မူပါဟုလျှောက်
 ၉ လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်ကညိမ်ဝပ်စွာသွားစော့ဟုမိန့်တော်မူ
 ၏။ ထိုအခါအဗ္ဗလုံသည်ထံ၌ဟောဖြန့်မြို့သို့သွား၏။
 ၁၀ သို့ရာတွင်လျှို့ဝှက်သောသူတို့ကိုဇုသရေလအမျိုးအ
 နွယ်ရှိသမျှသို့အနွှံအပြားလွှတ်သဖြင့်သင်တို့သည်တံ
 ပိုးမှုတ်သံကိုကြားသောအခါအဗ္ဗလုံသည်ဟောဖြန့်မြို့၌
 နန်းထိုင်တော်မူပြီဟုပြောဆိုကြလေ့ဟုမှာထားလေ၏။
 ၁၁ အဗ္ဗလုံခေါ်သောလူနှစ်ရာတို့သည်ယေရုရှလင်မြို့ထဲ

ကထွက်သွားကြ၏။သူတို့သည် အဘယ်အမှုကိုမျှမသိ
 ၁၂ ဘဲကောင်းသောစိတ်နှင့်လိုက်ကြ၏။ဒါဝိဒ၏တိုင်ပင်
 မတ်။ဂိလောမြို့သားအဟိသောဗေလသည်မိမိနေရာဂိ
 လောမြို့၌ယဇ်ပူဇော်လျက်ရှိ၍ အဗရှလုံခေါ်လေ၏။အဗ
 ရှလုံနောက်သို့လိုက်သောသူတို့သည်တိုးပွားများပြား
 သဖြင့်ပုန်ကန်ခြင်းအမှုအားကြီးလေ၏။

၁၃ သိတင်းပြောသောသူတယောက်သည်ဒါဝိဒထံသို့
 လာ၍ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏စိတ်နှစ်လုံးသည်အဗ
 ၁၄ ရှလုံဘက်သို့ပါသွားပါပြီဟုကြားလျှောက်လေ၏။ဒါဝိဒ
 ကလည်းငါတို့သည်ထ၍ပြေးကြကုန်အံ့။မပြေးလျှင်။အ
 ဗရှလုံထက်နှင့်မလွတ်။အလျှင်အမြန်ထွက်ကြကုန်အံ့။
 သို့မဟုတ်လျှင်သူသည်ချက်ချင်းတိုက်လာသဖြင့်ငါတို့
 ကိုဘေးပြု၍မြိုက်လည်းပေးနှင့်လုပ်ကြံထိမိမည်ဟုယေရှု
 ၁၅ ရှလုံမြို့တွင်အထံတော်၌ရှိသောကျွန်အပေါင်းတို့အား
 မိန့်တော်မူ၏။ရှင်ဘုရင်၏ကျွန်တို့ကလည်းအရှင်မင်း
 ၁၆ ကြီးစီရင်တော်မူသမျှတို့ကိုကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည်ပြု
 ပါမည်ဟုလျှောက်ကြလျှင်။ရှင်ဘုရင်သည်နန်းတော်
 သားအပေါင်းတို့နှင့်တကွထွက်သွား၏။သို့ရာတွင်နန်း
 ၁၇ တော်ကိုစောင့်စေခြင်းငှါကိုယ်လုပ်တော်မိမ္မတကျပ်တို့
 ကိုထားခဲ့လေ၏။။ထိုသို့ရှင်ဘုရင်နှင့်ကိုယ်တော်၌ပါ
 သောသူအပေါင်းတို့သည်ထွက်သွား၍ဗေသာမေရက်
 ၁၈ ရွာမှာစားခန်းချကြ၏။ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်းတို့သည်ခြံ
 ရံလျက်လိုက်ကြ၏။ဂါသမြို့မှလိုက်လာသောသူချောက်
 ရာတည်းဟူသောဂိတ္တိလူအပေါင်းနှင့်ခေရသိလူ။ပေလ
 ၁၉ သိလူအပေါင်းတို့သည်ရှေ့တော်၌ရှိသွားကြ၏။ထိုအခါ
 ရှင်ဘုရင်သည်ဂိတ္တိလူအိတ္တဲအားလည်းငါတို့နှင့်အဘယ်
 ကြောင့်လိုက်သနည်း။ရှင်ဘုရင်ထံသို့ပြန်၍နေလေ့။
 သင်သည်တပါးအမျိုးသား။နေရာမကျသောညွှတ်သည်
 ၂၀ ဖြစ်၏။မနေ့ကသာရောက်လာသည်ဖြစ်၍ယနေ့ငါတို့
 နှင့်အတူအရပ်ရပ်တွင်လည်ရမည်လော။ငါသည်သွား
 ရသောအခွင့်ရှိသည်အတိုင်းသွားရသောကြောင့်။သင်
 ၂၁ သည်အမျိုးသားချင်းတို့ကိုခေါ်၍ပြန်လေ့။ကရုဏာ
 နှင့်သစ္စာရှိပါစေသောဟုမိန့်တော်မူ၏။အိတ္တဲကလည်း
 ထာဝရဘုရားအသက်။အရှင်မင်းကြီးအသက်ရှင်တော်
 မူသည်အတိုင်းအကယ်၍အရှင်းမင်းကြီးအသက်တော်
 ဆုံးသည်ဖြစ်စေ။ချင်သာသည်ဖြစ်စေ။ရှိတော်မူရာအ
 ၂၂ ရပ်၌ကိုယ်တော်ကျွန်ရှိပါလိမ့်မည်ဟုရှင်ဘုရင်အား
 ပြန်လျှောက်သော်။ဒါဝိဒကချီသွားလေ့ဟုအိတ္တဲအားမိန့်
 တော်မူသဖြင့်ဂိတ္တိလူအိတ္တဲသည်မိမိ၌ပါသောလူကြီးလူ

၂၃ ငယ်အပေါင်းတို့နှင့်တကွချီသွားလေ၏။ပြည်သူပြည်
 သားအပေါင်းတို့သည်ပြင်းစွာငိုကျွေးကြ၏။နောက်
 တော်၌လိုက်သောသူအပေါင်းတို့သည်ချီသွား၍ရှင်ဘုရင်
 သည်ကိုယ်တော်တိုင်ကေဖြန်ချောင်းကိုကူးလျှင်လူအ
 ပေါင်းတို့သည်ကူး၍တောထပ်သို့လိုက်သွားကြ၏။

၂၄ ဇာဒုတ်နှင့်လေဝိလူအပေါင်းတို့သည်လည်းဘုရား
 သခင်၏ပဋိညာဉ်သစ်တာတော်ကိုထပ်လျက်ရောက်
 လာ၍သစ်တာတော်ကိုချထားကြ၏။လူအပေါင်းတို့
 သည်မြို့ထဲကထွက်၍မကုန်မှီတိုင်အောင်အဗျာသာသည့်
 ၂၅ ယဇ်ပူဇော်လျက်နေ၏။ရှင်ဘုရင်သည်ဇာဒုတ်ကိုခေါ်
 ၍ဘုရားသခင်၏သစ်တာတော်ကိုမြို့ထဲသို့ပြန်ပို့လေ့။
 ထာဝရဘုရားသည်ငေါက်စိတ်တော်နှင့်တွေ့လျှင်ငေါက်ပြန်
 ၍သစ်တာတော်ကိုငင်ကျွန်းဝပ်တော်မူရာအရပ်ကိုငင်
 ၂၆ ပြတော်မူမည်။။သို့မဟုတ်။သင့်ကိုငါအလိုမရှိဟုအား
 မိန့်တော်မူလျှင်ငါရှိပါ၏။အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်းပြု
 ၂၇ တော်မူစေသတည်းဟူ၍ငင်။ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်ဇာဒုတ်
 အားလည်းသင်သည်ပရောဖက်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။
 သင်၏သားအဟိမတ်နှင့်အဗျာသာ၏သားယောနသန်။
 ထိုသားနှစ်ယောက်ကိုခေါ်၍မြို့သို့ညိပ်ဝပ်စွာပြန်သွား
 ၂၈ လေ့။။သင်တို့ကြားလျှောက်စေသောစကားမရောက်မှီ
 ငါသည်တောထွင်ပြင်၌ဆင်းလင့်၍နေမည်ဟုမိန့်တော်
 ၂၉ မူသည်အတိုင်း။ဇာဒုတ်နှင့်အဗျာသာတို့သည်ဘုရား
 သခင်၏သစ်တာတော်ကိုယေရှုရှလုံမြို့သို့ပြန်ပို့၍ထို
 ၃၀ မြို့၌နေကြ၏။ဒါဝိဒသည်လည်းငိုလျက်ဥက္ကောင်းကိုမြို့
 လျက်ခြေနင်းကိုချွတ်လျက်သံလွင်တောင်ပေါ်သို့တက်
 လေ၏။နောက်တော်၌လိုက်သောသူအပေါင်းတို့သည်
 လည်းဥက္ကောင်းကိုမြို့လျက်ငိုကျွေးလျက်တက်ကြ၏။

၃၁ အဗရှလုံနှင့်ငိုင်း၍ပုန်ကန်သောလူရထဲမှာအဟိ
 သောဗေလလည်းပါကြောင်းကိုဒါဝိဒသည်ကြားလျှင်
 အိုထာဝရဘုရား။အဟိသောဗေလပေးသောအကြံကို
 မိုက်သောအကြံဖြစ်စေတော်မူပါဟုဆိုတောင်းလေ၏။

၃၂ ၊တောင်ပေါ်သို့ရောက်သောအခါဒါဝိဒသည်ဘုရားသ
 ခင်ကိုကိုးကွယ်၏။အာခါမြို့သားဟူ၍သည်လည်းအင်္ဂါ
 ကိုဆုတ်လျက်ခေါင်းပေါ်မှာဗြေဟုန်ကိုတင်လျက်ခရီးဦး
 ၃၃ ကြိုပြုအံ့သောငှါလာ၏။ဒါဝိဒကလည်းသင်သည်ငါနှင့်
 ၃၄ အတူလိုက်လျှင်ငါ့နှောင့်ရှက်လိမ့်မည်။။မြို့သို့ပြန်၍
 အဗရှလုံအားအရှင်မင်းကြီး။ကျွန်တော်သည်ခမည်း
 တော်ထံ၌ကျွန်ခံဘူးသည်နည်းဘုကိုယ်တော်ထံ၌ကျွန်ခံ
 ပါမည်ဟုလျှောက်လျှင်အဟိသောဗေလပေးသောအကြံ

၃၅ ကိုဘောက်မှာနေ၍ဖျက်နိုင်သိမ့်မည်။ မြို့တွင်သင်နှင့်အ
 ၃၆ ယူဇနပရောဟိတ်ဇာတုတ်နှင့်အဗျာသာတို့သည်ရှိကြ
 သည်မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍နန်းတော်၌ကြားသမျှကို
 ၃၇ ယူဇနပရောဟိတ်တို့အားပြန်ပြောရမည်။ သူတို့၌ဇာ
 နုတ်၏သားအဟိမတ်နှင့်အဗျာသာ၏ သားယောနုသန်။
 ၃၈ သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ ကြားနိုင်သမျှကိုထိုသားတို့တွင်
 ၃၉ ငဝ်သို့ပေးလိုက်ရမည်ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဒါဝိဒ်
 ၏အဆွေခင်ပွန်းဟူ၍သည်မြို့သို့ပြန်သွား၏။ အဗျာလုံ
 သည်လည်းယေရုရှလင်မြို့သို့ဝင်လေ၏။

၁ ဒါဝိဒ်သည်တောင်ထိပ်ကိုအနည်းငယ်ထွန်သောအ
 ခါမေဖိဗောရှက်၏ကျွန်တစ်ယောက်ကုန်းနှီးတင်သောမြ
 နှစ်စီးနှင့်တကွမုန့်လုံနှစ်ရာ။ စပျစ်သီးချောက်အပြတ်တ
 ၂ ရာ။ တည်သီးပျဉ်အပျားတရာ။ စပျစ်ရည်ဘူးတလုံးကို
 မြပေါ်မှာတင်ဆောင်လျက်ခရီးဦးဖြိုပြုအံ့သောငှါလာ
 ၃ ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်းအဘယ်သို့ပြုခြင်းငှါဤဥစ္စာကို
 ဆောင်ခဲ့သနည်းဟုမိတကားမေးလျှင်မိတကားမြို့သို့
 ၄ နန်းတော်သားများစီးဘို့။ ရန်နှင့်သစ်သီးတို့သည်လုလင်
 များစားဘို့။ စပျစ်ရည်သည်လည်းတော၌မောသောသူ
 ၅ များသောက်ဘို့ဖြစ်ပါသည်ဟုလျှောက်၏။ ရှင်ဘုရင်က
 လည်းသင့်သခင်၏သားသည်အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမေး
 ၆ လျှင်မိတကားယေရုရှလင်မြို့၌နေရစ်၏။ ယနေ့မှာဣသ
 ၇ ခရလအမျိုးသည်အဖ၏နိုင်ငံကိုအားပြန်ပေးလိမ့်မည်
 ၈ ဟုဆိုကြောင်းကိုလျှောက်လေသော်၊ ရှင်ဘုရင်ကမေဖိ
 ဗောရှက်နှင့်ဆိုင်သမျှသောဥစ္စာသည်သင့်ဥစ္စာဖြစ်စေဟု
 ၉ မိတကားမိန့်တော်မူ၏။ မိတကားလည်း အရှင်မင်းကြီး။
 ကျွန်တော်သည်ရှေ့တော်၌မျက်နှာရပါမည်အကြောင်း
 ၁၀ ရှိခိုးအသနားတော်ခံပါသည်ဟုပြန်လျှောက်လေ၏။
 ၁၁ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်ဗာဟုရိမ်မြို့သို့ရောက်သောအ
 ၁၂ ခါရှောလု၏အဆွေအမျိုးဂေရသားရှိမိအမည်ရှိသောသူ
 ၁၃ သည်ကျိန်ဆဲလျက်ထွက်လာ၏။ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးနှင့်
 ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်းတို့ကိုကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်လေ၏။
 ၁၄ လူများအပေါင်းနှင့်မူးတော်မတ်တော်အပေါင်းတို့သည်
 ၁၅ လကျှာတော်ဘက်။ လက်ဝဲတော်ဘက်၌ရှိကြ၏။ ရှိမိ
 ကျိန်ဆဲသောစကားဟူမူကား။ သွားဟဲ့။ သွားဟဲ့။ လူအ
 ၁၆ သက်ကိုသတ်သောအဓမ္မလူ။ ရှောလု၏နိုင်ငံကိုလူယူ၍
 သူ၏အဆွေအမျိုးကိုသတ်သောအပြစ်အလုံးစုံကိုသင့်
 ၁၇ ခေါင်းပေါ်မှာထာဝရဘုရားသက်ရောက်စေ၍နိုင်ငံ
 တော်ကိုသင်၏သားအဗျာလုံလက်၌အပ်တော်မူပြီ။ သင်

သည်လူအသက်ကိုသတ်သောသူဖြစ်သောကြောင့်
 ၁၈ ကြည့်ပါ။ အမှုကြီးရောက်လေပြီဟုဆို၏။ ဇေရုဃာသား
 အဘိရှဲကလည်းထိုခွေးသေကောင်သည်အရှင်မင်း
 ၁၉ ကြီးကိုကျိန်ဆဲရမည်လော။ ကျွန်တော်သွား၍သူ၏လည်
 ၂၀ ပင်းကိုဖြတ်ပါရစေဟုနားတော်လျှောက်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်
 ကအိုဇေရုဃာသားတို့။ သင်တို့သည်ငါနှင့်အဘယ်သို့
 ဆိုင်သနည်း။ ထိုသူသည်ကျိန်ဆဲပါလေစေ။ ဒါဝိဒ်ကို
 ကျိန်ဆဲလော့ဟုထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်
 ၂၁ ၍သင်သည်အဘယ်ကြောင့်ဤသို့ပြုသနည်းဟုအဘယ်
 သူဆိုရမည်နည်းဟူ၍ငင်၊ ကြည့်ပါ။ ငကိုယ်ထဲကထွက်
 သောငသားရင်းသည်အသက်ကိုရှာ၏။ ထိုဗယ်မိန့်
 အမျိုးသားသည်ထိုမျှမကအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ သူကိုရှိပါ
 ၂၂ လေစေ။ ကျိန်ဆဲပါလေစေ။ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်
 မူပြီ။ ထာဝရဘုရားသည်ငါ၏ဒုက္ခကိုကြည့်ရှု၍ယနေ့
 ထိုသူကျိန်ဆဲသည်အတွက်ကောင်းသောအကျိုးကိုပြန်
 ၂၃ ပေးကောင်းပေးတော်မူလိမ့်မည်ဟူ၍ငင်အဘိရှဲနှင့်ကျွန်
 တော်မျိုးအပေါင်းတို့အားမိန့်တော်မူ၏။ ဒါဝိဒ်သည်
 ၂၄ နောက်တော်လိုက်သူတို့နှင့်တကွလမ်း၌သွားစည်တွင်
 ရှိမိသည်ဒါဝိဒ်တဖက်တချက်။ တောင်ခါးပန်းနားမှာ
 ၂၅ ရှောက်သွားသဖြင့်ကျိန်ဆဲလျက်ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်၍
 ၂၆ မြေမှန်ကိုလည်းပက်လေ၏။ ရှင်ဘုရင်မှစ၍နောက်တော်
 သို့လိုက်သောသူအပေါင်းတို့သည်မောလျက်ဗာဟုရိမ်
 မြို့သို့ရောက်၍အမောအပန်းဖြေကြ၏။
 ၂၇ အဗျာလုံနှင့်လူအပေါင်းတို့သည်ယေရုရှလင်မြို့သို့
 ၂၈ ရောက်၍အဟိသောဗေလလည်းပါ၏။ ဒါဝိဒ်၏အဆွေ
 ခင်ပွန်းအာခိလုဟူ၍သည်လည်းအဗျာလုံထံသို့ရောက်
 ၂၉ လာ၍ရှင်ဘုရင်အသက်တော်ရှင်စေသတည်း။ ရှင်ဘုရင်
 အသက်တော်ရှင်စေသတည်းဟုကောင်းကြီးပေး၏။
 ၃၀ |အဗျာလုံကလည်းသင်၏အဆွေခင်ပွန်း၌ဤသို့ကျေးဇူးပြု
 သလော။ သင်၏အဆွေခင်ပွန်းနှင့်အတူအဘယ်ကြောင့်
 ၃၁ မလိုက်သနည်းဟုဟူ၍အားဆိုလျှင်၊ ဟူ၍ကထိုသို့မိန့်
 တော်မမူပါနှင့်။ ထာဝရဘုရားမှစ၍ဤလူများနှင့်ဣသရေ
 ၃၂ လလူများအပေါင်းတို့သည်ရှေ့ချယ်သောသူထံမှာကျွန်
 ၃၃ တော်ကျွန်ခံပါမည်။ ထိုသူထံမှာနေပါမည်ဟူ၍ငင်၊ တ
 ဇန်အကြင်သူထံ၌ကျွန်ခံရ၏။ ထိုသူ၏သားထံ၌ကျွန်ခံရ
 ၃၄ သည်မဟုတ်ပါလော။ ကျွန်တော်သည်ခမည်းတော်ထံ၌
 ကျွန်ခံသည်နည်းသူကိုယ်တော်ထံ၌လည်းကျွန်ခံပါမည်
 ၃၅ ဟူ၍ငင်အဗျာလုံအားလျှောက်ဆို၏။
 ၃၆ အဗျာလုံကလည်းငါတို့သည်အဘယ်သို့ပြုရမည်ကို

၂၁ အကြံပေးပါဟုအဟိသောဗေလအားဆိုလျှင်၊ အဟိ
သောဗေလကနန်းတော်ကိုစောင့်စေခြင်းငှါခမည်း
တော်ထားခဲ့သောကိုယ်လုပ်တော်တို့ရှိရာသို့ဝင်တော်
မူပါ။ ခမည်းတော်သည်ကိုယ်တော်အားစက်ဆုပ်ရွံရှာ
ကြောင်းကိုဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ကြား
၂၂ အားကြီးကြပါလိမ့်မည်ဟုလျှောက်သည်အတိုင်း၊ နန်း
တော်ပေါ်မှာအဗရှလုံအဖိုမျက်နှာကျက်ကိုမိုး၍သူသည်
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှေ့မှာခမည်းတော်၏
၂၃ ကိုယ်လုပ်တော်တို့ရှိရာသို့ဝင်လေ၏။ ထိုကာလ၌အဟိ
သောဗေလပေးသောအကြံသည် ဘုရားသခင်ထံတော်၌
မေးလျှောက်၍ခံရသောဗျာဒိတ်တော်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူ
ပေးသမျှသောအကြံကိုဒါဝိဒ်နှင့်အဗရှလုံသည်ဗျာဒိတ်
တော်ကဲ့သို့မှတ်တတ်သတည်း။

၁ တဖန်အဟိသောဗေလကကျွန်တော်သည်လူတ
သောင်းနှစ်ထောင်တို့ကိုရွေးကောက်ပါရစေ။ ယနေ့
၂ ညည့်၌ပင်ကျွန်တော်ထံ၌ဒါဝိဒ်ကိုလိုက်ပါမည်။ သူ
သည်မောလျက်လက်အားနည်းလျက်နေစဉ်အခါကျန်
တော်တိုက်၍သူကိုထိတ်လန့်စေမည်။ သူ၌ပါသောလူအ
ပေါင်းတို့သည်ပြေးကြ၍ရှင်ဘုရင်ကိုသာကျွန်တော်လုပ်
၃ ကြံပါမည်။ လူအပေါင်းတို့ကိုကိုယ်တော်ထံသို့ဆောင်
ခဲ့ပါမည်။ ကိုယ်တော်ရှာသောသူတယောက်တည်းကိုရ
လျှင်လူအပေါင်းတို့သည်ပြန်လာ၍ညိမ်ဝပ်ကြပါလိမ့်
၄ မည်ဟုလျှောက်လျှင်၊ ထိုစကားကိုအဗရှလုံနှင့်ဣသရေလ
၅ အမျိုးအသက်ကြီးသူတို့သည်နှစ်သက်ကြ၏။ ထိုအခါ
အဗရှလုံကအာဒိလူဟူ၍ကိုလည်းခေါ်ခဲ့။ ငါတို့သည်သူ
၆ ၏စကားကိုနားကြားကြကုန်အံ့ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ ဟု
ရှင်သည်လာ၍အဗရှလုံကအဟိသောဗေလသည်၍မည်
သောအကြံကိုပေးပြီ။ သူ၏စကားကိုနားထောင်သင့်သ
၇ လော။ သို့မဟုတ်။ သင်ပြောလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ဟုရှင်ကအ
ဟိသောဗေလပေးသောအကြံသည်ယခုကာလ၌မလျော်
၈ ပါ။ ခမည်းတော်နှင့်သူ၏လူတို့သည်ခွန်အားကြီးသောသူ
ဖြစ်ကြောင်းကိုငင်ယူမှုကားတော၌သားငယ်ပျောက်
သောဝံမကဲ့သို့ပြင်းထန်သောစိတ်ရှိကြောင်းကိုငင်ကိုယ်
တော်သိတော်မူ၏။ ခမည်းတော်သည်လည်းစစ်သူရဲဖြစ်
၉ ၍လူများတို့နှင့်အတူမအိပ်တတ်။ ယခုမှာသူသည်မြေ
တွင်းတဝိုက်၌ပုန်းလျက်နေပါလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်။
အချားသောအရပ်၌ပုန်းလျက်နေပါလိမ့်မည်။ လူအချို့တို့

သည်အဦးလဲ၍သေလျှင်ထိုသိတင်းကိုကြားသောသူ
ကအဗရှလုံနောက်သို့လိုက်သောသူတို့သည်ဆုံးရှုံးကြ
၁၀ ပြီဟုကြားပြောကြပါလိမ့်မည်။ ထိုအခါရဲရင့်သောသူ။
ချင်သောနှစ်လုံးကဲ့သို့နှစ်လုံးရှိသောသူသည်စိတ်ပျက်
ပါလိမ့်မည်။ ခမည်းတော်သည်ခွန်အားကြီးသောသူဖြစ်
ကြောင်းကိုငင်ယူ၍ပါသောသူတို့သည်ရဲရင့်ခြင်းသတ္တိ
ရှိသောသူဖြစ်ကြောင်းကိုငင်ဣသရေလအမျိုးသား
၁၁ အပေါင်းတို့သည်သိကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ကျွန်တော်သည်
အကြံပေးပါမည်။ နန်မြို့မှစ၍ဗေရရှေ့ဘမြို့တိုင်အောင်
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်အရေအတွက်
အားဖြင့်သမုဒ္ဒရာထဲလုံးနှင့်အမျှကိုယ်တော်ထံ၌စုစည်းဝေး
၁၂ ၍ကိုယ်တော်တိုင်စစ်ချီတော်မူရမည်။ ထိုသို့ခမည်း
တော်ကိုတွေ့သောအရပ်တဝိုက်၌သုတေသနပြုလျှင်
မြေပေါ်မှာနှင်းကျသကဲ့သို့သူကိုလွှမ်းမိုး၍သူနှင့်သူနှိုက်
၁၃ သောသူတယောက်မျှမကျန်ကြွင်းရ။ ၎င်းနည်း။ ခမည်း
တော်သည်မြို့တမြို့ထဲသို့ဝင်လျှင်ဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့သည်ကြီးများကိုယူခဲ့၍ထိုမြို့၌ကျောက်
စရစ်တခုကိုမျှမကျန်စေခြင်းငှါချိုင့်ထဲသို့ဆွဲချကြမည်
၁၄ ဟုလျှောက်လေသော်၊ အဗရှလုံနှင့်ဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့ကအာဒိလူဟူ၍ပေးသောအကြံသည်အဟိ
သောဗေလပေးသောအကြံထက်သာ၍ကောင်းသည်ဟု
ပြောဆိုကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်
အဗရှလုံ၌ဘေးရောက်စေခြင်းငှါအဟိသောဗေလပေး
သောအကြံကောင်းကိုဖျက်စေမည်အကြောင်းစီရင်
တော်မူ၏။
၁၅ ထိုအခါဟုရှင်သည်ယဇိပရေဟိတ်ဇာဒုတ်နှင့်အဗျာ
သာတို့အားအဟိသောဗေလသည်၍မည်သောအကြံကို
အဗရှလုံနှင့်ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့အား
ပေးပြီ။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း၍မည်သောအကြံကိုပေးပြီ။
၁၆ ၊ သို့ဖြစ်၍ဒါဝိဒ်ထံသို့အလျင်အမြန်စေလွှတ်၍ယနေ့ည
မှာတောလွင်ပြင်၌မနေပါနှင့်။ အလျင်အမြန်ကူးသွားပါ။
သို့မဟုတ်လျှင်ရှင်ဘုရင်နှင့်လူအပေါင်းတို့သည်ဆုံး
ရှုံးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟုကြားလျှောက်မည်
၁၇ အကြောင်းမှာလိုက်သဖြင့်၊ ယောနသန်နှင့်အဟိမတ်
သည်မြို့ထဲသို့ဝင်လျှင်သူတပါးမြင်မည်ရိုးသောကြောင့်
အရိသာဂေလရွာနားမှာနေရစဉ်တွင်မိမိကလေးတ
ယောက်သွား၍ပြောသည်အတိုင်းသူတို့သည်ဒါဝိဒ်မင်း
၁၈ ကြီးထံသို့သွား၍လျှောက်ကြ၏။ သို့ရာတွင်လူကလေး
တယောက်သည်ထိုသူတို့ကိုမြင်၍အဗရှလုံအားလျှောက်

လေ၏။သူတို့သည်အလျင်အမြန်သွား၍ဗာဟုရိမ်မြို့တွင်
 ၁၉ အိမ်တစ်အိမ်သို့ဝင်သဖြင့်ထိုအိမ်ဝင်းထဲမှာရှိသောရေ
 ၂၀ တွင်းသို့ဆင်း၍၊ မိမိသည်ရေတွင်းဝကျဗုံးပြီးမှဆံကို
 ၂၁ တွန်း၍သားသော့ကြောင့်ထိုအမှုသည်မထင်ရှား။။အဗ
 ၂၂ ရာလုံ၏ကျွန်တို့သည်ထိုအိမ်သို့ရောက်၍အဟိမတ်နှင့်
 ၂၃ သောနသန်တို့သည်အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမိမိသွားမေး
 ၂၄ လျှင်မိမိကချောင်းတဖက်သို့ကူးကြပြီဟုပြောသဖြင့်သူ
 ၂၅ တို့သည်ရှာ၍မတွေ့သောအခါယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်သွား
 ၂၆ ကြ၏။ပြန်သွားသောနောက်အဟိမတ်နှင့်ယောနသန်
 ၂၇ သည်ရေတွင်းထဲကတက်၍ဒါရိဒ်မင်းကြီးထံသို့သွားပြီး
 ၂၈ လျှင်မြတ်တဖက်သို့အလျင်အမြန်ထ၍ကြွတော်မူပါ။အ
 ၂၉ ဟိသောဇေလသည်ကိုယ်တော်တဖက်၌၍မည်သောအ
 ၃၀ ကြိုကိုပေးပါပြီဟုလျှောက်သော်၊ဒါရိဒ်နှင့်လူအပေါင်း
 ၃၁ တို့သည်သ၍ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးကြ၏။ရိပ်စားလင်းသော
 ၃၂ အခါမကူးသောသူတယောက်မျှမရှိ။

၃၃ အဟိသောဇေလသည်မိမိပေးသောအကြံသို့မလိုက်
 ၃၄ ကြသည်အကြောင်းကိုသိမြင်သောအခါ မြို့ကိုကုန်းနှိုး
 ၃၅ တင်ပေးပြီးလျှင်ထ၍မိမိနေရင်းမြို့မိမိအိမ်သို့သွားသဖြင့်
 ၃၆ အိမ်မှအိမ်ရေးများကိုစီရင်ပြီးမှလည်ကြီးတပ်၍သေ
 ၃၇ လေ၏။ဘိုးဘေးတို့သင်းပြိုင်း၌သင်းပြိုက်ကြ၏။

၃၈ ဒါရိဒ်သည်မဟာနိမ်မြို့သို့ရောက်လေ၏။အဗရာဟံ
 ၃၉ သည်လည်းညူသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်အတူယော်ဒန်
 ၄၀ မြစ်ကိုကူးလေ၏။။အဗရာဟံသည်ဗိုလ်ချုပ်မင်းယွာဘာ
 ၄၁ အရာ၌အာမသကိုခန့်ထား၏။အာမသကားယွာဘာအမိ
 ၄၂ ဇေရုယာ၏ညီမနာဟတ်သို့အဘိဇလနှင့်စုံဖက်သော
 ၄၃ ဣဗရေလအမျိုးသားဖြစ်သတည်း။။ညူသရေလ
 ၄၄ အမျိုးသားတို့နှင့်အဗရာဟံသည်ဝဲသန်ပြည်၌တင်ချကြ၏။

၄၅ ဒါရိဒ်သည်မဟာနိမ်မြို့သို့ရောက်သောအခါအဗ္ဗန်
 ၄၆ ပြည်ရဗ္ဗာမြို့သားနာဟတ်၏သားရှောဘိ။သောဒောမြို့
 ၄၇ သားအဗေလ၏သားမာဗိရ။ဂိလဒ်အမျိုးရောဂေဝိမ်မြို့
 ၄၈ သားဗာဒိလဲတို့က၊ထိုလူတို့သည်ဘောဌိရေစာတော်မွတ်
 ၄၉ လျက်ပင်ပန်းလျက်နေရပါသည်တကားဟုဆို၍ဒါရိဒ်
 ၅၀ နှင့်သူ၏လူများစားစရာဘိုလှူဆံ။မယောဆံ။မုန့်ညက်။

၅၁ ပေါက်ပေါက်မျိုး။ပဲမျိုး။ပျားရည်။နို့တမ်။သိုး။မိန့်ခဲနှင့်
 ၅၂ အကွအိပ်ဆု။လင်ပန်း။မြေခွက်များကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၅၃ ဒါရိဒ်သည်မိမိ၌ပါသောလူတို့ကိုရေတွက်၍တ
 ၅၄ ထောင်အုပ်။တရာအုပ်တို့ကိုခန့်ထား၏။။လူသုံးစုတစု
 ၅၅ ကိုယွာဘာ၌ရင်တရကိုဇေရုယာသားယွာဘာညီအဘိရှ

၅၆ ဌိရင်တရကိုဂိတ္တိလူအိတ္တိ၌ရင်အပ်း၍ဝကျယ်တိုင်ချ
 ၅၇ သွားမည်ဟုလူများတို့အားမိန့်တော်မူ၏။။လူများတို့က
 ၅၈ လည်းကိုယ်တိုင်ကြွတော်မမူပါနှင့်။ကျွန်တော်တို့ပြေး
 ၅၉ သော်လည်းသူတို့သည်အမှုမထားကြပါ။ကျွန်တော်တို့တ
 ၆၀ ဝက်သေသော်လည်းသူတို့သည်အမှုမထားကြပါ။ကိုယ်
 ၆၁ တော်မူကားကျွန်တော်တို့တသောင်းထက်မြတ်တော်မူ
 ၆၂ ၏။သို့ဖြစ်၍ကျွန်တော်တို့ကိုမြို့ထဲကမစတော်မူလျှင်သာ
 ၆၃ ၍ကျောင်းပါလိမ့်မည်ဟုလျှောက်ကြ၏။။ရှင်ဘုရင်က
 ၆၄ လည်းငါသည်သင်တို့အလိုသို့လိုက်မည်ဟုမိန့်တော်မူ
 ၆၅ ၍ဘိခါးဝနားမှာရပ်တော်မူလျှင်လူအပေါင်းတို့သည်တ
 ၆၆ ရာတပ်။တထောင်တပ်အားဖြင့်ချီသွားကြ၏။ရှင်ဘုရင်
 ၆၇ ကလည်းမျှက်နှာကိုထောက်၍သားအဗရာဟံကိုဖြည်း
 ၆၈ ညှင်းစွာပြုကြလေ့ဟုယွာဘာ။အဘိရှ။အိတ္တိတို့ကိုမှာ
 ၆၉ ထားတော်မူ၏။ထိုသို့ရှင်ဘုရင်သည်အဗရာဟံအတွက်
 ၇၀ ဗိုလ်မင်းအပေါင်းတို့ကိုမှာထားတော်မူသောအခါလူ
 ၇၁ အပေါင်းတို့သည်ကြားကြ၏။။ထိုသို့လူများတို့သည်
 ၇၂ ဣသရေလလူတို့ကိုစစ်တိုက်အံ့သောငါမြို့ပြင်သို့ထွက်
 ၇၃ ၍ဖေရိမ်ဘောဌိစစ်ပြိုင်ကြ၏။။ညူသရေလလူတို့သည်
 ၇၄ ဒါရိဒ်၏ကျွန်တို့ရှေ့မှာရှုံး၍ထိုနေ့ချင်းတွင်ကြီးစွာသော
 ၇၅ လုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့်လူနှစ်သောင်းသေကြ၏။။မြေ
 ၇၆ တပြင်လုံးအနှံ့အပြားတိုက်ကြသဖြင့်ထိုနေ့၌လူချင်း
 ၇၇ သတ်၍သေသည်ထက်တော၌ဆုံးရှုံးသောသူသာ၍
 ၇၈ များကြ၏။ဒါရိဒ်၏ကျွန်တို့သည်အဗရာဟံကိုတွေ့ကြ၏။
 ၇၉ သူသည်မြို့ကိုစီးလျက်ပင်မြို့သည်ကြီးသောအာလေ
 ၈၀ ပင်အကိုင်းအခက်အောက်သို့ဝင်၍အဗရာဟံ၏ခေါင်း
 ၈၁ သည်အာလေပင်၌ညီသဖြင့်ရိပ်နှင့်မြေကြီးစပ်ကြားမှာ
 ၈၂ တွဲလွဲဆွဲလျက်နေ၍မြို့သည်အလိုအလျောက်သွားလေ၏။

၈၃ ၊ မြင်သောသူတယောက်သည်ယွာဘာထံသို့သွား၍အာ
 ၈၄ လေပင်၌အဗရာဟံဆွဲနေသည်ကိုကျွန်တော်မြင်ခဲ့သည်
 ၈၅ ဟုကြားပြောလျှင်၊ယွာဘာကသင်သည်မြင်ခဲ့သည်မှန်
 ၈၆ လျှင်အဘယ်ကြောင့်သုကိုထိုး၍မြေကြီးပေါ်သို့မချခဲ့
 ၈၇ သနည်း။ထိုသို့ပြုလျှင်ငွေအကျပ်တဆယ်နှင့်ခါးစည်း
 ၈၈ ကိုငါပေးပြီဟုပြောဆိုသော်၊ထိုသူကကျွန်တော်သည်
 ၈၉ ကိုယ်လက်၌ငွေအခွက်တဆယ်ကိုပင်ခံရသော်လည်း
 ၉၀ ရှင်ဘုရင်၏သားကိုမပြုနိုင်ပါ။အကြောင်းမူကား။
 ၉၁ ကျွန်တော်တို့ကြားသည်အတိုင်းရှင်ဘုရင်ကမျှက်နှာ
 ၉၂ ကိုထောက်၍သားအဗရာဟံကိုစောင့်မကြလေ့ဟု
 ၉၃ ကိုယ်တော်နှင့်အဘိရှ။အိတ္တိတို့ကိုမှာထားတော်မူပြီ။

၉၄ ၊ ကျွန်တော်ပြုမိလျှင်ကိုယ်ကိုထည့်စား၍ကိုယ်အသက်

ရှုံးပါပြီ။ရှင် ဘုရင်မထိသောအမှုတစ်ခုမျှမရှိ။ကိုယ်
တော်သည်လည်း ကျွန်တော်တဖက်၌နေပါလိမ့်မည်ဟု
၁၄ ပြောဆိုသော်၊ ယွာဘကသင်နှင့်အတူငါမနေအားဟု
ဆိုလျက်မှတ်သုံးစင်းကိုကိုင်ယူ၍အာလေပင်အလယ်
၁၅ ၌အသက်ရှင်လျက်ရှိသောအဗ္ဗလုံ၏နှစ်လုံးကိုထုတ်
ချင်းခပ်ထိုးလေ၏။လက်နက်ဆောင်လူလင်တကျိပ်
တို့သည်လည်းဝိုင်း၍အဗ္ဗလုံကိုအသေသတ်ကြ၏။
၁၆ ၊ယွာဘသည်လည်းတံပိုးမှတ်၍လူတို့ကိုဆီးတားသဖြင့်
၁၇ ဣသရေလလူတို့ကိုလိုက်ရာမှပြန်လာကြ၏။အဗ္ဗလုံ
ကိုလည်းယူ၍တော၌နက်သောမြေတွင်းထဲသို့ချပြီးမှ
ကျောက်ပုံကြီးကိုပုံထားကြ၏။ဣသရေလလူအပေါင်း
၁၈ တို့သည်အသီးအသီးမိမိတို့အိမ်သို့ပြေးကြ၏။အဗ္ဗလုံ
သည်အသက်ရှင်စဉ်အခါငါ၏နာမသည်မပျောက်။အ
မြဲတည်မည်အကြောင်း။သားမရှိဟုဆိုလျက်ရှင်ဘုရင်
ချိုင့်တွင်ကိုယ်အဖို့ကျောက်တိုင်ကိုဖိုက်၍မိမိနာမဖြင့်
သမုတ်သောကြောင့်ယနေ့တိုင်အောင်အဗ္ဗလုံ၏အောင်
တိုင်ဟူ၍တွင်သတည်း။
၁၉ ထိုအခါဇာရုတ်၏သားအဟိမတ်ကထာဝရဘုရား
သည်ရှင်ဘုရင်၏ရန်သူတို့ကိုအပြစ်အလျောက်စီရင်
တော်မူကြောင်းကိုကျွန်တော်ပြေး၍သိတင်းကြား
၂၀ လျှောက်ပါရစေဟုအခွင့်တောင်းလျှင်၊ယွာဘကယ
နေ့သင်သည်သိတင်းမကြားမလျှောက်ရ။အချားသော
နေ့၌ကြားလျှောက်ရမည်။ရှင်ဘုရင်၏သားတော်သေ
သောကြောင့်ယနေ့သင်သည်သိတင်းမကြားမလျှောက်
၂၁ ရဟုဆိုပြီးမှ၊ကုန်အားသင်မြင်သမျှကိုသွား၍ရှင်ဘုရင်
အားကြားလျှောက်လော့ဟုဆိုသည်အတိုင်းကုန်သည်
၂၂ ယွာဘအားဦးညွှတ်၍ပြေးလေ၏။တဖန်ဇာရုတ်သား
အဟိမတ်ကသို့သော်လည်းကျွန်တော်သည်ကုန်နောက်
မှာပြေးပါရစေဟုအခွင့်တောင်းပြန်လျှင်ယွာဘက
သား။ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းမဟုတ်သဖြင့်၍အဘယ်
၂၃ ကြောင့်ပြေးသွားချင်သနည်းဟုဆိုသော်လည်း၊ပြေးပါရ
စေဟုတဖန်အခွင့်တောင်းသောကြောင့်ပြေးလော့ဟုအ
ခွင့်ပေး၏။ထိုအခါအဟိမတ်သည်လွင်ပြင်လမ်၌ပြေး၍
၂၄ ကုန်ကိုလွန်လေ၏။ဒါဝိဒ်သည်မြို့တံခါးနှစ်ထပ်ကြားမှာ
ထိုင်၍နေ၏။ကင်းစောင့်တယောက်သည်မြို့ရိုးတံခါး
အပေါ်၊ပြအိုးရိုးအောက်သို့တက်၍မျှော်ကြည့်သဖြင့်လူ
၂၅ တယောက်တည်းပြေးလာသည်ကိုမြင်သောအခါ၊ရှင်
ဘုရင်အားဟစ်၍လျှောက်လေ၏။ရှင်ဘုရင်ကလည်း
တယောက်တည်းဖြစ်လျှင်သိတင်းပါလိမ့်မည်ဟုအမိန့်

ရှိ၏။ထိုသူသည်ပြေးလာ၍အနီးသို့ရောက်သောအခါ
၂၆ ၊ကင်းစောင့်သည်လည်းအချားသောသူပြေးလာသည်
ကိုမြင်၍အချားသောသူတယောက်တည်းပြေးလာပါ
သည်ဟုတံခါးသို့တည်၍ဟစ်လျှင်ရှင်ဘုရင်ကထိုသူ၌
၂၇ လည်းသိတင်းပါလိမ့်မည်ဟုအမိန့်ရှိ၏။ကင်းစောင့်က
လည်းရှေ့လာသောသူ၏ပြေးခြင်းသည်ဇာရုတ်သားအ
ဟိမတ်ပြေးခြင်းနှင့်တူသည်ကိုကျွန်တော်ထင်ပါသည်
ဟုလျှောက်သော်ရှင်ဘုရင်ကသူသည်လူကောင်းဖြစ်
၏။ကောင်းသောသိတင်းပါလိမ့်မည်ဟုအမိန့်ရှိပြန်၏။
၂၈ ၊အဟိမတ်ကလည်းချစ်သာရပါ၏ဟုဟစ်လျက်ရှင်
ဘုရင်ရှေ့၊မြေပေါ်မှာပျပ်ပပ်လျက်အရှင်မင်းကြီးကို
ပုန်ကန်သောလူတို့ကိုအပ်တော်မူသောကိုယ်တော်၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသ
၂၉ စည်းဟုလျှောက်လေ၏။ရှင်ဘုရင်ကလည်းသားအ
ဗ္ဗလုံသည်ဘေးလွတ်၏လောဟုမေးတော်မူလျှင်အဟိ
မတ်ကအရှင်မင်းကြီး၏ကျွန်ယွာဘသည်ကိုယ်တော်
ကျွန်ကိုစေလွှတ်သောအခါရုံးရင်းခတ်ခြင်းအမှုကိုကျွန်
တော်မြင်သော်လည်းသေချာစွာသေချာပါဟုလျှောက်သော်
၃၀ ၊ရှင်ဘုရင်ကဤအနားမှာရှေ့၍နေလော့ဟုမိန့်တော်မူ
၃၁ သည်အတိုင်းသူသည်ရှေ့၍နေလေ၏။တဖန်ကုန်ရောက်
လာ၍အရှင်မင်းကြီး။သိတင်းပါပါ၏။ကိုယ်တော်ကိုပုန်
ကန်သောသူအပေါင်းတို့ကိုထာဝရဘုရားသည်ထိုသူတို့
၏အပြစ်အလျောက်ယနေ့စီရင်တော်မူပြီဟုလျှောက်
၃၂ လျှင်၊ရှင်ဘုရင်ကသားအဗ္ဗလုံသည်ဘေးလွတ်၏
လောဟုမေးတော်မူသော်ကုန်ကအရှင်မင်းကြီး၏ရန်
သူများ။ကိုယ်တော်ကိုညှဉ်းဆဲခြင်းငှါပုန်ကန်သောသူ
များအပေါင်းတို့သည်ထိုလူလင်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြပါစေသော
၃၃ ဟုပြန်လျှောက်လေ၏။ရှင်ဘုရင်သည်အလွန်ကြင်နာ
သောမိတ်ရှိသဖြင့်မြို့တံခါးအပေါ်၌ရှိသောတံသို့တက်
၍တက်စဉ်တွင်အိုင်သားအဗ္ဗလုံ။သား။သားအဗ
ဗ္ဗလုံ။သင့်ကိုယ်စားငါမသေပါလေတကား။အိုအဗ္ဗလုံ။
သား။သားဟုငိုကျွေးလေ၏။
၃၄ ၊ရှင်ဘုရင်သည်အဗ္ဗလုံကြောင့်ငိုကျွေးမြည်တပ်
၃၅ တော်မူသည်ဟုယွာဘအားကြားပြောလေ၏။ထိုနေ့၌
အောင်ပွဲသည်လူအပေါင်းတို့တွင်ဝမ်းနည်းစရာအကြောင်း
ဖြစ်ပြန်၏။ရှင်ဘုရင်သည်သားတော်ကြောင့်မိတ်ကြင်
နာတော်မူသည်ကိုလူအပေါင်းတို့သည်ထိုနေ့၌ကြား၍
၃၆ ၊စစ်တိုက်ရာမှပြေးသောသူတို့သည်ရှက်၍တိတ်ဆိတ်

စွာပြေးတတ်သကဲ့သို့ မြို့ထဲသို့တိတ်ဆိတ်စွာပြေးဝင်ကြ
 ၄ ၏။ ဂှင်ဘုရင်သည်လည်းမျက်နှာကိုဖုံး၍အိုသောအခဏ
 ၅ လုံးအိုအာရှလုံ။ သေား။ သေားဟုကြီးသော အသံနှင့်ငို
 ၆ ကျွေးတော်မူ၏။ ယွာဘသည် ဂှင်ဘုရင်ထံ။ အိမ်ထဲသို့
 ၇ ဝင်၍ကိုယ်တော်၏ အသက်မှစ၍သားတော်သွေးတော်။ မိ
 ၈ ဖုရားမောင်း မမိသံတို့၏ အသက်ကို ကယ်တင်သော
 ၉ ကိုယ်တော် ကျွန်တို့ကို ယနေ့အရှက်ကွစေတော်မူပြီ။
 ၁၀ ၊ ရန်သူတို့ကိုချစ်၍ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို မုန်းတော်မူ၏။
 ၁၁ မူးမတ်များ။ ကျွန်များတို့ကိုပမာဏပြုတော် မမူကြောင်း
 ၁၂ ကိုယနေ့သင်္ဂြာဓာဓာပြတော်မူပြီ။ အဗဂ္ဂလုံသည်အသက်
 ၁၃ ဂှင်၍ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်းတို့သည်ယနေ့သေလျှင်အား
 ၁၄ ရတော်မူလိမ့်မည်ဟုယနေ့ကျွန်တော်သိမြင်ပါ၏။ ယခု
 ၁၅ မှာအတော်မူပါ။ ကြွ၍ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အားနှစ်သိမ့်
 ၁၆ သောစကားကိုပြောတော်မူပါ။ ကြွတော်မမူလျှင်ယနေ့
 ၁၇ ညမှာအထံတော်၌လူတယောက်မျှမနေပါ။ ထိုအမှုသည်
 ၁၈ ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ယခုတိုင်အောင်ကိုယ်တော်၌ဖြစ်
 ၁၉ လေသမျှသော အမှုသက်သာ၍ ဆိုးပါသိမ့်မည်ဟုထာ
 ၂၀ ဇရဘုရားကိုတိုင်တည်၍ကျွန်တော်ကျွန်ဆိုပါသည်ဟု
 ၂၁ လျှောက်သော်၊ ဂှင်ဘုရင်သည်ဘခါးဝ၌ထိုင်တော်
 ၂၂ မူ၏။ ဂှင်ဘုရင်သည်ဘခါးဝ၌ထိုင်တော် မူသည်ကိုလူ
 ၂၃ အပေါင်းတို့သည် ကြားသောအခါ အထံတော်သို့ချည်း
 ၂၄ ကပ်ကြ၏။ ဣသရေလလူများမူကားမိမိတို့နေရာသို့ပြေး
 ၂၅ သွားကြပြီ။
 ၂၆ ထိုနောက်။ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့က
 ၂၇ ဂှင်ဘုရင်သည်ဖိလိတ္တိလူအစရှိသောရန်သူတို့လက်မှ
 ၂၈ ငါတို့ကိုကယ်နှုတ်တော်မူပြီ။ ယခုမှာအဗဂ္ဂလုံကြောင့်
 ၂၉ နိုင်ငံတော်မှထွက်ပြေးတော်မူရ၏။ ငါတို့ဘိသိတ်
 ၃၀ ပေး၍ဦးမြောက်သောအဗဂ္ဂလုံသည်စစ်တိုက်စွဲ၌သေ
 ၃၁ ပြီ။ ယခုမှာဂှင်ဘုရင်ကိုတဖန်ဆောင်ခဲ့ရမည်ဟုမဆို။
 ၃၂ အဘယ်ကြောင့်တိတ်ဆိတ်စွာနေကြသနည်းဟုအချင်း
 ၃၃ ချင်းအမြစ်တင်ကြ၏။ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်လည်းယဝ
 ၃၄ ဟုအစုတ်စုတ်နှင့်အဗျာသာတို့ထံသို့လူကိုစေလွှတ်
 ၃၅ ခြံယုဒအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့ထံသို့သွား၍ပြောရမည်
 ၃၆ ကား။ ဂှင်ဘုရင်ကိုနန်းတော်သို့ပြန်ပို့ရမည်အမှုမှာသင်
 ၃၇ ဘုံသည်အဘယ်ကြောင့်နောက်ကျကြသနည်း။ ဂှင်
 ၃၈ ဘုရင်သည်စံနန်းတော်၌နေစဉ်အခါဣသရေလအမျိုး
 ၃၉ သားအပေါင်းတို့ပြောဘတ်သောစကားကိုကြားတော်
 ၄၀ မူပြီ။ သင်တို့သည်ညီအစ်ကို။ အရိုး။ အသားဖြစ်၍
 ၄၁ ဂှင်ဘုရင်ကိုပြန်ပို့ရမည်အမှုမှာအဘယ်ကြောင့်နောက်

ကျကြသနည်းဟူ၍၎င်း။ အာမသအားလည်းသင်သည်
 အသားအရိုးတို့အဝင်ဖြစ်သည့်မဟုတ်လော။ သင်သည်
 ငရွှေမှာယွာဘ၏ကိုယ်စားအစည်ဗိုလ်ချုပ်မင်းမဖြစ်
 လျှင်ထိုမျှမက။ ဘုရားသခင်သည်ငါ၌ပြုတော်မူစေသ
 တည်းဟူ၍၎င်းပြောကြလော့ဟုမှာလိုက်တော်မူ၏။ ထို
 သို့ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုတညီတညွတ်တည်း
 နှစ်လုံးညွတ်စေတော်မူသဖြင့်သူတို့ကကိုယ်တော်ကျွန်
 အပေါင်းတို့နှင့်တကွကိုယ်တော်တိုင်ပြန်လှာတော်မူပါ
 ဟုဂှင်ဘုရင်အားလျှောက်စေကြ၏။ ထိုအခါဂှင်ဘုရင်
 သည်ပြန်၍ယော်ဒန်မြစ်သို့ရောက်တော်မူ၏။ ယုဒအမျိုး
 သည်ဂှင်ဘုရင်ကိုခရီးဦးကြိုပြု၍ယော်ဒန်မြစ်တဖက်
 သို့ပို့ခြင်းငှါဝိလဂါလမြို့သို့သွားကြ၏။
 ဗယ်ာမိန်အမျိုးဖြစ်သောဗာဟုရိမ်မြို့သား။ ဂေရ၏
 သားရှိမိသည့်ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့်အတူဒါဝိဒ်မင်းကြီး
 ကိုခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါအလျင်အမြန်လိုက်လာ၏။ သူ
 နှင့်အတူဗယ်ာမိန်အမျိုးသားတထောင်။ ဂှောလုအဆွေ
 အမျိုး၏ကျွန်ဖိဘနှင့်သူ၏သားတကျိုင်ငါးယောက်။ ကျွန်
 နှစ်ဆယ်တို့သည်လည်းလိုက်လာ၍ဂှင်ဘုရင်ရှေ့တော်
 ၌ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးကြ၏။ ကတို့တွေသည်နန်းတော်
 သားများကိုပို့ခြင်းငှါဂှင်အလိုတော်ကိုဆောင်ခြင်းငှါဂှင်
 သွားလာလျက်ရှိ၏။ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးတော်မူသောအ
 ခါဂေရ၏သားရှိမိသည်ရှေ့တော်၌ပျင်ဝင်၍၊ ကျွန်တော်
 အရှင်သည်ကျွန်တော်ကိုအပြစ်ပေးတော်မမူပါနှင့်။ အ
 ရှင်မင်းကြီးသည်ယေရုရှလင်မြို့မှထွက်တော်မူသောနေ့၌
 ကိုယ်တော်ကျွန်သည်လွန်ကျူးစွာပြုမိသောအမှုကိုမှတ်
 တော်မမူပါနှင့်။ နှစ်လုံးသွင်းတော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်
 ကျွန်သည်ပြစ်မှားမိသည့်ကိုကိုယ်တော်ကျွန်သိပါ၏။ သို့
 သော်လည်းယောသင်အမျိုးသားအပေါင်းတို့အရင်။ ကျွန်
 တော်သည်ယနေ့အရှင်မင်းကြီးကိုခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ
 လာပါပြီဟုလျှောက်လေ၏။ ဇေရုယာသားအဘိရှုက
 လည်းရှိမိသည်ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့်ဘိသိတ်ခံသော
 အရှင်ကိုကုန်ဆဲသောကြောင့်အသေသတ်ခြင်းကိုခံရ
 မည်မဟုတ်လောဟုဆိုသော်၊ ဒါဝိဒ်ကအိုဇေရုယာသား
 တို့။ သင်တို့သည်ယနေ့ငရန်သူလုပ်မည်အကြောင်း။
 ငါနှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်ကြသနည်း။ ဣသရေလအမျိုးသား
 တရုတယောက်သည်ယနေ့အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်
 လော။ ငါသည်ယနေ့ဣသရေလဂှင်ဘုရင်ဖြစ်သည့်ကိုငါ
 သိသည်မဟုတ်လောဟုမိန့်သော်မူ၍၊ ရှိမိအားလည်းသင်
 သည်အသေသတ်ခြင်းကိုမခံရဟုကျိန်ဆိုတော်မူ၏။

၂၄ နှောလု၏သားမေဖိဗောဂှက်သည်လည်းရှင်ဘုရင်ကို
ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါလာ၏။ရှင်ဘုရင်ထွက်သောနေ့မှ
စ၍ညီမိဝပ်စွာပြန်လာတော်မမူမီတိုင်အောင်သူသည်မြေ
တို့ကိုမပြုရ။မုတ်ဆိတ်ကိုမပြင်ဆင်။အဝတ်ကိုမလျှော်
၂၅ ဘဲနေပြီ။ရှင်ဘုရင်ကိုခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါယေရုရှလင်
မြို့သို့ရောက်လာသောအခါရှင်ဘုရင်ကမေဖိဗောဂှက်။
ငါနှင့်အတူအဘယ်ကြောင့်မလိုက်သနည်းဟုမေးတော်
၂၆ မူလျှင်။အရှင်မင်းကြီး။ကိုယ်တော်ကျွန်သည်မြေဆွံသော
ကြောင့်ဖြစ်၏။ကိုယ်တော်ထံသို့သွားခြင်းငှါမြို့ကိုကုန်း
နှီးတင်မည်ဟု ကြံစည်အခါကျွန်တော်ကျွန်သည်ကျွန်
၂၇ တော်ကိုထည့်စားပါ၏။အရှင်မင်းကြီးထံတော်၌ကိုယ်
တော်ကျွန်ကိုလုံးဝကိုက်ပါပြီ။သို့ရာတွင်အရှင်မင်းကြီး
သည်ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ဖြစ်တော်
၂၈ မူ၏။မိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်းပြုတော်မူပါ။ကျွန်
တော်အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့သည်အရှင်မင်းကြီးရှေ့
တော်မှာလူသေဖြစ်ကြသော်လည်းစားပွဲတော်၌စားသော
သူတို့နှင့်အတူကိုယ်တော်ကျွန်ကိုနေရာပေးတော်မူပြီ။
သို့ဖြစ်၍ရှင်ဘုရင်ထံတော်၌ကျွန်တော်မြည်တင်ရ
သောအခွင့်သည်အဘယ်သို့ရှိပါသနည်းဟုပြန်လျှောက်
၂၉ သော်။ရှင်ဘုရင်ကသင်၏အမှုအရာတို့ကိုအဘယ်
ပြောစရာရှိသနည်း။သင်နှင့်မိဘသည်မြေကိုဝေ၍ယူရ
၃၀ ကြမည်ငါစီရင်ပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။မေဖိဗောဂှက်က
လည်းအရှင်မင်းကြီးသည်နန်းတော်သို့တဖန်ညီမိဝပ်စွာ
ရောက်တော်မူသောကြောင့်သူသည်အလုံးစုံတို့ကိုပင်
ယူပါစေဟုလျှောက်လေ၏။
၃၁ ဂိဓဒ်ပြည်သားဗာဇိလဲသည်လည်းရောဂေထိခံမြို့မှာသာ
၃၂ ရှင်ဘုရင်ကိုယော်ဒန်မြစ်တဖက်သို့ပို့ခြင်းငှါကိုယ်
တော်နှင့်အတူကူးလေ၏။ဗာဇိလဲသည်အသက်ရှစ်
ဆယ်ရှိ၍ဒုဿာသူဖြစ်၏။ရှင်ဘုရင်သည်မဟာနိမိ
မှာဘဏ်ချသောကာလပတ်လုံးရှင်ဘုရင်ကိုလုပ်ကျွေး၏။
၃၃ အတ္တန်ရတတ်သောသူလည်းဖြစ်၏။ရှင်ဘုရင်ကလည်း
ငါနှင့်အတူလိုက်လေ့။ယေရုရှလင်မြို့၌သင့်ကိုငါနှင့်အ
၃၄ တူငါလုပ်ကျွေးမည်ဟုဗာဇိလဲအားအမိန့်ရှိလျှင်။ဗာဇိလဲ
ကအရှင်မင်းကြီးနှင့်အတူယေရုရှလင်မြို့သို့သွားရမည်
အကြောင်း။ကျွန်တော်အသက်သည်အဘယ်မျှလောက်
၃၅ ကျန်ကြွင်းပါသေးသနည်း။ယနေ့ကျွန်တော်အသက်ရှစ်
ဆယ်ရှိပါပြီ။ကောင်းမကောင်းကိုကျွန်တော်ပိုင်းချား၍
သိနိုင်ပါမည်လော။ကိုယ်တော်ကျွန်သည်အစားအ
သောက်အရသာကိုမြည်းနိုင်ပါမည်လော။သိချင်းသည်

ယောက်ျား။သိချင်းသည်မိမ္မဆိုသောအသံကိုကြားနိုင်
ပါမည်လော။ကိုယ်တော်ကျွန်သည်အရှင်မင်းကြီးကိုအ
၃၆ ဘယ်ကြောင့်နှောင့်ရှက်ရပါမည်နည်း။ကိုယ်တော်ကျွန်
သည်အရှင်မင်းကြီးနှင့်အတူယော်ဒန်မြစ်တဖက်သို့
အနည်းငယ်လိုက်ပါမည်။ရှင်ဘုရင်သည်ဤမျှလောက်
ကြီးစွာသောဆုကိုအဘယ်ကြောင့်ချပေးတော်မူမည်
၃၇ နည်း။။ကိုယ်တော်ကျွန်သည်နေရင်းမြို့တွင်မိဘသင်း
ပြိုင်းနားမှာသေရမည်အကြောင်း။ပြန်သွားရသောအ
ခွင့်ကိုပေးတော်မူပါ။သို့ရာတွင်ကိုယ်တော်ကျွန်မိမဟံရှိ
ပါ၏။အရှင်မင်းကြီးနှင့်အတူလိုက်စေတော်မူပါ။မိတ်
တော်ရှိသည်အတိုင်းသူ၌ပြုတော်မူပါဟုလျှောက်လေ
၃၈ ၏။ရှင်ဘုရင်ကလည်းမိမဟံသည်ငါနှင့်အတူလိုက်ရ
မည်။သင်အလိုရှိသည့်အတိုင်းသူ၌ငါပြုမည်။သင်တောင်း
၃၉ သမျှကိုလည်းသင့်အဖို့ငါပြုမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။လူအ
ပေါင်းတို့သည်လည်းယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးကြ၏။ရှင်
ဘုရင်သည်ကိုယ်တိုင်ကူးပြီးမှဗာဇိလဲကိုနမ့်၍ကောင်း
ကြီးပေးတော်မူသဖြင့်သူသည်မိမိနေရာသို့ပြန်သွား၏။
၄၀ ရှင်ဘုရင်သည်ဂိဓဒ်လင်္ဂါလံမြို့သို့ကြွတော်မူ၏။မိမဟံသည်
လည်းလိုက်လေ၏။ယုဒအမျိုးသားရှိသမျှတို့နှင့်ဣသရေ
လအမျိုးသားတဝက်တို့သည်ရှင်ဘုရင်ကိုပို့ကြ၏။
၄၁ တဖန်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ရှင်
ဘုရင်ထံတော်သို့လာ၍ကျွန်တော်တို့ညီအစ်ကိုဖြစ်
သောယုဒအမျိုးသားတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုခိုးယူ၍
ကိုယ်တော်နှင့်တကွနန်းတော်သား။ကိုယ်တော်၏လူအ
ပေါင်းတို့ကိုအဘယ်ကြောင့်ယော်ဒန်မြစ်တဖက်သို့ပို့ရ
၄၂ ကြမည်နည်းဟုလျှောက်ကြသော်။ယုဒအမျိုးသားအပေါင်း
တို့ကရှင်ဘုရင်သည်ငါတို့နှင့်ပေါက်ဖော်တော်သည်
ဖြစ်၍ဤအမှု၌သင်တို့သည်အဘယ်ကြောင့်မိတ်ဆိုး
ကြသနည်း။ရှင်ဘုရင်၏နိက္ခာတော်ကိုငါတို့စားကြသ
လော။ငါတို့အားတရံတရံသောဆုကိုပေးတော်မူသ
၄၃ လောဟုဣသရေလအမျိုးသားတို့အားပြန်ပြောကြ၏။ဣ
သရေလအမျိုးသားတို့ကလည်းငါတို့သည်ရှင်ဘုရင်၌
ဆယ်ဖို့တို့ကိုဆိုင်ကြ၏။ဒါဝိဒ်အမျိုးကိုသင်တို့ဆိုင်သည့်
ထက်ငါတို့သာ၍ဆိုင်ကြ၏။ရှင်ဘုရင်ကိုပြန်ပို့ခြင်းအ
မှုတွင်ငါတို့နှင့်ရှေ့ဦးစွာမတိုင်ပင်ဘဲအဘယ်ကြောင့်
ငါတို့ကိုမထံမဲ့မြင်ပြုကြသနည်းဟုယုဒအမျိုးသားတို့
ကိုပြန်ပြောကြ၏။သို့ရာတွင်ဣသရေလအမျိုးသားတို့
စကားထက်ယုဒအမျိုးသားတို့စကားသည်သာ၍ခိုင်နံ့၏။

၁ ထိုအခါပဟ်သိန်အမျိုး။ ဗိခရိ၏သားရှေ့ဘအမည်ရှိ
 သော အဓမ္မလူတယောက်ရှိ၏။ ထိုသူသည် တံပိုးမှုတ်၍
 အိုဇ္ဈသရေလအမျိုး။ ငါတို့သည် ဒါဝိဒ်၏တံပိုးမှုတ်မည်။
 ယေရှု၏သားကို အဓမ္မမခံထိုက်။ လူအပေါင်းတို့။ ကိုယ်
 ၂ နေရာသို့ သွားကြဟု ဆိုသဖြင့် ၊ ဇ္ဈသရေလအမျိုးသားအ
 ပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်ထံ တော်မူထွက်၍ ဗိခရိသားရှေ့ဘ
 နောက်သို့ ထိုက်ကြ၏။ ယုဒအမျိုးသားတို့မူကား။ ယေဝ်
 ၃ နန်မြစ်မှသည် ယေရုရှလင်မြို့တိုင်အောင် ရှင်ဘုရင်၏
 ဆည်းကပ်ကြ၏။ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ယေရုရှလင်မြို့
 နန်းတော်သို့ရောက်သော အခါနန်းတော်ကို စောင့်စေခြင်း
 ငါးသားခွဲသော ကိုယ်လုပ်တော်တကျပ်တို့ကို ယူ၍ ထောင်
 အိမ်၌ထား၏။ ထိုသူတို့ကို ကျွေးမွေးသော်လည်း မပေါင်း
 ၄ ဖော်။ သူတို့သည် သေသည်တိုင် အောင်းအချုပ်ခံ၍ မုတ်
 ဆိုးမကဲ့သို့ နေရကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်း သုံးရက်အ
 တွင်းတွင် ယုဒလူတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင် ထိုသူတို့နှင့် အ
 တူကိုယ်တိုင် လာရမည်ဟု အာမသအား မိန့်တော်မူ၏။
 ၅ ၊ အာမသသည် သွား၍ ယုဒလူတို့ကို နှိုးဆော်သဖြင့် ချိန်း
 ၆ ချက်သော အချိန်ကို လွန်စေ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်း အဗရှလုံ
 ပြုသည်ထက် ဗိခရိသားရှေ့ဘသည်သာ၍ အပြစ်ပြုထိမ့်
 မည်။ သင့်သခင်၏ ကျွန်တို့ကို ခေါ်၍ ထိုသူကို ထိုက်လော့။
 သို့မဟုတ် သူသည် ခိုင်ခံ့သော မြို့တစ်မြို့ထဲသို့ ဝင်၍ ငါ
 ၇ တို့လက်မှ ထွက်ထိမ့်မည်ဟု အဘိရှအား မိန့်တော်မူသည့်
 အတိုင်း ၊ အဘိရှ နောက်မှ ယွာဘ၏ လူများနှင့် ခေရ
 ၈ ဘိလူ။ ပေလဘိလူများမှ စ၍ ခွန်အားကြီးသော သူအ
 ပေါင်းတို့သည် ဗိခရိသားရှေ့ဘကို ထိုက်အံ့သောငှါ ယေ
 ၉ ရုရှလင်မြို့မှ ထွက်သွားကြ၏။ ဂိဗောင်မြို့၌ ရှိသော
 ကျောက်ကြီးသို့ ရောက်ကြသော အခါ အာမသသည် သူ
 တို့ရှေ့သို့ ချီသွားလေ၏။ ယွာဘသည် မိမိဝတ်သော် အဝတ်
 ကို ခါး၌ စည်းလျက် ထိုခါးစည်းပေါ်မှာ လည်းဝေးကို အိမ်
 ၁၀ နှင့်တကွ ဆွဲလျက်ထား၏။ သွားစည်တွင် ဓားသည် လျှော
 ၁၁ ချီကျ၏။ ယွာဘကလည်း မာ၏လား ဝဉ္စီဟု အာမသကို
 မေး၍ နှိပ်ဟန်ဆောင် လျက် လကျာလက်နှင့် အာမသ၏
 ၁၂ မုတ်ဘိတ်ကို ကိုင်၏။ လက်ဝဲလက်၌ ကိုင်သော ဓားကို
 အာမသသည် သတ်မပြုသောကြောင့် ဝမ်းကို ထိုး၍ အဇူ
 ကို ခြေပေါ်မှာ ချ၏။ ဘဝံ၍ မထိုးသော်လည်း အာမသသေ
 လေ၏။ ယွာဘနှင့် ညီအဘိရှသည် ဗိခရိသားရှေ့ဘကို
 ၁၃ ဆိုက်ကြ၏။ သုအနားမှာ ယွာဘ၏ လူတယောက်သည်
 ရပ်၍ ယွာဘနှင့် ဒါဝိဒ်ဘက်၌ နေသောသူ ဖြစ်လျှင် ယွာဘ
 ၁၄ နောက်သို့ ဆိုက်တော့ဟု ဆို၏။ အာမသသည် လမ်မအ

လယ်တွင် မိမိအသွေး၌ လူးလျက် ရှိ၏။ လမ်၌ သွားလာ
 သော သူအပေါင်းတို့သည် ရင်၍ နေကြသည်ကို ယွာဘ၏
 လူမြင်သော အခါ အာမသကို လမ်မကယူ၍ လယ်ပြင်သို့
 ၁၅ ရွှေ့ပြီးလျှင် အဝတ်နှင့် ဖုံးလေ၏။ ထိုသို့ လမ်မက ရွှေ့ပြီး
 ၁၆ ဖူးလူအပေါင်းတို့သည် ယွာဘနှင့် အတူ ဗိခရိသားရှေ့ဘ
 ကို ဆိုက်သွားကြ၏။
 ၁၇ ယွာဘသည် ဗက်မာခပြည်။ အာဗေလမြို့တိုင်အောင်
 ဇ္ဈသရေလတိုင်း ခရိုင်ရှိ သမ္မုကို ရှောက်သွား၏။ ဗေရိလူ
 အပေါင်းတို့သည် လည်းစုဝေး၍ ယွာဘနောက်သို့ ထိုက်
 ၁၈ ကြ၏။ ရှေ့တည်းခိုသော ဗက်မာခပြည်။ အာဗေလမြို့ကို
 ၁၉ ဝိုင်းထား၍ ပြင်မြို့ရိုးတဖက်တချက်၌ မြေရိုးကို ဖြိုကြ၏။
 ယွာဘနှင့် သူ၏လူအပေါင်းတို့သည် မြို့ရိုးကို ဖြိုခြင်းငှါ
 ၂၀ ထိုးဖောက်ကြ၏။ ထိုအခါ ပညာရှိသော မိမ္မတယောက်
 သည် မြို့ထဲက ဟစ်၍ ဆိုသည်ကား။ နားထောင်ကြ။ နား
 ၂၁ ထောင်ကြ။ ငါသည် ယွာဘနှင့် စကားပြောနိုင်မည် အ
 ကြောင်း ချည်းလာပါဟု ယွာဘအား လျှောက်ကြလော့
 ၂၂ ဟု ဆိုသည်အတိုင်း ၊ ယွာဘသည် ချည်းလာသော အခါ
 မိမ္မကသင်သည် ယွာဘဟုတ်သလောဟု မေးလျှင် ငါဟုတ်
 သည် ဟု ဆိုသော် မိမ္မကကို ယ်တော်ကျွန်မ၏ စကားကို နား
 ၂၃ ထောင်တော်မူပါဟု ဆို၏။ ယွာဘကလည်း ငါနားထောင်
 ၂၄ လျက် နေသည်ဟု ဆိုသော် ၊ မိမ္မက အကယ်စင်စစ် အာဗေ
 ၂၅ လမြို့မှာ တိုင်ပင်၍ အမှုကို ဆုံးဖြတ်ပါလေစေဟု ရှေးကာ
 ၂၆ လ၌ ဆိုတတ်ကြ၏။ ကျွန်မသည် ဇ္ဈသရေလအမျိုး၌ အရှူ
 မလုပ်ပါ။ သစ္စာစောင့်သော သူဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်
 မြို့တမြို့တည်း ဟူသော ဇ္ဈသရေလအမျိုးတွင် အမိတ
 ယောက်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ရှာတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား
 ၂၇ ၏ အဓမ္မတော်ကို မျှီခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် အထိုက်တော်
 ၂၈ မူသနည်း ဟု လျှောက်လျှင် ၊ ယွာဘကမျှ ခြင်းအမှု။ ဖျက်
 ဆီးခြင်းအမှုသည် ငါနှင့် ဝေးပါစေသော။ ဝေးပါစေသော။
 ၂၉ ၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ ဗေရိမိတောင်သား ဖြစ်သော။ ဗိခရိ၏
 သားရှေ့ဘအမည်ရှိသော သူသည် ရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ်ကို ယုန်
 ၃၀ ကန်ပြီ။ ထိုသူကို အပ်လော့။ အပ်လျှင် ဤမြို့မှ ငါထွက်
 သွားမည်ဟု ပြောဆိုသော် မိမ္မက သူ၏ဥက္ကောင်းကို ကိုယ်
 ၃၁ တော်ရှေ့သို့ ဖြစ်ချပါမည်ဟု ဆိုပြီးမှ ၊ ထိုမိမ္မသည် ပညာရှိ
 သည် အတိုင်း မြို့သားတို့ရှိရာသို့ သွားပြီးလျှင် သူတို့သည်
 ဗိခရိသားရှေ့ဘ၏ဥက္ကောင်းကို ဖြတ်၍ ယွာဘရှေ့သို့ ဖြစ်
 ၃၂ ချကြ၏။ ယွာဘသည် လည်း တံပိုးမှုတ်သဖြင့် လူများတို့
 သည် ထိုမြို့မှ မိမိတို့နေရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။ ယွာဘသည်
 လည်း ယေရုရှလင်မြို့ ရှင်ဘုရင်ထံ တော်သို့ ပြန်သွား၏။

၂၃ ၊ ယွာဘသည် ဣသရေလတပ်သားအပေါင်းတို့ကို အုပ်
 ၂၄ သောဗိုလ်ချုပ်မင်း ဖြစ်၏။ ယောယဒသား ဗေဒနာယသည်
 ၂၅ ခေရုဗိလူနှင့် ပေလသိလူတို့ကို အုပ်ရ၏။ အဒေါနိရ်သည်
 ၂၆ အခွန်တော် ဝန်ဖြစ်၏။ အဟိလုပ်သား ယောရှုဖတ်သည်
 ၂၇ အတွင်းဝန်ဖြစ်၏။ ဂျေဝသည် စာရေးတော်ကြီး ဖြစ်၏။
 ၂၈ ဇာဒုတ်နှင့် အဗျာသာသည် ယဇ်ပရောဟိတ်ဖြစ်၏။ ယာ
 ၂၉ ဣရမ္မိသား ဣရသည် နန်းတော်အုပ်ဖြစ်၏။

၁ ၊ ထိုနောက် ။ ဒါဝိဒ်လက်ထက်၌ သုံးနှစ်ပတ်လုံး အစာ
 အာဟာရခေါင်းပါးခြင်း ဖြစ်၍ ဒါဝိဒ်သည် ထာဝရဘုရား
 ကို မေးလျှောက်လျှင် ထာဝရဘုရား ကကိစောင် လူတို့ကို
 သတ်သော ဂျောလုနှင့် လူအသက်ကို သတ်တတ်သော
 ၂ ဂျောလုအမျိုးကြောင့် ဤအမှုရောက် လေပြီဟု မိန့်တော်မူ
 ၂၃ ၏။ ။ ဂိဗောင်လူတို့သည် ဣသရေလအမျိုး အဝင်မဟုတ်။
 ကျန်ကြွင်းသော အာမောရီအမျိုး ဖြစ်ကြ၏။ ဣသရေလ
 အမျိုးတို့သည် သူတို့အား သစ္စာဂတိထား ကြသော်လည်း
 ၂၄ ဂျောလုသည် ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုး၏ အကျိုးကို
 စောင့်ရှောက်၍ သူတို့ကို သတ်မည် ဟု အားထုတ်သတည်း။
 ၂၅ ၊ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ဂိဗောင်လူတို့ကို ခေါ်၍ သင်တို့
 အဖို့ အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း။ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား
 ၏ အမွေတော်ကို ကောင်းကြီးပေးစေခြင်း ဌာအဘယ်သို့
 ၂၆ အပြစ်ဖြေရမည်နည်း ဟု မေးလျှင် ၊ ဂိဗောင်လူတို့က ကျွန်
 ၂၇ တော်တို့သည် ဂျောလုနှင့် သူ၏အမျိုး၌ ရွှေငွေကို မတောင်း
 ပါ။ ကျွန်တော်တို့ အတွက် ဣသရေလအမျိုးသား တစ်စုတ
 ယောက်ကိုမျှ ကိုယ်တော်သည် မသတ်ရဟု ပြန်လျှောက်
 ကြသော်လည်း တို့တောင်းသည် အတိုင်း ငါပြုမည်ဟု မိန့်
 ၂၈ တော်မူ၏။ သူတို့ကလည်း ကျွန်တော်တို့ကို ညည်းဆဲ၍
 ၂၉ ဣသရေလနိုင်ငံအတွင်း၌ အလျှင်းမနေရမည် အကြောင်း
 ၃၀ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်း ငှက်ျိုးစားသောသူ၏။ သားရဲနှစ်
 ယောက်တို့ကို ကျွန်တော်တို့လက်သို့ အပ်တော်မူပါ။ ထာ
 ၃၁ ဝရဘုရား ရွေးချယ်တော်မူသော ဂျောလုနေရာ ဂါဗာမြို့၌
 ထိုသူတို့ကို ကျွန်တော်တို့သည် ထာဝရဘုရား အဖို့ ဆွဲ
 ထားပါမည် ဟု လျှောက်သော် ရှင်ဘုရင်က ငါအပ်မည်
 ၃၂ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း ဒါဝိဒ်နှင့် ဂျောလု၏သား
 ယောနသန်တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တယောက်
 ၃၃ နှင့် တယောက် သစ္စာဂတိထား သောကြောင့် ရှင်ဘုရင်
 သည် ဂျောလု၏သား ယောနသန် မြင်သောမေဗိဗောရှက်
 ၃၄ ကို နှစ်ခြွှေတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်သည် အဲအာ
 ၃၅ သို့ ၊ ရီဗပဗွား မြင်သော ဂျောလု၏သား အာမောနိနှင့်

မေဗိဗောရှက်နှစ်ယောက်မှ စ၍ ဂျောလု၏သား မေရပ်
 ၃၆ တွင် မေယောလသိအမျိုး ဗာဇိလဲ၏သား အဒြေလမြင်
 ၃၇ သောသား ငါးယောက်တို့ကို ယူ၍ ၊ ဂိဗောင်လူတို့လက်
 သို့ အပ်သဖြင့် သူတို့သည် တောင်ပေါ်တွင် ထာဝရဘုရား
 ရှေ့တော်၌ ဆွဲထား၍ ထိုသူရဲနှစ်ယောက်တို့သည် မယော
 ၃၈ စပါးရိတ်စကာလ ။ တနေ့ချင်း တွင် အသေသတ်ခြင်းကို
 ၃၉ ခံရ၍ တဖြင့်နက်သေကြ၏။ အဲအာသီးရီဗပသည် ပါး
 ရိတ်စကာလမှ စ၍ ချမ်းမရွာ၌ တိုင်အောင် လျှော်တေ
 ကို ယူ၍ ကျောက်ပေါ်၌ အိပ်စရာဘို့ ခင်းလျက် နေ့အချိန်
 တွင် အလောင်းကောင် အပေါ်၌ ငှက်မနား။ ညည့် အချိန်
 တွင် သားရဲမကိုက်စေခြင်း ဌာ စောင့်ရှောက်လျက် နေ၏။
 ၄၀ ၊ ဂျောလု၏ကိုယ်လုပ်တော် ။ အဲအာသီးရီဗပ ပြုသော အ
 ၄၁ မှုကို ဒါဝိဒ်သည် ကြားသောအခါ ၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဂိလ
 ဗောတောင်၌ ဂျောလုကို သတ်၍ အလောင်းတော်ကို ဆွဲ
 ထားရာ ဗက်ရှန်လပ်မှ သွားသော ဂိလဒ် ပြည်ယာဗက်
 ၄၂ မြို့သူမြို့သား တို့ရှိရာသို့ ရှင်ဘုရင် သွား၍ ဂျောလုအရိုး
 ၄၃ နှင့် သားတော် ယောနသန်အရိုးတို့ကို ယူ၍ ၊ ထိုအရပ်၌
 ဆောင်သွားသဖြင့် ဆွဲထားသော သူတို့၏ အရိုးများကို
 ၄၄ လည်း ရသိမ်းပြီးလျှင် ၊ ဗယ်ာမိန်ပြည် ။ ဇေလရွာ ။ ဂျောလု
 အဖက်ရှိ ဤသင်းပြိုင်း၌ သင်းပြိုက်၍ ရှင်ဘုရင် မှာထားသ
 ၄၅ မှုအတိုင်း ပြုကြပြီးသည့်နောက် နိုင်ငံတော်အဖို့ ဆုတောင်း
 သောစကားကို ဘုရားသခင်နား ထောင်တော်မူ၏။
 ၄၆ ၊ နောက်တဖန် ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣသရေလအမျိုး
 သားတို့ကို စစ်တိုက်၍ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏ကျွန်တို့သည် ဆီး
 ကြို၍ တိုက်လံကြစည် ဒါဝိဒ်သည် မောပန်းလျက် နေလေ
 ၄၇ ၏။ ။ ရေဖိမ်အမျိုး ဣရှုဗိဗေဇုပ်သည် အချိန်သုံးပိဿာရှိ
 သောကြေးဝါထုံကို ကိုင်၍ အသစ်သောစစ်တန်ဆာကို
 ၄၈ ဝတ်ဆင်လျက် ဒါဝိဒ်ကို သတ်မည် ဟု ကြံလေ၏။ ။ ဇေရု
 ယာသား အဘိရှဲသည် ကူညီ၍ ဖိလိတ္တိလူကို တိုက်သတ်
 လေ၏။ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်၏လူတို့က ဣသရေလအလင်းကွယ်
 မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိသောကြောင့် ကိုယ်တော်သည် ကျွန်
 ၄၉ တော်တို့နှင့် အတူ နောက်တဖန် စစ်ချီကြွတော်မမူရာ ဟု
 ၅၀ ကျိန်ဆိုလျက် လျှောက်ကြ၏။ ။ နောက်တဖန် ဂေါဘမြို့
 မှာ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို စစ်တိုက်ကြစည် ဟု ရှာသိလူသိစေ
 ၅၁ သည် ရေဖိမ်အမျိုးသား ဗက်သတ်လေ၏။ ။ နောက်တဖန်
 ဂေါဘမြို့မှာ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို စစ်တိုက်ကြစည် ဗက်လင်မြို့
 သား ပြင်သော ယာဇရု၏သား ဇေလဟာနန်သည် ဂုဏ်ကန်း
 ၅၂ လက်လိပ်နှင့် အမျှကြီးသော လှံရိုးကို သုံးစွဲသော ဂိတ္တိအ
 မျိုး ဂေါလုတ်၏ညီလာခံသို့ သတ်လေ၏။ ။ နောက်တဖန်

ဂါသံမြို့မှာစစ်တိုက်ကြစည်။အရပ်မြင့်၍လက်တဖက်၌
 လက်ချောက်ချောင်းစိ။ခြေတဖက်၌ခြေချောက်ချောင်း
 စိ။ပေါင်းနှစ်ဆယ်လေးချောင်းရှိသောရေပိမ်အမျိုးသား
 ၂၁ တယောက်သည်၊ဣသရေလအမျိုးကိုကြိမ်းပသော
 ၂၂ သတ်လေ၏။ထိုသူလေးယောက်တို့သည်ဂါသံမြို့၌နေ
 သောရေပိမ်လူကြီး၏သားဖြစ်၍ဒါဝိဒနှင့်သူ၏ကျွန်တို့
 လက်ဖြင့်သေကြ၏။

၁ ဒါဝိဒသည်ရှောလုမင်းမှစ၍ရန်သူအပေါင်းတို့
 လက်မှထာဝရဘုရားကယ်လွှတ်တော်မူခြင်းကျေးဇူး
 ကိုခံရသောအခါ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်တွင်မြက်ဆို
 ၂ သောသီချင်းစကားဟူမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်ငါ၏
 ၃ ကျောက်။ငါ၏မြို့ရိုး။ငါ့ကိုကယ်လွှတ်သောသခင်။ငါ
 ၄ ၏ဘုရား။ငါ့ကိုးစားသောအစွယ်သတ္တိ။ငါ၏အကွယ်အ
 ကာ။ငါ့ကိုကယ်တင်သောဦးချို။ငါ၏ရဲတိုက်။ငါ့ဆု
 ရာ။ငါ့ကိုကယ်တင်သောအရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ကိုယ်
 တော်သည်ညည်းဆဲခြင်းထဲကအကျွန်ုပ်ကိုကယ်လွှတ်
 ၅ တော်မူ၏။ချီးမွမ်းအပ်သောထာဝရဘုရားကိုငါတောင်း
 လျှောက်၍ရန်သူတို့လက်မှကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်၏။
 ၆ ၊သေခြင်းလျှင်တံဝိုင်းတို့သည်ငါ့ကိုဝိုင်းမိ၍ဖျက်ဆီး
 ၇ တတ်သောရေစီးခြင်းကြောင့်ငါကြောက်လန့်ရ၏။မရ
 ကာနိုင်ငံ၏ကြိုးတို့သည်ဝိုင်း၍သေမင်း၏ကျော့ကွင်း
 ၈ သည်ငါ့ကျော့မိလျက်ရှိ၏။ထိုသို့ငါသည်ဆင်းရဲညံ့
 ညင်သောအခါထာဝရဘုရားကိုခေါ်၍ငါ၏ဘုရားသခင်
 ကိုအော်ဟစ်လေ၏။ခေါ်သောအသံကိုမိတ်မှန်တော်ထဲ
 မှာကြားတော်မူ၍အော်ဟစ်သောအသံသည်နားတော်
 ထဲသို့ဝင်လေ၏။

၁၀ ထိုအခါအမျက်တော်ထွက်သောအားဖြင့်မြေကြီး
 တုန်လှုပ်၍ရေစီးကောင်းကင်အမြစ်တို့သည်တရွေ့ရွေ့
 ၁၁ လှုပ်ရှားကြ၏။နှာခေါင်းတော်ထဲကမီးခိုးထွက်၍နှုတ်
 တော်ထဲကမီးလောင်သောအားဖြင့်မီးခဲတောက်လေ
 ၁၂ ၏။ရေစီးကောင်းကင်ကိုညွတ်သဖြင့်ဆင်းသက်တော်
 ၁၃ မူ၍ခြေဖဝါးတော်အောက်၌မှောင်မိုက်ဖြစ်လေ၏။ခေရု
 မိမ်ကိုစီးလျက်ပျံတော်မူ၏။လေ၏အတောင်တို့အပေါ်
 ၁၄ မှာထင်ရှားတော်မူ၏။မှောင်မိုက်တည်းဟူသောတခဲ
 နက်သောရေနှင့်ထူထပ်သောရေစီးတိမ်တို့ကိုကိုယ်
 ၁၅ တော်၌ကာရံစေတော်မူ၏။ရှေ့တော်၌ရောင်ခြည်
 ၁၆ ကြောင့်မီးခဲဘောက်လျက်ရှိ၏။ထာဝရဘုရားသည်

လည်းကောင်းကင်ပေါ်မှာရေစီးချမ်းချမ်း၍အမြင့်ဆုံးသော
 ၁၇ ဘုရားသည်အသံတော်ကိုလွှင့်တော်မူ၏။လေးမြားတို့
 ကိုပြစ်၍လှုပ်စစ်ပြက်စေသဖြင့်ရန်သူတို့ကိုအရပ်ရပ်သို့
 ခွဲ၍ရှုံးစေတော်မူ၏။

၁၈ ထိုအခါထာဝရဘုရားသည်အပြစ်တင်၍နှာခေါင်း
 တော်ထဲကအသက်ရှူတော်မူသောအားဖြင့်သမုဒ္ဒရာ
 အောက်ပြင်နှင့်လောကတိုက်မြစ်တို့သည်ဖွင့်လှစ်ထင်
 ၁၉ ပေါ်လျက်ရှိကြ၏။အထက်အရပ်ကလက်တော်ကိုဆန့်
 ၂၀ ၍တခဲနက်သောရေထဲကင်ကိုဆယ်ယူတော်မူ၏။ငါ့ကို
 မုန်းသောသူတည်းဟူသော။ငါ့ပြိုင်၍မနိုင်နိုင်အောင်ခွန်
 အားကြီးသောရန်သူတို့လက်မှငါ့ကိုကယ်လွှတ်တော်မူ
 ၂၁ ၏။ဘေးဥပါတ်ရောက်သောကာလ၌သူတို့သည်ဆီး
 ထားသော်လည်းထာဝရဘုရားသည်ငါ့မှီခိုရာဖြစ်၍
 ၂၂ ၊ငါ့ကိုကျယ်ဝန်းရာအရပ်သို့ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ငါ့ကို
 နှစ်သက်သောကြောင့်ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။

၂၃ ငါ့ပြောင့်မတ်ခြင်းရှိသည်အလျောက်ထာဝရဘုရား
 သည်အကျိုးကိုပေး၍လက်စပ်ကြယ်ခြင်း၏အကျိုးကို
 ၂၄ စီရင်တော်မူ၏။အကြောင်းမူကား။ငါသည်ထာဝရ
 ဘုရား၏လမ်းတော်သို့အစည်လိုက်၏။ငါ၏ဘုရားသခင်
 ၂၅ ထံမှပြစ်မှား၍မသွား။စီရင်တော်မူချက်ရှိသမျှကိုငါ
 ၂၆ သည်မျက်မှောက်ပြု၏။အထုံးအဖွဲ့တော်တို့မှမဝှံ့။ရှေ့
 တော်မှာဖြောင့်မတ်၍ကိုယ်ရပ်ရပ်ကိုကြည့်ရှောင်၏။
 ၂၇ ၊ထိုကြောင့်ရှေ့တော်မှာထင်ရှားသောငါ၏ပြောင့်မတ်
 ခြင်း။စင်ကြယ်ခြင်းရှိသည့်နှင့်အလျောက်ထာဝရဘုရား
 ၂၈ သည်ငါ၌အကျိုးကိုပေးတော်မူပြီ။သနားတတ်သောသူ
 အားကိုယ်တော်သည်သနားခြင်းသဘောကိုရင်ဖြောင့်
 ၂၉ မတ်သောသူအားဖြောင့်မတ်ခြင်းသဘောကိုရင်သန့်
 ရှင်းသောသူအားသန့်ရှင်းခြင်းသဘောကိုရင်ဆန့်ကျင်
 သောသူအားဆန့်ကျင်သောသဘောကိုရင်ပြတော်မူ၏။
 ၃၀ ၊နှိမ့်ချသောသူတို့ကိုကိုယ်တော်သည်ကယ်တင်၍မာန
 ထောင်လွှားသောသူတို့ကိုကိုယ်တော်သည်ကယ်တင်၍မာန
 ၃၁ တော်မူ၏။အိုထာဝရဘုရား။ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်
 ၏မီးခွက်ဖြစ်တော်မူ၏။ထာဝရဘုရားသည်အကျွန်ုပ်၏
 ၃၂ မှောင်မိုက်ကိုလင်းစေတော်မူ၏။အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်
 တော်ကိုအမှီပြု၍တပ်ကိုဖျက်ပါပြီ။အကျွန်ုပ်၏ဘုရား
 သခင်ကိုအမှီပြုလျက်မြို့ရိုးကိုကျော်၍ဝင်ပါပြီ။

၃၃ ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူသောအမှုသည်စုံလင်၏။
 ထာဝရဘုရား၏သစ္စာတော်အစစ်ခံ၍တည်ပေ၏။ဆိုလှုံ
 သောသူအပေါင်းတို့၏အကွယ်အကာဖြစ်တော်မူ၏။

၃၂ ၊ ထာဝရဘုရားမှတစ်ပါးအဘယ်ဘုရားသခင်ရှိသနည်း။
 ၃၃ ငါတို့ဘုရားသခင်မှတစ်ပါးအဘယ်မည်သောကျောက်ရှိ
 ၃၄ သနည်း။ ထိုဘုရားသခင်သည်ငါ၏ခွန်အား။ ငါ၏တန်
 ၃၅ ခိုးဖြစ်၍ငါသွားရာလမ်းကိုဖြောင့်စေတော်မူ၏။ ငြေကို
 ၃၆ သမင်ခြေကဲ့သို့လျှင် ဖြန့်စေ၍ ဖြင့်ရာအရပ်ပေါ်မှာငါ
 ၃၇ တင်ထားတော်မူ၏။ ငါ့လက်ကိုစစ်မှု၌လေ့ကျက်စေခြင်း
 ၃၈ ဌာသွန်သင်တော်မူ၍ ကြွေးဝါးလေးကိုလက်ရုံးနှင့်ငါ
 ၃၉ တင်နိုင်၏။
 ၄၀ ကိုယ်တော်သည်ကယ်တင်တော်မူခြင်းခိုင်းသွားကို
 ၄၁ အပ်၍သည်းခံတော်မူခြင်းအားဖြင့်အကျွန်ုပ်သည်ချီး
 ၄၂ မြှောက်ခြင်းသို့ရောက်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သွားသောလမ်း
 ၄၃ ကိုရှင်းလင်း၍ခြေမချော်စေခြင်းငှါပြုတော်မူသောအား
 ၄၄ ဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်သည်ရန်သူတို့ကိုလိုက်ဖျက်၍သူတို့ကို
 ၄၅ မပယ်ရှင်းဖို့တိုင်အောင်မပြန်ပါ။ သူတို့သည်အကျွန်ုပ်
 ၄၆ ခြေအောက်မှာလဲလျက်ရှိ၍မထနိုင်အောင်အကျွန်ုပ်
 ၄၇ သည်နှိပ်နင်းပယ်ရှင်းပါ၏။ အကြောင်းမူကား။ စစ်
 ၄၈ တိုက်စေခြင်းငှါကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုခွန်အားခါး
 ၄၉ ပန်းနှင့်စည်း၍အကျွန်ုပ်တဖက်၌ထသောသူတို့ကိုအ
 ၅၀ ကျွန်ုပ်အောက်မှာလွှဲတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုမုန်းသော
 ၅၁ ရန်သူတို့၏လည်ပင်းကိုအကျွန်ုပ်၌အပ်၍ဖျက်ဆီးရ
 ၅၂ သောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ သူတို့သည်အော်ဟစ်ကြ
 ၅၃ သောအခါကယ်တင်သောသူမရှိ။ ထာဝရဘုရားကို
 ၅၄ အော်ဟစ်သော်လည်းထူးတော်မမူ။ ထိုအခါအကျွန်ုပ်
 ၅၅ သည်သူတို့ကိုဖြေမှုန့်ကိုကဲ့သို့ညက်ညက်ချေပြီးမှလမ်း
 ၅၆ ၌အမှိုက်ကိုကဲ့သို့နင်း၍ဖြန့်ကြဲလေ၏။
 ၅၇ လူတို့သည်ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လံခြင်းမှအကျွန်ုပ်ကို
 ၅၈ ကယ်လွှတ်၍တပါးအမျိုးသားတို့၏အကဲအမူးဖြစ်စေ
 ၅၉ ခြင်းငှါစောင့်ရှောက်တော်မူသောအားဖြင့်အကျွန်ုပ်မ
 ၆၀ သိဘူးသောလူတို့သည်အကျွန်ုပ်ထံ၌ကျန်ခံပါ၏။ တပါး
 ၆၁ အမျိုးသားတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုတောင်းပန်၍အကျွန်ုပ်
 ၆၂ စကားသံကိုကြားသည်ခဏချင်းတွင်နားထောင်ကြပါ
 ၆၃ ၏။ သိုးနှစ်သစ်ဖြစ်၍ခိုလှုံရာအရပ်ထဲကတုန်လှုပ်လျက်
 ၆၄ ထွက်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်အသက်ရှင်တော်မူ
 ၆၅ သည့်ဖြစ်၍ငါ၏ကျောက်၌မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်း။ ငါ့ကို
 ၆၆ ကယ်တင်သောကျောက်၏ဘုရားသခင်၌ချီးမြှောက်
 ၆၇ ခြင်းရှိပါစေသတည်း။ ငါ့ကံ၌တရားသဖြင့်စီရင်၍
 ၆၈ လူတို့ကိုငါ့အောက်မှာနှိမ့်ချသောသူကားဘုရားသခင်
 ၆၉ ပေတည်း။ ရန်သူတို့လက်မှငါ့ကိုကယ်လွှတ်တော်မူ၏။
 ၇၀ အကျွန်ုပ်တဖက်၌ထသောသူတို့အပေါ်သို့ကိုယ်တော်

သည်အကျွန်ုပ်ကိုမြှောက်တင်၍ လူယူဖျက်ဆီးတတ်
 ၇၁ သောသူ၏လက်မှကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်အို
 ၇၂ ထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်သည်တပါးအမျိုးသားတို့တွင်
 ၇၃ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း၍နာမတော်ကိုထောမနာသိ
 ၇၄ ချင်းဆိုပါမည်။ ဘုရားသခင်သည်မိမိခန့်ထားသောမင်း
 ၇၅ ကြီးကိုကယ်တင်သောရဲတိုက်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘိသိတ်
 ၇၆ တော်ကိုခံရသောဒါဝိဒ်မှစ၍အမျိုးအနွယ်အား။ ကာ
 ၇၇ လအစည်အဆက်ကရုဏာကျေးဇူးကိုပြုတော်မူ၏။
 ၇၈ ဒါဝိဒ်မြှောက်ဆိုသောနောက်ဆုံးစကားတည်းဟူသော။
 ၇၉ ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင်အခွင့်နှင့် ဘိသိတ်ခံရ၍
 ၈၀ ဘုန်းကြီးသောသူ။ ဣသရေလအမျိုး၌မျှ မြန်စွာသိချင်း
 ၈၁ ဆိုသောယေရှု၏သားဒါဝိဒ်မြှောက်ဆိုသောပရောဖက်
 ၈၂ စကားဟူမူကား။ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည်
 ၈၃ ငအားဖြင့်မိန့်တော်မူ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည်လျှာ၌
 ၈၄ တည်၏။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ဣသရေလ
 ၈၅ အမျိုး၏ကျောက်သည်ငအားဖြင့် မိန့်မြှောက်တော်မူသည်
 ၈၆ ကား။ လူတို့ကိုအုပ်စိုးသောသူသည်တရားသဖြင့်စီရင်၍
 ၈၇ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့လျက်အုပ်စိုးရမည်။ မိလား
 ၈၈ မအုံ။ နေထွက်သောနံနက်အလင်းကဲ့သို့ငင်မိလားရှားပြီး
 ၈၉ မှနေပေါ်ထွန်းသဖြင့်မြေ၌ပေါက်သောမျက်နှာကဲ့သို့ငင်
 ၉၀ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ငအမျိုးအနွယ်သည်ဘုရားသခင်ရှေ့
 ၉၁ တော်၌မြဲမြံသည်မဟုတ်လော။ သေချာစွာစီရင်၍မပျက်
 ၉၂ နိုင်သောနိမ္မိတ်ထာဝရပုဂ္ဂိုလ်သည်ကိုငါနှင့်အတူတော်မူပြီ။ ထို
 ၉၃ ပုဂ္ဂိုလ်သည်သည်ချက်ချင်းမပြည့်စုံသော်လည်း ငကိုကယ်
 ၉၄ တင်ရာအကြောင်း။ ငါအားရနှစ်သက်ရာအကြောင်းဖြစ်
 ၉၅ ၏။ အဓမ္မလူအပေါင်းတို့မူကားလက်နှင့်မကိုင်သာပယ်
 ၉၆ ရှားရသောဆူးပင်ကဲ့သို့ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။ ပယ်ရှား
 ၉၇ သောသူသည်သံချပ်အင်္ကျီနှင့်စုံတံကိုသုံးဆောင်သဖြင့်
 ၉၈ ဆူးပင်ပေါက်သောအရပ်၌ပင်ရှင်းရှင်းဖီး၍ရသတည်း။
 ၉၉ ဒါဝိဒ်၏အမှုတော်ထမ်း။ သူရဲကြီးတို့၏အမည်များဟူ
 ၁၀၀ မူကား။ ဟဗ္ဗေဒါနီအမျိုးယာရှောဘ်သည်ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်၏။
 ထိုသူသည်စုံကိုကိုင်၍လူသုံးရာကိုတခါတည်းတိုက်၍
 ၁၀၁ လုပ်ကြံလေ၏။ သူနောက်မှာအဟောဟိအမျိုးဒေါဒေါ
 ၁၀၂ သားလောဇာသည်ဒါဝိဒ်နှင့်အတူလိုက်သောသူရဲ
 ၁၀၃ သုံးယောက်အဝင်ဖြစ်၏။ စစ်တိုက်ခြင်းငှါစုဝေးသော
 ၁၀၄ ဗိသိတ္တိလူတို့ကိုကြိမ်းပ၍ဣသရေလလူတို့သည်ဆုတ်
 ၁၀၅ သွားသောအခါ။ ထိုသူသည်လက်ညောင်း၍ဝေး၌ရှိလျက်
 ၁၀၆ နေရသည်ဘိုင်အောင်ထ၍ဗိသိတ္တိလူတို့ကိုလုပ်ကြံသ

ဖြင့်ထာဝရဘုရားသည်ထိုနေ့၌ကြီးစွာသောအောင်ခြင်း
 ကိုပြတော်မူ၍သူတို့သည်ရန်သူတို့၏ဥစ္စာကိုလုယူခြင်း
 ၁၁ ဌာသာပြန်လာကြ၏။ သူနောက်မှာဟရရိအမျိုးအာဂိ
 ၏သား၅၅၀၀၀၀ရှိ၏။ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်ပြောင်းစပါး
 စိုက်သောလယ်ကွက်၌စုဝေး၍ဣသရေလလူတို့သည်
 ၁၂ ပြေးကြသောအခါ၊ ထိုသူသည်လယ်ကွက်အလယ်၌ရပ်
 ၍စောင့်မလျက်ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုလုပ်ကြံသဖြင့် ထာဝရ
 ဘုရားသည်ကြီးစွာသောအောင်ခြင်းကိုပြတော်မူ၏။
 ၁၃ | ဗိုလ်ရ အဝင်သုံးယောက်တို့သည်စပါးရိတ်ရာကာလ၌
 ဒါဝိဒ်ရှိရာအနုလံဥဌာသို့ဆင်းသွား၍ဖိလိတ္တိလူတို့သည်
 ၁၄ ခေမိခါးချိုင့်၌တပ်ချလျက်ရှိကြ၏။ ထိုအခါဒါဝိဒ်သည်ရဲ
 တိုက်တွင်နေ၍ဖိလိတ္တိလူတို့သည်ဗက်လင်မြို့၌တပ်ချကြ
 ၁၅ ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်းတရုတ်ယောက်သောသူသည်ဗက်
 လင်မြို့သံခါးနားမှာရှိသောရေတွင်းထဲကရေကိုခပ်၍င
 အားပေးပါစေသောဟုတောင့်တသောမိတ်နှင့်ဆိုသော်
 ၁၆ | ထိုသူရဲသုံးယောက်တို့သည်ဖိလိတ္တိတပ်ကိုဖျက်၍ဗက်
 လင်မြို့တံခါးနားမှာရှိသောရေတွင်းထဲကရေကိုခပ်ယူ
 လျက်ဒါဝိဒ်ထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော်လည်း
 ဒါဝိဒ်သည်မသောက်ဘဲထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌သွန်
 ၁၇ လျက်၊ အိုထာဝရဘုရား။ ဤရေကိုသောက်သောအမှု
 သည်အကျွန်ုပ်နှင့်ဝေးပါစေသော။ ဤရေသည်ကိုယ်အ
 သက်ကိုမနှစ်မြို့ဘဲသွားသောသူတို့၏အသွေးဖြစ်ပါ
 သည်မဟုတ်ပါလောဟုလျှောက်၍မသောက်ဘဲနေ၏။ ထို
 သူရဲသုံးယောက်တို့သည်ထိုသို့သောအမှုတို့ကိုပြုကြ၏။
 ၁၈ | ဇေရုယာသားယွာဘညီအဘိရဲ့သည်လည်းသူရဲသုံး
 ယောက်တွင်အကြီးဖြစ်၏။ သူသည်စုံကိုကိုင်၍လူသုံးရာ
 ၁၉ အဝင်နေရာရသတည်း။ သူရဲသုံးယောက်တွင်အမြတ်
 ဆုံးဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ထို့ကြောင့်ဗိုလ်ချုပ်အရာကို
 ရ၏။ သို့သော်လည်းပဌမသူရဲသုံးယောက်တို့ကိုမမှီ။
 ၂၀ | အသုံးသဖြင့်ပြုဘူးသောကပ်ဇေလမြို့သားသူရဲယော
 ဘလူ၌ပေးသောကိုသတ်၏။ ဆောင်းကာလ၌လည်းအ
 ၂၁ ချားသို့သွား၍မြေတွင်း၌ရှိသောချင်သေ့ကိုသတ်၏။ ထူး
 ချားသောအဲဂုတ္တုလူကိုလည်းသတ်၏။ အဲဂုတ္တုလူသည်
 စုံကိုကိုင်သော်လည်းဗေနာယသည်တောင်ဝေးကိုသာ
 ကိုင်လျက်သွား၍အဲဂုတ္တုလူလက်မှစုံကိုလုယူပြီးလျှင်
 ၂၂ ထိုသို့နှင့်သုကိုသတ်၏။ ထိုသို့သောအမှုတို့ကိုယောယဒ
 သားဗေနာယပြု၍သူရဲသုံးယောက်အဝင်နေရာကိုရ၏။

၂၃ | ဗိုလ်များထက်သာ၍မြတ်သော်လည်းပဌမသူရဲသုံး
 ယောက်တို့ကိုမမှီ။ ဒါဝိဒ်သည်အတွင်းဝန်ချုပ်အရာကို
 ၂၄ လည်းပေး၏။ ယွာဘညီအာသဟေလသည်လည်းဗိုလ်
 ရအဝင်ဖြစ်၏။ ထိုအတူဗက်လင်မြို့နေဒေါဒေါ၏သားဇေ
 ၂၅ လဟာနန်။ ဟရောဒိအမျိုး၅၅၀၀၀၀ဟရောဒိအမျိုးလေးက။
 ၂၆ | ဟလတိအမျိုးဟေလက်။ တေကောအမျိုးဣကော၅၅၀၀၀
 ၂၇ သားဣရ။ အနေသောသိအမျိုးအဗျေဇာ။ ဟုရှသိအမျိုး
 ၂၈ မေဗုဒ္ဓ။ အဟောဟိအမျိုးဇာလရန်။ နေတောဇာသိအမျိုး
 ၂၉ မဟာရဲ။ နေတောဇာသိအမျိုးဗာနာသားဟေလက်။
 ၃၀ ဗဟ်မိန်အမျိုးဂိဗာမြို့နေ။ ရဲဘဲ၏သားဣတ္တဲ။ ဝိရသောနိ
 ၃၁ အမျိုးဗေနာယ။ ဂါရှချိုင့်သားဟိဒ္ဓဲ။ အာဗသိအမျိုးအဗျာ
 ၃၂ လဗုန်။ ဗာဟုမိအမျိုးအာဇမာဝက်။ ရှာလဗောနိအမျိုး
 ၃၃ ဇေလျာဘ။ ယာရှင်၏သားတို့တွင်ယောနသန်။ ဟာရရိအ
 ၃၄ မျိုး၅၅၀၀၀၀ဟာရရိအမျိုး၅၅၀၀၀၀အဟိအံ။ မာခါသိအ
 မျိုးအဟသဘဲ၏သားဇေလ်ဗလက်။ ဂိလောနိအမျိုးအဟိ
 ၃၅ သောဗေလ၏သားဇေလျံ။ ကရမေလအမျိုးဟေဇရဲ။ အာ
 ၃၆ ဘိအမျိုးဟာရဲ။ ဇောဘအမျိုးနာသန်၏သားဣဂါလ။ ဂဒ်
 ၃၇ အမျိုးဗာနိ။ အဗ္ဗုန်အမျိုးဇေလက်။ ဇေရုယာ၏သားယွာ
 ၃၈ ဘ၏လက်နက်ဆောင်လူလင်ဗေရောသိအမျိုးနဟာရဲ။ ဣ
 ၃၉ သရိအမျိုးဣရ။ ဣသရိအမျိုးဂါရက်။ ဟိတ္တိအမျိုးဥရိယ။
 ပေါင်းသုံးဆယ်ခုနှစ်ယောက်တည်း။
 ၁ နောက်တဖန်ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုး
 ကိုအမျက်ထွက်တော်မူလျှင်စာတန်သည်ရန်ဘက်ပြု၍
 ၂ ဣသရေလလူနှင့်ယုဇလူတို့ကိုရေတွက်စေခြင်းငှါဒါဝိဒ်
 ကိုတိုက်တွန်းလေ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်းလူပေါင်းမဉ်
 မှရှိသည်ကိုငါသိမည်အကြောင်း။ နန်မြို့မှသည်ဗေရော
 ဘမြို့တိုင်အောင်ဣသရေလခရိုင်ရှိသမျှတို့ကိုရှောက်
 သွား၍လူတို့ကိုရေတွက်လေ့ဟုအထံတော်၌ရှိသော
 ၃ ဗိုလ်ချုပ်မင်းယွာဘအားမိန့်တော်မူ၏။ ယွာဘကလည်း
 ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်လူတို့ကို
 ထပ်၍အဆဘရာဘိုးပွားစေသဖြင့်ကျွန်တော်သခင်အ
 ရှင်မင်းကြီးမြင်မည်အကြောင်းပြတော်မူပါစေသော။
 သို့ရာတွင်ကျွန်တော်သခင်အရှင်မင်းကြီးသည်ဤအမှု
 ကိုအဘယ်ကြောင့်နှစ်သက်တော်မူသနည်းဟုရှင်ဘုရင်
 ၄ အားလျှောက်လေ၏။ သို့သော်လည်းအမိန့်တော်သည်
 ယွာဘစကားနှင့်ဗိုလ်များစကားကိုနှိုင်းသဖြင့်ယွာဘ
 ၅ နှင့်ဗိုလ်များတို့သည်လူတို့ကိုရေတွက်အံ့သောငှါအထံ
 ၆ တော်မှလွှတ်သွားကြ၏။ ယေရိဒ်မြစ်ကိုကူး၍ဂဒ်ချိုင့်၌

222

၁ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်အသက်ကြီးရင့်၍အိုသောအခါ
၂ အဝတ်ဖြူ၍မနွေးနိုင်။ သို့ဖြစ်၍ကျွန်တို့ကအသက်ပျို
သောကညာကိုအရှင်မင်းကြီးအဖို့ရှာပါရစေ။ သူသည်
မင်းကြီးကိုစား၍ပြုရပါစေ။ အရှင်မင်းကြီးကိုနွေးစေ
၃ ခြင်းငှါရင်ခွင်တော်၌အိပ်ပါစေဟုလျှောက်ကြ၏။ ထို
သို့နှင့်အညီအဆင်းထူသောအပျိုမကိုအသရေလပြည်က
ရှောက်လုံးဘွင်ရှာ၍ရှာနှင့်မြို့သူအဘိရှက်ကိုတွေ့သဖြင့်
၄ အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ထိုမိမ္မသည်အလွန်အ
ဆင်းထူ၏။ ရှင်ဘုရင်ကိုလည်းလုပ်ကျွေးပြုရလေ၏။ သို့
ရာတွင်ရှင်ဘုရင်သိမ်းတော်မမူ။
၅ ထိုနောက်။ ဟဂ္ဂိတ်သားအဒေါ်နိယသည်ရှင်ဘုရင်
လုပ်မည်ဟုအကြံရှိလျက် ကိုယ်ကိုချိုးမြှောက်၍ရထား
များနှင့်မြင်းများကိုရင်မိမိရှေ့၌ပြေးရသောလူငါးဆယ်
၆ ကိုရင်ပြင်ဆင်လေ၏။ ခမည်းတော်ကသင်သည့်အဘယ်
ကြောင့်ဤသို့ပြုသနည်းဟုသုမိတ်နာအောင်တခါမျှမ
ပြောစဖူး။ ထိုသူသည်အဆင်းလည်းအလွန်ထူ၏။ အဗ
၇ ရှလုံညီလည်းဖြစ်၏။ သူသည်ဇေရုဗာဗားယွာဘ။ ယစ်
ပရောဟိတ်အဗျာသာနှင့်တိုင်ပင်၍သူတို့သည်အဒေါ်နိ
၈ ယဘက်မှာနေကြ၏။ ယစ်ပရောဟိတ်ဇာရုတ်။ ယောယ
ဒသားဗေနာယ။ ပရောဖက်နာသန်။ ရှိမိ။ ရေအစရှိသော
ဒါဝိဒ်၏မူးကြီးမတ်ကြီးများမူကားအဒေါ်နိယဘက်သို့
၉ မဝင်ကြ။ အဒေါ်နိယသည်အနောက်လမြို့နယ်အတွင်း။
ဇောဟေလက်ကျောက်နားမှာသိုး။ နွားမှစ၍ဆူဖျိုး
သောအကောင်တို့ကိုသတ်ပြီးလျှင်ရှင်ဘုရင်သားမိမိ
ညီများနှင့်ရှင်ဘုရင်၏ကျွန်ယုဒလူများအပေါင်းတို့ကို
၁၀ ခေါ်ဖိတ်လေ၏။ ပရောဖက်နာသန်။ ဗေနာယ။ မူးကြီး
မတ်ကြီးမှစသောညီရှောလမုန်ကိုကားမခေါ်မဖိတ်။
၁၁ ထိုအခါနာသန်သည်ရှောလမုန်အမိဘာသရှေ့ဘယ်သို့
သွား၍ဟဂ္ဂိတ်၏သားအဒေါ်နိယသည်ရှင်ဘုရင်လုပ်
ကြောင်းကိုကြားပြီလော။ တို့အရှင်ဒါဝိဒ်သည်မသိပါတ
၁၂ ကား။ ယခုမှာသင်၏အသက်နှင့်ရှောလမုန်၏အသက်

ကိုချပ်သာစေခြင်းငှါကျွန်ုပ်သည်အကြံပေးပါရစေ။
၁၃ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးထံတော်သို့ဝင်၍အရှင်မင်းကြီး။ ကိုယ်
တော်ကသင်၏သားရှောလမုန်သည်ငါ့အရာ၌စိုးစံ၍နန်း
ထိုင်ရမည်ဟုကိုယ်တော်ကျွန်မအားကျိန်ဆိုတော်မူပြီမ
ဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်လျှင်အဒေါ်နိယသည်အဘယ်ကြောင့်
၁၄ စိုးစံရပါသနည်းဟုလျှောက်လေ။ ထိုသို့အထံတော်၌
လျှောက်စဉ်တွင်ကျွန်ုပ်ဝင်၍သင်၏စကားကိုထောက်
၁၅ မမည်ဟုအကြံပေးသည်အတိုင်း။ ဗာသရှေ့ဘာသည်ရှင်
ဘုရင်ရှိရာအခမ်းထဲသို့ဝင်လေ၏။ ရှင်ဘုရင်သည်အလွန်
အို၍ရှာနှင့်မြို့သူအဘိရှက်သည်လုပ်ကျွေးလျက်နေ၏။
၁၆ ဗာသရှေ့ဘာသည်ဦးချ၍ရှင်ဘုရင်အားရှိခိုးလျှင်ရှင်
၁၇ ဘုရင်ကအဘယ်အလိုရှိသနည်းဟုမေးတော်မူ၏။ ဗာ
သရှေ့ဘာကလည်းကျွန်မသခင်။ ကိုယ်တော်ကသင်၏
သားရှောလမုန်သည်ငါ့အရာ၌စိုးစံ၍နန်းထိုင်ရမည်ဟု
ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုတိုင်တင်၍
၁၈ ကိုယ်တော်ကျွန်မအားကျိန်ဆိုတော်မူပြီ။ ယခုမှာအဒေါ်
နိယသည်စိုးစံပါ၏။ ကိုယ်တော်အရှင်မင်းကြီးလည်းသိ
၁၉ တော်မမူ။ အဒေါ်နိယသည်သိုးနွားမှစ၍ဆူဖျိုးသောအ
ကောင်များတို့ကိုသတ်ပြီးလျှင်မင်းကြီး၏သားတော်အ
ပေါင်းတို့နှင့်တကွယစ်ပရောဟိတ်အဗျာသာ။ ဗိလ်ချျင်
မင်းယွာဘတို့ကိုခေါ်ဖိတ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျွန်ရှော
၂၀ လမုန်ကိုကားမခေါ်မဖိတ်ပါ။ အိုအရှင်မင်းကြီး။ ကျွန်မ
အရှင်မင်းကြီး၏အရာ၌စိုးစံ၍အဘယ်သူသည်နန်းထိုင်
၂၁ တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုမျှော်ကြည့်လျက်နေကြပါ၏။ သို့
မဟုတ်။ ကျွန်မအရှင်မင်းကြီးသည်ဘိုးတော်ဘေးတော်
တို့နှင့်အတူကျိန်းစက်တော်မူသောအခါကျွန်တော်မနှင့်
သားရှောလမုန်သည်ရာဇဝတ်ခံရသောသူဖြစ်ပါကိမ့်
၂၂ မည်ဟုလျှောက်လေ၏။ ထိုသို့အထံတော်၌လျှောက်စဉ်
တွင်ပရောဖက်နာသန်သည်ဝင်လျှင်ပရောဖက်နာသန်
၂၃ လာပါသည်ဟုလျှောက်ကြ၏။ နာသန်သည်လည်းရှေ့

၂၄ တော်သို့ရောက်သောအခါဦးချပျပ်ဝပ်လျက်၊ အိအရှင်
မင်းကြီး။ ကိုယ်တော်က ငအရာ၌ အခေါ်နိယစိုးစံ၍နန်း
၂၅ ထိုင်ရမည်ဟုမိန့်တော်မူသလော။ သူသည် ယနေ့ဆင်း
သွား၍သူမျိုးသောသိုးနွားများတို့ကိုသတ်ပြီးလျှင်မင်း
ကြီး၏သားတော်အပေါင်းတို့ကိုငင်ဗိုလ်များနှင့်ယဇ်
ပရောဟိတ်အဗျာသာကိုငင်ခေါ်ဖိတ်ပါပြီ။ သူတို့သည်
အခေါ်နိယရွှေမှစားသောက်လျက် အခေါ်နိယမင်းကြီး
သည်အသက်တော်ရှင်စေသတည်းဟုကျွေးကျော်လျက်
၂၆ ယခုရှိကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျွန်အကျွန်ုပ်။ ယဇ်ပရော
ဟိတ်ဇာတုတ်။ ယောယဒသားဗေနာယ။ ကိုယ်တော်ကျွန်
၂၇ ရှောလမန်တို့ကိုကားမခေါ်မဖိတ်ပါ။ အရှင်မင်းကြီး
၏အရာ၌အဘယ်သူနန်းထိုင်ရမည်ကိုကိုယ်တော်ကျွန်
အားပြတော်မမူဘဲအမှုကိုအရှင်မင်းကြီးစီရင်တော်
မူပြီသောဟုလျှောက်လေ၏။
၂၈ ထိုအခါဒါဝိဒမင်းကြီးကဗာသရှောဘကိုခေါ်ခဲ့ပါဟု
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းဗာသရှောသည်လာ၍ရှေ့တော်
၂၉ ခုရပ်နေ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်းငအသက်ဝိညာဉ်ကိုခပ်
သိမ်းသောဒုက္ခထဲကကယ်နှုတ်တော်မူသောထာဝရ
၃၀ ဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည့်အတိုင်း၊ သင်၏သားရှော
လမန်သည်ငအရာ၌စိုးစံ၍ငကိုယ်စားနန်းထိုင်ရမည်ဟု
ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုငါတို့
တည်၍သင့်အားကျိန်ဆိုသည်နှင့်အညီယနေ့ငါပြုမည်
၃၁ ဟုတဖန်ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။ ဗာသရှောသည်ဦးချပျပ်
ဝပ်လျက်ရှင်ဘုရင်အားရှိခိုးလျက်အရှင်ဒါဝိဒမင်းကြီး
သည်အသက်တော်အစည်အမြဲရှင်စေသတည်းဟုမြွက်
၃၂ ဆို၏။ ဒါဝိဒမင်းကြီးကလည်းယဇ်ပရောဟိတ်ဇာတုတ်။
ပရောဖက်နာသန်။ ယောယဒသားဗေနာယတို့ကိုခေါ်ခဲ့
ပါဟုမိန့်တော်မူသည့်အတိုင်းသူတို့သည်ရှေ့တော်သို့ဝင်
၃၃ လာကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်းသင်တို့အရှင်၏ကျွန်များ
ကိုခေါ်၍ငသားရှောလမန်ကိုငါ၏မြင်းလားတော်ပေါ်
၃၄ မှာစီးစေလျက်ဂိဟုန်မြို့သို့ဆောင်သွားကြလော့။ ယဇ်
ပရောဟိတ်ဇာတုတ်နှင့်ပရောဖက်နာသန်သည်ထိုမြို့မှာ
ဘိသိတ်ပေး၍ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌မျိုးမြှောက်
ပြီးသျှင်ဘံပိုးမှုတ်၍ရှောလမန်မင်းကြီးသည်အသက်
၃၅ တော်ရှင်စေသတည်းဟုကျွေးကျော်ကြလော့။ ထို
နောက်။ သင်တို့လိုက်လျက်ငသားသည်လာ၍နန်းထိုင်
ရမည်။ ငကိုယ်စားရှင်ဘုရင်ဖြစ်ရမည်။ ထိုသူကိုဣသရေ
လမင်း။ ယုဒမင်းအရာ၌ငါခန့်ထားသည့်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၃၆ ၊ ယောယဒသားဗေနာယကအာမင်။ အရှင်မင်းကြီး

ကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်လည်း
၃၇ ထိုသို့မိန့်တော်မူပါစေသော။ ထာဝရဘုရားသည်အရှင်
မင်းကြီးဘက်မှာရှိတော်မူသည်နည်းတူရှောလမန်ဘက်
မှာရှိတော်မူပါစေသော။ အရှင်မင်းကြီးဒါဝိဒ၏ရာဇ
ပလ္လင်ထက်သားတော်၏ရာဇပလ္လင်သည်သာ၍ဘုန်း
ကြီးမည်အကြောင်းစီရင်တော်မူပါစေသောဟုရှင်
၃၈ ဘုရင်ကိုပြန်လျှောက်လေ၏။ ထိုအခါယဇ်ပရောဟိတ်
ဇာတုတ်။ ပရောဖက်နာသန်။ ယောယဒသားဗေနာယ။ ခေ
ရသိလူ။ ပေလသိလူတို့သည်ထွက်၍ရှောလမန်ကိုဒါဝိဒ
မင်းကြီး၏မြင်းလားပေါ်မှာစီးစေလျက်ဂိဟုန်မြို့သို့
၃၉ ဆောင်သွားကြ၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်ဇာတုတ်သည်ထဲ
တော်ထဲကဆီဘူးကိုယူ၍ရှောလမန်ကိုဘိသိတ်ပေးပြီး
မှသူတို့သည်ဘံပိုးမှုတ်၍ရှောလမန်မင်းကြီးသည်အ
သက်တော်ရှင်စေသတည်းဟုလူအပေါင်းတို့သည်ဟစ်
၄၀ ကျော်ကြ၏။ လူအပေါင်းတို့သည်တီးမှုတ်လျက်နောက်
တော်သို့လိုက်၍မြေကြီးကွဲမတတ်ရှိသည်တိုင်အောင်
အလွန်ဝမ်းမြောက်သောအသံကိုပြုကြ၏။
၄၁ အခေါ်နိယနှင့်သူ၏အပေါင်းအဖော်တို့သည်စား
သောက်ဝွဲပြီးသောအခါထိုအသံကိုကြားကြ၏။ ဘံပိုး
မှုတ်သံကိုယွှားဘကြားလျှင်တမြို့လုံးအုတ်အုတ်ကျက်
၄၂ ကျက်ပြုသံကားအဘယ်သို့နည်းဟုမေးစည်ပင်။ ယဇ်
ပရောဟိတ်အဗျာသာ၏သားယောနုသန်သည်လာလျှင်
အခေါ်နိယကဝင်ပါ။ သင်သည်လူကောင်းဖြစ်၍ကောင်း
၄၃ သောသိတင်းကိုကြားပြောလိမ့်မည်ဟုဆိုလျှင်။ ယော
နုသန်ကအကယ်စင်စစ်ငါတို့အရှင်ဒါဝိဒမင်းကြီးသည်
၄၄ ရှောလမန်ကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထားတော်မူပြီ။ ရှင်
ဘုရင်သည်လည်းယဇ်ပရောဟိတ်ဇာတုတ်။ ပရောဖက်
နာသန်။ ယောယဒသားဗေနာယ။ ခေရသိလူ။ ပေလသိလူ
တို့ကိုရှောလမန်နှင့်အတူစေလွှတ်တော်မူ၍မြင်းလား
၄၅ တော်ပေါ်မှာစီးစေကြပါပြီ။ ယဇ်ပရောဟိတ်ဇာတုတ်နှင့်
ပရောဖက်နာသန်တို့သည်ရှောလမန်ကိုဂိဟုန်မြို့၌ရာဇ
ဘိသိတ်ပေးပါပြီ။ ထိုမြို့မှဝမ်းမြောက်စွာလာပြန်၍တမြို့
လုံးအုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သောအသံကိုကိုယ်တော်
၄၆ ကြားရပါ၏။ ရှောလမန်သည်လည်းရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်
၄၇ မှာထိုင်ပါ၏။ ရှင်ဘုရင်၏ကျွန်တို့သည်လည်းတို့အရှင်
ဒါဝိဒမင်းကြီးကိုကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါသွား၍ဘုရား
သခင်သည်ရှောလမန်၏နာမကိုခမည်းတော်၏နာမ
ထက်သာ၍ခိုးမြှောက်တော်မူပါစေသော။ သူ၏ရာဇ
ပလ္လင်ကိုခမည်းတော်၏ရာဇပလ္လင်ထက်သာ၍ဘုန်းကြီး

မည်အကြောင်း။စီရင်တော်မူပါစေသောဟုလျှောက်
 ၄၈ လျှင်ရှင်ဘုရင်သည်သလွန်တော်ပေါ်မှာဦးချလျက်၊ ငါ
 သည်ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်စေခြင်းငှါနေနိုးပေါ်မှာထိုင်ရ
 သောသူကိုယနေ့ပေးသနားတော်မူသောအခါ
 မျိုး၏ရှင်ဘုရင်ထာဝရဘုရားသည်မင်္ဂလာရှိတော်မူ
 စေသတည်းဟုမိန့်တော်မူကြောင်းကိုအဒေါ်နိယအား
 ၄၉ ပြန်လျှောက်လေ၏။ ထိုအခါအဒေါ်နိယနှင့်ပေါင်းဖော်
 သောသူအပေါင်းတို့သည်ကြောက်ရွံ့သဖြင့်ထ၍တ
 ၅၀ ယောက်တချားစီသွားကြ၏။ အဒေါ်နိယသည်လည်းရှော
 လမုန်ကိုကြောက်သဖြင့်ထသွား၍ယထိပလ္လင်ဦးချိုတို့
 ၅၁ ကိုကိုင်လျက်နေ၏။ အဒေါ်နိယသည်ရှောလမုန်မင်းကြီး
 ကိုကြောက်၍ယထိပလ္လင်ဦးချိုတို့ကိုကိုင်လျက်ရှော
 လမုန်မင်းကြီးသည်ကျွန်တော်ကိုမကွပ်မျက်မည်အ
 ကြောင်း။ယနေ့ကျိန်ဆိုတော်မူပါစေဟုဆိုကြောင်းကို
 ၅၂ ရှောလမုန်အားလျှောက်လေသော်၊ ရှောလမုန်ကသူသည်
 လူကောင်းဖြစ်လျှင်ဆံ့ချဉ်တပင်မျှမြေသို့မကျချေ။အပြစ်
 ၅၃ ရှိလျှင်အသေခံရမည်ဟုအမိန့်တော်ရှိ၍၊ လူကိုစေလွှတ်
 သဖြင့်အဒေါ်နိယကိုယထိပလ္လင်မှခေါ်ခဲ့သည်အတိုင်းသူ
 သည်ထာ၍ရှောလမုန်မင်းကြီးရှေ့မှာဦးချလေ၏။ ရှော
 လမုန်ကလည်းသင့်အိမ်သို့သွားလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁ ဒါဝိဒ်သည်အနိစ္စရောက်ရသောအချိန်နီးသောအခါ
 သားတော်ရှောလမုန်ကိုပညတ်ထားတော်မူသည်ကား။
 ၂ ၊မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၏သွားရာလမ်းသို့ငါသွားရ
 မည်။သို့ဖြစ်၍အားယူလော့။ယောကျာ်း၏ဂုဏ်သတ္တိ
 ၃ ရှိလော့။ ထာဝရဘုရားသည်ငါ့အားဗျာဒိတ်ပေးတော်
 ၄ မူသည်ကား။ သင်၏သားမြေးတို့သည်မိတ်နှစ်လုံးအ
 ကြွင်းမဲ့ငွေ့မှာသမ္မာတရား၌ကျင်လည်ခြင်းငှါမိမိတို့
 သွားရာလမ်းကိုသတိပြုလျှင်ဣသရေလနိုင်ငံရာဇပလ္လင်
 ပေါ်မှာထိုင်ရသောသင်၏အမျိုးမင်းရိုးမပြတ်ရဟုမိန့်
 တော်မူသောစကားတော်တည်၍သင်သည်ပြုလေရာ
 ရာ။သွားလေရာရာ၌အောင်မြင်မည်အကြောင်း။ သင်၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏လမ်းတော်သို့လိုက်၍မော
 ၅ ရှေ့၏ပညတ္တိကျသိရှိပါသောစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်။သက်သေ
 ခံချက်။ပညတ်တရားတော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်စေခြင်း
 ၆ ငှါမှာထားတော်မူသောစကားကိုနားထောင်လော့။ ၊ဇေ
 ရုယာသားယွာဘသည်ငါ၌ပြုသောအမှု။ဣသရေလဗိုလ်
 ချုပ်နှစ်ပါး။နေရု၏သားအာဗနာ။ယေသာ၏သားအာမ
 သ၌ပြုသောအမှုတည်းဟူသောသူတို့ကိုသတ်၍စစ်မ

တိုက်ဘဲစစ်အသွေးကိုသွန်းလောင်းသဖြင့်မိမိဝတ်သော
 ခါးစည်း။မိမိနင်းသောခြေနင်းတို့ကိုစစ်အသွေးနှင့်လူး
 ၇ သောအမှုကိုသင်သိသည်ဖြစ်၍၊သင်၌ပညာရှိသည်အ
 တိုင်းစီရင်လျက်ဆံပင်ဖြူသောထိုသူ၏ဥက္ကောင်းကို
 ၈ မရဏာနိုင်ငံသို့ညှိမိဝပ်စွာမဆင်းစေနှင့်။ ၊ငါလန်ပြည်
 သားဗာဇိလဲ၏သားတို့ကိုကားကျေးဇူးပြု၍စားပွဲတော်
 ၉ ခွဲစားသောလူရထဲသို့ဝင်စေလော့။သင့်အစ်ကိုအဗဗရဟုံ
 ကြောင့်ငါပြေးရသောအခါသူတို့သည်ထိုသို့သော
 ၁၀ ကျေးဇူးကိုပြု၍ထံသို့လာကြ၏။ ငါသည်မဟာနိမိရှိ
 သို့သွားသောနေ့၌ငါ့ကိုကြမ်းတမ်းစွာကျိန်ဆဲသောသူ။
 ဗဟိမန်အမျိုး။ဗာဟုရ်ရှာသား။ဂေရု၏သားရှိမိသည်
 သင့်လက်၌ရှိ၏။သူသည်ကိုးရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ
 ယော်ဒန်မြစ်နားသို့လာသောအခါသင့်ကိုငါမကွပ်မျက်
 ဟုထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်၍ငါကျိန်ဆိုသော်လည်း
 ၁၁ ၊ထိုသူကိုအပြစ်မရှိသောသူကဲ့သို့မမှတ်ရဘဲသင်သည်
 လိမ္မာသောသူဖြစ်၍သူ၌အဘယ်သို့စီရင်သင့်သည်ကို
 သိသည်နှင့်အညီဆံပင်ဖြူသောထိုသူ၏ခေါင်းကိုအ
 သေသတ်ခြင်းအားဖြင့်မရဏာနိုင်ငံသို့ဆင်းစေလော့ဟု
 ၁၂ မှာထားတော်မူပြီးမှ၊ဒါဝိဒ်သည်ဘိုးတော်ဘေးတော်တို့
 နှင့်အိပ်ပြော၍ဒါဝိဒ်မြို့၌သင်းပြုတ်ခြင်းကိုခံတော်မူ၏။
 ၁၃ ၊ဟေပြန်မြို့၌ချွန်နှစ်။ယေရုရှလင်မြို့၌သုံးဆယ်သုံးနှစ်
 မင်းပြု၍ဣသရေလနိုင်ငံကိုအနှစ်လေးဆယ်ဝိုးစံတော်မူ
 ၁၄ ၍။ရှောလမုန်သည်ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်
 မှာထိုင်တော်မူ၍အာဏာတော်သည်အမြဲတည်၏။
 ၁၅ ထိုနောက်။ဟဂိုတ်၏သားအဒေါ်နိယသည်ရှောလ
 မုန်၏မယ်တော်ဗာသရှေတထံသို့သွား၍ဗာသရှေတက
 သင်သည်မိတ်ဆွေဖွဲ့လျက်လာသလောဟုမေးလျှင်မိတ်
 ၁၆ ဆွေဖွဲ့လျက်လာပါ၏။ပြောစရာတစ်ခုရှိပါသည်ဟု
 ဆိုသော်မယ်တော်ကပြောပါဟုပြန်ဆို၏။အဒေါ်နိယ
 ကလည်းနိုင်ငံတော်သည်ကျွန်ုပ်လက်သို့ရောက်သည်
 ကိုငှ်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ကျွန်ုပ်ကို
 ရှင်ဘုရင်အဖြစ်၌မျိုးမြှောက်ချင်သည်အကြောင်းကို
 ၁၇ ငှ်မယ်တော်သိပါ၏။သို့သော်လည်းနိုင်ငံတော်သည်
 ကျွန်ုပ်လက်မှလွဲ၍ညီတော်လက်သို့ရောက်ပါပြီ။ထိုသို့
 ၁၈ ထာဝရဘုရားအလိုတော်ရှိ၏။ယခုမှာတစ်ခုသော
 ဆုကိုမယ်တော်၌တောင်းချင်ပါ၏။မညင်းပါနှင့်ဟုဆို
 ၁၉ လျှင်မယ်တော်ကပြောပါဟုဆို၏။သူကလည်းရှော
 လမုန်မင်းကြီးသည်ရှုနင်မြို့သူအဘိရှက်ကိုကျွန်ုပ်အား
 ပေးစားတော်မူမည်အကြောင်းလျှောက်ပါတော့။မင်း

ကြီးသည်ပေတော်ကိုညှင်းတော်မမူနိုင်ဟုဆိုလေသော်
 ၁၈ |ဗာသဂ္ဂေတကကောင်းပြီ။သင့်အဖို့နားတော်လျှောက်
 မည်ဟုဆိုပြီးမှအဒေါ်နိယအဖို့နားတော်လျှောက်အံ့သော
 ၁၉ ဌာဂ္ဂေလမုနိမင်းကြီးထံတော်သို့သွား၏။ရှင်ဘုရင်
 သည်မယ်တော်ကိုခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောဌာထ၍ဦးချပြီး
 ၂၀ မှပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူ၏။မယ်တော်ထိုင်စရာ
 ဘို့စီရင်၍သူသည်လက်ျာတော်ဘက်မှာထိုင်လေ၏။ထို
 အခါမယ်တော်ကလပ်သောဆုတံတစ်ခုကိုတောင်းချင်
 ၂၁ သည်ဖြစ်၍မည်းပါးနှင့်ဟုသျှောက်လျှင်ရှင်ဘုရင်ကမိ
 ၂၂ ခင်။တောင်းပါ။ကျွန်ုပ်မည်းပါးဟုမိန့်တော်မူ၏။မယ်
 တော်ကလည်းရှုနင်မြို့သူအဘိရှက်ကိုနောင်တော်အဒေါ်
 ၂၃ နိယအားပေးစားတော်မူပါဟုတောင်းလေသော်။ရှောလ
 မုနိမင်းကြီးကအဒေါ်နိယအဖို့ရှုနင်မြို့သူအဘိရှက်ကို
 သာအဘယ်ကြောင့်တောင်းရသနည်း။နိုင်ငံတော်ကို
 လည်းသူအဖို့တောင်းပါလော့။သူသည်ကျွန်ုပ်နောင်တော်
 ၂၄ ဖြစ်၏။သူနှင့်ယဇ်ပရောဟိတ်အဗျာသာ။ဇေရုယာ၏
 သားယွာဘအဖို့တောင်းပါလော့ဟုမယ်တော်အားပြန်
 ၂၅ ပြောပြီးမှ။တဖန်အဒေါ်နိယသည်ထိုသို့တောင်းသော်
 မိမိအသက်သေစေခြင်းငှါမတောင်းမိလျှင်ဘုရားသခင်
 ၂၆ သည်အားထိုမျှမကပြုတော်မူစေသတည်း။။ကံမြဲမြံ
 စေသဖြင့်ခေမည်းတော်ဒါဝိဒ်၏ရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ
 တင်၍ဂတိတော်နှင့်အညီနေရာနန်းတော်ကိုပေးတော်
 ၂၇ မူသောထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း
 အဒေါ်နိယသည်ယနေ့အသေခံရမည်ဟုထာဝရဘုရား
 ၂၈ ကိုကိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုပြီးမှ။ယောယဒသားဗေနာယကို
 စေလွှတ်၍အဒေါ်နိယကိုသေအောင်လုပ်ကြံလေ၏။
 ၂၉ ယဇ်ပရောဟိတ်အဗျာသာကိုလည်းရှင်ဘုရင်ခေါ်၍
 သင်သည်အာနုသုတ်မြို့။သင်ပိုင်သောမြေသို့သွားလော့။
 သင်သည်အသေခံထိုက်သော်လည်းယခုငါမစီရင်။အ
 ကြောင်းမူကား။ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၏သစ်တာ
 တော်ကိုခေမည်းတော်ဒါဝိဒ်ရှေ့မှာတင်လေပြီ။ခေမည်း
 ၃၀ တော်သင်းရံခံလေရာရာ၌သင်သည်ဆင်းရဲခံလေပြီဟုမိန့်
 တော်မူ၏။ထာဝရဘုရားသည်ထိုအမျိုးကိုအကြောင်း
 ပြု၍ရှိလော့မြို့၌မိန့်တော်မူသောစကားပြည့်စုံမည်အ
 ကြောင်းရှောလမုနိသည်အဗျာသာကိုထာဝရဘုရားထံ
 တော်၌ယဇ်ပရောဟိတ်မဖြစ်စေခြင်းငှါနှင်ထုတ်တော်
 ၃၁ မူ၏။
 ၃၂ ယွာဘမူကားအဗရဟံနောက်သို့မလိုက်သော်လည်း
 အဒေါ်နိယနောက်သို့လိုက်သောသူဖြစ်၍ထိုသံတင်းကို

ကြားသောအခါထာဝရဘုရား၏ဘဲတော်သို့ပြေး၍ယဇ်
 ၃၃ ပလ္လင်ဦးချိုတို့ကိုကိုင်လျက်နေ၏။ယွာဘသည်ထာဝ
 ရဘုရား၏ဘဲတော်သို့ပြေးပါပြီ။ယဇ်ပလ္လင်အနားမှာရှိ
 ပါသည်ဟုရှောလမုနိမင်းကြီးအားလျှောက်သောအခါ
 ၃၄ ယွာဘကိုလုပ်ကြံလော့ဟုယောယဒသားဗေနာယကိုစေ
 လွှတ်တော်မူ၏။ဗေနာယသည်ထာဝရဘုရား၏ဘဲတော်
 သို့သွား၍ရှင်ဘုရင်ခေါ်တော်မူသည်ဟုဆိုလျှင်ယွာဘ
 ၃၅ ကငါမသွား။ဤအရပ်မှာအသေခံမည်ဟုဆို၏။ဗေနာယ
 ကလည်းယွာဘသည်ဤသို့ပြန်ပြောပါ၏ဟုနားတော်
 ၃၆ လျှောက်လေသော်။ရှင်ဘုရင်ကအပြစ်မရှိသောသူ၏
 အသက်ကိုယွာဘသတ်သောအပြစ်နှင့်ငါမှစ၍အဆွေ
 အမျိုးကင်းစင်မည်အကြောင်း။သုစကားအတိုင်းပြုလော့။
 ၃၇ သူကိုလုပ်ကြံ၍သင်းပြိုဟ်လော့။သူသည်မိမိထက်သာ
 ၍ဖြောင့်မတ်ကောင်းမြတ်သောသူ။ဣသရေလဗိုလ်
 ၃၈ ချုပ်။နေရ၏သားအာဗနာနှင့်ယုဒဗိုလ်ချုပ်။ယေသာ၏
 သားအာမသကိုခေမည်းတော်ဒါဝိဒ်မသိဘဲတိုက်၍ခေး
 ၃၉ နှင့်သတ်သောအပြစ်ကိုထာဝရဘုရားသည်သူ၏ခေါင်း
 ပေါ်သို့သက်ရောက်စေတော်မူမည်။ထိုသူတို့၏အသွေး
 သည်ယွာဘခေါင်း။သားမြေးတို့၏ခေါင်းပေါ်မှာအစည်
 သက်ရောက်ပါစေ။ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏ဆွေတော်မျိုးတော်။
 ၄၀ နန်းတော်။ရာဇပလ္လင်တော်၌ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ
 သောညီဝပ်ခြင်းအမြဲသက်ရောက်ပါစေဟုမိန့်တော်
 ၄၁ မူသည်အတိုင်း။ယောယဒသားဗေနာယသည်သွားပြီး
 လျှင်ယွာဘကိုတိုက်သတ်၍တောအရပ်။ယွာဘနေရာ
 ၄၂ အိမ်၌သင်းပြိုဟ်လေ၏။ဗိုလ်ချုပ်ယွာဘအရာ၌ယောယ
 ဒသားဗေနာယကို၎င်းအဗျာသာအရာ၌ယဇ်ပရောဟိတ်
 ၄၃ ဇာနတ်ကို၎င်းရှင်ဘုရင်ခန့်ထားတော်မူ၏။
 ၄၄ တဖန်ရှင်ဘုရင်သည်ရှိမိကိုခေါ်ပြီးလျှင်သင်သည်
 ယေရုရှလင်မြို့ထဲမှာအိမ်ကိုဆောက်၍နေရမည်။မြို့ပြင်သို့
 ၄၅ ထွက်၍အဘယ်အရပ်ကိုမျှမသွားနှင့်။မြို့ပြင်သို့ထွက်
 ၍ကေခြွန်ချောင်းကိုကူးလျှင်ကူးသောနေ့၌အသေသတ်
 ၄၆ ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်ဟုသတ်နှင့်မှတ်လော့။သင့်အသွေး
 သည်သင့်ခေါင်းပေါ်မှာသက်ရောက်စေဟုမိန့်တော်မူ
 ၄၇ သော်။ရှိမိကအမိန့်တော်ကောင်းပါ၏။အရှင်မင်းကြီး
 မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းကိုယ်တော်ကျွန်ပြုပါမည်ဟု
 ၄၈ ပြန်လျှောက်၍ယေရုရှလင်မြို့၌ကြာမြင့်စွာနေလေ၏။
 ၄၉ သို့ရာတွင်သုံးနှစ်လွန်သောအခါရှိမိ၏ကျွန်နှစ်ယောက်
 ၅၀ ဂါသမြို့၌ရှိကြောင်းကိုရှိမိသည်ကြားလေသော်။ထ၍

၄၁ ဖြစ်ကုန်နှီးတင်ပြီးလျှင် ကျွန်တို့ကိုရှာအံ့သောငှါဂါသ
 ၄၂ မြို့အာမိတ်သံသို့သွား၍ ကျွန်တို့ကိုခေါ်လေ၏။ ထိုသို့ရှိ
 ၄၃ မိသည့်ယေရုရှလင်မြို့မှဂါသမြို့သို့သွား၍ပြန်လာကြောင်း
 ၄၄ ကိုရှောလမုန်မင်းကြီးကြားလေသော်၊ ရှိမိကိုခေါ်ပြီးလျှင်
 သင်သည်မြို့ပြင်သို့ထွက်၍ အချားတပါးသောအရပ်သို့
 သွားလျှင်သွားသောနေ့၌အသေသတ်ခြင်းအမှန်ခံရမည်
 ကိုသတိနှင့်မှတ်လေ့ဟု ထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်
 လျက်သင့်ကိုငါကျိန်ဆိုစေ၍သတိပေးသည်မဟုတ်
 လော။ သင်ကလည်းကျွန်တော်ကြားရသောအမိန့်တော်
 ၄၅ ကောင်းပါသည်ဟုဝန်ခံသည်မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍ဇာ
 ဝရဘုရား၏သစ္စာတော်ကို၎င်းငါမှထားသောပညတ်
 ကို၎င်းအဘယ်ကြောင့်မစောင့်သနည်းဟုမိန့်တော်မူပြီးမှ
 ၄၆ တဖန်သင်သည်ကိုယ်နှစ်သက်သည်အတိုင်းငမည်း
 တော်ဒါဝိဒ်၌ပြုဘူးသောစုစုရိုက်ရှိသမျှကိုသင်သိ၏။ သင်
 ၏စုစုရိုက်အဖြစ်ကိုထာဝရဘုရားသည်သင့်ခေါင်းပေါ်
 ၄၇ သို့ရောက်စေတော်မူ၏။ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည်မင်္ဂ
 လာရှိ၍ဒါဝိဒ်၏ရာဇပလ္လင်တော်သည်ထာဝရဘုရားရှေ့
 တော်၌အစည်အမြဲတည်ပါစေသတည်းဟုမိန့်တော်မူပြီး
 ၄၈ လျှင်၊ ယောယဒသားဗေနာယသည်အမိန့်တော်ကိုခံ၍
 ပြင်သို့ထွက်ပြီးလျှင်ရှိမိကိုသေအောင်လုပ်ကြံလေ၏။
 ထိုသို့နိုင်ငံတော်သည်ရှောလမုန်လက်၌တည်၏။

၁ ရှောလမုန်သည်အဲဂုတ္တုဖာရောဘုရင်နှင့်မိတ်ဆွေ
 ဖွဲ့လျက်သွီးတော်နှင့်ပုံဖက်၍နန်းတော်၊ မိတ်မှန်တော်။
 ယေရုရှလင်မြို့ရိုးကိုမပြီးမှီတိုင်အောင်ဒါဝိဒ်မြို့၌နေရာ
 ၂ ပေးတော်မူ၏။ ထိုကာလ၌ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အဖို့
 အိမ်တော်ကိုမတည်သေးသောကြောင့်လူများတို့သည်
 ၃ မြင့်သောအရပ်တို့၌ယဇ်ပူဇော်တတ်ကြ၏။ ရှောလမုန်
 သည်ထာဝရဘုရားကိုချစ်၍ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်၏စီရင်
 ချက်တို့ကိုစောင့်ရှောက်တတ်၏။ သို့ရာတွင်မြင့်သော
 အရပ်တို့၌ယဇ်ပူဇော်၍နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၏။

၄ တရံရောအခါရှင်ဘုရင်သည်ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါ
 အထွန်မြင့်မြတ်သောအရပ်တည်းဟူသောဂိဗောင်မြို့သို့
 သွား၍ထိုယဇ်ပူဇော်ပေါ်မှာမီးရှို့ရာယဇ်တထောင်ကို
 ပူဇော်လေ၏။

၅ ထိုမြို့၌ထာဝရဘုရားသည်ညည့်အခါအိမ်မှထွက်လျှင်
 ရှောလမုန်အားထင်ရှားလျက်ငါပေးရမည်ဆိုလိုတောင်း
 ၆ လေ့ဟုဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ၏။ ရှောလမုန်ကလည်း
 ကိုယ်တော်၏ကျွန်။ အကျွန်ုပ်၏အဖေဒါဝိဒ်သည်ရှေ့တော်၌

သဘောပြောင့်၍သမ္မာတရား။ ပြောင့်မတ်ခြင်းတရား
 အတိုင်းကျင့်သည့်နှင့်အညီသူ၌များစွာသောကျေးဇူးကို
 ပြုတော်မူပြီ။ ယနေ့တွင်ရှိသည်အတိုင်းသူ၏ရာဇပလ္လင်
 ပေါ်မှာထိုင်ရသောသားကိုသုအားပေးသနားတော်မူသ
 မြင့်သုအဖို့ကျေးဇူးတရားကိုစောင့်ရှောက်တော်မူပြီ။

၇ ယခုမှာအကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား။ ကိုယ်
 တော်ကျွန်ကိုအဖေဒါဝိဒ်၏ကိုယ်စား။ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်
 ထားတော်မူပြီ။ သို့ရာတွင်အကျွန်ုပ်သည်သူငယ်ဖြစ်ပါ

၈ ၏။ ထွက်ဝင်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်ပါ။ ရွေးချယ်တော်မူ၍
 အရေအတွက်အားဖြင့်အတိုင်းမသိများပြားစွာသော

ကိုယ်တော်၏လူမျိုးကြီးအလယ်၌ကိုယ်တော်ကျွန်ရှိပါ
 ၉ ၏။ သို့ဖြစ်၍ကိုယ်တော်ကျွန်သည်ကိုယ်တော်၏လူတို့

ကိုတရားစီရင်နိုင်မည်အကြောင်း။ ကောင်းမကောင်း
 ကိုပိုင်းချား၍သိတတ်သောညာဏ်ကိုပေးသနားတော်

မူပါ။ ဤမျှလောက်များစွာသောကိုယ်တော်၏လူတို့ကို
 အဘယ်သူသည်ကိုယ်အလိုအလျောက်တရားစီရင်နိုင်

၁၀ ပါမည်နည်းဟုတောင်းလျှောက်၏။ ထိုသို့ရှောလမုန်
 တောင်းလျှောက်သောပဌနာစကားကိုထာဝရဘုရား

၁၁ သည်နှစ်သက်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်ကလည်းသင်
 သည်တာရှေသောအသက်ကိုမတောင်း။ စည်းမိမိကို

လည်းမတောင်း။ ရန်သူတို့၏အသက်ကိုလည်းမတောင်း။
 တရားစီရင်ခြင်းငှါတတ်နိုင်သောညာဏ်ကိုသာကိုယ်အ

၁၂ ဖို့တောင်းလျှောက်သောကြောင့်၊ သင်တောင်းလျှောက်
 သည်အတိုင်းငါပေး၏။ ရှေးကာလ၌သင်နှင့်တူသောသူ

တယောက်မျှမဖြစ်။ နောင်ကာလ၌မဖြစ်နိုင်အောင်ညာဏ်
 ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောမိတ်ညည့်ကိုသင့်အားငါပေး၏။

၁၃ ၊ ထိုမှတပါး။ သင်နှင့်တူသောရှင်ဘုရင်တယောက်ကိုမျှ
 သင့်ထက်ထက်၌မရှိစေခြင်းငှါသင်မတောင်းသောဆု။

၁၄ စည်းမိမိဥစ္စာ၊ ဂုဏ်အသရေကိုငါပေး၏။ သင့်အဖေဒါဝိဒ်
 ကျင့်သည့်အတိုင်းငမယ်သို့လိုက်၍ငါစီရင်ချက်ပညတ်

တရားတို့ကိုစောင့်ရှောက်လျှင်တာရှေသောအသက်ကို
 ၁၅ လည်းငါပေးမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ရှောလမုန်သည်မိုး၍
 အိမ်မှထွက်၍နန်းကိုသိ၏။ တဖန်ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား၍
 ထာဝရဘုရား၏ပရိညည့်သစ်တာတော်ရှေ့မှာရပ်လျက်
 မီးရှို့ရာယဇ်။ မိဿဟာယယဇ်တို့ကိုပူဇော်၍ကွန်အ
 ပေါင်းတို့အဖို့ကိုစီရင်တော်မူ၏။

၁၆ ထိုအခါပြည်တန်ဆာမိဗ္ဗနှစ်ယောက်သည်လာ၍ရှေ့
 ၁၇ တော်၌ရပ်လျက်၊ မိဗ္ဗတယောက်ကအိုအရှင်။ ကျွန်တော်
 မနှင့်ဤမိဗ္ဗသည်တအိုတည်းနေကြပါ၏။ တအိုတည်း

သည်လက်ဆောင်ပဏ္ဏာတို့ကိုဆက်၍ရှောလမုနိလက်
ထက်ကာလပတ်လုံးမင်းမှုကိုဆောင်ရွက်ရကြ၏။

၂၂ တနေ့တနေ့လျှင်နန်းတော်၌ကုန်သောရိက္ခာဟူမူ
ကား။ ဂျုံ၊ မုန့်ညက်ကောရသုံးဆယ်။ မုယောမုန့်ညက်
၂၃ ကောရချောက်ဆယ်။ ဆူဖျိုးအောင်ကျွေးသောနွားတ
ဆယ်။ ကျက်စားရာထဲကနွားနှစ်ဆယ်။ ဆတ်သမင်ဒ
ရဟ်အမျိုးမျိုးကိုမဆိုဘဲသုံးစာရာ။ ဆူဖျိုးအောင်ကျွေး
၂၄ သောဌက်နှစ်ဘည်း။ ရှောလမုနိသည်ဖြစ်ကြီးအနောက်
ဘက်။ တိဗသမြို့မှအဇ္ဈာမြို့တိုင်အောင်ရှင်ဘုရင်အ
ပေါင်းတို့ကိုအစိုးရသဖြင့်ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌စစ်
၂၅ မှုစစ်ရေးမရှိ။ လက်ထက်တော်ကာလပတ်လုံးယုဒ
အမျိုးနှင့်ဆူသရေလအမျိုးသားတို့သည်ဒန်မြို့မှစ၍ဗေရ
ရှောမြို့တိုင်အောင်အသီးအသီးမိမိပျော်ပင်။ မိမိတည်
ပင်အောက်မှာညှိခပ်စွာနေကြ၏။

၂၆ ရှောလမုနိသည်လည်းရထားတော်များနှင့်ဆိုင်သော
မြင်းတင်းကုပ်လေးထောင်။ မြင်းစီးသူရဲတသောင်းနှစ်
၂၇ သောင်းရှိ၏။ ဝန်စာရေးတို့သည်လည်းရှောလမုနိမင်းကြီး
နှင့်စားပွဲတော်သို့ဝင်သောသူအပေါင်းတို့အဖို့တယောက်
၂၈ တလစီရံလင်စွာပြင်ဆင်ရကြ၏။ မုယောစပါးကိုရင်
မြင်းတော်များ။ လားတော်များတို့မျက်ချောက်ကိုရင်
အတွယ်သင့်သည်အတိုင်းနေရာအရပ်သို့ဆောင်ခဲ့ရ
ကြ၏။

၂၉ ဘုရားသခင်သည်များစွာသောညာဏ်ပညာကိုရင်
သမုဒ္ဒရာထဲလုံးနှင့်အမျှကျယ်ဝန်းသောနှစ်လုံးကိုရင်ပေး
၃၀ တော်မူသည့်ဖြစ်၍၊ ပညာတော်သည့်အရှေ့ပြည်သားပညာ
၃၁ နှင့်အရတ္တုပြည်သားပညာကိုလွန်ကဲ၏။ ရှောလမုနိ
သည်ဇေရဟိတ်အမျိုးသေနဲ့။ မဟောလသားဟောမနဲ့။ ခါ
လကောလ။ ဒါရဒအစရှိသောလူအပေါင်းတို့ထက်သာ
၃၂ ရှိပညာရှိသဖြင့်ခပ်သိမ်းသောတိုင်းနိုင်ငံအရပ်ရပ်၌
ကျော်စောလေ၏။ စီရင်တော်မူသောသုတ္တံစကားသုံး
၃၃ ထောင်နှင့်သီချင်းတထောင်ငါးရာရှိ၏။ လေဗနုန်အာ
ရစ်ပင်မှစ၍အုပ်ရိုးနားမှာပေါက်တတ်သောဟုသုပ်
ပင်တိုင်အောင်မြွက်ဆို၏။ သားမျိုး။ ငှက်မျိုး။ ပိုးကောင်
၃၄ မျိုး။ ပါးမျိုးတို့၏အကြောင်းကိုလည်းမြွက်ဆို၏။ ရှောလ
မုနိမင်း၏ပညာသိတင်းကိုကြားသောရှင်ဘုရင်အမျိုး
မျိုးဝေလွှတ်သောသူတို့သည်ပညာစကားတော်ကိုနား
ထောင်ခြင်းငှါလာကြ၏။

၃ ရှောလမုနိကိုခမည်းတော်အရာ၌ဘိသိတ်ပေးကြောင်း

ကိုတရမင်းကြီးဟိရံသည်ကြားလျှင်ဒါဝိန်နှင့်အစည်
မိတ်ဆွေဖွဲ့သောသူဖြစ်၍မိမိကျွန်တို့ကိုစေလွှတ်လေ
၂ ၏။ တဖန်ရှောလမုနိသည်လည်းဟိရံထံသို့စေလွှတ်
၃ လျက်၊ အေဗဒါဝိန်သည်အရပ်ရပ်၌စစ်တိုက်ရသော
ကြောင့်ထာဝရဘုရားသည်ရန်သူတို့ကိုအဖေမြေဖဝါး
တော်အောက်သို့နှိမ့်ချတော်မမူမီတိုင်အောင်မိမိဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အဖို့အိမ်တော်ကိုမ
၄ တည်မဆောက်ရဟုမင်းကြီးသိ၏။ ယခုမူကားငါ၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်အရပ်ရပ်၌ညှိခပ်စွာ
အကြောင်းစီရင်တော်မူသဖြင့်ရန်ဘက်ပြုသောသူ။ ဆီး
၅ တားသောသူမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားကဇေဗဒါ
ဝိန်အားသင့်ကိုယ်စား။ သင်၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာငါတင်
သောသင်၏သားသည်နာမအဖို့အိမ်ကိုတည်ဆောက်
ရမည်ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းငါ၏ဘုရားသခင်ထာ
ဝရဘုရား၏နာမတော်အဖို့အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်
၆ မည်ဟုငါအကြံရှိ၏။ မင်းကြီး၏ကျွန်တို့သည်အဖို့လေ
ဗနုန်တောင်ပေါ်မှာအာရစ်ပင်တို့ကိုချတ်လှဲစေခြင်းငှါ
စီရင်ပါ။ ကျွန်တို့သည်မင်းကြီးကျွန်တို့နှင့်ပိုင်း၍လုပ်
ကိုင်ကြသိမ့်မည်။ မင်းကြီးစီရင်သည်အတိုင်းမင်းကြီး
၏ကျွန်တို့အားအခကိုပေးပါမည်။ ဇိနုန်အမျိုးသားတို့
သည်သစ်ခုတ်တတ်သကဲ့သို့ငါတို့တွင်အဘယ်သူမျှမ
ခုတ်တတ်သည်ကိုမင်းကြီးသိသည်ဟုမှာထိုက်လေ၏။

၇ ရှောလမုနိမင်း၏စကားကိုဟိရံမင်းသည်ကြား
လျှင်အတ္တန်ဝမ်မြောက်၍ထိုလူမျိုးကြီးကိုအစိုးရသော
သားကိုဒါဝိန်အားပေးတော်မူသောထာဝရဘုရားသည်
၈ ယနေ့မင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟုဆိုလျက်၊ မင်းကြီးမှာ
လိုက်သောအမှုကိုငါဆင်ချင်ပြီ။ အာရစ်သစ်သား။ ထင်း
၉ ရူးသစ်သားလိုသမျှကိုပေးပါမည်။ ကျွန်တို့သည်လေ
ဗနုန်တောင်မှပင်လယ်သို့ချပြီးလျှင်ဖောင်လုပ်၍မင်း
ကြီးစီရင်သောအရပ်သို့ပင်လယ်လမ်းဖြင့်ဆောင်ခဲ့၍ထို
အရပ်၌အပ်သဖြင့်မင်းကြီးခံယူရမည်။ မင်းကြီးသည်
လည်းငါ၏နန်းတော်သားစားစရာရိက္ခာကိုပေး၍ဇေလို့
ကိုလည်းပြည့်စုံစေရမည်ဟုရှောလမုနိထံသို့လူကိုစေ
၁၀ လွှတ်၍ပြန်ပြော၏။ ထိုသို့ဟိရံသည်ရှောလမုနိအထံရှိ
သမျှသောအာရစ်သစ်သား။ ထင်းရူးသစ်သားကိုပေး၏။
၁၁ ရှောလမုနိသည်လည်းဟိရံ၏နန်းတော်သားများစားစရာ
ဘို့တနှစ်တနှစ်လျှင်ဂျုံဆံကောရနှစ်သောင်း။ စစ်ပြီး
၁၂ သောဆီကောရနှစ်ဆယ်ကိုပေး၏။ ထာဝရဘုရားသည်
လည်းဂတိတော်ရှိသည့်အတိုင်းရှောလမုနိအားပညာကို

ပေးဘော်မူ၏။ ဟိရ်မင်းနှင့်ရှောလမုနိမင်းနှစ်ပါးတို့
 သည်စစ်ဘိုက်ခြင်းမရှိ။ မိသားစုယာယွှကြ၏။

၁၃ ရှောလမုနိမင်းကြီးသည်လည်းဣသရေလလူအ
 ၁၄ ပေါင်းတို့တွင်လူသုံးသောင်းတို့ကိုခွဲခန့်၍၊ အထွဋ်အ
 ထွဋ်တလလျှင်တသောင်းစီ။ လေဗနုန်တောင်သို့စေ
 ထွက်သဖြင့်ထိုလူတို့သည်လေဗနုန်တောင်ပေါ်မှာတလ။
 ကိုယ်နေရာအရပ်၌နှစ်လနေကြ၏။ ထိုလူတို့ကိုအဒေါ
 ၁၅ နိရ်အုပ်ရ၏။ ထပ်ရွက်သောသူနှစ်သောင်း။ တောင်
 ရိုးပေါ်မှာသစ်ချက်သောသူနှစ်သောင်းတို့ကိုလည်းစေ
 ၁၆ ခိုင်းတော်မူ၍၊ အုပ်ချုပ်သောမင်းအရာရှိမှတပါး။ လုပ်
 ဆောင်သောသူတို့ကိုစီရင်သောသူသုံးထောင်သုံးရာရှိ
 ၁၇ ၏။ ရှင်ဘုရင်၏အမိန့်တော်အတိုင်းအိမ်တော်တိုက်
 ဖြစ်အဖို့ကြီးသောကျောက်။ အဖိုးထိုက်သောကျောက်။
 ၁၈ ဆစ်ပြီးသောကျောက်တို့ကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ထိုသို့
 ရှောလမုနိမင်း၏လက်သမားတို့နှင့်ဟိရ်မင်း၏လက်သ
 မားတို့သည်ဂေဗာလအမျိုးသားတို့နှင့်တကွအိမ်တော်
 ကိုတည်ဆောက်စရာဘို့သစ်သားများ။ ကျောက်များတို့
 ကိုပြင်ဆင်ကြ၏။

၁၉ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ဆဲလုတ္တုပြည်မှထွက်
 သောသက္ကရာဇ်လေးရာရှစ်ဆယ်ပြည့်။ ရှောလမုနိမင်း
 ၂၀ နန်းစံလေးနှစ်။ ဖိဖအမည်ရှိသောဒုတိယလတွင်ထာဝရ
 ၂၁ ဘုရား၏အိမ်တော်ကိုတည်စပြုတော်မူ၏။ ထိုအိမ်တော်
 အလျားသည်အတောင်ချောက်ဆယ်။ အနံအတောင်နှစ်
 ၂၂ ဆယ်။ အမြင့်အတောင်သုံးဆယ်ရှိ၏။ အိမ်တော်ဦးသည်
 လည်းအိမ်တော်အနံနှင့်ညီ၍အလျားအတောင်နှစ်ဆယ်။
 ၂၃ အနံဆယ်တောင်ရှိ၏။ အိမ်တော်လင်းစရာတို့ကျည်း
 ၂၄ သောပြတင်းပေါက်တို့ကိုလုပ်လေ၏။ အိမ်တော်ပြင်ထ
 ရံနှင့်ဗျာဒိတ်ဌာနတော်ပြင်ထရံပတ်လည်၌အခမ်တို့ကို
 ၂၅ လည်းလုပ်လေ၏။ အောက်အခမ်သည်အနံငါးတောင်။
 အလယ်အခမ်အနံချောက်တောင်။ အထက်အခမ်အနံခု
 နှစ်တောင်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား။ အခမ်တို့သည်အိမ်
 တော်ထရံကိုယ်ထဲသို့မဝင်။ ထရံဆုတ်လျက်ဆုတ်
 ၂၆ လျက်တက်၏။ ထိုအိမ်တော်ကိုတည်လုပ်သောအခါထို
 အရပ်သို့မဆောင်ခဲ့သဖြင့်သောကျောက်တို့ဖြင့်သာ
 ၂၇ တည်လုပ်သောကြောင့်သံတူ။ ပေါက်ဆိန်။ သံတန်ဆာ
 ၂၈ နှင့်လုပ်သောအသံမမြည်ရ။ အောက်အခမ်ထဲသို့ဝင်
 သောသံခါးဝသည်အိမ်တော်လက်ျာဘက်မှာရှိ၏။ လိပ်
 သောထွေးကားဖြင့်အလယ်အခမ်သို့ဝင်အလယ်အခမ်မှ

၆ အထက်အခမ်သို့ဝင်တက်ရ၏။ အိမ်တော်ကိုတည်ပြီးမှ
 လုပ်များ။ ဘိုင်များကိုအာရဇ်ပျဉ်ပျားနှင့်ဖုံးအုပ်လေ၏။

၃၀ ၊ ထရံအခမ်တို့သည်လည်းအမြင့်ငါးတောင်စီရှိ၏။ အာ
 ရဇ်ရက်မတို့သည်အိမ်တော်ကိုမီးလျက်ရှိကြ၏။

၃၁ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ရှောလမုနိ
 ၃၂ သို့ရောက်လာသည်ကား။ ၊ ယခုတည်ဆောက်သောအိမ်
 တော်အရာမှာ။ သင်သည်ငါ့သွန်သင်သောလမ်းသို့လိုက်
 လျက်ငါ့စီရင်ချက်အတိုင်းစီရင်၍ငါ့ပညတ်သမျှတို့
 ကိုစောင့်ရှောက်လျှင်သင်၏အဖဒါဝိဒ်အားငါဂုဏ်ထား
 ၃၃ သည်အတိုင်းသင်၌ငါပြုမည်။ ၊ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုး
 ကိုငါမစွန့်။ သူတို့အလယ်၌နေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၄ ထိုသို့ရှောလမုနိသည်အိမ်တော်ကိုတည်၍ပြီးလေ၏။

၃၅ ၊ ကြိမ်မှသည်အရိုးတိုင်အောင်အတွင်းထရံကိုအာရဇ်
 ပျဉ်ပျားနှင့်ဖုံးအုပ်၍ကြမ်းကိုလည်းဒုကြီးသောထင်းရူး
 ၃၆ ပျဉ်ပျားဖြင့်ပြီးစေ၏။ အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာန။ ဗျာဒိတ်ဌာ
 နတော်အဖို့အလျားအနံအတောင်နှစ်ဆယ်စီကျယ်သော
 အိမ်တော်တိုင်းကိုအခမ်ကာ၍ကြမ်းနှင့်ထရံကိုအာ
 ၃၇ ရဇ်ပျဉ်ပျားဖြင့်ပြီးစေ၏။ ထိုအခမ်ရှေ့မှာတည်သော
 ဒိတ်မှာနံတော်အလျားသည်အတောင်လေးဆယ်ရှိ၏။

၃၈ ၊ အိမ်တော်အတွင်း၌အာရဇ်ပျဉ်ပျားတို့သည်ဘူးသီး
 အပြောက်။ ပန်းပွင့်အပြောက်နှင့်ပြည့်၍ကြ၏။ ကျောက်
 မပေါ်စေခြင်းငှါအာရဇ်သားနှင့်ဖုံးအုပ်လျက်သာရှိ၏။

၃၉ ထိုသို့ထာဝရဘုရား၏ပုဒ်ညည်သစ်တာတော်ကို
 တင်ထားရန်။ အိမ်တော်အတွင်း၌ဗျာဒိတ်ဌာနတော်ကို
 ၄၀ ပြင်ဆင်လေ၏။ ဗျာဒိတ်ဌာနတော်အခမ်သည်အလျား
 အတောင်နှစ်ဆယ်။ အနံအတောင်နှစ်ဆယ်။ အမြင့်အ
 တောင်နှစ်ဆယ်ရှိ၏။ ထိုအခမ်ကိုဝင်အာရဇ်သစ်သား
 ၄၁ နှင့်လုပ်သောယဇ်ပလ္လင်ကိုဝင်ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံလေ၏။ ထို
 သို့အိမ်တော်အတွင်းကိုရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံပြီးမှဗျာဒိတ်ဌာန
 တော်ရှေ့မှာရွှေကြိုးဖြင့်အကွယ်အကာကိုဆွဲထား၍ရွှေ
 ၄၂ နှင့်မွမ်းမံလေ၏။ အိမ်တော်တအိမ်လုံးကိုဝင်ဗျာဒိတ်ဌာန
 တော်နားမှာရှိသောယဇ်ပလ္လင်ကိုဝင်ရွှေနှင့်အကုန်အ
 ၄၃ စင်မွမ်းမံလေ၏။ ဗျာဒိတ်ဌာနတော်ထဲမှာအမြင့်ဆယ်
 တောင်ရှိသောခေရုဗိမ္ဗုနှစ်ပါးကိုသံလွင်သားနှင့်လုပ်
 ၄၄ လေ၏။ ခေရုဗိမ္ဗုအတောင်တို့သည်တဖက်တချက်အလျား
 ငါးတောင်စီရှိ၍အတောင်ဖျားတခုမှတခုတိုင်အောင်
 ၄၅ ဆယ်တောင်ရှိ၏။ အမြင့်ဆယ်တောင်ရှိသည်ဖြစ်၍
 ၄၆ ခေရုဗိမ္ဗုနှစ်ပါးသည်အလုံးအရပ်ပမာဏတူ၏။ ထိုခေ
 ရုဗိမ္ဗုတို့ကိုအတွင်းအိမ်တော်ထဲမှာတင်ထားသဖြင့်ခေရု

မိမိအတောင်တို့သည်ဖြန့်လျက်အတောင်များတဖက်
 ၂၀ တချက်၌ထရံကိုမိလျက်အလယ်မှာအတောင်များတခု
 ၂၆ နှင့်တခုထိလျက်ရှိကြ၏။ ခေရမိမိတို့ကိုလည်းရွှေနှင့်မွမ်
 ၃၀ မံလေ၏။ အိမ်တော်ထရံအတွင်းဘက်နှင့်ပြင်ဘက်၌
 ၃၆ လျှော့ခေရမိမိအရပ်နှင့်အပွင့်ပွင့်သောထန်းပင်အရပ်
 ၄၀ များရှိကြ၏။ အိမ်တော်အတွင်းကြမ်းနှင့်ပြင်ကြမ်းကို
 ၄၆ လည်းရွှေနှင့်မွမ်မံလေ၏။ ဗျာဒိတ်ဌာနတော်ဝင်ဝဘို့သံ
 ၅၀ လွင်သားတံခါးရွက်နှစ်ရွက်ကိုလုပ်၍တံခါးလုပ်နှင့်တံ
 ၅၆ ခါးတိုင်တို့သည်ထရံငါးစုတခုကိုစားကြ၏။ သံလွင်
 ၆၀ သားတံခါးရွက်တို့၌ခေရမိမိအရပ်။ အပွင့်ပွင့်သောထန်း
 ၆၆ ပင်အရပ်များကိုလုပ်၍တံခါးရွက်နှင့်ခေရမိမိအရပ်။
 ၇၀ ထန်းပင်အရပ်တို့ကိုရွှေနှင့်မွမ်မံလေ၏။ ထိုအတူအိမ်
 ၇၆ တော်ပြင်ဘရံလေးစုတခု။ ကျယ်သောဝင်ဝဘို့သံလွင်
 ၈၀ တံခါးတိုင်တို့ကို၎င်း၊ တံခါးရွက်တရွက်လျှင်ပတ္တာနှစ်
 ၈၆ ခုဖိဖြင့်လည်တတ်သောထင်းရှူးသားတံခါးရွက်နှစ်ရွက်
 ၉၀ တို့ကို၎င်းလုပ်လေ၏။ တံခါးရွက်၌ခေရမိမိအရပ်နှင့်အ
 ၉၆ ပွင့်ပွင့်သောထန်းပင်အရပ်များကိုလုပ်၍အပြောက်
 ၁၀၀ ရွှေကိုနှင့်မွမ်မံလေ၏။ အတွင်းတန်တိုင်းကိုလည်းဆစ်
 ၁၀၆ သောကျောက်တန်းသုံးဆင့်။ အာရုဏ်သစ်သားတန်းတ
 ၁၁၂ ဆင့်နှင့်အထပ်ထပ်တည်လေ၏။ နန်းစံလေးနှစ်။ ဖိဖ
 ၁၁၈ လတွင်သာဝရဘုရား၏အိမ်တော်တို့ကိုမြစ်ကိုချကြ၍
 ၁၂၄ ၊ နန်းစံဆယ်တနှစ်။ ဗုလအမည်ရှိသောအဌမလတွင်အိမ်
 ၁၃၀ တော်အခမ်းကြီးအခမ်းငယ်တို့နှင့်ဆိုင်သမျှတို့ကိုလက်စ
 ၁၃၆ သတ်၍ချနှစ်နှစ်ပတ်လုံးအိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်
 ၁၄၂ သတည်း။
 ၁၄၈ တဖန်ရှောလမုနိသည်တဆယ်သုံးနှစ်ပတ်လုံးနန်း
 ၁၅၄ တော်ကိုတည်ဆောက်၍လက်စသတ်လေ၏။ နန်းတော်
 ၁၆၀ ကိုလေဗနုန်တောသစ်သားဖြင့်ဆောက်၍အင်္ဂုရုအ
 ၁၆၆ တောင်တနား။ အနံအတောင်ငါးဆယ်။ အမြင့်အတောင်
 ၁၇၂ သုံးဆယ်ရှိ၏။ အာရုဏ်တိုင်လေးစည်း။ အာရုဏ်ရက်မများ
 ၁၇၈ နှင့်ဆောက်၏။ တိုင်တစဉ်လျှင်ဆယ်ငါးတိုင်စီရှိ၍တိုင်
 ၁၈၄ ပေါင်းချောက်ဆယ်အပေါ်မှာအချင်တို့ကိုတင်လျက်
 ၁၉၀ အာရုဏ်ပျဉ်ပျားနှင့်ရိုးလေ၏။ အလင်းဝင်စရာပြတင်း
 ၁၉၆ ပေါက်သုံးတန်းစီအဆင့်ဆင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက်တ
 ၂၀၂ ဖက်ဘချက်၌ရှိကြ၏။ တံခါးပေါက်ရှိသမျှ။ တံခါးတိုင်
 ၂၀၈ ရှိသမျှတို့သည်စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်ကြ၏။ တိုင်များ။
 ၂၁၄ ထုပ်ကြီးများနှင့်ပြည့်၍အလျားအတောင်ငါးဆယ်။ အ
 ၂၂၀ နံအတောင်သုံးဆယ်ရှိသောကနားပြင်ကိုလည်းလုပ်လေ
 ၂၂၆ ၏။ တရားစီရင်ရာကနားပြင်တည်းဟူသောတရား

ပလ္လင်တဉ်ရာကနားပြင်ကိုလည်းလုပ်၍ကြမ်းတဖက်မှတ
 ၂၃၂ ဖက်တိုင်အောင်အာရုဏ်ပျဉ်ပျားတို့နှင့်ရိုးလေ၏။ နန်း
 ၂၃၈ တော်နှင့်ဆိုင်သောထိုကနားပြင်နှစ်ဆောင်စပ်ကြား
 ၂၄၄ မှာတန်တိုင်းလည်းရှိ၏။ ရှောလမုနိရံဖက်သောဖာရာ
 ၂၅၀ ဘုရင်၏သို့စံနန်းကိုလည်းတရားစီရင်ရာကနားပြင်
 ၂၅၆ နှင့်တူအောင်ဆောက်လေ၏။ တန်တိုင်းကြီးပြင်ဘက်
 ၂၆၂ ဝိုင်အောင်၎င်းအမြစ်မှစ၍ထိပ်တိုင်အောင်၎င်းကျောက်
 ၂၆၈ ဆစ်ပမာဏနှင့်အညီနှစ်ဖက်စလုံးလွှနှင့်တိုင်သော
 ၂၇၄ ကျောက်။ ထူးဆန်းသောကျောက်တို့ဖြင့်ပြီးကြ၏။ အ
 ၂၈၀ မြစ်သည်လည်းအလျားရှစ်တောင်။ ဆယ်တောင်ရှိသော
 ၂၈၆ ကျောက်။ ထူးဆန်းသောကျောက်ကြီးတို့ဖြင့်ပြီး၏။
 ၂၉၂ ၊ အမြစ်ပေါ်မှာလည်းကျောက်ဆစ်ပမာဏနှင့်အညီလုပ်
 ၂၉၈ သောကျောက်။ ထူးဆန်းသောကျောက်နှင့်အာရုဏ်သစ်
 ၃၀၄ သားရှိ၏။ တန်တိုင်းကြီးသည်ဆစ်သောကျောက်သုံး
 ၃၁၀ တန်း။ အာရုဏ်သစ်ကြီးတတန်းဖြင့်ပြီး၏။ မိတ်မှာန်တော်
 ၃၁၆ အတွင်းတန်တိုင်း။ နန်းတော်ကနားပြင်တန်တိုင်းတို့
 ၃၂၂ သည်ထိုအတူပြီးကြ၏။
 ၃၂၈ ရှောလမုနိသည်လည်းလူကိုစေလွှတ်၍ထရုမြို့မှဟိ
 ၃၃၄ ရံကိုခေါ်လေ၏။ ထိုဟိရံကားနဿလိအမျိုးရက်သုံးမ
 ၃၄၀ သားဖြစ်၏။ သူ၏အဖကားတရုအမျိုးသားပန်းတည်းသ
 ၃၄၆ မားဖြစ်၏။ သားသည်လည်းကြေးဝါအလုပ်ခပ်သိမ်းကို
 ၃၅၂ လုပ်တတ်သောညာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်ရှောလမုနိ
 ၃၅၈ မင်းကြီးထံသို့လာ၍အလုပ်ရှိသမျှကိုပြီးစီးစေ၏။ ထိုသူ
 ၃၆၄ သည်အမြင့်တဆယ်ရှစ်တောင်။ လုံးပတ်တဆယ်နှစ်
 ၃၇၀ တောင်ရှိသောကြေးဝါတိုင်နှစ်တိုင်ကိုသွန်းလေ၏။ တိုင်
 ၃၇၆ အပေါ်မှာတင်စရာတို့အမြင့်ငါးတောင်ရှိသောကြေးဝါ
 ၃၈၂ တိုင်ထိပ်နှစ်ခုကိုလည်းသွန်းလေ၏။ ကြေးဝါကွန်ရွက်
 ၃၈၈ နှင့်ကြေးဝါကြိုးတို့ကိုလည်းလုပ်၍တိုင်တတိုင်လျှင်ကွန်
 ၃၉၄ ရွက်ခုနှစ်ခုစီဖြင့်တိုင်ထိပ်အပေါ်မှာဖုံးလွှမ်းလေ၏။
 ၄၀၀ ၊ ကြေးဝါသလဲသီးတို့ကိုလည်းလုပ်၍တိုင်ထိပ်ကွန်ရွက်
 ၄၀၆ အပေါ်မှာတင်တခုလျှင်သလဲသီးနှစ်တန်းစီဖြင့်တန်ဆာ
 ၄၁၂ ဆင်လေ၏။ ကနားပြင်ထဲမှာစိုက်ထားသောထိုတိုင်
 ၄၁၈ ထိပ်တို့သည်ကြာပွင့်နှင့်ပုံတူ၍အချင်းလေးတောင်ရှိ၏။
 ၄၂၄ ၊ တိုင်ထိပ်နှစ်ခုတို့သည်ကွန်ရွက်နှင့်နီးစပ်သောရုပ်ကာ
 ၄၃၀ အပေါ်မှာတည်လျက်တိုင်ထိပ်တခု၌သလဲသီးနှစ်တန်းစီ
 ၄၃၆ နှင့်အလုံးနှစ်ရာစီရှိကြ၏။ ထိုတိုင်တို့ကိုမိတ်မှာန်တော်
 ၄၄၂ ကနားပြင်ထဲမှာစိုက်ထား၍လကျောတိုင်ကိုယာခိန်။
 ၄၄၈ လက်ဝဲတိုင်ကိုယောဇအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ တိုင်

ထိပ်အပေါ်မှာကြာပွင့်အပြောက်ရှိသည်ဖြစ်၍တိုင်တို့သည်စေ့စုံကြ၏။

၂၃ အချင်းဆယ်တောင်။အဝန်းအတောင်သုံးဆယ်။အစောက်ငါးတောင်ရှိသောကြေးဝါရေကန်ကိုလည်းလုပ်လေ၏။

၂၄ ရေကန်အနားပတ်အောက်။ပတ်လည်၌အတောင်တတောင်လျှင်ဘူးသီးဆယ်လုံးစီစေ့အောင်ဘူးသီးနှစ်ပတ်ကိုရေကန်နှင့်တစ်တည်းသွန်းလေ၏။

၂၅ ရေကန်သည်နွားတဆယ်နှစ်ခုအပေါ်မှာတည်လျက်ရှိ၏။နွားတို့သည်အတွင်းသို့နောက်ခိုင်း၍အရှေ့အနောက်တောင်မြောက်အရပ်လေးမျက်နှာသို့တမျက်နှာလျှင်သုံးခုစီမျက်နှာပြုကြ၏။

၂၆ ရေကန်သည်ဒုလက်တဝါးရှိ၏။အပေါ်အနားပတ်သည်လေးအနားပတ်ကဲ့သို့ကြာပွင့်အပြောက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။

၂၇ ခေတ်နှစ်ထောင်ဝင်၏။

၂၈ တဖန်အလျားလေးတောင်။အနံလေးတောင်။အမြင့်သုံးတောင်ပမာဏရှိသောကြေးဝါခုံတဆယ်ကိုလုပ်လေ၏။

၂၉ ထိုခုံပုံသဏ္ဌာန်ဟူမူကား။ခုံပတ်လည်၌အနားရစ်အဆင့်ဆင့်ရှိ၍အနားရစ်ကြားမှာချင်သောနွား။ခေရမိမိအပြောက်ရှိ၏။အနားရစ်အပေါ်မှာခုံတခုတင်လျက်ရှိ၏။

၃၀ ချင်သောနွားအောက်၌လည်းအပြောက်မျိုးရှိ၏။ခုံတခု၌ကြေးဝါထည်းဘီးလေးခုစီ။ကြေးဝါဝင်ရိုးနှင့်တကွရှိ၏။အင်တုံတင်စရာတို့လုံးလေးထောင့်၌ပခုံးတို့ကိုခုံနှင့်တစ်တည်းသွန်းလေ၏။

၃၁ အင်တုံဝ၌ပါသောအကွပ်သည်အကျယ်တတောင်ရှိ၏။အဝသည်ဝိုင်း၍အချင်းတတောင်ထွာရှိ၏။

၃၂ စတုရန်းလေးထောင့်၌အပြောက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ဘီးလေးခုတို့သည်ခုံမျက်နှာအောက်မှာနေရာကျလျက်ဝင်ရိုးတို့သည်ခုံနှင့်စပ်လျက်ဘီးအမြင့်တတောင်ထွာရှိ၏။

၃၃ ဘီးပုံကားရထားဘီးနှင့်တူ၏။ဝင်ရိုး။ဝင်ရိုးအိမ်။အကန့်။အကွပ်များကိုသွန်းလေ၏။

၃၄ ခုံလေးထောင့်၌တစ်တည်းသွန်းသောပခုံးလေးခုရှိသဖြင့်။

၃၅ ထိုပခုံးပေါ်မှာလုံးပတ်တထွာရှိသောကွင်းကိုတပ်၍ခုံပေါ်မှာအနားရစ်နှင့်တိုင်စရာများတို့ကိုခုံနှင့်တစ်တည်းသွန်းလေ၏။

၃၆ ကိုင်စရာမျက်နှာနှင့်ခုံမျက်နှာပြင်၌ခေရမိမိ။ချင်သောထန်းပင်အစရှိသောအပြောက်မျိုးအသီးအသီးထင်ပေါ်လျက်ရှိ၏။

၃၇ ထိုသို့ပုံသဏ္ဌာန်အလုံးအရပ်တူအောင်အင်တုံတင်ရာခုံတဆယ်ကိုသွန်း၍ပြီးလေ၏။

၃၈ အဝ၌လေးတောင်ကျယ်၍ရေဗတ်လေးဆယ်ဝင်နိုင်သောကြေးဝါအင်တုံတဆယ်ကိုလည်းလုပ်၍ခုံတခုပေါ်မှာအင်တုံတလုံးစီတင်ထားလေ၏။

၃၉ အိမ်တော်လကျာဘက်၌ခုံငါးခု။လက်ဝဲဘက်၌ငါးခုကိုထား

၃၀ ခုံရေကန်ကိုကားအိမ်တော်လကျာဘက်။အရှေ့တောင်ထောင့်၌နေရာချ၏။

၃၁ ဟိရံသည်အိုးများ။ရေမှုတ်များ။အင်တုံငယ်များကိုလည်းလုပ်သဖြင့်ရှောလမုန်မင်းကြီးအဖို့ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌လက်စသတ်သောအရာများဟူမူကား။

၃၂ တိုင်နှစ်တိုင်။တိုင်ထိပ်အထွန်နှစ်ခု။တိုင်ထိပ်အထွန်ကိုဖုံးလွှမ်းစရာကွန်ရွက်နှစ်ရွက်။

၃၃ ဖုံးလွှမ်းစရာကွန်ရွက်တရွက်အဖို့သလံဘီးနှစ်ဘက်စီ။သလံဘီးပေါင်းလေးရာ။

၃၄ ခုံဆယ်ခု။ခုံပေါ်မှာတင်ထားသောအင်တုံဆယ်လုံး။

၃၅ ရေကန်တကန်။ရေကန်ကိုထောက်သောနွားတဆယ်နှစ်ခု။အိုးများ။ရေမှုတ်များ။အင်တုံငယ်များတည်း။

၃၆ ရှောလမုန်မင်းကြီးအဖို့ဟိရံလုပ်သမျှသောထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်တန်ဆာတို့သည်ပြောင်ပြောင်တောက်သောကြေးဝါဖြင့်ပြီးကြ၏။

၃၇ ယော်ဒန်ချိုင့်။သုကုတ်မြို့နှင့်ဇာသန်မြို့စပ်ကြားတွင်သရုတ်လုပ်စရာကောင်းသောမြေ၌ရှင်ဘုရင်သွန်းလေ၏။

၃၈ ထိုတန်ဆာတို့သည်အလွန်များသောကြောင့်ရှောလမုန်သည်မချိန်ဘဲသွန်းထား၏။ကြေးဝါအချိန်ကိုအဘယ်သူမျှမသိ။

၃၉ ရှောလမုန်သည်လည်းထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်နှင့်ဆိုင်သမျှသောတန်ဆာများတည်းဟူသောဣယဇ်ပလ္လင်။ရှေ့တော်မုန့်တင်စရာရွှေစားဝှံ။

၄၀ ဗျာဗိတ်ဌာနတော်ရှေ့လကျာဘက်၌ရွှေစင်မီးခုံငါးခု။လက်ဝဲဘက်၌ငါးခု။ရွှေပန်းပွင့်။ရွှေမီးခွက်။မီးကိုင်တန်ဆာ။

၄၁ ရွှေစင်ဖြင့်ပြီးသောခွက်များ။မီးညှပ်။လင်ပန်း။ဇွန်။ပြာခံစရာအိုးများ။အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အတွင်းခမ်တံခါးနှင့်မိတ်ဖွာန်တော်ပြင်ခမ်တံခါးဆွဲထားသောဣပက္ကာများတို့ကိုလုပ်လေ၏။

၄၂ ထိုသို့ရှောလမုန်မင်းကြီးသည်ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်အဖို့ပြုလုပ်စီရင်သမျှအလုံးစုံတို့ကိုလက်စသတ်ပြီးမှမည်းတော်အိမ်၌လှူသောဣဌေတန်ဆာများကိုဆောင်ခဲ့၍ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်တဏှာရထဲမှာသွင်းထားလေ၏။

၄၃ ထိုအခါထာဝရဘုရား၏ပဋိညဉ်သစ်တာတော်ကိုဖိအုန်မည်သောဒါဝိန်မြို့မှဆောင်ခဲ့လိုသောဌာရှောလမုန်သည်ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့နှင့်ဣသရေလအဆွေအမျိုးအသီးအသီးကိုအုပ်သောခေါင်းမင်းအပေါင်းတို့ကိုယေရုရှလင်မြို့ရှင်ဘုရင်ထံသို့ခေါ်တော်မူသည်အတိုင်း။

၄၄ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည်သေန်ခံအမည်ရှိသောသတ္တမလွန်လုပ်သောခွဲအတွင်း

၃ တွင်ရှောလမုနိမင်းကြီးထံသို့ရဝေးရောက်လာကြ၏။ ဣ
 သရေလအမျိုးတွင် အသက် ကြီးသူအပေါင်းတို့သည်
 လာ၍ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏
 ၄ သစ်တာတော်ကိုထမ်းလျက်၊ ပရိဿတ်စဉ်းဝေးရာတဲ
 တော်၊ တဲတော်နှင့်ဆိုင်၍သန့်ရှင်းသောတန်ဆာအလုံးစုံ
 တို့နှင့်တကွယဇ်ပရောဟိတ်များ၊ လေဝိသားများတို့သည်
 ၅ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ရှောလမုနိမင်းကြီးမှစ၍စဉ်းဝေးသော
 ဣသရေလပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်မရေတွက်နိုင်။
 အတိုင်းမသိများစွာသောသိုးနွားတို့ကိုသစ်တာတော်
 ၆ ရှေ့မှာယဇ်ပူဇော်ကြ၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်
 လည်းထာဝရဘုရား၏ပရိညည်သစ်တာတော်ကိုအိမ်
 တော်အတွင်းသို့သွင်း၍ အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနတည်း
 ဟူသောဗျာဒိတ်ဌာနတော်ထဲမှာ ခေရမိမ်အတောင်တို့
 ၇ အောက်၊ သုနေရာ၌ထားကြ၏။ ခေရမိမ်တို့သည်မိမိအ
 တောင်နှစ်ဖက်ကိုသစ်တာတော်နေရာအပေါ်မှာဖြန့်၍
 သစ်တာတော်နှင့်ထပ်ဘိုးတို့ကိုလွှမ်းမိုးလျက်ရှိကြ၏။
 ၈ ၊ ထပ်ဘိုးတို့ကိုဆွဲထားသဖြင့်ထပ်ဘိုးများတို့သည်ပြင်
 ခပ်၌မထင်။ သန့်ရှင်းရာဌာန။ ဗျာဒိတ်ဌာနတော်၌သာ
 ၉ ထင်၍ယနေ့တိုင်အောင်ရှိကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးသား
 တို့သည်အဲဒုတ္တုပြည်မှထွက်၍ ထာဝရဘုရားသည်သူ
 တို့နှင့်ပရိညည် ဖွဲ့တော်မူသောအခါမောရှေသည်ဟော
 ရပ်အရပ်၌ရှိစည်။ သွင်းထားသောကျောက်များနှစ်များ
 ၁၀ မှတပါး။ သစ်တာတော်ထဲ၌ အဘယ်အရာမျှမရှိ။
 ၁၁ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည် သန့်ရှင်းရာဌာနထဲက
 ထွက်ကြသောအခါ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သည်
 ၁၂ မိနင်းတိမ်နှင့်ပြည့်၏။ ထိုသို့ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်
 သည်ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်လျက်မိနင်းတိမ်တော်ကြောင့်
 ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်လျက်
 ၁၃ ရပ်၍မနေနိုင်ကြ။ ရှောလမုနိကလည်း ထာဝရဘုရား
 သည်သူထပ်သောမှောင်မိုက်ထဲမှာနေတော်မူသည်ဟု
 ၁၄ စကားတော်ရှိ၏။ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်ကျိန်းဝပ်
 တော်မူရာအိမ်။ အစည်အမြဲနေတော်မူရာဌာနတော်ကို
 ၁၅ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်ပါပြီဟုဆို၏။ တဖန်ရှင်
 ဘုရင်သည်ထွဋ်ကြည့်၍ ဣသရေလအမျိုးပရိသတ်အ
 ပေါင်းကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုး
 ၁၆ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်မတ်တတ်နေကြ၏။ ရှင်
 ဘုရင်ကလည်းထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်စကားဟူ
 မူကား၊ ငါ၏ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုအဲဒုတ္တုပြည်
 မှနှုတ်ဆောင်သောနေ့ကစ၍ နာမတည်ရာအိမ်ကို

ဆောက်စေခြင်းငှါ ဣသရေလခရိုင်များတို့တွင်မြို့တစ်
 တမြို့ကိုငါမရွေးသေးသော်လည်း ငါ၏ဣသရေလအ
 မျိုးသားတို့ကိုအုပ်စိုးစေခြင်းငှါဒါဝိဒ်ကိုငါရွေးပြီဟု
 ၁၇ ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်အားဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်းပြု
 တော်မူသောဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ၁၈ ဘုရားသည်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ဣသရေလ
 အမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အဖို့
 အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်ခြင်းငှါ ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်
 ၁၉ သည်အကြံရှိသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားကသင်သည် နာမ
 အဖို့အိမ်တော်တည်ဆောက်ခြင်းငှါ အကြံရှိသော
 ၂၀ ကြောင့်ကောင်းသောအမှုကိုပြုပြီ။ သို့သော်လည်းသင်
 သည်အိမ်တော်ကိုမဆောက်ရ။ သင်၏သားရင်းသည် နာမ
 အဖို့အိမ်တော်ကိုဆောက်ရမည်ဟုခမည်းတော်
 ၂၁ ဒါဝိဒ်အားမိန့်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်အမိန့်တော်
 ရှိသည်အတိုင်းပြုတော်မူသဖြင့် ငါသည်ခမည်းတော်
 ဒါဝိဒ်၏အရပ်အရာကိုခံရ၍ ထာဝရဘုရားဂုဏ်တော်ရှိ
 သည်အတိုင်းဣသရေလနိုင်ငံ၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်
 ၂၂ လျက် ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏
 နာမတော်အဖို့အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်လေပြီ။ ငါတို့
 ဘိုးဘေးများကိုအဲဒုတ္တုပြည်မှထာဝရဘုရားနှုတ်ဆောင်
 သောအခါ သူတို့နှင့်ဖွဲ့တော်မူသောပရိညည်ကျောက်
 စာပါသောသစ်တာတော်ထားရာအရပ်ကိုထိုအိမ်တော်
 ၂၃ ၌လုပ်လေပြီဟုဆို၏။
 ၂၄ တဖန်ရှောလမုနိသည် ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်
 ရှေ့၊ ဣသရေလအမျိုးပရိသတ်အပေါင်းတို့အလယ်မှာ
 ၂၅ နေ၍ ထက်ဝါးတို့ကိုကောင်းကင်သို့ဖြန့်လျက်၊ အိုဣသ
 ရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ အထက်
 ကောင်းကင်ဘုံနှင့်အောက်အရပ်မြေကြီးပေါ်မှာကိုယ်
 တော်နှင့်တူသောဘုရားတစ်ဆူမျှမရှိပါ။ ရှေ့တော်၌မိတ်
 ၂၆ နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့ကျင့်သောကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့အဖို့
 ပရိညည်တရားနှင့်ကရုဏာတရားကိုစောင့်ရှောက်
 ၂၇ တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်အဖေဒါဝိဒ်၌ထားတော်မူသောဂုဏ်
 တော်ကိုမမျှော်။ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းယနေ့ပြုတော်
 ၂၈ မူပြီ။ အိုဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ကိုယ်တော်ကသင်သည် ငွေမှာကျင့်သကဲ့သို့ သင်၏
 သားမြေးတို့သည် ငွေမှာကျင့်ထိုသောငှါ မိမိတို့သွား
 ရာလပ်ကိုသတ်ပြုလျှင် မျောက်မှောက်၌ဣသရေလနိုင်ငံ
 ၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်ရသောသင်၏အမျိုးမင်းရိုး

မပြတ်ရဟုကိုယ်တော်ကျွန်အကျွန်ုပ်အဖဒါဝိဒ်နှစ်ထား
၂၆ တော်မူသောဂတိတော်ကိုယခုစောင့်တော်မူပါ။ အိုဇ္ဈသ
ရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်
ကျွန်အကျွန်ုပ်အဖဒါဝိဒ်အားမိန့်တော်မူသောစကား
၂၇ တော်ကိုယခုပြည့်စုံစေတော်မူပါ။ သို့ရာတွင်ဘုရားသ
ခင်သည်မြေကြီးပေါ်မှာကေနိအမှန်ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်
သော။ ကောင်းကင်နှင့်ကောင်းကင်တကာတို့၏အထွဋ်
အမြင့်ဆုံးသောကောင်းကင်သည်ကိုယ်တော်ကိုမဆုံးမ
ခံနိုင်သည်ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သောဤအိမ်ကို
၂၈ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိပါသနည်း။ သို့သော်လည်းအိုအ
ကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်သည်
ရှေ့တော်၌ယနေ့ကျေးကျော်လျက်ပဌနာပြု၍တောင်း
၂၉ လျှောက်သောစကားကိုနားခံနာယူတော်မူပါ။ ဤမည်
သောအရပ်၌နောမတည်ရမည်ဟုမိန့်တော်မူသည်အ
တိုင်းဤအရပ်၌နာနှင့်ဤအိမ်တော်ကိုနေ့ညညှပ်မပြတ်
ကြည့်ရှု၍ကိုယ်ဘော်ကျွန်ုပ်တည်ဤအရပ်၌နာနှင့်ဆုတောင်း
၃၀ သောစကားကိုနားထောင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကျွန်
မှစ၍ကိုယ်တော်၏လူ့ဇာတိအမျိုးသားတို့သည်
ဤအရပ်၌နာနှင့်ဆုတောင်းပဌနာပြုကြသောအခါ ကျိန်း
ဝပ်တော်မူရာကောင်းကင်သံသွန်နားထောင်၍အပြစ်မှ
လွတ်တော်မူပါ။
၃၁ လူသည်မိမိအိမ်နီးချင်းကိုပြစ်မှားသောကြောင့်အ
ကျိန်ခံရမည်ဟုအိမ်နီးချင်းဆိုလျက်ဤအိမ်တော်၌ကိုယ်
၃၂ တော်၏ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာအကျိန်တိုက်လျှင်။ ကောင်း
ကင်သံသွန်နားထောင်တော်မူပါ။ မတရားသောသူသည်မိမိ
အပြစ်နှင့်အလျောက်ရှုံးစေခြင်းငှါငင်မြောင့်မတ်သော
သူသည်မိမိမြောင့်မတ်ခြင်းနှင့်အလျောက်အကျိုးကိုခံ
ရ၍အပြစ်မှလွတ်စေခြင်းငှါငင်ကိုယ်ဘော်ကျွန်တို့ကို
တရားစီရင်တော်မူပါ။
၃၃ ကိုယ်တော်၏လူ့ဇာတိအမျိုးသားတို့သည်ကိုယ်
တော်ကိုပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့်ရန်သူရှေ့မှာရှုံးရ
သောအခါကိုယ်တော်ထံသို့ပြန်လာ၍နာမတော်ကိုဝန်ခံ
လျက်ဤအိမ်တော်ကိုမှီခိုလျက်ဆုတောင်းပဌနာပြုလျှင်
၃၄ ၊ ကောင်းကင်သံသွန်နားထောင်၍ ကိုယ်တော်၏လူ့ဇာတိ
ရေလအမျိုးသားတို့ကိုအပြစ်မှလွတ်တော်မူပါ။ ဘိုးဘေး
တို့အားပေးသနားတော်မူသော ပြည်သို့တဖန်ပို့ဆောင်
တော်မူပါ။
၃၅ ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့်မိန့်
မရွာ။ မိန့်မင်းခေါင်သဖြင့်ကိုယ်တော်သည်ဆုမတော်မူ

သောအခါသူတို့သည်ဤအရပ်၌နာမတော်ကိုမှီခိုလျက်
ဆုတောင်း၍နာမတော်ကိုဝန်ခံလျက်မိမိရေရိုက်ကိုစွန့်
၃၆ ပယ်လျှင်။ ကောင်းကင်သံသွန်နားထောင်၍ ကိုယ်တော်၏
ကျွန်။ ကိုယ်တော်၏လူ့ဇာတိအမျိုးသားတို့ကိုအပြစ်မှ
လွတ်တော်မူပါ။ သူတို့လိုက်ရသောလမ်းကောင်းကိုပြ
ညွှန်၍ကိုယ်တော်၏လူတို့အားအမွေပေးသောမြေပေါ်မှာ
မိန့်မင်းရွာစေတော်မူပါ။
၃၇ ပြည်တော်၌အစာအာဟာရခေါင်းပါးသော်ငြင်လေ
ထိ၍အပင်သေသော်ငြင်အရည်ယို၍သေသော်ငြင်အရာ
ဘကျိင်း။ ခါသိလကျိင်းကိုကံစားသော်ငြင်ရန်သူတိုက်လာ
၃၈ ၍မြို့ကိုပိုင်းထားသော်ငြင်ဘေးဥပါတ်။ အနာရောဂါတ
ရံတရံရောက်သောအခါ။ ကိုယ်တော်၏လူ့ဇာတိအမျိုးသား
မျိုးသားအချို့တို့သည်အသီးအသီးခံရသောဘေးဒါဏ်
ကိုသိလျက်ဤအိမ်တော်သို့မိမိတို့လက်ဝါးကိုဖြန့်၍တရံ
၃၉ တရံသောပဌနာစကားအားဖြင့်ဆုတောင်းလျှင်။ ကျိန်း
၄၀ ဝပ်တော်မူရာကောင်းကင်သံသွန်နားထောင်တော်မူပါ။
ဘိုးဘေးတို့အားပေးသနားတော်မူသော ပြည်၌သူတို့
သည်အသက်ရှင်သောကာလပတ်လုံးကိုယ်တော်ကို
ကြောက်ရွံ့မည်အကြောင်း။ ကိုယ်တော်သာလျှင်လူ
သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏စိတ်နှစ်လုံးသဘောကိုသိတော်
မူသည်ဖြစ်၍ဆုတောင်းသောသူတို့၏စိတ်နှစ်လုံးသ
ဘောကိုသိလျက်သူတို့အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူပါ။ အသီး
အသီးပြုကြသည်အတိုင်းစီရင်တော်မူပါ။
၄၁ ကိုယ်တော်၏လူ့ဇာတိအမျိုးသားတို့သည်။ တပါးအ
၄၂ မျိုးသားတို့သည်ကြီးမြတ်သောနာမတော်၏သီတင်းနှင့်
တန်ခိုးကြီး၍ဆန့်တော်မူသောလက်ရုံးတော်၏သီတင်း
ကိုကြားသောကြောင့်နာမတော်ကိုထောက်သဖြင့်ဝေး
သောပြည်မှရောက်လာ၍ဤအိမ်တော်ကိုမှီခိုလျက်ဆု
၄၃ တောင်းလျှင်။ ကျိန်ဝပ်တော်မူရာကောင်းကင်သံသွန်နား
ထောင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏လူ့ဇာတိအမျိုးသား
တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့သကဲ့သို့မြေကြီး
သားအပေါင်းတို့သည်ကြောက်ရွံ့လျက်နာမတော်ကို
သိစေခြင်းငှါငင်အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သောဤအိမ်
တော်ကိုနာမတော်ဖြင့်သမုတ်ကြောင်းကိုသိစေခြင်းငှါ
၄၄ ငင်ထိုတပါးအမျိုးသားတို့သည်ဆုတောင်းသမျှအတိုင်း
ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။
၄၅ ကိုယ်တော်စေခိုင်းတော်မူသည်အတိုင်းကိုယ်တော်
၏လူတို့သည်ရန်သူတို့ရှိရာသို့စစ်ချီသောအခါရှေးတော်
မူသောမြို့နာမတော်အဖို့အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော

အိမ်တော်ကို ခြံရံလျက် ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်း
 ၄၁ ကြလျှင် ၊ သူတို့ ဆုတောင်း ပဌနာပြုသော စကားကို
 ကောင်းကင်ဘုံ၌နားထောင်၍ သူတို့အမှုကိုစောင့်တော်
 ၄၆ မူပါ။ ၊ မပြစ်မှားတတ်သော လူတစ်ယောက်မျှမရှိသည်ဖြစ်
 ၍ ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားသော
 ကြောင့်အမျက်တော်ထွက်၍ ရန်သူလက်သို့အပ်တော်မူ
 သဖြင့်ရန်သူတို့သည်ဝေးသောပြည်။ နီးသောပြည်။ အချား
 ၄၇ တပါးသောပြည်သို့သိမ်းသွားလျှင် ၊ ထိုပြည်၌အချုပ်
 ခံစည်သူတို့သည် သတ်ရ၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားပါ
 ပြီ။ မပြောင့်သော အမှု။ ဆိုးညစ်သော အမှုကို ပြုမိပါပြီဟု
 ၄၈ စိတ်ပြောင်းလဲ၍ တောင်းပန်သဖြင့် ၊ သိမ်းသွားသော ရန်
 သူတို့၏ပြည်၌နေစည်။ စိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့အထံတော်
 သို့ပြန်လာ၍ ဘိုးဘေးတို့အား ပေးတော်မူသောပြည်။ ရွေး
 တော်မူသောမြို့။ နာမတော်အဖို့အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်
 ၄၉ သော အိမ်တော်ကို ခြံရံလျက် ဆုတောင်းလျှင် ၊ သူတို့
 ဆုတောင်း ပဌနာပြုသော စကားကို ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ
 ကောင်းကင်ဘုံ၌နားထောင်၍ သူတို့အမှုကိုစောင့်တော်
 ၅၀ မူပါ။ ၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှား
 သော်လည်း ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားလွန်ကျူးခြင်းအပြစ်
 အလုံးစုံတို့ကို ဖြေရှင်းတော်မူပါ။ သိမ်းသွားသော သူတို့
 သည် ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို သနားစေခြင်းငှါ ကရုဏာ
 ၅၁ စိတ်သဘောကို ပေးတော်မူပါ။ ၊ အကြောင်းမူကား။ သူ
 တို့သည် ဆဲရုတ္တုပြည်၏ သံမီးဖိုထဲက နှုတ်ယူတော်မူ
 သော ကိုယ်တော်၏လူ။ အမွေခံရတော်မူသော အမျိုးဖြစ်
 ၅၂ ပါ၏။ ၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မှစ၍ ကိုယ်တော်၏လူတို့သရေ
 လအမျိုးသား ဆုတောင်း ပဌနာပြုသော စကား အလုံးစုံ
 ၅၃ တို့ကိုနားထောင်ခြင်းငှါ ကြည့်ရှုမှတ်ယူတော်မူပါ။ ၊ အ
 ကြောင်းမူကား။ အကျွန်ုပ်တို့ဘိုးဘေးများကို ဆဲရုတ္တု
 ပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူသော အခါ ကိုယ်တော်၏ကျွန်
 မောရှေအား ဖြင့်မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း ဣသရေလအ
 မျိုးကို ကိုယ်တော်အမွေခံရာဖြစ်စေခြင်းငှါ မြေကြီးသား
 အမျိုးမျိုး ထဲက ရွေးနှုတ်ခွဲထားတော်မူ ပြီအရှင်ထာဝရ
 ဘုရားဟု ပဌနာပြုလေ၏။
 ၅၄ ထိုသို့ရှောလဗန်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆု
 တောင်းပဌနာပြု၍ ပြီးသော အခါ ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်
 ပလ္လင်ရှေ့မှာ ခုးထောက်လျက် လက်ဝါးတို့ကို ကောင်း
 ၅၅ ကင်သို့ဖြန့်လျက် နေရာမှထ၍ ၊ မတ်တတ်နေပြီးလျှင် ဣ
 သရေလအမျိုးပါရိယတ်အပေါင်းတို့ကို ကျယ်သော
 ၅၆ အသံနှင့် ကောင်းကြီးပေးသော စကားဟူမူကား။ ၊ ဂတိ

တော်ရှိသမျှအတိုင်း မိမိလူတို့သရေလအမျိုးကို ညိမ်ဝပ်
 စေခြင်းငှါ စီရင်တော်မူသော ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာ
 ရှိတော်မူစေသတည်း။ မိမိကျွန်မောရှေအား ဖြင့်ထား
 ၅၇ တော်မူသော ဂတိတော်ကောင်း တခွန်းမျှမပျက် ၊ ငါတို့
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ဘိုးဘေးများနှင့်
 အတူရှိတော်မူသည်နည်းတူ ငါတို့နှင့်အတူရှိတော်မူပါ
 စေသော။ ၊ ငါတို့ကို အလျှင်းစွန့်ပြစ်တော်မမူပါစေနှင့်။
 ၅၈ ၊ လစ်တော်တို့သို့လိုက် စေခြင်းငှါ ငင်ဘိုးဘေးတို့အား
 မှာထားတော်မူသော စီရင်ထုံးစံချက်ပညတ်တရားတို့
 ကိုစောင့်ရှောက် စေခြင်းငှါ ငင် ငါတို့မိတ်နှစ်လုံးကို အ
 ၅၉ ထံတော်သို့ သွေးဆောင်တော်မူပါစေသော။ ၊ ထာဝရ
 ၆၀ ဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို ငင်အ
 ချားတပါးသော ဘုရားသခင်မရှိကြောင်းကို ငင်မြေကြီး
 သားအပေါင်းတို့သည် သိကြမည်အကြောင်း။ ၊ ငါတို့
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်နှင့် မိမိလူတို့သ
 ရေလအမျိုးသားတို့၏ အမှုကိုစောင့်စရာ အကြောင်းရှိ
 သည်အတိုင်း အစည်စောင့်တော်မူစေခြင်းငှါ ထာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်၌ ငါ ဆုတောင်းသော ဤ ပဌနာစကား
 ၆၁ သည် နေ့ညညွှမပြတ် အနီးတော်၌ရှိပါစေသော။ ၊ သင်တို့
 သည် ယနေ့ကျင့်သကဲ့သို့ ငါတို့ ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားစီရင်တော်မူသော လမ်သို့လိုက်၍ ပညတ်တရား
 တော်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ အထံတော်၌ မိတ်နှစ်လုံးစုံ
 လင်ပါစေသော ဟုမြွက်ဆိုလေ၏။
 ၆၂ ထိုအခါ ရှောလဗန်မင်းကြီးနှင့် တကွ ဣသရေလအမျိုး
 သားအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ယဇ်ပူ
 ၆၃ ဇော်ကြ၏။ ၊ နွားနှစ်သောင်း နှစ်ထောင်။ သိုးတသိန်း နှစ်
 သောင်းတို့ကို ထာဝရဘုရားအား မိသဟာယယဇ်ပူဇော်
 သဖြင့် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကို အနုမောဒနာပြုကြ
 ၆၄ ၍။ ၊ ထိုနေ့၌လည်း ရှင်ဘုရင်သည် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်
 တော်ရှေ့မှာရှိသော တန်ဘိုင်းအတွင်း အရင်ကို သန့်ရှင်း
 စေ၍ ထိုအရပ်၌ မီးရှို့ရာယဇ်။ ဘောဇဉ်ပူဇော်သကား။
 မိသဟာယယဇ်ကောင်ဆိဥကို ပူဇော်၏။ အကြောင်းမူ
 ကား။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရှိသော ကြေးဝါယဇ်
 ပလ္လင်သည် မီးရှို့ရာယဇ်။ ဘောဇဉ်ပူဇော်သကား။ မိသ
 ၆၅ ဟာယဇ်ကောင်ဆိဥကို မခံလောက်။ ၊ ထိုအခါ ရှော
 လဗန်သည် အလွန်များစွာသော ပရိယတ်တည်းဟူသော။
 ဟာမတ်မြို့ဝင်ဝမှစ၍ ဆဲရုတ္တုမြစ်တိုင် အောင်အနွဲ့
 အပြားအရပ်ရပ်က လာကြသော ဣသရေလအမျိုးသား
 အပေါင်းတို့နှင့် တကွ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား

၉၈ ရှေ့တော်၌ချစ်ရက်နှစ်သိတဆယ်လေးရက်ပတ်လုံးပွဲ
ခံတော်မူ၏။ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌လူများတို့ကို
လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။ သူတို့သည်ရှင်ဘုရင်ကိုကောင်း
ကြီးပေးလျက်ထာဝရဘုရားသည်မိမိကျွန်ဒါဝိဒ်နှင့်မိမိ
လူ့သရေလအမျိုးသားတို့၌ပြုတော်မူသမျှသောကျေး
ဇူးတော်ကြောင့်ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းလျက်မိမိတို့နေရာ
သို့ပြန်သွားကြ၏။

၁ ရှောလရန်သည်မိတ်မှန်တော်နှင့်နန်းတော်ကိုလက်
၂ စသတ်၍မိမိအလိုဆန္ဒရှိသမျှပြည့်စုံသောအခါ၊ ထာဝရ
ဘုရားသည်ဒီဘောင်မြို့၌ထင်ရှားတော်မူသကဲ့သို့ဒုတိယ
၃ အကြိမ်၌ထင်ရှားတော်မူလျက်၊ သင်သည်ငရွေမှာဆု
တောင်းပဋ္ဌနာပြုသောစကားကိုငါကြားပြီ။ သင်တည်
ဆောက်သောဤအိမ်ကိုငါသန့်ရှင်းစေ၍ နောမကိုအ
စည်တည်စေမည်။ အစဉ်ငါကြည့်ရှုလျက်နှစ်လုံးစွဲလပ်
၄ လျက်နေမည်။ သင်သည်ငါမှာထားသမျှကိုပြု၍ငါစီရင်
ထုံးစံချက်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါသင့်အဖဒါဝိဒ်
ကဲ့သို့ဖြောင့်မတ်စုံလင်သောစိတ်သဘောနှင့်ငရွေမှာ
၅ ကျင့်နေလျှင်၊ ဣသရေလနိုင်ငံ၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်
ရသောသင်၏အမျိုးမင်းရိုးမပြတ်ရဟုသင့်အဖဒါဝိဒ်
အားငါဂတိရှိသည်အတိုင်းသင်ထိုင်ရသောဣသရေလ
၆ နိုင်ငံ၏ရာဇပလ္လင်ကိုအစည်ငါတည်စေမည်။ သို့မဟုတ်။
သင်နှင့်သင်၏သားမြေးတို့သည်ငနောက်သို့မလိုက်။
လန်လွှဲလျက်ငါမှာထားသောစီရင်ထုံးစံချက်တို့ကိုမ
စောင့်။ အချားတပါးသောဘုရားထံသို့သွား၍ကိုးကွယ်
၇ ဝတ်ပြုလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးကိုငါပေးသောပြည်မှငါ
ပယ်ဖြတ်မည်။ နောမအဖို့ငါသန့်ရှင်းစေသောဤအိမ်
တော်ကိုချွေ့ကန်မှောင်မွတ်ရှားမည်။ ဣသရေလအမျိုး
သည်လည်းတပါးအမျိုးသားတို့တွင်ပုံရိပ်ရ။ ကဲ့ရဲ့ရာ
၈ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ အရပ်မြင့်သောဤအိမ်တော်ကိုလည်း
လပ်၌ရှောက်သွားသောသူအပေါင်းတို့သည်အံ့ကြော၍
ထာဝရဘုရားသည်ဤပြင်နှင့်ဤအိမ်ကိုအဘယ်ကြောင့်
ဤသို့ပြုတော်မူသနည်းဟုကဲ့ရဲ့သံကိုပြုလျက်တယောက်
၉ မေးမြန်းသော်၊ တယောက်ကသူတို့၏ဘိုးဘေးများကို
အံ့ရတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သောသူတို့၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားကိုသူတို့သည်စွန့်၍အချားတပါးသော
ဘုရားကိုခိုးလျက်ကိုးကွယ်ဝတ်ပြုကြသောကြောင့်ထာ
ဝရဘုရားသည်ဤအမှုအလုံးစုံကိုရောက်စေတော်မူ
ကြောင်းကိုပြန်ပြောလိမ့်မည်ဟုခန့်တော်မူ၏။

၁၀ ရှောလရန်သည်မိတ်မှန်တော်နှင့်နန်းတော်တည်းဟူ
သောအိမ်တော်နှစ်ဆောင်ကိုတည်ဆောက်၍အနှံ့နှံ့
၁၁ ဆယ်ဝေသောအခါ၊ ဘုရမင်းကြီးဟိရ်သည်ရှောလရန်
လိုချင်သမျှအတိုင်းအာရဇ်သစ်သား။ ထင်းရူးသစ်သား
နှင့်ရွှေအခွက်တရာနှစ်ဆယ်ကိုပေးနှင့်သည်ဖြစ်၍ရှော
လရန်မင်းကြီးသည်ဂါထိလဲပြည်၌မြို့နှစ်ဆယ်ကိုဟိရ်
၁၂ မင်းကြီးအားပေး၏။ ရှောလရန်ပေးသောမြို့တို့ကိုဟိရ်
၁၃ သည်တရုမြို့မှလာ၍ကြည့်ရှုသောအခါအားမရ။ ငည့်။
အားပေးသောမြို့တို့သည်အဘယ်သို့သောမြို့နည်းဟု
၁၄ ဆိုလျက်၊ ထိုအရပ်ကိုကာဗုလဟူ၍ယနေ့တိုင်အောင်
သမုတ်သတည်း။
၁၅ ရှောလရန်မင်းကြီးသည်ငွေခွေရသောအကြောင်းဟူ
မူကား။ မိတ်မှန်တော်၊ နန်းတော်။ မိလ္လာမြို့၊ ပေရုရှလင်
မြို့ရိုး။ ဟာဇာရီမြို့၊ မေရီဒါမြို့၊ ဂေဇာမြို့တို့ကိုတည်
၁၆ ဆောက်ခြင်းငှါငွေခွေရသတည်း။ ဂေဇာမြို့ကိုကား
အံ့ရတ္တုဖာရောဘုရင်သည်စစ်ချီ၍တိုက်ယူမီးရှို့သဖြင့်
မြို့သားခါနာနီလူတို့ကိုလုပ်ကြံပြီးမှမိမိသွေးရှောလရန်၏
၁၇ ခင်ပွန်းအားလက်ဆောင်ပေးနှင့်လေပြီ။ သို့ဖြစ်၍ဂေဇာ
မြို့ကိုရှောလရန်တည်လေ၏။ ထိုမှတပါး။ အောက်ဗေ
၁၈ သောရန်မြို့။ ဗာလက်မြို့။ တောအရပ်။ ပြည်ထဲမှာတာ
၁၉ ဒမေရီမြို့တို့ကိုလည်းတည်လေ၏။ တဏှာတော်သိုထား
သောမြို့များ။ ရထားတော်ထိန်းသောမြို့များ။ မြင်းတော်
ကျွေးသောမြို့များ။ ပေရုရှလင်မြို့ပတ်လည်။ လေဗနုန်
တောင်ပေါ်။ နိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်၌တည်ချင်သောမြို့များ
တို့ကိုလည်းတည်လေ၏။
၂၀ ဣသရေလအမျိုးသားအကုန်အစင်မချွတ်သီးနိုင်
၂၁ သောကြောင့်ပြည်တော်၌ကျန်ကြွင်းသောတပါးအမျိုး
သား။ အာမောရီ။ ဟိတ္တီ။ ဗေရုဇီ။ ဟိတီ။ ယေဗုသိအမျိုးအ
နွယ်သားစည်မြေးဆက်အပေါင်းတို့ကိုရှောလရန်သည်
၂၂ ယနေ့တိုင်အောင်လူခွဲ၍ကျန်ခံစေ၏။ ဣသရေလအမျိုး
သားတို့ကိုကားရှောလရန်သည်ကျန်မခံစေ။ စစ်သူရဲ။ အ
မှုတော်စောင့်။ မူးမတ်။ စစ်ကဲ။ ရထားတော်အုပ်။ မြင်း
၂၃ တော်အုပ်အရာ၌ခန့်ထားတော်၏။ တည်ဆောက်ခြင်းအ
မှုတော်ကိုစီရင်သောသူအမှုတော်အုပ်ငါးဆယ့်နှစ်
၂၄ ၏။ ဖာရောရှင်ဘုရင်၏ဘွဲ့တော်သည်ဒါဝိဒ်မြို့မှထွက်၍
သုအဖို့ရှောလရန်တည်ဆောက်သောနန်းတော်သို့ပြောင်း
၂၅ ပြီးမှရှောလရန်သည်မိလ္လာမြို့ကိုပြုပြင်လေ၏။ ထာဝရ
ဘုရားအဖို့တည်သောယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာဒီးရှီရာယစ်တို့
ကိုတနှစ်တနှစ်လျှင်သုံးကြိမ်ပူဇော်၍ထာဝရဘုရားရှေ့

တော်၌ရှိသောယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာနံ့သာပေါင်းကိုမီး၌ သဖြင့်အိမ်တော်ကိုလက်စသတ်လေ၏။

၂၆ တဖန်ရှောလမုနိမင်းကြီးသည်ဇေဋ္ဌပြည်တွင်ဇေဋ္ဌပင် လယ်ကမ်းနား၌လေ့ရှိ၍နီးစပ်သောဇေယျနိဂါဗာမြို့ ၂၇ မှာသင်္ဘောတို့ကိုတပ်လုပ်၏။ပင်လယ်ကူးသောအမှုကို နားလည်သောမိမိကျွန်။သင်္ဘောသားတို့ကိုဟိရံမင်း သည်ထိုသင်္ဘောပေါ်မှာရှောလမုနိ၏လူတို့နှင့်အတူစီးစေ ၂၈ ၏။သူတို့သည်ဩဗိရမြို့သို့သွား၍ရွှေအခွက်လေးရာ နှစ်ဆယ်ကိုရှောလမုနိမင်းကြီးထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၁၀ ရှောပြည်ကိုအစိုးရသောမိဖုရားသည်ရှောလမုနိ ၏ဂုဏ်အသရေနှင့်သာဝရဘုရား၏နာမတော်သိတင်းကို ကြားလျှင်နက်နဲခက်ခဲသောပြဿနာအားဖြင့်သူကိုစုံ ၂ ဝမ်းခြင်းငှါလာ၏။နံ့သာမျိုးနှင့်မျှားစွာသောရွှေ။အဖိုး ထိုက်သောကျောက်တို့ကိုဆောင်သောကုလားအုတ် များ။ထိုက်သောသူများနှင့်တကွယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက် ၍ရှောလမုနိမင်းကြီးထံတော်သို့ဝင်သောအခါမိမိအလို ၃ ဆန္ဒရှိသမျှကိုဆွေးနွေးမေးမြန်းလေ၏။သူမေးမြန်း သောပြဿနာရှိသမျှတို့ကိုရှောလမုနိမင်းကြီးသည်ဖြေ လေ၏။နားမလည်၍မပြောနိုင်သောအရာတစ်ခုမျှမရှိ။ ၄ ၊ ရှောမိဖုရားသည်ရှောလမုနိ၏ပညာအလုံးစုံကို၎င်း ၅ တည်ဆောက်သောအိမ်တော်ကို၎င်း၊စားပွဲတော်တန် ဆာကို၎င်းအမှုတော်စောင့်တို့နေရာထိုင်ရာကို၎င်းလု လင်တို့စားသည်အခြင်းအရာကို၎င်းသူတို့ဝတ်သောအ ပတ်တန်ဆာကို၎င်းငန်စာရေးများကို၎င်းသာဝရဘုရား၏ အိမ်ဘော်၌မီး၌ရုယဇ်ပလ္လင်ခြင်းကို၎င်းမြင်သောအခါ ၆ မိန်းမမာတွေဝေလျက်ရှိ၍၊ ကိုယ်တော်၏အခြင်းအရာနှင့် ကိုယ်ဘော်၏ပညာကိုအကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်ပြင်၌ကြားရ ၇ သောသိတင်းစကားမှန်ပါ၏။သို့သော်လည်းကိုယ်တိုင် ရောက်၍မမြင်မှီထိုစကားကိုမရုံ။ယခုမူကားအရင်ကြား သောစကားသည်တဝက်ကိုမျှမရှိ။ကိုယ်တော်၏ပညာနှင့် ကိုယ်တော်၏စည်းစိမ်သည်အကျွန်ုပ်ကြားရသောသိ ၈ တင်းကိုလွန်ကဲပါ၏။ရှေ့တော်၌အစဉ်နေ၍ပညာတော် ကိုကြားရသောကိုယ်တော်၏လူ။ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့ ၉ သည်ဘိဇ္ဇာရှိကြပါ၏။ကိုယ်တော်ကိုနှစ်သက်၍အသ ရေလွန်ငံ၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာတင်တော်မူသောကိုယ် တော်၏ဘုရားသခင်သာဝရဘုရားသည်မင်္ဂလာရှိတော်မူ စေသတည်း။သာဝရဘုရားသည်အသရေလအမျိုးကိုအ စည်ချစ်သောကြောင့်ပြောင့်မတ်စွာတရားစီရင်စေခြင်း။

၄၂ ကိုယ်တော်ကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထားတော်မူပြီဟု ၁၀ ရှင်ဘုရင်အားပြောဆို၍၊ရွှေအခွက်တရာနှစ်ဆယ်။နံ့ သာမျိုးအများ။ကျောက်မြတ်တို့ကိုဆက်လေ၏။ရှောမိ ဖုရားသည်ရှောလမုနိမင်းကြီးအားဆက်သောနံ့သာမျိုး နှင့်အမျှများပြားသောနံ့သာမျိုးသည်နောက်တဖန်မ ၁၃ ရောက်။ရှောလမုနိမင်းကြီးသည်အလိုထိုပေးသောလက် ဆောင်မှတပါး။ရှောမိဖုရား၏အလိုဆန္ဒပြည့်စုံစေခြင်း ငှါသူတောင်းသမျှကိုလည်းပေးတော်မူ၏။ထိုနောက်မှမိ ဖုရားသည်မိမိကျွန်တို့နှင့်တကွမိမိပြင်သို့ပြန်သွားလေ၏။ ၁၁ ဩဗိရမြို့၌ရွှေကိုဆောင်ခဲ့သောဟိရံသင်္ဘောတို့ သည်အာလဂုံသစ်သားများ။ကျောက်မြတ်များကိုလည်း ၁၂ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ထိုအာလဂုံသစ်သားဖြင့်ရှင်ဘုရင် သည်မိတ်မှာန်တော်ပွတ်လုံးတန်းနှင့်နန်းတော်ပွတ်လုံး တန်းကို၎င်းသိချင်းဆိုသောသူတို့စောင်းနှင့်တရောတို့ကို ၁၄ ၎င်းလုပ်လေ၏။ထိုသို့သောအာလဂုံသစ်သားသည်နောက် တဖန်မရောက်။ယနေ့တိုင်အောင်မပေါ်လာ။ရှောလမုနိ ထံသို့တနှစ်တနှစ်လျှင်ရောက်သောရွှေအချိန်ကားအ ခွက်ချောက်ရာချောက်ဆယ်ချောက်ဝိဿာဖြစ်သ ၁၅ တည်း။ထိုမှတပါး။ကုန်သည်များ။လှည်းသမားများ။ အာရပ်မင်းကြီးရှိသမျှ။မြို့ဝန်များဆက်သောရွှေရှိသေး ၁၆ ၏။ရှောလမုနိမင်းကြီးသည်ရွှေချောက်ဝိဿာစီဖြင့် ၁၇ မိုင်းကြီးနှစ်ရာ။သုံးဝိဿာစီဖြင့်မိုင်းငယ်သုံးရာတို့ ကိုလုပ်၍လေဗနုန်တောသစ်သားနှင့်တည်ဆောက် ၁၈ သောနန်းတော်၌ထားတော်မူ၏။ရှင်ဘုရင်သည်လည်း ဆင်စွယ်ရာဇပလ္လင်ကြီးကိုလုပ်၍ရွှေစင်နှင့်မွန်းမံလေ ၁၉ ၏။ရာဇပလ္လင်တော်သည်ဇေတကားချောက်ထစ်ရှိ၏။ နောက်ဘေးဝိုင်း၏။ထိုင်ရာတဖက်တချက်၌မိစရာထက် ရုံးတန်းနှင့်ပြည့်စုံ၍လက်ရုံးတန်းအနားမှာချင်သောနှစ် ၂၀ ကောင်ရပ်နေ၏။ဇေတကားချောက်ထစ်အပေါ်တွင်တ ဖက်တချက်၌လည်းချင်သောတဆယ်နှစ်ကောင်ရပ်နေ၏။ ထိုသို့သောရာဇပလ္လင်သည်အဘယ်တိုင်းနိုင်ငံ၌မျှမရှိ။ ၂၁ ၊ ရှောလမုနိမင်းကြီးသောကံသောဖလားတော်ရှိသမျှနှင့် လေဗနုန်နန်းတော်၌သုံးသောဖလားတော်ရှိသမျှတို့သည် ငွေဖလားမဟုတ်။ရွှေဖလားသက်သက်ဖြစ်၏။ရှောလမုနိ ၂၂ လက်ထက်၌ငွေကိုအလျှင်းပမာဏမပြုတတ်ကြ။ရှင် ဘုရင်သည်တာရှူသင်္ဘောကိုဟိရံမင်းသင်္ဘောနှင့်အတူ စေလွှတ်သဖြင့်သုံးနှစ်တခါတာရှူသင်္ဘောသည်ပြန်လာ၍ ရွှေ။ငွေ။ဆင်စွယ်။မျောက်များ။ဒေါင်းများကိုဆောင်ခဲ့ တတ်၏။

၂၃ ထိုသို့ရှောလမုနိသည် မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသော
ရှင်ဘုရင်တို့ထက်ပညာနှင့်စည်းစိမ်အားဖြင့်လွန်ကဲ၏။
၂၄ ၊ ရှောလမုနိ၏နှစ်လုံး၌ဘုရားသခင်သွင်းပေးတော်မူ
သောပညာကိုမြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည်ကြားရအံ့
၂၅ သောငှါမျက်နှာတော်ကိုဖူးလာကြ၏။ ၊ လာသောသူအသီး
အသီးတို့သည်ရွှေဖလား။ ငွေဖလား။ အဝတ်တန်ဆာ။ စင်
တိုက်လက်နက်။ နံ့သာမျိုး။ မြင်း။ ထားတို့ကိုနှစ်တိုင်းအ
၂၆ ခွန်ဆက်ရကြ၏။ ၊ ရှောလမုနိသည်လည်းရထားများ။
မြင်းစီးသူရဲများကိုဆည်းဖူး၍ရထားတထောင်နှင့်လေး
ရာ။ မြင်းစီးသူရဲတသောင်းနှစ်ထောင်ရှိ၏။ ရထားထိန်း
၂၇ မြို့တို့၌ငှင်ယောဂှုလင်မြို့အထံတော်၌ငှင်ထား၏။ ၊ ရှင်
ဘုရင်သည်ယောဂှုလင်မြို့၌ငွေကိုကျောက်ခဲကဲ့သို့ငှင်
အာရဇ်ပင်တို့ကိုလွှင်ပြင်၌ပေါက်သောတည်ပင်ကဲ့သို့
၂၈ ငှင်များပြားစေ၏။ ၊ ရှောလမုနိထံသို့မြင်းများကိုဆဲဂုတ္တု
ပြည်။ ကောမြို့မှဆောင်ခဲ့ရ၏။ ၊ ရှင်ဘုရင်၏ကုန်သည်
၂၉ တို့သည်အဖိုးပေးလျက်ကောမြို့၌ခံယူရကြ၏။ ၊ ဆဲဂုတ္တု
ပြည်မှရထားတခုကိုငွေချောက်ပိဿာနှင့်ငှင်မြင်းတစီး
ကိုတပိဿာငါးဆယ်နှင့်ငှင်ရောင်းမြဲရှိ၏။ ထိုသို့ဟိတ္တိ
မင်းကြီးနှင့်ရှုမင်းကြီးအပေါင်းတို့သည်ဆဲဂုတ္တုရထား
နှင့်မြင်းတို့ကိုရတတ်ကြ၏။
၃၀ ရှောလမုနိမင်းကြီးသည်ဖာရောဘုရင်၏သွီးမှတ
ပါး။ ဣသရေလအမျိုးသားမဟုတ်သောမောဘအမျိုး။
အဗျန်အမျိုး။ ဇေန်အမျိုး။ ဇိန်အမျိုး။ ဟိတ္တိအမျိုးသားမိမ့်
၃၁ အများတို့ကိုချစ်တတ်၏။ ၊ ထာဝရဘုရားကသင်တို့
သည်တပါးအမျိုးသားတို့နှင့်ရံဖက်ခြင်းကိုမပြုရ။ အ
ကယ်စင်စစ်သူတို့သည်မိမိတို့ဘုရားများနောက်သို့သင်
တို့၏စိတ်နှစ်လုံးကိုလွှဲစေကြထိမ့်မည်ဟုဣသရေလအ
မျိုးသားတို့အားမိန့်တော်မူသော်လည်းရှောလမုနိသည်တ
၃၂ ပါးအမျိုးသားမိမ့်တို့ကိုတပ်မက်သောစိတ်ရှိ၏။ ၊ မင်း
သွီးဖြစ်သောခင်ပွန်းချွန်ရာ။ မောင်းမမိသံသုံးရာရှိ၍
၃၃ သူတို့သည်စိတ်နှစ်လုံးတော်ကိုလွှဲစေကြ၏။ ၊ ရှောလ
မုနိသည်အသက်ကြီးသောအခါမိမ့်များတို့သည်စိတ်
နှစ်လုံးတော်ကိုအချားတပါးသောဘုရားနောက်သို့လွှဲ
စေသဖြင့်စိတ်နှစ်လုံးတော်သည်ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်၏စိတ်
နှစ်လုံးကဲ့သို့မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရံ
၃၄ လင်ခြင်းမရှိ။ ၊ ဇိန်နုနုတ်သွီးအာဂတရက်။ ရွံ့ရှာဖွယ်
၃၅ သောအဗျန်ဘုရားမိလင်္ဂနောက်သို့လိုက်၍၊ ခမည်း
တော်ဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ထာဝရဘုရား၌လုံးလုံးမဆည်းကပ်။ ရှေ့

၃၆ တော်၌ရံစိုက်ကိုပြုလေ၏။ ၊ ထိုအခါရှောလမုနိသည်ရွံ့
ရှာဖွယ်သောမောဘဘုရားခေမုရှနှင့်ရွံ့ရှာဖွယ်သော
အဗျန်ဘုရားမောလုတ်အဖိုယောဂှုလင်မြို့ရှေ့တော်၌ရှိ
၃၇ သောတောင်ပေါ်တွင်ကုန်းတို့ကိုတည်လေ၏။ ၊ မိမိတို့
ဘုရားအားနံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍ယဇ်ပူဇော်သောတ
ပါးအမျိုးသားခင်ပွန်းအပေါင်းတို့အဖိုထိုသို့ပြု၏။
၃၈ အချားတပါးသောဘုရားနောက်သို့မလိုက်ရမည်
၃၉ အကြောင်း။ ပညတ်တော်မူသောဘုရား။ နှစ်ကြိမ်ထင်
ရှားတော်မူသောဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားသံတော်မှရှောလမုနိသည်စိတ်နှစ်လုံးလွှဲသွား၍ရှာ
ထားတော်မူသောစကားကိုနားမထောင်သောကြောင့်
၄၀ ထာဝရဘုရားအမျက်ထွက်တော်မူလျက်၊ သင်သည်ဤ
သို့ပြု၍ငါ့ဖွဲ့သောပဋိညည်နှင့်ငါ့မှာထားသောတရားကို
မစောင့်ဘဲနေသောကြောင့်နိုင်ငံတော်ကိုသင့်လက်မှငါ
၄၁ ဆက်ဆက်နှုတ်၍သင့်ကျွန်အားပေးမည်။ ၊ သို့ရာတွင်
သင့်အဖဒါဝိဒ်၏မျက်နှာကိုထောက်၍သင့်လက်ထက်
၄၂ ခံငါသည်းခံဦးမည်။ သင်၏သားလက်မှနိုင်ငံတော်ကို
နှုတ်မည်။ ၊ သို့သော်လည်းတနိုင်ငံလုံးကိုမနှုတ်။ ငကျွန်
ဒါဝိဒ်နှင့်ငါရွေးကောက်သောယောဂှုလင်မြို့ကိုထောက်
၄၃ ၍သင့်သားအားခရိုင်တခရိုင်ကိုငါပေးမည်ဟုရှောလမုနိ
အားမိန့်တော်မူ၏။
၄၄ ထိုနောက်။ ထာဝရဘုရားသည်ရှောလမုနိ၌ရန်ဘက်
ပြုသောသူ။ ဇေန်အမျိုးသားဟာဒိန်ကိုနှိုးဆော်တော်မူ၏။
၄၅ ထိုသူသည်ဇေန်ရှင်ဘုရင်အမျိုးဖြစ်၏။ ၊ အထက်ကဒါဝိဒ်
၄၆ သည်ဇေန်ပြည်၌ရှိ၍ဗိုလ်ချုပ်ယွာဘသည်ဇေန်အမျိုးသား
ယောကျာ်းအပေါင်းတို့ကိုပယ်ဖြတ်မည်ဟုဣသရေလ
လူအပေါင်းတို့နှင့်ဇေန်ပြည်၌ချောက်လနေပြီးမှအသေ
၄၇ ကောင်များကိုမြေ၌မြှိုက်စေခြင်းငှါသွားစည်အခါ၊ ဟာ
ဒိန်သည်အသက်ငယ်လျက်ပင်အဖ၏ကျွန်ဇေန်အမျိုးသား
အချို့တို့နှင့်အတူဆဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်အောင်ပြေး၏။
၄၈ ၊ မိနုနိပြည်မှထွက်၍ပါရနိပြည်သို့ရောက်လေ၏။ တဖန်
ပါရနိပြည်သားအချို့တို့ကိုခေါ်၍ဆဲဂုတ္တုပြည်။ ဆဲဂုတ္တု
ဖာရောဘုရင်ထံသို့ရောက်လေသော်ထိုမင်းသည်အိမ်
၄၉ နှင့်မြေကိုပေး၍ကျွေးမွေးလေ၏။ ၊ ဖာရောဘုရင်သည်
ဟာဒိန်ကိုအလွန်ချစ်၍မိမိခင်ပွန်းမိဖုရားတာပနက်၏
၅၀ ညီမကိုပေးစား၏။ ၊ တာပနက်၏ညီမသည်သားဂေနုဗတ်
ကိုဖွားမြင်၍တာပနက်သည်နန်းတော်၌နွဲ့သဖြင့်ဂေနု
ဗတ်သည်နန်းတော်၌ဖာရောဘုရင်၏သားများနှင့်အတူ
၅၁ နေ၏။ ၊ ဒါဝိဒ်သည်ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပြော်ကြောင်းနှင့်

ဗိုလ်ချုပ်မင်းယွှာဘဝေကြောင်းကိုဟံးဒ်သဉ်အဲဂုတ္တု
ပြည်၌ ကြားသော အခါ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ် ပြည်သို့
ပြန်သွားရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါဟုဖာရောဘုရင်
၂၂ အားတောင်းပန်လေ၏။ ဖာရောဘုရင်ကသင်သည်ကိုယ်
ပြည်သို့ပြန်ချင်သောစိတ်ရှိမည်အကြောင်း။ ငတ်မှာအ
ဘယ်အရာလို့သေးသနည်းဟုမေးသော်အဘယ်အရာမျှ
မလိုပါ။ သို့သော်လည်းသွားရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ
၂၃ ပါဟုလျှောက်ပြန်လေ၏။ ဂြောလမုန်၌ရန်ဘက်ပြုသော
သူတချား။ ငလျာဒသားရေဇုန်ကိုဘုရားသခင်နှိုးဆော်
တော်မူ၏။ ထိုသူသည်မိမိသခင်ဇောတမင်းကြီးဟာဒ
၂၄ ဒေဇာထံမှပြေး၍ လူများကိုစုဝေးစေသဖြင့်ဒါရိမင်း
လုပ်ကြံသောအခါဗိုလ်ချုပ်လုပ်လေ၏။ တဖန်ဒမာသက်
၂၅ မြို့သို့သွား၍မင်းပြုလျက်နေ၏။ ဟာဒဒ်နှောင့်ရှက်သော
အမှုမှတပါး။ ထိုသူသည်ဂြောလမုန်လက်ထက်ကာလ
ပတ်လုံးဣသရေလအမျိုးကိုရန်ဘက်ပြု၏။ ရှုရိပြည်ကို
အပိုးရ၍ဣသရေလအမျိုးကိုစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာ၏။
၂၆ ထိုမှတပါး။ ဂြောလမုန်၏ကျွန်တယောက်။ ဇေရိမ်အ
မျိုး။ ဇေရုဒရွာသား။ နေဗတ်၏သားယေရောဗောင်သည်
၂၇ မည်ရှိသောမုတ်ဆိုးမတည်း။ ရှင်ဘုရင်ကိုပုန်ကန်
သောအကြောင်းဟူမူကား။ ဂြောလမုန်သည်မိလ္လာမြို့ကို
တည်၍ခမည်းတော်ဒါရိမ်၏မြို့ရိုးပျက်ကိုပြုပြင်သောအ
၂၈ ခါ။ ယေရောဗောင်သည်ခွန်အားကြီးသောသူရဲဖြစ်၏။
ကျိုးစားအားထုတ်တတ်သောလူလင်ဖြစ်ကြောင်းကိုဂြော
၂၉ လမုန်သည်မြင်လျှင်ယောသပ်အမျိုးဆောင်ရွက်ရသော
အမှုရှိသမျှကိုအုပ်စေခြင်းငှါခန့်ထားတော်မူ၏။ တရံ
ရောအခါယေရောဗောင်သည်ယေရုရှလင်မြို့ပြင်သို့ထွက်
သွားသည်ရှိသော်ရှိလောမြို့သားအဟိယသည်စက်လုံ
၃၀ လယ်ပြင်၌ထိုသူနှစ်ယောက်တည်းရှိစည်အခါ။ အဟိ
ယသည်မိမိဝတ်သောဝတ်လုံသစ်ကိုကိုင်၍ဆယ်နှစ်
၃၁ ပိုင်းဆုတ်ဖြတ်ပြီးလျှင်။ ယေရောဗောင်အား၍ဆယ်
ပိုင်းကိုယူလေ့။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ နိုင်ငံတော်ကိုဂြောလမုန်
လက်မှတို့နှုတ်၍ခရိုင်ဆယ်ခရိုင်ကိုသင့်အားပေးမည်။
၃၂ ၊ ငကျွန်ဒါရိမ်အတွက်။ ဣသရေလခရိုင်များတို့တွင်ငါ
၃၃ သည်တခရိုင်ကိုယူရ၏။ ဆယ်ခရိုင်ကိုနှုတ်ရသော
အကြောင်းဟူမူကား။ ငကိုစွန့်၍ဖိဒုန်နတ်သီးအာရှတ

ရက်။ မောဘဘုရားခေမုရှ။ အဗ္ဗုဒ္ဓိဘုရားမိလကုတို့ကို
ကိုးကွယ်သဖြင့်အဖဒါရိမ်ကဲ့သို့ငရှေ့၌မှန်သောတရား။
ငါစီရင်ထုံး၌ချက်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါငလမ်
၃၄ တို့သို့မလိုက်။ သို့ရာတွင်နိုင်ငံတော်ကိုသူ၏လက်မှငါ
မနှုတ်သေး။ ငါရွေးကောက်၍ငပညတ်တရားတို့ကို
စောင့်ရှောက်သောငကျွန်ဒါရိမ်အတွက်။ သားဂြောလ
ရန်သည်တသက်လုံးပိုးစံစေခြင်းငှါငါအခွင့်ပေး၏။
၃၅ ၊ ဂြောလရန်၏သားလက်မှနိုင်ငံတော်ကိုနှုတ်၍ဆယ်
၃၆ ခရိုင်ကိုသင့်အားငါပေးမည်။ ၊ ငနာမတည်ရာဘို့ငါရွေး
ကောက်သောယေရုရှလင်မြို့တွင်ငရှေ့မှာငကျွန်ဒါရိမ်
၏မီးခွက်သဉ်အစည်ထွန်းလင်းလျက်ရှိစေခြင်းငှါဂြော
၃၇ လမုန်သားအားတခရိုင်ကိုငါပေး၏။ သင့်ကိုငါရွေး
ယူ၍သင်သည်ကိုယ်အလိုဆန္ဒပြည့်စုံစေခြင်းငှါစိုးစံ
၃၈ လျက်ဣသရေလအမျိုးတွင်မင်းပြုရ၏။ သင်သည်ငါမှာ
ထားသမျှကိုနားထောင်၍ကျွန်ဒါရိမ်ပြုသကဲ့သို့ငါ၏
ထမိတို့သို့လိုက်လျက်ငရှေ့၌မှန်သောတရား။ ငါစီရင်
ချက်ပညတ်များကိုစောင့်ရှောက်လျှင်သင်နှင့်အတူငါရှိ
၃၉ ၍ဒါရိမ်အဖို့မြဲမြံသောအိမ်ကိုဆောက်သဉ်နည်းတူသင့်
အဖို့ဆောက်၍ဣသရေလနိုင်ငံကိုငါပေးမည်။ ၊ ဤအ
ကြောင်းကြောင့်ဒါရိမ်မင်းမျိုးကိုငါနှောင့်ရှက်မည်။ သို့
ရာတွင်အစည်နှောင့်ရှက်မည်မဟုတ်ဟုမိန့်တော်မူ
၄၀ ကြောင်းကိုဆင့်ဆို၏။ ၊ ဂြောလမုန်သည်ယေရောဗောင်
ကိုသတ်မည်ဟုအားထုတ်သည်ရှိသော်ယေရောဗောင်
သည်သ၍အဲဂုတ္တုပြည်။ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ရှိရှက်ထံသို့
ပြေးသဖြင့်ဂြောလမုန်ဆေသည်တိုင်အောင်အဲဂုတ္တုပြည်
၄၁ ၌နေလေ၏။
၄၂ ဂြောလမုန်ပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှနှင့်သူ
၏ပညာစကားသည်ဂြောလမုန်ဝတ္ထု၌ရေးထားလျက်ရှိ
၄၃ ၍။ ၊ ဂြောလမုန်သည်ယေရုရှလင်မြို့၌နေ၍ဣသရေလနိုင်
၄၄ င်လုံးကိုအနှစ်လေးဆယ်ပိုးစံပြီးမှ။ ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်
ပြေ၍ခမည်းတော်ဒါရိမ်မြို့၌သင်းပြုတ်ခြင်းကိုခံလေ
၏။ သားတော်ရောဗောင်သည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်း
ထိုင်၏။
၄၅ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ရောဗောင်
ကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌မျိုးမြှောက်ခြင်းငှါရှေ့ခင်မြို့သို့သွား
၄၆ ကြ၍သူသည်လည်းသွား၏။ ၊ ဂြောလမုန်မင်းကြီးထံမှ
အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြေးသောနေဗတ်၏သားယေရောဗောင်
၄၇ သည်ထိုသံတင်းကိုကြား၍အဲဂုတ္တုပြည်မှပြန်လာ၏။ ၊ ဣ

သရေလလူတို့သည် သုသိသို့လူကိုစေလွှတ်၍ခေါ်သဖြင့်
 စည်းဝေးသောပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် သူနှင့်အတူ
 ၄ ရောဗောင်ထံသို့ဝင်လျက်၊ ခမည်းတော်သည် ကျွန်တော်
 တို့နှစ်လေးသောထပ်ဘိုးကိုတင်ပါပြီ။ ခမည်းတော်ထံမှာ
 ပင်ပန်းစွာဆောင်ရွက်ရသောအမှု။ တင်တော်မူသော
 ထပ်ဘိုးလေးကိုပေါ်စေတော်မူပါ။ ထိုသို့ပြုတော်မူလျှင်
 ၅ ဤကြ၏။ ခရောဗောင်ကလည်းသင်တို့သွားကြဦးလော့။
 သုံးရက်လွန်မှတဖန်သာကြဦးလော့ဟုမိန့်တော်မူလျှင်
 ၆ သူတို့သည်သွားကြ၏။ ထိုအခါခရောဗောင်မင်းကြီးသည်
 ခမည်းတော်ရှေ့လမုန့်အသက်ရှင်စဉ်အခါအထံတော်
 နှိခွားသောအသက်ကြီးသူတို့နှင့် တိုင်ပင်၍ ဤသူတို့
 အားငါပြန်ပြောရမည်အကြောင်း။ အတယ်သို့အကြံပေး
 ၇ ကြမည်နည်းဟုမေးသော်၊ သူတို့ကကိုယ်တော်သည်ပာ
 နေ၍သူတို့၏ကျွန်ခံလျက်သူတို့အမှုကိုစောင့်၍ကောင်း
 သောစကားနှင့်ပြန်ပြောတော်မူလျှင် သူတို့သည်အစည်
 ကိုယ်တော်၏ကျွန်ခံကြပါသိန့်မည်ဟုလျှောက်ထားကြ
 ၈ ၏။ အသက်ကြီးသူတို့ပေးသောအကြံကိုရောဗောင်သည်
 မလိုက်။ စားခြံစားသောမိမိသူငယ်ချင်းတို့နှင့်တိုင်
 ၉ ပင်လျက်၊ ပြည်သားတို့ကခမည်းတော်တင်သောထပ်
 ဘိုးကိုပေါ်စေတော်မူပါဟုလျှောက်ဆိုကြသည်ဖြစ်၍
 သူတို့အားငါပြန်ပြောရမည်အကြောင်း။ အတယ်သို့အ
 ၁၀ ကြံပေးကြမည်နည်းဟုမေးသော်၊ ထိုသူငယ်ချင်းလူလင်
 တို့ကခမည်းတော်သည်ကျွန်တော်တို့နှစ်ထပ်ဘိုးကိုလေး
 စေပါပြီ။ ပေါ်စေတော်မူပါဟုလျှောက်သောပြည်သားတို့
 အားကိုယ်တော်ကလက်သန်းသည်ခမည်းတော်ခါး
 ၁၁ ထက်သာ၍ကြီးသိန့်မည်။ ခမည်းတော်သည်သင်တို့
 အပေါ်မှာလေးသောထပ်ဘိုးကိုတင်လေပြီ။ ငါသည်လည်း
 ထပ်၍တင်ဦးမည်။ ခမည်းတော်သည်သင်တို့ကိုကြိမ်
 လုံးနှင့်ရိုက်လေပြီ။ ငါသည်လည်းကင်းခြီးကောက်နှင့်
 ရိုက်ဦးမည်ဟုပြန်ပြောတော်မူပါဟုလျှောက်ထားကြ၏။
 ၁၂ ၊ ရှင်ဘုရင်ကသုံးရက်မြောက်သောနေ့၌တဖန်လာကြ
 ဦးလော့ဟုနေ့ရက်ကိုချိန်းချက်သည်အတိုင်းသုံးရက်
 မြောက်သောနေ့၌ယေရောဗောင်နှင့်လူအပေါင်းတို့သည်
 ၁၃ ရောဗောင်ထံသို့ရောက်လာကြ၏။ ၊ ရှင်ဘုရင်သည်
 အသက်ကြီးသူတို့ပေးသောအကြံကိုမလိုက်။ လူမျိုး
 ၁၄ တို့ပေးသောအကြံကိုလိုက်လျက်၊ ခမည်းတော်သည်
 သင်တို့အပေါ်မှာလေးသောထပ်ဘိုးကိုတင်လေပြီ။ ငါ
 သည်လည်းထပ်၍တင်ဦးမည်။ ခမည်းတော်သည်သင်

တို့ကိုကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက်လေပြီ။ ငါသည်လည်းကင်းခြီး
 ကောက်နှင့်ရိုက်ဦးမည်ဟုကြိမ်တင်စွာပြန်ပြောတော်မူ
 ၁၅ ၏။ ၊ ရှင်ဘုရင်သည်ပြည်သားတို့၏စကားကိုနားမထောင်
 ရသည်အကြောင်းကား။ ထာဝရဘုရားသည်ရှိသောမြို့
 သားအဟိယအားဖြင့်နေဗတ်၏သားယေရောဗောင်
 အားမိန့်တော်မူသောစကားကိုပြည့်စုံစေတော်မူမည်
 ၁၆ အကြောင်းတည်း။ ၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့
 သည်ရှင်ဘုရင်နားမထောင်ကြောင်းကိုသိမြင်လျှင်ငါတို့
 သည်ဒါရိနှင့်အဘယ်သို့ဆက်ဆံသနည်း။ ယေရှု၏သား
 နှင့်အတယ်သို့အမွေခံရသေးသနည်း။ အိုဣသရေလအ
 မျိုး။ သင်တို့နေရာသို့သွားကြ။ အိုဒါရိ။ သင်၏အိမ်ကို
 ကြည့်ရှုလော့ဟုရှင်ဘုရင်အားပြန်ပြောလျက်ဣသရေ
 ၁၇ လလူတို့သည်မိမိတို့နေရာသို့ပြန်သွားကြ၏။ ၊ သို့ရာတွင်
 ယုဒမြို့ရွာတို့၌နေသောဣသရေလလူတို့ကိုရောဗောင်
 ၁၈ သည်အုပ်စိုးရသေး၏။ ၊ ထိုအခါရောဗောင်မင်းကြီး
 သည်အခွန်တော်ငန်အပေါ်နီရိုကိုစေလွှတ်၍ဣသရေလ
 လူအပေါင်းတို့သည်သူကိုသေအောင်ကျောက်ခဲနှင့်မြစ်
 ၁၉ ကြ၏။ ၊ ရောဗောင်မင်းကြီးသည်ရထားတော်ကိုအလျင်
 အမြန်တက်၍ယေရှုလင်မြို့သို့ပြေးလေ၏။ ထိုသို့ဣသ
 ရေလအမျိုးသည်ယနေ့တိုင်အောင်ဒါရိမင်းကြီးထံသို့
 ၂၀ ကန်ကြ၏။ ၊ ယေရောဗောင်ပြန်လာကြောင်းကိုဣသရေ
 လအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ကြားသောအခါလူကိုစေ
 လွှတ်၍ယေရောဗောင်ကိုစဉ်းဝေးရာပရိသတ်ထံသို့ခေါ်
 ပြီးလျှင် ဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုးသောရှင်ဘုရင်အ
 ရေခွန်ခံကြောက်ကြ၏။ ယုဒအမျိုး၌တပတ်။ ၊ အတယ်အကြံ
 မှုဒါရိမင်းမျိုးသို့မဆည်းကပ်။
 ၂၁ ရောဗောင်သည်ယေရှုလင်မြို့သို့ရောက်သောအခါ
 ဣသရေလအမျိုးကိုစစ်တိုက်၍ငြိမ်းဝေးစေရာသို့
 သားရောဗောင်လက်သို့ရောက်ပြန်စေခြင်းငှါဗယ်သိန်
 အမျိုးနှင့်တကွယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်ရွေးချယ်
 ၂၂ သောစစ်သူရဲတသိန်းရှစ်သောင်းတို့ကိုရဝေးစေ၏။ ၊ သို့
 ရာတွင်ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ဘုရားသ
 ၂၃ ခင်၏လူရှေ့မာယာသို့ရောက်၍၊ သင်သည်ရှေ့လမုန့်သော
 ယုဒရှင်ဘုရင်ရောဗောင်နှင့်ယုဒအမျိုး။ ဗယ်သိန်အမျိုး
 သားများ။ ကျန်ကြွင်းသောသူများတို့အားထာဝရဘုရား
 ၂၄ ၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ၊ သင်၏ညီအစ်ကို
 ဖြစ်သောဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုစစ်တိုက်ခြင်းငှါ
 ချီ၍မသွားကြနှင့်။ လူအပေါင်းတို့။ ကိုယ်နေရာသို့ပြန်
 သွားကြသော့။ ဤအမှုသည်ငါအခွင့်ပေးလော့ကြောင့်

ဖြစ်၏ဟုမိန့်တော်မူသောသာဝရဘုရား၏စကားတော်
 ကိန်းသောဝင်၍စကားတော်အတိုင်းပြန်သွားကြ၏။

၂၁ ထိုနောက်။ယေရောဗောင်သည်ဖေရိမ်တောင်ပေါ်မှာ
 ရှေ့ခင်မြို့ကိုတည်၍နေရာချ၏။ထိုမြို့သွား၍ပေဇ္ဇေလ

၂၆ မြို့ကိုလည်းတည်၏။ယေရောဗောင်ကဤနိုင်ငံသည်ဒါ

၂၇ ဝိဒ်မင်းမျိုးလက်သို့ပြန်ကောင်းပြန်လိမ့်မည်။ပြည်သား
 တို့သည်သာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်၌ယဇ်ပူဇော်ခြင်း
 ဌာယေရုရှလင်မြို့သို့သွားလျှင်သူတို့ဗိမာန်လုံးသည်မိမိ
 တို့သခင်။ယုဒရှင်ဘုရင်ရောဗောင်ဘက်သို့ပြောင်းလဲ
 ၍ငိုသတ်ပြီးမှယုဒရှင်ဘုရင်ရောဗောင်ဘက်သို့တ

၂၈ ဖန်ဝင်စားကြလိမ့်မည်ဟုအောင်းမေ့သောကြောင့်။သူ
 တပါးနှင့်တိုင်ပင်၍ရွေးနွားသလယ်နှစ်ကောင်ကိုလုပ်ပြီး
 လျှင်သင်တို့သည်ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားရသောအမှုခံ
 ကံ၏။အိုဇုသရေလအမျိုးသားတို့ကိုအိုဇုတ္တုပြည်မှနှုတ်
 ဆောင်သောဘုရားတို့ကိုကြည့်ရှုကြလော့ဟုဆိုလျက်

၂၉ ဟောသလမြို့၌တကောင်။ဒန်မြို့၌တကောင်ကိုထားသဖြင့်

၃၀ ပြစ်မှားစရာအကြောင်းကိုပြုလေ၏။ပြည်သားတို့သည်
 နွားသလယ်ကိုကိုးကွယ်ခြင်းငှါဒန်မြို့တိုင်အောင်သွား

၃၁ တတ်ကြ၏။ယေရောဗောင်သည်လည်းမြင့်သောအရပ်
 ပေါ်မှာအိမ်ကိုဆောက်၍လေဝိသားမဟုတ်သောသာမ

၃၂ ညလူတို့ကိုယဇ်ပူဇော်ဟုအရာ၌ခန့်ထားလေ၏။ယုဒ
 ပြည်၌ခံသောပွဲကဲ့သို့အဌမလတဆယ်ငါးရက်နေ့တွင်ပွဲ
 ကိုစီရင်၍ယဇ်ပူဇော်ပေါ်မှာပူဇော်၏။ထိုသို့ဗေသလ
 မြို့၌စီရင်၍မိမိလုပ်သောနွားသလယ်တို့အားယဇ်ပူဇော်
 ၍မြင့်သောအရပ်၌ခန့်ထားသောယဇ်ပူဇော်ဟုတ်တို့

၃၃ ကိုလည်းဗေသလမြို့မှာနေရာချ၏။ထိုသို့ကိုယ်အလိုအ
 လျောက်ချိန်းချက်သောအဌမလတဆယ်ငါးရက်နေ့
 တွင်ဗေသလမြို့၌မိမိလုပ်သောယဇ်ပူဇော်ပေါ်မှာပူဇော်
 ၍။ဇုသရေလအမျိုးသားတို့အားပွဲကိုလည်းစီရင်၏။
 ယဇ်ပူဇော်ပေါ်မှာယဇ်ပူဇော်၍နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၏။

၃၄ ထိုအခါယေရောဗောင်သည်နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ခြင်း
 ဌာယဇ်ပူဇော်နားမှာရပ်နေစဉ်တွင်ဘုရားသခင်၏လူ
 တယောက်သည်သာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်အ

၃၅ တိုင်းယုဒပြည်မှဗေသလမြို့သို့ရောက်လာ၍။သာဝရ
 ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်းယဇ်ပူဇော်တဖန်၌
 ကျွေးကျော်လျက်အိုဇုယဇ်ပူဇော်။ယဇ်ပူဇော်။သာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ဒါဝိဒ်မင်းမျိုး၌ယောရှိအ
 မည်ရှိသောသူကိုဖွားမြင်လိမ့်မည်။သင့်အပေါ်မှာနံ့သာ

ပေါင်းကိုမီးရှို့၍မြင့်သောအရပ်၌ယဇ်ပူဇော်ဟုတ်လုပ်
 သောသူတို့ကိုထိုသူသည်သင့်အပေါ်မှာပူဇော်၍လူသေ
 အရိုးတို့ကိုမီးရှို့လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်

၃ ဆို၏။ထိုနေ့ချင်းတွင်ယုဒနိမိတ်ကိုလည်းပေး၍သာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသောယုဒနိမိတ်ဟူမူကား။ယဇ်ပူဇော်
 သည်ကွ၍ပူဇော်ပေါ်မှာရှိသောပြာလည်းယိုကျလိမ့်မည်

၄ ဟုဟောလေ၏။ထိုသို့ဘုရားသခင်၏လူသည်ဗေသလမြို့
 ယဇ်ပူဇော်တဖန်၌ကျွေးကျော်သောစကားကိုယေရော
 ဗောင်မင်းကြီးသည်ကြားလျှင်ယဇ်ပူဇော်ပေါ်မှာရှိသော
 မိမိလက်ကိုဆန့်၍ထိုသူကိုဖမ်းဆီးကြဟုဆိုလျက်ဆန့်
 သောလက်သည်သွေချောက်၍နောက်တဖန်မရုတ်နိုင်။

၅ ဘုရားသခင်၏လူသည်သာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်
 တော်အတိုင်းပေးသောယုဒနိမိတ်နှင့်အညီယဇ်ပူဇော်ကွဲ

၆ ၍ပြာသည်လည်းပူဇော်ပေါ်ကယိုကျလေ၏။ရှင်ဘုရင်
 ကလည်းလက်၌ရောက်သောရောဂါကိုပျောက်စေမည်
 အကြောင်း။အေတွက်ပဌနာပြု၍သင်၏ဘုရားသခင်
 သာဝရဘုရားရှေ့တော်၌တောင်းပန်ပါလော့ဟုဘုရား
 သခင်၏လူကိုပြောဆို၏။ဘုရားသခင်၏လူသည်သာဝရ
 ဘုရားကိုတောင်းပန်သဖြင့်ရှင်ဘုရင်လက်သည်ရောဂါ

၇ ပျောက်၍ပကတိအတိုင်းဖြစ်လေ၏။ရှင်ဘုရင်ကလည်း
 ငါနှင့်အတူထိုက်၍အားဖြည့်လော့။လက်ဆောင်ပေး
 ၈ မည်ဟုဘုရားသခင်၏လူအားဆိုလျှင်။ဘုရားသခင်၏လူ
 ကနန်းတော်တဝက်ကိုပေးသော်လည်းသင်နှင့်အတူငါ
 မလိုက်။ဤအရပ်၌ရန်ကိုမစား။ရေကိုလည်းမသောက်

၉ ရ။သာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကရန်ကိုမစား
 နှင့်။ရေကိုမသောက်နှင့်။လာသောလမ်ဖြင့်မပြန်နှင့်ဟု
 အစားပညတ်တော်မူပြီဟုရှင်ဘုရင်အားပြောဆို၏။

၁၀ ထိုနောက်ဗေသလမြို့သို့လာသောလမ်ကိုရှောင်၍အ
 ချားသောလမ်ဖြင့်ပြန်သွား၏။

၁၁ ထိုကာလ၌ဗေသလမြို့တွင်အသက်ကြီးသောပရော
 ဖက်တယောက်ရှိ၏။သူ၏သားတို့သည်လာ၍ဘုရား
 သခင်၏လူသည်ထိုနေ့၌ဗေသလမြို့မှာပြုသောအမှုရှိသ

၁၂ ပြန်ကြားလျှင်။ယုဒပြည်မှလာသောဘုရားသခင်၏လူ
 သည်အဘယ်လမ်ဖြင့်ပြန်သွားသည်ကိုမြင်ကြသော
 ကြောင့်အဖကထိုသူသည်အဘယ်လမ်ဖြင့်ပြန်သွားသ

၁၃ နည်းဟုမေးပြီးလျှင်။မြန်ကုန်းနှီးတင်ကြလော့ဟုဆို
 သည်အတိုင်းသားတို့သည်မြန်ကုန်းနှီးတင်၍အဖသည်

၁၄ စီးသွားလျက်။ဘုရားသခင်၏လူကိုထိုက်လေ၏။အာ

လေပင်အောက်မှာထိုင်လျက်ရှိသည်ကိုတွေ့လျှင်သင်
 သည်ယုဒပြည်မှလာသောဘုရားသခင်၏လူမှန်သလော
 ၁၁ ဟုမေးသော်ငါမှန်သည်ဟုပြန်ဆို၏။ ပရောဖက်က
 လည်းငါနှင့်အတူငါ့အိမ်သို့ထိုက်၍မုန့်ကိုစားပါလော့ဟု
 ၁၂ ခေါ်ပင့်လျှင်၊ ငါသည်သင်နှင့်အတူမထိုက်ရ။ သင့်အိမ်
 သို့မဝင်ရ။ ဤအရပ်၌မုန့်ကိုမစား။ ရေကိုလည်းမသောက်
 ၁၃ ရ။ ထာဝရဘုရားက ထိုအရပ်၌မုန့်ကိုမစားနှင့်။ ရေကို
 မသောက်နှင့်။ လာသောလမ်းဖြင့်မပြန်နှင့်ဟုအေးမိန့်
 ၁၄ တော်မူကြောင်းကိုပြောဆို၏။ ပရောဖက်ကလည်းငါ
 သည်သင်ကဲ့သို့ပရောဖက်ဖြစ်၏။ သင်သည်မုန့်ကိုစား
 ၁၅ ၍ရေကိုသောက်စေခြင်းငှါသင့်ကိုငါ့အိမ်သို့ခေါ်ရမည်
 အကြောင်းကောင်းကင်တမန်သည်ထာဝရဘုရား၏
 ၁၆ နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့်မှာထားပြီးဟုရသာသုံး၍ပြော
 ဆို၏။ ထို့ကြောင့်ဘုရားသခင်၏လူသည်ပရောဖက်နှင့်
 ၁၇ အတူပြန်လာ၍သူ၏အိမ်မှာမုန့်ကိုစား၏။ ရေကိုလည်း
 ၁၈ သောက်၏။ ထိုသူနှစ်ပါးတို့သည်စားစွဲနားမှာထိုင်စဉ်
 ၁၉ တွင်ခေါ်ခဲ့သောပရောဖက်သို့ထာဝရဘုရား၏နှုတ်က
 ၂၀ ပတ်တော်သည်ရောက်၍၊ ယုဒပြည်မှလာသောဘုရားသ
 ခင်၏လူအားသင်သည်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်တော်ထွက်
 ၂၁ ကိုနားမသောင်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထား
 ၂၂ တော်မူသောပညတ်တော်ကိုမစောင့်။ ဤမည်သောအရပ်
 ၂၃ ၌မုန့်ကိုမစားနှင့်။ ရေကိုမသောက်နှင့်ဟုပညတ်တော်မူ
 သောအရပ်သို့ပြန်လာ၍မုန့်နှင့်ရေကိုစားသောက်သော
 ၂၄ ကြောင့်သင်၏အလောင်းသည်ဘိုးဘေးတို့၏သင်းပြိုင်း
 သို့မရောက်ရဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကို
 ၂၅ အော်ဟစ်၍ဆင့်ဆို၏။ မုန့်နှင့်ရေကိုစားသောက်ပြီးမှ
 ၂၆ ထိုပရောဖက်သည်ပြန်လာသောပရောဖက်အဖို့မိမိမြဲ
 ၂၇ ကိုကုန်းနှိုးတင်၍ထွတ်ထိုက်လေ၏။ လမ်းမှာချင်သော
 ၂၈ ၌သတ်၏။ အသေကောင်သည်လမ်း၌လဲ၍မြီနှင့်ချင်သော
 ၂၉ သည်အနားမှာရပ်နေ၏။ အသေကောင်သည်လမ်း၌လဲ
 ၃၀ ၌မြီနှင့်ချင်သောသည်အနားမှာရပ်နေသည်ကိုခရီးသွား
 သောသူတို့သည်မြင်လျှင်အသက်ကြီးသောပရောဖက်
 ၃၁ နေသောမြို့သို့လာ၍သိတင်းပြောကြ၏။ ခေါ်ခဲ့သော
 ပရောဖက်သည်ထိုသိတင်းကိုကြားလျှင်ထာဝရဘုရား၏
 အမိန့်တော်ကိုနားမသောင်သောဘုရားသခင်၏လူဖြစ်
 လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်ထိုသူအေးမိန့်တော်မူသော
 ၃၂ စကားအတိုင်းသူကိုချင်သောနှုတ်တော်မူသဖြင့်ချင်
 ၃၃ သောသည်ကိုကံသတ်လေပြီတကားဟုဆိုလျက်၊ မြီပေါ်
 မှာကုန်းနှိုးကိုတင်ကြလော့ဟုသားတို့အားဆိုသည်အ

၃၄ တိုင်းသူတို့သည်ကုန်းနှိုးတင်ကြ၏။ ပရောဖက်သွား၍
 အသေကောင်သည်လမ်း၌လဲလျက်မြီနှင့်ချင်သောသည်
 အနားမှာရပ်နေလျက်ရှိသည်ကိုတွေ့၏။ ချင်သောသည်
 ၃၅ အသေကောင်ကိုမစား။ မြီကိုလည်းမကိုက်။ အသက်
 ကြီးသောပရောဖက်သည်ဘုရားသခင်၏လူအလောင်း
 ကောင်ကိုမြီပေါ်သို့ချီ၍တင်ပြီးလျှင်ငိုကျွေးမြည်တမ်း
 ၃၆ ခြင်းကိုပြု၍သင်းပြိုဟ်ခြင်းငှါမိမိမြီသို့ဆောင်သွား၏။
 ၃၇ အလောင်းကောင်ကိုမိမိသင်းပြိုင်းတွင်း၌ထားလျက်
 ၃၈ အိုင်ညီဟူ၍ငိုကျွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုပြု၏။ သင်းပြိုဟ်ပြီး
 မှသားတို့ကိုခေါ်၍ငါသေသောအခါဘုရားသခင်၏လူ
 ၃၉ သင်းပြိုင်းတွင်း၌သင်းပြိုဟ်ကြလော့။ အရိုးတို့ကိုသူ
 ၄၀ အရိုးတို့အနားမှာထားကြလော့။ ဗေသလမြို့ယဇ်ပလ္လင်
 တဖက်။ ရှာမာရိမြို့ရွာတွင်မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာဆောက်
 သောအိမ်များတဖက်။ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
 အတိုင်းကျွေးကျော်သောစကားသည်စင်စစ်ပြည့်စုံစေခဲ့
 မည်ဟုမှာထားလေ၏။
 ၄၁ ထိုနောက်မှယေရောဗောင်သည်မိမိအမွေလမ်းကိုမ
 ရှောင်။ သာမညလူတို့ကိုမြင့်သောအရပ်တွင်ယဇ်ပရော
 ဖက်အရာ၌ထပ်၍ခန့်ထား၏။ ယဇ်ပရောဖက်ဟိတ်လုပ်ချင်
 သောသူရှိသမျှကိုချီးမြှောက်သဖြင့်သူတို့သည်မြင့်သော
 ၄၂ အရပ်တွင်ယဇ်ပရောဖက်ဟိတ်ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့ပြုသော
 ၄၃ ကြောင့်ယေရောဗောင်အမျိုးကိုမြေကြီးပြင်မှသုတ်သင်
 ပယ်ရှင်းစေသောအပြစ်ရောက်သတည်း။
 ၄၄ ထိုအခါယေရောဗောင်၏သားအဟိယသည်နာသော
 ၄၅ ကြောင့်၊ ယေရောဗောင်သည်မိမိမယားကိုခေါ်၍သင်
 သည်ယေရောဗောင်၏မယားဖြစ်သည်ကိုအဘယ်သူမျှ
 မသိစေခြင်းငှါချားနားသောအဆင်းအရောင်ကိုဆောင်
 ပြီးလျှင်ရှီလောမြို့သို့ထသွားပါလော့။ ငါသည်ဤလူမျိုးကို
 စိုးစံရမည်အကြောင်းကိုပြသောပရောဖက်အဟိယ
 ၄၆ သည်ထိုမြို့၌ရှိ၏။ မုန့်ဆယ်လုံး။ မုန့်ပျားအချို့။ ပျားရည်
 ၄၇ ဘူးကိုဆောင်လျက်ပရောဖက်ထံသို့သွားပါလော့။ သူ
 ငယ်၌အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ကိုသူဟောဆုံးမည်ဟုမှာထား
 ၄၈ သည်အကိုင်း၊ ယေရောဗောင်မယားသည်ထံ၌ရှိလော
 မြို့၌အဟိယအိမ်သို့သွားလေ၏။ ထိုအခါအဟိယသည်
 အသက်ကြီးသောကြောင့်လျက်မိမိမြေ။ မှုံလျက်ရှိ၏။
 ၄၉ ထာဝရဘုရားကလည်းယေရောဗောင်မယားသည်သား
 နာသောကြောင့်သားအတွက်တရံတရံကိုတောင်းအံ့
 သောငှါသင့်အိမ်သို့ယခုလာ၏။ ဤမည်သောစကားဖြင့်

ပြန်ပြောရမည်။ သူသည်သာသော အခါ အချားသော မိမိ
 ဖြစ်ရောင်ဆောင်လိမ့်မည် ဟု အဟိယ အားမိန့်တော်မူ
 ၆၆ ။ ထိုမိမိသည် တံခါး အထဲသို့ဝင်၍ နင်းသံကို အဟိယ
 သည် ကြားလျှင် အိုယောရော ဗောင်မယား။ ဝင်လော့။ အ
 ဘယ်ကြောင့် အချားသောသူ ဖြစ်ရောင် ကို ဆောင်သ
 နည်း။ ဝမ်းနည်းစရာသိတင်းကို ကြားပြောစေခြင်းငှါ သင့်
 ၇၂ ဆီသို့ ငကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။ သင်သည် ဣသရေလအမျိုး
 ။ ဖြစ်တရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ယောရော
 ဗောင်သံသို့ သွား၍ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ သင့်ကို လူရထဲက
 ငါရှေး၍ ငါ၏ လူဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ
 ၈၂ ချီးမြှောက်ချက်။ နိုင်ငံတော်ကို ခါဝိဒ်မင်းမျိုး လက်မှတ်
 ။ သင့်အား ပေးသော်လည်း သင်သည် ငကျွန်ခါဝိဒ်ကဲ့သို့
 မဟုတ်။ သူသည် ငပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်၏။ ငရှေ့
 ၉၂ မှာ ကောင်းသော အကျင့်ကို သာကျင့်မည် ဟု စိတ်နှစ်လုံး
 ။ အကြွင်းမဲ့ ငကို ဆည်းကပ်၏။ သင်မူကား သင့်ရှေ့မှာ
 ဖြစ်ဘူးသောသူ အပေါင်းတို့ကို လွန်၍ ခုစရိုက်ကို ပြုလေ
 ပြီ။ ငအချက်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ အချားတပါးသော ဘုရား
 ၁၀၂ နှင့် သွန်းသော ရုပ်တုတို့ကို လုပ်၍ ငကို သင့်ကြော့နောက်
 သို့ ပြန်ထားပြီ။ ထိုကြောင့် ယောရောဗောင်အမျိုးအပေါ်
 သို့ ဘေးဥပါတ်ရောက်စေမည်။ ဣသရေလမြို့ရွာ၌ အချုပ်
 ခံသောသူ ဖြစ်စေ။ အလွတ်ပြေးသောသူ ဖြစ်စေ။ ယောရော
 ဗောင်အမျိုးယောက်ျားများကို ပယ်ဖြတ်မည်။ လူသည်
 နောက်ချေးကို အကုန်အစင် ကျူးသွားသကဲ့သို့ ကျန်ကြွင်း
 ၁၁၂ သော ယောရောဗောင်အမျိုးကို ပယ်သွားမည်။ ယောရော
 ဗောင်အမျိုးသားသည် မြို့ထဲမှာ သေလျှင် အသေကောင်
 ကို ခွေးဝားလိမ့်မည်။ မြို့ပြင်မှာ သေလျှင် ခိုလှမ်းကောင်း
 ကင် ငှက်စားလိမ့်မည် အကြောင်း။ ထာဝရဘုရား မိန့်
 ၁၂၂ တော်မူပြီ။ သင်သ၍ ကိုယ်အိမ်သို့ သွားလော့။ မြို့တံခါးအ
 ၁၃၂ ထဲသို့ ဝင်သောအခါ သူငယ်သေလိမ့်မည်။ ဣသရေလအ
 မျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ငိက္ခေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြု၍
 သင်းပြုတ်ကြသိမ့်မည်။ ယောရောဗောင်အမျိုးသား ငတွင်
 ထိုသူငယ်တယောက်တည်းသာ သင်းပြုတ်ခြင်းကို ခံရ
 လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ ယောရောဗောင်အမျိုးသား င
 တွင် ထိုသူငယ်တယောက်သည် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရား
 ၁၄၂ သခင် ထာဝရဘုရား၌ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိ၏။ အချိန်
 ရောက်မှ ယောရောဗောင်အမျိုးကို ပယ်ဖြတ်လတံ့သော ဣ
 သရေလရှင်ဘုရင်တပါးကို ထာဝရဘုရားသည် မိမိအပေါ်
 ပေါ်ထွန်းစေတော်မူမည်။ အဘယ်အချိန်နည်း ဟု မေးသော်
 ၁၅၂ ယာရုပင်ဖြစ်လိမ့်မည်။ အာရှရုပင်တို့ကို ပြုရ၍ ထာဝရ

ဘုရား၏ အမူကံတော်ကို နှိုးဆော်ကြသောကြောင့် ကျ
 ပင်ကို ရေ၌ ထွပ်ရှားသကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေ
 လအမျိုးကို ခါဏ်ခတ်၍ သိုးဘေးတို့အား ပေးတော်မူသော
 ၁၆၂ ဤပြည်ကောင်း မှုန့်တံပယ်ပြီးလျှင် မြစ်ကြီးတဖက်၌ အ
 ရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေတော်မူမည်။ ကိုယ်တိုင် ပြစ်မှား၍
 ဣသရေလအမျိုးကို လည်း ပြစ်မှားစေသော ယောရောဗောင်
 ၁၇၂ ။ အပြစ်တို့ကြောင့် ဣသရေလအမျိုးကို စွန့်ပြစ်တော်မူ
 မည် ဟု ဆင့်ဆိုလေ၏။ ယောရောဗောင်မယားသည် ထ
 ၁၈၂ သွား၍ တိရဇမြို့တံခါးသို့ ရောက်သောအခါ သူငယ်
 သေ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်ပရောဗက်အဟိယ
 အား ဖြင့်မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း ထိုသူငယ်ကို သင်း
 ပြုတ်၍ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ငိက္ခေး
 မြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြ၏။
 ၁၉၂ ယောရောဗောင် ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းသမျှ စစ်
 တိုက်ခြင်းအမှု။ မင်းပြုခြင်းအမှုတို့သည် ဣသရေလရာ
 ၂၀၂ ဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ယောရောဗောင်သည် အနှစ်
 နှစ်ဆယ်နှစ် နှစ်စဉ် ပြီးမှ သိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပြော်၍
 သားတော် နာဒပ်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။
 ၂၁၂ ရှောလမုန်သားရောဗောင်သည် ယုဒပြည်ကို စိုးစံလေ
 ။ နန်းထိုင်သောအခါ အသက်လေးဆယ်တနှစ်ရှိ၏။
 ထာဝရဘုရားသည် နာမတော်တည်စေရာဘို့ ဣသရေလ
 ခရိုင်များတို့အထဲက ရှေးကောက်သော ယောရုရှလင်မြို့
 ၂၂၂ ၌ ဆယ်ချွန်နှစ်စဉ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား အဇွန်အမျိုး
 သား။ နေမအမည်ရှိ၏။ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရ
 ၂၃၂ ဘုရားရှေ့တော်၌ ခုစရိုက်ကို ပြု၍ သိုးဘေးတို့ပြစ်မှားသ
 မျှထက် ပြစ်မှားသော အပြစ်များအား ဖြင့်အမူကံတော်
 ၂၄၂ ကို နှိုးဆော်ကြ၏။ မြင့်သောတောင်ရှိသမျှတို့ အပေါ်၌
 ရင်စမ်းသော သစ်ပင်ရှိသမျှတို့ အောက်၌ ရင်ကုန်းများ
 ၂၅၂ ရပ်တုများ။ အာရှရုပင်များကို တည်ကြ၏။ ယုဒပြည်၌
 ယောက်ျားအလိုသို့ ထိုက်တတ်သော မိမိလျှာများရှိ၍
 ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်
 မူသော ပြည်သားမျိုး ပြုသော ငက်ဆုပ်ရွှံရှာ ဖွယ်ရာ အ
 မူအလုံးစုံတို့ကို ပြုကြသည်တကား။
 ၂၆၂ ရောဗောင်မင်းကြီးနန်းစံငါးနှစ်တွင် အဲဂုတ္တုရှင်
 ၂၇၂ ဘုရင်ရှိနှက်သည် ယောရုရှလင်မြို့သို့ ဝင်ချီ၍ ဗိတ်မှာန်
 တော်ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော်ဘဏ္ဍာရှိသမျှကို သိမ်းသွား၏။
 ၂၈၂ ရှောလမုန်လုပ်သော ရွှေခိုင်းရှိသမျှကိုလည်း ယူသွား၏။
 ၂၉၂ ။ ရောဗောင်မင်းကြီးသည် ရွှေခိုင်းအစား ကြေးငါးခိုင်း
 တို့ကို လုပ်၍ နန်းတော်တံခါးစောင့်။ ကိုယ်ရံထောက်မှူး၌

၂၀ အပ်လေ၏။ ရှင်ဘုရင်သည်မိတ်ဖွာန်တော်သို့သွားသော
အခါကိုယ်ရံတော်သားတို့သည်ခိုင်းတို့ကိုဆောင်၍
နောက်တဖန်မိမိတို့စောင့်ရာအခမ်မှာပြန်ထားကြ၏။

၂၆ ရောဗောင်ပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းသမျှတို့သည်
၃၀ ယုဒရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ရောဗောင်နှင့်ယေ
ရောဗောင်တို့သည်အသက်ရှေ့သမျှကာလပတ်လုံးရန်
၃၁ ဘက်ပြုကြ၏။ ရောဗောင်သည်လည်းဘိုးဘေးတို့နှင့်
အိပ်ပြော်၍ဒါဝန်မြို့၌သူတို့နှင့်အတူသင်းပြိုဟ်ခြင်းကို
ခံလေ၏။ သားတော်အဘိရသည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်း
ထိုင်၏။

၁၂၂ နေဗတ်၏သားယေရောဗောင်မင်းကြီးနန်းစံတဆယ်
နှစ်နှစ်တွင်အဘိယသညီယေရုရှလင်မြို့၌မင်းပြု၍ယုဒပြည်
ကိုသုံးနှစ်စိုးစံ၏။ မဟ်တော်ကားအဘဂ္ဂလုံ၏သမီးမာခါ
၃ အမည်ရှိ၏။ ခမည်းတော်ပြုသောဒုစ ရိုက်ကိုပြုပြု၍
ဘေးတော်ဒါဝန်နှင့်သို့မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
၄ ရှေ့တော်၌မိတ်နှစ်လုံးစုံလင်သည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း
ဒါဝန်၏မျက်နှာကိုထောက်၍သူ၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားသည်ဆွေတော်မျိုးတော်ကိုချီးမြှောက်၍ယေရု
ရှလင်မြို့ကိုတည်စေသဖြင့်ထိုမြို့၌ဒါဝန်၏မီးခွက်ကို
၅ ထွန်းလင်းစေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကားဒါဝန်သည်
ဟိတ္တိအမျိုးဥရိယအမှုကိုထားလျှင်တသက်လုံးထာဝရ
ဘုရားမှာထားတော်မူသောအမှုတရံတရံကိုမျှမရှောင်။
ရှေ့တော်၌တရားသဖြင့်ကျင့်သောအကြောင်းတည်း။
၆ ရောဗောင်သားအဘိယနှင့်ယေရောဗောင်တို့သည်အ
သက်ရှေ့သမျှကာလပတ်လုံးရန်ဘက်ပြုကြ၏။

၇ အဘိယပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းသမျှတို့သည်ယုဒ
၈ ရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ အဘိယသည်ဘိုးဘေး
တို့နှင့်အိပ်ပြော်၍ဒါဝန်မြို့၌သင်းပြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။
သားတော်အသသည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၉ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယေရောဗောင်နန်းစံနှစ်ဆယ်
တွင်အသသည်ယေရုရှလင်မြို့၌မင်းပြု၍ယုဒပြည်ကို
၁၀ စိုးစံလေ၏။ အဖွားတော်ကားအဘဂ္ဂလုံ၏သမီးမာခါ
၁၁ ဖြစ်၏။ အသသည်အဖီတော်ဒါဝန်ပြုသကဲ့သို့ထာ
၁၂ ဝရဘုရားရှေ့တော်၌တရားသဖြင့်ပြု၏။ ယောက်ျားအ
လိုသို့လိုက်တတ်သောမိဗ္ဗလျှာတို့ကိုရင်ဘိုးတော်ဘေး
တော်လုပ်သောရုပ်တုရှိသမျှတို့ကိုရင်ပြည်တော်ထဲက
၁၃ ပယ်ရှားတော်မူ၏။ အဖွားတော်မာခါသည်အာဂ္ဂရ
ပင်အဖို့ရုပ်တုကိုလုပ်သောကြောင့်မိဖုရားအရာကို

နှုတ်၍ရုပ်တုကိုဖျက်ဆီးပြီးလျှင်ကေဇုန်ချောင်းနားမှာ
၁၄ မီးရှို့တော်မူ၏။ မြင့်သောအရပ်တို့ကိုမပယ်ရှားသော်
လည်းလက်ထက်တော်ကာလပတ်လုံးအာသမိတ်နှစ်
လုံးသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌စုံလင်ခြင်းရှိ၏။

၁၅ ခမည်းတော်လှူသောဥစ္စာ။ ကိုယ်တိုင်လှူသောဥစ္စာ။
ရွှေ။ ငွေ။ တန်ဆာများကိုမိတ်ဖွာန်တော်ထဲသို့သွင်းထား
တော်မူ၏။

၁၆ အာသနှင့်ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဗာရှာတို့သည်အ
၁၇ သက်ရှေ့သမျှကာလပတ်လုံးရန်ဘက်ပြုကြ၏။ ဣသရေ
လရှင်ဘုရင်ဗာရှာသည်ယုဒပြည်သို့စစ်ချီ၍ယုဒရှင်
ဘုရင်အာသထံသို့အဘယ်သူမျှမထွက်မဝင်စေခြင်းငှါ
၁၈ ရာမမြို့ကိုတည်၏။ ထိုအခါကျန်ကြွင်းသောမိတ်ဖွာန်
တော်ဘဏ္ဍာနှင့်နန်းတော်ဘဏ္ဍာတည်းဟူသောရွှေငွေရှိ
သမျှကိုအာသသည်ယူ၍မိမိကျွန်တို့၌အပ်သဖြင့်ဒဿ
သက်မြို့မှာနေသောရှုရိရှင်ဘုရင်ရေဇုန်သားတာဗရိရန်
၁၉ ၏သားဗဟ်ဒန်ထံသို့ပေးလိုက်၍ ငါသည်သင်နှင့်ရင်
ခေမည်းတော်သည်သင့်ခမည်းတော်နှင့်ရင်မိဿဟာ
ယဖွဲ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ရွှေငွေကိုငါလက်ဆောင်ပေးလိုက်
၏။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဗာရှာသည်ငယ်မှထွက်သွား
စေခြင်းငှါသူနှင့်ဖွဲ့သောမိဿဟာယကိုဖျက်၍လာပါ
၂၀ ဟုမှာလိုက်လေ၏။ အာသမင်းကြီး၏စကားကိုဗဟ်ဒန်
သည်နားသောင်၍ဣသရေလမြို့ရှိသူတို့ကိုစစ်ချီစေခြင်း
ငှါမိမိမိမိများကိုစေလွှတ်သဖြင့်သူတို့သည်ဣယုန်မြို့၊ ဇန်
မြို့၊ အာဗေလဗက်မာခါမြို့မှစ၍ဂန်နုသရက်ပြည်လုံးနုဿ
၂၁ ဝိပြည်လုံးကိုလုပ်ကြံကြ၏။ ထိုသို့တင်းကိုဗာရှာသည်
ကြားသောအခါရာမမြို့ကိုလက်စမသတ်ဘဲတိရုဇမြို့၌
၂၂ နေရ၏။ ထိုအခါအာသမင်းကြီးသည်ယုဒပြည်တရှောက်
လုံးတွင်အမိန့်တော်ကိုကျော်ညာစေသဖြင့်ပြည်သားတ
ယောက်မျှမထွက်။ ရှိသမျှတို့သည်ရာမမြို့၌ဗာရှာမင်း
သွင်းသောကျောက်နှင့်သင်္ဃာတိုးကိုယူသောကြောင့်အာ
သမင်းကြီးသည်ဗဟ်ဒန်ခရိုင်၌ဂေဘမြို့နှင့်မိဇပါမြို့ကို
၂၃ တည်၏။ အာသမင်းပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းသမျှနှင့်
တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ မြို့များကိုတည်ခြင်းအရာတို့သည်ယုဒ
ရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ သို့ရာတွင်အသက်ကြီး
၂၄ သောအခါခြေတော်၌အနာရောဂါစွဲသဖြင့် ဘိုးဘေးတို့
နှင့်အိပ်ပြော်၍အဖီတော်ဒါဝန်မြို့၌သင်းပြိုဟ်ခြင်းကိုခံ
လေ၏။ သားတော်ယောဂ္ဂဗတ်သည်ခမည်းတော်အရာ၌
နန်းထိုင်၏။

၂၅ ယုဒရှင်ဘုရင်အာသနန်းစံနှစ်နှစ်တွင်ယေရောဗောင်

သားနာဒိသညိဇ္ဇသရေလနိုင်ငံ၌မင်းပြု၍နှစ်စဉ်စံ၏။
 ၂၆ ၊ ထိုမင်းသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌စုစုရိုက်ကိပြု၍
 ခမည်းတော်လိုက်သောလမ်း။ ဇ္ဇသရေလအမျိုးကိုးပြစ်မှား
 ၂၇ စေသောလမ်းသို့လိုက်လေ၏။ ဇ္ဇသခါအမျိုးအဟိယသား
 ဗာရှာသည်သင်းဖွဲ့၍နာဒိမင်းနှင့်ဇ္ဇသရေလအမျိုးသား
 အပေါင်းတို့သည်ဖိသိတ္တိပြည့်ဝပေသန်မြို့ကိုဝိုင်းထားကြ
 ၂၈ စည် ၊ ယုဒရှင်ဘုရင်အာသနန်းစံသုံးနှစ်တွင်ဗာရှာသည်
 ၂၉ နာဒိမင်းကိုလုပ်ကြံ၍နန်းထိုင်လေ၏။ နန်းထိုင်သော
 အခါယေရောဗောင်အမျိုးရှိသမျှကိုလည်းလုပ်ကြံ၏။ ထာ
 ဝရဘုရားသည်မိမိကျွန် ။ ရှိလောမြို့သားအဟိယအား
 ဖြင့်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းယေရောဗောင်အမျိုးကို
 မဃုကဗ္ဗိတိုင်အောင်အသက်ရှူသောသူတယောက်ကိုမျှ
 ၃၀ မချန်မထား။ အကြောင်းမူကား။ ယေရောဗောင်သည်
 ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှားသော အပြစ်နှင့်ဇ္ဇသရေလ အမျိုးကို
 လည်းပြစ်မှားစေသောအပြစ်အားဖြင့်ဇ္ဇသရေလအမျိုး၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်
 ၃၁ သောအကြောင်းတည်း။ နာဒိမင်းပြုမူသောအမှုအရာ
 ကြွင်းသမျှတို့သည်ဇ္ဇသရေလရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်
 ၃၂ ရှိ၏။ အာသနနှင့်ဇ္ဇသရေလရှင်ဘုရင်ဗာရှာတို့သည်အ
 ၃၃ သက်ရှေ့သမျှကာလပတ်လုံးရန်ဘက်ပြုကြ၏။ ယုဒရှင်
 ဘုရင်အာသနန်းစံသုံးနှစ်တွင်အဟိယသားဗာရှာသည်
 တိရဇမြို့မှမင်းပြု၍ဇ္ဇသရေလနိုင်ငံကိုနှစ်ဆယ်လေး
 ၃၄ နှစ်စံ၏။ ထိုမင်းသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌စုစု
 ရိုက်ကိပြု၍ယေရောဗောင်လိုက်သောလမ်း။ ဇ္ဇသရေလ
 အမျိုးကိုပြစ်မှားစေသောလမ်းသို့လိုက်လေ၏။

ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ဗာရှာကိုအ
 ကြောင်းပြု၍ဟာနန်၏သားယေဟုသို့ရောက်လာသည်
 ၁ ကား။ သင့်ကိုမြေမှနုတ်ကဝါကြွ၍ငါ၏လူဇ္ဇသရေလ
 အမျိုးကိုအုပ်စိုးစေခြင်းငှါမျိုးမြှောက်သော်လည်းသင်
 သည်ယေရောဗောင်၏လမ်းသို့လိုက်လျက်ဇ္ဇသရေလအ
 မျိုးသည်ပြစ်မှား၍ငါ့အမျက်ကိုနှိုးဆော်စေခြင်းငှါပြုသော
 ၂ ကြောင့် ၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်သားစဉ်မြေးဆက်တို့ကိုငါ
 ပယ်နှား၍သင်၏အမျိုးကိုနေဗတ်၏သားယေရောဗောင်
 ၃ ၏အမျိုးကဲ့သို့ငါပြစ်စေမည်။ ဗာရှာ၏အမျိုးသားသည်
 မြို့ထဲမှာသေလျှင်အသေကောင်ကိုခွေးစားသိမ့်မည်။ မြို့
 ပြင်မှာသေလျှင်မိလားကောင်းကင်၌ကပ်စားသိမ့်မည်ဟု
 ၄ မိန့်တော်မူ၏။ ဗာရှာပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းသမျှတို့
 ၅ နှင့်သူ၏ဘန်ခိုးကြီးခြင်းအရာသည်ဇ္ဇသရေလရာဇဝင်၌

၆ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ဗာရှာသည်ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိမ်
 ပြော်၍တိရဇမြို့၌သင်းပြုတ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်
 ၇ ယေဟုသည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။ ဗာရှာသည်
 ယေရောဗောင်အမျိုးနှင့်တူ၍ထိုအမျိုးကိုလုပ်ကြံသော
 အပြစ်။ မိမိပြုမူသောအားဖြင့်ထာဝရဘုရား၏အမျက်
 တော်ကိုနှိုးဆော်၍ရှေ့တော်၌ပြစ်မှားသမျှသောအပြစ်
 ကြောင့်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ဗာရှာ
 ကိုအကြောင်းပြု၍ဟာနန်၏သားယေဟုအားဖြင့်ရောက်
 ၈ လာသည်နှင့်အညီ ၊ ယုဒရှင်ဘုရင်အာသနန်းစံနှစ်ဆယ်
 ချောက်နှစ်တွင်ဗာရှာသားဇေယာသည်တိရဇမြို့၌နေ၍ဇ္ဇ
 ၉ သရေလနိုင်ငံကိုနှစ်စဉ်စံသည်ရှိသော် ၊ ရထားစီးသူရဲ
 တဝက်ကိုအုပ်သောသူ။ မိမိကျွန်မိမိရသည်သင်းဖွဲ့၍
 ဇေယာသည်တိရဇမြို့တွင်နန်းတော်အုပ်အာဇာနည်စံ၍
 ၁၀ ရစ်မူးအောင်သောက်လျက်နေစဉ်အခါ ၊ ဖိမရိသည်ဝင်
 ၍ယုဒရှင်ဘုရင်အာသနန်းစံနှစ်ဆယ်ချနှစ်တွင်ဇေယာ
 ၁၁ ကိုသေစေခြင်းငှါလုပ်ကြံ၍နန်းထိုင်လေ၏။ နန်းထိုင်
 စကဗာရှာအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုသတ်၏။ ဗာရှာ
 နှင့်ပေါက်ဖော်တော်သောယောကျာ်း။ အဆွေဖွဲ့သော
 ၁၂ ယောကျာ်းတယောက်ကိုမျှမချန်မထား။ ထာဝရဘုရား
 သည်ဗာရှာကိုအကြောင်းပြု၍ပရောဖက်ယေဟုအားဖြင့်
 မိန့်တော်မူသောစကားတော်နှင့်အညီဖိမရိသည်ဗာရှာအ
 ၁၃ မျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုဖျက်ဆီး၏။ အကြောင်းမူကား။
 ဗာရှာနှင့်သားဇေယာတို့သည်ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှားသောအ
 ပြစ်နှင့်ဇ္ဇသရေလအမျိုးကိုလည်းပြစ်မှားစေသောအပြစ်
 အားဖြင့်ဝင်မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ဝင်ဇ္ဇသရေလအမျိုး၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်
 ၁၄ သောအကြောင်းတည်း။ ဇေယာပြုမူသောအမှုအရာကြွင်း
 သမျှတို့သည်ဇ္ဇသရေလရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။
 ၁၅ ယုဒရှင်ဘုရင်အာသနန်းစံနှစ်ဆယ်ချနှစ်တွင်ဖိ
 ၁၆ မရိသည်တိရဇမြို့၌ချနှစ်ရက်စိုးစံ၏။ ထိုသို့ဖိမရိသည်
 သင်းဖွဲ့၍ရှင်ဘုရင်ကိုသတ်သည်ဟုဖိသိတ္တိပြည့်ဝပေ
 သန်မြို့ရှေ့မှာတပ်ချသောသူအပေါင်းတို့သည်သိတင်း
 ကြားလျှင်ထိုနေ့ချင်းတွင်ဗိုလ်ချုပ်မင်းဩမရိကိုဇ္ဇသ
 ၁၇ ရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌တပ်ထဲမှာမျိုးမြှောက်ကြ၏။ ဩ
 မရိသည်ဇ္ဇသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်တကွဝိ
 ၁၈ ဗေသန်မြို့မှထွက်၍တိရဇမြို့ကိုဝိုင်းထားကြ၏။ မြို့ကို
 တိုက်၍ရမည်ဟုဖိမရိသည်သိသောအခါနန်းတော်ထဲ
 သို့ဝင်၍မိမိအပေါ်မှာနန်းတော်ကိုမီးရှို့သဖြင့်ကိုယ်တိုင်
 ၁၉ သေလေ၏။ အကြောင်းမူကားယေရောဗောင်လိုက်

သောလမ်။ ဣသရေလအမျိုးကိုပြစ်မှားစေသောလမ်သို့
 လိုက်၍သာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ခုစုရိုက် ကိုပြုသောအ
 ၂၀ ကြောင်းတည်း။ ဖိမရိပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းသမျှတို့
 နှင့်ပုန်ကန်ခြင်းအရာသည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ရေးထား
 လျက်ရှိ၏။

၂၁ ထိုအခါပြည်သားတို့သည် ကွဲပြား၍ အမျိုးတို့သည်
 ဂိနတ်၏သားတိဗနိကိုရှင် ဘုရင် အရာ၌ချီးမြှောက်ခြင်း
 ၂၂ သို့လိုက်ကြ၏။ ဩမရိနောက်သို့လိုက်သောသူတို့သည်
 ဂိနတ်၏သားတိဗနိနောက်သို့လိုက်သောသူတို့ကိုနှိုင်း
 ၂၃ သဖြင့်တိဗနိသေ၍ ဩမရိသည်နန်းထိုင်လေ၏။ ယုဒရှင်
 ဘုရင်အာသနန်းစံသုံးဆယ်တနှစ်တွင် ဩမရိသည်နန်း
 ထိုင်၍ ဣသရေလနိုင်ငံကိုတဆယ်နှစ်နှစ်စိုးစံ၏။ တိရဇ
 ၂၄ မြို့၌ချောက်နှစ်စိုးစံပြီး၍ ၅၅ နှစ်တောင်ကိုတောင်ရှင်
 ကိုတည်၏။ ထိုမြို့ကိုတောင်ရှင် ၅၅ နှစ်တောင်ကိုအစွဲပြု
 ၂၅ သဖြင့် ၅၅ နှစ်မြို့ဟူ၍သမုတ်လေ၏။ ဩမရိသည် ထာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်၌ ခုစုရိုက်ကိုပြုသဖြင့် မိမိရှေ့မှာဖြစ်ဘူး
 ၂၆ သောသူအပေါင်းထက်သာ၍ ဆိုးညစ်၏။ နေဗတ်၏သား
 ယေရောဗောဇ် သိုက်သောလမ်။ ဣသရေလအမျိုးသည်
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏
 အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်၍ ပြစ်မှားစေသောခုစုရိုက်အ
 ၂၇ ပြစ်လမ်သို့ သိုက်လေ၏။ ဩမရိပြုမူသောအမှုအရာ
 ကြွင်းသမျှတို့နှင့် ဘန်နိုးကြီးခြင်းအရာသည် ဣသရေလရာ
 ၂၈ ဇာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ဩမရိသည် ထိုဘေးတို့နှင့်
 အိပ်ပြော်၍ ၅၅ နှစ်သားပြုတ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သား
 တော်အာဟပ်သည် ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင် ၏။

၂၉ ယုဒရှင် ဘုရင်အာသနန်းစံသုံးဆယ်တနှစ်တွင် ဩ
 မရိသားအာဟပ်သည် ၅၅ နှစ် ဣသရေလမင်းပြု၍ ဣ
 ၃၀ သရေလနိုင်ငံကိုနှစ်ဆယ်နှစ်စိုးစံ၏။ ဩမရိသား
 အာဟပ်သည် မိမိရှေ့မှာ ဖြစ်ဘူးသောသူအပေါင်းတို့
 ထက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌သာ၍ ခုစုရိုက်ကိုပြု၏။

၃၁ နေဗတ်၏သား ယေရောဗောဇ်ပြုသောခုစုရိုက်အပြစ်လမ်
 သို့သာ သိုက်လျှင် သာမညအပြစ်ရောက် မည်ဟုထင်
 မှတ်လျက် ဖိနပ်မင်းကြီးသေဗာလသွီးယေဇဗေလနှင့်ရုံ
 ၃၂ ဖက်၍ ဗာလဘုရားကိုဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏။ ၅၅ နှစ်တွင်
 ဗာလဘုရား၏ ဗိတ်မှာနိဗ္ဗာန်ဗာလဘုရားအဖို့ ယဇ်ပဏ္ဍိတ်ကို
 ၃၃ တည်၏။ အာရှရပ်ကမ်းလည်း ပြု၍ မိမိရှေ့မှာ ဖြစ်ဘူး
 သော ဣသရေလရှင် ဘုရင်အပေါင်းတို့ထက် ဣသရေလ

အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို
 ၃၄ နှိုးဆော်ခြင်း ဌာသ၍ပြု၏။ အာဟပ်လက်ထက်၌ ဗေသ
 လမြို့သား ဟိလေသည် ယေရိခေါမြို့ကိုတည်၏။ ထာဝရ
 ဘုရားသည် နှစ်၏သားယောရှုအား ဖြင့်မိန့်တော်မူသော
 စကားနှင့် အညီသားဦးအဘိရံလက်ထက်၌ မြို့ရိုးအ
 မြစ်ကိုတည်၍ သားထွေးစေရန်လက်ထက်၌ မြို့တံခါး
 တို့ကိုထောင်၏။

၁ 'ဂိလဒ်ပြည်တိဂြာဟိမြို့သားသေဗာလက ငါကိုးကွယ်သော
 ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအသက်
 ရှင်တော်မူသည် အတိုင်းအခွင့်မရှိဘဲ အင်တန်ကာလ
 ပတ်လုံး ခိုလှမ်းမရှာ။ နှိုင်းမကျရဟု အာဟပ်မင်းအားဖြတ်
 ၂ ဆို၏။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် သေဗာသို့
 ၃ ရောက်လာသည်ကား။ သင်သည် ဤအရပ်မှ ထွက်သွား
 လော့။ အရှေ့သို့ပြောင်း၍ ယော်ဒန်မြစ်တဖက်။ ခေရိတ်
 ၄ ချောင်းနားမှာ ပုန်းရှောင်၍ နေလော့။ ထိုချောင်းရေကို
 သောက်ရမည်။ ကျီးအတို့သည် သင့်ကို ကျွေးမွေးမည် အ
 ၅ ကြောင်း။ ငါမှာထားပြီဟု မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ သေ
 ယသည် သွား၍ ယော်ဒန်မြစ်တဖက်။ ခေရိတ် ချောင်းနား
 ၆ မှာနေလေ၏။ ကျီးအတို့သည် နေ့တိုင်း နံနက်တခါ။ ည
 ဦးတခါ မုန့်နှင့် အမဲသားကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ချောင်းရေ
 ၇ ကိုလည်း သောက်ရ၏။ နောက်တဖန် ခိုလှမ်းမရှာသော
 ၈ ကြောင့် ချောင်းရေခန်းချောက်လေ၏။ ထိုအခါ ထာဝရ
 ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ရောက်လာသည်ကား။
 ၉ သင်ထလော့။ ဖိနပ်ပြည်။ ဇရတ္တမြို့သို့ သွား၍ နေလော့။ ထို
 မြို့၌ နေသောမုတ်ဆိုးမတယောက်သည် သင့်ကို ကျွေးမွေး
 မည် အကြောင်း။ ငါမှာထားပြီဟု မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း
 ၁၀ သေဗာသည် ထ၍ ဇရတ္တမြို့သို့ သွား၏။ မြို့တံခါးသို့ ရောက်
 သောအခါ မုတ်ဆိုးမသည် ထင်းခွေလျက်ရှိ၏။ သေဗာက
 ငါသောက်စရာရေအနည်းငယ်ကို ခွက်နှင့်ယူခဲ့ပါလော့
 ၁၁ ဟုဟစ်၍ဆို၏။ မိမိသည် ရေကိုယူခြင်းငှါ သွားစဉ်တွင်
 တဖန်ဟစ်၍ မုန့်တဖန်ကိုလည်း သင့်လက်၌ ယူခဲ့ပါလော့
 ၁၂ ဟုဆိုပြန်လျှင်၊ မိမိကသင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
 အသက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်း မုန့်ပျားတပျားမျှ မရှိ။
 အိုးထဲမှာ မုန့်ညက်တလက် ဆုပ်။ ဘူး၌ ဆီအနည်းငယ်
 သာရှိ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့်သားငယ်အဖို့ ဖုတ်၍ စားလိုသော ဌာ
 ၁၃ ရင်စားပြီးမှ သေဗာလိုသော ဌာရင်ထင်းစန့်ရက်ယခုခွေပါ
 ၏ဟု ပြန်ပြော၏။ သေဗာကလည်း မပိုးမိန့်နှင့်။ သင်ဆို
 သည် အတိုင်း သွား၍ ပြုလော့။ သို့ရာတွင် အဖို့ မုန့်ပျား

၁၄ ငယ်တပျားကိုအရင်လုပ်၍ယူခဲ့လေ့။ နောက်မှသင်နှင့်
 သင်၏သားငယ်အဖို့လုပ်လေ့။ ။ ဣသရေလအမျိုး၏
 ၁၅ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည့်ကား။ ထာဝရ
 ဘုရားသည်မြေပေါ်မှာမိလားရွာစေတော်မူ၍တိုင်အောင်
 အိုးဒွိရှိသောမုန့်ညက်မကုန်။ ဘူးဒွိရှိသောဆိမလျော့ရ
 ၁၆ ဟုမိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်ဆို၏။ ။ ထိုရက်ဆိုးမသည်
 သွား၍လေိယစကားအတိုင်းပြုသဖြင့်လေိယနှင့်တကွ
 ကိုယ်တိုင်မှစ၍အိမ်သားတို့သည်အင်တန်ကာလပတ်
 ၁၇ လုံးစားရကြ၏။ ။ ထာဝရဘုရားသည်လေိယအားဖြင့်မိန့်
 တော်မူသောစကားအတိုင်းအိုးဒွိရှိသောမုန့်ညက်မကုန်။
 ဘူးဒွိရှိသောဆိမလျော့။
 ၁၈ ထိုနောက်မှအိမ်ရှင်မ၏သားသည်ပြင်းပြစွာသော
 ၁၉ အနာရောဂါစွဲသောကြောင့်အသက်ချုပ်၏။ ။ မိဗ္ဗက
 လည်းအိုဘုရားသခင်၏လူ။ ကိုယ်တော်သည်ကျွန်မနှင့်
 အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ကျွန်မအပြင်တို့ကိုအောင်းမေ့
 စေ၍ကျွန်မသားကိုသတ်အံ့သောငှါကျွန်မဆီသို့ကြွလာ
 ၂၀ တော်မူသလောဟုလေိယအားဆိုသော်၊ သင်၏သားကို
 ငအားပေးလေ့ဟုဆိုလျက်မိဗ္ဗရင်ခွင်ထဲကယူ၍မိမိနေ
 ရာအထက်အခမ်းသို့အောင်သွားသဖြင့်မိမိအိပ်ရာပေါ်
 ၂၁ မှာထားပြီးလျှင်၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား။
 အကျွန်ုပ်ဘည်းရှိသောဤရက်ဆိုးမနှင့်ဘေးဥပါတ်ပြု၍
 သူ၏သားကိုသေစေတော်မူမည်လောဟုထာဝရဘုရား
 ၂၂ ကိုကျွေးကျော်လေ၏။ ။ တဖန်သူငယ်အပေါ်မှာမိမိကိုယ်
 ကိုသုံးကြိမ်ထွန်လျက်အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ၂၃ ဘုရား။ ဤသူငယ်၏ဝိညာဉ်ကိုတဖန်ဝင်စေတော်မူပါ
 ဟုထာဝရဘုရားကိုကျွေးကျော်ပြန်၏။ ။ လေိယစကား
 ကိုထာဝရဘုရားကြားတော်မူ၍သူငယ်၏ဝိညာဉ်သည်ဝင်
 ၂၄ သဖြင့်သူသည်အသက်ရှင်ပြန်၏။ ။ လေိယသည်သူငယ်
 ကိုအထက်အခမ်းမှအောက်သို့ယူသွား၍ကြည့်လေ့။
 သင်၏သားအသက်ရှင်ပြီဟုဆိုလျက်အမိခွံအပ်လေ
 ၂၅ ၏။ ။ မိဗ္ဗကလည်းဤအမှုကိုထောက်၍ကိုယ်တော်သည်
 ဘုရားသခင်၏လူဖြစ်ကြောင်းကိုရင်ကိုယ်တော်ဆင့်ဆို
 လောထာဝရဘုရား၏စကားတော်ဟုတ်မှန်ကြောင်းကို
 ၂၆ ရင်ကျွန်မထံပါသည်ဟုလေိယအားဆို၏။
 ၂၇ ကာလအင်တန်ကြာ၍သုံးနှစ်စေ့သောအခါလေိယသို့
 ရောက်သောထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်က
 သင်သည်အာဟပ်မင်းအားသွား၍ကိုယ်ကိုပြုလေ့။ ငါ
 သည်လည်းမြေပေါ်မှာမိလားရွာစေမည်ဟုမိန့်တော်မူ

၂ သည်အတိုင်း၊ လေိယသည်အာဟပ်မင်းအားကိုယ်ကိုပြု
 အံ့သောငှါသွား၏။ ထိုအခါရှမာရိမြို့၌ပြင်းစွာသောအ
 ၃ စာအာဟာရခေါင်းပါးခြင်းဘေးရှိ၍၊ အာဟပ်မင်းသည်
 နန်းတော်အုပ်ကြမ္မဒိကိုခေါ်၏။ ထိုကြမ္မဒိသည်ထာဝရ
 ၄ ဘုရားကိုအတ္တန်ရိုသေသောသူဖြစ်၏။ ။ ယောဇဇလသည်
 ထာဝရဘုရား၏ပရောဖက်တို့ကိုပယ်ပြတ်သောအခါ
 ကြမ္မဒိသည်ပရောဖက်တစ်ရာကိုမြေတွင်းထဲမှာငါးဆယ်
 ၅ ဗီဇကံထားပြီးလျှင်မုန့်နှင့်ရေကိုပေး၍ကျွေးလေ၏။
 ၆ ။ အာဟပ်ကလည်းတပြည်လုံးသို့ထွဋ်လည်၍စပ်ရေ
 တွင်းများ၊ ချောင်းများရှိရာအရပ်ရပ်သို့သွားလေ့။
 ၇ တိရိစ္ဆာန်အပေါင်းတို့သည်မသေ။ မြင်းနှင့်လင်းတို့သည်
 အသက်လွတ်မည်အကြောင်း၊ မျက်စင်ကိုစွေကောင်း
 ၈ စွေထိခိုက်ဟုကြမ္မဒိအားဆိုလျက်၊ သူတို့သည်တပြည်
 လုံးကိုနှိုးပြားအောင်ဝေဖန်၍အာဟပ်နှင့်ကြမ္မဒိသည်
 ၉ လမ်တချားစီထွက်သွားကြ၏။ ။ ကြမ္မဒိသည်သွားစဉ်
 အခါလေိယသည်ဆီး၍ပြု၏။ ကြမ္မဒိသည်လေိယကိုသိ
 ၁၀ ၍ပျင်ဝပ်လျက်ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်သခင်လေိယ
 မှန်ပါသလောဟုမေးလျှင်၊ လေိယကငါမှန်၏။ လေိယ
 သည်ဤမည်သောအရပ်၌ရှိပါ၏ဟုသင့်သခင်ထံသို့
 ၁၁ သွား၍လျှောက်လေ့ဟုပြောဆိုသော်၊ ကြမ္မဒိကလည်း
 ကိုယ်တော်ကျွန်၏အသက်ကိုသတ်စေခြင်းငှါအာဟပ်
 ၁၂ ခွံအပ်ရမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည်အဘယ်
 သို့ဖြစ်မှားဘိသနည်း။ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာ
 ၁၃ ဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည့်အတိုင်းကိုယ်တော်
 ကိုရှာစေခြင်းငှါအကျွန်ုပ်သခင်မစေ့စွတ်သောတိုင်
 ၁၄ နိုင်ငံဘုရားမရှိပါ။ တကွန်းတနိုင်ငံသားကလေိယမရှိပါ
 ဟုလျှောက်သောအခါကိုယ်တော်ကိုရှာ၍မတွေ့နိုင်ဟု
 ၁၅ ထိုတိုင်းနိုင်ငံသားတို့သည်အကျိန်ကိုခံရကြပါ၏။ ။ ယ
 ခုမူကားလေိယသည်ဤမည်သောအရပ်၌ရှိပါ၏ဟုသင့်
 သခင်ထံသို့သွား၍လျှောက်လေ့ဟုမိန့်တော်မူပါသည်
 ၁၆ တကား။ ။ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ထံမှထွက်သွား၍
 အာဟပ်မင်းထံမှာသွားကံစည်တွင်ထာဝရဘုရား၏
 ၁၇ ဝိညာဉ်တော်သည်အကျွန်ုပ်မထိသောအရပ်သို့ကိုယ်
 တော်ကိုဆောင်သွားတော်မူလျှင်အာဟပ်မင်းသည်
 ကိုယ်တော်ကိုမတွေ့နိုင်သောအခါအကျွန်ုပ်ကိုသတ်ပါ
 ၁၈ လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်ကျွန်မူကားအသက်ငယ်စဉ်ကာ
 ၁၉ လမှစ၍ထာဝရဘုရားကိုရိုသေပါပြီ။ ။ ယောဇဇလသည်
 ထာဝရဘုရား၏ပရောဖက်တို့ကိုသတ်သောအခါအ
 ကျွန်ုပ်ပြုသောအမှုတည်းဟူသော။ ထာဝရဘုရား၏

ပရောဗက်တရာကိုမြေတွင်းထဲမှာငါးဆယ်စီ ၄၇ က်ထားပြီးလျှင်မုန့်နှင့်ရေကိုပေး၍ကျွေးကြောင်းကိုအကျွန်ုပ်သ
 ၁၄ ခင်ကြားတော်မမူသလော။ ယခုမူကားဇေယျသသည် ဤ
 မည်သော အရပ်၌ရှိပါ၏ဟုသင့်သခင်ထံသို့သွား၍
 ၁၅ လျှောက်လော့ဟုကိုယ်တော်မိန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍အာ
 ၁၆ ဟပ်သည့်အကျွန်ုပ်ကိုသတ်ပါလိမ့်မည်ဟုပြန်ဆို၏။ ဇေယျ
 သကလည်းငါကိုးကွယ်သောကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအ
 ၁၇ ရှင်ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်းငါ
 သည်ယနေ့အာဟပ်မင်းအားကိုယ်ကိုအမှန်ပြမည်ဟု
 ၁၈ ဆိုပြန်သော်၊ ဩဗဒိသည်အာဟပ်မင်းထံသို့သွား၍
 ၁၉ လျှောက်သဖြင့်အာဟပ်သည်ဇေယျကို ကြိုဆိုအံ့သော
 ၂၀ ဌာသွား၍၊ ကွေ့မြင်သောအခါသင်သည်ညီသရေလအမျိုး
 ၂၁ ကိုနှောင့်ရှက်သောသူမှန်သလောဟုမေးလျှင်၊ ဇေယျက
 ၂၂ ငါသည်ညီသရေလအမျိုးကိုမနှောင့်ရှက်။ သင်နှင့်သင့်
 အဆွေအမျိုးတို့သည်ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တရားကို
 ၂၃ မျိုးကိုနှောင့်ရှက်ကြပြီ။ သို့ရာတွင်လူကိုယခုစေလွှတ်၍
 ၂၄ ညီသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို၎င်းငါပရော
 ဗက်လေးရာငါးဆယ်ကို၎င်းယေဇုဗေလစားပွဲ၌စား
 ၂၅ သောအာရှပရောဗက်လေးရာကို၎င်းကရမေလတောင်။
 ၂၆ ငတ်သို့ရဝေးစေလော့ဟုဆိုသည့်အတိုင်း၊ အာဟပ်သည်
 ၂၇ ညီသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှိရာသို့လူကိုစေလွှတ်
 ၂၈ ၍ပရောဗက်တို့ကိုကရမေလတောင်ပေါ်မှာစုဝေးစေ၏။
 ၂၉ ဇေယျသည်လူများရှိရာသို့လာ၍သင်တို့သည်ဘာ
 ၃၀ သာနှစ်ပါးစပ်ကြားမှာအဘယ်မျှကာလပတ်လုံးရုံမှား
 သောစိတ်နှင့်နေကြလိမ့်မည်နည်း။ ထာဝရဘုရားသည်
 ၃၁ ဘုရားသခင်မှန်လျှင်ထိုဘုရားကိုဆည်းကပ်ကြလော့။
 ၃၂ ဗာလသည်ဘုရားသခင်မှန်လျှင်ထိုဘုရားကိုဆည်း
 ကပ်ကြလော့ဟုဆိုလျှင်လူများတို့သည်တိတ်ဆိတ်စွာနေ
 ၃၃ ကြ၏။ တဖန်ဇေယျကထာဝရဘုရား၏ပရောဗက်ကား
 ၃၄ ငါတယောက်တည်းကျန်ရစ်၏။ ဗာလ၏ပရောဗက်ကား
 ၃၅ လေးရာငါးဆယ်ရှိကြ၏။ နွားနှစ်ကောင်ကိုပေးကြလော့။
 ၃၆ သူတို့သည်တကောင်ကိုရွေး၍အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ပြီးလျှင်
 ထင်းပေါ်မှာတင်ပါလေစေ။ မီးမထည်စေနှင့်။ ငါလည်းနွား
 ၃၇ တကောင်ကိုလုပ်၍ထင်းပေါ်မှာတင်မည်။ မီးကိုမထည်။
 ၃၈ ၊ သင်တို့သည်သင်တို့ဘုရားများ၏နာမကိုဟစ်ခေါ်ကြ
 လော့။ ငါလည်းထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုဟစ်ခေါ်
 ၃၉ မည်။ မီးဖြင့်ထူးတော်မူသောဘုရားသည်ဘုရားသခင်မှန်
 ပါစေဟုလူများတို့အားပြောဆိုလျှင်လူအပေါင်းတို့က

ဇေယျ၏စကားသည်လျှောက်ပတ်ပေသည်ဟုဆိုကြ
 ၁၀ ၏။ တဖန်ဇေယျကသင်တို့သည်များသောကြောင့်နွား
 တကောင်ကိုအရင်ရွေး၍လုပ်ကြလော့။ မီးမထည်ဘဲသင်
 ၁၁ တို့ဘုရားများ၏နာမကိုဟစ်ခေါ်ကြလော့ဟုဗာလ၏
 ၁၂ ပရောဗက်တို့အားဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်လူများ
 ပေးသောနွားကိုယူ၍လုပ်ပြီးလျှင်အိုဗာလဘုရား။ အ
 ၁၃ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးတော်မူပါဟုနံနက်အချိန်မှစ၍ငှန်း
 တည့်အချိန်တိုင်အောင်ဗာလ၏နာမကိုဟစ်ခေါ်ကြ၏။ သို့
 ၁၄ ရာတွင်ဗျာဒိတ်သံမရှိ။ ထူးသောသူလည်းမရှိ။ သူတို့သည်
 ၁၅ ကိုယ်တည်သောယဇ္ဇပလ္လင်ရှေ့မှာကနဲကြ၏။ ငှန်းတည့်
 အချိန်၌ဇေယျကကျယ်သောအသံနှင့်ဟစ်ကြလော့။ ဗာ
 ၁၆ လသည်ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ဆင်ချင်လျက်နေတော်မူ
 ၏။ သို့မဟုတ်။ တစုံတခုကိုလိုက်၍ရှာတော်မူ၏။ သို့မ
 ၁၇ ဟုတ်။ ခရီးသွားတော်မူ၏။ သို့မဟုတ်။ ကျိန်းစက်တော်မူ
 သောကြောင့်တစုံတယောက်သောသူသည်နှိုးရမည်ဟု
 ၁၈ ပျက်ရယ်ပြု၍ဆို၏။ သူတို့သည်လည်းကျယ်သောအသံ
 နှင့်ဟစ်၍ထုံးစံရှိသည့်အတိုင်းကိုယ်အသွေးနှင့်ကိုယ်ကို
 ၁၉ လူးခြင်းငှါဝေး။ သံစူးနှင့်ကိုယ်ကိုရှာစေကြ၏။ ငှန်းလွဲ၍
 ၂၀ ညဦးယံယဇ္ဇပလ္လင်ချိန်တိုင်အောင်ပရောဗက်ပြုကြသော်
 လည်းဗျာဒိတ်သံမရှိ။ ထူးသောသူ။ အမှုထားသောသူလည်း
 ၂၁ မရှိသောအခါ၊ ဇေယျကအနီးသို့လာကြလော့ဟုလူ
 ၂၂ များတို့ကိုခေါ်သည့်အတိုင်းလူအပေါင်းတို့သည်အနီးသို့
 လာကြ၏။ ထိုအခါဇေယျသည်ပြီပျက်သောထာဝရ
 ၂၃ ဘုရား၏ယဇ္ဇပလ္လင်ကိုရှင်းလင်းပြီးမှ၊ သင်၏အမည်
 ကားညီသရေလဖြစ်ရမည်ဟုသောထာဝရဘုရား၏ဗျာ
 ၂၄ ဒိတ်တော်ကိုခံရသောယာကုပ်သားအမျိုးအနွယ်အရေ
 ၂၅ အတွက်အတိုင်းကျောက်တဆယ်နှစ်လုံးကိုယူ၍၊ ထာဝ
 ရဘုရား၏နာမတော်အဖို့ယဇ္ဇပလ္လင်ကိုတင်ပြီးမှမျိုးဝေ
 ၂၆ နှစ်တင်းလောက်ဝင်နိုင်သောကျွန်းကိုယဇ္ဇပလ္လင်ပတ်
 ၂၇ လည်၌ဝှူးလေ၏။ ထင်းကိုစိမ့်၍နွားကိုလည်းအပိုင်းပိုင်း
 ဖြတ်ပြီးလျှင်ထင်းပေါ်မှာတင်လေ၏။ အိုးလေးလုံးကိုရေ
 ၂၈ နှင့်အပြည့်ထည့်၍မီးရှို့စရာယဇ္ဇပလ္လင်ထင်းပေါ်မှာလောင်း
 ၂၉ ကြလော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်လောင်းပြီးမှတ
 ဖန်လောင်းကြပြီးလော့ဟုဆိုသည်အတိုင်းသူတို့သည်
 လောင်းပြီးမှသုံးကြိမ်တိုင်အောင်လောင်းကြလော့ဟုဆို
 သည့်အတိုင်းသူတို့သည်သုံးကြိမ်တိုင်အောင်လောင်းကြ
 ၃၀ ၏။ ရေသည်ယဇ္ဇပလ္လင်ပတ်လည်၌စီး၍ကျူးသည့်လည်း
 ၃၁ ရေနှင့်ပြည့်လေ၏။ ညဦးယံယဇ္ဇပလ္လင်ချိန်ရောက်
 သောအခါပရောဗက်ဇေယျသည်ချည်းလာ၍အငြိမ်း

၃၇ ဆူဇာကံ။ ဆူသရေလတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား။
 ကိုယ်တော်သည် ဆူသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ဖြစ်
 တော်မူကြောင်းကို၎င်း အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်
 ဖြစ်၍ အမိန့်တော်အတိုင်း၍ အမှုအလုံးစုံတို့ကိုပြုကြောင်း
 ၃၈ ကို၎င်း ယနေ့သိကြပါစေသော။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်
 တော်သည် ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်း
 ကို၎င်း၍ လူတို့မိတ်သဘောကိုပြောင်းလဲစေတော်မူ
 ကြောင်းကို၎င်း သူတို့သည် သိစေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်စကား
 ကို နားထောင်တော်မူပါ။ နားထောင်တော်မူပါဟု ဆု
 ၃၉ တောင်းလေ၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏မီးသည် ကျသ
 ဖြင့် မီးရှို့ရာ ယဇ်အစရှိသော ထင်း၊ ကျောက်၊ မြေမှုန့်ကို
 လောင်၍ ကျုံး၌ရှိသော ရေကိုလည်း ခန်းချောက်စေ၏။
 ၄၀ ။ လူအပေါင်းတို့သည် မြင်လျှင် ပျပ်ဝပ်၍ ထာဝရဘုရား
 သည် ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်
 ၄၁ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏ဟု ဝန်ခံကြ၏။ ဇေယကလည်း
 ဗာလဇီပရောဗက်တို့ကို ဖမ်းဆီးကြလေ့။ တယောက်ကို
 ချွေမလွှတ်စေနှင့် ဟုစီရင်သည် အတိုင်း သူတို့ကို ဖမ်းဆီး
 ၄၂ ၍ ဇေယသည် ကိရုန်ချောင်းသို့ ယူသွားပြီးလျှင် ကွပ်
 မျက်လေ၏။
 ၄၃ ထိုနောက်မှ ဇေယကမင်းကြီးသည် စားသောက်
 ခြင်းငှါ တက်သွားပါလေ့။ များစွာသော မိန်းမသည်
 ၄၄ အသံရှိသည့် ဟုအာဟပ်အား ပြောဆိုလျှင် အာဟပ်သည်
 စားသောက်ခြင်းငှါ တက်သွား၏။ ဇေယသည် ကရမေ
 လတောင်ပေါ်သို့ တက်၍ မြေ၌ ပျပ်ဝပ်လျက် မျက်နှာကို နား
 ၄၅ ကြားမှာထားလျက် မိမိကျွန်အား သင်တက်၍ ပင်လယ်
 သို့ ကြည့်ရှုလေ့ဟု ဆိုသည် အတိုင်း ကျွန်သည် တက်
 ၍ ကြည့်ရှုလျှင် အဘယ်အရာမျှ မရှိပါဟု ပြောဆို၏။ ဇေယ
 ၄၆ ယက ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် သွား၍ ကြည့်ရှုပြီးလေ့ဟု ဆို
 ၍။ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်သော အခါ လူလက်နှင့် တူသော
 ၄၇ မိန်းမတစ်ယောက်သည် ပင်လယ်ထဲက တက်လာ၏ဟု
 ဆိုသော် အာဟပ်မင်းထံသို့ သွားလေ့။ မိန်းမ၏ ဆီး
 ၄၈ တားမည်ကို ဂိုးရိုခံရာ ရှိသောကြောင့် မင်းကြီး ပြင်ဆင်
 ၍ ပြန်သွားမည် အကြောင်း လျှောက်ထားလေ့ဟု မှာလိုက်
 ၄၉ လေ၏။ မကြာမမြင့် မိန်းမကောင်းကင်သို့ မိန်းမသက်
 မှုတိုင်းနှင့် မည်း၍ ပြင်းစွာ မိန်းမ၏။ အာဟပ်သည် ရ
 ၅၀ ထားစီး၍ ယေဇရေလမြို့သို့ သွား၏။ ထာဝရဘုရား၏
 လက်တော်သည် ဇေယအပေါ်မှာ ရှိ၍ သူသည် ခါးပန်းကို
 စည်းလျက် အာဟပ်မင်းအရင် ယေဇရေလမြို့တံခါးဝ
 သို့ ပြေးလေ၏။

၁ ဇေယပြုသော အမှုနှင့် ပရောဗက်အပေါင်းတို့ကို
 ဘေးနှင့် ကွပ်မျက်သော အမှုကို အာဟပ်သည် ယေဇရေ
 ၂ လအား အကုန်အစင် ကြားပြော၏။ ယေဇရေလကန်ကန်
 ဖန်နေယရအချိန် ရောက်မှ သင့်အသက်သည် ထိုပရော
 ဖက်တို့၏အသက်ကဲ့သို့ ငါမဖြစ်စေလျှင် ဘုရားတို့သည်
 ၃ ငါ၌ ထိုမျှမက ပြုပါစေသော ဟု တမန်ကို ဇေယထံသို့ စေ
 ၄ လွှတ်၍ ကြားလိုက်၏။ ထိုအခါ ဇေယသည် ကြောက်
 သဖြင့် ထ၍ အသက်လွတ်အောင် ယုဒခရိုင်ဗေရရှောမြို့
 ၅ သို့ သွား၏။ ထိုမြို့၌ ကျွန်ကိုထားခဲ့၍ သူကိုယ်တိုင်သည်
 တောသို့ တနေ့ခရီးသွားပြီးလျှင် ရသမ်ပင်အောက်သို့
 ရောက်၍ ထိုင်လေ၏။ ထိုအခါ ကိုယ်အသက်သေရမည်
 အကြောင်း ဆုတောင်းလျက် အိုထာဝရဘုရား ယခုတန်
 ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အသက်ကို သိမ်းယူတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်
 သည် ဘိုးဘေးတို့ထက်သာ၍ မကောင်းပါဟု မြင်တမ်းပြီး
 ၆ လျှင် ရသမ်ပင်အောက်မှာ အိပ်ပြေ၏။ ထိုအခါ ကောင်း
 ကင်တမန်က ထ၍ စားလေ့ဟု သူတို့လျက် ဆို၏။
 ၇ ။ ဇေယသည် မျှော်ကြည့်သော အခါ မီးနှင့် ဖုတ်သော မုန့်
 ပျားနှင့် ခေါင်းရင်း၌ ရေအိုးရှိသည်ကို မြင်၍ စားသောက်
 ၈ ပြီးမှ တဖန် အိပ်ပြေ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်
 တမန်သည် ဒုတိယအကြိမ် လာ၍ သူတို့လျက် သွားရ
 မည်ခရီးသည် အလွန်ဝေးသောကြောင့် ထ၍ စားပြီးလေ့ဟု
 ၉ ဆိုသည် အတိုင်း ဇေယသည် ထ၍ စားသောက်ပြန်၏။
 ထိုအခါ အာဟပ်ရက်အဖို့ ပြုလျက် အရက်လေးဆယ်ခရီး
 ၁၀ သွား၍ ဘုရားသခင်နှင့် ဆိုင်သော ဟောရပ်တောင်သို့
 ရောက်သဖြင့် ဥမင်ထဲသို့ ဝင်၍ နေ၏။ ထာဝရဘုရား၏
 ၁၁ နှုတ်ကပတ်တော်ရောက်လာသည်ကား ဇေယ။ သင်
 သည် ဤအရပ်၌ အဘယ်သို့ ပြုလျက် နေသနည်းဟု မေး
 တော်မူ၏။ ဇေယကလည်း အကျွန်ုပ်သည် ကောင်းကင်
 ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဘက်၌ အလွန်
 စိတ်အားကြီးပါပြီ။ အကြောင်းမူကား ဆူသရေလအမျိုး
 သားတို့သည် ကိုယ်တော်၏ပရိသတ်တရားကို စွန့်ပြီးလျှင်
 ကိုယ်တော်၏ယဇ်ပညာများကို ဖြိုဖျက်၍ ကိုယ်တော်
 ၏ပရောဗက်များကို ဘေးနှင့် သတ်ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တ
 ယောက်တည်းကုန်ရစ်၍ အကျွန်ုပ်အသက်ကို ပင်သတ်
 ၁၂ ခြင်းငှါ ရှာကြပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ နှုတ်ကပတ်
 တော်ကလည်း ထွက်လေ့။ ထာဝရဘုရားရှေ့တောင်
 ပေါ်မှာ ရပ်နေလေ့။ ထာဝရဘုရားရှောက်သွားမည်ဟု
 မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ အားကြီးသောလေပြင်းသည်

တောင်ထိပ်တို့ကိုခွဲ၍သာဓရဘုရားရှေ့တော်၌ကျောက်
တို့ကိုချိုးဖဲ့၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည်လေ၌ရှိ
တော်မမူ။ လေနောက်မှာမြေထုပ်ခြင်းရှိ၏။ သို့ရာတွင်

၁၂ ထာဝရဘုရားသည်မြေထုပ်ခြင်း၌လည်းရှိတော်မမူ၊ မြေ
ထုပ်ခြင်းနောက်မှာမီးရှိ၏။ သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရားသည်
မီး၌လည်းရှိတော်မမူ။ မီးနောက်မှာဖြည့်ညှင်းသောအသံ
ရှိ၏။ ထိုအသံကိုဇေယံသင်္ဃကြားလျှင်မျက်နှာကိုဝတ်
လုံနှင့် ဖုံးအုပ်လျက်ထွက်၍ဥပုသ်ဝံ့ရပ်နေ၏။ ထိုအခါ
ဇေယံ။ သင်သည်ဤအရပ်၌အဘယ်သို့ပြုလျက် နေသ
၁၄ နည်းဟုအသံလာ၏။ ဇေယံကလည်းအကျွန်ုပ်သည်
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
ဘက်၌အလွန်စိတ်အားကြီးပါပြီ။ အကြောင်းမူကား။
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ကိုယ်တော်၏ပဋိညာဉ်
တရားကိုစွန့်ပြီးလျှင်ကိုယ်တော်၏ပစ္စယဗျာဓိများကိုဖြု
ဖျက်၍ကိုယ်တော်၏ပရောဗက်များကိုခားနှင့်သတ်ကြ
ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တယောက်တည်းကျန်ရစ်၍အကျွန်ုပ်အ
သက်ကိုပင်သတ်ခြင်းငှါရှာကြပါသည်ဟုလျှောက်လေ
၁၆ သော်။ ထာဝရဘုရားကဒဿသက်တောသို့ပြန်၍ခရီး
သွားလော့။ ရောက်သောအခါဟာဇေလကိုရှုရှင်ဘုရင်

၁၈ အရာ၌ခန့်ထား၍ဘိသိတ်ပေးလော့။ နိဗ္ဗာန်သားယေ
ဟုကိုဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထား၍ဘိသိတ်
ပေးလော့။ အာဗေလမဟောလမြို့နေ။ ရှာဖတ်သားဇေယံ
ကိုသင့်ကိုယ်စားပရောဗက်အရာ၌ခန့်ထား၍ဘိသိတ်
၁၉ ပေးလော့။ သို့ဖြစ်၍ဟာဇေလခားနှင့်လွတ်သောသူကို
ယေဟုသတ်ထိမည်။ ယေဟုခားနှင့်လွတ်သောသူကို
၂၀ ဇေယံသတ်ထိမည်။ သို့ရာတွင်ဗာလရွှေခွေးထောက်
ခြင်း။ နပ်ခြင်းကိုမပြုသောသူအပေါင်းထည်းဟူသော
ဣသရေလအမျိုးသားချစ်ဆောင်တို့ကိုငါ၌ငါကျန်
ကြွင်းစေပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ထိုအရပ်မှဇေယံသည်သွားပြီးလျှင်နားငါးရှဉ်းနှင့်
လယ်ထွန်လျက်နောက်ဆုံးနားရှဉ်း၌ကိုယ်တိုင်လိုက်
သောရှာဖတ်သားဇေယံကိုတွေ့၍အနား၌ရှောက်စည်

၂၄ တွင်မိမိဝတ်လုံကိုသုအပေါ်မှာတင်လေ၏။ ဇေယံသည်
နားတို့ကိုပြစ်ထား၍ဇေယံနောက်သို့လိုက်လျက်အ
ကျွန်ုပ်သည်မိဘကိုနပ်ပါရစေ။ သို့ပြီးမှကိုယ်တော်
နောက်သို့လိုက်ပါမည်ဟုအခွင့်တောင်းလျှင်ဇေယံက
ပြန်သွားလော့။ ငါသည်သင်၌အဘယ်သို့ပြုဘိသနည်းဟု
ဆိုသော်။ ဇေယံသည်ပြန်သွား၍နားတရှဉ်းကိုသတ်ပြီးမှ
နားသားကိုလယ်ထွန်သောတန်ဆာနှင့်ပြုတ်၍လူများတို့

အားကျွေးလေ၏။ သို့ပြီးမှထ၍ဇေယံနောက်သို့လိုက်
လျက်လက်ထောက်ဖြစ်လေ၏။

၁ ရှုရှင်ဘုရင်ဗဟာဒဒ်သည်မိမိဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့
ကိုစုဝေးစေ၍မင်းကြီးသုံးကျိပ်နှစ်ပါးနှင့်တကွမြင်းစီး
သူရဲ။ ရထားစီးသူရဲများပါလျက်စစ်ချီပြီးလျှင်ရှမာရီမြို့
၂ ကိုပိုင်းထား၍တိုက်လေ၏။ သံတမန်တို့ကိုဣသရေလ
ရှင်ဘုရင်အာဟပ်ထံ။ မြို့ထဲသို့စေလွှတ်၍ဗဟာဒဒ်၏အ
၃ မိန့်တော်ကား။ သင့်ရွှေငွေသည်ဥဇ္ဈာဖြစ်၏။ သင့်သား
မယားအကောင်းဆုံးတို့ကိုလည်းငါပိုင်၏ဟုမှာလိုက်သ
၄ တည်း။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကအရှင်မင်းကြီး။ အမိန့်
တော်အတိုင်းငါနှင့်ဥဇ္ဈာရှိသမျှသည်ကိုယ်တော်၏ဥဇ္ဈာ
၅ ဖြစ်ပါသည်ဟုပြန်ပြော၏။ သံတမန်တို့သည်တဖန်လာ၍
ဗဟာဒဒ်၏အမိန့်တော်ကား။ သင်ပိုင်သောရွှေငွေသားမ
ယားတို့ကိုငါ၌အပ်ရမည်ဟုငါမှာလိုက်သည်အမှုမှာ။
၆ နက်ဖန်နုယရအချိန်ရောက်သောအခါကျွန်ုပ်တို့ကိုငါ
စေလွှတ်မည်။ သူတို့သည်သင်နေသောအိမ်နှင့်သင့်ကျွန်
နေသောအိမ်တို့ကိုစစ်၍အထိုရှိသမျှတို့ကိုယူစေရမည်
၇ ဟုမှာလိုက်သတည်း။ ထိုအခါဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်
ပြည်သားအသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍ဤသူ
သည်အဘယ်မျှလောက်ရန်ရှာချင်သည်ကိုကြည့်မှတ်ကြ
ပါလော့။ ဥဇ္ဈာငွေသားမယားတို့ကိုတောင်း၍မှာလိုက်
၈ သောအခါငါမည်းပါတကားဟုကြားပြော၏။ အ
သက်ကြီးသူအပေါင်းတို့နှင့်ပြည်သားအပေါင်းတို့ကထို
သူ၏စကားကိုနားထောင်တော်မမူပါနှင့်။ ဝန်ခံတော်မမူ
၉ ပါနှင့်ဟုပြန်လျှောက်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ရှင်ဘုရင်ကကိုယ်
တော်သည်အထက်မိန့်တော်မူသမျှအတိုင်းကိုယ်တော်
ကျန်ပြုပါမည်။ နောက်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းမပြုသင့်
ဟုငါအရှင်မင်းကြီးအားပြန်လျှောက်ကြလော့ဟုဗဟာ
ဒဒ်၏သံတမန်တို့အားမှာလိုက်လျှင်ထိုသူတို့သည်သွား
၁၀ ၍လျှောက်ကြ၏။ တဖန်ဗဟာဒဒ်သည်စေလွှတ်၍ရှမာရီ
မြို့ရှိသောမြေမှန်သည်နေနောက်သို့လိုက်သောသူအ
ပေါင်းတို့တွင်တယောက်တလက်ဆုပ်မိစေလောက်
လျှင်ဘုရားတို့သည်ငါ၌ထိုမျှမကပြုပါစေသောဟုမှာ
၁၁ လိုက်လေသော်။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကလက်နက်စုံကို
ချွတ်သောသူသည်ငါကြားသကဲ့သို့ဝတ်ဆင်သောသူ
၁၂ သည်မဝါကြွားစေနှင့်ဟုပြန်ပြော၏။ ဗဟာဒဒ်သည်မင်း
ကြီးတို့နှင့်တကွဝတ်တော်၌သောက်စည်။ ထိုစကားကို
ကြားလျှင်စစ်ခင်းကျင်းကြဟုမိကျွန်ုပ်တို့အားမိန့်တော်မူ

သည့်အဘိုးသူတို့သည်မြို့ရှေ့မှာစစ်ခင်းကျင်းကြ၏။
 ၁၃ ထိုအခါပရောဇကတပါးသည်ဣသရေလရှင်ဘုရင်
 အာဟပ်ထံသို့လာ၍သာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
 ထိုကြီးစွာသောအလုံးအရင်းအပေါင်းကိုမြင်ပြီလော။
 သင့်လက်၌ယနေ့ငါအပ်မည်။ငါသည်သာဝရဘုရားဖြစ်
 ၁၄ ကြောင်းကိုသင်သိရထိမ့်မည်ဟုအမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆို
 ၏။အာဟပ်ကလည်းအာဟပ်သူအားဖြင့်အပ်တော်မူမည်
 နည်းဟုမေးလျှင်မြို့ဝန်များ၏လုလင်တို့အားဖြင့်အပ်မည်
 ဟုသာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်ဆို၏။စစ်
 ၁၅ မှုကိုအာဟပ်သူစီရင်ရမည်နည်းဟုမေးပြန်သော်မင်း
 ၁၆ ကြီးကိုယ်တိုင်စီရင်ရမည်ဟုဆို၏။အာဟပ်မင်းသည်
 မြို့ဝန်များ၏လုလင်တို့ကိုရေတွက်၍နှစ်ရာသုံးဆယ်နှစ်
 ၁၇ ထောက်ရှိ၏။ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုရေ
 ၁၈ တွက်ပြန်သော်ချနှစ်ထောင်ရှိ၏။မွန်းတည့်အချိန်၌ထွက်
 ကြ၏။ဗဟံဒဒမင်းမူကားဝိုင်းသောမင်းကြီးသုံးဆယ်
 ၁၉ နှစ်ပါးတို့နှင့်တကွတဲတော်၌ရစ်မူးအောင်သောက်
 ၂၀ လျက်နေကြ၏။မြို့ဝန်များ၏လုလင်တို့သည်အရင်ထွက်
 ကြ၏။ရှမာရ်မြို့ထဲကလူထွက်ပါသည်ဟုဗဟံဒဒမင်း
 ၂၁ ထံသို့စေသွတ်၍ကြားလျှောက်လျှင်၊ဝစ်ညိုမီးစေခြင်းငှါ
 ထွက်သည်ဖြစ်စေ။စစ်တိုက်ခြင်းငှါထွက်သည်ဖြစ်စေ။
 ၂၂ အရှင်ဗစ်ဒီးကြဟုမိန့်တော်မူ၏။ထိုသို့မြို့ဝန်များ၏လု
 လင်တို့သည်ထွက်သောခိုလ်ခြေနှင့်တကွမြို့ထဲကထွက်
 ၂၃ ချီ၊ရန်သူတို့ကိုလူတိုင်းတပောက်စီသတ်ကြသဖြင့်ရှ
 မာရ်တို့လည်းပြေးကြ၏။ဣသရေလတို့သည်ထိုက်ကြ
 ၂၄ သဖြင့်ရှင်ဘုရင်ဗဟံဒဒသည်မြင်းစီး၍မြင်းစီးသူရဲ
 တို့နှင့်အတူအလွတ်ပြေး၏။ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်
 ၂၅ လည်းထွက်၍မြင်းတပ်၊ရထားတပ်များကိုဖျက်၍ရှမာရ်
 တို့ကိုကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့်သတ်လေ၏။
 ၂၆ တဖန်ပရောဇကသည်ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့လာ
 ၍သိပ်ကိုခိုင်ခံ့စေသော။အာဟပ်သို့ပြုရမည်ကိုသတ်
 ၂၇ နှင့်ဆင်ချင်လော့။နှစ်လည်သောအခါရှင်ဘုရင်သည်
 ၂၈ ဝမ်းချွန်သောလေဦးမည်ဟုဆို၏။ရှင်ဘုရင်၏ကျွန်
 တော်ကလည်းသူတို့၏ဘုရားသည်တောင်ကိုသာအစိုးရ
 ၂၉ ပါ၏။ငါတို့သည်လွင်ပြင်၌တခါတိုက်ကြကုန်အံ့။ထိုသို့
 ၃၀ တိုက်လျှင်ဝင်ဝင်နိုင်ကြသိမ့်မည်။မင်းကြီးအပေါင်း
 ၃၁ တော်မူပါ။ရှုံးသောမြင်းတပ်၊ရထားတပ်နှင့်အမှုများ
 သောဘက်ကိုခင်းကျင်းတော်မူပါ။လွင်ပြင်၌တိုက်၍

ဆက်ဆက်နိုင်ကြပါထိမ့်မည်ဟုလျှောက်ထားသော
 ၃၂ စကားကိုရှင်ဘုရင်သည်နားထောင်၍စီရင်လေ၏။နှစ်
 လည်သောအခါဗဟံဒဒမင်းသည်ရှမာရ်တို့ကိုရေတွက်
 ၃၃ ၍ဣသရေလပြည်သားတို့ကိုစစ်တိုက်အံ့သောငှါအာဇက
 မြို့သို့ချီသွား၏။ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ဝာရင်း
 ၃၄ ဝင်၍ရှင်ဘုရင်ကိုပြင်ဆင်ပြီးမှစစ်ချီကြ၏။ရှမာရ်တို့သည်
 တပြည်လုံးအနှံ့အပြားနေလျက်သူတို့ရှေ့မှာဣသရေလလူ
 ၃၅ တို့သည်ဝေသောဆိတ်သဝေသ်နှစ်ရက်သို့တပ်ချကြ၏။
 ၃၆ ဘုရားသခင်၏လူတယောက်သည်ဣသရေလရှင်
 ဘုရင်ထံသို့လာ၍သာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
 ရှမာရ်တို့ကသာဝရဘုရားသည်တောင်ကိုသာအစိုးရ
 ၃၇ သောဘုရားဖြစ်၏။လွင်ပြင်ကိုအစိုးရသောဘုရားမ
 ဟုတ်ဟုဆိုသောကြောင့်ထိုကြီးစွာသောအလုံးအရင်း
 ၃၈ အပေါင်းကိုသင့်လက်သို့ငါအပ်မည်။ငါသည်သာဝရ
 ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသင်တို့သိရကြထိမ့်မည်ဟုမိန့်
 ၃၉ တော်မူကြောင်းကိုဆင့်ဆို၏။ထိုသူတို့သည်ချနှစ်ရက်
 ပတ်လုံးတဖက်တချက်တွင်တပ်ချလျက်နေပြီးမှသတ္တမ
 ၄၀ နေ့၌ဝင်ပြိုင်၍ဣသရေလလူတို့သည်တနေ့ချင်းတွင်ရှမာ
 ၄၁ ရ်မြို့သည်သူရဲတပ်စိုက်သတ်ကြ၏။ကျန်သောသူတို့
 သည်အာဇကမြို့သို့ပြေး၍မြို့ရိုးလံသဖြင့်နှစ်သောင်းချနှစ်
 ၄၂ ထောင်ကိုဖိလေ၏။ဗဟံဒဒသည်ပြေး၍မြို့ထဲ။အတွင်း
 ၄၃ အခမ်၌ပုန်းလျက်နေ၏။ဗဟံဒဒ၏ကျွန်တို့ကလည်း
 ဣသရေလအမျိုးသားရှင်ဘုရင်တို့သည်သနားတတ်
 ၄၄ သောမင်းဖြစ်ကြောင်းကိုကျွန်တော်တို့ကြားပါပြီ။ကျွန်
 တော်တို့သည်လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်၍ခေါင်းပေါ်မှာ
 ၄၅ ကြိုးကိုရှက်လျက်ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့ထွက်ရ
 သောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါ။အသက်တော်ကိုချင်သော
 ၄၆ ပေးကောင်းပေးပါထိမ့်မည်ဟုလျှောက်သည်အတိုင်း
 ၄၇ ၊လျှော်ဘေအဝတ်ကိုဝတ်၍ခေါင်းပေါ်မှာကြိုးကိုရှက်
 လျက်ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့ရောက်လျှင်ကိုယ်
 ၄၈ တော်ကျန်ဗဟံဒဒကကျန်တော်အသက်ကိုချင်သောပေး
 တော်မူပါဟုတောင်းပန်ကြောင်းကိုလျှောက်ကြသော်
 ၄၉ အာဟပ်မင်းကအစစ်လိုသည်အသက်ရှင်သေးသလော
 ၅၀ ဟုမေး၏။ထိုသူတို့သည်အာဟပ်မင်း၏စကားကိုစေ
 ၅၁ ခုနားသော၍ချက်ချင်းကားအရင်လိုမိလျက်ကိုယ်
 ၅၂ တော်အစ်ကိုဟုနှစ်မိတို့သခင်ကိုခေါ်ကြ၏။အာဟပ်
 ၅၃ ကလည်းသွား၍ခေါ်ကြလော့ဟုစေလွှတ်သည်အတိုင်း
 ၅၄ ဗဟံဒဒသည်လွက်သ၍အာဟပ်မင်းအခွင့်နှင့်ရထား
 ၅၅ တော်ပေါ်သို့တက်ရ၏။ဗဟံဒဒကလည်းအေးသည်

ကိုယ်တော်အဖ၏လက်မှလူယူသောမြို့တို့ကိုငါပြန်ပေးပါမည်။ ငါ့အဖသည်ရှမာရိမြို့၌ရှိတန်းကိုလုပ်သကဲ့သို့ ကိုယ်တော်သည်ဒမာသက်မြို့၌လုပ်သကဲ့သို့တန်းကိုလုပ်ရပါသည်ဟုဆိုလျှင်အာဟပ်ကထိုသို့မိသဟာယဖွဲ့လျက်သင့်ကိုငါလွှတ်လိုက်မည်ဟုဆို၍မိသဟာယဖွဲ့လျက်လွှတ်လိုက်လေ၏။

၃၁ ပရောဖက်အမျိုးသားတယောက်ကငါ့ကိုရိုက်ပါလော့ဟုထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်းအိမ်နီးချင်းအားဆို၏။ ထိုသူကငါ့ကိုရိုက်ပါဟုညှင်းပယ်၏။

၃၂ ပရောဖက်ကလည်းထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနားမသောင်သောကြောင့်ထံမှသွားစဉ်တွင်ချင်သောတံလိမ့်မည်ဟုဆိုသည်အတိုင်းထိုသူသွားစဉ်တွင်ချင်သောတော့၌သတ်၏။ အချားသောသူကိုတော့၌ငါ့ကိုရိုက်ပါလော့ဟုဆိုပြန်လျှင်ထိုသူသည်နာကြင်စွာရိုက်လေ၏။ ထိုပရောဖက်သည်သွား၍မိမိမျက်နှာကိုပဝါနှင့်ဖုံးအုပ်လျက်ရှင်ဘုရင်ကိုငုံလင့်၏။ ရှင်ဘုရင်သည်ရှောက်သွားသောအခါထိုသူကကိုယ်တော်ကျွန်သည်စစ်တိုက်သွားပါ၏။ လူတယောက်သည်စစ်ပွဲတဲကလွက်သ၍ကျွန်တော်၌လူတယောက်ကိုအပ်သဖြင့်ဤလူကိုစောင့်လော့။ တရုတ်အားဖြင့်ပျောက်လျှင်သူအသက်အတွက်သင့်အသက်သေရမည်။ သို့မဟုတ်။ ငွေအခွက်တဆယ်လျော်ရမည်ဟုမှတ်ထားသော်လည်း

၃၃ ကိုယ်တော်ကျွန်သည်အရပ်ရပ်၌အမှုများသောအခါထိုသူပျောက်ပါသည်ဟုလျှောက်လျှင်လူသရေလရှင်ဘုရင်ကသင့်အမှုကိုထိုသို့ပင်စီရင်ရမည်။ သင့်ကိုယ်တိုင်လည်းစီရင်ပြီးဖြစ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုပရောဖက်သည်မျက်နှာဖုံးပဝါကိုချက်ချင်းပယ်သဖြင့်ပရောဖက်ဘဝတပါးဖြစ်ကြောင်းကိုလူသရေလရှင်ဘုရင်သိ၏။ ပရောဖက်ကလည်းထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါ့ကျွန်သောသူကိုသင်လွှတ်သောကြောင့်သင့်အသက်သည်သူအသက်အတွက်။ သင့်လူတို့သည်သူလူတို့အတွက်အရှုံးခံရမည်ဟုမိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်ဆို၏။ လူသရေလရှင်ဘုရင်သည်ညှပ်ညှပ်သောမိတ်နှင့်ညှိုးငယ်လျက်ရှမာရိမြို့နန်းတော်သို့သွား၏။

၃၄ ထိုနောက်မှယေဇရေလမြို့သားနာဗုတ်ပိုင်သောစပျစ်ဥယျဉ်သည်ယေဇရေလမြို့တွင်ရှမာရိမင်းကြီးအာဟပ်၏နန်းတော်နားမှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဟပ်မင်းကသင့်စပျစ်ဥယျဉ်သည်နန်းတော်နားမှာရှိသောကြောင့်

ယာလုပ်စရာရှိပေးပါ။ သာ၍ကောင်းသောဥယျဉ်ကိုငါပေးမည်။ သို့မဟုတ်။ သင်အလိုရှိလျှင်အဖိုးကိုပေးမည်ဟုနာဗုတ်အားဆိုလျှင်၊ နာဗုတ်ကဘိုးဘေးလက်မှအမွေခံသောမြေကိုကိုယ်တော်အားပေးရသောအမှုကိုထာဝရဘုရားဆီးတားတော်မူပါစေသောဟုပြန်လျှောက်၏။ ဘိုးဘေးမှအမွေခံသောမြေကိုမပေးရဟုယေဇရေလမြို့သားနာဗုတ်လျှောက်သောစကားကြောင့်အာဟပ်မင်းသည်ညှပ်ညှပ်သောမိတ်နှင့်ညှိုးငယ်လျက်နန်းတော်သို့သွား၍အစာကိုမစား။ မျက်နှာကိုလွှဲ၍သလွန်ပေါ်မှာအိပ်လျက်နေ၏။ ခင်ပွန်းယေဇရေလသည်လာ၍အစာကိုမစားနိုင်အောင်မိတ်တော်သည်အတယ်ကြောင့်ညှိုးငယ်တော်မူသနည်းဟုမေးလျှင်၊ မင်းကြီးကယေဇရေလမြို့သားနာဗုတ်ကိုငါခေါ်၍သင့်စပျစ်ဥယျဉ်ကိုရောင်းပါ။ သို့မဟုတ်။ သင်အလိုရှိလျှင်အချားသောဥယျဉ်ကိုငါပေးမည်ဟုဆိုသော်ထိုဥယျဉ်ကိုကိုယ်တော်အားမပေးရဟုပြန်ပြောသောကြောင့်မိတ်ညှိုးငယ်သည်ဟုဆို၏။ ခင်ပွန်းယေဇရေလကကိုယ်တော်သည်လူသရေလနိုင်ငံကိုအဖိုးရတော်မူသည်မဟုတ်လော။ ထ၍ရှင်လန်းသောမိတ်နှင့်စားတော်ခေါ်ပါ။ ကျွန်မသည်ယေဇရေလမြို့သားနာဗုတ်၏စပျစ်ဥယျဉ်ကိုဆက်ပါမည်ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ အာဟပ်မင်း၏အခွင့်နှင့်စာရေး၍ထံဆိပ်တော်နှင့်ခတ်ပြီးမှနာဗုတ်နေရာမြို့၌သူနှင့်အတူနေသောအသက်ကြီးသူနှင့်မူးမတ်များထံသို့ပေးလိုက်လေ၏။ စာချက်ဟူမူကား။ အစာရှောင်ရာအချိန်ကိုကျွေးကျော်၍နာဗုတ်ကိုလူများရှေ့မှာမြှောက်ထားကြလော့။ သုရှေ့မှာအဓမ္မလူနှစ်ယောက်ကိုထား၍သင်သည်ဘုရားသခင်နှင့်ရှင်ဘုရင်ကိုကျိန်ဆဲပြီဟုသက်သေခံပါလေစေ။ သို့ပြီးမှသူကိုထုတ်၍သေစေခြင်းငှါကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ကြလော့ဟုပါသတည်း။ ယေဇရေလပေးလိုက်သောစပျစ်ဥယျဉ်အတိုင်းနာဗုတ်နေသောဥယျဉ်သားအသက်ကြီးသူနှင့်မူးမတ်တို့သည်ပြုလျက်၊ အစာရှောင်ရာအချိန်ကိုကျွေးကျော်၍နာဗုတ်ကိုလူများရှေ့မှာမြှောက်ထားကြ၏။ အဓမ္မလူနှစ်ယောက်သည်လာ၍သုရှေ့မှာထိုင်လျက်နာဗုတ်သည်ဘုရားသခင်နှင့်ရှင်ဘုရင်ကိုကျိန်ဆဲပြီဟုလူများရှေ့တွင်နာဗုတ်တဖန်နှိသက်သေခံကြလျှင်နာဗုတ်ကိုမြို့ပြင်သို့ထုတ်၍သေအောင်ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ကြ၏။ ထိုအခါနာဗုတ်သည်ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ခြင်းကိုခံရ၍သေပါပြီဟုယေဇရေလထံသို့စေလွှတ်၍ကြားသျှောက်ကြ၏။ ထိုအကြောင်း

ကိုယေဇာဗေလသည်ကြားလျှင်ယေဇာရေလမြို့သားနာဗုတ်
မရောင်းလိုသောစပျစ်ဥသည်ကိုထမ်းယူတော်မူ
ပါ။နာဗုတ်အသက်မရှိ။သေပါပြီဟုဆို၏။နာဗုတ်သေ
ကြောင်းကိုအာဟပ်သည်ကြားလျှင်ယေဇာရေလမြို့သား
နာဗုတ်၏စပျစ်ဥသည်ကိုထမ်းယူခြင်းငှါထွား၏။
ထိုအခါတိရုဗိမြို့သားဇေလိယသို့ရောက်လာသော
ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်က၊သင်သည်ရှာမရ
မြို့၌နေသောဣသရေလရှင်ဘုရင်အာဟပ်ကိုကြိုဆိုအံ့
သောငှါထွားလော့။သူသည်နာဗုတ်၏စပျစ်ဥသည်ကို
ထမ်းယူခြင်းငှါထွား၍ယခုဥသည်ရှိ၏။ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား။သင်သည်လူအသက်ကိုသတ်၍
သုဥရွာကိုထမ်းယူပြီလော။တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား။
ခွေးတို့သည်နာဗုတ်အသွေးကိုလျက်သောအရပ်၌သင့်
အသွေးကိုပင်လျက်ကြသိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူကြောင်း
ကိုဆင့်ဆိုလော့ဟုမှားတော်မူ၏။အာဟပ်ကလည်း
အချင်းရန်သူ။ငါနှင့်တွေ့ပြီလောဟုဇေလိယအားဆိုလျှင်
ဇေလိယကသင်သည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌စရိုက်ကို
ပြုလို၍ကိုယ်ကိုရောင်းသောကြောင့်သင့်နှင့်ငါတွေ့ပြီ။
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။သင့်အပေါ်သို့ဘေး
ဥပါတ်ရောက်စေမည်။ဣသရေလမြို့ရွာ၌ချုပ်ထားသော
သူဖြစ်စေ။အလွတ်ပြေးသောသူဖြစ်စေ။အာဟပ်အမျိုး
ယောက်ျားများကိုပယ်ဖြတ်မည်။ငါ့အမျက်ကိုနှိုးဆော်
သောအပြစ်နှင့်ဣသရေလအမျိုးကိုပြစ်မှားစေသောအ
ပြစ်ကြောင့်သင့်အမျိုးကိုနေဗတ်၏သားယေရေဗောင်
အမျိုးနှင့်အဟိယ၏သားဗာရှာအမျိုးကဲ့သို့ငါဖြစ်စေ
မည်။ယေဇာဗေလအမှုမှာထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
ကား။ယေဇာရေလမြို့ရိုးနားမှာခွေးတို့သည်ယေဇာဗေလ
ကိုစားကြသိမ့်မည်။အာဟပ်အမျိုးသည်မြို့ထဲမှာသေ
လျှင်ခွေးစားသိမ့်မည်။မြို့ပြင်မှာသေလျှင်မိန့်တော်မူကြောင်း
ကိုအာဟပ်
အားဆင့်ဆို၏။အာဟပ်နှင့်တူသောသူတယောက်မျှ
မရှိ။ခင်ပွန်းယေဇာဗေလသည်တိုက်တွန်းသဖြင့်ထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်၌စရိုက်ကိုပြုလို၍ကိုယ်ကိုရောင်း
သောသူဖြစ်၏။ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုးရှေ့
မှနှင်သုတ်တော်မူသောအခါအမျိုးသားပြုသမျှအ
တိုင်းချပ်တုဆင်းတုကိုဆည်းကပ်၍စက်ဆုပ်ရွံရှာတွယ်
အမှုကိုပြု၏။သို့ရာတွင်ဇေလိယဆင့်ဆိုသောစကား
တော်ကိုကြားလျှင်မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍လျှောက်တေအဝတ်
ကိုဝတ်၏။အစာရှောင်ခြင်း။လျှောက်တေအဝတ်၌အိပ်

ခြင်းကိုပြု၍ဖြေးဖြေးသွားလာ၏။ထာဝရဘုရား၏နှုတ်
ကပတ်တော်သည်တိရုဗိမြို့သားဇေလိယသို့ရောက်လာ
သည်ကား။အာဟပ်သည်ရှေ့မှာနှိမ့်ချသည်ကိုမြင်ပြီ
လော။ထိုသို့ရှေ့မှာနှိမ့်ချသောကြောင့်သုလက်ထက်၌
ထိုဘေးဥပါတ်ကိုငါမရောက်စေ။သုသားလက်ထက်၌
သုအမျိုးအပေါ်သို့ရောက်စေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
ရှာပြည်နှင့်ဣသရေလပြည်သည်စစ်မတိုက်ဘဲသုံး
နှစ်နေပြီးမှ၊တတိယနှစ်တွင်ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှုဖတ်
သည်ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့လာ၏။ဣသရေလရှင်
ဘုရင်ကလည်းဂိလဒ်ပြည်ရာမတ်မြို့သည်ငါတို့နိုင်ငံ
အဝင်ဖြစ်သည်ကိုသင်တို့မသိလော။ငါတို့သည်ရှာရိရှင်
ဘုရင်လက်မှမနှုတ်မယူဘဲညိပ်သက်စွာနေကြပြီတ
ကားဟုမိမိကျွန်တို့အားဆို၏။ယောရှုဖတ်မင်းအား
လည်းဂိလဒ်ပြည်ရာမတ်မြို့သို့ငါနှင့်အတူစစ်ချီမည်လော
ဟုမေးလျှင်ယောရှုဖတ်ကငါသည်မင်းကြီးကဲ့သို့ဖြစ်
၏။ငါတို့သည်မင်းကြီး၏လူကဲ့သို့ရင်ငါ့ခြင်းတို့သည်
မင်းကြီး၏ခြင်းကဲ့သို့ရင်ဖြစ်ကြသည်ဟုဣသရေလရှင်
ဘုရင်အားပြန်ပြော၏။
တဖန်ယောရှုဖတ်ကထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်
တော်ကိုယနေ့မေးမြန်းပါလော့ဟုဣသရေလရှင်ဘုရင်
အားဆိုသော်၊ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်ပရောဖက်လေး
ရာတို့ကိုရဝေးစေပြီးလျှင်ငါသည်ဂိလဒ်ပြည်ရာမတ်မြို့
သို့စစ်ချီကောင်းသလော။မချီဘဲနေကောင်းသလောဟု
မေးသော်သူတို့ကချီတော်မူပါ။ထာဝရဘုရားသည်အ
ရှင်မင်းကြီး၏လက်တော်သို့အပ်တော်မူမည်ဟုလျှောက်
ကြ၏။ယောရှုဖတ်ကလည်းငါတို့မေးမြန်းစရာထာဝရ
ဘုရား၏ပရောဖက်တစ်ပါးမျှမရှိသလောဟုမေး
သော်၊ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကထာဝရဘုရားကိုမေးမြန်း
ရသောသူတယောက်။ဣသရေလသားမိကွာရှိသေး၏။သို့ရာ
တွင်သူကိုငါမုန်း၏။ငါ၌မင်္ဂလာစကားကိုမဟော။အ
မင်္ဂလာစကားကိုသာဟောတတ်သည်ဟုယောရှုဖတ်
အားဆိုလျှင်ယောရှုဖတ်ကထိုသို့မင်းကြီးမပြောပါနှင့်
ဟုပြန်ဆို၏။ထိုအခါဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်အရာရှိ
တယောက်ကိုခေါ်၍ဣသရေလသားမိကွာကိုအလျှင်အမြန်
ခေါ်ခဲ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ဣသရေလရှင်ဘုရင်နှင့်ယုဒရှင်
ဘုရင်ယောရှုဖတ်တို့သည်မင်းမြှောက်တန်ဆာကိုဝတ်
ဆင်လျက်ရှာမရိမြို့တံခါးဝရှေ့။ဟင်းလင်းသောအရပ်
၌ရာဇပလ္လင်တို့အပေါ်မှာထိုင်၍ပရောဖက်အပေါင်းတို့

၁၁ သည်ရှေ့တော်၌ဟောပြောကြ၏။ ခေနာနာသားဇေဒကိ
သည်သံဃီးမျိုးတို့ကိုလုပ်၍သာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည့်
ကား။ ကိုယ်တော်သည်ရှုရိလူတို့ကိုမမျှော်ဆီးမှီတိုင်
အောင်ဤဦးမျိုးတို့နှင့်တိုးရမည်ဟုမိန့်တော်မူကြောင်းကို
၁၂ ဆင့်ဆို၏။ ပရောဗက်အပေါင်းတို့ကလည်းဂိလ်ဒ်ပြည်
ရာမုတ်မြို့သို့စစ်ချီ၍အောင်တော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည်
အရှင်မင်းကြီး၏လက်တော်သို့အပ်တော်မူမည်ဟုပရော
၁၃ ဗက်ပြု၍ဟောကြ၏။ မိက္ခာကိုခေါ်သောတမန်ကပရော
ဗက်အပေါင်းတို့သည်မင်္ဂလာစကားကိုသာရှင်ဘုရင်
အားတညီတညွတ်တည်းဟောကြ၏။ ကိုယ်တော်စကား
ကိုသူတို့စကားကဲ့သို့ဖြစ်စေ၍မင်္ဂလာစကားကိုဟောပါ
၁၄ လော့ဟုဆိုလျှင်၊ မိက္ခာကထာဝရဘုရားအသက်ရှင်
တော်မူသည်အတိုင်းထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော
စကားကိုသာငါပြန်ပြောရမည်ဟုဆို၏။
၁၅ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ရောက်သောအခါရှင်ဘုရင်ကအ
ချင်းမိက္ခာ။ ငါတို့သည်ဂိလ်ဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့စစ်ချီ
ကောင်းသလော။ မချီဘဲနေကောင်းသလောဟုမေးလျှင်
မိက္ခာကစစ်ချီ၍အောင်တော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည်
အရှင်မင်းကြီး၏လက်တော်သို့အပ်တော်မူမည်ဟုပြန်
၁၆ လျှောက်၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်းမှန်သောစကားမှတစ်ပါး
အချားသောစကားကိုသာဝရဘုရားအခွင့်နှင့်သင်သည်
အေးမဟောမည်အကြောင်း။ ငါသည်ဘယ်နှစ်ကြိမ်
တိုင်အောင်သင့်အားအကျိန်ပေးရမည်နည်းဟုမေးသော်
၁၇ မိက္ခာကဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်သိုး
ထိန်းမရှိသောသိုးကဲ့သို့တောင်များအပေါ်မှာအရပ်ရပ်
ကွဲပြားလျက်ရှိကြသည်ကိုငါမြင်ပြီ။ ထာဝရဘုရားက
လည်းဤသူအပေါင်းတို့သည်အရှင်မရှိသောကြောင့်အ
သီးအသီးကိုယ်နေရာသို့ပြန်ကြပါလေစေဟုမိန့်တော်မူ
၁၈ ကြောင်းကိုလျှောက်ဆို၏။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကလည်း
သူသည်ငါ့၌မင်္ဂလာစကားကိုမဟော။ အမင်္ဂလာစကား
ကိုသာဟောတတ်သည်ဟုမင်းကြီးအားငါမပြောသလော
၁၉ ဟုယောရှုဖတ်အားဆို၏။ မိက္ခာကလည်းသို့ဖြစ်၍ထာ
ဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနားထောင်ပါ။ ထာဝရဘုရား
သည်ပဗ္ဗင်တော်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသည့်ကိုငင်ကောင်း
ကင်ခိုလ်ခြေအပေါင်းတို့သည်လက်ျာတော်ဘက်။ လက်
၂၀ ဝဲတော်ဘက်၌ရပ်နေကြသည်ကိုငင်ငါမြင်ပြီ။ ထာဝရ
ဘုရားကလည်းအာဟပ်သည်ကိုသိပြည်ရာမုတ်မြို့သို့စစ်
ချီ၍ဆုံးစေခြင်းငှါအဘယ်သူသွေးဆောင်မည်နည်းဟုမေး
တော်မူလျှင်အခြံအရံတော်တို့သည်တယောက်တနည်းစီ

ပြန်လျှောက်ကြ၏။ တဖန်ညည်တပါးသည်လာ၍ထာ
ဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရပ်လျက်အကျွန်ုပ်သွေးဆောင်ပါ
၂၁ မည်ဟုလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားကအဘယ်သို့သွေး
ဆောင်မည်နည်းဟုမေးတော်မူသော်အကျွန်ုပ်သွား၍ထို
မင်းကြီး၏ပရောဗက်အပေါင်းတို့အထဲမှာရသာကောင်း
ကိုပြောတတ်သောစိတ်ဗိညာဉ်ဖြစ်ပါမည်ဟုပြန်လျှောက်
၂၂ သော်သင်သည်သွေးဆောင်၍နိုင်လိမ့်မည်။ ထိုသို့သွား၍
၂၃ ပြုလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားသည်
မုသာစကားကိုပြောတတ်သောစိတ်ဗိညာဉ်ကိုမင်းကြီး၏
ပရောဗက်အပေါင်းတို့၌သွင်းတော်မူပြီ။ မင်းကြီး၏အမှု
၂၄ မှာအမင်္ဂလာစကားကိုပြောတော်မူပြီဟုဟောလေ၏။ ထို
အခါခေနာနာ၏သားဇေဒကိသည်ချည်းလာ၍မိက္ခာ၏
ပါးကိုပုတ်လျက်ထာဝရဘုရား၏ဗိညာဉ်တော်သည်သင်
နှင့်နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါအဘယ်လမ်းဖြင့်ငါမှထွက်တော်မူ
၂၅ သနည်းဟုမေးလျှင်၊ မိက္ခာကသင်သည်ပုန်းရှောင်၍နေ
ခြင်းငှါအတွင်းခမ်ထဲသို့ဝင်သောနေ့၌သင်မြင်လိမ့်မည်
၂၆ ဟုဆို၏။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကမိက္ခာကိုမြှီဝန်မင်း
၂၇ အာမုန်ထံ။ သားတော်ယောရှုထံသို့ယူသွား၍၊ ဤသူကို
ထောင်ထဲမှာဖွောင်ထားကြ။ ငါသည်ညိမ်ဝပ်စွာပြန်၍
မလာမှီတိုင်အောင်ဆင်းရဲစွာစားသောက်စေဟုအမိန့်
၂၈ တော်ရှိကြောင်းကိုဆင့်ဆိုလော့ဟုစီရင်၏။ မိက္ခာက
လည်းမင်းကြီးသည်ညိမ်ဝပ်စွာပြန်လာရလျှင်ထာဝရ
ဘုရားသည်အေးဖြင့်မိန့်တော်မူ။ အိုလူများအပေါင်း
တို့။ နားထောင်ကြလော့ဟုဆို၏။
၂၉ ထိုသို့ဣသရေလရှင်ဘုရင်နှင့်ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှု
၃၀ ဖတ်တို့သည်ဂိလ်ဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့စစ်ချီကြ၏။ ဣသ
ရေလရှင်ဘုရင်ကငါသည်ချားနားသောအရောင်ကို
ဆောင်၍စစ်ပွဲထဲသို့ဝင်မည်။ မင်းကြီးမူကားမင်းမြှောက်
တန်ဆာကိုဝတ်ဆင်ပါလော့ဟုယောရှုဖတ်အားဆိုပြီး
မှဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်ချားနားသောအရောင်ကို
၃၁ ဆောင်လျက်စစ်ပွဲထဲသို့ဝင်၏။ ရှုရှင်ဘုရင်ကဣသ
ရေလရှင်ဘုရင်မှတစ်ပါး။ အချားသောလူကြီးလူငယ်ကို
မတိုက်နှင့်ဟုလည်းစီးသူရဲများကိုအုပ်သောဗိုလ်သုံး
၃၂ ကျိပ်နှစ်ယောက်တို့ကိုမှာထားနှင့်သော့ကြောင့်၊ ရထား
စီးသူရဲအုပ်ဗိုလ်မင်းတို့သည်ယောရှုဖတ်ကိုမြင်သောအ
ခါအကယ်စင်စစ်ထိုသူသည်ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဖြစ်
လိမ့်မည်ဟုဆိုလျက်သူကိုတိုက်ခိုက်သောငှါလမ်းထွဲကြ
၃၃ ၍ယောရှုဖတ်လည်းကျွေးကျော်လေ၏။ ဣသရေလရှင်
ဘုရင်မဟုတ်ကြောင်းကိုရထားစီးသူရဲအုပ်ဗိုလ်မင်းတို့

သည်ရုပ်မိသောအခါမလိုက်ဘဲအချားသို့ရှောင်သွားကြ
 ၃၄ ၏။လူတယောက်သည်မရွယ်ဘဲလေးနှင့်ပြစ်၍ညှဉ်းသရေ
 လှောင်ဘုရင်ကိုသံကျပ်အင်္ကျီအဆစ်ကြားမှာမှန်လေ
 သော်ကျော်စစ်၍ထဲကထွက်၍ထုတ်ဆောင်လေ့။ငါနာ
 ၃၅ သည်ဟုမိမိရထားတော်ထိန်းကိုဆို၏။ထိုနေ့၌တို၍
 တိုက်ကြ၏။ရှင်ဘုရင်သည်ရှင်လူတဖက်တချက်၌ရ
 ထားတော်ထဲမှာလူကိုမှီ၍ထိုင်နေ၏။ညဦးယံ၌အသက်
 ၃၆ ဘော်ကုန်၏။ထိခိုက်ရာအနာမှအသွေးသည်ရထားထဲ
 သို့ယို၏။လူအပေါင်းတို့ကိုယ်နေသောမြို့ပြည်သို့ပြန်
 သွားကြဟုနေဝင်သောအခါတတပ်လုံးကိုကျွေးကျော်
 ၃၇ လေ၏။ထိုသို့ရှင်ဘုရင်သေ၍ရှမာရိမြို့သို့ရောက်သ
 ၃၈ ဖြင့်သင်းပြုတ်ခြင်းကိုခံရ၏။ရထားတော်နှင့်လက်နက်
 ဘော်ကိုရှမာရိမြို့ရေကန်၌ဆေးသဖြင့်သာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူသောစကားနှင့်အညီခွေးတို့သည်အသွေးကို
 ၃၉ လျက်ကြ၏။အာဟပ်ပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှ
 တို့နှင့်တည်ဆောက်သောဆင်ဝွယ်နန်းပြုစုသောမြို့တို့
 ၄၀ သည်ညှဉ်းသောရေလှေရာဇာဝင်၌ရေထူးလျက်ရှိ၏။အာဟပ်
 သည်ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပြေ၍သားတော်အာဇာနည်
 ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။
 ၄၁ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အာဟပ်နန်းစံလေးနှစ်တွင်အာ
 သသားယောရှုဖတ်သည်အသက်သုံးဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်
 ၄၂ ယုဒနိုင်ငံကိုအစိုးရ၍ယောရှုလင်မြို့၌နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်
 စိုးစံလေ၏။မယ်တော်ကားရှိလဟိသီးအဇာအမည်ရှိ
 ၄၃ ၏။ထိုမင်းသည်ခမည်းတော်အာသလိုက်သောလမ်ကို
 မလွှဲ။အကုန်အစင်လိုက်၍သာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
 ပြောငွေမတ်သောအကျင့်ကိုသာကျင့်၏။သို့ရာတွင်မြင့်
 သောအရပ်တို့ကိုမပယ်ရှားသောကြောင့်လူတို့သည်
 ထိုအရပ်တို့၌ယဇ်ပူဇော်၍နံ့သားပေါင်းကိုမီးရှို့ကြ၏။

၄၄ |ယောရှုဖတ်မင်းသည်ဣသရေလရှင်ဘုရင်နှင့်စစ်မ
 ၄၅ တိုက်။မိသဟာယသွံ့လေ၏။ယောရှုဖတ်ပြုမူသောအမှု
 အရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့်တန်ခိုးကြီးခြင်းစစ်တိုက်
 ခြင်းအရာတို့သည်ယုဒရာဇာဝင်၌ရေထူးလျက်ရှိ၏။
 ၄၆ |ခမည်းတော်အာသလက်ထက်၌ကျန်ကြွင်းသေးသော
 ယောကျ်ားအလိုသို့လိုက်တတ်သော။မိမိလျှာတို့ကို
 ၄၇ ပြင်တော်မူသတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။ထိုကာလ။ဇန့်ပြည်
 ၌ရှင်ဘုရင်မရှိ။ယုဒရှင်ဘုရင်ခန့်ထားသောမြို့ဝန်မင်းစိ
 ၄၈ ရင်ရ၏။ယောရှုဖတ်သည်ဩဖိရပြည်သို့စေလွှတ်၍ရှေ့
 ကိုယူစေခြင်းငှါတာရှုသင်္ဘောတို့ကိုဇေယုန်ဂါဗာမြို့မှာ
 ၄၉ တည်၏။အာဟပ်သားအာဇာနည်ကကျန်တို့သည်မင်း
 ကြီးကျန်တို့နှင့်သင်္ဘောစီးပါစေဟုယောရှုဖတ်၌အခွင့်
 တောင်း၍ယောရှုဖတ်သည်အခွင့်ပေး၏။သို့သော်လည်း
 သင်္ဘောတို့သည်ဇေယုန်ဂါဗာမြို့မှာကျိုးပဲ့သောကြောင့်
 ၅၀ ဩဖိရမြို့သို့မသွားရ။ယောရှုဖတ်သည်ဘိုးဘေးတို့နှင့်
 အိပ်ပြေ၍သူတို့နှင့်အတူအဖေဒါဝိဒ်မြို့၌သင်းပြုတ်ခြင်း
 ကိုခံလေ၏။သားတော်ယောရှုသည်ခမည်းတော်
 အရာ၌နန်းထိုင်၏။
 ၅၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှုဖတ်နန်းစံဆယ်ခုနှစ်နှစ်တွင်
 အာဟပ်သားအာဇာနည်ရှမာရိမြို့၌မင်းပြု၍ဣသရေ
 ၅၂ လနိုင်ငံကိုနှစ်စိုးစံ၏။ထိုမင်းသည်သာဝရဘုရားရှေ့
 တော်၌စုစုရိုက်ကိုပြု၍မိဘလိုက်သောလမ်။ဣသရေလ
 အမျိုးကိုပြစ်မှားစေသောနေဗတ်၏သားယောရာဇာဝင်
 ၅၃ လိုက်သောလမ်သို့လိုက်လေ၏။ဗာလဘုရားကိုဝတ်ပြု
 ကိုးကွယ်၍အဖကျင့်လေသမျှအတိုင်းဣသရေလအမျိုး၏
 ဘုရားသခင်သာဝရဘုရား၏အမူတော်ကိုနှိုးဆော်သ
 တည်း။

၁ အာဟာရမင်းသေသောနောက်မောဘပြည်သည်အသ
၂ ရေလှောင်ဘုရင်ကိုပုန်ကန်လေ၏။ အာခမိမင်းသည်၅
မာရိန္ဒိန္ဒအထက်အခပ်ပြတင်းပေါက်မှကျချီနာနေသော
ကြောင့်ငါသည်ဤအနာမှထမြောက်မည်လောဟုကြွန်
မြို့၏ဘုရားဗာလဇေဗုပသို့သွား၍မေးမြန်းကြဟုမှာ
၃ ထား၍သံတမန်တို့ကိုစေလွှတ်လေ၏။ ထာဝရဘုရား၏
ကောင်းကင်တမန်သည်တိရစ္ဆာန်သားဇေယျအားလည်း
၄ ရှာမာရိရှင်ဘုရင်စေလွှတ်သောသံတမန်တို့ကိုကြိုဆို
ခြင်းငှါသွားလော့။ အသရေလပြည်၌ဘုရားသခင်မရှိ
သောကြောင့်ကြွန်မြို့၏ဘုရားဗာလဇေဗုပသို့သွား၍
၅ မေးမြန်းရလေ၏။ ထိုကြောင့်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
မူသည်ကား။ သင်သည်ယခုတက်သောသလွန်ပေါ်က
နောက်တဖန်မဆင်းရ။ စင်စစ်သေရမည်ဟုသူတို့အား
ဆင့်ဆိုရမည်အကြောင်းမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းဇေယျ
၆ ယသွားလေ၏။ သံတမန်တို့သည်ပြန်လာသောအခါရှင်
ဘုရင်ကအဘယ်ကြောင့်ယခုပြန်လာကြသနည်းဟုမေး
၇ လျှင်၊ သူတို့ကလူတယောက်သည်ကျွန်တော်တို့ကိုကြို
ဆိုခြင်းငှါလာ၍သင်တို့ကိုစေလွှတ်သောရှင်ဘုရင်ထံ
သို့ပြန်ကြ။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အသရေ
လပြည်၌ဘုရားသခင်မရှိသောကြောင့်ကြွန်မြို့၏ဘုရား
ဗာလဇေဗုပသို့သွား၍မေးမြန်းရလေ၏။ ထိုကြောင့်
သင်သည်ယခုတက်သောသလွန်ပေါ်ကနောက်တဖန်မ
ဆင်းရ။ စင်စစ်သေရမည်ဟုပြောရမည်အကြောင်းမှာ
၈ ထားပါသည်ဟုလျှောက်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်းသင်
တို့ကိုကြိုဆိုခြင်းငှါလာ၍ဤသို့ပြောသောသူကားအ
၉ ဘယ်သို့သောသူနည်းဟုမေးလျှင်၊ သူတို့ကထိုသူသည်
ကိုယ်၌အခွေးချား၍သားခရခါးပန်းကိုဝည်းသောသူဖြစ်
ပါသည်ဟုလျှောက်ကြသော်ထိုသူသည်တိရစ္ဆာန်သား
၁၀ ဇေယျဖြစ်သိမ့်မည်ဟုရှင်ဘုရင်ဆိုလျက်၊ လူငါးကျိပ်
အုပ်သောတပ်မှူးကိုစေလွှတ်၍တပ်မှူးသည်တောင်ပေါ်
မှာထိုင်သောဇေယျထံသို့ရောက်ပြီးလျှင်အိုဘုရားသ
ခင်၏လူ။ သင်သည်ဆင်းရမည်အကြောင်း။ ရှင်ဘုရင်

၁၁ အမိန့်တော်ရှိသည်ဟုဆို၏။ ဇေယျကလည်းငါသည်
ဘုရားသခင်၏လူမှန်လျှင်ကောင်းကင်ကမီးကျ၍သင်
နှင့်သင်၏လူငါးကျိပ်တို့ကိုလောင်ပါစေဟုလူငါးကျိပ်
အုပ်သောတပ်မှူးအားဆိုသည်အတိုင်းကောင်းကင်က
မီးကျ၍သူနှင့်သူ၌ပါသောလူငါးကျိပ်တို့ကိုလောင်လေ
၁၂ ၏။ တဖန်လူငါးကျိပ်အုပ်သောတပ်မှူးတယောက်ကို
ရှင်ဘုရင်စေလွှတ်၍ထိုတပ်မှူးကအိုဘုရားသခင်၏လူ။
သင်သည်အလျင်အမြန်ဆင်းရမည်အကြောင်း။ ရှင်ဘုရင်
၁၃ အမိန့်တော်ရှိသည်ဟုဆို၏။ ဇေယျကလည်းငါသည်
ဘုရားသခင်၏လူမှန်လျှင်ကောင်းကင်ကမီးကျ၍သင်
နှင့်သင်၏လူငါးကျိပ်တို့ကိုလောင်ပါစေဟုသူတို့အား
ဆိုသည်အတိုင်းဘုရားသခင်၏မီးသည်ကောင်းကင်
ကကျ၍သူနှင့်သူ၌ပါသောလူငါးကျိပ်တို့ကိုလောင်လေ
၁၄ ၏။ တဖန်လူငါးကျိပ်အုပ်သောတပ်မှူးကိုရှင်
ဘုရင်စေလွှတ်သဖြင့်ထိုတပ်မှူးသည်တက်၍ဇေယျ
၁၅ ရှေ့မှူးထောက်လျက်အိုဘုရားသခင်၏လူ။ ကျွန်တော်
အသက်နှင့်ကိုယ်တော်ကျွန်၏လူငါးကျိပ်တို့၏အသက်
၁၆ ကိုနှစ်မြှောက်တော်မူပါ။ ကောင်းကင်ကမီးကျ၍အချား
သောတပ်မှူးနှစ်ယောက်နှင့်သူတို့၌ပါသောလူတရာကို
လောင်သော်လည်းကျွန်တော်အသက်ကိုနှစ်မြှောက်
၁၇ မူပါဟုတောင်းပန်လေ၏။ ထာဝရဘုရား၏ကောင်း
ကင်တမန်ကလည်းသူနှင့်အလှူဆင်းသွားလော့။ သုဂင်္ဂမ
ကြောက်နှင့်ဟုဇေယျအားဆိုသည်အတိုင်းဇေယျသည်
၁၈ ထ၍ရှင်ဘုရင်ထံသို့ရောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည်ကား။ သင်သည်ကြွန်မြို့၏ဘုရားဗာလဇေ
ဗုပသို့မေးမြန်းခြင်းငှါအဘယ်ကြောင့်သံတမန်တို့ကိုစေ
လွှတ်သနည်း။ မေးမြန်းစရာဘို့အသရေလပြည်၌ဘုရားသ
ခင်မရှိသောကြောင့်ထိုသို့ပြောလော့။ သို့ဖြစ်၍သင်သည်
ယခုတက်သောသလွန်ပေါ်ကနောက်တဖန်မဆင်းရ။
စင်စစ်သေရမည်ဟုမိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်ဆို၏။
၁၉ ဇေယျဆင့်ဆိုသောထာဝရဘုရား၏စကားတော်အ
တိုင်းရှင်ဘုရင်သေ၍သားတော်မရှိသောကြောင့်ညီ

တော်ယောရံသည့်ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှုဖတ်သားယ
 ၁၈ ဟောရံနန်းဝံ့ရှ်နှစ်တွင်နန်းထိုင်လေ၏။ အာခဏိပြုမှု
 သောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့သည်အသရေလရာဇဝင်
 ရှိရေးထားလျက်ရှိ၏။

၁ ထာဝရဘုရားသည် ဇေယျဝံသကို လေပွအားဖြင့် ကောင်းကင်သို့ ချီယူတော်မူချိန် နီးသောအခါ ဇေယျဝံသသည် ဇေယျဝံသနှင့် အတူ ဂိလဂါလမြို့သို့ သွား၏။ ဇေယျဝံသကလည်း ဤအရပ်၌ နေရပ်ပါလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ကိုဗေသလမြို့သို့ စေလွှတ်တော်မူသည်ဟု ဇေယျဝံသအား ဆိုလျှင် ဇေယျဝံသက ထာဝရဘုရားအသက်။ ကိုယ်တော်အသက်၌ တော်မူသည်အတိုင်း ကိုယ်တော်နှင့် အကျွန်ုပ်မကွာရပါဟု ပြန်ပြောလျက် ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ဗေသလမြို့သို့ သွားကြ၏။ ထိုမြို့၌ ရှိသော ပရောဖက်အမျိုးသားတို့သည် ဇေယျဝံသကို ခမ်းဗီး ကြိုပြုအံ့သောငှါ ထွက်လာ၍ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်သခင် ကိုယ်တော်ခေါင်းမှ ယနေ့နှုတ်သွားတော်မူမည်ကို သိတော်မူသလောဟု မေးလျှင် ဟုတ်ကဲ့။ ငါသိ၏။ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြပါဟု ပြောဆို၏။

၄ ၊ ဇေယျကလည်းအိုလေ၍။ ဤအရပ်၌နေရစ်ပါလော့။
ထာဝရဘုရားသည် ကိုယေရိခေါမြို့သို့စေလွှတ်တော်မူ
သည့်ဟုဆိုလျှင်လေ၍ကထာဝရဘုရားအသက်။ ကိုယ်
တော်အသက်ရှင်တော်မူသည့်အတိုင်းကိုယ်တော်နှင့်အ
ကွနပ်မကွာရပါဟုပြန်ပြောလျက်ထိုသူနှစ်ယောက်တို့

၁ သည်ယေရိခေါမြို့သို့သွားကြ၏။ ထိုမြို့၌ရှိသောပရောဖက်အမျိုးသားတို့သည်ဇော်ရှင်သို့လာ၍ထားဝရဘုရားသည်ကိုယ်တော်သခင်ကိုကိုယ်တော်ခေါင်းမှယနေ့နှုတ်သွားတော်မူမည်ကိုသိတော်မူသလောဟုမေးလျှင်ဟုတ်

၆ ကဲ့။ငါသိ၏။တိတ်ဆိတ်စွာနေကြပါဟုပြောဆို၏။ထေရ်
ယကလည်းဤအရပ်၌နေရပ်ပါလော့။ထာဝရဘုရားသည်
ငကိုယောင်နန်မြစ်သို့စေလွှတ်တော်မူသည်ဟုဆိုလျှင်ထေရ်
ရှုကထာဝရဘုရားအသက်။ကိုယ်တော်အသက်ရှင်
တော်မူသည်အတိုင်းကိုယ်တော်နှင့်အကျွန်ုပ်မကွာရပါ
ဟုဖြန်ပြောလျက်ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်အတူသွား

၇ ကြ၏။ ပရောဖက်အမျိုးသားငါးကျိပ်တို့သည် အဝေးက
ကြံ့ခိုင်ခြင်းငှါသွား၍ ရပ်နေကြ၏။ ထိုသူ မှတ်ယောက်တို့

၈ သည်ယော်ဒန်မြစ်နားမှာရပ်နေကြ၏။ ဇေယျ သည်မိမိ
ဝတ်လုံကိုယူ၍သိပ်ပြီးမှရေကိုရိုက်သဖြင့်ရေသည်တ
ဖက်တချက်ကွဲ၍ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်မြေပေါ်မှာ
၉ ရှောက်သွားကြ၏။ မြစ်တဖက်သို့ရောက်သောအခါ

ဇေယျကသင်နှင့် ငါမက္ခာဒ္ဒိငါ၌တရံတရံသောဆုကို
 တောင်းလော့ဟုဇေယျကအားဆိုလျှင်ဇေယျကကိုယ်တော်
 ဝိညာဉ်နှစ်ဆတောအဖို့ကိုအကျွန်ုပ်အပေါ်မှာရှိပါစေ
 ၁၀ သောဟုတောင်းသော်၊ဇေယျကသင်သည်ရခဲသောဆု
 ကိုတောင်း၏။ သင်နှင့်ငါမက္ခာသည်ကိုမြင်လျှင်ရမည်။

သို့မဟုတ်။ မရဟုပြောဆို၏။ ထိုသို့နှုတ်ဆက်ချက်
သွားကြစည်တွင်မီးရထားနှင့်မီးခြင်းတို့သင့်ပေါ်လာ၍
ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကိုခွဲခွာသဖြင့် အေးယာသည်လေပေ

၁၂ အားဖြင့်ကောင်းကင်သို့တက်လေ၏။ ဇေယျာသပြေကြည့်
မြင်လျှင် ငအဖး ငအဖး ဣသရေလရထား။ ဣသရေလမြင်း
ပါတကား ဟုဟင်သော်လည်း နောက်တဖန် ဇေယျာသပြေမြင်

၁၃ ရ။ မိမိအဝတ်ကိုလိုင်း၍နှစ်ပိုင်းဆုတ်လေ၏။ အောက်
သို့ကျသောဇေယျဝတ်လုံကိုကောက်၍ပြန်လေ၏။ ယော်

၁၄ ဒန်မြစ်နားမှာရပ်၍၊ ရေကိုင်တံလုံနှိုင်းရိုက်လျက် ဇေယျာ
ကုန်းကွယ်သောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်
မှာရှိတော်မူသနည်းဟူ၍ တဖန်ရိုက်သော အခါ ရေသည် တ

၁၅ ဖက်တချကကွသဖြင့်လေရှ်သဉ်ကူးသွား၏။ လေရ်ခေ၊
 မြို့မှာကြည့်ရှုသောပရောဖက်အမျိုးသားတို့သည်လေရှ်
 ကိုမြင်လျှင်လေယ၏ဝိညာဉ်သည်လေရှ်အပေါ်မှာကျိန်း
 ဝပ်သဉ်ဟုဆိုလျက်ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါသွား၍သုရှေ့

၁၆ နှိုမြေပေါ်မှာပျပ်ဝပ်ကြ၏။ သူတို့ကလည်းကိုယ်တော်
ကျန်တို့ခွန်အားကြီးသောသူငါးကျိပ်ရှိပါ၏။ သူတို့
သည်သွား၍ကိုယ်တော်၏သခင်ကိုရှာမည်အကြောင်း။

အခွင့်ပေးတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် သုကိုချီယူ၍တစုံတချသောကောင်ပေါ်၌ဖြစ်စေ။ ချိုင့်ထဲသို့ဖြစ်စေ။ ချကောင်းချတော်မူလိမ့်မည်ဟုအခွင့်တောင်းလျှင်မစေ့ဖွတ်ကြံ့ခိုင်ဟုလေ့ရှိသည်ဖြစ်တားသော်လည်း

၁၇။ သူတို့သည်ထေရ်ရှုမိတ်အားလျော့သည်တိုင်အောင်အ
 ယွန်တောင်းပန်သောအခါစေတီကြံဟုဆို၏။ သူတို့
 သည်လူငါးကျိပ်ကိုစေတီတည်ပြု၍သုံးရက်ပတ်လုံးရှာ၍

၁၈ မတွေ့နိုင်ကြ။။ သေရဲ့သည်ယေရ်ခေါ်မြို့မှာနေသေးသည်
ဖြစ်၍သူတို့သည်ပြန်လာသောအခါမသွားကြနှင့်ဟုငါ
မြင်တားသည်မဟုတ်လောဟုဆို၏။

၁၉ ထိုမြို့သားတို့က ကိုယ်တော်မြင်တော်မူသည့်အတိုင်း
ဤမြို့တည်ရာအရပ်သည် သာယာပါ၏။ သို့ရာတွင် ရေ
မကောင်း။ မြေလည်း ကိုယ်ဝန်ပျက်စေတတ်ပါသည်။

၂၀ ဟုခေါ်၍ အားလျှောက်ကြလျှင်၊ ခေါ်၍ကားသစ်တလုံး
ကိုဆားထည့်၍ယူခဲ့ကြလေ့ဟုဆိုသည်အတိုင်းယူခဲ့
၂၁ ကြ၏။ ခေါ်၍သည်စပ်ရေတွင်းသို့သွား၍ဆားကိုခတ်

လျက်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည့်ကား။ ဤရေကိုငါချို
စေ၏။ နောက်တဖန် သေစေမည်အကြောင်း။ ကိုယ်ဝန်
၂၂ ပျက်စေမည်အကြောင်းကိုမပြုရဟု။ ဇေယျံသင့်ဆို
သောအမိန့်တော်အတိုင်းထိုရေသည်ယနေ့တိုင်အောင်
ချိုလေ၏။

၂၃ ထိုမြို့မှဗေသလမြို့သို့ပြန်၍ ခရီးသွားစဉ်တွင်လူလင်
မျိုးတို့သည်မြို့ထဲကထွက်၍ဟေခေါင်းပြောင်။ တက်ဦး
လော့။ ဟေခေါင်းပြောင်။ တက်ဦးလော့ဟုကဲ့ရဲ့ကြ၏။

၂၄ ၊ ဇေယျံသည်ဗုဒ္ဓကြည့်ပြီးလျှင်ထာဝရဘုရား၏အခွင့်
နှင့်ကျိန်ဆိုသဖြင့်ဝံ့မနှံ့ကောင်တို့သည်တောထဲက
ထွက်၍လူလင်မျိုးလေးကျပ်နှစ်ယောက်တို့ကိုကိုက်

၂၅ သတ်လေ၏။ ထိုမြို့မှကရမေလတောင်သို့၎င်းထိုတောင်
မှရှာရိမြို့သို့၎င်းအစည်အတိုင်းသွား၏။

၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှုဖတ်နန်းစံဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်
အာဟပ်သားယောရုံသည်ရှမာရိမြို့၌မင်းပြု၍ဣသရေလ
၂ နိုင်ငံကိုစိုးစံ၏။ ထိုမင်းသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ သို့ရာတွင်မိဘကဲ့သို့မပြု။ ခမည်းတော်
၃ လုပ်သောဗာလရုပ်တုကိုပယ်ရှား၏။ သို့သော်လည်းဣ
သရေလအမျိုးကိုပြစ်မှားစေသောနေဗတ်၏သားယေရော
ဗောင်ပြုသောဒုစရိုက်အပြစ်ကိုမရှောင်။ မှီဝဲ၏။

၄ မောဘမင်းကြီးမေရှာသည်သိုးထိန်းကြီးဖြစ်၍ဣသ
ရေလရှင်ဘုရင်အားသိုးသငယ်တစ်ဆူနှင့်အမွှေးပါ
၅ သောသိုးထီးတစ်ဆူကိုဆက်ရ၏။ အာဟပ်သေသော
အခါမောဘမင်းကြီးသည်ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကိုပုန်
၆ ကန်လေ၏။ ထိုအခါယောရုံမင်းကြီးသည်ရှမာရိမြို့ထဲ
ကထွက်၍ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုစာရင်း

၇ ယူ၏။ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှုဖတ်ထံသို့လူကိုစေလွှတ်၍
မောဘမင်းကြီးသည်ကိုပုန်ကန်ပြီ။ မောဘပြည်ကိုစစ်
တိုက်ခြင်းငှါ ငါနှင့်အတူလိုက်မည်လောဟုမေးလျှင်
ယောရှုဖတ်ကငါလိုက်မည်။ ငါသည်မင်းကြီးကဲ့သို့ဖြစ်
၏။ ငလူတို့သည်မင်းကြီး၏လူကဲ့သို့၎င်းငြင်းတို့သည်

၈ မင်းကြီး၏မြင်းကဲ့သို့၎င်းဖြစ်ကြသည်ဟုပြန်ပြော၏။ အ
ဘယ်လမ်ဖြင့်စစ်ချီရမည်နည်းဟုမေးသော်ဧနဲတောလမ်
၉ ဖြင့်ချီရမည်ဟုပြန်ပြော၏။ ထိုသို့ဣသရေလရှင်ဘုရင်။
ယုဒရှင်ဘုရင်။ ဧနဲရှင်ဘုရင်တို့သည်ပိုင်း၍ချွန်ရက်ခရီး

၁၀ များသောကံစရာရေမရှိ။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကခက်စွာ
ပြု။ ထာဝရဘုရားသည်ဤရှင်ဘုရင်သုံးပါးတို့ကိုမော

၁၁ ဘလူတို့လက်သို့အပ်ခြင်းငှါရဝေးစေတော်မူသည်တ
ကားဟုဆို၏။ ယောရှုဖတ်ကလည်းထာဝရဘုရား၌မေး
လျှောက်မည်အကြောင်း။ ထာဝရဘုရား၏ပရောဖက်တ
ယောက်မျှမရှိသလောဟုမေးလျှင်ဣသရေလရှင်ဘုရင်
၏ကျွန်တယောက်ကဇေယျံလက်ထောက်ရှာဖတ်သား

၁၂ ဇေယျံရှိပါ၏ဟုလျှောက်သော်။ ယောရှုဖတ်ကထာဝရ
ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်သုန္ဒရီတော်မူသည့်ဟုဆို
လျက်ရှင်ဘုရင်သုံးပါးတို့သည်ဇေယျံထံသို့သွားကြ၏။

၁၃ ၊ ဇေယျံသည်ဣသရေလရှင်ဘုရင်အားလည်းငါသည်သင်
နှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ သင့်အဖေ၏ပရောဖက်။ သင့်အ
မိ၏ပရောဖက်တို့ထံသို့သွားလော့ဟုဆိုလျှင်ဣသရေလ
ရှင်ဘုရင်ကမဆိုပါနှင့်။ ထာဝရဘုရားသည်ဤရှင်ဘုရင်
သုံးပါးတို့ကိုမောဘလူတို့လက်သို့အပ်ခြင်းငှါရဝေးစေ

၁၄ တော်မူသည်တကားဟုဆိုသော်။ ဇေယျံကငါကိုးကွယ်
သောကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားအသက်
ရှင်တော်မူသည်အတိုင်းအကယ်၍ယုဒရှင်ဘုရင်ယော

၁၅ ရှုဖတ်၏မျက်နှာကိုငါမထောက်လျှင်သင့်ကိုငါမကြည့်
မမြင်လိမ့်။ စောင်းသမားကိုခေါ်ခဲဟုဆို၍စောင်းသ
မားသည်တီးသောအခါထာဝရဘုရား၏လက်တော်

၁၆ သင့်ဇေယျံအပေါ်သို့ရောက်၍။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
သည့်ကား။ ဤမျှင့်ပတ်လည်၌ဆယ်ပေါင်းတို့ကိုလုပ်ကြ
၁၇ လော့။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့နှင့်တိရိစ္ဆာန်တို့သည်

၁၈ သောက်စရာတို့လေမလာ။ မိလ်းမရွာဘဲဤမျှင့်သည်ရေ
နှင့်ပြည့်ဝိမ့်မည်။ ထိုအမှုသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်
၁၉ ၌သာမညအမှုဖြစ်သေး၏။ မောဘလူတို့ကိုလည်းသင်

၂၀ တို့လက်သို့အပ်တော်မူမည်။ သင်တို့သည်ခိုင်ခံ့။ ထူးဆန်း
သောမြို့ရှိသမျှတို့ကိုလုပ်ကြံကြလိမ့်မည်။ အသုံးဝင်သော
သစ်ပင်ရှိသမျှတို့ကိုရုတ်ခွဲကြလိမ့်မည်။ ရေတွင်းရှိသ
မျှတို့ကိုမြေဖို့ကြလိမ့်မည်။ ကောင်းသောမြေကွက်ရှိသ
မျှတို့ကိုကျောက်ခဲနှင့်ဖျက်ကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ၊ နံနက်အချိန်။ ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာကိုပူဇော်သောအ
ခါရေသည်ဧနဲလမ်ဖြင့်သာ၍တပြည်လုံးကိုလွှမ်းလေ၏။

၂၂ ရှင်ဘုရင်တို့သည်စစ်ချီ၍လာကြောင်းကိုမောဘ
ပြည်သားအပေါင်းတို့သည်ကြားသောအခါလက်နက်
ဆောင်သောသူအကြီးအငယ်ရှိသမျှတို့ကိုရဝေးစေ၍

၂၃ ပြည်စွန်းနားမှာတပ်ချကြ၏။ နံနက်စောစောထသော
အခါရေပေါ်မှာနေရောင်ထင်၍ပြည်တဖက်၌ရေသည်
အသွေးကဲ့သို့နီသည်ကိုမောဘပြည်သားတို့သည်မြင်

၂၄ ကြလျှင်။ အသွေးဖြစ်၏။ စင်စစ်ရှင်ဘုရင်တို့သည်တ

ယောက် ကို တယောက်လုပ်ကြံ၍ သေကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍

၂၄ မောဘပြည်သားတို့။ လူယူကြလေ့ဟုဆိုကြ၏။ ဣသ
ရေလတပ်သို့ရောက်သောအခါ ဣသရေလတို့သည်ထ
၍မောဘပြည်သားတို့ကိုလိုက်သဖြင့်သူတို့သည်ပြေကြ
၏။ ဣသရေလတို့သည်မောဘပြည်ထဲသို့တိုင်းအောင်
၂၅ လိုက်၍လုပ်ကြံကြ၏။ မြို့တို့ကိုဖြိုဖျက်ကြ၏။ ကောင်း
သောမြေကွက်ရှိသမျှတို့အပေါ်မှာလူအပေါင်းတို့သည်
ကျောက်ခဲပြစ်ချ၍ဖုံးလွှမ်းကြ၏။ ရေတွင်းရှိသမျှတို့ကို
လည်းဖြေဖျက်၍အသုံးဝင်သောသစ်ပင်ရှိသမျှတို့ကိုခုတ်
၂၆ လှေကလွှဲသမားတို့သည်ဝိုင်း၍ပြစ်ကြ၏။ မောဘ
မင်းကြီးသည်အတိုက်မခံနိုင်သည်ကိုသိသောအခါ
ဝေးကိုင်သောသူချန်စ်ရာကိုခေါ်၍ဧည့်ခံရင်တင်၏
တပ်ကိုဖျက်မည်ဟုအားထုတ်သော်လည်းမဖျက်နိုင်။

၂၇ | နောက်မှမိမိကိုယ်စား။ နန်းထိုင်ထိုက်သောသားဦး
ကိုယူ၍မြို့ရိုးပေါ်မှာမီးရှို့ရာယဇ်ပြုလေ၏။ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည်သူတပါးအမျက်ထွက်ခြင်းကိုခံရ
သောကြောင့်ထိုပြည်ကိုထား၍ကိုယ်ပြည်သို့ပြန်သွား
ကြ၏။

၁ ပရောဖက်အမျိုးသား၏မယားတယောက်သည်
ဇေယျာထံသို့လာ၍ကိုယ်တော်ကျွန်။ ကျွန်မ၏ခင်ပွန်းသေ
ပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည်ထာဝရဘုရားကိုရိုသေသော
သူဖြစ်သည်ကိုကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။ ယခုမှကျွန်း
၂ ရှင်သည်ကျွန်မ၏သားနှစ်ယောက်ကိုကျွန်ခံစေခြင်းငှါ
လာပါပြီဟုကျွန်းကျော်လေ၏။ ဇေယျာကလည်းသင့်အဖို့
အဘယ်သို့ငါပြုရမည်နည်း။ သင့်အိမ်၌အဘယ်ဥစ္စာရှိ
၃ သနည်းဟုမေးလျှင်ကိုယ်တော်ကျွန်မအိမ်၌ဆီအိုးတလုံး
မှတပါးအဘယ်ဥစ္စာမျှမရှိပါဟုပြောဆိုသော်၊ ဇေယျာ
ကသွားလေ။ အိမ်နီးချင်းရှိသမျှတို့တွင်လပ်သောအိုး
တို့ကိုငှားယူလေ။ များစွာသောအိုးတို့ကိုငှားယူလေ။

၄ | ကိုယ်အိမ်သို့ရောက်သောအခါသားတို့ကိုခေါ်၍တံခါး
ကိုပိတ်ပြီးမှငှားယူသောအိုးများအထဲသို့ဆီကိုအပြည့်
၅ လောင်း၍ထားလေ့ဟုစိရင်သည်အတိုင်း၊ ထိုမိမိသည်
သွား၍သားတို့သည်အိုးများကိုယူခဲ့ပြီးမှမိမိသည်သား
တို့နှင့်အတူအိမ်ထဲသို့ဝင်၍တံခါးကိုပိတ်လျက်ဆီ
၆ ကိုလောင်းလေ၏။ အိုးများ၌ဆီပြည့်သောအခါအိုးတ
လုံးကိုယူခဲ့ပြီးဟုသားအားဆိုလျှင်အိုးလပ်မရှိပါဟု
၇ ပြန်ပြောသော်ဆီသည်တန်လျက်နေ၏။ ထိုမိမိသည်

လာ၍ဘုရားသခင်၏လူကိုကြားပြောလျှင်သူကထိုဆီ
ကိုသွား၍ရောင်းပြီးလျှင်ကျွန်းကိုဆပ်လေ။ ကြွင်းသော
ဆီကိုအဖို့ပြု၍သင်နှင့်သားတို့သည်အသက်မွေးကြလေ့
ဟုဆို၏။

၈ တနေ့သန္တလေ၍သည်ရှုနပ်မြို့သို့သွားရာတွင်ထိုမြို့၌
ထင်ရှားသောမိမိတယောက်သည်ဇေယျာကိုကျွန်းခြင်း
ငှါခေါ်ပင့်လေ၏။ နောက်မှထိုလမ်းသို့သွားသောအခါခါ
၉ ကျွန်းခြင်းကိုခံအံ့သောငှါထိုအိမ်သို့ဝင်တတ်၏။ မိမိက
လည်းငါတို့နေရာလပ်ဖြင့်အစည်သွားလာသောဤသူ
သည်ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းသူဖြစ်သည်ကိုကျွန်ုပ်ရိပ်
၁၀ မိ၏။ ဝင်းရိုးအပေါ်မှာအခပ်ငယ်တခုကိုလုပ်ကြကုန်အံ့။
သူအဖို့ခံတင်။ စားပွဲ။ ထိုင်ခုံ။ မီးခုံတို့ကိုထားကြကုန်အံ့။
သို့ဖြစ်၍သူသည်ငါတို့ဆီသို့ရောက်သောအခါထိုအခပ်
၁၁ ထဲသို့ဝင်ထိုင်မည်ဟုမိမိခင်ပွန်းအားဆို၏။ တနေ့သ
န္တလေ၍သည်ရောက်သဖြင့်ထိုအခပ်ထဲသို့ဝင်၍အိပ်နေ
၁၂ ၏။ ထိုရှုနပ်မြို့သူမိမိကိုခေါ်လေ့ဟုမိမိကျွန်ုပ်ဂေဟာဇိ
အားဆိုသည်အတိုင်းခေါ်၍မိမိသည်ဇေယျာရှေ့မှာရပ်
၁၃ နေ၏။ ဇေယျာကသင်သည်ငါတို့အဖို့ဤသူလောက်လုပ်
ကျွန်းပြုရသည်အတွက်သင့်အဖို့အဘယ်သို့ပြုရမည်
နည်း။ သင့်အဖို့ရှင်ဘုရင်ထံ။ ဗိုလ်ချုပ်မင်းထံ၌ငါပြော
ရမည်လောဟုဂေဟာဇိမေးမည်အကြောင်းစိရင်သော်
မိမိကကျွန်မသည်ကိုယ်အဆွေအမျိုးတို့တွင်နေပါဦး
၁၄ မည်ဟုပြန်ပြော၏။ ဇေယျာကလည်းဤမိမိအဖို့အဘယ်
သို့ပြုစရာရှိသနည်းဟုမေးပြန်လျှင်ဂေဟာဇိကဤမိမိ
၁၅ ၌သားသွားမရှိပါ။ သူခင်ပွန်းလည်းအိုလှပြီဟုဆိုသော်
၁၆ | တဖန်ခေါ်ဦးလေ့ဟုဆိုသည်အတိုင်းခေါ်၍မိမိသည်
တံခါးဝမှာရပ်နေ၏။ ဇေယျာကလည်းသင်သည်ရှင်နှစ်
အချိန်အရွယ်စေသောအခါသားကိုဖက်ရပ်ရမိမည်
ဟုဆိုလျှင်မိမိကအိုအရှင်။ ဘုရားသခင်၏လူ။ ကိုယ်
၁၇ တော်ကျွန်မကိုရသာမသုံးပါနှင့်ဟုပြန်ပြော၏။ ထို
နောက်မိမိသည်ပခိုသန္တလေ၍ဇေယျာချိန်းချက်သောအ
ချိန်အရွယ်စေသောအခါသားကိုဖွားမြင်လေ၏။

၁၈ ထိုသားသည်နှို့ကွာပြီးမှတနေ့သန္တလေ၍ရိတ်သောသူ
၁၉ တို့ရှိရာ။ မိမိအဖေထံသို့သွား၍ငါသည်ခေါင်းနာ၏။ ခေါင်း
နာ၏ဟုအဖေအားပြောဆိုလျှင်အဖေကသူငယ်ကိုအမိထံ
၂၀ သို့ယူသွားဟုလုလင်အားပြော၏။ လုလင်သည်အမိထံသို့
ယူသွား၍သူငယ်သည်အမိရင်ခွင်၌ထိုင်၍မွန်းတည့်
၂၁ အချိန်ရှိပြီးမှသေ၏။ အမိသည်မြို့ရိုးပေါ်သို့တက်၍အ
သောင်းကိုဘုရားသခင်လူ၏ခံတင်ပေါ်မှာထားပြီးလျှင်

၂၂ တံခါးကိုပိတ်ခဲ့၍သွားလေ၏။ ခင်ပွန်းကိုလည်းခေါ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည်တရားသခင်၏လူထံသို့ပြေး၍တဖန်ပြန်လာဦးမည်။ လူလင်တယောက်နှင့်မြဲတမ်းကိုထည့်လိုက်ပါဟု ဆိုလျှင်၊ ခင်ပွန်းကအဘယ်ကြောင့်ယနေ့သွားချင်သနည်း။ လဆန်းနေ့မဟုတ်။ ဥပုသ်နေ့လည်းမဟုတ်ဟုဆို

၂၃ သော်မိမ္မကကောင်းပါလိမ့်မည်ဟုပြန်ပြော၏။ မြဲကိုကုန်းနှီးတင်ပြီးမှကျွန်ုပ်တို့ခေါ်၍နှင်သွားလော့။ ငါမပြောလျှင်ကြောင့်အသွားမနှေးစေနှင့်ဟုကျန်အားမှာထားသ

၂၄ ဖြင့်၊ ခရီးသွား၍တရားသခင်၏လူရှိရာကရမေလဟောင်ပေါ်သို့ရောက်သည်ကိုတရားသခင်၏လူသည်အဝေးကမြင်သောအခါမိမ္မကျန်ဂေဟာဇီကိုခေါ်၍ရှုနှင့်မြို့သူမိမ္မ

၂၅ လာ၏။ သင်ပြေး၍ခရီးဦးကြိုပြုပြီးလျှင်ကိုယ်တိုင်မလာသော။ ခင်ပွန်းမာ၏လော့။ သူငယ်မာ၏လော့ဟုစေလွှတ်

၂၆ ၍မေးစေသော်မိမ္မကမာပါ၏ဟုဆို၏။ တရားသခင်၏လူရှိရာတောင်ပေါ်သို့ရောက်သောအခါသူ၏ခြေတို့ကိုဖက်လေ၏။ ဂေဟာဇီသည်ဆီးတားခြင်းငှါချဉ်းလာလျှင်

၂၇ တရားသခင်၏လူကသူကိုမဆီးတားနှင့်။ သူသည်စိတ်ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ ထိုအကြောင်းကိုထာဝရတရားသည်

၂၈ အားမပြု။ ငှက်ထားတော်မူပြီဟုဆို၏။ မိမ္မကလည်းကျန်မသည်ကျွန်မသခင်ထံမှာသားဆုကိုတောင်းပါသလော့။ ကျန်မကိုမသမသုံးပါနှင့်ဟုလျှောက်ဆိုသည်မဟုတ်

၂၉ လောဟုဆို၏။ ဇေယျသညဂေဟာဇီကိုခေါ်၍သင်၏ခါးကိုစည်းလော့။ ငတောင်ဝေးကိုကိုင်၍သွားလော့။ လမီမှာသူတပါးကိုတွေ့လျှင်နှုတ်မဆက်နှင့်။ သင့်ကိုသူတပါး

၃၀ နှုတ်ဆက်လျှင်ပြန်၍မပြောနှင့်။ ငတောင်ဝေးကိုသူငယ်၏မျက်နှာပေါ်မှာတင်လော့ဟုမှာထား၏။ အမိကလည်းထာဝရတရားအသက်။ ကိုယ်တော်အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်းကျန်မသည်ကိုယ်တော်နှင့်ကွာ၍မသွား

၃၁ နှိုင့်ပါဟုဆိုလျှင်ဇေယျသညထံ၌လိုက်လေ၏။ ဂေဟာဇီသည်အရင်သွား၍တောင်ဝေးကိုသူငယ်၏မျက်နှာပေါ်မှာတင်သော်လည်းသူငယ်သည်အသံမပြု။ အမှုမထား။ ထိုကြောင့်ဂေဟာဇီသည်ဇေယျသညကိုခရီးဦးကြိုပြု၍သူ

၃၂ ငယ်သည်မနိုးပါဟုပြန်ပြော၏။ ဇေယျသညအိမ်သို့ရောက်သောအခါသူငယ်သေလျက်မိမိခံတင်ပေါ်မှာ

၃၃ တင်ထားလျက်ရှိသည်ကိုတွေ့သဖြင့်၊ အထံသို့ဝင်၍နှစ်ယောက်တည်းရှိစေခြင်းငှါတံခါးကိုပိတ်လျက်ထာဝရ

၃၄ တရားကိုဆုတောင်းလေ၏။ သူငယ်၏အနီးအပါးသို့ချဉ်း၍သူအပေါ်မှာအိပ်လျက်နှုတ်ချင်း။ မျက်စိချင်း။ လက်ချင်းထပ်လျက်သူငယ်အပေါ်မှာကိုယ်ကိုတန်ခိုး

၃၅ ဖြင့်သူငယ်အသားသည်နွေးစရှိ၏။ တဖန်ဆင်း၍အခါထဲမှာစင်းကြီးသွားပြီးလျှင်ချဉ်းပြန်၍သူငယ်အပေါ်မှာကိုယ်ကိုတန်ခိုးဖြင့်သူငယ်သည်ချွန်ကြိမ်ချေဆတ်၍

၃၆ မျက်စိကိုဖွင့်၏။ ဇေယျသညဂေဟာဇီကိုခေါ်၍ရှုနှင့်မြို့သူမိမ္မကိုခေါ်လိုက်ဟုဆိုသည်အတိုင်းခေါ်၍သူသည်ရောက်လာသောအခါဇေယျသညကသင်၏သားကိုချီယူလော့

၃၇ ဟုဆို၏။ မိမ္မသည်အထံသို့ဝင်၍မြေပေါ်မှာပျပ်ဝပ်ဦးချပြီးလျှင်သားကိုချီယူ၍ထွက်သွား၏။

၃၈ တဖန်ဇေယျသညဂေဟာဇီမြို့သို့သွား၍ထိုပြည်၌အစာခေါင်းပါး၏။ ပရောဇက်အမျိုးသားတို့သည်ဇေယျသညမှထွက်ကြပညပရောဇက်အမျိုးသားတို့အဖို့ကြီးသောအိုးကင်းကိုပြင်၍ဟင်းချက်လော့ဟုမိမ္မကျန်အား

၃၉ ဆို၏။ တရံတယောက်သောသူသည်ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကိုဆွတ်ခြင်းငှါလယ်ပြင်သို့သွား၍တောနွယ်ပင်ကိုတွေ့လျှင်တောဘူးသီးပိုက်နှိုင်းသမျှကိုဆွတ်ယူပြီးမှ

၄၀ ထိုဘူးမျိုးကိုမသိဘဲဟင်းအိုးထဲသို့ခတ်လေ၏။ ဟင်းကိုစားအံ့ဟုလောင်းပြီးမှဝိုင်း၍စားကြစည်တွင်အံ့တရားသခင်၏လူ။ အိုးထဲ၌သေဘေးရှိပါသည်ဟုအော်

၄၁ ဟစ်၍မစားနိုင်ဘဲနေကြ၏။ ဇေယျသညလည်းမနုဉ်းကံကိုယူခဲ့ဟုဆို၍အိုးထဲမှာခတ်ပြီးလျှင်လူများစားစရာသို့လောင်းဦးလော့ဟုဆိုပြန်သော်အိုး၌ဘေးမရှိ။

၄၂ တဖန်ဗာလရှုသိရှိမြို့မှလူတယောက်သည်သား၍အဦးသီးသောမယောဆံဖြင့်လုပ်သောမနုဉ်းဆယ်နှိုင်းအိတ်၌ထည့်သောအသီးအနှံများကိုတရားသခင်၏လူထံသို့ဆောင်ခဲ့၏။ ဇေယျသညလည်းဤလူများကိုကျွေးလော့

၄၃ ဟုဆိုလျှင်၊ ကျန်ကအဘယ်သို့နည်း။ ကျန်တော်သည်လူတရာကိုဤမျှနှင့်ကျွေးနိုင်ပါမည်လောဟုမေးလျှင်ဇေယျသညကဤလူများကိုကျွေးလော့။ ထာဝရတရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ထိုသူတို့သည်ဝစ္စာစားကြသော်လည်းစားစရာကျန်ကြွင်းလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူကြောင်းကိုပြော

၄၄ ဆိုသော်၊ ကျန်သည်လူများရှေ့မှာထည့်၍ထာဝရတရား၏စကားတော်နှင့်အညီထိုသူတို့သည်ဝစ္စာစားကြ၍စားစရာကျန်ကြွင်းလျက်ရှိ၏။

၄၅ ရှုရရှင်တရုတ်၏ဗိုလ်ချုပ်မင်းနေမန်သည်မိမိသခင်ထံမှာမျက်နှာရသောသူ။ ဘုန်းကြီးသောသူဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား။ ရှုရပြည်သည်ထိုသူအားဖြင့်အောင်ရသောအခွင့်ကိုထာဝရတရားပေးတော်မူပြီ။ ထိုသူသည်

၄၆ ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်နန္ဒာဒွါရရှိ

လူတို့သည်အလိုအလျောက်တပ်ဖွဲ့၍သွားစဉ်တွင်ဣသ
 ၁ ရေလပြည်မှဖမ်းခဲ့သောမိဗ္ဗဝယ်တယောက်သည်နေမန်
 ၂ ၏မယားထံ၌ကျွန်ခံရ၏။ ထိုကျွန်မကလည်းကျွန်မသခင်
 သည်ရှမာရိမြို့၌ရှိသောပရောဖက်ထံသို့ရောက်ပါစေ
 ၄ သော။ ထိုပရောဖက်သည်သခင်၌စွဲသောနွနာကိုပျောက်
 ၅ စေလိမ့်မည်ဟုမိမိသခင်မအားဆို၏။ နေမန်သည်မိမိအ
 ၆ နှင်ထံသို့ဝင်၍ဣသရေလအမျိုးမိဗ္ဗဝယ်စကားကိုပြန်
 ၇ ပြော၏။ ရှုရိရှင်ဘုရင်ကလည်းသွားလော့။ သွား
 ၈ လော့။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့စာပေးလိုက်မည်ဟုအ
 ၉ မိန့်တော်အတိုင်းနေမန်သည်ငွေအခွက်တရာ။ ခြွေအခွက်
 ၁၀ ချောက်ဆယ်။ အဝတ်ဆယ်စုံကိုယူသွား၍ ဣသရေလ
 ၁၁ ရှင်ဘုရင်ထံသို့မိမိအရှင်၏စာကိုသွင်းလေ၏။ စာ၌ပါ
 ၁၂ သောအချက်ဟူမူကား။ ကိုယ်တော်သည်ငွေကျန်နေမန်၏
 ၁၃ နွနာကိုပျောက်စေခြင်းငှါသုကိုဤစာနှင့်အတူငါစေ
 ၁၄ လွှတ်သည်ဟုပါသတည်း။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်
 ၁၅ ထိုစာကိုကြည့်ပြီးမှမိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ငါသည်အသက်
 ၁၆ ပေးပိုင်။ နှုတ်ပိုင်သောဘုရားဖြစ်သော့ကြောင့်ဤသူ
 ၁၇ သည်လူနုကိုချမ်းသာပေးစေခြင်းငှါငယ်သို့စေလွှတ်သ
 ၁၈ လော့။ ကြည့်ကြလော့။ ဤသူသည်ငွေအဘယ်မျှလောက်
 ၁၉ ရန်ရှာချင်သည်ကိုကြည့်ကြလော့ဟုဆို၏။ ဣသရေလ
 ၂၀ ရှင်ဘုရင်သည်မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်သည်ဟုဘုရားသခင်
 ၂၁ ၏လူထံသို့ရှုသည်ကြားလျှင်ကိုယ်တော်သည်အဘယ်
 ၂၂ ကြောင့်အဝတ်ကိုဆုတ်သနည်း။ ထိုသူသည်ငယ်သို့လာ
 ၂၃ ပါလေစေ။ ဣသရေလပြည်၌ပရောဖက်ရှိသည်ကိုထိစိမ့်
 ၂၄ မည်ဟုရှင်ဘုရင်ကိုမှာလိုက်လေ၏။ ထိုကြောင့်နေမန်
 ၂၅ သည်ခြင်းရထားကိုစီးသွား၍ထေရ်အိမ်ရှေ့မှာရပ်နေ
 ၂၆ ၏။ ထေရ်ကသင်သည်သွား၍ယော်ဒန်မြစ်၌ချွန်ကြိမ်
 ၂၇ တိုင်အောင်ရေမျိုးလော့။ အသားပြောင်း၍သန့်ရှင်းလိမ့်
 ၂၈ မည်ဟုလူကိုစေလွှတ်၍ပြောစေ၏။ နေမန်ကလည်းအ
 ၂၉ ကယ်၍ပရောဖက်သည်ထွက်လာမည်။ ငအနားမှာရပ်
 ၃၀ လျက်မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏နာမကိုခေါ်၍မိ
 ၃၁ မိလက်နှင့်သုံးသပ်သဖြင့်နွနာကိုပျောက်စေမည်ဟုငါ
 ၃၂ ထင်၏။ အမာသက်ပြင်၌အာဗနမြစ်။ ဖာဖာမြစ်တို့သည်
 ၃၃ ဣသရေလမြစ်အလုံးပုံထက်သာ၍ကောင်းသည်မဟုတ်
 ၃၄ လော့။ ထိုမြစ်၌ငါရေမျိုး၍မသန့်ရှင်းရသလောဟုဆို
 ၃၅ လျက်အမျက်ထွက်၍ပြန်သွား၏။ ကျန်တို့သည်ချည်း
 ၃၆ လာ၍အဖေခက်သောအမှုကိုပြုရမည်ဟုပရောဖက်စီရင်
 ၃၇ လျှင်ပြုတော်မူမည်မဟုတ်လော့။ ရေမျိုး၍သာသန့်ရှင်း
 ၃၈ ခြင်းသို့ရောက်သော့ဟုစီရင်လျှင်အဘယ်မျှလောက်သာ

၃၉ ၍ပြုတော်မူသင့်ပါသည်တကားဟုသျှောက်ကြသော်
 ၄၀ ၊ နေမန်သည်သွား၍ဘုရားသခင်၏လူစီရင်သည်အ
 ၄၁ တိုင်းယော်ဒန်မြစ်၌ကိုယ်ကိုချွန်ကြိမ်နှစ်သဖြင့်သူ၏အ
 ၄၂ သားသည်သူငယ်၏အသားကဲ့သို့ပြောင်း၍သန့်ရှင်းခြင်း
 ၄၃ သို့ရောက်၏။ သို့ပြီးမှလိုက်သောသူအပေါင်းတို့နှင့်တ
 ၄၄ ကွဘုရားသခင်၏လူထံသို့ပြန်လာ၍သုရှေ့၌ရပ်လျက်
 ၄၅ ဣသရေလပြည်မှတပါးအဘယ်ပြည်၌မျှဘုရားသခင်မရှိ
 ၄၆ သည်ကိုယခုအကျွန်ုပ်သိပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ကိုယ်တော်၏ကျွန်
 ၄၇ ဟူသောအလှူလက်ဆောင်ကိုခံယူတော်မူပါဟုတောင်း
 ၄၈ ပြောလေ၏။ ထေရ်ကလည်းငါကိုးကွယ်သောထာဝ
 ၄၉ ရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည့်အတိုင်းမခံယူရဟုဆို
 ၅၀ လျှင်ခံယူစေခြင်းငှါတဖန်တိုက်တွန်းသော်လည်းညှင်း
 ၅၁ ပယ်လျက်နေ၏။ နေမန်ကလည်းသို့ဖြစ်လျှင်ကိုယ်တော်
 ၅၂ ကျွန်သည်မြို့နှစ်စီးနှင့်တင်၍မြေအနည်းငယ်ကိုယူပါရ
 ၅၃ စေ။ ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်သင့်ဦးရှုရာယဇ်အစရှိသောအဘယ်
 ၅၄ ယဇ်ကိုမျှထာဝရဘုရားမှတပါးအချားသောဘုရားအား
 ၅၅ နောက်တဖန်မပူဇော်ပါ။ သို့သော်လည်းအကျွန်ုပ်သခင်
 ၅၆ သည်ကိုးကွယ်အံ့ဟုရိမ္မန်ဘုရား၏ကျောင်းသို့သွား၍အ
 ၅၇ ကျွန်ုပ်ကိုမှီလျက်ရိမ္မန်ကျောင်း၌ကိုယ်ကိုညွတ်သော
 ၅၈ အခါအကျွန်ုပ်ကိုယ်သည်လည်းညွတ်လျှင်ထာဝရဘုရား
 ၅၉ သည်ကိုယ်တော်ကျွန်ကိုအပြစ်လွှတ်တော်မူပါစေသော
 ၆၀ ဟုဆိုလျှင်။ ထေရ်ကညီမိဝပ်စွာသွားလော့ဟုဆို၏။ နေ
 ၆၁ မန်သည်သွား၍အဝေးသို့မရောက်မှီ၊ ဘုရားသခင်၏လူ
 ၆၂ ထေရ်၏ကျွန်ဂေဟာဇိကဤရှုရလူနေမန်ဆောင်ခဲ့သော
 ၆၃ ဥစ္စာကိုငသခင်သည်မခံယူ။ သူကိုအလွန်သနားပြီး။ ထာ
 ၆၄ ဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်းသုနောက်
 ၆၅ သို့ငါလိုက်၍တရုတ်တရုတ်ဟုမည်ဟုအကြံရှိလျက်၊ နေ
 ၆၆ မန်နောက်သို့လိုက်လေ၏။ လိုက်ကြောင်းကိုနေမန်သည်
 ၆၇ မြင်လျှင်ကြိုဆိုအံ့သောငှါရထားမှဆင်း၍ရှိသမျှကောင်း
 ၆၈ သလောဟုမေးသော်၊ ဂေဟာဇိကကောင်းပါ၏။ ယခု
 ၆၉ တွင်ပရောဖက်အမျိုးသားလုလင်နှစ်ယောက်သည်ဖေ
 ၇၀ ရိပ်တောင်မှရောက်လာပြီ။ ငွေအခွက်တဆယ်နှင့်အငွေ
 ၇၁ နှစ်စုံကိုသူတို့အဖို့ပေးပါလော့ဟုတောင်းစေခြင်းငှါ
 ၇၂ ကျွန်တော်သခင်သည်ကျွန်တော်ကိုစေလွှတ်ပါပြီဟုဆို
 ၇၃ လျှင်၊ နေမန်ကအခွက်နှစ်ဆယ်ကိုမညှင်း။ ယူပါလော့ဟု
 ၇၄ တိုက်တွန်းလျက်ငွေအခွက်နှစ်ဆယ်ကိုအိတ်နှစ်လုံး၌
 ၇၅ အဝတ်နှစ်စုံနှင့်တကွစည်း၍မိမိကျွန်နှစ်ယောက်အပေါ်
 ၇၆ မှာတင်သဖြင့်သူတို့သည်ဂေဟာဇိကရှေ့၌ထပ်သွားရ၏။
 ၇၇ ၊ မြို့ရိုးသို့ရောက်သောအခါထိုဥစ္စာကိုဂေဟာဇိကသည်

ယူ၍အိမ်၌သို့ထားသဖြင့်ထပ်သောသူတို့ကိုလွှတ်လိုက်
 ၂၁ ပြီးမှ၊ ကိုယ်တိုင်ဝင်၍မိမိသခင်ရှေ့၌ရပ်နေ၏။ ဇေယျက
 လည်းဂေဟာမိ။ အဘယ်အရပ်သို့သွားဘိသနည်းဟု
 မေးလျှင်ကိုယ်တော်ကျွန်သည်အဘယ်အရပ်ကိုမျှမသွား
 ၂၆ ပါဟုပြန်ပြောသော်၊ ဇေယျကထိုလူသည်သင့်ကိုကြိုဆို
 အံ့သောငှါရထားပေါ်မှထွက်သောအခါငစ်တိဝိညည်
 သည်သင်နှင့်အတူမလိုက်သလော။ ငွေကိုခံယူချိန်ရှိသ
 လော။ အဝတ်။ သံလွင်ဥယျာဉ်။ စပျစ်ဥယျာဉ်။ သိုးခွား။
 ၂၇ ကျွန်ဟောကျွန်း။ ကျွန်မိမိကိုသိမ်းယူချိန်ရှိသလော။ သို့
 ဖြစ်၍နေမန်၏နဲ့နာသည်သင်၌ရင်သင်၏သားမြေး၌ရင်
 အစည်အမြဲစွဲစေဟုဆိုသည်အတိုင်းဂေဟာမိသည်နဲ့နာ
 စွဲ၍မိသားပွင့်ကဲ့သို့ဖြူလျက်သခင်ထံမှထွက်သွား၏။

၁ ပရောဗက်အမျိုးသားတို့ကကိုယ်တော်နှင့်အတူယု
 ၂ ခုနေသောအရပ်သည်ကျည်းမြောင်းပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့
 သည်ယောင်ဒန်မြစ်နားသို့သွားပါရစေ။ ထိုအရပ်၌ပိုင်း၍
 သစ်သားကိုခုတ်ပြီးလျှင်ကိုယ်နေရာတို့လုပ်ပါရစေဟု
 ဇေယျထံ၌အခွင့်တောင်းလျှင်သွားကြလေဟုအခွင့်ပေး
 ၃ ၏။ အချို့ကလည်းမည်းပါးနှင့်။ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့နှင့်
 ကြွတော်မူပါဟုတောင်းပန်လျှင်ငါသွားမည်ဟုဝန်ခံ
 ၄ သည်အတိုင်း၊ သူတို့နှင့်အတူလိုက်လေ၏။ ယောင်ဒန်
 မြစ်နားသို့ရောက်သောအခါသစ်သားကိုခုတ်ကြ၏။

၅ ၊ တယောက်သောသူသည်ခုတ်စဉ်တွင်ရေထဲသို့ပေါက်
 ဆိန်ကျ၏။ ခုတ်သောသူကလည်းခက်ထုပြီသခင်။ ထို
 ပေါက်ဆိန်သည်ငှါးကဲ့သောဥစ္စာဖြစ်ပါ၏ဟုအော်ဟစ်
 ၆ လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏လူကအဘယ်မှာကျသနည်းဟုမေး
 သော်ကျရာအရပ်ကိုပြပြီးမှခုတ်ကိုခုတ်၍ထိုအရပ်၌ချ
 ၇ သဖြင့်ပေါက်ဆိန်သည်ပေါ်လောနေ၏။ ဆယ်ယူလေ့
 ဟုဇေယျဆိုသည်အတိုင်းတပည့်သည်လက်ကိုဆန့်၍
 ဆယ်ယူ၏။

၈ တဖန်ရှုရိရှင်ဘုရင်သည်ဣသရေလပြည်ကိုစစ်
 တိုက်၍ဤမည်သောအရပ်။ ဤမည်သောအရပ်၌ငါတို့
 သည်တပ်ချကြကုန်အံ့ဟုကျွန်တို့နှင့်တိုင်ပင်သောအခါ
 ၉ ၊ ဘုရားသခင်၏လူသည်ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့လျက်
 စေလွှတ်၍ဤမည်သောအရပ်ကိုသတိပြုပါ။ ထိုအရပ်သို့
 ၁၁ ရှုရိလူတို့သည်လာကြပြီဟု၊ သတိပေးသောအရပ်သို့ဣသ
 ရေလရှင်ဘုရင်သည်လျက်စေလွှတ်၍တကြိမ်နှစ်ကြိမ်မ
 ၁၂ ကရန်သူတို့ကိုရှောင်လေ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့်ရှု
 ရိရှင်ဘုရင်သည်စိတ်ပူပန်၍ကျွန်တို့ကိုခေါ်ပြီးလျှင်ငါ

တို့တွင်အဘယ်သူသည်ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဘက်၌နေ
 ၁၂ သည်ကိုအေးမပြဘဲနေကြသနည်းဟုမေးသော်၊ ကျွန်
 တယောက်ကထိုသို့မဟုတ်ပါအရှင်မင်းကြီး။ ကိုယ်
 တော်စက်တော်မူခပ်ထဲ၌မိန့်တော်မူသောစကားကိုပင်
 ဣသရေလပြည်၌ရှိသောပရောဗက်ဇေယျသည်ဣသ
 ရေလရှင်ဘုရင်အားပြန်ပြောတတ်ပါသည်ဟုလျှောက်
 ၁၃ လေ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်းသူသည်အဘယ်အရပ်၌ရှိ
 သည်ကိုသွား၍ချောင်းကြည့်လော့။ သူကိုဖမ်းဆီးစေခြင်း
 ငှါငါစေလွှတ်မည်ဟုမိန့်တော်မူပြီးမှဒေါသန်မြို့၌ရှိပါ
 ၁၄ သည်ဟုလျှောက်လေ၏။ ထိုမြို့သို့မြင်းစီးသူရဲ။ ရထား
 စီးသူရဲ။ ဗိုလ်ခြေများကိုစေလွှတ်သဖြင့်ညဉ့်အခါရောက်
 ၁၅ ၍မြို့ကိုပိုင်းကြ၏။ နံနက်စောစောဘုရားသခင်လူ၏
 ကျန်သည်ထံ၌ပြင်သို့ထွက်သောအခါမြင်းစီးသူရဲ။ ရ
 ထားစီးသူရဲ။ ဗိုလ်ခြေတို့သည်မြို့ကိုပိုင်းလျက်ရှိကြသည်
 ၁၆ ဖြစ်၍အိုသခင်။ အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟုမိမိသခင်
 အေးဆို၏။ ဇေယျကမပိုးရိမ်နှင့်။ ငါတို့ဘက်၌နေသော
 သူတို့သည်ရန်သူတို့ဘက်၌နေသောသူတို့ထက်သာ၍
 ၁၇ များကြသည်ဟုဆိုလျက်၊ အိုထာဝရဘုရား။ ဤသူသည်
 မြင်နိုင်မည်အကြောင်း။ သူ၏မျက်စိကိုဖွင့်တော်မူပါဟု
 ဆုတောင်းသည့်အတိုင်းထာဝရဘုရားသည်ထိုလူလင်၏
 မျက်စိကိုဖွင့်တော်မူသဖြင့်ဇေယျပတ်လည်၌တတောင်
 လုံးသည်မီးမြင်း။ မီးရထားနှင့်ပြည့်သည်ကိုမြင်လေ၏။

၁၈ ၊ ရှုရိလူတို့သည်ရောက်လာသောအခါဇေယျကအိုထာ
 ဝရဘုရား။ ဤသူတို့၏မျက်စိမမြင်စေခြင်းငှါဒဏ်ခတ်
 တော်မူပါဟုဆုတောင်းသည်အတိုင်းဒဏ်ခတ်တော်မူ
 ၁၉ ၏။ ဇေယျကလည်းဤလင်မဟုတ်။ ဤမြို့လည်းမဟုတ်။ င
 နောက်သို့လိုက်ကြ။ သင်တို့ရှာသောသူရှိရာသို့ငါ့မည်
 ၂၀ ဟုဆိုလျက်မှသာရိမြို့သို့လိုလေ၏။ မြို့ထဲသို့ရောက်ပြီးမှ
 ဇေယျကအိုထာဝရဘုရား။ ဤသူတို့သည်မြင်နိုင်မည်အ
 ကြောင်း။ သူတို့၏မျက်စိကိုဖွင့်တော်မူပါဟုဆုတောင်း
 သည်အတိုင်းသူတို့၏မျက်စိကိုဖွင့်တော်မူသဖြင့်သူတို့
 ၂၁ သည်မြင်၍ရှုမာရိမြို့ထဲမှာရှိသည်ဟုသိကြ၏။ ဣသရေ
 လရှင်ဘုရင်ကလည်းအဖေ။ ထိုသူတို့ကိုခေးနှင့်သတ်ရပါ
 ၂၂ မည်လောဟုဇေယျအေးမေးလျှင်၊ မသတ်ပါနှင့်။ ခေးနှင့်
 ခုတ်လျက်လေးနှင့်ပြစ်လျက်စစ်တိုက်၍ဖမ်းမိသောသူ
 တို့ကိုသတ်ရမည်လော။ သူတို့ရှေ့မှာမုန့်နှင့်ရေကိုထည့်
 ၍သူတို့သည်စားသောက်ပြီးမှမိမိတို့သခင်ထံသို့သွား
 ၂၃ ပါစေဟုဆိုလျှင်၊ များစွာသောစားစရာကိုပြင်ဆင်၍
 စားသောက်စေပြီးမှလွှတ်လိုက်သဖြင့်သူတို့သည်မိမိတို့

သခင်ထံသို့ပြန်သွားကြ၏။ ထိုနောက်မှရှုရလှသည့် အလိုအလျောက်တပ်ဖွဲ့၍အသရေလပြည်သို့မလာကြ။

၂၄ နောက်တဖန်ရှုရရှင်ဘုရင်ဗဟိဒ္ဓသည်ဗိုလ်ခြေအပေါင်းကိုရဝေးစေသဖြင့်စစ်ချီ၍ရှုမာရိမြို့ကိုဝိုင်းထား၏။

၂၅ ကြာမြင့်စွာဝိုင်းထားသောကြောင့်ရှုမာရိမြို့၌အလွန်အစားခေါင်းပါး၍ခြံခေါင်းတလုံးကိုငွေရှစ်ဆယ်နှင့်

၂၆ ၎င်းကြပ်တပြည်ကိုငွေငါးကျပ်နှင့်ဝင်ရောင်းရ၏။ အသရေလရှင်ဘုရင်သည်မြို့ရိုးပေါ်မှာရှောက်သွားစည်မိမ္မတယောက်ကအရှင်မင်းကြီးကယ်မတော်မူပါဟုအော်ဟစ်၏။

၂၇ ရှင်ဘုရင်ကထာဝရဘုရားကယ်မတော်မူလျှင်ငါသည်အဘယ်သို့ကယ်မနိုင်မည်နည်း။ စပါးနယ်ရာတလင်း။ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းထဲကကယ်မရမည်

၂၈ လောဟု၍၎င်း။ သင်၌အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူ၍၎င်းမေးလျှင်မိမ္မကဏ္ဍိမိမ္မသည်ကျွန်မဆီသို့လာ၍သင့်သားကိုယနေ့ငါတို့ဘေးတို့အပ်ပါ။ နက်ဖန်နေ့၌ငါသားကိုစားရမည်

၂၉ ဟုဆိုသည်အတိုင်း။ ကျွန်မ၏သားကိုပြုတ်၍စားကြပါ၏။ နက်ဖန်နေ့၌ကျွန်မကသင်၏သားကိုငါတို့စားအပ်ပါဟုတောင်းသော်သူသည်မိမိသားကိုဝှက်ထားပါသည်

၃၀ ဟုသျှောက်လေ၏။ ရှင်ဘုရင်သည်ထိုမိမ္မ၏စကားကိုကြားလျှင်မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်လေ၏။ မြို့ရိုးပေါ်မှာရှောက်သွားစည်လူတို့သည်ကြည့်၍အတွင်း၌လျှော်တေအဝတ်

၃၁ ဖြင့်ဝတ်တော်မူကြောင်းကိုသိမြင်ရကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်းရှာဖွေထားလေ၏။ ဝေရီ၌ရှိသည့်ယနေ့သုကိုယ်နှင့်မကွာဘဲနေလျှင်ထာဝရဘုရားသည်ထိုမျှမက

၃၂ ငါ၌ပြုတော်မူပါစေသောဟုဆို၏။ ဝေရီ၌သည့်မိမိအိမ်၌ထိုင်၍အသက်ကြီးသူတို့သည်သူနှင့်အတူထိုင်ကြစည်ရှင်ဘုရင်သည်မိမိရှုမာသုတယောက်ကိုစေလွှတ်၏။ ထိုတမန်မရောက်မှီဝေရီ၌ကလူသတ်၏သားသည်

၃၃ ငလည်ပင်းကိုဖြတ်စေခြင်းငှါစေလွှတ်သည်ကိုသိမြင်ကြသလော။ ထိုတမန်မရောက်သောအခါတံခါးကိုပိတ်၍တံခါးနားမှာသုကိုဆီးထားကြလော့။ သူနောက်မှာသုသခင်ခြေသံမမြည်သလောဟု။ အသက်ကြီးသူတို့အား

၃၄ ခြောက်စည်တွင်ထိုတမန်သည်ရောက်လာ၏။ ရှင်ဘုရင်ကိုယ်တိုင်ရောက်လျှင်ဤအမှုသည်ထာဝရဘုရားစီရင်သောအမှုဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးကိုအဘယ်

၃၅ ကြောင့်မျှော်သင့်ရသေးသနည်းဟုဆိုသော်။ ဝေရီ၌ကထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုနားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ နက်ဖန်နေ့။ ယခု

အချိန်ရောက်လျှင်လျှာမုန့်ညက်တမိတ်ကိုငွေတကျပ်။ မုယောဆံတခွက်တကျပ်နှင့်ရှုမာရိမြို့တံခါးဝ၌ရောင်းရ

၂ ဆိခံမည်ဟုဆင့်ဆို၏။ ရှင်ဘုရင်မှီခြင်းကိုခံရသောအမတ်ကထာဝရဘုရားသည်မိမိမင်းကောင်းကင်၌ပြတင်းပေါက်တို့ကိုဖွင့်လှစ်တော်မူလျှင်ထိုသို့ဖြစ်နိုင်ကောင်းသည်ဟုဘုရားသခင်၏လူအားဆိုသော်ဘုရားသခင်၏လူကသင်သည်ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်ရသော်လည်းမစားရ

၃ ဟုပြန်ပြော၏။ ထိုအခါမြို့တံခါးဝ၌ထိုင်လျက်ရှိသောလူနုလေးယောက်တို့ကငါတို့သည်သေသည်ဘိုင်အောင်

၄ အဘယ်ကြောင့်ဤအရင်၌ထိုင်ရမည်နည်း။ မြို့ထဲသို့ဝင်လျှင်အစားခေါင်းပါးသောကြောင့်သေရမည်။ ဤအရင်၌ထိုင်လျက်နေလျှင်လည်းသေရမည်။ သို့ဖြစ်၍ရှုရတပ်သို့ဝင်စားကြကုန်အံ့။ သူတို့သည်အသက်ရှင်စေလျှင်ရှင်

၅ ရမည်။ သတ်လျှင်သေရမည်ဟုတိုင်ပင်ပြီးလျှင်။ မိမိမလင်းမှီထ၍ရှုရတပ်သို့သွားကြ၏။ တပ်ဦးသို့ရောက်

၆ သောအခါအဘယ်သူကမျှမတွေ့ကြ။ အကြောင်းမူကား။ ရှုရလူတို့သည်ရထားစီးသူရဲ။ မြင်းစီးသူရဲ။ များစွာသောဗိုလ်ခြေအသံကိုကြားစေခြင်းငှါထာဝရဘုရားပြုတော်မူသဖြင့်သူတို့ကအသရေလရှင်ဘုရင်သည်ငါတို့ကို

၇ တိုက်စေခြင်းငှါဟိတ္ထိမင်းများ။ အရက္ခမင်းများတို့ကိုငြားပြီးဟုတယောက်ကိုတယောက်ဆိုလျက်။ မိမိမလင်းမှီထ၍သူတို့ထံ။ မြင်း။ မြဲအစရှိသောတတပ်လုံးကို

၈ စွန့်ပြစ်၍ကိုယ်အသက်လွှတ်အောင်ပြေးကြ၏။ လူနုတို့သည်တပ်ဦးသို့ရောက်သောအခါတဲတခုထဲသို့ဝင်၍

၉ စားသောက်ပြီးမှရှေ့ငွေအဝတ်တန်ဆာများကိုယူသွားပြီးလျှင်ဝှက်ထားကြ၏။ နောက်တဖန်အချားသောတဲသို့

၁၀ ဝင်၍ဥစ္စာများကိုယူသွားပြီးလျှင်ဝှက်ထားကြ၏။ သို့ရာတွင်ငါတို့သည်ကောင်းမွန်စွာမပြုပါတကား။ ယခုနေ့သည်ကောင်းသောသိတင်းကိုကြားပြောရသောနေ့ဖြစ်လျက်ငါတို့သည်မကြားမပြောဘဲနေပါပြီတကား။ မိမိမလင်းသည်တိုင်အောင်မပြောဘဲနေလျှင်အမှုတခုတခုရောက်သိခံမည်။ သို့ဖြစ်၍နန်းတော်၌သိတင်းကြားပြော

၁၁ အံ့သောငှါငါတို့သည်သွားကြကုန်အံ့ဟုတိုင်ပင်ပြီးမှ။ မြို့သို့သွား၍တံခါးပြင်၌ဟစ်ခေါ်လျက်ငါတို့သည်ရှုရတပ်သို့ရောက်၍အဘယ်သူကမျှမတွေ့။ လူသံကိုမကြား။ မြင်း။ မြဲတို့ကိုချည်နှောင်လျက်တဲများလည်းတတ်တိုင်း

၁၂ ရှိသည်ကိုတွေ့ပါ၏ဟုကြားပြောသည်အတိုင်း။ တံခါးစောင့်တို့သည်တယောက်ကိုတယောက်ဟစ်၍ထိုသိ

၅၂၁ ရှင်ဘုရင်သည်ထံ၌ရှိလျက်ရှိသည်ငါတို့အဘယ်သို့ပြု
 လိုသည်ကိုငါပြောမည်။ သူတို့ကမြို့ပြင်သို့ထွက်သော
 မြို့သားတို့ကိုအရှင်ဖမ်းပြီးမှမြို့ထဲသို့ဝင်မည်အကြံရှိ၍ငါ
 တို့ဝတ်စွတ်ကြောင်းကိုသိသောကြောင့် မိမိတို့တပ်ပြင်
 သို့ထွက်၍တော၌ပုန်းရှောင်လျက်နေကြသည်ဟုဆိုလျှင်
 ၁၃ ကျွန်တယောက်ကမြို့၌ကျန်ကြွင်းသော မြင်းငါးစီးကို
 ပေးတော်မူပါ။ ထိုမြင်းမူကားပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်
 သောအခါအလှူအမျိုးအစားအရင်းကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။ ထို
 ၁၄ မြင်းတို့ကိုစီးလျက်သွား၍ကြည့်ရှုရသောအခွင့်ကိုပေး
 တော်မူပါဟုလျှောက်ပြီးမှ၊ ရထားမြင်းနှစ်စီးကိုယူပြီး
 ၁၅ လျှင်သွား၍ကြည့်ရှုလော့ဟုရှင်ဘုရင်သည်ရှုရမိလျှင်
 ၁၆ နောက်သို့စေလွှတ်သည့်အတိုင်း၊ ယောက်ျားနှစ်ဦးတို့အောင်
 လိုက်ကြ၏။ ရှုရလျက်ရှိသည်အလျှင်အမြန်ပြေးရာတွင်
 ၁၇ ပြစ်ခဲ့သောအဝတ်တန်ဆာတို့သည်လမ်း၌ပြဉ်းလျက်ရှိကြ
 ၏။ စေလွှတ်သူတို့သည်ပြန်လာ၍နားတော်လျှောက်ကြ
 ၁၈ ၏။ ထိုအခါမြို့သားတို့သည်ထွက်၍ရှုရိတ်တို့ကိုလှူယူ
 ကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏စကားတော်အတိုင်း၊ ဂျုံ၊ မုန့်ညက်
 တစ်တံကိုငွေတကျပ်။ မုယောဆံတစ်ခွက်တကျပ်နှင့်
 ၁၉ ရောင်းကြ၏။ ရှင်ဘုရင်မိမြင်းကိုခံရသောအမတ်သည်
 အမိန့်တော်အတိုင်း တံခါးတော်ကိုစောင့်သည်တွင်
 ၂၀ ထွက်ဝင်သောသူတို့နှင့်မိ၍ဘုရားသခင်၏လူသည်ရှင်
 ဘုရင်ရောက်လာသောအခါပြောဆိုနှင့်သည်အတိုင်း
 ၂၁ ထိုအမတ်သေလေ၏။ ဘုရားသခင်၏လူကနက်ဖန်နေ။
 ယခုအချိန်ရောက်လျှင်ဂျုံ၊ မုန့်ညက်တစ်တံကိုငွေတ
 ကျပ်။ မုယောဆံတစ်ခွက်တကျပ်နှင့်ရှာမရမြို့တံခါးဝ၌
 ၂၂ ရောင်းရလိမ့်မည်ဟုရှင်ဘုရင်အားဆင့်ဆိုသည့်အတိုင်း
 ၂၃ ဖြစ်၏။ အမတ်ကလည်းထာဝရဘုရားသည်မိမိတို့ကောင်း
 ကင်၌ပြတင်းပေါက်တို့ကိုဖွင့်လှစ်တော်မူလျှင် ထိုသို့
 ၂၄ ဖြစ်နိုင်ကောင်းသည်ဟုဘုရားသခင်၏လူအားဆို၍ဘုရား
 သခင်၏လူကသင်သည်ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်ရသော်
 ၂၅ လည်းမစားရဟုပြန်ပြောသည်အတိုင်း၊ ထိုအမတ်၌ဖြစ်
 ၏။ မြို့တံခါးဝမှာမြို့သားတို့နှင့်ခြင်းကိုခံရ၍သေလေ၏။
 ၂၆
 ၂၇ တဖန်ဇေယျာသည်အထက်ကအသက်ရှင်စေသော
 သူငယ်၏အမိကိုခေါ်၍သင်သည်အိမ်သူအိမ်သားနှင့်
 တကွသသွေးသော။ တည်းခို၍နေနိုင်သောအရပ်တစ်ခု
 ရပ်၌တည်းခို၍နေသော။ ထာဝရဘုရားသည်အစာခေါင်း
 ၂၈ ပါးဆုကာလကိုမှီထွက်တော်မူပြီးတပြည့်လုံး၌ရနှစ်နှစ်
 ၂၉ ခေါင်းငါးထိခံမည်ဟုသတ်ပေး၏။ ထိုမိမိသည်ဘုရား

သခင်လူ၏စကားကိုနားထောင်သဖြင့် အိမ်သူအိမ်သား
 ၃ တို့နှင့်တကွသွား၍ဇေယျာပြည်၌ရနှစ်နှစ်နေ၏။ ရနှစ်
 နှစ်စေသောအခါဇေယျာပြည်မှပြန်လာ၍ကိုယ်အိမ်။
 ကိုယ်မြေကိုရအံ့သောငှါအသနားတော်ခံမည်အကြံနှင့်
 ၄ ရှင်ဘုရင်ထံသို့သွား၏။ ထိုအခါရှင်ဘုရင်သည်ဘုရား
 သခင်လူ၏ကျွန်ဂေဟာဖိနှင့်နှုတ်ဆက်လျက်ဇေယျာပြည်
 သောအခါဇေယျာဗွယ်သောအမှုအလုံးစုံကိုပြောပါလော့
 ၅ ဟုမိန့်တော်မူ၍၊ ဇေယျာပြည်သေသောသူအသက်ရှင်စေ
 ကြောင်းကိုဂေဟာဖိသည်ပြန်လျှောက်စဉ်တွင်အသက်
 ရှင်စေသောသူငယ်၏အမိသည်ကိုယ်အိမ်၊ ကိုယ်မြေကို
 ရအံ့သောငှါအသနားတော်ခံလေ၏။ ဂေဟာဖိကလည်း
 အရှင်မင်းကြီး။ ဤမိမိကားယခုပြောသောမိမိ။ ဤသူ
 ၆ ငယ်ကားဇေယျာအသက်ရှင်စေသောသူငယ်ဖြစ်ပါသည်
 ဟုလျှောက်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်သည်မိမိကိုမေး၍မိမိလည်း
 သက်သေခံ၏။ ထိုအခါရှင်ဘုရင်ကသူ၏ဥစ္စာရှိသမျှကို
 ၇ ငှက်ပြည်တော်ကထွက်သောနေ့မှစ၍ယခုတိုင်အောင်သူ
 မြေ၌ဖြစ်သမျှကိုငှက်ပြန်ပေးစေဟုမိန့်တော်မူလျက်သူ၏
 အမှုကိုစောင့်စေခြင်းငှါအရာရှိတယောက်ကိုခန့်ထား
 တော်မူ၏။
 ၈ တဖန်ဇေယျာသည်ဒေသသက်မြို့သို့သွား၏။ ထိုအခါရှု
 ရှင်ဘုရင်ဗဟိဒ္ဓာသည်နာနေ၏။ ဘုရားသခင်၏လူ
 ၉ ရောက်ကြောင်းကိုနားတော်လျှောက်လေသော်၊ ဟာ
 ဇေလကိုခေါ်၍သင်သည်လက်ဆောင်ကိုဆောင်လျက်
 ဘုရားသခင်၏လူကိုခရီးဦးဖြိုဖြိုပြီးလျှင်ငါသည်ဤအနာ
 ၁၀ မှထမြောက်မည်လောဟုသုအားဖြင့်ထာဝရဘုရားကို
 ၁၁ မေးလျှောက်သောဟုစေလွှတ်သည်အတိုင်း၊ ဟာဇေလ
 သည်ကုလားအုတ်လေးဆယ်အပေါ်မှာဒေသသက်ဥစ္စာ
 များကိုတင်၍လက်ဆောင်ကိုဆောင်သဖြင့်ဘုရားသခင်
 ၏လူကိုခရီးဦးဖြိုဖြိုခြင်းငှါသွား၍ရှေ့တော်၌ရပ်လျက်
 ကိုယ်တော်၏သားရှုရှင်ဘုရင်ဗဟိဒ္ဓာကငါသည်ဤ
 ၁၂ အနာမှထမြောက်ရမည်လောဟုမေးမြန်းစေခြင်းငှါကျွန်
 ၁၃ တော်ကိုဝေလွှတ်ပါသည်ဟုဆို၏။ ဇေယျာကလည်း
 အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်သည်ထမြောက်နိုင်ပါ၏ဟု
 ပြန်လျှောက်လော့။ သို့သော်လည်းဆက်ဆက်သေရမည်
 ၁၄ အကြောင်းကိုထာဝရဘုရားသည်အားပြတော်မူပြီးဟု
 ဆိုလျက်၊ ဇေယျာပြည်၌ဟာဇေလသည်လက်နာယုက်
 ၁၅ လေ၏။ ဘုရားသခင်၏လူသည်လည်းမျက်ရည်ကျ၏။ ဟာ
 ၁၆ ဇေလကလည်းသခင်သည်အဘယ်ကြောင့်မျက်ရည်ကျ
 တော်မူသနည်းဟုမေးလျှင်ဇေယျာကသင်သည်အသနာ

အမျိုးသားတို့၌ပြုလုပ်သောဘေးဥပါတ်တည်းဟူသော။
 သူတို့၏ရဲတိုက်များကိုမီးရှို့ခြင်း။လူလင်များကိုခေး
 နှင့်သတ်ခြင်း။သူငယ်များကိုမြေပေါ်မှာဆောင့်ဖွတ်
 ခြင်း။ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိမိများ၌ဝပ်ခွဲခြင်းကိုပြု
 ထိခံမည်ဟုငါထိမြင်သောကြောင့်မျက်ရည်ကျသည်ဟု
 ၁၃ ပြန်ပြောသော်။ဟာဇာလကကိုယ်တော်ကျွန်သည်ခွေး
 ဖြစ်လျက်နှင့်ဤမျှလောက်ကြီးသော အမှုကိုပြုရပါလိမ့်
 မည်လောဟုမေးပြန်သော်သေရဲကသင်သည်ချစ်ရဲနိုင်ငံကို
 စိုးစံရသိမ့်မည်အကြောင်းကိုထာဝရဘုရားသည်အေး
 ၁၄ ပြတော်မူပြီဟုဆို၏။ဟာဇာလသည်သွား၍မိမိသခင်ထံ
 သို့ရောက်သောအခါသခင်ကလေးရှိသည့်အဘယ်သို့ဆို
 ၁၅ သနည်းဟုမေးလျှင်ကိုယ်တော်သည်အနာမှဆက်ဆက်
 ထခြောက်ဘက်မူမည်ဆိုပါသည်ဟုလျှောက်လေ၏။နက်
 ဖန်နေ၌ဟာဇာလသည်သိုးမွေးအဝတ်ကိုရေ၌နှစ်ပြီး
 လျှင်ရှင်ဘုရင်၏မျက်နှာကိုဖုံးအုပ်သဖြင့်ရှင်ဘုရင်
 သေ၍ဟာဇာလသည်နန်းထိုင်လေ၏။
 ၁၆ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အာဟပ်သားယောရ်နန်းစံငါး
 နှစ်တွင်ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဗတ်သားယဟောရ်သည်
 ၁၇ နန်းထိုင်လေ၏။အသက်သုံးဆယ်နှစ်ရှိသော်ယောရှ
 ၁၈ လင်မြို့၌မင်းပြု၍ရှစ်နှစ်စိုးစံ၏။အာဟပ်သိုးနှင့်ရံဖက်
 သဖြင့်ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့လိုက်ရာလမ်းသို့အာဟပ်
 အမျိုးကဲ့သို့လိုက်၍ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကို
 ၁၉ ပြု၏။သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရားသည်ဒါဝိဒ်အစရှိသော
 သားမြေးတို့၏မီးခွက်ကိုအစည်ထွန်းလင်းစေမည်ဟု
 ဂတိတော်ရှိသောကြောင့်ဒါဝိဒ်၏မျက်နှာကိုထောက်၍
 ၂၀ ယုဒပြည်ကိုမဖျက်ဆီးဘဲထားတော်မူ၏။ထိုမင်းလက်
 ထက်၌ဧနုပြည်သည်ယုဒရှင်ဘုရင်ကိုပုန်ကန်၍ကိုယ်
 ၂၁ အမျိုးသားကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ချီးမြှောက်ကြ၏။ယ
 ဟောရ်မင်းသည်ရထားစီးသူရဲအပေါင်းတို့နှင့်တကွ
 ဇာဇူရမြို့သို့စစ်ချီ၍ညည့်အခါဝိုင်းသောဧနုလူများ။ရ
 ထားအုပ်များကိုလုပ်ကြံသဖြင့်ဧနုလူတို့သည်မိမိတို့နေ
 ၂၂ ရာသို့ပြေးကြ၏။သို့သော်လည်းဧနုပြည်သည်ယောရှတိုင်
 အောင်ယုဒရှင်ဘုရင်ကိုပုန်ကန်၏။ထိုကာလ၌ဝိဗန
 ၂၃ ပြည်သည်လည်းပုန်ကန်၏။ယဟောရ်ပြုမူသောအမှု
 အရာကြွင်းလေသမျှတို့သည်ယုဒရာဇဝင်၌ရေးထား
 ၂၄ လျက်ရှိ၏။ယဟောရ်သည်ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပြော်၍
 သူတို့နှင့်အတူဒါဝိဒ်မြို့၌သင်းပြုတ်ခြင်းကိုခံလေ၏။သား
 တော်အာခဇိသည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။
 ၂၅ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အာဟပ်သားယောရ်နန်းစံ

ဆယ်နှစ်နှစ်တွင်ယုဒရှင်ဘုရင်ယဟောရ်သားအာခဇိ
 ၂၆ သည်နန်းထိုင်လေ၏။အသက်နှစ်ဆယ်နှစ်ရှိသော်
 မင်းပြု၍ယောရှလင်မြို့၌တနှစ်စိုးစံ၏။မယ်တော်ကား
 ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဩမရိမြေးအာသလိအမည်ရှိ၏။
 ၂၇ အာခဇိသည်အာဟပ်၏သမက်ဖြစ်သဖြင့်အာဟပ်အ
 မျိုးလိုက်ရာလမ်းသို့လိုက်၍အာဟပ်အမျိုးကဲ့သို့ထာဝရ
 ၂၈ ဘုရားရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။အာဟပ်၏သား
 ယောရ်နှင့်ဝိုင်းလျက်ဝိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့စစ်ချီ၍ရှင်
 ၂၉ ဘုရင်ယဟောရ်ကိုတိုက်ရာတွင်ရှင်လူတို့သည်
 ယောရ်ကိုထိခိုက်ကြ၏။ထိုသို့ရာမုတ်မြို့၌ရှင်ရှင်
 ဘုရင်ယဟောရ်ကိုတိုက်၍ရှင်လူထိခိုက်သောအနာ
 ပျောက်စေခြင်းငှါယောရ်မင်းကြီးသည်ယောဇရေလမြို့
 သို့ပြန်သွား၍နာလျက်နေစည်တွင်ယုဒရှင်ဘုရင်ယ
 ဟောရ်သားအာခဇိသည်လည်းအာဟပ်သားယောရ်
 ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါထိုမြို့သို့ဆင်းသွားလေ၏။
 ၃၀ ထိုအခါပရောဖက်သေရဲသည်ပရောဖက်အမျိုးသား
 တယောက်ကိုခေါ်၍သင်၏ခါးကိုစည်းလော့။ဤဆီဘူး
 ၃၁ ကိုယူ၍ဝိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့သွားလော့။ရောက်သော
 အခါနိမ့်ရှိသားယောရှဗတ်၏သားယောဟုကိုရှာ၍သုထံ
 သို့ဝင်လျက်သုကိုသူ၏အပေါင်းအဖော်ရထဲကထွက်စေ
 ၃၂ ၍အတွင်းအခပ်ထဲသို့ခေါ်ပြီးလျှင်။ဤဆီဘူးကိုကိုင်၍
 သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ဆီကိုလောင်းလျက်ထာဝရဘုရားက
 ငါသည်သင့်ကိုဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထား၍
 ဘိသိတ်ပေးသည်ဟုမိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်ဆိုပြီး
 ၃၃ မှတံခါးကိုဖွင့်၍မဆိုင်းမလင့်ဘဲပြေးလော့ဟုမှာထား
 ၃၄ လေ၏။ထိုပရောဖက်အမျိုးသားလူလင်သည်ဝိလဒ်ပြည်
 ၃၅ ရာမုတ်မြို့သို့သွား၏။ရောက်သောအခါဗိုလ်မင်းတို့
 သည်အတူထိုင်လျက်ရှိကြ၏။ပရောဖက်ကအိုဗိုလ်မင်း။
 ကိုယ်တော်အားပြောစရာရှိသည်ဟုဆိုလျှင်ယောဟုကငါ
 တို့အပေါင်းတွင်အဘယ်သူအားပြောစရာရှိသနည်းဟု
 ၃၆ မေးသော်အိုဗိုလ်မင်း။ကိုယ်တော်အားပြောစရာရှိသည်
 ဟုပြန်ဆို၏။ထိုအခါယောဟုသည်ထ၍အိမ်ထဲသို့ဝင်
 သဖြင့်ပရောဖက်သည်သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ဆီကိုလောင်း
 လျက်ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားက
 ငါသည်သင့်ကိုထာဝရဘုရား၏လူဣသရေလအမျိုး၏
 ၃၇ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထား၍ဘိသိတ်ပေး၏။ငါကျွန်
 ပရောဖက်တို့ကိုသတ်သောအပြစ်။ထာဝရဘုရား၏
 ပရောဖက်အပေါင်းကိုသတ်သောအပြစ်အလျောက်

ယေဇုပေလနွ်ငါဒါဏ်ပေးမည်အကြောင်း။ သင်သည်သင့်
 ၀ သခင်အာဟပ်အမျိုးကိုလုပ်ကြံရမည်။ အာဟပ်အမျိုး
 သားရှိသမျှတို့ကိုပျက်စီးစေခြင်းငှါ ဣသရေလမြို့ရွာ၌အ
 ချုပ်ခံသောသူဖြစ်စေ။ အလွတ်ပြေးသောသူဖြစ်စေ။ အာ
 ၉ ဟပ်အမျိုးသားယောကျာ်းများကိုငါပယ်ဖြတ်မည်။ အာ
 ဟပ်အမျိုးကို နေ့ဇာတ်၏သားယေရောဇာတ်အမျိုးကဲ့သို့
 ၎င်းအဟိယ၏သားဗာရှာအမျိုးကဲ့သို့ ၎င်းဖြစ်စေမည်။
 ၁၀ ၊ ယေဇုပေလကိုသင်းပြုတ်သောသူမရှိ။ ယေဇုပေလမြေ
 ကွက်၌ခွေးတို့သည်သူ့ကိုစားကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်
 ၁၁ မူကြောင်းကိုဆင့်ဆိုပြီးမှတံခါးကိုဖွင့်၍ပြေး၏။ ထို
 အခါယေဟုသည်မိမိသခင်၏ကျွန်တို့ရှိရာသို့လွှတ်၍
 တယောက်ကရှိသမျှကောင်းသလော။ ထိုအရူးသည်
 အဘယ်ကြောင့်လာသနည်းဟုမေးလျှင်ယေဟုကသင်
 တို့သည်ထိုသူကို၎င်းသူပြောသောစကားကို၎င်းသိကြ၏
 ၁၂ ဟုဆိုသော်၊ သူတို့ကငါတို့မသိ။ ပြောပါလော့ဟုဆိုပြန်
 သော်ယေဟုကထိုသူသည်ဤမည်သောစကားကိုပြော
 ၏။ ထာဝရဘုရားကငါသည်သင့်ကိုဣသရေလရှင်
 ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထား၍ဘိသိတ်ပေးသည်ဟုမိန့်တော်
 ၁၃ မူကြောင်းကိုဆင့်ဆိုသည်ဟုပြန်ပြောသောအခါ၊ သူ
 တို့သည်အလျင်အမြန်ထသဖြင့်အသီးအသီးမိမိတို့ဝတ်
 လုံကိုယူ၍ထွေကားထိပ်ပေါ်။ ယေဟုအောက်မှာခင်း
 လျက်ယေဟုသည်ရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏ဟုတံခါးမှတ်
 ၁၄ ၍ဟစ်ကျော်ကြ၏။ ထိုသို့နိမ့်ရှိသားယောရှုဖတ်၏သား
 ယေဟုသည်ယောရ်မင်းတပက်သင်းဖွဲ့လေ၏။ ထိုအခါ
 ရှုရှင်ဘုရင်ဟာဇေလကြောင့်ယောရ်မင်းနှင့်ဣသရေ
 လလူအပေါင်းတို့သည်ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့ကိုစောင့်
 ၁၅ ရှောက်ကြ၏။ သို့ရာတွင်ယောရ်မင်းသည်ရှုရှင်ဘုရင်
 ဟာဇေလကိုစစ်တိုက်သောအခါရှုရ်လူထိခိုက်သော
 အနာကိုပျောက်စေခြင်းငှါယေဇုပေလမြို့သို့ပြန်သွား
 နှင့်ပြီ။ ယေဟုကလည်းသင်တို့အလိုရှိလျှင်ယေဇုပေလမြို့
 သို့သွား၍ဘိတင်းကြားပြောရသောသူတစ်ယောက်
 ၁၆ ကိုမျှမြို့ထဲကမထွက်မသွားစေနှင့်ဟုစီရင်၏။ ထိုသို့
 ယောရ်မင်းသည်ယေဇုပေလမြို့၌ရှိနေသောကြောင့်
 ယေဟုသည်ရထားကိုစီး၍ထိုမြို့သို့သွား၏။ ထိုအခါယုဒ
 ရှင်ဘုရင်အာခမိသည်လည်းယောရ်မင်းကိုကြည့်ရှုအံ့
 ၁၇ သောငှါရောက်လာပြီ။ ယေဇုပေလမြို့၌မျှော်စင်ပေါ်မှာ
 စောင့်သောသူသည်ရပ်လျက်ယေဟုနှင့်လိုက်လာသော
 အလုံးအရင်းကိုမြင်သောအခါလူအလုံးအရင်းကိုငါမြင်
 သည်ဟုဆိုလျှင်ဆီးကြိုခြင်းငှါသွား၍ညိမ်သက်ခြင်း

ရှိသလောဟုမေးမည်အကြောင်း။ ယောရ်သည်မြင်းစီး
 ၁၈ သူရဲတယောက်ကိုစေလွှတ်သည်အတိုင်း၊ မြင်းစီးသူ
 ရဲသည်ဆီးကြိုခြင်းငှါသွား၍ညိမ်သက်ခြင်းရှိသလော
 ဟုရှင်ဘုရင်မေးတော်မူကြောင်းကိုပြောဆိုသော်
 ယေဟုကသင်သည်ညိမ်သက်ခြင်းနှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်
 သနည်း။ ငနောက်သို့ထွည့်၍လိုက်လော့ဟုဆို၏။ စောင့်
 သောသူကလည်းမြင်းစီးသူရဲသည်အလုံးအရင်းသို့
 ၁၉ ရောက်၍ပြန်မလာပါဟုဆိုသော်၊ ရှင်ဘုရင်သည်အချား
 သောမြင်းစီးသူရဲတယောက်ကိုစေလွှတ်ပြန်၍သူသည်
 ရောက်သောအခါညိမ်သက်ခြင်းရှိသလောဟုရှင်ဘုရင်
 မေးတော်မူကြောင်းကိုပြောဆိုသော်ယေဟုကသင်သည်
 ညိမ်သက်ခြင်းနှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ငနောက်
 ၂၀ သို့ထွည့်၍လိုက်လော့ဟုဆို၏။ စောင့်သောသူကလည်း
 မြင်းစီးသူရဲသည်ရောက်၍ပြန်မလာပါ။ ထာသောသူ
 သည်နိမ့်ရှိသားယေဟုနှင့်တတ်သကဲ့သို့အလွန်ပြင်းထန်
 ၂၁ စွာနှင့်၍လာပါသည်ဟုဆို၏။ ယောရ်မင်းကလည်း
 မြင်းရထားကိုပြင်ဆင်လော့ဟုဆိုသည်အတိုင်းမြင်း
 ရထားကိုပြင်ဆင်ကြ၏။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယောရ်
 နှင့်ယုဒရှင်ဘုရင်အာခမိတို့သည်ရထားတော်တချစ်
 စီးလျက်ယေဟုကိုဆီးကြိုမည်ဟုလွှတ်သွား၍ယေဇု
 ၂၂ ပေလမြို့သားနာဗုတ်၏မြေကွက်တွင်တွေ့ကြ၏။ ယော
 ရ်သည်ယေဟုကိုမြင်လျှင်ယေဟု။ ညိမ်သက်ခြင်းရှိ
 သလောဟုမေးသော်ယေဟုကသင့်အမိယေဇုပေလပြု
 သောအဓမ္မမေရန်အမှုပြုစားသောအမှုများသောကာလ
 အတွင်းတွင်အဘယ်သို့သောညိမ်သက်ခြင်းရှိလိမ့်မည်
 ၂၃ နည်းဟုပြန်ပြောသော်၊ ယောရ်ကအိုအာခမိ။ ပုန်ကန်မှုပါ
 ၂၄ တကားဟုဆိုလျက်ထွည့်၍ပြေး၏။ ယေဟုသည်လည်း
 လေးကိုတင်၍ပြန်သဖြင့်ယောရ်ကိုပခုံးကြားမှာမှန်၏။
 မြားသည်လည်းနှစ်လုံးကိုထုတ်ချင်းဖောက်၍ယောရ်
 ၂၅ သည်ရထားတော်ပေါ်မှာလဲနေ၏။ ယေဟုကလည်း
 သူကိုဆွဲ၍ယေဇုပေလမြို့သားနာဗုတ်မြေကွက်၌ချုပ်
 လော့။ သင်နှင့်ငါသည်အဗအာဟပ်နောက်သို့မြင်းစီး
 ၂၆ ၍လိုက်သောအခါဤအမှုကိုထာဝရဘုရားဗျာဒိတ်ထား
 တော်မူသည်ကိုမမှတ်မိသလော။ အကယ်စင်စစ်နာဗုတ်
 အသွေး။ သူသားတို့၏အသွေးကိုမနေ့ကငါကြည့်မြင်ပြီ
 ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ဤမြေကွက်၌သင့်ကို
 အပြစ်နှင့်အလျောက်ငါဒါဏ်ပေးမည်ဟုထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ရှိ
 သည်အတိုင်းဤမြေကွက်၌အလောင်းကိုချုပ်လော့ဟု

၂၇ မိမိရထားမှူးဗိဇ္ဇာကိုဆို၏။ ထိုအမှုကိုယူ၍ရှင်ဘုရင်
 အာခမိသည်မြင်လျှင်ဥယျာဉ်စံနန်းလမ်းဖြင့်ပြေး၏။ ယေ
 ဟုကလည်းသုကိုရထားပေါ်မှာထိုးတော့ဟုဆိုက်လျက်
 ဆိုသည်အတိုင်းဧကလံမြို့နား။ ဂုရုမြို့သို့သွားသောလမ်း
 ၂၈ တွင်ပြုကြသဖြင့်သူသည်မေဂိဒေါမြို့သို့ပြေးခဲ့သေး၏။ သူ
 ၏ကျွန်တို့သည်အလောင်းကိုရထားပေါ်သို့တင်ပြီးလျှင်
 ယေရုရှလံမြို့သို့ဆောင်သွား၍ဒါဝိဒ်မြို့တွင်မိမိသင်း
 ၂၉ ပြင်း၌တိုးတေးတို့နှင့်အတူသင်းပြုတ်ကြ၏။ ထိုမင်း
 အာခမိသည်အာဟပ်သားယောရ်နန်းစံဆယ်နှစ်နှစ်
 တွင်ယုဒနိုင်ငံ၌နန်းထိုင်၏။

၃၀ ယေဟုသည်ယေဇရေလမြို့သို့ရောက်သည်ကိုယေ
 ဇရေလသည်ကြားလျှင်မျက်ခပ်တို့ကိုဆေးသုတ်၍ဆံ
 ပင်ကိုတန်ဆာဆင်ပြီးမှပြတင်းပေါက်ဝ၌ကြည့်ရှုလျက်
 ၃၁ နေ၏။ ယေဟုသည်တံခါးဝသို့ဝင်သောအခါယေဇရေ
 လကမိမိသခင်ကိုသတ်သောဇိမရိသည်ချစ်သောရသ
 ၃၂ လောဟုမေးလျှင်၊ ယေဟုသည်မျှော်ကြည့်၍တောက်မှာ
 အဘယ်သူနေသနည်း။ အဘယ်သူဟုမေးလေသော်မိမိ
 ၃၃ ရိုးနှစ်ယောက်သုံးယောက်တို့သည်ပြတင်းပေါက်ထဲက
 ကြည့်ရှုကြ၏။ ယေဟုကသုကိုတန်းချလိုက်ဟုဆိုသည့်
 အတိုင်းတန်းချသဖြင့်သူ၏အသွေးသည်နန်းတော်ထရံ
 ၃၄ အပေါ်၌ငင်မြင်းတို့အပေါ်၌ငင်စည်၏။ ယေဟုသည်သူ
 ကိုယ်ကိုနင်းလေ၏။ အထဲသို့ဝင်၍၊ စားသောက်ပြီးမှထို
 ၃၅ ကျိန်အပ်သောမိမိသည်ရှင်ဘုရင်သို့ဖြစ်သောကြောင့်
 သွားကြည့်၍သင်းပြုတ်ဆရာဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ သင်း
 ပြုတ်ခြင်းငှါသွားသောအခါဥက္ကောင်းခွံ၊ ခြေဖျား၊ လက်
 ၃၆ ဝါးတို့ကိုသာတွေ့သောကြောင့်တဖန်လာ၍ကြားလျှောက်
 ကြ၏။ ယေဟုကယေဇရေလမြေကွက်၌ခွေးတို့သည်
 ယေဇရေလ၏အသားကိုစားကြလိမ့်မည်ဟုထာဝရ
 ၃၇ ဘုရားသည်မိမိကျွန်တို့၏သားအစီအစဉ်အားဖြင့်မိန့်
 ၃၈ တော်မူသောစကားတော်သည်ဤသို့ပြည့်မုံပြီ။ သို့ဖြစ်၍
 ဤသင်းပြုတ်သည်ယေဇရေလသင်းပြုတ်ဖြစ်၏ဟုအ
 ၃၉ တာယ်သူမျှမပြောနိုင်မည်အကြောင်း။ သူ၏အလောင်း
 ကောင်သည်ယေဇရေလမြေကွက်တွင်လယ်ပြင်၌
 ၄၀ နောက်ချေးကွဲသို့ရှိရသင့်မည်ဟုဆို၏။

၄၁ အာဟပ်၏သားချစ်ကျပ်တို့သည်ရှမာရိမြို့၌ရှိသည်
 ဖြစ်၍ယေဟုသည်ယေဇရေလမြို့အုပ်များ၊ အသက်ကြီး
 ၄၂ သူများ၊ အာဟပ်သားတို့ကိုလုပ်ကျွေးသောသူများရှိရာ
 ရှမာရိမြို့သို့စာရေး၍ပေးလိုက်သေး၏။ မှာလိုက်သောစာ

ချက်ဟူမူကား။ သင်တို့၌သင်တို့သခင်၏သားများ။ စစ်
 သူရဲ။ မြင်းစီးသူရဲများ။ ခိုင်ခံ့သောမြို့၊ လက်နက်ပျံ့ရှိသည်
 ၃ ဖြစ်၍ဤစာရောက်သောအခါ၊ သင်တို့သခင်၏သား
 တို့တွင်သာ၍ကောင်းမြတ်တော်သင့်သောသူကိုရွေး
 ကောက်၍ခမည်းတော်၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာတင်ပြီး
 လျှင်သခင်အမျိုးအဖွဲ့စစ်တိုက်ကြလော့ဟုမှာလိုက်သ
 ၄ တည်း။ ထိုသူတို့ကရှင်ဘုရင်နှစ်ပါးတို့သည်သုရှေ
 မှာမခံမရပ်နိုင်သည်ဖြစ်၍ငါတို့သည်အဘယ်သို့ခံရပ်
 ၅ နိုင်မည်နည်းဟုအလွန်ကြောက်လျက်ဆိုကြ၏။ နန်းတော်
 အုပ်၊ မြို့အုပ်၊ အသက်ကြီးသူ၊ အာဟပ်သားတို့ကိုလုပ်
 ကျွေးသောသူတို့ကလည်းကျွန်တော်တို့သည်ကိုယ်တော်
 ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းပြုပါမည်။ ကျွန်
 တော်တို့သည်ရှင်ဘုရင်ကိုမချီးမြှောက်ပါ။ အထိုတော်
 ၆ ရှိသည်အတိုင်းပြုတော်မူပါဟုယေဟုထံသို့ပြန်စာကို
 ပေးလိုက်ကြ၏။ ယေဟုကလည်းသင်တို့သည်ငါ၏လူ
 ဖြစ်၍စေကားကိုနားထောင်လျှင်သင်တို့သခင်သားတို့
 ၏ဥက္ကောင်းများကိုယူ၍ယေဇရေလမြို့၊ ငါ့ရှိရာသို့နက်
 ဇန်နေယချအချိန်၌လာကြလော့ဟုတဖန်စာပေးလိုက်
 ၇ လေ၏။ ရှင်ဘုရင်၏သားတော်ပေါင်းခုနစ်ကျိပ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍လုပ်ကျွေးသောမြို့သားအကြီးအကဲတို့၌ရှိကြ၏။

၈ ထိုစာရောက်သောအခါရှင်ဘုရင်၏သားတော်ခုနစ်
 ကျိပ်တို့ကိုယူ၍သတ်သဖြင့်ဥက္ကောင်းများကိုတောင်း
 တို့၌တည့်ပြီးလျှင်ယေဇရေလမြို့၊ ယေဟုထံသို့ပေးလိုက်
 ၉ လေ၏။ လုလင်တယောက်သည်လာ၍ရှင်ဘုရင်သားတို့
 ၏ဥက္ကောင်းများကိုဆောင်ခဲ့ပါပြီဟုလျှောက်လျှင်ယေ
 ဟုကမြို့တံခါးဝမှာနံနက်တိုင်အောင်နှစ်ရပ်ထားတော့
 ၁၀ ဟုဆို၏။ နံနက်ရောက်မှယေဟုသည်ထွက်၍ရပ်လျက်
 လူများတို့အားအိုမြောင့်မတ်သောလူတို့၊ ငါသည်သခင်
 တော်၌သင်း၌သတ်သဖြင့်ဤသူအပေါင်းတို့ကိုကား
 ၁၁ အဘယ်သူသတ်သနည်း။ ဘာဝရဘုရားသည်အာဟပ်
 အမျိုး၌မိန့်တော်မူသောစကားတော်အစွန်းမှမြေသို့ကျ
 ရသည်ကိုသင်တို့ထံမှတ်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည်
 ၁၂ မိမိကျွန်တို့အားဖြင့်မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်းပြုတော်
 မူမည်ဟုဆိုသဖြင့်၊ ယေဇရေလမြို့၌ကျွန်တို့သားအာ
 ဟပ်အမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်သူ၏လူကြီးပေါက်ဖော်၊
 ၁၃ ယင်ပရောဟိတ်အပေါင်းတို့ကိုဘသောက်မှုမကျန်စေ
 ၁၄ ဘဲသတ်လေ၏။ နောက်မှထ၍ရှမာရိမြို့သို့သွား၏။ လမ်း
 ၁၅ နားမှာရှိသောသိုးမွေးညှပ်ရာဇရပ်သို့ရောက်သောအခါ
 ၁၆ ယုဒရှင်ဘုရင်အာခမိ၏ပေါက်ဖော်တို့ကိုတွေ့လျှင်

သင်တို့သည် အဘယ်သူနည်းဟုမေးသော် ငါတို့သည်
 အာခမိမင်း၏ဆွေတော်မျိုးတော် ဖြစ်၏။ ရှင်ဘုရင်၏
 သားတော်တို့နှင့် မိဖုရား၏သားတော်တို့ကို နှုတ်ဆက်
 ၁၄ အံ့ သောငှါ သွားသည် ဟုဆိုကြ၏။ ယေဟုကလည်း
 အရှင်မိကြဟု စိရင်သည် အဘိုင်းအရှင်မိကြသိုးမွေး
 ဇရပ်တွင်းနားမှာလေးကျိပ်နှစ်ယောက်တို့ကို တပောက်
 ၁၅ မျှမကုန်စေဘဲသတ်ကြ၏။ ထိုဇရပ်မှလွှတ်သောအခါ
 ခရီးဦးဖြိုပြိုအံ့ဟုလားသောရေခင်သားယောနဒပ်ကိုတွေ့
 ၁၆ ချွဲနှုတ်ဆက်သဖြင့် ငမိတ်နှစ်လုံးသည် သင့်မိတ်နှစ်လုံး
 နှင့်သင့်ချွဲသဘာဝဖြောင့်သကဲ့သို့သင့်မိတ်နှစ်လုံးသည်
 သဘာဝဖြောင့်သလောဟု မေးလျှင် ဖြောင့်ပါသည်ဟု
 သျှောက်ဆိုသော် ထိုမှန်လျှင်သင့်လက်ကိုပေးပါဟု
 ဆိုသည့်အဘိုင်းလက်ကိုပေး၍ ယေဟုသည် မိမိအနားသို့
 ၁၈ ရသားပေါ်မှာဆွဲတင်လျက်၊ ငါနှင့်အတူလိုက်၍ ထာဝရ
 ဘုရားဘက်၌ ငမိတ်အားကြီးကြောင်းကိုကြည့်ရှုလော့
 ၁၉ ဟုဆိုသဖြင့် မိခင်သားကိုစီးစေ၏။ ရှမာရိမြို့သို့ရောက်
 သောအခါ ထာဝရဘုရားသည် ဇေယျအားမိန့်တော်မူ
 သောစကားတော် အဘိုင်းအာဟင်အမျိုးအကုန်အစင်
 ပျက်စီးသည်ဟုင်အောင်ထိုမြို့၌ ကျန်ကြွင်းသမျှတို့ကို
 သတ်လေ၏။
 ၂၀ တဖန်ယေဟုသည်လူအပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေ၍ အာ
 ဟပ်သည် ဗာလဘုရားကိုအနည်းငယ်သာဝတ်ပြု၏။ ငါ
 ၂၁ ယေဟုမူကားများစွာပြုမည်။ သို့ဖြစ်၍ ဗာလဘုရား၏
 ပရောဖက်များ၊ အမှုစောင့်များ၊ ယဇ်ပရောဟိတ်များအ
 ပေါင်းတို့ကိုခေါ်ကြ။ တပယောက်မျှမကြွင်းစေနှင့်။ ငါသည်
 ဗာလဘုရားအားယဇ်ကြီးကိုပူဇော်မည်။ ကြွင်းသောသူ
 မည်သည်ကားအသက်မရှင်ရဟုဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသော်
 ဗာလကိုကိုးကွယ်သောသူတို့ကိုပျက်ဆီးမည်အကြံနှင့်
 ၂၂ ပရိယာယ်ပြု၍ဆို၏။ ဗာလဘုရားအဖို့ဓမ္မစွဲကိုပြင်ဆင်
 ကြဟုတဖန်စိရင်သည်အဘိုင်းဓမ္မစွဲကိုစောင့်ရမည်ဟု
 ၂၃ ကျော်ညွှာကြ၏။ ဣသရေလပြည်တရှောက်လုံးသို့ ဝေ
 လွတ်၍ဗာလတပည့်ရှိသမျှတို့သည်တပယောက်မျှမကြွင်း
 လာကြ၏။ ဗာလကျောင်းထဲသို့ဝင်ကြသဖြင့်တကျောင်း
 ၂၄ လုံးပြည့်လျက်ရှိ၏။ ယေဟုသည်အငတ်ဘန်သာတိုက်
 ရိုးကိုခေါ်၍ ဗာလဘုရားတပည့်တို့အဖို့အငတ်ဘန်သာ
 ၂၅ ကိုထုတ်ကြဟုဆိုသည့်အဘိုင်းထုတ်လေ၏။ တဖန်ရေ
 ခင်သားယောနဒပ်နှင့်အတူဗာလကျောင်းထဲသို့ဝင်၍
 သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားတပည့်တပယောက်မျှမပါ။
 ဗာလဘုရား တပည့် သက်သက်ရှိစေမည်အကြောင်း

ကြည့်ရှုစစ်ကြောကြလော့ဟုဗာလတပည့်ဝမ်းအားဆို၏။
 ၂၆ မီးရှိရာယဇ်အစရှိသောယဇ်မျိုးကိုပူဇော်ခြင်းငှါ အထဲ
 သို့ဝင်သောအခါယေဟုသည်ကျောင်းပြင်၌လူရှင်ကျိပ်
 ကိုသား၍သင်တို့လက်သို့ငါဆောင်ခဲ့သော ချွဲသုတစုံ
 တယောက်မှလွတ်လျှင် လွတ်စေသောသူသည်အသက်
 ၂၇ သေရမည်ဟုစိရင်၍၊ မီးရှိရာယဇ်ကိုပူဇော်မှု ခြီးသော
 အခါယေဟုကဝင်၍သတ်ကြလော့။ တပယောက်ကိုမျှ
 မလွှတ်စေနှင့်ဟုဘင်သားနှင့်တပ်မှူးတို့အားဆိုသည်
 အဘိုင်းဘင်သားနှင့်တပ်မှူးတို့သည် ဘေးနှင့်လုပ်ကြံ၍
 ၂၈ အသေခံကောင်များကိုထုတ်ပြစ်ပြီးမှ၊ ဗာလကျောင်းနှင့်
 ဆိုင်သောမြို့သို့သွား၍ဗာလကျောင်းထဲကရုပ်တုများကို
 ၂၉ ထုတ်ပြီးလျှင် မီးရှို့ကြ၏။ ဗာလဆင်းတုကိုရင်ကျောင်း
 ကိုရင်မြို့ဖျက်၍ယနေ့တိုင် အောင်ကိုယ်ထုတ်သင်ရာ
 ၃၀ အိမ်ဖြစ်စေကြ၏။ ထိုသို့ယေဟုသည်ဗာလကိုဣသရေ
 လပြည်မှပယ်ရှားဖျက်ဆီးလေ၏။
 ၃၁ သို့ရာတွင်ဣသရေလအမျိုးကိုပြင်မှားစေသောအမှတ်
 သားယေရာဇောပေါင်၏ဒုစရိုက်တဦးဟူသော ဗေသ
 ၃၂ လမြို့နှင့်ခန့်မြို့မှာရှိသောဌာနားသငယ်တို့ကိုမစွန့်။ ထာ
 ရဝဘုရားကလည်းသင်သည့်ငရွှေမှာဖြောင့်သောအကျင့်
 ကိုကျင့်၍ ကောင်းမွန်စွာပြုသောကြောင့်ရင်ငါအသိုက်
 သမျှအဘိုင်းအာဟင်အမျိုး၌စိရင်သောကြောင့်ရင်သင့်
 သားမြေးလေးဆက်တိုင်အောင်ဣသရေလနိုင်ငံရာဇ
 ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်ရမည်ဟုယေဟုအားမိန့်တော်မူသော်
 ၃၃ လည်း၊ ယေဟုသည်ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်သာ
 ဝရဘုရားဘုရားတော်လမ်းသို့မိတ်နှစ်လုံးအကြမ်းမ
 လိုက်ခြင်းငှါသတ်မပြု။ ဣသရေလအမျိုးကိုပြစ်မှားစေ
 သောယေရာဇောပေါင်၏ဒုစရိုက်တဦးကိုမစွန့်။
 ၃၄ ထိုကာလတွင်ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလပြည်
 ၃၅ စွန်းတူကိုပြုတ်တော်မူ၏။ ဟာဇေလသည်ယေရိဒန်ပြင်
 အရှေ့ဘက်၊ ဂဒ်အမျိုး၊ ဗေဗင်အမျိုး၊ မနာဇာအမျိုးတို့၏
 အာနန်မြစ်နား၌ရှိသောအာရပ်မြို့မှစ၍လမ်းပြည်၊ ဗာ
 ရန်ပြည်တရှောက်လုံးအရပ်ရပ်တို့ကိုလုပ်ကြံလေ၏။
 ၃၆ ယေဟုပျံ့မူသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့်တန်
 ခိုးကြီးခြင်းအရာသည်ဣသရေလရာဇဝင်၌ရေးထား
 ၃၇ လျက်ရှိ၏။ ယေဟုသည်ရှမာရိမြို့၌မင်းပြု၍ဣသရေလ
 ၃၈ နိုင်ငံကိုနှစ်ဆယ်ရှစ်နှစ်တိုးတိုးပြီးမှဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူ
 ပြေ၍ရှမာရိမြို့၌သင်းပြုစုခြင်းကိုခံလေ၏။ သားအစ်
 ယောခတ်သည်မေဗုဒ်အဆုန်နှစ်နှစ်တိုင်၏။

၁ အာခမိ၏မယ်တော်အာသလိသည်မိမိသားသေ
 ၂ ကြောင်းကိုသိမြင်သော်လည်းဆွေတော်မျိုးတော်အပေါင်း
 ၃ တို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။သို့ရာတွင်အာခမိ၏နှစ်
 ၄ မယောဟာရုံမင်းကြီးသွေးယောဂှေဘသည့်အာခမိ၏သား
 ၅ ယောဂှေကိုအသေခံရသောဆွေတော်မျိုးတော်ထဲကဦးယူ
 ၆ ချီအာသလိလက်မှသူ၏အသက်လွတ်စေခြင်းငှါသူနှင့်
 ၇ သူ၏နှိုထိန်းကိုအိပ်ခပ်ထဲ၌ဝှက်ထား၏။ထိုနောက်။
 ၈ ယောဂှေသည့်ချောက်နှစ်ပတ်လုံးအရိုးနှင့်အတူဗိတ်မှန်
 ၉ တော်၌ပုန်းရှောင်လျက်နေ၍အာသလိသည်စိုးစံလေ၏။
 ၁၀ ခုနှစ်နှစ်မြောက်သောအခါယောယဒသည်စေလွှတ်
 ၁၁ ၍လူတရာအုပ်။တပ်မှူး။တပ်သားတို့ကိုခေါ်လေ၏။ဗိတ်
 ၁၂ မှန်တော်ထဲသို့သွင်း၍ပုခိုညည်းဖွဲ့ခြင်း။ဗိတ်မှန်တော်
 ၁၃ ၌သစ္စာတို့ကိုခြင်းကိုပြုပြီးမှရှင်ဘုရင်၏သားတော်ကို
 ၁၄ ပြလေ၏။ယောယဒကလည်းသင်တို့ပြုရသောအမှုဟူမူ
 ၁၅ ကား။ဥပုသ်နေ့၌ဝင်သောလူသုံးရတရသည်နန်းတော်
 ၁၆ တံခါးကိုစောင့်ရမည်။တရသည်သုရတံခါးကိုစောင့်ရ
 ၁၇ မည်။တရသည်ကင်းနောက်တံခါးကိုစောင့်ရမည်။ထို
 ၁၈ သို့ဗိတ်မှန်တော်ကိုမပြုမဖျက်စေခြင်းငှါစောင့်ရမည်။
 ၁၉ ၊ဥပုသ်နေ့၌ထွက်သောလူသုံးရတွင်နှစ်ရသည်ရှင်ဘုရင်
 ၂၀ ပတ်လည်ဗိတ်မှန်တော်၌စောင့်ရမည်။လူတိုင်းမိမိလက်
 ၂၁ နက်ကိုကိုင်လျက်ကိုယ်တော်မြတ်ကိုဝိုင်း၍တပ်ထဲသို့
 ၂၂ ဝင်သမျှသောသူတို့ကိုသတ်ရမည်။ရှင်ဘုရင်ထွက်
 ၂၃ ဝင်တော်မူသောအခါနောက်တော်သို့လိုက်ရမည်ဟုမှာ
 ၂၄ ထားလေ၏။ထိုသို့ယဇ်ပရောဟိတ်ယောယဒမှာထား
 ၂၅ သမျှအတိုင်းလူတရာအုပ်တို့သည်ပြု၍ဥပုသ်နေ့၌ထွက်
 ၂၆ ရသောသူနှင့်ဝင်ရသောသူအသီးအသီးတို့ကိုခေါ်၍
 ၂၇ ယဇ်ပရောဟိတ်ယောယဒထံသို့ရောက်သောအခါ၊ဗိတ်
 ၂၈ မှန်တော်၌ရှိသောဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏မှတ်များနှင့်ခိုင်းများ
 ၂၉ ကိုယဇ်ပရောဟိတ်သည်ထုတ်၍လူတရာအုပ်တို့အား
 ၃၀ အပ်လေ၏။စောင့်သောသူအပေါင်းတို့သည်လက်နက်
 ၃၁ ကိုကိုင်လျက်ရှင်ဘုရင်ကိုဝိုင်း၍ယဇ်ပရောဟိတ်အနား
 ၃၂ နှင့်ဗိတ်မှန်တော်အနား၌လကျာထောင့်မှစ၍လက်
 ၃၃ ဝဲသောင့်တိုင်အောင်ရပ်ကြ၏။ယဇ်ပရောဟိတ်သည်
 ၃၄ ရှင်ဘုရင်သားတော်ကိုပြင်သို့ထုတ်၍ရာဇသရဗျူနှင့်
 ၃၅ ပညတ္တိကျပ်ကိုတင်လျက်ဘိသိတ်ပေးလျက်ရှင်ဘုရင်
 ၃၆ အရာ၌ချီးမြှောက်ပြီးမှရှင်ဘုရင်အသက်တော်ရှင်စေ
 ၃၇ သဘည်းဟုလက်ချတ်တီး၍ကျွေးကျော်ကြ၏။

သောအသံကိုကြားလျှင်လူများရှိရာဗိတ်မှန်တော်သို့
 ၁၈ သွား၍၊ရှင်ဘုရင်သည်ယုဒမင်းထုံးစံအတိုင်းတိုင်နား
 ၁၉ မှာရပ်လျက်မူးတော်မတ်တော်များနှင့်တံပိုးမှုတ်သော
 ၂၀ သူများတို့သည်ရှင်ဘုရင်အနားတော်၌ရပ်လျက်ပြင်သူ
 ၂၁ ပြည်သားများတို့သည်ဝမ်းမြောက်၍တံပိုးမှုတ်လျက်ရှိ
 ၂၂ ကြသည်ကိုမြင်လျှင်မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ပုန်ကန်မှုပါ
 ၂၃ တကား။ပုန်ကန်မှုပါတကားဟုအော်ဟစ်လေ၏။ယဇ်
 ၂၄ ပရောဟိတ်ယောယဒကလည်းဗိတ်မှန်တော်ထဲမှာ
 ၂၅ မသေစေနှင့်။တပ်ပြင်သို့ထုတ်ကြ။သုဘက်မှာနေသော
 ၂၆ သူကိုခားနှင့်သတ်ကြဟုလူတရာအုပ်။တပ်မှူးတို့ကိုမှာ
 ၂၇ ထားနှင့်သည်အတိုင်း၊အာသလိကိုဖမ်းဆီးလျက်နန်း
 ၂၈ တော်သို့သွားသောမြင်းလမ်းဖြင့်ထုတ်၍သတ်ကြ၏။
 ၂၉ ယောယဒသည်လည်းရှင်ဘုရင်နှင့်လူများတို့သည်
 ၃၀ ထာဝရဘုရား၏လူဖြစ်ရမည်အကြောင်း။ထာဝရဘုရား
 ၃၁ နှင့်ပုခိုညည်းဖွဲ့စေ၏။တဖန်ရှင်ဘုရင်နှင့်လူများတို့ကိုတ
 ၃၂ ဦးနှင့်တဦးပုခိုညည်းဖွဲ့စေ၏။ပြည်သူပြည်သားအပေါင်း
 ၃၃ တို့သည်ဗာလကျောင်းသို့သွား၍ဖြူဖျက်ကြ၏။ယဇ်
 ၃၄ ပရောဟိတ်များနှင့်ရုပ်တုများကိုအကုန်အစင်ချိုးဖဲ့၍ယဇ်
 ၃၅ ပရောဟိတ်ရှေ့မှာဗာလယဇ်ပရောဟိတ်မဿန်ကိုသတ်
 ၃၆ ကြ၏။ယဇ်ပရောဟိတ်ယောယဒသည်လည်းဗိတ်မှန်
 ၃၇ တော်အုပ်များကိုခန့်ထားပြီးမှလူတရာအုပ်။တပ်မှူး။တပ်
 ၃၈ သား။ပြင်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကိုခေါ်လျက်ကင်းတံ
 ၃၉ ခါးလမ်းဖြင့်ရှင်ဘုရင်ကိုဗိတ်မှန်တော်မှနန်းတော်သို့ပို့
 ၄၀ ဆောင်၍ရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်စေ၏။နန်းတော်
 ၄၁ နားမှာအာသလိကိုသတ်ပြီးမှပြည်သူပြည်သားအပေါင်း
 ၄၂ တို့သည်ဝမ်းမြောက်၍တမြို့လုံး၌လည်းညိမ်ဝပ်ခြင်းရှိ၏။

၁ ယောဟနန်းစံခုနှစ်နှစ်တွင်ယောဂှေသည်အသက်ခု
 ၂ နှစ်နှစ်ရှိသော်နန်းထိုင်၍ယေရုရှလင်မြို့၌အနှစ်လေး
 ၃ ဆယ်စိုးစံ၏။မယ်တော်ကားဗေရုရှေတမြို့သူဇိအမည်
 ၄ ရှိ၏။ယဇ်ပရောဟိတ်ယောယဒသွန်သင်သောကာလ
 ၅ ပတ်လုံးယောဂှေသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌တရား
 ၆ သောအမှုကိုပြု၏။သို့ရာတွင်မြင့်သောအရပ်တို့ကို
 ၇ မပယ်ရှားသောကြောင့်လူတို့သည်ထိုအရပ်တို့၌ယဇ်
 ၈ ပူဇော်၍နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ကြ၏။
 ၉ ယောဂှေမင်းကလည်းဗိတ်မှန်တော်ထဲသို့သွင်းသော
 ၁၀ အလှူဥစ္စာကိုရောင်း၍ရသောငွေ။စာရင်းဝင်သောသူ
 ၁၁ တိုင်းကိုယ်အတွက်ပေးသောငွေ။ကိုယ်ဖိုးပြတ်၍ရသော
 ၁၂ ငွေ။အလိုလိုလှူသောငွေရှိသမျှကိုယဇ်ပရောဟိတ်တို့

သည်မိမိတို့အထိ အကျွန်လူသည် အဘိုင်းခံယူ၍မိတ်
 ၆ မှာန်တော်ပြုပျက်ရာရှိသမျှတို့ကိုပြုပြင်ကြစေဟုပင်
 မင်းကြီးနန်းစံနှစ်ဆယ်သုံးနှစ်တွင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်
 ၇ သည်မိတ်မှာန်တော်ပြုပျက်ရာတို့ကိုမပြုပြင်ကြသေး။
 ၈ ၇ ထိုအခါယောဂမင်းကြီးသည်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်
 နှင့်အချားသောပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်
 မိတ်မှာန်တော်ပြုပျက်ရာတို့ကိုအဘယ်ကြောင့်မပြုပြင်
 ၉ ဘဲနေကြသနည်း။ နောက်တဖန်အထိအကျွန်လူသောငွေ
 ကိုကိုယ်တိုင်မယူကြနှင့်။ မိတ်မှာန်တော်ပြုပျက်ရာတို့
 ၁၀ ကိုပြုပြင်ဖို့အပ်ကြလော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ ပင်
 ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်
 ၁၁ ကြ၏။ ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်
 အဖုံးကိုဖောက်ပြီးလျှင်မိတ်မှာန်တော်အထဲသို့ဝင်သော
 လင်လင်ကျာဘက်။ ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်
 ၁၂ မှာန်တော်သို့ဆောင်ခဲ့သောငွေရှိသမျှကိုတံခါးစောင့်
 ၁၃ ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်
 များသည်ကိုသိမြင်လျှင်ရှင်ဘုရင်၏စာရေးတော်ကြီးနှင့်
 ၁၄ ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်
 ငွေကိုလုပ်ထားလျက်စာရင်းယူ၏။ ထိုသို့ချိန်ထား
 ၁၅ သောငွေကိုမိတ်မှာန်တော်အုပ်။ အမှုတော်စောင့်တို့၌
 အပ်၍မိတ်မှာန်တော်၌အလုပ်လုပ်သောလက်သမား။
 ၁၆ ပန်းရန်သမား။ ကျောက်ဆစ်သမားတို့အတွက်။ မိတ်
 ၁၇ မှာန်တော်ပြုပျက်ရာကိုပြုပြင်စရာကျောက်နှင့်သစ်သား
 ၁၈ ကိုဝယ်၍ကုန်သမျှသောအတွက်ပေးဝေကြ၏။ မိတ်
 ၁၉ မှာန်တော်အဖို့ငွေလေး။ မီးညှပ်။ အင်တံ။ တံပိုး။ ရွှေ
 ၂၀ တန်ဆာ။ ငွေတန်ဆာတို့ကိုထိုငွေနှင့်မလုပ်သေး။ အ
 လုပ်လုပ်သောသူတို့အားသာပေး၍မိတ်မှာန်တော်ကို
 ၂၁ ပြုပြင်ကြ၏။ အလုပ်လုပ်သောသူတို့အားပေးစေခြင်းငှါ
 ငွေကိုလက်ခံသောသူတို့သည်သစ္စာစောင့်သောသူဖြစ်
 ၂၂ သောကြောင့်စာရင်းမပေးကြ။ ခုစရိုက်ငွေ။ အပြစ်ငွေ
 ၂၃ ကိုမူကားမိတ်မှာန်တော်သို့မသွင်းဘဲပင်ပင်ပင်ပင်ပင်
 ၂၄ သည်ယူကြ၏။
 ၂၅ ထိုအခါရှင်ဘုရင်ဟာဇာလသည်ဂါသမြို့ကိုစစ်
 ၂၆ ချီ၍တိုက်ယူပြီးမှယောရှလင်မြို့သို့ချီအံ့သောငှါအား
 ထုတ်လေ၏။ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှသည်ဘိုးတော်ဘေး
 တော်တည်းဟူသောယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဖတ်။ ယဟော
 ရံ။ အာခမိလူသမျှသောတန်ဆာနှင့်ကိုယ်တိုင်သန့်ရှင်း

စေသမျှသောတန်ဆာများ။ မိတ်မှာန်တော်ဘဏ္ဍာ။ နန်း
 တော်ဘဏ္ဍာတွင်တွေ့သမျှသောရွှေကိုယူ၍ရှင်ဘုရင်
 ၁၆ ဟာဇာလထံသို့ပေးလိုက်သောကြောင့်ဟာဇာလသည်
 ယောရှလင်မြို့ကိုထား၍သွား၏။ ယောရှပြုမူသောအမှု
 ၁၇ အရာကြွင်းလေသမျှတို့သည်ယုဒရာဇဝင်၌ရေးထား
 ၁၈ လျက်ရှိ၏။ ထိုမင်း၏ကျွန်။ ရှိမတ်သားယောဇဗနှင့်ရှိ
 မရိတ်သားယဟောဇဗတို့သည်ထ၍သင်းဖွဲ့ပြီးလျှင်
 ၁၉ သိလရွာသို့သွားသောလင်။ မိလ္လာစံနန်းတွင်ယောရှကို
 ၂၀ သေအောင်လုပ်ကြံ၍၊ ဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူဒါငါးမြို့၌
 သင်းပြုတ်ကြ၏။ သားတော်အာမဇသည်ခမည်းတော်
 အရာ၌နန်းထိုင်၏။
 ၂၁ ယုဒရှင်ဘုရင်အာခမိသားယောရှနန်းစံနှစ်ဆယ်
 ၂၂ သုံးနှစ်တွင်ယေဟုသားယောခတ်သည်ရှမာရိမြို့မင်းပြု
 ၂၃ ၍ဥသရေလနိုင်ငံကိုဆယ်ခုနှစ်နှစ်စိုးစံ၏။ ထိုမင်းသည်
 ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌စရိုက်ကိုပြု၍ဥသရေလအ
 ၂၄ မျိုးကိုပြစ်မှားစေသောနေ့ဗတ်သားယောရောဗောင်၏ဒုစ
 ၂၅ ရိုက်အပြစ်တို့ကိုမရှောင်။ လိုက်လေ၏။ ထိုကြောင့်ထာ
 ၂၆ ဝရဘုရားသည်ဥသရေလအမျိုးကိုအမျက်ထွက်၍ယော
 ခတ်မင်းသက်သက်ကာလဗတ်လုံးရှင်ဘုရင်ဟာဇာ
 ၂၇ လနှင့်သူ၏သားဗဟ်ဒဒိလက်သို့ဥသရေလအမျိုးကိုအပ်
 ၂၈ တော်မူ၏။ တဖန်ယောခတ်သည်ထာဝရဘုရားကိုဆု
 ၂၉ တောင်းလေ၏။ ရှင်ဘုရင်ညှဉ်းဆဲ၍ဥသရေလအမျိုး
 ၃၀ သည်အလွန်ခံရကြောင်းကိုထာဝရဘုရားသည်မြင်၍
 ၃၁ ယောခတ်စကားကိုနားထောင်တော်မူ၏။ ရှင်ဘုရင်
 ၃၂ သည်ဥသရေလအမျိုးသားတို့ကိုဖျက်ဆီး၍စပါးနင်းရာ
 တွင်လွင့်သောအမှုန့်ကဲ့သို့ဖြစ်စေသဖြင့်မြင်းစီးသူရဲငါး
 ၃၃ ကျိပ်။ ရထားတဆယ်။ ခြေသည်သူရဲတသောင်းကိုသာ
 ၃၄ ယောခတ်၌ကြွင်းစေ၏။ ထိုကြောင့်ထာဝရဘုရားသည်
 ကယ်တင်သောသခင်ကိုပေးတော်မူသဖြင့်ဥသရေလအ
 ၃၅ မျိုးသားတို့သည်ရှင်လူတို့လက်မှထွက်မြောက်၍အထက်
 ၃၆ ကနည်းတူမိမိတို့နေရာ၌နေကြ၏။ သို့ရာတွင်ဥသရေ
 ၃၇ လအမျိုးကိုပြစ်မှားစေသောယောရောဗောင်မင်းမျိုး၏ဒု
 ၃၈ စရိုက်အပြစ်တို့ကိုမရှောင်။ လိုက်ကြ၏။ ရမာရိမြို့၌လည်း
 ၃၉ အာရှရပ်၌ရှိသေး၏။ ယောခတ်ပြုမူသောအမှုအရာကြွင်း
 ၄၀ လေသမျှတို့နှင့်တန်ခိုးကြီးခြင်းအရာသည်ဥသရေလရာ
 ၄၁ ဇာဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ယောခတ်သည်ဘိုးဘေးတို့
 ၄၂ နှင့်အိပ်ပြစ်၍ရှမာရိမြို့၌သင်းပြုတ်ခြင်းကိုခံလေ၏။
 သားတော်ယဟောရှသည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၁၀ ယုဒရှင် ဘုရင်ယောရှုနန်းဝံသုံးဆယ်နှစ်နှစ်တွင်
 ၁၁ ယောခတ်သားယဟောရှုသည် ဂရုမာရိမြို့၌မင်းပြု၍ဣသ
 ၁၂ ရေလနိုင်းဝံကိုဆယ်ချောက်နှစ်စိုးစံ၏။ ထိုမင်းသည်
 ၁၃ ယာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရပ်စဲရက်ကိုပြု၍ဣသရေလအမျိုး
 ၁၄ ကိုပြစ်မှားစေသောနေ့တံသားယောခရာဘောင်၏ရပ်စဲရက်
 ၁၅ အပြစ်ကိုမရှောင်။ အကုန်အစင်လိုက်လေ၏။ ယဟော
 ၁၆ ရှုပြုသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှ။ ယုဒရှင်ဘုရင်အာ
 ၁၇ မဇိကိုစစ်ဘိုက်ရာတွင်ဘန်ဦးကြီးခြင်းအရာသည်ဣသ
 ၁၈ ရေလရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ယဟောရှုသည်
 ၁၉ ထိုးထားတို့နှင့်အိပ်ပြော်၍ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့နှင့်
 ၂၀ အညှိမာရိမြို့၌သင်းပြုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်
 ၂၁ ယောခရာဘောင်သည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။
 ၂၂ ထိုအခါဇေဝိရှေ့သည်သေနာစွဲ၍နာနေစဉ်တွင်ဣသ
 ၂၃ ရေလရှင်ဘုရင်ယဟောရှုသည်လာ၍သုရှေ့မှာသိုကျွေး
 ၂၄ လျက်အေဖ။ အေဖ။ ဣသရေလရထား။ ဣသရေလမြင်း
 ၂၅ ပါဘကားဟုဆို၏။ ဇေဝိရှေ့ကလည်းလေးနှစ်မြှားတို့ကို
 ၂၆ ယူလေ့ဟုဆိုသည်အဘိုင်းရှင်ဘုရင်ယူ၏။ လေးကို
 ၂၇ တင်လေ့ဟုတဖန်ဆိုသည်အဘိုင်းလေးကိုတင်း၍ဇေဝိရှေ့
 ၂၈ သည်မိမိလက်ကိုရှင်ဘုရင်လက်ပေါ်မှာတင်လျက်၊ အ
 ၂၉ ရှေ့ပြတင်းပေါက်ကိုဖွင့်လေ့ဟုဆို၍ဖွင့်လေ၏။ ပြစ်
 ၃၀ လေ့ဟုဆိုသည်အဘိုင်းရှင်ဘုရင်သည်ပြစ်လေ၏။ ဇေဝိ
 ၃၁ ရှေ့ကလည်းယာဝရဘုရားကယ်တင်တော်မူရာမြား။ ရှုရီ
 ၃၂ မင်းလက်မှကယ်နှုတ်ရာမြားဖြစ်၏။ အာဖက်မြို့၌ရှုရီလူ
 ၃၃ တို့ကိုအကုန်အစင်လုပ်ကြံရသိမ့်မည်ဟုဆို၏။ မြားတို့
 ၃၄ ကိုယူဦးလေ့ဟုတဖန်ဆိုသည်အဘိုင်းရှင်ဘုရင်သည်
 ၃၅ ယူ၏။ ဖြေပေါ်သို့ရိုက်လေ့ဟုဆို၍သုံးကြိမ်ရိုက်လေ
 ၃၆ ၏။ ထိုအခါဘုရားသခင်၏လူသည်အမျက်ထွက်၍အ
 ၃၇ ဘယ်ကြောင့်ငါးကြိမ်ချောက်ကြိမ်မရိုက်သနည်း။ ထို
 ၃၈ သို့ရိုက်လျှင်ရှုရီလူတို့ကိုအကုန်အစင်လုပ်ကြံရသိမ့်မည်။
 ၃၉ ယုဒမူကားသုံးကြိမ်သာလုပ်ကြံရသိမ့်မည်ဟုဆို၏။ ဇေဝိ
 ၄၀ ရှေ့သေ၍သင်းပြုဟ်ခြင်းကိုခံပြီးမှအောင်နှစ်တွင်မောဘ
 ၄၁ တပ်သားတို့သည်ဣသရေလပြည်ကိုဘိုက်သာကြ၏။
 ၄၂ ဣသရေလလူတို့သည်လူတယောက်ကိုသင်းပြုဟ်စဉ်
 ၄၃ တွင်မောဘတပ်သားသည်ကိုမြင်၍အလောင်းကိုဇေဝိရှေ့
 ၄၄ သင်းပြုင်းတွင်း၌ချထားကြ၏။ သေသောသူသည်အောက်
 ၄၅ သို့ခရာကို၍ဇေဝိရှေ့အဖိုးတို့ကိုကံသောအခါအသက်
 ၄၆ ရှင်ပြန်သဖြင့်မတ်အတ်သ၏။
 ၄၇ ရှုရီရှင်ဘုရင်ဟာဇလသည်ယောခတ်လက်ထက်
 ၄၈ ကာလပတ်လုံးဣသရေလအမျိုးကိုညည်းစဲ၏။ ယာဝရ

ဘုရားသည်သူတို့ကိုသနားရမ္မက်၍အာဗြဟံ။ အဇာက်။
 ၁ ယာကုပ်တို့နှင့်စွဲတော်မူခဲ့သောပဋိညည်ကိုအောင်း
 ၂ ဓမ္မလျက်သူတို့ကိုမဖျက်ဆီး။ အထံတော်မှမနှင်ထုတ်
 ၃ သေးဘဲကြည့်ရှုပြုစုတော်မူ၏။ ရှုရီရှင်ဘုရင်ဟာဇလ
 ၄ လသေ၍သားတော်ဗဟံဒန်သည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်း
 ၅ ထိုင်၏။ ဟာဇလသည်စစ်တိုက်၍ယောခတ်မင်းလက်
 ၆ မှနှုတ်ယူသောမြို့ရွာတို့ကိုယောခတ်သားယဟောရှု
 ၇ သည်ဟာဇလသားဗဟံဒန်လက်မှတဖန်နှုတ်ယူ၏။ သုံး
 ၈ ကြိမ်တိုင်အောင်ယဟောရှုသည်နိုင်၍ဣသရေလမြို့ရွာ
 ၉ တို့ကိုရပြန်လေ၏။
 ၁၀ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယောခတ်သားယဟောရှုနန်းဝံ
 ၁၁ နှစ်နှစ်တွင်ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှုသားအာမဇိသည်အ
 ၁၂ သက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်နန်းထိုင်၍ယောရှုရှလင်မြို့၌
 ၁၃ နှစ်ဆယ်ကိုနှစ်စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကားယောရှုရှလင်မြို့
 ၁၄ သူယုဒနန်အမည်ရှိ၏။ ထိုမင်းသည်ယာဝရဘုရားရှေ့
 ၁၅ တော်၌တရားသောအမှုကိုပြုသော်လည်းအဖဒါဝိဒ်၏
 ၁၆ အကျင့်ကိုမရှိ။ ခမည်းတော်ယောရှုပြုသမျှအတိုင်းပြု
 ၁၇ ၏။ သို့ရာတွင်မြင့်သောအရပ်တို့ကိုမပယ်ရှားသော
 ၁၈ ကြောင့်လူတို့သည်ထိုအရပ်တို့၌ယဇ်ပူဇော်၍နံ့သာ
 ၁၉ ပေါင်းကိုမီးရှို့ကြ၏။
 ၂၀ အာမဇိသည်မင်းအာဏာတည်သောအခါခမည်း
 ၂၁ တော်မင်းကြီးကိုသတ်သောကျွန်တို့ကိုသတ်လေ၏။
 ၂၂ သားအတွက်အဖသည်အသေမခံရ။ အဖအတွက်သား
 ၂၃ သည်အသေမခံရ။ လူတိုင်းမိမိအပြစ်ကြောင့်အသေခံ
 ၂၄ ရ၏ဟုမောရှေ့ပညတ္တိကျပ်စာ၌ရေးထားလျက်ရှိသော
 ၂၅ ယာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်ကိုစောင့်ရှောက်၍ခမည်း
 ၂၆ တော်ကိုသတ်သောသူတို့၏သားများကိုမသတ်ဘဲနေ၏။
 ၂၇ အာမဇိမင်းသည်ဇနီးအမျိုးသားတသောင်းကိုဆား
 ၂၈ ချိုင့်၌သတ်၍သေလမြို့ကိုဘိုက်သဖြင့်ယနေ့တိုင်အောင်
 ၂၉ ယုဒသလဟူ၍သမုတ်လေ၏။ ထိုအခါဣသရေလရှင်
 ၃၀ ဘုရင်ယောဟုသားယောခတ်၏သားယဟောရှုထံသို့သံ
 ၃၁ တဖန်ကိုစေလွှတ်၍ဝါတို့သည်မျက်နှာချင်းဆိုင်မိကြကုန်
 ၃၂ နှစ်ဟုမှာလိုက်လျှင်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယဟောရှုက
 ၃၃ လေဗနန်ဆူးပင်သည်လေဗနန်အာရစ်ပင်ထံသို့စေလွှတ်၍
 ၃၄ သင့်ဆိုးကိုသားနှင့်ပေးသားပါဟုဆိုစဉ်တွင်လေဗနန်
 ၃၅ သားရဲတကောင်သည်ရှောက်သွား၍ဆူးပင်ကိုနင်းငါ၏။
 ၃၆ သင်သည်ဇနီးပြည်ကိုလုပ်ကြံသောကြောင့်မိတ်ဖြင့်ထွ
 ၃၇ ၏။ ကိုယ်နေရာ၌တတ်ကိုင်းငါကြွားလျက်နေလော့ သင့်

ကိုယ်တိုင်နှင့်ယုဒပြည်သည်ဘေးရန်ကပ်၍ဆုံးရှုံးခြင်း
 ၁၁ ဌာအဘယ်ကြောင့်အမှုရှာသနည်းဟုယုဒရှင်ဘုရင်အာ
 မဇိကိပြန်၍မာလိုက်လေ၏။ ထိုစကားကိုအာမဇိသည်
 နားမထောင်သောကြောင့်ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်စစ်
 ၁၂ ချီ၍ရှင်ဘုရင်နှစ်ပါးတို့သည်ယုဒပြည်ဗက်ရှေမက်မြို့
 ချီမျက်နှာချင်းဆိုင်မိကြသဖြင့်။ ဣသရေလအမျိုးသားရှေ
 ၁၃ မှာယုဒအမျိုးသားရှုံး၍အသီးအသီးတို့သည်မိမိတို့နေရာ
 သို့ပြေးကြ၏။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယဟောရှသည်ယုဒ
 ၁၄ ရှင်ဘုရင်အာမဇိသားဖြစ်သောယောရှ၏သားအာမဇိ
 ကိုဗက်ရှေမက်မြို့မှာဖမ်းမိ၍ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားပြီး
 ၁၅ လျှင်ယေရုရှလင်မြို့ရိုးအတောင်လေးရာကိုဖေရိပ်တံခါးမှ
 ၁၆ သည်ထောင့်တံခါးတိုင်အောင်ဖြိုဖျက်လေ၏။ ဗိတ်မှာန်
 တော်၌ရင်နန်းတော်ဘဏ္ဍာတို့ကို၌ရင်ရှိသမျှသောဓာတ်
 ၁၇ မှစ၍တန်ဆာအလုံးစုံနှင့်အာမခံသောသူအမျိုးတို့ကိုယူ
 ၁၈ ပြီးမှရှာမာရိမြို့သို့ပြန်သွား၏။ ယဟောရှပြုမူသောအမှု
 အရာကြွင်းလေသမျှ။ တန်ခိုးကြီးခြင်း။ ယုဒရှင်ဘုရင်
 အာမဇိကိုစစ်တိုက်ခြင်းအရာသည်ဣသရေလရာဇဝင်
 ၁၉ ၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ယဟောရှသည်ဘိုးဘေးတို့နှင့်
 အိပ်ပြော၍ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့နှင့်အညွှတ်မာရိမြို့၌
 ၂၀ သင်းပြုတ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်ယေရောဗောင်
 သည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။
 ၂၁ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယောခတ်သားယဟောရှသေ
 ၂၂ သည်နောက်ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှသားအာမဇိသည်
 ၂၃ တဆယ်ငါးနှစ်အသက်ရှင်သေး၏။ အာမဇိပြုမူသော
 အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့သည်ယုဒရာဇဝင်၌ရေးထား
 ၂၄ လျက်ရှိ၏။ ထိုမင်းတဖက်။ ယေရုရှလင်မြို့၌သင်းဖွဲ့ကြ
 ၂၅ ၍သူသည်လာမိရှ်မြို့သို့ပြေးသည်တွင်ထိုမြို့သို့စေလွှတ်
 ၂၆ ၍သတ်စေပြီးမှ။ ငြင်းပေါ်၌တင်လျက်ယေရုရှလင်မြို့သို့
 ၂၇ ဆောင်ခဲ့၍ဘိုးဘေးတို့နှင့်အညွှတ်မာရိမြို့၌သင်းပြုတ်ကြ
 ၂၈ ၍။ ယုဒပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်အသက်တ
 ၂၉ ဆယ်ချောက်နှစ်နှစ်သောသားတော်ဩဇာကိုယူ၍ခမည်း
 ၃၀ တော်အာမဇိအရာ၌နန်းတင်ကြ၏။ ထိုမင်းသည်ခမည်း
 ၃၁ တော်သေသည်နောက်လတ်မြို့ကိုပြုရ၍ယုဒနိုင်ငံထဲ
 သို့သွင်းပြန်၏။
 ၃၂ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှသားအာမဇိနန်းစံဆယ်ငါး
 ၃၃ နှစ်တွင်ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယဟောရှသားယေရော
 ဗောင်သည်ရှာမာရိမြို့၌မင်းပြု၍လေးဆယ်တနှစ်စိုးစံ၏။
 ၃၄ ထိုမင်းသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြု၍
 ဣသရေလအမျိုးကိုဖြစ်မှားစေသောနေ့ဗတ်သားယေ

၃၅ ရောဗောင်၏ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုမစွန့်ဘဲနေ၏။ ဣသရေလ
 အမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်မိမိကျွန်။ ဂါ
 သောဖာမြို့နေ။ အမိတ္တ၏သားပရောဗက်ယောနအားဖြင့်
 ၃၆ ငိန်တော်မူသောစကားတော်အတိုင်းထိုမင်းသည်ဣသ
 ရေလနိုင်ငံကိုဟာမတ်မြို့ဝင်ဝမှသည်ချီပင်လယ်တိုင်
 ၃၇ အောင်ရန်သူလက်မှနှုတ်၍ပြုရလေ၏။ အကြောင်းမူ
 ကား။ ဣသရေလအမျိုးခံရသောညည်းဆဲခြင်းအလွန်
 ၃၈ လေးလံသည်ကိုရင်မြို့၌အချုပ်ခံရသောသူဖြစ်စေ။ အ
 လွတ်ပြေးသောသူဖြစ်စေ။ ဣသရေလအမျိုး၌မရှိသော
 ၃၉ သူမရှိသည်ကိုထာဝရဘုရားသည်မြင်လျှင်။ ဣသရေလ
 အမျိုး၏နာမကျင့်မှုစားကောင်းကင်အောက်၌ပျောက်
 စေမည်အကြောင်းကြံတော်မူ၍ယဟောရှသားယေရော
 ၄၀ ဗောင်အားဖြင့်ကယ်တင်တော်မူ၏။ ယေရောဗောင်ပြုမူ
 သောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့်တန်ခိုးကြီးခြင်း။
 စစ်တိုက်ခြင်း။ အထက်ကယုဒနိုင်ငံအဝင်ဖြစ်သော
 ၄၁ ဒမာသက်မြို့နှင့်ဟာမတ်မြို့ကိုဣသရေလအမျိုးအဖို
 ရန်သူလက်မှနှုတ်ယူခြင်းအရာတို့သည်ဣသရေလ
 ၄၂ ရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ယေရောဗောင်သည်
 ဘိုးတော်ဘေးတော်ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့နှင့်အိပ်
 ပြော၍သားတော်အာခရိသည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်း
 ထိုင်၏။
 ၄၃ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယေရောဗောင်နန်းစံနှစ်ဆယ်
 ၄၄ နှစ်နှင့်တွင်ယုဒရှင်ဘုရင်အာမဇိသားကြီးသည်အ
 သက်တဆယ်ချောက်နှစ်ရှိသော်လည်းထိုစဉ်အထက်
 ၄၅ မြို့၌ငါးဆယ်နှစ်စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကားယေရုရှ
 ၄၆ လင်မြို့သူယေခေါလိအမည်ရှိ၏။ ထိုမင်းသည်ခမည်း
 ၄၇ တော်အာမဇိပြုသမျှအတိုင်းထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
 ၄၈ တရားသောအမှုကိုပြု၏။ သို့ရာတွင်မြင့်သောအရပ်တို့
 ကိုမပယ်ရှားသောကြောင့်လူတို့သည်ထိုအရပ်တို့၌
 ၄၉ ယဇ်ပူဇော်၍သားပေါင်းကိုး၏။ ထာဝရဘုရား
 သည်ဒါဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်ရှင်ဘုရင်သည်သေသည်
 ၅၀ တိုင်အောင်နူနာစွဲ၍ချားနားသောနန်း၌နေရ၏။ သား
 တော်ယောသံသည်နန်းတော်ကိုအုပ်ချုပ်နိုင်ငံတော်မှုကို
 ၅၁ စီရင်ရ၏။ ဩဇာပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့
 ၅၂ သည်ယုဒရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ဩဇာသည်ဘိုး
 ဘေးတို့နှင့်အိပ်ပြော၍သူတို့နှင့်အညွှတ်မာရိမြို့၌သင်း
 ပြုတ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်ယောသံသည်ခမည်း
 တော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

ယုဒရှင်ဘုရင်ဩဇနန်းဝံသုံးဆယ်နှစ်တွင်ယေ
 ၁ ခောဗောင်သားဇာခရိသည်၅မာရိမြို့၌မင်းပြု၍ဣသရေ
 ၂ လနိုင်ငံကိုစိုးစံ၏။ထိုမင်းသည်ဘိုးဘေးပြုသည်အတိုင်း
 ၃ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ဣသရေလအ
 ၄ မျိုးကိုပြစ်မှားစေသောနေဗတ်သားယေရောဗောင်၏
 ၅ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကိုမစွန့်ဘဲနေ၏။ယာဗက်သားရှလှို
 ၆ သည်ဇာခရိမင်းတဖက်၌သင်းဖွဲ့၍လူများရှေ့မှာသေ
 ၇ အောင်လုပ်ကြံပြီးလျှင်သူ၏အရာ၌နန်းထိုင်၏။ဇာခရိ
 ၈ ပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့သည်ဣသရေလရာ
 ၉ ဇာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ထိုသို့ထာဝရဘုရားကသင်
 ၁၀ ၏သားမြေးလေးဆက်တိုင်အောင်ဣသရေလနိုင်ငံရာ
 ၁၁ ဇာဗလင်ပေါ်မှာထိုင်ရမည်ဟုယေဟုအားမိန့်တော်မူ
 ၁၂ သောကားတော်ပြည့်စုံသတည်း။

ယုဒရှင်ဘုရင်ဩဇနန်းဝံသုံးဆယ်ကိုးနှစ်တွင်
 ၁၃ ရှလှိုသည်နန်းထိုင်၍၅မာရိမြို့၌တလစိုးစံလေ၏။ဂါဒိ
 ၁၄ သားမေနဟင်သည်တိရဇမြို့၌၅မာရိမြို့သို့သွား၍ယာ
 ၁၅ ဗက်သားရှလှိုကိုသေအောင်လုပ်ကြံပြီးလျှင်သူ၏အရာ
 ၁၆ ၌နန်းထိုင်၏။ရှလှိုပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှ
 ၁၇ တို့နှင့်သင်းဖွဲ့ခြင်းအရာသည်ဣသရေလရာဇာဇဝင်၌ရေး
 ၁၈ ထားလျက်ရှိ၏။ထိုအခါမေနဟင်သည်တိဗသမြို့နှင့်
 ၁၉ ခြုံသားများတိရဇမြို့အလွန်။တိဗသမြို့နယ်များတို့ကို
 ၂၀ လုပ်ကြံ၏။မြို့တံခါးကိုသုအားမဖွင့်သောကြောင့်လုပ်
 ၂၁ ကြံ၍ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိဗ္ဗအပေါင်းတို့၏ဝန်ကိုခွဲ
 ၂၂ လေ၏။

ယုဒရှင်ဘုရင်ဩဇနန်းဝံသုံးဆယ်ကိုးနှစ်တွင်ဂါဒိ
 ၂၃ သားမေနဟင်သည်နန်းထိုင်၍၅မာရိမြို့၌ဣသရေလနိုင်ငံ
 ၂၄ ကိုဆယ်နှစ်စိုးစံလေ၏။ထိုမင်းသည်ထာဝရဘုရားရှေ့
 ၂၅ တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ဣသရေလအမျိုးကိုပြစ်မှားစေ
 ၂၆ သောနေဗတ်သားယေရောဗောင်၏ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို
 ၂၇ မစွန့်ဘဲနေ၏။

အာရှရိရှင်ဘုရင်ပုလသဉ်ဣသရေလပြည်ကိုတိုက်
 ၂၈ လာ၏။မေနဟင်သည်မိမိအာဏာတည်စေမည်အ
 ၂၉ ကြောင်းပုလမင်းမစေခြင်းငှါငွေအခွန်တသောင်းကို
 ၃၀ ဆက်ရ၏။အာရှရိရှင်ဘုရင်အားဆက်စရာဘို့မေန
 ၃၁ ဟင်သည်ဣသရေလအမျိုး၌ငွေခွဲ၍ရတတ်သောသူ
 ၃၂ ကိုင်းအကျပ်ငါးဆယ်စီပေးရ၏။ထိုကြောင့်အာရှရိရှင်
 ၃၃ ဘုရင်သည်မနေမိမိပြည်သို့ပြန်သွား၏။မေနဟင်ပြုမူ
 ၃၄ သောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့သည်ဣသရေလရာ
 ၃၅ ဇာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။မေနဟင်သည်ဘိုးဘေးတို့

နှင့်အိပ်ပြော်၍သားတော်ပေကဟိသဉ်ခမည်းတော်အ
 ရာ၌နန်းထိုင်၏။

ယုဒရှင်ဘုရင်ဩဇနန်းဝံငါးဆယ်တွင်မေနဟင်
 ၃၆ သားပေကဟိသည်နန်းထိုင်၍၅မာရိမြို့၌ဣသရေလနိုင်ငံ
 ၃၇ ကိုနှစ်နှစ်စိုးစံလေ၏။ထိုမင်းသည်ထာဝရဘုရားရှေ့
 ၃၈ တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ဣသရေလအမျိုးကိုပြစ်မှားစေ
 ၃၉ သောနေဗတ်သားယေရောဗောင်၏ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို
 ၄၀ မစွန့်ဘဲနေ၏။အမှုတော်ထပ်တပ်မျှ။ရေမလိသားပေ
 ၄၁ ကာသည်ပေကဟိမင်းတဖက်၌သင်းဖွဲ့၍အာဂေါဘ
 ၄၂ နှင့်အရေဟအစရှိသောဂိလဒ်ပြည်သားငါးကျပ်ပါ
 ၄၃ လျက်၅မာရိမြို့၌နန်းတော်ထဲမှာသေအောင်လုပ်ကြံ၍
 ၄၄ သူ၏အရာ၌နန်းထိုင်၏။ပေကဟိပြုမူသောအမှုအရာ
 ၄၅ ကြွင်းလေသမျှတို့သည်ဣသရေလရာဇာဇဝင်၌ရေးထား
 ၄၆ လျက်ရှိ၏။

ယုဒရှင်ဘုရင်ဩဇနန်းဝံငါးဆယ်နှစ်တွင်ရေမ
 ၄၇ လိသားပေကာသည်နန်းထိုင်၍၅မာရိမြို့၌ဣသရေလ
 ၄၈ နိုင်ငံကိုအနှစ်နှစ်ဆယ်စိုးစံလေ၏။ထိုမင်းသည်ထာဝ
 ၄၉ ရဘုရားရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ဣသရေလအမျိုးကို
 ၅၀ ပြစ်မှားစေသောနေဗတ်သားယေရောဗောင်၏ဒုစရိုက်
 ၅၁ အပြစ်တို့ကိုမစွန့်ဘဲနေ၏။ဣသရေလရှင်ဘုရင်ပေကာ
 ၅၂ လက်ထက်အာရှရိရှင်ဘုရင်တိဂလတ်ပိလေသာသည်
 ၅၃ လာ၍ဣယုန်မြို့အပေးလက်မာခါမြို့ယာနောမြို့ကောဒေ
 ၅၄ ရမြို့ဟာဇော်မြို့နှင့်တကွဂိလဒ်ပြည်။ဂါလိလဲပြည်။နဿ
 ၅၅ လိပြည်သားအပေါင်းတို့ကိုလုပ်ကြံ၍အာရှရိပြည်သို့
 ၅၆ ဘိမ်းသွား၏။ဩဇနန်းယောသံနန်းဝံနှစ်ဆယ်တွင်
 ၅၇ လောသားဟောရှေသဉ်ရေမလိသားပေကာမင်းတဖက်
 ၅၈ ၌သင်းဖွဲ့၍သေအောင်လုပ်ကြံပြီးမှသူ၏အရာ၌နန်းထိုင်
 ၅၉ ၏။ပေကာပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့သည်ဣ
 ၆၀ သရေလရာဇာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။

ဣသရေလရှင်ဘုရင်ရေမလိသားပေကာနန်းဝံနှစ်
 ၆၁ နှစ်တွင်ယုဒရှင်ဘုရင်ဩဇနန်းယောသံသည်အသက်
 ၆၂ နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်နန်းထိုင်၍။ယေရုရှလင်မြို့၌
 ၆၃ ဣသရေလနိုင်ငံကိုတဆယ်ချောက်နှစ်စိုးစံလေ၏။မယ်
 ၆၄ တော်ကားဇာဒုတ်သိုးယေရုရှာအမည်ရှိ၏။ထိုမင်း
 ၆၅ သဉ်ခမည်းတော်ဩဇကျင့်သမျှအတိုင်းထာဝရဘုရား
 ၆၆ ရှေ့တော်၌တရားသောအမှုကိုပြု၏။သို့ရာတွင်မြင့်
 ၆၇ သောအရပ်တို့ကိုမပယ်ရှားသောကြောင့်လူတို့သည်ထို
 ၆၈ အရပ်တို့၌ယဇ်ပူဇော်၍နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ကြ၏။ထို
 ၆၉ မင်းသည်မိတ်ဖွာန်တော်အထက်တံခါးကိုလုပ်လေ၏။

၃၆ | ယောသံပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့သည်ယုဒ
 ၃၇ ရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ထိုကာလတွင် ထာဝရ
 ၃၈ ကိုယုဒပြည်သို့စေလွှတ်တော်မူ၏။ ယောသံသည်ဘိုး
 ၃၉ ဘေးတို့နှင့်အိပ်ပြော၍သူတို့နှင့်အတူအဖဒါဝိန်မြို့၌သင်း
 ၄၀ ပြုတ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်အာခတ်သည်ခမည်း
 ၄၁ တော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၁ ရေမထိသားပေကာနန်းစံဆယ်နှစ်နှစ်တွင်ယုဒရှင်
 ၂ ဘုရင်ယောသံသားအာခတ်သည်အသက်နှစ်ဆယ်ရှိ
 ၃ သော်နန်းထိုင်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ဆယ်ချောက်နှစ်ဝိုး
 ၄ စံလေ၏။ ထိုမင်းသည်အဖဒါဝိန်ကဲ့သို့မကျင့်။ ထာဝရ
 ၅ ဘုရားရှေ့တော်၌တရားသောအမှုကိုမပြု။ ဣသရေလ
 ၆ ရှင်ဘုရင်တို့လိုက်သောလမ်းသို့လိုက်၍ ထာဝရဘုရား
 ၇ သည်ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှရှင်ထုတ်တော်မူသော
 ၈ ဘုရားအမျိုးသားတို့၏ရှုရှာတွယ်ထုံးစံအတိုင်းမိမိသား
 ၉ ကိုမီးဖြင့်ပူဇော်၏။ မြင့်သောအရပ်၊ ကုန်းပေါ်၊ သစ်ပင်
 ၁၀ အောက်တို့၌ယဇ်ပူဇော်၍နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့တတ်၏။
 ၁၁ ထိုအခါရှင်ရှင်ဘုရင်ရေဖိန်နှင့်ဣသရေလရှင်
 ၁၂ ဘုရင်ရေမထိသားပေကာသည်ယေရုရှလင်မြို့သို့စစ်ချီ
 ၁၃ ၍အာခတ်မင်းကိုပိုင်းထားသော်လည်းမနိုင်ရ။ သို့ရာ
 ၁၄ တွင်ရှင်ရှင်ဘုရင်ရေဖိန်သည်လေတိမြို့ကိုရှင်ရှင်ခံသို့
 ၁၅ သွင်းပြန်၍ယုဒလူတို့နှင့်ထုတ်သဖြင့်ရှင်ရှင်လူတို့သည်
 ၁၆ လာ၍ယဇ်တိုင်အောင်လေတိမြို့၌နေကြ၏။

၁၇ ထိုကြောင့်အာခတ်သည်အာရှရှိရှင်ဘုရင်တိဂလတ်
 ၁၈ ဝိလေသာထံသို့သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍ကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်
 ၁၉ တော်သား။ ကိုယ်တော်ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။ လာပါ။ ကျွန်ုပ်ကို
 ၂၀ ရန်ဘက်ပြုသောရှင်ရှင်ဘုရင်နှင့်ဣသရေလရှင်ဘုရင်
 ၂၁ လက်မှကယ်ယူပါဟုတောင်းပန်၏။ တဖန်ဗိတ်ဗာန်
 ၂၂ တော်၌ရင်နန်းဘော်ဘဏ္ဍာတို့ကို၌ရင်ရှိသောရွှေငွေကို
 ၂၃ ယူ၍အာရှရှိရှင်ဘုရင်ထံသို့လက်ဆောင်ပေးလိုက်လေ
 ၂၄ ၍။ အာရှရှိရှင်ဘုရင်သည်နားထောင်၍ဒဿသက်မြို့
 ၂၅ သို့ဝန်ခံ၍ဘုရင်ယုဒြီးလျှင်ပြည်သားတို့ကိုကိရမြို့သို့
 ၂၆ သိမ်းသွား၏။ ရေဖိန်မင်းကိုလည်းသတ်၏။

၂၇ အာခတ်မင်းကြီးသည်အာရှရှိရှင်ဘုရင်ကိုခရီးဦးကြို
 ၂၈ ပြုခြင်းငှါဒဿသက်မြို့သို့သွား၏။ ထိုမြို့မှာရှိသောယဇ်
 ၂၉ ပလ္လင်ကိုခြင်လျှင်ပလ္လင်ပုံ။ အတိုင်းအရှည်၊ တန်ဆာရှိ
 ၃၀ သမျှကိုရေး၍ယဇ်ပရောဟိတ်ဥရိယထံသို့ပေးလိုက်
 ၃၁ ၍။ ထိုသို့ဒဿသက်မြို့မှအာခတ်မင်းပေးလိုက်သမျှအ

တိုင်းယဇ်ပရောဟိတ်ဥရိယသည်အာခတ်မင်းမရောက်
 ၃၂ မှီလုပ်နှင့်ပြီ။ ရှင်ဘုရင်သည်ဒဿသက်မြို့မှရောက်လာ
 ၃၃ သောအခါထိုယဇ်ပလ္လင်ကိုမြင်၍ချည်းကပ်သဖြင့်၊ မီး
 ၃၄ ရှိရာယဇ်နှင့်ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာကိုမီးရှို့၏။ သွန်း
 ၃၅ ဆောင်းရာပူဇော်သကာကိုလည်းသွန်းလောင်း၏။ မိသ
 ၃၆ ဟာယဇ်အသွေးကိုလည်းယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာဖျန်းလေ
 ၃၇ ၍။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရှိသောကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်
 ၃၈ ကိုဗိတ်ဗာန်တော်ရှေ့ယဇ်ပလ္လင်ကြီးနှင့်ဗိတ်ဗာန်တော်
 ၃၉ စပ်ကြားအရပ်မှရှေ့၍ယဇ်ပလ္လင်ကြီးမြှောက်ဘက်၌
 ၄၀ ထား၏။ တဖန်ယဇ်ပရောဟိတ်ဥရိယကိုမှာထားသည်
 ၄၁ ကား။ နံနက်မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်ညဦးယံဘောဇဉ်ပူဇော်
 ၄၂ သကာ။ ရှင်ဘုရင်မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်ဘောဇဉ်ပူဇော်သ
 ၄၃ ကာ။ ပြည်သူပြည်သားမီးရှို့ရာယဇ်နှင့်ဘောဇဉ်ပူဇော်
 ၄၄ သကာ။ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သကာတို့ကိုယဇ်ပလ္လင်
 ၄၅ ကြီးပေါ်မှာမီးရှို့လေ။ မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသောယဇ်မျိုးအ
 ၄၆ သွေးကိုလည်းထိုပလ္လင်ပေါ်မှာဖျန်းလေ။ ကြေးဝါယဇ်
 ၄၇ ပလ္လင်သည်ဝါမေးမြန်းစရာဘို့ရှိရမည်ဟု။ အာခတ်မင်း
 ၄၈ ကြီးမှာထားသမျှအတိုင်းယဇ်ပရောဟိတ်ဥရိယပြု၏။

၄၉ အာခတ်မင်းကြီးသည်ကြေးဝါခံတန်ဆာတို့ကိုပယ်
 ၅၀ ၍အင်တုံကိုလည်းရှေ့၏။ ကြေးဝါရေကန်ကိုလည်းကြေး
 ၅၁ ဝါနားတို့အပေါ်ကချ၍ကျောက်ခင်းပေါ်မှာတင်ထား
 ၅၂ ၍။ ဗိတ်ဗာန်ကော်၌ဥယျာဉ်စောင့်စရာဘို့ဆောက်သော
 ၅၃ မဏ္ဍပ်ကိုရင်ရှင်ဘုရင်တက်ရာစောင်းတန်းကိုရင်အာရှ
 ၅၄ ရှင်ဘုရင်ကြောင့်ပယ်၏။ အာခတ်ပြုမူသောအမှုအရာ
 ၅၅ ကြွင်းလေသမျှတို့သည်ယုဒရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ
 ၅၆ ၍။ အာခတ်သည်ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပြော၍သူတို့နှင့်
 ၅၇ အတူဒါဝိန်မြို့၌သင်းပြုတ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်
 ၅၈ ဟေဇကိသည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၁ ယုဒရှင်ဘုရင်အာခတ်နန်းစံဆယ်နှစ်နှစ်တွင်လော
 ၂ သားဟောရှေ့သည်နန်းထိုင်၍ရှမာရိမြို့၌ဣသရေလနိုင်ငံ
 ၃ ကိုကိုးနှစ်ဝိုးစံလေ၏။ ထိုမင်းသည်ထာဝရဘုရားရှေ့
 ၄ တော်၌စုစုရိုက်ကိုပြု၏။ သို့သော်လည်းသုရှေ့မှာဗုဒ္ဓဘု
 ၅ သောဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့ပြုသောစုစုရိုက်ကိုမပြု။ ထို
 ၆ မင်းကိုအာရှရှိရှင်ဘုရင်ရှာလမနေဇာသည်စစ်ချီ၍လာ
 ၇ ရှေ့သည်ကျန်ခံသဖြင့်အခွန်ဆက်ရ၏။ နောက်တဖန်
 ၈ နှစ်တိုင်းဆက်ရသောအခွန်ကိုမဆက်။ သွားအမည်ရှိ
 ၉ သောဆုဉ္ဇနုရှင်ဘုရင်ထံသို့သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍ပုန်
 ၁၀ ကန်မည်အကြံရှိသည်ကိုအာရှရှိရှင်ဘုရင်ထံသဖြင့်ဟော

၁ ဂေါတမိသီး၍ထောင်ထဲမှာချုပ်ထားပြီးလျှင်။ ဣသရေလ
 ၂ ငပြည်တရောက်လုံးသို့စစ်ချီ၍ဂမာရ်မြို့သို့ရောက်
 ၃ သော်သုံးနှစ်ဝိုင်းထား၏။ ဟောရှေ့နန်းဝံကိုးနှစ်တွင်
 ၄ အာရှရိရှင်ဘုရင်သည်ဂမာရ်မြို့ကိုရပြီးလျှင်ဣသရေလ
 ၅ အမျိုးကိုအာရှရိပြည်သို့သိမ်းသွား၍ဂေါဇန်မြစ်နား။
 ၆ ဟာလမြို့။ဟာပေါ်မြို့အဝှံရှိသောမေဒိဒိုင်ငံမြို့ရွာတို့၌
 ၇ ထား၏။ အကြောင်းမူကား။ အဝုတ္တုပြည်နှင့်အဝုတ္တု
 ၈ ဟာရောဘုရင်လက်ထဲကကယ်နှုတ်တော်မူသောမိမိတို့
 ၉ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုဣသရေလအမျိုးသားတို့
 ၁၀ သည်ဖြစ်မှား၍အချားတပါးသာဘုရားတို့ကိုရိုသေကြ
 ၁၁ ၏။ သူတို့ရှေ့မှထာဝရဘုရားနှင့်ထုတ်တော်မူသော
 ၁၂ တပါးအမျိုးသားတို့သုံးစုံနှင့်မိမိတို့ချီးမြှောက်သောရှင်
 ၁၃ ဘုရင်တို့သုံးစုံသို့လိုက်ကြ၏။ မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာ
 ၁၄ ဝရဘုရားတဖန်၌မတရားသောအမှုကိုမထင်မရှား
 ၁၅ ြကြ၏။ ကင်းစောင့်သောမောင်စင်ဖြစ်စေ။ ခိုင်ခံ့သော
 ၁၆ မြို့ဖြစ်စေ။ မြို့ရွာအလုံးစုံတို့၌ဖြင့်သောအရပ်ကိုတည်
 ၁၇ ကြ၏။ ရုပ်တုဆင်းတုနှင့်အာရှရပင်တို့ကိုဖြင့်သော
 ၁၈ ကုန်းရှိသမျှတို့အပေါ်မှာငင်စိမ်းသောသစ်ပင်ရှိသမျှတို့
 ၁၉ အောက်မှာငင်တည်ထောင်ပြုရကြ၏။ သူတို့ရှေ့မှထာ
 ၂၀ ဝရဘုရားနှင့်ထုတ်တော်မူသောတပါးအမျိုးသားပြုသ
 ၂၁ ကဲ့သို့ဖြင့်သောအရပ်ရှိသမျှအပေါ်မှာနံ့သာပေါင်းကိုမီး
 ၂၂ ရှိ၍ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ
 ၂၃ အဓမ္မအမှုတို့ကိုပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရားပညတ်တော်
 ၂၄ မူသောအမှု။ ရုပ်တုဆင်းတုတို့၌ပူဇော်ခြင်းအမှုကိုပြု
 ၂၅ ကြ၏။ သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရားက အဓမ္မလမ်းတို့ကို
 ၂၆ ရှောင်ကြလော့။ ငါသည်သင်တို့ဘိုးဘေးတို့၌သားသော
 ၂၇ တရား။ ငကျန်ပရောဗက်တို့ဖြင့်ပေးလိုက်သောတရား
 ၂၈ ကိုအကုန်အစင်ကျင့်၍ငစိရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုစောင့်
 ၂၉ ရှောက်ကြလော့ဟုပရောဗက်များနှင့်အနာဂတ်ဟော
 ၃၀ ဆရာများတို့ဖြင့်ဣသရေလအမျိုး။ ယုဒအမျိုး၌သက်သေ
 ၃၁ ခံတော်မူသော်လည်း။ သူတို့သည်နားမထောင်။ မိမိတို့
 ၃၂ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုမရုံကြည်သောဘိုးဘေး
 ၃၃ တို့လည်ပင်းကဲ့သို့မိမိတို့လည်ပင်းကိုခိုင်မာစေကြ၏။
 ၃၄ ၊ စိရင်ဆော်မူချက်။ ဘိုးဘေးတို့နှင့်ဖွဲ့တော်မူသော
 ၃၅ ပစ္စည်း။ သူတို့၌သက်သေခံတော်မူသောသက်သေတို့
 ၃၆ ကိုပယ်၍အနုတ္တရတရားကိုကျင့်လျက်အချဉ်းနိုးသက်
 ၃၇ သက်ဖြစ်ကြ၏။ အကြင်တပါးအမျိုးသားကျင့်သကဲ့သို့
 ၃၈ မကျင့်ကြနှင့်ဟုထာဝရဘုရားပညတ်တော်မူ၏။ ပတ်
 ၃၉ လည်၌နေသောထိုအမျိုးသားနောက်သို့လိုက်ကြ၏။ မိမိ

တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်ရှိသမျှတို့
 ကိုစွန့်၍နားသဟေတည်းဟူသောသွန်းသောရုပ်တုနှင့်
 အာရှရပင်ကိုလုပ်ကြ၏။ မိမိသားကောင်းကင်တန်ဆာ
 များကိုကိုးကွယ်၍ဗာလဘုရားကိုလည်းဝတ်ပြုကြ၏။
 ၁၇ ၊ သားထွီးတို့ကိုမီးဖြင့်ပူဇော်ကြ၏။ နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်။
 ၁၈ ပြုစားသောအတတ်ကိုသုံးဆောင်၍ထာဝရဘုရား၏အ
 ၁၉ မျက်တော်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါရှေ့တော်၌ဒုဗရိက်ကိုပြု
 ၂၀ မည်ဟုကိုယ်ကိုရောင်းကြ၏။ ထိုကြောင့်ထာဝရဘုရား
 ၂၁ သည်ဣသရေလအမျိုးကိုပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍မျက်
 ၂၂ မှောက်တော်မူပယ်ရှားတော်မူ၏။ ယုဒအမျိုးမှတပါး
 ၂၃ အချားသောအမျိုးမကျန်ကြွင်းရ။ ယုဒအမျိုးမူကားမိမိ
 ၂၄ တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တရားတော်ကို
 ၂၅ မစောင့်။ ဣသရေလအမျိုးလိုက်သောသုံးစုံသေ့သို့လိုက်
 ၂၆ ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်းဣသရေလအမျိုးရှိသမျှ
 ၂၇ ကိုရှုံ့ရှာ၍မျက်မှောက်တော်မူမည်ထုတ်ပြောနိုင်အောင်
 ၂၈ ဒါဏ်ခတ်တော်မူ၏။ လူရက်သောသူတို့လက်၌အပ်
 ၂၉ တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးကိုဒါဝိဒ်မင်းမျိုးမှဆုတ်ဖဲ့၍
 ၃၀ သူတို့သည်နေ့ဗတ်၏သားယေရောဗောဇင်ကိုရှင်ဘုရင်
 ၃၁ အရာ၌ခန့်ထားကြ၏။ ယေရောဗောဇင်သည်လည်းထာဝရ
 ၃၂ ဘုရားနောက်တော်သို့လိုက်ရာလပ်မှဣသရေလအမျိုး
 ၃၃ ကိုလွှဲစေ၍ဒုဗရိက်ကြီးကိုပြုစေ၏။ သို့ဖြစ်၍ယေရော
 ၃၄ ဗောဇင်ပြုသောဒုဗရိက်လမ်းသို့ဣသရေလအမျိုးသားတို့
 ၃၅ သည်အစဉ်တစိုက်လိုက်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်မိမိ
 ၃၆ ကျန်ပရောဗက်အပေါင်းတို့ဖြင့်မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း
 ၃၇ ဣသရေလအမျိုးကိုမျက်မှောက်တော်မူပယ်ရှားတော်မူ
 ၃၈ မူမှီတိုင်အောင်သူတို့သည်ထိုဒုဗရိက်အပြစ်ကိုမရှောင်
 ၃၉ ဘဲလိုက်ကြ၏။ ထိုကြောင့်နေရင်းပြည်မှအာရှရိပြည်
 ၄၀ သို့သိမ်းသွားခြင်းကိုယနေ့တိုင်အောင်ခံရကြ၏။
 ၄၁ အာရှရိရှင်ဘုရင်သည်လည်းဗာဗုလုန်မြို့သား။ ကု
 ၄၂ သမြို့သား။ အာဝမြို့သား။ ဟာမတ်မြို့သား။ သေဗရပ်မြို့
 ၄၃ သားတို့ကိုဆောင်ခွဲ၍ဂမာရ်မြို့ရွာတို့တွင်ဣသရေလ
 ၄၄ အမျိုးသားကိုယ်စားထားသဖြင့်ထိုလူတို့သည်ဂမာရ်
 ၄၅ မြို့ရွာတို့ကိုသိမ်းယူ၍နေရာကျကြ၏။ နေရာကျစက
 ၄၆ ထာဝရဘုရားကိုမရိုသေသောကြောင့်ချင်သောတို့ကိုစေ
 ၄၇ လွှတ်၍အချို့တို့ကိုကိုက်စေတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်အ
 ၄၈ ချို့တို့ကကိုယ်တော်ပြောင်းစေ၍ဂမာရ်မြို့ရွာတို့၌သား
 ၄၉ တော်မူသောလူအမျိုးမျိုးတို့သည်ထိုပြည်စောင့်ဘုရား
 ၅၀ ၏ဘုရားကိုနားမလည်သောကြောင့်ထိုဘုရားသည်ချင်
 ၅၁ သောတို့ကိုစေလွှတ်၍နေရာကျသောသူတို့ကိုသတ်ပါ

၂၇ သည်ဟု အာရှုရှင်တရုင်အားလျှောက်ကြသော်။ အာ
 ၂၈ ရှုရှင်တရုင်ကသိပြည်မှသိမ်းခဲ့သောယဉ်ပရာဟိတ်
 တယောက်ကိုပြန်၍ကြည့်သည့်သွား၍သိပြည်စောင့်
 ၂၉ ဘုရား၏ တရားကိုသွန်သင်လျက် နေပါလေစေဟုမိန့်
 ၃၀ တော်မူသည့်အတိုင်း။ ၁ မာရ်မြို့မှသိမ်းခဲ့သောယဉ်ပရာ
 ဟိတ်တယောက်သည်ပြန်၍သေလမြို့၌နေလျက်သာဝ
 ၃၁ ရဘုရားကိုအံ့ဘယ်သို့ရှိသောရမည်ကိုသွန်သင်လေ၏။
 ၃၂ ၊ သို့သော်လည်းထိုလူမျိုးအသီးအသီးတို့သည်မိမိတို့
 ဘုရားကိုလုပ်၍နေရာကျသောမြို့ရွာတွင်ဖြင့်သောအ
 ၃၃ ရပ်ပေါ်မှာနာမာရ်မြို့သားလုပ်နှံသောအိမ်တို့၌တင်ထား
 ၃၄ ကြ၏။ ဗာဗုလုန်မြို့သားတို့သည်သုကုတ်ဗေဒုတ်ဘုရား။
 ၃၅ ကုသမြို့သားတို့သည်နေရဂါလဘုရား။ ဟာမတ်မြို့သား
 ၃၆ တို့သည်အဂ္ဂိမဘုရား။ အာဝမြို့သားတို့သည်နိဗဟာဇ
 ဘုရားနှင့်တာတက်ဘုရားကိုလုပ်ကြ၏။ သေဗရပ်မမြို့
 ၃၇ သားတို့သည်လည်းသေဗရပ်မမြို့စောင့်ဘုရားအဖြစ်ဓမ္မ
 လက်နှင့်အာနုဓမ္မလက်ဘုရားတို့အားသားသီးကိုမီးရှို့၍
 ၃၈ ပူဇော်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားကိုလည်းရှိသော၍သာမည
 လုပ်ကိုဖြင့်သောအရပ်ယဉ်ပရာဟိတ်အရာ၌ခန့်ထား
 ၃၉ သဖြင့်သူတို့သည်ဖြင့်သောအရပ်အိမ်တို့၌လူများအဖို့
 ၄၀ ယဉ်ပူဇော်ကြ၏။ ထိုသို့ထာဝရဘုရားကိုရှိသေကြ၏။
 ၄၁ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောသူမျိုးပြုသကဲ့သို့မိမိတို့ဘုရား
 ၄၂ ကိုလည်းဝတ်ပြုကြ၏။ ယနေ့တိုင်အောင်ရှေးထုံးစံ
 ၄၃ စေ့သို့လိုက်ကြသည်ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားကိုရှိသေရာ
 ၄၄ မေရာဇ်။ ဣသရေလအမျိုးစုံရသောစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့
 ကိုမေရာဇ် ဣသရေလအမည်ဖြင့်သရက်သောယာကုပ်
 ၄၅ အမျိုးသားတို့၌ထာဝရဘုရားထားတော်မူသောပညတ်
 ၄၆ တရားတို့ကိုမကျင့်ဘဲနေကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ထို
 အမျိုးသားတို့နှင့်ပုခိုညဉ်ဖွဲ့၍သင်တို့သည်အချားတပါး
 ၄၇ သောဘုရားကိုမရှိသေ။ ဦးမညွတ်။ ဝတ်မပြု။ ယဉ်မ
 ၄၈ ပူဇော်ရ။ သင်တို့ကိုကြီးသောတန်ခိုး။ ဆန့်သောလက်
 ၄၉ ရုံးတော်အားဖြင့်အံ့ဂုဏ်ပြည်မှကယ်နှုတ်တော်မူသော
 ထာဝရဘုရားကိုသာရှိသေကိုးကွယ်၍ယဉ်ပူဇော်ရ
 ၅၀ မည်။ သင်တို့အဖို့ခရီးထားတော်မူသောစီရင်ထုံးဖွဲ့
 ၅၁ ချက်ပညတ်တရားတို့ကိုအစည်အမြဲစောင့်ရှောက်ရ
 ၅၂ မည်။ အချားတပါးသောဘုရားတို့ကိုမရှိသေရ။ သင်တို့
 ၅၃ နှင့်ငါ့သောပုခိုညဉ်ကိုမမေ့လျော့ရ။ အချားတပါးသော
 ၅၄ ဘုရားတို့ကိုမရှိသေရ။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝ
 ၅၅ ရဘုရားကိုသာရှိသေရမည်။ သို့ပြုလျှင်ရန်သူအပေါင်း
 ကိုသက်သွက်နှုတ်တော်မူမည်ဟုမှာထားတော်မူသော်

၄၆ လည်း။ သူတို့လည်းနားမထောင်။ ရှေးထုံးစံစေ့သို့လိုက်
 ၄၇ ကြ၏။ ထိုလူအမျိုးမျိုးကိုယ်တိုင်မှစ၍သားခြီးခြစ်တို့
 သည်ထာဝရဘုရားကိုရှိသေကြ၏။ ရုပ်တုဆင်းတုတို့
 ကိုလည်းဝတ်ပြုကြ၏။ မိရိုးဖလာသို့လိုက်၍ယနေ့တိုင်
 အောင်ကျင့်နေကြ၏။
 ၁ ဣသရေလရှင်တရုင်ဇောသားဟောရှေနန်းစံသုံး
 ၂ နှစ်တွင်ယုဒရှင်တရုင်အာခပ်သား ဟောဇက်သည်အ
 သက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်နန်းထိုင်၍ယေရုရှလင်မြို့
 ၃ နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ်ပိုစံလေ၏။ မယ်တော်ကားဇာခရိသီး
 ၄ အဘိအမည်ရှိ၏။ ထိုမင်းသည်အဖဒါဝိဒ်ကျင့်သမျှ
 ၅ အတိုင်းထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌တရားသောအမှုကိုပြု
 ၆ ၏။ မြင့်သောအရပ်တို့ကိုပယ်၏။ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို
 ၇ မျိုးဖဲ့၏။ အာရှုရှင်တရုင်ကိုရုတ်လှဲ၏။ မောရှေလုပ်သော
 ၈ ကြေးဝါဠာကိုအပိုင်းပိုင်းဖြတ်၏။ အကြောင်းမူကား။
 ၉ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ထိုကာလတိုင်အောင်သို့
 ၁၀ ခြေရှေ့မှာနံ့သာပေါင်းကိုင်းရှိတတ်ကြ၏။ ထိုခြေကို
 ၁၁ နှံ့ဟုထွန်အမည်ဖြင့်မှည့်သတည်း။ ဣသရေလအမျိုး
 ၁၂ ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုထိုမင်းခိုလှုံသကဲ့သို့
 သနောက်မှာခိုလှုံသောယုဒရှင်တရုင်တယောက်မျှမရှိ။
 ၁၃ ရှေ့ကာလ၌လည်းမရှိ။ ထာဝရဘုရား၌ဆည်းကပ်၍
 ၁၄ နောက်တော်သို့အစည်အမြဲလိုက်သဖြင့်မောရှေ၌ထာ
 ၁၅ ဝရဘုရားထားတော်မူသောပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်
 ၁၆ ရှောက်လေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်သူနှင့်အတူရှိတော်
 ၁၇ မူသဖြင့်သူသည်ပြုလေရာရာ၌အောင်လေ၏။ အာရှုရှင်
 ၁၈ တရုင်၏ကျွန်မခံ။ ပုန်ကန်လေ၏။ ပုထိုးတို့လူတို့ကို
 ၁၉ တိုက်၍ဂါဇမြို့နယ်တိုင်အောင်ပိုင်ခဲ့သောမြို့များနှင့်
 ၂၀ ကင်းစောင့်သောမျှော်စင်များကိုလုပ်ကြံလေ၏။
 ၂၁ ဟောဇက်မင်းကြီးနန်းစံလေးနှစ်။ ဣသရေလရှင်
 တရုင်ဇောသားဟောရှေနန်းစံနှစ်နှစ်တွင်အာရှုရှင်
 ၂၂ တရုင်ရှာလမနေဇာသည်ရှာမာရ်မြို့သို့ဝင်ချီ၍ပိုင်းထား
 ၂၃ ၏။ သုံးနှစ်စေ့သောအခါဟောဇက်နန်းစံချောက်နှစ်။
 ၂၄ ဣသရေလရှင်တရုင်ဟောရှေနန်းစံကိုနှစ်တွင်ရှာမာရ်
 ၂၅ မြို့ကိုတိုက်၍ရကြ၏။ အာရှုရှင်တရုင်သည်ဣသရေ
 ၂၆ လအမျိုးကိုအာရှုရှင်ပြည်သို့ခမ်းသွား၍ဂေါဇန်ဖြစ်နာ။
 ၂၇ ဟာလမြို့ ဟာဗပ်မြို့အစရှိသောမေးနိုင်ငံမြို့များကို
 ၂၈ ထား၏။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည်မိမိတို့ဘုရား
 ၂၉ သခင်ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုနားမထောင်။
 ၃၀ ဖွဲ့တော်မူသောပုခိုညဉ်ကိုငင်ထာဝရဘုရား၏ကျွန်

မောဒန္တမာထားသမျှကိုရင်အမှုမထား။ ထွန်ကျူးကြ၏။
 ၁၃ ဟေဇကိမင်းကြီးနန်းစံဘယ်လေးနှစ်တွင်အာရှရ
 ၁၄ နှင်တရုတ်သနာခရိုင်သည့်ယူးပြည်၌ခိုင်ခံ့သောမြို့ရှိသမျှ
 ၁၅ ကိုကိုစစ်ချီ၍လုပ်ကြံလေ၏။ ယူဒှောင်တရုတ်ဟေဇကိ
 သည်အာရှရရှင်တရုတ်ရှိရာလားရှိုးမြို့သို့စေလွှတ်၍အ
 ကျွန်ုပ်များပါပြီပြန်သွားတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်တင်သမျှ
 ကိုသင်္ခါပါမည်ဟုလျှောက်စေသော်အာရှရရှင်တရုတ်
 သည်ယူဒှောင်တရုတ်ဟေဇကိ၌ငွေအခွက်သုံးထောင်။
 ၁၆ ရွှေအခွက်သုံးရာကိုတောင်း၏။ ဟေဇကိသည်မိတ်မှန်
 ၁၇ တော်၌ငွေနန်းတော်ဘဏ္ဍာသို့ကပ်၍ငွေငွေသမျှသောငွေ
 ၁၈ ကိုပေး၏။ မိတ်မှန်တော်တံခါးတန်ဆာများကိုသည်းချွတ်၍အာရှ
 ရှင်တရုတ်အားပေး၏။
 ၁၉ နောက်တဖန်အာရှရရှင်တရုတ်သည်တာတန်။ ခုဗ
 သာရိတ်။ ခုဗရှာခကိုကိုများစွာသောဗိုလ်ခြေနှင့်တကွ
 ကာခိန္ဒမြို့မှယေရုရှလင်မြို့။ ဟေဇကိမင်းကြီးထံသို့စေ
 လွှတ်သဖြင့်သူတို့သည်ရောက်သောအခါခဝါသည်
 လယ်နားမှာရှောက်သောလမ်း။ အထက်ရေကန်ပြန်ဝ၌
 ၂၀ ရပ်နေကြ၏။ ရှင်တရုတ်ကိုခေါ်သောအခါဟိလခိသား
 ဖြစ်သောနန်းတော်အုပ်လျှောက်မိ။ စာရေးတော်ကြီး
 ၂၁ ရှေ့နု။ အာသင်သားအတွင်းဝန်ယောအာတို့သည်သူတို့
 ၂၂ ထံသို့ထွက်ပြီးလျှင်၊ ခုဗရှာခကမဟာအရှင်မင်းကြီး။
 အာရှရရှင်တရုတ်သည်ဟေဇကိကိုမိန့်တော်မူသည်
 ကား။ သင်ခိုယုံသဖြင့်ခိုယုံရာကားအဘယ်သို့နည်း။
 ၂၃ ၊ စစ်တိုက်လောက်အောင်ညာဏ်သတ္တိ။ အခွင်သင်္ကေတနှင့်
 ငါပြည့်စုံသည်ဟုအချင်းနှိုးသောစကားကိုသင်ဆိုပါ
 သည်တကား၊ ငကိုပုန်ကန်ခြင်းငှါအဘယ်သူကိုကိုးစား
 ၂၄ သနည်း။ ကျိုးသောကျူးလုံးတောင်ဝေးတည်းဟူသော
 အဲဂုတ္တုပြည်ကိုကိုးစားပါသည်တကား။ ထိုကျူးလုံးသင်
 င်သောသူ၏လက်ကိုဖောက်၍မျှော်သွားလိမ့်မည်။ ထိုသို့
 ၂၅ အရသူမင်းကြီးဟေဇကိတရုတ်သည်မိန့်ခိုသောသူအ
 ပေါင်းတို့ထံသို့လိမ့်မည်။ သင်တို့ကငါတို့သည်ငါတို့
 ၏တရားသခင်သာဝရတရားကိုကိုးစားသည်ဟုဆိုပြန်
 ၂၆ သျှင်ဟေဇကိသည်ဖြင့်သောအရပ်ရွာနန်းယဇ်ပလ္လင်
 တို့ကိုပယ်၍ယေရုရှလင်မြို့မှာဤမည်သောယဇ်ပလ္လင်
 ၂၇ နေ၌သာကျောက်ယဇ်ပလ္လင်ဟုယူဒှောင်သို့။ ယေရုရှလင်မြို့
 သားတို့ကိုမှာထားသဖြင့်သင်တို့ပြင်မှားသောတရား
 ၂၈ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍ယေရုရှလင်သခင်။ အာ
 ရှင်တရုတ်၌အာမတ်တို့အပေါ်လော။ သင်၌ခြင်းစီး

သူရဲလုံလောက်အောင်ရှိလျှင်ခြင်းနှစ်သောင်တို့ကိုငါ
 ၂၉ ပေးမည်။ သင်သည်သခင်၏ကျွန်တို့တွင်အငယ်ဆုံး
 သောဗိုလ်ကိုအဘယ်သို့ထွန်နှိုင်းမည်နည်း။ အဲဂုတ္တုပြည်
 ၃၀ မှာထားများ။ မြင်းစီးသူရဲများကိုရမည်ဟုအဘယ်သို့
 ၃၁ ရုံသနည်း။ ထာဝရတရား၏အခွင့်မရှိဘဲဤပြည်ကိုအကဲ
 ဆီးခြင်းငှါငါလာသလော။ ထိုပြည်ကိုသွား၍ဖျက်ဆီး
 လော့ဟုထာဝရတရားသည်ငါအားမိန့်တော်မူပြီ။ ဤအ
 ကြောင်းအရာများကိုပြန်ပြောကြလော့ဟုပြောဆို၏။
 ၃၂ ၊ ထိုအခါဟိလခိသားလျှောက်မိ။ ရှေ့နု။ ယောအာတို့က
 ရှာခဘာသာစကားအားဖြင့်ကျွန်တော်တို့အားအမိန့်ရှိပါ
 လော့။ ထိုစကားကိုကျွန်တော်တို့သည်နားလည်ပါ၏။
 ၃၃ မြို့ရိုးပေါ်မှာရှိသောသူတို့သည်ကြားရအောင်ယူဒှာ
 သာစကားအားဖြင့်အမိန့်မရှိပါနှင့်ဟုခုဗရှာခကိုဆိုကြ
 ၃၄ လျှင်၊ ခုဗရှာခကငါသခင်သည်သင်၏သခင်နှင့်သင့်
 အားသာ၍ကောင်းကိုပြောစေခြင်းငှါငါစေလွှတ်တော်
 မူသလော။ မြို့ရိုးပေါ်မှာထိုင်လျက်သင်တို့နှင့်အတူမိမိ
 တို့မစင်ကိုစား၍မိမိတို့ရေဟောင်းကိုသောက်ရသော
 သူတို့ရှိရာသို့စေလွှတ်တော်မူသည်မဟုတ်လောဟုဆို၏။
 ၃၅ ၊ ထိုအခါခုဗရှာခသည်ထံ၌ယူဒှာသာစကားအား
 ဖြင့်ကျယ်သောအသံနှင့်ကျွေးကျော်လျက်မဟာအရှင်
 ၃၆ မင်းကြီးအာရှရရှင်တရုတ်၏စကားတော်ကိုနားထောင်
 ကြ။ ရှင်တရုတ်မိန့်တော်မူသည်ကား။ ဟေဇကိသည်
 သင်တို့ကိုမထည့်စားစေနှင့်။ သူသည်သင်တို့ကိုငလက်
 ၃၇ မှကယ်ယူခြင်းငှါမတတ်နိုင်။ ဟေဇကိကထာဝရ
 ၃၈ တရားသည်ငါတို့ကိုကန်အမှန်ကယ်ယူတော်မူမည်။
 ဤမြို့သည်အာရှရရှင်တရုတ်လက်သို့မရောက်ရဟုဆို
 ၃၉ သဖြင့်ထာဝရတရား၌မကိုးစားစေနှင့်။ ဟေဇကိစကား
 ၄၀ ကိုနားမထောင်ကြနှင့်။ အာရှရရှင်တရုတ်မိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ ငါနှင့်မိသဟာယဖွဲ့ကြ။ ငသို့ထွက်လာ
 ကြ။ သင်တို့သည်မသေ။ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း။
 သင်တို့ပြည်နှင့်တူသောပြည်တည်းဟူသောစံဝပါး
 စပျစ်ရည်နှင့်ပြည့်စုံသောပြည်။ မုန့်နှင့်စပျစ်ဥသည်။
 သံလွင်ဆီ။ ပျားရည်များသောပြည်သို့ခွံခြင်းငှါငါမလာမီ
 ၄၁ တိုင်အောင်သင်တို့သည်မိမိပျစ်ပင်၏အသီး။ မိမိတပ်
 ပင်၏အသီးကိုစား၍မိမိရေကန်၏ရေကိုသောက်လျက်
 ၄၂ နေကြလော့။ ဟေဇကိကထာဝရတရားသည်ငါတို့ကို
 ကယ်ယူတော်မူမည်ဟုမဖျားဖောင်းစေနှင့်။ အပြည်
 ပြည်သောတရားတို့သည်မိမိတို့ပြည်များကိုအာရှရရှင်
 ၄၃ တရုတ်ကန်မှကယ်လွှတ်ကြပြီလော။ ဟာမတ်ပြည်၏

ဘုရား အာပဒ်ပြည်၏ဘုရားတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ သေဒရဝိပ်ပြည်၊ ဟောနပြည်၊ ဣဝါပြည်၏ဘုရားတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ သူတို့သည် ရမာရိပြည်ကို လေက်မှကယ်ယွတ်ကြပြီလော။ ထိုအပြည်ပြည်သောဘုရားတို့တွင် အဘယ်မည်သောဘုရားသည် မိမိပြည်ကို လေက်မှကယ်ယွတ်ဘူးသနည်း။ သာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို လေက်မှအဘယ်သို့ကယ်ယွတ်နိုင်မည်နည်းဟုဆိုလေ၏။ ယုဒလူတို့လည်း စကားတစ်ခုနီးကို မပြန်ဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပြန်မပြောနှင့်ဟုရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ရှိသတည်း။

ထိုအခါ ဟိလဒ်သား ဖြစ်သောနန်းတော်အုပ်လျှောက်ဝိ။ စာရေးတော်ကြီးရှေဗန။ အာသပ်သား အတွင်းဝန်ယောအာတို့သည် မိမိတို့အဝတ်ကို ဆုတ်လျက် ဟောဇက်မင်းထံသို့လာ၍ ရာဇဂ္ဂာစကားကို ကြားလျှောက်ကြ၏။ ထိုစကားကို ဟောဇက်မင်းကြီးသည် ကြားလျှင် မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်၍ လျှော်တေအဝတ်နှင့် ခြုံလျက် ဗိတ်မှာန်တော်သို့ သွားလေ၏။ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက်ရှိသောနန်းတော်အုပ်လျှောက်ဝိ။ စာရေးတော်ကြီးရှေဗန။ အသက်ကြီးသောယဇ်ပရောဟိတ်တို့ကို အာမုတ်သားပရောဗက်ဟောရှာယထံသို့ စေလွှတ်လေ၏။ ဟောဇက်မင်းမှာ သားသောစကားဟူမူကား၊ ယနေ့သည် ဒုက္ခနေ့၊ ဆုဗ္ဗသောနေ့၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရသောနေ့ဖြစ်၏။ သားဖွားချိန်ဆောက်၍သားကို ဖွားနိုင်အောင် ခွန်အားမရှိ။ အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်ကို ကဲ့ရဲ့စေခြင်းငှါ အာရှရိရှင်ဘုရင်စေလွှတ်သောမိမိကျွန်ရာဇဂ္ဂာစကားကို သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကြားတော်မူပါစေသော။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင်ကြားသောစကားကို ချေတော်မူပါစေသော။ သင်သည်လည်း ကျန်ကြွင်းသောလူတို့အဖို့ ဆုတောင်းပဌနာပြုပါဟုပြောစေခြင်းငှါ။ ဟောဇက်မင်းစေလွှတ်သောကျွန်တို့သည် ဟောရှာယထံသို့ရောက်လာကြ၏။

ဟောရှာယကလည်း ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အာရှရိရှင်ဘုရင်၏ကျွန်တို့သည် ငေါ့ကဲ့ရဲ့၍ သင်သည် ကြားရသောစကားကြောင့် မကြောက်နှင့်။ ထိုမင်းနှစ်ဆယ့်သောဗိတ်သဘောကို ငါသွင်းပေးမည်။ သူသည် သိဘင်းကြား၍ မိမိပြည်သို့ပြန်သွားသိမ့်မည်။ ထိုပြည်၌ စားဖြင့် ငါဆုံးစေမည်ဟူသောစကားတော်ကို သင်တို့၏သခင်အား ပြန်ကြားကြလော့ဟုပြောဆို၏။

ထိုအခါ အာရှရိရှင်ဘုရင်သည် လာဗိရှမြို့မှ ထွက်သွားကြောင်းကို ရာဇဂ္ဂာစကြားလျှင် ပြန်သွား၍ သိဗနမြို့ကို ရှင်ဘုရင်တို့ကနေသည့်ကို တွေ့လေ၏။ နောက်တဖန် ကုရှမင်းကြီးတိရက္ကသည် စစ်ချီ၍ လာပြီဟုသိတင်းကြားသော အခါ ဟောဇက်မင်းထံသို့ တမန်တို့ကို စေလွှတ်ပြန်၍၊ သင်တို့သည် ယုဒမင်းကြီးဟောဇက်ကို ပြောရသောစကားဟူမူကား၊ သင်ကိုးစားသောဘုရားသခင်က ယေရုရှလင်မြို့သည် အာရှရိရှင်ဘုရင်လက်သို့မရောက်ရဟူ၍ သင့်ကို မထည့်ဘူးဝေနှင့်။ အာရှရိရှင်ဘုရင်တို့သည် ခပ်သိမ်းသောပြည်တို့ကို လုပ်ကြံ၍ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြောင်းကို သင်သည် ကြားရပြီ။ ကိုယ်တိုင်လွတ်လိမ့်မည်လော။ ငါတို့ဘေးတို့သည် ဖျက်ဆီးသောအမျိုးသား၊ ဂေါဇန်အမျိုးသား၊ ခါရန်အမျိုးသား၊ ရေဇပ်အမျိုးသား၊ တေလသာမြို့၌ရှိသော ဒေဇ်အမျိုးသားတို့ကို သူတို့၏ဘုရားများတို့သည် ကယ်ယူကြပြီလော။ ဟာမတ်မင်းကြီး၊ အာပဒ်မင်းကြီးနှင့် သေဒရဝိပ်မြို့၊ ဟောနမြို့၊ ဣဝါမြို့ကို စီမံသောမင်းကြီးတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်းဟု မှာလိုက်လေ၏။

ထိုမှာစာကို ဟောဇက်မင်းသည် သံတမန်လက်မှတ်ယူ၍ ကြည့်ပြီးလျှင် ဗိတ်မှာန်တော်သို့ သွား၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပြန်ထားလေ၏။ ထိုအခါ ဟောဇက်မင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ လျှောက်ဆိုသည့်ကား၊ ခေရုဗိပ်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော အသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်တပါးတည်းသာလျှင် မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသော အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ နားတော်ကို ထည့်၍ နားထောင်တော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား၊ မျက်စိတော်ကို ဖွင့်၍ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ သနားခရိုင်မင်းသည် အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်ကို ကဲ့ရဲ့၍ ပြောစေသောစကားအလုံးစုံတို့ကို မှတ်တော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား၊ အကယ်စင်စစ် အာရှရိရှင်ဘုရင်တို့သည် အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊ သူတို့၏ဘုရားများကို မီးထဲသို့ချပြစ်ကြပါပြီ။ ထိုဘုရားတို့သည် ဘုရားမဟုတ်။ လူလက်ဖြင့် လုပ်သောသစ်သားနှင့် ကျောက်ဖြစ်သောကြောင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြပါပြီ။ အိုအကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ထာဝရဘုရားတပါးသာ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည်ကို

မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသောတိုင်းနိုင်ငံတို့သည်သိမည်
အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုထိုမင်းလက်မှယခုကယ်
ယူတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါသည်ဟုပဋ္ဌနာပြု
လေ၏။

၂၀ ထိုအခါအာမတ်သားဟောရှာယသည်ဟောဇက်မင်း
ထံသို့ခရုတ္တတ်၍အသရေလအမျိုး၏တရားသခင်ထာဝ
ရတရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်သည်အာရှဂျင်
တရုတ်သနာခရိပ်အကြောင်းကြောင့်ငရွေမှာပြုသော

၂၁ ပဋ္ဌနာဇကားကိုဝါကြားရပြီ။ ထိုမင်း၏အမှုမှာထာဝရ
တရားမိန့်တော်မူသောကားဟူမူကား။ ဖိနုန်သတို့သွေး
ကညာသည်သင့်ကိုမထိမဲ့မြင်ပြု၍ပျက်ရယ်၏။ ယေရုရှ

၂၂ လင်သတို့သွေးသည်သင့်နောက်၌ခေါင်းညှိတ်၏။ သင်
သည်အဘယ်သူကိုကဲ့ရဲ့ဆဲရေးသနည်း။ အဘယ်သူကို
အော်ဟစ်၍မျက်နှာအောင်လွှားသနည်း။ အသရေလအ
မျိုး၏သန့်ရှင်းသောတရားကိုပင်ပြုပါသည်တကား။

၂၃ သင်သည်တမန်များအားဖြင့်ထာဝရတရားကိုကဲ့ရဲ့၍
ငါသည်ရထားများပြားသဖြင့်တောင်ထိပ်သို့ရင်လေဗန်
တောင်အထွန်သို့ရင်တက်လာပြီ။ အရပ်မြင့်သောအာ
ရပ်ပင်နှင့်အကောင်းဆုံးသောဘင်းခူးပင်တို့ကိုငါ

၂၄ ထဲသို့ငါဝင်ပြီ။ ငါသည်တွင်းထူး၍မမြည်းဘူးသောရေ
ကိုသောက်ရပြီ။ ငြေသည်သူရဲအားဖြင့်အံ့ဂုတ္တမြစ်
လက်ကြားရေရှိသမျှကိုခန်းချောက်စေပြီဟုသင်ဆိုမိပြီ

၂၅ တကား။ ငါသည်အထက်ကဤအမှုကိုစီရင်ကြောင်း
ကိုရင်နှေးကားလွန်ပြုပြင်ကြောင်းကိုရင်သင်မကြား
လော။ ယခုမှာလည်းသင်သည်ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကိုပျက်
ဆီး၍ကျောက်ပုံဖြစ်သောသုဖြစ်မည်အကြောင်း။ ငါ

၂၆ စီရင်ခန့်ထားလေပြီ။ ထို့ကြောင့်မြို့သားတို့သည်အား
နည်းကြ၏။ မှိုင်းတွေ၍စိတ်ပျက်လျက်ရှိကြ၏။ တော
မျက်ပင်နှင့်ဝမ်းသောစပါးပင်ကဲ့သို့ရင်အိမ်ရိုးပေါ်မှာ

၂၇ ကဲ့သို့ရင်ဖြစ်ကြ၏။ သင်၏နေထိုင်ခြင်း။ ထွက်ဝင်
၂၈ ခြင်း။ ငါ့အမျက်တိုင်းခြင်းတို့ကိုငါသိ၏။ ငါ့သင်၏
အမျက်တိုင်းခြင်း။ စော်ကားခြင်းကိုငါကြားရသော
ကြောင့်သင့်ကိုနှာရှုပ်တပ်၍ဇက်နွဲ့ပြီးမှသင်လာသော
လမ်းဖြင့်ပြန်စေမည်။

၂၉ သင်မှတ်ရသောနိမိတ်လက္ခဏာဟူမူကား။ ယခုနှစ်
တွင်အလိုလိုကြီးရင့်သောအသီးအနှံကိုရင်ဒုတိယနှစ်
တွင်အတူပေါက်သောအဆုများကိုရင်သင်တို့သည်

စားရမည်။ တတိယနှစ်တွင်မျိုးခင်းကိုကြံ၍စပါးကိုရိတ်
ကြလော့။ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်းရိတ်၍အသီးကိုစား

၃၀ ကြလော့။ ပြေး၍ထွတ်သဖြင့်ကုန်ကြွင်းသောယဇာ
မျိုးသားတို့သည်တဖန်အောက်မှာအမြစ်စွဲ၍အထက်
၃၁ မှာအသီးသီးကြွယ်မည်။ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့သည်
ယေရုရှလင်မြို့ထဲကရင်ပြေး၍ထွတ်သောသူတို့သည်
ဖိအုန်တောင်ပေါ်ကရင်ပေါ်လာကြွယ်မည်။ ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရတရားသည်အလိုတော်အား
ကြီး၍ထိုအမှုကိုစီရင်တော်မူမိမည်။

၃၂ သို့ဖြစ်၍ထာဝရတရားသည်အာရှဂျင်တရုတ်အမှု
မှာမိန့်တော်မူသည်ကား။ သူသည်ဤမြို့သို့မဝင်ရ။ မြို့ထဲ
သို့မြွှားကိုမပြစ်ရ။ မြို့ရှေ့မှာခိုင်းလွှားကိုမပြရ။ မြို့ပြင်
၃၃ မှာခွေရိုးကိုမဖျက်ရ။ လာသောလမ်းဖြင့်ပြန်သွားရမည်။
၃၄ ဤမြို့ထဲသို့မဝင်ရ။ ငါသည်ကိုယ်ချက်နှာကိုရင်ကျွန်
ဒါဝစ်၏မျက်နှာကိုရင်သောက်၍ဤမြို့ကိုကယ်တင်ခြင်း
ငှါခေတ်မမည်ဟုထာဝရတရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၅ ထိုညညွှတ်တွင်ထာဝရတရား၏ကောင်းကင်တမန်
သည်ထွက်၍အာရှဂျင်တပ်တွင်လူတသိန်းရှစ်သောင်း
ငါးထောင်တို့ကိုခါဏ်ခတ်လေ၏။ နံနက်ဝေးစောယဉ်နှစ်
ရောက်သောအခါထိုသူအပေါင်းတို့သည်အသေကောင်

၃၆ ဖြစ်ကြ၏။ အာရှဂျင်တရုတ်သနာခရိပ်သည်လည်းထို
အရပ်မှထွက်၍ပြန်သွားပြီးလျှင်နိနုန်ခေတ်မြို့၌နေလေ၏။

၃၇ နောက်တခါသူ၏တရားနိသရတ်မိတ်မှာနိနုနိုးကွယ်
စည်တွင်သားတော်အာဒြဗေလက်နှင့်ရှုရေဇာသည်
ခမည်းတော်ကိုခေးနှင့်သတ်၍အာရမန်ပြည်သို့ပြေး
သွားသဖြင့်သားတော်သေရဟန္တာနည်ခမည်းတော်
အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၃၈ ထိုကာလအခါဟောဇက်မင်းသည်သေနာစွဲသဖြင့်
အာမတ်သားပရောဖက်ဟောရှာယသည်လာ၍ထာဝရ
တရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ကိုယ်အိမ်အမှုကိုစီရင်
လော့။ သင်သည်အသက်မရှင်။ သေရမည်ဟုအမိန့်တော်
၃၉ ကိုပြန်လေ၏။ ဟောဇက်မင်းသည်လည်းထရုသို့မျက်နှာ
၄၀ တွည့်၍အိုထာဝရတရားအကျွန်ုပ်သည်ရှေ့တော်၌သစ္စာ
စောင့်လျက်ပုံလင်သောဝိဘိနုနိုးနှင့်ကုန်၍နှစ်သက်
တော်မူသည်အဘိုးပြုကြောင်းကိုအောင်းမေ့တော်မူ
ပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟုအယွန်ဗိုကျေးလျက်ထာ
၄၁ ဝရတရားကိုဆုတောင်းလေ၏။ ဟောရှာယသည်နန်း
တော်အသက်တန်တိုင်းသို့မရောက်မှီသာဝရတရား၏

၁ နှုတ်ကပတ်တော်ရောက်၍၊ သင်သည် ငလူတို့၏ ဗိုလ်ချုပ်
 ဟေဇကီမင်းထံသို့ တဖန်သွားပြီးလျှင် သင့်အဖခါဒိဒ်၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်၏
 ပဌနာစကားကို ငါကြားပြီ။ သင်၏မျက်ရည်ကိုလည်း ငါ
 မြင်ပြီ။ သင်၏အနာကို ငါပျောက်စေသဖြင့် သင်သည် သုံး
 ၆ ရက်လွန်လျှင် ဗိတ်မှာန်တော်သို့ တက်ရလိမ့်မည်။ သင့်
 အသက်၌ တဆယ်ငါးနှစ်ကို ငါဆက်၍ပေးမည်။ သင်
 နှင့် ဤမြို့ကို အာရှုရှင်ဘုရင်လက်မှ ငါကယ်လွှတ်မည်။
 ငါမျက်နှာကဲ့သို့ ငါ့ကျွန်းဒါဒိဒ်၏မျက်နှာကို ငါ့ထောက်၍
 ဤမြို့ကို ကွယ်ကာ စောင့်မမည်။ အရာကို ပြောလော့ဟု မိန့်
 ၇ တော်မူ၏။ ဟေရှာယကလည်း တည်သီးအလုံးအလွှား
 ကို ယူခဲ့လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း ယူခဲ့၍ အနာကို အံ့ပြီး
 ၈ မှမ်းကြီးသက်သာလေ၏။

၉ ဟေဇကီမင်းကလည်း ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အနာ
 ကို ပျောက်စေ၍ သုံးရက်လွန်လျှင် ငါ့ဗိတ်မှာန်တော်
 သို့ တက်လိမ့်မည် ဆိုသော် အဘယ်လက္ခဏာသက်သေရှိ
 ၁၀ သနည်းဟု မေးလျှင်၊ ဟေရှာယကလည်း ထာဝရဘုရားအမိန့်
 တော်ရှိသည် အတိုင်း ပြုတော်မူမည်ဟု ထာဝရဘုရား
 သည် သင့်အား ပေးတော်မူသော လက္ခဏာသက်သေဟူ
 မူကား။ အရိပ်သည် ဆယ်ချက်တိုးရမည်လော။ ဆယ်
 ၁၁ ချက် ဆုတ်ရမည်လောဟု မေးသော်၊ ဟေဇကီက အရိပ်
 သည် ဆယ်ချက်တိုးလွယ်၏။ ထိုသို့ အလိုမရှိ။ ဆယ်ချက်
 ၁၂ ဆုတ်ပါစေဟု ပြန်ပြော၏။ ပရောဖက်ဟေရှာယသည်
 လည်း ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းသောအခါ အာခတ်
 ၏နံ့တိုင်း ဘန်ဆာပေါ်မှာ ဆယ်ချက် ရွှေ့ပြီးသော အရိပ်
 ကို ဆယ်ချက် ပြန်စေတော်မူ၏။

၁၃ ထိုကာလအခါ ဗာဗုလုံမင်းကြီးမေ
 ရောဗာလဒ်သည် ဟေဇကီမင်းနား၍ အနာပျောက်သည်
 ကို ကြားသောကြောင့် မေတ္တာစာနှင့် လက်ဆောင်ပါလျက်
 ၁၄ တမန်တို့ကို စေလွှတ်လေ၏။ ဟေဇကီမင်းသည် သူတို့
 ရောက်သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်၍ ရွှေတိုက်မှ စသော
 ၁၅ ရွှေ၊ ငွေ၊ နံ့သာမျိုး၊ အဖိုးထိုက်သော နံ့သာဆီ၊ စစ်တိုက်
 လက်နက်နှင့် ဘဏ္ဍာတော်အလုံးစုံတို့ကို ပြုလေ၏။ နန်း
 တော်မှ စ၍ နိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်၌ မပြသော အရာတစ်
 ၁၆ တချို့မျှမရှိ။

၁၇ ထိုအခါ ပရောဖက်ဟေရှာယသည် ဟေဇကီမင်း
 ကြီးထံတော်သို့ သွား၍ ထိုလူတို့သည် အဘယ်သို့ပြော
 ကြပါသနည်း။ အဘယ်ပြည်မှ အထံတော်သို့ လာကြ
 ပါသနည်းဟု မေးသောအခါ ဟေဇကီမင်းကလည်း

သောအရပ်၊ ဗာဗုလုံပြည်မှ ရောက်လာကြသည်ဟု ပြန်
 ၁၈ ပြော၏။ နန်းတော်၌ အဘယ်အရာကို မြင်ကြပြီနည်းဟု
 မေးပြန်လျှင် ဟေဇကီမင်းက နန်းတော်၌ ရှိသမျှကို မြင်
 ရကြပြီ။ ဘဏ္ဍာတော်တွင် ငါမပြသော အရပ်တစ်ခုမျှ
 ၁၉ မရှိဟု ပြန်ပြော၏။ ထိုအခါ ဟေရှာယကလည်း ကင်
 ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နား
 ၂၀ ထောင်လော့။ နန်းတော်၌ ရှိသမျှကို ငါ့ယနေ့တိုင် အောင်
 ဘိုးဘေးတို့သည် ဆည်းဖူးသမျှကို ငါ့ဗာဗုလုံမြို့သို့ ပို့
 သွားရသော ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ တစ်တစ်ခုမျှ
 ၂၁ မကျန်မကြွင်းရဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သင်နှင့်
 နှုတ်ချီရသော သင်၏သားမြေးတို့ကိုလည်း ယူသွား၍
 သူတို့သည် ဗာဗုလုံ၌ ရှင်ဘုရင်၏ နန်းတော်၌ လူပျိုတော်
 လုပ်ရကြလိမ့်မည်ဟု ဟေဇကီမင်းအား ပြောဆိုလေ၏။

၂၂ ဟေဇကီမင်းကလည်း သင်ပြန်ရသော ထာဝရဘုရား
 ၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကောင်းပါ၏ဟု ချီးငှင် အကယ်၍
 ငါ့အသက်ရှင်စဉ် ကာလ၌ ညိဉ်းသက်ခြင်း၊ သတ္တစောင့်
 ခြင်းရှိလျှင် ကောင်းပါသည်မဟုတ်လော့ဟု ချီးငှင် ဟေ
 ရှာယအား ဆိုလေ၏။

၂၃ ဟေဇကီ ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့်
 တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ ရေကန်နှင့် ရေမြွှာကို လုပ်၍ မြို့ထဲသို့
 ရေကို ဆောင်ခြင်းအရာတို့သည် ယခုရာဇဝင်၌ ရေးထား
 ၂၄ လျက်ရှိ၏။ ဟေဇကီသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပြော်၍
 သားတော်မနာရှေ့သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၅ မနာရှေ့သည် အသက်တဆယ်နှစ်နှင့် နှစ်ရှိသော် နန်း
 ထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါးဆယ်ငါးနှစ်စိုးစံလေ၏။ မယ်
 ၂၆ တော်ကား ဟဗ္ဗုဒ်အမည်ရှိ၏။ ထိုမင်းသည် ဣသရေလ
 အမျိုးသားရှေ့မှ ထာဝရဘုရားနှင့် လက်တော်မူသော ဘာ
 ပါးအမျိုးသားရှေ့မှ ဘွယ်ထုံးစံအတိုင်း ထာဝရဘုရား
 ၂၇ ရှေ့တော်၌ ခုစရိုက်ကို ပြု၏။ ခမည်းတော်ဟေဇကီ
 ဖုက်ဆီးသော ကုန်းတို့ကို ပြုပြင်၍ ဣသရေလရှင်ဘုရင်
 အာဟပ် ပြုသကဲ့သို့ ဗာဗုလုံအဖို့ ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို တည်၏။
 ၂၈ အာရှရပ် ကိုလည်း ပြု၏။ မိုဗ်းကောင်းကင် တန်ဆာ
 ၂၉ ဇားကိုလည်း ကိုးကွယ်၍ ဝတ်ပြု၏။ ယေရှုလင်မြို့၌
 ၃၀ ငါ့မကို ငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော
 ၃၁ မြို့၊ ဗိတ်မှာန်တော်၌ ယဇ်ပလ္လင်တည်းဟူသော။ ဗိတ်မှာန်
 တော်တန်တိုင်း နှစ်ရပ်တွင် မိုဗ်းကောင်းကင် တန်ဆာ
 ၃၂ များအဖို့ ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို တည်၏။ မိမိသားကို မီးဖြင့် ပူ
 ၃၃ ဇော်၏။ ကာလဗေဒင်ကို ကြည့်တတ်၏။ ပြုစားသော အ

တတ်ကိုသုံးဆောင်၍စုံနှင့်နတ်ဝင်တို့ကိုလည်းအခွင့်ပေး၏။ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ

၇ ရှေ့တော်၌များစွာသောဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ဤဗိတ်မှာန်၌

၈ ၎င်းသူသားလခရိုက်များတို့တွင်ငါရွေးကောက်သောယေရှုလင်မြို့၌၎င်းနာမကျ်အစည်အမြဲငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားသည်ဒါဝိဒ်နှင့်သားတော်ရှောလမုန့်အား

၉ မိန့်တော်မူရာ၌ရည်စောင်သောဗိတ်မှာန်တော်ထဲမှာမိမိပြုသောအာရှရပ်နှင့်တူအောင်လုပ်သောရုပ်တုကို

၁၀ တင်ထား၏။ ငါမှာသားသမျှအဘိုး။ ကျွန်မောရှေ့မှာထားသမျှသောတရားအတိုင်း။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ကျင့်ခြင်းငှါစောင့်ရှောက်လျှင်သူတို့ဘိုးဘေးတို့အားငါပေးသောပြည်မှသူတို့ကိုနောက်တဖန်မရွှေ့။

၁၁ မပြောင်းစေဟုမိန့်တော်မူသော်လည်း။ သူတို့သည်နားမထောင်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှထာဝရဘုရားမျက်ဆီးတော်မူသောလူမျိုးတို့ပြုသည်ထက်သာ၍ဒုစရိုက်ကိုပြုစေခြင်းငှါမနာရှေ့သည်သွေးဆောင်လေ၏။

၁၂ ထို့ကြောင့်ထာဝရဘုရားသည်မိမိကျွန်ုပ်ပရောဖက်တို့ဖြင့်မိန့်တော်မူသည်ကား။ ယုဒရှင်ဘုရင်မနာရှေ့သည့်သူရှေ့မှာဖြစ်ဘူးသောအာမောရီလူတို့ပြုသမျှထက်သာ၍ရွှံ့ရှာဖွယ်သောဤဒုစရိုက်တို့ကိုပြုသောကြောင့်၎င်းမိမိရုပ်တုဆင်းတုအားဖြင့်ယုဒအမျိုးကိုပြစ်မှားစေသောကြောင့်၎င်း။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သိတင်းကြားသောသူတိုင်းနားနှစ်ဖက်ခါးစေခြင်းငှါငါသည်ယေရုရှလင်မြို့။

၁၃ ယုဒပြည်၌ဘေးရောက်စေမည်။ ယေရုရှလင်မြို့အပေါ်မှာရှမာရီမျှည်းကြိုးနှင့်အာဟပ်အမျိုး၏ချိန်ကြိုးကိုငါတန်းချမည်။ ပုကံကိုသုတ်၍သုတ်ပြီးမှမှောက်ထားသကဲ့သို့

၁၄ ယေရုရှလင်မြို့ကိုငါပြုမည်။ ကျန်ကြွင်းသောဇေမုလူတို့ကိုငါစွန့်၍ရန်သူလက်သို့အပ်သဖြင့်သူတို့သည်ရန်သူအပေါင်းတို့၏လုရက်နှိပ်စက်ရာဖြစ်ကြသိမည်။

၁၅ အကြောင်းမူကား။ ဘိုးဘေးတို့သည်ဆဲရုက္ခပြည်ကထွက်သောနေ့မှစ၍ယနေ့တိုင်အောင်အစည်အဆက်တို့သည်ရှေ့မှာဒုစရိုက်ကိုပြု၍ငါအမျက်ကိုနှိုးဆော်ကြပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၆ မနာရှေ့သည့်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ယုဒအမျိုးကိုပြစ်မှားစေသောအပြစ်မှတပါး။ အပြစ်မရှိသောသူအများတို့ကိုသတ်၍ယေရုရှလင်မြို့တဖက်မှတဖက်တိုင်အောင်သုတ်အသွေးနှင့်ပြည့်စေခြင်းငှါပြု၏။ မနာရှေ့ပြုသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့်

ပြစ်မှားသောအပြစ်တို့သည်ယုဒရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ မနာရှေ့သည်ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပြေ၍ဩဇာဥယျာဉ်တည်းဟူသော။ မိမိအိပ်နှင့်ဆိုင်သောဥယျာဉ်၌သင်းပြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်အာမုန့်သည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၁၇ အာမုန့်သည်အသက်နှစ်ဆယ်နှစ်ရှိသော်နန်းထိုင်၍ယေရုရှလင်မြို့၌နှစ်စဉ်စံလေ၏။ မယ်တော်ကား

၂၀ ယုတ္တါမြို့သူ။ ဟာရပ်သိုးမေရှုလမက်အမည်ရှိ၏။ ထိုမင်းသည်ခမည်းတော်မနာရှေ့ပြုသကဲ့သို့ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ခမည်းတော်လိုက်သမျှသောလမ်သို့လိုက်၏။ ခမည်းတော်ဝတ်ပြုသောရုပ်တုဆင်းတုတို့ကိုဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏။ ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုစွန့်၍ထာဝရဘုရား၏လမ်တော်ကိုလွှဲရှောင်၏။ မိမိကျွန်တို့သည်သင်းဖွဲ့၍ရှင်ဘုရင်ကိုနန်းတော်၌လုပ်ကြံကြ၏။ အာမုန့်မင်းကြီးတဖန်၌သင်းဖွဲ့သောသူအပေါင်းတို့ကိုပြည်သူပြည်သားတို့သည့်ကွပ်မျက်၍သားဘော်ယောရှိကိုခမည်းတော်အရာ၌နန်းတင်ကြ၏။ အာမုန့်ပြုသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့သည်

၂၆ ယုဒရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ဩဇာဥယျာဉ်တွင်မိမိသင်းပြိုင်းတွင်း၌သင်းပြိုဟ်ခြင်းကိုခံ၍သားတော်ယောရှိသည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၁ ယောရှိသည်အသက်ရှစ်နှစ်ရှိသော်နန်းထိုင်၍ယေရုရှလင်မြို့၌သုံးဆယ်တနှစ်စံလေ၏။ မယ်တော်ကားဗောဇကတ်မြို့သားအဒါယ၏သိုးယေဒိဒအမည်ရှိ၏။

၂ ထိုမင်းသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌တရားသောအမှုကိုပြု၍လက်ျာဘက်။ လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲ။ အပဒါဝိဒ်လိုက်သမျှသောလမ်သို့လိုက်လေ၏။

၃ ယောရှိမင်းကြီးနန်းစံဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်မေရှုလသားဖြစ်သောအာဇလိ၏သားစာရေးတော်ရှာဖန်ကိုခေါ်၍သင်သည်ယဇိဗရောဟိတ်မင်းဘိလိဗိထံသို့သွားလေ။

၄ ဗိတ်မှာန်တော်သို့ဆောင်ခဲ့၍လူများထွက်မှတ်ခါးစောင့်ခံယူသောဌေးကုယဇိဗရောဟိတ်မင်းရေတွက်သဖြင့်

၅ ဗိတ်မှာန်တော်အုပ်။ အမှုတော်စောင့်တို့၌အပ်၍ဗိတ်မှာန်တော်ပြုပျက်ရာကိုပြုပြင်ခြင်းငှါလုပ်ဆောင်သောသူ။ လက်သမားနှင့်ပန်းရန်သမားလုပ်သည်အတွက်။ ဗိတ်မှာန်တော်ပြုပြင်စရာကောက်နှင့်သစ်သားကိုယ်သောအတွက်ဝေပေးရမည်အကြောင်းမှာထား၍ဗိတ်မှာန်တော်သို့စေလွှတ်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင်ထိုဌေးကို

လက်ခံသောသူတို့သည် သစ္စာ စောင့်သောသူ ဖြစ်သောကြောင့် စာရင်းမပေးရကြ။

၈ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းဟိလဒိကလည်းပညတ္တိကျမ်းစာစောင်ကို ဗိတ်မှာန်တော်၌ ငါတွေ့ပြီဟု စာရေးတော်ရှာဖွေအားဆိုလျက် ကျမ်းစာကို အပ်၍ စာရေးတော်ဖတ်၏။ တဖန်စာရေးတော်ရှာဖွေသည်၌ ဂှင်ဘုရင်ထံသို့သွား၍ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ဗိတ်မှာန်တော်၌ တွေ့သောငွေကို မှုတ်ပြီးမှ ဗိတ်မှာန်တော်အုပ်။ အမှုတော်စောင့်တို့၌

၉ အပ်ပါပြီဟူ၍၎င်း။ ယဇ်ပရောဟိတ်ဟိလဒိသည် ကျွန်တော်၌ စာစောင်ကို အပ်ပါပြီဟူ၍၎င်း ကြားလျှောက်လျက် ဂှင်ဘုရင်ရှေ့တော်၌ ဖတ်ရွတ်လေ၏။ ဂှင်ဘုရင်သည် ပညတ္တိကျမ်းစာကို ကြားလျှင် မိမိအဝတ်ကို

၁၀ ဆုတ်၍၊ ယဇ်ပရောဟိတ်ဟိလဒိ၊ ရှာဖွေသားအဟိကံ။ မိက္ခာသားအာခဗေ၊ စာရေးတော်ရှာဖွေ။ မိမိကျွန်အသဟိကို ခေါ်၍၊ ယခုတွေ့သော ကျမ်းစာကို ကြောင့်ငါ အတွက်။ လူများအတွက်။ ယခုအမျိုးသားအပေါင်းတို့အတွက် ထာဝရဘုရား၌ မေးလျှောက်ကြပါ။ ငါတို့အဖို့၍ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသမျှသော စကားတို့ကို ဘိုးဘေးတို့သည် နားမထောင်။ မကျင့်ဘဲ နေသောကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်တော်မူလိမ့်မည်ဟု သိနိုးတော်မူ၏။ ထိုကာလတွင် ဟရဟတ်သားဖြစ်သော တိကဝဏ္ဏီသား။ အချုပ်ဝန်ရှုလွန်၏မဟာ။ ပရောဟိတ်မဟုလဒသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေသည်ဖြစ်၍ ယဇ်ပရောဟိတ်ဟိလဒိ။ အဟိကံ။ အာခဗေ။ ရှာဖွေ။ အသဟိတို့သည် ထိုမိမိထံသို့သွား၍ ပြောဆိုကြ၏။ မိမိကလည်း ငယ်သို့စေလွှတ်သောသူထံသို့ သင်တို့ပြန်၍ ဆင့်ဆိုရသော ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ဟူမူကား။ ယခုဂှင်ဘုရင်ဖတ်သော ကျမ်းစကားလာသမျှ အတိုင်း ငါသည် ဤအရပ်၌

၁၁ ၎င်း၍ အရပ်သားတို့၌ ၎င်းဘေးရောက်စေမည်။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည် ငါ့ကို စွန့်ကြဲပြီ။ မိမိလုပ်သော အရာကို ဖြင့်ငါ့မျက်ကို မှီးဆော်ခြင်းငှါ အချားတပါးသော ဘုရားတို့ရှေ့မှာ နှံ့သာပေါင်းကိုး၍ ကြံပြီး ထိုကြောင့်၍ အရပ်၌ ငါ့မျက်ကိုးသည် မည်သို့ဘဲ လောင်ရသိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်စေခြင်းငှါ သင်တို့ကို စေလွှတ်သော ယခုဂှင်ဘုရင် ကြားသော ကျမ်းစကားကို ရည်စောင်၍ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို ထိုဂှင်ဘုရင်

၁၂ အား တဖန် ပြန်လျှောက်ရမည်ကား။ ဤအရပ်သားတို့

သည် ဖျက်ဆီးရာ၌ ကျိန်ဆဲရာ ဖြစ်ရကြလိမ့် မည်ဟူ၍ အရပ်ကို ၎င်း၏အရပ်သားတို့ကို ၎င်းငါချိန်းချောက်သော စကားကို သင်သည် ကြားသော အခါ နူးညံ့သော ဗိတ်ရှိလျက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကို နှိမ့်ချသဖြင့် ကိုယ်အဝတ်ကို ဆုတ်၍ ငွေမှာ ငိုကျွေးသောကြောင့် သင့်စကားကို ငါနားထောင်၏။ ငါသည် သင့်ကို ဘိုးဘေးရင်းရာသို့ ပို့ဆောင်၍ သင်သည် ညီမဝပ်စွာ သင်းပြိုင်းသို့ ရောက်ရသိမ့်မည်။ ဤအရပ်၌ ငါရောက်စေအံ့သောဘေးကို သင့်ကိုယ်တိုင် မတွေ့မမြင်ရဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုသည် အတိုင်း သူတို့သည် ဂှင်ဘုရင်အား ပြန်လျှောက်ကြ၏။

၁ ထိုအခါ ဂှင်ဘုရင်သည် ယခုပြည်သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သားအသက်ကြီးအပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ ယခုပြည်သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သား။ ယဇ်ပရောဟိတ်။ ပရောဟိတ်။ လူအကြီးအငယ်အပေါင်းတို့နှင့် တကွ ဗိတ်မှာန်တော်သို့ တက်၍ ဗိတ်မှာန်တော်၌ တွေ့သော ပဋိညာဉ်ကျမ်းစာရှိသမျှကို သူတို့ရှေ့မှာ ဖတ်တော်မူ၏။ ဂှင်ဘုရင်ကလည်း ထာဝရဘုရားကို ဆည်းကပ်ပါမည်။ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ်တရားကို ဗိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့ စောင့်ရှောက်ပါမည်။ ဤကျမ်းစာ၌ပါသော ပဋိညာဉ်စကား အတိုင်း ကျင့်ပါမည်ဟု တိုင်နားမှာ ရပ်၍ အမိဌာန်ပြု၏။ လူအပေါင်းတို့သည် လည်း ထိုအမိဌာန်ကို ဝန်ခံကြ၏။ နောက်တဖန် ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းဟိလဒိ။ ဒုတိယယဇ်ပရောဟိတ်များနှင့် တံခါးစောင့်များတို့သည် ဗာလဘုရား။ အာရှရပ်။ မိဗ်းကောင်းကင်တန်ဆာအဖို့ လုပ်သမျှသော အသုံးအဆောင်တို့ကို ဗိတ်မှာန်တော်ထဲက ထုတ်မည် အကြောင်း ဂှင်ဘုရင်စီရင်သဖြင့် ယေရုရှလင်မြို့ပြင်။ ကေဒြန်တော၌ မီးရှို့၍ ပြာကိုဗေသလမြို့သို့ ဆောင်သွားကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်လည် အစရှိသော ယခုမြို့ရွာ၌ မြင့်သော အရပ်တို့အပေါ်မှာ နှံ့သာပေါင်းကိုး၍ စေခြင်းငှါ ယခုဂှင်ဘုရင်ခန့်ထားသော ယဇ်ပရောဟိတ်တို့ကို ၎င်းဗာလဘုရား။ နေရာသီစောင့်အစရှိသော မိဗ်းကောင်းကင်တန်ဆာတို့အား နှံ့သာပေါင်းကိုး၍ သောသူတို့ကို ၎င်းသုတ်သင်ပတ်ရှင်းတော်မူ၏။ အာရှရပ်ကိုလည်း ဗိတ်မှာန်တော်ထဲက ထုတ်၍ ယေရုရှလင်မြို့ပြင်။ ကေဒြန်ချောင်းသို့ ယူသွားသဖြင့် ထိုချောင်းနားမှာ မီးရှို့ပြီးလျှင် ညက်ညက်ချေ၍ အမှုကို ဆင်းရဲသားသင်းပြိုင်းပေါ်မှာ ဖြန့်ဖြူးတော်မူ၏။ မိမိတို့သည် အာရှရပ် အဖို့ ကုလားကာ ကုရက်ရာ

အရပ်။ ဗိတိမ္မာနိတော်နားမှာယောကျာ်းအလိုသို့လိုက်
 တတ်သောမိမ္မတ္တုတို့နေရာအိမ်များကိုလည်း ဖျက်တော်
 မူ၏။ ယထိပရောဟိတံအပေါင်းတို့ကိုယုဒမြို့ရွာတို့မှ
 ၈ ခေါ်ခဲ့၍သူတို့သည်နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ရာဖြင့်သောအ
 ရပ်များကိုဂေဗမြို့မှစ၍ဗေရဂှေဘမြို့တိုင်အောင်ညစ်
 ၉ ညူးစေတော်မူ၏။ ယေရုရှလင်မြို့ဝန်ယောရှု၏တံခါးဝ
 လက်ဝဲဘက်နားမှာတည်သောမြို့တံခါး၏ကုန်းတို့ကို
 ၁၀ လည်းဖြိုဖျက်တော်မူ၏။ မြင့်သောအရပ်နှင့်ဆိုင်သော
 ယထိပရောဟိတံတို့သည်ယေရုရှလင်မြို့ဗိတိမ္မာနိတော်
 ယထိပလ္လင်နားသို့မချည်းရဘဲအပေါင်းအဖော်တို့နှင့်တ
 ၁၁ ဆေးမဲ့မုန့်ကိုစားရသောအခွင့်သာရှိကြ၏။ အတယ်သူ
 မျှမိမိသားသီးကိုမောလုတ်ဘုရားအားမီးဖြင့်မပူဇော်
 ၁၂ နှိုင့်မပြုအကြောင်း။ ဟိန္ဒူသား၏ချင်းနှိမ့်သောတော့က်
 ၁၃ အရပ်ကိုလည်းညစ်ညူးစေတော်မူ၏။ ယုဒရှင်ဘုရင်တို့
 သည်နေကိုပူဇော်၍ဗိတိမ္မာနိတော်ဝင်းပြင်။ အရာရှိနာ
 သဗ္ဗလက်အိမ်နား။ ဝင်းတော်တံခါးဝ၌ထားသောမြင်း
 ၁၄ တို့ကိုလည်းပယ်ရှား၍နေရထားတို့ကိုလည်းမီးရှို့တော်
 မူ၏။ ယုဒရှင်ဘုရင်တို့သည်အာဟပ်မင်းတို့ကိုတော်
 အထက်ဆင့်အပေါ်မှာတည်ထားသောယထိပလ္လင်တို့နှင့်
 ၁၅ မနာရှေ့မင်းသည်ဗိတိမ္မာနိတော်တန်ဘိုင်းနှစ်ရပ်တွင်
 တည်ထားသောပလ္လင်တို့ကိုရှင်ဘုရင်ဖြိုချချေဖျက်၍
 ၁၆ အမှုန့်ကိုကေဖြိုန်ချောင်းထဲသို့ပြစ်တော်မူ၏။ ဣသရေ
 လရှင်ဘုရင်ရှောလမုန့်သည်ယေရုရှလင်မြို့အရှေ့။ ဖျက်
 ၁၇ ဆီးခြင်းတောင်လကျာဘက်၌ရွှံ့ရှာဖွယ်သောဖိနုနု
 ဘုရားအံ့ရှတရက်။ ရွှံ့ရှာဖွယ်သောမောတဘုရားခေမု
 ၁၈ ရှ။ ရွှံ့ရှာဖွယ်သောအဗ္ဗန်ဘုရားမိလကုံအဖို့တည်သော
 ကုန်းတို့ကိုလည်းရှင်ဘုရင်ညစ်ညူးစေတော်မူ၏။ ရုပ်
 ၁၉ တုဆင်းတုတို့ကိုချိုးဖဲ့၍အာရှရပ်ပင်တို့ကိုချတ်လှဲပြီးမှ
 ၂၀ သူတို့တည်ရာအရပ်များကိုလူသေအရိုးတို့နှင့်ပြည့်စေ
 ၂၁ တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးကိုပြစ်မှားစေသောနေဗတ်၏
 သားယေရောဗောဇ်သည်ဗသလမြို့၌တည်သောကုန်း
 ၂၂ နှင့်ယထိပလ္လင်ကိုလည်းဖြိုချ၍မီးရှို့ပြီးမှညက်ညက်
 ၂၃ ချေတော်မူ၏။ အာရှရပ်ပင်ကိုလည်းမီးရှို့တော်မူ၏။ ယော
 ၂၄ ရှိမင်းသည်ဗုညံလည်၍ကြည့်ရှုလျက်ဆိုတောင်ပေါ်မှာ
 ၂၅ ရှိသောသင်းပြင်းကိုမြင်သောအခါလူကိုစေလွှတ်၍ထို
 သင်းပြင်းထဲကသူသေအရိုးတို့ကိုထုတ်ပြီးလျှင်ထိုအမှု
 ၂၆ ကိုအထက်ကဖော်ပြသောဘုရားသခင်၏လူဆင့်ဆို
 သောထာဝရဘုရား၏စကားတော်အတိုင်းအရိုးတို့ကို
 ၂၇ ယထိပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့၍ညစ်ညူးစေတော်မူ၏။ ယော

ရှိမင်းကလည်းငါမြင်သောထိုမှတ်ကျောက်ကားအ
 ၂၈ ဘယ်သို့နည်းဟုမေးလျှင်မြို့သားတို့ကကိုယ်တော်သည်
 ဗေသလယထိပလ္လင်၌ပြုတော်မူသောအမှုကိုယုဒပြည်မှ
 လာ၍ဖော်ပြသောဘုရားသခင်၏လူသင်းပြင်းဖြစ်ပါ
 ၂၉ သည်ဟုပြန်လျှောက်ကြသော်။ ရှင်ဘုရင်ကရှိစေသော။
 ထိုသူ၏အရိုးတို့ကိုအတယ်သူမျှမနှော့စေနှင့်ဟုမိန့်
 ၃၀ တော်မူသည်အတိုင်းသူ၏အရိုးတို့နှင့်ရှာမာရီမြို့မှလာ
 ၃၁ သောပရောဖက်အရိုးတို့ကိုရှိစေကြ၏။ ဣသရေလရှင်
 ဘုရင်တို့သည်အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါရှာမာရီမြို့
 ၃၂ ရွာတို့၌မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာတည်လုပ်သောအိမ်ရှိသမျှ
 တို့ကိုလည်းယောရှိမင်းသည်ပယ်ရှား၍ဗေသလမြို့၌ပြု
 ၃၃ သမျှအတိုင်းပြုတော်မူ၏။ မြင့်သောအရပ်နှင့်ဆိုင်သော
 ယထိပရောဟိတံအပေါင်းတို့ကိုလည်းယထိပလ္လင်ပေါ်မှာ
 ၃၄ ကွပ်မျက်၍လူသေအရိုးတို့ကိုမီးရှို့ပြီးမှယေရုရှလင်မြို့သို့
 ပြန်တော်မူ၏။
 ၃၅ တဖန်ရှင်ဘုရင်ကလည်းဤပုဒ်ညည်ကျမ်းစာ၌လာ
 သည်အတိုင်းသင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား
 ၃၆ ပသခါပွဲကိုဆောင်ကြလော့ဟုလူအပေါင်းတို့ကိုမိန့်
 ၃၇ တော်မူ၏။ အကယ်၍ဣသရေလအမျိုးကိုအုင်စိုးသော
 တရားသူကြီးလက်ထက်မှစ၍ဣသရေလရှင်ဘုရင်
 ၃၈ နှင့်ယုဒရှင်ဘုရင်လက်ထက်ကာလပတ်လုံးထိုသို့သော
 ၃၉ ပသခါပွဲကိုတခါမျှမဆောင်ကြ။ ယောရှိမင်းကြီးနန်းစံ
 ၄၀ ဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်ထိုပွဲကိုယေရုရှလင်မြို့၌ထာဝရဘုရား
 အားဆောင်ကြသတည်း။
 ၄၁ ထိုမှတပါး။ ဗိတိမ္မာနိတော်၌ယထိပရောဟိတံဟိလဒ်
 ထွေသောကျမ်းစာ၌ပါသောစကားအတိုင်းကုန်ထိုသော
 ၄၂ ငှါယောရှိမင်းသည်ရုံး။ နတ်ဝင်း။ တေရပ်ရပ်တုမှစ၍ရုပ်
 တုဆင်းတုများကို၎င်းယေရုရှလင်မြို့နှင့်ယုဒပြည်လုံး
 ၄၃ တွင်ရွှံ့ရှာဖွယ်သောအရာတွေသမျှတို့ကို၎င်းသုတ်သင်
 ပယ်ရှင်းတော်မူ၏။ မောရှေတရား၌ပါသမျှကိုကုန်သ
 ၄၄ ဖြင့်စိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှနှင့်ထာဝရ
 ဘုရားအထံတော်သို့ပြောင်းလဲ၍ယောရှိမင်းနှင့်သူသော
 ၄၅ ရှင်ဘုရင်တယောက်မျှမဖြစ်စဖူး။ နောင်ကာလ၌လည်း
 ၄၆ မပေါ်မရှိ။ သို့ရာတွင်မနာရှေ့သည်ထာဝရဘုရား၏အ
 မျက်တော်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါပြစ်မှားသောအပြစ်ရှိသမျှ
 ၄၇ တို့ကြောင့်ယုဒအမျိုး၌ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍စိတ်တော်
 ၄၈ မပြေ။ ဣသရေလအမျိုးကိုမျက်မှောက်မှပယ်ရှားသ
 ၄၉ ကဲ့သို့ယုဒအမျိုးကိုလည်းငါပယ်ရှားမည်။ ငါရှေးချယ်
 ၅၀ သောယေရုရှလင်မြို့ကို၎င်းအကြင်ဗိတိမ္မာနိတော်နာမေဒိ

ငါတည်စေမည်ဟုငါဆိုသောဒိတ်မှာနိက္ခိဝင်ငါစွန့်ပြစ်
မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ယောဂီပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့သည်
၂၆ ယုဒရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ထိုမင်းလက်ထက်
၃၀ နှစ်အတွက်အာရဇ်ဘုရင်နေခေါ်သည်ဥပရတ်မြစ်တိုင်
အောင်အာရဇ်ဘုရင်ကိုစစ်ချီ၍ယောဂီမင်းကြီး
သည်ဆီးတားခြင်းငှါထွက်ရာတွင်မေဂ်ဒေါမြို့မှာမင်း
ချင်းတွေ့သောအခါယောဂီမင်းသည်အသက်ဆုံးလေ၏။

၃၀ ၊ ကျန်တို့သည်ရထားတော်ပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင်မင်းကြီး
သေစဉ်တွင်မေဂ်ဒေါမြို့မှယောရုလင်မြို့သို့ဆောင်သွား
၃၆ ၍သင်းပြိုင်းတော်၌သင်းပြိုက်ကြ၏။ ပြည်သူပြည်သား
တို့သည်ယောဂီသားယောခတ်ကိုယူ၍ဘိသိတ်ပေး
လျက်ခမည်းတော်အရာခွန်နန်းတင်ကြ၏။

၃၁ ယောခတ်သည်အသက်နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ရှိသော်နန်း
ထိုင်၍ယောရုလင်မြို့၌သုံးလရပ်စံလေ၏။ မယ်တော်ကား
၃၂ လိဗနမြို့သားယောရပ်၏သမီးဟာရတာလအမည်ရှိ၏။ ထို
မင်းသည်ဘိုးဘေးပြုသမျှအတိုင်းထာဝရဘုရားရှေ့တော်
၃၃ ၌စုစုရိုက်ကိုပြု၏။ ဟာရောနေခေါ်သည်ထိုမင်းကိုယော
ရုလင်မြို့မှာမင်းမပြုစေခြင်းငှါဟာမတ်ပြည်ရိပ်လမြို့
မှာအကျည်းထား၍ယုဒပြည်၌ငွေအခွက်တထောင်နှင့်
၃၄ ၍အခွက်တဆယ်ကိုအခွန်တောင်းလေ၏။ ဟာရောနေ
ခေါ်သည်လည်းယောဂီသားလျှောက်မိကိုခမည်းတော်
အရာခွန်နန်းတင်၍ယောယကိမ်အမည်သစ်ကိုပေး၏။
၃၅ ယောခတ်ကိုအဲဒုတ္တပြည်သို့ယူသွား၍ထိုပြည်၌ယော
ခတ်သည်လေ၏။ ယောယကိမ်သည်လည်းဟာရော
ဘုရင်အမိန့်တော်အတိုင်းတပြည်လုံးတွင်ရွှေငွေခွဲ၍ဟာ
ရောဘုရင်အားအခွန်ဆက်ရ၏။ ပြည်သူပြည်သားအသီး
အသီးတို့ကိုရွှေငွေခွဲသင့်အတိုင်းကြပ်တည်းစွာတောင်း
၃၆ ၍အာရောနေခေါ်အားဆက်လေ၏။ ယောယကိမ်သည်
အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်နန်းထိုင်၍ယောရုလင်
မြို့၌တဆယ်ဘနှစ်ရပ်စံလေ၏။ မယ်တော်ကားရမမြို့သား
၃၇ ပေဒဲယ၏သမီးဇေဗုဒအမည်ရှိ၏။ ထိုမင်းသည်ဘိုးဘေးပြု
သမျှအတိုင်းထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌စုစုရိုက်ကိုပြု၏။

၃၈ ယောယကိမ်မင်းလက်ထက်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်
နေဗုဒနနေဇာသည်ချီလာ၍ယောယကိမ်သည်သုံးနှစ်
၃၉ ကျန်ခံပြီးမှတဖန်ထွန်ပြန်၍ပုန်ကန်လေ၏။ ထာဝရ
ဘုရားသည်မိန့်ကျန်ပရာဇက်တို့ဖြင့်မိန့်တော်မူသော
ကောင်းဘက်အတိုင်းယုဒပြည်ကိုမျက်ဆီးစေခြင်းငှါခါ

လခဲတပ်သား။ ရှုရိတပ်သား။ မောဘတပ်သား။ အဗ္ဗုန်
၃ တပ်သားတို့ကိုစစ်ချီစေတော်မူ၏။ မနာရှေမင်းပြုမိသ
၄ ၍သောအပြစ်။ အသေမခံထိုက်သောသူတို့ကိုသတ်၍သူ
တို့အသွေးနှင့်ယောရုလင်မြို့ကိုပြည့်စေသောအပြစ်
များကိုထာဝရဘုရားသည်လွှတ်တော်မမူ။ ယုဒအမျိုး
ကိုမျက်မှောက်တော်မှပယ်ရှားလိုသောငှါစီရင်တော်
၅ ၍သည်အတိုင်းသာထိုအမှုရောက်သတည်း။ ယောယ
ကိမ်ပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့သည်ယုဒရာ
၆ ဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ယောယကိမ်သည်ဘိုး
ဘေးတို့နှင့်အိပ်ပြေ၍သားတော်ယောခေါ်နိုသည်ခမည်း
၇ တော်အရာခွန်နန်းထိုင်၏။ အဲဒုတ္တမြစ်မှစ၍ဥပရတ်မြစ်
တိုင်အောင်အဲဒုတ္တမြစ်ဘုရင်ပိုင်သမျှသောမြေကိုဗာ
ဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ယူသောကြောင့်နောက်တဖန်အဲဒုတ္တ
ရှင်ဘုရင်သည်မိမိပြည်မှမချီမထွက်ရ။

၈ ယောခေါ်နိုသည်အသက်ဆယ်နှစ်ရှိသော်နန်းထိုင်
၉ ၍ယောရုလင်မြို့၌သုံးလရပ်စံလေ၏။ မယ်တော်ကားယော
ရုလင်မြို့သားလေနာသန်၏သမီးနဟတ္တအမည်ရှိ၏။ ထို
မင်းသည်ခမည်းတော်ပြုသမျှအတိုင်းထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌စုစုရိုက်ကိုပြု၏။

၁၀ ထိုကာလ၌ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုဒနနေဇာ၏ကျွန်
၁၁ တို့သည်ယောရုလင်မြို့သို့စစ်ချီ၍ပိုင်းထားကြ၏။ ဗာဗု
လုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုဒနနေဇာသည်ကိုယ်တိုင်ရောက်၍
၁၂ သူ၏ကျွန်တို့သည်မြို့ကိုပိုင်းထားကြသောအခါ၊ ယုဒရှင်
ဘုရင်ယောခေါ်နိုသည်မယ်တော်မှစသောကျွန်မူမတ်။
အရာရှိတို့နှင့်တကွဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ထံသို့ထွက်၍ဗာ
ဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည်နန်းစံနှစ်တွင်ယုဒရှင်ဘုရင်
၁၃ ကိုရ၏။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူဘူးသည်အတိုင်းဗိတ်
မှာနိတော်ဘဏ္ဍာနှင့်နန်းတော်ဘဏ္ဍာရှိသမျှကိုသိမ်းသွား
၁၄ ၍ဗိတ်မှာနိတော်အဖို့ညှာသရေလှောင်ဘုရင်လုပ်သောအခါ
တန်ဆာအလုံးစုံတို့ကိုအပိုင်းပိုင်းဖြတ်လေ၏။ ယောရု
လင်မြို့သားမူမတ်။ ခွန်အားကြီးသောစင်သူရဲတသောင်း။
အထူးထူးအပြားပြားသောဆရာသမားအပေါင်းတို့ကို
သိမ်းသွား၍သာမညဆင်းရဲသားမှတပါးအဘယ်သူမျှ
၁၅ မကျန်ကြွင်းရ။ ယောခေါ်နိုနှင့်မယ်တော်အစရှိသောမိ
ပုရားများ။ အရာရှိများ။ အားကြီးသောပြည်သားများအ
၁၆ ပေါင်း။ စစ်တိုက်ခြင်းငှါတတ်စွမ်းနိုင်သောသူရှိသမျှ။
ခွန်အားကြီးသောသူရဲနှစ်ထောင်။ အထူးထူးအပြား
ပြားသောဆရာသမားတထောင်တို့ကိုယောရုလင်မြို့မှ
ဗာဗုလုန်မြို့သို့လက်ရသိမ်းသွားလေ၏။

၁၇ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည်ယေခေါနိဗ္ဗေဒတော်မသာ
 ၁၈ နိက္ခိဇေကိအမည်ဖြင့်မှည့်၍ယေခေါနိအရာ၌နန်းတင်
 ၁၉ ၏။ အေကိသည်အသက်နှစ်ဆယ်တနှစ်ရှိသော်နန်း
 ထိုင်၍ယေရုရှလင်မြို့၌တဆယ်တနှစ်စံလေ၏။မယ်
 ၂၀ တော်ကားလိဗနုမြို့သားယေရမိ၏သမီးဟာမုတလအမည်
 ၂၁ ရှိ၏။ ထိုမင်းသည်ယောဟကိုမပြုသမျှအတိုင်းထာဝရ
 ၂၂ ဘုရားရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ထာဝရဘုရားသည်
 ယုဒပြည်သူယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကိုအထံတော်မှမနှင်
 ထုတ်ခဲ့တိုင်အောင်အမျက်ထွက်တော်မူ၍အေကိမင်း
 သည်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကိုပုန်ကန်လေ၏။

၁ အေကိမင်းနန်းစံကိုးနှစ်။ဒသမလဆယ်ရက်နေ့တွင်
 ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခနိနေဇာသည်ဗိုလ်ခြေအပေါင်း
 ၂ နှစ်နှင့်တကွယေရုရှလင်မြို့သို့စစ်ချီသဖြင့်မြို့ပတ်လည်
 ၃ ခြံတပ်ချ၍မြေကထုတ်တို့ကိုတူးလုပ်ပြီးမှ၊ အေကိမင်း
 ၄ နန်းစံတဆယ်တနှစ်တိုင်အောင်မြို့ကိုဝိုင်းထားလေ၏။

၅ ၁။ ထိုနှစ်။စတုတ္ထလကိုးရက်နေ့တွင်မြို့ထဲမှာအလွန်အစာ
 အာဟာရခေါင်းပါးသဖြင့်မြို့သူမြို့သားတို့သည်စားစရာ
 ၆ မရှိသောအခါ၊ ခါလဗဲလုတို့သည်မြို့ရိုးကိုဖြိုဖောက်၍မြို့
 ကိုလည်းဝိုင်းနေသောကြောင့်မြို့သားစစ်သူရဲအပေါင်း
 ၇ တို့သည်ညည့်အခါပြေး၍မြို့ရိုးနှစ်ထပ်စပ်ကြား။ဥယျာ
 တော်နားတံခါးဝဖြင့်ထွက်ပြီးမှလွင်ပြင်သို့သွားကြ၏။

၈ ၁။ ခါလဗဲစစ်သူရဲတို့သည်ရှင်ဘုရင်ကိုလိုက်၍ယေရိခေါ
 လွင်ပြင်၌မှီသဖြင့်အေကိမင်း၏စစ်သူရဲအပေါင်းတို့
 ၉ သည်လွင့်ပြေးကြ၏။ ရန်သူတို့သည်ရှင်ဘုရင်ကိုဖမ်း
 ဆီး၍ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ရှိရာရိဗလမြို့သို့ဆောင်သွား
 ကြ၏။ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည်အေကိမင်း၏အမှုကို

၁၀ ၁။ စစ်ကြောစီရင်သည်အတိုင်း၊ အေကိမင်း၏သားတို့ကို
 အားမျက်မှောက်၌သတ်ကြ၏။အေကိချက်မိကိုလည်း
 ၁၁ အောက်ပြီးမှထုတ်ကြေးဝါကြိုးနှင့်ချဉ်နှောင်၍ဗာဗုလုန်
 မြို့သို့ယူသွားကြ၏။

၁၂ ၁။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခနိနေဇာနန်းစံဆယ်ကိုး
 နှစ်။ ပဉ္စမလချနှစ်ရက်နေ့တွင်အမှုတော်ထမ်းကိုယ်ရံ
 ၁၃ တော်မှူးနေဗုဇာရနန်သည်ယေရုရှလင်မြို့သို့လာ၍၊ ဗိတ်
 ၁၄ နန်းတော်၊ နန်းတော်၊ မင်းအိမ်။ ဆင်းရဲသားအိမ်ရှိသမျှ
 ၁၅ တို့ကိုမီးရှို့လေ၏။ ကိုယ်ရံတော်မှူး၌ပါသောခါလဗဲစစ်
 ၁၆ သူရဲအပေါင်းတို့သည်ယေရုရှလင်မြို့ရိုးရှိသမျှတို့ကို
 ၁၇ ပြုဖျက်ကြ၏။ ထိုအခါကိုယ်ရံတော်မှူးနေဗုဇာရနန်
 သည်မြို့ထဲမှာကျန်ကြွင်းသောသူ။ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်

ဘက်သို့ကူးသွားနှင့်သောသူ။ကြွင်းသမျှသောသူတို့ကို
 ၁၈ သိမ်းသွားလေ၏။ သို့ရာတွင်စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုပြု၍လယ်
 လုပ်စေခြင်းငှါဆင်းရဲသားအမျိုးတို့ကိုထားခဲ့လေ၏။

၁၉ ၁။ ဗိတ်မှာနိတော်၌ကြေးဝါတိုင်တို့ကိုဝင်ကြေးဝါရေ
 ကန်ကိုဝင်ရေချိုးအင်တုံအခြေအမြစ်တို့ကိုဝင်ခါလဗဲလူ
 တို့သည်ချိုးဖဲ့၍ကြေးဝါရှိသမျှကိုဗာဗုလုန်မြို့သို့ယူသွား

၂၀ ၁။ ကြ၏။ အိုးကင်း၊ တူးရှင်းပျား၊ မီးညှပ်၊ ဇွန်းမှစ၍အမှု
 တော်ထမ်းစရာကြေးဝါတန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုလည်းယူ

၂၁ ၁။ သွားကြ၏။ ရွှေတန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာတည်းဟူသောလင်
 ပန်း။ အိုးအစရှိသောတန်ဆာများကိုရွှေဖြစ်စေ။ ငွေဖြစ်

၂၂ ၁။ စေ၊ ကိုယ်ရံတော်မှူးသည်ယူသွားလေ၏။ ဗိတ်မှာနိတော်
 ၂၃ ခုရှာလမုန်မင်းလုပ်သောတိုင်နှစ်တိုင်။ ရေကန်တချို့။

၂၄ ၁။ အတိုင်းမသိများ၏။ တိုင်အမြင့်ကားတဆယ်ရှစ်တောင်
 ရှိ၏။ ကြေးဝါတိုင်ထိပ်လည်းရှိ၏။ ထိုင်ထိပ်အမြင့်ကား

၂၅ ၁။ သုံးတောင်ရှိ၍ထိပ်ပတ်လည်ကြေးဝါကွန်ရက်။ ကြေးဝါ
 သလဲသီးတို့နှင့်ပြည့်စုံ၏။ အချားသောတိုင်သည်လည်း
 ထိုအတူဖြစ်၍ကွန်ရက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။

၂၆ ၁။ ကိုယ်ရံတော်မှူးသည်ယဇိပရောဟိတ်မင်းစရာယ။
 ၂၇ ဒုတိယယဇိပရောဟိတ်အေဇနိ။ ဗိတ်မှာနိတော်တံခါး

၂၈ ၁။ မှူးသုံးယောက်တို့ကိုဖမ်းဆီးလေ၏။ စစ်သူရဲတို့ကိုအုပ်
 သောဗိုလ်တယောက်။ မြို့ထဲ၌တွေ့မိသောတိုင်ပင်မှူး

၂၉ ၁။ မတ်ဝါးယောက်။ ပြည်သူပြည်သားများကိုနှိုးဆော်သော
 တပ်စာရေးကြီးတယောက်။ မြို့ထဲတွင်မိသောပြည်သား

၃၀ ၁။ ချောက်ဆယ်တို့ကိုမြို့ထဲကခေါ်သွား၍၊ ဗာဗုလုန်ရှင်
 ၃၁ ဘုရင်ရှိရာရိဗလမြို့သို့ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်

ဘုရင်သည်ဟာမတ်ပြည်ရိဗလမြို့၌ထိုသူတို့ကိုဒဏ်
 ပေး၍ကွပ်မျက်လေ၏။ ထိုသို့ယုဒအမျိုးသည်မိမိပြည်မှ

သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသတည်း။
 ၃၂ ၁။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခနိနေဇာ၏အခွင့်နှင့်ယုဒ
 ပြည်၌ကျန်ကြွင်းသေးသောလူတို့ကိုအုပ်ရသောမင်းအ

ငါ့ကြံ့ခိုင်။ ဤပြည်၌နုကြလော့။ ဗာဗုလုန်ရှင်တုရင်၏ အမှုကိုဆောင်ရွက်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်ချစ်သာရကြ သံနိမည်ဟူ၍ဆိုသူတို့အားကျိန်ဆိုလေ၏။

၂၅ သတ္တမလတွင်ဆွေတော်မျိုးတော်စေတီရှာမလားနာ သနီ၏သား၊ နှစ်နှစ်လသည်လူတကျိပ်နှင့်တကွလာ၍ ဂေဒသိက်ရင်ဒိဗပါမြို့၌ဂေဒသိထံမှာရှိသောယုဒလူတို့ ၂၆ နှင့်ခါလဒ်လူတို့ကိုရင်သေအောင်လုပ်ကြလေ၏။ ထိုအ ခါတင်မှူးများနှင့်ပြည်သူပြည်သားအကြီးအငယ်အ ပေါင်းတို့သည်ခါလဒ်လူတို့ကိုကြောက်သောကြောင့် ထ၍ခံရဉာဉ်ပြည်သို့သွားကြ၏။

၂၇ ယုဒရှင်တုရင်ယေခေါနိသည့်အချုပ်ခံရသောသတ္တ

ရာဇ်သုံးဆယ်ချွန်နှင့်။ ၅၁ အသမလနှင့်ဆယ်ချွန်တက် နေ့တွင်ဗာဗုလုန်ရှင်တုရင်ဇင်လမေရေဒက်နန်းငယ်က ယုဒရှင်တုရင်ယေခေါနိကိုထောင်ထဲကနှုတ်၍ချစ်သာ ၂၈ ပေးလေ၏။ ကောင်းမွန်စွာနှုတ်ဆက်၍သူ၏ပလ္လင်ကို ဗာဗုလုန်မြို့မှာအထံတော်၌ရှိသောမင်းကြီးများထိုင် ၂၉ ရာပလ္လင်တို့ထက်မျိုးမြင့်လေ၏။ ယေခေါနိမင်းသည် ထောင်ထဲမှာဝတ်သောအဝတ်ကိုလဲ၍အသက်ရှေ့သမ္ဘာ ကာလပတ်လုံးအစည်မပြတ်အထံတော်၌စားသောက် ၃၀ ရ၏။ အသက်ရှေ့သမ္ဘာနေ့ရက်အစည်မပြတ်သူစားစရာ တို့ဗာဗုလုန်ရှင်တုရင်ပေးသနားတော်မူ၏။

ဓမ္မရာဇဝင်စသတ္တစောင်ပြီး၏။

ရာဇဝင်ချုပ်ပဌမစောင်။

၁ အာဒန်။ ဧရော။ ဇေရုတ်။ ကာဆူနန်။ မဟာငယ်လ။ ယာ ရက်။ ဇနောက်။ မသုရှလ။ လာမက်။ နောဇေ။ ဧရမ။ ဟာ ၁ မ။ ယာဗက်တည်း။ ယာဗက်သားကားဂေါမာ။ မာဂေါဂ။ ၂ မာဒဲ။ ယာဝန်။ ထုဗာလ။ မေရှက။ တိရတ်တည်း။ ဂေါမာ ၃ သားကားအာရှကေနတ်။ မိုဗတ်။ တောဂါမတည်း။ ယာ ဝန်သားကားဇေရုရှာ။ တာရှ။ ကိတ္တိ။ ဒေါဒါနိမ်တည်း။ ၄ ဟာမသားကားကုရှ။ မိဇရိမ်။ ဗုတ။ ခါနန်တည်း။ ကု ၅ ရှာသားကားသော။ ဟဒိလ။ သာဗတ။ ရာဂမ။ သက္ကေခါ ၆ တည်း။ ရာဂမသားကားရှော။ ဒေဒန်တည်း။ ကုရှသည် သားနိမ်ရောဒက်လည်းရသေး၏။ ထိုသူသည်မြေကြီးပေါ် ၇ မှာအားကြီးသောမုတ်ဆိုးဖြစ်၏။ မိဇရိမ်သားကားလူ ၈ ဗိဗိလူ။ အာနိဗိလူ။ သဟာဗိဗိလူ။ နတ္တုဟိဗိလူ။ ပါသရ ၉ ဗိဗိလူ။ ကာသလူဟိဗိလူ။ ကတ္တောရ်ဗိလူတည်း။ ကာသ ၁၀ လူဟိဗိအမျိုးထဲကဗိဗိဗိလူဖြစ်သတည်း။ ခါနန် ၁၁ သားအကြီးကားဇိဗုန်။ ထိုနောက်ဟာသ။ ထိုနောက် ၁၂ ယေဗုထိလူ။ အာမောရ်လူ။ ဂရုဂါရီလူ။ ဟိဗိလူ။ အာဂီ ၁၃ လူ။ ဟိဗိလူ။ အာဝီလူ။ ဇေဗရိလူ။ ဟာမာဗိလူဖြစ်သ ၁၄ တည်း။ ရှေ့မသားကားဇေဒ်။ အာရှ။ အာဖာဒ်။ လုအာ ၁၅ ရ်။ ဥဗာဟုလ။ ဂေသ။ မေရှတည်း။ အာဖာဒ်သားကား ၁၆ ရှာလ။ ရှာလသားကားဟောဗာတည်း။ ဟောဗာသည့်တည်း။

သားနှစ်ယောက်ကိုမြင်လေ၏။ သားတယောက်ကားအာ လက်အမည်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား။ သူ၏လက်ထက်၌ မြေကြီးကိုခွဲဝေကြ၏။ သူ၏ညီကားယုတ္တန်အမည်ရှိ၏။ ၂၀ ယုတ္တန်သားကားအာလမောဒန်။ ဧရလပ်။ ဟာဗာမာ ၂၁ ဝက်။ ယေရ။ ဟဒေါရ်။ ဥဗာသ။ ဒိကလ။ ဩဗာလ်။ အာဝီ ၂၂ မေလ။ ဧရတ။ ဩဗိရ။ ဟာဝိလ။ ယောဗင်။ ဤသူအပေါင်း ၂၃ တို့သည်ယုတ္တန်သားဖြစ်ကြသတည်း။ ၂၄ ရှေ့မ။ အာဖာဒ်။ ရှာလ။ ဟောဗာ။ ဟောလက်။ ရာဂေါ။ ၂၅ ဇေရောက်။ နာခေါ။ တေရ။ အာဗြဟံအမည်ရှိသောအာ ၂၆ ဗြဟံတည်း။ အာဗြဟံသားကားဆူဇာတ်နှင့်ဆူရှမေလ ၂၇ တည်း။ ဆူရှမေလသားအကြီးကားနဗာယုတ်။ နဗာယုတ် ၃၀ ညီကောဒါ။ အာဒဗေလ်။ မိဗထ်။ မိရှမ။ ဇုမာ။ မာစ။ ဟာဒါ။ ၃၁ ဘေမ။ ယေဗုလူ။ နာဒိရှ။ ကောဗာတည်းဟူသောဆူရှမေ ၃၂ လသားတည်း။ အာဗြဟံယောဆူဇာတ်ကောဗုရသား ၃၃ ကားဇိမရ်။ ယုတ်ရှန်။ မေဒန်။ မိဗန်။ ဆူရှဘတ်။ ရှေ့ ၃၄ တည်း။ ယုတ်ရှန်သားကားရှောနှင့်ဒေဒန်တည်း။ မိဗန် ၃၅ သားကားဗေဗုလူ။ ဗေဗုလူ။ အာဗိဗုလူ။ ဇေဗာတည်း ၃၆ ဟူသောကောဗုရသားခြားတည်း။ အာဗြဟံသားကား ၃၇ ဆူဇာတ်။ ဆူဇာတ်သားကားဗေသောနှင့်ဗေဗုလူတည်း။ ၃၈ ဗေသောသားကားဗေဒိဗတ်။ ဧရော။ ယုရှ။ ဗေဗတ်။ ကော

၃၆ ရတည်း။ ငွေဖတ်သားကား၊ တေမန်၊ ဩမရ၊ ဇေပေါ၊
 ၃၇ ဂါဘိ၊ ကောနတ်မှစ၍ တိမနတွင် ရသောသား အာမလက်
 ၃၈ တည်း။ ချွေသားကား နာဟတ်၊ ဇေရ၊ ဂြုမ္မ၊ မိစ္ဆတည်း။
 ၃၉ ဇရသားကား လောတန်၊ ဂြောဗလ၊ ဇိဘောင်၊ အာနု၊
 ၄၀ ဒိရုန်၊ ဇေဝ၊ ဒိရုန်တည်း။ လောတန်သားကား ဟောရိနှင့်
 ၄၁ ဟော မိတည်း။ လောတန်နှစ်မကား တိမနတည်း။ ဂြောဗ
 ၄၂ လသားကား အာလာဝန်၊ မနာဟတ်၊ ဇေဝလ၊ ဂြောဗော၊ ဩနံ
 ၄၃ တည်း။ ဇိဘောင်သားကား အာယနှင့် အာနတည်း။ အာန
 ၄၄ သားကား ဒိရုန်၊ ဒိရုန်သားကား ဟန်၊ ဂြောဗန်၊ ဣသရန်၊
 ၄၅ ခေရန်တည်း။ ဇေဝသားကား ဗိလဟန်၊ ဇာဝန်၊ အာကန်
 ၄၆ တည်း။ ဒိရုန်သားကား ဥဇနှင့် အာရန်တည်း။
 ၄၇ ဣသရေလအမျိုး၌ အပိုးရသောမင်းကြီး မရှိမှီ ဧဒုံပြည်
 ၄၈ ၌ အပိုးရသောမင်းကြီး ဟူမူကား ဗောရသား ဗေလသည်
 ၄၉ ဧဒုံဘာမြို့၌ မင်းပြု၏။ ဗေလမင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ ဗော
 ၅၀ ဇရအရပ်သား ဇေရ၏သား ဗောဗပ်သည် မင်းပြုလေ၏။
 ၅၁ ဗောဗပ်မင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ တေမန်အရပ်သား ဟု
 ၅၂ ရှုသည် မင်းပြုလေ၏။ ဟုရှုမင်းသေ၍ မောဘလွင် ပြင်၌
 ၅၃ မိချန်လူတို့ကို လုပ်ကြံသောသူ။ ဗေဒိသား ဟာဒိသည်
 ၅၄ ဟုရှုအရာ၌ မင်းပြုလေ၏။ မြို့တော်ကား အာဝိတ်မြို့တည်း။
 ၅၅ ဟာဒိမင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ မာသရက်အရပ်သား
 ၅၆ စာမလသည် မင်းပြုလေ၏။ စာမလမင်းသေ၍ သူ၏အ
 ၅၇ ရာ၌ မြစ်နားမှာ နေသော ရဟောတုတ်အရပ်သား ဂြောလ
 ၅၈ သည် မင်းပြုလေ၏။ ဂြောလမင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ အာခ
 ၅၉ ဟိသား ဗာလဟာနန်သည် မင်းပြုလေ၏။ ဗာလဟာနန်
 ၆၀ မင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ ဟာဒါသည် မင်းပြုလေ၏။ မြို့တော်
 ၆၁ ကား ပေါမြို့တည်း။ မြောက်သား တော်ကား မေဇဟပ်သိုး
 ၆၂ ဖြစ်သော မာတရေဒ၏သိုး မဟေတဗေလတည်း။ ဟာ
 ၆၃ ဒါမင်းသေသောနောက် ဧဒုံပြည်၌ ဗိုလ်လုပ်သောသူ ဟူမူ
 ၆၄ ကား ဗိုလ်တိမနာ၊ ဗိုလ်အာလဝ၊ ဗိုလ်ဟေသက်၊ ဗိုလ်အ
 ၆၅ ဟောလိဗာမ၊ ဗိုလ်ဇေဝ၊ ဗိုလ်ပိနုန်၊ ဗိုလ်ကောနတ်၊ ဗိုလ်
 ၆၆ တေမန်၊ ဗိုလ်မိဗဇ၊ ဗိုလ်မာဂဒေသ၊ ဗိုလ်ဣရုတည်းဟူ
 ၆၇ သော၍ သူတို့သည် ဧဒုံဗိုလ်များ ဖြစ်သတည်း။

၆၈ ဣသရေလ၏သားများ ဟူမူကား ရှုဗင်၊ ရှိမောင်၊ လေ
 ၆၉ ဝိ၊ ယုဒ၊ ဣသခါ၊ ဇာဗုလုန်၊ ဒန်၊ ယောသပ်၊ ဗဟိ၊ မိန်၊
 ၇၀ ဝေသာလိ၊ ဂဒိ၊ အာရှာတည်း။ ယုဒသည် ခါနန်အမျိုးဖြစ်
 ၇၁ သောရှုအသီးတွင် မြင်သောသားကား ဇေရ၊ ဩနန်၊ ဂြော
 ၇၂ ကည်း။ ယုဒသားကြီး ဇေရသည် သာဝရတုရားရှေ့တော်၌
 ၇၃ ဆုံးသောသူ ဖြစ်၍ ကွပ်မျက်ခံသော် မူခြင်းကိုခံရ၏။ ရွေး

မတာမာတွင် မြင်သောသားကား ဖာရက်နှင့် ဇာရတည်း။
 ၇၄ ယုဒသား ပေါင်းကား ငါးယောက်တည်း။ ဖာရက်သား
 ၇၅ ကား ဗောဇနံနှင့် ဟာမုလတည်း။ ဇာရသားကား ဇိမရီ၊
 ၇၆ ဇေဝန်၊ ဟောမန်၊ ကာလကောလ၊ ဒါရ၊ ပေါင်းငါးယောက်
 ၇၇ တည်း။ ဇိမရီသား ဖြစ်သော ကာဒိ၏သားကား ကိုနိဇဲ
 ၇၈ အပ်သော အရာကို ယူ၍ ပြစ်မှားသဖြင့် ဣသရေလအမျိုး
 ၇၉ ကို နှောင့်ရှက်သော အာခန်တည်း။ ဇေဝန်သားကား အာ
 ၈၀ ဇရိတည်း။ ဟောဇနံ မြင်သောသားကား ယေရမေလ၊
 ၈၁ အာရုံ၊ ကာလက်တည်း။ အာရုံသားကား အမိနပ်၊ အမိနပ်
 ၈၂ ဗပ်သားကား ယုဒအမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်သော နာရှန်
 ၈၃ တည်း။ နာရှန်သား စာလမုန်၊ စာလမုန်သား ဗောဇ၊ ဗော
 ၈၄ ဇသား ဩဗက်၊ ဩဗက်သား ယေရှုတည်း။
 ၈၅ ယေရှုသား ဦးကား ဇေလျာဘ၊ ဒုတိယသား အဘိနဗင်၊
 ၈၆ တတိယသား ရှိမာ၊ စတုတ္ထသား နာသနေလ၊ ပဉ္စမသား
 ၈၇ ရဒွဲ၊ ဆဌမသား ဩဇင်၊ သတ္တမသား ဇေဗိဟု၊ အဋ္ဌမသား
 ၈၈ ဒါဝိဒိတည်း။ သူတို့နှစ်မကား ဇေရုယာနှင့် အဘိဂဲလ
 ၈၉ တည်း။ ဇေရုယာသားကား အဘိရှဲ၊ ယွာတ၊ အာသဟော
 ၉၀ လ၊ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။ အဘိဂဲလသားကား အာ
 ၉၁ မသ၊ အာမသအဖကား ဣရှုမေလအမျိုး ယေသာတည်း။
 ၉၂ ဟောဇနံသား ကာလက်သည် မယား အဇုတနှင့် ယေ
 ၉၃ ရုတ်တွင် မြင်သောသားကား ယေရှု၊ ဂြောဗပ်၊ အာဒုန်
 ၉၄ တည်း။ အဇုတသေသောနောက် ဖေရုတ်ကို သိမ်း၍ ဟုရ
 ၉၅ ကို မြင်ပြန်လေ၏။ ဟုရသားကား ဥရိ၊ ဥရိသားကား ဗေဇ
 ၉၆ လေလတည်း။ ထိုနောက် ဟောဇနံသည် အသက်ချောက်
 ၉၇ ဆယ်ရှိသော် ဂိလဒ်အဖမာဒိရ၏သိုးနှင့် ရံဖက်၍ ဝေဂုပ်
 ၉၈ ကို မြင်လေ၏။ ဝေဂုပ်သားကား ယာဇရုတည်း။ ထိုသူ
 ၉၉ သည် ဂိလဒ်ပြင်၌ မြို့နှစ်ဆယ်သုံးမြို့ကို ပိုင်၏။ ဂေရှုရမြို့၊
 ၁၀၀ အာရုံမြို့နှင့် တကွ ယာဇရုမြို့၊ ကောနတ်မြို့နှင့် ပတ်ဝန်း
 ၁၀၁ ကျင်သောမြို့၊ မြို့ပေါင်းချောက်ဆယ်တို့ကို တိုက်ယူ
 ၁၀၂ ၏။ ထိုမြို့အပေါင်းတို့ကို ဂိလဒ်အဖမာဒိရ၏သား မြေး
 ၁၀၃ တို့သည် ပိုင်ကြ၏။ ဟောဇနံသည် ကာလက် ဖေရုတ်မြို့၌
 ၁၀၄ သေသောနောက် သူ၏မယား အဘိသည် သူ၏သား အာ
 ၁၀၅ ရှုကို ဖွားမြင်၏။ အာရှုသားကား တေကောတည်း။
 ၁၀၆ ဟောဇနံ၏သား ဦးယေရမေလသားကား သားဦးအာ
 ၁၀၇ ရံမှစ၍ ဗုန်၊ ဩရင်၊ ဩဇင်၊ အဟိယတည်း။ အာတရအ
 ၁၀၈ မည်ရှိသော အချားမယားတွင် ဩနံကို မြင်၏။ ယေရမေ
 ၁၀၉ လ၏သားဦးအာရုံသားကား မာဇ၊ ယာမိန်၊ ကောတည်း။
 ၁၁၀ ဩနံသားကား ရှုမ္မဲနှင့် ယာဒတည်း။ ရှုမ္မဲသားကား နာဗပ်
 ၁၁၁ နှင့် အဘိရှုရတည်း။ အဘိဟဲလအမည်ရှိသော အဘိရှုရ

၃၀ မယားသည်အာဗန်နှင့်မောဝိဒ်ကိုဖွားမြင်၏။ နာဗင်သား
 ကားသေလက်နှင့်အပြိုင်တည်း။ သေလက်၌သား မရှိ။
 ၃၁ | အပြိုင်သားကားအုဂ္ဂိ။ အုဂ္ဂိသားရှေ့ရှန်။ ရှေ့ရှန်သားအာ
 ၃၂ လဲတည်း။ | ရှဉ့်ညီယာဒသားကားယေသာနှင့်ယောနုသန်
 ၃၃ တည်း။ ယေသာ၌သားမရှိ။ | ယောနုသန်သားကားပေ
 လက်နှင့်ဇာဇတည်း။ ဤရွှေကားယေရမေလအမျိုးအ
 နွယ်တည်း။
 ၃၄ ရှေ့ရှန်၌သားမရှိ။ သွီးသက်သက်ရှိ၏။ ရှေ့ရှန်၌ယာ
 ဟအမည်ရှိသောအဲရတ္တု အမျိုးသားကျွန်ယောကျာ်းတ
 ၃၅ ယောက်ရှိ၏။ ထိုကျွန်နှင့်သွီးတယောက်ကိုပေးစား
 ၃၆ သဖြင့်သွီးသည်အမ ဘိုသားအတ္တဲကိုဖွားမြင်၏။ အတ္တဲ
 ၃၇ သားကားနာသန်။ နာသန်သားဇာဗဒ်။ ဇာဗဒ်သားဇေလ
 ၃၈ လ။ ဇေလသားဩဗက်။ ဩဗက်သားယေဟု။ ယေဟု
 ၃၉ သားအာဇရိတည်း။ အာဇရိသားကားဟေလက်။ ဟေ
 ၄၀ လက်သားဇေသ။ ဇေသသားသိသမဲ။ သိသမဲသား
 ၄၁ ရှုလုံ။ ရှုလုံသားယေကမိ။ ယေကမိသားဇေထိရှမာ
 တည်း။
 ၄၂ ယေရမေလ၏ညီကာလက်သားဦးကားမေရှ။ မေရှ
 ၄၃ သားဇိဗ။ ဇိဗသားမရေရှ။ မရေရှသားဟေဖြန်။ ဟေ
 ၄၄ ဖြန်သားကောရ။ ကာပွါ။ ရေကင်။ ရှေ့မတည်း။ ရှေ့မ
 သားကားရာဟံ။ ရာဟံသားယော်ကောင်တည်း။ ရေကင်
 ၄၅ သားကားရှဉ့်။ ရှဉ့်သားမောနု။ မောနုသားဗက်ဇုရ
 ၄၆ တည်း။ ကာလက်မယားငယ်သည်လည်းဟာရန်။ မောဇ။
 ၄၇ ဂါဇက်တို့ကိုဖွားမြင်၏။ ဟာရန်သားကားယာဇဲတည်း။
 ၄၈ | ယာဇဲသားကားရေဂင်။ ယောသံ။ ဂေရှံ။ ပေလက်။ ဇေဗာ။
 ၄၉ ရှာဖတည်း။ ကာလက်မယားငယ်မာခါသည်လည်း
 ၅၀ ရှေ့ဗာနှင့်တိရဟာနကို၎င်း၊ မာဒမေနအဖရှာဖ။ မာခဗေန
 အဖရှေဝ။ ဂိအာအဖကို၎င်းဖွားမြင်၏။ ကာလက်သွီးကား
 အာခသတည်း။
 ၅၁ ဇေရတ်သားဦးဟုရ၏သားဖြစ်သောကာလက်သား
 ၅၂ ကားကိရယတ်ယာရိမ်အဖရှေဗာလ။ ဗက်လင်အဖ
 ၅၃ စလမ။ ဗက်ဂါဒါအဖဟာရပ်တည်း။ ကိရယတ်ယာရိမ်
 အဖရှေဗာလသားဟူမူကား။ ဟာရေနှင့်မနုဟေသိအ
 ၅၄ မျိုးတပိုင်း။ ကိရယတ်ယာရိမ်အမျိုးမျိုး။ ဣသရိလူ။ ဖုဟိ
 ၅၅ လူ။ ရှုမာဗိလူ။ မိရှရိလူတည်း။ ထိုအမျိုးထဲကဇာရာသိလူ
 ၅၆ နှင့်ရှေတောထိလူဖြစ်သတည်း။ စလမသားဟူမူကား။
 ၅၇ ဗက်လင်နှင့်နေတောဗာသိလူ။ အတရုတ်။ ဗက်ယွာဘ။ မ
 ၅၈ နုဟေသိအမျိုးတပိုင်း။ ဇောရိလူ။ ယာဗက်မြို့၌နေသော
 ၅၉ ရှေ့ဗရိလူ။ တိရုသိလူ။ ရှိမာသိလူ။ ဂုခသိလူတည်း။ ထိုသူ

တို့သည်ရေခင်အမျိုး၏အဖဟေမတ်မှဆင်းသက်သော
 ကိန်အမျိုးဖြစ်သတည်း။
 ၁ ဟေဖြန်မြို့၌ဒါဝိဒ်မြင်သောသားတို့တွင်သားဦးကား
 ယေဇရေလမြို့သူအဟိနောင်တွင်မြင်သောသားအာမ
 နန်တည်း။ ဒုတိယသားကားကရမေလမြို့သူအဘိဂဲလ
 ၂ တွင်မြင်သောသားဒံယေလတည်း။ တတိယသားကား
 ဂေရှရရှင်ဘုရင်တာလမဲသွီးမာခါ၏သားအဗရှလုံ
 တည်း။ စတုတ္ထသားကားဟဂ္ဂိတ်၏သားအဒေါနိယတည်း။
 ၃ | ပဉ္စမသားကားအဘိတလ၏သားရှေဖတ်တည်း။ ဆဌမ
 သားကားမြောက်သားတော်ဂေလတွင်မြင်သောသား
 ၄ ဣသရုံတည်း။ ထိုသားချောက်ယောက်တို့ကိုဟေဖြန်
 မြို့၌မြင်၏။ ထိုမြို့တွင်ခုနှစ်နှစ်နှင့်ချောက်လမင်းပြု၏။
 ယေရုရှလင်မြို့တွင်အနှစ်သုံးဆယ်သုံးနှစ်မင်းပြု၏။
 ၅ | ယေရုရှလင်မြို့၌မြင်သောသားဟူမူကား။ ရှဉ့်။ ရှော
 ဗပ်။ နာသန်။ ရှောလမန်တည်း။ ဟူသောအမျှေလသွီးဗာ
 ၆ သရှေတတွင်မြင်သောသားလေးယောက်။ ထိုမှတပါး။
 | ဣဗဟာ။ ဇေထိရှ။ ဇေထိပလက်။ နောဂ။ နေဖက်။ ယာဗျာ။
 ၈ | ဇေထိရှမာ။ ဇေဗာဒ။ ဇေထိပလက်။ ပေါင်းကိုးယောက်
 ၉ တည်း။ ဤရွှေကား။ မယားငယ်တွင်ရသောသားတို့ကို
 မဆိုဘဲဒါဝိဒ်၏သားများတည်း။ နှစ်မသာမာလည်းရှိ၏။
 ၁၀ ရှောလမန်သားကားရေဗောင်။ ရေဗောင်သားအဘိ
 ၁၁ ယ။ အဘိယသားယောရှဖတ်။ ယောရှဖတ်သားယောရုံ။
 ၁၂ ယောရုံသားအာခဇိ။ အာခဇိသားယောရှ။ ယောရှသား
 ၁၃ အာမဇိ။ အာမဇိသားဩဇိ။ ဩဇိသားယောသံ။ ယော
 သံသားအာခတ်။ အာခတ်သားဇောဇက်။ ဇောဇက်
 ၁၄ သားမနာရှေ။ မနာရှေသားအာမန်။ အာမန်သားယော
 ၁၅ ရှိတည်း။ ယောရှိသားဦးကားယောဟနန်။ ဒုတိယသား
 ယောယက်မ်။ တတိယသားဇေဇက်။ စတုတ္ထသားရှုလုံ
 ၁၆ တည်း။ ယောယက်မ်သားကားယေခေါနိနှင့်ဇေဇက်
 ၁၇ တည်း။ အကျဉ်းခံရသောယေခေါနိသားကားရှာလသေ
 ၁၈ လ။ မာလခိရုံ။ ပေဒါယ။ ရှေ့နဇာ။ ယေကမိ။ ဟောရှမ။
 ၁၉ နေဒဘိတည်း။ ရှာလသေလသားကားဇေရုဗဗေလနှင့်ရှိ
 မိတည်း။ ဇေရုဗဗေလသားကားမေရှုလုံ။ ဟာနန်။ နှစ်မရှေ
 ၂၀ လောမိတ်နှင့်တကွ။ ဟရှာ။ ဩဟေလ။ ဗေရခိ။ ဟသဒ်။
 ၂၁ ယုရှသေသက်။ ပေါင်းငါးယောက်တည်း။ ဟာနန်သား
 ကားဇေလထိနှင့်ယောရှာယတည်း။ ယောရှာယသားကား
 ၂၂ ရေဗာယ။ ရေဗာယသားအာနန်။ အာနန်သားဩဗဒ်။ ဩဗ
 သားရှေခန်။ ရှေခန်သားရှေခေယတည်း။ ရှေမာယ

သားကားဟတ္ထုတ်။ ဣဂါလ။ ဗာရိ။ နာရိ။ အာဇရိ။ ရှာဇတ်။
 ၂၃ ပေါင်းချောက်ယောက်တည်း။ နာရိသားကားဇေယျဩနဲ့။
 ၂၄ ဟေဇက်။ အာဇရိကံ။ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။ ဇေယျာ
 နသားကားဟောဒါယ။ ဇေယျာရှိပ်။ ပေဏာယ။ အတ္တုပ်။
 ယောဟနိ။ ဒဏာယ။ အာနနိ။ ပေါင်းချနပ်ယောက်တည်း။

၁ ယုဒသားကားဗာရက်။ ဟေဇရုံ။ ကာမိ။ ဟုရ။ ရှောဗာ
 ၂ လတည်း။ ရှောဗာလသားကားရာယ။ ရာယသားယာ
 ဟတ်။ ယာဟတ်သားအဟုမဲ့နှင့် လာဟဒ်။ ဤရွှေကား
 ၃ ဇောရေသိအမျိုးအနွယ်တည်း။ ကံအမျိုးအဖဏိသား
 ကားယေဇရေ။ ဣရှမ။ ဣဒဗတ်။ နှစ်မဟာဇလေလပေါ
 ၄ နိ။ ကေဒေါအဖပေဇွေလ။ ဟုရှအဖဇောတည်း။ ဤသူတို့
 သည်ဗက်လင်အဖ။ ဖေရတ်သားဦးဟုရအမျိုးအနွယ်
 ၅ တည်း။ တေကောအဖအာရှသည်ဟေလနှင့်နာရအမည်
 ၆ ရှိသောမယားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ နာရဖွားမြင်သောသား
 ကားအဟုဇ်။ ဟေဗာ။ တေမနိ။ ဟာဟရှတာရိတည်း။
 ၇ ဟေလဖွားမြင်သောသားကားဇေရက်။ ယေဇေဝ်။ ဒေ
 ၈ နနိ။ ကောဇတည်း။ ကောဇသားကားအာနပ်နှင့်ဇော
 ဗဒအစရှိသောဟာရုံသားအဟာရေလအဆွေအမျိုး
 ၉ တည်း။ ထိုအဆွေအမျိုးနှစ်ယာဗက်သည့်ထူးဆန်းသော
 သူဖြစ်၏။ သူ၏အမိကငါသည်ပြင်းစွာသောဝေဒနာကို
 ခံ၍ဤသားကိုမြင်ရပြီဟုဆိုလျက်ယာဗက်အမည်ဖြင့်
 ၁၀ မှည့်၏။ ယာဗက်ကလည်းကိုယ်တော်သည့်အကျွန်ုပ်ကို
 အစဉ်ကောင်းကြီးပေး၍အကျွန်ုပ်နေရာကိုကျယ်ဝန်းစေ
 တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်ဘေးဥပတ်အနှောင့်အရှက်နှင့်
 ကင်းလွတ်ပါမည်အကြောင်း။ လက်တော်သည့်အကျွန်ုပ်
 ဘက်၌နေ၍ကွယ်ကာစောင့်မတော်မူပါဟုဣသရေလ
 အမျိုး၏ဘုရားသခင်အားဆုတောင်းတတ်၍တောင်း
 သောဆုကိုဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူ၏။

၁၁ ရှုအာမောင်ကာလက်သားကားမဟိရ။ မဟိရသား
 ၁၂ ရှေ့တုန်တည်း။ ရှေ့တုန်သားကားဗက်ရာဇ။ ပါသာ။ တေ
 ဟိနွတည်း။ တေဟိနွသားကားဣရနာဟတ်တည်း။ ဤသူ
 ၁၃ တို့သည်ရေခါအမျိုးသားဖြစ်ကြ၏။ ကေနတ်သားကား
 ဩသံယေလနှင့်စရာယတည်း။ ဩသံယေလသားကား
 ၁၄ ဟာသတ်နှင့်မောနောသဲတည်း။ မောနောသဲသားကား
 ဩဒရာတည်း။ စရာယသားကားယွာဘ။ ယွာဘ၏သား
 တို့သည်ဆရာသမားဖြစ်၍ဆရာသမားချိုင့်၌နေသောသူ
 ၁၅ တည်း။ ယေဗုနွသားဖြစ်သောကာလက်၏သားကားဣရ။
 ၁၆ ဇေလ။ နာမတည်း။ ဇေလသားကားကေနတ်တည်း။ ယေ

ဟလဇေလသားကားဇိဗ။ ဇိဗာ။ တိရိ။ အာသရေလတည်း။
 ၁၇ ဇေရသားကားယေသော။ မေရက်။ ဇေဗာ။ ယာလုန်တည်း။
 မေရက်နှင့်ရံဗက်သောဖာရာသိုးဗိသယာသည်မိရိ။
 ၁၈ ရှမ္မဲ။ ရှေ့တမောအဖဣရှတာကိုဖွားမြင်၏။ မယားယေဟု
 ဗိယသည်ဂေဒေါအဖယေရက်။ စောခေါအဖဟေဗာ။
 ၁၉ ဇာနော်အဖယေကုသေလကိုဖွားမြင်၏။ ယေဟုဗိယ
 သည်နာဟံနှင့်မဖြစ်၏။ နာဟံသည်ဂါမိရွာသားကိလ။ မာ
 ၂၀ ခမြို့သားရှေ့တမော၏အဖဖြစ်သတည်း။ ရှိမုန်သားကား
 အာမနုနိ။ ရိနု။ ဗဟာနနိ။ တိလုန်တည်း။ ဣရှိသားကား
 ဇောဟက်။ ဗဇောဟက်တည်း။
 ၂၁ ယုဒသားဖြစ်သောရှေ့လ၏သားကားလေကအဖ
 ဇေ။ မေရေရှအဖလားအစရှိသော။ ပိတ်ချောက်ကိုရက်တတ်
 ၂၂ သောအာရှဗာအဆွေအမျိုး။ ယောယက်ပ်အစရှိသော
 ခေါဇောဘလု။ မောဘပြည်၌အစိုးရသောယောရှ။ သာ
 ရပ်။ ယာရှဗိလင်တည်း။ ထိုသို့ဆိုသော်ရှေးစကားဖြစ်၏။
 ၂၃ ထိုသူတို့သည်အိုးထိန်းသမားလယ်ယာလုပ်သမားဖြစ်
 ၍ရှင်ဘုရင်အနားမှာနေလျက်အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်
 ရကြ၏။
 ၂၄ ရှိမောင်သားကားယေဇေလ။ ယာမိနိ။ ယာရိပ်။ ဇေရ။
 ၂၅ ရှောလတည်း။ ရှောလသားရှလ္လု။ ရှလ္လုသားမိဘသံ။ မိဘ
 ၂၆ သံသားမိရှမ။ မိရှမသားဟဇေလ။ ဟဇေလသားဇက္က
 ၂၇ ရ။ ဇက္ကရသားရှိမိတည်း။ ရှိမိသည့်သားတဆယ်ချောက်
 ယောက်နှင့်သိုးချောက်ယောက်တို့ကိုမြင်၏။ သို့ရာ
 တွင်သူ၏ညီအစ်ကိုတို့၌သားမများရှိမောင်အမျိုးသား
 ၂၈ တို့သည်ယုဒအမျိုးသားကဲ့သို့မပွားမများတတ်။ ရှိမောင်
 အမျိုးတို့သည်ဒါမိဒ်မင်းကြီးလက်ထက်တိုင်အောင်ဗေ
 ၂၉ ရရှေ့ဘမြို့။ မောလဒါမြို့။ ဟာဇရွာလမြို့။ ဗိလဟာမြို့။
 ၃၀ ဇေဇ်မြို့။ တောလဒ်မြို့။ ဗေသွေလမြို့။ ဟော်မာမြို့။ ဇိက
 ၃၁ လတ်မြို့။ ဗက်မာကဗုတ်မြို့။ ဟာဇသုသိပ်မြို့။ ဗက်ဗိရိမြို့။
 ၃၂ ရှာရိပ်မြို့တို့၌နေကြ၏။ ထိုမှတပါး။ တောမြို့တံ။ အင်
 ရိမ္မုနိ။ တောခင်။ ဒေသ။ အာရှနိတည်းဟူသောမြို့ငါးမြို့နှင့်
 ၃၃ တကွ ပတ်လည်၌ရှိသောရှုအပေါင်းတို့ကိုဗာလမြို့တိုင်
 အောင်ပိုင်ကြ၏။ ဤရွှေကားရှိမောင်အမျိုးသားနေရာ
 ၃၄ နှင့်ဆွေစည်မျိုးဆက်ဖြစ်သတည်း။ မေရှောဗပ်။ ယာ
 ၃၅ မလက်။ အာမဇိသားယောရှ။ ယောလ။ အာသေလသား
 ၃၆ စရာယ၏သားယောရှိဘိ၏သားယေဟု။ ဇေယျာနဲ့။ ယာ
 ကောဘ။ ယေရှောဟာယ။ အသာယ။ အဇေလ။ ယေသိ
 ၃၇ မျေလ။ ဗေနာယနှင့်တကွ။ ရှေ့မာယ။ ရှိမရိ။ ယေဒါယ။
 ၃၈ အလ္လုနိ။ ရှိမိတို့မှဆင်းသက်သောဇိဇတည်းဟူသော

၃၈ ၊ နာမအားဖြင့်မှတ်သောသူတို့သည်အဆွေအမျိုးသူ
 ကြီးဖြစ်၍သူတို့အမျိုးသည်အလွန်ပွားများသတည်း။
 ၃၉ ၊ ထိုသူတို့သည်သိုးကျက်စားရာအရပ်ကိုရှာ၍ချီ၍အရှေ့
 ၄၀ ဘက် ။ ဂေဇေါမြို့ဝတိုင်အောင်သွားသောအခါ ၊ မျက်
 ပင်ပေါ်များ၍ကောင်းသောကျက်စားရာ ။ ကျယ်ဝန်း
 ညိပ်ဝပ်သောအရပ်ကိုတွေ့ကြ၏။ ရှေးကာလတွင်ဟာမ
 ၄၁ အမျိုးသားတို့သည်ထိုအရပ်၌နေကြ၏။ ၊ အထက်ဆီခဲ
 ပြီးသောသူတို့သည်ယုဒရှင်ဘုရင်ဟေဇကိလက်ထက်
 ၄၂ သွား၍သိုးကျက်စားရာကောင်းသောအရပ်ကိုတွေ့
 သောကြောင့်အရပ်သားနေရာရွာတို့ကိုလုပ်ကြံ၍ရှင်း
 ၄၃ ရှင်းဖျက်ဆီးပြီးမှယနေ့တိုင်အောင်နေကြ၏။ ၊ တဖန်ရှိ
 မောင်အမျိုးသားယောက်ျားငါးရာတို့သည်ဣဒ်ရီးလ်
 ပေလတ်။ နာရီ။ ရေဗာယ။ ဩဇေလနှင့်တကွစီရင်တောင်
 ၄၄ သို့ချီသွား၍ ၊ အရင်လွတ်သောအာမလက် အမျိုးသားအ
 ကျန်အကြွင်းကိုလုပ်ကြံ၍ထိုအရပ်၌ယနေ့တိုင်အောင်
 နေကြ၏။

၁ ရုဗင်သည်ဣသရေလ၏သားဦးဖြစ်သော်လည်းအဖ
 အိပ်ရာကိုညှစ်ညှူးစေသောကြောင့်သားဦးအရာကို
 ၂ နှုတ်ပြီးလျှင်ဣသရေလ၏သားဖြစ်သောယောသပ်၏
 သားတို့အားပေးသည်ဖြစ်၍သားစည်မြေးဆက်တို့ကို
 ၃ မှတ်သောအခါသားဦးအရာကိုလိုက်၍မမှတ်ရ။ ၊ ယုဒ
 သည်လည်းညီအစ်ကိုတို့တွင်လွန်ကဲ၍သူ၏အမျိုးထဲက
 ၄ မင်းဖြစ်တတ်သော်လည်းသားဦးအရာကိုမရ။ ယောသပ်
 ၅ ရ၏။ ၊ ဣသရေလ၏သားဦးရုဗင်သားကားဟာနုတ်။ ဗာ
 ၆ လု။ ဟေဇရုံ။ ကာမိတည်း။ ၊ ယောလသားကားရှေမာယ။
 ၇ ရှေမာယသားဂေါဂ။ ဂေါဂသားရှေမိ။ ၊ ရှေမိသားမိကွ။
 ၈ မိကွသားရာယ။ ရာယသားဗာလတည်း။ ၊ ဗာလသားကား
 ၉ အာရှရိရှင်ဘုရင်တိဂလတ်ဖိလေသာသိမ်းသွားသောရ
 ၁၀ ဗင်အမျိုးမင်းစေရာတည်း။ ၊ သူ၏ညီယေယေလနှင့်ဇာ
 ခရိတို့သည်လည်းသားစည်မြေးဆက်စာရင်းယူသော
 ၁၁ အခါအဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်သတည်း။ ၊ ထိုအတူယော
 လ။ ရှေမ။ အာဇတ်တို့မှဆင်းသက်သောဗေလသည်
 လည်းမင်းဖြစ်လျက်အာရော်မြို့မှစ၍နေစောမြို့။ ဗာလ
 ၁၂ မောင်မြို့တိုင်အောင်နေရာကျယ်၏။ ၊ ဂိလဒ်ပြည်၌သိုးနွား
 များပြားသောကြောင့်အရှေ့မျက်နှာ၌ဥဖရတ်မြစ်နှင့်
 ၁၃ ဆိုင်သောတောဝင်ဝတိုင်အောင်နေရာကျယ်၏။ ၊ ရှော
 လုမင်းလက်ထက်ဟာဂရအမျိုးသားတို့ကိုစစ်တိုက်၍

လုပ်ကြံသဖြင့်ဂိလဒ်ပြည်အရှေ့ပိုင်းတရှောက်လုံးတွင်
 ဟာဂရ၏နေရာကိုယူ၍နေရာကျကြ၏။
 ၁၄ သူတို့တဖက်တချက်။ ဗာရှန်ပြည်တွင်သလကာမြို့
 တိုင်အောင်ဂိလဒ်အမျိုးသားတို့သည်နေရာကျကြ၏။
 ၁၅ ၊ ဗာရှန်ပြည်၌အကြီးအကဲကားယောလ။ ထိုနောက်ရှာဇံ။
 ၁၆ ယာနဲ။ ရာဖတ်တည်း။ ၊ သူတို့အဆွေအမျိုးချင်းပေါက်
 ဖော်တော်သောသူကားမိကွေလ။ မေရှလ်။ ရှေဘ။ ယော
 ၁၇ ရဲ။ ယာခန်။ ဇယာ။ ယေဗာ။ ပေါင်းချွန်ယောက်တည်း။
 ၁၈ ၊ ထိုသူတို့သည်ဂုနီ။ အာဗဇေလ။ ဗုဇာဟိ။ ယာဒေါ။ ယေ
 ၁၉ ရှိရှဲ။ မိကွေလ။ ဂိလဒ်။ ယာရော်။ ဟရိ။ အဘိဟဲလအမျိုးအ
 ၂၀ နွယ်ဖြစ်သတည်း။ ၊ ဂုနီကားထိုအဆွေအမျိုး၏သူကြီးဖြစ်
 ၂၁ ၍။ ၊ သူတို့သည်ဂိလဒ်ပြည်။ ဗာရှန်ပြည်မြို့ရွာ။ ရာရှန်မြို့
 ၂၂ ပတ်လည်။ ပြည်စွန်းတိုင်အောင်နေရာကျကြ၏။ ၊ ဤသူ
 အပေါင်းတို့သည်ယုဒရှင်ဘုရင်ယောသံနှင့်ဣသရေလ
 ၂၃ ရှင်ဘုရင်ယေရောဗောဇလက်ထက်သားစည်မြေးဆက်
 စာရင်းဝင်ကြ၏။
 ၂၄ ရုဗင်အမျိုး။ ဂိလဒ်အမျိုး။ မနာရှေအမျိုးတဝက်တွင်ခိုင်း
 နှင့်ခားကိုကိုင်၍လေးနှင့်ပြစ်တတ်သဖြင့်စစ်မှုစစ်ရေးကို
 ၂၅ လေ့ကျက်၍စစ်ချီတတ်သောစစ်သူရဲပေါင်းကားလေး
 ၂၆ သောင်းလေးထောင်ချွန်ရာချောက်ဆယ်တည်း။ ၊ ထို
 သူတို့သည်ဟာဂရအမျိုးသားတည်းဟူသော။ ယေဇရု။
 ၂၇ နာဗိရှ။ နောဗပ်အမျိုးသားတို့နှင့်စစ်တိုက်ကြ၏။ ၊ စစ်တိုက်
 သောအခါဘုရားသခင်ကိုကိုးစား၍ဆုတောင်းသော
 ၂၈ ကြောင့်ဘုရားသခင်မစတော်မူခြင်းကျေးဇူးအားဖြင့်
 ၂၉ ဟာဂရလူတို့နှင့်သူတို့ဥစ္စာရှိသမျှကိုရကြ၏။ ၊ ကုလား
 အုတ်ငါးထောင်။ သိုးနှစ်သိန်းငါးသောင်း။ မြွှန်ထောင်။
 ၃၀ လူတစ်သိန်းတို့ကိုသိမ်းယူကြ၏။ ၊ ဘုရားသခင်အခွင့်နှင့်
 စစ်တိုက်သောကြောင့်ရန်သူအများတို့သည်လဲသေကြ
 ၃၁ ၍။ ၊ ဣသရေလလူတို့သည်သိမ်းသွားခြင်းအမှုမရောက်မှီ
 တိုင်အောင်ဟာဂရလူတို့နေရာ၌နေရာကျကြ၏။
 ၃၂ မနာရှေအမျိုးတဝက်သည်ထိုပြည်တွင်ဗာရှန်မြို့မှ
 စ၍ဗာလဟေရမုန်မြို့။ စနီရမြို့။ ဟေရမုန်တောင်တိုင်
 ၃၃ အောင်ပွားများလျက်နေ၏။ ၊ အဆွေအမျိုးသူကြီးများ
 ဟူမူကား။ ခွန်အားကြီး၍ကျော်စောသောစစ်သူရဲဇော။
 ၃၄ ဣရှိ။ ဇေလျေလ။ အာဇရေလ။ ယေရေမိ။ ဟောဒပ်။ ယာဇေလ
 ၃၅ တည်း။ ၊ သို့ရာတွင်ရုဗင်အမျိုး။ ဂိလဒ်အမျိုး။ မနာရှေအမျိုးတ
 ၃၆ ဝက်သည်ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှား၍မိမိတို့
 ရှေ့မှာဘုရားသခင်ဖျက်ဆီးတော်မူသောပြည်သားတို့
 ၃၇ ဘုရားများနှင့်မှားရှင်းကြ၏။ ၊ သို့ဖြစ်၍ဣသရေလအမျိုး

၏တရားသခင်သည်အာရှရှိရှင်ဘုရင်ပုလနှင့်ရှင်ဘုရင်
 တိဂလတ်ပိလေသမိတ်ကိုနှိုးဆော်တော်မူသဖြင့်နောက်
 ရှင်ဘုရင်သည်ထိုဆူသရေလအမျိုးသားတို့ကိုဂေါဇန်
 ဖြစ်နား။ဟောသဖြင့်။ဟောဗေဒဖြင့်။ဟောရဖြင့်သို့သိမ်းသွား၍
 ယနေ့တိုင်အောင်နေရာချထား၏။

၁ လေဝိသားကားဂေရရှုံ။ကောဟတ်။မေရာရိတည်း။
 ၂ ကောဟတ်သားကားအာမရုံ။ဆူဇဟာ။ဟေဖြန်။ဩ
 ၃ ဇေလတည်း။အာမရုံသားကားအာရန်။မောရှေ။မိရိတည်း
 အာရန်သားကားနာဒပ်။အဘိဟု။ဇေလဇာ။ဆူသမာ
 ၄ တည်း။ဇေလဇာသားကားဖိနဟတ်။ဖိနဟတ်သားအဘိ
 ၅ ရှုံ။အဘိရှုံသားဗျက်။ဗျက်သားဩဇိ။ဩဇိသားဇေရ
 ၆ ဟိ။ဇေရဟိသားမေရာယုတ်။မေရာယုတ်သားအာမရုံ။
 ၇ အာမရုံသားအဟိတုပ်။အဟိတုပ်သားဇာဒုတ်။ဇာဒုတ်
 ၈ သားအဟိမတ်။အဟိမတ်သားအာဇရိ။အာဇရိသား
 ၉ ယောဟန်တည်း။ယောဟန်သားကားယောရုရှလင်မြို့
 မှာရှောလမန်တည်သောဗိတ်မှာန်တော်၌ယဇိပရော
 ၁၀ ဟိတ်ပြုသောအာဇရိတည်း။အာဇရိသားကားအာမရုံ။
 ၁၁ အာမရုံသားအဟိတုပ်။အဟိတုပ်သားဇာဒုတ်။ဇာဒုတ်
 ၁၂ သားရှလုံ။ရှလုံသားဟိလ်။ဟိလ်သားအာဇရိ။အာ
 ၁၃ ဇရိသားစရာယ။စရာယသားယောဇဒက်တည်း။ယော
 ၁၄ ဇဒက်သည့်နေဗုခန်နေဇာလက်ဖြင့်ယုဒပြည်သူ။ယောရုရှ
 လင်မြို့သားတို့ကိုတာဝရဘုရားသိမ်းသွားစေတော်မူ
 သောအခါပါသွားသတည်း။

၁၆ လေဝိသားဂေရရှုံ။ကောဟတ်။မေရာရိတို့တွင်။ဂေရ
 ၁၇ ရှုံသားကားလိဗနီနှင့်ရှိမိတည်း။ကောဟတ်သားကား
 ၁၈ အာမရုံ။ဆူဇဟာ။ဟေဖြန်။ဩဇေလတည်း။မေရာရိ
 သားကားမဟာသိနှင့်မရှိတည်းဟူသောလေဝိအဆွေအ
 မျိုးအသီးအသီးဖြစ်သတည်း။

၂၀ ဂေရရှုံသားကားလိဗနီ။လိဗနီသားယောဟတ်။ယော
 ၂၁ ဟတ်သားဇိဗ္ဗ။ဇိဗ္ဗသားယောအာ။ယောအာသားဆူဒွေ။
 ဆူဒွေသားဇေရ။ဇေရသားယောတရဲတည်း။

၂၂ ကောဟတ်သားကားဆူဇဟာတည်းဟူသောအမိန
 ၂၃ ဒပ်။အမိနဒပ်သားကောရ။ကောရသားအသိရ။အသိ
 ရသားဇေလကန။ဇေလကနသားဇေဗျာသပ်။ဇေဗျာသပ်
 ၂၄ သားအသိရ။အသိရသားတာဟတ်။တာဟတ်သား
 ၂၅ ဥရေလ။ဥရေလသားဩဇိ။ဩဇိသားရှောလ။ရှောလ
 သားဇေလကန။ဇေလကနသားအာမသဲနှင့်အဟိမတ်။
 ၂၆ အာမသဲသားဇေဗ္ဗ။ဇေဗ္ဗသားနာဟတ်။နာဟတ်
 ၂၇ သားဇေဗျာသ။ဇေဗျာသားယောရုဟိ။ယောရုဟိသား

၂၀ ဇေလကန။ဇေလကနသားရှောလတည်း။ရှောလသားဦး
 ကားယောလ။ဗုတိယသားအဘိယတည်း။

၂၆ မေရာရိသားကားမဟာလိ။မဟာလိသားလိဗနီ။လိ
 ၃၀ ဗနီသားရှိမိ။ရှိမိသားဩဇ။ဩဇသားရှိမာ။ရှိမာသား
 ဟဂျာ။ဟဂျာသားအသာယတည်း။

၃၁ ထာဝရဘုရား၏သစ်တာတော်သည်ညိမ်ဝပ်သောအ
 ခါအိမ်တော်၌သိချင်းဆိုရာအမှုတော်ကိုစောင့်စေခြင်း
 ၃၂ ဌါဒါဝိဒ်မင်းခန့်ထားသောသူတို့သည်။ယောရုရှလင်မြို့
 ၌ဗိတ်မှာန်တော်ကိုရှောလမန်မတည်မီကာလပတ်လုံး
 ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တည်ရာအရပ်၌သိချင်း
 ဆိုလျက်အမှုတော်ကိုစောင့်ကြ၏။ဗိတ်မှာန်တော်ကို
 တည်ပြီးသောနောက်မိမိတို့အလှည့်အတိုင်းစောင့်ရ
 ၃၃ သောအမှုကိုစောင့်လျက်နေကြ၏။ထိုအမှုတော်ကို
 စောင့်သောသူတို့နှင့်သားစဉ်မြေးဆက်ဟူမူကား။ဆူသ
 ၃၄ ရေလ။လေဝိ။ကောဟတ်။ဆူဇဟာ။ကောရ။ဇေဗျာသပ်။
 အသိရ။တာဟတ်။ဇေဗ္ဗနီ။အာဇရိ။ယောလ။ဇေလကန။
 အမာသဲ။မာဟတ်။ဇေလကန။ဇေဗ္ဗ။တောအာ။ဇေဗျာ
 သ။ယောရေဟိ။ဇေလကန။ရှောလ။ယောလတို့မှဆင်း
 သက်သောကောဟတ်အမျိုးသိချင်းသည်ဟေမန်တပါး။

၃၆ လေဝိ။ဂေရရှုံ။ယောဟတ်။ရှိမိ။ဇိဗ္ဗ။ဇေဗ္ဗနီ။အခါယ။ဇေ
 ၃၇ ရ။ဇေဗ္ဗနီ။မာလ်။ဗာသေယ။မိကွေလ။ရှိမာ။ဗေရိတို့
 ၃၈ မှဆင်းသက်သောအာသပ်။ဟေမန်လက်ျာဘက်မှာနေ
 ၃၉ ရာရှိသောအပေါင်းအဖော်အာသပ်တပါး။လေဝိ။မေရာ
 ၄၀ ရိ။မရှိ။မဟာလိ။ရှမေရ။ဗာနီ။အံဇိ။ဟိလ်။အာမဇိ။
 ၄၁ ဟာရှဗိ။မလ္လုတ်။အာဇဒိ။ကိရှိတို့မှဆင်းသက်သောဇေ
 သန်တပါးမှစ၍လက်ဝဲဘက်မှာနေရာရှိသောအပေါင်း
 ၄၂ အဖော်။မေရာရိအမျိုးသားများတည်း။သူတို့၏ညီအစ်ကို
 ဖြစ်သောလေဝိသားတို့သည်ဘုရားသခင်ကျိန်းဝပ်တော်
 မူရာတဲတော်အမှုအမျိုးမျိုးစောင့်သောအရာ၌ခန့်ထား
 ခြင်းကိုခံကြ၏။

၄၆ အာရန်နှင့်သူ၏သားစဉ်မြေးဆက်မူကားယဇိ
 ကောင်ကျိမီးရှိရာပလ္လင်နှင့်နံ့သာပေါင်းကျိမီးရှိရာပလ္လင်
 ပေါ်မှာပူဇော်လျက်အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အမှု
 အလုံးစုံကိုစောင့်လျက်ဘုရားသခင်၏ကျွန်မောရှေမှာ
 ထားသမျှအတိုင်းဆူသရေလအမျိုး၏အပြစ်ကိုဖြေရသော
 ၅၀ သူဖြစ်ကြ၏။အာရန်၏သားမြေးမှာ။အာရန်သားကား
 ၅၁ ဇေလဇာ။ဇေလဇာသားဖိနဟတ်။ဖိနဟတ်သားအဘိ
 ၅၂ ရှုံ။အဘိရှုံသားဗျက်။ဗျက်သားဩဇိ။ဩဇိသားဇေ
 ၅၃ ရဟိ။ဇေရဟိသားမေရာယုတ်။မေရာယုတ်သားအာမရုံ။

၁၃ အာမရိသားအဟိတုပ်။ အဟိတုပ်သားဇာတုတ်။ ဇာတုတ်
 သားအဟိမတ်တည်း။

၁၄ အာရုန်၏သားမြေးဖြစ်သောကောဟတ်အဆွေအမျိုး
 တို့သည်စာရေးတံပြုသောအားဖြင့်ရ၍နေရသောမြို့နှင့်မြို့

၁၅ နယ်များဟူမူကား။ ယုဒခရိုင်၌ဟောပြန်မြို့နှင့်မြို့နယ်ကို

၁၆ ရကြ၏။ သို့ရာတွင်မြို့နှင့်ဆိုင်သောလယ်များ။ ရွာများ

၁၇ တို့ကိုယေဗုဒ္ဓသားကာလကသည်ရ၏။ ပြေး၍မြို့ခိုရာ

ဟောပြန်မြို့မှတပါး။ ယုဒခရိုင်ထဲကထိဗန်မြို့နှင့်မြို့နယ်။

၁၈ ယတ္တိရမြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဂေတမောမြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဟောလုန်

၁၉ မြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဒေဗိရမြို့နှင့်မြို့နယ်။ အဆုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်။

ယုတ္တမြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဗက်ရှေမက်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကို၎င်း

၂၀ ၂ ယံာမိန်ခရိုင်ထဲကဝိစောင်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဂေဗမြို့နှင့်မြို့

နယ်။ အာလမက်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ အာနသုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့

ကို၎င်းအာရုန်၏သားမြေးတို့သည်အဆွေအမျိုးအလိုက်ရ

၂၁ ခွဲ၍ပေါင်းကားတဆယ်သုံးမြို့တည်း။ ကြွင်းသောကော

ဟတ်သားအဆွေအမျိုးတို့သည်စာရေးတံအားဖြင့်မနာ

၂၂ ရှေခရိုင်ဝက်ထဲကမြို့ဆယ်မြို့တို့ကိုရကြ၏။ ဂေရရှုံ

သားအဆွေအမျိုးတို့သည်ဣသခါခရိုင်။ အာရှာခရိုင်။

နုဿသိခရိုင်။ ဗာရှန်ပြည်မနာရှေခရိုင်ထဲကမြို့တဆယ်

၂၃ သုံးမြို့တို့ကိုရကြ၏။ မေရာရိသားအဆွေအမျိုးတို့သည်

ရုဗင်ခရိုင်။ ဂဒ်ခရိုင်။ ဇာဗုလုန်ခရိုင်ထဲကမြို့တဆယ်နှစ်

၂၄ မြို့တို့ကိုရကြ၏။ ဤမည်သောမြို့တို့ကိုမြို့နယ်နှင့်တကွ

ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်လေဝိသားတို့အားပေးကြ

၂၅ ၏။ အထက်ဆုံးပြီးသောမြို့တို့ကိုစာရေးတံပြု၍ယုဒအ

မျိုးသားခရိုင်။ ရှိမောင်အမျိုးသားခရိုင်။ ဗယံာမိန်အမျိုး

၂၆ သားခရိုင်ထဲကပေးကြ၏။ ကြွင်းသောကောဟတ်သား

အဆွေအမျိုးတို့သည်ဗေရိပ်ခရိုင်ထဲကရသည်အတိုင်း

၂၇ ပြေး၍ခိုနေရာဖော်၍တောင်ပေါ်မှာရှေခရိုင်မြို့ကိုမြို့နယ်

၂၈ နှင့်တကွပေးကြ၏။ ထိုမှတပါး။ ဂေဇာမြို့နှင့်မြို့နယ်။

ယောကမံမြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဗက်ဟောရုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကို

၂၉ ၎င်းဒန်ခရိုင်ထဲကလေတကမြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဝိဗ္ဗသုန်မြို့နှင့်

မြို့နယ်။ အာဇလုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဂါသရိဗုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်

၃၀ တို့ကို၎င်း။ မနာရှေခရိုင်ဝက်ထဲကအနေရမြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဗိ

လံမြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကို၎င်းကြွင်းသောကောဟတ်သားအ

၃၁ ဆွေအမျိုးတို့အားပေးကြ၏။ ဂေရရှုံသားတို့အားလည်း

မနာရှေခရိုင်ဝက်ထဲကဗာရှန်ပြည်ဂေါလန်မြို့နှင့်မြို့နယ်။

၃၂ အာရှတရုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကို၎င်း။ ဣသခါခရိုင်ထဲက

၃၃ ကေဒရှေမြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဗါဗရတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ ရာဗုတ်မြို့

၃၄ နှင့်မြို့နယ်။ အာနပ်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကို၎င်း။ အာရှာခရိုင်ထဲ

၃၅ ကမိရှလမြို့နှင့်မြို့နယ်။ အာဗဒုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဟုကုတ်

၃၆ မြို့နှင့်မြို့နယ်။ ရဟောဘမြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကို၎င်း။ နုဿသိ

ခရိုင်ထဲကဂါထိလဲပြည်ကေဒရှေမြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဗာဗုန်မြို့

၃၇ နှင့်မြို့နယ်။ ကိရယသိမ်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကို၎င်းပေးကြ၏။

၃၈ ကြွင်းသောမေရာရိသားတို့အားလည်းဇာဗုလုန်ခရိုင်ထဲ

ကရိဗုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ တာဗေါမြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကို၎င်း

၃၉ ယေရိခေါမြို့အရှေ့။ ယော်ဒန်မြစ်တဖက်။ ရုဗင်ခရိုင်

ထဲကတောဗွဗေဇာမြို့နှင့်မြို့နယ်။ ယာဇမြို့နှင့်မြို့နယ်။

၄၀ ကေဒရုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ မေဗတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကို၎င်း

၄၁ ဂဒ်ခရိုင်ထဲကဂါလုန်ပြည်၌ရာဗုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ မဟာ

၄၂ နိမ်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ ဟောရှာဗုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်။ ယာဇာမြို့နှင့်

မြို့နယ်တို့ကို၎င်းပေးကြ၏။

၄၃ ဣသခါသားကားတောလ။ ဗုဝါ။ ယာရှပ်။ ရှိမရုန်။

၄၄ ပေါင်းလေးယောက်တည်း။ တောလသားကားတောလ

အဆွေအမျိုးသူကြီးကြီး။ ရေဗာယ။ ယေရေလ။ ယာဇ။

ယိဗသံ။ ရှေဗေလတည်း။ ထိုအဆွေအမျိုးအစည်အဆက်

၄၅ တို့သည်ခွန်အားကြီးသောသူရဲဖြစ်၍ခါဝိဒ်မင်းလက်

၄၆ ထက်နှစ်သောင်းနှစ်ထောင်ချောက်ရာရှိသတည်း။ ကြွေ

သားကားဣဇရဟိ။ ဣဇရဟိသားမဂ္ဂေလ။ ကြွေဗိ

ယောလ။ ဣရှယ။ ပေါင်းငါးယောက်တည်း။ ဤသူတို့သည်

၄၇ အကြီးအကဲဖြစ်ကြ၏။ သူတို့၌သားယောဗားများသော

ကြောင့်အဆွေအမျိုးအသီးအသီးအလိုက်စစ်သူရဲတပ်

၄၈ သားသုံးသောင်းချောက်ထောင်ရှိကြ၏။ သူတို့ညီအစ်

ကိုဣသခါအဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့သည်ခွန်အားကြီး

သောသူရဲဖြစ်၍သားစည်မြေးဆက်စာရင်းဝင်သည်အ

တိုင်းရှစ်သောင်းချစ်ထောင်ရှိကြ၏။

၄၉ ဗယံာမိန်သားကားဗေလ။ ဗေခါ။ ယေဒယေလ။

၅၀ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။ ဗေလသားကားအဆွေအမျိုး

သူကြီးဇေဗုန်။ ကြွေဗိ။ ကြွေဇေလ။ ယေရိဗုတ်။ ဣဗု။ ပေါင်း

ငါးယောက်တည်း။ ဤသူတို့သည်ခွန်အားကြီးသောသူရဲ

ဖြစ်၍သားစည်မြေးဆက်စာရင်းဝင်သည်အတိုင်းနှစ်

၅၁ သောင်းနှစ်ထောင်သုံးဆယ်လေးယောက်ရှိကြ၏။ ဗေ

ခါသားကားဇေဗိရ။ ယောရှ။ ဇေလျဇာ။ ဇေဗိဩနဲ။ ကြွေ

ရိ။ ယေရိဗုတ်။ အဘိယ။ အာနသုတ်။ အာလမက်တည်း။

၅၂ သားစည်မြေးဆက်စာရင်းဝင်၍အဆွေအမျိုးသူကြီး

သီးအသီးအလိုက်ခွန်အားကြီးသောသူရဲရှစ်သောင်းနှစ်

၅၃ ထောင်နှစ်ထောင်ရှိကြ၏။ ယေဒယေလသားကားဗိလဟန်။

ဗိလ။ နိဗုသားယုဂျ။ ဗယံာမိန်။ ဗဟုန်။ နေဒာန်။ နေဗုန်။

၁၄ မနာရှေ့သားဦးကားအာသရေလ။ထိုနောက်။ရှုရအ
မျိုးဖြင့်သောမယားငယ်တွင်မြင်သောသား။ကိသိန္ဓိအ
၁၅ ဖခာဒိရတသား။မာဒိရသည်မာခါအမည်ရှိသောဟုပင်

၁၆ သက်ရှိ၏။ မာခိရမယားမာခါသည်သားကိုဖွားမြင်၍
 ဝေရက်အမည်ဖြင့်မှည့်၏။သူ၏ညီကားရှေရက်အမည်

၁၉ သည်ညူရှောဒ။အဗျေဇာ။မဟာလကိဗ္ဗားမြင်၏။ ၅မိဒ
သားကားအဟိအနိ။ရှေခင်။လိကဟိ။အနိအံတည်း။

၂၁ တာဟတ်။ တာဟတ်သားဇာဗ်။ ဇာဗ်သားရှုသေလ
တည်း။ ထိုမှတပါး။ ဖေရိမ်သားဇောနှင့်လေးတို့သည်
ထိုဇာဗ်သားဇာဗ်သားရှုသေလတို့ထံသို့လာ၍

နေ၏။ ညီအစ်ကိုတို့သည် နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ လာကြ၏။
၂၃ ၊ နောက်တဖန် မယားဆီသို့ ဝင်သဖြင့် သူသည် ပဋိစ္စသန္ဓေ
ယူ၍ သားကို ဖွားမြင်၏။ ထိုသားကို သမ္ဘိယက ယူ၍

အောက် ဗေသာရန် မြို့။ ဩဖင်ရှေ့ မြို့တို့ကို ပြုရသော
၂၅ သူ ဖြစ်၏။ သူ၏ သားကား ရေဖ။ သူ၏ သား ရေရှပ်။ သူ၏
၂၆ သား ဝဏ္ဏ။ သူ၏ သား ကာရန်။ သူ၏ သား ဘာရန်။ သူ၏

ဘား၊ ဒေသလူမျိုးနှင့်ကျေးလက်။ အရှေ့ဘက်၌နာရန်မြို့။
အနောက်ဘက်၌ဂေဇာမြို့နှင့်ကျေးလက်။ ရှေ့ခင်မြို့နှင့်
ကျေးလက်။ ဝါးပေါင်ကျေးလက်။ ပုသိမ်ကျေးလက်။

နေရာအနားမှာဗက်ရှန်မြို့နှင့်ကျေးလက်။တာနက်မြို့နှင့်
ကျေးလက်။မေဂီဒွေါမြို့နှင့်ကျေးလက်။ဒေါရမြို့နှင့်ကျေး
လက်တည်း။ဤမြို့ရွာတို့၌နုသရေလ၏သားဖြစ်သော
ယောသပ်၏သားတို့သည်နေရာကျကြ၏။

၃၂ တည်း။မာလကျေလသားကားဗီရဇာပိတ်။|ဟေဗာသား
ကားယာဗလက်။ရှောမာ။ဟေသင်္ဂ။နှစ်မရှူအာတည်း။

၃၆ ရှေ့လက်။ အာမလတည်း။ ဇောဗသားကားသူအာ။ ဟာနဲ
၃၇ ဟာ။ ရွလ။ ဗေဂို။ ဣမရ။ ဗေဇာ။ ဟောဒ။ ရှဗ္ဗ။ ရှိတရှ။ ဣသ
၃၈ ဂ်။ ဝေဇကောင်း။ ဟောသကောင်းကားဟောဒ။ မိသ။ ဟော

ကြီး။ ရွေးသောသူ။ ခွန်အား ကြီးသောသူရဲမင်းဖြစ်ကြ၏။
သားစည်မြေးဆက်စာရင်းဝင်၍စစ်တိုက်ခြင်းငှါတတ်
ဝင်နိုင်သောသူ။ နိုင်သောသူ။ သေဝင်ကောင်မိကြ၏။

၂ တတိယသားအဟိရုံ။ စတုတ္ထသားနောဟ။ ပဉ္စမသား
၃ ရေဖတည်း။ ဇေလသားကားအဒ္ဓါ။ ဂေရ။ အဘိဟုန်း။ အ

ဂေရတဦး။ နေရာပြောင်းသောနောက် ဩဇာနှင့်အဟိဟုန်
၈ ကိုလည်းမြင်၏။ ၊ ဂဟာရိမ်သည်မယားဟုရိမ်နှင့်ဗာရာ
၉ ထိရိမ်းပြီးမှသာကတိတ်ဝင်၏။ ၊ ယခုကတိတ်ဝင်ရမည့်

ရင်မယားဟုရှိပ်တွင်အဘိတုပ္ပံနှင့်ဇေပါလကျမြင်၏။

၁၄ ၏။ ထိုမှတပါး။ အဟိဋ္ဌ။ ရှာရှက်။ ယေရိမျက်။ ဇေဇိ။
 | အာရဒ္ဒ။ အာဒါ။ မိက္ခေလ။ ဣဂ္ဂပ။ ယောဟတို့သည်ဇေရိယ

၁၂။ သားဌေးကြမ်း၊ ဇေဗေး၊ မွေလ၊ တေဇာ၊ တေဗာ၊ နှုတ်

မေရဲ။ယေဇုလိ။ယောဗပ်တို့သည်လေပါလသားတည်း။
 ၁၉ |ယာကိပ်။ဇိခရိ။ဇာဗဒိ။ဇေလျန်။ဇိလသဲ။ဇေလေ။|အ
 |ဒါယ။ဗေရာယ။ရှိမရတ်တို့သည်ရှိမဟိသားတည်း။|ဣဂ
 ၂၄ ပန်။ဟေဗာ။ဇေလေ။|အာဗဒန်။ဇိခရိ။ဟာနန်။|ဟာနန်။
 ၂၅ ဇေ။အန္တောသိယ။|ဣဗဒိယ။ပေဇ္ဇေလတို့သည်ရှာရှက်
 |သားတည်း။|ရှုံရှဲ။ရှေဟာရိ။အာသလိ။|ယာရရှိ။ဇေ
 ၂၈ ယ။ဇိခရိတို့သည်ယေရောဟံသားတည်း။|ဤသူတို့သည်
 ယေရုရှလင်မြို့မှာနေ၍အစည်အဆက်အဆွေအမျိုး
 ၂၉ သူကြီးမင်းဖြစ်ကြ၏။|ဂိဗောင်မြို့မှာဂိဗောင်အဖယေ
 ၃၀ ဟေလနေ၏။သူ၏မယားကားမာခါအမည်ရှိ၏။သူ၏
 သားဦးကားအာဗဒန်။သူ၏ညီကားဇုရ။ကိရှ။ဗာလ။နေ
 ၃၁ ရ။နာဒပ်။|ဂေဒေါ။အဟိဩ။ဇာခရိ။မိကလုတ်တည်း။|မိ
 ၃၂ ကလုတ်သားကားရှိမံတည်း။ဤသူတို့သည်ယေရုရှလင်
 မြို့မှာညီအစ်ကိုအနားတဖက်တချက်ခွဲနေရာကျကြ၏။
 ၃၃ နေရသားကားကိရှ။ကိရှသားရှောလု။ရှောလုသား
 ယောနုသန်။မေလဒိဩ။အဘိနာဒပ်။ဣဂှဗာလတည်း။
 ၃၄ |ယောနုသန်သားကားမေရိဗ္ဗာလ။မေရိဗ္ဗာလသားမိက္ခာ။
 ၃၅ |မိက္ခာသားပိသန်။မေလက်။တာရာ။အာခတ်တည်း။
 ၃၆ |အာခတ်သားကားယာရ။ယာရသားအာလမက်။အာ
 ၃၇ ဇမာဝက်။ဇိမရိတည်း။ဇိမရိသားကားမောဇ။|မောဇ
 သားဗိနာ။ဗိနာသားရေဗာယ။ရေဗာယသားဇေလာသ။
 ၃၈ ဇေလာသသားအာဇေလ။|အာဇေလသားချောက်ယောက်
 အမည်ကားအာဇရိကံ။ဗောဇေရ။ဣဂှမေလ။ရှရိယ။
 ၃၉ ဩဗဒိ။ဟာနန်တည်း။|အာဇေလညီရှက်သားဦးကား
 ဥသံ။ဒုတိယသားယေဟုတ်။တတိယသားဇေဗိလက်
 ၄၀ တည်း။|ဥသံသားတို့သည်ခွန်အားကြီးသောလေးသူရဲ
 ဖြစ်ကြ၏။သားမြေးများ၍ပေါင်းတရာငါးဆယ်ရှိကြ၏။
 ဤရွှေကားဗယ်ယာမိန်သားစည်မြေးဆက်ဖြစ်သတည်း။

၁ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်းဣသရေလအမျိုးသား
 အပေါင်းတို့သည်သားစည်မြေးဆက်စာရင်းဝင်၍ကိုယ်
 အပြစ်ကြောင့်ဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရနှင့်
 သောဣသရေလရှင်ဘုရင်နှင့်ယုဒရှင်ဘုရင်မှတ်စာခွဲပါ
 သတည်း။
 ၂ နောက်တဖန်ကိုယ်ပိုင်ထိုက်သောမြို့ရွာတို့၌အဦး
 ဆုံးနေရာကျသောသူကားဣသရေလအမျိုးသား။ယဇိ
 ပရောဟိတ်။လေဝိသား။ဘုရားကျန်အသီးအသီးဖြစ်ကြ
 ၃ ၏။ယေရုရှလင်မြို့မှာနေသောယုဒအမျိုး။ဗယ်ယာမိန်အမျိုး။
 ၄ ဖေရိန်နှင့်မနာရှေအမျိုးသားဟူမူကား။|ယုဒသားဗာ

ရက်အမျိုးအနွယ်။ဗာနိ။ဣမရိ။ဩမရိ။အမိဟုဒိတို့
 ၅ ဆင်းသက်သောဥသံတပါး။|ရှိလောန်အမျိုးဖြစ်သော
 ၆ သားဦးအသာယနှင့်သူ၏သားတရ။|ဇေရအမျိုးပေဇ္ဇေလ
 ၇ နှင့်သူ၏ညီအစ်ကိုတရ။|ပေါင်းချောက်ရာကိုးဆယ်
 ၈ တည်း။|ဗယ်ယာမိန်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သောဟာသေခွံ။
 ၉ ဟောဒပ်။မေရှလံတို့မှဆင်းသက်သောသလ္လု။|ယေဇရာ
 ၁၀ ဟံသားဣဗဒိယ။မိခရိသားဖြစ်သောဩဇိ၏သားသော
 ၁၁ နှင့်ဣဗဒိယ။ရွှေလ။ရှေဗတ်တို့မှဆင်းသက်သောမေရှ
 ၁၂ လံမှစ၍|သားစည်မြေးဆက်စာရင်းဝင်သောအမျိုး
 ၁၃ သားချင်းပေါင်းကိုးရာငါးဆယ်ချောက်ရောက်တည်း။
 ၁၄ ဤသူအပေါင်းတို့သည်အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်ကြ၏။
 ၁၅ ယဇိပရောဟိတ်မူကားယေဒါယ။ယောယရိပ်။ယာ
 ၁၆ မိန်နှင့်တကွ|အဟိထုပ်။မရာယုတ်။ဇာဒုတ်။မေရှလံ။
 ၁၇ ဟိလဒိတို့မှဆင်းသက်သောဘုရားသခင်၏အိမ်တော်
 ၁၈ အုပ်အာဇရိတပါး။|မာလဒိ။ပါရှရ။ယေရောဟံတို့မှ
 ၁၉ ဆင်းသက်သောအဒါယနှင့်ဣမေရ။မေရှိခလမုတ်။မေရှ
 ၂၀ လံ။ယာဇေရ။အဒေလတို့မှဆင်းသက်သောမာရှဲအစရှိ
 ၂၁ သော|အဆွေအမျိုးသူကြီးအမျိုးသားချင်းတထောင်
 ၂၂ ခုနှစ်ရာချောက်ဆယ်ရှိကြ၏။ဤသူတို့သည်ဘုရားသခင်
 ၂၃ ၏အိမ်တော်အမှုကိုဆောင်ရွက်ခြင်းငှါတတ်စွမ်းနိုင်
 သောသူပေတည်း။
 ၂၄ လေဝိသားမူကားမေရာရိအမျိုးအနွယ်ဖြစ်သော
 ၂၅ ဟာရှိဒိ။အာဇရိကံ။ဟာရှပ်တို့မှဆင်းသက်သောရှေဗာ
 ၂၆ ရတပါး။|ဗာကဗတ္တာ။ဟေရက်။ဂလာလသုံးပါး။အာ
 ၂၇ သပ်။ဇိခရိ။မိက္ခာတို့မှဆင်းသက်သောမဿနိတပါး။
 ၂၈ |ယေဒုသုံ။ဂလာလ။ရှေမာယတို့မှဆင်းသက်သောဩ
 ၂၉ ဗဒိတပါး။နေတောဗာသိရွာတို့တွင်နေသောဇေကာနု
 သားအာသဇိသားဗေရဒိတပါးတည်း။
 ၃၀ တံခါးစောင့်မူကားရှလ္လု။အက္ကုပ်။တာလမုန်။အဟိ
 ၃၁ မန်အစရှိသောညီအစ်ကိုတရ။|ရှလ္လုသည်ရှင်ဘုရင်
 ၃၂ ဝင်သောအန္တောသိသားတွင်တံခါးမှူးဖြစ်၏။ဤသူတို့သည်
 ၃၃ လေဝိသားအပေါင်းအသင်း၌ပါသောတံခါးစောင့်ပေ
 ၃၄ တည်း။|ကောရသိအဆွေအမျိုး။ကောရ။ဇျာသပ်။
 ၃၅ ကောရတို့မှဆင်းသက်သောရှလ္လုနှင့်မိမိညီတို့သည်
 ၃၆ အမှုတော်စောင့်ရာတွင်တော်တံခါးစောင့်ဖြစ်ကြ၏။
 ၃၇ အဖတို့သည်ထာဝရဘုရား၏ဗိုလ်ခြေတပ်ချရာတွင်တံ
 ၃၈ တော်ဦးစောင့်ဖြစ်ကြ၏။|ရှေးကာလဇေလာဇာသားဖိန
 ၃၉ ဟတ်သည်ထိုသူတို့ကိုအုပ်ရ၍ထာဝရဘုရားသည်သူနှင့်
 ၄၀ အဘွားတော်မူ၏။မရှေလမိသားဇာခရိသည်ပရိသတ်

၂၂ စည်းခေးရာဇဝင်တော်တံခါးစောင့်ဖြစ်၏။ တံခါးစောင့်
အရာ၌ ခန့်ထားသောသူပေါင်းကားနှစ်ရာတဆယ်နှစ်
ယောက်တည်း။ ထိုသူတို့သည်ဒါဝိဒ်နှင့်ပရောဖက်ရှမ္မေ
လန်ထားသောသားစဉ်မြေးဆက်အသီးအသီးနေသော
၂၃ ရွာ၌စာရင်းဝင်ကြ၏။ ထိုသူ၏သားစဉ်မြေးဆက်တို့
သည်တံခါးစောင့်ဟူသောထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်
၂၄ ၌တံခါးစောင့်အမှုကိုဆောင်ရွက်ရကြ၏။ တံခါးစောင့်
တို့သည်အရှေ့အနောက်တောင်မြောက်လေးမျက်နှာ
၂၅ ခွဲတောင့်နေကြ၏။ ရွာတို့၌နေသောအပေါင်းအဖော်တို့
သည်အလှည့်သင့်သည်အတိုင်းခွန့်ရက်။ ခွန့်ရက်လာ
၂၆ ရကြ၏။ ထိုလေဝိသားတို့တွင်တံခါးစောင့်ကြီးလေး
ယောက်တို့သည် အရာကိုခံရသည့်အတိုင်း ဘုရားသခင်
၏အိမ်တော်အခမ်းများနှင့်ဘဏ္ဍာတိုက်များကိုစောင့်ရ
၂၇ ကြ၏။ ထိုသို့စောင့်ရှောက်တိုင်းတံခါးတို့ကိုဖွင့်ရသော
ကြောင့် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ပတ်သည်၌အိပ်ရကြ
၂၈ ၏။ အချို့တို့သည်လည်း အမှုတော်စောင့်တန်ဆာများကို
အရေအတွက်အတိုင်းသွင်းလျက်ထုတ်လျက် စောင့်ရ
၂၉ ကြ၏။ အချို့တို့သည်လည်းသန့်ရှင်းရာဌာနတော်တန်
ဆာများအသုံးအဆောင်များမုန့်ညက်စပျစ်ရည်ဆီ။
၃၀ သောဗန်နံ့သားမျိုးများကိုပြုရ၍စောင့်ရကြ၏။ ယဇာ
ပရောဟိတ်အမျိုးသားအချို့တို့သည်လည်းနံ့သာဆီကို
၃၁ လုပ်ရကြ၏။ လေဝိသားကောရသိအဆွေအမျိုးဖြစ်
သောရှလ္လံ၏သားဦးမတ္တိသိသည်သံပျားဖြင့်ဖုတ်သော
၃၂ မုန့်မျိုးကိုစောင့်ရ၏။ သူ၏ညီအစ်ကိုနှင့်အချားသော
ကောရသိအဆွေအမျိုးသားတို့သည်ဥယျာဉ်နေ၌ရှေ့တော်
၃၃ မုန့်ကိုပြင်ဆင်ရကြ၏။ သိချင်းဆိုသောသူလေဝိအဆွေ
အမျိုးသူကြီးတို့သည်မိမိတို့အမှုကိုနေ့ညဉ့်မပြတ်စောင့်
ရသောကြောင့်အိမ်တော်အခမ်း၌နေ၍အချားသောအမှု
၃၄ နှင့်လွတ်ကြ၏။ ထိုလေဝိအဆွေအမျိုးသူကြီးတို့သည်
အစည်အဆက်အကြီးအကဲဖြစ်၍ယေရှုလင်မြို့၌နေ
ရာကျကြ၏။

၁ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်ဣသရေလလူတို့ကိုစစ်တိုက်၍
ဣသရေလလူတို့သည်ရန်သူရှေ့မှားပြေးသဖြင့်ဂိလဇာ
၂ တောင်ပေါ်မှာအထိအခိုက်နှင့်လဲ၍သေကြ၏။ ဖိလိတ္တိ
လူတို့သည်ရှောလုမင်းနှင့်သူ၏သားတို့ကိုပြင်းထန်စွာ
လိုက်၍ရှောလု၏သားယောနုသန်အဘိနပ်ပ။ မေလပ်ရွာ
၃ တို့ကိုသတ်ကြ၏။ စစ်တိုက်ရာတွင်ရှောလုသည်အလွန်
၄ သောဗန်နံ့သားမျိုးဖြစ်သောမြားနှင့်အလွန်နာသော

၅ ကြောင့်လက်နက်ဆောင်လုံလင်ကိုခေါ်ပြီးလျှင်သင့်
ဓားကိုထုတ်၍ကိုထိုးလေ့။ သို့မဟုတ်။ အဇာတိလူ
တို့သည်လာ၍ကိုကိုမရမသောညည်းဆဲကြလိမ့်မည်ဟု
ဆိုသော်လည်းလက်နက်ဆောင်လုံလင်သည်အလွန်
ကြောက်၍မပြုဘဲနေသောကြောင့်ရှောလုသည်ထိုဓား
၆ ကိုယူ၍သောင်ပြီးလျှင်ဓားဖျားပေါ်မှာလွဲ၍သေ၏။ ရှော
လုသောသည်ကိုလက်နက်ဆောင်လုံလင်မြင်လျှင်သူသည်
လည်းထိုဓားကိုထောင်၍ဓားဖျားပေါ်မှာလွဲ၍သေ၏။
၇ ထိုသို့ရှောလုနှင့်သူ၏သားသုံးယောက်မှစ၍နန်းတော်
သားအပေါင်းတို့သည်အတူသေကြ၏။

၈ ဣသရေလလူပြေးကြောင်းရှောလုနှင့်သူ၏သားများ
သေကြောင်းကိုချီ၌နေသောဣသရေလလူအပေါင်းတို့
သည်သိမြင်လျှင်မြို့ရွာတို့ကိုစွန့်ပြစ်သဖြင့်ဖိလိတ္တိလူ
၉ တို့သည်လာ၍နေကြ၏။ နက်ဖန်နေ့ဖိလိတ္တိလူတို့သည်
အသေကောင်တို့၌အဝတ်တန်ဆာကိုချွတ်ခြင်းငှါလာ
သောအခါဂိလဇာတောင်ပေါ်မှာရှောလုနှင့်သူ၏သား
သုံးယောက်တို့သည်သေလျက်ရှိသည့်ကိုတွေ့မြင်ကြ၏။
၁၀ အဝတ်တန်ဆာတော်ကိုချွတ်ပြီးမှခေါင်းတော်။ လက်
နက်တော်ကိုယူ၍သူတို့ရုပ်တုအိမ်များ၌ရင်လူများတို့
၁၁ ၌ရင်သိတင်းကျော်စောစေခြင်းငှါဖိလိတ္တိပြည်အရပ်
ရပ်သို့ပေးလိုက်ကြ၏။ လက်နက်တော်ကိုလည်းသူတို့
ဘုရားကျောင်း၌ထား၍ခေါင်းတော်ကိုဒါဂုန်ဗိတ်မှာနံ့
၁၂ ခွံဆွဲထားကြ၏။

၁၃ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်ရှောလု၌ပြုသမျှကိုဂိလဇာပြည်
၁၄ ယာဗက်မြို့သားများကြား၌လျှင်။ သူရဲအပေါင်းတို့သည်
ရှောလု၏အလောင်းနှင့်သူ၏သားအလောင်းတို့ကိုယူ
သွား၍ယာဗက်မြို့သို့ဆောင်ခဲ့သဖြင့်အရိုးတို့ကိုယာ
ဗက်မြို့မှာအာလေပင်အောက်၌သင်းဂြိုဟ်ပြီးမှခွန့်ရက်
ပတ်လုံးအစာရှောင်ကြ၏။

၁၅ ထိုသို့ရှောလုသည်ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို
နားမထောင်။ လွန်ကျူး၍ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသော
၁၆ ကြောင့်၎င်းထာဝရဘုရားကိုမမေးမြန်းဘဲနတ်ဝင်မိမ္မ
ကိုရှာဖွေမေးမြန်းသောကြောင့်၎င်းထာဝရဘုရားသည်
သူကိုကွပ်မျက်၍နိုင်ငံတော်ကိုယေရှုသားဒါဝိဒ်၌လွှဲ
အပ်တော်မူ၏။

၁၇ ထိုအခါဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ဒါ
ဝိဒ်ရှိရာဗဟမြို့၌လည်းခေး၌ကွန်တော်တို့သည်ကိုယ်
၁၈ တော်အရိုးကိုယ်တော်အသားဖြစ်ကြပါ၏။ အထက်

ကရှောလုသည်ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သောအခါကိုယ်တော်သည်
 ၁၁ ဣသရေလအမျိုးကိုဆောင်သွားလျက်သွင်းပြန်လျက်
 ၁၂ နေတော်မူပြီ။ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကလည်း
 ၁၃ သင်သည်ငါ၏လူအသရေလအမျိုးကိုလုပ်ကျွေးအုပ်စိုးရမည်ဟုကိုယ်တော်အားမိန့်တော်မူပြီ
 ၁၄ ဟုမျှောက်ဆိုကြ၏။ထိုသို့ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့သည်ရှင်ဘုရင်ရှိရာဟောပြုနိမ့်သို့
 ၁၅ ရောက်လာလျှင်ဒါရိယပ်ဟောပြုနိမ့်၏။ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာသူတို့နှင့်မိသားစုဟာယန္တရံရှိစွေလအားဖြင့်
 ၁၆ ထာဝရဘုရားဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်နှင့်အညီသူတို့သည်ဒါရိယပ်ကိုဘိသိတ်ပေး၍ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာခွဲခြားခြောက်ကြ၏။
 ၁၇ တဖန်ဒါရိယပ်သည်ဣသရေလလူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍ပြည်သားရင်းယေဗုသိလူတို့နေရာယေဗုတ်မြို့တည်းဟူသော
 ၁၈ ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားလျှင်၊ယေဗုတ်မြို့သားတို့ကသင်သည်ဤမြို့သို့မဝင်ရဟုဆိုကြသော်လည်းဒါရိယပ်သည်
 ၁၉ ဒါရိယပ်မြို့တည်းဟူသောအခါအနိမ့်ရဲတိုက်ကိုတိုက်ယူလေ၏။ဒါရိယပ်ကလည်းယေဗုသိလူတို့ကိုအဦးလုပ်ကြံသောသူသည်
 ၂၀ ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်စေဟုအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်းအေရုယာသားယွာဘသည်အဦးတက်၍ဗိုလ်ချုပ်အရာကိုခံရ၏။
 ၂၁ ထိုနောက်၊ဒါရိယပ်ရဲတိုက်၌နေသောကြောင့်ဒါရိယပ်မြို့ဟူသောအမည်ဖြင့်သမုတ်ကြ၏။
 ၂၂ မိလောအရပ်နှင့်တကွမြို့ပတ်လည်၌တည်ဆောက်ပြီးမှတူနီကြွင်းသောမြို့ကိုယွာဘပြုပြင်လေ၏။ဒါရိယပ်တိုးပွား၍အားကြီးသဖြင့်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်သူနှင့်အတူရှိတော်မူ၏။
 ၂၃ ဣသရေလအမျိုး၌ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်အတိုင်းဒါရိယပ်ရှင်ဘုရင်အရာခွဲခြားခြောက်ခြင်းငှါဣသရေလအမျိုးအပေါင်းတို့နှင့်ဦး၍ဒါရိယပ်မင်းဘက်မှာကျိုးစားအားလတ်သောအမှုတော်သစ်သူရဲကြီးတို့၏စာရင်းဟူမူကား။
 ၂၄ ဟာခမောနိအမျိုးယောရှောဗ်သည်ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်၏။ထိုသူသည်တံကိုကိုက်လျက်လူသုံးရာကိုတခါတည်းတိုက်၍လုပ်ကြံလေ၏။
 ၂၅ သုနောက်မှာအဟောဟိအမျိုးဒေါဒေါသားလောဇာသည်ဒါရိယပ်နှင့်အတူပါသဒ်မြို့သို့လိုက်သောသူရဲသုံးယောက်အဝင်ဖြစ်၏။
 ၂၆ ဖိလိစ္စလူတို့သည်စစ်ဘိုက်ခြင်းငှါမယောစပါးစိုက်သောလယ်ကွက်၌စုဝေး၍ဣသရေလလူတို့သည်ရန်သူရှေ့မှာပြေးကြသော်လည်း၊ထိုသူတို့သည်လယ်ကွက်အလယ်၌ရပ်၍စောင့်မလျက်ဖိလိစ္စလူတို့ကိုလုပ်ကြံ

သောအခါထာဝရဘုရားသည်ကြီးစွာသောအောင်မြင်အားဖြင့်သူတို့ကိုကယ်တင်တော်မူ၏။
 ၂၇ ဗိုလ်ရအဝင်သုံးယောက်တို့သည်ဒါရိယပ်ရှိရာကျောက်ကြားအနုလံဥမှင်သို့ဆင်းသွား၍ဖိလိစ္စလူတို့သည်ရေဖိပ်ချိုင့်၌တပ်ချလျက်ရှိကြ၏။
 ၂၈ ထိုအခါဒါရိယပ်ရဲတိုက်တွင်နေ၍ဖိလိစ္စလူတို့သည်ဗက်လင်မြို့၌လည်းတပ်ချကြ၏။ဒါရိယပ်ကလည်းတရုတ်ယောက်သောသူသည်ဗက်လင်မြို့တံခါးနားမှာရှိသောရေတွင်းထဲကရေကိုခပ်၍အေးပေးပါစေသောဟုတောင့်တသောစိတ်နှင့်ဆိုသော်၊ထိုသူသုံးယောက်တို့သည်ဖိလိစ္စတပ်ကိုဖျက်၍ဗက်လင်မြို့တံခါးနားမှာရှိသောရေတွင်းထဲကရေကိုခပ်ယူပြီးလျှင်ဒါရိယပ်တော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။
 ၂၉ သို့သော်လည်းဒါရိယပ်မသောက်ဘဲထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌သွန်လျက်၊ဤရေကိုသောက်သောအမှုသည်ငါနှင့်ဝေးပါစေသော။ကိုယ်အသက်ကိုမနှစ်မြို့ဘဲသွားသောသူတို့၏အသွေးကိုငါသောက်ရမည်လော။သူတို့သည်ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်စား၍ဤရေကိုဆောင်ခဲ့ကြပြီဟုဆိုလျက်မသောက်ဘဲနေ၏။
 ၃၀ ထိုသူရဲသုံးယောက်တို့သည်ထိုသို့သောအမှုတို့ကိုပြုကြ၏။ယွာဘညီအဘိရဲ့သည်လည်းသူရဲသုံးယောက်တွင်အကြီးဖြစ်၏။သူသည်တံကိုကိုက်၍လူသုံးရာတို့ကိုတိုက်ဖျက်လုပ်ကြံသောကြောင့်သူရဲသုံးယောက်အဝင်နေရာချသတည်း။
 ၃၁ သူရဲသုံးယောက်တွင်နှစ်ယောက်ထက်သာ၍မြတ်သောကြောင့်ဗိုလ်ချုပ်အရာကိုရ၏။သို့သော်လည်းပဌမသူရဲသုံးယောက်တို့ကိုမမှီ။
 ၃၂ အထူးသဖြင့်ပြုဘူးသောကပ်အေလမြို့သား၊သူရဲယောယဒ၏သားဗေနာယသည်လည်းချင်သောနှင့်တူသောမောဘလူနှစ်ယောက်ကိုသတ်၏။ဆောင်းကာလ၌လည်းအချားသို့သွား၍မြေတွင်း၌ရှိသောချင်သောကိုသတ်၏။
 ၃၃ အရပ်ငါးတောင်ဖြင့်သောခဲဂုတ္တုလူကိုလည်းသတ်၏။ခဲဂုတ္တုလူသည်ဂုဏ်ကန်းလက်လိပ်နှင့်အမျှကြီးသောတံကိုကိုက်သော်လည်းဗေနာယသည်တောင်ဝေးကိုသာကိုက်လျက်သွား၍ခဲဂုတ္တုလူလက်မှတံကိုလုယူပြီးလျှင်ထိုတံနှင့်သူကိုသတ်၏။
 ၃၄ ထိုသို့သောအမှုတို့ကိုယောယဒသားဗေနာယသည်ပြု၍သူရဲသုံးယောက်အဝင်နေရာကိုရ၏။ဗိုလ်များထက်သာ၍မြတ်သော်လည်းပဌမသူရဲသုံးယောက်တို့ကိုမမှီ။
 ၃၅ ဒါရိယပ်အတွင်းဝန်ချုပ်အရာကိုလည်းပေး၏။ယွာဘညီအာသဟောလသည်လည်းဗိုလ်ရအဝင်ဖြစ်၏။ထိုအတူ၊ဗက်လင်မြို့နေ၊ဒေါဒေါ၏သားလောဟာနန်၊ဟောရောဒိအမျိုးရှမ္မ၊ဗလတိအမျိုးဟောလက်၊တောကောအ

၁ ဒါဝိဒ်သည်ကိန္နရီသားရှောလုကိုရှောင်၍ဇိကလတ်
၂ မြို့၌နေစဉ်။ သုဘက်သို့ဝင်စားသောသူ။ လေးလက်နက်ကို
ဆောင်၍လကျာလက်။ လက်ဝဲလက်မရွေး။ ကျောက်နှင့်
မြှားကိုပြစ်တတ်သောစစ်သူရဲကြီး။ ရှောလုပေါက်ဖော်။
၃ ဗဟိဒ်မိန်အမျိုးသားဟူမူကား။ အကြီးအကဲအဟေဇာ။
သုနောက်ယောရှု။ ဂိဗာမြို့သားရှေ့မာ။ အာဇမာဝက်သား
ယေဇေလနှင့်ပေလက်။ ဗေရာခ။ အန္တောသိအမျိုးယေဟု။
၄ ဒိသ်သုတွင်ထူးဆန်း၍အကြီးအကဲလုပ်သောဂိဗောင်
မြို့သားညှုမာယ။ ယေရုဿိ။ ယဟာဇေလ။ ယောဟနန်။
၅ ဂေဒရသိအမျိုးယောဇဗဒ်။ လေဇဲ။ ယေရိရတ်။ ဗေလျာ။
၆ ရှေ့မရိ။ ဟရုဗိအမျိုးရှေ့ဖတ်။ လေကာန။ ယောရှု။ အာဇ
၇ ရေလ။ ယောဇာ။ ကောရသိအမျိုးယောရှေ့ဖတ်။ ဂေဒေါမြို့
နေ။ ယေရောဟ်သားယောလာနှင့်ဇေဗဒိတည်း။
၈ ထိုမှတစ်ပါး။ ဒါဝိဒ်ရှိရာတောရဲတိုက်သို့ထွက်သွား
သောသူ။ ခွန်အားကြီး၍ဒိုင်းလွှားဆောင်လျက်စစ်တိုက်
ခြင်းငှါဘတ်စွမ်းနိုင်သောသူ။ ချင်သေ့ကဲ့သို့မျက်နှာရဲ၍

တောင်ပေါ်မှာအနုပညာကဲ့သို့လျှင်မြန်သောသူ၊ ဂဒ်အမျိုးသား
 ၉ ဟူမူကား။ ။ ဇာတိပေါင်း၊ ဩဗ္ဗိတပေါင်း၊ လျော့ဘာတပေါင်း၊ မိ
 ၁၀ | ရှမနွတပေါင်း၊ ယေရမိတပေါင်း၊ အတ္တိတပေါင်း၊ လေ့ယတပေါင်း။
 ၁၁ | ယောဟနနိတပေါင်း၊ ဇေဇာဗဒိတပေါင်း၊ ယေရမိတပေါင်း၊ မာ
 ၁၂ | ခဗာနိတပေါင်း၊ ပေါင်းတကျိပ်တပေါင်းတည်း။ ။ ဤသူတို့သည်
 ဂဒ်အမျိုးသားတွင် ဗိုလ်လုပ်၍ အငယ်ကားလူတရား။ အ
 ၁၃ | ကြီးကားလူတထောင်ကို အုပ်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ။ ယော်
 ဒန်မြစ်ရေသည် ကမ်တရှောက်လုံးကို လွှမ်းမိုးသောကာ
 လပဌမလတွင် သူတို့သည် ကူး၍ မြေညီရာ အရပ် အရှေ့
 အနောက်၌ နေသောသူ အပေါင်းတို့ကို ပြေးစေကြ၏။
 ၁၄ ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားနှင့် ယုဒအမျိုးသား အမျိုးတို့သည်
 ၁၅ ဒါရိန် ရှိရာရဲတိုက်သို့ လာသော အခါ၊ ဒါရိန်သည် ကြိုဆို
 ခြင်း ဌာထွက်သွား၍ ကျေမစခြင်း ဌာမေတ္တာစိတ်နှင့် လာ
 လျှင် ငါသဘောတူ၏။ သို့မဟုတ်။ ။ ကျေနပ်သူ လက်သို့
 အပ်ခြင်း ဌာလားလျှင် ငါ၌ အပြစ်မရှိသောကြောင့် ဘိုးဘေး
 တို့၏ ဘုရားသခင်သည် ကြည့်ရှု၍ ဆုမွန်တော်မူပါစေသော
 ၁၆ ဟု ဆိုသော်၊ ဝိညာဉ်တော်သည် ဗိုလ်ချုပ် အာမသဲအပေါ်
 မှာ သက်ရောက်၍ အိုဒါရိန်။ ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်
 တော်၏လူ။ အိုယေရှေ၏ သားတော်။ ကိုယ်တော်ဘက်သို့
 ဝင်စားသောသူ ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၌ မင်္ဂလာရှိပါစေ
 သော။ မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ ကိုယ်တော်ကို မစသောသူ၌
 မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်သည်
 ကိုယ်တော်ကို မစတော်မူပါစေသောဟု ပြန်ပြောလေသော်
 ဒါရိန်သည် သူတို့ကို လက်ခံ၍ ဗိုလ်အရာ၌ ခန့်ထားလေ၏။
 ၁၇ ထိုမှ တပေါင်း။ ဒါရိန်သည် ရှောလုကို စစ်တိုက်သွား
 သော ဗိလိတ္တိလူတို့နှင့် ထိုက်သော အခါ ဗိလိတ္တိမင်းတို့
 က ဤသူသည် ငါတို့ကို အပ်၍ ဗိမိသခင် ရှောလုဘက်သို့
 ဝင်စားမည် ဟု တိုင်ပင်ပြီးမှ ပြန်စေသောကြောင့် ဒါရိန်
 ၁၈ သည် စစ်မကူဘဲ ဇိကာလတ်မြို့သို့ သွားသောကာလ။ သူ
 ၁၉ ဘက်သို့ ဝင်စားသော မနာဂှေ အမျိုးသား ဟူမူကား။ ။ မိမိ
 အမျိုးသားတို့တွင် လူတထောင်ကို အုပ်သော ဗိုလ်။ အာဒ
 ၂၀ န။ ယောဇာဗဒိ။ ယောဒယေလ။ မိက္ခေလ။ ယောဇာဗဒိ။ ဇေဇာဟု။
 ၂၁ ဇိလသဲတည်း။ ။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် နွန်အားကြီးသော
 စစ်သူရဲဗိုလ်ကြီး ဖြစ်၍ ဓားမြလုပ်သောသူတို့ ဘဇက်၌ ဒါ
 ၂၂ ရိန်ကို မစကြ၏။ ။ ထိုကာလ၌ ဘုရားသခင်၏ ဗိုလ်ခြေကဲ့
 သို့ ကြီးစွာသော ဗိုလ်ခြေဖြစ်သည့် တိုင်အောင် တနေ့ထက်
 တနေ့ ဒါရိန်ကို ကူညီ၍ ဝင်စားကြ၏။
 ၂၃ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်အတိုင်း ရှောလု၏ နိုင်ငံ
 ကို ဒါရိန် လက်သို့ လွှဲခြင်း ဌာ ဒါရိန် ရှိရာဟောပြန်၍ သို့လား

သောသူ။စစ်တိုက်လက်နက်နှင့်ပြည့်စုံသောဘင်သား
 ၂၄ စာရင်းဟူမူကား။ ခိုင်းနှင့်ထုံကိုဆောင်၍စစ်တိုက်လက်
 ၂၅ နက်စုံနှင့်ပြည့်စုံသောယုဒအမျိုးသားချောက်ထောင်ရှစ်
 ၂၆ ရာ။ ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲ။ ရှိမောင်အမျိုးသားချစ်
 ၂၇ ထောင်တရာ။ လေဝိအမျိုးသားလေးထောင်ချောက်ရာ။
 ၂၈ အာရုန်အမျိုးအုပ်။ ယောယဒနှင့် အတူပါသော အာရုန်
 ၂၉ အမျိုးသားသုံးထောင်ချစ်ရာ။ ခွန်အားကြီးသောသူရဲ။
 ၃၀ လူပျိုအဖုတ်နှင့်သူ၏အဆွေအမျိုးတပ်မှူးနှစ်ကျိပ်နှစ်
 ၃၁ ပါး။ ဂျောလုပေါက်ဖော်ဖြစ်သောဗယ်မန်အမျိုးသား
 ၃၂ သုံးထောင်။ ထိုအမျိုးသားအများတို့သည်ဂျောလုဘက်
 ၃၃ မှာစောင့်နေကြ၏။ ခွန်အားကြီး၍အဆွေအမျိုးတို့တွင်
 ၃၄ ထင်ရှားသောဖေရိမ်အမျိုးသားနှစ်သောင်းရှစ်ရာ။ ဒါ
 ၃၅ ဝိဒိကိုရှင်ဘုရင်အရာရှိချီးမြှောက်ခြင်းငှါစာရင်းဝင်
 ၃၆ သောမနာဂှေအမျိုးဝက်ထဲကလူတသောင်းရှစ်ထောင်။
 ၃၇ ကာလအချိန်တို့ကိုနားလည်၍ဣသရေလအမျိုးသည်
 ၃၈ အဘယ်သို့ပြုသင့်သည်ကိုသိတတ်သောဣသခါအမျိုး
 ၃၉ သားသူကြီးနှစ်ရာ။ သူတို့အမျိုးသားချင်းအပေါင်းတို့
 ၄၀ သည်အသင့်ရှိကြ၏။ စိတ်နှစ်ခွမရှိ။ တပ်အခင်းအကျင်း
 ၄၁ မပျက်။ စစ်တိုက်လက်နက်စုံနှင့်ပြည့်စုံလျက်စစ်ချီ၍
 ၄၂ တိုက်တတ်သောဇာဗုလုန်အမျိုးသားငါးသောင်း။ နုဿ
 ၄၃ လိအမျိုးသားဗိုလ်တထောင်။ ခိုင်းနှင့်ထုံကိုဆောင်သော
 ၄၄ သူသုံးသောင်းချစ်ထောင်။ ခွန်အားထဲကစစ်မှူးစစ်
 ၄၅ ရေးခွဲသေ့ကျက်သောသူနှစ်သောင်းရှစ်ထောင်ချောက်
 ၄၆ ရာ။ အာရှာအမျိုးထဲကထိုအတူလေ့ကျက်၍စစ်ချီတတ်
 ၄၇ သောသူလေးသောင်း။ ယောဒန်မြစ်တဖက်ရပ်အမျိုး။
 ၄၈ ဂန်အမျိုး။ မနာဂှေအမျိုးတဝက်ထဲကစစ်တိုက်လက်
 ၄၉ နက်စုံအမျိုးမျိုးနှင့်ပြည့်စုံသောသူတသိန်းနှစ်သောင်း
 ၅၀ တည်း။ စစ်အခင်းအကျင်းမပျက်။ တိုက်တတ်သောသူ။
 အသက်ဆုံးပြီးသောသူအပေါင်းတို့သည်ဒါဝိဒ်ကိုရှင်
 ဘုရင်အရာရှိချီးမြှောက်ခြင်းငှါကြည်ညိုသောမိတ်အား
 ကြီး၍ဟောပြန်မြို့သို့လာကြ၏။ ကျန်ကြွင်းသောဣသရေ
 လအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ဒါဝိဒ်ကိုရှင်ဘုရင်အရာ
 ရှိကြ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်သုံးရက်ပတ်လုံးအထံ
 တော်၌စားသောက်လျက်နေကြ၏။ အမျိုးသားချင်းတို့
 သည်ပြင်ဆင်နှင့်ကြပြီ။ အနီးအပါး၌နေသောသူတို့သည်
 လည်းသိုးနွားနှင့်တကွအမဲသား။ မုန့်ညက်။ ထည်သီး။
 ပျစ်သီး။ စပျစ်ရည်။ ဆီတည်းဟူသောဂုဏ်များကိုဖြူ
 ကုသားအုတ်။ လား။ နွားအပေါ်မှာတင်လျက်ဣသခါခရိုင်။

ဇာဗုလုန်ခရိုင်။ နုဿလိခရိုင်မှပင်ဆောင်ခဲ့၍ဣသရေလ
 အမျိုးသားတို့သည်ပျော်ရွှင်ကြ၏။
 ၁ တဖန်ဒါဝိဒ်သည်လူတသောင်အုပ်။ တရာအုပ်အစ
 ၂ ရှိသောအကြီးအကဲအပေါင်းတို့နှင့်တိုင်ပင်ပြီးလျှင်။ ဣ
 သရေလအမျိုးပရိသတ်အပေါင်းတို့အားသင်တို့သည်
 အသိုက်၌ဝါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအခွင့်ပေး
 တော်မူလျှင်ဣသရေလနိုင်ငံအရပ်ရပ်၌ကျန်ကြွင်းသေး
 သောငါတို့ညီအစ်ကိုများ။ မြို့နှင့်မြို့နယ်၌နေသောယစ်
 ပရောဟိတ်။ လေဝိသားများတို့သည်ငါတို့နှင့်အသွယ်
 ၃ ဝေးဝေးခြင်းငှါအနွံအပြားစေလွှတ်ကြကုန်အံ့။ ငါတို့၏
 ဘုရားသခင်သစ်တာတော်ကိုတဖန်ဆောင်ခဲ့ကြကုန်အံ့။
 ၄ ဂျောလုလက်ထက်၌ထိုသစ်တာတော်ရှေ့မှာမေးမြန်း
 ၅ လေ့မရှိပါကားဟုမိန့်တော်မူသောစကားကို။ စည်း
 ၆ ဝေးသောပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်နှစ်သက်သော
 ၇ ကြောင့်အမိန့်တော်အတိုင်းပြုပါမည်ဟုဝန်ခံကြ၏။ ထို
 ၈ သို့ဒါဝိဒ်သည်ဘုရားသခင်၏သစ်တာတော်ကိုကိရ
 ယတ်ယာရိမ်မြို့မှဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါခဲရုတ္တုပြည်အနား။ ရှိ
 ၉ ဟောရမြစ်မှစ၍ဟာမတ်မြို့လမ်ဝတိုင်အောင်နေသော
 ၁၀ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေပြီးလျှင်။ ခေ
 ရုဗိမ်ကြားမှာကျိန်းဝပ်တော်မူသောထာဝရဘုရား၏နာ
 မတော်နှင့်ဆိုင်သောဘုရားသခင်၏သစ်တာတော်ကို
 ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်
 တကွယုဒပြည်ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့တည်းဟူသောဗာ
 ၁၁ လာမြို့သို့သွားလေ၏။ ဘုရားသခင်၏သစ်တာတော်ကို
 လှည်းသစ်ပေါ်မှာတင်၍အဘိနဒပ်အိမ်ထဲကထုတ်ကြ
 ၁၂ ၍။ ဩနှင့်သူ၏ညီတို့သည်လှည်းကိုနှင့်ကြ၏။ ဒါဝိဒ်
 ၁၃ နှင့်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်သီချင်းဆို
 လျက်စောင်း။ တရာ။ ပတ်သား။ နှံ့ခရာ။ ခွက်ကွင်း။ ငင်ဗိုး
 ၁၄ တို့ကိုကိုင်လျက်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌အားထုတ်
 ၁၅ ၍တီးမှုတ်ကြ၏။ မိန့်နီကောက်နယ်တလင်းသို့ရောက်
 သောအခါနွားတို့သည်ဘုရားသခင်၏သစ်တာတော်ကို
 လှုပ်ရှားသောကြောင့်ဩသသည်လက်ကိုဆန့်၍သစ်
 ၁၆ တာတော်ကိုကိုင်၏။ ထိုသို့သစ်တာတော်ကိုကိုင်သော
 ကြောင့်ထာဝရဘုရားသည်ဩသကိုအမျက်ထွက်၍
 ဒါဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်ဩသသည်ဘုရားသခင်ရှေ့
 ၁၇ တော်၌သေလေ၏။ ဩသကိုထာဝရဘုရားဒါဏ်ခတ်
 တော်မူသောကြောင့်ဒါဝိဒ်သည်သိုးငယ်သောမိတ်ရှိ၏။
 ထိုအရပ်သည်ယနေ့တိုင်အောင်ပရောဇာအမည်ဖြင့်

၁၂ တွင်သတည်း။ ထိုနေ့၌ဒါဝိဒ်သည်ဘုရားသခင်ကို
 ကြောက်၍ဘုရားသခင်၏သစ်တာတော်ကိုအဘယ်
 ၁၃ ကြောင့်ထံသို့ဆောင်ခဲ့ရမည်နည်းဟုဆိုလျက်၊မိမိနေ
 ရာ။ဒါဝိဒ်မြို့ထဲသို့သစ်တာတော်ကိုမဆောင်ဘဲဝိတ္ထိလူ
 ၁၄ ဩဗဒေဒ်အိမ်သို့လွှဲ၍ဆောင်သွားလေ၏။ဘုရားသခင်
 ၏သစ်တာတော်သည်သုံးလပတ်လုံး။ဩဗဒေဒ်အိမ်တွင်
 အိမ်သူအိမ်သားများဆီမှာရှိ၏။ထာဝရဘုရားသည်ဩ
 ဗဒေဒ်နှင့်အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့ကိုကောင်းကြီး
 ပေးတော်မူ၏။

၁ ဘုရားမင်းကြီးဟိရ်သည်ဒါဝိဒ်အဖို့နန်းတော်ကိုတည်
 ဆောက်ခြင်းငှါသံတမန်နှင့်တကွအာရဇ်သစ်သား။
 ၂ လက်သမား။ပန်းရန်သမားတို့ကိုစေလွှတ်လေ၏။ထာဝ
 ရဘုရားသည်ဒါဝိဒ်ကိုအသရေလှောင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်
 ထားတော်မူကြောင်းနှင့်မိမိလူအသရေလှောင်အမျိုးအဖွဲ့အလို
 ငှါနိုင်ငံကိုချီးမြှောက်တော်မူကြောင်းကိုဒါဝိဒ်သိမြင်၏။

၃ ဒါဝိဒ်သည်ယေရုရှလင်မြို့၌ထပ်၍မယားတို့ကိုသိမ်း
 ၄ ယူသဖြင့်သားသမီးများတို့ကိုမြင်လေ၏။ယေရုရှလင်မြို့
 ၌ဒါဝိဒ်မြင်သောသားတို့အမည်ကား။ရှမ္မာ။ရှောဗပ်။နာ
 ၅။ဒေသန်။ရှောလမန်။ဇုဗဟာ။ဇေလိ။ဇေလိပလက်။နောဂ။
 ၆ နေဗက်။ယာဗျာ။ဇေလိရှမာ။ဇေလျာဒ။ဇေလိဗလက်တည်း။

၈ ဒါဝိဒ်ကိုဘိသိတ်ပေး၍အသရေလှောင်ဘုရင်အရာ၌
 ခန့်ထားကြောင်းကိုဖိလိစ္စိလူတို့သည်ကြားလျှင်ထိုလူ
 အပေါင်းတို့သည်ဒါဝိဒ်ကိုရှာ၍လာကြ၏။ထိုသိတင်းကို
 ၉ ဒါဝိဒ်သည်ကြားသောအခါမျိုးသွား၏။ဖိလိစ္စိလူတို့
 ၁၀ သည်လာ၍ရေဖိမ်ချိုင့်၌အနွှံအပြားနေကြ၏။ဒါဝိဒ်က
 လည်းအကျွန်ုပ်သည်ဖိလိစ္စိလူတို့ရှိရာသို့သွားရပါမည်
 လော။အကျွန်ုပ်လက်၌အပ်တော်မူမည်လောဟုဘုရား
 သခင်ကိုမေးလျှောက်လျှင်ထာဝရဘုရားကသွားလော။

၁၁ သင့်လက်၌ငါအပ်မည်ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ဒါဝိဒ်
 သည်ဗာလပေရဇိမ်မြို့သို့သွား၍သူတို့ကိုလုပ်ကြံပြီးမှ
 ဘုရားသခင်သည်ရေထဲ၌ဖြိုဖျက်သကဲ့သို့ရေနံသူတို့
 ကိုအေးဖြင့်ဖြိုဖျက်တော်မူပြီဟုဆိုလျက်ထိုအရပ်ကို
 ၁၂ ဗာလပေရဇိမ်အမည်ဖြင့်တွင်စေသတည်း။ထိုအရပ်၌
 ဖိလိစ္စိလူများပြစ်ထားသောရုပ်တုများကိုဒါဝိဒ်၏အ
 ၁၃ မိန့်တော်နှင့်မီးရှို့ကြ၏။တဖန်ဖိလိစ္စိလူတို့သည်ထိုချိုင့်
 ၁၄ ၌အနွှံအပြားလာ၍နေကြ၏။ဒါဝိဒ်သည်လည်းဘုရား
 သခင်ကိုတဖန်မေးလျှောက်သော်သူတို့ရှိရာသို့တည်
 တည်မတက်ရ။သူတို့မှလွှဲ၍ပိုးစာဘေးတက်တချက်
 ၁၅ ၌ရှိရမည်။ပိုးစာပင်များ၌စပ်ချီသံကိုကြားသောအခါ

တိုက်အံ့သောငှါမျိုးလော့။ထိုအခါဘုရားသခင်သည်
 ဖိလိစ္စိတပ်ကိုလုပ်ကြံခြင်းငှါသင့်ရှေ့မှာကြွသွားမည်
 ၁၆ ဟုဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ဒါဝိဒ်သည်ပြု
 ၍ဖိလိစ္စိလူတို့ကိုဝိဗောဇ်မြို့၌သည်ဂါဇေရမြို့တိုင်
 ၁၇ အောင်လုပ်ကြံလေ၏။ဒါဝိဒ်သိတင်းသည်အတိုင်းတိုင်း
 အပြည်ပြည်တို့၌နွှံ့ပြား၍ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့သည်သူ
 ကိုကြောက်ရွံ့စေခြင်းငှါထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူ၏။

၁ ထိုနောက်။ဒါဝိဒ်မြို့၌အိမ်တော်တို့ကိုဆောက်တော်
 မူ၏။ဘုရားသခင်၏သစ်တာတော်ဌာနကိုပြင်၍ထဲ
 ၂ တော်ကိုလည်းတည်တော်မူပြီးမှ၊ဒါဝိဒ်ကဘုရားသခင်
 ၏သစ်တာတော်ကိုထပ်၍ရှေ့တော်၌အမှုတော်ကိုအ
 စည်စောင့်စေခြင်းငှါထာဝရဘုရားသည်လေဝိသားတို့
 ကိုရွေးချယ်တော်မူသောကြောင့်အချားတပါးသောသူ
 တို့သည်ဘုရားသခင်၏သစ်တာတော်ကိုမထပ်ရကြ
 ၃ ဟုဆိုလျက်၊ထာဝရဘုရား၏သစ်တာတော်အဖို့ပြင်
 ဆင်သောအရပ်ဌာနသို့ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါအသရေလှောင်
 မျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုယေရုရှလင်မြို့၌ရဝေးစေသော
 ၄ အခါ၊အာရုန်သားတို့နှင့်လေဝိသားတို့ကိုလည်းရဝေး
 ၅ စေတော်မူ၍ရောက်လာသောသူဟူမူကား။ကောဟတ်
 အမျိုးတွင်အကြီးဖြစ်သောဥရလနှင့်သူ၏ညီအစ်ကို
 ၆ တရာနှစ်ဆယ်။မေရာရိအမျိုးတွင်အကြီးဖြစ်သောအ
 ၇ သာယနှင့်သူ၏ညီအစ်ကိုတရာနှစ်ဆယ်။ဂေရရှံအမျိုး
 တွင်အကြီးဖြစ်သောယောလနှင့်သူ၏ညီအစ်ကိုတရာ
 ၈ သုံးဆယ်။ဇေလိဗန်အမျိုးတွင်အကြီးဖြစ်သောရှေမာ
 ၉ ယနှင့်သူ၏ညီအစ်ကိုနှစ်ရာ။ဟေဗြုန်အမျိုးတွင်အ
 ၁၀ ကြီးဖြစ်သောဇေလျာလနှင့်သူ၏ညီအစ်ကိုရှစ်ဆယ်။ဩ
 ဇေလအမျိုးတွင်အကြီးဖြစ်သောအမိနဒ်နှင့်သူ၏ညီ
 ၁၁ အစ်ကိုတရာတဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။ဒါဝိဒ်သည်
 လည်းယဇ်ပရောဟိတ်အာဒုတ်နှင့်အမျှသော။လေဝိသား
 ဩရေလ။အသာယ။ယောလ။ရှေမာယ။ဇေလျာလ။အမိန
 ၁၂ ဒပ်တို့ကိုခေါ်၍၊သင်တို့သည်လေဝိသားအဆွေအမျိုး
 သူကြီးဖြစ်ကြ၏။အသရေလှောင်အမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာ
 ဝရဘုရား၏သစ်တာတော်အဖို့ငါပြင်ဆင်သောအ
 ၁၃ ရပ်ဌာနသို့ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါကိုယ်ကိုရင်ညီအစ်ကိုတို့
 ၁၄ ကိုရင်သန့်ရှင်းစေကြလော့။အရင်ကမသန့်ရှင်း။တရား
 လမ်းသို့မလိုက်ဘဲငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို
 ၁၅ ရှာသောကြောင့်ဒါဏ်ခတ်တော်မူသည်ဟုသတိပေး၏။

၁၅ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏သစ်
 တာတော်ကိုဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေကြ၏။
 ၁၅ |ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်နှင့်အညီမောရှေမှာထားခဲ့သည့်
 ၁၆ အတိုင်းလေဝိသားတို့သည်ဘုရားသခင်၏သစ်တာတော်
 ကိုသစ်တာတော်ထပ်ဘိုးဖြင့်ထပ်ကြ၏။လေဝိသား
 အကြီးအကဲတို့သည်စောင်း။တရော။ခွက်ကွင်းအစရှိ
 သောဘူရိယမျိုးနှင့်သီချင်းဆိုတတ်သောညီအစ်ကိုတို့
 ကိုဝမ်းမြောက်စွာအသံပြိုင်ဆိုစေခြင်းငှါခန့်ထားရမည်
 ၁၇ အကြောင်း။အမိန့်တော်ရှိသည့်အတိုင်း၊ထိုလေဝိသားတို့
 သည်ယောလသားဟောမန်။သူ၏ညီစုထဲကဗေရဒိသား
 အာသပ်။မိမိတို့ညီစု။မေရာရိအမျိုးထဲကကုရှာယသား
 ၁၈ ဇေသန်တို့ကို၎င်း၊မိမိတို့ညီ။ဒုတိယအရာရှိဖြစ်သောဇာခ
 ရိ။ဗဟိဇာလ။ရှေမိရာမုတ်။ယောဟောလ။ဥန္နီ။ဇေလျာဘ။
 ဗေနာယ။မာသေယ။မတ္တိသိ။ဇေဝိဗလေ။မိတ်နေယ။တံ
 ခါးစောင့်ဩဗဒေဒုံ။ယောလ။အာဇာဇိတို့ကို၎င်းခန့်ထား
 ၁၉ ကြ၏။သီချင်းဆရာဟောမန်။အာသပ်။ဇေသန်တို့သည်
 ၂၀ ကြေးဝါခွက်ကွင်းကိုတီးရကြ၏။ဇာခရိ။ဗဟိဇာဇေ
 လ။ရှေမိရာမုတ်။ယောဟောလ။ဥန္နီ။ဇေလျာဘ။မာသေယ။
 ၂၁ ဗေနာယတို့သည်အာလမုတ်တရောကိုထိုးရကြ၏။မတ္တိ
 သိ။ဇေဝိဗလေ။မိတ်နေယ။ဩဗဒေဒုံ။ယောလ။အာဇာဇိတို့
 ၂၂ သည်အသံချဲလင်စွာရှေမိနိတ်စောင်းကိုတီးရကြ၏။လေ
 ဝိသားအကြီးအကဲဖြစ်သောခေန်နိသည်သီချင်းအတတ်
 ၂၃ နှင့်သေ့ကျက်သောကြောင့်သီချင်းဆရာကြီးဖြစ်၏။ဗေ
 ရဒိနှင့်ဇေလကာနသည်သစ်တာတော်တံခါးစောင့်ဖြစ်၏။
 ၂၄ |ယဇာဗဗေဟိတ်ရှေဗနိ။ယောရှုဗတ်။နာသနေလ။အာမ
 သဲ။ဇာခရိ။ဗေနာယ။ဇေလျာဘတို့သည်ဘုရားသခင်၏
 သစ်တာတော်ရှေမှာတံပိုးမှုတ်ရကြ၏။ဩဗဒေဒုံနှင့်
 ယေဟိသည်လည်းသစ်တာတော်တံခါးစောင့်ဖြစ်၏။
 ၂၅ ထိုသို့ဒါဝိဒ်မင်းနှင့်ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူ။
 လူတစ်ထောင်အုပ်တို့သည်ထာဝရဘုရား၏ပဋိညည်သစ်
 တာတော်ကိုဩဗဒေဒုံအိမ်မှဝမ်းမြောက်သောမိတ်နှင့်
 ၂၆ ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါသွားကြ၏။ထာဝရဘုရား၏ပဋိညည်
 သစ်တာတော်ကိုထပ်သောလေဝိသားတို့ကိုဘုရားသ
 ခင်မစတော်မူသည်ဖြစ်၍သူတို့သည်နွားချွန်ကောင်
 ၂၇ နှင့်သိုးချွန်ကောင်တို့ကိုယဇာဗဗေဟိတ်ကြ၏။ဒါဝိဒ်နှင့်
 သစ်တာတော်ကိုထပ်သောလေဝိသားများ။သီချင်းဆရာ
 ခေန်နိနှင့်သီချင်းဆိုသူများတို့သည်ပိတ်ချောကိုဝတ်ကြ
 ၏။ဒါဝိဒ်သည်ပိတ်သင်တိုင်းကိုလည်းထပ်၍ဝတ်၏။
 ၂၈ |ထိုသို့ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ကျွေး

ကျော်လျက်နှာရာတံပိုးခွက်ကွင်းတရောစောင်းတို့ကို
 တီးမှုတ်လျက်ထာဝရဘုရား၏ပဋိညည်သစ်တာတော်
 ၂၉ ကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏။ထာဝရဘုရား၏ပဋိညည်သစ်တာ
 တော်သည်ဒါဝိဒ်မြို့ထဲသို့ဝင်သောအခါရှေလူ၏သိုးမိ
 ခါလသည်ပြတင်းပေါက်ကကြည့်၍ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်
 ကလျက်တီးမှုတ်လျက်လာသည့်ကိုမြင်သဖြင့်မိတ်နှစ်လုံး
 ၃၀ တဲ၌မထိမဲ့မြင်ပြု၏။ထိုသို့ဘုရားသခင်၏သစ်တာတော်
 ကိုဆောင်ခဲ့၍ဒါဝိဒ်ဆောက်နှင့်သောတဲအလယ်၌ထား
 ပြီးမှမီးရှို့ရာယဇာဗဗေဟိတ်မိသဟာယဗဗေဟိတ်တို့ကိုဘုရားသ
 ၂ ခင်ရှေတော်၌ပူဇော်ကြ၏။မီးရှို့ရာယဇာဗဗေဟိတ်
 ယဇာဗဗေဟိတ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကိုဒါဝိဒ်မင်းသည်ပြီးစီးစေသော
 အခါထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုမြှောက်၍ပရိသတ်တို့
 ၃ ကိုကောင်းကြီးပေးလေ၏။ဣသရေလလူယောကျာ်း
 မိမိအပေါင်းတို့အားရနိုးတပျား။အမဲသားတတစ်။စပျစ်
 သီးပျည်တပျားစီဝေငှတော်မူ၏။
 ၄ တဖန်ထာဝရဘုရား၏သစ်တာတော်ရှေမှာအမှု
 တော်ကိုဆောင်ရွက်၍ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုအတုအတိုင်း
 ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါခန့်ထားတော်မူသောလေဝိသားများဟူ
 ၅ မူကား။ခွက်ကွင်းတီးသောအကြီးအကဲအာသပ်။သူ
 နောက်စောင်းတရောတီးသောဇာခရိ။ယောလ။ရှေမိရာ
 မုတ်။ယောဟောလ။မတ္တိသိ။ဇေလျာဘ။ဗေနာယ။ဩဗဒေဒုံ။
 ၆ ယောလတရနှင့်၊ဘုရားသခင်၏ပဋိညည်သစ်တာတော်
 ရှေမှာအစည်တံပိုးမှုတ်သောယဇာဗဗေဟိတ်ဗေနာယ
 နှင့်ယဟာဇာလတည်း။
 ၇ ထိုနေ့၌ဒါဝိဒ်သည်အာသပ်နှင့်သူညီတို့အားအင်သော
 ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းရာဆာသံသီ
 ၈ ချင်းသစ်ဟူမူကား။ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူး
 တော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။နာမတော်ကိုပဌနာပြုကြလော့။
 ၉ အမှုတော်တို့ကိုလူများတို့အားပြသကြလော့။ထာဝရ
 ဘုရားကိုသီချင်းဆိုကြလော့။ဆာသံသီချင်းကိုဆိုကြ
 လော့။အံ့ဗွယ်သောအမှုတော်အပေါင်းတို့ကိုဟောပြော
 ၁၀ ကြလော့။သန့်ရှင်းသောနာမတော်၌ဝါကြားဝမ်းမြောက်
 ကြလော့။ထာဝရဘုရားကိုရှာသောသူတို့သည်မိတ်နှစ်
 ၁၁ လုံးရှင်လန်းကြစေ။ထာဝရဘုရားနှင့်တန်ခိုးတော်ကို
 ရှာကြလော့။မျက်နှာတော်ကိုအစည်မပြတ်ရှာကြလော့။
 ၁၂ |စီရင်တော်မူသောအံ့ဩာဘွယ်တို့ကို၎င်းထူးဆန်း
 သောအမှုတော်တို့နှင့်နှုတ်တော်ထွက်ပညတ်တို့ကို၎င်း

၁၈ အောင်းမေ့ကြလော့။။ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်ဆုသရေလ
 ၁၉ အမျိုး၊ ရွေးကောက်တော်မူသောယာ ကုပ်အနွယ်တို့။
 ၂၀ ကိုယ်တော်မြတ်ထာဝရဘုရားသည်ဝါ တို့ဘုရားသခင်
 ၂၁ ဖြစ်တော်မူ၏။ မြေကြီးတပြင်လုံး၌စီရင်ပိုင်တော်မူ၏။ ဝါ
 ၂၂ သည်သင်တို့အမွေခံရာဘုံခါနာနဲပြည်ကိုသင်၌ပေးမည်
 ၂၃ ဟုဝါတို့အမျိုးသည်အခရအတွက်အားဖြင့်မမျှား။ အလွန်
 ၂၄ နည်း၍ဆိုပြည်၌ညွှတ်သည့်မြင်လျက်နေသောအခါအာ
 ၂၅ ဗြာဟ္မဒိတိသား၍အောက်၌ကျိန်ဆိုတော်မူလျက်ယာ
 ၂၆ ကုပ်၌မြို့သောဘုရား။ ဆုသရေလ၌နိဗ္ဗာဏရပဋိညည်
 ၂၇ ဖြစ်စေခြင်းငှါလူမျိုးအဆက်တထောင်တိုင်အောင်မိန့်
 ၂၈ ဖြက်တော်မူသောနှုတ်ကပတ်တည်းဟူသောဝန်ခံခြင်း
 ၂၉ ဘုရားတော်ကိုအစဉ်အမြဲအောင်းမေ့တော်မူ၏။ သူကို
 ၃၀ သည်တမြို့မှတမြို့သို့ရင်တနိုင်ငံမှတနိုင်ငံသို့ရင်တည်
 ၃၁ လည်၍သွားကြသောအခါ၊ သူတို့ကိုညည်းဆဲစေခြင်း
 ၃၂ ငှါအတတ်သူအားမျှအခွင့်ပေးတော်မူ။ သူတို့အတွက်
 ၃၃ လည်းရှင်ဘုရင်တို့ကိုဆုမွလျက်၊ ထေရ်၌တိဿိတိခံ
 ၃၄ သောသူတို့ကိုမတ်မခိုက်နှင့်။ ဝေဇရာဗက်တို့ကိုအပြစ်
 ၃၅ မပြုနှင့်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၃၆ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့။ ထာဝရဘုရားအားသိချင်း
 ၃၇ ဆိုကြလော့။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းဘုရားကိုတနေ့ထက်
 ၃၈ တနေ့ညွှန်ကြားကြလော့။ ဘုန်းတော်ကိုတပါးအမျိုးသား
 ၃၉ တို့၌ရင်အံ့ဖွယ်သောအမှုတော်တို့ကိုခပ်သိမ်းသောလူ
 ၄၀ မျိုးတို့၌ရင်ဖော်ပြကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည်ကြီး
 ၄၁ မြတ်၍အလွန်ချီးမွမ်းဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားတကာတို့
 ၄၂ ထက်ကြောက်ရွံ့ဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ တပါးအမျိုးသား
 ၄၃ တို့၏ဘုရားရှိသမျှတို့သည်အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ
 ၄၄ ၏။ ထာဝရဘုရားမူကားမိလားကောင်းကင်ကိုဖန်ဆင်း
 ၄၅ တော်မူ၏။ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်သည်ရှေ့တော်၌ရှိ၏။
 ၄၆ အစွမ်းသတ္တိနှင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းလည်းနေ
 ၄၇ တော်မူရာ၌ရှိ၏။ လူအမျိုးတို့။ ထာဝရဘုရားသည်ဘုန်း
 ၄၈ တန်ခိုးအစွမ်းသတ္တိရှိတော်မူသည်ဟုဝန်ခံကြလော့။ ရှိ
 ၄၉ တော်မူသည်ဟုဝန်ခံကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏နာမ
 ၅၀ တော်သည်ဘုန်းကြီးတော်မူသည်ဟုဝန်ခံကြလော့။ ပူ
 ၅၁ ဇော်သကာကိုဆောင်ခဲ့လျက်ရှေ့တော်သို့ချည်းကပ်
 ၅၂ ကြလော့။ သန့်ရှင်းသောတန်ဆာကိုဆင်၍ထာဝရဘုရား
 ၅၃ ကိုကိုးကွယ်ကြလော့။ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့။ ရှေ့
 ၅၄ တော်၌ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိကြလော့။ လောကဓာတ်သည်
 ၅၅ မထွပ်မရှားနိုင်အောင်မြဲမြဲစွာတည်ထိမည်။ ကောင်း
 ၅၆ သောသင်္ဃာန်မြောက်ခြင်းရှိစေ။ မြေကြီးသည်လည်းရှင်

လန်းခြင်းရှိစေ။ ထာဝရဘုရားပိုးစံတော်မူသည်ဟုတပါး
 ၂၁ အမျိုးသားတို့တွင်ဟောပြောကြစေ။ ပင်လယ်နှင့်ပင်
 ၂၂ လယ်တန်ဆာသည်အသံဗလံပြုစေ။ လယ်ပြင်နှင့်လယ်
 ၂၃ ပြင်၌ရှိသမျှသည်လည်းဝမ်းမြောက်စေ။ ထိုအခါတော၌ရှိ
 ၂၄ သမျှသောအပင်တို့သည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရှင်
 ၂၅ လန်းစွာသိချင်းဆိုကြထိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ ကိုယ်
 ၂၆ တော်သည်မြေကြီးသားတို့ကိုဘုရားစီရင်ခြင်းငှါကြွလာ
 ၂၇ တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ကောင်းမြတ်တော်မူ၍
 ၂၈ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်ဂုဏ်ကျေး
 ၂၉ ဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုကယ်တင်
 ၃၀ တော်မူသောဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့သည်သန့်ရှင်းသောနာမ
 ၃၁ မတော်ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဝန်ခံ၍ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း
 ၃၂ ခြင်း၌ဝါကြားဝမ်းမြောက်မည်အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်တို့
 ၃၃ ကိုကယ်တင်တော်မူပါ။ တပါးအမျိုးသားထဲကနှုတ်၍ရ
 ၃၄ ဝေးစေတော်မူပါဟုမြွက်ဆိုကြလော့။ ဆုသရေလအမျိုး
 ၃၅ ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
 ၃၆ မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်းဟုသိချင်းဆိုကြသောအခါ
 ၃၇ လူများအပေါင်းတို့သည်အာမင်းဟုဝန်ခံလျက်ထာဝရ
 ၃၈ ဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။
 ၃၉ ထာဝရဘုရား၏ပဋိညည်သစ်တာတော်ရှေ့မှာနေ
 ၄၀ တိုင်းဆောင်ရွက်စရာအမှုကိုအစဉ်အမြဲဆောင်ရွက်
 ၄၁ စေခြင်းငှါအာသပ်နှင့်သူ၏ညီတို့ကိုရင်၊ ဩဗဒေနှင့်ညီ
 ၄၂ ချောက်ကိုပုံရှစ်ယောက်။ တံခါးစောင့်ဟောသံနှင့်ယေ
 ၄၃ ဒုသန်သားဩဗဒေနှင့်တို့ကိုရင်သစ်တာတော်ရှေ့မှာထား
 ၄၄ တော်မူ၏။ မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာနေရက်အစဉ်အ
 ၄၅ တိုင်းနံနက်တခါညဦးတခါထာဝရဘုရားအားမီးရှို့ရာ
 ၄၆ ယဇ်တို့ကိုပူဇော်၍ဆုသရေလအမျိုး၌ထာဝရဘုရား
 ၄၇ ထားတော်မူသောပညတ္တိကျပ်စာ၌ပါသမျှအတိုင်းပြု
 ၄၈ စေခြင်းငှါဂိဗောင်မြို့၌မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာရှိသောထာ
 ၄၉ ဝရဘုရား၏တံတော်ရှေ့တွင်ယဇ်ပရောဟိတ်အနုတ်
 ၅၀ နှင့်သူ၏ညီယဇ်ပရောဟိတ်များကိုလည်းထားတော်မူ
 ၅၁ ၏။ ထာဝရဘုရား၏ကရုဏာတော်သည်အစဉ်အမြဲ
 ၅၂ တည်သောကြောင့်ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းစေခြင်း
 ၅၃ ငှါ၊ သိချင်းသည်တို့၏အဆောင်။ တံပိုးခွက်ကွင်းအစရှိ
 ၅၄ သောဘုရားသခင်၏တူရိယမျိုးကိုကိုင်သောဟောမန်နှင့်
 ၅၅ ယေဒုသန်အစရှိသော။ ခရီးကောက်၍စာရင်းသွင်းသော
 ၅၆ သူအချားတို့ကိုလည်းထားတော်မူ၏။ ယေဒုသန်သားတို့
 ၅၇ သည်လည်းတံခါးစောင့်ဖြစ်ကြ၏။ ထိုနောက်မှလူအ
 ၅၈ ပေါင်းတို့သည်မိမိတို့နေရာသို့ပြန်သွားကြ၏။ ဒါဗိဇ်သည်

လည်း နန်းတော်သားတို့ကို အသင်းကြီးပေးခြင်းငှါ သွားတော်မူ၏။

၁ ဒါပိန်မင်းသင်္ဃန်းတော်၌ ညီဝိပ်စွာနေရသော အခါ ပရောဇာန်နာသန်ကို ခေါ်၍ ကြည့်ရှုလေ့။ ငါသည် အာရဇ် သစ်သားအိမ်နှင့် နေ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ပရိညာဉ်သစ် တာတော်မူကား ကုသားကပြောသောကွယ်ကာလျက် နေရသည်ဟု ဆိုသော်။ နာသန်က အကြံတော်ရှိသမျှအတိုင်း ပြုတော်မူပါ။ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်နှင့် အတူရှိ

၂ တော်မူသည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။ ထိုညည့်တွင် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ပရောဇာန်နာသန်သို့ ရောက်၍၊ ကျွန်ဒါပိန်ထံသို့ သွားလေ့။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်သည် ငါ့နေရာတို့ အိမ်ကို မဆောက်ရ။

၃ ဣသရေလအမျိုးကို အရုက္ခပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သောနေ့ ကစ၍ ယနေ့တိုင် အောင်အိမ်နှင့် ငါမနေ။ တဲတခုမှ တခုသို့ ပြောင်းရွှေ့တဲ့များတို့နှင့် နေပြီ။ ဣသရေလအမျိုးအပေါင်းနှင့် ငါတို့လည်း အရပ်တို့၌ ငါ၏လူမျိုးကို ကျွေးမွေးစေခြင်းငှါ ငါစေခိုင်းသော ဣသရေလတရားသူကြီးတရားတော်အား သင်သည် အဖွဲ့အစည်းသစ်သား အိမ်ကို အတယ်ကြောင့် မဆောက်သနည်းဟု ငါဆိုဘူး

၄ သလော။ ယခုမှာ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။ သိုးထိန်းရာသိုးခြံထဲက သင့်ကို ငါနှုတ်ယူ၍ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အုပ်စိုးသောမင်းအရာ၌ ငါခန့်ထားပြီ။ သင်သွားလေရာ ရာ၌ ငါလိုက်၍ သင်၏ရန်သူအပေါင်းတို့ကို သင့်ရှေ့မှာ ပယ်ရှားသဖြင့် မြေကြီးသားလူကြီးဂုဏ်အသရေကဲ့သို့ သင်၌ ဂုဏ်အသရေကို ငါပေးပြီ။ ထိုမှတစ်ပါး။ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးနေရာအရပ်ကို ငါပြင်ဆင်ပြီ။ သူတို့သည် နောက်တဖန် မပြောင်းမလဲ။ မိမိတို့နေရာ၌ နေစေခြင်းငှါ ငါမြဲမြဲစေမည်။ မတရားသောသူတို့သည် ရှေးကာလ၌ ၎င်းငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးတရားသူကြီးတို့ကို ခန့်ထားသောကာလ၌ ၎င်းဆဲလက်ကဲ့သို့ နောက်တဖန် မညည်းဆဲရ။ သင့်ကိုလည်း ရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှ ကယ်လွှတ်၍ ချမ်းသာပေးပြီ။ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကိုလည်း

၅ ငါတင်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူပြီ။ သင်သည် အသက်ကာလစု၍ ဘေးနေရာသို့ သွားရသောအခါ သင်မှဆင်းသက်သောသားဂုဏ်သားတရားတော်ကို

၆ ငါမျိုးမြှောက်၍ သူ၏နိုင်ငံကို တည်ထောင်မည်။ ထိုသားသည် အဖွဲ့အစည်းအကြီးတော်သားတို့ကို ဆွဲမည်။ သူထိုင်သောရာ

၁ ပလ္လင်ကို အစည်အမြဲ ငါတည်စေမည်။ ငါသည် သူ၏အဖွဲ့ဖြစ်မည်။ သူသည်လည်း ငါ၏သားဖြစ်စေမည်။ သင့်ရှေ့မှာရှိသောသူ၌ ငါ၏တရားတော်ကို နှုတ်သကဲ့သို့ သင်၏

၂ သား၌ ငါမနှုတ်။ ထိုသားကို ငါ့အဖွဲ့အစည်းအကြီး နေရာချမည်။ သူ၏ရာဇပလ္လင်သည်လည်း အစည်အမြဲတည်ရသကဲ့သို့ ဟု ကျွန်ဒါပိန်အား ပြောလေ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသားတော်တရားအလုံးစုံတို့ကို နာသန်သည် ဒါပိန်အား ပြန်ပြောလေ၏။

၃ ထိုအခါ ဒါပိန်မင်းကြီးသည် အထဲသို့ ဝင်၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထိုင်လျက် အိုထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်ကို ဤမျှလောက်မျိုးမြှောက်တော်မူမည် အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်သည် အတယ်သို့ သောသူ ဖြစ်ပါသနည်း။ အကျွန်ုပ်အမျိုးသည် အတယ်သို့ သောအမျိုးဖြစ်ပါသနည်း။ သို့ရာတွင် အိုဘုရားသခင်။ ထိုကျေးဇူးတော်ကို သာမညကျေးဇူးဟု ထင်မှတ်တော်မူသောကြောင့် ကိုယ်တော်ကျွန်၏အမျိုးအနွယ်ကို ကြာမြင့်စွာ သောကာလနှင့် ဂုဏ်လျက် မိန့်တော်မူပါသည်တကား။ အိုထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်ကို ဘုန်းကြီးသောသူကဲ့သို့ မှတ်တော်မူပါသည်တကား။ ကိုယ်တော်ကျွန်ဒါပိန်သည် ကိုယ်ဘုန်းကြီးစေခြင်းငှါ အတယ်သို့ တိုးတက်၍ လျှောက်ရပါမည်နည်း။ ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်ကို သိတော်မူ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်ကျွန်အကျိုးကို ထောက်၍ အလိုတော်ရှိသည် အတိုင်း ဤကြီးစွာသော အမှုအလုံးစုံတို့ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ အလုံးစုံတို့ကို ပြုတော်မူပြီး။ သို့ဖြစ်၍ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့ကြားသမျှအတိုင်း ကိုယ်တော်နှင့် တူသောဘုရား။ ကိုယ်တော်မှတစ်ပါး အချားသော ဘုရားမည်မျှမရှိပါ။ အရုက္ခပြည်မှ ရှေးနှုတ်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏လူမျိုးရှေ့မှလူအမျိုးမျိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သဖြင့် ကြီးမြတ်၍ ကြောက်မက်ဖွယ်သော နာမတော်ကို ကိုယ်တော်အဖွဲ့ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင် ကြွ၍ ကိုယ်တော်အဖွဲ့ရှေ့နှုတ်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးနှင့် တူသောလူမျိုးတရားတော်များသည် မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိပါလော။ အကြောင်းမူကား။ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးသည် အစည်အမြဲ ကိုယ်တော်၏လူ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ပြု၍ ကိုယ်တော်ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ယခုမှာ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်ကျွန်နှင့် ၎င်းကိုယ်တော်ကျွန်၏အမျိုးအနွယ်၌ ၎င်းမိန့်တော်မူသောတရားတော်အစည်အမြဲတည်ပါစေသော။ မိန့်တော်မူ

၂၄ သည်အတိုင်းပြုတော်မူပါ။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
 ထာဝရဘုရားသည်အသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ဖြစ်
 တော်မူသည်ဟူ၍နာမတော်သည်အစည်အမြဲမျိုးမြောက်
 ခြင်းရှိမည်အကြောင်း။ အမိန့်တော်သည် အစည်အမြဲ
 တည်ပါစေသော။ ကိုယ်တော်ကျွန်ဒါဝိဒ်၏အမျိုးအနွယ်
 ၂၅ သည်ရှေ့တော်၌တည်ပါစေသော။ အကြောင်းမူကား။
 အိုအကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်ကသင်၏အမျိုး
 အနွယ်ကိုငါတည်စေမည်ဟုကိုယ်တော်ကျွန်အားဗျာဒိတ်
 ပေးတော်မူသောကြောင့် ကိုယ်တော်ကျွန်အပ်ရှေ့တော်
 ၂၆ နှိပ်ဌာနာပြုချင်သောစိတ်ရှိပါ၏။ ယခုလည်း အိုထာဝရ
 ဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်မှန်တော်မူ၏။ ဤ
 ၂၇ ကျေးဇူးကိုကိုယ်တော်ကျွန်၌ကတိထားတော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်
 ၍ကိုယ်တော်ကျွန်၏ အမျိုးအနွယ်သည်ရှေ့တော်၌အစည်
 အမြဲတည်ပါမည်အကြောင်း။ ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါ
 နူးညှုတ်သောစိတ်ရှိတော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်
 တော်သည်ကောင်းကြီးပေးတော်မူလျှင်ကောင်းကြီးမင်္ဂ
 လာကိုအစဉ်အမြဲခံရပါလိမ့်မည်ဟုအတောင်းသတည်း။

၁ ထိုနောက်။ ဒါဝိဒ်သည်ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုလုပ်ကြံ၍
 အောင်မြင်သဖြင့်ဂါသမြို့နှင့်ကျေးလက်များကိုသိမ်းယူ
 ၂ လေ၏။ မောဘပြည်ကိုလည်းလုပ်ကြံ၍မောဘအမျိုး
 သားတို့သည်ဒါဝိဒ်၌ကျွန်ခံလျက်အခွန်ဆက်ရကြ၏။
 ၃ ၊ ဇောဘမင်းကြီးဟာဒဒေဇာသည်ဥဖရတ်မြစ်နားမှာ
 မိမိနိုင်ငံကိုတည်စေခြင်းငှါသွားသောအခါဒါဝိဒ်သည်
 ၄ ဟာမတ်မြို့တိုင်အောင်တိုက်ဖျက်၍၊ ရထားတထောင်။
 မြင်းစီးသူရဲရနွှင်ထောင်။ ခြေသည်သူရဲနွှင်သောင်းကိုဖပ်
 ဆီး၍ရထားတရာကိုသိမ်းထားပြီးမှအချားသောမြင်းရ
 ၅ ထားရှိသမျှတို့ကိုဖျက်ဆီးလေ၏။ ဒမာသက်မြို့နေရှင်
 လူတို့သည်ဇောဘမင်းကြီးဟာဒဒေဇာကိုစစ်ကူသော
 အခါဒါဝိဒ်သည်ရှင်လူနွှင်သောင်းနှင်ထောင်တို့ကိုသတ်
 ၆ ပြီးမှ၊ ရှင်ပြည်ဒမာသက်မြို့၌မြို့စောင့်တပ်ကိုထားသဖြင့်
 ရှင်လူတို့သည်ဒါဝိဒ်၌ကျွန်ခံ၍အခွန်ဆက်ရကြ၏။ ဒါဝိဒ်
 သွားလေရာရာ၌ထာဝရဘုရားသည်စောင့်မတော်မူ၏။
 ၇ ၊ ဟာဒဒေဇာ၏ကျွန်တို့စွဲ ကိုင်သောရွှေခိုင်းသွားများကို
 ၈ ဒါဝိဒ်သည်သိမ်း၍ပေရုရှလင်မြို့သို့ဆောင်သွား၏။ ဟာ
 ဒဒေဇာအစိုးရသောတိဗဟတ်မြို့နှင့်ရန်မြို့မှဒါဝိဒ်သည်
 များစွာသောကြေးဝါကိုသိမ်းသွား၏။ ရှောလမန်သည်
 ကြေးဝါရေကန်။ ကြေးဝါတိုင်။ ကြေးဝါတန်ဆာများကို
 ထိုကြေးဝါဖြင့်လုပ်သတည်း။

၉ ဇောဘမင်းကြီးဟာဒဒေဇာ၏တပ်အလုံးအရင်းကို
 ဒါဝိဒ်လုပ်ကြံကြောင်းကိုဟာမတ်မင်းကြီးတော့အသင့်
 ၁၀ ကြားလျှင်၊ မိမိရန်သူဟာဒဒေဇာကိုဒါဝိဒ်သည်စစ်တိုက်
 ၍လုပ်ကြံသောကြောင့်မိဿဟာယဖွဲ့၍ကောင်းကြီး
 ပေးစေခြင်းငှါမိမိသားဟဒေါရ်ကိုဒါဝိဒ်မင်းကြီးထံသို့
 စေလွှတ်၍ဟဒေါရ်သည်ရွှေဖလား။ ငွေဖလား။ ကြေးဝါ
 ၁၁ ဖလား။ အမျိုးမျိုးတို့ကိုဆောင်ခဲ့လေ၏။ ထိုဖလားတို့
 ကိုဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်ထာဝရဘုရားအားပူဇော်၏။ ထို
 အဘူ။ ရှင်ပြည်။ မောဘပြည်။ အမွန်ပြည်။ ဖိလိတ္တိပြည်။
 အာမလက်ပြည်။ အပြည်ပြည်တို့မှဆောင်ခဲ့သောရွှေငွေ
 ၁၂ ကိုလည်းပူဇော်၏။ ထိုမှတပါး။ ဇေရုဗာသားအဘိရှ
 သည်ဆားချိုင့်တွင်ဇေရုဗာသောင်းရှစ်ထောင်တို့ကို
 ၁၃ လုပ်ကြံလေ၏။ ဇေရုဗာသို့ပြည်၌မြို့စောင့်တပ်တို့ကိုထား၍ဇေရု
 ဖြည်သားအပေါင်းတို့သည်ဒါဝိဒ်၌ကျွန်ခံကြ၏။ ဒါဝိဒ်
 သွားလေရာရာ၌ထာဝရဘုရားသည်စောင့်မတော်မူ၏။
 ၁၄ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည်အသရေလနိုင်ငံလုံးကိုစိုးစံ၍နိုင်ငံ
 တော်သားတို့တွင်တရားမှုကိုစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။
 ၁၅ ၊ ဇေရုဗာ၏သားယွာဘသည်ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖြစ်၏။ အဟိ
 ၁၆ လုဒ်၏သားယောရှဖတ်သည်အတွင်းဝန်ဖြစ်၏။ အဟိ
 တုပ်၏သားဇာဒုတ်နှင့်အဗျာသာ၏သားအဟိမလက်
 သည်ယဇာပရေဟိတ်ဖြစ်၏။ စရာယသည်စာရေးတော်
 ၁၇ ကြီးဖြစ်၏။ ယောယဒ၏သားဗနာယလည်ခေရဘိလူနှင့်
 ပေလဘိလူတို့ကိုအုပ်ရ၏။ ဒါဝိဒ်၏သားတော်တို့သည်
 လည်းအထံတော်၌မင်းသားအရာနှင့်နေကြ၏။

၁ ထိုနောက်။ အမွန်ရှင်ဘုရင်နာဟတ်သည်သေ၍
 သားတော်ဟာနုန်သည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်းသိုင်၏။
 ၂ ၊ ဒါဝိဒ်ကလည်းဟာနုန်အဖနာဟတ်သည်အားကျေးဇူး
 ပြုသောကြောင့်သူ၏သား၌ကျေးဇူးပြုမည်ဟုဆိုလျက်
 သူ၏အဖသေရာတွင်နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါသံတမန်တို့ကို
 စေလွှတ်၍ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့သည်ဟာနုန်မင်းကိုနှစ်သိမ့်
 ၃ စေခြင်းငှါသူရှိရာအမွန်ပြည်သို့ရောက်ကြ၏။ အမွန်
 အမျိုးမျိုးမတ်တို့သည်ဟာနုန်မင်းထံသို့ဝင်၍ဒါဝိဒ်သည်
 မိတ်ဘော်ကိုနှစ်သိမ့်စေသောသူတို့ကိုစေလွှတ်ရာတွင်
 ခမည်းတော်ကိုရိုသေစွာပြုသည်ဟုထင်မှတ်တော်မူ
 သလော။ ပြည်တော်ကိုစစ်ဆေးစူးစမ်း၍ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ
 သာသူ၏ကျွန်တို့သည်အထံတော်သို့ရောက်သည်မဟုတ်
 ၄ လောဟုလျှောက်ကြလျှင်၊ ဟာနုန်သည်ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့
 ကိုယူပြီးလျှင်မုတ်ဆိတ်ကိုရိုက်၍အဝတ်ကိုတင်ပါးတိုင်

၁ အောင်မြင်ပြီးမှလွှတ်လိုက်လေ၏။ ထိုသူတို့နှစ်ဦးအဘယ်သို့ပြုသည်ကိုဒါဝိဒ်သည်သိတင်းကြားသောအခါသူတို့သည်အဖွန်၌ကပ်သောကြောင့်ဆီးကြံစေခြင်းငှါစေလွှတ်၍သင်တို့သည်မုတ်ဆိတ်မနေမှီဘိုင်အောင်ယေရိခေါမြို့မှာနေကြလေ့။ ထိုနောက်မှပြန်လာကြလေ့ဟုမှားထားတော်မူ၏။

၂ ဟာနုန်မင်းနှင့်အဖွန်အမျိုးသားတို့ကတိတို့သည်ဒါဝိဒ်ရှေ့မှာစက်ဆုတ်ရွံ့ရှာဘွယ်ဖြစ်သိမ့်မည်ဟုသိလျှင်မေသောပေါတာမိပြည်။ ရှုရိမာခါပြည်။ ဇောဘပြည်တို့၌ဖြင်းရထားတို့ကိုငြားခြင်းငှါအခွက်တသောင်း

၃ ကိုလျှော်၍၊ ဖြင်းရထားသုရဲသုံးသောင်းနှစ်ထောင်ကို၎င်းမာခါမင်းကြီးနှင့်သူ၏လူတို့ကို၎င်းငြားသဖြင့်ထိုသူတို့သည်မေဒာမြို့ရှေ့မှာတပ်ချကြ၏။ အဖွန်အမျိုးသား

၄ တို့သည်လည်းရထား၍အမြို့မြို့တို့မှစစ်ချီကြ၏။ ထိုသိတင်းကိုဒါဝိဒ်သည်ကြားလျှင်ယွာဘနှင့်ခွန်အားကြီး

၅ သောသူရဲအလုံးအရင်းအပေါင်းကိုစေလွှတ်၏။ အဖွန်အမျိုးသားတို့သည်ထွက်၍မြို့တံခါးဝမှာစစ်ခင်းကျင်းကြ၏။ စစ်ကုသောမင်းကြီးတို့သည်လွင်ပြင်၌တချားစီ

၆ နေကြ၏။ ယွာဘသည်လည်းရှေ့၌၎င်းနောက်၌၎င်းစစ်မျက်နှာနှစ်ဖက်ရှိသည့်ကိုမြင်လျှင်ဣသရေလလူတို့တွင်သန်မြန်သောသူရှိသမျှတို့ကိုရွေးကောက်၍ရှုရိလူတို့

၇ တဖက်၌စစ်ခင်းကျင်း၏။ ကြွင်းသောသူတို့ကိုအဖွန်အမျိုးသားတို့တဖက်၌စစ်ခင်းကျင်းစေခြင်းငှါညီအဘိ

၈ ခွဲလက်သို့အပ်လျက်၊ ရှုရိလူတို့သည်ကိုဇိုင်လျှင်အားကူရမည်။ အဖွန်အမျိုးသားတို့သည်သင့်ကိုဇိုင်လျှင်သင့်အားငါကူမည်။ ရဲရင့်သောစိတ်ရှိ၍ငါတို့လူမျိုးနှင့်

၉ ငါတို့ဘုရားသခင်မြို့ရွာတို့အဖို့အားထုတ်၍တိုက်ကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘုရားသည်အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း

၁၀ စီရင်တော်မူစေသတည်းဟုဆိုပြီးမှ၊ သူ၌ပါသောလူများနှင့်တကွရှုရိလူတို့ကိုစစ်တိုက်ခြင်းငှါချည်းသွားသော

၁၁ အခါရှုရိလူတို့သည်ပြေးကြ၏။ ရှုရိလူတို့ပြေးသည်ကိုအဖွန်အမျိုးသားတို့သည်မြင်လျှင်သူတို့သည်လည်းညီအဘိရှေ့မှာပြေး၍မြို့ထဲသို့ဝင်ကြ၏။ ယွာဘသည်လည်းယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်သွားလေ၏။

၁၂ ရှုရိလူတို့သည်ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာမိမိတို့ရှိသည်ကိုသိမြင်လျှင်သံတမန်တို့ကိုစေလွှတ်၍ဖြစ်တဖက်၌နေသောရှုရိလူတို့ကိုခေါ်သဖြင့်ဟာဒဒေဇာခန့်ထားသောဗိုလ်ချုပ်မင်းရှောဗက်သည်လည်းအုပ်ရ၏။

၁၃ ထိုသိတင်းကိုကြားလျှင်ဒါဝိဒ်သည်ဣသရေလအမျိုး

သားအပေါင်းတို့ကိုရထားစေ၍ယေဒ်နပ်မြစ်ကိုကူးသဖြင့်ရန်သူတပ်သို့ရောက်၍စစ်ခင်းကျင်းလေ၏။ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည်စစ်ခင်းကျင်း၍ရှုရိလူတို့သည်တိုက်သောအခါ

၁၄ ၊ ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာပြေးကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည်လည်းရှုရိမြင်းရထားမီးသုရဲချွန်ထောင်။ ခြေသည်သူရဲလေးသောင်းတို့ကိုသတ်၍ဗိုလ်ချုပ်မင်းရှောဗက်ကိုလည်း

၁၅ လုပ်ကြံလေ၏။ ဟာဒဒေဇာမင်း၏ကျွန်တို့သည်ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာမိမိတို့ရှိသည်ကိုသိမြင်လျှင်ဒါဝိဒ်နှင့်မိသဟာယဖွဲ့၍ကျန်ခံကြ၏။ နောက်တဖန်

၁၆ ရှုရိလူတို့သည်အဖွန်အမျိုးသားတို့ကိုစစ်မကြာ။ အခါလဲ၍ရှင်ဘုရင်တို့သည်စစ်တိုက်ချိန်ရောက်သောအခါယွာဘသည်ဗိုလ်ခြေအလုံးအရင်းနှင့်ချီသွားသဖြင့်အဖွန်ပြည်ကိုတိုက်ဖျက်၍ရဗ္ဗာမြို့ကိုပိုင်းထား၏။

၁၇ ဒါဝိဒ်သည်ကိုယ်တိုင်ယေရုရှလင်မြို့၌နေလေ၏။ ယွာဘသည်ရဗ္ဗာမြို့ကိုတိုက်ဖျက်ပြီးမှဒါဝိဒ်သည်မင်းကြီး၏သရဖူကိုချွတ်ယူ၍ခေါင်းတော်ပေါ်မှာတင်ကြ၏။ သရဖူအချိန်ကားကျောက်မြတ်ကိုမဆိုဘဲရှေ့အခွက်တဆယ်ရှိသတည်း။ မြို့၌လူယူသောဥစ္စာအများကိုလည်းထုတ်လေ

၁၈ ၏။ မြို့သားတို့ကိုလည်းထုတ်၍လွှတ်လိုက်မူ။ သံထွန်။ သံပေါက်ဆိန်နှင့်လုပ်မှုကိုလုပ်စေ၏။ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည်အဖွန်မြို့သူရွာသားအပေါင်းတို့၌ပြုပြီးမှလူအပေါင်းတို့နှင့်အတူယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်လေ၏။

၁၉ နောက်တဖန်ဂေဇာမြို့မှဖိလိစ္စတိုလူတို့နှင့်စစ်တိုက်ကြစည်။ ဟုရှသိလူသိဗေဇသည်ရေဖိမ်အမျိုးသားဖက်သတ်၍ဖိလိစ္စတိုလူတို့ကိုအောင်မြင်လေ၏။ နောက်တဖန်ဖိလိစ္စတိုလူတို့ကိုစစ်တိုက်ကြစည်။ ယာဇုရသားလေဟာနုန်သည်ရက်ကန်းလက်လိပ်နှင့်အမှုကြီးသောထုံရိုးကိုသုံးစွဲသောဂိတ္တိအမျိုးဂေါလျတ်၏ညီလာခံကို

၂၀ သတ်လေ၏။ နောက်တဖန်ဂါသမြို့မှာစစ်တိုက်ကြစည်။ အရပ်မြင့်၍လက်တဖက်၌လက်ချောက်ချောင်းစီ။ ခြေတဖက်၌ခြေချောက်ချောင်းစီ။ ပေါင်းနှစ်ဆယ်လေး

၂၁ ချောင်းရှိသောရေဖိမ်အမျိုးသားတယောက်သည်၊ ဣသရေလအမျိုးကိုကြမ်းပသောအခါဒါဝိဒ်အစ်ကိုရှိမူ၏။ သားယောနုသန်သည်ထိုသူကိုသတ်လေ၏။ ဤသူတို့သည်ဂါသမြို့၌နေသောရေဖိမ်လူကြီးသားဖြစ်၍ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏ကျွန်တို့လက်ဖြင့်သေကြ၏။

၂၂ နောက်တဖန်စာတန်သည်ဣသရေလအမျိုးတဖက်၌ထ၍ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုရေတွက်စေခြင်းငှါ

၂၃

၂၄

၂၅

၂၆

၂ ဒါဝိဒ်ကိုတိုက်တွန်းလေ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်းလူပေါင်းမည်မျှရှိသည်ကိုငါသိမည်အကြောင်း။ ဗေရုရှေတမြို့မှသည်ဒန်မြို့တိုင်အောင်သွား၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုရေတွက်ပြီးလျှင်စာရင်းကိုထပ်သို့သွင်းလေ့ဟုမိလ်ချုပ်

၃ မင်းယွာဘနှင့်အရာရှိတို့အားမိန့်တော်မူ၏။ ယွာဘကလည်းထာဝရဘုရားသည်မိမိလူတို့ကိုထပ်၍အဆတရာတိုးပွားစေခြင်းငှါပြုတော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင်အရှင်မင်းကြီး။ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည်သခင်၏ကျွန်ဖြစ်ပါသည်မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သခင်သည် ဤအမှုကိုအဘယ်ကြောင့်စီရင်တော်မူသနည်း။ ဣသရေလအမျိုးပြစ်မှားစရာအကြောင်းကိုအဘယ်ကြောင့်ပြု

၄ တော်မူသနည်းဟုလျှောက်လေ၏။ သို့သော်လည်းအမိန့်တော်သည်ယွာဘစကားကိုနိုင်သဖြင့်ယွာဘသည်ထွက်၍ဣသရေလပြည်တခုရှာကာလုံးသို့သွားပြီးမှယေရုရှလင်

၅ မြို့သို့ပြန်လာ၏။ လူပေါင်းစာရင်းကိုဒါဝိဒ်အားဆက်၍ဣသရေလအမျိုး၌ခားကိုင်သူရဲတသန်းနှင့်တသိန်း။ ယုဒအမျိုး၌ခားကိုင်သူရဲလေးသိန်းနှင့်ချစ်သောင်းရှိ၏။

၆ သို့ရာတွင်ယွာဘသည်အမိန့်တော်ကိုရှုံ့သောကြောင့်လေဝီအမျိုးနှင့်ဗယ်သမိန်အမျိုးကိုအချားသောအမျိုးထဲသို့သွင်း၍မရေတွက်။

၇ ဒါဝိဒ်ပြုသောအမှုကိုဘုရားသခင်သည်အလိုတော်မရှိသဖြင့်ဣသရေလအမျိုးကိုဒါဏ်ခတ်တော်မူမည်ဖြစ်

၈ ၍။ ဒါဝိဒ်ကအကျွန်ုပ်ပြုမိသောအမှု၌အလွန်ပြစ်မှားပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အပြစ်ကိုဖြေရှင်းတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်အလွန်မြဲကိသောအမှုကိုပြုမိပါပြီဟုဘုရား

၉ သခင်အားတောင်းပန်လေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ဒါဝိဒ်

၁၀ ၏ပဒုဋ္ဌာန်းကိုဂုဏ်ကျော်၍။ ဒါဝိဒ်ထံသို့သွားလေ့။ အရာသားပါးကိုသင့်အားငါပြု၏။ သင်၌ငါပြုစရာဘိတုပါးပါးကိုရွေးလေ့ဟုထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆို

၁၁ လေ့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း။ ဂဒ်သည်ဒါဝိဒ်ထံသို့

၁၂ သွား၍ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သုံးနှစ်ပတ်လုံးအစာအာဟာရခေါင်းပါးသောဘေး။ သုံးလပတ်လုံးသင့်ကိုရန်သူလိုက်မှီ၍ခားဖြင့်လုပ်ကြံသောဘေး။ သုံးရက်ပတ်လုံးပြည်တော်၌ကာလနာဘည်းဟူသောထာဝရဘုရား၏ခားတော်ကိုထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်ကိုင်၍ဣသရေလပြည်တခုရှာကာလုံးကိုဖျက်ဆီးသောဘေးတို့တွင်တပါးပါးကိုရွေးလေ့ဟုမိန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူအားအဘယ်သို့ပြန်လျှောက်ရမည်ကိုဆင်ခြင်တော်မူပါ။

၁၃ ဟုလျှောက်လေ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်းငါသည်ကျည်းခြောင်းရာသို့ရောက်လေပြီတကား။ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သို့ရောက်ပါစေ။ ကရုဏာတော်ကြီးလှ၏။ လူလက်သို့မရောက်ပါစေနှင့်ဟုဂဒ်အားပြန်ပြော၏။

၁၄ ထာဝရဘုရားသည်လည်းဣသရေလအမျိုး၌ကာလနာကိုလွှတ်လိုက်တော်မူ၍လူချစ်သောင်းသေကြ၏။

၁၅ ယေရုရှလင်မြို့ကိုဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါဘုရားသခင်သည်ကောင်းကင်တမန်ကိုစေလွှတ်တော်မူသည်အတိုင်းကောင်းကင်တမန်ဖျက်ဆီးမည်ဟုအားထုတ်သောအခါထာဝရဘုရားသည်ကြည့်ရှုလျက်ထိုဘေးကြောင့်နောင်တရတော်မူ၍တန်ပြီ။ သင့်လက်ကိုရုတ်သိမ်းလေ့ဟုဖျက်ဆီးသောကောင်းကင်တမန်အားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်ယေဗုသိလူအရောနု၏ကောက်နယ်တလင်းအနားမှာရပ်နေ၏။

၁၆ ဒါဝိဒ်သည်မျှော်ကြည့်၍ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်ယေရုရှလင်မြို့အပေါ်မှာခားကိုမိုးလျက်မိလ်းကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကြားမှာရပ်နေသည်ကိုမြင်လျှင်ကိုယ်တိုင်မှစ၍ဣသရေလအမျိုးသားအသက်ကြီးသူတို့သည်လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်လျက်မြေပေါ်မှာ

၁၇ ပျပ်ပပ်လျက်နေကြ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်းပြည်သားတို့ကိုရေတွက်စေခြင်းငှါစီရင်သောသူကားအကျွန်ုပ်ဖြစ်ပါသည်မဟုတ်လော။ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားပါပြီ။ အလွန်နုစုရိုက်ကိုပြုမိပါပြီ။ ဤသိုးတို့မူကား။ အဘယ်သို့ပြုမိပါသနည်း။ အိုအကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်၏လူတို့ကိုဒါဏ်ခတ်ခြင်းငှါလက်တော်ကိုသူတို့အပေါ်သို့ရောက်စေတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်နှင့်အကျွန်ုပ်အဆွေအမျိုးအပေါ်သို့ရောက်စေတော်မူပါဟုဘုရားသခင်အားတောင်းပန်လေ၏။

၁၈ ထိုအခါဒါဝိဒ်သည်သွား၍ယေဗုသိလူအရောနု၏ကောက်နယ်တလင်း၌ထာဝရဘုရားအဖို့ယဇ်ပလ္လင်ကိုတင်စေခြင်းငှါပြောရမည်အကြောင်း။ ထာဝရဘုရား၏

၁၉ ကောင်းကင်တမန်သည်ဂဒ်ကိုမှာထားသဖြင့်။ ဂဒ်ဆင့်ဆိုသောထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်အတိုင်းဒါဝိဒ်သည်

၂၀ သွားလေ၏။ အရောနုသည်ဝပါးကိုနယ်စည်တွင်ထွဋ်ကြည့်၍ရှင်ဘုရင်ကိုမြင်သောအခါသားလေးယောက်

၂၁ နှင့်တကွပုန်းရှောင်၍နေ၏။ ဒါဝိဒ်သည်အရောနုရာသို့ရောက်သောအခါအရောနုကြည့်၍ဒါဝိဒ်ကိုမြင်လျှင်ကောက်နယ်တလင်းမှဆင်း၍ဒါဝိဒ်ရှေ့မှာဦးချပျပ်ပပ်

၂၂ လေ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်းလူတို့တွင်ကာလနာဘေးကိုညိမ်း

စေမည်အကြောင်း။ ထာဝရဘုရားအဖို့ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်
 ၂၃ အဖိုးထိုက်သည်အတိုင်းရောင်းပါဟုအမိန့်ရှိသော်။ အ
 ရောနကကျွန်တော်သခင်အရှင်မင်းကြီး။ ယူတော်မူပါ။
 စိတ်တော်ရှိသည့်အတိုင်းပြုတော်မူပါ။ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ခွား
 များ။ ထင်းဘို့ကောက်နယ်တန်ဆာများ။ ဘောဇဉ်ပူဇော်
 သကာဘို့ချုပ်ပါးများအလုံးစုံကိုကျွန်တော်ဆက်ပါ၏ဟု
 ၂၄ ဒါဝိဒ်အားလျှောက်လျှင်။ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးကထိုသို့ငါမယူ
 ရ။ စင်စစ်အဖိုးထိုက်သည်အတိုင်းပေး၍ငါဝယ်မည်။ သင့်
 ဥစ္စာကိုထာဝရဘုရားအဖို့ငါမသိမ်း။ ကိုယ်ငွေမကုန်ဘဲ
 ၂၅ ရှေ့ချောက်ပိဿာကိုချိန်ပေး၍ထိုအရပ်ကိုဝယ်ပြီးမှ
 ၂၆ ၊ ထာဝရဘုရားအဖို့ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍မီးရှို့ရာယဇ်။
 မိဿဟာယယဇ်တို့ကိုပူဇော်လေ၏။ ထိုသို့ထာဝရ
 ၂၇ ဘုရားကိုပဌနာပြုသောအခါမီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ပေါ်သို့
 ၂၈ မီးကျသဖြင့်ကောင်းကင်ထဲကထူးတော်မူ၏။ ထာဝရ
 ဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်းကောင်းကင်တမန်
 သည်မိမိခါးကိုခါးအိမ်၌သွင်းထားပြန်၏။

ထာဝရဘုရားသည်ယေဗုသိလူအရောန၏ကောက်
 နယ်တလင်း၌ထူးတော်မူသည်ကိုဒါဝိဒ်သိမြင်လျှင်ထိုအ
 ၂၉ ရပ်၌ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကိုပြုလေ၏။ တော၌မောရှေ
 လုပ်ခဲ့သောထာဝရဘုရား၏တံတော်၌မီးရှို့ရာယဇ်
 ပလ္လင်သည်ထိုကာလ၌ပေါ်မြင့်မြင့်သောအရပ်ပေါ်
 ၃၀ မှာရှိ၏။ ဒါဝိဒ်သည်ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်
 ခါးကိုကြောက်သောကြောင့်ထိုယဇ်ပလ္လင်သို့သွား၍
 ၃၁ ဘုရားသခင်ကိုမမေးမလျှောက်ဝံ့။ သို့ဖြစ်၍ဒါဝိဒ်ကဤ
 အရပ်သို့ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ဖြစ်၏။
 ဤယဇ်ပလ္လင်သည်ဣသရေလအမျိုး၏ယဇ်ပလ္လင်ဖြစ်၏ဟု
 ၃၂ ဆိုလျက်။ ဣသရေလပြည်၌ရှိသောတပါးအမျိုးသားတို့
 ကိုစုဝေးစေခြင်းငှါမိန့်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏အိမ်
 တော်တည်စရာဘို့ကျောက်ဆစ်ရသောပန်းရန်သမား
 ၃၃ တို့ကိုလည်းစေခိုင်းတော်မူ၏။ တံခါးလုပ်စရာသံချွန်
 အဖိုနှင့်သစ်သားဆက်စရာအဖိုများစွာသောသံကိုရင်
 ၃၄ အချိန်မမှတ်နိုင်အောင်များစွာသောကြေးဝါကိုရင်။ များ
 စွာသောအာရဇ်သစ်သားကိုရင်ပြင်ဆင်တော်မူ၏။ ဇိနုန်
 ခြံသားနှင့်တူရုဗ္ဗသားတို့သည်အာရဇ်သစ်သားအများ
 ၃၅ ကဲ့အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်းသား
 ရှောလမုန်သည်အသက်ဝယ်၍ခူသေး၏။ ထာဝရဘုရား

အဖို့တည်ရသောအိမ်မူကားအလွန်ထူးဆန်းသောအိမ်။
 အတိုင်းတိုင်းအပြင်ပြင်၌ဘုန်းအသရေကျော်စောသော
 အိမ်ဖြစ်ရမည်။ ယခုပင်အိမ်တော်အဖို့ငါပြင်ဆင်မည်ဟု
 အကြံရှိလျက်အနိစ္စမရောက်မှီများစွာပြင်ဆင်တော်မူ၏။
 ၆ သားတော်ရှောလမုန်ကိုလည်းခေါ်၍ဣသရေလအ
 မျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဖို့အိမ်တော်ကိုတည်
 ၇ ဆောက်ရမည်အကြောင်းမှာထားလေသည်မှာ။ သား။
 ငါ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အဖို့အိမ်
 ၈ တော်ကိုတည်ဆောက်မည်ဟုငါအကြံရှိပြီ။ သို့ရာတွင်
 ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ငါသို့ရောက်
 သည်ကား။ သင်သည်များစွာစစ်တိုက်၍လူအများတို့ကို
 သတ်လေပြီ။ မြေကြီးပေါ်မှာငွေ့ကုန်၍များစွာသော
 အသွေးကိုသွန်းသောကြောင့်ငနာမအဖို့အိမ်ကိုမတည်မ
 ၉ ဆောက်ရ။ သင်မြင်သောသားတယောက်သည်ညိမ်ဝပ်
 သောသူဖြစ်သိမ့်မည်။ သူ၏အမည်ကားရှောလမုန်ဖြစ်၍
 သူပတ်လည်၌ရန်သူမရှိ။ ညိမ်ဝပ်သောအခွင့်ကိုရင်သူ၏
 လက်ထက်၌ဣသရေလအမျိုးသည်စစ်တိုက်ခြင်းမရှိ။ ညိမ်
 ၁၀ ဝပ်စွာနေရသောအခွင့်ကိုရင်ငါပေးမည်။ ထိုသားသည်
 ငနာမအဖို့အိမ်ကိုတည်ဆောက်ရထိမ့်မည်။ သူသည်
 သားဖြစ်ထိမ့်မည်။ ငါသည်လည်းသူ၏အဖဖြစ်မည်။
 ၁၁ သူထိုင်သောဣသရေလနိုင်ငံရာဇပလ္လင်ကိုအစည်အမြဲ
 ငါတည်စေမည်ဟုမိန့်တော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်၍သား။ ထာဝ
 ၁၂ ရဘုရားသည်သင့်ဘက်၌နေ၍အကြံထမြောက်စေတော်
 မူသဖြင့်အမိန့်တော်ရှိသည့်အတိုင်းသင်သည်သင်၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်ရထိမ့်
 ၁၃ မည်။ သို့ရာတွင်သင်သည်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရား၏တရားတော်ကိုစောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း။
 ထာဝရဘုရားသည်ညာဏ်ပညာကိုပေး၍ဣသရေလအ
 ၁၄ မျိုးကိုစီရင်ခြင်းအမှု၌မှာသားတော်မူပါစေသော။ ဣသ
 ရေလအမျိုး၏အမှု၌ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားမှာ
 ထားတော်မူသောစီရင်ထုံးစံချက်တို့ကိုစောင့်ရှောက်
 ခြင်းငှါသတ်ပြုလျှင်အကြံထမြောက်ရထိမ့်မည်။ အားယူ
 ၁၅ ၍ရဲရင့်ခြင်းရှိလော့။ စိုးရိမ်ခြင်း။ စိတ်ပျက်ခြင်းမရှိစေ
 နှင့်။ ငါသည်ဆင်းရဲစပ်တွင်ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်
 အဖို့ရှေ့အခွက်တထောင်နှင့်ငွေအခွက်တသောင်းကိုရင်
 အချိန်မမှတ်နိုင်အောင်များစွာသောကြေးဝါနှင့်သံကိုရင်
 သစ်သားများနှင့်ကျောက်များကိုရင်ပြင်ဆင်ပြီ။ သင်
 ၁၆ သည်လည်းထပ်၍ပြင်ဆင်ရမည်။ ထိုမှတပါး။ သင်၌
 များစွာသောလက်သမားပန်းရန်သမားကျောက်ဆစ်

သမား။အမျိုးမျိုးသောအတတ်၌လေ့ကျက်သောဆရာ
 ၁၆ သမားရှိကြ၏။ရွှေငွေကြေးဝါသ်အတိုင်းမသိများသည်
 ဖြစ်၍ထံလော့။ကျိုးစားလော့။ထာဝရဘုရားသည်သင်
 နှင့်အတူရှိတော်မူပါစေသောဟုမှာထားတော်မူ၏။

၁၇ ဣသရေလမင်းအပေါင်းတို့သည်သားတော်နှင့်ပိုင်း
 ၁၈ ရမည်အကြောင်း။မှာထားလေသည်မှာ။။သင်တို့၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့နှင့်အတူရှိတော်
 မူသည်မဟုတ်လော။အရပ်ရပ်၌ညိမ်ဝပ်ရသောအခွင့်
 ကိုပေးတော်မူသည်မဟုတ်လော။ပြည်သူပြည်သားတို့
 ကိုငလက်၌အပ်တော်မူသဖြင့်ထာဝရဘုရား၏ရှေ့။ထို
 ဘုရားသခင်၏လူတို့ရှေ့မှာတပြည်လုံးသည်နှိမ့်ချလျက်
 ၁၉ ရှိ၏။သို့ဖြစ်၍သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို
 ရှာခြင်းငှါကိုယ်မိတ်နှစ်လုံးကိုနှိုးဆော်တိုက်တွန်းကြ
 လော့။ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အဖို့တည်ရသောအိမ်
 တော်ထဲသို့ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သစ်တာတော်နှင့်
 ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းသောတန်ဆာတို့ကိုသွင်းခြင်း
 ငှါထကြလော့။ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းရာ
 ဌာနတော်ကိုတည်ဆောက်ကြလော့ဟုမှာထားတော်မူ၏။

၁ ဒါဝိဒ်မင်းသည်အသက်ကြီး၍ကာလပြည့်စုံရာအချိန်
 ၂ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထား၍။ဣသရေလမင်း။ယဇ်ပရော
 ဟိတ်။လေဝိသားအပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေတော်မူ၏။

၃ လေဝိသားတို့တွင်အသက်သုံးဆယ်လွန်၍စာရင်း
 ၄ ဝင်သောယောကျာ်းပေါင်းကားသုံးသောင်းရှစ်ထောင်
 ၅ တည်း။ထိုသူတို့တွင်နှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည်
 ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်အမှုကိုဆောင်ရွက်ရကြ၏။
 ၆ ချောက်သောင်တို့သည်အရာရှိ။တရားသူကြီးလုပ်ကြ
 ၇ ၏။။လေးထောင်တို့သည်တံခါးကိုစောင့်ကြ၏။လေး
 ၈ ထောင်တို့သည်ဂုဏ်တော်ကိုမျိုးမွမ်စရာဘူရိယတို့နှင့်
 ၉ ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကိုမျိုးမွမ်ကြ၏။လေဝိသား
 ၁၀ ဂေရရှုံ။ကောဟတ်။မေရာရိအမျိုးအသီးအသီးတို့ကို
 ၁၁ ဒါဝိဒ်ခွဲထား၍တမျိုးတချားစီသင်းဖွဲ့စေ၏။။ဂေရရှုံအ
 ၁၂ မျိုးသားကားလာဒန်နှင့်ရှိပါတည်း။။လာဒန်သားအကြီး
 ၁၃ ကားယေဟေလ။သူ၏ညီဇေသံနှင့်ယောလ။ပေါင်းသုံး
 ၁၄ ယောက်တည်း။။ရှိသားကားရှေ့လောမိတ်။ဟာဇေလ။
 ၁၅ ဟာရန်။ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။ဤသူတို့သည်လာဒန်
 ၁၆ အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်ကြ၏။။ရှိသားကားယာဟတ်။
 ၁၇ ဇိဇာ။ယုရှ။ဗေရိ။ပေါင်းလေးယောက်တည်း။။ယာဟတ်

ကားအကြီးဖြစ်၏။ဇိဇာကားဒုတိယအရာကိုရ၏။ယုရှ
 နှင့်ဗေရိ၌ကားသားများစွာမရှိ။သို့ဖြစ်၍အဆွေအမျိုးအ
 လိုက်စာရင်းတခုတည်း၌ပေါင်းကြ၏။

၁၈ ကောဟတ်သားကားအာမရိ။ဣဇာဟာ။ဟေမြုန်။
 ၁၉ ဩဇေလ။ပေါင်းလေးယောက်တည်း။။အာမရိသားကား
 အာရန်နှင့်မောရှေတည်း။အာရန်နှင့်သားစည်မြေးဆက်
 တို့သည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌နံ့သာပေါင်းကိုးခိုးရှိ
 ခြင်း။အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ခြင်း။နာမတော်ကိုမြှောက်
 ၍အစဉ်ကောင်းကြီးပေးခြင်းအမှုကိုပြုရမည်အကြောင်း။
 ၂၀ အလွန်သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ
 ၂၁ အချားသူတို့နှင့်ခွဲထားသောသူဖြစ်ကြ၏။။ဘုရားသခင်
 ၂၂ လူမောရှေ၏သားကိုကားလေဝိအမျိုးသားတို့၏စာရင်း
 ၂၃ ၌သွင်းရ၏။။မောရှေသားကားဂေရရှုံနှင့်ဇေလျဇာ
 ၂၄ တည်း။။ဂေရရှုံသားတို့တွင်ရှေ့ဗွေလသည်အကြီးဖြစ်
 ၂၅ ၏။။ဇေလျဇာသားအကြီးရေဟဘိတယောက်တည်း
 ၂၆ ရှိ၏။ရေဟဘိ၌ကားသားအလွန်များ၏။။ဣဇာဟာ
 ၂၇ သားအကြီးကားရှေ့လောမိတ်။။ဟေမြုန်သားအကြီး
 ၂၈ ကားယေရိ။ဒုတိယသားအာမရိ။တတိယသားယဟာ
 ၂၉ ဇေလ။စတုတ္ထသားယေကမံ။။ဩဇေလသားအကြီး
 ၃၀ ကားမိက္ခာ။ဒုတိယသားယေရှိတည်း။
 ၃၁ မေရာရိသားကားမဟာလိနှင့်မရှိတည်း။မဟာလိ
 ၃၂ သားကားဇောဇာနှင့်ကိရှတည်း။။ဇောဇာသည်သား
 ၃၃ မရှိ။ထီးသက်သက်ရှိ၍သေ၏။သုထီးတို့နှင့်သုညိကိရှ
 ၃၄ သားတို့သည်ရံပက်ကြ၏။။မရှိသားကားမဟာလိ။ဒေါ။
 ၃၅ ယေရိမုတ်။ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။
 ၃၆ ဤရှေ့ကားအသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ထာဝရဘုရား
 ၃၇ ၏အိမ်တော်အမှုကိုဆောင်ရွက်ရသောလေဝိအမျိုးသား
 ၃၈ အဆွေအမျိုးအလိုက်စာရင်းဝင်သောအဆွေအမျိုးသူ
 ၃၉ ကြီးဖြစ်သတည်း။။ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ၄၀ ဘုရားသည်မိမိလူမျိုးအားညိမ်ဝပ်သောအခွင့်ကိုပေး၍
 ၄၁ ကိုယ်တော်တိုင်ယေရှုလင်မြို့၌အစဉ်နေတော်မူသော
 ၄၂ ကြောင့်။လေဝိသားတို့သည်တံတော်နှင့်တံတော်အမှု
 ၄၃ ဆောင်ရွက်ရာတန်ဆာများကိုနောက်တဖန်မထမိရဟု
 ၄၄ ဒါဝိဒ်မိန့်တော်မူ၏။။နောက်ဆုံးအမိန့်တော်အတိုင်းအ
 ၄၅ သက်နှစ်ဆယ်လွန်သောလေဝိသားတို့ကိုစာရင်းယူရ၏။
 ၄၆ ၊အကြောင်းမူကား။လေဝိသားတို့သည်အာရန်သားတို့
 ၄၇ ၏လက်ထောက်ဖြစ်သည်နှင့်အညီသန့်ရှင်းသောအရာရှိ
 ၄၈ သမျှတို့ကိုစင်ကြယ်စေ၍ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်နှင့်
 ၄၉ တန်တိုင်းများ။အခမ်းများ၌အမှုကိုဆောင်ရွက်ရကြမည်။

၂၆ | ရွှေတော်မူနိကုဋ်ဝင်ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာမုန့်ညက်
 ကိုဝင်တဆေးမဲ့မုန့်ပျား။ သံပျားနှင့်ပုတ်သောမုန့်။ မုန့်
 ဆီကျော်ကိုဝင်လုပ်၍ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်အမှုကို
 လည်းဆောင်ရွက်ရကြမည်။ ထိုင်းလွှာ။ ချိန်တွယ်။
 ချင်တွက်ခြင်းအမှုအမျိုးမျိုးကိုလည်းစီရင်ရကြမည်။
 ၃၀ | နံနက်တိုင်း။ ညဦးတိုင်းရပ်လျက်ကျေးဇူးတော်ကြီးထွ
 ပါ၏ဟုဝန်ခံ၍ ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကိုလည်းချီး
 ၃၁ | ဖွင့်ရကြမည်။ ပညတ်တရားတော်အတိုင်းဥပုသ်နေ့။
 လဆန်းနေ့။ ဓမ္မပွဲနေ့အစဉ်မပြတ်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်
 ၃၂ | ခွံမီးရှို့ရာယာဇ်မျိုးတို့ကိုပူဇော်ရကြမည်။ ပရိသတ်
 စည်းဝေးရာတော်ကိုဝင်သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကိုဝင်
 ထာဝရဘုရားအိမ်တော်ခွံအမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်
 သောညီအစ်ကိုအာရုန်သားတို့ကိုဝင်ဆောင်ရကြမည်။

၁ အာရုန်အမျိုးသားအသီးအချားသင်းဖွဲ့ရာမှာ။ အာရုန်
 ၂ သားကားနာဒပ်။ အဘိဟု။ ဇေယျာ။ ဣသမာတည်း။ နာ
 ဒပ်နှင့်အဘိဟုသည်သားမရှိ။ အဖလက်ထက်တွင်သေ
 သောကြောင့်ဇေယျာနှင့်ဣသမာသည်ယထိပရောဟိတ်အ
 ၃ မှုကိုဆောင်ရ၏။ ဒါဝိဒ်သည်ဇေယျာအမျိုးဇာတုတ်နှင့်
 ဣသမာအမျိုးအဟိမလက်ကိုအသီးအသီးဆောင်သင့်
 ၄ သည်အတိုင်းခန့်ထားလေ၏။ ဣသမာအမျိုးအကြီး
 အကဲထက်ဇေယျာအမျိုးအကြီးအကဲသာ၍များသော
 ကြောင့်ဇေယျာအဆွေအမျိုးအလိုက်အကြီးအကဲတကျိပ်
 ချောက်ယောက်။ ဣသမာအဆွေအမျိုးအလိုက်အကြီး
 ၅ အကဲရှစ်ယောက်တို့ကိုအသီးအသီးခွဲခန့်လေ၏။ စာ
 ရေးတံပြုလျက်အသီးအချားခွဲခန့်၍သန့်ရှင်းရာဌာနအုပ်။
 ဘုရားသခင်၏အမှုတော်အုပ်တို့ကိုဇေယျာအမျိုးနှင့်
 ၆ ဣသမာအမျိုးထဲကရွေးယူရ၏။ လေဝိအမျိုးနာသနေးလ
 သားစာရေးတော်ရှေ့မာယသည့်ရှင်ဘုရင်။ မူးမတ်။ ယထိ
 ပရောဟိတ်ဇာတုတ်။ အဗျာသာသားအဟိမလက်ယထိ
 ပရောဟိတ်လေဝိသားအဆွေအမျိုးသူကြီးများရှေ့မှာနာ
 မများကိုမှတ်ရ၏။ စာရေးတံပြု၍ဇေယျာအမျိုးနှင့်ဣသ
 မာအမျိုးထဲကအထွဋ်ထွဋ်ရွေးကောက်ခန့်ထားသောသူ
 ၇ ဟူမူကား။ ပဌမသူယောယာရိပ်။ ဒုတိယသူယောဒါယ။
 ၈ | တတိယသူဟာရိမ်။ စတုတ္ထသူစောရိမ်။ ပဉ္စမသူမာလမ်
 | ယ။ ဆဌမသူမိယမ်နိ။ သတ္တမသူဟက္ကဟိ။ အဋ္ဌမသူအ
 ၉ ဘိယ။ နဝမသူယောရွာ။ ဒသမသူရှေကနိ။ ဧကဒသမ
 ၁၀ သူဇေယျာရှိပ်။ ခုဒသမသူယာကိမ်။ တကျိပ်သုံးယောက်
 မြောက်သောသူဟု။ တကျိပ်လေးယောက်မြောက်သော

၁၁ သူယောရှေဗပ်။ တကျိပ်ငါးယောက်မြောက်သောသူ
 ဗိသဂ။ တကျိပ်ချောက်ယောက်မြောက်သောသူအုဒ္ဓ
 ၁၂ ရ။ တကျိပ်ချွန်ယောက်မြောက်သောသူဟေဇရ။ တ
 ၁၃ ကျိပ်ရှစ်ယောက်မြောက်သောသူအင်ဇဇ။ တကျိပ်ကိုး
 ယောက်မြောက်သောသူပေသဟိ။ နှစ်ကျိပ်မြောက်သော
 ၁၄ သူယောဇကေချာ။ နှစ်ကျိပ်တယောက်မြောက်သောသူ
 ယာဗိနိ။ နှစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်မြောက်သောသူဂါမုလ။
 ၁၅ | နှစ်ကျိပ်သုံးယောက်မြောက်သောသူဒေလာယ။ နှစ်ကျိပ်
 ၁၆ လေးယောက်မြောက်သောသူမာဇိတည်း။ ထိုသို့သူတို့
 အဖအာရုန်အားဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားမှာထားတော်မူ၍အဖအာရုန်စီရင်သည်အတိုင်း
 သူတို့သည်ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကိုဝင်မြှုပ်၍အ
 မှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ခြင်းငှါခွဲခန့်ခြင်းရှိသတည်း။

၂၀ | ကြွင်းသောလေဝိအမျိုးသားဟူမူကား။ အာမရ်သား
 ၂၁ ဖြစ်သောရှုဗေလ၏သားစုတွင်ယောဒေယ။ ရေဟာဘိ
 ၂၂ သားစုတွင်ဣရှယ။ ဣဇဟာသားဖြစ်သောရှေလော
 ၂၃ ဖိတ်၏သားစုတွင်ယာဟတ်။ ဟေဗြုန်သားစုတွင်သား
 အကြီးယေရိ။ ဒုတိယသားအာမရိ။ တတိယသားယဟာ
 ၂၄ ဇေလ။ စတုတ္ထသားယေကမံ။ ဩဇေလသားဖြစ်သော
 ၂၅ မိက္ခာ၏သားစုတွင်ရှမိရ။ မိက္ခာညီဣရှယသားစုတွင်
 ဇာခရိတည်း။

၂၆ | မေရာရိသားကားမဟာသိနှင့်မရှိဖြစ်၍။ မေရာရိ
 ၂၇ အမျိုးသားဖြစ်သောယာဇိ၏သားကားဗေနော။ ရှောဟ်။
 ၂၈ ဇက္ကရ။ ဣဗရိတည်း။ မဟာသိသားဇေယျာနှင့်သားမရှိ။
 ၂၉ | ကိရှသားကားယေရမေလတည်း။ မရှိသားကားမဟာ
 ၃၀ လိ။ ဇဒါ။ ယေရိမုတ်တည်း။ ဤရှေကားမိမိတို့အဆွေအမျိုး
 ၃၁ အလိုက်လေဝိအမျိုးသားတည်း။ ဤသူတို့သည်ဒါဝိဒ်မင်း
 ကြီး။ ဇာဒုတ်။ အဟိမလက်အစရှိသောယထိပရောဟိတ်
 လေဝိသားအဆွေအမျိုးသူကြီးတို့ရှေမှာမိမိတို့ညီအစ်
 ကိုအာရုန်အမျိုးသားတို့တဖက်တချက်အထွဋ်ထွဋ်စာ
 ရေးတံပြုကြ၏။

၁ ထိုမှတပါး။ အာသပ်။ ဟေမနိ။ ယေဒုသုနိသားတို့နှင့်အ
 တူဝိုင်း၍စောင်းတရောခွက်ကွင်းကိုတီးမှုတ်လျက်ကိုး
 ကွယ်ခြင်းအမှုကိုဆောင်ရွက်စရာဘို့ဒါဝိဒ်နှင့်ပရိသတ်
 စိတ်ခြေအကြီးအကဲတို့သည်ခွဲခန့်သောသူတို့စာရင်း
 ၂ ဟူမူကား။ အာသပ်သားဇက္ကရ။ ယောသပ်။ နေသုနိ။ အာ
 ရှာရေလတရ။ သူတို့သည်ရှင်ဘုရင်စီရင်သည်အတိုင်း
 အဖအာသပ်နှင့်တည့်ဖြစ်၍ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုတော်ဆောင်

၃ ရွက်ရကြ၏။ ယေဒုသနသားဂေဒထိ။ ဇေရိ။ ရှိမိ။ ယေ
 ၄ ရာယ။ ဟာရှဘိ။ မတ္တိသိ။ ပေါင်းချောက်ယောက်။ သူတို့
 သဉ်အဖယေဒုသနသွတပည့် ဖြစ်၍ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်
 ၅ ကျေးဇူးတော်ကိုဖော်ပြချီးမွမ်းခြင်းငှါစောင်းတီးလျက်
 ၆ ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုကိုဆောင်ရွက်ရကြ၏။ ဟေမန်သား
 ၇ ဗုတ္တိ။ မတ္တနိ။ ဩဇေလ။ ဂေဗေလ။ ယေရိရတ်။ ဟာနနိ။
 ၈ ဟာနနိ။ ဇေယျာသ။ ဂိဒ္ဓါလတိ။ ဧရာမန္တေဇာ။ ယောရှဗေက
 ၉ ရှ။ မလ္လောသိ။ ဟောသိရ။ မဟာဇုတ်တည်းဟူသော။ ထို
 သူအပေါင်းတို့သည် တံပိုးမှုတ်လျက်ဘုရားသခင်၏
 တရားတော်ကိုဟောပြောသောရှင်ဘုရင်၏ဆရာတော်
 ဟေမန်သားဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ဟေမန်အား
 သားတကျပ်လေးယောက်နှင့်ထီးသုံးယောက်တို့ကိုပေး
 ၁၀ တော်မူ၏။ ထိုသားအပေါင်းတို့သည် အာသပ်။ ယေ
 ၁၁ ဒုသနိ။ ဟေမန်တို့ကိုရှင်ဘုရင်စီရင်သည်အတိုင်းအဖ
 ဟေမန်သွတပည့်ဖြစ်၍ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၏အိမ်
 တော်၌ခွက်ကွင်းစောင်းတရောကိုတီးလျက်သီချင်းဆို
 ၁၂ ၍အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ရကြ၏။ ထိုသူတို့နှင့်တကွ
 ထာဝရဘုရား၏သီချင်းကိုသင်၍လေ့ကျက်သောညီအစ်
 ကိုပေါင်းကားနှစ်ရာရှစ်ကျိပ်ရှစ်ယောက်တည်း။
 ၁၃ ထိုသူတို့သည်အကြီးအငယ်ဆရာတပည့်ရောနှော
 ၁၄ လျက်စာရေးတံပြု၍သင်းဖွဲ့ရာမှာ။ ပဌမသူကားအာသပ်
 အပေါင်းအသင်းဝင်သူယောသပ်တည်း။ ဒုတိယသူဂေဒ
 ၁၅ ထိ။ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်ယောက်
 ၁၆ တည်း။ တတိယသူဇေယျာရ။ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်း
 ၁၇ ကားတကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ စတုတ္ထသူဇေရိ။ သူ
 နှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။
 ၁၈ ပဉ္စမသူနေသနိ။ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကားတ
 ၁၉ ကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ ဆဌမသူဗုတ္တိ။ သူနှင့်သူ၏သား
 ၂၀ ညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ သတ္တမသူ
 ယေရှဗေလ။ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်
 ၂၁ ယောက်တည်း။ အဌမသူယေရှာယ။ သူနှင့်သူ၏သားညီ
 ၂၂ ပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ နဝမသူမတ္တနိ။
 သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။
 ၂၃ ဒသမသူရှိမိ။ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကားတကျိပ်
 ၂၄ နှစ်ယောက်တည်း။ ဧကဒသမသူအာရေလ။ သူနှင့်သူ၏
 ၂၅ သားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ စဒသမ
 သူဟာရှဘိ။ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်
 ၂၆ ယောက်တည်း။ တကျိပ်သုံးယောက်မြောက်သောသူ
 ၂၇ ဂေဗေလ။ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်

၂၈ ယောက်တည်း။ တကျိပ်လေးယောက်မြောက်သော
 သူမတ္တိသိ။ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်
 ၂၉ ယောက်တည်း။ တကျိပ်ငါးယောက်မြောက်သောသူ
 ယေရိရတ်။ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်
 ၃၀ ယောက်တည်း။ တကျိပ်ချောက်ယောက်မြောက်သော
 သူဟာနနိ။ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်
 ၃၁ ယောက်တည်း။ တကျိပ်ချောက်ယောက်မြောက်သောသူ
 ယောရှဗေကရှ။ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကားတကျိပ်
 ၃၂ နှစ်ယောက်တည်း။ တကျိပ်ရှစ်ယောက်မြောက်သော
 သူဟာနနိ။ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်
 ၃၃ ယောက်တည်း။ တကျိပ်ကိုးယောက်မြောက်သောသူ
 မလ္လောသိ။ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်
 ၃၄ ယောက်တည်း။ နှစ်ကျိပ်မြောက်သောသူဇေယျာသ။ သူ
 နှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။
 ၃၅ နှစ်ကျိပ်တယောက်မြောက်သောသူဟောသိရ။ သူနှင့်
 သူ၏သားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။
 ၃၆ နှစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်မြောက်သောသူဂိဒ္ဓါလတိ။ သူ
 နှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။
 ၃၇ နှစ်ကျိပ်သုံးယောက်မြောက်သောသူမဟာဇုတ်။ သူ
 နှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။
 ၃၈ နှစ်ကျိပ်လေးယောက်မြောက်သောသူဧရာမန္တေဇာ။ သူ
 နှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။
 ၃၉ အသီးအသီးသင်ဖွဲ့သောတံခါးစောင့်များဟူမူကား။
 ၄၀ ကောရဟိအမျိုးဇေယျာသပ်အနွယ်။ ကောရသားမေရှ
 ၄၁ လေမိ။ မေရှလေမိ၏သားဦးဇာခရိ။ ဒုတိယသားယေဇျ
 ၄၂ လ။ တတိယသားဇေဗဒိ။ စတုတ္ထသားယာသနဲလ။ ပဉ္စ
 ၄၃ မသားဇေဝံ။ ဆဌမသားယောဟာနနိ။ သတ္တမသားဇေဝံ
 ၄၄ နဲတည်း။ ဩဗဒေဒံ၏သားဦးရှေမာယ။ ဒုတိယသား
 ၄၅ ယောဇဗပ်။ တတိယသားယောအာ။ စတုတ္ထသားစာကာ။
 ၄၆ ပဉ္စမသားနာသနဲလ။ ဆဌမသားအမေလ။ သတ္တမသား
 ၄၇ ဧသခါ။ အဌမသားပုလသဲတည်း။ ဩဗဒေဒံကိုဘုရားသ
 ၄၈ ခင်သဉ်ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ သားဦးရှေမာယ၏
 ၄၉ သားဩသနိ။ ရေဗေလ။ ဩဗက်။ ဇောဇာဗဒိနှင့်ခွန်အား
 ၅၀ ကြီးသောညီဇေဝံဟု။ သေမဒိတို့သည်ခွန်အားကြီးသော
 ၅၁ သူရဲမိမိတို့အဆွေအမျိုး၌အစိုးရသောသူဖြစ်ကြ၏။ အ
 ၅၂ မှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ တတိစွပ်နှိုင်းအောင်ခွန်
 ၅၃ အားကြီးသောဩဗဒေဒံအမျိုးသားချင်းယောက်ျားပေါင်း
 ၅၄ ကားချောက်ကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ ခွန်အားကြီးသော

မေ့ရှုလေမိသားညီယောက်ျားပေါင်းကားဘကျိပ်ရှစ်
 ၁၀ ယောက်တည်း။ မေရာရိအမျိုး။ဟောသ၏သားတို့တွင်
 ၁၁ ကြောင့်သားအကြီးဖြစ်သတည်း။ ခုတိယသားကား
 ၁၂ ဟိလဒိ။တတိယသားတေဗထိ။စတုတ္ထသားဇာခရိအစရှိ
 ၁၃ သောဟောသသားညီပေါင်းကားဘကျိပ်သုံးယောက်
 ၁၄ တည်း။ ဤရှေ့ကားထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌အထွဋ်
 ၁၅ ထွဋ်စောင့်ခြင်းငှါသင်းဖွဲ့သောတံခါးစောင့်အကြီးအ
 ၁၆ ကဲဖြစ်သတည်း။
 ၁၇ ထိုသူအကြီးအငယ်တို့သည်မိမိတို့အဆွေအမျိုးအ
 ၁၈ လိုက်တံခါးအသီးအသီးစောင့်စေခြင်းငှါစာရေးတံပြု
 ၁၉ ကြ၍၊ အရှေ့မျက်နှာကိုရှေ့လမိရ၏။ရှေ့လမိသားပညာ
 ၂၀ ရှိအခါရသည့်စာရေးတံအားဖြင့်မြှောက်မျက်နှာကိုရ၏။
 ၂၁ ဩဗဒဒံသည့်တောင်မျက်နှာကိုငင်သူ၏သားတို့သည်အ
 ၂၂ သုဗမ်အိမ်ကိုငင်ရ၏။ ရှုမိခံနှင့်ဟောသသည့်အနောက်
 ၂၃ မျက်နှာနှင့်ဗိတ်မှာန်တော်သို့တက်ရာလမ်းဝဋ်၌ရှုလွှေခက်
 ၂၄ တံခါးကိုရ၍တဖက်တချက်၌စောင့်ရ၏။ နေ့ရက်အ
 ၂၅ စည်အတိုင်းအရှေ့မျက်နှာ၌သောဝိသားချောက်ယောက်။
 ၂၆ မြောက်မျက်နှာ၌လေးယောက်။တောင်မျက်နှာ၌လေး
 ၂၇ ယောက်။ အသုဗမ်ဘက်မှာနှစ်ယောက်။တန်တိုင်း
 ၂၈ တော်ပြင်မှာနှစ်ယောက်။အနောက်မျက်နှာလမ်းဝဋ်မှာလေး
 ၂၉ ယောက်။တန်တိုင်းတော်ပြင်မှာနှစ်ယောက်စောင့်ရကြ
 ၃၀ ၏။ ဤရှေ့ကားတံခါးစောင့်အရာရှိသောကောရအမျိုး
 ၃၁ သားနှင့်မေရာရိအမျိုးသားဖွဲ့သောအသင်းအသီးအသီး
 ၃၂ ပေတည်း။
 ၃၃ လေဝိသားတို့တွင်အဟိယသည်ဘုရားသခင်၏အိမ်
 ၃၄ တော်ဘဏ္ဍာနှင့်ပူဇော်သောဘဏ္ဍာများကိုအုပ်ရ၏။ အ
 ၃၅ ဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်သောဂေရုအမျိုးလားနန်သားတို့
 ၃၆ တွင်ယေဟေလိနှင့်၊ သူ၏သားဇေသံ။ယောလတို့သည်
 ၃၇ လည်းဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ဘဏ္ဍာကိုအုပ်ရ၏။ အာ
 ၃၈ မရ်အမျိုး။ ဣဇဟာအမျိုး။ဟေပြုန်အမျိုး။ဩဇေလအ
 ၃၉ မျိုးသားအမျိုးပါကြ၏။ မောရှေသားဂေရု၏သားရှေ
 ၄၀ ဗွေလသည်လည်းဘဏ္ဍာတော်တို့ကိုအုပ်ရ၏။ ဂေရု
 ၄၁ ရှံညီဇေလျာအ။ ဇေလျာသားဂေဟဗိ။ သူ၏သားယေ
 ၄၂ ရှာယ။ သူ၏သားယောရ်။ သူ၏သားဇိခရိ။ သူ၏သား
 ၄၃ ရှေ့လောမိတ်တည်း။ ထိုရှေ့လောမိတ်နှင့်သူ၏ညီတို့
 ၄၄ သည်ဒါဝိဒ်မင်းကြီး။ အဆွေအမျိုးသူကြီး။ လူတထောင်
 ၄၅ အုပ်။ တရာအုပ်။ ဗိုလ်မင်းပူဇော်သောဘဏ္ဍာရှိသမျှကို
 ၄၆ အုပ်ရ၏။ ထိုမင်းတို့သည်စစ်တိုက်၍ရသောဥစ္စာတို့

ကိုမသိမ်း။ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကိုပြုစုခြင်းငှါ
 ၁ ပူဇော်တတ်ကြ၏။ ပရောဖက်ရှုမ္မေလ။ ကိရှသားရှော
 ၂ လူ။ နေရသားအာဗနာ။ ဇေရုယာသားယွာဘမ္မစ၍အချား
 ၃ သောသူပူဇော်သမျှတို့ကိုရှေ့လောမိတ်နှင့်သူ၏ညီတို့
 ၄ သည်ကြည့်ရှုအုပ်စိုးရကြ၏။
 ၅ ဣဇဟာအမျိုးခေန်နှင့်သူ၏သားတို့သည်မင်းအရာ
 ၆ ရှိ။ တရားသူကြီးဖြစ်၍ဣသရေလနိုင်ငံတွင်ပြင်အမှုကို
 ၇ စောင့်ရကြ၏။ ဟေပြုန်အမျိုးဖြစ်သောသူရဲကြီးဟာ
 ၈ ရှာဘိနှင့်သူ၏ညီတထောင်ခုနစ်ရာတို့သည်ယေဗန်ဖြစ်
 ၉ အနောက်ဘက်မှာနေသောဣသရေလလူတို့တွင်မင်း
 ၁၀ အရာရှိဖြစ်၍ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်နှင့်ရှင်ဘုရင်
 ၁၁ အမှုအမျိုးမျိုးတို့ကိုစောင့်ရကြ၏။ ဟေပြုန်အမျိုးသား
 ၁၂ တို့တွင်အဆွေအမျိုးအလိုက်ယေရိယသည်အကြီးအကဲ
 ၁၃ ဖြစ်၏။ ဒါဝိဒ်မင်းနန်းစံလေးဆယ်တွင်ထိုအမျိုးသားတို့
 ၁၄ ကိုစာရင်းယူ၍လိပ်ပြည်ယာဇာမြို့၌ခွန်အားကြီးသော
 ၁၅ သူရဲတို့ကိုတွေ့၏။ ယေရိယ၏ပေါက်ဖော်တည်း ဟူ
 ၁၆ သောသူရဲကြီး။ အဆွေအမျိုးသူကြီးနှစ်ထောင်ခုနစ်
 ၁၇ ရာတို့သည်ဒါဝိဒ်မင်းကြီးခန့်ထားသည်အတိုင်းရုဗင်အ
 ၁၈ မျိုး။ ဂဒ်အမျိုး။ မနာရှေအမျိုးတဝက်ကိုအုပ်စိုး၍ဘုရား
 ၁၉ သခင်၏အမှုတော်နှင့်ရှင်ဘုရင်အမှုအမျိုးမျိုးတို့ကို
 ၂၀ စောင့်ရကြ၏။
 ၂၁ ရှင်ဘုရင်အမှုတော်ကိုစောင့်သောဣသရေလအမျိုး
 ၂၂ သားတို့သည်အဆွေအမျိုးသူကြီး။ လူတထောင်အုပ်။
 ၂၃ တရာအုပ်။ အရာရှိတို့နှင့်တကွတနှစ်တွင်တဆယ်နှစ်
 ၂၄ လအစည်အတိုင်းတပ်ဖွဲ့၍တလစီတလစ်အထွဋ်ထွဋ်
 ၂၅ စောင့်ရသောတပ်သားအမှုထမ်းနှစ်သောင်းလေးထောင်
 ၂၆ ဖြစ်ကြ၏။ ပဌမလတွင်ပဌမတပ်ကိုအုပ်သောဗိုလ်မင်း
 ၂၇ ကားဇာဗဒေလသားယာရှောဗ်နှင့်တပ်သားပေါင်းနှစ်
 ၂၈ သောင်းလေးထောင်တည်း။ ထိုမင်းသည်ဖာရက်အမျိုး
 ၂၉ သားဖြစ်၍ပဌမလတွင်အမှုစောင့်သောတပ်မှူးအပေါင်း
 ၃၀ တို့ကိုအုပ်ရ၏။ ခုတိယလတွင်အမှုစောင့်သောတပ်ကို
 ၃၁ အုပ်သောဗိုလ်မင်းကားအဟောဟိအမျိုးသားဒေါဇ်နှင့်
 ၃၂ စစ်ကဲမိကာလုပ်၊ တပ်သားပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်
 ၃၃ တည်း။ တတိယလနှင့်ဆိုင်သောတတိယတပ်ဗိုလ်မင်း
 ၃၄ ကားယဇ်ပရောဟိတ်ကြီးယောယဒသားဗေနာယနှင့်
 ၃၅ တပ်သားပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။ ထိုမင်း
 ၃၆ သည်ဗိုလ်ရဲတွင်ကျော်စောသောသူ။ ဗိုလ်ချုပ်အရာရှိသော
 ၃၇ သူဖြစ်၏။ သူ၏သားအဒိဗဗ်သည်လည်းတပ်မှူးအရာရှိ

၇ ရှစ်ဆယ်မစေ့သောသူတို့ကိုစာရင်းမယူဘဲနေ၏။ ဇေရု
 ၈ သားပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။ ပဌမလ
 ၉ သားပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။ ဆဌမလတွင်
 ၁၀ ဆဌမဗိုလ်မင်းကားတေကောမြို့သား။ ဣကော ၅ ၏သား
 ၁၁ နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။ သတ္တမလတွင်သတ္တမဗိုလ်မင်းကားဇေရိမ်အမျိုး။ ပေ
 ၁၂ လောနိအနွယ်ဖြစ်သောဟေလက်။ တပ်သားပေါင်းနှစ်
 ၁၃ သောင်းလေးထောင်တည်း။ အဌမလတွင်အဌမဗိုလ်
 ၁၄ မင်းကားဇာရအမျိုး။ ဟု ၅ သိအနွယ်ဖြစ်သောသိဗေက။
 ၁၅ တပ်သားပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။ နဝမ
 ၁၆ လတွင်နဝမဗိုလ်မင်းကားဗယ်ဝိန်အမျိုး။ အနုသောသိ
 ၁၇ အနွယ်ဖြစ်သောအဗျေဇာ။ တပ်သားပေါင်းနှစ်သောင်း
 ၁၈ လေးထောင်တည်း။ ဒသမလတွင်ဒသမဗိုလ်မင်းကား
 ၁၉ ဇာရအမျိုး။ နေတောဗာသိအနွယ်ဖြစ်သောမဟာရဲ။ တပ်
 ၂၀ သားပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။ ဧကောဒသမ
 ၂၁ လတွင်ဧကောဒသမဗိုလ်မင်းကားဇေရိမ်အမျိုး။ ပီရသော
 ၂၂ နိအနွယ်ဖြစ်သောဗနာယ။ တပ်သားပေါင်းနှစ်သောင်း
 ၂၃ လေးထောင်တည်း။ ဋ္ဌါဒသမလတွင်ဋ္ဌါဒသမဗိုလ်မင်း
 ၂၄ ကားဩသနေလအမျိုး။ နေတောဗာသိအနွယ်ဖြစ်သော
 ၂၅ ဟေလနဲ။ တပ်သားပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်
 ၂၆ တည်း။ ဣသရေလအမျိုးအသီးအသီးတို့ကိုအုပ်သောမင်းဟူ
 ၂၇ မူကား။ ရှဗင်အမျိုးတွင်ဇိခရိ၏သားဇေလျဇာ။ ရှိမောင်
 ၂၈ အမျိုးတွင်မာခ၏သားရှေဗတ်။ လေဝိအမျိုးတွင်ကေဓွေ
 ၂၉ လ၏သားဟရှတ်။ အာရုန်အမျိုးတွင်ဇာရတ်။ ယုဒအ
 ၃၀ မျိုးတွင်ဒါဝိဒ်အစ်ကိုဇေဟု။ ဣသခါအမျိုးတွင်မိဂျေလ
 ၃၁ ၏သားဩမရိ။ ဇာဗုလုန်အမျိုးတွင်ဩဗဒိ၏သားဣရှ
 ၃၂ မာယ။ နုသာသိအမျိုးတွင်အာဇရေလ၏သားယေရိရတ်။
 ၃၃ ဇေရိမ်အမျိုးတွင်အာဇဇိ၏သားဟောရှေ။ မနာရှေအ
 ၃၄ မျိုးတဝက်တွင်ပေဒါယ၏သားယောလ။ ဂိလဒ်ပြည်နှိမ
 ၃၅ န်ရှေအမျိုးတဝက်တွင်ဇာခရိ၏သားဣဒေါ။ ဗယ်ဝိန်
 ၃၆ အမျိုးတွင်အာဗနာ၏သားယာသေလ။ ဒန်အမျိုးတွင်
 ၃၇ သာဗုတ်၏သားအာဇရေလ။ ဤရှေကားဣသရေလ
 ၃၈ အမျိုးတို့ကိုအုပ်သောမင်းပေတည်း။
 ၃၉ ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို
 ၄၀ မိုဗ်းကောင်းကင်ကြယ်နှင့်အမျှတိုးပွားများပြားစေ
 ၄၁ ဘော်မူမည်ဟုဂုတိတော်ရှိသောကြောင့်ဒါဝိဒ်သည်အသက်

၄၂ နှစ်ဆယ်မစေ့သောသူတို့ကိုစာရင်းမယူဘဲနေ၏။ ဇေရု
 ၄၃ ယာသားယွာဘသည်စာရင်းယူစပြု၍ထိုအပြစ်ကြောင့်
 ၄၄ အမျက်တော်သည်ဣသရေလအမျိုးအပေါ်သို့သက်
 ၄၅ ရောက်သောအခါလက်ဝမသတ်။ ရေတွက်၍ရသော
 ၄၆ လူပေါင်းကိုဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏မှတ်စာ၌မသွင်းမမှတ်။
 ၄၇ အဓေလသားအာဇမာဝက်သည်ဘဏ္ဍာတော်မိုးဖြစ်
 ၄၈ ၏။ ဩဇိသားယောနုသန်သည်လယ်ပြင်။ မြို့ရွာ။ ရဲတိုက်၌
 ၄၉ ရှိသောဘဏ္ဍာတိုက်တို့ကိုအုပ်ရ၏။ ခေလုပ်သားဇေ
 ၅၀ ရိသည်လယ်တော်လုပ်သောသူတို့ကိုအုပ်ရ၏။ ရာမမြို့
 ၅၁ သားရှိသည့်စပျစ်ဥယျာဉ်တော်ကို၎င်းရှိဖမ်မြို့သားဇဗ
 ၅၂ ဒ်သည်စပျစ်သီးနှင့်စပျစ်ရည်တို့ကို၎င်းအုပ်ရ၏။
 ၅၃ ဂေဒရိလူဗာလဟာနန်သည်ချိုင့်တို့၌ရှိသောသံလွင်ပင်
 ၅၄ နှင့်တည်ပင်တို့ကို၎င်းယောရှသည်တို့ကို၎င်းအုပ်
 ၅၅ ရ၏။ ရှာရုန်အရပ်သားရှိတရဲသည်ရှာရုန်အရပ်၌ကျက်
 ၅၆ စားသောနွားရဲကို၎င်းအာဒလဲသားရှာဇတ်သည်ချိုင့်တို့၌
 ၅၇ ကျက်စားသောနွားရဲကို၎င်းအုပ်ရ၏။ ဣရှမေလအမျိုး
 ၅၈ သားဩဇိလသည်ကုလားအုတ်တို့ကို၎င်းမေရောနသိလူ
 ၅၉ ယေဒေယသည်မြဲတို့ကို၎င်း၊ ဟာဂရအမျိုးသားယာဇဇိ
 ၆၀ သည်သိုးတို့ကို၎င်းအုပ်ရ၏။ ဤသူတို့သည်ဒါဝိဒ်မင်းကြီး
 ၆၁ ၏ဥစ္စာဘဏ္ဍာတော်ကိုအုပ်ရသောသူပေတည်း။ ဒါဝိဒ်
 ၆၂ ၏ဖထွေးတော်ယောနုသန်သည်တိုင်ပင်မူးမတ်ပညာရှိ
 ၆၃ ကျမ်းတတ်ဖြစ်၏။ ဟခမောနိသားယေဟေလသည်ရှင်
 ၆၄ ဘုရင်၏သားတော်တို့အပေါင်းအဖော်ဖြစ်၏။ အဟိ
 ၆၅ သောဗေလသည်ရှင်ဘုရင်၏တိုင်ပင်မူးမတ်။ အာခိမြို့
 ၆၆ သားဟုရှေသည်ရှင်ဘုရင်၏အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၏။ အဟိ
 ၆၇ သောဗေလနောက်မှာအဗျာသာနှင့်ဗေနာယသားယော
 ၆၈ ယဒသည်နေရာကျ၏။ ယွာဘသည်တပ်တော်ဗိုလ်ချုပ်
 ၆၉ မင်းဖြစ်၏။
 ၇၀ တဖန်ဒါဝိဒ်မင်းသည်ဣသရေလမင်းများတည်းဟူ
 ၇၁ သောအမျိုးအသီးအသီးကိုအုပ်သောမင်း။ အထွဋ်ထွဋ်
 ၇၂ အမှုတော်ကိုစောင့်သောတင်မှူးဗိုလ်မင်း။ လူငာထောင်
 ၇၃ အုပ်။ တရာအုပ်။ ရှင်ဘုရင်၏ဘဏ္ဍာမိုး။ သားတော်၏
 ၇၄ ဘဏ္ဍာမိုး။ ခွန်အားရှိသောသူရဲအကြီးအကဲအရာရှိအ
 ၇၅ ပေါင်းတို့ကိုယေရုရှလင်မြို့မှာစုဝေးစေတော်မူ၏။ ထို
 ၇၆ အခါဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်ရပ်၍ငည့်အပ်ကို။ ငလူတို့။
 ၇၇ နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏ပုဒ်သည်သစ်တာ
 ၇၈ တော်ညီဝပ်ရာအိမ်တည်းဟူသောဘုရားသခင်၏ခြေ
 ၇၉ တော်ဘင်ရာခုံကိုတည်လုပ်မည်ဟုငါအကြံရှိ၍တည်လုပ်

၃ ခြင်းငှါပြင်ဆင်နှင့်ဖြီ။ သို့ရာတွင်ဘုရားသခင်ကသင်
သည်စစ်တိုက်သောသူ။ လူအသက်ကိုသတ်သောသူဖြစ်
၄ ချီနေမအဖို့အိမ်တော်ကိုမတည်မဆောက်ရဟုမိန့်တော်
မူ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
၅ ငအဆွေအမျိုးများထဲကငကိုရွေးကောက်၍ဣသရေလ
ရှင်ဘုရင်အရာ၌အမြဲချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ယုဒအမျိုး
ကိုရွေးကောက်၍အချားသောအမျိုးတို့ကိုအုပ်စိုးရ
သောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ ယုဒအမျိုးတွင်ငအဖ၏
အိမ်ထောင်ကို၎င်းငအဖ၏သားတို့တွင်ငကို၎င်းနှစ်သက်
၆ ချီဣသရေလနိုင်ငံလုံးကိုစိုးစံရသောအခွင့်ကိုပေးတော်
မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ငအားများစွာသောသားတို့ကို
ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍ငသားအပေါင်းတို့တွင်သားရှော
လမုန်ကိုရွေးကောက်၍ဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုးလျက်
ထာဝရဘုရား၏နိုင်ငံတော်ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်စေ
၇ ခြင်းငှါခန့်ထားတော်မူဖြီ။ ငအားလည်းသင့်သားရှော
လမုန်သည်ငအိမ်နှင့်ငတန်တိုင်းတို့ကိုတည်ရမည်။ ငါ
သည်ထိုသူကိုသားအရာ၌ခန့်ထားခြင်းငှါရွေးကောက်
၈ ခြီ။ ငါသည်သူ၏အဖဖြစ်မည်။ သူသည်ငါစီရင်ချက်
ပညတ်တရားတို့ကိုယနေ့ကဲ့သို့အမြဲကျင့်လျှင်သူ၏နိုင်ငံ
၉ ကိုငါတည်စေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍သင်တို့
သည်ဤကောင်းသောပြည်ကိုပိုင်၍သင်တို့၏သားမြေး
အစည်အဆက်အမွေခံရာ၌ချန်ထားလိုသောငှါထာဝရ
ဘုရား၏ပရိသတ်တည်းဟူသောဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့ရှေ့၌၎င်းငါတို့ဘုရားသခင်အထံတော်၌၎င်း
သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်ရှိသမျှ
၁၀ တို့ကိုရှာ၍စောင့်ရှောက်ကြလော့။ ငသားရှောလမုန်။
သင့်အဖ၏ဘုရားသခင်ကိုသိလော့စုံလင်သောနှစ်လုံး။
ကြည်ညိုသောစိတ်သဘောနှင့်ဝတ်ပြုလော့။ ထာဝရ
ဘုရားသည်ခပ်သိမ်းသောစိတ်နှစ်လုံးတို့ကိုစစ်၍အကြံ
အစည်ရှိလေသမျှတို့ကိုသိတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကိုရှာ
လျှင်အမွေခံတော်မူမည်။ ကိုယ်တော်ကိုစွန့်လျှင်သင့်ကို
၁၁ အစည်အမြဲစွန့်တော်မူမည်။ သတိပြုလော့။ သန့်ရှင်းရာ
ဌာနအဖို့အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်စေခြင်းငှါသင့်ကို
ထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူသောကြောင့်အားယူ
၁၂ ချီတည်ဆောက်လော့ဟုမှာထားတော်မူ၏။
ထိုအခါအိမ်တော်ဦး။ အဆောင်ကြီး။ ဘဏ္ဍာတိုက်။
အသက်ခမ်း။ အတွင်းခပ်။ သစ်တာတော်အဖုံးထားရာအ
ခမ်း၏ပုံကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်တန်တိုင်းများ။
ပတ်လည်၌ကာသောအခပ်များ။ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်

ဘဏ္ဍာတိုက်များ။ ပူဇော်သောအရာသိုထားရာတိုက်များ
တို့၏ပုံကို၎င်းမိမိကြံစည်သမျှအတိုင်းဒါဝိဒသည်သား
၁၃ တော်ရှောလမုန်အားအပ်တော်မူ၏။ ယာဇိပရောဟိတ်။
လေဝိသားသင်းဖွဲ့ခြင်း။ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌အမှု
တော်ကိုဆောင်ရွက်ခြင်း။ ဆောင်ရွက်စရာတန်ဆာရှိ
၁၄ သမျှတို့ကိုလည်းစီရင်တော်မူ၏။ အမှုတော်အမျိုးမျိုးကို
ဆောင်ရွက်စရာရွှေတန်ဆာရှိသမျှတို့အဖို့ရွှေကို၎င်းငွေ
၁၅ တန်ဆာရှိသမျှတို့အဖို့ငွေကို၎င်းချိန်၍အပ်တော်မူ၏။ ရွှေ
မီးခုံနှင့်ရွှေမီးခွက်အသီးအသီးအဖို့။ ငွေမီးခုံနှင့်ငွေမီး
ခွက်အသီးအသီးသုံးစရာရှိသည်အတိုင်းရွှေငွေကိုချိန်၍
၁၆ အပ်တော်မူ၏။ ရွှေတော်မုန့်တင်စရာရွှေစားပွဲနှင့်ငွေစား
ပွဲအသီးအသီးအဖို့ရွှေငွေကိုချိန်၍အပ်တော်မူ၏။ အမဲ
သားချိတ်။ အင်တုံ။ ဗလားများအဖို့ရွှေစင်ကို၎င်းရွှေလင်
ပန်းနှင့်ငွေလင်ပန်းအသီးအသီးအဖို့ရွှေငွေကို၎င်းချိန်၍
၁၇ အပ်တော်မူ၏။ နံ့သာပေါင်းမီး၍ရာယာဇိပလ္လင်အဖို့ရွှေ
စင်ကို၎င်းအတောင်တို့ကိုဖြန့်၍ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်
သစ်တာတော်ကိုလွှမ်းမိုးသောခေရုဗိမ္ဗရထားတော်ပုံ
၁၈ အဖို့ရွှေကို၎င်းချိန်၍အပ်တော်မူ၏။ ထိုပုံများရှိသမျှတို့
ကိုရေးထားသည်အတိုင်းနားလည်နိုင်သောညာဏ်
ပညာကိုထာဝရဘုရားသည်ပေးတော်မူ၏။
၁၉ သားတော်ရှောလမုန်အားလည်းသင်သည်အားယူ၍
ရဲရင့်သောစိတ်နှင့်လုပ်ဆောင်လော့။ မစိုးရိမ်နှင့်။ စိတ်မ
ပျက်နှင့်။ ငါ၏ဘုရားသခင်။ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်
သည်သင်နှင့်အတူရှိတော်မူလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏
အိမ်တော်မူကိုဆောင်ရွက်ရာ၌လုပ်ဆောင်၍လက်
စမသတ်၍တိုင်အောင်သင့်ကိုစွန့်တော်မူမူ။ ပြစ်ထား
၂၀ တော်မူ။ သင်းဖွဲ့သောယာဇိပရောဟိတ်။ လေဝိသားတို့
သည်လည်းဘုရားသခင်၏အိမ်တော်မူကိုဆောင်ရွက်ရာ
၂၁ တို့ရှိကြ၏။ လိမ္မာသောဆရာသမားအမျိုးမျိုးတို့သည်လည်း
အရာရာတို့ကိုလုပ်ဆောင်စေတို့ရှိကြ၏။ မင်းများနှင့်ပြည်
သူပြည်သားများအပေါင်းတို့သည်လည်းသင့်လက်၌ရှိ
ကြသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၂၂ တဖန်ဒါဝိဒမင်းကြီးကဘုရားသခင်ရွေးကောက်
တော်မူသောသားရှောလမုန်သည်အသက်ငယ်၍နုသေး
၏။ အမှုမူကားကြီးစွာ၏။ တည်ဆောက်ရသောစိတ်မှာနု
သည်လူအဖို့မဟုတ်။ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်အဖို့ဖြစ်
၂၃ ၏။ ငါ၏ဘုရားသခင်အိမ်တော်အဖို့ရွှေတန်ဆာလုပ်စရာ
၂၄ ဘိုရွှေကို၎င်းငွေတန်ဆာလုပ်စရာဘိုငွေကို၎င်းကြေးငါ

တန်ဆာလုပ်စရာဘို့ကြေးဝါကိုငှာသံတန်ဆာလုပ်စရာ
 ဘို့သံကိုငှာသံသားတန်ဆာလုပ်စရာဘို့သံသား
 ကိုငှာရှာဟံကျောက်နှင့်အရောင်မျိုးထွက်၍စီစရာဘို့
 ကောင်းသောကျောက်။အဖိုးထိုက်သောကျောက်မျိုး။
 များစွာသောကျောက်ဖြူတို့ကိုငှာတတ်နိုင်သမျှအတိုင်း
 ၃ ငါပြင်ဆင်ပြီ။ငါ၏ဘုရားသခင်အိမ်တော်၌ပစ်တံနှင့်
 ၄ လုံးစွဲလမ်းသောကြောင့်ထိုသန့်ရှင်းသောအိမ်အဖို့ပြင်
 ဆင်သောဥစ္စာမှတပါး။ကိုယ်ဥစ္စာထဲကဩဗိရဇ္ဈအ
 ဥက်သုံးသောင်းနှင့်ကျောက်ထရံတို့ကိုမွမ်းမံစရာဘို့ငွေ
 ဝင်ချနှစ်သောင်းကိုငါ၏ဘုရားသခင်အိမ်တော်အဖို့ငါ
 ၅ ပေး၏။ဤသည်ဤတန်ဆာအဖို့။ငွေသည်ငွေတန်ဆာ
 အဖို့နှင့်ဆရာသမားလုပ်သမျှအဖို့ဖြစ်၏။သို့ဖြစ်၍ယနေ
 ထာဝရဘုရားအားကိုယ်ဥစ္စာကိုအဘယ်သူပူဇော်ချင်
 သနည်းဟုပရိသတ်အပေါင်းတို့အားမေးတော်မူလျှင်
 ၆ အထွေအမျိုးဘုံ၏အကြီးအကဲများ၊ဣသရေလအမျိုးအ
 ငင်းအသီးတို့ကိုအုပ်စိုးသောမင်းများ၊လူတထောင်
 အုပ်။တရာအုပ်များ။ရှင်ဘုရင်၏အမှုတော်ကိုစီရင်
 ၇ သောသူများတို့သည်ကြည်ညိုသောမိတ်ဖွယ်၍၊ဘုရား
 သခင်၏အိမ်တော်ကိုဆောင်ရွက်ရာဘို့ဤအခွက်ငါး
 သောင်းနှင့်ဤဒင်္ဂါးတသောင်းငွေအခွက်တသိန်း။ကြေး
 ဝါအခွက်တသိန်းရှစ်သောင်း။သံအခွက်တသိန်းကိုလူ
 ၈ ကြ၏။ကျောက်မြတ်ရှိသောသူတို့သည်လည်းဂေရုရှံ
 အမျိုးသားယေဟေလလက်ဖြင့်ထာဝရဘုရား၏အိမ်
 ၉ တော်ဘဏ္ဍာထဲသို့သွင်းကြ၏။လူများတို့သည်ရံလင်
 သောနှစ်လုံး။ကြည်ညိုသောမိတ်သဘောရှိ၍ထာဝရ
 ဘုရားအားပူဇော်သောကြောင့်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ဒါဝိဒ်
 မင်းကြီးသည်လည်းအတ္ထန်တရာဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။
 ၁၀ ထိုအခါဒါဝိဒ်ကအကျွန်ုပ်တို့အဖဗုဒ္ဓသရေလ၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရား။ကိုယ်တော်သည်ကမ္ဘာအဆက်
 ၁၁ ဆက်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။အိုထာဝရဘုရား။
 ကိုယ်တော်သည်ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်။အောင်မြင်
 ခြင်းအခွင့်။အာဏာတော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ကောင်း
 ကင်မြေကြီး၌ရှိသမျှကိုပိုင်တော်မူ၏။အိုထာဝရဘုရား။
 ကိုယ်တော်သည်အဖိုးရတော်မူ၏။ခပ်သိမ်းသောသူတို့
 ၁၂ ၏အထွေ။မြင့်မြတ်တော်မူ၏။ဂုဏ်အသရေနှင့်စည်း
 စိမ်ဥစ္စာသည်ကျေးဇူးတော်ကြောင့်သာဖြစ်၏။ကိုယ်
 တော်သည်ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကိုအုပ်စိုးတော်မူ၏။ခွန်
 အားအစွမ်းသတ္တိကိုပေးပိုင်တော်မူ၏။ခပ်သိမ်းသောသူ
 တို့အားကြီးမြတ်သောအခွင့်နှင့်ခိုင်ခံ့သောအခွင့်ကိုပေး

၁၃ ပိုင်တော်မူ၏။သို့ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်။
 ကျေးဇူးတော်ကြီးထွပါသည်ဟုအကျွန်ုပ်တို့သည်ဝန်ခံ
 ၁၄ ၍ဘုန်းကြီးသောနာမတော်ကိုခိုးမွှမ်ကြပါ၏။သို့ရာ
 တွင်ကြည်ညိုသောမိတ်နှင့်ဤဗုဒ္ဓလောကပူဇော်နိုင်အောင်
 အကျွန်ုပ်တို့အကျွန်ုပ်၏လူတို့သည်အဘယ်သို့သောသူ
 ဖြစ်ပါသနည်း။ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည်တန်ခိုးတော်
 ကြောင့်ဖြစ်ပါ၏။အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော်၏ဥဒ္ဓါတံ
 ၁၅ ကသာကိုယ်တော်အားပူဇော်ပါ၏။အကျွန်ုပ်တို့သည်
 ဘိုးဘေးများကဲ့သို့ရှေ့တော်၌ဧည့်သည်အာဇာနည်ဖြစ်
 ပါ၏။မြေကြီးပေါ်မှာနေရသောကာလသည်အရပ်ကဲ့သို့
 ၁၆ ဖြစ်ပါ၏။ဗြိသိရာမရှိပါ။အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်တာ
 ဝရဘုရား။ကိုယ်တော်၏နာမအဖို့ကိုယ်တော်၏အိမ်ကို
 တည်ဆောက်ခြင်းအလို၌၊အကျွန်ုပ်တို့ပြင်ဆင်သော
 ဤဘဏ္ဍာရှိသမျှသည်တန်ခိုးတော်ကြောင့်ဖြစ်ပါ၏။အလုံး
 ၁၇ စုံတို့ကိုကိုယ်တော်ပိုင်တော်မူ၏။အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရား
 သခင်။ကိုယ်တော်သည်မိတ်နှစ်လုံးကိုစစ်၍ဖြောင့်မတ်
 ခြင်းသဘောကိုနှစ်သက်တော်မူသည်ကိုအကျွန်ုပ်သိ
 ပါ၏။အကျွန်ုပ်မူကားဖြောင့်မတ်ခြင်းသဘော။ကြည်
 ညိုသောမိတ်ရှိသည်နှင့်ဤဘဏ္ဍာရှိသမျှကိုပူဇော်ပါ၏။
 စည်းဝေးလျက်ရှိသောကိုယ်တော်၏လူတို့သည်ကြည်
 ညိုသောမိတ်နှင့်ပူဇော်ကြသည်ကိုမြင်၍ဝမ်းမြောက်ပါ
 ၁၈ ၏။အကျွန်ုပ်တို့ဘိုးဘေးအာဗြဟံ။ဣဇာက။ဣသရေ
 လတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား။ကိုယ်တော်၏လူတို့
 သည်ဤအမှုအရာများကိုအစည်အဝင်းမစွဲလမ်းသော
 မိတ်သဘောရှိမည်အကြောင်း။သူတို့မိတ်နှစ်လုံးသည်
 ကိုယ်တော်ဘက်၌တည်ကြည်မည်အကြောင်းကယ်မ
 ၁၉ သနားတော်မူပါ။အကျွန်ုပ်တို့သားရှောလမုန်သည်လည်း
 ကိုယ်တော်၏သက်သေခံချက်။ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ်ဘုရား
 တို့ကိုစောင့်ရှောက်၍အကျွန်ုပ်ပြင်ဆင်သောအမှုကိုအ
 ကုန်အောင်ပြီးစီးစေလျက်မိတ်မှာန်တော်ကိုတည်ဆောက်
 နှိုင်းမည်အကြောင်း။ရံလင်သောမိတ်နှစ်လုံးကိုပေးသ
 ၂၀ နားတော်မူပါဟုပရိသတ်အပေါင်းတို့ရှေ့မှာထာဝရ
 ဘုရားကိုကောင်းကြီးပေးလျက်မြှောက်ဆို၏။ပရိသတ်
 အပေါင်းတို့အားလည်းသင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားကိုကောင်းကြီးပေးကြလော့ဟုမိန့်တော်မူသည့်အ
 တိုင်းပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီးပေးလျက်ဦးချ၍
 ထာဝရဘုရားကိုငှာရှင်ဘုရင်ကိုငှာရှိခိုးကြ၏။
 ၂၁ နက်ဖန်နေ့၌လည်းယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကိုပြု၍နားတ

ထောင်။ သိုးတထောင်။ သိုးသယံတထောင်တို့ကိုမီး၍
 သဖြင့်သွန်းလောင်းရာပူဇော်သကာတို့နှင့်တကွဣသ
 ရေလအမျိုးတမျိုးလုံးအတွက်သာဝရဘုရားအားများစွာ
 ၂၂ သောယဇ်ကိုပူဇော်ကြ၏။ ထိုနေ့ချင်းတွင်သာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်၌စားသောက်၍ပျော်ရွှင်ခြင်းကိုပြုလျက်
 ဒါဝိဒ်၏သားတော်ရှောလမုန့်ကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌နုတိယ
 အကြိမ်မျိုးမြှောက်၍သာဝရဘုရားအောက်မှာမင်းဖြစ်
 စေခြင်းငှါငှင်ဇာနည်ကိုယဇ်ပရောဟိတ်ဖြစ်စေခြင်း
 ၂၃ ငှါငှင်ဘိသိတ်ပေးကြ၏။ ထိုအခါရှောလမုန့်သည်
 ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်ကိုယ်စားရှင်ဘုရင်အရာကိုခံ၍သာ
 ဝရဘုရား၏ရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်လျက်ဘုန်း
 ကြီးတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်
 ၂၄ စကားတော်ကိုနားထောင်ကြ၏။ မူးတော်မတ်တော်။
 အရာကြီးသောသူအပေါင်းတို့နှင့်ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏သား
 တော်အပေါင်းတို့သည်ရှောလမုန့်မင်းကြီး၏အုပ်စိုး
 ၂၅ ခြင်းကိုဝန်ခံကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုး

သားအပေါင်းတို့ရှေ့မှာရှောလမုန့်ကိုအလွန်ချီးမြှောက်
 ၍ဣသရေလရှင်ဘုရင်တယောက်မျှမခံစားသောဘုန်း
 အာနုဘော်တော်ကိုပေးသနားတော်မူ၏။
 ၂၆ ယေရှု၏သားဒါဝိဒ်သည်ဣသရေလနိုင်ငံလုံးကိုအစိုး
 ၂၇ ရသောမင်းဖြစ်တော်မူ၏။ ယောဗြုန်မြို့၌ခုနှစ်ယေရှု
 ၂၈ ရှလင်မြို့၌သုံးဆယ်သုံးနှစ်မင်းပြု၍ဣသရေလနိုင်ငံကိုစိုး
 ၂၉ စံသောနှစ်ပေါင်းကားအနှစ်လေးဆယ်တည်း။ ဒါဝိဒ်
 သည်အသက်ကြီးရင့်၍နေ့ရက်ကာလပြည့်၍ခြင်း။ ဘုန်း
 စည်းမိမိကြွယ်ဝခြင်းရှိလျက်အနိစ္စရောက်၍သားတော်
 ၃၀ ရှောလမုန့်သည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်လေ၏။ ဒါဝိဒ်
 မင်းကြီးပြုမူသောအမှုအရာအစအဆုံးရှိသမျှ။ အစိုးရ
 ခြင်း။ တန်ခိုးကြီးခြင်းနှင့်တကွကိုယ်တော်မှစ၍ဣသ
 ရေလပြည်။ အချားတပါးသောဘုရားပြည်များတို့၌ဖြစ်
 လေသမျှသောအမှုအရာအလုံးစုံတို့သည်ပရောဖက်ရှမ္မေ
 လ၏ကျမ်းစာ။ ပရောဖက်နာသန်၏ကျမ်းစာ။ ပရောဖက်ဂဒ်
 ၏ကျမ်းစာတို့၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။

ရာဇဝင်ချုပ်ပဌမဘောင်ပြီး၏။

ရာဇဝင်ချုပ်နုတိယဘောင်။

ဒါဝိဒ်၏သားတော်ရှောလမုန့်သည်မိမိဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားမစတော်မူခြင်း။ အလွန်ချီးမြှောက်တော်မူ
 ခြင်းကူးများကြောင့်ဒါဝိဒ်အာဏာတော်တည်ကြည်မြဲမြံ
 ၂ သောအခါလူတထောင်အုပ်။ တရာအုပ်။ တရားသူကြီး။
 ဣသရေလမင်းအပေါင်းတို့နှင့်အဆွေအမျိုးသူကြီးအစရှိ
 ၃ သောဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍တော
 ခွ်သာဝရဘုရား၏ကျွန်မောဒရလုပ်ခဲ့သောဘုရားသခင်
 ၏ပရိသတ်စည်းဝေးရာတော်သည်ဂိဗောဇ်မြို့တွင်
 ဖြင့်သောအရပ်၌ရှိသည်ဖြစ်၍ထိုအရပ်သို့ပရိသတ်အ
 ၄ ပေါင်းတို့နှင့်အတူသွားတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏သစ်
 တာတော်ကိုကားဒါဝိဒ်ပြင်ဆင်သောအရပ်။ ယေရုရှ
 လင်မြို့၌ဆောက်နှင့်သောတံသို့ကိရယတ်ယာရိပ်မြို့
 ၅ မှာဆောင်ခဲ့သော်လည်း။ ဟုရသားဖြစ်သောဥရု၏သား
 ၆ ဇေဇလေလလုပ်ခဲ့သောကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်ကိုထာဝရ
 ဘုရား၏တံတော်ရှေ့မှာထားသောကြောင့်ရှောလမုန့်နှင့်

ပရိသတ်တို့သည်ထိုယဇ်ပလ္လင်သို့သွားကြ၏။ ထိုသို့
 ပရိသတ်စည်းဝေးရာတော်တော်ရှေ့။ ထာဝရဘုရားရှေ့
 တော်၌ရှိသောကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်သို့ရှောလမုန့်နှင့်အတူ
 ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်တော်ကိုပူဇော်လေ၏။
 ၇ ထိုည၌တွင်ဘုရားသခင်သည်ရှောလမုန့်အားထင်
 ရှားလျက်ငါပေးရမည်ဆုကိုတောင်းလေဟုမိန့်တော်
 ၈ မူ၏။ ရှောလမုန့်ကလည်းကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်အ
 ဖဒါဝိဒ်၌များစွာသောကျေးဇူးကိုပြုတော်မူပြီ။ အဖအဘ
 ၉ ၌လည်းအကျွန်ုပ်ကိုနန်းထိုင်စေတော်မူပြီ။ ယခုမှာအို
 ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်။ မြေမှုန့်များသကဲ့သို့အရေ
 အတွက်အားဖြင့်များပြားသောလူတို့၏ရှင်ဘုရင်အဆ
 ၁၀ ခွ်အကျွန်ုပ်ကိုချီးမြှောက်တော်မူသောကြောင့်အဖဒါဝိဒ်
 ၌သားသောဂတိတော်ကိုတည်စေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်
 သည်ဤလူတို့ရှေ့မှာထွက်ဝင်နိုင်မည်အကြောင်း။ ညဉ့်
 ပညာကိုပေးသနားတော်မူပါ။ ဤမျှလောက်များစွာသော

ကိုယ်တော်၏လူတို့ကိုအဘယ်သူသည်ကိုယ်အလိုအ
 လျောက်တရားစီရင်နိုင်ပါမည်နည်းဟုတောင်းလျှောက်
 ၁၁ ၏။ ဘုရားသခင်ကလည်းသင်သည်ထိုသို့အောင်းမေ့
 ချစ်စည်းစိမ်ဥစ္စာဂုဏ်အသရေကိုမတောင်း။ ရန်သူတို့
 ၏အသက်ကိုလည်းမတောင်း။ တာရှေ့သောအသက်ကို
 လည်းမတောင်း။ ငါခန့်ထား၍သင်အစိုးရသောငါ၏လူ
 မျိုးကိုတရားစီရင်ခြင်းငှါတတ်နိုင်သောညာဏ်ပညာကို
 ၁၂ သာကိုယ်အဖို့တောင်းသောကြောင့်၊ ညာဏ်ပညာကိုငါ
 ပေး၏။ ထိုမှတစ်ပါး။ သင့်ရှေ့မှာဖြစ်ဘူးသောရှင်ဘုရင်
 နှင့်သင့်နောက်၌ဖြစ်လတ်သောရှင်ဘုရင်တယောက်
 မှမရှိနိုင်မည်အကြောင်း။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ။ ဂုဏ်အသရေ
 ၁၃ ကိုလည်းငါပေးမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါရှော
 လမုနိသည်ဝိဗောဓိမြို့တွင်မြင့်သောအရပ်၌ရှိသော
 ပရိသတ်စည်းဝေးရာတော်ရှေ့မှာသည်ယေရုရှလင်
 မြို့သို့ပြန်သွား၍ဣသရေလပြည်ကိုအုပ်စိုးလျက်နေ
 တော်မူ၏။
 ၁၄ ထိုနောက်။ ရှောလမုနိသည်ရထားများ။ မြင်းစီးသူ
 ရဲများကိုဆည်းဖူး၍ရထားတထောင်နှင့်လေးရာ။ မြင်းစီး
 သူရဲတထောင်းနှစ်ထောင်ရှိ၏။ ရထားထိန်းမြို့တို့၌၎င်း
 ၁၅ ယေရုရှလင်မြို့အထံတော်၌၎င်းထား၏။ ရှင်ဘုရင်သည်
 ယေရုရှလင်မြို့၌ရွှေငွေကိုကျောက်ခဲကဲ့သို့၎င်းအာရဇ်
 ပင်တို့ကိုလွင်ပြင်၌ပေါက်သောတည်ပင်ကဲ့သို့၎င်းများ
 ၁၆ ပြားစေ၏။ ရှောလမုနိထံသို့မြင်းများကိုအံ့ဂုတ္တုပြည်။
 ကောမြို့မှဆောင်ခဲ့ရ၏။ ရှင်ဘုရင်ကုန်သည်တို့သည်အဖိုး
 ၁၇ ပေးလျက်ကောမြို့၌ခံယူကြ၏။ အံ့ဂုတ္တုပြည်မှရထား
 တချက်ငွေချောက်ပိဿာနှင့်၎င်းမြင်းတစီးကိုတပိဿာ
 ငါးဆယ်နှင့်၎င်းရောင်းမြဲရှိ၏။ ထိုသို့ဟိတ္တိမင်းကြီးနှင့်
 ရှုရမင်းကြီးအပေါင်းတို့သည်အံ့ဂုတ္တုရထားနှင့်မြင်းတို့
 ကိုရတတ်ကြ၏။
 ၁၈ ရှောလမုနိသည်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အဖို့အိမ်
 ကို၎င်းနန်းတော်ကို၎င်းတည်ဆောက်ခြင်းငှါအကြံရှိ၍
 ၁၉ ၊ ထပ်ရွက်သောသူ့ရံသောင်း။ တောင်ရိုးပေါ်မှာသစ်
 ခုတ်သောသူ့ရံသောင်း။ ကြည့်ရှုစိရင်ရသောသူသုံး
 ၂၀ ထောင်ချောက်ရာတို့ကိုခွဲခန့်ပြီးမှ၊ တရုမင်းကြီးဟိရံထံ
 သို့စေလွှတ်၍မင်းကြီးသည်ဝဇာဒါဝိဒ်၏နန်းတော်
 ဆောက်စရာသို့အာရဇ်သစ်သားကိုပေးလိုက်သည်နည်း
 ၂၁ တူငါးနှစ်တဖန်ကျေးဇူးပြုပါလော့။ ဣသရေလအမျိုးသည်
 အစည်ကျင့်ရသောတရားအတိုင်းဘုရားရှေ့မှာနံ့သာ

ပေါင်းကိုမီးရှို့ခြင်းငှါ၎င်းရှေ့တော်ရန်ကိုအစဉ်တင်ခြင်း
 ငှါ၎င်းညှိုးနံ့နက်။ ဥပုသ်နေ့။ လဆန်းနေ့။ ငါတို့ဘုရားသ
 ခင်ထာဝရဘုရား၏ဓမ္မဥဒ္ဓေတို့၌မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်
 ၁၂ ခြင်းငှါ၎င်းငါ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်
 အဖို့အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်၍ပူဇော်ရမည်။ ငါတည်
 ဆောက်ရသောအိမ်တော်သည်ကြီးရမည်။ ငါတို့ဘုရား
 သခင်သည်ဘုရားတကာတို့ထက်ကြီးမြတ်တော်မူ၏။
 ၁၃ ၊ ကောင်းကင်နှင့်ကောင်းကင်တကာတို့၏အထွန်အ
 မြင့်ဆုံးသောကောင်းကင်သည်ကိုယ်တော်ကိုမဆံ့မခံ
 နိုင်သည်ဖြစ်၍ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအိမ်ကိုအဘယ်သူ
 တည်ဆောက်နိုင်မည်နည်း။ ရှေ့တော်၌ယဇ်ကိုမီးရှို့ရာ
 အိမ်မှတစ်ပါး။ အချားသောအိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်
 ၁၄ ခြင်းငှါငါသည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သနည်း။ ယခု
 မှာရွှေ။ ငွေ။ ကြေးဝါ။ သံ။ မောင်းသောအထည်။ နီသော
 အထည်။ ပြာသောအထည်ကိုလုပ်တတ်သောအတတ်။
 ဇေဗဒါဝိဒ်ပြင်ဆင်၍ယေရုရှလင်မြို့။ ယုဒပြည်၌ဝထံ
 မှာရှိသောဆရာသမားတို့နှင့်ဝိုင်း၍ထုလုပ်တတ်သော
 အတတ်နှင့်ပြည့်စုံသောသူတယောက်ကိုဝထံသို့စေလွှတ်
 ၁၅ ပါ။ အာရဇ်သစ်သား။ ထင်းရှူးသစ်သား။ အာလုံသစ်
 သားများကိုလေဗနုန်တောင်မှာခုတ်၍ပေးလိုက်ပါ။ မင်း
 ကြီး၏ကျွန်တို့သည်လေဗနုန်တောင်ပေါ်မှာသစ်ခုတ်
 ၁၆ တတ်သည်ကိုငါသိ၏။ သစ်သားအများကိုပြင်ဆင်ခြင်း
 ငှါငါကျွန်တို့သည်မင်းကြီးကျွန်တို့နှင့်ဝိုင်း၍လုပ်ကိုင်
 ကြသိမ့်မည်။ ငါတည်ဆောက်ရသောအိမ်တော်သည်
 ၁၇ အထွန်ကြီး၍အံ့ဂုတ္တုဖွယ်သောအိမ်ဖြစ်ရမည်။ သစ်
 ခုတ်သောမင်းကြီးကျွန်တို့အားရှုဆံ့ကောရုရှ်သောင်း။
 မုယောဆံ့နှစ်သောင်း။ စပျစ်ရည်ဗတ်နှစ်သောင်း။ ဆီနှစ်
 သောင်းကိုငါပေးမည်ဟုမှာလိုက်လေ၏။
 ၁၈ တရုမင်းကြီးဟိရံသည်စာရေး၍ရှောလမုနိထံသို့ပြန်
 ပေးလိုက်သည်ကား။ ထာဝရဘုရားသည်မိမိလူမျိုးကို
 ၁၉ အရာ၌နှိုးမြှောက်တော်မူပြီ။ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး
 ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားသည်မိမိတို့မှန်တော်ကို၎င်းနန်းတော်ကို၎င်း
 တည်ဆောက်ခြင်းငှါတတ်စွမ်းနိုင်အောင်ညာဏ်ကောင်း
 ၂၀ ချစ်ညာသတိနှင့်ပြည့်စုံသောသားကိုဒါဝိဒ်မင်းကြီးအား
 ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားသည်မင်္ဂလာရှိ
 ၂၁ တော်မူစေသတည်း။ ယခုမှာညာဏ်ကောင်း၍ထိမ္မာ
 ၂၂ သောသူ။ ဟိရံအဘိဏ္ဍိတိစေလွှတ်ပါ၏။ သုအဗိကား

ဒန်အမျိုးသမီး။အဖကားတုရုအမျိုးသားဖြစ်၏။သူသည်
ရွှေငွေကြေးဝါ။သံ။ကျောက်။သစ်သား။မောင်းသော
အထည်။ပြာသောအထည်။နီသောအထည်။ပိတ်ချော
ကိုလုပ်တတ်သောအတတ်။အမျိုးမျိုးထုလုပ်တတ်သော
အတတ်နှင့်ပြည့်စုံ၍ကိုယ်တော်၏ဆရာသမား။မည်း
တော်အရှင်ဒါဝိဒ်၏ဆရာသမားတို့နှင့်ပိုင်းလျက်လိုသ
၁၁ မျှကိုညာဏ်ရှာ၍လုပ်တတ်သောသူဖြစ်၏။သို့ဖြစ်၍
ကိုယ်တော်အမိန့်ရှိသည့်အတိုင်းချုံ့ဆံ။မုယောဆံ။စပျစ်
၁၆ ရည်။ဆီကိုကိုယ်တော်ကျွန်တို့အားပေးပါတော့။ငါတို့
သည်ကိုယ်တော်ထံချင်သမျှသောသစ်သားကိုလေဗ
နန်တောင်ပေါ်မှာချတ်ပြီးလျှင်ဖောင်လုပ်၍ပင်လယ်လမ်း
ဖြင့်ယူပွေ့မြို့သို့ဆောင်ခဲ့ပါမည်။ကိုယ်တော်သည်ယေ
ရုရှလင်မြို့သို့သယ်ပို့ရမည်ဟုပြန်ပြော၏။
၁၇ မည်းတော်ဒါဝိဒ်သည်ဣသရေလနိုင်ငံ၌နေသော
တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့တို့စာရင်းယူပြီးသည်
နောက်တဖန်ရှောလမုန့်သည်စာရင်းယူပြန်၍တစ်ခါး
၁၈ သောင်းသုံးထောင်ချောက်ရာတို့ကိုတွေ့၏။ထမံသော
သူချွန်သောင်း။တောင်ပေါ်မှာသစ်ချတ်သောသူရှစ်
သောင်း။အမှုကိုကြည့်ရှုစီရင်သောသူသုံးထောင်ချောက်
ရာတို့ကိုခွဲသားတော်မူ၏။
၁၉ ယေရုရှလင်မြို့တွင်မောရိတောင်ပေါ်မှာမည်းတော်
၂ ဒါဝိဒ်အားထာဝရဘုရားထင်ရှားတော်မူရာအရပ်။ယေ
ဗုသိလူအရော့န၏ကောက်နယ်တလင်းကိုဒါဝိဒ်ပြင်ဆင်
ခဲ့ပြီးသောအရပ်၌ရှောလမုန့်သည်နန်းစံလေးနှစ်။ရတီယ
လ။နှစ်ရက်နေ့တွင်ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကိုတည်
၃ စပြုတော်မူ၏။ရှောလမုန့်သည်ဘုရားသခင်၏အိမ်
တော်ကိုတည်ဆောက်ခြင်းအမှု၌သွန်သင်ခြင်းကိုခံသည့်
နှင့်အညီသံတောင်အားဖြင့်အလျားသည်အတောင်
၄ ချောက်ဆယ်။အနံအတောင်နှစ်ဆယ်ရှိ၏။အိမ်တော်ဦး
သည်လည်းအိမ်တော်အနံနှင့်ညီ၍အလျားအတောင်နှစ်
ဆယ်။အမြင့်အတောင်တရာနှစ်ဆယ်ရှိ၏။ရွှေစင်နှင့်မွမ်
၁ မံလျက်ရှိ၏။အိမ်တော်အတွင်းအမိုးကိုထင်းရှူးပျည်
ပျားဖြင့်ပြီးစေလျက်ထန်းပင်များနှင့်ကြိုးများတို့ကိုထု၍
၆ ရွှေစင်နှင့်မွမ်မံလေ၏။အိမ်တော်၌အသရေတင့်တယ်
စေခြင်းငှါကျောက်ခြိတ်တို့ကိုစီချယ်၏။မွမ်မံသောရွှေ
၇ သည်ပါရဗိပ်ရွှေဖြစ်၏။အိမ်တော်၏ထုလျှောက်တိုင်
ထရံသံခါးချက်တို့ကိုရွှေနှင့်မွမ်မံ၍တရံပေါ်မှာခေရုဗိမ်
အရုပ်များကိုထုလေ၏။

၈ အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကိုလည်းအိမ်တော်
အနံနှင့်ညီစွာအလျားအတောင်နှစ်ဆယ်။အနံအတောင်
နှစ်ဆယ်လုပ်၍ရွှေစင်အခွက်ချောက်ထောင်နှင့်မွမ်မံ
၆ လေ၏။ရွှေမျှအမျှနီကားအကျပ်ငါးဆယ်ရှိ၏။အထက်
၁၀ အခပ်တို့ကိုလည်းရွှေနှင့်မွမ်မံ၏။အလွန်သန့်ရှင်းသော
၁၁ အခပ်၌ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးကိုထုလုပ်၍ရွှေနှင့်မွမ်မံ၏။ခေ
၁၂ ရုဗိမ်အတောင်တို့သည်အတောင်နှစ်ဆယ်ရှိ၏။
အတောင်တဖက်လျှင်အလျားငါးတောင်စီရှိ၍ခေရုဗိမ်
နှစ်ပါးတို့သည်အတောင်ချင်းထိလျက်အတောင်တဖက်
၁၃ စီအိမ်တော်ထရံကိုမြှောက်ကြ၏။ထိုခေရုဗိမ်တို့သည်
အတွင်းသို့မျက်နှာပြုလျက်မတ်တတ်နေ၍အတောင်တို့
ကိုဖြန့်သဖြင့်အတောင်နှစ်ဆယ်ကျယ်၏။
၁၄ ပြာသောအထည်။မောင်းသောအထည်။နီသောအ
ထည်။ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍ခေရုဗိမ်အရုပ်နှင့်ချယ်ထွယ်
သောကုလားကာကိုလည်းလုပ်လေ၏။
၁၅ အရှေ့သုံးဆယ်ငါးတောင်ရှိသောတိုင်နှစ်တိုင်ကို
လည်းလုပ်၍အိမ်တော်ရှေ့မှာစိုက်ထားလေ၏။တိုင်အ
ပေါ်မှာတင်သောတိုင်ထိပ်သည်အမြင့်ငါးတောင်စီရှိ
၁၆ ၏။ပျားမိတ်ဌာနတော်၌ရှိသကဲ့သို့ကြိုးများကိုလည်းလုပ်
၁၇ ၍တိုင်ထိပ်အပေါ်မှာထား၏။သလဲသီးအလုံးတရာတို့ကို
လည်းလုပ်၍ကြိုးပေါ်မှာဆွဲထား၏။ထိုတိုင်တို့ကိုမိတ်
မှာန်တော်ရှေ့မှာလကျောဘက်။လက်ဝဲဘက်၌စိုက်ထား
၍လကျောတိုင်ကိုယာမိန်။လက်ဝဲတိုင်ကိုဘောဇာအမည်
ဖြင့်မှည့်လေ၏။
၁၈ အလျားအတောင်နှစ်ဆယ်။အနံအတောင်နှစ်ဆယ်။
အမြင့်ဆယ်တောင်ရှိသောကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်ကိုလည်း
လုပ်လေ၏။
၁၉ အချင်းဆယ်တောင်။အဝန်းအတောင်သုံးဆယ်။အ
စောက်ငါးတောင်ရှိသောကြေးဝါရေကန်ကိုလည်လုပ်
၃ လေ၏။ရေကန်အနားပတ်အောက်။ပတ်လည်၌ဘူးသီး
ရုပ်များ။အတောင်တတောင်တွင်ဆယ်လုံးစီစေ့အောင်
ဘူးသီးရုပ်နှစ်ပတ်ကိုရေကန်နှင့်တစ်ဝတ်တည်းသွန်းလေ
၄ ၏။ခွားတဆယ်နှစ်ခုပေါ်မှာတည်လျက်ရှိ၏။ခွားတို့
သည်အတွင်းသို့နောက်ခိုင်း၍အရှေ့အနောက်တောင်
မြောက်အရပ်လေးမျက်နှာသို့တချက်နှာလျှင်သုံးခုစီ
၅ မျက်နှာပြုကြ၏။ရေကန်သည်ဒုလက်ဘဝါးရှိ၏။အပေါ်
အနားပတ်သည်ဗလားအနားပတ်ကဲ့သို့ကြာပွင့်အပြောက်
နှင့်ပြည့်စုံ၏။ရေဗတ်သုံးထောင်ဝင်နိုင်၏။

၆။ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဆိုင်သောအရာတို့ကိုဆေးစရာတို့
 အင်ဘုံဆယ်လုံးကိုလည်းလုပ်၍ လက်ျာဘက်၌အင်ဘုံ
 ငါးလုံး၊ လက်ဝဲဘက်၌ငါးလုံးကိုထားလေ၏။ ရေကန်မူ
 ၇။ ကားယဇ်ပရောဟိတ်ရေချိုးစရာတို့ဖြစ်သတည်း။။ အွှ
 မီးခုံဆယ်ခုကိုလည်း အရင်ပုံနှင့်အညီလုပ်၍ မိတ်မှန်
 တော်အတွင်း။ လက်ျာဘက်၌ငါးခု။ လက်ဝဲဘက်၌ငါးခု
 ၈။ ကိုထားလေ၏။ ဘေးပွဲဆယ်ခုကိုလည်းလုပ်၍ မိတ်မှန်
 တော်အတွင်း။ လက်ျာဘက်၌ငါးခု။ လက်ဝဲဘက်၌ငါးခု
 ၉။ ကိုထားလေ၏။ အွှေဖလားတရာကိုလည်းလုပ်လေ၏။။ ယဇ်
 ပရောဟိတ်တန်တိုင်း။ ပြင်တန်တိုင်းကြီး။ တန်တိုင်း
 တံခါးရွက်များကိုလည်းလုပ်၍တံခါးရွက်တို့ကိုကြေးဝါ
 ၁၀။ ဖြင့်ဖုံးအုပ်လေ၏။။ ရေကန်ကိုလည်း အိမ်တော်လက်ျာ
 ဘက်၊ အရှေ့ဘောင်ဘေး၌နေရာချ၏။
 ၁၁။ ဟိရံသည်အိုးများ။ ရေမှုတ်များ။ အင်တုံငယ်များကို
 လည်းလုပ်သဖြင့်ရှောလမုနိမင်းကြီးအဖို့ဘုရားသခင်၏
 ၁၂။ အိမ်တော်၌လက်စသတ်သောအရာများဟူမူကား။။ တိုင်
 နှစ်တိုင်။ တိုင်ကပ်နှင့်တိုင်ကပ်အထွန်နှစ်ခု။ တိုင်ထိပ်
 ၁၃။ အထွန်ကိုဖုံးလွှပ်စရာကွန်ရွက်နှစ်ရွက်။။ ထိုကွန်ရွက်
 အပေါ်မှာသလဲသီးနှံဘန်းစီ။ သလဲသီးပေါင်းလေးရာ။
 ၁၄။ ခဲများ။ ခုံပေါ်မှာတင်ထားသောအင်တုံများ။။ ရေကန်
 ၁၅။ တန် ရေကန်ကိုသောက်သောနွားတဆယ်နှစ်ခု။ အိုး
 ၁၆။ များ။ ရေမှုတ်များ။ အမဲချိတ်များတည်း။။ ရှောလမုနိမင်း
 ကြီးအဖို့ဟိရံလုပ်သောသောထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်
 တန်ဆာတို့သည်ပြောင်ပြောင်တောက်သောကြေးဝါဖြင့်
 ၁၇။ ပြုကြ၏။။ ယောင်ဒန်ချိုင့်။ သုကုတ်မြို့နှင့်ဇာသန်မြို့စပ်ကြား
 တွင်သန့်တလုပ်စရာကောင်းသောမြေ၌ရှင်ဘုရင်သွန်း
 ၁၈။ ထား၏။။ ရှောလမုနိသည်ထိုတန်ဆာတို့ကိုများစွာလုပ်
 သောကြောင့်ကြေးဝါအချိန်ကိုအတတ်သူမူမသိ။
 ၁၉။ ရှောလမုနိသည်လည်းဘုရားသခင်၏အိမ်ဘက်နှင့်
 နီးသောအခါတန်ဆာများတည်းဟူသောအယဇ်ပရောဟိတ်
 ၂၀။ ရေတော်မုနိတင်စရာစားပွဲ။။ တရားတော်အတိုင်း။ ဗျာ
 ဇာဓိပတိနှင့်တော်မူရာသွန်းစရာတို့အစွဲဝင်မီးခုံနှင့်မီးခွက်
 ၂၁။ များ။။ အစွဲဝင်ဖြင့်ပြီးသောပန်းပွင့်။ မီးခွက်။ မီးကိုင်တန်
 ဆာများ။။ အွှစင်ဖြင့်ပြီးသောမီးညှပ်။ လင်ပန်း။ ဇွန်း။ ပြာ
 ၂၂။ စတုရန်းပျား။ အိမ်တော်ထဲမှာအလွန်သန့်ရှင်းရာဌာန
 တော်အတွင်းခပ်တံခါးရွက်နှင့်မိတ်မှန်တော်ပြင်ခပ်
 ၂၃။ တံခါးရွက်တို့ကိုလည်းအွှဖြင့်ပြီးစေ၏။။ ထိုသို့ရှောလ
 မုနိသည်သာသနာဘုရား၏အိမ်တော်အဖို့ပြုလုပ်စီရင်သော
 အလုံးစုံတို့ကိုလက်စသတ်ပြီးမှမည်းတော်ဒါဝိဒ်လူ

သော အွှငွေတန်ဆာများကိုဆောင်ခဲ့၍ ဘုရားသခင်၏
 အိမ်တော်ဘဏ္ဍာရထဲမှာသွင်းသားလေ၏။
 ၂။ ထိုအခါထာဝရဘုရား၏ပဋိညည်သစ်တာတော်ကို
 ဖိအုန်မပြသောဒါဝိဒ်မြို့မှဆောင်ခဲ့လိုသောဌာနရှောလမုနိ
 သည်အသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့နှင့်
 ၃။ အတိုင်း။ အသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူအပေါင်း
 တို့သည်လည်းလုပ်သောပွဲအတွင်းတွင်ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ရဝေးရောက်
 ၄။ လာကြ၏။။ အသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူအပေါင်း
 တို့သည်လည်းလုပ်သောပွဲအတွင်းတွင်ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ရဝေးရောက်
 ၅။ သစ်တာတော်ကိုထပ်လျက်။ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲ
 တော်။ တဲတော်နှင့်ဆိုင်၍သန့်ရှင်းသောတန်ဆာအလုံး
 ၆။ စုံတို့ကိုယဇ်ပရောဟိတ်များနှင့်လေဝိသားများတို့သည်
 ၇။ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။။ ရှောလမုနိမင်းကြီးမှစ၍သစ်တာတော်
 ရှေ့မှာစည်းဝေးသောအသရေလပရိသတ်အပေါင်းတို့
 ၈။ သည်မရေတွက်နိုင်။။ အတိုင်းမသိများစွာသောသိုးနွား
 ၉။ တို့ကိုယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်လည်း
 ၁၀။ ထာဝရဘုရား၏ပဋိညည်သစ်တာတော်ကိုအိမ်တော်အ
 တွင်းသို့သွင်း၍အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနတည်းဟူသော
 ၁၁။ ဗျာဇာဓိပတိနှင့်တော်မူရာသွန်းစရာတို့အစွဲဝင်မီးခုံနှင့်မီးခွက်
 ၁၂။ များ။။ အစွဲဝင်ဖြင့်ပြီးသောပန်းပွင့်။ မီးခွက်။ မီးကိုင်တန်
 ဆာများ။။ အွှစင်ဖြင့်ပြီးသောမီးညှပ်။ လင်ပန်း။ ဇွန်း။ ပြာ
 ၁၃။ စတုရန်းပျား။ အိမ်တော်ထဲမှာအလွန်သန့်ရှင်းရာဌာန
 တော်အတွင်းခပ်တံခါးရွက်နှင့်မိတ်မှန်တော်ပြင်ခပ်
 ၁၄။ တံခါးရွက်တို့ကိုလည်းအွှဖြင့်ပြီးစေ၏။။ ထိုသို့ရှောလ
 မုနိသည်သာသနာဘုရား၏အိမ်တော်အဖို့ပြုလုပ်စီရင်သော
 အလုံးစုံတို့ကိုလက်စသတ်ပြီးမှမည်းတော်ဒါဝိဒ်လူ

ရပ်နေကြ၏။ တံပိုးမှတ်သောယဇ်ပရောဟိတ်တရားရှစ်
 ၁၃ ဆယ်တို့သည်လည်း၊ သိချင်းဆိုသောသူတို့နှင့်ပိုင်း
 လျှင်သာဝရဘုရား၏ရုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုဗိုးစွမ်း၍
 ထောမနာပြုခြင်းငှါတညီတညွတ်တည်းအသံပြိုင်လျက်
 ကောင်းမြတ်တော်မူသည်။ ကရုဏာတော်အစည်အမြဲ
 တည်သည်ဟုထံပိုး၊ ခွက်ကွင်းအစရှိသောဘုရားများ
 ၁၄ နှင့်တကွအသံကိုထွင်း၍သာဝရဘုရား၏ရုဏ်တော်ကို
 ဖွဲ့စည်းကြသောအခါသာဝရဘုရား၏အိမ်တော်သည်
 ၁၅ မိလိန်တိမ်နှင့်ပြည့်၏။ ထိုသို့ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်
 သည်သာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်လျက်မိလိန်
 ၂၀ တိမ်တော်ကြောင့်ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်အမှုတော်
 ကိုဆောင်ရွက်လျက်ရပ်၍မနေနိုင်ကြ။ ဂေါလမုနိက
 လည်းသာဝရဘုရားသည်ထူထပ်သောမှောင်မိုက်ထဲ
 ၂၁ မှာနေတော်မူသည်ဟုစကားတော်ရှိ၏။ သို့ရာတွင်
 ကိုယ်တော်ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအိမ်၊ အစည်အမြဲနေ
 ၂၂ တော်မူရာဌာနတော်ကိုအကျွန်ုပ်တည်ဆောက်ပါပြီဟု
 ၂၃ မြွက်ဆို၏။ တဖန်ရှင်ဘုရင်သည်မှည့်ကြည့်၍ဣသ
 ရေလအမျိုးပရိသတ်အပေါင်းကိုကောင်းကြီးပေးတော်
 ၂၄ မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်မတ်
 ၂၅ တတ်နေကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်းသာဝရဘုရား၏
 ၂၆ ဗျာဒိတ်တော်စကားဟူမူကား၊ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုး
 ၂၇ သားတို့ကိုအရုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သောနေ့ကစ၍
 ၂၈ ငနာမတည်ရာအိမ်ကိုဆောက်စေခြင်းငှါဣသရေလ
 ၂၉ ခရိုင်များတို့တွင်မြို့တစ်မြို့ကိုငါမရွေး၊ ငါ၏လူဣသ
 ရေလအမျိုးသားတို့ကိုအုပ်စိုးရသောသူကိုလည်းငါမ
 ၃၀ ရွေးသေး၊ ယခုမူကားငနာမတည်ရာသေချာစင်မြို့ကို
 ၃၁ ရှင်ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုအုပ်စိုးစေခြင်း
 ၃၂ ငှါဒါဝိဒ်ကိုရှင်ငါရွေးပြီဟုငနမည်းတော်ဒါဝိဒ်အားဗျာ
 ဒိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်းပြုတော်မူသောဣသရေလအ
 ၃၃ မျိုး၏ဘုရားသခင်သာဝရဘုရားသည်မင်္ဂလာရှိတော်မူ
 ၃၄ စေတည်း။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်သာဝရ
 ၃၅ ဘုရား၏နာမတော်အဖို့အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်ခြင်း
 ၃၆ ငှါငနမည်းတော်ဒါဝိဒ်သည်အကြံရှိသောအခါ၊ ထာဝရ
 ၃၇ ဘုရားကလင်သည်ငနာမအဖို့အိမ်ကိုတည်ဆောက်
 ၃၈ ခြင်းငှါအကြံရှိသောကြောင့်ကောင်းသောအမှုကိုပြုပြီ၊
 ၃၉ သို့သော်လည်းသင်သည်အိမ်တော်ကိုမဆောက်ရ၊
 ၄၀ ရမည်ဟုငနမည်းတော်ဒါဝိဒ်အားမိန့်တော်မူ၏။ ထာ
 ဝရဘုရားသည်အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်းပြုတော်မူ

သဖြင့်ငါသည်ငနမည်းတော်ဒါဝိဒ်၏အရိပ်အရာကိုခံ
 ရ၍သာဝရဘုရားကတိတော်ရှိသည်အတိုင်းဣသရေလ
 နိုင်ငံ၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်လျက်ဣသရေလအမျိုး၏
 ၁၁ ဘုရားသခင်သာဝရဘုရား၏နာမတော်အဖို့အိမ်တော်
 ကိုတည်ဆောက်လေပြီ။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်
 ထာဝရဘုရားဖွဲ့တော်မူသောပဋိညာဉ်ကျောက်စာပါ
 သောသစ်တာတော်ကိုထိုအိမ်တော်၌တင်ထားလေပြီ
 ဟုမြွက်ဆို၏။
 ၁၂ ထိုအခါဂေါလမုနိသည်အလျားငါးတောင်၊ အနံငါး
 ၁၃ တောင်၊ အမြင့်သုံးတောင်ရှိသောပလ္လင်ကိုလုပ်၍တန်
 ကိုင်းအလယ်၌ထားနှင့်သောထိုပလ္လင်ပေါ်သို့တက်
 ပြီးလျှင်ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပရောဟိတ်အမှု၊ ဣသရေလ
 ၁၄ ပရိသတ်အပေါင်းတို့အလယ်မှာဇူးထောက်၍လက်
 ၁၅ ဝါးတို့ကိုကောင်းကင်သို့ဖြန့်လျက်၊ အိုဣသရေလအ
 မျိုး၏ဘုရားသခင်သာဝရဘုရား၊ ကောင်းကင်ပေါ်သို့
 ကြီးပေါ်မှာကိုယ်တော်နှင့်တူသောဘုရားတဆူမျှမရှိပါ။
 ၁၆ ရှေ့တော်၌မိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့ကျင့်သောကိုယ်တော်
 ၏ကျွန်တို့အဖို့ပဋိညာဉ်တရားနှင့်ကရုဏာတရားတို့သော်
 ၁၇ ဂေါက်တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်အဖဒါဝိဒ်၌ထားတော်မူ
 သောဂတိတော်ကိုမဗျက်၊ မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်းယနေ့
 ၁၈ ပြုတော်မူပြီ။ အိုဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်သာ
 ၁၉ ဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကလင်သည်ငနမည်းတော်
 သို့သင်၏သားအခြားတို့သည်ငနာမကိုကျင့်လိုသော
 မိမိတို့သားတရားလမ်းကိုသတိမပြုလျှင်မဗျက်မဟုတ်၍ဣသ
 ရေလနိုင်ငံ၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်ရသောသင်၏အ
 မင်းရိုးမပြတ်ရဟုကိုယ်တော်ကျွန်အကျွန်ုပ်အဖဒါဝိဒ်
 ၂၀ ၌ထားတော်မူသောဂတိတော်ကိုယခုစောင့်တော်မူပါ။
 ၂၁ အိုဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်သာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
 တော်ကျွန်အကျွန်ုပ်အဖဒါဝိဒ်အားမိန့်တော်မူသော
 ၂၂ စကားတော်ကိုယခုပြည့်စုံစေတော်မူပါ။ သို့ရာတွင်
 ဘုရားသခင်သည်မြေကြီးပေါ်မှာလူတို့တွင်ကော်မုနိ
 ကိုင်းဝပ်တော်မူမည်လော။ ကောင်းကင်နှင့်ကောင်းကင်
 တကာတို့၏အထွေ။ အမြင့်ဆုံးသောကောင်းကင်သည်
 ကိုယ်တော်ကိုမဆုံမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်တည်
 ဆောက်သောဤအိမ်ကိုအဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိပါသ
 ၂၃ နည်း။ သို့သော်လည်းအိုအကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်သာဝရ
 ၂၄ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည်ရှေ့တော်၌ယနေ့ကျေး
 ကျော်လျက်ပဋိနာပြု၍တောင်းလျှောက်သောစကားကို

၂၀ နားခံနာယူတော်မူပါ။။ ဤမည်သောအရပ်၌နာမတည်
ရမည်ဟုမိန့်တော်မူသည့်အတိုင်းဤအရပ်၌နာနှင့်ဤအိမ်
တော်ကိုနေ့ညညှပ်မပြတ်ကြည့်ရှု၍ကိုယ်တော်ကျွန်သည်
ဤအရပ်၌နာနှင့်ဆုတောင်းသော စကားကို နားထောင်
၂၁ တော်မူပါ။။ ကိုယ်တော်ကျွန်မှစ၍ကိုယ်တော်၏လူ့သ
ရေလအမျိုးသားတို့သည် ဤအရပ်၌နာနှင့်ဆုတောင်းပဌ
နာပြုကြသောအခါ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာကောင်းကင်ဘုံ
၌နားထောင်၍အပြစ်မှလွတ်တော်မူပါ။။

၂၂ လူသည် မိမိအိမ်နီးချင်းကိုပြစ်မှားသောကြောင့်အ
ကျိန်ခံရမည်ဟုအိမ်နီးချင်းဆိုလျက် ဤအိမ်တော်၌ကိုယ်
၂၃ တော်၏ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာအကျိန်တိုက်လျှင်၊ ကောင်း
ကင်ဘုံ၌နားထောင်တော်မူပါ။။ မတရားသောသူသည်
မိမိအပြစ်နှင့်အလျောက်ရှုံးစေခြင်းငှါ၎င်းဖြောင့်မတ်
သောသူသည်မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့်အလျောက်အကျိုး
ကိုခံရ၍အပြစ်မှလွတ်စေခြင်းငှါ၎င်းကိုယ်တော်ကျွန်တို့
ကိုတရားစီရင်တော်မူပါ။။

၂၄ ကိုယ်တော်၏လူ့သရေလအမျိုးသားတို့သည်ကိုယ်
တော်ကိုပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့်ရန်သူရှေ့မှာရှုံးရ
သောအခါကိုယ်တော်ထံသို့ပြန်လာ၍နာမတော်ကိုဝန်ခံ
လျက် ဤအိမ်တော်ကိုမှီခိုလျက်ဆုတောင်းပဌနာပြုလျှင်
၂၅ ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌နားထောင်၍ကိုယ်တော်၏လူ့သ
ရေလအမျိုးသားတို့ကိုအပြစ်မှလွတ်တော်မူပါ။။ ဘိုးဘေး
တို့အားပေးသနားတော်မူသောပြည်သို့တဖန်ပို့ဆောင်
တော်မူပါ။။

၂၆ ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့် ချမ်းမ
ရွာ။ ချမ်းခေါင်သဖြင့်ကိုယ်တော်သည်ဆုမတော်မူ
သောအခါသူတို့သည်ဤအရပ်၌နာတော်ကိုမှီခိုလျက်
ဆုတောင်း၍နာမတော်ကိုဝန်ခံလျက် မိမိဒုစရိုက်ကိုစွန့်
၂၇ ပယ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌နားထောင်၍ကိုယ်တော်၏
ကျွန်။ ကိုယ်တော်၏လူ့သရေလအမျိုးတို့ကိုအပြစ်မှ
လွတ်တော်မူပါ။။ သူတို့လိုက်ရသောလမ်းကောင်းကိုပြု
ညွှန်၍ကိုယ်တော်၏လူတို့အားအမွေပေးသောမြေပေါ်
မှာချမ်းရွာစေတော်မူပါ။။

၂၈ ပြည်တော်၌အစာအာဟာရခေါင်းပါးသော်၎င်းလေ
ထိ၍အပင်သေသော်၎င်းအရည်ယို၍သေသော်၎င်းအရာ
ဘဏ္ဍိုင်း။ ခါသိလဏ္ဍိုင်းကိုက်စားသော်၎င်းရန်သူတို့ကို
လာ၍မြို့ကိုဒိုင်းထားသော်၎င်းဘေးဥပါတ်။။ အနာရောဂါ
၂၉ တခုတခုရောက်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်၏လူ့သရေ
လအမျိုးသားအမျိုးတို့သည်အသီးအသီးခံရသောဘေး

ဒါဏ်ကိုသိလျက်ဤအိမ်တော်သို့မိမိတို့လက်ဝါးကိုဖြန့်
၃၀ ၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာကောင်းကင်ဘုံ၌နားထောင်တော်
မူပါ။။ ဘိုးဘေးတို့အားပေးသနားတော်မူသောပြည်၌သူ
တို့သည်အသက်ရှင်သောကာလပတ်လုံးကိုယ်တော်ကို
၃၁ ကြောက်ရွံ့၍တရားတော်လမ်းသို့လိုက်ပါမည့်အကြောင်း။
ကိုယ်တော်သာလျှင်လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့၏စိတ်နှစ်
လုံးသဘောကိုသိတော်မူသည်ဖြစ်၍ဆုတောင်းသောသူ
တို့၏စိတ်နှစ်လုံးသဘောကိုသိလျက်သူတို့အပြစ်ကို
လွှတ်တော်မူပါ။။ အသီးအသီးပြုကြသည်အတိုင်းစီရင်
တော်မူပါ။။

၃၂ ကိုယ်တော်၏လူ့သရေလအမျိုးမဟုတ်။ တပါးအ
မျိုးသားတို့သည်ကြီးမြတ်သောနာမတော်နှင့်တန်ခိုးကြီး
၃၃ ၍ဆန့်တော်မူသောလက်ရုံးတော်ကိုထောက်သဖြင့်ဝေး
သောပြည်မှရောက်လာ၍ဤအိမ်တော်ကိုမှီခိုလျက်ဆု
တောင်းလျှင်၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာကောင်းကင်ဘုံ၌နား
ထောင်တော်မူပါ။။ ကိုယ်တော်၏လူ့သရေလအမျိုးသား
တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့သကဲ့သို့မြေကြီးသား
အပေါင်းတို့သည်ကြောက်ရွံ့လျက်နာမတော်ကိုသိစေ
ခြင်းငှါ၎င်းအကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သောဤအိမ်တော်ကို
နာမတော်ဖြင့်သရက်ကြောင်းကိုသိစေခြင်းငှါ၎င်းထိုတ
ပါးအမျိုးသားတို့သည်ဆုတောင်းသမျှအတိုင်းကျေးဇူး
ပြုတော်မူပါ။။

၃၄ ကိုယ်တော်စေခိုင်းတော်မူသည်အတိုင်းကိုယ်တော်
၏လူတို့သည်ရန်သူတို့ရှိရာသို့စစ်ချီသောအခါရှေးတော်
မူသောမြို့။ နာမတော်အဖို့အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော
အိမ်တော်ကိုမှီခိုလျက်ကိုယ်တော်အားဆုတောင်းကြ
၃၅ လျှင်၊ သူတို့ဆုတောင်းပဌနာပြုသောစကားကိုကောင်း
ကင်ဘုံ၌နားထောင်၍သူတို့အမှုကိုစောင့်တော်မူပါ။။

၃၆ ၊ မပြစ်မှားတတ်သောသူတယောက်မျှမရှိသည်ဖြစ်၍
ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားသော
ကြောင့်အမျက်တော်ထွက်၍ရန်သူလက်သို့အပ်တော်မူ
သဖြင့်ရန်သူတို့သည်ဝေးသောပြည်။ နီးသောပြည်။ အ
၃၇ ချားတပါးသောပြည်သို့သိမ်းသွားလျှင်၎င်း၊ ထိုပြည်၌အ
ချုပ်ခံစဉ်သူတို့သည်သတိရ၍အကျွန်ုပ်တို့သည်ပြစ်မှားပါ
၃၈ ဖြစ်။ မဖြောင့်သောအမှု။ ဆိုးညစ်သောအမှုကိုပြုမိပါပြီဟု
စိတ်ပြောင်းလဲ၍တောင်းပန်သဖြင့်၊ သိမ်းသွားသောရန်
သူတို့၏ပြည်၌နေစည်။ စိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့အထံတော်
သို့ပြန်လာ၍ဘိုးဘေးတို့အားပေးတော်မူသောပြည်။ ရွေး

တော်မူသောမြို့။ နာမတော်အဖို့အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်
 ၃၉ သော အိမ်တော်ကိုမြို့ရပ်လျက် ဆုတောင်းလျှင်၎င်း။ သူတို့
 ဆုတောင်းပဌနာပြုသောစကားကို ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ
 ကောင်းကင်ဘုံ၌နားထောင်၍သူတို့အမှုကိုစောင့်တော်
 မူပါ။ ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားသောကိုယ်တော်လူတို့၏
 ၄၁ အပြစ်ကိုဖြေရှင်းတော်မူပါ။ အိုအကျွန်ုပ်တရားသခင်။
 ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ဤအရပ်ဌာန၌ဆုတောင်းသောစကား
 ၄၁ ကိုနားထောင်တော်မူပါ။ အိုထာဝရအရှင်တရားသ
 ခင်။ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာသို့တန်ခိုးတော်နှင့်ရှည်သောဓမ္မ
 သစ်တာနှင့် တကွတက်တော်မူပါ။ အိုထာဝရအရှင်
 တရားသခင်။ ကိုယ်တော်၏ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်
 ကယ်တင်ခြင်းတန်ဆာကိုဆင်၍ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်း
 သူတို့သည်ကျေးဇူးတော်၌ဝမ်းမြောက်ကြပါစေသော။
 ၄၂ အိုထာဝရအရှင်တရားသခင်။ ဘိသိတ်ပေးတော်မူ
 သောသူ၏မျက်နှာကိုလွှဲစေတော်မူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်
 ကျွန်ဒါဝိဒ်ခံရသောကျေးဇူးတော်ကိုအောင်းမေ့တော်မူ
 ပါဟုပဌနာပြုလေ၏။
 ၁ ထိုသို့ရှောလမုနိသည်ပဌနာပြု၍ပြီးသောအခါကောင်း
 ကင်ကမီးကျ၍မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသောယဇ်မျိုးကို
 ၂ လောင်သဖြင့်အိမ်တော်သည်ထာဝရတရား၏ဘုန်း
 ၂ တော်နှင့်ပြည့်၏။ ထာဝရတရား၏အိမ်တော်သည်ဘုန်း
 တော်နှင့်ပြည့်သောကြောင့်ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်
 ၃ ထာဝရတရား၏အိမ်တော်ထဲသို့မဝင်နိုင်ကြ။ ထိုသို့
 မီးကျ၍ထာဝရတရား၏ဘုန်းတော်သည်အိမ်တော်ပေါ်
 မှာသက်ရောက်သည်ကိုဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်း
 တို့သည်မြင်လျှင်ကျောက်ခင်းအရပ်၌မြေပေါ်မှာဦးချ
 ဖျပ်ပတ်လျက်ကောင်းမြတ်တော်မူသည်။ ကရုဏာတော်
 အစည်အမြဲတည်သည်ဟုထာဝရတရားကိုကိုးကွယ်၍
 ၄ ရုဏ်တော်ကိုအိုးခွပ်ကြ၏။
 ၁ ထိုအခါရှောလမုနိမင်းကြီးနှင့်တကွ လူအပေါင်းတို့
 ၁ သည်ထာဝရတရားရှေ့တော်၌ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။ နွားနှစ်
 သောင်းနှစ်ထောင်။ သိုးတသိန်းနှစ်သောင်းတို့ကိုယဇ်
 ပူဇော်သဖြင့်တရားသခင်၏အိမ်တော်ကိုအနုမောဒနာ
 ၆ ပြုကြ၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်မိမိတို့အမှုကိုဆောင်
 ရွက်ကြ၏။ လေဝိသားတို့သည်ထာဝရတရား၏ကရု
 ဏာတော်အစည်အမြဲတည်သောကြောင့်ထာဝရတရား
 ၏ရုဏ်တော်ကိုအိုးခွပ်စရာသို့ဒါဝိဒ်မင်းကြီးစီရင်သော
 လူရိယမျိုးကိုတီးမှုတ်လျက်ဒါဝိဒ်၏သာသံသီချင်းကိုဆို
 ကြ၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်လည်းတံဖိုးမှုတ်၍ချီသ

ရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်မတ်တတ်နေကြ၏။
 ၇ ၊ ရှောလမုနိသည်လည်းထာဝရတရား၏အိမ်တော်ရှေ့
 မှာရှိသောတန်တိုင်းအတွင်းအရပ်ကိုသန့်ရှင်းစေ၍ထို
 အရပ်၌မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်မိသယဇ်ပူဇော်ကောင်းဆီဥ
 ကိုပူဇော်၏။ အကြောင်းမူကား။ အရပ်လုပ်သောကြေးဝါ
 ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်မီးရှို့ရာယဇ်။ ဘောဇည်ပူဇော်သကာ။
 ယဇ်ကောင်းဆီဥကိုမခံလောက်။
 ၈ ထိုအခါရှောလမုနိသည်အလွန်များစွာသောပရိသတ်
 တည်းဟူသော။ ဟာမတ်မြို့ဝင်ဝမှစ၍အဲဒုတ္တမြစ်တိုင်
 အောင်အနံ့အပြားအရပ်ရပ်ကလာကြသောဣသရေလ
 အမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံးပွဲခံ
 ၉ တော်မူ၏။ အဌမနေ့ရက်၌ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုကြ
 ၏။ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံးယဇ်ပရောဟိတ်ကိုအနုမောဒနာပြုပြီး
 ၁၀ မှနောက်တဖန်ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံးပွဲခံကြ၏။ ထာဝရ
 တရားသည်ဒါဝိဒ်နှင့်ရှောလမုနိမှစသောမိမိလူဇာသရေ
 လအမျိုးသားတို့၌ပြုတော်မူသမျှသောကျေးဇူးတော်
 ကြောင့်ဝမ်းမြောက်ရှင်လန်းလျက်လူများတို့သည်မိမိ
 တို့နေရာသို့ပြန်သွားကြမည်အကြောင်း။ သတ္တမလနှစ်
 ဆယ်သုံးရက်နေ့တွင်လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။
 ၁၁ ရှောလမုနိသည်မိတ်မှန်တော်နှင့်နန်းတော်ကိုလက်
 စသတ်၍မိတ်မှန်တော်နှင့်နန်းတော်၌လုပ်ဆောင်မည်
 ဟုကြံစည်လေသမျှသောအကြံသည်အထမြောက်သော
 ၁၂ အခါ။ ထာဝရတရားသည်ညည့်အချိန်တွင်ထင်ရှား
 တော်မူလျက်သင်ပြသောပဌနာစကားကိုငါကြားပြီး။ ဤ
 အရပ်ဌာနကိုယဇ်ပူဇော်ရာအိမ်ဖြစ်စေခြင်းငှါကိုယ်
 ၁၃ အဖို့ငါရွေးယူပြီး။ မိသားမရွာစေခြင်းငှါငါသည်မိသား
 ခေါင်စေသော်၎င်းတို့သည်မြေအသီးအနှံကိုကိုက်
 စားစေခြင်းငှါငါမှာထားသော်၎င်းလူတို့၌ကာလနာကို
 ၁၄ စေလွှတ်သော်၎င်း။ ငနာမဖြင့်သမုတ်သောငလူတို့သည်
 ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသဖြင့်ငမုတ်နှာကိုရှာလျက်ဆုတောင်း
 ပဌနာပြု၍အဓမ္မလမ်ကိုလွှဲရှောင်လျှင်ငါသည်ကောင်း
 ကင်ဘုံ၌နားထောင်မည်။ သူတို့အပြစ်ကိုဖြေ၍သူတို့ပြစ်
 ၁၅ ကိုချမ်းသာပေးမည်။ ငါကြည့်ရှုမည်။ ဤအရပ်ဌာန၌ဆု
 ၁၆ တောင်းသောစကားကိုငါနားထောင်မည်။ ငနာမသည်
 အစည်တည်၍ငမုတ်မိနှင့်ငနှစ်သုံးအစည်စွဲလမ်းစရာသို့
 ၁၇ ဤအိမ်ကိုငါရွေးချယ်၍သန့်ရှင်းစေပြီး။ သင်သည်ငါမှာ
 ထားသမျှကိုပြု၍ငါစီရင်ထုံးစံချက်တို့ကိုစောင့်ရှောက်
 ၁၈ ခြင်းငှါသင့်အဖေဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ငရွှေမှာကျင့်နေလျှင်။ ဣသ

ရေလနိုင်းကိုအုပ်ပိုးရသောသင်၏အမျိုးမင်းရိုးမပြတ်
 ရဟသင့်အဖဒါဝိန်နှင့်ငါပဋိညည်ဖွဲ့သည်အတိုင်းသင်
 ၁၉ ထိုင်ရသောရာဇပလ္လင်ကိုအစည်ငါတည်စေမည်။ သို့မ
 ဟုတ်။ သင်တို့သည်လမ်လွဲ၍ငါမှာထားသောစီရင်ထုံး
 ဖွဲ့ချက်တို့ကိုစွန့်ပယ်သဖြင့်အချားတပါးသောဘုရား
 ၂၀ ထံသို့သွား၍ဝတ်ပြုကိုးကွယ်လျှင်၊ ငါပေးသောပြည့်မှ
 သူတို့ကိုအမြစ်နှင့်တကွငါနှုတ်ပြစ်မည်။ ငနာမအဖွဲ့ငါ
 သန့်ရှင်းစေသောဤအိမ်တော်ကိုငမျှက်မှောက်မှပယ်
 ရှားမည်။ တပါးအမျိုးသားတို့တွင်ပုံခိုင်းရာ။ ကဲ့ရဲ့ရာဖြစ်
 ၂၁ စေမည်။ အရပ်မြင့်သောဤအိမ်တော်ကိုလည်းလမ်၌
 ရှောက်သွားသောသူအပေါင်းတို့သည်အံ့ဩ၍ထာဝရ
 ဘုရားသင့်၏ပြည်နှင့်ဤအိမ်ကိုအဘယ်ကြောင့်ဤသို့ပြု
 ၂၂ တော်မူသနည်းဟုတယောက်မေးမြန်းသော်၊ တယောက်
 ကသူတို့၏ဘိုးဘေးများကိုအံ့ဂုဏ္ဍပြည်မှနှုတ်ဆောင်
 သောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုသူတို့သည်စွန့်၍အ
 ချားတပါးသောဘုရားကိုမှီဝဲလျက်ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြ
 သောကြောင့်ဤအမှုအလုံး၌ကိုရောက်စေတော်မူ
 ကြောင်းကိုပြန်ပြောထိင့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁ ရှောလမုန်သည်ဗိတ်မွန်တော်နှင့်နန်းတော်ကိုတည်
 ၂ ဆောက်၍အနှစ်နှစ်ဆယ်စေ့သောအခါ၊ ဟိရံမင်းပြန်
 ပေးသောမြို့တို့ကိုရှောလမုန်ပြုပြင်၍အသရေလအမျိုး
 ၃ သားတို့ကိုနေစေ၏။ တဖန်ဟာမတ်စောဘမြို့သို့ချီသွား
 ၄ ၍ခိုင်လေ၏။ ပြည်ထဲမှာတာဒမော်မြို့။ ဟာမတ်ပြည်၌ရှိ
 ၅ သမျှသောဘဏ္ဍာတော်မြို့။ မြို့ရိုး။ တံခါး။ ကန့်လန့်ကျင်
 ၆ နှင့်ခိုင်ခံ့သောအထက်ဗေသောရန်မြို့နှင့်အောက်ဗေ
 ၇ သောရန်မြို့တို့ကိုလည်းတည်လေ၏။ ဗာလတ်မြို့နှင့်
 ၈ ဘဏ္ဍာဘော်မြို့များ။ ရထားတော်ဘိန်းသောမြို့များ။ မြင်း
 တော်ကျေးသောမြို့များ။ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်လည်။ လေဗ
 နုန်တောင်ပေါ်။ နိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်၌တည်ချင်သောမြို့
 များတို့ကိုလည်းတည်လေ၏။
 ၉ အသရေလအမျိုးသားမမျှက်ဆီးသောကြောင့်ပြည်
 ၁၀ တော်၌ကျန်ကြွင်းသောတပါးအမျိုးသား။ ဟိတ္တိ။ အာ
 မောဒါ။ ခားရဇိ။ ဟိတိ။ ယေဗုသိအမျိုးအနွယ်သားစဉ်မြေး
 ဆက်အပေါင်းတို့ကိုရှောလမုန်သည်ယနေ့ပိုင်အောင်
 ၁၁ အခွန်ပေးစေ၏။ အသရေလအမျိုးသားတို့ကိုကား
 ရှောလမုန်သည်အမှုတော်သစ်ကွန်မခံစေ။ စစ်သူရဲ။ မူး
 မတ်ဝစ်ကဲ။ ရထားတော်အုပ်။ မြင်းတော်အုပ်အရာ၌ခန့်
 ၁၂ ထားတော်မူ၏။ အမှုတော်သစ်များကိုအုပ်သောသူ။
 ရှောလမုန်မင်းခန့်ထားသောမူးမတ်ကြီးနှစ်ရာဝါးဆယ်

၁၁ ရှိကြ၏။ ဗာရောဘုရင်၏သွေးတော်ကိုရှောလမုန်သည်
 ဒါဝိန်မြို့မှခေါ်၍သူအဖို့တည်ဆောက်သောနန်းတော်သို့
 ဆောင်ခဲ့၏။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရား၏သစ်တာ
 တော်ရောက်လာသောအရပ်သည်သန့်ရှင်းသောကြောင့်
 ၁၂ ငမယားသည်အသရေလရှင်ဘုရင်ဒါဝိန်အိမ်တော်၌မနေ
 သင့်ဟုသဘောရှိ၏။ ဗိတ်မွန်တော်ဦးရှေ့မှာတည်သော
 ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာရှောလမုန်သည်မော
 ရှေ့၏ပညတ်တရားနှင့်အညီနေထိုင်မည်မျှပူဇော်ရသော
 မီးရှို့ရာယဇ်ကိုထာဝရဘုရားအားနေ့တိုင်းပူဇော်သေ့ရှိ
 ၁၃ ၍။ ထိုမှတပါး။ ဥပုသ်နေ့နှင့်လဆန်းနေ့၌၎င်းအဇမပွဲ။
 ခုန့်သီတင်းပွဲ။ သကေနေပွဲတည်းဟူသောတနှစ်တနှစ်
 လျှင်ဓမ္မပွဲသုံးပွဲခံသောနေ့၌၎င်းယဇ်ပူဇော်သေ့ရှိ၏။
 ၁၄ ၊ ခမည်းတော်ဒါဝိန်စီရင်သည်အတိုင်းယဇ်ပရောဟိတ်
 တို့သည်အထွဋ်အထွဋ်ယဇ်ပရောဟိတ်အမှုကို၎င်း
 လေဝိသားတို့သည်နေ့ရက်အစဉ်ဝတ်ပြုသင့်သည်အ
 တိုင်းယဇ်ပရောဟိတ်တို့နှင့်ပိုင်း၍ထောမနာသီချင်းဆို
 သဖြင့်မိမိတို့အမှုကို၎င်းတံခါးစောင့်တို့သည်အထွဋ်
 အထွဋ်တံခါးရှိသမျှတို့ကိုစောင့်ခြင်းအမှုကို၎င်းအသီး
 အသီးဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါခန့်ထား၏။ ထိုသို့ဘုရား
 ၁၅ သခင်၏လူဒါဝိန်မှာထားနှင့်သတည်း။ အမှုတော်များ။
 ဘဏ္ဍာတော်များနှင့်ဆိုင်သောအရာမှာရှင်ဘုရင်မှာ
 ၁၆ ထားသမျှအတိုင်းထိုသူတို့သည်ပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရား
 ၏အိမ်တော်အမြစ်မချမှီလက်စသတ်သည်တိုင်အောင်
 ရှောလမုန်လုပ်ဆောင်ရန်အမှုရှိသမျှသည်အသင့်ပြင်
 ဆင်ပြီးဖြစ်၍အိမ်တော်ကိုလက်စသတ်လေ၏။
 ၁၇ တဖန်ရှောလမုန်သင့်ဇနီးပြည်တွင်။ ပင်လယ်ကမ်းနား
 ၁၈ ၌ဇေယုန်ဂါဗာမြို့နှင့်ဇေလတ်မြို့သို့သွား၏။ ဟိရံသည်
 လည်းပင်လယ်ကူးသောအမှုကိုနားလည်သောမိမိလူများ။
 သဘောများကိုမိမိကျွန်တို့နှင့်အတူရှောလမုန်ထံသို့ဝေ
 လွှတ်သဖြင့်သူတို့သည်ရှောလမုန်မင်း၏ကျွန်တို့နှင့်အ
 တူဩဇာရရှိသွား၍ရွှေအခွက်လေးရာဝါးဆယ်ကို
 ရှောလမုန်မင်းကြီးထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။
 ၁၉ ရှောပြည်ကိုအစိုးရသောမိဖုရားသည်ရှောလမုန်
 ၏သီတင်းကိုကြားလျှင်နက်နဲခက်ခဲသောပြဿနာအား
 ဖြင့်သူကိုစုံစမ်းခြင်းငှါနံ့သာမျိုးနှင့်များစွာသောရွှေ။ အ
 မိုးထိုက်သောကျောက်တို့ကိုဆောင်သောကုလားအုတ်
 များ။ လိုက်သောသူများနှင့်တကွယေရုရှလင်မြို့သို့သွား
 ၂၀ ၍။ ရှောလမုန်မင်းကြီးထံတော်သို့ရောက်သောအခါမိမိ

အလှိုဆန္ဒရှိသမျှကိုဆွေးနွေးမေးမြန်းလေ၏။သူမေးမြန်း
 ၃ သောပြဿနာရှိသမျှကိုရှာလမုန်သဉ်ပြေလေ၏။နား
 ၄ မလည်၍မပြေနိုင်သောအရာတစ်ခုတစ်ခုမျှမရှိ။ရှေ့ဘမိဗုရား
 ၅ သည်ရှောလမုန်၏ပညာကိုရင်တည်ဆောက်သောအိမ်
 ၆ တော်ကိုရင်၊စားပွဲတော်တန်ဆာကိုရင်အမှုတော်စောင့်
 ၇ တို့နေရာထိုင်ရာကိုရင်လုလင်တို့ခစားသည့်အခြင်းအရာ
 ၈ ကိုရင်သူတို့ဝတ်သောအဝတ်တန်ဆာကိုရင်ဝန်စာရေး
 ၉ ဘုရား၏အိမ်တော်၌မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုရင်မြင်
 ၁၀ သောအခါမိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၍၊ကိုယ်တော်၏အ
 ၁၁ ခြင်းအရာနှင့်ကိုယ်တော်၏ပညာကိုအကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်
 ၁၂ ပြည်၌ကြားရသောသီတင်းစကားမှန်ပါ၏။။သို့သော်
 ၁၃ လည်းကိုယ်တိုင်ရောက်၍မမြင်မှီထိုစကားကိုမရုံ။။ပုဗ္ဗ
 ၁၄ ကားကိုယ်တော်ပညာကျယ်ခြင်းအရာမှာအရင်ကြားရ
 ၁၅ သောစကားသည်တဝက်ကိုမျှမရှိ။အကျွန်ုပ်ကြားရသော
 ၁၆ သီတင်းကိုကိုယ်တော်လွန်ကဲပါ၏။။ရှေ့တော်၌အစဉ်နေ
 ၁၇ ၍ပညာတော်ကိုကြားရသောကိုယ်တော်၏လူနှင့်ကိုယ်
 ၁၈ တော်၏ကျွန်တို့သည်မင်္ဂလာရှိကြပါ၏။။ကိုယ်တော်ကို
 ၁၉ နှစ်သက်၍ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ၂၀ ကိုယ်စားတော်ရှင်ဘုရင်အရာနှင့်ယဇ်ပူဇော်တော်ပေါ်
 ၂၁ မှာတင်တော်မူသောကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ၂၂ ဘုရားသည်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။။ကိုယ်တော်၏
 ၂၃ ဘုရားသခင်သည်ဣသရေလအမျိုးကိုချစ်၍အစဉ်အမြဲ
 ၂၄ တည်စေချင်သောကြောင့်ဖြောင့်မတ်စွာတရားစီရင်စေ
 ၂၅ ခြင်းငှါကိုယ်တော်ကိုဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်
 ၂၆ ထားတော်မူပြီဟုရှင်ဘုရင်အားပြောဆို၍၊ရွှေအခွက်တ
 ၂၇ ရာနှစ်ဆယ်၊နံ့သာမျိုးအမျိုး။ကျောက်မြတ်တို့ကိုဆက်
 ၂၈ လေ၏။ရှေ့ဘမိဗုရားသည်ရှောလမုန်မင်းကြီးအားဆက်
 ၂၉ သောနံ့သာမျိုးနှင့်တူသောနံ့သာမျိုးသဉ်မရှိ။။ရှောလမုန်
 ၃၀ မင်းကြီးသည်ရှေ့ဘမိဗုရားဆက်သည်အတွက်ပြန်ပေး
 ၃၁ သောလက်ဆောင်မှတပါး။မိဗုရား၏အလိုဆန္ဒပြည့်စုံ
 ၃၂ စေခြင်းငှါသူတောင်းသမျှကိုလည်းပေးတော်မူ၏။ထို
 ၃၃ နောက်မှမိဗုရားသည်မိမိကျွန်တို့နှင့်တကွမိမိပြည်သို့
 ၃၄ ပြန်သွားလေ၏။
 ၃၅ ဩဗိရမြို့မှရွှေကိုဆောင်ခဲ့သောဟိရ်ကျွန်နှင့်ရှောလ
 ၃၆ မုန်ကျွန်တို့သည်အာလုံသစ်သားများ။ကျောက်မြတ်များ
 ၃၇ ကိုလည်းဆောင်ခဲ့ကြ၏။။ထိုအာလုံသစ်သားဖြင့်ရှင်
 ၃၈ ဘုရင်သည်ဗိမာန်တော်ပွတ်လုံးတန်းနှင့်နန်းတော်ပွတ်
 ၃၉ လုံးတန်းကိုရင်သိချင်းဆိုသောသူတို့တောင်းနှင့်တရော

တို့ကိုရင်လုပ်လေ၏။ထိုသို့သောအာလုံသစ်သားသည်
 ၄၀ ယခုပြည်၌တခါမျှမပေါ်လာ။။ရှောလမုန်ထံသို့တနှစ်တ
 ၄၁ နှစ်လျှင်ရောက်သောရွှေအချိန်ကားအခွက်ချောက်ရာ
 ၄၂ ချောက်ဆယ်ချောက်ဝိဿာဖြစ်သတည်း။။ထိုမှတပါး။
 ၄၃ ကုန်သည်များ။ဗွာည်းသမားများ။အာရပ်မင်းကြီးရှိသ
 ၄၄ မျှ။မြို့ဝန်များဆက်သောရွှေရှိသေး၏။။ရှောလမုန်မင်း
 ၄၅ ကြီးသည်ရွှေချောက်ဝိဿာစီဖြင့်ခိုင်းကြီးနှစ်ရာ။သုံး
 ၄၆ ဝိဿာစီဖြင့်ခိုင်းငယ်သုံးရာတို့ကိုလုပ်၍လေဗနုနု
 ၄၇ တောသစ်သားနှင့်တည်ဆောက်သောနန်းတော်၌ထား
 ၄၈ တော်မူ၏။။ရှင်ဘုရင်သည်လည်းဆင်စွယ်ရာဇပလ္လင်
 ၄၉ ကြီးကိုလုပ်၍ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံလေ၏။။ဗွာကားချောက်
 ၅၀ ထပ်နှင့်ရွှေဘိနပ်သည်ရာဇပလ္လင်တော်နှင့်တစပ်တည်းရှိ
 ၅၁ ၍။ထိုရာတဖက်တချက်၌ဗိမာန်လက်ရုံးတန်းနှင့်ပြည့်
 ၅၂ စုံ၍လက်ရုံးတန်းအနားမှာချင်သောနှစ်ကောင်ရပ်နေ၏။
 ၅၃ ၊ဗွာကားချောက်ထပ်အပေါ်တွင်တဖက်တချက်၌လည်း
 ၅၄ ချင်သောတဆယ်နှစ်ကောင်ရပ်နေ၏။ထိုသို့သောရာဇ
 ၅၅ ပလ္လင်သည်အဘယ်တိုင်းနိုင်ငံ၌မျှမရှိ။။ရှောလမုန်မင်း
 ၅၆ ကြီးသောက်သောဖလားတော်ရှိသမျှနှင့်လေဗနုနုနန်း
 ၅၇ တော်၌သုံးသောဖလားတော်ရှိသမျှတို့သည်ငွေဖလား
 ၅၈ မဟုတ်။ရွှေဖလားသက်သက်ဖြစ်၏။ရှောလမုန်လက်
 ၅၉ ထက်၌ငွေကိုအလျှင်းပမာဏမပြုတတ်ကြ။။ရှင်ဘုရင်
 ၆၀ ၍သဘောသည်ဟိရ်မင်းကျွန်တို့နှင့်တာရှုမြို့သို့သွား
 ၆၁ တတ်သဖြင့်သုံးနှစ်တခါတာရှုသဘောသည်ပြန်လာ၍
 ၆၂ ရွှေ။ငွေ။ဆင်စွယ်။မျောက်များ။ဒေါင်းများကိုဆောင်ခဲ့
 ၆၃ တတ်၏။
 ၆၄ ထိုသို့ရှောလမုန်သည်မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသော
 ၆၅ ရှင်ဘုရင်တို့ထက်ပညာနှင့်စဉ်းစိမ်းအားဖြင့်လွန်ကဲ၏။
 ၆၆ ၊ရှောလမုန်၏နှစ်လုံး၌ဘုရားသခင်သွင်းပေးတော်မူ
 ၆၇ သောပညာကိုအတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်ရှင်ဘုရင်တို့
 ၆၈ သည်ကြားရအံ့သောငှါမျက်နှာတော်ကိုဖူးလာကြ၏။
 ၆၉ ၊လာသောသူအသီးအသီးတို့သည်ရွှေဖလား။ငွေဖလား။
 ၇၀ အဝတ်တန်ဆာ။စစ်တိုက်လက်နက်။နံ့သာမျိုး။မြင်း။လား
 ၇၁ တို့ကိုနှစ်တိုင်းအခွန်ဆက်ရကြ၏။။ရှောလမုန်သည်လည်း
 ၇၂ ရထားတော်များနှင့်ဆိုင်သောမြင်းတင်းကုပ်လေးထောင်။
 ၇၃ မြင်းစီးသူရဲတသောင်းနှစ်ထောင်ရှိ၏။ရထားထိန်းမြို့ကို
 ၇၄ ခွင့်ငှာယေရုရှလင်မြို့။အထံတော်၌ငှာထား၏။။မြစ်ကြီးမှ
 ၇၅ စ၍ဗိမာန်ပြည်နှင့်အရုတ္တုပြည်စွန်းတိုင်အောင်ရှိသော
 ၇၆ ရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့ကိုအစိုးရ၏။။ရှင်ဘုရင်သည်
 ၇၇ ယေရုရှလင်မြို့၌ငွေကိုကျောက်ခဲကဲ့သို့ရင်အာရဇ်ပင်

၂၈ တို့ကိုလွင်ပြင်၌ပေါက်သောတည်ပင်ကဲ့သို့၎င်းများပြား
စေ၏။ ဂြောဟမုနိထံသို့မြင်းများကိုအဲဂုတ္တုပြည်အစရှိ
သောခပ်သိမ်းသောပြည်မှဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၂၉ ဂြောဟမုနိပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှအစအ
ဆုံးတို့သည်ပရောဗန်နာသန်၏ကျမ်း။ ရှိလောမြို့သားအ
ဟိယ၏အနာဂတ္တိကျမ်း။ နေဗတ်သားယေရောဗောင်က
ဖက်၌ပရောဗန်နာ၏ဗျာဒိတ်ကျမ်း၌ရေးထားလျက်ရှိ
၃၀ ၏။ ဂြောဟမုနိသည်ယေရုရှလင်မြို့၌နေ၍ဣသရေလနိုင်ငံ
၃၁ လုံးကိုအနှစ်လေးဆယ်စိုးစံပြီးမှ၊ ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်
ပြေ၍ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်မြို့၌သင်းပြုဟ်ခြင်းကိုခံလေ
၏။ သားတော်ရောဗောင်သည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်း
ထိုင်၏။

၃၂ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ရောဗောင်
ကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ချီးမြှောက်ခြင်းငှါရှေ့ခင်မြို့သို့သွား
၂ ကြ၍သူသည်လည်းသွား၏။ ဂြောဟမုနိမင်းကြီးထံမှ
အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြေးသောနေဗတ်၏သားယေရောဗောင်
သည်ထိုသိတင်းကိုကြား၍အဲဂုတ္တုပြည်မှပြန်လာ၏။

၃၃ ဣသရေလလူတို့သည်သူထံသို့လူကိုစေလွှတ်၍ခေါ်သ
ဖြင့်လူအပေါင်းတို့သည်သူနှင့်အတူရောဗောင်ထံသို့ဝင်
၃၄ လျက်၊ ခမည်းတော်သည်ကျွန်တော်တို့၌လေးသောထပ်
ဘိုးကိုတင်ပါပြီ။ ခမည်းတော်ထံမှာပင်ပန်းစွာဆောင်
ရွက်ရသောအမှုတင်တော်မူသောထပ်ဘိုးလေးကိုပေါ့

စေတော်မူပါ။ ထိုသို့ပြုတော်မူလျှင်ကျွန်တော်တို့သည်အမှု
၃၅ တော်ကိုထပ်ပါမည်ဟုလျှောက်ဆိုကြ၏။ ရောဗောင်က
လည်းသုံးရက်လွန်မှတဖန်လာကြဦးလော့ဟုမိန့်တော်မူ

၃၆ လျှင်သူတို့သည်သွားကြ၏။ ထိုအခါရောဗောင်မင်းကြီး
သည်ခမည်းတော်ဂြောဟမုနိအသက်ရှင်စဉ်အခါအထံ
တော်၌စားသောအသက်ကြီးသူတို့နှင့်တိုင်ပင်၍ဤသူ
တို့အားငါပြန်ပြောရမည်အကြောင်းအဘယ်သို့အကြံ

၃၇ ပေးကြမည်နည်းဟုမေးသော်၊ သူတို့ကကိုယ်တော်သည်
ဤသူတို့၌ကျေးဇူးပြုလျက်သူတို့မိတ်ကိုဖြေ၍ကောင်း
သောစကားကိုပြောတော်မူလျှင်သူတို့သည်အစည်ကိုယ်
တော်၏ကျွန်ခံကြပါလိမ့်မည်ဟုလျှောက်ထားကြ၏။

၃၈ အသက်ကြီးသူတို့ပေးသောအကြံကိုရောဗောင်သည်
မလိုက်၊ စားမြဲစားသောမိမိသူငယ်ချင်းတို့နှင့်တိုင်
၃၉ ပင်လျက်၊ ပြည်သားတို့ကခမည်းတော်တင်သောထပ်
ဘိုးကိုပေါ့စေတော်မူပါဟုလျှောက်ဆိုကြသည်ဖြစ်၍သူ
တို့အားငါပြန်ပြောရမည်အကြောင်းအဘယ်သို့အကြံ

၁၀ ပေးကြမည်နည်းဟုမေးသော်၊ ထိုသူငယ်ချင်းလူလင်တို့
ကခမည်းတော်သည်ကျွန်တော်တို့၌ထပ်ဘိုးကိုလေးစေ
ပါပြီ။ ပေါ့စေတော်မူပါဟုလျှောက်သောပြည်သားတို့အား
ကိုယ်တော်ကလေကံသန်းသည်ခမည်းတော်ခါးထက်

၁၁ သာ၍ကြီးလိမ့်မည်။ ခမည်းတော်သည်သင်တို့အပေါ်
မှာလေးသောထပ်ဘိုးကိုတင်လေပြီ။ ငါသည်လည်းထပ်
၁၂ ချီတင်ဦးမည်။ ခမည်းတော်သည်သင်တို့ကိုကြိမ်လုံး
နှင့်ရိုက်လေပြီ။ ငါသည်လည်းကင်းမြီးကောက်နှင့်ရိုက်
ဦးမည်ဟုပြန်ပြောတော်မူပါဟုလျှောက်ထားကြ၏။

၁၂ ရှင်ဘုရင်ကသုံးရက်မြောက်သောနေ့၌တဖန်လာကြဦး
လော့ဟုနေ့ရက်ကိုချိန်းချက်သည့်အတိုင်းသုံးရက်မြောက်
သောနေ့၌ယေရောဗောင်နှင့်လူအပေါင်းတို့သည်ရော

၁၃ ဗောင်ထံသို့ရောက်လာကြ၏။ ထိုအခါရောဗောင်မင်း
ကြီးသည်အသက်ကြီးသူတို့ပေးသောအကြံကိုမလိုက်။

၁၄ လူမျိုးတို့ပေးသောအကြံကိုလိုက်လျက်၊ ခမည်းတော်
သည်သင်တို့အပေါ်မှာလေးသောထပ်ဘိုးကိုတင်လေပြီ။
ငါသည်လည်းထပ်ချီတင်ဦးမည်။ ခမည်းတော်သည်သင်
တို့ကိုကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက်လေပြီ။ ငါသည်လည်းကင်းမြီး
ကောက်နှင့်ရိုက်ဦးမည်ဟုကြိမ်တစ်စွာပြန်ပြောတော်မူ

၁၅ ၏။ ရှင်ဘုရင်သည်ပြည်သားတို့စကားကိုနားမထောင်
ရသည်အကြောင်းကားထာဝရဘုရားသည်ရှိလော
မြို့သားအဟိယအားဖြင့်နေဗတ်၏သားယေရောဗောင်
အားမိန့်တော်မူသောစကားကိုပြည့်စုံစေတော်မူမည်အ

၁၆ ကြောင်းတည်း။ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်
ရှင်ဘုရင်နားမထောင်ကြောင်းကိုသိမြင်လျှင်ငါတို့
သည်ဒါဝိဒ်နှင့်အဘယ်သို့ဆက်ဆံသနည်း။ ယေရှု၏သား
နှင့်အဘယ်သို့အမွေခံရသေးသနည်း။ အိုဣသရေလအ
မျိုး။ သင်တို့နေရာသို့အသီးအသီးသွားကြ။ အိုဒါဝိဒ်။ သင်
၏အိပ်ကြည့်ရှုလော့ဟုရှင်ဘုရင်အားပြန်ပြောလျက်
ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည်မိမိတို့နေရာသို့ပြန်သွား

၁၇ ကြ၏။ သို့ရာတွင်ယုဒမြို့ရွာတို့၌နေသောဣသရေလလူ

၁၈ တို့ကိုရောဗောင်သည်အုပ်စိုးရသေး၏။ ထိုအခါရော
ဗောင်မင်းကြီးသည်အခွန်တော်ဝန်အဒေါနိရ်ကိုစေ

၁၉ ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ကြ၏။ ရောဗောင်မင်းကြီးသည်ရထား
တော်ကိုအလျှင်အမြန်တက်၍ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြေးလေ
၏။ ထိုသို့ဣသရေလအမျိုးသည်ယနေ့တိုင်အောင်ဒါဝိဒ်
မင်းမျိုးကိုပုန်ကန်ကြ၏။

၁ ရောဗောင်သည်ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်သောအခါ
 ၂ ဣသရေလအမျိုးကိုစစ်တိုက်၍နိုင်ငံတော်ကိုရောဗောင်
 ၃ လက်သို့ရောက်ပြန်စေခြင်းငှါယုဒအမျိုးနှင့်ဗယ်ယမ်နိအ
 ၄ မျိုးထဲကရွေးချယ်သောစစ်သူရဲတစ်သိန်းရှစ်သောင်းတို့
 ၅ ကိုရဝေးစေ၏။ သို့ရာတွင်ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်
 ၆ တော်သည်ဘုရားသခင်၏လူရှေမာယသို့ရောက်၍၊ သင်
 ၇ သည်ရှောလမုနိသားယုဒရှင်ဘုရင်ရောဗောင်နှင့်ယုဒ
 ၈ ခရိုင်ဗယ်ယမ်နိခရိုင်၌ရှိသောဣသရေလလူအပေါင်းတို့
 ၉ အားထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်ဟူ။
 ၁၀ | သင်တို့ညီအစ်ကိုတို့ကိုစစ်တိုက်ခြင်းငှါချီ၍မသွားကြ
 ၁၁ နှင့်။ လူအပေါင်းတို့။ ကိုယ်နေရာသို့ပြန်သွားကြလော့။ ဤ
 ၁၂ အမှုကိုငါစီရင်ပြီဟုမိန့်တော်မူသောထာဝရဘုရား၏
 ၁၃ စကားတော်ကိုနားထောင်၍ယေရောဗောင်ကိုစစ်မချီ။
 ၁၄ ပြန်သွားကြ၏။
 ၁၅ ရောဗောင်သည်ယေရုရှလင်မြို့၌နေ၍ယုဒပြည်၌
 ၁၆ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကိုပြုရရာတွင်၊ ဗက်လင်မြို့၊ ဇေတမြို့၊ တေ
 ၁၇ ကောမြို့၊ ဗက်ဇုရမြို့၊ ဂျောကောမြို့၊ အဒုလ်မြို့၊ ဂါသမြို့၊
 ၁၈ မရေရှမြို့၊ ဖိဗမြို့၊ အဒေါရ်မြို့၊ လာဗိရှမြို့၊ အဇေကာမြို့။
 ၁၉ | ဇောရာမြို့၊ အာဇလုန်မြို့၊ ဟေပြန်မြို့တည်းဟူသော။
 ၂၀ ယုဒခရိုင်နှင့်ဗယ်ယမ်နိခရိုင်တွင်ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကိုပြုရ
 ၂၁ လေ၏။ ရဲတိုက်များကိုလည်းခိုင်ခံ့စေ၍အကြီးအကဲနှင့်
 ၂၂ တကွဆီ။ စပျစ်ရည်များ၊ ဂျက္ခာများကိုသိုထားလေ၏။
 ၂၃ | ယုဒအမျိုးနှင့်ဗယ်ယမ်နိအမျိုးသည်အမှုတော်ကိုထပ်ရွက်
 ၂၄ သောကြောင့်မြို့အသီးအသီးတို့၌ခိုင်းလွှားတွဲလက်နက်
 ၂၅ များကိုထား၍အလွန်ခိုင်ခံ့စေ၏။ ဣသရေလပြည်အရပ်
 ၂၆ ရပ်၌ရှိသောယဇာတ်ပရောဟိတ်လေဝီသားတို့သည်မိမိတို့
 ၂၇ နေရာမှအထံတော်သို့လာကြ၏။ လေဝီသားတို့သည်မိမိ
 ၂၈ တို့နေရာဖြစ်သောပိုင်ထိုက်ရာအရပ်ကိုစွန့်၍ယုဒပြည်
 ၂၉ ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်လာသောအကြောင်းဟူမူကား။
 ၃၀ ယေရောဗောင်နှင့်သူ၏သားတို့သည်လေဝီသားတို့ကို
 ၃၁ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ယဇာတ်ပရောဟိတ်အမှုကိုစောင့်
 ၃၂ ရသောအရာမှချ၍၊ မြင့်သောအရပ်၊ နတ်ဆိုး၊ မိမိလုပ်
 ၃၃ သောနွားသဗယ်တို့အဖွဲ့ယဇာတ်ပရောဟိတ်တို့ကိုခန့်ထား
 ၃၄ သတည်း။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ၃၅ ကိုရှာလိုသောငှါသဘောချသောသူတို့သည်လည်းဣသ
 ၃၆ ရေလခရိုင်များထဲကထွက်၍ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်
 ၃၇ ထာဝရဘုရားအားယဇာတ်ပရောဟိတ်အံ့သောငှါလေဝီသား
 ၃၈ တို့နောက်သို့လိုက်၍ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်လာကြ၏။

၁၉ | ထိုသို့သူတို့သည်ယုဒနိုင်ငံကိုအားပေး၍ရှောလမုနိ
 ၂၀ သားရောဗောင်ကိုသုံးနှစ်ပတ်လုံးခိုင်ခံ့စေကြ၏။ သုံး
 ၂၁ နှစ်ပတ်လုံးခါဝိန်လပ်။ ရှောလမုနိလမ်သို့လိုက်ကြ၏။
 ၂၂ ရောဗောင်သည်လည်းခါဝိန်သားယေရုမုတ်သီးမဟာ
 ၂၃ လတ်။ ယေရှဲသားဇျောဘသီးအဘိယဲလနှင့်စုံဖက်၍၊ ယု
 ၂၄ ၅။ ၅။ မာရီ။ ဇာဟံ။ သားသုံးယောက်တို့ကိုမြင်ရ၏။ | ထို
 ၂၅ နောက်။ အဗရှလုံသီးမာခါနှင့်စုံဖက်၍အဘိယ။ အတ္တဲ။
 ၂၆ ဖိဇ။ ရှေ့လောမိတ်တို့ကိုမြင်ရ၏။ | ရောဗောင်သည်ခင်
 ၂၇ ပွန်းတဆယ်ရှစ်ယောက်။ မောင်းမမိသံချောက်ဆယ်
 ၂၈ တို့ကိုသိမ်းယူ၍သားနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်။ သီးချောက်
 ၂၉ ဆယ်တို့ကိုရသည့်တွင်အဗရှလုံသီးမာခါကိုအချားသော
 ၃၀ ခင်ပွန်းမောင်းမမိသံအပေါင်းတို့ထက်သာ၍ချစ်သော
 ၃၁ ကြောင့်၊ မာခါ၏သားအဘိယကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်
 ၃၂ ထားမည်အကြံရှိ၍ညီအစ်ကိုတို့တွင်အကြီးဆုံးဖြစ်စေ
 ၃၃ ခြင်းငှါချီးမြှောက်လေ၏။ | ပညာသတ်နှင့်စီရင်၍ယုဒ
 ၃၄ ခရိုင်နှင့်ဗယ်ယမ်နိခရိုင်အရပ်ရပ်တို့တွင်ခိုင်ခံ့သောမြို့ရှိ
 ၃၅ သမျှတို့၌မိမိသားတို့ကိုအနွှံ့အပြားနေရာချ၍များစွာသေ
 ၃၆ ရိက္ခာကိုသိုထား၏။ မယားအများတို့ကိုအလိုရှိ၏။
 ၃၇ ရောဗောင်မင်းသည်မိမိနိုင်ငံကိုတည်စေ၍အားကြီး
 ၃၈ သောအခါဣသရေလအမျိုးရှိသမျှနှင့်တကွထာဝရဘုရား
 ၃၉ ၏တရားတော်ကိုစွန့်၍၊ ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသော
 ၄၀ ကြောင့်ရောဗောင်မင်းကြီးနန်းစံငါးနှစ်တွင်ဆုရတ္တုရှင်
 ၄၁ ဘုရင်ရှိရှက်သည်ရထားတထောင်နှစ်ရာ။ မြင်းစီး
 ၄၂ သူရဲချောက်သောင်း။ မရေတွက်နိုင်သောဆုရတ္တုပြည်
 ၄၃ သားများ။ ထိဗုပြည်သား။ သုက်ပြည်သား။ ဆဲသယော
 ၄၄ ပိပြည်သားတို့နှင့်တကွယေရုရှလင်မြို့သို့စစ်ချီ၍၊ ယုဒ
 ၄၅ ပြည်၌ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကိုတိုက်ယူပြီးမှယေရုရှလင်မြို့
 ၄၆ သို့ရောက်လေ၏။
 ၄၇ ထိုအခါရှိရှက်မင်းကြောင့်ယေရုရှလင်မြို့၌ရဝေး
 ၄၈ သောယုဒမင်းများထံ။ ရောဗောင်မင်းထံတော်သို့ပရော
 ၄၉ ဖက်ရှေမာယသည်လာ၍ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
 ၅၀ ကား။ သင်တို့သည်ငါ့ကိုစွန့်သောကြောင့်ငါသည်သင်
 ၅၁ တို့ကိုရှိရှက်မင်းလက်သို့အပ်လေပြီဟုအမိန့်တော်ကို
 ၅၂ ဆင့်ဆိုလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်နှင့်ယုဒမင်းတို့ကထာဝရဘုရား
 ၅၃ မြှောင့်မတ်တော်မူသည်ဟုဆို၍မိမိတို့ကိုနှိမ့်ချကြ၏။
 ၅၄ | ထိုသို့နှိမ့်ချကြောင်းကိုထာဝရဘုရားမြင်လျှင်နှုတ်
 ၅၅ ကပတ်တော်သည်ရှေမာယသို့ရောက်၍သူတို့သည်နှိမ့်
 ၅၆ ချကြပြီ။ ထိုကြောင့်သူတို့ကိုငါမမျှက်ဆီး။ အနည်းငယ်

သောချစ်သာကိုပေးမည်။ ဂါရုဏ်လက်ဖြင့်ယေရုရှလင်
 ၈ ခြံအပေါ်သို့အမျက်ကိုမသွန်းလောင်းရ။ သို့ရာတွင်
 ထံ၌အမှုထမ်းခြင်း။ တပါးအမျိုးသားရှင်ဘုရင်ထံ၌
 အမှုထမ်းခြင်းကိုပိုင်းချား၍သိခံခြင်းငှါ ဂါရုဏ်မင်းထံ
 ၉ ခြံကျန်ခံရကြမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ အဲဒုတ္တုရှင်ဘုရင်
 ဂါရုဏ်သည်ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်၍ ဗိမာန်တော်
 ဘဏ္ဍာနှင့်နန်းတော်ဘဏ္ဍာရှိသမျှကိုသိမ်းသွား၏။ ဂျော
 ၁၀ လမုန်လုပ်သောရွှေစိုင်းရှိသမျှကိုလည်းယူသွား၏။ ရော
 ဗောင်မင်းကြီးသည်ရွှေစိုင်းအစား။ ကြေးဝါဒိုင်းတို့ကို
 လုပ်၍နန်းတော်တံခါးစောင့်။ ကိုယ်ရံတော်မှူး၌အပ်လေ
 ၁၁ ၏။ ရှင်ဘုရင်သည်ဗိမာန်တော်သို့သွားသောအခါ
 ကိုယ်ရံတော်သားတို့သည်ခိုင်းတို့ကိုဆောင်၍နောက်
 ၁၂ တဖန်မိမိတို့စောင့်ရာအခပ်မှာပြန်ထားကြ၏။ ထိုသို့
 ရှင်ဘုရင်သည်ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသောအခါထာဝရဘုရား
 ၁၃ သည်သုကိုရှင်းရှင်းမဖျက်ဘိးမည်အကြောင်း။ အမျက်
 တော်ကိုလွှဲတော်မူ၏။ ယုဒပြည်၌လည်းပြည်မှပြည်ရေး
 ၁၄ သာယာသဖြင့်၊ ရောဗောင်မင်းကြီးသည်ယေရုရှလင်မြို့
 ၁၅ ၌ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေ၍ပိုးစံသေး၏။

ရောဗောင်သည်နန်းထိုင်သောအခါအသက်လေး
 ၁၆ နှစ်တနှစ်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည်နာမတော်တည်စ
 ရာဘို့ဣသရေလခရိုင်များတို့အထဲကရွေးကောက်သော
 ၁၇ ယေရုရှလင်မြို့၌ဆယ်ခုနှစ်နှစ်ပိုးစံလေ၏။ မယ်တော်
 ၁၈ ကားအမွန်အမျိုးသား။ နေမအမည်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား
 ကိုရှာလိုသောငှါမိမိသဘောမချသောကြောင့်စုစုရိုက်
 ၁၉ အမှုကိုပြု၏။ ရောဗောင်ပြုမူသောအမှုအရာအစအဆုံးတို့
 သည်ပရောဖက်ရှေမာယ၏ကျမ်းနှင့်ပရောဖက်ဆွေဒွါ
 ၂၀ စီရင်သောသားစည်မြေးဆက်စာရင်း၌ရေးထားလျက်
 ရှိ၏။ ရောဗောင်နှင့်ယေရောဗောင်တို့သည်အသက်ရှေသ
 ၂၁ မှုကာလပတ်လုံးရန်ဘက်ပြုကြ၏။ ရောဗောင်သည်လည်း
 ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပြေ၍ဒါဝိဒ်မြို့၌သင်းပြုတ်ခြင်းကို
 ၂၂ စံလေ၏။ သားတော်အဘိယသည်ခမည်းတော်အရာ၌
 နန်းထိုင်၏။

ယေရောဗောင်မင်းကြီးနန်းစံဆယ်နှစ်နှစ်တွင်
 ၂၃ အဘိယသည်ယေရုရှလင်မြို့၌မင်းပြု၍၊ ယုဒပြည်ကိုသုံး
 နှစ်ပိုးစံ၏။ မယ်တော်ကားဂိဗာမြို့သားဩရေလ၏သမီး
 မာခါအမည်ရှိ၏။

အဘိယနှင့်ယေရောဗောင်တို့သည်စစ်တိုက်သော
 ၂၄ ကြောင်းအရာဟူမူကား။ အဘိယသည်ရွေးချယ်သော

စစ်သူရဲကောင်းလေးသိန်းနှင့်စစ်ခင်းကျင်း၏။ ယေရော
 ဗောင်သည်ရွေးချယ်သောစစ်သူရဲကောင်းရှစ်သိန်းနှင့်
 ၁ စစ်ခင်းကျင်း၏။ အဘိယသည်ဗေရိပ်ခရိုင်။ ဇေမရိပ်
 ၂ တောင်ပေါ်မှာရပ်လျက်အိုယေရောဗောင်နှင့်ဣသရေလ
 ၃ လူအပေါင်းတို့နားထောင်ကြလေ့။ ဣသရေလအမျိုး၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ဆားနှင့်ရှည်သောပဋိ
 ၄ ညည်အားဖြင့်ဣသရေလနိုင်ငံကိုဒါဝိဒ်နှင့်သားတော်
 ၅ မြေးတော်တို့၌အစည်အပ်တော်မူကြောင်းကိုသင်တို့သိ
 ၆ မှတ်သင့်သည်မဟုတ်လော။ သို့ရာတွင်ဒါဝိဒ်သားတော်
 ၇ ရှောလမုန်၏ကျွန်နေဗတ်သားယေရောဗောင်သည်မိမိအ
 ၈ ရှင်ကိုတဖက်ထံ၌ပုန်ကန်လေပြီ။ ရှောလမုန်သားရော
 ၉ ဗောင်သည်အသက်ငယ်၍သဘောခွည့်သောကြောင့်
 ၁၀ မဆီးတားနိုင်သောအခါလျှပ်ပေါ်သောသူ။ အဓမ္မလူတို့
 သည်ယေရောဗောင်ထံမှာစုဝေး၍ရောဗောင်မင်းတဖက်
 ၁၁ ၌ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေကြ၏။ ယခုလည်းသင်တို့သည်ဒါဝိဒ်
 ၁၂ ၏သားမြေး၌ရှိသောထာဝရဘုရား၏နိုင်ငံတော်ကိုဆီး
 ၁၃ တားမည်ဟုကြံစည်ကြသည်တကား။ သင်တို့သည်များ
 ၁၄ ပြား၍သင်တို့ဘုရားအရာ၌ယေရောဗောင်လုပ်သော
 ၁၅ ရွေးခွားသငယ်တို့လည်းရှိကြ၏။ သင်တို့သည်ထာဝရ
 ၁၆ ဘုရားခန့်ထားတော်မူသောယဇိပရောဟိတ်။ အာရုန်
 ၁၇ အမျိုးနှင့်လေဝီအမျိုးသားတို့ကိုနှင်ထုတ်၍တပါးအမျိုး
 ၁၈ သားထုံးစံအတိုင်းကိုယ်အဗ္ဗိယဇိပရောဟိတ်တို့ကိုလုပ်
 ၁၉ ကြပြီမဟုတ်လော။ ထိုသို့နှင့်အညီခွားသငယ်တကောင်း
 ၂၀ နှင့်သိုးခုနှစ်ကောင်ကိုပေး၍ယဇိပရောဟိတ်အရာ၌ခန့်
 ထားခြင်းကိုခံသောသူမည်သည်ကားဘုရားမဟုတ်သော
 ၂၁ သူထံမှာယဇိပရောဟိတ်ပြုရသည်တကား။ ငါတို့မူကား
 ၂၂ ထာဝရဘုရားကိုမစွန့်။ ထိုဘုရားသည်ငါတို့၏ဘုရား
 ၂၃ သခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကိုထမ်း
 ၂၄ သောယဇိပရောဟိတ်တို့သည်အာရုန်အမျိုးဖြစ်ကြ၏။
 ၁ လေဝီသားတို့သည်လည်းမိမိတို့အမှုကိုစောင့်နေကြ၏။
 ၂ ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌မီးရှို့ရာယဇိနှင့်နံ့သာပေါင်း
 ၃ ကိုနံ့နက်တိုင်း။ ညဦးတိုင်းမီးရှို့ကြ၏။ သန့်ရှင်းသောစား
 ၄ ပွဲပေါ်မှာရှေ့တော်မုန့်ကိုငှင်ညဦးတိုင်းထွန်းစရာဘို့ရွှေ
 ၅ မီးခုံနှင့်မီးခွက်တို့ကိုငှင်ပြင်ဆင်ကြ၏။ ငါတို့သည်ငါ
 ၆ တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကိုစောင့်
 ၇ ကြ၏။ သင်တို့မူကားထာဝရဘုရားကိုစွန့်ကြပြီ။ ဘုရား
 ၈ သခင်ကိုယ်တော်တိုင်သည်ငါတို့တွင်ဗိုလ်မင်းဖြစ်တော်
 ၉ မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ယဇိပရောဟိတ်တို့သည်လည်းတံဖိုး
 ၁၀ မှုတ်လျက်သင်တို့တဖက်၌နိုးဆော်ခြင်းငှါငါတို့တွင်ရှိ

ကြ၏။အိုဆူသရေလအမျိုးသားတို့။ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရား
သခင်တာဝရဘုရားတဖက်၌မတိုက်ကြနှင့်။တိုက်လျှင်
၁၃ ရှုံးရကြသိမ့်မည်ဟုပြောဆို၏။။ယေရောဗောင်သည်ယုဒ
လူတို့နောက်၌မထင်မရှားတပ်ချီစေ၍ကိုယ်တိုင်တဖက်။
၁၄ ချောင်းနေသောသူတဖက်။ယုဒတပ်ကိုပိုင်းကြ၏။။ယုဒ
လူတို့သည်ပြန်ကြည့်သောအခါစစ်မှုပိုင်းမိသည်ကိုဖြင့်
လျှင်တာဝရဘုရားအားဟစ်ခေါ်၍ယဇ်ပရောဟိတ်တို့
၁၅ သည်လည်းတံပိုးမှုတ်ကြ၏။။တဖန်ယုဒလူတို့သည်ကျွေး
ကျော်သောအခါဘုရားသခင်သည်ယေရောဗောင်ကိုအ
၁၆ ဘိယနှင့်ယုဒလူတို့ရှေ့မှာဒါဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်။ဆူသ
ရေလအမျိုးသားတို့သည်ပြေး၍သူတို့ကိုယုဒလူတို့လက်
၁၇ သို့ဘုရားသခင်အပ်တော်မူ၏။။အဘိယနှင့်သူ၏လူ
တို့သည်ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းကိုပြု၍ရွေးချယ်
၁၈ သောဆူသရေလလူငါးသိန်းလဲသေသဖြင့်။ဆူသရေလအ
မျိုးသားတို့သည်ထိုအခါရှုံး၍ယုဒအမျိုးသားတို့သည်
ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်တာဝရဘုရားကိုခိုယုံသော
၁၉ ကြောင့်နိုင်ကြ၏။။အဘိယသည်ယေရောဗောင်ကိုလိုက်
၂၀ ၍သေသဖြင့်ရှာများ။ယေရှုနုနှင့်ရှာများ။ဇေရိမိမြို့
၂၁ နှင့်ရှာများတို့ကိုသုလက်မှနှုတ်ယူလေ၏။။အဘိယလက်
ထက်ကာလပတ်လုံးယေရောဗောင်သည်နောက်တဖန်
၂၂ ခွန်အားကိုမရပြန်။တာဝရဘုရားဒါဏ်ခတ်တော်မူသ
၂၃ ဖြင့်သေလေ၏။။အဘိယမူကားခွန်အားတိုးပွား၏။မ
ယားတဆယ်လေးယောက်တို့ကိုယူ၍သားနှစ်ဆယ်နှစ်
ယောက်နှင့်သွေးတဆယ်ချောက်ယောက်တို့ကိုဖြင့်ရ၏။
၂၄ ၊အဘိယပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့်ကျင့်
သောအကျင့်။ပြောသောစကားများတို့သည်ရာဇဝင်နှင့်
ဆက်၍ပရောဖက်ဆူဒေါ့ဗီရင်သောစာ၌ရေးထားလျက်
၂၅ ရှိ၏။။အဘိယသည်ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပြေ၍ဒါဗိန်မြို့၌
သင်းပြုတ်ခြင်းကိုခံလေ၏။သားတော်အာသသည်ခမည်း
တော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။ထိုမင်းလက်ထက်။ပြည်တော်
သည်ဆယ်နှစ်ပတ်လုံးညီမချစ်သာယာ၏။

အာသမင်းသည်မိမိဘုရားသခင်တာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ကောင်းသောအမှု။မြှောင့်မတ်သောအမှုတို့ကို
၃ ပြုလေ၏။။တပါးအမျိုးသားဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို
၄ ရင်ဖြင့်သောအရပ်တို့ကိုရင်ပယ်ရှား၏။ရုပ်တုဆင်းတု
တို့ကိုဖြိုဖျက်၍အာရှရပ်တို့ကိုရုတ်လှဲ၏။။ယုဒလူတို့
သည်ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်တာဝရဘုရားကိုရှာ၍
ပညတ်ဘုရားကိုစောင့်ရှောက်မည်အကြောင်းမိန့်တော်မူ

၁ ၏။။ယုဒမြို့ရွာအရပ်ရပ်တို့၌ရှိသောကုန်းနှင့်ရုပ်တုဆင်း
တုတို့ကိုပယ်ရှား၍နိုင်ငံတော်ရေးသာယာလျက်ရှိ၏။
၆ ၊ထိုကာလ၌ညီမသက်သေအခွင့်ကိုတာဝရဘုရားသခင်
တော်မူသဖြင့်ယုဒပြည်သည်ညီမ၍စစ်မှုနှင့်လွတ်သော
ကြောင့်အာသမင်းသည်တပြည်လုံးတွင်ခိုင်ခံ့သောမြို့သူ
၇ ကိုတည်လေ၏။။ငါတို့သည်ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထံတော်
ဘုရားကိုကျိုးစားရှာ၍ထိုဘုရားသည်အရပ်ရပ်၌ညီမ
သက်သောအခွင့်ကိုပေးတော်မူသောကြောင့်တပြည်လုံး
ကိုအပိုးရစည်အခါ၌မည်သောမြို့တို့ကိုပြုရ၍မြို့ရိုးပြု
အိုး။တံခါး။ကန်လန်ကျင်တို့ကိုလုပ်ကြံကုန်အံ့ဟုယုဒလူ
၈ တို့အားမိန့်တော်မူ၏။။အာသမင်း၌ကိရိနုနှင့်ထုံကိုကိုင်
သောယုဒအမျိုးသူရဲသုံးသိန်း။မိုင်းလွှားနှင့်လေးကိုကိုက်
သောဗယ်သမိန်အမျိုးသူရဲနှစ်သိန်းရှစ်သောင်းရှိ၍ထိုသူ
အပေါင်းတို့သည်ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲဖြစ်ကြ၏။
၉ တဖန်ကုရှရှင်ဘုရင်ဇေရုသသည်စစ်သူရဲတသန်း။
ရထားသုံးရာနှင့်တကွချီလာ၍မရေရှမြို့သို့ရောက်သော
၁၀ အခါ။အာသသည်ဆီးကြို၍မရေရှမြို့အနားမှာဇေဇလ
၁၁ ချိုင့်၌စစ်ပြင်ကြ၏။။အာသသည်မိမိဘုရားသခင်ထံတော်
ရဘုရားအားဟစ်ခေါ်၍အိုတာဝရဘုရား။ကိုယ်တော်
သည်လူများတို့တွင်အားနည်းသောသူကိုကယ်တင်
ခြင်းငှါတတ်နိုင်တော်မူသည်ဖြစ်၍အိုအကျွန်ုပ်တို့
၏ဘုရားသခင်တာဝရဘုရား။ကယ်တင်တော်မူပါ။
အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုခိုယုံ၍နာမတော်ကိုအမှီ
ပြုလျက်၍အလုံးအရင်းကြီးကိုထိုက်ခြင်းငှါသွားပါ၏။
အိုတာဝရဘုရား။ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရား
သခင်ဖြစ်တော်မူ၏။လူသည်ကိုယ်တော်ကိုနိုင်သောအ
၁၂ ခွင့်ရှိစေတော်မူပါနှင့်ဟုဆိုတောင်းသည်ဖြစ်၍။တာဝ
ရဘုရားသည်ဘုရှလူတို့ကိုအာသနှင့်ယုဒလူတို့ရှေ့မှာ
၁၃ ဒါဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်သူတို့သည်ပြေးကြ၏။။အာသ
နှင့်သူ၏လူတို့သည်ဂေရုမြို့ပိုင်အောင်လိုက်သဖြင့်ကု
ရှလူတို့သည်ပြန်၍မတိုက်ဝံ့သောကြောင့်အရှုံးခံရကြ
၏။တာဝရဘုရားနှင့်မိုလ်ခြေတော်ရှေ့မှာဖျက်ဆီးခြင်း
ကိုခံရကြ၏။ယုဒလူတို့သည်လက်ရဥစ္စာအများကိုသိမ်း
၁၄ ယူကြ၏။။ဂေရုမြို့ပတ်ဝန်းကျင်မြို့သားတို့သည်တာဝရ
ဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောစိတ်ရှိသဖြင့်ယုဒလူတို့သည်
ထိုမြို့၌သေမှုတို့ကိုလုပ်ကြံ၍သေဆုံးသောဘဏ္ဍာဥစ္စာ
၁၅ အများတို့ကိုသိမ်းယူကြ၏။။တိရိစ္ဆာန်တင်းကုပ်များကို
လည်းတိုက်ဖျက်လျက်သိုးနှင့်ကုလားအုတ်အများတို့
ကိုသိမ်းယူ၍ယေရုလင်မြို့သို့ပြန်သွားကြ၏။

၁ ဘုရားသခင်၏ပညာသည်တော်သည်ဩဒကံသားအာဇာနည်
 ၂ ရှိအပေါ်သို့သက်ရောက်၍၊ အာဇာနည်အာသမင်းကို
 ကြိုဆိုခြင်းငှါသွားလျက်အိုအာသမင်း။အိုယုဒအမျိုးနှင့်
 ဗဟိမိန်အမျိုးသားအပေါင်းတို့။စေကားကိုနားထောင်
 ကြလော့။သင်တို့သည်ထာဝရဘုရားဘက်၌နေလျှင်နေ
 စည်ကာလ။ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့နှင့်အတူရှိတော်
 မူမည်။ထာဝရဘုရားကိုရှာလျှင်အတွေ့ခံတော်မူမည်။
 ၃ စွန့်လျှင်သင်တို့ကိုစွန့်တော်မူမည်။ကြာမြင့်သောကာ
 လပတ်လုံးဣသရေလအမျိုး၌မှန်သောဘုရားမရှိ။ဩဝါဒ
 ပေးတတ်သောယဇာဗဗဲလ်တော်မူ၏။တရားလည်းမရှိဘဲ
 ၄ နေ၍၊ဘေးရောက်သဖြင့်သူတို့သည်ဣသရေလအမျိုး
 ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ပြန်လာ၍ရှာကြ
 ၅ သောအခါအတွေ့ခံတော်မူ၏။ရှေးကာလ၌ထွက်သော
 သူ။ဝင်သောသူသည်ချစ်သာမရ။အတိုင်းတိုင်းအပြည်
 ပြည်သားအပေါင်းတို့သည်အလွန်ဆင်းရဲခြင်းကိုခံရကြ
 ၆ ၏။တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ။တမြို့နှင့်တမြို့ထဲကြ၍ဘေးအ
 ၇ မျိုးမျိုးအားဖြင့်ဘုရားသခင်ဆုမွန်တော်မူ၏။သင်တို့မူ
 ကားအားယူကြလော့။လက်အားမလျော့စေနှင့်။သင်တို့
 ကျင့်သည်အတိုင်းအကျိုးကိုခံရကြမည်ဟုဆို၏။
 ၈ ထိုစကားနှင့်ပရောဖက်ဩဒကံ၏အနာဂတ္တိစကား
 ကိုအာသမင်းသည်ကြားသောအခါရဲရင့်ခြင်းသို့ရောက်
 ၍ယုဒပြည်နှင့်ဗဟိမိန်ပြည်အရပ်ရပ်တို့၌၎င်းဇေဇရမ်
 တောင်ပေါ်မှာတိုက်ယူသောမြို့တို့၌၎င်းစက်ဆုပ်ဖွယ်
 သောအရာရှိသမျှတို့ကိုပယ်ရှား၍မိတ်မှန်တော်ဦးရှေ့
 တွင်ရှိသောထာဝရဘုရား၏ယဇာဗဗဲလ်ကိုပြုပြင်လေ၏။
 ၉ ယုဒအမျိုးနှင့်ဗဟိမိန်အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို၎င်းဇေ
 ဇရမ်၎င်းမနာ၎င်းရှေ့၎င်းရှိမောင်ခရိုင်ထဲကထွက်
 သောဘဝါးအမျိုးသားတို့ကို၎င်းဂုဏ်စေ၏။အာသမင်း
 ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သူနှင့်အတူရှိတော်မူ
 ကြောင်းကိုဣသရေလအမျိုးသားအများတို့သည်သိမြင်
 ၁၀ လျှင်ထိုမင်းဘက်သို့ဝင်စားကြ၏။အာသမင်းနန်းစံ
 ဆယ်ငါးနှစ်။တတိယလတွင်ယေရုရှလင်မြို့၌ဂုဏ်စေ၍
 ၁၁ ဆောင်ခဲ့သောလက်ရဥစ္စာထဲကနွားချွန်ရာ။သိုးချွန်
 ၁၂ သောင်တို့ကိုထာဝရဘုရားအားပူဇော်ကြ၏။ဘိုးဘေး
 တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုမိတ်နှစ်လုံးအကြွင်း
 ၁၃ မဲ့ရှာပါမည်ဟူ၍၎င်း။ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားကိုမရှာသောသူ။ယောကျာ်းမိမိအကြီးအ
 ငယ်မည်သည်ကားအသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်ဟူ၍

၁၄ ၎င်းကျေးကျော်သံ။ထံပိုးနှံခရာမှတ်သံနှင့်တကွကြီး
 သောအသံဗလံပြုလျက်ထာဝရဘုရားအားကျိန်ဆို၍
 ၁၅ ဝန်ခံခြင်းပမ္ပိညည်ဖွဲ့ကြ၏။ယုဒလူအပေါင်းတို့သည်
 ထိုသို့ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသောအခါဝမ်းမြောက်ကြ၏။
 အကြောင်းမူကား။မိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့ကျိန်ဆို၍အ
 ထိုဆန္ဒအားကြီးသည်နှင့်ထာဝရဘုရားကိုရှာသော
 ကြောင့်အတွေ့ခံတော်မူ၏။အရပ်ရပ်၌ညိမ်သက်ခြင်း
 အခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။
 ၁၆ အာသမင်းကြီး၏အဖွားတော်မာခါသည်အာရှရ
 ပင်အောက်မှာရပ်တူကိုလုပ်သောကြောင့်မိဖုရားအရာ
 ကိုနှုတ်၍ရပ်တူကိုဖျက်ဆီးကျော်နင်းပြီးလျှင်ကောမြန်
 ၁၇ ချောင်းနားမှာမီးရှို့တော်မူ၏။မြင့်သောအရပ်တို့ကိုဣသ
 ရေလပြည်၌မပယ်ရှားသော်လည်းလက်ထက်တော်ကာ
 ၁၈ လပတ်လုံးအာသမိတ်နှစ်လုံးသည်စုံလင်ခြင်းရှိ၏။ခမည်း
 တော်လူသောဥစ္စာ။ကိုယ်တိုင်လူသောဥစ္စာ။ရွှေ။ငွေ။
 တန်ဆာများကိုမိတ်မှန်တော်ထံသို့သွင်းထားတော်မူ
 ၁၉ ၏။နောက်တဖန်နန်းစံသုံးဆယ်ငါးနှစ်တိုင်အောင်စစ်
 တိုက်ခြင်းမရှိ။
 ၂၀ အာသမင်းနန်းစံသုံးဆယ်ချောက်နှစ်တွင်ဣသရေလ
 ရှင်ဘုရင်ဗာရှာသည်ယုဒပြည်သို့စစ်ချီ၍ယုဒရှင်ဘုရင်
 ၂၁ အာသထံသို့အဘယ်သူမျှမထွက်မဝင်စေခြင်းငှါရာမမြို့
 ကိုတည်၏။ထိုအခါမိတ်မှန်တော်ဘဏ္ဍာနှင့်နန်းတော်
 ဘဏ္ဍာတည်းဟူသောရွှေငွေရှိသမျှကိုအာသသည်ထုတ်
 ၂၂ ၍ဒဿသက်မြို့၌နေသောရှုရိရှင်ဘုရင်ဗဟိမိန်ထံသို့
 ၂၃ ပေးလိုက်၍၊ငါသည်သင်နှင့်၎င်းငါမည်းတော်သည်
 သင့်ခမည်းတော်နှင့်၎င်းမိသဟာယဖွဲ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်
 ၍ရွှေငွေကိုငါပေးလိုက်၏။ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဗာရှာ
 ၂၄ သည်ငယ်မှထွက်သွားစေခြင်းငှါသူနှင့်ဖွဲ့သောမိသဟာ
 ၂၅ ယကိုဖျက်၍လာပါဟုမှာလိုက်လေ၏။အာသမင်း
 ကြီး၏စကားကိုဗဟိမိန်သည်နားထောင်၍ဣသရေလ
 မြို့ရွာတို့ကိုစစ်ချီစေခြင်းငှါမိမိဗိုလ်များကိုစေလွှတ်သ
 ၂၆ ဖြင့်သူတို့သည်ဣယုန်မြို့၊ဒန်မြို့၊အာဗေလမိမ်မြို့မှစ၍
 ၂၇ နုဿသိပြည်၌ရှိသမျှသောဘဏ္ဍာမြို့တို့ကိုလုပ်ကြံကြ၏။
 ၂၈ ထိုသိတင်းကိုဗာရှာသည်ကြားသောအခါရာမမြို့
 ၂၉ ကိုလက်စမသတ်ဘဲအလုပ်ကိုဖြတ်၍နေ၏။ထိုအခါအာ
 သမင်းကြီးသည်ယုဒလူအပေါင်းကိုခေါ်သဖြင့်ရာမမြို့
 ၌ဗာရှာမင်းသွင်းသောကျောက်နှင့်သစ်သားကိုယူသွား
 ၍ဂေဘမြို့နှင့်မိဇပါမြို့ကိုတည်၏။

၇ ထိုအခါပရောဗက်ဟာနန်သည်ယုဒရှင်ဘုရင်အာသ
 ၈ ထံသို့လာ၍မင်းကြီးသည်မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ၉ ကိုမခိုယုံ။ ရှုရိရှင်ဘုရင်ကိုခိုယုံသောကြောင့် ရှုရိရှင်
 ၁၀ ဘုရင်၏ဗိုလ်ခြေတို့သည်မင်းကြီးလက်မှလွတ်သွားကြ
 ၁၁ ပြီ။ ကုရှလူနှင့် လိဗုလူတို့သည်ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲ
 ၁၂ များနှင့် တကွ အားကြီးသော အလုံးအရင်းဖြစ်သည်မ
 ၁၃ ဟုတ်လော။ သို့သော်လည်းမင်းကြီးသည်ထာဝရဘုရား
 ၁၄ ကိုခိုယုံသောကြောင့်ထိုအလုံးအရင်းကိုမင်းကြီးလက်
 ၁၅ သို့အပ်နှံတော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားသည်စုံလင်သောစေ
 ၁၆ တနာစိတ်ရှိသောသူတို့ဘက်၌ခိုင်ခံ့စွာနေခြင်းငှါမြေ
 ၁၇ ကြီးတပြင်လုံးကိုအနှံ့အပြားကြည့်ရှုလျက်ရှိတော်မူ၏။
 ၁၈ ဤအမှု၌မင်းကြီးသည်မိမိကံစွာပြုပြီ။ ယခုမှစ၍စစ်မှုရှိ
 ၁၉ လိမ့်မည်ဟုဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသောကြောင့် အာသသည်
 ၂၀ ပရောဗက်ကိုအမျက်ထွက်၍ထောင်ထဲမှာ ထောင်ထား
 ၂၁ ၏။ ထိုကာလ၌ပြည်သူပြည်သားအချို့တို့ကိုလည်းညှည်း
 ၂၂ ဆဲ၏။ အာသမင်းပြုမူသောအမှုအရာအစအဆုံးတို့
 ၂၃ သည်ဣသရေလရာဇဝင်နှင့်ယုဒရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်
 ၂၄ ရှိ၏။ နန်းစံသုံးဆယ်ကိုးနှစ်တွင်ခြေတော်၌အနာရောဂါ
 ၂၅ စွဲ၍ပြင်းစွာခံရသော်လည်း ထာဝရဘုရားကိုမဆည်း
 ၂၆ ကပ်။ ဆေးသမားတို့ကိုသာဆည်းကပ်လေ၏။ အာသ
 ၂၇ သည်ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပြော်၍နန်းစံလေးဆယ်တနှစ်
 ၂၈ တွင်အနိစ္စရောက်သဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်မြို့မှာမိမိအဖိုမိမိလုပ်နှင့်
 ၂၉ သောသင်းပြိုင်း၌ပြည်သားတို့သည်သင်းပြိုဟ်သောအ
 ၃၀ ခါမွှေးကြိုင်သောနံ့သာမျိုးတို့ကိုဆေးသမားအတတ်
 ၃၁ ဖြင့်ဖော်၍တလား၌ အပြည့်ထည့်ပြီးလျှင် အလောင်း
 ၃၂ တော်ကိုတင်ထားကြ၏။ အလွန်ကြီးသောမီးရှို့ပွဲကိုလည်း
 ၃၃ ခံကြ၏။

၃၄ အာသသားယောရှုဖတ်သည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်း
 ၃၅ ထိုင်၍ဣသရေလနိုင်ငံတဖက်မိမိကိုခိုင်ခံ့စေ၏။ ယုဒ
 ၃၆ ပြည်တွင်ခိုင်ခံ့သောမြို့ရှိသမျှတို့၌တပ်သားများကိုထား
 ၃၇ ၏။ ယုဒပြည်အရပ်ရပ်တို့၌၎င်းဖေရိပ်ပြည်မှာခမည်း
 ၃၈ တော်အာသတို့ကိုယူသောမြို့တို့၌၎င်းမြို့စောင့်တပ်ကို
 ၃၉ အသီးအသီးခန့်ထား၏။ ခမည်းတော်သည်အရင်လိုက်
 ၄၀ သောလမ်သို့ယောရှုဖတ်လိုက်လျက်ဗာလဘုရားတို့ကို
 ၄၁ မဆည်းကပ်။ ခမည်းတော်၏ဘုရားသခင်ကိုသာဆည်း
 ၄၂ ကပ်သဖြင့်ဣသရေလအမျိုး၏ထုံးစံကိုရှောင်၍ပညတ်
 ၄၃ တရားတော်ကိုကျင့်သောကြောင့် ထာဝရဘုရားသည်
 ၄၄ စောင့်မ၍၊ နိုင်ငံတော်ကိုယောရှုဖတ်လက်၌တည်စေ

တော်မူသဖြင့်ယုဒပြည်သားအပေါင်းတို့သည်လက်
 ၄၅ ဆောင်များကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ဂုဏ်အသရေနှင့်စည်း
 ၄၆ စပ်ဥစ္စာများသော်လည်းထာဝရဘုရား၏တရားလမ်းတို့
 ၄၇ ၌စိတ်စွဲလမ်း၍မြင့်သောအရပ်နှင့်အာရှရပ်တို့ကိုယုဒ
 ၄၈ ပြည်မှပယ်ရှားတော်မူ၏။

၄၉ နန်းစံသုံးနှစ်တွင်ယုဒမြို့အရပ်ရပ်၌သွန်သင်စေခြင်း
 ၅၀ ငှါမူးမတ်ဗင်ဗဲသ။ ဩဗဒီ။ ဇာခရီ။ နာသနေးလ။ မိက္ခာယ
 ၅၁ တို့ကို၎င်း၊ လေဝိသားရှေမာယ။ နေသနီ။ ဇေဗဒီ။ အာသ
 ၅၂ ဟေလ။ ရှေမိရေလတ်။ ယောနုသန်။ အဒေါနီယ။ တောဘိယ။
 ၅၃ တောဘဒေါနီယတို့ကို၎င်းယဇာပရောဟိတ်ဇေရိရှာနှင့်
 ၅၄ ယောရ်ကို၎င်းစေလွှတ်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည်ယုဒ
 ၅၅ ပြည်၌ဩဝါဒပေး၍ထာဝရဘုရား၏ပညတ္တိကျမ်းပါ
 ၅၆ လျက်ယုဒမြို့အရပ်ရပ်တို့တွင်ဗုဒ္ဓလည်သဖြင့်ပြည်
 ၅၇ သားတို့ကိုသွန်သင်ကြ၏။

၅၈ ယုဒပြည်ပတ်ဝန်းကျင်တိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့သည်
 ၅၉ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍ယောရှုဖတ်ကိုစစ်မတိုက်
 ၆၀ ဝံ့ဘဲနေကြ၏။ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်လက်ဆောင်နှင့်အခွန်
 ၆၁ ငွေကို၎င်းအာရပ်လူတို့သည်သိုးချွန်ထောင်ချွန်ရေနှင့်
 ၆၂ ဆိတ်ချွန်ထောင်ချွန်ရေကို၎င်းဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ယော
 ၆၃ ရှုဖတ်သည်အလွန်ခွန်အားတိုးပွား၍ယုဒပြည်၌ရဲတိုက်
 ၆၄ နှင့်ဘဏ္ဍာတော်မြို့တို့ကိုတည်တော်မူ၏။ ယုဒမြို့တို့၌အ
 ၆၅ မူအရေးတော်များ၏။ ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲတို့သည်
 ၆၆ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိကြ၏။ စစ်သူရဲအဆွေအမျိုးအလိုက်
 ၆၇ ယူသောစာရင်းဟူမူကား။ ယုဒအမျိုးဗိုလ်ချုပ်မင်းအာဒ
 ၆၈ နနှင့်ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲသုံးသိန်း။ စစ်ကဲယောဟ
 ၆၉ နန်နှင့်ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲသုံးသိန်းရှစ်သောင်း။
 ၇၀ ဇေတနာစိတ်နှင့်ကျယ်ကျယ်ထာဝရဘုရားအားမူဇော်သော
 ၇၁ ဖိခရိသားအာမသိနှင့်ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲသုံးသိန်း။
 ၇၂ ဗယ်ာမိန်အမျိုးခွန်အားကြီးသောဇေလျာဒနှင့်လေး။ မိုင်း
 ၇၃ လွှားကိုကိုင်သောသူနှစ်သိန်း။ သုနောက်ယောဇဗဒီနှင့်
 ၇၄ စစ်တိုက်ခြင်းငှါအသင့်ရှိသောသူတစ်သိန်းရှစ်သောင်း
 ၇၅ တည်း။ ယုဒပြည်အရပ်ရပ်။ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့၌ရှင်ဘုရင်
 ၇၆ ထားသောသူရဲမှတပါး။ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောသူတို့သည်
 ၇၇ အမှုတော်ကိုထမ်းလျက်နေကြ၏။

၇၈ ယောရှုဖတ်မင်းသည်ဂုဏ်အသရေနှင့်စည်းစိမ်
 ၇၉ ဥစ္စာများ၍အာဟပ်မင်းနှင့်အမျိုးဆက်လေ၏။ နောက်
 ၈၀ တဖန်ရှာမာရိမြို့အာဟပ်မင်းထံသို့ကိုယ်တိုင်သွား၍
 ၈၁ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အာဟပ်သည်ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှု

ဖတ်နှင့်သူ၏လူတို့အဖို့များစွာသောသိုးနှားတို့ကိုစီရင်
 ၃ ချွံလိမ့်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့လိုက်စေခြင်းငှါ။ ဂိလ်ဒါပြည်ရာ
 မုတ်မြို့သို့ငါနှင့်အတူထိုက်မည်လောဟုမေးလျှင်ယော
 ၅ ဖတ်ကငါသည်မင်းကြီးကဲ့သို့ပင်လေတို့သည်မင်းကြီး
 ၏လူကဲ့သို့ပင်ဖြစ်လျက်မင်းကြီးနှင့်ပိုင်း၍စစ်ထိုက်မည်
 ဟုပြန်ပြော၏။

၄ တဖန်ယောရှဖတ်ကထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်
 တော်ကိုယနေ့မေးမြန်းပါလော့ဟုဣသရေလရှင်ဘုရင်
 ၁ အားဆိုသော်။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်ပရောဖက်လေး
 ရာတို့ကိုစုဝေးစေပြီးလျှင်ငါသည်ဂိလ်ဒါပြည်ရာမုတ်မြို့
 သို့စစ်ချီကောင်းသလော။ မချီဘဲနေကောင်းသလောဟု
 ၆ မေးသော်သူတို့ကချီတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည်
 အရှင်မင်းကြီး၏လက်တော်သို့အပ်တော်မူမည်ဟု
 ၆ လျှောက်ကြ၏။ ယောရှဖတ်ကလည်းငါတို့မေးမြန်း
 စရာထာဝရဘုရား၏ပရောဖက်တစ်ပါးမျှမရှိသလော

၇ ဟုမေးသော်။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကထာဝရဘုရားကို
 မေးမြန်းရသောသူဘယောက်။ ဣသရေလသားမိက္ခာရှင်သေး
 ၏။ သို့ရာတွင်ထိုသူကိုငါမုန်း၏။ ငါနှိမ့်မင်္ဂလာစကားကိုမ
 ဟော။ အမင်္ဂလာစကားကိုသာအစည်ဟောတတ်သည်

ဟုယောရှဖတ်အားဆိုလျှင်ယောရှဖတ်ကထိုသို့မင်းကြီး
 ၈ မပြောပါနှင့်ဟုပြန်ဆို၏။ ထိုအခါဣသရေလရှင်ဘုရင်
 သည်အရာရှိတယောက်ကိုခေါ်၍ဣသရေလသားမိက္ခာကို
 ၉ အလျင်အမြန်ခေါ်ခဲဟုမိန့်တော်မူ၏။ ဣသရေလရှင်
 ဘုရင်နှင့်ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဖတ်တို့သည်မင်းမြှောက်

တန်ဆာကိုဝတ်ဆင်လျက်ရှမာရိမြို့တံခါးဝရှေ့ဟင်း
 ၁၀ လင်းသောအရပ်၌ရာဇပလ္လင်တို့အပေါ်မှာထိုင်၍ပရော
 ဖက်အပေါင်းတို့သည်ရှေ့တော်၌ဟောပြောကြ၏။ ခေ
 နာနာသားဇေဒကီသည်သံဗြီးချိုတို့ကိုလုပ်၍ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည့်ကား။ ကိုယ်တော်သည်ရှုရိပြည်

ကိုမဖျက်ဆီးမိတိုင်အောင်ဦးချိုတို့နှင့်ထိုးရမည်
 ၁၁ ဟုမိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်ဆို၏။ ပရောဖက်အ
 ပေါင်းတို့ကလည်းဂိလ်ဒါပြည်ရာမုတ်မြို့သို့စစ်ချီ၍အောင်
 တော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည်အရှင်မင်းကြီး၏လက်
 ၁၂ တော်သို့အပ်တော်မူမည်ဟုပရောဖက်ပြု၍ဟောကြ၏။

၁၃ မိက္ခာကိုခေါ်သောတမန်ကပရောဖက်အပေါင်းတို့
 သည်မင်္ဂလာစကားကိုသာရှင်ဘုရင်အားတညီတညွတ်
 တည်းဟောကြ၏။ ကိုယ်တော်လည်းသူတို့ဟောကြသည့်
 နည်းတူမင်္ဂလာစကားကိုသာဟောတော်မူပါဟုဆိုလျှင်

တိုင်းငါ၏ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသောစကားကိုသာ
 ငါပြန်ပြောရမည်ဟုဆို၏။

၁၄ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ရောက်သောအခါရှင်ဘုရင်ကအ
 ချင်းမိက္ခာ။ ငါတို့သည်ဂိလ်ဒါပြည်ရာမုတ်မြို့သို့စစ်ချီ
 ကောင်းသလော။ မချီဘဲနေကောင်းသလောဟုမေးလျှင်

မိက္ခာကစစ်ချီ၍အောင်တော်မူပါ။ ရန်သူတို့ကိုလက်
 ၁၅ တော်သို့အပ်တော်မူမည်ဟုပြန်လျှောက်၏။ ရှင်ဘုရင်
 ကလည်းမှန်သောစကားမှတစ်ပါးအချားသောစကားကို
 ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့်သင်သည်အားမဟောမည်အ

ကြောင့်။ ငါသည်ဘယ်နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင်သင့်အား
 ၁၆ အကျိန်ပေးရမည်နည်းဟုမေးသော်။ မိက္ခာကဣသရေလ
 အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ထိုးလက်မရှိသောသိုးကဲ့သို့
 တောင်များအပေါ်မှာအရပ်ရပ်ကွဲပြားလျက်ရှိကြသည်
 ကိုငါမြင်ပြီ။ ထာဝရဘုရားကလည်းဤသူအပေါင်းတို့

သည်အရှင်မရှိသောကြောင့်အသီးအသီးကိုယ်နေရာသို့
 ၁၇ ပြန်ကြပါလေစေဟုမိန့်တော်မူကြောင်းကိုလျှောက်ဆို
 ၏။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကလည်းသူသည်ငါနှိမ့်မင်္ဂလာ

စကားကိုမဟော။ အမင်္ဂလာစကားကိုသာဟောတတ်
 သည်ဟုမင်းကြီးအားငါမပြောသလောဟုယောရှဖတ်
 ၁၈ အားဆို၏။ မိက္ခာကလည်းသို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရား၏

အမိန့်တော်ကိုနားထောင်ပါ။ ထာဝရဘုရားသည်ပလ္လင်
 တော်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသည်ကိုရှင်ကောင်းကင်ဗိုလ်
 ၁၉ ခြေအပေါင်းတို့သည်လကျာတော်ဘက်။ လက်ဝဲတော်

ဘက်၌ရပ်နေကြသည်ကိုရှင်ငါမြင်ပြီ။ ထာဝရဘုရား
 ကလည်းအာဟပ်သည်ဂိလ်ဒါပြည်ရာမုတ်မြို့သို့စစ်ချီ
 ဆုံးစေခြင်းငှါအဘယ်သူသွေးဆောင်မည်နည်းဟုမေး

တော်မူလျှင်အခြံအရံတော်တို့သည်တယောက်တနည်း
 ၂၀ စီပြန်လျှောက်ကြ၏။ တဖန်ဝိညာဉ်တပါးသည်လာ၍
 ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရပ်လျက်အကျွန်ုပ်သွေးဆောင်

ပါမည်ဟုလျှောက်လျှင်။ ထာဝရဘုရားကအဘယ်သူ
 သွေးဆောင်မည်နည်းဟုမေးတော်မူသော်အကျွန်ုပ်သွား
 ၂၁ ၍ထိုမင်းကြီး၏ပရောဖက်အပေါင်းတို့အထံမှာမသာ
 စကားကိုပြောတတ်သောမိတ်ဝိညာဉ်ဖြစ်ပါမည်ဟုပြန်

လျှောက်သော်သင်သည်သွေးဆောင်၍နိုင်ဆုံးမည်။ ထို
 သို့သွား၍ပြုလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရား

လာ၍မိက္ခာ၏ပါးကိုပုတ်လျက် ထာဝရဘုရား၏ညည်
 တော်သည်သင်နှင့်နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါအဘယ်လမ်းဖြင့်ငါ
 ၂၄ မှထွက်တော်မူသနည်းဟုမေးလျှင်၊ မိက္ခာကသင်သည်
 ပန်းရှောင်၍နေခြင်းငှါအတွင်းခပ်ထဲသို့ဝင်သောနေ့၌
 ၂၅ သင်မြင်ထိမ့်မည်ဟုဆို၏။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကမိက္ခာ
 ကိုမြှုပ်နှံမင်းအာမန်ထံ။ သားတော်ယောရှုထံသို့ယူသွား
 ၂၆ ၍၊ ဤသူကိုထောင်ထဲမှာထောင်ထားကြ။ ငါသည်ညီမ
 ဝပ်စွာပြန်၍မလာမှီတိုင်အောင်ဆင်းရဲစွာစားသောက်
 စေဟုအမိန့်တော်ရှိကြောင်းကိုဆင့်ဆိုလေ့ဟုစိရင်၏။
 ၂၇ ၊ မိက္ခာကလည်းမင်းကြီးသည်ညီမဝပ်စွာပြန်လာရလျှင်
 ထာဝရဘုရားသည်အေးဖြင့်မိန့်တော်မမူ။ အိုလူများ
 အပေါင်းတို့။ နားထောင်ကြလေ့ဟုဆို၏။

ထိုသို့ဣသရေလရှင်ဘုရင်နှင့်ယုဒရှင်ဘုရင်ယော
 ၂၈ ရှုဖတ်တို့သည်ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့စစ်ချီကြ၏။ ဣသ
 ရေလရှင်ဘုရင်ကငါသည်ချားနားသောအရောင်ကို
 ဆောင်၍စစ်ပွဲထဲသို့ဝင်မည်။ မင်းကြီးမူကားမင်းမြှောက်
 ကန်ဆာကိုဝတ်ဆင်ပါလေ့ဟုယောရှုဖတ်အားဆိုပြီးမှ
 ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်ချားနားသောအရောင်ကို
 ၃၀ ဆောင်လျက်စစ်ပွဲထဲသို့ဝင်၏။ ရှုရရှင်ဘုရင်ကဣသ
 ရေလရှင်ဘုရင်မှတစ်ပါး။ အချားသောလူကြီးလူငယ်ကိုမ
 တိုက်နှင့်ဟုရထားစီးသူရဲအုပ်ဗိုလ်မင်းတို့ကိုမှတစ်ပါးနှင့်
 ၃၁ သော့ကြောင့်၊ ရထားစီးသူရဲအုပ်ဗိုလ်မင်းတို့သည်ယောရှု
 ဖတ်ကိုမြင်သောအခါထိုသူသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်
 ဖြစ်သိမ့်မည်ဟုဆိုလျက်သူကိုတိုက်အံ့သောငှါပိုင်း
 လာကြ၍ယောရှုဖတ်လည်းကျွေးကျော်လေ၏။ ထာဝရ
 ဘုရားသည်မစ၍သူတို့ကိုလွှဲသွားစေခြင်းငှါဘုရားသ
 ၃၂ ခင်သွေးဆောင်တော်မူ၏။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်မဟုတ်
 ကြောင်းကိုရထားစီးသူရဲအုပ်ဗိုလ်မင်းတို့သည်ရိပ်မိ
 ၃၃ သောအခါမလိုက်ဘဲအချားသို့ရှောင်သွားကြ၏။ လူတ
 ယောက်သည်မရွယ်ဘဲလေးနှင့်ပြစ်၍ဣသရေလရှင်
 ဘုရင်ကိုသံကျပ်အင်္ကျီအဆစ်ကြားမှာမှန်လေသော်
 ၃၄ ဂေါ်စစ်ပွဲထဲကထွက်၍ထုတ်ဆောင်လေ့။ ငါနာသည်ဟု
 မိဒါရသားတော်ထံနားကိုဆို၏။ ထိုနေ့၌ဘိုး၌ဘိုက်ကြ
 ၍။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်ညဉ့်ယံတိုင်အောင်ရှုရလူ
 တဖက်တချက်၌ရထားတော်ထဲမှာလူကိုမိမ့်ထိုင်နေ၏။
 နေဝင်ချိန်နီးသောအခါအသက်တော်ကုန်၏။

ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှုဖတ်သည်ယောရှုရှုလင်မြို့နန်း
 ၂ တော်သို့ညီမဝပ်စွာပြန်လာ၏။ ဟာနန်သားပရောဖက်

ယောဟုသည်ယောရှုဖတ်မင်းကြီးကိုခရီးဦး၌ပြုနေသော
 ငှါထွက်သွား၍မင်းကြီးသည်မတရားသောသူတို့ကို
 မစသင့်သလော။ ထာဝရဘုရားကိုမုန်းသောသူတို့ကို
 ချစ်သင့်သလော။ ယခုပြုသောအမှုကြောင့်ထာဝရဘုရား
 ၏အမျက်တော်သည်မင်းကြီးအပေါ်သို့သက်ရောက်လေ
 ၃ ပြီ။ သို့သော်လည်းမင်းကြီးသည်တပြိုင်လုံးတွင်အာရှုရ
 ပင်တို့ကိုပယ်ရှား၍ဘုရားသခင်ကိုရှာခြင်းငှါသဘော
 ချသော့ကြောင့်ကျင့်သောအကျင့်ကောင်းပါပြီဟုဆို၏။
 ၄ ၊ ထိုနောက်။ ယောရှုဖတ်သည်ယောရှုရှုလင်မြို့၌နေ၏။ တ
 ဖန်ဗေရရှော့မြို့မှစ၍ဖေရိပ်တောင်တိုင်အောင်တွည့်
 လည်သဖြင့်ပြည်သားတို့ကိုတိုးတေးတို့၏ဘုရားသခင်
 ၅ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ပြန်စေတော်မူ၏။ ယုဒနိုင်ငံ
 တွင်ခိုင်ခံ့သောမြို့ရှိသမျှအသီးအသီးတို့၌တရားသူကြီး
 ၆ တို့ကိုခန့်ထား၍၊ သင်တို့ပြုသောအမှုကိုသတိပြုကြ
 လော့။ လူ၏အမှုကိုစောင့်၍တရားစီရင်သည်မဟုတ်။
 သင်တို့စီရင်ရာတွင်ရှိတော်မူသောထာဝရဘုရား၏အမှု
 ၇ တော်ကိုစောင့်၍စီရင်ရကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရား
 ကိုကြောက်ရွံ့သောမိတ်ရှိ၍သတိပြုကြလော့။ ငါတို့
 ဘုရားသခင်သည်မတရားသောအမှုကိုလက်ခံခြင်း။
 လူမျက်နှာကိုထောက်ခြင်း။ ထံစိုးစားခြင်းအခွင့်ရှိတော်
 မမူဟုမှတစ်ပါးတော်မူ၏။

ယောရှုရှုလင်မြို့၌လည်းထာဝရဘုရား၏တရားမှုတို့ကို
 ၈ ၎င်းယောရှုရှုလင်မြို့သားအချင်းချင်းတရားတွေ့မှုတို့ကို
 ၎င်းစီရင်စေခြင်းငှါလေဝိသား။ ယဇိပရောဟိတ်။ ဣသ
 ၉ ရေလအဆွေအမျိုးသူကြီးအချို့တို့ကိုခန့်ထား၍၊ သင်
 တို့သည်စုံလင်သောမိတ်နှစ်လုံးနှင့်ထာဝရဘုရားကို
 ၁၀ ကြောက်ရွံ့လျက်သစ္စာစောင့်လျက်စီရင်ကြလော့။ အ
 မြို့မြို့၌နေသောအမျိုးသားချင်းတို့တွင်လူအသက်သတ်
 ခြင်းအမှု၊ စီရင်ထုံးပွဲတော်မူချက်ပညတ်တရားကိုလွန်
 ကျူးခြင်းအမှုမည်သည်ကားသင်တို့ရှေ့သို့ရောက်လျှင်
 သင်တို့နှင့်အမျိုးသားချင်းတို့အပေါ်သို့အမျက်တော်
 သက်ရောက်စေခြင်းငှါသူတို့သည်ထာဝရဘုရားကိုမ
 ပြစ်မှားရမည်အကြောင်းသတိပေးကြလော့။ သို့ပြုလျှင်
 ၁၁ ကိုယ်တိုင်အပြစ်လွတ်ကြသိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏
 အမှုအရာရာတွင်ယဇိပရောဟိတ်မင်းအာမဒ်သည်သင်
 တို့ကိုအုပ်ချုပ်ရ၏။ ရှင်ဘုရင်၏အမှုအရာရာတွင်ယုဒ
 အမျိုးမှမင်းဖြစ်သောဆူရှုမေလသားဇေဗဗိသည်အုပ်
 ချုပ်ရ၏။ လေဝိသားတို့သည်လည်းအမှုထမ်းလုလင်လုပ်
 ရကြ၏။ ရဲရင့်စွာစီရင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည်

ကောင်းသောသူတို့ဘက်မှာနေတော်မူမည်ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၁ ထိုနောက်မှမောဘအမျိုးသားနှင့်အမွန်အမျိုးသားတို့သည်ဇေဒုံအမျိုးသားအချို့နှင့်တကွယောဂှုဖတ်ကိုစစ်တိုက်မည်ဟုချီလာကြ၏။ အိုင်ကြီးတဖက်။ ဇေဒုံပြင်ဘက်ကများစွာသော အလုံးအရင်းစစ်ချီလာ၍အင်ဒီအမည်ရှိသောဟာဇဇန္တာမာမြို့မှာရှိကြပါသည်ဟုယောဂှုဖတ်အားကြားလျှောက်လျှင်၊ ယောဂှုဖတ်သည်ကြောက်၍ ထာဝရဘုရားကိုရှာခြင်းငှါသဘောချလျက်အစာရှောင်ရာအချိန်ကိုယုဒပြည်တရှောက်လုံး၌ကျော်ညာစေတော်မူ၏။ ယုဒလူတို့သည်ထာဝရဘုရားကိုဆုတောင်းမည်ဟုဝေး၍ ထာဝရဘုရားကိုရှာအံ့သောငှါ ယုဒမြို့ရှိသမျှမှထွက်လာကြ၏။

၂ ယောဂှုဖတ်သည်မိတ်မှာနီတော်တန်တိုင်းသစ်ရှေ့ယုဒပြည်သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သားစည်းဝေးရာပရိသတ်အလယ်၌ရပ်လျက်၊ ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည်မဟုတ်လော။ တပါးအမျိုးသားနေရာတိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့ကိုအစိုးရတော်မူသည်မဟုတ်လော။ အဘယ်သူမျှမဆီးတားနိုင်အောင်ခွန်အားတန်ခိုးကြီးတော်မူသည်မဟုတ်လော။ ဤပြည်၌နေဘူးသောသူတို့ကိုကိုယ်တော်၏လူ့ဥပဒေလအမျိုးရှေ့မှနှင်ထုတ်၍ကိုယ်တော်အဆွေအာပြဟံ၏သားမြေးတို့အားဤပြည်ကိုအသည်ပေးတော်မူသော အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည်မဟုတ်လော။ သူတို့သည်နေရာကျ၍နာမတော်အဖို့သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကိုတည်ဆောက်ကြသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာဓားဘေး၊ ဒဏ်ခတ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးတို့တရုရောက်၍နာမတော်ဖြင့်သမုတ်သောဤအိမ်တော်။ အထံတော်သို့အကျွန်ုပ်တို့သည်ချည်းကပ်၍ဆင်းရဲဒုက္ခကြောင့်အော်ဟစ်ကြသောအခါနားထောင်၍ကယ်

၃ မတော်မူပါဟုလျှောက်ထားကြပါပြီ။ ယခုတွင်ဥပဒေလအမျိုးသားတို့သည်အဲဒုဗျူပြည်မှထွက်လာသောအခါတိုက်ရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မမူ။ ထို့ရှောင်၍မပျက်ဆီးဘဲထားခဲ့သော အမွန်အမျိုးသား။ မောဘအမျိုးသား။ စိရတောင်သားတို့သည်၊ အကျွန်ုပ်တို့အားအပိုင်ပေးတော်မူသောအခွေခံရာမြေထဲကအကျွန်ုပ်တို့ကိုနှင်ထုတ်ခြင်းငှါလာ၍အဘယ်သို့ကျေးဇူးဆပ်ကြပါ

၄ သည်ကိုကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အိုအကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်။ သူတို့ကိုမစီရင်ဘဲနေတော်မူမည်လော။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုတိုက်အံ့သောငှါလာသောဤအလုံးအရင်းကြီးကိုအကျွန်ုပ်တို့သည်ဆီးတားခြင်းငှါမတတ်နိုင်ပါ။ အဘယ်သို့ပြုရမည်ကိုမသိပါ။ ကိုယ်တော်ကိုသာရွှေ့ကြည့်လျက်နေကြပါသည်ဟုဆုတောင်း၍၊ ယုဒလူအပေါင်းတို့သည်သားမယားသူငယ်တို့နှင့်တကွထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရပ်နေကြ၏။

၅ ထိုအခါ ပရိသတ်အလယ်၌ရှိသောလေဝီအမျိုးအသားအနွယ်။ မတ္တနီ။ ယေယေလ။ ဗေနာယ။ ဇာခရီတို့မှဆင်းသက်သောယဟာဇဇလအပေါ်သို့ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည်သက်ရောက်၍၊ ထိုသူကအိုယောဂှုဖတ်မင်းကြီးနှင့်ယုဒပြည်သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့။ နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ထိုအလုံးအရင်းကြီးကြောင့်မကြောက်ကြနှင့်။ စိတ်မပျက်ကြနှင့်။ စစ်မှုသည်သင်တို့တာမဟုတ်။

၆ ဘုရားသခင်တာ ဖြစ်၏။ နက်ဖန်နေသူတို့ရှိရာသို့ချီသွားကြလော့။ သူတို့သည်ဖိစီးမြို့သို့တက်ရာလမ်းဖြင့်လာကြစည်။ ယေရှေလတောစနား။ ချိုင့်ဝှားသင်တို့တွေ့ကြစိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်အိုယုဒပြည်သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့။ သင်တို့သည်စစ်တိုက်စရာအကြောင်းမရှိသည်ဖြစ်၍တည်ကြည်စွာမတ်တတ်နေလျက် ထာဝရဘုရားကယ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုကြည့်ရှုကြလော့။ မကြောက်ကြနှင့်။ စိတ်မပျက်ကြနှင့်။ နက်ဖန်နေချီသွားကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့နှင့်အတူရှိတော်မူစိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။ ယောဂှုဖတ်သည်မြေပေါ်မှာဦးချ၍ယုဒပြည်သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့သည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ပျပ်ဝပ်လျက် ထာဝရဘုရားကိုကိုးကွယ်ကြ၏။ လေဝီအမျိုးအနွယ်ဟုတ်အနွယ်သားနှင့်ကောရအနွယ်သားတို့သည်ဥပဒေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုကျယ်သောအသံနှင့်ချီးမွမ်းခြင်းငှါရပ်နေကြ၏။

၇ နက်ဖန်နက်စောစောထ၍ တေကောတောသို့ထွက်သွားကြ၏။ သွားကြစည်တွင်ယောဂှုဖတ်သည်ရပ်၍အိုယုဒပြည်သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့။ နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ကိုရုံကြည်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်တည်ကြည်ကြစိမ့်မည်။ ပရောဖက်တော်တို့ကိုရုံကြည်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်အောင်မြင်ကြစိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ လူများနှင့်တိုင်ပင်ပြီးမှထာဝရဘုရား၏ကရ

၁၂ သည်ကိုကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အိုအကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်။ သူတို့ကိုမစီရင်ဘဲနေတော်မူမည်လော။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုတိုက်အံ့သောငှါလာသောဤအလုံးအရင်းကြီးကိုအကျွန်ုပ်တို့သည်ဆီးတားခြင်းငှါမတတ်နိုင်ပါ။ အဘယ်သို့ပြုရမည်ကိုမသိပါ။ ကိုယ်တော်ကိုသာရွှေ့

၁၃ ကြည့်လျက်နေကြပါသည်ဟုဆုတောင်း၍၊ ယုဒလူအပေါင်းတို့သည်သားမယားသူငယ်တို့နှင့်တကွထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရပ်နေကြ၏။

၁၄ ထိုအခါ ပရိသတ်အလယ်၌ရှိသောလေဝီအမျိုးအသားအနွယ်။ မတ္တနီ။ ယေယေလ။ ဗေနာယ။ ဇာခရီတို့မှဆင်းသက်သောယဟာဇဇလအပေါ်သို့ထာဝရဘုရား

၁၅ ၏ဝိညာဉ်တော်သည်သက်ရောက်၍၊ ထိုသူကအိုယောဂှုဖတ်မင်းကြီးနှင့်ယုဒပြည်သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့။ နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ထိုအလုံးအရင်းကြီးကြောင့်မကြောက်ကြနှင့်။ စိတ်မပျက်ကြနှင့်။ စစ်မှုသည်သင်တို့တာမဟုတ်။

၁၆ ဘုရားသခင်တာ ဖြစ်၏။ နက်ဖန်နေသူတို့ရှိရာသို့ချီသွားကြလော့။ သူတို့သည်ဖိစီးမြို့သို့တက်ရာလမ်းဖြင့်လာကြစည်။ ယေရှေလတောစနား။ ချိုင့်ဝှားသင်တို့တွေ့

၁၇ ကြစိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်အိုယုဒပြည်သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့။ သင်တို့သည်စစ်တိုက်စရာအကြောင်းမရှိသည်ဖြစ်၍တည်ကြည်စွာမတ်တတ်နေလျက် ထာဝရဘုရားကယ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုကြည့်ရှုကြလော့။ မကြောက်ကြနှင့်။ စိတ်မပျက်ကြနှင့်။ နက်ဖန်နေချီသွားကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့နှင့်အတူရှိ

၁၈ တော်မူစိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။ ယောဂှုဖတ်သည်မြေပေါ်မှာဦးချ၍ယုဒပြည်သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့သည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ပျပ်ဝပ်လျက် ထာဝရ

၁၉ ဘုရားကိုကိုးကွယ်ကြ၏။ လေဝီအမျိုးအနွယ်ဟုတ်အနွယ်သားနှင့်ကောရအနွယ်သားတို့သည်ဥပဒေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုကျယ်သောအသံနှင့်ချီးမွမ်းခြင်းငှါရပ်နေကြ၏။

၂၀ နက်ဖန်နက်စောစောထ၍ တေကောတောသို့ထွက်သွားကြ၏။ သွားကြစည်တွင်ယောဂှုဖတ်သည်ရပ်၍အိုယုဒပြည်သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့။ နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ကိုရုံကြည်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်တည်ကြည်ကြစိမ့်မည်။ ပရောဖက်တော်တို့ကိုရုံကြည်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်အောင်မြင်ကြစိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ လူများနှင့်တိုင်ပင်ပြီးမှထာဝရဘုရား၏ကရ

၂၁

ဏာတော်သည်အစည်အမြဲတည်သောကြောင့်ရက်
ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့ဟုတပ်ရှေ့မှာချီးသွား
လျက်သန့်ရှင်းခြင်းအသရေကိုချီးမွမ်းရသောသီချင်း
၂၂ သည်တို့ကိုသာဝရဘုရားအဖို့ခန့်ထားတော်မူ၏။ထို
သူတို့သည်ချီးမွမ်းရာသီချင်းကိုဆိုစပြုကြသောအခါ
ယုဒပြည်ကိုတိုက်ခံသောဌာနာသောစိရတောင်သားတို့
ကိုအမွန်အမျိုးသား။မောဘအမျိုးသားတို့တဖက်၌သာ
ဝရဘုရားချောင်းမြောင်းစေတော်မူသဖြင့်အမွန်အမျိုး
သား။မောဘအမျိုးသားတို့သည်အထိအခိုက်ခံရသော
၂၃ ကြောင့်၊တဖန်စိရတောင်သားတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်
ရှင်းခြင်းငှါထွန်၍တိုက်သဖြင့်အကုန်အစင်သတ်ပြီးမှ
တယောက်ကိုတယောက်တိုက်ခိုက်၍ပျက်စီးခြင်းသို့
၂၄ ရောက်ကြ၏။ယုဒလူတို့သည်တော၌ရှိသောကင်းဖျော်
စင်သို့ရောက်၍ထိုအလုံးအရင်းကိုကြည့်ရှုသောအခါ
ထိုလူအပေါင်းတို့သည်တယောက်မျှမလွတ်။မြေပေါ်
၂၅ မှာလဲသောအသေကောင်ဖြစ်ကြ၏။ယောရှုဖတ်နှင့်
သူ၏လူတို့သည်ရန်သူတို့ဥစ္စာကိုလုယူခြင်းငှါလာကြ
သောအခါအသေကောင်တို့၌များစွာသောဥစ္စာ။အဖိုး
ထိုက်သောဘန်ဆာတို့ကိုတွေ့သဖြင့်ထမ်း၍မသွားနိုင်
အောင်ချွတ်ယူကြ၏။လက်ရဥစ္စာအလွန်များသော
ကြောင့်သုံးရက်ပတ်လုံးလုယူထုပ်ထားလျက်နေကြ၏။
၂၆ ၊စတုတ္ထနေ့တွင်ဗရာခမျှင့်၌စည်းဝေး၍သာဝရဘုရား
ကိုကောင်းကြီးပေးကြ၏။ထိုကြောင့်ယနေ့တိုင်အောင်
၂၇ ထိုအရပ်သည်ဗရာခမျှင့်ဟူ၍တွင်သတည်း။ထိုအခါ
သူတို့သည်ရန်သူတို့အပေါ်မှာဝမ်းမြောက်သောအခွင့်
ကိုသာဝရဘုရားပေးတော်မူသောကြောင့်ယောရှုဖတ်
သည်ခန္ဓာဦးစွာကြွ၍ယုဒပြည်သူ။ယေရုရှလင်မြို့သားအ
ပေါင်းတို့သည်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်ယေရုရှလင်မြို့
၂၈ သို့ပြန်သွား၍၊စောင်းတရေထံပိုးကိုတီးမှုတ်လျက်
၂၉ ယေရုရှလင်မြို့၊ဗိတ်မှာန်တော်သို့ရောက်လာကြ၏။ထာ
ဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုး၏ရန်သူတို့ကိုတိုက်
တော်မူကြောင်းကိုအချားတိုင်းနိုင်ငံသားရှိသူတို့သည်
၃၀ ကြား၍ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့ကြ၏။ထိုသို့ဘုရား
သခင်သည်အရပ်ရပ်၌ညီမိတ်သောအခွင့်ကိုပေးတော်
မူသောကြောင့်ယောရှုဖတ်၏နိုင်ငံတော်သည်သာယာ၏။
၃၁ ယောရှုဖတ်သည်အသက်သုံးဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်
နန်းထိုင်၍နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ပတ်လုံးယေရုရှလင်မြို့မှာနေ
လျက်ယုဒပြည်ကိုစိုးစံလေ၏။မယ်တော်ကားရှိလတ်

၃၂ သိုးအဇာအမည်ရှိ၏။ထိုမင်းသည်ခမည်းတော်အာ
သလိုက်သောလင်ကိုမယ့်။အကုန်အစင်လိုက်၍သာဝ
ရဘုရားရှေ့တော်၌မြှောင့်မတ်သောအကျင့်ကိုသာကျင့်
၃၃ ၏။သို့ရာတွင်မြင့်သောအရပ်တို့ကိုမပယ်ရှား။လူများ
တို့သည်ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ကိုဆည်းကပ်ခြင်း
၃၄ ငှါသဘောမချဘဲနေကြသေး၏။ယောရှုဖတ်ပြုမူသော
အမှုအရာကြွင်းလေသမျှအစအဆုံးတို့သည်ဣသရေလ
ရာဇဝင်နှင့်ဆက်၍ဟာနန်သားယေဟုစိရင်သောသဒ္ဒါ
ရေးထားလျက်ရှိ၏။
၃၅ နောက်တဖန်ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှုဖတ်သည်တာရှု
၃၆ မြို့သို့သွားရသောသင်္ဘောတို့ကိုတည်လုပ်ခြင်းငှါအလွန်
အဓမ္မအမှုကိုပြုသောဣသရေလရှင်ဘုရင်အာခဏနှင့်
ပေါင်းဖော်ပြီးလျှင်ထိုသင်္ဘောတို့ကိုဇေယုန်ဂါဗာမြို့
၃၇ မှာတည်လုပ်ကြ၏။ထိုအခါမရေရှမြို့သူ။ဒေါဒဝသား
ဇေယျဇကမင်းကြီးသည်အာခဏနှင့်ပေါင်းဖော်သော
ကြောင့်သာဝရဘုရားသည်မင်းကြီးပြုသောအမှုကိုဖျက်
တော်မူပြီဟုယောရှုဖတ်တဖက်၌ဟောသည်နှင့်အညီ
ထိုသင်္ဘောတို့သည်တာရှုမြို့သို့မသွားနိုင်အောင်ကျိုးပဲ့
ကြ၏။
၃၈ ယောရှုဖတ်သည်ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပြော်၍သူတို့
နှင့်အတူဒါဝိဒ်မြို့၌သင်းပြုတ်ခြင်းကိုခံလေ၏။သားတော်
၃၉ ယဟောရံသည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။ယုဒရှင်
ဘုရင်ယောရှုဖတ်သား။ယဟောရံညီဟူမူကား။အာဇာ
ရိ။ယေယေလ။ဇာခရိ။အာဇရိ။မိက္ခေလ။ရှေ့ဖတ်တည်း။
၄၀ ၊ခမည်းတော်သည်များစွာသောရွှေငွေဥစ္စာရတနာနှင့်
တကွယုဒပြည်၌ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကိုသူတို့အားပေး၏။
၄၁ နိုင်ငံကိုကားသားဦးယဟောရံအားပေး၏။ယဟောရံ
သည်ခမည်းတော်နိုင်ငံ၌တည်သောအခါကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့
စေ၍ညီတော်အပေါင်းတို့ကိုငှင်ဣသရေလမူးတော်မတ်
တော်အမျိုးတို့ကိုငှင်ခားနှင့်သတ်လေ၏။
၄၂ ယဟောရံသည်အသက်သုံးဆယ်နှစ်ရှိသော်နန်း
၄၃ ထိုင်၍ယေရုရှလင်မြို့၌ရှစ်နှစ်စိုးစံလေ၏။အာဟပ်သိုး
နှင့်ရံဖက်သဖြင့်ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့လိုက်ဆုလမ်း
သို့အာဟပ်အမျိုးကဲ့သို့လိုက်၍သာဝရဘုရားရှေ့တော်
၄၄ ၌ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။သို့ရာတွင်သာဝရဘုရားသည်ဒါဝိဒ်
အစရှိသောသားမြေးတို့၏မီးခွက်ကိုအစည်တူနီးလင်း
စေမည်ဟုဂတိတော်ရှိ၍ဒါဝိဒ်နှင့်ပဋိညဉ့်ဖွဲ့တော်မူသော
၄၅ ကြောင့်သူ၏အမျိုးကိုမဖျက်ဆီးဘဲထားတော်မူ၏။ထို
မင်းလက်ထက်၌ဇေပြည်သားတို့သည်ယုဒရှင်ဘုရင်ကိုပုန်

ကန်၍ ကိုယ်အမျိုးသားကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ချီးမြှောက်
 ၆ ကြ၏။ ယဟောရ်မင်းသည် မူးမတ်များ။ ရထားစီးသူရဲ
 များအပေါင်းတို့နှင့် တကွစစ်ချီ၍ ညည့်အခါ ဝိုင်းသော
 ၁၀ ဇေလူများ။ ရထားအုပ်များကိုလုပ်ကြံလေ၏။ သို့သော်
 လည်း ဇေပြည်သားတို့သည် ယနေ့တိုင် အောင်ယူရန်
 ဘုရင်ကို ပုန်ကန်ကြ၏။ ထိုကာလ၌ ယိဗနပြည်သည်
 ၁၀ လည်း ပုန်ကန်၏။ အကြောင်းမူကား။ ယဟောရ်သည်
 ၁၀ တိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စွန့်၍၊ ယုဒ
 တောင်တို့အပေါ်မှာ မြင့်သော အရပ်တို့ကိုတည်လုပ်သ
 မြင့်ယုဒပြည်သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် တပါးအ
 မျိုးသားတို့၏ ဘုရားနှင့် မှားရှင်းရမည်အကြောင်း အနိုင်
 အသက်ပြုသတည်း။

ပရောဖက်ဇေလိယပေးလိုက်သောစာသည် ထိုမင်း
 သံသ့ရောက်သဖြင့်သင့်အဖေဒါဗစ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားခန့်တော်မူသည်ကား။ သင်သည် ခမည်းတော်ယော
 ၁၀ ရှုဖတ်လမ်းနှင့် ယုဒရှင်ဘုရင်အာသလမ်းသို့ မလိုက်။
 ၁၀ ၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့လမ်းသို့လိုက်သောကြောင့် ၎င်း
 အာဟပ်အမျိုးမှားရှင်းသည်နည်းတူယုဒပြည်သူ။ ယေရု
 ၁၀ ရှုလင်မြို့သားတို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားနှင့်
 မှားရှင်းရမည်အကြောင်း ပြသောကြောင့် ၎င်းကိုယ်ထက်
 သာ၍ကောင်းသောဗီရင်းတို့ကိုသတ်သောကြောင့် ၎င်း
 ၁၀ ၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏လူများ။ သင်၏သားမယား
 များ။ သင်၏ဥစ္စာရှိသမျှကို ကြီးစွာသောဘေးဖြင့်ဒဏ်
 ၁၀ ခတ်တော်မူမည်။ သင့်အူသည် တနေ့ထက်တနေ့ထွက်
 ၁၀ သွေးဝင်လဲ၍ ပြင်းစွာသောအနာရောဂါဝှံ့သိပ်မည်ဟု
 စာ၍ပါသတည်း။

ထိုနောက်မှ ထာဝရဘုရားသည် ဖိလိစ္စတီယု။ ကုရှ
 ပြည်နှင့် နီးသော အာရပ်လူတို့ကို ယဟောရ်မင်းတဖက်
 ၁၀ နှိုးဆော်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ယုဒပြည်သို့ချီလာ၍
 ၁၀ ယုဒပြည်ကြီး၏ နန်းတော်၌ ခုခံသောဥဋ္ဌာများနှင့်ရှင်
 ၁၀ ဘုရင်၏သားမယားများတို့ကို ထိခိုက်သွားကြသဖြင့် အ
 ၁၀ ထွေးဆုံးသောသားအာခဗိမ္မတပါး။ တယောက်မျှမ
 ၁၀ ကျန်ကြွင်း။ နောက်တဖန်မပျောက်နိုင်သောဝန်နာဖြင့်
 ၁၀ ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။ ရှင်ဘုရင်သည်
 ၁၀ ဘေးမှအနာ၌နှစ်နှစ်ဝေသော အခါအနာခြင်းထံသော
 ၁၀ ကြောင့်အူထွက်၍ အသက်ချုပ်လေ၏။ ပြည်သားတို့
 ၁၀ သည် ထိုဘေးတော်တော်တို့အပေါ်၌ ခြင်းကိုပြုသကဲ့သို့
 ၁၀ ထိုမင်းအဖိုမပြု။ ယဟောရ်သည် အသက်သုံးဆယ်နှစ်
 ၁၀ နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်ပိုင်းခြားမှအ

ဘယ်သူမျှမနှစ်မြှောက်သောသွား၏။ ဒါဗစ်မြို့၌သားပြုဟ်
 သော်သည်းရှင်ဘုရင်တို့သားပြုင်း၌သားပြုဟ်ကြ။

၁ အာရပ်လူတို့နှင့်လိုက်လာသောတပ်သားတို့သည်
 တပ်ထဲသို့ဝင်၍ ယုဒရှင်ဘုရင်ယဟောရ်၏သားတော်အ
 ကြီးရှိသမျှတို့ကိုသတ်သောကြောင့် ယေရုရှလင်မြို့သား
 ၂ တို့သည် သားထွေးအာခဗိမ္မကိုခမည်းတော်အရာ၌ ချီး
 ၂ မြှောက်၍၊ အာခဗိမ္မသည် အသက်နှစ်ဆယ်နှစ်ရှိသော်
 ၃ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တနှစ်ပိုင်းဝံ့လေ၏။ မယ်တော်
 ၃ ကား ဩမရိမြေးအာသဗိမ္မအမည်ရှိ၏။ မယ်တော်သည်
 ၄ မကောင်းသောအကြံကိုပေးသောကြောင့် ထိုမင်းသည်
 ၄ အာဟပ်အမျိုးလိုက်ရာလမ်းသို့လိုက်၍၊ အာဟပ်အမျိုး
 ကဲ့သို့ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ခုစရိုက်ကိုပြု၏။ ခမည်း
 တော်သေသောနောက် အာဟပ်အမျိုးသားတို့သည် အာ
 ၅ ခဗိမ္မအကျိုးခံစေခြင်းငှါ မကောင်းသောအကြံကိုပေး
 ၅ ကြ၏။ အာခဗိမ္မသည် သူတို့စကားကိုနားထောင်သဖြင့်
 ၆ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အာဟပ်သားယောရ်နှင့် ဝိုင်းလျက်
 ၆ ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့စစ်ချီ၍ ရှင်ဘုရင်ဟာဇေလ
 ကိုတိုက်ရာတွင် ရှုရီလူတို့သည် ယောရ်ကိုထိခိုက်ကြ၏။
 ၆ ၊ ထိုသို့ရာမုတ်မြို့၌ ရှုရီရှင်ဘုရင်ဟာဇေလကိုတိုက်၍
 ၆ ရှုရီလူထံခိုက်သော အနာပျောက်စေခြင်းငှါ ယောရ်သည်
 ၇ ယေဇရေလမြို့သို့ပြန်သွား၍ နာလျက် နေစဉ် ဘုရင်ယုဒရှင်
 ၇ ဘုရင်ယဟောရ်သားအာခဗိမ္မသည်လည်း အာဟပ်သား
 ၇ ယောရ်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ ထိုမြို့သို့ဆင်းသွားလေ၏။
 ၇ ၊ ဘုရားသခင်ဗီရင်တော်မူသည် အတိုင်းအာခဗိမ္မသည်
 ၈ ယောရ်ထံသို့ရောက်သောအားဖြင့် ဆုံးရှုံးလေသည်အ
 ၈ ကြောင်းအရာဟူမူကား။ အာဟပ်အမျိုးကိုသုတ်သင်
 ၈ ပယ်ရှင်းစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားတိသိတ်ပေးတော်မူ
 ၈ သောနိမိရှိသားယေဟုကို ဆီးကြွခြင်းငှါ ယောရ်နှင့်အာ
 ၈ ခဗိမ္မတို့သည် ထွက်သွား၏။ ယေဟုသည် အာဟပ်အမျိုး
 ၈ ကိုကနားစီရင်သော အခါယုဒမူးမတ်တို့ကို၎င်း အာခဗိ
 ၈ မင်း၌စားသောနောင်တော်၏သားတို့ကို၎င်း တွေ့၍သတ်
 ၉ လေ၏။ ရှုမာရ်ပြည်၌ ပုန်းလျက်နေသော အာခဗိမ္မကိုရှာ
 ၉ ၍ ဖမ်းမိသော အခါယေဟုထံသို့ဆောင်ခဲ့ပြီးမှ သတ်၍
 သားပြုဟ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ သူသည် ထာဝရ
 ၉ ဘုရားကိုစိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့ရှာသောယောရှုဖတ်၏
 ၉ အမျိုးဖြစ်သည်ဟုဆိုကြ၏။ ထိုသို့အာခဗိမ္မသည်
 ၉ နိုင်ငံကိုအုပ်စိုးခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။

၁၀ အာခဗိမ္မ၏မယ်တော်အာသဗိမ္မသည် မိမိသားသေ

ကြောင်းကိုသိမြင်သော်သန္တိယုဒပြည်၏ဆွေတော်မျိုး
 ၁၁ တော်အပေါင်းတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။ သို့ရာ
 တွင်ရှင်ဘုရင်သွီးယောရှောဘသည်အာခမိ၏သားယော
 ရှာကိုအသေခံရသောဆွေတော်မျိုးတော်ထဲကခိုးယူ၍
 သူနှင့်သူ၏နှိုက်နီးကိုအိပ်ခမ်းထဲ၌ဝှက်ထား၏။ ထိုသို့
 ယောဘာရမင်းကြီးသွီးယောပရောဟိတ်ယောယဒ၏မ
 ၁၂ ယားဖြစ်သောအာခမိ၏နှစ်မယောရှောဘသည်အာသ
 သိလက်မှယောရှာ၏အသက်လွတ်စေခြင်းငှါဝှက်ထား
 သဖြင့်၊ ချောက်နှစ်ပတ်လုံးယောရှာသည်သူတို့နှင့်အတူ
 မိတ်ဖွာန်တော်၌ပုန်းရှောင်လျက်နေ၍အာသလိသည်စိုး
 ၁၃ ဝံလေ၏။

၁၄ ခုနှစ်နှစ်မြောက်သောအခါယောယဒသည်ကိုယ်
 ကိုခိုင်ခံ့စေ၍တပ်မှူးများ၊ ယောပရောဟိတ်သားအာခရိ၊ ယော
 ဟနန်သားညူရှမလ၊ ဩဗက်သားအာခရိ၊ အဒါယသား
 ၁၅ မာသေယ၊ ဇိခရိသားဇေရိဖတ်တို့နှင့်သင်းဖွဲ့လေ၏။

၁၆ ထိုသူတို့သည်ယုဒပြည်၌လှည့်လည်သဖြင့်ယုဒမြို့အ
 ရပ်ရပ်ထဲကလေဝိသားများနှင့်ညူသရေလအဆွေအ
 ၁၇ မျိုးသူကြီးများကိုစုဝေးစေ၍ယောရှာလင်မြို့သို့ပြန်လာ
 ကြ၏။ စည်းဝေးသောသူအပေါင်းတို့သည်မိတ်ဖွာန်
 ၁၈ တော်၌ရှင်ဘုရင်နှင့်ပုဒ်ညည်းဖွဲ့ကြ၏။ ယောယဒကလည်း
 ရှင်ဘုရင်သားတော်ကိုကြည့်ရှုကြလေသွ။ ထာဝရဘုရား
 ၁၉ သည်ဒါဝိဒအမျိုးကိုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းရှင်ဘုရင်
 ၂၀ သားတော်စိုးစံရမည်။ သင်တို့ပြုရသောအမှုဟူမူကား။
 ၂၁ ဥသုသ်ဒေ၌ဝင်သောယောပရောဟိတ်လေဝိသားသုံးစုတရ
 ၂၂ သည်တံခါးစောင့်လုပ်ရမည်။ တရသည်နန်းတော်ကို
 စောင့်ရမည်။ တရသည်သုရတံခါးကိုစောင့်ရမည်။ လူ
 ၂၃ အပေါင်းတို့သည်မိတ်ဖွာန်တော်တန်တိုင်းတို့အတွင်း၌
 ၂၄ နေရကြမည်။ ယောပရောဟိတ်များနှင့်အမှုတော်စောင့်
 ၂၅ လေဝိသားများမှတပါး။ အဘယ်သူမျှမိတ်ဖွာန်တော်ထဲ
 ၂၆ သို့မဝင်စေနှင့်။ သူတို့သည်လန်ရှင်းသောကြောင့်ဝင်ရ
 ၂၇ ကြမည်။ အချားသောသူအပေါင်းတို့သည်ထာဝရဘုရား
 ၂၈ ဘက်၌စောင့်နေကြမည်။ လေဝိသားတိုင်းမိမိလက်
 ၂၉ နက်ကိုကိုင်လျက်ကိုယ်တော်ဖြတ်ကိုပိုင်း၍အိပ်တော်
 ၃၀ ထဲသို့ဝင်သမျှသောသူတို့ကိုသတ်ရမည်။ ရှင်ဘုရင်
 ၃၁ လွက်ဝင်တော်မူသောအခါနောက်တော်သို့ထိုက်ရမည်
 ၃၂ ဟုမှာထားလေ၏။ ထိုသို့ယောပရောဟိတ်ယောယဒမှာ
 ၃၃ ထားသမျှအတိုင်းလေဝိသားများနှင့်ယုဒအမျိုးသားအ
 ၃၄ ပေါင်းတို့သည်ပြု၍ယောပရောဟိတ်ယောယဒသည်ဖွဲ့
 ၃၅ ဖြဲသောအသင်းတို့ကိုမမျက်သောကြောင့်ဥသုသ်ဒေ

၃၆ ၌လွက်ရသောသူနှင့်ဝင်ရသောသူအသီးအသီးတို့ကို
 ၃၇ ခေါ်ထားကြ၏။ မိတ်ဖွာန်တော်၌ရှိသောဒါဝိဒမင်းကြီး
 ၃၈ ၏မှီများနှင့်ခိုင်းလွှားများကိုယောပရောဟိတ်ယောယဒ
 ၃၉ သည်လုတ်၍လူတရအုပ်တို့အားအပ်လေ၏။ အသီး
 ၄၀ အသီးလက်နက်ကိုင်သောသူအပေါင်းတို့ကိုရှင်ဘုရင်
 ၄၁ ပတ်လည်။ ယောပရောဟိတ်အနားနှင့်မိတ်ဖွာန်တော်အနား
 ၄၂ ၌လက်ျာထောင့်မှစ၍လက်ဝဲထောင့်တိုင်အောင်နေရာ
 ၄၃ ချထားလေ၏။ ထိုအခါရှင်ဘုရင်သားတော်ကိုပြင်သို့
 ၄၄ လုတ်၍ရာဇသရဗူနှင့်ပညတ္တိကျမ်ကိုတင်လျက်ရှင်
 ၄၅ ဘုရင်အရာ၌ချီးမြှောက်ကြ၏။ ယောယဒနှင့်သူ၏သား
 ၄၆ တို့သည်ဘိသိတ်ပေး၍ရှင်ဘုရင်အသက်တော်၌
 ၄၇ စေတတည်းဟုကျေးကျော်ကြ၏။

၄၈ အာသလိသည်လူများပြေး၍ရှင်ဘုရင်ထံ၌ချီးမွမ်းသ်
 ၄၉ ကိုကြားလျှင်လူများရှိရာမိတ်ဖွာန်တော်သို့သွား၍၊ ရှင်
 ၅၀ ဘုရင်သည်မိတ်ဖွာန်တော်ဝင်။ တိုင်နားမှာရပ်လျက်
 ၅၁ များတော်မတ်တော်များနှင့်တံဖိုးမှုတ်သောသူများတို့
 ၅၂ သည်ရှင်ဘုရင်အနားတော်၌ရပ်လျက်ပြည်သူပြည်သား
 ၅၃ များတို့သည်ဝင်မြောက်၍တံဖိုးမှုတ်လျက်သီချင်းသည်
 ၅၄ တို့သည်တူရိယအမျိုးမျိုးကိုကိုင်၍ထောမနာသီချင်းကို
 ၅၅ ဆိုလျက်ရှိကြသည်ကိုမြင်လျှင်မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ပုန်
 ၅၆ ကန်မှုပါတကား။ ပုန်ကန်မှုပါတကားဟုအော်ဟစ်လေ
 ၅၇ ၏။ ယောပရောဟိတ်ယောယဒကလည်းမိတ်ဖွာန်တော်
 ၅၈ ထဲမှာမသေစေနှင့်။ တပ်ပြင်သို့လုတ်ကြ။ သူဘက်မှာနေ
 ၅၉ သောသူကိုခေးနှင့်သတ်ကြဟုလူတရအုပ်။ တပ်မှူးတို့
 ၆၀ ကိုမှာထားနှင့်သည်အတိုင်း။ အာသလိကိုဖမ်းဆီး
 ၆၁ လျက်နန်းတော်သို့သွားသောမြင်းလမ်းသို့ရောက်သော
 ၆၂ အခါသတ်ကြ၏။

၆၃ ရှင်ဘုရင်နှင့်လူအပေါင်းတို့သည်ထာဝရဘုရား၏
 ၆၄ လူဖြစ်ရမည်အကြောင်း။ ယောယဒသည်မိမိထံ၌ပုဒ်ညည်း
 ၆၅ ဖွဲ့စေ၏။ လူအပေါင်းတို့သည်ဗာလကျောင်းသို့သွား
 ၆၆ ၍ဖြိုဖျက်ကြ၏။ ယောပရောဟိတ်များနှင့်ရပ်တူများကိုချိုးဖဲ့
 ၆၇ ၍ယောပရောဟိတ်ရှေ့မှာဗာလယောပရောဟိတ်မသန်ကို
 ၆၈ သတ်ကြ၏။ မောရှေပညတ္တိကျမ်၌ပါသည်အတိုင်းထာ
 ၆၉ ဝရဘုရားအားဒီး၏ရာယစ်တို့ကိုပူဇော်ခြင်း။ ဒါဝိဒမိမိ
 ၇၀ သည်အတိုင်းရှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုခြင်းအမှုကိုပြုစေ
 ၇၁ ခြင်းငှါမိတ်ဖွာန်တော်၌ဒါဝိဒခွဲထားသောယောပရော
 ၇၂ ဟိတ်လေဝိသားတို့သည်မိတ်ဖွာန်တော်မှူးများကိုဆောင်
 ၇၃ ရွက်မည်အကြောင်း။ ယောယဒစီရင်လေ၏။ မသန်ရှင်း
 ၇၄ သောလက္ခဏာတရတရရှိသောသူကိုမဝင်စေခြင်းငှါ

ဗိတ်မှာနီတော်တံခါးစောင့်တို့ကိုလည်းခန့်ထားလေ၏။

၂၀ ၊ လူတရားအုပ်။ မူးမတ်။ အကြီးအကဲ။ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကိုခေါ်လျက်ဖြင့်သောတံခါးလမ်းဖြင့်ရှင်ဘုရင်ကိုဗိတ်မှာနီတော်မှနန်းတော်သို့ပို့ဆောင်၍ရာဇ

၂၁ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာတင်ကြ၏။ နန်းတော်နားမှာအာသလိကိုသတ်ပြီးမှပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်ဝမ်းမြောက်၍တဖြည်းလုံးလည်းညှပ်ဝပ်ခြင်းရှိ၏။

၁ ယောဂ္ဂသည်အသက်ခုနစ်နှစ်ရှိသော်နန်းထိုင်၍ယေရုရှလင်မြို့၌အနှစ်လေးဆယ်စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကားဗေရ

၂ ဂျောမြို့သူဖိမိအမည်ရှိ၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်ယောယဒလက်ထက်ကာလပတ်လုံးယောဂ္ဂသည်ထာဝရဘုရား

၃ ရှေ့တော်၌တရားသောအမှုကိုပြု၏။ ယောယဒပေးစားသောမိဗ္ဗနှစ်ယောက်နှင့်ပုံဖက်၍သားသွီးတို့ကိုမြင်ရ၏။

၄ ထိုနောက်မှယောဂ္ဂသည်ဗိတ်မှာနီတော်ကိုပြုပြင်

၅ မည်အကြံရှိလျက်၊ ယဇ်ပရောဟိတ်လေဝီသားတို့ကိုစုဝေးစေ၍သင်တို့ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ကိုပြုပြင်ခြင်းငှါယဒမြို့တို့ကိုထွဋ်လည်သဖြင့်နှစ်တိုင်းအစဉ်ဆက်သရေလလူအပေါင်းတို့မှငွေကိုခံယူ၍အမှုပြီးအောင်ကျိုးစားအားထုတ်ကြလေ။ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်းလေ

၆ ဝီသားတို့သည်မကျိုးစားဘဲနေကြ၏။ တဖန်ရှင်ဘုရင်သည်ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးယောယဒကိုခေါ်၍သက်သေခံတော်မူချက်တဲတော်အဖို့ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှနှင့်စည်းဝေးရာဇုသရေလပရိသာတ်ပြုသည့်နည်းတူလေဝီသားတို့သည်ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ယဒပြည်အရပ်ရပ်တို့မှငွေကိုခံယူ၍ဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း။ အဘယ်ကြောင့်မဟာသားဘဲနေသနည်းဟုမေးတော်မူ၏။

၇ ၊ အဓမ္မမိဗ္ဗအာသလိ၏သားတို့သည်ဗိတ်မှာနီတော်ကိုဖြိုဖျက်၍ဗိတ်မှာနီတော်၌ပူဇော်သောဘဏ္ဍာရှိသမျှတို့

၈ ကိုလည်းဗာလဘုရားတို့အားပူဇော်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်အတိုင်းသစ်တာကိုလုပ်၍ဗိတ်မှာနီတော်ပြင်။

၉ တံခါးနားမှာထားကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ကျွန်မောရှသည်တောမှာဇုသရေလအမျိုး၌ငွေခွဲသည့်အတိုင်းထာဝရဘုရားအထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်ဟုယေရုရှလင်

၁၀ မြို့မှာစ၍ယဒပြည်အရပ်ရပ်၌ကျော်ညာကြ၏။ မင်းများနှင့်ပြည်သူပြည်သားများအပေါင်းတို့သည်ဝမ်းမြောက်သောဗိတ်နှင့်ဆောင်ခဲ့၍လက်စသတ်သည်တိုင်အောင်

၁၁ သစ်တာထဲသို့သွင်းထားကြ၏။ ထိုသစ်တာကိုလေဝီသားတို့သည်ဘဏ္ဍာတော်တို့ထဲသို့သွင်း၍ငွေများ

သည်ကိုသိမြင်လျှင်ရှင်ဘုရင်၏စာရေးတော်ကြီးနှင့်ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း၏စာရေးသည်လာ၍ငွေကိုထုတ်ယူပြီးမှသစ်တာကိုသုနေရာ၌ထားပြန်၏။ ထိုသို့နေတိုင်းပြု

၁၂ ၍များစွာသောငွေကိုရထားကြ၏။ ရှင်ဘုရင်နှင့်ယောယဒသည်ဗိတ်မှာနီတော်၏အမှုတော်စောင့်တို့၌ထိုငွေကိုအပ်၍ဗိတ်မှာနီတော်ကိုပြုပြင်စေခြင်းငှါပန်းရန်သမား။ လက်သမား။ ပန်းဝဲသမား။ ပန်းတည်းသမားတို့အား

၁၃ ပေးဝေကြ၏။ အလုပ်လုပ်သောသူတို့သည်ကျိုးစား၍ပြုပြင်သဖြင့်ဗိတ်မှာနီတော်ကိုပကတိအဖြစ်၌ခိုင်ခံ့စေကြ

၁၄ ၍။ လက်စသတ်သောအခါကျန်ကြွင်းသောငွေကိုရှင်ဘုရင်နှင့်ယောယဒထံသို့ယူခဲ့၍ထိုငွေနှင့်ဗိတ်မှာနီတော်၌အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ပူဇော်ရန်တန်ဆာ။ ဣဗသား။ ငွေဗသား။ ဇွန်းများကိုလုပ်ကြ၏။ ယောယဒလက်ထက်ကာလပတ်လုံးဗိတ်မှာနီတော်၌မီးရှို့ရာယဇ်ကိုအ

၁၅ စည်ပူဇော်ကြ၏။ ယောယဒသည်အံ့၍ကာလပြည့်စုံရာရောက်လျက်အသက်တရာသုံးဆယ်ရှိသော်သေ၍

၁၆ ၊ ဒါဝိဒ်မြို့မှာရှင်ဘုရင်တို့တွင်သင်းပြုတ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ အကြောင်းမူကား။ ဣသရေလအမျိုးတွင်ဘုရားသခင်၌၎င်းအိမ်တော်၌၎င်းကျေးဇူးပြုသောသူဖြစ်သတည်း။

၁၇ ယောယဒသေသောနောက်ယဒမင်းတို့သည်ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့လာ၍ရှိခိုးကြ၏။ သူတို့စကားကိုရှင်

၁၈ ဘုရင်နားထောင်သဖြင့်၊ သူတို့သည်ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကိုစွန့်၍အာရှပင်

၁၉ နှင့်ရပ်ထုတို့ကိုဝတ်ပြုကြ၏။ ထိုအပြစ်ကြောင့်အမျက်တော်သည်ယဒပြည်နှင့်ယေရုရှလင်မြို့အပေါ်မှာသက်

၂၀ ရောက်လေ၏။ သူတို့ကိုထာဝရဘုရားထံတော်သို့သွေးဆောင်စေခြင်းငှါပရောဟိတ်တို့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၍ပရောဟိတ်တို့သည်သက်သေခံသော်လည်းသူတို့သည်

၂၁ နားမထောင်ကြ။ တဖန်ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည်ယဇ်ပရောဟိတ်ယောယဒသားဇာခရိအပေါ်မှာသက်ရောက်၍သူသည်ပရိသာတ်အလယ်၊ မြင့်သောအရပ်၌ရပ်လျက်ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့သည်ကိုယ်အကျိုးကိုပျက်စေခြင်းငှါထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်တို့ကိုအဘယ်ကြောင့်ယွှန်ကျူးကြသနည်း။ သင်တို့သည်ထာဝရဘုရားကိုစွန့်သောကြောင့်သင်တို့ကိုလည်းစွန့်တော်မူပြီဟုမြွက်ဆို၏။ လူများတို့သည်သုကိုမကောင်းသောအကြံနှင့်တိုင်ပင်၍ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်

၂၂ နှင့်ဗိတ်မှာနီတော်အတွင်း၌ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်၍သတ်ကြ၏။ ထိုသို့ယောဂ္ဂမင်းကြီးသည်ဇာခရိအပေါ်ယောယဒ

ပြုသောကျေးဇူးကိုမအောင်းမဲ့။သားကိုသတ်လေသည်
တကား။ဇာခရိသေသောအခါ၌ အမှုကိုထာဝရဘုရား
သည်ကြည့်ရှုစစ်ကြောတော်မူမည်ဟုဆို၏။

၂၃ ထိုနှစ်အဆုံး၌ရှုဂါတပ်သားတို့သည်စစ်ချီ၍လာကြ
သဖြင့်ယုဒပြည်ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်မှမူးမတ်အရာ
ရှိအပေါင်းတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍လက်ရဥစ္စာရှိသ
၂၄ မှုတို့ကိုဒဿသက်ရှင်ဘုရင်ထံသို့ပေးလိုက်ကြ၏။ယုဒ
လူတို့သည်သိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို
စွန့်သောကြောင့်များပြားသောအလုံးအရင်းဖြစ်သော်
လည်းနည်းသောရှုဂါတပ်အလုံးအရင်းလက်သို့ထာဝရ
ဘုရားအပ်တော်မူ၍ရှုဂါလုတို့သည်ယောရှုကိုတရားစီ
၂၅ ရင်ကြ၏။ရန်သူထွက်သွားသောအခါယောရှုသည်ကြီး
စွာသောဒုက္ခကိုခံရလျက်နေရစ်သည်ဖြစ်၍ယဇိပရော
ဟိတ်ယောယဒသားတို့ကိုသတ်သောအပြစ်ကြောင့်မိမိ
ကျွန်တို့သည်သင်းဖွဲ့၍သလွန်တော်ပေါ်မှာသေအောင်
လုပ်ကြံကြ၏။ထိုမင်းကိုဒါဝိဒ်မြို့၌သင်းပြိုဟ်သော်လည်း
၂၆ ရှင်ဘုရင်တို့တွင်မသင်းပြိုဟ်။လုပ်ကြံသောသူကား
အဗ္ဗုန်အမျိုးသွီးရှိမတ်သားယောဇဗဒ်နှင့်မောဘအမျိုး
၂၇ သွီးရှိမရိတ်သားယဟောဇဗဒ်တည်း။ယောရှုသည်သား
ရှိခြင်းအရာ။လေးသောအမှုကိုထပ်ခြင်းအရာ။ဗိတ်မှာန်
တော်ကိုပြုပြင်ခြင်းအရာတို့သည်ရာဇဝင်နှင့်ဆက်သော
စာ၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။သားတော်အာမဇိသည်ခမည်း
တော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၁ အာမဇိသည်အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်နန်း
ထိုင်၍ယေရုရှလင်မြို့၌နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ်စိုးစံ၏။မယ်
၂ တော်ကားယေရုရှလင်မြို့သူယုဒန်အမည်ရှိ၏။ထိုမင်း
သည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌တရားသောအမှုကိုပြု
၃ သော်လည်းဗိတ်နှစ်လုံးမရံလင်။အာမဇိသည်မင်းအာ
ဏာတည်သောအခါခမည်းတော်မင်းကြီးကိုသတ်သော
၄ ကျွန်တို့ကိုသတ်လေ၏။သားအတွက်အဖသည်အသေ
မခံရ။အဖအတွက်သားသည်အသေမခံရ။လူတိုင်းမိမိ
အပြစ်ကြောင့်အသေခံရ၏ဟုမောရှေ့ပညတ္တိကျပ်စာ
၅ ၌ရေးထားလျက်ရှိသောထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်
ကိုစောင့်ရှောက်၍ထိုကျွန်တို့၏သားများကိုမသတ်ဘဲ
နေ၏။

၆ အာမဇိမင်းသည်ယုဒလူတို့ကိုရဝေးစေ၍ယုဒလူနှင့်
ဗဟိယန်လူတို့တွင်အဆွေအမျိုးအလိုက်လူတထောင်
အုပ်။ဘရာအုပ်တို့ကိုခန့်ထား၏။အသက်နှစ်ဆယ်လွန်

၇ ၌ထံနှင့်ခိုင်းကိုကိုင်တတ်သောစစ်သူရဲကောင်းတို့သည်
၈ စာရင်းဝင်သည်အတိုင်းသုံးသိန်းရှိကြ၏။ခွန်အား
ကြီးသောဣသရေလသူရဲတသိန်းကိုလည်းငွေအခွက်
၉ တထောင်နှင့်ငှါး၏။သို့ရာတွင်ဘုရားသခင်၏လူတ
ယောက်သည်လာ၍အိုမင်းကြီး။ဣသရေလတပ်ကိုမ
လိုက်စေနှင့်။ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလလူတည်း
ဟူသောဖေရိမ်အမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်အတူရှိတော်
၁၀ မမူ။မင်းကြီးသွားလိုလျှင်သွား၍စစ်တိုက်ခြင်းငှါခိုင်
ခံ့သော်လည်းရန်သူရှေ့မှာဘုရားသခင်ရှုံးစေတော်မူမည်။
ဘုရားသခင်သည်မစခြင်းငှါရင်နှိမ့်ချခြင်းငှါရင်တတ်နှိုင်
၁၁ တော်မူ၏ဟုပြောဆိုလျှင်။အာမဇိကဣသရေလတပ်ကို
ငှါး၍ငွေအခွက်တထောင်ကိုပေးမိသောကြောင့်အဘယ်
သို့ပြုရမည်နည်းဟုဘုရားသခင်၏လူကိုမေးမြန်းသော်
ဘုရားသခင်၏လူကထိုမျှမကထာဝရဘုရားသည်သာ
၁၂ ၌ပေးနိုင်တော်မူသည်ဟုပြန်ပြော၏။ထိုအခါအာမဇိ
သည်ဖေရိမ်ပြင်မှရောက်လာသောစစ်သူရဲတို့ကိုခွဲထား
၁၃ ၍မိမိတို့နေရာသို့ပြန်သွားစေခြင်းငှါလွှတ်လိုက်သဖြင့်
သူတို့သည်အတ္တန်အမျက်ထွက်၍ယုဒပြည်သားတို့၌အ
၁၄ ညှိုးထားလျက်မိမိတို့နေရာသို့ပြန်သွားကြ၏။အာမဇိ
သည်လည်းကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေ၍ဆားချိုင့်သို့တပ်ချီသဖြင့်
၁၅ ဗိရတောင်သားတသောင်းကိုလုပ်ကြံလေ၏။ယုဒအမျိုး
သားတို့သည်လူတသောင်းကိုအရှင်ဖမ်ပြီးလျှင်ကျောက်
တောင်ထိပ်သို့ဆောင်သွား၍ကျိုးပဲ့စေခြင်းငှါအောက်
၁၆ သို့တွန်းချကြ၏။ဝိုင်း၍တိုက်ရသောအခွင့်ကိုအာမဇိမ
ပေး။လွှတ်လိုက်သောစစ်သူရဲတို့မူကားရှမာဒ်မြို့မှစ၍ပေ
သောရန်မြို့တိုင်အောင်ယုဒမြို့တို့ကိုတိုက်သဖြင့်လူ
သုံးထောင်ကိုသတ်၍လက်ရဥစ္စာအများကိုသိမ်းသွား
ကြ၏။

၁၇ အာမဇိသည်ဖေ့အမျိုးသားတို့ကိုလုပ်ကြံရာမှပြန်လာ
သောအခါဗိရတောင်သားကိုးကွယ်သောဘုရားတို့ကို
ဆောင်ခွဲ၍ကိုယ်တိုင်ကိုးကွယ်ရာဘုရားဖြစ်စေခြင်းငှါ
တပ်ထောင်လျက်သူတို့ရှေ့မှာဦးညွှတ်ချ၍နံ့သာပေါင်း
၁၈ ကိုမီးရှို့လေ၏။ထာဝရဘုရားသည်အာမဇိကိုအမျက်
ထွက်၍ပရောဖက်ကိုစေလွှတ်တော်မူသည်ကား။မိလူ
တို့ကိုရန်သူလက်မှမကယ်နိုင်သောတပါးအမျိုးသား
ဘုရားတို့ကိုအဘယ်ကြောင့်ဆည်းကပ်သနည်းဟုပြော
၁၉ ဆိုလျှင်။ရှင်ဘုရင်ကသင်သည်တိုင်ပင်မူးမတ်ဖြစ်သ
လော။တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့။အဘယ်ကြောင့်ရာဇဝတ်စံ
ချင်သနည်းဟုဆိုသော်ပရောဖက်ကမင်းကြီးသည်ငါ

ပေးသောသတိစကားကိုနားမထောင်။ ဤအမှုကိုပြုမိသောကြောင့်ဘုရားသခင်သည် မင်းကြီးကိုဖျက်ဆီးမည်ကြံတော်မူသည်ကိုငါသိမြင်သည်ဟုပြောဆိုပြီးလျှင်တိတ်ဆိတ်စွာနေလေ၏။

၁၇ လှိုဒနာကံ။ အာမဇိသည်တိုင်ပင်ပြီးမှညွှတ်သရေလှောင်ဘုရင်ယောဟုသားဖြစ်သောယောခတ်၏သားယဟော

၁၈ ဆိုင်မိကြကုန်အံ့ဟုမှာလိုက်လျှင်၊ ညွှတ်သရေလှောင်ဘုရင်ယဟောရှာကလေဗနန်ဆူးပင်သည်လေဗနန်အာရဇိပင်

၁၉ ဆူးပင်ကိုနင်းမိ၏။ သင်ကငါသည်ဇနံလူတို့ကိုလုပ်ကြံပြီးဟုဆိုလျက်ဝါကြားချင်သောစံတစ်မြင့်ထွ၏။ သို့ရာ

၂၀ သို့ကံလေ၏။ ထိုဝကားကိုအာမဇိသည်နားမထောင်။ အကြောင်းမူကား။ ဇနံပြည်ဘုရားတို့ကိုဆည်းကပ်

၂၁ ဝိရင်တော်မူ၏။ ညွှတ်သရေလှောင်ဘုရင်သည်စစ်ချီ၍ရှင်ဘုရင်နှစ်ပါးတို့သည်ယုဒပြည်ဗက်ရှေမက်မြို့၌မျက်

၂၂ နှာချင်းဆိုင်မိကြသဖြင့်၊ ညွှတ်သရေလှောင်အမျိုးသားရှေမာယုဒအမျိုးသားရှုံး၍အသီးအသီးတို့သင့်မိမိတို့နေရာသို့

၂၃ ပြေးကြ၏။ ညွှတ်သရေလှောင်ဘုရင်ယဟောရှသည်ယုဒရှင်ဘုရင်အာခဇိသားဖြစ်သောယောရှ၏သားအာမဇိ

၂၄ မှသည်ထောင့်တံခါးတိုင်အောင်ဖြိုဖျက်လေ၏။ ဩဗဇနံလက်တွင်ဗိတ်မှာန်တော်၌ရှိသမျှသောရွှေငွေမှာ၍

၂၅ ခံသောသူအချို့တို့ကို၎င်းယူ၍ရှာမာရီမြို့သို့ပြန်သွား၏။ ညွှတ်သရေလှောင်ဘုရင်ယောခတ်သားယဟောရှသေ

၂၆ သောနောက်ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှသားအာမဇိသည်တဆယ်ငါးနှစ်အသက်ရှင်သေး၏။ အာမဇိပြုမူသောအ

၂၇ မှုအရာကြွင်းသမျှအစအဆုံးတို့သည်ယုဒရာဇဝင်နှင့်ညီညွတ်သောရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ အာမဇိသည်

၂၈ ရေပြီးမှ၊ မြင်းပေါ်၌တင်လျက်ယောရှလင်မြို့သို့ဆောင်ခဲ့၍တိုးဘေးတို့နှင့်အတူဒါဝိဒ်မြို့၌သင်းပြိုက်ကြ၏။

၁ ယုဒပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်အသက်တဆယ်ချောက်နှစ်ရှိသောသားတော်ဩဇိကိုယူ၍ခမည်း

၂ တော်အာမဇိအရာ၌နန်းတင်ကြ၏။ ထိုမင်းသည်ခမည်းတော်သေသောနောက်ဇလုတ်မြို့ကိုပြုရ၍ယုဒနိုင်ငံထဲ

၃ သို့သွင်းပြန်၏။ ဩဇိသည်အသက်တဆယ်ချောက်နှစ်ရှိသောနန်းထိုင်၍ယောရှလင်မြို့၌ငါးဆယ်နှစ်စံလေ၏။ မယ်တော်ကားယောရှလင်မြို့သူယေခေါလိအ

၄ မည်ရှိ၏။ ထိုမင်းသည်ခမည်းတော်အာမဇိပြုသမျှအတိုင်းတာဝရဘုရားရှေတော်၌တရားသောအမှုကိုပြု၏။

၅ ၂ ဘုရားသခင်၏ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုနားလည်သောဇာခရိလက်ထက်၌ဩဇိမင်းသည်ဘုရားသခင်ကိုဆည်းကပ်

၆ ၏။ ထာဝရဘုရားကိုဆည်းကပ်သောကာလပတ်လုံးဘုရားသခင်သည်အကြံထမြောက်ရသောအခွင့်ကိုပေး

၇ တော်မူ၏။ ထိုမင်းသည်စစ်ချီ၍ဖိတ်တ္တိလူတို့ကိုတိုက်သဖြင့်ဂါသမြို့ရိုး၊ ယာဗနေမြို့ရိုး၊ အာဇုတ်မြို့ရိုးတို့ကိုဖြို

၈ ဖျက်ပြီးမှအာဇုတ်မြို့ပတ်လည်၊ ဖိတ်တ္တိပြည်အရင်ရပ်၌မြို့သစ်တို့ကိုတည်ထောင်လေ၏။ ဘုရားသခင်သည်

၉ ဖိတ်တ္တိလူ၊ ဂုရဗာလမြို့မှာနေသောအာရင်လူ၊ မဟုန်ပ်လူတို့တဖက်၌သူကိုမစတော်မူ၏။ အဗ္ဗုန်အမျိုးသားတို့

၁၀ လည်လည်းဩဇိမင်းအားလက်ဆောင်ပဏ္ဏာတို့ကိုဆက်ကြ၏။ သူသည်အလွန်ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေသဖြင့်သိတင်းတော်သည်အဂတ္တုပြည်တိုင်အောင်ကျော်စောလေ၏။

၁၁ ဩဇိမင်းသည်ယောရှလင်မြို့ထောင့်တံခါး၊ ချိုင့်တံခါး၊ မြို့ရိုးကွေ့တံခါး၌ရဲဘိုတို့ကိုတည်၍ခိုင်ခံ့စေ၏။ တော၌လည်းရဲဘိုတို့ကိုတည်၏။ ရေကွင်းများ

၁၂ ကိုလည်းထူး၏။ ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်နှင့်မြေညီရာအရပ်၌များစွာသောသိုးခွေးတို့ကိုဆည်းဖူး၍တောင်အရပ်၊ မြေကောင်းသောအရပ်၌လယ်လုပ်သောသူနှင့်စပျစ်ဥယျာဉ်

၁၃ ပြုသောသူတို့ကိုလည်းစေစား၏။ ထိုသို့သောအမှုများကိုဝါသနာရှိ၏။

၁၄ ဩဇိမင်း၌တပ်စာရေးယောယေလနှင့်တပ်အုပ်မာသေယတို့သည်စာရင်းယူသည်အတိုင်းရှင်ဘုရင်၏ဗိုလ်မင်းဟာနန်သည်စီရင်၍အသီးအသီးတပ်ဖွဲ့သော

၁၅ စစ်သူရဲဗိုလ်ခြေများရှိကြ၏။ ထိုသို့ခွန်အားကြီးသောသူရဲအစေ့အမျိုးအလိုက်အကြီးအကဲလုပ်သောသူ

၁၆ ပေါင်းကားနှစ်သောင်းချောက်ရာတည်း။ ထိုသို့အကြီး

အကဲလုပ်သောသူ။ရန်သူတဖက်၌ရှင်ဘုရင်ကိုထောက်
မခြင်းငှါကြိုးသောခွန်အားနှင့်စစ်တိုက်သောသူရဲပေါင်း
၁၄ ကားသုံးသိန်းချွန်ထောင်ငါးရာတည်း။။(ဩဇာမင်းသည်
လည်းဒိသံခြေအပေါင်းတို့အဖို့ခိုင်းလွှား။။ထုံ။သံခမောက်။
၁၅ သံချပ်။လေး။ကျောက်နှင့်ပြစ်စရာလောက်လွှဲတို့ကိုပြင်
သောယန္တရားစက်တို့ကိုလည်းယေရုရှလင်မြို့ရဲတိုက်။
မြို့ပြအိုးအပေါ်ကမြားနှင့်ကျောက်ကြီးကိုပြစ်စရာတို့
ပြင်ဆင်လေ၏။ထိုသို့တန်ခိုးကြီးအောင်အထူးသဖြင့်
၁၆ ခြင်းကိုခံရသည်ဖြစ်၍သိတင်းတော်သည်အနှံ့အ
ပြားကျော်စော၏။

၁၇ (ဩဇာမင်းသည်တန်ခိုးကြီးသောအခါကိုယ်အကျိုး
နဲ့အောင်ထောင်လွှားသောမိတ်ထသဖြင့်မိမိဘုရားသ
ခင်ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှား၍နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ရာ
ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာနံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ခြင်းငှါထာဝရ
၁၈ ဘုရား၏မိတ်မှာန်တော်ထဲသို့ဝင်လေ၏။။ယဇ်ပရော
ဟိတ်အာဇာနည်ရဲနှင့်ခြင်းသတ္တိရှိသောထာဝရဘုရား
၏အမှုတော်ထပ်ယဇ်ပရောဟိတ်ရှစ်ကျိပ်တို့နှင့်တ
၁၉ ကွရှင်ဘုရင်(ဩဇာမင်း)တော်သို့လိုက်၍၊ဆီးတားသ
ဖြင့်အို(ဩဇာမင်း)ကိုယ်တော်သည်ထာဝရဘုရားအား
နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ခြင်းအမှုနှင့်မဆိုင်ပါ။နံ့သာပေါင်း
ကိုမီးရှို့စေခြင်းငှါခန့်ထားသောအာရုန်သားယဇ်ပရော
ဟိတ်တို့သာထိုအမှုနှင့်ဆိုင်ကြပါ၏။သန့်ရှင်းရာဌာန
ထဲကထွက်သွားလော့။ကိုယ်တော်သည်ပြစ်မှားပြီးထာ
ဝရအရှင်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ကိုယ်တော်အသရေ
၂၀ ပျက်လိမ့်မည်ဟုဆိုကြလျှင်၊(ဩဇာမင်း)သည်ဒေါသမိတ်
ရှိ၍နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ခြင်းငှါလင်ပန်းကိုကိုင်လျက်
ယဇ်ပရောဟိတ်တို့ကိုအမျက်ထွက်လျှင်မိတ်မှာန်တော်
တွင်နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်၏အနား။ယဇ်
ပရောဟိတ်တို့ရှေ့မှာနံ့သာသည်ရှင်ဘုရင်နဖူး၌ပေါ်လေ
၂၁ ၏။။ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းနှင့်ယဇ်ပရောဟိတ်အပေါင်း
တို့သည်ကြည့်၍နဖူးတော်၌နံ့သာသည်ကိုမြင်လျှင်
ရှင်ဘုရင်ကိုပြင်သို့နှင့်ထုတ်ကြ၏။ရှင်ဘုရင်ကိုယ်
တိုင်လည်းထာဝရဘုရားဒါဏ်ခတ်တော်မူသောကြောင့်
၂၂ အလျှင်အမြန်ထွက်လေ၏။ထိုသို့(ဩဇာမင်း)ကြီးသည်
သေသည်တိုင်အောင်နံ့သာစွဲ၍ချားနင်းသောနန်း၌နေရ
၏။မိတ်မှာန်တော်သို့ဝင်သောအခွင့်ကိုမရ။သားတော်
ယောသံသည်နန်းတော်ကိုအုပ်စိုး၍နိုင်ငံတော်မူကိုစီ
ရင်ရ၏။(ဩဇာမင်း)ပျံ့သောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှအစ

အဆုံးတို့ကိုအာမတ်သားပရောဟိတ်ဟောရှာယသည်
၂၃ ရေးထားလေ၏။(ဩဇာမင်း)သည်ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပြော်၍
သူတို့နှင့်အတူသင်းပြိုဟ်ခြင်းကိုခံရသော်လည်းလူနုဖြစ်
သောကြောင့်ရှင်ဘုရင်တို့သင်းပြိုင်းနှင့်ဆိုင်သောမြေ
အကွက်၌သာသင်းပြိုဟ်ကြ၏။သားတော်ယောသံ
သည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၂၄ ယောသံသည်အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်နန်း
ထိုင်၍ယေရုရှလင်မြို့၌တဆယ်ချောက်နှစ်ဦးဝံလေ၏။

၂၅ မယ်တော်ကားအာဒုတ်ဦးယေရုရှာအမည်ရှိ၏။ထိုမင်း
သည်ခမည်းတော်(ဩဇာမင်း)သမ္မုအတိုင်းထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌တရားသောအမှုကိုပြု၏။ထို့ရာတွင်ထာဝရ
ဘုရား၏မိတ်မှာန်တော်ထဲသို့မဝင်။ပြည်သူပြည်သား
၂၆ တို့သည်မတရားသဖြင့်ပြုကြသေး၏။ထိုမင်းသည်
မိတ်မှာန်တော်အထက်တံခါးကိုလုပ်၍(ဩဇာမင်း)ရိုးကို
၂၇ အလွန်ခိုင်ခံ့စေ၏။ယုဒတောင်ရိုးပေါ်မှာမြို့လွှားကိုငင်
တော့၍ရဲတိုက်များနှင့်ပြုအိုးများကိုငင်တည်ထောင်လေ
၂၈ ၏။အမွန်ရှင်ဘုရင်ကိုလည်းစစ်တိုက်၍နိုင်သဖြင့်နိုင်
သောနှစ်တွင်အမွန်သားတို့သည်ငွေအခွန်တထောင်။
လျှံကောရတသောင်း။မုယောတသောင်းကိုပေးရကြ၏။

၂၉ ဒုတိယနှစ်နှင့်တတိယနှစ်တွင်ထိုအတူပေးရကြ၏။ထို
သို့ယောသံသည်မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌မိမိအကျင့်တို့ကိုပြင်ဆင်သောကြောင့်တန်ခိုး
၃၀ တိုးပွားသတည်း။ယောသံပြုမူသောအမှုအရာကြွင်း
လေသမျှ။စစ်တိုက်ခြင်း။အကျင့်ကျင့်ခြင်းအမှုအရာအ
လုံးစုံတို့သည်ဣသရေလရာဇဝင်နှင့်ယုဒရာဇဝင်၌ရေး
၃၁ ထားလျက်ရှိ၏။ယောသံသည်ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပြော်
၃၂ ၍မိတ်မြို့၌သင်းပြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။သားတော်အ
ခတ်သည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၃၃ အာခတ်သည်အသက်နှစ်ဆယ်ရှိသော်နန်းထိုင်၍
ယေရုရှလင်မြို့၌တဆယ်ချောက်နှစ်ဦးဝံလေ၏။ထိုမင်း
သည်အဖဒါဝိဒ်ကဲ့သို့မကျင့်။ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
၃၄ တရားသောအမှုကိုမပြု။ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့လိုက်
သောလမ်းသို့လိုက်၍ဗာလဘုရားတို့အဖို့ငင်တံဆင်းဘု
၃၅ ရားကိုသွန်းလေ၏။ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုး
သားရှေ့မှနှင်လုတ်တော်မူသောငါးအမျိုးသားတို့၏
ရွံရှာဘွယ်ထုံးစံအတိုင်းဟိန္ဒူသားချိုင့်၌နံ့သာပေါင်း
၃၆ ကိုမီးရှို့၍မိမိသားတို့ကိုလည်းမီးဖြင့်ပူဇော်၏။ဖြင့်သော
အရပ်။ဘောင်ပေါ်။သစ်ပင်အောက်တို့၌ယဇ်ပူဇော်၍

၁ နံ့သာပေါင်းကိုဖီးနှိုတတ်၏။ ထိုကြောင့်သူ၏ဘုရားသ
 ၂ ခင်ထာဝရဘုရားသည်သုကိုရှုရုံရှင်ဘုရင်လက်သို့အပ်
 ၃ တော်မူသဖြင့်ရှုရုံလူတို့သည်လုပ်ကြံလျက်များစွာသော
 ၄ လူတို့ကိုဖမ်းဆီး၍ဒဿသက်မြို့သို့သိမ်းသွားကြ၏။ တ
 ၅ ဖန်ဆူသရေလရှင်ဘုရင်လက်သို့အပ်တော်မူသဖြင့် ထို
 ၆ ရှင်ဘုရင်ရေမထိသားပေကာသည် ကြမ်းတမ်းစွာလုပ်
 ၇ ကြံ၍ရဲရင့်သောယုဒအမျိုးသားတသိန်းနှစ်သောင်းကို
 ၈ တနေ့ချင်းတွင်သတ်လေ၏။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့
 ၉ သည်ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုစွန့်ကြ
 ၁၀ သတည်း။ ခွန်အားကြီးသောဖေရိပ်သားဖိခရိသည်
 ၁၁ ရှင်ဘုရင်သားမာသေယ။ နန်းတော်အုပ်အာဇရိကံ။ ရှင်
 ၁၂ ဘုရင်နောက်နုတိယမင်းလေကာနုကိုသတ်၏။ ဆူသရေ
 ၁၃ လအမျိုးသားတို့သည်လည်းမိမိတို့နှင့်ပေါက်ဖော်တော်
 ၁၄ သောယောကျာ်း။ မိဗ္ဗ။ သား။ သွီးပေါင်းနှစ်သိန်းကိုဖမ်း
 ၁၅ ဆီးသိမ်းသွားကြ၏။ များစွာသောဥစ္စာကိုလည်းလုယူ၍
 ၁၆ ရှုမာရိမြို့သို့ဆောင်သွားကြ၏။
 ၁၇ ဩဒက်အမည်ရှိသောထာဝရဘုရား၏ပရောဖက်
 ၁၈ တပါးရှိ၍ရှုမာရိမြို့သို့ပြန်လာသောတပ်ကိုဆီးကြိုလျက်
 ၁၉ ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ယုဒပြည်
 ၂၀ ကိုအမျက်တော်ထွက်သောကြောင့်သင်တို့လက်၌အပ်
 ၂၁ တော်မူသဖြင့်သင်တို့သည်မိဗ်ဗီးကောင်းကင်သို့ထိ
 ၂၂ သောဒေါသအဟုန်နှင့်သူတို့ကိုသတ်ကြပြီတကား။ ယခု
 ၂၃ တွင်လည်းယုဒပြည်သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သားယောကျာ်း
 ၂၄ မိဗ္ဗတို့ကိုအစောင့်ကျန်လုပ်၍နှိပ်စက်မည်အကြံရှိကြသည်
 ၂၅ တကား။ သို့ပြုလျှင်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ၂၆ ကိုပြစ်မှားရာသို့ရောက်သည်မဟုတ်လော။ ငစကားကို
 ၂၇ နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့သည်ယခုဖမ်းဆီး၍သိမ်းယူခဲ့
 ၂၈ သောသင်တို့၏ညီအစ်ကိုများကိုလွှတ်လိုက်ကြလော့။ သို့
 ၂၉ မဟုတ်။ ထာဝရဘုရား၏ပြင်းစွာသောအမျက်တော်သည်
 ၃၀ သင်တို့အပေါ်မှာသက်ရောက်လိမ့်မည်ဟုသတိပေး၏။
 ၃၁ ၊ ထိုအခါဖေရိပ်အမျိုးသားအကြီးအကဲ။ ယောဟနန်
 ၃၂ သားအာဇရိ။ မေရှိလေမုတ်သားဗေရိဗိ။ ရှုဗ္ဗုသားဟေ
 ၃၃ ဇက်။ ဟာဒလဲသားအာမသာတို့သည်စစ်တိုက်ရာမှလာ
 ၃၄ သောသူတို့ကိုဆီးတား၍၊ သင်တို့သိမ်းယူခဲ့သောသူတို့
 ၃၅ ကို၍မြှိုတ်သို့မသွင်းရ။ ငါတို့သည်ထာဝရဘုရားကိုပြစ်
 ၃၆ မှားပြီးအပြစ်ရင်းအပေါ်မှာထပ်၍ပြစ်မှားစေဦးမည်ဟု
 ၃၇ သင်တို့ကြံစည်ကြသည်တကား။ ယခုတွင်ငါတို့အပြစ်
 ၃၈ ကြီးစွာ၏။ ဆူသရေလအမျိုး၌ပြင်းစွာအမျက်တော်ထွက်
 ၃၉ လျက်ရှိသည်ဟုဆိုသောကြောင့်၊ စစ်သူရဲတို့သည်သိမ်း

ယူခဲ့သောလူများနှင့်လုယူခဲ့သောဥစ္စာများကိုမင်းတို့
 ၁၀ ရှေ့။ ပရိသတ်တို့ရှေ့မှာထားကြ၏။ အထက်ဆီခဲ့ပြီး
 ၁၁ သောသူတို့သည်ထလျက်သိမ်းယူခဲ့သောသူတို့ကိုခေါ်၍
 ၁၂ အဝတ်မရှိသောသူတို့ကိုလက်ရဥစ္စာဖြင့်ဝတ်ဆင်စေကြ
 ၁၃ ၏။ ခြေနှင်းကိုစီးစေကြ၏။ စားသောက်စရာတို့ပေးကြ၏။
 ၁၄ ဆီနှင့်ထိမ်းစေကြ၏။ အားမရှိသောသူအပေါင်းတို့ကိုမြို့
 ၁၅ ပေါ်မှာတင်၍သူတို့ပေါက်ဖော်ရှိရာယေရိခေါမြို့တည်း
 ၁၆ ဟူသောထန်းပင်မြို့သို့ပို့ပြီးမှရှုမာရိမြို့သို့ပြန်သွားကြ၏။
 ၁၇ ထိုအခါအာရှုရိရှင်ဘုရင်လာ၍ကူမပေးခြင်းငှါအာ
 ၁၈ ခတ်မင်းကြီးသည်သံတမန်ကိုစေလွှတ်လေ၏။ အကြောင်း
 ၁၉ မူကား။ ဇေရုလူတို့သည်လာပြန်သဖြင့်ယုဒပြည်ကိုလုပ်
 ၂၀ ကြံ၍လူများကိုဖမ်းဆီးသိမ်းသွားကြပြီ။ ဖိလိတ္တိလူတို့
 ၂၁ သည်လည်းနှိုင်းငံအောက်ပိုင်းနှင့်ယုဒပြည်တောင်ပိုင်း၌
 ၂၂ ရှိသောမြို့တို့ကိုတိုက်၍ဗက်ရှေမက်မြို့။ အာဇလန်မြို့။
 ၂၃ ဂေရုတ်မြို့။ ရှောခေါမြို့ရွာ။ တိမနာမြို့ရွာ။ ဂိမဇောမြို့ရွာ
 ၂၄ များကိုယူ၍နေရာချကြ၏။ ယုဒရှင်ဘုရင်အာခတ်ကြောင့်
 ၂၅ ထာဝရဘုရားသည်ယုဒပြည်ကိုအလွန်နှိမ့်ချ၏။ ထိုမင်း
 ၂၆ သည်ယုဒပြည်၏အဝတ်တန်ဆာကိုချွတ်၍ထာဝရဘုရား
 ၂၇ ကိုကြမ်းတမ်းစွာပြစ်မှား၏။ အာရှုရိရှင်ဘုရင်တိဂလတ်
 ၂၈ ဝိလေသာလာသော်လည်းအားကိုမပေး။ သာ၍ဆင်းရဲ
 ၂၉ စေ၏။ အကြောင်းမူကား။ အာခတ်သည်ဗိတ်မှာန်တော်
 ၃၀ ဘဏ္ဍာနှင့်နန်းတော်ဘဏ္ဍာမှစ၍မူးမတ်အိမ်တို့၌ရှိသော
 ၃၁ ဥစ္စာများကိုခွဲပြီးလျှင်အာရှုရိရှင်ဘုရင်အားပေးသော်
 ၃၂ လည်းထိုရှင်ဘုရင်သည်ကျေးဇူးပြန်၍မပြု။ အာခတ်
 ၃၃ မင်းကြီးသည်ဆင်းရဲနွမ်းပါးသောအခါထာဝရဘုရား
 ၃၄ ကိုသာ၍ပြစ်မှား၏။ ငဏ်ဒါဏ်ပေးသောဒဿသက်မြို့၏
 ၃၅ ဘုရားတို့ကိုငါဆည်းကပ်မည်ဟူ၍ရှင်ရှုရိရှင်ဘုရင်ကိုး
 ၃၆ ကွယ်သောဘုရားတို့သည်ကျေးဇူးပြုတတ်သောကြောင့်
 ၃၇ ငါ၌လည်းကျေးဇူးပြုစေခြင်းငှါထိုဘုရားတို့အားယဇ်
 ၃၈ ပူဇော်မည်ဟူ၍ရှင်ဆိုသော်လည်းထိုဘုရားတို့သည်အာ
 ၃၉ ခတ်မင်းနှင့်ဆူသရေလအမျိုးအကျိုးခံစားရာအကြောင်းဖြစ်
 ၄၀ သတည်း။ တဖန်အာခတ်သည်ဗိတ်မှာန်တော်တန်ဆာ
 ၄၁ တို့ကိုရထား၍အပိုင်းပိုင်းချိုးဖြတ်၏။ ဗိတ်မှာန်တော်
 ၄၂ တံခါးတို့ကိုလည်းပိတ်ထား၏။ ယေရုရှလင်မြို့ထောင့်များ
 ၄၃ ၌ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုတင်၏။ အချားတပါးသောဘုရားတို့
 ၄၄ အားနံ့သာပေါင်းကိုဖီးနှိုစရာတို့ယုဒမြို့အသီးအသီးတို့၌
 ၄၅ မြင့်သောအရပ်တို့ကိုတင်၍ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်
 ၄၆ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်လေ၏။
 ၄၇ အာခတ်ကျင့်ကြံပြုလုပ်သောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှ

အစအဆုံးတို့သည်ယုဒရာဇဝင်နှင့်ဣသရေလရာဇဝင်၌
 ၂၇ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ အာခတ်သည်ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်
 ပြော်၍ယေရုရှလင်မြို့၌သင်းပြုတ်ခြင်းကိုခံရသော်လည်း
 ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့သင်းပြုင်း၌မသင်းပြုတ်ကြ။
 သားတော်ဟောဇက်သည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။
 ၁ ဟောဇက်သည်အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်နန်း
 ထိုင်၍ယေရုရှလင်မြို့၌နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ်စိုးစံလေ၏။မယ်
 ၂ တော်ကားဇာခရိယိုးအဘိအမည်ရှိ၏။ထိုမင်းသည်အဖ
 ဒါဝိဒ်ကျင့်သမျှအတိုင်းထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌တရား
 ၃ သောအမှုကိုပြု၏။နန်းစံပဌမနှစ်ပဌမလတွင်ဗိတ်ဗွာန်
 ၄ တော်ထံခါးတို့ကိုဖွင့်၍ပြုပြင်တော်မူ၏။ယဇိပရော
 ဟိတ်လေဝိသားတို့ကိုခေါ်၍အရှေ့လင်ဗွာရုဝေးစေလျက်
 ၅ ၊အိုလေဝိသားတို့နားထောင်ကြလော့။ကိုယ်ကိုငှင်ဘိုး
 ဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကို
 ၆ သင်သန့်ရှင်းစေ၍သန့်ရှင်းရာဌာနထဲကအမှိုက်ကိုသုတ်
 ၇ သင်ပယ်ရှင်းကြလော့။ငါတို့အဖများသည်ပြစ်မှား၍ငါ
 တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌စုစုရိုက်ကို
 ၈ ပြုကြပြီ။ထာဝရဘုရားကိုစွန့်၍ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအ
 ၉ ရပ်မှမျက်နှာဖွဲ့လျက်ကြောခိုင်းကြပြီတကား။ဗိတ်
 ဗွာန်တော်ဦးထံခါးတို့ကိုပိတ်လျက်မီးခွက်တို့ကိုသတ်
 လျက်သန့်ရှင်းရာဌာန၌ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်
 အားနံ့သာပေါင်းကိုမီးမရှို့။မီးရှို့ရာယဇိပရောမူဇာတ်
 ၁၀ နေကြပြီ။ထိုကြောင့်ထာဝရဘုရားသည်ယုဒပြည်ယေ
 ရုရှလင်မြို့ကိုအမျက်တော်ထွက်၍သင်တို့မြင်သည်အ
 တိုင်းဆင်းရဲခံခြင်း။မိန်းမောတွေဝေခြင်း။ကဲ့ရဲ့သံကို
 ၁၁ ကြားခြင်းအမှု၌အပ်တော်မူပြီ။သို့ဖြစ်၍ငါတို့အဖများ
 သည်ခေးဖြင့်လဲသေကြပြီ။သားသွီးမယားတို့သည်
 ၁၂ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရကြပြီ။ယဇုမူကားပြင်းစွာသော
 အမျက်တော်သည်ငါတို့မှသွားမည်အကြောင်း။ဣသ
 ရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားနှင့်ပဋိညာဉ်ဖွဲ့
 ၁၃ မည်ဟုငါအကြံရှိ၏။သားတို့မဖင့်၌ကြံ့၌ထာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်၌ရပ်၍ဝတ်ပြုခြင်း။အမှုတော်ကိုစောင့်
 ၁၄ ခြင်း။နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ခြင်းအမှုကိုပြုစေခြင်းငှါသင်
 တို့ကိုရှေးထားတော်မူပြီဟုမိန့်တော်မူလျှင်လေဝိအမျိုး
 ကောဟတ်အနွယ်အာမသဲသားမာဟတ်။အာဇရိသား
 ၁၅ ယောလ။မေရာရိအနွယ်အာဖဗိသားကိရှ။ယောဟလေလ
 သားအာဇရိ။ဂေရရှိအနွယ်ဖိဗ္ဗသားယောအာ။ယောအာ
 ၁၆ သားဇေဒ်။ဇေလိဇာနီအမျိုးသားရှိမရှိနှင့်ယေယေလ။အာ

၁၇ သပ်အမျိုးသားဇာခရိနှင့်မတ္တနိ။ဟောမန်အမျိုးသားယေ
 ဟလနှင့်ရှိမိ။ယေဒုသန်အမျိုးသားရှေမာယနှင့်ထြဇေ
 ၁၈ လတို့သည်။အမျိုးသားချင်းတို့ကိုခေါ်၍ကိုယ်ကိုသန့်
 ရှင်းစေပြီးမှထာဝရဘုရားအမိန့်တော်နှင့်အညီရှင်ဘုရင်
 ဗိရင်သည်အတိုင်းဗိတ်ဗွာန်တော်ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်း
 ၁၉ ငှါလာကြ၏။ယဇိပရောဟိတ်တို့သည်ဗိတ်ဗွာန်တော်
 ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါအတွင်းခပ်ထဲသို့ဝင်၍တွေ့သမျှ
 သောအမှိုက်ကိုတန်တိုင်းသို့ထုတ်ပြီးလျှင်လေဝိသားတို့
 ၂၀ သည်ကေဒြန်ချောင်းသို့ယူသွားကြ၏။ပဌမလတရက်နေ့
 တွင်သန့်ရှင်းစပြု၍ရှင်ရက်နေ့တွင်ဗိတ်ဗွာန်တော်ဦးသို့
 ရောက်ကြ၏။ထိုနောက်ရှင်ရက်ပတ်လုံးဗိတ်ဗွာန်တော်
 ကိုသန့်ရှင်းစေ၍ပဌမလ။တဆယ်ချောက်ရက်နေ့တွင်
 ၂၁ လက်စသတ်ကြ၏။ထိုအခါဟောဇက်မင်းကြီးထံသို့
 ဝင်၍အကျွန်ုပ်တို့သည်ဗိတ်ဗွာန်တော်တဆောင်လုံး။မီးရှို့
 ရာယဇိပရောနှင့်တန်ဆာရှိသမျှ။ရှေ့တော်ရန်တင်သော
 ၂၂ စားပွဲနှင့်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုသန့်ရှင်းစေပါပြီ။ထိုမှ
 တပါး။အာခတ်မင်းကြီးလက်ထက်အမွေပြု၍ပြစ်ထား
 သောတန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုအကျွန်ုပ်တို့သည်ပြင်ဆင်၍
 သန့်ရှင်းစေသဖြင့်ထာဝရဘုရား၏ယဇိပရောတော်ရှေ့
 မှာတင်ထားပါပြီဟုလျှောက်ဆိုကြ၏။
 ၂၃ ထိုအခါဟောဇက်မင်းကြီးသည်စောစောထ၍မြို့သူ
 ကြီးတို့ကိုစုဝေးစေပြီးလျှင်ဗိတ်ဗွာန်တော်သို့တက်သွား
 ၂၄ ၏။နန်းတော်အပြစ်။သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အပြစ်။ယုဒ
 ပြည်အပြစ်ဖြေရာယဇိပရောစရာဘို့နွားချနှစ်ကောင်။
 သိုးချနှစ်ကောင်။သိုးသငယ်ချနှစ်ကောင်။ဆိတ်ချနှစ်
 ကောင်တို့ကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏။အာရုန်သားယဇိပရော
 ဟိတ်တို့သည်ထာဝရဘုရား၏ယဇိပရောပေါ်မှာပူဇော်
 ၂၅ စေခြင်းငှါမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း။နွားတို့ကိုသတ်၍
 ယဇိပရောဟိတ်တို့သည်အသွေးကိုခံလျက်ယဇိပရော
 ပေါ်မှာဖျန်းကြ၏။သိုးတို့ကိုလည်းသတ်၍အသွေးကို
 ယဇိပရောပေါ်မှာဖျန်းကြ၏။သိုးသငယ်တို့ကိုလည်း
 ၂၆ သတ်၍အသွေးကိုယဇိပရောပေါ်မှာဖျန်းကြ၏။အပြစ်
 ဖြေရာယဇိပရောစရာဘို့ဆိတ်တို့ကိုလည်းရှင်ဘုရင်
 ရှေ့ပရိသတ်ရှေ့သို့ထုတ်၍မိမိတို့လက်ကိုတင်ပြီးမှ
 ၂၇ ၊ယဇိပရောဟိတ်တို့သည်သတ်၍ဣသရေလအမျိုးသား
 အပေါင်းတို့၏အပြစ်ကိုပြေစေခြင်းငှါယဇိပရောပေါ်
 မှာအသွေးအားဖြင့်အပြစ်ဖြေခြင်းမင်္ဂလာကိုပြုကြ၏။ထို
 သို့မီးရှို့ရာယဇိပရောနှင့်အပြစ်ဖြေရာယဇိပရောတို့
 သားအပေါင်းတို့အဖို့ပူဇော်မည်အကြောင်းရှင်ဘုရင်

၂၅ အမိန့်တော်ရှိပြီ။ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးနှင့်သူ၏ပရောဖက်ဂန်။
 ပရောဖက်နာသန်တို့စီရင်သည်အတိုင်းခွက်ကွင်း။
 ၂၆ စောင်း။ တရောနှင့်တီးမှုတ်သောလေဝိသားတို့ကိုဗိတ်
 မှာန်ဘော်၌ခန့်ထားတော်မူ၏။ ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည်
 ၂၇ ပရောဖက်တို့အားဖြင့်စီရင်တော်မူသတည်း။ သို့ဖြစ်၍
 လေဝိသားတို့သည်ဒါဝိဒ်စီရင်သောတူရိယမျိုးများကို၎င်း
 ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်ထံပိုးများကို၎င်းရိုက်လျက်ရှိ
 ၂၈ ကြ၏။ ဟောဇက်သည်ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့ရာယဇ်ကို
 ပူဇော်စေခြင်းငှါအမိန့်ဘော်ရှိ၍မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်စ
 ပြုသောအခါထံပိုးများနှင့်ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဒါဝိဒ်စီ
 ၂၉ ရင်သောတူရိယမျိုးများကိုတီးမှုတ်လျက်ထာဝရဘုရား
 ၃၀ အားသံချင်းဆိုသံပြုကြ၏။ မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ခြင်း
 အမှုလက်စမသတ်မှီပိုင်အောင်ပရိယာတ်အပေါင်းတို့
 သည်ကိုးကွယ်လျက်သံချင်းဆိုလျက်ထံပိုးမှုတ်လျက်နေ
 ၃၁ ကြ၏။ လက်စသတ်ပြီးမှရှင်ဘုရင်နှင့်စဉ်းဝေးသောသူ
 ၃၂ အပေါင်းတို့သည်ဦးညွတ်ချ၍ကိုးကွယ်ကြ၏။ တဖန်
 ဟောဇက်မင်းကြီးနှင့်မူးမတ်တို့သည်စီရင်၍လေဝိသား
 တို့သည်ဒါဝိဒ်စကား။ ပရောဖက်အသပ်စကားအားဖြင့်
 ထာဝရဘုရားအားထောမနာသံချင်းဆိုကြ၏။ ရှင်လန်း
 ၃၃ သောဗိတ်နှင့်ထောမနာသံချင်းဆိုဆိုလျက်ဦးညွတ်ချ၍
 ၃၄ ကိုးကွယ်ကြ၏။ ထိုနောက်။ ဟောဇက်ကသင်တို့သည်
 ယခုထာဝရဘုရားအားကိုယ်ကိုပူဇော်ကြပြီ။ ဗိတ်မှာန်
 ဘော်သို့ချည်းကပ်၍ယဇ်မျိုးများနှင့်ကျေးဇူးတော်ဝန်
 ခံရာပူဇော်သကာများကိုဆောင်ခဲ့ကြလော့ဟုပြန်၍မိန့်
 တော်မူသည်အတိုင်းစဉ်းဝေးသောသူတို့သည်ယဇ်မျိုး
 များနှင့်ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံရာပူဇော်သကာများကို
 ၃၅ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ စေတနာရှိသမျှသောသူတို့သည်မီးရှို့ရာ
 ၃၆ ယဇ်တို့ကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏။ စဉ်းဝေးသောသူတို့သည်
 ထာဝရဘုရားအားမီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်စေဘို့ဆောင်ခဲ့
 ၃၇ သောယဇ်ပေါင်းကားနွားချွန်ဆယ်။ သိုးတရာ။ သိုးသ
 ၃၈ ဖော်နှစ်ရာတည်း။ ပူဇော်သောဥပွာပေါင်းကားနွား
 ၃၉ ချောက်ရာ။ သိုးသုံးထောင်တည်း။ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့
 သည်နည်းသောကြောင့်မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ရှိသမျှကို
 မသတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍အချားသောယဇ်ပရောဟိတ်တို့
 သာသံကိုယ်ကိုမသန်ရှင်းစေမိ။ အမှုတော်လက်စမသတ်
 ၄၀ ခ်ပိုင်အောင်ညီအစ်ကိုလေဝိသားတို့သည်ထောက်မ
 ကြ၏။ ကိုယ်ကိုသန်ရှင်းစေခြင်းငှါယဇ်ပရောဟိတ်များ
 ထက်လေဝိသားတို့သည်သာ၍ဗိတ်သဘောဖြောင့်ကြ၏။
 ၄၁ မီးရှို့ရာယဇ်များတို့နှင့်မီးရှို့ရာယဇ်အသီးအသီးဆိုင်

သောမိသဟာယယဇ်ဆီဥ။ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သ
 ကာအများရှိကြ၏။ ထိုသို့ဗိတ်မှာန်တော်ဝတ်ပြုခြင်းကို
 ၄၂ စီရင်သတည်း။ ထိုအမှုလျင်မြန်သော်လည်းဘုရားသ
 ခင်သည်လူများကိုပြင်ဆင်တော်မူသောကြောင့်ဟောဇ
 က်နှင့်လူအပေါင်းတို့သည်ဝမ်းမြောက်အားရကြ၏။
 ၄၃ တဖန်ဇဗဒိမ်အမျိုး။ မနာရှေအမျိုးနှင့်တကွဣသရေလ
 အမျိုး။ ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ယေရုရှလင်မြို့။
 ဗိတ်မှာန်တော်သို့လာ၍ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားအားပသခါပွဲကိုခံစေခြင်းငှါဟောဇက်
 ၄၄ သည်စာရေး၍ပေးလိုက်လေ၏။ ဒုတိယလတွင်ပသခါ
 ပွဲကိုခံခြင်းငှါရှင်ဘုရင်သည်တိုင်ပင်၍မူးတော်မတ်
 ၄၅ တော်တို့နှင့်ယေရုရှလင်မြို့၌စဉ်းဝေးသောသူအပေါင်း
 ၄၆ တို့သည်စီရင်ကြပြီ။ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်အမှု
 တော်ကိုဆောင်ရွက်နိုင်မည်အကြောင်းကိုယ်ကိုသန်
 ၄၇ ရှင်းစွာမပြုကြသေး။ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်ယေရုရှ
 လင်မြို့၌စဉ်းဝေးသောကြောင့်လွန်ခဲ့သောလတွင်ထိုပွဲ
 ၄၈ ကိုမခံနိုင်ကြ။ ရှင်ဘုရင်နှင့်စဉ်းဝေးသောသူအပေါင်း
 ၄၉ တို့သည်ထိုအမှုကိုနှစ်သက်သောကြောင့်၎င်းကျပ်စာ၌
 လာသည်အတိုင်းကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံးပသခါ
 ၅၀ ပွဲကိုမခံသောကြောင့်၎င်း။ အရပ်ရပ်တို့ကလာ၍ဣသရေ
 လအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားယေရုရှလင်မြို့
 ၅၁ ၌ပသခါပွဲကိုခံစေခြင်းငှါဣသရေလပြည်တရှောက်လုံး။
 ဗေရုရှေတမြို့မှစ၍ဒန်မြို့တိုင်အောင်ကျော်ညာစေမည်
 ၅၂ အကြောင်း။ အမိန့်တော်နှင့်စီရင်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်နှင့်
 မူးမတ်တို့ပေးလိုက်သောစာကိုစာပို့လုလင်တို့သည်ယူ၍
 ၅၃ အမိန့်တော်အတိုင်းဣသရေလပြည်နှင့်ယုဒပြည်တရှောက်
 လုံးသို့ပြေးကြ၏။ စာ၌ပါသောစကားဟူမူကား။ အိုဣသ
 ၅၄ ရေလအမျိုးသားတို့။ အာဗြဟံ။ ဣဇာက်။ ယာကုပ်တို့၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ပြန်လာကြလော့။
 ၅၅ အာရှုရင်ဘုရင်တို့လက်မှလွှတ်၍ကျန်ကြွင်းသေး
 ၅၆ သောသူတို့ရှိရာသို့ပြန်လာတော်မူမည်။ သိုးဘေးတို့၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသောသင်တို့၏
 အဖများ။ ညီအစ်ကိုများကဲ့သို့မပြုကြနှင့်။ ပြစ်မှားသော
 ထိုသူတို့ကိုလင်တို့မြင်သည်အတိုင်းသုတ်သင်ပတ်ရှင်း
 ၅၇ ခြင်းသို့အပ်တော်မူပြီ။ သင်တို့အဖများကဲ့သို့ခိုင်မာ
 သောသဘောမရှိကြနှင့်။ ထာဝရဘုရား၌ကိုယ်ကိုအပ်
 ၅၈ နှံ့ကြသော။ အစည်သန်ရှင်းစေတော်မူသောသန်ရှင်းရာ
 ၅၉ ဌာနတော်သို့လာကြလော့။ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်

သည့်သင်တို့မှသွေးမည်အကြောင်း။သင်တို့၏ဘုရား
 သခင်သာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကိုစောင့်ကြည့်သော။
 ၉။သင်တို့သည်သာဝရဘုရားသံတော်သို့ပြန်လာလျှင်
 သင်တို့၏ညီအစ်ကိုသားသွေးတို့သည်သိမ်းသွားသောသူ
 တို့ထံမှကရုဏာစိတ်နှင့်တွေ့ကြုံ၍ဤပြည်သို့တဖန်ပြန်
 လာကြသိမ့်မည်။သင်တို့၏ဘုရားသခင်သာဝရဘုရား
 သည်ကျေးဇူးပြုချင်သောသဘော။သနားတတ်သောသ
 ဘောရှိသောကြောင့်သင်တို့သည်အထံတော်သို့ပြန်လာ
 လျှင်မျက်နှာတော်ကိုသင်တို့မှလွှဲတော်မမူဟုစာခွဲပါသ
 ၁၀။တည်း။။သန့်လှသင်တို့သည်ဖေရိန်ခရိုင်။မနာဂေရခရိုင်
 တရားကံလုံး။ဇာဗုလုနီခရိုင်တိုင်အောင်တဖြင့်တဖြင့်
 သွေ့ပြေးကြ၏။ပြည်သားတို့သည်ယုက်ရယ်ပြု၍ကဲ့ရဲ့ကြ
 ၁၁။။သို့ရာတွင်အာရှာခရိုင်သား။မနာဂေရခရိုင်သား။ဇာ
 ဗုလုနီခရိုင်သားအမျိုးတို့သည်ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချ၍ယေရု
 ၁၂။ရှလင်မြို့သို့လာကြ၏။ယုဒပြည်သားတို့သည်သာဝရ
 ဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်းရှင်ဘုရင်နှင့်မူးမတ်တို့စီရင်
 သည်အတိုင်းတညီတညွတ်တည်းပြုချင်သောစေတနာ
 စိတ်ကိုဘုရားသခင်တန်ခိုးတော်ကြောင့်ရကြ၏။
 ၁၃။နုတိယလတွင်အဇမုဂ္ဂဲကိုခံလိုသောဌာနများစွာသော
 လူတို့သည်ယေရုရှလင်မြို့၌စည်းဝေးကြ၍အလွန်ကြီး
 ၁၄။သောပရိသတ်ဖြစ်လေ၏။သူတို့သည်တစ်ယေရုရှ
 လင်မြို့၌ရှိသောယဇ်လွင်တို့ကိုဝှံသံသားပေါင်းမီးရှို့ရာ
 ယဇ်လွင်ရှိသမျှတို့ကိုဝှံသံသားပေါင်း၍ကောက်ခြွင်းချောင်း
 ၁၅။ထဲသို့ပြုစုကြ၏။နုတိယလ။တဆယ်လေးရက်နေ့တွင်
 ပသခါသိုးသလယ်ကိုသတ်ကြ၏။ယဇ်ပရောဟိတ်။လေ
 ဝိသားတို့သည်သတ်ရ၍ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေလျက်မီး
 ၁၆။ရှို့ရာယဇ်တို့ကိုဒိတ်မှန်တော်လဲသို့သွင်းကြ၏။ဘုရား
 သခင်၏လူမောဂေပညတ်ဘုရား၌စီရင်သောထုံးစံ
 အတိုင်းမိမိတို့နေရာ၌ရပ်နေလျက်ယဇ်ပရောဟိတ်တို့
 ၁၇။သည်သတ်သားတို့လက်မှအသွေးကိုယူ၍ဖျန်းကြ၏။မ
 သန့်ရှင်းသောသူအများတို့သည်ပရိသတ်၌ပါသော
 ၁၈။ကြောင့်ထိုမသန့်ရှင်းသောသူရှိသမျှတို့ကိုသာဝရဘုရား
 အမိန့်သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါပသခါသိုးသလယ်သတ်ခြင်းအ
 ၁၉။မှုကိုလေဝသားတို့သည်စောင့်ရကြ၏။များစွာသောလူ
 တည်းဟူသော။ဖေရိန်အမျိုး။မနာဂေရအမျိုး။ဇုသခါအ
 မျိုး။ဇာဗုလုနီအမျိုးသားအများတို့သည်ကျပ်စာခွဲပါ
 ၂၀။သောဘုရားသို့မလိုက်။ကိုယ်ကိုမသန့်ရှင်းစေဘဲပသခါ
 ၂၁။သိုးသလယ်ကိုစားကြ၏။သို့ရာတွင်ဟေဇကီကသန့်
 ရှင်းရာဌာနတံးစံအတိုင်းသန့်ရှင်းခြင်းမရှိသော်လည်း

ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်သာဝရဘုရားကိုဆည်း
 ကပ်ခြင်းငှါသဘောကျသောသူအပေါင်းတို့၏အခြေ
 ကိုကောင်းမြတ်သောသာဝရဘုရားသည်လွှတ်တော်မူ
 ၂၀။ပါဝေသောဟုထိုသူတို့အဖို့ဆုတောင်းသဖြင့်။သာ
 ဝရဘုရားသည်ဟေဇကီစကားကိုနားထောင်တော်
 ၂၁။မူ၍လူများတို့ကိုချစ်သောပေးတော်မူ၏။ယေရုရှလင်မြို့၌
 စည်းဝေးသောသူသရေလအမျိုးသားတို့သည်ချွန်ရက်
 ပတ်လုံးအလွန်ရှင်လန်းသောစိတ်နှင့်အဇမုဂ္ဂဲကိုခံကြ
 ၂၂။၏။ယဇ်ပရောဟိတ်လေဝသားတို့သည်အသံကျပ်သော
 တူရိယာမျိုးကိုကီးမှုတ်လျက်နေ့ညည့်မပြတ်ထား
 ၂၃။ဘုရားအားထောမနာဝိချင်းဆိုကြ၏။သာဝရဘုရား
 ၏တရားတော်မြတ်ကိုသွန်သင်သောလေဝသားအပေါင်း
 တို့ကိုငှါဟေဇကီသည်အားပေးသောစကားနှင့်နှုတ်ဆက်
 သဖြင့်သူတို့သည်ချွန်ရက်ပတ်လုံးဝှံစည်အခါဝေး
 သောက်လျက်မိသဟာယမူအော်သကာကိုပြုလျက်
 ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်သာဝရဘုရားအားတောင်း
 ၂၄။ပန်လျက်နေကြ၏။စည်းဝေးသောသူအပေါင်းတို့သည်
 ချွန်ရက်ထင်၍ဝှံခြင်းငှါတိုင်ပင်ပြီးမှရှင်လန်းသော
 ၂၅။စိတ်နှင့်ချွန်ရက်ထင်၍ဝှံခြင်းငှါ။ယုဒရှင်ဘုရင်ဟေ
 ဇကီသည်နားတထောင်နှင့်သိုးချွန်ရက်တို့ကိုငှါ
 မတ်တို့သည်နားတထောင်နှင့်သိုးတသောင်းကိုဝှံစည်း
 ဝေးသောသူတို့အားပေးကြ၏။များစွာသောယဇ်ပရော
 ၂၆။ဟိတ်တို့သည်ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေကြ၏။ယဇ်ပရော
 ဟိတ်။လေဝသားတို့နှင့်တကွယုဒပရိသတ်များ။ဇုသခါ
 လပြည်မှလာသောပရိသတ်များ။ယုဒပြည်၌နေသော
 ၂၇။တပါးအမျိုးသား။ဇုသရေလပြည်မှလာသောတပါးအ
 မျိုးသားတို့သည်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြ၏။ထိုသို့ယေ
 ၂၈။ရုရှလင်မြို့၌ကြီးစွာသောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ဇုသရေ
 လရှင်ဘုရင်ပါဝိသားရှာလမုနီလက်ထက်မှသည်
 ၂၉။နေ့ကတဖန်ယေရုရှလင်မြို့၌ထိုသူသောက်ကြီးစွာသော
 ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိ။ထိုအခါယဇ်ပရောဟိတ်။လေ
 ၃၀။သားတို့သည်တစ်ယူများတို့ကိုကောင်းကြီးပေးကြ၏။
 သူတို့စကားသံကိုဘုရားသခင်ကြားတော်မူ၏။သန့်
 ရှင်းသောကျိန်းဝပ်တော်မူရာ။ကောင်းကင်းသို့ပင့်
 ဝကားတက်လေ၏။
 ၃၁။ထိုအမှုလက်စသတ်သောအခါစည်းဝေးလေ။ဇုသ
 ရေလအပေါင်းတို့သည်ယုဒမြို့များသို့လွှတ်သွား၍
 ယုဒပြည်။ဗယ်ဝန်ပြည်။ဗေရိန်ပြည်။မနာဂေရပြည်အ

ရပ်ရပ်၌ရှိသောရုပ်တုဆင်းတု။အာရှရပ်ပင်။မြင့်သောအ
ရပ်။ယဇ်ပလ္လင်ရှိသမျှတို့ကိုရှင်းရှင်းမ ဖျက် ဆီး၌တိုင်
အောင်မျိုးဖဲ့။ချတ်လွဲမြို့ချကြ၏။ထိုနောက်မှအသရေလ
အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်အသီးအသီးပိုင်ထိုက်သော
နေရာမြို့ရွာတို့သို့ပြန်သွားကြ၏။

၂ ယဇ်ပရောဟိတ်လေဝိသားတို့သည် အသီးအသီး
စောင့်ရသော အမှုကိုအလှည့်သင့်သည်အတိုင်းစောင့်
လျက် ထာဝရ ဘုရားကျိန်းဝပ်တော်မူသောဌာနတော်
တံခါးအတွင်း၌မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်မိသဟာယယဇ်ကို
ပူဇော်ခြင်း။အမှုတော်မျိုးကိုစောင့်ခြင်း။ကျေးဇူးတော်
ကိုဝန်ခံခြင်း။ ထောမနာသိချင်းဆိုခြင်းအမှုကိုပြုစေ
၃ ခြင်းငှါဟောဇက်ခန့်ထားတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏
ပညတ္တိကျမ်း၌ရေးထားသည်အတိုင်းနေ့ရက် အစည်
နံနက်အချိန်။ညဦးအချိန်။ဥပသ်နေ့။လဆန်းနေ့။ဓမ္မပွဲနေ့
တွင်မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်စရာတို့ဘဏ္ဍာတော်ထဲက ဥစ္စာ
၄ တို့ကိုထုတ်၍ ယူတော်မူ၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်။လေဝိ
သားတို့သည်ထာဝရဘုရား၏တရားကိုကျိုးစား၍သွန်
သင်စေခြင်းငှါယေရုရှလင်မြို့၌နေသောသူတို့သည်ဥစ္စာ
၅ တို့ကိုယူရမည်အကြောင်းမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအမိန့်တော်
ကို အသရေလအမျိုးသားတို့သည် အနှံ့အပြားကြားသိ
ကြသောအခါအဦးသီးသောစပါး။စပျစ်ရည်။ဆီ။ပျား
ရည်အစရှိသောမြေအသီးအနှံကို၎င်းအချားသောဥစ္စာ
၆ ရှိသမျှဆယ်ဖို့တဖို့ကို၎င်းများစွာဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ယုဒမြို့
တို့၌နေသောအသရေလအမျိုးသားနှင့်ယုဒအမျိုးသား
တို့သည်လည်းသီးနှံဆယ်ဖို့တဖို့ကို၎င်းသူတို့၏ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရားအားပူဇော်၍သန့်ရှင်းသောဥစ္စာ
ဆယ်ဖို့တဖို့ကို၎င်းဆောင်ခဲ့၍အသီးအသီးပုံထားကြ
၇ ၏။ တတိယလတွင်ပုံထားစပြု၍သတ္တမလတွင်လက်စ
၈ သတ်ကြ၏။ ပုံထားသောဥစ္စာကိုဟောဇက်နှင့်မူးမတ်
တို့သည်လာ၍မြင်သောအခါထာဝရဘုရားနှင့်ဘုရား
သခင်၏လူအသရေလအမျိုးကိုကောင်းကြီးပေးကြ၏။
၉ ထိုပုံထားသောဥစ္စာအကြောင်းကိုဟောဇက်သည်ယဇ်
ပရောဟိတ်။လေဝိသားတို့၌မေးမြန်းလျှင်၊ ဇာဒုတ်အ
မျိုး။ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးအာဇာရိကပူဇော်သကာတို့
ကိုဗိတ်ဗာန်တော်သို့ဆောင်ခဲ့စပြုသောနောက်အကျွန်ုပ်
တို့စားလောက်အောင်ရှိသည်သာမကများစွာကျန်ကြွင်း
တတ်ပါ၏။ ထာဝရဘုရားသည်မိမိလူတို့ကိုကောင်း
ကြီးပေးတော်မူသောကြောင့်ပုံထားသောဤဥစ္စာများ
၁၀ သည်ကျန်ကြွင်းလျက်ရှိပါသည်ဟုလျှောက်ကြ၏။ ထို

အခါဗိတ်ဗာန်တော်၌ဘဏ္ဍာတို့ကို တို့ကိုပြင်ဆင်စေ
မည်အကြောင်း။ဟောဇက်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းပြင်
ဆင်၍၊ ယူသောဥစ္စာ။ဆယ်ဖို့တဖို့ဥစ္စာ။ပူဇော်သောဥစ္စာ
များကိုတရားနှင့်အညီသွင်းထားကြ၏။လေဝိသားကော
နနိသည်တို့ကိုအုပ်။သူ၏ညီရှိမိသည်တို့ကိုစာရေးဖြစ်
၁၂ ၏။ ယေဟောလ။အာဇာဇ်။နာဟတ်။အာသဟောလ။ယေရို
ရက်။ယောဇဗတ်။ဇေလျလ။ဆုသမဗိ။မာဟတ်။ဗေနာ
ယတို့သည်လည်းဟောဇက်မင်းကြီးနှင့်ဗိတ်ဗာန်တော်
အုပ်အာဇာရိဗိရင်သည်အတိုင်းကောနနိနှင့်သူ၏ညီရှိ
၁၃ မိတို့သည်အစေခံ၍ကြည့်ရှုပြုစုကြ၏။ အရှေ့တံခါး
မျိုး။လေဝိသားအမှုမနသားကောရသည်ထာဝရအရှင်
ဘုရားသခင်အားလှူတန်းပူဇော်သောဥစ္စာ။အလွန်သန့်
ရှင်းသောဥစ္စာများကိုဝေဖန်ရသောအမှုအုပ်ဖြစ်၏။
၁၄ ကောရလက်ထောက်။ဒေဇ်။ဗယ်မိန့်။ယောရှု။ရှေမာ
ယ။အာမရိ။ရှေကနိတို့သည်လည်းယဇ်ပရောဟိတ်နေ
ရာမြို့တို့၌အရာခံသည့်အတိုင်းသင်းဖွဲ့သောညီအစ်ကိုအ
၁၅ ကြီးအငယ်တို့အားပေးဝေရကြ၏။ သင်းဖွဲ့သည်အ
တိုင်းဗိတ်ဗာန်တော်သို့ဝင်၍အမှုတော်ကိုစောင့်သော
သူ။စာရင်းဝင်သည်အတိုင်းအသက်သုံးနှစ်လွန်သော
၁၆ ယောက်ျားအပေါင်းတို့အား၎င်း၊ အဆွေအမျိုးအလိုက်
စာရင်းဝင်၍အသက်နှစ်ဆယ်လွန်သဖြင့်သင်းဖွဲ့သည့်အ
တိုင်းအမှုတော်စောင့်သောယဇ်ပရောဟိတ်လေဝိသား
၁၇ တို့အား၎င်း၊သစ္စာစောင့်၍ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေသောထို
သူတို့၏သားမယားသူငယ်မှစ၍ပရိသတ်အနှံ့အပြား
စာရင်းဝင်သမျှသောသူတို့အား၎င်းနေ့ရက်အစည်အ
၁၈ တိုင်းပေးဝေရကြ၏။ ထိုအတူ။အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော
သူတို့သည်ယဇ်ပရောဟိတ်။လေဝိသားနေစရာတို့ခွဲထား
သောမြို့နယ်တို့၌နေသောအာရန်သားယဇ်ပရောဟိတ်
ယောက်ျား။စာရင်းဝင်သောလေဝိသားအပေါင်းတို့အား
၁၉ လည်းပေးဝေရကြ၏။ ထိုသို့ဟောဇက်သည်ယုဒပြည်
တရှောက်လုံးတွင်စီရင်၍မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ကောင်းသောအမှု။မြှောင့်မတ်သောအမှု။
၂၀ သမ္မာတရားအမှုတို့ကိုပြုတော်မူ၏။ မိမိဘုရားသခင်ကို
ဆည်းကပ်လျက်ဗိတ်ဗာန်တော်။တရားတော်။ ပညတ်
တော်တို့အဖို့အမှုစောင့်စပြုလေရာရာ၌ဗိတ်နှစ်လုံးအ
ကြွင်းခဲ့ပြု၍အကြိယမြောက်တတ်၏။

၂၁ ထိုအမှုများတို့ကိုလက်စသတ်သည်နောက်။အာရှရှိ
ရှင်ဘုရင်သနာခရိပ်သည်ယုဒပြည်သို့စစ်ချီခိုင်းခဲ့

သောမြို့တို့ကိုပိုင်းထားလျက်တိုက်ယူခြင်းငှါအား
 ၂ ထုတ်လေ၏။ ထိုသို့သနာခရိပ်သည်လာ၍ယေရုရှလင်
 ၃ မြို့ကိုတိုက်မည်အကြံရှိကြောင်းကိုဟောဇက်သည်သိ
 ၄ မြင်လျှင်၊ မြို့ပြင်၌ရှိသောစစ်ရေးကိုဖြတ်ခြင်းငှါမူးမတ်။
 ၅ စစ်သူကြီးတို့နှင့်တိုင်ပင်၍သူတို့သည်ပိုင်းလုပ်ကြ၏။
 ၆ အာရှရိရှင်ဘုရင်တို့သည်လာ၍များစွာသောရေးကိုအ
 ဘယ်ကြောင့်တွေ့ရမည်နည်းဟုလူများတို့သိသော်လျက်
 ၇ ရဝေး၍စစ်ရေးတွင်းရှိသမျှကိုပိတ်ကြ၏။ ပြည်အသစ်၌
 ၈ စီးသောချောင်းရေကိုလည်းဖြတ်ကြ၏။ ဟောဇက်သည်
 လည်းကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေ၏။ ပြိုသောမြို့ရိုးရှိသမျှကိုပြုပြင်
 ၉ ၍ရဲတိုက်တို့နှင့်တညီတည်းတည်၏။ ပြင်မြို့ရိုးကိုလည်း
 တည်၏။ ဒါပိန်မြို့၌မိလ္လာရဲတိုက်ကိုလည်းပြုပြင်၍များ
 ၁၀ စွာသောတံလက်နက်။ မိုင်းသွားတို့ကိုလည်းလုပ်လေ၏။
 ၁၁ လူများတို့တွင်တပ်မှူးတို့ကိုခန့်ထား၍မြို့လမ်းမ၌ရဝေး
 ၁၂ စေသဖြင့်အားပေးသောစကားကိုပြောလျက်၊ ခွန်အား
 ယူ၍ရဲရင့်ခြင်းရှိကြလော့။ အာရှရိရှင်ဘုရင်နှင့်သူ၌ပါ
 သောအလုံးအရင်းအပေါင်းတို့ကြောင့်မကြောက်ကြ
 ၁၃ နှင့်။ ပိတ်မပျက်ကြနှင့်။ ငါတို့ဘက်၌နေသောသူတို့သည်
 ၁၄ သဘက်၌နေသောသူတို့ထက်သာ၍များကြ၏။ သု
 ဘက်၌လူလက်ရုံးရှိ၏။ ငါတို့ဘက်၌ထောက်မ၍စစ်
 ကူတော်မူသောငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှိ
 တော်မူသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ လူများတို့သည်ယုဒရှင်
 ၁၅ ဘုရင်ဟောဇက်၏စကားကိုကိုးစားကြ၏။
 ၁၆ ထိုနောက်၊ အာရှရိရှင်ဘုရင်သနာခရိပ်သည်ဗိုလ်ခြေ
 အပေါင်းတို့နှင့်တကွလာမိမြို့ကိုပိုင်းထားစဉ်တွင်မိမိ
 ကျန်အချို့ကိုယေရုရှလင်မြို့။ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟောဇက်
 ၁၇ ထံသို့ရင်ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသောယုဒလူအပေါင်းတို့ရှိ
 ၁၈ ရာသို့ရင်စေလွှတ်၍၊ အာရှရိရှင်ဘုရင်သနာခရိပ်မိန့်
 တော်မူသည်ကား။ သင်တို့သည်ယေရုရှလင်မြို့၌ပိုင်း
 ၁၉ ထားခြင်းကိုခံခြင်းငှါအဘယ်သို့ခံယူကြသနည်း။ ဟော
 ဇက်ကငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့
 ကိုအာရှရိရှင်ဘုရင်ထက်မှကယ်လွှတ်တော်မူမည်ဟု
 ၂၀ ဆိုလျက်စွတ်သိပ်ခြင်း။ ရေငတ်ခြင်းအားဖြင့်အသေခံ
 ရသည်ဟုအောင်ကိုယ်ကိုစွန့်ပြစ်စေခြင်းငှါသင်တို့
 ၂၁ ကဲ့သို့အားပေးသည်မဟုတ်လော။ ထိုဟောဇက်သည်
 ထာဝရဘုရား၏မြင့်သောအရပ်၌နန်းထပ်ပလ္လင်တို့
 ကိုပယ်၍သင်တို့သည်တချည်းသောယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ
 ကိုးကွယ်ရမည်။ ထိုယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာနံ့သာပေါင်းကို
 မီးရှို့ရမည်ဟုယုဒပြည်သူယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကိုမိန့်

၂၂ တော်မူပြီမဟုတ်လော။ ငါနှင့်ငါ့ဘေးတို့သည်အဘိုင်း
 တိုင်းအပြည်ပြည်တို့၌အဘယ်သို့ပြုသည်ကိုသင်တို့
 မသိကြသလော။ အဘိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်ဘုရားတို့
 ၂၃ သည်မိမိတို့ပြည်များကိုငလက်မှကယ်လွှတ်ခြင်းငှါ
 ၂၄ တတ်စွမ်းနိုင်သလော။ ငါ့ဘေးအကုန်အစင်ဖျက်ဆီး
 သောတိုင်းနိုင်ငံတို့၏ဘုရားတို့တွင်အဘယ်မည်သော
 ၂၅ ဘုရားသည်မိမိပြည်ကိုငလက်မှကယ်လွှတ်ဘူးသနည်း။
 သင်တို့၏ဘုရားသည်သင်တို့ကိုငလက်မှအဘယ်သို့
 ၂၆ ကယ်လွှတ်မည်နည်း။ သို့ဖြစ်၍ဟောဇက်သည်သင်
 တို့ကိုမထွတ်စားစေနှင့်။ ထိုသို့မများပေးစေနှင့်။ သု
 ၂၇ စကားကိုမရုံကြနှင့်။ အချားသောတိုင်းနိုင်ငံ၌ကိုးကွယ်
 သောဘုရားမည်မျှသည်မိမိပြည်ကိုငလက်မှရင်ငါ့
 ၂၈ ဘေးလက်မှရင်မကယ်မလွှတ်နိုင်။ ထိုမျှမက။ သင်တို့၏
 ဘုရားသည်သင်တို့ကိုငလက်မှမကယ်မလွှတ်နိုင်ဟုမှာ
 ၂၉ ထိုက်လေ၏။ သုကျန်တို့သည်ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်
 တဖက်။ ဘုရားသခင်၏ကျွန်ဟောဇက်တဖက်၌သာ၍
 ၃၀ ပြောဆိုကြ၏။ ထိုမှတပါးအချားသောတိုင်းနိုင်ငံဘုရား
 တို့သည်မိမိတို့လူများကိုငလက်မှမကယ်မလွှတ်နိုင်သည့်
 ၃၁ နည်းတူဟောဇက်ကိုးကွယ်သောဘုရားသည်သူ၏လူ
 များကိုငလက်မှမကယ်မလွှတ်ရဟုဆိုသရေလအမျိုး၏
 ၃၂ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သောစာ
 ၃၃ ကိုရေး၍ပေးလိုက်သေး၏။ တဖန်မြို့ရိုးပေါ်မှာရှိသော
 ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကိုချိန်းချောက်နှောင့်ရှက်၍မြို့
 ကိုတိုက်ယူနိုင်အောင်ယုဒဘာသာစကားအားဖြင့်
 ၃၄ ကျယ်သောအသံနှင့်ကျွေးကျော်ကြ၏။ လူတို့လက်ဖြင့်
 လုပ်သောဘုရား။ မြေကြီးသားများကိုးကွယ်သော
 ၃၅ ဘုရားတို့နှင့်ယေရုရှလင်မြို့ဘုရားသခင်ကိုရော၍ကဲ့ရဲ့
 ကြ၏။
 ၃၆ ထိုအကြောင်းကြောင့်ဟောဇက်မင်းကြီးနှင့်အာမတ်
 သားပရောဖက်ဟောရှာယသည်ဆုတောင်း၍ကောင်း
 ၃၇ ကင်ဘုံသို့ဟစ်ခေါ်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားစေလွှတ်တော်
 မူသောကောင်းကင်တမန်သည်အာရှရိရှင်ဘုရင်တပ်၌
 ၃၈ ခွန်အားကြီးသောသူရဲများ။ တပ်မှူး။ စစ်ကဲများအပေါင်း
 တို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။ ရှင်ဘုရင်သည်မျက်
 ၃၉ နှာပျက်လျက်မိမိပြည်သို့ပြန်သွား၏။ မိမိဘုရား၏ဗိတ်
 မှာနံ့သို့ရောက်သောအခါမိမိသားရင်းတို့သည်ဘေးနှင့်
 ၄၀ သတ်ကြ၏။ ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည်ဟောဇက်နှင့်
 ၄၁ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကိုအာရှရိရှင်ဘုရင်ထက်မှရင်
 အချားသောရန်သူလက်မှရင်ကယ်လွှတ်၍အရပ်ရပ်၌

၂၃ စောင့်မတော်မူ၏။ အများသောသူတို့သည်ယေရုရှလင်မြို့သို့ထာဝရဘုရားအဖို့ပူဇော်သကာကို၎င်းယုဒရှင်ဘုရင်ဟေဇကီထံသို့လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို၎င်းဆောင်ခဲ့ကြသဖြင့်ဟေဇကီသည်ထိုကာလမှစ၍ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးရှေ့မှာဘုန်းကြီးတော်မူ၏။

၂၄ ထိုကာလအခါဟေဇကီမင်းသည်သေနာစွဲ၍ထာဝရဘုရားအားဆုတောင်းသဖြင့်ဗျာဒိတ်တော်နှင့်ထူးဆန်းသောတန်ခိုးတော်ကိုခံရ၏။ သို့ရာတွင်ဟေဇကီသည်မိမိခံရသောကျေးဇူးတော်နှင့်အထိုက်အလျောက်မကျင့်။ ထောင်လွှားသောစိတ်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့်သူနှင့်ယုဒပြည်နှင့်ယေရုရှလင်မြို့နှင့်အမျက်တော်ထွက်လေ၏။ သို့ရာတွင်ဟေဇကီသည်မိမိစိတ်ထောင်လွှားသောအပြစ်ကြောင့်ယေရုရှလင်မြို့သားတို့နှင့်တကွကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသောကြောင့်လက်ထက်တော်ကာလတွင်ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်မသက်ရောက်။

၂၅ ဟေဇကီသည်များစွာသောစည်းစိမ်ဥစ္စာဂုဏ်အသရေရှိ၏။ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်မြတ်၊ နံ့သာမျိုး၊ နိုင်လွှား၊ နှစ်မြော့ ဖွယ်သောတန်ဆာသိုထားရာဘဏ္ဍာတို့ကိုများကိုတည်လေ၏။ စပါး၊ ကျွဲများ၊ ဆိ၊ စပျစ်ရည်သိုထားရာတိုက်များ၊ တိရိစ္ဆာန်မျိုးတင်းကုပ်များ၊ သိုးခြံများကိုလည်းလုပ်လေ၏။ ကိုယ်အဖို့မြို့တို့ကိုတည်၍များစွာသောသိုးနွားတို့ကိုလည်းဆည်းပူးလေ၏။ ဘုရားသခင်သည်များစွာသောဥစ္စာကိုပေးသနားတော်မူ၏။ ထိုမှတပါး၊ ဟေဇကီသည်ဂိဟုန်အထက်ချောင်းရေကိုပိတ်၍ဒါဗိဒ်မြို့အနောက်ဘက်သို့တည်တည်စီးစေ၏။ ထိုသို့ဟေဇကီသည်ပြုလေရာရာ၌အကြံထမြောက်၏။

၂၆ သို့ရာတွင်နိုင်ငံတော်၌ဖြစ်သော။ အံ့ဖွယ်သောအမှုကိုမေးမြန်းစေခြင်းငှါဗာဗုလုန်မင်းတို့သည်သံတမန်ကိုစေလွှတ်သောအမှုမှာဟေဇကီမင်း၏သဘောကိုအကုန်အခင်သိခြင်းငှါဘုရားသခင်သည်စုံစမ်း၍အလွတ်ထားတော်မူ၏။

၂၇ ဟေဇကီပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့်ကျေးဇူးပြုခြင်းအရာသည်အာမုတ်သားပရောဖက်ဟေရှာယ၏ရူပါရုံကျပ်။ ယုဒရာဇဝင်။ ဣသရေလရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ဟေဇကီသည်ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပြော်၍ဒါဗိဒ်၏သားတော်မြေးတော်တို့သင်းပြိုင်းတွင်အမြတ်ဆုံးသောသင်းပြိုင်း၌သင်းပြိုက်ခြင်းကိုခံလေ၏။ ယုဒပြည်သူယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့သည်ဟေဇကီအနိစ္စရောက်သောအခါဂုဏ်အသရေတော်ကိုချီး

မြှောက်ကြ၏။ သားတော်မနာရှေသည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၁ မနာရှေသည်အသက်တဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်နန်း
၂ ထိုင်၍ယေရုရှလင်မြို့၌ငါးဆယ်ငါးနှစ်ဝါးစံလေ၏။ ထိုမင်းသည်ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာထာဝရဘုရားနှင့်ထုတ်တော်မူသောတပါးအမျိုးသားရှေ့မှာဘွယ်ထုံးဝံအတိုင်းထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌စုစုစိုက်ကိုပြု၏။ ခမည်းတော်ဟေဇကီမျက်ဆီးသောကုန်းတို့ကိုပြုပြင်၍ဗာလဘုရားတို့အဖို့ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုတည်၏။ အာရှရပ်ကိုကိုလည်းပြုရ၏။ ခုနင်းကောင်းကင်တန်ဆာများကိုလည်းဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏။ ယေရုရှလင်မြို့၌နောမကျိအစည်ငါတည်စေမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောမြို့၊ ဗိတ်မှာန်တော်၌ယဇ်ပလ္လင်တည်းဟူသော၊ ဗိတ်မှာန်တော်တန်တိုင်းနှစ်ရပ်တွင်ခုနင်းကောင်းကင်တန်ဆာများအဖို့ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုတည်၏။ မိမိသားတို့ကိုဟိန္ဒူသားချိုင့်၌မီးဖြင့်ပူဇော်၏။ ကာလဗေဒကိုကြည့်တတ်၏။ ပြစားသောအတတ်။ နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်ကိုသုံးဆောင်၍စိုးနှင့်နတ်ဝင်တို့ကိုလည်းအခွင့်ပေး၏။ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါရှေ့တော်၌များစွာသောစုစိုက်ကိုပြု၏။ ဤဗိတ်မှာန်နှင့်ဣသရေလခရိုင်များတို့တွင်ငါရှေးကောက်သောယေရုရှလင်မြို့၌နောမကျိအစည်အမြင်တည်စေမည်ဟုထာဝရဘုရားသည်ဒါဗိဒ်နှင့်သားတော်ရှောလမုန်အားမိန့်တော်မူရာ၌ရည်စောင်သောဗိတ်မှာန်တော်ထဲမှာမိမိပြုရသောရုပ်တုနှင့်တူအောင်လုပ်သောရုပ်တုတခုကိုတင်ထား၏။ ငါမှာထားသမျှအတိုင်း။ မောရှေအားဖြင့်စီရင်ထုံးစံသမျှသောတရားအတိုင်းဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ကျင့်ခြင်းငှါစောင့်ရှောက်လျှင်သူတို့ဘိုးဘေးတို့အားငါပေးသောပြည်မှသူတို့ကိုနောက်တဖန်ငါမရွှေ့။ မပြောင်းစေဟုမိန့်တော်မူသော်လည်း၊ မနာရှေသည်ယုဒပြည်သူယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကိုလုပ်လွှဲစေ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာထာဝရဘုရားမျက်ဆီးတော်မူသောလူမျိုးတို့ပြုသည်ထက်သာ၍ဆိုးသောအမှုကိုပြုစေ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရားသည်မနာရှေနှင့်သူ၏လူတို့အားမိန့်တော်မူသော်လည်းသူတို့သည်နားမထောင်ဘဲနေသောကြောင့်၊ အာရှရိရှင်ဘုရင်၏ဗိုလ်မင်းများကိုစစ်ချီစေတော်မူသဖြင့်သူတို့သည်မနာရှေကိုဆူးတော၌ဖမ်း၍သံကြိုးနှင့်ချဉ်နှောင်ပြီးမှဗာဗုလုန်မြို့သို့ဆောင်သွားကြ

၁၂ ၏။ ထိုသို့ မနာဂေသည့်ဆင်းမဲ့ဒုက္ခကိုခံရသောအခါ
 မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုတောင်းပန်၍တိုးတေး
 တို့၏ဘုရားသခင်ရှေ့မှာကိုယ်ကို အလွန်နှိမ့်ချလျက်
 ၁၃ ၊ ဆုတောင်းပဌနာပြုသောစကားကို ဘုရားသခင်နား
 ထောင်နာယူ၍မနာဂေအုပ်စိုးရင်းပြည်။ ယေရုရှလင်မြို့
 သို့တဖန်ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ ထိုအခါထာဝရဘုရားသည်
 ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုမနာဂေသိရ၏။
 ၁၄ ထိုနောက်၊ ဒါဒိဒ်မြို့ပြင်။ ဝိဟုန်မြို့အနောက်ဘက်။ နှိုင့်
 ထဲမှာငါးတံခါးဝတိုင်အောင်၎င်းဩဇာလေ့တို့ကိုပတ်
 လည်၍၎င်းအလွန်မြင့်သော မြို့ရိုးကိုတည်၏။ ယုဒပြည်
 ၁၅ တွင်ခိုင်ခံ့သောမြို့ရှိသမျှတို့၌ဘင်္ဂလားတို့ကိုခန့်ထား၏။ တ
 ပါးအမျိုးတို့၏ဘုရားများနှင့်အရင်လုပ်သောရုပ်တုကို
 မိတ်ဖွာန်တော်ထဲကထုတ်၍မိတ်ဖွာန်တော်တောင်ပေါ်။
 ယေရုရှလင်မြို့ထဲမှာအရင်တည်သောယာဇ်ပလ္လင်တို့ကို
 ၁၆ လည်းမြို့ပြင်သို့ထုတ်ပြင်လေ၏။ ထာဝရဘုရား၏ယာဇ်
 ပလ္လင်ကိုပြုပြင်၍ဒီသာယာယာဇ်နှင့်ကျေးဇူးတော်ဝန်
 ခံရာယာဇ်တို့ကိုပူဇော်၏။ ယုဒပြည်သားတို့သည်ဣသ
 ရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုဝတ်ပြုမည်
 ၁၇ အကြောင်းမှာထား၏။ သို့ရာတွင်ပြည်သားတို့သည်မြင့်
 သောအရပ်ပေါ်မှာယာဇ်ပူဇော်လျက်ပင် မိမိတို့ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားကိုသာကိုးကွယ်ကြ၏။
 ၁၈ မနာဂေပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့်မိမိ
 ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်းခြင်းအရာ။ ဣသရေလအမျိုး
 ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့်သုအားပရော
 ဖက်တို့ဟောပြောသောစကားသည်ဣသရေလရာဇဝင်
 ၁၉ ၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ သူဆုတောင်းခြင်း။ ဘုရားသခင်
 နားထောင်တော်မူခြင်း။ အမှုမရောက်မီပြင်မှားယွန်ကျူး
 ခြင်း။ မြင့်သောအရပ်တို့ကိုတည်ခြင်း။ အာရှရပ်နှင့်ရုပ်
 တုဆင်းတုတို့ကိုတည်ထောင်ခြင်းအရာတို့သည်ဟော
 ၂၀ ဇ်၏ကျမ်းစကားတွင်ရေးထားလျက်ရှိ၏။ မနာဂေသည့်
 ဘိုးတေးတို့နှင့်အိပ်ပြေ၍မိမိအိမ်၌သင်းပြုတ်ခြင်းကို
 ခံလေ၏။ သားတော်အာမုန်သည်ခမည်းတော်အရာ၌
 နန်းထိုင်၏။
 ၂၁ အာမုန်သည်အသက်နှစ်ဆယ်နှစ်ရှိသော်နန်း
 ၂၂ ထိုင်၍ယေရုရှလင်မြို့၌နှစ်စဉ်စဉ်စဉ်စဉ်စဉ်စဉ်စဉ်စဉ်
 ခမည်းတော်မနာဂေပြုသကဲ့သို့ထာဝရဘုရားရှေ့တော်
 ၂၃ ၌ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ခမည်းတော်လုပ်သောရုပ်တုဆင်းတု
 ရှိသမျှတို့အားယာဇ်ပူဇော်၍ဝတ်ပြု၏။ ခမည်းတော်သည်
 ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသကဲ့သို့မုန့်ခံချ

၂၄ ဘဲအထူးသဖြင့်ပြင်မှား၏။ မိမိကျန်တို့သည်သင်းမဲ့၍
 ၂၅ နန်းတော်၌လုပ်ကြံကြ၏။ အာမုန်မင်းကြီးဘဗက်ဗွီ
 သင်းမဲ့သောသူအပေါင်းတို့ကိုပြည်သူပြည်သားတို့
 သည်ကွင်းစုတ်၍သားတော်ယောရှိကိုခမည်းတော်အရာ
 ၃၀ ၌နန်းတင်ကြ၏။
 ၃၁ ယောရှိသည်အသက်ရှစ်နှစ်ရှိသော်နန်းထိုင်၍ယေ
 ၃၂ ရုရှလင်မြို့၌သုံးဆယ်တနှစ်စဉ်စဉ်စဉ်စဉ်စဉ်စဉ်စဉ်
 ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌တရားသောအမှုကိုပြု၍လကျာ
 ဘက်။ လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲ။ အဖေဒါဒိဒ်လိုက်သောလမ်းသို့
 လိုက်လေ၏။
 ၃၃ အသက်တော်ဝယ်စည်။ နန်းစံရှစ်နှစ်တွင်အဖေဒါဒိဒ်
 ၏ဘုရားသခင်ကိုဆည်းကပ်ပြု၏။ တဆယ်နှစ်နှစ်တွင်
 ယုဒပြည်။ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသောကုန်း။ အာရှရပ်။ ထု
 သောရုပ်တု။ သွန်းသောရုပ်တုတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်း
 ၃၄ စပြု၏။ ဗာလဘုရားတို့ယဇ်ပလ္လင်များကိုရှေ့တော်၌ဖြူ
 ချ၍ယာဇ်ပလ္လင်ပေါ်တွင်အမြင့်တင်ထားသောရုပ်တုတို့
 ကိုသုတ်လွှဲကြ၏။ အာရှရပ်များနှင့်ထုသောရုပ်တု။
 ၃၅ သွန်းသောရုပ်တုများကိုမျိုးမဲ့၍ညက်ညက်ချေပြီးလျှင်
 ယာဇ်ပူဇော်သောသူတို့၏သင်းပြိုင်းပေါ်မှာဖြန့်ဖြူးတော်
 ၃၆ မူ၏။ ယာဇ်ပရောဟိတ်တို့အရိုးကိုထိုယာဇ်ပလ္လင်တည့်ရာ
 အပေါ်မှာမီးရှို့၍ယုဒပြည်နှင့်ယေရုရှလင်မြို့ကိုစင်ကြယ်
 ၃၇ စေတော်မူ၏။ ထိုအတူမနာဂေခရိုင်။ ဖေရိပ်ခရိုင်။
 ၃၈ ရှိမောင်ခရိုင်။ နုသာလိခရိုင်တိုင်အောင်အရပ်ရပ်မြို့
 ၃၉ များတို့၌ပေါက်တူးနှင့်လုပ်လျက်။ ယာဇ်ပလ္လင်တို့နှင့်အာ
 ရှရပ်တို့ကိုမျိုးမဲ့၍ဣသရေလပြည်တရှောက်လုံး၌ရှိ
 သမျှသောရုပ်တုဆင်းတုတို့ကိုသုတ်လွှဲ၍ညက်ညက်ချေ
 ပြီးမှယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်တော်မူ၏။
 ၄၀ နန်းစံဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်နိုင်ငံတော်နှင့်မိတ်ဖွာန်တော်
 ကိုစင်ကြယ်စေပြီးမှမိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏
 အိမ်တော်ကိုပြုပြင်လိုသောငှါအာဇာလ်၏သားရှာဖန်။
 မြို့ဝန်မာသေယ။ ယောခတ်သားအတွင်းဝန်ယောအာတို့
 ၄၁ ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည်ယာဇ်ပရောဟိတ်
 မင်းဟိလခိထံသို့သွား၍မိတ်ဖွာန်တော်သို့လူများဆောင်
 ခဲ့သောငွေ။ မနာဂေအမျိုးသား။ ဖေရိပ်အမျိုးသား။ ကျန်
 ကြွင်းသောဣသရေလအမျိုးသားရှိသမျှ။ ယုဒအမျိုးသား။
 ဗဟိမန်အမျိုးသား။ ယေရုရှလင်မြို့သူမြို့သားအပေါင်း
 တို့လက်မှတ်ခါးစောင့်လေဒ်သားတို့ခံသောငွေကိုယူ၍
 ၄၂ မိတ်ဖွာန်တော်ကိုကြည့်ရှုပြုသောသူတို့၌အင်သဖြင့်

သူတို့သည် ဗိတ်ဗွာန်တော်ကို ပြုပြင်ခြင်းငှါ လုပ်ဆောင်
 ၁၁ သောသူ။ ပိဿာကာနှင့်လက်သမား လုပ်သည့်အတွက်။
 ယုဒရှင်ဘုရင်ဖျက်ဆီးသောအဆောင်တို့ကိုပြင်စရာတို့
 ၁၂ ဆစ်သောကျောက်များနှင့် လုပ်လျှောက်ရန်ဟ်များကို
 ၁၃ ဝယ်သည်အတွက်ပေးကြ၏။ လုပ်ဆောင်သောသူတို့
 သည်သစ္စာစောင့်ကြ၏။ လေဝိအမျိုး။ မေရာရိအနွယ်။ ယာ
 ဟတ်နှင့်ဩဗဒိ။ ကောဟတ်အနွယ်။ ဇာခရိနှင့်မေရှလံ
 အစရှိသောတူရိယမျိုးကိုတီးမှုတ်လျက်သီချင်းဆိုတတ်
 သောလေဝိသားအပေါင်းတို့သည်ကြည့်ရှုနှိုးဆော်ကြ၏။
 ၁၄ ၊ ထိုသူတို့သည်ဝန်ထမ်းသောသူမှစ၍ အလုပ်မျိုးကိုလုပ်
 ဆောင်သောသူအပေါင်းတို့ကိုကြည့်ရှုအုပ်ချုပ်ကြ၏။
 လေဝိသားအမျိုးတို့သည်လည်းစာရေး။ တရားသူကြီး။
 တံခါးစောင့်လုပ်ကြ၏။
 ၁၅ ဗိတ်ဗွာန်တော်သို့ဆောင်ခဲ့သောငွေကိုလုတ်သော
 အခါယဇ်ပရောဟိတ်ဟိလဒ်သည်မောရှေရေးထား
 သောထာဝရဘုရား၏ပညတ္တိကျမ်းစာစောင်ကိုတွေ့၍
 ၁၆ ၊ တွေ့ကြောင်းကိုစာရေးတော်ရှာဖန်အားပြောလျက်
 ၁၇ ထိုကျမ်းစာကိုအပ်ပေး၏။ ရှာဖန်သည်ရှင်ဘုရင်ထံသို့
 ယူသွား၍ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည်မှာထားတော်မူသမျှ
 ၁၈ အတိုင်းပြုကြပါ၏။ ဗိတ်ဗွာန်တော်၌တွေ့သောငွေကို
 မှုတ်၍အုပ်ချုပ်သောသူနှင့်လုပ်ဆောင်သောသူတို့နှစ်အပ်
 ၁၉ ပါပြီဟူ၍၎င်း ၊ ယဇ်ပရောဟိတ်ဟိလဒ်သည်ကျွန်တော်၌
 စာစောင်ကိုအပ်ပါပြီဟူ၍၎င်းကြားလျှောက်လျက်ရှင်
 ၂၀ ဘုရင်ရှေ့တော်၌ဖတ်ရှုတော်မူ၏။ ရှင်ဘုရင်သည်တရား
 ၂၁ စကားကိုကြားလျှင်မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ ယဇ်ပရော
 ဟိတ်ဟိလဒ်။ ရှာဖန်သားအဟိတ်။ မိက္ခာသားအာဗဒန်။
 ၂၂ စာရေးတော်ရှာဖန်။ မိမိကျွန်အသာယာကိုခေါ်၍ ယခုတွေ့
 သောကျမ်းစကားကြောင့်အတွက်။ ဣသရေလပြည်နှင့်
 ယုဒပြည်နှစ်ကျွန်ကြွင်းသေးသောသူတို့အတွက်ထာဝရ
 ဘုရားနှိုးမေးလျှောက်ကြပါ။ ဘိုးဘေးတို့သည်ထာဝရ
 ဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနားမထောင်။ ဤကျမ်းစာ၌
 ရေးထားသမျှအတိုင်းမကျင့်ဘဲနေသောကြောင့်ထာဝရ
 ဘုရားသည်ငါတို့၌ပြင်းစွာအမျက်ထွက်တော်မူလိမ့်
 ၂၃ မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုကာလတွင်။ ဟရဟတ်သား
 ဖြစ်သောတိကဝဏ္ဏီသားအချုပ်ဝန်ရှုလူ၏မယား။ ပရော
 ဗက်မဟုသသည်ယေရုရှလင်ပြင်၌နေသည်ဖြစ်၍ဟိ
 လဒ်နှင့်ရှင်ဘုရင်၏လူတို့သည်ထိုမိမိထံသို့သွား၍ပြော
 ၂၄ ဆိုကြ၏။ မိမိကလည်းငယ်သို့စေလွှတ်သောသူထံသို့
 သင်တို့ပြန်၍ဆင့်ဆိုရသောဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား

၂၅ သခင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ဟူမူကား။ ယုဒရှင်
 ဘုရင်ရှေ့မှာဖတ်ရသောကျမ်းစာ၌ရေးထားသမျှသော
 အကျိန်စကားပြည့်စုံစေခြင်းငှါငါသည်ဤအရပ်၌၎င်း
 ၂၆ ဤအရပ်သားတို့၌၎င်းဘေးရောက်စေမည်။ အကြောင်း
 မူကား။ သူတို့သည်ငါ့ကိုစွန့်ကြဲပြီ။ မိမိလုပ်သောအရာ
 တို့ဖြင့်ငါ့အမျက်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါအချားတပါးသော
 ဘုရားတို့ရှေ့မှာနံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ကြပြီ။ ထိုကြောင့်
 ဤအရပ်၌ငါ့အမျက်မီးသည်မည်သို့လောင်ရလိမ့်
 ၂၇ မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားကိုမေးလျှောက်
 စေခြင်းငှါသင်တို့ကိုစေလွှတ်သောယုဒရှင်ဘုရင်ကြား
 သောကျမ်းစကားကိုရည်စောင်၍ဣသရေလအမျိုး၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကိုထို
 ၂၈ ရှင်ဘုရင်အားတဖန်ပြန်လျှောက်ရမည်ကား။ ဤအရပ်
 ကို၎င်းဤအရပ်သားတို့ကို၎င်းငါချိန်းချောက်သောစကား
 ကိုသင်သည်ကြားသောအခါနှိုးညှဉ်သောမိတ်ရှိ၍ဘုရား
 သခင်ရှေ့တော်၌ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချခြင်း။ ကိုယ်အဝတ်ကို
 ဆုတ်ခြင်း။ ရှေ့မှာငိုကျွေးခြင်းကိုပြုသောကြောင့်သင့်
 ၂၉ စကားကိုငါနားထောင်၏။ ငါသည်သင့်ကိုဘိုးဘေးရ
 ဝေးရာသို့ပို့ဆောင်၍သင်သည်ညီမဝပ်စွာသင်းပြုင်းသို့
 ရောက်ရလိမ့်မည်။ ဤအရပ်၌၎င်းဤအရပ်သားတို့၌၎င်း
 ငါရောက်စေအံ့သောဘေးကိုသင့်ကိုယ်တိုင်မတွေ့မ
 မြင်ရဟုမိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်ဆိုသည်အတိုင်းသူ
 တို့သည်ရှင်ဘုရင်အားပြန်လျှောက်ကြ၏။
 ၃၀ ထိုအခါရှင်ဘုရင်သည်ယုဒပြည်သူ။ ယေရုရှလင်
 မြို့သားအသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍ ယုဒပြည်
 သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သား။ ယဇ်ပရောဟိတ်။ လေဝိသား။
 လူအကြီးအငယ်အပေါင်းတို့နှင့်တကွဗိတ်ဗွာန်တော်သို့
 တက်၍ဗိတ်ဗွာန်တော်၌တွေ့သောပရိညည်ကျမ်းစာရှိ
 ၃၁ သမျှကိုသူတို့ရှေ့မှာဖတ်တော်မူ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်း
 ထာဝရဘုရားကိုဆည်းကပ်ပါမည်။ စီရင်ထုံးစံချက်
 ပညတ်တရားကိုမိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့စောင့်ရှောက်ပါ
 မည်။ ဤကျမ်းစာ၌ပါသောပရိညည်စကားအတိုင်းကျင့်
 ၃၂ ပါမည်ဟုမိမိနေရာ၌ရပ်၍အမိဌာန်ပြု၏။ စဉ်းဝေးသော
 ယုဒအမျိုးနှင့်ဗယ်သမိန်အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ထို
 အမိဌာန်ကိုဝန်ခံရမည်အကြောင်း။ စီရင်တော်မူ၏။
 ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည်လည်းဘိုးဘေးတို့ကိုးကွယ်
 သောဘုရားသခင်၏ပရိညည်တရားအတိုင်းကျင့်ကြ၏။
 ၃၃ ၊ ယောရှမင်းသည်လည်း ရှိရာဗွယ်သောအရာရှိသမျှတို့

ကိုညူသရေလအမျိုးသားပိုင်သောပြည်အရပ်ရပ်တို့မှ
 ပတ်ရှား၍ညူသရေလပြည်၌နေသောသူအပေါင်းတို့သည်
 မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုဝတ်ပြုရမည်အ
 ကြောင်းစိရင်တော်မူသဖြင့်လက်ထက်တော်ကာလ
 ပတ်လုံးသူတို့သည်မဖောက်ပြန်။တိုးတေးတို့၏ဘုရားသ
 ခင်ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့လိုက်လျက်နေကြ၏။

၁ တဖန်ယောရှိမင်းသည်ယေရုရှလင်မြို့၌ထာဝရဘုရား
 အဖို့ပသခါပွဲကိုခံတော်မူ၍ပဌမလ။တဆယ်လေးရက်
 ၂ နေ့တွင်ပသခါသိုးသလယ်ကိုသတ်ကြ၏။ယဇ်ပရော
 ဟိတ်တို့ကိုမိမိတို့အရာ၌ခန့်ထား၍မိတ်ဖွာန်တော်အမှု
 ၃ ကိုစောင့်စေခြင်းငှါနှိုးဆော်တော်မူ၏။ညူသရေလ
 အမျိုးရှိသမျှကိုသွန်သင်၍ထာဝရဘုရားအဖို့သန့်ရှင်း
 သောလေဝိသားတို့ကိုခေါ်၍ညူသရေလရှင်ဘုရင်ခါပိဒ်
 သားရှောလရန်တည်ဆောက်သောအိမ်၌သန့်ရှင်းသော
 သစ်တာတော်ကိုသွင်းထားကြလေ့။နောက်တဖန်သစ်
 တာတော်ကိုမထမံဘဲသင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရား၏အမှု။ဘုရားသခင်၏လူညူသရေလအမျိုး၏အမှု
 ၄ ကိုထပ်ကြလေ့။ညူသရေလရှင်ဘုရင်ခါပိဒ်မှတ်စာ။
 သားတော်ရှောလရန်မှတ်စာနှင့်အညီသင်းဖွဲ့သည်အ
 ၅ တိုင်းအဆွေအမျိုးအလိုက်ကိုယ်ကိုပြင်ဆင်၍ပြည်သူ
 ပြည်သားဖြစ်သောသင်တို့ညီအစ်ကိုအဖတို့အဆွေအ
 မျိုးနှင့်လေဝိသားအဆွေအမျိုးအသီးအသီးနေရာရှိသည်
 ၆ အတိုင်းသန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ရပ်နေကြလေ့။ထိုသို့
 ပသခါသိုးသလယ်ကိုသတ်၍ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေကြ
 လေ့။သင်တို့ညီအစ်ကိုတို့သည်မောရှေအားဖြင့်ထာဝ
 ရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်းပြုစေခြင်းငှါသူတို့
 ၇ ကိုလည်းပြင်ဆင်ကြလေ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။စည်းဝေး
 သောသူအပေါင်းတို့သည်ပသခါပွဲခံရာဘိုယောရှိမင်း
 သည်မိမိဥစ္စာ။သိုးသလယ်။ဆိတ်သလယ်သိုးသောင်းနှင့်
 ၈ နွားသုံးထောင်ကိုပေးတော်မူ၏။မူးမတ်တို့သည်လည်း
 စောနာဗိတ်ရှိ၍လူများ။ယဇ်ပရောဟိတ်။လေဝိသားတို့
 အားပေးကြ၏။မိတ်ဖွာန်တော်မှူး။ဟိလဒ်။ဇာခရီ။ယေ
 ဟေလသည်လည်းပသခါပွဲခံရာဘိုသိုးဆိတ်နှစ်ထောင်
 ချောက်ရာနှင့်နွားသုံးရာကိုယဇ်ပရောဟိတ်တို့အားပေး
 ၉ ကြ၏။လေဝိသားအကြီးအကဲ။ကောနုနီ။ရှေမာယ။ဟာ
 ဌာဗိ။ယေယောလ။ယောဇဗဒ်။နာသနေလနှင့်သူ၏ညီများ
 တို့သည်လည်းပသခါပွဲခံရာဘိုသိုးဆိတ်ငါးထောင်နှင့်
 ၁၀ နွားငါးရာကိုလေဝိသားတို့အားပေးကြ၏။ထိုသို့ရှင်
 ဘုရင်အမိန့်တော်အတိုင်းဝတ်ပြုစရာပြင်ဆင်၍ယဇ်

ပရောဟိတ်တို့သည်မိမိတို့နေရာ၌ရင်၍လေဝိသားတို့သည်
 ၁၁ မိမိတို့အမှုကိုဆောင်ရွက်ကြ၏။ပသခါသိုးသလယ်ကို
 သတ်၍ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်အသွေးကိုလက်နှင့်
 ဖျန်းလျက်လေဝိသားတို့သည်အရေကိုခွာလျက်ပြုကြ၏။

၁၂ မောရှေကျမ်းစာ၌ရေးထားသည့်အတိုင်းထာဝရဘုရား
 အားပူဇော်စရာဘိုလူများအဆွေအမျိုးအလိုက်အသီးအ
 သီးတို့အားပေးဝေခြင်းငှါမီးရှို့ရာယဇ်များနှင့်နွားများ
 ၁၃ ကိုခွဲထားကြ၏။ထုံးဖွဲ့တော်မူသည်အတိုင်းပသခါသိုး
 သလယ်ကိုမီးနှင့်ကင်ကြ၏။သန့်ရှင်းသောပူဇော်သကာ
 အချားတို့ကိုမြေအိုး။သံအိုး။သံကရား၌ပြုတ်၍လူအ
 ၁၄ ပေါင်းတို့အားအလျှင်အမြန်ဝေဖန်ကြ၏။ထိုနောက်မှ
 ကိုယ်အဖို့နှင့်ယဇ်ပရောဟိတ်အဖို့ကိုပြင်ဆင်ကြ၏။
 အာရုန်သားယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်ညဦးတိုင်အောင်
 မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်ဆီဥကိုပူဇော်လျက်နေရသောကြောင့်
 လေဝိသားတို့သည်ကိုယ်အဖို့ကိုငင်အာရုန်သားယဇ်ပရော
 ၁၅ ဟိတ်အဖို့ကိုငင်ပြင်ဆင်ကြ၏။ခါပိဒ်နှင့်ရှင်ဘုရင်၏
 ပရောဗက်အာသပ်။ဟေမန်။ယေဒုသုန်တို့စီရင်သည်အ
 တိုင်းအာသပ်အမျိုးသား။သိချင်းသည်တို့သည်မိမိတို့
 နေရာ၌ရှိကြ၏။တံခါးစောင့်တို့သည်မိမိတို့အမှုကိုမ
 ရှောင်။တံခါးရှိသမျှတို့ကိုစောင့်ကြ၏။သူတို့ညီအစ်ကို
 ၁၆ လေဝိသားတို့သည်သူတို့အဖို့ပြင်ဆင်ကြ၏။ထိုသို့ယော
 ရှိမင်းကြီးမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းပသခါပွဲကိုခံ၍ထာဝ
 ရဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့ရာယဇ်တို့ကိုပူဇော်
 ခြင်းငှါထာဝရဘုရားအားပြုရသောဝတ်အလုံးစုံကို
 ၁၇ ထိုနေ့ချင်းတွင်ပြင်ဆင်ကြ၏။စည်းဝေးသောညူသရေ
 လအမျိုးသားတို့သည်ထိုအခါပသခါပွဲကိုငင်အစုမပွဲ
 ၁၈ ကိုငင်ချွန်ရက်ပတ်လုံးခံကြ၏။ယောရှိမင်းနှင့်ယဇ်
 ပရောဟိတ်။လေဝိသား။စည်းဝေးသောယုဒပြည်။ညူသ
 ရေလပြည်သား။ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့ခံသော
 ထိုပသခါပွဲကဲ့သို့သောပွဲကိုပရောဗက်ရှဇွေလလက်
 ထက်မှစ၍ညူသရေလနိုင်ငံ၌မခံ။ထိုသို့သောပသခါပွဲ
 ၁၉ ကိုညူသရေလရှင်ဘုရင်တယောက်မျှမခံ။ယောရှိမင်း
 နန်းစံဆယ်နှစ်တွင်ထိုပသခါပွဲကိုခံကြ၏။

၂၀ ထိုနောက်မှယောရှိသည်မိတ်ဖွာန်တော်ကိုပြင်ဆင်
 ပြီးမှအဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်နေခေါသည်ဥဖရတ်မြစ်နား။ခါ
 ခေမိတ်မြို့သို့စစ်ချီသည်တွင်ယောရှိမင်းသည်ဆီးတား
 ၂၁ ခြင်းငှါထွက်လေ၏။အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ကအိုယုဒရှင်
 ဘုရင်။သင်သည်ငါနှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။သင့်ကို
 ယနေ့ငါစစ်ချီသည်မဟုတ်။ငါနှင့်စစ်တိုက်ဘက်ဖြစ်

သောအမျိုးကိုစစ်ချီ၏။ ငါအလျှင်အမြန်ပြုမည်အကြောင်း။
 ၂၂ တုရားသခင်မှာထားတော်မူပြီ။ တောက်၍ရှိသောဘုရား
 သခင်ကိုဆန့်ကျင်ဘက်မပြုဘဲနေလော့။ သို့မဟုတ်။
 သင့်ကိုပျက်ဆီးတော်မူမည်ဟုသံတမန်ကိုစေလွှတ်၍မှာ
 ၂၃ လိုက်သေ၏။ သို့ရာတွင်ယောရှိသည်မလွှဲမရှောင်။ နေခေါ်
 ဆင့်ဆိုသောဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်ကိုနားမထောင်။
 ၂၄ စစ်တိုက်ခြင်းငှါချားနားသောအရောင်ကိုဆောင်လျက်
 မေဂ်ခေါ်ချီ၍စစ်တွဲထဲသို့ဝင်လေ၏။ လေးသူရဲတို့သည်
 ယောရှိမင်းကြီးကိုပြစ်၍မှန်သဖြင့်မင်းကြီးက ကို
 ဆောင်သွားလော့။ ပြင်းစွာအထိအခိုက်ခံရသည်ဟုကျွန်
 ၂၅ တို့အားဆိုလျှင်၊ ကျွန်တို့သည်ရထားတော်ပေါ်ကချ၍
 ဒုတိယရထားတော်ပေါ်၌တင်ပြီးလျှင်ယေရုရှလင်မြို့သို့
 ဆောင်သွားသောအခါအနိစ္စရောက်၍ဘိုးဘေးတို့သင်း
 ပြိုင်း၍သင်းပြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ ယုဒပြည်သူ။ ယေရုရှ
 လင်မြို့သားအပေါင်းတို့သည်ယောရှိမင်းအနိစ္စရောက်
 ၂၆ သောကြောင့်ငိုကျွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုပြုကြ၏။ ယေရု
 မိသည်လည်းမြည်တမ်းသောစကားကိုစီရင်၍သီချင်း
 သည်ယောကျ်ားမိမ္မရှိသမျှတို့သည်ယနေ့တိုင်အောင်
 ယောရှိမင်းကိုအောင်းမေ့လျက်ထိုမြည်တမ်းသောစကား
 ကိုသုံးဆောင်သဖြင့်ဣသရေလထုံးစံဖြစ်လေ၏။ ထို
 စကားသည်မြည်တမ်းစာ၌ရေးထားလျက်ရှိသတည်း။
 ၂၇ ယောရှိပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့်ထာ
 ၂၈ ဝရဘုရား၏ပညတ္တိကျမ်း၌ရေးထားသည်အတိုင်းကျေး
 ၂၉ ဇူးပြုခြင်း။ အကျင့်ကျင့်ခြင်းအရာအစအဆုံးတို့သည်
 ဣသရေလရာဇဝင်နှင့်ယုဒရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်
 ရှိ၏။

၃ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်ယောရှိသားယော့ခတ်ကို
 ယူ၍ယေရုရှလင်မြို့မှာခမည်းတော်အရာ၌နန်းတင်
 ၂ ကြ၏။ ယော့ခတ်သည်အသက်နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ရှိသော်
 ၃ နန်းထိုင်၍ယေရုရှလင်မြို့၌သုံးလစိုးစံလေ၏။ ထိုမင်း
 ကိုအဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်သည်ယေရုရှလင်မြို့မှာနန်းချ၍ယုဒ
 ပြည်၌ငွေအခွန်တထောင်နှင့်ရွှေအခွန်တဆယ်ကိုအ
 ၄ ခွန်တောင်းလေ၏။ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်နေခေါသည်လည်း
 ၅ ယော့ခတ်၏နောင်တော်လျှောက်မိကိုယုဒပြည်ယေရုရှ
 လင်မြို့နန်းတော်ပေါ်မှာဘင်၍ယောယက်မိအမည်သစ်
 ကိုပေးပြီးလျှင်ညီတော်ယော့ခတ်ကိုအဲဂုတ္တုပြည်သို့ယူ
 သွား၏။

၆ ယောယက်မိသည်အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်

နန်းထိုင်၍ယေရုရှလင်မြို့၌တဆယ်တနှစ်စိုးစံလေ၏။
 ထိုမင်းသည်မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
 ၇ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ထိုကြောင့်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခန်
 နေဇာသည်ချီလာ၍ဗာဗုလုန်မြို့သို့ယူသွားခြင်းငှါသံကြိုး
 ၈ ဖြင့်ချည်နှောင်လေ၏။ ဗိတ်ဗွာန်တော်တန်ဆာအမျိုးတို့
 ကိုလည်းယူသွား၍ဗာဗုလုန်မြို့ဗိတ်ဗွာန်၌ထားလေ၏။
 ၉ ယောယက်မိပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့်
 ပြုမိသောရွံ့ရှာဘွယ်အမှု။ ထင်ရှားသောဗိတ်သဘော
 သည်ဣသရေလရာဇဝင်နှင့်ယုဒရာဇဝင်၌ရေးထား
 လျက်ရှိ၏။ သားတော်ယေခေါနိသည်ခမည်းတော်အရာ
 ၁၀ ဌ၌နန်းထိုင်၏။

၁၁ ယေခေါနိသည်အသက်တဆယ်ရှစ်နှစ်ရှိသော်နန်း
 ထိုင်၍ယေရုရှလင်မြို့၌သုံးလနှင့်ဆယ်ရက်စိုးစံလေ၏။
 ထိုမင်းသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။
 ၁၂ နှစ်လည်သောအခါနေဗုခန်နေဇာမင်းကြီးသည်စစ်ချီ
 စေ၍ထိုမင်းနှင့်တကွကောင်းမွန်သောဗိတ်ဗွာန်တော်
 တန်ဆာတို့ကိုဗာဗုလုန်မြို့သို့ယူသွား၍ဖထွေးတော်
 ၁၃ ဇေဒကိကိုယုဒပြည်ယေရုရှလင်မြို့နန်းတော်ပေါ်မှာတင်
 လေ၏။

၁၄ ဇေဒကိသည်အသက်နှစ်ဆယ်တနှစ်ရှိသော်နန်း
 ၁၅ ထိုင်၍ယေရုရှလင်မြို့၌တဆယ်တနှစ်စိုးစံလေ၏။ ထို
 မင်းသည်လည်းမိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
 ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆို
 ၁၆ သောပရောဖက်ယေရမိရှေ့မှာကိုယ်ကိုမနှိမ့်ချ။ ဘုရား
 သခင်အကျိန်တိုက်ပြီးသောနေဗုခန်နေဇာမင်းကြီးကို
 ပုန်ကန်လေ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားထံတော်သို့မပြန်မည်အကြောင်း၊ မိမိလည်ပင်းကို
 ၁၇ ၎င်းမိမိနှစ်လုံးကို၎င်းခိုင်းမာစေ၏။ ထိုမှတပါး။ ယဇာဗရော
 ဟိတ်အကြီးများနှင့်ပြည်သူပြည်သားရှိသမျှတို့သည်တ
 ပါးအမျိုးသားရွံ့ရှာဘွယ်ပြုသည်အတိုင်းအလွန်ပြစ်မှား
 ၁၈ ကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့၌ထာဝရဘုရားသန့်ရှင်းစေတော်
 မူသောဗိတ်ဗွာန်တော်ကိုညစ်ညူးစေကြ၏။ ဘိုးဘေးတို့
 ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်မိမိလူမျိုးနှင့်မိမိနေ
 တော်မူရာအရပ်ကိုသနားသောကြောင့်စောစောထ၍အ
 ထပ်ထပ်စေလွှတ်သောတမန်တို့အားဖြင့်မှာလိုက်တော်
 ၁၉ မူသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏တမန်တို့ကိုပျက်ရယ်ပြု
 ၍အမိန့်တော်ကိုနားမထောင်။ ပရောဖက်တော်တို့ကို
 ၂၀ ညှည်းဆဲသောကြောင့်ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်
 မည်မီးနှိုင်အောင်မိမိလူမျိုးကိုထွက်သဖြင့်၊ ခါလခဲရှင်

တန်ဆာ အကောင်းအမြတ်ရှိသမျှတို့ကိုမျှက်ဆီးကြ၏။
 ၂၀ ၊ ဘေးဘေးနှင့်လွတ်သောသူတို့ကိုဗာဗုလုနိမြို့သို့သိမ်း
 သွား၍သူတို့သည်ပေရုသိနိုင်ငံမတည်မီတိုင်အောင်ရှင်
 ဘုရင်ထံ။သားတော်မြေးတော်ထံ၌ကျွန်ခံလျက်နေကြ
 ၂၁ ၏။ ၊ ထိုသို့ဣသရေလမြေသည်ဥပုသ်နေ့တို့ကိုမွေ့လျော်
 စေခြင်းငှါပေရုသိဘုံဆိုသောထာဝရဘုရား၏အမိန့်
 တော်သည်ပြည့်စုံရ၏။"ထိုပြည်သည်လူဆိတ်ညံ့လျက်
 နေသောကာလ။အနှစ်ချနှစ်ဆယ်စေ့အောင်ဥပုသ်နေ့တို့
 ကိုစောင့်သောအခွင့်ရှိသတည်း။

॥ ဇေရုပ္ပတ်ဝါ ॥

၁ ထိုအခါ ယုဒအဆွေအမျိုးနှင့် ဗယ်ဒိန် အဆွေအမျိုးသူကြီးများ။ ယဇ်ဗရေဟ်တိလေဝိသားများနှင့် တကွ ဘုရားသခင်နှိုးဆော်တော်မူသောသူ အပေါင်းတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိတော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ခြင်းငှါ တကြွ၏။ အိမ်နိုးချင်းရှိသမျှတို့သည် အလိုလို လှူသော အလှူမှတစ်ပါး။ ငွေတန်ဆာနှင့် ရွှေအစရှိသော ဥစ္စာများ။ တိရိစ္ဆာန်များ။ အဖိုးထိုက်သော အရာတို့နှင့် တကြွ၏။ ထိုမှတစ်ပါး ယေရုရှလင်မြို့မှ နေဗုခဒ်နေဇာသိမ်းသွား၍ မိမိဘုရားတို့ ဗိတ်ဌာန်၌ သွင်းထားသော ဗိတ်ဌာန်တော်တန်ဆာတို့ကို။ ပေရသိရှင်ဘုရင်ကုရသည့် ရွှေထိုက်စိုးမိသရေဒတ်လက်ဖြင့် ထုတ်၍ ယုဒမင်းရှေရှဗာဇာ၌ ရေတွက်လျက် အပ်တော်မူ၏။ ဗိတ်ဌာန်တော်တန်ဆာတစ်ခုစီ ဟူမူကား။ ရွှေဖလားသုံးဆယ်။ ငွေဖလားတထောင်။ ခေးနှစ်ဆယ်ကျိးစင်း။ ရွှေအိုးသုံးဆယ်။ ချားနားသော ငွေအိုးလေးရာတဆယ်။ အချားသော တန်ဆာတထောင်။ ရွှေတန်ဆာ။ ငွေတန်ဆာ အရေအတွက်ပေါင်း ကားငါးထောင်လေးရာတည်း။ ထိုတန်ဆာများကို ရှေရှဗာဇာသည် ယူ၍ အချုပ်ခံရသော လူရထဲက ဗာဗု

လုန့်မြို့မှယေရုရှလင်မြို့သို့ခေါ်သွားသောသူတို့နှင့်အတူဆောင်ခဲ့၏။

၁ ဗာဗုလုန့်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေအသည့်ဗာဗုလုန့်မြို့သို့
 ၂ သိမ်းသွားသောလူစုထဲကထွက်၍ဇေရုဗဗေလ။ယောရှု။
 ၃ နေဟမိ။သရာယ။ရေလံယ။မော်ဒက်။ဗိလရှန်။မိဇပါ။
 ၄ ဗိဂဲ။ရေဟုံ။ဗာနာတို့နှင့်အတူလိုက်လာ၍ယေရုရှလင်
 ၅ မြို့အစရှိသောယုဒပြည်၌အသီးအသီးဆိုင်သောမြို့ရွာသို့
 ၆ ရောက်သောနိုင်ငံတော်သား။ဣသရေလလူစုရင်းဟူမူ
 ၇ ကား။၊ ပါရုတ်အမျိုးသားနှစ်ထောင်တရာချနှစ်ဆယ်နှစ်
 ၈ ယောက်။၊ ဂျေဗတ်အမျိုးသားသုံးရာချနှစ်ဆယ်နှစ်
 ၉ ယောက်။၊ အာရာအမျိုးသားချနှစ်ရာချနှစ်ဆယ်ငါး
 ၁၀ ယောက်။၊ ပါဟတ်မောဘအမျိုး။ယောရှုယွာဘအမျိုး
 ၁၁ သားနှစ်ထောင်ရှစ်ရာတဆယ်နှစ်ယောက်။၊ လေံအမျိုး
 ၁၂ သားတထောင်နှစ်ရာငါးဆယ်လေးယောက်။၊ ဇတ္တုအ
 ၁၃ မျိုးသားကိုးရာလေးဆယ်ငါးယောက်။၊ ဇက္ခအမျိုးသား
 ၁၄ ခုနှစ်ရာချောက်ဆယ်။၊ ဗာနိအမျိုးသားချောက်ရာလေး
 ၁၅ ဆယ်နှစ်ယောက်။၊ ဗေဇဲအမျိုးသားချောက်ရာနှစ်ဆယ်
 ၁၆ သုံးယောက်။၊ အာဇက်အမျိုးသားတထောင်နှစ်ရာနှစ်
 ၁၇ ဆယ်နှစ်ယောက်။၊ အဒေါနိကံအမျိုးသားချောက်ရာ
 ၁၈ ချောက်ဆယ်ချောက်ယောက်။၊ ဗိဂဲအမျိုးသားနှစ်
 ၁၉ ထောင်ငါးဆယ်ချောက်ယောက်။၊ အာဒိနိအမျိုးသား
 ၂၀ လေးရာငါးဆယ်လေးယောက်။၊ ဟေဇက်နှင့်အာတာအ
 ၂၁ မျိုးသားကိုးဆယ်ရှစ်ယောက်။၊ ဗေဇဲအမျိုးသားသုံးရာ
 ၂၂ နှစ်ဆယ်သုံးယောက်။၊ ယောရအမျိုးသားတရာတဆယ်
 ၂၃ နှစ်ယောက်။၊ ဟာရှုံအမျိုးသားနှစ်ရာနှစ်ဆယ်သုံး
 ၂၄ ယောက်။၊ ဂိဗ္ဗာအမျိုးသားကိုးဆယ်ငါးယောက်။
 ၂၅ | ဗက်လင်မြို့သားတရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်။၊ နေတော
 ၂၆ ဖမြို့သားငါးဆယ်ချောက်ယောက်။၊ အာနုသုတ်မြို့သား
 ၂၇ တရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်။၊ အာဇမာဝက်မြို့သားလေး
 ၂၈ ဆယ်နှစ်ယောက်။၊ ကိရယသာရိပ်မြို့။ခေဗိရမြို့။ဗေ
 ၂၉ ရုတ်မြို့သားချနှစ်ရာလေးဆယ်သုံးယောက်။၊ ရာမမြို့။ဂါ
 ၃၀ သမြို့သားချောက်ရာနှစ်ဆယ်တယောက်။၊ မိတ်မတ်မြို့
 ၃၁ သားတရာနှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်။၊ ဗေသလမြို့။အာဇုမြို့
 ၃၂ သားနှစ်ရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်။၊ နေဗောမြို့သားငါး
 ၃၃ ဆယ်နှစ်ယောက်။၊ မာဂဗိတ်မြို့သားတရာငါးဆယ်
 ၃၄ ချောက်ယောက်။၊ အချားသောဇလံမြို့သားတထောင်
 ၃၅ နှစ်ရာငါးဆယ်လေးယောက်။၊ ဟာရိပ်မြို့သားသုံး
 ၃၆ ရာနှစ်ဆယ်။၊ လောဒမြို့။ဟာဒိမြို့။ဩနာမြို့သားချနှစ်

၃၇ ဆယ်ငါးယောက်။၊ ယေရိခေါမြို့သားသုံးရာလေးဆယ်
 ၃၈ ငါးယောက်။၊ သေနာမြို့သားသုံးထောင်ချောက်ရာသုံး
 ၃၉ ဆယ်တည်း။
 ၄၀ ယဇ်ပရောဟိတ်စာရင်းဟူမူကား။ယောရှုအမျိုးထဲ
 ၄၁ ကယောဒါယအမျိုးသားကိုးရာချနှစ်ဆယ်သုံးယောက်။
 ၄၂ | ဣမေရအမျိုးသားတထောင်ငါးဆယ်နှစ်ယောက်။
 ၄၃ | ပါရှုရအမျိုးသားတထောင်နှစ်ရာလေးဆယ်ချနှစ်
 ၄၄ ယောက်။၊ ဟာရိပ်အမျိုးသားတထောင်တဆယ်ချနှစ်
 ၄၅ ယောက်တည်း။
 ၄၆ လေဝိသားစာရင်းဟူမူကား။ ဟောဒိအမျိုးထဲက
 ၄၇ ယောရှုအမျိုးနှင့်ကောဒမေလအမျိုးသားချနှစ်ဆယ်
 ၄၈ လေးယောက်။၊ သီချင်းသည်။ အာသပ်အမျိုးသားတ
 ၄၉ ရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်။၊ တံခါးစောင့်အမျိုးသား
 ၅၀ တည်းဟူသောရှုလူအမျိုးသား။ အာတာအမျိုးသား။
 ၅၁ တာလမုန်အမျိုးသား။ အက္ကုလ်အမျိုးသား။ ဟတ်တအ
 ၅၂ မျိုးသား။ ဂျောဗဲအမျိုးသားပေါင်းတရာသုံးဆယ်ကိုး
 ၅၃ ယောက်တည်း။
 ၅၄ ဘုရားကျွန်ခံသူ။ဇိဟအမျိုးသား။ ဟသုဖအမျိုးသား။
 ၅၅ တဗွောက်အမျိုးသား။၊ ကေရုတ်အမျိုးသား။သယာဟအ
 ၅၆ မျိုးသား။ ပါဒုန်အမျိုးသား။၊ လေဗနအမျိုးသား။ ဟာဂဘ
 ၅၇ အမျိုးသား။ အက္ကုလ်အမျိုးသား။၊ ဟာဂပ်အမျိုးသား။ ရာလ
 ၅၈ မဲအမျိုးသား။ ဟာနုန်အမျိုးသား။၊ ဂိဒွေလအမျိုးသား။ ဂါ
 ၅၉ ဟာအမျိုးသား။ ရာယအမျိုးသား။၊ ရေဇိန်အမျိုးသား။ နေ
 ၆၀ ကောဒအမျိုးသား။ ဂဇ်အမျိုးသား။၊ ဩဇအမျိုးသား။
 ၆၁ ပါသာအမျိုးသား။ ဗေသဲအမျိုးသား။၊ အာသနာအမျိုး
 ၆၂ သား။ မဟုန်ခံအမျိုးသား။ နဗုသိပ်အမျိုးသား။၊ ဗာကဗုတ်
 ၆၃ အမျိုးသား။ ဟာကုဖအမျိုးသား။ ဟာရဟုရအမျိုးသား။
 ၆၄ | ဗာဇုလုတ်အမျိုးသား။ မဟိဒအမျိုးသား။ ဟရုရအမျိုး
 ၆၅ သား။၊ ဗာကုတ်အမျိုးသား။ သိသရအမျိုးသား။ သာမအ
 ၆၆ မျိုးသား။၊ နေဇိအမျိုးသား။ ဟတ်ဖအမျိုးသားတည်း။
 ၆၇ ဂျောလမုန်၏အစေခံကျွန်။ သောဝဲအမျိုးသား။ သော
 ၆၈ ဖရက်အမျိုးသား။ ပေရုဒအမျိုးသား။၊ ယာလအမျိုးသား။
 ၆၉ ဒါကုန်အမျိုးသား။ ဂိဒွေလအမျိုးသား။၊ ဂျေဗတ်အမျိုးသား။
 ၇၀ ဟတ္တိလအမျိုးသား။ ပေါရက်အမျိုးသား။ ဇေဗိမ်အမျိုး
 ၇၁ သား။ အာမိအမျိုးသားတည်း။၊ ဘုရားကျွန်နှင့်ဂျောလမုန်
 ၇၂ ကျွန်ပေါင်းကားသုံးရာကိုးဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။
 ၇၃ ထိုမှတပါး။ ဣသရေလအမျိုးမှန်သည်မမှန်သည်ကို
 ၇၄ ၎င်းမိမိတို့အဆွေအမျိုးကို၎င်းမပြနိုင်ဘဲတေလမေလမြို့။
 ၇၅ တေလဟာသမြို့။ ခေရပ်မြို့။ အဒုန်မြို့။ ဣမေရမြို့မှထွက်

၆၀ သွားသောသူဟူမူကား။ ဒေသာယအမျိုးသား။ တောဘိ
 အမျိုးသား။ နေကောဒအမျိုးသားပေါင်းချောက်ရာငါး
 ဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။

၆၁ ယဇ်ပရောဟိတ်အမျိုးထဲကဟာဗာယအမျိုးသား။
 ကောဇအမျိုးသား။ ဂိသန်ပြည်သားဗာဇိလဲသို့တယောက်
 နှင့်ရံဖက်၍ယောက္ခမအမည်ကိုရသောဗာဇိလဲအမျိုး
 ၆၂ သားတို့သည်။ စာရင်းဝင်သောလူရုတွင်မိမိတို့စာရင်းကို
 ရှာ၍မတွေ့သောကြောင့်အမျိုးမစစ်။ ယဇ်ပရောဟိတ်အ
 ၆၃ ရာကိုမခံရကြ။ ပြုရိမ်နှင့်သုမိင်ပါသောယဇ်ပရောဟိတ်
 မပေါ်မီတိုင်အောင်သူတို့သည်အတ္ထန်သန်ရှင်းသောအ
 ရာတို့ကိုမစားရဟုပြည်အုပ်မင်းစီရင်၏။

၆၄ ပရိသတ်ပေါင်းကားလေးသောင်းနှစ်ထောင်သုံးရာ
 ၆၅ ချောက်ဆယ်တည်း။ ထိုမှတပါး။ ကျန်ယောက်ျား။ ကျန်
 မိမ္မပေါင်း ခုနှစ်ထောင်သုံးရာသုံးဆယ်ခုနှစ်ယောက်။

၆၆ သီချင်းသည်ယောက်ျားမိမ္မပေါင်းနှစ်ရာ။ မြင်းပေါင်း
 ခုနှစ်ရာသုံးဆယ်ချောက်စီးလားပေါင်းနှစ်ရာလေးဆယ်
 ၆၇ ငါးစီး။ ကုလားအုတ်ပေါင်းလေးရာသုံးဆယ်ငါးစီး။ ခြံ
 ပေါင်းချောက်ထောင်ခုနှစ်ရာနှစ်ဆယ်တည်း။

၆၈ အဆွေအမျိုးသူကြီးအချို့တို့သည်ယေရုရှလင်မြို့။
 ဗိတ်မှာန်တော်သို့ရောက်သောအခါဗိတ်မှာန်တော်ကိုမိမိ
 ၆၉ နေရာ၌တည်ဆောက်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်သမျှအတိုင်းအ
 ထိုထိုလူ၍ရွှေဒင်္ဂါးချောက်သောင်းတထောင်။ ငွေအခွက်
 ငါးသောင်း။ ယဇ်ပရောဟိတ်အဝတ်အစုံတရာကိုတဏှာ
 ၇၀ တော်ထဲသို့သွင်းကြ၏။ ထိုသို့ယဇ်ပရောဟိတ်။ လေဝီ
 သား။ သာမညလူအချို့။ သီချင်းသည်။ တံခါးစောင့်။ ဘုရား
 ကျန်တို့သည်မိမိတို့နေရာမြို့ရွာတို့၌နှင့်ဣသရေလပြည်
 သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်မိမိတို့နေရာမြို့ရွာတို့၌
 ၇၁ ငှက်နေရာကျကြ၏။

၇၂ သတ္တမလဆုတ်မှမြို့ရွာအရပ်ရပ်၌နေသောဣသ
 ရေလအမျိုးသားလူအပေါင်းတို့သည်ယေရုရှလင်မြို့သို့
 ၇၃ တညီတညွတ်တည်းလာ၍ရဝေးကြ၏။ ထိုအခါယောဇ
 ဒက်သားယောရှုနှင့်သူ၏ညီအစ်ကို။ ယဇ်ပရောဟိတ်
 များ။ ရှာလသေလသားဇေရုဗဗေလနှင့်သူ၏ညီအစ်ကို
 များတို့သည်ထ၍ဘုရားသခင်၏လူမောရှေရေးထား
 သောပညတ္တိကျမ်းစာ၌ပါသည်အတိုင်းမီးရှို့ရာယဇ်ပရော
 ၇၄ ကိုပူဇော်လိုသောငှါဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်
 ၇၅ ယဇ်ပရောဟိတ်တည်ကြ၏။ ထိုပြည်အရပ်ရပ်၌နေသော

သူတို့ကိုကြောက်သော်လည်းယဇ်ပရောဟိတ်ကိုမိမိဘိနပ်
 ပေါ်မှာတည်ထား၍နံနက်ညဦးမပြတ်။ မီးရှို့ရာယဇ်ပရော
 ၇၆ ကိုထာဝရဘုရားအားပူဇော်ကြ၏။ ကျမ်းစာလာသည်
 အတိုင်းသကောနေပွဲကိုလည်းခံ၍တရားနှင့်အညီနေ့တိုင်း
 ပြုသင့်သောဝတ်ကိုပြုလျက်နေ့တိုင်းမီးရှို့ရာယဇ်ပရော
 ၇၇ အရေအတွက်နှင့်ပူဇော်ကြ၏။ ထိုနောက်မှအမြို့ပူဇော်
 ရသောယဇ်ပရောဟိတ်။ လဆန်းနေ့၌ငှက်ထာဝရဘုရားအဖို့သန်ရှင်း
 စေသောဓမ္မပွဲနေ့၌ငှက်ပူဇော်ရသောယဇ်ပရောဟိတ်။ ထာဝရဘုရား
 အားအလိုလိုပူဇော်သကာကိုဆောင်ခဲ့သောသူအသီး
 အသီးအဖို့ပူဇော်ရသောယဇ်ပရောဟိတ်ကိုပူဇော်လျက်နေကြ
 ၇၈ ၏။ ဗိတ်မှာန်တော်တို့ကိုမြင်ကိုမချသေးသော်လည်း
 သတ္တမလတရက်နေ့မှစ၍မီးရှို့ရာယဇ်ပရောဟိတ်ကိုထာဝရ
 ၇၉ ဘုရားအားပူဇော်ကြ၏။ ပန်းရန်သမားနှင့်လက်သမား
 တို့အားလည်းငွေကိုပေးကြ၏။ ပေရသီရှင်ဘုရင်က
 ရှေ့အခွင့်ပေးတော်မူသည်အတိုင်းအာရဇ်သစ်သားကို
 လေဗနန်တောင်မှယုပေဆိပ်သို့ဆောင်စေခြင်းငှါဖိနုန်မြို့
 သားနှင့်ထုရမြို့သားတို့အားစားစရိတ်နှင့်ဆီများကိုပေး
 ၈၀ ကြ၏။

၈၁ ယေရုရှလင်မြို့။ ဗိတ်မှာန်တော်သို့ရောက်သောဒုတိယ
 နှစ်။ ဒုတိယလတွင်ရှာလသေလသားဇေရုဗဗေလ။ ယော
 ဇဒက်သားယောရှု။ ကျန်ကြွင်းသောညီအစ်ကို။ ယဇ်
 ပရောဟိတ်။ လေဝီသားများ။ အချုပ်ခံရသောလူရုထဲက
 ထွက်၍ယေရုရှလင်မြို့သို့လာသောလူများအပေါင်း
 တို့သည်ထ၍ဗိတ်မှာန်တော်တည်ဆောက်ခြင်းအမှုကို
 ၈၂ နှိုးဆော်စိမ့်သောငှါလေဝီသားတို့ကိုခန့်ထားကြ၏။ ထို
 အခါယုဒအမျိုးယောရှုနှင့်သူ၏သားညီများ။ ကပ်မျေလ
 နှင့်သူ၏သားများ။ လေဝီအမျိုးဟောနဒ်သားများ။ သူတို့
 သားနှင့်ညီများတို့သည်ဗိတ်မှာန်တော်ကိုတည်ဆောက်
 လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါထကြ၏။

၈၃ | လုပ်ဆောင်သောသူတို့သည်ထာဝရဘုရား၏ဗိတ်မှာန်
 တော်တို့ကိုမြင်ကိုချသောအခါဣသရေလရှင်ဘုရင်
 ဒါဝိဒ်စီရင်သည်အတိုင်းထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကို
 ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါတံပိုးကိုင်သောယဇ်ပရောဟိတ်များ။
 ၈၄ ခွက်ကွင်းကိုင်သောလေဝီအမျိုး။ အာသပ်သားများတို့
 ကိုခန့်ထားကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ကောင်းမြတ်
 တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုး၌ပြတော်မူသောကရုဏာ
 ၈၅ တော်အစည်အမြဲတည်ပါသည်ဟူ၍ဂုဏ်တော်ကိုချီး
 မွှမ်းလျက်ကျေးဇူးတော်ကိုဝန်ခံလျက်အသံမြိုင်၍အ

တည်တည်သိချင်းဆိုကြ၏။ ဗိတ်မှာနိတော် ဘိုက်မြစ်ကို
 ချရသောကြောင့်လူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား
 ၏ဂုဏ်တော်ကိုမျိုးငွေလျက်ကြီးသော အသံနှင့်ကျွေး
 ၁၂ ကျော်ကြ၏။ သို့ရာတွင် အသက်ကြီး၍အရင် ဗိတ်မှာနိ
 တော်ကိုမြင်ဘူးသောယထိပရောဟိတ်။ လေဝိသား။ အ
 ဆွေအမျိုးသူကြီးအများတို့သည် နောက်ဗိတ်မှာနိတော်
 ကို မြင်ကျလျက်ရှိသည်ကို မြင်သော အခါကြီး စွာ
 သောအသံနှင့်ငိုကျွေးကြ၏။ လူအများတို့သည်လည်းဝမ်း
 ၁၃ မြောက်သောဗိတ်နှင့်ကျွေးကျော်ကြ၏။ ထိုသို့ပြုသော
 ကျွေးကျော်သံနှင့်ငိုကျွေးသံကို ကြားသောသူတို့သည်
 ပိုင်းချား၍မသိနိုင်ကြ။ လူများကို သည်ကြီးစွာသော အ
 သံနှင့်ကျွေးကျော်သောကြောင့်ဘေးသော အရပ်၌ ကြား
 ရလေ၏။

၁၄ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောအမျိုးသားတို့သည် ဣသ
 ရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဖို့ဗိတ်မှာနိ
 တော်ကိုတည်ကြသည်ဟုယုဒအမျိုးနှင့်ဗယ်ဒန်အမျိုး၏
 ၁၅ ရန်သူတို့သည်ကြားလျှင်၊ အေရုဗဗေလနှင့် အဆွေအမျိုး
 သူကြီးတို့သံသိုလာ၍ငါတို့သည်သင်တို့ထံ၌တည်းခိုပါ
 ရအေးသင်တို့၏ဘုရားသခင်ကိုသင်တို့ရှာသကဲ့သို့ငါ
 တို့လည်းရှာကြ၏။ ငါတို့ကို၍ပြည်သို့ဆောင်ခဲ့သောအာ
 ၁၆ ရှုရှင်ဘုရင်သေရဟနွန်လက်ထက်မှစ၍ထိုဘုရားသ
 ခင်အားယထိပရောဟိတ်သည် ဟုဆိုကြသော်၊ အေရုဗဗေ
 လနှင့်ပေတရှုအစရှိသောဣသရေလအဆွေအမျိုးသူကြီး
 တို့ကငါတို့၏ဘုရားသခင်အဖို့ဗိတ်မှာနိတော်တည်
 ၁၇ ခြင်းအမှုကိုသင်တို့သည်ငါတို့နှင့်ပိုင်း၍မလုပ်ရ။ ပေရ
 သ်ရှင်ဘုရင်ကုရမင်းကြီးအဖို့နိတော်အဘိုင်းဣသရေ
 လအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဖို့ငါတို့သည်
 ၁၈ ကိုယ်တိုင်တည်ရမည်ဟုပြန်ပြောကြ၏။ ထိုအခါပြည်
 သားတို့သည်ယုဒအမျိုးတို့ကိုလက်အားလျှော့စေ၍တည်
 ၁၉ ဆောက်ခြင်းအမှုကိုနှောင့်ရှက်ကြ၏။ ယုဒအမျိုးသား
 တို့၏အကြံကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ပေရသ်ရှင်ဘုရင်ကုရ
 လက်ထက်ကာလပတ်လုံးမှသည်ပေရသ်ရှင်ဘုရင်ဒါရိ
 လက်ထက်တိုင်အောင်ရှေ့နေတို့ကိုငြား၍ထားကြ၏။
 ၂၀ ၊ အာရှုရုနန်းထိုင်စကယုဒပြည်သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သား
 တို့၌အပြစ်ဘင်သောဣသရေဘုရားပေးလိုက်ကြ၏။
 ၂၁ အာတဇဇရစ်လက်ထက်၌ခါး၁၁။ မိသရေဒတ်။ တ
 ၂၂ ဗလနှင့်အချားသောအပေါင်းအဖော်တို့သည်ရှုဂိုတာ

သာစကားနှင့်ရေးသောဣသရေဘုရားပေးလိုက်ကြ၏။
 ၂၃ ၊ စာဘိုက်ဝိုးရေဟုံနှင့် မြို့စာရေးရှိမရှေ့တို့သည်ယေရုရှလင်မြို့ကိုရန်ဘက်ပြု
 ၂၄ လျက် အာတဇဇရစ်မင်းကြီးထံသို့စာပေးလိုက်၍၊ စာ
 တိုက်ဝိုးရေဟုံ။ မြို့စာရေးရှိမရှေ့နှင့်အချားသောအပေါင်း
 အဖော်။ မိန့်ပြည်သား။ အဖာသသက်ပြည်သား။ တာပေ
 လပြည်သား။ အဖာရသပြည်သား။ အာခေပပြည်သား။
 ၂၅ ဗာဗုလုန်ပြည်သား။ ရှုရှင်ပြည်သား။ ဒေဟာပြည်သား။
 ၂၆ ဖေပြည်သားအစရှိသော။ ကြီးမြတ်သောမင်းအာသနုပြု
 ဆောင်ခဲ့၍ရှုမာဒ်မြို့ရှာတို့၌နေရာချသောသူများနှင့်မြို့
 အနောက်ဘက်၌နေသောအချားသူများတို့သည်၍မည်
 ၂၇ သောနေရက်ကပလတွင်၊ အာတဇဇရစ်မင်းကြီးထံသို့
 ပေးလိုက်သောစာဟူမူကား။ မြစ်အနောက်ဘက်၌နေ
 သောကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည်၍မည်သောနေရက်ကာလ
 ၂၈ တွင်လျှောက်ပါ၏။ အထံတော်မှကျွန်တော်တို့ရှိရာသို့
 နောက်လာသောယုဒလူတို့သည်ဘိုးညစ်၍ပုန်ကန်တတ်
 သောယေရုရှလင်မြို့ကိုတည်လျက်မြို့ရိုးအခြစ်ကဲ့သို့
 ၂၉ လက်စသတ်လှသည်ကိုသိမှတ်တော်မူပါ။ ထိုမြို့ကိုတည်
 ပြန်၍မြို့ရိုးကိုလက်ဝဲသတ်လျှင်ငွေတော်ခွဲခြင်းကိုမခံ
 အခွန်တော်အခဏာကတော်ကိုမပေးဘဲနေ၍နိုင်ငံတော်
 ၃၀ အကျိုးခံပါလိမ့်မည်ကိုသိမှတ်တော်မူပါ။ ကျွန်တော်တို့
 သည်ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်အသက်မွေးရသောသူဖြစ်
 သည်နှင့်အညီကိုယ်တော်၌ဘုန်းတော်လျှော့ကြောင်းကို
 ကြည့်၍မနေသင့်သောကြောင့်ဘိုးတော်ဘေးတော်တို့၏
 ၃၁ မှတ်စာကိုစစ်ကြောတော်မူမည်အကြောင်း။ ဤလျှောက်
 စာကိုပေးလိုက်ပါ၏။ ယေရုရှလင်မြို့သည်ပုန်ကန်တတ်
 သောမြို့။ ရှင်ဘုရင်အကျိုးနှင့်နိုင်ငံတော်အကျိုးစီးပွား
 ကိုဖျက်ဆီးတတ်သောမြို့ဖြစ်ဘူး၍ရှေးကာလ၌မြို့ထဲမှာ
 ပုန်ကန်သောအကြံကိုအစည်ပြုစုသောကြောင့်အမတ်
 ၃၂ အဖျက်ခံရပါသည်အကြောင်းအရာများကိုသိမှတ်စာ၌
 တွေ့၍သိတော်မူပါလိမ့်မည်။ ထိုမြို့ကိုတည်ပြန်၍မြို့ရိုးကို
 လက်စသတ်လျှင်ကိုယ်တော်သည်မြစ်အနောက်ဘက်
 ၃၃ ၌အပိုးရတော်မမူကြောင်းကိုကျွန်တော်တို့လျှောက်
 ထားပါသည်ဟုစာ၌ပါသတည်း။
 ၃၄ ရှင်ဘုရင်သည်စာဘိုက်ဝိုးရေဟုံနှင့်မြို့စာရေးရှိမ
 ရှေ့စ၍ရှုမာဒ်မြို့၌နေသောထိုသူတို့၏အပေါင်းအဖော်
 များ။ မြစ်အနောက်ဘက်၌နေသောအချားသူများတို့ရှိ
 ၃၅ ရာသို့ပြန်ပေးလိုက်သောစာဟူမူကား။ ဤမည်သော

နေရက်ကာလတွင်ငါရေး၍သင်တို့ချစ်သာပါစေ။ထင်
 သို့သင်တို့ပေးလိုက်သောစာကိုရှေ့မှာအနက်ပြန်၍
 ၁၉ ဖတ်ပြီ။ငါမှာထားသည့်အဘိုင်းဝစ်ကြောကြသောအခါ
 ထိုမြို့သည်ရှေးကာလ၌ရှင်ဘုရင်တို့ကိုပုန်ကန်ကြောင်း။
 မကောင်းသောအကြံကိုကြံတတ်သောမြို့။ပုန်ကန်တတ်
 ၂၀ သောမြို့ဖြစ်ကြောင်း။ငွေတော်ကိုခွဲလျက်အခွန်တော်အ
 ကောက်တော်ကိုခံလျက်မြစ်အနောက်ဘက်တရှောက်
 လုံးကိုအစိုးရ၍တန်ခိုးကြီးသောရှင်ဘုရင်တို့သည်ယေ
 ၂၁ ရှုရှလင်မြို့၌နေဘူးကြောင်းများကိုသိရ၏။သို့ဖြစ်၍
 ငါသည်အခွင့်မပေး၍ဘိုင်အောင်ထိုသူတို့သည်မြို့ကို
 မတည်ဘဲနေစေမည်အကြောင်း။အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆို
 ၂၂ ကြလော့။နိုင်ငံတော်အကျိုးမပျက်စီးစေခြင်းငှါသတ်
 ပြု၍ဤအမှုကိုစေ့စေ့ကြည့်ရှုကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၃ အာဘဇေရဝိမင်းကြီးစာကိုရေပုဒ်၌မြို့စာရေးရှိမရှဲ့
 အစရှိသောသူတို့အပေါင်းအဖော်ရှေ့မှာဖတ်ပြီးလျှင်သူ
 တို့သည်ယေရှုရှလင်မြို့။ယုဒလူတို့ရှိရာသို့အလျင်အမြန်
 သွား၍ယုဒလူတို့၏အလုပ်အကိုင်ကိုအနိုင်အထက်ဆုံး
 ၂၄ တားကြ၏။ထိုသို့ယေရှုရှလင်မြို့၏ဗိတ်မှာန်တော်တည်
 ခြင်းအမှုပြတ်၍ပေရသိရှင်ဘုရင်ဒါရိနန်းစံနှစ်တိုင်
 အောင်လက်စမသတ်ဘဲနေလေ၏။

၁ ထိုအခါပရောဖက်ဟဲဒ်နှင့်ဆူဒေါသားပရောဖက်
 ဇာခရိလူတို့သည်ယုဒပြည်သူ။ယေရှုရှလင်မြို့သား။
 ၂ ယုဒလူတို့အားထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့်ဟောကြ၏။ထို
 သို့ဘုရားသခင်၏ပရောဖက်တို့သည်ပိုင်းသဖြင့်ရှာလ
 သေသသားဇေရုဗဗေလနှင့်ယောဇနက်သားယောရှုသည်
 ထ၍ယေရှုရှလင်မြို့၏ဗိတ်မှာန်တော်ကိုတည်စပြုပြန်
 ကြ၏။

၃ ထိုအခါမြစ်အနောက်ဘက်မြို့ဝန်တာတနဲ့နှင့်ရှေ
 သာဗောဇနဲမှစ၍သူတို့အပေါင်းအဖော်တို့သည်လာ၍ဤ
 အိမ်ကိုတည်ဆောက်ရမည်။ဤမြို့ရိုးကိုပြုပြင်ရမည်
 ၄ အကြောင်း။အဘယ်သူမှာထားသနည်းဟူ၍၎င်း။ဤအိမ်
 ကိုတည်ဆောက်သောသူတို့၏အမည်ကားအဘယ်သို့
 ၅ နည်းဟူ၍၎င်းမေးစစ်ကြသော်လည်း။ဒါရိမင်းအမိန့်တော်
 မရောက်မှီအလုပ်အကိုင်မပြတ်ဘဲခြင်းငှါဘုရားသခင်
 ၆ သည်ယုဒအမျိုးသားအသက်ကြီးသူတို့ကိုထောက်ရှု
 တော်မူ၏။သို့ဖြစ်၍အထံတော်သို့လျှောက်စာကိုပေး
 လိုက်ကြ၏။

၇ မြစ်အနောက်ဘက်မြို့ဝန်တာတနဲ့နှင့်ရှေသာဗောဇ
 ၈ နဲမှစ၍သူတို့အပေါင်းအဖော်။မြစ်အနောက်ဘက်၌နေ
 သောအဖာသသက်လူတို့သည်ဒါရိမင်းကြီးထံသို့ပေး
 လိုက်သောစာချက်ဟူမူကား။ဒါရိမင်းကြီး၌အစည်အဝင်
 ၉ သာရှိပါစေသော။ကျွန်တော်တို့သည်ယုဒပြည်တွင်ကြီး
 မြတ်သောဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ရောက်၍ထိုအ
 ရပ်သားတို့သည်အိမ်တော်ကိုကျောက်ကြီးနှင့်တည်
 လုပ်လျက်ကျောက်သရုပ်ပေါ်မှာသစ်သားကိုတင်လျက်
 အလျင်အမြန်လုပ်ဆောင်၍အကြံထမြောက်ကြောင်းကို
 ၁၀ သိမှတ်တော်မူပါ။ဤအိမ်ကိုတည်ဆောက်ရမည်။ဤ
 မြို့ရိုးကိုပြုပြင်ရမည်အကြောင်း။အဘယ်သူမှာထားသ
 ၁၁ နည်းဟူ၍၎င်း။သူကြီးတို့၏အမည်များကိုစာရင်းယူ၍
 အထံတော်သို့ပေးလိုက်ခြင်းငှါသူကြီးတို့၏အမည်များ
 ၁၂ ကို၎င်းအသက်ကြီးသူတို့၌မေးမြန်းသောအခါ။သူတို့က
 ငါတို့သည်ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးအရှင်ဘုရားသခင်
 ၁၃ ၏ကျွန်တော်ဖြစ်ကြ၏။ရှေးကာလ၌ကြီးမြတ်သောအသ
 ရေလရှင်ဘုရင်တည်ထောင်တော်မူသောအိမ်တော်ကို
 ၁၄ ယခုပြုပြင်ကြ၏။ငါတို့ဘိုးဘေးတို့သည်ကောင်းကင်
 ဘုံ၏အရှင်ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်
 သောကြောင့်သူတို့ကိုခါလဒ်မင်း။ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေ
 ဗုခန်နေဇာလက်သို့အပ်တော်မူသဖြင့်ထိုရှင်ဘုရင်သည်
 ဤအိမ်တော်ကိုဖျက်ဆီး၍ပြည်သားတို့ကိုဗာဗုလုန်မြို့
 ၁၅ သို့သိမ်းသွား၏။ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကုရုသည်နန်းစံ
 ပဌမနှစ်တွင်ဤဗိတ်မှာန်တော်ကိုပြုပြင်ရမည်အကြောင်း
 ၁၆ မိန့်တော်မူ၏။နေဗုခန်နေဇာသည်ယေရှုရှလင်မြို့၏
 ဗိတ်မှာန်တော်ထဲကထုတ်၍ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်
 ၁၇ နှင့်ဆိုင်သော်လည်းဗာဗုလုန်မြို့၏ဗိတ်မှာန်သို့ဆောင်
 သွားသောရွှေတန်ဆာ။ငွေတန်ဆာတို့ကိုကုရုမင်းကြီး
 သည်ဗာဗုလုန်မြို့၏ဗိတ်မှာန်ထဲကတဖန်ထုတ်၍ရှေရှ
 ၁၈ ဗာဇာအမည်၌မြို့ဝန်အရာ၌ခန့်ထားသောသူလက်သို့
 အပ်တော်မူလျက်။ဤတန်ဆာတို့ကိုယူ၍ယေရှုရှလင်မြို့
 ၁၉ ၏ဗိတ်မှာန်တော်သို့ဆောင်သွားလော့။ဘုရားသခင်
 ၏အိမ်တော်ကိုမိမိနေရာ၌တည်ပြန်စေဟုမိန့်တော်မူ
 ၂၀ သည်အတိုင်း။ထိုရှေရှဗာဇာသည်လာ၍ယေရှုရှလင်မြို့
 ၏ဘုရားအိမ်တော်အမြစ်ကိုချထားသဖြင့်ထိုအချိန်မှစ
 ၂၁ သတ်သေးဟုပြန်ပြောကြ၏။သို့ဖြစ်၍ယေရှုရှလင်မြို့
 ဘုရား၏အိမ်တော်ကိုတည်ရမည်အကြောင်း။ကုရုမင်း

ကြီးအမိန့်တော်ရှိသည်မရှိသည်ကိုသိထိုသဖြင့်ဗာဗုလုန်
မြို့ဘဏ္ဍာတော်တိုက်၌ရှာဖွေစေခြင်းငှါအလိုတော်ရှိ
လျှင်ရှာဖွေစေတော်မူပါ။နောက်တဖန်၍အမှု၌အလို
တော်ရှိသည်အတိုင်းကျွန်တော်တို့ဆီသို့အမိန့်တော်စာ
ကိုပေးလိုက်တော်မူပါဟုလျှောက်စာ၌ပါသတည်း။

- ၁ ထိုအခါဒါရိမင်းကြီးအမိန့်တော်နှင့်ဗာဗုလုန်မြို့ဘဏ္ဍာ
- ၂ တော်ထားရာစာတိုက်၌ရှာဖွေကြ၏။မေဒိပြည်။အာခ
- မေသမြို့နန်းတော်၌စာလိပ်ကိုတွေ့၍စာလိပ်၌ပါသော
- ၃ စကားဟူမူကား။ယဇ်ပူဇော်ရာအိမ်တော်ကိုတည်စေ။
- တိုက်မြစ်ကိုခိုင်ခံ့စွာချထားစေ။အမြင့်အတောင်ချောက်
- ၄ ဆယ်။အနံအတောင်ချောက်ဆယ်ရှိ၍။ကြီးသော
- ကျောက်တန်းသုံးဆင့်။အသစ်သောသစ်သားတန်းတ
- ဆင့်နှင့်အထပ်ထပ်တည်စေ။စရိတ်များကိုလည်းဘဏ္ဍာ
- ၅ တော်ထဲကထုတ်၍ပေးစေ။ယေရုရှလင်မြို့၏မိတ်မှာန်
- တော်ထဲကနေဗုဒ္ဓနီဇေဇာထုတ်၍ဘုရားသခင်၏အိမ်
- တော်နှင့်ဆိုင်သော်လည်းဗာဗုလုန်မြို့သို့ဆောင်ခဲ့သော
- ရွာတန်ဆာငွေတန်ဆာတို့ကိုပြန်ပေးစေ။ယေရုရှလင်မြို့
- ၏မိတ်မှာန်တော်သို့ပို့၍အလုံးစုံတို့ကိုဘုရားအိမ်တော်ထဲ
- တွင်မိမိတို့နေရာ၌ထားစေဟုကုရမင်းကြီးသည်နန်းစံ
- ပဌမနှစ်တွင်ယေရုရှလင်မြို့၏ဘုရားအိမ်တော်အမှုမှာအ
- ၆ မိန့်တော်ရှိ၏။သို့ဖြစ်၍မြစ်အနောက်ဘက်မြို့ဝန်တာတ
- နဲ့။ရှေ့သာဗောဇနဲ့နှင့်သင်တို့အပေါင်းအဖော်တည်းဟူ
- သော။မြစ်အနောက်ဘက်၌နေသောအဖာသသက်လူ
- ၇ တို့။ထွက်သွားကြ။ထိုဘုရား၏အိမ်တော်တည်ခြင်းအ
- မှုကိုမဆီးမတားကြနှင့်။ယုဒမြို့ဝန်နှင့်ယုဒအမျိုးအသက်
- ကြီးသူတို့သည်ထိုအိမ်တော်ကိုမိမိနေရာ၌တည်ပါလေ
- ၈ စေ။ထိုမှတပါး။သင်တို့သည်ထိုဘုရား၏အိမ်တော်တည်
- ခြင်းအမှုကိုယုဒအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့နှင့်ကူညီရမည်
- အကြောင်း။သူတို့သည်အဆီးအတားမရှိစေခြင်းငှါ
- ၉ မြစ်အနောက်ဘက်၌ခံသောအခွန်တော်တည်းဟူသော
- ဘဏ္ဍာတော်ထဲကအိမ်တော်တည်စရာစရိတ်ကိုချက်ချင်
- ထုတ်ပေးရမည်အကြောင်း။ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။ထိုမှတ
- ၁၀ ပါး။သူတို့သည်မွေးကြိုင်သောယဇ်ပူဇော်ကိုကောင်းကင်
- ဘုံ၏အရှင်ဘုရားသခင်အားပူဇော်၍ရှင်ဘုရင်အသက်။
- ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏အသက်အဖို့ဆုတောင်းစေခြင်း
- ငှါသူတို့လိုချင်သမျှ။ယေရုရှလင်မြို့ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်တို့
- မိရ်သည့်အတိုင်းကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်ဘုရားသခင်

- အားမီးရှိရာယဇ်ပူဇော်စရာဘို့နွား။သိုးထီး။သိုးသ
- ယယ်။စပါး။ဆား။စပျစ်ရည်။ဆီတို့ကိုနေ့တိုင်းအစည်
- ၁၁ မပြတ်ပေးစေ။၎င်းနည်း။အကြင်သူသည်၍အမိန့်တော်ကို
- ညှင်းဆန်လျှင်ထိုသူ၏အိမ်မှသစ်တိုင်ကိုနှုတ်ယူ၍စိုက်
- ပြီးမှသူကိုလည်ဆွဲချစေ။သူအိမ်ကိုလည်းနောက်ချေးပုံ
- ၁၂ ဖြစ်စေဟုငါအမိန့်တော်ရှိ၏။ယေရုရှလင်မြို့၏ဘုရား
- အိမ်တော်ကိုကျိုးပဲ့ပျက်စီးစေခြင်းငှါပြုသောရှင်ဘုရင်
- နှင့်ဆင်းရဲသားအပေါင်းတို့ကိုထိုအရပ်၌နာမတော်တည်
- စေသောဘုရားသခင်သည်ပျက်ဆီးတော်မူပါစေသော။
- ငါဒါရိသည်အမိန့်တော်ကိုပေး၏။အမိန့်တော်အတိုင်း
- အလျင်အမြန်ပြုစေဟုပေးလိုက်သတည်း။
- ၁၃ ထိုအခါဒါရိမင်းကြီးပေးလိုက်သောအမိန့်တော်အ
- တိုင်းမြစ်အနောက်ဘက်မြို့ဝန်တာတနဲ့။ရှေ့သာဗောဇနဲ့
- နှင့်သူတို့အပေါင်းအဖော်တို့သည်အလျင်အမြန်ပြုကြ
- ၁၄ ၏။ယုဒအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့သည်တည်ဆောက်၍
- ပရောဖက်ဟုခေါ်၍နှင့်အသားဇာခရိဟောသောအားဖြင့်
- အကြံထမြောက်ကြ၏။အသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်
- အမိန့်တော်နှင့်ပေရသိရှင်ဘုရင်ကုရမင်း။ဒါရိမင်းအ
- မိန့်တော်အတိုင်းတည်ဆောက်၍လက်စသတ်ကြ၏။
- ၁၅ ဒါရိမင်းကြီးနန်းစံချောက်နှစ်။အာဒါလ။သုံးရက်နေ့
- တွင်အိမ်တော်သည်ပြီးပြည့်စုံ၏။
- ၁၆ အသရေလအမျိုးသား။ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်။လေဝိသား
- အစရှိသော။သိမ်းသွားခြင်းကိုခံဘူးသောအမျိုးသားချင်း
- ရှိသမျှတို့သည်ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ကိုဝပ်မြောက်
- ၁၇ သောမိတ်နှင့်အနုမောဒနာပွဲခံကြ၏။ထိုအိမ်တော်၏အ
- နုမောဒနာပွဲတွင်နွားတရာ။သိုးထီးနှစ်ရာ။သိုးသယံ
- လေးရာကို၎င်းအသရေလအမျိုးတဆယ်နှစ်မျိုးအလိုက်။
- အမျိုးသားအပေါင်းတို့၏အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပူဇော်ဟူ
- သောဆိတ်တီးတဆယ်နှစ်ကောင်ကို၎င်းယဇ်ပူဇော်ကြ
- ၁၈ ၏။မောရှေကျမ်းစာ၌ပါသည်အတိုင်းယေရုရှလင်မြို့၌
- ဘုရားဝတ်ကိုပြုစေခြင်းငှါယဇ်ပူဇော်ဟိတ်အသီးအသီး
- တို့ကို၎င်းသင်းဖွဲ့သောလေဝိသားတို့ကို၎င်းခန့်ထားကြ
- ၁၉ ၏။သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောအမျိုးသားတို့သည်ပဌ
- မလ။တဆယ်လေးရက်နေ့တွင်ပသခါပွဲကိုလည်းခံကြ
- ၂၀ ၏။ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်နှင့်လေဝိသားတို့သည်တညီတညွတ်
- တည်းကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေ၍အလုံးစုံတို့သည်သန့်ရှင်း
- သဖြင့်မိမိတို့အဖို့မှစ၍ပေါက်ဖော်ချင်းယဇ်ပူဇော်ဟိတ်
- တို့အဖို့နှင့်သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောအမျိုးသားအ

၂၄ ချောက်ရမည်နည်း။ ထိုမှတပါး။ ယဇ်ပရောဟိတ်။ လေဝိ
 သား။ သိချင်းသည်။ တံခါးစောင့်။ ဘုရားကျွန်။ ဘုရားသ
 ခင်၏။ အိမ်တော်အမှုစောင့် တရုတ်ယောက်၌မျှငွေတော်
 ကိုမခွဲစေနှင့်။ အခွန်တော်အကောက်တော်ကိုမခံမယူ
 ၂၅ စေနှင့်ဟုငါမှာလိုက်၏။ သင်ဇေရုသည်လည်းသင်၏
 ဘုရားသခင်တရားကိုနားလည်သောမြစ်အနောက်ဘက်
 သားအပေါင်းတို့တွင်တရားမှုကိုစီရင်စေခြင်းငှါ ဂင်မ
 သိသောသူတို့ကိုသွန်သင်စေခြင်းငှါဂင်မင်းများ။ ထရား
 သူကြီးများကိုသင်၏ဘုရားသခင်ညာဏ်နှင့်သင်ပြည့်စုံ
 ၂၆ သည်အတိုင်းခန့်ထားလော့။ သင်၏ဘုရားသခင်တရား
 နှင့်ရှင်ဘုရင်အိမ်တော်ကိုညှင်းဆန်သောသူမည်သည်
 ကားအသေသတ်ခြင်း။ နှင်ထုတ်ခြင်း။ ဥစ္စာသိမ်းယူ
 ခြင်း။ ထောင်ထဲမှာထောင်ထားခြင်းတည်းဟူသောရာ
 ဇာတ်တရုတ်အလျင်အမြန်ခံစေဟုအိမ်တော်စာ
 နှိပ်ပါသတည်း။

၂၇ ယေရုရှလင်မြို့၏မိတ်မှာနတ်တော်ကိုတင့်တယ်စေမည်
 အကြံကိုရှင်ဘုရင်မိတ်နှစ်လုံးထဲသို့သွင်းပေးတော်မူထ
 သော။ ရှင်ဘုရင်ရှေ့။ အတွင်းဝန်များ။ ဗိုလ်မင်းများရှေ့
 မှာအားအခွင့်ပေးတော်မူသောဘိုးဘေးတို့၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားသည်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။

၂၈ ၊ ထိုသို့ငါ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားတန်ခိုးတော်
 ကြောင့်ငါသည်ခွန်အားရှိ၍ ငါနှင့်အတူလိုက်သွားရ
 သောသူသရေလအမျိုးအကြီးအကဲတို့ကိုရဝေးစေ၏။

၁ နာဘဇေရုဇိမင်းကြီးလက်ထက်၌ငါနှင့်အတူဗာဗု
 လုန်မြို့မှထွက်သွားသောသူအစေ့အမျိုးသူကြီးတို့၏
 ၂ သားစည်မြေးဆက်စာရင်းဟူမူကား။ ဖိနဟတ်အမျိုး
 ဂေရရှုံ။ နုသမာအမျိုးခံယေလ။ ဒါဝိဒအမျိုးဟတ္တုတ်။
 ၃ ၊ နှေခန့်အမျိုး။ ဖာရုတ်အနွယ်ထဲကဇာခန့်နှင့်စာရင်းဝင်
 ၄ သူယောက်ျားပေါင်းတရာငါးကျိပ်။ ပါဟတ်မောဘ
 အမျိုး။ ဇေရာယသားဇေရောနဲ့နှင့်ယောက်ျားပေါင်း
 ၅ နှစ်ရာ။ နှေခန့်အမျိုး။ ယဟာဇေလသားနှင့်ယောက်ျား
 ၆ ပေါင်းသုံးရာ။ အာဒိန်အမျိုး။ ယောနုသန်သားဇေဗက်နှင့်
 ၇ ယောက်ျားပေါင်းငါးကျိပ်။ ဇလံအမျိုး။ အာသလံသား
 ၈ ယောယနှင့်ယောက်ျားပေါင်းခုနှစ်ကျိပ်။ ဂျေဗာအ
 မျိုး။ မိက္ခေလသားဇေဗဒိနှင့်ယောက်ျားပေါင်းရှစ်ကျိပ်။
 ၉ ၊ သွာဘအမျိုး။ ယေဟေလသားဩဗဒိနှင့်ယောက်ျား
 ၁၀ ပေါင်းနှစ်ရာတကျိပ်ရှစ်ယောက်။ ဂျေလောဒိတ်အမျိုး။

ယောသိဗိသားနှင့်ယောက်ျားပေါင်းတရာချောက်ကျိပ်။
 ၁၁ ၊ ဗေဗဲအမျိုး။ ဗေဗဲသားဇာခန့်နှင့်ယောက်ျားပေါင်းနှစ်
 ၁၂ ကျိပ်ရှစ်ယောက်။ အာဇဂ်အမျိုး။ ဟတ္တုတ်သားယော
 ၁၃ ဟနန်နှင့်ယောက်ျားပေါင်းတရာတကျိပ်။ အဒေါနိက်
 အမျိုးသားတို့တွင်နောက်ကျသောသူ။ ဇေဗိဇလက်။
 ယေယေလ။ ဂျေမာယနှင့်ယောက်ျားပေါင်းချောက်ကျိပ်။
 ၁၄ ၊ မိဂဲအမျိုးသားဥသဲ။ ဇဗုဒ်နှင့်ယောက်ျားပေါင်းခုနှစ်
 ကျိပ်တည်း။

၁၅ ထိုလူများတို့ကိုအဟာဝမြို့သို့စီးသောမြစ်နားမှာ
 ငါရဝေးစေ၍သုံးရက်ပတ်လုံးတံခွဲနေကြ၏။ လူများနှင့်
 ယဇ်ပရောဟိတ်များတို့ကိုငါစစ်ဆေး၍လေဝိသားတ
 ၁၆ ယောက်ကိုမျှမထွေသောအခါ။ လူကြီးဇေရုဇာ။ အရေ
 လ။ ဂျေမာယ။ နာသန်။ ဇာခန့်။ ဗေရှုသဲ။ ပညာရှိယာရိပ်။ ဇေ
 ၁၇ နာသန်တို့ကိုခေါ်၍။ ကသိဗိမြို့သူကြီးအဒေါထံသို့သွားစာ
 နှင့်စေလွှတ်လျက်အဒေါနှင့်ကသိဗိမြို့မှာနေသောသူ၏ညီ
 အစ်ကိုဘုရားကျွန်တို့သည်ငါတို့ဘုရားသခင်အိမ်တော်
 အမှုစောင့်များကိုပေးစေခြင်းငှါသူတို့အားအာဟံသို့
 ၁၈ ပြောဆိုရမည်ကိုငါမှာလိုက်၏။ ထိုသူတို့သည်ငါတို့
 ၏ဘုရားသခင်တန်ခိုးကျေးဇူးတော်ကြောင့်နုသရေလ
 သားလေဝိ၏သားမဟာလိအမျိုးသား။ ပညာရှိတယောက်။
 ၁၉ ဂျေရဘိနှင့်သူ၏ပေါက်ဖော်တကျိပ်ရှစ်ယောက်။ ပဟာ
 ရဘိနှင့်မေရာဒိအမျိုးယေရှာယနှင့်သူ၏ပေါက်ဖော်နှစ်
 ၂၀ ကျိပ်။ လေဝိသားတို့အမှုကိုဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါဒါ
 ဝိဒ်နှင့်မူးတော်မတ်တော်ခန့်ထားသောဘုရားကျွန်များ။
 စာရင်းဝင်သည်အတိုင်းနှစ်ရာနှစ်ကျိပ်တို့ကိုခေါ်ခဲ့
 ကြ၏။

၂၁ ထိုအခါဥစ္စာများမှစ၍သူငယ်များနှင့်တကွငါတို့
 သွားစရာမှန်သောလမ်းကိုဘုရားသခင်၌ရှာ၍ရှေ့တော်
 မှာမျိုးချ်စွာကျင့်ခြင်းငှါအဟာဝမြစ်နားတွင်အစာ
 ၂၂ ရှောင်ရာအချိန်ကိုငါကျော်ညာ၏။ အကြောင်းမူကား။
 ကျွန်တော်တို့ဘုရားသခင်ကိုရှာသောသူအပေါင်းတို့
 သည်တန်ခိုးကျေးဇူးတော်ကိုခံရကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်
 တော်ကိုခွန်သောသူအပေါင်းတို့ကိုတန်ခိုးတော်ဆီးတား
 ၍အမျက်တော်သက်ရောက်စိမ့်မည်ဟုငါတို့သည်ရှင်
 ဘုရင်အားလျှောက်ထားသောကြောင့်လစ်တွင်ရန်သူ
 လက်နှင့်လွတ်စေခြင်းငှါလိုက်၍ပျံ့ရသောစစ်သူရဲ။ မြင်း
 စီးသူရဲတတပ်ကိုရှင်ဘုရင်၌မတောင်းဝံ့။ ရှက်ကြ၏။
 ၂၃ ၊ ထိုအမှုကြောင့်ငါတို့သည်အစာရှောင်၍ငါတို့ဘုရား

သခင်ကိုဆုတောင်းလျက်နေကြ၏။ ဘုရားသခင်လည်း
 ၃၄ နားထောင်တော်မူ၏။
 ၃၅ ထိုအခါယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတကျပ်နှစ်ပါး၊ ရှေ့ရ
 ဘိ၊ ဟာရှဘိနှင့်သူတို့ညီအစ်ကိုတကျပ်ကိုငါရွေးထား
 ၃၆ ပြီးလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်မှစ၍အတွင်းဝန်၊ မူးတော်မတ်တော်၊
 စည်းဝေးသောဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်
 ၃၇ ငါတို့၏ဘုရားသခင်အိမ်တော်အဖို့လှူသောပူဇော်သ
 ကာ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ တန်ဆာတည်းဟူသော၊ ငွေအခွက်ချောက်
 ၃၈ ထောင်ငါးပိဿာ၊ ငွေတန်ဆာအခွက်တထောင်၊ ရွှေအ
 ခွက်တထောင်၊ ရွှေဒင်္ဂါးတထောင်အချိန်ရှိသောရွှေအင်
 ၃၉ နှစ်ဆယ်၊ ရွှေနှင့်အမွှေဖြစ်သောရွှေကြေးဝါခပ်သောင်း
 ၄၀ နှစ်လုံးတို့ကိုငါချိန်၍အပ်လျက်၊ သင်တို့သည်ထာဝရ
 တရားအဖို့သန့်ရှင်းကြ၏။ ဤတန်ဆာတို့သည်လည်းသန့်
 ရှင်းသောတန်ဆာဖြစ်ကြ၏။ ဤငွေနှင့်ဤရွှေသည်လည်း
 ၄၁ ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားကြည်ညို
 သောစိတ်နှင့်လှူသောရွှေငွေဖြစ်၏။ ယေရုရှလင်မြို့၊ ထာ
 ၄၂ ဝရဘုရား၏အိမ်တော်အခမ်းတို့တွင်ယဇ်ပရောဟိတ်အ
 ကြီးလေးပါး၊ ဣသရေလအခေတ္တအမျိုးသားကြီးတို့ရှေ့မှာ
 ၄၃ မချိန်၍အောင်ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ကြလေဟုမှာ
 ၄၄ ထား၏။ ထိုသို့ချိန်သောရွှေ၊ ငွေ၊ တန်ဆာတို့ကိုယေရုရှ
 လင်မြို့၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်အိမ်တော်သို့လှူသောကြောင့်
 ၄၅ ဤယဇ်ပရောဟိတ်နှင့်လေဝိသားတို့သည်ခံယူကြ၏။
 ၄၆ ပဌမလ၊ တဆယ်နှစ်ရက်နေ့တွင်ငါတို့သည်အဟာ
 ဝမြစ်မှထွက်၍ယေရုရှလင်မြို့သို့ခရီးသွားကြ၏။ လမ်း
 ၄၇ နား၌ချောင်း၍နေသောရန်သူလက်မှငါတို့၏ဘုရားသ
 ၄၈ ခင်တန်ခိုးတော်ကြောင့်လွတ်လျက်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့
 ရောက်၍သုံးရက်နေကြ၏။
 ၄၉ စတုတ္ထနေ့တွင်ငါတို့ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်၌ဖိန
 ဟတ်သားလောဇာနှင့်လေဝိအမျိုးယောရှုသားယောဇာ
 ၅၀ ဗာ၊ ဗိန္နသားနောဗိတို့သည်ပုဏ်း၍ကြည့်ရှုလျက်၊ ဥရိသား
 ယဇ်ပရောဟိတ်မေရပုတ်သည်ထိုရွှေ၊ ငွေ၊ တန်ဆာရှိ
 ၅၁ သမျှတို့ကိုရေတွက်ချိန်တွယ်၍တနေ့ချင်းတွင်အချိန်
 ပေါင်းကိုမှတ်သားလေ၏။ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော
 ၅၂ လူရလဲကလွက်လာသောသူတို့သည်လည်းဣသရေလအ
 မျိုးများတို့အဖို့နားတဆယ်နှစ်ကောင်၊ သိုးသုံးဆယ်
 ၅၃ ချောက်ကောင်၊ သိုးသလယ်ခုနစ်ဆယ်ခုနှစ်ကောင်၊
 အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘုရားသခင်အိမ်တော်၌ရှိသောသူတို့ကို

သရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားသုံးနှစ်
 ၅၄ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့၏၊ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်အမှာတော်
 တို့ကိုကိုယ်သားတော်မင်း၊ မြစ်အနောက်ဘက်မြို့ဝန်တို့
 ၅၅ ခွဲအပ်၍သူတို့သည်ဣသရေလအမျိုးနှင့်ဘုရားသခင်အိမ်
 တော်ကိုပွဲရကြ၏။
 ၅၆ ထိုအမှုပြီးမှအကြီးအကဲတို့သည်ထံသို့လာ၍ယဇ်
 ပရောဟိတ်၊ လေဝိသားအစရှိသောဣသရေလအမျိုးသား
 ၅၇ တို့သည်ဤပြည်သားရင်းတို့နှင့်ပေါင်းဖော်သဖြင့်ခါနာ
 နိသူ၊ ဟိရုဗိုလ်၊ ဗေရုဗိလ်၊ ယေရုဗာဗဲလ်၊ အမ္မုန်၊ ယေရုဗာ
 ၅၈ လ်၊ ဆဲရုဗုလ်၊ အာမောရ်လ်တို့ရှိရာဗွယ်သောအကျွန်း
 ကိုကျင့်ကြပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သိမ်းသွားသော
 ၅၉ ကိုယ်တို့နှင့်ကိုယ်သားတို့နှင့်သိမ်းယူသဖြင့်သန့်ရှင်း
 သောအမျိုးသည်ဤပြည်သားရင်းအမျိုးနှင့်ရောနှောလျက်
 ၆၀ ရှိ၍အကြီးအကဲနှင့်မင်းအစရှိတို့သည်ဤဒုစရိုက်အမှုကို
 ၆၁ အဦးပြုကြပြီတကားဟုကြားပြောကြ၏။ ထိုစကားကို
 ၆၂ ငါကြားလျှင်အတွင်းအဝတ်၊ ပြင်အဝတ်ကိုဆုတ်၍ဆံ
 ပင်နှင့်မုတ်ဆိတ်ကိုနှုတ်ပြစ်ချက်မိန်းမောတွေဝေလျက်
 ၆၃ ထိုင်နေ၏။ ထိုအခါဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာ
 ၆၄ ဝရဘုရားအမိန့်တော်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူအပေါင်း
 ၆၅ တို့သည်သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောသူတို့ပြစ်မှားသော
 အပြစ်ကြောင့်ထံမှာစဉ်းဝေး၍ညဦးယံယဇ်ပရောဟိတ်ချိန်
 ၆၆ တိုင်အောင်ငါသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်နေ၏။
 ၆၇ ညဦးယံယဇ်ပရောဟိတ်ချိန်တွင်စိတ်ပျက်ရာမှထ၍အ
 တွင်းအဝတ်၊ ပြင်အဝတ်ကိုဆုတ်ပြီးလျှင်ခူးထောက်၍
 ၆၈ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်သို့လက်ဝါးတံ
 ၆၉ ကိုဖြန့်လျက်၊ အိုအကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သို့
 မပေးမိကြသင့်။ ရှက်ကြောက်၍မျက်နှာနီပါ၏။ အ
 ၇၀ ကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ပြုမိသောဒုစရိုက်တို့
 သည်အကျွန်ုပ်တို့ခေါင်းပေါ်မှာအလုပ်ထင်လွှပ်ချိန်
 ၇၁ ကြီးစွာသောအပြစ်သည်မိန်းမောကောင်းကင်သို့ပို့ပါ၏။
 ၇၂ သိုးဘေးသက်သက်မှစ၍ယနေ့တိုင်အောင်အလွန်ပြစ်
 မှားပါပြီ။ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့်ရှင်ဘုရင်နှင့်ယဇ်ပရော
 ၇၃ ဟိတ်မှစ၍အကျွန်ုပ်တို့သည်ယနေ့တိုင်အောင်ခံသ
 ကဲ့သို့တပါးအမျိုးသားရှင်ဘုရင်လက်သို့အပ်ခြင်း၊ အ
 ၇၄ သေသတ်ခြင်း၊ သိမ်းသွားခြင်း၊ လူရက်ခြင်း၊ ချက်နှာ
 ၇၅ ပျက်ခြင်းကိုခံရပါ၏။ ယခုခဏတွင်အကျွန်ုပ်တို့၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်အကျွန်ုပ်တို့ကိုတော့မဲ့
 ၇၆ လွှတ်၍ကျန်ကြွင်းခေလျက်သန့်ရှင်းသောဌာနတော်

သေးသောသူဖြစ်ပါ၏။ ကိယ်အပြစ်များကိုရှေ့တော်၌
တောင်းပန်ပါ၏။ ထိုအပြစ်ကြောင့်ရှေ့တော်၌နေရာမရ
နိုင်ပါဟုတောင်းလျှောက်လေ၏။

ထိုသို့ဖေရုသည့်ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ရှေ့မှာပျပ်
ဝပ်လျက်မျက်ရည်ကျလျက်တောင်းပန်၍ပဌနာပြုသော
အခါအလွန်များစွာသောပရိသတ်။ ဣသရေလအမျိုး
ယောက်ျား။ မိဗ္ဗ။ သူငယ်တို့သည်ဖေရုထံမှစည်းဝေး၍အ
လွန်ငိုကျွေးကြ၏။ ။ ဇလံ အမျိုး။ ယေဟောလသားရှေ့ကန်
ကလည်းငါတို့သည်ကိယ်ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှား၍ ဤ
ပြည်၌နေသောတပါးအမျိုးသားမိဗ္ဗတို့နှင့်ရံဖက်ကြပြီ။
သို့ရာတွင်ဤအမှုမှာဣသရေလအမျိုးမျှော်လင့်စရာရှိသေး
၏။ ။ သို့ဖြစ်၍အရှင်ဘုရားအစရှိသော။ ငါတို့ဘုရားသခင်
၏ပညတ်တရားကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့သတိပေး
သည်အတိုင်းဤမိဗ္ဗများနှင့်သူတို့သားသမီးများရှိသမျှကို
စွန့်ပယ်မည်ဟုငါတို့၏ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌အမိဌာန်
ပြုကြကုန်အံ့။ ဤအမှုကိုတရားရှိသည်အတိုင်းစီရင်ကြ
ကုန်အံ့။ ။ ယတော်မူပါ။ ဤအမှုကိုကိယ်တော်ဆိုင်ပါ၏။
အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်းဝိုင်း၍မစကြပါမည်။ ရဲရင့်သော
စိတ်ရှိ၍ပြတော်မူပါဟုဖေရုအားပြန်ပြောကြလျှင်။ ဖေ
ရုသည်ထ၍ယဇိပရေဟိတ်အကြီး။ လေဝိသား။ ဣသရေ
လအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ထိုစကားအတိုင်းပြု
ရမည်အကြောင်း။ သူတို့အားအကျိန်ပေး၍သူတို့သည်
ကျိန်ဆိုကြ၏။

ထိုအခါဖေရုသည်ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ရှေ့က
ထ၍လျှော့ရှိဝံသားယောဟနန်အခပ်သို့သွား၏။ ရောက်
သောအခါမုန့်ကိုမစား။ ရေကိုမသောက်ဘဲနေ၏။ အ
ကြောင်းမူကား။ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံဘူးသောသူတို့ပြစ်
မှားသောအပြစ်ကြောင့်ညည်းတွားမြည်တမ်းလေ၏။

သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောအမျိုးသားအပေါင်းတို့
သည်ယေရုရှလင်မြို့သို့စည်းဝေးစေမည့်အကြောင်း။ ။ မင်း
များနှင့်အသက်ကြီးသူများစီရင်သည်အတိုင်းသုံးရက်
အတွင်းတွင်မရောက်သောသူမည်သည်ကားသိမ်းသွား
ခြင်းအမျိုးသားပရိသတ်ထဲကနှင့်ထုတ်ခြင်းကိုခံ၍သူ
၏ဥစ္စာရှိသမျှသည်ကျိန်ဆိုအပ်သောဥစ္စာဖြစ်စေမည်
အကြောင်း။ ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ယုဒပြည်တရှောက်
လုံး၌ကျော်ညာကြ၏။

ယုဒအမျိုးနှင့်ဗယ်ဒနိအမျိုးသားယောက်ျားအပေါင်း

၁၀၀ သည်သုံးရက်အတွင်းတွင်ယေရှုရှလင်မြို့မှာစည်း
 ဝေး၍နဝမလအရက်နှစ်ဆယ်တွင်သူအပေါင်းတို့သည်
 ထိုအမှုကြောင့်ရင်လည်းထုံစွာမိစားရှာသောကြောင့်ရင်
 ထုန်ထွပ်ထွက်ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ဦးရှေ့မှာထိုင်
 ၁၀၁ နေကြ၏။ ထိုအခါယဇ်ပရောဟိတ်အရသည်ယဉ်သည်
 တို့သည်ပြင်မှားကြပြီ။ ဣသရေလအမျိုးအပြစ်လေးစေ
 ခြင်းငှါတပါးအမျိုးသားမိစ္ဆာတို့နှင့်ရုံးဖက်ကြပြီတကား။
 ၁၀၂ ၊ သို့ဖြစ်၍ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 အားတောင်းပန်ကြလော့။ အထိုတော်အတိုင်းပြုလျက်
 ဤပြည်သားတို့နှင့်ရင်တပါးအမျိုးသားမိစ္ဆာတို့နှင့်ရင်
 ၁၀၃ ကွာကြလော့ဟုသူတို့အားဆို၏။ ပရိသာတ်အပေါင်း
 တို့ကလည်းကိုယ်တော်မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်းအကျွန်ုပ်
 ၁၀၄ တို့သည်ပြုပါမည်။ သို့ရာတွင်လူအများရှိပါ၏။ သည်း
 ထုံစွာမိစားရှာသောကာလဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်
 အိမ်ပြင်မှာမရပ်မနေနိုင်ပါ။ ဤအမှုသည်တရက်နှစ်
 ရက်တွင်ပြီးနိုင်သောအမှုမဟုတ်ပါ။ ပြင်မှားသော
 ၁၀၅ သူအများရှိပါ၏။ ငါတို့ပရိသာတ်အပေါင်းကိုအုပ်
 ချုပ်သောအကြီးအကဲတို့သည်စီရင်သဖြင့်တို့နေရာ
 မြို့ရွာ၌တပါးအမျိုးသားမိစ္ဆာနှင့်ရုံးဖက်သောသူအပေါင်း
 တို့သည်ချိန်းချက်သောအချိန်တို့၌မြို့အသီးအသီးအ
 သက်ကြီးသူများ၊ တရားသူကြီးများနှင့်အတူလာ၍ဤ
 အမှုကြောင့်ပြင်းစွာထွက်သောငါတို့ဘုရားသခင်၏
 အမျက်တော်ကိုဖြေကြပါစေဟုကြီးစွာသောအသံနှင့်
 ပြန်ပြောကြ၏။
 ၁၀၆ အာသဟေလသားယောနုသန်နှင့်တိကဝသားယဟာ
 ဇိသာလျှင်ထိုအမှုကိုပြုကြ၏။ လေဝိသားမေရှလံနှင့်
 ၁၀၇ ရှဗ္ဗသဲတို့သည်ဝိုင်းညီကြ၏။ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ
 သောအမျိုးသားတို့သည်ဝန်ခံကြသည်နှင့်အညီယဇ်
 ပရောဟိတ်အရသည်ရွေးချယ်၍အဆွေအမျိုးအလိုက်
 အမည်များကိုမှတ်သားသောအဆွေအမျိုးသူကြီး
 တို့သည်ဒဿမလ။ တရက်နေ့တွင်ထိုအမှုကိုစစ်ကြော
 ၁၀၈ ခြင်းငှါထိုင်နေကြ၏။ တပါးအမျိုးသားမိစ္ဆာနှင့်ရုံးဖက်

သောသူအပေါင်းတို့ကိုပဌမလ။ တရက်နေ့တွင်အောင်
 အကုန်အစင်စစ်ကြောစီရင်ကြ၏။
 ၁၀၉ တပါးအမျိုးသားမိစ္ဆာနှင့်ရုံးဖက်သောယဇ်ပရောဟိတ်
 အမျိုးသားဟူမူကား။ ယောရှုအမျိုးယောအဇက်သားနှင့်
 သူ၏ညီမာသေယ။ ဇေလျာဇာ။ ယာရိပ်။ ဂေဒလိတည်း။
 ၁၁၀ ၊ သူတို့သည်မယားနှင့်ကွာမည်ဟုဂတိထားကြ၏။ ပြုမိ
 ၁၁၁ သောအပြစ်ကြောင့်သိုးကိုယဇ်ပူဇော်ကြ၏။ ထိုမှတ
 ၁၁၂ ပါး။ ဣမေရအမျိုးဟာနန်နှင့်ဇေဗဒိ။ ဟာရိပ်အမျိုးမာ
 ၁၁၃ သေယ။ ဇေဝိယ။ ဂျေမာယ။ ယေဟောလ။ ဩဇိ။ ပါရှုအမျိုး
 ဇေဝိဩဇိ။ မာသေယ။ ဣရှမေလ။ နာသနေလ။ ယောဇဗဒိ။
 ၁၁၄ ဇောသ။ လေဝိသားယောဇဗဒိ။ ရှိမိ။ ကေလာယတည်းဟူ
 ၁၁၅ သောကေသိတ။ ပေသာဟိ။ ယဒု။ ဇေလျာဇာ။ သိချင်းသည်
 ၁၁၆ ဇေလျာရှပ်။ တံခါးစောင့်ရှုလျှံ။ တေလင်။ ဥရိ။ ဣသရေလ
 အမျိုးထဲကပါရုတ်အမျိုးရာမိ။ ယေဇိ။ မာလိ။ မာဗန်။ ဇော
 ၁၁၇ ဇာ။ မာလိယ။ ဗေနာယ။ လေဝိအမျိုးမတ္တနိ။ ဇာခရိ။ ယေ
 ၁၁၈ ဟောလ။ အာဗဒိ။ ယေရမုတ်။ ဇေလျာ။ ဇတ္တုအမျိုးဇေဝိဩ
 ၁၁၉ နဲ။ ဇေလျာရှပ်။ မတ္တနိ။ ယေရမုတ်။ ဇာဗဒိ။ အဇိဇ။ ဗေဗဒိ
 ၁၂၀ မျိုးယောဗာနန်။ ဟာနန်။ ဇေဗဒိ။ အာသလဲ။ ဗာနိအမျိုးမေ
 ၁၂၁ ရှလံ။ မလ္လာတ်။ အဒါယ။ ယာရှပ်။ ရှာလ။ ရေမုတ်။ ပါဟတ်
 မောဘအမျိုးအဒန။ ခေလာလ။ ဗေနာယ။ မာသေယ။ မတ္တ
 ၁၂၂ နိ။ ဗေဇလေလ။ မိန္နိ။ မနာရှေ။ ဟာရိပ်အမျိုးဇေလျာဇာ။ ဣ
 ၁၂၃ ရှိယ။ မာလိ။ ဂျေမာယ။ ရှိမောင်။ ဗဟိဗန်။ မလ္လာတ်။ ရှေ
 ၁၂၄ မရိ။ ဟာရှုအမျိုးမတ္တနဲ။ မတ္တသ။ ဇာဗဒိ။ ဇေဝိဇလက်။ ယေ
 ၁၂၅ ရမဲ။ မနာရှေ။ ရှိမိ။ ဗာနိအမျိုးမာဒဲ။ အာမရံ။ ဝေလ။ ဗေ
 ၁၂၆ နာယ။ ဇေဒိ။ ခေလူ။ ဝါနိ။ မေရမုတ်။ ဇေလျာရှပ်။ မတ္တနိ။
 ၁၂၇ မတ္တနဲ။ ယာသော။ ထိုမှတပါးဗာနိ။ မိန္နိ။ ရှိမိ။ ရှေလိ။
 ၁၂၈ နာသန်။ အဒါယ။ မာခနဒေဗဲ။ ရှာရှဲ။ ရှာရဲ။ အာဇေလေ။
 ၁၂၉ ရှေလိ။ ရှေမရိ။ ရှလ္လာတ်။ အာမရံ။ ယောသပ်။ နေဗောအမျိုး
 ၁၃၀ ယေယေလ။ မတ္တသိ။ ဇာဗဒိ။ ဇေဗန်။ ယာဒေါ။ ယောလ။
 ၁၃၁ ဗေနာယတည်း။ ဤသူအပေါင်းတို့သည်တပါးအမျိုး
 သားမိစ္ဆာနှင့်ရုံးဖက်၍သားသွီးကိုမြင်ရကြပြီ။

ဟာသထိသားနေဟမိဝကားဟူမူကား။ အာတဇေရဇာ
မင်းကြီးနန်းစံနှစ်ဆယ်။ နိသလုလတွင် ငါသည် ရှုရှုနန်း
တော်၌ရှိနေစည်။ ငညီဟာနန်နှင့် ယုဒလူအမျိုးတို့သည်
ရောက်လာ၍ ငါသည် သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောယုဒလူ
ရုဇဲကလွတ်သောသူတို့၏အကြောင်းအရာနှင့်ယေရှု
လင်မြို့၏အကြောင်းအရာကိုမေးမြန်းလျှင် ၊ သူတို့က
သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောလူရုဇဲကလွတ်၍ ထိုပြည်၌
နေသောသူတို့သည် ကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို
ခံရကြ၏။ ယေရှုလင်မြို့ရှိသည် ပြုပျက်လျက်မြို့တံခါး
လည်း မီးလောင်၍ ကုန်ပြိုဟုပြန်ပြောကြ၏။ ထိုစကား
ကိုကြားလျှင် ငါသည် ထိုင်၍ အင်တန်ကပ်လပ်လုံးငို
ကျွေးမြည်တမ်းလျက် အစာရှောင်လျက်နေ၍ ကောင်း
ကင်ဘုံ၏အရှင် ဆုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဆုတောင်း
သောပဌနာဟူမူကား။ ။ အိုကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်
ဆုရားသခင်။ ထာဝရဘုရား။ ကြီးမြတ်၍ ကြောက်မက်
ဖွယ်သောဘုရား။ ပညတ်တော်တို့ကိုနှစ်သက်၍ ကျင့်
စောင့်သောသူတို့နှင့် ဖွဲ့သောကရုဏာပဋိညဉ်ကိုမဖျက်။
တည်စေတော်မူသောဘုရား။ ။ ကိုယ်တော်ကျွန်။ ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့အဖို့ရှေ့တော်၌နေညဉ် မပြတ်အကျွန်ုပ်
ဆုတောင်း၍ ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်သောအကျွန်ုပ်တို့
သည် ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားမိသော အပြစ်များကိုဖော်ပြ
၍ဘောင်းပန်သောကိုယ်တော် ကျွန်၏ပဌနာစကားကို
ကြားခြင်းငှါ ယခုနားထောင်၍ စေ့စေ့ကြည့်ရှုတော်မူပါ။
၇ ၊ အကျွန်ုပ်နှင့်အကျွန်ုပ်အဆွေအမျိုးတို့သည် ပြစ်မှားပါ
ပြီ။ ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှား၍ အလွန်ဆိုးညစ်သောအမှုတို့
ကိုပြုမိပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကျွန်မောရှေ့၌ထားတော်မူသော
ပညတ်တရား။ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကိုမစောင့်
ဘဲနေပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကသင်တို့သည် ယွန်ကျူးလျှင်
သင်ဘို့ကိုတပါးအမျိုးသားတို့တွင် ငါကွဲပြားစေမည်။
တဖန်ငယ်သို့ပြန်လာ၍ ပေညတ်တို့ကိုကျင့်စောင့်ပြန်
လျှင် ချမ်းကောင်းကင်အောက်အဝေးဆုံးသောအရပ်သို့

နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရသော်လည်း ထိုအရပ်က ငါသိမ်းယူ
၍ နာမတည်ရာဘို့ငါရွေးချယ်သောအရပ်သို့ဆောင်ခဲ့
မည်ဟုကိုယ်တော်ကျွန်မောရှေ့၌ထားတော်မူသောဂတိ
တော်ကိုအောင်းမေ့တော်မူပါ။ ။ ယခုမှာ၍ သူတို့သည်မ
ဟာတန်ခိုးတော်နှင့်အားကြီးသောလက်တော်ဖြင့် ရွေး
နှုတ်တော်မူသောကိုယ်တော်ကျွန်။ ကိုယ်တော်လူမျိုးဖြစ်
ကြပါ၏။ ။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော် ကျွန်ပြုသော
ပဌနာစကားနှင့် နာမတော်ကိုရိုသေချင်သောကျွန်တော်
များပြုသောပဌနာစကားကိုနားထောင်တော်မူပါ။ ကိုယ်
တော်ကျွန်ကိုယနေ့ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါ။ ။ ဤလူ
ရှေ့မှာမျက်နှာရပါမည် အကြောင်းကယ်မသနားတော်
မူပါဟုဆုတောင်းလေ၏။ ထိုအခါ ငါသည် ဂြင်ဆင်ရင်၏
ဖလားတော်ကိုငြိမ်သတည်း။
၁ အာတဇေရဇာမင်းကြီးနန်းစံနှစ်ဆယ်။ နိသန်လတွင်
ရှေ့တော်၌တင်သောစပျစ်ရည်ကို ငါကိုငြိမ်ဆက်လေ၏။
၂ ၊ အထက်ကတခါမျှရှေ့တော်၌ညှိုးငယ်သောမျက်နှာကို
မပြဘူးသည်ဖြစ်၍ ဂြင်ဆင်ရင်ကကျန်းမာလျက်နှင့် အ
ဘယ်ကြောင့်မျက်နှာညှိုးငယ်သနည်း။ ဝမ်းနည်းဟန်ရှိ
၃ ပါသည်တကားဟုမိန့်တော်မူလျှင် ၊ ငါသည် အလွန်
ကြောက်၍ ဂြင်ဆင်ရင်အသက်တော်အစည်အမြဲရှင်ပါ
စေ။ ကျွန်တော်ဘိုးဘေးသင်းပြိုင်းရှိရာမြို့သည် ပျက်
စီးလျက်မြို့တံခါးလည်း မီးလောင်၍ ကုန်ပြိုဖြစ်သော
ကြောင့် ကျွန်တော်သည် မျက်နှာမညှိုးငယ်ဘဲ အဘယ်သို့
၄ နေနိုင်ပါမည်နည်းဟုလျှောက်သော် ၊ ဂြင်ဆင်ရင်ကအဘယ်
၅ သို့တောင်းလျှောက်ချင်သနည်းဟုမေးတော်မူ၏။ ငါက
လည်း အရှင်မင်းကြီးအလိုတော်ရှိ၍ ကျွန်တော်ကိုစိတ်
နှင့်တွေ့တော်မူလျှင် ကျွန်တော်ဘိုးဘေးသင်းပြိုင်းရှိရာ
မြို့ကို ကျွန်တော် ပြုစုရမည် အကြောင်း။ ယခုပြည်သို့စေ
လွှတ်တော်မူပါဟုကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်ဆုရားသခင်
၆ အားဆုတောင်းပြီးမှလျှောက်လေ၏။ ။ ထိုအခါ မြောက်
သားတော်နှင့် ဂြင်ဆင်ရင်ထိုင်နေစည် ဂြင်ဆင်ရင်ကသင်

သွားလျှင်အဘယ်သူကလကြာသိမည်နည်း။ အဘယ်
 ကာလမှပြန်လာမည်နည်းဟုမေးတော်မူသော်ကာလအ
 ချိန်ကိုငါလျှောက်ထားပြီးမှရှင်ဘုရင်သည်အလိုတော်ရှိ
 ၇ ချီကော်လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။ တဖန်တုံ့ရှင်ဘုရင်အလို
 တော်ရှိလျှင်မြစ်အနောက်ဘက်၌ရှိသောမြို့ဝန်တို့သည်
 ကျွန်တော်ကိုမသိမတား။ ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်ရမည်အ
 ၈ ကြောင်း။ အမိန့်တော်စာကိုသနားတော်မူပါ။ ဥယျာဉ်
 တော်မှူးအာသပ်သည်မိတ်မှာန်တော်ရဲတို့ကိုတံခါး
 တိုင်နှင့်တံခါးထုပ်တို့ကိုဖြင့်ဖြင့်ကျွန်တော်နေရာအိပ်တို့
 ၉ ရင်သစ်ကိုပေးရမည်အကြောင်း။ အမိန့်တော်စာကို
 လည်းသနားတော်မူပါဟုတောင်းလျှောက်သည်အ
 တိုင်ငါ၏ဘုရားသခင်တန်ခိုးကျေးဇူးတော်ကြောင့်ရှင်
 ဘုရင်သည်ပေးသနားတော်မူ၏။
 ၁၀ ထိုအခါမြစ်အနောက်ဘက်မြို့ဝန်တို့ထံသို့ငါရောက်
 ချီရှင်ဘုရင်၏အမိန့်တော်စာကိုပြ၏။ ရှင်ဘုရင်သည်
 လည်းတပ်မှူးနှင့်မြင်းစီးသူရဲတို့ကိုငါနှင့်အတူစေလွှတ်
 ၁၁ တော်မူသတည်း။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အကျိုးကိုပြု
 ရခြင်းငှါလူတယောက်လှာကြောင်းကိုဟောရန်လူ
 သန္တာလတ်နှင့်ကျွန်ခံသူအမွန်အမျိုးသားတော်တို့
 သည်ကြားသော်အထွန်နှစ်လုံးမသာရှိကြ၏။
 ၁၂ ငါသည်လည်းယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်ချီသုံးရက်
 နေပြီးမှ။ ကိုယ်၌ပါသောသူအချို့တို့နှင့်တကွညည့်အခါ
 ထ၍ယေရုရှလင်မြို့အဖို့ပြုခြင်းငှါငါ၏ဘုရားသခင်သည်
 ၁၃ အေးအဘယ်သို့သောအကြံပေးတော်မူသည်ကိုအချား
 သောသူတယောက်အားမျှမပြော။ ကိုယ်စီးသောမြင်းမှ
 ၁၄ တပါးအဘယ်အရာမျှမပါဘဲ။ ညည့်အခါချီတံခါးဖြင့်
 ထွက်၍နဂါးရေတွင်းတဖက်တချက်။ နောက်ချေးတံခါး
 တိုင်အောင်သွားသဖြင့်ယေရုရှလင်မြို့ရိုးသည်ပြုပျက်
 ၁၅ လျက်မြို့တံခါးလည်းမီးလောင်၍မရှိသည်ကိုကြည့်ရှု
 ပြီးမှ။ ဓမ္မရေတွင်းတံခါးနှင့်ရှင်ဘုရင်ရေကန်တိုင်
 ၁၆ အောင်လွန်ပြန်၍မြင်းလမ်းမရှိသောကြောင့်။ တဖန်ထို
 ညည့်၌ချောင်းနားတွင်ရှောက်သွား၍မြို့ရိုးကိုကြည့်
 ၁၇ ရှုပြီးမှချီတံခါးဖြင့်ထွက်၍ဝင်ပြန်လေ၏။ အဘယ်အ
 ရပ်သို့သွားသည်။ အဘယ်သို့ပြုသည်ကိုမင်းတို့သည်
 မသိကြ။ ယုဒလူယဇ်ပရောဟိတ်။ မူးမတ်။ မင်းအရာရှိ။
 ၁၈ လုပ်ဆောင်သောသူတို့တယောက်အားမျှငါသည်ကိုယ်
 အမှုကိုမပြောသေး။
 ၁၉ နောက်တဖန်။ ငါတို့ခံရသောဆင်းရဲခြင်း။ ယေရု

ရှလင်မြို့ပျက်စီးခြင်း။ မြို့တံခါးလည်းမီးလောင်၍ကုန်
 ခြင်းကိုသင်တို့သိမြင်ကြ၏။ လာကြ။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့်
 လွတ်မည်အကြောင်း။ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးကိုတည်ကြကုန်
 ၂၀ အံ့ဟုသူတို့အားဆိုလျက်။ ငါ၏ဘုရားသခင်သည်အေး
 ပြုတော်မူသောကျေးဇူးကိုရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူ
 သောစကားကိုရှင်ကြားပြောလေသော်သူတို့ကငါတို့
 သည်ထ၍တည်ကြကုန်အံ့ဟုဆိုလျက်ထိုကောင်းမှုကိုပြီး
 ၂၁ စေခြင်းငှါတယောက်ကိုတယောက်နှိုးဆော်ကြ၏။ ထို
 သိတင်းကိုဟောရန်လူသန္တာလတ်။ ကျန်ခံသူအမွန်အမျိုး
 သားတော်တို့။ အာရပ်အမျိုးသားဂေရှင်တို့သည်ကြား
 လျှင်ပျက်ရယ်ပြု၍သင်တို့သည်အဘယ်သို့ပြုကြမည်
 နည်း။ ရှင်ဘုရင်ကိုပုန်ကန်ကြမည်လောဟုကဲ့ရဲ့လျက်
 ၂၂ ဆိုကြ၏။ ငါကလည်းကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်ဘုရား
 သခင်သည်ငါတို့ကိုအခွင့်ပေးတော်မူမည်။ ထိုကြောင့်
 ဘုရားသခင်၏ကျွန်ဖြစ်သောငါတို့သည်ထ၍တည်မည်။
 သင်တို့မူကားယေရုရှလင်မြို့တွင်ဘာမျှမဆိုင်။ မပိုင်။
 မှတ်စရာသက်သေမရှိဟုပြန်ပြော၏။
 ၂၃ ထိုအခါယဇ်ပရောဟိတ်မင်းလျှော့ရှပ်သည်မိမိညီ
 အစ်ကိုယဇ်ပရောဟိတ်တို့နှင့်တကွထ၍သိုးတံခါးကို
 ပြင်လျက်တံခါးခုံ။ တံခါးထုပ်။ တံခါးရွက်တို့ကိုထူ
 ထောင်ဆွဲထား၍မေအာပြအိုးမှဟာနုနေလပြအိုးတိုင်
 ၂၄ အောင်ပြင်ကြ၏။ သူတို့နောက်မှယေရိခေါမြို့သားတို့
 သည်ပြင်ကြ၏။ သူတို့နောက်မှဣဇာလရပြင်၏။
 ၂၅ ငါးတံခါးကိုကားဟသောနာအမျိုးသားတို့သည်ပြင်
 လျက်တံခါးခုံ။ တံခါးထုပ်။ တံခါးရွက်တို့ကိုထူထောင်
 ဆွဲထား၍သော့ခလောက်နှင့်ကန်လန်ကျင်တို့ကိုတပ်
 ၂၆ ကြ၏။ သူတို့နောက်မှကောဇသားဖြစ်သောဥရိယ၏
 သားမေရမုတ်ပြင်၏။ သူနောက်မှမေရှုဇဇလသားဖြစ်
 သောဗေရခါ၏သားမေရှုလံပြင်၏။ သူနောက်မှဗာနာသား
 ၂၇ ဇာဒုတ်ပြင်၏။ သူနောက်မှတေကောမြို့သားတို့သည်ပြင်
 ကြ၏။ သို့ရာတွင်တေကောမင်းတို့သည်မိမိတို့အရှင်၏
 ၂၈ အမှုကိုပိုင်းညီ၍မပြုကြ။ တံခါးဟောင်းကိုကားပါသာ
 သားယောယဒ။ ဗေသောဒေယသားမေရှုလံပြင်လျက်တံ
 ခါးခုံ။ တံခါးထုပ်။ တံခါးရွက်တို့ကိုထူထောင်ဆွဲထား၍
 ၂၉ သော့ခလောက်နှင့်ကန်လန်ကျင်တို့ကိုတပ်ကြ၏။ သူတို့
 နောက်မှဂါဗောင်မြို့သားမေလတိ။ မေရေဇုတ်မြို့သားယာ
 ဒုန်။ ဂါဗောင်လူ။ မိဇပါလူတို့သည်မြစ်အနောက်ဘက်မြို့ဝန်

၈ ရာဇပလ္လင်တိုင်အောင်ပြင်ကြ၏။ သူတို့နောက်မှဟာ
 ဟာယသားပန်းတိမ်သမားကြံစေလ။ သူနောက်မှဆေး
 သမားဟာနနိပြင်လျက်ကျယ်သောမြို့ရိုးတိုင်အောင်
 ၉ ယေရုရှလင်မြို့ကိုခိုင်ခံ့စေကြ၏။ သူတို့နောက်မှယေရုရှ
 လင်မြို့တပိုင်းကို အုပ်သောသူ။ ဟုရသားရေဗာယပြင်
 ၁၀ ၏။ သူနောက်မှဟာရမပ်သားယေဒါယသည်မိမိအိမ်တ
 ဖက်တချက်၌ပြင်၏။ သူနောက်မှဟာရမပ်သားဟတ္တုတ်
 ၁၁ ပြင်၏။ ကျန်ကြွင်းသောအရပ်နှင့်မီးမီးပြအိုးကိုကား
 ဟာရိမ်သားမာလိယနှင့်ပါဟတ်မောဘသားဟာရှုတ်
 ၁၂ တို့သည်ပြင်ကြ၏။ သူတို့နောက်မှယေရုရှလင်မြို့တပိုင်း
 ကိုအုပ်သောသူ။ ဟာလောဟက်သားရှလုံနှင့်သူ၏သွီး
 ၁၃ တို့သည်ပြင်ကြ၏။ ချိုင့်တံခါးကိုကားဟာနနိနှင့်ဇာ
 နောမြို့သားတို့သည်ပြင်၍တံခါးတိုင်။ တံခါးရှက်။ သော့
 ခလောက်။ ကန့်လန့်ကျင်တို့ကိုလုပ်ပြီးမှမြို့ရိုးအတောင်
 တထောင်ကိုနောက်ချေးတံခါးတိုင်အောင်တည်ကြ၏။
 ၁၄ ဗေသက္ကရင်မြို့တပိုင်းကိုအုပ်သောရေခပ်သားမာလိ
 သည်နောက်ချေးတံခါးကိုပြင်၍တံခါးရှက်။ သော့ခ
 ၁၅ လောက်။ ကန့်လန့်ကျင်တို့ကိုလုပ်ထား၏။ မိဇပါမြို့တ
 ပိုင်းကိုအုပ်သောကောလဟောဇသားရှလုံသည်စစ်
 ရေတွင်းတံခါးကိုပြင်၍တံခါးမိုး။ တံခါးရှက်။ သော့ခ
 လောက်။ ကန့်လန့်ကျင်တို့ကိုလုပ်ထားပြီးလျှင်ဥယျာ
 တော်နားမှာရှိလောင်ရေကန်မြို့ရိုးကိုဒါဝိဒ်မြို့ဌေးကား
 ၁၆ တိုင်အောင်တည်၏။ သူနောက်မှဗက်ဇရုမြို့တပိုင်းကို
 အုပ်သောအာဇဗုတ်သားနေဟမိသည်ဒါဝိဒ်သင်းပြိုင်း
 တဖက်တချက်မှစ၍နောက်လုပ်သောရေကန်နှင့်ဗိုလ်
 ၁၇ မင်းအိမ်တိုင်အောင်ပြင်၏။ သူနောက်မှလေဝိအမျိုးဗာ
 နိသားရေဟုံပြင်၏။ သူနောက်မှကိလမြို့တပိုင်းကိုအုပ်
 ၁၈ သောဟာရှုတ်သည်မိတာကိုပြင်၏။ သူနောက်မှကိလ
 မြို့တပိုင်းကိုအုပ်သောဟောနဒ်သားဟာရှုတ်ညီဗာဇပြင်
 ၁၉ ၏။ သူနောက်မှမိဇပါမြို့အုပ်။ ယောရှုသားဇေဇရုသည်
 လက်နက်စုံတိုက်သို့တက်ရာတဖက်တချက်။ မြို့ထောင့်
 ၂၀ တ်အောင်ပြင်၏။ သူနောက်မှဇဗ္ဗသားဗာရုတ်သည်မြို့
 ထောင့်မှယဇ်ပရောဟိတ်မင်းလျှော့ရှပ်အိမ်တံခါးတိုင်
 ၂၁ အောင်ကျိုးစား၍ပြင်၏။ သူနောက်မှကောဇသားဖြစ်
 သောဥရိယ၏သားမေရမုတ်သည်လျှော့ရှပ်အိမ်တံခါး
 ၂၂ မှအိမ်ထောင့်တိုင်အောင်ပြင်၏။ သူနောက်မှချိုင့်အရပ်
 ၂၃ သားယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်ပြင်ကြ၏။ သူတို့နောက်
 မှယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်မိမိအိမ်တဖက်တချက်၌ပြင်

ကြ၏။ သူတို့နောက်မှအာနနိသားဖြစ်သောမာသေယ၏
 ၂၄ သားအာဇရိသည်မိမိအိမ်တဖက်တချက်၌ပြင်၏။ သူ
 နောက်မှဟောနဒ်သားဗိန္နိသည်အာဇရိအိမ်မှမြို့ရိုးကွေ
 ၂၅ ရာမြို့ထောင့်တိုင်အောင်ပြင်၏။ ဥဇသားပါလလသည်
 မြို့ရိုးကွေရာတဖက်တချက်ကို၎င်းထောင်ဝင်းနား။ မြင့်
 သောနန်းရှေ့မှာရှိသောပြအိုးကို၎င်းပြင်၏။ သူနောက်မှ
 ၂၆ ပါရပ်သားဂေဒါယပြင်၏။ ထိုမှတပါး။ ဘုရားကျန်တို့
 သည်အရှေ့မျက်နှာ။ ရေတံခါးတဖက်တချက်၌မိမိတို့
 နေရာကြံစေရေတိုက်ကို၎င်းပြင်သို့ထွက်သောပြအိုး
 ၂၇ ကို၎င်းပြင်ကြ၏။ သူတို့နောက်မှတေကောမြို့သားတို့
 သည်ပြင်သို့ထွက်သောပြအိုးပြီးတဖက်တချက်၌ကြ
 ၂၈ ယေရုရှတိုက်ရိုးတိုင်အောင်ပြင်ကြ၏။ မြင်းတံခါးအ
 ထက်။ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်မိမိတို့နေရာအိမ်တဖက်
 ၂၉ တချက်၌အသီးအသီးပြင်ကြ၏။ သူတို့နောက်မှဇေဇရု
 သားဇာဒုတ်သည်မိမိအိမ်တဖက်တချက်၌ပြင်၏။ သူ
 နောက်မှရှေ့ကနိသား။ အရှေ့တံခါးမျိုးရှေ့မာယပြင်၏။
 ၃၀ သူနောက်မှရှေ့သမိသားဟာနနိ။ ဇာလပ်၏စတုတ္ထသား
 ဟာနနိသည်ပြင်ကြ၏။ သူတို့နောက်မှဗေရုခိသား
 ၃၁ မေရှုလံသည်မိမိအိမ်ရာခပ်တဖက်တချက်၌ပြင်၏။ သူ
 နောက်မှပန်းတိမ်သမားသားမာလိသည်မိမိကန်တံခါး
 တဖက်တချက်၌ဘုရားကျန်နေရာနှင့်ကုန်သည်နေရာအ
 ၃၂ ရပ်တိုင်အောင်၎င်းမြို့ထောင့်တက်ရာအရပ်မှစ၍သိုးတံခါး
 တိုင်အောင်ပန်းတိမ်သမားများနှင့်ကုန်သည်များတို့
 သည်ပြင်ကြ၏။

၁ ထိုသို့ငါတို့သည်မြို့ရိုးတည်ကြောင်းကိုသမ္ဘာလတ်
 သည်ထိတင်းကြားသောအခါအလွန်ဒေါသအမျက်
 ၂ ထွက်၍ယုဒလူတို့ကိုပျက်ရပ်ပြုလျက်။ အားမရှိသော
 ထိုယုဒလူတို့သည်အဘယ်သို့ပြုကြမည်နည်း။ ကိုယ်
 ကိုခိုင်ခံ့စေမည်လော။ ယဇ်ပူဇော်မည်လော။ တနေ့ချင်း
 တွင်လက်စသတ်မည်လော။ ကျွန်လောင်သောကျောက်
 တို့ကိုအမှိုက်ပုံများထဲကထုတ်၍ပြုပြင်မည်လောဟုမိမိ
 ၃ အမျိုးသားချင်း။ ရှမာရိတ်သားရှေ့မှာပြောဆို၏။ သူ
 အနားမှာရှိသောအဗ္ဗုန်အမျိုးသားတော်ကလည်းသူ
 တို့တည်သောကျောက်ရိုးကိုတောခွေးထိခိုက်လျှင်
 ၄ ပြုလဲထိမ့်မည်ဟုပြန်ပြော၏။ အိုအကျွန်ုပ်တို့ဘုရား
 သခင်။ နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်မည်မဲ့

မြင်ပြုခြင်းကိုခံရပါ၏။သူတို့ကဲ့ရဲ့သောစကားသည်သူ
 တို့ခေါင်းပေါ်သို့ပြန်ရောက်ပါစေသော။သိမ်းသွားခြင်း
 ၁ ကိုခံရပြည်၌လူရက်ခြင်းကိုခံရကြပါစေသော။သူတို့
 ကြံသောဒုစရိုက်ကိုဖုံးအုပ်တော်မမူပါနှင့်။ရှေ့တော်၌သူ
 တို့အပြစ်မပြေပါစေနှင့်။မြို့ရိုးကိုတည်သောသူတို့၏
 ၆ စိတ်ကိုနာစေခြင်းငှါပြောတတ်ကြပါသည်တကား။။သို့
 ရာတွင်ငါတို့သည်မြို့ရိုးကိုတည်ကြ၏။တည်လုပ်သော
 သူတို့သည်ဘေတနာကြီးသောကြောင့်မြို့ပတ်လည်မြို့ရိုး
 အမြင့်တဝက်တိုင်အောင်ပြီးလေ၏။
 ၇ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးမြင့်၍ပြုပျက်ရာတို့ကိုပြင်စပြုကြ
 သည်ဟုသမ္မာလတ်နှင့်တော့ဘိ။အစရှိသောအာရပ်
 ၈ အမွန်လူ။အာဇုတ်လူတို့သည်ကြားသောအခါအလွန်
 ဂ အေးသိပ်တိရှိသဖြင့်၊ယေရုရှလင်မြို့ကိုစစ်ချီ၍တိုက်မည်။
 ထိုအမှုကိုဖျက်မည်ဟုတညီတညွတ်တည်းတိုင်ပင်ကြ
 ၉ ၏။။သို့ရာတွင်ငါတို့သည်ငါတို့၏ဘုရားသခင်ကိုဆု
 တောင်း၍ရန်သူကြောင့်နေ့ညဉ့်မပြတ်ကင်းစောင့်ထား
 ၁၀ ကြ၏။။ယုဒလူအချို့ကလည်းဝန်ထမ်းသောသူတို့သည်
 အားကုန်ကြပြီ။အမှိုက်များလှ၏။မြို့ရိုးပြီးစီးအောင်မ
 ၁၁ တတ်နိုင်ကြဟုဆိုကြ၏။။ရန်သူတို့ကလည်းသူတို့သည်
 အမှတ်တမဲ့။သတိမရှိဘဲနေ့စဉ်တွင်ငါတို့သည်သူတို့အ
 ထံသို့ဝင်၍လုပ်ကြံသဖြင့်ထိုအလုပ်ကိုဖျက်မည်ဟုဆို
 ၁၂ ကြ၏။။သူတို့အနားမှာနေသောယုဒလူတို့သည်လည်းလာ
 ၁၃ ရန်သူတို့သည်နေရာအရပ်ရပ်တို့ကသင်တို့ကိုဟိုက်
 လာကြသိမ့်မည်ဟုငါတို့အားအထပ်ထပ်ဆိုကြ၏။။ထို
 ကြောင့်မြို့ရိုးနောက်။နိမ့်သောအရပ်။ရှင်းလင်းသောအ
 ၁၄ ရပ်တို့၌ထား။။လေးလက်နက်ပါသောလူများကိုအ
 ၁၅ စော့အမျိုးအထိုက်ငါခန့်ထား၏။။ထိုအမှုအလုံး၌တို့ကို
 ကြည့်ရှုစီရင်ပြီးမှမူးမတ်။မင်းအရာရှိ။ကြွင်းသောသူတို့
 အားခေါ်၍ရန်သူတို့ကိုမကြောက်ကြနှင့်။ကြီးမြတ်၍
 ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်တော်မူသောထာဝရဘုရားကို
 ၁၆ အောင်းမေ့ကြလော့။ညီအစ်ကိုသားမယားအိမ်ရာအဖွဲ့
 ၁၇ သို့က်ကြသောဟုဆို၏။။ထိုသို့ငါတို့သည်သတိရ၍ရန်
 သူအကြံကိုဘုရားသခင်ဖျက်ဆီးတော်မူကြောင်းကိုသူ
 တို့ကြားသိသောအခါငါတို့ရှိသမျှသည်အသီးအသီးလုပ်
 ၁၈ ရာအရပ်။မြို့ရိုးသို့ပြန်လုပ်ကြ၏။။နောက်မှကျွန်တဝက်
 သည်အလုပ်လုပ်ကြ၏။တဝက်သည်ထုံးစိုင်း။လေး။သံချပ်
 တို့ကိုကိုင်ကြ၏။မင်းတို့သည်ယုဒအမျိုးသားများနောက်
 ၁၉ မှာနေကြ၏။။မြို့ရိုးတည်သောသူ။ဝန်တမ်းသောသူ။ဝန်

ကိုတင်သောသူအပေါင်းတို့သည်လက်တဖက်နှင့်လုပ်
 ၁၀ ကြ၏။လက်တဖက်နှင့်လက်နက်ကိုကိုင်ကြ၏။။တည်
 လုပ်သောသူအပေါင်းတို့သည်ခါး၌ခေးဆွဲလျက်တည်
 လုပ်ကြ၏။။တံပိုးမှုတ်သောသူသည်အနားမှာရပ်နေ၏။
 ၁၉ ငါကလည်းအလုပ်သည်ကြီးကျယ်လှ၏။မြို့ရိုးပေါ်မှာ
 ၂၀ တယောက်တချားစီသွန်ငါဝေးဝေးလုပ်ရ၏။။သို့ဖြစ်
 ၍တံပိုးမှုတ်သံကိုကြားလေရာရာအရပ်မှငါတို့ထံသို့စဉ်း
 ဝေးကြ။။ငါတို့၏ဘုရားသခင်သည်ငါတို့ဘက်၌စစ်ကူ
 တော်မူမည်ဟုမူးမတ်။မင်းအရာရှိ။ကြွင်းသောသူတို့
 ၂၁ အားငါဆို၏။။ထိုသို့ငါတို့သည်အလုပ်လုပ်ကြ၏။လူတ
 ဝက်သည်မိမိလင်းသည်မှစ၍ကြွယ်ပေါ်သည်တိုင်
 ၂၂ အောင်မှလက်နက်တို့ကိုကိုင်ကြ၏။။ထိုအခါ၌လည်း
 ငါကလူတိုင်းမိမိကျွန်နှင့်တကွညဉ်းအချိန်တွင်ယေရု
 ၂၃ ရှလင်မြို့ထဲမှာအိပ်စေ။။သို့ပြုလျှင်ကျွန်တို့သည်နေ့အခါ
 အလုပ်လုပ်လျက်ညဉ်းအခါအငြိမ့်လှည့်စောင့်လျက်ရှိ
 ၂၄ ကြလိမ့်မည်ဟုလူများတို့အားဆို၏။။ထိုသို့ငါနှင့်ညဉ်း
 ကျွန်။နောက်၌လိုက်သောတပ်သားတို့သည်ကိုယ်
 အဝတ်ကိုမချွတ်ဘဲနေရကြ၏။
 ၁ ထိုအခါယောကျာ်းမိမိများတို့သည်အမျိုးသားချင်း
 ၂ ယုဒလူတို့ကိုအလွန်အပြစ်တင်၍မြှင့်တင်ကြ၏။။အချို့
 ကလည်းငါတို့နှင့်သားသွီးများစွာရှိကြ၏။။သူတို့အသက်
 မွေးလောက်အောင်စားစရာဆံစပါးကိုအဘယ်မှာရနိုင်
 ၃ မည်နည်းဟုဆိုကြ၏။။အချို့ကလည်းငါတို့သည်လယ်
 ယာ။ဥယျာဉ်။အိမ်တို့ကိုပေါင်ထားပြီ။အစာခေါင်းပါး
 သောကာလ။ဆံစပါးကိုအဘယ်မှာရနိုင်ပါမည်နည်းဟု
 ၄ ဆိုကြ၏။။အချို့ကလည်းငါတို့သည်အခွန်တော်ကိုပေး
 စရာရှိစေခြင်းငှါလယ်ယာ။ဥယျာဉ်အတွက်ငွေကိုချေးယူ
 ၅ ပြီ။။ယခုမှာငါတို့ကိုယ်ခန္ဓာသည်အမျိုးသားချင်းတို့၏
 ကိုယ်ခန္ဓာကဲ့သို့ဖြစ်၏။။ငါတို့သားသွီးသည်သူတို့သား
 သွီးကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။။ငါတို့သားသွီးကိုရောင်း၍ကျွန်ခံစေ
 ရမည်လော။ကျွန်ခံပြီးသောသွီးတို့ကိုလည်းခွေးခြင်းငှါ
 ၆ မတတ်နိုင်။ပိုင်ရင်းလယ်ယာနှင့်ဥယျာဉ်တို့သည်သူတပါး
 ၇ လက်သို့ရောက်လေပြီတကားဟုဆိုကြ၏။။ထိုသို့အပြစ်
 တင်မြှင့်တင်သောစကားကိုငါသည်ကြားသောအခါအ
 လွန်သွီးငယ်သောစိတ်ရှိ၍ကိုယ်အလိုအလျောက်ဆင်
 ၈ ချင်ပြီးမှ။မူးမတ်နှင့်မင်းအရာရှိတို့ကိုခေါ်၍သင်တို့သည်
 ၉ အမျိုးသားချင်းတို့၌အတိုးစားတတ်ကြသည်တကားဟု

ဆုဉ္ဇသဖြင့်သူတို့တဖက်၌လူအများတို့ကိုဝုဝေးစေလျက်
 ၈ ၊ တပါးအမျိုးသားတို့လက်၌ကျွန်ခံသောငါတို့ညီအစ်ကို
 ယုဒလူတို့ကိုငါတို့သည်တတ်နိုင်သမျှအတိုင်းရွေးနှုတ်
 ဖြီးမှသင်တို့သည်ညီအစ်ကိုတို့ကိုတဖန်ရောင်းဦးမည်
 လော။ သူတို့သည်အမျိုးသားချင်းတို့တွင်အရောင်းခံရ
 မည်လောဟုဆိုလျှင်သူတို့သည်ပြန်ပြောစရာမရှိ။ တိတ်
 ၉ ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ၊ ငါကလည်းသင်တို့ပြုသောအမှု
 မကောင်းပါတကား။ ငါတို့ရန်သူဖြစ်သောတပါးအမျိုး
 သားတို့သည်ငါတို့ကိုကဲ့ရဲ့မည်ဟုဝိုးရိမ်၍ငါတို့၏
 ၁၀ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့်သင်တို့ကျင့်
 သင့်သည်မဟုတ်လော။ ၊ ငါနှင့်ညီကျွန်တို့သည်လည်း
 လူများတို့၌ငွေနှင့်ဆံစပါးကိုခွဲယူပိုင်သည်မဟုတ်လော။
 ၁၁ အတိုးစားသောအမှုကိုပယ်ဖြတ်ကြပါလော့။ ၊ ယနေ့ပင်
 သူတို့လယ်ယာ။ စပျစ်ဥယျာဉ်။ သံလွင်ဥယျာဉ်။ အိမ်ရာကို
 ၁၂ ငါတို့ခွဲယူပြီးသောငွေ။ ဆံစပါး။ စပျစ်ရည်။ ဆီအချို့
 ကိုပိုပြန်ပေးကြပါလော့ဟုဆိုသော်၊ သူတို့ကပြန်ပေးပါ
 မည်။ ဘာမျှမတောင်းမယူပါ။ ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူသည့်
 ၁၃ အတိုင်းပြုပါမည်ဟုဝန်ခံကြ၏။ ထိုသို့ယဇ်ပရောဟိတ်
 တို့သည်ဂတိထားသည်အတိုင်းပြုရမည်အကြောင်း။ ငါ
 ၁၄ သည်သူတို့ကိုခေါ်၍ကျိန်ဆိုစေပြီးမှ၊ ကိုယ်ခါးပိုက်ကို
 ခါလျက်ဂတိပျက်သောသူအပေါင်းတို့ကိုဘုရားသခင်
 သည်အိမ်တော်။ အမှုတော်ထဲကဤသို့ခေါ်လိုက်တော်မူ
 ပါစေသော။ သူတို့သည်ဤသို့ခေါ်ပြစ်လိုက်ခြင်းကိုခံရ
 ကြပါစေသောဟုဆို၍စည်းဝေးသောသူအပေါင်းတို့
 သည်အာမင်ဟုဝန်ခံ၍ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းကြ၏။ လူ
 များတို့သည်လည်းဂတိထားသည်အတိုင်းပြုကြ၏။
 ၁၅ ထိုမှတပါး။ ယုဒမြို့ဝန်အရာကိုငါခံသောအချိန်။ အာ
 တဇရုဇာဓိပတိကြီးနန်းစံနှစ်ဆယ်မှစ၍သုံးဆယ်နှစ်နှစ်
 တိုင်အောင်တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံးငါနှင့်ညီတို့သည်
 ၁၆ မြို့ဝန်ရိက္ခာကိုမစား။ အရင်မြို့ဝန်တို့ကိုလူများတို့သည်
 ကျွေးရကြ၏။ မုန့်နှင့်စပျစ်ရည်ကိုငင်တနေ့လျှင်ငွေလေး
 ဆယ်ကိုငင်ပေးရကြ၏။ မင်းလူလင်၏စေစားခြင်းကို
 လည်းခံရကြ၏။ ငါမူကားဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့
 ၁၇ သောကြောင့်အရင်မြို့ဝန်ကဲ့သို့မပြု။ ထိုမှတပါး။ ငါသည်
 မြို့ရိုးကိုအမြဲလုပ်၍နေ၏။ ငါနှင့်ကျွန်တို့သည်လယ်ယာ
 ကိုမဝယ်။ မြို့ရိုးတည်ခြင်းအမှုကိုသာဝိုင်းညှိ၍ကျိုးစား
 ၁၈ ကြ၏။ ထိုမှတပါး။ ပတ်ဝန်းကျင်၌နေ၍ငါတို့ထံသို့လာ
 သောတပါးအမျိုးသားကိုမဆိုဘဲယုဒအမျိုးသားတို့နှင့်

မင်းအရာရှိတရာငါးကျိပ်တို့သည်စားပွဲ၌စားသောက်
 ၁၉ မြှိုကြ၏။ နေ့တိုင်းစားပွဲကိုနွားတကောင်။ ရွေးသော
 သိုးချောက်ကောင်။ ကြက်များကိုစီရင်ရ၏။ ဆယ်ရက်
 တခါများစွာသောစပျစ်ရည်အမျိုးမျိုးကိုလည်းတင်ရ၏။
 ထိုမျှလောက်ကုန်သော်လည်းလူများတို့သည်ပင်ပန်းစွာ
 အမှုစောင့်ရသောကြောင့်မြို့ဝန်၌ရိက္ခာကိုငါမတောင်း။
 ၂၀ ၊ အိုအကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်။ ဤလူတို့အဖို့အကျွန်ုပ်ပြုသမျှ
 အတွက်အကျွန်ုပ်ကိုအောင်းမေ့၍ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။
 ၂၁ ထိုအခါမြို့တံခါးတို့ကိုမထူထောင်သေးသော်လည်း
 မြို့ရိုးတည်၍လုံကြောင်းကိုသမ္ဘာလတ်။ တောဘိ။ အာ
 ၂ ရပ်လူဂေရှင်မှစ၍ကြွင်းသောရန်သူတို့သည်ဘိတင်း
 ၂ ကြားသောအခါ၊ သမ္ဘာလတ်နှင့်ဂေရှင်တို့ကလာပါ။
 ၂၂ ဩနောချိုင့်တွင်ခေမိရိမ်ရွာမှာတွေ့ကြကုန်အံ့ဟုမ
 ၂၃ ကောင်းသောအကြံရှိ၍ငေါက်သတ်ကြ၏။ ၊ ငါကလည်း
 ငါသည်ကြီးသောအမှုကိုဆောင်ရွက်ရသောကြောင့်မ
 ဆင်းမလာနိုင်။ ထိုအမှုကိုမဆောင်ရွက်ဘဲသင်တို့ရှိရာ
 ၂၄ သို့ဆင်းသွား၍အဘယ်ကြောင့်အမှုပြတ်ရမည်နည်း
 ၂၅ ဟုတမန်တို့ကိုစေလွှတ်၍ပြန်ပြော၏။ ထိုသို့လေးကြိမ်
 တိုင်အောင်မှာလိုက်၍ငါသည်လည်းယခင်ကဲ့သို့ပြန်
 ၂၆ ပြော၏။ နောက်ပညွှမအကြိမ်၌သမ္ဘာလတ်သည်ယခင်
 ကဲ့သို့မိမိကျွန်ကိုစေလွှတ်၍ကျွန်တွင်တံဆိပ်မခံဘဲ
 ၂၇ သောစာပါ၏။ စာချက်ဟူမူကား။ သင်နှင့်ယုဒလူတို့
 သည်ပုန်ကန်မည်အကြံရှိသည်ဟုလူအမျိုးမျိုးပြောဆို
 ကြ၏။ ဂေရှင်လည်းသက်သေခံ၏။ ထိုစကားနှင့်အညီ
 သင်သည်ယုဒရှင်ဘုရင်ဖြစ်ထိုသောဌာ၊ မြို့ရိုးကိုတည်
 ၂၈ ၍။ ယုဒပြည်၌ရှင်ဘုရင်ရှိသည်ဟုသင့်ကိုရည်စောင်
 ၍ယေရုရှလင်မြို့၌ဟောပြောရသောပရောဖက်တို့ကို
 သင်ခန့်ထားပြီ။ ထိုစကားအတိုင်းရှင်ဘုရင်အားကြား
 ၂၉ လျှောက်ရမည်။ သို့ဖြစ်၍လာပါ။ ထိုင်ပင်ကြကုန်အံ့ဟု
 ၃၀ စာ၌ပါသတည်း။ ၊ ငါကလည်းသင်ပြောသောစကားတ
 ခွန်းမျှမမှန်။ ကိုယ်မိတ်ထဲမှာအချည်းနှီးထင်တတ်သည်
 ၃၁ ချည်းဟုစေလွှတ်၍ပြန်ပြော၏။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့
 ကထိုအလင်ကိုလက်စမသတ်နိုင်အောင်သူတို့သည်အား
 လျော့ကြသိမ့်မည်ဟုဆိုလျက်ငါတို့ကိုချိမ်းချောက်ကြ
 ၃၂ ၍။ သို့ရာတွင်ထိုစကားကြောင့်ငါသာ၍အားရှိ၏။ ထို
 အခါမဟေတဗေဇာသားဖြစ်သောဗေဇာယ၏သားရှေ
 မာယသည်ပုန်းရှောင်လျက်နေသောအိမ်သို့ငါသွားသျှင်

သူကတုရားသခင်၏အိမ်တော်အတွင်းခပ်လဲမှာငါတို့
 သည်စုဝေး၍မိတ်ဖွာန်တော်တံခါးတို့ကိုပိတ်ထားကြ
 ကုန်အံ့။ ကိုယ်တော်ကိုသတ်အံ့သောငှါလာကြသိမ့်မည်။
 ၁၁ ယနေ့ညည့်၌ပင်လာကြသိမ့်မည်ဟုဆို၏။ ငါကလည်း
 ငါကဲ့သို့သောသူသည်ပြေးရမည်လော။ ငါနှင့်တူသော
 သူသည်အသက်ချင်သာခြင်းငှါမိတ်ဖွာန်တော်ထဲသို့ဝင်
 ၁၂ ရမည်လော။ ငါမဝင်ဟုပြန်ပြော၏။ ထိုသူကိုတုရားသ
 ခင်စေလွှတ်တော်မမူ။ တောဘိနှင့်သန္တာလတ်ငှါးသော
 ကြောင့်ထိုသို့တေဖက်၌ဟောပြောသည်ကိုငါရိပ်မိ၏။
 ၁၃ သူတို့သည်ငါ့ကိုကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းရှိစေလျက် ငါ
 ကြောက်၍ထိုသို့ပြုသဖြင့်ပြစ်မှားစေခြင်းငှါ ထိုသူကို
 ၁၄ ငှါးကြ၏။ အိုအကျွန်ုပ်တုရားသခင်။ ထိုသို့ပြုတတ်သော
 တောဘိနှင့်သန္တာလတ်ကို၎င်းနောဒိအမည်ရှိသောပရော
 ဖက်မဌစ၍အကျွန်ုပ်ကိုချိမ်းချောက်သောပရောဖက်
 တို့ကို၎င်းမှတ်တော်မူပါ။
 ၁၅ အရက်ငါးဆယ်နှစ်ရက်ကြာမှလူလေ။ နှစ်ဆယ်
 ၁၆ ငါးရက်နေ့တွင်မြို့ရိုးကိုလက်စသတ်ကြ၏။ ထိုသိတင်း
 ကိုရန်သူတို့သည်ကြား၍ပတ်လည်ဝန်းကျင်၌နေသော
 တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်မြို့ရိုးကိုမြင်သော
 အခါရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ အကြောင်း
 မူကား။ ထိုအမှုသည်ငါတို့၏တုရားသခင်အခွင့်နှင့်ပြီး
 ကြောင်းကိုရိပ်မိကြ၏။
 ၁၇ ထိုကာလတွင်ယုဒမူးမတ်တို့သည်များစွာသော
 မေတ္တာစာကိုတောဘိတံသို့ပေးလိုက်၍တောဘိပြန်
 ၁၈ ပေးသောစာအများကိုလည်းရကြ၏။ တောဘိသည်အာ
 ရာသား၁၅ကုန်၏သမက်ဖြစ်သောကြောင့်၎င်းသူ၏သား
 ယောဟနန်သည်ဗေရုခိသားမေရှုသံသျှနှင့်စုံဖက်သော
 ကြောင့်၎င်းယုဒအများတို့သည်တောဘိတံ၌သစ္စာကို
 ၁၉ ခံကြပြီ။ သူတို့သည်တောဘိပြုသောအမှုကောင်းတို့
 ကိုအားပြန်ပြောကြ၏။ စကားကိုလည်းသူအားပြန်
 ပြောကြ၏။ သူသည်လည်းငါကြောက်စေခြင်းငှါစာပေး
 လိုက်လေ၏။
 ၂၀ မြို့ရိုးကိုလက်စသတ်သောအခါငါသည်တံခါးတို့ကို
 ထူထောင်၍တံခါးစောင့်။ သိချင်းသည်။ လေဝိသားတို့
 ၂၁ ကိုခန့်ထားပြီးမှ။ သစ္စာရှိ၍တုရားသခင်ကိုအထူးသ
 ဖြင့်ရိုသေသောရဲတိုက်မှုးဟာနန်နှင့်ညီဟာနန်တို့၌
 ၂၂ ယေရုရှလင်မြို့ကိုအပ်လျက်။ နေမထွက်မှီယေရုရှလင်
 ၂၃ မြို့တံခါးတို့ကိုမဖွင့်စေနှင့်။ တံခါးစောင့်ရှိစဉ်။ တံခါးတို့

ကိုပိတ်၍ကန်လန့်ကျင်ထိုးစေ။ မြို့သူမြို့သားတို့သည်
 အသီးအသီးမိမိကိုအရပ်။ မိမိတို့အိမ်တဖက်တချက်၌
 ၂၄ ကင်းစောင့်စေဟုမိရင်၏။ အကြောင်းမူကား။ မြို့သည်
 ကျယ်ဝန်းသော်လည်းနေသောသူနည်း၍အိမ်များတို့ကို
 မတည်မဆောက်ကြသေး။
 ၂၅ ထိုအခါမူးမတ်။ မင်းအရာရှိ။ ဆင်းရဲသားတို့ကို
 အဆွေအမျိုးအလိုက်စာရင်းယူခြင်းငှါစုဝေးစေမည်
 အကြံကိုငါ၏တုရားသခင်သည်ငမိတ်နှစ်လုံးထဲသို့
 ၂၆ သွင်းပေးတော်မူ၏။ တဖန်ငါတွေ့သောစာရင်းတည်း
 ၂၇ ဟူသော။ ရှေ့ဦးစွာရောက်လာသောသူတို့၏အဆွေအ
 မျိုးစာရင်းချက်ဟူမူကား။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒိ
 နေဇာသည်ဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော
 လူရထဲကထွက်၍အေရုဗဗေလ။ ယောရှု။ နေဟမိ။ အာဇာ
 ရိ။ ရာမိ။ နာဟမာနိ။ မော်ဒက်။ ဗိလရှန်။ မိဇပေရက်။ ဗိဂ
 ၂၈ ဝဲ။ နေဟုံ။ ဗာနာတို့နှင့်အတူလိုက်လာ၍ယေရုရှလင်မြို့အ
 စရှိသောယုဒပြည်၌အသီးအသီးဆိုင်သောမြို့ရွာသို့
 ရောက်သောနိုင်ငံတော်သား။ ဣသရေလလူစာရင်းယူမှု
 ၂၉ ကား။ ပါရတ်အမျိုးသားနှစ်ထောင်တရာချနှစ်ဆယ်နှစ်
 ၃၀ ယောက်။ ရှေ့ဦးစွာအမျိုးသားသုံးရာချနှစ်ဆယ်နှစ်
 ၃၁ ယောက်။ အာရာအမျိုးသားချောက်ရာငါးဆယ်နှစ်
 ၃၂ ယောက်။ ပါဟတ်မောဘအမျိုး။ ယောရှုနှင့်ယွာဘအမျိုး
 ၃၃ သားနှစ်ထောင်ရှစ်ရာတဆယ်ရှစ်ယောက်။ လေဝိအ
 ၃၄ မျိုးသားတထောင်နှစ်ရာငါးဆယ်လေးယောက်။ ဇာဏူ
 ၃၅ အမျိုးသားရှစ်ရာလေးဆယ်ငါးယောက်။ ဇာဏူအမျိုး
 ၃၆ သားချနှစ်ရာချောက်ဆယ်။ ဗိန္နီအမျိုးသားချောက်ရာ
 ၃၇ လေးဆယ်ရှစ်ယောက်။ ဗေဗဲအမျိုးသားချောက်ရာနှစ်
 ၃၈ ဆယ်သုံးယောက်။ အာဇာနိအမျိုးသားတထောင်သုံးရာ
 ၃၉ နှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်။ အဒေါနိကံအမျိုးသားချောက်ရာ
 ၄၀ ချောက်ဆယ်ချနှစ်ယောက်။ ဗိဂဲအမျိုးသားနှစ်ထောင်
 ၄၁ ငါးဆယ်ချနှစ်ယောက်။ အာဒိန်အမျိုးသားချောက်ရာ
 ၄၂ ငါးဆယ်ငါးယောက်။ ဟေဇက်နှင့်အာတာအမျိုးသား
 ၄၃ ကိုးဆယ်ရှစ်ယောက်။ ဟာရှုအမျိုးသားသုံးရာနှစ်
 ၄၄ ဆယ်ရှစ်ယောက်။ ဗေဇဲအမျိုးသားသုံးရာနှစ်ဆယ်လေး
 ၄၅ ယောက်။ ဟာရိပ်အမျိုးသားတရာတဆယ်နှစ်ယောက်။
 ၄၆ ဂိဗောင်အမျိုးသားကိုးဆယ်ငါးယောက်။ ဗက်လင်မြို့
 ၄၇ နေတောဗမြို့သားတရာရှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်။ အာဒု
 ၄၈ သုတ်မြို့သားတရာရှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်။ ဗေသာဇာမ

၁၃ ဆယ်ခုနစ်ခုကိုသွင်းကြ၏။ ထိုသို့ယဇ်ပရောဟိတ်။
 လေဝိသားတံခါးစောင့်။ သိချင်းသည်။ သာမညလူအမျိုး။
 ဘုရားကျန်အစရှိသောသူသရေလပြည်သူပြည်သားအ
 ပေါင်းတို့သည်မိမိတို့နေရာမြို့ရွာတို့၌နေရာကျကြ၏။

၁ သတ္တမသရေကပ်မှမြို့ရွာအရပ်ရပ်၌နေသောသူသရေ
 လအမျိုးသားလူအပေါင်းတို့သည်လာ၍ရေတံခါးလမ်း
 တွင်စည်းဝေးကြ၏။ သူသရေလအမျိုး၌ထာဝရဘုရား
 ထားတော်မူသောမောရှေပညတ္တိကျမ်းစာကိုဆောင်ခဲ့ပါ

၂ ဟုကျမ်းတတ်ဆရာဇေရုကိုတောင်းသည်အတိုင်း၊ နား
 ထောင်နားလည်နိုင်သမျှသောပရိသတ်ယောက်ျားမိမိ
 တို့ရှေ့သို့သတ္တမလ။ ပဌမနေရက်တွင်ပညတ္တိကျမ်းစာ

၃ ကိုယဇ်ပရောဟိတ်ဇေရုသည်ဆောင်ခဲ့၍၊ နားလည်နိုင်
 သောသူ။ ယောက်ျားမိမိတို့ရှေ့မှာနံနက်အချိန်မှစ၍မွန်း
 တည့်အချိန်တိုင်အောင်ရေတံခါးလမ်းတွင်ဖတ်ရွတ်လေ

၄ ၏။ လူအပေါင်းတို့သည်ပညတ္တိကျမ်းစာကားကိုစေ့စေ့နား
 ထောင်ကြ၏။ သူတို့လုပ်ကြသောတရားဟောရာသစ်

၅ သားပလ္လင်ပေါ်မှာကျမ်းတတ်ဆရာဇေရုသည်ရပ်၍မတ္တိ
 သိ။ ဂျေမ။ အနာယ။ ဥရိယ။ ဟိလမ်။ မာသေယတို့သည်

၆ ကျားဘက်၌ငင်ပေဇာယ။ မိရှေလ။ မာလမ်။ ဟာရှုံ။ ဟာ
 ရှာဒါန။ ဇာခရိ။ မေရှလံတို့သည်လက်ဝဲဘက်၌ငင်ရပ်နေ

၇ ကြ၏။ ထိုသို့ဇေရုသည်လူအပေါင်းတို့ထက်သာ၍
 မြင့်လျက်လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာကျမ်းစာကိုဖွင့်သောအ

၈ ခါလူအပေါင်းတို့သည်ထကြ၏။ ဇေရုသည်မြတ်စွာ
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီးပေး၏။ လူအ

၉ ပေါင်းတို့ကအာမင်။ အာမင်ဟုလက်တို့ကိုချီလျက်ဝန်ခံ
 ၍ဦးချပျပ်ဝပ်လျက်ထာဝရဘုရားကိုကိုးကွယ်ကြ၏။

၁၀ ၊ ယောရှု။ ဗာနိ။ ဂျေရဘိ။ ယာမိန်။ အက္ကုပ်။ ဂျဗွေသဲ။ ဟော
 ဒိယ။ မာသေယ။ ကေလိတ။ အာဇရိ။ ယောဇဗိ။ ဟာနန်။
 ပေလာယအစရှိသောလေဝိသားတို့သည်လည်းလူများတို့

၁၁ အားပညတ္တိကျမ်းစာအနက်ကိုပြန်ကြားကြ၏။ လူများတို့
 ၁၂ သည်လည်းမိမိတို့နေရာ၌နေကြ၏။ ထိုသို့ဘုရားသခင်

၁၃ ၏ပညတ္တိကျမ်းစာကိုသေချာစွာဖတ်ရွတ်၍ အနက်ကို
 ပြန်သဖြင့်လူများနားလည်စေခြင်းငှါပြုကြ၏။

၁၄ လူအပေါင်းတို့သည်ပညတ္တိကျမ်းစာကားကိုကြား
 သောအခါငိုကျွေးကြသည်ဖြစ်၍ပြည်အုပ်မင်းနေဟမ်။
 ကျမ်းတတ်ဆရာယဇ်ပရောဟိတ်ဇေရု။ လူများတို့အား
 သွန်သင်သောလေဝိသားတို့က၍သည်နေရက်သည်

၁၅ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဖို့သန့်ရှင်းသော

၁၆ နေ့ဖြစ်၏။ ငိုကျွေးမြည်တင်ခြင်းကိုမပြုကြနှင့်။ သွားကြ
 လော့။ မြန်စွာသောအစာကိုစားကြလော့။ ချိုသောအရည်
 ကိုသောက်ကြလော့။ ဆင်းရဲသောသူတို့အားဝေမျှကြ
 လော့။ ဤသည်နေရက်သည်ငါတို့ဘုရားရှင်အဖို့သန့်

၁၇ ရှင်း၏။ ဝမ်မနည်းကြနှင့်။ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော
 အခွင့်နှင့်အားယူ၍ဝမ်မြောက်ကြလော့ဟုလူအပေါင်း

၁၈ တို့အားဆိုကြ၏။ ထိုသို့လေဝိသားတို့က၍သည်နေ
 ရက်သည်သန့်ရှင်းသောနေ့ဖြစ်သောကြောင့်တိတ်ဆိတ်

၁၉ စွာနေကြလော့။ ဝမ်မနည်းကြနှင့်ဟုဆို၍လူအပေါင်းတို့

၂၀ ကိုညိမ်းစေကြ၏။ လူအပေါင်းတို့သည်ဟောပြောသော
 စကားများကိုနားလည်သောကြောင့်စားသောက်ခြင်း။
 သူတပါးတို့အားဝေမျှခြင်း။ အလွန်ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုအံ့
 သောငှါသွားကြ၏။

၂၁ နုတိယနေ့ရက်တွင်အဆွေအမျိုးသူကြီးများတို့
 နှင့်တကွယဇ်ပရောဟိတ်။ လေဝိသားတို့သည်ပညတ္တိ

၂၂ ကျမ်းစာကားကိုနားလည်အံ့သောငှါကျမ်းတတ်ဆရာဇေရု

၂၃ ထံ၌စည်းဝေးကြ၏။ သတ္တမလပွဲကိုခံကြစဉ်။ သူသရေလ
 အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်သစ်ခက်တံ၌နေရာကြမည်

၂၄ ဟုမောရှေအားဖြင့်ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော

၂၅ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ရေးထားကြောင်းကိုတွေ့ကြ၏။ ထို

၂၆ စကားကိုကြားသောအခါကျမ်းစာ၌ပါသည့်အတိုင်းသစ်

၂၇ ခက်တံတို့ကိုလုပ်ခြင်းငှါတောင်သို့သွားကြ။ သံလွင်

၂၈ ခက်။ ထင်းရှူးခက်။ မရတုခက်။ ထန်းခက်အစရှိသော။
 ထူထပ်သောအခက်အလက်မျိုးတို့ကိုဆောင်ခဲ့ကြဟု

၂၉ ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ခပ်သိမ်းသောမြို့ရွာတို့၌ကျော်ညာ

၃၀ ကြ၏။ လူများတို့သည်ထွက်သွား၍သစ်ခက်တို့ကို
 ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်အိမ်မိုးပေါ်မှာငင်မိမိဝင်းထဲ။ ဗိတ်မှာနံ

၃၁ တော်တန်တိုင်းထဲမှာငင်ရေတံခါးလမ်း၌ငံဗေရိမိတ်ခါး

၃၂ လမ်းမှာငင်သစ်ခက်တံများကိုလုပ်ကြ၏။ ထိုသို့သိမ်း

၃၃ သွားခြင်းကိုခံရရာထဲကထွက်လာသောပရိသတ်အ

၃၄ ပေါင်းတို့သည်သစ်ခက်တံတို့ကိုလုပ်၍ထိုင်နေကြ၏။
 နုနံသားယောရှုလက်ထက်မှစ၍သူသရေလအမျိုးသား

၃၅ တို့သည်တခါမျှထိုသို့မပြုကြ။ အလွန်ဝမ်မြောက်လျက်

၃၆ နေကြ၏။ ပဌမနေ့မှစ၍နောက်ဆုံးသောနေ့တိုင်အောင်

၃၇ နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်းဘုရားသခင်၏ပညတ္တိကျမ်းစာ

၃၈ ကိုဖတ်ရွတ်ကြ၏။ ထိုပွဲကိုခုနစ်ရက်ပတ်လုံးခံကြ၏။
 ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌တရားတော်အတိုင်းဓမ္မပွဲကို

၃၉ လည်းခံကြ၏။

၁ ထိုလနှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့တွင်ညသရေလ အမျိုးသားတို့သည်အစာရှောင်လျက်လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်လျက်ကိုယ်၌မြေမှုန့်ကိုတင်လျက်စည်းဝေးကြ၏။

၂ | ထိုအခါညသရေလအမျိုးစစ်ဖြစ်သောသူတို့သည်တပါးအမျိုးသားရှိသမျှတို့နှင့်ကွာ၍ကိုယ်အပြစ်နှင့်ဘိုးဘေးတို့၏အပြစ်များကိုဖော်ပြတောင်းပန်ကြ၏။ မိမိတို့နေရာ၌ရပ်နေ၍မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ပညတ္တိကျပ်စာကိုနေ့လေးစုတစုဖတ်ကြ၏။ အပြစ်ကိုဖော်ပြတောင်းပန်၍မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုနေ့လေးစုတစုကိုးကွယ်ကြ၏။

၄ ထိုအခါလေဝိသားယောဂ္ဂ။ ဗာနိ။ ကပ်မျောလ။ ဂျေဗနိ။ ဗုဒ္ဓိ။ ဂျေရဘိ။ ဗာနိ။ ခေနနိတို့သည်ပလ္လင်ပေါ်မှာရပ်၍သူတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားကြီးစွာသောအသံနှင့်ကျွေးကျော်ကြ၏။ | တဖန်လေဝိသားယောဂ္ဂ။ ကပ်မျောလ။ ဗာနိ။ ဟာဂ္ဂဗနိ။ ဂျေရဘိ။ ပဟာဒိယ။ ဂျေဗနိ။ ပေသဟိတို့ကထကြလေ့။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်အစဉ်အမြဲမင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်းဟုကောင်းကြီးပေးကြလေ့။ ကောင်းကြီးပေးခြင်း။ ချီးမွမ်းခြင်းအမျိုးမျိုးထက်ကြီးမြင့်၍ဘုန်းကြီးသောကိုယ်တော်၏နာမသည်မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်း။ | ကိုယ်တော်သာလျှင်ထာဝရဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ အမြင့်ဆုံးသောကောင်းကင်နှင့်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့ကို၎င်းမြေကြီးနှင့်မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှတို့ကို၎င်းပင်လယ်နှင့်ပင်လယ်၌ပါသမျှတို့ကို၎င်းဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ အလုံးစုံတို့ကိုစောင့်မတော်မူ၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုကိုးကွယ်ကြပါ၏။ | အိုထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်သည်အာဗြဟံကိုရွေးချယ်၍ခါလခံပြည်။ ဥရမြို့မှခေါ်ခဲ့ပြီးလျှင်အာဗြဟံဟူသောအမည်ကိုပေးတော်မူ၏။ | ရှေ့တော်၌သုသဘောမြောင့်သည်ကိုတွေ့သောကြောင့်ခါနိပြည်။ ဟိတ္တိပြည်။ အာမောရိပြည်။ ဖေရဖိပြည်။ ယေဗုသိပြည်။ ဂါရဂါရှိပြည်တို့ကိုအာဗြဟံအမျိုးအနွယ်အားငါပေးမည်ဟုဝန်ခံသည်အတိုင်းသစ္စာတော်မပျက်။ ပြုတော်မူ၏။ | အဲဂုတ္တုပြည်၌အကျွန်ုပ်တို့၏ဘိုးဘေးများခံရသောညည်းဆဲခြင်းကိုမြင်၍ဧနုပင်လယ်နားမှာသူတို့အော်ဟစ်သောအသံကိုကြားတော်မူ၏။

၁၀ | ဟရောဘုရင်နှင့်သူ၏ကျွန်များ။ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်အကျွန်ုပ်တို့၏ဘိုးဘေးတို့ကိုစော်ကား

စွာပြုသောကြောင့်ကိုယ်တော်သည်ကြည့်ရှု၍နေတော်မမူ။ ထိုပြည်သားတို့၌နိမိတ်လက္ခဏာနှင့်အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကိုပြတော်မူ၍သိတင်းတော်သည်ယနေ့တိုင်အောင်ကျော်စောလျက်ရှိပါ၏။ | သူတို့သည်ပင်လယ်အလယ်၌မြေပေါ်မှာရှောက်သွားမည်အကြောင်း။ သူတို့ရှေ့မှာပင်လယ်ကိုခွဲတော်မူ၏။ ညည်းဆဲသောသူတို့ကိုကားနက်သောရေထဲသို့ကျောက်ကိုပြစ်သကဲ့သို့ပြစ်တော်မူ၏။ | ထိုမှတပါး။ နေ့အချိန်၌မိလိမ်းတိမ်တိုင်အားဖြင့်၎င်းညည့်အချိန်၌သူတို့သွားရလပ်ကိုလင်းစေသောမီးတိုင်အားဖြင့်၎င်းသူတို့ကိုပို့ဆောင်တော်မူ၏။ | ကိုယ်တော်တိုင်လည်းသိနာတောင်ပေါ်သို့ဆင်းသက်၍မိလိမ်းကောင်းကင်ထဲကဗျာဒိတ်သံကိုလွှတ်သဖြင့်ဟုတ်မှန်ပြောင့်မတ်သောစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ်တရားတို့ကိုအပ်ပေးတော်မူ၏။ | သန့်ရှင်းသောဥပုသ်နေ့ရက်တော်ကိုဖော်ပြ၍ကိုယ်တော်ကျွန်မောရှေအားဖြင့်နည်းနာဥပဒေပညတ်တရားတို့ကိုလည်းထားတော်မူ၏။ | သူတို့မွတ်သိပ်ခြင်းနှင့်ရေငတ်ခြင်းကိုပြေစေခြင်းငှါမိလိမ်းကောင်းကင်မုန့်နှင့်ကျောက်ထဲကထုတ်သောရေကိုပေးတော်မူ၏။ သူတို့ပိုင်ဘို့ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်ထဲသို့ဝင်၍ဘိမ်းယူမည်အကြောင်းမိန့်တော်မူ၏။ | သို့ရာတွင်အကျွန်ုပ်တို့ဘိုးဘေးတို့သည်မာနထောင်လွှား၍ခိုင်မာသောလည်ပင်းနှင့်ပညတ်တော်ကိုနားမထောင်

၁၂ ကြ။ | သူတို့တွင်ပြုတော်မူသော။ အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကိုမအောင်းမေ့။ အာဏာတော်ကိုညည်းဆန်လျက်လည်ပင်းခိုင်မာသည်ဖြစ်၍ကျွန်ခံရာအဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြန်လှဲသောငှါလူကြီးတဦးကိုချီးမြှောက်ကြ၏။ သို့ရာတွင်ကိုယ်တော်သည်အပြစ်ကိုဖြေတတ်သောဘုရား။ ချစ်သနားခြင်းမေတ္တာကရုဏာနှင့်ပြည့်စုံ၍စိတ်ရှေ့ခြင်း။ ကျေးဇူးပြုခြင်းနှင့်ကြွယ်ဝသောဘုရားဖြစ်တော်မူသောကြောင့်သူတို့ကိုစွန့်ပြစ်တော်မမူ။ | ထိုမျှမက။ သူတို့သည်နွားသငယ်အရုပ်ကိုသွန်း၍အိုဇုသရေလအမျိုး၏ဘုရားသည်သင့်ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သောသင်၏ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏ဟုဆိုလျက်အလွန်ပြစ်မှားသော်လည်း။ ကိုယ်တော်သည်အထူးသဖြင့်သနားတတ်သောဘုရားဖြစ်တော်မူ၍တော၌သူတို့ကိုစွန့်ပြစ်တော်မမူ။ နေ့အချိန်၌လပ်ပြသောမိလိမ်းတိမ်တိုင်မပျောက်။ ညည့်အချိန်၌သူတို့သွားရလပ်ကိုလင်းစေသောမီးတိုင်လည်းမကွယ်။ | သူတို့အားသွန်သင်စရာဘို့ကောင်းသော

ဝိညည်ဘော်ကိုပေးတော်မူ၏။သူတို့စားရသောမနွဆံ
 တော်ကိုရုတ်တော်မူ။သူတို့အတော်ပြေစေခြင်းငှါရေ
 ၂၁ ကိုလည်းပေးတော်မူ၏။အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံးသူတို့
 ကိုအလျှင်းမဆင်းရဲစေခြင်းငှါကျေးဇူးတော်မူ၏။သူ
 တို့အဝတ်မဟောင်းမနွင်ရ။သူတို့ခြေသည်လည်းမပွန်း
 ၂၂ မရောင်ရ။။နောက်မှတပါးအမျိုးသားတို့၏တိုင်းနိုင်
 င်များကိုသူတို့အားအကုန်အစင်ဝေဖန်၍ပေးသနား
 တော်မူသဖြင့်သူတို့သည်ဟောရှာဘုန်ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်
 နှင့်ဘုရန်ရှင်ဘုရင်ဩဇာအစိုးရသောပြည်တို့ကိုသိမ်း
 ၂၃ ယူကြ၏။။သူတို့သားမြေးတို့ကိုမိမိသားကောင်းကင်
 ကြယ်ကဲ့သို့များပြားစေတော်မူ၏။အကြင်ပြည်ထဲသို့သူ
 တို့ဝင်၍သိမ်းယူမည်အကြောင်း။သူတို့၏ဘိုးဘေးတို့
 အားဂတိထားတော်မူ၏။ထိုပြည်ထဲသို့သွင်းတော်မူသ
 ၂၄ ဖြင့်၊သားမြေးတို့သည်ဝင်၍သိမ်းယူကြ၏။သူတို့ရှေ့
 မှာထိုပြည်သားခါနာနီလူတို့ကိုနှိပ်စက်တော်မူ၍ရှင်
 ဘုရင်အစရှိသောပြည်သူပြည်သားတို့ကိုပြုချင်သမျှပြု
 ၂၅ ရသောအခွင့်နှင့်သူတို့လက်သို့အပ်တော်မူ၏။ထိုသို့သူ
 တို့သည်ခိုင်ခံ့သောမြို့များ။မြေကောင်းသောပြည်။ဥစ္စာ
 နှင့်ပြည့်သောအိမ်။တူးပြီးသောရေတွင်း။များပြားသော
 စပျစ်ဥယျာဉ်။သံလွင်ဥယျာဉ်။အသီးသီးသောအပင်တို့
 ကိုသိမ်းယူ၍ဝစ္စာစားသောက်လျက်အသားဆူဖျိုး၍
 ၂၆ ကျေးဇူးတော်ကြွယ်ဝခြင်းခွံ့မွေ့လျော်ကြ၏။။သို့ရာတွင်
 အမိန့်တော်ကိုနားမထောင်။ပုန်ကန်လျက်တရားတော်
 ကိုကြော့နောက်သို့ပြစ်ထားကြ၏။အထံတော်သို့ပြန်
 လာစေခြင်းငှါဆုမွေ့သောကိုယ်တော်၏ပရောဇက်တို့ကို
 ၂၇ သတ်၍အတ္တန်ပြစ်မှားခြင်းကိုပြုကြ၏။ထိုကြောင့်သူ
 တို့ကိုနှောင့်ရှက်သောရန်သူလက်သို့အပ်ထိုက်တော်မူ
 ၏။ဆင်းရဲခံရ၍ကိုယ်တော်ကိုအော်ဟစ်ကြသောအခါ
 ကောင်းကင်ဘုံကနားထောင်၍ကရုဏာကျေးဇူးတော်
 ကြွယ်ဝသည်အတိုင်းရန်သူလက်မှကယ်လွှတ်သော
 ၂၈ ကျေးဇူးရှင်တို့ကိုပေါ်ထွန်းစေတော်မူ၏။တဖန်ချင်
 သာရသောအခါရှေ့တော်၌စုစုရိုက်ကိုပြုပြန်ကြသော
 ကြောင့်ရန်သူအစိုးရမည်အကြောင်း။တဖန်အပ်တော်
 မူ၏။သူတို့သည်ပြန်လာ၍ကိုယ်တော်ကိုအော်ဟစ်ကြ
 သောအခါကောင်းကင်ဘုံကနားထောင်၍ကရုဏာ
 တော်ရှိသည်အတိုင်းအထပ်ထပ်ကယ်တင်တော်မူ၏။
 ၂၉ တရားတော်ကိုကျင့်ပြန်စေခြင်းငှါဆုမွေ့တော်မူသော်
 လည်းသူတို့သည်နားမထောင်။မာနထောင်လွှားကြ၏။

ကျင့်သောသူ၌အသက်ရှင်စရာအကြောင်းဖြစ်သော
 စိုရင်တော်မူချက်တို့ကိုလွန်ကျူးကြ၏။ခိုင်မာသောလည်
 ၃၀ ပင်းနှင့်ရုံးလျက်နားမထောင်ဘဲနေကြ၏။နှစ်ပေါင်း
 များစွာသူတို့ကိုသည်းခံ၍ကိုယ်တော်၏ပရောဇက်တို့၌ရှိ
 သောကိုယ်တော်၏ဝိညည်အားဖြင့်ဆုမွေ့တော်မူသော်
 လည်းသူတို့သည်နားမထောင်သောကြောင့်ဤပြည်သူ
 ၃၁ ပြည်သားတို့လက်သို့အပ်တော်မူ၏။။သို့ရာတွင်ကိုယ်
 တော်သင့်ချင်သနားခြင်းမေတ္တာကရုဏာနှင့်ပြည့်စုံသော
 ဘုရားဖြစ်၍ကရုဏာတော်ကြွယ်ဝသောကြောင့်သူတို့
 ၃၂ ကိုရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးတော်မမူ။စွန့်ပြစ်တော်မမူ။။သို့
 ဖြစ်၍အိုအကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရား။ကြီးမြတ်၍မဟာတန်ခိုး
 နှင့်ပြည့်စုံလျက်ကြောက်မက်ဖွယ်သောဘုရား။ကရု
 ဏာပဋိညည်တော်ကိုစောင့်တော်မူသောဘုရား။အာရှ
 ရှင်ဘုရင်လက်ထက်မှစ၍ယနေ့တိုင်အောင်အကျွန်ုပ်
 တို့ရှင်ဘုရင်။မူးမတ်။ယဇ်ပရောဟိတ်။ပရောဇက်။
 အဆွေအမျိုးသူကြီး။ကိုယ်တော်၏လူအပေါင်းတို့အ
 ပေါ်သို့ရောက်သောဘေးဒဏ်ရှိသမျှကိုပမာဏမပြု
 ၃၃ ဘဲနေတော်မမူပါနှင့်။။ကိုယ်တော်မူကားအကျွန်ုပ်တို့
 အပေါ်သို့ရောက်စေသမျှသောအမှု၌တရားတော်မူ၏။
 အကျွန်ုပ်တို့သည်မတရားသဖြင့်ပြုကြပါပြီ။ကိုယ်တော်
 ၃၄ သည်တရားသဖြင့်သာစိုရင်တော်မူပြီ။။အကျွန်ုပ်တို့
 ရှင်ဘုရင်။မူးမတ်။ယဇ်ပရောဟိတ်။အဆွေအမျိုးသူ
 ကြီးတို့သည်တရားတော်ကိုမစောင့်။ပေးထားတော်မူ
 သောပညတ်များနှင့်သက်သေခံချက်များတို့ကိုနားမ
 ၃၅ ထောင်ကြ။။ကြီးသောကျေးဇူးကိုပြုလျက်အပ်ပေးတော်
 မူ၍သူတို့ပိုင်သောနိုင်ငံ။သနားတော်မူသောပြည်ကြီး။
 ပြည်ကောင်း၌နေရသော်လည်းအမှုတော်ကိုမဆောင်
 မရွက်။မိမိတို့ပြုသောစုစုရိုက်ကိုမရှောင်ဘဲနေကြပါ
 ၃၆ ၏။။ဘိုးဘေးတို့သည်အတ္တန်မြတ်သောအသီးအနှံကိုစား
 ရသောအခွင့်နှင့်သူတို့အားပေးသနားတော်မူသောပြည်
 ၌အကျွန်ုပ်တို့သည်ယနေ့အစေခံကျန်ဖြစ်ကြပါ၏။သူ
 ၃၇ ကျန်ခံရကြပါ၏။။အကျွန်ုပ်တို့အပြစ်ကြောင့်အကျွန်ုပ်
 တို့အပေါ်မှာခန့်ထားတော်မူသောရှင်ဘုရင်တို့သည်ဤ
 ပြည်၌ကြွယ်ဝစွာဖြစ်သောအသီးအနှံကိုသိမ်းစားခဲ့
 ကြပါ၏။။အကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်နှင့်တိရိစ္ဆာန်များကိုသူတို့
 သည်ကိုယ်အလိုအလျောက်အစိုးပိုင်၍အကျွန်ုပ်တို့
 သည်အတ္တန်ဆင်းရဲခံလျက်နေရပါသည်ဟုမြွက်ဆို
 ကြ၏။

၃၈ ထိုအကြောင်းအရာများကိုငါတို့သည်ဆင်ချင်ပြီး
 ၃၉ မှသောပြုစုစာချုပ်ကိုလည်းရေးထားလျက်ငါတို့အ
 ကြီးအကဲ။ယဇ်ပရောဟိတ်။လေဝိသားတို့သည်တံဆိပ်
 ၁ တံဆိပ်ကြ၏။တံဆိပ်ခတ်သောသူဟူမူကား။ဟာခလိ
 သားပြည်အုပ်မင်းနေဟိဋ္ဌ။ယဇ်ပရောဟိတ်ဖိဒကိယ။
 ၂ |စရာယ။အာဇနိ။ယေရမိ။ပါရှရ။အာမရိ။မာလဒိယ။
 |ဟာဉ္ဇုတ်။ရှေဇနိ။မလ္လုတ်။ဟာရိမိ။မေရမုတ်။ဩဗဒိ။
 ၄ |ဒိယေလ။ဂိဇ္ဇေသုနိ။ဗာရုတ်။မေရှလံ။အဘိယ။မိဟာမိနိ။
 |မာဇိ။မိလဲ။ရှေမာယ။လေဝိသားအာဇနိသားယောရှ
 ၁၀ တပါး။ဟေနဒိသားမိနိတပါး။ကပ်မျေလတပါး။သူ
 တို့သိရှေဇနိ။ဟောဒိယ။ကေလိတ။ပေလာယ။ဟာနနိ။
 ၁၁ |မိက္ခာ။ရေဟုပ်။ဟာရှဘိ။ဇက္ကရ။ရှေရဘိ။ရှေဇနိ။
 |ဟောဒိယ။ဗာနိ။ဗေနိနု။လူတို့တွင်အကြီးအကဲဖြစ်
 ၁၂ သောပါရုတ်။ပါဟတ်မောဘ။ဇေယံ။ဇာယ။ဗာနိ။ဗုနိ။
 |အာဇကဒိ။ဗေဗဲ။အဒေါနိယ။မိဂဲ။အာဒိနိ။အာတာ။ဟိ
 ၁၃ ဇကိယ။အဇ္ဈရ။ဟောဒိယ။ဟာရှ။ဗေဇဲ။ဟာရိပ်။အာ
 |နသုတ်။နေဗဲ။မာဂဗျာရှ။မေရှလံ။ဟေဇိရ။မေရှဇဗေ
 ၂၂ လ။ဇာဒုတ်။ယာဒွါ။ပေလတိ။ဟာနနိ။အနာယ။ဟော
 |ရှေ။ဟာနနိ။ဟာရှပ်။ဟာလောဟက်။ပိလယ။ရှောဗက်။
 ၂၃ |ရေဟုပ်။ဟာရှဗန။မာသေယ။အဟိယ။ဟာနနိ။အာ
 |နနိ။မလ္လုတ်။ဟာရိမိ။ဗာနာတည်း။ကြွင်းသောသူ။ယဇ်
 ၂၄ ပရောဟိတ်။လေဝိသား။တံခါးစောင့်။သီချင်းသည်။ဘုရား
 ကျန်အစရှိသော။ဘုရားသခင်၏တရားကိုစောင့်အံ့သော
 ဌာထိပြည်သားတို့နှင့်ကွာသောသူအပေါင်းတို့သည်
 မယားသားသီးတို့နှင့်တကွအကျိုးအကြောင်းကိုနား
 ၂၅ လည်သောသူဖြစ်၍၊ညီအစ်ကိုမူးမတ်တို့၌ဦးလျက်
 ဘုရားသခင်၏ကျွန်မောရှေအားဖြင့်ထားတော်မူသော
 ဘုရားသခင်၏တရားတော်အတိုင်းကျင့်ပါမည်ဟူ၍၎င်း
 ငါတို့အရှင်ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်များ။စီရင်
 ထုံးစံတော်မူချက်ရှိသမျှတို့ကိုစောင့်ရှောက်ပါမည်ဟူ
 ၃၀ ၍၎င်း၊ကိုယ်သီးတို့ကိုပြည်သားတို့အားမပေးစား။ပြည်
 သားသီးတို့ကိုကိုယ်သားတို့အဖို့မသိမ်းမယူဘဲနေပါ
 ၃၁ မည်ဟူ၍၎င်း၊ပြည်သားတို့သည်ဥပုသ်နေ့၌ဥစ္စာ။စား
 စရာကိုရောင်းခြင်းငှါယူခဲ့လျှင်ဥပုသ်နေ့ဖြစ်စေ။အ
 ချားသောဓမ္မနေ့ဖြစ်စေ။မဝယ်။သတ္တမနှစ်တွင်လယ်
 လုပ်ခြင်းအမှုကိုမပြု။ကျွေးကိုအနိုင်မတောင်းဘဲနေပါ
 မည်ဟူ၍၎င်းကိုဆိုလျက်သဋ္ဌာဂတိသားကြ၏။

၃၂ ထိုမှတပါး။ငါတို့ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်အမှုတည်း
 ၃၃ ဟူသောဥပုသ်နေ့နှင့်လဆန်းနေ့တွင်ရှေ့တော်မူနိ။မြိ
 သောတောဇာတိပူဇော်သကား။မြိသောမီးရှိရာယဇ်။ဓမ္မ
 ပွဲ။သန့်ရှင်းသောအသုံးအဆောင်။ဣသရေလအမျိုး၏အ
 ပြစ်မြေရာယဇ်အစရှိသော။ငါတို့၏ဘုရားသခင်အိမ်
 တော်အမှုအလုံးစုံကိုဆောင်ရွက်စရာဘို့လူတိုင်းတနှစ်
 လျှင်ငွေတကျပ်သုံးခုတရပ်ပေးရမည်အကြောင်း။ကိုယ်
 ၃၄ အဖို့စီရင်ထုံးစံကြ၏။ပညတ္တိကျပ်စာ၌ရေးထားသည်
 အတိုင်းငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်
 ပေါ်မှာမီးမွှေးစရာထင်းပူဇော်သကားကိုတနှစ်တနှစ်လျှင်
 ချိန်းချက်သောအချိန်တို့၌အဆွေအမျိုးအလိုက်ငါတို့
 ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း။
 ယဇ်ပရောဟိတ်။လေဝိသား။ပြည်သူပြည်သားတို့သည်
 ၃၅ စာရေးတံပြုကြ၏။အဦးသီးသောမြေအသီးအနှံနှင့်အ
 ဦးသီးသောသစ်သီးအမျိုးမျိုးကိုမိတ်မှာန်တော်သို့နှစ်
 ၃၆ တိုင်းဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း။ပညတ္တိကျပ်စာ၌
 ရေးထားသည်အတိုင်းအဦးဖွားသောသားယောကျာ်း
 နှင့်အဦးဖွားသောသားသီးအစရှိသည်တို့ကိုမိတ်မှာန်
 တော်၌အမှုစောင့်သောယဇ်ပရောဟိတ်တို့ရှိရာမိတ်မှာန်
 ၃၇ တော်သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း။အဦးလုပ်သောမုန့်
 မိမ်း။ပူဇော်သကား။သစ်သီးအမျိုးမျိုးစပျစ်ရည်။ဆီ
 ကိုယဇ်ပရောဟိတ်တို့ရှိရာမိတ်မှာန်တော်အခမ်းသို့၎င်း
 လယ်လုပ်သောမြို့ရွာရှိသမျှတို့၌မြေအသီးအနှံဆယ်ဖို့
 တဖို့ကိုလေဝိသားတို့ထံသို့၎င်းဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း
 ၃၈ စီရင်ထုံးစံကြ၏။လေဝိသားတို့သည်ဆယ်ဖို့တဖို့ကိုခံ
 ယူသောအခါအာရန်အမျိုးယဇ်ပရောဟိတ်ရှိရမည်။
 လေဝိသားတို့သည်လည်းဆယ်ဖို့တဖို့ထဲကဆယ်ဖို့တဖို့ကို
 နှုတ်ယူ၍မိတ်မှာန်တော်အခမ်း။ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့သွင်း
 ၃၉ ရကြမည်။လေဝိသားအစရှိသောဣသရေလအမျိုးသား
 တို့သည်ဆံစပါး။စပျစ်ရည်။ဆီပူဇော်သကားတို့ကိုသန့်
 ရှင်းရာဌာနတော်တန်ဆာ။အမှုစောင့်ယဇ်ပရောဟိတ်။
 တံခါးစောင့်။သီချင်းသည်တို့ရှိရာအခမ်းသို့ဆောင်ခဲ့ရ
 ကြမည်။ငါတို့ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ကိုငါတို့သည်
 စွန့်ပြစ်၍မထားရကြ။

၁ ထိုအခါလူများတို့တွင်မင်းလုပ်သောသူတို့သည်ယေ
 ရုရှလင်မြို့၌နေကြ၏။ကြွင်းသောသူတို့သည်သန့်ရှင်း
 သောအရပ်။ယေရုရှလင်မြို့၌တကျပ်တွင်တယောက်။

အချားသောမြို့တို့၌ကိုးယောက် နေရမည်အကြောင်း။
 ၂ စာရေးတံပြုကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့၌နေခြင်းငှါအလိုလို
 ဝန်ခံသောသူအပေါင်းတို့ကိုလူများတို့သည်ကောင်း
 ၃ ကြီးပေးကြ၏။ ယုဒမြို့ရွာတို့တွင်ဣသရေလလူ။ ယဇ်
 ပရောဟိတ်။ လေဝိသား။ ဘုရားကျန်။ ဂျောလမုန်၏ကျွန်
 အမျိုးသားအသီးအသီးတို့သည်မိမိတို့ဆိုင်ရာအရပ်၌
 နေကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့၌နေသောပြည်သူပြည်သားအ
 ၄ ကြီးအကဲ။ မင်းအရာရှိဟူမူကား။ ယုဒအမျိုး။ ဟရက်။
 မဟာလေလ။ ဂျေဗတ်။ အာမရိ။ ဇာခရိ။ ဩဇိတို့မှဆင်း
 ၅ သက်သောအသားယတပါး။ ဂရိလောနိ။ ဇာခရိ။ ယောယ
 ရိပ်။ အဒါယ။ ဟဇာယ။ ကောလဟောဇ။ ဗာရုတ်တို့မှ
 ၆ ဆင်းသက်သောမာသေယတပါးနှင့်တကွ၊ ယေရုရှလင်
 မြို့၌နေသောဟရက်အမျိုးသား။ သူရဲလေးရာချောက်
 ၇ ဆယ်ရှစ်ယောက်တည်း။ ဗယ်ာမိန်အမျိုး။ ယေရှာယ။
 ဣသေလ။ မာသေယ။ ကောလာယ။ ပေဒါယ။ ယောဒ။ မေ
 ၈ ရှုလံတို့မှဆင်းသက်သောသဗ္ဗု။ သုနောက်။ ဂဗ္ဗေနှင့်
 သဗ္ဗုအစရှိသောကိုးရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်တည်း။
 ၉ ဇာခရိသားယောလသည်ဗယ်ာမိန်အမျိုးအုပ်ဖြစ်၏။
 သေဇ္ဇာသားယုဒသည်ပြင်မြို့ကိုအုပ်ရ၏။
 ၁၀ ယဇ်ပရောဟိတ်မူကားယေဒါယ။ ယောယရိပ်။ ယာ
 ၁၁ ခိန်နှင့်တကွ၊ အဟိတုပ်။ မရာယုတ်။ ဇာဒုတ်။ မေရှုလံ။
 ဟိလဒ်တို့မှဆင်းသက်သောဘုရားသခင်၏အိမ်တော်
 ၁၂ အုပ်စုရာယအစရှိသော။ အိမ်တော်အမှုကိုဆောင်ရွက်
 သောအမျိုးသားချင်းရှစ်ရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်တည်း။
 ထိုမှတပါး။ မာလဒ်။ ပါရှုရ။ ဇာခရိ။ အာမဇိ။ ပေလယ်။
 ယေရောဟံတို့မှဆင်းသက်သောအဒါယအစရှိသော
 ၁၃ အစေ့အမျိုးသူကြီးအမျိုးသားချင်းနှစ်ရာလေးဆယ်
 နှစ်ယောက်တည်း။ ဣမေရ။ မေရှိလမုတ်။ အဟာသဲ။
 အာဇရေလတို့မှဆင်းသက်သောအာမရိအစရှိသော။
 ၁၄ ခွန်အားကြီးသောသူရဲအမျိုးသားချင်းတရာနှစ်ဆယ်
 ရှစ်ယောက်တည်း။ ဟဂဒေါလိမ်သားဇာဗဒေလသည်
 သူတို့ကိုအုပ်ရ၏။
 ၁၅ လေဝိသားမူကားဗုဒ္ဓိ။ ဟာရှာတ်။ အာဇရိကံ။ ဟာရှပ်
 ၁၆ တို့မှဆင်းသက်သောဂျေမာယတပါး။ လေဝိသားအကြီး
 ၁၇ ဦးပြင်အမှုကိုကြည့်ရှုစီရင်ရကြ၏။ အာသပ်။ ဇာဗဒိ။
 မိက္ခာတို့မှဆင်းသက်သောမဿနိသည်ကျေးဇူးတော်
 ကိုချီးမွမ်းခြင်းနှင့်ဆုတောင်းခြင်းအမှုမှာအကြီးလုပ်

သောသူဖြစ်၏။ ဗာကဗုကိသည်အပေါင်းအစပ်တို့
 တွင်ဒုတိယသူဖြစ်၏။ ထိုမှတပါး။ ယေဒုသန်။ ဂလာလ။
 ၁၈ ရှုဗ္ဗာတို့မှဆင်းသက်သောဩဗဒိရှိ၏။ သန့်ရှင်းသော
 မြို့၌နေသောလေဝိသားပေါင်းကားနှစ်ရာနှစ်ဆယ်လေး
 ၁၉ ယောက်တည်း။ တံခါးစောင့်အကြွပ်။ တာလမုန်အစရှိ
 သော။ တံခါးကိုစောင့်သောအမျိုးသားချင်းပေါင်းကား
 တရာချစ်ဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။
 ၂၀ ကြွင်းသောဣသရေလအမျိုးသား။ ယဇ်ပရောဟိတ်။
 လေဝိသားတို့သည်ယုဒမြို့ရွာတို့တွင်မိမိတို့ပိုင်ရင်းအ
 ၂၁ ရပ်၌နေကြ၏။ ဘုရားကျန်တို့သည်ဩဇေလအရပ်၌
 နေ၍ဇိဟနှင့်ဂိသပ်တို့သည်ဘုရားကျန်အုပ်ဖြစ်ကြ၏။
 ၂၂ မိက္ခာ။ မဿနိ။ ဟာရှာတ်။ ဗာနိတို့မှဆင်းသက်သော
 ဩဇိသည်ယေရုရှလင်မြို့၌နေသောလေဝိသားတို့ကိုအုပ်
 ရ၏။ အာသပ်အမျိုးသား။ သိချင်းသည်တို့သည်လည်း
 ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်အမှုကိုကြည့်ရှုစီရင်ရကြ၏။
 ၂၃ အကြောင်းမူကား။ သိချင်းသည်တို့သည်နေ့ရက်အ
 စည်အတိုင်းစားစရာမိက္ခာကိုခံရမည်အကြောင်း။ ရှင်
 ၂၄ ဘုရင်အမိန့်တော်ရှိ၏။ ယုဒအမျိုးဇာရအနွယ်မေရှုဇ
 ဗေလသားပေသဟိသည်လည်းရှင်ဘုရင်အခွင့်နှင့်ပြည်
 သားတို့ကိုအုပ်၍အရေးတော်ပိုင်မင်းဖြစ်၏။
 ၂၅ ယုဒလူအမျိုးတို့သည်မြို့ရွာကျေးလက်တည်းဟူသော
 ကိရယသာဘမြို့ရွာ။ ဒ်ဘန်မြို့ရွာ။ ယေကပ်ဇေလမြို့ရွာ။
 ၂၆ ယေရှု။ မောလဒ်။ ဗက်ပါလက်။ ဟာဇာရွာလ။ ဗေရ
 ဂျောမြို့ရွာများ။ ဇိကလတ်။ မေကောနမြို့ရွာများ။ အင်
 ၃၀ ရိဗ္ဗန်။ ဇာရ။ ယာမုတ်။ ဇာနော။ အဒုလံမြို့ရွာများ။ ထာဒိ
 ရှုမြို့နှင့်ကျေးလက်များ။ အဇေကာမြို့ရွာများ။ ဗေရဂျေ
 ဘမြို့မှစ၍ဟိန္နုချိုင့်တိုင်အောင်အနံ့အပြားနေကြ၏။
 ၃၁ ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားတို့သည်လည်းဂေဗ။ မိတ်မတ်။ အာ
 ၃၂ ဣ။ ဗေသလမြို့ရွာတို့၌၎င်း၊ အာနုသုတ်။ နောဗ။ အာနုနိ။
 ဟာဇေတ်။ ရာမ။ ဂိတ္တိပ်။ ဟာဒိန်။ ဇေဘိုင်။ နေဗလ္လတ်။
 ၃၅ လောဒ။ ဩနောမြို့များ၌၎င်းဆရာသမားချိုင့်၌၎င်းနေကြ
 ၃၆ ၏။ လေဝိသားအသင်းအပေါင်းအမျိုးတို့သည်ယုဒပြည်။
 အမျိုးတို့သည်ဗယ်ာမိန်ပြည်၌နေကြ၏။
 ၃၇ ရာလသေလသားဇေရုဗဗေလနှင့်ယောရှုနောက်သို့
 လိုက်လာသောယဇ်ပရောဟိတ်။ လေဝိသားဟူမူကား။
 ၂၈ စရာယ။ ယေရုမိ။ ဇေရု။ အာမဇိ။ မဗ္ဗုတ်။ ဟဗ္ဗုတ်။ ဂျေ
 ၃၉ ခနိ။ ရေဟုံ။ မေရမုတ်။ ဣဒေါ။ ဂိဇ္ဇေသုန်။ အဘိသ။ ဝိညာ

၆ မိန့်။မာနာ။ဗိလဂ။၂။ရှေမာယ။ယောယရိပ်။ယေဒါယ။
 ၇ ၊သလ္လ။အာမောက်။ဟိလခိ။ယေဒါယတည်း။ဟူသော
 ၈ တွင်အကြီးအကဲဖြစ်ကြ၏။လေဝိသားမူကားယောရှ။
 ၉ ဗိန္ဒ။ကပ်မျော။ရှေရဘိ။ယုဒ။ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်း
 အမှုကိုညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူအုပ်သောမဿနိတည်း။
 ၁၀ ၊သူတို့ညီအစ်ကိုဗာကဗုကိနှင့်ဥနိတို့သည်ကင်းစောင့်
 အမှုကိုအုပ်ကြ၏။

၁၁ ယောရှသားယောယကိမ်။ယောယကိမ်သားဇလျာ
 ၁၂ ဂြိပ်။ဇလျာဂြိပ်သားယောယဒ။ယောယဒသားယောနသန်။
 ၁၃ ယောနသန်သားယာဒွါတည်း။ယောယကိမ်လက်ထက်
 ၁၄ ခုအဆွေအမျိုးသူကြီးယဇ်ပရောဟိတ်များဟူမူကား။
 ၁၅ စရာယသားမေရာယ။ယေရမိသားဟာနနိ။ဇေရသား
 ၁၆ မေရှလံ။အာမရိသားယောဟနနိ။မလ္လတ်သားယောန
 ၁၇ သန်။ရှေခနိသားယောသပ်။ဟာရိပ်သားအာဒန။မေရာ
 ၁၈ ယုတ်သားဟေလကဲ။ဣဒေါသားဇာခရိ။ဂိနွေသန်သား
 ၁၉ မေရှလံ။အဘိယသားဇိခရိ။မိညာမိနိသား။မာနာသား
 ၂၀ ဗိလကဲ။ဗိလဂသားရှုဇာ။ရှေမာယသားယေဟောန
 ၂၁ သန်။ယောယရိပ်သားမညွနဲ။ယေဒါယသားဩဇိ။

၂၂ ၊သလ္လသားကာလဲ။အာမောက်သားဇော။ဟိလခိသား
 ဟာရှဘိ။ယေဒါယသားနာသနေလတည်း။

၂၃ ဇလျာဂြိပ်။ယောယဒ။ယောဟနနိ။ယာဒွါတို့လက်
 ထက်၌လေဝိသားအဆွေအမျိုးသူကြီးတို့ကိုပရသိ
 ၂၄ မင်းဒါရိလက်ထက်တိုင်အောင်ယဇ်ပရောဟိတ်တို့ကို
 ၂၅ ရင်မှတ်သားသောစာရင်းရှိ၏။ဇလျာဂြိပ်သားယောဟ
 နနိလက်ထက်တိုင်အောင်လေဝိသားအဆွေအမျိုးသူ
 ကြီးတို့ကိုစာရင်းယူ၍ရာဇဝင်မှတ်စာ၌သွင်းသတည်း။

၂၆ ၊လေဝိသားအကြီးအကဲ။ဟာရှဘိ။ရှေရဘိ။ကပ်မျော
 လသားယောရှတို့သည်ညီအစ်ကိုများနှင့်ပိုင်း၍ဘုရား
 သခင်၏လူဒါဝိဒ်ရင်သည်အတိုင်းရုဏ်ကျေးဇူးတော်
 ကိုပေးပြချီးမွမ်းခြင်းအမှုကိုအထွဋ်အထွတ်စောင့်ကြ
 ၂၇ ၏။မဿနိ။ဗာကဗုကိ။ဩဗဒိ။မေရှလံ။တာလမုနိ။
 အက္ကုပ်တို့သည်လည်းတံခါးဝနားမှာစောင့်ရသောတံခါး

၂၈ စောင့်ဖြစ်ကြ၏။ထိုသူတို့သည်ယောဇနက်သားယော
 ရှ၏သားယောယကိမ်လက်ထက်။မြို့ဝန်နေဟမိလက်
 ထက်။ကျပ်တတ်ယဇ်ပရောဟိတ်ဇေရလက်ထက်၌
 ရှိကြ၏။

၂၉ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးကိုအနုမောဒနာပြုသောအခါခွက်

ကွင်း။စောင်း။တရောနှင့်တီးမှုတ်လျက်သိချင်းဆို
 လျက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း။ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းခြင်းနှင့်
 တကွအနုမောဒနာပြုအံ့သောငှါလေဝိသားတို့ကိုရှာ၍သူ
 တို့နေရာအရပ်ရပ်တို့ကယေရုရှလင်မြို့သို့ခေါ်ကြ၏။

၃၀ ၊ခမ္ဘသိချင်းကိုဆိုတတ်သောအမျိုးသားတို့သည်ယေရု
 ၃၁ ရှလင်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိနေရာကျလျက်ရှိ၍ယေရု
 ရှလင်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်။လွင်ပြင်အရပ်များ။နေတောဇာ
 သိရှာများ။ဂိလဂါလမြို့နယ်။ဂေဗနှင့်အာဇမာဝက်ကျေး

၃၂ လက်ထဲကလာ၍စည်းဝေးကြ၏။ယဇ်ပရောဟိတ်နှင့်
 လေဝိသားတို့သည်လည်းကုယ်ကိုရင်လူများ။မြို့တံခါး။

၃၃ မြို့ရိုးကိုရင်စင်ကြယ်စေကြ၏။ထိုအခါယုဒမင်းတို့ကို
 မြို့ရိုးပေါ်သို့ငါခေါ်၍ချီးမွမ်းရာသိချင်းဆိုရသောလူကြီး
 ၃၄ နှစ်ခုကိုခန့်ထား၏။တရုကားလက်ျာရပ်ထွဋ်၍နောက်

၃၅ ချေးတံခါးသို့မြို့ရိုးပေါ်မှာရှောက်သွားကြ၏။သူတို့
 ၃၆ နောက်မှာဟောရှာယနှင့်ယုဒမင်းတဝက်။အာဇရိ။ဇေ

၃၇ ရ။မေရှလံ။ယုဒ။ဗဟိမိနိ။ရှေမာယ။ယေရမိ။တံပိုး
 ၃၈ ကိုင်သောယဇ်ပရောဟိတ်အမျိုးသားအချို့။အာသပ်။

၃၉ ဇက္ကရ။မိက္ခာယ။မဿနိ။ရှေမာယ။ယောနသန်တို့မှ
 ၄၀ ဆင်းသက်သောဇာခရိအစရှိသော။သူ၏ညီရှေမာယ။

အာဇရေလ။မိလလဲ။ဂိလလဲ။မာဣ။နာသနေလ။ယုဒ။
 ဟာနနိတို့သည်ဘုရားသခင်၏လူဒါဝိဒ်၏တူရိယမျိုးကို
 ကိုင်လျက်ထိုက်ကြ၏။ကျပ်တတ်ဆရာဇေရသည်သူ

၄၁ တို့ရှေမှာသွား၏။သူတို့တဖက်တချက်၌ရှိသောစပ်ရေ
 ကွင်းတံခါးသို့ရောက်မှမြို့ရိုးတက်ရာ။ဒါဝိဒ်မြို့ငှေကား
 ၄၂ ဖြင့်တက်၍ဒါဝိဒ်အိမ်တော်အထက်။အရှေ့မျက်နှာ၌ရေ

၄၃ တံခါးတိုင်အောင်သွားကြ၏။သိချင်းသည်တရုကား
 လက်ဝဲဘက်သို့ထွဋ်၍ငါနှင့်တဝက်သောလူများတို့
 သည်မြို့ရိုးပေါ်။မီးဖိုပြအိုးမှကျယ်သောမြို့ရိုးတိုင်အောင်

၄၄ ထိုက်ကြ၏။ဇေရိပ်တံခါး။ဟောင်းသောတံခါး။ငါး
 တံခါး။ဟာနနေလပြအိုး။မေအာပြအိုးအထက်မှစ၍

၄၅ ထိုက်သဖြင့်ထောင်တံခါးဝတွင်ရပ်နေကြ၏။တန့်သိ
 ချင်းသည်နှစ်ရသည်ဘုရားသခင်အိမ်တော်တွင်ရပ်၍

၄၆ တဝက်သောမင်းအရာရှိတို့သည်ငါနှင့်အတူ။တံပိုးကိုင်
 သောယဇ်ပရောဟိတ်ဇလျာကိမ်။မာသေယ။မိညာမိနိ။

၄၇ မိက္ခာယ။ဇေဝိဩနဲ။ဇာခရိ။ဟာနနိနှင့်တကွ။မာသေ
 ယ။ရှေမာယ။ဇောဇာ။ဩဇိ။ယောဟနနိ။မာလဗိယ။
 ၄၈ ဇေဝိ။ဇောတို့သည်ရှိကြ၏။သိချင်းသည်တို့သည်ဆရာ

၄၉ ယေရုရှလင်နှင့်တကွအသံကိုလွှင့်၍ဆိုကြ၏။ထိုနေ့၌

များစွာသောယဇ်တို့ကိုပူဇော်ကြ၏။အတ္တန်ဝန်မြောက်
 သောအခွင့်ကိုဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောကြောင့်
 သားမယားနှင့်တကွဝန်မြောက်ခြင်းကိုပြု၍ယေရုရှ
 လင်မြို့ဝန်မြောက်သံကိုဝေးသောအရပ်၌ကြားရကြ၏။

၄၄ ထိုအခါယဇ်ပရောဟိတ်နှင့်လေဝိသားတို့သည်အမှု
 တော်ကိုစောင့်လျက်နေသောကြောင့်ယုဒအမျိုးသားတို့
 သည်အားရဝန်မြောက်ကြသဖြင့်ဖြစ်၍ယဇ်ပရောဟိတ်
 နှင့်လေဝိသားခံအပ်သောပူဇော်သကား။အဦးသီးသော

၄၅ ဝိုးတို့ကိုခန့်ထားကြ၏။သီချင်းသည်နှင့်တံခါးစောင့်
 တို့သည်လည်းဒါဝိဒ်နှင့်သားတော်ရှောလမုန်စီရင်သည်
 အတိုင်းသူတို့ဘုရားသခင်အမှုနှင့်စပ်ကြယ်ခြင်းအ

၄၆ မှုကိုစောင့်ရှောက်လျက်နေကြ၏။ရှေးကာလ။ဒါဝိဒ်
 နှင့်အာသပ်လက်ထက်၌ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်ကျေးဇူး
 တော်ကိုမျှော်စင်သီချင်းကိုဆိုရသောသူအကြီးအကဲရှိကြ

၄၇ ၏။ဇေရုဗဗေလနှင့်နေဟမိလက်ထက်၌လည်းဣသရေလ
 လူအပေါင်းတို့သည်နေ့ရက်အစည်အတိုင်းသီချင်းသည်။
 တံခါးစောင့်ခံအပ်သောစားစရာရိက္ခာကို၎င်းလေဝိသား
 တို့အားသန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို၎င်းလူကြ၏။လေဝိသား
 တို့သည်လည်းယဇ်ပရောဟိတ်တို့အားလူကြ၏။

၁ ထိုနေ့ရက်ကာလ၌မောရှေ၏ပညတ္တိကျမ်းစာကိုလူ
 များရှေ့မှတ်ရွတ်သောအခါအမျိုးသားနှင့်မော
 ရာအမျိုးသားသည်ဘုရားသခင်၏ပရိသတ်တော်ထံ
 သို့ဝင်ရသောအခွင့်အစည်မရှိဟုတွေ့ကြ၏။အကြောင်း
 မူကားသူတို့သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုလုပ်ကျွေး
 ခြင်းငှါမကြိုဆို။ကျိန်ဆဲစေခြင်းငှါဘလံကိုငှါကြ၏။သို့
 ရာတွင်ငါတို့၏ဘုရားသခင်သည်ကျိန်ဆဲသောစကား

၂ ကိုကောင်းကြီးပေးသောစကားဖြစ်စေတော်မူ၏။ထိုတ
 ရားကိုကြားသောအခါအမျိုးမစပ်သောသူရှိသမျှတို့ကို
 ဣသရေလအမျိုးမှပယ်ရှားကြ၏။

၃ အရင်တခါငါတို့ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ပြင်ခပ်
 ကိုအုပ်သောယဇ်ပရောဟိတ်လျှော့ရှိပ်သည်တောဘိ
 နှင့်ပေါက်ဖော်တော်သည်ဖြစ်၍။ဘောဇဉ်ပူဇော်သ
 ကားနံ့သာပေါင်း။တန်ဆာမျိုးကို၎င်းပညတ်တော်အတိုင်း
 လေဝိသား။သီချင်းသည်။တံခါးစောင့်တို့အားပေးရသော
 ဆံစပါး။စပျစ်ရည်။ဆီဆယ်ဖိုတဖိုကို၎င်းယဇ်ပရော

ဟိတ်တို့အားလူရသောအမှုတို့ကို၎င်းဆိုထားမြဲရှိသော
 ၆ အခမ်းကြီးကိုတောဘိအဖို့ပြင်ဆင်၏။ထိုကာလပတ်
 လုံးငါသည်ယေရုရှလင်မြို့၌မရှိ။ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်အာ
 တဇေရုဇ်နန်းစံသုံးဆယ်နှစ်နှင့်နှစ်တွင်အထံတော်သို့သွား
 ရ၏။အင်တန်ကာလကြာပြီးမှရှင်ဘုရင်ထံတော်၌အခွင့်

၇ ရ၍။ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်သောအခါလျှော့ရှိပ်သည်
 ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်တန်တိုင်းထဲမှာအခမ်းကိုတော
 ဘိအဖို့ပြင်ဆင်၍ နုစရိုက်ပြုကြောင်းကိုငါကြားသိရ

၈ ၏။ထိုအခါငါသည်အတ္တန်နာကြင်သောစိတ်ရှိ၍တော
 ၉ ဘိဥစ္စာပရိကံရှိသမျှကိုအခမ်းထဲကထုတ်ပြန်ပြီးမှအခမ်း
 များကိုစင်ကြယ်စေခြင်းငှါစီရင်၍တဖန်ဘုရားသခင်
 ၏အိမ်တော်တန်ဆာများ။ဘောဇဉ်ပူဇော်သကား။နံ့သာ
 ပေါင်းကိုဆောင်ခဲ့၍ဆိုထား၏။

၁၀ အမှုတော်စောင့်။လေဝိသား။သီချင်းသည်တို့သည်
 အသီးအသီးမိမိတို့လယ်ယာသို့ပြေးသွားကြသည်ကိုငါ
 ထောက်၍သူတို့ခံအပ်သောစားစရာရိက္ခာကိုမခံမရ

၁၁ ကြောင်းကိုငါရိပ်မိလျက်။ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ကို
 အဘယ်ကြောင့်စွန့်ပြစ်ကြသနည်းဟုမင်းတို့ကိုအပြစ်
 တင်၍လေဝိသားတို့ကိုစုဝေးစေပြီးမှသူတို့နေရာ၌ခန့်

၁၂ ထားပြန်၏။ထိုအခါယုဒလူအပေါင်းတို့သည်ဆံစပါး။
 စပျစ်ရည်။ဆီဆယ်ဖိုတဖိုကိုဘဏ္ဍာတော်တို့ကိုသို့

၁၃ ဆောင်ခဲ့ပြန်ကြ၏။ယဇ်ပရောဟိတ်ရှေ့မိ။ကျွမ်းတတ်
 ဇာနတ်။လေဝိသားပေဒါယ။သုနောက်မသန်သားဖြစ်
 သောဇက္ကုရ၏သားဟာနန်တို့ကိုဘဏ္ဍာတော်တို့ကို
 စိုးအရာ၌ငါခန့်ထား၏။ထိုသူတို့သည်သစ္စာစောင့်ခြင်း
 အသရေရှိသည်ဖြစ်၍အမျိုးသားချင်းတို့အားဝေဖန်ရ

၁၄ ကြ၏။အိုအကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်။ထိုအမှုကြောင့်အ
 ကျွန်ုပ်ကိုအောင်းမေ့တော်မူပါ။အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်
 အိမ်တော်အဖို့။အိမ်တော်အမှုစောင့်ခြင်းအဖို့အကျွန်ုပ်
 ပြုသောကျေးဇူးကိုချေတော်မမူပါနှင့်။

၁၅ ထိုကာလ။ယုဒပြည်မှာအချို့တို့သည်ဥပုသ်နေ့၌
 စပျစ်သီးကိုနယ်လျက်ကောက်ဖျိုင်းကိုသွင်းလျက်မြဲ
 ပေါ်မှာဝန်ကိုတင်လျက်လုပ်ဆောင်ကြသည်ကို၎င်းဥပုသ်
 နေ့၌စပျစ်ရည်။စပျစ်သီး။တည်သီးအစရှိသည်တို့ကို
 တင်၍ယေရုရှလင်မြို့သို့ဆောင်ခဲ့ကြသည်ကို၎င်းငါမြင်
 ၍ဤမည်သောနေ့ရက်၌သာစားစရာများကိုရောင်းအပ်

၁၆ သည်ဟူသောတို့အားကြားပြော၏။ထိုအရပ်၌နေသော
 တုရမြို့သားတို့သည်လည်းငါးအစရှိသည်တို့ကိုယေရုရှ

လင်မြို့သို့ဆောင်ခဲ့၍ ဥပုသ်နေ့၌ယုဒ အမျိုးသားတို့အား
 ၁၇ ရောင်းတတ်ကြ၏။ ထိုအခါ ငါကသင်တို့သည် ဥပုသ်
 ၁၈ နေ့ကိုမျှန်၍ ပြုသော နှစ်ရက်ကား အဘယ်သို့နည်း။ ထို
 ဘေးတို့သည် ထိုသို့ ပြုသောကြောင့် ဤမျှလောက်ကြီးစွာ
 သောဆင်းရဲခြင်းကို ငါတို့၌ ငှပ်၍ မြို့၌ ငှပ်ဘုရားသခင်
 ရောက်စေတော်မူသည်မဟုတ်လော။ သင်တို့သည် ဥပုသ်
 နေ့ကိုမျှန်သောအားဖြင့် သာ၍ ပြင်းစွာသော အမျက်
 တော်ကို ဣသရေလအမျိုး၌ ရောက်စေဦးမည်လောဟု ယုဒ
 ၁၉ များမတ်တို့ကို အပြစ်တင်လျက်၊ အဖိတ်နေ့တွင် နေရောင်
 ကွယ်၍ ဥပုသ်နေ့လွန်သည်တိုင် အောင်ယေရှုလင်မြို့
 တံခါးတို့ကို ပိတ်ထားရမည် အကြောင်း စီရင်၍ ဥပုသ်နေ့
 ၂၀ ၌ နန်းများကို မြို့ထဲသို့ မသွင်းစေခြင်း ဌာမိမိကျန် အချို့တို့
 ကို တံခါးတို့၌ ခန့်ထား၏။ ထိုနောက် ကုန်သည်များ၊ ဥစ္စာ
 ၂၁ မျိုးကို ရောင်းသောသူများတို့သည် ယေရှုလင်မြို့ပြင်
 ၂၂ မှာ တစ်ခါနှစ်ခါ အိပ်ကြ၏။ ငါကလည်း မြို့ရိုးပတ်လည်၌
 အဘယ်ကြောင့် အိပ်ကြသနည်း။ နောက်တဖန် လာ၍ အိပ်
 လျှင် ဖမ်းဆီးမည်ဟု သူတို့အား သတိပေး၏။ ထိုအခါမှစ
 ၂၃ ၍ ဥပုသ်နေ့တွင် မလာဘဲနေကြ၏။ လေဝိသားတို့သည်
 လည်း ဥပုသ်နေ့ကို သန့်ရှင်းစေခြင်း ဌာစင်ကြယ်သော
 ကိုယ်နှင့်လာ၍ တံခါးတို့ကို စောင့်ရမည် အကြောင်း ငါမှာ
 ထား၏။ အိုအကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်။ ထိုအမှုကြောင့် အ
 ကျွန်ုပ်ကို အောင်းမေ့တော်မူပါ။ ကရုဏာတော်များပြား
 သည် အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မသနားတော်မူပါ။
 ၂၄ ထိုကာလ။ အာဇုတ် အမျိုး၊ အဗ္ဗုန် အမျိုး၊ မောဘာ အ
 ၂၅ မျိုးသီးနှင့် ခုံဖက်သော ယုဒလူအချို့တို့ကို ငါမြင်၏။ သူတို့
 သားသမီးတို့သည် ယုဒစကားကို မပြောတတ်။ အာဇုတ်
 စကားဘဝက် အစရှိသော အသီးအသီးဘာသာစကားကို

၂၆ ပြောတတ်ကြ၏။ သူတို့ကို ငါအပြစ်တင်၍ ကဲ့ရဲ့၏။ အ
 ချို့တို့ကို ရိုက်လျက် ဆံပင်နှုတ်လျက် ဒါဏ်ပေး၍ သင်တို့
 သည် ကိုယ်သီးတို့ကို ပြဉ်သားတို့အား မပေးစားရ။ ပြည်
 ၂၇ သားသမီးတို့ကို ကိုယ်သားတို့အဖို့ မသိမ်းမယူရ။ ဣသ
 ရေလရှင် ဘုရင်ရှောလမုန်သည် ထိုသို့ ပြု၍ ပြစ်မှားရာ
 ရောက်သည်မဟုတ်လော။ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်၌
 သူနှင့်တူသောရှင် ဘုရင်မရှိ။ ဣသရေလရှင် ဘုရင်အ
 ရာ၌ ဘုရားသခင်ခန့်ထားသည့်တိုင် အောင်စိတ်တော်နှင့်
 တွေ့သောသူ ဖြစ်သော်လည်း တပါးအမျိုးသားမိမ့်တို့
 ၂၈ သည် ပြစ်မှားစေသည်တကား။ ငါတို့သည် သင်တို့
 စကားကို နားထောင်၍ တပါးအမျိုးသားမိမ့်တို့နှင့် ခုံဖက်
 သဖြင့် ဤမျှလောက်ကြီးသော နှစ်ရက်ကို ပြုလျက် ငါတို့
 ၂၉ ၏ ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားရမည်လောဟု ဘုရားသခင်ကို
 ၃၀ တိုင်တည်၍ သူတို့ကို ကျိန်ဆိုစေ၏။ ယဇိပရောဟိတ်
 မင်းလျှော့ရှပ်သားယောယဒ၏ သားတယောက်သည်
 ဟောရနိလူသမ္ဘာလတ်သမက် ဖြစ်သောကြောင့် သူကို ငါ
 ၃၁ နှင်ထုတ်၏။ အိုအကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်။ သူတို့သည်
 ယဇိပရောဟိတ် အရာကို ငှပ်ယဇိပရောဟိတ်။ လေဝိ
 သားတို့နှင့် ဖွဲ့သော ပခိုညည်တော်ကို ငှပ်ရှုတ်ချသော
 ၃၂ ကြောင့် သူတို့ကို မှတ်တော်မူပါ။ ထိုသို့ ယုဒအမျိုးသား
 တို့ကို တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့် ကင်းစင်စေပြီး
 ၃၃ မှ ယဇိပရောဟိတ်နှင့် လေဝိသားတို့ကို အသီးအသီး မိမိ
 တို့ အမှုစောင့်ရသည် အတိုင်း ငါခန့်ထား၍၊ ချိန်းချက်
 သောအချိန်၌ တင်းပူဇော်သကာနှင့် အဦးသီးသောအသီး
 ကို ပူဇော်စေခြင်း ဌာစီရင်၏။ အိုအကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်။
 ကျေးဇူးပြုပါမည် အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်ကို အောင်းမေ့
 တော်မူပါ။

၁ အိန္ဒိယပြည်မှစ၍ကုရှပြည်တိုင်အောင်တိုင်းပြည်
တရားရှစ်ဆယ်ချစ်ပြည်တို့ကိုအစိုးရသောရှင်ဘုရင်
၂ အာရှရသည့်၊ ရှုရှနန်းတော်ရာဇပတ္တင်ပေါ်မှာထိုင်
၃ ၍နန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊ ပေရသိဗိုလ်။ မေဒိဗိုလ်များ။ အပြည်
ပြည်သောမူးမတ်ဝန်မင်းများတို့ကိုခေါ်၍မူးတော်မတ်
၄ တော်ကျွန်တော်အပေါင်းတို့အဖို့ပွဲခံတော်မူ၏။ ထိုအခါ
နိုင်ငံတော်စည်းစိမ်။ ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကိုအရက်
၅ တရားရှစ်ဆယ်ပတ်လုံးပြတော်မူ၏။ ထိုကာလလွန်ပြီးမှ
ရှင်ဘုရင်သည်ရှုရှနန်းတော်၌စည်းဝေးသောသူအကြီး
အငယ်အပေါင်းတို့အဖို့နန်းတော်အနား။ ဥယျာဉ်တော်
၆ ဝင်းထဲမှာချစ်ရက်ပတ်လုံးပွဲခံတော်မူ၏။ ငွေကွင်း
တပ်သောကျောက်မြို့တိုင်တို့၌မောင်းသောပိတ်ချော
ကြိုးဖြင့်ဆွဲကာသောပိတ်ချောကုလားကာအဖြူအမိမ်း
အပြာတို့နှင့်ငင်ခင်းသောကျောက်ပျားအနီအပြာအဖြူ
အနက်တို့အပေါ်မှာထားသောရွှေငွေအနေအထိုင်တို့
၇ နှင့်ငင်ဥယျာဉ်တော်သည်ပြည့်စုံ၏။ ရှင်ဘုရင်စည်း
စိမ်နှင့်လျော်စွာထူးချွန်သောရွှေဖလားတို့နှင့်မျှားစွာ
၈ သောစပျစ်ရည်ကိုသောက်ကြ၏။ စပျစ်ရည်သောက်
ခြင်းအမှုသည်တရားအတိုင်းဖြစ်၏။ အဘယ်သူ့ကိုမျှအ
နိုင်မသောကံစေ။ လူအပေါင်းတို့သည်ကိုယ်အလိုအ
လျောက်ပြုကြမည်အကြောင်း။ နန်းတော်အရာရှိအ
၉ ပေါင်းတို့ကိုရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူ၏။ မိဖုရားဝါရှတိ
သည်လည်းရှင်ဘုရင်အာရှရနန်းတော်သားမိမိတို့
အဖို့ပွဲခံလေ၏။
၁၀ မိဖုရားဝါရှတိသည်အဆင်းထွသောကြောင့်ချစ်
၁၁ ရက်မြောက်သောနေ့၌ရှင်ဘုရင်သည်စပျစ်ရည်သောက်
၍ရှင်လန်းသောမိတ်ရှိသောအခါမိဖုရားအဆင်းထွ
ခြင်းအသရေကိုမင်းများနှင့်လူများတို့အားပြလိုသောငှါ
မိဖုရားဝါရှတိကိုရာဇသရဖူဆောင်းစေ၍အထံတော်
သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း။ မဟုမန်။ ဗိဇယ။ ဟာဗော
န။ ဗိဂသ။ အဗာဂသ။ ဇေသ။ ကာကတ်တည်းဟူသော
အမှုတော်သမ်။ မိမိစိုးချစ်ယောက်တို့ကိုမိန့်တော်မူ၏။

၁၂ | သို့ရာတွင်မိမိစိုးဆင့်ဆိုသောအမိန့်တော်ကိုမိဖုရား
သည်ညင်းဆန့်၍မလာဘဲနေ၏။ ထို့ကြောင့်ရှင်ဘုရင်
သည့်အမျက်ထွက်၍ဒေါသမီးလောင်လျက်နေတော်မူ၏။
၁၃ ထိုအခါကာရှေန။ ရှေသ။ အာဒမာသ။ တာရှိရှ။ မေ
၁၄ ရက်။ မာသေန။ မဇကန်တည်းဟူသော။ ရှင်ဘုရင်၏
မျက်နှာတော်ကိုအစည်ဖူးမြင်၍နိုင်ငံတော်တွင်အမြတ်
ဆုံးသောပေရသိ။ မေဒိအတွင်းဝန်မင်းချစ်ပါးတို့သည်
အနားတော်၌ထိုင်လျက်ရှိ၍တရားစီရင်ရာလပ်ကိုလေ့
ကျက်သောသူအပေါင်းတို့နှင့်ရှင်ဘုရင်တိုင်ပင်သော
ထုံးစံရှိသည့်အတိုင်းအကျိုးအကြောင်းကိုနားလည်သော
၁၅ ထိုပညာရှိတို့ကိုခေါ်၍မိမိစိုးဆင့်ဆိုသောဝါရှင်ဘုရင်
အာရှရအမိန့်တော်ကိုမိဖုရားဝါရှတိသည်နားမယောင်
သောကြောင့်ဓမ္မသတ်အတိုင်းသူ၌အဘယ်သို့စီရင်ရ
၁၆ မည်နည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊ မဇကန်ကမိဖုရားဝါရှ
တိသည်အရှင်မင်းကြီးကိုသာပြစ်မှားသည်မဟုတ်ပါ။
အရှင်မင်းကြီးအာရှရအစိုးရတော်မူသောတိုင်းပြည်
အရပ်ရပ်၌ရှိသောမင်းများနှင့်ဆင်းရဲသားများအပေါင်း
၁၇ တို့ကိုပြစ်မှားပါပြီ။ ရှင်ဘုရင်အာရှရသည်မိဖုရား
ဝါရှတိကိုခေါ်၍မိဖုရားမလာဟုအနွှံ့အပြားပြောကြသ
ဖြင့်မိဖုရားပြုသောဤအမှုကိုခပ်သိမ်းသောမိမိတို့သည်
ကြား၍မိမိတို့ခင်ပွန်းကိုမထိမဲ့ဖြင့်ပြုကြပါလိမ့်မည်။
၁၈ | မိဖုရားပြုသောဤအမှုကိုပေရသိ။ မေဒိမင်းကတော်
တို့သည်ကြားသိကြလျှင်မူးတော်မတ်တော်အပေါင်း
တို့အားထိုနည်းတူပြန်ပြောသဖြင့်အားမနာတတ်သော
မိတ်။ ဒေါသမိတ်တိုးပွားစရာအကြောင်းရှိပါလိမ့်မည်။
၁၉ | ဝါရှတိသည်အရှင်မင်းကြီးအာရှရထံတော်သို့
နောက်တဖန်မဝင်စေခြင်းငှါအထိုတော်ရှိလျှင်မဝင်စေ
နှင့်ဟုမိန့်တော်မူပါ။ မပြောင်းလဲနိုင်သောအမိန့်တော်ရှိ
စေခြင်းငှါပေရသိ။ မေဒိဓမ္မသတ်၌သွင်း၍ရေးစေတော်
မူပါ။ ဝါရှတိထက်ကောင်းသောမိမိတို့လည်းမိဖုရား
၂၀ အရာ၌ချီးမြှောက်တော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်ရှင်ဘုရင်ပေး
တော်မူသောအမိန့်တော်ကိုကျယ်ဝန်းသောနိုင်ငံထော်

၁၉ ၏။ သွေးကညာတို့သည် ဒုတိယအချိန်၌ ရုဝေးသောအခါ
၂၀ မော်ဒကံသည့်နန်းတော်၌ တံခါးမှူးဖြတ်၏။ ဇသတာ
သည် မော်ဒကံထံမွေးမြူခြင်းကို ခံ၍ နေ့စဉ်အခါသူ၏

စကားကိုနားထောင်သည်နည်းတူ။ နားထောင်သေးသည်ဖြစ်၍ မော်ဒကသတ်ပေးသည်အတိုင်းမိမိအမျိုး။ မိမိဆွေညာတကာတို့ကိုမဖော်မပြဘဲနေသတည်း။

၂၁ ထိုကာလတွင်မော်ဒကသည် နန်းတော်၌တံခါးမှူးဖြစ်စည်။ ဗိကသန့်နှင့်တေရက တည်းဟူသောနန်းတော်မိမိစိုးစံတံခါးစောင့်နှစ်ယောက်တို့သည် ဒေါသစိတ်ရှိ၍

၂၂ ၊ ထိုအမှုကို မော်ဒကသိ၍မိမိရူးသေတာအားဖော်ပြ၏။ ထိုသို့မော်ဒကဖော်ပြကြောင်းကိုသေတာသည်ရှင်

၂၃ ဘုရင်အားလျှောက်လေ၏။ ထိုအမှုကိုစစ်ကြော၍အမှန်သိသောအခါထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကိုသစ်ပင်၌လည်ဆွဲချပြီးမှရှင်ဘုရင်ရှေ့။ နန်းတော်မှတ်စာ၌ရေးမှတ်သတည်း။

၁ ထိုနောက်မှရှင်ဘုရင်အာရှေရသည်အာဂတ်အမျိုး။ ဟဗ္ဗဒါသသားဟာမန်ကိုချီးမြှောက်၍ အထံတော်၌ရှိသောမူးမတ်အပေါင်းတို့ထက်သာ၍ မြင့်မြတ်သောနေရာကိုပေးတော်မူ၏။ နန်းတော်တံခါးသို့ရောက်သောရှင်

၂ ဘုရင်၏ကျွန်အပေါင်းတို့သည် အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်းဟာမန်ကိုဦးချီခိုးကြ၏။ မော်ဒကမူကားဦးမချ။

၃ ရှိမခိုး။ နန်းတော်တံခါးသို့ရောက်သောရှင်ဘုရင်၏ကျွန်တို့ကသင်သည် ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ကိုအတယ်ကြောင့်ညှင်းဆန်သနည်းဟုနေတိုင်းမော်ဒကအားမေး

၄ မြန်းသတ်ပေးသော်လည်း၊ မော်ဒကကငါသည်ယုဒလူဖြစ်သည်ဟုပြန်ပြော၍သူတို့စကားကိုနားမထောင်သောကြောင့်သူတို့သည်မော်ဒကစကားတည်မည်။ မတည်

၅ မည်ကိုသိလိုသောငှါဟာမန်အားကြားပြောကြ၏။ ထိုသို့မော်ဒကသည်ဦးမချ။ ရှိမခိုးဘဲနေကြောင်းကိုဟာမန်

၆ သိမြင်သောအခါအထွန်အမျက်ထွက်၍၊ သူတို့သည်မော်ဒကအမျိုးကိုဖော်ပြသောကြောင့် မော်ဒကတယောက်တည်းကိုကွပ်မျက်လျှင် စိတ်မပြေလောက်ဟုဟာမန်သည်အောင်းမေ့လျက်မော်ဒကအမျိုးသားချင်းတည်းဟူသောအာရှေရနိုင်ငံအရပ်ရပ်၌ရှိသောယုဒလူအပေါင်းတို့ကိုမျက်ဆီးခြင်းငှါရှာကြံလေ၏။

၇ ထို့ကြောင့်အာရှေရနန်းစံဆယ်နှစ်နှစ်။ နိသန့်အမည်ရှိသောပဌမလတွင်နေ့ရက်အစည်။ လအစည်အတိုင်းလိုက်၍အာဒါအမည်ရှိသောဒွါဒသမလတိုင်အောင်ဟာ

၈ မန်ရှေ့မှာပုရစားရေတံချကြ၏။ တဖန်ဟာမန်သည်ရှင်ဘုရင်အာရှေရထံဘက်သို့ဝင်၍အချားတပါးသောလူမျိုး

အပေါင်းတို့နှင့်ကျင့်ရာထုံးတမ်းမတူ။ အရှင်မင်းကြီးစီရင်တော်မူချက်တို့ကိုနားမထောင်။ နိုင်ငံတော်အတွင်းတိုင်းသူပြည်သားအမျိုးမျိုးတို့တွင်အရပ်ရပ်ကွဲ

၉ ပြားလျက်နေသောလူမျိုးတမျိုးရှိပါ၏။ ထိုအမျိုးကိုအခွင့်ပေးတော်မူရာ၌ကျေးဇူးတော်မရှိပါ။ ကိုယ်တော်သဘောတူလျှင်ထိုအမျိုးကိုမျက်ဆီးစေဟုအမိန့်ရှိတော်မူပါ။ ထိုအမှုကိုဆောင်ရွက်သောသူတို့သည်ဘဏ္ဍာတော်

၁၀ တိုက်ထဲသို့ငွေအခွက်တသိန်းကိုသွင်းစေခြင်းငှါကျွန်တော်အပ်ပေးပါမည်ဟုလျှောက်လေ၏။ ရှင်ဘုရင်က

၁၁ လည်းထိုငွေကိုသင့်အားငါပေး၏။ ထိုလူမျိုးကိုလည်းသင်သည်ပြုချင်သမျှပြုရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါသင်၌ငါအပ်သည်ဟုလက်စွပ်တော်ကိုချွတ်၍ယုဒအမျိုး၏ရန်သူဖြစ်သောအာဂတ်အမျိုးဟဗ္ဗဒါသသားဟာမန်

၁၂ အားပေးတော်မူ၏။ ထိုအခါပဌမလတဆယ်သုံးရက်နေ့တွင်စာရေးတော်ကြီးတို့ကိုခေါ်၍ကိုယ်စားတော်မင်းအပြည်ပြည်အုပ်သောမြို့ဝန်။ အရပ်ရပ်စီရင်သောသူကြီးတို့

ကိုဟာမန်မှာထားသမျှအတိုင်းလူအမျိုးမျိုးပြောသောစကားအသီးအသီးအားဖြင့်ရှင်ဘုရင်အာရှေရ၏အမိန့်တော်စာကိုရေး၍ရှင်ဘုရင်၏လက်စွပ်တော်နှင့်

၁၃ တံဆိပ်ခတ်လေ၏။ အာဒါအမည်ရှိသောဒွါဒသမလတဆယ်သုံးရက်တနေ့ချင်းတွင်ယုဒလူအကြီးအငယ်မိမိအကလေးရှိရှိသမျှတို့ကိုသတ်ဖြတ်သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍

သူတို့ဥစ္စာကိုလူယုသိမ်းရုံးစေခြင်းငှါအမိန့်တော်စာကိုစာပို့လုလင်တို့ဖြင့်နိုင်ငံတော်အပြည်ပြည်သို့ပေးလိုက်

၁၄ လေ၏။ ဤရှေ့ကားလူအမျိုးမျိုးတို့သည်ထိုနေ့ရက်တွင်အသင့်ရှိစေခြင်းငှါအတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်၌ကျော်

၁၅ ဉာရသောအမိန့်တော်စာချက်ဖြစ်သတည်း။ ရှုရှန်နန်းတော်၌ထိုအမိန့်တော်စာကိုကျော်ညာပြီးမှရှင်ဘုရင်စီရင်သည်အတိုင်းစာပို့လုလင်တို့သည်အလျှင်အမြန်

ပြေးသွားကြ၏။ ရှင်ဘုရင်နှင့်ဟာမန်သည်စပျစ်ရည်သောက်ပွဲ၌ထိုင်၍ရှုရှန်မြို့တော်သည်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သတည်း။

၁ ထိုအမှုရှိသမျှကိုမော်ဒကသိသောအခါမိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ပြာနှင့်လူးလျက်လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်လျက်မြို့အလယ်သို့သွား၍ကြီးကျယ်သောအသံနှင့်ငိုကျွေး

၂ လေ၏။ လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်လျက်နန်းတော်တံခါးထဲသို့အဘယ်သူမျှမဝင်ရသောကြောင့်နန်းတော်တံခါးရှေ့မှာရပ်နေ၏။ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်စာရောက်လေ

သောအပြည်ပြည်တို့၌ယုဒလူတို့သည်အလွန်ညည်းတူးခြင်း။ အစာရှောင်ခြင်း။ ငိုကျွေးခြည်တပ်ခြင်းကိုပြု၍လူများတို့သည်ပြာနှင့်လျှော်တေအဝတ်၌အိပ်ကြ၏။

၄ | မော်ဒကဲအမှုကိုသေတာ၏ကျွန်မတို့နှင့်မိမိစိုးတို့သည်ကြားပြောသောအခါမိဖုရားသည်အလွန်ဝမ်းနည်းလျက်မော်ဒကဲဝတ်သောလျှော်တေကိုပယ်၍အချားသောအဝတ်ကိုဝတ်စေခြင်းငှါပေးလိုက်သော်လည်းမော်ဒကဲသည်

၅ မခံယူဘဲနေ၏။ တဖန်သေတာသည်ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်နှင့်စစားသောမိမိစိုးဟာတက်ကိုခေါ်၍အဘယ်အမှုရှိသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်၍သို့ပြုသနည်းဟုမော်

၆ ဒကဲကိုမေးစေခြင်းငှါစေလွှတ်သည့်အတိုင်း၊ ဟာတက်သည်မော်ဒကဲရှိရာနန်းတော်တံခါးရှေ့မြို့တော်လမ်းသို့

၇ သွား၍၊ မော်ဒကဲသည်မိမိ၌ရောက်သောအမှုရှိသမျှကို၎င်းဟာမန်သည်ယုဒလူတို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါငွေမည်မျှကိုဘဏ္ဍာတော်ကိုက်ထဲသို့သွင်းပါမည်ဟုဂတိထား

၈ ကြောင်းကို၎င်းကြားပြောလျက်၊ ယုဒလူတို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါရှုရှုနန်းတော်၌ထုတ်သောအမိန့်တော်စာလက်ခံကိုသေတာအားပြု၍ပေး၍သေတာသည်မိမိလူမျိုးအဖို့တောင်းလျှောက်ခြင်းငှါရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ဝင်ရ

၉ မည်အကြောင်းမှာလိုက်လေ၏။ ဟာတက်သည်လည်းလာ၍မော်ဒကဲစကားကိုသေတာအားပြန်ပြော၏။

၁၀ တဖန်သေတာသည်ဟာတက်အားဖြင့်မော်ဒကဲကို

၁၁ မှာလိုက်သည်ကား။ ယောကျ်ားဖြစ်စေ။ မိမိဖြစ်စေ။ ရှင်ဘုရင်ခေါ်တော်မမူဘဲအတွင်းတန်တိုင်း။ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ဝင်မိသောသူသည်အသက်ချပ်သာရမည်အကြောင်း။ ရွှေရာဇာထံကိုကပ်တော်မမူလျှင်အမှန်သေရမည်အကြောင်း။ အမိန့်တော်ရှိသည်ကိုရှင်ဘုရင်၏ကျွန်တော်မျိုးများနှင့်နိုင်ငံတော်ပြည်သူပြည်သားများအပေါင်းတို့သည်သိကြ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုကားအရက်သုံးဆယ်ပတ်လုံးရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ခေါ်တော်မမူဟု

၁၂ | သေတာစကားကိုမော်ဒကဲအားပြန်ပြောသောအခါမော်ဒကဲကအချားသောယုဒလူအသက်မလွတ်လျှင်

၁၃ | နန်းတော်၌နေသော်လည်းသင့်အသက်လွတ်မည်ဟု

၁၄ မထင်နှင့်။ ယခုကာလသည်တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင်သင့်နှင့်သင်၏အဆွေအမျိုးသည်ပျက်စီး၍ယုဒလူတို့အသက်ရှင်ခြင်း။ ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းတရံတရံပေါ်သိန့်မည်။ ယခုအမှုကိုဆောင်ဖို့ရာသင်သည်မိဖုရားအရာကိုရသည်ဟုထင်စရာရှိသည်မဟုတ်လောဟုသေ

၁၅ တာအားပြန်ပြောစေခြင်းငှါမှာလိုက်၏။ သေတာက

လည်းရှုရှုမြို့ရှိသောယုဒလူအပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေခြင်းငှါသွားပါ။ နေ့ညညွှတ်မပြတ်သုံးရက်ပတ်လုံးမစားမသောက်ဘဲနေ၍အကျွန်ုပ်အဖို့အစာရှောင်ခြင်းအကျင့်ကိုကျင့်ကြပါ။ အကျွန်ုပ်သည်လည်းကျွန်မတို့နှင့်တကွအစာရှောင်ခြင်းအကျင့်ကိုကျင့်ပါမည်။ ထိုနောက်။ အာဏာတော်ကိုဆန်ရသော်လည်းရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ဝင်မည်။ သေလျှင်အသေခံပါမည်ဟုမော်ဒကဲအားပြန်ပြောစေခြင်းငှါမှာလိုက်သမျှအတိုင်းမော်ဒကဲသည်သွား၍ပြုလေ၏။

၁ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌သေတာသည်မိဖုရားအဝတ်တန်ဆာကိုဝတ်ဆင်၍နန်းတော်အဆောင်မတဖက်တချက်။ နန်းတော်အတွင်းတန်တိုင်းထဲမှာရပ်နေ၏။ ရှင်ဘုရင်သည်နန်းတော်တံခါးတဖက်တချက်။ နန်းတော်

၂ ထဲ။ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူ၏။ မိဖုရားသေတာသည်တန်တိုင်းတော်ထဲမှာရပ်နေသည်ကိုရှင်ဘုရင်သည်မြင်လျှင်နူးညှုတ်သောစိတ်ရှိ၍လက်တော်၌ပါသောရွှေရာဇာထံကိုသေတာသို့ကပ်တော်မူသဖြင့်သေတာသည်

၃ ချည်းကပ်၍ရာဇာထံတော်အထွန်ကိုတို့လေ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်းမိဖုရားသေတာ။ သင်သည်အဘယ်အလိုရှိသနည်း။ အဘယ်ဆုကိုတောင်းချင်သနည်း။ တောင်းသမျှကိုနိုင်ငံတော်တဝက်တိုင်အောင်ငါပေးမည်ဟုမိန့်

၄ တော်မူလျှင်၊ သေတာကအရှင်မင်းကြီးအလိုတော်ရှိလျှင်အရှင်မင်းကြီးအဖို့ကျွန်တော်မပြင်ဆင်သောပွဲသို့ဟာမန်နှင့်တကွယနေ့ကြွတော်မူပါဟုလျှောက်သော်

၅ | ရှင်ဘုရင်ကသေတာလျှောက်သည်အတိုင်းပြုအံ့သောငှါဟာမန်သည်အလျှင်အမြန်လာစေဟုမိန့်တော်မူသဖြင့်သေတာပြင်ဆင်သောပွဲသို့ဟာမန်နှင့်တကွရှင်ဘုရင်ကြွတော်မူ၏။

၆ တဖန်စပျစ်ရည်သောက်ပွဲခံစည်။ ရှင်ဘုရင်ကသင်သည်အဘယ်သို့အလိုရှိသနည်း။ အလိုရှိသည်အတိုင်းငါပေးမည်။ အဘယ်ဆုကိုတောင်းချင်သနည်း။ တောင်းသမျှကိုနိုင်ငံတော်တဝက်တိုင်အောင်ငါပေးမည်ဟုသေ

၇ တာအားမိန့်တော်မူလျှင်၊ သေတာကကျွန်တော်မအလိုရှိ၍ကျွန်တော်မတောင်းချင်သောဆုဟူမူကား။ ကျွန်တော်မကိုအရှင်မင်းကြီး၏စိတ်နှင့်တွေ့တော်မူလျှင်၎င်းကျွန်တော်မအလိုရှိ၍ကျွန်တော်မတောင်းချင်သောဆုကိုပေးသနားခြင်းငှါအရှင်မင်းကြီးအလိုတော်ရှိလျှင်၎င်းကျွန်တော်မပြင်ဆင်သောပွဲသို့အရှင်မင်းကြီးသည်ဟာမန်နှင့်တကွတဖန်ကြွတော်မူပါ။ အမိန့်တော်ရှိသည်

အဘိုင်းနက်ဖန်နေ့၌ကျွန်တော်မပြုပါမည်ဟုပြန်လျှောက်လေ၏။

ထိုနေ့၌ဟာမန်သည်ဝမ်းမြောက်၍လန်းသောစိတ်နှင့်ထွက်သွားသော်လည်းနန်းတော်တံခါးဝမှာမော်ဒကဲသည်ရှိသေစွာမထ။ အလျှင်းမထုပ်ဘဲနေသည်ကိုမြင်သောအခါမော်ဒကဲကိုအလွန်အမျက်ထွက်လေ၏။ သို့ရာတွင်မိမိစိတ်ကိုချုပ်တည်းလျက်သွား၍ မိမိအိမ်သို့ရောက်သော အခါမယားဇေရက်နှင့်အဆွေခင်ပွန်းတို့ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ မိမိဘုန်းစည်းမိမိကြီးကြောင်း။ သားသမီးများကြောင်း။ ဂှင်ဘုရင်အလွန်ချီးမြှောက်၍မူးတော်မတ်တော်ကျွန်တော်မျိုးများတို့ထက်သာ၍မြတ်သောအရာ၌ခန့်ထားတော်မူကြောင်းများကိုဖော်ပြလျက်၊ မိဖုရားသေတာသည်မိမိပြင်ဆင်သောပွဲသို့ငါမှတပါး။ အဘယ်သူ့ကိုမျှရှင်ဘုရင်နှင့်အတူမဝင်စေ။ နက်ဖန်နေ့၌လည်းရှင်ဘုရင်နှင့်အတူကိုဖိတ်ပြန်၏။ သို့ရာတွင်ယုဒလူမော်ဒကဲသည်နန်းတော်တံခါးဝမှာထိုင်လျက်ရှိသည်ကိုမြင်ရသည်ကာလပတ်လုံး။ ယခုဖော်ပြသမျှတို့သည်ငါ၌ကျေးဇူးမရှိဟုဆို၏။ ထိုအခါမယားဇေရက်နှင့်အဆွေခင်ပွန်းရှိသမျှတို့ကအတောင်ငါးဆယ်ဖြင့်သောလည်ဆွဲချတိုင်ကိုစိုက်ပါစေ။ ထိုတိုင်၌မော်ဒကဲကိုလည်ဆွဲချစေမည်အကြောင်း။ နက်ဖန်သံတော်ဦးတင်လော့။ ထိုနောက်မှစိတ်ရွှင်လန်းလျက်ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူပွဲသို့ဝင်လော့ဟုပြောဆိုသောစကားကိုဟာမန်သည်နှစ်သက်၍လည်ဆွဲချတိုင်ကိုလုပ်စေ၏။

ထိုနေ့ညမှာရှင်ဘုရင်သည်စက်တော်ခေါ်၍မပြောနိုင်သောကြောင့်နန်းတော်မှတ်စာကိုယူခဲ့ဟုမိန့်တော်မူ၍ရှေ့တော်၌ဖတ်ရကြ၏။ ရှင်ဘုရင်အာရှေ့ရုကိုလုပ်ကြံမည်ဟုရှာကြံသောနန်းတော်မိမိဗိုလ်။ တံခါးစောင့်နှစ်ယောက်။ ဗိကသန်နှင့်တေရက်အကြံကိုမော်ဒကဲဖော်ပြကြောင်းကိုတွေ့လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်ကထိုအကြံကိုဖော်ပြသောကြောင့်မော်ဒကဲအားအဘယ်ဆု။ အဘယ်အရာကိုပေးပြီးနည်းဟုမေးတော်မူသော်အထံတော်၌ခစားသောကျွန်တော်တို့ကအဘယ်ဆုကိုမျှပေးတော်မမူပါသေးဟုပြန်လျှောက်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်းတန်တိုင်းတွင်း၌အဘယ်သူရှိသနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်ဟာမန်သည်မိမိလုပ်နှင့်သောလည်ဆွဲချတိုင်၌မော်ဒကဲကိုလည်ဆွဲချရမည်အကြောင်း။ နန်းတော်ပြင်တန်တိုင်းတွင်းသို့ဝင်မိသည်ဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင်၏ကျွန်တို့ကဟာမန်သည်

တန်တိုင်းတော်တွင်း၌ရှိပါ၏ဟုလျှောက်ကြသော်အထံသို့ဝင်စေဟုမိန့်တော်မူ၏။ ဟာမန်သည်ဝင်လျှင်ရှင်ဘုရင်ကရှင်ဘုရင်ချီးမြှောက်လိုသောသူ၌အဘယ်သို့ပြုသင့်သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်ဟာမန်ကငါမှတပါး။ ရှင်ဘုရင်သာချီးမြှောက်လိုသောသူတစ်ယောက်ရှိ၍နှိုင်းသလောဟုစိတ်ထဲမှာအောင်းမေ့လျက်၊ ရှင်ဘုရင်ချီးမြှောက်ခြင်းငှါအလိုတော်ရှိသောသူအဖို့ရှင်ဘုရင်ဝတ်ဆင်တော်မူသောမင်းမြှောက်တန်ဆာ။ ရှင်ဘုရင်စီးတော်မူသောမြင်းတော်။ ဆောင်းတော်မူသောရာဇသရဗူကိုယူခဲ့၍၊ ထိုတန်ဆာတော်နှင့်မြင်းတော်ကိုဘုန်းကြီးသောမူးတော်မတ်တော်တပါး၌အပ်ပြီးမှရှင်ဘုရင်ချီးမြှောက်ခြင်းငှါအလိုတော်ရှိသောသူကိုထိုအထံတန်ဆာတော်နှင့်ဝတ်ဆင်စေ၍ မြင်းတော်ကိုစီးစေပြီးလျှင် မြို့တော်လမ်းမ၌ဆောင်သွားလျက်ရှင်ဘုရင်ချီးမြှောက်ခြင်းငှါအလိုတော်ရှိသောသူ၌၍သို့ပြုရသည်ဟုသုရှေ့မှာကျွေးကျော်ပါစေဟုရှင်ဘုရင်အားပြန်လျှောက်လေ၏။ ထိုအခါရှင်ဘုရင်ကသင်ပြောသည်အတိုင်းအလျင်အမြန်သွား၍ အဝတ်တန်ဆာနှင့်မြင်းတော်ကိုယူပြီးလျှင်ယုဒအမျိုးသား။ နန်းတော်တံခါးမူးမော်ဒကဲ၌ပြုလော့။ သင်ပြောသမျှတွင်တစ်ခုတစ်ခုမလုပ်စေနှင့်ဟုဟာမန်အားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါဟာမန်သည်အဝတ်တန်ဆာတော်နှင့်မြင်းတော်ကိုယူ၍မော်ဒကဲကိုဝတ်ဆင်စေပြီးလျှင်မြင်းတော်ကိုစီးစေသဖြင့်မြို့တော်လမ်းမ၌ဆောင်သွားလျက်ရှင်ဘုရင်ချီးမြှောက်ခြင်းငှါအလိုတော်ရှိသောသူ၌၍သို့ပြုရသည်ဟုသုရှေ့မှာကျွေးကျော်၏။ သို့ပြီးမှမော်ဒကဲသည်နန်းတော်တံခါးသို့ပြန်လာ၏။ ဟာမန်မူကားညဉ့်တွင်းလျက်ခေါင်းကိုမြို့လျက်မိမိအိမ်သို့အလျင်အမြန်သွားပြီးလျှင်၊ မိမိ၌ဖြစ်လေသမျှကိုမယားဇေရက်နှင့်အဆွေခင်ပွန်းရှိသမျှတို့အားကြားပြောလေ၏။ မယားဇေရက်နှင့်ဟာမန်၏အဆွေပညာရှိတို့ကလည်းကိုယ်တော်စွာစရှိသောမော်ဒကဲလည်ယုဒအမျိုးမှန်လျှင်ကိုယ်တော်သည်သုကိုမနိုင်။ သုရှေ့မှာကန်အမှန်ရှုံးရမည်ဟုပြန်ပြောကြ၏။ ထိုသို့ပြောဆိုစည်တွင်နန်းတော်မိမိဗိုလ်သည်လာ၍သေတာပြင်ဆင်သောပွဲသို့ဟာမန်ကိုအလျင်အမြန်ခေါ်သွားကြ၏။ တဖန်ရှင်ဘုရင်နှင့်ဟာမန်သည်မိဖုရားသေတာနှင့်အတူစပျစ်ရည်သောက်ဆွဲသောငှါသွားကြ၏။ ဒုတိယနေ့ရက်၌စပျစ်ရည်သောက်ပွဲခံစည်။ ရှင်ဘုရင်ကမိဖုရားသေတာ။ သင်သည်အဘယ်အထိရှိသနည်း။

အလိုရှိသည့်အတိုင်းငါပေးမည်။အဘယ်ဆုကိုတောင်းချင်သနည်း။တောင်းသမျှကိုနိုင်ငံတော်တဝက်တိုင်

၃ အောင်ငါပေးမည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊မိဖုရားသေတာကအရှင်မင်းကြီး။ကျွန်တော်မကိုမိတ်နှင့်တွေ့တော်မူလျှင်၎င်းအလိုတော်ရှိလျှင်၎င်းကျွန်တော်မအလိုအတိုင်းကျွန်တော်မအသက်နှင့်ကျွန်တော်မတောင်းပန်သည်အတိုင်းအမျိုးသားချင်းအသက်ကိုချင်သာပေးတော်မူပါ။

၄ ကျွန်တော်မနှင့်ကျွန်တော်မအမျိုးသားချင်းတို့ကိုသတ်ဖြတ်သတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါရောင်းပါပြီ။ကျွန်တော်မယောက်ျားကျွန်မိမ္မဖြစ်စေခြင်းငှါရောင်းလျှင်ရန်သူသည်ရှင်ဘုရင်အကျိုးနဲ့ခြင်းအတွက်အဖိုးကိုမပေးနိုင်သော်လည်းကျွန်တော်မတိတ်ထိတ်စွာနေပါမည်ဟု

၅ သျှောက်လေ၏။ရှင်ဘုရင်အာဇ္ဈရကလည်းထိုသို့ပြုမည်ဟုကြံ့ခံသောသူကားအဘယ်သူနည်း။အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမိဖုရားသေတာအားမေးတော်မူလျှင်၊သေတာကရန်ဘက်ပြုသောရန်သူသည်ဤဆိုးညစ်သောဟာမန်ဖြစ်ပါ၏ဟုသျှောက်သော်ဟာမန်သည်ရှင်ဘုရင်နှင့်မိ

၆ ဖုရားရွှေမှာကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ထိုအခါရှင်ဘုရင်သည်အမျက်ထွက်သဖြင့်စပျစ်ရည်သောက်ပွဲမှထ၍ဥယျာဉ်တော်သို့သွားတော်မူ၏။အပြစ်ပေးတော်မူမည်ဟုဟာမန်သည်ရိုင်းမိ၍အသက်ချင်သာရမည်အကြောင်း။မိဖုရားသေတာရွှေမှာတောင်းပန်ခြင်းငှါ

၇ ထ၏။ရှင်ဘုရင်သည်ဥယျာဉ်တော်မှစပျစ်ရည်သောက်ပွဲခံရာအရပ်သို့ဝင်ပြန်သောအခါသေတာထိုင်သောသလွန်နားမှာဟာမန်သည်ပျပ်ဝပ်လျက်နေသည်ကိုမြင်လျှင်ဤသူသည်နန်းတော်၌ငရွှေမှာမိဖုရားကိုအဓမ္မပြုရမည်လောဟုမိန့်တော်မူစဉ်တွင်အခြံအရံတို့သည်ဟာမန်၏မျက်နှာကိုဖုံးကြ၏။မိမ္မဝိုးဟာမန်ကလည်းအရှင်မင်းကြီး၏အကျိုးတော်ကိုစောင့်၍လျှောက်ထားသောမော်ဒကအဖို့ဟာမန်လုပ်၍အတောင်ငါးဆယ်ဖြင့်သောလည်ဆွဲချတိုင်သည်ဟာမန်အိမ်၌ပိုက်ထားလျက်ရှိပါ၏ဟုနားတော်လျှောက်သော်ထိုဘိုင်၌လည်ဆွဲချ

၈ စေဟုရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူ၏။ထိုသို့မော်ဒကအဖို့လုပ်သောလည်ဆွဲချဘိုင်၌ဟာမန်ကိုဆွဲချကြ၏။ရှင်ဘုရင်လည်းမိတ်ပြေတော်မူ၏။

ထိုနေ့ချင်းတွင်ရှင်ဘုရင်အာဇ္ဈရသည်ယုဒအမျိုး၏ရန်သူဟာမန်အိမ်ကိုမိဖုရားသေတာအားပေးတော်မူ၏။သေတာသည်မော်ဒကနှင့်အဘယ်သို့ပေါက်ဖော်

တော်သည်ကိုသေတာသျှောက်သဖြင့်မော်ဒကသည်ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ဝင်ရ၏။ရှင်ဘုရင်သည်လည်းဟာမန်လက်မှနှုတ်သောလက်စွပ်တော်ကိုတဖန်ချွတ်၍မော်ဒကအားပေးတော်မူ၏။သေတာသည်လည်းဟာမန်အိမ်ကိုမော်ဒက၌အပ်လေ၏။

၃ တဖန်သေတာသည်ရှင်ဘုရင်ခြေတော်ရင်း၌ပျပ်ခပ်၍အာဂတ်အမျိုးဟာမန်ပြုသောအပြစ်။ယုဒအမျိုးတဖက်၌ကြံ့စည်သောအကြံအစည်ကိုပယ်တော်မူမည်အကြောင်း။မျက်ရည်ကျလျက်တောင်းပန်လေ၏။ရှင်ဘုရင်သည်အာဇ္ဈရထံကိုသေတာသို့ကမ်းတော်မူသဖြင့်သေတာသည်ထ၍ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်၌ရပ်လျက်

၄ အရှင်မင်းကြီးအလိုတော်ရှိ၍ကျွန်တော်မကိုမိတ်နှင့်တွေ့တော်မူလျှင်၎င်းကျွန်တော်မအမှုသည်ရှေ့တော်၌သျှောက်ပတ်၍ကိုယ်တော်သည်ကျွန်တော်မကိုလည်းချစ်တော်မူလျှင်၎င်းနိုင်ငံတော်အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်သို့၌ရှိသောယုဒလူတို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါအာဂတ်အမျိုးဟမ္မဒါသသားဟာမန်စီရင်သောစာကိုပယ်မည်

၅ အကြောင်း။ထပ်၍စာရေးစေတော်မူပါ။ကျွန်တော်မအမျိုးအပေါ်သို့ရောက်ရသောဘေးကို၎င်းကျွန်တော်မအမျိုးသားချင်းပျက်စီးသောအမှုကို၎င်းကျွန်တော်မသည်ကြံ့ခံ၍ခြင်းငှါအဘယ်သို့တတ်နိုင်ပါအံ့နည်းဟု

၆ သျှောက်ဆို၏။ရှင်ဘုရင်အာဇ္ဈရကလည်းဟာမန်သည်ယုဒလူတို့ကိုထိခိုက်သောကြောင့်သူ၏အိမ်ကိုမိဖုရားသေတာအားငါပေးပြီ။ထိုသူကိုလည်းလည်ဆွဲချတိုင်၌ကွပ်မျက်စေပြီ။သို့ရာတွင်ရှင်ဘုရင်လက်စွပ်နှင့်တံဆိပ်ခတ်သောရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်စာကိုအဘယ်သူမျှမပယ်ရသည်ဖြစ်၍မိတ်ရှိသည်အတိုင်းယုဒလူတို့အဖို့အမိန့်တော်စာကိုတဖန်ရေး၍လက်စွပ်တော်နှင့်တံဆိပ်ခတ်ရမည်ဟုမိဖုရားသေတာနှင့်ယုဒလူမော်ဒကတို့အားမိန့်တော်မူ၏။

ထိုအခါသိဝန်အမည်ရှိသောတတိယလူနှစ်ဆယ်သုံးရက်နေ့တွင်စာရေးတော်ကြီးတို့ကိုခေါ်၍အိန္ဒိယပြည်မှကုရှပြည်တိုင်အောင်တိုင်းပြည်တရာနှစ်ဆယ်ခုနှစ်ပြည်တို့၌ရှိသောယုဒလူ။ကိုယ်စားတော်မင်း။အပြည်ပြည်အုပ်သောမြို့ဝန်။မြို့သူကြီးတို့ကိုမော်ဒကမှာထားသမျှအတိုင်းယုဒဘာသာစကားမှစ၍လူအမျိုးမျိုးပြောသောစကားအသီးအသီးအားဖြင့်၊ရှင်ဘုရင်အာဇ္ဈရ၏အမိန့်တော်စာကိုရေး၍ရှင်ဘုရင်လက်စွပ်တော်နှင့်တံဆိပ်ခတ်ပြီးမှခြင်း။လား။ကုလားအုတ်။မြဲစီးသောစာပို့လူ

၁၁ လင်တို့ ဖြင့်ပေးလိုက်လေ၏။ အမိန့်တော်စာချက်ဟူမူ
 ၁၂ ကား။ အာဒါအမည်ရှိသောဒွါဒသမလတဆယ်သုံးရက်
 တနေ့ချင်းတွင် နိုင်ငံတော်အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်
 အမြို့မြို့ရှိသောယုဒလူတို့သည် စုဝေး၍မိမိတို့အသက်
 ကိုစောင့်ရှောက်သောအခွင့်တို့ကိုကာသောပြည်သူ့စစ်သူရဲ
 အပေါင်းတို့ကိုမိမိသွယ်နှင်တကွသတ်ဖြတ်သုတ်သင်
 ပယ်ရှင်း၍သူတို့ဥစ္စာကိုလူယူသိမ်းရုံးရသောအခွင့်ကို
 ၁၃ ရှင်ဘုရင်ပေးတော်မူ၏။ ဤရှေ့ကားယုဒလူတို့သည်
 ထိုနေ့ရက်တွင်ရန်သူတို့ကိုရန်သူပြုစေခြင်းငှါအတိုင်း
 တိုင်းအပြည်ပြည်ရှိနေသော လူမျိုးအပေါင်းတို့အား
 ၁၄ ကျော်ရသော အမိန့်တော်စာချက်ဖြစ်သတည်း။ ထို
 အမိန့်တော်စာကိုရှုရှုနန်းတော်၌ကျော်ပြီးမှရှင်ဘုရင်
 ကြပ်တည်းစွာစီရင်သည်အတိုင်းစာပို့လုလင်တို့သည်
 အလျင်အမြန်ပြေးသွားကြ၏။
 ၁၅ မော်ဒကဲသည်လည်းမင်းမြောက်တန်ဆာတည်းဟူ
 သောအဝတ်အပြုအပြာကိုဝတ်ဆင်လျက် ကြီးစွာသော
 ရွှေသရဖူကိုဆောင်းလျက်ပိတ်ချောနှင့်မောင်းသောအ
 ထည်ဖြင့်ပြီးသောဝတ်လုံကိုမြို့လျက်ရှင်ဘုရင်ထံတော်
 ၁၆ မှထွက်သွား၍၊ ရှုရှုနန်းတော်သည်ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်း
 ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ ယုဒလူတို့သည်လည်းသက်သာ
 ရွှင်လန်း၍ဝမ်းမြောက်ခြင်း။ အသရေထွန်းလင်းခြင်းသို့
 ၁၇ ရောက်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်စာရောက်လေသော
 အပြည်ပြည်အမြို့မြို့ရှိယုဒလူတို့သည်ဝမ်းမြောက်ရွှင်
 လန်းခြင်း။ ဝှံ့ခံခြင်း။ မင်္ဂလာနေ့စောင့်ခြင်းကိုပြု၍ပြည်သူ
 ပြည်သားအများတို့သည်ယုဒလူတို့ကိုကြောက်ရွံ့သော
 ကြောင့်ယုဒဘာသာကိုဝင်ကြ၏။
 ၁၈ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်အတိုင်းစီရင်ရသောအချိန်နီး
 ၍ယုဒအမျိုး၏ရန်သူတို့ကငါတို့နိုင်မည်ဟုမျှော်လင့်
 သောနေ့။ အမှုပြောင်းလဲ၍ယုဒလူတို့သည်မနာလိုသော
 သူတို့ကိုနိုင်သောနေ့ရက်တည်းဟူသော။ အာဒါမည်
 ၁၉ သောဒွါဒသမလတဆယ်သုံးရက်နေ့တွင်၊ ရှင်ဘုရင်အာ
 ရွှေ၏နိုင်ငံတော်အပြည်ပြည်အမြို့မြို့ရှိနေသောယုဒလူ
 တို့သည်သည်းဆဲလိုသောသူတို့ကိုဆီးတားခြင်းငှါစု
 ဝေးကြ၏။ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်ကြောက်
 ၂၀ ရွံ့သောကြောင့်အဘယ်သူမျှရန်မပြုဝံ့ဘဲနေကြ၏။ အ
 ပြည်ပြည်ကိုအုပ်စိုးသောမင်း။ ကိုယ်စားတော်မင်း။ မြို့
 ဝန်မင်း။ အမှုတော်စောင့်အရာရှိအပေါင်းတို့သည်မော်ဒ
 ကဲကိုကြောက်ရွံ့သောကြောင့်ယုဒလူတို့ကိုမစကြ၏။

၄ | အကြောင်းမူကား။ မော်ဒကဲသည်နန်းတော်တွင်ဘုန်း
 ကြီးလျက်အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်ရှိသတင်းနှိုးပြား
 ၅ ၍တနေ့သက်တနေ့ကြီးဖြင့်ရာသို့ရောက်သတည်း။ ထို
 နေ့တွင်ယုဒလူတို့သည်ရန်သူအပေါင်းတို့ကိုဆီးနှင်လုပ်
 ကြံသတ်ဖြတ်ဖျက်ဆီး၍မနာလိုသောသူတို့၌ပြုချင်သမျှ
 ၆ ပြုကြ၏။ ရှုရှုနန်းတော်၌လူငါးရာတို့ကိုလုပ်ကြံသတ်
 ၇ ဖြတ်ကြ၏။ ယုဒအမျိုး၏ရန်သူ။ ဟမ္မေဒါသသားဖြစ်
 | သောဟာမန်၏သားတကျပ်တည်းဟူသောပါရှန္ဒာဝ။
 ၁၀ ဒါလဖန်။ အာသပါသ။ ပေါရသ။ အာဒလီ။ အာရီဒါသ။ ပါ
 မရှာတ။ အရိသဲ။ အရိဒဲ။ ဝါဇေဇာသတို့ကိုလည်းသတ်
 ကြ၏။ သို့ရာတွင်သူတို့ဥစ္စာကိုမသိမ်းမယူဘဲနေကြ၏။
 ၁၁ ထိုနေ့၌ရှုရှုနန်းတော်တွင်သေသောသူစာရင်းကိုရှင်
 ၁၂ ဘုရင်ရှေ့တော်မှာပြကြ၏။ ရှင်ဘုရင်သည်မိဖုရား
 သေတာကိုခေါ်၍ယုဒလူတို့သည်ရှုရှုနန်းတော်၌ဟာမန်
 သားတကျပ်နှင့်တကွလူငါးရာတို့ကိုလုပ်ကြံသတ်ဖြတ်
 ကြပြီးနိုင်ငံတော်တွင်အချားသောအပြည်ပြည်တို့၌
 အဘယ်သို့ပြုကြပြီနည်း။ သင်သည်အဘယ်အလိုရှိ
 သေးသနည်း။ အလိုရှိသည်အတိုင်းငါပြုမည်။ အဘယ်
 ဆုကိုတောင်းချင်သေးသနည်း။ တောင်းသမျှကိုငါပေး
 ၁၃ မည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ သေတာကအရှင်မင်းကြီးအလို
 တော်ရှိလျှင်ရှုရှုနန်းရှိသောယုဒလူတို့သည်ယနေ့အမိန့်
 တော်အတိုင်းနက်ဖန်နေ့၌လည်းပြုရမည်အကြောင်း။
 ဟာမန်သားတကျပ်ကိုလည်းလည်ဆွဲချတိုင်၌ဆွဲထား
 ရမည်အကြောင်းအမိန့်ရှိတော်မူပါဟုလျှောက်သည်
 ၁၄ အတိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူ၍ရှုရှုနန်းတော်၌အမိန့်
 တော်ကိုထုတ်ပြီးမှဟာမန်သားတကျပ်ကိုဆွဲထားကြ
 ၁၅ ၍။ ရှုရှုနန်းရှိသောယုဒလူတို့သည်လည်းအာဒါလတ
 ဆယ်လေးရက်နေ့တွင်စုဝေး၍ရှုရှုနန်းသားသားတို့
 ကိုသတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင်သူတို့ဥစ္စာကိုမသိမ်းမယူဘဲ
 ၁၆ နေကြ၏။ နိုင်ငံတော်အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်ရှိသော
 ယုဒလူအများတို့သည်အာဒါလတဆယ်သုံးရက်နေ့တွင်
 မိမိတို့အသက်ကိုစောင့်လျက်ရန်သူလက်သို့မရောက်
 ဘဲချမ်းသာရမည်အကြောင်း။ စုဝေး၍ရန်သူချွန်သောငါး
 ငါးထောင်တို့ကိုသတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင်သူတို့ဥစ္စာကိုမ
 ၁၇ သိမ်းမယူဘဲနေကြ၏။ ထိုလတဆယ်လေးရက်နေ့တွင်
 ညီဝတ်စွာနေ၍ဝံ့ရာနေ့ပျော်မွေ့ရာနေ့ဖြစ်စေခြင်းငှါ
 ၁၈ စောင့်ရှောက်ကြ၏။ ရှုရှုနန်းရှိသောယုဒလူများမူကား
 တဆယ်သုံးရက်နေ့နှင့်တဆယ်လေးရက်နေ့တွင်စုဝေး
 ကြ၏။ တဆယ်ငါးရက်မြောက်သောအခါညီဝတ်စွာနေ

၁၉ ချွံခံရာနေ့။ ပျော်မွေ့ရာနေ့ဖြစ်စေခြင်းငှါစောင့်ရှောက်ကြ၏။ မြို့ရိုးမရှိသောရွာတို့၌နေသောယုဒလူတို့သည်လည်း အာဒါလတဆယ်လေးရက်နေ့ကို ပျော်မွေ့စွာခံရာနေ့။ မင်္ဂလာနေ့။ တယောက်ကိုတယောက်လက်ဆောင်ပေးလိုက်ရာနေ့ဖြစ်စေကြ၏။

၂၀ တဖန်မော်ဒကဲသည် ဤအမှုအရာတို့ကိုရေးထား၏။
 | ယုဒလူတို့သည် ရန်သူလက်မှလွတ်၍ ချမ်းသာရသောနေ့။ သူတို့ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် မြည်တပ်ခြင်းပျောက်၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပျော်မွေ့ခြင်းသို့ရောက်သောလတည်းဟူသော အာဒါလတဆယ်လေးရက်နှင့် တဆယ်ငါးရက်နေ့တို့ကိုနှစ်တိုင်းစောင့်ချိတ်ခံရာနေ့။ ပျော်မွေ့ရာနေ့။ တယောက်ကိုတယောက်လက်ဆောင်ပေးလိုက်၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အား စွန့်ကြဲရာနေ့ဖြစ်စေသောထုံးစံကိုစီရင်ခြင်းငှါရှင်ဘုရင်အာရှေရုနိုင်ငံတော်အပြည်ပြည်၌ အနီးအဝေးရှိသောယုဒလူအပေါင်းတို့နေရာသို့မှာစာကိုပေးလိုက်လေ၏။ ယုဒလူတို့သည်လည်း ပြုစု၍မော်ဒကဲမှာလိုက်သည်အတိုင်း အမြဲပြုပါမည်ဟုဝန်ခံကြ၏။
 ၂၄ | ယုဒလူအပေါင်းတို့၏ရန်သူဖြစ်သော အာဂတ်အမျိုး။ ဟမ္မေဒါသသားဟာမန်သည် ယုဒအမျိုးကိုဖျက်ဆီးမည်အကြံရှိ၍ ဖျက်ဆီးပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ပုရစာရေးတံချသောကြောင့်၎င်း၊ သေတာသည်ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ဝင်၍ ယုဒလူတို့တဖက်၌ ဟာမန်ကြံစည်သောအဓမ္မအကြံကို သူ၏ခေါင်းပေါ်သို့ပြန်ရောက်စေမည်အကြောင်း။ သူနှင့်သူ၏သားတို့ကိုလည်းလည်ဆွဲချတိုင်၌ဆွဲထားစေမည်အကြောင်း။ အမိန့်တော်စာကိုပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍
 ၂၆ ၎င်း၊ ပုရဟူသောစကားကိုအစွဲပြုသဖြင့် ထိုနေ့တို့ကို ပုရနေ့ဟုခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ ထိုအမိန့်တော်စာချက်နှင့်ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်သောအမှုကိုထောက်လျက်၊ ယုဒလူတို့သည်ကိုယ်တိုင်မှစ၍သားမြေးဘာသာဝင်သူအပေါင်းတို့နှင့်တကွမော်ဒကဲမှာစာ၌စီရင်ထုံးစံသည်အတိုင်း

ထိုနေ့နှစ်ရက်ကိုနှစ်တိုင်း အစည်မပြတ်စောင့်မည်အကြောင်း။ ထိုပုရနေ့တို့သည်ယုဒအမျိုး၌မပျောက်။ သားစည်မြေးဆက်တို့သည်မမေ့မလျော့။ အပြည်ပြည်အမြို့မြို့၌နေသောအဆွေအမျိုးအသီးအသီးအစည်အဆက်တို့သည်အောင်းမေ့စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်းဝန်ခံကြ၏။ ထိုအခါအဘိဟဲလသွီးမိဖုရားသေတာနှင့်ယုဒအမျိုးမော်ဒကဲတို့သည်ပုရနေ့တို့ကိုမြဲမြံစွာတည်စေခြင်းငှါကြပ်တည်းစွာအာဏာထား၍မှာစာကိုတဖန်ရေးထားကြ၏။ ယုဒအမျိုးသားမော်ဒကဲနှင့်မိဖုရားသေတာမှာ
 ၃၀ ထား၍ယုဒလူတို့သည်ကိုယ်အဖို့နှင့်သားစဉ်မြေးဆက်အဖို့စီရင်သည့်အတိုင်းချိန်းချက်သောအချိန်၌အစာရှောင်ခြင်း။ ဆုတောင်းခြင်းနှင့်တကွပုရနေ့တို့ကိုအမြဲစောင့်စေခြင်းငှါအာရှေရုနိုင်ငံတော်တွင်တိုင်းပြည်တရာနှစ်ဆယ်ခုနှင့်ပြည်၌ရှိသောယုဒလူအပေါင်းတို့နေရာသို့ညီမသက်စေသောသစ္စာစကားနှင့်ထိုမှာစာကိုမော်ဒကဲပေးလိုက်လေ၏။ သေတာစီရင်သောအားဖြင့်ပုရနေ့တို့ကိုတောင့်ရာထုံးစံသည်အမြဲတည်၍ဤစာ၌ရေးထားလျက်ရှိသတည်း။
 ၁ ရှင်ဘုရင်အာရှေရုသည်မြေကြီးပေါ်၌၎င်းပင်လယ်တွင်ရှိသောကျွန်းတို့ပေါ်၌၎င်းငွေတော်ခွဲကြောင်းအစရှိသော။ အာဏာတန်ခိုးတော်နှင့်စီရင်သမျှသောအမှုအရာများနှင့်တကွမျိုးမြှောက်တော်မူခြင်းကိုခံရသောမော်ဒကဲ၏ဘုန်းတန်ခိုးထင်ရှားသောအခြင်းအရာတို့သည်
 ၃ မေဒီ။ ပေရသိရာဇဝင်တို့၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ယုဒအမျိုးသားမော်ဒကဲသည်ရှင်ဘုရင်အာရှေရုအောက်၌အမြတ်ဆုံးသောအရာကိုရ၍ယုဒလူတို့တွင်ဘုန်းကြီး၏။ မိမိအမျိုး၏အကျိုးစီးပွားကိုပြုရလျက်အမျိုးသားချင်းအပေါင်းတို့အားမင်္ဂလာစကားကိုသာပြောလျက်မိမိအမျိုးသားချင်းအပေါင်းတို့တွင်မျက်နှာရသောသူဖြစ်သတည်း။

သေတာဝတ္ထုပြီး၏။

ယောဘအမည်ရှိသောသူတယောက်သည်ဥဇပြင်
 ၁ နွဲ့နေ၏။ထိုသူသည်ရံလင်မြောင့်မတ်ခြင်းရှိ၏။ဘုရားသ
 ခင်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူ။မကောင်းသောအကျင့်ကို
 ၂ ရှောင်သောသူဖြစ်၏။သားချနှစ်ယောက်နှင့်သမီးသုံး
 ၃ ယောက်ရှိ၏။သူ၏ဥစ္စာကားသိုးချနှစ်ထောင်။ကုလား
 အုတ်သုံးထောင်။နွားရှည်းငါးရာ။မြွေငါးရာ။ငယ်သား
 အတိုင်းမသိများသည်ဖြစ်၍ထိုသူသည်အရှေ့မျက်နှာ
 အရပ်သားတကာတို့ထက်သာ၍ကြီးသောသူဖြစ်၏။
 ၄ ယောဘ၏သားတို့သည်နှစ်စဉ်အတိုင်းအသီးအသီး
 ဗွားသောနေ့ရောက်လျှင်မိမိတို့အိမ်၌ပွဲခံသဖြင့်နှစ်မသုံး
 ယောက်ကိုလည်းခေါ်၍အတူစားသောက်လေ့ရှိကြ၏။
 ၅ ပွဲခံသောနေ့ရက်လွန်သောအခါယောဘသည်သူတို့
 ကိုခေါ်၍သန့်ရှင်းစေပြီးလျှင်နံနက်စောစောထ၍သူတို့
 အရေအတွက်အတိုင်းမီးရှို့သောယဇ်ကိုပူဇော်လေ့ရှိ
 ၏။အကြောင်းမူကား။သားတို့သည်မှားရှင်း၍မိတ်နှစ်
 လုံးထဲ၌ဘုရားသခင်ကိုစွန့်ပယ်ကြပြီလောဟုယောဘ
 အောင်းမေ့၏။ထိုသို့ယောဘသည်အစည်ပြုပြန်၏။
 ၆ ဘုရားသခင်၏သားတို့သည်ထာဝရဘုရားထံတော်
 ၇ နှိမစားခြင်းငှါလာရသောနေ့ရက်အချိန်ရောက်လျှင်စာ
 ၈ တန်သည်လည်းသူတို့နှင့်ရောနှော၍လာ၏။ထာဝရ
 ဘုရားကလည်းသင်သည်အဘယ်အရပ်ကလာသနည်း
 ဟုစာတန်ကိုမေးတော်မူလျှင်စာတန်ကမြေကြီးပေါ်မှာ
 ၉ ဟုဉ်သည်၍အရပ်ရပ်သွားလာခြင်းအမှုထဲကလာပါ
 ၁၀ သည်ဟုပြန်လျှောက်လေ၏။ထာဝရဘုရားကလည်း
 ကျွန်ုပ်ယောဘကိုဆင်ချင်ပြီလော။မြေကြီးပေါ်မှာသူနှင့်
 တူသောသူတယောက်မျှမရှိ။စုံလင်မြောင့်မတ်ပေ၏။
 ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူ။မကောင်းသော
 အကျင့်ကိုရှောင်သောသူဖြစ်သည်ဟုစာတန်အားမိန့်
 ၁၁ တော်မူ၏။စာတန်ကလည်းယောဘသည်အကျိုးမရဘဲ
 ၁၂ ဘုရားဝတ်ကိုပြုသလော။ကိုယ်တော်သည်သူကိုယ်မှ
 စ၍သူအိမ်၌သုဥစ္စာရှိသမျှပတ်လည်၌စောင်ရန်းကာ
 တော်မူသည်မဟုတ်လော။သူပြုလေသမျှတို့ကိုကောင်း

ကြီးပေးတော်မူပြီ။သုသိုးနွားအစရှိသောတိရစ္ဆာန်တို့
 ၁၁ သည်မြေပေါ်မှာအလွန်ပွားများကြပြီ။ယခုမူကားလက်
 တော်ကိုဆန့်၍သူ၏ဥစ္စာရှိသမျှကိုထိခိုက်တော်မူလျှင်
 သူသည်မျက်မှောက်တော်၌ကိုယ်တော်ကိုစွန့်ပယ်
 ပါထိမ့်မည်ဟုထာဝရဘုရားကိုပြန်လျှောက်လေ၏။
 ၁၂ ထာဝရဘုရားကလည်းသူ၏ဥစ္စာရှိသမျှသည်သင့်
 လက်၌ရှိ၏။သူကိုယ်တစ်ကိုသာမထိမခိုက်နှင့်ဟုမိန့်
 တော်မူလျှင်စာတန်သည်ထာဝရဘုရားထံတော်မှထွက်
 သွားလေ၏။
 ၁၃ တနေ့သန္တိယောဘ၏သားသမီးတို့သည်အစ်ကိုအကြီး
 အိမ်တွင်စား၍စပျစ်ရည်ကိုသောက်လျက်နေကြစည်။
 ၁၄ ယောဘထံသို့တမန်တယောက်လာ၍နွားတို့သည်လယ်
 ထွန်လျက်သူတို့အနားမှာမြဲမတို့သည်ကျက်စားလျက်
 ၁၅ ရှိကြသောအခါ၊ရှေ့အမျိုးသားတို့သည်ကိုက်ယူသွား
 ကြပါပြီ။လူစောင့်တို့ကိုလည်းခေါ်၍သတ်၍ကျွန်တော်
 တယောက်တည်းကျန်ရစ်ကျက်ကိုယ်တော်အားသိတင်း
 ၁၆ ကြားပြောရပါသည်ဟုလျှောက်လေ၏။ထိုသို့လျှောက်
 စည်တွင်အချားသောသူတယောက်သည်လာ၍ဘုရား
 သခင်၏မီးသည်မိလင်းကောင်းဝတ်မှုကျသဖြင့်သိုးများ
 နှင့်လူစောင့်များတို့ကိုလောင်၍သူတို့သည်ကျွန်းကုန်ကြ
 ပါပြီ။ကျွန်တော်တယောက်တည်းကျန်ရစ်လျက်ကိုယ်
 တော်အားသိတင်းကြားပြောရပါသည်ဟုလျှောက်လေ
 ၁၇ ၏။ထိုသို့လျှောက်စည်တွင်အချားသောသူတယောက်
 သည်လာ၍ခါလဒဲအမျိုးသားတပ်သုံးတပ်တို့သည်ချီ၍
 ကုလားအုတ်တို့ကိုကိုက်ယူသွားကြပါပြီ။လူစောင့်တို့
 ကိုလည်းခေါ်၍သတ်၍ကျွန်တော်တယောက်တည်းကျန်
 ၁၈ ရစ်လျက်ကိုယ်တော်အားသိတင်းကြားပြောရပါသည်
 ဟုလျှောက်လေ၏။ထိုသို့လျှောက်စည်တွင်အချားသော
 သူတယောက်သည်လာ၍ကိုယ်တော်၏သားသမီးတို့
 ၁၉ သည်အစ်ကိုအကြီးအိမ်၌စား၍စပျစ်ရည်ကိုသောက်
 လျက်နေကြသောအခါ၊ကာမှလေကြီးလာ၍အိမ်လေ
 ထောင့်ကိုကိုက်သဖြင့်သူသည်ထိုလေထဲ၌အပေါ်၌

မြို့လဲပါ၏။သူတို့သည့်သေ၍ကျန်တော်မယောက်တည်း ကျန်ရစ်လျက်ကိုယ်တော်အားသိတင်းကြားပြောရပါ

၂၀ သည်ဟုလျှောက်လေ၏။ထိုအခါယောဘသည်ထ၍မိမိ ဝတ်လုံကိုဆုတ်လေ၏။ဆံပင်ကိုလည်းရိတ်၍မြေပေါ် မှာဝပ်လျက်ကိုးကွယ်ပြီးလျှင်ငါသည်အဝတ်မပါဘဲအ

၂၁ မိဝပ်ထဲကထွက်လာ၏။အဝတ်မပါဘဲအမိဝပ်ထဲသို့ပြန် သွားတော့မည်။ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ၏။ထာဝရ

၂၂ ဘုရားလည်းရုတ်သိမ်းတော်မူ၏။ထာဝရဘုရား၏နာမ တော်သည်မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်းဟုဆိုလေ၏။ယော

ဘသည်ဤအမှုများနှင့်တွေ့ကြုံသော်လည်းမမှားရှင်း။ ထာဝရဘုရားကိုလည်းအပြစ်မတင်ဘဲနေ၏။

၁ တဖန်ဘုရားသခင်၏သားတို့သည်ထာဝရဘုရားထံ တော်၌ခစားခြင်းငှါလာရသောနေ့ရက်အချိန်ရောက်

၂ ဖြစ်၍သို့သော်လည်းထာဝရဘုရားထံတော်၌ခစား ခြင်းငှါသူတို့နှင့်အတူလာ၏။ထာဝရဘုရားကလည်း

၃ သင်သည်အဘယ်အရပ်ကလာသနည်းဟုစာတန်ကိုမေး တော်မူလျှင်စာတန်ကမြေကြီးပေါ်မှာထည့်လည်၍အရပ်

၄ ရပ်သွားလာခြင်းအမှုထဲကလာပါသည်ဟုပြန်လျှောက် လေ၏။ထာဝရဘုရားကလည်းကျေနပ်ယောဘကိုဆင်

၅ ချင်မိပြီလော။မြေကြီးပေါ်မှာသူနှင့်တူသောသူတ ယောက်မျှမရှိ။ရံလင်မြောင့်မတ်ပေ၏။ဘုရားသခင်ကို

၆ ကြောက်ရွံ့သောသူ။မကောင်းသောအကျင့်ကိုရှောင် သောသူဖြစ်၏။အကြောင်းမရှိဘဲသူကိုပျက်စီးစေခြင်း

၇ ငှါသင်သည်ကိုလိုက်တွန်းသော်လည်းသူသည်မြောင့် မတ်သောသဘောကိုစွဲလပ်လျက်နေသည်ဟုစာတန်

၈ အားမိန့်တော်မူ၏။စာတန်ကလည်းအရေဖျံအရေဟုဆို သကဲ့သို့လူသည်မိမိအသက်အိုးမိမိဥစ္စာရှိသမျှကိုပေးပါ

၉ ထိမ့်မည်။ယခုတဖန်လက်တော်ကိုဆန့်၍သူအရိုးနှင့် သူအသားကိုထိခိုက်တော်မူလျှင်သူသည်မျက်မှောက်

၁၀ တော်၌ကိုယ်တော်ကိုစွန့်ပယ်ပါထိမ့်မည်ဟုထာဝရ ဘုရားကိုပြန်လျှောက်လေ၏။ထာဝရဘုရားကလည်း

၁၁ သူသည်သင့်လက်၌ရှိ၏။သူအသက်တခုကိုသာလွှတ်စေ ဟုမိန့်တော်မူလျှင်။စာတန်သည်ထာဝရဘုရားထံတော်

၁၂ မှထွက်သွား၍ယောဘ၏ခြေဖဝါးမှသည်ဦးထိပ်တိုင် အောင်ဆိုးသောအနာစိုင်းများထိပေါက်စေ၏။ယော

၁၃ ဘသည်ကိုယ်ကိုချစ်စရာအိုးချစ်ကိုကိုယ်ယူ၍မီးဖို ပြာထဲမှာထိုင်လေ၏။ထိုအခါယောဘကသင်သည်

၁၄ မြောင့်မတ်သောဘုရားကိုလည်းသေသလော။ဘုရား

၁၀ သခင်ကိုစွန့်ပယ်၍သေလော့ဟုဆို၏။ယောဘက လည်းမိမိရောက်ပြောတတ်သကဲ့သို့သင်သည်ပြော၏။ အဘယ်သို့နည်း။ငါတို့သည်ဘုရားသခင်၏လက်တော်

၁၁ မှသုခချစ်သာကိုခံယူသည်ဖြစ်၍နုကွဆင်းရဲကိုမခံမ ယူရာသလော့ဟုဆို၏။ယောဘသည်ဤအမှုများနှင့်တွေ့ ကြုံသော်လည်းနှုတ်ဖြင့်မျှမမှားရှင်း။

၁၂ ထိုအခါတေမန်အမျိုးသားလေးဖတ်။ရှုအာအမျိုးသား ဗိလဒ်။နေမတ်အမျိုးသား။ဘေဗာတည်းဟူသောယော ဘ၏အဆွေခင်ပွန်းသုံးယောက်တို့သည်သူ၌ရောက်

၁၃ သောဤအမှုကြီးအလုံးရံတို့ကိုသိတင်းကြားလျှင်ယော ဘနှင့်အတူညည်းတွား၍သူတို့နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါစည်း ဝေးမည်ချိန်းချက်သည့်အတိုင်းအသီးအသီးမိမိတို့နေရာ

၁၄ အရပ်မှရောက်လာကြ၏။ထိုသူတို့သည်အဝေးကမျှော် ကြည့်၍ယောဘကိုမသိလျှင်အသံကိုလွှင့်၍ငိုကျွေး ကြ၏။အသီးအသီးမိမိတို့ဝတ်လုံကိုဆုတ်၍မြေမှုန့်ကို

၁၅ ယူပြီးလျှင်မိမိတို့ခေါင်းပေါ်သို့ကျရောက်စေခြင်းငှါ

၁၆ ခုတ်ကောင်းကင်သို့ပြစ်တင်ကြ၏။ချွန်ရက်ပတ်လုံး ယောဘနှင့်အတူမြေပေါ်မှာထိုင်၍သူသည်ပြင်းစွာ

၁၇ သောဆင်းရဲခံရကြောင်းကိုသိမြင်လျှင်အဘယ်သူမျှ စကားမပြောမဆိုဘဲနေကြ၏။

၁၈ ထိုနောက်။ယောဘသည်နှုတ်ကိုဖွင့်၍မိမိဖွားသော

၁၉ နေ့ရက်ကိုကျိန်ဆဲလျက်ဖြုတ်ဆိုသည်ကား။ငါဖွား သောနေ့ရက်ပျက်စီးပါစေ။သားယောက်ျားကိုပဋိသန္ဓေ

၂၀ ယူပြီဟုသိတင်းကြားပြောသောညည့်လည်းပျက်စီးပါ စေ။ထိုနေ့ရက်ရောက်ပါစေ။ဘုရားသခင်သည်မျက်နှာပြု

၂၁ တော်မမူပါစေနှင့်။အလင်းမပေါ်ထွန်းပါစေနှင့်။မှောင် မိုက်။သေမင်းအရိပ်သည်ထိုနေ့ရက်အသရေကိုရှုတ်

၂၂ ချပါစေ။ရိပ်စိမ်းထိပ်ထပ်လွှမ်းမိုးပါစေ။မွန်းတည့်အရှိန် ဖြင့်ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်ပါစေ။ထိုညည့်သည့်မှောင်

၂၃ မိုက်၌ပျောက်ပါစေ။နှစ်စဉ်နေ့ရက်တို့နှင့်မပေါင်းပါ စေနှင့်။လအရေအတွက်၌မဝင်ပါစေနှင့်။ကြော်ထိုညည့်

၂၄ သည်ဆိတ်ညံ့ပါစေ။ရှင်လန်းသောအသံမရှိပါစေနှင့်။

၂၅ နေ့ရက်ကိုချွေး၍ကျိန်ဆဲတတ်သောသူ။မိကျောင်းကို ထစေတတ်သောသူတို့သည်ထိုညည့်ကိုကျိန်ဆဲပါစေ။

၂၆ ညဦးယံကြယ်တို့သည်ရိပ်ပါစေ။ထိုညည့်သည်အ လင်းကိုတောင့်တ၍မရပါစေနှင့်။နံနက်ရိပ်စိမ်းလင်းကိုမ

၂၇ မြင်ပါစေနှင့်။အကြောင်းမူကား။အမိမိ၏ဝမ်းကိုပိတ်မ ထား။နုကွဆင်းရဲကိုငါမမြင်စေခြင်းငှါမကွယ်မကား။

၁၁ ငါသည် မွေးစကအဘယ်ကြောင့် မသေသနည်း။ အ
 ၁၂ မိဝမ်ထဲမှထွက်စကအဘယ်ကြောင့် အသက် မချုပ်သ
 ၁၃ နည်း။ ငါ့အဘယ်ကြောင့် ပိုက်ပွေရသနည်း။ အဘယ်
 ၁၄ ကြောင့် နှိုက်ရသနည်း။ ထိုသို့မပြုလျှင် ငါသည် အိပ်
 ၁၅ ခြံညိမ်းပြီး ပြင်လျက်နေရပြီ။ မြို့ပျက်တို့ကို ပြင်ဆင်ပြု
 ၁၆ သောလောကီရှင်ဘုရင်။ မူးမတ်တို့နှင့် ငှက်ရွှေ့ကို ရတတ်
 ၁၇ ရှိသောဘုရင်၏။ အပြည့်သို့ထားသောမင်းတို့နှင့်
 ၁၈ ငှက်ငါ့ညိမ်းရပြီ။ သို့မဟုတ်။ အချိန်နဲ့လမစေ့မှီမွေး
 ၁၉ သောသူငယ်။ အလင်းကို မမြင်ရသောသူငယ်ကဲ့သို့ ငါ
 ၂၀ ပျက်စီးရပြီ။ ထိုအရပ်၌လူဆိုးတို့သည် နောက်တဖန်မ
 ၂၁ နှောင့်ရှက်ရ။ ပင်ပန်းသောသူတို့သည် ချမ်းသာကြ၏။
 ၂၂ အချုပ်ခံရသောသူတို့သည်လည်း အတူညီဝပ်ကြ၏။
 ၂၃ ညည်းဆဲသောသူ၏စကားသံကိုမကြားရကြ။ ထိုအရပ်
 ၂၄ ၌ကြီးသောသူနှင့်ငယ်သောသူရှိကြ၏။ ကျွန်သည်လည်း
 ၂၅ သခင်လက်နှင့်လွတ်ရ၏။
 ၂၆ နုက္ခဆင်းရဲခံရသောသူအား အဘယ်ကြောင့် အလင်း
 ၂၇ ကိုပေးသနည်း။ စိတ်နှစ်လုံးခါးသောသူအား အဘယ်
 ၂၈ ကြောင့် အသက်ကိုပေးသနည်း။ သူတို့သည် သေခြင်းကို
 ၂၉ တောင့်တ၍မရနိုင်။ ဂုဏ်ထားသောဥစ္စာကိုဖော်ခြင်းငှါ
 ၃၀ တူးသည့်ထက် သေခြင်းအကြောင်းကိုဖော်ခြင်းငှါသာ၍
 ၃၁ တူးကြ၏။ သူတို့သည်သင်းပြိုင်းတွင်းကိုတွေ့သောအခါ
 ၃၂ အလွန်ဝမ်းမြောက်၍ အထူးသဖြင့် ရှင်လန်းကြ၏။ မိမိ
 ၃၃ သွားသောလမ်းကွယ်ပျောက်သောသူ။ ဘုရားသခင်ဆီး
 ၃၄ ကာချုပ်ထားသောသူအား အလင်းနှင့်အသက်ကိုအဘယ်
 ၃၅ ကြောင့်ပေးသနည်း။ အစာစားခြင်းအရာ၌ ငါညည်းတွား
 ၃၆ ခြင်းရှိ၏။ ငါငိုကျွေးမြည်တမ်းခြင်းမျက်ရည်သည်လည်း
 ၃၇ ရေစီးသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ငါကြောက်သောအမှုသည် ငါ့၌
 ၃၈ ရောက်လာပြီ။ ငါအလွန်ကြောက်သောဘေးသည် ငါ့ကို
 ၃၉ တွေ့မိပြီ။ ငါသည်ညီဝပ်ခြင်းမရှိ။ ချပ်ခြင်းမရှိ။ သက်
 ၄၀ သာခြင်းမရှိ။ နုက္ခဆင်းရဲသက်သက်ရှိသည်ဟု မြွက်
 ၄၁ ဆိုလေ၏။

၁ ထိုအခါတေမန်အမျိုးသားထိမတ်မြွက်ဆိုသည်
 ၂ ကား။ ငါတို့သည်သင်နှင့် နှုတ်ဆက် စစ်လျှင်သင်သည်
 ၃ သူသည် စကားမပြောဘဲနေနိုင်မည်နည်း။ သင်သည်လူ
 ၄ အများတို့ကိုဆွေပြီ။ လက်မစွပ်သောသူတို့ကိုခိုင်ခံ့စေ
 ၅ ပြီ။ သင်၏စကားသည်လဲလှသောသူကိုထောက်မပြီ။
 ၆ နဲ့နဲ့သောဇူးတို့ကိုလည်းတည့်စေပြီ။ ယခုမူကားကိုယ်

တိုင်အမှုတွေ့၍ စိတ်ပျက်၏။ အထိအခိုက်ခံရသော
 ၇ ကြောင့်မိန်းမောတွေဝေလျက်နေ၏။ သင်၌ဘုရားကို
 ၈ ရိုသေသောသဘော။ မျှော်လင့်သောသဘော။ တည်ကြည်
 ၉ သောသဘော။ တရားသဖြင့်ကျင့်တတ်သောသဘော။
 ၁၀ သည်အဘယ်မှာရှိသနည်း။ အပြစ်နှင့်ကင်းလွတ်လျက်
 ၁၁ ပင်ပျက်စီးခြင်းသို့အဘယ်သူရောက်သနည်း။ ဖြောင့်
 ၁၂ မတ်သောသူသည်အဘယ်အရပ်၌ဆုံးသနည်းဟုဆင်
 ၁၃ ချင်ပါလော့။ ငါ့ထံမြင်သည့်အတိုင်းမတရားသောလယ်
 ၁၄ ထွန်ခြင်းကိုပြုသောသူနှင့်အမွေမျိုးစေ့ကိုကြံသောသူ
 ၁၅ တို့သည်ထိုသို့နှင့်အညီစပါးရိတ်တတ်ကြ၏။ ဘုရားသ
 ၁၆ ခင်မှုတ်တော်မူသဖြင့်ထိုသူတို့သည်ပျက်စီး၍ရှုတော်မူ
 ၁၇ သောအသက်ဖြင့်လည်းဆုံးရှုံးရကြ၏။ ချင်သောဟောက်
 ၁၈ ခြင်း။ ကြမ်းတမ်းသောချင်သောအသံမြည်ခြင်း။ ချင်သော
 ၁၉ ကလေးကိုကပ်ဝါးခြင်းညိမ်းရ၏။ ဖမ်း၍စားစရာမရှိသော
 ၂၀ ကြောင့်ကြမ်းတမ်းသောချင်သောသည်သေ၍ချင်သောမ
 ၂၁ ၏သားငယ်တို့သည်အရပ်ရပ်ကွဲပြားကြ၏။
 ၂၂ တရုတ်ရောအခါငါသည်တိတ်ဆိတ်စွာပျာဒိတ်တော်
 ၂၃ ကိုရ၍တို့သောအသံကိုကြားရ၏။ လူတို့သည်ကြီးစွာ
 ၂၄ သောအိပ်ပြေခြင်းသို့ရောက်၍ထူးဆန်းသောရူပါရုံ
 ၂၅ ထင်ရှားရာကာလညည့်အချိန်၌ငါအောင်းမေ့စည်တွင်
 ၂၆ ငါအရိုးများထုန်ထုပ်သည်တိုင်အောင်ငါအလွန်ကြောက်
 ၂၇ အားကြီး၍ထိတ်လန့်လျက်နေ၏။ ဝိညာဉ်တပါးသည်
 ၂၈ ငါ့၌ကန့်လန့်ရှောက်သွား၍ငါသည်ကြက်သီးမွေးညင်း
 ၂၉ ထလေ၏။ ထိုဝိညာဉ်သည်ရပ်နေ၍ပုံသဏ္ဌာန်လည်းသေ
 ၃၀ ချာစွာမထင်မရှား။ အရိပ်ကိုသာငါမြင်ရ၏။ ညင်းသော
 ၃၁ အသံရှိ၍ငါကြားသောစကားသံဟူမူကား။ သေတတ်
 ၃၂ သောလူသည်ဘုရားသခင်ရှေ့မှာပြောင့်မတ်ခြင်းရှိရသ
 ၃၃ သော။ လူသတ္တဝါသည်ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရှင်ရှေ့
 ၃၄ မှာသန့်ရှင်းခြင်းရှိရသလော။ အမှုတော်ထမ်းတို့ကိုရုံ
 ၃၅ တော်မူ။ ကောင်းကင်တမန်တော်တို့၌စုံလင်ခြင်းမရှိ
 ၃၆ ဟုထင်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်မြေမှနု၌တည်၍မြေထဲ
 ၃၇ တွင်နေတတ်သောသူတို့ကိုအဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း။
 ၃၈ ထိုသူတို့ကိုပိုးရွပ်နိုင်တတ်၏။ တနေ့ချင်းတွင်ပျက်စီး
 ၃၉ တတ်ကြ၏။ အဘယ်သူမျှမပာဏမပြုဘဲအစည်ဆုံးရှုံး
 ၄၀ ခြင်းသို့ရောက်တတ်ကြ၏။ သူတို့၏ဂုဏ်အသရေကွယ်
 ၄၁ ပျောက်၍သူတို့သည်ပညာမရှိဘဲသေသွားတတ်ကြ၏။
 ၄၂ ယခုဟစ်ခေါ်ပါ။ အဘယ်သူထူးထိမိမည်နည်း။ သန့်
 ၄၃ ရှင်းသူတို့တွင်အဘယ်သူကိုကြည့်မျှော်မည်နည်း။

၂ |ဒေါသသည်လူမိုက်ကိုဖျက်ဆီးတတ်၏။ပညာမရှိသော
 သူသည်လည်းညူရသောသဘောအားဖြင့်သေခြင်းသို့
 ၃ ရောက်တတ်၏။မိုက်သောသူအမြစ်စွဲသည်ကိုငါမြင်
 ၄ သောအခါသူ၏နေရာကိုချက်ချင်းကျိန်ဆဲ၏။သူ၏သား
 သွီးတို့သည်ဘေးလွတ်ရာအရပ်နှင့်ဝေးကြ၏။ရုံးတော်
 ၅ ရှေ့၌ညည်းဆဲခြင်းကိုခံရသောအခါကယ်နှုတ်သောသူ
 ၆ တယောက်မျှမရှိ။သူရိတ်သောစပါးကိုမွတ်သိပ်သော
 သူသည်ဆူးပင်ကသောခြံအထဲကယူသွား၍စားတတ်
 ၇ ၏။သူ၏ပစ္စည်းဥစ္စာကိုလည်းရေငတ်သောသူသည်မျှ
 ၈ တတ်၏။မြေမှနှုတ်ကအမှုရောက်သည်မဟုတ်။ဒုက္ခ
 ၉ သည်မြေပေါ်မှာမပေါက်တတ်။မီးပွားတို့သည်အ
 ထက်သို့ပျံတတ်သည်နည်းတူလူသည်ဒုက္ခ၌ကျင်လည်
 ခြင်းငှါမွေးဖွား၏။

၁၀ ငါမူကားဘုရားသခင်ကိုမျှော်လင့်မည်။ကိုယ်အမှုကို
 ၁၁ ဘုရားသခင်၌အပ်မည်။ဘုရားသခင်သည်ကြီးသောအ
 မှူ။စစ်၍မကုန်နိုင်သောအမှု။ရေတွက်၍မဆုံး။အံ့ဩော
 ၁၂ ဖွယ်သောအမှုတို့ကိုပြုတော်မူ၏။မြေပေါ်မှာမိလားရွာ
 ၁၃ စေသဖြင့်လယ်တို့၌ရေကိုပေးတော်မူ၏။ထိုသို့နှိမ့်ချ
 ၁၄ လျက်ရှိသောသူတို့ကိုချီးမြှောက်တော်မူ၏။ညိုညင်
 ၁၅ သောသူတို့ကိုလည်းဝမ်းသာစေတော်မူ၏။ပရိယာယ်
 ၁၆ သောသူတို့၏အမှုကိုမအောင်စေခြင်းငှါသူတို့အကြံကို
 ၁၇ ဖျက်တော်မူ၏။ပညာရှိတို့ကိုသူတို့၏ပရိယာယ်အား
 ၁၈ ဖြင့်ဖမ်းဆီးတော်မူ၏။ဣည့်စားတတ်သောသူတို့၏တိုင်
 ၁၉ ပင်ခြင်းကိုအချည်းနှီးဖြစ်စေတော်မူ၏။ထိုသူတို့သည်
 ၂၀ နေအချိန်၌မှောင်မိုက်ကိုတွေ့၍ညည့်အချိန်၌ကဲ့သို့မွန်း
 ၂၁ တည့်အချိန်၌စပ်သပ်လျက်သွားလာကြ၏။ထိုသူတို့
 ၂၂ စိရင်သောခားဘေးမှငင်အားကြီးသောသူတို့၏လက်မှ
 ၂၃ ငင်ဆင်းရဲသားတို့ကိုကယ်နှုတ်တော်မူ၏။ထိုသို့ဆင်း
 ၂၄ ရဲသားတို့သည်မျှော်လင့်ရာအခွင့်ရှိကြ၏။အဓမ္မသည်
 လည်းမိမိနှုတ်ကိုပိတ်ထားရ၏။

၂၅ အပြစ်နှင့်အလျောက်ဘုရားသခင်စစ်ဆေးတော်မူ
 ၂၆ ခြင်းကိုခံရသောသူသည်မင်္ဂလာရှိ၏။ထိုကြောင့်အနန္တ
 ၂၇ တန်ခိုးရှင်ဆုမွှတော်မူခြင်းကိုမထိမဲ့မြင်မပြုပါနှင့်။ထို
 ၂၈ အရှင်သည်အနာကိုဖြစ်စေ၍ထိုအနာကိုလည်းစည်း
 ၂၉ တော်မူ၏။ဒါဏ်ခတ်တော်မူ၍လက်တော်နှင့်သက်သာ
 ၃၀ စေတော်မူ၏။သင့်ကိုအမှုချောက်ပါးထဲကနှုတ်ယူတော်
 ၃၁ မူသည့်သာမက။ချွန်ပါးသောအမှု၌လည်းဘေးတစုံတရာ
 ၃၂ မှုမထိမခိုက်ရ။အစာခေါင်းပါးသောအခါသေဘေးမှ
 ၃၃ ငင်စစ်ဘိုက်သောအခါခားဘေးမှငင်သင့်ကိုရွေးနှုတ်

၃၄ တော်မူလိမ့်မည်။သင်သည်ကဲ့ရဲ့ခြင်းဘေးနှင့်ကင်းလွတ်
 ၃၅ ၍ပျက်စီးခြင်းဘေးရောက်သော်လည်းမကြောက်ရ။ပျက်
 ၃၆ စီးခြင်းဘေးနှင့်အစာခေါင်းပါးခြင်းဘေးကိုရယ်မော
 ၃၇ ၍တောသားရဲတို့ကိုလည်းမကြောက်ရ။အကြောင်းမူ
 ၃၈ ကား။လယ်၌ကျောက်ခဲတို့သည်သင်နှင့်ပဋိညည်ပြု၍
 ၃၉ တောသားရဲတို့သည်သင်နှင့်မိသယာယ၌ကြလိမ့်မည်။
 ၄၀ |သင်သည်ကိုယ်အိမ်၌ညီမသက်ခြင်းရှိကြောင်းကိုတွေ့
 ၄၁ ၍ကိုယ်နေရာအရပ်သို့ပြန်ရောက်သောအခါမိတ်ပျက်
 ၄၂ စရာအကြောင်းမရှိရ။သင်၌သားသွီးများပြား၍သင့်အ
 ၄၃ မျိုးအနှွယ်သည့်မြေပေါ်မှာမျက်ပင်နှင့်အမျှဖြစ်ကြောင်း
 ၄၄ ကိုတွေ့မြင်ရလိမ့်မည်။အချိန်တန်လျှင်သိမ်းယူသော
 ၄၅ ကောက်လှိုင်းကဲ့သို့သင်သည်အသက်ကြီးရင့်၍သင်း
 ၄၆ ပြိုင်းသို့ရောက်ရလိမ့်မည်။ဤအမှုကိုငါတို့သည်စစ်
 ၄၇ ဆေး၍ယခုပြောသည်အတိုင်းမှန်ပါ၏။နားထောင်ပါ။
 ၄၈ အသင့်နှစ်လုံးသွင်းထားပါဟုမြွက်ဆို၏။

၄၉ တဖန်ယောဘမြွက်ဆိုသည်ကား။ငါဝမ်းနည်းခြင်း
 ၅၀ အကြောင်းကိုသေချာစွာချိန်တွယ်ပါစေ။ငါခံရသော
 ၅၁ ဒုက္ခများကိုလည်းချိန်ခွင့်၌ရထားပါစေ။သို့ဖြစ်လျှင်သ
 ၅၂ မုဒ္ဒရာသေထက်သာ၍လေးစားလိမ့်မည်။ထိုကြောင့်စေကား
 ၅၃ လွန်မပြီ။အနန္တတန်ခိုးရှင်ပြစ်တော်မူသောမြားတို့သည်
 ၅၄ ငါ၌စွဲ၍အဆိတ်အတောက်ဖြင့်ငြိမ့်ညည်ကိုမွန်းစေ၏။
 ၅၅ ဘုရားသခင်ပြတော်မူသောကြောက်မက်ဖွယ်အရာတို့
 ၅၆ သည်ရှေ့မှာစီလျက်ရှိကြ၏။တောမြို့သည်မျက်ပင်
 ၅၇ ပေါ်သောအခါမြည်တတ်သလော။နွားသည်စားစရာရှိ
 ၅၈ သောအခါအော်တတ်သလော။မမြန်သောအရာကိုဆား
 ၅၉ မပါဘဲစားနိုင်သလော။ကြက်ဥအကာသည်ဆိန့်သော
 ၆၀ အရသာရှိသလော။လက်နှင့်မျှမတို့နိုင်။ငါမှနှစ်သက်
 ၆၁ နိုင်သောအရာကိုရွံ့လျက်နှင့်ငါစားရ၏။

၆၂ ငါတောင်းသောအရာကိုရပါစေ။ငါတောင့်တသော
 ၆၃ အရာကိုဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူပါစေ။တောင့်
 ၆၄ တသောအရာဟူမူကား။ဘုရားသခင်သည်ငါ့ကိုဖျက်ဆီး
 ၆၅ တော်မူပါစေ။လက်တော်ကိုဆန့်၍ငါ့ကိုဆုံးစေတော်မူ
 ၆၆ ပါစေ။ထိုသို့ဖြစ်လျှင်ငါသည်သက်သာရ၏။ညိုညင်
 ၆၇ သော်လည်းသည်းခံမည်။ငါ့နှစ်မြှော်တော်မမူပါစေနှင့်။
 ၆၈ သန့်ရှင်းတော်မူသောသူ၏စကားတော်ကိုငါမညည်းမ
 ၆၉ ဆန်ပြီ။ငါမျှော်လင့်စရာအခွင့်ရှိရမည်အကြောင်း။ငွေန်
 ၇၀ အားကားအဘယ်သို့နည်း။ငါသည်ကိုယ်အသက်ကို
 ၇၁ စောင့်ရမည်အကြောင်း။နောက်ဆုံးခံရသောအကျိုး

၁၂ ကားအဘယ်သို့နည်း။ ငွန်အားသည်ကျောက်ခွန်အား
 ၁၃ ဖြစ်သလော။ ငအသားသည်ကြေးဝါဖြစ်သလော။ ငါ
 သည်ကိုယ်ကိုမမစနိုင်။ ငညာဏ်လည်းကုန်ပြီ။
 ၁၄ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သောသူ၏ အဆွေခင်ပွန်း
 သည်သနားအပ်၏။ မသနားလျှင် အနန္တတန်ခိုးရှင်ကို
 ၁၅ ကြောက်ရွံ့သောသဘောနှင့်ကင်းလွတ်၏။ ငညီအစ်ကို
 ကိုသည်ချောင်းရေကဲ့သို့လွှဲလွင့်စား၍ချိုင့်၍စီးသောရေ
 ၁၆ ကဲ့သို့ရှေ့သွားကွယ်ပျောက်တတ်ကြ၏။ ထိုချောင်း
 ရေသည်ရေခဲကြောင့်၎င်းမထင်ရှားသော မိလင်းပွင့်
 ၁၇ ကြောင့်၎င်း အလွန်စီးတတ်သော်လည်းနွေးသောအခါ
 ကွယ်ပျောက်တတ်၏။ နေပူသောအခါမိမိနေရာ၌ခန်း
 ၁၈ ချောက်တတ်၏။ ထိုရေစီးသောချောင်းတို့သည်လွှဲ
 ၁၉ သွား၍တရွေတရွေကွယ်ပျောက်တတ်ကြ၏။ တေမန်
 အမျိုးသားအရအဝေးတို့သည်ရှာကြ၏။ ဂျောပြည်မှ
 ၂၀ ခရီးသွားသောသူအရအဝေးတို့သည်မျှော်လင့်လျက်
 ၂၁ လာကြ၏။ မျှော်လင့်၍စိတ်ပျက်ကြ၏။ ထိုအရပ်သို့
 ၂၂ ရောက်သောအခါရှက်ကြောက်လျက်နေကြ၏။ ထို
 အတူသင်တို့သည် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ ငါ
 ၂၃ နှိမ့်ချခြင်းကိုမြင်လျှင် ဆုတ်၍နေကြ၏။ ငထံသို့လက်
 ဆောင်ကိုယူခဲ့ကြပါ။ သင်တို့ပစ္စည်းဥစ္စာထဲကထုတ်
 ၂၄ ၍ခံကုပေးကြပါ။ ရန်သူလက်မှ ငကိုကယ်ယူကြပါ။
 ၂၅ သူရဲလက်မှရွေးနှုတ်ကြပါဟု ငါပြောသလော။ ငကို
 ဆုမကြပါ။ တိတ်ဆိတ်လျက်နေပါမည်။ ငါမှားသောအ
 ၂၆ ရာကိုငအားဖော်ပြကြပါ။ မှန်သောစကားသည်တန်ခိုး
 ကြီး၏။ သင်တို့ကဲ့ရဲ့သောစကားသည်အဘယ်မှာနေရာ
 ၂၇ ကျသနည်း။ ငါစကားပြောရုံကာမျှကိုအပြစ်တင်မည်
 ကြံစည်ကြသလော။ မျှော်လင့်စရာမရှိသောသူပြောသော
 ၂၈ စကားသည်လေသက်သက်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ သင်တို့
 သည်မိဘမရှိသောသူငယ်ကိုနှိပ်စက်ကြ၏။ အဆွေ
 ၂၉ ခင်ပွန်းတို့တွင်းကိုတူးကြ၏။ ငကိုစိတ်မရှိဘဲကြည့်
 ၃၀ ရှုကြပါလော့။ သင်တို့ရှေ့မှာငါလွှဲလွင့်စားသလော။ ပြန်၍
 ဆင်ချင်ကြပါ။ မတရားသဖြင့်မပြုကြပါနှင့်။ ပြန်၍ဆင်
 ၃၁ ချင်ကြပါ။ ဤအမှု၌ငါသည်ဖြောင့်မတ်ပါ၏။ ငလျှာ၌
 ကောက်သောသဘောရှိသလော။ ငသည်မြည်းစပ်၍
 အပြစ်ပါသောအရာကိုပိုင်းချားမသိနိုင်သလော။
 ၃၂ လူတို့သည်မြေကြီးပေါ်မှာပင်ပန်းစွာအမှုထမ်းရသည်
 မဟုတ်လော။ သူနေရသောနေ့ရက်တို့သည်အငြိုးခံသော
 ၃၃ သူ၏နေ့ရက်ကဲ့သို့ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ကျွန်ခံရ

သောသူသည်မိလင်းချုပ်သောအချိန်ကိုတောင့်တ၍အငြိုး
 ၃၄ ခံသောသူသည်အခရမည်အချိန်ကိုမျှော်လင့်သကဲ့သို့
 ၃၅ ထိုနည်းတူငါသည်နက္ခနဲ့လတို့နှင့်ဆိုင်ရ၏။ ပင်ပန်း
 ၃၆ စွာခံရသောညည့်တို့သည်လည်းငါ၏အငန်းအတာဖြစ်
 ၃၇ ၍။ အဘယ်အခါမှညည့်ကုန်၍ငါထရပါမည်နည်းဟု
 ၃၈ ငါသည်ညည်းတွားလျက်အိပ်ရ၏။ မိလင်းလင်းသည်
 ၃၉ တိုင်အောင်လျှော်လျက်လူးလျက်နေရ၏။ လောကီနှင့်
 ၄၀ ရှိတို့သည်အဝတ်ကဲ့သို့ငေါက်ယံကိုဖုံးလွှမ်းကြ၏။ ငအရေ
 ၄၁ သည်ကွဲ၍ယိလျက်ရှိ၏။ ငနေ့ရက်တို့သည်ရက်ကန်း
 ၄၂ လွန်းသက်မြန်၍မျှော်လင့်ခြင်းမရှိဘဲလွန်သွားတတ်ကြ
 ၄၃ ၍။ ငအသက်သည်လေသက်သက်ဖြစ်ကြောင်းကို
 ၄၄ အောင်းမေ့တော်မူပါ။ နောက်တဖန်ကောင်းသောအကျိုး
 ၄၅ ကိုငါမမြင်ရ။ ငကိုမြင်သောသူသည်နောက်တဖန်
 ၄၆ မမြင်ရ။ ကိုယ်တော်သည်ကြည့်ရှုတော်မူသောအခါ
 ၄၇ ငါပျောက်ပါပြီ။ မိလင်းတိမ်သည်ပြယ်ပျောက်ကွယ်
 ၄၈ လွင့်သကဲ့သို့သင်းပြိုင်းတွင်းထဲသို့ဆင်းသောသူသည်
 ၄၉ နောက်တဖန်မတက်ရ။ မိမိအိမ်သို့မပြန်ရ။ သူ၏နေ
 ၅၀ ရင်းအရပ်သည်နောက်တဖန်သူကိုမသိရ။ ထိုကြောင့်
 ၅၁ ငါသည်ကိုယ်နှုတ်ကိုမချုပ်တည်း။ စိတ်ပင်ပန်းလျက်
 ၅၂ နှင့်စကားပြောရ၏။ အလွန်ညှိုးပယ်သောစိတ်နှင့်မြည်
 တမ်းရ၏။
 ၅၃ ငါသည်ပင်လယ်ဖြစ်သလော။ နဂါးဖြစ်သလော။ ထို
 သို့ဖြစ်သောကြောင့်ငကိုအစောင့်ထားတော်မူရသလော။
 ၅၄ ငါသည်အိပ်၍သက်သာမည်။ ငစတင်သည်ချမ်းသာ
 ၅၅ ပေးမည်ဟုငါဆိုလျှင် ကိုယ်တော်သည်ကြောက်မက်
 ၅၆ ဖွယ်သောအိမ်မက်ကိုပေးတော်မူ၏။ ညည့်ရူပါရုံအား
 ၅၇ ဖြင့်ငကိုထိတ်လန့်စေတော်မူ၏။ ငါသည်ကိုယ်အရိုးကို
 ၅၈ နှစ်မြောသည်ထက်အသက်ချုပ်၍သေရသောအခွင့်ကို
 ၅၉ သာ၍တောင့်တပါ၏။ ငါသည်အားလျော့လျက်ရှိ၏။
 ၆၀ အစည်မပြတ်အသက်မရှင်ရာ။ ငကိုတတ်တိုင်းရှိစေ
 ၆၁ တော်မူပါ။ ငအသက်သည်အခိုးအငွေဖြစ်၏။ ကိုယ်
 ၆၂ တော်သည်လူကိုပမာဏပြု၍စိတ်စွဲလမ်းတော်မူမည်
 ၆၃ အကြောင်း။ သူကိုနံနက်တိုင်းအကြည့်အရှုကြွလာ
 ၆၄ ၍ခဏခဏရုံစပ်တော်မူမည်အကြောင်း။ လူသည်အ
 ၆၅ ဘယ်သို့သောသူဖြစ်ပါသနည်း။ အဘယ်ကာလမှ
 ၆၆ ငကိုမကြည့်မရှု။ မျက်နှာလွှဲတော်မူမည်နည်း။ ငါသည်
 ၆၇ ကိုယ်တံတွေးကိုမျှီရသည်တိုင်အောင်အဘယ်ကာလ
 ၆၈ မှတတ်တိုင်းရှိစေတော်မူမည်နည်း။ လူကိုစောင့်တော်
 ၆၉ မူသောအရှင်။ အကျွန်ုပ်အပြစ်ရှိသည်မှန်ပါစေတော့။

ကိယ်တော်၍ရှေ့မှာအဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ရှိရာသည်တိုင် အောင်အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကြောင့် ပြစ်စရာစက်သွင်းတော်မူသနည်း။

၂၁ | အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားခြင်းကိုအဘယ်ကြောင့်သဉ်းခံတော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်အပြစ်ကိုအဘယ်ကြောင့်ဖြေရှင်းတော်မူသနည်း။ ယခုမှာအကျွန်ုပ်သည် မြေမှုန့်၌အိပ်ရပါမည်။ ကိုယ်တော်သည်နံနက်အချိန်၌ရှာတော်မူသောအခါအကျွန်ုပ်မရှိပါဟုမြွက်ဆို၏။

၁ ရှုအာ အမျိုးသားဖိလဒ်မြွက်ဆိုသည်ကား။ သင်သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ဤသို့ပြောမည်နည်း။ သင်ပြောသောစကားသည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး

၂ သေပြင်းကဲ့သို့ဖြစ်မည်နည်း။ ဘုရားသခင်သည်မတရားသဖြင့်အပြစ်ပေးတော်မူမည်လော။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည်တရားကိုဖျက်တော်မူမည်လော။ သင်၏သားသို့တို့သည်ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှားသောကြောင့်ပြစ်မှားစဉ်တွင်သူတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူသော်လည်း

၃ | သင်သည်မဆိုင်းမလင့်။ သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ်သောသဘောနှင့်ဘုရားသခင်ကိုရှာ၍အနန္တတန်ခိုးရှင်အားတောင်းပန်လျှင်၊ စင်စစ်သင့်အတွက်ကိုယ်တော်သည်ထပြီးလျှင်သင်၏ဖြောင့်မတ်သောနေရာကိုကောင်းစား

၄ စေတော်မူသဖြင့်၊ သင်သည်အစအဦး၌ငယ်သော်လည်းနောက်ဆုံး၌အလွန်ကြီးပွားထိမ့်မည်။

၅ လွန်လေပြီးသောကာလကိုစစ်၍ရှေးဘိုးဘေးတို့ကိုမေးမြန်းခြင်းငှါအားထုတ်ပါတော့။ ငါတို့သည်မနေ့၏သားဖြစ်၍အလျှင်းမသိရပါ။ မြေကြီးပေါ်မှာငါတို့နေရသောနေ့ရက်ကာလသည်အရိပ်သက်သက်ဖြစ်၏။ ထိုသူတို့မူကား။ သင့်ကိုဆုမွန်သွန်သင်၍မိမိတို့စိတ်နှစ်လုံးထဲကမြွက်ဆိုကြထိမ့်မည်။ ဂမာပင်သည်ရွှံ့မရှိဘဲကြီးပွားနိုင်သလော။ မြစ်နားမှာပေါက်သောမျက်ပင်သည်

၆ ရေမရှိဘဲကြီးပွားနိုင်သလော။ ထိုအပင်သည်မိမ်းလျက်မရှိဘဲမြတ်သော်လည်းအချားအပင်ထက်သာ၍ညှိုးနွမ်းတတ်၏။ ထိုသို့ဘုရားသခင်ကိုမေ့လျော့သောသူအပေါင်းတို့သည်ဆုံးခြင်းသို့ရောက်ကြထိမ့်မည်။ အဓမ္မလူမျှော်လင့်စရာအကြောင်းသည်ပျက်စိမ့်မည်။ ထိုသူမျှော်သင့်ရာလမ်းသည်ပြတ်စိမ့်မည်။ မှီခိုသောအရာသည်လည်းပင့်ကူမှူးကဲ့သို့ဖြစ်ထိမ့်မည်။ ထိုသူသည်မိမိအိမ်ကိုမှီ၍အိပ်သည်အမှီမခံ။ လက်နှင့်ကိုင်သော်လည်းမတည်စေနိုင်။ သူသည်နေပူမှာမိမ်းလန်းလျက်အခက်

၁၇ အလက်အားဖြင့်မိမိဥယျာဉ်ကိုနှိုးပြားလျက်၊ အမြစ်အားဖြင့်စင်ရေတွင်းကိုဝိုင်း၍ ကျောက်ထူသောအရပ်ကို

၁၈ တွေ့မြင်လျက်ရှိသော်လည်း၊ သူကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍မိမိနေရာအရပ်ကသင်သည်ငါမတွေ့မမြင်စဖူးဟူ၍

၁၉ သူကိုညှင်းပယ်ထိမ့်မည်။ ထိုသူဝမ်းမြောက်ရာလမ်းသည်ထိုသို့ဖြစ်၍သူနေရာမြေ၌အချားသူတို့သည်ပေါက်ကြ

၂၀ ထိမ့်မည်။ စုံလင်သောသူကိုကားဘုရားသခင်စွန့်ပြစ်တော်မူ။ မတရားသဖြင့်ပြုသောသူတို့ကိုကားမစတော်မူ။ ရယ်မောရသောအခွင့်။ ရှင်လန်းစွာနှုတ်မြွက်ရ

၂၁ သောအခွင့်ကိုသင်၌ပေးကောင်းပေးတော်မူမည်။ သင့်ကိုရန်းသောသူတို့သည်ရှက်ခြင်းနှင့်ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိကြထိမ့်မည်။ ဆိုးသောသူနေရာအရပ်သည်လည်းဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ရထိမ့်မည်ဟုမြွက်ဆို၏။

၁ ယောဘပြန်၍မြွက်ဆိုသည်ကား။ မှန်ပါ၏။ ထိုစကားမှန်ကြောင်းကိုငါသိ၏။ သို့သော်လည်းလူသည်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌အဘယ်သို့ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်နိုင်သနည်း။ ဘုရားသခင်သည်အပြစ်တင်ခြင်းငှါအလိုတော်ရှိလျှင်လူသည်အပြစ်တထောင်တွင်တချက်မျှမပြေနိုင်။ ဘုရားသခင်သည်ထူးဆန်းသောညာဏ်။ ကြီးစွာသောတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍အဘယ်သူသည်အာဏာတော်ကိုဆန်၍အောင်နိုင်သနည်း။ ဘုရားသခင်သည်တောင်တို့ကိုအမှတ်တမဲ့ရှေ့တော်မူ၏။ အမျက်ထွက်၍မှောက်ဖန်တော်မူ၏။ မြေကြီးကိုရှေ့စေခြင်းငှါတွန်းတော်မူ၍မြေထိုင်တို့သည်တုန်လှုပ်ကြ၏။

၂ | နေကိုမှာထားတော်မူ၍သူသည်မထွက်ရ။ ကြယ်တို့ကိုလည်းကွယ်ထားတော်မူ၏။ မုလ်းကောင်းကင်ကိုကိုယ်တော်တပါးတည်းဖြန့်မိုးတော်မူ၏။ သမုဒ္ဒရာထိုင်းထံသို့ကိုနင်းတော်မူ၏။ အာရှကြယ်၊ ခထိလကြယ်၊ ဗိမကြယ်ရမှစ၍တောင်မျက်နှာကြယ်တို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ စစ်၍မသိနိုင်အောင်အလွန်ကြီးသောအမှုမရေတွက်နိုင်အောင်မျှား၍အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကိုပြုတော်မူ၏။ ငရှေ့မှာကြွတော်မူ၍ကိုယ်တော်ကိုငါမမြင်ရ။

၃၁ ရှောက်သွားတော်မူ၍ကိုယ်တော်ကိုငါမရိုင်းမရ။ သိမ်းယူတော်မူသောအခါအဘယ်သူသည်ဆီးတားနိုင်သနည်း။ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟုအဘယ်သူဆိုဝံ့သနည်း။ ဘုရားသခင်သည်အမျက်ပြေတော်မူလျှင်မာနကြီး၍အားပေးသောသူတို့သည်ရှေ့တော်၌ရှိမ့်ချခြင်းကိုခံရကြ၏။ ထိုမျှမကငါသည်အဘယ်သို့

ပြန်လျှောက်ရအံ့နည်း။ ရှေ့တော်၌ အဘယ်သို့သောစ
 ၁၅ ကားကိုရှေး၍လျှောက်ရအံ့နည်း။ ငါသည်ဖြောင့်မတ်
 သော်လည်း ပြန်၍မလျှောက်ဝံ့ဘဲတရားမှုကိုဆုံးဖြတ်
 ၁၆ တော်မူသော အရှင်ကိုတောင်းပန်ရုံမျှသာပြုရ၏။ ငါ
 ခေါ်၍အရှင်သည် ထူးတော်မူသော်လည်း ငစကားကို
 ၁၇ နားထောင်တော်မူမည်ဟုငါမရုံနိုင်။ အကြောင်းမူကား။
 ချမ်းသက်မဲ့တိုင်းဖြင့်ကိုညည်းဆဲ၍အကြောင်းမရှိ
 ၁၈ ဘဲငါ၌အနာတို့ကိုမျှားပြားစေတော်မူ၏။ ငကိုအသက်
 ရှာရသောအခွင့်မပေး။ ခါးစွာသောဝေဒနာနှင့်ပြည့်စုံစေ
 ၁၉ တော်မူ၏။ တန်ခိုးကိုအမှီပြုမည်ဆိုသော် ဘုရားသခင်
 သည်တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။ တရားကိုအမှီပြုမည်ဆိုပြန်
 သော်အဘယ်သူသည်ဘောက်၌ သက်သေခံမည်နည်း။
 ၂၀ ၊ ကိုယ်အပြစ်ကိုပြောစေခြင်းငှါ ပြုလျှင်ကိုယ်စကားအား
 ဖြင့်တရားရှုံးလိမ့်မည်။ ငါသည်ရံလင်ပြီဟုဆိုပြန်လျှင်
 ၂၁ ဝေသာနာကောက်ကြောင်းသင်ရှားလိမ့်မည်။ တဖန်
 ရံလင်သော်လည်း ကိုယ်စိတ်သဘောကို ကိုယ်မသိရ။
 ကိုယ်အသက်ကိုပမာဏမပြုရ။
 ၂၂ ငါပြောအံ့သောစကားတချက်ဟူမူကား။ ဘုရားသ
 ခင်သည်ရံလင်သောသူတို့ကိုငှင်ဆိုးညစ်သောသူတို့
 ၂၃ ကိုငှင်ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်၏။ ချက်ချင်းဘေးတရံ
 တချောက်သော အခါအပြစ်မရှိသောသူခံရသည်အ
 ၂၄ ကြောင်းကိုရယ်ဘော်မူ၏။ မြေကြီးကိုလူဆိုးလက်၌
 အင်၍တရားသူကြီးတို့၏မျက်နှာကိုဖျက်တော်မူ၏။ သို့မ
 ဟုတ်။ ထိုအမှုကိုစိရင်သောသူကားအဘယ်သူနည်း။
 ၂၅ တန္တိမှတန္တိသို့စာပို့သောလူလင်ထက် ငနေရက်တို့
 သည်လျှင်မြန်၍ကောင်းကျိုးကိုမခံရဘဲပြေးတတ်ကြ၏။
 ၂၆ ၊ လျှင်မြန်သောသဘောကဲ့သို့ငှင်အကောင်ကိုသုတ်
 ၂၇ လာသောလင်းယုန်ကဲ့သို့ငှင်လွန်သွားတတ်ကြ၏။ ငါ
 သည်မြည်တပ်သောစကားကိုဖြတ်၍ ရှင်လန်းသော
 မျက်နှာကိုဆောင်လျက်ရဲရင့်ခြင်းသို့ရောက်မည်ဟုငါ
 ၂၈ ဆိုသော်လည်း ငါခံရသောဒုက္ခဝေဒနာများသောကြောင့်
 ကြောက်သောသဘောရှိ၏။ အပြစ်ထွတ်စေဟုငါ၌စိရင်
 ၂၉ တော်မူကြောင်းကိုငါသိ၏။ ငါသည်အပြစ်သင့်ရောက်
 သည်ဖြစ်၍အဘယ်ကြောင့်အချည်းနီးကျိုးစားရမည်နည်း။
 ၃၀ ၊ ငကိုယ်ကိုချမ်းပွင့်ရေနှင့်ဆေး၍လက်ကိုရှင်းရှင်း
 ၃၁ ဝင်ကြယ်စေသော်လည်း ၊ ရှိထဲသို့တုန်းချတော်မူ၍အ
 ၃၂ ဝတ်ပင်ငကိုယ်ကို ရှိလိမ့်မည်။ ငါသည်ဘုရားသခင်၏
 စကားကိုတဦးနှင့်တဦးတရားတွေ့နိုင်မည်အကြောင်း။
 ဘုရားသခင်သည်ငါကဲ့သို့လူဖြစ်တော်မူသည်မဟုတ်။

၃၃ ၊ ငါတို့နှစ်ဦးကိုဆီးတားပိုင်သောစပ်ကြားနေအမှုစောင့်
 ၃၄ မရှိ။ ငကိုဒါဏ်ခတ်တော်မမူပါစေနှင့်။ ပြုတော်မူသော
 ၃၅ ဘေးကြောင့်ငါမကြောက်ပါစေနှင့်။ သို့ဖြစ်လျှင်ငါသည်
 မကြောက်ဘဲပြောရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ယခုမူကား
 ပြောရသောအခွင့်ကိုမရ။
 ၁ ငဝိညသည်သည်အသက်ကို... မြည်တပ်
 သောအပြစ်ကိုခံရမည်။ စိတ်အလွန်... ခြေပြောရမည်။
 ၂ ၊ ဘုရားသခင်ကိုလျှောက်ရသောစကားဟူမူကား။ အ
 ကျွန်ုပ်ကိုအပြစ်စိရင်တော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်နှင့်ဆန့်
 ကျင်ဘက်ပြုတော်မူမည်အကြောင်းကိုပြုတော်မူပါ။
 ၃ ၊ ကိုယ်တော်သည်ညည်းဆဲတော်မူသင့်သလော။ ကိုယ်
 တိုင်ဖန်ဆင်းသော အရာကိုရှုံ့ရှာ၍လူဆိုးတို့၏အကြံ
 ၄ အစည်ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူသင့်သလော။ ကိုယ်
 တော်သည်ရှုပ်ပျက်စိရှိတော်မူသလော။ လူမြင်သည်
 ၅ နည်းတူမြင်တော်မူသလော။ ကိုယ်တော်၏နေ့ရက်တို့
 သည်လူနေ့ရက်ကဲ့သို့ဖြစ်ပါသလော။ ကိုယ်တော်၏နှုတ်
 ၆ တို့သည်လူယောက်ျားနေ့ရက်ကဲ့သို့ဖြစ်ပါသလော။ အ
 ကျွန်ုပ်ပြုသောဒုစရိုက်ကိုစစ်၍အပြစ်ကိုတွေ့ခြင်းငှါအ
 ၇ ဘယ်ကြောင့်ရှာတော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်သည်လူဆိုး
 မဟုတ်ကြောင်းနှင့်လက်တော်မှအဘယ်သူမျှမကယ်မ
 ၈ နှုတ်နိုင်ကြောင်းကိုသိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တကိုယ်လုံးကို
 လက်တော်နှင့်စေ့စပ်စွာဖန်ဆင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍ယခု
 ၉ ဖျက်ဆီးတော်မူမည်လော။ သရွတ်ကိုလုပ်သကဲ့သို့အ
 ကျွန်ုပ်ကိုလုပ်တော်မူကြောင်းကိုအောင်းမေ့တော်မူပါ။
 ၁၀ တဖန်မြေမှုန့်ဖြစ်စေတော်မူမည်လော။ အကျွန်ုပ်ကိုနှို့ကဲ့
 သို့သွန်းလောင်း၍မိန့်ခဲကဲ့သို့ခဲ၍တော်မူပြီမဟုတ်လော။
 ၁၁ ၊ အရေအသားဖြင့်ဖုံးလွှမ်း၍အရိုးနှင့်အကြောတို့ဖြင့်
 ၁၂ ခိုင်ခံ့စေတော်မူပြီ။ အသက်ရှင်ရသောအကြောင်းနှင့်
 တကွကျေးဇူးများကိုပြုတော်မူပြီ။ ကြည့်ရှုပြုရခြင်း
 ကျေးဇူးတော်သည်လည်းအကျွန်ုပ်၏ဥဉ်ကိုမစပါပြီ။
 ၁၃ ၊ ယခုရောက်သောအမှုတို့ကိုလည်းနှစ်လုံးတော်၌သို့
 ထား၍ကြံစည်တော်မူမည်နှင့်အညီရောက်ကြောင်းကို
 ၁၄ အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်ပြစ်မှားလျှင်ကိုယ်တော်
 မှတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်အပြစ်ကိုထွတ်တော်မူမည်မ
 ၁၅ ဟုတ်။ အကျွန်ုပ်သည်ဆိုးညစ်လျှင်အမင်္ဂလာရှိပါ၏။
 ဖြောင့်မတ်သော်လည်း ကိုယ်မျက်နှာကိုမပြုရ။ ကိုယ်
 ခံရသောဒုက္ခဆင်းရဲကိုဆင်ချင်၍မိန်းမောတွေ့လျက်
 ၁၆ နေရပါ၏။ အကျွန်ုပ်ထလျှင်ကိုယ်တော်သည်ချင်သော

ကဲ့သို့အကျွန်ုပ်အပေါ်သို့ခုန်၍ကြောက်မက်ဖွယ်သော
 ၁၇ အခြင်းအရာတို့ကိုပြတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တဖက်၌သက်
 သေခံတော် မူချက်များပြား၍အမျက်တော်ကိုတိုးပွား
 စေခြင်းငှါပြုတော်မူသဖြင့်အကျွန်ုပ်တဖက်၌ရန်စစ်တို့
 ၁၈ သည်အထပ် သပ်ထကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုအမိဝမ်းထဲ
 ကအာဟိန်ဆောင်ခဲ့တော်မူသနည်း။ ထိုသို့ပြု
 တော်မူ၍အကျွန်ုပ်သည်အသက်မရှိ။ အဘယ်သူမျှ
 ၁၉ အကျွန်ုပ်ကိုမသိပါ။ ထိုသို့အကျွန်ုပ်သည်မဖြစ်သ
 ကဲ့သို့ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်ကိုအမိဝမ်းထဲမှသင်း ပြိုင်းသို့
 ၂၀ ဆောင်ပို့ရကြ၏။ အကျွန်ုပ်နေ့ရက်တို့သည်နည်းပါ
 သည်မဟုတ်လော။ မှောင်ရောက်သောခြင်းအရိပ်ဖုံးလွှမ်း
 ၂၁ သောပြည်။ သေခြင်းအရိပ်ဖြစ်စေသောညည့်ကဲ့သို့တခဲ
 နက်ရောက်သဖြင့်အလင်းပင်မှောင်ရောက်သက်သက်ဖြစ်
 ၍ရှင်းလင်းခြင်းအလျှင်းမရှိသောပြည်။ အကျွန်ုပ်တခါ
 ရောက်ပြီးမှတဖန်ပြန်၍မလာရသောပြည်သို့အကျွန်ုပ်
 သွား၍မရောက်မှီသက်သာခြင်းအနည်းငယ်ရှိပါမည်အ
 ကြောင်းနေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုတတ်တိုင်းရှိစေတော်
 မူပါဟုဆိုလို၏။

၁ နေမတ်အမျိုးသားစောဖာမြွက်ဆိုသည်ကား။
 ၂ ၁။ စကားများ၍အကျိုးရှိသည်မဟုတ်။ နှုတ်သီးကောင်း
 ၃ သောသူသည်မိမိအပြစ်နှင့်လွတ်ရမည်လော။ သင်ပြော
 သောမုသာစကားကြောင့်သူတပါးတို့သည်တိတ်ဆိတ်
 စွာနေရမည်လော။ သင်ကဲ့ရဲ့သောအခါအဘယ်သူသည်
 ၄ အရှက်မကွဲဘဲနေရဉ်းနည်း။ သင်ကစေကားပြော၏။
 ၅ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ငါသန့်ရှင်း၏ဟုဆိုပြီ။ ဘုရား
 သခင်မိန့်တော်မူပါ။ သင့်တဖက်၌နှုတ်တော်ကိုဖွင့်
 ၆ တော်မူပါစေ။ နက်သောပညာအရာတည်းဟူသော
 သင်နားလည်နိုင်သောသက်နှစ်ဆသာသောအရာတို့ကို
 သင့်အားပြတော်မူပါ။ ထိုသို့ပြတော်မူလျှင်သင်သည်
 အပြစ်ခံထိုက်သည့်အရိုင်းအပြစ်ပေးတော်မမူကြောင်း
 ကိုသိရလိမ့်မည်။

၇ သင်သည်ဘုရားသခင်၏ဇာတိတော်ကိုစစ်၍တွေ့နိုင်
 သလော။ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ဇာတိကိုစစ်၍အကုန်အစင်
 ၈ နားလည်နိုင်သလော။ မိသားစုကောင်းကင်ကိုမှီသည့်ဖြစ်၍
 သင်သည်အဘယ်သို့ပြုနိုင်သနည်း။ မရဏာနိုင်ငံထက်
 ၉ နက်သည်ဖြစ်၍သင်သည်အဘယ်သို့သိနိုင်သနည်း။ အ
 တိုင်းအရှည်သည်မြေကြီးကိုလွန်လျက်သမုဒ္ဒရာထက်
 ၁၀ သာ၍ကျယ်ဝန်းလျက်ရှိ၏။ ဘုရားသခင်သည်ဖမ်းဆီး

ချုပ်ထား၍စစ်ကြောတော်မူလျှင်အဘယ်သူဆီးတားနိုင်
 ၁၁ သနည်း။ ဘုရားသခင်သည်ဆိုးသောသူတို့၏သဘော
 ကိုသိတော်မူ၏။ သူတို့အမှတ်တမဲ့ပြုသောဒုစရိုက်ကိုသိ
 ၁၂ မြင်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်းရိုင်းသောမြကလေးသည်လူ
 အဖြစ်သို့ရောက်သောအခါလူမျိုးသည်ပညာသတ်ရ
 လိမ့်မည်။

၁၃ သင်သည်မိတ်နှစ်လုံးကိုပြင်ဆင်၍လက်တို့ကိုဘုရား
 ၁၄ သခင်ထံတော်သို့ဆန့်လျှင်ရင်၊ သင်ပြုသောဒုစရိုက်ကို
 ပယ်၍သင့်အိမ်၌ဆီးညစ်သောအမှုကိုလက်မခံလျှင်
 ၁၅ ရင်၊ အညစ်အကျေးနှင့်ကင်းလွတ်သောမျက်နှာကိုပြရ
 လိမ့်မည်။ စိုးရိမ်စရာအကြောင်းမရှိ။ တည်ကြည်လိမ့်
 ၁၆ မည်။ ခံပြီးသောဒုက္ခဆင်းရဲကိုမေ့လျော့လိမ့်မည်။ လွန်
 ၁၇ သွားပြီးသောရေကိုကဲ့သို့အောင်းမေ့လိမ့်မည်။ သင်
 ၏အသက်သည်မွန်းတည့်အရောင်ထက်လွန်းလင်းလိမ့်
 ၁၈ မည်။ ယခုမှောင်ရောက်သော်လည်းနံနက်ကဲ့သို့လင်းလိမ့်
 ၁၉ မည်။ မျှော်လင့်စရာရှိသောကြောင့်မစိုးရိမ်ဘဲနေလိမ့်
 မည်။ ယခုအရှုံးခံရသော်လည်းလုံခြုံစွာညီမဝပ်လိမ့်မည်။
 ၂၀ ၊ အိပ်သောအခါအဘယ်သူမျှမချောက်မထွန်ရ။ လူများ
 ၂၁ တို့သည်သင့်ကိုတောင်းပန်ကြလိမ့်မည်။ ဆိုးသောသူ
 တို့၏မျက်စိသည်အားလျော့လိမ့်မည်။ သူတို့သည်ပြေး
 ၍မလွတ်ရကြ။ သူတို့မျှော်လင့်စရာအကြောင်းသည်အခိုး
 အငွေ့သက်သက်ဖြစ်သည်ဟုဆိုလို၏။

၁ ယောဘပြန်၍မြွက်ဆိုသည်ကား။ သင်တို့သာလျှင်
 ၂ လူဖြစ်၍သင်တို့နှင့်အတူညာဏ်ပညာသေလိမ့်မည်ဟုရုံ
 ၃ မှားစရာမရှိရ။ သို့သော်လည်းငါသည်သင်တို့ကဲ့သို့ညာဏ်
 ရှိ၏။ သင်တို့ထက်ငါယုတ်ညံ့သည်မဟုတ်။ ဤကဲ့သို့သော
 ၄ အရာများကိုအဘယ်သူသည်နားမလည်ဘဲနေသနည်း။ ငါ
 သည်ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုခံရအံ့သောငှါဆု
 တောင်းပဌနာပြုစည်တွင်အိမ်နီးချင်းပျက်ရယ်ပြုသည်
 ကိုခံရသောသူဖြစ်၏။ အပြစ်မရှိ။ ဖြောင့်မတ်သောသူသည်
 ၅ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့်ပျက်ရယ်ပြုခြင်းကိုခံရပါသည်တကား။ ချော်
 လဲလှသောသူကိုပြစ်ဆိုက်သောမီးခွက်ကဲ့သို့ကောင်း
 ၆ စားသောသူသည်မှတ်တတ်၏။ ဓားမြဲလုပ်သောသူတို့၏
 နေရာသည်ကောင်းစားတတ်၏။ ဘုရားသခင်၏အာဏာ
 တော်ကိုဆန်သောသူတို့သည်လုံခြုံစွာနေ၍ဘုရားသခင်
 ၇ ပေးတော်မူသောစည်းစိမ်ကိုခံစားတတ်ကြ၏။ သားမျိုး
 နှင့်မိသားစုကောင်းကင်၌တို့ကိုမေးမြန်းစော့။ သူတို့
 ၈ သည်ဟောပြောသွန်သင်ကြလိမ့်မည်။ မြေကြီးနှင့်ပင်

လယ်ငါးတို့ကိုမေးမြန်းလော့။သူတို့သည်ပြသ၍ဥပဒေသ
 ၉ ပေးကြသိမ့်မည်။။ဤအမှုတို့ကိုထာဝရဘုရားစီရင်တော်
 ၁၀ မူကြောင်းကိုထိုတိရိစ္ဆာန်တကောင်မျှမသိဘဲနေသ
 လော။။အသက်ရှင်သောသတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ဇိဝအ
 သက်နှင့်လူသတ္တဝါခပ်သိမ်းတို့၏ထွက်သက်ဝင်သက်
 သည်ဘုရားသခင်လက်တော်၌ရှိ၏။
 ၁၁ ခံတွင်းသည်အစာကိုမြည်းစမ်းသကဲ့သို့နားသည်
 ၁၂ စကားကိုစုံစမ်းသည်မဟုတ်လော။။အသက်အရွယ်ကြီး
 ၁၃ သောသူတို့သည်ညာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံကြ၏။။ဘုရား
 သခင်မူကားညာဏ်သတ္တိ။အစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံတော်
 ၁၄ မူ၏။ပညာသတ္တိကိုပေးနိုင်သောအခွင့်ရှိတော်မူ၏။။ဖြူ
 ဖျက်တော်မူလျှင်အဘယ်သူမျှတည်ဆောက်ရသောအ
 ၁၅ ခွင့်မရှိ။လူကိုချုပ်ထားတော်မူလျှင်အဘယ်သူမျှထွတ်
 ၁၆ ရသောအခွင့်မရှိ။။ရေများကိုဆီးတားပိတ်ပင်တော်မူ
 လျှင်ခန်းချောက်ရ၏။တဖန်ထွတ်တော်မူ၍မြေကြီးကို
 ၁၇ ထွင်းခင်းကြ၏။။တန်ခိုးတော်။ညာဏ်တော်နှင့်ပြည့်စုံ၍
 မှားသောသူနှင့်မှားစေသောသူတို့ကိုပိုင်တော်မူ၏။
 ၁၈ ၊တိုင်ပင်မူးမတ်တို့ကိုဖမ်းဆီးသိမ်းသွားတော်မူ၏။တရား
 ၁၉ သူကြီးတို့ကိုရူးသွပ်စေတော်မူ၏။။ရှင်ဘုရင်တို့ကိုအ
 ၂၀ ရာမှချ၍ခါးကြီးနှင့်ချည်တော်မူ၏။။ယဇ်ပရောဟိတ်တို့
 ကိုဖမ်းဆီးသိမ်းသွား၍သူရဲတို့ကိုလည်းရှုံးစေတော်မူ၏။
 ၂၁ ၊နှုတ်သတ္တိရှိသောသူတို့ကိုစကားအစေ၍အသက်ကြီး
 ၂၂ သောသူတို့မှပညာကိုနှုတ်တော်မူ၏။။မင်းသားတို့ကို
 အရှက်ခွဲ၍အားကြီးသောသူတို့ကိုရှုတ်ချတော်မူ၏။
 ၂၃ ၊မှောင်မိုက်ထဲ၌နက်နဲသောအရာတို့ကိုထင်ရှားစေ၍
 သေခြင်းအရိပ်ကိုအလင်းထဲသို့ထုတ်ဖော်တော်မူ၏။
 ၂၄ ၊တိုင်းနိုင်ငံတို့ကိုချိုးမြှောက်၍တဖန်ဖျက်ဆီးတော်မူ
 ၏။တိုင်းနိုင်ငံတို့ကိုကျယ်စေခြင်းငှါ၎င်းကျည်းစေခြင်း
 ၂၅ ငှါ၎င်းပြုတော်မူ၏။။မြေသားတို့တွင်အကြီးလုပ်သော
 သူတို့မှညာဏ်ကိုနှုတ်၍လမ်မရှိသောတော၌လှည့်လည်
 ၂၆ စေတော်မူ၏။။သူတို့သည်အလင်းမရှိ။မှောင်မိုက်၌စပ်
 သပ်လျက်သွားရကြ၏။။ရပ်မူးသောသူကဲ့သို့တိမ်းရိမ်း
 လျက်သွားစေတော်မူ၏။

၁ ထိုအမှုအရာအလုံးစုံတို့ကိုငါမျက်စိသည်မြင်ပြီ။
 ၂ နားသည်လည်းကြား၍နားလည်ပြီ။။သင်တို့သိသမျှကို
 ၃ ငါသိ၏။။သင်တို့ထက်ငါယုတ်ညံ့သည်မဟုတ်။။အနန္တ
 တန်ခိုးရှင်အားငါလျှောက်ရသောအခွင့်။။ဘုရားသခင်
 ၄ နှင့်ငါဆွေးနွေးရသောအခွင့်ရှိပါစေသော။။သင်တို့သည်

တယောက်မျှမကြွင်း။။မုသာကိုပြုပြင်သောသူ။။အသုံးမ
 ၅ ရသောဆေးသမားဖြစ်ကြ၏။။သင်တို့သည်စကားတ
 ခွန်းကိုမျှမပြောဘဲတိတ်ဆိတ်စွာနေကြပါစေ။။ထိုသို့နေ
 လျှင်စင်စစ်ပညာရှိကဲ့သို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
 ၆ ငါပြောမည်အကျိုးအကြောင်းစကားကိုနားထောင်
 ကြပါလော့။။ငန့်တံနှင့်ဆွေးနွေးနှိုးနှောမည်စကားကိုနှစ်
 ၇ လုံးသွင်းကြပါလော့။။သင်တို့သည်လျစ်လျူသောစိတ်
 ၈ မရှိဘဲဘုရားသခင်ဘက်၌ပြောချင်သလော။။ဘုရားသ
 ၉ ခင်ဘက်၌နေ၍မုသာကိုသုံးချင်သလော။။မျက်နှာတော်
 ကိုထောက်လျက်သာဘုရားသခင်ဘက်၌နေ၍ညှင်းချံ
 ၁၀ စစ်တိုက်ချင်သလော။။သင်တို့ကိုကြပ်တည်းစွာစစ်
 တော်မူလျှင်သင်တို့၌ကျေးဇူးရှိလိမ့်မည်လော။။လူကို
 ၁၁ ထွဉ်းစားသကဲ့သို့ဘုရားသခင်ကိုထွဉ်းစားနိုင်သလော။
 ၁၂ ၊သင်တို့သည်လျှို့ဝှက်၍သုမျက်နှာကိုထောက်လျှင်စင်
 ၁၃ စစ်သင်တို့ကိုဆုမွန်တော်မူမည်။။သင်တို့သည်တန်ခိုးအာ
 ၁၄ နှုဘော်တော်ကြောင့်မကြောက်ကြသလော။။ကြောက်
 မက်ဖွယ်သောဂုဏ်တော်ကြောင့်မထိတ်လန့်ကြသ
 ၁၅ လော။။သင်တို့၏နည်းဥပဒေသစကားသည်မြေမှုန့်
 ထက်သာ၍ပေါ့၏။။သင်တို့ခိုလှုံသောမြို့ရိုးသည်လည်း
 ၁၆ သရွတ်မြို့ရိုးကဲ့သို့ဖြစ်၏။။တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ငါပြော
 ပါရစေ။။သို့ပြီးမှအမှုရောက်ချင်တိုင်းရောက်ပါလေ
 ၁၇ စေ။။သို့သော်လည်းငါသည်ကိုယ်အသားကိုပစပ်နှင့်
 ကိုက်၍လျက်ကိုယ်အသက်ကိုလည်းလက်နှင့်ကိုင်လျက်
 ၁၈ ဆောင်သွားမည်။။ငါ့သတ်တော်မူ၍ငါ့မျှော်လင့်စရာ
 မရှိသော်လည်းရှေ့တော်၌ကိုယ်အပြစ်ပြေရာစကားကို
 ၁၉ ငါလျှောက်ထားမည်။။ထိုသို့ပြုလျှင်ငါ၏ကယ်တင်ရာ
 အကြောင်းဖြစ်လိမ့်မည်။။အဓမ္မလူသည်အထံတော်သို့မ
 ၂၀ ဝင်ရ။။စကားကိုစေ့စေ့မှတ်ကြလော့။။ငါလျှောက်ထား
 ၂၁ ချက်ကိုနားထောင်ကြလော့။။ယခုငါအမှုကိုငါ့ငြိမ်ဆင်
 ၂၂ ပြီ။ငါ၌အပြစ်လွတ်ခြင်းထင်ရှားမည်ဟုငါသိ၏။။ငါအ
 ပြစ်ကိုဖော်ပြမည်သူကား။။အဘယ်သူနည်း။။ထိုသို့ဖော်
 ပြလျှင်သေသည်တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍အသေခံပါမည်။
 ၂၃ ဒါဏ်ခတ်ခြင်းနှစ်ပါးကိုသာလျှော့တော်မူပါ။။ထိုသို့
 ၂၄ လျှော့လျှင်ကိုယ်တော်ကိုမရှောင်ပါ။။လက်တော်ကို
 ၂၅ သိမ်းတော်မူပါ။။ကြောက်မက်ဖွယ်သောအခြင်းအရာ
 ၂၆ တော်အားဖြင့်အကျွန်ုပ်ကိုချောက်တော်မူပါနှင့်။။ထို
 အခါခေါ်တော်မူပါ။။အကျွန်ုပ်ပြန်လျှောက်ပါမည်။။သို့မ
 ဟုတ်။။အကျွန်ုပ်သည်အရင်လျှောက်ပါမည်။။ကိုယ်တော်
 ၂၇ အမိန့်ရှိတော်မူပါ။။အကျွန်ုပ်ပြုမိသောစုစုစိုက်အပြစ်

ကိုသည်အဘယ်မျှလောက်များပါသနည်း။အကျွန်ုပ်ပြစ်
မှားလွန်ကျူးခြင်းအပြစ်တို့ကိုအကျွန်ုပ်အားပြတော်မူ
၂၄ ပါ။ ကိုယ်တော်သည်မျက်နှာတော်ကိုလွှဲ၍အဘယ်
ကြောင့်အကျွန်ုပ်ကိုရန်သူကဲ့သို့မှတ်တော်မူသနည်း။
၂၅ ၊ လေတိုက်သောသစ်ရွက်ကိုချောက်ထွန်တော်မူမည်
လော။ မျက်ချောက်ကိုမှီအောင်လိုက်တော်မူမည်လော။
၂၆ ၊ အကျွန်ုပ်နှိပ်ခြင်းစွာအပြစ်တင်သောစကားကိုမှတ်ထား
တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်အသက်ငယ်စည်တွင်ပြုမိသောအ
၂၇ ပြစ်ကြောင့်ယခုခံစေတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုထိတ်ခတ်
လျက်အကျွန်ုပ်ထွက်ရာလမ်းရှိသမျှကိုစောင့်လျက်နေ၍
၂၈ အကျွန်ုပ်ပတ်လည်၌စည်းလုပ်တော်မူ၏။ ထိုသို့ခံရ
သောသူသည်ဆွေးမြေ့သောအရာကဲ့သို့ငင်ပိုးရွက်
စားသောအဝတ်ကဲ့သို့ငင်အားလျော့ပျက်ရပါ၏။

၁ ၊ လူသည်မိမိဖွားသောသူဖြစ်သဖြင့်အသက်တို၍ဒုက္ခ
၂ နှင့်ပြည့်စုံပါ၏။ ပန်းပွင့်ကဲ့သို့ပွင့်၍ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကိုခံရ
ပါ၏။ မတည်မရပ်ဘဲအရိပ်ကဲ့သို့ရှေ့သွားတတ်ပါ၏။
၃ ၊ ထိုသို့သောသူကိုကိုယ်တော်ကြည့်မှတ်တော်မူသလော။
၄ ၊ အကျွန်ုပ်နှင့်ဗက်၍တရားတွေ့တော်မူမည်လော။ မသန့်
ရှင်းသောအရာထဲကသန့်ရှင်းသောအရာကိုအဘယ်သူ
ထုတ်ဖော်နိုင်သနည်း။ အဘယ်သူမျှမထုတ်ဖော်နိုင်ပါ။
၅ ၊ လူ၏နေ့ရက်တို့ကိုမှတ်သား၍သူနေရသောလအရေအ
တွက်ကိုကိုယ်တော်သည်သိသဖြင့်သူမလွန်နိုင်သောအ
၆ ဝိုင်းအချားကိုထားတော်မူသောကြောင့်၊ မျက်စိတော်
ကိုလွှဲ၍လူသည်သူငါ့ကဲ့သို့မိမိနေ့ရက်ကိုလွန်စေသည်
၇ ဟုငိုအောင်ညှိဝပ်ရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါ။ သစ်
ပင်ကိုချတ်သော်လည်းအငုတ်အချဉ်စဉ်းမရှိဘဲအတက်
၈ ပေါက်လေဦးမည်ဟုမျှော်လင့်စရာရှိ၏။ မြေထဲမှာအ
၉ ဖြစ်ဟောင်း၍မြေပေါ်မှာအငုတ်သေသော်လည်း၊ ရေ
ငွေ့ကြောင့်အတက်ပေါက်၍ပျိုးပင်ကဲ့သို့အညွန့်တို့နှင့်
၁၀ ပြည့်စုံထိမည်။ လူကားသေ၍ဆွေးမြေ့တတ်၏။ လူ
၁၁ သည်အသက်ချုပ်ပြီးလျှင်အဘယ်မှာရှိသနည်း။ အိုင်
၁၂ ရေပြတ်သကဲ့သို့ငင်မြစ်ရေခန်းချောက်သကဲ့သို့ငင်၊ လူ
သည်အိပ်ပြီးမှနောက်တဖန်မထရ။ မိလားကောင်းကင်မ
ကုန်မဆုံးမှီတိုင်အောင်မနိုးရ။ အအိပ်အပြော်မပျက်ရ။
၁၃ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုသင်းပြိုင်းတွင်း၌ဝှက်
ထားတော်မူပါစေ။ အမျက်တော်မလွန်မှီတိုင်အောင်
ကွယ်ကာတော်မူပါစေ။ အကျွန်ုပ်ကိုအောင်းမေ့စရာအ
၁၄ ခြံနိကိုချိန်းချက်တော်မူပါစေ။ လူသည်သေသျှင်အသက်

ရှင်ပြန်ပါလိမ့်မည်လော။ အကျွန်ုပ်ပြောင်းလဲချိန်မရောက်
မှီ။ ပင်ပန်းစွာအမှုထမ်းရသောနေ့ရက်ကာလပတ်လုံး
၁၅ သည်းခံလျက်နေပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကိုခေါ်တော်မူပါ။
အကျွန်ုပ်ပြန်လျှောက်ပါမည်။ ကိုယ်တိုင်ဖန်ဆင်းတော်
၁၆ မူသောအရာကိုသနားခြင်းစိတ်ရှိတော်မူပါ။ ယခုမှာ
အကျွန်ုပ်မြေရာတို့ကိုကိုယ်တော်သည်ရေတွက်၍အ
၁၇ ကျွန်ုပ်အပြစ်တို့ကိုစောင့်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်သည်မှား
ခြင်းအကြောင်းအရာကိုအိတ်၌တံဆိပ်ခတ်၍အကျွန်ုပ်
၁၈ ဒုစရိုက်အပြစ်အပေါ်မှာအထပ်ထပ်အပြစ်တင်တော်
မူ၏။ ပြုသောတောင်သည်ကွယ်ပျောက်တတ်ပါ၏။
ကျောက်သည်လည်းမိမိနေရာမှရှေ့လျော့တတ်ပါ၏။
ရေတိုက်သောကျောက်ခဲသည်လည်းပွန်းတတ်ပါ၏။
၁၉ ၊ လွှမ်းမိုးသောရေနှင့်အတူမြေမှုန့်ပါသွားတတ်ပါ၏။
ထိုအတူကိုယ်တော်သည်လူမျှော်လင့်စရာအကြောင်း
၂၀ ကိုပျက်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည်လူကိုအစည်နှိုင်
တော်မူ၍လူသည်ကွယ်ပျောက်တတ်ပါ၏။ ထူးချားသော
၂၁ မျက်နှာကိုပေး၍အချားသို့လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။ သူ၏
သားတို့သည်ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်သော်လည်းသူ
သည်မထိရပါ။ နှိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်သော်လည်းထိုအမှု
၂၂ ကိုပင်မရိပ်မိပါ။ သို့ရာတွင်သူ၏ကိုယ်သည်ကိုက်ခဲ
လျက်သူ၏ဝိညာဉ်သည်ညည်းတွားလျက်နေရပါသည်
ဟုမြွက်ဆို၏။

၁ ၊ တဖန်တေမန်အမျိုးသားဇေယျဗက်မြွက်ဆိုသည်
၂ ကား။ ပညာရှိသောသူသည်လေနှင့်တူသောအချည်းနှီး
စကားကိုပြောသင့်သလော။ မိမိဝမ်းကိုအရှေ့လေနှင့်ပြည့်
၃ စေသင့်သလော။ အကျိုးမဲ့သောစကား။ ကျေးဇူးမပြုနိုင်
၄ သောစကားနှင့်ဆွေးနွေးသင့်သလော။ သင်သည်တရား
သခင်ကိုကြောက်ရွံ့ခြင်းအကျင့်၌အကျိုးမရှိဟုဆိုလို
၅ ၍။ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုရာဝတ်ကိုဆီးတားတတ်၏။ သင်
သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်ကိုယ်အပြစ်ကိုဖော်ပြ၏။ ပရိယာယ်
၆ ပြုသောသူ၏စကားကိုသုံးတတ်၏။ ငါသည်သင့်ကိုအ
ပြစ်မတင်။ သင့်နှုတ်သည်သင့်ကိုအပြစ်တင်၏။ သင့်နှုတ်
၇ ခပ်တို့သည်သင့်တဖန်၌သက်သေခံ၏။ သင်သည်အဦး
ဆုံးဖွားသောလူဖြစ်သလော။ တောင်များကိုမဖန်ဆင်း
၈ မှီသင့်ကိုဖန်ဆင်းသလော။ တရားသခင်နှင့်တိတ်ဆိတ်
စွာတိုင်ပင်ဘူးသလော။ ပညာရှိကိုကိုယ်၌အကုန်အစင်
၉ ထိမ်းထားပြီလော။ ငါတို့မသိ။ သင်သိသောအရာမည်မျှ
ရှိသနည်း။ ငါတို့၌မပါ။ သင်နားလည်သောအရာမည်မျှရှိ

၁၀ သနည်း။ သင့်အဖထက်အသက်ကြီးသောသူ။ ဆံပင်ဖြူ
၁၁ သောသူတို့သည်ငါတို့တွင်ရှိကြ၏။ သင်၌ဘုရားသခင်
ပေးတော်မူသောသက်သာခြင်းအကြောင်းနည်းသလော။
၁၂ သင်၌ဂုဏ်ထူးသောအမှုတစ်ခုခုရှိသလော။ ကိုယ်အ
လိုသို့လိုက်၍အဘယ်ကြောင့်လွှဲသွားသနည်း။ အဘယ်
၁၃ ကြောင့်မျက်စောင်းထိုးသနည်း။ သင်၏မိတ်သဘော
သည်ဘုရားသခင်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍နှုတ်နှင့်ပြစ်
၁၄ မှားပေ၏။ လူသည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍သန့်ရှင်း
နှိုင်းသနည်း။ မိမိဖွားသောသူသည်အဘယ်သို့သောသူ
၁၅ ဖြစ်၍မြှောင့်မတ်နှိုင်းသနည်း။ ဘုရားသခင်သည်မိမိ
သန့်ရှင်းသူတို့ကိုပင်ရုံတော်မမူ။ ကောင်းကင်ဘုံသော်
၁၆ လည်းရှေ့တော်၌မစင်ကြယ်။ သို့ဖြစ်လျှင်ရေကိုသောက်
သကဲ့သို့ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုသောက်လျက်ဆိုးညစ်ရွံ့ရှာ
ဖွယ်သောလူသတ္တဝါ၌အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိသနည်း။
၁၇ ငစကားကိုနားထောင်လော့။ တပါးအမျိုးသားနှင့်
မရောနှော။ ကိုယ်အမျိုးတမျိုးတည်းလျှင်မြေကိုပိုင်သော
၁၈ ပညာရှိတို့သည်ဘိုးဘေးလက်ထက်မှစ၍မထိမေ့မတ်။
ပြောဘူးသောအရာ။ ငကိုယ်တိုင်မြင်သောအရာကိုငါပြ
၂၀ သမည်။ ဆိုးသောသူသည်တသက်လုံးဒုက္ခဆင်းရဲကိုခံ
ရ၏။ ညည်းဆဲတတ်သောသူသည်မိမိအသက်အပိုင်းအ
၂၁ ချားကိုမသိရ။ သူသည်ကြောက်မက်ဖွယ်သောအသံ
ကိုကြားလျက်နေရ၏။ စဉ်းစိမ်ကိုခံစားစဉ်တွင်မျက်ဆီး
၂၂ သောသူသည်လာတတ်၏။ မှောင်မိုက်ထဲမှဘေးထွက်
မည်ဟုမျှော်လင့်စရာမရှိ။ ဓားသည်သုကိုချောင်းမြောင်း
၂၃ လျက်ရှိ၏။ ဓားစရာကိုရှာ၍ထည့်လည်ရ၏။ မိမိအဖို့
၂၄ မှောင်မိုက်ကာလသည်အသင့်ရှိသည်ကိုသိ၏။ ဆင်းရဲ
ခြင်းဒုက္ခနှင့်နာကြင်ခြင်းဝေဒနာတို့သည်ထိုသူကိုချောက်
ကတ်၏။ စစ်တိုက်ခြင်းငှါအသင့်နေသောရှင်ဘုရင်ကဲ့
၂၅ သို့သုကိုနိုင်တတ်၏။ အကြောင်းမူကား။ ထိုသူသည်
ဘုရားသခင်၏အာဏာတော်ကိုဆန်လျက်အနန္တတန်ခိုး
၂၆ ရှင်တဖက်ကနေ၍ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေ၏။ လည်ပင်းကို
ဆန့်လျက်ထူသောခိုင်းပုနှင့်ဆီးကာလျက်ဘုရားသခင်
၂၇ ကိုတိုက်အံ့သောငှါပြေး၏။ မိမိမျက်နှာကိုဆူဖျိုးခြင်း
နှင့်ဖုံးအုပ်၍ဝပ်ပျည်းအသားသည်လည်းဆူဖျိုးလျက်
၂၈ အတွန့်တွန့်နေ၏။ သို့သော်လည်းလူဆိတ်ညံ့သောမြို့။
အဘယ်သူမျှမနေ။ လဲလဲသောအိမ်တို့၌သူသည်နေရ၏။
၂၉ ငွေမရတတ်ရ။ သူ၏စဉ်းစိမ်မတည်ရ။ သူ၏ဥစ္စာပစ္စည်း
၃၀ သည်မြေကြီးပေါ်မှာမပြန့်ပွားရ။ သူသည်မှောင်မိုက်
ဘေးနှင့်မလွတ်ရ။ မီးလျှံသည်သူ၏အခက်အလက်တို့

ကိုလောင်လိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏နှုတ်တော်အသက်
၃၁ အားဖြင့်သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရ၏။ အဘယ်သူ
မျှထွဋ်စားခြင်းကိုခံ၍အနတ္တကိုမခိုလှုံစေနှင့်။ သို့မဟုတ်။
၃၂ အနတ္တအကျိုးကိုခံရလိမ့်မည်။ အချိန်မစေ့မှီဆုံးခြင်းသို့
ရောက်လိမ့်မည်။ သူ၏အခက်အလက်သည်မစိမ်းရာ။
၃၃ စပျစ်နွယ်ပင်ကဲ့သို့မိမိ၌မမှည့်သောအသီးကိုငှင်သံ
၃၄ လွင်ပင်ကဲ့သို့မိမိအပွင့်ကိုငှင်ချွေရလိမ့်မည်။ အဓမ္မ
လူ၏အသင်းသည်ဆိတ်ညံ့လိမ့်မည်။ တံစိုးစားသောသူ
၃၅ တို့၏နေရာသည်မီးလောင်လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည်
မကောင်းသောအကြံကိုပဋိသန္ဓေယူ၍အနတ္တကိုဖွား
တတ်ကြ၏။ သူတို့ဝပ်ထဲ၌မူသာကိုကိုယ်ဝန်ဆောင်
တတ်သည်ဟုမြွက်ဆို၏။
၁ ယောဘပြန်၍မြွက်ဆိုသည့်ကား။ ထိုသို့သောစကား
၂ များတို့ကိုငါကြားဘူးပြီ။ သင်တို့ရှိသမျှသည်နှစ်သိမ့်
စေခြင်းငှါပြုသော်လည်းပင်ပန်းစေသောသူဖြစ်ကြပါ
၃ သည်တကား။ အချဉ်းနှိုးသောစကားမကုန်နိုင်သလော။
သင်သည်စကားတုံ့ပြန်ပြောခြင်းငှါအဘယ်ကြောင့်ရဲ
၄ ရင့်သနည်း။ သင်တို့ပြောသကဲ့သို့ငါသည်လည်းပြော
နိုင်၏။ သင်တို့သည်ငါကဲ့သို့ဖြစ်လျှင်ငါသည်သင်တို့
တဖက်ကစကားများကိုပုံ၍ထားနိုင်၏။ ခေါင်းကိုလည်း
၅ ခါနိုင်၏။ ထိုသို့ငါသည်မပြုဘဲသင်တို့ကိုငစကားနှင့်
၆ မစမည်။ အချဉ်းနှိုးသောစကားကိုငါချုပ်တည်းမည်။ ယခု
မှာငါသင့်ပြောသော်လည်းမသက်သာ။ မပြောဘဲနေလျှင်
၇ လည်းချားနားခြင်းမရှိ။ ဘုရားသခင်သည်ငကိုပင်ပန်း
စေတော်မူပြီ။ ငအိမ်ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူပြီ။
၈ ငကိုခြေချင်းခတ်တော်မူ၍ထိုခြေချင်းသည်ငတဖက်
ကသက်သေခံ၏။ ငပိန်ကျူခြင်းအရာသည်လည်းငတ
ဖက်ကထ၍မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက်သက်သေခံ၏။
၉ အမျက်တော်သည်ငကိုအပိုင်းပိုင်းဆွဲဖြတ်၍ညည်း
ဆဲတတ်၏။ ငအပေါ်မှာအံ့သွားခံကြိတ်ခြင်းကိုပြုတော်
၁၀ မူ၏။ ငရန်သူသည်ငကိုမျက်စောင်းထိုး၏။ သူတပါးတို့
သည်ငကိုပစ်ပယ်ဟကြ၏။ အရှက်ခွဲ၍ပါးကိုပုတ်ကြ၏။
၁၁ ငတဖက်ကတညီတညွတ်တည်းရဝေးကြ၏။ ဘုရား
သခင်သည်ငကိုမတရားသောသူတို့တွင်ချုပ်ထားတော်
၁၂ မူပြီ။ လူဆိုးတို့၏လက်သို့အပ်တော်မူပြီ။ ငသည်ညိဉ်
ဝပ်လျက်နေသောအခါငအရိုးတို့ကိုချိုးတော်မူ၏။ ငသည်
ပင်းကိုကိုင်၍အပိုင်းပိုင်းဖြတ်စေခြင်းငှါလှုပ်တော်မူ
၁၃ ၏။ ငကိုပြစ်စရာစက်သွင်းတော်မူ၏။ မြှားတော်တို့သည်

၁ ကိုဝိုင်း၍ကရုဏာတော်မရှိဘဲကျောက်ကပ်ကိုစူးစေ
 ၂ တော်မူ၏။ ငသည်းခြေအရည်ကိုမြေပေါ်၌သွန်းတော်မူ
 ၃ ၏။ ငကိုအထပ်ထပ်ဆွဲဖြတ်၍သူရဲကဲ့သို့ငကိုဟုံးဟုံး
 ၄ ကိုက်လာတော်မူ၏။ ငသည်ကိုယ်အရေပေါ်မှာလျှော်
 ၅ တေအဝတ်ကိုချုပ်၍ကိုယ်ဦး၍ကိုနှိုးလူးပြီး။ ပိုခြင်း
 ၆ အားဖြင့်မျက်နှာပျက်လျက်မျက်ခမ်းအပေါ်မှာသေ
 ၇ ခြင်းအရိပ်လွှမ်းမိုးလျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်းငလက်၌မ
 ၈ တရားသောအမှုမရှိ။ ငပြုသောပဋ္ဌနာသည်သန့်ရှင်း၏။
 ၉ | အိုမြေကြီး။ ငအသွေးကိုဖုံး၍မထားပါနှင့်။ ငအော်
 ၁၀ ဟစ်ခြင်းအသံကိုသင်၌မနေစေနှင့်။
 ၁၁ ဤအမှု၌ငသက်သေသည်ကောင်းကင်ပေါ်မှာရှိ၏။
 ၁၂ ငသဘောကိုသိသောသူသည်မြင့်သောအရပ်၌ရှိ၏။ ငအ
 ၁၃ ဆွေခင်ပွန်းတို့သည်ငကိုကဲ့ရဲ့၍ငသည်ဘုရားသခင်
 ၁၄ ရှေ့တော်၌မျက်ရည်ကျလျက်နေ၏။ လူသည်မိမိအသိ
 ၁၅ အကျွန်ုပ်နှင့်ဆွေးနွေးသကဲ့သို့ဘုရားသခင်နှင့်ဆွေးနွေး
 ၁၆ ရသောအခွင့်ရှိပါစေသော။ နှစ်ပေါင်းမကြာမမြင့်မှီ။
 ၁၇ တဖန်ပြန်၍မလာရသောလမ်သို့ငလိုက်သွားရတော့
 ၁၈ မည်။ ငအသက်ကုန်ပြီ။ ငနေရသောကာလလွန်ပြီ။
 ၁၉ သင်းပြိုင်းသည်ငအဖို့ဖြစ်၏။ ကဲ့ရဲ့တတ်သောသူတို့
 ၂၀ သည်ငရှေ့မှာရှိကြသည်မဟုတ်လော။ သူတို့နှောင့်ရှက်
 ၂၁ သောအခြင်းအရာတို့ကိုအစည်ငါကြည့်မြင်ရသည်
 ၂၂ မဟုတ်လော။ အပေါင်ထားပါတော့။ အာမခံပေးပါ
 ၂၃ တော့။ အဘယ်သူသည်ငနှင့်ဂတိသစ္စာထားမည်နည်း။
 ၂၄ | ကိုယ်တော်သည်သူတို့ညာဏ်ကိုကွယ်စေတော်မူ
 ၂၅ သည်ဖြစ်၍သူတို့ကိုချီးမြှောက်တော်မူရ။ အကြင်သူ
 ၂၆ သည်ဥစ္စာကိုလုယူအံ့သောငှါအဆွေခင်ပွန်းကိုအပ်၏။
 ၂၇ ထိုသူ၏သားတို့သည်မျှော်လင့်၍မိတ်ဖျက်ရကြလိမ့်မည်။
 ၂၈ | ငကိုသူတပါးကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းဖြစ်စေတော်မူ၍သူ
 ၂၉ တို့သည်ငကိုရှုံ့ကြ၏။ ဝမ်းနည်းခြင်းအားကြီးသော
 ၃၀ ကြောင့်မျက်စိမှူ၏။ ကိုယ်အင်္ဂါများတို့သည်အရိပ်ကဲ့
 ၃၁ သို့ဖြစ်ကြ၏။ မြောင့်မတ်သောသူတို့သည်ဤအမှုကြောင့်
 ၃၂ မိန်းမောတွေဝေကြလိမ့်မည်။ အပြစ်ကင်းလွတ်သောသူ
 ၃၃ တို့သည်အဓမ္မလူများတဖက်ကကိုယ်ကိုယ်နှိုးဆော်
 ၃၄ ကြလိမ့်မည်။ မြောင့်မတ်သောသူတို့သည်လည်းတည်
 ၃၅ ကြည်ခြင်း။ လက်ဝင်ကြယ်သောသူတို့သည်ခွန်အားတိုး
 ၃၆ ပားခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မူကားတယောက်မျှမ
 ၃၇ ကြွင်း။ ပြန်သွားကြပါတော့။ သင်တို့တွင်ပညာရှိတရံ
 ၃၈ တယောက်ကိုမျှငါတွေ့နိုင်။

၁ ငနေရက်လွန်ပြီ။ ငနှစ်သုံးသွင်းမိသောအကြိမ်အစဉ်
 ၂ တို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြပြီ။ ညညသည်ငနှစ်
 ၃ နေ့ကဲ့သို့ဖြစ်၍ငအလင်းသည်မှောင်မိုက်နှင့်နီးစပ်၏။
 ၄ | သင်းပြိုင်းသည်ငနေရာဖြစ်သည်ကိုငမျှော်လင့်၏။
 ၅ ငအိပ်ရာသည်မှောင်မိုက်၌ခင်းလျက်ရှိ၏။ ပုပ်စပ်ခြင်း
 ၆ အားသင်သည်ငအဖို့ဖြစ်၏ဟူ၍ငင်တိကောင်အားသင်
 ၇ သည်ငအမိ။ ငနှစ်မဖြစ်သည်ဟူ၍ငင်ငါဆိုရ၏။ သို့
 ၈ ဖြစ်၍အဘယ်သို့ငမျှော်လင့်ရသနည်း။ ငမျှော်လင့်စရာ
 ၉ အကြောင်းကိုအဘယ်သူမြင်ရသနည်း။ ထိုအကြောင်း
 ၁၀ သည်မရဏာနိုင်ငံအထဲသို့ဝင်၍ငနှင့်အတူမြေမှုန့်၌
 ၁၁ နှိမ့်ချလျက်နေရမည်ဟုမြင်ဆုံ၏။
 ၁၂ တဖန်ရှုအာအမျိုးသားမိလဒ်မြက်ဆိုသည်ကား။ ဤ
 ၁၃ စကားသည်အဘယ်အခါမှပြတ်လိမ့်မည်နည်း။ သတိ
 ၁၄ ပြုကြ။ သို့မှသာငတို့သည်စကားပြောကြမည်။ သင်
 ၁၅ သည်ငတို့ကိုတိရိစ္ဆာန်ကဲ့သို့အဘယ်ကြောင့်မှတ်သနည်း။
 ၁၆ အဘယ်ကြောင့်မတိမ့်မြင်ပြုသနည်း။ အမျက်ထွက်၍
 ၁၇ မိမိကိုယ်ကိုကိုက်ဖြတ်သောသူ။ သင့်အတွက်မြေကြီး
 ၁၈ ကိုစွန့်ပြစ်ရမည်လော။ ကျောက်သည်မိမိနေရာမှရှေ့ရ
 ၁၉ မည်လော။ အကယ်စင်စစ်ဆိုသောသူ၏အလင်းသည်
 ၂၀ ကွယ်လိမ့်မည်။ သူ၏မီးလျှံမတောက်ရ။ သူ၏နေရာ
 ၂၁ အလင်းလည်းမှောင်မိုက်ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ၏ဆီမီးလည်း
 ၂၂ သေလိမ့်မည်။ ခိုင်ခံ့စွာသွားသောအခါကျဉ်းမြောင်းရာသို့
 ၂၃ ရောက်လိမ့်မည်။ မိမိအကြံအစဉ်အားဖြင့်ရှုံးရလိမ့်မည်။
 ၂၄ | ပိုက်ထဲသို့အလိုလိုဝင်တတ်၏။ ကျော့ကွင်းပေါ်မှာနင်း
 ၂၅ တတ်၏။ ပိုင်းပြုတ်၍ခြေကိုမိဆဲဖြင့်ကျော့ကွင်းနှင့်မ
 ၂၆ ကျွတ်နိုင်ဘဲနေရ၏။ မြေ၌ချပ်ကြိုးကိုသုအဖို့ဝက်ထား
 ၂၇ လျက်သူသွားရာလမ်း၌ထောင်ချောက်ကိုပြင်လျက်ရှိ
 ၂၈ ၏။ ကြောက်မက်ဖွယ်သောအခြင်းအရာတို့သည်ပိုင်း၍
 ၂၉ ကြပ်တည်းစွာလိုက်နှင့်ကြလိမ့်မည်။ သူသည်ဝတ်စွတ်
 ၃၀ သောအားဖြင့်အားလျော့လျက်ပျက်စီးခြင်းဘေးနှင့်တွေ့
 ၃၁ လေ့လျက်ရှိ၏။ ထိုဘေးသည်သူ၏အရိုးတို့ကိုကိုက်ခဲ၍
 ၃၂ သေမင်း၏သားဦးသည်သူ၏ခွန်အားကိုမျှလိမ့်မည်။
 ၃၃ | သူခိုလှုံရာအကြောင်းကိုသူ၏နေရာမှပယ်ရှင်း၍သူ
 ၃၄ ကိုယ်ကိုဘေးဒဏ်တို့၏ရှင်ဘုရင်ထံသို့ဆောင်သွားရ
 ၃၅ ၏။ သူ၏နေရာ၌အရှင်မရှိ။ ပျက်စီးခြင်းဘေးနေ၍အရိုး
 ၃၆ ပေါ်မှာကနဲဗျူးလျက်ရှိလိမ့်မည်။ သူ၏အဖြစ်တို့သည်
 ၃၇ ချော့ချောက်လျက်အခက်အလက်တို့သည်သေလျက်ရှိ
 ၃၈ ကြလိမ့်မည်။ မြေပေါ်မှာသူကိုအောင်းမေ့စရာအမှတ်

ပျောက်ပျက်၍ပွဲသဘင်၌သူ၏နာမကိုအဘယ်သူမျှမခေါ်
 ၁၈ မပြော။ သူကို အလင်း ထဲကမှောင်မိုက်ထဲသို့မောင်း၍
 ၁၉ လူပြည်မှနှင်ထုတ်ရ၏။ သူအမျိုးတွင်သူသားမြေးမရှိ။
 ၂၀ သူ၏အိမ်သူအိမ်သားတယောက်မျှမကျန်ရစ်ရ။ သူ၏
 လက်ထက်၌ရှိသောသူတို့သည်ထိတ်လန့်သကဲ့သို့သူ
 ၂၁ နောက်၌ဖြစ်သောသူတို့သည်သူ၏အမှုကြောင့်မိန်းမော
 ၂၂ တွေဝေကြသိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ်ဆိုးသောသူ၏နေ
 ရာသည်ထိုသို့သောလက္ခဏာရှိ၏။ ဘုရားသခင်ကိုမသိ
 သောသူသည်ထိုသို့သောနေရာသို့ရောက်ထိမ့်မည်ဟု
 ဖြွက်ဆို၏။

၁ ယောဘပြန်၍ဖြစ်ဆိုးသည်ကား။ သင်တို့သည်ငမိတ်
 ၂ ဝိညာဉ်ကိုနှောင့်ရှက်၍အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးသင်တို့
 ၃ စကားဖြင့်ငကိုမျိုးဖဲ့ကြထိမ့်မည်နည်း။ ဆယ်ကြိမ်
 ၄ မြောက်အောင်ငကိုကဲ့ရဲ့ကြပြီ။ ငကိုမိန်းမောတွေဝေစေ
 ၅ ခြင်းငှါအရှက်မရှိဘဲပြုကြပြီ။ ငါပြစ်မှားပြီမှန်စေတော့။
 ၆ အပြစ်နှင့်ငါသာဆိုင်၏။ သင်တို့သည် ငအပေါ်၌
 ၇ ဝါကြွား၍ငါအရှက်ခံရသောကြောင့်ငါ၌အပြစ်တင်ကြ
 ၈ သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည်ငကိုလည်း၍မိမိကျော့
 ၉ ကွင်း၌ကျော့မိတော်မူကြောင်းကိုသိမှတ်ကြလော့။ ငါ
 ၁၀ သည်ကိုယ်ခံရသောညည်းဆဲခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍
 ၁၁ မြည်တခါသော်လည်းအဘယ်သူမျှနားမထောင်။ အော်
 ၁၂ ဟစ်သော်လည်းတရားသဖြင့်မိရင်သောသူမရှိ။ ငါမ
 ၁၃ သွားနိုင်အောင်ငရှေ့မှာအဆီးအကားပြု၍ငါသွားရာလမ်း
 ၁၄ ၌မှောင်မိုက်ကိုထားတော်မူပြီ။ ငရုဏ်အသရေကိုချွတ်
 ၁၅ ၍စင်စင်ကပေါင်းသရဖူကိုချွတ်မူပြီ။ ငကိုပိုင်း၍
 ၁၆ ပျက်ဆီးတော်မူသဖြင့်ငါပျောက်ကုန်ပြီ။ သစ်ပင်ကိုနှုတ်
 ၁၇ သကဲ့သို့ငါမျှော်လင့်ရသောအခွင့်ကိုနှုတ်တော်မူပြီ။ ငါ
 ၁၈ ၌အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်၍ငကိုရန်သူကဲ့သို့မှတ်တော်
 ၁၉ မူ၏။ စစ်ချီလာ၍စစ်သူရဲတော်တို့သည်ငရှေ့သို့ရောက်
 ၂၀ ခြင်းငှါကျုံးတူး၍ငပတ်လည်၌တပ်ချကြ၏။ ငညီအစ်
 ၂၁ ကိုတို့ကိုငါနှင့်ကွာဝေးစေတော်မူ၏။ ငအသိအကျွမ်းတို့
 ၂၂ သည်ငကိုမသိ။ ရိုင်းသောသူဖြစ်ကြ၏။ ငပေါက်ဖော်
 ၂၃ တို့သည်ငကိုစွန့်၍သူငယ်ချင်းတို့သည်မေ့လျော့ကြ၏။
 ၂၄ ငကျွန်မများ။ ငအိမ်သူအိမ်သားများတို့သည်ငကိုညွှတ်
 ၂၅ သည်ကဲ့သို့ငင်တကျွန်းတနိုင်ငံသားကဲ့သို့ငင်မှတ်ကြ၏။
 ၂၆ ငကျွန်ကိုငါခေါ်သောအခါသူသည်မထူး။ သူကိုနှုတ်
 ၂၇ ဆက်၍တောင်းပန်ရ၏။ ငမယားသည်ငအသက်လေကို
 ၂၈ ငင်ငသားသွေးကိုသည်ငမြည်တခါခြင်းအသံကိုငင်ဖို့ကြ

၁၈ ၏။ သူငယ်တို့သည်လည်းငကိုမထိမ့်မြင်ပြု၍ငါထသော
 ၁၉ အခါကဲ့ရဲ့ကြ၏။ ငမိတ်ဆွေတို့သည်ငကိုရှုံ့၍ငါချစ်
 ၂၀ သောသူတို့သည်ငရန်သူဖြစ်ကြ၏။ ငအရေအသား
 ၂၁ သည်ငအရိုးတို့၌ကပ်လျက်ရှိ၏။ သွားဖုံးတခုသာပါ
 ၂၂ လျက်ငါပြေးလွတ်ရ၏။ အိုအဆွေခင်ပွန်းတို့။ ငကိုသ
 ၂၃ နားကြပါ။ ငကိုသနားကြပါ။ ဘုရားသခင်၏လက်တော်
 ၂၄ သည်ငကိုထိခိုက်ပါပြီ။ ဘုရားသခင်ညည်းဆဲတော်မူ
 ၂၅ သည်နည်းတူအဘယ်ကြောင့်သင်တို့သည်ညည်းဆဲကြ
 ၂၆ သနည်း။ အဘယ်ကြောင့်ငအသားကိုစား၍မရောင့်ရဲဘဲ
 ၂၇ နေကြသနည်း။
 ၂၈ ငစကားကိုယခုရေးမှတ်ပါစေသော။ စာရင်း၌သွင်း
 ၂၉ ထားပါစေသော။ ခဲပျားပေါ်မှာကညစ်၌နှင့်အက္ခရာတင်
 ၃၀ လျက်ကျောက်စာထိုးလျက်မြဲပါစေသော။ ငကိုရှေး
 ၃၁ နှုတ်သောသခင်သည်အသက်ရှင်၍နောင်ကာလ၌မြေမှန်
 ၃၂ အပေါ်မှာပေါ်လာတော်မူမည်ဟူ၍ငင်။ ငအရေကုန်ပြီးမှ
 ၃၃ ဤကိုယ်ကိုပင်ပျက်ဆီးသော်လည်းငါသည်ကိုယ်ခန္ဓာ၌
 ၃၄ ဘုရားသခင်ကိုမြင်မည်ဟူ၍ငင်ငါထိ၏။ ငဘက်၌နေ
 ၃၅ တော်မူသောဘုရားသခင်ကိုငါမြင်မည်။ သူတပါးမြင်
 ၃၆ သည်သာမက။ ငါသည်ကိုယ်မျက်စိနှင့်ဖူးမြင်မည်။ ထို
 ၃၇ သို့မျှော်လင့်၍ငကျောက်ကပ်သည်ပျက်လျက်ရှိ၏။ ယခု
 ၃၈ မှာသင်တို့ကငါတို့သည်သူကိုအဘယ်သို့ညည်းဆဲရ
 ၃၉ မည်နည်း။ သူ၌အပြစ်တင်သောအခွင့်ကိုအဘယ်သို့တွေ့
 ၄၀ ရမည်နည်းဟုဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊ ဓားဘေးကိုကြောက်
 ၄၁ ကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ အမျက်တော်သည်ဓား
 ၄၂ ဘေးဖြင့်အပြစ်ပေးတတ်၏။ အပြစ်မိရင်ရသောအချိန်ရှိ
 ၄၃ ကြောင်းကိုသိမှတ်ကြလော့ဟုဖြွက်ဆို၏။

၁ တဖန်နေမတ်အမျိုးသားဇောဟဖြစ်ဆိုးသည်ကား။
 ၂ ငါပြန်ပြောရမည်အကြောင်း။ ငမိတ်နှစ်လုံးသည်နှိုး
 ၃ ဆော်သောကြောင့်ပြောချင်သောမိတ်အားကြီး၏။ ငါ
 ၄ သည်ကိုယ်ခံရသောကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်ခြင်းစကားကိုကြား၊
 ၅ ငညာဏ်သဘောနှိုးဆော်သဖြင့်ငါပြန်ပြောရ၏။
 ၆ ရှေ့ဦးစွာသောကာလ။ လူကိုမြေကြီးပေါ်မှာနေရာချ
 ၇ စကာလမှစ၍၊ ဆိုးသောသူသည်ကြာမြင့်စွာကာလမဝါ
 ၈ ကြားရကြောင်းကိုငင်အဓမ္မလူသည်ခဏသာဝင်မြောက်
 ၉ ကြောင်းကိုငင်မသိသလော။ သူ၏ဘုန်းသည်မိလားပေါ်
 ၁၀ သို့တက်၍သူ၏ခေါင်းသည်မိလားတပ်တိုင်အောင်မှီ
 ၁၁ သော်လည်း၊ မိမိမစင်ကဲ့သို့အစည်ပျက်ရထိမ့်မည်။ သူ
 ၁၂ ကိုမြင်သူသောသူကိုငါထိုသူသည်အဘယ်မှာရှိသနည်း

၈ ဟု မေးကြလိမ့်မည်။ သူသည် အိမ်မက်ကဲ့သို့လွင့်ပြား၍ နောက်တဖန်မတွေ့ရ။ ညည့်ရူပါရုံကဲ့သို့ကွယ်ပျောက်ရလိမ့်မည်။ သူကိုမြင်ဘူးသောမျက်စိသည် နောက်တဖန် သူကိုမကြည့်မရှုရ။ သူ၏ နေရာအရပ်သည် နောက်တဖန် သူကိုမမြင်ရ။ သူ၏သားတို့သည် ဆင်းရဲသားတို့ကို ဖျောင်းပျံ့ကြ၏။ သို့သော် သောဥစ္စာကိုကိုယ်လက်နှင့် ပြန်ပေးရကြ၏။ သူ၏အရိုးတို့သည် ပျံ့သောအရွယ်၏ အရှိန်နှင့်ပြည့်စုံသော်လည်း သူနှင့်တကွ မြေမှုန့်၌ အိပ်ရကြလိမ့်မည်။ သူသည် မိမိပစ္စည်းစွန့်စစ်ရန် နှိုးဆော်၍ မိမိလျှာအောက်မှာ ငှက်ထားလျက်၊ နှစ်မြောသဖြင့် မစွန့်ရက်ဘဲ မိမိပစ္စည်းစုံသော်လည်း၊ စားပြီးသော် သူ၏ဝမ်းထဲမှာ သဘောပြောင်း၍ မြွေဆိုးအဆိတ်အတောက် ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူမျှီသောစဉ်းစိမ့်ဥစ္စာကို တဖန်အန်ရလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်လည်း သူကိုဝမ်းနှုတ်တော်မူမည်။ သူသည် မြွေဆိုးအဆိတ်အတောက်ကို စို့၍ မြွေဟောက်ကိုက်သဖြင့် သေရလိမ့်မည်။ အသွယ်သွယ်သောမြစ်၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောမြစ်တို့ကို မမြင်ရ။ မိမိလုပ်၍ ရသောဥစ္စာကို မိမိမသုံးဘဲ ပြန်ပေးရ၏။ ပြန်ပေးရသောဥစ္စာဖြစ်သောကြောင့် အားရခြင်းမရှိရ။ ဆင်းရဲသားတို့ကို ညည်းဆဲစွန့်ပြစ်၍ မိမိမဆောက်သော အိမ်ကို လူယူသောကြောင့် ၎င်း၊ ယောဘမပြေနိုင်သောကြောင့် ၎င်း အလိုရှိသောဥစ္စာတရံတရမျှမကြွင်း။ ဆုံးရှုံးရလိမ့်မည်။ သူလူယူချင်သော ယောဘလက်နှင့် အဘယ်အရာမျှမလွတ်သောကြောင့် သူ၏စဉ်းစိမ့်မတည်ရ။ ဥစ္စာကြွယ်ဝစည်တွင် ပင်ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တွေ့၍ အမျိုးမျိုးသော အမှုတို့သည် ရောက်ကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သူသည် ဝစ္စာစားရ၏။ ဘုရားသခင်သည် အမျက်တော်အရှိန်ကို လွှတ်၍ သူစားစရာဘို့ အမျက်တော်မုန်းကို ရွာစေတော်မူမည်။ သံလက်နက်ကို ရှောင်၍ ပြေးသော်လည်း ကြေးဝါလေးဖြင့် ထုတ်ချင်း ခွင်းလိမ့်မည်။ မြားကို နှုတ်လျှင် မိမိကိုယ်ထဲက ထွက်လာ၏။ အရောင်တောက်သော ဓားသည် သူ၏သည်းခြေထဲက ထွက်လာ၍ သူသည် မိန်းမောတွေဝေလျက် နေရ၏။ ခပ်သိမ်းသော ဘေးတို့သည် သူအဖို့ သိုလှောင်လျက်ရှိကြ၏။ လူမမွေးသောဒီးသည် သူကိုလောင်လိမ့်မည်။ သူ၏နေရာ၌ ကြွင်းသမျှသော အရာတို့ကို လောင်လိမ့်မည်။ မုန့်ကောင်းကင်သည် သူ၏အပြစ်ကို ဖော်ပြ၍ မြကြီးသည်လည်း သူတဖန် နှိပ်စက်လိမ့်မည်။ သူ၏အိမ်၌ရှိသောဥစ္စာသည် ကွယ်ပျောက်၍ အမျက်တော်ထွက်သောနေ့၌ ရေကဲ့သို့ စီးသွားလိမ့်မည်။ ထိုသို့သော

ဆုလပ်ကို ဘုရားသခင်သည် လူဆိုးအား ပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့သော အမွေဥစ္စာကို ဘုရားသခင် ခွဲဝေစီရင်တော်မူသည်ဟု မြင်ဆင်၏။

၁။ ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား။ ငစကားကိုစေ့စေ့နားထောင်၍ ငအားနှစ်သိမ့်ခြင်းကို ပြုကြလေ့။ ငါပြောရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ သည်းခံကြလေ့။ ငါပြောပြီးမှ ပျက်ရယ်ပြုချင်လျှင် ပြုကြလေ့။ ငါမြင်တစ်သောအရာနှင့် လူဆိုင်သလော။ အဘယ်ကြောင့် ဗိတ်မတိုသင့်သနည်း။ ငကို ကြည့်ရှုလျက် မိန်းမောတွေဝေ၍ သင်တို့ပစ္စည်းကို သင်တို့လက်နှင့် ဖုံးအုပ်ကြလေ့။ ငါသည် အောင်းမေ့သော အခါမိန်းမောတွေဝေ၍ ကိုယ်အသားသည် တုန်လှုပ်လျက်ရှိ၏။

၂။ လူဆိုးတို့သည် အသက်ရှင်ရုံမျှမက။ အဘယ်ကြောင့် အသက်ကြီး၍ ဘုန်းစည်းစိမ်နှင့် ပြည့်စုံကြသနည်း။ သူတို့သားသမီးတို့သည် သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်၌ ၎င်းသူတို့အမျိုးအနွယ်သည် သူတို့ရှေ့မှောက်၌ ၎င်းနေရာကျကြ၏။ သူတို့အိမ်များသည်လည်း ဘေးနှင့်လွတ်၍ ညိပ်ဝပ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်ဒါဏ်ခတ်တော်မူခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြ၏။ သူတို့နွားလားသည် မချွတ်မလွှဲ။ အရွယ်လိုက်တတ်၏။ နွားမသည်လည်း ဝမ်းဖိုးမပျက်။ ဖွားတတ်၏။ သူတို့သူငယ်များကို သိုးစုကဲ့သို့ လွှတ်၍ သားသမီးတို့သည် ကရန်တတ်ကြ၏။ သူတို့သည် ပတ်သားနှင့် စောင်းကိုတီးလျက် သီချင်းဆို၍ နှံ့ခရာမှုတ်သံနှင့် ဝမ်းမြောက်တတ်ကြ၏။ ပျော်မွေ့လျက် အသက်ကာလကို လွန်စေ၍ ချက်ချင်း သေမင်းနိုင်ငံသို့ ဆင်းသက်တတ်ကြ၏။

၃။ ဘုရားသခင်အားလည်း ငါတို့ထံမှ ထွက်သွားလေ့။ ကိုယ်တော်၏တရားကို ငါတို့မသိလိုဟူ၍ ၎င်း၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် အဘယ်သို့သော သူဖြစ်၍ ငါတို့သည် ဝတ်ပြုရမည်နည်း။ သူကို ဆုတောင်းလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးရှိလိမ့်မည်နည်းဟူ၍ ၎င်းဆိုတတ်ကြ၏။

၄။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် ကိုယ်စည်းစိမ်ကို ကိုယ်မပိုင်ကြ။ မတရားသောသူတို့၏ အကြံအစည်ကို ငါသည် ဝန်မခံ။ မတရားသောသူတို့၏ မီးခွက်သည် သေ၍ သူတို့ကိုမျက်ဆီးခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် အမျက်တော်ထွက်သဖြင့် ဘယ်နှစ်ကြိမ် ဘေးဥပါတ်တို့ကို စီရင်တော်မူဘူးသည်ကို ၎င်း၊ သူတို့သည် လေရှေ့မှာ အမှိုက်နှင့် မှိုတိုင်းတိုက်သွားသော ဖွဲ့ကဲ့သို့ ဘယ်နှစ်ကြိမ် ဖြစ်ဘူးသည်ကို ၎င်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူ၏အပြစ်ကို သူ၏သား

၁၀ သို့အဖို့ဘယ်နှစ် ကြိမ်ဆိုထားတော်မူဘူးသည် ကို
 ၁၀ ၎င်းသူသည်ကိုယ်တိုင်သိ၏။ ကိုယ်ပျက်စီးခြင်းကိုကိုယ်
 မျက်စိနှင့်မြင်လျက်အနန္တတန်ခိုးရှင်၏အမျက်တော်
 ကိုသောက်မိသော ဌာသူ၏အပြစ်ကိုဘယ်နှစ် ကြိမ်
 ၂၀ ဆပ်ပေးတော်မူဘူးသည်ကို၎င်းသိမှတ်ကြလော့။ သူနေ
 ရသောနှစ်လစေ့သောအခါသုသာသနသို့တို့၌ရောက်သော
 ၂၂ အမှုနှင့်သူသည်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ မြင့်သောအရပ်
 ၂၂ ၌နေသောသူတို့ကိုအစိုးရတော်မူသောဘုရားသခင် ကို
 ၂၃ အဘယ်သူသွန်သင်သိမည်နည်း။ တယောက်သော
 သူကားခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံလျက်ညီဝတ်ချစ်သာစွာသေ
 ၂၄ တတ်၏။ သူ၏နံဘေးတို့သည်ဆူပျိုး၍အစိုးတို့လည်းချင်
 ၂၄ ဆီနှင့်ပိုစွတ်ကြ၏။ တယောက်သောသူကားတခါမျှမ
 ၂၆ ချော်မေ့။ ဗိတ်ညှိုးငယ်လျက်သေတတ်၏။ နှစ်ယောက်
 လုံးတို့သည်မချားမနား။ မြေမှုန့်၌အိပ်၍တိကောင်များ
 ဖုံးလွှမ်းခြင်းကိုခံရကြ၏။
 ၂၇ သင်တို့သည်အောင်းပေ့သောအရာ။ ငကိုမနာလို
 ၂၈ သောဗိတ်နှင့်ဆင်ချင်သောအရာတို့ကိုငါသိ၏။ အာဏာ
 ထားတတ်သောသူ၏အိမ်သည်အဘယ်မှာရှိသနည်း။
 မတရားသောသူတို့၏တံခိတ်မှာနိတို့သည်အဘယ်မှာရှိ
 ၂၉ သနည်းဟုသင်တို့သည်ဆိုကြသိမည်။ ခရီးသွားသော
 ၃၀ သူတို့ကိုမမေးကြဘူးသလော။ ဖျက်ဆီးရာနေ့ရက်ကာ
 လတို့မတရားသောသူတို့သည်ယခုဘေးလွတ်သိမည်
 အကြောင်း။ ဒေါသအမျက်ခံရာနေ့ရက်ကာလတို့ယခု
 ထွက်မြောက်သိမည်အကြောင်းတည်းဟူသောသူ
 ၃၁ တို့လက္ခဏာသက်သေများကိုမသိကြသလော။ သူပြု
 သောအမှုကိုသုခန္တုမှာအဘယ်သူဖော်ပြသိမည်နည်း။
 သူ၏အပြစ်နှင့်အလျောက်အဘယ်သူဆပ်ပေးသိမည်
 ၃၂ နည်း။ သူသည်သင်းပြုတ်ခြင်းသို့ရောက်၍သူ၏သင်း
 ၃၃ ပြိုင်းပုံကိုအစောင့်ထားကြသိမည်။ သူသည်ချိုင့်မြေ
 ပိုင်တို့ကိုချိုင်းဆင်သိမည်။ မရေတွက်နိုင်အောင်များ
 စွာသောသူတို့သည်သုခန္တုသွားနှင့်သကဲ့သို့သူသည်လူ
 ၃၄ ခပ်တမ်းတို့ကိုမိမိနောက်၌သွေးဆောင်သိမည်။ သို့ဖြစ်
 ၍သင်တို့ပြန်ပြောသောစကား၌ယုသာဝါသောကြောင့်
 အဘယ်သို့ငကိုအချည်းနှီးနှစ်သိမည်ကြသိမည်နည်း
 ဟုမြွက်ဆို၏။

၁ တဖန်တမန်အမျိုးသားလေးဖတ်မြွက်ဆိုသည်
 ၂ ကား။ လူသည်မိမိပညာအားဖြင့်မိမိအကျိုးကိုပြုရသကဲ့
 ၃ သို့ဘုရားသခင်၌ကျေးဇူးပြုနိုင်သလော။ သင်၏မြှောင်

မတ်ခြင်းအားဖြင့်အနန္တတန်ခိုးရှင်သည်ကျေးဇူးရှိတော်
 မူသလော။ သင်၏အကျင့်၌အပြစ်မပါကြောင်းကိုသင်
 ရှားစေသောအားဖြင့်အကျိုးစီးပွားရှိတော်မူသလော။
 ၄ သင့်ကိုကြောက်ရွံ့သောကြောင့်ဆုမွပေးတော်မူမည်
 ၅ လော။ သင်နှင့်တရားတွေတော်မူမည်လော။ သင်ပြုသော
 နှစ်ရက်သည်အထွန်ကြီးသည်မဟုတ်လော။ သင့်အပြစ်
 တို့သည်မရေတွက်နိုင်အောင်များပြားသည်မဟုတ်
 ၆ လော။ သင်သည်ညီအစ်ကိုပေါင်ထားသောဥစ္စာကို
 မတရားသဖြင့်ခံယူပြီ။ ဆင်းရဲသောသူတို့၏အဝတ်ကို
 ၇ လည်းချွတ်ယူပြီ။ မောသောသူသောက်ဖို့ရေကိုမပေး။
 ၈ ငတ်မွတ်သောသူကိုမကျွေး။ အားကြီးသောသူမူကား
 မြေကိုပိုင်ရ၏။ ဂုဏ်အသရေရှိသောသူသည်နေရသော
 ၉ အခွင့်ကိုရ၏။ သင်သည်မုတ်ဆိုးမတို့ကိုလက်ချည်း
 လွှတ်လိုက်၍မိဘမရှိသောသူငယ်တို့၏လက်ကိုချိုးပြီ။
 ၁၀ ယုံကြောင့်ကျော့ကွင်းနှင့်ကျော့မိပြီ။ ထိတ်လန့်သော
 ၁၁ ဗိတ်နှင့်ပင်ပန်းရ၏။ မမြင်နိုင်သောမှောင်မိုက်သည်
 ၁၂ ညှဉ်းဆဲ၍ပြင်းစွာစီးသောရေသည်လွှမ်းမိုးရ၏။ ဘုရား
 သခင်သည်ကောင်းကင်ဘဝကိုပေါ်မှာရှိတော်မူသည်
 မဟုတ်လော။ ကြယ်တို့သည်ဘယ်မျှလောက်မြင့်ကြသည်
 ၁၃ တကား။ သို့ဖြစ်၍သင်ကဘုရားသခင်သည်အဘယ်
 သို့သိတော်မူမည်နည်း။ လူသောတိမ်တိုက်ကွယ်လျက်
 ၁၄ နှင့်စီရင်တော်မူနိုင်မည်လော။ မမြင်နိုင်အောင်ထူထပ်
 သောတိမ်တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုလွှမ်းမိုးကြ၏။ ကောင်း
 ၁၅ ကင်စကြဝဠာတိမ်ပေါ်မှာထွဋ်လည်တော်မူသည်ဟုဆို
 တတ်၏။ ကာလအချိန်မစေ့၍ဖျက်ဆီးခြင်း။ ရေလွှမ်းမိုး
 ၁၆ ၍အခြေအမြစ်ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရသောသူတည်းဟူ
 သော၊ ဘုရားသခင်အားငါတို့ထံမှထွက်သွားလော့ဟု၍
 ၁၇ ၎င်းအနန္တတန်ခိုးရှင်သည်ငါတို့အဖို့အဘယ်သို့ပြုနိုင်သ
 နည်းဟုဆို၎င်းဆိုတတ်သောအခွေလူတို့လိုက်ဘူးသော
 ၁၈ လပ်ဟောင်းကိုသင်သည်ငိုက်ဦးမည်လော။ သို့ရာတွင်
 ဘုရားသခင်သည်သူတို့၏အိမ်ကိုကောင်းသောအရာနှင့်
 ပြည့်စေတော်မူ၏။ မတရားသောသူတို့၏အကြံအစည်
 ၁၉ ကိုငါသည်ဖန်ဆင်း။ မြှောင်မတ်သောသူတို့သည်ကြည့်
 မြင်၍ဝံ့မြောက်ကြ၏။ အပြစ်ကင်းသောသူတို့သည်
 ၂၀ ယုံအဓမ္မလူတို့ကိုကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။ အကယ်စင်စစ်
 ငါတို့ရန်သူသည်ပျက်စီးလေပြီ။ သူ၏ဝည်းစိပ်ကို
 လောင်လေပြီဟုဆိုရကြ၏။
 ၂၁ ဘုရားသခင်နှင့်အကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်ယှဉ်လော့။
 ၂၂ ယုံသို့ပြုမကောင်းသားခြင်းသို့ရောက်ရလိမည်။ နှုတ်

တော်ထွက်တရားကိုခံယူ၍စကားဘော်ကိုနှစ်လုံး၌သွင်း
 ၂၃ ပါလော့။ အနန္တတန်ခိုးရှင်ထံတော်သို့ပြန်လာလျှင်တည်
 ဆောက်ခြင်းရှိသိမ့်မည်။ သင့်အိမ်မှဒုစရိုက်ကိုပယ်ရှား
 ၂၄ လျှင်၊ ရွှေကိုမြေမှုန့်ကဲ့သို့ရင်ကြဲဖိရရွှေကိုမြစ်၌ရှိသော
 ၂၅ ကျောက်စရစ်ကဲ့သို့ရင်သိုထားရလိမ့်မည်။ ထိုအခါ
 အနန္တတန်ခိုးရှင်သည်သင်၌ရွှေရတနာ။ သင်သုံးရသော
 ၂၆ ငွေဘဏ္ဍာဖြစ်တော်မူသိမ့်မည်။ သင်သည်အနန္တတန်ခိုး
 ၂၇ ရှင်၌မွေ့လျော်၍ဘုရားသခင်ကိုဖူးမျှော်ရသောအခွင့်ရှိ
 ၂၈ လိမ့်မည်။ သင်ဆုတောင်းသောအခါနားထောင်တော်မူ
 ၂၉ မည်။ သစ္စာဂတိထားသည်အတိုင်းသစ္စာဝတ်ပြေရသော
 ၃၀ အခွင့်ရှိသိမ့်မည်။ သင်ကြံစည်သောအကြံအစည်သည်
 ထမြောက်၍သင်သွားသောလမ်း၌ရောင်ခြည်ထွန်းလိမ့်
 ၃၁ မည်။ သူတပါးတို့သည်နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရသောအခါ
 သင်ကချီးမြှောက်သောအခွင့်ရှိသည်ဟုဆိုရလိမ့်မည်။
 ၃၂ စိတ်နှိမ့်ချသောသူကိုကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။ အပြစ်
 မကင်းသောသူကိုပင်ကယ်နှုတ်တော်မူလိမ့်မည်။ သင်
 ပြုသောအမှုသန့်ရှင်းသောအားဖြင့်သူသည်ကယ်တင်
 ခြင်းသို့ရောက်သိမ့်မည်ဟုမြွက်ဆို၏။

၁ ယောဘပြန်၍မြွတ်ဆိုသည်ကား။ ယခုငါပြင်းစွာ
 ၂ မြည်တပ်သော်လည်းငါခံရသောဒဏ်သည်သာ၍ပြင်း
 ၃ ပါ၏။ ဘုရားသခင်ကိုတွေ့နိုင်သောအရပ်ကိုငါသိပါ
 ၄ စေသော။ ပလ္လင်တော်ရှေ့သို့ရောက်ပါစေသော။ ရွှေ
 တော်သို့ရောက်မှငါသည်ကိုယ်အမှုကိုပြင်ဆင်၍များ
 ၅ စွာသောအကျိုးအကြောင်းတို့ကိုလျှောက်ထားရ၏။
 ၆ ငါအားပြန်ပြောမိန့်မြွက်တော်မူသောစကားတော်ကိုငါ
 ၇ သိနားလည်ရ၏။ မဟာတန်ခိုးတော်အားဖြင့်ငါနှင့်တရား
 ၈ တွေ့တော်မူမည်လော။ တွေ့တော်မူ။ ငစကားကိုနား
 ၉ ထောင်တော်မူမည်။ မြောင့်မတ်သောသူသည်ရှေ့တော်
 ၁၀ ၌ဆွေးနွေးသောအခွင့်ရှိ၍တရားရှင်သည်အမှုကိုအ
 ၁၁ စဉ်ရှင်းလင်းစေတော်မူမည်။ ယခုမူကားငါတက်လျှင်
 ၁၂ ဘုရားသခင်ရှိတော်မူ။ ဆုတ်လျှင်ကိုယ်တော်ကိုမရိပ်
 ၁၃ မိ။ လုပ်တော်မူရာလက်ဝဲဘက်သို့သွားလျှင်ကိုယ်တော်
 ကိုမဖူးမတွေ့ရ။ လကျာဘက်၌ပုန်းရှောင်လျက်နေတော်
 ၁၄ မူသောကြောင့်ကိုယ်တော်ကိုမမြင်ရ။ သို့သော်လည်း
 ၁၅ ငါသွားသောလမ်းကိုသိတော်မူ၏။ စစ်တော်မူခြင်းကိုခံပြီး
 ၁၆ မှရွှေကဲ့သို့ငါပေါ်လိမ့်မည်။ ခြေတော်ရာကိုအစည်တ
 ၁၇ ခုငါဘက်သွား၍ကြွတော်မူရာလမ်းကိုမလွှဲမရှောင်။
 ၁၈ ကပ်ပါ၏။ အားတော်မူသောပညတ်တို့ကိုငါမပယ်။

နှုတ်တော်ထွက်စကားတို့ကိုငါရင်ခွင်၌သိုထားပါ၏။
 ၁၉ သို့ရာတွင်သဘောတညီတည်းရှိတော်မူသောဘုရား
 သခင်ကိုအဘယ်သူသည်ပြောင်းလဲစေနိုင်မည်နည်း။
 ၂၀ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်းပြုတော်မူလိမ့်မည်။ ငအငန်း
 အတာကိုစီရင်တော်မူ၏။ ထိုသို့သောအကြံအစဉ်တော်
 ၂၁ အများရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်ရှေ့တော်၌ငါထိတ်လန့်လျက်
 နေ၍ဆင်ချင်သောအခါကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့ရ၏။
 ၂၂ ဘုရားသခင်သည်ငါ့စိတ်ပျက်စေခြင်းငှါရင်အနန္တတန်
 ခိုးရှင်သည်ငါကြောက်ရွံ့စေခြင်းငှါရင်ပြုတော်မူ၏။
 ၂၃ အကြောင်းမူကား။ မှောင်မိုက်မရောက်မှီကေပယ်ရှင်း
 တော်မူ။ ထူထပ်သောမှောင်မိုက်မှကေကွယ်ကာ
 တော်မူပါတကား။

၁ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည်အဘယ်ကြောင့်ကာလအချိန်တို့
 ကိုသိုထားတော်မူသနည်း။ နားလည်သောသူတို့သည်
 တရားစီရင်တော်မူရာနေ့ရက်ကိုအဘယ်ကြောင့်မမြင်ရ
 ၂ သနည်း။ အချို့သောသူတို့သည်မြေမှတ်တိုင်တို့ကိုရွှေ
 တတ်ကြ၏။ သူတပါး၏သိုးဆိတ်တို့ကိုလုယူ၍ကိုယ်
 ၃ အဖို့လိန်းကျောင်းကြ၏။ မိဘမရှိသောသူငယ်၏မြို့ကို
 မောင်းသွား၍မုတ်ဆိုးမ၏နွားကိုအပေါင်ယူကြ၏။
 ၄ ငတ်မွတ်သောသူတို့ကိုလပ်လွဲစေကြ၏။ ဆင်းရဲသော
 ပြည်သားတို့သည်ရဝေး၍ပုန်းရှောင်လျက်နေရကြ၏။
 ၅ သူတို့သည်အလုပ်လုပ်ခြင်းငှါတော၌ရိုင်းသောမြို့ကဲ့
 သို့ထွက်ရကြ၏။ စားစရာကိုရှာခြင်းငှါနံနက်စောစော
 ၆ သွား၍ကိုယ်အဖို့နှင့်သားသီးတို့အဖို့ကိုတော၌တွေ့ရကြ
 ၇ ၏။ လယ်ပြင်၌ကားညှည်းဆဲသောသူ၏စပါးကိုရိတ်၍
 ၈ သူ၏စပျစ်သီးကိုသိမ်းရကြ၏။ ချပ်သောကာလ၌ကိုယ်
 ကိုဖုံးလွှမ်းစရာအဝတ်မရှိ။ အချည်းစည်းအိပ်ရကြ၏။
 ၉ တည်းခိုစရာဝတ်မရှိသောကြောင့်တောင်ပေါ်၌ရိပ်စားရ
 ၁၀ စိုစွတ်လျက်ကျောက်ကြားမှာခိုရကြ၏။ အမေမရှိသော
 သူငယ်သည်အမိနို့နှင့်ကွာရ၏။ ဆင်းရဲသားသည်မိမိဥစ္စာ
 ၁၁ ကိုပေါင်ထားရ၏။ အဝတ်မရှိ။ အချည်းစည်းလှည့်လည်
 ၁၂ ၍ခွတ်သိပ်လျက်သူတပါးကောက်လှိုင်းကိုထိခံရ၏။
 ၁၃ သူတပါးအိမ်မှာဆီကိုကြိတ်လျက်စပျစ်သီးကိုနင်း
 ၁၄ နယ်လျက်အငတ်ခံရ၏။ လူတို့သည်မြို့ထဲမှာညည်း
 တွားကြ၏။ နာသောသူတို့သည်အော်ဟစ်ကြ၏။ သို့
 သော်လည်းသူတို့ဆုတောင်းသောစကားကိုဘုရားသ
 ၁၅ ခင်သည်ပမာဏပြုတော်မူ။
 ၁၆ အချို့သောသူတို့သည်အလင်းကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု

၁၄ ခုအလင်းသဘောကိုမသိ။လင်းသောလမ်သို့မလိုက်
တတ်ကြ။လူသတ်သည်စောစောထ၍ဆင်းရဲတော်မူတ်
သောသူတို့ကိုသတ်တတ်၏။ညညအခါသူခိုးလုပ်တတ်
၁၅ ၏။သူမယားကိုခိုးသောသူသည်ညဦးယံအချိန်ကိုမျှော်
လင့်၍မိမိမျက်နှာကိုဖုံးလျက်အဘယ်သူမျှမမြင်ရဟု
၁၆ ဆိုတတ်၏။လူဆိုးတို့သည်ညညအချိန်၌သူတပါး၏
အိမ်ကိုဖောက်ထွင်းတတ်ကြ၏။နေအချိန်၌ပုန်းလျက်
၁၇ နေ၍အလင်းကိုရှောင်တတ်ကြ၏။နံနက်ယံကိုသေမင်း
အရိပ်ကဲ့သို့သင်မှတ်၍သေမင်းအရိပ်ကြောက်မက်ဖွယ်
၁၈ သောဘေးတို့ကိုသိရကြ၏။ရေပေါ်မှာပေါ်ပါးကြ၏။
မြေပေါ်မှာကျိန်ဆဲသောအဖို့ကိုခံရ၍စပျစ်ဥသည်အနီး
၁၉ သို့မချည်းရကြ။မိမိရသည့်ခန်းချောက်ခြင်းအား
ဖြင့်ငင်နေပူအရှိန်အားဖြင့်ငင်ကွယ်ပျောက်တတ်သကဲ့
၂၀ သို့မတရားသောသူသည်သေမင်းနိုင်ငံ၌ကွယ်ပျောက်
တတ်၏။သူ၏အမိသည်သူကိုမေ့လျော့၍တိကောင်တို့
သည်မြန်စွာစားလိမ့်မည်။နောက်တဖန်အဘယ်သူမျှမ
အောင်းမေ့ရ။မတရားသောသူသည်သစ်ပင်ကဲ့သို့ကျိုး
ရလိမ့်မည်။

၂၁ မတရားသောသူသည်သားမဖွားသောမိဖွကိုညည်း
ဆဲတတ်၏။မုတ်ဆိုးမကိုလည်းကျေးဇူးမပြုတတ်။အား
ကြီးသောသူကိုပင်မိမိတန်ခိုးကြောင့်ပယ်ရှင်းတတ်၏။
ထသောအခါလူတိုင်းကိုယ်အသက်အဖို့ပိုးရိပ်တတ်
၂၂ ၏။သို့ရာတွင်ရဲရင့်စွာခိုယှိရာအခွင့်ကိုသုအားပေး၍ထို
၂၃ သို့သောသူတို့၏အမှုများကိုပမာဏပြုတော်မူ၏။ခဏ
ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်၍တဖန်ကွယ်ပျောက်ကြ
၏။နှိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်အချားသောသူကဲ့သို့အ
သက်ချုပ်ခြင်းကိုငင်စပါးနှံအဖျားကဲ့သို့ရိတ်ပြတ်ခြင်း
၂၄ ကိုငင်ခံရကြ၏။သို့မဟုတ်လျှင်ငါ၏မုသာအပြစ်ကို
အဘယ်သူပြုမည်နည်း။ငါ၏စကားကိုအဘယ်သူချေ
မည်နည်းဟုမြွက်ဆို၏။

၁ တဖန်ရှုအာအမျိုးသားဒိဏဒိမြွက်ဆိုသည်ကား။
၂ ၊ဘုရားသခင်သည်အာဏာတော်နှင့်ငင်ကြောက်ရှုံ့ရုံ
သေဖွယ်သောရုဏ်တော်နှင့်ငင်ပြည့်စုံ၍မြင့်သောဌာန
၃ တော်၌ညီမသက်ခြင်းကိုပြုစုတော်မူ၏။ဗိုလ်ခြေတော်
တို့ကိုရေတွက်နိုင်သလော။အလင်းတော်သည်အဘယ်
၄ သူကိုမလင်းဆဲနေသနည်း။သို့ဖြစ်၍လူသည်ဘုရားသ
ခင်ရှေ့တော်၌ကုသိုလ်ကိုအဘယ်သို့ရနိုင်သနည်း။လူ
မိမိဖွားမြင်သောသူသည်အဘယ်သို့သန့်ရှင်းနိုင်သ

၅ နည်း။လသော်လည်းအလင်းမရှိ။ကြယ်သော်လည်းရှေ့
၆ တော်၌မမြင်။ထိုမျှမက။တိကောင်ဖြစ်သောလူပိုးရူ
ဖြစ်သောလူသားကိုအဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိသနည်းဟု
မြွက်ဆို၏။

၇ ယောဘပြန်၍မြွက်ဆိုသည်ကား။သင်သည်အား
၈ နည်းသောသူကိုအဘယ်သို့မစသနည်း။လက်ကျသော
၉ သူကိုအဘယ်သို့ထောက်ပံ့သနည်း။မိုက်သောသူကို
အဘယ်သို့အကြံပေးသနည်း။ထူးဆန်းသောပညာကို
၁၀ အဘယ်သို့ပြသနည်း။ဤစကားကိုအဘယ်သူအား
မြွက်ဆိုသနည်း။အဘယ်သူ၏ဝိညာဉ်အားဖြင့်ဟော
ပြောသနည်း။

၁၁ အောက်အရပ်၌သင်းပြိုင်းသားတို့နှင့်တကွရေများ
၁၂ နှင့်ရေ၌နေသောသူများတို့သည်တုန်လှုပ်ကြ၏။မရ
ဏာနိုင်ငံသည်ရှေ့တော်၌လှန်လျက်ရှိ၏။အဗဒ္ဒန်နိုင်ငံ
၁၃ ကိုဖုံးအုပ်ခြင်းမရှိရာ။မိမိကောင်းကင်ကိုလွှတ်လပ်
လဟာ၌ကျက်တော်မူ၏။မြေကြီးကိုအခုအခံမရှိ။ဆွဲ
၁၄ ထားတော်မူ၏။ထူထပ်သောမိမိတိမ်တော်နှင့်ရေကို
၁၅ ထုပ်တော်မူ၍မိမိတိမ်သည်မရုတ်မပြတ်နေ၏။မိမိ
တိမ်တော်ကိုဖြန့်၍ပလ္လင်တော်မျက်နှာကိုဖုံးအုပ်တော်မူ
၁၆ ၏။အလင်းနှင့်အဓိကဆုံမိရာအပိုင်းအချား၌စကြဝဠာ
၁၇ ကိုကန့်ကွက်တော်မူ၏။ဆုမွန်တော်မူခြင်းကြောင့်မိမိ
ကောင်းကင်တိုင်တို့သည်တုန်လှုပ်၍မိမိမောတွေဝေ
၁၈ လျက်နေကြ၏။တန်ခိုးတော်အားဖြင့်သမုဒ္ဒရာကိုဆုမွန်
တော်မူ၏။ပညာတော်အားဖြင့်သူ၏မာနကိုမျိုးဖျက်
၁၉ တော်မူ၏။ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်မိမိကောင်းကင်တန်
ဆာများကိုပြင်၍လျင်မြန်သောနဂါးကိုလည်းဖန်ဆင်း
၂၀ တော်မူ၏။ဤရှေ့ကားအမှုတော်အရိပ်အမြွက်သာဖြစ်
၏။စကားတော်အသံအနည်းငယ်ကိုသာနားကြားရ၏။
တန်ခိုးတော်မိမိကြိုးသံကိုအဘယ်သူနားလည်နိုင်သ
နည်းဟုမြွက်ဆို၏။

၁ ယောဘသည်လင်္ကာစကားကိုဆက်၍မြွက်ဆိုသည်
၂ ကား။ငါ့ကိုအမှုရှုံးစေတော်မူသောဘုရားသခင်။ဝေညည
ကိုညည်းဆဲတော်မူသောအနန္တတန်ခိုးရှင်သည်အသက်
၃ ရှင်တော်မူသည့်မှန်လျှင်ငါ့အသက်ရှင်လျက်ငါ့ခေါင်း
၄ ၌ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောအသက်တည်သမျှကာ
၅ လာတလုံး၊တခါမျှအဓမ္မစကားကိုငန့်တမမြွက်။ထည့်
၆ စားသောစကားကိုလျှော့ဖြင့်ငါမပြောဘဲနေမည်။သင်
တို့သဘောဖြောင့်သည်ဟုဝန်ခံသောစကားသည်ငါနှင့်

ဝေးပါစေသော။ ငါသည်ကိုယ်သဘောမြောင့်သည်ကို
 ၆ သေသည်တိုင်အောင်မညှင်း။ ငါသည်တရားသောအ
 ကျင့်ကိုလက်မလွှတ်။ စွဲကိုင်လျက်နေမည်။ အသက်ရှင်
 သမျှကာလပတ်လုံးကိုယ်မိတ်နှစ်လုံးသည်ကိုယ်ကိုအ
 ပြစ်မတင်ရ။

၇ ငရန်သူသည် ဆိုးသောသူကဲ့သို့၎င်း၊ ငတဖက်၌တ
 သောသူသည်မမြောင့်မတ်သောသူကဲ့သို့၎င်းဖြစ်ပါစေ
 ၈ သော။ အဓမ္မလူသည် ဆုံးခြင်းသို့ရောက်၍ အသက်
 ဝိညာဉ်ကိုတရားသခင်နှုတ်တော်မူသောအခါ အဘယ်
 ၉ နှောင့်လင့်စရာရှိသေးသနည်း။ ထိုအမှုရောက်သောအခါ
 သူအော်ဟစ်ခြင်းကိုတရားသခင်နားထောင်တော်မူမည်
 ၁၀ လော။ ထိုသူသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်၌ မွေ့လျော်သိမ့်မည်
 သော။ တရားသခင်ကိုအစည်ပဋ္ဌနာပြုလိမ့်မည်လော။

၁၁ တရားသခင်၏အမှုတော်တို့ကိုသင်တို့အားငါပြသ
 မည်။ အနန္တတန်ခိုးရှင်ကြီးစည်တော်မူသောအရာတို့ကို
 ၁၂ ငါ့ဘိဝံသကဲ့သို့ဖြစ်စေ။ သင်တို့သည်ကိုယ်တိုင်သိမြင်
 လျက်၍ မှလောက်အချည်းနှီးသောမိတ်ကိုအဘယ်
 ၁၃ ကြောင့်ပြုမည်သနည်း။ လူဆိုးအားတရားသခင်ပေး
 တော်မူသောဆုလပ်။ ညည်းဆဲတတ်သောသူသည်အနန္တ
 တန်ခိုးရှင်၏လက်တော်မှခံရသောအန္တေဉ္စာဟူမူကား။

၁၄ သူ၏သားသမီးများပြားသော်လည်းမားစာဖြစ်ကြ၏။
 ၁၅ မွတ်သိပ်ခြင်းကိုလည်းခံရကြ၏။ သူ၏ကျန်ကြွင်းသော
 သူတို့ကိုသေမင်းသင်းဂြိုဟ်သိမ့်မည်။ သူ၏မုတ်ဆိုးမတို့
 ၁၆ သည်ငိုကျွေးခြင်းကိုမပြုရကြ။ သူသည်ငွေကိုမြေမှုန့်
 ကဲ့သို့ပုံ၍အဝတ်တန်ဆာကိုရွှံ့ကဲ့သို့ပြင်ဆင်သော်လည်း
 ၁၇ ၊ ထိုအဝတ်တန်ဆာကိုမြောင့်မတ်သောသူသည်ဝတ်
 ဆင်သိမ့်မည်။ ထိုငွေကိုအပြစ်ကင်းသောသူသည်ငွေ
 ၁၈ သိမ့်မည်။ သူဆောက်သောအိမ်သည်ပိုးရွှံ့အိမ်ကဲ့သို့
 ၁၉ ၎င်းကင်းတဲကဲ့သို့၎င်းဖြစ်၏။ ထိုရတတ်သောသူသည်
 သေသောအခါသင်းဂြိုဟ်ခြင်းကိုမခံရ။ မျက်မိတ်မှတ်၌
 ၂၀ ဆုံးရှုံးပြီး။ ထသောရေကဲ့သို့ဘေးဥပါတ်တို့သည်သူကို
 လိုက်တတ်၏။ ညဉ့်အခါမိလိပ်သက်လျှံတိုင်းဘိုက်သွား
 ၂၁ တတ်၏။ အရှေ့လေလွင့်၍သူသည်မိမိနေရာ၌မတည်။
 ၂၂ လေအဟုန်ဖြင့်ပါသွားတတ်၏။ တရားသခင်သည်မသ
 နားဘဲဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်လက်တော်မှလွတ်ခြင်း
 ၂၃ ဌာအသိရှိသိမ့်မည်။ လူတို့သည်လက်ချပ်တီး၍ကဲ့ရဲ့သံ
 ကိုပြုလျက်သူကိုမောင်းကြသိမ့်မည်။

၆ ငွေထိုက်သောငွေကြောင်းသည်ဝင်ဝင်ရှိ၏။ လူစစ်

၂ တတ်သောရွှေနေရာလည်းရှိ၏။ သံကိုမြေကြီးထဲကတူး
 ယူတတ်၏။ ကျောက်ကိုချက်၍ကြေးနီကိုရတတ်၏။
 ၃ ၊ လူသည်မှောင်မိုက်ကိုပျောက်စေတတ်၏။ အဆုံးတိုင်
 အောင်၎င်းမှောင်မိုက်ကျောက်။ သေမင်းအရပ်တိုင်
 ၄ အောင်၎င်းလိုက်၍စစ်တတ်၏။ တောင်ခြေရင်း၌တွင်း
 တူး၍မြေဖြင့်ကိုယ်ကိုမထောက်ဘဲဆင်း၍လူနေရာကို
 ၅ စွန့်သွားတတ်၏။ မြေသည်စားစရာကိုပေးတတ်သော်
 လည်းအောက်အရပ်၌မီးဖြင့်ပျက်သကဲ့သို့အပျက်ခံရ
 ၆ ၍။ သူ၏ကျောက်တို့သည်ကျောက်နီနေရာဖြစ်၏။ မြေ
 ၇ မှုန့်လည်းရွှေဖြစ်၏။ အဘယ်ငှက်မျှမသိ။ လင်းတမျက်စိ
 ၈ လည်းမမြင်သေးသောလင်ရှိ၏။ ထိုလင်ကိုသားရဲမနင်း။
 ၉ ချင်သောမရှောက်သေး။ လူသည်ကျောက်ပေါ်မှာလက်
 တင်၍တောင်တို့ကိုမြေရင်းတိုင်အောင်မှောက်တတ်
 ၁၀ ၍။ ကျောက်တို့တွင်ရေစီးစေတတ်၏။ သူ၏မျက်စိ
 သည်ထူးဆန်းသောအရာရှိသမျှတို့ကိုကြည့်မြင်တတ်
 ၁၁ ၍။ စီးသောရေကိုတဖန်ဖြတ်၍ရှက်ထားသောအရာတို့
 ကိုထုတ်ဖော်တတ်၏။

၁၂ သို့ရာတွင်ပညာကိုအဘယ်မှာတွေ့ရသိမ့်မည်နည်း။
 ၁၃ ဉာဏ်သည်လည်းအဘယ်အရပ်၌နေသနည်း။ ဉာဏ်
 ပညာအဖိုးကိုလူမသိနိုင်။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေ
 ၁၄ ရာ၌ရှာ၍မတွေ့နိုင်။ နက်နဲသောအရပ်ကငါ၌မရှိ။ ပင်
 ၁၅ လယ်ကလည်းငါ၌မရှိဟုဆိုတတ်၏။ ရွှေစင်ကိုပေး၍
 ၁၆ ပညာကိုမရ။ ငွေကိုချိန်၍ပညာအဖိုးကိုမရှိနိုင်။ ဩဇာ
 ရှေ့မြတ်သောရှာသံကျောက်။ နီလာကျောက်နှင့်ဝယ်
 ၁၇ သော်လည်းမရနိုင်။ ရွှေဖြစ်စေ။ ကျောက်သလင်းဖြစ်
 စေ။ မရှိနိုင်။ ရွှေစင်တန်ဆာများနှင့်ဖလယ်၍မရနိုင်။
 ၁၈ ၊ သန္တာနှင့်ပုလဲကိုပြောစရာမရှိ။ ပညာသည်ပတ္တမြားထက်
 ၁၉ သာ၍အဖိုးကြီး၏။ ကံ့ရှဥဿဖုရားသည်မရှိနိုင်။ အ
 မြတ်ဆုံးသောရွှေနှင့်ဝယ်၍မရနိုင်။

၂၀ သို့ဖြစ်၍ပညာသည်အဘယ်ကလာသနည်း။ ဉာဏ်
 ၂၁ သည်အဘယ်ဆီမှာနေရာကျသနည်း။ အသက်ရှင်သော
 သတ္တဝါတစ်စုံတယောက်မျှကြည့်၍မမြင်နိုင်။ မိလိပ်
 ၂၂ ကောင်းကင်ငှက်တို့သည်ရှာ၍မတွေ့နိုင်။ အဓမ္မနိမင်း
 နှင့်သေမင်းတို့ကပညာ၏သိတင်းကိုနားနှင့်ကြားရုံမျှ
 ၂၃ သာရှိသည်ဟုဆိုတတ်ကြ၏။ တရားသခင်သာလျှင်
 ပညာလမ်းကိုနားလည်တော်မူ၏။ ပညာနေရာအရပ်ကိုသိ
 ၂၄ တော်မူ၏။ လေကိုချိန်လျက်ရေကိုလည်းချင်လျက်မြေး
 ၂၅ ကြီးစွန်းတိုင်အောင်ကြည့်ရှု၍ကောင်းကင်အောက်၌ရှိ
 ၆ သမျှတို့ကိုမြင်တော်မူ၏။ မိလိပ်ရှာမှုကိုစိရင်၍မိလိပ်

၂၇ ကြီးလျှင်စစ်ပြက်ရာလပ်ကို ဖန်ဆင်းသောအခါ၊ ပညာ
ကိုမြင်၍ ဖော်ပြတော်မူ၏။ ပညာဘုရားကိုထား၍ စစ်
၂၈ တော်မူ၏။ လူတို့အားလည်း ထာဝရဘုရားကိုကြောက်
ရွံ့ခြင်းသည် ပညာမြင်ကြောင်းနှင့် ခုစရိုက်ကိုရှောင်
ခြင်းသည်ညာဏ်မြင်ကြောင်းကို မိန့်တော်မူပြီဟု မြွက်
ဆို၏။

၁ ယောဘသည်လင်္ကာစကားကိုဆက်၍ မြွက်ဆိုသည်
၂ ကား။ ငါသည်လွန်လေပြီးသောနှစ်လ။ ဘုရားသခင်
စောင့်မတော်မူသောနေ့ရက်၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ တဖန်ဖြစ်ပါ
၃ စေ။ ထိုအခါဘုရားသခင်၏မီးခွက်သည် ငခေါင်းပေါ်
မှာထွန်းလင်းသည်ဖြစ်၍ ထိုအလင်းကို ငါအဖို့ပြုလျက်
၄ မိုက်သောအရပ်၌ရှောက်သွားနိုင်၏။ ငအသက်မျှသော
ကာလ။ ငအိမ်၌ဘုရားသခင်နှင့်ပေါင်းဖော်ဆက်ဆံရ
သောအခွင့်ရှိသောကာလ၌ ငါဖြစ်သကဲ့သို့ တဖန်ဖြစ်ပါ
၅ စေ။ ထိုအခါအနန္တတန်ခိုးရှင်သည်ဘက်၌ရှိတော်မူ၏။
၆ သားသမီးတို့သည်လည်း ငကိုပိုင်းလျက်နေကြ၏။ ထိုအ
ခါငါသွားသောလမ်း၌ ရှည်စီးလေ၏။ ကျောက်ခဲသည်
၇ လည်း ငအဖို့ဆီကိုသွန်းလောင်းလေ၏။ ငါသည်မြို့အ
လယ်၌ရှောက်၍ မြို့တံခါးသို့သွားလျက် လမ်း၌ထိုင်ရာကို
၈ ပြင်ဆင်လျက်နေစဉ်တွင်၊ လူမျိုးတို့သည် ငကိုမြင်သဖြင့်
ပုန်းရှောင်၍နေကြ၏။ အသက်ကြီးသူတို့သည်လည်း
၉ ထ၍မတ်တတ်နေကြ၏။ မင်းသားတို့သည်စကားမ
ပြောဘဲနေ၍ မိမိတို့နှုတ်ကိုလက်နှင့် ပိတ်ကြ၏။ မူးမတ်
တို့သည်လည်း တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ သူတို့လျှာသည်အာ
၁၀ ခေါင်၌ကပ်လေ၏။ လူတို့သည်စကားသံကိုကြားသော
အခါကောင်းကြီးပေးကြ၏။ ငကိုမြင်သောအခါ ချီးမွမ်း
၁၁ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ ငါသည်ဆင်းရဲသောသူ၊ မိဘ
မရှိသောသူ။ ကိုးကွယ်ရာမရသောသူ အော်ဟစ်သောအ
၁၂ ခါကယ်တင်တတ်၏။ ပျက်လှသောသူကောင်းကြီးပေး
ခြင်းကို ငါခံရ၏။ မုတ်ဆိုးမမိတ်နှစ်လုံးကို ရှင်လန်းစေ
၁၃ ၏။ ခြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီကိုအဝတ်လုပ်၍ ငါဝတ်ဆင်၏။
၁၄ တရားသည်ငဝတ်လုံ။ ငပေါင်းဖြစ်၏။ မျက်စိကန်းသော
သူတို့အား ငါသည်မျက်စိဖြစ်၏။ ခြေဆွံ့သောသူတို့အား
၁၅ ခြေဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသောသူတို့၏ အဖဖြစ်၏။ အသိအ
၁၆ ကွပ်မရှိသောသူတို့၏အမှုကို ငါနားထောင်၏။ မတရား
သောသူ၏အစွယ်တို့ကို ငါချိုး၍ သူလူယုတ်ကံစားသော
၁၇ အရာကိုနှုတ်၏။ ငါသည်ကိုယ်အသိုက်၌သေရသော
အခွင့်ရှိသိရှိမည်။ ငအသက်ရှင်သောနေ့ရက်တို့သည်

၁၈ သဲလုံးနှင့်အမှုများပြားလှသည့်ဟုအောင်းမေ့၏။ ငအ
မြစ်သည်ရေနားမှာပြန့်ပွား၏။ ဆီးနှင်းသည်တညညလုံး
၁၉ ငအခက်အလက်၌ကျ၏။ ငဘုန်းသည်အစည်ပွင့်လန်း
လျက်ငလေးသည်လည်း ငလက်၌အားဖြည့်လျက်ရှိ၏။
၂၀ သူတပါးတို့သည်ငစကားကိုနားထောင်၍ ငါပေးသော
၂၁ အကြံကိုငံ့လင့်လျက် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ငါပြောပြီး
သည်နောက်သူတို့သည်ပြန်၍မပြော။ ငစကားသည်သူ
၂၂ တို့အပေါ်မှာရေစက်ကဲ့သို့ကျ၏။ မိလားရေကိုငံ့လင့်သ
ကဲ့သို့ ငကိုငံ့လင့်လျက်နောက်ကျသောမိလားရေကိုခံချင်
သကဲ့သို့ သူတို့သည်ပစ်လိုက်ကျယ်ကျယ်ဖွင့်လျက်နေကြ
၂၃ ၏။ ငါသည်ပြီးလျက်သူတို့ကိုကြည့်ရှုသောအခါသူတို့
သည်မရံနိုင်ကြ။ ငမျက်နှာ၏အလင်းကိုလည်းမပျောက်
၂၄ စေကြ။ ငါသည်သူတို့လပ်ကိုပဲ့ပြင်၍ အမြတ်ဆုံးသော
နေရာ၌ထိုင်၏။ ဗိုလ်ခြေအလုံးအရင်းနှင့်တကွရှင်ဘုရင်
ကဲ့သို့ငင်ညှိုးငယ်သောသူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေသောသူ
ကဲ့သို့ငင်ငါဖြစ်၏။

၁ ယခုမူကား။ ငထက်အသက်ငယ်သောသူတို့သည်
ငကိုကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။ သူတို့အဖများကို ငါသည်ရွံ့ရှာ၍
၂ ငသိုးစုကိုစောင့်သောခွေးတို့တွင်မျှနေရာမပေး။ သူတို့
သည်အစွမ်းသတ္တိကုန်ပြီးမှ ငအမှုကိုအဘယ်သို့ဆောင်
၃ ရွက်နိုင်သနည်း။ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောကြောင့်သူတပါး
များနှင့်မပေါင်းဖော်။ နက်နဲသောတောအရပ်၌လူဆိတ်
၄ ညံ့ရာအရပ်သို့ပြေးကြ၏။ စားစရာတို့ရှိဖုတ်နားမှာမလွှာ
၅ မျက်ကိုရိတ်၍ရသမ်မြစ်ကိုလည်းတူးကြ၏။ လူနေရာမှ
နှင့်ထုတ်ခြင်းကိုခံရ၍သူခိုးကိုလိုက်သကဲ့သို့ သူတပါး
၆ တို့သည်လိုက်၍အော်ဟစ်ကြ၏။ ကြောက်မက်ဖွယ်
သောတောင်ကြား၊ မြေတွင်း၊ ကျောက်ခေါင်း၌နေကြ၏။
၇ ငါရှိဖုတ်အောက်မှာမြည်တပ်လျက် ဆူးပင်အောက်မှာ
၈ စုဝေးလျက်နေကြ၏။ လူမိုက်သား၊ လူယုတ်သားဖြစ်၍
အရပ်ရပ်၌ထုတ်ခြင်းကိုခံရကြ၏။

၉ ယခုမူကား။ ငါသည်သူတို့သိချင်းသိရာကဲ့ရဲ့ပုံခိုင်း
၁၀ ရာဖြစ်ပါသည်တကား။ ငကိုရွံ့ရှာ၍ဝေးစွာရှောင်တတ်
၁၁ ကြ၏။ ငမျက်နှာကိုတံတွေးနှင့်မလွှေဘဲမနေကြ။ ဘုရား
သခင်သည်ငကိုလေးနှင့်ဖြစ်၍ ညည်းဆဲတော်မူသော
ကြောင့်သူတို့သည် ငရှေ့မှာတက်ကြွေးကိုထွတ်တတ်ကြ
၁၂ ၏။ သူငယ်တို့သည်ငလက်ျာဘက်၌ထ၍ ခြေကိုတွန်း
၁၃ ကြ၏။ ငကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါလမ်းဖွင့်ကြ၏။ ငလပ်ကိုဖျက်
၁၄ ၍ ငကိုလဲစေခြင်းငှါကျိုးစားကြ၏။ သူတို့တွင်သတိပေး

၁၄ သောသုမရှိ။ ကျယ်သောတွင်းပေါက်၌ဝင်သကဲ့သို့
 ၁၅ ငကိုတိုက်၍ဖြိုဖျက်ရာကိုခိုယုံလျက်ထံသို့တဟုန်
 ၁၆ တည်းပြေးလာကြ၏။ ကြောက်မက်ဖွယ်သောအရာတို့
 သည်အပေါ်သို့ရောက်၍လေတိုက်သကဲ့သို့အုန်းကို
 ထိုက်သဖြင့်စည်းမိမိသည့်မိမိတပ်ကဲ့သို့လွင့်ကုန်ပြီ။
 ၁၇ ယခုမူကား။ ငနွှပ်လုံးကျော့ပြီ။ ဒုက္ခဆင်းရဲခံရာကာ
 ၁၈ လသည်ငကိုမိပြီ။ ညည့်အခါအခါးတို့သည်အလွန်
 ကိုက်ခဲ၍အကြောတို့သည်သက်သာခြင်းမရှိကြ။
 ၁၉ ငအနာသည်ပြင်းထန်သဖြင့်အဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့
 ငကိုဖုံးလွှမ်း၍အင်္ကျီလည်စွပ်ကဲ့သို့ငကိုစည်းလျက်နေ၏။
 ၂၀ ငကိုနှုတ်ထဲသို့ကွန်းချတော်မူသဖြင့်ငါသည်မြေမှုန့်နှင့်မီး
 ၂၁ မိပြောကဲ့သို့ဖြစ်လေပြီ။ ကိုယ်တော်အားအကျွန်ုပ်အော်
 ဟစ်သော်လည်းကြားတော်မမူ။ အကျွန်ုပ်သည်မတ်တတ်
 နေသော်လည်းမှတ်တော်မမူ။ အကျွန်ုပ်ကိုကြပ်တပ်စွာ
 ပြု၍အားကြီးသောလက်တော်နှင့်ညှဉ်းဆဲတော်မူ၏။ အ
 ကျွန်ုပ်ကို၍သွား၍လေကိုစီးစေသဖြင့်အကျွန်ုပ်၏ကိုယ်
 ၂၃ ခန္ဓာကိုဖြုတ်လွှင့်တော်မူ၏။ သေခြင်းသို့ဝင်အသက်ရှင်
 သောသူခပ်သိမ်းတို့အဖို့စီရင်သောနေရာသို့ဝင်အကျွန်ုပ်
 ၂၄ ကိုပို့ဆောင်တော်မူမည်ဟုအကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ဘုရား
 သခင်သည်လက်ဆန့်တော်မူသောအခါတောင်းပန်သော်
 လည်းအချည်းနှီးဖြစ်၏။ ဖျက်ဆီးတော်မူသောအခါအော်
 ၂၅ ဟစ်သော်လည်းကျေးဇူးမရှိ။ အမှုရောက်သောသူအ
 တွက်ငါငိုကျွေးဘူးပြီမဟုတ်လော။ ဆင်းရဲသောသူအ
 ၂၆ တွက်ငါစိတ်နာကြင်ဘူးပြီမဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း
 ငါသည်ကောင်းကျိုးကိုမျှော်လင့်သောအခါဘေးရောက်
 လာ၏။ အလင်းကိုတောင့်တသောအခါမှောင်မိုက်ဖြစ်
 ၂၇ ၏။ ငအသည်းသည်ပူလောင်၍ညိုမီးခြင်းမရှိ။ ဒုက္ခဆင်း
 ၂၈ ရဲခံရာကာလသည်ငကိုတွေ့မိပြီ။ နေရောင်ကွယ်၍မှောင်
 မိုက်၌လွှဲလည်ရ၏။ ပရိသတ်အလယ်၌မတ်တတ်နေ
 ၂၉ ၍ကျွေးကျော်ရ၏။ မြေခွေးတို့နှင့်ညီအစ်ကိုတော်၏။
 ၃၀ ကုလားအုတ်ငှက်တို့နှင့်ပေါင်းဖော်ရ၏။ အဆင်းမည်း
 လျက်အမိုးပူလောင်လျက်ရှိ၏။ စောင်းသည်ညည်းတွား
 သောအသံ။ ငပုလွေသည်ငိုကျွေးသောအသံကိုသာပေး
 တတ်၏။

၁ ငါသည်အပျိုကိုမျှမကြည့်ရှုမည်အကြောင်းကိုယ်
 ၂ မျက်စိနှင့်ပုခိုညှဉ်းခံခြင်းကိုပြုပြီ။ သို့မဟုတ်။ အထက်
 အရပ်ကဘုရားသခင်သည်အဘယ်ကျေးဇူးကိုရင်မြင့်
 ရာအရပ်ကအနန္တတန်ခိုးရှင်သည်အဘယ်သို့သောအ

၃ ဓမ္မဥစ္စာကိုရင်ပေးတော်မူမည်နည်း။ ဆိုးသောသူတို့
 သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရင်မတရားသဖြင့်ကျင့်သောသူတို့
 သည်ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရင်ရောက်ရကြမည်မဟုတ်လော။
 ၄ ဘုရားသခင်သည်ငါသွားရာလမ်းတို့ကိုမြင်တော်မူသည့်
 မဟုတ်လော။ ငခြေရာရှိသမျှတို့ကိုရေတွက်တော်မူသည့်
 ၅ မဟုတ်လော။ မုသာလင်သို့ငါလိုက်မိသော်ငှာလွည့်စား
 ၆ ခြင်းငှါငါပြေးမိသော်ငှာ၊ မှန်သောချိန်ခွင်၌ငါ့ချိန်ပါ
 စေ။ ဘုရားသခင်သည်ငါဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုသိတော်မူ
 ၇ ပါစေ။ ငါသည်လမ်းလွဲမိသော်ငှာငါ့စိတ်နှစ်လုံးသည်
 ငမျက်စိအလိုသို့လိုက်မိသော်ငှာငါ့လက်၌အညစ်အ
 ၈ ကြေးကပ်မိသော်ငှာ၊ ငါကြံသောမျိုးစေ့၏အသီးအနှံ
 ကိုသူတပါးစားပါစေ။ ငမျိုးပင်များကိုသူတပါးနှုတ်ပါ
 ၉ စေ။ သုမယားကိုငါတပ်မက်မိသော်ငှာအိမ်နီးချင်းတံ
 ၁၀ ခါးနားမှာငါချောင်းမိသော်ငှာ၊ ငမယားသည်သူတပါး
 ထံ၌ကြိတ်ဆုံကြိတ်ရပါစေ။ သူတပါးသည်ငမယားကို
 ၁၁ ရှုတ်ချပါစေ။ ငါသည်ထိုသို့ပြုမိလျှင်အပြစ်ကြီး၏။ ရာဇ
 ၁၂ ဝတ်ခံထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏။ ထိုအပြစ်သည်အကုန်အ
 စင်လောင်သောမီး။ စည်းမိမိရှိသမျှကိုသုတ်သင်ပယ်
 ၁၃ ရှင်းသောမီးဖြစ်၏။ ငကျွန်ုပ်နှင့်ငကျွန်ုပ်မသည်ငါနှင့်တရား
 တွေ့စရာအမှုရှိသောအခါ ငါနားမထောင်ဘဲနေမိလျှင်
 ၁၄ ဘုရားသခင်ထံတော်မူသောအခါအဘယ်သို့ငါပြုရ
 မည်နည်း။ စစ်ကြောတော်မူသောအခါအဘယ်သို့ပြန်
 ၁၅ လျှောက်ရမည်နည်း။ ငကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရား
 သည်သူကိုလည်းဖန်ဆင်းတော်မူသည်မဟုတ်လော။
 တပါးတည်းသောဘုရားသည်ငါတို့နှစ်ယောက်ကိုအ
 မိမိထဲ၌ဖန်ဆင်းတော်မူသည်မဟုတ်လော။
 ၁၆ ငါသည်ဆင်းရဲသားတောင့်တသောအရာကိုမပေး
 ဘဲနေဘူးသလော။ မုတ်ဆိုးမမျက်စိကိုပျက်စေခြင်းငှါပြု
 ၁၇ ဘူးသလော။ မိဘမရှိသောသူတို့အားစားစရာကိုမမျှဘဲ
 ၁၈ ငါတယောက်တည်းစားဘူးသလော။ ဆင်းရဲသားသည်
 အဖထံမှာနေသကဲ့သို့ငါ့အသက်ငယ်စည်ကာလမှစ၍
 ငါနှင့်အတူကျွေးမွေးခြင်းကိုခံပြီ။ ငါသည်ဖွားမြင်သော
 ၁၉ နေ့မှစ၍မုတ်ဆိုးမကိုမစပြု။ အဝတ်မရှိသောကြောင့်သေ
 ခြင်းသို့ရောက်သောသူတစ်ယောက်နှင့်နှိုစရာမရှိ
 ၂၀ ဘဲဆင်းရဲစွာနေသောသူတစ်ယောက်ကိုငါမြင်၍၊ သူ
 ၏ခါးသည်ငကိုကောင်းကြီးမပေး။ ငသိုးမွေးအားဖြင့်မ
 ၂၁ နွေးဘဲနေသော်ငှာ၊ ရုံးတော်တွင်ငဘက်၌နေသောမင်း
 ကိုငါမြင်၍မိဘမရှိသောသူကိုညှဉ်းဆဲမိသော်ငှာ
 ၂၂ ငလက်မောင်းသည်ပရိုးကကျပါစေ။ လက်ရိုးကျိုး

၂၃ ပါစေ။ ငါသည်ဘုရားသခင်မျက်ဆီးတော်မူခြင်းဘေး
 ကိုကြောက်ရွံ့၍ တန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကြောင့် မပြစ်
 ၂၄ မှားဝံ့ဘဲနေပါပြီ။ ငါသည်ရွှေကိုကိုးစား၍ ရွှေစင်အား
 ၂၅ သင်သည် ငါ့ကိုလှူရာ ဖြစ်၏ဟု ဆိုမိသော်၎င်း။ ငါ့နှစ်စည်း
 ၂၆ စိမ်းကြီး၍ များစွာသောဥစ္စာရတနာတို့သောကြောင့် ငါ့ငါ
 ၂၇ ကြွားဝန်မြောက်မိသော်၎င်း။ ရောင်ခြည်ထွက်သော
 ၂၈ နေထွန်းလင်းလျက်သွားသောသင်္ကေတကြည့်ရှုသောအ
 ၂၉ ခါ၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် တိတ်ဆိတ်စွာနူးညှပ်၍ ငလက်
 ၃၀ ကိုငါ့နှစ်မိသော်၎င်း။ ရာဇဝတ်ခံထိုက်သော အပြစ်ရှိ၏။
 ၃၁ အထက် အရပ်၌ရှိတော်မူသောဘုရားသခင်ကိုညှင်း
 ၃၂ ပယ်ရာရောက်၏။ ငါ့ကိုမုန်းသောသူသည် ပျက်စီးသော
 ၃၃ အခါငါဝမ်းမြောက်သလော။ သူ၌ဘေးရောက်သောအခါ
 ၃၄ ငါငါကြွားသလော။ ငါသည်သူအသက်ကိုကျိန်ဆဲ၍
 ၃၅ ကိုယ်၌တံခွန်အပြစ်ရောက်စေခြင်းငှါ အခွင့်မပေး။ ငါ့အိမ်
 ၃၆ သူအိမ်သားတို့က အဘယ်သူသည် ငါတို့သခင်၏အမဲ
 ၃၇ သားကိုတောင့်တ၍ မဝံ့ဘဲ နေရသနည်းဟု မဆိုတတ်
 ၃၈ သလော။ ဧည့်သည်သည် လမ်း၌ညည်း ကိုမလွန်ရမည်
 ၃၉ အကြောင်း။ ငါသည်ခရီးသွားသောသူတို့အား ကိုယ်
 ၄၀ တံခါးကိုဖွင့်ထားပြီ။ ငါသည်လူပြုတတ်သကဲ့သို့ ကိုယ်
 ၄၁ ဒုစရိုက်ကိုဖုံး၍ ကိုယ်ရင်ထဲ၌ ကိုယ်အပြစ်ကို ငှက်ထား
 ၄၂ သလော။ ထိုသို့ပြုမိလျှင် ကြီးသောပရိသတ်ရှေ့မှာ
 ၄၃ ငမ္မက်နာပျက်ပါစေ။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကဲ့ရဲ့၍ ငါ့အ
 ၄၄ ရှက်ကွဲပါစေ။ အိမ်ပြင်သို့မထွက်ဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာနေရ
 ၄၅ ပါစေ။ တရုတ်ယောက်သောသူသည် စကားကိုနား
 ၄၆ ထောင်ပါစေသော။ ငလက်မှတ်ကို ငါပေးမည်။ အနန္တတန်
 ၄၇ ခိုးရှင်သည် ကိုစစ်ကြောတော်မူပါစေ။ ငါ့စားစွဲတက်
 ၄၈ သည်စာထားပါစေ။ အကယ်စင်စစ်ထိုစာကိုပန်းပေါ်မှာ
 ၄၉ ငါတင်ထားပါမည်။ ပေါင်းကဲ့သို့ ဆောင်းပါမည်။ ငါ
 ၅၀ သည်ကိုယ်အပြုအမူအလုံးစုံတို့ကိုဖော်ပြပါမည်။ မင်းကဲ့
 ၅၁ သို့အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်ပါမည်။ ငါ့မြေသည် ကိုအပြစ်
 ၅၂ တင်သဖြင့် အော်ဟစ်၍ လယ်ကြောင်းတို့သည် တညီတည်း
 ၅၃ မြင့်တင်သော်၎င်း။ စရိုက်မကုန်ဘဲ မြေအသီးအနှံ ကိုငါစား
 ၅၄ ချီးမြှင့်သောသူတို့ကိုညည်းဆဲမိသော်၎င်း။ စပါးပင်
 ၅၅ အတွက်ဆူးပင်ပေါက်ပါစေ။ ခုယောပင်အတွက် ဗောဓိ
 ၅၆ ပင်ပေါက်ပါစေဟု မြွက်ဆို၏။ ယောဘမြွက်ဆို
 ၅၇ သောစကားပြီး၏။

၁ ထိုသို့ယောဘသည် မိမိမြောင့်မတ်သည်ဟု ထင်
 သောကြောင့် ထိုသူသုံးယောက်တို့သည် ပြန်၍ မပြောဘဲ

၂ နေကြ၏။ ထိုအခါ ဗုဒ္ဓအမျိုးအနွယ် ဖြစ်သော
 ၃ ဗာရုဇေလသားဇေယျာသည် အမျက်ထွက်၏။ ယောဘ
 ၄ သည်ဘုရားသခင်ထက် မိမိမြောင့်မတ်ကြောင်းကိုပြ
 ၅ သောကြောင့် ယောဘကို အမျက်ထွက်၏။ ယောဘ၏
 ၆ အဆွေခင်ပွန်းသုံးယောက်တို့သည် ပြန်၍ မပြောနိုင်သော်
 ၇ လည်း ယောဘ၌ အပြစ်ရှိသည်ဟု စိတ်ကြသောကြောင့်
 ၈ သူတို့ကိုလည်း အမျက်ထွက်၏။ ဇေယျာသည် သူတို့
 ၉ ထက် အသက်ငယ်သောကြောင့် ယောဘပြောသော
 ၁၀ စကားမကုန်မှီတိုင် အောင်ဆိုင်းလင့်လျက်နေ၏။ ထိုသူ
 ၁၁ သုံးယောက်တို့သည် ပြန်၍ ပြောစရာစကားမရှိကြောင်း
 ၁၂ ကိုသိမြင်သောအခါ အမျက်ထွက်လေ၏။ ထိုအခါ ဗုဒ္ဓ
 ၁၃ အမျိုးဗာရုဇေလသားဇေယျာမြွက်ဆိုသည့်ကား။ ငါသည်
 ၁၄ အသက်ငယ်ပါ၏။ သင်တို့သည် အလွန်အသက်ကြီးပါ
 ၁၅ ၏။ ထိုကြောင့် ငါသည် ကြောက်ရွံ့၍ ကိုယ်သဘောကိုမပြ
 ၁၆ ဝံ့ဘဲ နေပါပြီ။ နေ့ရက်ကာလတာရှေ့သောသူသည် စ
 ၁၇ ကားပြောအပ်၏။ နှစ်ပေါင်းများစွာလွန်သောသူသည်
 ၁၈ ပညာကိုသွန်သင်အပ်၏။ သို့ရာတွင် လူထဲ၌ ဝိညာဉ်ရှိ၏။
 ၁၉ ဘုရားသခင်အသက်ရှင်စေတော်မူသဖြင့် ညာဏ်ရှိ၏။
 ၂၀ လူကြီးတို့သည် အစည်ပညာရှိသည်မဟုတ်။ အသက်
 ၂၁ ကြီးသောသူ အပေါင်းတို့သည် မှန်သောတရားကိုနား
 ၂၂ လည်သည်မဟုတ်။ သို့ဖြစ်၍ စကားကိုနားထောင်ကြ
 ၂၃ လော။ ငါသည် ကိုယ်သဘောကိုလည်း ပြပါမည်။
 ၂၄ သင်တို့ စကားကိုကြားရအံ့သောငှါ ငါဆိုင်းလင့်ပြီ။
 ၂၅ သင်တို့သည် ပြောစရာကို ရှာဖွေ၍ ဆွေးနွေးသောစကား
 ၂၆ ကိုငါနားထောင်ပြီ။ ဧဝံစွာနားထောင်စည်တွင် ယောဘ
 ၂၇ ကိုအဘယ်သူမျှမနိုင်။ သူ၏စကားကိုအဘယ်သူမျှမချေ။
 ၂၈ သို့ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ပညာကို ရှာ၍ တွေ့ပြီဟု သင်တို့ဆို
 ၂၉ စရာမရှိ။ ယောဘကိုနှိမ့်ချသောသူကားလူမဟုတ်။ ဘုရား
 ၃၀ သခင်ပေတည်း။ ယောဘသည် ကိုရည်စောင်၍ ပြော
 ၃၁ ပြီမဟုတ်။ သင်တို့ပြန်ပြောသည် အတိုင်း ငါပြန်ပြော
 ၃၂ မည်မဟုတ်။ ဤသူတို့သည် မိန်းမောတွေဝေလျက် ပြန်
 ၃၃ ၍ မပြောဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။ ငါဆိုင်းလင့်သည်
 ၃၄ တွင် သူတို့သည် နှုတ်မမြွက်။ ပြန်၍ မပြောဘဲ ညိပ်ညိပ်နေ
 ၃၅ ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ငါသည် ကိုယ်အတွက် ပြန်ပြောမည်။
 ၃၆ ကိုယ်သဘောကိုပြမည်။ ငါသည် ပြောစရာစကားနှင့်
 ၃၇ ပြည့်ဝ၏။ အတွင်းဝိညာဉ်နှိုးဆော်ခြင်းကိုခံရ၏။ ငါဝမ်း
 ၃၈ သည်ပိတ်သို့သော စပျစ်ရည်နှင့် တူ၏။ အသစ်သော
 ၃၉ သားရေဘူးကဲ့သို့ သူ့ဖြစ်၏။ ငါသည် သက်သာ
 ၄၀ ခြင်းငှါ မြွက်ဆိုရမည်။ နှုတ်ကိုဖွင့်၍ ပြန်ပြောရမည်။

၂၁ ၊ အဘယ်သူ၏မျက်နှာကိုမျှမထောက်။အဘယ်သူကို
 ၂၂ မျှချီးမွမ်းသောစကားနှင့်မချော့မော့။။သူတပါးကိုမျှချီးမွမ်း
 သောစကားနှင့်မချော့မော့တတ်။ထိုသို့ပြုလျှင်ငေါ့ဖန်
 ဆင်းတော်မူသောဘုရားသည်ငေါ့ချက်ချင်းပယ်ရှား
 တော်မူမည်။

၁ သို့ဖြစ်၍အိုယောဘ။ငါ့မြွက်ဆိုသောစကားအလုံးစုံ
 ၂ တို့ကိုနားထောင်နာယူပါလော့။။ငါသည်ယခုနှုတ်ကို
 ၃ ဖွင့်၍လျှာနှင့်မြွက်ဆိုသောအခါ၊ငါသဘောဖြောင့်သည်
 ၄ နှင့်အညီငါစကားဖြောင့်သိမ့်မည်။ငါ့နှုတ်သည်ရှင်းလင်း
 ၅ သောပညာစကားကိုမြွက်ဆိုသိမ့်မည်။။ဘုရားသခင်၏
 ၆ ဝိညာဉ်တော်သည်ငါ့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။အနန္တတန်ခိုး
 ၇ ရှင်၏အသက်တော်သည်ငါ့အသက်ရှင်စေတော်မူပြီ။
 ၈ ၊သင်သည်တတ်နိုင်လျှင်ငါ့ပြန်ပြောလော့။ကိုယ်စကား
 ၉ ကိုပြင်ဆင်လော့။ကျိုးစားလော့။။ဘုရားသခင်ရှေ့မှာငါ
 ၁၀ သည်သင်နှင့်တူ၏။ငါသည်လည်းမြေမှန်ဖြင့်ဖန်ဆင်း
 ၁၁ တော်မူရာဖြစ်၏။။သင်သည်ကြောက်ရွံ့ရမည်အကြောင်း။
 ၁၂ ငါ့နှုတ်ကြောက်မက်ဖွယ်သောအရာမရှိ။သင့်အပေါ်မှာငါ
 ၁၃ သည်လေးသောလက်ကိုမတင်။။အကယ်စင်စစ်သင့်
 ၁၄ စကားသံကိုငါကြားသည်အတိုင်းသင်မြွက်ဆိုသော
 ၁၅ စကားဟူမူကား။။ငါသည်စင်ကြယ်သောသဘောရှိ၏။
 ၁၆ ပြစ်မှားခြင်းကိုမပြုတတ်။ငါ့နှုတ်အပြစ်မရှိ။သန့်ရှင်းခြင်း
 ၁၇ ရှိ၏။။ဘုရားသခင်သည်ငါ့နှုတ်အပြစ်တင်ခွင့်ကိုရှာတော်
 ၁၈ မူ၏။ငါ့ကိုရန်သူကဲ့သို့မှတ်တော်မူ၏။။ငါ့ကိုထိတ်ခတ်
 ၁၉ တော်မူ၏။ငါထွက်ရာလမ်းရှိသမျှတို့ကိုစောင့်တော်မူ
 ၂၀ ၍ဟုဆိုမိပြီ။။ထိုသို့ဆိုသော်မှားပြီ။ငါပြန်ပြောသော
 ၂၁ စကားဟူမူကား။။အကယ်စင်စစ်ဘုရားသခင်သည်လူ
 ၂၂ ထက်ကြီးမြတ်တော်မူ၏။။ဘုရားသခင်နှင့်အဘယ်
 ၂၃ ကြောင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသနည်း။ပြုတော်မူသောအမှု
 ၂၄ တို့၏အကြောင်းကိုပြတော်မူ။
 ၂၅ ဘုရားသခင်သည်တကြိမ်မိန့်မြွက်တော်မူ၏။လူမ
 ၂၆ ရပ်မိလျှင်နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင်မိန့်မြွက်တော်မူ၏။။လူ
 ၂၇ သည်အိပ်ရာပေါ်မှာငိုက်လျက်အိပ်ပြေလျက်နေသော
 ၂၈ အခါအိပ်မက်မြင်၍ညည့်ရူပါရုံကိုခံရသောအားဖြင့်
 ၂၉ ၊ဘုရားသခင်သည်လူ၏နားကိုဖွင့်၍ဆုမွှေးပေးတော်မူ
 ၃၀ တတ်၏။။ထိုသို့လူသည်မိမိအကြံကိုစွန့်စေခြင်းငှါငင်
 ၃၁ မာန်မာနနှင့်ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါငင်ပြုတော်မူ၏။။သူ
 ၃၂ ၍အသက်ကိုသင်းပြိုင်းတွင်းမှကွယ်ကာ၍ခားဘေးဖြင့်
 ၃၃ မသေစေခြင်းငှါစောင့်မတော်မူ၏။

၁၄ လူသည်အိပ်ရာပေါ်မှာနာခြင်းဝေဒနာကိုခံရ၍အရိုး
 ၂၀ ရှိသမျှတို့သည်ပြင်းထန်စွာငိုက်ခဲသဖြင့်၊မုန့်နှင့်မြိန်သော
 ၂၁ ခဲတွယ်စားတွယ်တို့ကိုသူ၏မိတ်ဝိညာဉ်သည်ခွဲရှာ၏။
 ၂၂ ၊အသားအရေပိန်လျော့ကွယ်ပျောက်၍မထင်ရှားဘူး
 ၂၃ သောအရိုးတို့လည်းပေါ်ကြ၏။။အသက်ဝိညာဉ်သည်
 ၂၄ သင်းပြိုင်းတွင်းနားသို့ငင်ပျက်ဆီးသောတမန်လက်သို့
 ၂၅ ငင်ရောက်လျပြီ။။သို့ရာတွင်လူတို့အားတရားလမ်းကိုပြ
 ၂၆ စေခြင်းငှါတထောင်တွင်အထွေထွေဖြစ်၍တရားစကားကို
 ၂၇ ပြန်တတ်သောတမန်ရှိလျှင်၊ဘုရားသခင်ကံသင်းပြိုင်း
 ၂၈ တွင်းထဲသို့ထိုသူကိုမဆင်းစေဘဲကယ်တင်လော့။။ရွေး
 ၂၉ ရာအကြောင်းကိုငါတွေ့ပြီဟုကရုဏာမိတ်ရှိ၍မိန့်တော်
 ၃၀ မူသောအားဖြင့်၊ထိုသူသည်သူငယ်ထက်အသားအ
 ၃၁ ရေနွေးထွေး၍ပျိုသောအသက်နှင့်တဖန်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။
 ၃၂ ၊ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်း၍ကျေးဇူးတော်ကိုခံရသ
 ၃၃ ဖြင့်ဝမ်းမြောက်သောမိတ်နှင့်မျက်နှာတော်ကိုဖူးမြင်ရ
 ၃၄ လိမ့်မည်။။ဖြောင့်မတ်ခြင်းအကျိုးကိုလူတို့အားဘုရား
 ၃၅ သခင်ပေးတော်မူတတ်၏။။သူကလည်းငါသည်ပြစ်မှား
 ၃၆ ပါပြီ။မှန်သောတရားကိုမှောက်ပါပြီ။သို့သော်လည်း
 ၃၇ ကိုယ်ခံထိုက်သောအပြစ်ကိုမခံရဘဲ၊သင်းပြိုင်းတွင်း
 ၃၈ ထဲသို့ငါ့ကိုမဆင်းစေဘဲကယ်တင်တော်မူသဖြင့်အ
 ၃၉ သက်သည်မှောင်မိုက်နှင့်လွတ်လျက်ရှိ၏ဟုလူတို့တွင်
 ၄၀ သီချင်းဆိုရလိမ့်မည်။။ထိုသို့ဘုရားသခင်သည်
 ၄၁ လူတို့နှ့်ရံခါရံခါစီရင်တော်မူသဖြင့်၊သင်းပြိုင်းတွင်း
 ၄၂ မှနှုတ်ယူ၍အသက်ရှင်သောသူတို့၏အလင်းနှင့်လင်း
 ၄၃ စေတော်မူ၏။
 ၄၄ အိုယောဘ။ငါစကားကိုသတိနှင့်နားထောင်လော့။
 ၄၅ တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့။ငါပြောပါမည်။။သို့သော်လည်း
 ၄၆ ပြောစရာရှိလျှင်ပြန်ပြောလော့။သင့်ကိုအပြစ်လွှတ်စေ
 ၄၇ ခြင်းငှါငါအလိုရှိသောကြောင့်စကားပြောလော့။။ပြော
 ၄၈ စရာမရှိလျှင်တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ငါစကားကိုနားထောင်
 ၄၉ လော့။ပညာကိုငါသွန်သင်ပါမည်ဟုမြွက်ဆို၏။

၁ တဖန်ဇေယျဆက်၍မြွက်ဆိုသည်ကား။။အကြားအ
 ၂ မြင်များသောပညာရှိတို့။ငါစကားကိုနားထောင်နာယူ
 ၃ ကြလော့။။ခံတွင်းသည်အစာကိုမြည်းစမ်းသကဲ့သို့နား
 ၄ သည်စကားကိုစုံစမ်းတတ်၏။။ငါတို့သည်ကိုယ်အဖို့အ
 ၅ လိုငှါစစ်၍တရားသဖြင့်စီရင်ကြကုန်အံ့။ကောင်းသော
 ၆ အရာကိုကိုယ်တိုင်အားဖြင့်သိမှတ်ကြကုန်အံ့။။ယောဘ
 ၇ ကငါဖြောင့်မတ်၏။ဘုရားသခင်သည်ငါ့အမှုရှုံးစေ

၆ တော်မူ၏။ ငါသည်ကိုယ်အကျိုးကိုပျက်စီးစေခြင်းငှါရ
သာပြောရမည်လော။ ငါမပြစ်မှားသော်လည်းမပျောက်
၇ နှိုင်းသောအနာရောဂါစွဲပါသည်တကားဟုဆိုမိပြီ။ ယော
ဘနှင့်တူသောသူတစ်ယောက်ရှိမိမ့်မည်လော။ ရေကို
၈ သောက်သကဲ့သို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုမျှတတ်၏။ မတရားသဖြင့်
ကျင့်သောသူတို့နှင့်ပေါင်းဖော်၍လူဆိုးတို့နှင့်သွားလာ
၉ တတ်၏။ လူသည်တရားသခင်၌မွေ့လျော်၍အကျိုးမရှိဟု
၁၀ ယောဘသည်ဆိုမိပြီ။ သို့ဖြစ်၍ညာဏ်ကောင်းသောသူ
တို့။ စေကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ဒုစရိုက်သည်တရား
သခင်နှင့်၎င်းအပြစ်သည်အနန္တတန်ခိုးရှင်နှင့်၎င်းဝေးပါ
၁၁ စေ။ လူပြုသောအမှု၏အကျိုးအပြစ်ကိုပေးတော်မူမည်။
လူ့ဝိုင်းကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်နှင့်အထိုက်အလျောက်
၁၂ ခံစေတော်မူမည်။ အကယ်စင်စစ်တရားသခင်သည်
ဒုစရိုက်ကိုပြုတော်မမူ။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည်မတရား
၁၃ သဖြင့်စီရင်တော်မမူ။ မြေကြီးကိုတရားသခင်၌အဘယ်
သူအပ်သနည်း။ လောကဓာတ်လုံးကိုအဘယ်သူစီရင်ပြု
၁၄ ပြင်သနည်း။ တရားသခင်သည်လူကိုအလိုတော်မရှိ၍
၁၅ လူ၏အသက်ဝိညာဉ်ကိုရုတ်သိမ်းတော်မူလျှင်၊ ခပ်သိမ်း
သောလူသတ္တဝါတို့သည်ချက်ချင်းသေပျောက်၍မြေမှုန့်
၁၆ သို့တဖန်ရောက်ရကြသိမ့်မည်။ ယခုမှာသင်သည်ညာဏ်
ရှိသည်ဖြစ်၍ဆင်ချင်ဦးလော့။ စေကားသံကိုနားထောင်
၁၇ ဦးလော့။ တရားကိုမုန်းသောသူသည်အစိုးရရမည်လော။
တရားသဖြင့်စီရင်၍တန်ခိုးကြီးသောသူကိုအပြစ်တင်
၁၈ သင့်သလော။ သင်သည်လူဆိုးဖြစ်၏ဟုရှင်တရုတ်ကို၎င်း
သင်တို့သည်အဓမ္မလူဖြစ်ကြ၏ဟုမင်းတို့ကို၎င်းဆိုသင့်
၁၉ သလော။ ထိုမျှမက။ မင်းတို့၏မျက်နှာကိုထောက်တော်
မမူ။ ဆင်းရဲသောသူကိုအားနာသည်ထက်ရတတ်သော
သူကိုသာ၍အားနာတော်မမူသောတရားသခင်ကိုမဆို
သင့်သည်မဟုတ်လော။ တရားသခင်သည်ခပ်သိမ်းသော
၂၀ သတ္တဝါတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ တဏှာချင်းတွင်သတ္တ
ဝါတို့သည်သေတတ်ကြ၏။ သန်းခေါင်အချိန်၌လူမျိုးတစ်
တမျိုးတုန်လှုပ်ကွယ်ပျောက်၍အားကြီးသောသူသော်
လည်းအဘယ်သူမျှမပြုဘဲသုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းသို့
၂၁ ရောက်တတ်၏။ အကြောင်မူကား။ လူသွားရာလမ်းတို့ကို
တရားသခင်ကြည့်၍လူခြေရာရှိသမျှတို့ကိုမြင်တော်မူ
၂၂ ၏။ မတရားသဖြင့်ကျင့်သောသူ၏ပုန်းရှောင်ရာမှောင်
၂၃ မိုက်။ သေမင်းအရိပ်တစ်တစ်မျှမရှိ။ တရားသခင်ရှေ့
တော်၌လူသည်တရားငွေ့သောအခါအထပ်ထပ်စစ်ကြော
၂၄ တော်မူစရာအကြောင်းမရှိ။ အားကြီးသောသူတို့ကိုပင်

မစစ်ကြောဘဲမျိုးမျက်၍သူတို့အရာ၌အချားသောသူ
၂၅ ကိုခန့်ထားတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍သူတို့ပြုသမျှကိုသိ
တော်မူသဖြင့်ညည့်မှောင်မိုက်ကိုရောက်စေ၍မျက်ဆီး
၂၆ တော်မူ၏။ သူတို့အပြစ်ကြောင့်ပရိသတ်ရှေ့မှာဒဏ်
၂၇ ခတ်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည်တရားသ
ခင်ကိုညှင်းပယ်ကြ၏။ ပြုတော်မူသောအမှုတို့ကိုအလျှင်း
၂၈ မဆင်ချင်ကြ။ ထိုသို့ပြုသောကြောင့်ဆင်းရဲသားငိုကျွေး
သံသည်ရှေ့တော်သို့တက်၍ညည်းဆဲခံရသောသူ၏ငို
၂၉ ကျွေးသံကိုကြားတော်မူရ၏။ တရားသခင်သည်ချစ်
သာပေးတော်မူလျှင်အဘယ်သူနှောင့်ရှက်နိုင်သနည်း။
မျက်နှာလွှဲတော်မူလျှင်လူတမျိုးလုံးဖြစ်စေ။ တယောက်
တည်းဖြစ်စေ။ အဘယ်သူသည်မျက်နှာတော်ကိုဖူးမြင်
၃၀ နိုင်သနည်း။ ထိုသို့ဆင်းရဲသားတို့ကိုမမှားရှုင်းစေမည်
အကြောင်း။ အဓမ္မမင်းတို့ကိုနှိပ်ချတော်မူ၏။
၃၁ အကျွန်ုပ်သည်ဆုမွန်တော်မူခြင်းကိုခံရပါပြီ။ နောက်တ
၃၂ ဖန်မပြစ်မှားပါ။ အကျွန်ုပ်နားမလည်သောအရာကိုသွန်
သင်တော်မူပါ။ ဒုစရိုက်ကိုပြုမိသည်ဖြစ်၍နောက်တဖန်
မပြုဘဲနေပါမည်ဟုတရားသခင်အားလျှောက်သင့်သည်
၃၃ မဟုတ်လော။ သင်သည်ညှင်းပယ်သည်ဖြစ်စေ။ ရွေး
ယူသည်ဖြစ်စေ။ သင်၏အလိုသို့သာတရားသခင်လိုက်
၃၄ ၍အလိုတော်သို့မလိုက်ဘဲအကျိုးအပြစ်ကိုပေးတော်မူ
ရမည်လော။ သို့ဖြစ်လျှင်နားလည်သည်အတိုင်းပြောပါ။
၃၅ ညာဏ်ကောင်းသောသူတို့သည်စကားပြောပါစေ။
ပညာရှိသောသူတို့သည်စကားကိုနားထောင်ပါစေ။
၃၆ ယောဘသည်နားမလည်ဘဲပြောမိပြီ။ သူပြောသော
၃၇ စကားသည်ပညာစကားမဟုတ်။ ယောဘသည်မတ
ရားသောသူကဲ့သို့ပြန်ပြောတတ်သောကြောင့်အဆုံး
၃၈ တိုင်အောင်ရံစပ်စေခြင်းငှါငါအလိုရှိ၏။ ဒုစရိုက်ကိုပြု
သည်သာမက။ ပုန်ကန်သောအပြစ်ရှိသေး၏။ ငါတို့ငွေ
အောင်ပွဲကိုခံ၍တရားသခင်ကိုပြစ်မှားသောစကားနှင့်
များစွာပြောတတ်သည်ဟုမြင်ဆို၏။

၁ တဖန်လေဟုဆက်၍မြိုက်ဆိုသည်ကား။ ငါသည်
၂ တရားသခင်ထက်သာ၍မြှောင့်မတ်၏ဟုသင်ပြောသော
၃ စကားမှန်သည်ထင်သလော။ သင်ကငါသည် အဘယ်
အကျိုးကိုရသနည်း။ ဒုစရိုက်ကိုမပြုဘဲနေလျှင်အဘယ်
၄ ကျေးဇူးရှိသနည်းဟုဆိုလို၏။ သင်နှင့်သင်၏အပေါင်း
၅ အဖော်တို့စကားကိုငါချေပါမည်။ မိမိစကားကင်
ကိုမွှင်၍သင့်ထက်မြင့်သောမိမိစကားကိုတင်၍

၆ လော့။ သင်သည် နှစ်ရက် ကိုပြုသော်လည်း ဘုရားသခင်
 ကိုအဘယ်သို့ ကိုယ်နိုင်သနည်း။ ပြစ်မှားသောအပြစ်
 များသော်လည်း အကျိုးတော်ကို အဘယ်သို့ ပျက်နိုင်သ
 ၇ နည်း။ သင်သည် ပြောမတ်သော်လည်း ဘုရားသခင်၏
 အကျိုးတော်ကို အဘယ်သို့ ပြုနိုင်သနည်း။ သင့်လက်မှ
 ၈ အဘယ်ကျေးဇူးကို ခံတော်မူမည်နည်း။ သင်ပြုသော
 နှစ်ရက်သည် သင့်နှင့်တူသော လူသတ္တဝါကိုသာ ကိုယ်နိုင်
 နိုင်၏။ သင်ပြုသော နှစ်ရက်သည်လည်း လူသားတို့၌ သာ
 ကျေးဇူးပြုနိုင်၏။

၉ များပြားသော ညည်းဆဲခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည်
 အော်ဟစ်တတ်ကြ၏။ အားကြီးသောသူ နှိပ်စက်သော
 ၁၀ ကြောင့်ပြင်းစွာ အော်ဟစ်တတ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း
 ၆ ကိုဖန်ဆင်းတော်မူ ထသော။ ညည့်အချိန်၌ ဘိချင်းဆို
 ၁၁ ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ ထသော။ မြေတိရိစ္ဆာန်နား
 လည်သည့် ထက်သာ၍ နားလည်သော ညာဏ်နှင့် ငှက်ရံများ
 ကောင်းကင်၌ ကပ်မရ။ ထူးဆန်းသော ပညာနှင့် ငှက်ငါတို့
 ကိုပြည့်စုံစေတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် အဘယ်မှာ
 ၁၂ ရှိတော်မူသနည်း ဟု အဘယ်သူမျှ မမေးမြန်းတတ်။ ထို
 ကြောင့် အဓမ္မလူထောင်လွှားစေကာမူ ခြင်းကို ခံရ၍
 အော်ဟစ်သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ထူးတော်မမူ။
 ၁၃ | အကယ်၍ စစ်စစ် ဘုရားသခင်သည် အချည်းနှီးသော
 စကားကို နားထောင်တော်မမူ။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ထို
 ၁၄ သို့သော စကားကို မမှတ်ဘဲ နေတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်
 ကို မတွေ့မမြင် ရဟု သင်ဆိုသော်လည်း ဘုရားသခင် ဖိ
 ၁၅ ရင်တော်မူသောကြောင့် မျှော်လင့်လျက် နေလော့။ ယခုမူ
 ကား အမျက်ထွက်၍ ဆုမွန်တော်မမူ။ ပြစ်မှားသော အပြစ်
 ၁၆ ကို ကြပ်တည်းစွာ မှတ်တော်မမူသောကြောင့် ယောဘ
 သည် အချည်းနှီးသော စကားကို မြွက်ဆိုတတ်၏။ ပညာ
 မရှိဘဲ များစွာ ပြောတတ်သည် ဟု မြွက်ဆို၏။

၁ တဖန် ထိဟု ဆက်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား။ ငကိုသည်း
 ၂ ခံပါလော့။ အကျိုးအကြောင်းကို ငါပြဦးမည်။ ဘုရားသ
 ၃ ခင်အဖို့ ပြောစရာရှိသေး၏။ ငါသည် ဝေးသောအရပ်
 ကိုယ်ပညာကို ဆောင်ခဲ့မည်။ ငကိုဖန်ဆင်းတော်
 မူသော ဘုရားသခင်သည် ပြောမတ်တော်မူကြောင်း
 ၄ ကို ငါပြမည်။ အကယ်၍ စစ်စစ်မမှန်သော စကားကို ငါ
 မပြော။ ပညာအဘတ်ရုံလင်သောသူသည် သင်၌ရှိ၏။
 ၅ ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။ သို့သော်
 လည်း မာန်မဲ့ မြင်ပြုတော်မမူတတ်။ အစွမ်းသတ္တိ။ ညာဏ်

၆ သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ မတရားသောသူတို့၏ အ
 သက်ကို စောင့်တော်မမူ။ ဆင်းရဲခံရသောသူတို့ ဘက်၌
 ၇ တရားစီရင်တော်မူ၏။ ပြောမတ်သောသူတို့ကို ပမာဏ
 မပြုဘဲ နေတော်မမူ။ ရှင်ဘုရင်နှင့် အတူ ရာဇပလ္လင်ပေါ်
 ၈ မှာ ထာဝရနေရာချ၍ ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ သူတို့သည်
 အကျည်းနေ၍ ကွဲလွဲခြင်းနှင့် ချည်နှောင်ခြင်းကို ခံရလျှင်
 ၉ | သူတို့ပြုမိသော အမှုနှင့် ပြစ်မှားထွန်ကျူးမိသော အပြစ်
 ၁၀ များတို့ကို ပြတော်မူ၏။ ဆုမွန်သော စကားကို နားထောင်
 ချင်သော သဘောကို သွင်းပေး၍ နှစ်ရက်ကို စွန့်စေမည်
 ၁၁ အကြောင်း ပညတ်တော်မူ၏။ စကားတော်ကို နားထောင်
 ၍ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်လျှင် စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်
 ပျော်မွေ့လျက် နှစ်လနေ့ရက်ကာလကို ထွန်ပေတတ်ကြ
 ၁၂ ၏။ နားမထောင်လျှင် ဘေးဘေးဖြင့် ဆုံးရှုံးပညာအတတ်မ
 ၁၃ ရှိဘဲ သေတတ်ကြ၏။ အဓမ္မသဘောရှိသောသူတို့သည်
 အမျက်တော်ကို သိုထားတတ်ကြ၏။ ချည်နှောင်တော်မူ
 ၁၄ သော အခါ မအော်ဟစ်တတ်ကြ။ အသက်ငယ်စဉ်က
 ပင်သေ၍ ဆိုးညစ်သောသူတို့နှင့် အတူ ဆုံးတတ်ကြ၏။
 ၁၅ | အမှုရောက်သော ဆင်းရဲသားတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ
 ၏။ ညည်းဆဲခြင်းကို ခံရသော အခါ နားထောင်စေခြင်းငှါ
 ၁၆ ပြုတော်မူ၏။ ထိုသို့သင့်ကိုလည်း ကျည်းမြောင်းသော
 အရပ်မှ ကျယ်ဝန်းရှင်းလင်းသော အရပ်သို့ ပြောင်းစေ၍
 သင်၏ စားဝတ် ပေါ်မှာ ကောင်းသော အရသာနှင့် ပြည့်စုံ
 သော ခဲဘွယ်စား ဘွယ်ကို တင်ထားတော်မူလိမ့်မည်။
 ၁၇ | သို့မဟုတ်။ မတရားသောသူကဲ့သို့ အပြစ်နှင့် ပြည့်စုံ
 ၁၈ လျှင် အပြစ်နှင့် ရှည်သော ဒဏ်ကို ခံရမည်။ အမျက်
 တော်ထွက်တတ်သည့် ဖြစ်၍ ဒဏ်ခတ်တော်မူမည် ဟု စိုး
 ရိပ်စရာရှိ၏။ အမှုရောက်မှ များသော အဖိုးကို ပေးသော်
 ၁၉ လည်း ကိုယ်ကို မရွေးမနှုတ်နိုင်။ သင်၏ ဥစ္စာကို ပမာဏ
 ပြုတော်မူမည်လော။ ရွှေကို ငှက်များစွာ သောစည်းစိမ်ကို
 ၂၀ ငှက်ပေးချင်သော်လည်း ပမာဏ ပြုတော်မမူ။ ညည့်ကို
 မတောင့်တနှင့်။ ညည့်အခါ လူတို့သည် ပယ်ရှင်းခြင်းကို
 ၂၁ ခံရတတ်ကြ၏။ သတိပြုပါ။ မတရားသော အမှုကို မငဲ့
 ကွက်နှင့်။ ထိုသို့သော အမှုကို ဆင်းရဲခြင်းထက် သင်
 သည် အလိုရှိလေပြီတကား။

၂၂ ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ချီးမြှောက်
 ခြင်းရှိတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ အဘယ်သူအုပ်ချုပ်
 ၂၃ နိုင်သနည်း။ ကြွတော်မူရသော လင်ကို အဘယ်သူစီရင်
 သနည်း။ ကိုယ်တော်သည် မတရားသော အမှုကို ပြုမပြုဟု
 ၂၄ အဘယ်သူဆိုရာသနည်း။ လူတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်သော အ

၂၁ မှုတော်ကိုချီးမြှောက်ခြင်းငှါသတိပြုလော့။ လူခပ်သိမ်း
 ၂၂ တို့သည်အမှုတော်ကိုမြင်ကြ၏။ အဝေးကကြည့်ရှုတတ်
 ၂၃ ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ ငါတို့သည်
 ၂၄ ဘုရားသခင်ကိုမသိနိုင်။ အသက်တော်နှစ်ပေါင်းကိုစစ်
 ၂၅ ချိမကုန်နိုင်ကြ။ ရေကိုသုံးပျင်းစေ၍အထက်သို့ဆွဲယူ
 ၂၆ တော်မူသဖြင့်ရေငွေရှိသည်အတိုင်းမိလားရှောက်၏။
 ၂၇ မိလားရှောက်၏။ မိလားရှောက်၏။ မိလားရှောက်၏။
 ၂၈ တော်အသံမြည်ခြင်းကိုအဘယ်သူနားလည်သနည်း။
 ၂၉ ဟုတ်တော်အပေါ်မှာအလင်းတော်ကိုဖြန့်တော်မူ၏။ သ
 ၃၀ မုဒုရာဒိအနက်ဆုံးသောအရပ်ကိုလည်းဖုံးလွှမ်းတော်မူ
 ၃၁ ၏။ ထိုသို့သောအားဖြင့်လူမျိုးတို့ကိုတရားစီရင်တော်မူ
 ၃၂ ၏။ များစွာသောအစာအာဟာရကိုလည်းပေးတော်မူ
 ၃၃ ၏။ အလင်းကိုလက်တော်နှင့်ကွယ်ကာ၍တဖန်ရန်သူ
 ၃၄ ရှိရာသို့လွှတ်တော်မူ၏။ ထိုသူမှစသောတိရစ္ဆာန်များ
 ၃၅ နှင့်အပင်များကိုအလိုတော်မရှိကြောင်းထင်ရှား၏။

၁ ဤအမှုကြောင့်ငန့်စလုံးသည်တုန်လှုပ်၍မိမိနေရာမှ
 ၂ ရွှေသွား၏။ မြက်တော်မူသောအသံနှင့်နှုတ်တော်မူ
 ၃ ထွက်သောအသံကိုစေ့စေ့နားထောင်ကြလော့။ မိလား
 ၄ ကောင်းကင်အောက်၌အနွှံအပြားလွှတ်၍မြေကြီးစွန်း
 ၅ ကိုင်အောင်လျှပ်စစ်ပြက်စေတော်မူ၏။ လျှပ်စစ်ပြက်
 ၆ ပြီးမှအသံတော်ထွက်၏။ ဘုန်းအာနုဘော်တော်အသံနှင့်
 ၇ မိလားရှောက်၏။ အသံတော်မြည်သောအခါမိလား
 ၈ သက်မိုတိုင်းကိုချုပ်တည်းတော်မူ။ အံ့ဩသောဖွယ်သော
 ၉ အခြင်းအရာပါလျက်ဘုရားသခင်သည်အသံတော်နှင့်
 ၁၀ မိလားရှောက်၏။ ကြီးသောအမှု။ ငါတို့နားမလည်
 ၁၁ နှိုင်းသောအမှုတို့ကိုပြုတော်မူ၏။ မြေပေါ်မှာဖြစ်စေဟု
 ၁၂ မိလားရှောက်၏။ ပွင့်ကိုငင်သုံးပျင်းသောမိလားရှောက်၏။ တန်ခိုးတော်
 ၁၃ ကြောင့်ပြင်းထန်သောမိလားရှောက်၏။ ဖန်
 ၁၄ ဆင်းတော်မူသောလူအပေါင်းတို့သည်ကိုယ်တော်ကို
 ၁၅ သိမည်အကြောင်း။ လူတိုင်းလုပ်သောအလုပ်ကိုဆီး
 ၁၆ တားတော်မူ၏။ ထိုအခါသားရဲတို့သည်မြေတွင်းထဲသို့
 ၁၇ ဝင်၍သူတို့နေရာ၌နေတတ်ကြ၏။ လေပွသည့်တောင်
 ၁၈ မျက်နှာမှငင်အချပ်သည်မြောက်မျက်နှာမှငင်ထွက်လာ
 ၁၉ တတ်၏။ ဘုရားသခင်တော်မူသဖြင့်ရေခဲဖြစ်၍ရေ
 ၂၀ မျက်နှာသည်ခဲလျက်ရှိ၏။ မိလားရှောက်၏။ မိလားရှောက်၏။
 ၂၁ ချောက်လွင့်စေတော်မူ၏။ လောကဓာတ်မြေကြီးတ

၁၂ ရှောက်လုံးကိုမှာထားတော်မူသမျှအတိုင်းပြုစေခြင်းငှါ
 ၁၃ ပညာတော်အားဖြင့်ထူညှိလည်စေတော်မူ၏။ ဒါဏ်ခတ်
 ၁၄ သော်ဝင်မြေတော်ကိုပြုစုသော်ဝင်ချမ်းသာပေးသော်ဝင်
 ၁၅ လာစေတော်မူ၏။
 ၁၆ အိုယောဘ။ ဤစကားကိုနားထောင်လော့။ ဘုရားသ
 ၁၇ ခင်၏အံ့ဖွယ်သောအမှုတော်တို့ကိုညိမ်သက်စွာနေ၍
 ၁၈ ဆင်ချင်လော့။ ထိုအမှုတို့ကိုဘုရားသခင်စီရင်၍မိလား
 ၁၉ တိမ်တော်အလင်းကိုထွန်းလင်းစေတော်မူသောအခါ
 ၂၀ သင်သည်သိသလော့။ ပညာစုံလင်သောဘုရား၏အံ့ဖွယ်
 ၂၁ သောအမှုတော်တည်းဟူသောမိလားရှောက်၏။ မလေး။ မှန်မှန်
 ၂၂ မိလားရှောက်၏။ မည်အကြောင်း။ ပြုတော်မူသောအမှုကို
 ၂၃ ငင်။ မြေပေါ်မှာတောင်လေဖြင့်အချပ်ပျောက်စေတော်
 ၂၄ မူသောအခါသင်၏အဝတ်သည်အဘယ်သို့သောအားဖြင့်
 ၂၅ နွေးသည်ကိုငင်နားလည်သလော့။ သွန်းသောကြေးမုံကဲ့
 ၂၆ သို့တည်လျက်ရှိသောမိလားရှောက်၏။ ကောင်းကင်ကိုသင်သည်
 ၂၇ ဘုရားသခင်နှင့်ပိုင်းညီ၍ကျက်သလော့။ ငါတို့သည်
 ၂၈ အဘယ်သို့လျှောက်ရမည်ကိုသွန်သင်ပါ။ ငါတို့သည်
 ၂၉ မိုက်သောကြောင့်အလိုအလျောက်မလျှောက်တတ်ကြ။
 ၃၀ ငါပြောသောစကားကိုဘုရားသခင်အားကြားလျှောက်
 ၃၁ ထိမ့်မည်လော့။ အကယ်၍လူသည်ဘုရားသခင်ကိုလျှောက်
 ၃၂ ဝံ့လျှင်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ထိမ့်မည်။ လေသည်လာ
 ၃၃ ၍မိလားရှောက်၏။ ကောင်းကင်ကိုရှင်းလင်းစေသောအခါလူသည်
 ၃၄ ထွန်းလင်းသောရောင်ခြည်ကိုမကြည့်နိုင်။ မြောက်မျက်
 ၃၅ နှာမှရှာရောင်ခြည်ထွက်တတ်၏။ ဘုရားသခင်သည်
 ၃၆ ကြောက်မက်ဖွယ်သောဘုန်းအာနုဘော်နှင့်ပြည့်စုံတော်
 ၃၇ မူ၏။ အနန္တတန်ခိုးရှင်ကိုငါတို့သိစစ်ချိမကုန်နိုင်ကြ။ အ
 ၃၈ စွမ်းသတ္တိအားဖြင့်ငင်တရားစီရင်ခြင်းနှင့်ပြောင့်မတ်ခြင်း
 ၃၉ အားဖြင့်ငင်ထူးဆန်းတော်မူ၏။ အဘယ်သူကိုမျှညည်း
 ၄၀ ဆဲတော်မူ။ သို့ဖြစ်၍လူတို့သည်ကြောက်ရွံ့စရာအ
 ၄၁ ကြောင်းရှိကြ၏။ ညာဏ်ကောင်းသောသူတစ်ယောက်
 ၄၂ မျှဘုရားသခင်ကိုမဖူးမကြည့်နိုင်ဟုမြွက်ဆို၏။

၁ ထိုအခါသာဝရဘုရားသည်ယောဘစကားကိုဖြန်
 ၂ ပြန်၍မိလားရှောက်၏။ သက်မိုတိုင်းထဲကမိန့်တော်မူသည်ကား။
 ၃ ပညာမရှိဘဲစကားပြောကာမျှနှင့်အကြံကိုမိုက်စေ
 ၄ သောဤသူကားအဘယ်သူနည်း။ လူယောက်ျားကဲ့သို့
 ၅ သင့်ခါးကိုစည်းလော့။ ငါမေးမြန်းသောပြဿနာတို့ကို
 ၆ ဖြေလော့။ မြေကြီးအမြစ်ကိုငါတည်သောအခါသင်သည်
 ၇ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ နားလည်လျှင်ဖော်ပြလော့။ မြေကြီး

အတိုင်းအရှည်ပမာဏကိုအဘယ်သူစီရင်သနည်း။နား
 လည်လျှင်ပြောလော့။မျှည်းကြိုးကိုအဘယ်သူတန်း၍ချသ
 ၆ နည်း။မြေကြိုးတိုက်ခြစ်ကိုအဘယ်အရပ်၌စွဲစေသနည်း။
 ၇ နံနက်ကြယ်တို့သည်တညီတညွတ်တည်းသိချင်းဆို၍
 ဘုရားသခင်သားအပေါင်းတို့သည်ဝမ်းမြောက်သဖြင့်
 ကျွေးကျော်ကြစည်။တိုက်ထောင့်အထွဋ်ကျောက်ကို
 ၈ အဘယ်သူတင်ထားသနည်း။သမုဒ္ဒရာသည်အမိဝမ်းထဲ
 ကဖွား၍ထွက်လာသောအခါအဘယ်သူသည်တံခါး
 ၉ ပိတ်နှင့်ပိတ်ထားသနည်း။သမုဒ္ဒရာကိုမုလ်းတိမ်နှင့်ငါ
 ခြံ၍ထူထပ်သောမှောင်မိုက်နှင့်လုပ်ရစ်သည်ကာလ၌
 ၁၀ ၎င်းသင်သည်ဤအရပ်တိုင်အောင်လာရ၏။တိုး၍မလွန်
 ၁၁ ရ။ဤအရပ်၌သင်၏ထောင်လွှားသောယိုင်းတံပိုးဆုံးရ
 ၏ဟုပညတ်လျက်သမုဒ္ဒရာအပိုင်းအချားကိုငါစီရင်၍
 တံခါးပိတ်နှင့်ကန့်လန့်ကျင်တို့ကိုထားသည်ကာလ၌၎င်း
 ၁၂ အဘယ်သူသည်ဝိုင်း၍ကူညီသနည်း။သင်သည်တသက်
 လုံးတွင်တခါမျှနံနက်ကိုမှာထားဘူးသလော။မုလ်း
 ၁၃ သောက်လင်းကိုနေရာချဘူးသလော။နံနက်အလင်း
 သည်မြေကြိုးစွန်းကိုကိုင်လျက်လူဆိုးတို့ကိုခါ၍ပြစ်စေ
 ၁၄ ခြင်းငြါစီရင်ဘူးသလော။မြေကြိုးသည်တံဆိပ်ခတ်သ
 ၁၅ ကဲ့သို့ပုံပေါ်၍အဝတ်တန်ဆာဆင်သကဲ့သို့ရှိ၏။လူဆိုး
 တို့၏အလင်းသည်ကွယ်၍ချီကြွသောလက်လည်းကျိုး
 ၁၆ တတ်၏။သင်သည်သမုဒ္ဒရာစပ်ရေပေါက်ထဲသို့ဝင်ဘူး
 သလော။နက်နဲသောအောက်ဆုံးအရပ်၌ထည်ထည်
 ၁၇ သလော။သေခြင်းတံခါးတို့ကိုသင့်အားဖွင့်ဘူးသလော။
 သေမင်းအရိပ်ထဲသို့ဝင်သောလမ်းကိုမြင်ဘူးသ
 ၁၈ လော။မြေကြိုးမျက်နှာတပြင်လုံးကိုကြည့်ရှုဘူးသ
 ၁၉ လော။အလုံးစုံကိုသိမြင်လျှင်ဖော်ပြလော့။အလင်းနေရာ
 သို့အဘယ်မည်သောလမ်းဖြင့်ရောက်ရသနည်း။မှောင်
 ၂၀ မိုက်နေရာလည်းအဘယ်မှာရှိသနည်း။အကယ်စင်စစ်
 သင်သည်အလင်းအမိုက်အပိုင်းအချားသို့ငါတို့ကိုပို့
 ဆောင်နိုင်၏။သူတို့နေရာအိမ်သို့ရောက်သောလမ်းတို့ကို
 ၂၁ သိစိမ့်မည်။သင်သည်ရှေးကာလ၌ဖွားမြင်၍အလွန်အ
 သက်ကြီးသောကြောင့်သိစိမ့်မည်။
 ၂၂ သင်သည်မုလ်းပွင့်ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့ဝင်ဘူးသ
 ၂၃ လော။ဘေးရောက်ရာအချိန်ကာလ၌စစ်ပြိုင်၍တိုက်
 ရာအချိန်ကာလ၌ငါသိုထားသောမုလ်းသီးဘဏ္ဍာ
 ၂၄ များကိုမြင်ဘူးသလော။အလင်းသည်အဘယ်သို့
 သောလမ်းဖြင့်နွဲ့ပြားသနည်း။အရှေ့လေသည်မြေကြိုး
 ၂၅ ပေါ်မှာအဘယ်ကြောင့်လွင့်သနည်း။လူမရှိသော

မြေနှင့်လူမနေသောတော၌မုလ်းရွာဝင်းငြါငင်လွတ်
 ၂၇ လပ်သောလွင်ပြင်ကိုရေနှင့်ဝစေ၍နုသောမျက်ပင်အ
 ညှောက်ကိုထွက်စေခြင်းငြါငင်လျှင်သောမုလ်းရေစီးရာ
 လမ်းမုလ်းကြိုးနှင့်ဆိုင်သောလျှပ်စစ်ပြက်ရာလမ်းကို
 ၂၈ အဘယ်သူဖွင့်သနည်း။မုလ်းရေ၏အဖကားအဘယ်
 သူနည်း။နှင်းပေါက်တို့ကိုအဘယ်သူဖြစ်ဖွားစေသနည်း။
 ၂၉ ၊ ရေခဲသည်အဘယ်သူ၏ဝမ်းထဲကထွက်လာသနည်း။
 မုလ်းကောင်းကင်နှင်းခဲကိုအဘယ်သူသည်ပမ့်သနွေ
 ၃၀ ပေးသနည်း။ရေသည်ကျောက်ခဲကဲ့သို့ဖြစ်၍ပင်လယ်
 ၃၁ မျက်နှာတင်းမာလျက်ရှိ၏။သင်သည်မိမိကြယ်ရ၏သာ
 ယာစွာပြုပြင်ခြင်းကိုချုပ်တည်းနိုင်သလော။ကသိလ
 ၃၂ ကြယ်၏ချည်နှောင်ခြင်းကိုဖြည့်နိုင်သလော။မာဇရုတ်
 ကြယ်တို့ကိုအချိန်ရောက်လျှင်ထုတ်ဖော်နိုင်သလော။
 ၃၃ အာရှကြယ်နှင့်သူ၏သားတို့ကိုပုံပြင်နိုင်သလော။မုလ်း
 ကောင်းကင်တရားတို့ကိုနားလည်သလော။ထိုတရား
 တို့သည်မြေကြိုးကိုအုပ်ပိုးမည်အကြောင်းအခွင့်ပေး
 ၃၄ နိုင်သလော။များစွာသောမုလ်းရေသည်သင့်ကိုလွှမ်းမိုး
 ၃၅ စေခြင်းငြါမုလ်းတိမ်တို့ကိုအသံလွှင့်နိုင်သလော။လျှပ်
 စစ်တို့ကိုလွှတ်နိုင်သလော။သူတို့ကကျွန်တော်တို့ရှိ
 ပါ၏ဟုသင့်ကိုလျှောက်လျက်သွားကြသိမ့်မည်လော။
 ၃၆ ၊ ကိုယ့်ခန္ဓာထဲသို့ပညာကိုအဘယ်သူသွင်းသနည်း။နား
 လည်နိုင်သောညာဏ်ကိုအဘယ်သူပေးသနည်း။ပညာ
 ရှိ၍မုလ်းတိမ်တို့ကိုအဘယ်သူရေတွက်နိုင်သနည်း။
 ၃၇ ၊ မြေမှုန့်သည်လုံးထွေး၍မြေပိုင်းတို့သည်ကပ်လျက်
 ၃၈ နေသောအခါမုလ်းကောင်းကင်၏ရေဘူးတို့ကိုအ
 ဘယ်သူသွန်းချသနည်း။
 ၃၉ သင်သည်ချင်သောအဖို့စားစရာအကောင်ကိုလိုက်
 ၄၀ ရှာနိုင်သလော။ချင်သောမျိုးတို့သည်ခိုလှုံရာ၌ဝပ်၍ခြံဖုတ်
 အောက်၌ချောင်းကြည့်လျက်နေသောအခါသူတို့ကိုဝ
 ၄၁ စွာကျွေးနိုင်သလော။ကျီးအသံငယ်တို့သည်စားစရာ
 မရှိသောကြောင့်ထည်ထည်၍ဘုရားသခင်ကိုအော်ဟစ်
 သောအခါစားစရာကိုအဘယ်သူပေးသနည်း။
 ၄၂ သင်သည်တောဆိတ်မွေးရသောကာလကိုသိသလော။
 သမင်ဒရယ်မသားဖွားခြင်းဝေဒနာခံရသောအချိန်ကို
 ၄၃ မှတ်နိုင်သလော။ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရသောနေ့လတို့ကို
 ၄၄ ရေတွက်၍ဖွားရသောအချိန်ကာလကိုသိသလော။သူ
 တို့သည်ကြောကင်း၍သားငယ်ကိုမွေးဖွားသဖြင့်ဝေဒ
 ၄၅ နာညိမ်းကြ၏။သားငယ်တို့သည်ကျန်းမာ၍လွင်ပြင်

၁ နှိကြီးပွားတတ်ကြ၏။ အချားသို့သွား၍ အမိထံသို့ပြန်
 ၂ မလာဘဲနေတတ်ကြ၏။ တောမြို့ကိုအဆီးအတားမရှိစေ
 ၃ ခြင်းငှါ အဘယ်သူလွှတ်သနည်း။ တောမြင်းနှိချည်နှောင်
 ၄ ခြင်းကိုအဘယ်သူဖြည့်သနည်း။ တောကိုသုအိမ်ဘို့၎င်း
 ၅ လွင်ပြင်ကိုသုနေရာဘို့၎င်း ငါခန့်ထားပြီ။ မြို့နှိခြစ်သော
 ၆ လူတို့၏အသံသံကို သူသည် မတ်မဲ့မြင်ပြုတတ်၏။ နှင်
 ၇ သောသူအော်ဟစ်နှိုးဆော်သံကို မမှတ်တတ်။ တောင်ရိုး
 ၈ နှိကျက်စား၍ စိမ်းသောအပင်အမျိုးမျိုးကိုရှာတတ်၏။
 ၉ ကြွသည့်သင်၏အမှုကိုဆောင်ရွက်၍ သင်၏တင်းကုပ်
 ၁၀ နှိနေခြင်းငှါ အသို့ရှိသိန့်မည်လော။ ကြွကိုလွန်ကြောင်း
 ၁၁ သို့လိုက်စေခြင်းငှါ ကြိုးနှင်ချည်နှောင်သလော။ သို့မဟုတ်။
 ၁၂ သင့်နောက်သို့လိုက်၍ ချိုင့်နှိလယ် ထွန်လိမ့်မည်လော။
 ၁၃ ၊ ကြွသည်အားကြီးသောကြောင့် သူကိုရုံမည်လော။ သင်
 ၁၄ လုပ်ရသောအလုပ်ကို သူနှိအပ်မည်လော။ သင်၏စပါး
 ၁၅ ကိုဆောင်ခဲ့၍ စပါးကျိန်ရသိမ်းလိမ့်မည်ဟု ရုံသလော။
 ၁၆ ကုလားအုတ်ငှက်သည် အတောင်ခတ်လျက်နေ
 ၁၇ တတ်၏။ တောငန်းသည် အစွေးအတောင်နှင့်ပြည့်စုံ၏။
 ၁၈ ၊ သို့သော်လည်း မြေခွေ၍ အဥတို့ကို မြေမှန်နှိနွေးစေတတ်
 ၁၉ ၏။ သုခြေသည် အဥတို့ကို နင်းမိမည်။ သားရဲခွေလိမ့်မည်
 ၂၀ ဟုမစိုးရိမ်။ သားငယ်တို့ကို ကိုယ်သားကဲ့သို့ မမှတ်။
 ၂၁ ကြပ်ဘယ်စွာပြုတတ်၏။ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ။ သားဖွားခြင်း
 ၂၂ ဝေဒနာကို အချည်းနှီးခံတတ်၏။ အကြောင်းမူကား။
 ၂၃ ဘုရားသခင်သည် ပညာမဲ့စေခြင်းငှါ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။
 ၂၄ ဉာဏ်ကိုပေးတော်မူ။ သို့သော်လည်း ကိုယ်ကိုချီကြွ
 ၂၅ သောအခါ မြင်းနှင့်မြင်းစီးသောသူကို ပင်ရယ်တတ်၏။
 ၂၆ သင်သည် မြင်းကိုခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေသလော။ သူ
 ၂၇ ၏လည်ပင်းနှိမိလျှင် လက္ခဏာကိုသွင်းသလော။ ဂျိုင်း
 ၂၈ ကောင်ချန်သကဲ့သို့ ခုန်တတ်စေသလော။ သူ၏နှာခေါင်း
 ၂၉ မြည်သံသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်၏။ လွင်ပြင်ကို
 ၃၀ ရက်၍ မိမိခွန်အားနှိဝါ ကြွားလျက် သူရဲများကိုထွေအံ့
 ၃၁ သောငှါ သွားတတ်၏။ ကြောက်စရာအကြောင်းကိုကဲ့ရဲ့
 ၃၂ ၍ ကြောက်လန့်သောသဘောနှင့် ကင်းလွတ်သဖြင့် ဓား
 ၃၃ ဘေးကိုမရှောင်တတ်။ သုတဖန်နှိခြားတောင့်လှုပ်သံ
 ၃၄ မြည်၍ ဆွံ့နှင့်မိုင်းလွှားသည် ပြောင်လက်လျက်ရှိ၏။ မာန
 ၃၅ ကြီး၍ ပြင်းထန်သောစိတ်နှင့် မြေကိုမျှတတ်၏။ တံပိုးသံကို
 ၃၆ ကြားသောအခါ ညိပ်ဝပ်စွာမနေနိုင်။ တံပိုးများအလယ်
 ၃၇ သို့ရောက်၍ အေဟေဟေ။ အေဟေဟေ ဟုဆိုတတ်၏။ ဗိုလ်ခြေ
 ၃၈ အော်ဟစ်၍ အသံလုံပြုခြင်းနှင့် တကွစပ်တိုက်ပွဲကို အ
 ၃၉ ဝေးကအနံ့ခံတတ်၏။

၁ သင်ပေးသောညာဏ်အားဖြင့် သိမ်းငှက်သည် အ
 ၂ တောင်ကိုဖြန့်၍ တောင်မျက်နှာသို့ ပျံသွားတတ်သလော။
 ၃ ၊ သင်စီရင်သောကြောင့်လင်းယုန်ငှက်သည် အထက်သို့
 ၄ တက်၍ မြင့်သောအရပ်၌ အသိုက်ကိုလုပ်တတ်သလော။
 ၅ ၊ သူသည်ကျောက်ပေါ်မှာနေ၍ တောင်ထိပ်နှင့်ကျောက်
 ၆ ပူပေါ်မှာနေရာကျတတ်၏။ ထိုအရပ်ကကြည့်၍ ကိုက်
 ၇ စားစရာအကောင်ကို အဝေးကပင် မြင်တတ်၏။ သူ၏
 ၈ သားငယ်တို့သည် အသွေးကိုသောက်တတ်၏။ အသေ
 ၉ ကောင်ရှိရာအရပ်၌ ထိုငှက်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၁၀ တဖန် ထာဝရဘုရားက အနန္တတန်ခိုးရှင်ကို ဆုမွ
 ၁၁ သောသူသည် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုပြီးမည်လော။ ဘုရား
 ၁၂ သခင်ကို အပြစ်တင်သောသူသည် ပြန်ပြောစေတော့ဟု
 ၁၃ ယောဘအားမိန့်တော်မူလျှင် ၊ ယောဘက အကျွန်ုပ်သည်
 ၁၄ ဆိုးယုတ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်အား အဘယ်သို့ပြန်လျှောက်
 ၁၅ ရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်နှုတ်ကို ကိုယ်လက်
 ၁၆ နှင့်မိတ်ပါမည်။ တကြိမ်ပြောမိပါပြီ။ တဖန်မပြောဝံ့ပါ။
 ၁၇ နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် ပြောမိပါပြီ။ သို့ရာတွင် ထင်၍မ
 ၁၈ ပြောဝံ့ပါဟု ထာဝရဘုရားအား ပြန်၍လျှောက်လေ၏။
 ၁၉ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မိလားသက်မံတိုင်းထဲက
 ၂၀ ယောဘအားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ၊ လူယောကျ်ားကဲ့
 ၂၁ သို့သင်၏ခါးကိုစဉ်းလော့။ ငါမေးမြန်းသောပြဿနာတို့
 ၂၂ ကိုဖြေလော့။ သင်သည် ငါတရားစီရင်ချက်ကိုပယ်မည်
 ၂၃ လော။ သင်သည် ကိုယ်တိုင်ဖြောင့်မတ်ဟန်ရှိစေခြင်းငှါ
 ၂၄ ကိုအပြစ်ရှိသည်ဟု စီရင်မည်လော။ သင်သည် ဘုရားသ
 ၂၅ ခင်၏လက်ရုံးကဲ့သို့ သောလက်ရုံးရှိသလော။ ဘုရားသ
 ၂၆ ခင်၏အသံကဲ့သို့ သောအသံနှင့် မိလားချွန်းနိုင်သလော။
 ၂၇ ၊ ထူးဆန်းသောဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကို ဝတ်ဆောင်
 ၂၈ လော့။ တင့်တယ်သော ဂုဏ်အသရေနှင့် တန်ဆာဆင်
 ၂၉ လော့။ သင်၏အမျက်အရှိန်ကို လွှတ်လော့။ မာနထောင်
 ၃၀ လွှားသောသူအပေါင်းတို့ကို ကြည့်ရှု၍ နှိမ့်ချလော့။ မာ
 ၃၁ နုထောင်လွှားသောသူအပေါင်းတို့ကို ကြည့်ရှု၍ ရှုတ်ချ
 ၃၂ လော့။ အဓမ္မလူတို့ကို နှိပ်နင်း၍ ၊ သူတို့ကို မြေမှန်နှိတရ
 ၃၃ တည်း ဝှက်ထားလော့။ သူတို့မျက်နှာများကို မှောင်မိုက်
 ၃၄ နှိမ့်ဖုံးအုပ်လော့။ သို့ပြုလျှင် သင်၏လက်ျာလက်ရုံးသည်
 ၃၅ သင့်ကိုကယ်တင်နိုင်သည်ဟု ငါဝန်ခံမည်။
 ၃၆ သင်နှင့်အတူ ငါဖန်ဆင်းသော ဗေဟမုတ်မြင်းကို
 ၃၇ ကြည့်ရှုလော့။ နွားကဲ့သို့မျက်ကိုစားတတ်၏။ သူ၏တန်ခိုး
 ၃၈ သည် ခါးနှိပ်သောသူ၏ခွန်အားသည် ဝမ်းကြောနှိပ်တည်

၁၇ လျက်ရှိ၏။ သုအခြီးသည်အာရဇ်ပင်ကဲ့သို့ထွက်တတ်၏။
 ၁၈ ပေါင်ကြောတို့သည်အထပ်ထပ်ရှိကြ၏။ အရိုးငယ်တို့
 သင့်ကြေးဝါချောင်း။ အရိုးကြီးတို့သည်သံတုံးကဲ့သို့ဖြစ်
 ၁၉ ကြ၏။ သုရားသခင်ဖန်ဆင်းသောသတ္တဝါတို့တွင်လူ
 ဆန်းသောသတ္တဝါဖြစ်၏။ သူကိုဖန်ဆင်းသောသုရား
 ၂၀ သာလျှင်သူ၏တစည်ကိုပေးပြီ။ မြေထိရိတ္တန်အပေါင်း
 တို့ကစားရာတောင်ရိုးသည်သူ၏ကျက်စားရာအရပ်ဖြစ်
 ၂၁ ၏။ အရိပ်ကောင်းသောအပင်အောက်။ ကျုပ်ငြိမ့်ဖုတ်
 ၂၂ အောက်။ ရေများသောအရပ်၌နေတတ်၏။ ထိုအပင်တို့
 သည်အရိပ်နှင့်လွှမ်းမိုး၍ချောင်းနားမိလ်းမခပင်တို့သည်
 ၂၃ ပိုင်းကြ၏။ မြစ်ရေထသော်လည်းသူသည်မပြေးတတ်။
 သူ၏ခံတွင်းကိုယော်ခန့်မြစ်ရေဌတို့ကိုသော်လည်းမ
 ၂၄ တုန်မထုပ်ဘဲနေတတ်၏။ ထိုမြင်းကိုထင်ရှားစွာဖမ်းယူ
 မည်လော။ သူ၏နှာခေါင်းကိုသံချိတ်နှင့်ဖောက်မည်လော။

၁ လပ်သန်ကိုငါးမျှားနှင့်ဆွဲယူ၍သူ၏လျှာကိုကြိုးနှင့်
 ၂ နှိပ်နင်းမည်လော။ သူကိုနှာရှပ်တပ်၍ပါးရိုး၌သံကွင်း
 ၃ လျှိုမည်လော။ သူသည်သင့်ကိုမျှားစွာတောင်းပန်လိမ့်
 မည်လော။ ချော့မော့သောစကားကိုပြောလိမ့်မည်လော။
 ၄ သင်နှင့်ဝန်ခံခြင်းပမိုဉာဏ်ကိုပြုလိမ့်မည်လော။ သင်၏
 အမှုကိုအစည်ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ သူကိုခန့်ထားမည်
 ၅ လော။ ငှက်နှင့်ကစားသကဲ့သို့သူနှင့်ကစားမည်လော။
 သင်၏မိမိဗ္ဗကလေးတို့အဖို့သူကိုချည်နှောင်မည်လော။
 ၆ သင်၏အပေါင်းအဖော်တို့သည်သူကိုပိုင်း၍စား
 သောက်ပွဲခံကြလိမ့်မည်လော။ ကုန်သည်တို့တွင်ဝေ
 ၇ ကြလိမ့်မည်လော။ သူ၏အရေကိုမှိန်းနှင့်ဝင်သူ၏ခေါင်း
 ကိုငါးထိုးသောထုံနှင့်ဝင်အနှံ့အပြားထိုးဖောက်နိုင်သ
 ၈ လော။ သုအပေါ်မှာလက်တင်ရုံမျှသာပြုပါ။ သူကိုတိုက်
 ၉ မည်အကြံကိုနောက်တဖန်မအောင်းမေ့ရ။ တိုက်သော
 သူသည်နိုင်မည်ဟုအချည်းနှီးထင်၏။ မြင်ကာမျှနှင့်စိတ်
 ၁၀ မပျက်သလော။ သူကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ အဘယ်သူမျှမရဲ
 ၁၁ ရင့်။ သို့ဖြစ်၍ငွေ့မှာအဘယ်သူရပ်နိုင်သနည်း။ ငါ
 သည်ကျေးဇူးတုံ့ပြုရမည်အကြောင်း။ အဘယ်သူသည်
 ငါ၌ကျေးဇူးပြုသနည်း။ မိလ်းကောင်းကင်အောက်
 ၁၂ နှိမ့်ရှိသမျှတို့သည်ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်ကြ၏။

၁၂ လပ်သန်၏အင်္ဂါများ။ ခွန်အား။ တင့်တယ်သောတန်
 ၁၃ ဆာတို့ကိုငါသည်ဌာနာရီမထား။ သူ၏အဝတ်ကိုအဘယ်
 သူထွန်နိုင်သနည်း။ နှစ်ထပ်ရှိသောပါးရိုးကိုအဘယ်
 ၁၄ သူချည်းကပ်လိမ့်မည်နည်း။ သူ၏မျက်နှာတံခါးကို

အဘယ်သူဖွင့်လိမ့်မည်နည်း။ သူ၏သွားတန်းတို့သည်
 ၁၅ ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်ကြ၏။ လုံခြုံစွာတံဆိပ်ခတ်သကဲ့
 သို့တချပ်နှင့်တချပ်ပူးကပ်သောအကျေးများနှင့်ဝါကြွား
 ၁၆ တတ်၏။ လေမျှမဝင်နိုင်အောင်တချပ်နှင့်တချပ်ပူးကပ်
 ၁၇ လျက်ရှိကြ၏။ တချပ်နှင့်တချပ်မခွာနိုင်အောင်တခဲနက်
 ၁၈ ရှက်တင်လျက်ရှိကြ၏။ သူချောဆတ်သောအခါအလင်း
 တောက်တတ်၏။ သူမျက်စိသည်နံနက်မျက်တောင်ခတ်
 ၁၉ သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ပစပ်ထဲကမီးရှူးထွက်၍မီးပွားတို့
 ၂၀ လည်းလွင့်ကြ၏။ ကျက်ကျက်ဆူသောအိုးကင်းထဲက
 အိုးအငွေ့တက်သကဲ့သို့သူနှာခေါင်းထဲကအိုးအငွေ့
 ၂၁ တက်တတ်၏။ အသက်ရှူသောအခါမီးခဲတောက်၍
 ၂၂ ပစပ်ထဲကမီးလျှံထွက်တတ်၏။ လည်ပင်း၌တန်ခိုးနေ
 တတ်၏။ သုရှေ့မှာကြောက်လန့်ခြင်းသည်ကချန်တတ်၏။
 ၂၃ အသားအကြောတို့သည်တခဲနက်ဖြစ်၍မရှေ့နိုင်အောင်
 ၂၄ ခိုင်မာလျက်ရှိကြ၏။ နှစ်လုံးသည်ကျောက်ကဲ့သို့မာ
 ၂၅ ၏။ အောက်ကြိတ်ဆုံကျောက်ကဲ့သို့မာ၏။ သူထသော
 အခါခွန်အားကြီးသောသူတို့သည်ကြောက်လန့်ကြ၏။
 ကြောက်လန့်အားကြီးသောကြောင့်အရူးကဲ့သို့ဖြစ်ကြ
 ၂၆ ၏။ သူကိုတိုက်လျှင်စားမခိုင်တတ်။ ထုံမြား။ သံချပ်မခိုင်
 ၂၇ တတ်။ သံကိုကောက်ရိုးကဲ့သို့ဝင်ကြေးဝါကိုသစ်ဆွေး
 ၂၈ ကဲ့သို့ဝင်မှတ်တတ်၏။ လေးနှင့်ပြစ်၍သူကိုမပြေးစေနိုင်။
 လောက်လွှဲနှင့်ပြစ်သောကျောက်ခဲတို့သည်သူ့အမှိုက်
 ၂၉ ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ခုတ်ကြိုးကိုဖွဲ့ကဲ့သို့မှတ်၍ထုံနှင့်ရွယ်
 ၃၀ သောအခါရယ်တတ်၏။ သုအောက်မှာထက်သောအိုး
 စောင်ချပ်များရှိ၏။ ရှုံ့ပေါ်မှာထွန်သွားများကိုဖြန့်တတ်
 ၃၁ ၏။ အိုးကင်းဆူသကဲ့သို့ပင်လယ်ကိုဆူစေတတ်၏။ သ
 ၃၂ မုဒ္ဒရာကိုဖရောင်းကျက်ကဲ့သို့ဖြစ်စေတတ်၏။ သုလွန်
 သွားသောလင်သည်ထွန်းတောက်သဖြင့်ပင်လယ်သည်
 ၃၃ ဆံပင်ဖြူရောင်ဆောင်တတ်၏။ မြေပေါ်မှာသူနှင့်ခိုင်း
 နိုင်သောတိရိစ္ဆာန်မရှိ။ ပကတိအားဖြင့်ကြောက်တတ်
 ၃၄ သောသဘောနှင့်ကင်းလွတ်၏။ ကြိုးမြင့်သောအရာရှိ
 သမျှတို့ကိုမငဲ့မဲ့မြင်ပြုတတ်၏။ မာနထောင်ထားသော
 သူအပေါင်းတို့အပေါ်၌မင်းဖြစ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁ ယောဘသည်ထာဝရဘုရားအားပြန်လျှောက်သည်
 ၂ ကား။ ကိုယ်တော်သည်အလုံးစုံတို့ကိုတော်နိုင်တော်မူ
 ကြောင်းကိုငင်အကြံအစည်တော်ကိုအဘယ်သူမျှမဆီး
 ၃ တားနိုင်ကြောင်းကိုငင်အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ပညာမရှိဘဲ
 အကြံအစည်တော်ကိုမိုက်စေသောသူကားအဘယ်သူ

နည်း။သို့ရာတွင်အကျွန်ုပ်သည်နားမလည်သောအရာတို့
 ကိုရင်ကိုယ်တိုင်မသိ။အံ့ကြော၍မကုန်နိုင်သောအရာ
 ၄ တို့ကိုရင်ပြောမိပါပြီ။နားထောင်တော်မူပါ။အကျွန်ုပ်
 ၅ သျှောက်ပါမည်။အကျွန်ုပ်မေးလျှောက်သောအရာတို့
 ၆ ကိုသွန်သင်တော်မူပါ။။ထိတင်းတော်ကိုအကျွန်ုပ်သည်
 ၇ နားနှင့်ကြားဘူးပါပြီ။ယခုမူကားကိုယ်တော်ကိုမျက်စိ
 ၈ နှင့်မြင်ရပါ၏။။ထိုကြောင့်အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်ကိုရှု
 ၉ ရာပါ၏။မြေမှုန့်နှင့်မီးဖိုပြာ၌ထိုင်၍နောင်တရပါ၏ဟု
 လျှောက်လေ၏။

၁ ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည်ယောဘအားမိန့်တော်မူ
 ပြီးမှတောမန်အမျိုးသားဇေလိဖတ်အားလည်းသင်နှင့်သင်
 ၏အဆွေခင်ပွန်းနှစ်ယောက်ကိုငါအမျက်ထွက်၏။
 အကြောင်းမူကား။ငကျွန်ယောဘသည်ငအကြောင်းအ
 ရာတို့ကိုဟုတ်မှန်စွာပြောသကဲ့သို့သင်တို့သည်မပြော။

၂ သို့ဖြစ်၍နွားထီးချွန်ကောင်နှင့်သိုးထီးချွန်ကောင်
 တို့ကိုယူပြီးလျှင်ငကျွန်ယောဘထံသို့သွား၍မိမိတို့အဖို့
 မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်ကြလေ။ငကျွန်ယောဘသည်သင်
 တို့အဖို့ဆုတောင်းရမည်။ သူ၏မျက်နှာကိုငါထောက်
 မည်။သို့မဟုတ်။ငကျွန်ယောဘသည်ငအကြောင်းအရာ
 တို့ကိုဟုတ်မှန်စွာပြောသကဲ့သို့သင်တို့သည်မပြောသော

၃ အပြစ်နှင့်အလျောက်ငါစီရင်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။။ထို
 သို့ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်းတောမန်
 အမျိုးသားဇေလိဖတ်။ရှုအာအမျိုးသားဗိလဒန်။နေမတ်
 အမျိုးသားဇောဇာတို့သည်သွား၍ပြုကြ၏။ထာဝရဘုရား
 သည်လည်းယောဘ၏မျက်နှာကိုထောက်တော်မူ၏။

၁၀ ယောဘသည်အဆွေခင်ပွန်းတို့အဖို့ဆုတောင်းပြီးမှ
 သူခံရသောဒုက္ခအကြောင်းကိုထာဝရဘုရားသည်ပယ်
 ရှင်း၍အရင်ထက်နှစ်ဆသောဥစ္စာကိုပေးတော်မူ၏။

၁၁ ၊ထိုအခါသူ၏ညီအစ်ကိုနှစ်မများ။အရင်သိက္ခာသော
 သူများအပေါင်းတို့သည်သူထံသို့လာ၍သူ၏အိမ်၌သူ
 နှင့်အတူစားသောက်ကြ၏။သူအပေါ်မှာထာဝရဘုရား
 ရောက်စေတော်မူသောဒုက္ခဆင်းရဲရှိသမျှကိုအောင်းမေ့
 ၍သူနှင့်အတူညည်းတွားခြင်းနှင့်နှစ်သိမ့်စေခြင်းကိုပြုကြ
 ၏။ထိုသူအပေါင်းတို့သည်လည်းငွေတပျားစီနှင့်ရွှေနား
 တောင်းတဖက်စီပေးကြ၏။

၁၂ ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည်ယောဘ၏ရှေ့ဖြစ်ဟန်
 ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူသည်ထက်။နောက်ဖြစ်ဟန်
 ကိုသာ၍ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်သူသည်သိုးတ
 သောင်းလေးထောင်။ကုလားအုတ်ချောက်ထောင်။နွား
 ၁၃ ဂှည်းတထောင်။မြွေတထောင်ကိုရတတ်၏။။သားချွန်
 ၁၄ ယောက်နှင့်သိုးသုံးယောက်ကိုလည်းရပြန်၏။။သိုးကြီး
 ကားယေမိမ။သိုးလပ်ကားကေဇိ။သိုးငယ်ကားကေ
 ၁၅ ရဟ်ပျတ်အမည်ရှိသတည်း။။တပြည်လုံး၌ယောဘ၏သိုး
 ကဲ့သို့လှသောမိမ္မတရံတယောက်မျှမရှိ။သူတို့၏အဖ
 သည်သူတို့မောင်များနှင့်အညီအမျှသူတို့အားအမွေဥစ္စာ
 ကိုဝေပေးလေ၏။

၁၆ ထိုနောက်။ယောဘသည်အနှစ်တရာလေးဆယ်
 အသက်ရှင်၍မိမိသား။မြေး။မြစ်တို့ကိုပင်မြင်ရပြီးမှ
 ၁၇ ၊အသက်ကြီးရင့်၍နေ့ရက်ကာလနှင့်ကြွယ်ဝသော်
 အနိစ္စရောက်လေ၏။

။ယောဘဝတ္ထုပြီး၏။

၁ မတရားသောသူတို့၏တိုက်တွန်းခြင်းသို့မလိုက်။လူ
 ၂ ဆိုးတို့၏လိမ်တွင်မရပ်မနေ။မတ်မဲ့မြင်ပြုသောသူတို့၏
 အစဉ်းအဝေး၌မထိုင်။ထာဝရဘုရား၏တရားတော်၌မေ့
 လျော်၍တရားတော်ကိုနေ့ညညီမပြတ်ဆင်ချင်အောင်း
 ၃ မေ့သောသူသည်မင်္ဂလာရှိ၏။။အကြောင်းမူကား။ထိုသူ
 သည်ဖြစ်နားမှာပိုက်လျက်မိမိအချိန်တန်မှအသီးကိုထီး

၍အရွက်မညှိုးနှစ်တတ်သောအပင်နှင့်တူ၏။ပြုလေသမျှ
 တို့၌အောင်ဆံ့သတည်း။

၄ မတရားသောသူတို့မူကားထိုကဲ့သို့မဟုတ်။လေ
 ၅ ထိုက်၍လွင့်သောဖွဲ့နှင့်ဟူကြ၏။။ထိုကြောင့်တရားဆိုး
 ဖြတ်တော်မူရာကာလ၌မတရားသောသူတို့သည်မတည်
 မနေရကြ။။ပြောင့်မတ်သောသူတို့၏အပေါင်းအသင်းထံ

၆ သို့လူဆိုးတို့သည်မဝင်ရကြ။။အကြောင်းမူကား။မြောင့်မတ်သောသူတို့၏လမ်းကိုထာဝရဘုရားသိကျပ်တော်မူ၏။မတရားသောသူတို့၏လမ်းသည်ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ရလိမ့်သတည်း။

၂ လူမျိုးတို့သည်အဘယ်ကြောင့်ရုန်းရင်းခတ်ပြုကြသနည်း။။လူတို့သည်အဘယ်ကြောင့်အချည်းနှီးကြစည်ကြသနည်း။။လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည်ထကြွ၍မူးမတ်အရာရှိတို့လည်းထာဝရဘုရားနှင့်ခရစ်တော်ကိုရန်ဘက်ပြုလျက်။သူတို့ချည်နှောင်ခြင်းကိုဖြည့်ကြကုန်အံ့။ချည်နှောင်သောကြိုးတို့ကိုပယ်ကြကုန်အံ့ဟုသင်းမ္ဘကြ၏။

၄ ကောင်းကင်ဘုံ၌ထိုင်တော်မူသောသူသည် ပြီးရယ်၍ထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကိုကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။။ထိုအခါအမျက်တော်ထွက်၍သူတို့ကိုမိန့်တော်မူမည်။ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်နှင့်သူတို့ကိုပူပန်စေတော်မူမည်။။ငါ၏ရှင်ဘုရင်ကိုသန့်ရှင်းသောဇီဝနိတောင်တော်ပေါ်မှာငိုက်ယိုတိုင်ဘိသိတ်ပေးပြီဟုမိန့်တော်မူမည်။

၇ ဗျာဒိတ်တော်အချက်ကိုငါပြန်ကြားပေအံ့။ ထာဝရဘုရားကသင်သည်သားဖြစ်၏။ ယနေ့ပင်သင့်ကိုငါပြစ်ဖွားစေပြီ။။ငိုတောင်းလော့။ လူအမျိုးမျိုးတို့ကိုသင်၏အခွေဥစ္စာတို့ငါပေးမည်။မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်ပိုင်ထိုက်သောအခွင့်ကိုလည်းငါပေးမည်။။သင်သည်သူတို့ကိုသံဃာတို့နှင့်အုပ်စိုး၍မြေအိုးကိုခွဲဖျက်သကဲ့သို့ခွဲဖျက်လိမ့်မည်ဟုငါအားမိန့်တော်မူပြီ။

၁၁ သို့ဖြစ်၍ရှင်ဘုရင်တို့။ပညာသတိရှိကြလော့။လောကီမင်းတို့။ဆုမွန်ခြင်းကိုခံကြလော့။။ကြောက်ရွံ့သောမိတ်နှင့်ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကိုထမိရွက်၍တုန်လှုပ်ခြင်းနှင့်ဝမ်းမြောက်ကြလော့။။သားတော်ကျိန်မကြလော့။သို့မဟုတ်လျှင်အမျက်တော်ထွက်၍သင်တို့သည်လမ်း၌ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။အမျက်တော်သည်ချက်ချင်းထွက်လိမ့်မည်။။သားတော်ကိုကိုးစားသောသူအပေါင်းတို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။

၃ ခါးမိမိသည်သားတော်အာရှုသို့ရှေ့ပြေးသောအခါဝပ်ဆိုသောဘာလံ။

၁ အိုထာဝရဘုရား။အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့သည်အလွန်ကိုးပွား၍အကျွန်ုပ်တဖက်၌ထသောသူတို့သည်များကြပါ၏။။သူသည်ဘုရားသခင်ကိုအဖို့ပြု၍ချမ်းသာမရဟုအကျွန်ုပ်ကိုရည်စောင်၍ပြောသောသူအများရှိကြပါ၏။။သို့သော်လည်းအိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်

အကျွန်ုပ်၏အကွယ်အကာဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏ဘုန်းလည်းဖြစ်တော်မူ၏။အကျွန်ုပ်၏ဥက္ကောင်းကို၍ကြွသောသူလည်းဖြစ်တော်မူ၏။

၄ ငါသည်ထာဝရဘုရားထံသို့အသံကိုထွင့်၍အော်ဟစ်သောအခါသန့်ရှင်းသောတောင်တော်ပေါ်မှာနားထောင်တော်မူ၏။။ထာဝရဘုရားသည်ငိုက်မစတော်မူသောကြောင့်ငါသည်အိပ်၍ပြော်ခြင်းအခွင့်နှင့်မိုးခြင်းအခွင့်ရှိ၏။။ငိုက်ရန်ဘက်ပြု၍ဝန်းရံသောသူအထောင်အသောင်းကိုငါမကြောက်ဘဲနေမည်။

၇ အိုထာဝရဘုရား။ထတော်မူပါ။အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်။အကျွန်ုပ်ကိုကယ်မတော်မူပါ။ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့၏ပါးရိုးကိုရိုက်၍မတရားသောသူတို့၏သွားကိုချိုးတော်မူ၏။။ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့်ချမ်းသာရပါ၏။ပေးတော်မူသောကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည်ကိုယ်တော်၏လူရအပေါ်သို့သက်ရောက်ပါစေသော။

၄ အကျွန်ုပ်ကိုမြောင့်မတ်စေတော်မူသောဘုရား။အကျွန်ုပ်ခေါ်သောအခါနားထောင်တော်မူပါ။အကျွန်ုပ်သည်ဆင်းရဲစည်တွင်ကိုယ်တော်သည်ချမ်းသာပေးတော်မူပါပြီ။ယခုလည်းသနား၍အကျွန်ုပ်၏ပဌနာစကားကိုနားထောင်တော်မူပါ။

၂ အချင်းလူသားတို့။အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးငါ၏ဘုန်းကိုရှုတ်ချကြမည်နည်း။အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးအနတ္တကိုနှစ်သက်၍ရသာကိုလိုက်ရှာကြမည်နည်း။။ထာဝရဘုရားသည်မိမိသန့်ရှင်းသူကိုရှေးထားတော်မူသည်ကိုသိမှတ်ကြလော့။ငါခေါ်၍လျှောက်သောအခါထာဝရဘုရားသည်နားထောင်တော်မူလိမ့်မည်။။ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်၍ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုရှောင်ကြလော့။အိပ်ရာပေါ်မှာကိုယ်မိတ်နှစ်လုံးနှင့်ဆွေးနွေးစည်းစား၍တိတ်ဆိတ်ခြင်းရှိကြလော့။။တရားသဖြင့်ယဇ်ပူဇော်၍ထာဝရဘုရားကိုကိုးစားကြလော့။

၆ ကောင်းမွန်သောအရာကိုငါတို့အားအဘယ်သူပြမည်နည်းဟုမေးတတ်သောသူအများရှိပါသည်ဖြစ်၍အိုထာဝရဘုရား။မျက်နှာတော်အလင်းကိုအကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာပေါ်ထွန်းစေတော်မူပါ။။သူတို့၌ဆံစပါး။စပျစ်ရည်ပေါများ၍သူတို့ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ထက်အကျွန်ုပ်ကိုသာ၍ဝမ်းမြောက်စေတော်မူ၏။။ညိပ်ဝပ်စွာအိပ်၍ပြောပါမည်။အကြောင်းမူကား။အကျွန်ုပ်သည်လုံ

မြို့စွာနေရသောအခွင့်ကိုကိုယ်တော်အရှင်ထာဝရဘုရား သာလျှင်အခွင့်ပေးတော်မူ၏။

- ၁ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်၏ စကားကိုနားထောင်တော်မူ၍ အကျွန်ုပ်မြည်တမ်းခြင်းကို ဆင်ချင်တော်မူပါ။
- ၂ အကျွန်ုပ်၏ ရှင်ဘုရင်။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရား။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို ဆုတောင်းသည့် ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သော အသံကိုနားထောင်တော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား။ နံနက်အခါ အကျွန်ုပ်စကားသံကို ကြားတော်မူရပါ၏။ နံနက်အခါ ကိုယ်တော်ကိုမျှက်မှောက်ပြု၍ မွှေလင့်ပါမည်။ ကိုယ်တော်သည် မတရားသော အမှုကို နှစ်သက်သော ဘုရားမဟုတ်။ ဆိုးသောသူကို လက်ခံတော်မမူ။ မိုက်သောသူသည် အတံတော်သို့ မဝင်ရ။ မတရားသဖြင့် ပြုသောသူ အပေါင်းတို့ကို မုန်းတော်မူ၏။ ခုနစ်ကား ပြောသောသူတို့ကို မျက်ဆီးတော်မူ၏။ လူအသက်ကို သတ်တတ်သောသူနှင့် ထွဉ်စားတတ်သောသူတို့ကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်မူကား များစွာသောကျေးဇူးတော်ကို ခံစားရသဖြင့် အိမ်တော်သို့ ရောက်၍ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့် သန့်ရှင်းသောစိတ်မှန်တော်တွင် ကိုးကွယ်ပါလိမ့်မည်။
- ၃ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို ဘုရားတော်လမ်းသို့ ပို့ဆောင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ လမ်းကို အကျွန်ုပ်ရှေ့မှ ဖြောင့်စေတော်မူပါ။ သူတို့၏ နှုတ်တွင် သစ္စာမရှိပါ။ သူတို့နှစ်လုံးသည် အတ္တန်ဆိုးပါ၏။ သူတို့၏ လည်ချောင်းသည် ဖွင့်ထားသောသင်းပြိုင်းတွင်း ဖြစ်ပါ၏။ သူတို့သည် ယျာနှင့်ချော့မော့တတ်ကြ၏။ အိုဘုရားသခင်။ သူတို့အပေါ်မှာ အပြစ်ရောက်စေတော်မူပါ။ မိမိတို့အကြံအစည်အား ဖြင့်လဲကြပါစေသော။ ကိုယ်တော်ကို ပုန်ကန်သောသူ ဖြစ်၍ ဖြစ်မှားသော အပြစ်များသောကြောင့် သူတို့ကို နှင်ထုတ်တော်မူပါ။
- ၄ ကိုယ်တော်ကို ကိုးစားသောသူတို့ မူကား ဝမ်းမြောက်ကြပါစေသော။ စောင့်ရှောက်တော်မူခြင်းကို ခံရ၍ ဝမ်းမြောက်သည့်နှင့် ကျေးကျော်ကြပါစေသော။ နာမတော်ကို ချစ်သောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကြောင့် ဝမ်းသာရွှင်လန်းခြင်းရှိကြပါစေသော။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည် ပြောမတ်သောသူကို ကောင်းကြီးပေး၍ ကျေးဇူးတော်အား ဖြင့်ကွယ်ကာ စောင့်မတော်မူလိမ့်သတည်း။

- ၁ အိုထာဝရဘုရား။ အမျက်တော်ထွက်၍ အကျွန်ုပ်ကို အပြစ်တင်တော်မမူပါနှင့်။ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ ဆုတောင်းမမူပါနှင့်။ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်သည် ခွန်အားနည်းထွပါ၏။ ကယ်မသနားတော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်အရိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြပါ၏။ ကျန်းမာပကတိရှိစေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်စိတ်ဝိညာဉ်သည် အတ္တန်တုန်လှုပ်ပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး နေတော်မူမည်နည်း။ အိုထာဝရဘုရား။ တဖန် ကြွလာ၍ အကျွန်ုပ်စိတ်ဝိညာဉ်ကို ကယ်ယူတော်မူပါ။ ကရုဏာတော်နှင့် အညီ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။ အကြောင်းမူကား။ သေလျက်နေစဉ် တွင် ကိုယ်တော်ကို အောင်းမေ့ခြင်းမရှိပါ။ မရဏာခိုင်ခံ့တွင် ကျေးဇူးတော်ကို အဘယ်သူမျှ မှီပါမည်နည်း။
- ၂ အကျွန်ုပ်သည် ညည်းတွား၍ ပင်ပန်းထွပါ၏။ အကျွန်ုပ်ခံတင် ကိုကိုယ်မျက်ရည်နှိမ့်တညည်းလုံးစေ၍ အိပ်ရာကို လည်းမွန်းစေပါ၏။ ဝမ်းနည်းခြင်းအား ဖြင့်မျက်စိပျက်၍ ရန်သူများကြောင့် ပြာဖို့လျက်ရှိပါ၏။
- ၃ မတရားသဖြင့် ပြုသောသူ အပေါင်းတို့။ ငတ်မှဖယ်သွားကြ။ ငါတို့ကျေးသံကို ထာဝရဘုရား ကြားတော်မူ၏။
- ၄ ငါတောင်းပန်ခြင်းကို ထာဝရဘုရား ကြားတော်မူ၏။ ငါပြုသော ပဋ္ဌနာစကားကို ထာဝရဘုရား နာယူတော်မူ၏။ ငရန်သူ အပေါင်းတို့သည် ရှက်ကြောက်၍ ဆုံးရှုံးခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ ချက်ချင်း ပြန်သွား၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။
- ၅ ဤမိသည့်ဗယ်မိန့်အမျိုးသား ကျွန်ုပ်ကား ကြောင့် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အသံမြှင့်ဆိုသောဆာလံ။
- ၁ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်။ ထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ခိုလှုံပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို ညည်းဆဲသောသူ အပေါင်းတို့၏ လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ယူ၍ ကယ်တင်တော်မူပါ။ သို့မဟုတ်။ နှုတ်ယူသောသူ မရှိစည်။ ရန်သူသည် ချင်သောသူအကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဝိညာဉ်ကို လူယူကိုက်ဖြတ်ပါလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်။ ထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုသို့ပြုသော် ငင် အကျွန်ုပ်လက်မှာ အဓမ္မအမှုရှိသော် ငင်။ အကျွန်ုပ်နှင့် သင့်တင့်သောသူ ကို အကျွန်ုပ်ပြစ်မှား၍ အကြောင်းမရှိဘဲ လျက်ရန်ပြုသောသူ ကို အကျွန်ုပ်ညည်းဆဲသော် ငင် ထိုသို့သော အပြစ်တရံ
- ၂ တခုရှိလျှင်။ ရန်သူသည် အကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဝိညာဉ်ကို လိုက်

၍ဒွိပါစေ။ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုမြေပေါ်မှာနင်း၍ အကျွန်ုပ်အသရေကိုမြေမှုန့်နှိမ့်ချပါစေ။

၆ အိုထာဝရဘုရား။ အမျက်တော်ထွက်၍တတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့ပြင်းထန်ခြင်းကိုဆီးတား၍အားထုတ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်အဖို့နိုးတော်မူပါ။ တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။ လူမျိုးတို့သည်စည်းဝေး၍ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံကြလျက်သူတို့အဖို့မြင့်ရာအရပ်သို့ပြန်ကြွတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည်လူမျိုးတို့ကိုတရားစီရင်တော်မူ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို၎င်း၊ ခုံလင်ခြင်းကို၎င်းထောက်၍အကျွန်ုပ်အမှုကိုစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။ မတရားသောသူတို့၏အမွေအမှုကိုဆုံးရှုံးစေ၍တရားသောသူတို့ကိုမြဲမြံစေတော်မူပါ။ တရားသဖြင့်ပြုတော်မူသောဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်နှစ်လုံးနှင့်ကျောက်ကပ်ကိုစစ်တော်မူတတ်ပါ၏။

၁၀ သဘောဖြောင့်သောသူတို့ကိုကယ်တင်တတ်သောဘုရားသခင်သည်ငါ၏အကွယ်အကာဖြစ်တော်မူ၏။

၁၁ | ဘုရားသခင်သည်တရားသဖြင့်စီရင်သောဘုရားဖြစ်၍မတရားသောသူကိုအစဉ်အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ ထိုသူသည်မပြောင်းလဲသျှင်ခေးတော်ကိုသွေးတော်မူ၏။

၁၂ လေးတော်ကိုတင်၍ရှုဟ်တော်မူ၏။ သေစေသောလက်နက်ကိုလည်းသူအဖို့ပြင်ဆင်၍မြှားတော်တို့ကိုလောင်စေတော်မူ၏။ ထိုသူသည်ဒုစရိုက်ဖွားသောဝေဒနာကိုခံရ၏။ မကောင်းသောအကြံအစည်ကိုပဋိသန္ဓေယူ၍စိတ်ပျက်ခြင်းကိုဖွားမြင်တတ်၏။ တွင်းကိုလည်းနက်စွာတူးသဖြင့်မိမိတူးသောတွင်းထဲသို့မိမိကျတတ်၏။ မိမိမကောင်းသောအကြံအစည်သည်မိမိခေါင်းပေါ်မှာပြန်ရောက်၍မိမိကြပ်မိသောအမှုသည်မိမိခေါင်းထိပ်ပေါ်မှာသက်ရောက်တတ်၏။ ငါမူကားထာဝရဘုရား၏ဘုရားသောအမှုတော်ကိုချီးမွမ်း၍အမြင့်ဆုံးသောထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုထောမနာသိချင်းဆိုပါမည်။

၀

၁ အိုအကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားရှင်။ ထာဝရဘုရား။ နာမတော်သည်မြေကြီးတပြင်လုံး၌အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ ဘုန်းအာနုဘော်တော်သည်ဗုဒ္ဓိကောင်းကင်ပေါ်မှာတည်လျက်ရှိပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့ကိုရည်စောင်၍ရန်သူကို၎င်းအညှိုးထားသောသူကို၎င်းတိတ်ဆိတ်စွာနေစေခြင်း၌နှိမ့်သူငယ်တို့၏နှုတ်ထဲမှအစွပ်သတ္တိကိုစီရင်တော်မူ၏။ လက်ညှိုးတော်အလုပ်တည်း

ဟူသောကိုယ်တော်၏ဗုဒ္ဓိကောင်းကင်ကို၎င်းပြင်ဆင်တော်မူသောလူနှင့်ကြွယ်များကို၎င်းအကျွန်ုပ်ဆင်ချင်သော်။ လူသည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ကိုယ်တော်သည်အောင်းမေ့တော်မူရသနည်း။ လူသားသည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူရသနည်း။ သူကိုကောင်းကင်တမန်တို့အောက်သို့အနည်းငယ်နှိမ့်တော်မူပြီ။ သူ၏ခေါင်းကိုဘုန်းအသရေနှင့်ပတ်ရစ်တော်မူပြီ။ ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရာများကိုအုပ်စိုးစေ၍သိုးနွားအစရှိသောမြေတိရိစ္ဆာန်၊ ဗုဒ္ဓိကောင်းကင်ငှက်၊ ပင်လယ်ငါးနှင့်ပင်လယ်ထိခွံသွားတတ်သောတိရိစ္ဆာန်မှစ၍ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုသူ၏ခြေအောက်၌ချထားတော်မူပြီ။ အိုအကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားရှင်။ ထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်၏နာမသည်မြေကြီးတပြင်လုံး၌အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူသတည်း။

၉

၁ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်သည်မိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းပါမည်။ အံ့ဖွယ်သောအမှုတော်ရှိသမျှတို့ကိုပြည့်စုံပါမည်။ ကိုယ်တော်ကိုအဓိပြု၍ဝံသာရွှင်လန်းပါမည်။ နာမတော်ကိုထောမနာသိချင်းဆိုပါမည်။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား။ အကြောင်းမူကား။ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့သည်ပြန်ဆုတ်၍လဲကြပါ၏။ ရှေ့တော်၌ပျက်စီးကြပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ဘက်မှာတရားဆုံးဖြတ်တော်မူပြီ။ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်၍ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်တော်မူပြီ။ တပါးအမျိုးသားတို့ကိုဆုမွတ်တော်မူပြီ။ ဆိုးသောသူတို့ကိုဖျက်ဆီး၍သူတို့နာမကိုကာလအစဉ်အဆက်ချေပျောက်တော်မူပြီ။ ရန်သူတို့သည်အကုန်အစင်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြပါပြီ။ မြို့တို့ကိုဖြိုဖျက်တော်မူ၍သူတို့အမှတ်မျှမရှိ။ ပျောက်ပါပြီ။ ထာဝရဘုရားမူကား။ ကာလအစဉ်အဆက်တည်တော်မူ၏။ တရားပလ္လင်တော်ကိုပြင်ဆင်၍၊ မြေကြီးသားတို့ကိုတရားသဖြင့်စီရင်တော်မူ၏။ လူမျိုးတို့အားဖြောင့်မတ်စွာသောစီရင်ခြင်းကိုပြုတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ညည်းဆဲခြင်းကိုခံရသောသူတို့၏ခိုယုံရာ။ ဘေးအန္တရာယ်ရောက်သည်ကာလခိုယုံရာဖြစ်တော်မူ၏။ နာမတော်ကိုသိသောသူတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုရုံကြဉ်ကြပါသိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်ကိုရှာသောသူတို့ကိုစွန့်ပြစ်တော်မမူတတ်ပါ။

၁၁

၁ ဖိအုန်မြို့မှာကျိန်းဝပ်တော်မူသောထာဝရဘုရားကိုထောမနာသိချင်းဆိုကြလော့။ အမှုတော်များကိုလူမျိုးတို့

၁၂ အားဟောပြောကြလော့။ လူအသက်သတ်ခြင်းအမှုကို စစ်တော်မူ၍ အသေခံရသောသူတို့ကို အောင်းမေ့တော်မူ၏။ နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့၏အော်ဟစ်ခြင်းအသံကိုမေ့လျော့တော်မမူတတ်ပါ။

၁၃ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်မသနားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုမုန်းသောသူတို့၏ညည်းဆဲခြင်းအမှုကိုကြည့်ရှု၍သေမင်းလက်မှအကျွန်ုပ်ကိုကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ သို့ဖြစ်၍ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်အပေါင်းကို

၁၄ ဖိအုန်မြှိုတံခါးဝမှအကျွန်ုပ်ပြညွှန်ပါမည်။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုအမှီပြု၍ဝမ်းမြောက်ပါမည်။

၁၅ တပါးအမျိုးသားတို့သည်ကိုယ်တူးသောတွင်းထဲသို့ ကိုယ်ကျကြ၏။ ကိုယ်၌ကံထားသောကျော့တွင်းထဲ

၁၆ မှာကိုယ်ခြေတို့သည်ကျော့မိကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူခြင်းအားဖြင့်ထင်ရှားတော်မူ၏။ မတရားသောသူသည်မိမိလုပ်သောအလုပ်ထဲမှာ

၁၇ ကျော့မိခြင်းကိုခံရ၏။ မတရားသောသူတို့နှင့်ဘုရားသခင်ကိုမေ့လျော့သောအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်မ

၁၈ ရဏာနိုင်ငံသို့နှင့်ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။ ငတ်မွတ်သောသူတို့ကိုအစည်မေ့လျော့တော်မမူ။ ဆင်းရဲသောသူတို့သည်မျှော်လင့်၍မရဘဲအစည်မနေရကြ။

၁၉ အိုထာဝရဘုရား။ ထတော်မူပါ။ လူမနိုင်ပါစေနှင့်။ တပါးအမျိုးသားတို့သည်ရှေ့တော်၌စစ်ကြောစီရင်ခြင်း

၂၀ ကိုခံရကြပါစေသော။ အိုထာဝရဘုရား။ သူတို့ကိုချောက်ဖွန်တော်မူပါ။ သို့ဖြစ်၍မိမိတို့သည်လူသက်သက်ဖြစ်သည်ကိုလူမျိုးတို့သည်သိကြပါလိမ့်မည်။

၁၁

၁ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်ကြောင့်ဝေးဝေးရပ်၍နေတော်မူသနည်း။ ဘေးအန္တရာယ်ရောက်သည်ကာလအဘယ်ကြောင့်ပုန်းကွယ်၍နေတော်မူသနည်း။ မတရားသောသူသည်မာနစိတ်ရှိ၍ဆင်းရဲသောသူကိုညည်းဆဲတတ်ပါ၏။ မိမိပြုသောပရိယာယ်

၂ အားဖြင့်ထိုသူကိုဖမ်းဆီးတတ်ပါ၏။ မတရားသောသူသည်မိမိစိတ်အလို၌ဝါကြွားတတ်ပါ၏။ လောဘကြီးသောသူသည်ထာဝရဘုရားကိုပယ်၍မထိမဲ့မြင်ပြုတတ်

၃ ပါ၏။ မတရားသောသူသည်မာနထောင်စွားသောကြောင့်မစည်းစားတတ်ပါ။ ဘုရားသခင်မရှိဟုအစည်အောင်းမေ့တတ်ပါ၏။ အစည်ခိုင်မာစွာကျင့်ကြံပြုမူ

၄ တတ်ပါ၏။ တရားစီရင်တော်မူချက်တို့သည်သူနှင့်ဝေးမြင့်သည်ဖြစ်၍ခပ်သိမ်းသောရန်သူတို့ကိုမထိမဲ့မြင်ပြု

၅ တတ်ပါ၏။ ငါသည်အစည်မရှေ့ရ။ ဆင်းရဲခြင်းသို့မရောက်ရဟုအောင်းမေ့တတ်ပါ၏။ သူ၏နှုတ်သည်ကျိန်ဆဲခြင်း။ ဟုညှစ်စားခြင်း။ ရုတ်ချခြင်းနှင့်ပြည့်ဝပါ၏။ လျှာအောက်မှာမကောင်းသောအကြံနှင့်မတရားသောအမှုရှိပါ၏။ ရွာအနားတွင်ပုန်းနေရာအရပ်မှာထိုင်၍အပြစ်မရှိသောသူကိုဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌သတ်တတ်ပါ၏။ ဆင်းရဲသောသူကိုချောင်းမြောင်းတတ်ပါ၏။ မြို့ထဲမှာနေသောချင်သောသူကိုကွယ်ရာအရပ်၌ပုန်း၍နေတတ်ပါ၏။ ဆင်းရဲသောသူကိုဖမ်းဆီးခြင်းငှါပုန်းကွယ်၍နေပါ၏။ ဆင်းရဲသောသူကိုကွန်ရှက်ထဲသို့ဆွဲ၍ဖမ်းဆီးတတ်ပါ၏။ ထိုသို့ညည်းဆဲ၌ပိတ်ခြင်းကိုခံရ၍ဆင်းရဲသောသူအပေါင်းတို့သည်သူ၏လက်သို့ကျရောက်တတ်ကြပါ၏။ ထိုသူကဘုရားသခင်သည်မေ့လျော့တော်မူ၏။ မျက်နှာကိုထွဲတော်မူ၏။ မြင်တော်မမူဟုအောင်းမေ့တတ်ပါ၏။

၆ တတ်ပါ၏။ ငါသည်အစည်မရှေ့ရ။ ဆင်းရဲခြင်းသို့မ

၇ ရောက်ရဟုအောင်းမေ့တတ်ပါ၏။ သူ၏နှုတ်သည်ကျိန်ဆဲခြင်း။ ဟုညှစ်စားခြင်း။ ရုတ်ချခြင်းနှင့်ပြည့်ဝပါ၏။ လျှာအောက်မှာမကောင်းသောအကြံနှင့်မတရားသော

၈ အမှုရှိပါ၏။ ရွာအနားတွင်ပုန်းနေရာအရပ်မှာထိုင်၍အပြစ်မရှိသောသူကိုဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌သတ်တတ်

၉ ပါ၏။ ဆင်းရဲသောသူကိုချောင်းမြောင်းတတ်ပါ၏။ မြို့ထဲမှာနေသောချင်သောသူကိုကွယ်ရာအရပ်၌ပုန်း၍နေတတ်ပါ၏။ ဆင်းရဲသောသူကိုဖမ်းဆီးခြင်းငှါပုန်းကွယ်၍နေပါ၏။ ဆင်းရဲသောသူကိုကွန်ရှက်ထဲသို့ဆွဲ၍ဖမ်းဆီး

၁၀ တတ်ပါ၏။ ထိုသို့ညည်းဆဲ၌ပိတ်ခြင်းကိုခံရ၍ဆင်းရဲသောသူအပေါင်းတို့သည်သူ၏လက်သို့ကျရောက်

၁၁ တတ်ကြပါ၏။ ထိုသူကဘုရားသခင်သည်မေ့လျော့တော်မူ၏။ မျက်နှာကိုထွဲတော်မူ၏။ မြင်တော်မမူဟုအောင်းမေ့တတ်ပါ၏။

၁၂ အိုထာဝရဘုရား။ ထတော်မူပါ။ အိုဘုရားသခင်။ လက်တော်ကိုချီတော်မူပါ။ နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့ကို

၁၃ မေ့လျော့တော်မမူပါနှင့်။ မတရားသောသူသည်ဘုရားသခင်ကိုအဘယ်ကြောင့်မထိမဲ့မြင်ပြုရပါအံ့နည်း။ ကိုယ်တော်သည်စစ်တော်မမူဟုအဘယ်ကြောင့်အောင်းမေ့ရ

၁၄ ပါအံ့နည်း။ သို့သော်လည်းကိုယ်တော်သည်မြင်တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား။ ပင်ပန်းစေခြင်းနှင့်နှောင့်ရှက်စေခြင်းကိုလက်ဝါးတော်၌မှတ်သားမည်ဟုကြည့်ရှုတော်မူတတ်ပါ၏။ ဆင်းရဲသောသူသည်ကိုယ်တော်၌ကိုယ်ကို

၁၅ အပ်တတ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်မိဘမရှိသောသူ၏ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။ မတရားသဖြင့်ပြု၍ဆိုးသောသူ၏လက်ရုံးကိုချိုးတော်မူပါ။ သူပြုသောအဓမ္မအမှုကိုအကုန်အစင်စစ်တော်မူပါ။

၁၆ ထာဝရဘုရားသည်ကာလအစည်အမြဲတည်သောရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၍တပါးအမျိုးသားတို့သည်နိုင်ငံတော်ထဲကကွယ်ပျောက်ကြပါလိမ့်မည်။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့၏

၁၇ တောင့်တခြင်းအသံကိုကြားတော်မူ၏။ သူတို့၏စိတ်နှစ်လုံးကိုတည်ကြည်စေတော်မူ၏။ ဆင်းရဲသားကိုသူ၏မြေမှတဖန်မနှင်ထုတ်မည်အကြောင်း။ မိဘမရှိသောသူနှင့်ညည်းဆဲခံရသောသူတို့ကိုတရားပေးခြင်းငှါနားတော်ကိုဖွင့်တော်မူ၏။

၁၈

၁၉

၂၀

၂၁

၂၂

၂၃

၂၄

၂၅

၂ ကိုမထင်မရှားပြစ်အံ့သောငှါလေးကိုတင်၍လေးညှိပေါ်
 ၃ မှာမြားကိုပြင်ကြ၏။အမှီတကဲတို့သည်ပျက်လျှင်ဖြောင့်
 မတ်သောသူသည်အဘယ်သို့ပြုနိုင်သနည်း။ ငဝိညာဉ်
 အားသင်သည်ငှက်ကဲ့သို့ကိုယ်နေရာတောင်ဖို့သို့ပြေး
 ၄ ချေဟုအဘယ်ကြောင့်ပြောကြသနည်း။ ထာဝရဘုရား
 ၅ သည်ငါ့ကိုအံ့ရာဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်သန့်
 ရှင်းသောဒိတ်မှန်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏
 ၆ ပလ္လင်တော်သည်ကောင်းကင်ပေါ်မှာတည်၏။ မျက်စိ
 ၇ တော်သည်ကြည့်ရှု၍မျက်ခပ်တော်သည်လူသားတို့ကို
 ၈ စစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ဖြောင့်မတ်သောသူ
 ကိုစုံစမ်းတော်မူ၏။ မတရားသောသူနှင့်လူယုယျက်ဆီးထို
 ၉ သောသူကိုငဝိညာဉ်တော်သည်မုန်းတော်မူ၏။ မတရား
 သောသူတို့အပေါ်မှာတောက်သောမီးခဲ။ ကန့်နှင့်ရော
 ၁၀ သောမီးသျှံပူလောင်သောမုန့်ဘိုင်းကိုသက်ရောက်စေ
 ၁၁ ၍သူတို့သောက်စရာဘို့စီရင်တော်မူမည်။ တရားသ
 ဖြင့်ပြုတော်မူသောထာဝရဘုရားသည်တရားသောအမှု
 ကိုနှစ်သက်၍သဘောဖြောင့်သောသူကိုမျက်နှာပြု
 တော်မူ၏။

၁၂

၁ အိုထာဝရဘုရား။ ကယ်တင်တော်မူပါ။ သူတော်
 ကောင်းမျိုးသည်ပြတ်၍သစ္စာရှိသောလူမျိုးသည်လူသား
 ၂ တို့တွင်ကွယ်ပျောက်ပါ၏။ အိမ်နီးချင်းတို့သည်တဦး
 ကိုတဦးမသိသုံး၍ချော့မော့သောနှုတ်ခမ်း။ နှစ်ခွသော
 ၃ စိတ်နှင့်ပြောတတ်ကြပါ၏။ ငါတို့သည်ကိုယ်လျှာအား
 ၄ ဖြင့်နိုင်မည်။ ကိုယ်နှုတ်ခမ်းသည်ကိုယ်အမှုကိုစောင့်
 ထိမ့်မည်။ ငါတို့၏သခင်ကားအဘယ်သူနည်း ဟုပြော
 ဆိုသောသူတို့၏ချော့မော့သောနှုတ်ခမ်းနှင့်ငါကြွား
 သောသျှာရှိသမျှတို့ကိုထာဝရဘုရားသည်ဖြတ်တော်မူ
 ၅ မည်။ ဆင်းရဲသောသူသည်ခံရသောညည်းဆဲခြင်း။
 ၆ ဝတ်မှုတ်သောသူ၏ငိုကျွေးခြင်းကြောင့်ယခုငါထမည်။
 ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရသောသူအားချမ်းသာပေးမည်ဟုထာဝရ
 ၇ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၈ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူချက်တို့သည်သန့်ရှင်း
 ခြင်းရှိ၍မြေနှင့်ကင်းစင်စေခြင်းငှါမျှက်ခွံချွန်ကြိတ်စစ်
 ၉ သောငွေကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်
 ၁၀ တော်သည်ထိုသူတို့ကိုဤလူမျိုးမှအစည်ကွယ်ကာ
 ၁၁ စောင့်မတော်မူမည်။ ဆိုးယုတ်သောသူတို့သည်ချီး
 မြှောက်ခြင်းသို့ရောက်သည်ကာလ။ မတရားသောသူ
 တို့သည်အရပ်ရပ်မှညှိလည်ရသောအခွင့်ရှိကြ၏။

၁၃

၁ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်ကိုအလျှင်းမမှတ်ဘဲ
 အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးစေ့လျော့တော်မူမည်နည်း။
 အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးမျက်နှာတော်ကိုကွယ်ထား
 ၂ တော်မူမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည်အစည်ဝမ်းနည်းလျက်
 အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးတွေးတောသောငါ့စိတ်ရှိရပါမည်
 နည်း။ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူသည်အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး
 ၃ အကျွန်ုပ်ကိုအုပ်စိုးရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်စကားကိုမျက်နှာပြု၍နား
 ထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်မျက်စိကိုလင်းစေတော်မူ
 ၄ ပါ။ သို့မဟုတ်လျှင်အသေအိပ်ပြင်ခြင်းသို့ရောက်ရပါ
 ၅ မည်။ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူကငါ့နိုင်ငံပြီဟုဆို၍အကျွန်ုပ်ကို
 ၆ နှောင့်ရှက်သောသူတို့သည်အကျွန်ုပ်လှုပ်ရှားသည်ကို
 ၇ ဝမ်းမြောက်ကြပါထိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်သည်ကရုဏာတော်
 ကိုရုံကြည်ပါ၏။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းအရာ၌နှစ်လုံး
 ၈ ရွှင်လန်းပါထိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်၌ကျေးဇူးပြုတော်မူသော
 ကြောင့်ထာဝရဘုရားကိုထောမနာသိချင်းဆိုပါမည်။

၁၄

၁ ဘုရားသခင်မရှိဟုမိန့်သောသူသည်ထင်တတ်၏။
 ထိုသို့သောသူတို့သည်ဆွေးမြေ့ယိုယွင်း၍စက်ဆုပ်
 ဖွယ်သောအမှုကိုပြုတတ်ကြ၏။ ကောင်းသောအမှုကို
 ၂ ပြုသောသူတယောက်မျှမရှိ။ နားလည်သောသူ။ ဘုရား
 သခင်ကိုရှာသောသူတင့်တယောက်ရှိသည်မရှိသည်ကို
 သိမြင်ခြင်းငှါထာဝရဘုရားသည်ကောင်းကင်ပေါ်ကလူ
 ၃ သားတို့ကိုခုံ၍ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ လူအပေါင်းတို့သည်
 လမ်လွဲကြပြီ။ ဘညီဘညွတ်ဘဦးဆွေးမြေ့ယိုယွင်းခြင်း
 ရှိကြ၏။ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူမရှိ။ တ
 ၄ ယောက်မျှမရှိ။
 ၅ မုန့်ကိုစားသကဲ့သို့ငါ၏လူတို့ကိုကိုက်စား၍ထာဝရ
 ဘုရားကိုပဌနာမပြုသောအခွေလူအပေါင်းတို့သည်မသိ
 ၆ ဘဲနေရကြသလော။ သို့ဖြစ်၍အလွန်ကြောက်လန့်ကြ
 ထိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ ဘုရားသခင်သည်ဖြောင့်
 ၇ မတ်သောလူမျိုးဘက်၌ရှိတော်မူ၏။ နှိပ်ချလျက်ရှိသော
 ၈ သူသည်ထာဝရဘုရားကိုခိုသောကြောင့်သင်တို့သည်
 ၉ သူ၏အကြံအစည်ကိုအရှက်ကွဲစေတတ်ကြ၏။ နှုသ
 ရေလအမျိုးကိုကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးတော်သည်မိ
 ၁၀ အုန်တောင်ပေါ်မှာပေါ်ထွန်းပါစေသော။ သိမ်းသွားခြင်း
 ကိုခံရသောလူမျိုးတော်ကိုတဖန်ထာဝရဘုရားသည်
 ဆောင်ခဲ့တော်မူသောအခါယာကုပ်သည်ဝမ်းမြောက်

ခြင်း။ အသရေလသည်လည်း ရှင်လန်း ခြင်းရှိလိမ့်မည်။

၁၅

၁ အိုထာဝရဘုရား။ တဲတော်၌ အဘယ်သူသည်တည်းရ ပါမည်နည်း။ သန့်ရှင်းသောတောင်တော်ပေါ်မှာ အဘယ်

၂ သူသည်နေရပါမည်နည်းဟူမူကား။ ဖြောင့်မတ်သော အကျင့်။ တရားသောအမှုကို ပြုကျင့်၍ သစ္စာစကားကို

၃ စိတ်နှစ်လုံးပါ လျက်ပြောထသော။ သူတပါး၏ အသ ရေကိုပျက်စေခြင်းငှါ ပြောဆိုခြင်း။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်

၄ သောသူ၏ အကျိုးကိုပြစ်မှားခြင်း။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်

၅ သောသူကိုလည်းကွဲခြင်းကိုရှောင်ထသော။ ဆိုးယုတ်

၆ သောသူကိုအယုတ်ဟူ၍ထင်မှတ်လျက် ထာဝရဘုရား အားကြောက်ရွံ့သောသူကိုမိမိသေထသော။ ကိုယ်အကျိုး

၇ ပျက်ရသော်လည်း ကိုယ်ကျိန်ဆိုသောသစ္စာဂုဏ်ကိုမ ဖျက်။ ကိုယ်ငွေကိုချေး၍အတိုးမယူ။ အပြစ်မရှိသော

၈ သူ၏တဖက်မှတ်စိုးကိုမခံဘဲကျင့်သောသူသည် ထုပ်

၉ ရှားခြင်းနှင့်အစည်အမြဲကင်းလွတ်လိမ့်သတည်း။

၁၆

၁ အကျွန်ုပ်ကိုစောင့်မတော်မူပါဘုရား။ ကိုယ်တော်ကို

၂ အကျွန်ုပ်ခိုယှံ့ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏သခင် ဖြစ်တော်မူသည်ဟုထာဝရဘုရားကိုအကျွန်ုပ်လျှောက်

၃ ဆိုပါပြီ။ ကျေးဇူးတော်မှတပါးအချားသောမင်္ဂလာသည်

၄ အကျွန်ုပ်၌မရှိပါ။ ပြည်တော်၌နေသောသန့်ရှင်းသူနှင့်

၅ ထူးဆန်းသောသူတို့ကိုသာနှစ်သက်ပါ၏။ အချားသော လမ်းသို့လိုက်ပြေးသောသူတို့သည် များစွာသောဆင်း

၆ ရဲဒုက္ခကိုခံရကြလိမ့်မည်။ ငါသည်သူတို့သွန်းလောင်း

၇ ရာပူဇော်သကာအသွေးကိုမဏ္ဍမဆက်လို။ သူတို့ဘုရား

၈ ၏နာမကိုမမြှောက်လို။ ထာဝရဘုရားသည်ငါအမွေခံရာ အဖို့။ ငါစားသောက်ရာအဖို့ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်

၉ သည်အကျွန်ုပ်အမွေအနှစ်ကိုစောင့်ရှောက်တော်မူ၏။

၁၀ ငါပိုင်လိုက်သောနယ်နိမိတ်သည်သာယာသောအရပ် တွင်ကျ၍ကောင်းမွန်သောအမွေကိုငါခံရပြီ။

၁၁ ငေါ့ပြုရတော်မူသောထာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီး ပေးမည်။ ညည့်အချိန်၌ပင်နှစ်လုံးသည်ငေါ့နှိုးဆော်

၁၂ တတ်၏။ ငါသည်ထာဝရဘုရားကိုအစည်မပြတ်မျက် မှောက်ပြု၏။ အကြောင်းမူကား။ ငလင်္ကာဘက်၌တည်

၁၃ ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ငါသည်ထုပ်ရှားခြင်းမရှိရ။ ထို

၁၄ ကြောင့်ငမိတ်နှစ်လုံးသည်သာယာခြင်း။ ငမိတ်သည် လည်းရှင်လန်းခြင်းရှိ၏။ ထိုမှတပါး။ ငအသားသည်မွှေ

၁၅ လင့်လျက်ကျိန်းဝပ်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ ကိုယ်

တော်သည်အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကိုမရဏာနိုင်ငံ၌ဖြစ်ထား တော်မူ။ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသောသူအားလည်းပုပ်

၁၁ စပ်ခြင်းကိုရှိစေတော်မူဘဲလျက်။ အသက်ရှင်ခြင်း လပ်ကိုပြည့်နှံတော်မူလိမ့်မည်။ အထံတော်၌စုံလင်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းအခွင့်နှင့်လင်္ကာတော်နားမှာအစဉ်အမြဲ ပျော်မွေ့ခြင်းအခွင့်ရှိပါ၏။

၁၇

၁ အိုထာဝရဘုရား။ တရားသောမင်္ဂလာနေ၍အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်ခြင်းကိုမှတ်တော်မူပါ။ မလွည့်စားတတ်သော

၂ နှုတ်နှင့်ဆုတောင်းသောပဌနာစကားကိုနားထောင်တော် မူပါ။ ကိုယ်တော်တိုင်အကျွန်ုပ်ကိုစီရင်၍ဖြောင့်မတ်

၃ သောအရာကိုထောက်ရှုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်နှစ်လုံး ကိုစစ်ဆေးတော်မူပါ။ ညည့်အခါအကျွန်ုပ်ကိုအကြည့်

၄ အရှုကြွလာတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုစစ်ကြောသောအခါ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှတွေ့တော်မမူရာ။ အကျွန်ုပ်အကြံအ

၅ စည်သည်အကျွန်ုပ်စကားနှင့်မချားမနားပါ။ လူပြုတတ် သောအမှုများမှာ။ ပျက်ဆီးတတ်သောသူ၏လမ်းတို့ကို

၆ နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့်အကျွန်ုပ်ရှောင်ပါပြီ။ လမ်း ခရီးတော်၌အကျွန်ုပ်သွားစည်တွင်ခြေမချော်စေခြင်းငှါ

၇ ထောက်မတော်မူပါ။ အိုဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်သည် နားထောင်တော်မူတတ်သောကြောင့်အကျွန်ုပ်သည် တောင်းလျှောက်ပါ၏။ နားတော်ကိုထည့်၍အကျွန်ုပ် စကားကိုနာယူတော်မူပါ။

၈ ကိုယ်တော်ကိုခိုယှံ့သောသူတို့ကိုသူပုန်တို့လက်မှ လင်္ကာတော်အားဖြင့်ကယ်နှုတ်တော်မူသောဘုရား။ ထူးဆန်းသောမေတ္တာကျေးဇူးတော်ကိုပြတော်မူပါ။

၉ အကျွန်ုပ်ကိုညည်းဆဲသောလူဆိုးတည်းဟူသော။ အကျွန်ုပ်ကိုပိုင်း၍သတ်လိုသောခန့်သူတို့လက်မှ အကျွန်ုပ်ကိုလွတ်စေခြင်းငှါမျက်ဆန်ကဲ့သို့အကျွန်ုပ်ကို စောင့်မတော်မူပါ။ အတောင်တော်အရိပ်ထဲမှာဖုံးအုပ်

၁၁ တော်မူပါ။ သူတို့သည်မိမိတို့ဆူဝခြင်းကိုကိုးစား၍

၁၂ ထောင်လွှားစေကားစွာပြောဆိုကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ သွားသောလမ်းကိုယခုဦးမိကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုမြေ

၁၃ ပေါ်မှာလှဲခြင်းငှါမျက်စိနှင့်ရွယ်ကြပါ၏။ ဖင်မိသောအ ကောင်ကိုစားချင်အားကြီးသောချင်သောကဲ့သို့ငင်ဆိတ်

၁၄ ကွယ်ရာအရပ်၌ချောင်း၍နေသောချင်သောပျိုကဲ့သို့ငင် ဖြစ်ကြပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ ထတော်မူပါ။ သူတို့ကို

၁၅ ဆီးတား၍လှဲချတော်မူပါ။ မတရားသောသူတို့လက်မှ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုခေးတော်ဖြင့်ကယ်လွှတ်တော်မူ

၁၄ ပါ။ အို ထာဝရဘုရား။ လောကီသားဖြစ်သောထိုသူတို့
လက်မှအကျွန်ုပ်အသက်ကိုလက်တော်ဖြင့်ကယ်လွှတ်
တော်မူပါ။ ထိုသူတို့သည်ယခုဘဝမှာမိမိတို့အဖို့ကိုခံရ
ကြပါ၏။ သူတို့အလိုကိုဘဏ္ဍာတော်နှင့်ပြည့်စုံစေတော်
မူ၏။ သူတို့သားသမီးတို့သည်လည်း ကြွယ်ဝ၍မြေးမြစ်စ
သည် တို့နှစ်မိမိတို့ဥစ္စာကိုချန်ထားကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်
မူကား ပြောင့်မတ်၍မျက်နှာတော်ကိုဖူးမြင်ရပါလိမ့်
မည်။ နိုးသောအခါပုံသဏ္ဌာန်တော်အားဖြင့်အကျွန်ုပ်အလို
ပြည့်စုံရပါလိမ့်မည်။

၁၈ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်ုပ်တို့သည် ရှေ့လူမင်းမှစ၍ရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှ
ကယ်လွှတ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရသောအခါထာဝရဘုရားရှေ့တော်
၌မြှောက်ဆိုသောသီချင်းစကားဟူမူကား။

၁ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်၏ခွန်အားဗလတည်းဟူ
၂ သော ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်ချစ်ပါ၏။ ထာဝရဘုရား
သည်ငါ၏ကျောက်။ ငါ၏မြို့ရိုး။ ငါ့ကိုကယ်လွှတ်သော
သခင်။ ငါ၏ဘုရား။ ငါ့ကိုးစားသောအစွမ်းသတ္တိ။ ငါ၏
အကွယ်အကာ။ ငါ့ကိုကယ်တင်သောဦးချို။ ငါ၏ရဲတိုက်
၃ ဖြစ်တော်မူ၏။ ချီးမွမ်းအပ်သောထာဝရဘုရားကိုငါ
တောင်းလျှောက်၍ရန်သူတို့လက်မှကယ်တင်ခြင်းသို့
၄ ရောက်၏။ သေခြင်းကြိုးတို့သည်ငါ့ကိုပိုင်းမိ၍ဖျက်ဆီး
၅ တတ်သောရေစီးခြင်းကြောင့်ငါကြောက်လန့်ရ၏။ မရ
ဏာနိုင်ငံ၏ကြိုးတို့သည်ပိုင်း၍သေမင်း၏ကျော့ကွင်း
၆ သည်ငါ့ကျော့မိလျက်ရှိ၏။ ထိုသို့ငါသည်ဆင်းရဲ
ညံ့ညည်သောအခါထာဝရဘုရားကိုခေါ်၍ငါ၏ဘုရား
သခင်ကိုအော်ဟစ်လေ၏။ ခေါ်သောအသံကိုခံယူသော
တော်ထဲမှာကြားတော်မူ၍အော်ဟစ်သောအသံသည်
နားတော်ထဲသို့ဝင်လေ၏။

၇ ထိုအခါအမျက်တော်ထွက်သောအားဖြင့်မြေကြီး
တုန်လှုပ်၍တောင်အမြစ်တို့သည်တရွေ့ရွေ့လျှော့စွာကြ
၈ ၏။ နှာခေါင်းတော်ထဲကမီးခိုးထွက်၍နှုတ်တော်ထဲကမီး
၉ လောင်သောအားဖြင့်မီးခဲတောက်လေ၏။ မိဗျားကောင်း
ကင်ကိုညွတ်သဖြင့်ဆင်းသက်တော်မူ၍ခြေဖဝါးတော်
၁၀ အောက်၌မှောင်မိုက်ဖြစ်လေ၏။ ခေရုခိမ်ကိုစီးလျက်ပျံ
တော်မူ၏။ လေ၏အတောင်တို့အပေါ်မှာလျင်စွာပျံတော်
၁၁ မူ၏။ မှောင်မိုက်ထဲမှာပုန်းကွယ်တော်မူ၍တခဲနက်
သောရေနှင့်ထူထပ်သောမိဗျားတပ်တို့သည်ကိုယ်တော်
၁၂ ကိုကာရံလျက်ရှိကြ၏။ ရှေ့တော်၌ရောင်ခြည်ကြောင့်
တိမ်ထပ်တို့သည်မိဗျားသီးနှင့်မီးခဲပါလျက်လွင့်ကြ၏။

၁၃ | ထာဝရဘုရားသည်လည်းကောင်းကင်ပေါ်မှာမိဗျား
ချန်း၍အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသည်အသံတော်ကိုလွှင့်
၁၄ တော်မူ၏။ လေးမြားတော်တို့ကိုပြစ်၍လျှပ်စစ်ပြက်စေ
သဖြင့်ရန်သူတို့ကိုအရပ်ရပ်သို့ခွဲ၍ရှုံးစေတော်မူ၏။

၁၅ ထိုအခါအိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်အပြစ်
တင်၍နှာခေါင်းတော်ထဲကအသက်ရှူတော်မူသောအား
ဖြင့်သမုဒ္ဒရာအောက်ပြင်နှင့်လောကတိုက်မြစ်တို့သည်

၁၆ ပွင့်လစ်ထင်ပေါ်လျက်ရှိကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်အ
ထက်အရပ်ကလက်တော်ကိုဆန့်၍တခဲနက်သောရေ

၁၇ ထဲကငါ့ဆယ်ယူတော်မူ၏။ ငါ့ကိုမုန်းသောသူတည်း
ဟူသောငါပြိုင်၍မနိုင်နိုင်အောင်ခွန်အားကြီးသောရန်

၁၈ သူတို့လက်မှငါ့ကိုကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ ဘေးဥပါတ်
ရောက်သောကာလ၌သူတို့သည်ဆီးတားသော်လည်း

၁၉ ထာဝရဘုရားသည်ငါ့ခိုခိုရဲရဲဖြစ်၍ ငါ့ကိုကျယ်ဝန်းရာ
အရပ်သို့ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ ငါ့နှုတ်သက်သော့ကြောင့်
ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။

၂၀ ငါပြောင့်မတ်ခြင်းရှိသည်အလျောက်ထာဝရဘုရား
သည်အကျိုးကိုပေး၍လက်စပ်ကြယ်ခြင်း၏အကျိုးကို

၂၁ စီရင်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ ငါသည်ထာဝရဘုရား
၏သပ်တော်သို့အစည်ထိုက်၏။ ငါ၏ဘုရားသခင်ထံမှ

၂၂ ပြစ်မှား၍မသွား။ စီရင်တော်မူချက်ရှိသမျှကိုငါသင်္ဃာတင်
၂၃ မှောက်ပြု၏။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကိုမပယ်။ ရှေ့တော်

၂၄ မှာပြောင့်မတ်၍ကိုယ်ဒုစရိုက်ကိုကြည်ရှောင်၏။ ထို
ကြောင့်ရှေ့တော်မှာထင်ရှားသောငါ၏ပြောင့်မတ်ခြင်း။

၂၅ လက်စပ်ကြယ်ခြင်းရှိသည့်အလျောက်ထာဝရဘုရား
သည်ငါ့အကျိုးကိုပေးတော်မူပြီ။ သနားတတ်သောသူ

၂၆ အားကိုယ်တော်သည်သနားခြင်းသဘောကိုငင်ဖြောင့်
မတ်သောသူအားပြောင့်မတ်ခြင်းသဘောကိုငင်သန့်ကျင်

၂၇ ရှင်းသောသူအားသန့်ရှင်းခြင်းသဘောကိုငင်ဆန့်ကျင်
သောသူအားဆန့်ကျင်သောသဘောကိုငင်ပြတော်မူ၏။

၂၈ | နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့ကိုကိုယ်တော်သည်ကယ်
တင်၍ထောင်လွှားသောမျက်နှာကိုမူကားရှုတ်ချတော်မူ

၂၉ ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏မီး
ခွက်ကိုထွန်း၍အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်သည်အကျွန်ုပ်
၏မှောင်မိုက်ကိုလင်းစေတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်
တော်ကိုအဓိပြု၍တပ်ကိုဖျက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရား

၃၀ သခင်ကိုအဓိပြုလျက်မြို့ရိုးကိုကျော်၍ဝင်ပါပြီ။

၃၁ ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူသောအမှုသည်စုံလင်၏။

ထာဝရဘုရား၏သစ္စာတော်သည် အစစ်ခံ၍တည်၏။ ခို
 ယုံသောသူအပေါင်းတို့၏အကွယ်အကာဖြစ်တော်မူ၏။

၃၁ ၊ ထာဝရဘုရားမှတစ်ပါးအဘယ်ဘုရားသခင်ရှိသနည်း။
 ငါတို့ဘုရားသခင်မှတစ်ပါးအဘယ်မည်သောကျောက်ရှိ

၃၂ သနည်း။ ၊ ထိုဘုရားသခင်သည် ငကိုခွန်အားခါးပန်းနှင့်
 ၃၃ စည်း၍ငါသွားရာလမ်းကိုဖြောင့်စေတော်မူ၏။ ၊ ငခြေကို
 သမင်ခြေကဲ့သို့လျင်မြန်စေ၍ငါ၏မြင့်ရာအရပ်ပေါ်မှာ

၃၄ ငကိုတင်ထားတော်မူ၏။ ၊ ငလက်ကိုစစ်မှု၌ လေ့ကျက်
 စေခြင်ငှါသွန်သင်တော်မူ၍ ကြေးဝါလေးကိုငလက်ရုံး
 နှင့် ငါတင်နိုင်၏။

၃၅ ကိုယ်တော်သည်ကယ်တင်တော်မူခြင်းခိုင်းလွှားကို
 အပ်၍လကျာတော်အားဖြင့်မစတော်မူ၏။ သည်းခံတော်
 မူခြင်းအားဖြင့်အကျွန်ုပ်သည်ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်

၃၆ ပါ၏။ ၊ အကျွန်ုပ်သွားသောလမ်းကိုရှင်းလင်း၍ခြေမချော်
 ၃၇ စေခြင်းငှါ ပြုတော်မူသော အားဖြင့် ၊ အကျွန်ုပ်သည်
 ရန်သူတို့ကိုထိုက်၍မှီသဖြင့်သူတို့ကိုမပယ်ရှင်းမှီတိုင်

၃၈ အောင်မပြန်ပါ။ ၊ သူတို့သည်အကျွန်ုပ်ခြေအောက်မှာ
 လဲလျက်ရှိ၍မထနိုင်အောင်အကျွန်ုပ်သည်နှိပ်နင်းပါ၏။

၃၉ ၊ အကြောင်းမူကား။ စစ်တိုက်စေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်
 သည်အကျွန်ုပ်ကိုခွန်အားခါးပန်းနှင့်စည်း၍အကျွန်ုပ်တ
 ဖက်၌ထသောသူတို့ကိုအကျွန်ုပ်အောက်မှာလွှဲတော်မူ၏။

၄၀ ၊ အကျွန်ုပ်ကိုရန်သူတို့၏လည်ပင်းကိုအကျွန်ုပ်
 ၄၁ ခွံအပ်၍ဖျက်ဆီးရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ ၊ သူတို့
 သည်အော်ဟစ်ကြသောအခါကယ်တင်သောသူမရှိ။

ထာဝရဘုရားကိုအော်ဟစ်သော်လည်း ထူးတော်မမူ။

၄၂ ၊ ထိုအခါအကျွန်ုပ်သည်သူတို့ကိုလေတိုက်သောမြေ
 မှုန်ကိုကဲ့သို့ညက်ညက်ချေပြီးမှလင်၌အမှိုက်ကိုကဲ့သို့
 သွန်ပြစ်လေ၏။

၄၃ လူရတို့သည်ဆိုင်ဖြိုင်တိုက်လံခြင်းမှအကျွန်ုပ်ကို
 ကယ်လွှတ်၍တပါးအမျိုးသားတို့၏အကဲအမှူးအရာ၌ခန့်
 ထားတော်မူသောအားဖြင့် အကျွန်ုပ်မသိဘူးသောလူရ

၄၄ သည်အကျွန်ုပ်ထံ၌ကျန်ခံပါ၏။ ၊ အကျွန်ုပ်စကားသံကို
 ကြားသည်ခဏချင်းတွင်နားထောင်ပါ၏။ တပါးအမျိုး

၄၅ သားတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုတောင်းပန်ကြပါ၏။ ၊ ညှိုးနွမ်း
 သည်ဖြစ်၍ ခိုယုံရာအရပ်ထဲကတုန်လှုပ်လျက်ထွက်
 ကြပါ၏။

၄၆ ထာဝရဘုရားသည်အသက်ရှင်တော်မူသည်ဖြစ်
 ၍ငါ၏ကျောက်၌မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်း။ ၊ ငကိုကယ်
 တင်တော်မူသောဘုရားသခင်၌ချီးမြှောက်ခြင်းရှိပါစေ

၄၇ သတည်း။ ၊ ငဘက်၌တရားသဖြင့်စီရင်၍လူရတို့ကို
 ငအောက်မှာနှိပ်ချသောသူကားဘုရားသခင်ပေတည်း။

၄၈ ၊ ရန်သူတို့လက်မှငကိုကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ ၊ အကျွန်ုပ်
 တဖက်၌ထသောသူတို့အပေါ်သို့ကိုယ်တော်သည်အ
 ကျွန်ုပ်ကိုမြှောက်တင်၍လူယူဖျက်ဆီးတတ်သောသူ

၄၉ ၏လက်မှကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ ၊ ထိုကြောင့်အိုထာဝရ
 ဘုရား။ အကျွန်ုပ်သည်တပါးအမျိုးသားတို့တွင်ကျေးဇူး
 တော်ကိုချီးမွမ်း၍နာမတော်ကိုထောမနာသိချင်းဆိုပါ

၅၀ မည်။ ၊ ဘုရားသခင်သည်မိမိခန့်ထားသောမင်းကြီးကို
 အထူးသဖြင့်ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ ၊ ဘိသိတ်တော်ကို
 ခံရသောခါဝိဒ်မှစ၍အမျိုးအနွယ်အား။ ကာလအစည်
 အဆက်ကရုဏာကျေးဇူးကိုပြုတော်မူ၏။

၁၉

၁ မိလိန်းကောင်းကင်သည်ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအသရေ
 တော်ကိုကြားပြော၍မိလိန်းမျက်နှာကျက်သည်လက်

၂ တော်နှင့်လုပ်သောအရာများကိုပြသ၏။ ၊ တနေ့ကိုတနေ့
 ၃ မြှက်ဆို၍တညည့်ကိုတညည့်သွန်သင်၏။ ၊ နှုတ်မြှက်
 ခြင်း။ စကားပြောခြင်းမရှိ။ သူတို့နှုတ်ထွက်သံကိုကြား

၄ ရသော်လည်း၊ သူတို့၏အသံသည်မြေတပြင်လုံး၌ပြား
 ၍သူတို့၏စကားသည်မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်ရောက်

၅ လေ၏။ ၊ မိလိန်းကောင်းကင်တွင်နေဗိတ်မှာနိကိုထား
 တော်မူသဖြင့်နေသည်အိပ်ခပ်ထဲကထွက်လာသော

မင်္ဂလာဆောင်လူလင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ခွန်အားကြီးသောသူ
 ကဲ့သို့မိမိသွားရာလမ်းသို့လိုက်ပြေးမည်ဟုဝမ်းမြောက်

၆ လျက် ၊ မိလိန်းကောင်းကင်တစွန်းမှထွက်လာ၍တစွန်း
 တိုင်အောင်လှည့်ပတ်သောအားဖြင့်သူ၏အမူအရှိန်မှ
 ကွယ်လွှတ်သောအရာတစုံတခုမျှမရှိ။

၇ ထာဝရဘုရား၏တရားတော်သည်စုံလင်သည်ဖြစ်
 ၍စိတ်ဝိညာဉ်ကိုပြုပြင်တတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏သက်

သေခံတော်မူချက်သည်ဟုတ်မှန်သည်ဖြစ်၍မထိမ္မာသော

၈ သူတို့ကိုထိမ္မာစေတတ်၏။ ၊ ထာဝရဘုရား၏နည်းဥပဒေ
 သတို့သည်ဖြောင့်မတ်သည်ဖြစ်၍စိတ်နှစ်လုံးကိုရှင်

လန်းစေတတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်သည်စင်

၉ ကြယ်သည်ဖြစ်၍မျက်စိကိုရှင်းလင်းစေတတ်၏။ ၊ ထာ
 ဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့ခြင်းသဘောသည်သန့်ရှင်း

သည်ဖြစ်၍ကာလအစည်အမြဲတည်၏။ ထာဝရဘုရား၏
 စီရင်တော်မူချက်တို့သည်သစ္စာတရားနှင့်ညီ၍တည်

၁၀ တညွတ်တည်းဖြောင့်မတ်ကြ၏။ ၊ ရွှေထက်မကာ။ များစွာ
 သောရွှေစင်ထက်နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်၍ပျားရည်ထက်မ

၁၁ က။ ယုဒသမ္မတကျမ်း။ တရားတော်အားဖြင့် ကိုယ်
 ၁၂ တော်၏ကျန့်သည် သတိရ၍ တရားစောင့်ခြင်းအကျိုး
 သည်ကြီးစွာပါ၏။

၁၂ မိမိမှားယွင်းခြင်းကို အဘယ်သူသည် နားလည်နိုင်
 သနည်း။ မထင်ရှားသော ဒုစရိုက်အပြစ်နှင့် အကျွန်ုပ်ကို

၁၃ ကင်းစင်စေ၍၊ ချစ်ခင်သော ဒုစရိုက်ကိုလည်း ကိုယ်တော်
 ၏ကျန့်သည် မပြုရမည်အကြောင်း။ ဆီးတားတော်မူပါ။
 ဒုစရိုက်အပြစ်သည် အကျွန်ုပ်ကို အစိုးမရပါစေနှင့်။ ထို

၁၄ သို့သော အားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် ပြောမတ်ခြင်းရှိ၍ ကြီး
 စွာသော ပြစ်မှု၊ ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ပါစေမည်။ အကျွန်ုပ်

၁၅ ပြောသောစကားနှင့် မိတ်နှစ်လုံး၏ အကြံအစည်သည်
 ရှေ့တော်၌ နှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်ပါစေသော။ အိုထာဝရ
 ဘုရား။ အကျွန်ုပ်၏ ကျောက်။ အကျွန်ုပ်ကို ရွေးနှုတ်တော်
 မူသော ဘုရား။

၂၀

၁ ဘေးအန္တရာယ်ရောက်သောကာလ၌ ထာဝရဘုရား
 သည် ကိုယ်တော်စကားကို နားထောင်၍ ယာကျပ်၏
 ဘုရားသခင်နာမတော်သည် ချီးမြှောက်တော်မူပါစေ

၂ သော။ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ထဲက ကူညီ၍ ဖိအုန်တောင်

၃ ပေါ်က ထောက်ပံ့တော်မူပါစေသော။ ကိုယ်တော်၏
 ပူဇော်သကာအလုံးစုံတို့ကို အောင်းမေ့၍ မီးရှို့သော ယဇ်

၄ ကိုလက်ခံတော်မူပါစေသော။ ကိုယ်တော်၏ မိတ်အလို
 ရှိသည်အစိုင်းပေးသနား၍ အကြံအစဉ်တော်ရှိသမျှတို့

၅ ကိုပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူပါစေသော။ ကိုယ်တော်
 ၏ကယ်တင်ခြင်းကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် ဝမ်းမြောက်
 ၍ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်၏ အခွင့်နှင့် အထံကို ထူကြ
 လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်ဆုတောင်းသ
 မှူအတိုင်း ကျေးဇူးပြုတော်မူပါစေသော။

၆ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ၍ ဘိသိတ်ခံသော သူ့အား
 ကယ်တင်တော်မူကြောင်းကို ငှက်လက်ျာတော်ကယ်တင်
 ခြင်းအစွမ်းနှင့် ထိုသူ၏ စကားကို သန့်ရှင်းသော ကောင်း
 ကင်ပေါ်မှာ နားထောင်တော်မူကြောင်းကို ငှက်ယခုငါ့ဘိ

၇ ၏။ အချို့သောသူတို့သည် ရထားကို ငှက်အချို့တို့သည်
 ခြင်းကို ငှက်ချီးမွမ်းတတ်ကြ၏။ ငါတို့မူကား ငါတို့ဘုရား
 သခင်တည်းဟူသော ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ချီးမွမ်း

၈ ကြသိမ့်မည်။ သူတို့သည် နှိမ့်ချ၍ လဲလျက်ရှိကြ၏။ ငါတို့
 မူကား ထ၍ မတ်တတ်နေကြ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ မင်း

၉ ကြီးကို ကယ်တင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ခေါ်သော အ
 ခါနားထောင်တော်မူပါ။

၂၁

၁ အိုထာဝရဘုရား။ မင်းကြီးသည် ကိုယ်တော်၏ အစွမ်း
 သတ္တိကြောင့် ဝမ်းမြောက်၍ ကယ်တင်တော်မူခြင်းအား

၂ ဖြင့် အတ္တန်ရှင်လန်းပါ၏။ သူ၏နှုတ်နှုတ် ဆုတောင်းသည့်
 ကိုညှင်းပယ်တော်မူ။ သူ၏မိတ်အလိုရှိသည့် အတိုင်း

၃ ပေးသနားတော်မူပြီ။ ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာတို့ကို
 အဦးပြု၍ ပေးတော်မူပြီ။ ရွှေစင်သရဖူကို သူ၏ခေါင်းပေါ်

၄ မှာတင်တော်မူပြီ။ သူသည် အသက်ကို ဆုတောင်း၍
 ကိုယ်တော်သည် အသက်မက။ ထာဝရအသက်ကို ပေး

၅ သနားတော်မူပြီ။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းအားဖြင့် သူ
 သည် ဘုန်းကြီး၍ လက်တော်မှ ရက် အသရေနှင့် တန်ခိုး

၆ အာနုဘော်ကို ခံရပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် သူကို ထာဝရ
 မင်္ဂလာအရာ၌ ခန့်ထား၍ မျက်နှာတော်အားဖြင့် အတ္တန်ဝမ်း

၇ မြှောက်စေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ မင်းကြီးသည်
 ထာဝရဘုရားကို ကိုးစား၍ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏

၈ ကရုဏာတော်ကြောင့် တည်ကြည်တတ်ပါ၏။

၉ ကိုယ်တော်၏ လက်သည် ရန်သူအပေါင်းတို့ကို တွေ့
 ၍ ကိုယ်တော်ကို မုန်းသောသူတို့ကို လက်ျာလက်တော်

၆ သည် တွေ့တော်မူမည်။ အမျက်တော်ထွက်သော ကာလ
 ၌ သူတို့ကို မီးဖိုကဲ့သို့ ဖြစ်စေတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရား

၁၀ သည် အမျက်တော်အားဖြင့် သူတို့ကို မျှော်တော်မူ၍ မီးသည်
 လည်း လောင်စားပါလိမ့်မည်။ သူတို့အမျိုးအနွယ်ကို

၁၁ မြေကြီးမှ ပယ်ရှင်း၍ သားစည်မြေးဆက်တို့ကို လူမျိုး
 ထဲက ဖျက်ဆီးတော်မူမည်။ အကြောင်းမူကား။ ကိုယ်

၁၂ တော်တဖက်၌ မကောင်းသော အကြံကို ကြံစည်၍ မ
 ကောင်းသော ပရိယာယ်ကို ပြုကြပါပြီ။ ထို့ရာတွင် အကြံ

၁၃ မသမြောက်ကြပါ။ ထို့ကြောင့် သူတို့မျက်နှာတဖက်၌
 လေးမြားတော်တို့ကို ရွယ်၍ သူတို့ကြောကို ထည့်စေ

၁၄ တော်မူမည်။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည် အစွမ်း
 တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းရှိတော်မူစေသ

၁၅ တည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည် တန်ခိုးတော်ကို ထောမနာသိ
 ချင်းဆိုကြပါမည်။

၂၂

၁ အကျွန်ုပ်ဘုရား။ အကျွန်ုပ်ဘုရား။ အဘယ်ကြောင့်
 အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပြစ်တော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်ကို မကယ်

၂ တင်ဘဲ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သော စကားကို နားမထောင်

၃ ဘဲ အဘယ်ကြောင့် အဝေးမှာ နေတော်မူသနည်း။ အ
 ကျွန်ုပ်ဘုရား။ နေ့အခါ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သော်လည်း

၄ ကိုယ်တော်သည် နားမထောင်ပါ။ ညည့်အခါ အော်ဟစ်

၃ သော်လည်းသက်သာခြင်းသို့မရောက်ပါ။ ကိုယ်တော်
မူကား။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ချီးမွမ်းရာခွဲကျိန်းဝပ်
၄ လျက်သန့်ရှင်းခြင်းရှိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ဘိုးဘေး
တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုကိုးစားကြပါ၏။ ကိုးစားကြသည့်
၅ တွင်ကိုယ်တော်သည်ကယ်တင်တော်မူ၏။ သူတို့သည်
ကိုယ်တော်ကိုအော်ဟစ်၍ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်
ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ကိုကိုးစား၍ရှက်ကြောက်ခြင်း
နှင့်ကင်းလွတ်ကြပါ၏။

၆ အကျွန်ုပ်မူကား။ လူမဟုတ်။ ငိုးကောင်မျှသာဖြစ်ပါ
၏။ လူများကဲ့ရဲ့ဝရာ။ လူရအရှက်ခွဲစရာသို့ဖြစ်ပါ၏။

၇ အကျွန်ုပ်ကိုမြင်သမျှသောသူတို့သည်သရော်ခြင်း။ နှုတ်
၈ ခံခြင်း။ ခေါင်းညှိတ်ခြင်းကိုပြုကြပါ၏။ သူသည်ထာ
ဝရဘုရားကိုကိုးစားပြီး။ သူကိုနှုတ်တော်မူပါလေစေ။ သူ
၉ အလိုတော်ရှိလျှင်ယခုပင်ကယ်တင်တော်မူပါလေစေ
ဟုဆိုကြပါ၏။ သို့သော်လည်းကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်
ကိုအမိဝမ်းထဲကဆွဲယူ၍ရှိသည်ကာလ၌စိုးရိမ်ခြင်း
၁၀ အကြောင်းကိုပယ်ရှင်းတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်သည်ဖွား
ကတည်းကပင်လက်တော်သို့ရောက်ပါ၏။ အမိဝမ်းထဲမှ
၁၁ စ၍ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ
ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်နှင့်ဝေးဝေးနေတော်မူပါနှင့်။ ဘေးအန္တ
၁၂ ရာယ်ရောက်လုနီးပါပြီ။ မစသောသူမရှိပါ။ နွားလား
ဥဿဘတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုဝိုင်း၍အေးကြီးသောဗာရှန်
၁၃ ဥဿဘတို့သည်ဝန်းရံလျက်နေကြပါ၏။ ကိုက်ဖြတ်
၁၄ ချစ်ဟောက်တတ်သောချင်သေ့ကဲ့သို့အကျွန်ုပ်ကိုပစ်
၁၅ ဟကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်ရေကဲ့သို့သွန်ခြင်းကိုခံရ၍
အရိုးဆစ်ရှိသမျှတို့သည်ပြုတ်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်နှစ်လုံး
သည်ဖရောင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍ရင်ထဲမှာအရည်ကြွလျက်ရှိ
၁၆ ပါ၏။ အကျွန်ုပ်ခွန်အားသည်အိုးချပ်ကဲ့သို့ခန်းချောက်
၁၇ ၍လျှာလည်းပါးရိုး၌ကပ်လျက်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို
၁၈ သေမြေတိုင်အောင်ချတော်မူပါပြီ။ ခွေးတို့သည်အ
ကျွန်ုပ်ကို နှိုင်းလျက်ရဝေးသောလူဆိုးတို့သည်ဝန်းရံ
လျက်နေ၍အကျွန်ုပ်၏လက်ခြေတို့ကိုထိုးဖောက်ကြပါ
၁၉ ပြီ။ ကိုယ်အရိုးရှိသမျှတို့ကိုအကျွန်ုပ်ရေတွက်နိုင်ပါ
၏။ သူတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုကြည့်မြင်၍အားရလျက်နေ
၂၀ ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်အဝတ်ကိုအချင်းချင်းဝေဖန်၍အကျွန်ုပ်
၂၁ အင်္ကျီကိုစာရေးဘဲပြုကြပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ အ
ကျွန်ုပ်နှင့်ဝေးဝေးနေတော်မူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ခွန်အား
ဗလ။ အကျွန်ုပ်ကိုမစခြင်းငှါအလျှင်အမြန်ကြွလာတော်မူ
၂၂ ပါ။ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုစားသောမှောင်အကျွန်ုပ်အချစ်

၂၃ ဆုံးကိုခွေးလက်မှောင်ကယ်လွှတ်တော်မူပါ။ ချင်သေ့ခံ
တွင်းမှအကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်၍ကြီး၍ထဲမှာအကျွန်ုပ်
၂၄ ခေါ်သောအသံကိုနားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်
သည်သိတင်းတော်ကိုညီအစ်ကိုတို့အားကြားပြောပါ
မည်။ ပရိသတ်အလယ်မှာကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းပါမည်။

၂၅ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောအချင်းတို့။ ချီး
မွမ်းခြင်းကိုပြုကြလေ့။ ယာကုပ်အမျိုးအပေါင်းတို့။
ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုဖော်ပြကြလေ့။ ဣသရေလအ
မျိုးအပေါင်းတို့။ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့ကြလေ့။

၂၆ အကြောင်းမူကား။ နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူ၏နှိမ့်ချသော
အဖြစ်ကိုမထိမ့်မြင်ပြုတော်မူသည့်မဟုတ်။ မျက်နှာတော်
ကိုမထွဲ့။ အော်ဟစ်သောအခါနားထောင်တော်မူပြီ။

၂၇ အကျွန်ုပ်သည်မဟာပရိသတ်အလယ်မှာကိုယ်တော်
ကိုချီးမွမ်း၍ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့ရှေ့
မှာသစ္စာဂုဏ်ထားသည့်အတိုင်းသစ္စာဝတ်ကိုဖြေပါမည်။

၂၈ နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့သည်ဝစ္စာစားရကြလိမ့်မည်။
ထာဝရဘုရားကိုရှာသောသူတို့သည်ချီးမွမ်းကြလိမ့်
မည်။ သင်တို့မိတ်နှစ်လုံးသည်အစည်အမြဲအားဖြည့်ရ
၂၉ လိမ့်မည်။ မြေကြီးစွန်းရှိသမျှတို့သည်ထိရ၍ထာဝရ
ဘုရားထံတော်သို့ပြောင်းလဲကြလိမ့်မည်။ လူအမျိုးအနွယ်
၃၀ အပေါင်းတို့သည်ရှေ့တော်၌ကိုးကွယ်ကြလိမ့်မည်။ အ
ကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်စိုးစံပိုင်တော်မူ၏။
၃၁ လူမျိုးတို့ကိုမင်းပြုတော်မူ၏။ မြေကြီးပေါ်မှာကြွယ်ဝ
သောသူအပေါင်းတို့သည်စား၍ကိုးကွယ်ကြလိမ့်မည်။
ကိုယ်အသက်ကိုမစောင့်နိုင်။ မြေမှုန့်သို့ဆင်းရဲသောသူ
အပေါင်းတို့သည်လည်းရှေ့တော်၌ညွတ်ပျင်ဝပ်တွားကြ
၃၂ လိမ့်မည်။ သူတို့အမျိုးအနွယ်သည်လည်းဝတ်တော်ကို
ပြုသဖြင့်လူအစည်အဆက်တို့သည်ထာဝရဘုရား၏သိ
၃၃ တင်းတော်ကိုကြားရကြလိမ့်မည်။ ဤသို့စီရင်တော်မူ
ပြီဟုသူတို့သည်ပေါ်လာ၍တရားသောအမှုတော်ကိုဖွား
သောလူမျိုးအားဖော်ပြရကြလိမ့်မည်။

၃၄ ထာဝရဘုရားသည်ငါ၏သိုးထိန်းဖြစ်တော်မူ၏။ ငါ
၃၅ သည်ဆင်းရဲမခံရ။ စိမ်းလန်းသောကျက်စားရာအရပ်
၃၆ ၌ငါ့အိပ်စေတော်မူ၏။ သာယာသောမြစ်နားသို့လပ်ပြ
၃၇ တော်မူ၏။ ငမိညည်ကိုအားဖြည့်၍နာမတော်အဖို့အ
၃၈ လိုငှါတရားလပ်ထဲ၌သွေးဆောင်တော်မူ၏။ အကယ်
၃၉ ၍သေမင်း၏အရိပ်လွှမ်းမိုးသောချိုင့်ထဲသို့ရှောက်သွား
ရသော်လည်းဘေးအန္တရာယ်ကိုမကြောက်ပါ။ အကြောင်း

မူကား။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့် အတူရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ထံတော်နှင့်တောင်ဝေးတော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုချစ်သာပေပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့ရှေ့မှာ အကျွန်ုပ်အဖို့စားပွဲကိုခင်းတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ခေါင်းကိုဆီနှင့်လိမ်းတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ခွက်ဖလားသည်လျှံလျက်ရှိပါ၏။ အကယ်စင်စစ်အကျွန်ုပ်သည်ကျေးဇူးနှင့်ကရုဏာကိုတသက်လုံးခံစား၍ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်မှာ အစည်အမြဲနေရပါလိမ့်မည်။

၂၄
 ၁ ထာဝရဘုရားသည်မြေကြီးနှင့်မြေကြီးတန်ဆာကို ၎င်းလောကဓာတ်နှင့်လောကသားတို့ကို ၎င်းပိုင်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ ထိုနေရာကိုသမုဒ္ဒရာပေါ်မှာ တည်၍ရေများပေါ်မှာမြဲမြံစေတော်မူပြီ။
 ၂ ထာဝရဘုရား၏တောင်တော်ပေါ်သို့အဘယ်သူသည် တက်ရမည်နည်း။ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ အဘယ်သူသည်ရပ်နေရမည်နည်းဟူမူကား။ သန့်ရှင်းသောလက်နှင့်ဖြူစင်သောနှလုံးရှိသောသူ။ မုသာကိုမမြီဝဲမဆည်းကပ်။ မမှန်သောကျိန်ဆိုခြင်းကိုမပြုသောသူသည်။ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်မှကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ၎င်းကယ်တင်တော်မူသောဘုရားသခင်၏လက်တော်မှ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ၎င်းခံရလိမ့်မည်။ ထိုသူသည် ထာဝရဘုရားကိုရှာသောအမျိုးမျိုးမျက်နှာတော်ကိုရှာသောယာကုပ်အမျိုးမျိုးဖြစ်သတည်း။
 ၃ အချင်းတံခါးတို့။ တံခါးမတ်ကိုကြွလှိုက်ကြ။ အချင်းထာဝရတံခါးတို့။ ကိုယ်ကိုကြွလှိုက်ကြ။ ဘုန်းကြီးသောရှင်ဘုရင်ဝင်တော်မူမည်။ ဘုန်းကြီးသောရှင်ဘုရင်ကားအဘယ်သူနည်း။ အစွမ်းတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောထာဝရဘုရား။ စစ်တိုက်ခြင်းငှါတန်ခိုးကြီးတော်မူသောထာဝရဘုရားပေတည်း။ အချင်းတံခါးတို့။ တံခါးမတ်ကိုကြွလှိုက်ကြ။ အချင်းထာဝရတံခါးတို့။ ကိုယ်ကိုကြွလှိုက်ကြ။ ဘုန်းကြီးသောရှင်ဘုရင်ဝင်တော်မူမည်။
 ၄ ဘုန်းကြီးသောရှင်ဘုရင်ကားအဘယ်သူနည်း။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားပေတည်း။ ထိုဘုရားသည်ဘုန်းကြီးသောရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူသတည်း။

၂၅
 ၁ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်တသလျက်နေပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်ခိုလှုံသည်ဖြစ်၍ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့မရောက်ပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုအောင်

၂ ချစ်အောင်ပွဲကိုမခံပါစေနှင့်။ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်ကိုမျှော်လင့်သောသူတို့သည်ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့မရောက်ရကြပါ။ အကြောင်းမရှိဘဲသစ္စာကိုဖျက်သောသူတို့သည်ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်ရကြပါလိမ့်မည်။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်၏လမ်းတို့ကိုအကျွန်ုပ်အားပြည့်စုံ၍ခရီးတော်တို့ကိုသွန်သင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏သမ္မာတရားကိုပြု၍အကျွန်ုပ်ကိုသွန်သင်တော်မူပါ။ အကြောင်းမူကား။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်သောဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကိုအစည်မျှော်လင့်လျက်နေပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ ဂြောဟ်လမ္ဘာစ၍ပြတော်မူသောကရုဏာနှင့်မေတ္တာသဘောကိုအောင်းမေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်အသက်အရွယ်ငယ်စည်။ ပြစ်မှားမိသောအပြစ်တို့ကိုအောင်းမေ့တော်မူပါနှင့်။ ကောင်းမြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ကရုဏာတော်ရှိသည့်အတိုင်းအကျွန်ုပ်ကိုအောင်းမေ့တော်မူပါ။ ထာဝရဘုရား။
 ၃ ထာဝရဘုရားသည်ကောင်းသောသဘော။ ဖြောင့်မတ်သောသဘောနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍အပြစ်ရှိသောသူတို့ကိုလပ်ပြတော်မူ၏။ နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့ကိုတရားလမ်း၌သွေးဆောင်တော်မူ၏။ နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့အားခရီးတော်တို့ကိုသွန်သင်တော်မူ၏။
 ၄ ထာဝရဘုရား၏လမ်းခရီးရှိသမျှတို့သည်ပဋိညုဉ်တရားတော်နှင့်သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကိုစောင့်ရှောက်သောသူတို့အားကရုဏာနှင့်သစ္စာဖြစ်ကြသတည်း။
 ၅ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်၌အပြစ်များထူသောကြောင့်နာမတော်ကိုထောက်၍ချစ်သာပေးတော်မူပါ။
 ၆ အကြင်သူသည်ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့တတ်၏။ ထိုသူအားနှစ်သက်ဖွယ်သောလမ်းကိုပြည့်စုံတော်မူမည်။ ထိုသူသည်ကိုယ်တိုင်ကောင်းမွန်စွာကျိန်းဝပ်၍သူ၏အမျိုးအနွယ်သည်လည်းပြည်တော်ကိုအစွေခံရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့သည်ကိုယ်တော်မြတ်နှင့်မိသယာယဖွဲ့ရသောအခွင့်နှင့်ပဋိညုဉ်တရားတော်ကိုသိရသောအခွင့်ရှိကြ၏။ အကျွန်ုပ်သည်ထာဝရဘုရားကိုအစည်မျှော်လင့်လျက်နေပါ၏။ အကြောင်းမူကား။ အကျွန်ုပ်၏ခြေကိုကျော့ကွင်းထဲကနှုတ်ယူတော်မူမည်။ အကျွန်ုပ်သည်တယောက်တည်းကျန်ကြွင်း၍နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရသောကြောင့်အကျွန်ုပ်ကိုမျက်နှာပြု၍ကယ်မသနားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်မိတ်နှစ်လုံးဆင်းရဲသည်ကိုချစ်သာပေး၍အမှုများထဲကကယ်

၁၈ နှုတ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ခွဲခြားနှင့် ပူပန်ခြင်းကို
 ၁၉ ကြည့်ရှု၍ အကျွန်ုပ်အပြစ်ရှိသမျှတို့ကို ထွတ်တော်မူပါ။
 ၂၀ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့သည်များပြားကြောင်းနှင့်အကျွန်ုပ်
 ကိုပြင်းစွာမုန်းထားကြောင်းကို ဆင်ချင်တော်မူပါ။
 ၂၁ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုစောင့်ရှောက်၍အကျွန်ုပ်ကိုကယ်
 တင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ကိုခိုယုံပါသည်
 ၂၂ ဖြစ်၍ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့မရောက်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်
 တော်ကိုမျှော်လင့်လျက်နေပါသည်ဖြစ်၍အပြစ်ကင်းခြင်း
 နှင့်သဘောပြောင့်ခြင်းသည်အကျွန်ုပ်ကိုစောင့်ရှောက်
 ၂၃ ပါစေသော။ အိုဘုရားသခင်။ ဣသရေလအမျိုးကိုခပ်
 သိမ်းသောဒုက္ခအထဲကရွေးနှုတ်တော်မူပါ။

၂၆
 ၁ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်သည်ပြောင့်မတ်ခြင်းလမ်
 သို့လိုက်သောကြောင့်အကျွန်ုပ်ဘက်၌တရားစီရင်တော်
 မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်ထာဝရဘုရားကိုခိုယုံ၍ရွှေ့လျော့
 ၂ ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ပါလိမ့်မည်။ အိုထာဝရဘုရား။
 အကျွန်ုပ်ကိုစစ်ဆေးစုံစမ်း၍နှစ်လုံးကျောက်ကပ်ကို
 ၃ ဆေးကြောတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်မေတ္တာကျေးဇူး
 တော်ကိုမျှက်မှောက်ပြု၍သစ္စာတရားတော်နှင့်အညီကျင့်
 ၄ ပါ၏။ လျှပ်ပေါ်သောလူတို့နှင့်အတူမထိုင်ပါ။ လျှို့ဝှက်
 ၅ သောလူထဲသို့မဝင်ပါ။ မတရားသောသူတို့၏စည်း
 ဝေးခြင်းကိုမုန်းပါ၏။ ဆိုးသွမ်းသောသူတို့နှင့်အတူမ
 ၆ ထိုင်ပါ။ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမြှောက်သောအသံနှင့်
 ၇ မြွက်ဆို၍အံ့ဩဖွယ်သောအမှုတော်အလုံးရံတို့ကို
 ကြားပြောခြင်းငှါအကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်လက်ကိုအပြစ်
 ကင်းခြင်းနှင့်ဆေး၍ယဇ်ပညာတော်ကိုဝန်းရံလျက်နေ
 ပါသည်။ ထာဝရဘုရား။
 ၈ အိုထာဝရဘုရား။ အိမ်တော်တည်ရာကို၎င်းအနီးတော်
 ထင်ရှားသောအရပ်ဌာနကို၎င်းအကျွန်ုပ်နှစ်သက်ပါ၏။
 ၉ ပြစ်မှားသောသူတို့နှင့်အတူအကျွန်ုပ်၏ပိညာဉ်ကို
 ပုင်လူအသက်ကိုသတ်သောသူတို့နှင့်အတူအကျွန်ုပ်
 ၁၀ အသက်ကို၎င်းချုပ်ထားတော်မမူပါနှင့်။ သူတို့လက်
 သည်မကောင်းသောအကြံအစည်၌ကျင့်လည်၍သူတို့
 ၁၁ လကျာလက်သည်လည်းတံဖိုးနှင့်ပြည့်ဝပါ၏။ အကျွန်ုပ်
 မူကားပြောင့်မတ်ခြင်းလမ်သို့လိုက်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို
 ၁၂ ရွေးနှုတ်၍ကယ်မသနားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်ညီ
 ညွတ်သောအရပ်၌နေရာကျ၍ပရိသတ်အလယ်မှာ
 ထာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီးပေးပါမည်။

၂၇
 ၁ ထာဝရဘုရားသည်ငါ၏အလင်း။ ငါ့ကိုကယ်တင်
 သောအရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါသည်အဘယ်သူကိုကြောက်
 ရအံ့နည်း။ ထာဝရဘုရားသည်ငါ၏အသက်ခိုယုံရာဖြစ်
 တော်မူ၏။ ငါသည်အဘယ်သူကိုကြောက်တန့်ရအံ့နည်း။
 ၂ ငါ့ကိုအညှိုးထားသောရန်သူလူဆိုးတို့သည်အသားကို
 ကိုက်စားမည်ဟုလာကြသောအခါခြေတိုက်မိ၍လဲကြ
 ၃ ၏။ ငါ့ဖက်၌တပ်ချကြသော်လည်းနှစ်လုံးမကြောက်
 တတ်။ စစ်ချီ၍လာကြသော်လည်းထိုအမှုတွင်ပင်တည်
 ကြည်သောစိတ်ရှိလိမ့်မည်။
 ၄ ထာဝရဘုရား၏တင့်တယ်ခြင်းအသရေတော်ကိုဖူး
 မြင်၍မိတ်မှာန်တော်၌မွေ့လျော်ခြင်းအလိုငှါထာဝရ
 ဘုရား၏အိမ်တော်မှာတသက်လုံးနေရမည်အကြောင်း
 ၅ ပြီ။ ထိုအခွင့်ကိုရှာရဦးမည်။ အကြောင်းမူကား။ ဘေး
 အန္တရာယ်ရောက်သည်ကာလ။ တဲတော်တွင်ငါ့ကိုကွယ်
 ကာတော်မူမည်။ မိတ်မှာန်တော်အတွင်းအရပ်၌ငါ့ကို
 ထားတော်မူမည်။ ကျောက်ပေါ်မှာလည်းငါ့ကိုတင်ထား
 ၆ တော်မူမည်။ ယခုပင်ပေတ်လည်၌ရှိသောရန်သူတို့၏
 အပေါ်သို့ငါ၏ဥက္ကောင်းကိုချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ထို
 ကြောင့်မိတ်မှာန်တော်မှာတံဖိုးမှုတ်ခြင်းနှင့်တကွယဇ်
 ပူဇော်ပါမည်။ သိချင်းဆိုပါမည်။ ထာဝရဘုရားကိုထော
 မနာသိချင်းဆိုပါမည်။
 ၇ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သောအသံကို
 နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုသနား၍ထူးတော်မူ
 ၈ ပါ။ ငါ၏မျက်နှာကိုရှာကြလော့ဟူသောအမိန့်တော်
 ကိုရှေ့တော်၌အကျွန်ုပ်သည်သတ်ပြုလျက်အိုထာဝရ
 ၉ ဘုရား။ ကိုယ်တော်၏မျက်နှာကိုရှာပါမည်။ အကျွန်ုပ်
 ကိုမျက်နှာလွှဲတော်မမူပါနှင့်။ အမျက်ထွက်၍ကိုယ်
 တော်၏ကျွန်ကိုပယ်တော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်
 တင်တော်မူသောဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကို
 ၁၀ မစတော်မူဘူးသည်ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်ပြစ်တော်မမူ
 ၁၁ ပါနှင့်။ ကိုယ်မိဘတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်သော်လည်း
 ၁၂ ထာဝရဘုရားသည်အကျွန်ုပ်ကိုချီယူတော်မူမည်။ အို
 ထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်၏လပ်ကိုအကျွန်ုပ်အားပြသ
 သွန်သင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့ကြောင့်မြောင့်
 ၁၃ သောလပ်ထဲ၌အကျွန်ုပ်ကိုပို့ဆောင်းတော်မူပါ။ မမှန်
 သောသက်သေကိုခံသောသူတို့နှင့်ညှည်းဆဲခြင်းငှါပြင်း
 စွာအသက်ရှူသောသူတို့သည်အကျွန်ုပ်တဖက်၌ထကြ

သည့်ဖြစ်၍ရန်သူတို့အလိုသို့အကျွန်ုပ်ကိုအပ်နှံတော်မမူ
 ၁၃ ပါနှင့်။။အကယ်စင်စစ်အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာ
 ၁၄ တွင်ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကိုငါတွေ့မြင်မည်
 ၁၅ ဟုရုံမှတ်စွဲလင်ခြင်းရှိ၏။။ထာဝရဘုရားကိုမျှော်လင့်
 လော့။အားယူ၍ရဲရင့်သောမိတ်နှစ်လုံးရှိလော့။ထာဝရ
 ဘုရားကိုမျှော်လင့်လျက်နေလော့။

၂၀
 ၁ အကျွန်ုပ်၏ကျောက်ဖြစ်တော်မူသောထာဝရဘုရား။
 ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ပါ၏။မထူးဘဲနေ
 တော်မမူပါနှင့်။မထူးဘဲနေတော်မူလျှင်အကျွန်ုပ်သည်
 သင်းပြိုင်းတွင်းထဲသို့ဆင်းသောသူကဲ့သို့ဖြစ်ရပါမည်။
 ၂ |အကျွန်ုပ်သည်သန့်ရှင်းသောဗျာဒိတ်ဌာနတော်သို့လက်
 ကိုချီ၍ကိုယ်တော်ကိုအော်ဟစ်သောအခါအကျွန်ုပ်
 တောင်းလျှောက်သောအသံကိုနားထောင်တော်မူပါ။
 ၃ |အိမ်နီးချင်း၏အကျိုးကိုပျက်ဆီးလိုသောမိတ်နှစ်လုံးရှိ
 သည်နှင့်လောကဝတ်စကားကိုပြောတတ်သောသူတည်း
 ဟူသောဆိုးယုတ်သောအမှု။မတရားသောအမှုကိုပြု
 တတ်သောသူတို့နှင့်အတူအကျွန်ုပ်ကိုသွေးဆောင်တော်
 ၄ မမူပါနှင့်။။သူတို့ကျင့်သောအကျင့်လေ့ဆိုးယုတ်သည်
 နှင့်အညီအကျိုးအပြစ်ကိုဆပ်ပေးတော်မူပါ။သူတို့ပြုမူ
 သည့်အတိုင်းဆပ်ပေး၍အပြစ်နှင့်အလျောက်မိရင်တော်
 ၅ မူပါ။။သူတို့သည်ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကိုငင်လက်
 တော်နှင့်ပြုပြင်တော်မူရာကိုငင်မမှတ်ကြသောကြောင့်
 တည်ဆောက်တော်မမူ။ဖြိုဖျက်တော်မူမည်။

၆ ထာဝရဘုရားသည်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။
 ၇ |ငါတောင်းလျှောက်သောအသံကိုနားထောင်တော်မူ
 ပြီ။ထာဝရဘုရားသည်ငါ၏ခွန်အားဗလ။ငါ၏အကွယ်
 အကာဖြစ်တော်မူ၏။ငန့်စလုံးသည်ထိုဘုရားကိုကိုးစား
 ၍ကိုစောင့်မတော်မူသောကြောင့်ငန့်စလုံးသည်ရှင်
 လန်းလျက်ရှိ၏။သိချင်းဆိုလျက်ဂုဏ်တော်ကိုငါမျိုးမွှမ်း
 ၈ မည်။။ထာဝရဘုရားသည်မိမိလူ၏ခွန်အားဗလဖြစ်
 တော်မူ၏။အထံတော်၌ဘိသိတ်ခံသောသူ၏ကယ်တင်
 ၉ ခြင်းအကြောင်းကိုခိုင်ခံ့မြဲမြဲစေတော်မူ၏။။ကိုယ်တော်
 ၏လူရကိုကယ်တင်၍အစွေတော်ကိုကောင်းကြီး
 မင်္ဂလာပေးတော်မူပါ။။သူတို့ကိုအုပ်ထိန်း၍ထာဝရမျိုး
 မြှောက်ခြင်းရှိစေတော်မူပါ။

၂၉
 ၁ အိုဘုရားသခင်သားတို့။ထာဝရဘုရားသည်ဘုန်းတန်
 ၂ ခိုးကြီးတော်မူသည်ဟုဝန်ခံကြလော့။။ထာဝရဘုရား၏

နာမတော်သည်ဘုန်းကြီးတော်မူသည်ဟုဝန်ခံလျက်သန့်
 ရှင်းသောတန်ဆာကိုဆင်၍ထာဝရဘုရားကိုကိုးကွယ်
 ၃ ကြလော့။။ထာဝရဘုရား၏အသံတော်သည်သမုဒ္ဒရာပေါ်
 မှာရှိတော်မူ၏။ဘုန်းကြီးတော်မူသောဘုရားသခင်သည်
 မိလိန်းချွန်းတော်မူ၏။ထာဝရဘုရားသည်များစွာသောရေ
 ၄ ပေါ်မှာရှိတော်မူ၏။။ထာဝရဘုရား၏အသံတော်သည်
 တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ထာဝရဘုရား၏။အသံတော်
 ၅ သည်ဘုန်းအာနုဘော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။။ထာဝရဘုရား
 ၏အသံတော်သည်အာရဇ်ပင်တို့ကိုချိုးတော်မူ၏။အ
 ကယ်စင်စစ်ထာဝရဘုရားသည်လေဗနန်အာရဇ်တော
 ၆ ကိုချိုးတော်မူ၏။။တောကိုနွားသငယ်ကဲ့သို့ငင်လေဗနန်
 တောနှင့်မိရန်တောကိုကြွသငယ်ကဲ့သို့ငင်ချန်စေတော်
 ၇ မူ၏။။ထာဝရဘုရား၏အသံတော်သည်မီးလျှံကိုခွဲတော်
 ၈ မူ၏။။ထာဝရဘုရား၏အသံတော်သည်တောကိုချောက်
 ချားတော်မူ၏။။ထာဝရဘုရားသည်ကာဒေရှတောကို
 ၉ ချောက်ချားတော်မူ၏။။ထာဝရဘုရား၏အသံတော်သည်
 သမင်ဒရယ်မတို့ကိုမွေးဖွားစေတော်မူ၏။။တောတန်
 ဆာတို့ကိုလည်းပယ်ရှင်းတော်မူ၏။မိတ်မှန်တော်၌ခပ်
 ၁၀ သိမ်းသောသူတို့သည်ဘုန်းတော်ကိုဖော်ပြကြစေ။။ထာ
 ဝရဘုရားသည်မိလိန်းသက်မုတိုင်းပေါ်မှာထိုင်တော်မူ၏။
 အကယ်စင်စစ်ထာဝရဘုရားသည်အစဉ်အမြဲရှင်ဘုရင်
 ၁၁ အရာနှင့်ထိုင်တော်မူ၏။။ထာဝရဘုရားသည်မိမိလူရကို
 ခိုင်ခံ့စေတော်မူမည်။။ထာဝရဘုရားသည်မိမိလူရအား
 ညီမိသက်ခြင်းကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုပေးတော်မူမည်။

၃၀
 ၁ မိမိသည်အိမ်တော်ကိုသန့်ရှင်းစေအခါအသံညီ၍ဆိုသောဆာသံ။
 ၂ အိုထာဝရဘုရား။ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်မျိုးမွှမ်းပါ
 မည်။အကျွန်ုပ်ကိုဆယ်နှုတ်တော်မူ၏။ရန်သူတို့သည်အ
 ကျွန်ုပ်အကြောင်းကြောင့်ဝမ်းမြောက်ရသောအခွင့်ကို
 ၂ ပေးတော်မမူ။။အိုအကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား။
 အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ကိုအော်ဟစ်၍ကိုယ်တော်သည်
 ၃ ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။။အိုထာဝရဘုရား။ကိုယ်တော်
 သည်အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကိုမရဏာနိုင်ငံထဲကနှုတ်ယူ
 တော်မူပြီ။သင်းပြိုင်းတွင်းထဲသို့မဆင်းစေဘဲအကျွန်ုပ်
 ၄ ကိုအသက်ချမ်းသာပေးတော်မူပြီ။။ထာဝရဘုရား၏
 သန့်ရှင်းသူတို့။ထာဝရဘုရားကိုထောမနာသိချင်းဆို
 ကြလော့။။သန့်ရှင်းသောနာမတော်ကိုမျိုးမွှမ်းကြလော့။
 ၅ |အမျှက်တော်သည်ခဏထွက်၏။ကျေးဇူးတော်မူကား
 တသက်လုံးတည်၏။ညဦးယံ၌ငိုကျွေးခြင်းသည်ဏာ၍

တဉ်းခို၏။နံနက်ယံ၌ကားသိချင်းဆိုရသောအခွင့်ရှိ၏။
 ၆ ငါသည်ထုပ်ရှားခြင်းနှင့်အစည်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်
 ၇ ဟုကောင်းစားစည်အခါအကျွန်ုပ်အောင်းမေ့ပါ၏။အို
 ထာဝရဘုရား။ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်သာအကျွန်ုပ်၏
 တောင်သည်ခိုင်ခံ့မြဲမြဲပါ၏။မျက်နှာလွှဲတော်မူသော
 ၈ အခါဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ပါ၏။အိုထာဝရဘုရား။
 | အကျွန်ုပ်သည်အသက်ဆုံး၍သင်းပြိုင်းတွင်းထဲသို့ဆင်း
 ၉ လျှင်အဘယ်အကျိုးရှိပါအံ့နည်း။မြေမှုန့်သည်ကိုယ်
 တော်ကိုချိုးခွဲပါမည်လော။သစ္စာတော်ကိုဖော်ပြပါမည်
 လော။အိုထာဝရဘုရား။နားထောင်၍ကယ်မသနားတော်
 မူပါ။အိုထာဝရဘုရား။အကျွန်ုပ်ကိုစောင့်မတော်မူပါ
 ဟုကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်အော်ဟစ်၍ထာဝရဘုရား
 ၁၀ ကိုတောင်းလျှောက်ပါ၏။ထိုအခါအကျွန်ုပ်ညည်းတွား
 မြည်တမ်းခြင်းကိုကန့်ခြင်းဖြစ်စေတော်မူ၏။အကျွန်ုပ်
 ဝတ်သောလျှော်တေအဝတ်ကိုချွတ်၍ဝပ်မြောက်ခြင်း
 ၁၁ ခါးပန်းနှင့်စည်းတော်မူ၏။သို့ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်
 သည်တိတ်ဆိတ်စွာမနေ။ကိုယ်တော်ကိုသိချင်းဆိုပါမည်။
 အိုအကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား။ကျေးဇူးတော်
 ကိုအစည်အမြဲချိုးခွဲပါမည်။

၃၁
 ၁ အိုထာဝရဘုရား။ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်ခိုယုံပါ၏။
 ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့်အစည်ကင်းလွတ်ပါစေသော။
 တရားတော်နှင့်အညီအကျွန်ုပ်ကိုကယ်နှုတ်တော်မူပါ။
 ၂ | အကျွန်ုပ်ဘက်သို့နားတော်ကိုယှဉ်၍အလျင်အမြန်
 ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၌ခိုင်ခံ့
 သောကျောက်။အကျွန်ုပ်လုံခြုံရာရဲတိုက်ဖြစ်တော်မူ
 ၃ ပါ။အကယ်စင်စစ်အကျွန်ုပ်၏ကျောက်။အကျွန်ုပ်၏
 ရဲတိုက်ကားကိုယ်တော်ပေတည်း။နာမတော်အဖို့အထို
 ၄ ဌါအကျွန်ုပ်ကိုလပ်ပြု၍သွန်သင်ပုံပြင်တော်မူပါ။ကိုယ်
 တော်သည်အကျွန်ုပ်ခိုယုံရာဖြစ်တော်မူ၏။ထိုကြောင့်အ
 ကျွန်ုပ်အဖို့ဝက်ထားသောကျော့ကွင်းထဲကအကျွန်ုပ်
 ၅ ကိုနှုတ်ယူတော်မူပါ။သစ္စာစောင့်တော်မူသောဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရား။ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုရွေး
 နှုတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကိုကိုယ်တော်
 ၆ လက်၌အပ်ပါ၏။ရသာအနတ္တကိုဆည်းကပ်သောသူ
 တို့ကိုအကျွန်ုပ်သည်မုန်း၍ထာဝရဘုရားကိုခိုယုံပါ၏။
 ၇ | ကရုဏာတော်ကြောင့်ဝမ်းသာရွှင်လန်းခြင်းရှိပါလိမ့်
 မည်။ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ဆင်းရဲခြင်းကိုကြဉ်ရှု၍
 အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်တွေသောအမှုကိုသိမှတ်တော်မူ၏။

၈ | အကျွန်ုပ်ကိုရန်သူလက်သို့မအပ်ဘဲကျယ်ဝန်းသော
 အရပ်၌နေရာချတော်မူ၏။
 ၉ အိုထာဝရဘုရား။အကျွန်ုပ်အမှုရောက်ပါပြီ။ထို
 ကြောင့်အကျွန်ုပ်ကိုသနားတော်မူပါ။ပူပန်ခြင်းအားဖြင့်
 အကျွန်ုပ်မျက်စိ။စိတ်နှစ်လုံး။ဝပ်တို့သည်ပျက်ကြပါပြီ။
 ၁၀ | အကျွန်ုပ်သည်ပူပန်ခြင်းရှိ၍အသက်ကာလကိုလွန်စေရ
 ပါ၏။နှစ်စဉ်အတိုင်းညည်းတွားလျက်နေရပါ၏။ကိုယ်
 အပြစ်ကြောင့်အကျွန်ုပ်အားလျော့၍ရန်သူများကြောင့်
 ၁၁ အရိုးတို့သည်ဆွေးမြေ့ကြပါ၏။အိမ်နီးချင်းတို့သည်
 အကျွန်ုပ်ကိုအထူးသဖြင့်ကဲ့ရဲ့ကြပါ၏။အကျွန်ုပ်ဝင်သော
 သူများတို့သည်လည်းကဲ့ရဲ့ကြပါ၏။အိမ်ပြင်မှာအကျွန်ုပ်ကို
 ၁၂ တွေ့မြင်သောသူတို့သည်ရှောင်၍ပြေးကြပါ၏။မအောင်း
 မေ့သောအသေကောင်ကဲ့သို့အကျွန်ုပ်ကိုမေ့လျော့ကြ
 ၁၃ ပါ၏။အိုချစ်ကဲ့သို့အကျွန်ုပ်ဖြစ်ပါ၏။လူများကဲ့ရဲ့ပြစ်
 တင်ခြင်းကိုကြားရပါ၏။ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌
 ကြောက်မက်ဖွယ်သောအကြောင်းရှိပါ၏။လူများတို့
 သည်အချင်းချင်းသင်းဖွဲ့လျက်အကျွန်ုပ်အသက်ကို
 သတ်မည်အကြောင်းကြံစည်ကြပါ၏။
 ၁၄ သို့သော်လည်းထာဝရဘုရား။ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်
 ကိုးစားပါ၏။ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်
 ၁၅ ဖြစ်တော်မူသည်ဟုအကျွန်ုပ်လျှောက်ဆိုပါ၏။အကျွန်ုပ်
 ၌ဖြစ်လေသမျှသောအမှုအရာတို့ကိုကိုယ်တော်စီရင်နိုင်
 တော်မူ၏။ရန်သူတို့နှင့်ညည်းဆဲတတ်သောသူတို့လက်
 ၁၆ မှအကျွန်ုပ်ကိုကယ်နှုတ်တော်မူပါ။မျက်နှာတော်၏အ
 လင်းကိုကိုယ်တော်၏ကျွန်အပေါ်၌ထွန်းလင်းစေတော်
 မူပါ။ကရုဏာတော်ကြောင့်အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်တော်
 ၁၇ မူပါ။အိုထာဝရဘုရား။အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ကိုဆု
 တောင်းပဋ္ဌနာပြုပါသည်ဖြစ်၍ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိပါ
 စေနှင့်။လူဆိုးတို့မူကား။အရှက်ကွဲလျက်မရဏာနိုင်ငံ၌
 ၁၈ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြပါစေသော။မာနထောင်လွှားခြင်း၊
 မာဏ်မဲ့မြင်ပြုခြင်းနှင့်တကွပြောင့်မတ်သောသူတို့လက်၌
 စော်ကားသောစကားကိုပြော၍မုသာ၌ကျင်လည်သော
 နှုတ်တို့သည်တိတ်ဆိတ်စွာနေကြပါစေသော။
 ၁၉ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့အဖို့ထိုသား
 တော်မူ၍လူသားတို့ရှေ့မှာကိုယ်တော်ကိုခိုယုံသောသူ
 တို့အဖို့ပြုပြင်တော်မူသောဆုကျေးဇူးတော်သည်အလွန်
 ၂၀ ကြီးထွားပါ၏။လူတို့ပြုတတ်သောပရိယာယ်နှင့်ကင်း
 လွတ်စေခြင်းငှါကျိန်းဝပ်တော်မူရာအတွင်းအရပ်၌ထုံ
 သူတို့ကိုဝှက်သားအော်မူ၏။ရန်တွေ့ခြင်းအသံကိုကွယ်

၂၁ ကာလျက်တံတော်တွင်သူတို့ကိုစောင့်မတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၌မဂ်လာဖြစ်စေသတည်း။ အကြောင်းမူကား။
 ၂၂ ခိုင်ခံ့သောမြို့၌အံ့ဖွယ်သောမေတ္တာကရုဏာတော်ကို အကျွန်ုပ်အားထင်ရှားပြတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်၏ဗျက်နှာကွယ်ရာ၌ဆုံးရှုံးပါပြီဟုအကျွန်ုပ်တုန်လှုပ်လျက်ဆိုမိသော်လည်းကိုယ်တော်ကိုအော်ဟစ်သောအခါအကျွန်ုပ်ပြုသောပဋ္ဌနာစကားသံကိုကိုယ်တော်နားထောင်တော်မူသတည်း။

၂၃ ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့။ ထာဝရဘုရားကိုချစ်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည်သစ္စာရှိသောသူတို့ကိုစောင့်မတော်မူ၏။ မာနထောင်လွှားသောသူတို့ကိုကားအပြစ်များစွာဆပ်ပေးတော်မူသတည်း။ ထာဝရဘုရားကိုကိုးစားသောသူအပေါင်းတို့။ အားယူ၍ရဲရင့်သောမိတ်နှစ်လုံးရှိကြလော့။

၃၂ အပြစ်မှထွတ်ခြင်း။ ခုစုခိုက်အပြစ်ကိုဖုံးအုပ်ခြင်းသို့ရောက်သောသူသည်မဂ်လာရှိ၏။ ထာဝရဘုရားအပြစ်တင်တော်မူခြင်းနှင့်လွတ်၍ထွဋ်စားတတ်သောမိတ်သဘောနှင့်ကင်းစင်သောသူသည်မဂ်လာရှိ၏။

၃ ငါသည်အပြစ်ကိုမဖော်မပြဘဲနေစဉ်အခါတနေ့လုံးညည်းတွားသောအားဖြင့်အခိုးတို့သည်ဆွေးမြေ့ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ နေ့ညည့်မပြတ်ကိုယ်တော်၏လက်သည်အကျွန်ုပ်အပေါ်မှာလေး၍အကျွန်ုပ်၏ချွေးရည်သည်နွေကာလ၌သွေ့ချောက်ခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။

၁၁ တဖန်အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်အပြစ်ကိုရှေ့တော်၌ဝန်ချပါ၏။ ပြုမိသောခုစုခိုက်ကိုဝှက်၍မထားပါ။ ငါ့လွန်ကျူးသောအရာကိုထာဝရဘုရားအားဖော်ပြတောင်းပန်မည်ဟုပြောဆိုသောအခါကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ဖြစ်မှားခြင်းအပြစ်ကိုထွတ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့်ကိုယ်တော်ကိုတွေ့သင့်သောအချိန်ကာလ၌သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့သည်ရှေ့တော်၌တောင်းလျှောက်ကြပါလိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ်လွှမ်းမိုးတတ်သောရေကြီးသည်သူတို့ထံသို့မချည်းရပါ။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့ထံမှဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုဘေးလွတ်စေခြင်းငှါကွယ်ကာစောင့်မတော်မူ၏။ ကယ်လွှတ်ကြောင်းကိုဆိုသောသီချင်းနှင့်အကျွန်ုပ်ကိုခြံရံစေတော်မူ၏။

၈ သင့်ကိုငါသွန်သင်မည်။ သင်သွားရမည်လမ်းကိုပြညွှန်မည်။ သင့်ကိုကြည့်ရှုပြုရမည်။ ညာဏ်ပညာမဲ့သောမြင်းလားကဲ့သို့မဖြစ်နှင့်။ သူသည်သင့်ထံသို့မချည်း

ကပ်သောကြောင့်ပစပ်ကိုဇက်နွံ၍ဇက်ကြိုးနှင့်ဆွဲရမည်။ မတရားသောသူသည်များစွာသောဒုက္ခကိုခံရ၏။ ထာဝရဘုရား၌ကိုးစားသောသူကိုကားကရုဏာတော်သည်ဝန်းရံတတ်၏။ မြောင့်မတ်သောသူတို့။ ထာဝရဘုရား၌ဝပ်မြောက်ရှင်လန်းကြလော့။ သဘောမြောင့်သောသူတို့။ ရှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုကြလော့။

၃၃ မြောင့်မတ်သောသူတို့။ ထာဝရဘုရားကိုအမှီပြု၍ရှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုကြလော့။ သောမနာပြုခြင်းအကျင့်သည်သဘောမြောင့်သောသူတို့နှင့်ထိုက်တန်လျောက်ပတ်ပေ၏။ စောင်းတီး၍ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းကြလော့။ ကြိုးဆယ်ပင်ရှိသောတူရိယနှင့်ထောမနာသီချင်းဆိုကြလော့။ ရှေ့တော်၌အသစ်သောသီချင်းကိုဆိုကြလော့။ ထံဖိုးမှုတ်ခြင်းနှင့်တကွသာယာစွာတီးကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်မြောင့်မတ်ပေ၏။ စီရင်တော်မူသမျှသောအမှုတို့သည်လည်းသစ္စာတရားနှင့်ညီကြ၏။ မြောင့်မတ်စွာကျင့်ခြင်းနှင့်တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းကိုနှစ်သက်တော်မူ၏။ ပထဝီမြေကြီးသည်ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်နှင့်ပြည့်ဝလျက်ရှိ၏။

၆ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့်မိလိန်ကောင်းကင်ကိုငင်နှုတ်တော်အသက်အားဖြင့်မိလိန်ကောင်းကင်တန်ဆာများကိုငင်ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ သမုဒ္ဒရာရေကိုရုပ်ရဝေးစေတော်မူ၏။ နက်နဲသောသမုဒ္ဒရာကိုလည်းလုံခြုံရာအရပ်တို့၌သိုထားတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားကိုမြေကြီးတပြင်လုံးကြောက်ရွံ့စေ။ လောကီနိုင်ငံသားအပေါင်းတို့သည်ရိုသေလေးမြတ်ကြစေ။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားမြှောက်ဆို၍မြှောက်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်းဖြစ်၏။ အမိန့်တော်ရှိ၍မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းတည်လျက်နေ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရားသည်တပါးအမျိုးသားတို့၏တိုင်ပင်ခြင်းကိုပယ်တော်မူ၏။ လူတို့၏ကြံစည်ခြင်းကိုလည်းမျက်ဆီးတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏ပြဋ္ဌာန်းတော်မူခြင်းသည်ကာလအနန္တနှင့်ဆိုင်၍မိတ်နှစ်လုံးတော်၏အကြံအစည်တို့သည်သားစည်မြေးဆက်အဆုံးတိုင်အောင်တည်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်အကြင်အမျိုး၏ဘုရားဖြစ်၍အကြင်လူတို့ကိုမိမိအဝ္ဗေဥစ္စာဘိုးရွေးကောက်တော်မူ၏။ ထိုအမျိုးနှင့်ထိုလူတို့သည်မဂ်လာရှိ၏။

၁၃ ထာဝရဘုရားသည်ကောင်းကင်ဘုံကကြည့်ရှု၍လူ

၁၃ သားအပေါင်းတို့ကိုမြင်တော်မူ၏။ ကျိန်းဝပ်တော်မူ
 ၁၄ ရာအရပ်ကကြည့်ရှု၍မြေကြီးပေါ်မှာနေသောသတ္တဝါ
 ၁၅ အပေါင်းတို့ကိုမှတ်တော်မူ၏။ သူတို့၏စိတ်နှစ်လုံးရှိ
 ၁၆ သမျှတို့ကိုဖန်ဆင်း၍သူတို့ကျင့်သမျှသောအကျင့်တို့
 ၁၇ ကိုလည်းဆင်ချင်တော်မူ၏။ ရှင်ဘုရင်မည်သည်ကား
 ၁၈ များစွာသောအလုံးအရင်းအားဖြင့်ချမ်းသာမရ။ သူရဲ
 ၁၉ သည်လည်းခွန်အားကြီးသောအားဖြင့်ကယ်လွှတ်ခြင်းသို့
 ၂၀ မရောက်။ မြင်းသော်လည်းဘေးလွတ်ခြင်းအမှုကိုမတတ်
 ၂၁ နိုင်။ ကြီးစွာသောခွန်အားမလွန်မကယ်မယူနိုင်။ ထာ
 ၂၂ ဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့နှင့်ကရုဏာတော်
 ၂၃ ကိုခိုယုံသောသူတို့သည်။ သေဘေးနှင့်ကင်းလွတ်မည်
 ၂၄ အကြောင်း။ အစာခေါင်းပါးသည်ကာလ၌အသက်ရှင်
 ၂၅ မည်အကြောင်း။ သူတို့ကိုကြည့်ရှုလျက်ရှိတော်မူ၏။
 ၂၆ ဟု။ ငါတို့၏ဝိညာဉ်သည်ထာဝရဘုရားကိုမျှော်လင့်လျက်
 ၂၇ နေ၏။ ထိုဘုရားသည်ငါတို့ကိုမစသောသူ။ ကွယ်ကာ
 ၂၈ သောသူဖြစ်တော်မူ၏။ သန့်ရှင်းသောနာမတော်ကိုခိုယုံ
 ၂၉ သောကြောင့်ငါတို့သည်ထာဝရဘုရား၌ဝမ်းမြောက်ခြင်း
 ၃၀ ရှိကြ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော်
 ၃၁ ကိုကိုးစားသည်နှင့်အညီအကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာကရုဏာ
 ၃၂ တော်သက်ရောက်ပါစေသော။

၃၄
 ၁ ဝိမိသည့်အနိမလက်မင်းရှေ့မှာထူးချွန်းသောအခြင်းအရာကိုပြုသဖြင့်
 ၂ နှင့်ထုတ်ခြင်းကိုခံရ၍ထွက်သွားသောအခါစပ်ဆိုသောဆာလံ။
 ၃ ငါသည်ခပ်သိမ်းသောကာလတို့၌ထာဝရဘုရားကို
 ၄ ကောင်းကြီးပေးမည်။ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုအစည်
 ၅ မပြတ်ဖြုတ်ဆိုမည်။ ငါ့ဉာဏ်သည်ထာဝရဘုရားကို
 ၆ အမှီပြု၍ဝါကြားခြင်းကိုပြုမည်။ နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူ
 ၇ တို့သည်ကြားသိ၍ဝမ်းမြောက်ကြပါစေသော။ ငါနှင့်အ
 ၈ တူထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းကြလော့။ နာမတော်ကိုတညီ
 ၉ တညွတ်တည်းချီးမြှောက်ကြကုန်အံ့။ ငါသည်ထာဝရ
 ၁၀ ဘုရားကိုရှာသောအခါနားထောင်တော်မူ၏။ ကြောက်
 ၁၁ မက်ဖွယ်သောအကြောင်းအလုံးစုံတို့အထဲကကို
 ၁၂ ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားကိုမျှော်ကြည့်ကြ
 ၁၃ လော့။ အလင်းကိုရကြသိမ့်မည်။ မျက်နှာရှက်ကြောက်
 ၁၄ ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ကြသိမ့်မည်။ ဤဆင်းရဲသောသူ၏
 ၁၅ အော်ဟစ်ခြင်းအသံကိုထာဝရဘုရားသည်နားထောင်၍
 ၁၆ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲထဲကကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ ထာ
 ၁၇ ဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့ပတ်လည်၌ကောင်း
 ၁၈ ကင်တမန်တော်တို့သည်ထပ်ချ၍ကယ်လွှတ်တတ်ကြ

၁၉ ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ကောင်းမြတ်တော်မူသည်အ
 ၂၀ ကြောင်းကိုမြည်းစပ်၍သိမှတ်ကြလော့။ ကိုယ်တော်ကို
 ၂၁ ခိုယုံသောသူသည်မက်လာရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်း
 ၂၂ သူတို့။ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့ကြလော့။ ကြောက်ရွံ့
 ၂၃ သောသူတို့၌ဆင်းရဲခြင်းမရှိရာ။ ချင်သောတို့သည်ဆင်း
 ၂၄ ရဲ၍ငတ်မွတ်ခြင်းကိုခံရသော်လည်းထာဝရဘုရားကိုရှာ
 ၂၅ သောသူတို့၌ကောင်းသောအရာတစ်စုံတစ်ခုမျှမလိုရာ။
 ၂၆ အချင်းသူငယ်တို့။ လာကြလော့။ ငစကားကိုနား
 ၂၇ ထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့ခြင်းတ
 ၂၈ ရားကိုသင်တို့အားငါသွန်သင်မည်။ ကောင်းမွန်သော
 ၂၉ အရာကိုတွေ့မြင်မည်အကြောင်း။ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့်
 ၃၀ တကွနေ့ရက်ကာလကိုတောင့်တလိုချင်သောသူမည်
 ၃၁ သည်ကား။ ကိုယ်လျှာကိုမကောင်းသောအရာနှင့်ကင်း
 ၃၂ စေလော့။ နှုတ်ခမ်းလည်းမသောစကားကိုမပြောစေနှင့်။
 ၃၃ ဟု။ ဒုစရိုက်ကိုလွှဲရှောင်၍သုစရိုက်ကိုပြုလော့။ သူတပါး
 ၃၄ နှင့်အသင့်အတင့်နေခြင်းကိုရှာ၍ဖို့အောင်လိုက်လော့။
 ၃၅ ဟု။ ထာဝရဘုရားသည်ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကိုကြည့်ရှု
 ၃၆ တော်မူ၏။ သူတို့အော်ဟစ်သံကိုလည်းနားထောင်တော်
 ၃၇ မူ၏။ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူတို့ကိုကားမြေကြီးပေါ်မှာ
 ၃၈ အောင်းမေ့စရာအမှတ်မျှမရှိစေခြင်းငှါပယ်ရှင်းမည်
 ၃၉ အကြောင်း။ ထာဝရဘုရားသည်မျက်နှာထားတော်မူ၏။
 ၄၀ ဟု။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည်အော်ဟစ်သောအခါထာဝ
 ၄၁ ရဘုရားသည်နားထောင်၍သူတို့ကိုခပ်သိမ်းသောဆင်း
 ၄၂ ရဲထဲကကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်နှစ်
 ၄၃ လုံးကျွတ်သောသူတို့နှင့်နီးတော်မူ၏။ နောင်တရှိ၍ငတ်
 ၄၄ နှိမ့်ချသောသူတို့ကိုလည်းကယ်တင်တော်မူ၏။ ဖြောင့်
 ၄၅ မတ်သောသူသည်များစွာသောဒုက္ခဆင်းရဲကိုခံရသော်
 ၄၆ လည်းထာဝရဘုရားသည်ခပ်သိမ်းသောဒုက္ခဆင်းရဲထဲ
 ၄၇ ကကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ သူ၏အရိုးရှိသမျှတို့ကိုစောင့်
 ၄၈ ရှောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍တချောင်းမျှမကျိုးမဝဲရ။
 ၄၉ ဟု။ မတရားသောသူမူကားဘေးဖြင့်အသက်ဆုံးခြင်းသို့
 ၅၀ ရောက်ရမည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူကိုရန်းသောသူတို့
 ၅၁ သည်အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရကြမည်။ ထာဝရဘုရား
 ၅၂ သည်မိမိကျွန်ုပ်တို့၏အသက်ဝိညာဉ်ကိုရွေးနှုတ်တော်မူ
 ၅၃ သည်ဖြစ်၍ကိုယ်တော်ကိုခိုယုံသောသူတစ်စုံတယောက်
 ၅၄ မျှအပြစ်စီရင်ခြင်းကိုမခံရ။

၃၅
 ၁ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်၌ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော
 ၂ သူတို့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏စစ်

၂ တိုက်သောသူတို့ကိုတိုက်တော်မူပါ။ ခိုင်းလွှားကိုကိုင်
 ၃ ချီအကျွန်ုပ်ကိုကူညီခြင်းငှါထတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို
 တိုက်သောသူတို့ရှေ့မှတော်ကိချယ်၍ဆီးတားတော်မူ
 ပါ။ ငါသည်သင်၌ချမ်းသာပေးသောသူပေတည်းဟူအ
 ၄ ကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်အားမိန့်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်အသက်
 ကိုရှာသောသူတို့သည်အရှက်ကွဲ၍မျက်နှာပျက်ကြပါစေ
 သော။ အကျွန်ုပ်ကိုအန္တရာယ်ပြုမည်ဟုကြံစည်သောသူ
 တို့သည်ထွန်ခြင်းကိုခံရ၍ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်
 ၅ ကြပါစေသော။ ထိုသူတို့သည်လေဘိုက်သောဖွဲ့ကဲ့သို့
 ဖြစ်ကြပါစေသော။ ထာဝရဘုရား၏တမန်သည်လည်း
 ၆ သူတို့ကိုဆွဲပါစေသော။ သူတို့သွားသောလမ်းသည်
 ရိုက်သောလမ်း။ ချောသောလမ်းဖြစ်ပါစေသော။ ထာဝရ
 ဘုရား၏တမန်သည်လည်းသူတို့ကိုလိုက်ပါစေသော။
 ၇ အကြောင်းမရှိဘဲအကျွန်ုပ်အဖို့ကျော့ကွင်းကို၅၀
 က်ထားကြပါပြီ။ အကြောင်းမရှိဘဲအကျွန်ုပ်အသက်ကို
 ၈ သတ်စရာရှိတိုင်းကိုတူးကြပါပြီ။ ထိုသို့သောသူသည်
 အမှတ်တမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ပါစေသော။ မိမိ၅၀
 က်ထားသောကျော့ကွင်းသည်မိမိကိုကျော့မိပါစေသော။
 ၉ မိမိတွင်းထဲသို့မိမိကျပါစေသော။ သို့ဖြစ်လျှင်ငါ၏
 ဝိညာဉ်သည်ထာဝရဘုရားကိုအဖို့ပြု၍ဝမ်းမြောက်ခြင်း
 ရှိသိမ့်မည်။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းအကြောင်းကိုလည်း
 ၁၀ အဖို့ပြု၍မိတ်ရှင်လန်းမြူးထူးခြင်းရှိသိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်
 အရိုးရှိသမျှတို့ကလည်းအိုသာဝရဘုရား။ အဖိုးတရပြု
 သောသူ၏လက်မှဆင်းရဲသားကိုနှုတ်တော်မူ၍လူယူ
 ပျက်ဆီးတတ်သောသူ၏လက်၌ဆင်းရဲငတ်မွတ်လျက်
 ခံနေရသောသူကိုချမ်းသာပေးတော်မူတတ်သောကိုယ်
 ၁၁ တော်နှင့်အဘယ်သူတူပါသနည်းဟုလျှောက်ဆိုကြမည်။
 ၁၂ မမှန်သောသက်သေတို့သည်ပေါ်လာ၍ငါမသိသော
 ၁၃ မှုပြစ်တို့ကိုငါအပေါ်မှာတင်ကြ၏။ ငါပြုသောကျေးဇူး
 အတွက်သူတို့သည်ငါအသက်ကိုလုယူခြင်းတည်းဟူ
 ၁၄ သော။ မကောင်းသောအရာကိုဆပ်ပေးကြ၏။ ငါမူကား
 သူတို့၌အနာရောဂါစွဲသောအခါလျှော်တေအဝတ်ကို
 ဝတ်ဆင်လျက်အစာကိုရှောင်၍မျိုးချန်စွာကျင့်လေ၏။
 ကိုယ်ရင်ခွင်ကိုမျက်နှာပြုလျက်ဆုတောင်းလေ၏။
 ၁၅ ငါ့သူတို့ကိုငါ၏မိတ်ဆွေ။ ငါ၏ညီအစ်ကိုကဲ့သို့သဘော
 ထား၍ငါပြု၏။ ကိုယ်အမိကိုအောင်းမေ့၍မိတ်မသာ
 ညည်းတွားသောသူကဲ့သို့ကြမ်းတမ်းသောအဝတ်ကို
 ဝတ်လျက်တဖျိပ်ဖျိပ်နေလေ၏။ ငါလဲသောအခါမူကား
 ၁၆ သူတို့သည်ဝမ်းမြောက်၍စည်းဝေးကြ၏။ ရိုက်ပုတ်

သောသူတို့သည်တေဖက်၌စည်းဝေးကြ၏။ သူတို့ကို
 ၁၇ လည်းငါမသိရ။ မရပ်မနေဘဲငါ့ဆွဲမြတ်ကြ၏။ ပွဲ၌
 စားတတ်သောလူဆိုးတို့နှင့်အတူငါ့အံ့သွားခဲကြိတ်
 ကြ၏။
 ၁၈ အိုသာဝရဘုရား။ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးကြည့်
 ရှု၍နေတော်မူမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုသူတို့ပြု
 သောဘေးဥပါတ်မှရှောင်အကျွန်ုပ်အချစ်ဆုံးကိုချင်သော
 ၁၉ တို့မှရှောင်ကယ်ထွတ်တော်မူပါ။ ကျေးဇူးတော်ကြီးထွာပါ
 ၏ဟုမဟာပရိသတ်အလယ်မှာအကျွန်ုပ်ဝန်ခံပါမည်။
 များစွာသောလူရတွင်ကိုယ်တော်ကိုမျိုးမွမ်းမံပါမည်။
 ၂၀ မဟုတ်မမှန်ဘဲအကျွန်ုပ်ကိုရန်ဘက်ပြုသောသူတို့သည်
 အောင်ပွဲကိုမခံကြပါစေနှင့်။ အကြောင်းမရှိဘဲအကျွန်ုပ်
 ကိုမုန်းသောသူတို့လည်းမျက်စိစွပ်ခြင်းကိုမပြုကြ
 ၂၁ ပါစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည်အမှုညှိမ်းစေ
 သောစကားကိုမပြောကြပါ။ ညှိပ်ဝပ်စွာနေသောပြည်
 သားတို့တဖက်၌လျှို့ဝှက်သောအမှုများကိုကြံစည်ကြ
 ၂၂ ပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုပစ်ပစ်ဟ၍အေဟော။ အေဟော။ ငါတို့
 သည်ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်ရပြီဟုဆိုကြပါ၏။
 ၂၃ အိုသာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်သိမြင်တော်မူ
 ၏။ အိုဘုရားရှင်။ တိတ်ဆိတ်စွာနေတော်မူပါနှင့်။ အ
 ၂၄ ကျွန်ုပ်နှင့်ဝေးဝေးနေတော်မူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရား
 သခင်။ အကျွန်ုပ်၏အရှင်။ အကျွန်ုပ်၌ရောက်သောအမှု
 ကိုစိရင်တော်မူမည်အကြောင်း။ ကိုယ်ကိုနှိုးဆော်၍
 ၂၅ တတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်။ ထာဝရဘုရား။
 ကိုယ်တော်သည်ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းနှင့်အညီအ
 ကျွန်ုပ်အမှုကိုဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။ သူတို့သည်အကျွန်ုပ်
 ၂၆ ကိုနှိပ်၍ဝမ်းမြောက်ကြပါစေနှင့်။ အဲ။ ငါတို့အလိုပြည့်
 ဖုံပြီဟုမအောင်းမေ့ကြပါစေနှင့်။ ငါတို့သည်သူကိုမျှ
 ၂၇ ပြီဟုမပြောကြပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ်၌ဘေးရောက်သည်
 အကြောင်းကိုဝမ်းမြောက်သောသူအပေါင်းတို့သည်အ
 ရှက်ကွဲ၍မျက်နှာပျက်ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်တဖက်
 ၂၈ ၌ကိုယ်ကိုမျိုးမြှောက်တတ်သောသူတို့အပေါ်မှာအသ
 ရေပျက်ခြင်းနှင့်ရှက်ကြောက်ခြင်းသက်ရောက်ပါစေ
 သော။ အကျွန်ုပ်၏ဟုတ်မှန်ခြင်းဘက်၌နေသောသူတို့
 သည်ရှင်လန်းစွာသိချင်းဆို၍ဝမ်းမြောက်ကြပါစေသော။
 မိမိကျွန်ုပ်ချမ်းသာတိုးပွားခြင်းအကြောင်းကိုနှစ်သက်
 တော်မူသောထာဝရဘုရားသည်ဘုန်းကြီးတော်မူစေသ
 တည်းဟူသူတို့သည်အစည်မပြတ်မြွက်ဆိုကြပါစေ
 ၂၉ သော။ အကျွန်ုပ်သည်လည်းကိုယ်တော်၏ဖြောင့်မတ်

တော်မူခြင်းအကြောင်းအရာကိုမြင်သိ၍ အစည်မပြတ် ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းပါမည်။

၃၆

၁ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရသော အကြောင်းသည် မတရားသောသူ၏မျက်စိ၌မသင်ဟုဆိုသူပြုတတ်သော
၂ ဒုစရိုက်ကိုငါထောက်၍ သဘောကျ၏။ သူ၏အပြစ်ကို တွေ့တော်မမူ။ ရှိရာတော်မမူဟုကိုယ်မျက်စိ၌ကိုယ်
၃ ကောင်းသောအရောင်ကိုဆောင်တတ်၏။ သူပြောသော စကားသည် အဓမ္မစကား။ ထည့်စားသောစကားဖြစ်၏။
ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်စေတတ်သောပညာကိုစွန့်
၄ လေပြီ။ အိပ်ရာပေါ်မှာမကောင်းသောအမှုကိုကြံစည်တတ်၏။ မကောင်းသောလမ်းသို့ အမြဲလိုက်၍ ဆိုးယုတ်သောအကျင့်ကိုရွံ့ရှာခြင်းမရှိ။

၅ အိုထာဝရဘုရား။ ကရုဏာတော်သည်ကောင်းကင်
၆ သို့၎င်းသစ္စာတော်သည် ချမ်းမတ်သို့၎င်းသို့၎င်းဖြစ်ပါ၏။ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းတရားသည်ကြီးမားစွာသောတောင်ရိုးနှင့်တူပါ၏။ တရားစီရင်တော်မူချက်တို့သည် အလွန်နက်နဲရာဖြစ်ကြပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်လူ
၇ မျိုးနှင့်တိရစ္ဆာန်မျိုးကိုစောင့်မတော်မူ၏။ အိုဘုရားသခင်။ ကရုဏာတော်သည် အလွန်မြတ်နိုးဖွယ်ဖြစ်ပါ၏။ ထို့ကြောင့်လူသားတို့သည် အတောင်တော်အရပ်ကိုသို့
၈ ယုံလျက်နေရကြပါ၏။ အိပ်တော်မူကြွယ်ဝခြင်းနှင့်ရောင်ရဲလျက်နေ၍ ကိုယ်တော်၏ချမ်းသာမြတ်ရေကို
၉ သောက်စေခြင်းငှါအခွင့်ပေးတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ ကိုယ်တော်ထံမှာအကျွန်ုပ်တို့သည်အလင်းကိုရကြပါ၏။ အလင်းတော်ထံမှာအကျွန်ုပ်တို့သည်အလင်းကိုရကြပါ၏။
၁၀ ကိုယ်တော်ကိုသိသောသူတို့အားကရုဏာတော်ကို၎င်းသဘောဖြောင့်သောသူတို့အားဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းတရားကို၎င်းတည်မြဲတည်စေတော်မူပါ။ မာန၏ခြေသည်အကျွန်ုပ်ကိုမနင်းပါစေနှင့်။ မတရားသောသူ
၁၁ တို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုနေရာမရွှေ့ကြပါစေနှင့်။ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူတို့သည်ထိုအရပ်၌ပင်လဲလျက်နေရကြပါ၏။ ဗွဲခြင်းကိုခံရသောကြောင့်တဖန်ထခြင်းငှါမတတ်နိုင်ကြပါ။

၃၇
၁ လူဆိုးတို့အကြောင်းကြောင့်မိတ်မပူနှင့်။ မတရားသဖြင့်ပြုသောသူတို့ကိုမညူစွန့်နှင့်။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည်မကြာမမြင့်မှီမျက်ပင်ကဲ့သို့ရိတ်ခြင်းကိုခံရ၍
၂ စိမ်းသောပျိုးပင်ညှိုးနွမ်းသကဲ့သို့ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ထာဝရ

ရဘုရားကိုသိ၍ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်လော့။
၃ ပြည်တော်၌နေ၍သစ္စာတရားကိုကျက်စားလော့။ ထာဝရဘုရား၌မွေ့လျော်ခြင်းရှိလော့။ သို့ပြုလျှင်မိတ်နှစ်လုံး
၄ အလိုပြည့်စုံရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူမည်။ ကိုယ်အမှုအရာကိုထာဝရဘုရား၌အပ်လော့။ ကိုယ်တော်ကိုကိုးစားလော့။ သို့ပြုလျှင်စီရင်တော်မူမည်။ သင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းအကြောင်းကိုအလင်းကဲ့သို့၎င်းတရားသဖြင့်ပြုခြင်းအရာကိုမွန်တည်ရောင်ခြည်ကဲ့သို့၎င်းဖော်ပြတော်မူမည်။
၅ ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့မှာညီမိတ်ဝတ်စွာနေ၍ ကိုယ်တော်ကိုငဲ့လင့်လော့။ မိမိအမှု၌အောင်တတ်သောသူ။ မကောင်းသောအကြံအစဉ်တို့ကိုပြီးစီးစေသောသူ၏အကြောင်း
၆ ကြောင့်မိတ်မပူနှင့်။ အမျက်မထွက်စေနှင့်။ ဒေါသမိတ်ကိုစွန့်ပယ်လော့။ ပြစ်မှားစေခြင်းငှါလိုက်တွန်းတတ်သောမိတ်မရှိစေနှင့်။ ပြစ်မှားသောသူတို့သည်ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကိုမွေ့လင့်သောသူတို့မူကားပြည်တော်ကိုအမွေခံရကြလိမ့်မည်။ ခဏကြာပြီးမှမတရားသောသူသည်မရှိရ။ သူ၏နေရာကိုဝေ
၇ စေရှာ၍မတွေ့ရ။ မိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့မူကားပြည်တော်ကိုအမွေခံ၍မျှားပြားသောညီမိတ်သက်ခြင်း၌မွေ့လျော်ကြလိမ့်မည်။ မတရားသောသူသည်ဖြောင့်မတ်သောသူတဖန်၌ကြံစည်၍အံ့သွားခဲကြိတ်တတ်၏။ သို့သော်လည်းသူ၏နေ့ရက်အချိန်ရောက်မည်ကိုဘုရားရှင်သိမြင်၍သူကိုပြီးရယ်တော်မူ၏။ မတရားသောသူတို့သည်ဆင်းရဲဇာတ်သောသူတို့ကိုလှည်းချခြင်းငှါ၎င်းဖြောင့်မတ်စွာကျင့်သောသူတို့ကိုသတ်ခြင်းငှါ၎င်းခေးကိုထုတ်လျက်လေးကိုတင်လျက်နေတတ်ကြ၏။ သို့သော်လည်းသူတို့ခေးသည်သူတို့နှစ်လုံးထဲသို့ဝင်လိမ့်မည်။ သူတို့လေးတို့သည်လည်းကျိုးကြလိမ့်မည်။
၈ ဖြောင့်မတ်သောသူနှစ်ဦးသောဥစ္စာသည်မတရားသောသူကြီးတို့၌ကြွယ်ဝသောဥစ္စာထက်သာ၍ကျေးဇူးရှိ၏။ အကြောင်းမူကား။ မတရားသောသူ၏လက်ရုံးသည်ကျိုးရလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူကိုကားထာဝရဘုရားမစတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏နေ့ရက်ကာလကိုထာဝရဘုရားသိမှတ်တော်မူ၍သူတို့၏အမွေဥစ္စာသည်အစည်အမြဲတည်လိမ့်မည်။ သူတို့သည်ခဲယဉ်းသောကာလ၌မျက်နှာမပျက်။ အစာခေါင်းပါးသည့်
၉ ကာလ၌ဝစ္စာစားရကြ၏။ မတရားသောသူတို့မူကားပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ရကြမည်။ ထာဝရဘုရား၏ရန်သူတို့သည်ကျက်စားရာအရပ်၏အသရေကဲ့သို့ဆုံးရှုံးခြင်း

၂၁ ဖြစ်လျက်ကွယ်ပျောက်ကြလိမ့်မည်။ မတရားသောသူသည်ချေးငှား၍မဆပ်ဘဲနေတတ်၏။ ပြောငဲ့မတ်သောသူ
 ၂၂ မူကားသနားသောမိတ်ရှိ၍ပေးတတ်၏။ ကောင်းကြီးပေးတော်မူခြင်းကိုခံရသောသူသည်ပြည်တော်ကိုအမွေခံရလိမ့်မည်။ ကျိန်တော်မူခြင်းကိုခံရသောသူမူကားပယ်
 ၂၃ ရှင်းခြင်းသို့ရောက်ရလိမ့်မည်။ ကောင်းသောသူ၏ခြေရာတို့ကိုထာဝရဘုရားသည်ပဲ့ပြင်၍သူသွားရာလမ်းကိုနှစ်သက်တော်မူ၏။ ထိုသူသည်လဲသော်လည်းဆုံးရာသို့မရောက်ရ။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်သူ၏လက်ကိုကိုင်မတော်မူ၏။ ပြောငဲ့မတ်သောသူသည်စွန့်ပြစ်ခြင်းကိုခံရသည်အကြောင်း။ သူ၏သားမြေးတို့သည်တောင်း၍စားရသည်အကြောင်းကိုငါသည်အသက်ပျံ့သည်ကာလမှစ၍အိုသည်တိုင်အောင်မမြင်စဖူး။ သူသည်အစည်သနားသောမိတ်ရှိသည်နှင့်သူတပါးတို့အားချေးငှားတတ်သည်ဖြစ်၍သူ၏သားမြေးတို့သည်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြ၏။
 ၂၇ ဒုစရိုက်ကိုလွှဲရှောင်၍သုစရိုက်ကိုပြုလော့။ သို့ပြုလျှင်
 ၂၈ အစဉ်အမြဲနေရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်တရားကိုနှစ်သက်တော်မူ၏။ မိမိသန့်ရှင်းသူတို့ကိုလည်းစွန့်တော်မမူ။ သူတို့သည်စောင့်မတော်မူခြင်းကိုအစည်အမြဲခံရကြလိမ့်မည်။ မတရားသောသူ၏သားမြေးတို့မူကားပယ်
 ၂၉ ရှင်းခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။ ပြောငဲ့မတ်သောသူတို့သည်ပြည်တော်ကိုအမွေခံ၍အစည်အမြဲနေရကြလိမ့်မည်။ ပြောငဲ့မတ်သောသူ၏နှုတ်သည်ပညာကိုမြှောက်ဆိုတတ်၏။ သူ၏လျှာသည်လည်းတရားသောစကားကိုပြော
 ၃၀ ဆိုတတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏တရားတော်သည်သူ၏မိတ်နှစ်လုံးထဲမှာတည်သည်ဖြစ်၍သူသွားသောအခါမချော်မလဲရ။ မတရားသောသူသည်ပြောငဲ့မတ်သောသူကို
 ၃၁ ချောင်းမြောင်း၍သတ်ခြင်းငှါရှာကြံတတ်၏။ သို့သော်လည်းထာဝရဘုရားသည်ထိုသူ၏လက်၌ပြောငဲ့မတ်သောသူကိုစွန့်ပြစ်တော်မူမည်မဟုတ်။ အစစ်ခံရသော
 ၃၂ အခါအပြစ်စီရင်တော်မူမည်မဟုတ်။ ထာဝရဘုရားကိုချော်လင့်၍လမ်းတော်ကိုရှောက်သွားလော့။ ပြည်တော်ကိုအမွေခံရသောအခွင့်နှင့်ချီးမြှောက်တော်မူမည်။ မတရားသောသူတို့ဆုံးရှုံးခြင်းကိုသင်သည်ကြည့်မြင်ရလိမ့်မည်။ မတရားသောသူသည်အစိုးတရပြု၍ပေါက်ရင်းအရပ်မှာကြီးပွားသောသစ်ပင်လန်းလန်းရှိသကဲ့သို့ကိုယ်ကိုယ်ပြန့်ပွားစေသည်ကိုငါမြင်ရသော်လည်း
 ၃၄ နောက်တဖန်သူသည်ရွှေသွား၍ကွယ်ပျောက်၏။ သူ

၃၇ ကိုလည်းငါရှာ၍မတွေ့ရ။ စုံလင်ခြင်းတရားကိုစောင့်ရှောက်လော့။ ပြောငဲ့မတ်ခြင်းတရားကိုကြည့်ရှုဆင်ချင်လော့။ ထိုသို့ပြုသောသူသည်အဆုံး၌ညိမ်သက်ခြင်းကိုခံစားရလိမ့်မည်။ ပြစ်မှားသောသူအပေါင်းတို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၍မတရားသောသူတို့သည်အဆုံး၌ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။ ပြောငဲ့မတ်သောသူတို့၏ကယ်တင်ခြင်းအမှုကိုထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူ၏။ တေးရောက်သည်ကာလ၌သူတို့ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကိုမစကယ်တင်တော်မူမည်။ ရုံကြည်ခိုလှုံသောကြောင့်မတရားသောသူတို့လက်မှနှုတ်ယူကယ်တင်တော်မူမည်။

၃၈

အောင်းမေ့စေခြင်းငှါစပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁ အိုထာဝရဘုရား။ အမျက်တော်ထွက်၍အကျွန်ုပ်ကိုအပြစ်တင်တော်မမူပါနှင့်။ ပြင်းစွာသောမိတ်တော်ရှိ၍
 ၂ ဆုမွန်တော်မမူပါနှင့်။ မြှားတော်တို့သည်အကျွန်ုပ်၌ရူး
 ၃ ဝင်၍လက်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုနှိပ်လျက်ရှိပါ၏။ အမျက်တော်ထွက်သောကြောင့်အကျွန်ုပ်အသားသည်ကျန်းမာခြင်းမရှိပါ။ ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့်အရိုးများထဲမှာသက်သာခြင်းမရှိပါ။ အကျွန်ုပ်ပြုမိသောဒုစရိုက်တို့သည်အကျွန်ုပ်ခေါင်းကိုလွှမ်းမိုး၍လေးသောဝန်ကဲ့သို့
 ၄ အကျွန်ုပ်မထင်နိုင်အောင်လေးကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်မိတ်သောအမှုကြောင့်အနာတို့သည်နံစစ်၍ယိယွဲလျက်ရှိကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်ပြင်းထန်စွာခံရ၍အထွန်နှိမ့်ချလျက်ကြပ်တပ်သောအဝတ်ကိုဝတ်လျက်တနေ့လုံးသွားရပါ
 ၅ ၏။ အကျွန်ုပ်ခါးသည်ပူလောင်သောအနာစွဲ၍အသားသည်လည်းကျန်းမာခြင်းမရှိပါ။ နို့နို့ခြင်း။ ကျောကွဲခြင်းရှိ၍မိတ်နှစ်လုံးထွပ်ရှားသဖြင့်အော်ဟစ်ရပါ၏။
 ၆ အိုဘုရားရှင်။ အကျွန်ုပ်အလိမ္မော်သမ္ပသည်ရှေ့တော်၌ထင်ရှားပါ၏။ အကျွန်ုပ်ညည်းတွားခြင်းကိုလည်းအကြွင်းမဲ့ထိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏နှစ်လုံးတုန်ထွပ်၍ခွန်အားလည်းကုန်ပါပြီ။ မျက်စိအလင်းလည်းကွယ်ပျောက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၏အဆွေခင်ပွန်း။ အပေါင်းအဖော်တို့သည်အကျွန်ုပ်အနာရောဂါကြောင့်ဝေးဝေးရပ်လျက်
 ၇ ပေါက်ဖော်တို့သည်လည်းရှောင်လျက်နေကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုရှာသောသူတို့သည်ကျော့ကွင်းများကိုထောင်ထားကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်၌အပြစ်ပြုခြင်းအခွင့်ကိုရှာသောသူတို့သည်တနေ့လုံးမနာလိုသောစကားကိုပြော၍မကောင်းသောပရိယာယ်ကိုကြံစည်ကြပါ၏။ အ

ကျွန်ုပ်မူကားနားပင်းသောသူကဲ့သို့မကြား။ နှုတ်ကျိမဖွင့်
 ၁၇ တတ်သောလူကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။ နားမကြား။ ပြန်၍မညင်း
 ၁၈ နှိုင်းသောသူကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။ အကြောင်းမူကား။ အိုထာဝ
 ရဘုရား။ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်ကိုးစားပါ၏။ အကျွန်ုပ်
 ၏အရှင်ဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်သည်ပြန်ပြောတော်
 ၁၉ မူမည်။ သို့မဟုတ်။ သူတို့သည်အကျွန်ုပ်အမှုမှာဝမ်း
 ဖြောက်ကြပါလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်သည်ခြေချော်သော
 အခါအကျွန်ုပ်တဖန်ကိုယ်ကိုချီးမြှောက်ကြပါလိမ့်
 ၂၀ မည်ဟုလျှောက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်လေသည်ဖြစ်၍ကိုယ်
 ၂၁ ဆင်းရဲခြင်းကိုအစဉ်အောင်းမေ့လျက်နေရပါ၏။ ကိုယ်
 အပြစ်ကိုဖော်ပြပါ၏။ ပြစ်မှားမိသောကြောင့်စိတ်ပူပန်
 ၂၂ ခြင်းရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့ကားကျန်းမာလျက်
 ခွန်အားကြီးလျက်ရှိကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုမဟုတ်မမှန်
 ၂၃ ဘဲမုန်းသောသူတို့ကားများပြားကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်
 ကျေးဇူးတရားကိုကျိုးစား၍ကျင့်သောကြောင့်ကျေးဇူး
 အတူကံအပြစ်ပြုတတ်သောသူတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုရန်
 ၂၄ ဘက်ပြုကြပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်ပြစ်
 တော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရား။ အကျွန်ုပ်နှင့်ဝေးဝေး
 ၂၅ နေတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်တော်မူသော
 ဘုရားရှင်။ အကျွန်ုပ်ကိုမစခြင်းငှါအလျင်အမြန်ကြွလာ
 တော်မူပါ။

၃၉

၁ ငါသည်စကားဖြင့်မျှမပြစ်မှားမည် အကြောင်း။
 ကိုယ်အကျင့်ကိုသတိပြုမည်။ မတရားသောသူသည်
 ၂ ငရွှေမှာရှိစဉ်။ ငါသည်ကိုယ်နှုတ်ကျိချည်နှောင်မည်ဟုငါ
 ပြောထား၏။ စကားမပြောဘဲအလျက်နေ၏။ ကောင်း
 သောအရာကိုပင်မပြော။ ထိုသို့နေစဉ်။ ငါသည်စိတ်
 ၃ ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။ ကိုယ်အထဲမှာနှစ်လုံးပူဆွေးခြင်းရှိ
 ၏။ ငါညည်းတွားစဉ်။ မီးလောင်လေ၏။ ထိုအခါငါ
 သည်နှုတ်မြှောက်၏။
 ၄ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်ပျက်တတ်
 သောသဘောကိုသိရပါမည်အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်၏လမ်း
 ဆုံးကို၎င်း အကျွန်ုပ်၏အသက်အပိုင်းအချားကို၎င်း
 ၅ သိစေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်အသက်တာကိုတမိုက်မျှ
 သာခန့်ထားတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်အရွယ်သည်ရှေ့တော်၌
 ဘာမျှမဟုတ်သကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။ အကယ်စင်စစ်လူမည်
 ၆ သည်ကားလူ၏အလွန်သို့ရောက်သော်လည်း အနတ္တ
 သက်သက်ဖြစ်ပါ၏။ အကယ်စင်စစ်လူသည်အရိပ်၌
 သာကျင်လည်ပါ၏။ အကယ်စင်စစ်လူတို့သည်အကျိုး

မဲ့ပင်ပန်းကြပါ၏။ ဥစ္စာကိုဆည်းပူးသော်လည်းအဘယ်
 သူရအံ့သည်ကိုမသိရပါ။
 ၇ ယခုမူကား။ အကျွန်ုပ်သည်အဘယ်သို့မျှော်လင့်ရပါ
 မည်နည်း။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်၌သာမျှော်လင့်
 ၈ စရာအကြောင်းရှိပါ၏။ ပြစ်မှားမိသောသူအပြစ်တို့မှ
 အကျွန်ုပ်ကိုလွှတ်တော်မူပါ။ မိုက်သောသူတို့၏ကဲ့ရဲ့
 ၉ ခြင်းကိုခံစေတော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်စီရင်တော်မူရာ
 ဖြစ်သောကြောင့်အကျွန်ုပ်ပြောစရာမရ။ နှုတ်ကျိမဖွင့်ဘဲ
 ၁၀ နေရပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုဒဏ်ခတ်တော်မမူပါနှင့်ဦး။
 လက်တော်အောက်၌ဆုမွန်ခြင်းကိုခံရ၍အားကျန်ပါပြီ။
 ၁၁ ကိုယ်တော်သည်လူတို့အပြစ်ကြောင့်ဆုမွန်ဒဏ်ခတ်
 တော်မူလျှင်ပိုးရွှေမျက်တတ်သကဲ့သို့လူတို့၏တင့်တယ်
 ခြင်းအသရေကိုပြယ်ပျောက်စေတော်မူ၏။ အကယ်စင်
 စစ်လူခပ်သိမ်းတို့သည်အနတ္တသက်သက်ဖြစ်ကြပါ၏။
 ၁၂ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းခြင်းပဌနာကို
 ကြားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သောအသံကိုနား
 ထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်မျက်ရည်ကိုကြည့်၍နေ
 တော်မမူပါနှင့်။ ဘိုးဘေးအပေါင်းတို့သည်ဖြစ်ဘူးသ
 ကဲ့သို့အကျွန်ုပ်သည်ရှေ့တော်၌ညွှတ်သည်အာဂန္တုဖြစ်
 ၁၃ ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်ရှေ့သွား၍မပျောက်မီတွင်သက်
 သာရမည်အကြောင်းမျက်နှာလွှဲတော်မူပါ။

၄၀

၁ ငါသည်ထာဝရဘုရားကိုစေ့စေ့မျှော်လင့်သည်ကာ
 လ။ ကျိမျက်နှာပြု၍ငါအော်ဟစ်သောအသံကိုကြား
 ၂ တော်မူ၏။ ပျက်စီးရာတွင်းနှင့်အလွန်ဆိုးသောရွံ့ထဲ
 ကကျိဆယ်နှုတ်ပြီးလျှင်ငါမြေတို့ကိုကျောက်ပေါ်မှာ
 ၃ တင်၍ငါမြေရာတို့ကိုတည်စေတော်မူ၏။ ထိုသို့ငါတို့
 ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းရာသီချင်းသစ်ကိုငါမြှောက်ဆိုစေ
 ခြင်းငှါအခွင့်ပေးတော်မူ၏။ လူများတို့သည်သိမြင်၍
 ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့်ထာဝရဘုရားကိုကိုးစားကြ
 ၄ လိမ့်မည်။ မာနထောင်ထားသောသူနှင့်မိစ္ဆာတရားလမ်း
 သို့လွှဲသွားသောသူတို့ကိုမမိဝဲ။ ထာဝရဘုရားကိုကိုး
 စားသောသူသည်မင်္ဂလာရှိ၏။
 ၅ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်
 တို့အဖို့ပြုတော်မူသောအံ့ဩဖွယ်အမှုတို့နှင့်ကြုံစည်
 တော်မူသောအကြံအစည်တို့သည်များစွာပါ၏။ ရှေ့တော်
 ၌အစဉ်အတိုင်းလျှောက်၍မကုန်နိုင်ပါ။ အကျွန်ုပ်ထုတ်
 ဖော်ကြားပြောမည်ဟုဆိုသော်ရေတွက်၍မကုန်နိုင်
 အောင်များစွာပါ၏။

၆ ကိုယ်တော်သည်ယဇ်နှင့်ပူဇော်သကာကိုအလိုတော်
မရှိသည်ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်နားကိုဖွင့်တော်မူပြီ။မီးရှို့ရာ
ယဇ်နှင့်အပြစ်ဖြေရာယဇ်များကိုတောင်းတော်မမူသော
၇ အခါ။ကျွန်စာလိပ်နှစ်အကျွန်ုပ်ကိုအမှတ်ပြု၍ရေးထား
သည်နှင့်အညီအကျွန်ုပ်သည်သွားပါမည်ဟုဝန်ခံပါ၏။
၈ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်။ကိုယ်တော်၏အလိုကိုဆောင်
ရာ၌အကျွန်ုပ်သည်အားရဝမ်းမြောက်ပါ၏။ကိုယ်တော်
၉ ၏တရားသည်လည်းအကျွန်ုပ်နှစ်လုံးထဲမှာရှိပါ၏။ပြောင့်
မတ်ခြင်းတရားကိုပရိသတ်ကြီးအလယ်မှာအကျွန်ုပ်
ဟောပါပြီ။အိုထာဝရဘုရား။အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်နှုတ်ကို
၁၀ ပိတ်၍မနေကြောင်းကိုကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။ပြောင့်
မတ်စွာစီရင်တော်မူခြင်းတရားကိုအကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်
နှစ်လုံးထဲမှာတတ်၍မထားပါ။သစ္စာစောင့်တော်မူခြင်း
တရားနှင့်ကယ်တင်တော်မူခြင်းတရားကိုဟောပြော
ပါပြီ။ကရုဏာတော်နှင့်သစ္စာတော်ကိုပရိသတ်ကြီး
အလယ်မှာမထိပ်မတွက်ပါ။
၁၁ အိုထာဝရဘုရား။အကျွန်ုပ်နှစ်သနားစုမြှောက်တော်မူ
ခြင်းမိတ်ကိုမချုပ်တည်းပါနှင့်။ကရုဏာတော်နှင့်သစ္စာ
၁၂ တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုအစည်စောင့်မပါစေသော။အ
ကြောင်းမူကား။အဘိုင်းမသိများစွာသောဘေးဥပါတ်တို့
သည်အကျွန်ုပ်ကိုဝိုင်းကြပါပြီ။အကျွန်ုပ်မျှော်၍မကြည့်
နိုင်အောင်ခံရသောအပြစ်တို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုမှီကြပါ
ပြီ။အကျွန်ုပ်ဆံပင်ထက်များပြားသည်ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်
၁၃ နှစ်လုံးသည်အားလျော့ပါပြီ။အိုထာဝရဘုရား။အကျွန်ုပ်
ကိုနှုတ်ယူခြင်းငှါအလိုရှိတော်မူပါ။အိုထာဝရဘုရား။အ
၁၄ ကျွန်ုပ်ကိုမစခြင်းငှါအလျှင်အမြန်ပြုတော်မူပါ။အကျွန်ုပ်
အသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါရှာကြံသောသူအပေါင်းတို့သည်
အရှက်ကွဲ၍မျက်နှာပျက်ကြပါစေသော။အကျွန်ုပ်နှစ်အန္တ
ရာယ်ပြုချင်သောသူတို့သည်ထွန်ခြင်းကိုခံရ၍ရှက်
၁၅ ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြပါစေသော။အကျွန်ုပ်ကို
အေဟော။အေဟောဟုဆိုသောသူတို့သည်အရှက်ကွဲခြင်း
၁၆ အားဖြင့်ရှင်တွေကြပါစေသော။ကိုယ်တော်ကိုရှာ
သောသူအပေါင်းတို့သည်ကိုယ်တော်၌ဝမ်းမြောက်ရွှင်
လန်းကြပါစေသော။ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို
နှစ်သက်သောသူတို့သည်ထာဝရဘုရားဘုန်းကြီးတော်
မူစေသတည်းဟုအစည်မပြတ်ပြောကြပါစေသော။
၁၇ အကျွန်ုပ်မူကား။ဆင်းရဲငတ်မွတ်သော်လည်းထာဝရ
ဘုရားသည်အကျွန်ုပ်ကိုအောင်းမေ့တော်မူ၏။ကိုယ်တော်
သည်အကျွန်ုပ်ကိုမစသောသူ။ကယ်တင်သောသူဖြစ်

တော်မူ၏။အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်။ဆိုင်းလင့်တော်မမူ
ပါနှင့်။
၄၁
၁ ဆင်းရဲသောသူကိုအောင်းမေ့သောသူသည်မင်္ဂလာ
ရှိ၏။ခဲယဉ်းသောကာလ၌ထိုသူကိုထာဝရဘုရားကယ်
၂ နှုတ်တော်မူမည်။ထာဝရဘုရားသည်စောင့်မ၍အသက်
ချင်သာပေးတော်မူသဖြင့်ထိုသူသည်ပြည်တော်၌ကောင်း
ကြီးမင်္ဂလာကိုခံရလိမ့်မည်။ထိုသူကိုရန်သူတို့အလိုသို့
၃ ကိုယ်တော်သည်အပ်တော်မမူပါ။သူသည်နာဖျား၍တုံး
လုံးနေသောအခါထာဝရဘုရားသည်ထောက်ပံ့တော်
မူမည်။နာ၍နေစည်ကာလ။ကိုယ်တော်သည်သူ၏အိပ်
ရာရှိသမျှကိုထွန်ပြန်တော်မူမည်။
၄ ငါလျှောက်ဆိုရသည်ကား။အိုထာဝရဘုရား။အ
ကျွန်ုပ်ကိုသနားတော်မူပါ။အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်
ကိုပြစ်မှားမိသည်ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်နှစ်ပိတ်ဝိညာဉ်၏အနာ
၅ ကိုပျောက်စေတော်မူပါဟုလျှောက်ဆို၏။ငရန်သူတို့
ကသူသည်သေ၍သူ၏နာမသည်အဘယ်ကာလမှတိမ်
၆ မြုပ်လိမ့်မည်နည်းဟုငကုမနာလို၍ဆိုတတ်ကြ၏။ငကို
ကြည့်လာသောသူသည်မသုခကားကိုပြောတတ်၏။
သူ၏နှစ်လုံးသည်လည်းမကောင်းသောအကြံကိုဆည်း
ဖူးသည်နှင့်ထွက်သွားသောအခါထုတ်ဖော်၍ပြောတတ်
၇ ၏။ငကိုမိုးသောသူအပေါင်းတို့သည်ငကိုရန်ဘက်
ပြု၍တယောက်နှင့်တယောက်တိုးတိုးပြောလျက်ငါ
၈ နှစ်မကောင်းသောအကြံကိုကြံစည်တတ်ကြ၏။သူနှစ်
အဓမ္မအမှုအရာစွဲကပ်သည်ဖြစ်၍တခါလဲလျှင်နောက်
၉ တဖန်မထရဟုဆိုကြ၏။အကယ်စင်စစ်ငါရုံ၍ငရန်
ကိုစားသောအဆွေခင်ပွန်းသည်ငကိုမြေနှင့်ကျောက်
သတည်း။
၁၀ အိုထာဝရဘုရား။သူတို့အပြစ်ကိုအကျွန်ုပ်ဆပ်ပေး
နိုင်မည်အကြောင်း။အကျွန်ုပ်ကိုသနား၍ထမြောက်စေ
၁၁ တော်မူပါ။အကျွန်ုပ်၏ရန်သူသည်အကျွန်ုပ်အားမနိုင်
ကြောင်းကိုထောက်၍ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုမြတ်
၁၂ ခိုးတော်မူသည်ဟုသိရပါ၏။ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်
ကိုအကျွန်ုပ်စုံလင်ခြင်းအရာ၌မစ၍ကာလအစည်အ
ဆက်ရှေ့တော်ထံမှာနေရာပေးတော်မူလတံ့။
၁၃ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်တည်းဟူသောထာ
ဝရဘုရားသည်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်မင်္ဂလာရှိတော်မူ
စေသတည်း။အာမင်နှင့်အာမင်။

၄၂

၁ သမင်ဒရယ်သည်ရေစီးသောချောင်းကိုတောင့်တသ ကဲ့သို့အကျွန်ုပ်တို့သည်သည်ကိုယ်တော်ကိုတောင့်တပါ သည်ဘုရား။ ။ ငမိညည်သည်ဘုရားသခင်တည်း ဟူသောအသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားကိုငတ်ငွေ့၏။ အဘယ်ကာလမှဘုရားသခင်ထံတော်သို့ရောက်၍မျက် ရှာပြရအံ့နည်း။ သူတပါးတို့ကသင်၏ဘုရားသခင်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုငကိုအစည်ပြောဆိုကြသဖြင့် ငမျက်ရည်သည်နေ့ညည့်မပြတ်ငါစားစရာဖြစ်ရ၏။

၃ ၊ ထိုအခြင်းအရာကိုငါအောင်းမေ့၍နေ့စည်တွင်ငမိတ် နှစ်လုံးသည်ကျေကွဲလျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား။ ငါ သည်လူရများနှင့်ပေါင်းဖော်လျက်ရှင်လန်းခြင်းအသံ။ ထောမနာပြုခြင်းအသံတို့ကိုပြိုင်ဆို၍ဓမ္မဝှံခံသောလူရ များနှင့်အတူဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ဖြည်းညှင်း

၅ စွာသွားလေပြီ။ ။ အိုငမိညည်။ သင်သည်အဘယ်ကြောင့် ညှိုးငယ်သနည်း။ ငအထဲမှာအဘယ်ကြောင့်မညိမ်မဝပ် ရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်ကိုမျှော်လင့်လျက်နေလော့။ ငကို ကယ်တင်တော်မူသောအရှင်။ ငါကိုးကွယ်သောဘုရား သခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုငါမျိုးမွမ်ထောမနာပြုလေအံ့ သတည်း။

၆ အကျွန်ုပ်မိတ်တို့သည်သည်အကျွန်ုပ်အထဲမှာညှိုးငယ် လျက်ရှိပါ၏။ အကြောင်းမူကား။ ယော်ဒန်မြစ်ကမ်း။ ဟေရမန်ဘောင်းရိုး။ မိဒရကုန်းပေါ်မှာကိုယ်တော်ကို

၇ အကျွန်ုပ်အောင်းမေ့ပါ၏။ ။ ရေဗွေတော်များအသံဗလံ နှင့်တကွဝဲဩဇာတချက်တချက်ဟစ်ခေါ်၍ထိုင်းတံရိုး

၈ တော်အပေါင်းတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုလွှမ်းမိုးကြပါပြီ။ ။ သို့ သော်လည်းထာဝရဘုရားသည်နေ့အခါသနားခြင်းကျေးဇူးတော်ကိုပေးချတော်မူ၏။ ညည့်အခါ၌လည်းဂုဏ် တော်ကိုသိချင်းဆိုလျက်ငါ၏အသက်သခင်ကိုပဌနာပြု

၉ လျက်ငါနေ၏။ ။ အကျွန်ုပ်ကိုအဘယ်ကြောင့်မေ့လျော့ တော်မူသနည်း။ ရန်သူညည်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရ၍ အကျွန်ုပ်သည်ကြမ်တမ်သော အဝတ်ကိုဝတ်လျက်အ ဘယ်ကြောင့်နေရပါသနည်းဟုငါ၏ကျောက်ဖြစ်သော

၁၀ ဘုရားသခင်ကိုငါလျှောက်ရ၏။ ။ ငရန်သူတို့ကသင်၏ ဘုရားသခင်သည်အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုငကိုအစည် ပြောဆိုကြသဖြင့်ငအရိုးတို့ကိုမျိုး၍ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။

၁၁ ၊ အိုငမိညည်။ သင်သည်အဘယ်ကြောင့်ညှိုးငယ်သနည်း။ ငအထဲမှာအဘယ်ကြောင့်မညိမ်မဝပ်ရှိသနည်း။ ဘုရား သခင်ကိုမျှော်လင့်လျက်နေလော့။ ငကိုကယ်တင်တော်မူ

သောအရှင်။ ငါကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်၏ကျေးဇူး တော်ကိုငါမျိုးမွမ်ထောမနာပြုလေအံ့သတည်း။

၄၃

၁ အိုဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်အမှု၌တရားဆုံးဖြတ်တော် မူပါ။ ကရုဏာမရှိသောလူမျိုးတဖက်ကနေ၍အကျွန်ုပ် အမှုကိုစောင့်တော်မူပါ။ သစ္စာမရှိ။ မတရားသောသူ၏

၂ လက်မှအကျွန်ုပ်ကိုကယ်လွှတ်တော်မူပါ။ ။ ကိုယ်တော် သည်အကျွန်ုပ်သို့ရာဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကြောင့်စွန့်ပြစ်တော်မူသနည်း။ ရန်သူညည်း ဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရ၍အကျွန်ုပ်သည်ကြမ်တမ်သော အဝတ်ကိုဝတ်လျက်အဘယ်ကြောင့်နေရပါသနည်း။

၃ ၊ အလင်းတော်နှင့်သစ္စာတော်ကိုစေလွှတ်တော်မူပါ။ သူ တို့သည်လပ်ပြု၍သန့်ရှင်းသောတောင်တော်သို့ဝင်တဲ

၄ တော်သို့ဝင်အကျွန်ုပ်ကိုပို့ဆောင်ပါစေသော။ ။ သို့ပြု လျှင်ဘုရားသခင်၏ယဇ်ပလ္လင်သို့ဝင်အကျွန်ုပ်ဝင် မြောက်ရှင်လန်းရာဘုရားသခင်ထံတော်သို့ငါအကျွန်ုပ် သည်ရောက်လာ၍ကိုယ်တော်ကိုစောင်းတီးလျက်မျိုးမွမ်

၅ ထောမနာပြုပါမည်ဘုရား။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရား။ ။ အိုငမိ ညည်။ သင်သည်အဘယ်ကြောင့်ညှိုးငယ်သနည်း။ ငအ ထဲမှာအဘယ်ကြောင့်မညိမ်မဝပ်ရှိသနည်း။ ဘုရားသ ခင်ကိုမျှော်လင့်လျက်နေလော့။ ငကိုကယ်တင်တော်မူ သောအရှင်။ ငါကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်၏ကျေးဇူး တော်ကိုငါမျိုးမွမ်ထောမနာပြုလေအံ့သတည်း။

၄၄

၁ အိုဘုရားသခင်။ ဂြေးလွန်လေပြီးသောကာလတွင်ဘိုး ဘေးတို့လက်ထက်၌ပြုတော်မူသောအမှုကိုသူတို့ပြော

၂ ၍အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တိုင်ကြားရကြပါပြီ။ ။ တပါး အမျိုးသားတို့ကိုလက်တော်ဖြင့်နှင်ထုတ်၍အကျွန်ုပ်တို့ ၏ဘိုးဘေးများကိုနေရာချတော်မူ၏။ တပါးအမျိုးသား

၃ တို့ကိုနှိပ်စက်၍ဘိုးဘေးများကိုပြန်ပွားစေတော်မူ၏။ သူ တို့သည်ကိုယ်တော်ဖြင့်ထိုမြေကိုအစိုးရကြသည်မဟုတ် ပါ။ ကိုယ်လက်ဖြင့်ကိုယ်ကိုကယ်တင်ကြသည်မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်တော်အလိုရှိသောကြောင့်လက်ျာလက်ရုံးတော်နှင့် မျက်နှာတော်အလင်းအားဖြင့်သူတို့ကိုကယ်တင်တော်

၄ မူ၏။ ။ အိုဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏ရှင် ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ယာကုပ်အမျိုး၏ကယ်တင်ခြင်း

၅ အကြောင်းကိုမိရင်တော်မူပါ။ ။ ကိုယ်တော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့သည်ရန်သူများကိုတွန်းချကြပါစေသော။ ရန်ဘက်ပြုသောသူတို့ကိုနာမတော်အားဖြင့်နှင်းရသော

၆ အခွင့်ရှိကြပါစေသော။ ကိုယ်၌ပါသောလေးကိုအကျွန်ုပ်
သည်မကိုးစား။ ကိုယ်ခါးသည်အကျွန်ုပ်ကိုမကယ်ရ
၇ ပါ။ ကိုယ်တော်သာလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ကိုရန်သူလက်မှ
ကယ်ထွတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့အားရန်းသောသူများ
၈ ကိုလည်းအရှက်ကွစေတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်မ
ချားမလပ်ဘုရားသခင်၌ပါကြွား၍နာမတော်ကိုအစည်
အမြီးမွှင်ကြပါ၏။

၉ သို့သော်လည်းကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့ကိုစွန့်
ပြစ်၍အရှက်ကွစေတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ဗိုလ်ခြေနှင့်
၁၀ အတူကြွတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုရန်သူရှေ့မှာပြန်
ပြေးစေတော်မူ၍ရန်းသောသူတို့သည်အလိုလိုလုယူရ
၁၁ ကြ၏။ ဟင်းလျှာဖြစ်သောသိုးများကဲ့သို့အကျွန်ုပ်တို့ကို
အပ်လိုက်၍တပါးအမျိုးသားတို့တွင်အရပ်ရပ်ကွဲပြား
၁၂ စေတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏လူများကိုအဖိုးမခံဘဲရောင်း
၁၃ ၍ရောင်းသောအားဖြင့်စီးပွားတော်ကိုတိုးပွားစေတော်
မူသည်မဟုတ်။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုအိမ်နီးချင်းများအရှက်
၁၄ ခွဲရာနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်၌နေသောသူများကဲ့ရဲ့သရော်ရာ
၁၅ ဖြစ်စေခြင်းငှါစီရင်တော်မူ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့သည်
အကျွန်ုပ်တို့ကိုပိုခိုင်းရသောအခွင့်။ လူတို့သည်ခေါင်း
၁၆ ညှိတ်ရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ ကဲ့ရဲ့သောသူနှင့်
၁၇ အသရေမျက်သောသူ၏စကားကြောင့်ငင်ရန်ဘက်ပြု
သောသူနှင့်လက်စားချေသောသူ၏မျက်နှာကြောင့်ငင်
အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်အရှက်ကွခြင်းအကြောင်းကိုအ
စည်မျက်မှောက်ပြုရပါ၏။ မျက်နှာရှက်ခြင်းအားဖြင့်
မွန်းလျက်နေရပါ၏။

၁၈ ထိုမျှလောက်ခံရသော်လည်းအကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်
၁၉ တော်ကိုမမေ့လျော့။ သစ္စာတော်ကိုမမျက်ကြပါ။ စိတ်
နှစ်လုံးသည်နောက်သို့မဆုတ်။ တရားတော်လမ်းမှလွဲ၍
၂၀ မသွားကြပါ။ ကိုယ်တော်မူကားမြေခွေးနေရာအရပ်မှာ
အကျွန်ုပ်တို့ကိုမျိုးဖွဲ့နှိပ်စက်၍သေခြင်းအရိပ်နှင့်ဖုံး
၂၁ ဖွယ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်ဘုရားသခင်၏
နာမတော်ကိုမမေ့လျော့၍တပါးအမျိုး၏ဘုရားထံသို့လက်
၂၂ ကိုဆန့်သည်မှန်လျှင်။ နှစ်လုံး၌ဝှက်ထားသောအရာများ
ကိုဘုရားသခင်ထံတော်မူသည်ဖြစ်၍ထိုအမှုကိုမစစ်ဘဲ
၂၃ နေတော်မူမည်လော။ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်အ
တွက်အကျွန်ုပ်တို့သည်အစည်မပြတ်အသေသတ်ခြင်း
ကိုခံရကြပါ၏။ သတ်ဖို့ရာထားသောသိုးကဲ့သို့အကျွန်ုပ်
တို့ကိုသူတပါးမှတ်တတ်ကြပါ၏။

၂၄ အိုဘုရားရှင်။ နှိုးတော်မူပါ။ အဘယ်ကြောင့်ကျိန်း

စက်တော်မူသနည်း။ ထတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုအစည်
၂၄ စွန့်ပြစ်တော်မူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်တို့ခံရသောနှိမ့်ချခြင်း
နှင့်ညည်းဆဲခြင်းကိုမျက်နှာတော်လွဲ၍အဘယ်ကြောင့်
၂၅ မေ့လျော့တော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်ဝိညာဉ်သည်
မြေတိုင်အောင်နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရ၍ရပ်တော်လည်းမြေ၌ကပ်
၂၆ လျက်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုမစသောဘုရား။ ထတော်
မူပါ။ ကရုဏာတော်နှင့်အညီရှေးနှုတ်တော်မူပါ။

၄၅
၁ ငမိတ်နှစ်လုံးသည်မင်္ဂလာစကားနှင့်ပွက်ထလျက်
ရှိ၍ငါစီရင်သောအရာကိုရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်၌မြွက်ဆို
ပေအံ့။ လျှောသည်လည်းသိမ္မာကျွမ်းကျင်သောစာရေး၏
၂ ကညစ်ဖြစ်ရ၏။ ကိုယ်တော်သည်လူမျိုးထက်အဆင်း
ထွပါ၏။ နှုတ်တော်သည်ကျေးဇူးစကားနှင့်ပြည့်စုံပါ၏။
ထိုကြောင့်ဘုရားသခင်သည်ကိုယ်တော်ကိုအစည်အ
၃ ဖြဲကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ တန်ခိုးကြီးသောအရှင်။
ဘုန်းအသရေတော်ဖြစ်သောကိုယ်တော်၏ခေါင်းကိုပေါင်
၄ တော်၌စည်းတော်မူပါ။ သစ္စာတရား။ နူးညံ့ခြင်းတရား။
မြောင့်မတ်ခြင်းတရားကြောင့်အသရေတော်ထင်ရှား
လျက်အောင်မြင်၍စီးသွားတော်မူပါ။ လကျာတော်လည်း
ကြောက်မက်ဖွယ်သောအရာကိုကိုယ်တော်အားပြပါ
၅ ထိပ်မည်။ ရှင်ဘုရင်၏ရန်သူတို့နှစ်လုံးထဲမှာမြားတော်
တို့သည်ထက်သည်ဖြစ်၍လူတို့သည်ခြေတော်အောက်
၆ ၌လဲကြပါ၏။ အိုဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်၏ပလ္လင်သည်
နိစ္စထာဝရပလ္လင်ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံသည်တ
၇ ရားသဖြင့်စီရင်သောနိုင်ငံဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်
မြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုနှစ်သက်၍မတရားသောအမှု
ကိုမုန်းတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်အိုဘုရားသခင်။ ကိုယ်
တော်၏ဘုရားသခင်သည်ကိုယ်တော်၏အပေါင်းအ
၈ ဇော်တို့ထက်ကိုယ်တော်ကိုမျိုးမြှောက်၍ဝမ်းမြောက်
ခြင်းဆီနှင့်ဘိသိမ်စာပေးတော်မူပြီ။ ဆင်စွယ်ဘုံစိတ်
မှာနိထဲကထုတ်သောအဝတ်တန်ဆာတော်ရှိသမျှတို့
သည်ရရန်။ အာလော။ သစ်ကြံပိုးအမွှေးနှင့်ပြည့်စုံ၍
၉ နှစ်သက်တော်မူဖွယ်ဖြစ်ကြပါ၏။ အပြည့်ပြည့်သော
မင်းသို့တို့သည်မောင်းမမိသံအဝင်ဖြစ်၍လကျာတော်
ဘက်မှာဩဇာရရွှေတန်ဆာဆင်သောမြှောက်သားတော်
နေရာဖြစ်ပါ၏။

၁၀ ငထိုး။ နားဘောင်လော့။ ဆင်ချင်၍နာယူလော့။ ကိုယ်
အမျိုးသားချင်းနှင့်ကိုယ်အပေါ်အိမ်ကိုမေ့လျော့လော့။
၁၁ သို့ပြုလျှင်သင်လှသောအဆင်းကိုရှင်ဘုရင်သည်နှစ်

ထိုရံမက်တော်မူမည်။ သူသည် သင်၏ အရှင်ဖြစ်သော
 ၁၂ ကြောင့် သုကိုကိုးကွယ်လေ့။ ထုရမင်းသို့ မှစ၍ လူရ
 တွင် ဥစ္စာ ရတတ်သော သူတို့သည် လည်း လက်ဆောင်
 ပဏ္ဏာပါလျက် သင့်ကို ဖျောင်းပျရကြသိမ့်မည်။
 ၁၃ ရှင်ဘုရင်၏သို့ တော်သည် အတွင်း၌ ရုဏ်အသရေ
 သက်သက်ရှိ၏။ ဤဖြင့် ချယ်ဖွယ်သော အဝတ်တန်ဆာ
 ၁၄ ကိုဆင်၏။ ဈာန်ကံလျက် ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့
 ရ၏။ နောက်လိုက်သော အပေါင်းအဖော်အမျိုးတော်များ
 ၁၅ ကိုလည်း ကိုယ်တော်ထံသို့ သွင်းရသိမ့်မည်။ ဝမ်းမြောက်
 ရှင်လန်းသော အခြင်းအရာ၌ ဆောင်ခဲ့၍ ရှင်ဘုရင်၏
 ၁၆ နန်းတော်သို့ ဝင်ရကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်၏ အဖများ
 ကိုယ်စား။ သားများကို ရ၍ မြေကြီးတပြင်လုံးတွင် မင်း
 ၁၇ အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်
 တော်၏ နာမကျလူမျိုးအစည်အဆက်အောင်းမေ့ကျော်
 စောစောသဖြင့် လူမျိုးတို့သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ကိုယ်
 တော်ကို ချီးမွမ်းကြလတုံ့သတည်း။

၄၆
 ၁ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ ခိုယုံရာ ဖြစ်၍ ခွန်အားကို
 ပေးတော်မူ၏။ ဘေးရောက်သည် ကာလအထူးသဖြင့်
 ၂ ကူမတော်မူကြောင်း ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့်
 ပထဝီမြေကြီးသည် ရွှေသွား၍ တောင်များတုန်လှုပ်လျက်
 သမုဒ္ဒရာသို့ ကျသော်လည်း ငါတို့သည် ကြောက်လန့်ခြင်း
 ၃ မရှိ။ သမုဒ္ဒရာသည် ဟိုးဟိုးမြည်၍ မွေ့နှောက်ပါလေ
 စေ။ ထိုင်းတံပိုးထသဖြင့် တောင်များတုန်လှုပ်ပါလေစေ။
 ၄ မြစ်တစ်မြစ်ရှိသေး၏။ ထိုမြစ်ရေသည် စီး၍ ဘုရားသခင်
 ၏ မြို့တည်းဟူသော အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားကျိန်းဝပ်တော်
 ၅ မူရာ။ သန့်ရှင်းသော မြို့တော်ကို ရှင်လန်းစေတတ်၏။ ထို
 မြို့သည် ဘုရားသခင်ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ဖြစ်၍ တုန်လှုပ်
 ခြင်းမရှိရာ။ မိဗန်းသောက်လင်းစ၌ ဘုရားသခင်ကူမ
 တော်မူလိမ့်မည်။
 ၆ လူမျိုးတို့သည် ဟိုးဟိုးမြည်ကြ၏။ တိုင်းနိုင်ငံတို့
 သည် လှုပ်ရှားကြ၏။ ဖျားမိတ်သံ ကို ယွတ်တော်မူ၍ မြေကြီး
 ၇ သည် အရည်ဖြစ်လေ၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
 ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့နှင့် အတူရှိတော်မူ၏။ ယာကုပ်
 အမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ ခိုယုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။
 ၈ ထာဝရဘုရားစီရင်ပြုပြင်၍ မြေကြီးပေါ်မှာ သုတ်သင်
 ပယ်ရှင်းခြင်းအမှုတော်များကို လာ၍ ကြည့်ရှုကြလေ့။
 ၉ လေးကိုချိုးလျက် ဖွံ့ကို အပိုင်းပိုင်းဖြတ်လျက် ရထား
 ကို ဖြိုလျက် မြေကြီးစွန်းဘိုင်အောင် စစ်မှုကို ညိမ်းစေ

တော်မူ၏။ ညိမ်ဝပ်လျက်နေကြလေ့။ ငါကား ဘုရား
 သခင်ဖြစ်သည် ဟု သိမှတ်ကြလေ့။ လူမျိုးတို့တွင် ငါသည်
 ၁၁ ဘုန်းပွင့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ ဘုန်းပွင့်မည်။ ကောင်း
 ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့နှင့် အတူရှိ
 တော်မူ၏။ ယာကုပ်၏ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ ခိုယုံရာ
 ဖြစ်တော်မူ၏။

၄၇
 ၁ လူများအပေါင်းတို့။ လက်ခတ်တီးကြလေ့။ ဘုရား
 သခင်ထံသို့ အောင်သံကို လွှင့်၍ ကျွေးကျော်ကြလေ့။
 ၂ အကြောင်းမူကား။ အမြင့်ဆုံးသော ထာဝရဘုရားသည်
 ကြောက်မက်ဖွယ်သော ဘုရား။ မြေကြီးတပြင်လုံးကို
 ၃ အစိုးရသော မဟာမင်းကြီးဖြစ်တော်မူ၏။ လူတို့ကို
 ငါတို့အောက်၌ ရင်လူမျိုးတို့ကို ငါတို့ခြေအောက်၌ ရင်
 ၄ နှိပ်ချတော်မူ၏။ ချစ်တော်မူသော ယာကုပ်၏ ဘုန်းဖြစ်
 သော ငါတို့အမွေကို ငါတို့အဖိုးရှွေးပေးတော်မူ၏။
 ၅ ကျွေးကျော်ခြင်းအသံ၌ ဘုရားသခင် တက်တော်
 မူ၏။ တံပိုးမှုတ်ခြင်းအသံ၌ ထာဝရဘုရားတက်တော်မူ
 ၆ ၏။ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း၍ သီချင်းဆိုကြလေ့။ သီချင်း
 ဆိုကြလေ့။ ငါတို့၏ ရှင်ဘုရင်ကို ချီးမွမ်း၍ သီချင်းဆိုကြ
 ၇ လေ့။ သီချင်းဆိုကြလေ့။ အကြောင်းမူကား။ ဘုရား
 သခင်သည် မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးရသော မင်းဖြစ်
 တော်မူ၏။ ချီးမွမ်းခြင်းထောမနာ သီချင်းကို ဆိုကြလေ့။
 ၈ ဘုရားသခင်သည် လူမျိုးတို့တွင် စိုးစံတော်မူ၏။ ဘုရား
 သခင်သည် သန့်ရှင်းသော ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်
 ၉ မူ၏။ လူမျိုးတို့၏ အကြီးအကဲတို့သည် အာဗြဟံကိုး
 ကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးထံမှာ ရဝေးလျက်ရှိကြ
 ၏။ အကြောင်းမူကား။ မြေကြီးတန်ခိုးများကို ဘုရားသခင်
 ပိုင်တော်မူ၏။ အထူးသဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းရှိတော်မူ၏။

၄၈
 ၁ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ သန့်ရှင်းသော
 တောင်တော်ပေါ်မှာ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ မြို့တော်တွင်
 အထူးသဖြင့် ထောမနာချီးမွမ်းခြင်းကို ခံလိုက်တော်မူ၏။
 ၂ မြေကြီးတပြင်လုံး ရှင်လန်းရာဇ်အနိတောင်ထိပ်သည်
 အဆင်းစွာပေ၏။ မြောက်မျက်နှာတက်၌ မဟာမင်းကြီး
 ၃ ၏ မြို့တော်သည် တည်၏။ ထိုမြို့၏ ဘုံမိတ်မှာ နှစ်တိုင်
 ဘုရားသခင်၌ ခိုယုံရသည်ကို သိရ၏။
 ၄ ရှင်ဘုရင်တို့သည် စည်းစမ်း၍ အတူရှောက်သွား
 ၅ ကြ၏။ မြင်သောအခါ မှိုင်တွေ၍ ထိတ်လန့်လျက် ပြေး
 ၆ ကြ၏။ ထိုအရပ်၌ သူတို့သည် ကြောက်လန့်ခြင်းသို့

ရောက်၍သားဖွားသောမိမိခံရသကဲ့သို့ဝေဒနာရှိကြ၏။

၁ | တာရှည်သောတို့ကိုမျိုးဖျက်သောအရှေ့လေနှင့်တွေ့သကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။

၂ ငါတို့သည်ကြားဘူးသည်အတိုင်းကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏မြို့။ ငါတို့ဘုရားသခင်၏မြို့ဘော်၌တွေ့မြင်ရကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်မြို့တော်ကို

၃ အစည်အမြဲတည်စေတော်မူမည်။ အိုဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်တို့သည်ဗိမာန်တော်ထဲမှာကရုဏာတော်ကို

၄ အောင်းမေ့ကြပါ၏။ အိုဘုရားသခင်။ နာမတော်သည်မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်နှံ့ပြားသည်နည်းတူရုဏ်အသရေတော်လည်းနှံ့ပြားလျက်ရှိပါ၏။ လကျာတော်သည်

၅ မြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့်ပြည့်ဝလျက်ရှိပါ၏။ တရားစီရင်တော်မူချက်များကြောင့်အိအုန်တောင်သည်ဝမ်း

၆ မြောက်၍ယုဒအမျိုးသားတို့သည်ရွှင်လန်းကြပါ၏။ သားမြေးတို့အားကြားပြောမည်အကြောင်း။ အိအုန်မြို့ကိုပတ်

၇ ပတ်လည်၍ပြုအိုးတို့ကိုရေတွက်ကြလော့။ ရင်တားတို့ကိုမှတ်၍ဘုံဗိမာန်များကိုလည်းဆင်ချင်ကြလော့။

၈ | အကြောင်းမူကား။ ယိုဘုရားသခင်သည်ကာလအစည်အမြဲငါတို့၏ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ သေသည်ကာလတိုင်အောင်ငါတို့ကိုခိုဆောင်တော်မူလတံ့သတည်း။

၄၉

၁ လူများအပေါင်းတို့။ ကြားကြလော့။ ခပ်သိမ်းသော

၂ လောကသား။ အယုတ်အမြတ်။ ကြွယ်ဝသောသူ။ ဆင်းရဲသောသူတို့။ တညီတညွတ်တည်းနားထောင်ကြလော့။

၃ | ငန့်တံသည်ပညာကိုမြှောက်ဆိုမည်။ ငန့်စံလုံးသည်ညာဏ်နှင့်ဆိုင်သောအရာကိုဆင်ချင်မည်။ ပုံစကားသို့ကိုယ်နားကိုယှဉ်လျက်နက်နဲသောအရာကိုစောင်းတီး၍ဖွင့်ပြပေအံ့။

၄ ခဲယဉ်းဆိုးယုတ်သောကာလ၌ငါ၏အရာတို့လူယူချင်သောသူတို့၏ဒုစရိုက်အမှုသည်ငါ့ကိုပိုင်းသော်

၅ လည်းငါသည်အဘယ်ကြောင့်ကြောက်ရမည်နည်း။ ယိုသူတို့သည်ကိုယ်ဥစ္စာကိုကိုးစား၍ကိုယ်စဉ်းစိမ့်များသော

၆ ကြောင့်ငါကြားသော်လည်း၊ မိမိညီအစ်ကိုကိုအဘယ်သူမျှအလျှင်းမရွေးနိုင်။ ရွေးရန်အဖိုးကိုဘုရားသခင်၌

၇ မပေးနိုင်။ သူတို့အသက်ပိညည်၏ရွေးရန်အဖိုးကြီးစွာပေ၏။ သို့ဖြစ်၍အစည်ရှုံးလျက်နေရမည်။ ရွေးလျှင်

၈ အစည်အမြဲအသက်ရှင်ရာ၏။ ပုပ်စပ်ခြင်းသို့မရောက်

၉ ရာ။ ထင်ရှားသောအရာဟူမူကား။ ပညာရှိသောသူတို့သည်သဘာဝကြ၏။ ယိုအသူမိုက်သောသူနှင့်တိရိစ္ဆာန်

သဘောရှိသောသူတို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၍မိမိ

၁ တို့ဥစ္စာကိုသူတပါးတို့၌ချွန်ထားကြ၏။ မိမိတို့အိမ်သည်ထာဝရဖြစ်လိမ့်မည်။ မိမိတို့နေရာလည်းလူမျိုးအစည်အဆက်တည်လိမ့်မည်။ မိမိတို့နာမသည်မြေပေါ်မှာကျော်

၂ စောလိမ့်မည်ဟုသူတို့စိတ်ထင်ရှိကြ၏။ သို့ရာတွင်လူသည်ရုဏ်အသရေ၌မတည်မနေတတ်။ ပျက်စီးခြင်းသို့

၃ ရောက်တတ်သောတိရိစ္ဆာန်နှင့်တူ၏။ ယိုသို့ပြုမူခြင်းအရာသည်သူတို့၏ကိုးစားရာဖြစ်၍သူတို့သားမြေးတို့သည်

၄ သူတို့စကားကိုနှစ်သက်တတ်ကြ၏။ ယိုသူတို့ကိုသိုးများကဲ့သို့မရဏာနိုင်ငံ၌ချထား၍သေမင်းစားလိမ့်မည်။ ကာလမကြာမမြင့်မှီမြောင့်မတ်သောသူတို့သည်အုပ်စိုးရကြလိမ့်မည်။ သူတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာသည်ဖောက်ပြန်ဖို့ရာ

၅ ဖြစ်၏။ မရဏာနိုင်ငံသည်သူတို့၏နေရာဖြစ်၏။ ငါ့ကိုမူကားဘုရားသခင်သိမ်းယူတော်မူသောကြောင့်ငါ၏ပိညည်ကိုမရဏာနိုင်ငံ၏ဘန်ခိုးမှရွေးတော်မူမည်။

၆ သူတပါးသည်ဥစ္စာကြွယ်ဝ၍အိမ်၏ရုဏ်အသရေ

၇ တိုးပွားသောအခါသင်သည်မစိုးရိမ်နှင့်။ ယိုသူသည်သေသောအခါအဘယ်ဥစ္စာမျှမပါရ။ သူ၏ရုဏ်အသရေ

၈ သည်သုနောကဲ့သို့မဆင်းသက်ရ။ ယိုသူသည်အသက်ရှင်စဉ်အခါမိမိပိညည်ကိုကောင်းကြီးပေးတတ်၏။ မိမိအကျိုးကိုပြုရသောအခါသူတပါးတို့သည်ချီးမွမ်း

၉ တတ်ကြ၏။ သို့သော်လည်းသူသည်သူ၏ဘိုးဘေးအမျိုးရှိရာသို့သွားရလိမ့်မည်။ ကာလအစည်အဆက်သူတို့

၁၀ သည်အလင်းကိုမမြင်ရကြ။ ရုဏ်အသရေနှင့်ပြည့်စုံလျက်ပညာသတ်မရှိသောသူသည်ကားပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်တတ်သောတိရိစ္ဆာန်နှင့်တူ၏။

၅၀

၁ တန်ခိုးကြီးသောဘုရားသခင်တဉ်းဟူသောထာဝရဘုရားသည်ဗျာဓိတ်ပေးတော်မူ၏။ နေထွက်ရာမှသည်

၂ နေဝင်ရာတိုင်အောင်မြေကြီးကိုခေါ်တော်မူ၏။ အသရေတင့်တယ်ခြင်းပြည့်စုံရာအိအုန်တောင်ပေါ်မှာဘုရား

၃ သခင်၏ရောင်ခြည်တော်သည်ထွန်းပ၏။ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ကြွလာတော်မူ၏။ တိတ်ဆိတ်စွာနေတော်မူ။ ရှေ့တော်၌မီးလောင်လျက်ပတ်ဝန်းကျင်၌ရိပ်စားသက်မုံ

၄ တိုင်းပြင်းပြလျက်ရှိ၏။ မိမိလူတို့ကိုစစ်ကြောစီရင်ခြင်းအလိုငှါအထက်ကောင်းကင်ကိုငင်မြေကြီးကိုငင်ခေါ်

၅ တော်မူလျက်၊ ပဇာနည်သောအားဖြင့်ငါနှင့်ပုန့်ညည်ဖွဲ့သောငါ၏သန့်ရှင်းသူတို့ကိုငယ်သို့ရဝေးစေကြဟု

၆ မိန့်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည်ကိုယ်တော်တိုင်တရား

ဆုံးဖြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ပြောင့်မတ်တော်မူခြင်းအကြောင်းကိုကောင်းကင်တို့သည်ထင်ရှားစွာပြကြလိမ့်မည်။

၇ ငါ၏လူများတို့။နားထောင်ကြ။ငါပြောမည်။အိုဆူသရေလအမျိုး။သင့်တဖက်၌ငါသက်သေခံမည်။ငါသည်ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။သင်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။မီးရှို့သောယဇ်မုစ၍ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမျိုးမျိုးအတွက်ငါသည်သင်၌အပြစ်မတင်။ထိုယဇ်တို့သည်ရှေ့မှာအစည်ရှိကြ၏။သင့်အိမ်ထဲကနွားကို၎င်းသင့်ခြံထဲကဆိတ်ဘီးကို၎င်းငါမခံမယူ။တောတိဒ်ရွာန်ရှိသမျှတို့နှင့်တထောင်သောတောင်ပေါ်မှာရှိသောတိဒ်ရွာန်တို့သည်ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်ကြ၏။တောင်ပေါ်မှာနေတတ်သောငှက်အပေါင်းတို့ကိုငါသိ၏။တောသားရဲတို့သည်ငါ၌ရှိကြ၏။ငါသည်တော်မူလျှင်သင့်ကိုမပြော။လောကဓာတ်နှင့်လောကဥစ္စာသည်ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်၏။နွားသားကိုငါစားမည်လော။ဆိတ်သွေးကိုငါသောက်မည်လော။

၁၄ ကျေးဇူးတိုးမွှမ်းခြင်းယဇ်ကိုဘုရားသခင်အားပူဇော်လော့။သစ္စာဂုဏ်ထားသည့်အတိုင်းအမြင့်ဆုံးသောဘုရား၌သစ္စာဂုဏ်ကိုဖြေလော့။အမှုရောက်သည့်ကာလ၌ငါ့ကိုပဋ္ဌနာပြုလော့။ငါသည်ကယ်လွှတ်မည်။သင်သည်လည်းကိုးမွှမ်းထိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၆ မတရားသောသူကိုကား။သင်သည်ငါ၏အထုံးအဖွဲ့တို့ကိုကြားပြော၍ငါ၏ပဋိညာဉ်တရားကိုမြှောက်ဆိုခြင်းငှါအဘယ်သို့ဆင်သနည်း။ဆုမွန်သင်ခြင်းကိုသင်သည်မုန်း၍စကားကိုသင့်နောက်၌ပြစ်ထားပါသည်တကား။သင်သည်သူရိုးကိုမြင်လျှင်သူနှင့်သဘောတူတတ်၏။သူမယားကိုမြင်မှားသောသူတို့နှင့်ဆက်ဆံတတ်၏။သင်၏နှုတ်ကိုခုစရိုက်၌အပ်နှံ၍သင်၏လျှာဖြင့်ရသာကိုစိရင်တတ်၏။သင်သည်ထိုင်လျက်ကိုယ်ညီအစ်ကိုကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ပြောဆိုတတ်၏။ကိုယ်အမိ၏သားကိုဆဲရေးတတ်၏။ထိုသို့ကျင့်၍ငါသည်တိတ်ဆိတ်စွာနေသောကြောင့်ငါ့သင်နှင့်တူသည်ဟုသင်လေပြီတကား။သင်၏အပြစ်ကိုငါဖော်ပြ၍သင့်မျက်မှောက်၌ခင်းထားမည်။ဘုရားသခင်ကိုမေ့လျော့သောသူတို့။ဤအမှုကိုဆင်ချင်ကြလော့။သို့မဟုတ်။သင်တို့ကိုကယ်နှုတ်သောသူမရှိ။ငါသည်အပိုင်းပိုင်းဆွဲဖြတ်မည်။

၁၇ ကျေးဇူးတိုးမွှမ်းခြင်းယဇ်ကိုပူဇော်သောသူသည်ငါ၏ဘုန်းကိုထင်ရှားစေသောသူဖြစ်၏။မိမိသွားသောလမ်းကိုဆင်ချင်သောသူအားလည်း

ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုငါပြမည်ဟုဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ၏။

၅၁

၅၁ မိမိသည်ဗာသရေဘုရားမှားယွင်း၍ပရောဖက်နာသန်၏ဆုမွန်ခြင်းကိုခံပြီးမှစပ်ဆိုသောဆာသံ။

၁ အိုဘုရားသခင်။ကျေးဇူးပြုချင်သောစေတနာစိတ်တော်ရှိသည့်အတိုင်းအကူနှုတ်ကိုသနားတော်မူပါ။ရံမက်တော်မူခြင်းကရုဏာများပြားသည်နှင့်အညီအကူနှုတ်လွန်ကျူးခြင်းအပြစ်ကိုဖြေတော်မူပါ။ခုစရိုက်အညစ်အကြေးကိုအကုန်အစင်ဆေးကြော၍အကူနှုတ်ကိုသန့်ရှင်းစေတော်မူပါ။အကူနှုတ်လွန်ကျူးပါပြီဟုဝန်ချလျက်ကိုယ်အပြစ်ကိုအစည်မပြတ်အောင်းမေ့လျက်နေပါ၏။ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားပါပြီ။ကိုယ်တော်ကိုသာပြစ်မှား၍မျက်မှောက်တော်၌ပင်မတရားသောအမှုကိုပြုပါပြီ။သို့ဖြစ်၍မိန့်တော်မူချက်သည်ဖြောင့်ပါ၏။တရားစိရင်တော်မူချက်သည်အပြစ်လွတ်ပါ၏။အကူနှုတ်သည်မွေးစကပင်အပြစ်ပါလျက်ရှိပါ၏။အမိဝပ်ထဲမှာပဋိသန္ဓေယူစည်ပင်အပြစ်စွဲပါ၏။

၆ ဟုတ်မှန်ဖြောင့်မတ်သောစိတ်နှစ်လုံးကိုနှစ်သက်တော်မူသည်ဖြစ်၍အကူနှုတ်၏စိတ်နှစ်လုံးထဲမှာပညာကိုသွန်သင်တော်မူပါ။အကူနှုတ်ကိုစင်ကြယ်စေခြင်းငှါဟုဿုပင်ညွန့်သန့်ရှင်းခြင်းမင်္ဂလာကိုပေးတော်မူပါ။အကူနှုတ်ကိုရိပ်စားပွင့်ထက်သာ၍ဖြူစေခြင်းငှါဆေးကြောတော်မူပါ။စိတ်သက်သာဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိမည်အကြောင်းစကားကိုအကူနှုတ်အားကြားစေတော်မူပါ။သို့ပြုလျှင်မျိုးဖဲတော်မူသောအရိုးတို့သည်ရှင်မြူးခြင်းရှိကြပါလိမ့်မည်။အကူနှုတ်လွန်ကျူးခြင်းခုစရိုက်တို့မှမျက်နှာတော်ကိုလွှဲ၍အကူနှုတ်အပြစ်ရှိသမျှတို့ကိုလည်းဖြေတော်မူပါ။အိုဘုရားသခင်။အကူနှုတ်အထဲ၌စင်ကြယ်သောနှစ်လုံးကိုဖန်ဆင်းတော်မူပါ။မြဲမြံတည်ကြည်သောသဘောကိုအသစ်ပြုပြင်တော်မူပါ။အကူနှုတ်ကိုအထံတော်ထဲကနှင်ထုတ်တော်မူပါနှင့်။သန့်ရှင်းသောစိတ်ညာဉ်တော်ကိုရုတ်သိမ်းတော်မူပါနှင့်။

၁၂ ကယ်တင်တော်မူခြင်းနှင့်ရှည်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းအခွင့်ကိုပြန်၍ပေးသနားတော်မူပါ။ကြည်ညိုသောစေတနာစိတ်သဘောသည်အကူနှုတ်ကိုထောက်မပါစေသော။အကူနှုတ်သည်လည်းမတရားသောသူတို့အားတရားတော်လမ်းကိုပြသသွန်သင်ပါမည်။အပြစ်ရှိသောသူတို့သည်ကိုယ်တော်ထံသို့ပြန်ကြပါလိမ့်မည်။

၇ မှတ်ကြ၏။ သူတို့သည်မတရားသောအမှုအားဖြင့် ယွတ်ခြင်းသို့ရောက်ရပါမည်လော။ အိုဘုရားသခင်။ ထိုလူများတို့ကိုအချက်တော်ထွက်၍ လွှဲတော်မူပါ။

၈ အကျွန်ုပ်သည်အရပ်ရပ်လည် ရသောအခြင်းအရာတို့ကိုကိုယ်တော်မှတ်၍ အကျွန်ုပ်မျက် ရည်တို့ကိုဘူးတော်ထဲမှာထည့်တော်မူပါ။ စာရင်းတော်၌ရှိပါသည်မဟုတ်လော။

၉ ဘုရားသခင်သည် ဘောက်မှာနေတော်မူသောကြောင့် ငါအော်ဟစ်သောအခါရန်သူတို့သည် ထွန်ခြင်းကိုခံရကြမည်ကိုငါသိ၏။ ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု၍ နှုတ်ကပတ်တော်၌ဝါကြွားမည်။ ထာဝရဘုရားကို

၁၀ အမှီပြု၍ နှုတ်ကပတ်တော်၌ဝါကြွားမည်။ ငါသည်ဘုရားသခင်ကိုခိုလှုံသည်ဖြစ်၍ ကြောက်စရာမရှိ။ လူသည်ငါ၌

၁၁ အဘယ်သို့ပြုနိုင်သနည်း။ အိုဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်သည်ရှေ့တော်၌သစ္စာပြုပါသည်ဖြစ်၍ သစ္စာဝတ်ကိုဖြေ

၁၂ လျက်ကိုယ်တော်ကိုမျိုးစွပ်ပါမည်။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်အသက်ကိုသေခြင်းမှကယ်ယွတ်တော်မူပြီ။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏အလင်းထဲမှာဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌အကျွန်ုပ်ကျင့်နေပါမည်အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်ခြေကိုလည်းထိမိ၍လဲခြင်းမှကယ်ယွတ်တော်မူမည်မဟုတ်လော။

၅၇

၁ ခါးမိသည့်ဥဒ္ဒင်၌ရှာလှံမှထွက်ပြေးသောအခါစပ်ဆိုသောဆာလံ။

၂ အိုဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်ကိုသနားတော်မူပါ။ သနားတော်မူပါ။ ဘေးမလွန်မှီတိုင်အောင် အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည် ကိုယ်တော်ကိုခိုလှုံပါ၏။ အတောင်တော်အရပ်၌ခို

၃ လှုံပါ၏။ ငါသည်အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်။ ငါ့အမှုကိုပြီးစီးစေတော်မူသောဘုရားသခင်ကိုအော်ဟစ်မည်။

၄ ကောင်းကင်ကလက်တော်ကိုဆန့်တော်မူမည်။ ငေါက်ကိတ်စားအုံသောသူကိုအရှက်ခွဲသဖြင့် ငေါက်ကယ်တင်တော်မူမည်။ ကရုဏာတော်နှင့်သစ္စာတော်ကိုဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူမည်။ ငါ့ဝိညာဉ်သည်ချင်သောရဲထဲမှာနေရ၏။ ဒေါသမီးလောင်လျက်ရှိသောလူသားတို့တွင် ငါအိပ်ရ၏။ သူတို့သွားတို့သည်ထုံနှင့်မြှားဖြစ်ကြ၏။ သူတို့လျှာသည်လည်းထက်သောသန်လျက်ဖြစ်၏။

၅ အိုဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်မြင့်သည်ထက်ကိုယ်တော်ကြီးမြင့်တော်မူစေသတည်း။ မြေကြီးတပြင်လုံးကို

၆ ဘုန်းတော်လွှမ်းမိုးပါစေသတည်း။ သူတို့သည်ငါသွားရာလမ်း၌ကျော့ကွင်းကိုပြင်ဆင်ကြပြီ။ ငါ့ဝိညာဉ်သည်နှိမ့်ချလျက်ရှိ၏။ ငါ့ရှေ့တွင်းကိုလူးကြပြီးမှကိုယ်တူးသော

၇ တွင်းထဲသို့ကိုယ်ကျကြပြီ။ အိုဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်နှစ်လုံးသည်တည်ကြည်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်နှစ်လုံးသည်တည်ကြည်ပါ၏။ သီချင်းဆိုပါမည်။ မျိုးစွပ်ထောမနာပြုပါမည်။

၈ အိုငါ့ညည်း။ နိုးလော့။ တရားနှင့်စောင်းတို့။ နိုးကြလော့။

၉ ငါလည်းစောစောနိုးမည်။ အိုထာဝရဘုရား။ ပရိသတ်အလယ်၌ကိုယ်တော်ကိုမျိုးစွပ်ပါမည်။ လူမျိုးတို့တွင်

၁၀ ကိုယ်တော်အားထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။ အကြောင်းမူကား။ ကရုဏာတော်သည်ကောင်းကင်သို့ဝင်သစ္စာ

၁၁ တော်သည်မိမိ၏သို့ဝင်ပြီပါ၏။ အိုဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်မြင့်သည်ထက်ကိုယ်တော်မြင့်တော်မူစေသတည်း။ မြေကြီးတပြင်လုံးကိုဘုန်းတော်လွှမ်းမိုးပါစေသတည်း။

၅၈

၁ အိုလူသားတို့။ အကယ်စင်စစ်သင်တို့သည်စကား

၂ ဖြောင့်ကြသလော။ တရားသဖြင့်စိရင်ကြသလော။ အကယ်စင်စစ်သင်တို့သည်မတရားသောအကြံကိုကြံစည်၍ မြေကြီးပေါ်မှာကိုယ်လက်နှင့်ပြုသောညည်းဆဲခြင်းကိုချိန်တတ်ကြ၏။ မတရားသောသူတို့သည်အမိဝမ်းထဲမှစ၍ရိုင်းသောသဘောရှိကြ၏။ မွေးကတည်းက

၃ လမ်းလွဲ၍မသောစကားကိုပြောတတ်ကြ၏။ သူတို့အဆိပ်သည်မြေအဆိပ်နှင့်တူ၏။ နားပင်းသောမြေဆိုးသည်မိမိ

၄ နားကိုဝိတ်၍၊ လိမ္မာသောအလမ္မာမမြဲဆိုသောမန္တရားစကားကိုနားမထောင်ဘဲနေသကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။

၅ အိုဘုရားသခင်။ သူတို့ပစ္စယ်ထဲမှာသွားများကိုမျိုးတော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား။ ချင်သောတို့၏အံ့သွားများကိုမျိုးတော်မူပါ။ ထိုသူတို့သည်စီးသောရေကဲ့သို့ကွယ်ပျောက်ကြပါစေသော။ လေးကိုတင်သောအခါမြှားတို့

၆ သည်ကျိုးသကဲ့သို့ဖြစ်ကြပါစေသော။ ခရုသည်သွားစဉ်တွင်ရှေ့လျော့သကဲ့သို့ဝင်ပျက်သောကိုယ်ဝန်သည်

၇ နေရောင်ကိုမမြင်ရသကဲ့သို့ဝင်ဖြစ်ကြပါစေသော။ ဆူးပင်နှင့်မွေးသောမီးပူမွန်းကိုအိုးတို့သည်မသိမှီအသက်ရှင်သောဆူးပင်နှင့်မီးလောင်လျက်ရှိသောဆူးပင်တို့

၈ ကိုလေပွေတိုက်သွားပါစေသော။ ဖြောင့်မတ်သောသူသည်ထိုသို့

၉ ခါးမိပေးခြင်းကိုမြင်၍ဝမ်းမြောက်ပါလိမ့်မည်။ မတရားသောသူတို့၏အသွေး၌မိမြေတို့ကို

၁၀ ဆေးပါလိမ့်မည်။ သူတပါးကလည်းဖြောင့်မတ်သောသူသည်အကျိုးကိုကေနိအမှန်ခံရ၏။ မြေကြီးပေါ်မှာတရားစိရင်သောဘုရားသခင်သည်ကေနိအမှန်ရှိတော်မူသည်ဟုဝန်ခံကြပါလိမ့်မည်။

၅၆

ရှောလုစေတော်သောသူတို့သည်၎င်းမိမိအသက်ကိုသတ်ခြင်း၎င်း၎င်းမိမိကိုစောင့်ကြသောအခါမိမိစပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁ အိုအကျွန်ုပ်၏ဘုရား။ရန်သူတို့လက်မှအကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။အကျွန်ုပ်ကိုရန်ဘက်ပြုသောသူတို့

၂ ၏အပေါ်မှာအကျွန်ုပ်ကိုချိုးမြှောက်တော်မူပါ။ဒုစရိုက် ကိုပြုသောသူတို့အထဲကအကျွန်ုပ်ကိုနှုတ်ယူ၍အသက်

၃ ကိုသတ်လိုသောသူတို့လက်မှကယ်တင်တော်မူပါ။သူ တို့သည်အကျွန်ုပ်အသက်ကိုသတ်လို၍ချောင်းကြည့် လျက်နေကြပါ၏။အားကြီးသောသူတို့သည်အကျွန်ုပ်တ ဗက်နှစ်စဉ်းဝေးကြပါ၏။အိုထာဝရဘုရား။အကျွန်ုပ်မှား ယွင်းသော့ကြောင့်မဟုတ်ပါ။အကျွန်ုပ်အပြစ်ကြောင့်

၄ မဟုတ်ပါ။။အကျွန်ုပ်နှစ်နှစ်အပြစ်မရှိဘဲသူတို့သည်ပြေးလာ ၍ပြင်ဆင်ကြပါ၏။အကျွန်ုပ်ကိုကူမခြင်းငှါခိုးတော်မူ

၅ ပါ။ကြည့်ရှုတော်မူပါ။။ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား။ သာသနာပလူအပေါင်းတို့ကိုဆုမြင်းငှါခိုးတော်မူပါ။ ဒုစရိုက်နှစ်ကျင်လည်သောသူတရုတ်ယောက်ကိုမျှသနား

၆ တော်မမူပါနှင့်။။သူတို့သည်ညဦးယံ၌ပြန်လာ၍ခွေးဘာ သာအတိုင်းမြည်လျက်မြို့ကိုထွဋ်ပတ်ကြပါစေသော။

၇ ထိုသူတို့သည်စော်ကားသောစကားကိုပြော၍သူ တို့နှုတ်ခပ်တွင်ဝေးပါလျက်အဘယ်သူကြားထိမ့်မည်

၈ နည်းဟုဆိုတတ်ကြပါ၏။။သို့ရာတွင်အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်သူတို့ကိုကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။သာသနာပ လူအပေါင်းတို့ကိုပျက်ရယ်ပြုတော်မူ၏။အိုအကျွန်ုပ် အစွမ်းသတ္တိ။ကိုယ်တော်ကိုမျှော်လင့်ပါမည်။ဘုရားသခင်

၉ သည်အကျွန်ုပ်ခိုယုံရာဖြစ်တော်မူ၏။။ကရုဏာအရှင် ဘုရားသခင်သည်အကျွန်ုပ်ကိုကူမခြင်းငှါကြွလာတော် မူမည်။ရန်သူတို့ကိုအကျွန်ုပ်ကြည့်ရှု၍အားရသောအ ခွင့်ရှိစေတော်မူမည်။။အကျွန်ုပ်တို့ကိုကွယ်ကာတော်မူ သောဘုရားရှင်။သူတို့ကိုသတ်တော်မမူပါနှင့်။သတ် လျှင်အကျွန်ုပ်၏လူတို့သည်သတ်လစ်ကြပါစိမ့်မည်။ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်အရပ်ရပ်ကွဲပြားစေ၍နှိမ့်ချတော်မူ

၁၀ ပါ။။သူတို့ပြောမိသောစကားတည်းဟူသောသူတို့နှုတ် ၏အပြစ်ကြောင့်မိမိတို့မာနတွင်ကျောမိပါစေသော။သူ

၁၁ တို့ကိုနှိမ့်သောစကားနှင့်မုသာစကားကြောင့်။အမျက် တော်အားဖြင့်ပျောက်ပျက်စေတော်မူပါ။အကုန်အစင် ပျောက်ပျက်စေတော်မူပါ။ဘုရားသခင်သည်ယာကုပ် အမျိုးမှစ၍မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်အုပ်စိုးတော်မူ

၁၇ ကြောင်းကိုသူတို့သည်သိကြပါစေသော။။ညဦးယံ၌ပြန် လာ၍ခွေးဘာသာအတိုင်းမြည်လျက်မြို့ကိုထွဋ်ပတ်ကြ

၁၈ ပါစေသော။။အစာကိုရှာလျက်အရပ်ရပ်သို့လည်၍မဝ

၁၉ ဘဲတညည့်လုံးနေကြပါစေသော။။အကျွန်ုပ်မူကားတန်ခိုး တော်ကိုသိချင်းဆိုပါမည်။နံနက်ယံ၌ကရုဏာတော်ကို ရှင်လန်းစွာသိချင်းဆိုပါမည်။အကြောင်းမူကား။ဘေး ရောက်သောကာလ၌ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ခိုယုံရာ။

၂၀ ဘေးလွတ်ရာဖြစ်တော်မူ၏။။အိုအကျွန်ုပ်အစွမ်းသတ္တိ။ ကိုယ်တော်ကိုသိချင်းဆိုပါမည်။ဘုရားသခင်သည်အ ကျွန်ုပ်ခိုယုံရာဖြစ်တော်မူ၏။အကျွန်ုပ်ကရုဏာအရှင် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။

၆၀

မိမိသည်မေသောပေါတာမိရှုလူတို့နှင့်ဇောတရှုလူတို့ကိုစစ်တိုက်ပြီးမှ ယွာတသည်ပြန်၍ဒေသံလူတသောင်းနှစ်ထောင်တို့ကိုဆားချိုင့်၌လုပ်ကြံ သောအခါစပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁ အိုဘုရားသခင်။ကိုယ်တော်သည်အမျက်ထွက်သ ဖြင့်အကျွန်ုပ်တို့ကိုစွန့်ပြစ်၍အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေတော် မူပြီ။တဖန်အကျွန်ုပ်တို့ကိုအသက်ရှင်စေတော်မူပါ။

၂ ၊မြေကြီးကိုယှုပ်၍ခွဲတော်မူပြီ။ကွဲအက်ရာတို့ကိုတဖန်

၃ စေ့စပ်စေတော်မူပါ။တုန်ယှုပ်လျက်ရှိပါသေး၏။။ကိုယ် တော်၏လူတို့ကိုခက်ထိစွာစီရင်၍မှိုင့်တွေခြင်းစပျစ်

၄ ရည်ကိုတိုက်တော်မူပြီ။။ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့သော သူတို့သည်သစ္စာတရားကြောင့်ထူရသောအလံကိုပေး

၅ သနားတော်မူပါ။။ချစ်တော်မူသောသူတို့သည်ချပ်သာ ရမည်အကြောင်း။အကျွန်ုပ်စကားကိုနားထောင်၍လက်ျာ လက်ရုံးတော်အားဖြင့်ကယ်တင်တော်မူပါ။

၆ သန့်ရှင်းတော်မူခြင်းပါရမီတော်ကိုတိုင်တည်၍ ဘုရားသခင်သည်ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသော့ကြောင့်ငါ သည်ဝမ်းမြောက်မည်။ရှေ့ခင်မြို့ကိုပိုင်းချားမည်။သုကုတ်

၇ လယ်ပြင်ကိုတိုင်းထွာမည်။။မိလန်ပြည်ကိုငါပိုင်ရ၏။ မနာရှေ့ပြည်ကိုလည်းငါပိုင်ရ၏။ဇေရိပ်ပြည်ကားင ဥက္ကောင်း၏။အစွမ်းဖြစ်ရ၏။ယုဒပြည်ကားငါ၏လွှတ်

၈ တော်ဖြစ်ရ၏။။မောဘပြည်ကားငရေချိုးအိုးဖြစ်ရ၏။ ဒေသံပြည်ကားငခြေနင်းရာဖြစ်ရ၏။ဖိသိတ္တိပြည်အပေါ်

၉ မှာအောင်သံနှင့်ကျွေးကျော်မည်။။အားကြီးသောမြို့ထဲ သို့ကိုအဘယ်သူသွင်းပေးမည်နည်း။။ဒေသံပြည်သို့ငါ

၁၀ အဘယ်သူလမ်းပြမည်နည်း။။အိုဘုရားသခင်။အကျွန်ုပ် တို့ကိုစွန့်ပြစ်တော်မူသောကိုယ်တော်သည်ပြုတော်မူမည် မဟုတ်လော။အိုဘုရားသခင်။အကျွန်ုပ်တို့မိမိမြေနှင့်

အတူကြွတော်မမူသောကိုယ်တော်သည်ပြုတော်မူမည်
မဟုတ်လော။ ခုကွန့်ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါမစတော်မူ
ပါ။ လူတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်ကြပါ။

၁၂ ၊ ဘုရားသခင်အားဖြင့်ငါတို့သည်ရဲရင့်စွာပြုကြမည်။
ငါတို့၏ရန်သူများကိုကိုယ်တော်တိုင်နှင်းတော်မူမည်။

၆၁

၁ အိုဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ခြင်းကိုနား
ထောင်၍ အကျွန်ုပ်၏ပဌာနာစကားကိုမှတ်တော်မူပါ။

၂ ၊ စိတ်နှစ်လုံးညှိုးငယ်လျက်မြေကြီးစွန်းမှကိုယ်တော်ကို
အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အထက်၌မြင့်သော

၃ ကျောက်သို့ အကျွန်ုပ်ကိုပို့ဆောင်တော်မူပါ။ ကိုယ်
တော်သည်အကျွန်ုပ်သို့ရောက်ရှိစေတော်မူပါ။

၄ ရဲတိုက် ဖြစ်တော်မူ၏။ တဲတော်၌အစည်နေပါမည်။
၅ အတောင်တော်ဖုံးအုပ်ရာ၌ရှိပါမည်။ အိုဘုရားသခင်။

အကျွန်ုပ်ပြုသောသစ္စာဂတိတို့ကို ကြားတော်မူ၏။ နာမ
တော်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့၏ အမွေကိုအကျွန်ုပ်

၆ အားပေးတော်မူသိမ့်မည်။ ၎င်းဘုရင်၏အသက်နေ့ရက်
ကာလကိုရှေ့စေတော်မူ၍နှစ်စည်မပြတ်နိစ္စတာဝရတည်

၇ ပါစေသော။ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌အနန္တကာလပတ်လုံး
နေတော်မူစေသတည်း။ ကရုဏာနှင့်သစ္စာတော်သည်သူ

၈ ကိုစောင့်မစေသတည်း။ သို့ဖြစ်၍နေ့ရက်အစည်အတိုင်း
သစ္စာဝတ်ကိုဖြေခြင်းငှါနာမတော်ကိုအစည်အမြဲထော

မနာသိချင်းဆိုပါလေအံ့သတည်း။

၆၂

၁ အကယ်စင်စစ်ငါ့ညည်သည်ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ
ညိပ်ဝပ်စွာနေတတ်၏။ ငါ့ကိုကယ်တင်ခြင်းအကြောင်း

၂ သည်အထံတော်ကသက်ရောက်ရ၏။ အကယ်စင်စစ်
ဘုရားသခင်သည်ငါ၏ကျောက်။ ငါ့ကိုကယ်တင်ခြင်း

၃ အကြောင်း။ ငါ့သို့ရောက်တော်မူ၍ငါ့နှုတ်ရှားခြင်း
များစွာမရှိရာ။ သင်တို့သည်အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး

၄ တယောက်သောသူကိုတိုက်ကြမည်နည်း။ သူကိုတိမ်း
သောအုတ်ရိုး။ ထုပ်သောထရံကဲ့သို့မှတ်၍သင်တို့အ

၅ ပေါင်းသည်အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးဖြိုဖျက်ကြမည်
နည်း။ ထိုသူကိုမြင့်သောအရပ်ကတည်းခြင်းငှါကြံစည်

၆ လျက်နေကြ၏။ သူသောသိနှစ်သက်ကြ၏။ နှုတ်ဖြင့်ကား
ကောင်းကြီးကိုပေးလျက်နှစ်လုံးနှစ်ကားကျိန်ဆဲခြင်းကို

၇ ပြုတတ်ကြ၏။

၈ အကယ်စင်စစ်ငါ့ညည်သည်ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ
ညိပ်ဝပ်စွာနေတတ်၏။ ငါ့နှုတ်လင့်ခြင်းအကြောင်းသည်

၆ အထံတော်ကသက်ရောက်ရ၏။ အကယ်စင်စစ်ဘုရား
သခင်သည်ငါ၏ကျောက်။ ငါ့ကိုကယ်တင်ခြင်းအ

၇ ကြောင်း။ ငါ့သို့ရောက်တော်မူ၍ငါသည်လှုပ်ရှားခြင်း
မရှိရာ။ ငါ့ကိုကယ်တင်ခြင်းအကြောင်း။ ငါ၏ဘုန်းပွင့်

၈ ခြင်းအကြောင်းကားဘုရားသခင်ပေတည်း။ ငါ့အား
ပေးသောကျောက်။ ငါ့သို့ရောက်ကားဘုရားသခင်ပေတည်း။

၉ ၊ အိုလူများတို့။ ဘုရားသခင်၌အစဉ်မပြတ်သို့ကြလော့။
ရှေ့တော်၌စိတ်နှစ်လုံးကိုဖွင့်ပြကြလော့။ ဘုရားသခင်

၁၀ သည်ငါတို့သို့ရောက်တော်မူ၏။

၁၁ အကယ်စင်စစ်ယုတ်ညံ့သောသူတို့သည်အနတ္တ။
အသရေရှိသောသူတို့သည်ရသာဖြစ်ကြ၏။ ချိန်ခွင်နှင့်

၁၂ ချိန်စက်လျှင်ထိုသူအပေါင်းတို့သည်အနတ္တထက်သာ၍
ပေါ့ကြ၏။ ညည်းဆဲခြင်းကိုမကိုးစားကြနှင့်။ အနိုင်အ

၁၃ ထက်လူယူ၍မဝါကြွားကြနှင့်။ ဥစ္စာများပြားလျှင်မိတ်ဝွ
၁၄ လမ်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ ဘုရားသခင်သည်တကြိမ်မျှမိတ်

၁၅ ပေးတော်မူပြီ။ နှစ်ကြိမ်မြောက်ငါကြားရသောမျှမိတ်
၁၆ တော်ဟူမူကား။ တန်ခိုးသည်ဘုရားသခင်၌ရှိ၏။ အိုထာ

၁၇ ဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်ကရုဏာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ
၏။ ကိုယ်တော်သည်လူအသီးအသီးတို့အားသူတို့အကျင့်

၁၈ နှင့်အလျောက်အကျိုးအပြစ်ကိုဆပ်ပေးတော်မူ၏။

၆၃

၁ အိုဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏ဘုရား
သခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကိုကျိုးစား၍ရှာပါ၏။

၂ ရေမရှိ။ ချွေချောက်သောလွင်ပြင်၌အကျွန်ုပ်၏ဝိညည်
သည်ကိုယ်တော်ကိုငုတ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏ကိုယ်ခန္ဓာ

၃ သည်လည်းကိုယ်တော်ကိုလွှမ်းမိုးတတ်ပါ၏။ ဘုန်းတန်ခိုး
အာနုဘော်တော်ကိုမြင်ခြင်းငှါသန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌

၄ ထိုသို့ကိုယ်တော်ကိုဖူးမျှော်ပါပြီ။ ကရုဏာတော်သည်
အသက်ထက်သာ၍ကောင်းသောကြောင့်အကျွန်ုပ်၏

၅ နှုတ်သည်ကိုယ်တော်ကိုချိုးမွှမ်းရပါမည်။ ထိုသို့အသက်
ရှင်စည်တွင်ကိုယ်တော်ကိုကောင်းကြီးပေးပါမည်။

၆ နာမတော်ကိုအဓိပြုလျက်ထက်ကိုချီပါမည်။ အိပ်ရာ
၇ ပေါ်မှာကိုယ်တော်ကိုအောင်းမေ့၍ညည့်ယံတို့၌ကိုယ်

၈ တော်ကိုဆင်ချင်လျက်နေသောအခါဆီဥကိုငုတ်သော
အသားကိုငုတ်စား၍ဝသကဲ့သို့အကျွန်ုပ်၏ဝိညည်သည်

၉ ချေ့ရှင်လန်းသောနှုတ်ခပ်နှင့်အကျွန်ုပ်၏နှုတ်သည်ကိုယ်
၁၀ တော်ကိုချိုးမွှမ်းရပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကိုမစတော်မူသော

၁၁ ကြောင့်အတောင်တော်အရိပ်၌ဝပ်မြှောက်ပါမည်။ အ

ကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည်ကိုယ်တော်၌ ခြိမ်းခြောက်လျက်
 ၆ တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုထောက်မတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်
 အသက်ကိုဗျက်ဆီးခြင်းငှါရှာသောသူတို့သည်မြေကြီး
 အောက်အရပ်သို့ဆင်းရဲကြမည်။ ဘေးဘေးမြင့်ဆုံး၌
 ၁၀ မြေခွေးစားရန် ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင်မူကား
 ၁၁ ဘုရားသခင်၌ဝပ်မြောက်လိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်ကို
 တိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုသောသူအပေါင်းတို့သည်ဝါကြွား
 ကြလိမ့်မည်။ မုသာစကားကိုပြောသောသူတို့၏နှုတ်မူ
 ကားပိတ်သျှက်ရှိလိမ့်မည်။

၆၄
 ၁ အိုဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်ဘုရားတောင်းသောစကားသံ
 ကိုနားထောင်၍အကျွန်ုပ်အသက်ကိုရန်သူဘေးမှကွယ်
 ၂ ကာစောင့်မတော်မူပါ။ လူဆိုးတို့၏တိုင်ပင်ရာမှ၎င်းစုစု
 ရိုက်ကိုပြုလေ့ရှိသောသူတို့၏စုစုရာမှ၎င်းအကျွန်ုပ်ကို
 ကွယ်ကာတော်မူပါ။
 ၃ ထိုသူတို့သည်မိမိတို့လျှာကိုဘေးကဲ့သို့သွေးတတ်
 ၄ ကြ၏။ စုံလင်သောသူကိုမထင်မရှားဖြစ်မည် အကြံ
 ၅ နှင့် ခါးသောစကားတည်းဟူသောမိမိတို့မြှားကိုရှယ်
 တတ်ကြ၏။ မကြောက်မရွံ့ဘဲချက်ချင်းဖြစ်တတ်ကြ၏။
 ၆ မကောင်းသောအမှုမှတယောက်ကိုတယောက်နှိုး
 ဆော်တတ်ကြ၏။ ကျော့ကွင်းတို့ကိုထောင်ထားခြင်းငှါ
 တိုင်ပင်၍အဘယ်သူဖြစ်လိမ့်မည်နည်းဟုဆိုတတ်ကြ
 ၇ ၏။ မတရားသောအမှုတို့ကိုကိုယ်အဖို့စစ်ဆေးရှာဖွေ
 တတ်ကြ၏။ အကုန်အစင်စစ်ဆေးရှာဖွေတတ်ကြ၏။
 ၈ အသီးအသီးစိတ်နှစ်လုံးထဲမှာကြံစည်သောအရာတို့
 ၉ သည်အလွန်နက်နဲကြ၏။ သူတို့၌ဘုရားသခင်ပြစ်တော်
 မူသောမြှားမှန်၍သူတို့သည်အမှတ်တမဲ့နာကြလိမ့်မည်။
 ၁၀ သို့ဖြစ်၍မိမိတို့လျှာသည်မိမိတို့ကိုတိုက်စေ၍မြင်သော
 ၁၁ သူအပေါင်းတို့သည်ပြေးသွားကြလိမ့်မည်။ လူအပေါင်း
 တို့သည်လည်းကြောက်ရွံ့၍ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူ
 ကြောင်းကိုနားလည်သဖြင့်အမှုတော်ကိုကြားပြောကြ
 ၁၂ လိမ့်မည်။ ပြောမတ်သောသူသည်ထာဝရဘုရား၌ဝပ်
 မြောက်၍ခိုလှုံလိမ့်မည်။ သဘောပြောသောသူအပေါင်း
 တို့သည်ဝါကြွားကြလိမ့်မည်။

၆၅
 ၁ အိုဘုရားသခင်။ ဖိအုန်မြို့၌ကိုယ်တော်ရှေ့မှာညိပ်
 ဝပ်စွာနေ၍မျိုးမွန်ရပါ၏။ ကိုယ်တော်အားလည်းသစ္စာဝတ်
 ၂ ကိုပြုရပါ၏။ ပဌနာစကားကိုနားထောင်တော်မူသော
 ဘုရား။ ကိုယ်တော်ထံသို့လူသားအပေါင်းတို့သည်ချဉ်း

၃ ကပ်ရကြလိမ့်မည်။ မတရားသောအမှုသည်အလွန်
 ဖျား၍အကျွန်ုပ်သည်မတတ်နိုင်ပါ။ သို့သော်လည်းအ
 ကျွန်ုပ်တို့ဖြစ်မှားခြင်းအပြစ်များကိုကိုယ်တော်ဖြေရှင်း
 ၄ တော်မူမည်။ တန်တိုင်းတော်အတွင်း၌နေ၍အထံတော်
 သို့ချည်းကပ်စေခြင်းငှါကိုယ်တော်ရွေးကောက်တော်
 မူသောသူသည်မင်္ဂလာရှိပါ၏။ သန့်ရှင်းသောစိတ်မှန်
 တော်တည်းဟူသောအိမ်တော်၌ကောင်းသောအရာတို့
 နှင့်အကျွန်ုပ်တို့သည်ဝပြောကြပါစေသော။

၆
 အကျွန်ုပ်တို့ကိုကယ်တင်တော်မူသောဘုရား။ အ
 ကျွန်ုပ်တို့၏ပဌနာကိုနားထောင်၍အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့
 ကိုတရားတော်နှင့်အညီပြတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည်ဝေး
 စွာသောမြေကြီးစွန်းနှင့်ပင်လယ်စွန်းတို့၌နေသောသူတို့
 ၇ ၏ကိုးစားရာဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည်တန်ခိုးနှင့်
 ပြည့်စုံသဖြင့်အားကြီး၍တောင်များကိုတည်စေတော်မူ
 ၈ ၏။ သရဒ္ဒရာမြည်သံ။ လှိုင်းတံသီးဟိုးသံ။ လူတို့ရုံးရင်းခပ်
 ၉ သံများကိုလည်းညိမ်းစေတော်မူ၏။ အဝေးဆုံးသောအ
 ရပ်တို့၌နေသောသူတို့သည်ကိုယ်တော်၏နိမိတ်များကို
 မြင်၍ကြောက်ရွံ့ကြပါ၏။ နေထွက်ရာအရပ်နှင့်နေဝင်ရာ
 ၁၀ အရပ်တို့ကိုရှင်လန်းစေတော်မူ၏။ မြေကြီးကိုအကြည့်
 အရှုကြွလာ၍မိမိတို့ကိုများစွာရွာစေလျက်ရေနှင့်ပြည့်
 သောဘုရားသခင်၏မြစ်အားဖြင့်အလွန်ကြွယ်ဝစေတော်
 မူ၏။ ထိုသို့မြေကိုပြုပြင်ပြီးမှမြေသားတို့အဖို့စပါးကိုပြု
 ၁၁ ပြင်တော်မူ၏။ မြေရိုးတို့ကိုစိုစွတ်စေ၍လယ်ပြင်ကို
 တညီတည်းစီရင်ပြီးမှမိမိတို့ရွာသောအားဖြင့်ပျော့စေ၍
 ၁၂ ပေါက်သောအပင်များကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ နှစ်
 တို့ကိုကျေးဇူးတော်နှင့်ပတ်ရစ်တော်မူ၍ခြေတော်ရာတို့
 ၁၃ သည်ဆီဥယျာဉ်တတ်ကြပါ၏။ သာယာသောတောအရပ်တို့
 လည်းယို၍တောင်တို့သည်လည်းပိတ်ခါးစည်းနှင့်စည်း
 ၁၄ လျက်ရှိကြပါ၏။ ကျက်စားရာအရပ်တို့သည်သိုးဆိတ်
 စုတို့နှင့်ပြည့်စုံလျက်လယ်ပြင်တို့လည်းစပါးပင်နှင့်လွှမ်း
 မိုးလျက်ရှိ၍ကျူးသောအသံနှင့်သီချင်းဆိုကြပါ၏။

၆၆
 ၁ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့။ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌
 ၂ ကျူးသောအသံကိုပြု၍၊ နာမတော်၏ဂုဏ်ကိုသိချင်း
 ဆိုကြလော့။ မျိုးမွန်ခြင်း၏ဂုဏ်အသရေကိုပြုကြလော့။
 ၃ ကိုယ်တော်စီရင်သောအမှုတို့သည်အလွန်အံ့ကြောဖွယ်
 ဖြစ်ကြပါ၏။ တန်ခိုးတော်ကြီးသောကြောင့်ရန်သူတို့
 ၄ သည်ကိုယ်တော်ကိုတောင်းပန်ကြပါလိမ့်မည်။ မြေကြီး
 သားအပေါင်းတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုကိုးကွယ်၍သီချင်း

ဆိုကြပါစေသော။နာမတော်အားသိချင်းဆိုကြပါစေ။
 ၁ သောဟုတုရားသခင်အားလျှောက်ထားကြလော့။တုရား
 သခင်စီရင်တော်မူသောအမှုတော်ကိုလာ၍ကြည့်ကြ
 လော့။လူသားတို့တွင်စီရင်တော်မူသောအမှုတို့သည်အံ့
 ၆ ဩဇာဖွယ်ဖြစ်ကြ၏။ပင်လယ်ကိုကုန်းဖြစ်စေတော်မူ
 ၏။သူတို့သည်ရေစီးရာအရပ်ကိုခြေဖြင့်ရှောက်သွား
 ကြသည်ဖြစ်၍ငါတို့သည်တုရားသခင်နှိုင်းမြောက်ကြ
 ၇ ၏။တန်ခိုးတော်အားဖြင့်အစည်အခြေအုပ်စိုးတော်မူ၏။
 ပျက်စီးတော်သည်လူအမျိုးမျိုးတို့ကိုကြည့်ရှုသင့်ဖြစ်၍
 ၈ ညှင်းဆန်သောသူတို့သည်မဝါကြွားကြစေနှင့်။အချင်း
 လူရတို့ငါတို့တုရားသခင်ကိုကောင်းကြီးပေးကြလော့။
 ၉ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းသောစကားသံနှင့်ကျေး
 ကျော်ကြလော့။ငါတို့အသက်ကိုမသေစေမည်အ
 ကြောင်းနှင့်ခြေကိုလည်းမချော်စေမည်အကြောင်းစောင့်
 မတော်မူ၏။
 ၁၀ အိုတုရားသခင်။ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့ကိုစုံ
 စပ်တော်မူပြီ။ဥေ့ကိုစပ်ဆေးသကဲ့သို့အကျွန်ုပ်တို့ကို
 ၁၁ စပ်ဆေးတော်မူပြီ။ကျော့ကွင်းထဲမှာကျော့မိစေ၍
 ကျောက်ကုန်းပေါ်မှာသေးသောဝန်ကိုတင်တော်မူပြီ။
 ၁၂ အကျွန်ုပ်တို့ခေါင်းပေါ်မှာသူတပါးကိုစိုးစေတော်မူပြီ။
 မီးခွင်ရေခွင်သွားရသော်လည်းကျေးဇူးတော်ကြောင့်
 ၁၃ ကြွယ်ဝခြင်းသို့ရောက်ကြပါ၏။မီးရှိရသောယဇ်ပါ
 ၁၄ လျက်အိမ်တော်သို့အကျွန်ုပ်သွားပါမည်။ဆင်းရဲခံရ
 စဉ်အခါအကျွန်ုပ်သည်နှုတ်ကိုဖွင့်၍မြှောက်ဆိုသည်အ
 ၁၅ တိုင်းသစ္စာဝတ်ကိုဖြေပါမည်။ဆူမျိုးသောသိုးတို့ကို
 နံ့သာပေါင်းနှင့်တကွမီးရှိရာယဇ်ပြု၍ပူဇော်ပါမည်။
 ၁၆ နွားနှင့်ဆိတ်တို့ကိုလည်းစီရင်ပါမည်။
 ၁၇ တုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူအပေါင်းတို့။
 လေး၍နားစသင်ကြလော့။ငါတို့အဖို့အဘယ်သို့ကျေး
 ၁၈ ဇူးပြုတော်မူသည်ကိုငါကြားပြောမည်။ငါသည်တုရား
 သခင်ကိုနှုတ်နှင့်အော်ဟစ်၍ဂုဏ်တော်ကိုလည်းလျှာ
 ၁၉ နှင့်ချီးမွမ်းရပြီ။ငါသည်မိဘနှစ်လုံးထဲမှာဒုစရိုက်ကို
 ၂၀ ငဲ့ကွက်လျှင်တုရားရှင်သည်နားထောင်တော်မမူ။ယခု
 မူကားတုရားသခင်သည်နားထောင်၍ငါမြှောက်ဆိုသော
 ၂၁ ပဌနာစကားသံကိုမှတ်တော်မူပြီ။ငါမြှောက်ဆိုသောပဌ
 နာကိုပယ်တော်မမူ။ကျေးဇူးတော်ကိုငါမှရတ်သိမ်းတော်
 မမူသောတုရားသခင်သည်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။
 ၆၇
 ၁ တုရားသခင်သည်အကျွန်ုပ်တို့ကိုသနားခြင်းကရ

ဏာမိတ်တော်ရှိသဖြင့်ကောင်းကြီးပေး၍ချက်နှာတော်
 ၂ ၏အလင်းကိုလွှတ်တော်မူပါစေသော။ထိုသို့သောအား
 ဖြင့်မြေကြီးသားတို့သည်အမှုတော်တို့ကိုသိ၍ခပ်သိမ်း
 သောလူမျိုးတို့သည်ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို
 ၃ ခံရကြပါစေသော။အိုတုရားသခင်။လူများတို့သည်ကိုယ်
 တော်ကိုချီးမွမ်းကြပါစေသော။လူများအပေါင်းတို့သည်
 ၄ ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြပါစေသော။လူအမျိုးမျိုးတို့
 သည်ဝမ်းမြောက်၍ရှင်လန်းစွာသိချင်းဆိုကြပါစေသော။
 အကြောင်းမူကား။ကိုယ်တော်သည်လူတို့ကိုဖြောင့်မတ်
 စွာတရားစီရင်၍မြေကြီးပေါ်မှာရှိသောလူမျိုးတို့ကိုချစ်
 ၅ သာပေးတော်မူမည်။အိုတုရားသခင်။လူများတို့သည်
 ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြပါစေသော။လူများအပေါင်း
 ၆ တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြပါစေသော။မြေသည်
 မိမိဘဏ္ဍာကိုပေး၍တုရားသခင်တည်းဟူသောငါတို့
 ၏တုရားသခင်သည်ငါတို့ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။
 ၇ တုရားသခင်သည်ငါတို့ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူဦး
 မည်။မြေကြီးစွန်းအပေါင်းတို့သည်လည်းတုရားသခင်
 ကိုကြောက်ရွံ့ကြစိမ့်မည်။
 ၆၈
 ၁ တုရားသခင်ထတော်မူ၍ရန်သူတို့သည်အရပ်ရပ်
 သို့ကွဲပြားကြပါစေသော။တုရားသခင်ကိုမုန်းသောသူ
 ၂ တို့သည်အထံတော်ကပြေးကြပါစေသော။မီးခိုးလွင့်
 သကဲ့သို့သူတို့ကိုလွှင့်တော်မူပါ။ဖရောင်းသည်မီးရှေ့
 မှာအရည်ဖြစ်သကဲ့သို့မတရားသောသူတို့သည်တုရား
 ၃ သခင်ရှေ့တော်မှာပျက်စီးကြပါစေသော။ဖြောင့်
 မတ်သောသူတို့သည်ဝမ်းမြောက်၍တုရားသခင်ရှေ့
 တော်မှာရှင်လန်းသောမိတ်နှင့်အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်း
 ၄ သာကြပါစေသော။တုရားသခင်အားသိချင်းဆိုကြ
 လော့။နာမတော်ကိုထောမနာသိချင်းဆိုကြလော့။တော
 ၅ ခွံစီး၍ကြွတော်မူသောအရှင်တို့လပ်ကိုပြင်ကြလော့။
 ထိုအရှင်၏နာမတော်ကားထာဝရတုရားတည်း။ရှေ့
 ၆ တော်နှံ့ရှင်လန်းကြလော့။တုရားသခင်သည်သန့်ရှင်း
 သောဘုံမိတ်မှာနီတော်ခွံစပ်လျက်မိဘမရှိသောသူ
 တို့၏အဖဖြစ်၍မုတ်ဆိုးမတို့ဘက်မှာတရားစီရင်တော်
 ၇ မူ၏။တုရားသခင်သည်ပေါက်ဖော်မရှိသောသူတို့အား
 အိမ်ထောင်ချခြင်းအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၍ချုပ်ထား
 သောသူတို့ကိုလည်းကြွယ်ဝခြင်းထဲသို့သွင်းတော်မူ၏။
 ၈ ညှင်းဆန်သောသူတို့မူကားဥေ့ချောက်သောအရပ်ခွံ
 နေရကြ၏။

၇ အိုဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်၏လူရရှေ့မှာကြွ၍တော
 ၈ ခွံ၍တော်မူသောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏မျက်နှာတော်
 ၉ ကြောင့်မြေကြီးလှုပ်၍မိလားကောင်းကင်သည်ယိုစီး
 ၁၀ လေ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်မျက်နှာတော်
 ၁၁ ကြောင့်သိနာတောင်သည်လည်းတုန်လှုပ်၏။ အိုဘုရား
 ၁၂ သခင်။ ကိုယ်တော်သည်မိလားကိုများစွာရွာစေ၍ပင်ပန်း
 ၁၃ သောအမွေတော်လူတို့ကိုထောက်မတော်မူ၏။ ကိုယ်
 ၁၄ တော်၏အလုံးအရင်းသည်နုရာကျရကြပါ၏။ အိုဘုရား
 ၁၅ သခင်။ ဆင်းရဲသောသူတို့အဖို့ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ပြင်
 ၁၆ ဆင်တော်မူ၏။ ဘုရားရှင်အမိန့်တော်ရှိ၍ဝမ်းမြောက်
 ၁၇ စရာသိတင်းကိုကြားပြောသောသူတို့သည်အတိုင်းမသိ
 ၁၈ များကြ၏။ စစ်အင်္ဂါဗိုလ်ခြေသခင်ရှင်ဘုရင်တို့သည်
 ၁၉ အလျင်အမြန်ပြေးကြ၍အိမ်၌နေရစ်သောမိမိတို့သည်
 ၂၀ လက်ရဥစ္စာကိုဝေမျှကြ၏။ သင်တို့သည်တောင်ကြား
 ၂၁ မှာနေရာကျလျက်ငွေနှင့်ပွမ်းမံသောမျိုးငှက်အတောင်
 ၂၂ ကဲ့သို့၎င်းနိသောရွှေနှင့်ပွမ်းမံသောအမွေကဲ့သို့၎င်းဖြစ်
 ၂၃ ကြသိမ့်မည်။ အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရား
 ၂၄ သည်ရှင်ဘုရင်တို့ကိုကွဲပြားစေတော်မူသောအရပ်
 ၂၅ သည်ဇာသမုန်တောင်ပေါ်မှာမိလားပွင့်ကဲ့သို့ဖြစ်လေ၏။
 ၂၆ ဘုရားသခင်၏တောင်တည်းဟူသောဗာရှန်တောင်။
 ၂၇ မြင့်သောထိပ်များနှင့်ပြည့်စုံသောဗာရှန်တောင်တို့။
 ၂၈ သင်တို့သည်မြင့်သောတောင်ထိပ်များနှင့်ပြည့်စုံသော်
 ၂၉ လည်းဘုရားသခင်ကျိန်းဝပ်ခြင်းငှါအလိုရှိတော်မူသော
 ၃၀ တောင်။ ထာဝရဘုရားသည်အစည်အမြဲနေရာချတော်မူ
 ၃၁ သနည်း။ ဘုရားသခင်၏ရထားတော်တို့သည်အထောင်
 ၃၂ အသောင်းမကများကြ၏။ ဘုရားရှင်ပါတော်မူ၏။ သိနာ
 ၃၃ တောင်လည်းသန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ရှိသတည်း။ ကိုယ်
 ၃၄ တော်သည်မြင့်သောအရပ်သို့တက်ကြွတော်မူသဖြင့်များ
 ၃၅ စွာသောသူတို့ကိုဖပ်သွားတော်မူ၍ထာဝရအရှင်ဘုရား
 ၃၆ သခင်သည်လူတို့တွင်ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်အကြောင်း။
 ၃၇ လူတို့အဖို့မက။ ပုန်ကန်သောလူတို့အဖို့ဆုလပ်များကို
 ၃၈ ခံရတော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားသည်အစည်မင်္ဂလာရှိတော်
 ၃၉ မူစေသတည်း။ ငါတို့ကိုသူတပါးညည်းဆဲသောအခါ
 ၄၀ ဘုရားသခင်ကယ်တင်တော်မူ၏။ ငါတို့၏ဘုရားသခင်
 ၄၁ သည်ကယ်တင်နိုင်သောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရား
 ၄၂ ရှင်ထာဝရဘုရားသည်သေခြင်းသို့ရောက်သောလပ်
 ၄၃ ကိုလည်းအစိုးရင်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည်မိမိရန်
 ၄၄ သူတို့၏ဥက္ကောင်းကို၎င်းအပြစ်ပြုပြုသောသူတို့၏

၄၅ ဥက္ကောင်းကို၎င်းကန်အမှန်နှင့်စက်တော်မူမည်။ သူတို့
 ၄၆ ကိုဗာရှန်ပြင်ကဝါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ နက်နဲသောပင်လယ်
 ၄၇ ထဲကဝါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ ထိုသို့သောအားဖြင့်သင်
 ၄၈ သည်ရန်သူတို့အသွေးကိုနင်း၍သင်၏ခွေးတို့သည်လည်း
 ၄၉ လျက်ကြလိမ့်မည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၅၀ အိုဘုရားသခင်။ သန့်ရှင်းရာဌာနသို့ကိုယ်တော်ကြွ
 ၅၁ တော်မူခြင်း။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်၏ရှင်
 ၅၂ ဘုရင်ကြွတော်မူခြင်းကိုမြင်ရကြပါပြီ။ ရှေ့၌ကားသီ
 ၅၃ ချင်းဆိုသောသူ။ နောက်၌ကားစောင်းအမျိုးမျိုးကိုတီး
 ၅၄ သောသူ။ အလယ်၌ကားပတ်သာကိုတီးသောအမျိုးမျိုးတို့
 ၅၅ သည်လိုက်သွားကြပါ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့။
 ၅၆ ပရိသတ်အစဉ်းအဝေးတို့၌ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်
 ၅၇ ကိုကောင်းကြီးပေးကြလေ့။ အစိုးရသောဗယ်တန်ခိုး
 ၅၈ ငယ်မှစ၍မိမိအလုံးအရင်းနှင့်တကွယုဒမင်းများ။ ဇာဗု
 ၅၉ လန်မင်းများ။ နုသာလိမင်းများပါကြ၏။ အိုဘုရားသခင်။
 ၆၀ တန်ခိုးတော်ကိုပြတော်မူပါ။ အိုဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်
 ၆၁ တို့၌ပြုသောကျေးဇူးတော်ကိုတည်စေတော်မူပါ။ ယော
 ၆၂ ရှုရှုလင်မြို့၌ရှိသောဗိမာန်တော်အဖို့ရှင်ဘုရင်တို့သည်
 ၆၃ ကိုယ်တော်ထံသို့လက်ဆောင်များကိုဆောင်ခဲ့ကြပါစေ
 ၆၄ သော။ ကျူးတောသားရဲကို၎င်းနွားလားဥသဘာအရအ
 ၆၅ ဝေးနှင့်လူမျိုးတို့၏နွားမျိုးတို့ကို၎င်းဆုမွန်တော်မူသဖြင့်
 ၆၆ အသီးအသီးတို့သည်ငွေစနှင့်ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချကြပါစေ
 ၆၇ သော။ စစ်မှုကိုနှစ်သက်သောလူမျိုးတို့ကိုအရပ်ရပ်သို့
 ၆၈ ကွဲပြားစေတော်မူပါ။ အရတ္တုပြည်မှသံတမန်တို့သည်
 ၆၉ လာကြပါစေသော။ ကုရှပြည်သည်မိမိလက်တို့ကိုဘုရား
 ၇၀ သခင်ထံတော်သို့အလျင်အမြန်ဆန်ရပါစေသော။ မြေ
 ၇၁ ကြီးနိုင်ငံတို့။ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌သီချင်းဆိုကြ
 ၇၂ လေ့။ အစအစဦး၌အထက်ကောင်းကင်ဘဝကိုစိုး၍
 ၇၃ နေတော်မူသောထာဝရဘုရားကိုထောမနာသီချင်းဆို
 ၇၄ ကြလေ့။ အသံတော်ကိုလွှတ်တော်မူ၍အားကြီးသော
 ၇၅ အသံဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည်တန်ခိုးကြီးတော်မူသည်
 ၇၆ ဟုဝန်ခံကြလေ့။ ဣသရေလအမျိုးကိုဘုန်းတော်လွှမ်းမိုး
 ၇၇ လျက်တန်ခိုးတော်လည်းမိလားတို့တွင်ထင်ရှားလျက်
 ၇၈ ရှိသတည်း။ အိုဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်သည်သန့်ရှင်း
 ၇၉ ရာဌာနတော်ပြင်မှာကြောက်ရွံ့ဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣသ
 ၈၀ ရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ကားမိမိလူတို့အားအခွင့်တန်
 ၈၁ ခိုးကိုပေးတော်မူသောဘုရားပေတည်း။ ဘုရားသခင်
 ၈၂ သည်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။

၆၆

၁ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်ယူတော်ပါဘုရား။ ရေသည်အ
 ၂ ကျွန်ုပ်အသက်ပိညည်တိုင်အောင်ရောက်ပါပြီ။ ခြေနှင်း
 ၃ ရာနက်သောရေထဲသို့ရောက်ပါပြီ။ အော်ဟစ်၍ပင်ပန်း
 ၄ ပါပြီ။ လည်ချောင်းချောက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်
 ၅ ကိုအကျွန်ုပ်မျှော်ကြည့်၍မျက်စိပျက်ပါပြီ။ အကြောင်း
 ၆ မရှိဘဲအကျွန်ုပ်ကိုမုန်းသောသူတို့သည်အကျွန်ုပ်၏ဆံပင်
 ၇ ထက်များကြပါ၏။ မဟုတ်မမှန်ဘဲအကျွန်ုပ်ကိုရန်ဘက်
 ၈ ပြု၍ဖျက်ဆီးသောသူတို့သည်ခွန်အားကြီးကြပါ၏။ ထို
 ၉ အခါအကျွန်ုပ်သည်မယူသောဥစ္စာကိုပင်ပြန်ပေးရပါ၏။
 ၁၀ အိုဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်မိက်ခြင်းအမှုကိုကိုယ်
 ၁၁ တော်သိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏အပြစ်တို့ကိုရှေ့တော်၌
 ၁၂ ဝှက်၍မထားရပါ။ ကောင်းကင်မိလိခရေသခင်အရှင်
 ၁၃ ထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်ကိုမျှော်လင့်သောသူတို့သည်
 ၁၄ အကျွန်ုပ်အကြောင်းကြောင့်မိတ်မပျက်ကြပါစေနှင့်။
 ၁၅ နှိုသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်ကိုရှာသော
 ၁၆ သူတို့သည်အကျွန်ုပ်အကြောင်းကြောင့်ရှက်ကြောက်
 ၁၇ ခြင်းသို့မရောက်ကြပါစေနှင့်။
 ၁၈ ကိုယ်တော်အတွက်အကျွန်ုပ်သည်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရ
 ၁၉ ပါ၏။ အကျွန်ုပ်မျက်နှာသည်ရှက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံပါ၏။
 ၂၀ ကိုယ်ညီအစ်ကိုတို့တွင်လူမိန်းဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ ဘမိတည်း
 ၂၁ သောပေါက်ဖော်တို့တွင်တကျန်းတနိုင်ငံသားဖြစ်ခဲ့ပါ
 ၂၂ ပြီ။ ကိုယ်တော်၏အိမ်တော်၌လှံပုန်ခြင်းမိတ်သည်
 ၂၃ အကျွန်ုပ်ကိုစားပါ၏။ ကိုယ်တော်ကိုကဲ့ရဲ့သောသူတို့၏
 ၂၄ ဝကားသည်အကျွန်ုပ်အပေါ်သို့ရောက်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်
 ၂၅ သည်ငိုကျွေး၍မိတ်နှစ်လုံးပါလျက်အစာရှောင်သော
 ၂၆ အကူငဲ့ကြောင့်ပင်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရပါ၏။ လျှော်တေအ
 ၂၇ ဝတ်ကိုဝတ်သောအခါသူတို့သည်သရော်တတ်ကြပါ၏။
 ၂၈ ငါ့နှိုးသိုင်းသောသူတို့သည်အကျွန်ုပ်တဖက်မှပြောဆို
 ၂၉ ၍သေသောကံကျူးတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုအကြောင်းပြု
 ၃၀ လျက်တေးဖွဲ့၍ဆိုတတ်ကြပါ၏။
 ၃၁ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်မူကားမင်္ဂလာအချိန်ကာ
 ၃၂ လ၌ကိုယ်တော်ကိုဆုတောင်းပါ၏။ အိုဘုရားသခင်။ က
 ၃၃ ငုအာဘော်ကြွယ်ဝသည်နှင့်အညီကယ်တင်တော်မူခြင်း
 ၃၄ သဗ္ဗာအပိုင်းအကျွန်ုပ်စကားကိုနားထောင်တော်မူပါ။
 ၃၅ အကျွန်ုပ်ကိုနှိုထဲကကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ နှစ်စေတော်
 ၃၆ မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်ကိုမုန်းသောသူတို့လက်မှငင်နက်
 ၃၇ သောရေထဲကရင်ထွက်ပါစေသော။ ရေထ၌မလွှပ်ပါ

စေနှင့်။ နက်နဲရာ၌မမြုပ်ပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ်အပေါ်မှာ
 ၁၈ တွင်းဝမပိတ်ပါစေနှင့်။ အိုထာဝရဘုရား။ ကျေးဇူးပြု
 ၁၉ ချင်သောစေတနာတော်သည်ကောင်းမွန်သောကြောင့်
 ၂၀ အကျွန်ုပ်စကားကိုနားထောင်တော်မူပါ။ စုံကော်တော်မူ
 ၂၁ ခြင်းကရုဏာများပြားသည်နှင့်အညီအကျွန်ုပ်ကိုမျက်
 ၂၂ နှာပြုတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မှမျက်နှာတော်ကို
 ၂၃ လွှဲတော်မမူပါနှင့်။ ဘေးရောက်ပါပြီ။ အလျင်အမြန်နား
 ၂၄ ထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏အသက်ပိညည်သို့ချည်း
 ၂၅ ကပ်၍ရွေးတော်မူပါ။ ရန်သူများရှိကြောင်းကိုထောက်
 ၂၆ ၍ချစ်သာပေးတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ခံရသောကဲ့ရဲ့ခြင်း။
 ၂၇ အရှက်ကဲ့ခြင်း။ အသရေပျက်ခြင်းတို့ကိုကိုယ်တော်
 ၂၈ သည်သိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူအပေါင်းတို့သည်
 ၂၉ ရှေ့တော်၌ထင်ရှားလျက်ရှိကြပါ၏။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းအားဖြင့်
 ၃၀ အကျွန်ုပ်နှစ်လုံးကျေကဲ့ရဲ့ပုန်သောမိတ်ရှိပါ၏။ သနား
 ၃၁ သောသူကိုကြည့်၍မမြင်။ သက်သာစေသောသူကိုရှာ
 ၃၂ ၍မတွေ့ရပါ။ အကျွန်ုပ်စားစရာအိုးဆေးခါးကိုကျွေးကြ
 ၃၃ ပါ၏။ ရေငတ်သောအခါပုံးရည်ကိုတိုက်ကြပါ၏။ သူ
 ၃၄ တို့စားပွဲသည်သူတို့ရှေ့မှာကျော့ကွင်းသော်ငှ်ခံထိုက်
 ၃၅ သောအပြစ်သော်ငှ်ထောင်ချောက်သော်ငှ်ဖြစ်ပါစေ။
 ၃၆ သူတို့သည်မမြင်နိုင်အောင်မျက်စိကွယ်ပါစေ။ သူတို့
 ၃၇ ခါးသည်လည်းအစည်ထုန်ပါစေ။ သူတို့အပေါ်မှာအ
 ၃၈ မျက်တော်ကိုသွန်းလောင်းတော်မူ၍အမျက်တော်အရှိန်
 ၃၉ သည်သူတို့ကိုမိပါစေ။ သူတို့နေရာအရပ်သည်လူဆိတ်
 ၄၀ ညံ့ရာအရပ်ဖြစ်ပါစေ။ သူတို့အိမ်၌နေသောသူမရှိပါစေ
 ၄၁ နှင့်။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည်ဒဏ်ခတ်တော်မူ
 ၄၂ သောသူကိုညှဉ်းဆဲကြပါ၏။ နာစေတော်မူသောသူတို့
 ၄၃ ကိုထပ်၍နာစေကြပါ၏။ သူတို့အပြစ်၌အပြစ်ကိုထပ်
 ၄၄ ၍ပေးတော်မူပါ။ ကုသိုလ်တော်နှင့်မဆိုင်ကြပါစေနှင့်။
 ၄၅ အသက်ရှင်သောသူတို့စာရင်း၌သူတို့နာမည်များကို
 ၄၆ ချေ၍ဖြောင့်မတ်သောသူတို့နှင့်အတူမရေးမမှတ်ပါစေ
 ၄၇ နှင့်။ အကျွန်ုပ်မူကားဆင်းရဲညံ့ညင်ပါ၏။ အိုဘုရားသ
 ၄၈ ခင်။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးသည်အကျွန်ုပ်ကို
 ၄၉ ချီးမြှင့်ပါစေသော။
 ၅၀ ငါသည်ဘုရားသခင်၏နာမတော်ကိုထောမနာသိ
 ၅၁ ချင်းဆိုမည်။ ကျေးဇူးတော်ကိုပြု၍ဘုရားသခင်ကိုချီး
 ၅၂ ဖွယ်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်ချီးနှင့်ငင်ခွာနှင့်ငင်ပြည့်စုံ
 ၅၃ သောနွားလားကိုနှစ်သက်သည်ထက်ထိုအကျင့်ကိုသာ
 ၅၄ ၍နှစ်သက်တော်မူသိမ့်မည်။ နှိုးချသောသူတို့သည်မြင်
 ၅၅ ၍ဝံမြောက်ကြသိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်ကိုရှာသောသူတို့

၃၃ ၏မိတ်နှစ်လုံးသည်အားပြည့်စုံမည်။ ။ ထာဝရဘုရားသည်ဆင်းရဲသောသူတို့၏စကားကိုနားထောင်တော်မူ၏။ အချုပ်ခံရသောမိမိလူတို့ကိုမထိမဲ့မြင်ပြုတော်မူ

၃၄ တတ်။ ။ ကောင်းကင်။ မြေကြီး။ သမုဒ္ဒရာတို့နှင့်တကွအရပ်ရပ်၌ကျင်လည်သောသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်

၃၅ ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းကြပါစေသော။ ။ ဘုရားသခင်သည်ဖိအုန်မြိုကိုစောင့်၍ယုဒမြို့တို့ကိုပြုစုတော်မူသဖြင့်

၃၆ ထိုသူတို့သည်နေ၍ပိုင်ကြသိမ့်မည်။ ။ ကျန်တော်မျိုး၏သားမြေးတို့သည်ထိုမြို့ကိုအမွေခံရ၍နာမတော်ကိုချစ်သောသူတို့သည်နေရာကျရကြသိမ့်မည်။

၇၀

အောင်းမေ့စေခြင်းငှါစပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁ အိုဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်ကိုနှုတ်ယူတော်မူပါ။ ။ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်ကိုမစခြင်းငှါအလျင်အမြန်ပြု

၂ တော်မူပါ။ ။ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါရှာကြံသောသူတို့သည်အရှက်ကွဲ၍မျက်နှာပျက်ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်၌အန္တရာယ်ပြုချင်သောသူတို့သည်ထန်ခြင်းကိုခံရ၍ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြပါစေသော။

၃ ။ အကျွန်ုပ်ကိုအံ့ဖော။ ။ အံ့ဖောဟုဆိုသောသူတို့သည်အရှက်ကွဲခြင်းအားဖြင့်နောက်သို့ထန်ခြင်းကိုခံရကြပါစေသော။ ။ ကိုယ်တော်ကိုရှာသောသူအပေါင်းတို့သည်

၄ ကိုယ်တော်၌ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြပါစေသော။ ။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုနှစ်သက်သောသူတို့သည်ဘုရားသခင်ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်းဟုအစည်မ

၅ ပြတ်ပြောကြပါစေသော။ ။ အကျွန်ုပ်မူကားဆင်းရဲငတ်မွတ်ပါ၏။ အိုဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်ရှိရာသို့အလျင်အမြန်ကြွတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုမစသောသူ။ ကယ်တင်သောသူဖြစ်တော်မူ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ ဆိုင်းလင့်တော်မူပါနှင့်။

၇၁

၁ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်ခိုလှုံပါ၏။

၂ အရှက်ကွဲခြင်းနှင့်အစဉ်ကင်းလွတ်ပါစေသော။ ။ တရားတော်နှင့်အညီအကျွန်ုပ်ကိုနှုတ်ယူ၍လွှတ်တော်မူပါ။ နားတော်ကိုအကျွန်ုပ်ဘက်သို့လှည့်၍ကယ်တင်တော်မူပါ။

၃ ။ အကျွန်ုပ်အစည်ရောက်၍နေရာကျသောကျောက်ဖြစ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်မည်အကြောင်းအမိန့်တော်ရှိ၍အကျွန်ုပ်၏ကျောက်။ အကျွန်ုပ်၏ရဲဘိုကိုဖြစ်

၄ တော်မူ၏။ ။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်။ ဆိုးသောသူ၏လက်မှငှင်မတရားသောသူနှင့်ကြမ်းတမ်းသောသူ၏လက်မှငှင်

၅ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ။ အရှင်ထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်မျှော်လင့်ရာဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ငယ်သောအရွယ်မှစ၍အကျွန်ုပ်ကိုးစားရာ

၆ ဖြစ်တော်မူ၏။ ။ အကျွန်ုပ်သည်ဗွားကတည်းကပင်ကိုယ်တော်ကိုခြံဝဲပါပြီ။ အမိဝပ်တွင်းမှစ၍ကျေးဇူးတော်ကို

၇ ခံရပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကိုအစည်ချီးမွမ်းပါမည်။ ။ အကျွန်ုပ်သည်များစွာသောသူတို့၌အံ့ဖွယ်သောအရာကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်းကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၌ခိုင်ခံ့သောခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။ ။ ဂုဏ်အသရေတော်နှင့်ရှည်သောထော

၈ မနာစကားကိုအကျွန်ုပ်သည်နေ့တိုင်းအစည်ဖြုတ်ဆိုပါစေသော။ ။ အကျွန်ုပ်ကိုအိုသောအခါပယ်တော်မူပါနှင့်။

၉ အားလျော့သောအခါစွန့်ပြစ်တော်မူပါနှင့်။ ။ ရန်သူတို့သည်အကျွန်ုပ်တဖန်ပြောဆိုကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်အသက်

၁၀ ကိုချောင်းကြည့်သောသူတို့က ။ ဘုရားသခင်သည်သုကိုစွန့်ပြစ်တော်မူ၏။ လိုက်၍ဖမ်းကြကုန်အံ့။ ကယ်လွှတ်

၁၁ သောသူမရှိဟုတိုင်ပင်ပြောဆိုကြပါ၏။ ။ အိုဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်နှင့်ဝေးဝေးနေတော်မူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်ကိုမစခြင်းငှါအလျင်အမြန်ပြု

၁၂ တော်မူပါ။ ။ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုရန်တက်ပြုသောသူတို့သည်အရှက်ကွဲ၍ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်၌အပြစ်ပြုခြင်းအခွင့်ကိုရှာသောသူတို့သည်ကွဲ၍ခြင်း။ အသရေပျက်ခြင်းနှင့်မွန်းကြပါစေသော။

၁၃ အကျွန်ုပ်မူကားအစည်မျှော်လင့်၍ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းသမျှထက်သာ၍ချီးမွမ်းပါမည်။ ။ ပြောငုံမတ်တော်မူခြင်းနှင့်ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုအကျွန်ုပ်သည်နေ့တိုင်းအစည်ညွှန်ကြားပါမည်။ ကျေးဇူးတော်တို့ကို

၁၄ ရေတွက်၍မကုန်နိုင်ပါ။ ။ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတန်ခိုးတော်များကိုအဖို့ပြု၍ကိုယ်တော်၏ဖြောင့်မတ်

၁၅ ခြင်းတရားကိုသာပြသပါမည်။ ။ အိုဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုငယ်သောအရွယ်မှစ၍သွန်သင်တော်မူပါပြီ။ ယခုတိုင်အောင်အံ့ဖွယ်သောအမှုတော်တို့

၁၆ ကိုအကျွန်ုပ်ပြပါပြီ။ ။ တဖန်တုံ့။ အိုဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်အသက်ကြီး၍ဆံပင်ဖြူသည်ကာလတိုင်အောင်ယခုလူများတို့အားကိုယ်တော်၏အစွပ်သတ္တိကိုငှင်နောက်ဖြစ်လတ္တံ့သောသူအပေါင်းတို့အားတန်ခိုးတော်ကိုငှင်အကျွန်ုပ်မပြုမီတွင်အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်ပြစ်တော်မူပါနှင့်။

၁၇ ။ အိုဘုရားသခင်။ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းတရားသည်အလွန်မြင့်ရာသို့မြီသည့်ဖြစ်၍ကိုယ်တော်သည်ကြီးစွာသောအမှုတို့ကိုပြုတော်မူ၏။ အိုဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်နှင့်

၂၀ အဘယ်သူတူပါသနည်း။ ကြီးမားကြပ်တပ်သောဘေးများကိုအကျွန်ုပ်အားပြတော်မူပြီ။ တဖန်အသက်ကိုချမ်းသာပေး၍မြေကြီးနက်နဲရာထဲကတဖန်ထမြောက်စေတော်မူမည်။ အကျွန်ုပ်ကိုစည်းစိမ်တိုးပွားစေ၍တဖန်သက်သာစေတော်မူမည်။ သို့ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်နှင့်သစ္စာတော်ကိုတရောထိုး၍ချီးမွမ်းပါမည်။ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရား။

၂၁ ရှေ့တော်၌တောင်းတီး၍သိချင်းဆိုပါမည်။ ရှေ့တော်၌သိချင်းဆိုသောအခါရှင်လန်းသောနှုတ်ရှိပါလိမ့်မည်။ ရှေးတော်မူသောအကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်လည်းရှင်လန်းပါလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်၏လျှာသည်လည်းဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းတရားကိုအစည်မြဲဆိုပါလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ အကျွန်ုပ်၌အပြစ်ပြုခြင်းအခွင့်ကိုရှာသောသူတို့သည်မျက်နှာဖျက်၍အရှက်ကွဲခြင်းသို့ရောက်ကြပါ၏။

၇၂

ရှောလမုနိကိုရည်စောင်၌စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁ အိုဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်၏တရားဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့်ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်ခြင်းအခွင့်ကိုမင်းသားဖြစ်သော

၂ ရှင်ဘုရင်အားပေးသနားတော်မူပါ။ ထိုမင်းသည်ကိုယ်တော်၏လူတို့ကိုဖြောင့်မတ်စွာစီရင်၍ကိုယ်တော်၏

၃ ဆင်းရဲသားတို့ကိုတရားပေးပါလိမ့်မည်။ တောင်ကြီးတောင်ပေါ်တို့သည်တရားတော်အားဖြင့်ကိုယ်တော်၏လူတို့အားချမ်းသာပေးကြပါလိမ့်မည်။ ထိုမင်းသည်

၄ ကိုယ်တော်၏လူတို့တွင်ဆင်းရဲသားတို့ကိုတရားစီရင်လျက်ဝတ်မွတ်သောသူတို့၏သားသမီးများကိုကယ်မ၍

၅ ညည်းဆဲသောသူကိုလည်းနှိပ်စက်ပါလိမ့်မည်။ နေနှင့်လတည့်သမျှသောကာလပတ်လုံးလူအစဉ်အဆက်အပေါင်းတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့ကြပါလိမ့်မည်။

၆ ထိုမင်း၏သက်ရောက်ခြင်းသည်ရိတ်သောမျက်ပင်ပေါ်မှာရွာသောမုနိလုံးကဲ့သို့သင့်မြေကိုဖိုစေသောမုနိလုံး

၇ ပေါက်များကဲ့သို့သင့်မြေလိမ့်မည်။ လက်ထက်တော်၌လသည်ပပျောက်ခြင်းသို့မရောက်မှီတိုင်အောင်တရား

၈ သောသူသည်ပွင့်လန်း၍ချမ်းသာများပြားလိမ့်မည်။ ပင်လယ်ဘေးမှတစ်ပါးတိုင်အောင်ရင်မြစ်မှသည်မြေစွန်း

၉ တိုင်အောင်ရင်အဖိုးရတော်မူလိမ့်မည်။ တောတွင်းသားတို့သည်ရှေ့တော်၌ဦးချ၍ရန်သူတို့သည်လည်းမြေမှုန့်ကို

၁၀ လျက်ကြလိမ့်မည်။ တာရှမင်းတို့နှင့်ပင်လယ်တဖက်၌နေသောမင်းတို့သည်အခွန်သွင်း၍ရှေ့ဘမင်းနှင့်သောမင်းတို့သည်လည်းလက်ဆောင်ပဏ္ဏာများကိုဆက်ကြ

၁၁ လိမ့်မည်။ ထိုမျှမကရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့သည်ရှေ့တော်၌ပျပ်ဝပ်၍ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့သည်အမှုတော်

၁၂ ကိုထပ်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ ဝတ်မွတ်သောသူအော်ဟစ်သောအခါထိုသူကိုငင်ကျိုးကွယ်ရာမရှိ၍ဆင်းရဲသောသူကိုငင်ချမ်းသာပေးတော်မူလိမ့်မည်။

၁၃ ဆင်းရဲသောသူနှင့်ဝတ်မွတ်သောသူကိုသနား၍ဝတ်မွတ်သောသူတို့၏အသက်ကိုကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၄ သူတို့အသက်ကိုထည့်စားခြင်းနှင့်ညည်းဆဲခြင်း၏လက်မှရှေးနှုတ်၍သူတို့အသွေးကိုနှစ်မြှော်တော်မူလိမ့်မည်။ အသက်တော်တည်၍လူများတို့သည်ရှေ့ဘရွှေကိုဆက်ခြင်း။ ကိုယ်တော်အဖို့အစည်မေတ္တာရှိခြင်း။ နေ

၁၅ တိုင်းထောမနာချီးမွမ်းခြင်းတို့ကိုပြုကြလိမ့်မည်။ ပြည်တော်၌များစွာသောစပါးရှိ၍အသီးအနှံသည်လေဗနုန်တောကဲ့သို့တောင်ထိပ်ပေါ်မှာလျှပ်ရှားလိမ့်မည်။ မြို့သူမြို့သားတို့သည်လည်းမြေ၏မျက်ပင်ကဲ့သို့စည်ပင်ကြ

၁၆ လိမ့်မည်။ နာမတော်သည်အစည်အမြဲတည်လိမ့်မည်။ နေသည်တည်သမျှသောကာလပတ်လုံးနာမတော်တိုးပွားလိမ့်မည်။ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြ၍မင်္ဂလာရှိတော်မူသည်ဟုချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။

၁၇ အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကိုတပါးတည်းသာစီရင်တော်မူသောထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်။ ဣသရေလအမျိုး၏

၁၈ ဘုရားသခင်သည်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ဘုန်းကြီးသောနာမတော်သည်လည်းအစည်အမြဲမင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ မြေကြီးတပြင်လုံးသည်ဘုန်းတော်

၁၉ နှင့်ပြည့်ပါစေသတည်း။ အာမင်နှင့်အာမင်။

ယေရှု၏သားဒါဝိဒ်ဆုတောင်းသောပဌနာစကားပြီး၏။

၇၃

၁ အကယ်စင်စစ်ဘုရားသခင်သည်နှစ်လုံးသန့်ရှင်းသောသူတည်းဟူသောဣသရေလအမျိုး၌ကျေးဇူးကြီး

၂ တော်မူ၏။ ငါမူကားခြေချော်လှလျက်ခြေရာလွဲလှလျက်ရှိမိပြီ။ အကြောင်းမူကား။ မတရားသောသူတို့၏စည်းစိမ်ကိုဖြင်သောအခါမိက်သောသူတို့ကိုပင်ငါညှဉ်မိ

၃ ပြီ။ ထိုသူတို့သည်မသေမှီတိုင်အောင်နာကြင်ခြင်းဝေဒနာမရှိ။ ခိုင်မာသောအစွမ်းသတ္တိရှိကြ၏။ သူတို့သည်လောကဓံဒုက္ခမရှိ။ လူများကဲ့သို့အနှောင့်အရှက်ကိုမခံ

၄ ရကြ။ ထိုကြောင့်မာနကိုလည်ဆွဲတန်ဆာကဲ့သို့ဆင်၍ညည်းဆဲခြင်းအဝတ်ကိုလည်းဝတ်တတ်ကြ၏။ ဆူဝ

သောကြောင့်မျက်နှာမော်လျက်ရှိကြ၏။ စိတ်နှစ်လုံးကြီး
 ၈ စည်ခြင်းအားဖြင့်ထွန်ကျူးတတ်ကြ၏။ ဆိုးသောညည်း
 ဆဲခြင်းကိုပင် ပျက်ရယ်ပြု၍ပြောတတ်ကြ၏။ ထောင်
 ၉ လွှားသောစကားကိုလည်းသုံးတတ်ကြ၏။ သူတို့နှုတ်
 သည်ကောင်းကင်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍လျှာသည်
 ၁၀ လည်းမြေကြီးကိုလှည့်လည်တတ်၏။ ထိုကြောင့် ဘုရား
 သခင်၏လူတို့သည်သူတို့ထံသို့ပြန်သွား၍များစွာသော
 ၁၁ ရေကိုမျိုရကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်အဘယ်သို့သိတော်
 မူမည်နည်း။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၌ညာဏ်ရှိပါလိမ့်မည်
 ၁၂ လောဟုဆိုတတ်ကြ၏။ ထိုမတရားသောသူတို့သည်အ
 ၁၃ စည်ကောင်းစား၍ဥစ္စာပွားများကြ၏။ အကယ်စင်စစ်
 ငှောင်လုံးကိုငါသန့်ရှင်းစေသော်လည်းအကျိုးမရှိ။ အပြစ်
 ကင်းခြင်းနှင့်ငလက်ကိုဆေးကြောသော်လည်းအကျိုး
 ၁၄ မရှိ။ နေ့တိုင်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့်နံနက်တိုင်းဆုမွန်ခြင်း
 ကိုငါခံရ၏။
 ၁၅ ထိုသို့သဘောကျမည်ဟုအကျွန်ုပ်ဆိုလျှင်ကိုယ်တော်
 ၏အမျိုးသားတို့ကိုပြစ်မှားရာသို့ရောက်ပါလိမ့်မည်။
 ၁၆ ၊ ထိုအမှုကိုနားလည်ရအောင်ဆင်ချင်သောအခါအလွန်
 ၁၇ ခက်သည်ဟုထင်ပါ၏။ နောက်မှဘုရားသခင်၏သန့်
 ရှင်းရာဌာနထဲသို့ဝင်၍သူတို့၏အဆုံးကိုနားလည်ရပါ
 ၁၈ ၏။ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်သည်သူတို့ကိုချောသော
 အရပ်၌သားတော်မူပြီ။ ပျက်ဆီးရာအရပ်သို့ချတော်မူ၏။
 ၁၉ ၊ တခဏချင်းတွင်အကျိုးနဲ့ကြပ်၊ ပြီတကား။ ဘေးဥပါတ်
 များအားဖြင့်ရှင်းရှင်းပယ်ပျောက်လျက်ရှိကြပါပြီတ
 ၂၀ ကား။ အိုထာဝရဘုရား။ လူသည်နှိုးသောအခါအိမ်ကံကို
 မှတ်သကဲ့သို့သူတို့ကိုနှိုးတော်မူသောအခါသူတို့အကြံ
 ၂၁ အစည်ကိုမထိမ့်မြင်ပြုတော်မူမည်။ ထိုသို့အကျွန်ုပ်သည်
 ၂၂ နှစ်လုံးနာလျက်ကျောက်ကပ်မွေနှောက်လျက်ရှိ၍၊ မိုက်
 သောသူ။ ပညာမဲ့သောသူဖြစ်ပါ၏။ ရှေ့တော်၌တိရိစ္ဆာန်
 ၂၃ ကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။ သို့သော်လည်းအကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်
 ထံမှာအစည်ရှိ၍အကျွန်ုပ်၏လက်ျာလက်ကိုဆွဲကိုင်
 ၂၄ တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုညာဏ်ပေး၍ပဲ့ပြင်တော်မူမည်။
 ၂၅ နောက်တဖန်ဘုန်းအသရေ၌သိမ်းယူတော်မူမည်။ ကိုယ်
 တော်မှတပါး။ ကောင်းကင်ဘုံမှာအကျွန်ုပ်၌အဘယ်သူ
 ရှိပါသနည်း။ ကိုယ်တော်ကိုအလိုရှိသည်နှင့်အမျှမြေ
 ကြီးပေါ်မှာအကျွန်ုပ်သည်အဘယ်အလိုရှိပါသနည်း။
 ၂၆ ၊ အကျွန်ုပ်၏အသားနှင့်နှစ်လုံးသည်ပျက်ရပါ၏။ သို့သော်
 လည်းဘုရားသခင်သည်အကျွန်ုပ်နှစ်လုံး၏အစွမ်းသတ္တိ။
 ၂၇ အကျွန်ုပ်အစဉ်အမြဲခံစားရာအဖို့ဖြစ်တော်မူ၏။ အကယ်

စင်စစ်ကိုယ်တော်နှင့်ဝေးဝေးနေသောသူတို့သည်ပျက်စီး
 ခြင်းသို့ရောက်ရကြပါ၏။ ကိုယ်တော်နှင့်ကွာ၍မှားယွင်း
 ၂၈ သောသူအပေါင်းတို့ကိုပယ်ရှင်းတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်
 မူကားဘုရားသခင်ထံတော်သို့ချည်းကပ်၍အကျိုးရှိပါ
 ၏။ အမှုတော်ရှိသမျှတို့ကိုကြားပြောခြင်းအထိုငှါအရှင်
 ထာဝရဘုရား၌ခိုလှုံလျက်နေပါ၏။
 ၇၄
 ၁ အိုဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုအဘယ်ကြောင့်
 အစည်စွန့်ပြစ်တော်မူသနည်း။ ကိုယ်တော်ထံမှာကျက်
 စားသောသိုးတို့ကိုအဘယ်ကြောင့်အမျက်ထွက်တော်
 ၂ မူသနည်း။ ၊ ဂြေးကအပိုင်ရတော်မူသောလူအစဉ်းအဝေး
 ကိုရင်ရွေးတော်မူသောအမွေတော်အဖို့ကိုရင်ကျိန်း
 ဝပ်တော်မူရာအနီးတောင်ကိုရင်အောင်းမေ့တော်မူပါ။
 ၃ ၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ရန်သူသည်မတရားသဖြင့်ပြု၍အမြဲ
 ၄ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာအရပ်သို့ကြွတော်မူပါ။ ကိုယ်
 တော်၏လူစည်းဝေးရာအရပ်၌ရန်သူတို့သည်အော်ဟစ်
 ကြပါ၏။ လက္ခဏာသက်သေတော်အရာ၌သူတို့လက္ခ
 ၅ ဇာသက်သေတို့ကိုထားကြပါပြီ။ လိမ္မာသောသူသည်
 ၆ ထူထပ်သောတောကိုပေါက်ဆိန်နှင့်ချတ်သကဲ့သို့၊ ယခု
 တွင်ဗိတ်မှာန်တော်တန်ဆာများကိုပေါက်ဆိန်။ သံတူ
 ၇ နှင့်တပြိုင်နက်ရိုက်ချိုးကြပါ၏။ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်
 ကိုမီးရှို့ကြပါ၏။ နာမတော်ကျိန်းဝပ်ရာတံတော်ကိုမြေ
 ၈ တိုင်အောင်ရှုတ်ချကြပါ၏။ ဤအမျိုးသားအပေါင်းတို့
 ကိုအတူပျက်ဆီးကြလုန်အံ့ဟုဆို၍မြေတပြင်လုံးတွင်
 ၉ ဘုရားသခင်၏တရားစရပ်တို့ကိုမီးရှို့ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်
 တို့သည်ကိုယ်လက္ခဏာသက်သေများကိုမမြင်ရပါ။
 ပရောဖက်သည်တဖန်မပေါ်မရှိပါ။ အကျွန်ုပ်တို့တွင်
 ကာလအပိုင်းအချားကိုသိသောသူမရှိပါ။
 ၁၀ အိုဘုရားသခင်။ ရန်သူသည်အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး
 ကဲ့ရဲ့ပါလိမ့်မည်နည်း။ ရန်ဘက်ပြုသောသူသည်နာမ
 ၁၁ တော်ကိုအစည်မထိမ့်မြင်ပြုရပါမည်လော။ လက္ခဏာသက်
 တော်ကိုအဘယ်ကြောင့်ရတ်သိမ်းတော်မူသနည်း။ ရင်
 ၁၂ ခွင်တော်ထဲကထုတ်၍ပျက်ဆီးတော်မူပါ။ အကယ်စင်
 စစ်ဘုရားသခင်သည်ရှေးကာလမှစ၍ကယ်တင်တော်
 မူခြင်းကိုမြေအလယ်၌ပြုသောငါတို့၏ရှင်ဘုရင်ဖြစ်
 ၁၃ တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည်တန်ခိုးတော်အားဖြင့်ပင်
 လယ်ကိုခွဲတော်မူပြီ။ ရေထဲမှာမိကျောင်းတို့၏ဥက္ကောင်း
 ၁၄ တို့ကိုချိုးတော်မူပြီ။ လဝိသန့်၏ဥက္ကောင်းတို့ကိုနှိပ်စက်
 ၁၅ ၍တောတွင်းသားတို့စားစရာအုပ်ပေးတော်မူပြီ။ ငမ

ရေနှင့်ချောင်းရေကိုပေါက်စေတော်မူပြီ။ ရေမပြတ်
 ၈၆ သောမြစ်တို့ကိုလည်းခန်းချောက်စေတော်မူပြီ။ နေနှင့်
 ၁၇ ညည့်ကိုပိုင်တော်မူ၏။ နေမှစ၍အလင်းအိမ်တို့ကိုဖန်
 ၁၈ ဆင်းတော်မူပြီ။ မြေကြီး၏အကန့်အကွက်ရှိသမျှတို့ကို
 ၁၉ ၎င်းကောလနှင့်ဆောင်းကာလကိုပိုင်ရင်တော်မူပြီ။
 ၂၀ ရန်သူတို့သည်ထာဝရဘုရားကိုကဲ့ရဲ့၍လူမိုက်တို့
 ၂၁ သည်နာမတော်အားမထိမဲ့မြင်ပြုကြသည်ကိုအောင်းမေ့
 ၂၂ တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏မျိုးဌာနအသက်ကိုသားရဲ
 ၂၃ ခွဲအပ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ဆင်းရဲသားတို့
 ၂၄ အစည်းအဝေးကိုအစည်စေ့လျော့တော်မူပါ။ ပဋိ
 ၂၅ ညည့်တော်ကိုထောက်တော်မူပါ။ အကြောင်းမူကား။
 ၂၆ မြေကြီးပေါ်မှာမှောင်မိုက်သော အရပ်တို့သည်လူယူ
 ၂၇ ညည်းဆဲခြင်းနေရာသက်သက်ဖြစ်ကြပါ၏။ နှိပ်စက်
 ၂၈ ခြင်းကိုခံရသောသူတို့သည်မိတ်ဖျက်၍မသွားကြပါ
 ၂၉ စေနှင့်။ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောသူတို့သည်နာမတော်ကို
 ၃၀ ချီးမွမ်းကြပါစေသော။ အိုဘုရားသခင်။ ထတော်မူပါ။
 ၃၁ ကိုယ်အမှုကိုစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။ မိုက်သောသူသည်
 ၃၂ ကိုယ်တော်အားအစည်ကဲ့ရဲ့သည်ကိုအောင်းမေ့တော်မူ
 ၃၃ ပါ။ ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့အသံကိုမေ့လျော့တော်မူ
 ၃၄ ပါ။ ကိုယ်တော်ကိုပုန်ကန်သောသူတို့၏ရုန်းရင်းခတ်
 ၃၅ ခြင်းအသံသည်အစည်မပြတ်တိုးတက်လျက်ရှိပါ၏။

၇၆
 ၁ အိုဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော်ကို
 ၂ ချီးမွမ်းကြပါ၏။ နာမတော်နိုးကြောင်းကိုအံ့ဖွယ်သော
 ၃ အမှုတော်တို့သည်သက်သေခံကြသည်ဖြစ်၍ကိုယ်တော်
 ၄ ကိုချီးမွမ်းကြပါ၏။
 ၅ ချိန်းချက်သောအချိန်ကာလနှင့်ငါတွေ့ကြုံသောအခါ
 ၆ ခြောင့်မတ်စွာတရားစီရင်မည်။ မြေကြီးနှင့်မြေကြီးသား
 ၇ အပေါင်းတို့သည်ထွပ်ရှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍မြေကြီး
 ၈ တည်သောတိုင်တို့ကိုငါထောက်ခံရ၏။ မိုက်သောအ
 ၉ ဘုရားကိုမကျင့်ကြံနှင့်ဟုမိုက်သောသူတို့အား၎င်းမျိုး
 ၁၀ ကမမြှောက်ကြနှင့်။ သင်တို့၏ဦးမျိုးကိုမချိုးမြှောက်ကြ
 ၁၁ နှင့်။ လည်ပင်းခိုင်မာလျက်မပြောကြနှင့်ဟုမတရား
 ၁၂ သောသူတို့အား၎င်းငါပြောထား၏။ အရှေ့။ အနောက်။
 ၁၃ အဝင်အရပ်တို့တွင်အဘယ်အရပ်မျှကျေးဇူးမပြုနိုင်။
 ၁၄ ဘုရားသခင်သည်စီရင်ပိုင်တော်မူ၏။ တယောက်ကို
 ၁၅ နှင့်ချ၍တယောက်ကိုချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ထာဝရ
 ၁၆ ဘုရား၏လက်တော်၌ဖလားရှိ၏။ နိသောစပျစ်ရည်ပါ
 ၁၇ အိုးသားမျိုးနှင့်ရောလျက်ရှိ၏။ ထိုစပျစ်ရည်ကိုလောင်း

တော်မူ၏။ အနည်အဖတ်ကိုလည်းမတရားသောမြေသား
 ၈ အပေါင်းတို့သည်ညှစ်၍သောက်ကြ၏။ ငါမူကား
 ၉ အစည်မပြတ်ချီးမွမ်း၍ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင်ကို
 ၁၀ ထောင့်နာသိချင်းဆိုပါမည်။ မတရားသောသူတို့၏
 ၁၁ ဦးမျိုးအပေါင်းကိုငါချိုးမည်။ တရားသောသူ၏ဦးမျိုး
 ၁၂ တို့မူကားချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြသိမ့်မည်။

၇၆
 ၁ ယုဒပြည်မှာဘုရားသခင်ကိုသိကြ၏။ ဣသရေလ
 ၂ တိုင်းမှာနာမတော်သည်ကြီးမြတ်လေ၏။ ယေရုရှလင်
 ၃ မြို့မှာတဲတော်ရှိ၏။ ဖိအုန်တောင်မှာကျိန်းဝင်လျက်နေ
 ၄ တော်မူ၏။ ထိုအရပ်၌လေးမြား။ မိုင်းလွှား။ ဘေးလက်
 ၅ နက်။ စစ်အင်္ဂါတို့ကိုချိုးဖျက်တော်မူပြီ။ သင်သည်သား
 ၆ ရဲနေသောတောင်တို့ထက်ဘုန်းသာ၍ကြီးမြတ်ပေ၏။
 ၇ ၊ ရဲရင့်သောသူတို့သည်လူယူခြင်းကိုခံရ၍အိပ်ပြော်ကြ
 ၈ ပြီ။ အားကြီးသောသူတစ်ယောက်မျှမိမိလက်ကိုမ
 ၉ တွေ့ရ။ ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်ဆုမွ
 ၁၀ တော်မူသောအားဖြင့်ရထားစီးသောသူနှင့်မြင်းစီးသော
 ၁၁ သူတို့သည်ကြီးစွာသောအိပ်ခြင်းဖြင့်အိပ်ပြော်ကြပါ၏။
 ၁၂ ၊ ကိုယ်တော်တပါးတည်းသာလျှင်ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ဖြစ်
 ၁၃ တော်မူ၏။ အမျက်ထွက်တော်မူသောအခါရှေ့တော်၌
 ၁၄ အဘယ်သူရပ်နေနိုင်ပါမည်နည်း။ ဘုရားသခင်သည်နှိမ့်
 ၁၅ ချလျက်ရှိသောမြေကြီးသားအပေါင်းတို့ကိုကယ်တင်
 ၁၆ ၍တရားဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါထတော်မူသောအခါတရားဆုံး
 ၁၇ ဖြတ်သံကိုကောင်းကင်ထဲကလွှတ်တော်မူသဖြင့်မြေကြီး
 ၁၈ သည်ကြောက်ရွံ့တိတ်ဆိတ်စွာနေပါ၏။ အကယ်စင်စစ်
 ၁၉ လူတို့၏ဒေါသသည်ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းထိမ့်မည်။ ထွင်း
 ၂၀ သောဒေါသကိုလည်းခါးပန်းစည်းတော်မူမည်။ သစ္စာ
 ၂၁ ဂတိပြုကြလော့။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ၂၂ အားသစ္စာဝတ်ကိုလည်းဖြေကြလော့။ ကိုယ်တော်၏ပတ်
 ၂၃ လည်၌နေသောသူအပေါင်းတို့သည်ကြောက်ရွံ့ရိသေဖွယ်
 ၂၄ သောဘုရားထံတော်သို့လက်ဆောင်ကိုဆောင်ခဲ့ကြစေ။
 ၂၅ ၊ ထိုဘုရားသည်မင်းသားတို့၏မိတ်ကိုနှိမ့်ချတော်မူ၏။
 ၂၆ လောကီရှင်ဘုရင်တို့၌ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။

၇၇
 ၁ ငါသည်ဘုရားသခင်ထံသို့အသံကိုလွှင့်၍အော်ဟစ်
 ၂ ၍။ ဘုရားသခင်ထံသို့အသံကိုလွှင့်၍ဘုရားသခင်သည်
 ၃ ငစကားကိုနားထောင်တော်မူထိမ့်မည်။ ဘေးရောက်
 ၄ သည်ကာလ၌ငါသည်ထာဝရဘုရားကိုရှာရ၏။ ညည့်
 ၅ အချိန်၌ပင်လက်ကိုဆန့်လျက်နေရ၏။ ဝေညည်သည်

၃ သက်သာခြင်းကိုညည်းပယ်၏။ ဘုရားသခင်ကိုအောင်း
မေ့၍စိတ်ပူပန်ခြင်းရှိ၏။ ဆင်ချင်၍စိတ်ပျက်ခြင်းသို့
၄ ရောက်တတ်၏။ မျက်စိမှိတ်၍မပြောနိုင်။ ယှဉ်းရှားခြင်း
၅ ရှိသောကြောင့်နှုတ်မမြှောက်နိုင်။ လွန်လေပြီးသောနေ့ရက်
၆ ကို၎င်းရှေးကာလကို၎င်းအောင်းမေ့၏။ ညည့်အခါ၌
လည်းငါသည်ကိုယ်သိချင်းကိုဆင်ချင်၍ကိုယ်စိတ်နှစ်
လုံးနှင့်ဆွေးနွေးသဖြင့်ငါ့ညည်းသည်စစ်ဆေးခြင်းကို
၇ ပြု၏။ ထာဝရဘုရားသည်အစည်စွန့်ပြစ်တော်မူမည်
လော။ နောက်တဖန်ကျေးဇူးအလျှင်းမပြုဘဲနေတော်မူ
၈ မည်လော။ ကရုဏာတော်သည်အစည်ကုန်ပြီလော။
ဂတိတော်လည်းကာလအစည်အဆက်ပျက်လိမ့်မည်
၉ လော။ ဘုရားသခင်သည်သနားခြင်းငှါမေ့လျော့တော်
မူသလော။ အမျက်ထွက်သဖြင့်ရံမက်ခြင်းကရုဏာ
တော်ကိုချုပ်တည်းတော်မူသလော။
၁၀ ထိုသို့ဆိုသော်ငါသည်ကိုယ်မိက်ကြောင်းကိုဝန်ခံ
ရ၏။ ဤအမှုကားအမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏လကျာလက်
၁၁ တော်နှင့်ပြုပြင်တော်မူခြင်းပေတည်း။ ထာဝရဘုရား၏
အမှုတော်တို့ကိုအောင်းမေ့ပါမည်။ ရှေးကာလ၌ကိုယ်
တော်ပြုဘူးသောအံ့ဩာဘွယ်တို့ကိုအောင်းမေ့ပါ
၁၂ မည်။ ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုဆင်ချင်၍စိတ်ရင်တော်မူသော
၁၃ အရာတို့ကိုမြှောက်ဆိုပါမည်။ အိုဘုရားသခင်။ ကိုယ်
တော်၏သမိသည့်သန့်ရှင်းခြင်းနှင့်ရှည်ပါ၏။ ဘုရားသခင်
ကဲ့သို့အဘယ်မည်သောဘုရားသည်ကြီးမြတ်သနည်း။
၁၄ ကိုယ်တော်သည်အံ့ဩာဘွယ်သောအမှုတို့ကိုပြုတတ်သော
ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ လူမျိုးတို့တွင်တန်ခိုးတော်ကိုပြု
၁၅ တော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်၏လူတည်းဟူသောယာကုပ်နှင့်
ယောသပ်၏အမျိုးကိုလက်ရုံးတော်နှင့်ကယ်နှုတ်တော်
၁၆ မူပြီ။ အိုဘုရားသခင်။ ရေတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုမြင်ကြ
ပါ၏။ ရေတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုမြင်၍ကြောက်ရွံ့ကြပါ
၁၇ ၏။ ရေနက်နဲ့ရာအရပ်တို့လည်းယှဉ်းရှားကြပါ၏။ မိလား
တိမ်တို့သည်ရေကိုသွန်းလောင်း၍မိလားကောင်းကင်တို့
လည်းအသံဗသံပြုကြပါ၏။ ကိုယ်တော်၏မြှားတို့သည်
၁၈ အရပ်ရပ်သို့ရောက်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်၏မိလားကြီးသံ
သည်လေဖွေ၍ပါ၍လျှပ်စစ်ပြက်သဖြင့်လောကကိုလင်း
၁၉ စေပါ၏။ ခြေကြီးသည်လည်းတုန်ယှပ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်
သည်သမုဒ္ဒရာ၌ကြွတော်မူ၍လမ်းခရီးတော်သည်ကျယ်
၂၀ ရှားကြပါ၏။ မောရှေနှင့်အာရုန်တို့လက်ဖြင့်ကိုယ်တော်၏
လူမျိုးတို့ကိုသိုးရကဲ့သို့ပို့ဆောင်တော်မူ၏။

၇၈
၁ ငါ၏လူမျိုးတို့။ တရားကိုနာကြလော့။ ငါမြှောက်
၂ သောစကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ပုံစကားကိုငါမြှောက်
ဆို၍ရှေးကာလ၏နက်နဲသောအရာများကိုဖော်ပြပေအံ့။
၃ ဟိုးဘေးတို့သည်ပြော၍ငါတို့သည်ကြားသိရသော
၄ ထိုအရာများကိုသားမြေးတို့မှမဝှက်မထား။ ထာဝရ
ဘုရား၏ရုဏ်ကျေးဇူးတော်နှင့်တန်ခိုးတော်ကို၎င်းပြု
တော်မူသောအံ့ဩာဘွယ်အမှုတို့ကို၎င်းဖြစ်လတံ့သော
သူတို့အားဖော်ပြကြမည်။
၅ အကြောင်းမူကား။ ယာကုပ်အမျိုး၌သက်သေတရား
ကိုစိရင်၍သရေလအမျိုး၌ပညတ်တရားကိုထားတော်
၆ မူ၏။ သဘောမပြောင့်။ ဘုရားသခင်၌စိတ်ဝိညာဉ်အမြဲ
မဆည်းကပ်သောအမျိုး။ ညင်းဆန်၍ပုန်ကန်တတ်သော
၇ အမျိုးတည်းဟူသောဘိုးဘေးတို့ကဲ့သို့သားမြေးတို့သည်
မဖြစ်။ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်တို့ကိုမမေ့။ ဘုရား
သခင်ကိုယုံကြည်ကိုးစား၍ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်စေ
ခြင်းငှါထိုတရားတို့ကိုဘိုးဘေးတို့သည်သားတို့အား
ပြသ၍ဖြစ်လတံ့သောအမျိုးတည်းဟူသော။ ဖွားမြင်လတံ့
သောသားတို့သည်သိနားလည်၍နောက်တဖန်မြေးမြစ်တို့
အားပြသကြမည်အကြောင်း။ ပညတ်ထားတော်မူပြီ။
၈ ဖေရိမ်အမျိုးသားတို့သည်လေးလက်နက်ကိုစွဲကိုင်
သော်လည်းစစ်တိုက်သောအခါနောက်သို့ဖုတ်ကြပါ
၉ သည်တကား။ ဘုရားသခင်၏သစ္စာတော်ကိုမစောင့်။
၁၀ တရားတော်လမ်း၌သွားခြင်းငှါအလိုမရှိကြ။ အမှုတော်
တို့ကို၎င်းပြတော်မူသောအံ့ဩာဘွယ်တို့ကို၎င်းမေ့
၁၁ လျော့ကြ၏။ အဲရုတ္တုပြည်။ ဇောနအရပ်တွင်သူတို့အဖ
များမျက်မှောက်၌အံ့ဩာဘွယ်သောအမှုတို့ကိုပြတော်မူ၏။
၁၂ ပင်လယ်ကိုခွဲ၍သူတို့ကိုရှောက်သွားစေတော်မူ၏။ ရေ
၁၃ များကိုရုပ်၍ထားတော်မူ၏။ နေ့အချိန်၌ကားမိလားတိမ်
ဖြင့်၎င်းညည့်အချိန်၌ကားတညည့်လုံးမီးအလင်းဖြင့်၎င်း
၁၄ သူတို့ကိုလမ်းပြတော်မူ၏။ တော၌ကျောက်တို့ကိုဖောက်
၁၅ ၍ပင်လယ်ရေကဲ့သို့များစွာသောရေကိုသူတို့အားတိုက်
၁၆ တော်မူ၏။ ကျောက်ထဲကစီးသောရေကိုထွက်စေ၍ဖြစ်
ရေကဲ့သို့ရေများကိုစီးစေတော်မူ၏။
၁၇ ထိုသူတို့မူကားအမြင့်ဆုံးသောဘုရားကိုတော၌ပုန်
၁၈ ကန်သောအားဖြင့်ကိုး၍ပြစ်မှားကြ၏။ မိမိတို့အလို
အလျောက်အစာကိုတောင်း၍စိတ်နှစ်လုံးထဲမှာဘုရား
၁၉ သခင်ကိုရံစပ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်တော၌စားပွဲ
၂၀ ကိုပြင်ဆင်နိုင်သလော။ ကြည့်ကြလော့။ ကျောက်ကို

ရိုက်တော်မူသဖြင့်ရေထွက်၍မြစ်ရေကဲ့သို့စီးလေ၏။
 ၂၁ မုန့်ကိုလည်းပေးနိုင်သလော။မိမိလူတို့အဖို့အမဲသားကို
 ပြင်ဆင်နိုင်သလောဟုဘုရားသခင်ကိုဆန့်ကျင်ဘက်
 ၂၂ ပြုလျက်ပြောဆိုကြ၏။ထိုစကားကိုထာဝရဘုရားသည်
 ၂၃ ကြား၍အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ယာကုပ်အမျိုး၌မီးလောင်
 ၂၄ ၍အသေရလအမျိုး၌ဒေါသမီးတက်လေ၏။အကြောင်း
 ၂၅ မူကား။အထက်မိမိစားတိမ်တို့ကိုမှာထားလျက်ကောင်း
 ၂၆ ကင်တံခါးတို့ကိုဖွင့်၍သူတို့စားစရာဘို့မနွဲ့ကိုမိမိစားရွာ
 စေသဖြင့်ကောင်းကင်ဆံစပါးကိုပေးတော်မူသည်ဖြစ်
 ၍ထိုသူအပေါင်းတို့သည်ကြီးမြတ်သောသူတို့၏အစာ
 ကိုသုံးဆောင်၍ဝပြောစွာစားကြမည်အကြောင်းပြတော်
 မူသော်လည်းသူတို့သည်ဘုရားသခင်ကိုမယုံကြည်။
 ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုမကိုးစားဘဲနေကြ၏။
 ၂၇ မိမိစားကောင်းကင်၌အရှေ့လေကိုပယ်၍အားကြီးသော
 ၂၈ တောင်လေကိုဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊သူတို့အပေါ်သို့အမဲသား
 ကိုမြေမှနွဲ့နှင့်အမျှ။ပျံတတ်သောငှက်တို့ကိုသရဗ္ဗရာသီ
 ၂၉ လုံးနှင့်အမျှမိမိစားရွာစေလျက်၊သူတို့တပ်ချ၍နေရာအ
 ၃၀ ရပ်ပတ်လည်၌ကျစေတော်မူ၏။ထိုသို့သူတို့အလိုရှိ
 သည်အတိုင်းပေးတော်မူသဖြင့်သူတို့သည်ဝပြောစွာ
 ၃၁ စားရကြ၏။သူတို့တပ်မက်သောအစာကိုမရောင့်ရဲမို့
 ၃၂ စားကြစည်တွင်၊ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်သည်
 သက်ရောက်သဖြင့်ကျန်းမာသောသူတို့ကိုကွပ်မျက်
 ၍အသေရလလူမျိုးတို့ကိုလွှဲချတော်မူ၏။

၃၃ ထိုအမှုအလုံးစုံတို့နှင့်အညီအသေရလလူတို့သည်တွေ့ကြုံ
 ရသော်လည်းအံ့ဖွယ်သောအမှုတော်တို့ကြောင့်ယုံကြည်
 ၃၄ ခြင်းမရှိ။မြစ်မှားလျက်နေကြသေး၏။ထိုကြောင့်သူတို့
 ၃၅ နေ့ရက်ကာလကိုအချည်းနှီးလွန်စေ၍သူတို့နှစ်များ
 ၃၆ ကိုဘေးဥပါတ်တွင်မြှုပ်တော်မူ၏။သူတို့ကိုကွပ်မျက်
 တော်မူသောအခါကိုယ်တော်ကိုရှာကြ၏။ပြန်လာ၍
 ၃၇ ကိုယ်တော်ကိုလိုက်ရှာကြ၏။ဘုရားသခင်သည်သူ
 တို့၏ကျောက်။အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသည်သူတို့ကို
 ကယ်တင်သောအရှင်ဖြစ်တော်မူသည်ကိုထိုအခါသတိ
 ၃၈ ရကြ၏။သို့သော်လည်းကိုယ်တော်ကိုနှုတ်ဖြင့်ချော
 မော့၍လျှာဖြင့်လည်းမသားစကားကိုလျှောက်ဆိုကြ၏။
 ၃၉ သူတို့စိတ်သဘောမူကားရှေ့တော်၌မပြောင့်။သစ္စာ
 ၄၀ တော်ကိုမစောင့်ဘဲနေကြ၏။ကိုယ်တော်မူကားကရု
 ကာမိတ်ရှိ၍သူတို့ကိုမပျက်ဆီးဘဲအပြစ်လွှတ်တော်မူ၏။
 ကြိမ်ဖန်များစွာမိတ်တော်ပြေ၍အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်

၃၉ တော်မူ။သူတို့သည်အသားဖြစ်ကြောင်းကိုငင်စေတော့
 ၍နောက်တဖန်မလာတတ်သောမည်သည့်ဖြစ်ကြောင်းကို
 ၄၀ ငင်အောင်းမေ့တော်မူ၏။

၄၁ သူတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုတော၌ပုန်ကန်၍လူဆိတ်
 ညံ့ရာအရပ်၌မိတ်တော်နာဖွယ်သောအကြောင်းကိုကြိမ်
 ၄၂ ဖန်များစွာပြုကြပါသည်တကား။ဘုရားသခင်ကိုအဖန်
 ဖန်စုံစမ်း၍အသေရလအမျိုး၌သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရား
 ၄၃ ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြုကြပါသည်တကား။။အနံ့ခိုးတော်
 ကိုငင်ဒုက္ခထဲကကယ်လွှတ်တော်မူသောနေ့ရက်ကာလ
 ၄၄ ကိုငင်မအောင်းမေ့ကြ။။အဲဒုက္ခပြည်၌လက္ခဏာသက်
 သေတော်တို့ကိုငင်ဖောနအရပ်၌အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကို
 ၄၅ ငင်ပြုတော်မူ၏။ထိုပြည်သားတို့သည်ရေမသောက်ရ
 မည်အကြောင်း။သူတို့မြစ်ရေ။စမ်းရေများကိုသွေးဖြစ်
 ၄၆ စေတော်မူ၏။သူတို့ကိုကိုက်စားတတ်သောယင်အမျိုး
 မျိုးကိုငင်ဖျက်ဆီးတတ်သောဖားတို့ကိုငင်စေလွှတ်တော်
 ၄၇ မူ၏။သူတို့၏မြေအသီးအနှံကိုခါသိလကျိုင်းတို့အားငင်
 သူတို့လုပ်၍ရသောဥစ္စာကိုအရာတမျိုးတို့အားငင်ပေး
 ၄၈ တော်မူ၏။သူတို့စပျစ်နွယ်ပင်များကိုမိမိစားသီးဖြင့်ငင်
 သူတို့တည်ပင်များကိုနှင်းခဲဖြင့်ငင်ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။
 ၄၉ သူတို့၏သိုးနွားများကိုမိမိစားသီးနှိုင့်ပြုရသောတိရိစ္ဆာန်
 ၅၀ များကိုမီးနှိုင့်အပ်တော်မူ၏။အမျက်တော်အရှိန်အား
 ဖြင့်သူတို့နှိုင့်ဆိုးသောတမန်တို့ကိုစေလွှတ်၍လွှမ်းမိုးခြင်း။
 ဒါဏ်ခတ်ခြင်း။နှောင့်ရှက်ခြင်းအမှုကိုဖြစ်စေတော်မူ
 ၅၁ ၍။အမျက်တော်တို့လပ်ကိုပြင်ဆင်တော်မူ၏။သူတို့အ
 သက်ကိုမနှစ်မြို့။သေစေခြင်းငှါကာလနာသို့အပ်နှံ
 ၅၂ သဖြင့်၊အဲဒုက္ခပြည်၌သားဦးအပေါင်းတို့ကိုငင်ဟာမ
 သားတို့နေရာအရပ်၌အထွန်အမြတ်များကိုငင်ဒါဏ်
 ၅၃ ခတ်တော်မူ၏။မိမိလူများကိုကားသိုးကဲ့သို့လွှတ်စေ
 ၅၄ ၍တော၌သူတို့ကိုသိုးရကဲ့သို့ဆောင်တော်မူ၏။ဘေး
 နှင့်ကင်းလွတ်အောင်ဆောင်တော်မူသဖြင့်သူတို့သည်
 ၅၅ မကြောက်ရကြ။ရန်သူတို့ကိုကားပင်လယ်ရေသည်
 လွှမ်းမိုးလေ၏။သန့်ရှင်းသောပြည်တော်စွန်းတိုင်အောင်
 ၅၆ ငင်လကျာလက်တော်အားဖြင့်အပိုင်ရတော်မူသောဤ
 ၅၇ တောင်သို့ငင်သူတို့ကိုနှိုးဆောင်တော်မူ၏။သူတို့ရှေ့မှာ
 လည်းတပါးအမျိုးသားတို့ကိုနှင်ထုတ်ပြီးလျှင်အသေရ
 လအမျိုးအနွယ်အသီးအသီးတို့သည်အမွေခံရသောမြေ
 ကိုတာထိုး၍ပိုင်းချားလျက်နေရာချတော်မူ၏။

၅၈ သို့သော်လည်းသူတို့သည်အမြင့်ဆုံးသောဘုရား
 ကိုစုံစမ်း၍ပုန်ကန်ကြ၏။သက်သေခံတော်မူချက်များကို

၁၇ မစောင့်ဘဲ၊ သိုးဘေးများကဲ့သို့ ဖောက်ပြန်၍ သစ္စာကို
 ၁၈ ဖျက်ကြ၏။ သိမ်တတ်သောလေကဲ့သို့ လမ်လွဲကြ၏။ သူ
 တို့သည် မြင့်သော အရပ်များအားဖြင့် အမျက်တော်ကို နှိုး
 ဆော်၍ ရုပ်တုများအားဖြင့်လည်း စိတ်တော်ကို ချုပ်ချယ်
 ၁၉ နှောင့်ရှက်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ကြားသိတော်မူလျှင်
 ၂၀ အမျက်တော်ထွက်၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အထွန်
 ၂၁ ရှိ၍ သဖြင့်၊ ရှိလောတဲတော်တည်းဟူသော။ လူတို့တွင်
 ၂၂ နေရာချတော်မူသော အရပ်ကို စွန့်တော်မူ၏။ တန်ခိုး
 တော်ကို သိမ်းသွားစေခြင်းငှါ ၎င်းတို့ကို ရန်သူတို့
 ၂၃ လက်သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ ၎င်းစီရင်တော်မူ၏။ မိမိလူတို့
 ကိုလည်း ဓားဘေးနှိပ်နှိပ် အစွေတော်ကို အမျက်ထွက်
 ၂၄ တော်မူ၏။ လူမျိုးတို့သည် မီးလောင်ခြင်းကို ခံရသော်
 ၂၅ လည်း အမျိုးတို့သည် မငိုကျွေးရကြ။ ယဇိပရေဟိတ်တို့
 သည် ဓားဘေးဖြင့် ဆုံးသော်လည်း မုတ်ဆိုးမတို့သည်
 မြည်တမ်းခြင်းကို မပြုရကြ။
 ၂၆ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် အိပ်ပြော်ပြီးသောသူကဲ့သို့
 ၎င်းစပျစ်ရည်ကြောင့် ညိမ်ပြီးသောသူကဲ့သို့ ၎င်းတော်
 ၂၇ မူ၏။ ရန်သူတို့ကို ဒဏ်ခတ်၍ ထွန်သဖြင့် အစည်အမြဲ
 ၂၈ အရှက်ကဲ့စေတော်မူ၏။ သို့ရာတွင် ယောသပ်၏တဲ
 ၂၉ တော်ကို ညှင်းပယ်၍ ဖေရိပ်အမျိုးကို ရွေးတော်မူ။ ယုဒ
 အမျိုးကို ၎င်းချစ်တော်မူသော ဖိအုန်တောင်ကို ၎င်းရွေး
 ၃၀ တော်မူ၏။ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို အထွန်ကဲ့သို့
 တည်ဆောက်၍ မြေကြီးကဲ့သို့ အစည်မြဲစေတော်မူ၏။
 ၃၁ ကျန်တော်မျိုးဒါဝိဒ် ကိုသိုးခြံများထဲက ရွေးယူတော်မူ
 ၃၂ ၏။ သားငယ်ရှိသောသိုးမတို့ကို ထိန်းခြင်းအမှုမှ နှုတ်၍
 မိမိလူတည်းဟူသော ယာကုပ်အမျိုးသား။ အစွေတော်
 တည်းဟူသော ဣသရေလလူတို့ကို ကျွေးမွေးစေခြင်းငှါ
 ၃၃ ခန့်ထားတော်မူ၏။ ထိုသူသည် ပြောသောသဘော
 ရှိသည်အတိုင်း ကျွေးမွေး၍ ဖိစွာသောလက်နှင့် ပို့ဆောင်
 လေ၏။

၇၆

၁ အိုဘုရားသခင်။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် အစွေတော်
 ထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင် သန့်ရှင်းသော ဗိမာန်တော်ကို ညှစ်
 ၂ ညှိုးစေ၍ ယေရုရှလင်မြို့ကို ဖြိုဖျက်ကြပါပြီ။ ကိုယ်
 တော်၏ ကျန်အသေကောင်တို့ကို ချမ်းကောင်းကင်
 ၃ ဌာနတို့အား ၎င်းကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသူတို့အသားကို
 ၄ တောသားရဲတို့အား ၎င်းကျွေးကြပါပြီ။ သူတို့အသွေးကို
 လည်း ခရကဲ့သို့ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်လည်၌ သွန်ကြွ၍ သင်း
 ၅ ပြိုဟ်သောသူလည်း မရှိပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အိမ်နီး

ချင်းများအရှက်ခွဲရာ။ ပတ်ဝန်းကျင်၌ နေသောသူများ
 ကဲ့ရဲ့သရော်ရာ ဖြစ်ကြပါ၏။
 ၁ အိုဇာဇာရဘုရား။ အမျက်တော်သည် အလျှင်းမညိမ်း
 ဘဲအဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ထွက်ပါမည်နည်း။ အဘယ်မျှ
 ကာလပတ်လုံး စိတ်တော်သည် မပြေ။ မီးကဲ့သို့ လောင်ပါ
 ၂ မည်နည်း။ ကိုယ်တော်ကို မသိသောတပါးအမျိုးသားတို့
 အပေါ်သို့ ၎င်းနာမတော်ကို ပဌနာမပြုသောတိုင်း နိုင်ငံ
 ၃ သားတို့အပေါ်သို့ ၎င်းအမျက်တော်ကို သွန်းလောင်းတော်
 ၄ ပူပါ။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည် ယာကုပ်အမျိုးကို
 ကိုက်စား၍ သူ၏နေရာကိုလည်း သုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြ
 ၅ ပါပြီ။ ရှေးကပြစ်မှားမိသော အပြစ်များကို အကျွန်ုပ်တို့
 ၆ နှိမ့်တော်မူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အထွန်နှင့် ချလျက်
 ရှိပါသည်ဖြစ်၍ ကရုဏာတော်သည် အလျင်အမြန် မကူပါ
 ၇ စေသော။ ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရား။ နာမတော်၏
 ၈ ဂုဏ်ကို ထောက်၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို မစတော်မူပါ။ နာမ
 တော်အတွက် ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့ကို နှုတ်ယူ၍ အပြစ်
 ၉ များကို ပြေရှင်းတော်မူပါ။ သူတို့၏ ဘုရားသခင်သည်
 အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု တပါးအမျိုးသားတို့သည် အဘယ်
 ကြောင့် ဆိုကြပါမည်နည်း။ သွန်ပြီးသော ကျွန်တော်မျိုး
 ၁၀ ၏အသွေးဘက်မှာ တရားစီရင်တော်မူသော အကြောင်း
 သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် အကျွန်ုပ်တို့မျက်မှောက်
 ၁၁ နှိမ့်ထင်ရှားပါစေသော။ အချုပ်ခံရသောသူ၏ ညည်းတွား
 သံကို နားထောင်တော်မူပါ။ သေရသောသူတို့ကို လက်ရုံး
 တော်တန်ခိုးကြီးသည် နှင့်အညီ ချမ်းသာပေးတော်မူပါ။
 ၁၂ အကျွန်ုပ်တို့အိမ်နီးချင်းတို့သည် ကိုယ်တော်အား ကဲ့ရဲ့
 ခြင်းအပြစ်ကို သူတို့ရင်ခွင်ထဲသို့ ခုနှစ်ဆတိုင်အောင်
 ၁၃ ဆပ်ပေးတော်မူပါ ဘုရား။ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ထံ၌
 ကျက်စားသောသိုးစုတည်းဟူသော ကိုယ်တော်၏လူ
 အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို အစည်မပြတ်ချီးမွမ်း၍
 ၁၄ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို အစည်အဆက် ဖြစ်လတုံ့သော
 သူတို့အား ဖော်ပြကြပါမည်။

၈၀

၁ သိုးစုကို ပို့ဆောင်းသကဲ့သို့ ယောသပ်အမျိုးကို
 ပို့ဆောင်တော်မူသော ဣသရေလသိုးထိန်းကြီး။ နား
 ထောင်တော်မူပါ။ ခေရုဗိမ်တွင် ကျိန်းဝပ်တော်မူသော
 ၂ ဘုရား။ ရောင်ခြည်တော်ကို လွှတ်တော်မူပါ။ ဖေရိပ်
 အမျိုး။ ဗယ်ယာမိန်အမျိုး။ မနာဇေအမျိုး။ ဝှိုရှေမှာတန်ခိုး
 တော်ကို နှိုးဆော်၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ ကြွ
 ၃ တော်မူပါ။ အိုဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောင်းလဲစေ

၍မျက်နှာတော်အလင်းကိုပြတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်အကျွန်ုပ်တို့သည်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ကြပါလိမ့်မည်။

၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်သာဓကဘုရား။ ကိုယ်တော်၏လူတို့ပြုသောပဋ္ဌနာစကားကိုအဘယ်မျှကာလပတ်လုံးအမျက်ထွက်တော်မူမည်နည်း။

၅ |သူတို့ကိုမျက်ရည်နှင့်ကျွေး၍မျက်ရည်ကိုလည်းကြွယ်ဝစွာတိုက်တော်မူ၏။ အနီးအပါး၌နေသောသူတို့သည်အကျွန်ုပ်တို့အတွက်ညှင်းခုံကြပါ၏။ ရန်သူတို့သည်လည်းဝါကြွား၍အကျွန်ုပ်တို့ကိုမျက်ရယ်ပြုကြပါ၏။

၇ |ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုပြောင်းလဲစေ၍မျက်နှာတော်အလင်းကိုပြတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်အကျွန်ုပ်တို့သည်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ကြပါလိမ့်မည်။

၈ ကိုယ်တော်သည်စပျစ်နွယ်ပင်ကိုအရုတ္တုပြည်ကဆောင်ခဲ့၍တပါးအမျိုးသားတို့ကိုနှင်ထုတ်ပြီးမှရိုက်ပျိုးတော်မူ၏။ သူ၏နေရာကိုပြုပြင်တော်မူသဖြင့်သူသည်အမြစ်ကျ၍တပြည်လုံးကိုနှံ့ပြားပါ၏။ သူ၏အရိပ်သည်တောင်တို့ကိုရင်အခက်အလက်တို့သည်အမြင့်ဆုံးသောအာရဇ်ပင်တို့ကိုရင်လွှမ်းမိုးကြပါ၏။ သူသည်အခက်အလက်တို့ကိုပင်လယ်တိုင်အောင်ရင်အညွန့်တို့ကိုမြစ်ကြီးတိုင်အောင်ရင်ပြန့်ပွားစေပါ၏။

၁၂ ယခုမူကား။ လမ်း၌ရှောက်သွားသောသူအပေါင်းတို့သည်ဆွတ်စေခြင်းငှါသူ၏ခြံကိုအဘယ်ကြောင့်မျိုးဖျက်တော်မူသနည်း။ တောဝက်သည်ထိုအပင်ကိုကိုက်ခဲ၍

၁၄ တောသားရဲသည်လည်းစားပါ၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်။ တဖန်ကြွလာတော်မူမည်အကြောင်းတောင်းပန်ပါ၏။ ကောင်းကင်ကကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ထို

၁၅ စပျစ်နွယ်ပင်ကိုအကြည့်အရှုကြွလာတော်မူပါ။ လင်္ကျာလက်တော်နှင့်ရိုက်ပျိုးသောအပင်။ ကိုယ်တော်အဖို့ခိုင်

၁၈ မာစေတော်မူသောမျိုးပင်ကိုကွယ်ကာတော်မူပါ။ မီး၍ပါဖြို။ ခုတ်ဖဲ့ပါဖြို။ မျက်နှာတော်ဖြင့်ဆုခွခြင်းကိုခံရသော

၁၉ သူတို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ရကြပါ၏။ လင်္ကျာလက်တော်နှင့်ဆိုင်သောလူ။ ကိုယ်တော်အဖို့ခိုင်မာစေတော်မူသောလူသား၏အပေါ်မှာလက်တော်ကိုတင်

သို့ပြုလျှင်အကျွန်ုပ်တို့သည်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ကြပါလိမ့်မည်။

၈၁

၁ ငါတို့အစွမ်းသတ္တိတည်းဟူသောဘုရားသခင်အားရှင်လန်းစွာသိချင်းဆိုကြလော့။ ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင်အားကျူးစေသောအသံကိုပြုကြလော့။ တူရိယာမျိုးကိုဆောင်ကြ။ ပတ်သာကိုရင်သာယာသောစောင်းနှင့်တရောကိုရင်ယူခဲ့ကြ။ လဆန်းနေ့။ လပြည့်နေ့။ ပွဲသဘင်နေ့၌တံပိုးမှုတ်ကြ။ ထိုသို့ဣသရေလအမျိုး၌ထုံးစံ၍ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင်သည်ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။ နားမလည်သောစကားကိုကြားရာအရပ်။ အရုတ္တုပြည်တဖက်၌ကြွသွားတော်မူသောအခါယောသပ်အမျိုး၌ထိုသို့သောသက်သေခံချက်ကိုစီရင်တော်မူ၏။

၆ ငါသည်သူ၏ပခုံးကိုဝန်နှင့်လွှတ်စေ၏။ သူ၏လက်ကိုလည်းတင်ချင်းတို့အထဲကနှုတ်ယူ၏။ သင်သည်ဒုက္ခကိုခံရသောအခါငါ့ခေါ်၍ငါသည်ချစ်သာပေး၏။ မထင်ရှားသောမိလားကြိုးနေရာ၌ငါပြန်ပြော၏။ မေရိဘ

၈ ရေနားမှာသင့်ကိုငါ့စပ်၏။ ငါ၏လူစု။ နားထောင်လော့။ ငါမှာထားမည်။ အိုဣသရေလအမျိုး။ သင်သည်ငစကားကိုနားထောင်ပါစေသော။ သင်၌တပါးအမျိုး၏ဘုရား

၁၀ မရှိရ။ တကျွန်းတနိုင်ငံဘုရားကိုမကိုးကွယ်ရ။ ငါသည်သင့်ကိုအရုတ္တုပြည်မှကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့ပြီးသောသင်၏ဘုရားသခင်သာဓကဘုရားဖြစ်၏။ သင်၏နှုတ်

၁၁ ကိုကျယ်ကျယ်ဖွင့်လော့။ ဝပြောစွာကျွေးမည်။ ငါ၏လူမျိုးမူကားငစကားကိုနားမထောင်ကြ။ ဣသရေလအမျိုးသည်ငကိုအလိုမရှိကြပါတကား။ ငါသည်လည်း

၁၂ ထိုသူတို့ကိုသူတို့နှစ်လုံးခိုင်မာခြင်း၌အပ်၍သူတို့သည်မိမိတို့အလိုသို့လိုက်ကြ၏။

၁၃ ငါ၏လူစုသည်ငစကားကိုနားထောင်၍ဣသရေလအမျိုးသည်ငလမ်း၌လိုက်ပါစေသော။ လိုက်လျှင်ငါသည်သူတို့ရန်သူများကိုအလျင်အမြန်နှိပ်စက်၍ရန်ဘက်ပြု

၁၄ သောသူတို့ကိုခါဏ်ခတ်မည်။ ထာဝရဘုရားကိုမုန်းသောသူတို့သည်တောင်းပန်ခြင်းကိုပြု၍ငါ၏လူတို့သည်လည်းအစည်အမြဲတည်ရသောအခွင့်ရှိကြလိမ့်မည်။
၁၆ |အကောင်းဆုံးသောဆံစပါးနှင့်ငါကျွေးမည်။ ကျောက်ထဲကထွက်သောပျားရည်နှင့်လည်းဝပြောစေမည်။

၈၂

၁ ဘုရားသခင်သည်ဘုရားတို့၏ပရိသတ်၌ရပ်လျက်နေတော်မူ၍ဘုရားတို့အလယ်၌စီရင်တော်မူ၏။

၂ သင်တို့သည်မတရားသောသူတို့၏မျက်နှာကိုထောက်
၃ ခုနည်း။။ဆင်းရဲသောသူနှင့်မိဘမရှိသောသူတို့ကိုစောင့်မ
၄ ကြလော့။ညီညွတ်သောသူနှင့်ဝတ်မွတ်သောသူတို့ဘက်၌
၅ တရားစီရင်ကြလော့။။ဆင်းရဲသောသူနှင့်ဝတ်မွတ်သော
၆ သူတို့ကိုမတရားသောသူ၏လက်မှကယ်နှုတ်ကြလော့။
၇ ၊သူတို့သည်မထိ။နားမလည်ကြ။။မှောင်မိုက်၌ကျင်
၈ လည်ကြ၏။မြေကြီးတိုက်မြစ်အပေါင်းတို့သည်လျှပ်ရှား
၉ လျက်ရှိကြ၏။။သင်တို့သည်ဘုရားဖြစ်ကြ၏။။ရှိသမျှတို့
၁၀ သည်အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏သားဖြစ်ကြ၏ဟုငါဆိုသ
၁၁ တည်း။။သို့သော်လည်းသင်တို့သည်လူကဲ့သို့သေ၍အံ့ချား
သောမင်းကဲ့သို့ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။
၁၂ အိုဘုရားသခင်။ထ၍မြေကြီးကိုတရားစီရင်တော်မူ
ပါ။။ကိုယ်တော်သည်လူမျိုးအပေါင်းတို့ကိုအပိုင်ရတော်
မူ၏။

၈၃
၁ အိုဘုရားသခင်။တိတ်ဆိတ်စွာနေတော်မမူပါ။။အို
၂ ဘုရားသခင်။အမိန့်တော်မရှိဘဲညီဝတ်စွာနေတော်မမူ
၃ ပါ။။ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့သည်ရုန်းရင်းခတ်ပြုကြ
ပါ၏။။ကိုယ်တော်ကိုမုန်းသောသူတို့သည်ထကြပါ၏။
၄ ၊ကိုယ်တော်၏လူရတဖက်၌ပရိယာယ်ကိုကြံ၍ကိုယ်
တော်ကွယ်ကာတော်မူသောသူတို့တဖက်၌တိုင်ပင်ကြ
၅ ပါ၏။။အိုသရေလ၏နာမကိုနောက်တဖန်အောင်းမေ့စရာ
မရှိစေခြင်းငှါလာကြ။။သူတို့အမျိုးကိုပယ်ဖြတ်ကြကုန်အံ့
၆ ဟုဆိုကြပါ၏။။သဘောတညီတညွတ်တည်းတိုင်ပင်၍
ကိုယ်တော်တဖက်၌အချင်းချင်းသင်းဖွဲ့သောသူဟူမူ
၇ ကား။။ဖေ့ပြည်၌နေသောသူ။အိုမေလအမျိုးသား။မော
၈ ဘာပြည်သား။ဟာဂရပြည်သား။ဂေဗလပြည်သား။အမ္မုနီ
ပြည်သား။အာမလက်ပြည်သား။ထရုမြို့သားနှင့်တကွ
၉ ဗီလိတ္တိအမျိုးသားတို့သည်သင်းဖွဲ့ကြပါ၏။။အာရှုရိအမျိုး
သားတို့သည်လည်းဝိုင်း၍လောဇာအမျိုးသားတို့ဘက်
သို့ဝင်ကြပါ၏။
၁၀ မိချန်အမျိုးကို၎င်း၊ရှန်ချောင်းနားမှာသိသရမင်းနှင့်
၁၁ ယာဘိန်မင်းကို၎င်းပြုသကဲ့သို့သူတို့ကိုပြုတော်မူပါ။။ထို
သူတို့သည်အင်္ဂါရအရပ်၌ဆုံးရှုံး၍မြေပေါ်မှာနောက်
၁၂ ချေးကဲ့သို့ဖြစ်ကြပါ၏။။ငါတို့သည်ဘုရားသခင်၏အိမ်
၁၃ များကိုကိုယ်ဘုံသိမ်းယူကြကုန်။။ဟုဆိုသောဩရဘ
မင်းနှင့်ဇေဘမင်းကဲ့သို့၍သူတို့၏မူးမတ်များကို၎င်း
ဇေဘဟမင်းနှင့်ဇာလရနမင်းကဲ့သို့၍သူတို့၏မင်း

၈၃ သားအပေါင်းကို၎င်းဖြစ်စေတော်မူပါ။။အကျွန်ုပ်၏
ဘုရားသခင်။လေဇွေ၌ပါသွားသောအမျိုးကဲ့သို့၎င်းလေ
တိုက်၍လွင့်သောဖွဲ့ကဲ့သို့၎င်းသူတို့ကိုပြစ်စေတော်မူပါ။။
၈၄ ၊တောကိုမီးရှို့သကဲ့သို့၎င်းတောင်ပေါ်မှာမီးလောင်သ
၈၅ ကဲ့သို့၎င်း၊ထိုနည်းတူ။မိသားစုတိုင်းတော်အားဖြင့်
သူတို့ကိုညည်းဆဲ၍ပြင်းစွာသောလေတော်အားဖြင့်
၈၆ ချောက်ထွန်တော်မူပါ။။အိုသာဝရဘုရား။သူတို့မျက်နှာ
ကိုရှက်စေတော်မူ၍သူတို့သည်နာမတော်ကိုရှာကြပါစေ
၈၇ သော။။စိတ်ပျက်၍အစည်ပင်ပန်းခြင်းရှိကြပါစေသော။
၈၈ အရှက်ကဲ့သို့ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ကြပါစေသော။။ထာဝ
ရဘုရားဟူ၍နာမတော်ရှိသောကိုယ်တော်တပါးတည်း
သာလျှင်မြေကြီးတပြင်လုံးအပေါ်မှာအမြင့်ဆုံးသော
ဘုရားဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုသိကြပါစေသော။

၈၄
၁ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား။ကိုယ်
တော်ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအရပ်၌သန့်တို့သည်အလွန်နှစ်
၂ သက်ဖွယ်ဖြစ်ပါသည်တကား။။ထာဝရဘုရား၏တန်
တိုင်းတော်တို့ကိုအကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည်တသ၍အား
လျှော့လျက်ရှိပါ၏။။အကျွန်ုပ်နှစ်လုံးနှင့်ကိုယ်ခန္ဓာသည်
အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်ကိုအလိုရှိ၍ကျွေး
၃ ကျော်ပါ၏။။ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား။
အကျွန်ုပ်၏ရှင်ဘုရင်။အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်။အ
ကယ်စင်စစ်ယဇ်ပလ္လင်တော်တို့အနားမှာစာဌက်သည်
နေရာအရပ်ကို၎င်းရောက်သည်လည်းသားငယ်မွေးစရာ
၄ အသိုက်ကို၎င်းထွေရပါ၏။။အိမ်တော်၌နေသောသူ
တို့သည်မင်္ဂလာရှိပါ၏။။ကိုယ်တော်ကိုအစည်ချီးမွမ်းကြ
ပါလိမ့်မည်။
၅ ကိုယ်တော်ကိုအားပြုသောသူသည်မင်္ဂလာရှိပါ၏။
ထိုသို့သောသူတို့သည်လင်ခရီးတော်တို့ကိုနှစ်လုံးသွင်း
၆ တတ်ကြပါ၏။။သူတို့သည်ဗာကာလွင်ပြင်၌ရှောက်သွား
စည်။ထိုလွင်ပြင်ကိုစင်ရေလွက်ရာအရပ်ဖြစ်စေကြပါ
၇ ၊၏။အရင်မိသားစုလည်းမင်္ဂလာများနှင့်လွှမ်းမော်ပါ၏။။သူ
တို့သည်အားထိုးတက်၍ခရီးသွားလျက်မိအုန်မြို့မှာ
ဘုရားသခင်ထံတော်၌မျက်နှာပြုကြပါ၏။
၈ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရား။အကျွန်ုပ်၏ပဌနာစကားကိုမှတ်တော်မူပါ။။
ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင်။နားထောင်တော်မူပါ။။
၉ ၊အကျွန်ုပ်တို့ကိုကွယ်ကာတော်မူသောဘုရား။ကြည့်ရှု
တော်မူပါ။။အထံတော်၌ဘိသိတ်ခံသောသူ၏မျက်နှာ

၁၀ ကိုထောက်ရှုတော်မူပါ။ တန်တိုင်းတော်တို့အတွင်း၌ နေသောတရက်သည် အချားအရပ်၌နေသောအရက်တ ထောင်ထက်သာ၍ကောင်းပါ၏။ မတရားသောသူ၏နေ ရာ၌နေရသောအခွင့်ထက် အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်အိမ် တော်၌တံခါးစောင့်အရာကိုအကျွန်ုပ်သာ၍နှစ်သက်ပါ ။

၁၁ ။ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည်နေလည်းဖြစ်တော် မူ၏။ အကွယ်အကာလည်းဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား သည်ကျေးဇူးတော်နှင့်ဘုန်းအသရေကိုပေးတော်မူ၏။

၁၂ ပြောင့်မတ်စွာကျင့်သောသူတို့အားကောင်းသောအရာ ကိုညှင်းတော်မူ၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ ဘုရားကိုယ်တော်၌ရှိသောသူသည်မက်လာရှိပါ၏။

၈၅

၁ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်ပြည်တော်ကိုမိတ် နှင့်အတ္တတော်မူ၍မင်းသိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောယာ

၂ ကုပ်အမျိုးသားတို့ကိုပြန်ပို့စေတော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်၏ လူတို့အပြစ်ကိုလွှတ်၍သူတို့၏ဒုစရိုက်အပေါင်းကိုလည်း

၃ ဖုံးအုပ်တော်မူပြီ။ မိတ်တော်ရှင်းရှင်းပြေ၍အမျက်

၄ တော်အရှိန်ကိုလျော့စေတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုကယ် တင်တော်မူသောဘုရား။ တဖန်အကျွန်ုပ်တို့ကိုပြောင်း

၅ လဲစေ၍ထွက်အသွားအမျက်တော်ကိုညှိမ်းစေတော် မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့၌အစည်အမျက်ထွက်တော်မူမည်

၆ လော။ ကာသအစည်အဆက်မိတ်တော်မပြောဘဲနေတော် မူမည်လော။ ကိုယ်တော်၏လူတို့သည်ကိုယ်တော်ကို

၇ အမှီပြု၍ဝမ်းမြောက်ပါမည်အကြောင်း။ တဖန်အကျွန်ုပ်

၈ တို့ကိုအသက်ရှင်စေတော်မူမည်မဟုတ်လော။ အိုထာ

၉ ဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့အားကရုဏာတော်ကိုပြု၍ကယ် တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုပြုတော်မူပါ။

၁၀ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည်အဘယ်သို့မိန့်တော် မူမည်ကိုငါနားထောင်မည်။ အကယ်စင်စစ်မိမိလူ။ မိမိ သန့်ရှင်းသူတို့အားညီသက်ခြင်းအကြောင်းကိုမိန့်

၁၁ တော်မူသိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်နောက်တဖန်မိက်သောအ

၁၂ ကျင့်ကိုမကျင့်ကြပါစေနှင့်။ ငါတို့ပြည်၌ဘုန်းတော် ကျိန်းဝပ်မည်အကြောင်း။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေး

၁၃ ဇူးအည်ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့၏အနီး

၁၄ သို့ကေနီအမှန်ရောက်လေပြီ။ ကရုဏာနှင့်သစ္စာဆုံမိ

၁၅ ပြီ။ တရားနှင့်ချစ်သာသည်တပါးကိုတပါးနမ်ကြပြီ။

၁၆ သစ္စာသည်မြေကြီးထဲကပေါက်သိမ့်မည်။ တရားသည်

၁၇ လည်းကောင်းကင်ပေါ်ကပေါ်ကြည့်သိမ့်မည်။ အကယ်

၁၈ စင်စစ်ထာဝရဘုရားသည်ကျေးဇူးပြုတော်မူ၍ငါတို့မြေ

၈၆

၁ သည်မိမိဘာဏ္ဍာကိုပေးသိမ့်မည်။ တရားသည်ရှေ့တော်

၂ ၌သွား၍ခြေတော်ရာတို့ကိုပုံပြင်သိမ့်မည်။

၈၆

၁ အိုထာဝရဘုရား။ နားတော်ကိုထွဋ်၍အကျွန်ုပ်

၂ စကားကိုနားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်ဆင်းရဲ

၃ တော်မွတ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်။ သန့်ရှင်းသူတို့

၄ အဝင်ဖြစ်သောအကျွန်ုပ်၏ပညာသည်ကိုစောင့်မ၍ ကိုယ်

၅ တော်ကိုကိုးစားသောကိုယ်တော်၏ကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်

၆ တော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်

၇ ကိုအစဉ်အော်ဟစ်ပါသည်ဖြစ်၍ကယ်မသနားတော်

၈ မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်တသ

၉ ပါသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ုပ်သည်ဝမ်းမြောက်မည်

၁၀ အကြောင်းပြုတော်မူပါ။

၁၁ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်ကောင်းသော

၁၂ သဘော။ သည်းခံတတ်သောသဘောနှင့်ပြည့်စုံ၍ကိုယ်

၁၃ တော်ကိုပဌနာပြုသောသူအပေါင်းတို့အားကရုဏာ

၁၄ တော်ကြွယ်ဝပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်၏ပဌနာ

၁၅ စကားကိုနားထောင်တော်မူပါ။ အသနားတော်ခံသော

၁၆ စကားသံကိုမှတ်တော်မူပါ။ ဘေးရောက်သည်ကာလ။

၁၇ ကိုယ်တော်ကိုခေါ်ပါမည်။ ကိုယ်တော်လည်းထူးတော်မူ

၁၈ တတ်ပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ ဘုရားတို့တွင်ကိုယ်တော်

၁၉ နှင့်တူသောဘုရားမရှိပါ။ အမှုတော်နှင့်တူသောအမှုလည်း

၂၀ မရှိပါ။ အိုထာဝရဘုရား။ ဖန်ဆင်းတော်မူသောလူမျိုး

၂၁ အပေါင်းတို့သည်ချည်းကပ်လျက်ရှေ့တော်၌ပျပ်ဝပ်၍

၂၂ နာမတော်ကိုမျိုးမြှောက်ကြပါသိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်

၂၃ သည်ကြီးမြတ်၍အံ့ဩဘွယ်တို့ကိုပြုတော်မူ၏။ ကိုယ်

၂၄ တော်တပါးတည်းသာလျှင်ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။

၂၅ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်၏လမ်းကိုအကျွန်ုပ်

၂၆ အားပြည့်စုံတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏သမ္မာတရားလပ်

၂၇ သို့လိုက်သွားပါမည်။ နာမတော်ကိုကြောက်ရွံ့မည်

၂၈ အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်၏နှစ်လုံးကိုစေတော်မူ

၂၉ ပါ။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်

၃၀ သည်ကိုယ်တော်ကိုမိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့မျိုးမွမ်း၍နာမ

၃၁ တော်ကိုအဝဉ်အမြဲမျိုးမြှောက်ပါမည်။ အကျွန်ုပ်ခံရ

၃၂ သောကရုဏာတော်ကြီးထွပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏ပညာသည်ကို

၃၃ မရုဏာနိုင်ငံအောက်အရပ်ထဲကကယ်နှုတ်တော်မူပြီ။

၃၄ အိုဘုရားသခင်။ မာနကြီးသောသူတို့သည်အကျွန်ုပ်

၃၅ တဖက်၌ထကြွ၍ကြွယ်ဝသောလူအရအဝေးတို့သည်

၃၆ ကိုယ်တော်ကိုမျက်မှောက်မပြုဘဲအကျွန်ုပ်အသက်ကို

၁၁ ရှာကြပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်သနားစွာ
မက်တတ်သောသဘော။ ကျေးဇူးပြုတတ်သောသဘော
သည်းခံဘက်သောသဘော။ ကရုဏာနှင့်သစ္စာ ကြွယ်ဝ
၁၂ သောသဘောနှင့်ပြည့်စုံသော ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ အ
ကျွန်ုပ်ကိုမျက်နှာပြု၍ကယ်မသနားတော်မူပါ။ ကိုယ်
တော်၏ကွန်အားတန်ခိုးတော်ကိုပေး၍ကိုယ်တော်၏
၁၃ ကျွန်မသားကိုကယ်တင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်အား
ကောင်းသောနိဒါတ်လက္ခဏာကိုပြတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်
ကိုမုန်းသောသူတို့သည်မြင်၍နှုတ်ကြောက်ကြပါစေ။
အကြောင်းမူကား။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်ကိုမစွဲချွမ်းသာပေးတော်မူ၏။

၈၇
၁ ဘုံစိတ်မှန်တော်ကိုက်မြင်သည်သန့်ရှင်းသော
၂ တောင်ရိုးပေါ်မှာတည်လျက်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည်
ယာကုပ်၏နောက်အပေါင်းတို့ဆက်ဖိအုန်တံခါးတို့ကို
၃ သေ၍နှစ်သက်တော်မူ၏။ အိုဘုရားသခင်၏မြို့တော်။
သင်သည်ဘုန်းအသရေကြီးထိခိုက်မည်ဟူသောစကားကို
၄ ပြောထားလျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သောသူတို့တွင်ဆု
ခံရရှိနှင့်အသုလှန်မြို့ကိုငါမှတ်ထားမည်။ ဗီသိက္ကိပြည်။
၅ ကျရပြည်။ ကျပြည်တို့ကိုလည်းကြည့်ကြလော့။ ဤမည်
သောပြည်သားသည်ရှိတော်မူဖွားမြင်သောသူဖြစ်၏။
၆ ဖိအုန်မြို့ကိုလည်းလူအမျိုးမျိုးတို့သည်ထိုမြို့နှင့်ဖွားမြင်
ကြပြီ။ အခြင့်ဆုံးသောဘုရားသည်ထိုမြို့ကိုကိုယ်တော်
၇ ဝိုင်ခြံပြုစေတော်မူပြီးဘုရားပြောဆိုကြသိမ့်မည်။ ထာဝရ
ဘုရားသည်လူမျိုးတို့ကိုစာရင်းယူတော်မူသောအခါ၏
၈ မည်သောအမျိုးသည်ရှိတော်မူဖွားမြင်သောအမျိုးဖြစ်
၉ သည်ဟုမှတ်တော်မူမည်။ သိချင်းသည်နှင့်ဥသဟင်ခံ
သောသူအစရှိသောငါ၏ပျော်မွေ့ခြင်းအကြောင်းရှိ
သမျှတို့သည်သင်ခွဲ၍ကြသတည်း။

၈၈
၁ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်သည်ရှေ့တော်၌နေ့ညညွှပ်ပြတ်
အော်ဟစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်ပြုသောပဌနာသည်အထံတော်
သို့ဝင်ပါစေသော။ အော်ဟစ်သံကိုနားထောင်တော်မူပါ။
၂ အကျွန်ုပ်၏ညီညွတ်သည်ရုက္ခနှင့်ပြည့်၍အသက်သည်
၃ လည်းမရဏာနှင့်အနီးသို့ရောက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်သည်
သင်းပြိုင်းဆင်းထဲသို့ဆင်းသောသူတို့နှင့်အတူရေ
တွက်ဝင်ခြင်းသို့ရောက်ပါ၏။ အားကုန်သောသူကဲ့သို့
၄ ဖြစ်ပါ၏။ အသေကောင်တို့ကွပ်ပြန်ထားသောသူကွပ်

မျက်နှာသင်းပြိုင်းတွင်း၌အိပ်နေသောသူတည်းဟူသော
အောင်းမေ့တော်မူ။ လက်တော်၏မစခြင်းနှင့်ကွာဝေး
၆ သောသူကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုအနက်ဆုံးသော
တွင်း။ မှောင်မိုက်ဖုံးလွှမ်း၍အလွန်နက်နဲသောအရပ်ရှိ
၇ ချထားတော်မူပြီ။ အမျက်တော်သည်အကျွန်ုပ်အပေါ်၌
ဖိလျက်ရှိပါ၏။ သိုင်းယံရိုးတော်အပေါင်းတို့နှင့်နှိုင်းစက်
၈ တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏အသိအကျွမ်းများကိုအဝေးသို့
ရွှေ့တော်မူပြီ။ သူတို့အားအကျွန်ုပ်ကိုဦးရှာဖွယ်ဖြစ်စေ
တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်သည်အချုပ်ခံရ၍မြင်သို့မထွက်ရပေ။
၉ အကျွန်ုပ်ခံရသောရုက္ခကြောင့်အကျွန်ုပ်မျက်စိသည်
ပျက်ပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်ကိုအစည်အဝင်
ဟစ်ပါ၏။ အထံတော်သို့လက်ကိုဆန့်ပါ၏။

၈၉
၁ သေလျက်နေသောသူတို့အားအံ့ဖွယ်သောအမှုမှာ
ကိုပြတော်မူမည်လော။ သင်းပြိုင်းသားတို့သည်ထမ္ဘာ
၂ ကိုယ်တော်ကိုမျိုးမွှင်ကြပါမည်လော။ ကရုဏာတော်
ကိုသင်းပြိုင်းတွင်း၌ဝင်သစ္စာတော်ကိုပျက်ပီးရာအရပ်
၃ ၌ဝင်ကြားပြောရကြပါမည်လော။ အံ့ဖွယ်သောအမှု
တော်တို့ကိုမှောင်မိုက်သောအရပ်၌ဝင်ပြောင့်မတ်တော်
မူခြင်းတရားကိုမေ့လျော့ရားပြည်၌ဝင်သိရကြပါမည်
၄ လော။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်အဝေး
ဟစ်ပါ၏။ နံနက်အနုနိဗ္ဗိအကျွန်ုပ်၏ပဌနာသည်ရှေ့
၅ တော်သို့ရောက်ပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်၏
ဗီညည်ကိုအဘယ်ကြောင့်ယံတော်မူသနည်း။ မျက်နှာ
တော်ကိုအကျွန်ုပ်မှအဘယ်ကြောင့်လွှဲတော်မူသနည်း။
၆ အကျွန်ုပ်သည်ရုက္ခဝေဒနာကိုခံရ၍သေဆံ့ရှိပါ၏။ မိ
ရင်တော်မူသောဘေးများကိုယံသောအရွယ်ကပင်ခံ
၇ ၍ပင်ပန်းပါ၏။ အလွက်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုလွှမ်းမိုး
ပါ၏။ မိရင်တော်မူသောဘေးတို့သည်အကျွန်ုပ်၏အ
၈ သက်ကိုဗြညည်းဆဲသည်တိုင်အောင်။ ရေကဲ့သို့အစည်
၉ မပြတ်ဝိုင်း၍တညီတညွတ်တည်းဝန်းရံကြပါ၏။ ချစ်
သောသူနှင့်အဆွေခင်ပွန်းကိုအကျွန်ုပ်နှင့်ဝေးဝေးရွှေ့
တော်မူပြီ။ အသိအကျွမ်းတို့သည်မှောင်မိုက်ထဲမှာရှိကြ
ပါ၏။

၉၀
၁ အကျွန်ုပ်သည်ထာဝရဘုရား၏ကရုဏာတော်ကို
အစည်အမြဲသိချင်းဆိုပါမည်။ ကိုယ်တော်၏သစ္စာကိုလူ
မျိုးအသက်ဆက်လျှံအားယောပြောမြှောက်ဆိုပါမည်။
၂ ကရုဏာတော်သည်အစည်အမြဲတည်ရပါ၏။ သစ္စာ
တော်ကိုကောင်းကင်၌ခိုင်ခံ့မြဲမြဲစေတော်မူသည်ဟု

၃ အကျွန်ုပ်သဘောကျပါ၏။ ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူသည်
 ၄ ကား။ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကိုအစည်မပြတ်ငါမြဲမြဲစေ
 မည်။ သင်၏ပလ္လင်ကိုလည်းလူမျိုးအဆက်ဆက်တည်
 စေမည်ဟုငါရွေးကောက်သောသူနှင့်ငါသည်ပဋိညာဉ်
 ဖွဲ့၍ငါ၏ကျွန်ဒါဝိဒ်အားကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုပြီ။

၅ အိုထာဝရဘုရား။ ကောင်းကင်သည်အံ့ဖွယ်သော
 အမှုတော်တို့ကို၎င်းသန့်ရှင်းသူတို့သည်စည်းဝေးလျက်
 ၆ သစ္စာတော်ကို၎င်းချီးမွမ်းကြပါစေသော။ အကြောင်းမူ
 ကား။ ကောင်းကင်တွင်ထာဝရဘုရားနှင့်အဘယ်သူ
 ပြိုင်နိုင်သနည်း။ ဘုရားသခင်၏သားတို့တွင်ထာဝရ
 ၇ ဘုရားနှင့်အဘယ်သူတူသနည်း။ ဘုရားသခင်သည်
 သန့်ရှင်းသူတို့၏ပရိသတ်တွင်အလွန်ကြောက်ရွံ့ဖွယ်
 ဖြစ်တော်မူ၏။ အသံတော်၌ပတ်လည်နေသောသူအပေါင်း
 ၈ တို့ထက်ရှိသောဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်
 ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်နှင့်
 အဘယ်သူတူပါသနည်း။ ထာဝရဘုရားသည်ခွန်အား
 ကြီးတော်မူ၏။ သစ္စာတော်လည်းကိုယ်တော်ကိုပတ်ဝန်း
 ၉ လျက်ရှိပါ၏။ သမုဒ္ဒရာဟိုးခြင်းကိုအစိုးရတော်မူ၏။
 ၁၀ ဟိုင်းတံခိုင်းသောအခါညိုမီးစေတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်
 သည်သူ့ကဲ့သို့ရာခပ်ကိုမျိုးဖျက်၍အားကြီးသောလက်
 ၁၁ ရုံးတော်ဖြင့်ရန်သူတို့ကိုအရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေတော်မူ
 ၏။ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးသည်ကိုယ်တော်၏ဥစ္စာဖြစ်
 ၁၂ ပါ၏။ လောကဓာတ်နှင့်လောကဓာတ်တန်ဆာများကို
 တည်တော်မူပြီ။ မြောက်မျက်နှာနှင့်တောင်မျက်နှာကို
 လည်ဖန်းဆင်းတော်မူပြီ။ တာဝေတောင်နှင့်ဟေရမုန်
 ၁၃ တောင်သည်နာမတော်ကိုအမြဲပြု၍ရှင်လန်းစွာသိချင်း
 ဆိုကြပါ၏။ တန်ခိုးရှိသောလက်ရုံးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။
 လက်တော်သည်အားကြီး၍လက်ကျာလက်တော်သည်
 ၁၄ မြင့်ပါ၏။ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း။ ဖြောင့်မတ်စွာဆုံး
 ဖြတ်ခြင်းသည်ပလ္လင်တော်၏တင်ရာဖြစ်ပါ၏။ ကရုဏာ
 ၁၅ နှင့်သစ္စာသည်မျက်နှာတော်ရှေ့၌သွားကြပါ၏။ အိုထာ
 ဝရဘုရား။ နှိုးဆော်တော်မူခြင်းအသံကိုနားလည်သော
 လူမျိုးသည်မင်္ဂလာရှိပါ၏။ သူတို့သည်မျက်နှာတော်
 ၁၆ အလင်း၌သွားလာကြပါ၏။ နာမတော်၌အစည်ဝင်
 မြောက်၍ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းတရားအားဖြင့်ချီး
 ၁၇ မြှောက်ခြင်းသို့ရောက်ရကြပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်
 သူတို့အစွပ်သတ္တိ၏ဘုန်းဖြစ်တော်မူ၏။ ကျေးဇူးတော်
 အားဖြင့်လည်းအကျွန်ုပ်တို့၏ဦးချိုသည်ချီးမြှောက်
 ၁၈ လျက်ရှိပါ၏။ ထာဝရဘုရားသည်အကျွန်ုပ်တို့ကိုကွယ်

ကာတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရား
 သည်အကျွန်ုပ်တို့၏ရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၉ တရုရောအခါကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသူတို့ကိုဗျာဒိတ်
 တော်အားဖြင့်မိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား။ အားကြီးသော
 သူသည်ကုမမည်အကြောင်းငါခန့်ထားပြီ။ လူရထဲက
 ၂၀ ရွေးကောက်သောသူတယောက်ကိုငါချီးမြှောက်ပြီ။ ငါ
 ၏ကျွန်ဒါဝိဒ်ကိုငါထွေ၍သန့်ရှင်းသောဆီနှင့်သိသိတ်
 ၂၁ ပေးပြီ။ သုဘက်မှာလေက်သည်တည်လိမ့်မည်။ လေက်
 ၂၂ ရုံးသည်သူကိုမြဲမြံခိုင်ခံ့စေမည်။ ရန်သူသည်သူ၏ဥစ္စာ
 ကိုအနိုင်အထက်မယူရ။ မတရားသောသူသည်မညှဉ်း
 ၂၃ ဆဲရ။ သူ၏ရန်သူတို့ကိုသုရှေ့မှာငါနှိပ်စက်၍သူကို
 ၂၄ မုန်းသောသူတို့ကိုဒဏ်ခတ်မည်။ ငါ၏သစ္စာနှင့်က
 ရုဏာသည်သုဘက်မှာနေ၍ငါ၏နာမအားဖြင့်သူ၏ဦး
 ၂၅ ချိုသည်ချီးမြှောက်လျက်ရှိလိမ့်မည်။ သူ၏လက်ကို
 လည်းပင်လယ်ပေါ်မှာ၎င်းသူ၏လက်ကျာလက်ကိုမြဲများ
 ၂၆ ပေါ်မှာ၎င်းငါတင်၍ထားမည်။ သူကလည်းကိုယ်တော်
 သည်အကျွန်ုပ်၏အဖ။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်
 ကိုကယ်တင်ရာကျောက်ဖြစ်တော်မူ၏ဟုငါ့ကျေး
 ၂၇ ကျော်လိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ်သူကိုသားဦးအရာ၌ခန့်
 ထား၍လောကီရှင်ဘုရင်တို့အပေါ်မှာချီးမြှောက်မည်။
 ၂၈ ငါ၏ကရုဏာကိုသုအဖွဲ့ငါသည်အစည်စောင့်၍ငါ၏
 ၂၉ ပဋိညာဉ်တရားသည်သူ၌မြဲမြံလိမ့်မည်။ သူ၏အမျိုး
 အနွယ်ကိုအစည်အမြဲတည်စေမည်။ သူ၏ပလ္လင်သည်
 ကောင်းကင်ကာလကဲ့သို့နိစ္စသာဝရဖြစ်လိမ့်မည်။
 ၃၀ သူ၏သားမြေးတို့သည်တရားကိုစွန့်ပယ်၍ငါ၏စိ
 ၃၁ ရင်ချက်တို့ကိုမကျင့်။ ငါ၏အထုံးအဖွဲ့တို့ကိုရှုတ်ချ၍
 ၃၂ ငါ၏ပညတ်တို့ကိုမစောင့်ဘဲနေလျှင် ငါသည်သူတို့ပြစ်
 မှားသောကြောင့်ကြိမ်လုံးနှင့်ဆုမ၍ဒဏ်ချက်တို့နှင့်
 ၃၃ ဒုစရိုက်အတိုင်းအပြစ်ပေးမည်။ သို့သော်လည်းငါ၏
 ကရုဏာကိုသူငှာငါမနှုတ်မပယ်။ ငါ၏သစ္စာကိုလည်း
 ၃၄ မဖျက်။ ငါ၏ပဋိညာဉ်တရားကိုလည်းမရှုတ်ချ။ ငါမိန့်
 ၃၅ မြွက်သောစကားလည်းဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိရ။ ငါသည်
 ဒါဝိဒ်ကိုမထွဋ်စားဟုငါ၏သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီကိုတိုင်
 ၃၆ တည်၍တခါကျိန်ဆိုပြီ။ သူ၏အမျိုးအနွယ်သည်အစဉ်
 အမြဲတည်ရမည်။ သူ၏ပလ္လင်သည်လည်းရှေ့၌နေကဲ့သို့
 ၃၇ ဖြစ်ရမည်။ လက်သို့၎င်းရင်းကောင်းကင်၌သစ္စာစောင့်
 သောသက်သေကဲ့သို့၎င်းအစည်မြဲမြံရမည်ဟုကိုယ်
 တော်သည်မိန့်တော်မူပါပြီ။

၃၈ သို့သော်လည်းကိုယ်တော်သည်ယခုစွန့်ပယ်၍ရှာ
 တော်မူပြီ။အထံတော်၌ဘိသိတ်ခံသောသူကိုအမျက်
 ၃၉ ထွက်တော်မူပြီ။ကိုယ်တော်၏ကျွန်နှင့်ဖွဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်
 ကိုဖျက်၍သူ၏သရဖူကိုမြေတိုင်အောင်ရှုတ်ချတော်မူ
 ၄၀ ပြီ။သူ၏ခြံဂါသျှာကိုချိုး၍သူ၏တိုက်များကိုဖြိုဖျက်
 ၄၁ တော်မူပြီ။လမ်၌ရှောက်သွားသောသူအပေါင်းတို့သည်
 သူကိုလုယူကြ၏။အိမ်နီးချင်းတို့တွင်ကဲ့ရဲ့ဖွယ်ဖြစ်ပါ
 ၄၂ ၏။သူ၏ရန်သူတို့လကျာလက်ကိုချိုးမြှင့်၍ရန်ဘက်
 ၄၃ ပြုသောသူအပေါင်းတို့ကိုဝမ်းမြောက်စေတော်မူ၏။သူ
 ၏ဆားသွားကိုလိပ်စေ၍သူစစ်တိုက်ရာတွင်ထောက်မ
 ၄၄ တော်မမူပါ။သူ၏ဘုန်းကိုကွယ်စေ၍သူ၏ရာအပလွင်
 ၄၅ ကိုမြေသို့နှိမ့်ချတော်မပြီ။သူ၏ပျိုသောအရွယ်ကိုတို
 စေ၍အရှက်ခွဲတော်မူပြီ။

၄၆ အိုထာဝရဘုရား။ကိုယ်တော်သည်အလျှင်းမထင်ရှား
 ဘဲအဘယ်မျှကာလပတ်လုံးပုန်း၍နေတော်မူမည်နည်း။
 အမျက်တော်သည်အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးမီးကဲ့သို့
 ၄၇ သောင်ရပါမည်နည်း။အကျွန်ုပ်၏အသက်တာသည်အ
 ဘယ်မျှလောက်တိုသည်ကိုငင်အဘယ်မျှလောက်ပျက်
 တတ်စေခြင်းငှါလူသားအပေါင်းတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်
 ၄၈ မူသည်ကိုငင်အောင်းမေ့တော်မူပါ။သေခြင်းသို့မ
 ရောက်။အသက်ရှင်၍မိမိညည်ကိုမရဏာနိုင်ငံတန်
 ၄၉ ခိုးမှကယ်နှုတ်နိုင်သောသူကားအဘယ်သူနည်း။အိုထာ
 ဝရဘုရား။သစ္စာတော်နှင့်တကွကိုယ်တော်၏ကျွန်ဒါဝိဒ်
 အားကျိန်ဆိုတော်မူသောရှေးကရဏာတော်သည်အ
 ၅၀ ဘယ်မှာရှိပါသနည်း။အိုထာဝရဘုရား။ကိုယ်တော်၏
 ကျွန်တို့သည်ခံရသောကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုအောင်းမေ့တော်မူ
 ပါ။များစွာသောလူတို့၏အမှုအလုံးစုံကိုအကျွန်ုပ်သည်
 ၅၁ ကိုယ်ရင်ခွင်၌ဆောင်ရပါ၏။အကြောင်းမူကား။အို
 ထာဝရဘုရား။ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့သည်ကဲ့ရဲ့တတ်
 ကြပါ၏။အထံတော်၌ဘိသိတ်ခံသောသူ၏ခြေတော်
 ၅၂ ရာတို့ကိုကဲ့ရဲ့တတ်ကြပါ၏။ထာဝရဘုရားသည်
 ကမ္ဘာအဆက်ဆက်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။အာ
 မင်နှင့်အာမင်။

၉၀
 ဘုရားသခင်၏ထုစောပြောသောပုဒ်နာ။

၀ အိုဘုရားရှင်။ကိုယ်တော်သည်ကာလအစ၌အဆက်
 ၂ အကျွန်ုပ်တို့သို့ထုံရာဖြစ်တော်မူ၏။တောင်များကိုမဖော်။
 မြေကြီးနှင့်လောကဓာတ်ကိုဖန်ဆင်းတော်မမူမှီကိုယ်
 တော်သည်ရှေးကမ္ဘာအဆက်ဆက်မှစ၍နောက်ကမ္ဘာ

အဆက်ဆက်တိုင်အောင်ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။

၃ ၊လူမျိုးကိုကားကျေးဇူးစေတော်မူ၏။အချင်းလူသားတို့။

၄ ပြန်ကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ရှေ့တော်၌အနှစ်ငါးထောင်
 သည်လွန်ပြီးသောမနေ့ကဲ့သို့ငင်ညည့်ယံတယံကဲ့သို့ငင်
 ၅ ဖြစ်ပါ၏။လူတို့ကိုထွင်မိုးတိုက်သွားတော်မူ၏။သူတို့
 သည်အိပ်ပြော်ခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်ကြပါ၏။လူသည်မျက်ပင်
 ၆ ကဲ့သို့နံနက်အချိန်၌တိုးပွားတတ်ပါ၏။နံနက်အချိန်၌
 ကားပွင့်လန်း၍တိုးပွားပါ၏။ညဦးအချိန်၌ကားရိတ်
 ၇ ၍ညှိုးနွမ်းပါ၏။အမျက်တော်ထွက်သောအားဖြင့်
 အကျွန်ုပ်တို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြပါ၏။မိတ်
 တော်မပြေသောကြောင့်စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်းရှိကြပါ၏။

၈ ၊အကျွန်ုပ်တို့၏ဒုစရိုက်များကိုရှေ့တော်၌ငင်ဝှက်ထား
 သောအကျင့်များကိုမျက်နှာတော်အလင်းထဲ၌ငင်ဖွန်
 ၉ ထားတော်မူ၏။အကျွန်ုပ်တို့သည်အမျက်တော်ကိုခံရ
 သောကြောင့်နေ့ရက်ကာလရွေ့သွား၍နှစ်များတို့သည်
 ၁၀ မိတ်ထင်ကဲ့သို့လွန်တတ်ကြပါ၏။အကျွန်ုပ်တို့၏အ
 သက်အရွယ်သည်အနှစ်ချွန်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိပါ
 ၏။အားကြီး၍အနှစ်ရှစ်ဆယ်ပြည့်သော်လည်းဝါကြွား
 ခြင်းသည်ပင်ပန်းခြင်းနှင့်ဝမ်းနည်းခြင်းဖြစ်ပါ၏။ထိုအ
 သက်သည်လည်းမြန်မြန်လွန်၍အကျွန်ုပ်တို့သည်ရတော
 ၁၁ ကြပါ၏။အမျက်တော်အရှိန်ကိုအဘယ်သူသိပါသ
 နည်း။အမျက်ထွက်တော်မူခြင်းကိုကြောက်ရွံ့သင့်သည်
 ၁၂ အတိုင်းအဘယ်သူကြောက်ရွံ့ပါသနည်း။အကျွန်ုပ်တို့
 သည်ပညာတရားကိုနှစ်လုံးသွင်းမိမည်အကြောင်း။
 ကိုယ်နေ့ရက်ကာလကိုရေတွက်နိုင်စေခြင်းငှါသွန်သင်
 တော်မူပါ။

၁၃ အိုထာဝရဘုရား။ပြန်လာတော်မူပါ။အဘယ်မျှ
 လောက်ကြာရပါမည်နည်း။ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့အတွက်
 ၁၄ နာကြင်သောမိတ်ရှိတော်မူပါ။အကျွန်ုပ်တို့ကိုကရုဏာ
 တော်နှင့်အလျှင်အမြန်ရောင့်ရဲစေတော်မူပါ။သို့ပြုလျှင်
 ၁၅ တသက်လုံးဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြပါလိမ့်မည်။အ
 ကျွန်ုပ်တို့ကိုညည်းဆဲတော်မူသောနေ့ရက်ကာလ။ဒုက္ခ
 ခံရခဲပြီးသောနှစ်ပေါင်းများသည်အတိုင်းဝမ်းမြောက်ရ
 ၁၆ သောအခွင့်ကိုပေးသနားတော်မူပါ။အမှုတော်သည်
 ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့အားငင်ဘုန်းတော်သည်သားမြေး
 ၁၇ တို့အားငင်ထင်ရှားပါစေသော။အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်သည်အကျွန်ုပ်တို့
 အပေါ်သို့ရောက်ပါစေသော။အကျွန်ုပ်တို့ပြုသောအမှု
 တို့ကိုလည်းအကျွန်ုပ်တို့အဖို့မြဲမြံစေတော်မူပါ။

၉၁

၁ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ကွယ်ကာရာဇာနတ်တော်၌
 ၂ နေသောသူသည်အနန္တတန်ခိုးရှင်၏အရိပ်ကိုခိုရလိမ့်မည်။
 ၃ ၊ ထာဝရဘုရားသည်ငါ့ကိုယုံရာ။ငါ၏ရဲတိုက်။ငါတိုးစား
 သောဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟုငါပြောဆို၏။
 ၄ အကယ်စင်စစ်မဟုတ်ဆိုး၏ကျော့ကွင်းနှင့်၎င်းသေ
 တတ်သောအနာနှင့်၎င်းသင့်ကိုကင်းလွတ်စေတော်မူမည်။
 ၅ ၊ အတောင်တော်အမွှေးနှင့်ဖုံးအုပ်တော်မူ၍အတောင်
 တော်အောက်၌သင်သည်လိုခြံစွာနေရလိမ့်မည်။သစ္စာ
 ၆ တော်သည်သင်၏ဒိုင်းထွားဖြစ်လိမ့်မည်။၊ ညည့်အခါ
 ဖြစ်တတ်သောဘေးကို၎င်းအချိန်၌ဖြစ်သောမြှားကို
 ၇ ၎င်း၊ မှောင်မိုက်ထဲမှာလည်တတ်သောကာလနာကို၎င်း
 ပွန်းဘည့်အချိန်၌ပျက်ဆီးတတ်သောဥပါတ်ကို၎င်းသင်
 ၈ သည်မကြောက်ရ။၊ သင်၏အနားမှာလူတသောင်း။သင်၏
 လက်ျာဘက်မှာလူတသောင်းလဲသော်လည်းသင့်ကိုမထိ
 ၉ မခိုက်ရ။၊ သင်သည်ကိုယ်မျက်စိနှင့်ကြည့်၍မတရားသော
 သူတို့၌ရောက်ရသောအပြစ်ကိုမြင်ရုံမျှသာရှိသိမ့်မည်။
 ၁၀ ၊ ထာဝရဘုရားသည်ငါ့ကိုယုံရာဖြစ်တော်မူ၏ဟုသင်သည်
 ဆို၍အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၌နေရာကျသောကြောင့်
 ၁၁ ၊ သင်၌မကောင်းသောအနိဋ္ဌရုပ်မကပ်မရောက်။သင့်နေ
 ၁၂ ရာသို့ဘေးဥပါတ်မချည်းရ။၊ သွားလေရာရာ၌သင့်ကို
 စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါကောင်းကင်တမန်တို့အား
 ၁၃ သင့်အဖို့မှာထားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်၏ခြေကို
 ကျောက်နှင့်မထိမခိုက်စေခြင်းငှါသူတို့သည်သင့်ကို
 ၁၄ လက်နှင့်မစချီပင့်ကြလိမ့်မည်။၊ သင်သည်ချင်သောနှင့်
 ခြေဆိုးအပေါ်မှာကျော်သွား၍ချင်သောပျံနှင့်နဂါးတို့ကို
 ခြေဖြင့်နင်းလိမ့်မည်။
 ၁၅ သူသည်ကိုချစ်သောကြောင့်သူကိုငါကယ်နှုတ်
 မည်။ငါ၏နာမကိုသိသောကြောင့်သူကိုငါချီးမြှောက်
 ၁၆ မည်။၊ သူသည်ကိုခေါ်သောအခါငါထူးမည်။၊ ဒုက္ခခံရ
 သောအခါသူဘက်မှာငါနေ၍ချမ်းသာပေးမည်။သူ၏
 ၁၇ ဘုန်းကိုလည်းထင်ရှားစေမည်။၊ ရှေ့သောအသက်နှင့်
 သူကိုရောင့်ရဲစေ၍ငါ၏ကယ်ဘင်ခြင်းကျေးဇူးကိုသူ
 အားပြမည်။

၉၂

ဥပယ်နေ့အသံသီချင်း။

၁ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း၍အမြင့်ဆုံး
 ၊ သောဘုရား၏နာမတော်ကိုထောမနာသိချင်းသိခြင်းငှါ
 ၂ ၎င်း၊ စောင်းနှင့်တကွ ကြိုးဘယ်ပင်ရှိသောဘူရိယ။တ

ရော။မိကျောင်းတို့ကိုတီး၍ကရုဏာတော်နှင့်သစ္စာ
 တော်ကိုနံနက်အချိန်။ညအချိန်အစည်အတိုင်းပြခြင်းငှါ
 ၃ ၎င်းလျှောက်ပတ်ပေ၏။၊ အိုထာဝရဘုရား။အမှုတော်များ
 အားဖြင့်အကျွန်ုပ်ကိုဝမ်းမြောက်စေတော်မူသည်ဖြစ်၍
 ၄ လက်တော်နှင့်ပြုပြင်တော်မူသမျှတို့ကြောင့်ရှင်လန်း
 ၅ စွာသီချင်းဆိုပါမည်။၊ အိုထာဝရဘုရား။စီရင်တော်မူ
 သောအမှုတို့သည်ကြီးမား၍အကြံအစည်တော်လည်း
 ၆ အလွန်နက်ထွပါ၏။၊ တိဗိစ္ဆာန်သဘောရှိသောသူမသိ။
 ၇ မိုက်သောသူနားမလည်သောအမှုအရာဟူမူကား။၊ မတ
 ရားသောသူတို့သည်မျက်ပင်ကဲ့သို့ပေါက်၍အဓမ္မအမှု
 ကိုပြုသောသူတို့သည်ပွင့်လန်းကြသောအခါထာဝရ
 ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ရသောအကြောင်းပေတည်း။
 ၈ ၊ ကိုယ်တော်မူကားအစည်အမြဲကြီးမြင့်တော်မူသော
 ၉ ထာဝရဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။၊ အိုထာဝရဘုရား။ကိုယ်
 တော်၏ရန်သူတို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၍အဓမ္မ
 အမှုကိုပြုသောသူအပေါင်းတို့သည်အရပ်ရပ်ကွဲပြား
 ၁၀ ကြလိမ့်မည်။၊ အကျွန်ုပ်၏မျိုးကိုကားကြံ့ချိုကဲ့သို့ချိုး
 မြှောက်၍အကျွန်ုပ်ကိုအသစ်သောဆီနှင့်လိမ်းတော်မူ
 ၁၁ သိမ့်မည်။၊ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့ကိုအကျွန်ုပ်မျက်စိမြင်
 လျက်ရန်ဘက်ပြုသောလူဆိုးတို့အကြောင်းကိုနားကြား
 လျက်အကျွန်ုပ်သည်အားရပါလိမ့်မည်။
 ၁၂ ဖြောင့်မတ်သောသူသည်ထန်းပင်ကဲ့သို့ပွင့်လန်း၍
 လေမနှုန်တောင်ပေါ်မှာအာရဇ်ပင်ကဲ့သို့ကြီးပွားလိမ့်
 ၁၃ မည်။၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ပိုက်ဖျိုးသောသူတို့
 သည်ငါတို့ဘုရားသခင်၏တန်တိုင်းတော်တွင်ပွင့်လန်း
 ၁၄ ကြလိမ့်မည်။၊ အသက်ကြီးသောကာလတွင်ပင်အသီး
 ၁၅ ကိုသီး၍ကြွယ်ဝစိမ်းလန်းကြလိမ့်မည်။၊ ထိုသို့သော
 အားဖြင့်ငါ၏ကျောက်။ထာဝရဘုရားသည်ဖြောင့်မတ်
 တော်မူ၍မတရားသောအမှုနှင့်ကင်းလွတ်တော်မူသည်
 ဟုထင်ရှားလိမ့်သတည်း။

၉၃

၁ ထာဝရဘုရားသည်ပိုးစံ၍အာနုဘော်နှင့်တန်ဆာ
 ဆင်တော်မူ၏။ထာဝရဘုရားသည်ထိုသို့ဝတ်ဆင်၍ခွန်
 အားကိုခါးပန်းစည်းတော်မူ၏။၊ ထို့ဖြစ်၍လောကဓာတ်
 ၂ သည်မလွှပ်မရှားနိုင်အောင်တင်ပြလျက်ရှိ၏။၊ ကိုယ်တော်
 ၏ပလ္လင်သည်ရှေ့ဦးစွာမှစ၍တင်ပါ၏။၊ ကိုယ်တော်သည်
 ၃ ရှေးကာလမှစ၍အစည်အမြဲဖြစ်တော်မူ၏။၊ အိုထာဝရ
 ဘုရား။မြစ်တို့သည်ထကြပါ၏။မြစ်တို့သည်ဟိုးသံကို
 ၄ ပေးကြပါ၏။မြစ်တို့သည်ဖိုင်းသံကိုခတ်ကြပါ၏။၊ ရေ

များဟိုးသံနှင့်တကွသမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးတို့သည်အားကြီး
 သည်ထက်ထာဝရဘုရားသည်မြင့်သောအရပ်၌သာ၍
 ၁ တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။ သက်သေခံတော်မူချက်တို့သည်
 အတ္ထုပ္ပတ္တိကြပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ သန့်ရှင်းခြင်းပါရ
 မီသည်အစဉ်အခြအိမ်တော်၏အသရေဖြစ်ပါသတည်း။

၆၄

၁ အပြစ်ကိုပေးပိုင်တော်မူသောဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရား။ အပြစ်ကိုပေးပိုင်တော်မူသောဘုရားသခင်။
 ၂ ရောင်ခြည်တော်ကိုထွတ်တော်မူပါ။ မြေကြီးသားတို့
 ကိုတရားဆုံးဖြတ်တော်မူသောအရှင်။ ထတော်မူပါ။ မာ
 ၃ နကြီးသောသူတို့အားအကျိုးအပြစ်ကိုဆပ်ပေးတော်မူ
 ၄ ပါ။ အိုထာဝရဘုရား။ မတရားသောသူတို့သည်အဘယ်
 ၅ မျှကာလပတ်လုံးဝပ်မြောက်ကြပါလိမ့်မည်နည်း။ အ
 ၆ ဓမ္မအမှုကိုပြုသမျှသောသူတို့သည်စော်ကား၍ကြမ်းတမ်း
 သောစကားကိုပြောလျက်အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးဝါ
 ၇ ကြွားကြပါလိမ့်မည်နည်း။ အိုထာဝရဘုရား။ သူတို့
 သည်ကိုယ်တော်၏လူတို့ကိုနှိပ်စက်၍အမွေတော်ကို
 ၈ ညည်းဆဲကြပါ၏။ မုတ်ဆိုးမနှင့်ဧည့်သည်ကိုငင်မိဘ
 ၉ မရှိသောသူငယ်ကိုငင်သတ်ကြပါ၏။ သို့ရာတွင်ထာ
 ၁၀ ဝရဘုရားသည်မမြင်။ ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင်သည်
 မမှတ်တတ်ဟုဆိုကြပါ၏။
 ၁၁ တိရိစ္ဆာန်သဘောရှိသောသူတို့နားလည်ကြလော့။ လူ
 ၁၂ ဇိုက်တို့။ အဘယ်ကာလမှညောသတ်ကိုရကြလိမ့်မည်
 ၁၃ နည်း။ နားကိုပိုက်ထားတော်မူသောသူသည်မကြားရသ
 ၁၄ လော။ မျက်စိကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောသူသည်မမြင်ရ
 ၁၅ သလော။ လူအမျိုးမျိုးတို့ကိုဆုမွေတော်မူသောသူသည်
 ၁၆ အပြစ်မပေးရသလော။ လူတို့အားပညာအတတ်ကို
 ၁၇ သွန်သင်တော်မူသောသူသည်ကိုယ်တိုင်ပညာအတတ်
 ၁၈ မရှိသလော။ လူတို့၏အကြံအစည်သည်အချည်းနှီး
 ၁၉ ဖြစ်ကြောင်းကိုထာဝရဘုရားသိတော်မူ၏။
 ၂၀ အိုထာဝရဘုရား။ မတရားသောသူတို့အဖို့တွင်းတူး
 ၂၁ စည်အခါဒုက္ခနွေရက်ကာလနှင့်ထွတ်ခြင်းချမ်းသာကို
 ၂၂ ပေးအံ့သောငှါကိုယ်တော်ဆုမွေ၍တရားတော်ကိုသွန်
 ၂၃ သင်တော်မူသောသူသည်မင်္ဂလာရှိပါ၏။ ထာဝရဘုရား
 ၂၄ သည်မိမိလူတို့ကိုမပယ်။ အမွေတော်ကိုစွန့်ပြစ်တော်မ
 ၂၅ မူ။ တဖန်ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားဘက်၌စီရင်ဆုံးဖြတ်
 ၂၆ တော်မူ၍သဘောဖြောင့်သောသူအပေါင်းတို့သည်
 ၂၇ နောက်တော်သို့လိုက်ကြပါလိမ့်မည်။
 ၂၈ လူဆိုးတို့ကိုဆီးတား၍ဘောက်မှာအဘယ်သူထမည်

နည်း။ မတရားသောသူတို့ကိုဆီးတား၍ဘောက်မှာအ
 ၁၉ ဘယ်သူနေမည်နည်း။ ထာဝရဘုရားသည်ကိုမစတော်
 ၂၀ မမူလျှင်ငမိညည်သည်ဆိတ်ညံ့ရာအရပ်၌မကြာမမြင့်
 ၂၁ မှီနေရာကျရလိမ့်မည်။ ငခြေချော်လျက်ရှိသည်ဟု
 ၂၂ အကျွန်ုပ်ဆိုသောအခါအိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်၏
 ၂၃ ကရုဏာသည်အကျွန်ုပ်ကိုထောက်မပါ၏။ အကျွန်ုပ်
 ၂၄ ၏နှစ်လုံးထဲမှာမိတ်များပြားသောအခါကိုယ်တော်သည်
 ၂၅ သက်သာစေတော်မူသဖြင့်အကျွန်ုပ်၏ငမိညည်သည်ရှင်
 ၂၆ လန်းပါ၏။ မတရားသောအကြံကိုမင်း၏အခွင့်နှင့်ပြုရ
 ၂၇ တတ်သောအဓမ္မရာဇပဏ္ဍိတသည်ကိုယ်တော်နှင့်မိသ
 ၂၈ ဟာယန္တရပါမည်လော။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏အသက်
 ၂၉ ကိုသတ်ခြင်းငှါရဝေးကြပါ၏။ အပြစ်မရှိသောသူကို
 ၃၀ သေစေခြင်းငှါစီရင်ကြပါ၏။ သို့သော်လည်းထာဝရ
 ၃၁ ဘုရားသည်ငါ၏ရဲတိုက်ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါ၏ဘုရား
 ၃၂ သခင်သည်ငါ့ခိုလှုံရာကျောက်ဖြစ်တော်မူ၏။ သူတို့၏
 ၃၃ အပြစ်ကိုသူတို့အပေါ်သို့ရောက်စေတော်မူမည်။ အဓမ္မ
 ၃၄ အမှုကိုပြုစည်တွင်ပင်ပယ်ဖြတ်တော်မူမည်။ ငါတို့၏
 ၃၅ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကိုပယ်ဖြတ်
 တော်မူမည်။

၆၅

၁ လာကြ။ ထာဝရဘုရားအားရှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုကြ
 ကုန်အံ့။ ငါတို့သည်ဘယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ရာကျောက်
 ၂ ကိုကျူးကြကုန်အံ့။ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းလျက်ရှေ့
 ၃ တော်သို့ဝင်၍ဆာသံသီချင်းဆိုလျက်ကျူးသောအသံ
 ၄ ကိုပြုကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘုရားသည်ကြီးမြတ်သော
 ၅ ဘုရား။ ဘုရားတကာတို့ထက်ကြီးမြတ်သောဘုရင်ဖြစ်
 ၆ တော်မူ၏။ မြေကြီးနက်နဲရာအရပ်တို့သည်လက်တော်
 ၇ ၌ရှိကြ၏။ တောင်ထိပ်တို့ကိုလည်းပိုင်တော်မူ၏။ ပင်
 ၈ လယ်ကိုလည်းဖန်ဆင်း၍ပိုင်တော်မူ၏။ ကုန်းကိုလည်း
 ၉ လက်တော်နှင့်ပြုပြင်တော်မူ၏။
 ၁၀ လာကြ။ ဖျပ်ဝပ်၍ကိုးကွယ်ကြကုန်အံ့။ ငါတို့ကို
 ၁၁ ဖန်ဆင်းတော်မူသောထာဝရဘုရား၏ရှေ့တော်၌မူး
 ၁၂ ထောက်ကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့၏ဘုရား
 ၁၃ ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါတို့သည်လည်းအထံတော်၌ကျက်စား
 ၁၄ သောသူ။ လက်တော်အောက်၌နေသောသိုးရဖြစ်ကြ၏။
 ၁၅ ဟနေတွင်သင်တို့သည်ဗျာဒိတ်တော်အသံကိုကြား
 ၁၆ လျက်ခိုင်မာသောမိတ်နှစ်လုံးမရှိကြနှင့်။ သင်တို့အဖ
 ၁၇ များသည်အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံးကိုအနည်းနည်းစု
 ၁၈ စပ်၍ငါ၏အမှုတို့ကိုမြင်ရသောတောတွင်ကိုဆန့်ကျင်

၁၀ ဘက်ပြု၍ရံစမ်ဆုကာလ၌ရှိသကဲ့သို့မရှိစေကြနှင့်။ ထိုလူမျိုးကိုငါရံသည်ဖြစ်၍သူတို့သည်မိတ်သဘောမှားယွင်းတတ်သောလူမျိုးဖြစ်ကြ၏။ ငါ၏အလေ့အလာတို့ကိုနားမလည်ကြဟုငါဆိုရ၏။ ထိုကြောင့်သူတို့သည် ငါ၏ချစ်သာထဲသို့မဝင်ရကြဟုအမျက်ထွက်၍ငါ့ချွန်ဆို၏။

၉၆

၁ ထာဝရဘုရားအားအသစ်သောသိချင်းကိုဆိုကြလော့။ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့။ ထာဝရဘုရားအားသိချင်းဆိုကြလော့။ ထာဝရဘုရားအားသိချင်းဆို၍နာမတော်ကိုကောင်းကြီးပေးကြလော့။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းတရားကိုတနေ့ထက်တနေ့ညွှန်ကြားကြလော့။
 ၂ ဘုန်းတော်ကိုတပါးအမျိုးသားတို့၌၎င်းအံ့ဖွယ်သောအမှုတော်တို့ကိုခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့၌၎င်းဖော်ပြကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည်ကြီးမြတ်၍အလွန်ချီးမွမ်းဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားတကာတို့ထက်ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့၏ဘုရားရှိသမျှတို့သည်အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားမူကားမိလားကောင်းကင်ကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဘုန်းတန်ခိုးအနုဘော်သည်ရှေ့တော်၌ရှိ၏။ အစွမ်းသတ္တိနှင့်ဂုဏ်အသရေလည်းသန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ရှိ၏။
 ၃ လူအမျိုးမျိုးတို့။ ထာဝရဘုရားသည်ဘုန်းတန်ခိုးအစွမ်းသတ္တိရှိတော်မူသည်ဟုဝန်ခံကြလော့။ ရှိတော်မူသည်ဟုဝန်ခံကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်သည်ဘုန်းကြီးတော်မူသည်ဟုဝန်ခံကြလော့။ ပူဇော်သကာကိုဆောင်ခဲ့လျက်တန်ဖိုင်းတော်သို့ဝင်ကြလော့။ သန့်ရှင်းသောတန်ဆာကိုဆင်၍ထာဝရဘုရားကိုကိုးကွယ်ကြလော့။ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့။ ရှေ့တော်၌ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိကြလော့။ ထာဝရဘုရားစိုးစံတော်မူသည်ဟုတပါးအမျိုးသားတို့တွင်ဟောပြောကြလော့။ လောကဓာတ်သည်မထွပ်ရှားနိုင်အောင်မြဲမြံစွာတည်လိမ့်မည်။ လူများကိုမြှင့်မတ်စွာတရားစီရင်တော်မူသိမ့်မည်။
 ၁၁ ကောင်းကင်သည်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိစေ။ မြေကြီးသည်လည်းရွှင်လန်းခြင်းရှိစေ။ ပင်လယ်နှင့်ပင်လယ်တန်ဆာသည်အသံလဲလဲရှိစေ။ လယ်ပြင်နှင့်လယ်ပြင်၌ရှိသမျှသည်လည်းဝမ်းမြောက်စေ။ ထိုအခါတော၌ရှိသမျှသောအပင်တို့သည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်တွင်ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ ကိုယ်တော်သည်ကြွလာတော်မူ၏။ မြေကြီးသားတို့ကိုတရားစီရင်

ခြင်းငှါကြွလာတော်မူ၏။ လောကသားတို့ကိုမြှင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့်၎င်းလူများကိုသစ္စာတော်နှင့်၎င်းစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူလတံ့။

၉၇

၁ ထာဝရဘုရားသည်စိုးစံတော်မူ၏။ မြေကြီးသည်ဝမ်းမြောက်၍ကျွန်းများတို့သည်လည်းရွှင်လန်းကြစေ။
 ၂ မိလားတိမ်နှင့်မှောင်မိုက်တို့သည်ထာဝရဘုရား၏ပတ်ဝန်းကျင်တို့၌ရှိကြ၏။ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း။ မြှင့်မတ်စွာဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်ပလ္လင်တော်၏တင်ရာဖြစ်၏။
 ၃ မီးသည်ရှေ့တော်၌သွား၍ရန်သူတို့ကိုအစွန့်စွန့်လောင်လေ၏။ လျှပ်စစ်တော်သည်လောကဓာတ်ကိုလင်းစေ၏။ မြေကြီးသည်မြင်၍တုန်လှုပ်၏။ ထာဝရဘုရားရှေ့။ မြေကြီးတပြင်လုံးကိုအစိုးရတော်မူသောအရှင်၏ရှေ့တော်၌တောင်တို့သည်ဖယောင်းကဲ့သို့အရည်ဖြစ်ကြ၏။ မြှင့်မတ်တော်မူခြင်းအကြောင်းကိုကောင်းကင်တို့သည်ထင်ရှားစွာပြ၍လူများအပေါင်းတို့သည်ဘုန်းတော်ကိုမြင်ရကြ၏။ ချပ်တုဆင်းတုကိုဝတ်ပြုသောသူ။ အချည်းနှီးသက်သက်သောအရာ၌ပါကြွားသောသူအပေါင်းတို့သည်အရှက်ကွဲခြင်းရှိကြစေ။ ဘုရားအပေါင်းတို့။ ထာဝရဘုရားကိုပျုပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြလော့။
 ၄ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်တရားစီရင်တော်မူချက်တို့အကြောင်းကြောင့်မိအုန်မြိုသည်ကြား၍ရွှင်လန်းပါ၏။ ယခုသတို့သီးတို့လည်းဝမ်းမြောက်ကြပါ၏။
 ၅ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်မြေကြီးသားအပေါင်းတို့ထက်ကြီးမြင့်တော်မူ၏။ ဘုရားတကာတို့ထက်အလွန်ချီးမြှောက်ခြင်းရှိတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားကိုချစ်သောသူတို့။ မကောင်းသောအမှုကိုရှုံ့ရှာကြလော့။ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသူတို့၏အသက်ဗိညာဉ်ကိုစောင့်မတော်မူ၍မတရားသောသူတို့၏လက်မှလည်းကယ်နှုတ်တော်မူ၏။ အလင်းသည်တရားသောသူအဖို့။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်သဘောပြောင့်သောသူတို့အဖို့ပျိုးကြလျက်ရှိ၏။ မြှင့်မတ်သောသူတို့။ ထာဝရဘုရားကိုအဖို့ရှိ၍ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ သန့်ရှင်းသောနာမတော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။
 ၉၈
 ၁ ထာဝရဘုရားအားအသစ်သောသိချင်းကိုဆိုကြလော့။ အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကိုပြုတော်မူပြီ။ လက်ျာတော်နှင့်သန့်ရှင်းသောလက်ရုံးတော်သည်ကိုယ်တော်အဖို့

၂ ကယ်တင်ခြင်းအမှုကိုပြုလေပြီ။ ထာဝရဘုရားသည်
 ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုထင်ရှားစေ၍ပြောင့်
 မတ်တော်မူခြင်းတရားကိုလည်းတပါးအမျိုးသားတို့
 ၃ အားပေါ်ပြတော်မူပြီ။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ကရု
 ဏာတော်နှင့်သစ္စာတော်ကိုအောင်းမေ့တော်မူပြီ။ ငါတို့
 ဘုရားသခင်၏ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုမြေကြီး
 ၄ စွန်းအပေါင်းတို့သိမြင်ရကြပြီ။ မြေကြီးသားအပေါင်း
 တို့။ ထာဝရဘုရားအားကျွေးကျော်ကြလော့။ အသံဗလံ
 ကိုပြု၍ရှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုလျက်ချီးမွမ်းကြလော့။
 ၅ ၊ စောင်းတီး၍ထာဝရဘုရားအားသီချင်းဆိုကြလော့။
 ၆ စောင်းတီး၍တူရိယသံကိုပြုကြလော့။ ၊ တံပိုးနှံခရာကို
 မှုတ်၍ရှင်ဘုရင်တည်းဟူသောထာဝရဘုရားရှေ့တော်
 ၇ ၌ကျွေးကျော်ကြလော့။ ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ပင်
 လယ်နှင့်ပင်လယ်တန်ဆာသည်အသံဗလံကိုပြုစေ။ လော
 ၈ ကဓာတ်နှင့်လောကသားတို့သည်ထိုနည်းတူ။ ၊ မြစ်တို့
 သည်လက်ချတ်တီး၍တောင်ရှိသမျှတို့သည်လည်းရှင်
 ၉ လန်းကြစေ။ ၊ အကြောင်းမူကား။ မြေကြီးသားတို့ကို
 တရားစီရင်ခြင်းငှါကြွလာတော်မူ၏။ လောကသားတို့
 ကိုဖြောင့်မတ်စွာစီရင်၍လူများကိုဟုတ်မှန်ခြင်းတရား
 အတိုင်းစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူလေတံ့။

၆၆

၁ ထာဝရဘုရားသည်စိုးစံတော်မူ၏။ လူများတို့သည်
 ဘုန်ထုပ်ခြင်းရှိကြစေ။ ခေရမိပ်တွင်ကျိန်းဝပ်တော်မူ၏။
 ၂ မြေကြီးသည်ထုပ်ရှားခြင်းရှိစေ။ ၊ ထာဝရဘုရားသည်
 ဇီအုန်တောင်မှာကြီးမြတ်တော်မူ၏။ လူများအပေါင်းတို့
 ၃ ထက်ချီးမြှောက်ခြင်းရှိတော်မူ၏။ ၊ ကြီးမြတ်၍ကြောက်
 ခံဖွယ်သောနာမတော်ကိုချီးမွမ်းကြစေ။ အကြောင်းမူ
 ၄ ကား။ နာမတော်သည်သန့်ရှင်းခြင်းရှိသတည်း။ ၊ တရား
 ကိုနှစ်သက်သောရှင်ဘုရင်၏တန်ခိုးတော်ကိုချီးမွမ်းကြ
 စေ။ ကိုယ်တော်သည်မှန်သောစီရင်ခြင်းကိုတည်စေ
 ၅ တော်မူ၏။ ယာကုပ်အမျိုး၌တရားသဖြင့်ပြု၍ပြောင့်မတ်
 စွာဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။ ၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ကိုချီးမြှောက်ကြလော့။ ခြေတော်တင်ရာခုံအောက်၌ပျပ်
 ဝပ်ကိုးကွယ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ကိုယ်တော်
 သည်သန့်ရှင်းတော်မူသတည်း။
 ၆ ယဇိပရောဟိတ်မောရှေနှင့်အာရုန်။ နာမတော်ကို
 ပဌနာပြုသောသူရှေ့လ။ ဤသူတို့သည်ထာဝရဘုရား
 ၇ ကိုပဌနာပြု၍ကိုယ်တော်သည်ထူးတော်မူ၏။ ၊ သူတို့အား
 မိန့်တော်မူ၏။ သူတို့သည်လည်း

သက်သေခံတော်မူချက်များကို၎င်းစီရင်ထုံးစံတော်မူ
 ၈ ချက်များကို၎င်းစောင့်ရှောက်ကြ၏။ ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်သူတို့ကို
 ထူးတော်မူ၏။ သူတို့အမှုကြောင့်အပြစ်ပေးပေးလည်း
 ၉ သူတို့ကိုလည်းခံသောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ၊ ငါတို့၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုချီးမြှောက်ကြလော့။ သန့်
 ရှင်းသောတောင်တော်မှာပျပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြလော့။
 အကြောင်းမူကား။ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 သည်သန့်ရှင်းတော်မူသတည်း။

၁၀၀

၁ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့။ ထာဝရဘုရားအားကျွေး
 ၂ ကျော်ကြလော့။ ၊ ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကိုဝမ်
 မြောက်စွာဆောင်ရွက်ကြလော့။ ရှင်လန်းစွာသီချင်းဆို
 ၃ လျက်အထံတော်သို့ဝင်ကြလော့။ ၊ ထာဝရဘုရားသည်
 ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟုသိမှတ်ကြလော့။ ထာ
 ဝရဘုရားသည်ငါတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၍ငါတို့၏အရှင်
 ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါတို့သည်လည်းထာဝရဘုရား၏လူဖြစ်
 ကြ၏။ အထံတော်၌ကျက်စားသောသိုးရလည်းဖြစ်ကြ
 ၄ ၏။ ၊ ကျေးဇူးတော်ကြီးပါသည်ဟုဝန်ခံလျက်ထံခါးတော်
 တို့ကို၎င်းလျက်တော်ကိုချီးမွမ်းလျက်တန်တိုင်းတော်တို့
 ကို၎င်းဝင်ကြလော့။ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း၍နာမတော်
 ၅ ကိုကောင်းကြီးပေးကြလော့။ ၊ အကြောင်းမူကား။ ထာ
 ဝရဘုရားသည်ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ ကရုဏာတော်
 သည်အစည်အမြဲရှိ၍သစ္စာတော်သည်ကာလအဆက်
 ဆက်တည်လေသတည်း။

၁၀၁

၁ ငါသည်သနားစုံမက်ခြင်း။ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း
 ကိုအကြောင်းပြု၍သီချင်းဆိုပါမည်။ အိုထာဝရဘုရား။
 ၂ ရှေ့တော်၌သီချင်းဆိုပါမည်။ ၊ စုံလင်သောတရားအတိုင်း
 ပညာသတ်နှင့်ကျင့်ပါမည်။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်
 ဆီသို့အဘယ်ကာလမှကြွလာတော်မူမည်နည်း။ ကိုယ်
 အိမ်တွင်သန့်ရှင်းသောစိတ်နှစ်လုံးနှင့်ကျင့်ပါမည်။
 ၃ ၊ အဓမ္မအမှုအရာကိုမျက်မှောက်မပြုပါ။ လင်လွှဲသောသူ
 ၄ ၏အမှုကိုရှုရှာသည်ဖြစ်၍ငါ၌မမိမကပ်ရ။ ၊ သဘော
 ကောက်သောသူသည်ထေမှထွက်သွားရမည်။ မကောင်း
 ၅ သောသူနှင့်ငါမပေါင်းဖော်။ ၊ မိမိအိမ်နီးချင်း၏အသ
 ရေကိုတိတ်ဆိတ်စွာဖျက်သောသူကိုငါပယ်ဖြတ်
 မည်။ မျက်နှာထောင်လွှား၍စိတ်မြင့်သောသူကိုလည်း
 ၆ မခံ။ ၊ သစ္စာရှိသောပြည်သားတို့သည်ထေမှာနေမည်

အကြောင်း။သူတို့ကိုငါကြည့်ရှုမည်။စုံလင်သောတရား
 ၁ နှစ်ကျင်လည်သောသူသည်ငါ၏အမှုကိုဆောင်ရွက်ရ
 ၂ မည်။။ထွဋ်စားတတ်သောသူမူကားငါအိမ်၌မနေရ။
 ၃ ခုသာစကားကိုပြောတတ်သောသူသည်လည်းငါမျက်
 ၄ မှောက်၌အခွင့်မရှိရ။။ဆိုးသောအမှုကိုပြုသောသူအ
 ၅ ပေါင်းတို့ကိုသာဝရဘုရား၏မြို့တော်မှပယ်ဖြတ်မည်
 ၆ အကြောင်း။မတရားသောပြည်သားရှိသမျှတို့ကိုစော
 ၇ စောဖျက်ဆီးလေအံ့သတည်း။

၁၀၂
 သောသောသောသည်ဤပေါ်သောစိတ်၌သာဝရဘုရားအကြောင်းစွဲလည်း
 သွားခြင်းကိုပြုသောပဌနာ။

၁ အိုသာဝရဘုရား။အကျွန်ုပ်၏ပဌနာကိုနားထောင်
 ၂ တော်မူပါ။အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ခြင်းအသံသည်ရှေ့တော်
 ၃ သို့ရောက်ပါစေသော။။ဘေးရောက်သည်ကာလ၌မျက်
 ၄ နှာတော်ကိုအကျွန်ုပ်မှလွှဲတော်မမူပါနှင့်။။အကျွန်ုပ်
 ၅ ခေါ်သောအခါနားထောင်တော်မူပါ။။အလျင်အမြန်ထူး
 ၆ တော်မူပါ။။အကြောင်းမူကား။အကျွန်ုပ်၏နေ့ရက်ကာ
 ၇ လသည်မီးခိုးကဲ့သို့ကုန်တတ်ပါ၏။။အကျွန်ုပ်၏အရိုးတို့
 ၈ သည်မီးချေးကဲ့သို့ကျပ်ကြပါ၏။။အကျွန်ုပ်၏နှစ်လုံး
 ၉ သည်မျက်ပင်ကဲ့သို့အကဲအခိုက်ခံရ၍ညှိုးနွမ်းလျက်
 ၁၀ ရှိပါ၏။။အစာစားခြင်းကိစ္စကိုပင်မေ့လျော့တတ်ပါ၏။။
 ၁၁ ကိုယ်ညည်းတွားခြင်းအသံကြောင့်အကျွန်ုပ်၏အရိုးတို့
 ၁၂ သည်အရေခွံကပ်လျက်ရှိကြပါ၏။။အကျွန်ုပ်သည်လွင်
 ၁၃ ဖြိုင်၌နေသောဝံပိုကဲ့သို့ငင်တော၌နေသောဖိကွက်ကဲ့
 ၁၄ သို့ငင်ဖြစ်ပါ၏။။အကျွန်ုပ်သည်အိမ်မိုးပေါ်မှာတကောင်
 ၁၅ ဘည်းနေရသောငှက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍စောင့်လျက်နေရပါ၏။။
 ၁၆ အကျွန်ုပ်ရန်သူတို့သည်တနေ့လုံးကဲ့ရဲ့ကြပါ၏။။အကျွန်ုပ်
 ၁၇ တစ်နှစ်စွဲစွဲကားသောသူတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုပိုင်း၍
 ၁၈ ကျိန်ဆိုတတ်ကြပါ၏။။မိတ်တော်မပြေ။အမျက်ထွက်
 ၁၉ တော်မူသောကြောင့်အကျွန်ုပ်သည်ပြာကိုရန်ကဲ့သို့
 ၂၀ စားရပါ၏။။သောက်သောအခါလည်းမျက်ရည်ရော၍
 ၂၁ သောက်ရပါ၏။။ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုချိုးမြှောက်
 ၂၂ ပြီးမှအောက်သို့ချတော်မူပြီ။။အကျွန်ုပ်၏နေ့ရက်တို့
 ၂၃ သည်ရှေ့လျားသောအချိန်ကဲ့သို့ဖြစ်၍မျက်ပင်ကဲ့သို့
 ၂၄ အကျွန်ုပ်ညှိုးနွမ်းပါ၏။

၁၂ အိုသာဝရဘုရား။ကိုယ်တော်သည်နိစ္စသာဝရဖြစ်
 ၁၃ တော်မူ၏။နာမတော်သည်ကာလအစည်အဆက်တည်
 ၁၄ ပါ၏။။ထတော်မူပါ။။ဖိအုန်မြိုကိုသနားတော်မူပါ။။ဖိအုန်
 ၁၅ မြိုကိုကယ်မသနားရသောအချိန်။ချိန်းချက်တော်မူသော

၁၁ အချိန်ရောက်ပါပြီ။။ကိုယ်တော်၏ကွန်တို့သည်ထိုမြို့
 ၁၂ ၏ကျောက်ခဲတို့ကိုပင်နှစ်သက်၍သူ၏မြေမှုန့်ကိုပင်စုံ
 ၁၃ မက်ကြပါ၏။။တပါးအမျိုးသားတို့သည်သာဝရဘုရား
 ၁၄ ၏နာမတော်ကိုငင်လောက်ရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့သည်
 ၁၅ ဘုန်းတော်ကိုငင်ကြောက်ရွံ့ကြပါလိမ့်မည်။။သာဝရ
 ၁၆ ဘုရားသည်ဖိအုန်မြိုကိုတည်ထောင်၍ဘုန်းတော်နှင့်တ
 ၁၇ ကွထင်ရှားတော်မူလိမ့်မည်။။ကိုးကွယ်ရာမဲ့သောသူတို့
 ၁၈ ဆုတောင်းခြင်းအကြောင်းကိုမထံမဲ့မြင်မပြု။။သူတို့၏
 ၁၉ ပဌနာကိုမှတ်တော်မူလိမ့်မည်။။ထိုအကြောင်းအရာကို
 ၂၀ နောက်ပြစ်လတံ့သောလူမျိုးအဖို့ရေးမှတ်ရမည်။ပြုပြင်
 ၂၁ တော်မူလတံ့သောလူတို့သည်သာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်း
 ၂၂ ကြလိမ့်မည်။။ချုပ်ထားသောသူ၏ညည်းတွားသံကိုနား
 ၂၃ ထောင်ခြင်းငှါငင်သေရမည်သူတို့ကိုလွှတ်ခြင်းငှါငင်
 ၂၄ အခိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်သောလူမျိုးတို့သည်သာဝရ
 ၂၅ ဘုရား၏ဝတ်ကိုပြုလျက်သဝေးကြသောအခါဖိအုန်တောင်
 ၂၆ ပေါ်။။ယေရှုလင်မြို့၌သာဝရဘုရား၏နာမတော်နှင့်ဂုဏ်
 ၂၇ ကျေးဇူးတော်ကိုထင်ရှားစေခြင်းငှါငင်သန့်ရှင်းရာဌာန
 ၂၈ တော်အထွန်ကုဋ်ကြည့်တော်မူ၍ကောင်းကင်ပေါ်က
 ၂၉ ထာဝရဘုရားသည်မြေကြီးကိုရှုမှတ်တော်မူ၏။
 ၃၀ လင်ခရီး၌ငါ၏အစွမ်းကိုလျော့စေခြင်းငှါငင်ငါ၏နေ့
 ၃၁ ရက်ကာလကိုတို့စေခြင်းငှါငင်ပြုတော်မူသောအခါ။ငါ
 ၃၂ လျှောက်သောအချက်ဟူမူကား။အိုအကျွန်ုပ်၏ဘုရား။
 ၃၃ အကျွန်ုပ်ကိုအသက်ပျံ့စည်ပင်ပယ်ရှင်းတော်မူပါနှင့်။
 ၃၄ ကိုယ်တော်၏နှစ်တို့သည်ကာလအစည်အဆက်မြဲကြပါ
 ၃၅ ၏။။ကိုယ်တော်သည်ရှေ့ဦးစွာ၌မြေကြီးကိုတည်တော်မူ
 ၃၆ ပြီ။မုလ်းကောင်းကင်သည်လည်းလက်တော်နှင့်ဖန်ဆင်း
 ၃၇ သောအရာဖြစ်ပါ၏။။ထိုအရာတို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့
 ၃၈ ရောက်သော်လည်းကိုယ်တော်သည်အမြဲတည်တော်မူ၏။
 ၃၉ ထိုအရာရှိသမျှတို့သည်အဝတ်ကဲ့သို့ဟောင်းနွမ်းခြင်းသို့
 ၄၀ ရောက်၍ကိုယ်တော်သည်ဝတ်လုံကိုလဲသကဲ့သို့လဲတော်
 ၄၁ မူသဖြင့်ပြောင်းလဲခြင်းရှိကြသော်လည်း။ကိုယ်တော်
 ၄၂ သည်ပြောင်းလဲတော်မမူပါ။။အသက်တော်လည်းမကုန်
 ၄၃ မဆုံးရပါ။။ကိုယ်တော်ကွန်တို့၏သားမြေးတို့သည်တည်
 ၄၄ ၍အမျိုးအနွယ်သည်လည်းရှေ့တော်၌မြဲမြံပါလိမ့်မည်။

၁၀၃
 ၁ အိုငြိညည်။သာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီးပေးလော့။
 ၂ ငါ၏အထံမှာရှိသမျှတို့။သန့်ရှင်းသောနာမတော်ကို
 ၃ ကောင်းကြီးပေးကြလော့။။အိုငြိညည်။သာဝရဘုရား
 ၄ ကိုကောင်းကြီးပေးလော့။။ကျေးဇူးတော်အပေါင်းကို

၃ မမေ့လျော့နှင့်။ သင်၏အပြစ်အလုံးစုံတို့ကိုဖြေလွှတ်၍
 သင်၏အနာရောဂါရှိသမျှတို့ကိုလည်းပျောက်စေတော်
 ၄ မူ၏။ သင်၏အသက်ကိုမျက်ဆီးခြင်းထဲကရှေး၍ကျေး
 ၅ ဇူးတော်။ ကရုဏာတော်များနှင့်သင်၏ခေါင်းကိုပတ်
 ၆ ရစ်တော်မူ၏။ သင့်ကိုအသက်ကြီးစည်။ ကောင်းသော
 အရာနှင့်ဆောင်ရဲစေတော်မူသဖြင့်သင်၏အရွယ်သည်
 လင်းယုန်၏အရွယ်ကဲ့သို့ပြုပြင်ခြင်းရှိ၏။

၇ ထာဝရဘုရားသည်ညည်းဆဲခြင်းကိုခံရသမျှသော
 ၈ သူတို့အဖို့တရားပေး၍စီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။ ဘာသာ
 ၉ မသွေတော်တို့ကိုမောဒေသနာနှင့်စီရင်တော်မူသောအမှု
 အရာတို့ကိုဆုသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်ပြဘော်မူပြီ။
 ၁၀ ၊ ထာဝရဘုရားသည်သနားဘက်သောသဘော။ ကျေးဇူး
 ပြုဘက်သောသဘော။ စိတ်ချ၍ကရုဏာကြွယ်ဝသော
 ၁၁ သဘောရှိတော်မူ၏။ အစည်မပြတ်အပြစ်တင်တော်မူ
 သည်မဟုတ်။ အညှိုးကိုအခြံထားတော်မူသည်မဟုတ်။
 ၁၂ ၊ ငါတို့ပြစ်မှားခြင်းနှင့်အသျှောက်ငါတို့နှိုးပြုတော်မူ
 တတ်။ ငါတို့နှိုးစရိုက်ရှိသည့်အတိုင်းအပြစ်ကိုပေးတော်
 ၁၃ မမူတတ်။ မြေကြီးပေါ်တွင်ကောင်းကင်အမြင့်ရှိသည်
 အတိုင်းထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့နှိုးစ
 ၁၄ ကာတော်သည်အားကြီးပေ၏။ အရှေ့မျက်နှာစွန်းသည့်
 အနောက်မျက်နှာစွန်းနှင့်ဝေးသည်အတိုင်းငါတို့အပြစ်
 ၁၅ များကိုငါတို့နှင့်ဝေးစေတော်မူ၏။ အဖသည်သားတို့ကို
 သနားရုံမကသည်နည်းတူထာဝရဘုရားသည်ကြောက်
 ၁၆ ရွံ့သောသူတို့ကိုသနားရုံမကတော်မူ၏။ အကြောင်းမူ
 ကား။ ငါတို့ကိုယ်ခန္ဓာကိုသိတော်မူ၏။ ငါတို့သည်မြေ
 ၁၇ ပွန်ဖြစ်ကြောင်းကိုအောင်းစေတော်မူ၏။ လူတို့၏နေ
 ရက်ကာလသည်မျက်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ လူသည်လယ်ပြင်
 ၁၈ နှံ့ရှိသောပန်းပွင့်ကဲ့သို့ပွင့်တတ်၏။ လေသည်လွန်သွား
 လျှင်အပွင့်ပျောက်၍သူ၏နေရာသည်နောက်တဖန်သူကိုမ
 ၁၉ သိရာ။ ထာဝရဘုရား၏ကရုဏာတော်မူကား။ ကြောက်
 ၂၀ တတ်၏။ သစ္စာတော်ကိုစောင့်၍ပညတ်တော်တို့ကိုကုန်
 ခြင်းငှါသတိပြုသောသူတို့၏သားစည်မြေးဆက်တို့
 သည်ကုသလတရားတော်နှင့်ဆိုင်ရကြ၏။

၂၁ ထာဝရဘုရားသည်ပညတ်တော်ကိုကောင်းကင်တံ
 နှံ့တည်တော်မူ၍အာဏာတော်သည်ခပ်သိမ်းသောအရပ်
 ၂၂ တို့ကိုနှံ့ပြား၏။ တန်ခိုးကြီး၍နှုတ်ကပတ်တော်အသံကို
 နားထောင်လျက်အမိန့်တော်အတိုင်းဆောင်ရွက်သော
 ကောင်းကင်တမန်တော်တို့။ ထာဝရဘုရားကိုကောင်း

၂၁ ကြီးပေးကြလော့။ အလိုတော်သို့လိုက်သောအမှုတော်
 ထမ်း။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေတော်အပေါင်းတို့။ ထာဝရ
 ၂၂ ဘုရားကိုကောင်းကြီးပေးကြလော့။ နိုင်ငံတော်အရပ်
 ရပ်နှံ့စီရင်ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှတို့။ ထာဝရဘုရားကို
 ကောင်းကြီးပေးကြလော့။ အိုဝပ်သည်။ ထာဝရဘုရား
 ကိုကောင်းကြီးပေးလော့။

၁၀၄

၁ အိုဝပ်သည်။ ထာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီးပေးလော့။
 အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်
 အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ တန်းတန်ခိုးအာနုဘော်နှင့်
 ၂ တန်ဆာဆင်တော်မူ၏။ အဝတ်နှင့်ခြုံသကဲ့သို့အလင်း
 နှင့်ကိုယ်တော်ကိုခြုံအောင်မူလသော။ မိသားကောင်းကင်
 ၃ ကိုမျက်နှာကြက်ကဲ့သို့ကြက်တော်မူလသော။ နေ
 တော်မူရာအထက်ခပ်အမြစ်ကိုရေ၌တည်တော်မူလ
 သော။ မိသားတိမ်ရထားကဲ့သို့စီး၍လေအတောင်သို့ဖြင့်
 ၄ ကြွသွားတော်မူလသော။ မိသားမန်တို့ကိုလေကဲ့သို့ငင်
 မိသောစေအပါတို့ကိုမီးလျှံကဲ့သို့ငင်ဖြစ်စေတော်မူလ
 ၅ သော။ မြေကြီးအမြစ်ကိုကာလအစည်အခြံမရွေ့မလွှပ်
 စေခြင်းငှါတည်တော်မူသောဘုရားပေတည်း။
 ၆ ကိုယ်တော်သည်မြေကြီးကိုအဝတ်နှင့်ဖုံးသကဲ့သို့ပင်
 လယ်နှင့်ဖုံးတော်မူ၍ရေတို့သည်တောင်များအောက်မှ
 ၇ ရပ်နေကြပါ၏။ တဖန်ဆုမွှေတော်မူ၍သူတို့သည်ပြေးကြ
 ပါ၏။ မိသားချွန်းတော်မူသံကိုကြား၍အလွင်အမြန်ပြန်
 ၈ သွားကြပါ၏။ တောင်တို့သည်တက်လျက်မျှင့်တံ့သည်
 ဆင်းလျက်သူတို့တို့ခွဲခွဲတော်မူသောအရပ်သို့ရောက်
 ၉ ကြပါ၏။ ရေတို့သည်ပြန်လည်၍မြေကြီးကိုလွှမ်းမိုးစေ
 ခြင်းငှါမကျော်မသောနယ်စပ်ကိုငိုင်းချားတော်မူ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရားသည်မျှင့်များထဲသို့စပ်ရေကိုလွှတ်
 ၁၁ တော်မူ၍ရေသည်တောင်တို့တွင်စီးလျက်။ မြေတိမ်နွှန်း
 အပေါင်းတို့အားသောက်ရသောအခွင့်ကိုပေး၏။ ခြုံရိုင်း
 ၁၂ တို့သည်အဝတ်ပြေရကြ၏။ ထိုနေအနားမှာမိသား
 ကောင်းကင်ကော်တို့သည်နေရာကျ၍သစ်ပင်အခက်
 ၁၃ အလက်တို့တွင်ကွေးကျော်ကြ၏။ အလက်ခပ်တော်
 ထဲကတောင်များကိုရေပေးတော်မူ၏။ စီရင်ပြုပြင်တော်
 မူခြင်းအကျိုးကြောင့်မြေကြီးသည်ဆောင့်ရဲလျက်ရှိ၏။
 ၁၄ ၊ တိမ်နွှန်းတို့မျက်ပင်ကိုငင်လှည်းတို့စပါးပင်ကိုငင်
 ပေါက်စေတော်မူသဖြင့်မြေကြီးထဲကမုန့်ကိုထုတ်ဖော်
 ၁၅ တော်မူ၏။ စပျစ်ရည်သည်လည်းလူတို့ကိုရွှင်လန်းစေ၏။
 ဆီအားဖြင့်လည်းသူတို့မျက်နှာကိုပြောင်စေတော်မူ၏။

၁၆ မုန့်သည်လည်းသူတို့နှစ်လုံးကိုထောက်မ၏။ ထာဝရ
 ၁၇ တို့သည်လည်းရောင့်ရဲလျက်ရှိကြ၏။ ထိုအပင်တို့၌ငှက်
 ၁၈ ငန်းတို့သည်နေရာကျတတ်ကြ၏။ မြင့်သောတောင်တို့
 ၁၉ ယုန်များမှီခိုရာဖြစ်ကြ၏။ ချိန်းချက်သောအချိန်ဘို့
 ၂၀ လက်ဖက်ဆင်းတော်မူပြီ။ နေသည်လည်းမိမိဝင်ရသော
 အချိန်ကိုသိ၏။

၂၀ ကိုယ်တော်သည်မှောင်မိုက်ကိုစီရင်တော်မူ၍
 ၂၁ ညဉ့်ဖြစ်ပါ၏။ ထိုအချိန်၌တောတိရိစ္ဆာန်အပေါင်း
 ၂၂ တို့သည်တွားလျက်ထွက်တတ်ကြပါ၏။ ချင်သေ့မျိုးတို့
 ၂၃ သည်လူရက်ခြင်းအလိုငှါဟောက်၍ဘုရားသခင်ထံ
 ၂၄ မှာအစာကိုရှာကြပါ၏။ တဖန်နေထွက်ပြန်လျှင်သူတို့
 ၂၅ သည်ဆုတ်သွား၍နေဖြဲတွင်းတို့၌အိပ်နေကြပါ၏။ လူ
 ၂၆ သည်လည်းလုပ်ဆောင်ပြုမူခြင်းငှါညဉ့်တိုင်အောင်
 ၂၇ ထွက်သွားပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်စီရင်ပြု
 ၂၈ ပြင်တော်မူသောအရာတို့သည်အလွန်များပြားပါ၏။
 ၂၉ ရှိရှိသမျှတို့ကိုပညာတော်အားဖြင့်ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။
 ၃၀ မြေကြီးသည်ဘဏ္ဍာတော်နှင့်ကြွယ်ဝပါ၏။ မရေတွက်
 ၃၁ နိုင်အောင်တွားတတ်သောတိရိစ္ဆာန်အစရှိသောတိ
 ၃၂ ရိစ္ဆာန်အကြီးအငယ်အများတို့နေရာကြီးမားကျယ်ဝန်း
 ၃၃ သောသမုဒ္ဒရာလည်းရှိပါသေး၏။ ထိုအရပ်၌သင်္ဘော
 ၃၄ ဟိုသည်သွားလာကြပါ၏။ ထိုအရပ်၌ကွန်မြူးစေခြင်းငှါ
 ၃၅ ဖန်ဆင်းတော်မူသောငါးကြီးလတ်သန်သည်လည်းရှိပါ
 ၃၆ ၏။ ထိုသို့သောတိရိစ္ဆာန်အပေါင်းတို့သည်အချိန်တန်
 ၃၇ လျှင်အစာကျွေးတော်မူစေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကိုမျှော်
 ၃၈ လင့်လျက်နေကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ချထားတော်မူအပ်
 ၃၉ အာရိုင်းသူတို့သည်သိမ်းယူကြပါ၏။ လက်တော်ကိုဖွင့်
 ၄၀ တော်မူသောအားဖြင့်သူတို့သည်ကောင်းသောအရာ
 ၄၁ နှင့်ရောင့်ရဲကြပါ၏။ မျက်နှာတော်ကိုလွှဲတော်မူလျှင်
 ၄၂ သူတို့သည်ပင်ပန်းကြပါ၏။ သူတို့အသက်ကိုရုတ်သိမ်း
 ၄၃ တော်မူလျှင်သူတို့သည်သေ၍မိမိတို့မြေမှနှုတ်သို့ပြန်
 ၄၄ သွားကြပါ၏။ တဖန်ညီညွတ်တော်မူလွှတ်၍သူတို့ကို
 ၄၅ ဖန်ဆင်းတော်မူသဖြင့်မြေကြီးမျက်နှာကိုအသစ်ပြု
 ပြင်တော်မူ၏။

၄၁ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည်နိစ္စအမြဲတည်၏။
 ထာဝရဘုရားသည်မိမိအမှုတော်တို့တွင်ဝမ်းမြောက်
 ၄၂ တော်မူ၏။ မြေကြီးကိုကြည့်ရှုတော်မူ၍သူသည်တုန်လှုပ်

တတ်၏။ တောင်တို့ကိုတို့တော်မူ၍သူတို့သည်မီးခိုး
 ၄၃ ထွက်တတ်ကြပါ၏။ ငါသည်အသက်ရှင်စည်။ ထာဝရ
 ၄၄ ဘုရားကိုသိချင်းဆိုမည်။ ငါဖြစ်သည်ကာလပတ်လုံး
 ၄၅ ငါ၏ဘုရားသခင်ကိုထောမနာသိချင်းဆိုမည်။ ငါဥဒါန်း
 ၄၆ ကျူးခြင်းအသံသည်နှစ်သက်တော်မူဖွယ်ဖြစ်၍ထာဝရ
 ၄၇ ဘုရား၌ငါရှင်လန်းစိမ့်မည်။ ပြစ်မှားသောသူတို့ကို
 ၄၈ မြေကြီးမှထုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍မတရားသောသူတို့သည်
 ၄၉ နောက်တဖန်မဖြစ်ရကြ။ အိုငါ့ညီညွတ်။ ထာဝရဘုရားကို
 ကောင်းကြီးပေးလော့။ ဟာလေလူယ။

၁၀၅
 ၁ ထာဝရဘုရား၏ရုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြ
 လော့။ နာမတော်ကိုပဌနာပြုကြလော့။ အမှုတော်တို့ကို
 ၂ လူများတို့အားပြသကြလော့။ ထာဝရဘုရားကိုသိချင်း
 ၃ ဆိုကြလော့။ ဆာလံသိချင်းကိုဆိုကြလော့။ အံ့ဖွယ်သော
 ၄ အမှုတော်အပေါင်းတို့ကိုဟောပြောကြလော့။ သန့်ရှင်း
 ၅ သောနာမတော်၌ငါကြွားဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ထာဝရ
 ၆ ဘုရားကိုရှာသောသူတို့သည်စိတ်နှစ်လုံးရှင်လန်းကြစေ။
 ၇ ထာဝရဘုရားနှင့်တန်ခိုးတော်ကိုရှာကြလော့။ မျက်နှာ
 ၈ တော်ကိုအစည်မပြတ်ရှာကြလော့။ စီရင်တော်မူသော
 ၉ အံ့ဩာဘွယ်တို့ကိုငင်ထူးဆန်းသောအမှုတော်တို့နှင့်
 ၁၀ နှုတ်တော်ထွက်ပညတ်တို့ကိုငင်အောင်းမေ့ကြလော့။
 ၁၁ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်အာဗြဟံအမျိုး။ ရွေးကောက်
 ၁၂ တော်မူသောယာကုပ်အနွယ်တို့။ ကိုယ်တော်မြတ်ထာ
 ၁၃ ဝရဘုရားသည်ငါတို့ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ မြေကြီး
 ၁၄ တပြင်လုံး၌တရားစီရင်ပိုင်တော်မူ၏။ ငါသည်သင်တို့
 ၁၅ အစွေခံရာဘို့ခါနာန်ပြည်ကိုသင်၌ပေးမည်ဟုငါတို့
 ၁၆ အမျိုးသည်အရေအတွက်အားဖြင့်မများ။ အလွန်နည်း၍
 ၁၇ ထိုပြည်၌ညွှန်သည်ဖြစ်လျက်နေသောအခါအာဗြဟံ၌
 ၁၈ ဂတိသား၍အူအာကန်၌ကိုန်ဆိုတော်မူလျက်ယာကုပ်၌မြဲ
 ၁၉ မြဲသောတရား။ ဣသရေလ၌နိစ္စထာဝရပဋိညာဉ်ဖြစ်စေ
 ၂၀ ခြင်းငှါလူမျိုးအဆက်တထောင်တိုင်အောင်မိန့်မြွက်
 ၂၁ တော်မူသောနှုတ်ကပတ်တည်းဟူသောဝန်ခံခြင်းတရား
 ၂၂ တော်ကိုအစည်အမြဲအောင်းမေ့တော်မူ၏။ သူတို့သည်
 ၂၃ တမြို့မှတမြို့သို့ငင်တနိုင်ငံမှတနိုင်ငံသို့ငင်လှည့်လည်၍
 ၂၄ သွားကြသောအခါသူတို့ကိုညှဉ်းဆဲစေခြင်းငှါအဘယ်
 ၂၅ သူအားမျှအခွင့်ပေးတော်မူ။ သူတို့အတွက်လည်းရှင်
 ၂၆ ဘုရင်တို့ကိုဆုမ္မလျက်၊ ငတ်၌ဘိသိတ်ခံသောသူတို့
 ၂၇ ကိုမထိမခိုက်နှင့်။ ငါ၏ပစ္စေကတို့ကိုအပြစ်မပြုနှင့်
 ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၆ တဖန်တုံ။ထိုပြည်၌မှတ်သိပ်ခြင်းဘေးကိုခေါ်၍အစာ
အာဟာရတည်းဟူသောအထောက်အပံ့ရှိသမျှကိုမျိုး
၁၇ ဗျက်တော်မူသောအခါ။ကျွန်ုပ်တို့အရောင်းခံရသော
၁၈ ယောသပ်ကိုသူတို့ရှေ့မှာစေလွှတ်တော်မူ၏။သူတို့ခြေ
၁၉ ချင်းခတ်၍သံနှင့်ညည်းဆဲကြ၏။သူ၏စကားမပြည့်စုံ
၂၀ မှီ၍ငါ့အောင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်အတိုင်းရံစပ်
၂၁ ခြင်းကိုခံရ၏။လူတို့ကိုအစိုးရသောအရှင်တည်းဟူ
သောရှင်ဘုရင်သည်စေလွှတ်၍သူတို့နှုတ်ပြီးမှချစ်သာ
၂၂ ပေးတော်မူ၏။သူသည်မိမိအလိုရှိသည်အတိုင်းမင်း
၂၃ အရာရှိတို့ကိုချည်နှောင်၍မူးတော်မတ်တော်တို့ကိုဆုမြွ
ပိုင်သောအခွင့်နှင့်နန်းတော်အုပ်။ခွိုင်တော်အုပ်အရာ
၂၄ ခွံထိုသူတို့ခန့်ထားတော်မူ၏။

၂၅ ဣသရေလသည်လည်းအဲဒုတ္တုပြည်သို့ရောက်လာ၍
၂၆ ယာကုပ်သည်ဟာမအမျိုးနေရာပြည်၌တည်းခို၏။ဘုရား
သခင်သည်မိမိလူတို့ကိုအလွန်များပြားစေ၍ရန်သူတို့
၂၇ ထက်အားကြီးစေတော်မူ၏။မိမိလူတို့ကိုရန်သူတို့
သည်မုန်း၍မိမိကျွန်ုပ်တို့ကိုပရိယာယ်ပြုမည်အကြောင်း။
၂၈ ထိုသူတို့မိတ်နှုတ်လုံးကိုပြောင်းလဲစေတော်မူ၏။တဖန်
မိမိကျွန်ုပ်မောရှေနှင့်ရှေးကောက်တော်မူသောအာရုန်ကို
၂၉ စေလွှတ်တော်မူ၏။အဲဒုတ္တုပြည်သားတို့တွင်လက္ခဏာ
သက်သေတော်တို့ကိုပြု၍ဟာမအမျိုးနေရာပြည်၌အံ့ဩယ်
၃၀ သောအမှုတို့ကိုပြုကြ၏။မှောင်မိုက်ကိုစေလွှတ်၍မိုက်
မဲစေတော်မူ၏။သူတို့သည်နှုတ်ကပတ်တော်ကိုဆန့်ကျင်
၃၁ ဘက်မပြုရကြ။သူတို့ရေများကိုအသွေးဖြစ်စေ၍ငါး
၃၂ များကိုသေစေတော်မူ၏။သူတို့မြေသည်များစွာသော
၃၃ ဖားတို့ကိုမင်းအိပ်ရာအခပ်တို့၌ပင်ဖွားလေ၏။အမိန့်
တော်ရှိ၍ပင်ရဲနှင့်ဖွားတို့သည်တပြည်လုံးကိုနှံ့ပြားကြ
၃၄ ၏။ရဲများရေအစားရဲများသီးကိုငင်သူတို့မြေပေါ်မှာမီး
၃၅ လျှံကိုငင်ပေးတော်မူ၏။သူတို့စပျစ်ပင်နှင့်တည်ပင်
တို့ကိုထိခိုက်၍တပြည်လုံး၌ရှိသောသစ်ပင်များကိုမျိုး
၃၆ တော်မူ၏။အမိန့်တော်ရှိ၍မရေတွက်နိုင်အောင်အရာ
၃၇ ဘာကျင်းနှင့်ယာလက်ကျင်းတို့သည်လာ၍။သူတို့ပြည်မှာ
ဟင်းသီးဟင်းရွက်ရှိသမျှတို့ကိုငင်မြေကြွေအာသီး
၃၈ အနှံတို့ကိုငင်ကိုက်စားကြ၏။သူတို့အစွမ်းသတ္တိအထွန်
အမြတ်တည်းဟူသောသူတို့ပြည်မှာသားဦးအပေါင်း
တို့ကိုဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။

၃၉ မိမိလူတို့ကိုရွှေငွေပါလျက်ထုတ်ဆောင်တော်မူ
၄၀ ၍သူတို့အရပ်၌အားနည်းသောသူတယောက်မျှမရှိ။

၄၁ |အဲဒုတ္တုပြည်သည်သူတို့ကိုကြောက်သောကြောင့်သူတို့
သည်ထွက်သွားသောအခါတပြည်လုံးဝပ်မြောက်၏။
၄၂ |သူတို့အပေါ်မှာရဲများတပ်ကိုဖြန့်ချိ၍ညည်းအခါလင်း
၄၃ စရာတို့မီးကိုပေးတော်မူ၏။သူတို့သည်တောင်းသော
အခါရဲများကိုဆောင်ခဲ့တော်မူ၍သူတို့ကိုကောင်းကင်
၄၄ မုန့်နှင့်ရောင့်ရဲစေတော်မူ၏။ကျောက်ကိုလည်းဖွင့်
ထွက်တော်မူသဖြင့်ရေသည်ထွက်၍သွေ့ချောက်သော
၄၅ အရပ်၌မြစ်ကဲ့သို့ဖီးသွားလေ၏။အကြောင်းမူကား။
မိမိကျွန်ုပ်အာဗြဟံ၌ထားခဲ့ဘူးသော။သန့်ရှင်းသောဂတိ
၄၆ တော်ကိုအောင်းမေ့တော်မူ၏။ရှေးကောက်တော်မူ
သောမိမိလူတို့ကိုဝပ်မြောက်ရှင်လန်းခြင်းနှင့်တကွ
၄၇ ထုတ်ဆောင်တော်မူ၏။သူတို့သည်အထုံးအဖွဲ့တော်တို့
၄၈ အတိုင်းကျင့်၍ပညတ်တရားတော်ကိုစောင့်ရှောက်မည်
အကြောင်း။တပါးအမျိုးသားတို့၏မြေကိုပေးတော်မူသ
ဖြင့်သူတို့သည်အချားသောလူတို့၏အလုပ်လဲသို့ငင်
စားရကြ၏။ဟာလေလုယ။

၁၀၆

၁ |ထာဝရဘုရားသည်ကောင်းမြတ်တော်မူ၍ကုလော
တော်အစည်အမြဲတည်သောကြောင့်ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်
၂ ကိုမျိုးစွပ်ကြလော့။ထာဝရဘုရား၏တန်ခိုးကြီးခြင်း
အရာတော်တို့ကိုအဘယ်သူပြောနိုင်သနည်း။ဂုဏ်ကျေး
ဇူးတော်ကိုအဘယ်သူသည်အကုန်အစင်ဖော်ပြနိုင်သ
၃ နည်း။ခပ်သိမ်းသောအခါတို့၌တရားကိုစောင့်ရှောက်၍
မြှောင့်မတ်စွာကျင့်သောသူတို့သည်မတ်လားရှိကြ၏။

၄ |အိုထာဝရဘုရား။အကျွန်ုပ်သည်ရှေးကောက်
၅ တော်မူသောသူတို့၏ကောင်းကျိုးကိုမြင်စေခြင်းငှါငင်
ကိုယ်တော်၏လူမျိုးဝပ်မြောက်ခြင်း၌ဝပ်မြောက်၍
ကိုယ်တော်၏အမွေဖြစ်သောသူတို့နှင့်အတူဝါကြွား
၆ ရှင်လန်းစေခြင်းငှါငင်ကိုယ်တော်၏လူတို့ခံရသော
စေတနာတော်နှင့်တကွအကျွန်ုပ်ကိုအောင်းမေ့တော်
မူပါ။အကျွန်ုပ်ကိုအကြည့်အရှုကြွလာ၍ကယ်တင်
၇ တော်မူပါ။အကျွန်ုပ်တို့သည်ဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူဖြစ်
မှားကြပါပြီ။ဒုစရိုက်ကိုပြုကြပါပြီ။မတရားသောအမှုကို
၈ ပြုကြပါပြီ။အဲဒုတ္တုပြည်၌ပြုတော်မူသောအံ့ဩာဇ္ဈာယ်
တို့ကိုဘိုးဘေးတို့သည်နားမလည်ကြ။များစွာသော
ကရုဏာတော်ကိုမအောင်းမေ့ကြ။ပင်လယ်နား။ငွေပင်
၉ လယ်နားမှာပုန်ကန်ကြပါ၏။သို့သော်လည်းမဟာတန်
ခိုးတော်ကိုထင်ရှားစေခြင်းငှါနာမတော်၏အကြောင်း
၁၀ ကြောင့်သူတို့ကိုကယ်ဆင်တော်မူ၏။ငွေပင်လယ်ကို

ဆုဗ္ဗတော်မူ၍ပင်လယ်ရေသည်ခန်းချောက်လေ၏။
 ၁၁ တော၌ရှိသောသံသကဲ့သို့နက်နဲရာအရပ်၌သူတို့ကို
 ၁၁ ဆောင်တော်မူ၏။ မုန်းသောသူ၏လက်မှသူတို့ကို
 ၁၁ ကယ်တင်၍ရန်သူ၏လက်မှရှေးနှုတ်တော်မူ၏။ ရန်သူ
 ၁၁ တစ်ယောက်ကိုမျှကျန်ရစ်စေခြင်းငှါရေသည်ထွက်
 ၁၁ မိုးလေ၏။ ထိုအခါစကားတော်ကိုယုံ၍ရုဏ်းကျေးဇူး
 ၁၁ တော်ကိုသိချင်းဆိုကြ၏။ သို့သော်လည်းအမှုတော်ကို
 ၁၁ အလျင်အမြန်မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍အကြံအစည်တော်
 ၁၁ ကိုမဆိုင်းမလင့်ဘဲ၊ တော၌အထွန်တပ်မက်၍လူဆိတ်
 ၁၁ ညံ့ရာအရပ်၌တရားသခင်ကိုစုံစမ်းကြ၏။ သူတို့တောင်း
 ၁၁ သောဆုကိုပေးတော်မူ၏။ သို့သော်လည်းသူတို့၌ပိန်
 ၁၁ ကျခြင်းကိုသွင်းပေးတော်မူ၏။

ထိုသူတို့သည်လည်းတပ်ထဲမှာမောရှေကိုငင်ကာ
 ၁၁ ဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းသူ။ အာရန်ကိုငင်ညူရကြ၏။ မြေ
 ၁၁ ကြီးသည်ကွဲလျက်ဒါသန့်ကိုမျှ၍အဘိရံ၏အသင်း
 ၁၁ အဝင်ကိုဖုံးအုပ်လေ၏။ သူတို့အသင်းအဝင်ထဲမှာမီးရှို့
 ၁၁ ၍မတရားသောသူတို့ကိုလောင်လေ၏။ သူတို့သည်ဟော
 ၁၁ ရပ်တောင်နားမှာနားသပေကိုလုပ်၍အရည်သွန်းသော
 ၁၁ ရုပ်တုကိုပျပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြ၏။ သူတို့၏ဘုန်းကိုလဲ၍
 ၁၁ မျက်ကိုစားသောနွား၏ပုံသဏ္ဌာန်ကိုယူကြ၏။ အဲဒုက္က
 ၁၁ ပြည်၌ကြီးသောအမှုတို့ကိုငင်ဟာမအမျိုးနေရာပြည်၌
 ၁၁ အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကိုငင်စေ့ပင်လယ်နားမှာကြောက်
 ၁၁ မက်ဖွယ်သောအမှုတို့ကိုငင်ပြု၍ကယ်တင်တော်မူ
 ၁၁ သောအရှင်ဘုရားသခင်ကိုမေ့လျော့ကြ၏။ ထိုအခါ
 ၁၁ ရွေးကောက်တော်မူသောမောရှေသည်အမျက်တော်
 ၁၁ ကိုလွှဲ၍ထိုသူတို့ကိုမျက်ဆီးတော်မမူစေခြင်းငှါမျက်
 ၁၁ ဆီးရာအရပ်၌ရှေ့တော်၌မရပ်လျှင်သူတို့ကိုမျက်ဆီး
 ၁၁ မည်ဟုအကြံရှိတော်မူ၏။

ထိုသူတို့သည်လည်းစကားတော်ကိုမယုံ။ သာယာ
 ၁၁ သောပြည်ကိုမထံမဲ့မြင်ပြုကြ၏။ မိမိတို့ထံများ၌ဆန့်
 ၁၁ ကျင်ဘက်ပြု၍ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကိုနား
 ၁၁ မထောင်ဘဲနေကြ၏။ ထိုကြောင့်သူတို့ကိုတော၌လွဲခြင်း
 ၁၁ ငှါငှင်၊ သူတို့အမျိုးအနွယ်ကိုတပါးအမျိုးသားတို့တွင်
 ၁၁ လွဲ၍အပြည်ပြည်အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေခြင်းငှါငှင်သူ
 ၁၁ တို့တဖက်၌ကျန်ဆိုတော်မူ၏။

ထိုသူတို့သည်ဗာလပေရုရဘုရား၌ရှိစေ၍လူသေ
 ၁၁ ရှေ့မှာမူလောင်သောယဇ်ကောင်ကိုစားကြ၏။ ထိုသို့မိ
 ၁၁ တို့အမှုများအားဖြင့်အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်၍ကာလ

နာသည်သူတို့ကိုလုရက်လေ၏။ ထိုအခါဖိနဟတ်သည်
 ၁၁ ယ၍တရားစီရင်သဖြင့်ကာလနာသည်ဦးလေ၏။ ထို
 ၁၁ အမှုကိုသူ၏ကျသိုလ်ကဲ့သို့လူမျိုးအဆက်ဆက်တည်
 ၁၁ သောကာလအစည်မပြတ်မှတ်ရသတည်း။ တဖန်မေရို
 ၁၁ ဘရေအနားမှာအမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်ကြသဖြင့်သူတို့
 ၁၁ အတွက်ကြောင့်မောရှေ၌အမင်္ဂလာဖြစ်လေ၏။ သူ၏
 ၁၁ စိတ်ကိုချုပ်ချယ်နှောင့်ရှက်ကြသဖြင့်သူသည်အမှတ်
 ၁၁ တမဲ့မြက်ဆို၏။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း
 ၁၁ မပြု။ တပါးအမျိုးသားတို့ကိုမျက်ဆီးစေနေကြ၏။ သူ
 ၁၁ တို့နှင့်ရောနှော၍သူတို့၏ဘာသာမလေ့ကိုသင်ကြ၏။
 ၁၁ သူတို့၏ရုပ်တုများကိုဝတ်ပြု၍ကျော့ကွင်း၌ကျော့မိ
 ၁၁ ကြ၏။ ကိုယ်သားသွီးတို့ကိုနတ်သီးတို့အားယဇ်ပူဇော်
 ၁၁ ပြု၏။ ထိုသို့အပြစ်မရှိသောသူတို့၏အသွေး။ ခါနာန်
 ၁၁ ရုပ်တုတို့ရှေ့မှာယဇ်ပူဇော်သောကိုယ်သားသွီးတို့၏အ
 ၁၁ သွေးကိုသွန်ကြ၍ထိုမြေသည်အသွေးနှင့်ညစ်ညူးလေ
 ၁၁ ၍။ သူတို့သည်ကိုယ်အကျင့်အားဖြင့်ကိုယ်ကိုညစ်ညူး
 ၁၁ စေ၍ကိုယ်အမှုတို့တွင်မှားယွင်းကြ၏။

ထိုကြောင့်ထာဝရဘုရားသည်မိမိလူတို့ကိုအမျက်
 ၁၁ တော်ထွက်၍မိမိအမွေတော်ကိုရှိရှာတော်မူ၏။ သူ
 ၁၁ တို့ကိုတပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့အပ်တော်မူသဖြင့်
 ၁၁ မုန်းသောသူတို့သည်အင်ရိုးရကြ၏။ ရန်သူတို့သည်
 ၁၁ ညည်းဆဲ၍သူတို့သည်ရန်သူတို့အောက်မှာနှိမ့်ချခြင်း
 ၁၁ ကိုခံရကြ၏။ သူတို့ကိုကြိမ်ဖန်များစွာကယ်နှုတ်တော်
 ၁၁ မူသော်လည်းပုန်ကန်သောအကြံကိုသာကြံ၍မိမိတို့ရစ
 ၁၁ ရိုက်အပြစ်ကြောင့်နှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရကြ၏။ တဖန်သူ
 ၁၁ တို့အော်ဟစ်ခြင်းကိုကြားတော်မူလျှင်သူတို့၌ဆင်းရဲ
 ၁၁ ဒုက္ခကိုကြည့်ရှုသဖြင့်၊ ဝန်ခံခြင်းကတိတော်ကိုသူတို့အဖို့
 ၁၁ အောင်းမေ့၍ကရုဏာတော်များပြားသည်အတိုင်းနောင်
 ၁၁ တရတော်မူ၏။ သူတို့ကိုချုပ်ထားဆိမ်းသွားသောသူ
 ၁၁ အပေါင်းတို့သည်သနားရကြမည်အကြောင်းပြုတော်
 ၁၁ မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား။ သန့်
 ၁၁ ရှင်းသောနာမတော်၏ရုဏ်းကျေးဇူးသည်ကြီးစွာပါ၏
 ၁၁ ဟုအကျွန်ုပ်တို့သည်ဝန်ခံ၍ကိုယ်တော်ကိုမျိုးစွပ်ခြင်း
 ၁၁ နှိပ်ကြားဝမ်းမြောက်မည်အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်တို့ကို
 ၁၁ ကယ်တင်လျက်တပါးအမျိုးသားတို့အထံကနှုတ်ယူ
 ၁၁ ၍စုစည်းတော်မူပါ။ ။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသ
 ၁၁ ခင်ထာဝရဘုရားသည်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်မင်္ဂလာရှိ
 ၁၁ တော်မူစေသတည်း။ လူခပ်သိမ်းတို့သည်အာမင်ဟုဝန်
 ၁၁ ခံကြစေ။ ဟာလေလုပာ။

၁၀၇

၁ ထာဝရဘုရားသည်ကောင်းမြတ်တော်မူ၍ကရုဏာ
 တော်အစည်အမြဲတည်သောကြောင့် ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်
 ၂ ကျီးမွမ်းကြလေစေ။ ခုန့်သူ၏သက်မှထာဝရဘုရားနှုတ်
 ၃ ၍ အရှေ့အနောက်တောင်မြောက်အရပ်ရပ်ထဲကရ
 သိမ်းသောသူတည်းဟူသော။ ရွေးတော်မူသောသူတို့
 ၄ သည်ဝန်ခံကြစေ။ သူတို့သည်တောတွင်လူသိတ်ညီရာ
 အရပ်၌လည်၍နေစရာမြို့သို့ရောက်သောလမ်းကိုမတွေ့
 ၅ ကြ။ ဆာတော်မူတတ်သိပ်၍စိတ်ပျက်ကြ၏။ ဆင်းရဲခံရ
 ၆ သောအခါထာဝရဘုရားကိုအော်ဟစ်၍ဆင်းရဲဒုက္ခထဲ
 ၇ ကဆယ်နှုတ်တော်မူ၏။ သူတို့နေစရာမြို့သို့ရောက်စေ
 ၈ ခြင်းငှါဖြောင့်သောလမ်းဖြင့်ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ လူသား
 တို့၌ပြုတော်မူသောကရုဏာနှင့်အံ့ဖွယ်သောအမှုတော်
 ၉ ကိုထောက်၍ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို
 ၁၀ ချီးမွမ်းကြစေ။ အကြောင်းမူကား။ တောင့်တသောဝိညာဉ်
 ကိုရောင့်ရဲစေ၍မှတ်သိပ်သောဝိညာဉ်ကိုလည်းကောင်း
 သောအရာနှင့်ဝစေတော်မူ၏။
 ၁၁ ထိုသူတို့သည်ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်ကိုညှင်း
 ၁၂ ဆန်၍အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏အကြံတော်ကိုမထိမဲ့
 မြင်ပြုသောကြောင့်မှောင်မိုက်။ သေမင်းအရိပ်၌ထိုင်
 လျက်ဒုက္ခနှင့်၎င်းသံကြီးနှင့်၎င်းချည်နှောင်လျက်နေရ
 ၁၃ ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်အမှုရောက်စေ၍သူတို့စိတ်
 ကိုနှိမ့်ချတော်မူ၏။ သူတို့သည်လဲ၍ထောက်မသောသူ
 ၁၄ မရှိဘဲ၊ ဆင်းရဲခံရသောအခါထာဝရဘုရားကိုအော်
 ၁၅ ဟစ်၍ဆင်းရဲဒုက္ခထဲကကယ်တင်တော်မူ၏။ မှောင်
 မိုက်နှင့်သေမင်းအရိပ်ထဲကထွက်ဆောင်၍သူတို့ချည်
 ၁၆ နှောင်ခြင်းကိုဖြည့်တော်မူ၏။ လူသားတို့၌ပြုတော်မူ
 သောကရုဏာနှင့်အံ့ဖွယ်သောအမှုတော်တို့ကိုထောက်
 ၁၇ ၍ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြစေ။
 ၁၈ အကြောင်းမူကား။ ကြေးဝါတံခါးတို့ကိုချိုး၍သံကန့်
 လန့်တို့ကိုအပိုင်းပိုင်းဖြတ်တော်မူ၏။
 ၁၉ မိုက်သောသဘောရှိသောသူတို့သည်လမ်းလွဲ၍
 ၂၀ ခုစရိုက်ကိုပြုသောကြောင့်ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တွေ့ကြုံရကြ
 ၂၁ ၏။ စားစရာမျိုးကိုရှု၍သေခြင်းတံခါးဝအနီးသို့ရောက်
 ၂၂ ကြ၏။ ဆင်းရဲခံရသောအခါထာဝရဘုရားကိုအော်
 ၂၃ ဟစ်၍ဆင်းရဲဒုက္ခထဲကကယ်တင်တော်မူ၏။ နှုတ်က
 ပတ်တော်ကိုထွတ်သဖြင့်သူတို့အနာကိုညှိမ်းစေ၍ပျက်
 ၂၄ ဆီးခြင်းအရာများထဲကနှုတ်ယူတော်မူ၏။ လူသားတို့၌ပြု
 တော်မူသောကရုဏာနှင့်အံ့ဖွယ်သောအမှုတော်တို့ကို

ထောက်၍ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း
 ၂၅ ကြစေ။ ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံရာယဇ်ကိုပူဇော်၍ရှင်လန်း
 သောအသံနှင့်ဘက္ခအမှုတော်တို့ကိုကြားပြောကြစေ။
 ၂၆ သဘောစီးလျက်ပင်လယ်ကိုကူး၍ရေများပေါ်မှာ
 ၂၇ လုပ်ဆောင်သောသူတို့သည်၊ နက်နဲရာအရပ်၌ထာဝရ
 ဘုရား၏အမှုတော်တို့နှင့်အံ့ဖွယ်သောအမှုတော်တို့ကို
 ၂၈ မြင်ရကြ၏။ အမိန့်တော်ရှိ၍လေပြင်းမိုဟ်တိုက်သ
 ၂၉ ဖြင့်ယိုင်းတံပိုးတို့ကိုထစေ၏။ မိလားကောင်းကင်တိုင်
 အောင်တက်လျက်နက်နဲရာထဲသို့ဆင်းလျက်တွေ့သော
 ၃၀ ဘေးကြောင့်သူတို့သည်စိတ်ပျက်ကြ၏။ တလည်လည်
 သွားလျက်ရစ်မူးသောသူကဲ့သို့တိမ်းဟိမ်းလျက်နေ၍
 ၃၁ ညာဏ်တိမ်မြုပ်ခြင်းရှိကြ၏။ ဆင်းရဲခံရသောအခါ
 ထာဝရဘုရားကိုအော်ဟစ်၍ဆင်းရဲဒုက္ခထဲကထွက်
 ၃၂ ဆောင်တော်မူ၏။ လေပြင်းကိုပျောက်စေတော်မူ၍ယိုင်း
 ၃၃ တံပိုးများလည်းညှိပ်ဝပ်ကြ၏။ ထိုသို့ညှိပ်ဝပ်သော
 ကြောင့်သူတို့သည်ဝပ်မြောက်ကြ၏။ အလိမ္မာရာသဘော
 ၃၄ ဆိပ်သို့ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ လူသားတို့၌ပြုတော်မူသော
 ကရုဏာနှင့်အံ့ဖွယ်သောအမှုတော်တို့ကိုထောက်၍
 ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြစေ။
 ၃၅ လူပရိသတ်၏အလယ်မှာထာဝရဘုရားကိုချီးမြှောက်၍
 အသက်ကြီးသူတို့၏အစည်းအဝေး၌ချီးမွမ်းကြစေ။
 ၃၆ မြစ်တို့ကိုလွင်ပြင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်းစစ်ရေထွက်ရာ
 အရပ်ကိုလည်းသွေ့ချောက်စေခြင်းငှါ၎င်းပြုတော်မူ၏။
 ၃၇ မြေကောင်းသောပြည်ကိုပြည်သူပြည်သားတို့၏အပြစ်
 ၃၈ ကြောင့်ဆားမြေဖြစ်စေတော်မူ၏။ တဖန်လွင်ပြင်ကိုရေ
 နှင့်ပြည့်စေခြင်းငှါ၎င်းသွေ့ချောက်သောအရပ်ကိုလည်း
 ၃၉ စစ်ရေထွက်စေခြင်းငှါ၎င်းပြုတော်မူ၏။ ထိုအရပ်၌
 လည်းဝတ်မှတ်သောသူတို့ကိုနေရာချတော်မူ၍သူတို့သည်
 ၄၀ မိမိနေရာသို့မြို့ကိုတည်ကြ၏။ လယ်လုပ်လျက်စပျစ်
 ဥယျာဉ်ကိုလည်းစိုက်ပျိုးလျက်မြေအသီးအနှံတို့ကို
 ၄၁ ပြုရကြ၏။ ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၍သူတို့သည်အဖွန်
 ပွားများကြ၏။ သူတို့သိုးခွားများကိုလည်းလျော့စေတော်
 ၄၂ မမူ။ တဖန်သူတို့သည်လျော့၍ညည်းဆဲခြင်း။ ညီညင်
 ၄၃ ခြင်း။ စိတ်ပူပန်ခြင်းအားဖြင့်နှိုးချီလျက်နေရကြ၏။ မင်း
 သားတို့ကိုအရှက်ခွဲ၍လမ်းမရှိသောတောအရပ်၌လည်
 ၄၄ စေတော်မူ၏။ ဆင်းရဲသောသူကိုလည်းဒုက္ခမှထမြောက်
 စေ၍သိုးရကဲ့သို့အိပ်ထောင်ပွားများစေတော်မူ၏။
 ၄၅ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည်မြင်၍ဝပ်မြောက်ကြ၏။

ခင်ထိမ်းသောဒုစရိုက်သည်လည်းမိမိနှုတ်ကိုပိတ်ရ၏။
 ၄၇ ၊ အကြင်သူသည်ပညာရှိ၏။ထိုသူသည်ဤအမှုအရာတို့
 ကိုဆင်ချင်၍သာဝရဘုရား၏ကရုဏာကျေးဇူးတော်
 ကိုနားလည်ထိမ်းမည်။

၁၀၀

၁ အိုဘုရားသခင်။အကျွန်ုပ်နှစ်လုံးသည်တည်ကြည်
 ပါ၏။သိချင်းဆိုပါမည်။ဝိညည်းပါလျက်ချီးမွမ်းထောမနာ
 ၂ ပြုပါမည်။တရောနှင့်စောင်းတို့။နိုးကြလော့။ငါလည်း
 ၃ စောစောနိုးမည်။အိုသာဝရဘုရား။ပရိသတ်အလယ်
 ၄ ကိုယ်ဘော်ကိုချီးမွမ်းပါမည်။လူမျိုးတို့တွင်ကိုယ်ဘော်
 ၅ အားထောမနာသိချင်းဆိုပါမည်။အကြောင်းမူကား။
 ၆ ကရုဏာဘော်သဉ်ကောင်းကင်သို့၎င်းသစ္စာတော်သဉ်
 ၇ မိလားတိမ်သို့၎င်းမီပါ၏။အိုဘုရားသခင်။ကောင်းကင်
 ၈ မြင့်သည်ထက်ကိုယ်တော်ကြီးမြင့်တော်မူစေသတည်း။
 ၉ မြေကြီးတပြင်လုံးကိုဘုန်းတော်လွှမ်းမိုးပါစေသတည်း။
 ၁၀ ၊ ချစ်တော်မူသောသူတို့သည်ချစ်သာရမည်အကြောင်း။
 အကျွန်ုပ်စကားကိုနားထောင်၍လကျာလက်ရုံးတော်
 အားဖြင့်ကယ်တင်တော်မူပါ။
 ၁၁ သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီတော်ကိုတိုင်တည်၍ဘုရား
 သခင်သဉ်ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသောကြောင့်ငါသဉ်ဝမ်း
 ၁၂ ခြောက်မည်။ရှေ့ခင်မြို့ကိုပိုင်ချားမည်။သုကုတ်လယ်
 ၁၃ ပြင်ကိုတိုင်းထွာမည်။ဝိလဒ်ပြည်ကိုငါပိုင်ရ၏။မနာဂြေ
 ၁၄ ပြည်ကိုလည်းငါပိုင်ရ၏။ဖေရိပ်ပြည်ကားဥက္ကောင်း၏
 ၁၅ အစွမ်းဖြစ်ရ၏။ယုဒပြည်ကားငါ၏လွှတ်တော်ဖြစ်ရ၏။
 ၁၆ ၊ မောဘပြည်ကားငါ့ရေချိုးအိုးဖြစ်ရ၏။ဧနုပြည်ကား
 ၁၇ ငါ့ခြေခင်းရာဖြစ်ရ၏။ဖိလိတ္တိပြည်အပေါ်မှာအောင်သံ
 ၁၈ နှင့်ကျွေးကျော်မည်။အားကြီးသောမြို့ထဲသို့ငါ့အဘယ်
 ၁၉ သူသွင်းပေးမည်နည်း။ဧနုပြည်သို့ငါ့အဘယ်သူလမ်း
 ၂၀ ပြမည်နည်း။အိုဘုရားသခင်။အကျွန်ုပ်တို့ကိုစွန့်ပြစ်
 တော်မူသောကိုယ်တော်သည်ပြုတော်မူမည်မဟုတ်
 ၂၁ သော။အိုဘုရားသခင်။အကျွန်ုပ်တို့မိမိခြေနှင့်အတူကြွ
 တော်မူသောကိုယ်တော်သည်ပြုတော်မူမည်မဟုတ်
 ၂၂ သော။ဒုက္ခနှင့်ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါမစတော်မူပါ။လူ
 ၂၃ တို့သည်ကယ်တင်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်ကြပါ။ဘုရား
 သခင်အားဖြင့်ငါတို့သည်ရဲရင့်စွာပြုကြမည်။ငါတို့၏
 ရန်သူများကိုကိုယ်တော်တိုင်နင်းတော်မူမည်။

၁၀၁

၁ အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းသောဘုရားသခင်။တိတ်ဆိတ်စွာနေ
 ၂ ဘော်မမူပါနှင့်။မတရားသောသူနှင့်သစ္စာပျက်သောသူ

တို့သည်အကျွန်ုပ်တဖက်နှိနှုတ်ကိုဖွင့်၍မသောစကား
 ၃ ကိုပြောဆိုကြပါ၏။မနာလိုသောစိတ်နှင့်စကားပြော
 ၄ ပါ၏။အကျွန်ုပ်၏မေတ္တာအတွက်သူတို့သည်ရန်ဘက်
 ၅ ပြုကြပါ၏။အကျွန်ုပ်မူကားပဌနာပြုလျက်နေပါ၏။
 ၆ ၊ အကျွန်ုပ်ပြုသောကျေးဇူးအတွက်မကောင်းသောအ
 ၇ ပြစ်ကို၎င်းအကျွန်ုပ်မေတ္တာအတွက်မုန်းခြင်းကို၎င်းဆပ်
 ၈ ပေးကြပါ၏။
 ၉ ထိုသို့သောသူ၏အပေါ်မှာမတရားသောသူကိုခန့်
 ၁၀ ထားတော်မူပါ။သူ၏လကျာနားမှာရန်သူနေပါစေ။သူ
 ၁၁ သည်တရားစီရင်ခြင်းကိုခံရာတွင်ရှုံးပါစေ။သူပြုသော
 ၁၂ ပဌနာသည်ပြစ်မှားခြင်းဖြစ်ပါစေ။သူ၏အသက်တိုပါ
 ၁၃ စေ။သူ၏အရာကိုလည်းအချားသူရပါစေ။သူ၏စား
 ၁၄ တို့သည်ဖသားဆိုး။မယားလည်းမတ်ဆိုးမဖြစ်ပါစေ။
 ၁၅ ၊ သူ၏သားတို့သည်အရင်ရပ်လည်၍သူတောင်းစားဖြစ်
 ၁၆ ကြပါစေ။ပျက်စီးသောမိမိတို့နေရာများမှထွက်၍အစာ
 ၁၇ ကိုရှာကြပါစေ။သူ့နှိမ့်သမျှကိုကျွေးရှင်ထိမ်းယူပါစေ။
 ၁၈ သူလုပ်၍ရသောဥစ္စာကိုလည်းတပါးအမျိုးသားလူယူ
 ၁၉ ပါစေ။သူ့နှိမ့်ကျေးဇူးပြုသောသူ။သူ၏ဖသားဆိုးတို့ကို
 ၂၀ ကယ်မသနားသောသူတယောက်မျှမရှိစေနှင့်။သူ၏အ
 ၂၁ နွယ်သဉ်ပြတ်ပါစေ။လူမျိုးဆင်းသက်၍တဆက်တည်း
 ၂၂ တွင်သူတို့၏နာမည်သည်ကျေပျောက်ပါစေ။သူတိုး
 ၂၃ ဘေးတို့၏ဒုစရိုက်ကိုသာဝရဘုရားသည်သတ်ရတော်
 ၂၄ မူပါစေ။သူအမိ၏အပြစ်သည်မပြေပါစေနှင့်။ထို
 ၂၅ ဒုစရိုက်အပြစ်သည်သာဝရဘုရားရှေ့မှာအစည်အမြဲ
 ၂၆ ထင်ရှား၍မြေကြီးပေါ်မှာထိုသူတို့ကိုအောင်းမေ့စရာ
 ၂၇ အမှတ်မျှမရှိစေခြင်းငှါပယ်ရှင်းတော်မူပါစေ။အ
 ၂၈ ကြောင်းမူကား။ထိုသူသည်ကယ်မသနားခြင်းငှါသတ်
 ၂၉ မရှိ။ဆင်းရဲငတ်မွတ်၍နှစ်လုံးကျေကွဲသောသူကိုသေ
 ၃၀ စေသည်တိုင်အောင်ညည်းဆဲဖြီ။သူသည်ကျိန်ဆဲခြင်း
 ၃၁ ကိုနှစ်သက်သည်နှင့်အညီသူအပေါ်သို့ရောက်ပါစေ။
 ၃၂ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုအလိုမရှိသဉ်အတိုင်းသူနှင့်ဝေး
 ၃၃ ပါစေ။အဝတ်ကိုဝတ်သကဲ့သို့ကျိန်ဆဲခြင်းကိုဝတ်ရပါ
 ၃၄ စေ။ရေကဲ့သို့သူ၏ဝမ်းထဲသို့၎င်းဆိကဲ့သို့သူ၏အရိုးထဲသို့
 ၃၅ ၎င်းဝင်ပါစေ။သူ၏ကိုယ်ကိုမြို့သောအဝတ်ကဲ့သို့၎င်းသူ
 ၃၆ ၎င်း၏ခါးနှံအစည်စည်းသောခါးစည်းကဲ့သို့၎င်းသူနှံဖြစ်ပါ
 ၃၇ စေ။ငါ၏ဝိညည်းတဖက်နှိနှုတ်ကောင်းသောစကားကိုပြော
 ၃၈ တတ်သောငါ၏ရန်သူတို့သည်ထိုသို့သောအကျိုးကိုသာ
 ၃၉ ဝရဘုရားထံခံရကြပါစေ။

၂၁ အိုဘုရားရှင်ထာဝရဘုရား။နာမတော်အတွက်
ကြောင့်အကျွန်ုပ်အမှုကိုစောင့်တော်မူပါ။ကရုဏာ
တော်ကောင်းသည်ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်ကိုကယ်နှုတ်တော်မူ
၂၂ ပါ။။အကျွန်ုပ်သည်ဆင်းရဲငတ်မွတ်ပါ၏။အကျွန်ုပ်အထဲ
၂၃ နှိပ်စက်လုံးနာလျက်ရှိပါ၏။။ရှေ့လျားသောအရိပ်ကဲ့သို့အ
ကျွန်ုပ်ရွှေ့သွားပါ၏။။ကျိုင်းကောင်ကဲ့သို့လျှပ်ရှားလျက်
၂၄ ရှိပါ၏။။အစာမစားဘဲနေရသောကြောင့်ဇူးဆစ်နှံ့ခဲ့၍
၂၅ အသားလည်းလျှော့ပါ၏။။အကျွန်ုပ်သည်လည်းသူတပါး
တို့ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းဖြစ်၍သူတို့သည်အကျွန်ုပ်ကို
၂၆ မြင်သောအခါခေါင်းညှိတ်ခြင်းကိုပြုကြပါ၏။။အကျွန်ုပ်
၏ဘုရားသခင်။ထာဝရဘုရား။အကျွန်ုပ်ကိုမစတော်မူ
ပါ။။ကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်းကယ်တင်တော်မူပါ။။
၂၇ ၊ထိုအမှုသည်တန်ခိုးတော်ကြောင့်ဖြစ်၍ထာဝရဘုရား
တည်းဟူသောကိုယ်တော်စီရင်တော်မူသည်ဟုထိုသူ
၂၈ တို့သည်သိကြပါစေသော။။ထိုသူတို့သည်ကျိန်ဆဲသော်
လည်းကိုယ်တော်မူကားကောင်းကြီးပေးတော်မူပါ။။သူ
တို့သည်ထသောအခါအရှက်ကွဲကြပါစေသော။။ကိုယ်
၂၉ တော်၏ကျွန်မူကားဝမ်းမြောက်ပါစေသော။။အကျွန်ုပ်
၏ရန်သူတို့သည်ရှက်ကြောက်ခြင်းအဝတ်ကိုဝတ်၍
စောင်နှင့်မြို့သကဲ့သို့မျက်နှာပျက်ခြင်းနှင့်ကိုယ်ကိုမြို့
၃၀ ကြပါစေသော။။အကျွန်ုပ်သည်နှုတ်မြွက်၍ထာဝရဘုရား
၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုအလွန်ချီးမွမ်းပါမည်။။များစွာ
၃၁ သောသူတို့အလယ်မှာချီးမွမ်းပါမည်။။အကြောင်းမူ
ကား။ဆင်းရဲသောသူ၏ဝိညာဉ်ကိုအပြစ်စီရင်သောသူ
တို့၏လက်မှကယ်တင်ခြင်းငှါသူ၏လက်ျာဘက်မှာရပ်
၍နေတော်မူတတ်၏။

၁၁၁
၁ ထာဝရဘုရားကသင်၏ရန်သူတို့ကိုသင်၏ခြေတင်
ရာငါမချမထားဖို့တိုင်အောင်လေကျာဘက်၌ထိုင်နေ
၂ သောဟုငါ၏သခင်အားမိန့်တော်မူ၏။။ထာဝရဘုရား
သည်အရှင်၏အာဏာတော်ထံကိုဖိအုန်မြို့မှလွတ်
တော်မူမည်။။ကိုယ်တော်သည်ရန်သူတို့၏အလယ်၌အုပ်
၃ စိုးဘက်မူဆိပ်မည်။။တန်ခိုးတော်ပြသောနေ့ရက်ကာလ
၄ ၌ကိုယ်တော်၏လူတို့သည်သန့်ရှင်းသောတန်ဆာကိုဆင်
လျက်ကြည်ညိုသောစောနုနာမိတ်ရှိ၍လူမျိုးတော်တို့သည်
နံနက်ဝပ်ထဲကထွက်သောဆီးရှင်းကဲ့သို့ဖြစ်ကြပါလိမ့်
၅ မည်။။ထာဝရဘုရားကသင်သည်မေလစီဇေအက်နည်းတူ
ထာဝရယဇ်ပရောဟိတ်ဖြစ်သည်ဟုကျိန်ဆို၍နောက်
၁ တန်ခိုးမိတ်ပြောင်းလဲခြင်းရှိတော်မမူ။။လက်ျာတော်နား

မှာရှိသောဘုရားရှင်သည်အမျက်တော်အချိန်ကာလ၌ရှင်
ဘုရင်တို့ကိုဒါဏ်ခတ်တော်မူမည်။
၆ ငါ၏သခင်သည်တပါးအမျိုးသားတို့တွင်တရား
စီရင်လျက်အသေကောင်တို့ကိုအနှံ့အပြားဖြစ်စေ၍
ကျယ်သောမြေ၌သူတို့ဥက္ကောင်းကိုနှိပ်စက်တော်မူမည်။။
၇ ၊လမ်နားမှာစီးသောရေကိုသောက်၍ခေါင်းတော်ကို
ချိုးဖြင့်တော်မူမည်။

၁၁၁
၁ ငါသည်ပြောင့်မတ်သောသူတို့၏အစည်းအဝေး၌၎င်း
ပရိသတ်၌၎င်းထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကိုမိတ်နှုတ်
၂ လုံးအကြွင်းမဲ့ချီးမွမ်းမည်။။ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်တို့
သည်ကြီးမြတ်ကြ၏။။ကြည်ညိုသောသူတို့သည်ထိုအမှု
၃ တော်တို့ကိုရှာဖွေလိုက်စစ်တတ်ကြ၏။။စီရင်တော်မူ
သောအရာသည်ဘုန်းအသေရနှင့်ပြည့်စုံ၍ပြောင့်မတ်
၄ တော်မူခြင်းတရားလည်းအစည်အမြဲတည်၏။။အံ့ဖွယ်
သောအမှုတော်တို့ကိုအောင်းမေ့ဖို့ရာစီရင်တော်မူပြီ။
ထာဝရဘုရားသည်ကျေးဇူးပြုတတ်သောသဘော။
သနားစုံမက်တတ်သောသဘောနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။
၅ ၊ကြောက်ရွံ့ရိသေသောသူတို့ကိုကျွေးမွေးတော်မူ၏။
ပဋိညာဉ်တရားတော်ကိုအစည်အောင်းမေ့တော်မူ၏။
၆ ၊အမှုတော်တို့၌ရှိသောတန်ခိုးကိုမိမိလူတို့အားပြ၍
၇ တပါးအမျိုးသားတို့၏အမွေကိုပေးတော်မူ၏။။လက်
တော်နှင့်ပြုသောအမှုတို့သည်သစ္စာနှင့်၎င်းတရားနှင့်
၈ ၎င်းရှည်ကြ၏။။ပညတ်တော်အလုံးစုံတို့သည်ဖောက်
၉ ပြန်ခြင်းသဘောနှင့်ကင်းလွတ်ကြ၏။။သစ္စာစောင့်ခြင်း။
မြောင့်မတ်ခြင်းနှင့်ရှည်သောကြောင့်အစည်အမြဲတည်
၆ ကြ၏။။မိမိလူတို့၌ရွေးတော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုပြုတော်မူ
၏။။ပဋိညာဉ်တရားတော်ကိုအစည်အမြဲထားတော်မူ၏။
နာမတော်သည်သန့်ရှင်း၏။။ကြောက်ရွံ့ရိသေဖွယ်ဖြစ်
၁၀ ၍။။ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့ဘောသဘောသည်
ပညာ၏အချုပ်အချာဖြစ်၏။။ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်
ရှောက်သမှုသောသူတို့သည်ကောင်းသောညာဏ်ရှိကြ
၏။။ဂုဏ်အသေရတော်သည်အစည်အမြဲတည်သတည်း။

၁၁၂
၁ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍ပညတ်တော်တို့၌
၂ အလွန်မွေ့လျော်သောသူသည်မင်္ဂလာရှိ၏။။ထိုသူ၏
သားမြေးတို့သည်မြေပေါ်မှာအားကြီးကြသိမ့်မည်။။ပြောင့်
မတ်သောသူတို့၏အမျိုးအနွယ်သည်မင်္ဂလာရှိတတ်၏။
၃ ၊ထိုသူ၏အိမ်၌စည်းမိပ်ဥစ္စာကြွယ်ဝ၍သူ၏ကောင်း

၄ ကျိုးသည်အစည်အမြဲတည်တတ်၏။ သဘောပြောင့်သော
 သူတို့အဖို့မှောင်မိုက်ထဲမှာအလင်းပေါ်ထွန်းတတ်၏။
 ထိုသို့သောသူသည်ကျေးဇူးပြုတတ်သောသဘောနှင့်
 သနားစွာမကတတ်သောသဘောရှိ၍တရားသဖြင့်ပြုတတ်
 ၅ ၏။ ကရုဏာစိတ်ရှိ၍ချေးငှါးတတ်သောသူသည်ကောင်း
 စားတတ်၏။ တရားဆုံးဖြတ်ရာကာလ၌အောင်ခြင်းသို့
 ၆ ရောက်ထိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ်ထူပ်ရှားခြင်းနှင့်အစဉ်
 ကင်းလွတ်ထိမ့်မည်။ ပြောင့်မတ်သောသူသည်အစည်အ
 ၇ မြဲအောင်မေ့ဖို့ရာဖြစ်ထိမ့်မည်။ မကောင်းသောသိတင်း
 ကိုမကြောက်ပေ။ စိတ်နှစ်လုံးသည်ထာဝရဘုရားကိုကိုး
 ၈ စားသဖြင့်တည်ကြည်တတ်၏။ သူ၏စိတ်နှစ်လုံးသည်မြဲ
 မြဲသည့်ဖြစ်၍ရန်သူတို့၌အားမရမီတိုင်အောင်ကြောက်
 ၉ ခြင်းနှင့်လွတ်ထိမ့်မည်။ သူသည်စွန့်ကြဲပြီးဆင်းရဲသော
 သူတို့အားပေးကပ်ပြီ။ သူ၏ကောင်းကျိုးသည်အစည်
 အမြဲတည်တတ်၏။ သူ၏ဦးချိုသည်ဂုဏ်အသရေနှင့်အိုး
 ၁၀ မြင့်ခြင်းရှိထိမ့်မည်။ မတရားသောသူတို့သည်မြင်၍နာ
 ကြင်သောစိတ်ရှိကြသိမ့်မည်။ အသွားခဲကြိတ်၍ပိန်ချိုး
 ကြသိမ့်မည်။ မတရားသောသူတို့၏အလိုသည်ပျက်စီး
 ရထိမ့်မည်။

၁၁၃

၁ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်တော်တို့။ ထာဝရဘုရား၏
 ၂ နာမတော်ကိုချီးမွမ်းကြလော။ ချီးမွမ်းကြလော။ ထာဝ
 ရဘုရား၏နာမတော်သည်ယခုမှစ၍အစည်အဆက်
 ၃ မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ နေထွက်ရာမှသည်နေဝင်ရာတိုင်
 အောင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်သည်ချီးမွမ်းဖွယ်ဖြစ်
 ၄ ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လူမျိုးတကာတို့အပေါ်၌ဝင်ဘုန်း
 ၅ တော်သည်ကောင်းကင်အပေါ်၌ဝင်မြင့်တော်မူ၏။
 ၆ ကိုယ်ကိုချီးမြှင့်၍ကျိန်းဝပ်တော်မူသော်လည်းကိုယ်ကို
 ၇ ခြိမ်းချမ်းကောင်းကင်အရာနှင့်မြေကြီးအရာတို့ကိုကြည့်
 ရှုတော်မူသောငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားနှင့်
 ၈ အဘယ်သူတူသနည်း။ ဆင်းရဲသောသူကိုမြေမှုန့်ထဲ
 ကကြလျက်ဝတ်စွတ်သောသူကိုနောက်ချေးပုံထဲကချီး
 ၉ မြှောက်လျက်၊ မင်းသားတို့တွင်၎င်းမိမိလူတို့ကိုအုပ်စိုး
 ၁၀ သောမင်းတို့တွင်၎င်းနေရာပေးတော်မူ၏။ မြို့သောမိမ္မ
 သည်အိမ်၌နေ၍ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်သားဖွားရ
 သောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ ဟာလေလူယ။

၁၁၄

၁ ဣသရေလအမျိုး။ ယာကုပ်အနွယ်သည်ရိုင်းသော
 ၂ လူမျိုးနေရာစွဲဂုတ္တုပြည်ကထွက်သွားသောအခါ၊ ယုဒ

အမျိုးသည်သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ဖြစ်၏။ ဣသရေလအမျိုး
 ၃ သည်နိုင်ငံတော်ဖြစ်၏။ ပင်လယ်သည်မြင်၍ပြေးလေ
 ၄ ၏။ ယော်ဒန်မြစ်လည်းနောက်သို့ထွဋ်လေ၏။ တောင်
 ကြီးတို့သည်သိုးကဲ့သို့၎င်းတောင်ငယ်တို့သည်သိုးသ
 ၅ ငယ်ကဲ့သို့၎င်းချန်ကြ၏။ အချင်းပင်လယ်။ သင်ပြေးသည်
 အကြောင်း။ အချင်းယော်ဒန်မြစ်။ သင်သည်နောက်သို့
 ၆ ထွဋ်သည်အကြောင်း။ အချင်းတောင်ကြီးတို့။ သင်တို့
 သည်သိုးကဲ့သို့ချန်ကြသည်အကြောင်း။ အချင်းတောင်
 ငယ်တို့။ သင်တို့သည်သိုးသငယ်ကဲ့သို့ချန်ကြသည်
 ၇ အကြောင်းကားအဘယ်သို့နည်း။ အိုမြေကြီး။ အရှင်၏
 မျက်နှာတော်၌။ ယာကုပ်အမျိုးကိုးကွယ်သောဘုရား
 သခင်၏မျက်နှာတော်၌မှတစ်ဆင့်လျက်နေလေစေ။
 ၈ ၊ ဘုရားသခင်သည်ကျောက်ကိုရေကန်။ မီးကျောက်ကို
 စမ်ရေတွင်းဖြစ်စေတော်မူသတည်း။

၁၁၅

၁ အကျွန်ုပ်တို့၌ဘုန်းမရှိစေဘဲ။ အိုထာဝရဘုရား။
 အကျွန်ုပ်တို့၌ဘုန်းမရှိစေဘဲကိုယ်တော်၏နာမ၌ကရု
 ဏာတော်နှင့်သစ္စာတော်ကြောင့်ဘုန်းရှိပါစေသတည်း။
 ၂ ၊ သူတို့၏ဘုရားသခင်သည်အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုတပါး
 အမျိုးသားတို့သည်အဘယ်ကြောင့်ဆိုရကြမည်နည်း။
 ၃ ၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်သည်ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူ၏။
 ၄ အလိုတော်ရှိသမျှအတိုင်းပြုတော်မူ၏။ သူတို့၏ရုပ်တု
 များမူကားငွေလည်းဖြစ်၏။ ငွေလည်းဖြစ်၏။ လူလက်ဖြင့်
 ၅ လုပ်သောအရာပေတည်း။ ထိုရုပ်တုတို့သည်နှုတ်ရှိ၍
 ၆ စကားမပြောတတ်။ မျက်စိရှိ၍မမြင်တတ်။ နားရှိ၍
 ၇ မကြားတတ်။ နှာခေါင်းရှိ၍မနပ်တတ်။ လက်ရှိ၍မကိုင်
 တတ်။ ခြေရှိ၍မသွားတတ်။ သူတို့လည်ချောင်းဖြင့်အသံမ
 ၈ ပြုတတ်ပါတကား။ လုပ်သောသူတို့လည်းအတူတူ။
 ကိုးစားသောသူအပေါင်းတို့လည်းအတူတူပါတကား။
 ၉ အိုဣသရေလအမျိုး။ ထာဝရဘုရားကိုကိုးစားလေစေ။
 ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုးကိုမစသောသူ။
 ၁၀ ကွယ်ကာသောသူဖြစ်တော်မူ၏။ အိုအာရန်အမျိုးအ
 နွယ်။ ထာဝရဘုရားကိုကိုးစားလေစေ။ ထာဝရဘုရား
 သည်အာရန်အမျိုးအနွယ်ကိုမစသောသူ။ ကွယ်ကာသော
 ၁၁ သူဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသူ
 တို့။ ထိုဘုရားကိုကိုးစားကြလေစေ။ ထာဝရဘုရားသည်
 ထိုသို့သောသူတို့ကိုမစသောသူ။ ကွယ်ကာသောသူဖြစ်
 ၁၂ တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့ကိုအောင်းမေ့
 တော်မူ၏။ ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။ ဣသရေလအ

၁ မျိုးကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။အာရန်အမျိုးအနွယ်
 ၂ ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။။ ထာဝရဘုရားကို
 ၃ ကြောက်ရွံ့သောသူ အကြီးအငယ်တို့ကိုကောင်းကြီး
 ၄ ပေးတော်မူမည်။။ ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့နှင့်သင်
 ၅ တို့သားမြေးတို့၌မင်္ဂလာကိုတိုးပွားစေတော်မူမည်။
 ၆ ၊သင်တို့သည်ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကိုဖန်ဆင်းသော
 ၇ ထာဝရဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူသောသူဖြစ်ကြ
 ၈ ၏။ ကောင်းကင်ကားထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်
 ၉ ဖြစ်၏။မြေကြီးကိုကားလူသားတို့အားပေးတော်မူပြီ။
 ၁၀ ၊သေလွန်သောသူ။ညိမ်းရာထဲသို့ဆင်းသောသူရှိသမျှ
 ၁၁ တို့သည်ထာဝရဘုရားကိုမချီးမွမ်းရကြ။။ငါတို့မူကား
 ၁၂ ထာဝရဘုရားကိုယခုမှစ၍အစည်အဆက်ကောင်းကြီး
 ၁၃ ပေးကြလေအံ့သတည်း။ဟာလေလုယ။

၁၁၆
 ၁ ထာဝရဘုရားသည်ငါတောင်းပန်ခြင်းအသံကို
 ၂ ကြား၍ဘောက်သို့နားတော်ကိုထွဋ်တော်မူသောကြောင့်
 ၃ ငါနှစ်သက်၏။ငါအသက်ရှေ့သမျှကာလပတ်လုံး။ထာ
 ၄ ဝရဘုရားကိုပဌနာပြုမည်။။သေခြင်းကြီးတို့သည်ကို
 ၅ ဝိုင်း၍မရဏာနိုင်ငံဘေးတို့သည်ကိုဖမ်းမိသဖြင့်ဆင်း
 ၆ ရဲဒုက္ခဝေဒနာနှင့်ငါတွေ့ကြုံရ၏။။ထိုအခါအိုထာဝရ
 ၇ ဘုရား။အကျွန်ုပ်အသက်ကိုကယ်နှုတ်တော်မူပါမည်
 ၈ အကြောင်းတောင်းပန်ပါ၏ဟုထာဝရဘုရား၏နာမ
 ၉ တော်ကိုပဌနာပြု၏။။ထာဝရဘုရားသည်ကျေးဇူးပြု
 ၁၀ တတ်သောသဘော။ဖြောင့်မတ်သောသဘောရှိတော်
 ၁၁ မူ၏။ငါတို့ဘုရားသခင်သည်ကရုဏာမိတ်ရှိတော်မူ၏။
 ၁၂ ၊ထာဝရဘုရားသည်မထိမ္မာသောသူတို့ကိုစောင့်မတော်
 ၁၃ မူ၏။ငါသည်နှိမ့်ချလျက်ရှိသောအခါကယ်တင်တော်မူ
 ၁၄ ၏။။အိုငါ့ညည်း။သင်၏ညိမ်ဝပ်ရာသို့ပြန်လော့။ထာဝရ
 ၁၅ ဘုရားသည်သင်၌ကျေးဇူးပြုတော်မူပြီ။။ကိုယ်တော်
 ၁၆ သည်အကျွန်ုပ်အသက်ကိုသေခြင်းမှငှင်အကျွန်ုပ်မျက်စိ
 ၁၇ ကိုမျက်ရည်ကျခြင်းမှငှင်အကျွန်ုပ်ခြေကိုလည်းထိမိ၍
 ၁၈ လဲခြင်းမှငှင်ကယ်လွှတ်တော်မူပြီ။။သို့ဖြစ်၍အသက်
 ၁၉ ရှင်သောသူတို့၏နေရာတွင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
 ၂၀ ငါကျင့်၍နေရ၏။
 ၂၁ ငါသည်အလွန်ညှိုးငယ်ခြင်းကိုခံရ၏ဟုဖြိုက်ဆို
 ၂၂ သော်လည်းယုံကြည်သောမိတ်ရှိသေး၏။။လူအပေါင်းတို့
 ၂၃ သည်မုသာကိုသုံးတတ်ကြ၏ဟုသတိလစ်လျက်ပြောမိ
 ၂၄ ၏။။ငါ၌ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသောကျေးဇူးအလုံးစုံ
 ၂၅ တို့ကိုအဘယ်သို့ဆပ်ရမည်နည်း။။ကယ်တင်ခြင်းခွက်

ဖလားကိုကိုင်ယူ၍ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုပဌနာ
 ၁၆ ပြုမည်။။ထာဝရဘုရားအားသစ္စာဂတိထားသည့်အတိုင်း
 ၁၇ ထာဝရဘုရား၏လူများရှေ့၌သစ္စာဂတိကိုပြေမည်။
 ၁၈ ၊ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌မိမိသန့်ရှင်းသူတို့၏သေခြင်း
 ၁၉ အရာသည်အဖိုးကြီးစွာ၏။။အိုထာဝရဘုရား။အကျွန်ုပ်
 ၂၀ သည်ကိုယ်တော်၏ကျွန်ုပ်မဟုတ်ပါ။။ကိုယ်တော်၏ကျွန်မ
 ၂၁ တွင်မြင်သောသားလည်းမှန်ပါ၏။။အကျွန်ုပ်၌အချည်အ
 ၂၂ နှောင်ကိုလွှတ်တော်မူပြီ။။ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းရာယဇ်ကို
 ၂၃ ရှေ့တော်၌ပူဇော်၍ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုပဌနာ
 ၂၄ ပြုမည်။။ထာဝရဘုရားအားသစ္စာဂတိထားသည့်အတိုင်း
 ၂၅ အိုယေရုရှလင်မြို့။သင်၏အလယ်မှာထာဝရဘုရား၏
 ၂၆ အိမ်တော်တန်တိုင်းအတွင်းတွင်ထာဝရဘုရား၏လူများ
 ၂၇ ရှေ့၌သစ္စာဂတိကိုပြေပါမည်။။ဟာလေလုယ။

၁၁၇
 ၁ လူမျိုးအပေါင်းတို့။ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းကြလော့။
 ၂ လူအနွယ်အပေါင်းတို့။အလွန်ချီးမွမ်းကြလော့။။အ
 ၃ ကြောင်းမူကား။ငါတို့၌ကရုဏာတော်ကြီးစွာ၏။ထာ
 ၄ ဝရဘုရား၏သစ္စာတော်သည်အစည်အမြဲတည်၏။
 ၅ ဟာလေလုယ။
 ၁၁၈
 ၁ ထာဝရဘုရားသည်ကောင်းမြတ်တော်မူ၍ကရုဏာ
 ၂ တော်အစည်အမြဲတည်သောကြောင့်ရုဏ်ကျေးဇူးတော်
 ၃ ကိုချီးမွမ်းကြလော့။။ကရုဏာတော်အစည်အမြဲတည်
 ၄ သည်ဟုဣသရေလအမျိုးဝန်ခံစေ။။ကရုဏာတော်အစည်
 ၅ အမြဲတည်သည်ဟုအာရန်အနွယ်ဝန်ခံစေ။။ကရုဏာ
 ၆ တော်အစည်အမြဲတည်သည်ဟုထာဝရဘုရားကို
 ၇ ကြောက်ရွံ့သောသူတို့သည်ဝန်ခံကြစေ။
 ၈ ငါသည်ကျဉ်းမြောင်းရာထဲကထာဝရဘုရားကိုခေါ်
 ၉ ၍ထာဝရဘုရားသည်ကျယ်ဝန်းသောအရပ်ထဲသို့သွင်း
 ၁၀ တော်မူ၏။။ထာဝရဘုရားသည်ဘက်မှာရှိတော်မူသည့်
 ၁၁ ဖြစ်၍ကြောက်စရာမရှိ။။လူသည်ငါ၌အဘယ်သို့ပြုနိုင်
 ၁၂ သနည်း။။ထာဝရဘုရားသည်ဘက်၌မဝတော်မူသည်
 ၁၃ ဖြစ်၍ငါ့ကိုမုန်းသောသူတို့၌အလိုပြည့်စုံထိမည်။
 ၁၄ ၊ထာဝရဘုရား၌ခိုယုံခြင်းသည်လူကိုကိုးစားခြင်းထက်
 ၁၅ သာ၍ကောင်း၏။။ထာဝရဘုရား၌ခိုယုံခြင်းသည်မင်း
 ၁၆ ကိုကိုးစားခြင်းထက်သာ၍ကောင်း၏။။လူမျိုးအပေါင်း
 ၁၇ တို့သည်ငါ့ကိုဝိုင်းကြသော်လည်းထာဝရဘုရား၏နာမ
 ၁၈ တော်အားဖြင့်သူတို့ကိုပယ်ဖြတ်ရ၏။။ငါ့ကိုဝိုင်းကြ၏။
 ၁၉ ဝိုင်းကြသော်လည်းထာဝရဘုရား၏နာမတော်အား

၁၂ ဖြင့်သူတို့ကိုပယ်ဖြတ်ရ၏။ ပျားများကဲ့သို့ငှက်ပိုင်း၍ အံ့ကြသော်လည်း ဆူးပင်ကိုလောင်သောမီးကဲ့သို့ညှိမ်းကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အားဖြင့်သူတို့ကိုပယ်

၁၃ ဖြတ်ရ၏။ သင်သည်ငှက်လွဲခြင်းငှါပြင်းထံစွာတွန်းသော်လည်း ထာဝရဘုရားသည်ငှက်မစတော်မူ၏။

၁၄ ၊ ထာဝရဘုရားသည်ငါ၏အစွမ်းသတ္တိ။ ငါသိချင်းဆိုရာအကြောင်း။ ငှက်ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်တော်မူ၏။ မြောင့်မတ်သောသူတို့၏နေရာ၌ဝမ်းမြောက်ခြင်းအသံနှင့်ကယ်တင်ခြင်းအသံရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏

၁၅ လကျှာတော်သည်ကြီးသောအမှုကိုပြု၏။ ထာဝရဘုရား၏လကျှာတော်သည်ချီးမြှင့်လျက်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏

၁၆ လကျှာတော်သည်ကြီးသောအမှုကိုပြု၏။ ငါမသေရသေး။ အသက်ရှင်၍ ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်တို့ကိုကြားပြောရဦးမည်။ ထာဝရဘုရားသည်ငှက်ကြပ်တည်းစွာဆုမွန်သော်လည်းသေခြင်း၌အပ်တော်မမူသေး။

၁၇ မြောင့်မတ်ခြင်းတံခါးတို့ကို ငအားဖွင့်ကြ။ ငါဝင်၍

၁၈ ထာဝရဘုရား၏ရုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းရမည်။ ဤတံခါးသည်ထာဝရဘုရား၏တံခါးဖြစ်၏။ မြောင့်မတ်သောသူ

၁၉ တို့သည်ဝင်ရကြ၏။ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါမည်။ အကြောင်းမူကား။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏စကားကိုနားထောင်၍အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်တော်မူ၏။

၂၀ ၊ တိုက်ကိုတည်လုပ်သောသူများပယ်ထားသောကျောက်သည်နောက်တဖန်တိုက်ထောင့်အထွန်ဖျားသို့ရောက်

၂၁ ပြန်၏။ ထိုအမှုသည် ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသောအမှုဖြစ်၏။ ငါတို့မျက်မှောက်၌လည်းအံ့ဩဖွယ်ဖြစ်၏။

၂၂ ၊ ဤနေ့ရက်သည် ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူသောနေ့ရက်ဖြစ်၍ယနေ့ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြကုန်အံ့။ အိုထာဝရဘုရား။ ကယ်တင်တော်မူပါဟုတောင်းပန်ပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုပေးတော်မူပါ

၂၃ ဟုတောင်းပန်ပါ၏။ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့်ကြွလာသောသူသည်မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ထဲကအကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုကောင်း

၂၄ ကြီးပေးကြပါ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ဘုရားသခင်ဖြစ်၍ငါတို့၌ရောင်ခြည်တော်ကိုလွှတ်တော်မူ၏။ ယဇ်တင်ရန်အကောင်ကိုယဇ်ပလ္လင်ဦးချို၌ကြိုးနှင့်ချဉ်ကြလော့။

၂၅ ၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏ဘုရားဖြစ်တော်မူ၍ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းပါမည်။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားဖြစ်တော်မူ၍

၂၆ ကိုယ်တော်ကိုချီးမြှောက်ပါမည်။ ထာဝရဘုရားသည်ကောင်းမြတ်တော်မူ၍ကရုဏာတော်အစည်အမြဲတည်

သောကြောင့်ရုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။

၁၁၉

၁ ထာဝရဘုရား၏တရားလမ်း၌မလွဲမတိမ်းလိုက်သွား

၂ သောသူတို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကိုစောင့်၍ကိုယ်တော်ကိုစိတ်နှစ်လုံးအကြွင်း

၃ မဲ့ရှာသောသူတို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ထိုသူတို့သည်ဒုစရိုက်ကိုမပြု။ လမ်းခရီးတော်၌လိုက်သွားတတ်ကြ၏။

၄ ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကျိုးစား၍ကျင့်ဖို့ရာကိုယ်တော်သည်

၅ ဩဝါဒပေးတော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်၏အထုံးအဖွဲ့များကိုစောင့်နှိုင်းမည်အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်သည်လမ်းမြောင့်ပါ

၆ စေသော။ အကျွန်ုပ်သည်ပညတ်တော်အလုံးစုံတို့ကိုထောက်ထားသောအခါရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့်ကင်း

၇ လွတ်ရပါ၏။ မြောင့်မတ်စွာစီရင်တော်မူချက်များကိုအကျွန်ုပ်လေ့ကျက်ပြီးမှရုဏ်တော်ကိုမြောင့်သော

၈ သဘောနှင့်ချီးမွမ်းပါမည်။ ကိုယ်တော်၏အထုံးအဖွဲ့များကိုစောင့်ပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကိုရှင်းရှင်းစွန်ပြစ်တော်မမူပါနှင့်။

၉ လူပျိုသည်မိမိသွားသောလမ်းကိုအဘယ်သို့သန့်ရှင်းစေနိုင်ပါမည်နည်းဟူမူကား။ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း

၁၀ သတိပြုရမည်။ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ကိုစိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့ရှာပါ၏။ ပညတ်တော်လမ်းမှလွဲစေတော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်ကိုမပြစ်မှားဘဲနေနိုင်မည်အကြောင်း။ ဗျာဒိတ်တော်ကိုနှစ်လုံးထဲမှာသိထားပါပြီ။

၁၁ ၊ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်မင်္ဂလာရှိတော်မူ၏။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကိုအကျွန်ုပ်၌သွန်သင်တော်မူပါ။

၁၂ ၊ စီရင်တော်မူရာနှုတ်တော်ထွက်အလုံစုံတို့ကိုအကျွန်ုပ်

၁၃ သည်ကိုယ်နှုတ်နှင့်ဟောပြောပါ၏။ ခပ်ထိမ်းသောစဉ်းစိမ့်ဥစ္စာကိုရဘိသကဲ့သို့သက်သေခံတော်မူရာလမ်း၌ဝမ်း

၁၄ မြောက်ပါ၏။ ပေးတော်မူသောဩဝါဒကိုဆင်ချင်၍လမ်း

၁၅ ခရီးတော်တို့ကိုကြည့်ရှုပါ၏။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့၌မွေ့လျော်ပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်ကိုမမှတ်ဘဲမနေပါ။

၁၆ ကိုယ်တော်၏ကျွန်သည်အသက်ရှင်၍နှုတ်ကပတ်တော်ကိုစောင့်နှိုင်းပါမည်အကြောင်း။ ကျေးဇူးပြုတော်မူ

၁၇ ပါ။ တရားတော်၌အံ့ဖွယ်သောအရာတို့ကိုမြင်နိုင်ပါမည်

၁၈ အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်၏မျက်စိတို့ကိုဖွင့်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်မြေကြီးပေါ်မှာညောင်သည်ဖြစ်ပါ၏။ ပညတ်

၁၉ တော်တို့ကိုငှက်ထားတော်မမူပါနှင့်။ စီရင်တော်မူချက်တို့ကိုအစည်မပြတ်စောင့်တသောအားဖြင့်အကျွန်ုပ်၏

၂၁ စိတ်နှစ်လုံးကျေ ကွဲလျက်ရှိပါ၏။ မာနကြီးသောသူ
 ၂၂ နှင့်ပညတ်တော်တို့ကိုထွန်ကျူး၍အကျိန်ခံရသောသူတို့
 ၂၃ ကိုကိုယ်တော်ဆုမွှတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်သည် သက်
 ၂၄ သေခံတော်မူချက်တို့ကိုစောင့်ပါသည်ဖြစ်၍ကဲ့ရဲ့ခြင်း။
 ၂၅ မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်စေတော်မူပါ။ မင်းတို့
 ၂၆ သည်အကျွန်ုပ်တဖက်၌ထိုင်၍ပြောကြပါ၏။ ကိုယ်တော်
 ၂၇ ၏ကျွန်မူကားအထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကိုဆင်ချင်လျက် နေ
 ၂၈ ပါ၏။ သက်သေခံတော်မူချက်တို့သည်အကျွန်ုပ်မွေ
 ၂၉ လျော်ရာ။ အကျွန်ုပ်တိုင်ပင်ရာဖြစ်ကြပါ၏။
 ၃၀ အကျွန်ုပ်၏အသက်သည်မြေမှုန့်၌မှီဝဲလျက်ရှိပါ၏။
 ၃၁ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်းအသက်ရှင်စေတော်မူပါ။
 ၃၂ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်အကျင့်တို့ကိုဖော်ပြ၍ကိုယ်တော်
 ၃၃ သည် နားထောင်တော်မူပြီ။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို
 ၃၄ အကျွန်ုပ်၌သွန်သင်တော်မူပါ။ ပေးတော်မူသောဩဝါ
 ၃၅ ဒလမ်ကိုအကျွန်ုပ်နားလည်စေတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်အံ့
 ၃၆ ဖွယ်သောအမှုတော်တို့ကိုဆင်ချင်အောင်းမေ့ပါမည်။
 ၃၇ အကျွန်ုပ်ဝမ်းနည်းခြင်းအားဖြင့်စိတ်နှစ်လုံးအရည်ယို
 ၃၈ လျက်ရှိပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်းတည်ကြည်စေ
 ၃၉ တော်မူပါ။ မုသာလမ်ကိုအကျွန်ုပ်ရှောင်ပါမည်အ
 ၄၀ ကြောင်းကယ်မ၍တရားတော်ကိုပေးသနားတော်မူပါ။
 ၄၁ သစ္စာလမ်းကိုအကျွန်ုပ်ရွေးပါပြီ။ စီရင်တော်မူချက်တို့
 ၄၂ ကိုအကျွန်ုပ်ရှေ့မှထားပါပြီ။ သက်သေခံတော်မူချက်
 ၄၃ တို့၌မှီဝဲပါပြီ။ အိုထာဝရဘုရား။ အရှက်ကွဲစေတော်မမူ
 ၄၄ ပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်ညာဏ်ကိုပွင့်စေတော်မူသည်ဖြစ်၍
 ၄၅ ပညတ်တော်လမ်းသို့အလျင်အမြန်လိုက်ပါမည်။
 ၄၆ အိုထာဝရဘုရား။ အထုံးအဖွဲ့တော်လမ်းကိုအကျွန်ုပ်
 ၄၇ အားသွန်သင်တော်မူပါ။ အထုံးတိုင်အောင်လိုက်သွား
 ၄၈ ပါမည်။ ညာဏ်ကိုပေးတော်မူပါ။ တရားတော်ကိုစောင့်
 ၄၉ ပါမည်။ စိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့စောင့်ပါမည်။ ပညတ်
 ၅၀ တော်လမ်း၌အကျွန်ုပ်ကိုပို့ဆောင်တော်မူပါ။ ထိုလမ်းကို
 ၅၁ နှစ်သက်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်စိတ်နှစ်လုံးကိုလောဘဘက်
 ၅၂ သို့မဟုတ်။ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ဘက်သို့ဆွဲတော်
 ၅၃ မူပါ။ အနတ္တကိုပမာဏမပြုစေခြင်းငှါအကျွန်ုပ်မျက်
 ၅၄ စိကိုအချားသို့ထွဲတော်မူပါ။ လမ်းခရီးတော်၌အကျွန်ုပ်
 ၅၅ အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်
 ၅၆ ရှိသောကိုယ်တော်၏ကျွန်၌ဗျာဒိတ်တော်ကိုတည်စေ
 ၅၇ တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကြောက်သောကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုပယ်
 ၅၈ ပျောက်စေတော်မူပါ။ စီရင်တော်မူချက်တို့သည်

၅၉ ကောင်းမွန်ကြပါ၏။ ပေးတော်မူသောဩဝါဒများကို
 ၆၀ တောင့်တပါ၏။ ပြောမတ်ခြင်းတရားတော်အားဖြင့်
 ၆၁ အကျွန်ုပ်ကိုအသက်ရှင်စေတော်မူပါ။
 ၆၂ အိုထာဝရဘုရား။ ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်းကရုဏာ
 ၆၃ တော်တည်းဟူသောကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူး
 ၆၄ တော်သည်အကျွန်ုပ်၌ရောက်ပါစေသော။ ထိုသို့အကျွန်ုပ်
 ၆၅ သည်နှုတ်ကပတ်တော်ကိုကိုးစားသည်ဖြစ်၍ကဲ့ရဲ့
 ၆၆ သောသူ၏စကားကိုချေစရာအကြောင်းရှိရပါမိမ့်မည်။
 ၆၇ စီရင်တော်မူချက်တို့ကိုအကျွန်ုပ်မျှော်လင့်သည်ဖြစ်၍
 ၆၈ အကျွန်ုပ်၏နှုတ်ထဲကသစ္စာစကားကိုအလျှင်းရုတ်သိမ်း
 ၆၉ တော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်၏တရားကိုမချားမလပ်
 ၇၀ အစည်အမြဲကျင့်စောင့်ပါမည်။ ပေးတော်မူသောဩဝါ
 ၇၁ ဒများကိုအကျွန်ုပ်ရှာဖွေမေးမြန်းသည်ဖြစ်၍အဆီးအ
 ၇၂ တားမရှိဘဲသွားလာရပါ၏။ သက်သေခံတော်မူချက်တို့
 ၇၃ ကိုမင်းများထံမှာပြန်ပြော၍ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့်ကင်း
 ၇၄ လွတ်ပါမိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်သည်နှစ်သက်သောပညတ်
 ၇၅ တော်တို့၌မွေ့လျော်ပါမည်။ နှစ်သက်သောပညတ်တော်
 ၇၆ တို့အားလက်တို့ကိုချီ၍အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကိုဆင်ချင်
 ၇၇ အောင်းမေ့ပါမည်။
 ၇၈ အကျွန်ုပ်မျှော်လင့်စရာအကြောင်း။ ကိုယ်တော်၏
 ၇၉ ကျွန်၌ထားတော်မူသောနှုတ်ကပတ်တော်ကိုအောင်းမေ့
 ၈၀ တော်မူပါ။ ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်အကျွန်ုပ်အသက်ရှင်
 ၈၁ သည်ဖြစ်၍ဆင်းရဲကိုခံရစည်တွင်ထိုနှုတ်ကပတ်တော်
 ၈၂ သည်အကျွန်ုပ်သက်သာစရာအကြောင်းဖြစ်ပါ၏။ မာန
 ၈၃ ကြီးသောသူတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုအထွန်ကဲ့ရဲ့သော်လည်း
 ၈၄ ကိုယ်တော်၏တရားလမ်းကိုအကျွန်ုပ်မရှောင်ပါ။ အို
 ၈၅ ထာဝရဘုရား။ ရှေးကာလ၌စီရင်တော်မူချက်တို့ကို
 ၈၆ အကျွန်ုပ်အောင်းမေ့၍ကိုယ်ကိုယ်နှစ်သိမ့်စေပါ၏။
 ၈၇ တရားတော်ကိုစွန့်ပယ်သောအဓမ္မလူတို့ကြောင့်အ
 ၈၈ ကျွန်ုပ်၌ပူလောင်သောစိတ်ဖွဲ့လိမ့်လျက်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်
 ၈၉ ညွှတ်သည်နေရာအိမ်တွင်အထုံးအဖွဲ့တော်တို့သည်အ
 ၉၀ ကျွန်ုပ်သိချင်းဆိုရာအကြောင်းဖြစ်ကြပါ၏။ အိုထာဝရ
 ၉၁ ဘုရား။ ညဉ့်အချိန်၌နာမတော်ကိုအကျွန်ုပ်အောင်းမေ့
 ၉၂ ၍တရားတော်ကိုစောင့်ပါ၏။ ပေးတော်မူသောဩဝါဒ
 ၉၃ များကိုနားထောင်သောအားဖြင့်အားရပါ၏။
 ၉၄ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏အဖို့
 ၉၅ ဖြစ်တော်မူ၏။ နှုတ်ကပတ်စကားတော်တို့ကိုနားထောင်
 ၉၆ ပါမည်ဟုအကျွန်ုပ်ပြောထားပါပြီ။ ကျေးဇူးတော်ကိုခံ

ရပါမည်အကြောင်း။ ကိုယ်တော်ကိုစိတ်နှစ်လုံးအကြွင်း
 ၁၆ မဲ့တောင်းပန်ပါ၏။ ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်းအကျွန်ုပ်ကို
 ၁၇ သနားတော်မူပါ။ ကိုယ်လိုက်ရာလမ်းကိုဆင်ချင်သော
 ၁၈ အခါသက်သေခံတော်မူချက်တို့သို့ထွည့်၍လိုက်ပါ၏။
 ၁၉ ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ခြင်းငှါမဖင့်မနွဲ့အလျင်အမြန်
 ၂၀ ပြုပါ၏။ မတရားသောသူအစည်းအဝေးတို့သည်အ
 ၂၁ ကျွန်ုပ်ကိုဝိုင်းကြသော်လည်းအကျွန်ုပ်သည်တရားတော်
 ၂၂ ကိုမမေ့မလျော့ပါ။ တရားသဖြင့်စိရင်တော်မူချက်တို့
 ၂၃ ကိုသောက်၍ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းခြင်းငှါသနားခေါ်အ
 ၂၄ ချီးနှိမ့်အကျွန်ုပ်ထတတ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့
 ၂၅ သောသူ။ ပေးတော်မူသောကြွေးငြိမ်းကိုနားထောင်သောသူ
 ၂၆ ဤသမျှတို့နှင့်အကျွန်ုပ်ပေါင်းဖော်တတ်ပါ၏။ အိုထာဝရ
 ၂၇ ဘုရား။ မြေကြီးသည်ကရုဏာတော်နှင့်ပြည့်ဝပါ၏။
 ၂၈ အထိုးအဖွဲ့တော်တို့ကိုအကျွန်ုပ်နှိပ်သွန်သင်တော်မူပါ။

၂၉ အိုထာဝရဘုရား။ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်းကိုယ်
 ၃၀ တော်၏ကျွန်ုပ်တို့ကူးစူးပြုတော်မူ၏။ ပညတ်တော်တို့ကို
 ၃၁ အကျွန်ုပ်ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍ ကောင်းသောညာဏ်နှင့်
 ၃၂ ပညာတော်အတတ်ကိုသွင်းပေးတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်
 ၃၃ သည်ဆင်းရဲမခံနိုင်လွယ်ပါ။ ယခုမူကားဗျာဒိတ်တော်
 ၃၄ အတိုင်းကျင့်စောင့်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်ကောင်းသော
 ၃၅ သဘော။ ကျေးဇူးပြုတတ်သောသဘောရှိတော်မူ၏။ အ
 ၃၆ ထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကိုအကျွန်ုပ်နှိပ်သွန်သင်တော်မူပါ။ မာ
 ၃၇ နုကြီးသောသူတို့သည်အကျွန်ုပ်တဖက်၌မသွားစကား
 ၃၈ ကိုကြစည်သော်လည်းကိုယ်တော်၏ဥပဒေများကိုစိတ်
 ၃၉ နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့ကျင့်ပါ၏။ သူတို့နှစ်လုံးသည်ဆီဥကဲ့
 ၄၀ သို့မဲ့လျက်ရှိ၏။ အကျွန်ုပ်မူကား။ ကိုယ်တော်၏တရား
 ၄၁ ခွဲခွေလျော်ပါ၏။ အထိုးအဖွဲ့တော်တို့ကိုသွန်သင်စေ
 ၄၂ ခြင်းငှါအကျွန်ုပ်ဆင်းရဲခံရသောကျေးဇူးသည်ကြီးပါ
 ၄၃ ၏။ နှုတ်တော်ထွက်တရားတော်သည်ရွှေငွေအသောင်
 ၄၄ အသောင်းထက်မကအကျွန်ုပ်၌သာ၍ကောင်းပါ၏။
 ၄၅ ကိုယ်တော်၏လက်တို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုဖန်ဆင်း၍ပုံ
 ၄၆ သဏ္ဌာန်ကိုပေးတော်မူပြီ။ ပညတ်တော်တို့ကိုအကျွန်ုပ်
 ၄၇ သင်နိုင်သောညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူပါ။ နှုတ်က
 ၄၈ ပတ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်မျှော်လင့်သောကြောင့်ကိုယ်တော်
 ၄၉ ကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုမြင်၍ဝမ်း
 ၅၀ မြောက်ကြပါလိမ့်မည်။ အိုထာဝရဘုရား။ စိရင်တော်
 ၅၁ မူချက်တို့သည်ဟုတ်မှန်ကြောင်းကိုငင်သောတော်နှင့်
 ၅၂ အထိုးအကျွန်ုပ်ကိုဆင်းရဲစေတော်မူကြောင်းကိုငင်

၅၃ အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ုပ်တို့တော်မူချက်
 ၅၄ အတိုင်းကရုဏာတော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုချမ်းသာပေးပါ
 ၅၅ စေသောဟုဆုတောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်၏တရားသည်
 ၅၆ အကျွန်ုပ်မွေ့လျော်ရာဖြစ်ပါ၏။ ထိုကြောင့်အကျွန်ုပ်အ
 ၅၇ သက်ရှင်မည်အကြောင်းသနားရုံမကတော်မူခြင်း
 ၅၈ သည်သက်ရောက်ပါစေသော။ မာနကြီးသောသူတို့
 ၅၉ သည်ရှက်ကြောက်ကြပါစေသော။ အကြောင်းမရှိဘဲ
 ၆၀ အကျွန်ုပ်၌မတရားသဖြင့်ပြုကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်မူကား
 ၆၁ ကိုယ်တော်၏ဥပဒေများကိုဆင်ချင်အောင်းဖေ့ပါ
 ၆၂ မည်။ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူ။ သက်သေခံ
 ၆၃ တော်မူချက်တို့ကိုသိသောသူတို့သည်အကျွန်ုပ်ထံသို့
 ၆၄ ထွည့်ကြပါစေသော။ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့်ကင်း
 ၆၅ လွတ်မည်အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်နှစ်လုံးသည်အထိုးအ
 ၆၆ ဖွဲ့တော်တို့နှိပ်လင်ပါစေသော။

၆၇ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည်သည်ကယ်တင်တော်မူခြင်း
 ၆၈ ကျေးဇူးကိုတောင့်တလျက်နှင့်ခွန်အားလျော့ပါ၏။ သို့
 ၆၉ သော်လည်းနှုတ်ကပတ်တော်ကိုမျှော်လင့်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်
 ၇၀ ကိုအဘယ်ကာလမှချမ်းသာပေးတော်မူပါမည်နည်း
 ၇၁ ဟူ၍အကျွန်ုပ်မျက်စိတို့သည်ဗျာဒိတ်တော်ကိုမျှော်လင့်
 ၇၂ လျက်အားကုန်ပါ၏။ မီးခိုး၌ရှိသောသားရေဘူးကဲ့
 ၇၃ သို့အကျွန်ုပ်ဖြစ်ပါ၏။ သို့သော်လည်းအထိုးအဖွဲ့တော်
 ၇၄ တို့ကိုမမေ့မလျော့ပါ။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ုပ်နေရသော
 ၇၅ နေရက်ကာလအဘယ်မျှလောက်ကြာရပါမည်နည်း။
 ၇၆ အကျွန်ုပ်ကိုညည်းဆဲသောသူတို့အားအဘယ်ကာလမှ
 ၇၇ တရားဆုံးဖြတ်တော်မူမည်နည်း။ မာနကြီးသောသူ။ ကိုယ်
 ၇၈ တော်၏တရားကိုလွန်ကျူးသောသူတို့သည်အကျွန်ုပ်
 ၇၉ အဖိုတွင်းများကိုတူးကြပါပြီ။ အလုံးရံသောပညတ်
 ၈၀ တော်တို့သည်သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံကြပါ၏။ သူတပါးတို့သည်
 ၈၁ အကြောင်းမရှိဘဲအကျွန်ုပ်ကိုညည်းဆဲကြသည်ဖြစ်၍
 ၈၂ မစတော်မူပါ။ သူတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုမြေကြီးပေါ်က
 ၈၃ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလှပါပြီ။ သို့သော်လည်းကိုယ်တော်၏
 ၈၄ ဥပဒေများကိုအကျွန်ုပ်မစွန့်ပါ။ ကရုဏာတော်ရှိသည့်
 ၈၅ အတိုင်းအကျွန်ုပ်ကိုအသက်ရှင်စေတော်မူပါ။ နှုတ်တော်
 ၈၆ ထွက်ဗျာဒိတ်တော်ကိုစောင့်ပါမည်။
 ၈၇ အိုထာဝရဘုရား။ နှုတ်ကပတ်တော်သည်ကောင်း
 ၈၈ ကင်သုံ၍အစည်အမြဲတည်ပါ၏။ သစ္စာတော်သည်လူမျိုး
 ၈၉ အဆက်ဆက်မြဲမြံပါ၏။ မြေကြီးကိုတည်စေတော်မူ
 ၉၀ သဖြင့်သူသည်အမြဲနေပါ၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့

သည်ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဖြစ်၍စီရင်တော်မူသည်နှင့်အ
 ၉၂ ညီယနေ့တိုင်အောင်အမြဲနေကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်
 ကိုယ်တော်၏တရား၌မွေ့လျော်ခြင်းမရှိလျှင် အထက်
 ၉၃ ကဆင်းရဲခံစဉ်ပျက်စီးပါပြီ။ ကိုယ်တော်၏ဥပဒေသ
 များကိုအစဉ်မမေ့မလျော့နိုင်ပါ။ အကြောင်းမူကား။ ထို
 ဥပဒေသများအားဖြင့်အကျွန်ုပ်ကိုအသက်ရှင်စေတော်
 ၉၄ မူ၏။ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။
 ကိုယ်တော်၏ဥပဒေသများကိုရှာဖွေလိုက်စစ်သော
 ၉၅ ကြောင့်အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်
 ကိုမျက်ဆီးခြင်းငှါမတရားသောသူတို့သည်စောင့်
 လျက်နေကြပါ၏။ သို့သော်လည်း သက်သေခံတော်မူ
 ၉၆ ချက်တို့ကိုအကျွန်ုပ်ဆင်ချင်အောင်းမေ့ပါမည်။ ခပ်
 ဆိမ်းသောစုံလင်ခြင်း၏အဆုံးကိုအကျွန်ုပ်မြင်ပါပြီ။
 ပညတ်တရားတော်မူကားအတ္တန်ကျယ်ဝန်းပါ၏။

၉၇ ကိုယ်တော်၏တရားကိုအကျွန်ုပ်သည်အတ္တန်နှစ်
 သက်ပါ၏။ တနေ့လုံးဆင်ချင်အောင်းမေ့လျက်နေပါ
 ၉၈ ၏။ ပညတ်တရားတော်သည်အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့ထက်
 အကျွန်ုပ်ကိုသာ၍ပညာရှိစေပါ၏။ ပညတ်တရားတော်
 ၉၉ သည်အကျွန်ုပ်၌အစည်တည်ပါ၏။ သက်သေခံတော်မူ
 ချက်တို့ကိုအကျွန်ုပ်သည်ဆင်ချင်အောင်းမေ့သော
 ကြောင့်အကျွန်ုပ်၏ဆရာအပေါင်းတို့ထက်သာ၍နား
 ၁၀၀ လည်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ဥပဒေသများကိုစောင့်သော
 ကြောင့်အသက်ကြီးသူတို့ထက်သာ၍ညာဏ်ကောင်း
 ၁၀၁ ပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်ကိုစောင့်လိုသောငှါမကောင်း
 ၁၀၂ သောလမ်းရှိသမျှတို့ကိုလွှဲရှောင်ပါ၏။ ကိုယ်တော်
 သည်သွန်သင်တော်မူသောကြောင့်စီရင်တော်မူချက်
 ၁၀၃ တို့မှအကျွန်ုပ်လွှဲ၍မသွားပါ။ မိန့်တော်မူချက်တို့သည်
 အကျွန်ုပ်အခေါ်၌အတ္တန်ရှိကြပါ၏။ ခံတွင်းထဲမှာ
 ၁၀၄ ပျားရည်ထက်သာ၍မျိုကြပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ဥပဒေ
 သများအားဖြင့်အကျွန်ုပ်သည်ညာဏ်တိုးပွား၍မိစ္ဆာ
 လမ်းရှိသမျှတို့ကိုမုန်းပါ၏။

၁၀၅ နှုတ်ကပတ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ခြေရှေ့မှာမီးခွက်
 ၁၀၆ ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်လမ်းခရီးကိုလင်းစေပါ၏။ မြောင့်မတ်
 စွာစီရင်တော်မူချက်တို့ကိုစောင့်ပါမည်ဟုအကျွန်ုပ်ကျိန်
 ၁၀၇ ဆိုသည်အတိုင်းပြုပါမည်။ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်
 သည်အတ္တန်ဆင်းရဲခြင်းကိုခံရပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်
 ၁၀၈ အတိုင်းအသက်ရှင်စေတော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား။
 အကျွန်ုပ်သည်စေတနာမိတ်ရှိ၍ကိုယ်နှုတ်နှင့်ဆက်

သောပူဇော်သကာတို့ကိုနှစ်သက်တော်မူပါ။ စီရင်
 တော်မူချက်တို့ကိုလည်းအကျွန်ုပ်၌သွန်သင်တော်မူပါ
 ၁၀၉ ဟုတောင်းပန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အသက်သည်ကိုယ်လက်
 ၌အစည်ရှိပါ၏။ သို့သော်လည်းတရားတော်ကိုမမေ့မ
 ၁၁၀ လျော့ပါ။ မတရားသောသူတို့သည်အကျွန်ုပ်တို့ကျော
 ကွင်းကိုထောင်ထားကြပါ၏။ သို့သော်လည်းကိုယ်
 ၁၁၁ တော်၏ဥပဒေသများမှလွှဲ၍မသွားပါ။ သက်သေခံ
 တော်မူချက်တို့သည်အကျွန်ုပ်နှစ်လုံး၌လန်းရာဖြစ်
 ၁၁၂ ၍ကိုယ်အမွေဥစ္စာတို့အစည်အမြဲခံယူပါ၏။ အထူး
 အဖွဲ့တော်တို့သို့အဆုံးတိုင်အောင်အစည်လိုက်ခြင်း
 အလိုငှါကိုယ်မိတ်နှစ်လုံးကိုတိုက်တွန်းပါ၏။

၁၁၃ အကျွန်ုပ်သည်အမွေလူတို့ကိုမုန်း၍ကိုယ်တော်၏
 ၁၁၄ တရားကိုနှစ်သက်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏
 အကွယ်အကာ။ အကျွန်ုပ်၏မိုင်းလွှားဖြစ်တော်မူ၏။
 ၁၁၅ နှုတ်ကပတ်တော်ကိုမျှော်လင့်လျက်နေပါ၏။ ဒုစရိုက်
 ကိုပြုသောသူတို့။ ထေမ္မဗဟိသွားကြ။ ငါသည်ဘုရား
 ၁၁၆ သခင်၏ပညတ်တော်တို့ကိုကျင့်စောင့်မည်။ အကျွန်ုပ်
 သည်အသက်ရှင်ပါမည်အကြောင်း။ မိန့်တော်မူချက်
 အတိုင်းထောက်မတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်မျှော်လင့်ခြင်းအ
 ၁၁၇ ကြောင့်မှမရှက်မကြောက်ပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ်သည်
 ချပ်သာရပါမည်အကြောင်းမစတော်မူပါ။ အထူးအဖွဲ့
 ၁၁၈ တော်တို့ကိုအစည်အမြဲထောက်ရှုပါမည်။ အထူးအဖွဲ့
 တော်တို့မှလွှဲသွားသမျှသောသူတို့ကိုပယ်တော်မူ၏။
 ၁၁၉ သူတို့ပရိယာယ်သည်မုသာဖြစ်ပါ၏။ မတရားသော
 မြေသားအပေါင်းတို့ကိုချော်ကဲ့သို့မှတ်တော်မူ၏။ ထို
 ကြောင့်သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကိုအကျွန်ုပ်နှစ်
 ၁၂၀ သက်ပါ၏။ ကိုယ်တော်ကိုထိတ်လန့်သဖြင့်အကျွန်ုပ်
 သည်ကျက်ဆီးမွေးညင်းထ၍စီရင်တော်မူချက်တို့မှ
 ကြောက်ပါ၏။

၁၂၁ အကျွန်ုပ်သည်တရားဆုံးဖြတ်ခြင်း။ မြောင့်မတ်စွာ
 စီရင်ခြင်းကိုပြုပါပြီ။ ညည်းဆဲသောသူတို့လက်၌အ
 ၁၂၂ ကျွန်ုပ်ကိုပြစ်ထားတော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်
 အဖို့အလိုငှါအာမခံတော်မူပါ။ မာနကြီးသောသူတို့
 ၁၂၃ သည်အကျွန်ုပ်ကိုမနှိုင့်စက်ကြပါစေနှင့်။ ကယ်တင်
 တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုငှာမြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်
 နှင့်ရှည်သောဗျာဒိတ်တော်ကိုငှာအကျွန်ုပ်မျက်မိသည်
 ၁၂၄ မျှော်၍အားကျန်ပါပြီ။ ကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်း
 ကိုယ်တော်၏ကျွန်၌ပြု၍အထူးအဖွဲ့တော်တို့ကိုသွန်

၁၂၅ သင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ ကျွန် ဖြစ်
 ပါ၏။ သက်သေခံတော်မူချက် တို့ကို နားလည်နိုင်သော
 ၁၂၆ ညာဏ်ကို ပေးသနားတော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား။
 စီရင်တော်မူချိန်ရောက်ပါပြီ။ သူတပါးများ တို့သည်
 ၁၂၇ တရားတော်ကို ပယ်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်မူကား ပညတ်
 တော်တို့ကို ရွှေထက်မက။ ရွှေစင်ထက်သာ၍ နှစ်သက်
 ၁၂၈ ပါ၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသအလုံးစုံတို့
 သည် ဖြောင့်ကြသည် ဟု ထင်မှတ်လျက် မိစ္ဆာလမ်ရှိသ
 မှတို့ကို မုန်းပါ၏။

၁၂၉ သက်သေခံတော်မူချက်တို့သည် အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်
 ၁၃၀ ၍ အကျွန်ုပ်မိညည်းသည် စောင့်ရှောက်တတ်ပါ၏။ နှုတ်
 ကပတ်တော်ကို ဖွင့်ပြခြင်းသည် အလင်းကို ပေး၍
 ၁၃၁ မထိမ္မာသောသူတို့ကို ထိမ္မာစေတတ်ပါ၏။ ပညတ်
 တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်တောင့်တအားကြီးသဖြင့် နှုတ်ကို
 ၁၃၂ ဖွင့်၍ ဖုံးပိတ်ပါ၏။ နာမတော်ကို ချစ်သောသူတို့၌ ပြု
 တော်မူတတ်သည် အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကို ကြည့်ရှု၍ ကယ်
 ၁၃၃ မသနားတော်မူပါ။ မိန့်တော်မူချက်အစည်အတိုင်း
 အကျွန်ုပ်ခြေထမ်းတို့ကို ဖြောင့်စေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်
 ကို အဘယ်မည်သော ခုစရိုက်မျှ အစိုးမရပါစေနှင့်။
 ၁၃၄ ၊ လူတို့၏ ညည်းဆဲခြင်းထဲက အကျွန်ုပ်ကို ရွေးနှုတ်တော်
 ၁၃၅ မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသများကို စောင့်ပါမည်။ မျက်
 နှာတော်၏ အလင်းကို ကိုယ်တော်၏ ကျွန်အပေါ်မှာ ထွန်း
 လင်းစေ၍ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို သွန်သင်တော်မူပါ။
 ၁၃၆ ၊ သူတပါးများတို့သည် တရားတော်ကို မစောင့်သော
 ကြောင့် အကျွန်ုပ်မျက်စိတို့မှ မျက်ရည်သည် ဖြစ်ရေ
 ကဲ့သို့ စီးပါ၏။

၁၃၇ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်
 တော်မူ၏။ စီရင်တော်မူချက်တို့သည် ဖြောင့်မတ်ကြပါ
 ၁၃၈ ၏။ ထားတော်မူသော သက်သေခံတော်မူချက်တို့
 ၁၃၉ သည်လည်း တရားနှင့်ညီ၍ သစ္စာမြဲကြပါ၏။ ရန်သူတို့
 သည် စကားတော်တို့ကို မေ့လျော့သောကြောင့် စွဲလမ်းမှု
 ၁၄၀ ပန်ခြင်းမိတ်သည် အကျွန်ုပ်ကို ညည်းဆဲပါ၏။ နှုတ်
 ကပတ်တော်သည် အလွန်စင်ကြယ်သည် ဖြစ်၍ ကိုယ်
 ၁၄၁ တော်၏ ကျွန်သည် နှစ်သက်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ငယ်
 သောသူ။ မစိမ့်မြင်ပြုခြင်းကို ခံရသောသူ ဖြစ်ပါ၏။ သို့
 ၁၄၂ ပါ။ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းသည် နိစ္စထာဝရ ဖြောင့်မတ်
 ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ တရားသည် သစ္စာတရား

၁၄၃ ဖြစ်ပါ၏။ ဆင်းရဲညှိုးငယ်ခြင်း သို့ရောက်သော်လည်း
 ပညတ်တော်တို့သည် အကျွန်ုပ်မေ့လျော့ရာ ဖြစ်ပါ၏။
 ၁၄၄ ၊ သက်သေခံတော်မူချက်တို့သည် အစဉ်အမြဲ ဖြောင့်ကြ
 ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် အသက်ရှင်ပါမည် အကြောင်း။
 ညာဏ်ကို ပေးသနားတော်မူပါ။

၁၄၅ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်နှစ်လုံး အကြွင်းမဲ့ အော်ဟစ်ပါ
 ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ နားထောင်တော်မူပါ။ အထုံးအဖွဲ့
 ၁၄၆ တော်တို့ကို စောင့်ပါမည်။ ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်ပါ
 ၏။ ကယ်တင်တော်မူပါ။ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို
 ၁၄၇ စောင့်ပါမည်။ မိန့်မလင်းမှီ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်တတ်
 ၁၄၈ ပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မျှော်လင့်လျက် နေပါ၏။ ဗျာ
 ဒိတ်တော်တို့ကို ဆင်ချင်အောင်းမေ့လိုသော ဌာညည့်ယံ
 ၁၄၉ မလွန်မှီ အကျွန်ုပ်နိုးတတ်ပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ ကရု
 ဏာတော်ရှိသည့် အတိုင်း အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်
 တော်မူပါ။ စီရင်တော်မူချက်နှင့် အညီ အကျွန်ုပ်ကို အ
 ၁၅၀ သက်ရှင်စေတော်မူပါ။ မကောင်းသော အကြံအစည်
 နှ့်ကျင်လည်သောသူတို့သည် အနီးသို့ ချည်းကြပါ၏။ သူ
 ၁၅၁ တို့သည် ကိုယ်တော်၏ တရားနှင့်ဝေးကြပါ၏။ အိုထာဝ
 ရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည် နိုးတော်မူ၏။ အထုံးစုံသော
 ၁၅၂ ပညတ်တော်တို့သည် သစ္စာဖြစ်ကြပါ၏။ သက်သေခံ
 တော်မူချက်တို့ကို အစည်အမြဲထားတော်မူကြောင်းကို
 ရှေ့ဦးစွာမှ စ၍ အကျွန်ုပ်သိပါ၏။

၁၅၃ အကျွန်ုပ်ခံရသော ဆင်းရဲခြင်းကို ကြည့်ရှု၍ ကယ်
 နှုတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ တရားကို မမေ့မလျော့ပါ။
 ၁၅၄ ၊ အကျွန်ုပ်အမှုကို စောင့်၍ အကျွန်ုပ်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူ
 ပါ။ ဗျာဒိတ်တော်အား ဖြင့်အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။
 ၁၅၅ ၊ မတရားသောသူတို့သည် အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို မရှာ
 ၁၅၆ သောကြောင့် ကယ်တင်ခြင်းနှင့်ဝေးကြပါ၏။ အိုထာ
 ဝရဘုရား။ သနားစုံမက်တော်မူခြင်း သဘောသည့် ကြွယ်
 ဝပါ၏။ စီရင်တော်မူချက်နှင့် အညီ အကျွန်ုပ်ကို အသက်
 ၁၅၇ ရှင်စေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို ညည်းဆဲသောသူနှင့်
 ရန်ဘက်ပြုသောသူတို့သည် များကြပါ၏။ သို့သော်လည်း
 အကျွန်ုပ်သည် သက်သေခံတော်မူချက်တို့မှ ထွဲ၍ မသွား
 ၁၅၈ ပါ။ သစ္စာမရှိသောသူတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် မြင်၍ မိတ်
 နာပါ၏။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည် ဗျာဒိတ်တော်
 ၁၅၉ စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေကြပါ၏။ ကိုယ်တော်၏
 ဥပဒေသများကို အကျွန်ုပ်နှစ်သက်ကြောင်းကို မှတ်တော်
 မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား။ ကရုဏာတော်ရှိသည် အတိုင်း

၁၉၀ အကျွန်ုပ်ကိုအသက်ရှင်စေတော်မူပါ။ နှုတ်ကပတ်တော်အလုံးစုံတို့သည်ဟုတ်မှန်ပါ၏။ တရားသဖြင့်စီရင်တော်မူချက်ရှိသမျှတို့သည်အစည်အမြဲတည်ကြပါ၏။

၁၉၁ အစိုးရသောသူတို့သည်အကြောင်းမရှိဘဲအကျွန်ုပ်ကိုညည်းဆဲကြသော်လည်းအကျွန်ုပ်မိတ်နှစ်လုံးသည်

၁၉၂ စကားတော်ကိုကြောက်ရွံ့ပါ၏။ လက်ရဥစ္စာများကိုတွေ့သကဲ့သို့ဗျာဒိတ်ဘော်စကားကြောင့်အကျွန်ုပ်ဝမ်း

၁၉၃ မြောက်ပါ၏။ မုသာစကားကိုကြားပြင်းရွံ့ရှာပါ၏။ တရားတော်ကိုကားနှစ်သက်ပါ၏။ ပြောင့်မတ်စွာစီရင်

၁၉၄ တော်မူချက်များကြောင့်ကိုယ်တော်ကိုတရက်လျှင်ချွန်ကြိမ်ချီးမွမ်းတတ်ပါ၏။ တရားတော်ကိုနှစ်သက်သောသူတို့၌ကြီးစွာသောညိမ်ဝပ်ခြင်းရှိပါ၏။ သူတို့

၁၉၅ စိတ်ပျက်စရာအကြောင်းမရှိပါ။ အိုထာဝရဘုရား။ ကယ်တင်ဘော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုအကျွန်ုပ်မျှော်သင့်၍

၁၉၆ ပညတ်တော်တို့ကိုကျင့်ပါ၏။ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကိုအကျွန်ုပ်မိညည်သည်စောင့်ပါ၏။ အလွန်နှစ်

၁၉၇ သက်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ဥပဒေသတို့၌သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကိုစောင့်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အကျင့်ရှိသမျှ

တို့သည်ရှေ့တော်၌ရှိကြပါ၏။

၁၉၈ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သံသည်ရှေ့တော်သို့ရောက်ပါစေသော။ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း

၁၉၉ ဉာဏ်ကိုပေးသနားတော်မူပါ။ အသနားတော်ခံသောစကားသည်ရှေ့တော်သို့ရောက်ပါစေသော။ ဗျာဒိတ်

၂၀၀ တော်အတိုင်းအကျွန်ုပ်ကိုကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ အလုံးအစွဲဘော်တို့ကိုသွန်သင်တော်မူသောအခါအကျွန်ုပ်

၂၀၁ ၏နှုတ်သည်ချီးမွမ်းခြင်းကိုဖြုတ်ဆိုပါမည်။ အလုံးစုံသောပညတ်တော်တို့သည်ဖြောင့်မတ်ပါသည်ဖြစ်၍

၂၀၂ အကျွန်ုပ်သောသည့်ဗျာဒိတ်တော်ကိုသိချင်းဆိုရပါမည်။

၂၀၃ ကိုယ်တော်၏ဥပဒေသများကိုနှစ်သက်ပါသည်ဖြစ်၍

၂၀၄ ၍လက်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုမစပါစေသော။ အိုထာဝရဘုရား။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုအကျွန်ုပ်

၂၀၅ တောင့်တပါ၏။ တရားတော်သည်လည်းအကျွန်ုပ်မွေ့သောရခြင်းပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်အသက်ရှင်၍ကိုယ်

၂၀၆ တော်ကိုချီးမွမ်းပါစေသော။ စီရင်တော်မူချက်တို့သည်

၂၀၇ အကျွန်ုပ်ကိုမစကြပါစေသော။ ပျောက်သောသိုးကဲ့သို့အကျွန်ုပ်သည်လပ်လွဲပါပြီ။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ကိုရှာဘော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်ပညတ်တော်တို့ကိုမမေ့မသေ့မပါ။

၁၂၀

၁ အကျွန်ုပ်သည်ဆင်းရဲခံရသောအခါထာဝရဘုရားကိုအော်ဟစ်၍ထာဝရဘုရားသည်နားထောင်တော်မူ၏။

၂ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုသစ္စာမရှိသောနှုတ်မှငင်ထည့်စားတတ်သောလျှာမှငင်ကယ်နှုတ်တော်

၃ မူပါ။ အိုထည့်စားတတ်သောလျှာ။ သင်သည်အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ အဘယ်အကျိုးကိုခံရသနည်း။ အား

၄ ကြီးသောသူ၏ထက်သောမြှားကဲ့သို့ငင်ရသင်သစ်သားမီးခဲကဲ့သို့ငင်ဖြစ်၏။ ငါသည်မေ့ကပ်ပြည်၌တည်းခို၍

၅ ကေဒါတံ၌နေရသည့်အရာမှာအမက်လာရှိ၏။ ညိမ်သက်ခြင်းကိုမုန်းသောသူတို့နှင့်အတူငြိမ့်သည်သည့်ကြာမြင့်

၆ စွာနေရပါသည်တကား။ ငါသည်ညိမ်သက်ခြင်းဘက်မှာနေ၏။ ငါပြောလျှင်မူကားသူတို့သည်စစ်တိုက်ခြင်းငှါအလိုရှိကြ၏။

၁၂၁

၁ ငကိုမစခြင်းအကြောင်းသည်ပေါ်ထွက်ရသောတောင်ရိုးသို့ငါမျှော်ကြည့်၏။ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး

၂ ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောထာဝရဘုရားထံတော်မှငကိုမစခြင်းအကြောင်းသည်ပေါ်ထွက်ရ၏။

၃ သင်၏ခြေကိုချော်စေခြင်းငှါအခွင့်ပေးတော်မမူ။ သင့်ကိုစောင့်သောသူသည်အိပ်တော်မမူ။ အကယ်စင်

၄ စစ်ဇူသရေလအမျိုးကိုစောင့်သောသူသည်ငိုက်မျည်းအိပ်ပြေခြင်းရှိတော်မမူ။ ထာဝရဘုရားသည်သင့်ကို

၅ စောင့်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်သင်၏လက်ျာဘက်၌ရှိသောသင်ခိုယုံရာအရပ်ဖြစ်တော်မူ၏။ နေ့အချိန်၌နေ

၆ အားဖြင့်ငင်ညည့်အချိန်၌လအားဖြင့်ငင်အထိအခိုက်မရှိရာ။ ထာဝရဘုရားသည်မကောင်းသောအမှုအရာအလုံး

၇ စုံတို့ကိုကွယ်ကာ၍သင်၏အသက်ကိုစောင့်တော်မူလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်သင်၏ထွက်ခြင်းနှင့်ဝင်ခြင်း

၈ တို့ကိုယခုမှစ၍အစည်မပြတ်စောင့်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၂၂

၁ ငါတို့သည်ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်သို့သွားကြကုန်အံ့ဟုသူတပါးတို့သည်ပြောကြသောအခါငါသည်

၂ ဝပ်မြောက်ခြင်းရှိ၏။ အိုယေရုရှလင်မြို့။ သင်၏တံခါးတို့အတွင်း၌ငါတို့သည်ရပ်၍နေကြလိမ့်မည်။ ယေရု

၃ ရုရှလင်မြို့သည်စေ့စပ်သောမြို့ကဲ့သို့တည်၏။ အမျိုးအနွယ်တို့သည်ထိုမြို့သို့တက်ကြ၏။ ဇူသရေလအမျိုးထူးဝံ

၄ ရှိသည်အတိုင်းထာဝရဘုရား၏အမျိုးအနွယ်တို့သည်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုချီးမွမ်းခြင်းငှါတက်သွား

၁ ကြ၏။ထိုမြို့၌တရားစီရင်ရာပလ္လင်၊ဒါဝိဒ်မင်းမျိုး၏ရာ
 ၆ ဖပလ္လင်တို့သည်တည်ကြ၏။ယောရုရှလင်မြို့ညိမ်ဝပ်မည်
 အကြောင်းအတောင်းကြလော့။ထိုမြို့ကိုမြတ်နိုးရုံမက
 ၇ သောသူတို့သည်ချမ်းသာကြပါစေသော။သင်၏မြို့ရိုး
 အတွင်း၌ညိမ်ဝပ်ခြင်း။သင်၏ဘုံဗိမာန်တို့၌ချမ်းသာ
 ၈ ခြင်းရှိပါစေသော။သင်၌ညိမ်ဝပ်ခြင်းရှိပါစေသောဟု
 ငါသည်ညီအစ်ကိုအတွက်။အဆွေခင်ပွန်းတို့အတွက်
 ၉ ပြောဆိုပါမည်။ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အိမ်
 တော်ကိုသောက်၍သင်၏အကျိုးကိုရှာပါမည်။

၁၂၃

၁ ကောင်းကင်ထုံ၌ကျိန်းဝပ်တော်မူသောဘုရား။
 ၂ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်တို့ရှင်ကြည့်ပါ၏။ကျွန်တို့သည်
 သခင်လက်ကိုငင်ကျွန်ုပ်တို့သည်သခင်မလက်ကိုငင်
 မှော်ကြည့်သည်နည်းတူအကျွန်ုပ်တို့သည်ကယ်မသ
 နားတော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုမခံမီတိုင်အောင်အကျွန်ုပ်
 တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုမှော်ကြည့်လျက်နေ
 ၃ ကြပါ၏။အိုထာဝရဘုရား။ကယ်မသနားတော်မူပါ။
 အကျွန်ုပ်တို့သည်အလွန်အရှက်ကွဲခြင်းကိုခံရပါသည်
 ၄ ဖြစ်၍ကယ်မသနားတော်မူပါ။မထိမဲ့မြင်ပြုသောသူတို့
 ၏ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုငင်မာနကြီးသောသူတို့၏အရှက်ခွဲခြင်း
 ကိုငင်အကျွန်ုပ်တို့၏ဝိညာဉ်သည်အလွန်ခံရပါ၏။

၁၂၄

၁ ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့ဘက်မှာရှိတော်မူလျှင်ဟူ
 သောစကားနှင့်အံ့၍အသရေသအမျိုးဆိုရသောစကားဟူမူ
 ၂ ကား။ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့ဘက်မှာရှိတော်မူလျှင်
 ၃ လူတို့သည်ငါတို့ရန်ဘက်၌နေကြသောအခါ၊အမျက်ထွက်
 ၄ ၍ငါတို့ကိုအသက်နှင့်တကွမျှကြပြီတကား။ထိုအခါ
 ငါတို့ကိုရေသည်လွှမ်းမိုး၍စီးသောရေသည်ငါတို့အသက်
 ၅ ဝိညာဉ်အပေါ်မှာကျော်သွားပြီတကား။စော်ကားသော
 ၆ ရေတို့သည်ငါတို့အသက်ဝိညာဉ်အပေါ်မှာကျော်သွား
 ကြပြီတကား။သူတို့သွားနှင့်ကိုက်ခဲရာတို့ငါတို့ကိုအပ်
 တော်မူသောထာဝရဘုရားသည်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသ
 ၇ တည်း။ငှက်သည်မုတ်ဆီးတို့၏ကျော့ကွင်းထဲကလွတ်
 သကဲ့သို့ငါတို့အသက်သည်လွတ်လျက်ရှိ၏။ကျော့ကွင်း
 ၈ ပြတ်၍ငါတို့သည်လွတ်ကြပြီ။ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး
 ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောထာဝရဘုရား၏နာမတော်အား
 ဖြင့်ငါတို့သည်မစခြင်းကျေးဇူးကိုခံရကြသတည်း။

၁၂၅

၁ ထာဝရဘုရားကိုခိုလှုံသောသူတို့သည်မတုန်မလှုပ်။

အစည်အမြဲတည်သောမိအုန်တောင်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။
 ၂ ၊တောင်ရိုးတို့သည်ယောရုရှလင်မြို့ကိုဝန်းရံသကဲ့သို့
 ထာဝရဘုရားသည်မိမိလူတို့ကိုယခုမှစ၍ကာလအစည်
 ၃ မပြတ်ဝန်းရံတော်မူ၏။ပြောင့်မတ်သောသူတို့သည်ဒုစ
 ရိုက်ကိုပြုသောအခွင့်မရှိစေခြင်းငှါမတရားသောသူတို့
 ၏ထုံတံသည်ပြောင့်မတ်သောသူတို့၏အမွေခံရာအဖို့
 အပေါ်မှာမတည်မနေရ။
 ၄ အိုထာဝရဘုရား။ကောင်းသောသူ။သဘောပြောင့်
 ၅ သောသူတို့အားကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။ကောက်သော
 လမ်များသို့လွှဲသွားသောသူတို့ကိုကားထာဝရဘုရား
 သည်မတရားသဖြင့်ပြုသောသူတို့နှင့်အတူထုတ်သွား
 တော်မူမည်။ဣသရေလအမျိုး၌ညိမ်ဝပ်ခြင်းရှိပါစေ
 သော။

၁၂၆

၁ ဖမ်သွားချုပ်ထားသောမိအုန်သားတို့ကိုထာဝရ
 ဘုရားပြန်လာစေတော်မူသောအခါငါတို့သည်အိမ်တွင်
 ၂ သောသူကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ထိုအခါငါတို့နှုတ်သည်ရယ်
 ခြင်းနှင့်ငင်ငါတို့လျှာသည်သိချင်းဆိုခြင်းနှင့်ငင်ပြည့်ဝ
 ၏။တပါးအမျိုးသားတို့ကလည်းထာဝရဘုရားသည်သူ
 ၃ တို့အဖို့ကြီးသောအမှုကိုပြုတော်မူပြီဟုဆိုကြ၏။ထာ
 ဝရဘုရားသည်ငါတို့အဖို့ကြီးသောအမှုကိုပြုတော်မူပြီ။
 ၄ ငါတို့သည်လည်းဝမ်းမြောက်လျက်နေကြ၏။အိုထာဝ
 ရဘုရား။ဖမ်သွားချုပ်ထားခြင်းကိုခံရသောအကျွန်ုပ်
 တို့ကိုတောင်မျက်နှာချောင်းရေကဲ့သို့တဖန်ပြန်လာစေ
 ၅ တော်မူပါ။မျက်ရည်ကျလျက်မျိုးစေ့ကြသောသူတို့
 ၆ သည်ရှင်လန်းလျက်စပါးရိတ်ကြလိမ့်မည်။မျက်ရည်
 ကျလျက်ကြရန်မျိုးစေ့ကိုဆောင်၍ထွက်သွားသောသူ
 သည်ကောက်လှိုင်များကိုဆောင်လျက်ရှင်လန်းသော
 စိတ်နှင့်အမွန်ပြန်လာလိမ့်မည်။

၁၂၇

၁ ထာဝရဘုရားသည်အိမ်ကိုဆောက်တော်မူလျှင်
 ဆောက်သောသူတို့သည်အချည်းနှီးလုပ်ဆောင်ကြ၏။
 ထာဝရဘုရားသည်မြို့ကိုစောင့်တော်မူလျှင်ကင်းစောင့်
 ၂ တို့သည်အချည်းနှီးစောင့်ကြ၏။စောစောထလျက်ညဉ့်
 နက်သည်တိုင်အောင်မအိပ်ဘဲနေလျက်ပင်ပန်းစွာအ
 စာစားလျက်နေသော်လည်းအကျိုးမရှိ။အိပ်ပြောရသော
 အခွင့်ကိုချစ်တော်မူသောသူအားအမွန်ပေးတော်မူ၏။
 ၃ ဖွားမြင်သောသားသီးတို့သည်ထာဝရဘုရားဆုချ၍
 ၄ ပေးသနားတော်မူသောအမွေဥစ္စာဖြစ်ကြ၏။အသက်မျှ

စည်။ဗွားမြင်သောသားသီးတို့သည်သူရဲလက်၌ရှိသော
 ၁ ဖြားကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။မိမိမြားတောင့်ကိုသူတို့နှင့်ပြည့်
 ခေသောသူသည်မင်္ဂလာရှိ၏။သူတို့သည်၅က်ကြောက်
 ခြင်းမရှိ။ရန်သူတို့ကိုတံခါးဝ၌ဆီးတားကြလိမ့်မည်။

၁၂၈
 ၁ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍လပ်ခရီးတော်သို့
 ၂ လိုက်သွားသမျှသောသူတို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။ထိုသို့
 ပြုလျှင်သင်သည်မိမိလက်နှင့်လုပ်ဆောင်၍ရသော
 အဝေကိုစားရလိမ့်မည်။မင်္ဂလာရှိ၍ကောင်းစားရလိမ့်
 ၃ မည်။သင်၏မယားသည်သင့်အိမ်နားမှာများစွာအသီး
 သီးသောစမျှစ်နွယ်ပင်ကဲ့သို့ပင်သားသီးတို့သည်သင့်စား
 ပွဲပတ်လည်၌ပိုက်ပျိုးသောသံထွင်ပင်များကဲ့သို့၎င်းဖြစ်
 ၄ ကြလိမ့်မည်။ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသူသည်
 ၅ ထိုသို့သောမင်္ဂလာရှိရလိမ့်မည်။ထာဝရဘုရားသည်မိ
 အုန်အောင်ပေါ်ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၍ယေရှုလင်
 မြို့ခံရသောကောင်းကျိုးကိုတသက်လုံးမြင်ရလိမ့်မည်။
 ၆ မိမိသားသီးတို့၌ဗွားမြင်သောသားသီးတို့ကိုလည်းမြင်
 ရလိမ့်မည်။ဣသရေလအမျိုး၌ညီဝတ်ခြင်းရှိပါစေသော။

၁၂၉
 ၁ ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ကြိမ်ဖန်များစွာငေါက်သူတ
 ပါးတို့သည်ညည်းဆဲကြပြီဟူသောစကားနှင့်ချီ၍ဣသ
 ၂ ရေလအမျိုးဆိုရသောစကားဟူမူကား။ငယ်သောအ
 ရွယ်မှစ၍ကြိမ်ဖန်များစွာငေါက်သူတပါးတို့သည်ညည်း
 ၃ ဆဲကြပြီ။သို့သော်လည်းငေါက်မနိုင်ကြ။ထွန်သောသူတို့
 သည်ငေါက်ပေါ်မှာထွန်၍ရှေ့သောထွန်ကြောင်းတို့
 ၄ ကိုဖြစ်စေကြ၏။ထာဝရဘုရားသည်ဖြောင့်မတ်တော်
 ၅ မူ၏။မတရားသောသူတို့၏ကြိုးတို့ကိုဖြတ်တော်မူပြီ။မိ
 အုန်မြို့ကိုမုန်းသောသူအပေါင်းတို့သည်၅က်ကြောက်
 ၆ ၍ထွန်ခြင်းကိုခံရကြပါစေ။အိမ်မိုးပေါ်မှာပေါက်၍
 ဘာယံသူမနှုတ်ဘဲသီးနှံတတ်သောမျက်ပင်ကဲ့သို့
 ၇ ဖြစ်ကြပါစေ။ထိုမျက်ပင်ကိုရိတ်သောသူသည်လက်
 တဆုပ်မျှမရ။စည်းသောသူလည်းလက်တဖွဲ့မျှမရ။
 ၈ လင်၌ရှောက်သွားသောသူတို့ကလည်းထာဝရဘုရား
 ၉ ပေးတော်မူသောမင်္ဂလာသက်ရောက်ပါစေသော။ထာ
 ဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုအဓိပ္ပါယ်ရှိသည့်တို့ကိုကောင်း
 ကြီးပေးကြ၏ဟုမပြောမဆိုရကြ။

၁၃၀
 ၁ အိုထာဝရဘုရား။နက်နဲရာထဲကကိုယ်တော်ကို
 ၂ အကွန့်ပိတ်အောင်တင်ပါ၏။အိုထာဝရဘုရား။အကွန့်ပိတ်၏

စကားသံကိုကြား၍အကွန့်ပိတ်ဆုတောင်းပဌနာပြုသံကို
 ၃ နားညောင်းတော်မူပါ။အိုဘုရားရှင်ထာဝရဘုရား။
 ကိုယ်တော်သည်ခုစဉ်ကအပြစ်များကိုမှတ်တော်မူသွင်
 ၄ အဘယ်သူသည်ခံရပ်နိုင်ပါမည်နည်း။ကိုယ်တော်ကို
 ကြောက်ရွံ့စရာအကြောင်းရှိစေခြင်းငှါအပြစ်လွှတ်ခြင်း
 ၅ အခွင့်ကိုပိုင်တော်မူ၏။ထာဝရဘုရားကိုငါစောင့်လျက်
 ၆ နေ၏။ငါ့ညည်သည်စောင့်လျက်နေ၏။နှုတ်ကပတ်
 ၇ တော်ကိုငါမျှော်လင့်၏။နံနက်ကိုမျှော်လင့်သောသူတို့
 ထက်မက။ငါ့ညည်သည်ဘုရားရှင်ကိုမျှော်လင့်လျက်
 ၈ နေ၏။ဣသရေလအမျိုးသည်ထာဝရဘုရားကိုမျှော်
 လင့်ပါစေ။အကြောင်းမူကား။ထာဝရဘုရား၌ကရုဏာ
 ၉ ရှိ၏။များစွာသောရွေးနှုတ်ခြင်းကျေးဇူးရှိ၏။ဣသရေလ
 အမျိုးကိုခပ်သိမ်းသောခုစဉ်ကအပြစ်တို့အထဲကရွေး
 နှုတ်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၃၁
 ၁ အိုထာဝရဘုရား။အကွန့်ပိတ်သည်စိတ်မမြင့်ပါ။မျက်
 နှာလည်းမမော်ပါ။ကိုယ်နှင့်မတန်။ကြီးမြင့်သောအမျှ
 ၂ တို့၌မကျင်လည်ပါ။အကယ်စင်စစ်အကွန့်ပိတ်သည်အမိ
 နို့နှင့်ကွာသောသူငယ်ကဲ့သို့ကိုယ်စိတ်ကိုဖြေ၍ညှိမ်း
 စေပါပြီ။အကွန့်ပိတ်နှစ်လုံးသည်နှိုက်ကွာသောသူငယ်
 ၃ ကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။ဣသရေလအမျိုးသည်ယခုမှစ၍ကလ
 အစည်မပြတ်ထာဝရဘုရားကိုမျှော်လင့်ပါစေ။

၁၃၂
 ၁ အိုထာဝရဘုရား။ဒါဝိဒ်မင်းကို၎င်းသူခံရသမျှသော
 ၂ ဆင်းရဲခြင်းကို၎င်းအောင်းမေ့တော်မူပါ။ထိုမင်းကယာ
 ၃ ကုပ်အမျိုးကိုးကွယ်သောတန်ခိုးရှင်ထာဝရဘုရားကိုနိုး
 ၄ ဝပ်တော်မူရာအရပ်ကိုအကွန့်ပိတ်သွေ့မှီတိုင်အောင်
 ကိုယ်နေရာအိမ်သို့မဝင်။ကိုယ်အိပ်ရာပေါ်သို့မတက်။
 ကိုယ်မျက်စိအိပ်ရမည်အခွင့်။မျက်ခမ်းမှိတ်ရမည်အခွင့်
 ကိုမပေးပါဟုယာကုပ်အမျိုးကိုးကွယ်သောတန်ခိုးရှင်
 ၆ ထာဝရဘုရားထံကျန်ဆို၍မိဌာနပြု၏။ထဲတော်သည်
 ဇေရိမ်ပြည်မှာရှိကြောင်းကိုငါတို့သည်ကြားရကြပြီ။
 ၇ ယာရိမ်တော၌တွေ့ကြပြီ။ဘုံမိတ်မှာနီတော်သို့ဝင်၍
 ခြေတော်တင်ရာ၌အောက်၌ပျက်ပင်ကဲ့သို့ကွယ်ကြကုန်၏။
 ၈ အိုထာဝရဘုရား။ကျိန်းဝပ်တော်မူရာသို့ဘုန်းတော်
 နှင့်ရှည်သောဓမ္မသစ်တာနှင့်တကွတက်တော်မူပါ။
 ၉ ကိုယ်တော်၏ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်ဖြောင့်မတ်ခြင်း
 တန်ဆာကိုဆင်၍ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသူတို့သည်
 ၁၀ ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုကြပါစေသော။ကိုယ်တော်၏

ကျွန်ဒါဒိမ်မင်း၏မျက်နှာကိုထောက်သဖြင့်ကိုယ်တော် ထံ၌ဘိသိတ်ခံသောသူကိုညှင်းပယ်တော်မမူပါနှင့်။

- ၁၁ ထာဝရဘုရားသည်ဒါဝိဒ်အားမိဌာန်ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြု၍သစ္စာပျက်တော်မမူသောစကားဟူမူကား။သင်၏
- ၁၂ အမျိုးအနွယ်ကိုသင်၏ပစ္စင်ပေါ်မှာငါတင်မည်။။သင်၏သားတို့သည်ပေဋိညဉ့်တရားကို၎င်းငါသွန်သင်သော သက်သေခံချက်ကို၎င်းစောင့်ရှောက်လျှင်သူတို့၏သားများသည်လည်းသင်၏ပစ္စင်ပေါ်မှာအစည်အမြဲထိုင်ရကြလိမ့်မည်ဟုဗျာဒိတ်ထားတော်မူပြီ။။ထာဝရဘုရားသည်ဖိအုန်မြို့ကိုရွေးကောက်၍အမြဲနေတော်မူရာဘို့
- ၁၄ အထိုတော်ရှိသည်အရာမှာ။။ဤမြို့ကားငါအစည်အမြဲကျိန်းဝပ်ရာမြို့တည်း။။ငါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍ဤမြို့၌ငါနေမည်။။သူ၏အစာအာဟာရကိုအထူးသဖြင့်ကောင်းကြီးပေးမည်။။သူ၌ဆင်းရဲသားတို့ကိုဝစွာကျွေးမည်။။
- ၁၆ ၊သူ၏ပာဇာတိပရောဟိတ်တို့ကိုကယ်တင်ခြင်းတန်ဆာကိုဆင်စေသဖြင့်သူ၌သန့်ရှင်းသူတို့သည်ရှင်လန်းသောသိချင်းကိုရှင်လန်းစွာဆိုရကြလိမ့်မည်။။ထိုမြို့၌ဒါဝိဒ်၏ဦးချိုကိုငါပေါက်စေမည်။။ထံ၌ဘိသိတ်ခံသောသူတို့မီးခွက်ကိုငါပြင်ဆင်ပြီ။။ထိုအရှင်၏ရန်သူများကို၎င်းကြောက်ခြင်းနှင့်ငါဖုံးလွှမ်းမည်။။သူ၏ဦးရစ်သရေမူသည်ဘုန်းပွင့်လျက်ရှိလိမ့်မည်ဟုဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။

၁၃၃

- ၁ ညီအစ်ကိုတို့သည်သဘောတူလျက်ပေါင်းဖော်ကြသည်အရာမှာအလွန်ကောင်းပေ၏။။အလွန်တင့်တယ်လျှောက်ပတ်ပေ၏။။အာရုန်၏ခေါင်းပေါ်မှာလောင်းလျက်သူ၏ရတ်ဆိတ်သို့စီး၍လည်စွပ်တိုင်အောင်ကျသောနံ့သာဆီကဲ့သို့ဖြစ်၏။။ဟေရမုန်တောင်နှင့်ဖိအုန်တောင်ရိုးပေါ်သို့ကျသောနှင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။။ထိုသို့နေကြသောအရပ်၌ထာဝရဘုရားသည်အစည်အမြဲအသက်ရှင်ခြင်းအခွင့်တည်းဟူသောကောင်းကြီးမဂ်ဇာကိုစီရင်တော်မူ၏။

၁၃၄

- ၁ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ညဉ့်ယံစောင့်သောထာဝရဘုရား၏ကျွန်တော်အပေါင်းတို့။ထာဝရဘုရားကိုဟောင်းကြီးပေးကြလော့။။သန့်ရှင်းရာဌာနတော်သို့လက်ကိုင်ချီ၍ထာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီးပေးကြလော့။။ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောထာဝရဘုရားသည်ဖိအုန်တောင်ပေါ်ကသင့်ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော။

၁၃၅

- ၁ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။။ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်။ငါတို့ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်တန်တိုင်းတွင်အမှုစောင့်သောထာဝရဘုရား၏ကျွန်တော်တို့။ချီးမွမ်းခြင်းကိုပြုကြလော့။။ထာဝရဘုရားသည်ကောင်းမြတ်တော်မူသောကြောင့်ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းကြလော့။။နာမတော်ကိုထောမနာသိချင်းဆိုကြလော့။။ထိုသို့သောအမှုသည်တင့်တယ်လျှောက်ပတ်ပေ၏။
- ၄ ၊အကြောင်းမူကား။ထာဝရဘုရားသည်ယာကုပ်အမျိုးကိုကိုယ်တော်အဖို၎င်းညီသရေလအမျိုးကိုဘဏ္ဍာတော်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်းရွေးကောက်တော်မူပြီ။
- ၅ ထာဝရဘုရားသည်ကြီးတော်မူကြောင်း။ငါတို့၏ဘုရားရှင်သည်ဘုရားတကာတို့ထက်မြတ်တော်မူကြောင်းကိုငါသိ၏။။ထာဝရဘုရားသည်ကောင်းကင်။မြေကြီး။သမုဒ္ဒရာ။နက်နဲရာအရပ်ရပ်တို့၌အထိုတော်ရှိသမျှတို့ကိုပြုတော်မူ၏။။မြေကြီးစွန်းမှမိနင်းတိမ်တို့ကိုတက်စေတော်မူ၏။။မိနင်းနှင့်တကွလျှပ်စစ်ကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။။ဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲကလေကိုထုတ်တော်မူ၏။။အံ့ဂုတ္တုပြည်၌လူမှစ၍တိရစ္ဆာန်တိုင်အောင်သားဦးရှိသမျှတို့ကိုဒါဏ်ခတ်တော်မူ၏။။အံ့အံ့ဂုတ္တုပြည်။သင်၏အထံမှာဖာရောမင်းမှစ၍သူ၏ကွန်အပေါင်းတို့၏အပေါ်သို့လက္ခဏာသက်သေ။။အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။။အာမောရိပြည်ကိုအစိုးရသော
- ၁၁ ဂရိဟုန်မင်း။ဗာရှန်ပြည်ကိုအစိုးရသောဩဇာမင်းနှင့်တကွဘုန်းကြီးသောရှင်ဘုရင်များကိုကွပ်မျက်၍များပြားသောလူမျိုးနှင့်တကွခါနာန်တိုင်းနိုင်ငံအပေါင်းတို့ကိုလုပ်ကြံသဖြင့်၊သူတို့နေရာမြေကိုလွှဲ၍မိမိလူ့ဇာတိရေ
- ၁၂ လအမျိုးအားအမွေကိုပေးချတော်မူ၏။။အိုထာဝရဘုရား။ကိုယ်တော်၏အမည်သည်နိစ္စထာဝရဖြစ်ပါ၏။။အိုထာဝရဘုရား။ဘွဲ့နာမတော်သည်ကာလအစည်အဆက်တည်ပါ၏။။ထာဝရဘုရားသည်မိမိကျွန်တို့၏အတွက်နောင်တရ၍မိမိလူ့ဘက်မှာတရားစီရင်တော်မူ၏။
- ၁၅ သာသနာပလူတို့ကိုကွယ်သောရုပ်တုတို့ကားငွေလည်းဖြစ်၏။။ရွှေလည်းဖြစ်၏။။လူလက်ဖြင့်လုပ်သော
- ၁၆ အရာပေတည်း။။ထိုရုပ်တုတို့သည်နှုတ်ရှိ၍စကားမပြော
- ၁၇ တတ်။မျက်စိရှိ၍မမြင်တတ်။။နားရှိ၍မကြားတတ်။။သူတို့ပတ်၌လည်းထွက်သက်ဝင်သက်မရှိပါတကား။
- ၁၈ ၊လုပ်သောသူတို့လည်းအတူတူ။။ကိုးစားသောသူအပေါင်းတို့လည်းအတူတူပါတကား။။အိုဇုသရေလအ

မျိုး။ ထာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီးပေးလော့။ အိုအာရန်
အမျိုးအနွယ်။ ထာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီးပေးလော့။
၂၀ ၊ အိုလေဝိအမျိုးအနွယ်။ ထာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီး
ပေးလော့။ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့။ ထာ
၂၁ ဝရဘုရားကိုကောင်းကြီးပေးကြလော့။ ။ ယေရုရှလင်မြို့
မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားသည် ဖိအုန်
တောင်ပေါ်မှာ မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ဟာလေ
လုယ။

၁၃၆
၁ ထာဝရဘုရားသည်ကောင်းမြတ်တော်မူ၍ကရုဏာ
တော်အစည်အမြဲတည်သော့ကြောင့် ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်
၂ ကိုချီးမွမ်းကြလော့။ ။ ဘုရားတို့၏အရှင်။ ဘုရားသခင်၏
ကရုဏာတော်အစည်အမြဲတည်သော့ကြောင့် ဂုဏ်ကျေး
၃ ဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။ ။ အရှင်တို့၏သခင်။ ဘုရား
ရှင်၏ကရုဏာတော်အစည်အမြဲတည်သော့ကြောင့် ဂုဏ်
၄ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။ ။ ကရုဏာတော်အစည်
အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍ အံ့ဖွယ်သော အမှုတို့ကိုတပါး
၅ တည်းသာပြုတော်မူထသော။ ။ ကရုဏာတော်အစည်
အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍ ပညာတရားအတိုင်းကောင်းကင်
၆ ကိုဖန်ဆင်းတော်မူထသော။ ။ ကရုဏာတော်အစည်အမြဲ
တည်သည်ဖြစ်၍ ရေပေါ်မှာမြေကြီးကိုဖြန့်တော်မူထ
၇ သော။ ။ ကရုဏာတော်အစည်အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍ အ
၈ လင်းအိမ်ကြီးတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူထသော။ ။ ကရုဏာ
တော်အစည်အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍ နေ့ကိုအုပ်စိုးရသော
၉ နေ့ကို၎င်း၊ ကရုဏာတော်အစည်အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍
ညည့်ကိုအုပ်စိုးရသောလနှင့်ကြယ်များကို၎င်း ဖန်ဆင်း
၁၀ တော်မူထသော။ ။ ကရုဏာတော်အစည်အမြဲတည်သည်
ဖြစ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှာသားဦးများကိုဒဏ်ခတ်တော်မူ
၁၁ ထသော။ ။ ကရုဏာတော်အစည်အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍
၁၂ အားကြီးသောလက်။ ဆန့်သောလက်ရုံးတော်ကိုလက်
နက်ပြုတော်မူထသော။ ကရုဏာတော်အစည်အမြဲတည်
သည်ဖြစ်၍ ဣသရေလအမျိုးကိုအဲဂုတ္တုပြည်သားတို့အထံ
၁၃ ကထုတ်ဆောင်တော်မူထသော။ ။ ကရုဏာတော်အစည်
အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍ ဧနုပင်လယ်ကိုအပိုင်းပိုင်းခွဲတော်
၁၄ မူထသော။ ။ ကရုဏာတော်အစည်အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍
ပင်လယ်အလယ်၌ ဣသရေလအမျိုးကိုရှောက်သွားစေ
၁၅ တော်မူထသော။ ။ ကရုဏာတော်အစည်အမြဲတည်သည်
ဖြစ်၍ ဗာရောမင်းနှင့်မိုလဲမြေများကိုဧနုပင်လယ်ထဲ၌
၁၆ တွင်းချတော်မူထသော။ ။ ကရုဏာတော်အစည်အမြဲ

တည်သည်ဖြစ်၍ မိမိလူစုကိုတော၌ ပို့ဆောင်တော်မူထ
၁၇ သော။ ။ ကရုဏာတော်အစည်အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍ ကြီး
၁၈ သောဘုရင်တို့ကိုဒဏ်ခတ်တော်မူထသော။ ။ ကရုဏာ
တော်အစည်အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍ အာပေဒါပြည်ကို
၂၀ အစိုးရသောရှိဟုန်မင်းကို၎င်း ကရုဏာတော်အစည်အမြဲ
တည်သည်ဖြစ်၍ ဗာရှန်ပြည်ကိုအစိုးရသော ဩဗမင်း
ကို၎င်း ကရုဏာတော်အစည်အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍ ဘုန်း
၂၁ ကြီးသောဘုရင်များကို၎င်း လုပ်ကြံတော်မူထသော။ ။ က
ရုဏာတော်အစည်အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍ သူတို့နေရာပြေ
၂၂ ကိုလွှဲတော်မူထသော။ ။ ကရုဏာတော်အစည်အမြဲတည်
သည်ဖြစ်၍ မိမိကျွန်းဣသရေလအမျိုးအားအမွေကိုပေး
၂၃ ချတော်မူထသော။ ။ ကရုဏာတော်အစည်အမြဲတည်သည်
ဖြစ်၍ နှိမ့်ချလျက်နေသော ငါတို့ကိုအောင်းမေ့တော်မူထ
၂၄ သော။ ။ ကရုဏာတော်အစည်အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍ ငါတို့
၂၅ ကိုရန်သူတို့အထံကရွေးနှုတ်တော်မူထသော။ ။ ကရုဏာ
တော်အစည်အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍ ခပ်သိမ်းသောသတ္တ
၂၆ ဝါတို့ကိုကျွေးမွေးတော်မူသော ။ ကောင်းကင်ဘုံ၏အ
ရှင်ဘုရားသခင်၏ကရုဏာတော်သည်အစည်အမြဲတည်
သော့ကြောင့် ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။

၁၃၇
၁ ဗာဗုလုန်မြစ်တို့အနားမှာ ငါတို့သည်ထိုင်၍ ဖိအုန်
၂ မြို့ကိုအောင်းမေ့လျက်ပိုကျွေးကြ၏။ ။ ငါတို့စောင်းများ
ကိုလည်း ထိုအရပ်တွင် ခိုလှမ်းမခပင်တို့၌လွှဲထားကြ၏။
၃ ။ အကြောင်းမူကား။ ထိုအရပ်၌ ငါတို့ကိုဖမ်းသွားချုပ်
ထားသောသူနှင့် ငါတို့ကိုညည်းဆဲသောသူတို့က ဖိအုန်
သိချင်းကို ငါတို့အားဆိုကြလော့ဟုသိချင်း ဆိုသံကို၎င်း
ရှင်လန်းသော အသံကို၎င်း ငါတို့၌တောင်းကြပါသည်
၄ တကား။ ။ တကျွန်းတနိုင်ငံ၌ ထာဝရဘုရား၏သိချင်းကို
၅ အဘယ်သို့ဆိုရပါမည်နည်း။ ။ အိုယေရုရှလင်မြို့သို့ကို
ငါမေ့လျှင်လေကျာလက်သည်မိမိအတတ်ကိုမေ့ပါစေ။
၆ ။ သင့်ကိုငါမအောင်းမေ့။ အမြတ်ဆိုးသောဝမ်းမြောက်
ခြင်းအကြောင်းထက် ယေရုရှလင်မြို့ကိုအမြတ်မထား
လျှင်လျှာသည်အာခေါင်၌ကပ်ပါစေ။
၇ ။ အိုထာဝရဘုရား။ ယေရုရှလင်မြို့၏နေ့ရက်အချိန်
ရောက်သောအခါ မြို့ရိုးကိုအမြစ်တိုင်းအောင်ရှင်းလိုက်
ကြ။ ။ ရှင်းလိုက်ကြဟုဆိုကြသော ဧနုအမျိုးသားတို့ကို
၈ အောင်းမေ့တော်မူပါ။ ။ ဖျက်ဆီးတတ်သောဗာဗုလုန်
မင်းသို့။ သင်သည်ငါတို့၌ပြုသည်အတိုင်း သင်၌အပြစ်
၉ ကိုဆပ်ပေးသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ။ သင်၏သူငယ်

တို့ကိုကိုင်ယူ၍ကျောက်ပေါ်မှာဆောင့်သောသူသည်
မင်္ဂလာရှိ၏။

၁၃၈

အိုသာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်ကိုယ်တိုင်လုံးအကြွင်း
မဲ့အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါမည်။ အချားတပါးသောဘုရားတို့
ရှေ့မှာ ကိုယ်တော်ကိုယ်တော်မနာဝင်ချင်းဆိုပါမည်။ သန့်
ရှင်းသောမိတ်မှာနီတော်သို့မျက်နှာပြုလျက် ပျပ်ဝင်ကိုး
ကွယ်၍ကရုဏာတော်နှင့်သစ္စာတော်ကြောင့်နာမတော်
ကိုချီးမွမ်းပါမည်။ အကြောင်းမူကား။ ဂတိတော်ကိုယ်
တင်းတော်ရှိသမျှထက်ချီးမြှောက်တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်
အသိပာမိသောနေ့တွင်နားသောင်တော်မူ၍ဝိတိညည်
ပဲသို့ခွန်အားကိုသွင်းသဖြင့်အကျွန်ုပ်ကိုပိုင်မာစေတော်
မူ၏။ အိုသာဝရဘုရား။ လောကီရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့
သည်နှုတ်တော်ထွက်စကားတို့ကိုကြားရသည်ဖြစ်၍
ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြပါလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏
လမ်းခရီးတော်တို့၌လိုက်၍သိချင်းဆိုကြပါလိမ့်မည်။
အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်ဘုန်းကြီးတော်မူ
၏။ ထာဝရဘုရားသည်ပြင့်မြတ်တော်မူသော်လည်းမိတ်
နှိမ့်ချသောသူတို့ကိုကြည့်ရှုတော်မူ၏။ မိတ်မြင့်သောသူ
တို့ကိုကားအဝေးကသိဘော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်သည်ဆင်း
ရဲနုက္ခဗျား၌ကျင်လည်သော်လည်းကိုယ်တော်သည်အ
ကျွန်ုပ်ကိုအသက်ရှင်စေတော်မူလိမ့်မည်။ လက်တော်
ကိုဆန့်လျက်ရန်သူတို့၏ အမျက်ဒေါသကိုဆီးတား၍
လကျှာတော်အားဖြင့်အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်တော်မူလိမ့်
မည်။ ထာဝရဘုရားသည်ငါ၏အမှုကိုပြီးစီးစေတော်မူ
မည်။ အိုသာဝရဘုရား။ ကရုဏာတော်သည်အစည်အမြဲ
တည်ပါသည်ဖြစ်၍ကိုယ်တော်၏လက်နှင့်ပြုရသော
အမှုတို့ကိုပွန်ပြစ်တော်မူပါနှင့်။

၁၃၉

အိုသာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုဝင်
ကြော၍သိဘော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်လျှင်ခြင်း။ သခြင်းအရာ
တို့ကိုသိဘော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်အကြံအစဉ်တို့ကိုအဝေးက
ပိုင်နားလည်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်သွားသောလမ်းကို၎င်း
အိပ်ရာကို၎င်းဝင်ဆေး၍အကျွန်ုပ်ကျင့်သောအကျင့်အ
လုံးစုံတို့ကိုကျပ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်သည်စကားတခွန်း
ကိုမူမပြောသော်လည်းအိုသာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်
အကြွင်းမဲ့သိတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုပတ်
လည်ပိုင်းထား၍အကျွန်ုပ်အပေါ်မှာလက်တော်ကိုတင်
တော်မူပြီ။ ထိုသို့သောညာဏ်သည်အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်၍

အကျွန်ုပ်မတတ်နိုင်ပါ။ မြင့်မြတ်သည်ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်
မမြီနိုင်ပါ။ ဝိညာဉ်တော်နှင့်လွတ်ခြင်းအလိုငှါအဘယ်
အရပ်သို့သွားနိုင်ပါမည်နည်း။ မျက်နှာတော်နှင့်လွတ်ခြင်း
အလိုငှါအဘယ်အရပ်သို့ပြေးနိုင်ပါမည်နည်း။ ကောင်း
ကင်သို့တက်လျှင်ကိုယ်တော်ရှိတော်မူ၏။ မရဏာနိုင်ငံ
၆၅ အိပ်ရာကိုခင်းလျှင်ကိုယ်တော်ရှိတော်မူ၏။ နံနက်
အဘောင်တို့ကိုယူ၍သရေခရုစွန်း၌နေလျှင်။ ထိုအရပ်၌
ပင်ကိုယ်တော်၏လက်သည်အကျွန်ုပ်ကိုပိုင်ဆောင်လျက်
လကျှာတော်သည်ကိုလိုက်ရှိပါလိမ့်မည်။ အကယ်၍
မှောင်မိုက်သည်ကိုဖုံးလွှမ်းမည်ဟုတဖန်ဆိုလျှင်ညဉ့်
သည်လည်းအကျွန်ုပ်ပတ်ဝန်းကျင်၌အလင်းဖြစ်ပါလိမ့်
မည်။ အကယ်၍ဝင်စပ်မှောင်မိုက်သည်ရှေ့တော်၌
အဘယ်အရာကိုမျှမဖုံးနိုင်ပါ။ ညည့်သည်နေ့ကဲ့သို့လင်း
ပါ၏။ မှောင်မိုက်သဘောနှင့်အလင်းသဘောသည်
တူပါ၏။
ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏ကျောက်ကပ်ကိုပင်ဖန်
ဆင်း၍အမိဝပ်ထဲမှာအကျွန်ုပ်ကိုဖုံးအုပ်တော်မူပြီ။ အ
ကျွန်ုပ်သည်ကြောက်မက်ဖွယ်သောလက္ခဏာ။ ထူးဆန်း
သောလက္ခဏာတို့နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ကိုယ်တော်ကို
ချီးမွမ်းပါမည်။ ပြုပြင်တော်မူသောအမှုတို့သည်အံ့ဩ
ဖွယ်ဖြစ်ကြောင်းကိုအကျွန်ုပ်၏မိတ်ဝိညာဉ်သည်အမှန်
သိပါ၏။ မတင်ရှားသောအရပ်၌အကျွန်ုပ်ကိုဖန်ဆင်း၍
မြေကြီးအောက်အရပ်၌စေ့စပ်စွာပြုပြင်တော်မူသောအ
ခါအကျွန်ုပ်၏ကိုယ်ခန္ဓာသည်ရှေ့တော်၌ထင်ရှားလျက်
ရှိပါ၏။ မဝံ့လင်သေးသောအကျွန်ုပ်၏အလုံးအထွေးကို
လည်းကိုယ်တော်သည်ကြည့်ရှု၍မြင်တော်မူပြီ။ ထိုအ
ရာတို့ကိုပြုပြင်၍တစုံတခုမျှမရှိကာလတွင်ကိုယ်တော်
၏စာရင်း၌အကုန်အစင်မှတ်သားလျက်ရှိကြပါ၏။ အို
ဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်၌ကိုယ်တော်၏အကြံအစဉ်တို့
သည်အလွန်ထူးဆန်းကြပါ၏။ အလွန်သွားပြားကြပါ၏။
ထိုအကြံအစဉ်တော်တို့ကိုရေတွက်လျှင်သလုံးနှင့်
အမှုမကသာ၍များပြားကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်နိုး
သောအခါကိုယ်တော်ထံ၌အစည်ရှိပါ၏။
အိုဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်သည်မတရားသောသူ
တို့ကိုကွပ်မျက်တော်မူပါစေသော။ လူအသက်ကိုသတ်
တတ်သောသူတို့။ ငထံမှဖယ်သွားကြ။ ထိုသူတို့သည်
ကိုယ်တော်တဖက်၌မနာလိုသောမိတ်နှင့်မြှော့ဆို၍
ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့သည်မတရားသဖြင့်ငါကြွားကြ
ပါ၏။ အိုသာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်ကိုမုန်းသောသူတို့

ကိုအကျွန်ုပ်မုန်းပါသည်မဟုတ်လော။အာဏာတော်
 ကိုဆန်သောသူကိုအကျွန်ုပ်နှိနှာပါသည်မဟုတ်
 လော။။ထိုသူတို့ကိုစိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့မုန်းပါ၏။ကိုယ်
 ၂ ရန်သူကဲ့သို့မှတ်ပါ၏။။အိုဘုရားသခင်။အကျွန်ုပ်ကိုစစ်
 ၂၃ ကြော၍အကျွန်ုပ်၏နှစ်လုံးကိုသိမှတ်တော်မူပါ။။စုံစစ်
 ၂၄ ချစ်တိအသင်များကိုသည်းသိမှတ်တော်မူပါ။။ဆိုးသော
 လင်သို့အကျွန်ုပ်လိုက်သည်မလိုက်သည်ကိုကြည့်ရှု၍
 ထာဝရလင်ထဲသို့သွေးဆောင်တော်မူပါ။

၁၄၀

၁ အိုထာဝရဘုရား။ဆိုးသောသူ၏လက်မှအကျွန်ုပ်ကို
 ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။။ကြမ်းတမ်းသောသူ၏လက်မှ
 အကျွန်ုပ်ကိုကွယ်ကာစောင့်မတော်မူပါ။။ထိုသူတို့သည်
 နှစ်လုံးထဲမှာမကောင်းသောအကြံအစည်ရှိ၍စစ်မှုကို
 ၃ အသင့်နှိုးဆော်ကြပါ၏။။သူတို့သည်မြွေကဲ့သို့မိမိတို့
 လျှာကိုသွေးဘတ်ကြပါ၏။။သူတို့နှုတ်ခပ်အထဲမှာမြွေ
 ၄ ဆိုးအဆိတ်အတောက်ရှိပါ၏။။အိုထာဝရဘုရား။မတ
 ရားသောသူ၏လက်မှအကျွန်ုပ်ကိုကွယ်ကာစောင့်မ
 တော်မူပါ။။ကြမ်းတမ်းသောသူ၏လက်မှကွယ်ကာစောင့်
 မတော်မူပါ။။သူတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုဆွဲခြင်းငှါကြံစည်
 ၁ ကြပါ၏။။မာနကြီးသောသူတို့သည်အကျွန်ုပ်ဘို့ကျော
 ကွင်းနှင့်ငြိုးသေးများကိုငှက်ထားကြပါ၏။။အကျွန်ုပ်
 သွားရာသစ်၌ကွန်ရှက်ကိုဖြန့်၍ညွတ်များကိုထားကြပါ
 ၆ ၏။။ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်
 မူ၏ဟုထာဝရဘုရားအားလျှောက်ထားပါ၏။။အိုထာဝ
 ၇ ရဘုရား။အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းသောစကားကိုနားထောင်
 ၇ တော်မူပါ။။အိုဘုရားရှင်ထာဝရဘုရား။ကိုယ်တော်
 သည်အကျွန်ုပ်၏ကယ်တင်ခြင်းအစွမ်းသတ္တိဖြစ်တော်
 မူ၏။စစ်တိုက်ရသောနေ့၌အကျွန်ုပ်၏ဥက္ကောင်းကိုဖုံး
 အုပ်တော်မူ၏။

၈ အိုထာဝရဘုရား။မတရားသောသူ၏အလိုပြည့်စုံ
 ရသောအခွင့်။သူ၏အကြံထမြောက်ရသောအခွင့်ရှိစေ
 ၉ တော်မူပါနှင့်။။ထိုသို့သောသူတို့သည်အကျွန်ုပ်ပတ်
 လည်၌မိမိတို့ဥက္ကောင်းကိုမချိုးမြှောက်ရဘဲမိမိတို့မြွက်
 ဆိုသောမကောင်းကျိုးသည်မိမိတို့ကိုလွှမ်းမိုးပါစေ
 ၁၀ သော။။မီးခဲတို့သည်ထိုသူတို့အပေါ်သို့ကျချောက်ကြပါ
 စေသော။မီးထဲသို့၎င်းနက်သောထွင်းထဲသို့၎င်းကျကြ
 ၁၁ ပါစေသော။တဖန်မထကြပါစေနှင့်။။ကဲ့ရဲ့တတ်သော
 သူသည်မြေပေါ်မှာနေရာမမြဲပါစေနှင့်။။ကြမ်းတမ်းသော
 သူကိုသည်းဖျက်ဆီးသည်ဘုံ၎င်းအောင်ဘေးဥပါတ်သည်

၁၂ လိုက်ပါစေသော။။ထာဝရဘုရားသည်ဆင်းရဲသော
 သူ၏အမှုကိုစောင့်၍ငတ်မွတ်သောသူတက်၌အားပေး
 ၁၃ ရင်တော်မူမည်ဟုငါသိ၏။။အကယ်ပင်စစ်ဘုရားသော
 သူတို့သည်နာမတော်ကိုချီးမွမ်းကြပါလိမ့်မည်။။သတော်
 မြောင့်သောသူတို့သည်အခင်တော်၌နေရကြပါလိမ့်မည်။

၁၄၁

၁ အိုထာဝရဘုရား။ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်အော်
 ဟစ်ပါ၏။။အလျှင်အမြန်ကြွလာတော်မူပါ။။ကိုယ်တော်
 ကိုအော်ဟစ်သောအခါအကျွန်ုပ်၏စကားသံကိုနား
 ၂ ထောင်တော်မူပါ။။အကျွန်ုပ်၏ပဌနာသည်မီး၌ရှိသောနံ
 သာပေါင်းကဲ့သို့၎င်းလက်ကဲ့သို့ခြင်းသည်ညဉ့်ယံပုဒ်
 သကားကဲ့သို့၎င်းရှေ့တော်၌ပြင်ဆင်လျက်ရှိပါစေသော။
 ၃ အိုထာဝရဘုရား။အကျွန်ုပ်၏နှုတ်ရှေ့မှာကင်းကိုထား
 တော်မူပါ။။အကျွန်ုပ်၏နှုတ်ခပ်တံခါးကိုစောင့်တော်မူ
 ၄ ပါ။။ခုစရိုက်ကိုပြုသောသူတို့နှင့်အတူအကျွန်ုပ်၏
 မတရားသောအမှု။ခုစရိုက်အမျိုးမျိုး၌ကွင်လည်စေခြင်း
 ငှါအကျွန်ုပ်၏စိတ်နှစ်လုံးကိုမကောင်းသောအမှုအရာ
 သို့သွေးဆောင်တော်မူပါနှင့်။။ထိုသူတို့၏ခဲတွယ်ဝမ်း
 ၁ တွယ်တို့ကိုအကျွန်ုပ်မစားပါစေနှင့်။။မြောင့်မတ်သော
 သူသည်အကျွန်ုပ်ကိုဒဏ်ခတ်ပါစေသော။ကျေးဇူးရှိပါ
 လိမ့်မည်။။ဆုဥပါစေသော။အကျွန်ုပ်ဥက္ကောင်းကိုသိမ်း
 သောဆံဖြစ်ပါလိမ့်မည်။။ထင်၍ပြုသော်လည်းအကျွန်ုပ်
 မညှင်းပါ။။ယခုမူကားသူတပါးပြုသောအမ္ဘေအမှုတစ်
 ၆ ခုဆုတောင်းရပါ၏။။သူတို့၏အကဲအမှူးတို့သည်ကျောက်
 ထွင်းနားမှလွတ်၍အကျွန်ုပ်၏စကားကိုကြားရကြပါ၏။
 ၇ ထိုစကားလည်းရှိပါ၏။။မြေပေါ်မှာလင်းကိုရတ်၍ခွဲသ
 ကဲ့သို့မရဏာနိုင်ငံတံခါးဝမှာအကျွန်ုပ်တို့၏အရိုးများ
 ၈ တို့သည်ကွဲပြားလျက်ရှိကြပါ၏။။အိုဘုရားရှင်ထာဝရ
 ဘုရား။ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်ခေါ်ကြည့်ပါ၏။။ကိုယ်
 တော်၌ခိုလှုံပါ၏။။အကျွန်ုပ်၏အသက်ကိုသွန်ပြစ်စေ
 ၉ တော်မူပါနှင့်။။အကျွန်ုပ်တို့ထောင်ထားကြသောကျော
 ကွင်းမှ၎င်းခုစရိုက်ကိုပြုသောသူတို့၏ညွတ်မှ၎င်းအ
 ၁၀ ကျွန်ုပ်ကိုလွတ်စေတော်မူပါ။။ထိုသို့အကျွန်ုပ်သည်လွန်
 သွားသောအခါမတရားသောသူအပေါင်းတို့သည်မိမိ
 တို့ကျော့ကွင်းထဲသို့ကျကြပါစေသော။

၁၄၂

၁ ငါသည်ထာဝရဘုရားထံသို့အသံကိုလွှင့်၍အော်
 ဟစ်၏။။အသံကိုထာဝရဘုရားထံသို့လွှင့်၍ဆုတောင်း
 ၂ ပဌနာပြု၏။။ရှေ့တော်၌မြည်ဟစ်သောစကားကိုမြွက်

၃ ချစ်ရသောဆင်းရဲဒုက္ခကိုကြားလျှောက်ရ၏။ အကျွန်ုပ်
 သည်မိတ်ဖျက်လျက်ရှိသော အခါ အကျွန်ုပ်သွားသော
 လမ်းကိုကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်သွားသောလမ်း
 ၄ နှစ်ကျော့ကွင်းကို၌ကပ်ထားကြပါပြီ။ လကျာဘက်သို့အ
 ကျွန်ုပ်ကြည့်ရှုသော အခါ အကျွန်ုပ်သိကျွမ်းသောသူမ
 ၅ ရှိပါ။ ပြေးလွှတ်ရာလမ်းလည်းပိတ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အ
 ၆ သက်ကိုနှစ်မြှော်သောသူမရှိပါ။ အိုထာဝရဘုရား။
 ကိုယ်ဘက်ကိုအော်ဟစ်ပါ၏။ အသက်ရှင်သောသူတို့
 ၇ ၏နေရာ၌ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ။ အကျွန်ုပ်
 ၈ ခံစားရာအဖို့ဖြစ်တော်မူ၏။ အထွန်နှိမ့်ချလျက်နေသော
 အကျွန်ုပ်၏ကျွေးကျော်သံကိုနားထောင်တော်မူပါ။
 အကျွန်ုပ်ကိုညည်းဆဲသောသူတို့လက်မှကယ်နှုတ်တော်
 ၉ မူပါ။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ထက်သာ၍ ခွန်အားကြီးကြ
 ၁ ပါ၏။ နာမတော်ကိုအကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းရမည်အကြောင်း။
 အကျွန်ုပ်ကိုထောင်ထဲကနှုတ်ဆောင်တော်မူပါ။ ထိုသို့
 ကျေးဇူးပြုတော်မူသောအခါ ပြောင့်မတ်သောသူတို့သည်
 အကျွန်ုပ်ကိုဝန်းရံလျက်နေကြပါလိမ့်မည်။

၁၄၃

၁ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်၏ပဌနာကိုကြား၍ဆု
 တောင်းသောစကားကိုနားထောင်တော်မူပါ။ သစ္စာ
 စောင့်ခြင်း။ ပြောင့်မတ်ခြင်းရှိတော်မူသည်အတိုင်းပြန်
 ၂ ပြောတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်နှင့်တရားတွေ့တော်
 မမူပါနှင့်။ အသက်ရှင်သောသူမည်သည်ကားရှေ့တော်
 ၃ ၌အပြစ်ကင်းစင်ရာသို့မရောက်ရပါ။ ရန်သူသည်
 အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကိုညည်းဆဲ၍အသက်ကိုလည်းမြေ
 ၄ ဘိုင်အောင်နှိပ်နင်း၍ကြာမြင့်စွာသေနေသောသူကဲ့သို့
 ၅ အကျွန်ုပ်ကိုမှောင်မိုက်ထဲမှာနေစေပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်
 မိတ်ဖျက်လျက်ကိုယ်အထဲ၌နှစ်လုံးကျော့လျက်ရှိပါ
 ၆ ၏။ ခြေးလွန်လေပြီးသောကာလကိုအောင်းမေ့၍အလုံး
 ၇ ရံသောအမှုတော်တို့ကို၎င်းလက်တော်နှင့်ပြုပြင်သော
 ၈ အရာများကို၎င်းဆင်ချင်ပါ၏။ ကိုယ်တော်ထံသို့လက်
 ၉ တို့ကိုဆန့်ပါ၏။ သွေချောက်သောမြေကဲ့သို့အကျွန်ုပ်၏
 ၁ ဝိညာဉ်သည်ကိုယ်တော်ကိုတောင့်တပါ၏။ အိုထာဝရ
 ဘုရား။ အလျင်အမြန်နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်
 သည်မိတ်ဖျက်ပါပြီ။ မျက်နှာလွှဲတော်မူသဖြင့်တွင်းထဲ
 သို့ဆင်းသောသူကဲ့သို့အကျွန်ုပ်ကိုဖြစ်စေတော်မမူပါ
 ၂ နှင့်။ ကရုဏာတော်စကားသံကိုအလျင်အမြန်ကြားစေ
 တော်မူပါ။ ကိုယ်ဘက်၌ကိုးစားပါ၏။ ကိုယ်သွားရမည်
 လမ်းကိုသိစေတော်မူပါ။ ကိုယ်ဘက်ကိုအကျွန်ုပ်တသ

၃ ပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ ရန်သူတို့လက်မှအကျွန်ုပ်ကို
 ၁၀ ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကိုခိုလှုံပါ၏။ အထို
 တော်သို့လိုက်စေမည်အကြောင်းသွန်သင်တော်မူပါ။
 ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ
 ၁၁ ၏။ ကောင်းမြတ်သောဝိညာဉ်တော်သည်ပြောင့်သော
 လမ်း၌အကျွန်ုပ်ကိုသွေးဆောင်တော်မူပါစေသော။ အို
 ထာဝရဘုရား။ နာမတော်အတွက်ကြောင့်အကျွန်ုပ်ကို
 အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။ ပြောင့်မတ်တော်မူသည်နှင့်
 အညီအကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကိုဆင်းရဲဒုက္ခအထဲကနှုတ်ယူ
 ၁၂ တော်မူပါ။ ကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်းအကျွန်ုပ်၏
 ရန်သူတို့ကိုပယ်ရှင်း၍အကျွန်ုပ်ကိုညည်းဆဲသောသူ
 အပေါင်းတို့ကိုဖျက်ဆီးတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်
 တော်၏ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။

၁၄၄

၁ ငါ၏ကျောက်တည်းဟူသောထာဝရဘုရားသည်မင်္ဂ
 လာရှိတော်မူစေသတည်း။ လက်သည်စစ်တိုက်၍လက်
 ၂ ချောင်းတို့လည်းစစ်မှုကိုလေ့ကျက်မည်အကြောင်းသွန်
 သင်တော်မူ၏။ ငကိုသနားသောသူ။ ငါ၏မြို့ရိုး။ ငါ၏ရဲ
 တိုက်။ ငကိုကယ်လွှတ်သောသခင်။ ငါ၏အကွယ်အကာ
 ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်ကိုငါကိုးစား၏။ ငါ၏လူ
 ၃ မျိုးကိုငအောက်သို့နှိမ့်ချတော်မူ၏။ အိုထာဝရဘုရား။
 လူသည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ကိုယ်တော်သည်မှတ်
 တော်မူရသနည်း။ လူသားသည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍
 ၄ ပမာဏပြုတော်မူရသနည်း။ လူသည်အငွေနှင့်တူပါ၏။
 သူ၏နေရက်တို့သည်လွန်သွားတတ်သောအရိပ်ကဲ့သို့
 ၅ ဖြစ်ကြပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်၏မိသား
 ကောင်းကင်ကိုညွတ်၍ဆင်းသက်တော်မူပါ။ တောင်တို့
 ကိုတို့တော်မူပါ။ သူတို့သည်မီးခိုးထွက်ကြပါလိမ့်မည်။
 ၆ လျှပ်စစ်ပြက်စေ၍လေးမြားတော်တို့ကိုပြစ်သဖြင့်ရန်
 သူတို့ကိုအရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေ၍နှိပ်စက်တော်မူပါ။
 ၇ အထက်အရပ်ကလက်တော်ကိုဆန့်၍အကျွန်ုပ်ကိုနှုတ်
 တော်မူပါ။ တစ်နက်သောရေထဲက၎င်းတကျွန်းတနိုင်ငံ
 သားတို့၏လက်ထဲက၎င်းဆယ်ယူကယ်တင်တော်မူပါ။
 ၈ သူတို့၏နှုတ်သည်မသားစကားကိုပြောတတ်ပါ၏။
 သူတို့၏လကျာလက်သည်လည်းလည်းလည်းစားတတ်သော
 လက်ဖြစ်ပါ၏။
 ၉ အိုဘုရားသခင်။ ရှေ့တော်၌အသစ်သောသီချင်းကို
 ဆိုပါမည်။ ကြိုးဆယ်ပင်ရှိသောတူရိယာနှင့်ထောမနာသီ
 ၁၀ ချင်းဆိုပါမည်။ အောင်မြင်ရသောအခွင့်ကိုရှင်ဘုရင်တို့

အားပေးတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဒါဝိဒ်ကိုဆိုးသော
 ၁၁ ဘေးဘေးနှင့်ကင်းလွတ်စေတော်မူ၏။ တကျွန်းတနိုင်ငံ
 သားတို့၏လက်မှအကျွန်ုပ်ကိုနှုတ်ယူ၍ကယ်တင်တော်
 မူပါ။ သူတို့၏နှုတ်သည်မုသာစကားကိုပြောတတ်ပါ၏။
 ၁၂ သူတို့၏လက်ျာလက်သည်လည်း ဟုဉ်းစားတတ်သော
 ၁၂ လက်ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့၏သားတို့သည်အရွယ်ပျို
 စည်တွင်ကြီးပွားသောမျိုးပင်ကဲ့သို့၎င်းတို့သည်ဘုံ
 ဗိတ်မှာနည်းတူလှသောတိုက်ထောင့်ကျောက်တိုင်
 ၁၃ ကဲ့သို့၎င်းဖြစ်ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘဏ္ဍာ
 တိုက်တို့သည် အစားအသောက် အသုံးအဆောင်များ
 ၁၄ နှင့်ပြည့်စုံခြင်း။ သိုးတို့သည်ပြင်အရပ်တို့၌အထောင်
 ၁၄ အသောင်းမွေးဖွားခြင်း။ နွားတို့သည်လည်းကြီးပွား
 များပြားခြင်းရှိပါစေသော။ အနိုင်အသက်ဝင်ခြင်းမရှိ။
 ၁၅ သိမ်းသွားခြင်းမရှိ။ လပ်တို့၌ကျွေးကျော်မြည်တမ်းခြင်း
 ၁၅ မရှိပါစေနှင့်။ ထိုသို့နေသောလူမျိုးသည်မက်လာရှိပါ၏။
 ထာဝရဘုရားသည်အကြင်လူမျိုး၏ဘုရားသခင်ဖြစ်
 ၏။ ထိုလူမျိုးသည်မက်လာရှိပါ၏။

၁၄၅

၁ အကျွန်ုပ်၏ရှင်ဘုရင်။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်။ ကိုယ်
 တော်ကိုချီးမြှောက်ပါမည်။ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်နာမ
 ၂ တော်ကိုကောင်းကြီးပေးပါမည်။ ကိုယ်တော်ကိုနေ့
 တိုင်းအစဉ်ကောင်းကြီးပေးပါမည်။ နာမတော်ကိုကမ္ဘာ
 ၃ အဆက်ဆက်ချီးမွမ်းပါမည်။ ထာဝရဘုရားသည်ကြီး
 မြတ်၍အလွန်ချီးမွမ်းဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကြီးမြတ်တော်မူ
 ၄ ခြင်းကိုစစ်၍မကုန်နိုင်။ အမှုတော်တို့ကိုလူမျိုးအဆက်
 ဆက်တို့သည်ချီးမွမ်း၍သန်ခိုးတော်များကိုဟောပြော
 ၅ ကြပါလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်သည်လည်းဘုန်းတန်ခိုးအာနု
 ၆ တော်တော်ကို၎င်းအဖွယ်သောအမှုတော်တို့ကို၎င်းမြှောက်
 ၆ ဆိုပါမည်။ သူတို့သည်ကြောက်မက်ဖွယ်သောအမှု
 တော်တို့၌ပါသောတန်ခိုးကိုမြှောက်ဆို၍အကျွန်ုပ်သည်
 ၇ လည်းကြီးမြတ်တော်မူခြင်းအကြောင်းကိုကြားပြောပါ
 ၇ မည်။ သူတို့သည်အလွန်ကောင်းမြတ်တော်မူခြင်းကို
 အောင်းမေ့ခဲ့ရာမြှောက်ဆို၍ပြောင့်မတ်တော်မူခြင်းအရာ
 ကိုရှင်လန်းစွာသိချင်းဆိုကြပါလိမ့်မည်။
 ၈ ထာဝရဘုရားသည်ကျေးဇူးပြုတတ်သောသဘော။
 သနားရုံမကတတ်သောသဘောနှင့်ပြည့်စုံ၍ခန္တီတော်
 ၉ နှင့်ကရုဏာတော်သည်အလွန်ကြွယ်ဝပါ၏။ ထာဝရ
 ဘုရားသည်ခပ်သိမ်းသောသူတို့အားကျေးဇူးပြုချင်
 သောသဘောရှိ၍ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှတို့ကိုသနားရုံ

၁၀ မကံတော်မူ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှ
 တို့သည်ဂုဏ်တော်တို့ကိုပြု၍ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသူ
 ၁၁ တို့သည်ကောင်းကြီးပေးကြပါ၏။ နိုင်ငံတော်၏ဘုန်း
 ကို၎င်းတန်ခိုးတော်ကို၎င်းဟောပြောမြှောက်ဆိုသဖြင့်
 ၁၂ တန်ခိုးပါသောအမှုတော်များနှင့်နိုင်ငံတော်၏ဘုန်းအ
 ၁၃ သရေများကိုလူသားတို့အားဖော်ပြကြပါ၏။ ကိုယ်
 တော်၏နိုင်ငံသည်နိစ္စထာဝရနိုင်ငံဖြစ်၍အာဏာတော်
 သည်ကာလအစဉ်အဆက်တည်ရပါ၏။ ထာဝရဘုရား
 ၁၄ သည်လဲသောသူရှိသမျှတို့ကိုထောက်မတော်မူ၏။ နှိမ့်ချ
 ၁၅ သောသူအပေါင်းတို့ကိုကြွပင့်တော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသော
 သတ္တဝါတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုမျှော်ကြည့်ကြ၍အချိန်
 ၁၆ တန်မှသူတို့ကိုကျွေးမွေးတော်မူ၏။ လက်တော်ကိုဖွင့်
 ၍အသက်ရှင်သောသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကိုရောင်းရဲစေ
 ၁၇ တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏လမ်းခရီးတော်ရှိသမျှတို့သည်
 ပြောင့်မတ်၍ခပ်သိမ်းသောအမှုတော်တို့သည်သန့်ရှင်း
 ၁၈ ကြပါ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ပဌနာပြုသောသူအပေါင်း။
 သမ္မာနှင့်တကွပဌနာပြုသောသူအပေါင်းတို့၏အနီးအ
 ၁၉ ပါး၌ရှိတော်မူ၏။ ကြောက်ရွံ့သောသူတို့၏အလိုကို
 ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ ထိုသူတို့၏အော်ဟစ်ခြင်းကိုကြား
 ၂၀ ၍ကယ်တင်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ကြည်ညို
 သောသူအပေါင်းတို့ကိုစောင့်မတော်မူ၏။ မတရားသော
 ၂၁ သူအပေါင်းတို့ကိုကားပျက်ဆီးတော်မူမည်။ ထာဝရ
 ဘုရားကိုချီးမွမ်းလျက်ငါမြှောက်ဆိုမည်။ ခပ်သိမ်းသောလူ
 တို့သည်သန့်ရှင်းသောနာမတော်ကိုကမ္ဘာအဆက်ဆက်
 ကောင်းကြီးပေးကြစေ။

၁၄၆

၁ အိုဝိညည်။ ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းလော့။ ငါသည်
 ၂ အသက်ရှင်စည်အခါထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းမည်။ ငါ
 ဖြစ်စည်ကာလပတ်လုံးငါ၏ဘုရားသခင်ကိုထောမနာ
 ၃ သိချင်းဆိုမည်။ မင်းများမှစ၍မကယ်တင်နိုင်သောလူ
 ၄ သားကိုမကိုးစားကြနှင့်။ သူသည်အသက်ထွက်၍မြေ
 သို့ပြန်သွားတတ်၏။ ထိုနေ့ချင်းတွင်သူ၏အကြံအစည်
 ၅ တို့သည်ပျက်စီးကြ၏။ ယာလုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင်
 မစတော်မူသောသူ။ မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို
 ၆ မျှော်လင့်သောသူသည်မက်လာရှိ၏။ ထိုဘုရားသခင်
 သည်ကောင်းကင်မြေကြီး။ သမုဒ္ဒရာနှင့်တကွအရပ်ရပ်
 ၇ ၌ရှိသမျှတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ သမ္မာတော်ကိုအစဉ်
 ၇ အမြဲစောင့်တော်မူ၏။ ညည်းဆဲခြင်းကိုခံရသောသူတို့
 အားတရားပြုတော်မူ၏။ ငတ်မွတ်သောသူတို့ကိုကျွေး

မွေးတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ချုပ်ထားခြင်းကိုခံ
 ၈ ရသောသူတို့ကို လွှတ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်
 မျက်စိကန်းသောသူတို့ကို ဖြင်စေတော်မူ၏။ ထာဝရ
 ဘုရားသည် နှိမ့်ချသောသူတို့ကို ကြွပင့်တော်မူ၏။ ထာဝရ
 ဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို ချစ်တော်မူ၏။
 ၉ ၊ ထာဝရဘုရားသည် ညွှတ်သည်တို့ကို စောင့်မတော်မူ၍
 မုတ်ဆိုးမနှင့် မိဘမရှိသောသူတို့ကို ထောက်မတော်မူ
 ၏။ မတရားသောသူတို့၏ လမ်းကို ကားကွေ့ကောက်စေ
 ၁၀ တော်မူ၏။ အိုဇီအုန်မြို့။ သင်၏ဘုရားသခင်တည်းဟူ
 သော ထာဝရဘုရားသည် ကာလအစည်အမြဲ ကမ္ဘာအ
 ဆက်ဆက်မှီးစံတော်မူလတ္တံ့သတည်း။ ဟာလေလုယ။

၁၄၇
 ၁ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကောင်းသည် ဖြစ်၍ ချီးမွမ်းကြ
 လော့။ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ကို ထောမနာပြုခြင်းသည်
 သာယာလျောက်ပတ်သည် ဖြစ်၍ ထောမနာသိချင်းဆို
 ၂ ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို တည်
 ဆောက်၍ အဝေးသို့ နှင်လိုက်သော ဣသရေလအမျိုးသား
 ၃ တို့ကို ခုခေးစေတော်မူ၏။ နှစ်လုံးကျော်ကွဲသောသူတို့ကို
 ၄ နှစ်သိမ်းစေ၍ သူတို့၏အနာကို ကုတော်မူ၏။ ကြယ်များ
 ၅ ကို ရေတွက်၍ အသီးအသီးတို့ကို သမုတ်တော်မူ၏။ ငါ
 ၆ တို့၏ဘုရားရှင်သည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ တန်ခိုးတော်
 ၇ လည်း ကြီး၏။ ညာဏ်တော်သည် အနန္တဖြစ်၏။ ထာဝရ
 ဘုရားသည် ဗိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့ကို ကြွပင့်၍ မတရား
 ၈ သောသူတို့ကို ကားခြေပေါ်မှာ လှဲတော်မူ၏။
 ၉ ၊ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလျက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
 ၁၀ ဝိချင်း ဆုံကြလော့။ ကောင်းတီး၍ ငါတို့၏ဘုရားသခင်
 ၁၁ ကို သောမနာသိချင်း ဆုံကြလော့။ ကောင်းကင်ကို မိသား
 ၁၂ က်မိများ နှင့် မိုးလွှမ်သဖြင့် မြေကြီးကို မိသားစုကို ပြင်
 ၁၃ ဆင်၍ တောင်များပေါ်မှာ မျက်ပင်ကို ပေါက်စေတော်မူ
 ၁၄ ၏။ မြင့်တတ်သော ကျွန်းကန်းကလေးမှ စ၍ တိရိစ္ဆာန်များ
 ၁၅ တို့ကို ကွေးမွေးတော်မူ၏။ မြင်း၏ ခွန်အားနှင့် လူ၏လျှင်
 ၁၆ မြန်ခြင်းကို အားချနှစ်လက်တော်မူခြင်းမရှိ။ ကြောက်ရွံ့
 ၁၇ သောသူနှင့် ကချာတော်ကို မွှေလင့်သောသူတို့ကို
 ၁၈ ဘာဝရဘုရားရှင် သက်တော်မူ၏။
 ၁၉ ၊ အိုယေဇုရှလင်မြို့။ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းလော့။ အိုဇီ
 ၂၀ အုန်မြို့။ သင်၏ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းလော့။ အကြောင်း
 ၂၁ မူကား။ သင်၏တံခါးကန်လန်တို့ကို ခိုင်မာစေ၍ သင်၏
 ၂၂ အလံမှာ သားသီးများကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။
 ၂၃ ၊ သင်၏ပြည်ခွန်းပြည်နားမှာ အမှုအရေးကို ညိတ်စေ၍

အကောင်းဆုံးသော စပါးနှင့် သင့်ကို ဝစ္စာကျွေးမွေး
 ၁၁ တော်မူ၏။ မြေကြီးပေါ်သို့ ဗျာဓိတ်တော်ကို လွှတ်တော်မူ
 ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အလျင်အမြန် ပြေးတတ်ပါ၏။
 ၁၂ ၊ မိသားစုကို သိုးမွေးကဲ့သို့ ချွတ်တော်မူ၏။ နှင်းခဲကို လည်း
 ၁၃ ပြာကဲ့သို့ ဆွတ်ဖြူးတော်မူ၏။ မိမိမိသားစုကို စား
 စားပေါက်ကဲ့သို့ လွှတ်တော်မူ၍ ချစ်စေတော်မူခြင်းကို
 ၁၄ အဘယ်သူခံနိုင်သနည်း။ တဖန် နှုတ်ကပတ်တော်ကို
 လွှတ်၍ ထိုမိသားစုနှင့် အဝှံရှိသည်တို့ကို အရည်ကြိုတော်မူ
 ၏။ မိမိလေကို လာစေတော်မူသဖြင့် ရေတို့သည် စီးကြ၏။
 ၁၅ ၊ နှုတ်ကပတ်အမိန့်တော်ကို ယာကျပ်အမျိုး၌ ရင်
 ထိုးဖွဲ့တော်မူချက်များကို ဣသရေလအမျိုး၌ ရင်ဖော်ပြ
 ၂၀ တော်မူ၏။ အချားတပါးသော အမျိုးသားတို့၌ ထိုသို့
 ပြုတော်မမူ။ စီရင်တော်မူချက်များကို သူတို့မသိရကြ။
 ဟာလေလုယ။

၁၄၈
 ၁ ကောင်းကင်တံ၌ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။
 ၂ ဘဝကို ပေါ်မှာ ချီးမွမ်းကြလော့။ ကောင်းကင်တဖန် အ
 ပေါင်းတို့။ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ကောင်း
 ၃ ကင်ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့။ ချီးမွမ်းကြလော့။ နေလတို့။
 ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ထွန်းလင်းသော ကြယ်
 ၄ အပေါင်းတို့။ ချီးမွမ်းကြလော့။ ကောင်းကင်အထပ်ထပ်
 ၅ နှင့် ကောင်းကင်ပေါ်မှာ ရေများတို့။ ချီးမွမ်းကြလော့။ ထို
 ၆ အရာတို့ကို အမိန့်တော်ရှိ၍ ဖန်ဆင်းတော်မူသောကြောင့်
 ၇ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။ ထိုအရာတို့
 ကို ကာလအစည်အထက် အမြဲတည်စေတော်မူ၍ မပျက်
 ၈ ရသော ဓမ္မတာကို စီရင်တော်မူ၏။
 ၉ ၊ မြေကြီး၌ ရှိသော အရာ။ ငါးကြီးများ။ နက်နဲရာအလုပ်
 ၁၀ များ။ မီးနှင့် မိသားစု။ မိသားစုနှင့် အနီးအဝေး။ အမိန့်
 ၁၁ တော်ကို နားထောင်သောလေပြင်းမျှတိုင်း။ တောင်ကြီး
 တောင်ပေါ်ရှိသမျှ။ အသီးကို သီးသောအပင်။ အာရပ်ပင်
 ၁၂ ရှိသမျှ။ သားရဲနှင့် သားယဉ်အပေါင်း။ တွားတတ်သော
 ၁၃ တိရိစ္ဆာန်နှင့် ပျံတတ်သောငှက်အစရှိသော။ လောကီရှင်
 ၁၄ ဘုရင်များနှင့် ပြည်သူပြည်သားအပေါင်း။ မင်းများနှင့်
 ၁၅ လောကီတရားသူကြီးအပေါင်း။ လူမျိုးနှင့် အမျိုးသား။ လူအို
 ၁၆ နှင့် လူကလေးများတို့။ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။
 ၁၇ ၊ နာမတော်တပါးတည်းသာ လျှင်မြတ်၍ နန်းတော်သည်
 မြေကြီးနှင့် ကောင်းကင်အပေါ်ထက်၌ ရှိသောကြောင့်
 ၁၈ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။ မိမိလူ
 ၁၉ တို့၏ဦးချိုကို ချီးမွမ်းတော်မူသဖြင့် အနီးတော်၌ ရှိသော

လူရ။ ဣသရေလအမျိုးသားတည်းဟူသောမိမိသန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့၏မျိုးမွန်ရာဖြစ်တော်မူ၏။ ဟာလေလူပေ။

၁၄၉

၁ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အသစ်သောသီချင်းကို ဆို၍သန့်ရှင်းသူတို့စဉ်းဝေးရာ၌ဂုဏ်တော်ကိုမျိုးမွန်ကြလေ့။

၂ ဣသရေလအမျိုးသည်မိမိကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားကိုအမှီပြု၍ဝမ်းမြောက်စေ။ ဖိအနိသားတို့သည်မိမိတို့ရှင်ဘုရင်ကိုအမှီပြု၍ ရွှင်လန်းကြစေ။ သူငယ်သည်ကချန်လျက်နာမတော်ကိုမျိုးမွန်ကြစေ။ ပတ်သာနှင့်စောင်းကိုတီးလျက်ထောမနာသီချင်းဆိုကြစေ။ အကြောင်းမူကား။

၃ ထာဝရဘုရားသည်မိမိလူရကိုနှစ်သက်တော်မူ၏။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့ကိုကယ်တင်ခြင်းအားဖြင့် အသရေတင့်တယ်စေတော်မူ၏။ သန့်ရှင်းသူတို့သည်ဘုန်းကြီး၍ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြစေ။ ကျိန်းဝပ်ရာပေါ်မှာ ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုကြစေ။ တပါးအမျိုးသားတို့အားတရားအတိုင်းအပြစ်ပေး၍လူရတို့အား

၄ ဖက်ခတ်ခြင်းငှါ၎င်းသူတို့၏ရှင်ဘုရင်များကိုသံကြီးနှင့်ချဉ်နှောင်၍မျိုးမတ်များကိုသံခြေချင်းခတ်ခြင်းငှါ၎င်းကျမ်းစာ၌မှတ်သားသောအပြစ်စီရင်ခြင်းကိုသူတို့အား

ပြုခြင်းငှါ၎င်းသန့်ရှင်းသူတို့သည်ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကိုနှုတ်နှင့်မျိုးမွန်၍သန့်လျက်ကိုလက်နှင့်ကိုင်ကြစေ။ ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့သည်ထိုသို့သောဘုန်းနှင့်ဆိုင်ကြ၏။ ဟာလေလူပေ။

၁၅၀

၁ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ ဘုရားသခင်ကိုမျိုးမွန်ကြလေ့။ ဘုန်းတော်ထင်ရှားရာကောင်းကင်မျက်နှာကြက်

၂ ပေါ်မှာမျိုးမွန်ကြလေ့။ ထူးဆန်းသောတန်ခိုးတော်များကြောင့် ဘုရားသခင်ကိုမျိုးမွန်ကြလေ့။ အလွန်တရာကြီးမြတ်တော်မူခြင်းရှိသည်အတိုင်းမျိုးမွန်ကြလေ့။

၃ တံပိုးမှုတ်လျက်ဘုရားသခင်ကိုမျိုးမွန်ကြလေ့။ တရော

၄ နှင့်စောင်းကိုတီးလျက်မျိုးမွန်ကြလေ့။ ပတ်သာတီးလျက်ကချန်လျက်နှင့်မျိုးမွန်ကြလေ့။ ကြိုးနှင့်ပြဋ္ဌိရုံသောတူရိယကိုတီးလျက်နှံရာကိုမှုတ်လျက်မျိုးမွန်ကြလေ့။

၅ အသံကျယ်သောသံလွင်ကိုတီးလျက်မျိုးမွန်ကြလေ့။ အကြီးဆုံးသောလင်းကွင်းကိုလည်းတီးလျက်မျိုးမွန်ကြလေ့။

၆ အသက်ရှိသောသူအပေါင်းတို့သည်ထာဝရဘုရားကိုမျိုးမွန်ကြစေ။ ဟာလေလူပေ။

။ဒါဝိဒ်မင်းကြီးနှင့်ရှင်အာသပ်အစရှိသောပရောဖက်များတို့သည်စီရင်ရေးထားသောဆာလံကျမ်းပြီး၏။

၁ ပညာတရားနည်းဥပဒေသတရားကိုသိ၍ညာဏ်နှင့်ရှည်သောစကားကိုနားလည်မည်အကြောင်း။ ပညာ

၂ သွန်သင်ခြင်း။ မြောင့်မတ်စွာကျင့်ခြင်း။ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း။ လျစ်လျူစွာဆုံးဖြတ်ခြင်းအမှုအရာ၌လေ့ကျက်မည်အကြောင်း။ မိုက်သောသူသည်သိမ္မာ၍လူဖျိုသည်ပညာသတ်နှင့်ပြည့်စုံမည် အကြောင်း။ ဒါဝိဒ်၏သားတော်ဖြစ်သောဣသရေလရှင်ဘုရင်ရှောလမုနိစီရင်သော

၃ သုတ္တံစကားဟူမူကား။ ပညာရှိသောသူသည်နားထောင်သဖြင့်ပညာအတတ်တိုးပွားရသိမ့်မည်။ ညာဏ်ကောင်းသောသူသည်သုတ္တံစကားအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၎င်းပညာရှိ

ဟောပြော၍နက်နဲသောစကားတို့ကို၎င်းနားလည်သောနိဿရည်းဆရာအဖြစ်သို့ရောက်ရလိမ့်မည်။

၁ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသဘောသည်ပညာ၏အချုပ်အချာဖြစ်၏။ လူမိုက်တို့သည်ပညာနှင့်ဥပဒေသကိုမတိမ့်မြင်ပြုတတ်ကြ၏။

၂ ငသား။ အဖ၏နည်းဥပဒေသကိုနားထောင်လေ့။ အမိ၏တရားကိုလည်းမပယ်နှင့်။ ထိုနည်းဥပဒေသတရားတို့သည်သင်၏ခေါင်း၌တင့်တယ်သောဦးရစ်။ သင်၏လည်ပင်း၌ပတ်ရစ်သောလည်ဆွဲဖြစ်ကြသိမ့်မည်။

၃ ငသား။ လူဆိုးတို့သည်သင့်ကိုသွေးဆောင်လျှင်ဝန်မခံနှင့်။ သူတို့ကင်္ဂါတို့နှင့်အတူလိုက်တော့။ သူအသက်

ကိုသတ်အံ့သောငှါစောင့်ကြမ္မိ။ အချည်းနှီးအပြစ်လွတ်
 ၁၂ သောသူတို့ကိုချောင်းမြောင်းကြမ္မိ။ သင်းပြိုင်းတွင်း
 သို့ဆင်းသောသူတို့ကဲ့သို့တကိုယ်လုံးပါလျက်အသက်
 ၁၃ ရှင်လျက်ရှိသောထိုသူတို့ကိုမရဏာနိုင်ငံမျှသကဲ့သို့
 ၁၄ မျှကြမ္မိ။ အဖိုးထိုက်သောဘဏ္ဍာအမျိုးမျိုးကိုတွေ့၍
 ၁၅ လူယူသောဥစ္စာနှင့်ငါတို့အိမ်ကိုပြည့်စေကြမည်။ ငါ
 ၁၆ တို့နှင့်ပေါင်းဖော်တော့။ ရသောဥစ္စာကိုအညီအမျှပိုင်
 ၁၇ ကြမ္မိဟုဆိုသော်လည်း၊ ငသား။ သူတို့နှင့်အတူမလိုက်
 ၁၈ နှင့်။ သူတို့သွားသောလမ်းကိုရှောင်လော့။ အကြောင်းမူ
 ၁၉ ကား။ သူတို့ခြေသည်ဒုစရိုက်ပြုရာသို့ပြေး၍လူအသက်
 ၂၀ ကိုသတ်ခြင်းငှါလျှင်မြန်၏။ အကယ်စင်စစ်ငှက်မျက်
 မှောက်နှံပိုက်ကွန်ကိုဖြန့်ထားလျှင်အကြံမမြောက်ရာ။
 ၂၁ ၊ လူဆိုးတို့သည်ကိုယ်အသွေးကိုသွန်အံ့သောငှါစောင့်
 ၂၂ ၍ကိုယ်အသက်ကိုသတ်အံ့သောငှါချောင်းမြောင်းတတ်
 ၂၃ ကြ၏။ မတရားသောစီးပွားကိုရှာသောသူအပေါင်းတို့
 ၂၄ သည်ထိုသို့သောအကျိုးကိုခံရ၍ထိုစီးပွားသည်မိမိအ
 ၂၅ ရှင်၏အသက်ကိုသတ်တတ်၏။

၂၆ ပညာသည်ပြင်မှာကျေးကျော်၍လမ်ခရီးတို့၌မိမိ
 ၂၇ စကားသံကိုသွင်းတတ်၏။ လူစည်းဝေးရာအဦး၌ဝင်မြို့တံ
 ၂၈ ခါးဝတို့၌ဝင်မြို့ထဲ၌ဝင်ခေါ်၍မြွက်ဆိုသောစကားဟူ
 ၂၉ မူကား။ အိုလူမိုက်တို့။ သင်တို့သည်မိုက်သောအကျင့်
 ၃၀ ကိုနှစ်သက်လျက်ကဲ့ရဲ့သောသူတို့သည်ကဲ့ရဲ့ခြင်း၌မွေ
 ၃၁ လျော်လျက်မိုက်မဲသောသူတို့သည်ပညာအတတ်ကို
 ၃၂ မုန်းလျက်အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးနေကြလိမ့်မည်
 ၃၃ နည်း။ ငါဆုမွှေးသောစကားကိုနားထောင်၍ပြောင်းလဲကြ
 ၃၄ လော့။ ငဝိညာဉ်ကိုသင်တို့အပေါ်သို့ငါသွန်းလောင်း၍
 ၃၅ ငစကား၏အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုနားလည်စေမည်။

၃၆ ငါသည်ခေါ်၍သင်တို့သည်ညင်းပယ်သော့ကြောင့်
 ၃၇ ၎င်းလောက်ကိုဆန့်၍အတတ်သူမျှမမှတ်သော့ကြောင့်၎င်း
 ၃၈ ၊ ငါသတိပေးခြင်းရှိသမျှကိုသင်တို့သည်ပယ်၍ငါဆုမွှေး
 ၃၉ သောစကားတစ်ခွန်းကိုမျှနားမခံဘဲနေသော့ကြောင့်၎င်း
 ၄၀ ၊ သင်တို့သည်ဘေးဥပါတ်နှင့်တွေ့ကြုံသောအခါငါရယ်
 ၄၁ မည်။ ကြောက်မက်ဖွယ်သောအမှုရောက်သောအခါငါ
 ၄၂ သရော်မည်။ သင်တို့ကြောက်မက်ဖွယ်သောအမှုသည်
 ၄၃ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းအမှုကဲ့သို့၎င်းသင်တို့ပျက်စီး
 ၄၄ ခြင်းအမှုသည်လေပြင်းမိုဟ်တိုင်းကဲ့သို့၎င်းရောက်လာ၍
 ၄၅ သင်တို့သည်ဆင်းရဲခြင်း။ ပူပန်ခြင်းနှင့်တွေ့ကြုံသော
 ၄၆ အခါ၊ ထိုအမှုရောက်သောသူတို့သည်ငါ့ကိုခေါ်သော်
 ၄၇ လည်းငါမသွား။ ငကိုကျိုးစား၍ရှာသော်လည်းမတွေ့ရကြ။

၂၈ ၊ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည်ပညာအတတ်ကိုမုန်းကြ
 ၂၉ ၍။ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသဘောကိုအလို
 ၃၀ မရှိကြ။ ငါသတိပေးခြင်းကိုအလျှင်းနားမခံကြ။ ငါဆုမွှေး
 ၃၁ ခြင်းရှိသမျှကိုမထိမိမိမိမြင်ပြုကြ၏။ ထိုကြောင့်သူတို့သည်
 ၃၂ ကိုယ်ကျင့်ခြင်း၏အကျိုးအပြစ်ကိုစား၍ကိုယ်ကြံသော
 ၃၃ အကြံတို့နှင့်ဝကြာလိမ့်မည်။ ညာဏ်တိမ်သောသူတို့သည်
 ၃၄ လမ်လွှဲသဖြင့်အသက်ဆုံးတတ်ကြ၏။ မိုက်သောသူတို့
 ၃၅ သည်သတိလစ်သောအားဖြင့်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်
 ၃၆ တတ်ကြ၏။ ငစကားကိုနားထောင်သောသူမူကားလုံခြုံ
 ၃၇ စွာနေ၍ဘေးကိုမကြောက်ဘဲညီဝတ်လိမ့်မည်။

၂၈ ၊ ငသား။ သင်သည်ပညာစကားကိုနားထောင်၍စေ
 ၂၉ တနာမိတ်နှင့်ညာဏ်ကိုရှာဖွေသည့်တိုင်အောင်ငစကား
 ၃၀ ကိုနားခံ၍ငပညတ်တို့ကိုကိုယ်အထံ၌သွင်းမိလျှင်၎င်း
 ၃၁ ၊ သိပ္ပံအတတ်ကိုခေါ်၍ညာဏ်နောက်သို့အသံကိုလွှင့်
 ၃၂ လျှင်၎င်း၊ ငွေကိုရှာတတ်သကဲ့သို့ပညာကိုရှာ၍ရှက်ထား
 ၃၃ သောဘဏ္ဍာကိုစူးစမ်းတတ်သကဲ့သို့ညာဏ်ကိုစူးစမ်း
 ၃၄ လျှင်၎င်း၊ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်သောသဘော၌ကျင်
 ၃၅ လည်၍ဘုရားသခင်ကိုသိသောညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံလိမ့်
 ၃၆ မည်။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်ပညာကို
 ၃၇ ပေးတော်မူတတ်၏။ နားလည်နိုင်သောညာဏ်သည်နှုတ်
 ၃၈ ကပတ်တော်အားဖြင့်သာဖြစ်တတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သော
 ၃၉ သူတို့အဖို့ပညာရတနာကိုသိုထားတော်မူ၏။ တရား
 ၄၀ သဖြင့်ကျင့်သောသူတို့ကိုကွယ်ကာတော်မူ၏။ မိမိ
 ၄၁ သန့်ရှင်းသူတို့သည်တရားလမ်းကိုစောင့်ရှောက်မည်အ
 ၄၂ ကြောင်း။ သူတို့၏လမ်ခရီးကိုလုံခြုံစေတော်မူ၏။ ကျေး
 ၄၃ ဇူးတော်ကြောင့်သင်သည်ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်ခြင်း။
 ၄၄ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း။ လျစ်လျူစွာဆုံးဖြတ်ခြင်းမှစ၍
 ၄၅ ကောင်းသောလမ်းရှိသမျှတို့ကိုသိနားလည်လိမ့်မည်။

၄၆ ပညာသည်သင်၏နှစ်လုံးထဲသို့ဝင်၍သင်သည်ထိကြား
 ၄၇ ခြင်း၌မွေလျော်သောအခါ၊ သမ္မာသတိသည်သင့်ကိုထိန်း
 ၄၈ သိမ်း၍ညာဏ်သည်လည်းစောင့်ရှောက်သဖြင့်၊ ဆိုးသော
 ၄၉ လမ်မှကယ်တင်လိမ့်မည်။ ကောက်သောစကားကိုပြော
 ၅၀ တတ်သောသူ။ ဖြောင့်မတ်သောလမ်းကိုစွန့်၍မိုက်မဲ
 ၅၁ သောလမ်းသို့လိုက်သောသူ။ ဒုစရိုက်၌မွေလျော်၍အမွေ
 ၅၂ လူ၏ကောက်ထိမ်ခြင်းကိုအားရနှစ်သက်သောသူ။
 ၅၃ ၊ ဖြောင့်သောလမ်းသို့မလိုက်။ ကောက်သောလမ်းသို့သာ
 ၅၄ လိုက်သောသူတို့၏သက်မှတ်၎င်း၊ အမျိုးပျက်သောမိမိ။ နှုတ်
 ၅၅ နှင့်ချော့မော့တတ်သောပြည်တန်ဆာမိမိ။ အသက်ပယ်

စည်။ ဝဲပြင်သောကျေးဇူးရှင်ကိုစွန့်၍မိမိတုရားသခင်၏
 ပဋိညာဉ်တရားကိုမေ့လျော့သောမိမိလက်မှတ်သင့်ကို
 ၁၈ ကယ်တင်သိမ့်မည်။ ထိုမိမိ၏အိမ်သည်သေခြင်းနှင့်ရင်
 သူလိုက်သောလမ်းတို့သည်သင်းပြိုင်းသားနေရာနှင့်ရင်
 ၁၉ စပ်ဆိုင်သဖြင့်၊ သူ၏အိမ်သို့ဝင်သောသူတစ်စုံတယောက်
 ၂၀ မျှမပြန်ရ။ အသက်လမ်းကိုမခွဲရ။ သင်သည်သူတော်
 ကောင်းတို့၏လမ်းသို့ရှောက်၍ပြောင့်မတ်သောသူတို့
 ၏လမ်းခရီးထဲကမထွက်ဘဲအစည်တစိုက်ထိုက်ရမည်
 ၂၁ အကြောင်းတည်း။ ပြောင့်မတ်သောသူတို့သည်ပြည်
 တော်၌နေ၍စုံလင်သောသူတို့သည်နေရာကျကြသိမ့်မည်။
 ၂၂ အဓမ္မလူတို့မူကားပြင်တော်မှပယ်ရှင်းခြင်း၊ လွန်ကျူး
 သောသူတို့သည်နှုတ်ပြစ်ခြင်းကိုခံရကြသိမ့်မည်။

၃
 ၁ သား။ ငါပေးသောတရားကိုမမေ့နှင့်။ ငပညတ်
 ၂ တို့ကိုသင်၏နှစ်လုံးစောင့်ရှောက်ပါစေ။ အကြောင်းမူ
 ကား။ ပညတ်တရားသည် အသက်တာရှေ့သောကာလ
 နှစ်ပေါင်းများကိုရင်ညှိဝပ်ခြင်းကိုရင်တိုးပွားစေသိမ့်
 ၃ မည်။ ကရုဏာတရားနှင့်သစ္စာတရားကိုသင်နှင့်မကွာ
 စေနှင့်။ ထိုတရားတို့ကိုသင်၏လည်ပင်း၌ဆွဲထားလော့။
 ၄ နှစ်လုံးအင်းစာရင်း၌ရေးသွင်းလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်
 ဘုရားသခင်ရှေ့လူတို့ရှေ့မှာမျက်နှာရ၍ကျေးဇူးကို
 ခံရသိမ့်မည်။
 ၅ ထာဝရဘုရားကိုမိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့ကိုးစားလော့။
 ၆ ကိုယ်ညာဏ်ကိုအမှီမပြုနှင့်။ သွားလေရာရာ၌ထာဝရ
 ဘုရားကိုမျက်မှောက်ပြုလော့။ သို့ပြုလျှင်သင်၏လမ်းခရီး
 ၇ တို့ကိုဝဲပြင်တော်မူမည်။ ငါသည်ပညာရှိ၏ဟုကိုယ်ကိုမ
 ထင်နှင့်။ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍စုစုကိုင်ကိုရှောင်
 ၈ လော့။ သို့ပြုလျှင်သင်၏အကြောတို့သည်အားသန်၍
 ၉ အရိုးတို့သည်ချင်ဆီနှင့်ပြည့်စုံကြသိမ့်မည်။ သင်သည်
 ကိုယ်ဥစ္စာနှင့်အဦးသီးသောအသီးအနှံရှိသမျှကိုထာဝရ
 ၁၀ ဘုရားအားပူဇော်လော့။ သို့ပြုလျှင်သင်၏စပါးကျိုတို့
 သည်ကြွယ်ဝ၍စပျစ်သီးနယ်ရာတန်ဆာတို့ကိုအသစ်
 ၁၁ သောစပျစ်ရည်လျှံသိမ့်မည်။ သော။ ထာဝရဘုရားဆုမွ
 တော်မူခြင်းကိုမမှတ်ဘဲမနေနှင့်။ သင်၏အပြစ်ကိုစစ်
 ၁၂ ဆေးတော်မူသောအခါစိတ်မပျက်စေနှင့်။ ထာဝရဘုရား
 သည်ချစ်တော်မူသောသူကိုဆုမွတော်မူတတ်၏။ နှစ်
 သက်တော်မူသောသားကိုဒါဏ်ခတ်တော်မူတတ်၏။
 ၁၃ ညာဏ်ပညာကိုရှာ၍ရသောသူသည်မင်္ဂလာရှိ၏။
 ၁၄ အကြောင်းမူကား။ ပညာကုန်သွယ်ခြင်းသည်ငွေကုန်

သွယ်ခြင်းထက်သာ၍ကောင်း၏။ ပညာကုန်သွယ်၍
 ၁၅ ရသောအမြတ်လည်းရွှေစင်ထက်သာ၍ကောင်း၏။ ပညာ
 သည်ပတ္တမြားထက်သာ၍အဖိုးထိုက်ပေ၏။ နှစ်သက်
 ဖွယ်သမျှသောအရာတို့သည်ထိုရတနာကိုမပြိုင်နိုင်ကြ။
 ၁၆ သူ၏လက်ျာလက်၌အသက်တာရှေ့သောကာလ။ လက်
 ၁၇ ဝဲလက်၌စည်းမိပ်နှင့်လက်အသရေရှိ၏။ ပညာလမ်းတို့
 သည်သာယာသောလမ်း။ ပညာလမ်းခရီးရှိသမျှတို့သည်
 ၁၈ ညှိမ်ဝပ်လျက်ရှိကြ၏။ ပညာကိုကိုင်ဆွဲသောသူသည်
 အသက်ပင်ကိုရပြီ။ လက်မလွှတ်သောသူသည်မင်္ဂလာ
 ၁၉ ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ပညာတော်အားဖြင့်မြေကြီး
 ကိုတည်၍ညာဏ်တော်အားဖြင့်မိလိန္ဒကောင်းကင်ကို
 ၂၀ ပြင်ဆင်တော်မူပြီ။ သိပ္ပံအတတ်တော်အားဖြင့်နက်နဲ
 သောအရပ်အက်ကွဲ၍မိလိန္ဒတိမ်မှလည်းနှင်းရည်ကျတတ်
 ၂၁ ၏။ သား။ ပညာရတနာနှင့်သမ္မာသတိကိုသင့်မျက်
 ၂၂ မှောက်မှမကွာစေဘဲအစည်စောင့်ရှောက်လော့။ သို့ပြု
 လျှင်ထိုရတနာတို့သည်သင်၏ဗညာဉ်၌အသက်။ သင်၏
 ၂၃ လည်ပင်း၌လက်အသရေဖြစ်သိမ့်မည်။ သင်သည်ခရီး
 ၂၄ သွားရာ၌ဘေးမရှိ။ ခြေမထိုက်မိဘဲသွားသိမ့်မည်။ အိပ်
 သောအခါကြောက်စရာမရှိရ။ ကောင်းမွန်စွာအိပ်ပြော
 ၂၅ ရသိမ့်မည်။ လျှင်မြန်သောဘေးနှင့်လူဆိုးတွေ့တတ်
 ၂၆ သောပျက်စီးရာဘေးကိုကြောက်စရာမရှိရ။ အကြောင်း
 မူကား။ ထာဝရဘုရားသည်သင်ယုံကြည်ကိုးစားရာဖြစ်
 ၍သင်၏ခြေကိုမကျော့မိစေခြင်းငှါစောင့်မတော်မူသိမ့်
 မည်။
 ၂၇ ကျေးဇူးကိုခံသင့်သောသူတို့အားကျေးဇူးပြုရသော
 ၂၈ အခွင့်ရှိလျှင်မပြုဘဲမနေနှင့်။ အိမ်နီးချင်းကိုပေးစရာရှိ
 လျက်ပင်သွားတော့။ တဖန်လာဦးတော့။ နက်ဖန်မှငါပေး
 ၂၉ မည်ဟုမပြောနှင့်။ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိဘဲသင့်အနားမှာနေ
 သောအိမ်နီးချင်း၌မကောင်းသောအကြံကိုမကြံနှင့်။
 ၃၀ သင်၌အပြစ်မပြုသောသူကိုအကြောင်းမရှိဘဲရန်မ
 ၃၁ တွေ့နှင့်။ ညည်းဆဲတတ်သောသူ၏စဉ်းစမ်းကိုမတောင့်
 ၃၂ တနှင့်။ သူလိုက်သောလမ်းတစ်ခုတည်းမျှအလိုမရှိနှင့်။ အ
 ကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်သဘောကောက်
 သောသူတို့ကိုစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာတော်မူ၏။ ပြောင့်မတ်သော
 သူတို့မူကားကိုယ်တော်နှင့်မိဿဟာယ၊ ဖွဲ့ရသောအခွင့်
 ၃၃ ရှိကြ၏။ မတရားသောသူ၏နေရာသည်ထာဝရဘုရား
 ကျိန်တော်မူခြင်းကိုတွေ့တတ်၏။ တရားသောသူ၏နေ
 ၃၄ ရာကိုကားကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ အကယ်စင်
 စစ်ကဲ့ရဲ့တတ်သောသူတို့ကိုကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ စိတ်၌နုချ

၃၁ သောသုတို့အားကားကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ပညာရှိ
သောသုတို့သင်တန်းအသရေကိုအမွေခံရ၍မိက်သော
သုတို့မူကားအရှက်ကွဲခြင်းကိုထပ်သွားကြလိမ့်မည်။

၃၂ ငသားတို့။ အဖ၏နည်းဥပဒေသကိုနားထောင်း၍
ညာဏ်သဘောကိုနားလည်ခြင်းငှါစေ့စေ့မှတ်ကြလော့။
၃၃ ကောင်းသောဩဝါဒကိုငါပေး၏။ ပေညတ်တရားကို
မပယ်ကြနှင့်။ ငါမူကားအဖ၏ရင်နှစ်။ အမိရှေ့မှားညွှံ
၃၄ ၍အချစ်ဆုံးသောသားဖြစ်၏။ ငအဖသွန်သင်၍မြှောက်
ဆိုလေသည်ကား။ ငစကားကိုသင်၏နှစ်လုံးနှိမ့်သွင်းမိ၍င
၃၅ ပညတ်တို့ကိုကျင့်စောင့်သဖြင့်အသက်ရှင်လော့။ ပညာ
ကိုဆည်းဖူးလော့။ ညာဏ်ကိုဆည်းဖူးလော့။ သတိမလစ်
၃၆ စေနှင့်။ င၏နှုတ်ထွက်စကားကိုမလွဲမရှောင်နှင့်။ ပညာ
ကိုမစွန့်နှင့်။ သူသည်သင့်ကိုထိန်းသိမ်းလိမ့်မည်။ သူကို
၃၇ ချစ်လော့။ သင့်ကိုစောင့်မလိမ့်မည်။ ပညာသည်အမြတ်
ဆုံးသောအရာဖြစ်၏။ ပညာကိုဆည်းဖူးလော့။ ဆည်းဖူး
၃၈ သမျှသောဥစ္စာတို့တွင်ညာဏ်ကိုဆည်းဖူးလော့။ သူကို
အမြတ်ထားလော့။ သူသည်သင့်ကိုချီးမြှောက်လိမ့်မည်။
၃၉ သူကိုဖက်ရစ်လျှင်ဂုဏ်အသရေကိုပေးလိမ့်မည်။ သင်
၏ခေါင်းကိုတင့်တယ်သောဦးရစ်နှင့်ပတ်ရစ်၍တုန်း
ကြီးသောလရဖူကိုအပ်နှံလိမ့်မည်။

၄၀ ငသား။ ငစကားကိုနားထောင်နာယူလော့။ သို့ပြုလျှင်
၄၁ သင့်အသက်နှစ်ပေါင်းများလိမ့်မည်။ ပညာလမ်းကိုငါပြသ
၄၂ ၍မှန်သောလမ်းခရီးတို့၌သင့်ကိုငါပို့ဆောင်၏။ ဂြောက်
သွားလျှင်ကျည်းမြောင်းရာသို့မရောက်။ ပြေးသောအခါ
၄၃ ဘိုက်မိ၍မလဲရ။ ဥပဒေသကိုကိုင်ဆွဲလော့။ မလွှတ်နှင့်။
စောင့်ထားလော့။ အသက်ရှင်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၏။
၄၄ အခမဲ့လူတို့လမ်းထဲသို့မဝင်နှင့်။ ဆိုးယုတ်သောသူတို့
၄၅ နှင့်အတူမလိုက်နှင့်။ သူတို့လမ်းကိုကြည့်ရှောင်လော့။
၄၆ လိုက်မသွားနှင့်။ လွှဲ၍သွားလော့။ သူတို့သည်သူတပါး
၄၇ ၌အပြစ်မပြုရလျှင်မအိပ်တတ်။ တရံတယောက်သောသူ
၄၈ ကိုမလဲစေလျှင်အိပ်၍မပြေတတ်။ ဒုစရိုက်နှင့်ဆိုင်
သောမုန့်ကိုစား၍သွည်းဆဲခြင်းနှင့်ဆိုင်သောစပျစ်ရည်
၄၉ ကိုသောက်တတ်ကြ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏လမ်း
သည်ဟက်သောအာရဏ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍နေထွက်သည်တိုင်
၅၀ အောင်တိုးပွားထွန်းလင်းတတ်၏။ မတရားသောသူတို့
၏လမ်းမူကားမှောင်မိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍သူတို့သည်လဲသော
အခါအဘယ်အရာကိုဘိုက်မိသည်ဟုမသိကြ။

၅၁ သား။ ငစကားကိုနားထောင်လော့။ ငါဟောပြော

၅၂ ချက်တို့ကိုနားသွင်းလော့။ သင့်မျက်မှောက်မှမကွာစေ
၅၃ နှင့်။ နှစ်လုံးတွင်း၌စောင့်ထားလော့။ အကြောင်းမူကား။
ထိုတရားစကားကိုထွေရသောသူတို့သည်အသက်ရှင်
ခြင်း။ တကိုယ်လုံးကျန်းမာခြင်းအကြောင်းကိုထွေရပြီ။
၅၄ ၊ နှစ်လုံးသည်အသက်၏အခြေအမြစ်ဖြစ်သောကြောင့်
သင်၏နှစ်လုံးကိုအထူးသဖြင့်စောင့်ရှောက်လော့။
၅၅ ၊ ကောက်သောစကားတို့ကိုဂင်ညင်းဆန်တတ်သော
၅၆ နှုတ်ခမ်တို့ကိုဂင်ဝေးစွာပယ်ရှောင်လော့။ သင်၏မျက်
မိသည်ရှေ့ရှုကြည့်၍မျက်ခမ်တို့သည်တည့်တည့်အာရုံ
၅၇ ပြုစေလော့။ သင်သွားရာလမ်းကိုစူးစစ်၍သွားလေရာရာ
၅၈ ၌တည့်တည့်ခြင်းရှိစေလော့။ လကျာဘက်။ လက်ဝဲဘက်
သို့မတိမ်းမလွှဲနှင့်။ ဒုစရိုက်ပြုရာလမ်းကိုရှောင်လော့။

၅၉ ငသား။ သင်သည်သမ္မာသတိရှိ၍သင်၏နှုတ်ခမ်
၆၀ သည်သိပ္ပံအတတ်ကိုစောင့်မည်အကြောင်း။ ပေညာကို
မှတ်ကျိုး၍ငါပေးသောညာဏ်သို့သင့်နားကိုထွဋ်လော့။
၆၁ ၊ အကြောင်းမူကား။ အမျိုးပျက်သောမိမ္မ၏နှုတ်ခမ်သည်
ပျားလှိုကဲ့သို့ယိုတတ်၍သူပြောသောစကားသည်ဆီ
၆၂ ထက်ချောသော်လည်း။ အဆုံး၌ကားသူသည်ဘင်းခါးရှက်
၆၃ ကဲ့သို့ခါး၍သန်လျက်နှင့်အမျှထက်၏။ သူ၏ခြေတို့သည်
သေခြင်းသို့ဆင်း၍သူသွားရာလမ်းသည်မရဏာနိုင်ငံသို့
၆၄ ရောက်တတ်၏။ သင်သည်အသက်လမ်းကိုမဆင်ချင်
ရအောင်သုလုံးစံစေလိုသည်တစ္ဆေ့တစ္ဆေ့ပြောင်းလဲ
၆၅ သဖြင့်သင်သည်နားမလည်နိုင်ရ။ သို့ဖြစ်၍ငသားတို့။
ငစကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ငါဟောပြောချက်တို့
၆၆ ကိုမပယ်ကြနှင့်။ ထိုသို့သောမိမ္မကိုဝေးစွာရှောင်သွား
၆၇ လော့။ သုနေရာတံခါးဝသို့မချည်းနှင့်။ သို့မဟုတ်။ သင်
သည်ကိုယ်ဂုဏ်အသရေကိုသူတပါး၌ဂင်ကိုယ်အသက်
၆၈ ကိုကြပ်တပ်သောသူတို့၌ဂင်အပ်လိမ့်မည်။ တပါးအ
မျိုးသားတို့သည်သင်၏စည်းမိမ့်နှင့်ပြည့်စုံကြလိမ့်မည်။
၆၉ သင်လုပ်၍ရသောဥစ္စာသည်တပါးအမျိုးသားအိမ်သို့
၇၀ ရောက်လိမ့်မည်။ နောက်ဆုံး၌သင့်အသား။ သင့်ကိုယ်
၇၁ ကာယဆွေးမြေ့သောအခါ။ ငါသည်သွန်သင်ခြင်းကို
မုန်းလေပြီတကား။ ဆုမွန်ခြင်းကိုမိတ်နှစ်လုံးထဲမှမ
၇၂ ထိမဲ့မြင်ပြုလေပြီတကား။ ငဆရာတို့၏စကားကိုနား
မထောင်ဘဲအားသွန်သင်သောသူတို့၏စကားကိုနား
၇၃ မခံဘဲနေလေပြီတကား။ စည်းဝေးသောပရိသတ်များ
အလယ်၌ဒုစရိုက်မျိုးကိုကုန်စင်လှသည်တိုင်အောင်ငါ
ပြုလေပြီတကားဟုမြည်တပ်ရလိမ့်မည်။

၁၁ ကိုယ်ဆိုင်သောရေအိုးကိုသုံး၍ကိုယ်ရေတွင်းထဲ
 ၁၂ ကထွက်သောစမ်ရေကိုသောက်လော့။ သင်၏စမ်ရေ
 ၁၃ များပြား၍လမ်များအနားမှာစီးသောမြစ်များဖြစ်စေ
 ၁၄ လော့။ တပါးအမျိုးသားနှင့်ပေါင်းဖက်၍မဆိုင်စေဘဲ
 ၁၅ ကိုယ်တပါးတည်းသာဆိုင်စေလော့။ သင်၏စမ်ရေ
 ၁၆ တွင်း၌မရှိလာရှိစေ၍အသက်အရွယ်ပျိုစည်ကာလ။
 ၁၇ ပေါင်းဖော်သောမယားနှင့်အတူပျော်မွေ့လော့။ သူသည်
 ၁၈ စုံမက်တတ်သောသမင်မ။ နှစ်ထိုဗွယ်သောဒရယ်မကဲ့
 ၁၉ သို့ဖြစ်၍သူ၏သမီးတို့သည်သင်၏အလိုဆန္ဒကိုအတည်
 ၂၀ ပြေစေ၍သူကိုချစ်သောမိဘနှင့်အစည်ရစ်မူးလျက်နေ
 ၂၁ လော့။ သား။ သင်သည်အမျိုးပျက်သောမိမ္မနှင့်အဘယ်
 ၂၂ ကြောင့်ရစ်မူးသနည်း။ ပြည်တန်ဆာမ၏ချင်ပတ်ကို
 ၂၃ အဘယ်ကြောင့်ဖက်ရသနည်း။ လူသွားလာသမျှသော
 ၂၄ လမ်းတို့သည်သာဝရတရားမျက်မှောက်တော်၌ရှိကြ၍
 ၂၅ သွားလာသမျှသောအခြင်းအရာတို့ကိုစူးစမ်းတော်မူ၏။
 ၂၆ ၊ အဓမ္မလူသည်မိမိပြုသောဒုစရိုက်အပြစ်ဖြင့်ဖင်မိခြင်း။
 ၂၇ မိမိအပြစ်ကြီးတို့ဖြင့်ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။
 ၂၈ ၊ သူသည်အလွန်ရိုက်သောကြောင့်မှားယွင်း၍သွန်သင်
 ၂၉ ခြင်းကိုမခံရဘဲသေသွားရလိမ့်မည်။

၃ သား။ သင်သည်အဆွေခင်ပွန်းအတွက်အာမခံ
 ၄ မိသော်၎င်းသူတပါးနှင့်လက်ဝါးချင်းရိုက်မိသော်၎င်း
 ၅ ၊ ကိုယ်နှုတ်ထွက်စကားဖြင့်ကျေမိပြီ။ ကိုယ်ပြောသော
 ၆ စကားကြောင့်အမှုရောက်လေပြီ။ သား။ သင်သည်
 ၇ အဆွေခင်ပွန်းလက်သို့ရောက်မိလျှင်ကိုယ်ကိုနှုတ်အံ့
 ၈ သောက၊ အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်းဟူမူကား။ အဆွေ
 ၉ ခင်ပွန်းထံသို့သွား၍ကိုယ်ကိုနှုတ်ချလျက်သုက္ခန္ဓာအစပ်
 ၁၀ လော့။ အိပ်မပြောနှင့်။ မျက်စိမှိတ်၍မငိုနှင့်။ မုတ်ဆိုး
 ၁၁ လက်မှသမင်ဒရယ်ကို၎င်း၊ ငှက်ကို၎င်းနှုတ်ရသကဲ့သို့
 ၁၂ ကိုယ်ကိုနှုတ်လော့။
 ၁၃ အချင်းလူပျင်း။ ပရုန်းဆိတ်ထံသို့သွား၍သူ၏အပြု
 ၁၄ အမှုတို့ကိုဆင်ချင်သဖြင့်ပညာရှိစေလော့။ ပရုန်းဆိတ်
 ၁၅ သည်ဆရာမရှိ။ ဝဲပြင်သောသူမရှိ။ မင်းမရှိဘဲလျက်၊ နွေ
 ၁၆ ကာလနှင့်စပါးရိတ်ရာကာလ၌မိမိစားစရာအစာကိုရှာ
 ၁၇ ဖွေသိုထားတတ်၏။ အိုလူပျင်း။ သင်သည်အဘယ်မျှ
 ၁၈ ကာလပတ်လုံးအိပ်လျက်နေလိမ့်မည်နည်း။ အဘယ်
 ၁၉ သောအခါမှီးလိမ့်မည်နည်း။ ခဏအိပ်လျက်ခဏပြော
 ၂၀ လျက်အိပ်ပြောအံ့သောငှါခဏလက်ချင်းပိုက်လျက်နေ
 ၂၁ ဝတ်တွင်၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်ခရီးသွားသောသူကဲ့သို့၎င်း

၂၂ ဥစ္စာပြုန်းတီးခြင်းသည်သူရဲကဲ့သို့၎င်း၎င်းရောက်လာလိမ့်
 မည်။
 ၂၃ ဆိုးယုတ်သောသူနှင့်မတရားသောသူသည်ကောက်
 ၂၄ ထိမ်သောစကား၌ကျင်လည်တတ်၏။ မျက်တောင်ခတ်
 ၂၅ လျက်ခြေဖြင့်အမှတ်ပေးလျက်လက်ချောင်းတို့ဖြင့်သွန်
 ၂၆ သင်လျက်ပြုတတ်၏။ ကောက်သောမိတ်သဘောနှင့်
 ၂၇ ပြည့်စုံ၍မကောင်းသောအကြံကိုအစည်ကြံစည်တတ်
 ၂၈ ၏။ သူတပါးချင်းရန်တွေ့စေခြင်းငှါပြုတတ်၏။ ၊ ထို
 ၂၉ ကြောင့်သူသည်အမှတ်တမဲ့အမှုရောက်၍ကိုးကွယ်ရာ
 ၃၀ မရဘဲချက်ချင်းကျိုးပဲ့ပျက်စီးရလိမ့်မည်။
 ၃၁ ထာဝရတရားရမ်းတော်မူသောအရာချောက်ပါးမက။
 ၃၂ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာတော်မူသောအရာချစ်ပါးဟူမူကား။
 ၃၃ ၊ ထောင်ထွားသောမျက်နှာတပါး။ မုသာ၌ကျင်လည်
 ၃၄ သောသျှာတပါး။ အပြစ်မရှိသောသူ၏အသက်ကိုသတ်
 ၃၅ သောလက်တပါး။ မကောင်းသောအကြံကိုကြံစည်သော
 ၃၆ နှစ်လုံးတပါး။ အပြစ်ပြုရာသို့အလျင်အမြန်ပြေးတတ်
 ၃၇ သောခြေတပါး။ မုသာစကားကိုပြော၍မမှန်သောသေ
 ၃၈ သေတပါး။ အပေါင်းအဖော်ချင်းရန်တွေ့စေခြင်းငှါ
 ၃၉ ပြုတတ်သောသူတပါးတည်း။
 ၄၀ သား။ အဖ၏ပညတ်စကားကိုနားထောင်လော့။
 ၄၁ အမိပေးသောတရားကိုမပယ်နှင့်။ နှစ်လုံးပေါ်မှာအမြဲ
 ၄၂ ချည်၍လည်ပင်း၌ဆွဲထားလော့။ သင်သည်အချားသို့
 ၄၃ သွားသောအခါထိုပညတ်တရားသည်လမ်းပြဘိဝံသင်
 ၄၄ ဗျစ်သောအခါသင့်ကိုစောင့်ထိမ့်မည်။ နှိုးသောအခါသင့်
 ၄၅ နှင့်နှုတ်ဆက်ထိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ ပညတ်တရား
 ၄၆ သည်မီးခွက်ဖြစ်၏။ တရားတော်သည်အလင်းဖြစ်၏။
 ၄၇ အပြစ်ကိုပြတတ်သောဩဝါဒစကားသည်အသက်လမ်း
 ၄၈ ဖြစ်၏။ ဆိုးသောမိမ္မနှင့်၎င်းအမျိုးပျက်သောမိမ္မချော
 ၄၉ မောတတ်သောနှုတ်နှင့်၎င်းလွတ်ခြင်းငှါသင့်ကိုသော
 ၅၀ ဖွဲ့ရာဖြစ်သတည်း။ ထိုသို့သောမိမ္မသည်အဆင်းယှဉ်း
 ၅၁ လည်းတပ်မက်သောမိတ်မရှိနှင့်။ သူသည်မျက်စိတို့
 ၅၂ ဖြင့်သင့်ကိုမကျေမိစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား။ ပြည်
 ၅၃ တန်ဆာမကိုမှီဝဲသောယောကျ်ားသည်ဆင်းရဲ၍မုန်
 ၅၄ တလုံးကိုသာရတတ်၏။ ချောက်မထားသောမိမ္မသည်
 ၅၅ လည်းမြိတ်သောအသက်ကိုဖမ်းတတ်၏။ လူသည်အဝတ်
 ၅၆ မလောင်းဘဲမီးကိုပိုက်ဖက်နိုင်သလော။ ခြေမလောင်
 ၅၇ ဘဲမီးခဲပေါ်မှာနင်းနိုင်သလော။ သုမယားထံသို့ဝင်သော
 ၅၈ သူသည်ထိုနည်းတူဖြစ်၏။ သုမယားကိုပြစ်မှားသောသူ
 ၅၉ မည်သည့်ကားအပြစ်နှင့်ကောင်းမလွတ်နိုင်ရာ။ မွတ်ထိမ့်

သောစိတ်ပြေစေခြင်းငှါခိုးသောသူပင်အပြစ်မလွတ်ရ။
 ၃၁ | တွေ့သိလျှင်ချွန်ဆဲပြန်ပေးရမည်။ ကိုယ်အိမ်၌ရှိသမျှ
 ၃၂ | သောဥစ္စာတို့ကိုလျှော်ရမည်။ သုမယားကိုပြစ်မှားသော
 သူသည်ညာဏ်မရှိ။ ထိုသို့ပြုသောသူသည်မိမိအသက်
 ၃၃ | ကိုဖျက်ဆီးတတ်၏။ နာကြည်းစွာထိခိုက်ခြင်းနှင့်အသ
 ရေ့စွာထိခိုက်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ သူ၏အရှက်ကွဲခြင်းသည်
 ၃၄ | မပြေနိုင်။ အကြောင်းမူကား။ ယောက်ျားသည်မယား
 ကိုမယ့်သောစိတ်ရှိလျှင်ပြင်းထန်စွာအမျက်ထွက်တတ်
 ၏။ အပြစ်ပေးချိန်ရောက်သောအခါသနားခြင်းမရှိတတ်။
 ၃၅ | လျော်ပြစ်ငွေမည်မျှကိုပမာဏမပြုတတ်။ များစွာသော
 လက်ဆောင်တို့ကိုပေးသော်လည်းစိတ်မပြေတတ်။

၇
 ၁ | သား။ ငစကားကိုစေ့စေ့နားထောင်၍ပေညတ်တို့
 ၂ | ကိုသင်၍သိထားလော့။ ပေညတ်တို့ကိုစောင့်ရှောက်၍
 အသက်ရှင်လော့။ ငါပေးသောတရားကိုကိုယ်ချက်ဆန်
 ၃ | ကဲ့သို့စောင့်လော့။ သင်၏လက်ချောင်းတို့၌ချည်ထား၍
 ၄ | သင်၏နှစ်လုံးအင်းစာရင်း၌ရေးမှတ်လော့။ ပညာကို
 ကိုယ်နှစ်မဟူ၍၎င်းညာဏ်ကိုကိုယ်ပေါက်ဖော်ဟူ၍၎င်း
 ၅ | ခေါ်လော့။ သို့ပြုလျှင်သူတို့သည်အမျိုးမျက်သောမိမ္မ
 နှုတ်နှင့်ချော့မော့တတ်သောပြည်တန်ဆာမိမ္မလက်မှ
 သင့်ကိုကယ်တင်ကြသိမ့်မည်။

၆ | ငအိမ်ပြတင်းရှက်ကြားမှငါကြည့်၍မြင်ရသော
 ၇ | အမှုဟူမူကား။ ညာဏ်တိမ်သောအမျိုးသားချင်းရကို
 ငါကြည့်ရှုစဉ်တွင်ညာဏ်မရှိသောလူမျိုးတယောက်သည်
 ၈ | ထိုသို့သောမိမ္မနေရာလပ်ထောင့်အနားသို့ရှောက်သွား
 ၉ | သဖြင့်၊ မိလိန်းချုပ်၍ညဦးအချိန်၊ ညည့်နက်သောအချိန်
 ၁၀ | ရောက်သောအခါထိုမိမ္မနေရာလပ်သို့လိုက်လေ၏။ ပြင်
 တန်ဆာအဝတ်ကိုဝတ်၍ဆန်းပြားသောမိမ္မသည်ထိုသူ
 ၁၁ | ကိုကြိုဆို၏။ ထိုမိမ္မသည်ကျယ်သောအသံနှင့်ခိုင်မာ
 သောစိတ်သဘောရှိ၏။ ကိုယ်အိမ်၌မနေ။ လည်တတ်၏။
 ၁၂ | ခဏအိမ်ပြင်။ ခဏလပ်ထဲမှာနေလျက်လပ်ထောင့်အ
 ၁၃ | ရပ်ရပ်၌ချောင်းမြောင်း၍ကြည့်တတ်၏။ ထိုလူမျိုးကို
 တွေ့သောအခါရသောမျက်နှာနှင့်ဖမ်းကပ်နှိမ့်ရှုတ်လျက်
 ၁၄ | ငါဒွိသိသာယာယူဖော်သကောရှိ၏။ သနွေငင်တိတ်ကို
 ၁၅ | ငါမြဲပြီ။ ထိုကြောင့်သင့်ကိုကြိုဆိုအံ့သောငှါငါထွက်
 ၁၆ | လာပြီ။ သင့်မျက်နှာကိုကျိုးစားရှာ၍တွေ့ပြီ။ ငစတင်ကို
 ချယ်လှယ်သောအိပ်ရာခင်းနှင့်၎င်းအံ့ဂုတ္တုပိတ်ချောနှင့်
 ၁၇ | ၎င်းပြင်ဆင်ပြီ။ ငမွေ့ရာကိုမရန်။ အာလော။ သစ်ကြံပိုး
 ၁၈ | နှင့်သို့ပြီ။ လာပါ။ မိလိန်းလင်းသည်တိုင်အောင်ကာမရော

စိတ်ကိုဖြေကြကုန်အံ့။ မေရန်ပြု၍မွေ့လျော်ကြကုန်အံ့။
 ၁၉ | ငအရှင်သည်အိမ်မှာမရှိ။ ငွေအိပ်ကိုဆောင်လျက်ဝေး
 ၂၀ | သောအရပ်သို့သွားပြီ။ ဝဲနေ့ရောက်မှသာပြန်လာလိမ့်
 ၂၁ | မည်ဟု၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားနှင့်ထိုသူကိုသွေးဆောင်
 ၂၂ | ၍ချော့မော့တတ်သောနှုတ်ခပ်နှင့်နိုင်သဖြင့်၊ နားသည်
 အသေခံရာသို့လိုက်သကဲ့သို့၎င်းသမင်ဒရယ်သည်မိမိ
 အသည်း၌မြားမထိုးမှီတိုင်အောင်ဖမ်းမိရာထဲသို့ဝင်သ
 ၂၃ | ကဲ့သို့၎င်း၊ ငှက်သည်မိမိအသက်ဆုံးစေခြင်းငှါထောင်
 မှန်းကိုမရိပ်မိဘဲကျော့ကွင်းထဲသို့အလျင်အမြန်ဝင်သ
 ကဲ့သို့၎င်းလူမျိုးသည်ထိုမိမ္မနောက်သို့ချက်ချင်းလိုက်
 သွားတတ်၏။

၂၄ | သို့ဖြစ်၍သားတို့။ ငစကားကိုနားထောင်၍ငါဟော
 ၂၅ | ပြောချက်တို့ကိုမှတ်ကျုံးကြလော့။ ထိုသို့သောမိမ္မနေ
 ရာလပ်ကိုစိတ်မငဲ့ကွက်နှင့်။ သူကျင်လည်သောလပ်ခရီး
 ၂၆ | သို့လွှဲ၍မလိုက်နှင့်။ အကြောင်းမူကား။ သူသည်စစ်
 သူရဲအများတို့ကိုလွဲလေပြီ။ ခွန်အားကြီးသောသူအများ
 ၂၇ | တို့ကိုသတ်လေပြီ။ သူ၏အိမ်သည်သေမင်း၏တံခိတ်
 မှာန်သို့ဆင်း၍မရဏာနိုင်ငံသို့ရောက်သောလပ်ဖြစ်၏။

၈
 ၁ | ညာဏ်ပညာသည်ခေါ်၍မိမိအသံကိုလွှင့်သည်
 ၂ | မဟုတ်လော့။ မြင့်သောအရပ်ထိပ်၌၎င်းလပ်ခရီးအနား
 ၃ | ၌၎င်းရပ်နေ၏။ ကြီးသောတံခါးဝ။ မြို့တံခါး။ အိမ်တံခါး
 ၄ | ဝမှာကျွေးကျော်၍၊ အချင်းလူတို့။ သင်တို့အားငါခေါ်
 ၅ | ၏။ လူသားတို့အားအသံကိုငါလွှင့်၏။ ညာဏ်တိမ်သော
 သူတို့။ ပညာတရားကိုနားလည်ကြလော့။ လူမိုက်တို့။
 ၆ | ထိုးထွင်းသောညာဏ်ရှိကြလော့။ နားထောင်ကြ။
 မြတ်သောစကားကိုငါပြောမည်။ မှန်သောတရားစကားကို
 ၇ | ငါနှုတ်မြွက်မည်။ ငနှုတ်ထွက်စကားသည်သမ္မာတရား
 နှင့်သာဆိုင်၍ငနှုတ်ခပ်တို့သည်ဒုစရိုက်ကိုစက်ဆုတ်ရှုံ
 ၈ | ရှာ၏။ ငါဟောပြောသမျှသောစကားတို့သည်ဖြောင့်
 မတ်၍ကောက်သောသဘော။ ဇောက်ပြန်သောသဘော
 ၉ | နှင့်ကင်းစင်ကြ၏။ နားလည်သောသူ၌အလုံးစုံရှင်း
 လင်း၍ပညာကိုရသောသူတို့အားဟုတ်မှန်ကြ၏။
 ၁၀ | ငွေအရင်။ နည်းကို၎င်းမြတ်သောရွှေအရင်။ ပညာအ
 ၁၁ | တတ်ကို၎င်းခံယူကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ပညာ
 သည်ပတ္တမြားထက်သာ၍မြတ်၏။ နှစ်သက်ဖွယ်သမျှ
 သောအရာတို့သည်ထိုရတနာကိုမပြိုင်နိုင်ကြ။

၁၂ | ငညာဏ်ပညာသည်သမ္မာသတိနှင့်ပေါင်း၍ထိမ္မာ
 ၁၃ | သောသိပ္ပံအတတ်များကိုဖော်တတ်၏။ ထာဝရဘုရား

ကိုကြောက်ရွံ့သောသဘောကားခုစရိုက်ကိုမုန်းသော
 သဘောတည်း။ မာနထောင်လွှားခြင်း။ စော်ကားခြင်း။
 မကောင်းသောလမ်းသို့လိုက်ခြင်း။ ကောက်သောစကား
 ၁၄ ဖြင့်ပြောဆိုခြင်းတို့ကိုမုန်း၏။ အကြံပေးနိုင်သောအ
 ၁၅ ခွင့်နှင့်ပညာရတနာသည်ငါ့ရှိ၏။ ငါသည်ညာဏ်ဖြစ်၍
 ၁၆ အစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ငါအားဖြင့်ရှင်ဘုရင်တို့သည်
 ၁၇ စိုးစံရသောအခွင့်။ မင်းအရာရှိတို့သည်ဆုံးဖြတ်ရသောအ
 ၁၈ ခွင့်ရှိကြ၏။ ငါအားဖြင့်မင်းသား။ မူးမတ်။ တရားသူကြီး
 ၁၉ အပေါ်ကိုသည်အစိုးရသောအခွင့်ရှိကြ၏။ ငါ့ချစ်
 ၂၀ သူတို့ကိုငါချစ်၏။ ငါ့ကိုကျိုးစား၍ရှာသောသူတို့
 ၂၁ သည်တွေ့တတ်ကြ၏။ ငါ့စွမ်းစိမ်းနှင့်ရက်အသရေရှိ၏။
 ၂၂ ခြံသောစည်းစိမ်နှင့်ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရှိ၏။ ငါပေး
 ၂၃ သောအကျိုးသည်ရွှေထက်မက။ ရွှေစင်ထက်သာ၍မြတ်
 ၂၄ ၏။ ငါ့ကြောင့်ရသောအခွင့်ဘာအာသည်ငွေတော်ထက်
 ၂၅ သာ၍မြတ်၏။ ငါသည်ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်း။ တရား
 ၂၆ သဖြင့်စီရင်ခြင်းလမ်းအလယ်၌ရှောက်သွားသည်ဖြစ်၍
 ၂၇ ငါ့ကိုချစ်သောသူတို့သည်အမွေခံရသောအခွင့်နှင့်သူတို့
 ၂၈ ဘာအာတိုက်ပြည့်ဝစေသောအခွင့်ကိုငါပေးတတ်။
 ၂၉ ထာဝရဘုရားသည်ရှေးအမှုတော်ကိုမပြုမီ။ ထွက်ကြွ
 ၃၀ တော်မူစကပင်ငါ့ပိုင်တော်မူ၏။ မြေကြီးမဖြစ်မီ။ ရွှေ
 ၃၁ ဦးစွာသောကာလ။ အနန္တကာလမှစ၍ငါသည်ဘိဿိတ်
 ၃၂ ခံပြီ။ နက်နဲသောပင်လယ်မဖြစ်။ နေနှင့်ကြွယ်ဝသောစင်
 ၃၃ ရေတွင်းမဖြစ်မီငါ့ကိုဖြစ်ပွားစေတော်မူ၏။ တောင်ကြီး
 ၃၄ မတည်။ တောင်ငယ်မဖြစ်မီ။ မြေကြီးနှင့်လယ်တောများ
 ၃၅ ကိုမဖန်ဆင်း။ အဦးဆုံးသောမြေမှုန့်ကိုမျှမဖန်ဆင်းမီ
 ၃၆ ငါ့ကိုဖြစ်ပွားစေတော်မူ၏။ မိလိန္ဒကောင်းကင်ကိုပြင်
 ၃၇ တော်မူသောအခါငါရှိ၏။ သမုဒ္ဒရာမျက်နှာကိုကန့်ကွက်
 ၃၈ သောအမှု။ အထက်မိလိန္ဒတပ်ကိုတည်စေသောအမှု။
 ၃၉ နက်နဲသောအရပ်၌စင်ရေပေါက်တို့ကိုပိုင်ခံစေသောအ
 ၄၀ မှု။ သမုဒ္ဒရာ၌ကန့်ကွက်သောအပိုင်းအချားကိုရေမလွှမ်း
 ၄၁ ရမည်အကြောင်းစီရင်သောအမှု။ မြေကြီးတိုက်မြစ်
 ၄၂ တည်သောအမှုတို့ကိုပြီးစီးစေတော်မူသောအခါ။ ငါ
 ၄၃ သည်ကျွေးမွေးတော်မူသောသားကဲ့သို့အထံတော်ပါး
 ၄၄ တွင်နေ၍အစာသောက်ပြုတ်မွေသျှော်တော်မူရာဖြစ်၏။ ရွှေ
 ၄၅ တော်၌အစဉ်မပြတ်ကစားလျက်။ ဖန်ဆင်းတော်မူသော
 ၄၆ မြေကြီးတပြင်သုံးတွင်ရှင်လန်းလျက်လူသားတို့နှင့်
 ၄၇ ပေါင်းဖော်၍ပျော်ပါးလျက်နေ၏။
 ၄၈ သို့ဖြစ်၍သားတို့။ ငါတို့ကားကိုနားထောင်ကြလော့။
 ၄၉ ငါ၏လမ်းများကိုစောင့်ရှောက်သောသူတို့သည်မင်္ဂလာရှိ

၃၀ ကြ၏။ ငါ့ဆုမွန်ခြင်းကိုမပယ်ကြနှင့်။ နားထောင်၍ပညာ
 ၃၁ ရှိကြလော့။ ငါတို့ကားကိုကြား၍ငါတို့ခါးနားမှာနေတိုင်း
 ၃၂ စောင့်လျက်တံခါးတိုင်နားမှာမျှော်လင့်လျက်နေသောသူ
 ၃၃ သည်မင်္ဂလာရှိ၏။ ငါ့ကိုရှာ၍တွေ့သောသူသည်အသက်
 ၃၄ ကိုတွေ့၏။ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကိုလည်းခံရ
 ၃၅ ၏။ ငါ့ကိုပြစ်မှားသောသူမူကားမိမိအသက်ပိညည်ကို
 ၃၆ ပြစ်မှား၏။ ငါ့ကိုမုန်းသောသူအပေါင်းတို့သည်သေခြင်း
 ၃၇ ကိုချစ်ကြ၏။
 ၃၈ ညာဏ်ပညာသည်အိမ်တိုင်ချွန်တိုင်ကိုရုတ်၍မိ
 ၃၉ မိနေရာအိမ်ကိုဆောက်လေပြီ။ သူ၏အကောင်များ
 ၄၀ ကိုသတ်၍စပျစ်ရည်ကိုဖော်ပြီးမှစားပွဲကိုခင်းလေပြီ။
 ၄၁ ခုကျွန်မတို့ကိုစေလွှတ်၍မြို့တွင်အမြင့်ဆုံးသောအရပ်
 ၄၂ တို့၌ကျွေးကျော်လေသည်ကား။ ညာဏ်တိမ်သောသူ
 ၄၃ သည်ဤအရပ်သို့ဝင်စေ။ အိပ်ညာမရှိသောသူ။ လောလော့။
 ၄၄ ငမုန့်ကိုစားလော့။ ငါဖော်သောစပျစ်ရည်ကိုသောက်
 ၄၅ လော့။ မိမိသောသူကိုရှောင်၍အသက်ချမ်းသာရလော့။
 ၄၆ ပညာလမ်းသို့လိုက်လော့ဟုဆိုသတည်း။
 ၄၇ မထိမဲ့မြင်ပြုသောသူကိုဆုမွန်သောသူသည်အရှက်
 ၄၈ ကဲ့ခြင်းကိုငင်လူဆိုးကိုအပြစ်ပြုသောသူသည်ကဲ့ရဲ့ခြင်း
 ၄၉ ကိုငင်ခံရလိမ့်မည်။ မထိမဲ့မြင်ပြုသောသူကိုမဆုမွန်နှင့်။
 ၅၀ သင့်ကိုမုန်းသိမ့်မည်။ ပညာရှိကိုအပြစ်ပြုလော့။ သူသည်
 ၅၁ သင့်ကိုချစ်လိမ့်မည်။ ပညာရှိသောသူကိုဆုမွန်လျှင်သူ
 ၅၂ သည်သာ၍ပညာရှိလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူကိုသွန်
 ၅၃ သင်လျှင်သူသည်သိပ္ပံအတတ်တိုးပွားလိမ့်မည်။ ထာ
 ၅၄ ဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသဘောသည်ပညာ၏မူလ
 ၅၅ အဖြစ်ဖြစ်၏။ သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရားကိုသိက္ခာ
 ၅၆ သောသဘောသည်ညာဏ်ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား။
 ၅၇ ငါ့အဖို့ပြု၍သင်၏နေ့ရက်ကာလနှင့်အသက်အပိုင်း
 ၅၈ အချားနှစ်ပေါင်းကာလတိုးပွားလိမ့်မည်။ သင်သည်
 ၅၉ ပညာရှိလျှင်ကိုယ်တိုင်အကျိုးကိုခံရလိမ့်မည်။ မထိမဲ့
 ၆၀ မြင်ပြုလျှင်ကိုယ်တိုင်သာအပြစ်ကိုခံရလိမ့်မည်။
 ၆၁ မိမိသောမိမိသည်စကားသံကျယ်၍ညာဏ်တိမ်သ
 ၆၂ ဖြင့်အလျှင်းမသိတတ်။ မိမိအိမ်တံခါးနားတွင်မြို့မြို့
 ၆၃ ရာအရပ်အနေအထိုင်ပေါ်မှာထိုင်လျက်။ လမ်း၌တည်
 ၆၄ တည်ခရီးသွားသောသူတို့ကိုခေါ်၍။ ညာဏ်တိမ်သောသူ
 ၆၅ သည်ဤအရပ်သို့ဝင်စေ။ အိပ်ညာမရှိသောသူ။ ခိုးသော
 ၆၆ ရေသည်ချို၏။ တိတ်ဆိတ်စွာစားသောမုန့်လည်းမြိန်သည်
 ၆၇ ဟုဆိုတတ်၏။ ထိုအရပ်၌သင်းပြင်းသားရှိကြောင်း။

ထိုသို့မိမိ၏ဧည့်သည်တို့သည် မရဏာနိုင်ငံအနက်ဆုံး၌ နေကြောင်းကိုထိုယောကျ်ားသည်မသိမမှတ်။

၁၀

၁ ရှောလမုနိမင်း၏သုတ္တံစကားဟူမူကား။ ပညာရှိသောသားသည်အဖဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်း။ မိက်သောသားမူကားအမိဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏။ မတရားသောဥစ္စာဘဏ္ဍာသည်အကျိုးမရှိ။ ပြောမတ်ခြင်းပါရမီမူကားသေခြင်းမှကယ်တတ်တတ်၏။ မြောင့်မတ်သောသူကိုတော်၍သေစေခြင်းငှါထာဝရဘုရားသည်အခွင့်ပေးတော်မမူ။ မတရားသောသူတို့၏အခမ္ဘအမှုကိုကားဖျက်ဆီးတော်မမူ၏။ ပျင်းရိသောသူသည်ဆင်းရဲခြင်း။ လူလွှပ်ရိယရှိသောသူသည်ကြွယ်ဝခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။ အသီးသီးသောအချိန်၌သိမ်းယူသောသူသည်ပညာရှိသောသားဖြစ်၏။ စပါးရိတ်ရာကာလ၌အိပ်တတ်သောသူမူကားအရှက်ခွဲတတ်သောသားဖြစ်၏။ တရားသောသူ၏ခေါင်းပေါ်မှာမင်္ဂလာသက်ရောက်တတ်၏။ မတရားသောသူ၏နှုတ်ကိုကားညည်းဆဲခြင်းအပြစ်သည်ပိတ်သိပ်မည်။ တရားသောသူကိုအောင်းမူသောအခါကောင်းကြီးပေးတတ်၏။ မတရားသောသူ၏နာမမူကားပုပ်ပျက်တတ်၏။ သိဗ္ဗာသောသူသည်ပညတ်ဘုရားကိုခံတတ်၏။ စကားများသောသူမူကားဆုံးရှုံးတတ်၏။ မြောင့်မတ်ခြင်းလမ်သို့လိုက်သောသူသည်အနင်းမှန်သိပ်မည်။ ကောက်သောလမ်သို့လိုက်သောသူမူကားသဘောထင်ရှားသိပ်မည်။ မျက်မိမိတ်သောသူသည်မိတ်ကိုပူစေတတ်၏။ စကားများသောလူမိက်မူကားဆုံးရှုံးတတ်၏။ မြောင့်မတ်သောသူ၏နှုတ်သည်အသက်ရေတွင်းဖြစ်၏။ မတရားသောသူ၏နှုတ်ကိုကားညည်းဆဲခြင်းအပြစ်သည်ပိတ်သိပ်မည်။ ရုန်းသောမိတ်သည်ရန်တွေ့ရာသို့တိုက်တွန်းတတ်၏။ ချစ်သောမိတ်မူကားခပ်သိမ်းသောအပြစ်တို့ကိုဖုံးအုပ်တတ်၏။

၁၂ ပညာဏ်ကောင်းသောသူသည်ပညာစကားကိုပြောတတ်၏။ ညာဏ်မဲ့သောသူ၏ကြောအဖို့မူကားကြိမ်လုံးရှိ၏။

၁၄ ပညာရှိသောသူတို့သည်ကြားသိသောအရာကိုသိမ်းထားတတ်၏။ မိက်သောသူ၏နှုတ်မူကားအကျိုးနဲ့ခြင်းနှင့်နီးစပ်၏။ ငွေရဲတတ်သောသူ၏စည်းစိမ်သည်သူ၏ခိုင်ခံ့သောမြို့ဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသားတို့၏ဆင်းရဲခြင်းမူကားသူတို့၏အကျိုးနဲ့ကြောင်းဖြစ်၏။ မြောင့်မတ်သောသူ၏အလုပ်အကိုင်သည်အသက်နှင့်ငှင်မတရားသောသူ၏အကျိုးစီးပွားသည်အပြစ်နှင့်ငှင်ရှည်၏။

၁၇ နည်းဥပဒေသကိုစောင့်ရှောက်သောသူသည်အသက်လမ်သို့လိုက်တတ်၏။ ဆုမ္ဘခြင်းကိုညှင်းပယ်သောသူမူကားလမ်လွဲတတ်၏။ အညှိုးမွဲသောသဘောကိုမူသန့်တံခမ်းဖြင့်ဖုံးထားသောသူ။ သုအသရေပျက်အောင်ပြောတတ်သောသူသည်မိက်သောသဘောရှိ၏။ စကားများသောအားဖြင့်အပြစ်ပါတတ်၏။ မိမိနှုတ်ကိုချုပ်တည်းသောသူမူကားပညာရှိ၏။ မြောင့်မတ်သောသူ၏လျှာသည်ငွေစင်နှင့်တူ၏။ ဆိုးသောသူ၏နှုတ်လုံးမူကားအဖိုးမထိုက်။ မြောင့်မတ်သောသူ၏နှုတ်ခမ်းတို့သည်လူအများကိုကျွေးတတ်၏။ မိက်သောသူတို့မူကားညာဏ်မရှိသောကြောင့်သေကြသိပ်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည်စည်းစိမ်ကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ထိုစည်းစိမ်နှင့်လည်းဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကိုရောနှောတော်မမူ။

၂၃ မိက်သောသူသည်အပြစ်ပြုရာ၌ပျော်မွေ့တတ်၏။ ညာဏ်ကောင်းသောသူမူကားဆင်ချင်တတ်၏။ မတရားသောသူကြောက်တတ်သောအမှုသည်သုအပေါ်သို့ရောက်သိပ်မည်။ မြောင့်မတ်သောသူတောင့်တသောအကျိုးကိုကားဘုရားသခင်ပေးတော်မမူမည်။ မတရားသောသူသည်လွန်သွားသောလေပွဲကဲ့သို့ပျောက်တတ်၏။ မြောင့်မတ်သောသူမူကားမြဲမြံသောဘိုက်ဖြစ်ဖြစ်၏။ ဖုံးရည်သည်သွား၌ငှင်မီးခိုးသည်ချက်မဲ့၌ငှင်ဖြစ်သကဲ့သို့ပျင်းရိသောသူသည်စေလွှတ်သောသူ၌ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသဘောသည်အသက်တာကိုရှေ့စေတတ်၏။ မတရားသောသူ၏နှုတ်ပေါင်းကာလမူကားတိုတတ်၏။ မြောင့်မတ်သောသူ၏မျှော်လင့်ခြင်းသည်ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်းဖြစ်၏။ ဆိုးသောသူ၏မျှော်လင့်ခြင်းမူကားပျောက်ပျက်သိပ်မည်။ ထာဝရဘုရား၏တရားလမ်သည်မြောင့်မတ်သောသူခိုင်ခံ့ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ မတရားသဖြင့်ကျင့်သောသူတို့မူကားပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ရကြသိပ်မည်။ မြောင့်မတ်သောသူသည်အစည်မပြတ်နေရာမှမရွေ့ရ။ မတရားသောသူမူကားမြေပေါ်မှာအတည်မကျရ။ မြောင့်မတ်သောသူ၏နှုတ်မှပညာစကားထွက်တတ်၏။ ကောက်သိပ်သောလျှာမူကားအပြတ်ခံရသိပ်မည်။ မြောင့်မတ်သောသူ၏နှုတ်ခမ်းတို့သည်နှစ်သက်ဖွယ်သောအရာကိုသိကျပ်တတ်၏။ မတရားသောသူတို့မူကားဆန့်ကျင်သောစကားကိုပြောတတ်ကြ၏။

၁၁

၁ မမှန်သောချိန်ခွင်သည်ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာတော်မူဖွယ်။ မှန်သောအလေးမူကားနှစ်သက်တော်မူ

၂ ဖွယ် ဖြစ်၏။ မာနထောင်လွှားသော အခါအရှက်ကွဲ
 ၃ ခြင်းဖြစ်တတ်၏။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့နှိုက်ကားပညာရှိ
 ၄ ၏။ ပြောင့်သောသဘောသည်ပြောင့်မတ်သောသူတို့
 ၅ ကိုပဲ့ပြင်တတ်၏။ ကောက်သောသဘောမူကားလွန်
 ၆ ကျူးသောသူတို့ကိုဖျက်ဆီးတတ်၏။ အမျက်ဒေါသ
 ၇ ထွက်သောကာလ၌စည်းစိမ်ဥစ္စာသည်အကျိုးမပေးနိုင်။
 ၈ ပြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီမူကားသေခြင်းမှကယ်တင်တတ်
 ၉ ၏။ ပြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီသည်ရံလင်သောသူတို့ကို
 ၁၀ ပဲ့ပြင်တတ်၏။ မတရားသောသူမူကားမိမိမတရားသော
 ၁၁ အမှုအားဖြင့်ဆုံးရှုံးတတ်၏။ ပြောင့်မတ်သောသူတို့၏
 ၁၂ ပြောင့်မတ်သောသဘောသည်သူတို့ကိုကယ်တင်တတ်
 ၁၃ ၏။ လွန်ကျူးသောသူတို့မူကားမိမိတို့အဓမ္မ၌ကျော့
 ၁၄ မိတတ်ကြ၏။ ဆိုးသောသူသည်သေသောအခါမျှော်
 ၁၅ လင့်ခြင်းပျက်တတ်၏။ မတရားသောသူ၏တောင့်တခြင်း
 ၁၆ လည်းပျက်တတ်၏။ ပြောင့်မတ်သောသူသည်ဒုက္ခကွဲ
 ၁၇ ကထွက်မြောက်၍သူကိုယ်စားမတရားသောသူခံရ၏။
 ၁၈ အဓမ္မလူသည်မိမိနှုတ်ဖြင့်မိမိအိမ်နီးချင်းကိုဖျက်တတ်
 ၁၉ ၏။ တရားသောသူမူကားပညာအတတ်အားဖြင့်အမှု
 ၂၀ လွတ်တတ်၏။ တရားသောသူသည်ကောင်းစားသော
 ၂၁ အခါဘန္တိလုံးဝပ်မြောက်ခြင်းရှိ၏။ မတရားသောသူသည်
 ၂၂ ဆုံးရှုံးသောအခါမူကားကျွေးကျော်ခြင်းရှိ၏။ တရား
 ၂၃ သောသူသည်ကောင်းကြီးပေးသောအားဖြင့်သူ၏နေရာ
 ၂၄ မြို့သည်ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရင်မတရားသောသူ၏နှုတ်
 ၂၅ ဖြင့်ဖြိုဖျက်ခြင်းသို့ရင်ရောက်တတ်၏။ ပညာမဲ့သောသူ
 ၂၆ သည်မိမိအိမ်နီးချင်းကိုမတိမ့်မြင်ပြုတတ်၏။ ညာဏ်
 ၂၇ ကောင်းသောသူမူကားတိတိဆိတ်စွာနေတတ်၏။ လည်
 ၂၈ ၍စကားများစွာပြောတတ်သောသူသည်လျှို့ဝှက်အပ်
 ၂၉ သောအရာကိုဖော်ပြတတ်၏။ သစ္စာစောင့်သောသူမူ
 ၃၀ ကားဇွက်ထားတတ်၏။ အကြံပေးနိုင်သောညာဏ်မရှိ
 ၃၁ လျှင်ပြည်သားတို့သည်ရှုံးတတ်၏။ အကြံပေးနိုင်သော
 ၃၂ သူအများရှိလျှင်မူကားဘေးလွတ်တတ်၏။
 ၃၃ အကျွယ်မဝင်သောသူ၏အမှု၌အာမခံသောသူသည်
 ၃၄ အလွန်နာလိုမည်။ လက်ဝါးချင်းရိုက်သောအမှုကိုမုန်း
 ၃၅ သောသူမူကားရိုးရိမ်စရာမရှိ။ နှစ်သက်ဖွယ်သောမိစ္ဆာ
 ၃၆ သည်ဂုဏ်အသရေကိုရင်ခွန်အားကြီးသောယောက်ျား
 ၃၇ သည်စည်းစိမ်ကိုရင်ရတတ်၏။ သနားတတ်သောသူ
 ၃၈ သည်မိမိကိုယ်၌ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ ကြပ်ကြပ်သောသူ
 ၃၉ မူကားမိမိကိုယ်ကိုပင်နှောင့်ရှက်တတ်၏။ မတရား
 ၄၀ သောသူပြုသောအမှုသည်အမြဲမတည်တတ်။ ပြောင့်

မတ်ခြင်းတရားမျိုးစေ့ကိုကြံသောသူမူကားမြဲမြံသော
 ၁ အကျိုးကိုခံရလိမ့်မည်။ ပြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည်
 ၂ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သကဲ့သို့ဒုစရိုက်ကိုလိုက်ရှာ
 ၃ သောသူသည်လည်းမိမိသေခြင်းတိုင်အောင်လိုက်ရှာ
 ၄ တတ်၏။ သဘောကောက်သောသူတို့ကိုသာဝရတရား
 ၅ သည်စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။ ပြောင့်သောလမ်းသို့လိုက်
 ၆ သောသူတို့ကိုကားနှစ်သက်တော်မူ၏။ လူဆိုးတို့သည်
 ၇ အသင်းဖွဲ့သော်လည်းအပြစ်ဒါဏ်နှင့်မလွတ်ရကြ။ ပြောင့်
 ၈ မတ်သောသူတို့၏အမျိုးအနွယ်မူကားလွတ်ရ၏။ သမ္မာ
 ၉ သတိမရှိအဆင်းလှသောမိစ္ဆာသည်ဝက်မနှာခေါင်းဖျား
 ၁၀ နှိုတပ်သောရွှေတန်ဆာနှင့်တူ၏။ ပြောင့်မတ်သောသူ
 ၁၁ သည်မြတ်သောအရာကိုသာတောင့်တတတ်၏။ မတရား
 ၁၂ သောသူမျှော်လင့်သောအရာမူကားဒေါသအမျက်နှင့်
 ၁၃ ဆိုင်သတည်း။ စွန့်ကြဲသော်လည်းဥစ္စာတိုးပွားတတ်
 ၁၄ သောသူရှိ၏။ အထောက်မတန်။ စုသိမ်း၍ဆင်းရဲခြင်းသို့
 ၁၅ ရောက်တတ်သောသူလည်းရှိ၏။ စွန့်ကြဲတတ်သောသူ
 ၁၆ သည်ကြွယ်ဝလိမ့်မည်။ သူတပါးကိုရေလောင်းသောသူ
 ၁၇ သည်ကိုယ်တိုင်ရေလောင်းခြင်းအကျိုးကိုခံရလိမ့်မည်။
 ၁၈ စပါးကိုသိုထားသောသူသည်လူများကျိန်ဆဲခြင်းကို
 ၁၉ ခံရလိမ့်မည်။ ရောင်းချသောသူ၏ခေါင်း၌မူကားကောင်း
 ၂၀ ကြီးမာလာရှိသိမ့်မည်။ ကောင်းသောအရာကိုကျိုးစား
 ၂၁ ၍ရှာသောသူသည်ကျေးဇူးကိုခံရလိမ့်မည်။ သူအကျိုး
 ၂၂ ကိုဖျက်ခြင်းငှါရှာကြံသောသူမူကားကိုယ်အကျိုးပျက်
 ၂၃ ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ မိမိစည်းစိမ်ကိုကိုးစားသောသူသည်
 ၂၄ ရှုံးလိမ့်မည်။ ပြောင့်မတ်သောသူမူကားသစ်ခက်ကဲ့သို့
 ၂၅ စိမ်းလန်းလိမ့်မည်။ မိမိအိမ်ကိုနှောင့်ရှက်သောသူသည်
 ၂၆ လေကိုအမွေခံရလိမ့်မည်။ မိုက်သောသူသည်လည်းသိမ္မာ
 ၂၇ သောသူထံ၌ကျွန်ခံရလိမ့်မည်။ ပြောင့်မတ်သောသူသီး
 ၂၈ သောအသီးသည်အသက်ပင်အသီးဖြစ်၏။ သူတပါး
 ၂၉ တို့၏စိတ်ဝိညာဉ်ကိုရသောသူသည်လည်းပညာရှိဖြစ်
 ၃၀ ၏။ ပြောင့်မတ်သောသူသော်လည်းမြေကြီးပေါ်မှာ
 ၃၁ အပြစ်ဒါဏ်ကိုခံရ၏။ မတရားသောသူနှင့်အပြစ်ထင်ရှား
 ၃၂ သောသူကိုမူကားအဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိသနည်း။
 ၃၃ နည်းဥပဒေသကိုခံချင်သောသူသည်ပညာအတတ်
 ၃၄ ကိုနှစ်သက်၏။ ဆုတ္တုခြင်းကိုမုန်းသောသူမူကားတိမ့်ညွန့်
 ၃၅ သဘောရှိ၏။ သူတော်ကောင်းသည်သာဝရတရားရှေ့
 ၃၆ တော်၌မျက်နှာရတတ်၏။ မကောင်းသောအကြံကိုကြံ
 ၃၇ စည်သောသူမူကားအပြစ်စိရင်တော်မူခြင်းကိုခံရ၏။

၃ | လူသည်ခုစရိုက်အားဖြင့်မြဲမြဲခြင်းသို့မရောက်ရာ။ ပြောင့်
 ၄ မတ်သောသူ၏အမြင်မူကားမရွေရာ။ သိထိရှိသောမိဗ္ဗ
 သည်မိမိလင်နှိုင်းရစ်သရဖူဖြစ်၏။ အရှက်ခွဲတတ်သော
 မိဗ္ဗမူကားလင်၏အရိုးတို့နှိုင်းဆွေးမြေ့ခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။
 ၅ | ပြောင့်မတ်သောသူ၏အကြံသည်ပြောင့်၏။ မတရား
 ၆ သောသူပေးသောအကြံမူကားရသာဖြစ်၏။ မတရား
 သောသူ၏စကားသည်သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါစောင်း
 မြောင်းတတ်၏။ ပြောင့်မတ်သောသူ၏နှုတ်မူကားသူတ
 ၇ ပါးတို့ကိုကယ်နှုတ်တတ်၏။ မတရားသောသူ၏အိပ်
 သည်ပြိုလဲပျောက်ပျက်ခြင်း။ ပြောင့်မတ်သောသူ၏
 ၈ အိပ်မူကားအမြဲတည်ခြင်းရှိတတ်၏။ လူသည်ညာဏ်
 ပညာရှိသည်အတိုင်းချီးမွမ်းခြင်းကိုခံရ၏။ သဘော
 ၉ ကောက်သောသူမူကားမတ်ခွဲမြင်ပြုခြင်းကိုခံရ၏။ စား
 စရာမရှိဘဲဝါကြွားသောသူထက်။ အသရေမရှိ။ ကိုယ်အ
 ၁၀ ထုပ်ကိုလုပ်ရသောသူသည်သာ၍ကောင်း၏။ ပြောင့်
 မတ်သောသူသည်မိမိတိရိစ္ဆာန်အသက်ကိုနှစ်မြှောက်တတ်
 ၏။ မတရားသောသူမူကားကရုဏာအရာ၌ပင်ကြင်ကြိုတတ်
 ၁၁ တတ်၏။ မိမိလုပ်ကိုလုပ်သောသူသည်ဝစ္စာစားရ၏။ အ
 ချည်းနှီးသောအမှုကိုစောင့်သောသူမူကားညာဏ်မျှတ
 ၁၂ ၏။ မတရားသောသူသည်လူဆိုးသုံးတတ်သောကျော့
 ကွင်းကိုအလိုရှိ၏။ ပြောင့်မတ်သောသူ၏အမြင်မူကား
 ၁၃ အသီးကိုသီးတတ်၏။ စကားထွန်ကျူးရာတွင်ဆိုးသော
 ကျော့ကွင်းရှိ၏။ ပြောင့်မတ်သောသူမူကားအမှုထဲက
 ၁၄ ထမြောက်တတ်၏။ လူသည်မိမိနှုတ်ခပ်အသီးကိုဝစ္စာ
 စားရ၏။ မိမိလုပ်လုပ်ရာအကျိုးအပြစ်ကိုလည်းခံရ၏။
 ၁၅ မိုက်သောသူသည်မိမိပြုသောအမှုကိုမှန်သည်ဟု
 ထင်တတ်၏။ အကြံပေးသောစကားကိုနားထောင်သော
 ၁၆ သူမူကားပညာရှိ၏။ မိုက်သောသူ၏အမျက်ဒေါသသည်
 ချက်ချင်းထင်ရှားတတ်၏။ ပညာသတိရှိသောသူမူကား
 ၁၇ ရှက်စရာအမှုကိုဖုံးတတ်၏။ မှန်သောစကားကိုပြော
 သောသူသည်ပြောင့်မတ်ခြင်းတရားမမှန်သောသက်
 ၁၈ သေကိုခံသောသူမူကားမုသာတရားကိုပြသတတ်၏။
 ၁၉ | သန်လျက်နှင့်ထိုးသကဲ့သို့စကားပြောတတ်သောလူ
 တမျိုးရှိ၏။ ပညာရှိတို့၏သျှာမူကားအနာကိုပင်ပျောက်စေ
 ၂၀ တတ်၏။ သစ္စာနှုတ်ခပ်သည်အစဉ်အမြဲတည်၏။ မုသာ
 သျှာမူကားခဏသာတည်၏။ မကောင်းသောအကြံကိုကြံ
 သောသူတို့၏စိတ်ထဲမှာထွဋ်စားတတ်သောသဘောရှိ
 ၏။ ရန်ပြေစေခြင်းငှါအကြံပေးသောသူတို့နှိုင်းကားဝမ်း
 ၂၁ မြောက်စရာအကြောင်းရှိ၏။ တရားသောသူနှိုင်းအမင်

လာမရောက်ရာ။ မတရားသောသူမူကားအမင်လာနှင့်
 ၂၂ ပြည့်ဝရထိမ့်မည်။ မုသာသုံးသောနှုတ်ခပ်သည်ထာဝရ
 ဘုရားစက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူဖွယ်ဖြစ်၏။ သစ္စာတရား
 ကိုစောင့်ရှောက်သောသူတို့မူကားနှစ်သက်တော်မူဖွယ်
 ၂၃ ဖြစ်ကြ၏။ ပညာသတိရှိသောသူသည်မိမိသိသောအရာ
 ကိုပင်ထိပ်တတ်၏။ မိုက်သောသူမူကားမိမိစိတ်အ
 လိုအလျောက်မိုက်သောသဘောကိုထင်ရှားပြတတ်၏။
 ၂၄ | လူလွှပ်ရိယပြုသောသူသည်အစိုးရတတ်၏။ ပျင်းရိသော
 ၂၅ သူမူကားအခွန်ပေးရ၏။ ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းသည်
 ညှိုးငယ်စေတတ်၏။ ကောင်းသောစကားမူကားရှင်
 ၂၆ လန်းစေတတ်၏။ ပြောင့်မတ်သောသူသည်အိမ်နီးချင်း
 ကိုလပ်ပြတတ်၏။ မတရားသောသူလိုက်သောလမ်းမူ
 ၂၇ ကားသူကိုပင်ထွဋ်စားတတ်၏။ ပျင်းရိသောသူသည်
 ရုတ်ဆိုးလုပ်သော်လည်းပင်ရသောအကောင်ကိုကင်
 ၂၈ ၍မစားရ။ လူလွှပ်ရိယပြုသောသူ၏ဥစ္စာမူကားအဖိုး
 ၂၉ ထိုက်ပေ၏။ ပြောင့်မတ်ခြင်းတရားလမ်နှံသောဘေးမရှိ။
 အသက်ချင်သာလမ်ဖြစ်၏။
 ၁၃
 ၁ ပညာရှိသောသားသည်အဖ၏သွန်သင်ခြင်းကိုနား
 ထောင်တတ်၏။ မတ်ခွဲမြင်ပြုသောသားမူကားအပြစ်တင်
 ၂ ခြင်းကိုနားမထောင်တတ်။ လူသည်မိမိနှုတ်၏အသီး
 တည်းဟူသောကောင်းသောအရာကိုစားရ၏။ ပြစ်မှား
 တတ်သောသူမူကားညည်းခဲခြင်းအပြစ်၏အသီးကို
 ၃ စားရ၏။ မိမိနှုတ်ကိုစောင့်သောသူသည်မိမိအသက်ကို
 စောင့်၏။ မိမိနှုတ်ကိုကျယ်ကျယ်ဖွင့်သောသူမူကား
 ၄ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။ ပျင်းရိသောသူသည်
 အဘယ်အရာကိုမျှတောင့်တ၍မရတတ်။ လူလွှပ်ရိယပြု
 ၅ သောသူမူကားမိမိအလိုဆန္ဒပြည့်စုံရ၏။ ပြောင့်မတ်သော
 သူသည်မုသာစကားကိုမုန်းတတ်၏။ မတရားသောသူ
 မူကားစက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်၍အရှက်ကွဲခြင်းသို့ရောက်
 ၆ တတ်၏။ ပြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည်လမ်မလွဲသောသူကို
 စောင့်တတ်၏။ ခုစရိုက်တရားမူကားအပြစ်ရှိသောသူကို
 ၇ လွှဲတတ်၏။ အလွန်ဆင်းရဲလျက်နှင့်ရတတ်ဟန်ဆောင်
 သောသူရှိ၏။ အလွန်ရတတ်လျက်နှင့်ဆင်းရဲဟန်ဆောင်
 ၈ သောသူလည်းရှိ၏။ စည်းမိမိသည်ရတတ်သောသူ၏
 အသက်ကိုရွေးဖို့ဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသောသူမူကားအပြစ်တင်
 ၉ သောစကားကိုမကြားဘဲနေ၏။ ပြောင့်မတ်သောသူ၏အ
 လင်းသည်ရှင်လန်း၏။ မတရားသောသူ၏မီးခွက်မူကား
 ၁၀ သေရထိမ့်မည်။ မာနကြောင့်သာရန်တွေ့ခြင်းဖြစ်၏။

သတိပေးသော စကားကို နားခံသောသူ မူကား ပညာရှိ
 ၁၁ ၏။ လျှပ်ပေါ်ခြင်းအားဖြင့် ဥစ္စာသည် လျော့တတ်၏။ ကျိုး
 စားအားထုတ်၍ ဆည်းဖူးသောသူ၏ ဥစ္စာမူကား ပြန့်ပွား
 ၁၂ တတ်၏။ မျှော်လင့်သော အရာသည် ဖင့်နိုးလျှင် စိတ်နှစ်
 လုံးကို ပူပန်စေတတ်၏။ အလိုပြည့်စုံသော အခါမူကား
 အသက်ပင် ဖြစ်၏။
 ၁၃ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မထိမိမြင်ပြုသောသူသည် ဖျက်
 စီးထိမ့်မည်။ ပညတ်တရားတော်ကို ခန့်ညားသောသူမူ
 ၁၄ ကား ချမ်းသာရလိမ့်မည်။ ပညာရှိသောသူ၏ တရားသည်
 အသေခံရာကျော့ကွင်းတို့မှ ထွဲရှောင်ရာ အသက်စင်ရေ
 ၁၅ ကွင်းဖြစ်၏။ ကောင်းသောညာဏ်ရှိသောသူသည် မျက်
 နှာရတတ်၏။ ပြစ်မှားသောသူတို့လမ်းမူကား ခက်သော
 ၁၆ လမ်းဖြစ်၏။ သမ္မာသတိရှိသောသူ အပေါင်းတို့သည်
 ပညာအတတ်နှင့် ပြုမူတတ်ကြ၏။ မိုက်သောသူမူကား မိမိ
 ၁၇ မိုက်သောအဖြစ်ကို ထင်ရှားစေတတ်၏။ မတရားသော
 အစေခံသည် မိမိစောင့်သော အမှုကို ဖျက်တတ်၏။ သစ္စာ
 ရှိသောသံတမန်မူကား ကျန်းမာခြင်းအကြောင်း ဖြစ်၏။
 ၁၈ သွန်သင်ခြင်းကို ညည်းပယ်သောသူသည် ဆင်းရဲခြင်းနှင့်
 ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်သိမ့်မည်။ ဆုမွန်သောစကား
 ကို နားထောင်သောသူမူကား ဂုဏ်အသရေကို ရလိမ့်
 ၁၉ မည်။ အလိုဆန္ဒပြည့်စုံခြင်းအရာသည် ချိုမြိန်၏။ ဒုစရိုက်
 ကိုရှောင်သော အရာမူကား မိုက်သောသူတို့စက်ဆုပ်
 ၂၀ သောအရာဖြစ်၏။ ပညာရှိတို့နှင့် ပေါင်းဖော်သောသူ
 သည် ပညာရှိတတ်၏။ လူမိုက်တို့နှင့် ပေါင်းဖော်သောသူ
 ၂၁ မူကား ဖျက်စီးတတ်၏။ အပြစ်ရှိသောသူတို့ကို ဘေး
 ထိုက်တတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့မူကား ကောင်း
 ၂၂ သော အကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။ သူတော်ကောင်းသည်
 သားမြေးတို့အဖို့ အမွေဥစ္စာကို ချန်ထားတတ်၏။ အပြစ်
 ရှိသောသူ၏ စည်းစိမ်မူကား ဖြောင့်မတ်သောသူတို့အဖို့
 ၂၃ သို့ထားလျက်ရှိ၏။ ဆင်းရဲသားလယ်လုပ်ခြင်းအားဖြင့်
 စားစရာပွားများ၏။ သို့ရာတွင် မတရားသော အမှုကြောင့်
 ၂၄ ဖျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။ ကြိမ်လုံးကို မသုံးသော
 သူသည် မိမိသားကို မုန်းရာသို့ ရောက်၏။ သားကို ချစ်
 သောသူမူကား ငယ်သော အရွယ်မှစ၍ ဆုမွန်တတ်၏။
 ၂၅ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဝစ္စာစားရသော အခွင့်ရှိ၏။
 မတရားသောသူမူကား ဖွတ်သိပ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၄ ပညာရှိသောမိမိသည် မိမိအိမ်ကို တည်ဆောက်
 တတ်၏။ မိုက်သောမိမိမူကား ကိုယ်လက်နှင့် ပြုဖျက်

၂ တတ်၏။ ဖြောင့်သောလမ်းသို့ ထိုက်သောသူသည် ထာ
 ဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့တတ်၏။ ကောက်သောလမ်းသို့
 ၃ ထိုက်သောသူမူကား မထိမိမြင်ပြုတတ်၏။ မိုက်သော
 သူ၏နှုတ်နှိမာနကြီးလုံးရှိ၏။ ပညာရှိသောသူ၏နှုတ်နှိမာ
 ၄ တို့သည် ကယ်တင်သော အမှုကို ပြုတတ်၏။ နွားထီးမရှိ
 သောတင်းကုပ်သည် စင်ကြယ်၏။ သို့သော်လည်း နွားခွန်
 ၅ အားကိုသုံး၍ များသောစီးပွားကို ရတတ်၏။ သစ္စာရှိ
 သောသက်သေသည် ရသာမသုံးတတ်။ သစ္စာဖျက်သော
 ၆ သက်သေမူကား ရသာကိုသုံးတတ်၏။ မထိမိမြင်ပြု
 သောသူသည် ပညာကိုရှာ၍ မတွေ့ရာ ညာဏ်ရှိသောသူ
 ၇ မူကား ပညာအတတ်ကို ရလွယ်၏။ မိုက်သောသူနှင့်
 တွေ့၍သူ၏နှုတ်နှိမာနအတတ်မရှိသည်ကို သိမြင်လျှင်
 ၈ ထိုသူကို ရှောင်သွားစော့။ ပညာသတိရှိသောသူ၏
 ပညာကား ကိုယ်သွားရသောလမ်းကို သိခြင်းတည်း။ မိုက်
 ၉ သောသူ၏မိုက်ခြင်းမူကား ပရိယာယ်တည်း။ မိုက်
 သောသူတို့သည် ဒုစရိုက်အဖြစ်ကို ပထမလေးစားပြုကြ၏။
 ၁၀ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့မူကား တယောက်ကို တယောက်
 ကျေးဇူးပြုကြ၏။ စိတ်နှစ်လုံးသည် မိမိဒုက္ခကို သိ၏။
 စိတ်နှစ်လုံး ရှင်လန်းခြင်းအကြောင်းကိုလည်း သူတပါး
 ၁၁ မဆိုငတ်။ မတရားသောသူ၏ အိမ်သည် ပြိုလဲတတ်
 ၁၂ ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ တမူကား ပွင့်လန်းတတ်၏။ လူ
 ထင်သည်အတိုင်း မှန်သောလက္ခဏာရှိသော်လည်း အဆုံး
 ၁၃ နှိုသေခြင်းသို့ ပို့သောလမ်းတမျိုးရှိ၏။ လူသည် ရယ်စည်
 အခါပင် ဝမ်းနည်းသောစိတ်သဘောရှိ၏။ ထိုရယ်မောနှင့်
 ၁၄ လန်းခြင်းအဆုံးနှိုလည်း ညှိုးငယ်ခြင်းရှိတတ်၏။ စိတ်နှစ်
 လုံးဖောက်ပြန်သောသူဖြစ်စေ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်စေ၊
 ၁၅ မိမိအကျင့်တို့နှင့် ဝလိမ့်မည်။ ညာဏ်တိမ်သောသူသည်
 သူတပါးပြောသမျှကို ယုံတတ်၏။ ပညာသတိရှိသောသူ
 ၁၆ မူကား မိမိသွားရာလမ်းကို ဝေဖန်ကြည့်ရှုတတ်၏။ ပညာ
 ရှိသောသူသည် ကြောက်ရွံ့ဒုစရိုက်ကို ရှောင်တတ်၏။
 မိုက်သောသူမူကား မာနကြီး၍ ရဲရင့်တတ်၏။
 ၁၇ စိတ်တိုသောသူသည် မိုက်စွာဆော့အမှုကို ပြုတတ်
 ၏။ မကောင်းသောအကြံကို ကြံသောသူကိုလည်း သူတပါး
 ၁၈ မုန်းထိမ့်မည်။ ညာဏ်တိမ်သောသူသည် မိုက်ခြင်းကို
 အမွေခံတတ်၏။ ပညာသတိရှိသောသူမူကား သိပ္ပံလရမှု
 ၁၉ ကိုဆောင်းတတ်၏။ လူသိုးတို့သည် သူတော်ကောင်းရှေ့
 နှိုငှင်မတရားသောသူတို့သည် ဖြောင့်မတ်သောသူ၏အိမ်
 ၂၀ တံခါးဝနှင့် ဦးချတတ်ကြ၏။ ဆင်းရဲသောသူသည် မိမိ
 အိမ်နီးချင်းမုန်းခြင်းကို ပင်ခံရမည်။ ငွေရတတ်သောသူ

၂၁ နို့မူကားများစွာသောအဆွေခင်ပွန်းရှိထိမ့်မည်။ မိမိအိမ်
 ၂၂ နီးချင်းကိုမထိမ့်မြင်ပြုသောသူသည်အပြစ်ရှိ၏။ ဆင်းရဲ
 ၂၃ သောသူကိုသနားသောသူမူကားမဂ်လာရှိ၏။ မကောင်း
 ၂၄ သောအကြံကိုကြံတတ်သောသူတို့သည်မှားယွင်းကြ
 ထိမ့်မည်။ ကျေးဇူးပြုမည်ဟုကြံတတ်သောသူတို့မူကား
 ၂၅ ကရုဏာအကျိုးနှင့်သစ္စာအကျိုးကိုခံရကြထိမ့်မည်။
 ၂၆ ၊ ကျိုးစား၍လုပ်လေရာရာ၌ကျေးဇူးရှိ၏။ စကားများခြင်း
 ၂၇ အကျိုးမူကားဆင်းရဲခြင်းသက်သက်တည်း။ ပညာရှိ
 သောသူတို့၏စည်းစိမ်ဥစ္စာသည်သူတို့ဦးရစ်သာရယူဖြစ်
 ၂၈ ၏။ မိုက်သောသူတို့၏မိုက်ခြင်းမူကားအမိုက်သက်
 ၂၉ သက်ဖြစ်၏။ မှန်သောသက်သေသည်သူအသက်ကို
 ၃၀ ကယ်တင်တတ်၏။ မမှန်သောသက်သေမူကားမုသကကို
 ၃၁ သုံးတတ်၏။ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့ခြင်းသည်အား
 ကြီးသောကိုးစားရာအခွင့်ကိုဖြစ်စေတတ်၏။ သားတော်
 ၃၂ တို့သည်လည်းခိုယုံရာအရပ်ကိုရကြထိမ့်မည်။ ထာဝရ
 ၃၃ ဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသဘောသည်အသေခံရာ
 ၃၄ ကျော့ကွင်းတို့မှလွှဲရှောင်ရာအသက်စိမ်ရေတူးခြင်းဖြစ်
 ၃၅ ၏။ ပြည်သားများပြားရာ၌ရှင်ဘုရင်၏ဘုန်းတော်တည်
 ၃၆ ၏။ ပြည်သားနည်းပါးရာ၌ကားမင်းအကျိုးနဲခြင်းရှိ၏။
 ၃၇ ၊ စိတ်ရှေ့သောသူသည်ပညာကြီး၏။ စိတ်တိုသောသူမူ
 ၃၈ ကားအထူးသဖြင့်မိုက်ပေ၏။ ကျန်းမာသောနှစ်လုံး
 ၃၉ သည်ကိုယ်အသက်ရှင်စေသောအကြောင်း၊ ညူရူသော
 ၄၀ သဘောမူကားအရိုးဆွေးမြေ့ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။
 ၄၁ ၊ ဆင်းရဲသားတို့ကိုညည်းဆဲသောသူသည်ဖန်ဆင်း
 တော်မူသောဘုရားကိုကဲ့ရဲ့၏။ ဘုရားကိုရိုသေသောသူ
 ၄၂ မူကားဆင်းရဲသောသူတို့ကိုသနားတတ်၏။ မတရား
 သောသူသည်မတရားသဖြင့်ပြုစည်အခါလွဲခြင်းကိုခံရ
 ၄၃ ၏။ ပြောငဲ့မတ်သောသူမူကားသေသောအခါ၌ပင်မွှေ့
 ၄၄ လင့်စရာရှိ၏။ ညာဏ်ရှိသောသူ၏နှစ်လုံး၌ပညာကျိန်း
 ၄၅ ဝပ်တတ်၏။ မိုက်သောသူတို့၏အထဲ၌ရှိသောအရာ
 ၄၆ မူကားသင်္ဂြာန်းတတ်၏။ ပြောငဲ့မတ်ခြင်းတရားသည်
 ၄၇ ပြည်သားတို့ကိုချီးမြှောက်တတ်၏။ ခုစရိုက်အပြစ်မူ
 ၄၈ ကားပြည်သားများတို့ကိုရှုတ်ချတတ်၏။ ပညာရှိသော
 ၄၉ ကျွန်အားရှင်ဘုရင်သည်ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ အရှက်ခွဲ
 ၅၀ တတ်သောကျွန်မူကားအမျက်တော်ကိုခံရမည်။

၁၁ ဖြည်းညှင်းသောစကားသည်စိတ်ကိုဖြေတတ်၏။
 ၁၂ ကြိတ်တမ်းသောစကားမူကားအမျက်ကိုနှိုးဆော်တတ်၏။
 ၁၃ ၊ ပညာရှိသောသူ၏သျှာသည်ပညာအတတ်ကိုတင့်တယ်

စေတတ်၏။ မိုက်သောသူတို့၏နှုတ်မူကားမိုက်သောအရာ
 ၁၄ ကိုသွန်းလောင်းတတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏မျက်စိတော်
 ၁၅ သည်ခပ်သိမ်းသောအရပ်၌ရှိ၍ကောင်းမကောင်းကို
 ၁၆ ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ ဖြည်းညှင်းသောသျှာသည်အသက်
 ၁၇ ဖြစ်၏။ ကြိတ်တမ်းသောသျှာမူကားစိတ်နာစေတတ်၏။
 ၁၈ ၊ မိုက်သောသူသည်အဖေသွန်သင်ခြင်းကိုမထိမ့်မြင်ပြု
 တတ်၏။ ဆုမွှေသောစကားကိုနားထောင်သောသူမူကား
 ၁၉ သမ္မာသတိနှင့်ပြည့်စုံတတ်၏။ ပြောငဲ့မတ်သောသူ၏
 ၂၀ အိမ်၌များစွာသောစည်းစိမ်ရှိ၏။ မတရားသောသူခံရ
 သောအခွန်မူကားများစွာသောနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့်ရှည်
 ၂၁ ၏။ ပညာရှိသောသူ၏နှုတ်ခမ်တို့သည်ပညာအတတ်
 ၂၂ ကိုစွန့်ကြဲတတ်၏။ မိုက်သောသူ၏နှစ်လုံးမူကားပညာ
 ၂၃ မရှိ။ မတရားသောသူပူဇော်သောယဇ်ကိုထာဝရ
 ၂၄ ဘုရားစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာတော်မူ၏။ သဘောပြောငဲ့သောသူ
 ၂၅ ဆုတောင်းသောပဌနာကိုကားနှစ်သက်တော်မူ၏။ မတ
 ၂၆ ရားသောသူလိုက်သောလမ်းကိုထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်
 ၂၇ ရွံ့ရှာတော်မူ၏။ ပြောငဲ့မတ်ခြင်းတရားလမ်းသို့လိုက်သော
 ၂၈ သူကိုကားချစ်တော်မူ၏။ လမ်းလွှဲသောသူသည်ဆုမွှေသော
 ၂၉ စကားကိုနားမခံလို။ သို့သော်လည်းအပြစ်တင်ခြင်းကို
 ၃၀ မုန်းသောသူသည်သေရမည်။ မရဏာနိုင်ငံနှင့်အဗဒ္ဓန္တန်
 ၃၁ နိုင်ငံသည်ထာဝရဝဘုရားရှေ့တော်၌ထင်ရှား၏။ ထိုမူမက။
 ၃၂ လူသားတို့၏နှစ်လုံးသည်သာ၍ထင်ရှား၏။ မထိမ့်မြင်ပြု
 သောသူသည်အပြစ်ပြုသောသူကိုမချစ်တတ်။ ပညာရှိ
 ၃၃ ထံသို့မချည်းကပ်တတ်။ ရွှင်လန်းသောစိတ်နှစ်လုံး
 ၃၄ သည်ချိုသောမျက်နှာကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ညှိုးငယ်ခြင်း
 ၃၅ အားဖြင့်ကားစိတ်ပျက်တတ်၏။ ညာဏ်ကောင်းသော
 ၃၆ သူ၏စိတ်နှစ်လုံးသည်ပညာအတတ်ကိုရှာတတ်၏။ မိုက်
 ၃၇ သောသူတို့၏နှုတ်မူကားမိုက်ခြင်းကိုကျက်စားတတ်
 ၃၈ ၏။ ဆင်းရဲညံ့ညင်သောသူ၏နေရက်ရှိသမျှတို့သည်ဆိုး
 ၃၉ ယုတ်ကြ၏။ ရွှင်လန်းသောစိတ်နှစ်လုံးမူကားအစဉ်အမြဲ
 ၄၀ ခံရသောပွဲဖြစ်၏။ နှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့်ရှည်၍ကြီးစွာ
 ၄၁ သောစည်းစိမ်ထက်ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့ခြင်း
 ၄၂ နှင့်ရှည်သောဥစ္စာအနည်းငယ်သည်သာ၍ကောင်း၏။
 ၄၃ ၊ ဆူအောင်ကျွေးသောနွားတကောင်လုံးကိုအချင်းချင်း
 ၄၄ အညှိုးထားသောစိတ်နှင့်စားရသည်ထက်ချစ်ခြင်း
 ၄၅ မေတ္တာပါသောဟင်းရွက်တနပ်စာသည်သာ၍ကောင်း
 ၄၆ ၏။ မာနကြီးသောသူသည်ရန်ကိုနှိုးဆော်တတ်၏။
 ၄၇ သည်းခံနိုင်သောသူမူကားညှိမ်းတတ်၏။
 ၄၈ ပျင်းရိသောသူသွားရာလမ်း၌ဆူးပင်ဆီးကာလျက်ရှိ

၏။ ပြောမတ်သောသူ သွားရာလမ်းမူကားမိမောက
 ၂၀ လျက်ရှိ၏။ ပညာရှိသောသားသည်အဖဝမ်းမြောက်ခြင်း
 ၂၁ အကြောင်းဖြစ်၏။ မိက်သောသားမူကားမိမိအမိကိုမထိ
 ၂၂ မဲ့မြင် ပြုတတ်၏။ ညာဏ်မရှိသောသူသည်မိက်ခြင်း၌
 ၂၃ ပျော်မွေ့တတ်၏။ ညာဏ်ရှိသောသူမူကားပြောမတ်
 ၂၄ သော အကျင့်ကိုကျင့်တတ်၏။ ထိုင်ပင်ခြင်းမရှိလျှင်
 ၂၅ အကြံပျက်တတ်၏။ ထိုင်ပင်သောသူ များလျှင်မူကား
 ၂၆ အကြံတည်တတ်၏။ လူသည်ပြန်ပြောသောစကားအား
 ၂၇ ဖြင့်ဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်းရှိ၏။ အချိန်တန်၍ပြော
 ၂၈ သောစကားသည်လည်းအလွန်လျောက်ပတ်ပေ၏။ ပညာ
 ၂၉ ရှိသောသူထိုက် ရာအသက်လမ်းသည်အောက် အရပ်။
 ၃၀ မရဏာနိုင်ငံမှလွှဲရှောင်၍ အထက်သို့ပို့ဆောင်တတ်၏။
 ၃၁ မာနထောင်လွှားသောသူ၏အိမ်ကိုထာဝရဘုရားဖျက်
 ၃၂ ဆီးတော်မူမည်။ မုတ်ဆိုးမနေ ရာ အရပ်ကိုကားဘည်
 ၃၃ စေတော်မူမည်။ မတရားသောသူ၏အကြံအစည်တို့ကို
 ၃၄ ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာတော်မူ၏။ စင်ကြယ်သော
 ၃၅ သူ၏စကားတို့ကို ကားနှစ်သက် တော် မူ၏။ မတရား
 ၃၆ သောစီးပွားကိုရှာသောသူသည်မိမိအိမ်သားတို့ကိုနှောင့်
 ၃၇ ဂှက်တတ်၏။ တံဖိုးကိုရွံ့သောသူမူကားအသက်ချင်သာ
 ၃၈ ရသိမ့်မည်။ ပြောမတ်သောသူသည်အဘယ်သို့ပြန်
 ၃၉ ပြောရမည်ကိုမိတ်နှစ်လုံးထဲမှာဆင်ချင်တတ်၏။ မတ
 ၄၀ ရားသောသူ၏နှုတ်မူကားမကောင်းသောအရာတို့ကို
 ၄၁ သွန်းလောင်းတတ်၏။ ထာဝရဘုရားသည်မတရားသော
 ၄၂ သူတို့နှင့်ဝေးတော်မူ၏။ ပြောမတ်သောသူ၏ပဌနာ
 ၄၃ စကားကိုကားနားထောင်တော်မူ၏။ မုက်မိအလင်းသည်
 ၄၄ နှစ်လုံးကိုရွှင်လန်းစေတတ်၏။ ကောင်းသောသိတင်း
 ၄၅ စကားသည်လည်းအရိုးတို့ကိုချင်ဆီနှင့်ပြည့်ဝစေတတ်
 ၄၆ ၏။ အသက်နှင့်ရှည်သောဆုမ္မခြင်းစကားကိုနားထောင်
 ၄၇ သောသူသည်ပညာရှိတို့နှင့်ပေါင်းဖော်ရသောအခွင့်ရှိ
 ၄၈ ၏။ ဆုမ္မခြင်းစကားကိုပယ်သောသူသည်မိမိအသက်
 ၄၉ ဝိညာဉ်ကိုမထိမဲ့မြင်ပြုရာသို့ရောက်၏။ နားထောင်
 ၅၀ သောသူမူကားညာဏ်ကိုရတတ်၏။ ထာဝရဘုရားကို
 ၅၁ ကြောက်ရွံ့သောသဘောသည်ပညာကိုသွန်သင်ခြင်း
 ၅၂ ဖြစ်၏။ ဂုဏ်အသရေအရင်၌နှိမ့်ချခြင်း၏နေရာရှိ၏။

၁၆
 ၁ စိတ်နှစ်လုံးအကြံအစည်တို့သည်လူနှင့်ဆိုင်ကြ၏။
 ၂ လျှာနှင့်ပြန်ပြောချက်ကိုကားထာဝရဘုရား ယိုင်တော်မူ
 ၃ ၏။ လူသည်မိမိကျင့်သမျှသောအကျင့်တို့ကိုနှစ်သက်
 ၄ တတ်၏။ ထာဝရဘုရားမူကား စိတ်သဘောတို့ကိုချိန်

၁ တော်မူ၏။ ကိုယ်ပြုသောအမှုတို့ကိုထာဝရဘုရား၌
 ၂ အပ်လော့။ သို့ပြုလျှင်သင်၏အကြံအစည်တို့သည်တည်
 ၃ ကြသိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်ခပ်သိမ်းသောအရာ
 ၄ တို့ကိုကိုယ်တော်အဖို့။ မတရားသောသူတို့ကိုလည်း
 ၅ ဘေးဒါဏ်ခံရသောနေ့အဖို့ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ မာန
 ၆ ကြီးသောသူအပေါင်းတို့ကိုထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံ့
 ၇ ရှာတော်မူ၏။ သူတို့သည်အသင်းဖွဲ့သော်လည်းအပြစ်
 ၈ ဒါဏ်နှင့်မလွတ်ရကြ။ ကရုဏာတရားနှင့်သစ္စာတရား
 ၉ အားဖြင့်အပြစ်ပြေတတ်၏။ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်
 ၁၀ ၇ ရှံ့သောသဘောအားဖြင့်ဒုစရိုက်ကိုရှောင်တတ်၏။ လူ
 ၁၁ ကျင့်သောအကျင့်တို့ကိုထာဝရဘုရားသည်နှစ်သက်
 ၁၂ သောအခါထိုသူ၏ရန်သူကိုပင်သူနှင့်သင့်တင့်စေတော်
 ၁၃ မူ၏။ ပြောမတ်ခြင်းပါရမီနှင့်ရှည်သောဥစ္စာအနည်း
 ၁၄ ယေသည်မတရားသဖြင့်ရသောဥစ္စာအများထက်သာ၍
 ၁၅ ကောင်း၏။ လူသည်မိမိသွားရာလမ်းကိုစိတ်ထဲမှာကြံ
 ၁၆ စည်၏။ သို့သော်လည်းသူ၏ခြေရာတို့ကိုထာဝရဘုရား
 ၁၇ စိရင်တော်မူ၏။ ရှင်ဘုရင်၏နှုတ်ခမ်းတို့၌ဗျာဒိတ်တော်
 ၁၈ ရှိသည်ဖြစ်၍တရားဆုံးဖြတ်ရာအမှု၌နှုတ်တော်လည်
 ၁၉ မမှားစေနှင့်။ မှန်သောအလေးနှင့်မှန်သောချိန်ခွင်သည်
 ၂၀ ထာဝရဘုရား၏ဥစ္စာဖြစ်၏။ အလေးအိတ်၌ပါသမျှသော
 ၂၁ အလေးတို့သည်စိရင်တော်မူရာဖြစ်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ပြု
 ၂၂ သောဒုစရိုက်သည်စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ်ဖြစ်၏။ အကြောင်း
 ၂၃ မူကား။ ရာဇပလ္လင်သည်ပြောမတ်ခြင်းအားဖြင့်သာ
 ၂၄ တည်တတ်၏။ ပြောမတ်သောနှုတ်ခမ်းတို့သည်ရှင်
 ၂၅ ဘုရင်နှစ်သက်ရာဖြစ်၏။ မှန်ကန်စွာပြောသောသူကို
 ၂၆ ရှင်ဘုရင်ချစ်တတ်၏။ ရှင်ဘုရင်၏အမျက်သည်
 ၂၇ သေမင်းတမန်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်းပညာရှိသော
 ၂၈ သူသည်အမျက်တော်ကိုပြေတတ်၏။ ရှင်ဘုရင်မျက်
 ၂၉ နှာပွင့်လန်းသောအားဖြင့်အသက်ချင်သာရ၏။ ကျေးဇူး
 ၃၀ တော်သည်နောက်ရွာသောမိလားတိမ်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။
 ၃၁ ရွှေကိုရတတ်ခြင်းထက်ပညာကိုရတတ်ခြင်းသည်
 ၃၂ အလွန်ကောင်း၏။ ငွေကိုအမြတ်မထား။ ညာဏ်နှင့်ပြည့်
 ၃၃ စုံခြင်းကိုအမြတ်ထားစရာအလွန်ကောင်း၏။ ပြောမတ်
 ၃၄ သောသူလိုက်သောလမ်းမူကားဒုစရိုက်ကိုရှောင်
 ၃၅ ခြင်းတည်း။ ထိုလမ်းမှမလွှဲဘဲအမြဲလိုက်သောသူသည်
 ၃၆ မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကိုစောင့်တတ်၏။ မာနသည်ပျက်စီး
 ၃၇ ခြင်းအရင်။ ထောင်လွှားသောသဘောသည်နှုတ်ချခြင်း
 ၃၈ အရင်၌နေရာကျတတ်၏။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့နှင့်
 ၃၉ ပေါင်းဖော်၍စိတ်နှိမ့်ချခြင်းသည်မာနကြီးသောသူတို့

၁ နှင့်ဆက်ဆံ၍လူယူသောဥစ္စာကိုဝေမျှခြင်းထက်သာ၍
 ၂၀ ကောင်း၏။ ပညာနှင့်အမှုစောင့်သောသူသည်အကျိုး
 ၂၁ ကိုရသိမ့်မည်။ သာဝရဘုရားကိုခိုးယူသောသူသည်လည်း
 ၂၂ မင်္ဂလာရှိ၏။ ထိမ္မာသောမိတ်သဘောရှိသောသူသည်
 ၂၃ ပညာသတိရှိသည့်တူကျော်စောရာသို့ရောက်တတ်၏။ ချို
 ၂၄ သောစကားကိုပြောတတ်သောသူသည်လည်း
 ၂၅ ပညာအတတ်ကိုတိုးပွားစေတတ်၏။ ပညာဏ်ပညာကိုရ
 ၂၆ သောသူသည်အသက်စင်ရေတွင်းကိုရ၏။ မိုက်သော
 ၂၇ သူတို့၏သွန်သင်ခြင်းမူကားမိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ ပညာရှိ
 ၂၈ သောသူ၏နှစ်လုံးသည်သူ၏နှုတ်ကိုသွန်သင်၍သူ၏နှုတ်
 ၂၉ ခပ်တို့၌ပညာအတတ်ကိုထပ်လောင်းတတ်၏။ သာယာ
 ၃၀ သောစကားတို့သည်ပျားလျှံကဲ့သို့ဖြစ်၍မိတ်မိတ်ညှပ်
 ၃၁ ချီမြှုပ်လျက်ကိုယ်အရိုးကိုကျန်းမာစေလျက်ရှိကြ၏။
 ၃၂ လူထင်သည်အတိုင်းမှန်သောလက္ခဏာရှိသော်လည်း
 ၃၃ အဆုံး၌သေခြင်းသို့၌သောလင်တမျိုးရှိ၏။ အလုပ်လုပ်
 ၃၄ သောသူသည်မိမိပစ်တောင်းသောကြောင့်မိမိအဖို့လုပ်
 ၃၅ တတ်၏။ အဓမ္မလူသည်မကောင်းသောအမှုကိုကျိုးစား
 ၃၆ ၍ကြံစည်တတ်၏။ သူ၏နှုတ်ခပ်၌သောသီးကဲ့သို့ရှိ
 ၃၇ ၍။ သဘောကောက်သောသူသည်ရန်ချိုးစေ့ကိုကြံတတ်
 ၃၈ ၍။ ဂုံးတိုက်သောသူသည်လည်းမိတ်ဆွေတို့ကိုကွဲပြား
 ၃၉ စေတတ်၏။ ကြံ၍ကြံတတ်သောသူသည်အိမ်နီးချင်းကို
 ၄၀ ချော့မော့၍မကောင်းသောလမ်းထဲသို့သွေးဆောင်တတ်
 ၄၁ ၍။ ကောက်သောအကြံကိုကြံစည်ခြင်းငှါမျက်စိမှိတ်
 ၄၂ ၍နှုတ်ခပ်တို့ကိုထုပ်သဖြင့်ဆိုးယုတ်သောအမှုကိုပြီးစီး
 ၄၃ တတ်၏။ ပြုသောဆံပင်သည်ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားလမ်း
 ၄၄ ၌တည်လျှင်ဘုန်းကြီးသောသူဖြစ်၏။ မိတ်ရှေ့သော
 ၄၅ သူသည်ခွန်အားကြီးသောသူထက်၎င်းမိမိမိတ်ကိုချုပ်
 ၄၆ တည်းသောသူသည်မြို့ကိုကိုက်ယူသောသူထက်၎င်းသာ၍
 ၄၇ ကောင်း၏။ စာရေးတံတို့ကိုအိတ်ထဲ၌လောင်းလျက်ရှိရာ
 ၄၈ တွင်၌ခေါ်ခေါ်ခြင်းအမှုကိုသာဝရဘုရားပိုင်တော်မူ၏။

၁ တအိမ်လုံးပြည့်သောယဇ်ပူဇော်ပွဲကိုရန်တွေ့သော
 ၂ မိတ်နှင့်စားရသည်ထက်ညီမိသက်ခြင်းနှင့်ရှည်သော
 ၃ မုန့်တလုပ်စာသည်သာ၍ကောင်း၏။ ပညာရှိသောကျွန်
 ၄ သည်အရှက်ခွဲသောသားကိုအုပ်စိုး၍ညီအစ်ကိုတို့နှင့်
 ၅ အတူအမွေခံတတ်၏။ ငွေစစ်စရာဘွဲ့မှိုက်ကို၎င်းရွှေစစ်
 ၆ စရာဘွဲ့သီးဒုက္ခိ၎င်းတတ်၏။ မိတ်နှစ်လုံးကိုကားထာ
 ၇ ဝရဘုရားစစ်တော်မူ၏။ မတရားသဖြင့်ပြုသောသူသည်
 ၈ ပုသာစကားကိုဆိုတတ်၏။ ပုသာစကားသောသူသည်လည်း

၁ ဆိုးညစ်သောစကားကိုနားထောင်တတ်၏။ ဆင်းရဲ
 ၂ သားတို့ကိုမတ်လေးစားပြုသောသူသည်ဖန်ဆင်းတော်
 ၃ မူသောဘုရားကိုကဲ့ရဲ့၏။ သူတပါး၌ဘေးရောက်လျှင်
 ၄ ဝမ်းမြောက်တတ်သောသူသည်လည်းအပြစ်ဒါဏ်နှင့်
 ၅ မလွတ်ရ။ မြေးတို့သည်အသက်ကြီးသောသူ၏သရဖူ
 ၆ ဖြစ်၏။ သားတို့၏ဘုန်းကားအဖတည်း။ မြတ်သော
 ၇ စကားသည်မိုက်သောသူနှင့်မတော်မသင့်။ ထိုမျှကေ။
 ၈ ရသောစကားသည်မင်းနှင့်မတော်မသင့်။ လက်ဆောင်
 ၉ သည်ခံသောသူအထင်အတိုင်းကျောက်မြတ်ကဲ့သို့ဖြစ်
 ၁၀ ၍မျက်နှာပြုလေရာရာ၌အောင်တတ်၏။ သူတပါးပြစ်
 ၁၁ မှားသောအမှုကို၎င်းကားသောသူသည်မေတ္တာကိုပြုရ
 ၁၂ ၍။ ကြားပြောသောသူမူကားမိတ်ဆွေတို့ကိုကွဲပြားစေ
 ၁၃ ၍။ မိုက်သောသူသည်ဒါဏ်ချက်တရာကိုအမှုထား
 ၁၄ သည်ထက်ပညာရှိသောသူသည်ဆုမွန်သောစကားကို
 ၁၅ သာ၍အမှုထားတတ်၏။ ပုန်ကန်သောသူသည်မတရား
 ၁၆ သောအမှုကိုသာပြုရတတ်၏။ ထိုကြောင့်ကြံကြံတတ်သော
 ၁၇ တမန်ကိုသုခိသို့စေလွှတ်ရ၏။ မိုက်သောမိတ်ထဲ၌ရှိ
 ၁၈ သောလူမိုက်နှင့်မတွေ့ပါစေနှင့်။ သားငယ်ဖျောက်သော
 ၁၉ ဝံမနှင့်သာ၍တွေ့ပါစေသော။ အကြင်သူသည်ကျေးဇူး
 ၂၀ ကိုမထိ။ မကောင်းသောအမှုနှင့်ဆပ်၏။ ထိုသူ၏အိမ်
 ၂၁ သည်မကောင်းသောအမှုနှင့်မကင်းမလွတ်ရ။ ရန်တွေ့စ
 ၂၂ အမှုသည်ရေကန်ပေါင်ပေါက်စကဲ့သို့ဖြစ်သောကြောင့်
 ၂၃ ရန်မတွေ့မှီတွေ့စရာအကြောင်းကိုရှောင်လော့။ မတရား
 ၂၄ သောသူတို့ကိုအပြစ်မှလွတ်သောသူနှင့်ဖြောင့်မတ်
 ၂၅ သောသူတို့ကိုအပြစ်မီရင်သောသူနှစ်ယောက်လုံးတို့
 ၂၆ ကိုသာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာတော်မူ၏။
 ၂၇ မိုက်သောသူသည်ပညာကိုအထိုမရှိသည့်ဖြစ်၍ပညာ
 ၂၈ အဖိုးကိုအဘယ်ကြောင့်သွန်အပ်ရသနည်း။ အဆွေခင်
 ၂၉ ပွန်းသည်အခါခပ်ဘိမ်းချစ်တတ်၏။ ညီအစ်ကိုသည်ဒုက္ခ
 ၃၀ ကာလအဖို့မွေးဖွားလျက်ရှိ၏။ ပညာဏ်မဲ့သောသူသည်
 ၃၁ လက်ဝါးချင်းရိုက်၍အဆွေခင်ပွန်းရွှေမှာအာမခံတတ်
 ၃၂ ၍။ ရန်တွေ့ခြင်းကိုနှစ်သက်သောသူသည်လွန်ကျူးခြင်း
 ၃၃ ကိုလည်းနှစ်သက်တတ်၏။ မိမိတံခါးကိုချိုးဖြင့်သောသူ
 ၃၄ သည်ပျက်စီးခြင်းကိုရှာတတ်၏။ သဘောကောက်သော
 ၃၅ သူသည်ကောင်းသောအကျိုးကိုမတွေ့တတ်။ စကားသိမ်
 ၃၆ သောသူသည်ဘေးဥပါတ်နှင့်တွေ့ကြုံတတ်၏။ မိုက်
 ၃၇ သောသူကိုပြစ်ဖွားစေသောသူသည်မိမိကိုမိမိဝမ်း
 ၃၈ နည်းစေတတ်၏။ မိုက်သောသူ၏အဖို့ဝမ်းမြောက်စရာ
 ၃၉ အကြောင်းမရှိ။ ရှင်ကန်းသောမိတ်သည်ကျန်းမာစေ

တတ်၏။ ကျော့သောစိတ်ကူးအရိုးတို့ကိုသွေ့ချောက်
 ၂၃ စေတတ်၏။ မတရားသောသူသည် တရားလမ်းကိုမျှက်
 သောအဖိုးတံစိုးကိုသူတပါး၏ ခါးပိုက်အိတ်ထဲကနှိုက်
 ၂၄ ယူတတ်၏။ ညာဏ်ရှိသောသူသည် ပညာကိုမျှက်
 မှောက်ပြုတတ်၏။ မိုက်သောသူ၏မျက်စိမူကားမြေကြီး
 ၂၅ စွန်းတိုင်အောင်ထွဋ်၍ကြည့်ရှုတတ်၏။ မိုက်သောသူ
 သည် အဖဝါနည်းစရာအကြောင်း၊ မွေးသောအခါစိတ်
 ၂၆ ညစ်စရာအကြောင်း ဖြစ်၏။ ပြောမတ်သောသူကို
 အပြစ်ဒါဏ်မပေးကောင်း။ တရားသဖြင့်စိရင်သော
 ၂၇ မင်းကိုလည်း မထိခိုက်ကောင်း။ သိပ္ပံအတတ်နှင့်ပြည့်စုံ
 သောသူသည် စကားမများတတ်။ ညာဏ်ကောင်းသော
 ၂၈ သူသည်လည်း သောစိတ်ရှိတတ်၏။ မိုက်သောသူပင်
 တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင် ပညာရှိဟူ၍၎င်း မိမိနှုတ်ကိုမဖွင့်
 ဘဲနေသောသူကိုလည်း ညာဏ်ကောင်းသောသူဟူ၍၎င်း
 သူတပါးထင်တတ်၏။

၁၈
 ၁ သူတပါးများနှင့်မဆော့သောသူသည် မိမိစေတ
 နာအလိုရှိသည်အတိုင်းရှာဖွေ၍ပညာရတနာအမျိုးမျိုး
 ၂ ကိုစူးစမ်းမွေ့နှောက်တတ်၏။ မိုက်သောသူမူကားမိမိ
 စိတ်သဘောကိုပြုစရာအခွင့်မှတစ်ပါး အချားသောအ
 ၃ ကြောင်းကြောင့် ညာဏ်ပညာ၌မပျော်မွေ့တတ်။ မတ
 ရားသောသူလာသောအခါ မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းကိုခံရ၏။
 ၄ ဂုဏ်အသရေပျက်သောအခါကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်းခံရ၏။
 ၅ ၊ နှုတ်ထွက်သောစကားသည်နက်သောရေကဲ့သို့၎င်း
 ပညာစမ်ရေတွင်းသို့ရေစီးသောမြစ်ကဲ့သို့၎င်းဖြစ်၏။
 ၆ ၊ တရားတွေ့ရာအမှု၌ဖြောင့်မတ်သောသူကိုရှုံးစေခြင်း
 ၇ ဌာမတရားသောသူ၏မျက်နှာကိုမထောက်ကောင်း။
 ၈ ၊ မိုက်သောသူ၏နှုတ်ခမ်းတို့သည်ရန်တွေ့တတ်၏။ သူ၏
 ၉ နှုတ်သည်လည်းအပြစ်ဒါဏ်ကိုတောင်းတတ်၏။ မိုက်
 သောသူ၏နှုတ်သည်ပျက်စီးရာအကြောင်း၊ နှုတ်ခမ်းတို့
 ၁၀ သည်လည်းမိမိအသက်ကိုကျော့ဒဏ်အကြောင်းဖြစ်၏။
 ၁၁ ၊ ဂုံးတိုက်သောသူ၏စကားသည်မြိန်သောခဲဘွယ်စား
 ၁၂ ဘွယ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ဝမ်းအတွင်းသို့ဝင်တတ်၏။ အလုပ်လုပ်
 သောအခါပျင်းရိသောသူသည်မိမိဥစ္စာကိုအချဉ်းနှိုးကုန်
 ၁၃ စေသောသူနှင့်ညီအစ်ကိုတော်ပေ၏။ ထာဝရဘုရား၏
 နာမတော်သည်ခိုင်ခံ့သောရေကိုဖြစ်၍ဖြောင့်မတ်သော
 ၁၄ သူတို့သည်ပြေးဝင်သဖြင့်လုံခြုံစွာနေရကြ၏။ ငွေရ
 တတ်သောသူကစည်းစိမ်သည်ခိုင်ခံ့သောမြို့ဖြစ်၏။
 ၁၅ မြင့်သောမြို့ရိုးနှင့်ကူညီဟုထင်တတ်၏။ ပျက်စီးခြင်း

အရင်၌လူသည်စိတ်ဖြင့်ခြင်း၏နေရာ။ ဂုဏ်အသရေ
 ၁၉ အရင်၌နှိမ့်ချခြင်း၏နေရာရှိ၏။ အကျိုးအကြောင်းကို
 မစစ်မှီအမှုစိရင်သောသူသည်မိုက်သောအပြစ်။ အရှက်
 ကွဲရသောအပြစ်ရှိ၏။
 ၂၀ လူ၏စိတ်ပိညည်သည်မိမိနာခြင်းဝေဒနာကိုခံနိုင်၏။
 ကျော့သောစိတ်ကိုကူးအတတ်သူသည်ခံနိုင်သနည်း။
 ၂၁ ၊ သဗ္ဗာသတိရှိသောသူ၏စိတ်နှစ်လုံးသည်ပညာအတတ်
 ကိုသိုထားတတ်၏။ ပညာရှိသောသူ၏နားသည်လည်း
 ၂၂ ပညာစကားကိုရှာတတ်၏။ လူ၌ပါသောလက်ဆောင်
 အားဖြင့်လမ်းရှင်းလင်း၍လူကြီးတံသိုဝင်ရသောအခွင့်ရှိ
 ၂၃ တတ်၏။ ကိုယ်အမှုကိုအဦးစောင့်၍ပြောသောသူသည်
 ပြောမတ်ရာသို့ရောက်သော်လည်းအိမ်နီးချင်းလာ၍
 ၂၄ စစ်ကြောတတ်၏။ စာရေးတံပြုခြင်းအားဖြင့်အညှင်းအ
 ခံညှိမ်း၍အားကြီးသောသူတို့အမှုကိုဆုံးဖြတ်တတ်၏။
 ၂၅ ၊ အညှိုးထားသောညီအစ်ကိုသည်ခိုင်ခံ့သောမြို့ထက်
 သာ၍ခက်၏။ ညီအစ်ကိုရန်တွေ့ခြင်းအမှုသည်ရဲတိုက်
 ၂၆ တံခါးကျင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ လူသည်မိမိနှုတ်၏အသီးနှင့်
 ၂၇ ဝမ်းပြည့်ရ၏။ မိမိနှုတ်ခမ်းတို့၏စီးပွားနှင့်ဝရ၏။ လျှာ
 သည်အသက်သေခြင်းနှင့်ရှင်ခြင်းကိုအစိုးရ၏။ လျှာကို
 နှစ်သက်သောသူသည်လည်းလျှာ၏အသီးကိုစားရ၏။
 ၂၈ ၊ မယားကိုရသောသူသည်ကောင်းသောအရာကိုရ၍
 ၂၉ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကိုခံရ၏။ ဆင်းရဲသော
 သူသည်ကောင်းပန်တတ်၏။ ငွေရတတ်သောသူမူကား
 ၃၀ ကြမ်းတမ်းစွာပြန်ပြောတတ်၏။ အပေါင်းအဖော်များ
 သောသူသည်အကျိုးခွဲတတ်၏။ မိတ်ဆွေမူကားညီအစ်
 ကိုခွဲကပ်သည်ထက်သာ၍ခွဲကပ်တတ်၏။
 ၃၁
 ၁ ကောက်ထိမ်သောစကားကိုသုံးတတ်သောလူမိုက်
 ထက်ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်းသို့လိုက်သောဆင်းရဲသူသည်
 ၂ သာ၍ကောင်း၏။ စိတ်ပိညည်သည်ပညာအတတ်မရှိဘဲ
 မနေကောင်း။ အလျှင်အမြန်သွားသောသူသည်လည်း
 ၃ မှားယွင်းတတ်၏။ လူသည်မိုက်သောသဘောကြောင့်
 လမ်းလွဲ၍စိတ်ထဲမှာထာဝရဘုရားကိုကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်တတ်
 ၄ ၏။ စည်းစိမ်ရှိလျှင်အဆွေခင်ပွန်းများတတ်၏။ ဆင်းရဲ
 သောသူမူကားမိမိအိမ်နီးချင်းနှင့်မျှမပေါင်းဖော်ရ။
 ၅ ၊ မမှန်သောသက်သေသည်အပြစ်မခံဘဲမနေရ။ မသေ
 ၆ ကိုသုံးသောသူသည်လည်းဒါဏ်နှင့်မလွတ်ရ။ မှားသော
 သူတို့သည်မင်းကိုဖျောင်းပျက်တတ်ကြ၏။ လက်ဆောင်
 ပေးသောသူကိုလည်းလူတိုင်း မိတ်ဆွေခွဲတတ်၏။

၃ ဆင်းရဲသောသူ၏ညီအစ်ကိုရှိသမျှတို့သည် သုက္ခိမုန့်
 တတ်ကြ၏။ သူ၏အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် သုက္ခိယာ၏
 ဝေးစွာရှောင်တတ်ကြ၏။ သိုက်၍ခေါ်သော်လည်းကွယ်
 ၈ ပျောက်ကြပြီ။ ပညာကိုရသောသူသည် မိမိအသက်ဝိ
 ညည်းကိုချစ်ရာရောက်၏။ ညာဏ်ကိုစွဲလမ်းသောသူသည်
 ၉ လည်းကောင်းကျိုးကိုခံတတ်၏။ မမှန်သောသက်သေ
 သည်အပြစ်မခံဘဲမနေရ။ မုသာကိုသုံးသောသူသည်လည်း
 ၁၀ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ မိုက်သောသူသည်
 မပျော်မွေ့သင့်။ ထိုမျှမက။ ကျွန်သည်မင်းတို့ကို အစိုး
 ၁၁ မရသင့်။ သမ္မာသတိရှိသောသူသည်မိမိအမျက်ဒေါသ
 ကိုချုပ်တည်းတတ်၏။ သူ့ဘဝါးပြစ်မှားခြင်းကိုလည်း
 ၁၂ ခံသောသူသည်လည်း ဘုန်းအသရေရှိ၏။ ရှင်ဘုရင်၏
 အမျက်တော်သည်ချင်သေ့ဟောက်ခြင်း ကဲ့သို့ဖြစ်၏။
 ကျေးဇူးတော်မူကားမျက်ပင်ပေါ်မှာကျသောနှင်းရည်
 ၁၃ ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ မိုက်သောသားသည် အဖဆင်းရဲစရာ
 အကြောင်းဖြစ်၏။ ရန်တွေ့တတ်သောမယားသည်
 ၁၄ လည်းအဝက်စက်ကျသောမိန်းမပေါက်နှင့်တူ၏။ အိမ်
 နှင့်စည်းမိသည်မိဘအဆွေဥစ္စာဖြစ်၏။ သမ္မာသတိရှိ
 သောမယားမူကားထာဝရဘုရားပေးသနားတော်မူရာ
 ဖြစ်၏။
 ၁၅ ပျင်းရိသောသဘောသည်လွန်ကျူးစွာအိပ်ပြော်စေ
 ၁၆ ၍ပျင်းရိသောသူသည်အဝတ်ခံရ၏။ ပညတ်တရားကို
 စောင့်သောသူသည်မိမိအသက်ဝိညည်းကိုစောင့်ရာ
 ရောက်၏။ မိမိသွားရာလမ်းတို့ကိုမသိလေးစားပြုသော
 ၁၇ သူမူကားအသေခံရ၏။ ဆင်းရဲသားကိုသနားသောသူ
 သည်သာဝရဘုရားအားချေးငှားသောသူဖြစ်၍သုပြုသော
 ၁၈ အမှု၏အကျိုးကိုဆပ်ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ ရွှေလွင်
 စရာရှိစဉ်အခါကိုယ်သားကိုဆုမွဲလော့။ သုက္ခိအကျိုးနဲ့
 ၁၉ အောင်သနားသောမိတ်မရှိစေနှင့်။ ဒေါသအမျက်ကြီး
 သောသူသည် အပြစ်ဒဏ်ကိုခံရလိမ့်မည်။ သုက္ခိကယ်
 ၂၀ နှုတ်လျှင်အဖန်ဖန်ကယ်နှုတ်ရမည်။ နောက်ဆုံးကာလ
 နှိပ်ညှာရှိဖြစ်လိုသောငှါဆုမွဲသောစကားကိုနားထောင်
 ၂၁ ချီနည်းဥပဒေသကိုခံယူလော့။ လူသည်အထူးထူးအ
 ပြားပြားကြံစည်တတ်၏။ သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရား၏
 ၂၂ အကြံတော်သည်တည်တံ့လိမ့်မည်။ လူသည်စေတနာရှိလျှင်
 ကျေးဇူးပြုရာရောက်၏။ ဆင်းရဲသောသူသည်လည်း
 ၂၃ မုသာသုံးသောသူထက်သာ၍ကောင်း၏။ ထာဝရဘုရား
 ကိုကြောက်ရွံ့သောသဘောသည်အသက်ရှင်ခြင်းနှင့်
 ဆိုင်သင့်ဖြစ်၍ထိုသဘောရှိသောသူသည်အလိုဆန္ဒပြည့်

၂၄ စုံလျက်၍သောဥပါတ်နှင့်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။ ပျင်းရိ
 သောသူသည်မိမိလက်ကိုအိုး၌သွင်းသော်လည်းတဖန်
 ၂၅ နှုတ်၍မိမိပစပ်သို့မနှံ့လှ။ မထိမဲ့မြင်ပြုသောသူကိုရိုက်
 လျှင်ညာဏ်တိမ်သောသူသည်သတိရလိမ့်မည်။ ညာဏ်
 ကောင်းသောသူကိုဆုမွဲလျှင်သူသည်ပညာတရားကိုနား
 ၂၆ လည်လိမ့်မည်။ အဗျေဇာကိုဖြုန်း၍အမိကိုနှင်လုတ်သော
 သားသည်အရှက်ခွဲသောသား။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံစေသော
 ၂၇ သားဖြစ်၏။ ငသား။ ပညာတရားကိုပယ်စေခြင်းငှါသွန်
 ၂၈ သင်သောသူ၏စကားကိုနားမထောင်နှင့်။ အဓမ္မသက်
 သေသည်တရားကိုမထိမဲ့မြင်ပြုတတ်၏။ မတရားသော
 ၂၉ သူသည်လည်းဒုစရိုက်ကိုစား၍မျှတတ်၏။ မထိမဲ့မြင်ပြု
 သောသူတို့အဖို့အပြစ်စီရင်ခြင်း။ မိုက်သောသူတို့၏
 ကြောအဖို့ဒဏ်ပေးခြင်းသည်အသင့်ရှိ၏။
 ၂၀
 ၁ စပျစ်ရည်သည်လှည့်စားတတ်၏။ သေရည်သေရက်
 သည်ရုန်းရင်းခတ်ပြုခြင်းအမှုကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ထိုသို့
 ၂ သောအားဖြင့်မှားယွင်းသောသူသည်ပညာမရှိ။ ရှင်
 ဘုရင်ကြောက်စေသောအမှုအရာသည်ချင်သေ့ဟောက်
 ခြင်းနှင့်တူ၏။ အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်သောသူသည်မိမိ
 ၃ အသက်ကိုပြစ်မှား၏။ ရန်တွေ့ခြင်းကိုညှိမ်းစေသော
 သူသည်ဂုဏ်အသရေရှိ၏။ မိုက်သောသူမူကားအမှုနှင့်
 ၄ ရောနှောတတ်၏။ ချမ်းသေ့ကြောင့်ပျင်းရိသောသူသည်
 လယ်မလုပ်လှ။ ထိုကြောင့်စပါးရိတ်သောကာလ၌သူတ
 ၅ ပါးကိုတောင်းသော်လည်းမရရာ။ လူစိတ်နှစ်လုံး၌ပညာ
 အကြံသည်နက်သောရှေ့နှင့်တူသော်လည်းညာဏ်ကောင်း
 ၆ သောသူသည်ခပ်ယူလိမ့်မည်။ လူများတို့သည်မိမိတို့ပြု
 သောကျေးဇူးကိုကြားပြောတတ်၏။ သစ္စာရှိသောသူကို
 ၇ ကားအဘယ်သူရှာ၍တွေ့နိုင်သနည်း။ ဖြောင့်မတ်သော
 သူသည်မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်းသို့လိုက်၍သူ၏သား
 ၈ စည်မြေးဆက်တို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။ တရားပလ္လင်
 ပေါ်မှာထိုင်သောရှင်ဘုရင်သည်မကောင်းသောအမှု
 အရာရှိသမျှတို့ကိုမျက်စိတော်နှင့်ပယ်ရှင်းတတ်၏။
 ၉ ငါသည်ကိုယ်စိတ်နှစ်လုံးကိုစင်ကြယ်စေပြီ။ အပြစ်နှင့်
 ၁၀ ကင်းလွတ်၏ဟုအဘယ်သူဆိုနိုင်သနည်း။ အလေးချင်း
 မတူသောအလေး။ အဝင်ချင်းမတူသောတင်းတောင်းတို့
 ၁၁ ကိုထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာတော်မူ၏။ သူငယ်သော်
 လည်းမိမိပြုသောအမှုသည်စင်သည်မစင်သည်။ မှန်သည်
 မမှန်သည်ကိုမိမိအခြင်းအရာအားဖြင့်ပြု၍မိမိသဘော
 ၁၂ ကိုထင်ရှားစေ၏။ ကြားတတ်သောနားကိုငင်မြင်တတ်

သောမျက်စိကိုရင်ထာဝရဘုရားဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။
 ၁၃ | ဆင်းရဲမည်ဟုစိုးရိမ်စရာရှိသည်ဖြစ်၍ အိပ်ခြင်းကို
 ၁၄ မတတ်မက်နှင့်။ နိုးတတ်လျှင်ဝစ္စာစားရ၏။ ဝယ်သောသူ
 ကမကောင်းဘူး။ မကောင်းဘူးဟုဆိုတတ်၏။ ဝယ်၍
 ၁၅ သွားပြီးမှဝါကြွားတတ်၏။ ရွှေရှိ၏။ ပတ္တမြားလည်းရှိ၏။
 ပညာအတတ်နှင့်ပြည့်စုံသောနှုတ်မူကား အတ္တန်အဖိုး
 ၁၆ ထိုက်သောရတနာဖြစ်၏။ မကျွမ်းသောသူအတွက်။
 အမျိုးပျက်သောမိဗ္ဗအတွက် အာမခံတတ်သောသူသည်
 အဝတ်အစရှိသောဥစ္စာတရုတ်ရကိုပေါင်ထားစေ။
 ၁၇ ထွဋ်စား၍ရသောအစာသည်မျှ မြန်သော်လည်းစား
 သောသူ၏နှုတ်သည်ကျောက်စရစ်နှင့်ပြည့်စုံမည်။
 ၁၈ | အကြံရှိသောသူသည်သူတပါးနှင့်တိုင်ပင်လျှင်အကြံ
 ထမြောက်တတ်၏။ ကောင်းသောတိုင်ပင်ခြင်းရှိမှသာ
 ၁၉ စစ်မှုကိုပြုရမည်။ လည်၍စကားများသောသူသည်လျှို့
 ဂှက်အပ်သောအရာကိုဖော်ပြတတ်၏။ သို့ဖြစ်၍ချော့
 ၂၀ မော့တတ်သောသူနှင့်မပေါင်းဖော်နှင့်။ အကြင်သူသည်
 မိဘကိုကျိန်ဆဲ၏။ ထိုသူ၏မီးခွက်သည်ထူထပ်သော
 ၂၁ မှောင်ရိက်၌သေလိမ့်မည်။ အမွေဥစ္စာကိုအစအဦး၌
 အလျင်ရနိုင်သော်လည်းအဆုံး၌အမင်္ဂလာဖြစ်လိမ့်မည်။
 ၂၂ | ငါသည်ရန်ကုံပြုမည်ဟုမဆိုနှင့်။ ထာဝရဘုရားကို
 ၂၃ ငဲ့လင့်လော့။ သို့ပြုလျှင်ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။ အ
 သေးချင်းမသူသောအလေးတို့ကိုထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်
 ၂၄ ရှိရှာတော်မူ၏။ စဉ်းလဲသောချိန်ခွင်လည်းအပြစ်ရှိ၏။ လူ
 သွားရာသစ်တို့ကိုထာဝရဘုရားစိရင်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်
 ၂၅ ၍သူသည်မိမိသွားရာလမ်းတို့ကိုအဘယ်သို့နားလည်နိုင်
 သနည်း။ ဘုရားအမှု၌စကားလွန်မိသောသူ။ သစ္စာဂတိ
 ထားပြီးမှမေးမြန်းသောသူသည်ကျော့ကွင်းနှင့်တွေ့မိပြီ။
 ၂၆ | ပညာရှိသောရှင်ဘုရင်သည်လူဆိုးတို့ကိုကွဲပြားစေ၍
 ၂၇ ဘီးနှင့်ဖိတတ်၏။ လူ၏စိတ်ဝိညာဉ်သည်ကိုယ်အတွင်း
 ၂၈ ၌ရှိသောသူတို့ကိုစစ်ဆေးသောထာဝရဘုရား၏မီးခွက်ဖြစ်
 ၍။ ကရုဏာတရားနှင့်သစ္စာတရားသည်ရှင်ဘုရင်ကို
 စောင့်မတတ်၏။ ခုဇပလ္လင်တော်သည်ကရုဏာတရား
 ၂၉ အားဖြင့်ခြုံခြုံတတ်၏။ လူပျို၏ဘုန်းကားအစွမ်းသတ္တိ။
 ၃၀ လူအို၏ဂုဏ်အသရေကားဖြူသောဆံပင်ဖြစ်၏။ အနာ
 ကိုမွေ့နှောကံခြင်းအားဖြင့်အဆိုးအညစ်နှင့်ကင်းစင်
 တတ်၏။ မိတ်ချက်ရာတို့သည်လည်းကိုယ်အတွင်း
 အရပ်တို့၌ထိုသို့သောကျေးဇူးကိုပြုတတ်၏။

ရှင်ဘုရင်၏စိတ်နှစ်လုံးသည်ရေချောင်းကဲ့သို့ဖြစ်

၂၁ ၍ထာဝရဘုရား၏လက်တော်၌ရှိသဖြင့် အလိုတော်ရှိ
 ၂၂ သည်အသိုင်းထွဋ်စေတော်မူ၏။ လူတို့သည်မိမိတို့ကျင့်
 သမျှသောအကျင့်တို့ကိုနှစ်သက်တတ်၏။ ထာဝရဘုရား
 ၂၃ မူကားစိတ်နှစ်လုံးတို့ကိုချိန်တော်မူ၏။ ပဇာနည်စင်ခြင်း
 ကိုနှစ်သက်သည်ထက်မြောင့်မတ်စွာပြုခြင်း။ တရား
 သဖြင့်စိရင်ခြင်းကိုထာဝရဘုရားသည်သာ၍နှစ်သက်
 ၂၄ တော်မူ၏။ ထောင်လွှားသောမျက်နှာ။ မာနကြီးသောနှစ်
 လုံး။ မတရားသောသူတို့၏အလင်းသော်လည်းအပြင်ပါ
 ၂၅ ၍။ လူလွတ်ရိယပြုသောသူ၏အကြံအစည်သည်ကြွယ်ဝ
 ခြင်းနှင့်ငင်သမ္မာသတိမရှိသောသူ၏အကြံအစည်သည်
 ၃၀ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်ငင်ဆိုင်ပေ၏။ ခုသာစကားအားဖြင့်
 ဘဏ္ဍာကိုဆည်းဖူးခြင်းအမှုသည်သေမင်းကျော့ကွင်း
 ၃၁ တို့တွင်ပျောက်လွင့်သောအနတ္တဖြစ်၏။ မတရားသော
 သူတို့သည်တရားသဖြင့်မစိရင်လိုသောကြောင့်မိမိညှဉ်း
 ၃၂ ဆဲခြင်းအပြစ်သည်မိမိကိုပျက်ဆီးလိမ့်မည်။ လမ်းလွဲ
 သွားသောသူသည်ကွာဝေးရာသို့ရောက်တတ်၏။ စင်
 ၃၃ ကြပ်သောသူပြုသောအမှုမူကားမှန်ပေ၏။ ရန်တွေ
 တတ်သောမိဗ္ဗနှင့်အတူလူများသောအိမ်၌နေသည်ထက်
 ၃၄ အိမ်မိုးပေါ်။ ထောင့်ထဲမှာနေသော်သာ၍ကောင်း၏။ မ
 တရားသောသူသည်မနာလိုသောစိတ်ရှိ၏။ အိမ်နီးချင်း၌
 ၃၅ ကျေးဇူးပြုချင်သောအလိုမရှိ။ မတီမဲ့မြင်ပြုသောသူ
 သည်အပြစ်ဒါဏ်ကိုခံရသောအခါညာဏ်တိမ်သောသူ
 ၃၆ သည်သတိရတတ်၏။ သတိရသောသူသည်လည်းသွန်
 ၃၇ သင်ခြင်းကိုခံသောအခါပညာတိုးပွားတတ်၏။ တရား
 သောသူသည်မတရားသောသူ၏အိမ်ကိုပညာစိတ်နှင့်
 ဆင်ချင်တတ်၏။ မတရားသောသူတို့မူကားမိမိတို့ပြု
 သောဒုစရိုက်အားဖြင့်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်တတ်ကြ
 ၃၈ ၍။ ဆင်းရဲသောသူ၏အော်ဟစ်သံကိုမကြားလို၍နားကို
 ပိတ်သောသူသည်ကိုယ်တိုင်အော်ဟစ်၍အဘယ်သူမျှ
 ၃၉ မကြားရ။ တိတ်ဆိတ်စွာပေးသောလက်ဆောင်သည်
 သုစိတ်ကိုရင်ရင်ခွင်၌ချထားသောလက်ဆောင်ပဏ္ဏာ
 ၄၀ သည်ပြင်းစွာသောအမျက်ကိုငြေတတ်၏။ ပြောင့်
 မတ်သောသူသည်တရားသဖြင့်စိရင်၍ဝမ်းမြောက်တတ်
 ၍။ အဓမ္မအမှုကိုပြုသောသူမူကားပျက်စီးခြင်းသို့
 ၄၁ ရောက်လိမ့်မည်။ ညာဏ်ပညာလမ်းမှလွဲသွားသောသူ
 သည်သင်းပြိုင်းသားအရအဝေး၌နေရာကျလိမ့်မည်။
 ၄၂ ကာမဂုဏ်၌မွေ့လျော်သောသူသည်ဆင်းရဲခြင်းသို့
 ရောက်လိမ့်မည်။ စပျစ်ရည်နှင့်ဆီကိုကြိုက်သောသူသည်
 ၄၃ လည်းငွေကိုမရတတ်ရ။ မတရားသောသူသည်တရား

၄၁ လည်းငွေကိုမရတတ်ရ။ မတရားသောသူသည်တရား

သောသူအဖို့။လွန်ကျူးသောသူသည်ဖြောင့်မတ်သော
 ၁၉ သူအဖို့ရွေးချယ်ခြင်းဖြစ်၏။ စိတ်တို၍ရန်တွေ့တတ်သောမိမိ
 ၂၀ နှင့်နေသည် သက်တောလွင်ပြင်၌နေသောသာ၍ကောင်း
 ၂၁ ၏။ ပညာရှိသောသူ၏အိမ်၌နှစ်သက်ဖွယ်သောဘဏ္ဍာ
 ၂၂ နှင့်ဆီရှိတတ်၏။ မိုက်သောသူမူကား ကုန်စေတတ်၏။
 ၂၃ ပြောငုံမတ်ခြင်းတရားနှင့် ကရုဏာတရားကိုရှာသော
 ၂၄ သူသည်အသက်ရှင်ခြင်း၊ပြောငုံမတ်ခြင်း၊ဂုဏ်အသရေ
 ၂၅ ထင်ရှားခြင်းကိုတွေ့တတ်၏။ ပညာရှိသောသူသည်ခိုင်
 ၂၆ ခံသောမြို့ရိုးကိုတက်၍မြို့သားကိုးစားစရာခွန်အားကို
 ၂၇ ရှုတ်ချတတ်၏။ မိမိနှုတ်နှင့်လျှာကိုစောင့်သောသူသည်
 ၂၈ မိမိစိတ်ဝိညာဉ်ကိုဒုက္ခနှင့်ထွတ်စေခြင်းငှါစောင့်ရာ
 ၂၉ ရောက်၏။ ပြင်းစွာသောဒေါသအမျက်၌ကျင်လည်သော
 ၃၀ သူကိုထောင်ထွားစော်ကားသောသူ။ မထိမဲ့မြင်ပြုသော
 ၃၁ သူဟူ၍သမုတ်အပ်၏။ ပျင်းရိသောသူသည်အလုပ်မလုပ်
 ၃၂ ချင်သောကြောင့်မိမိတပ်မက်သောအားဖြင့်သေတတ်
 ၃၃ ၏။ တနေ့လုံးတပ်မက်အားကြီးတတ်၏။ ပြောငုံမတ်
 ၃၄ သောသူမူကားမနှစ်ခြောက်စွာကြံတတ်၏။ မတရား
 ၃၅ သောသူပူဇော်သောယဇ်သည်စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ဖြစ်
 ၃၆ ၏။ ထိုမျှမက။ မတရားသောစိတ်နှင့်ပူဇော်လျှင်သာ၍
 ၃၇ ဖြစ်၏။ မမှန်သောသက်သေသည်ပျက်တတ်၏။ ကိုယ်
 ၃၈ တိုင်ကြားသောသူမူကားတည်ကြည်စွာပြောတတ်၏။
 ၃၉ မတရားသောသူသည်မိမိမျက်နှာကိုခိုင်မာစေတတ်၏။
 ၄၀ ပြောငုံမတ်သောသူမူကားမိမိသွားရာလမ်းကိုပြင်ဆင်
 ၄၁ တတ်၏။ ထာဝရဘုရားတဖန်၌ညာဏ်မတည်။ ပညာမ
 ၄၂ တည်။ အကြံတစုံတခုမျှမတည်နိုင်။ စစ်တိုက်ရာကာလ
 ၄၃ အဖို့ခြင်းများကိုပြင်ဆင်သော်လည်းထာဝရဘုရား၏
 ၄၄ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်ချမ်းသာရပါ၏။

၂၂ ကောင်းသောအသရေကိုများစွာသောဥစ္စာထက်
 ၁ သာ၍ရွေးစရာကောင်း၏။ သူတပါးပုံမက်ခြင်းကျေးဇူး
 ၂ သည်ရွှေငွေထက်သာ၍ကောင်း၏။ ငွေရတတ်သောသူ
 ၃ နှင့်ဆင်းရဲသောသူတို့သည်တွေ့ကြုံကြ၏။ ထိုသူအ
 ၄ ပေါင်းတို့ကိုထာဝရဘုရားဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ သမ္မာ
 ၅ သတိရှိသောသူသည်အမှုကိုမျှော်မြင်၍ပုန်းနေတတ်၏။
 ၆ ညာဏ်တိမ်သောသူမူကားအစည်အတိုင်းသွား၍အမှု
 ၇ နှင့်တွေ့တတ်၏။ စိတ်နှိမ့်ချခြင်း။ ထာဝရဘုရားကို
 ၈ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကျေးဇူးကြောင့်စည်းစိမ်။ ဂုဏ်အသ
 ၉ ရေ။ အသက်ကိုရတတ်၏။ သဘောကောက်သောလူ
 ၁၀ သွားရာလမ်း၌ဆူးပင်များနှင့်ကျော့ကွင်းများရှိတတ်၏။

မိမိစိတ်ဝိညာဉ်ကိုစောင့်ရှောက်သောသူမူကားဝေးစွာ
 ၁ ရှောင်သွားလိမ့်မည်။ သူငယ်သွားရာလမ်းဝ၌ဆုမွန်
 ၂ သင်လော့။ သို့ပြုလျှင်သူသည်အိုသောအခါထိုလမ်းမှမ
 ၃ လွှဲ။ ထိုက်သွားလိမ့်မည်။ ငွေရတတ်သောသူသည်ဆင်း
 ၄ ရဲသောသူကိုအစိုးရ၏။ ချေးငှားယူသောသူသည်ချေးငှား
 ၅ ပေးသောသူ၌ကျွန်ဖြစ်၏။ ဒုစရိုက်မျိုးစေ့ကိုကြံသော
 ၆ သူသည်ဒုက္ခစပါးကိုရိတ်ရမည်။ ဒေါသစိတ်ရှိ၍ဒါဏ်
 ၇ ပေးနိုင်သောတန်ခိုးလည်းပျောက်လိမ့်မည်။ ကရုဏာ
 ၈ ဗျက်စိရှိသောသူသည်ဆင်းရဲသောသူတို့ကိုကျွေးသော
 ၉ ကြောင့်မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။ မထိမဲ့မြင်ပြုသောသူကိုနှင်
 ၁၀ ထုတ်လော့။ သို့ပြုလျှင်ရန်မာန်လည်းထွက်သွားလိမ့်မည်။
 ၁၁ ရန်တွေ့ခြင်းနှင့်ကဲ့ရဲ့ခြင်းလည်းညှိမ်းလိမ့်မည်။ စိတ်
 ၁၂ နှစ်လုံးဖြူစင်ခြင်းကိုနှစ်သက်သောသူသည်လျှောက်
 ၁၃ ပတ်သောစကားကိုပြောတတ်၍ရှင်ဘုရင်နှင့်မိတ်ဆွေ
 ၁၄ ဖွဲ့ရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏မျက်စိတော်သည်ပညာ
 ၁၅ အတတ်ကိုစောင့်၏။ ပြစ်မှားသောသူ၏စကားကိုကား
 ၁၆ ချေတော်မူ၏။ ပျင်းရိသောသူကအိမ်ပြင်မှာချင်သော
 ၁၇ ရှိ၏။ လမ်းသို့ထွက်လျှင်ငါသေလိမ့်မည်ဟုဆိုတတ်၏။
 ၁၈ အမျိုးပျက်သောမိမိ၏နှုတ်သည်နက်သောမြေတွင်း
 ၁၉ ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူသောသူ
 ၂၀ သည်ထိုမြေတွင်းထဲသို့ကျလိမ့်မည်။ မိုက်သောသ
 ၂၁ ဘောသည်သူငယ်၏စိတ်နှစ်လုံးထဲမှာထုပ်ထားလျက်
 ၂၂ ရှိ၏။ သို့သော်လည်းဆုမွန်သောကြိမ်လုံးသည်ထိုသဘော
 ၂၃ ကိုဝေးစွာနှင်တတ်၏။ ကိုယ်စီးပွားအဖို့ဆင်းရဲသားတို့
 ၂၄ ကိုညည်းဆဲသောသူနှင့်ငွေရတတ်သောသူတို့အားပေး
 ၂၅ သောသူသည်ဆင်းရဲခြင်းသို့အမှန်ရောက်လိမ့်မည်။
 ၂၆ သင်၏နားကိုညွတ်၍ပညာရှိစကားကိုနားထောင်
 ၂၇ လော့။ ပေညာအတတ်ကိုလည်းစိတ်နှစ်လုံး၌စွဲလမ်းလော့။
 ၂၈ သင်၏နှစ်လုံး၌သွင်းမိနိုင်လျှင်သာယာသောအကျိုးရှိ
 ၂၉ လိမ့်မည်။ သင်၏နှုတ်၌လည်းအစည်အသင့်ရှိလိမ့်မည်။
 ၃၀ သင်သည်ထာဝရဘုရား၌ခိုလှုံမည်အကြောင်း။ သင့်
 ၃၁ ကိုယ်တိုင်ကိုယနေ့ငါသွန်သင်၏။ သင်သည်သမ္မာတ
 ၃၂ ရားစကားစစ်ကိုသိမည်အကြောင်းနှင့်သင့်ထံသို့စေ
 ၃၃ လွှတ်သောသူတို့အားသမ္မာစကားကိုပြန်ပြောနိုင်မည်
 ၃၄ အကြောင်း။ သတိပေးလျက်ပညာအတတ်ကိုပြသလျက်
 ၃၅ ထူးဆန်းသောအရာတို့ကိုငါရေး၍ပေးလိုက်သည်မ
 ၃၆ ဟုတ်လော့။ ဆင်းရဲသောသူ၏ဆင်းရဲကိုထောက်၍သူ
 ၃၇ ၏ဥစ္စာကိုမလုမယူနှင့်။ ဒုက္ခိတသတ္တဝါကိုမြို့တံခါးဝ၌
 ၃၈ မညည်းဆဲနှင့်။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်

သူတို့အမှုကိုစောင့်တော်မူမည်။ သူတို့ဥစ္စာကိုလူယူ
 ၂၄ သောသူတို့၏အသက်ကိုလူယူတော်မူမည်။ မိတ်တို့
 သောသူကိုမိတ်ဆွေမဖွဲ့နှင့်။ အမျက်ပြင်းထံသောသူ
 ၂၅ နှင့်အတူမလိုက်နှင့်။ လိုက်လျှင်သူ၏ထုံးစံလေ့တို့ကို
 ၂၆ သင်၍ကိုယ်အသက်ကျော့မိရာဖြစ်လိမ့်မည်။ လက်
 ဝါးချင်းရိုက်သောလူနှင့်သူကျွေးကိုအာမခံသောလူ
 ၂၇ ထဲသို့မဝင်နှင့်။ သင်၌ပေးရန်မရှိလျှင်သင့်အိပ်ရာကို
 ၂၈ အဘယ်ကြောင့်ယူသွားစေချင်သနည်း။ ဘိုးဘေးစိုက်
 ၂၉ ဘူးသောမြေမှတ်တိုင်တို့ကိုမရွှေ့နှင့်။ ဆောင်ရွက်စရာ
 အမှုကိုကျိုးစား၍ပြီးစီးစေတတ်သောသူရှိသလော။ ထို
 သူသည်သာမညလူ၏အမှုကိုမဆောင်ရွက်။ ရှင်ဘုရင်
 ၏အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ရ၏။

၂၃
 ၁ မင်းနှင့်အတူထိုင်၍စားသောက်သောအခါသင့်ရှေ့
 ၂ မှာအဘယ်သူရှိသည်ကိုစေ့စေ့ဆင်ချင်လော့။ သင်သည်
 စားကျူးတတ်သောသူဖြစ်လျှင် သင်၏လည်ချောင်းကို
 ၃ စားနှင့်ရွယ်လော့။ ထိုမင်း၏ခဲတွယ်စားတွယ်တို့ကို
 ၄ အလိုမရှိနှင့်။ ဟုဉာဏ်တတ်သောအစာဖြစ်၏။ ငွေရ
 တတ်ခြင်းငှါမကျိုးစားနှင့်။ ကိုယ်ညာဏ်ကိုအဓိမပြုနှင့်။
 ၅ ပျောက်တတ်သောအရာကိုစေ့စေ့မျက်မှောက်ပြုသင့်
 သလော။ အကယ်စင်စစ်လင်းယုန်ငှက်သည်မိလားကောင်း
 ကင်သို့ပျံတတ်သကဲ့သို့ထိုအရာသည်အတောင်တို့ကို
 ၆ လုပ်၍ပျံသွားတတ်၏။ မနာလိုသောသူ၏အစာကိုမစား
 ၇ နှင့်။ သူ၏ခဲတွယ်စားတွယ်ကိုအလိုမရှိနှင့်။ သူသည်
 မိတ်ထင်သည်အတိုင်းဖြစ်၏။ စားသောက်တော့ဟုဆို
 ၈ သော်လည်းစေတနာမိတ်မရှိ။ သင်သည်စားသောအစာ
 ကိုတဖန်အန်ရလိမ့်မည်။ သင်၏သောစကားလည်းယို
 ၉ ယွင်းလိမ့်မည်။ မျက်သောသူကြားအောင်စကားမပြော
 နှင့်။ သင်၏စကား၌ပါသောပညာကိုမကိမ့်မြင်ပြုလိမ့်
 ၁၀ မည်။ အရင်စိုက်သောမြေမှတ်တိုင်ကိုမရွှေ့နှင့်။ မိဘ
 ၁၁ မရှိသောသူတို့၏လယ်ကိုမယိမ်းနှင့်။ အကြောင်းမူ
 ကား။ ထိုသူတို့ကိုရှေးတော်မူသောသူသည်တန်ခိုးကြီး
 ၁၂ ၏သင့်တဖန်၌သူတို့အမှုကိုစောင့်တော်မူလိမ့်မည်။
 ၁၃ ဆုမဉ္ဇုဩဝါဒ၌မိတ်နှစ်လုံးစွဲလပ်၍ပညာအတတ်စကား
 ၁၄ ကိုနားခံလော့။ သူငယ်ကိုမဆုမဉ္ဇုမနေနှင့်။ ကြိမ်လုံး
 ၁၅ နှင့်ရိုက်သော်လည်းသူသည်မသေ။ ကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက်၍
 သူ၏အသက်မညီကိမ့်ရကား။ နှစ်လုံးနှင့်ငိုက်၍
 ၁၆ သော။ သင့်နှစ်လုံး၌ပညာရှိလျှင်ငှက်လုံးနှင့်ငိုက်၍
 ၁၇ ဘိုလည်ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။ သင့်နှုတ်သည်မှန်သော

စကားကိုပြောသောအခါကျောက်ကပ်ရှင်လန်းသိမ့်
 ၁၈ မည်။ အပြစ်ထင်ရှားသောသူတို့ကိုညူရသောမိတ်မရှိ
 စေနှင့်။ တနေ့လုံးထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသ
 ၁၉ ဘောရှိစေလော့။ အကယ်စင်စစ်အမှုဆုံးဖြတ်ချိန်သည်
 ရောက်လိမ့်မည်။ သင်မျှော်လင့်ခြင်းအကြောင်းမပျက်
 ၂၀ ရာ။ ငသား။ ငစကားကိုနားထောင်၍ပညာရှိသဖြင့်
 ၂၁ ကိုယ်မိတ်နှစ်လုံးကိုလမ်းမ၌ပွဲပြင်လော့။ စပျစ်ရည်
 သောက်ကျူးသောသူ။ အမဲသားစားကျူးသောသူတို့ကို
 ၂၂ အပေါင်းအဖော်မလုပ်နှင့်။ သောက်ကျူးသောသူနှင့်
 စားကျူးသောသူသည်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။
 အိပ်ကျူးသောသဘောသည်လူကိုအဝတ်စုတ်နှင့်မြှိတ်တတ်
 ၂၃ ၏။ သင့်ကိုဖြစ်ဖွားစေသောအဖဇာ၏စကားကိုနားထောင်
 လော့။ အသက်ကြီးသောအမိကိုမထိမ့်မြင်မပြုနှင့်။
 ၂၄ သမ္မာတရားကိုဝယ်လော့။ မရောင်းနှင့်။ ပညာကိုငှင်
 ဆုမဉ္ဇုဩဝါဒကိုငှင်ညာဏ်သတ္တိကိုငှင်ထိုအတူပြုလော့။
 ၂၅ မြောင့်မတ်သောသူ၏အဖသည်အတ္တနိဝဓ်မြောက်လိမ့်
 မည်။ ပညာရှိသောသားကိုဖြစ်ဖွားစေသောသူသည်ထို
 ၂၆ သား၌အားရဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။ သင်၏မိဘတို့သည်
 ဝမ်းမြောက်၍သင့်ကိုမွေးဖွားသောသူသည်ရှင်လန်း
 ၂၇ လိမ့်မည်။ ငသား။ သင့်နှစ်လုံးကိုငအားပေးလော့။ သင့်
 မျက်စိတို့သည်ငါသွားသောလမ်းကိုကြည့်မှတ်ပါစေ။
 ၂၈ ပြည်တန်ဆာမသည်နက်သောကျူးကဲ့သို့ငှင်အမျိုး
 ပျက်သောမိမ္မသည်ကျည်းသောမြေတွင်းကဲ့သို့ငှင်ဖြစ်
 ၂၉ ၏။ သူသည်စားမြဲကဲ့သို့ချောင်းကြည့်တတ်၏။ လွန်ကျူး
 သောယောက်ျားများပြားစေခြင်းငှါပြုတတ်၏။
 ၃၀ အဘယ်သူသည်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိသနည်း။ အဘယ်
 သူသည်ညည်းတွားခြင်းရှိသနည်း။ အဘယ်သူသည်
 ရန်တွေခြင်းရှိသနည်း။ အဘယ်သူသည်မြည်တမ်းခြင်းရှိ
 သနည်း။ အဘယ်သူသည်အကျိုးအကြောင်းမရှိ၊ ထိုစိုက်
 ၃၁ ၏နားခြင်းရှိသနည်း။ အဘယ်သူသည်မျက်စိနီခြင်းရှိသ
 ၃၂ နည်းဟူမူကား။ စပျစ်ရည်ကိုကြာမြင့်စွာသောက်လျက်
 နေသောသူ။ ဆေးနှင့်ရောသောစပျစ်ရည်ကိုရှာတတ်
 ၃၃ သောသူတို့သည်ထိုသို့သောလက္ခဏာရှိကြ၏။ ဖလား
 ၃၄ ၌လျက်အရောင်တောက်လျက်အချိုအမြိန်ဝင်လျက်
 ၃၅ ရှိသောစပျစ်ရည်ကိုမကြည့်မရှုနှင့်။ နောက်ဆုံး၌
 မြေကဲ့သို့ကွက်တတ်၏။ ဖြေဆိုးကဲ့သို့နာစေတတ်၏။
 ၃၆ သင့်မျက်စိတို့သည်အမျိုးပျက်သောမိမ္မတို့ကိုကြည့်
 ရှု၍သင့်နှစ်လုံးသည်လည်းကောက်သောစကားကိုမြှောက်
 ၃၇ ဆိုလိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ်သင်သည်ပင်လယ်အ

လယ်၌အိပ်သောသူ။သင်္ဘောခွက်တိုင်များပေါ်မှာအိပ်
 ၃၁ သောသူကဲ့သို့ဖြစ်ထိမ့်မည်။ သူတို့သည်ငင်ကိုရိုက်ကြပြီ။
 သို့သော်လည်းငါမနာ။ငင်ကိုထိုးကြသော်လည်းငါမသိ။
 အဘယ်အချိန်မှငါခိုးရမည်နည်း။တဖန်ငါရှာဦးမည်ဟု
 သင်ဆိုထိမ့်သတည်း။

၂၄
 ၁ မတရားသောသူတို့ကိုမညူရနှင့်။ သူတို့နှင့်ပေါင်း
 ၂ ဖတ်ခြင်းငှါအလိုမရှိနှင့်။ သူတို့သည်ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ
 ၃ နှစ်လုံးကြံစည်ဘတ်၏။နှုတ်နှင့်လည်းဘေးပြုမည်စကား
 ၄ ကိုပြောတတ်၏။ ညာဏ်ပညာအားဖြင့်အိမ်ကိုတည်
 ၅ ဆောက်၍ခိုင်ခံ့မြဲမြဲစေရ၏။ ပညာအတတ်အားဖြင့်
 ၆ အခပ်များကိုသင့်အဖိုးထိုက်၍နှစ်သက်ဖွယ်သောဥစ္စာ
 ၇ အပေါင်းတို့နှင့်ပြည့်ရကြ၏။ ပညာရှိသောသူသည်တန်
 ၈ ခိုးရှိ၏။ ပညာအတတ်နှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်ခွန်အား
 ၉ တိုးပွားတတ်၏။ ပညာရှိတို့နှင့်တိုင်ပင်ပြီးမှစစ်မှုကို
 ၁၀ ပြုရ၏။ အကြံပေးနိုင်သောသူများစွာရှိလျှင်ဘေးလွတ်
 ၁၁ တတ်၏။ ပညာမြင့်သောကြောင့်မိုက်သောသူမရှိနိုင်။
 ၁၂ မြို့တံခါးဝ၌စကားမပြောဝံ့။ မကောင်းသောအမှုကိုပြု
 ၁၃ ခြင်းငှါကြံစည်သောသူကိုဘေးပြုသောသူဟု၍မှည့်ရ
 ၁၄ ၏။ မိုက်သောအကြံအစည်၌အပြစ်ပါ၏။ မထိမ့်မြင်ပြု
 ၁၅ သောသူသည်လည်းလူစက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ဖြစ်၏။ သင်
 ၁၆ သည်အမှုရောက်သောကာလ၌စိတ်ပျက်လျှင်အားနည်း
 ၁၇ ၏။ သင်းပြိုင်းသို့ထုတ်၍အသေခံလှသောသူတို့ကိုသင်
 ၁၈ သည်နှုတ်အံ့သောငှါအားမထုတ်ဘဲနေလျက်၊ ငါတို့မ
 ၁၉ သိဟုဆိုသော်လည်းနှစ်လုံးသဘောကိုဆင်ချင်သော
 ၂၀ သူသည်မမှတ်။ သင်၏စိတ်ဝိညာဉ်ကိုစောင့်သောသူ
 ၂၁ သည်မသိဘဲလူအသီးအသီးတို့အားသူတို့အကျင့်နှင့်
 ၂၂ အလျောက်အကျိုးအပြစ်ကိုမဆပ်မပေးဘဲနေတော်မူ
 မည်လော။

၂၄
 ၁ သား။ ပျားရည်ကောင်းသောကြောင့်စားလေ့။ ချို
 ၂ မြိန်သောပျားလျှံကိုလည်းစားလေ့။ ထိုအတူ။ သင်
 ၃ သောရသောပညာတရားသည်စိတ်ဝိညာဉ်၌အရသာနှင့်
 ၄ ပြည့်စုံ၍သင်သည်ရှေ့လင့်ခြင်းအကြောင်းမပျက်။
 ၅ ကောင်းသောအကျိုးကိုခံရထိမ့်မည်။ အိုမတရားသော
 ၆ သူ။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏အိမ်ကိုချောင်း၍မကြည့်နှင့်။
 ၇ သူ၏ညိမ်ဝပ်ရာအရပ်ကိုမဖျက်နှင့်။ ဖြောင့်မတ်သော
 ၈ သူသည်ချွန်ကြိမ်လဲသော်လည်းသပြန်ထိမ့်မည်။ မတ
 ၉ ရားသောသူမူကားလဲသောအခါဆုံးရှုံးထိမ့်မည်။ သင်
 ၁၀ ၏ရန်သူလဲသောအခါဝမ်းမမြောက်နှင့်။ ခြေထိခိုက်

၁၁ သောအခါရှင်လန်းသောစိတ်မရှိနှင့်။ ရှိလျှင်ထာဝရ
 ၁၂ ဘုရားသိမြင်သဖြင့်မနှစ်သက်ဘဲသူမှအမျက်တော်ကို
 ၁၃ လွှဲတော်မူမည်။ မတရားသောသူတို့ကြောင့်စိတ်မပူ
 ၁၄ နှင့်။ အဓမ္မလူတို့ကိုမညူရနှင့်။ အကြောင်းမူကား။ မ
 ၁၅ တရားသောသူသည်အကျိုးကိုမရ။ အဓမ္မလူ၏ဖီးခွက်
 ၁၆ သည်သေထိမ့်မည်။ ငသား။ ထာဝရဘုရားကိုငင်ရှင်
 ၁၇ ဘုရင်ကိုငင်ကြောက်ရွံ့လေ့။ မတည်ကြည်သောသူ
 ၁၈ တို့နှင့်မရောနှော။ မပေါင်းဖော်နှင့်။ သူတို့ဘေးသည်
 ၁၉ ချက်ချင်းရောက်တတ်၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့၏အဆုံးကိုအ
 ၂၀ ဘယ်သူသိသနည်း။

၂၄
 ၁ ထိုမှတပါး။ ပညာရှိတို့နှင့်ဆိုင်သောအရာဟူမူကား။
 ၂ တရားတွေ့မှုစီရင်ရာတွင်လူမျက်နှာသို့မထောက်
 ၃ ကောင်း။ သင်သည်ဖြောင့်မတ်၏ဟုမတရားသောသူ
 ၄ အားဆိုသောသူကိုလူအမျိုးတို့သည်ကျိန်ဆဲကြထိမ့်
 ၅ မည်။ လူအနှယ်တို့သည်စက်ဆုပ်ရွံရှာကြထိမ့်မည်။ ဆုမွန်
 ၆ ပြစ်တင်သောသူတို့မူကားစိတ်သာယာလျက်ကောင်း
 ၇ ကြီးမင်္ဂလာကိုခံလျက်ရှိကြထိမ့်မည်။ မှန်သောစကား
 ၈ ကိုပြန်ပြောတတ်သောသူ၏နှုတ်ကိုလူတိုင်းနစ်သိမ့်မည်။
 ၉ ပြင်အရပ်မှာသင်၏အလုပ်ကိုပြင်လေ့။ လယ်တော၌
 ၁၀ ကိုယ်အဖို့ပြင်ဆင်လေ့။ နောက်မှသင်၏နေရာအိမ်ကို
 ၁၁ ဆောက်လေ့။ သင်၏အိမ်နီးချင်းတဖက်၌အကြောင်း
 ၁၂ မရှိဘဲသက်သေမခံနှင့်။ ကိုယ်နှုတ်နှင့်သူတပါးကိုမထွဋ်
 ၁၃ စားနှင့်။ သူသည်ငါ၌ပြုသည်အတိုင်းသူ၌ငါပြုမည်။
 ၁၄ သူအကျင့်နှင့်အလျောက်အကျိုးအပြစ်ကိုငါဆပ်ပေး
 မည်ဟုမဆိုနှင့်။

၂၄
 ၁ ပျင်းရိသောသူ၏လယ်ယာအနား၌ညာဏ်မရှိ
 ၂ သောသူ၏စပျစ်ဥသည်အနားမှာငါရှောက်သွားစည်။
 ၃ သူပင်များပြား၍မြေတပြင်လုံး၌ဆူးလေပင်အနှံ့အ
 ၄ ပြားလွှမ်းမိုးလျက်ကျောက်ရိုးပြိုလျက်ရှိသည်ကို၊ ငါမြင်
 ၅ ၍စေ့စေ့ဆင်ချင်၏။ ကြည့်ရှု၍သွန်သင်ခြင်းကိုခံရ၏။
 ၆ ခဏအိပ်လျက်ခဏပြော်လျက်အိပ်ပြော်ခြင်းငှါခဏ
 ၇ လက်ချင်းပိုက်လျက်နေစည်တွင်၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်ခရီး
 ၈ သွားသောသူကဲ့သို့ငင်ဥစ္စာပြုန်းတီးခြင်းသည်သူရဲကဲ့
 ၉ သို့ငင်ရောက်လာထိမ့်မည်။

၂၅
 ၁ ယခုရှင်ဘုရင်ဟောဇကီလူတို့ကူးရေးသောရှောဏ
 ၂ မုနိမင်း၏သုတ္တံစကားဟူမူကား။ အမှုအရေးကိုဝှက်
 ၃ ထားခြင်းသည်ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်နှင့်သင့်၏
 ၄ ရှင်ဘုရင်မူကားအမှုအရေးကိုစစ်ကြောခြင်းအားဖြင့်

၃ ဂုဏ်အသရေတည်၏။ မိလိန္ဒကောင်းကင်သည်မြင့်၏။
 ၄ မြေကြီးသည်နက်၏။ ရှင်ဘုရင်နှစ်ဆုံးကိုလည်းစစ်၍မ
 ၅ သိနိုင်။ ငွေကဲကချော်ကိုထုတ်ပယ်လျှင်ပန်းတိမ်သမား
 ၆ နှင့်တော်သင့်သောဖလားကိုရလိမ့်မည်။ မတရားသော
 ၇ သူတို့ကိုရှင်ဘုရင်ထံတော်မှပယ်ရှားလျှင်အာဏာ
 ၈ တော်သည်တရားအားဖြင့်တည်လိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင်
 ၉ ထံတော်၌ကိုယ်ကိုမချိုးမြှောက်နှင့်။ လူကြီးနေရာ၌မနေ
 ၁၀ နှင့်။ အကြောင်းမူကား။ ဖူးမြင်ရသောမင်းရှေ့မှာနှိမ့်ချ
 ၁၁ ခြင်းကိုခံရသည်ထက်ဤအရပ်သို့တက်ပါဟူသော
 ၁၂ စကားကိုသာ၍ကြားကောင်း၏။ အလျှင်အမြန်ရန်
 ၁၃ မတွေ့နှင့်။ အိမ်နီးချင်းသည်သင့်ကိုအရှက်ခွဲပြီးမှသင်
 ၁၄ သည်အဘယ်သို့ပြုမည်နည်း။ သင်သည်အိမ်နီးချင်းနှင့်
 ၁၅ ကိုယ်အမှုကိုဆွေးနွေးလေ့။ ဝှက်ထားအပ်သောအမှု
 ၁၆ အရာကိုသူတပါးအားထုတ်၍မပြနှင့်။ သို့မဟုတ်။ သူ
 ၁၇ သည်သင့်ကိုအရှက်ခွဲသဖြင့်သင်၏ဂုဏ်အသရေသည်
 ၁၈ အစည်ဆုံးလိမ့်မည်။ လျှောက်ပတ်သောစကားသည်
 ၁၉ ငွေအပြောက်မှာမိချယ်သောရွှေရှောက်ချိုသီးနှင့်ဟူ၏။
 ၂၀ နားထောင်တတ်သောသူကိုလျှောက်ပတ်စွာဆုမွှာတတ်
 ၂၁ သောသူသည်ရွှေနားတောင်းကဲ့သို့ငှင်ရွှေစင်တန်ဆာကဲ့
 ၂၂ သို့ငှင်ဖြစ်၏။ စပါးရိတ်ရာကာလ၌မိလိန္ဒပွင့်ကြောင့်ချမ်
 ၂၃ သကဲ့သို့သစ္စာစောင့်သောတမန်သည်စေလွှတ်သောသူ
 ၂၄ ခွံဖြစ်၍သခင်စိတ်ကိုချင်စေတတ်၏။ ပေးမည်ဟုဝါ
 ၂၅ ကြား၍မပေးဘဲနေသောသူသည်မိလိန္ဒရေမပါသောတိမ်
 ၂၆ နှင့်လေကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ကြာမြင့်စွာသည်းခံလျှင်မင်းကို
 ၂၇ ချောင်းပျံ့နိုင်၏။ ချိုသောစကားသည်လည်းအရိုးကျိုး
 ၂၈ အောင်ဘတ်နိုင်၏။
 ၂၉ ပျားရည်ကိုတွေ့သလော။ ဝရံသာစားတော့။ အစား
 ၃၀ ကျူးလျှင်ရင်ပြည့်၍အနီရလိမ့်မည်။ သင်၏အိမ်နီးချင်း
 ၃၁ အိမ်၌ကြာမြင့်စွာမနေနှင့်။ နေလျှင်သူသည်သင့်ကိုညှိုး
 ၃၂ ငွေ၍ရန်းသိမ့်မည်။ အိမ်နီးချင်းတဖန်နှိမ့်မှန်သော
 ၃၃ သက်သေကိုခံသောသူသည်ရုတ်။ ခား။ သံချွန်းနှင့်တူ၏။
 ၃၄ အမှုရောက်သောကာလ၌သစ္စာပျက်တတ်သောသူကို
 ၃၅ ယုံလျှင်သွားကျိုးခြင်း၊ ခြေဆစ်ပြုတ်ခြင်းကိုခံရ၏။ မိတ်
 ၃၆ ညှိုးငယ်သောသူအားသိချင်းဆိုသောသူသည်ဆောင်း
 ၃၇ ကာလ၌အဝတ်ကိုချွတ်သောသူ။ ယန်းစိမ်းပေါ်မှာပုံးရည်
 ၃၈ ကိုလောင်းသောသူနှင့်တူ၏။ သင်၏ရန်သူသည်မွတ်
 ၃၉ သိပ်လျှင်လုပ်ကျွေးလေ့။ ရေငတ်လျှင်သောက်စရာဘို့
 ၄၀ ပေးလေ့။ ထိုသို့ပြုလျှင်သူ၏ခေါင်းပေါ်၌မီးခဲကိုပုံ
 ၄၁ ထား၍ထာဝရဘုရားသည်လည်းသင်၌ဆုချတော်မူမည်။

၂၃ မြောက်လေသည်မိလိန္ဒရေကိုဆောင်တတ်သကဲ့သို့ရုံး
 ၂၄ တိုက်သောလျှာသည်ဒေါသမျက်နှာကိုဆောင်တတ်၏။
 ၂၅ ရန်တွေ့တတ်သောမိမ္မနှင့်လူများသောအိမ်၌နေသည်
 ၂၆ ထက်အိမ်မိုးပေါ်။ ထောင့်ထဲမှာနေသော်သာ၍ကောင်း
 ၂၇ ၏။ ဝေးသောပြည်မှရောက်လာသောဝမ်းမြောက်စရာသိ
 ၂၈ တင်းစကားသည်ရေငတ်သောသူ၌ချမ်းသောရေကဲ့သို့
 ၂၉ ဖြစ်၏။ မြောင့်မတ်သောသူသည်မတရားသောသူရှေ့
 ၃၀ တွင်မှားလွင်းလျှင်နောက်သောရေကန်။ ပင်သောစမ်
 ၃၁ ရေတွင်းနှင့်တူ၏။ ပျားရည်ကိုစားကျူးလျှင်မကောင်း
 ၃၂ သကဲ့သို့ကိုယ်ဂုဏ်အသရေကိုရှာလျှင်ဂုဏ်အသရေ
 ၃၃ မရှိ။ ကိုယ်မိတ်ကိုမချုပ်တည်းနှိုင်သောသူသည်မြို့ရိုး
 ၃၄ ပြိုပျက်၍ဟင်းလင်းရှိသောမြို့နှင့်တူ၏။
 ၃၅
 ၃၆ နွေကာလ၌မိလိန္ဒပွင့်ကဲ့သို့ငှင်စပါးရိတ်ရာကာလ၌
 ၃၇ မိလိန္ဒရေကဲ့သို့ငှင်မိုက်သောသူသည်ဂုဏ်အသရေကို
 ၃၈ မခံသင့်။ စာဌက်သည်အရပ်ရပ်တွင်လည်၍ဇရက်သည်
 ၃၉ လည်းပျံသွားသကဲ့သို့ထိနည်းတူအကြောင်းမရှိသော
 ၄၀ ကျိန်ဆဲခြင်းသည်မသင့်မရောက်တတ်။ မြင်းသို့နှင့်တံ။
 ၄၁ မြို့ဘိုဇက်ကြိုး။ မိုက်သောသူ၏ကြောဘို့ကြိမ်လုံးသည်
 ၄၂ သင့်ပေ၏။ မိုက်သောသူ၏သဘောသို့လိုက်၍သူ၏
 ၄၃ စကားကိုမချေနှင့်။ ထိုသို့ချေလျှင်သူနှင့်တူလိမ့်မည်။ မိုက်
 ၄၄ သောသူ၏သဘောသို့လိုက်၍သူ၏စကားကိုချေလေ့။
 ၄၅ သို့မဟုတ်။ သူသည်ဝါကြွားသောစိတ်ရှိလိမ့်မည်။ မိုက်
 ၄၆ သောသူတွင်မှာလိုက်သောသူသည်ကိုယ်ခြေကိုဖြတ်၍
 ၄၇ အကျိုးခံရှိ၏။ သုတ္တံစကားကိုမိုက်သောသူပြောခြင်း
 ၄၈ သည်ခြေဆွံ့သောသူ၏ခြေကြွခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။ မိုက်
 ၄၉ သောသူကိုချိုးမြှောက်ခြင်းသည်ကျောက်ပုံ၌ကျောက်
 ၅၀ မြတ်ကိုပြစ်ထားခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဆူးသည်ရစ်မူးသော
 ၅၁ သူ၏လက်ကိုရူးသကဲ့သို့သုတ္တံစကားသည်မိုက်သော
 ၅၂ သူ၏နှုတ်၌ရှိ၏။ ကြီးသောသူသည်ခပ်သိမ်းသောသူတို့
 ၅၃ ကိုတုန်လှုပ်စေတတ်၏။ မိုက်သောသူနှင့်ပြစ်မှားတတ်
 ၅၄ သောသူတို့ကိုစေသုံးတတ်၏။ ခွေးသည်မိမိအနီဖတ်ကို
 ၅၅ ပြန်၍စားတတ်သကဲ့သို့မိုက်သောသူသည်မိုက်သော
 ၅၆ အကျင့်ကိုပြန်၍ကျင့်တတ်၏။ ဝါသည့်ပညာရှိ၏ဟုထင်
 ၅၇ သောသူရှိလျှင်ထိုသူ၌မွှေ့လင့်စရာအခွင့်ရှိသည်ထက်
 ၅၈ မိုက်သောသူ၌သာ၍မွှေ့လင့်စရာအခွင့်ရှိ၏။ ပျင်းရိ
 ၅၉ သောသူကအိမ်ပြင်မှာချင်သေ့ရှိ၏။ လင်တို့၌ချင်သေ့ရှိ
 ၆၀ ၏ဟုဆိုတတ်၏။ တံခါးရွက်သည်စရွေး၌လည်သကဲ့သို့
 ၆၁ ပျင်းရိသောသူသည်အိပ်ရာပေါ်မှာလည်တတ်၏။ ပျင်းရိ

သောသူသည်မိမိလက်ကိုအိုး၌သွင်းသော်လည်းတဖန်
 ၁၆ နှုတ်၍မိမိပစပ်သို့နှိရလျှင်မိတ်ညစ်တတ်၏။ ပျင်းရိ
 သောသူကတည်းကအကျိုးအကြောင်းကိုပြတတ်သော
 သူရဲ့နှစ်ယောက်ထက်သာ၍ပညာရှိသည်ဟုကိုယ်ကို
 ထင်တတ်၏။

၁၇ လင်၌ရှောက်သွား၍မိမိမဆိုင်သောအမှုကိုရော
 နှောသောသူသည်ခွေးနားရွက်ကိုကိုင်ဆွဲသောသူနှင့်
 ၁၈ တူ၏။ ငါကျီစားရုံမျှသာပြုသည်ဟုဆိုလျက်မိမိအိမ်နီး
 ၁၉ ချင်းကိုထွတ်စားသောသူသည်မီးဝ။ မြား။ သေဘေးကို
 ၂၀ ပြစ်တတ်သောအရူးနှင့်တူ၏။ ထင်းမရှိလျှင်မီးသေ
 တတ်သကဲ့သို့လုံးတိုက်သောသူမရှိလျှင်ရန်ညှိမ်းတတ်
 ၂၁ ၏။ မီးခဲချင်းပြုသကဲ့သို့ငှင်ထင်းသည်မီးကိုမွေးသကဲ့
 ၂၂ သို့ငှင်ရန်တွေတတ်သောသူသည်ခိုက်ရန်မှုကိုပြုတတ်
 ၂၃ ၏။ လုံးတိုက်သောသူ၏စကားသည်မြန်သောခဲဘွယ်
 ၂၄ စားဘွယ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ဝပ်အတွင်းသို့ဝင်တတ်၏။ ချစ်
 အားကြီးသောနှုတ်နှင့်ဆိုးညစ်သောမိတ်နှစ်လုံးသည်
 ၂၅ ချော်မွှမ်းမံသောအိုးချစ်နှင့်တူ၏။ အညှိုးထားသောသူ
 သည်နှုတ်ဖြင့်မျှော်၍ကိုယ်အထဲမှာထွတ်စားသော
 ၂၆ သဘောကိုဝှက်ထားတတ်၏။ ထိုသို့သောသူ၏စကား
 သည်ချိုသော်လည်းမယုံနှင့်။ သူ၏မိတ်နှစ်လုံးထဲမှာစက်
 ၂၇ ဆုပ်ရှိရာမွှေးသောအရာရနှစ်ပါးရှိ၏။ အညှိုးထားခြင်း
 ကိုထွတ်စားခြင်းအားဖြင့်ဝှက်ထားသောသူ၏စုစုပျက်
 ၂၈ အပြစ်သည်ပရိသတ်ရှေ့မှာထင်ရှားလိမ့်မည်။ တွင်းတူး
 သောသူသည်မိမိတွင်းထဲသို့ကျလိမ့်မည်။ ကျောက်ကို
 လှိုင့်သောသူအပေါ်သို့ထိုကျောက်သည်ပြန်၍လိမ့်မိမ့်
 ၂၉ မည်။ မုသာပြောတတ်သောသူသည်မိမိညည်းဆဲသော
 သူတို့ကိုမုန်းတတ်၏။ ချော့မော့တတ်သောသူသည်လည်း
 ပျက်ဆီးတတ်၏။

၂၇ နက်ဖန်နဲ့ကိုအဖွဲ့ပြု၍မဝါကြွားနှင့်။ တရက်အတွင်း
 ၂ တွင်အဘယ်သို့ဖြစ်လိမ့်မည်ကိုမသိနိုင်။ ကိုယ်တိုင်
 ကိုယ်ကိုမချိုးမွှမ်းဘဲသူတပါးချိုးမွှမ်းပါလေစေ။ ကိုယ်
 နှုတ်နှင့်ကိုယ်ကိုမချိုးမွှမ်းဘဲကိုယ်နှင့်မဆိုင်သောသူတ
 ၃ ပါးချိုးမွှမ်းပါလေစေ။ ကျောက်နှင့်ဆဲသည်လေး၏။ မိုက်
 သောသူ၏ဒေါသသည်ထိုနှစ်ပါးထက်သာ၍လေး၏။
 ၄ မာနသည်ကြပ်ကြုတ်သောသဘောရှိ၏။ ဒေါသသည်
 ပြင်းဆဲတတ်၏။ ညှူသောမိတ်ကိုကားအဘယ်သူသီး
 ၅ ချိမ့်နိုင်သနည်း။။ ထင်ရှားစွာဆုမွန်ပြစ်တင်ခြင်းသည်
 ၆ တိတ်ဆိတ်စွာချစ်ခြင်းထက်သာ၍ကောင်း၏။ အဆွေ

ခင်ပွန်းသည်ဒါဏ်ပေးသောအခါသစ္စာစောင့်လျက်ပေး
 ၇ ၏။ ရန်သူမူကားနပ်သောအခါထွတ်စားတတ်၏။ စား၍
 ဝသောသူသည်ပျားလဋ္ဌိကိုပင်ညှင်းပယ်လိမ့်မည်။ စွတ်
 သိပ်သောသူမူကားခါးသောအရာကိုချိုသည်ဟုထင်
 ၈ တတ်၏။ မိမိနေရာကိုစွန့်၍လည်သောသူသည်မိမိ
 ၉ အသိုက်ကိုစွန့်၍လည်သောဌာနနှင့်တူ၏။ နံ့သာဆီနှင့်
 နံ့သာရည်သည်ရှင်လန်းစေသကဲ့သို့ကြည်ညိုသောမိတ်
 နှင့်အကြံပေးတတ်သောအဆွေခင်ပွန်း၏ချစ်ဖွယ်သော
 ၁၀ လက္ခဏာသည်ရှင်လန်းစေတတ်၏။ ကိုယ်အဆွေခင်ပွန်း
 နှင့်အဖေ၏အဆွေခင်ပွန်းကိုမစွန့်နှင့်။ အမှုရောက်သော
 ကာလ၌ညီအစ်ကိုအိမ်သို့မသွားနှင့်။ နီးသောအိမ်နီး
 ချင်းသည်ဝေးသောညီအစ်ကိုထက်သာ၍ကောင်း၏။
 ၁၁ |သေး။ ပညာရှိလော့။ ကဲ့ရဲ့သောသူ၏စကားကိုငါချေ
 ၁၂ နှိုင်းအောင်ငမိတ်ကိုရှင်လန်းစေလော့။ သမ္မာသတိရှိ
 သောသူသည်အမှုကိုမျှော်မြင်၍ပုန်းရှောင်လျက်နေ
 တတ်၏။ ညာဏ်တိမ်သောသူမူကားအစည်အတိုင်း
 သွား၍အမှုနှင့်တွေ့တတ်၏။

၁၃ မကျွမ်းသောသူအတွက်။ အမျိုးပျက်သောမိမ္မအ
 တွက်အာမခံတတ်သောသူသည်အဝတ်အစရှိသောဥစ္စာ
 ၁၄ တခုတခုကိုပေါင်ထားစေ။ နံနက်စောစောထ၍မိမိအ
 ဆွေခင်ပွန်းကိုကျယ်သောအသံနှင့်ကောင်းကြီးပေး
 ၁၅ သောသူသည်ကျိန်ဆဲခြင်းကိုပြုရာရောက်၏။ ရန်တွေ
 တတ်သောမယားသည်မိလားသည်းစွာရွာသောနေ့၌
 ၁၆ အစက်စက်ကျသောမိလားပေါက်နှင့်တူ၏။ ထိုမိမ္မကို
 သိမ်းထားသောသူသည်လေကိုသိမ်းထားသောသူနှင့်
 တူ၏။ လက်ျာလက်၌လိမ်းသောနံ့သာဆီကိုဝှက်၍မထား
 ၁၇ နိုင်။ သံကိုသံဖြင့်ထက်စေသကဲ့သို့လူသည်အဆွေခင်
 ၁၈ ပွန်း၏မျက်နှာကိုထက်စေတတ်၏။ တည်ပင်ကိုစောင့်
 သောသူသည်တည်သီးကိုစားရ၏။ ထိုနည်းတူ။ သခင်အ
 မှုကိုဆောင်ရွက်သောသူသည်ဂုဏ်အသရေကိုရတတ်
 ၁၉ ၏။ ရေ၌လူမျက်နှာချင်းတူသကဲ့သို့လူတယောက်နှင့်
 ၂၀ တယောက်မိတ်သဘောတူကြ၏။ မရဏာနိုင်ငံနှင့်အ
 ဗဒ္ဒန်နိုင်ငံသည်အလိုမပြည့်စုံသကဲ့သို့လူတို့မှတ်မိသည့်
 ၂၁ အလိုမပြည့်စုံတတ်။ ငွေစစ်စရာဘို့မှိုက်ရှိ၏။ ရွှေစစ်
 စရာဘို့မီးဖိုရှိ၏။ လူကိုစစ်စရာဘို့သူတပါးချိုးမွှမ်းခြင်း
 ၂၂ ရှိ၏။ မိုက်သောသူကိုစပါးနှင့်အတူဆုံနှိကျည်မွှေနှင့်
 ထောင်းသော်လည်းမိုက်သောသဘောမထွက်တတ်။
 ၂၃ သင်၏သိုးရအကြောင်းတို့ကိုသိခြင်းငှါကျိုးစား
 ၂၄ လော့။ နွားစုတို့ကိုလည်းစေ့စုကြည့်ရှုလော့။ စည်းမိပ်

သည့်အမြဲမတည်တတ်။ရှင်ဘုရင်၏စဉ်းစိမ်သော်လည်း
 ၂၁ လူမျိုးအစည်အဆက်မတည်တတ်။မျက်ပင်ပေါက်
 တတ်၏။ပျိုးပင်လည်းသင်ရှားတတ်၏။တောင်ယာအသီး
 ၂၆ ကိုလည်းသိမ်းရ၏။သိုးသငယ်တို့သည်သင်ဝတ်စရာဘို့။
 ၂၇ ဆိတ်တို့လည်းခြေအဖိုးကိုဖြေစရာဘို့ဖြစ်၏။သင်စား
 စရာဘို့။အိမ်သူအိမ်သားစားစရာဘို့။ကျွန်မိမ္မများကို
 ကျွေးစရာဘို့ဆိတ်နှိုးလောက်သိမ်းမည်။

၂၀ လိုက်သောသူမရှိသော်လည်းမတရားသောသူသည်
 ပြေးတတ်၏။မြောင့်မတ်သောသူမူကားချင်သောကဲ့သို့ရဲ
 ၂ ရင့်တတ်၏။ပြည်သူပြည်သားအပြစ်ကြောင့်မင်းတို့
 သည်များပြားတတ်ကြ၏။ညာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော
 ၃ သူအားဖြင့်နိုင်ငံတည်တတ်၏။ဆင်းရဲသားတို့ကိုညှဉ်း
 ဆဲသောဆင်းရဲသားသည်အဘယ်စားစရာမျှမကြွင်းစေ
 ၄ ဆဲသုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောမုလ်းရေနှင့်တူ၏။တရားကို
 ဖျက်သောသူသည်မတရားသောသူတို့ကိုချီးမွမ်းတတ်၏။
 ၅ တရားကိုစောင့်သောသူမူကားသူတို့နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်
 ပြုတတ်၏။အဓမ္မလူသည်တရားစီရင်ခြင်းကိုနားမ
 ၆ လည်တတ်။သာဝရဘုရားကိုရှာသောသူမူကားခပ်သိမ်း
 ၇ သောစီရင်ခြင်းကိုနားလည်တတ်၏။မမှန်သောအမှုကို
 ပြုသောသူသည်ငွေရတတ်သော်လည်းမြောင့်မတ်ခြင်း
 ၈ လမ်သို့လိုက်သောဆင်းရဲသားသည်သာ၍မြတ်၏။
 ၉ တရားကိုစောင့်သောသူသည်ပညာရှိသောသားဖြစ်၏။
 စားကျူးသောသူတို့နှင့်ပေါင်းဖော်သောသူမူကားမိမိ
 ၁၀ အဖကိုအရှက်ခွဲတတ်၏။အတိုးစား၍မတရားသောအ
 မြတ်အားဖြင့်ဥစ္စာကိုဆည်းပူးသောသူသည်ဆင်းရဲသား
 ၁၁ တို့ကိုသနားသောသူအဖို့သာဆည်းပူးတတ်၏။တရား
 မနာ။လွှဲသွားသောသူသည်ဆုတောင်းသော်လည်းသူ၏
 ၁၂ ပဌနာစကားသည်စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ဖြစ်၏။မြောင့်
 မတ်သောသူကိုလပ်လွှဲ၍မကောင်းသောလင်ထဲသို့သွေး
 ဆောင်သောသူသည်မိမိတူးသောတွင်းထဲသို့မိမိကျ
 သိမ်းမည်။သဘောမြောင့်သောသူမူကားကောင်းသော
 ၁၃ အရာတို့ကိုအမွေခံရလိမ့်မည်။ငွေရတတ်သောသူကတိ
 သည်ပညာရှိ၏ဟုကိုယ်ကိုထင်တတ်၏။ညာဏ်ကောင်း
 ၁၄ သောဆင်းရဲသားမူကားထိုသူကိုစစ်ကြောတတ်၏။
 ၁၅ မြောင့်မတ်သောသူတို့သည်ဝမ်းမြောက်သောအခါ
 ဘုန်းကြီးတတ်၏။မတရားသောသူတို့သည်ချီးမြှောက်
 ၁၆ ခြင်းသို့ရောက်သောအခါလူတို့သည်ပုန်းရှောင်၍နေ
 ၁၇ တတ်ကြ၏။မိမိအပြစ်ကိုဝှက်ထားသောသူသည်ချစ်သာ

မရ။မိမိအပြစ်ကိုဖော်ပြဝန်ချ၍စွန့်ပြစ်သောသူမူကား
 ၁၈ ကရုဏာတော်ကိုခံရလိမ့်မည်။အစည်မပြတ်ကြောက်
 ၁၉ ရှိသောသူသည်မင်္ဂလာရှိ၏။မိမိစိတ်နှစ်လုံးကိုခိုင်မာစေ
 ၂၀ သောသူမူကားဘေးဥပါတ်နှင့်တွေ့လိမ့်မည်။ဆင်းရဲသား
 တို့ကိုအုပ်စိုးသောအဓမ္မမင်းသည်ဟောက်သောချင်
 ၂၁ သေ့။တည်တည်သောဝံနှင့်တူ၏။ညာဏ်မရှိသောမင်း
 သည်ပြင်းစွာညှဉ်းဆဲတတ်၏။လောဘကိုမုန်းသော
 ၂၂ မင်းမူကားအသက်တာရှေ့လိမ့်မည်။လူအသက်ကို
 ညှဉ်းဆဲသောသူသည်သင်းပြိုင်းတွင်းသို့ပြေးပါလေစေ။
 အဘယ်သူမျှမဆီးတားစေနှင့်။
 ၂၃ မြောင့်သောလမ်သို့လိုက်သောသူသည်ဘေးလွတ်
 လိမ့်မည်။ကောက်သောလမ်သို့လိုက်သောသူမူကားချက်
 ၂၄ ချင်းလဲလိမ့်မည်။လယ်လုပ်သောသူသည်ဝစ္စာစားရ၏။
 အချဉ်းနှိုးသောအမှုကိုစောင့်သောသူမူကားဆင်းရဲခြင်း
 ၂၅ နှင့်ဝံလိမ့်မည်။သစ္စာစောင့်သောသူသည်ကောင်းကြီး
 မင်္ဂလာနှင့်ကြွယ်ဝလိမ့်မည်။ငွေရတတ်ခြင်းငှါအလျင်
 ၂၆ အမြန်ပြုသောသူမူကားအပြစ်နှင့်မလွတ်ရ။လူမျက်နှာ
 ကိုမထောက်ကောင်း။သို့သော်လည်းလူသည်မုန့်တဖဲ့
 ၂၇ ကိုရခြင်းငှါဒုစရိုက်ကိုပြုလိမ့်မည်။ငွေရတတ်ခြင်းငှါ
 အလျင်အမြန်ပြုသောသူသည်မနာလိုသောသဘောရှိတတ်
 ၂၈ ၏။နောက်တဖန်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်မည်ဟုမအောင်း
 ၂၉ မှေ့တတ်။ချော့မော့သောစကားကိုပြောသောသူသည်
 ကျေးဇူးကိုခံရသည်ထက်ဆုမွန်ပြစ်တင်သောသူသည်
 ၃၀ နောက်တဖန်သာ၍ကျေးဇူးကိုခံရလိမ့်မည်။အပြစ်မရှိ
 ဟုဆိုလျက်မိဘဥစ္စာကိုလုယူသောသူသည်ဖျက်ဆီး
 ၃၁ သောသူ၏အပေါင်းအဖော်ဖြစ်၏။စိတ်မြင့်သောသူသည်
 ခိုက်ရန်ကိုနှိုးဆော်တတ်၏။သာဝရဘုရားကိုခိုလှုံသော
 ၃၂ သူမူကားကြွယ်ဝတတ်၏။မိမိစိတ်နှစ်လုံးကိုကိုးစား
 သောသူသည်လူမိုက်ဖြစ်၏။ပညာသတိနှင့်ကျင့်သော
 ၃၃ သူမူကားဘေးလွတ်တတ်၏။ဆင်းရဲသားတို့အားစွန့်ကြဲ
 သောသူသည်ကိုယ်တိုင်မဆင်းရဲရာ။လွှဲရှောင်သောသူ
 ၃၄ မူကားများစွာသောကျန်ဆဲခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။မတရား
 သောသူတို့သည်ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်သောအခါ
 လူတို့သည်ပုန်းရှောင်၍နေကြ၏။မျက်စီးခြင်းသို့
 ရောက်သောအခါမြောင့်မတ်သောသူတို့သည်ပွားများ
 တတ်ကြ၏။

၂၆ အထပ်ထပ်ဆုမွန်ခြင်းကိုခံသော်လည်းမိမိလည်ပင်း
 ကိုခိုင်မာစေသောသူသည်ကိုးကွယ်ရာမရ။ငုတ်တရက်

၂ ပျက်စီးသိမ့်သော ခြေစွပ်တို့သည် အရှင်ရ
 ၃ သော အခါ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ဝမ်းမြောက်တတ်
 ၄ ကြ၏။ မတရားသောသူတို့သည် အုပ်စိုးသော အခါ မကား
 ၅ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ဝမ်းနည်းတတ်ကြ၏။ ပညာ
 ၆ ကောင်းကျွမ်းသက်သောသူသည် မိမိအဖက်ဝမ်းမြောက်
 ၇ ရ၏။ ပြည်တန်ဆာတို့နှင့် ပေါင်းဖက်သောသူမူကား
 ၈ ဥစ္စာဖြုန်းတီးတတ်၏။ တရားသဖြင့် စိရင်သောရှင်
 ၉ ကျရင်သည် တိုင်းပြည်ကို တည်စေတတ်၏။ တံရိုးစား
 ၁၀ သောရှင် ဆုရင်မူကား တိုင်းပြည်ကို မှောက်ဖန်တတ်
 ၁၁ ကြ၏။ အိမ်နီးချင်းကို ချော့မော့သောသူသည် အိမ်နီးချင်း
 ၁၂ လွှားဆုလမ်း၌ နှိပ်နှက်ကို ဖြန့်ထား၏။ အမေ့လူပြစ်မှား
 ၁၃ ရှေးကတော့ ကွင်းထောင်လက်ရှိ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူ
 ၁၄ ကား ရှင်လန်းစွာသိချင်း ဆိုတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သော
 ၁၅ သူသည် ဆင်းရဲသားအမှုကို စင်ချင်တတ်၏။ မတရား
 ၁၆ သောသူမူကား ထိုအမှုကို ပမာဏမပြုတတ်။ မထိမဲ့မြင်
 ၁၇ ပြုသောသူတို့သည် မြို့ကို မီးရှို့တတ်၏။ ပညာရှိသောသူ
 ၁၈ တို့မူကား ဒေါသအရက်ကို သွှေတတ်၏။ ပညာရှိသောသူ
 ၁၉ သည် မိုက်သောသူနှင့် အမှုတွေ့လျှင် စိတ်ဆိုးသည် ဖြစ်
 ၂၀ စေ။ ပြီးရပ်သည် ဖြစ်စေ။ အားရစရာ အကြောင်းမရှိ။
 ၂၁ လူအသက်ကို သတ်တတ်သောသူတို့သည် ရံလင်သော
 ၂၂ သူကို မုန်းတတ်ကြ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့မူကား သူ
 ၂၃ တပါးအသက်ကို စောင့်မတတ်ကြ၏။ မိုက်သောသူ
 ၂၄ သည် မိမိကြံစည်သမျှကို ဖော်ပြတတ်၏။ ပညာရှိသောသူ
 ၂၅ မူကား အစင်မသင့်၌ စိတ်ဝှက်တတ်၏။ မင်းသည်
 ၂၆ မုသာစကားကို နားထောင်လျှင် ကျွန်အပေါင်းတို့သည်
 ၂၇ လူဆိုးဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဆင်းရဲသောသူနှင့် ညည်းဆဲ
 ၂၈ သောသူတို့သည် တွေ့ကြုံကြပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ထို
 ၂၉ နှစ်ဦးတို့အား အလင်းကို ပေးသနားတော်မူ၏။ ဆင်းရဲ
 ၃၀ သားတို့ကို တရားသဖြင့် စိရင်သောရှင်တရင်၏ အာဏာ
 ၃၁ တော်သည် အစည်အမြဲတည်တတ်၏။
 ၃၂ ကြိမ်လုံးနှင့် ရိုက်ခြင်း၊ နှုတ်နှင့် ဆုမွန်ခြင်းအားဖြင့်
 ၃၃ ပညာကို ပွားတတ်၏။ တတ်သိုင်းနေစေသောသူလေသည်
 ၃၄ အမိကို အရှက်ခွဲတတ်၏။ မတရားသောသူတို့သည် များ
 ၃၅ ပြားသော အခါ ထွန်ကျူးခြင်းအပြစ်တိုးပွားတတ်၏။
 ၃၆ သို့ရာတွင် သူတို့ပျက်စီးခြင်းကို ဖြောင့်မတ်သောသူတို့
 ၃၇ သည် မြင်ရကြ၏။ သင်၏သားကို ဆုမွန်စော့။ သို့ပြုလျှင်
 ၃၈ သူသည် သင့်ကို ချစ်သာပေးမည်။ ထိုမျှမက။ စိတ်ရှင်
 ၃၉ လန်းစရာအခွင့်ကို ပေးမည်။ ဗျာဓိတံတော်မရှိလျှင် လူတို့
 ၄၀ သည် အကျိုးနဲ့ဖြစ်ကြ၏။ တရားတော်ကို စောင့်သောသူ

၃၁ မကား မင်္ဂလာရှိ၏။ တရားအသုံးပြုသောသူတို့သည် ဆုမွန်
 ၃၂ မနိုင်ရာ။ သူသည် နားလည်သောလည်း နားမထောင်ဘဲ အ
 ၃၃ လိမ့်မည်။ သတ်မရှိဘဲ စကားများသောသူရှိလျှင် ထိုသူ
 ၃၄ ၌ မျှော်လင့်စရာအခွင့်ရှိသည်ထက် မိုက်သောသူ၌ လေးစွာ
 ၃၅ မျှော်လင့်စရာအခွင့်ရှိ၏။ ကျွန်သည် ငယ်သောအရွယ်
 ၃၆ မှစ၍ ပျော်ပါးအောင် ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံရလျှင် နောက်
 ၃၇ ဆုံး၌ သားအရာကို ရလိမ့်မည်။ စိတ်ဆိုးတတ်သောသူ
 ၃၈ သည် မိုက်နေမှုကို နှိုးဆော်တတ်၏။ ပြင်းထန်သောသူသည်
 ၃၉ လည်း အထွန်အကျူးများတတ်၏။ မိမိမာန်သည် မိမိကို
 ၄၀ နှိပ်ချင်လိမ့်မည်။ စိတ်နှိပ်ချသောသူမူကား လူတို့အသေရ
 ၄၁ ကို ရလိမ့်မည်။ သူတို့ကို လက်ခံသောသူသည် မိမိအသက်
 ၄၂ ကို မုန်းတတ်၏။ ကိုနိဆိုခြင်းကို ပြုသောလည်း အမှုတို့
 ၄၃ မဖော်မပြတတ်။ လူကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းသဘောသည်
 ၄၄ ကျော့ကွင်းကို ထောင်တတ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံ
 ၄၅ သောသူမူကား လုံခြုံလိမ့်မည်။ မင်းပြုသောကျေးဇူးကို
 ၄၆ များသောသူတို့သည် ကျိုးစား၍ ရှာတတ်ကြ၏။ သို့ရာ
 ၄၇ တွင် ခပ်ဆိမ်းသောသူတို့၏ အမှုကို ထာဝရဘုရား စိရင်
 ၄၈ တော်မူ၏။ တရားသောသူသည် မတရားသောသူကို ရင်
 ၄၉ မတရားသောသူသည် တရားသဖြင့် ကျင့်သောသူကို ရင်
 ၅၀ စက်ဆုပ်ရွံရှာတတ်၏။
 ၅၁
 ၅၂ ယာကေသားအာရုဓာသဉာဏနှင့် ဥကလကို ဆုမွန်
 ၅၃ သောတရားစကားဟူမူကား။ အကယ်စင်စစ်တော်သည် လူ
 ၅၄ မဟုတ်။ တိရိစ္ဆာန်ဖြစ်၏။ လူညာဏ်နှင့် မပြည့်စုံ။ ပညာ
 ၅၅ တရားကို မသင်။ သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို မသေ့ကျက်။
 ၅၆ ကောင်းကင်ဘုံသို့ အဘယ်သူတက်သနည်း။ အဘယ်
 ၅၇ သူဆင်းလာသနည်း။ အဘယ်သူသည် လေကို မိမိလက်
 ၅၈ နှင့် ဆုတ်ယူသနည်း။ အဘယ်သူသည် ရေကို အငြေ့နှင့်
 ၅၉ ထုပ်ထားသနည်း။ မြေကြီးစွန်းရှိသမျှတို့ကို အဘယ်သူ
 ၆၀ တည်စေသနည်း။ ထိုသို့ ပြုသောသူ၏ အမည်နှင့်သူ၏
 ၆၁ သားအမည်ကား အဘယ်သို့နည်း။ သင်ပြောနိုင်လောစေ။
 ၆၂ သုရားသခင်၏ စကားတော်ရှိသမျှသည် စင်ကြယ်၏။
 ၆၃ ခိုလှုံသောသူအပေါင်းတို့၌ သုရားသခင်သည် အကွယ်
 ၆၄ အကာဖြစ်တော်မူ၏။ စကားတော်တို့၌ ထပ်၍ မသွင်း
 ၆၅ နှင့်။ သို့ပြုလျှင် အပြစ်တင်တော်မူ၍ သင်သည် မသေဆုံး
 ၆၆ သောသူဖြစ်လိမ့်မည်။
 ၆၇ ကိုယ်တော်ထံမှာ ဆုနှစ်ပါးကို အကျွန်ုပ်တောင်းပါ
 ၆၈ ၏။ အကျွန်ုပ်သေမြှုပ်အောင် ညည်းတော်မမူပါနှင့်။
 ၆၉ အကျွန်ုပ်မှ အနတ္တနှင့် မသောကို ပယ်တော်မူပါ။ ဆင်းရဲ

၁၆ သင်းနှင့်ငွေရတတ်ခြင်းကိုပေးတော်မူပါနှင့်။ အသက်
၁၇ သင်းသောကံသောအစာကိုသာပေးတော်မူပါ။ သို့မ
၁၈ သော။ အကျွန်ုပ်သည် ကြွယ်ဝ၍ ထာဝရဘုရားကား အ
၁၉ သက်သနည်းဟုဆိုလျက်ကိုယ်တော်ကိုညှင်းပယ်မည်
၂၀ ဟုစိုးရိမ်စရာရှိပါ၏။ သို့မဟုတ် ဆင်းရဲ၍ သူတစ်ပါး
၂၁ သည်း အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်နာမတော်ကိုမသိနှင့်
ဆင်းရဲ၍ ခြောက်ဆယ်မည်ဟုစိုးရိမ်စရာရှိပါ၏။

၂၂ ကျွန်၏အကျိုးကိုမျှော်ခြင်းငှါသူ၏သခင်ကိုမပြော
၂၃ နှင့်။ ပြောလျှင် ကျွန်သည်သင့်ကို ကျွန်ဆဲနီလင်၌အပြစ်
၂၄ ရောက်မည်ဟုစိုးရိမ်စရာရှိ၏။ အဖကိုကျွန်ဆဲနီအမိကို
၂၅ လည်းကောင်း ကြီးမပေးတတ်သောလူတမျိုး။ ငါသည်
၂၆ စင်ကြယ် နီကုဒိကိုထင်သော်လည်း မိမိအညစ်အကြေး
၂၇ မှမဆေးကြောသေးသောလူတမျိုး။ အတ္တနိမိတ်မြင့်၍
၂၈ မော်ကြည်တတ်သောလူတမျိုး။ ဆင်းရဲသောသူတို့ကို
၂၉ မြေကြီးပေါ်ကရင်ငတ်မွတ်သောသူတို့ကိုလူရယ်ကရင်
၃၀ ကိုက်သားပယ်ရှားစရာသို့သန်လျက်နှင့်တူသောသွား။
၃၁ သေးနှင့်တူသောအံနှင့်ပြည့်စုံသောလူတမျိုးရှိ၏။ ချော
ကောင်၌ပေးပါနှင့်ပေးပါဟူသောသွေးနှစ်ကောင်ရှိ၏။

အသိုသန္ဓေမပြေနိုင်သောအရာသုံးပါးမက။ တနိဘောဟု
၃၂ မဆိုတတ်သောအရာလေးပါးဟူမူကား။ သင်းပြိုင်း
တပါး။ မြို့သောမိဗ္ဗဝင်တပါး။ ရေမဝနိုင်သောမြေတပါး
၃၃ တနိဘောဟုမဆိုတတ်သောမီးတပါးတည်း။ အဖကို
ကျီစားသောသူ။ အမိစကားကိုနားမထောင်။ မငြိမဲမြင်
ပြသောသူ၏မျက်စိကိုချိုင့်၍လည်သောကျီးအတို
သည်နှိုက်ကြွယ်မိမည်။ လင်းယုန်ငယ်တို့သည်လည်း
၃၄ စားကြွယ်မိမည်။ ငညာဏ်မရှိနိုင်သော အရာသုံးပါး
မက။ ငါမသိ။ နားမလည်နိုင်သောအရာလေးပါးဟူမူ
၃၅ ကား။ လေ၌လင်းယုန်သွားရာလမ်းတပါး။ ကျောက်ပေါ်
မှာမြွေသွားရာလမ်းတပါး။ ပင်လယ်အလယ်၌သင်္ဘော
သွားရာလမ်းတပါး။ အပျိုမနှင့်ယောက်ျားသွားရာလမ်း
၃၆ တပါးတည်း။ မျှောက်မထားသောမိဗ္ဗသင်္ခလည်းထို
အထူးဖြစ်၏။ အစာစားပြီးမှမိမိပင်ကိုသုတ်၍ဒုစရိုက်
ကိုပါမဂ္ဂိမဟုဆိုတတ်၏။

၃၇ မြေကြီးကိုမွေနှောက်သော အရာသုံးပါးမက။ မြေ
၃၈ ကြီးမခံနိုင်သောအရာလေးပါးဟူမူကား။ မင်းပြုသော
၃၉ ကျွန်တပါး။ ဝစ္စာစားရသောလူမိတ်တပါး။ လက်ထပ်
သောမိဗ္ဗသီးတပါး။ သခင်မဥစ္စာကိုအမွေခံရသောကျွန်
၄၀ မတပါးတည်း။ မြေကြီးပေါ်မှာသေးနုတ်သော်လည်း
၄၁ အထူးသဖြင့်ပညာရှိသောအရာလေးပါးဟူမူကား။ ခွန်

အားမရှိသောအမျိုးဖြစ်သော်လည်းနေ့စဉ်လေ၌မိမိစား
၄၂ စရာကိုပြင်ဆင်တတ်သောပရူကံဆိတ်တပါး။ သန်
စွမ်းသောအမျိုးဖြစ်သော်လည်းကျောက်တွင်း၌နေသူ
၄၃ တတ်သောရှာဖွေယုန်တပါး။ မင်းမရှိသော်လည်းလေး
၄၄ ခွဲ၍အစည်အဟိုင်းသွားတတ်သောလှိုင်းတပါး။ လက်
မြှင့်လိုက်ဆွဲ၍နန်းထော်၌ပင်နေတတ်သောပင့်ကူတပါး
၄၅ ဟည်း။ ကောင်းစွာသွားတတ်သောအရာသုံးပါးမက။
၄၆ အသွားထွေသောအရာလေးပါးဟူမူကား။ ထိရိစ္ဆာန်တ
ကာလို့ထက်ခွန်အားကြီး၍အတယ်သူကိုမျှမရှောင်
၄၇ တတ်သောချင်သောတပါး။ စစ်မြင်းတပ်၏ဆိတ်လုံးတ
ပါး။ အတယ်သူမျှမဆီးတားနိုင်သောရှင်တရပ်တပါး
၄၈ တည်း။ သင်သည်ကိုယ်ကိုစိုးမောက်၍မိတ်သောအမှု
ကိုပြုသော်လည်းမကောင်းသောအကြံကိုကြံမိသော်လည်း
၄၉ သင်၏နှုတ်ကိုလက်နှင့်ပိတ်ထားလော့။ အကယ်စင်စစ်
နိုင်ကိုမွေ့လျှင်ထောင်ပတ်လွှတ်တတ်၏။ နှာခေါင်းကိုဆွဲ
လိပ်လျှင်အသွေးလွှက်တတ်၏။ လှံနည်းလူ။ ဒေါလကိုမှိုး
ဆော်လျှင်မိုက်ရန်လွှတ်တတ်၏။

၅၀ လေမွေလင်းကြီး၏မတ်တော်သည်သားကိုဆုမွေ
၅၁ သွန်သင်သောတရားစကားဟူမူကား။ လေး။ အတယ်
သိနည်း။ ငါငှားသောသား။ အတယ်သိနည်း။ ငါ၏သစ္စာ
ဂုဏ်နှင့်ဆိုင်သောသား။ အတယ်သိနည်းဟုမေးမြန်း
၅၂ သော် သင်၏အစွမ်းလွှင့်ကိုမိမိလှံအားမပေးနှင့်။ ခွင်
တင်တို့ကိုမျှော်ဆီးတတ်သောအရာ၌သင်၏အကျင့်
၅၃ အကြံအပြုအမူတို့ကိုမအပ်နှင့်။ အိုလေမွေလ။ စပျစ်ရည်
သောက်သောအမှုနှင့်လေရည်သေရက်သောက်လေပ
အမှုသည်ရှင်တရပ်။ မင်းသားတို့နှင့်မတော်မသင့်။
၅၄ သူတို့သည်သေတတ်လျက်တရားတော်ကိုမမြေ့၍
ဆင်းရဲလား အမှုကိုမတရားသဖြင့်စိရင်ဆုံးဖြတ်မည်
၅၅ ဟုစိုးရိမ်စရာရှိ၏။ ဆုံးလေသောယူအားလေရည်လေ
ရက်ကိုရင်စိတ်ညစ်သောယူအားစပျစ်ရည်ကိုရင်ပေး
၅၆ လော့။ ထိုသူသည်သေတတ်၍မိမိရက္ခလင်းရန်မအောင်
၅၇ မေ့ဘဲမေ့လျော့ပါစေ။ ကိုးကွယ်ရာနှင့်လေသယူပေါင်း
တို့၏အမှုကိုပေး၍မြင်းပေါ်ကောင်းအသေယူတို့တက်မှ
၅၈ ခန့်၍ပြောလော့။ စကားပြောလျက်တရားသဖြင့်စိရင်
လျက်ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောသူတို့၏အမှုကိုပေးလော့။
၅၉ သိလနှင့်ပြည့်စုံသောမိမိကိုအတယ်သူလှူရလနည်း
ထိုသို့သောမိဗ္ဗသည်ပတ္တမြားလက်အဖိုးသာမရှိလိုက်ပေ
၆၀ ၏။ သူ၏ခင်ဥန်းသည်သူကိုယုံ၍ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တင်း

၁၂ လွတ်လိမ့်မည်။ ထိုမယားသည် မိမိခင်ပွန်းအကျိုးကို
 ၁၃ မချက်။ တသက်လုံး ပြုစုတတ်၏။ သိုးမွေးနှင့် ဝါကိုရှာ
 ၁၄ ချွံမိမိလက်နှင့် အလိုအလျောက် လုပ်တတ်၏။ ကုန်သည်
 သင်္ဘောကဲ့သို့ ဖြစ်၍ စားစရာကို ဝေးသောအရပ်မှဆောင်
 ၁၅ ခဲ့တတ်၏။ မိမိလင်းငြိထလျက် အိမ်သူအိမ်သားတို့
 အားစားစရာကို ရင်ကျွန်မတို့ အား အငန်းအတာကို ရင်
 ၁၆ ပေးဝေတတ်၏။ ကောင်းမွန်စွာဆင်ချင်၍ လယ်ကွက်
 ကိုဝယ်ယူတတ်၏။ ကိုယ်တိုင် လုပ်၍ ရသောငွေနှင့်
 ၁၇ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို ပြုစုတတ်၏။ မိမိခါးကိုခွန်အားနှင့်စည်း
 ၁၈ ချွံမိမိလက်တို့ကို သန်မြန်စေတတ်၏။ မိမိလုပ်သောဥစ္စာ
 ကောင်းသည်ကို ရိပ်မိ၍ သူ၏မီးခွက်သည် တညညလုံး
 ၁၉ မသေတတ်။ ချဉ်ဖြစ်စေတတ်သော တန်ဆာတို့ကို ကိုယ်
 ၂၀ လက်နှင့် ကိုင်၍ လုပ်ဆောင်တတ်၏။ ဆင်းရဲသောသူတို့
 အားလက်ကို ဖြန့်၍ ငတ်မွတ်သောသူတို့အား လက်ရုံးကို
 ၂၁ ဆန့်တတ်၏။ မိမိလင်းပွင့်ကျသော်လည်း မိမိအိမ်သူအိမ်
 သားတို့အတွက် မစိုးရိမ်။ အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့
 ၂၂ သည် ကတိပါနီကိုဝတ်ကြ၏။ ကိုယ်အဖို့စောင်တို့ကို
 ရက်၍ ပိတ်ချောနှင့် မောင်းသောအထည်ကို ဝတ်တတ်၏။

၂၃ သူ၏ခင်ပွန်းသည်လည်း မြို့တံခါးတို့၌ ပြင်သားအသက်
 ၂၄ ကြီးသူတို့နှင့် ထိုင်၍ ထင်ရှားသောသူ ဖြစ်ရ၏။ ချော
 သောအထည်အထိပ်ကို ရက်၍ ရောင်းတတ်၏။ ခါးစည်း
 ၂၅ တို့ကိုလည်း ကုန်သည်၌ ချွတ်တတ်၏။ သူလုပ်သောအထည်
 အထိပ်သည် ခိုင်ခံ့၍ ဖွဲသော အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့် သူ
 ၂၆ သည် နောင်ကာလ၌ ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။ ပညာစကား
 ကို ပြောတတ်၍ မေတ္တာတရားအား ဖြင့်နှုတ်မြွက်တတ်
 ၂၇ ၏။ အိမ်သူအိမ်သား ပြုမူသမျှတို့ကို ကြည့်ရှုတတ်၏။
 ၂၈ ပျင်းရိခြင်းအစာကို မစားတတ်။ သူ၏သားသမီးတို့သည်
 ထ၍ အမိကိုကောင်းကြီး ပေးတတ်ကြ၏။ သူ၏ခင်ပွန်း
 ၂၉ ကလည်း လူမျိုးသိမ်းအများတို့သည် ကောင်းမွန်စွာ ပြုကြ
 ပြီ။ သို့ရာတွင် သင်သည် ထိုသူအပေါင်းတို့ကို လွန်ကဲပြီ
 ၃၀ ဟု သူကိုချီးမွမ်းတတ်၏။ ယည်ကျေးသော အရာသည်
 ဖွည့်စားခြင်းနှင့် ရှည်တတ်၏။ ဖွဲသော အဆင်းသည်
 လည်း အချည်းနှီးဖြစ်၏။ ထာဝရသုရားကို ကြောက်ရွံ့
 ၃၁ သော မိမိမူကား ချီးမွမ်းခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ထိုသို့သော
 မိမိမူကျင့်ရာအကျိုးကို ပေးလော့။ သူပြုသောအမှုသည် မြို့
 တံခါးတို့၌ သူ၏အသရေကို ထင်ရှားစေသတည်း။

။ရှင်ရှောလမုနိစီရင်ရေးထားသောသုတ္တံကျမ်းပြီး၏။

၁ ဒါဝိဒ်၏သားတော်။ ဓမ္မဒေသနာဆရာဖြစ်သောယော
 ၂ ရှုရှလင်မင်းကြီး၏စကားဟူမူကား။ အနတ္တသင်္ကသက်။
 အနတ္တသင်္ကသက်။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် အနတ္တ
 ၃ ဖြစ်ကြ၏။ လူသည် နေအောက်မှာ ကျိုးစားအားထုတ်
 ၄ သမျှတို့၌ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ လူတဆက်လွန်သွား
 ၏။ တဆက်ပေါ်လာ၏။ မြေကြီးမူကား အစည်အမြဲတည်
 ၅ ၏။ နေလည်း ထွက်လျက် ဝင်လျက် ထွက်ရာအရပ်သို့ တ
 ဖန်ပြေးလျက် တောင်လမ်သို့ လိုက်၍ တဖန် ပြောက်လမ်
 ၆ သို့ပြန်လည်တတ်၏။ လေသည်လည်း အစည်လည်သွား
 ၍လည်ပြီးသောအရပ်သို့ တဖန်ပြန်၍ လည်ပြန်တတ်၏။
 ၇ ခပ်သိမ်းသောဖြစ်တို့သည် ပင်လယ်ထဲသို့ ရောက်ကြ၏။
 သို့သော်လည်း ပင်လယ်သည် မပြည့်တတ်။ ဖြစ်ရေသည်
 ၈ စီးထွက်ရာအရပ်သို့ တဖန်ပြန်သွားတတ်၏။ ခပ်သိမ်း

သောအရာတို့သည် လူမပြောနိုင်အောင် ပင်ပန်းခြင်းနှင့်
 ၉ ရှည်ကြ၏။ မျက်စိသည် မြင်၍မကုတ်တတ်။ နားသည်လည်း
 ကြား၍မဝတ်တတ်။ ဖြစ်ဘူးသောအရာသည် ဖြစ်လတ်
 သောအရာနှင့်တူ၏။ ယခုပြုသောအမှုသည် ပြုလတ်သော
 အမှုနှင့်တူ၏။ နေအောက်မှာ အသစ်သောအမှုအရာမရှိ။
 ၁၀ ကြည့်ပါ။ အသစ်ဖြစ်၏ဟု ဆိုရသောအမှုအရာတစ်ခုတ
 ခုရှိသလော။ ထိုအမှုအရာသည် ငါတို့အရင်။ ရှေးကာလ
 ၁၁ ၌ဖြစ်ဘူးပြီ။ ရှေးဖြစ်ဘူးသော အမှုအရာတို့ကို မေ့လျော့
 တတ်၏။ နောက်ဖြစ်လတ်သော အမှုအရာတို့ကိုလည်း
 ထိုအမှုအရာနောက်၌ ဖြစ်လတ်သောသူတို့ သည် မေ့
 လျော့ကြလိမ့်မည်။
 ၁၂ ငါဓမ္မဒေသနာဆရာသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်သရေ
 ၁၃ လရှင်ဘုရင်ဖြစ်စည်တွင် မိမိလင်းကောင်းကင်အောက်၌

၁၀ သည်လည်းအနတ္တဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်နေအောက်မှာငါ
 ကျိုးစားအားထုတ်သမျှတို့၌မျှော်လင့်စရာမရှိ။ မိတ်ဖျက်
 ၂၁ အောင်စာဖန်ငါကြံစည်၏။ အကြောင်းမူကား။ ပညာရှိ
 သူ၏သိပ္ပံအတတ်နှင့်ပြိုင်၍သူ့ကိုအမှုအောင်ကျက်ကျိုး
 စားအားထုတ်သောသူဖြစ်သော်လည်း။ မကျိုးစား။ အား
 မထုတ်သောသူဝင်စရာကိုထိုအမှုကိုစွန့်ထားရမည်။
 ထိုအမှုအရာသည်လည်းအနတ္တအမှု။ အတ္တန်ဆိုးသောအမှု
 ၂၂ ဖြစ်၏။ လူသည်နေအောက်မှာကျိုးစားအားထုတ်သော
 အမှု။ အတ္တန်မိတ်စွဲလပ်သောအမှု အလုံးစုံတို့၌အဘယ်
 ၂၃ အကျိုးရှိသနည်း။ သူ၏နေ့ရက်အပေါင်းတို့သည်ဝမ်း
 နည်းခြင်း၊ သူ၏အလုပ်အကိုင်သည်ညီညွတ်ခြင်းဖြစ်၏။
 ၂၄ သည်လည်းအနတ္တဖြစ်၏။ စားသောက်ခြင်းငှါငှင်ကျိုး
 စားအားထုတ်ရာ၌မိတ်နှစ်လုံးပျော်နေခြင်းငှါငှင်သန္တ
 ကောင်းသောအခွင့်မရှိ။ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်
 ကြောင့်သာထိုသို့သောအခွင့်ကိုရနိုင်သည်ဟု။ ထိမြင်
 ၂၅ ၏။ ဘုရားသခင်၏အခွင့်မရှိဘဲအဘယ်သူစားရသနည်း။
 ၂၆ အဘယ်သူခံစားရသနည်း။ ရှေ့တော်၌ကောင်းသော
 သူအားညွှတ်ပသော။ သိပ္ပံအဘယ်နှင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်း
 အခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ အပြစ်ရှိသောသူအားပင်ပန်း
 စွာအလုပ်လုပ်ရသောအခွင့်ကိုငှင်ဘုရားသခင်၏ရှေ့
 ကာ၌ကောင်းသောသူအားပေးစရာကိုသည်းဗူးသိုထား
 ရသော အခွင့်ကိုငှင်ပေးတော်မူ၏။ ထိုအမှုအရာသည်
 လည်းအနတ္တအမှု။ လေကိုကျက်စားသောအမှုဖြစ်၏။

၃ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာတို့သည်မိမိတို့အချိန်ရှိ၏။
 ၁ ခါးကောင်းကင်အောက်၌ကြံစည်သမျှအသီးအသီး
 ၂ တို့ကိုရသောအချိန်ရှိ၏။ ဗွားချိန်နှင့်သေချိန်လည်းရှိ
 ၃ ၏။ ဖိုက်ပျိုးရသောအချိန်နှင့်ဖိုက်ပျိုးသောအရာကိုနှုတ်
 ၄ ရသောအချိန်လည်းရှိ၏။ သက်ရသောအချိန်နှင့်အနာ
 ၅ ကျောက်စေ့ရသောအချိန်လည်းရှိ၏။ ဖြူဖျက်ရသောအ
 ၆ ချိန်နှင့်တည်သောကံရသောအချိန်လည်းရှိ၏။ ငိုရသော
 ၇ အချိန်နှင့်ရယ်ရသောအချိန်လည်းရှိ၏။ ညည်းတွားရ
 ၈ သောအချိန်နှင့်ကရုဏာရသောအချိန်လည်းရှိ၏။ ကျောက်
 ၉ ကိုဖြုတ်ဖြိုရသောအချိန်နှင့်ရသိမ်းရသောအချိန်လည်း
 ၁၀ ရှိ၏။ ခက်ရပ်ရသောအချိန်နှင့်မခက်ရပ်ဘဲခွဲခွာ၍နေရ
 ၁၁ သောအချိန်လည်းရှိ၏။ ဆည်းဖူးရသောအချိန်နှင့်ဥစ္စာ
 ၁၂ ပျောက်ရသောအချိန်လည်းရှိ၏။ သိုထားရသောအချိန်
 ၁၃ နှင့်ဖြစ်ထိုက်ရသောအချိန်လည်းရှိ၏။ အောက်ကိုဆက်ရ

သောအချိန်နှင့်ချုပ်ရသောအချိန်လည်းရှိ၏။ တံဘိတ်တံ
 စွာနေရသောအချိန်နှင့်စကားပြောရသောအချိန်လည်း
 ၁ ရှိ၏။ ချစ်ရသောအချိန်နှင့်မုန်းရသောအချိန်လည်းရှိ၏။
 စစ်ဘိုက်ရသောအချိန်နှင့်စစ်ညိမ်းရသောအချိန်လည်း
 ၂ ရှိ၏။ လုပ်ကိုင်သောသူသည်ကျိုးစားအားထုတ်ရာတွင်
 ၃ အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ လူသားတို့ကျင့်လည်ရာ
 ၄ တို့ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောပင်ပန်းခြင်းအမှုကို
 ၅ ငါကြံစည်မြင်ပြီ။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုမိမိတို့အချိန်
 ၆ တန်ဖိုးကျောက်ပတ်စွာဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ လူမိတ်နှစ်လုံး
 ၇ ကိုလည်းအနန္တကာလ၌စွဲလပ်စေတော်မူပြီ။ သို့ရာတွင်
 ၈ ဘုရားသခင်ဖိုက်တော်မူသောအမှုကိုအစမှအဆုံးတိုင်
 ၉ အောင်လူသည်စစ်၍မကုန်နိုင်။ ရှင်လန်းခြင်းအမှုနှင့်
 ၁၀ အသက်ရှင်စဉ်တွင်ကျေးဇူးပြုခြင်းအမှုမှတပါးအချား
 ၁၁ သောအမှုအရာတို့၌အကျိုးကျေးဇူးမရှိသည်ကိုငါသိ၏။
 ၁၂ လူတိုင်းစားသောက်ခြင်းငှါငှင်မိကျိုးစားအားထုတ်
 ၁၃ သမျှသောအမှု၌ပျော်မွေ့ခြင်းငှါငှင်ဘုရားသခင်၏ကျေး
 ၁၄ ဇူးတော်ကြောင့်သာအခွင့်ရှိ၏။ ဘုရားသခင်ပြုတော်မူ
 ၁၅ သမျှသောအမှုသည်နိစ္စသာဝရဖြစ်သည်ကိုငါသိ၏။
 ၁၆ သပ်၍မပြုနိုင်ရာ။ နှုတ်၍မယူနိုင်ရာ။ လူတို့သည်ရှေ့တော်
 ၁၇ ၌ကြောက်ရွံ့မည်အကြောင်း။ ဘုရားသခင်ပြုတော်မူ
 ၁၈ ၏။ ဖြစ်ဘူးသောအရာသည်ယခုဖြစ်သောအရာနှင့်တူ
 ၁၉ ၏။ ဖြစ်လတံ့သောအရာသည်လည်းဖြစ်ဘူးသောအရာ
 ၂၀ နှင့်တူ၏။ လွန်ပြီးသောအရာတို့ကိုလည်းဘုရားသခင်
 ၂၁ တောင်းပြန်တော်မူ၏။

၃ ထိုမှတပါး။ နေအောက်မှာတရားစီရင်ရာအရပ်၌
 ၁ အဓမ္မအမှုရှိသည်ကိုငှင်ဖြောင့်မတ်ရာအရပ်၌ဒုစရိုက်
 ၂ ရှိသည်ကိုငှင်ငါမြင်ပြီ။ ဘုရားသခင်သည်ဖြောင့်မတ်
 ၃ သောသူတို့၏အမှုနှင့်မတရားသောသူတို့၏အမှုကိုစစ်
 ၄ ကြောစီရင်တော်မူမည်ဟုငါအောင်းမေ့၏။ အကြောင်းမူ
 ၅ ကား။ ခပ်သိမ်းသောအကြံ။ ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကိုစစ်
 ၆ ကြောစီရင်ရသောအချိန်ရှိ၏။ လူသားတို့နေရာကိုရည်
 ၇ မှတ်၍ငါအောင်းမေ့သည်ကား။ လူတို့ကိုဘုရားသခင်
 ၈ စုံစပ်တော်မူမည်အကြောင်းနှင့်သူတို့သည်တိရိစ္ဆာန်
 ၉ ကဲ့သို့ဖြစ်သည်ကိုသူတို့သိမြင်မည် အကြောင်းနေရာ
 ၁၀ ကျသတည်း။ လူသားတွေကြုံသောအမှုကိုတိရိစ္ဆာန်
 ၁၁ တွေကြုံတတ်၏။ ထိုနှစ်ဦးတို့သည်တပါးတည်းသော
 ၁၂ အမှုကိုတွေကြုံလျက်တဦးသေသကဲ့သို့တဦးသေတတ်
 ၁၃ ၏။ အလုံးစုံတို့သည်အသက်တမျိုးတည်းရှိကြ၏။ သို့
 ၁၄ ဖြစ်၍လူသည်တိရိစ္ဆာန်သက်ထူးမြတ်သောအကြောင်း

၁၀ မရှိ အလုံးစုံသော အနတ္တဖြစ်ကြ၏။ အလုံးစုံသော အနတ္တဖြစ်သော အရပ်သို့ ရောက်တတ်ကြ၏။ အလုံးစုံတို့သည် မြေမှုန့်ထဲက ဖြစ်သည်နှင့် အညီ မြေမှုန့်ထဲသို့ ပြန်သွားတတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် အထက်သို့တက်တတ်သော လူသား၏ ဝိညာဉ်ကို ရှင်အောက်အရပ်မြေသို့ ဆင်းတတ်သော ထိုဝိညာဉ်၏ ဝိညာဉ်ကို ရှင်အောက်သို့ သည်းပိုင်း ချမှတ်သနည်း။ လူသည် မိမိပြုခဲ့သော နှစ်ခြင်းအမှုအရာကိုသာ ဤကောင်းသော အမှုမရှိသည့် ကိုယ်သို့ မြှင့်၏။ ထိုအမှုသည် သူ၏ အဖို့ဖြစ်၏။ သူသည် မိမိအောက်မှာ အသက်သို့ ဖြစ်လေသည်ကို သိခြင်းမည် အကြောင်း။ အသက်သို့ အသက်ခံလိမ့်မည်နည်း။

၄ တဖန်တုံ။ နေအောက်မှာ ပြုသမျှသော ညည်းဆဲခြင်းတို့ကို ငါထပ်၍ ဆင်ချင်၏။ ညည်းဆဲခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည် ငိုကျွေးသော်လည်း ချမ်းသာပေးနိုင်သောသူမရှိ။ ညည်းဆဲတတ်သောသူတို့သည် တန်ခိုးရှိသဖြင့် ချမ်းသာပေးနိုင်သောသူမရှိ။ သို့ဖြစ်၍ သေလွန်ပြီးသော လူသည် အသက်ရှင်သေးသော လူရှင်ထက်သာ၍ မင်္ဂလာရှိသည်ဟု ငါဆိုရ၏။ သို့ရာတွင် တခါမျှမ ဖြစ်သေးသောသူ။ နေအောက်မှာ ပြုသော နှစ်ခြင်းကို မမြင်သေးသောသူသည် ထိုနှစ်ခြင်းထက်သာ၍ မင်္ဂလာရှိ၏။ တဖန်ကျိုးပေးအားထုတ်ခြင်း အမှုနှင့် ကောင်းမွန်စွာ ပြီးစီးသော အမှုအလုံးစုံတို့ကို ရှင်ထိုသို့ သော အမှုတို့ကြောင့် မဟုတ်ပါ။ ညည်းဆဲခြင်းကို ရှင်ငါဆင်ချင်၏။ ထိုအမှုအရာသည် အနတ္တအမှု။ လေကို ကျက်စားသော အမှု ဖြစ်၏။

၅ မိုက်သောသူသည် မိမိလက်ချင်း ပိုက်ထား၍ မိမိအသက်ကို စားတတ်၏။ ညည်းဆဲခြင်းနှင့် ရှည်လျက်လက်တလုပ်တည်း သော ဥစ္စာသည် ပင်မန်းစွာ လုပ်ခြင်း။ လေကို ကျက်စားခြင်းနှင့် ရှည်လျက်လက်နှစ်ဖက်၌ ညည်းဆဲသော ဥစ္စာထက်သာ၍ ကောင်း၏။

၆ တဖန် ငါထပ်၍ နေအောက်မှာ အနတ္တအမှုကို ဆင်ချင်သော အရာဟူမူကား။ လူသည် အဖော်အဖော်သားတို့၏ အဖော်မရှိ။ တယောက်တည်း ဖြစ်သော်လည်း ကျိုးစားအားထုတ်၍ မကုန်နိုင်။ မိမိစည်းမိမိကို မြင်၍ မရောင့်ရဲနိုင်။ ငါသည် ကိုယ်ကို ညည်းဆဲ၍ အဘယ်သူ၏ ကျိုးစားအားထုတ်သနည်းဟု မမေးတတ်။ ဤအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တအမှု။ အလွန်ပင်မန်းစေသော အမှုဖြစ်၏။

၇ လူသည် တယောက်တည်း ထက် နှစ်ယောက်သာ၍ ကောင်း၏။ ကျိုးစားအားထုတ်သည့် ကောင်းသော အကျိုး

၁၀ ကို ရတတ်၏။ တယောက်လဲလျှင် တယောက် ထူစိပ်မည်။ တယောက်တည်း သောသူလဲလျှင် မူကား အကျိုးနဲ့

၁၁ ပြုထူသောသူမရှိ။ လူသည် နှစ်ယောက်အတူ အိပ်လျှင် နွေးတတ်၏။ တယောက်တည်း သောသူမူကား အတယ်

၁၂ လျှင် နွေးနိုင်လနည်း။ လူတယောက်သည် တယောက်လဲလျှင် ထိုလူကို နှစ်ယောက် ဆီးတားနိုင်၏။ သုံးလူနီးတင်သော ကျားသည်လည်း အလွယ်တကူ မပြတ်ကယ်

၁၃ ဆုမြွေခြင်းကို မခံ။ အသက်ကြီး၍ မိုက်သော ရှင်လူတို့ထက် ပညာရှိသော ဆင်းရဲသားသူငယ်သည် သာ၍ ပြတ်

၁၄ ၏။ ထိုသို့သောသူငယ်သည် ယောင်ထဲက ထွက်၍ နန်းတော်ပေါ်သို့ ရောက်တတ်၏။ ထိုသို့သော ရှင်ဘုရင်မူကား အဖအရိပ်အရာနှင့် နန်းထိုင်သော်လည်း ဆင်းရဲခြင်း

၁၅ သို့ရောက်တတ်၏။ နေအောက်မှာ ကျင်လည်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် မင်းအရိပ်အရာကို ခံသော ထိုရဟန်း

၁၆ သူတက်၌ နေတတ်ကြလည်း ကိုယ်ဆင်ချင်၏။ ထိုမင်းအရပ်မှ သောသူအပေါင်းတို့ကို ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်။ နောက်လာသောသူတို့သည်လည်း ထိုမင်းကို အားမရသော နေကြသိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ်ထိုအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တအမှု။ လေကို ကျက်စားသော အမှု ဖြစ်၏။

၇

၁ ဘုရားသခင်အိမ်တော်သို့ သွားသော အခါသင့်ခြေထိုးကို စောင့်လော့။ လူမိုက် ပြုသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုထက် တရားနာခြင်း အမှုကိုသာ ၍ ကျိုးစားလော့။ လူတို့

၂ တို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကို မဆင်ချင်တတ်ကြ။ သင်၏ နှုတ်သည် သတ်မလစ်စေနှင့်။ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ စောင့်ပြောခြင်း၌ သင်၏ စိတ်နှစ်လုံး မလျှင်မမြန်စေနှင့်။ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူ၏။ သင်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိ၏။ ထိုကြောင့် သင်၏ စကား မမျှားစေနှင့်။

၃ အမှုများသော အားဖြင့် အမှုကို မြင်တတ်သကဲ့သို့ ကောင်းများသော အားဖြင့် မိုက်သောသူ၏ အသံကို ကြားရ၏။

၄ ဘုရားသခင်ထံတော်၌ သစ္စာဂတိ ပြုမိလျှင် သစ္စာဂတိကို မပြောဘဲ နေနှင့်။ မိုက်သောသူတို့ကို အားမရသော တော်မူ။ သစ္စာဂတိ ပြုသည် အတိုင်း ဝတ်ကို ပြောလော့။

၅ သစ္စာဂတိ ပြု၍ ဝတ်ကို မပြောဘဲ နေသည်ထက် သစ္စာဂတိအလျှင်း မပြောဘဲ နေသော်သာ၍ ကောင်း၏။ သင်၏ နှုတ်သည် သင်၏ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ အပြစ်မရောက်စေနှင့်။ အကယ်မှာ ပါပြီဟု တဖန်တော်ရှေ့မှာ ပြောရသေး အကြောင်း မရှိစေနှင့်။ ဘုရားသခင်သည် သင်၏ စကားသံကို အမျက်တော်ထွက်၍ သင် ပြုရသော အမှုကို အဘယ်ကြောင့်

၇ ပျက်ဆီးတော်မူရမည်နည်း။ အိဗ္ဗက်များရာ၌၎င်းစကားများရာ၌၎င်းအချည်းနှီးသောအကြောင်းအရာပါတတ်၏။ သင်မူကားဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့လော့။

၈ ကျေးရွာ၌ဆင်းရဲသားတို့ကိုညည်းဆဲခြင်း။ တရားလမ်းမှလွှဲ၍မာနာသဖြင့်အနိုင်အထက်စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းအမှုကိုမြင်လျှင်ထိုသို့သောအကြံရှိသည်ကိုအံ့ဩခြင်းမရှိနှင့်။ ကြီးမြင့်သောသူတယောက်ကိုတယောက်ကြည့်မှတ်သကဲ့သို့အကြီးဆုံး။ အမြင့်ဆုံးသောသူသည်

၉ ကြည့်မှတ်လျက်ရှိတော်မူ၏။ မြေကြီးကဖြစ်သောစီးပွားသည်အလုံးစုံတို့အဖို့ဖြစ်၏။ ဂြင်ဘုရင်သော်လည်းလယ်

၁၀ ၏ကျေးဇူးကိုခံရ၏။ ငွေကိုတပ်မက်သောသူသည် ငွေနှင့်အလိုဆန္ဒမပြေနိုင်။ စည်းမိမိကိုတပ်မက်သော

သူသည်စည်းမိမိတိုးပွားသော်လည်းမရောင့်ရဲနိုင်။

၁၁ ထိုအမှုအရာသည်လည်းအနတ္တဖြစ်၏။ ဥစ္စာတိုးပွားသောအခါစားရသောသူတို့သည်လည်းတိုးပွားများပြားကြ၏။ ဥစ္စာရှင်သည်မျက်စိနှင့်ကြည့်ရှုခြင်းကျေးဇူး

၁၂ မှတပါးအဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ အလုပ်လုပ်သောသူသည်များစွာစားသည်ဖြစ်စေ။ အနည်းငယ်စားသည်ဖြစ်

၁၃ စေ။ အအိပ်မြန်တတ်၏။ ရတတ်သောသူ၏စဉ်းမိမိမူကား စည်းမိမိရှင်ကိုအအိပ်ပျက်စေတတ်၏။ စည်းမိမိရှင်

သည်ကိုယ်အကျိုးပျက်သည်တိုင်အောင်စဉ်းမိမိကိုသိထားခြင်းတည်းဟူသော။ နေအောက်၌အလွန်ဆိုးသော

၁၄ အမှုအရာကိုငါမြင်ပြီ။ ထိုစည်းမိမိသည်မကောင်းသော အမှုအားဖြင့်ပျောက်ပျက်တတ်၏။ စည်းမိမိရှင်မြင်သော

၁၅ သားသည်လည်းလက်ချည်းနေရ၏။ သို့မဟုတ်။ စည်းမိမိရှင်သည်အမိဝမ်းကအလျှင်းမပါဘဲထွက်လာသကဲ့သို့

ထိုနည်းတူပြန်သွားရမည်။ ကျိုးစားအားထုတ်၍ရသော ဥစ္စာတစ်ခုတစ်ခုကိုမျှလက်နှင့်စွဲကိုင်လျက်ယူ၍မသွားရ။

တော်မူသောစည်းမိမိဥစ္စာကိုရသောလူတိုင်းမိမိအဖို့ကို ခံ၍ဝင်စားခြင်းငှါ၎င်းကျိုးစားအားထုတ်ရာ၌ပျော်မွေ့

၁၀ | လွန်သောနေ့ရက်ကာလကိုများစွာမအောင်းမေ့ရ။ မိတ်နှစ်လုံးရှင်လန်းသော အခွင့်ကိုဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူ၏။

၆ လူတို့တွင်အတွေ့များ၍နေအောက်၌ငါမြင်ရသော အမှုဆိုးဟူမူကား။ အလိုဆန္ဒရှိသမျှပြေလောက်အောင်

၁ စည်းမိမိဥစ္စာဂုဏ်အသရေကိုဘုရားသခင်ပေးသော်လည်းခံစားရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မမူသောကြောင့်

၂ သောအမှုသည်အနတ္တအမှု။ ဆိုးသောအမှုဖြစ်၏။ လူသည်နှစ်ပေါင်းများစွာအသက်ရှေ့၍သားတရာပင်ရှိ

၃ ညားသော်လည်းအလိုဆန္ဒမပြည့်စုံဘဲ။ သင်းပြိုဟ်ခြင်းကိုမခံရဘဲသေသွားလျှင်ထိုသူထက်ပျက်သောကိုယ်ဝန်

၄ သည်သာ၍ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား။ ပျက်သောကိုယ်ဝန်သည်အချည်းနှီးပေါ်လာ၏။ မှောင်မိုက်ထဲမှာထွက်

၅ သွား၏။ သူအမည်ကားမှောင်မိုက်နှင့်ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိသိမ့်မည်။ နေကိုလည်းမမြင်ရ။ အဘယ်အရာကိုမျှမသိရ။

၆ သို့သော်လည်းအရင်ဆိုသောသူထက်သာ၍ချမ်းသာရ၏။ အကယ်၍အရင်ဆိုသောသူသည်အနှစ်နှစ်ထောင်

၇ အသက်ရှင်သော်လည်းအကျိုးကျေးဇူးမရှိ။ အလုံးစုံတို့သည်တစ်တည်းသောအရပ်သို့သွားရကြသည်မဟုတ်

၈ လော။

၇ လူကျိုးစားအားထုတ်သမျှတို့၌ဝမ်းဘိုသာကျိုးစားအားထုတ်သော်လည်းစားချင်သောမိတ်မပြေနိုင်။ ပညာရှိသောသူသည်မိုက်သောသူထက်အဘယ်ကျေးဇူးရှိ

၈ သနည်း။ အသက်ရှင်သောသူများရှေ့မှာကျင့်ကြံပြုမူတတ်သောဆင်းရဲသား၏အကျိုးကျေးဇူးကားအဘယ်

၉ သို့နည်း။ ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ခြင်းအကျိုးသည်လောဘပြန်ပွားခြင်းအကျိုးထက်သာ၍ကြီး၏။ ထိုအမှုအရာသည်

ဘယ်သူ သိနိုင်သနည်း။ နေအောက်၌လူနောက်မှာဖြစ်
လတံသော အမှု အရာတို့ကိုလည်း အဘယ်သူ ပြောနိုင်
သနည်း။

၇ ကောင်းသော အသရေသည်နဲ့ သာ ဆီထက်သာ၍
ကောင်း၏။ သေရသောနေ့သည်လည်း ဖွားမြင်သောနေ့
ထက်သာ၍ကောင်း၏။ မသာအိမ်သို့သွားခြင်းသည်ပွဲ
ခံရာအိမ်သို့သွားခြင်းထက်သာ၍ကောင်း၏။ အကြောင်း
မူကား။ လူ့ခပ်သိမ်းတို့သည်မသာအိမ်၌လမ်းဆုံးရကြ၏။
အသက်ရှင်လျက်ရှိသောသူတို့လည်း အသင့်နှစ်လုံးသွင်း
၈ မိကြလိမ့်မည်။ ပြီးရယ်ခြင်းထက်ဝမ်းနည်းခြင်းသည်
သာ၍ကောင်း၏။ အကြောင်းမူကား။ မျက်နှာညှိုးပယ်
၉ သောအားဖြင့်နှစ်လုံးသာ၍ကောင်းတတ်၏။ ပညာရှိ
သောသူတို့၏နှစ်လုံးသည်မသာအိမ်၌ရှိ၏။ မိုက်သောသူ
၁၀ တို့၏နှစ်လုံးမူကားပျော်မွေ့ခြင်းပြုရာအိမ်၌ရှိ၏။ လူမိုက်
သိချင်းဆိုသောစကားကိုနားထောင်သည်ထက်ပညာရှိ
ဆုမွေ့သောစကားကိုနားထောင်သော်သာ၍ကောင်း၏။
၁၁ | အကြောင်းမူကား။ မိုက်သောသူ၏ရယ်ခြင်းသည်အိုး
အောက်၌ဆူးပင်ကိုလောင်သောအသံနှင့်တူ၏။ ထိုအမှု
အရာသည်လည်း အနတ္တဖြစ်၏။

၇ အကယ်စင်စစ်။ ညည်းဆဲခြင်းသည်ပညာရှိသော
သူကိုရူးစေတတ်၏။ တံဖိုးသည်လည်းစိတ်နှစ်လုံးကိုယို
၈ ဟွင်းစေတတ်၏။ အမှု၏အဆုံးသည်အစထက်သာ၍
ကောင်း၏။ သည်းခံတတ်သောသဘောရှိသောသူသည်
၉ မာနကြီးသောသူထက်သာ၍ကောင်း၏။ အမျက်ထွက်
သည်တိုင်အောင်စိတ်မတိုနှင့်။ အမျက်သည်မိုက်သော
၁၀ သူ၏စိတ်နှစ်လုံး၌နေရာကျတတ်၏။ ရှေးကာလသည်
ယခုကာလထက်အဘယ်ကြောင့်သာ၍ကောင်းသနည်း
ဟုမမေးနှင့်။ ထိုလို့မေးလျှင်ပညာတရားအတိုင်းမေး
သည်မဟုတ်။

၁၁ ပညာသည်အမွေဥစ္စာကဲ့သို့ကောင်း၍နေ့ကိုမြင်
၁၂ သောသူတို့အားကျေးဇူးပြုတတ်၏။ အကြောင်းမူကား။
ပညာသည်ကွယ်ကာတတ်၏။ ငွေသည်လည်းကွယ်ကာ
တတ်၏။ ပညာအတတ်သည်အဘယ်သို့မြတ်သနည်းဟူ
မူကား။ ပညာအတတ်ကိုရသောသူသည်အသက်ကို
၁၃ လည်းရတတ်၏။ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကိုဆင်
ချင်လော့။ ကောက်စေတော်မူသောအရာကိုအဘယ်
၁၄ သူဖြောင့်စေနိုင်သနည်း။ ကောင်းစားသည်ကာလ၌
ဝမ်းမြောက်လော့။ ဆင်းရဲသည်ကာလ၌ဆင်ချင်လော့။

လူသည်မိမိနောက်မှာဖြစ်လတံသောအမှုအရာကိုသိမည်
အကြောင်း။ ဘုရားသခင်သည်ကောင်းစားခြင်းနှင့်ဆင်း
ရဲခြင်းကိုအတည်တကျပေးတော်မူ၏။

၁၅ ငါသည်အချည်းနှီးနေသောကာလ၌ခပ်သိမ်းသော
အရာတို့ကိုတွေ့မြင်ပြီ။ ဖြောင့်မတ်သောသူသည်မိမိ
ဖြောင့်မတ်ခြင်း၌ဆုံးရှုံးကြောင်းကို၎င်း အဓမ္မလူသည်
မိမိအဓမ္မအမှု၌အသက်ရှေ့ကြောင်းကို၎င်း ငါမြင်ပြီ။

၁၆ | ယွန်ကျူးစွာမဖြောင့်မတ်နှင့်။ ယွန်ကျူးစွာပညာမရှိ
နှင့်။ အဘယ်ကြောင့်ကိုယ်အကျိုးကိုမျှက်ချင်သနည်း။

၁၇ | ယွန်ကျူးစွာမဆိုးညစ်နှင့်။ မမိုက်နှင့်။ အချိန်မရောက်မှီ
၁၈ အဘယ်ကြောင့်သေချင်သနည်း။ ဤစကားကိုစွဲလပ်

ကောင်း၏။ လက်မထွက်နှင့်။ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်
ရွံ့သောသူသည်ခပ်သိမ်းသောအမှုထဲကထွက်

၁၉ မြောက်လိမ့်မည်။ မြို့ထဲမှာနေသောသူရဲတကျိပ်ထက်
ပညာရှိသောသူတယောက်သည်ပညာအားဖြင့်သာ၍

၂၀ တန်ခိုးကြီး၏။ အပြစ်မပါဘဲကောင်းသောအကျင့်ကို
ကျင့်သောသူတော်ကောင်းတရံတယောက်မျှမြေကြီး

၂၁ ပေါ်မှာမရှိ။ သူတပါးပြောသမျှသောစကားတို့ကိုမမှတ်
နှင့်။ သို့ပြုလျှင်ကိုယ်ကျန်ကျန်ဆဲသောစကားကိုကြား

၂၂ လိမ့်မည်။ သင်သည်ကိုယ်တိုင်သူတပါးတို့ကိုအဖန်ဖန်
ကျိန်ဆဲကြောင်းကိုကိုယ်စိတ်နှစ်လုံးထဲမှာသိ၏။

၂၃ ဤအမှုအရာအလုံးစုံတို့ကိုငါသည်ပညာတရားအား
ဖြင့်စုံစမ်းပြီ။ ပညာနှင့်ငါပြည့်စုံမည်ဟုဆိုသော်လည်း

၂၄ ပညာသည်ငါနှင့်ဝေး၏။ ဝေးသောအရာ။ အယွန်နက်နဲ
၂၅ သောအရာကိုအဘယ်သူရှာ၍တွေ့နိုင်သနည်း။ ပညာတ

ရားနှင့်အကျိုးအကြောင်းကိုရှာဖွေစစ်ဆေး၍သိနားလည်
ခြင်းငှါ၎င်းမိုက်စွာကျင့်ခြင်း၏အပြစ်နှင့်ရူးခြင်း၏အပြစ်

ကိုသိနားလည်ခြင်းငှါ၎င်းငါနှင့်နှစ်လုံးသည်ပိုင်းညီ၍
၂၆ ကျိုးစားလေပြီ။ ကျော့ကွင်းနှင့်ပိုက်ကွန်တို့ကိုကြံစည်

ပြင်ဆင်၍ကြိုးနှင့်ချည်နှောင်တတ်သောမိမ္မသည်သေ
ခြင်းထက်သာ၍ခါးသည်ကိုငါတွေ့ပြီ။ ဘုရားသခင်

စိတ်တွေတော်မူသောသူသာလျှင်ထိုမိမ္မလက်နှင့်လွတ်
လိမ့်မည်။ အပြစ်ပြုတတ်သောသူကိုကားဖမ်းမိလိမ့်မည်။

၂၇ | ဓမ္မဒေသနာဆရာဆိုသည်ကား။ ငါရှာ၍မတွေ့သေး
သောအရာကိုတွေ့အံ့သောငှါတရုနောက်တရစစ်ဆေး

၂၈ ချင့်တွက်သောအခါ၊ ယောက်ျားတထောင်တို့တွင်တ
ယောက်ကိုငါတွေ့ပြီ။ မိမ္မတထောင်တို့တွင်တယောက်

၂၉ ကိုမျှငါမတွေ့။ ငါတွေ့သောအရာတရားတည်းဟူမူကား။
ဘုရားသခင်သည်လူကိုဖြောင့်မတ်အောင်ဖန်ဆင်းတော်

မူသော်လည်းလူတို့သည်များပြားသောအကြံအစည်တို့
ကိုရှာဖွေကြံစည်ကြပြီ။

- ၁ အဘယ်သူသည်ပညာရှိသောသူကဲ့သို့ဖြစ်သနည်း။
နက်နဲသောအနက်ကိုအဘယ်သူနားလည်သနည်း။
ပညာသည်ပညာရှိသောသူ၏မျက်နှာကိုထွန်းလင်းစေ
တတ်၏။ထိုသူ၏မျက်နှာသည်အလူးသဖြင့်ရဲရင့်သော
- ၂ အဆင်းရှိတတ်၏။၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ပြုသော
သစ္စာကိုထောက်၍ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ကိုစောင့်လော့။
- ၃ ၊သမ္မာသတိလစ်၍အထံတော်မှမထွက်နှင့်။မကောင်း
သောအမှုကိုမဆွဲမကိုင်နှင့်။ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း
- ၄ စီရင်တော်မူမည်။၊ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်၌တန်ခိုးပါ၏။
ကိုယ်တော်သည်အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟုအဘယ်သူဆို
- ၅ ရာသနည်း။၊ အမိန့်တော်ကိုစောင့်သောသူသည်ရာဇ
ဝတ်နှင့်လွတ်လိမ့်မည်။ ပညာရှိသောသူ၏စိတ်နှစ်လုံး
- ၆ ၊သန့်သန့်တတ်၏။၊ လူကြံစည်သမျှအဖိုကာလအချိန်နှင့်
စီရင်ရသော အခွင့်ရှိ၏။သို့သော်လည်းလူသည်အတ္တန်
- ၇ ဆင်းရဲခြင်းကိုခံရ၏။၊ နောက်ဖြစ်လတုံသောအရာကို
မသိ။အဘယ်သို့ဖြစ်လတုံသည်ကိုတရံတယောက်မျှမ
ပြောနိုင်ရာ။
- ၈ နံမိညည်ကို အစိုးရ၍ချုပ်ထားနိုင်သော လူတ
ယောက်မျှမရှိ။ သေချိန်ရောက်သောအခါတန်ခိုးမရှိ။
ထိုစစ်မှုထဲကထွက်စရာအခွင့်မရှိ။ ဒုစရိုက်ကိုပြုသော်
- ၉ ဤအမှုအရာအလုံးစုံတို့ကိုငါတွေ့မြင်ပြီ။နေအောက်
မှာပြုလေသမျှတို့ကိုဆင်ချင်ပြီ။မိမိအကျိုးပျက်အောင်
တယောက်ကိုတယောက်အုပ်စိုးသောအချိန်လည်းရှိ၏။
- ၁၀ ၊ထိုမှတပါး။ သန့်ရှင်းရာအရပ်ဌာနတော်သို့သွားလာ
သော အဓမ္မလူတို့သည်သင်းပြိုဟ်ခြင်းခံရကြောင်းကို
၁၁ ၊အနတ္တဖြစ်၏။၊ အဓမ္မအမှုကိုအလျင်အမြန်စစ်ကြော
၁၂ ၊ကျိမြဲခြင်းငှါခိုင်မာစွာသဘောထားကြ၏။၊ အဓမ္မလူ
သည်အကြိမ်တရာတိုင်အောင်အဓမ္မအမှုကိုပြု၍အသက်
ကာရှေ့သော်လည်းဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူ
တို့သည်ရှေ့တော်၌ကြောက်ရွံ့သောကြောင့်ကောင်း
၁၃ သောအကျိုးကိုခံရကြမည်ဟုငါအမှန်သိ၏။ အဓမ္မလူမူ

- ကားဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌မကြောက်ရွံ့သောကြောင့်
ကောင်းသောအကျိုးကိုမခံရ။ အရိပ်နှင့်တူသောမိမိ
အသက်သည်လည်းမရှေ့ရ။
- ၁၄ မြေကြီးပေါ်မှာဖြစ်တတ်သောအနတ္တအမှုတပါးဟူ
မူကား။ အဓမ္မလူပြုသောအမှုကြောင့်ခံထိုက်သည်အ
တိုင်းဖြောင့်မတ်သောသူအချို့တို့သည်အပြစ်ကိုခံရကြ
၏။ထိုနည်းတူ။ဖြောင့်မတ်သောသူပြုသောအမှုကြောင့်
ခံထိုက်သည်အတိုင်းအဓမ္မလူအချို့တို့သည်အကျိုးကို
ခံရကြ၏။ ထိုအမှုအရာသည်လည်းအနတ္တဖြစ်သည်ဟု
- ၁၅ သဘောရှိ၏။၊ ထိုအခါပျော်မွေ့ခြင်းအမှုကိုငါချီးမွမ်း
၏။အကြောင်းမူကား။လူသည်နေအောက်မှာစားသောက်
ခြင်း။ပျော်မွေ့ခြင်းအမှုထက်သာ၍ကောင်းသောအမှု
မရှိ။နေအောက်မှာဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသော
အသက်ကာလ၌ကျိုးစားအားလျက်၍ရသောအကျိုးတို့
- ၁၆ တွင်ထိုအကျိုးကိုသာအမြဲခံရ၏။၊ လူအချို့တို့သည်
တနေ့နှင့်တညညလုံးမအိပ်ဘဲနေတတ်သည်ဖြစ်၍ပညာ
တရားကိုသိခြင်းငှါ၎င်းမြေကြီးပေါ်မှာပြုသောအမှုများ
ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါ၎င်းငါသည်ကိုယ်နှစ်လုံးကိုနှိုးဆော်
- ၁၇ ၊၏။၊ ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသောအမှုအလုံးစုံတို့ကိုငါ
ကြည့်ရှုသောအခါနေအောက်မှာပြုသောအမှုများကိုလူ
သည်စစ်၍မကုန်နိုင်။ကျိုးစား၍စစ်သော်လည်းအကုန်
အစင်မသိနိုင်။ ထိုမျှစက။ ပညာရှိသောသူသည်ငါသိ
မည်ဟုကြံသော်လည်းအကြံမမြောက်နိုင်ရာ။
- ၉ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောအမှုအရာအလုံးစုံတို့ကိုငါ
သင့်ရံစစ်ခြင်းငှါဆင်ချင်ရသည်ကား။ဖြောင့်မတ်သော
သူနှင့်ပညာရှိသောသူတို့သည်သူတို့ပြုသောအမှုများနှင့်
တကွဘုရားသခင်၏လက်တော်၌ရှိကြ၏။ချစ်တော်မူ
သောလက္ခဏာကိုထင်ရှားသမျှသောအမှုအရာအားဖြင့်
- ၂ အဘယ်သူမျှမသိနိုင်။၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်ခပ်
သိမ်းသောအမှုအရာတို့နှင့်ဆက်ဆံကြ၏။တရားသော
သူနှင့်မတရားသောသူ။ကောင်းသောသူနှင့်မကောင်းသောသူ။
စင်ကြယ်သောသူနှင့်မစင်ကြယ်သောသူ။ယဇ်ဖူဇော်
သောသူနှင့်ယဇ်မဖူဇော်သောသူ။အပြစ်မရှိသောသူ
နှင့်အပြစ်ရှိသောသူ။ကျိန်ဆိုသောသူနှင့်ကျိန်ဆိုခြင်း
ကိုကြောက်သောသူတို့သည်တရုတည်းသောအမှုနှင့်
- ၃ တွေ့ကြုံတတ်ကြ၏။၊ နေအောက်မှာပြုသမျှသောအမှု၌
ပါသောဝပ်နည်းစရာဟူမူကား။ခပ်သိမ်းသောသူတို့
သည်တရုတည်းသောအမှုနှင့်တွေ့ကြုံရကြ၏။အကယ်

စင်စစ်လူသားတို့၏စိတ်နှစ်လုံးသည်စုစုပေါင်းသဘော
 နှင့်ပြည့်၏။ အသက်ရှင်စဉ်အခါသူတို့သည်ရူးသော
 စိတ်ကိုစွဲလမ်း၍နောက်တဖန်သေသွားတတ်ကြ၏။
 ၄ ၊ အသက်ရှင်သောလူရအပေါင်းနှင့်ဆိုင်သေးသောသူ
 သည်မျှော်လင့်စရာရှိ၏။ အသက်ရှင်သောခွေးသည်
 ၅ သေသောချင်သောထက်သာ၍ကောင်းမြတ်၏။ အသက်
 ရှင်သောသူသည်မိမိသေရမည်ကိုသိ၏။ သေသောသူမူ
 ကားအဘယ်အရာကိုမျှမသိ။ အကျိုးအပြစ်ကိုလည်းမခံ
 ၆ ရ။ သူကိုလည်းမေ့လျော့တတ်ကြ၏။ သူ၏ချစ်ခြင်း၊ မုန်း
 ခြင်း၊ ညှူချစ်ခြင်းလည်းပျောက်ပျက်၏။ နေအောက်မှာပြု
 သမျှသောအမှု၌သူတပါးနှင့်ရောနှော၍မဆိုင်ရ။
 ၇ သွားလေ့။ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်အစာစားလေ့။
 ရှင်လန်းသောစိတ်နှင့်စပျစ်ရည်ကိုသောက်လေ့။ သင်
 ၈ ပြုသောအမှုတို့ကိုဘုရားသခင်ဝန်ခံတော်မူ၏။ သင့်
 အဝတ်လည်းအစည်ဖြူဝင်ပါလေစေ။ သင့်ခေါင်းသည်
 ၉ လည်းနံ့သာဆီမခန်းမချောက်စေနှင့်။ နေအောက်မှာပေး
 သနားတော်မူသောအနတ္တအသက်ကာလပတ်လုံး။ သင်
 ချစ်သောမယားနှင့်ရှင်လန်းစွာအသက်ကာလကိုလွန်
 စေလေ့။ ဤရွှေကား။ အသက်ရှင်၍နေအောက်မှာကျိုး
 စားအားထုတ်ရာ၌သင်ခံရသောအကျိုးပေတည်း။
 ၁၀ ၊ ဆောင်ရွက်စရာအမှုရှိသမျှကိုကျိုးစားအားထုတ်၍
 ဆောင်ရွက်လေ့။ အကြောင်းမူကား။ သင်ယခုသွား၍
 ရောက်ရလတ်သောအရပ်တည်းဟူသော။ မရဏာနိုင်
 င်၌လုပ်ဆောင်ခြင်းမရှိ။ ကြံစည်ခြင်းမရှိ။ သိပ္ပံအတတ်
 မရှိ။ ပညာမရှိပါတကား။
 ၁၁ တဖန်နေအောက်မှာရှိသောအမှုအရာတို့ကိုငါပြန်
 ၍ကြည့်ရှုသောအခါလျင်မြန်သောသူသည်ပြိုင်၍ပြေး
 သော်လည်းမနိုင်တတ်။ ခွန်အားကြီးသောသူသည်စစ်
 ဘိုက်၍မအောင်တတ်။ ပညာရှိသောသူသည်ဝစ္စာမစား
 တတ်။ ညာဏ်ကောင်းသောသူသည်စည်းစိမ်ကိုမရ
 တတ်။ သိဗ္ဗာသောသူသည်သူတပါးရှေ့၌မျက်နှာမရ
 တတ်။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌ကာလအချိန်စေ့ခြင်း။ အ
 ဆင်သင့်ခြင်းရှိသည်အတိုင်းဖြစ်တတ်သည်ကိုငါမြင်
 ၁၂ ၍။ လူသည်မိမိကာလအချိန်ကိုမသိတတ်။ ဘေးပြုရာ
 ပိုက်ကွန်အုပ်မိသောငါးကဲ့သို့ငင်ကျော့ကွင်း၌ကျော့မိ
 သောငှက်ကဲ့သို့ငင်လူသားတို့သည်ဘေးပြုရာကာလထဲ
 သို့အမှတ်တမဲ့ရောက်၍ကျော့မိတတ်ကြ၏။
 ၁၃ နေအောက်မှာငါတွေ့မြင်၍ချီးမွမ်းဖွယ်သောပညာ
 ၁၄ ဟူမူကား။ မြို့သားနည်းသောမြို့ဝယ်တမြို့ရှိ၏။ ကြီး

သောရှင်သူရင်တပါးသည်လာ၍ထိုမြို့ပြင်မှာကြီးစွာ
 ၁၅ သောတပ်တို့ကိုတည်၍ပိုင်းထား၏။ ထိုမြို့၌နေသော
 ဆင်းရဲသားပညာရှိတယောက်သည်မိမိပညာအားဖြင့်
 ထိုမြို့ကိုကယ်တင်၏။ သို့သော်လည်းထိုဆင်းရဲသားကို
 ၁၆ အဘယ်သူမျှမအောင်းမေ့။ ထိုအခါငါဆိုသည်ကား။
 ပညာသည်ခွန်အားထက်သာ၍ကောင်းမြတ်၏။ သို့
 သော်လည်းဆင်းရဲသောသူ၏ပညာကိုမထိမဲ့မြင်ပြုတတ်
 ၁၇ ကြ၏။ သူ၏စကားကိုနားမထောင်တတ်ကြ။ အုပ်စိုး
 သောသူသည်မိုက်သောသူတို့တွင်ကျွေးကျော်သော
 အသံကိုနားထောင်ကြသည်ထက်ညီဝတ်ရာ၌ပညာ
 ရှိပြောသောစကားကိုသာ၍နားထောင်တတ်ကြ၏။
 ၁၈ ၊ ပညာသည်စစ်လက်နက်ထက်သာ၍ကောင်းမြတ်
 ၍။ စုစုပေါင်းကိုပြုသောသူသည်လည်းကောင်းသောအမှု
 အများကိုမျှက်ဆီးတတ်၏။
 ၁၉
 ၁ အထုံသမားလုပ်သောနံ့သာဆီကိုသေသောပင်
 ကောင်သည်နံ့စေသကဲ့သို့အနည်းငယ်သောအမိုက်သည်
 ပညာနှင့်ဂုဏ်အသရေထင်ရှားသောသူကိုထိုအတူဖြစ်
 ၂ စေတတ်၏။ ပညာရှိသောသူ၏နှစ်လုံးသည်မိမိလကျာ
 လက်၌ရှိ၏။ မိုက်သောသူ၏နှစ်လုံးမူကားမိမိလက်ဝဲ
 ၃ လက်၌ရှိ၏။ မိုက်သောသူသည်လမ်း၌သွားစည်တွင်ပင်
 သတိလစ်၍ငါသည်လူမိုက်ဖြစ်၏ဟုခပ်သိမ်းသောသူ
 ၄ တို့အားပြောတတ်၏။ မင်းသည်သင့်ကိုစိတ်ဆိုးလျှင်
 ကိုယ်နေသင့်ရာအရပ်မှမရှေ့နှင့်။ သည်းခံခြင်းသည်
 ကြီးသောအပြစ်ကိုဖြေတတ်၏။
 ၅ မင်းမှားယွင်းခြင်းအားဖြင့်ဖြစ်တတ်သော။ နေအောက်
 ၆ ၌ငါမြင်ရသောအမှုဆိုးဟူမူကား။ မိုက်သောသူတို့
 သည်မြင့်သောအရပ်။ သဌေးတို့သည်နိမ့်သောအရပ်၌
 ၇ ထိုင်ရသောအမှု။ ကျွန်တို့သည်မြင်းကိုစီး၍မူးမတ်တို့
 သည်ကျွန်ကဲ့သို့မြေပေါ်မှာခြေဖြင့်သွားရသောအမှုကို
 ၈ ငါမြင်လေပြီ။ တွင်းကိုတူးသောသူသည်ထိုတွင်းထဲသို့
 ကျလိမ့်မည်။ ခြံကိုဖျက်သောသူသည်ခြံကိုကွဲခြင်းကို
 ၉ ခံရလိမ့်မည်။ ကျောက်တို့ကိုရှေ့သောသူသည်ဖိခြင်း
 ကိုခံရလိမ့်မည်။ ထင်းခုတ်သောသူသည်လည်းရှုနသိမ့်
 ၁၀ မည်။ ပေါက်ဆိန်တုံးသောအခါမသွေးဘဲနေလျှင်သာ
 ၍အားထုတ်ရမည်။ ပညာသည်အမှုအောင်ရသောအ
 ခွင့်ကိုပေး၍ကျေးဇူးကြီး၏။
 ၁၁ မြွေသည်ပြုစားခြင်းကိုမခံ။ ကိုက်မိလျှင်အလွယ်သ
 ၁၂ မားကျေးဇူးမရှိ။ ပညာရှိသောသူ၏စကားသည်လျောက်

ပတ်၏။မိက်သောသူ၏နှုတ်မူကားသုကိုယ်ကိုမျှတတ်
 ၁၃ ၏။သူ၏စကားအစသည်မိက်ခြင်း။အဆုံးသည်အပြစ်
 ၁၄ ပြုတတ်သောရူးခြင်းဖြစ်၏။မိက်သောသူသည်စကား
 များတတ်၏။သို့သော်လည်းဖြစ်လတ်သောအရာကိုလူ
 သည်မပြောနိုင်ရာ။လူနောက်၌အဘယ်သို့ဖြစ်လတ်သည်
 ၁၅ ကိုအဘယ်သူပြောနိုင်သနည်း။မြို့သို့သွားသောလမ်းကို
 မသိသောသူကဲ့သို့မိက်သောသူသည်ကျိုးစားအားလျော်
 သော်လည်းသူတပါးတို့ကိုပင်ပန်းစေတတ်၏။
 ၁၆ ငယ်သားအစိုးရ၍မူးမတ်များအချိန်မဲ့နက်စောစော
 ၁၇ စားသောက်တတ်သောပြည်သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။မင်း
 သားအစိုးရ၍မူးမတ်တို့သည်လွန်ကျူးစွာမစားမ
 သောက်ဘဲအချိန်တန်ခွအားဖြည့်ခြင်းငှါသားစားသောက်
 ၁၈ တတ်သောပြည်သည်မင်္ဂလာရှိ၏။အလွန်ပြင်းရဲခြင်း
 အားဖြင့်အိမ်သည်ဆွေးမြေ့တတ်၏။လက်နှင့်မပြုပြင်
 ၁၉ ဘဲနေလျှင်အိမ်မိုးယိုတတ်၏။ပျော်မွေ့ခြင်းငှါပွဲကိုလုပ်
 တတ်၏။စပျစ်ရည်သည်လည်းရှင်လန်းစေတတ်၏။ငွေ
 ၂၀ မူကားအရာရာ၌နိုင်တတ်၏။ရှင်ဘုရင်ကိုစိတ်ဖြင့်မျှ
 မကျိန်ဆဲနှင့်။လူကြီးကိုအိပ်ခမ်းထဲ၌မျှမကျိန်ဆဲနှင့်။
 မိန်းကောင်းကင်၌ကျင်လည်သောငှက်သည်ထိုအသံ
 ကိုဆောင်သွားလိမ့်မည်။ပျံတတ်သောအကောင်သည်
 ထိုအမှုကိုဖော်ပြလိမ့်မည်။
 ၂၁ သင်၏အစာကိုရေပေါ်မှာပြစ်ချလေ့။ကာလကြာ
 ၂ မြင့်မှတဖန်တွေ့လေဦးမည်။လူခုနှစ်ယောက်မက။
 ၃ ရောက်မည်ကိုသင်မသိ။မိန်းကောင်းတို့သည်မိန်းကောင်း
 နှင့်ပြည့်သောအခါမြေပေါ်မှာရွာတတ်၏။သစ်ပင်သည်
 တောင်ဘက်သို့လဲသည်ဖြစ်စေ။မြောက်ဘက်သို့လဲ
 ၄ သည်ဖြစ်စေ။လဲသောအရပ်၌နေရာကျ၏။လေကိုမှတ်
 တတ်သောသူသည်မျိုးစေ့ကိုမကြို။မိန်းကောင်းတို့ကိုပမာ
 ၅ ဏပြုတတ်သောသူသည်လည်းစပါးကိုမခိုက်ရာ။နံရံညည်
 သွားရာလမ်းကိုငင်ကိုယ်နေဆောင်သောမိမ္မဝမ်း၌အရိုးတို့
 သည်အဘယ်သို့တိုးပွားသည်ကိုငင်မသိနိုင်သကဲ့သို့
 အလုံးစုံတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားသခင်၏အမှု
 ၆ တော်တို့ကိုမသိနိုင်။နံနက်အချိန်၌မျိုးစေ့ကိုကြံလေ့။
 ညဦးအချိန်၌လည်းမကြံဘဲမနေနှင့်။အကြောင်းမူကား။
 အဘယ်အရာသည်အကျိုးရှိမည်ကိုငင်နှစ်ပါစလုံးတို့
 သည်အညီအမျှအကျိုးရှိမည်ကိုငင်မသိနိုင်။

၄ အကယ်စင်စစ်အလင်းသည်ချို၏။နေရောင်ခြည်ကို

၈ မြင်၍ပျော်ပါးစရာရှိ၏။သို့ရာတွင်လူသည်အသက်တာ
 ရှေ့၌အစည်ရှင်လန်းသော်လည်းမှောင်မိုက်ကာလကို
 အောင်းမေ့ပါစေ။ထိုကာလကြာမြင့်လိမ့်မည်။ဖြစ်လတ်
 ၉ သမျှတို့သည်အနတ္တသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။အချင်းလူ
 ပျို။အသက်ပျိုသောအခါပျော်မွေ့လေ့။အသက်ပျိုစည်
 ကာလတွင်စိတ်ရှင်လန်းခြင်းရှိလေ့။ကိုယ်အလိုရှိရာ
 လပ်နှင့်ကိုယ်ညာဏ်ပြသောလမ်းသို့လိုက်လေ့။သို့ရာ
 တွင်ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကိုဘုရားသခင်စစ်ကြော၍သင့်
 ၁၀ ကိုအပြစ်ပေးတော်မူမည်ဟုအောင်းမေ့လေ့။သို့ဖြစ်
 ၍စိတ်ညှိုးငယ်ခြင်းအကြောင်းနှင့်ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း
 အကြောင်းကိုပယ်ရှားလေ့။အသက်ငယ်ခြင်းအရာနှင့်
 အရွယ်ပျိုခြင်းအရာသည်အနတ္တဖြစ်၏။
 ၁၂ ငါနေ၍မပျော်နိုင်ဟုဆိုရသောကာလသည်မနိုး။
 ဆိုးသောကာလမရောက်မှီယခုအသက်ပျိုစည်အခါပင်
 သင့်ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောအရှင်ကိုအောင်းမေ့လေ့။
 ၂၂ နေနှင့်အလင်း။လနှင့်ကြယ်တို့သည်ကွယ်၍မိန်းကွာ
 ပြီးမှအထပ်ထပ်ရွာတတ်သောကာလမရောက်မှီအောင်း
 ၃ မေ့လေ့။ထိုကာလ၌အိမ်စောင့်တို့သည်တုန်လှုပ်၍
 ခိုင်ခံ့သောသူတို့သည်အားလျော့ကြလိမ့်မည်။ဆံကြိတ်
 သောသူတို့သည်နည်းသောကြောင့်ရပ်ကြလိမ့်မည်။ပြ
 တင်းပေါက်ဖြင့်ကြည့်သောသူတို့သည်အလင်းကွယ်
 ၄ ကြလိမ့်မည်။ကြိတ်သံလျော့သောအခါလမ်းနားမှာ
 တံခါးရှက်တို့သည်စေ့လျက်ရှိလိမ့်မည်။ငှက်သံကိုကြား
 သောအခါစောစောထလိမ့်မည်။သီချင်းသံမအပေါင်း
 ၅ တို့သည်အသံသေးကြလိမ့်မည်။ထိုကာလ၌မြင့်သော
 အရာတို့ကိုကြောက်ကြလိမ့်မည်။လမ်း၌ဘေးတွေ့မည်ဟု
 ထင်ကြလိမ့်မည်။ဗာတံပင်ပွင့်လိမ့်မည်။ရှိုင်းကောင်
 သည်မိမိ၌မိမိလေးလိမ့်မည်။အလိုဆန္ဒလျော့လိမ့်မည်။
 အကြောင်းမူကား။လူသည်ထာဝရနေရာသို့သွားဆဲရှိ၍
 ၆ ဝိချင်းသည်တို့သည်လမ်းတို့၌လည်လည်ကြ၏။ငွေကြိုး
 ပြုတ်ခြင်း။ရွှေဖလားကွဲခြင်း။စမ်ရေတွင်း၌ရေပုံးပေါက်
 ခြင်း။ရေကျင်းနားမှာစက်ကျိုးခြင်းအခြင်းအရာတို့
 ၇ သည်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ထိုကာလ၌မြေမှုန့်သည်နေရင်း
 မြေသို့ငင်ဝိညာဉ်သည်အရင်ပေးတော်မူသောဘုရား
 သခင်ထံသို့ငင်ပြန်သွားလိမ့်မည်။

၈ အနတ္တသက်သက်။အလုံးစုံတို့သည်အနတ္တဖြစ်ကြ
 ၉ သည်ဟုဓမ္မဒေသနာဆရာဟော၏။ဓမ္မဒေသနာဆရာ
 သည်ပညာရှိသည်အတိုင်းပရိသာတတို့အားပညာအ
 တတ်ကိုသွန်သင်သေ့ရှိ၏။လူလွယ်ရိယပြုလျက်များစွာ

၁၀ သောသုတ္တံစကားတို့ကိုရှာဖွေ၍စိရင်၏။ ဓမ္မဒေသနာ
ဆရာသင်္ဃာန်းထောင်ဖွယ်သောစကားကိုရှာ၍ရေးထား
ချက်စကားသည်ဖြင့်မတ်သောစကား။ သမ္မာစကား
၁၁ ဖြစ်၏။ ပညာရှိသောသူ၏စကားသည်ဒုတ်ချွန်နှင့်ငင်တ
ပါးတည်းသောသိုးထိန်းကြီးအပ်ပေးတော်မူ၍ပရိသာတ်
၁၂ အုပ်တို့ရှိက်ထားသောသံချွန်နှင့်ငင်တူ၏။ တဖန်တုံ။
သေး။ ထိုသို့သောစကားအားဖြင့်ဆုမ္မခြင်းကိုခံလော့။
စာများကိုစိရင်၍မကုန်နိုင်။ စာကိုကျိုးစား၍ကြည့်ရှု

ခြင်းအမှုသည်ကိုယ်ကိုနှောင့်ရှက်သောအမှုဖြစ်၏။
၁၃ အချုပ်အချာစကားဟူမူကား။ ဘုရားသခင်ကို
ကြောက်ရွံ့၍ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်လော့။
ဤရွှေကားလူနှင့်ဆိုင်သောအမှုအရာအလုံးစုံတို့ကို
၁၄ ချုပ်ချာသတည်း။ အကြောင်းမူကား။ ဘုရားသခင်
သည်ခပ်သိမ်းသောဝှက်ထားခြင်းမှစ၍အလုံးစုံသောအ
မှု။ ကောင်းမကောင်းရှိသမျှတို့ကိုစစ်ကြော၍တရားသ
ဖြင့်စိရင်တော်မူလတုံသတည်း။

၁၁၂

၁၁၂

၁ သိချင်းတကာတို့တွင်အထွန်ဖြစ်သောရှောလမုန်
သိချင်း။
၂ သခင်နှုတ်ဆက်သောနပ်ခြင်းဖြင့်ကျွန်မကိုနပ်ပါ
၃ စေ။ ကိုယ်တော်၏မေတ္တာသည်စပျစ်ရည်ထက်သာ၍
၄ ကောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်၌မွှေးကြိုင်သောနံ့သာဆီကဲ့
သို့နာမတော်သည်သွန်းလောင်းသောနံ့သာဆီဖြစ်ပါ၏။
ထိုကြောင့်သတို့သမီးကညာတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုချစ်
၅ ကြပါ၏။ ကျွန်မကိုသွေးဆောင်တော်မူပါ။ ကျွန်မတို့
သည်နောက်တော်သို့ပြေး၍လိုက်ကြပါမည်။ အရှင်မင်း
ကြီးသည်အိမ်တော်အတွင်းခပ်ထဲသို့ကျွန်မကိုဆောင်ခဲ့
တော်မူပြီ။ ကျွန်မတို့သည်ကိုယ်တော်ကြောင့်ဝမ်းမြောက်
ရွှင်လန်းကြမည်။ မေတ္တာတော်ကိုစပျစ်ရည်ထက်သာ
၆ ချီးမွမ်းကြမည်။ သတို့သမီးကညာတို့သည်ကိုယ်တော်
ကိုမှန်ကန်စွာချစ်ကြပါ၏။
၇ အိုယေရုရှလင်မြို့သို့။ ငါသည်ကေဒါတဲကဲ့သို့မည်း
သောအဆင်းရှိသော်လည်းရှောလမုန်မင်း၏ကုလားကာ
၈ ကဲ့သို့တင့်တယ်သေး၏။ ငါသည်နေပူကိုခံ၍မည်းသော
အဆင်းရှိသောကြောင့်ကေမကြည့်ရှုကြပါနှင့်။ မေခင်၏
သားသမီးတို့သည်ကေမနာလီသောစိတ်ရှိ၍စပျစ်ဥသည်
တို့ကိုစောင့်စေကြ၏။ ကိုယ်ဥသည်ကိုမစောင့်ရပါ။
၉ ကျွန်မနှစ်သက်နှစ်လိုရာအရှင်။ ကိုယ်တော်သည်
သိုးများကိုအဘယ်မှာထိန်းတော်မူသည်ကိုငင်မွန်းတ၍
အချိန်၌အဘယ်မှာအရပ်ခိုစေတော်မူသည်ကိုငင်ပြတော်

မူပါ။ ကျွန်မသည်အချားတပါးသောသိုးထိန်းနောက်သို့
အဘယ်ကြောင့်လပ်လွဲ၍လိုက်ရပါအံ့နည်း။
၁၀ မိမ္မတကာတို့ထက်အဆင်းထွသောအမ။ သင်သည်
မသိလျှင်သိုးများခြေရာသို့လိုက်သွား၍သိုးထိန်းတဲများ
အနားမှာသင်၏သိုးသေယ်တို့ကိုကျွေးမွေးပါလော့။
၁၁ ငါချစ်သောနှစ်မ။ သင့်ကိုဖာရောမင်းရထား၌က
၁၂ သောမြင်းနှင့်ငါပုံပြမည်။ သင်၏ပါးသွယ်၌မတ်ပုတီး
တန်ဆာဆင်လျက်လည်ပင်း၌ပလဲအသွယ်သွယ်ဆွဲ
၁၃ လျက်သင်သည်တင့်တယ်ထွ၏။ ငွေနှင့်အပြောက်ချယ်
သောရွှေပုတီးအသွယ်သွယ်ကိုလည်းလုပ်၍ပေးဦးမည်။
၁၄ အရှင်မင်းကြီးသည်စားပွဲတော်နားမှာထိုင်နေစဉ်။
ငါထုံသောနာဒုဆီမွှေးအနံ့သည်တပျံ့တပျံ့တလှိုင်လှိုင်ဖြစ်
၁၅ လေ၏။ ငါချစ်ရာသခင်သည်ငါ၌မရန်နံ့သာပုံဖြစ်၍
၁၆ ရေင်အုံကြားမှာတညညလုံးအိပ်ရမည်။ ငါချစ်ရာသခင်
သည်အင်္ဂေဒိဥသည်မှဖြစ်သောဟနီခက်ရွက်စည်း
ကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။
၁၇ ငါချစ်သောနှစ်မ။ သင်သည်အဆင်းထွပေ၏။ အလွန်
ထွပေ၏။ ဂျိုးမျက်စိနှင့်ပြည့်စုံ၏။
၁၈ ငါချစ်ရာသခင်သည်အဆင်းထွချစ်ဖွယ်သော
လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ငါတို့အိပ်ရာခင်းသည်
၁၉ စိမ်းသောအဆင်းရှိ၏။ ငါတို့မိတ်မှာနီတိုက်သည်
အာရဇ်ပင်။ အမိုးသည်ထင်းရူးပင်ဖြင့်ပြီးသတည်း။

ကုန်မသည်ရှာရန်အရပ်နှင်းဆီပွင့်။ကွင်းပြင်နှို
ပေါက်သောနှင်းပွင့်မျှသာဖြစ်ပါ၏။

ဆူးတောထဲမှာနှင်းပွင့်ထင်သကဲ့သို့ငါချစ်သော
သင်ကိုသိမ်းသည်လူမျိုးသိမ်းရတဲ့မှာထင်ပေ၏။

တောပင်ရုတ်မှာရှောက်ချီပင်ကဲ့သို့ငါချစ်ရာသ
ခင်သည်လူမျိုးသားရုတ်မှာဖြစ်တော်မူ၏။ ငါသည်သူ၏
အခိုင်ဝယ်ပျော်ရွှေနေထိုင်၍မြန်စွာသောအသီးကိုစားရ
၏။ ပွဲခံရာအိမ်သို့ဝင်ကိုဆောင်သွား၍မေတ္တာတော်အလံ
ကိုငအပေါ်မှာမီးတော်မူပြီ။ ငါသည်ချစ်ခြင်းအားဖြင့်
ကြင်နာသည်ဖြစ်၍ကိုစပျစ်သီးပျည်နှင့်အားပြည့်ကြ
ပါ။ ရှောက်ချီသီးကိုကျွေး၍သက်သာစေကြပါ။ သခင်
၏လက်ဝဲလက်သည်ငခေါင်းကိုထောက်မလျက်သက်သာ
လက်သည်ကိုဖက်လျက်နေတော်မူပါစေ။

ယောရုရှလင်မြို့သို့။ ငါချစ်သောသတို့သမီးသည်
အလိုလိုမနိုး၍ အောင်မထွင်မနိုးမည် အကြောင်း။
တော၌ကျင်လည်သောသမင်ဒရပ်များကိုတိုင်တည်၍
သင်တို့ကို ငါမှာထား၏။

၈ ငါချစ်ရာသခင်၏စကားသံပေ။ ကြည့်ပါ။ တောင်ကြီး
၉ တောင်ငယ်တို့ကိုချန်ကျော်လျက်ကြွလာ၏။ ငါချစ်ရာ
သခင်သည်သမင်ဒရယ်သငယ်နှင့်တူ၏။ ကြည့်ပါ။
အုတ်ရိုးပြင်မှာချပ်တော်မူ၏။ ပြတင်းပေါက်ဝတွင်
ကြည့်လျက်ပြတင်းရှက်ကြားမှာကိုယ်ကိုပြလျက်နေ
၁၀ တော်မူ၏။ ငါချစ်ရာသခင်သည်ခေါ်၍ပြောသည့်ကား။

၁၁ ငါချစ်သောနှစ်မ။ ငါ၏မိမ္မိတူ။ ထ၍လာခဲ့ပါ။ ဆောင်း

ကလေးတွေနဲ့ ပြီးရင်းလည်း ကြည်လင်ပြီ။ မြေကြီးပေါ်မှာ ငါးဖုန်းများ ပွင့်ကြပြီ။ ငှက်တို့မြည်တွန်ချိန်လည်း ချောက်လေပြီ။ ငါတို့မြေခွံကြီး ငှက်မြည်သံကိုလည်း ကြားရ၏။

၁၃ ၊ တည်ပင်သည် ဖမ်းသောအသီး ကိုမှည့်စေ၏။ စပျစ်နွယ်
ပင်လည်း ပွင့်လျက်မွှေး ခြိုင်၏။ ငါချင်သောနှင်။ ငါ၏

၁၄ မိမ္မတ္ထ။ထာရ်ဇာရ်ပါ။။တောင်ပေါ်၌ရှိသောရေကျောက်
ကြားတွင်ရှိသောငါ၏မျိုး၌၎င်း။သင်၏မျက်နှာကိုမြင်ပါ
ရစေ။သင်၏စကားသံကိုကြားပါရစေ။သင်၏စကားသံ

၁၅။ သည်အို့ အိ။ သင်၏ မှတ် နှာလည်း ထူ၏။ စပျစ်နွယ်ပင်တို့
ကို ဖျက်လေ့တုံသော မြေခွေးများနှင့် မြေခွေးကလေးများ
ကို ငါတို့အို့ဖမ်းကြလော့။ ငါတို့စပျစ်နွယ်ပင်တို့သည် အ
ပွင့်ပွင့်လျက်ရှိကြ၏။

၁၆ ငါချစ်ရာသခင်ကိုငါဆိုင်ပေ၏။ငကိုလည်းသခင်

၁၃ ဆိုင်ပေ၏။ ရှင်းတော၌ ကျက် စားတော်မူ၏။ မိဖုရားမ
သောက်။ မှောင်မိုက် အရိပ်မပြေး၌။ ငါချစ်ရာသခင်။
ဗေသာတောင် ပေါ်မှာ သမင်ဒရယ် သ ငယ် ကဲ့သို့ တဖန်
ပြုတော်မူပါ။

၃
၁ ဝေဠာသတ်ချစ်သောသူကိုညည်းအခါအိပ်ရာပေါ်မှာ
၂ ငါရှာ၏။ ရှာသော်လည်းမတွေ့။ ။ ငါထမည်။ မြို့စပ်တို့
တွင်လည်မည်။ ဝေဠာသတ်ချစ်သောသူကိုလမ်းမတို့တွင်
၃ ရှာမည်ဟုဆိုလျက်ရှာသော်လည်းမတွေ့။ ။ မြို့ကိုလည်
သောကင်းစောင့်တို့သည်ငေါက်တွေကြသော်ဝေဠာသတ်
၄ ချစ်သောသူကိုမြင်ကြသလောဟုငါမေး၏။ သူတို့မ
အနည်းငယ်လွန်ပြန်လျှင်ဝေဠာသတ်ချစ်သောသူကိုတွေ့၏။
ငါသည်သူကိုမလွှတ်။ အခြံကိုင်၍ငေါက်ဖူးမြင်သော
မိခင်၏အိမ်၌အိပ်ရာအခမ်းထဲသို့ဆောင်ခဲ့၏။

၁ ယေဂျုလင်မြို့သို့တို့။ ငါချစ်သောသတို့သမီးသည်
အလိုလိုမနိုး၍တိုင်အောင်မထုပ်မနှိုးမည်အကြောင်း။
တော၌ကျင်လည်သောသမင်ဒရယ်များကိုတိုင်တည်၍
သင်တို့ကိုငါမှာထား၏။

၆ မရန်။ လောဗန် အစရှိသောကုန်သည်ရောင်းတတ်
သောနံသာမှုန်မျိုးကိုမီးရှို့၍ထသောမီးခိုးတိုင်သဏ္ဌာန်ရှိ
ချက်တောထဲကလာသောထိုသူကားအဘယ်သူဖြစ်ပါ
လိမ့်မည်နည်း။

၂ ဂြိုဟ်၏။ ။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ဓားကိုင်လျက်စစ်

၎င်းတို့သည် နေရာတိုင်းသို့ ချစ်မြတ်နိုးစွာ ပို့ချပေးကြပါသည်။

၆ မြောင်ထားလျက်ရှိ၏။ လေဗနုန်သစ်သားဖြင့်ရှောင်
မုန့်မင်းကြီးလုပ်တော်မူသောယဉ်ပျံတော်ဖြစ်၏။ ကွန်း
စင်တိုင်တို့ကိုငွေဖြင့်၎င်းအောက်ပိုင်းကိုရွှေဖြင့်၎င်းထိုင်
ရန်ဖွဲ့ကံနီမောင်းသောကမ္မလာဖြင့်၎င်းပြီးစေတော်မူ၏။

၁၀ ၊ အတွင်း ကိုမူကားယေရုရှလင်မြို့သို့တို့သည်မေတ္တာနှင့်ချယ်ထွတ်ကြပြီ။

၁၁ ဇိဆုန်သတို့သိုးတို့။လက်ထပ်မင်္ဂလာဆောင်သော
 နေ့။နှစ်လုံးတော်ရှင်လန်းသောနေ့ဗွယ်တော်တင်သော
 ဦးရစ်သရဖူကိုဆောင်းတော်မူသောရှောလမုန်မင်း
 ကြီးကိုသွား၍ဖူးမြင်ကြလော့။

၈ ငါနှင့်အတူလေဗနွန်တောင်ကလာပါအပ်ပါ။ ငါ
နှင့်အတူလေဗနွန်တောင်ကလာပါ။ အာမနတောင်ထိပ်။
၉ ဤရတောင်။ ဟေရမုန်တောင်ထိပ်။ ချင်သေ့တွင်းများ။
၁၀ ကျားသစ်နေရာတောင်များအပေါ်ကကြည့်ရှုပါ။ ငနွန်
မ။ ခင်ပွန်း။ သင်သည်ငနွန်လုံးကိုလုယူပြီ။ သင်၏မျက်
စိတ်ကြည့်။ လည်ပင်းတဖျဉ်ဖြင့်ငနွန်လုံးကိုလုယူပြီ။
၁၁ ငနွန်မ။ ခင်ပွန်း။ သင်၏မေတ္တာသည်အလွန်ချိုပေ၏။
သင်၏မေတ္တာသည်စပျစ်ရည်ထက်အထူးသဖြင့်ကောင်း
ပေ၏။ သင်ထုံသောနံ့သာဆီသည်နံ့သာမျိုးတကာတို့
၁၂ ထက်အထူးသဖြင့်မွှေးကြိုင်ပေ၏။ ငခင်ပွန်း။ သင်၏
နှုတ်ခမ်းသည်ပျားလသိုကဲ့သို့ဟိုတတ်၏။ လျှာအောက်မှာ
နို့နှင့်ပျားရည်ရှိ၏။ အဝတ်တန်ဆာသည်လည်းလေဗနွန်
၁၃ အမွှေးအကြိုင်ကဲ့သို့မွှေးကြိုင်လျက်ရှိ၏။ ငနွန်မ။ ခင်
ပွန်းသည်ဝင်းကာသောဥယျာဉ်။ ပိတ်ထားသောရေကန်။
၁၄ တံဆိပ်ခတ်သောရေတွင်းဖြစ်ပေ၏။ သင်၏မျိုးပင်တို့
ကားချိုသောအသီးကိုသီးတတ်သောသလဲတော။ နာဒု
၁၅ ပင်နှင့်ရောသောဟနံာတော။ နာဒုပင်။ ကုရကုမပင်။ ကြံ
ပင်။ သစ်ကြံပိုးပင်။ လောဗနိပင်မျိုး။ မုရန်ပင်။ အာလော
၁၆ ပင်။ အမြတ်ဆုံးသောနံ့သာပင်မျိုးပါကြ၏။ ဥယျာဉ်များ
ကိုရေလောင်းစရာရေကန်။ စမ်းရေတွင်း။ လေဗနွန်တောင်
ကမ်းထွက်သောမြစ်ရေလည်းပါသတည်း။

၁၆ မြောက်လေ။ နှိုးပါ။ တောင်လေ။ လာပါ။ ဥဥယျာဉ်
အပေါ်သို့လာကြပါ။ မွှေးကြိုင်သော အနံ့သည် မျှော်လင့်ပါ
စေ။ ငါချစ်ရာသခင်သည် ဥဥယျာဉ်တော်သို့ဝင်၍ ချိုသော
အသီးကို စားတော်မူပါစေ။

၅ ငန့်စ်မ။ငခင်ပွန်း။ငဥယည်ထဲသို့ငါဝင်လာပြီ။
ငရဲရန်နှင့်နံ့သာမျိုးကိုခံယူပြီ။ငဖျားရည်နှင့်ဖျားထိရှိကို
စားရပြီ။ငနို့နှင့်စပျစ်ရည်ကိုသောက်ရပြီ။ငအဆွေတို့။
စားကြလေ့။ငမိတ်ဆွေတို့။သောက်ကြ။ငစွာသောက်
ကြလေ့။

၂ ငါသည်အိပ်ပြေစည်နှစ်လုံးမိုးလျက်ရှိ၏။ ငါချစ်ရာသခင်၏စကားသံပေ။ ငနွှစ်မ။ ငါချစ်သောအမိ။ ငဂျီး။ ငါ၏ခုံလင်သူ။ ငအားဖွင့်ပါ။ ငခေါင်းသည်နှင်းနှင့်၎င်းခင်ပင်သည်ညည့်၌ကျတတ်သောနှင်းစက်များနှင့်၎င်းမိပြီဟု
၃ ဆိုလျက်ခေါက်၍နေတော်မူ၏။ ကျွန်မသည်အဝတ်ကိုချွတ်ပါပြီ။ အဘယ်ကြောင့်ဝတ်ပြန်ရမည်နည်း။ ခြေကိုလည်းဆေးပါပြီ။ တဖန်ညှစ်အောင်အဘယ်ကြောင့်ပြုရ
၄ ပါမည်နည်း။ ငါချစ်ရာသခင်သည်လက်တော်ကိုတံခါးပေါက်အထဲသို့သွင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍သုကိုချစ်သနား
၅ သောစိတ်အားကြီးသဖြင့် ငါချစ်ရာသခင်အားတံခါးကိုဖွင့်အံ့သောငှါ ထသောအခါငလက်မှမရန်ဆီ။ ငလက်ချောင်းတို့မှပကတိမရန်ဆီသည်တံခါးကျင်ထိုင်ပေါ်
၆ မှာစက်စက်ကျလေ၏။ ငါချစ်ရာသခင်အားငါဖွင့်သည်ရှိသော်ငါချစ်ရာသခင်သည်ထွက်သွားနှင့်ပြီ။ စကားသံတော်ကိုစေ့စေ့နားထောင်လျက်သခင်ကိုငါရှာသော်
၇ လည်းမတွေ့။ ခေါ်သော်လည်းထူးတော်မမူ။ မြို့တွင်လည်သောကင်းစောင့်တို့သည်ကိုတွေ့သော်နာကြည်းစွာရိုက်ကြ၏။ မြို့ရိုးစောင့်တို့သည်လျက်နှာဖုံးကိုလှယူကြ
၈ ၏။ အိုယေရုရှလင်မြို့သို့တို့။ သင်တို့သည်ငါချစ်ရာသခင်ကိုတွေ့လျှင်သုကိုငါချစ်၍နာနေကြောင်းကိုကြားပြောကြပါဟုငါမှာထားတောင်းပန်ပါ၏။

၉ မိမ္မတကာတို့ထက်အဆင်းဗျာသောအမ။သင်ချစ်ရာ
သခင်သဉ်အချားတပီးသောချစ်ရာသခင်ထက်အဘယ်
သို့သာသနည်း။အက္ခန္တိပံတို့ကိုထိုသို့မှာထားတောင်း
ပန်ရမည်အကြောင်း။သင်ချစ်ရာသခင်သည်အချား
တပီးသောချစ်ရာသခင်ထက်အဘယ်သို့သာသနည်း။

၁၀ ငါချစ်ရာသခင်သည်ဖြူသောအဆင်း။ နီသောအ
ဆင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍လူတသောင်းတို့တွင်အထွဋ်အမြတ်
၁၁ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဥက္ကောင်းတော်သည်ရွှေစင်နှင့်တူ၏။

၁၀ လကဲ့သို့တင့်တယ်လျက်နေကဲ့သို့ထွန်းလင်းလျက်
စစ်မျက်နှာကဲ့သို့ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်လျက်နံနက်ကဲ့
သို့မျှော်ရှုသောသတို့သမီးကားအဘယ်သူနည်း။

၁၁ ချိုင့်ထဲမှာသစ်သီးများကိုကြည့်ရှု၍စပျစ်နွယ်ပင်
သန်သည်မသန်သည်ကို၎င်းသလဲပင်ပွင့်သည်မပွင့်သည်
ကို၎င်းသိခြင်းငှါငါပြုရသောဥယျာဉ်သို့ငါဆင်းသွား၏။

၁၂ ၊သတိမရမီပင်သည်သည်အမိန့်မီရသားကိုစီးသကဲ့
သို့ဖြစ်၏။

၁၃ အိုရှုလမိတ်။ပြန်လာပါ။ပြန်လာပါ။အကျွန်ုပ်တို့သည်
သင့်ကိုရှုမြင်ရမည်အကြောင်း။ပြန်လာပါ။ပြန်လာပါ။
ရှုလမိတ်၌အဘယ်သို့သောအရာကိုတွေ့မြင်ကြလိမ့်
မည်နည်း။စစ်တပ်နှစ်တပ်ကဲ့သို့တွေ့မြင်ကြပါမည်။

၇ အိုမင်းသမီး။ခြေနင်းစီးလျက်သင်၏ခြေတို့သည်
အလွန်တင့်တယ်ပါ၏။သင်၏ခါးဆစ်တို့သည်လိမ္မော်သော
သူပြုပြင်သောကျောက်ကောင်းရတနာကဲ့သို့ဖြစ်ကြပါ
၏။သင်၏ခါးသည်အရည်နှင့်ပြည့်သောဖလားလုံးဖြစ်
ပါ၏။ဝမ်းသည်လည်းနှင်းပန်းစီချယ်သောစပါးပုံဖြစ်ပါ
၏။သင်၏ရင်သားနှစ်ဖက်တို့သည်ဒရယ်သလယ်အမွှာ
နှင့်တူကြပါ၏။လည်ပင်းသည်ဆင်စွယ်ရဲတိုက်ကဲ့သို့
၄ ၎င်းမျက်စိတို့သည်ဟေရှာဘုန်မြို့ဗာသရဗြိမံတံခါးနားမှာ
ရှိသောရေကန်ကဲ့သို့၎င်းနှာခေါင်းသည်ဒဗာသံကံမြို့သို့
မျက်နှာပြုသောလေဗနုန်ရဲတိုက်ကဲ့သို့၎င်းဖြစ်ပါ၏။

၅ ၊သင်၏ဥက္ကောင်းသည်ကရမေလတောင်နှင့်တူ၍ဆံပင်
သည်လည်းနီမောင်းသောတန်ဆာဆင်ပါ၏။မင်းကြီး
သည်ကျစ်သောဆံပင်နှင့်နှောင်ဖွဲ့လျက်ရှိတော်မူ၏။

၆ ငါချစ်သောနှစ်မ။ငါပျော်မွေ့ဖို့ရာသင်သည်အလွန်
ထွပေ၏။အလွန်ချစ်ဖွယ်သောလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံပေ၏။

၇ ၊သင်၏အရပ်သည်ထန်းပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍သင်၏ရင်သား
၈ တို့လည်းထန်းသီးငြုတ်နှင့်တူကြ၏။ထန်းပင်ကိုငါတက်
မည်။ထန်းလက်တို့ကိုကိုင်မည်ဟုငါဆိုသော်တဖန်သင်
၏ရင်သားတို့သည်စပျစ်သီးငြုတ်ကဲ့သို့၎င်းသင်ရှုသော
၉ အသက်အနံ့သည်ရှောက်ချိုသီးအနံ့ကဲ့သို့၎င်း၊သင်၏
နှုတ်သည်လည်းအကောင်းဆုံးသောစပျစ်ရည်ကဲ့သို့
၁၀ ၎င်းဖြစ်၏။

ထိုစပျစ်ရည်သည်ငါချစ်ရာသခင်အဖိုးဖြောင့်စွာစီး
တတ်ပါ၏။အိပ်ပြောသောသူတို့၏နှုတ်ခပ်သို့အမှတ်
တမဲ့ရောက်တတ်ပါ၏။ငါချစ်ရာသခင်သည်ငါ့ဆိုင်
တော်မူ၏။ငါ့အလိုသို့လည်းထိုက်တော်မူတတ်၏။

၁၁ ကြွလာတော်မူပါ။ ငါချစ်ရာသခင်။ ကြွလာတော်မူပါ။
 ၁၂ ကုန်အုံ။ နံနက်စောစောထ၍စပျစ်ဥယျာဉ်သို့သွားကြကုန်
 အုံ။ စပျစ်ခွယ်ပင်သန်သည်မသန်သည်ကိုရင်အပွင့်များ
 သည်မများသည်ကိုရင်သလဲပင်ပွင့်သည်မပွင့်သည်ကို
 ၁၃ ကိုယ်တော်၌အပ်ပေးပါမည်။ အနုဆေးပင်တို့သည်
 မွေးကြိုင်ကြပါ၏။ ငါတို့တံခါးနားမှာရှိသောအသီးမျိုး
 အသစ်အဟောင်းတို့ကိုကိုယ်တော်၌ကွန်မသိုထား
 ပါပြီ။ ငါချစ်ရာသခင်။

၈ ကိုယ်တော်သည်ကွန်မ၏မိခင်၌ရှိသောမောင်
 ရင်းကဲ့သို့ဖြစ်စေချင်ပါ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်ကွန်မသည်ပြင်
 ၂ မှာတွေ့၍ခံပါလိမ့်မည်။ သူတပါးမကဲ့ရဲ့ရ။ ကိုယ်တော်
 ကိုလက်ဆွဲ၍မိခင်၏အိပ်ခန်းထဲသို့ဆောင်သွားပါလိမ့်
 မည်။ သူသည်လည်း ကွန်မကိုသွန်သင်သဖြင့်ကွန်မ
 ၃ ကိုယ်တော်အားသောက်တော်မူပါစေမည်။ သခင်၏
 လက်ဝဲလက်သည်ငါ့ခေါင်းကိုထောက်မလျက်လက်ျာ
 လက်သည်ငါ့ဖက်လျက်နေတော်မူပါစေ။

၄ ယေရုရှလင်မြို့သို့တို့။ ငါချစ်သောသတို့သမီးသည်
 အလိုလိုမနိုး၍တိုင်အောင်မထွက်မနိုးမည်အကြောင်း။
 ဘော၌ကျင်လည်သောသမင်ဒရယ်များကိုတိုင်တည်
 ၍သင်တို့ကိုငါမှာထား၏။

၅ မိမိချစ်ရာသခင်၌မျှော်၍တောထဲကလာသောထို
 သူကားအဘယ်သူဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။
 ငါသည်ရှောက်မျှော်အောက်မှာသင့်ကိုနှိုးဆော်
 ခဲ့ပြီ။ ထိုအရပ်၌သင်၏မိခင်သည်သင့်ကိုပေးစားခဲ့ပြီ။
 ထိုအရပ်၌သင့်ကိုပွားမြင်သောသူသည်သင့်ကိုပေးစား
 ခဲ့ပြီ။

၆ ကွန်မကိုကိုယ်တော်၏နှစ်လုံးပေါ်မှာတံဆိပ်ခတ်
 တော်မူပါ။ လက်ရုံးတော်ပေါ်မှာတံဆိပ်ခတ်တော်မူပါ။
 အကြောင်းမူကား။ မေတ္တာသည်သေခြင်းနှင့်အမျှတန်
 ခိုးကြီးပါ၏။ ခင်ပွန်းကိုမယုံသောမိတ်သဘောသည်
 မရဏာနိုင်ငံနှင့်အမျှခက်ထန်ပါ၏။ သူ၏အရှိန်သည်မီး
 အရှိန်။ လျှပ်စစ်အရှိန်ဖြစ်ပါ၏။

၇ သို့ရာတွင်ရေများတို့သည်မေတ္တာကိုမသတ်နိုင်။
 မြစ်ရေတို့သည်မထွက်မိနိုင်။ လူသည်မိမိအိပ်၍ရှိသမျှ
 သောပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကိုမေတ္တာတို့ပေးချင်သော်လည်း
 အလွန်တရားမထိမ့်မြင်ပြုခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။

၈ ငါတို့၌ညီမငယ်တယောက်ရှိ၏။ သူသည်သမ္မိတ်
 မပေါ်သေး။ ထိုညီမကိုတောင်းသောအခါ၌သူအဖို့
 အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်း။

၉ သူသည်မြို့ရိုးဖြစ်လျှင်သူအပေါ်မှာငွေပြအိုးကို
 ဆောက်မည်။ တံခါးဖြစ်လျှင်အာရဇ်ပျည်ပျားဖြင့်ခိုင်ခံ့
 စေမည်။

၁၀ ငါသည်မြို့ရိုးဖြစ်၏။ ငါသမ္မိတ်တို့သည်ပြအိုးကဲ့သို့
 ဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ရှေ့တော်၌မျက်နှာရသောကျေးဇူး
 ရှိ၏။

၁၁ ဗာလဟာမုန်ပြည်၌ရှောလမုန်မင်း၏စပျစ်ဥယျာဉ်
 တော်တဆူရှိ၏။ ဥယျာဉ်စောင့်တို့၌ငါးသဖြင့်သူတို့သည်
 အသီးကိုစားရသည်အတွက်ငွေတထောင်စီဆက်ရကြ
 ၁၂ ၏။ ငါပိုင်သောစပျစ်ဥယျာဉ်သည်ရှေ့မှာရှိ၏။ အိုရှော
 လမုန်။ ငွေတထောင်ကိုကိုယ်တော်အားဆက်၍အသီး
 ကိုစောင့်သောသူတို့သည်နှစ်ရာကိုယူရကြ၏။

၁၃ ဥယျာဉ်တို့၌နေသောသူ။ သင်၏စကားသံကိုသင်၏
 အပေါင်းအဖော်တို့သည်နားထောင်တတ်ကြ၏။ ငါသည်
 လည်းကြားပါရစေ။

၁၄ အလျင်အမြန်ကြွလာတော်မူပါ။ ငါချစ်ရာသခင်။
 နံ့သာတောင်ပေါ်မှာသမင်ဒရယ်သယံကဲ့သို့ပြုတော်
 မူပါ။

၁၁၂၈ ရှောလမုန်သည်ခရစ်တော်နှင့်အသင်းတော်၏မေတ္တာကိုအကြောင်းပြု၍
 စီရင်ရေးသားသောသိချင်းစာပြီး၏။

၁ ယုဒရှင်ဗုရင်ကြွမင်း။ ယောသံမင်း။ အာခတ်
မင်း။ ဟောဇက်မင်းတို့လက်ထက်၌အာမုတ်၏သားဟော
ရှာယသည်ယောရုရှလင်မြို့မှစ၍ယုဒပြည်နှင့်ဆိုင်သော
၂ ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံရသည်မှာ။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
သည်ဖြစ်၍အိုကောင်းကင်။ ကြားလေ့။ အိုမြေကြီး။ နား
ထောင်လေ့။ မိန့်တော်မူချက်ဟူမူကား။ ငါကျွေးမွေးပြု
၃ စုသောသားသွီးတို့သည်ငံကိုပုန်ကန်ကြပြီ။ နွားသော်
လည်းမိမိအရှင်ကိုသိ၏။ ခြံသော်လည်းမိမိသခင်၏
ခြံအောင်းကိုသိ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့မူကားငံကို
မသိကြ။ ငါ၏လူမျိုးမူကားမဆင်ချင်တတ်ပါတကား။
၄ ဆိုးယုတ်သောအမျိုး။ ဒုစရိုက်ဝန်ကိုထမ်းရွက်သော
လူမျိုးမတရားသဖြင့်ပြုသောအန္တယ်။ ဖောက်ပြန်သော
သားသွီးပါတကား။ ထာဝရဘုရားကိုစွန့်ကြပြီ။ ဣသရေ
လအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရားကိုမရှိမသေပြု၍ပယ်ကြ
၅ ပြီ။ ကြောခိုင်း၍ခွာသွားကြပြီ။ သူတို့ကိုအဘယ်သို့ဒဏ်
ပေးရဦးမည်နည်း။ အဘယ်သို့ထပ်၍ဆုမွရဦးမည်နည်း။
ဥက္ကောင်းသည်အနာသက်သက်ရှိ၏။ နှစ်လုံးသည်လည်း
၆ စွန့်အားအချင်းမရှိ။ ခြေဖဝါးမှသည်ဥက္ကောင်းတိုင်
အောင်ကျန်းမာခြင်းမရှိ။ စုတ်ရှသော အနာ။ ထိခိုက်၍
ရောင်သောအနာ။ ယိယွဲသောအနာသက်သက်ရှိ၏။ ထို
အနာများကိုမနှိပ်မနယ်ရ။ အဝတ်နှင့်မစည်းရ။ ဖယောင်
၇ ဆီနှင့် မပျော့စေရသေး။ သင်တို့ပြည်သည်လူဆိတ်ညံ့
လျက်ရှိ၏။ သင်တို့မြို့များကိုမီးလောင်ပြီ။ သင်တို့မြေ
ကိုလည်းတကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည်သင်တို့မျက်
မှောက်၌စားကြ၏။ ရန်သူဖျက်ပြီးသကဲ့သို့လူဆိတ်ညံ့
၈ လျက်ရှိ၏။ ဖိအုန်သတို့သွီးသည်လည်းစပျစ်ဥယျာဉ်၌
တဲကဲ့သို့ငင်သခွားတောင်ယာ၌လင့်စင်ကဲ့သို့ငင်ရန်
၉ သူပိုင်းသောမြို့ကဲ့သို့ငင်ကျန်ရစ်လေ၏။ ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့၌အနည်းငယ်
မျှကြွင်းစေတော်မမူလျှင်ငါတို့သည်သောရုံမြို့ကဲ့သို့ဖြစ်
၁၀ သောရုံမြို့ကိုအစိုးရသောမင်းတို့။ ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်ကိုကြားကြလေ့။ ဂေါမောရမြို့သား

တို့။ ငါတို့ဘုရားသခင်၏တရားတော်ကိုနားထောင်ကြ
၁၁ လေ့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့
ပူဇော်သောယဇ်အမျိုးကိုငါသည်အဘယ်သို့ဆိုင်
သနည်း။ မီးရှို့၍ပူဇော်သောသိုးကောင်။ ဆူဖျိုးအောင်
ကျွေးသောတိရစ္ဆာန်တို့၏ဆီဥနှင့်ငါဝပြီ။ နွားနှင့်သိုးသ
၁၂ ငယ်။ ဆိတ်တို့၏အသွေးကိုငါမနှစ်သက်။ သင်တို့သည်
ရှေ့မှာမျက်နှာပြခြင်းငှါလာကြသောအခါငါတန်တိုင်း
တော်ကိုကျော်နင်းသောသင်တို့၌ထိုသို့သောဝတ်ကို
၁၃ အဘယ်သူတောင်းသနည်း။ အချည်းနှီးသောပူဇော်
သကာကိုနောက်တဖန်မဆောင်ခဲ့ကြနှင့်။ သင်တို့မီးရှို့
သောနံ့သာပေါင်းကိုငါရှုရှာ၏။ လဆန်းနေ့။ ဥပုသ်နေ့။
ပရိသတ်စည်းဝေးသောနေ့ကိုလည်းရှုရှာ၏။ အဓမ္မအ
မှုနှင့်ရောနှောသောဓမ္မစည်းဝေးခြင်းတို့ကိုလည်းမခံ
၁၄ နှိုင်း။ ငဝိညသည်သည်သင်တို့လဆန်းနေ့များနှင့်သင်တို့
ဝံ့များကိုမုန်း၏။ ငကိုနှောင့်ရှက်စရာဖြစ်၏။ သည်းခံ
၁၅ ခြင်းအားဖြင့်ငါပင်ပန်း၏။ သင်တို့သည်လက်ဝါးတို့ကို
ဖြန့်ကြသောအခါငါသည်မျက်စိကိုလွှဲမည်။ များစွာ
သောပဌနာကိုပြုကြသောအခါငါသည်နားမထောင်။
၁၆ သင်တို့လက်တို့သည်အသွေးနှင့်ပြည့်ကြ၏။ ကိုယ်ကို
ကိုယ်ဆေးကြောကြလေ့။ ကိုယ်ကိုကိုယ်စင်ကြယ်စေ
ကြလေ့။ သင်တို့ဒုစရိုက်များကိုဈေးကွက်မှပယ်
ရှားကြလေ့။ မကောင်းသောအကျင့်ကိုဖြတ်ကြလေ့။
၁၇ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်အံ့သောငှါသင်ကြလေ့။
တရားသဖြင့်ပြုခြင်းငှါရှာကြံကြလေ့။ ကောက်သော
အရာကိုဖြောင့်စေကြလေ့။ မိဘမရှိသောသူတို့အဖို့
တရားသဖြင့်စီရင်ကြလေ့။ မုတ်ဆိုးမတို့၏အမှုကို
စောင့်ကြလေ့။
၁၈ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ လာကြ။ တရား
စီရင်ကြကုန်အံ့။ သင်တို့အပြစ်သည်နိသောအဆင်းရှိ
သော်လည်းမိမိပွင့်ကဲ့သို့ဖြူလိမ့်မည်။ ကတိပါနီနှင့်အ
၁၉ မျှနီသော်လည်းသိုးမွေးကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်တို့သည်
ကြည်ညိုနားထောင်လျှင်မြေအသီးအနှံကိုစားရကြလိမ့်
၂၀ မည်။ သို့မဟုတ်။ ညင်းဆန်ပုန်ကန်လျှင်ခေးလက်နက်

ဖြင့်ဆုံးရကြလိမ့်မည်ဟုထာဝရဘုရား၏နှုတ်တော်ထွက်အမိန့်တော်ရှိ၏။

၂၁ သစ္စာရှိသောမြို့သည်အဘယ်သို့မျောက်မထားပြန်သနည်း။ အထက်ကမြောင့်မတ်စွာစီရင်ခြင်းနှင့်ပြည့်၏။ တရားသည်သူ၏အထဲမှာနေရာကျ၏။ ယခုမူကားလူအသက်ကိုသတ်သောသူတို့သည်နေရာကျကြ၏။

၂၂ သင်၏ငွေသည်လည်းချော်ဖြစ်လေပြီ။ သင်၏စပျစ်ရည်

၂၃ သည်ရှေ့နှင့်ရောလျက်ရှိ၏။ သင်၏မင်းတို့သည်ပုန်ကန်ကြပြီ။ သူခိုးလက်ခံမြစ်ကြပြီ။ ထိုမင်းအပေါင်းတို့သည်လက်ဆောင်ကိုအလိုရှိကြ၏။ တံစိုးကိုစားကြ၏။ မိဘမရှိသောသူတို့အဖို့တရားမစီရင်ကြ။ မုတ်ဆိုးမအမှုကိုနားမထောင်ကြ။

၂၄ ထို့ကြောင့် ဣသရေလအမျိုး၌ တန်ခိုးကြီးသောဘုရား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အဲ။ တေဗက်၌နေသောသူတို့ကိုပယ်ရှားပြီးမှငါချင်ရဲပြေမည်။ ကိုယ်အဖို့ကိုစောင့်ရှောက်

၂၅ ရန်သူတို့ကိုအပြစ်နှင့်အလျောက်စီရင်မည်။ သင့်ကိုလည်းငါကိုင်ယူပြီးလျှင်ချော့နှင့်ရှင်းရှင်းကင်းစင်စေ၍

၂၆ သင်၏ကြေးဖြူရှိသမျှကိုလည်းပယ်ရှားမည်။ သင်၏တရားသူကြီးတို့နှင့်တိုင်ပင်မှုမတ်တို့ကိုရှေ့ဦးစွာခန့်ထားသည်နည်းတူတဖန်ငါခန့်ထားဦးမည်။ ထိုနောက်မှသင်၏နာမကိုတရားသောမြို့သစ္စာစောင့်သောမြို့ဟု

၂၇ သမုတ်ကြလိမ့်မည်။ ဖိအုန်မြို့သည်တရားအားဖြင့်ငင်မြို့သူမြို့သားတို့သည်မြောင့်မတ်သောအားဖြင့်ငင်ရွေးနှုတ်

၂၈ ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။ လွန်ကျူးသောသူနှင့်ပြစ်မှားသောသူတို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့အတူရောက်၍ထာဝရ

၂၉ ဘုရားကိုစွန့်သောသူတို့သည်ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်တပ်မက်ဘူးသောအာလေပင်တို့ကြောင့်ရှက်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်ရွေးယူဘူးသောဥယျာဉ်တို့

၃၀ ကြောင့်မျက်နှာပျက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ အချွန်နွမ်သောအာလေပင်ကဲ့သို့ငင်ရေမရှိသောဥယျာဉ်

၃၁ ကဲ့သို့ငင်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ခွန်အားကြီးသောသူသည်ပိုက်ဆံလျှော်ဖြစ်လျက်သူ၏အမှုသည်မီးပွားဖြစ်လျက်ထိုနှစ်ပါးသည်အတူသောင်ကြလိမ့်မည်။ ထိုဒီးကိုအဘယ်သူမျှမသတ်ရ။

၃၂ ယခုပြည်နှင့်ယေရုရှလင်မြို့ကိုရည်စောင်၍အာမုတ်၏သားဟောရှာယခံရသောဗာဗုလုံတော်အချက်ဟူမူ

၃၃ ကား။ နောက်ဆုံးသောကာလ၌ထာဝရဘုရား၏အိမ်

တော်တည်သောတောင်သည်တောင်ကြီးတောင်ငယ်တို့၏ထိပ်ပေါ်မှာချိုးမြှောက်၍တည်လိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့သည်ထိုတောင်သို့စည်းဝေးကြလိမ့်မည်။ များပြားသောသူတို့ကလည်းလာကြလေ့။ ထာဝရဘုရား၏တောင်တော်။ ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင်အိမ်တော်သို့တက်သွားကြကုန်အံ့။ လမ်ခရီးတော်တို့ကိုပြသသွန်သင်တော်မူ၍ငါတို့သည်ခြေတော်ရာသို့လိုက်သွားကြမည်ဟုခရီးသွားလျက်ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။ တရားတော်သည်ဖိအုန်တောင်မှငင်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ယေရုရှလင်မြို့မှငင်ပေါ်ထွက်လိမ့်မည်။

၃၄ ထာဝရဘုရားသည်လူမျိုးတို့တွင်တရားစီရင်၍များပြားသောလူတို့ကိုဆုမွန်တော်မူသဖြင့်သူတို့သေးလက်နက်များကိုထွန်သွားဖြစ်စေခြင်းငှါငင်သံများကိုတံစည်ဖြစ်စေခြင်းငှါငင်ထုလုပ်ကြလိမ့်မည်။ တပြည်ကိုတပြည်စစ်မတိုက်။ စစ်အတတ်ကိုလည်းနောက်တဖန်မသင်ရကြ။

၃၅ အိုယာကုပ်အမျိုးသားတို့။ လာကြလေ့။ ထာဝရဘုရား၏အလင်းတော်၌ကျင်လည်ကြကုန်အံ့။ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်သည်ယာကုပ်အမျိုးသားတည်းဟူသောကိုယ်တော်၏လူတို့ကိုစွန့်ပြစ်တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည်အရှေ့ပြည်အတတ်နှင့်ကြွယ်ဝ၍ဖိသိတ္တိလူတို့ကဲ့သို့အနာဂတ္တိဆရာဖြစ်ကြ၏။ တပါး

၃၆ အမျိုးသားနှင့်အပေါင်းအဖော်ပြုကြ၏။ သူတို့ပြည်သည်ရွှေငွေနှင့်ကြွယ်ဝ၍ဥစ္စာပစ္စည်းအတိုင်းမသိများ၏။ သူတို့ပြည်သည်မြင်းနှင့်ကြွယ်ဝ၍မြင်းရထား

၃၇ အတိုင်းမသိများ၏။ သူတို့ပြည်သည်ရုပ်တုဆင်းတုနှင့်ကြွယ်ဝ၍မိမိလက်နှင့်လုပ်သောအရာ။ မိမိလက်ချောင်းတို့နှင့်ဖန်ဆင်းသောအရာကိုပင်သူတို့သည်ဦးချကြသည်

၃၈ တကား။ ထို့ကြောင့်ယုတ်သောသူလည်းဦးနှိုင့်ခြင်း။ မြတ်သောသူလည်းရှုတ်ချခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ သူတို့အပြစ်ကိုလည်းကိုယ်တော်သည်ထွတ်တော်မမူရာ။

ထာဝရဘုရားသည်မြေကြီးကိုချွေပတ်လှေ့သို့သောငှါထာဝရဘုရား၏အလင်းတော်၌ကျင်လည်ကြကုန်အံ့။ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်သည်ယာကုပ်အမျိုးသားတည်းဟူသောကိုယ်တော်၏လူတို့ကိုစွန့်ပြစ်တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည်အရှေ့ပြည်အတတ်နှင့်ကြွယ်ဝ၍ဖိသိတ္တိလူတို့ကဲ့သို့အနာဂတ္တိဆရာဖြစ်ကြ၏။ တပါး

၃၉ အမျိုးသားနှင့်အပေါင်းအဖော်ပြုကြ၏။ သူတို့ပြည်သည်ရွှေငွေနှင့်ကြွယ်ဝ၍ဥစ္စာပစ္စည်းအတိုင်းမသိများ၏။ သူတို့ပြည်သည်မြင်းနှင့်ကြွယ်ဝ၍မြင်းရထား

၄၀ အတိုင်းမသိများ၏။ သူတို့ပြည်သည်ရုပ်တုဆင်းတုနှင့်ကြွယ်ဝ၍မိမိလက်နှင့်လုပ်သောအရာ။ မိမိလက်ချောင်းတို့နှင့်ဖန်ဆင်းသောအရာကိုပင်သူတို့သည်ဦးချကြသည်

၄၁ တကား။ ထို့ကြောင့်ယုတ်သောသူလည်းဦးနှိုင့်ခြင်း။ မြတ်သောသူလည်းရှုတ်ချခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ သူတို့အပြစ်ကိုလည်းကိုယ်တော်သည်ထွတ်တော်မမူရာ။

၄၂ ထာဝရဘုရားသည်မြေကြီးကိုချွေပတ်လှေ့သို့သောငှါထာဝရဘုရား၏အလင်းတော်၌ကျင်လည်ကြကုန်အံ့။ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်သည်ယာကုပ်အမျိုးသားတည်းဟူသောကိုယ်တော်၏လူတို့ကိုစွန့်ပြစ်တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည်အရှေ့ပြည်အတတ်နှင့်ကြွယ်ဝ၍ဖိသိတ္တိလူတို့ကဲ့သို့အနာဂတ္တိဆရာဖြစ်ကြ၏။ တပါး

၄၃ အမျိုးသားနှင့်အပေါင်းအဖော်ပြုကြ၏။ သူတို့ပြည်သည်ရွှေငွေနှင့်ကြွယ်ဝ၍ဥစ္စာပစ္စည်းအတိုင်းမသိများ၏။ သူတို့ပြည်သည်မြင်းနှင့်ကြွယ်ဝ၍မြင်းရထား

၄၄ အတိုင်းမသိများ၏။ သူတို့ပြည်သည်ရုပ်တုဆင်းတုနှင့်ကြွယ်ဝ၍မိမိလက်နှင့်လုပ်သောအရာ။ မိမိလက်ချောင်းတို့နှင့်ဖန်ဆင်းသောအရာကိုပင်သူတို့သည်ဦးချကြသည်

၄၅ တကား။ ထို့ကြောင့်ယုတ်သောသူလည်းဦးနှိုင့်ခြင်း။ မြတ်သောသူလည်းရှုတ်ချခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ သူတို့အပြစ်ကိုလည်းကိုယ်တော်သည်ထွတ်တော်မမူရာ။

၄၆ ထာဝရဘုရားသည်မြေကြီးကိုချွေပတ်လှေ့သို့သောငှါထာဝရဘုရား၏အလင်းတော်၌ကျင်လည်ကြကုန်အံ့။ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်သည်ယာကုပ်အမျိုးသားတည်းဟူသောကိုယ်တော်၏လူတို့ကိုစွန့်ပြစ်တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည်အရှေ့ပြည်အတတ်နှင့်ကြွယ်ဝ၍ဖိသိတ္တိလူတို့ကဲ့သို့အနာဂတ္တိဆရာဖြစ်ကြ၏။ တပါး

၄၇ အမျိုးသားနှင့်အပေါင်းအဖော်ပြုကြ၏။ သူတို့ပြည်သည်ရွှေငွေနှင့်ကြွယ်ဝ၍ဥစ္စာပစ္စည်းအတိုင်းမသိများ၏။ သူတို့ပြည်သည်မြင်းနှင့်ကြွယ်ဝ၍မြင်းရထား

၄၈ အတိုင်းမသိများ၏။ သူတို့ပြည်သည်ရုပ်တုဆင်းတုနှင့်ကြွယ်ဝ၍မိမိလက်နှင့်လုပ်သောအရာ။ မိမိလက်ချောင်းတို့နှင့်ဖန်ဆင်းသောအရာကိုပင်သူတို့သည်ဦးချကြသည်

၄၉ တကား။ ထို့ကြောင့်ယုတ်သောသူလည်းဦးနှိုင့်ခြင်း။ မြတ်သောသူလည်းရှုတ်ချခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ သူတို့အပြစ်ကိုလည်းကိုယ်တော်သည်ထွတ်တော်မမူရာ။

၅၀ ထာဝရဘုရားသည်မြေကြီးကိုချွေပတ်လှေ့သို့သောငှါထာဝရဘုရား၏အလင်းတော်၌ကျင်လည်ကြကုန်အံ့။ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်သည်ယာကုပ်အမျိုးသားတည်းဟူသောကိုယ်တော်၏လူတို့ကိုစွန့်ပြစ်တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည်အရှေ့ပြည်အတတ်နှင့်ကြွယ်ဝ၍ဖိသိတ္တိလူတို့ကဲ့သို့အနာဂတ္တိဆရာဖြစ်ကြ၏။ တပါး

၅၁ အမျိုးသားနှင့်အပေါင်းအဖော်ပြုကြ၏။ သူတို့ပြည်သည်ရွှေငွေနှင့်ကြွယ်ဝ၍ဥစ္စာပစ္စည်းအတိုင်းမသိများ၏။ သူတို့ပြည်သည်မြင်းနှင့်ကြွယ်ဝ၍မြင်းရထား

၁၃ တို့သည်နှိမ့်ချခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ ကြီးမြင့်သောလေစ
 ၁၄ နှင့်အာရဇ်ပင်ရှိသမျှကို၎င်း၊ နှိမ့်သောလေပင်ရှိသမျှ
 ၁၅ ကို၎င်း၊ မြင့်သောတောင်ရှိသမျှကို၎င်း၊ မိမိမောက်သော
 ၁၆ တောင်ပိုရှိသမျှကို၎င်း၊ မြင့်သောရေတိုက်ရှိသမျှကို၎င်း
 ၁၇ ခိုင်ခံ့သောမြို့ရိုးရှိသမျှကို၎င်း၊ တာရှည်သောအပေါင်း
 ၁၈ တို့ကို၎င်းနှစ်သက်ဖွယ်သောရှုပါရုံအလုံးစုံတို့ကို၎င်း
 ၁၉ ဆီးတားလိမ့်မည်။ ထိုကာလ၌လူတို့၏မာနကိုရှုတ်ချ
 ၂၀ ချီလူတို့၏မိတ်မြင့်သောသဘောကိုနှိမ့်ရမည်။ ထာဝရ
 ၂၁ ဘုရားတပါးတည်းသာချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်တော်
 ၂၂ မူလိမ့်မည်။ ရုပ်တုဆင်းတုတို့သည်ရှင်းရှင်းကွယ်
 ၂၃ ပျောက်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်မြေကြီးကို
 ၂၄ ချောက်ဖွင့်အံ့သောငှါထတော်မူသောအခါထိုဘုရား
 ၂၅ ကိုကြောက်ခြင်းအရှိန်။ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော်
 ၂၆ အရှိန်ကြောင့်လူတို့သည်ကျောက်တွင်း၊ မြေတွင်းထဲသို့
 ၂၇ ဝင်ကြလိမ့်မည်။ ထိုကာလ၌လူတို့သည်မိမိတို့ကိုးကွယ်
 ၂၈ ဘိုးမိမိတို့လုပ်ဘူးသောငွေရုပ်တု၊ ရွှေရုပ်တုတို့ကိုပွေး
 ၂၉ များ၊ လင်းနီများ၌ပြစ်ထားကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား
 ၃၀ သည်မြေကြီးကိုချောက်ဖွင့်အံ့သောငှါထတော်မူသော
 ၃၁ အခါထိုဘုရားကိုကြောက်ခြင်းအရှိန်။ ဘုန်းတန်ခိုး
 ၃၂ အာနုဘော်တော်အရှိန်ကြောင့်ကျောက်တွင်း၊ ချောက်
 ၃၃ ကြားထဲသို့ပြေးဝင်ကြလိမ့်မည်။ နှာခေါင်းနှင့်အသက်
 ၃၄ ရှာတတ်သောလူသတ္တဝါကိုမကိုးစားကြနှင့်။ ထိုသို့သော
 ၃၅ သူကိုအဘယ်သို့ပမာဏပြုစရာရှိသနည်း။

၃

၁ အကြောင်းမူကား။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်။
 ၂ အရှင်ထာဝရဘုရားသည်မုန့်အထောက်အပင့်နှင့်ရေ
 ၃ အထောက်အပင့်ရှိသမျှမှစ၍ခပ်တိမ်းသောအထောက်
 ၄ အပင့်တို့ကိုယေရုရှလင်မြို့နှင့်ယုဒပြည်မှပယ်ရှားတော်မူ
 ၅ ၏။ တန်ခိုးကြီးသောသူ။ စစ်တိုက်သောသူ။ တရားသူကြီး။
 ၆ ပရောဖက်။ ဗေဒင်တတ်။ အသက်ကြီးသူ။ သွေးသောက်
 ၇ ကြီး။ အရာရှိ။ ဘိုင်ပင်မူးမတ်။ လက်သတ္တိရှိသောသူ။ နှုတ်
 ၈ သတ္တိရှိသောသူတို့ကိုပယ်ရှားတော်မူ၏။ ထိုပြည်တွင်
 ၉ သူငယ်တို့ကိုမင်းအရာရှိငါးဆယ့်နှစ်ယောက်ရှိသောသူတို့
 ၁၀ သည်အုပ်စိုးကြလိမ့်မည်။ ပြည်သားတို့သည်တယောက်
 ၁၁ ကိုတယောက်။ အိမ်နီးချင်းတယောက်ကိုတယောက်
 ၁၂ ညည်းဆဲကြလိမ့်မည်။ သူငယ်သည်အသက်ကြီးသူကို
 ၁၃ ၎င်းလူယုတ်သည်လူမြတ်ကို၎င်းစော်ကားလိမ့်မည်။ ထို
 ၁၄ ကြောင့်လူသည်ပေါက်ဖော်ချင်းညီအစ်ကိုကိုကိုယ်ဆွဲ၍
 ၁၅ သင်၌အဝတ်ရှိသေး၏။ လာပါ။ အကွန့်ပုံတို့အပေါ်၌မင်း

ပြုပါ။ အကွန့်ပုံတို့ဖြုတ်ရာကိုလည်းပြုပြင်ပါဟုဆိုလျှင်
 ၁၆ သူကလည်းငါသည်ပြုပြင်နိုင်သောသူမဟုတ်။ ငါ့အိမ်၌
 ၁၇ မုန့်လည်းမရှိ။ အဝတ်လည်းမရှိ။ ငါ့ကိုပြည်သားတို့အပေါ်
 ၁၈ မှာမင်းမပြုပါစေနှင့်ဟုအတည်အလင်းပြောဆိုလိမ့်မည်။
 ၁၉ ဟောရှာယလင်မြို့ဖြုတ်လျက်ယုဒပြည်ဆုံးရှုံးလျက်ရှိ၏။
 ၂၀ အကြောင်းမူကား။ သူတို့စကားနှင့်သူတို့အကျင့်တို့
 ၂၁ သည်ထာဝရဘုရား၏အလိုတော်နှင့်မညီ။ ဘုန်းကြီးသော
 ၂၂ မျက်စိတော်တို့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြုကြ၏။ သူတို့မျက်
 ၂၃ နှာအနေအထားသည်သူတို့တဖန်သက်သေခံ၏။ မိမိ
 ၂၄ တို့စုစုစုကိုမဝတ်။ သောဒုံမြို့သားကဲ့သို့ထင်ရှားစွာ
 ၂၅ ပြုကြ၏။ သူတို့ပိညည်၌အမက်လာရှိ၏။ အကြောင်းမူ
 ၃၀ ကား။ မကောင်းကျိုးကိုမိမိတို့၌ဆပ်ပေးကြပြီ။ ဖြောင့်
 ၃၁ မတ်သောသူသည်မက်လာရှိ၏ဟုထိုသူအားပြောလော့။
 ၃၂ အကြောင်းမူကား။ သူသည်မိမိအကျင့်တို့၏အကျိုးကို
 ၃၃ ခံစားရလိမ့်မည်။ မတရားသောသူသည်အမက်လာရှိ၏။
 ၃၄ မကောင်းသောအမှုနှင့်တွေ့လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူ
 ၃၅ ကား။ သူကျင့်သောအကျင့်တို့၏အပြစ်ကိုသူ၌ဆပ်ပေး
 ၃၆ ရလိမ့်မည်။ ငါ၏လူများကိုကားသူငယ်တို့သည်ညည်း
 ၃၇ ဆဲကြ၏။ မိမိတို့သည်လည်းအုပ်စိုးကြ၏။ ငါ၏လူများ
 ၃၈ တို့။ သင်တို့အားလပ်ပြသောသူတို့သည်လပ်လွှဲစေကြ
 ၃၉ ၏။ သင်တို့သွားသောလမ်းခရီးကိုလည်းဖျက်ကြ၏။
 ၄၀ ထာဝရဘုရားသည်မိမိအမှုကိုစောင့်အံ့သောငှါ
 ၄၁ ထတော်မူ၏။ မိမိလူတို့ကိုတရားစီရင်မည်ဟုအားထုတ်
 ၄၂ တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်မိမိလူတို့တွင်အသက်
 ၄၃ ကြီးသူတို့ကို၎င်းမင်းတို့ကို၎င်းတရားစီရင်ရာ၌ဆီးကြို
 ၄၄ တော်မူမည်။ သင်တို့သည်ငွေသည်တော်ကိုစားကြပြီ။
 ၄၅ ဆင်းရဲသောသူတို့၏ဥစ္စာကိုလုယူ၍မိမိတို့အိမ်၌သို
 ၄၆ ထားကြပြီ။ ငါ၏လူတို့ကိုအဘယ်ကြောင့်နှိပ်စက်ကြ
 ၄၇ သနည်း။ ဆင်းရဲသားတို့၏မျက်နှာကိုအဘယ်ကြောင့်
 ၄၈ ကြိတ်ကြသနည်းဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင်
 ၄၉ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၅၀ တဖန်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဖိအုန်
 ၅၁ သတို့သီးတို့သည်မိတ်မြင့်၍မိမိလည်ပင်းကိုပြုလျက်
 ၅၂ မျက်စိတော်လည်လျက်ခြေချင်းတန်ဆာမြည်လျက်
 ၅၃ မိတ်မိတ်လှမ်းသွားတတ်သောကြောင့်၊ ဘုရားရှင်သည်
 ၅၄ ဖိအုန်သတို့သီးတို့ကိုခေါင်းတုံးဖြစ်စေတော်မူမည်။
 ၅၅ ထာဝရဘုရားသည်သူတို့မှအဝတ်ကိုပယ်၍အရှက်
 ၅၆ ခွဲတော်မူမည်။ ထိုကာလ၌ဘုရားရှင်သည်သူတို့
 ၅၇ ခြေချင်း၊ ချာဦးထုပ်။ လဆန်းရပ်လည်ဆွဲ။ နားသံသီး။

၂၀ လက်ကောက်။မျက်နှာဖုံး။ပေါင်းသရဗူ။ရွှေခြေကြိုး။
 ၂၁ ခါးပန်း။နှာခေါင်းဘူး။လက်ဖွဲ့။လက်စွပ်။နှာဆွဲ။ရွှေဈာ
 | အင်္ကျီ။တပက်။ခေါင်းကြိုး။လွယ်အိတ်။လွယ်မှန်။အတွင်း
 ၂၄ အင်္ကျီ။ဦးရစ်။တင်းတိမ်တို့ကိုပယ်ရှင်းတော်မူမည်။မွှေး
 သောအနံ့အရာ၌ပုပ်စပ်သောအနံ့။ခါးစဉ်းအရာ၌ခါးကြိုး။
 ကျပ်သောဆံပင်အရာ၌ခေါင်းတုံးခြင်း။ရင်စဉ်းတန်ဆာ
 အရာ၌လျှော်တေကြိုး။ထူသောအဆင်းအရာ၌သံပူထိုး
 ၂၅ ချက်ရာဖြစ်ရလိမ့်မည်။သင်၏လူတို့သည်ခင်းလက်နက်
 ဖြင့်၎င်းသင်၏သူရဲတို့သည်စစ်တိုက်သဖြင့်၎င်းလဲ၍ဆုံး
 ၂၆ ရှုံးကြလိမ့်မည်။သူ၏တံခါးတို့သည်ငိုကျွေးမြင့်တမံ၍
 ၄ သူသည်လူဆိတ်ညံ့ရာမြေပေါ်မှာထိုင်ရလိမ့်မည်။
 | ထိုကာလ၌မိမ္မာရနှစ်ယောက်တို့သည်ယောက်ျားတ
 ယောက်ကိုကိုင်ဆွဲလျက်ကျွန်မတို့သည်ကိုယ်ရန်ကိုစား
 ပါမည်။ကိုယ်အဝတ်ကိုလည်းဝတ်ပါမည်။ကျွန်မတို့ကို
 မောင်၏နာမဖြင့်သမုတ်ခြင်းသာရှိစေ၍ကျွန်မတို့ရှက်
 ကြောက်ခြင်းကိုပယ်ပျောက်ပါဟုဆိုကြလိမ့်မည်။
 ၂ ထိုကာလ၌ထာဝရဘုရား၏အညွန့်သည်ဘုန်းအသ
 ရေပွင့်လန်းလိမ့်မည်။လွတ်သောဇူသရေလအမျိုးသား
 တို့အဖို့မြေအသီးအနှံသည်ကောင်းမြတ်လျောက်ပတ်
 ၃ လိမ့်မည်။ထာဝရဘုရားသည်တရားစီရင်သောဝိညာဉ်။
 ၄ မီးလောင်သောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ဖိအုန်သတို့သိုး
 တို့၏အညစ်အကြေးကိုဆေးကြော၍ယေရုရှလင်မြို့၏
 အသွေးကိုမြှူထဲကပယ်ရှားတော်မူပြီးလျှင်ဖိအုန်တောင်
 မှာကျန်ကြွင်း၍ယေရုရှလင်မြို့၌နေရသောသူတည်းဟူ
 သောအသက်စာရင်းဝင်သမျှသောယေရုရှလင်မြို့သား
 ၅ တို့သည်သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ထာဝရဘုရားသည်
 လည်းဖိအုန်တောင်မှာရှိသမျှသောအိမ်များနှင့်စဉ်းပေး
 ရာပရိသာတများအပေါ်တွင်နေအချိန်၌မိလားတိမ်နှင့်မီး
 ခိုးကို၎င်းညည့်အချိန်၌မီးလျှံအလင်းကို၎င်းဖန်ဆင်းတော်
 မူ၍မြတ်သောအရာအလုံးစုံတို့ကိုလွှမ်းမိုးတော်မူလိမ့်
 ၆ မည်။နေအချိန်၌လည်းနေပူကိုကွယ်ကာသောတံ။မိလား
 သက်မိုဝိုင်းရောက်မှလုံခြုံသောခိုလှုံရာဖြစ်လိမ့်မည်။
 ၇
 ၈ ငါချစ်ရာသခင်၏စပျစ်ဥယျာဉ်တော်ကိုအကြောင်း
 ပြု၍မေတ္တာသိချင်းကိုရှေ့တော်၌ဆိုပေအံ့။မြေကောင်း
 သောတောင်ပေါ်မှာငါချစ်ရာသခင်၏စပျစ်ဥယျာဉ်တော်
 ၂ တဆူရှိ၏။မြေကိုတူး၍ကျောက်ခဲတို့ကိုရှင်းလင်း
 စေပြီးမှအကောင်းဆုံးသောစပျစ်နွယ်ပင်တို့ကိုပိုက်ပျိုး
 တော်မူ၏။ဥယျာဉ်ထဲမှာမှီခိုရာထဲလင့်ကိုလည်းဆောက်

၍စပျစ်သီးနွယ်ရာကျင်းကိုလည်းတူးတော်မူ၏။ထိုအ
 ခါစပျစ်သီးကိုသီးမည်ဟုမျှော်လင့်သည်ရှိသော်ဟောရှာ
 ၃ သီးကိုသီးပါသည်တကား။ယခုမှာအိယုဒပြည်သူ။ယေ
 ရုရှလင်မြို့သားတို့။ငါနှင့်စပျစ်ဥယျာဉ်အမှုကိုစီရင်ကြ
 ၄ ပါလော့။စပျစ်ဥယျာဉ်၌ငါကျေးဇူးပြုနိုင်လျက်မပြုသေး
 သောအရာတရပ်တရပ်ရှိသလော။စပျစ်သီးကိုသီးမည်
 ဟုမျှော်လင့်သည်ရှိသော်ဟောရှာသီးကိုအဘယ်ကြောင့်သီး
 ၅ သနည်း။ယခုနားတောင်ကြ။စပျစ်ဥယျာဉ်၌ငါပြုရမည့်
 အမှုကိုသင်တို့အားငါဖော်ပြမည်။စောင်ရန်းကိုငါပယ်
 ရှင်းသဖြင့်သူတပါးတို့သည်စားကြလိမ့်မည်။အုတ်ရိုး
 ကိုငါဖြိုသဖြင့်သူတပါးတို့သည်ကျော်နင်းကြလိမ့်မည်။
 ၆ ဥယျာဉ်ကိုငါရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးမည်။အဘယ်သူမျှမပြင်
 ဆင်ရ။အဘယ်သူမျှမတူးမထွေရ။ဆူးပင်အမျိုးမျိုးပေါက်
 ကြလိမ့်မည်။ထိုဥယျာဉ်အပေါ်မှာလည်းမိလားမရွာစေ
 ၇ ခြင်းငှါငါပညတ်မည်။ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်တာ
 ဝရဘုရား၏စပျစ်ဥယျာဉ်ကားဇူသရေလအမျိုးတည်း။
 နှစ်သက်တော်မူသောမျိုးပင်ကားယုဒလူတည်း။တရား
 စီရင်ခြင်းကိုမျှော်လင့်တော်မူသည်ရှိသော်အသေသတ်
 ခြင်းကို၎င်းဖြောင့်မတ်ခြင်းအရာ၌လည်းငိုကျွေးခြင်းကို
 ၈ ၎င်းတွေ့မြင်တော်မူ၏။
 ၉ မိမိတို့သည်မြေ၏အလယ်၌တရားတည်းနေရာကျ၍လပ်
 သောအရပ်မရှိစေခြင်းငှါအိမ်တဆောင်နှင့်တဆောင်
 ကို၎င်းလယ်တကွက်နှင့်တကွက်ကို၎င်းဆက်တတ်သော
 ၁၀ သူတို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ငါ၏နားအပါး၌ကောင်း
 ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်တာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
 အကယ်စင်စစ်ကြီးကျယ်ကင့်တယ်သောအိမ်အများတို့
 သည်နေသောသူမရှိ။လူဆိတ်ညံ့ရာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
 ၁၁ | အကြောင်းမူကား။စပျစ်ဥယျာဉ်တပယ်သည်စပျစ်
 ရည်တဗတ်ကိုမျှသာဖြစ်စေမည်။မျိုးစေ့ကိုလည်းကြ
 သောအခါဆယ်ဖို့တွင်ဘဖို့ကိုမျှသာရကြလိမ့်မည်။
 ၁၂ သေရည်သေရက်ကိုသောက်အံ့သောငှါနံနက်စော
 စောထ၍စပျစ်ရည်နှင့်ရစ်မူးအံ့သောငှါညည့်ကိုလည်း
 ၁၃ လွန်စေတတ်သောသူတို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။သူတို့
 ၏ပွဲ၌စောင်း။တရော။ပတ်သာ။ပုလွေ။စပျစ်ရည်ပါ
 တတ်၏။ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကိုကားဗမာဏမပြု
 ၁၄ ကြ။လက်တော်နှင့်ပြုပြင်တော်မူရာကိုမရင်မိကြ။ထို
 ကြောင့်ငါ၏လူတို့သည်ပညာမရှိ။ဖမ်းဆီးသိမ်းသွားခြင်း
 ကိုခံရကြ၏။မူးမတ်တို့သည်မွတ်သိင်၍သေကြ၏။
 ဆင်းရဲသားတို့သည်ရေငတ်၍ပူဆွေးလျက်ရှိကြ၏။

၁၄ ၊ ထိုကြောင့်မရဏာနိုင်ငံသည်မိမိလောဘကိုကျယ်စေ
 ၁၅ ၊ ချစ်မိပစပ်ကိုအတိုင်းအရှည်မရှိဘဲဖွင့်ဟသဖြင့်သူတို့
 ၁၆ ၊ ဇာတိအသရေအလုံးအရင်း။ အသံဗလံ ပြုခြင်း။ ရွှင်
 ၁၇ ၊ လန်းခြင်းတို့သည်ဆင်းမြုပ်ရကြ၏။ ယုတ်သောသူ
 ၁၈ ၊ လည်းဦးနှိုးခြင်း။ မြတ်သောသူလည်းရှုတ်ချခြင်းကို
 ၁၉ ၊ ခံရ၍မာနကြီးသောသူတို့၏မျက်နှာလည်းပျက်ရ၏။
 ၂၀ ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်တရား
 ၂၁ ၊ စီရင်ခြင်းအားဖြင့်ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်တော်မူလိမ့်
 ၂၂ ၊ မည်။ သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရားသခင်သည်ပြောင့်မတ်
 ၂၃ ၊ ခြင်းအားဖြင့်သန့်ရှင်းခြင်းရှိတော်မူလိမ့်မည်။ ။ ထိုအခါ
 ၂၄ ၊ သိုးသငယ်တို့သည်အလိုအလျောက်ကျက်စားရကြလိမ့်
 ၂၅ ၊ မည်။ သဌေးသူကြွယ်ပိုင်ဘူး၍လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ်၌
 ၂၆ ၊ လည်းဧည့်သည်တို့သည်စားရကြလိမ့်မည်။
 ၂၇ ၊ ဒုက္ခကိုဒုစရိုက်ဖြင့်ဆွဲသောသူ။ ဗျည်းကြီးဖြင့်ဆွဲ
 ၂၈ ၊ သကဲ့သို့အပြစ်ကိုဆွဲငင်သောသူတို့သည်အမင်္ဂလာရှိ
 ၂၉ ၊ ကြ၏။ ။ သူတို့ကလည်းဘုရားသခင်၏အမှုကိုငါတို့သည်
 ၃၀ ၊ မြင်ရမည်အကြောင်း။ အလျင်အမြန်ကျိုးစားတော်မူပါ
 ၃၁ ၊ ဝေ။ ငါတို့သည်သိနားလည်ရမည်အကြောင်း။ ဣသရေလ
 ၃၂ ၊ အမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရား၏အကြံတော်သည်အနီးသို့
 ၃၃ ၊ ချဉ်း၍ပြည့်စုံပါစေဟုဆိုတတ်ကြ၏။ ။ မကောင်းကိုအ
 ၃၄ ၊ ကောင်း။ အကောင်းကိုမကောင်းဟုခေါ်တတ်သောသူ။
 ၃၅ ၊ အလင်းအရာ၌အမိုက်။ အမိုက်အရာ၌အလင်းကို၎င်းအမျိုး
 ၃၆ ၊ အရာ၌အခါး။ အခါးအရာ၌အမျိုးကို၎င်းအလွဲယူတတ်
 ၃၇ ၊ သောသူတို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ။ ငါသည်ပညာရှိသည်
 ၃၈ ၊ ဟုကိုယ်ကိုထင်သောသူ။ သဌာသတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဟု
 ၃၉ ၊ ထင်မှတ်သောသူတို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ။ စပျစ်ရည်ကို
 ၄၀ ၊ များစွာသောက်နှိုင်းသောသူ။ ဆေးနှင့်ရောသောသေရည်
 ၄၁ ၊ သေရက်ကိုသာကံခြင်းအမှု၌အားကြီးသောသူတို့သည်
 ၄၂ ၊ အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ။ ထိုသူတို့သည်တံဖိုးကိုစားခြင်းငှါ
 ၄၃ ၊ မတရားသောသူတို့ကိုအပြစ်မပေးဘဲလွှတ်၍၎င်းပြောင့်
 ၄၄ ၊ မတ်သောသူတို့၏ပြောင့်မတ်ခြင်းကိုဝန်မခံ။ ပယ်ရှား
 ၄၅ ၊ တတ်ကြ၏။ ။ ထိုကြောင့်မီးလျှာသည်ကောက်ရိုးကိုလျက်
 ၄၆ ၊ မီးလျှာသည်မျက်ချောက်ကိုကျွမ်းစေသည်နှင့်တူသူတို့၏
 ၄၇ ၊ အမြစ်သည်ဆွေးမြေသောသစ်သားကဲ့သို့ဖြစ်၍အပွင့်
 ၄၈ ၊ သည်လည်းမြေမှုန့်ကဲ့သို့လွင့်တက်လိမ့်မည်။ အကြောင်း
 ၄၉ ၊ မူကား။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏
 ၅၀ ၊ တရားတော်ကိုပယ်ကြပြီ။ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်း
 ၅၁ ၊ သောဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်ကိုမထိခံမြင်ပြုကြပြီ။
 ၅၂ ၊ ထိုကြောင့်ထာဝရဘုရားသည်မိမိလူတို့ကိုအမျက်

တော်ထွက်လျက်သူတို့၌လက်တော်ကိုဆန့်၍ဒဏ်ခတ်
 တော်မူသဖြင့်တောင်တို့သည်တုန်လှုပ်၍သူတို့၏အသေ
 ကောင်တို့သည်လမ်များ၌မစင်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်
 လည်းအမျက်တော်သည်မည်မျှ။ လက်တော်သည်ဆန့်
 ၂၆ ၊ လျက်ရှိသေး၏။ ။ ဝေးသောအရပ်မှာနေသောလူမျိုးတို့
 ၂၇ ၊ အဖို့အသံကိုထူ၍မြေကြီးစွန်းသားတို့ကိုနှိုးဆော်တော်
 ၂၈ ၊ မူသဖြင့်သူတို့သည်အလျင်အမြန်လာကြလိမ့်မည်။ ။ သူတို့
 ၂၉ ၊ တွင်မောသောသူမရှိ။ ထိမိ၍လဲသောသူမရှိ။ ငိုက်မည်း
 ၃၀ ၊ သောသူ။ အိပ်ပြေသောသူလည်းမရှိ။ သူတို့ခါးစည်း
 ၃၁ ၊ မပြည်။ ခြေခင်းကြီးလည်းမကျွတ်။ ။ သူတို့မြားတို့သည်
 ၃၂ ၊ ထက်ကြ၏။ လေးတို့သည်လည်းတင်လျက်ရှိကြ၏။ မြင်း
 ၃၃ ၊ ခွါတို့သည်မီးကျောက်ကဲ့သို့၎င်းရထားတီးတို့သည်
 ၃၄ ၊ လည်းလေဖွေကဲ့သို့၎င်း၎င်းထင်ကြ၏။ ။ သူတို့အသံဗလံ
 ၃၅ ၊ သည်ချင်သေ့ဟောက်သံနှင့်တူ၍ချင်သေ့ပျိုကဲ့သို့
 ၃၆ ၊ ဟောက်ကြလိမ့်မည်။ ဟောက်လျက်အကောင်ကိုဖမ်း
 ၃၇ ၊ ၍ဆောင်သွားကြလိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှမကယ်မနှုတ်
 ၃၈ ၊ ရ။ ။ ထိုကာလ၌သူတို့သည်သမုဒ္ဒရာအသံဗလံကဲ့သို့ဟိုး
 ၃၉ ၊ ဟိုးမြည်ကြလိမ့်မည်။ ထိုပြည်ကိုကြည့်ရှုလျှင်မှောင်
 ၄၀ ၊ မိုက်အတိ။ ဒုက္ခဆင်းရဲသက်သက်ရှိ၍မိမိလုံးကောင်း
 ၄၁ ၊ ကင်အလင်းသည်ကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်တည်း။
 ၄၂ ၊
 ၄၃ ၊ ဩဇာမင်းကြီးအနိစ္စရောက်သောနှစ်တွင်ထာဝရ
 ၄၄ ၊ ဘုရားသည်အလွန်မြင့်မြတ်သောပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်တော်
 ၄၅ ၊ မူသည်ကိုငါမြင်၏။ အဝတ်တော်တန်ဆာသည်ဗိတ်မှာနီ
 ၄၆ ၊ တော်ကိုပြည့်လေ၏။ ။ ကောင်းကင်တမန်သရုပ်တို့သည်
 ၄၇ ၊ ပလ္လင်တော်တဖက်တချက်၌ရပ်နေကြ၏။ သူတို့သည်
 ၄၈ ၊ အတောင်ချောက်ချစ်၍အတောင်နှစ်ခုဖြင့်မျက်နှာကို
 ၄၉ ၊ ဖုံးလျက်အတောင်နှစ်ခုဖြင့်ခြေတို့ကိုဖုံးလျက်အတောင်
 ၅၀ ၊ နှစ်ခုဖြင့်ပျံတတ်ကြ၏။ ။ သူတို့ကလည်းကောင်းကင်
 ၅၁ ၊ ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်သန့်ရှင်းတော်မူ၏။
 ၅၂ ၊ သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ မြေကြီးလုံးသည်
 ၅၃ ၊ ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်လေ၏ဟုတပါးကိုတပါးကျွေးကျော်
 ၅၄ ၊ ၍မြှောက်ဆိုကြ၏။ ။ ထိုသို့သောကျွေးကျော်သံကြောင့်
 ၅၅ ၊ တံခါးတိုင်တို့သည်လှုပ်ရှား၍မီးခိုးနှင့်တအိမ်လုံးပြည့်
 ၅၆ ၊ လေ၏။ ။ ငါကလည်းငါ၌အမင်္ဂလာရှိ၏။ ငါအကျိုးခံရှိ
 ၅၇ ၊ ပြီ။ အကြောင်းမူကား။ ငါသည်ညစ်ညူးသောနှုတ်ခမ်းရှိ
 ၅၈ ၊ လျက်ညစ်ညူးသောနှုတ်ခမ်းရှိသောလူမျိုးတွင်နေလျက်
 ၅၉ ၊ နှင့်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားတည်းဟူ
 ၆၀ ၊ သောရှင်ဘုရင်ကိုကိုယ်ချက်မိနှင့်မြင်လေပြီတကား

၆ ဟုဆို၏။ ထိုအခါကောင်းကင်တမန်သရုပ်တပါးသည်
ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်ကမီးညှပ်ဖြင့်ယူသောမီးခဲတခဲကိုလက်
၇ နှင့်ကိုင်လျက်ငါရှိရာသို့ပျံလာ၏။ ငန့်တံကိုထိုးပြီးလျှင်
ဤမီးခဲသည်သင်၏နှုတ်ခမ်းကိုတွေ့ပြီ။ သင်၏စေ့စိုက်ကို
သုတ်သင်ပြီ။ သင်၏အပြစ်လည်းပြေရှင်းပြီဟုဆို၏။

၈ တဖန်ထာဝရဘုရားကငါသည်အဘယ်သူကိုစေလွှတ်
ရမည်နည်း။ ငါတို့အဖို့အဘယ်သူသွားမည်နည်းဟုမေး
တော်မူသံကိုငါကြားလျှင်ငါကအကျွန်ုပ်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်
၉ ကိုစေလွှတ်တော်မူပါဟုမျှောက်လေ၏။ ထာဝရဘုရား
ကလည်းထိုလူမျိုးရှိရာသို့သွားပြီးလျှင်သင်တို့သည်ကြား
လျက်ပင်အနက်ကိုနားမလည်ဘဲကြားကြလိမ့်မည်။
မြင်လျက်ပင်အာရုံမပြုဘဲမြင်ကြလိမ့်မည်ဟုပြောလေ့။

၁၀ ၊ သူတို့မျက်စိမမြင်။ နားမကြား။ စိတ်နှလုံးမသိ။ အ
ကျင့်မပြောင်းလဲ။ သူတို့အနာရောဂါကိုငါမညိမ်းစေရ
မည်အကြောင်း။ သူတို့စိတ်နှလုံးကိုမိမိစေလေ့။
သူတို့နားကိုလည်းထိုင်းစေလေ့။ သူတို့မျက်စိကိုလည်း
၁၁ ဝိတ်လေ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ အဘယ်မျှ
ကာလပတ်လုံးကြာပါလိမ့်မည်နည်းဟုငါမေးမျှောက်
ပြန်လျှင် မြို့တို့သည်မြို့သားမရှိ။ အိမ်တို့သည်အိမ်သား
မရှိအောင်မျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်တပြည်လုံး
သင့်လူဆိတ်ညံ့ရာသက်သက်ဖြစ်သည်တိုင်အောင်၎င်း

၁၂ ၊ ထာဝရဘုရားသည်လူတို့ကိုဝေးသောအရပ်သို့ပြောင်း
စေတော်မူ၍ပြည်ထဲမှာများစွာသောစွန့်ပြစ်ခြင်းရှိသည်
၁၃ တိုင်အောင်၎င်းထိုကာလသည်ကြာလိမ့်မည်။ ထိုပြည်
၃၃ နှစ်ဆယ်ဖို့တွင်တဖို့ကြွင်းသေးသော်လည်းထိုအကြွင်း
သည်အထပ်ထပ်မျက်ဆီးခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ သို့ရာ
တွင်ထင်းရှူးပင်နှင့်အာလေပင်တို့ကိုချုတ်လှဲ၍သစ်ငုတ်
သစ်ကြွင်းသကဲ့သို့သန့်ရှင်းသောအနွယ်သည်ထိုပြည်
၃၄ နှစ်အရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၄ ၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ကြဇိသားဖြစ်သောယောသ်၏သား
အာခတ်မင်းလက်ထက်၌ရှင်ဘုရင်ရေဖိန်မင်းနှင့်
ဣသရေလရှင်ဘုရင်ရေမလိမင်း၏သားပေကာမင်းတို့
သည်ယေရုရှလင်မြို့ကိုတိုက်ခြင်းငှါချီလာကြ၏။ သို့
၁၅ သော်လည်းအကြံမမြောက်နိုင်ကြ။ ရှင်ပြည်သည်ဖေ
ရိပ်ပြည်ကိုအဓိပြုသည်ဟုဒါရိစ်မင်းမျိုးကြားသောအခါ
တော၌သစ်ပင်တို့သည်လေကြောင့်ယှပ်ရှားသကဲ့သို့
မင်းကြီး၏နှစ်လုံးနှင့်ပြည်သားတို့၏နှစ်လုံးသည်တုန်
လှုပ်လျက်ရှိကြ၏။

၃ ထိုအခါထာဝရဘုရားသည်ဟောရှာယကိုမိန့်တော်
မူသည်ကား။ သင်သည်သင်၏သားရှာယာရှုပ်နှင့်အတူ
သွား၍ခဝါသည်၏လယ်နားမှာရှောက်သောလမ်း။
အထက်ရေကန်ပြွန်ဝ၌အာခတ်မင်းကိုကြိုဆို၍တွေ့
၄ လျှင်ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ သတိပြု၍ညိမ်သက်စွာနေလေ့။
မီးခိုးထွက်သောဤထင်းစနစ်ရတည်းဟူသောရှင်မင်း
ရေဖိန်နှင့်ရေမလိမင်း၏သားတို့သည်ပြင်းစွာအမျက်ထွက်
သော်လည်းမစိုးရိမ်နှင့်။ စိတ်မပျက်နှင့်။

၅ ရှင်ပြည်။ ဖေရိပ်ပြည်။ ရေမလိမင်းတို့ကငါတို့သည်
၆ ယုဒပြည်သို့သွား၍နှောင့်ရှက်ကြကုန်အံ့။ တိုက်ယူ၍
ပြည်အလယ်မှာတဗာလ၏သားကိုမင်းအရာ၌ခန့်ထား
ကြကုန်အံ့ဟုသင့်တဖန်နှိမ့်ကောင်းသောအကြံကိုကြံ
၇ ကြသော်လည်း၊ ဘုရားရှင်ထာဝရဘုရားကထိုအကြံမ
၈ တည်ရ။ ထိုသို့မဖြစ်ရ။ ရှင်ပြည်၏ခေါင်းကားဒမာသက်
၉ မြို့။ ဒမာသက်မြို့၏ခေါင်းကားရေဖိန်မင်းမြိုင်ရ၏။ ဖေ
ရိပ်ပြည်၏ခေါင်းကားရှမာရမြို့။ ရှမာရမြို့၏ခေါင်း
ကားရေမလိမင်းမြိုင်ရ၏။ သို့သော်လည်းချောက်ဆယ်
ငါးနှစ်အတွင်းတွင်ဖေရိပ်ပြည်ကိုပြည်မဖြစ်စေခြင်း
ငှါမျိုးဖွဲ့လိမ့်မည်။ သင်တို့သည်မယုံလျှင်မတည်ရကြ
ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၀ တဖန်ထာဝရဘုရားကသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
၁၁ ဘုရားထံမှာနိမိတ်လက္ခဏာကိုတောင်းပန်လေ့။ နက်
သောအရပ်၌ဖြစ်စေ။ မြင့်သောအထက်အရပ်၌ဖြစ်စေ။
၁၂ တောင်းပန်လေ့ဟုအာခတ်မင်းကိုမိန့်တော်မူလျှင်၊ အာ
ခတ်မင်းကကျွန်ုပ်မတောင်းပန်ပါ။ ထာဝရဘုရားကို
၁၃ မစုံစမ်းပါဟုပြန်ပြော၏။ ထိုအခါဟောရှာယကဒါရိစ်
အမျိုးသားတို့။ နားထောင်ကြလေ့။ သင်တို့သည်လူကို
ညှိုးငွေစေသည့်သဘာဝက။ ငါးကိုကွယ်သောဘုရားသခင်
၁၄ ကိုညှိုးငွေစေကြမည်လော။ ထိုကြောင့်ထာဝရဘုရား
သည်ကိုယ်တော်တိုင်နိမိတ်လက္ခဏာကိုသင်တို့အား
ပေးတော်မူမည်။ ကြည့်ရှုလေ့။ သတို့သိုးကညာသည်ပုခို
သန္ဓေစွဲယူ၍သားယောက်ျားကိုဖွားမြင်လေ့။ ထိုသား
၁၅ ကိုမောဇွေလအမည်ဖြင့်မှည့်ရလေ့။ ထိုသူသည်မ
ကောင်းသောအရာကိုပယ်၍ကောင်းသောအရာကိုရွေး
ယူတတ်သည်တိုင်အောင်နှုတ်နှင့်ပျားရည်ကိုစားရ
၁၆ လိမ့်မည်။ ထိုသူယေသ်သည်မကောင်းသောအရာကိုမ
ပယ်။ ကောင်းသောအရာကိုမရွေးမယူတတ်မှီသင်
ကြောက်သောရှင်ဘုရင်နှစ်ဦးအစိုးရသောပြည်သည်
စွန့်ပြစ်သောအရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၇ ဖေရိပ်အမျိုးသည်ယခုအမျိုးနှင့်ကွာသွားသောနေ့
မှစ၍မဖြစ်ဘူးသောနေ့ရက်ကာလကိုထာဝရဘုရား
သည်သင်၏အပေါ်၌၎င်းသင်၏လူများအပေါ်၌၎င်းသင်၏
၁၈ အမျိုးရင်းအပေါ်၌၎င်းရောက်စေတော်မူမည်။ ထိုကာလ
၌ဆဲရတ္တုခြစ်လက်ကြားတို့အနားမှာရှိသောယင်ကောင်
ကို၎င်းအာရှရိပြည်၌ရှိသောပျားကောင်ကို၎င်းနှိုးဆော်
၁၉ တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည်လာ၍လူဆိတ်ညံ့သောမျှင်
များ။ ချောက်ကြား။ တောအုံ။ ကျက်စားရာများအပေါ်မှာ
၂၀ အသုန်အစင်နားကြသိမ့်မည်။ ထိုကာလတွင်မြစ်ကြီးတ
ဖက်၌နေသောသူ။ အာရှရိ၌တရုတ်တည်းဟူသောငှါး
သောသင်တုန်းဖြင့်ထာဝရဘုရားသည်ဆံပင်နှင့်ခြေမွေး
ကိုရိတ်တော်မူမည်။ မုတ်ဆိတ်ကိုလည်းပယ်ရှင်းတော်
၂၁ မူမည်။ ထိုကာလ၌လူသည်နွားမကလေးတကောင်။ သိုး
၂၂ ဆိတ်နှစ်ကောင်ကိုမွေးစားလျှင်၊ သူတို့၌များစွာသော
နှို့ကိုရသဖြင့်နှို့တံခံကိုစားရ၏။ ပြည်၌ကျွန်ကြွင်းသမျှ
သောသူတို့သည်ထောပတ်နှင့်ပျားရည်ကိုသာစားရကြ
၂၃ လိမ့်မည်။ ထိုအခါစပျစ်နွယ်ပင်တထောင်ရှိ၍ငွေတ
ထောင်အဖိုးထိုက်သောစပျစ်ဥသည်တိုင်းဆူးပင်မျိုး
၂၄ သက်သက်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ လေးနှင့်မြွှားကိုဆောင်လျက်
ထိုအရပ်သို့သွားကြလိမ့်မည်။ မြေတပြင်လုံး၌ဆူးပင်
၂၅ မျိုးသက်သက်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ပေါက်ဘူးနှင့်တူးဆွ
ရာတောင်ယာရှိသမျှတို့သည်ဆူးပင်မျိုးကြောင့်အဘယ်
သူမျှမချည်းဝံ့သဖြင့်နွားလွတ်၍ကျက်စားရာ။ သိုးဆိတ်
တို့ကျော်နှင့်ရာဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟုဟောလေ၏။

၁ တဖန်ထာဝရဘုရားကသင်သင်ကြီးသောကျောက်
သင်ပုံးကိုယူပြီးလျှင်အသော့လုရက်မြန်မြန်ဖျက်လေ
ဟုဆိုလိုသောမဟေရရှာလလဟာရှဗတ်ဟူသော
အက္ခရာစာလုံးကိုလူဘာသာအားဖြင့်ရေးထားလေ့ဟု
၂ အစားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါသက်သေခံစေခြင်းအထို
ငှါသုံလောက်သောသက်သေ။ယဇ်ပရောဟိတ်ဥရိယနှင့်
၃ ယေဗရဒ်၏သားဇာဒိရိတို့ကိုငါခေါ်ထား၏။ ထိုနောက်
မှငါသည်ပရောဖက်ကတော်ကိုချည်းသဖြင့်သူသည်ပစ္စိ
သေန္နွဲ့ယူ၍သားယောက်ျားကိုဖွားမြင်လေ၏။ထာဝရ
ဘုရားကလည်းထိုသားကိုမဟေရရှာလလဟာရှဗတ်
၄ ဟူသောအမည်ဖြင့်မှည့်လေ့။ အကြောင်းမူကား။ထို
သူငယ်သည်အမိ။အဖဟုမခေါ်တတ်။မိမာသက်မြို့၏
စည်းမိမ်။ရှမာရိမြို့၌လုရက်သောဥစ္စာကိုအာရှရိ၍
ဘုရင်သည်သိမ်းသွားသိမ်းမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁ တဖန်ထာဝရဘုရားက ဤလူမျိုးသည် ပြည်ပွား
၂ စွာစီးသော ရှိလောင်ချောင်းကို ညင်းပယ်၍ ရေဖိန်နှင့်
၃ ရေမလိသားတို့ နှိပ်ခြောက်ကြသောကြောင့်၊ ထာဝရ
ဘုရားသည် အလုံးအရင်းပါသော အာရှရှိရှင်ဘုရင်တည်း
ဟူသော ခွန်အားဗလကြီး၍ များသော မြစ်ရေနှင့်သူတို့ကို
လွှမ်းမိုးစေတော်မူလေပြီ။ ထိုမြစ်သည် မိမိချောင်းများကို
၄ လွှမ်းမိုးမိမိကမ်းများကို လျှံလျက်၊ ယုဒပြည်ကို ချင်းနင်း
လွှမ်းမိုးပြန်သွား၍ လည်ပင်းတိုင်အောင် မှီလိမ့်မည်။ သူ၏
အတောင်တို့ကိုလည်း ပြန်သဖြင့် ကိုယ်တော်၏ မြေတပြင်
လုံးကို အုပ်ချုပ်လိမ့်မည်။ အဗီမောနွေလဟုမိန့်တော်မူ၏။
၅ အချင်းလူများတို့။ သင်း၊ ဖွဲ့၍ မှိုင်တွေကြလေ့။ ဝေး
သောပြည်သားအပေါင်းတို့။ နားထောင်ကြလေ့။ ခါး
စည်း၍ မှိုင်တွေကြလေ့။ ခါးစည်း၍ မှိုင်တွေကြလေ့။
၆ | တိုင်ပင်ကြလေ့။ သင်တို့အကြံသည် ဖျက်လိမ့်မည်။
စီရင်ကြလေ့။ စီရင်သည် အတိုင်းမတင်ရ။ အကြောင်း
မူကား။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ဘက်၌ ရှိတော်မူ၏။
၇ ဤလူမျိုး၏ ဘာသာစေ့အတိုင်း ငါမကျင့်ရမည်
အကြောင်း။ ထာဝရဘုရားသည် တန်ခိုးပြလျက်ကို သွန်
၈ သင်၍ မိန့်တော်မူသည့်ကား။ | သင်း၊ ဖွဲ့ခြင်းဟု ဤလူမျိုးဆို
သမျှအတိုင်း သင်တို့သည် သင်း၊ ဖွဲ့ခြင်းဟု မဆိုကြနှင့်။ သူ
တို့ကြောက်တတ်သော အရာကို မကြောက်ကြနှင့်။ မထိပ်
၉ လန့်ကြနှင့်။ | ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား
ကို ရိုသေခြင်းရှိကြလေ့။ ထိုဘုရားကိုသာ ကြောက်ရွံ
၁၀ ခြင်း။ ထိပ်လန့်ခြင်းရှိကြလေ့။ | ထိုသို့ပြုလျှင် ထိုဘုရား
သည် သင်တို့ကို လှုံ့ရာဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ဣ
သရေလလူနှင့်မျိုးတို့ ထိမိ၍ လဲစရာကျောက်။ ယေရုရှ
လင်မြို့သားတို့၌ ကျော့ကွင်းနှင့် ထောင်ချောက်ဖြစ်တော်
၁၁ မူလိမ့်မည်။ | ထိုသူအများတို့သည် ထိမိ၍ တိမ်းလဲကျိုးပဲ့
၁၂ ခြင်း။ ကျော့မိမိမဆီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ဤ
သက်သေခံချက်ကို ငတပည့်တို့တွင် လုပ်ထား၍ ပညတ်
၁၃ တရားကို တံဆိပ်ခတ်လေ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ | ယာကုပ်အ
မျိုးသားတို့တွင် မျက်နှာတော်ကို ကွယ်ထားတော်မူသော
ထာဝရဘုရားကို ငါသည် ဆိုင်းငံ့လျက် မျှော်လင့်မည်။
၁၄ | ငါမှစ၍ အေးစာထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော သူငယ်
တို့သည် ရှိကြ၏။ ဖိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူ
သော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားထံ
တော်ကဏ္ဍသရေလအမျိုး၌ ပုပ္ဖနိမိတ်နှင့် အံ့ဖွယ်သော အ
၁၅ ရာဖြစ်စေခြင်းငှါ ပေးတော်မူသတည်း။ | တိုးတိုးပြော၍
မနုဿရဆယ်တတ်သော နတ်ဝင်နှင့် စံးတို့၌ သည်း

ကပ်ကြလော့ဟုသင်တို့အားဆိုလျှင်မူကားလူတို့သည်
မိမိတို့ဘုရားသခင်၌မဆည်းကပ်အပ်သလော။အသက်
၂၀ ရှင်သောသူ၏အမှုမှာအသက်သေသောသူ၌ဆည်းကပ်
အပ်သလော။တရားတော်ကို၎င်းသက်သေခံတော်မူ
ချက်ကို၎င်းနားထောင်ကြကုန်။လူတို့ပြောသောစကား
သည်နှုတ်ကပတ်တော်နှင့်မညီလျှင်သူတို့၌အာရုဏ်
၂၁ မတက်သေး။ပင်ပန်းခြင်းနှင့်ပွတ်သိပ်ခြင်းကိုခံလျက်
လွန်သွားရကြလိမ့်မည်။ပွတ်သိပ်သောအခါလည်းကိုယ်
ကိုကိုယ်နှောင့်ရှက်၍မိမိတို့ရှင်ဘုရင်နှင့်မိမိတို့ဘုရား
၂၂ သခင်ကိုကျိန်ဆဲကြလိမ့်မည်။အထက်သို့မျှော်သည်
ဖြစ်စေ၊မြေကြီးကိုကြည့်သည်ဖြစ်စေ၊ဒုက္ခဆင်းရဲနှင့်
မှောင်မိုက်အတိရှိပါ၏။ထူထပ်သောမှောင်မိုက်နှင့်
တွေ့၍အလင်းကွယ်ပျောက်ရာသို့နှင်လွှတ်ခြင်းကိုခံရ
ကြလိမ့်မည်။

၉ သို့သော်လည်းဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကိုခံရသောပြည်
သည်နောက်မှမှောင်မိုက်နှင့်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။အာဇာ
လုန်ခရိုင်နှင့်နုဿာဗိခရိုင်ကိုအသက်ကရှုတ်ချတော်မူ
သော်လည်းနောက်တဖန်အိုင်နားရှောက်သောလမ်း။
ယော်ဒန်မြစ်တဖက်။တပါးအမျိုးသားနေရာဂါယလဲ
ပြည်ကိုလူအသရေနှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။မှောင်
မိုက်ထဲမှာသွားလာသောလူများတို့သည်ကြီးစွာသော
အလင်းကိုမြင်ရ၍သမင်း၏နိုင်ငံအရိပ်တွင်ရှိနေသော
၃ သူတို့၌အလင်းပေါ်ထွန်းလျက်ရှိ၏။ကိုယ်တော်သည်
အမျိုးသားတို့ကိုမျှားပြားစေ၍သူတို့၏ဝမ်းမြောက်ခြင်း
ကိုတိုးပွားစေတော်မူ၏။စပါးကိုစုဆည်းရာကာလ၌ဝမ်း
မြောက်သကဲ့သို့၎င်းလူယူသောဥစ္စာကိုဝေသောသူဝမ်း
မြောက်သကဲ့သို့၎င်းရှေ့တော်၌သူတို့သည်ဝမ်းမြောက်
၄ ကြပါ၏။အကြောင်းမူကား။မိဒူနီလက်ထက်၌ပြုတော်
မူသကဲ့သို့ကိုယ်တော်သည်သူတို့ထပ်ရသောထပ်တိုး။
ကြော၌ခံရသောဒုတ်ကို၎င်းညည်းဆဲသောသူ၏ထုံတံကို
၅ ၎င်းမျိုးတော်မူပြီ။စစ်တိုက်သောသူရဲ၏ခြေစွပ်နှင့်အ
သွေးလူးသောအဝတ်ဘန်ဆာရှိသမျှတို့သည်မီးရှို့ဘို့မီး
၆ စာဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။အကြောင်းမူကား။ငါတို့အဖို့သူ
ငယ်ကိုဖွားမြင်၏။ငါတို့အားသားကိုသနားတော်မူ၏။
ထိုသူသည်အုပ်စိုးခြင်းအာဏာစက်ရှိလိမ့်မည်။နာမတော်
မူကားအံ့ဩဘွယ်။တိုင်ပင်ဖက်။တန်ခိုးကြီးသော
ဘုရားသခင်။ထာဝရအဖေ။ညီသက်ခြင်းအရှင်ဟုခေါ်
၇ ဂေါ်သမုတ်ခြင်းကိုခံတော်မူလိမ့်မည်။ဒါဝိဒ်မင်း၏ရာဇာ
ပစ္ဆိမပေါ်မှာထိုင်၍နိုင်ငံတော်ကိုနောင်ကာလအစည်

မပြတ်။တရားတော်အတိုင်းပြောင့်မတ်စွာစီရင်၍အမြဲ
တည်စေတော်မူမည်အကြောင်း။အာဏာတော်တိုးတက်
ခြင်းနှင့်ညီသက်တော်မူခြင်သည်နိစ္စအမြဲရှိလိမ့်မည်။
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်အလို
တော်အားကြီး၍ထိုအမှုကိုပြီးစီးစေတော်မူလိမ့်မည်။

၈ ထာဝရဘုရားသည်ဗုဒ္ဓိတော်ကိုယာကုပ်အမျိုး
သို့လွှတ်၍ဣသရေလအမျိုးအပေါ်မှာသက်ရောက်စေ
၉ တော်မူ၏။အုတ်ရိုးပြိုသော်လည်းဆစ်သောကျောက်
၁၀ နှင့်တည်ပြန်မည်။တည်ပင်များကိုချုတ်လွှဲသော်လည်း
သူတို့အရာ၌အာရုံစိုက်ပင်များကိုစိုက်ထားမည်ဟုမာန
ကြီးမားထောင်ထားသောရှမာရ်မြို့သားမှစ၍ဇေရိမိလူ
၁၁ အပေါင်းတို့သည်သိရကြလိမ့်မည်။ထာဝရဘုရား
သည်လည်းထိုသူတို့တဖက်၌ရေဖိန်မင်း၏ရန်သူတို့ကို
ချိုးမြှောက်၍ဇေရိမိအမျိုး၏ရန်သူတို့ကိုထစေတော်မူ
၁၂ သဖြင့်၊ရှေ့၌ကားရှုရိလူ။နောက်၌ကားဖိလိစ္စိုလူတို့
သည်ပစပ်ဟ၍ဣသရေလအမျိုးကိုကိုက်စားကြလိမ့်
မည်။သို့သော်လည်းအမျက်တော်သည်မညီမင်း။လက်
တော်သည်ဆန့်လျက်ရှိသေး၏။

၁၃ ဤလူမျိုးသည်ဒါဏ်ခတ်တော်မူသောသူထံသို့မထွဋ်
မပြန်။ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားကိုမရှာ
၁၄ မဇ္ဇေတတ်။ထိုကြောင့်ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလ
အမျိုးမှဥက္ကောင်းနှင့်အမြီးကို၎င်းထန်းလက်နှင့်ကိုင်း
ပင်ကို၎င်းတနေ့ချင်းတွင်ချုတ်ဖြတ်တော်မူလိမ့်မည်။
၁၅ ဥက္ကောင်းကားအသက်ကြီးသူနှင့်အသရေရှိသူတည်း။
အမြီးကားမုသာကိုဟောပြောသောပရောဖက်တည်း။
၁၆ ဤလူမျိုးကိုလပ်ပြသောသူတို့သည်လပ်လွှဲစေခြင်းငှါ
ပြုကြ၏။လိုက်သောသူတို့သည်လည်းပျက်စီးခြင်း
၁၇ သို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ထိုကြောင့်ထာဝရဘုရားသည်
သူတို့တွင်ရှိသောလူမျိုးတို့ကိုအားရတော်မူ။မိဘမရှိ
သောသူငယ်နှင့်ရတ်ဆိုးမတို့ကိုသနားတော်မူ။ထိုသူ
အပေါင်းတို့သည်အဓမ္မပြုသောသူ။ဆိုးညစ်သောသူဖြစ်
၁၈ ၍မတရားသောစကားကိုပြောတတ်ကြ၏။သို့ဖြစ်၍
အမျက်တော်သည်မညီမင်း။လက်တော်သည်ဆန့်လျက်
ရှိသေး၏။

၁၉ အဓမ္မသည်မီးကဲ့သို့လောင်တတ်၏။ဆူးဝင်အမျိုးမျိုး
ကိုကျပ်စေမည်။တောအုပ်ကိုလည်းမီးရှို့သဖြင့်အပင်တို့
၂၀ သည်မီးသိုးနှင့်တကွလွင့်တက်ကြလိမ့်မည်။ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကြောင့်

မြေသဉ်မီးလောင်၍မြေသားတို့သဉ်မီးမွေးဘို့ထင်းဖြစ်
 ကြလိမ့်မည်။ ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်ကိုတယောက်
 ၂၀ မနှစ်ခြောရ။ လက်ျာဘက်၌ချတ်ဖြတ်သော်လည်း ငတ်
 မွတ်လိမ့်မည်။ လက်ဝဲဘက်၌ကိုက်စားသော်လည်း မဝ
 ရ။ အိမ်နီးချင်းအသားကိုလူတိုင်းကိုက်စားရလိမ့်မည်။
 ၂၁ ၊ မနာရှေ့အမျိုးသည် ဖေရိပ် အမျိုးကို၎င်း ဖေရိပ် အမျိုး
 သည် မနာရှေ့အမျိုးကို၎င်းကိုက်စားကြလိမ့်မည်။ ထိုနှစ်
 မျိုးတို့သည် ယုဒအမျိုးကို တညီတညွတ်ဘည်းရန် ပြုကြ
 လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း အမျက်တော်သည် မညိမ်း။
 လက်တော်သည် ဆန့်လျက်ရှိသေး၏။

၁၀ ငတ်မွတ်သောသူတို့ကိုတရားရှုံးစေခြင်းငှါ၎င်း ငါ၏
 ၂ လူမျိုးတွင် ဆင်းရဲသားတို့၏အခွင့်အရာကို ရုတ်သိမ်း
 ခြင်းငှါ၎င်း မုတ်ဆိုးမဝိုက် ညည်းဆဲ၍ သာမရှိသောသူ
 တို့၏ဥစ္စာကိုလုယူခြင်း ငှါ၎င်း မတရားသဖြင့် စီရင်သော
 ၃ သူ။ ကြပ်တည်းစွာသော မှတ်ချက်ကိုမှတ်သားသောစာ
 ၄ ရေးတို့သည် အမတ်လာရှိကြ၏။ ၊ ငါကြည့်ရှုစီရင်သည်
 ကာလ။ အဝေးကရောက် လာသောမျက်ဆီးခြင်း ဖြစ်
 သည် ကာလ၌ သင်တို့သည် ချမ်းသာရအံ့သောငှါ အဘယ်
 သူထံသို့ပြေးကြလိမ့်မည်နည်း။ သင်တို့စဉ်းစိပ်ဥစ္စာကို
 ၄ အဘယ်မှာသို့ထားကြလိမ့်မည်နည်း။ ၊ ကျေးဇူးကိုမခံ
 ရသောသူတို့သည် ချုပ်ထားလျက်ရှိသောသူတို့အောက်
 မှာဦးချရကြသိမ့်မည်။ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသောသူ
 တို့အောက်မှာလဲရကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း အမျက်
 တော်သည် မညိမ်း။ လက်တော်သည် ဆန့်လျက်ရှိသေး၏။

၁ အာရှုရီလူသည် အမတ်လာရှိ၏။ ၊ အမျက်၏တုံတံ
 ဖြစ်၏။ သူကိုင်သောတောင်ဝေးသည် ငါဒါဏ်ပေးစရာ
 ၆ ဘို့ဖြစ်၏။ ၊ အဓမ္မလူမျိုးရှိရာသို့ သူကိုငါစေလွှတ်မည်။
 ၊ အမျက်ခံရာလူကိုလုယူပျက်ဆီး၍ လမ်၌ရွှံ့ကိုကဲ့သို့
 ၇ ကျော်နင်းစေခြင်းငှါ သူကိုငါမှာထားမည်။ ၊ သို့သော်
 လည်း သူသည် အချားသောအကြံ အချားသောအလိုရှိ၏။
 သူသည် ပျက်ဆီး၍ ချားစွာသောလူမျိုးတို့ကိုပယ်ရှင်းခြင်း
 ၈ ငှါအလိုရှိ၏။ ၊ သူသည် အဘယ်သို့ဆိုသနည်း ဟူမူကား။
 ငါ၏မူးမတ်တို့သည် မင်းကြီးဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။
 ၉ ၊ ကာလနောမြို့သည် ခါခေမိတ်မြို့ကဲ့သို့၎င်း ဟာမတ်မြို့
 သည် အာပန်မြို့ကဲ့သို့၎င်း ငှါမာရိမြို့သည် အမာသက်မြို့ကဲ့သို့
 ၁၀ ငှါဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ၊ မာရိရပ်တို့နှင့် ယေရုရှလင်ရပ်
 တို့ထက် သာ၍ မြတ်သောရပ်တို့ ဆင်းတုကိုကိုးကွယ်
 ၁၁ သောတိုင်း နိုင်ငံများကိုငါ လုယူသကဲ့သို့၎င်း ၊ မာရိမြို့

နှင့်သူ၏ရပ်တို့ကို ငါပြုသကဲ့သို့၎င်း ယေရုရှလင်မြို့နှင့်
 သူ၏ရပ်တို့ကို ငါပြုမည်မဟုတ်လောဟုဆိုတတ်၏။
 ၁၂ သို့သော်လည်း ထာဝရတရားသည် ဖိအုန်တောင်နှင့်
 ယေရုရှလင်မြို့၌ အမှုတော်ကိုလက်စသတ်တော်မူပြီးမှ
 အာရှုရီရှင်ဘုရင်၏မာနထောင်လွှားခြင်း။ မော်သော
 ၁၃ မျက်နှာနှင့်စော်ကားခြင်းကို ငါကြည့်ရှု၍ စီရင်မည်။ ၊ ထို
 မင်းက ငါသည် ကိုယ်လက်စုံ သက္ကံနှင့် ကိုယ်ညာဏ်
 အားဖြင့် ငါတတ်နိုင်၏။ ပညာသတ်နှင့် ငါပြည့်စုံ၏။ လူ
 မျိုးနေရာအပိုင်း အချားတို့ကို ငါရွှေ့ပြီ။ သူတို့၏ဘဏ္ဍာ
 ၁၄ ကိုလုယူပြီ။ ဘုရင်တို့ကိုသူရဲကဲ့သို့ နှိမ့်ချပြီ။ ၊ လက်သဉ်
 ငှက်သိုက်ကိုထွေသကဲ့သို့ လူတို့၏ဥစ္စာပစ္စည်းကိုထွေ
 ပြီ။ စွန့်ပြစ်သောငှက်ဥတို့ကိုသိမ်းယူသကဲ့သို့ မြေကြီး
 တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို ငါသိမ်းယူပြီ။ အဘယ်သူမျှ အ
 တောင်ကိုမထွပ်။ နှုတ်သီးကိုမဖွင့်။ မမြည်မတွန်ဟု
 ၁၅ ဆိုသည့်ဖြစ်၍။ ကြိမ်လုံးသည် ကိုင်သောသူကိုလုပ်သကဲ့
 သို့၎င်း တောင်ဝေးသည် မိမိသခင်ကိုချီကြွသကဲ့သို့၎င်း
 ပေါက်ဆိန်သည် ခုတ်သောသူကိုစော်ကားရမည်လော။
 လွှဲသဉ်တိုက်သောသူကိုရန်ပြု၍ ထောင်လွှားရမည်လော။
 ၁၆ ၊ ထိုကြောင့်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင် အရှင် ထာဝရ
 တရားသည် ထိုမင်း၏ဆုဝေသောသူတို့၌ ပိန်ကျခြင်းကို
 သွင်းပေးတော်မူမည်။ သူ၏ဘုန်းအောက်၌လည်း မီး
 ၁၇ လောင်သကဲ့သို့ လောင်စေခြင်းငှါ၍ တော်မူမည်။ ၊ ဣသ
 ရေလအမျိုး၏အလင်းသည် မီးဖြစ်တော်မူမည်။ သန့်ရှင်း
 သောတရားသည် မီးလျှံဖြစ်တော်မူမည်။ တနေ့ချင်းတွင်
 ထိုမင်း၏ဆူးပင်အမျိုးမျိုးတို့ကိုမီး၍ ကျွမ်းစေတော်မူ
 ၁၈ မည်။ ၊ တော၏ဘုန်းကို၎င်း အသီးအနှံ ထွက်သောလယ်
 ၏ဘုန်းကို၎င်း သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာနိပ်ညည်နှင့် တကွ ကုန်စေ
 တော်မူသဖြင့် ထိုမင်းသည် နာသောသူကဲ့သို့ အားလျော့
 ၁၉ လိမ့်မည်။ ၊ ကြွင်းသောတောပင်တို့ကို သူငယ်သည်
 စာရင်းယူနိုင်အောင် အနည်းငယ်မျှသာ ဖြစ်လိမ့်မည်။
 ၂၀ ထိုအခါမှစ၍ ဘေးလွတ်လျက် ကြွင်းသောဣသရေ
 လအမျိုးနှင့် ယာကုပ်အမျိုးသားတို့သည် မိမိတို့ကိုညည်း
 ဆဲသောသူ၌ နောက်တဖန်မကိုးစားဘဲ ဣသရေလအမျိုး
 ၏သန့်ရှင်းသောအရှင် ထာဝရတရား၌ အမှန်ကိုးစားကြ
 ၂၁ လိမ့်မည်။ ၊ ကြွင်းသောသူတည်းဟူသော ယာကုပ်အမျိုး
 ၌ ကြွင်းသောသူတို့သည် တန်ခိုးကြီးတော်မူသောတရား
 ၂၂ သခင်ထံသို့ ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ ၊ အဣသရေလအမျိုး။
 သင်၏အမျိုးသားတို့သည် သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့် အမျှများ
 သော်လည်း ကြွင်းသောသူတို့သာလျှင် ပြန်လာကြလိမ့်မည်။

မည်။စိရင်ဆုံးဖြတ်သောသုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းသည်
 ၂၃ တရားသဖြင့်လွှမ်းမိုးရလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
 အရှင်ထာဝရဘုရားသည်မြေတပြင်လုံးအလယ်၌စိရင်
 ဆုံးဖြတ်သောသုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းကိုပြုတော်မူလိမ့်
 မည်။

၂၄ ထို့ကြောင့်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင်ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ဇိအုန်မြို့၌နေသောငါ၏လူ
 မျိုး။အာရှုရမင်းကြောင့်မကြောက်နှင့်။သူ၏ကြိမ်လုံးနှင့်
 သင့်ကိုရိုက်မည်။အဲဂုတ္တုမင်းပြုသည်နည်းတူသူ၏ထံ
 ၂၅ တံကိုသင်၏အပေါ်မှာမိုးလိမ့်မည်။သို့သော်လည်းခဏ
 ကြာပြီးမှသူတို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သောအား
 ဖြင့်ငအမျက်သည်ညိမ်း၍ငစိတ်လည်းပြေလိမ့်မည်။
 ၂၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်ဩရ
 တကျောက်နားမှာမိချွန်အမျိုးသားတို့ကိုဒဏ်ခတ်သ
 ကဲ့သို့၎င်းပင်လယ်ကိုထံတော်နှင့်မိုးသကဲ့သို့၎င်းထို
 မင်းအဖို့ဘေးဥပါတ်ကိုပြင်ဆင်၍အဲဂုတ္တုလက်ထက်
 ၂၇ ၌ကဲ့သို့တဖန်ထံတော်ကိုချီတော်မူမည်။ထိုကာလ၌
 သူ၏ဝန်ကိုသင်၏ပရုံးပေါ်က၎င်းသူ၏ထိမ်းသိုးကိုသင်၏
 လည်ပင်းပေါ်က၎င်းချရ၏။သူဝခြင်းကျေးဇူးကြောင့်
 ထိမ်းသိုးပျက်စီးရ၏။

၂၈ အာရပ်မြို့သို့ရောက်လေပြီ။ဒဂုန်မြို့တိုင်အောင်လွန်
 ၂၉ သွားပြီ။မိတ်မတ်မြို့၌စည်းမျှားကိုချထားပြီ။တောင်
 ကြားကိုလွန်ကြပြီ။ဂေဗမြို့၌စားခန်းချကြပြီ။ရာမမြို့သည်
 ကြောက်လန့်လျက်ရှိ၏။ရှောလုနေရာဂဗာမြို့သည်ပြေး
 ၃၀ ၏။အိုဂလိမ်မြို့သို့။ကျေးကျော်လော့။အိုလဲရှုမြို့။နား
 ၃၁ ထောင်လော့။အာနုသုတ်မြို့သည်အမက်လာရှိ၏။မာဒ
 မေနမြို့သည်ပြောင်းသွားပြီ။ဂေဗိမ်မြို့သားတို့သည်လွတ်
 ၃၂ အောင်ပြေးကြ၏။နောဘမြို့၌တရက်နေပြီးမှဇိအုန်
 ၃၃ ကိုရှုလ်၍မိလက်ကိုထုပ်လိမ့်မည်။ကောင်းကင်ဗိုလ်
 ခြေသခင်အရှင်ထာဝရဘုရားသည်ကြောက်မက်ဖွယ်
 သောအခြင်းအရာနှင့်သင်ပင်အထွဋ်ကိုပယ်ရှင်းတော်
 မူမည်။အာရပ်မြို့သောအခက်တို့ကိုချုတ်လှဲ၍ကြီးမား
 ၃၄ သောအခက်တို့ကိုနှိမ့်ချတော်မူမည်။တောအုပ်ကိုပေါက်
 ဆိန်နှင့်ချုတ်ပယ်တော်မူ၍လေဗနန်တောသည်တန်ခိုး
 ကြီးသောသူ၏လက်အားဖြင့်လဲလျက်နေလိမ့်မည်။

၁၁
 ၁ ယေရှုအမျိုးအရပ်၌အတက်ပေါက်လိမ့်မည်။သူ၏
 ၂ အမြင်တို့တွင်အညွန့်သည်အသီးသီးလိမ့်မည်။ထာဝရ

ဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော။ညာဏ်ပညာကို
 ပေးသောဝိညာဉ်။ကြံစည်တတ်စွမ်းနိုင်သောသတ္တိကိုပေး
 သောဝိညာဉ်။ထာဝရဘုရားကိုသိ၍ကြောက်ရွံ့သောသ
 ဘောကိုပေးသောဝိညာဉ်တော်သည်ထိုသူအပေါ်မှာ
 ၃ ကျိန်းဝပ်တော်မူလိမ့်မည်။ထိုသူသည်ထာဝရဘုရားကို
 ကြောက်ရွံ့ခြင်း၌ယေရှုသည်ဖြစ်၍မိမိမျက်စိမြင်
 သည်အတိုင်းတရားမစိရင်။မိမိနားကြားသည်အတိုင်း
 ၄ မဆုံးဖြတ်ဘဲ။ဆင်းရဲသားတို့၏အမှုကိုတရားတော်အ
 တိုင်းစိရင်၍နှိမ့်ချသောမြေကြီးသားတို့ဘက်၌နေလျက်
 ဖြောင့်မတ်စွာဆုံးဖြတ်လိမ့်မည်။မြေကြီးကိုနှုတ်ကပတ်
 တော်ထံတော်နှင့်ဒဏ်ခတ်၍ဆိုးသောသူကိုနှုတ်ခမ်းထွက်
 ၅ သက်နှင့်ကွပ်မျက်လိမ့်မည်။တရားနှင့်သစ္စာသည်သူ
 ၏ခါးပန်းခါးစည်းဖြစ်လိမ့်မည်။

၆ တောခွေးသည်သိုးသငယ်နှင့်အတူနေလိမ့်မည်။
 ကျားသစ်သည်ဆိတ်သငယ်နှင့်အတူအိပ်လိမ့်မည်။နွား
 သငယ်။ချင်သောသငယ်။ဆူအောင်ကျွေးသောအကောင်
 တို့သည်အတူသွားလာကြ၍လူသူငယ်သည်သူတို့ကိုမို
 ၇ ဆောင်လိမ့်မည်။နွားမနှင့်ဝံမသည်အတူကျက်စား၍
 သူတို့သားငယ်များသည်အတူအိပ်ကြလိမ့်မည်။ချင်သော
 ၈ သည်လည်းနွားကဲ့သို့မျက်စိစားလိမ့်မည်။နှို့ရိုသူငယ်
 သည်လည်းမြွေဆိုးတွင်းပေါ်မှာကစားလိမ့်မည်။နှို့ကွာ
 သောသူငယ်သည်လည်းမြွေဟောက်တွင်းဝ၌မိမိလက်
 ၉ ကိုသွင်းလိမ့်မည်။ငါ၏သန့်ရှင်းသောတောင်တပြင်လုံး
 ၌အချင်းချင်းညည်းဆဲခြင်း။ပျက်ဆီးခြင်းကိုမပြုရကြ။
 အကြောင်းမူကား။ပင်လယ်ရေသည်မိမိနေရာကိုလွှမ်း
 မိုးသကဲ့သို့မြေကြီးသည်ထာဝရဘုရားကိုသိကျွမ်းခြင်း
 ပညာနှင့်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

၁၀ ထိုကာလ၌ယေရှု၏အမြင်သည်ပေါက်၍လူများ
 အဖို့ထူသောအလံဖြစ်လိမ့်မည်။ထိုအလံ၌တပါးအမျိုး
 သားတို့သည်ဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။ကျိန်းဝပ်တော်
 ၁၁ မူရာအရပ်သည်လည်းဘုန်းကြီးလိမ့်မည်။ထိုကာလ၌
 ထာဝရဘုရားသည်လက်တော်ကိုဆန့်၍ကျန်ကြွင်း
 သောဂိုဏ်းတော်၏လူတို့ကိုအာရှုရပြည်။အဲဂုတ္တုပြည်။
 ပါသရုပြည်။ကူရှုပြည်။လေံပြည်။ရှိနာပြည်။ဟာမတ်
 ပြည်။ပင်လယ်တဖက်၌ရှိသောပြည်များတို့မှကယ်ယူ
 ၁၂ ခြင်းငှါတဖန်ပြုတော်မူလိမ့်မည်။တပါးအမျိုးသားတို့
 အဖို့အလံကိုထူတော်မူသဖြင့်နှင့်ထုတ်သောဣသရေလ
 အမျိုးသားနှင့်အာရပ်ရပ်ကွဲပြားသောယုဒအမျိုးသားတို့
 ကိုမြေကြီးလေးမျက်နှာတို့မှခေါ်၍ရဝေးစေတော်မူ

၁၃ လိမ့်မည်။ ဖေရိမ်အမျိုးသည် ညူရူသောမိတ်ညိမ်းလိမ့်မည်။ ရန်ပြုတတ်သော ယုဒအမျိုးသားတို့သည်လည်း ရန်ပြုကြသိမ့်မည်။ ဖေရိမ်အမျိုးသည် ယုဒအမျိုးကိုမညူရ။

၁၄ ယုဒအမျိုးလည်း ဖေရိမ်အမျိုးကိုရန်မပြုရ။ သူတို့သည် အနောက်ဘက်၌ ဖိလိစ္စတိုလူများကိုလိုက်၍ တိုက်ကြလိမ့်မည်။ အရှေ့ပြည်သားတို့၏ ဥစ္စာကို အတူလုယူကြလိမ့်မည်။ ဇနီးအမျိုးနှင့် မောဘအမျိုးကိုလည်း လုပ်ကြံကြလိမ့်မည်။ အမွန်အမျိုးသားတို့သည် သူတို့၏ အုပ်စိုးခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း အဲဒုတ္တုပင်လယ်၏ လျှာကို ဖျောက်ဖျက်တော်မူမည်။ ပြင်းစွာသောလေတော်နှင့် တကွ လက်တော်ကို ဖြစ်ပေါ်စွာ ထွက်၍ ချောင်းချွန်သွယ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ရိုက်ခတ်တော်မူသဖြင့် လူတို့သည် ခြေနှင်းစီးလျက် ကျော်သွားကြလိမ့်မည်။

၁၆ ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဒုတ္တုပြည်မှ ထွက်သွားသော အခါ၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ အာရှရိပြည်မှ ကျန်ကြွင်းသော ကိုယ်တော်၏လူတို့သွားရာလမ်းကြီးဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၁၇ ၊ ထိုကာလ၌ သင်မြွက် ဆိုရမည်ကား။ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်သည် ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကို အမျက်ထွက်တော်မူသော်လည်း တဖန် အမျက်တော် ညိမ်း၍ အကျွန်ုပ်ကို နှစ်သိမ့်စေတော်မူ၏။

၁၈ ၊ ဘုရားသခင်သည် ငကိုကယ်တင်သော အရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကြောက်လန့်သော မိတ်မရှိဘဲ ရဲရင့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ချီးမွမ်းရာ။ ငါ့သိချင်းဆိုရာ။ ငကိုကယ်တင်တော်မူသော အရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။ သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက်သော မိတ်နှင့် စစ်ရေတွင်းတို့၌ ရေခပ်ရကြလိမ့်မည်။

၁၉ ၊ ထိုကာလ၌လည်း ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ နာမတော်ကို ပဋ္ဌနာပြုကြလော့။ အမှုတော်တို့ကို လူများတို့တွင် ဖော်ပြကြလော့။ နာမတော်သည် မြင့်မြတ်သောကြောင့် ချီးမွမ်းကြလော့။ ထာဝရဘုရားကို ထောမနာသိချင်း ဆိုကြလော့။ ထူးဆန်းသော အမှုကို ပြတော်မူပြီ။ အမှုတော်သည် မြေတပြင်လုံး၌ ထင်ရှားပါစေ။ အိုဇီအုနိသတို့သိဦး။ ကျွေးကျော်လော့။ ဝမ်းမြောက်သဖြင့် အော်ဟစ်လော့။ အကြောင်းမူကား။ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရားသည် သင်၏ အလယ်၌ ဘုန်းကြီးတော်မူ၏ဟု မြွက်ဆိုရလိမ့်မည်။

၁၃

၁ ဗာဗုလုန်မြို့ကိုရည်စောင်၍ အာမုတ်၏ သားဟောရှာယခံရသော ဗာဗုလုန်တော်အချက်ဟူမူကား။ ၊ ရှင်းလင်းသောတောင် ပေါ်မှာ အသံကို ထူကြ။ ကျယ်သော အသံနှင့်

အော်ဟစ်ကြ။ လက်ကို ထုပ်ကြ။ သူတို့သည် မင်းတို့နေရာထံ ခါးများကို ဝင်ကြစေ။ ငါသန့်ရှင်းစေသော သူတို့ကို ငါမှာထားပြီ။ ငါပေးသော ဘုန်းအာနုဘော်ကြောင့် ဝမ်းမြောက်သောသူ။ ငါ၏သူရဲတို့ကို ငါအမျက်ပြေစေခြင်းငှါ ငါခေါ်ပြီ။ ကြီးစွာသော အလုံးအရင်း၏ အသံကဲ့သို့ တောင်တို့အပေါ်မှာ လူများ၏ အသံဗလံ။ ရဝေးသောတိုင်းသူပြည်သားများတို့၏ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သော အသံဗလံရှိသည့် နှင့်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ အလုံးအရင်းကို စီရင်ခင်းကျင်းတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားနှင့် အတူတကွ အမျက်တော်လက်နက်တို့သည် တပြည်လုံးကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ဝေးသောပြည်။ ကောင်းကင်စွန်းမှ လာကြ၏။

၂၀ ၊ ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရက်သည် နိုးသောကြောင့် ဝိုကျွေးမြည်တစ်ကြလော့။ အနန္တတန်ခိုးရှင် စီရင်တော်မူသော ဘေးအန္တရာယ်ကဲ့သို့ လာလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့် ရှိသမျှသော လက်တို့သည် ကျကြလိမ့်မည်။ လူအပေါင်းတို့သည် မိတ်ဖျက်၍ ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ နာခြင်းဝေဒနာအမျိုးမျိုးကို ခံရကြလိမ့်မည်။ သားဖွားသော မိမိကဲ့သို့ ဝေဒနာကို ခံရလျက် တယောက်ကို တယောက်ကြည့်၍ ရှိရှိ၌ တွေ့သဖြင့် သူတို့မျက်နှာသည် မီးလျှံအဆင်းရှိလိမ့်မည်။ ထိုပြည်ကို ဖျက်ဆီး၍ အပြစ်ကြီးသောပြည်သူပြည်သားတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား၏ ကြံမိတ်တော်သော နေ့ရက်သည် ပြင်းထန်သောဒေါသအမျက်ထွက်လျက် လာလိမ့်မည်။ မိမိစားကောင်းကင် ကြယ်နက္ခတ်တို့သည် အလင်းကို မပေး။ နေသည်လည်း ထွက်သော အခါမိုက်လျက် လသည်လည်း မထွန်းမလင်းဘဲ လျက်ရှိလိမ့်မည်။ ထိုလောက်နိုင်ငံ၏ အပြစ်ကို ငင်မတရားသော သူတို့၏ ဒုစရိုက်များကို ငင်ငါစစ်ကြောမည်။ မာနကြီးသော သူတို့၏ ထောင်ရွားခြင်းကို ငါနှိပ်စက်၍ ကြိမ်ကြွတ်သော သူတို့၏ စော်ကားခြင်းကို ငါနှိမ့်ချမည်။ လူသည် ရွှေစင်ထက် အဖိုထိုက်မည့် အကြောင်း။ ဆင်းရဲသားသည် ဩဗိရရွှေကျောက်ထက် အဖိုထိုက်မည် အကြောင်း ငါပြုမည်။ သို့ဖြစ်၍ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ ဒေါသအမျက်တော် ပြင်းစွာ ထွက်သော နေ့ရက်၌ မိမိစားကောင်းကင်ကို ငါထုပ်ရှားမည်။ မြေကြီးလည်း မိမိနေရာမှ ရွှေရလိမ့်မည်။

၁၄ ၊ ပြည်သားတို့သည် ကြောက်၍ ပြေးသော ဒရယ်မ။ ကန်နီးသိမ်းသူ မရှိသောသိုးများကဲ့သို့ ဖြစ်၍ အသီးအသီး မိမိပြည်အမျိုးသားချင်းတို့ကို မျက်နှာပြု၍ အသီးအသီး မိမိပြည်

၁၁ သို့ပြေးကြလိမ့်မည်။။ တွေမိသမျှသောသူတို့ကိုထံနှင့်ထိုး
ရ၏။။ ခုဝေးလျက်ရှိသောသူ အပေါင်းတို့လည်း ခေး ဖြင့်
၁၆ ဆုံးကြလိမ့်မည်။။ သူတို့သားသမီးများကိုသူတို့မျက်
မှောက်၌မြေပေါ်မှာဆောင့်ဖွတ်လိမ့်မည်။။ သူတို့အိမ်များ
ကိုလုရက်၍သူတို့မယားများကိုအမွေပြုကြလိမ့်မည်။။
၁၇ ကြည့်ရှုလော့။။ ငွေကိုပမာဏမပြု။။ ရွှေကိုအလိုမရှိသော
၁၈ မေမိလူများကိုသူတို့တဖက်၌ ငါနှိုးဆော်မည်။။ သူတို့
သည်လူပျိုတို့ကိုလေးနှင့်ရိုက်ခတ်ကြလိမ့်မည်။။ အက
လေးတို့ကိုမသနားကြ။။ သူတို့မျက်စိသည်သူငယ်တို့ကို
၁၉ မနှစ်မြို့ရ။။ ဟိုင်းနိုင်ငံတို့၏အတွင်း၌။ ခါလခဲအမျိုးသား
တို့၏ဘုန်းအသရေဖြစ်သောဗာဗုလုန်မြို့သည်ဘုရား
သခင်မျက်ဆီးတော်မူသောသောခုံမြို့နှင့်ဂေါမောရမြို့
၂၀ ကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။။ ထိုမြို့၌ကလအစည်။။ လူမျိုးအဆက်
ဆက်အဘယ်သူမျှမနေရ။။ ထိုမြို့၌အာရပ်လူသည်တဲကို
၂၁ မျှမဆောက်ရ။။ သိုးသိန်းတို့သည်သိုးခြံကိုမျှမလုပ်ကြ။။
၂၂ |တောသားရဲတို့သည်ထိုမြို့၌အိပ်ကြလိမ့်မည်။။ အိမ်တို့
သည်မြည်တတ်သောတိရစ္ဆာန်များနှင့်အပြည့်ရှိကြလိမ့်
မည်။။ ကုလားအုတ်ငှက်တို့လည်းနေရာကျ၍ချောက်တို့
လည်းကခုန်ကြလိမ့်မည်။။ တောခွေးတို့သည်လည်းသုံ
မိတ်မှန်များ၌ငင်မြေခွေးတို့သည်လည်းကြက်သရေ
တိုက်များ၌ငင်အူကြမြည်ကြလိမ့်မည်။။ ထိုသို့သောကာ
လနီးထွပြီ။။ ထိုမြို့၏အသက်တာမရှေ့ရ။။

၁၄ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်ယာကုပ်
အမျိုးကိုသနား၍ဣသရေလအမျိုးကိုတဖန်ရွေးကောက်
သဖြင့်သူတို့ကိုနေရင်းပြည်၌နေရာချတော်မူလိမ့်မည်။။
တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည်သူတို့နှင့်ပေါင်းဖော်၍
ယာကုပ်အမျိုး၌ဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။။ တပါးအမျိုး
သားတို့သည်သူတို့ကိုနေရင်းအရပ်သို့ပို့ဆောင်ကြလိမ့်
မည်။။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်တပါးအမျိုးသား
တို့ကိုထာဝရဘုရား၏ပြည်တော်တွင်ကျွန်နှင့်ကျွန်
မအရာ၌ထား၍စေစားကြလိမ့်မည်။။ အထက်ကအိမ်
သွားဘူးသောသူတို့ကိုတဖန်အိမ်ယူခဲ့ကြလိမ့်မည်။။
ညည်းဆဲဘူးသောသူတို့ကိုလည်းအုပ်စိုးကြလိမ့်မည်။။
ထိုအခါထာဝရဘုရားသည်သင့်ကိုညီညင်ခြင်း။
ရိုးရိုးခြင်း။။ သူတပါးစေစား၍ဆင်းရဲစွာအစေကျန်ခံရ
ခြင်းထဲကနှုတ်၍ချမ်းသာပေးတော်မူလျှင်။။ သင်သည်ဗာဗု
လုန်ရှင်ဘုရင်ကိုရည်စောင်၍ပုံစံကားကို၍သို့မြှောက်ဆို
လိမ့်မည်။။ အစိုးတရပြုသောသူသည်ဆုံးလေပြီတကား။။

၁၁ ရွှေမြို့တော်သည်ဆုံးလေပြီတကား။။ လူသတ္တဝါတို့ကို
၁၂ အမျက်ထွက်၍အစည်မပြတ်ရိုက်ခြင်း။။ အတိုင်းတိုင်း
အပြည်ပြည်တို့ကိုမာနမိတ်နှင့်အုပ်စိုး၍အစည်မပြတ်
ညည်းဆဲခြင်းကိုပြုသောအဓမ္မလူဟူ၍၏တောင်ဝေးကို
၁၃ ဂင်ထိုသို့အစိုးရသောသူတို့၏ရာဇဝတ်ကိုဂင်ထာဝရ
ဘုရားမျိုးတော်မူပြီ။။ မြေတပြင်လုံးသည်ညီမိတ်ချမ်း
သာခြင်းရှိ၏။။ ရွှင်လန်းစွာသိချင်းဆိုသံနှင့်ကျွေးကျော်
၁၄ ကြ၏။။ ထင်းရှူးပင်နှင့်လေဗနုန်အာရဇ်ပင်တို့ကသင်
သည်လဲပြီးသည်နောက်ငါတို့ကိုရုတ်သွံသောသူသည်မ
တက်မလာရဟုသင့်ကိုရည်စောင်၍ဝမ်းမြောက်ကြ၏။။
၁၅ သင်သည်ရောက်လာသောအခါအောက်အရင်မရ
ဏာနိုင်ငံသည်ကြုံဆိုအံ့သောငှါလှုပ်လေ၏။။ သင်းဂြိုင်း
သားများနှင့်လောကီမင်းများအပေါင်းတို့ကိုသင့်အ
တွက်ကြောင့်နှိုးဆော်လေ၏။။ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်
သောရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့ကိုရာဇဝတ်တို့မှထစေ
၁၆ ၏။။ ထိုသူအပေါင်းတို့ကသင်သည်လည်းငါတို့ကဲ့သို့
အားနည်းပါသည်တကား။။ ငါနှင့်တူပါသည်တကား။။
၁၇ |သင်၏ဘုန်းအသရေနှင့်သင်၏တူရိယမျိုးအသံဗလံတို့
ကိုမရဏာနိုင်ငံတွင်ရှုတ်ချလေပြီတကား။။ သင့်အောက်
၌ပိုးကောင်များကိုခင်းလျက်သင့်အပေါ်၌တီးကောင်
များကိုခြုံလျက်ရှိပါသည်တကား။။ ဟုသင့်ကိုနှုတ်ဆက်
၍ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။။
၁၈ အနိန့်နက်သား။။ မိဗမ်းသောက်ကြယ်။။ သင်သည်
ကောင်းကင်ကကျလေပြီတကား။။ အပြည်ပြည်တို့ကို
၁၉ ခံရလေပြီတကား။။ သင်ကလည်းကောင်းကင်ပေါ်သို့
ငါတက်မည်။။ ဘုရားသခင်၏ကြယ်တို့အပေါ်မှာပေလွင်
ကိုငါချီးမြှောက်မည်။။ မြောက်မျက်နှာဘက်။။ ဗျာဒိတ်
၂၀ တော်တောင်ပေါ်မှာငါထိုင်မည်။။ မိဗမ်းတိမ်ထိပ်ပေါ်သို့
ငါတက်မည်။။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားကဲ့သို့ငါနေမည်ဟု
၂၁ စိတ်အကြံရှိလေပြီ။။ သို့သော်လည်းသင်သည်မရဏာ
နိုင်ငံ။။ သင်းဂြိုင်းတွင်းထဲသို့မိန့်မချခြင်းကိုခံရလေပြီ။။
၂၂ သင့်ကိုမြင်သောသူတို့သည်စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍ဆင်
ချင်ပြီးလျှင်မြေကြီးကိုတုန်လှုပ်စေ၍တိုင်းနိုင်ငံများကို
၂၃ လှုပ်ချောက်သောသူကားဤသူလော။။ လောကီနိုင်ငံကို
တောကဲ့သို့ဖြစ်စေ၍မြို့များကိုပျက်ဆီးသောသူ။။ အချုပ်
ခံရသောသူတို့ကိုမိမိနေရာသို့တဖန်မလွှတ်သောသူ
၂၄ ကားဤသူလော။။ အပြည်ပြည်သောရှင်ဘုရင်အပေါင်း
တို့သည်အသီးအသီးမိမိတို့စေတီ၌ဘုန်းအသရေနှင့်

၁၉ အိပ်ကြ၏။ သင့်ကိုမူကား ရွံရှာဖွယ်သောသစ်ခက်ကဲ့သို့သင်းပြိုင်းထဲကထုတ်ပြစ်ရ၏။ ကွပ်မျက်သောသူ။ ဘေးဖြင့်ထိုးသောသူ။ သင်းပြိုင်းတွင်း၌ကျောက်ရုတ်သို့ချသောသူများနှင့်ဖုံးအုပ်လျက်ခြေဖြင့်ကျော်နင်းသော

၂၀ အသေကောင်ဖြစ်လေ၏။ သူတပါးတို့နှင့်ရောနှော၍သင်းပြိုဟ်ခြင်းကိုမခံရ။ အကြောင်းမူကား။ မိမိပြည်ကိုဖျက်ဆီးဖြို။ မိမိအမျိုးသားချင်းတို့ကိုသတ်လေပြီ။ အဓမ္မပြုသောသူတို့၏အနွယ်သည်ဂုဏ်အသရေအလျှင်းမရှိရဟုပြောဆိုကြထိမ့်မည်။

၂၁ သူ၏သားမြေးတို့သည်မထ။ မြေကြီးကိုမပိုင်။ မြေတပြင်လုံးတွင်ရန်သူများကိုမနှိုးဆော်နိုင်မည်အကြောင်း။ သူတို့အဖွဲ့ဘိုးဘေးတို့၏အပြစ်ကြောင့်ကွပ်မျက်ခြင်း

၂၂ ကိုပြင်ကြလော့။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါသည်သူတို့တဖက်၌ထ၍ဗာဗုလုန်မြို့၏နာမနှင့်အကြွင်းအကျန်ကို၎င်းသားမြေးတို့ကို၎င်းပယ်ဖြတ်မည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ

၂၃ ၏။ တဖန်လည်းငါသည်ထိုမြို့ကိုဖြူကောင်များနေရာ။ ရေလွှမ်းမိုးရာအရပ်ဖြစ်စေမည်။ ဖျက်ဆီးခြင်း၏တန်မြက်စည်းဖြင့်လွှဲမည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်

၂၅ ကျိန်ဆို၍မိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါ၏မြေပေါ်မှာအာရှရိမင်းကိုငါနှိပ်စက်မည်။ ငါ၏တောင်ရိုးပေါ်မှာခြေဖြင့်ကျော်နင်းမည်ဟုငါကြံစည်သည်အတိုင်းဖြစ်၍ငါစီရင်ချက်လည်းတည်ရထိမ့်မည်။ ထိုအခါသူ၏ထမ်းဘိုးကိုသူတပါးအပေါ်ကရွှေ့၍သူတို့ပခုံးပေါ်မှာတင်သော

၂၆ ဝန်ကိုချရသောအခွင့်ရှိထိမ့်မည်။ မြေတပြင်လုံးတွင်ထိုသို့ကြံစည်တော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောပြည်တို့အပေါ်မှာ

၂၇ ထိုသို့လက်တော်ကိုဆန့်လျက်ရှိ၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏အကြံတော်ကိုအဘယ်သူဖျက်ထိမ့်မည်နည်း။ ဆန့်တော်မူသောလက်တော်ကိုအဘယ်သူထုန်ထိမ့်မည်နည်း။

၂၈ အာခတ်မင်းကြီးအနိစ္စရောက်သောနှစ်တွင်ခံရသော

၂၉ ဗျာဒိတ်တော်ဟူမူကား။ အိုဖိလိတ္တိပြည်လုံး။ သင့်ကိုရိုက်သောကြိမ်လုံးကျိုးသည်ကိုထောက်၍ဝမ်းမမြောက်နှင့်။ ထိုမြေအမျိုးထဲကမြေဆိုးပေါက်ထိမ့်မည်။ သူ၏အနွယ်သည်လည်းပျံတတ်သောမီးမြေဖြစ်ထိမ့်မည်။

၃၀ အတိုင်းထက်အလွန်ဆင်းရဲသောသူတို့သည်စားရကြထိမ့်မည်။ ဆင်းရဲညီညင်သောသူတို့သည်ဘေးလွတ်လျက်

အိပ်ရကြထိမ့်မည်။ ငါသည်သင်၏အမြစ်ကိုတွေ့ချောက်ခြင်းအားဖြင့်သတ်၍သင်၏အကြွင်းကိုလည်းမြေဆိုး

၃၁ သင့်ကွပ်မျက်ထိမ့်မည်။ အိုဘဲခါး။ ညည်းတွားလော့။ အိုမြို့။ ငိုကျွေးမြည်တမ်းလော့။ အိုဖိလိတ္တိပြည်လုံး။ သင်သည်မှိုင့်တွေလျက်ရှိ၏။ မြောက်မျက်နှာမှဒီးခိုးထွက်လာ၏။ ထိုအလုံးအရင်း၌တယောက်တချားစီနေသောသူမရှိ။

၃၂ တပြည်တနိုင်ငံမှရောက်လာသောသံတမန်တို့အားအဘယ်သို့ပြန်ပြောရမည်နည်းဟူမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်ဖိအုန်မြို့ကိုတည်ထောင်တော်မူသည်ဖြစ်၍ကိုယ်တော်၏ဆင်းရဲသားတို့သည်ထိုမြို့၌ကိုးစားကြ၏။

၁၅

၁ မောဘပြည်နှင့်ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော်ကား။ လုပ်ကြံသောညည့်အခါမောဘပြည်အာရမြို့သည်ပျက်စီး၏။ လုပ်ကြံသောညည့်အခါမောဘပြည်ကိရမြို့သည်ပျက်

၂ စီး၏။ ပြည်သားတို့သည်ဗက်မြို့။ ဒီဘုန်မြို့၌မြင့်သောအရပ်သို့တက်၍ငိုကျွေးကြ၏။ မောဘပြည်သားတို့သည်နေဗောမြို့။ မေဒဘမြို့ပေါ်မှာညည်းတွားမြည်တမ်းကြ၏။ သူတို့ခေါင်းပေါ်မှာဆံပင်မရှိ။ သူတို့ရုတ်ဆံတံကိုလည်း

၃ ရိတ်ပယ်ပြီ။ လမ်ခရီးတို့တွင်လျော်တေအဝတ်ကိုဝတ်ကြ၍အိမ်မိုးပေါ်၌၎င်းလမ်မ၌၎င်းရှိသမျှသောသူတို့သည်

၄ ညည်းတွားမြည်တမ်း၍အလွန်မျက်ရည်ကျကြ၏။ ဟေရှာဘုန်မြို့နှင့်လောလေမြို့တို့လည်းငိုကျွေး၍ငိုသံသည်ယာဟတ်မြို့တိုင်အောင်ကြားရ၏။ မောဘသူရဲတို့သည်လည်း

၅ တုန်ထုပ်သောစိတ်နှစ်လုံးနှင့်ငိုကျွေးကြ၏။ ငနုန်လုံးသည်လည်းမောဘအဖို့ငိုကျွေး၏။ ပြေးသောသူတို့သည်သုံးနှစ်အသက်ရှိသောနွားမကဲ့သို့ဇောရမြို့တိုင်အောင်လည်ကြ၏။ လုဟိတ်တောင်ပေါ်သို့မျက်ရည်ကျလျက်တက်ကြ၏။ ဟောရနိမ်မြို့သို့သွားသောလမ်း၌လည်းဆုံး

၆ ရှုံးခြင်းအသံကိုလွှင့်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ နိမရိပ်ရေကန်တို့သည်ဆိတ်ညံ့၍မျက်ပင်များတွေ့ချောက်ခဲ့ပြီ။ ပျိုးပင်များလည်းသေခဲ့ပြီ။ စိမ်းသောအပင်တပင်မျှ

၇ မရှိ။ ထိုကြောင့်သူတို့သည်မိမိတို့ဆည်းဖူးသောဥစ္စာ။ သိုထားသောဘဏ္ဍာများကိုမိမိစားမခံနိုင်ချေရှိသောသွား

၈ ကြထိမ့်မည်။ ငိုကျွေးသောအသံသည်မောဘပြည်ကိုနှိုးပြားလေ၏။ ညည်းတွားမြည်တမ်းသောအသံသည်ဂေဝိမ်မြို့တိုင်အောင်၎င်းဗေရလေိမ်မြို့တိုင်အောင်၎င်း

၉ ရောက်လေ၏။ အကြောင်းမူကား။ မုဒိန်မြို့ရေတို့သည်အသွေးနှင့်ပြည့်ကြ၏။ ဒီမုန်မြို့အပေါ်မှာအချားသောဘေးများကို၎င်းလွတ်အောင်ပြေးသောမောဘပြည်သား

နှင့်ကျန်ကြွင်းသောပြည်သားအပေါ်မှာချင်သောတို့ကို
၎င်းငါရောက်စေမည်။

၁၆ မြေရှင်ထံသို့သုံးသငယ်ကိုပေးလိုက်ကြလော့။သေ
လမြို့မှဘောတရောက်လုံး။။အုန်သတို့သိုး၏တောင်သို့
ပေးလိုက်ကြလော့။။မိမိအသိုက်ကိုစွန့်ပြစ်၍လည်ရသော

၁၇ မှာရှိကြသိမ့်မည်။။အကြံပေးလော့။တရားသဖြင့်စိရင်
လော့။မွန်းတည့်အလင်းထဲ၌ညည့်ကဲ့သို့သင်၏အရိပ်
ကိုဖြစ်စေလော့။နှင့်ထုတ်သောသူတို့ကိုဝှက်သားလော့။

၁၈ ပြေးသောသူတို့ကိုမပြုနှင့်။။မောဘပြည်မှနှင်ထုတ်
သောသူတို့သည်သင်နှင့်အတူနေကြစေလော့။မျက်ဆီး
သောသူ၏လက်မှလွတ်စေခြင်းငှါသူတို့ကိုစောင့်မ
လော့။သင့်ကိုညည်းဆဲသောသူမရှိ။မျက်ဆီးသောသူ
ပြတ်လေ၏။နှိပ်နင်းသောသူတို့ကိုမြေပေါ်ကပယ်ရှင်း

၁၉ လေပြီ။။ရာဇပလ္လင်သည်လည်းကရုဏာ၌တည်ထိမ့်မည်။
သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ၍ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသော
သူသည်ဖြောင့်မတ်စွာစစ်ကြော၍တရားမှုကိုအလျင်
အမြန်ဆုံးဖြတ်တော်မူလျက်ဒါဝိဒ်မင်း၏တံတော်၌
တရားစိရင်တော်မူထိမ့်မည်။

၂၀ မောဘ၏မာနကိုငါတို့သည်ကြားသိကြ၏။အလွန်
ကြီးသောမာနဖြစ်၏။ထောင်လွှားစော်ကားခြင်း။ဒေါသ
အမျက်ထွက်ခြင်းရှိ၍အချည်းနှီးသက်သက်ဝါကြား

၂၁ သောစကားကိုပြောတတ်၏။။ထိုကြောင့်မောဘသည်
မိမိအတွက်ညည်းတွားမြည်တမ်းရလိမ့်မည်။ပြည်းသား
ရှိသမျှတို့သည်ညည်းတွားမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ကိရဟ
ရက်မြို့ပျက်သည်အတွက်သင်တို့သည်ညည်းတွားကြ
လိမ့်မည်။ထိုမြို့သည်ဒါဏ်ခတ်ခြင်းကိုအလွန်ခံရ၏။

၂၂ ၊ဟေရှာယနုလယ်ပြင်တို့သည်သွေချောက်ကြ၏။စိမမာ
စပျစ်နွယ်ပင်အညွန့်များကိုလည်းတပါးအမျိုးသားမင်း
တို့သည်မျိုးကြပြီ။ထိုအညွန့်တို့သည်အထက်ကယာဇာ

၂၃ မြို့ပိုင်အောင်ရောက်၍တော၌လည်တတ်ကြ၏။အလက်
တို့သည်ရှေ့လျား၍ပင်လယ်ကိုလွန်ကြ၏။ထိုကြောင့်ယာ
ဇာမြို့အတွက်မျက်ရည်ကျသကဲ့သို့စိမမာစပျစ်နွယ်ပင်
အတွက်ငါသည်မျက်ရည်ကျမည်။အိုဟေရှာယနုမြို့နှင့်

၂၄ လောလေမြို့။ငါသည်မျက်ရည်ကျလျက်သင့်ကိုရေ
သောင်းမည်။အကြောင်းမူကား။သင်၏သစ်သီးနှင့်ပေါး
၂၅ နှံတို့သည်စစ်တိုက်သံနှင့်တွေ့ကြုံကြပြီ။။ဝပြောသော
လယ်ပြင်ထဲမှာဝမ်မြောက်ရှင်လန်းခြင်းပြတ်လေပြီ။
စပျစ်ဥယျာဉ်၌သီးချင်းမဆိုရကြ။မကျွေးကျော်ရကြ။

စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်း၌စပျစ်သီးကိုနင်းသောသူလည်း
မနင်းရ။ကျွေးကျော်သောအသံကိုလည်းငါပြတ်စေ

၂၆ ပြီ။။ထိုကြောင့်ဝမ်သည်မောဘပြည်အတွက်။အေအူ
သည်ကိရဟရက်မြို့အတွက်စောင်းကဲ့သို့မြည်ရလိမ့်

၂၇ မည်။။ထိုအခါမောဘသည်မိမိဖြင့်သောအရပ်၌မိမိ
ကိုပင်ပန်းစေခြင်း။ပဌနာပြုအံ့သောငှါမိမိသန့်ရှင်းရာ
ဌာနသို့ဝင်ခြင်းအရာသည်ထင်ရှားသော်လည်းအကြံ
မမြောက်နိုင်ရာ။

၂၈ ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည်မောဘ၏အကြောင်း

၂၉ စကားကိုအထက်ကမိန့်တော်မူ၏။။ယခုတဖန်မိန့်တော်
မူသည်ကား။အခစားသောသူရေတွက်သည်အတိုင်း
သုံးနှစ်လွန်မှမောဘပြည်၏ဘုန်းအသရေသည်မိမိအ
လုံးအရင်းနှင့်တကွရှုတ်ချခြင်းသို့ရောက်ရမည်။ကျန်
ကြွင်းသောသူတို့သည်အလွန်နည်း၍ခွန်အားကုန်ရကြ
လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၀

၃၁ ဒမာသက်မြို့နှင့်ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော်ကား။ကြည့်
ရှုလော့။ဒမာသက်မြို့သည်မြို့မဖြစ်အောင်ပျက်စီးရာပုံ
၃၂ ဖြစ်ရ၏။။အာရော်မြို့များကိုစွန့်ပြစ်သော့ကြောင့်သိုးရ
တို့သည်ပိုင်၍အဘယ်သူမျှမမောင်းဘဲအိပ်ကြလိမ့်မည်။

၃၃ ၊ဖေရိပ်ပြည်၌မြို့မရှိရ။ဒမာသက်မြို့နှင့်ကျန်ကြွင်းသော
ရှုပြည်၌မင်းအာဏာမရှိရ။သူတို့သည်ဣသရေလအမျိုး
သားတို့၏ဘုန်းအသရေကဲ့သို့ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟု
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၄ ထိုကာလ၌ယာကုင်အမျိုး၏ဘုန်းသည်လေ့၍လေ့ဝ

၃၅ ခြင်းလည်းပိန်ကျူခြင်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။။လူသည်ပေါးကို
သိမ်းယူ၍အသီးအနှံများကိုလက်နှင့်ရိတ်သကဲ့သို့၎င်း
ရေဖိမ်ချိုင့်၌အသီးအနှံတို့ကိုသိမ်းရိတ်သကဲ့သို့၎င်းထို
၃၆ အမှုဖြစ်ရလိမ့်မည်။။သို့ရာတွင်သံလွင်ပင်ကိုထွင်ပြီးမှ
အပင်ဖျား၌အသီးနှံလုံးသုံးလုံး။အသီးကောင်းသော
အခက်တို့၌လေးငါးလုံးရှိတတ်သကဲ့သို့ကောက်သိမ်း
စရာအကြွင်းရှိရလိမ့်မည်ဟုဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား
သခင်။ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၇ ထိုကာလ၌လူသည်မိမိကိုဖန်ဆင်းတော်မူသော

၃၈ အရှင်ကိုရည်မှတ်၍ဣသရေလအမျိုး၌သန့်ရှင်းတော်မူ
သောဘုရားကိုဖူးမျှော်ရလိမ့်မည်။။မိမိလက်နှင့်လုပ်
သောယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုမှတ်ရ။မိမိလက်ချောင်းနှင့်လုပ်
သောအရာတည်းဟူသောအာရှရပင်တို့ကို၎င်းရုပ်တို့
၃၉ ကို၎င်းပမာဏမပြုရ။။ထိုကာလ၌သူ၏ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့

၁၁ ရှိအခစားသောသူအပေါင်းတို့သည်ညှိုးငယ်သောစိတ်
ရှိကြလိမ့်မည်။

၁၂ အကယ်စင်စစ်ဇောနမင်းတို့သည် အရူးဖြစ်ကြ၏။
ဖာရောဘုရင်၏တိုင်ပင်မှုမတ်တို့သည်မိုက်သောအကြံ
ကိုပေးကြ၏။ကျွန်တော်သည်ပညာရှိအမျိုး၊ရှေးရှင်ဘုရင်
တို့အနွယ်ဖြစ်ပါသည်ဟုဖာရောဘုရင်အားအဘယ်
၁၃ ကြောင့်လျှောက်ကြသနည်း။သူတို့သည်အဘယ်မှာရှိ
ကြသနည်း။သင်၏ပညာရှိတို့သည်အဘယ်မှာရှိကြသ
နည်း။ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်
၁၄ အဲရတ္တုပြည်တဖက်၌အဘယ်သို့ကြံစည်တော်မူသည်
ကိုယခုပြောကြပါစေ။ဖော်ပြကြပါစေ။ဇောနမင်းတို့
သည်အရူးဖြစ်ကြပြီ။နောဗမင်းတို့သည်မှားယွင်းကြပြီ။
၁၅ အဲရတ္တုပြည်၏အမျိုးအနွယ်များကိုအုပ်သောအကြီး
အကဲတို့ကိုလည်းမှားယွင်းစေကြပြီ။ထာဝရဘုရားသည်
၁၆ အဲရတ္တုပြည်၏အလယ်၌ရစ်မူးသောသဘောကိုပြင်
ဆင်တော်မူသဖြင့်ရစ်မူးသောသူသည်မိမိအနိမိတ်၌လဲ
သကဲ့သို့အဲရတ္တုပြည်သားတို့သည်ပြုလေသမျှတို့၌မှား
၁၇ ယွင်းကြပြီ။အဲရတ္တုပြည်၏ဥက္ကောင်းဖြစ်စေ၊အမြီးဖြစ်
စေ၊ထန်းလက်ဖြစ်စေ၊ကိုင်းပင်ဖြစ်စေ၊ပြီးစီးနှိုင်သော
၁၈ အမှုအလျှင်းမရှိ။ထိုကာလ၌အဲရတ္တုလူတို့သည်မိမိ
ကဲ့သို့ဖြစ်၍ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
သည်သူတို့အပေါ်မှာလက်တော်ကိုထွပ်ရှားတော်မူသော
၁၉ ကြောင့်ကြောက်လန့်ထုန်ထွပ်ကြလိမ့်မည်။ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်အဲရတ္တုပြည်တ
ဖက်၌ကြံစည်တော်မူသောအကြံအစည်ကြောင့်ယခုပြည်
သည်လည်းအဲရတ္တုပြည်၌ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်လိမ့်
မည်။ယခုပြည်ဟူ၍ပြောကာမျှနှင့်လူတိုင်းကြောက်ရွံ
ကြလိမ့်မည်။

၂၀ ထိုကာလ၌အဲရတ္တုပြည်တွင်မြို့ငါးမြို့တို့သည်ခါ
နာနာသာသစကားကိုပြော၍ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအ
ရှင်ထာဝရဘုရား၏သစ္စာတော်ကိုခံကြလိမ့်မည်။ထိုမြို့
တို့တွင်တမြို့ကိုသူရိယာမြို့ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကြလိမ့်မည်။

၂၁ ထိုကာလ၌အဲရတ္တုပြည်အလယ်တွင်ထာဝရဘုရား
ကိုပူဇော်ရာယဇ်ပဏ္ဏင်ရှိလိမ့်မည်။ပြည်စွန်းနားတွင်
၂၂ လည်းထာဝရဘုရားအဖို့မှတ်တိုင်ရှိလိမ့်မည်။ထိုမှတ်
တိုင်သည်အဲရတ္တုပြည်တွင်နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်လိမ့်
မည်။ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏သက်
သေလည်းဖြစ်လိမ့်မည်။အကြောင်းမူကား။သူတို့သည်
ညည်းဆဲခြင်းကိုခံရသောကြောင့်ထာဝရဘုရားကို

အော်ဟစ်ကြသည်ရှိသော်ကယ်တင်သောအရှင်။အမှု
စောင့်သခင်ကိုသူတို့ရှိရာသို့စေလွှတ်တော်မူ၍ထိုသခင်
၂၁ သည်ကယ်တင်တော်မူ၏။အဲရတ္တုပြည်တွင်ထာဝရ
ဘုရားကိုသိရကြသည်ဖြစ်၍ထိုကာလ၌အဲရတ္တုလူတို့
သည်ထာဝရဘုရားကိုသိသောကြောင့်ပူဇော်သကာအ
လှူဒါနကိုဆက်ကပ်၍ဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်။ထာဝရဘုရား
၂၂ ရှေ့တော်၌သစ္စာဝတ်ထား၍ထားသည်အတိုင်းပြုကြ
လိမ့်မည်။ထာဝရဘုရားသည်လည်းအဲရတ္တုပြည်ကို
ဒါဏ်ခတ်၍ခတ်ပြီးသောဒါဏ်ရာကိုပျောက်စေတော်
မူမည်။သူတို့သည်လည်းထာဝရဘုရားထံတော်သို့ပြောင်း
လဲကြသည်ကာလ။သူတို့တောင်းပန်ခြင်းကိုနားထောင်
၂၃ ၍ဒါဏ်ရာကိုပျောက်စေတော်မူမည်။

၂၄ ထိုကာလ၌အဲရတ္တုပြည်မှသည်အာရှရိပြည်တိုင်
အောင်လမ်တွင်လိမ့်မည်။အာရှရိလူသည်အဲရတ္တုပြည်
သို့၎င်းအဲရတ္တုလူသည်အာရှရိပြည်သို့၎င်းသွားလာ၍
အဲရတ္တုလူနှင့်အာရှရိလူတို့သည်တညီတညွတ်တည်း
၂၅ ဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်။ထိုကာလ၌ဇုသရေလအမျိုးသည်
အဲရတ္တုအမျိုးနှင့်၎င်းအာရှရိအမျိုးနှင့်၎င်းပေါင်း၍တတိယ
အမျိုးတည်းဟူသော။မြေကြီးအလယ်၌မင်္ဂလာပြုသော
၂၆ အမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ
ဘုရားကလည်းငါ၏လူအဲရတ္တုအမျိုး၊ငါပြုပြင်သောအာ
ရှရိအမျိုး၊ငါ၏အမွေဥစ္စာပြင်သောဇုသရေလအမျိုးသည်
မင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟုကောင်းကြီးပေးတော်မူလိမ့်
မည်။

၂၇ အာရှရိရှင်ဘုရင်သာဂုန်စေလွှတ်သောဗိုလ်မင်း
တာတန်သည်အာဇုတ်မြို့သို့ဝင်၍ထိုမြို့ကိုလုပ်ကြံ
၂၈ သောနှစ်တွင်၊ထာဝရဘုရားကသင်သည်သွား၍ခါး
စည်းသောလျှော်တေအဝတ်နှင့်ခြေနင်းကိုချွတ်လေ့ဟု
အာဇုတ်သားဟောရှာယကိုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းသူ
သည်ပြု၍အဝတ်ကိုမဝတ်။ခြေနင်းကိုမစီးဘဲသွားလာ
၂၉ လျက်နေ၏။ထာဝရဘုရားကလည်းငွေနှင့်ဟောရှာယ
သည်အဲရတ္တုပြည်နှင့်ကုရှပြည်၌ပုပ္ဖနိမိတ်။အံ့ဖွယ်သော
အရာကိုမြဲခြင်းငှါသုံးနှစ်ပတ်လုံးအဝတ်ကိုမဝတ်။ခြေ
၃၀ နင်းကိုမစီးဘဲသွားလာသကဲ့သို့။ထိုနည်းတူ။အဲရတ္တု
လူများကိုအရှက်ခွဲခြင်းအထိငှါအာရှရိရှင်ဘုရင်သည်
အဲရတ္တုလူနှင့်ကုရှလူအကြီးအငယ်တို့အားအဝတ်
နှင့်ခြေနင်းကိုချွတ်၍တင်ပါးကိုမျှမပုံးစေဘဲဖမ်း
၃၁ ချုပ်ထားလိမ့်သွားလိမ့်မည်။အာဇုတ်မြို့သားတို့သည်

ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကိုးစားသောကုရှပြည်ကို
 ၄၆ ငါကြွားသောခဲရုတ္တုပြည်ကိုငင်ရှက်ကြလိမ့်မည်။
 ၄၇ ထိုကပ်နားမှာနေသောသူများကလည်းကြည့်ပါ။ အာ
 ရှုရိရှင်ဘုရင်၏လက်မှလွတ်ခြင်းငှါငါတို့မျှော်လင့်ရာ
 အရာ။ ပြေး၍ခိုလှုံရာအရာသည်ထိုသို့ဖြစ်ပါသည်။ တ
 ကား။ ငါတို့သည်အဘယ်သို့လွတ်နိုင်ပါမည်နည်းဟု
 ထိုအခါဆိုကြလိမ့်မည်။

၂၁ ရေလွှမ်းမိုးသောတောနှင့်ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော်
 ကား။ တောင်လေမုတိုင်းတိုက်သကဲ့သို့ကြောက်မက်
 ၂ ဖွယ်သောပြည်။ တောကြီးမှလာ၏။ ကြောက်မက်ဖွယ်
 သောရူပါရုံကိုငါမြင်ရ၏။ လူယူတတ်သောသူသည်လူ
 ယူ၏။ ဖျက်ဆီးတတ်သောသူသည်ဖျက်ဆီး၏။ ဇေယျပြည်
 သားတို့။ တက်သွားကြလော့။ မေဒီပြည်သားတို့။ မြို့ကို
 ဝိုင်းထားကြလော့။ ထိုမြို့ကြောင့်သူတပါးညည်းတွား
 ခြင်းရှိသမျှကိုငါညိမ်းစေ၏။

၃ ထိုကြောင့်ငါသည်ခါးနာလှ၏။ သားဖွားသောမိခင်
 ရသကဲ့သို့ဝေဒနာကိုခံရ၏။ နားမကြားနိုင်အောင်ပြင်း
 ထံစွာခံရ၏။ မျက်စိမမြင်နိုင်အောင်မှိုင့်တွေလျက်ရှိ
 ၄ ၏။ ငမိတ်နှစ်လုံးသည်မူးလျက်ရှိ၏။ ကြောက်မက်ဖွယ်
 သောအရာဖြင့်ငါသည်ထိတ်လန့်လျက်ရှိ၏။ ငါပျော်မွေ့
 ၅ သောညဉ့်ကိုဘေးနှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ စားပွဲကိုပြင်
 ပြီ။ ကင်းစောင့်ကိုထားပြီ။ စားသောက်လျက်နေကြ၏။ အခို
 ၆ မင်းများတို့။ ထကြ။ လွှားကိုဆီလောင်းကြ။ အကြောင်းမူ
 ကား။ ဘုရားရှင်ကသင်သွား၍ကင်းစောင့်ကိုထားလော့။
 ၇ မြင်သည်အတိုင်းပြောစေလော့ဟုငါအားမိန့်တော်မူ၏။
 ၈ ကင်းစောင့်သည်လည်းနှစ်စီးစီနှစ်စီးစီချီလာသောမြင်း
 တပ်တတပ်။ မြိတပ်တတပ်။ ကုလားအုပ်တပ်တတပ်ကို
 ၉ မြင်၍သတိနှင့်စေ့စေ့ကြည့်ရှုနားထောင်ပြီးလျှင်၊ ဆခင်။
 ကျွန်တော်သည်နေအချိန်၌ကင်းမျှော်စင်ပေါ်မှာအစည်
 ၁၀ ရပ်၍တညညလုံး၌လည်းကင်းစောင့်လျက်နေပါ၏။ ယခု
 မှာနှစ်စီးစီနှစ်စီးစီချီလာသောမြင်းစီးသူရဲတပ်ကိုမြင်ပါ
 သည်ဟုချင်သောကဲ့သို့ကျွေးကျော်၏။ သူကလည်းဗာဗု
 လုန်မြို့ပြုလဲပြီ။ ပြုလဲပြီ။ သူ၏ဘုရားရပ်တုဆင်းထုရှိသမျှ
 တို့သည်မြေပေါ်မှာကျိုးပဲ့လျက်ရှိကြပါသည်ဟုထပ်၍
 ၁၁ ဆိုလေ၏။ ငါနင်းနယ်၍တေလင်းပြင်မှထွက်သောစပါး။
 ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား။ ဣသရေလ
 အမျိုး၏ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်ကိုငါကြားရသည်
 အတိုင်းသင်တို့အားငါဆင့်ဆိုသတည်း။

၁၁ ဒုမာပြည်နှင့်ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော်ကား။ အခိုကင်း

စောင့်။ ညည့်အမှုကားအဘယ်သို့နည်း။ အခိုကင်းစောင့်။
 ညည့်အမှုကားအဘယ်သို့နည်းဟုမိရတောင်ပေါ်က
 ၁၂ ငေါဟပ်ခေါ်လေ၏။ ကင်းစောင့်ကလည်းနံနက်သည်
 လာ၏။ ညည့်လည်းလာ၏။ သင်တို့သည်မေးမြန်းလိုလျှင်
 မေးမြန်းကြ။ ပြန်သွားကြ။ တဖန်လာကြဟုဆိုလေ၏။

၁၃ အာရပ်ပြည်နှင့်ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော်ကား။ ခရီး
 သွားသောဒေဒန်လူတို့။ သင်တို့သည်အာရပ်တောမှာ
 ၁၄ ညည့်ကိုလွန်စေရကြမည်။ တောမပြည်သားတို့။ ရေငတ်
 သောသူအဖို့ရေကိုယူခဲ့ကြ၏။ ပြေးသောသူကိုမုန့်နှင့်
 ၁၅ ဆီး၍ကြိုကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည်ခားဘေး
 မှငင်ထုတ်သောခား။ တင်သောလေး။ အလွန်ခက်သော
 ၁၆ စစ်မှုမှငင်ပြေးကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ငါအားမိန့်
 တော်မူသည်ကား။ အခစားသောသူရဲတွက်သည်အတိုင်း
 တနှစ်တွင်ကေဒါမြို့၏ဘုန်းအသရေရှိသမျှကွယ်ပျောက်
 ၁၇ ၍၊ ကျန်ကြွင်းသောကေဒါအမျိုးသား။ လေးစွဲသူရဲတို့
 သည်အလွန်နည်းကြလိမ့်မည်ဟုဣသရေလအမျိုး၏
 ဘုရားသခင်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံချိုင့်နှင့်ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော်ကား။
 ၁ သင်တမြို့လုံးသည်အိမ်မီးပေါ်သို့တက်ရမည်အကြောင်း။
 ၂ အဘယ်အမှုရောက်သနည်း။ အထက်ကအသံဗသံများ
 ၍အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ပြုတတ်သောမြို့။ ရှင်လန်းသော
 မြို့။ သင်၏လူသေတို့သည်ခားလက်နက်ကြောင့်ဆုံးကြ
 ၃ သည်မဟုတ်။ စစ်တိုက်ရာမှာသေကြသည်မဟုတ်။ သင်
 ၏မင်းအပေါင်းတို့သည်အတူပြေးကြ၏။ လေးသမားတို့
 လက်၌ချည်နှောင်လျက်ရှိကြ၏။ တွေ့သမျှသောသင်၏လူ
 တို့သည်အဝေးသို့ပြေးသော်လည်းအတူချည်နှောင်လျက်
 ၄ ရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်ငါဆိုသည်ကား။ ငါ့ကြည့်ပါနှင့်။
 ပြင်းစွာငိုရမည်။ ငါအမျိုးသတို့သိုးပျက်စီးသည်ဖြစ်၍
 ၅ ငမိတ်ပြေစေခြင်းငှါမကျိုးစားပါနှင့်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်
 ခြေသခင်။ အရှင်ထာဝရဘုရားသည်ဗျာဒိတ်ရူပါရုံချိုင့်
 တွင်စီရင်တော်မူသဖြင့်ဒုက္ခခံရာကာလ။ နှိပ်စက်နှောင့်
 ရှက်ရာကာလ။ မြို့ရိုးကိုဖြို၍တောင်တို့ကိုအော်ဟစ်ရာ
 ၆ ကာလသည်ရောက်လေပြီ။ လေအမျိုးသည်မြားတောင့်
 ကိုဆောင်လျက်ရထားစီးသူရဲ။ မြင်းစီးသူရဲတို့နှင့်တကွ
 ၇ လာ၏။ ကိရအမျိုးသည်ဒိုင်းလွှားကိုထုတ်လေ၏။ သင်၏
 အမြတ်ဆုံးသောချိုင့်တို့သည်ရထားနှင့်ပြည့်ကြ၏။ မြင်း
 ၈ စီးသူရဲတို့သည်မြို့တံခါးရှေ့မှာတပ်ချကြ၏။ ယခုပြည်
 ကိုဖွင့်လှစ်သည်ဖြစ်၍သင်သည်ထိုအခါလက်နက်ရုံ

၉ သို့ထားရာတောနန်းတော်သို့ကြည့်ရှုလိမ့်မည်။ဒါဝိဒ်၏
မြို့အပြိုအပျက်များသည်ကိုသင်၏လူတို့သည်မှတ်ရကြ
လိမ့်မည်။အောက်ရေကန်မှထွက်သောရေကိုစုဝေးစေ
၁၀ ကြလိမ့်မည်။ယေရှုလင်မြို့ရှိသောအိမ်များကိုရေ
ထွက်ကြလိမ့်မည်။မြို့ရိုးကိုပြုပြင်ထိုသောငှါအိမ်များ
၁၁ ကိုဖြိုဖျက်ကြလိမ့်မည်။ရေကန်ဟောင်းမှထွက်သော
ရေစုဝေးရာကိုလည်းမြို့ရိုးနှစ်ထပ်စပ်ကြားတွင်လုပ်ကြ
လိမ့်မည်။သို့ရာတွင်ဤအမှုကိုစီရင်တော်မူသောသူကို
သင်တို့သည်မကြည့်မမှတ်တတ်ကြ။ရှေးကဖန်ဆင်း
၁၂ တော်မူသောသူကိုပမာဏမပြုတတ်ကြ။ထိုကာလ၌
ငိုကျွေးခြည်တမ်းခြင်း။ဆံပင်ကိုပယ်ဖြတ်ခြင်း။လျှော်
တောအဝတ်ကိုဝတ်စည်းခြင်းအထိငှါကောင်းကင်ဗိုလ်
ခြောက်ခင်။အရှင်ထာဝရဘုရားသည်နှိုးဆော်တိုက်တွန်း
၁၃ တော်မူသော်လည်း။ကြည့်ပါ။ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်း
အမှု။သိုးခွားများကိုသတ်ခြင်း။အမဲသားစားခြင်း။
စပျစ်ရည်သောက်ခြင်းအမှုကိုပြုလျက်ငါတို့သည်စား
ကြကုန်အံ့။သောက်ကြကုန်အံ့။နက်ဖန်သေရကြမည်
၁၄ ဟုပြောဆိုကြသည်တကား။ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင်ထာဝရဘုရားသည်နား၌ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည့်
ကား။အကယ်စင်စစ်သင်တို့အပြစ်သည်သင်တို့မသေ
မချင်းတိုင်အောင်မပြေမရှင်းရဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
သခင်။အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၅ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်။အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား။ဘဏ္ဍာတော်စိုးနန်းတော်အုပ်ရှေ့
၁၆ ဗနအိမ်သို့သွားပြီးလျှင်။မြင့်သောအရပ်၌ကိုယ်သင်း
ပြိုင်းတွင်းကိုထွင်း၍ကိုယ်နေရာကိုကျောက်၌ထုလုပ်
သောသူ။သင်သည်ဤအရပ်၌သင်းပြိုင်းတွင်းကိုကိုယ်အ
ဖို့ထွင်းပေးခြင်းငှါဤအရပ်၌အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။
၁၇ ဤအရပ်သားတို့တွင်အဘယ်သူနှင့်ဆိုင်သနည်း။ထာ
ဝရဘုရားသည်ပြင်းစွာသောနှင်ထုတ်ခြင်းဖြင့်သင့်ကို
၁၈ နှင်ထုတ်တော်မူလိမ့်မည်။သင့်ကိုအမှန်ကိုင်ဖမ်း၍။တစ်လုံး
လိမ့်မိမ့်လျက်လောက်လွှဲစာကဲ့သို့ကျယ်သောပြည်သို့
ပြန်လိုက်တော်မူလိမ့်မည်။သင်သည်ထိုပြည်၌သေရလိမ့်
မည်။ထိုပြည်၌လည်းသင်၏ကြက်သရေရထားတို့သည်
၁၉ သင့်အရှင်၏အမျိုးအနက်ကွဲစရာဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။ငါ
သည်လည်းသင်၏အရာကိုနှုတ်မည်။သင်၏နေရာမှသင့်
၂၀ ကိုချမည်။ထိုကာလ၌ကျွန်ုပ်။ဟိလစ်၏သားလျှောက်မိ
၂၁ ကိုငါခေါ်၍။သင်၏ဝတ်လုံနှင့်ဝတ်ဆင်စေမည်။သင်၏
ခါးစည်းနှင့်ချီးမြှောက်၍သင်၏အစိုးရသောအခွင့်ကိုအပ်

ပြီးလျှင်သူသည်ယေရှုလင်မြို့သို့။ယုဒအမျိုးသားတို့၏အ
၂၂ ဖြစ်လိမ့်မည်။ဒါဝိဒ်မင်းမျိုး၏တံခါးသော့ကိုသူ၏ပခုံး
ပေါ်မှာငါတင်ထားသဖြင့်သူသည်အဘယ်သူမျှမပိတ်
နိုင်အောင်ဖွင့်လိမ့်မည်။အဘယ်သူမျှမဖွင့်နိုင်အောင်
၂၃ ပိတ်လိမ့်မည်။မြို့သောအရပ်၌စွဲသောတံစို့ကဲ့သို့သူကို
ငါစွဲစေမည်။သူသည်မိမိအဖေ၏အိမ်၌ကြက်သရေပလ္လင်
၂၄ ဖြစ်လိမ့်မည်။သူ၏အဖေအိမ်၌ရှိသမျှသောဘုန်းအသ
ရေ။အမျိုးအနွယ်အမြတ်အယုတ်။ခွက်ဖလားရှိသမျှ။အင်
၂၅ တုံ။အိုးအမျိုးမျိုးတို့ကိုသူ၌ဆွဲထားကြလိမ့်မည်။ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
ထိုကာလတွင်မြို့သောအရပ်၌အရင်စွဲသောတံစို့သည်
နေရာမှရှေ့၍ရုတ်လဲခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။သူ၌ဆွဲထား
သောဥစ္စာသည်လည်းရုတ်ပယ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်ဟု
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၂၃
၁ တုရုမြို့နှင့်ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော်ကား။တာရှု
သင်္ဘောများတို့။ညည်းတွားမြည်တမ်းကြလေ့။မြို့သည်
အိမ်မရှိ။တည်းခိုစရာမရှိသည့်တိုင်အောင်ရှင်းရှင်းပျက်
၂ စီးလေပြီ။မိတ္တိပ်ပြင်မှသိတင်းကြားရ၏။ပင်လယ်ကူး
တတ်သောဖိနုနုကုန်သည်တို့သည်စည်ပင်စေသော
ပင်လယ်ကမ်းနားမှာနေသောသူတို့။ရှင်တွေကြလေ့။
၃ များသောရေကိုအမှီပြုသောရှိဟောရမျိုးစေ့။မြစ်၏
အသီးအနှံကိုထိုမြို့သည်အခွန်ရ၍အတိုင်းတိုင်းအပြည်
၄ ပြည်တို့၏ဈေးဖြစ်လေပြီ။အိုဖိနုနုမြို့။ရှက်ကြောက်ခြင်း
ရှိလေ့။အကြောင်းမူကား။ပင်လယ်တည်းဟူသော
ပင်လယ်မြို့ကြီးကငါသည်ကိုယ်ဝန်မဆောင်။သားမဖွား။
၅ လူပျိုနှင့်အပျိုမတို့ကိုမမွေးမြူရဟုပြောဆို၏။အဲဂုတ္တု
ပြည်သားတို့သည်တုရုမြို့သိတင်းကိုကြားသောအခါထို
သိတင်းကြောင့်အလွန်မိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်
၆ မည်။တာရှုမြို့သို့ကူးကြလေ့။ပင်လယ်နားမှာနေသော
၇ သူတို့။ညည်းတွားမြည်တမ်းကြလေ့။ဤမြို့သည်ရှေးကာ
လ၌တည်သဖြင့်သင်တို့ရှင်လန်းသောမြို့လော။ဝေး
သောအရပ်၌တည်းခိုခြင်းငှါမိမိခြေတို့သည်မိမိကို
၈ ဆောင်သွားကြ၏။တုရုမြို့သည်ရာဇသရေမရှိပေးတတ်
သောမြို့ဖြစ်လျက်သူ၏ကုန်သည်တို့သည်မင်းသား။
ဖောက်ကားရောင်းဝယ်သောသူတို့သည်မြေကြီးမှူး
မတ်ဖြစ်လျက်ထိုမြို့တဖက်၌အဘယ်သူသည်ဤအကြံ
၉ ကိုကြံစဉ်သနည်း။ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ
ဘုရားသည်ရှိသမျှသောဘုန်းအသရေ၏မာနကိုအရှက်

ခွဲခြင်းငါးငါးမြေကြီးမူးမတ်အပေါင်းတို့ကိုရှုတ်ချခြင်း
 ၁၀ ငှါရင်ထိုသို့ကြံစည်တော်မူ၏။ အိုတာရှုမြို့၏သို့။ ကမ်
 ၁၁ မိုးပျက်လေပြီ။ မြစ်ကဲ့သို့ကိုယ်ပြည်ကိုနှံ့ပြားလေ့။ ရန်
 သူသည်ပင်လယ်ပေါ်မှာလက်ကိုဆန့်၍တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို
 ထွပ်ရှားလေ၏။ ခါနာန်ပြည်၌ခိုင်ခံ့သောအရပ်တို့ကို
 ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိ၏။
 ၁၂ ပြည်သားတို့ကိုခံရသောကဏ္ဍာ။ ဖိနှိပ်မြို့၏သို့။ သင်
 သည်နောက်တဖန်ရှင်လန်းခြင်းမရှိရ။ ထလေ့။ ခိတ္တိဝံ
 ပြည်သို့ကူးသွားလေ့။ ထိုအရပ်၌လည်းညီသက်ခြင်း
 ၁၃ မရှိချဟုမိန့်တော်မူ၏။ အထက်ကမရှိသောခါလခဲအမျိုး
 သားတို့နေသောပြည်ကိုကြည့်ရှုလေ့။ ထိုပြည်ကိုအာရှုရ
 မင်းသည်တောတွင်းသားတို့နေစရာဘို့တည်ထောင်၏။
 ထိုပြည်သားတို့သည်ပြအိုးတို့ကိုတည်ဆောက်၍တရု
 အိမ်ဘော်များနှင့်မြို့ကိုလည်းရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။
 ၁၄ တာရှုသင်္ဘောများတို့။ ညည်းတွားမြည်တမ်းကြလေ့။
 သင်တို့၏မြို့ကြီးသည်ပျက်ကုန်ပြီ။
 ၁၅ ထိုကာလ၌တရုမြို့ကိုမင်းဆက်တဆက်အတိုင်း
 အရှည်။ အနှစ်ချွန်ဆယ်ပတ်လုံးအတတ်သူမျှမအောင်း
 မေ့ရ။ အနှစ်ချွန်ဆယ်လွန်သောအခါပြည်တန်ဆာမိဗ္ဗ
 အားသိချင်းဆိုသကဲ့သို့တရုမြို့အားသိချင်းဆိုလိမ့်မည်။
 ၁၆ အဘယ်သူမျှမအောင်းမေ့သောပြည်တန်ဆာမိဗ္ဗ။ စောင်း
 ကိုကိုင်၍မြို့တွင်ထွဋ်လည်လေ့။ သူတပါးတို့သည်
 ဘင့်ကိုသတ်ရစေခြင်းငှါသာယာသောအသံနှင့်တီး၍
 ၁၇ သီချင်းလိုများစွာဆိုလေ့။ အနှစ်ချွန်ဆယ်လွန်သော
 အခါထာဝရဘုရားသည်တရုမြို့ကိုအကြည့်အရှုကြွသာ
 တော်မူသိမ့်မည်။ သူသည်လည်းတဖန်အမြတ်ရသောဘာ
 သာသို့လိုက်ပြန်၍မြေကြီးမျက်နှာပေါ်မှာရှိသမျှသော
 လောကီနိုင်ငံတို့နှင့်မတရားသောမေရန်ကိုပြုလိမ့်မည်။
 ၁၈ သို့ရာတွင်သူ၏ကုန်သွယ်ခြင်း။ အမြတ်ရခြင်းအရာတို့
 သည်ထာဝရဘုရားအဖို့သန့်ရှင်းလိမ့်မည်။ ဆည်းဖူးသို
 ထားခြင်းကိုမပြုရ။ ကုန်သွယ်သောဥစ္စာသည်ထာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်၌နေသောသူတို့အဖို့ဖြစ်၍သူတို့သည်ဝ
 စွာစား၍ခိုင်သောအဝတ်ကိုဝတ်ကြလိမ့်မည်။

၂၄

၁ ကြည့်ရှုလေ့။ ထာဝရဘုရားသည်ပြည်တော်ကို
 လွတ်လပ်စေ၍ပယ်ရှင်းနှောက်ထားသဖြင့်ပြည်သား
 ၂ တို့ကိုကွဲပြားစေတော်မူ၏။ ထိုအခါယဇ်ပရောဟိတ်
 သည်ဆင်းရဲသားကဲ့သို့ငှင်သခင်သည်ကျွန်ကဲ့သို့ငှင်
 သခင်မသည်ကျွန်မကဲ့သို့ငှင်ရောင်းသောသူသည်ဝယ်

သောသူကဲ့သို့ငှင်ကျွေးရှင်သည်ကျွေးတင်သောသူကဲ့
 သို့ငှင်အတိုးစားသောသူသည်အတိုးပေးသောသူကဲ့သို့
 ၃ ငှင်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ တပြည်လုံးလွတ်လပ်၍ရှင်းရှင်း
 ပျက်စီးရလိမ့်မည်ဟူသောအရာကိုထာဝရဘုရားမိန့်
 ၄ တော်မူ၏။ ပြည်တော်သည်ညီညွတ်ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။
 လောကသည်အားလျော့၍ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ ဘုန်းကြီး
 ၅ သောပြည်သားတို့သည်အားလျော့ကြ၏။ ပြည်သား
 တို့သည်တရားတော်ကိုလွန်ကျူးခြင်း။ အမိန့်တော်ကို
 ပြောင်းလဲခြင်း။ ထာဝရသစ္စာတော်ကိုဖျက်ခြင်းအ
 ၆ ကြောင်းကြောင့်ပြည်တော်သည်ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။ ထို
 ကြောင့်ကျိန်တော်မူသောအကျိန်သည်ပြည်တော်ကိုလွှမ်း
 မိုးပြီ။ ပြည်သားတို့အပေါ်မှာအပြစ်ရောက်လေပြီ။ ထို
 ကြောင့်ပြည်သားတို့သည်ပူလောင်ကြသဖြင့်ကျန်ကြွင်း
 ၇ သောသူတို့သည်နည်းကြ၏။ သစ်သောစပျစ်ရည်သည်
 ညီညွတ်လေ၏။ စပျစ်နွယ်ပင်သည်လည်းအားလျော့လေ
 ၈ ၏။ မိတ်ရှင်လန်းသောသူအပေါင်းတို့သည်ညည်းတွား
 ကြ၏။ သာယာသောပတ်သောအသံညိမ်းပြီ။ ဝမ်မြောက်
 သောသူ၏အသံမရှိ။ သာယာသောစောင်းသံလည်းညိမ်း
 ၉ ပြီ။ သီချင်းဆိုလျက်စပျစ်ရည်ကိုမသောက်ရကြ။ သေ
 ရည်သေရက်ကိုသောက်သောသူတို့သည်ပစပ်ခါးကြ
 ၁၀ လိမ့်မည်။ လွတ်လပ်သောမြို့သည်ပြိုပျက်လေပြီ။ အဘယ်
 ၁၁ သူမျှမဝင်စေခြင်းငှါအိမ်များကိုပိတ်ထားကြပြီ။ စပျစ်
 ရည်ပြတ်သောကြောင့်လမ်းခရီးတို့၌မြည်တမ်းခြင်းရှိ၏။
 ၁၂ ဝမ်မြောက်ခြင်းလည်းအကြွင်းမဲ့ကွယ်ပြီ။ တပြည်လုံး၌
 သာယာသောအသံညိမ်းပြီ။ ဆိတ်ညံ့ခြင်းသည်မြို့ထဲမှာ
 ကျန်ရစ်၏။ မြို့တံခါးကိုလည်းရိုက်ခတ်၍ဖြိုဖျက်ကြပြီ။
 ၁၃ ထိုသို့ပြည်တော်အလယ်။ ပြည်သားတို့တွင်ဖြစ်ရ
 သော်လည်းသံလွင်ပင်ကိုထွတ်၍အသီးကိုရသကဲ့သို့
 ၁၄ ငှင်စပျစ်သီးကိုသိမ်းယူသောနောက်အကြွင်းအကျန်ကို
 ၁၅ ကောက်ရသကဲ့သို့ငှင်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည်
 ကျွေးကျော်၍ရှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။ ထာ
 ၁၆ ဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းသောအသံနှင့်ပင်လယ်တဖက်မှမြင့်
 ကြလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍အရှေ့မျက်နှာအရပ်တို့၌ထာဝရ
 ဘုရားကိုငှင်ပင်လယ်တဖက်တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်တို့
 ၁၇ ၌ဥသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်တည်းဟူသောထာဝရ
 ဘုရား၏နာမတော်ကိုငှင်ချီးမွမ်းကြလေ့။ သန့်ရှင်းတော်
 မူသောသူသည်ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်းဟူ၍မြေကြီး
 စွန်းမှသီချင်းဆိုသံကိုငါတို့သည်ကြားရ၏။ ငါမူကား
 အလွန်ဆင်းရဲ၏။ အလွန်ဆင်းရဲ၏။ အမင်္ဂလာရှိ၏။ လူ

ရက်သောသူတို့သည်လူရက်လျက်နေကြ၏။လူရက်
 ၁၇ သောသူတို့သည်ကြမ်းတမ်းစွာလူရက်ကြ၏။အိုပြည်
 သား။သင်သည်ကြောက်လန့်ဖွယ်သောအရာ။မြေတွင်း။
 ၁၈ ကျော့ကွင်းထဲသို့ရောက်လေပြီ။ကြောက်လန့်ဖွယ်
 သောအရာမှပြေးသောသူသည်မြေတွင်းထဲသို့ကျလိမ့်
 မည်။မြေတွင်းမှလွတ်သောသူသည်ကျော့ကွင်း၌ကျော့မိ
 လိမ့်မည်။ကောင်းကင်ပြွန်ဝပွင့်လျက်ရှိ၍မြေကြီးအမြစ်
 ၁၉ လည်းယှုပ်ရှားလေ၏။ပြည်တော်သည်တပြည်လုံးပြုတ်
 လေပြီ။ပြည်တော်သည်အကုန်အစင်ပြိုပျက်လေပြီ။ပြည်
 ၂၀ တော်သည်အလွန်တုန်ယှုပ်လျက်ရှိလေ၏။ပြည်တော်
 သည်ရစ်မှူးသောသူကဲ့သို့တလုံးလည်လည်ရှိ၏။ပုခက်
 ကဲ့သို့ယှုပ်ရှား၏။မိမိအပြစ်သည်မိမိအပေါ်မှာလေးသ
 ဖြင့်ပြည်တော်သည်လဲလိမ့်မည်။နောက်တဖန်မထရ။
 ၂၁ ထိုကာလ၌ထာဝရဘုရားသည်မြင့်သောအရပ်၌
 မြင့်သောအလုံးအရင်းကို၎င်းမြေပေါ်မှာမြေကြီးရှင်
 ၂၂ ဘုရင်တို့ကို၎င်းကြည့်ရှုစစ်ကြောတော်မူလိမ့်မည်။သူ
 တို့သည်တွင်းထဲမှာတရတည်းစုဝေး၍ချည်နှောင်ခြင်း။
 ထောင်ထဲမှာချုပ်ထားခြင်းကိုခံလျက်နေကြလိမ့်မည်။
 များစွာသောနေ့ရက်ကာလလွန်ပြီးမှစစ်ကြောခြင်းကို
 ၂၃ ခံရကြလိမ့်မည်။လသည်လည်းမျက်နှာပျက်လိမ့်မည်။
 နေသည်လည်းအရှက်ကွဲလိမ့်မည်။အကြောင်းမူကား။
 ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်မိအုန်
 တောင်ပေါ်မှာယေရုရှလင်မြို့၌မင်းပြု၍အသက်ကြီးသူ
 တို့ရှေ့တွင်ဘုန်းကြီးတော်မူလတံ့။
 ၂၅
 ၁ အိုထာဝရဘုရား။ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏ဘုရား
 သခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ကိုယ်တော်ကိုမြှောက်စားပါမည်။
 နာမတော်ကိုချီးမွမ်းပါမည်။အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကိုပြု
 တော်မူပြီ။ရှေးအကြံတော်တို့သည်မရွေ့။သစ္စာနှင့်မြဲမြံ
 ၂ ကြပါ၏။မြို့ကိုအမှိုက်ပုံ။ခိုင်ခံ့သောမြို့ကိုဖြိုပျက်ရာ
 ဖြစ်စေတော်မူပြီ။တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့၏နေရာဘုံ
 ဗိတ်မှာနံ့သည်မြို့မဖြစ်။နောက်တဖန်မတည်မဆောက်
 ၃ ရမည်အကြောင်းစီရင်တော်မူပြီ။ထိုကြောင့်အားကြီး
 သောလူမျိုးသည်ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြပါလိမ့်မည်။
 ၄ တော်ကိုကြောက်ရွံ့ပါလိမ့်မည်။ကိုယ်တော်သည်ဆင်း
 ရဲသောသူတို့ခိုလှုံရာ။ဝတ်စွတ်သောသူအမှုရောက်သည်
 ကာလ၌ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။ထရုံကိုတိုက်သောမိန့်
 သက်မဲ့တိုင်းကဲ့သို့ကြောက်မက်ဖွယ်သောသူတို့၏ဒေါ

သအမျက်ထွက်သောအခါမိန့်သက်မဲ့တိုင်းလွတ်ရာ။
 ၅ နေရောင်ကွယ်ကာရာပြစ်တော်မူ၏။သေ့ဥချောက်သော
 အရပ်၌နေအရှိန်ကိုကဲ့သို့တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့၏အ
 သံသယကိုညှိမ်းစေတော်မူလိမ့်မည်။ထူထပ်သောမိန့်
 တိမ်အားဖြင့်နေအရှိန်ပျောက်သကဲ့သို့ကြောက်မက်
 ဖွယ်သောသူတို့၏သိချင်းသံပျောက်ရပါလိမ့်မည်။
 ၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်ခဲဘွယ်
 စားဘွယ်ပွဲ။ဟောင်းသောစပျစ်ရည်ပွဲတည်းဟူသောဆူ
 သောခဲဘွယ်စားဘွယ်။ကောင်းမွန်စွာစစ်သောစပျစ်
 ရည်ဟောင်းကိုလူခပ်သိမ်းတို့အဖို့ဤတောင်ပေါ်မှာစီ
 ၇ ရင်တော်မူလိမ့်မည်။လူခပ်သိမ်းတို့ကိုဖုံးသောမျက်နှာဖုံး
 ကို၎င်းခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့ကိုဖုံးလွှမ်းသောတင်းတိမ်
 ၈ ကို၎င်းဤတောင်ပေါ်မှာပယ်တော်မူလိမ့်မည်။။သေခြင်း
 ကိုလည်းနစ်မွန်းဆုံးရှုံးစေတော်မူလိမ့်မည်။အရှင်ထာဝ
 ရဘုရားသည်လည်းခပ်သိမ်းသောမျက်နှာတို့မှမျက်
 ရည်ကိုသုတ်တော်မူလိမ့်မည်။ကိုယ်တော်၏လူတို့သည်ခံ
 ရသောကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်းမြေကြီးတပြင်လုံး၌ပယ်ရှင်း
 တော်မူလိမ့်မည်ဟူထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိ၏။
 ၉ ထိုကာလ၌ကြည့်ရှုလော့။ဤအရှင်ကားငါတို့မျှော်
 လင့်သောငါတို့၏ဘုရားသခင်တည်း။ငါတို့ကိုကယ်
 တင်တော်မူလိမ့်မည်။ဤအရှင်ကား။ငါတို့မျှော်လင့်သော
 ထာဝရဘုရားတည်း။ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူး
 ကြောင့်ငါတို့သည်ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြကုန်အံ့ဟုဆို
 ၁၀ ကြလိမ့်မည်။အကြောင်းမူကား။ထာဝရဘုရား၏လက်
 တော်သည်ဤတောင်ပေါ်မှာညိမ်လိမ့်မည်။ကောက်ရိုး
 သည်နောက်ချေးရွံ့ပွက်၌နှိပ်နင်းခြင်းကိုခံရသကဲ့သို့
 ၁၁ မည်။ရေကူးသောသူသည်ရေကူးခြင်းငှါလက်ကိုဆန့်
 သကဲ့သို့မောဘပြည်အလယ်၌လက်တော်ကိုဆန့်၍မော
 ၁၂ ဘ၏မာနနှင့်လက်သတ္တိကိုချတော်မူလိမ့်မည်။။သင်တို့
 ၏မြို့ရိုးပြအိုးအထွန်ကိုဖြို၍မြေတိုင်အောင်နှိပ်သဖြင့်
 မြေမှုန့်ထဲမှာချတော်မူလိမ့်မည်။
 ၂၆ ထိုကာလ၌ယုဒပြည်မှာသိချင်းဆိုလတံ့သောစကား
 ဟူမူကား။ငါတို့၌ခိုင်ခံ့သောမြို့ရှိ၏။ကယ်တင်ခြင်းကျေး
 ဇူးကိုပြအိုး။ရင်တားအရာ၌စီရင်ခန့်ထားတော်မူလိမ့်
 ၂ မည်။။ထံခါးတို့ကိုဖွင့်ကြလော့။သစ္စာစောင့်၍မြှောင့်
 ၃ မတ်သောလူမျိုးဝင်ပါစေ။မိတ်နှစ်လုံးတည်ကြည်သော
 သူသည်ကိုယ်တော်၌ခိုလှုံသောကြောင့်ညိမ်သက်ခြင်း
 သက်သက်ရှိမည်အကြောင်းစောင့်ရှောက်တော်မူ

၄ မည်။ ထာဝရဘုရား၌အစည်အမြဲရှိသောကြောင့်လော့။ ထာဝရ
 ၅ ဘုရားသည်နိစ္စသာဝရရှိသောကြောင့်တော်မူ၏။ မြင့်သော
 အရပ်၌နေသောသူတို့ကိုရှုတ်ချတော်မူ၏။ မြင့်မြတ်သော
 ၆ မြို့ကိုဖြို၍မြေတိုင်အောင်နှိမ့်ချလျက်မြေမှုန့် ထဲမှာထား
 ၇ တော်မူ၏။ ကျော်နင်းခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ဆင်းရဲသော
 ၈ သူနှင့်ငတ်မွတ်သောသူတို့သည်ကျော်နင်းကြလိမ့်မည်။
 ၉ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဖြောင့်သောလမ်း၌သွား
 တတ်၏။ အိုဖြောင့်မတ်တော်မူသောဘုရား။ ကိုယ်တော်
 ၁၀ သည်ဖြောင့်မတ်သောသူ၏လမ်းခရီးကိုပြင်ဆင်တော်မူ
 ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့သည်တရားတော်လမ်း
 ၁၁ ၌သွားလျက် ကိုယ်တော်ကိုမျှော်လင့်၍ ကိုယ်တော်၏
 အမည်။ ဘွဲ့နာမတော်ကိုမိတ်နှစ်လုံး၌တသလျက်ရှိပါ၏။
 ၁၂ ပညည့်အခါအကျွန်ုပ်သည်မိတ်နှစ်လုံးနှင့်ကိုယ်တော်ကို
 တောင့်တပါ၏။ နနက်အခါအကျွန်ုပ်သည်အတွင်းဝိညာဉ်
 အားဖြင့်ကိုယ်တော်ကိုရှာပါ၏။ မြေပေါ်မှာအမှုကိုစစ်
 ၁၃ ကြောစီရင်တော်မူသော အခါလောကီသားတို့သည်
 ၁၄ တရားကိုသင်ကြ၏။ မတရားသောသူသည်ကျေးဇူးကို
 ခံရသော်လည်းတရားကိုမသင်တတ်ပါ။ တရားကျင့်ရာ
 ၁၅ ပြည့်စုံပင်အခွေပြု၍ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်ကိုပမာ
 ၁၆ ဏာမပြုတတ်ပါ။ အိုထာဝရဘုရား။ လက်တော်ကိုချီ
 တော်မူသော်လည်းသူတို့သည်မမြင်မမှတ်ကြပါ။ သို့
 ၁၇ သော်လည်းကိုယ်တော်၏လူတို့အဖို့မိတ်အားကြီးတော်
 မူကြောင်းကိုသူတို့သည်မြင်၍အရှက်ကွဲကြပါလိမ့်
 မည်။ ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့ကိုမီးလောင်ရပါလိမ့်မည်။
 ၁၈ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့
 အားညီခံသက်ခြင်းကိုပေးတော်မူလိမ့်မည်။ အကြောင်း
 ၁၉ မူကား။ အကျွန်ုပ်တို့၏အမှုရှိသမျှတို့ကိုအကျွန်ုပ်တို့အဖို့
 ပြုတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား။
 ၂၀ ကိုယ်တော်မှတစ်ပါးအချားသောသခင်တို့သည်အကျွန်ုပ်
 တို့ကိုအစိုးရကြပါပြီ။ ယခုမူကားကိုယ်တော်အားဖြင့်
 ၂၁ သာနာမတော်ကိုမျိုးမွှင်ကြပါမည်။ ထိုသခင်တို့သည်
 သေကြပါပြီ။ တဖန်အသက်မရှင်ရကြပါ။ သင်းပြင်းသား
 ၂၂ ဖြစ်၍သမြောက်ခြင်းမရှိရကြပါ။ သူတို့ကိုကြည့်ရှုလျက်
 ဆီး၍သူတို့၏အမှတ်မျှမရှိစေခြင်းငှါပယ်ရှင်းတော်မူပြီ။
 ၂၃ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့အမျိုးကိုတိုးပွားစေတော်
 မူပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့အမျိုးကိုတိုးပွားစေသဖြင့်ဘုန်းကြီး
 ၂၄ တော်မူ၏။ ပြည်တော်ကိုပတ်ဝန်းကျင်၌ကျယ်စေတော်မူ
 ၂၅ ပြီ။ အိုထာဝရဘုရား။ သူတို့သည်ဆင်းရဲခံရသောအခါ
 ကိုယ်တော်၌ဆည်းကပ်ကြပါပြီ။ ဆုမွန်တော်မူသော

အခါဆုတောင်းပဋ္ဌနာစကားကိုသွန်းလောင်းကြပါပြီ။
 ၁၇ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိမ္မသည်သားဖွားချိန်နီးသော
 အခါနာကြင်၍နာကြင်ခြင်းဝေဒနာကြောင့်အော်ဟစ်သ
 ၁၈ ကဲ့သို့ထိုအခါ။ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့သည်ရှေ့
 ၁၉ တော်၌ဖြစ်ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်ဝန်ဆောင်
 ၂၀ ၍နာကြင်ခြင်းဝေဒနာကိုခံရသော်လည်းလေးကိုဖွားသကဲ့
 သို့ဖြစ်ကြပါပြီတကား။ ပြည်သားတို့သည်ကယ်တင်
 ၂၁ ခြင်းသို့မရောက်ကြ။ လောကီသားတို့သည်မလဲကြပါ။
 ၂၂ ကိုယ်တော်၏လူသေတို့သည်အသက်ရှင်ကြပါလိမ့်
 မည်။ ငါ၏အသေကောင်တို့သည်လည်းထမြောက်ကြ
 ၂၃ ပါလိမ့်မည်။ မြေမှုန့်၌နေသောသူတို့။ နိုး၍သိချင်းဆို
 ကြစော့။ အကြောင်းမူကား။ ကိုယ်တော်၏နှင်းသည်
 ၂၄ မျက်ပင်တို့ကိုပေါက်စေသောနှင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍မြေသည်
 လည်းမိမိသင်းပြင်းသားတို့ကိုထုတ်ဖော်ရပါလိမ့်မည်။
 ၂၅ ငါ၏လူတို့။ လာကြ။ အတွင်းအခမ်းထဲသို့ဝင်၍သင်တို့
 ကိုကွယ်ကာသောတံခါးများကိုပိတ်ထားကြ။ အမျက်
 ၂၆ ကာလလွန်သည်တိုင်အောင်ခဏသာပုန်းရှောင်၍နေ
 ၂၇ ကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်
 မြေကြီးသားတို့ကိုသူတို့စုရိုက်ကြောင့်အပြစ်ပေးလို
 ၂၈ သောငှါမိမိအရပ်၌သံကလွက်တော်မူ၏။ ထိုအခါမြေ
 ကြီးသည်မိမိ၌ရှိသောအသွေးကိုဖော်ပြရလိမ့်မည်။ မိမိ
 ၂၉ ၌အသေခံရသောသူတို့ကိုနောက်တဖန်တက်၍မထားရ။
 ၃၀ ထိုကာလ၌ထာဝရဘုရားသည်ပြေးတတ်သောမြွေ
 လဝိသန်ကိုရင်ထိမိသောမြွေလဝိသန်ကိုရင်ခိုင်းခံကြီးမား
 သောဓားတော်နှင့်ဒဏ်ပေး၍ပင်လယ်၌ရှိသောနဂါးကို
 လည်းသတ်တော်မူလိမ့်မည်။
 ၃၁ ထိုကာလ၌စပျစ်ဥသည်ကိုအကြောင်းပြု၍၍သို့သိ
 ၃၂ ချင်းဆိုကြလော့။ ငါထာဝရဘုရားသည်ဥသည်စောင့်
 ၃၃ ဖြစ်၏။ မချားမလပ်ရေလောင်းမည်။ အဘယ်သူမျှမပျက်
 ၃၄ စေခြင်းငှါနေ့ညနံ့မပြတ်စောင့်ရှောက်မည်။ အမျက်
 ၃၅ ညှိမ်းပြီးဆူးပင်မျိုးကိုမူကားစစ်ပွဲ၌ငါတွေ့ပါစေသော။
 ၃၆ ချက်ချင်းတိုက်၍တဖြိုင်နက်မီးရှို့မည်။ သို့မဟုတ်။ ငါ၏
 အစွပ်သတ္တိကိုကိုးစား၍ငါနှင့်မိသဟာယဖွဲ့ကြစေ။
 ၃၇ ငါနှင့်မိသဟာယဖွဲ့ကြစေသော။
 ၃၈ နောင်ကာလ၌ယာကုပ်သည်အမြစ်ကျလိမ့်မည်။
 ၃၉ ဣသရေလသည်စိမ်းလန်း၍အဖူးအငုံထွက်သဖြင့်သော
 ၄၀ ကီနိုင်ငံကိုအသီးနှင့်ပြည့်စေလိမ့်မည်။ သူကိုညည်း
 ဆဲသောသူတို့ကိုညည်းဆဲတော်မူသည်နည်းတူ။ သူကို

ညည်းဆဲတော်မူသလော။ သံကိုသတ်သောသူတို့သည်
 အသေသတ်ခြင်းကိုခံရကြသည်နည်းတူ။ သူသည်အသေ
 သတ်ခြင်းကိုခံရသလော။ သံကိုစွန့်ပြစ်၍အတော်အတန်
 ဆုဖွဲ့တော်မူ၏။ အရှေ့လေလာသောအခါ ပြင်းစွာသော
 လေဖြင့်တိုက်သွားတော်မူ၏။ ထိုသို့ယာကုပ်အမျိုးသား
 ယဇ်ပလ္လင်ကျောက်တို့ကို ထုံးကျောက်ကဲ့သို့မျိုးဖဲ့၍
 အာရှပင်နှင့်ရုပ်တုတို့ကိုလှဲသောအခါမိမိအပြစ်ပြေ၍
 အပြစ်ပြေရှင်းခြင်းအကျိုးကျေးဇူးရှိသမျှကိုခံရလိမ့်
 မည်။ သို့သော်လည်းခိုင်ခံ့သောမြို့သည်ဆိတ်ညံ့သော
 အရပ်။ တောကဲ့သို့စွန့်၍ပြစ်ထားသောနေရာဖြစ်လိမ့်
 မည်။ ထိုအရပ်၌နွားသဏ္ဍိသည်ကျက်စားလျက်အိပ်
 လျက်နေ၍အညွန့်များကိုကိုက်စားလိမ့်မည်။ အခက်
 အလက်တို့သည်သွေချောက်သောအခါမျိုးခြင်းသို့ရောက်
 ၍မိမိတို့သည်လာ၍မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။
 ပညာမဲ့သောအမျိုးဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်ဖန်ဆင်းပြုပြင်
 တော်မူသောသူသည်မသနား။ ကျေးဇူးမပြုဘဲနေတော်
 မူလိမ့်မည်။

အိုဆုသရေလအမျိုးသားတို့။ ထိုကာလ၌လည်းထာဝ
 ရဘုရားသည်မြစ်ကြီးမှစ၍အီဂျစ်မြစ်တိုင်အောင်သစ်
 သီးများကိုသိမ်းယူတော်မူသဖြင့်သင်တို့သည်တယောက်
 နောက်တယောက်ကောက်သိမ်းခြင်းကျေးဇူးတော်
 ကိုခံရကြလိမ့်မည်။ ထိုကာလ၌လည်းကြီးသောတံပိုး
 ကိုမှတ်ရလိမ့်မည်။ အာရှရိပြည်၌ပျောက်သောသူ။
 အီဂျစ်ပြည်၌စွန့်ပြစ်လျက်နေသောသူတို့သည်လာ၍
 ယေရုရှလင်မြို့တွင်သန့်ရှင်းသောတောင်ပေါ်မှာထာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်၌ဝတ်ပြု၍ကိုးကွယ်ကြလိမ့်မည်။

စပျစ်ရည်နှင့်ရစ်မှူးသောသူတို့၏နေရာကြွယ်ဝသော
 ချိုင့်ဦးတွင်ဖေရိပ်အမျိုးသေသောက်ကျူးတို့၏မာနသ
 ရဖုနှင့်သူတို့၌ညှိုးနွမ်းတတ်သောဘုန်းအသရေ၏ပန်းပွင့်
 သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၌ခွန်အားတန်ခိုး
 ကြီးသောသူသည်ရိုသင်းသီးပါလျက်ဖျက်ဆီးသောရိုသင်း
 သက်မဲ့တိုင်းကဲ့သို့ပင်ပြင်းစွာထ၍လွှမ်းမိုးသောရေကြီး
 ကဲ့သို့ပင်မြေတိုင်အောင်ပြင်းစွာချပြစ်လိမ့်မည်။ ဖေ
 ရိပ်အမျိုးသေသောက်ကျူးတို့၏မာနသရေသည်ကျော်
 နင်းခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ကြွယ်ဝသောချိုင့်ဦးတွင်
 သူတို့၌ညှိုးနွမ်းတတ်သောဘုန်းအသရေ၏ပန်းပွင့်သည်
 နွေကာလမစေ့မီအလျင်သီးသောအသီးကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်
 မည်။ ထိုအသီးကိုမြင်သောသူသည်မြင်လျက်လက်နှင့်
 ကိုင်လျက်ပင်စားတတ်၏။

ထိုကာလ၌လည်းကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာ
 ဝရဘုရားသည်ကျန်ကြွင်းသောမိမိလူတို့၌ဘုန်းရှိသော
 သရဖူ။ အသရေတင့်တယ်သောဦးရစ်ဖြစ်တော်မူလိမ့်
 မည်။ တရားမှုကိုစီရင်သောသူတို့အားတရားစီရင်သော
 ဉာဏ်ကိုပေးရန်သူမျိုးတံခါးတိုင်အောင်စစ်မှုတို့တွင်
 သောသူတို့အားခွန်အားဗလကိုပေးတော်မူလိမ့်မည်။

သို့သော်လည်းထိုသူတို့သည်စပျစ်ရည်ကြောင့်
 မှားယွင်းကြပြီ။ သေရည်သေရက်ကြောင့်လစ်လွဲကြပြီ။
 ယဇ်ပရောဟိတ်နှင့်ပရောဖက်တို့သည်သေရည်သေရက်
 ကြောင့်မှားယွင်းကြပြီ။ စပျစ်ရည်နှင့်မွှန်းကြပြီ။ သေရည်
 သေရက်ကြောင့်လစ်လွဲကြပြီ။ ဗျာဒိတ်ခံသည်အရာ၌မှား
 ယွင်းလျက်တရားစီရင်သည်အရာ၌ထိမိ၍လဲလျက်နေ
 ကြ၏။ သူတို့စားပွဲရှိသမျှတို့သည်လွတ်လပ်ရာမရှိသည်
 တိုင်အောင်အန်ဖတ်နှင့်ရင်အညစ်အကြေးနှင့်ရင်ပြည့်
 လျက်ရှိကြ၏။ သူတို့ကအဘယ်သူကိုပညာသွန်သင်
 ချင်သနည်း။ အဘယ်သူကိုတရားနားလည်စေချင်သနည်း။
 ငါတို့သည်နွဲ့နှင့်ကွာစွာရှိသောသူ။ အမိသမြတ်နှင့်အနိုင်
 ကွာရသောသူဖြစ်ကြသလော။ ပညတ်တရပေါ်မှာတရ။
 တရပေါ်မှာတရ။ တနည်းပေါ်မှာတနည်း။ တနည်းပေါ်မှာ
 တနည်း။ သည်ဘက်မှာအနည်းငယ်။ ပိုဘက်မှာအနည်း
 ငယ်ရှိပါသည်တကားဟုဆိုကြ၏။ အကယ်စင်စစ်။
 စကားမပြီသောနှုတ်။ ရိုင်းသောလျှာနှင့်ဤလူမျိုးကို
 မိန့်တော်မူလိမ့်မည်။ ဤသို့ပြုလျှင်ညိမ်ဝပ်လိမ့်မည်။
 ပင်ပန်းသောသူတို့သည်ညိမ်ဝပ်ကြစေ။ ဤသို့ပြုလျှင်
 သက်သာလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူသော်လည်းသူတို့သည်
 နားမထောင်ကြ။ ထိုကြောင့်သူတို့သည်သွားရာတွင်
 လှန်ဆုတ်၍ကျိုးပဲ့ကျော့မိဖမ်းဆီးခြင်းသို့ရောက်မည်
 အကြောင်း။ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်သူ
 တို့၌ပညတ်တရပေါ်မှာတရ။ တရပေါ်မှာတရ။ တနည်း
 ပေါ်မှာတနည်း။ တနည်းပေါ်မှာတနည်း။ သည်ဘက်မှာ
 အနည်းငယ်။ ပိုဘက်မှာအနည်းငယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်၍ဆဲရေးတတ်သောယေရုရှလင်မြို့သားအ
 ကြီးအကြပ်တို့။ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို
 နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့ကငါတို့သည်သေမင်းနှင့်
 မိသဟာယဖွဲ့ကြပြီ။ မရဏာနိုင်ငံနှင့်အကွယ်ဝင်ကြပြီ။
 လွှမ်းမိုးသောဘေးသည်ချင်းနင်းသောအခါငါတို့ရှိရာသို့
 မရောက်ချ။ ငါတို့သည်မုသာကိုကိုးစားကြ၏။ လှည့်စား
 ခြင်းအောက်၌ပုန်းကွယ်၍နေကြ၏ဟုဆိုတတ်သော
 ကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရားကစုံစမ်းသောအဖြစ်

ကျောက်တည်း ဟူသောမလွှပ်နိုင်အောင် ဖြိုဖျိသော
 တိုက်ထောင့်အမြစ်ကျောက်မြစ်ကိုဖိအုန်တောင်ပေါ်
 မှာငါချထား၏။ ထိုကျောက်ကိုအမှီပြုသောသူသည်
 ၁၇ ပြေးရသောအကြောင်းမရှိ။ တရားမှုကိုဆုံးဖြတ်ခြင်း။
 ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်ခြင်းကိုမျှည်းကြိုးနှင့်မှန်ထုတ်အား
 ဖြင့်ငါပြုမည်။ မိလားသီးရွာ၍ကိုးစားရာမသားကိုပယ်
 ရှားသိမ့်မည်။ ပုန်းကွယ်ရာအရပ်ကိုလည်းရေလွှဲသိမ့်
 ၁၈ မည်။ သင်တို့သည်သေမင်းနှင့်ဖွဲ့သောမိသားစုဟာယ
 ပျက်သိမ့်မည်။ မရဏ္ဍာနိုင်ငံနှင့်အကျယ်ဝင်ခြင်းသည်
 အထမမြောက်ရ။ လွှဲသိမ့်သောဘေးသည်ချင်းနင်းသော
 ၁၉ အခါသင်တို့ကိုလည်းကျော်နင်းသိမ့်မည်။ ချင်းနင်းစဉ်
 တွင်ပါသွားသိမ့်မည်။ နံနက်အချိန်ခန့်အစဉ်အစဉ်အ
 တိုင်းနေ့ညညမပြတ်ချင်းနင်းသည်ဖြစ်၍သိတင်းကြား
 ကာမျှအားဖြင့်ထိတ်လန့်ခြင်းအကြောင်းရှိသိမ့်မည်။
 ၂၀ ၊ စတင်သည်ကိုယ်မဆန့်လောက်အောင်တို့၏။ စတင်
 ၂၁ သည်လည်းမမြို့လောက်အောင်ငယ်၏။ ထာဝရဘုရား
 သည်အမှုတော်တည်းဟူသောထူးချွန်သောအမှုတော်
 ကိုပြုခြင်းငှါငင်အလုပ်တော်တည်းဟူသောလုပ်ငန်းမဟုတ်
 သောအလုပ်တော်ကိုလက်စသတ်ခြင်းငှါငင်ပေရမိမ့်
 တောင်ပေါ်မှာပြုသကဲ့သို့ထတော်မူမည်။ ဝိဗောင်ချိုင့်
 ၂၂ ထဲမှာရှိသကဲ့သို့အမျက်ထွက်တော်မူမည်။ ပာချမှာ
 သင်တို့သည်သာ၍ပြင်းစွာသောဆုမွန်ခြင်းနှင့်လွတ်မည်
 အကြောင်း။ နောက်တဖန်ဆဲရေးခြင်းကိုမပြုကြနှင့်။ ပြည်
 တပြည်လုံး၌အနွှံ့အပြားစီရင်ဆုံးဖြတ်သောသုတ်သင်
 ပယ်ရှင်းခြင်းရှိသိမ့်မည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်
 အရှင်ထာဝရဘုရားထံတော်၌ငါကြားရပြီ။
 ၂၃ ငါပြောသံကိုကြား၍မှတ်ကြလော့။ စေကားကိုစေ
 ၂၄ စေနားထောင်နာယူကြလော့။ လယ်လုပ်သောသူသည်မျိုး
 စေကိုကြိုခြင်းငှါမြေကိုဆွလျက်မြေဆိုင်ကိုချေလျက်
 ၂၅ အစည်လယ်ထွန်ကတ်သလော။ လယ်မျက်နှာကိုညှိပြီး
 မှကဇွတ်မျိုးစေ့။ ကုမိန်မျိုးစေ့ကိုကြည်မဟုတ်လော့။
 ဂျုံပေါင်းမျိုးစေ့ကိုအတန်းတန်းပိုက်၍မလှောစပါးနှင့်
 ကောက်စပါးမျိုးစေ့အသီးအသီးတို့ကိုသူတို့အရပ်၌ကြွ
 ၂၆ သဉ်မဟုတ်လော့။ အကြောင်းမူကား။ သူ၏ဘုရားသခင်
 သည်စီရင်တတ်သောညာဏ်ကိုပေးတော်မူ၏။ သူကို
 ၂၇ လည်းသွန်သင်တော်မူ၏။ ကဇွတ်စေ့ကိုလည်းပျည်
 ပျားနှင့်မနယ်တတ်။ ကုန်စေ့ပေါ်၌လည်းထွင်းဘီးကို
 မထိမ့်တတ်။ ကဇွတ်စေ့ကိုရုတ်နှင့်ငင်ကုန်စေ့ကိုကြွ
 ၂၈ လုံးနှင့်ငင်ရိုက်တတ်၏။ ဂျုံစပါးကိုကားနယ်တတ်၏။

သို့သော်လည်းအစည်နယ်တတ်သည်မဟုတ်။ ထွင်းဘီး
 ၂၉ နှင့်မြင်းတို့ကိုနှင့်သော်လည်းစပါးကိုညက်စေတတ်
 သည်မဟုတ်။ ထိုအမှုသည်လည်းကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
 အရှင်ထာဝရဘုရားအကြံပေးတော်မူသောအမှုတည်း။
 အကြံပေးတော်မူခြင်းသည်အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်၏။ ညာဏ်
 တော်သည်လည်းထူးဆန်းပေ၏။
 ၂၉ အရေလမြို့။ ဒါဝိဒ်မင်းနေသောအရေလမြို့သည်အ
 မင်္ဂလာရှိ၏။ တနှစ်ပေါ်မှာတနှစ်သပ်ကြလော့။ ပွဲတို့ကို
 ၂ အထွဋ်ထွဋ်ခံကြလော့။ သို့ရာတွင်အရေလမြို့ကိုငါ
 ဆင်းရဲစေ၍ထိုမြို့သည်ဝန်နည်းခြင်းနှင့်ညည်းတွေးခြင်း
 ရှိသော်လည်းအရေလမြို့ကဲ့သို့ငွေ့မှာဖြစ်ရသိမ့်မည်။
 ၃ ၊ ငါသည်သင့်ပတ်ဝန်းကျင်၌တပ်ချမည်။ မြေရိုးနှင့်ပိုင်း
 ၄ ထား၍မြေကတုတ်များကိုလည်းတူးလုပ်မည်။ သင်
 သည်နှိမ့်ချခြင်းကိုခံ၍မြေထဲကပြောရသိမ့်မည်။ မြေ
 မှုန့်ထဲကငယ်သောအသံနှင့်မြွက်ရသိမ့်မည်။ သင်ပြော
 သောအသံသည်နတ်ဝင်သူပြောသံကဲ့သို့မြေထဲကထွက်
 ၅ ၍သင်သည်မြေမှုန့်ထဲကအသံသေးနှင့်တိုးတိုးမြွက်
 ၆ ဆိုရသိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်သင်၏ရန်သူအလုံးအရင်း
 သည်အနုမြူကဲ့သို့ငင်ကြောက်မက်ဖွယ်သောသူအလုံး
 ၇ အရင်းသည်လွင့်သွားသောဖွဲ့ကဲ့သို့ငင်ပြစ်၍အလျှင်တ
 ၈ ဆော့ချက်ချင်းအမှုရောက်သိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်
 ၉ ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်မိလားချန်းခြင်း။ မြေလုပ်
 ခြင်း။ အသံဗယ်မြည်ခြင်းနှင့်တကွမိလားသက်မ့်တိုင်း။
 လောင်တတ်သောမီးလျှံအားဖြင့်အပြစ်ပေးတော်မူမည်။
 ၁၀ ၊ အပြည်ပြည်ကလာ၍အရေလမြို့ကိုစစ်တိုက်သော
 အလုံးအရင်း။ အရေလမြို့နှင့်ရဲတိုက်ကိုတိုက်၍ညှဉ်းဆဲ
 သောသူအပေါင်းတို့သည်အိမ်မက်တည်းဟူသောညှဉ်း
 ၁၁ ရူပါရုံကဲ့သို့ဖြစ်ရကြသိမ့်မည်။ မွတ်သိပ်သောသူသည်
 အိမ်မက်တွင်စားရသည်ဟုထင်သော်လည်းနိုးသောအ
 ခါအနှုတ်အသိပ်မပြေသကဲ့သို့ငင်ရေငတ်သောသူသည်
 အိမ်မက်တွင်သောက်ရသည်ဟုထင်သော်လည်းနိုးသော
 အခါနှစ်နယ်လျက်တောင့်တလျက်ရှိသကဲ့သို့ငင်
 အပြည်ပြည်ကလာ၍ဖိအုန်တောင်ကိုစစ်တိုက်သော
 အလုံးအရင်းသည်ဖြစ်ရသိမ့်မည်။
 ၁၂ ဖင့်နွဲ့၍ရှင်တွေကြလော့။ ကာမဂုဏ်၌ပျော်မွေ့၍မွန်း
 လျက်နေကြလော့။ စပျစ်ရည်ကိုမသောက်ဘဲရစ်မူးလျက်
 သေရည်သေရက်ကိုမသောက်ဘဲတိမ်းယိမ်းလျက်ရှိကြ
 ၁၃ ၍။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်အိပ်ချင်သော

သဘောကိုသင်တို့နှစ်သက်သဖြင့်သင်တို့မျက်စိကိုပိတ်
 ၁၁ နှစ်သင်တို့၏ပရောဖက်များ။မင်းများ။ဗျာဒိတ်ခံသူများ
 ၁၂ တို့ကိုဖုံးလွှမ်းတော်မူပြီ။ဗျာဒိတ်တော်ရှိသမျှသည်တံဆိပ်
 သောသောစာကဲ့သို့သင်တို့နှစ်သက်၏။ထိုစာကိုစာတတ်
 သောသူအားပေး၍ဤစာကိုဖတ်ပါလော့ဟုဆိုလျှင်ထို
 ၁၃ သူကဤစာကိုငါမဖတ်နိုင်။တံဆိပ်ခပ်လျက်ရှိ၏ဟုပြန်
 ၁၄ ပြောတတ်၏။ထိုစာကိုစာမတတ်သောသူအားပေး၍
 ၁၅ ဤစာကိုဖတ်ပါလော့ဟုဆိုလျှင်ထိုသူကငါသည်စာမ
 ၁၆ တတ်ဟုပြန်ပြောတတ်၏။ထာဝရဘုရားကလည်းဤလူ
 မျိုးသည်နှုတ်နှင့်ထံသို့ချည်းကပ်၍နှုတ်ခမ်းနှင့်ငေါ့ရို
 သောကြ၏။စိတ်နှလုံးမူကားငါနှင့်ဝေးကွာ၏။လူတို့စိတ်
 ၁၇ သောပညတ်တို့ကိုသာအမှီပြု၍ငေါ့ကြောက်ရွံ့ကြ၏။
 ၁၈ ထို့ကြောင့်အံ့ကြောကြောက်မက်ဖွယ်သောအမှုကိုဤ
 လူမျိုးတွင်တဖန်ငါပြုဦးမည်။သူတို့တွင်ပညာရှိတို့၏
 ပညာသည်ပျက်စီးသိမ့်မည်။ညာဏ်ကောင်းသောသူတို့
 ၁၉ ၏ညာဏ်လည်းကွယ်ပျောက်သိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၀ ထာဝရဘုရားမထိစေခြင်းငှါနက်နဲသောအကြံကို
 ၂၁ ကြံ၍မှောင်မိုက်ထဲမှာအမှုကိုပြုလျက်ငါတို့ကိုအဘယ်
 သူမြင်သနည်း။ငါတို့ကိုအဘယ်သူသိသနည်းဟုပြော
 ၂၂ ဆိုတတ်သောသူတို့သည်အမက်လာရှိကြ၏။သင်တို့
 သည်ဖောက်ပြန်ကြသည်တကား။အိုးထိန်းသွားကိုအိုး
 ၂၃ မြေကဲ့သို့မှတ်ရမည်လော။လုပ်အပ်သောအရာသည်
 လုပ်တတ်သောသူကိုရည်မှတ်၍ဤသူသည်ငါ့ကိုမလုပ်
 ဟုဆိုရမည်လော။ဖန်ဆင်းအပ်သောအရာသည်ဖန်ဆင်း
 တတ်သောသူကိုရည်မှတ်၍ဤသူသည်အတတ်မရှိဟု
 ဆိုရမည်လော။
 ၂၄ လေမနုန်တောင်သည်ဝပြောသောလယ်ပြင်ကဲ့သို့
 ၂၅ ရင်ဝပြောသောလယ်ပြင်သည်ဘောကဲ့သို့ရင်ဖြစ်ရ
 သောအချိန်နီးငြိမဟုတ်လော။ထိုကာလ၌နားပင်းသော
 ၂၆ သူတို့သည်ကျွမ်းကားကိုကြားကြသိမ့်မည်။မျက်စိကန်း
 သောသူတို့သည်မြွေရှက်ခြင်း။မှောင်မိုက်ခြင်းနှင့်
 ၂၇ ကင်းလွတ်၍မြင်ကြသိမ့်မည်။စိတ်နှလုံးချသောသူတို့
 သည်ထာဝရဘုရားကိုအမှီပြု၍ဝမ်းမြောက်ခြင်းတိုးပွား
 ကြသိမ့်မည်။လူတို့တွင်ဆင်းရဲသောသူတို့သည်ဥဒ္ဓါရေ
 ၂၈ လအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရားကိုအမှီပြု၍နှုတ်ခမ်းကြ
 ၂၉ သိမ့်မည်။အကြောင်းမူကား။ကြောက်မက်ဖွယ်သော
 သူသည်ဆုံးရှုံးရ၏။ဆဲရေးသောသူသည်ပျောက်ကုန်
 ၃၀ ရ၏။သူအပြစ်ကိုချောင်းမြောင်းသောသူ။တရားတွေ့၍
 ဆင်းရဲသားကိုအပြစ်ရောက်စေသောသူ။မြို့တံခါးဝမှာ

အမှုသည်ကိုကျော့မိစေခြင်းငှါပြုသောသူ။အပြစ်မ
 ရှိသောသူကိုမတရားသဖြင့်ရှုံးစေသောသူအပေါင်းတို့
 ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းရ၏။
 ၁၁ သို့ဖြစ်၍အာဗြဟံအမျိုးကိုရှေးနှုတ်တော်မူသောထာ
 ဝရဘုရားသည်ယာကုပ်အမျိုးကိုရည်မှတ်၍မိန့်တော်
 မူသည်ကား။ယာကုပ်အမျိုးသည်နောက်တဖန်ရှက်
 ၁၂ ကြောက်ခြင်း။မျက်နှာပျက်ခြင်းမရှိရ။ထိုအမျိုးသား
 တို့သည်ငါစိတ်ရင်သောအမှုကိုမြင်လျှင်နာမကိုမိမိတို့
 ၁၃ တွင်ရှိသောကြသိမ့်မည်။ယာကုပ်အမျိုး၏သန့်ရှင်းသော
 ဘုရားကိုရှိသော၍ဥဒ္ဓါရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ကို
 ၁၄ ကြောက်ရွံ့ကြသိမ့်မည်။စိတ်သဘောဖောက်ပြန်
 သောသူတို့သည်ပညာသတိကိုရကြ၍ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု
 သောသူတို့သည်လည်းဆုမြတ်ဝါဒစကားကိုနာယူကြ
 သိမ့်မည်။
 ၃၀
 ၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ပုန်ကန်သော
 အမျိုးသားတို့သည်အမက်လာရှိကြ၏။သူတို့သည်ငါ့ကို
 အမှီမပြုဘဲအချင်းချင်းတိုင်ပင်ကြ၏။ငါ့ညာဏ်အခွင့်မရှိ
 ဘဲမိသဟာယဖွဲ့၍အယပ်ထပ်အပြစ်ရောက်ကြ၏။
 ၂ ဟောရာဘုရင်၏ဘုန်းကိုအမှီပြု၍အဲဒုတ္တုအရိပ်ကိုခိုယုံ
 ခြင်းငှါငွေတံထွက်ကိုအခွင့်မပန်ဘဲအဲဒုတ္တုပြည်သို့
 ၃ ရောက်အောင်သွားကြ၏။သို့ဖြစ်၍သင်တို့သည်ဟော
 ရာဘုရင်၏ဘုန်းကိုအမှီပြုသောကြောင့်ရှက်ကြောက်
 ကြသိမ့်မည်။အဲဒုတ္တုအရိပ်ကိုခိုယုံသောကြောင့်မျက်နှာ
 ၄ ပျက်ကြသိမ့်မည်။သူတို့မင်းတို့သည်ဇောနုမြို့ရှိကြ
 ၅ ပြီ။သံတမန်တို့သည်ဟာနက်မြို့သို့ရောက်ကြပြီ။အသုံး
 မဝင်။အကူအညီမပေး။ကျေးဇူးမပြုနိုင်ဘဲရှက်ကြောက်
 ခြင်း။အသရေပျက်ခြင်းအကြောင်းသာဖြစ်သောလူမျိုး
 ၆ ကိုသူတို့ရှိသမျှသည်ရှက်ကြောက်ကြ၏။ချင်သောမ။
 ချင်သောပျို။ငြေဆိုး။ပျံတတ်သောမီးငြေလုံးသဖြင့်အလွန်
 ခဲယဉ်း၍ဆင်းရဲသောပြည်ကိုရှောက်လျက်တောင်
 မျက်နှာသို့သွားသောတိရိစ္ဆာန်တို့အပေါ်မှာတင်သော
 ဝန်များကိုကြည့်ရှုကြလော့။မြဲပရုံးပေါ်မှာဥစ္စာပစ္စည်း
 များကိုရင်ကုလားအုတ်၏ပို့ပေါ်မှာဘဏ္ဍာများကိုရင်
 တင်၍ကျေးဇူးမပြုနိုင်သောလူမျိုးထံသို့ဆောင်သွားကြ
 ၇ သည်တကား။အဲဒုတ္တုပြည်သည်အချည်းနှီးသက်
 သက်။အကျိုးမပေးနိုင်။ထို့ကြောင့်မလွှပ်ဘဲနေတတ်
 သောရာခပ်ဟုငါသမုတ်ပေ၏။
 ၈ သင်သည်ယခုသွား၍သူတို့ရှေ့မှာသင်ဝန်းနှံရေး

ထားရသောအချက်။ နောင်ကာလအစည်အဆက်တည်
 ၉ စေခြင်းငှါစာစီ၍မှတ်သားရသောအချက်ဟူမူကား။ ဤ
 လူမျိုးသည်ပုန်ကန်တတ်၏။ ဖောက်ပြန်သောအမျိုးသား။
 ၁၀ သောအမျိုးသားဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ကလည်းဗျာဒိတ်
 တော်ကိုမခံပါနှင့်ဟုဗျာဒိတ်ခံသောသူတို့အား၎င်းမှန်
 သောစကားကိုငါတို့အားမဟောပါနှင့်။ ချော့မော့သော
 စကားကိုပြောကြပါ။ ထွဋ်စားသောစကားကိုဟောကြ
 ၁၁ ပါ။ လမ်လွဲကြပါ။ မှန်သောလမ်ကိုရှောင်ကြပါ။ ဣသ
 ရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရားကိုငါတို့ရှေ့မှာ
 ကွယ်ထားကြပါဟုပရောဖက်တို့အား၎င်းဆိုတတ်ကြ
 ၁၂ ၏။ သို့ဖြစ်၍ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရားမိန့်
 တော်မူသည်ကား။ သင်တို့သည်နှုတ်ကပတ်တော်ကို
 ပယ်၍သိမ်သက်ကပ်ယိုယွင်းခြင်းကိုသာဗွဲစိုလိုသော
 ၁၃ ကြောင့်၊ သင်တို့အပြစ်သည်ပြိုကျလှသောအုတ်ရိုးပျက်
 ကဲ့သို့၎င်းမြင့်သောအုတ်သစ်နှံမညီမညွတ်လွက်ဝင်
 သကဲ့သို့၎င်းမြင့်သိမ့်မည်။ ထိုသို့သည်အလျင်တဆော
 ၁၄ ချက်ချင်းပြိုပျက်တတ်၏။ မြေအိုးကဲ့သို့ကဲ့သို့ကဲ့သို့ရလိမ့်
 မည်။ ကွဲရာတွင်လည်းမီးဖိုထဲကမီးခဲခံစရာဘို့။ ရေကန်
 ထဲကရေခပ်စရာဘို့အိုးချပ်တခုမျှမရှိစေခြင်းငှါနှစ်မြှော
 ခြင်းမရှိဘဲခွဲခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။
 ၁၅ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရား။
 အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့သည်
 ပြောင်းလဲ၍ညီဝပ်စွာနေထိုင်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်
 ကြသိမ့်မည်။ ညီဝပ်စွာနေခြင်း။ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်
 ခွန်အားအစွပ်ကိုရကြသိမ့်မည်။ သင်တို့သည်ထိုသို့
 ၁၆ သောအလိုမရှိကြ။ ငါတို့သည်ထိုသို့မနေ။ မြင်းစီး၍ပြေး
 မည်ဟုဆိုသောကြောင့်သူတပါးတို့သည်သင်တို့ကိုပြေး
 စေမည်။ ငါတို့သည်လျင်မြန်စွာစီးသွားမည်ဟုဆိုသော
 ကြောင့်သင်တို့ကိုလိုက်သောသူတို့သည်လျင်မြန်ကြ
 ၁၇ သိမ့်မည်။ သင်တို့သည်တောင်ထိပ်ပေါ်မှာစိုက်သော
 မှတ်တိုင်ကဲ့သို့၎င်းလုနီးပေါ်မှာထူသောအလံကဲ့သို့၎င်း
 ဖြစ်ရသည်တိုင်အောင်တယောက်သောသူသည်ချိမ်း
 လျှင်တထောင်သောသူတို့သည်ပြေးကြသိမ့်မည်။ ငါး
 ယောက်ချိမ်းလျှင်တသောင်းပြေးကြသိမ့်မည်။
 ၁၈ သို့သော်လည်းထာဝရဘုရားသည်သင်တို့နှ့်ကျေး
 ဇူးပြုလိုသောငှါမျှော်လင့်တော်မူမည်။ ကရုဏာပြုလို
 သောငှါချီးမြှောက်ခြင်းကိုခံတော်မူမည်။ အကြောင်း
 မူကား။ ထာဝရဘုရားသည်တရားသောဘုရားသခင်

ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကိုမျှော်လင့်သောသူအပေါင်း
 ၁၉ တို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့နှ့်နေသောဇိအုန်
 အမျိုး။ သင်သည်အစဉ်ငိုကျွေးရမည်မဟုတ်။ သင်အော်
 ဟစ်သံကိနားထောင်၍ဟယ်မသနားတော်မူသိမ့်မည်။
 ၂၀ ထိုအသံကိုကြားသောအခါထူးတော်မူလိမ့်မည်။ ထာဝ
 ရဘုရားသည်သင့်အားဒုက္ခမုန့်ကိုကျွေး၍ဆင်းရဲခြင်း
 ရေကိုတိုက်တော်မူသော်လည်းသင်၏ဆရာတို့သည်
 နောက်တဖန်ပုန်းရှောင်၍မနေရကြ။ ကိုယ်မျက်စိနှင့်
 ၂၁ ကိုယ်ဆရာတို့ကိုမြင်ရလိမ့်မည်။ သင်သည်လက်ျာဘက်။
 လက်ဝဲဘက်သို့လမ်လွဲလျှင်၍မည်သောလမ်သည်မှန်
 ၏။ ဤလမ်၌သွားလေ့ဟုသင့်နောက်၌ပြောသောစကား
 ၂၂ သံကိုကိုယ်နားနှင့်ကြားရလိမ့်မည်။ ထုလုပ်သောငွေ
 ရုပ်တုတန်ဆာနှင့်သွန်းသောရွှေရုပ်တုတန်ဆာများကို
 မရိုမသေပြု၍ညစ်ညူးသောအဝတ်ကဲ့သို့ဖြစ်ပယ်လျက်
 ၂၃ သွားတော့ဟုဆိုရလိမ့်မည်။ သင်သည်လယ်၌ကြံသော
 မျိုးစေ့ဘို့မိလ်းကိုရွာစေတော်မူလိမ့်မည်။ မြေအသီးအနှံ
 မှဖြစ်သောမုန့်ကိုအလွန်ကြွယ်ဝစွာပေးသနားတော်မူ
 လိမ့်မည်။ ထိုအခါသင်၏သိုးနွားတို့သည်ကျယ်သောအ
 ၂၄ ရပ်၌ကျက်စားရကြသိမ့်မည်။ ဝံကောနှင့်ဆံခါဖြင့်သန့်
 ရှင်းစေ၍ကောင်းမွန်စွာရောနှောသောစပါးကိုသာမြေ၌
 လုပ်သောနွားနှင့်မြဲတို့သည်လည်းစားရကြသိမ့်မည်။
 ၂၅ များစွာသောလူတို့ကိုသတ်၍ရတိုက်တို့သည်ပြိုလဲ
 သောအခါမြင့်သောတောင်ရှိသမျှနှင့်ထင်ရှားသောကုန်း
 ရှိသမျှတို့အပေါ်မှာရေစီးရာမြစ်နှင့်ချောင်းများရှိကြသိမ့်
 ၂၆ မည်။ ထာဝရဘုရားသည်မိမိလူတို့၏ကျိုးပျက်ရာကို
 ပြုပြင်၍သူတို့ခံရသောဒဏ်ချက်ရာကိုပျောက်စေတော်
 မူသောအခါလ၏အလင်းသည်နေ၏အလင်းကဲ့သို့ဖြစ်
 ၍နေ၏အလင်းသည်လည်းပကတိထက်ခုနှစ်ဆလင်း
 လိမ့်မည်။
 ၂၇ ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်သည်ဝေး
 သောအရပ်မှလာ၏။ အမျက်တော်လောင်၍မီးလျှံဟုံးလေ
 ၏။ နှုတ်တော်သည်အမျက်နှင့်ပြည့်၍လျှာတော်သည်မီး
 ၂၈ ရှိသကဲ့သို့ဖြစ်လေ၏။ ထွက်သက်တော်သည်လည်းလူ
 မျိုးတို့ကိုရှင်းရှင်းပျက်ဆီးခြင်းငှါလွှမ်းမိုးသောရေကဲ့သို့
 လည်ပင်းကိုဖို့သိမ့်မည်။ လမ်လွဲစေသောဇက်ကိုသူတို့
 ၂၉ ပစ်၍နှံ့တော်မူလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်ပွဲခံသောနေ့
 ညသွတ်ပြုသကဲ့သို့သိချင်းဆိုရကြသိမ့်မည်။ ဣသရေ
 လအမျိုး၏ကျောက်။ ထာဝရဘုရား၏တောင်တော်သို့
 ပုလွေမှုတ်လျက်သွားသကဲ့သို့ဝပ်မြှောက်ရကြသိမ့်မည်။

၃၀ ၊ ထာဝရဘုရားသည်လည်း ဘုန်းကြီးသောအသံတော်
ကိုထွတ်တော်မူလိမ့်မည်။ လက်ရုံးတော်သက်ရောက်
ခြင်း။ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်ခြင်း။ မီးလျှံလောင်ခြင်း။
မိန်းမသီးပါလျက်မိန်းမသက်မဲ့တိုင်းများတို့ကိုပြတော်
မူလိမ့်မည်။ ၊ သို့ဖြစ်၍ အာရှုရီလူသည်ထာဝရဘုရား၏
အသံတော်အားဖြင့်လွဲချခြင်း။ ထိုတံတော်အားဖြင့်ဒါဏ်
၃၁ ခတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ၊ ထာဝရဘုရားစီရင်၍သူ၏
အပေါ်မှာလေးစွာချထားတော်မူသောထိုဘဝသည်ရှောက်
သွားရာရာ၌စောင်း။ ပတ်သတ်စီးခြင်း၌တကွဖြစ်လိမ့်
မည်။ သူကိုပြင်းစွာစစ်တိုက်တော်မူလိမ့်မည်။ ၊ အကြောင်း
၃၂ မူကား။ တောဖက်အရပ်သည်ရှေးကာလ၌စီရင်လျက်
ရှိ၏။ အကယ်စင်စစ်ရှင်ဘုရင်အဖို့ပြင်ဆင်လျက်ရှိ
၏။ နက်နဲကျယ်ဝန်းစေခြင်းငှါဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ မီးရှို့
ဘို့လင်းပုံကြီးလည်းရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏ထွက်သက်
တော်သည်အရည်ကြိုသောကန်ကဲ့သို့ထိုထင်းပုံကို
မီးရှို့ရလိမ့်မည်။

၃၁

၁ စစ်ကူတောင်းအံ့သောငှါအဲဒုတ္တုပြည်သို့သွား၍ခြင်း
တို့ကိုအမှီပြုလျက်များစွာသောရထားတို့ကို၎င်းအား
ကြီးသောခြင်းစီးသူရဲတို့ကို၎င်းခိုလှုံလျက်ဣသရေလ
အမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရားကိုမချော့လင့်။ ထာဝရ
ဘုရားကိုမရှာဘဲနေသောသူတို့သည်အမတ်လာရှိကြ၏။
၂ ၊ ထိုဘုရားသည်ညာဏ်တော်ကျယ်၍သူတို့အပေါ်မှာ
ဘေးကိုသက်ရောက်စေတော်မူမည်။ စကားတော်မပျက်
ဘဲဆိုးသောလူမျိုးကို၎င်းမတရားသဖြင့်ပြုသောသူတို့
ဘက်မှာနေသောသူတို့ကို၎င်းတဖန်နှိပ်တော်မူမည်။
၃ ၊ အဲဒုတ္တုပြည်သားတို့သည်ဘုရားမဖြစ်။ လူသက်သက်
ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ခြင်းသည်လည်းဝိညာဉ်မဖြစ်။ အသား
သက်သက်ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားသည်လက်တော်ကို
ဆန့်တော်မူသောအခါမစတတ်သောသူသည်လဲလိမ့်
မည်။ မစအပ်သောသူလည်းဆုံးလိမ့်မည်။ အလုံးစုံတို့
၄ သည်အတုပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ၊ ထာဝရ
ဘုရားသည်ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ချင်သော၌
ချင်သောသေလ်သည်လူယုရအကောင်ပေါ်မှာနေသော
အခါထိုးထိန်းအလုံးအရင်း၏ဆီးတားအော်ဟစ်ခြင်းကို
မကြောက်။ သူတို့ပြုသောအသံဗလံအားဖြင့်အရှုံးမခံသ
ကဲ့သို့ထိုနည်းတူ။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ
ဘုရားသည်မိမိတောင်တော်တည်းဟူသောအိန္ဒိတောင်
တော်ဘက်မှာစစ်တိုက်ခြင်းငှါဆင်းသက်တော်မူလိမ့်

၁ မည်။ ၊ ငှက်သည်သားငယ်ကိုအုပ်တတ်သကဲ့သို့ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်ယေရုရှလင်မြို့ကို
ကွယ်ကာတော်မူမည်။ ကွယ်ကာစောင့်မ၍အပြစ်မပေး။
ကယ်တင်တော်မူမည်။
၆ အိုဇုသရေလအမျိုးသားတို့။ သင်တို့သည်အလွန်
လွှဲရှောင်ပယ်ထားသောဘုရားထံတော်သို့ပြန်လာကြ
၇ လော့။ ၊ အကယ်စင်စစ်လူအပေါင်းတို့သည်မိမိလက်ဖြင့်
အသီးအသီးလုပ်သောငွေရပ်တူ။ ရွှေရပ်တူတည်းဟူ
သောပြင်များရာအရာများကိုထိုကာလ၌ပြန်လိုက်ကြ
၈ လိမ့်မည်။ ၊ အာရှုရီလူသည်လည်းကြီးမြတ်သောသူ၏
ဓားမဟုတ်သောသေးဖြင့်ဆုံးလိမ့်မည်။ ယုတ်သောသူ၏
ဓားမဟုတ်သောသေးသည်သူကိုဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ သူ
သည်လည်းဓားဘေးမှပြေး၍သူရဲတို့သည်ကွန်နဲရကြ
၉ လိမ့်မည်။ ၊ သူသည်လည်းကြောက်လန့်သဖြင့်မိမိခိုင်ခံ့
သောမြို့ကိုလွန်သွား၍သူ၏မူးမတ်တို့သည်နိမိတ်ကိုမြင်
လျှင်စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်ဟုအိန္ဒိတောင်ပေါ်မှာမီးလျှံ။
ယေရုရှလင်မြို့၌မီးဖိုရှိသောထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
သတည်း။
၃၂ ကြည့်ရှုလော့။ တရားသဖြင့်အုပ်စိုးသောရှင်ဘုရင်
တပါးပေါ်ထွန်းတော်မူလိမ့်မည်။ မင်းသားမူးမတ်တို့
၂ သည်တရားသဖြင့်စီရင်ကြလိမ့်မည်။ ၊ ထိုမင်းတို့သည်
လေလုံ၍မိန်းမသက်မဲ့တိုင်းကွယ်ရာအရပ်ကဲ့သို့၎င်းသွေ
ချောက်သောမြေ၌စီးသောချောင်းရေကဲ့သို့၎င်းနေပူသော
အရပ်၌ကျောက်လုံးကြီးအရပ်ကဲ့သို့၎င်းဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
၃ ၊ မျက်စိမြင်သောသူတို့သည်ရှင်းလင်းစွာမြင်ကြလိမ့်
မည်။ နားကြားသောသူတို့လည်းနားထောင်ကြလိမ့်မည်။
၄ ၊ သတိမရှိသောသူ၏စိတ်နှစ်လုံးသည်ဆင်ချင်၍ပညာ
ရှိလိမ့်မည်။ စကားအသောသူ၏လျှာသည်လည်းစကား
၅ ပြီအောင်ပြောတတ်လိမ့်မည်။ ၊ ယုတ်သောသူကိုနောက်
တဖန်အမြတ်ဟူ၍၎င်းစည်းနဲ့သောသူကိုလည်းနောက်
၆ တဖန်စွန့်ကြဲတတ်သောသူဟူ၍၎င်းမခေါ်ရ။ ၊ အကြောင်း
မူကား။ ယုတ်သောသူသည်လျှို့ဝှက်လျက်ထာဝရဘုရား
ကိုနှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှားလျက်မွတ်သိပ်သောသူကိုသာ၍
ဆင်းရဲစေခြင်းငှါ၎င်းရေငတ်သောသူကိုရေမသောက်
စေခြင်းငှါ၎င်းယုတ်သောစကားကိုပြော၍မကောင်း
၇ သောအကြံကိုကြံလေဦးမည်။ ၊ စည်းနဲ့သောသူသုံးဆောင်
ရာတန်ဆာသည်လည်းဆိုးလှ၏။ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သော
သူ၏အမှုသည်မှန်သော်လည်းထိုသို့သောသူကိုမသော
စကားအားဖြင့်ဖျက်ဆီးခြင်းငှါမကောင်းသောအကြံ

၈ ကိုသာကြံတတ်၏။ စေတနာရှိသောသူမူကား။ စေတနာနှင့်ဆိုင်သောအကြံတို့ကိုကြံစည်တတ်၏။ စေတနာနှင့်ဆိုင်သောအရာများအားဖြင့်တည်ရလိမ့်မည်။

၉ ညိမ်သက်စွာနေသောမိမိတို့။ ထကြ။ ငါပြောသံကိုကြားကြလော့။ သတိမရှိသောသတို့သိမ်းတို့။ စေတနာကို

၁၀ နားထောင်ကြလော့။ သတိမရှိသောမိမိတို့။ သင်တို့သည်တနှစ်လွန်မှပုန်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ စပျစ်သီးကိုသိမ်းခြင်းအမှုပြတ်လိမ့်မည်။ စပါးအသီးအနှံကိုသိမ်းရာကာလမရောက်ရ။ ညိမ်သက်စွာနေသောမိမိတို့။ တုန်ထုပ်ကြလော့။ သတိမရှိသောသူတို့။ ပုပန်ခြင်းရှိကြလော့။ အဝတ်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုပယ်ချွတ်

၁၁ ပြီးမှခါး၌လျှော်တေအဝတ်ကိုစည်းကြလော့။ ရင်ပတ်ကိုခတ်ခြင်း။ သာယာသောလယ်ယာနှင့်အသီးများသော

၁၂ စပျစ်နွယ်ပင်အတွက်ညည်းတွားခြင်းရှိလိမ့်မည်။ ငလူတို့၏မြေကို၎င်းဝမ်းမြောက်သောအိမ်နှင့်ရှင်လန်းသောမြို့ကို၎င်းသူးပင်အမျိုးမျိုးတို့သည်တက်၍လွှမ်းမိုးကြလိမ့်မည်။ ဘုံဗိတ်မှန်တို့ကိုစွန့်ပြစ်၍မြို့၏အသံဗလံညိမ်းလိမ့်မည်။ ဩဇာလက်နန်းနှင့်ရဲတိုက်တို့သည်အစည်မြေတွင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍ရိုင်းသောမြေပျော်မွေ့ရာ။ သိုးရကျက်

၁၃ စားရာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဝိညာဉ်တော်သည်ကောင်းကင်မှငါတို့အပေါ်သို့သွန်းလောင်း၍တောသည်အသီးအနှံများသောလယ်ဖြစ်၍အသီးအနှံများသောလယ်သည်တောအုပ်ကဲ့သို့မှတ်ရသောကာလမရောက်မှီတိုင်အောင်ထိုသို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါတော၌ကားတရားသဖြင့်စိရင်ခြင်းတည်၍အသီးအနှံများသောလယ်၌ကားဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီသည်အမြဲနေရလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည်လည်းညိမ်သက်ခြင်းကိုပြုရလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအကျိုးမူကားထာဝရညိမ်သက်ခြင်းနှင့်

၁၄ လုံခြုံခြင်းတည်း။ ငါ၏လူတို့သည်လည်းညိမ်သက်သောနေရာ။ လုံခြုံသောမြို့ရွာ။ ဘေးလွတ်သောချမ်သာရာအရပ်တို့၌နေရကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်မိလားသီးကျသဖြင့်တောအုပ်ကိုလွဲ၍မြို့ကိုလည်းမြေနှင့်တညီတည်းဖြူဖျက်လိမ့်မည်။ ရေရှိရာအရပ်ရပ်တို့၌မျိုးစေ့ကိုကြံ၍နွားခြေနှင့်မြေတို့ကိုလွှတ်တတ်သောသင်တို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။

၁ သူတပါးလူယူခြင်းကိုမခံဘဲလျက်လူယူတတ်သောသူ။ သူတပါးဖျက်ဆီးခြင်းကိုမခံဘဲလျက်ဖျက်ဆီးတတ်သောသူ။ သင်သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ သင်သည်မလူမယူဘဲ

နေသောအခါလူယူခြင်းကိုခံရမည်။ ဖျက်ဆီး၍မောသောအခါဖျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။

၂ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုသနားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုမျှော်လင့်ကြပါ၏။ နံနက်တိုင်းအကျွန်ုပ်တို့၌ခွန်အားကိုပေးတော်မူပါ။ အမှုရောက်သောအခါအကျွန်ုပ်တို့ကိုကယ်တင်တော်မူပါ။

၃ အလုံးအရင်း၏အသံကြောင့်လူတို့သည်ပြေးကြ၏။ ထတော်မူသောအခါလူမျိုးတို့သည်အရပ်ရပ်ကွဲပြားကြ၏။ သူတပါးတို့သည်သင်တို့၏ဥစ္စာကိုကျိုင်းကောင်သိမ်းယူသကဲ့သို့သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။ ကျိုင်းကောင်တို့သည်လူးလာပြေးသကဲ့သို့သင်တို့၏ဥစ္စာပေါ်မှာလူးလာပြေးကြလိမ့်မည်။

၄ ထာဝရဘုရားသည်ချီးမြှောက်ခြင်းရှိတော်မူ၏။ မြင့်သောအရပ်၌နေတော်မူ၏။ ဖိအနပ်မြို့ကိုတရားသဖြင့်ဆုံးဖြတ်ခြင်း။ ပြောင့်မတ်စွာစိရင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စေတော်မူ၏။ ညာဏ်နှင့်ပညာသည်သင်၏လက်ထက်၌တည်ကြည်ခြင်း။ မြဲမြံစွာကယ်တင်ခြင်းကိုဖြစ်စေလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့ခြင်းသဘောသည်လည်းသင်၏ဘဏ္ဍာဖြစ်လိမ့်မည်။

၅ သူရဲတို့သည်ပြင်၌အော်ဟစ်ကြ၏။ မိသဟာယစကားကိုပြောသောတမန်တော်တို့သည်ပြင်းစွာငိုကျွေးကြ၏။ လမ်မတို့သည်ဆိတ်ညံ့ကြ၏။ လမ်ခရီး၌သွားလာသောသူမရှိ။ ထိုမင်းသည်သစ္စာပျက်လေပြီ။ မြို့များကိုလည်းပယ်လေပြီ။ အဘယ်သူ၏မျက်နှာကိုမမှတ်တတ်။

၆ ပြည်တော်သည်ညိုညစ်၍အားလျော့၏။ လေဗနုန်တောသည်ရှက်ကြောက်၍နွမ်းရိ၏။ ရှာရန်အရပ်သည်တောကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဗာရှန်တောင်နှင့်ကရမေလတောင်သည်ထုပ်ရှား၏။

၇ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ယခုငါထမဉ်။ ယခုချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်မည်။ ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမြှောက်မည်။ သင်တို့သည်ဖွဲ့ကိုကိုယ်ဝန်ဆောင်၍အမှုကိုဖွားမြင်ရလိမ့်မည်။ သင်တို့စိတ်သဘောသည်မီးဖြစ်၍သင်တို့ကိုဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ လူများတို့သည်ထုံးကျောက်ကိုဖုတ်သကဲ့သို့၎င်းသူးပင်များကိုခုတ်၍မီးရှို့သကဲ့သို့၎င်းဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဝေးသောသူတို့။ ငါပြုသောအမှုကိုမှတ်ကြလော့။ နီးသောသူတို့။ တန်ခိုးကိုဝန်ခံကြလော့။ အပြစ်ရှိသောဖိအနပ်မြို့သားတို့သည်ကြောက်ကြ၏။ အမွေပြုသောသူတို့သည်ထိတ်လန့်ကြ၏။ ငါတို့တွင်အဘယ်သူသည်လောင်သောမီးထဲမှာ

နေရမည်နည်း။ ငါတို့တွင် အဘယ်သူသည် ထာဝရ
မီးလောင်ခြင်းကိုခံရောက်နေရမည်နည်း။

၁၁ တရားသဖြင့် ကျင့်၍ ဖြောင့်မတ်စွာပြောထသော။
ညည်းဆဲခြင်းအား ဖြင့်ရသောငွေကိုရှု၍တံဖိုးကိုလည်း
ညည်းပယ်ထသော။ လူအသက်သတ်ခြင်းအမှုကိုနားမခံ။

၁၂ အဓမ္မအမှုများကိုမကြည့်မရှုသောသူ သည် မြင့်သောအ
ရပ်၌နေထိုင်မည်။ ခိုင်ခံ့သောကျောက်မြို့၌ခိုထိုင်မည်။
ထိုသူအား အစာကို အစည်ပေးရထိမ့်မည်။ သောက်ရေ

၁၃ လည်းမပြတ်ရ။ သင်သည်ရှင်ဘုရင်၏တင့်တယ်ခြင်း
အသရေတော်ကို ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်ရ၍ဝေးရာသော

၁၄ ပြည်ကိုလည်း ကြည့်မြင်ရထိမ့်မည်။ သင်သည်ကြောက်
လန့်ဖွယ်သော အခြင်းအရာကိုအောင်းမေ့သော အခါ

၁၅ စာရင်းယူသောသူသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ အခွန်ခံ
သောသူသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ပြအိုးတို့ကိုရေတွက်

၁၆ သောသူသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ကြမ်းတမ်းသောလူ
မျိုးနားမဝင်နိုင်အောင် နက်နဲသော စကားနားမလည်

၁၇ နှိုင်းအောင်ခက်ခဲသောစကားကိုပြောသောလူမျိုးကိုသင်
သည်မတွေ့မမြင်ရ။ ငါတို့ပွဲခံရာမြို့၊ ဖိအုန်မြို့ကို ကြည့်

၁၈ ရှုလော့။ တိုင်တခုမျှမရွေး။ ကြိုးတခုမျှမပြတ်။ အလျှင်း
မပျက်ရသော တံတည်းဟူသော။ ညိပ်ဝပ်သောနေရာ

၁၉ ယေရုရှလင်မြို့ကိုကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်ရထိမ့်မည်။ ထိုမြို့
တွင်ဘုန်းကြီးသောထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌ကျယ်

၂၀ သောမြစ်များဆုံရာအရပ်ဖြစ်တော်မူထိမ့်မည်။ ထိုအရပ်
၌တက်သောရဲတွေ။ အားကြီးသောသင်္ဘောတစင်းမျှ

၂၁ မရှောက်မသွားရ။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရား
သည်ငါတို့၏ဘုရားသူကြီးဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား

၂၂ သည်ငါတို့၏ပညတ်တရားရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရ
ဘုရားသည်ငါတို့၏ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၍ ငါတို့ကိုကယ်တင်

၂၃ တော်မူထိမ့်မည်။
၂၄ သင်၏သင်္ဘောခွက်ကြိုးများ ပြုတ်လျက်ရှိ၏။ ရွက်

၂၅ တိုင်ကိုခိုင်ခံ့စွာမချည်။ ရွက်ကိုလည်းမဖြန့်နိုင်။ သို့ဖြစ်
၂၆ ၍များစွာသောဥစ္စာကိုလုယူဝေငှရ၏။ ခြေဆွံ့သောသူ

၂၇ ပင်လုယူရာဥစ္စာကိုလုယူရ၏။ မြို့သားကလည်း ငါနာ
သည်ဟုမဆိုရ။ ထိုမြို့၌နေသောသူတို့သည်အပြစ်ပြေ

ကတော်တန်ဆာခပ်သိမ်းတို့ သည် ကြားကြပါစေ။
၂၈ | ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်သည်လူမျိုးအပေါင်းတို့

၂၉ ၌ထွက်၍ပြင်းစွာသောအမျက်တော်သည်သူတို့အလုံး
အရင်းအပေါ်မှာသင့်ရောက်လေ၏။ သူတို့ကိုရှင်းရှင်း

၃၀ ဖျက်ဆီး၍အသေသတ်ခြင်း၌အပ်လိုက်တော်မူ၏။ သူ

၃၁ တို့တွင်အသေခံရသောသူတို့ကိုပြင်သို့ပြန်လိုက်သဖြင့်

၃၂ အသေကောင်တို့သည်နံ့စေ့၍သူတို့၏အသွေးဖြင့်

၃၃ တောင်တို့သည်အရည်ဖြစ်ကြထိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်းသော

၃၄ ကောင်းကင်တန်ဆာတို့သည်ပြုတ်၍မိုသီးကောင်းကင်

၃၅ သည်စာလိပ်ကဲ့သို့လိပ်လျက်ရှိထိမ့်မည်။ စပျစ်နွယ်ပင်မှ

၃၆ အရွက်ကျသကဲ့သို့ငှက်တည်ပင်မှအသီးကျသကဲ့သို့ငှက်

၃၇ ခပ်သိမ်းသောကောင်းကင်တန်ဆာတို့သည်ကျကြထိမ့်

၃၈ မည်။ အကြောင်းမူကား။ ငေးသည်မိုသီးကောင်းကင်

၃၉ ၌ရောင်ရဲဖြိုးမှတဖန်ဇေယျပြည်အပေါ်မှာငှက်ငါးကိုနီသောလူ

၄၀ များတို့အပေါ်မှာငှက်ငါး၏ပေးခြင်းငှါရောက်ထိမ့်မည်။

၄၁ | ထာဝရဘုရား၏ဘေးတော်သည်အသွေးနှင့်ဝပြီ။ ဆီဥနှင့်

၄၂ ဆူပြီ။ သိုးသငယ်နှင့်ဆိတ်တို့၏အသွေး။ သိုးထီးတို့၏

၄၃ ကျောက်ကပ်ဆီဥနှင့်ဆူဝပြီ။ ထာဝရဘုရားသည်ဟောစ

၄၄ ရမြို့၌ယဇ်ပုဂံကိုငှက်ဇေယျပြည်၌ကြီးစွာသောသတ်ခြင်းပွဲကို

၄၅ ငှက်ခံတော်မူ၏။ ကြွေးများနှင့်နွားလားဥဿာများတို့သည်

၄၆ လဲကြသဖြင့်သူတို့နေရာမြေသည်သူတို့အသွေးနှင့်ရစ်

၄၇ မူး၍မြေမှုန့်သည်လည်းဆီဥနှင့်ဆူဝထိမ့်မည်။ ထာဝရ

၄၈ ဘုရား၏ပေးတော်မူရာနေ့။ ဖိအုန်မြို့၏အမှုကိုစောင့်၍

၄၉ အပြစ်ပေးတော်မူရာ၌ရောက်လေပြီ။ ထိုပြည်၏မြစ်

၅၀ ရေသည်ထင်းရှူးစေး။ မြေမှုန့်လည်းကန့်။ တပြည်လုံးလည်း

၅၁ မီးလောင်သောအစေးဖြစ်ထိမ့်မည်။ နေ့ညညီမပြတ်မီး

၅၂ မည်မီးရ။ မီးခိုးလည်းအစည်တက်ထိမ့်မည်။ ထိုပြည်

၅၃ သည်လူမျိုးအစည်အဆက်ဆိတ်ညံ့၍ကာလအစည်အမြဲ

၅၄ အဘယ်သူမျှမရှောက်မသွားရ။ ဝံပိုဌက်နှင့်မြို့ကောင်

၅၅ တို့သည်ထိုပြည်ကိုအမွေခံ၍ဇုမိတ်ဌက်နှင့်ကျီးအတို့

၅၆ သည်လည်းနေကြထိမ့်မည်။ ထိုမြေအပေါ်မှာဖျက်ဆီးခြင်း

၅၇ မျည်းကြီးကိုတန်း၍အကျိုးနဲ့ခြင်းမှန်ထုတ်ကိုစီရင်တော်

၅၈ မူထိမ့်မည်။ မင်းအရာ၌ချီးမြှောက်ရသောမူးတော်မတ်

၅၉ တော်မရှိရ။ မင်းရိုးပြတ်ရထိမ့်မည်။ ဘုံမိတ်မှာနီတို့၌ငှက်

၆၀ ရဲတိုက်တို့၌ငှက်ဆူးပင်အမျိုးမျိုးပေါက်ကြထိမ့်မည်။

၆၁ မြေခွေးခိုရာ။ ကုလားအုတ်ဌက်နေရာဖြစ်ရထိမ့်မည်။

၆၂ | ထိုအရပ်၌တောသားရဲတို့သည်တောခွေးတို့နှင့်တွေ့

၆၃ ကြုံကြထိမ့်မည်။ မျောက်တို့သည်အချင်းချင်းတကောင်

၆၄ ကိုတကောင်မြည်ကြထိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌လိလိတ်ဌက်

၁၁ သည်လည်းနား၍ခိုလှုံရာကိုတွေ့လိမ့်မည်။ ခုန့်တတ်သော
 ၁၂ ဖြေသည်လည်းထိုအရပ်၌အသိုက်လုပ်၍ဥပသိမ့်မည်။ အ
 ၁၃ ဥပေါက်ပြီးမှဖြေသလယ်တို့ကိုရသိမ်း၍ကွယ်ကာလိမ့်
 ၁၄ မည်။လင်းတဝှံသည်လည်းထိုအရပ်၌ရဝေး၍အတီးအ
 ၁၅ မများပေါင်းကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ကျမ်းစာကို
 ၁၆ ကြည့်ရှု၍မတ်ကြလော့။ ထိုတိရိစ္ဆာန်တကောင်မျှမပေါ်
 ၁၇ ဘဲမနေချ။ အမတကောင်မျှမိမိအဖော်ကိုမလိုရ။ ထာဝ
 ၁၈ ရဘုရား၏နွတ်တော်ထွက်အမိန့်တော်ရှိ၏။ ပိညည်တော်
 ၁၉ သည်လည်းသူတို့ကိုရဝေးစေတော်မူ၏။ သူတို့ကိုစာ
 ၂၀ ရေးတံပြုလျက်လက်တော်နှင့်မျဉ်းကြိုးကိုတန်းလျက်သူ
 ၂၁ တို့နဲ့ရာကိုခွဲဝေတော်မူ၏။ သူတို့သည်ထိုပြည်ကိုအမြဲ
 ၂၂ အမွေခံ၍အမျိုးအနွယ်အစဉ်အဆက်နေကြလိမ့်မည်။
 ၂၃ တောနှင့်ထွင်ပြင်သည်ဝပ်မြောက်လိမ့်မည်။ ဆိတ်
 ၂၄ ညံ့သောအရပ်သည်လည်းရှင်လန်း၍နှင်းပွင့်ကဲ့သို့
 ၂၅ အပွင့်ပွင့်လိမ့်မည်။ အထွန်ပွင့်လန်း၍ဝပ်မြောက်ခြင်း။
 ၂၆ သီချင်းဆိုခြင်းနှင့်တကွ မြူးလူးလိမ့်မည်။ လေဗနုန်
 ၂၇ တောင်၏ဘုန်းနှင့်ငင်ကရမေလတောင်။ ရှာရုန်အရပ်တို့
 ၂၈ ၏တင့်တယ်ခြင်းအသရေနှင့်ငင်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ထာ
 ၂၉ ဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်ကိုငင်ငါတို့ဘုရားသခင်၏တန်
 ၃၀ ခိုးအာနုဘော်တော်ကိုငင်မြင်ရကြလိမ့်မည်။
 ၃၁ အားမရှိသောလက်တို့ကိုခိုင်ခံ့စေကြလော့။ ယှပ်တတ်
 ၃၂ သောခူးတို့ကိုမြဲမြဲစေကြလော့။ အားယူကြလော့။ မရိုး
 ၃၃ ရိမ်ကြနှင့်ဟုကြောက်တတ်သောသူတို့အားဆိုကြလော့။
 ၃၄ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်သည်အပြစ်
 ၃၅ ပေးလျက်ဒါဏ်စီရင်လျက်ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်။
 ၃၆ ဘုရားသခင်သည်ကိုယ်တော်တိုင်ကြွလာ၍သင်တို့ကို
 ၃၇ ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအခါမျက်စိကန်းသော
 ၃၈ သူတို့သည်မျက်စိပွင့်လင်းကြလိမ့်မည်။ နားဖင်းသော
 ၃၉ သူတို့သည်နားပင်းခြင်းနှင့်ထွတ်ကြလိမ့်မည်။ ခြေဆွံ့
 ၄၀ သောသူတို့သည်ဒရယ်ကဲ့သို့ခုန်ကြလိမ့်မည်။ စကား
 ၄၁ အသောသူတို့သည်သီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။ အကြောင်း
 ၄၂ မူကား။ တော၌စစ်ရေထွက်၍ထွင်ပြင်၌မြစ်ရေစီးလိမ့်
 ၄၃ မည်။ တံတွပ်သည်ရေကန်ဖြစ်လိမ့်မည်။ သွေ့ချောက်
 ၄၄ သောမြေသည်စစ်ရေတွင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ မြေခွေးအိပ်
 ၄၅ ရာနေရာ၌ကျူပင်နှင့်ဝမာပင်အစား။ မျက်ပင်ပေါက်
 ၄၆ လိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌လမ်းမကြီးရှိလိမ့်မည်။ ထိုလမ်းကို
 ၄၇ သန့်ရှင်းရာလမ်းဟုသမုတ်ကြလိမ့်မည်။ မစင်ကြယ်သော
 ၄၈ သူသည်ထိုလမ်းကိုမရှောက်မသွားရ။ သွားသောသူတို့
 ၄၉ နှင့်အသူကိုယ်တော်တိုင်ခရီးသွားလျက်ရှိတတ်မူသည်

၅၀ ဖြစ်၍မိက်သောသူသော်လည်းလမ်းမလွဲရ။ ထိုလမ်း၌
 ၅၁ ချင်သေ့မရှိရ။ သားရဲတကောင်မျှမတက်မလာရ။ ရှာ၍
 ၅၂ မတွေ့ရ။ ရွေးနှုတ်သောသူတို့သာလျှင်ခရီးသွားကြလိမ့်
 ၅၃ မည်။ ထာဝရဘုရားကယ်ထွတ်တော်မူသောသူတို့သည်
 ၅၄ ပြန်လာ၍သီချင်းဆိုလျက်ထာဝရဝပ်မြောက်ခြင်းသရဖူ
 ၅၅ ကိုဆောင်းလျက်ဖိအုန်မြို့သို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ဝပ်
 ၅၆ မြောက်ရှင်လန်းခြင်းအခွင့်ကိုရကြ၍ဝပ်နည်းခြင်းနှင့်
 ၅၇ ညည်းတွားခြင်းသည်ပြေးသွားရလိမ့်မည်။
 ၅၈
 ၁ ဟောဇက်မင်းကြီးနန်းစံဆယ်လေးနှစ်တွင်အာရှရိ
 ၂ ရှင်ဘုရင်သနာခရိပ်သည်ယုဒပြည်၌ခိုင်ခံ့သောမြို့ရှိ
 ၃ သမျှတို့ကိုစစ်ချီ၍လုပ်ကြံပြီးလျှင်၊ ရာဇဂြိုဟ်ကိုခန့်ထား
 ၄ ၍မျှားစွာသောဗိုလ်မြေနှင့်တကွထာဝရမြို့မှယေရုရှလင်
 ၅ မြို့။ ဟောဇက်မင်းကြီးထံသို့စေလွှတ်လေ၏။ ထိုဗိုလ်ချုပ်
 ၆ မင်းသည်ရောက်၍ခဝါသည်၏လယ်နားမှာရှောက်သော
 ၇ လမ်း။ အထက်ရေကန်ပြွန်ဝ၌ရပ်နေ၏။ ထိုအခါဟိလ
 ၈ ခိသားဖြစ်သောနန်းတော်အုပ်လျှောက်မိ။ စာရေးတော်
 ၉ ကြီးရှေဗနု။ အာသပ်သားအတွင်းဝန်ယောအာတို့သည်
 ၁၀ သူထံသို့ထွက်ပြီးလျှင်၊ ရာဇဂြိုဟ်ခက်မဟာအရှင်မင်း
 ၁၁ ကြီး။ အာရှရိရှင်ဘုရင်သည်ဟောဇက်ကိုမိန့်တော်မူ
 ၁၂ သည်ကား။ သင်ခိုလှုံသဖြင့်ခိုလှုံရာကားအဘယ်သို့နည်း။
 ၁၃ ၊ စစ်တိုက်လောက်အောင်ညာဏ်သတ္တိ။ အစွမ်းသတ္တိနှင့်
 ၁၄ ငါပြည့်စုံသည်ဟုအချည်းနှီးသောစကားကိုသင်ဆိုပါ
 ၁၅ သည်တကား။ ငကိုပုန်ကန်ခြင်းငှါအဘယ်သူကိုကိုးစား
 ၁၆ သနည်း။ ကျိုးသောကျူလုံးတောင်ဝေးတည်းဟူသော
 ၁၇ အဲဂုတ္တုပြည်ကိုကိုးစားပါသည်တကား။ ထိုကျူလုံး
 ၁၈ သည်မိသောသူ၏လက်ကိုဖောက်၍လျှိုသွားလိမ့်မည်။
 ၁၉ ထိုသို့အဲဂုတ္တုမင်းကြီးဖာရောဘုရင်သည်မိမိ၌မိသော
 ၂၀ သူအပေါင်းတို့ကိုပြုလိမ့်မည်။ သင်တို့ကငါတို့သည်
 ၂၁ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုကိုးစားသည်ဟု
 ၂၂ ဆိုပြန်လျှင်ဟောဇက်သည်မြင့်သောအရပ်၌နုနှင့်
 ၂၃ ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုပယ်၍၍မည်သောယဇ်ပလ္လင်ရှေ့၌သာ
 ၂၄ ကိုးကွယ်ရမည်ဟုယုဒပြည်သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့
 ၂၅ ကိုမှားထားသဖြင့်သင်တို့ပြစ်မှားသောဘုရားဖြစ်သည်
 ၂၆ မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍ယဇ်ပလ္လင်သေခင်။ အာရှရိရှင်
 ၂၇ ဘုရင်၌အာမခံတို့ကိုအပ်ပါလော့။ သင်၌မြင်းစီးသူရဲလုံ
 ၂၈ လောက်အောင်ရှိလျှင်မြင်းနှစ်ဆောင်တို့ကိုငါပေးမည်။
 ၂၉ ၊ သင်သည်သခင်၏ကျွန်တို့တွင်အငယ်ဆုံးသောဗိုလ်
 ၃၀ ကိုအဘယ်သို့ထွန်နှိုင်းမည်နည်း။ အဲဂုတ္တုပြည်မှရထား

များ။ မြင်းစီးသူရဲများကိုရမည်ဟုယုံပါသည်တကား။

၁၀ | ထာဝရဘုရား၏အခွင့်မရှိဘဲ ဤပြည်ကိုမျှက်ဆီးခြင်း
 ၄၂၁ ငါလာသလော။ ထိုပြည်ကိုသွား၍ မျှက်ဆီးလေ့ဟု
 ထာဝရဘုရားသည်အားမိန့်တော်မူပြီ။ ဤအကြောင်း
 အရာများကိုပြန်ပြောကြလေ့ဟုပြောဆို၏။

၁၁ ထိုအခါလျှောက်မိ။ ဂျေဗန။ ယောအာတို့ကရှုရိဘာ
 သာစကားအားဖြင့်ကျွန်တော်တို့အားအမိန့်ရှိပါလော့။
 ထိုစကားကိုကျွန်တော်တို့သည်နားလည်ပါ၏။ မြို့ရိုးပေါ်
 မှာရှိသောသူတို့သည်ကြားရအောင်ယုဒဘာသာစကား

၁၂ အားဖြင့်အမိန့်မရှိပါနှင့်ဟုရောဗရှာခကိုဆိုကြလျှင်၊ ရောဗ
 ရှာခကသေခင်သည်သင်၏သခင်နှင့်သင့်အားသာဤ
 စကားကိုပြောစေခြင်းငှါငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသလော။
 မြို့ရိုးပေါ်မှာထိုင်လျက်သင်တို့နှင့်အကူမိမိတို့မစင်ကို
 စား၍မိမိတို့ရေဟောင်းကိုသောက်ရသောသူတို့ရှိရာသို့

၁၃ စေလွှတ်တော်မူသည်မဟုတ်လောဟုဆိုပြီးလျှင်၊ ရောဗ
 ရှာခသည်ထ၍ယုဒဘာသာစကားအားဖြင့်ကျယ်သော
 အသံနှင့်ကျွေးကျော်လျက်မဟာအရှင်မင်းကြီးအာရှုရိ

၁၄ ရှင်ဘုရင်၏အမိန့်တော်ကိုနားထောင်ကြလေ့။ ရှင်
 ဘုရင်မိန့်တော်မူသည်ကား။ ဟေဇကိသည်သင်တို့ကို
 မထွဋ်စားစေနှင့်။ သူသည်သင်တို့ကိုကယ်ယူခြင်းငှါ

၁၅ မတတ်နိုင်။ ဟေဇကိကထာဝရဘုရားသည်ငါတို့ကို
 ကေနီအမှန်ကယ်ယူဘော်မူမည်။ ဤမြို့သည်အာရှုရိရှင်
 ဘုရင်လက်သို့မရောက်ရဟုဆိုသဖြင့်ထာဝရဘုရားကို

၁၆ မကိုးစားစေနှင့်။ ဟေဇကိစကားကိုနားမထောင်ကြနှင့်။

၁၇ အာရှုရိရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါနှင့်မိသဟာ
 ယဖွဲ့ကြ။ ငယ်သို့ထွက်လာကြ။ သင်တို့ပြည်နှင့်တူသော
 ပြည်တည်းဟူသောဆံစပါးစပျစ်ရည်နှင့်ပြည့်စုံသော
 ပြည်။ မုန့်နှင့်စပျစ်ဥသည်များသောပြည်သို့သင်တို့ကို
 ပို့ခြင်းငှါငါမလာမှီတိုင်အောင်သင်တို့သည်ကိုယ်စပျစ်

၁၈ ကန်ကရေကိုသောက်လျက်နေကြဦးလေ့။ ဟေဇကိ
 ကထာဝရဘုရားသည်ငါတို့ကိုကယ်ယူတော်မူမည်ဟု
 များယောင်းစေနှင့်။ အပြည်ပြည်သောဘုရားတို့သည်
 မိမိတို့ပြည်များကိုအာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်မှကယ်လွှတ်

၁၉ ကြပြီလော။ ဟာမတ်ပြည်၏ဘုရား။ အာပဒ်ပြည်၏ဘုရား
 တို့သည်အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ သေဖရမိမ်ပြည်၏
 ဘုရားတို့သည်အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ သူတို့သည်ရှမာ

၂၀ ရိပြည်ကိုလက်မှကယ်လွှတ်ကြပြီလော။ ထိုအပြည်
 ပြည်သောဘုရားတို့တွင်အဘယ်မည်သောဘုရားသည်

မိမိပြည်ကိုလက်မှကယ်လွှတ်ဘူးသနည်း။ ထာဝရဘုရား
 သည်ယေရုရှလင်မြို့ကိုလက်မှအဘယ်သို့ကယ်လွှတ်
 ၂၁ နှိုင်းမည်နည်းဟုဆိုလေ၏။ ယုဒလူတို့လည်း စကားတ
 ခွန်းကိုမျှမပြန်ဘဲတိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ အကြောင်းမူ
 ကား။ ပြန်မပြောနှင့်ဟုရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ရှိသတည်း။

၂၂ ထိုအခါဟိသမိသားဖြစ်သောနန်းတော်အုပ်လျှောက်
 ကိမ်။ စာရေးတော်ကြီးဂျေဗန။ အာသပ်သားအတွင်းဝန်
 ယောအာတို့သည်မိမိတို့အဝတ်ကိုဆုတ်လျက်ဟေဇကိ
 မင်းထံသို့လာ၍ရောဗရှာခစကားကိုကြားလျှောက်ကြ

၃၂ ၏။ ထိုစကားကိုဟေဇကိမင်းကြီးသည်ကြားလျှင်မိမိ
 အဝတ်ကိုဆုတ်၍လျှော်တော်အဝတ်ကိုမြို့လျက်မိတ်မှာန်
 ၂ တော်သို့သွားလေ၏။ လျှော်တော်အဝတ်ကိုဝတ်လျက်ရှိ
 သောနန်းတော်အုပ်လျှောက်ကိမ်။ စာရေးတော်ကြီးဂျေဗန။
 အသက်ကြီးသောယဇိပရောဟိတ်တို့ကိုအာရုတ်သား

၃ ပရောဖက်ဟေရှာယထံသို့စေလွှတ်လေ၏။ ဟေဇကိမင်း
 မှာထားသောစကားဟူမူကား။ ယနေ့သည်ဒုက္ခနေ့။ ဆုမွ
 သောနေ့။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရသောနေ့ဖြစ်၏။ သားဖွားချိန်
 ၄ ရောက်၍သားကိုဖွားနိုင်အောင်ခွန်အားမရှိ။ အသက်
 ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်ကိုကဲ့ရဲ့စေခြင်းငှါအာရှုရိ
 ရှင်ဘုရင်စေလွှတ်သောမိမိကျွန်ရောဗရှာခစကားကိုသင်
 ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကြားတော်မူပါစေသော။
 သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ကိုယ်တော်တိုင်
 ကြားသောစကားကိုချေတော်မူပါစေသော။ သင်သည်
 လည်းကျန်ကြွင်းသောလူတို့အဖို့ဆုတောင်းပဌနာပြုပါ

၅ ဟုပြောစေခြင်းငှါ။ ဟေဇကိမင်းစေလွှတ်သောကျွန်တို့
 သည်ဟေရှာယထံသို့ရောက်လာကြ၏။

၆ ဟေရှာယကလည်း ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
 ကား။ အာရှုရိရှင်ဘုရင်၏ကျွန်တို့သည်ကိုကဲ့ရဲ့၍သင်

၇ သည်ကြားရသောစကားကြောင့်မကြောက်နှင့်။ ထိုမင်း
 နှိအချားသောမိတ်သဘောကိုငါသွင်းပေးမည်။ သူသည်
 သိတင်းကြား၍မိမိပြည်သို့ပြန်သွားလိမ့်မည်။ ထိုပြည်နှ့်
 စားဖြင့်ငါဆုံးစေမည်ဟူသောစကားတော်ကိုသင်တို့
 ၏သခင်အားပြန်ကြားကြလေ့ဟုပြောဆို၏။

၈ ထိုအခါအာရှုရိရှင်ဘုရင်သည်လားမိရှမြို့မှထွက်
 သွားကြောင်းကိုရောဗရှာခကြားလျှင်ပြန်သွား၍လားမိ

၉ မြို့ကိုရှင်ဘုရင်တို့ကိုနေသည်ကိုတွေ့လေ၏။ နောက်
 တဖန်ကုရှမင်းကြီးတိရက္ကသည်စစ်ချီ၍လာပြီဟုသိ
 တင်းကြားသောအခါဟေဇကိမင်းထံသို့တဖန်တို့ကို

၁၀ စေလွှတ်ပြန်၍။သင်တို့သည်ယခုမင်းကြီးဟောဇက်ကို
 ပြောရသောစကားဟူမူကား။သင်ကိုးစားသောဘုရား
 သခင်ကယေရုရှလင်မြို့သည်အာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်သို့
 ၁၁ မရောက်ရဟူ၍သင့်ကိုမထွဋ်စားစေနှင့်။။အာရှုရိရှင်
 ဘုရင်တို့သည်ခပ်သိမ်းသောပြည်တို့ကိုလုပ်ကြံ၍ရှင်း
 ရှင်းဖျက်ဆီးကြောင်းကိုသင်သည်ကြားရပြီ။ကိုယ်တိုင်
 ၁၂ လွတ်သိနှင့်မည်လော။။ငါတို့ဘေးတို့သည်ဖျက်ဆီးသော
 အမျိုးသား။ဂေါဇန်အမျိုးသား။ခါရန်အမျိုးသား။ခေဇပ်
 အမျိုးသား။တေလသာမြို့ရှိသောဒေဝအမျိုးသားတို့ကို
 ၁၃ သူတို့၏ဘုရားများတို့သည်ကယ်ယူကြပြီလော။။ဟာ
 မတ်မင်းကြီး။အာပဒ်မင်းကြီးနှင့်သေဇရိပ်မြို့။ဟောန
 မြို့။ဣဝါမြို့ကိုစိုးစံသောမင်းကြီးတို့သည်အဘယ်မှာရှိ
 ကြသနည်းဟုမှာထိုက်လေ၏။
 ၁၄ ထိုမှာစာကိုဟောဇက်မင်းသည်သံတမန်လက်မှ
 ခံယူ၍ကြည့်ပြီးလျှင်မိတ်ဖွာန်တော်သို့သွား၍ထာဝရ
 ၁၅ ဘုရားရှေ့တော်၌ဖြန့်ထားလေ၏။။ထိုအခါဟောဇက်မင်း
 ၁၆ သည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌လျှောက်ဆိုသည်ကား။။ခေရု
 ဗိမ္မိပေါ်မှာထိုင်တော်မူသောဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား
 သခင်။ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား။ကိုယ်
 တော်သည်ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ကိုယ်တော်တပါး
 တည်းသာလျှင်မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသောအတိုင်းတိုင်း
 အပြည့်ပြည့်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ကိုယ်တော်
 ၁၇ သည်ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။။အို
 တာဝရဘုရား။နားတော်ကိုထွဋ်၍နားထောင်တော်မူပါ။
 အိုထာဝရဘုရား။မျက်စိတော်ကိုဖွင့်၍ကြည့်ရှုတော်မူ
 ပါ။။သနာခရိပ်မင်းသည်အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရား
 သခင်ကိုကဲ့ရဲ့၍ပြောစေသောစကားအလုံးရံတို့ကိုမှတ်
 ၁၈ တော်မူပါ။။အိုထာဝရဘုရား။အကယ်စင်စစ်အာရှုရိရှင်
 ဘုရင်တို့သည်အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့ကိုဖျက်
 ၁၉ ဆီး၍။သူတို့၏ဘုရားများကိုမီးထဲသို့ချပြစ်ကြပါပြီ။ထို
 ဘုရားတို့သည်ဘုရားမဟုတ်။လူလက်ဖြင့်လုပ်သော
 သစ်သားနှင့်ကျောက်ဖြစ်သောကြောင့်ပျက်စီးခြင်းသို့
 ၂၀ ရောက်ကြပါပြီ။။အိုအကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရား။ကိုယ်တော်ထာဝရဘုရားတပါးသာဘုရားသ
 ခင်ဖြစ်တော်မူသည်ကိုမြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသောတိုင်း
 နိုင်ငံတို့သည်သိမည်အကြောင်း။အကျွန်ုပ်တို့ကိုထိုမင်း
 လက်မှယူကယ်ယူတော်မူပါ။။အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ
 သည်ဟုပဋ္ဌနာပြုလေ၏။
 ၂၁ ထိုအခါအာရုတ်သားဟောရှာယသည်ဟောဇက်မင်း

ထံသို့စေလွှတ်၍ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာ
 ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။သင်သည်အာရှုရိရှင်
 ၂၂ ဘုရင်သနာခရိပ်အကြောင်းကြောင့်ငရွေမှာပဋ္ဌနာပြု
 သည်ဖြစ်၍။ထိုမင်း၏အမှုမှာထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 သောစကားဟူမူကား။။ဇီအုန်သတို့သို့ဧကညာသင့်သင့်
 ကိုမထိမဲ့မြင်ပြု၍ပျက်ရယ်၏။။ယေရုရှလင်သတို့သို့
 ၂၃ သည်သင့်နောက်၌ခေါင်းညှိတ်၏။။သင်သည်အဘယ်
 သူကိုကဲ့ရဲ့ဆဲရေးသနည်း။။အဘယ်သူကိုအော်ဟစ်
 ၍မျက်နှာထောင်လွှားသနည်း။။ဣသရေလအမျိုး၏
 ၂၄ သန့်ရှင်းသောဘုရားကိုပင်ပြုပါသည်တကား။။သင်
 သည်ကျွန်ုပ်အားဖြင့်ထာဝရဘုရားကိုကဲ့ရဲ့၍ငါသည်
 ရထားများပြားသဖြင့်တောင်ထိပ်သို့ငင်လေ့မရှိတောင်
 အထွဋ်သို့ငင်တက်လာပြီ။။အရပ်မြင့်သောအာရုဇပ်
 နှင့်အကောင်းဆုံးသောထင်းရှူးပင်တို့ကိုငါချတ်လှဲပြီ။
 အမြင့်ဆုံးသောအရပ်။အသီးများသောတောထဲသို့ငါဝင်
 ၂၅ ပြီ။။ငါသည်တွင်းထူး၍ရေကိုသောက်ရပြီ။။ငါ၏ခြေ
 ဖဝါးအားဖြင့်ဆဲရုတ္တုမြစ်လက်ကြားရေရှိသမျှကိုခန်း
 ၂၆ ချောက်စေပြီဟုသင်ဆိုမိပြီတကား။။ငါသည်အထက်က
 ဤအမှုကိုစီရင်ကြောင်းနှင့်ရှေးကာလ၌ပြုပြင်ကြောင်း
 ကိုသင်သည်မကြားသလော။။ယခုမှာလည်းသင်သည်ခိုင်ခံ့
 သောမြို့တို့ကိုဖျက်ဆီး၍ကျောက်ပုံဖြစ်စေသောသူဖြစ်
 ၂၇ မည်အကြောင်း။။ငါစီရင်ခန့်ထားလေပြီ။။ထိုကြောင့်မြို့
 သားတို့သည်အားနည်းကြ၏။။မှိုင်းတွေ၍မိတ်ပျက်လျက်
 ရှိကြ၏။။တောမျက်ပင်နှင့်ဗိမ်းသောစပါးပင်ကဲ့သို့ငင်
 အိမ်ရိုးပေါ်မှာပေါက်သောမျက်ပင်နှင့်မကြီးမီညှိုးနွမ်း
 ၂၈ သောစပါးပင်ကဲ့သို့ငင်ဖြစ်ကြ၏။။သင်၏နေထိုင်ခြင်း။
 ၂၉ ထွက်ဝင်ခြင်း။ငါ၌အမျက်ဟုံးခြင်းတို့ကိုငါသိ၏။။ငါ၌
 သင်၏အမျက်ဟုံးခြင်း။စော်ကားခြင်းကိုငါကြားရသေး
 ကြောင့်သင့်ကိုနှာရှုပ်တပ်၍ဇက်နွဲ့ပြီးမှသင်လာသော
 လမ်းဖြင့်ပြန်စေမည်။
 ၃၀ သင်မှတ်ရသောနိမိတ်လက္ခဏာဟူမူကား။။ယခု
 နှစ်တွင်အလိုလိုကြီးရင့်သောအသီးအနှံကိုငင်ရုတ်ယူ
 နှစ်တွင်ထိုအတူပေါက်သောအရာများကိုငင်သင်တို့
 သည်စားရမည်။တတ်ယူနှစ်တွင်မျိုးစေ့ကိုကြံ၍စပါးကို
 ရိတ်ကြလော့။။စပျစ်ဥသည်ကိုလည်းစိုက်၍အသီးကို
 ၃၁ စားကြလော့။။ဘေးလွတ်၍ကျန်ကြွင်းသောယုဒအမျိုး
 သားတို့သည်တဖန်အောက်မှာအမြစ်စွဲ၍အထက်မှာ
 ၃၂ အသီးသီးကြသိမ့်မည်။။ကျန်ကြွင်းသောသူတို့သည်
 ယေရုရှလင်မြို့ထဲကရင်ဘေးလွတ်သောသူတို့သည်

၃၈ ဇိအုန်တောင်ပေါ်က၎င်းပေါ်လာကြလိမ့်မည်။ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်အလိုတော်အားကြီး၍ထိုအမှုကိုစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။

၃၉ သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားသည်အာရှုရိရှင်ဘုရင်ကိုရည်မှတ်၍မိန့်တော်မူသည်ကား။သူသည်ဤမြို့သို့မဝင်ရ။မြို့ထဲသို့မြွားကိုမပြစ်ရ။မြို့ရှေ့မှာခိုင်းသွားကိုမပြစ်ရ။မြို့ပြင်မှာမြေရိုးကိုမဖျက်ရ။လာသောလပ်ဖြင့်ပြန်သွားရမည်။

၄၀ ဤမြို့ထဲသို့မဝင်ရ။ငါသည်ကိုယ်မျက်နှာကို၎င်းကွန်ဒါဝိဒ်၏မျက်နှာကို၎င်းထောက်၍ဤမြို့ကိုကယ်တင်ခြင်းငှါစောင့်မမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄၁ ထိုအခါထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်ထွက်၍အာရှုရိတပ်တွင်လူတစ်သိန်းရှစ်သောင်းငါးသောင်းဝှို့ကိုဒါဏ်ခတ်လေ၏။နံနက်စောစောထချိန်ရောက်သောအခါထိုသူအပေါင်းတို့သည်အသေကောင်

၄၂ ဖြစ်ကြ၏။အာရှုရိရှင်ဘုရင်သနာခရိပ်သည်လည်းထိုအရပ်မှထွက်၍ပြန်သွားပြီးလျှင်နိနောဝေမြို့၌နေလေ၏။

၄၃ နောက်တဖန်သူသည်မိမိဘုရားနိသရုတ်၏ဗိတ်ဌာန်၌ကိုးကွယ်စဉ်တွင်သားတော်အခြေမ္ဘေသက်နှင့်ရှေ့ဇာသည်ခမည်းတော်ကိုခေးနှင့်သတ်ပြီးလျှင်အာရမန်ပြည်သို့ပြေးကြ၏။သားတော်သေရဟဗ္ဗန်သည်လည်းခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၄၄ ထိုကာလအခါဟေဇကီမင်းသည်သေနာစွဲသဖြင့်အာမုတ်သားပရောဖက်ဟေရှာယသည်လာ၍ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ကိုယ်အိပ်အမှုကိုစီရင်လော့။သင်သည်အသက်မရှင်။သေရမည်ဟုအမိန့်တော်ကိုပြန်လေ၏။ဟေဇကီမင်းသည်လည်းထရံသို့မျက်နှာထည့်၍အိုထာဝရဘုရား။အကျွန်ုပ်သည်ရှေ့တော်၌သစ္စာစောင့်လျက်စုံလင်သောဗိတ်နှစ်လုံးနှင့်ကျင့်၍နှစ်သက်တော်မူသည်အတိုင်းပြုကြောင်းကိုအောင်းမေ့တော်မူပါ။အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟုအလွန်ငိုကျွေးလျက်

၄၅ ထာဝရဘုရားကိုဆုတောင်းလေ၏။တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ဟေရှာယသို့ရောက်

၄၆ ၍။သင်သည်ဟေဇကီမင်းထံသို့သွားပြီးလျှင်သင့်အဖဒါဝိဒ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။သင်၏ပဌနာစကားကိုငါကြားပြီ။သင်၏မျက်ရည်ကိုလည်းငါမြင်ပြီ။သင်၏အသက်၌တဆယ်ငါးနှစ်ကို

၄၇ ငါဆက်၍ပေးမည်။သင်နှင့်ဤမြို့ကိုအာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်မှတ်ကယ်လွှတ်မည်။ဤမြို့ကိုငါကွယ်ကာစောင့်မ

၂၁ မည်အရာကိုပြောလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ဟေရှာယကလည်းတည်သီးအလုံးအထွေးကိုယူ၍နယ်ပြီးမှအနာကိုအုံကြလော့။ထိုသို့ပြုလျှင်မင်းကြီးသည်သက်သာရလိမ့်မည်ဟုဆိုလေ၏။

၂၂ ဟေဇကီမင်းကလည်းငါသည်ဗိတ်ဌာန်တော်သို့တက်လိမ့်မည်ဆိုသော်အဘယ်လက္ခဏာသက်သေရှိ

၂၃ သနည်းဟုမေးလျှင်။ဟေရှာယကထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်းပြုတော်မူမည်ဟုထာဝရဘုရားသည်သင့်အားပေးတော်မူသောလက္ခဏာသက်သေဟူ

၂၄ မူကား။ကြည့်ရှုလော့။အာခတ်၏နေနာရီပေါ်မှာရွှေသောအရိပ်ကိုဆယ်ချက်ပြန်စေမည်ဟုဆို၏။ဆိုသည်အတိုင်းဆယ်ချက်ရွှေပြီးသောအရိပ်သည်ဆယ်ချက်ပြန်လေ၏။

၂၅ ယုဒမင်းကြီးဟေဇကီသည်အနာမှထမြောက်၍ရေး

၂၆ ထားသောစာဟူမူကား။ငါသည်ညိမ်သက်စွာနေစဉ်အခါမရဏာနိုင်ငံတံခါးသို့ဝင်ရပါသည်တကား။ငါ၌

၂၇ ကြွင်းသောနှစ်များကိုငါရှုံးပြီဟုငါဆိုသတည်း။အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာ၌ထာဝရဘုရားကိုငါမမြင်ရ။ညိမ်းရာအရပ်သားတို့နှင့်ပေါင်းဖော်ရသဖြင့်နောက်

၂၈ တဖန်လူတို့ကိုမမြင်ရ။သိုးထိန်းတဲကဲ့သို့ငါနေသောအိမ်ကိုနှုတ်ပယ်၍အချားတပါးသို့ဆောင်သွားပြီ။ရက်ကန်းသည်ပြုသကဲ့သို့ငါအသက်သင့်သိပ်လျက်ရှိ၍ရက်ကန်းစင်မှငေါ့ပယ်ဖြတ်တော်မူလိမ့်မည်။တနေ့ချင်းတွင်ငါကို

၂၉ ဆုံးစေတော်မူလိမ့်မည်ဟုငါဆိုသတည်း။ငါအရိုးရှိသမျှတို့ကိုချိုးတော်မူသည်ဖြစ်၍ငါသည်ချင်သောဟောက်သကဲ့သို့နံနက်တိုင်အောင်မြည်ရ၏။တနေ့ချင်းတွင်ငါကို

၃၀ ဆုံးစေတော်မူလိမ့်မည်ဟုငါဆိုသတည်း။ငါသည်တိတိတွတ်နှင့်ဇရက်ကဲ့သို့မြည်၍ခိုကဲ့သို့ညည်းတွန်ရ၏။ငါမျက်စိတို့သည်မျှော်ကြည့်၍အားလျော့ကြပြီ။အိုဘုရားရှင်။ညည်းဆဲခြင်းကိုခံရသောအကျွန်ုပ်ဘက်၌နေတော်မူပါ။

၃၁ အဘယ်သို့ငါပြောရမည်နည်း။ငါအားဂတိပေးတော်မူပြီ။ဂတိတော်အတိုင်းလည်းပြုတော်မူပြီ။ငါ၌ကျန်ကြွင်းသောနှစ်စည်ကာလပတ်လုံးငါသည်ဗိတ်ဆင်းရဲ

၃၂ ခြင်းကိုအောင်းမေ့၍ဖြေးဖြေးသွားပါမည်။အိုဘုရားရှင်။ထိုသို့သောအားဖြင့်အသက်ရှင်ရပါ၏။ထိုအရာရှိသမျှတို့၌အကျွန်ုပ်မိမိသည်၏အသက်တင်ရပါ၏။ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်အနာရောဂါကိုညိမ်းစေ၍အကျွန်ုပ်အ

၃၃ သက်ကိုရှင်စေတော်မူ၏။အကျွန်ုပ်ခံရသောဝေဒနာ

တို့ကိုချီ၍ပိုက်ပွေတော်မူမည်။ သားငယ်ရှိသောသိုးမတို့ကိုလည်းဖြည်းညှင်းစွာပို့ဆောင်တော်မူမည်။

၁၂ ရေများကိုလက်ဆွမ်းဖြင့်ချင်သောသူ။ ခံစားကောင်းကင်ကို မိမိလက်ဖြင့် ထွာသောသူ။ မြေမှုန့်ကို တင်းတောင်းဖြင့် ချင့်တွက်သောသူ။ တောင်ကြီးကိုချိန်ခွင်ဖြင့်ရင်တောင်ငယ်ကိုကပ်ပယ်ဖြင့်ရင်ချိန်သောသူကား

၁၃ အဘယ်သူနည်း။ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်ကို အဘယ်သူစစ်ကြောသနည်း။ ထိုဘုရားနှင့်တိုင်ပင်၍အဘယ်သူသည်အကြံပေးသနည်း။ အဘယ်သူနှင့်တိုင်ပင်တော်မူသနည်း။ ထိုဘုရားကို အဘယ်သူသွန်သင်သနည်း။ ထိုဘုရားအားတရားလမ်းကိုပြသောသူ။ ပညာနည်းကိုပေးသောသူ။ ညာဏ်လမ်းကိုညွှန်သောသူကားအဘယ်သူနည်း။

၁၄ လူအမျိုးမျိုးတို့သည်ရေပုံးမှကျသောရေစက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ချိန်ခွင်၌မြူမှုန့်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်စရာရှိ၏။ ကျန်းတို့သည်လည်းလွင့်တတ်သောအနုမြူကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။

၁၅ လေဗန်နီတောသည်မီးမွှေးဘို့မလောက်။ ထိုတော၌ရှိသောတိရိစ္ဆာန်တို့သည်လည်း မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့မလောက်။ ခပ်သိမ်းသောလူအမျိုးမျိုးတို့သည်အဘယ်မျှမဟုတ်သကဲ့သို့ရှေ့တော်၌ဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်မျှမဟုတ်သော အရာထက်သာ၍ ငယ်သကဲ့သို့ရင် အနတ္တကဲ့သို့ရင်မှတ်တော်မူ၏။

၁၆ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်ကိုအဘယ်သို့ပုံပြရအံ့နည်း။ ဘုရားသခင်နှင့်အဘယ်မည်သောပုံသဏ္ဌာန်တူသည်

၁၇ ဟုဆိုရအံ့နည်း။ ပန်းတည်းသမားသည်ရုပ်တုကိုသွန်းပြီးမှပန်းတိမ်သမားသည်အွှေနှင့်မွမ်းမံ၍ငွေကြေးကိုလည်းလုပ်တတ်၏။ အဖိုးထိုက်သောအလှူကိုမလှူနိုင်သောသူသည်မဆွေးမြေတတ်သောသစ်သားကိုရွေးကောက်ပြီးမှ ဖြူဖြူသောရုပ်တုကိုလုပ်စေခြင်းငှါထိမ္မာသော

၁၈ လက်သမားကိုရှာတတ်၏။ သင်တို့သည်မသိကြသလော။ မကြားကြသလော။ ရှေ့ဦးစွာမှစ၍သင်တို့အားမဖော်မပြသလော။ မြေကြီးတည်သည်အကြောင်းကို

၁၉ နားမလည်ကြသလော။ မြေကြီးစက်အပေါ်မှာထိုင်၍မြေကြီးသားတို့ကိုနှံ့ကောင်ကဲ့သို့မှတ်တော်မူထသော။ ခံစားကောင်းကင်ကိုမျက်နှာကြက်ကဲ့သို့ကြက်၍နေစရာကဲ့သို့ဖြန့်တော်မူထသော။ မင်းတို့ကိုရှုတ်ချ၍မြေကြီးဘုရားသူကြီးတို့ကိုအနတ္တကဲ့သို့ဖြစ်စေတော်မူသော

၂၀ သူပေတည်း။ အကယ်စင်စစ်သူတို့ကိုမစိုက်မမျိုးရ။ အကယ်စင်စစ်သူတို့၏မျိုးစေ့ကိုမကြံရ။ အကယ်စင်စစ်သူတို့အပင်သည်မြေ၌အမြစ်မစွဲရ။ သူတို့အပေါ်မှာ

မှတ်တော်မူသဖြင့်သူတို့သည်ညှိုးနွမ်းသွေ့ချောက်၍လေဖွေသည်သူတို့ကိုဖွဲ့ကဲ့သို့တိုက်လွှင့်လိမ့်မည်။

၂၁ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ကိုအဘယ်သို့ပုံပြရအံ့နည်း။ ငါသည်အဘယ်သူနှင့်တူရအံ့နည်းဟုသန့်ရှင်းသောဘုရားမေးတော်မူ၏။ အထက်သို့မျှော်ကြည့်ကြလော့။ ထိုအရာတို့ကိုအဘယ်သူဖန်ဆင်းသနည်း။ ထိုသူသည်သူတို့အလုံးအရင်းကိုအရေအတွက်အားဖြင့်ထုတ်ဆောင်တော်မူ၏။ အလုံးစုံတို့ကိုနာမည်ဖြင့်ခေါ်တော်မူ၏။ ခွန်အားကြီး၍တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်တရံတရံမျှမပေါ်ဘဲမနေရ။

၂၂ အိုယောကုပ်အမျိုး။ သင်သွားသောလမ်းကိုထာဝရဘုရားသိတော်မမူဟုအဘယ်ကြောင့်ပြောသနည်း။ အိုဇုသရေလအမျိုး။ သင့်အမှုကိုသင်၏ဘုရားသခင်မှတ်တော်မမူဟုအဘယ်ကြောင့်ဆိုရသနည်း။ ထာဝရဘုရားသည်အစည်အမြဲတည်တော်မူသောဘုရားသခင်ဖြစ်ကြောင်းကိုရင်မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရှင်ဖြစ်ကြောင်းကိုရင်မောတော်မူခြင်း။ ပင်ပန်းတော်မူခြင်းမရှိ။ စစ်၍မကုန်နိုင်သောညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူကြောင်းကိုရင်သင်သည်မသိမကြားဘူးသလော။

၂၃ ထိုဘုရားသည်မောသောသူတို့အားခွန်အားကိုပေးတော်မူ၏။ နွမ်းနယ်သောသူတို့အားအစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ လူပျိုတို့သည်မော၍ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ လူလင်တို့သည်လည်း

၂၄ ကိမိ၍လဲကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကိုမျှော်လင့်သောသူတို့မူကားအားပြည့်ကြလိမ့်မည်။ ရွှေလင်းတကဲ့သို့မိမိတို့အတောင်ကိုအသစ်ပြုပြင်ကြလိမ့်မည်။ ပြေးသော်လည်းမပင်ပန်း။ ခရီးသွားသောအခါမမောရကြ။

၂၅ တကျန်းတနိုင်ငံအရပ်တို့။ ငရွှေမှာညိမ်ဝင်စွာနေကြ။ လူအမျိုးမျိုးတို့။ အားဖြည့်ကြ။ ချည်းကပ်၍ပြောကြ။ တရားတွေ့ကြကုန်အံ့။

၂၆ ဖြောင့်မတ်ခြင်းမင်္ဂလာလိုက်တတ်သောသူကိုအရှေ့ပြည်ကအဘယ်သူပေါ်လာစေသနည်း။ လူအမျိုးမျိုးတို့ကိုသုခအပ်၍ရှင်ဘုရင်တို့ကိုအုပ်စိုးစေခြင်းငှါအဘယ်သူစီရင်သနည်း။ ရန်သူတို့ကိုသူ၏ဘေးခန္ဓာမှာမြေမှုန့်ကဲ့သို့ရင်သူ၏လေးခန္ဓာမှာလွင့်သောဖွဲ့ကဲ့သို့ရင်အဘယ်သူဖြစ်စေသနည်း။ ရန်သူတို့ကိုလိုက်ရ၏။ မိမိခြေမနင်းဘူး

၂၇ သောလမ်းဖြင့်ဘေးမရှိ။ လွန်သွားရ၏။ ထိုအမှုများကိုစီရင်ဖန်ဆင်းလျက်ရှေ့ဦးစွာမှစ၍လူမျိုးအစဉ်အဆက်

၂၈

၂၉

၃၀

၃၁

၃၂

၃၃

၃၄

၃၅

၃၆

၃၇

၃၈

တို့ကိုခေါ်သောသူသည်အဘယ်သူနည်းဟူမူကား။အဦးဆုံးသောသူဖြစ်၍နောက်ဆုံးသောသူတို့နှင့်ရှိသောငါထာဝရဘုရားပေတည်း။

၅ တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်တို့သည်မြင်၍ကြောက်ကြဲ၏။မြေကြီးစွန်းသားတို့သည်ထိတ်လန့်သောစိတ်နှင့်ချည်းကပ်၍ရဝေးကြ၏။အိမ်နီးချင်းတယောက်ကိုတယောက်မစ၍ညီအစ်ကိုချင်းတယောက်ကိုတယောက်မစိုးရိမ်နှင့်ဟုဆိုကြ၏။ထိုသို့ပန်းတည်းသမားသည်ပန်းတိမ်သမားကိုနှိုးဆော်တတ်၏။သံတူနှင့်ချောစေသောသူသည်ပေပေါ်မှာရိုက်သောသူကိုလည်းနှိုးဆော်၍ဂဟကောင်းသည်ဟုဆိုတတ်၏။ရုပ်တုကိုမထုပ်ရှားစေခြင်းငှါသံချွန်နှင့်ရိုက်ထားတတ်၏။

၈ ကျွန်အုသရေလ။ငါရွေးချယ်သောသူယာကုပ်။အဆွေအာဗြဟံ၏သား။မြေကြီးအစွန်းအနားမှငါလက်ဆွဲ၍ခေါ်သောသူ။သင်သင့်ကျွန်ဖြစ်၏ဟူ၍ငင်သင့်ကိုငါရွေးချယ်ပြီးသင့်ကိုမပြစ်မပယ်ဟူ၍ငင်တိကိုခံရသောသူ။

၁၀ မစိုးရိမ်နှင့်။ငါသည်သင့်ဘက်မှာရှိ၏။မကြောက်နှင့်။သင်၏ဘုရားသခင်ငါသည်သင့်ကိုခိုင်ခံ့စေမည်။သင့်ကိုစောင့်မမည်။ငသစ္စာလကျာလက်ဖြင့်ထောက်

၁၁ ပင့်မည်။သင်နှိမ့်အမျက်ထွက်သောသူတို့သည်ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့်မျက်နှာပျက်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။သင်နှိမ့်ရန်ပြုသောသူတို့သည်အဘယ်မျှမဟုတ်သကဲ့သို့ဖြစ်၍

၁၂ ရှင်းရှင်းပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။သင်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောသူတို့ကိုသင်သင့်ရှာ၍မတွေ့ရ။သင့်ကိုစစ်တိုက်သောသူတို့သည်အဘယ်မျှမဟုတ်သကဲ့သို့ငင်အနတ္တသက်သက်ကဲ့သို့ငင်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၃ အကြောင်းမူကား။သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကမစိုးရိမ်နှင့်။ငါမစမည်ဟုသင့်အားဆိုလျက်သင်၏

၁၄ လကျာလက်ကိုရိုက်မည်။အိုတိကောင်ယာကုပ်။အမျိုးငယ်အုသရေလ။မစိုးရိမ်နှင့်။ငါသည်သင့်ကိုမစသောသူဖြစ်၏။သင့်ကိုရွေးနှုတ်သောသူသည်အုသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရားဖြစ်သည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်

၁၅ တော်မူ၏။ငါသည်သင့်ကိုအသွားရှိသောစပါးနယ်စုယန္တရားစက်အသစ်ဖြစ်စေမည်။သင်သည်တောင်ကြီးတို့ကိုနယ်၍ညက်စေမည်။တောင်ငယ်တို့ကိုဖွဲ့ကဲ့သို့ဖြစ်စေမည်။သူတို့ကိုလှေ၍လေသည်သူတို့ကိုတိုက်သွားလိမ့်မည်။မုတိုင်းလွင့်လိမ့်မည်။သင်မူကားထာဝရဘုရားနှိမ့်မြောက်လိမ့်မည်။အုသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရားနှိမ့်မြောက်လိမ့်မည်။

၁၆ ဆင်းရဲသောသူနှင့်ငတ်မွတ်သောသူတို့သည်ရေကိုရှာ၍မတွေ့။ရေငတ်၍လျှာတွေ့ချောက်သောအခါငါထာဝရဘုရားသည်သူတို့စကားကိုနားထောင်မည်။အုသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ဖြစ်သောငါသည်သူတို့

၁၈ ကိုမစွန့်။မြင့်သောအရပ်တို့၌ဖြစ်ကိုင်ငင်နိုင်သောအရပ်တို့၌စစ်ရေကိုငင်ငါပေါက်စေမည်။တောအရပ်၌ရေကန်များကိုငင်တွေ့ချောက်သောအရပ်၌စစ်ရေတွင်းများကိုငင်ငါဖြစ်စေမည်။တော၌အာရဇ်မင်း။အကာရှပင်။မရတုပင်။သံလွင်ပင်များကိုငင်လွှင့်ပြင်၌ထင်းရူးပင်။ဝံဒေရပင်။တာရှူရပင်များကိုငင်ရောနှောလျက်

၂၀ စိုက်မည်။သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားသည်၍အမှုကိုစီရင်၍အုသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရားဖန်ဆင်းတော်မူကြောင်းကိုထိုသူအပေါင်းတို့သည်သိမြင်၍ဆင်ချင်နားလည်ကြလိမ့်မည်။

၂၁ သင်တို့၏အမှုကိုစောင့်ကြည့်လော့ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။သင်တို့၏ခိုင်ခံ့သောသက်သေများကိုထုတ်ပြကြလော့ဟုယာကုပ်အမျိုး၏ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူ၏။ထုတ်ဖော်၍အနာဂတ္တိအရာတို့ကိုငါတို့အားပြကြစေ။အရင်ဖြစ်ဘူးသောအရာတို့သည်အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကိုငါတို့ဆင်ချင်၍ထိုအရာတို့၏အဆုံးကိုသိရမည်အကြောင်းဖော်ပြကြစေ။သို့မဟုတ်။ဖြစ်လတံ့သော

၂၂ အရာတို့ကိုငါတို့အားဟောပြောကြစေ။သင်တို့သည်ဘုရားဖြစ်သည်ကိုငါတို့သိရမည်အကြောင်းဖြစ်လတံ့သောအရာတို့ကိုပြကြလော့။အချင်းချင်းတယောက်ကိုတယောက်ကြည့်ရှုတွေ့မြင်မည်အကြောင်း။ကောင်းသောအမှု။ဆိုးသောအမှုတစ်ခုကိုပြကြလော့။သင်တို့သည်အဘယ်မျှမဟုတ်သောအရာထက်သာ၍ယုတ်မာကြ၏။သင်တို့အမှုလည်းအဘယ်မျှမဟုတ်သောအမှုထက်သာ၍ယုတ်မာ၏။သင်တို့ကိုရွေးယူသောသူသည်ရှုံရှာဖွယ်ဖြစ်၏။

၂၃ မြောက်မျက်နှာ၌လူတယောက်ကိုငါပေါ်ထွန်းစေ၍သူသည်လားလိမ့်မည်။နေထွက်ရာမှလာ၍နေ့မကျိပဋ္ဌနာပြုလိမ့်မည်။အိုးထိန်းသမားသည်အိုးမြေကိုနင်းသကဲ့သို့ထိုသူသည်မင်းတို့ကိုအိုးမြေအမှတ်နှင့်ကျော်နင်းလိမ့်မည်။ငါတို့သည်သိရမည်အကြောင်း။ရှေ့ဦးစွာမှစ၍အဘယ်သူသည်ဟောပြောသနည်း။မှန်ပေ၏ဟုငါတို့သည်သိရမည်အကြောင်း။ရှေ့မဆွကအဘယ်သူသည်ဟောပြောသနည်း။ဖော်ပြသောသူတယောက်မျှရှိ။ဟောပြောသောသူတယောက်မျှမရှိ။သင်တို့စကားကို

၂၄

၂၅

၂၆

၂၇

၂၈

၂၉

၂၇ ကြားသောသူတယောက်မျှမရှိ။ ဤမည်သောအမှုတို့
 သည်ဖြစ်ကြသိမ့်မည်ဟုရှေ့ဦးစွာငါသည်အနုမြူအား
 ပြော၏။ဝပ်မြောက်စရာသိတင်းကိုကြားပြောသောတ
 ၂၈ မန်ကိုလည်းယေရှုလင်မြို့သို့ငါစေလွှတ်၏။သူတို့ကို
 ငါကြည့်ရှုသောအခါတရံတယောက်မျှမရှိ။သူတို့တွင်
 သတိပေးသောသူတယောက်မျှမရှိ။ပြန်ပြောစေခြင်းငှါ
 ၂၉ သူတို့ကိုငါမေးမြန်းသော်လည်း၊သူတို့သည်အကြွင်းမဲ့
 အနတ္တဖြစ်ကြ၏။သူတို့အမှုများလည်းအဘယ်မျှမဟုတ်။
 သူတို့သွန်းသောရုပ်တုတို့လည်းအတ္တမရှိ။လေသက်
 သက်ဖြစ်ကြ၏။

၄၂

၁ ငါထောက်မသောကျွန်ရင်း။ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ
 ငါရှေးချယ်သောသူကိုကြည့်ရှုလော့။ထိုသူ၏အပေါ်၌
 ဝေဠုသည်ကိုငါတည်စေမည်။သူသည်လူအမျိုးမျိုးတို့
 ၂ ကိုတရားပေးထိမ့်မည်။။အော်ဟစ်ခြင်း။ကျွေးကျော်
 ခြင်းကိုမပြုမူ၍လပ်ခရီး၌သူ၏အသံကိုအဘယ်သူမျှ
 ၃ မကြားစေရ။။နင်းနယ်လျက်ရှိသောကျူပင်ကိုမချိုး။
 အတောက်သေးသောမီးစာကိုမသတ်။တရားသည်မြဲမြံ
 ၄ ခြင်းသို့ရောက်မည်အကြောင်းစိရင်ထိမ့်မည်။။မြေကြီး
 ပေါ်မှာတရားတော်ကိုမတည်စေမှီတွင်အားမလျော့။
 စိတ်လည်းမပျက်ရ။သူ၏တရားကိုလည်းတကျွန်းတ
 ၅ နိုင်ငံသားတို့သည်မျှော်လင့်ကြထိမ့်မည်။
 ၆ မိလ်းကောင်းကင်ကိုဖန်ဆင်း၍ကြက်တော်မူထ
 သော။မြေကြီးနှင့်မြေကြီးထဲကဖြစ်သမျှတို့ကိုခင်းကျင်း
 တော်မူထသော။မြေကြီးပေါ်မှာရှိသောသူတို့အားအ
 သက်ကိုရင်မြေကြီးကိုကျော်နင်းသောသူတို့အားဝိညာဉ်
 ကိုရင်ပေးတော်မူသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်
 ၇ တော်မူသည်ကား။။ငါထာဝရဘုရားသည်သင့်ကိုတ
 ၈ ရားသဖြင့်ခေါ်ထားသည့်ဖြစ်၍လက်ဆွဲလျက်ထောက်မ
 မည်။သင်သည်ကန်းသောမျက်စိတို့ကိုဖွင့်မိမ့်သောငှါ
 ရင်ချုပ်ထားသောသူတို့ကိုလွှတ်မိမ့်သောငှါရင်မှောင်
 မိုက်၌နေသောသူတို့ကိုအမြိုက်ထောင်ထဲကနှုတ်ယူမိမ့်
 သောငှါရင်သင့်ကိုလူများနှင့်ပန့်ညည်ဖွဲ့စေရာဘို့။လူအ
 ၉ မျိုးမျိုးလင်းစရာဘို့ခန့်ထားမည်။။ငါသည်ထာဝရဘုရား
 ဖြစ်၏။ထိုနာမသည်နောမဖြစ်၏။ငဘုန်းကိုအချားသော
 သူအားရင်ငအသရေကိုရုပ်တုဆင်းတုတို့အားရင်ငါမ
 ၁၀ ပေး။။အရင်ဟောသောအရာတို့သည်ဖြစ်ကြပြီ။အသစ်
 သောအရာတို့ကိုယခုငါဟော၏။မပေါ်လာမှီသင်တို့
 အားငါပြောပြ၏။

၁၁ ပင်လယ်ကိုကူးသောသူမှစ၍ပင်လယ်၌ရှိသမျှတို့နှင့်
 တကွတကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်များ။ထိုအရပ်၌နေသောသူ
 များတို့။ထာဝရဘုရားအားအသစ်သောသီချင်းကိုဆို
 ကြလော့။မြေကြီးစွန်းတို့မှလွှတ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။
 ၁၂ တောနှင့်တကွတော၌ရှိသောမြို့ရွာ။ကောဒါအရပ်သား
 တို့သည်ကျွေးကျော်ကြစေ။ကျောက်၌နေသောသူတို့
 သည်သီချင်းဆိုကြစေ။တောင်ထိပ်ပေါ်ကကျွေးကျော်
 ၁၃ ကြစေ။ထာဝရဘုရားကိုချီးမြှောက်၍တကျွန်းတနိုင်ငံ
 အရပ်တို့၌လွှတ်တော်ကိုထင်ရှားစွာချီးမွမ်းကြစေ။
 ၁၄ ထာဝရဘုရားသည်သူရဲကဲ့သို့လွှတ်ကြ၍စစ်သူရဲကဲ့
 သို့ကိုယ်စိတ်ကိုကိုယ်နှိုးဆော်တော်မူထိမ့်မည်။အော်
 ၁၅ ဟစ်ကျွေးကျော်၍ရန်သူတို့တဖက်၌အားထုတ်တော်မူ
 ထိမ့်မည်။။ငါသည်ကြာမြင့်စွာတိတ်ဆိတ်လျက်နေပြီ။
 ၁၆ ထိုသို့နေ၍အောင့်ရဦးမည်လော။သားဖွားခြင်းဝေဒနာ
 ကိုခံရသောမိမ္မကဲ့သို့ငါအော်ဟစ်မည်။ပင့်သက်ရှု၍
 ၁၇ ချက်ချင်းပျက်ဆီးမည်။။တောင်ကြီးတောင်ငယ်များကို
 သွေချောက်စေမည်။သူတို့အပင်ရှိသမျှတို့ကိုလည်းညှိုး
 နှိမ်စေမည်။မြစ်များကိုကုန်းဖြစ်စေမည်။ရေကန်များကို
 ၁၈ ခန်းချောက်စေမည်။။မျက်စိကန်းသောသူတို့ကိုမိမိတို့
 မသိသောလမ်းဖြင့်ငါဆောင်မည်။မိမိတို့မကျွမ်းသောခရီး
 ၁၉ ၌သွားစေမည်။သူတို့ရှေ့မှာမှောင်မိုက်ကိုလင်းစေမည်။
 ကောက်သောလမ်းကိုလည်းဖြောင့်စေမည်။ထိုသို့သော
 ကျေးဇူးကိုပြုမည်။သူတို့ကိုမစွန့်ပြစ်။
 ၂၀ ရုပ်တုဆင်းတုကိုမိမိတို့ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်
 တို့၏ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏ဟုသွန်းသောရုပ်တုတို့အားဆို
 သောသူတို့သည်ဖန်ခြင်းကိုခံရ၍အတ္တန်အရှက်ကဲ့ခြင်း
 ၂၁ သို့ရောက်ကြထိမ့်မည်။။နားပင်းသောသူတို့။ကြားကြ
 လော့။မျက်စိကန်းသောသူတို့။သင်တို့သည်မြင်ရအံ့
 ၂၂ သောငှါကြည့်ရှုကြလော့။။ကျွန်မှတပါးအဘယ်သူ
 ကန်းသနည်း။ငါစေလွှတ်သောတမန်ကဲ့သို့အဘယ်သူ
 သည်နားပင်းသနည်း။ငမိတ်ဆွေကဲ့သို့အဘယ်သူကန်း
 ၂၃ သနည်း။ထာဝရဘုရား၏ကျွန်ကဲ့သို့အဘယ်သူကန်း
 ၂၄ သနည်း။။သင်သည်များစွာမြင်သော်လည်းအာရုံမပြု
 ၂၅ တတ်။နားပွင့်လျက်ရှိသော်လည်းမကြားတတ်။။ထာဝရ
 ဘုရားသည်မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်းကြောင့်အားရနှစ်သက်
 သဖြင့်တရားတော်ကိုချီးမြှောက်၍လွှတ်အသရေနှင့်
 ပြည့်စုံစေတော်မူမည်။
 ၂၆ ဤလူမျိုးသည်လူယူဇာကဆီးခြင်းကိုခံရသောအမျိုး
 ဖြစ်၏။ရှိသမျှတို့သည်တွင်း၌အချင်ခံရ၍ထောင်ထဲမှာ

ပုန်းကွယ်လျက်နေကြ၏။ ဖျက်ဆီးရာဖြစ်သောအခါ အဘယ်သူမျှမနှုတ်မယူ။ လူယူရာဖြစ်သောအခါပြန် ပေးလေ့ဟုအဘယ်သူမျှမဆို။ သင်တို့တွင်အဘယ်သူသည် ဤစကားကိုနားထောင်မည်နည်း။ နောင်ကာလတို့ ၂၃ အဘယ်သူကြား၍မှတ်မည်နည်း။ လူယူရာဖြစ်စေခြင်း ၂၄ ဌာယာကုပ်ကို၎င်း ဓားမြဲတို့လက်သို့လှူသရေလကို၎င်း အဘယ်သူအပ်သနည်း။ ငါတို့ပြစ်မှားသောအရှင်ထာဝရဘုရားအပ်တော်မူသည်မဟုတ်လော။ သူတို့သည် နောက်တော်သို့မလိုက်။ တရားတော်ကိုမကျင့်ဘဲနေကြ ၂၅ ၏။ ထိုကြောင့်ပြင်းစွာသောအမျက်တော်ထွက်ခြင်း။ ကြမ်းတမ်းသောစစ်တိုက်ခြင်းကိုသူတို့အပေါ်သို့သွန်းလောင်းတော်မူသဖြင့်သူတို့ပတ်လည်၌မီးရှို့၏။ သို့သော်လည်းသူတို့သည်မသိကြ။ မီးလောင်သော်လည်းသတိမထားဘဲနေကြ၏။

၄၃ ၁ အိုယာကုပ်အမျိုးအနွယ်အနွယ်သင့်ကိုဖန်ဆင်းပြုပြင်တော်မူသောထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ မရိုးရိမ်နှင့်။ သင့်ကိုငါရွေးနှုတ်ပြီ။ ငနာမဖြင့်မှည့်ပြီ။ သင့်ကိုငါဆိုင်၏။ သင်သည်ရေကိုရှောက်သွားသောအခါ သင်နှင့်အတူငါရှိ၏။ မြစ်တို့ကိုရှောက်သွားသောအခါ မနပ်မပွပ်ရ။ မီးကိုချင်းနင်းသောအခါလည်းမလောင်ရ။ ၂ မီးလျှံလည်းမညှိရ။ အကြောင်းမူကား။ ငါသည်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင့်ကိုရွေးသောသခင်။ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရားဖြစ်၏။ သင့်ကိုရွေးဘို့အတွက်ပြည်ကို၎င်းသင့်အတွက်ကုန်ပြည်နှင့်သောပြည်ကို၎င်းငါပေး၏။ သင်သည်ငါမြတ်နိုးရာဖြစ်သောကြောင့်အသရေရှိပြီ။ ငါလည်းချစ်၏။ ထိုကြောင့်သင့်အတွက်လူတို့ကို၎င်းသင်၏အသက်အတွက်လူမျိုးတို့ကို၎င်းငါပေးမည်။ မရိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည်သင်နှင့်အတူရှိ၏။ အရှေ့မျက်နှာမှသင်၏အမျိုးအနွယ်ကိုငါဆောင်ခဲ့မည်။ အနောက်မျက်နှာမှသင့်ကိုရသိမ်းမည်။ ၆ အပ်လော့ဟုမြောက်မျက်နှာကို၎င်းမထိမိနှင့်ဟုတောင်မျက်နှာကို၎င်းငါပြောမည်။ ဝေးသောအရပ်။ မြေကြီး ၇ စွန်းမှသွေးတည်းဟူသော။ ငနာမဖြင့်သမုတ်သောသူ။ ငါ၏ဘုန်းအသရေတို့ငါဖန်ဆင်းပြုပြင်၍ကေနီဝင်စစ်လုပ်ပြီးသောသူအပေါင်းတို့ကိုဆောင်ခဲ့လော့ဟုငါပြောမည်။

၈ မျက်စိရှိလျက်ပင်မျက်စိကန်းသောသူနှင့်နားရှိလျက်ပင်နားပင်းသောသူတို့ကိုဆောင်ခဲ့လော့။ လူ

အမျိုးမျိုးအရုဇ်တို့သင့်ရုဇ်စည်းဝေးကြစေ။ သူတို့တွင်အဘယ်သူသည်ဤအမှုကိုဖော်ပြမည်နည်း။ အရင်ဖြစ်လတ်သောအရာကိုအဘယ်သူဟောပြောမည်နည်း။ သူတို့သည်အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်လွတ်မည်အကြောင်း။ သက်သေတို့ကိုပြကြစေ။ သို့မဟုတ်။ နားထောင်၍ဤသို့မှန်သည်ဟုဝန်ခံကြစေ။

၁၀ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့သည်ငါ့ကိုသိမှတ်ယုံကြည်၍ငါသည်မှန်ပြီးဟုနားလည်မည်အကြောင်း။ ငါ၏သက်သေ။ ငါရွေးကောက်သောကျွန်ဖြစ်ကြ၏။ ငရှေ့မှာဖန်ဆင်းရာထဲကအဘယ်ဘုရားသခင်မျှမဖြစ်။ ငနောက်မှာလည်းအဘယ်ဘုရားသခင်မျှမရှိရာ။ ၁၁ ငါတပါးသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၍ငါမှတပါးကယ်တင်သောသခင်မရှိ။ ၁၂ ငါသည်ဗျာဒိတ်ထားနှင့်သည်အတိုင်းကယ်တင်ပြီ။ ငါဖော်ပြနှင့်ပြီ။ သင်တို့တွင်အချားတပါးသောဘုရားသည်ဖော်ပြနှင့်သည်မဟုတ်။ ငါသည်ဘုရားသခင်မှန်ပြီဟုသင်တို့သည်ငါ၏သက်သေဖြစ်ကြ၏။ ၁၃ နေ့ရက်ကာလမဖြစ်မှီငါသည်ဘုရားဖြစ်၏။ ငလက်မှအဘယ်သူမျှမကယ်မနှုတ်နိုင်။ ငါပြုသောအမှုကိုအဘယ်သူဆီးတားမည်နည်းဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၄ သင်တို့ကိုရွေးနှုတ်သောသခင်။ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါသည်သင်တို့အတွက်ဗာဗုလုန်မြို့သို့စေလွှတ်၍ပြေးသောမြို့သားတို့နှင့်ခါလဒဲလူများကိုသူတို့ပျော်မွေ့ရာသဘောသို့ဆင်းစေမည်။ ၁၅ ငါသည်သင်တို့၏သန့်ရှင်းသောထာဝရဘုရား။ ဣသရေလအမျိုးကိုဖန်ဆင်းသောဘုရား။ သင်တို့၏ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။

၁၆ ပြင်းထန်သောပင်လယ်ရေ၌လပ်ခရီးကိုဖန်ဆင်းတော်မူထသော။ ၁၇ ရထားများ။ မြင်းများနှင့်တကွစစ်သူရဲအလုံးအရင်းတို့ကိုဆောင်ခဲ့တော်မူထသော။ သူတို့ကိုမထနိုင်အောင်တဖြင့်နက်တည်းအိပ်စေ၍မီးစာသေသကဲ့သို့ညှိမ်းစေတော်မူသောထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ၁၈ ဖြစ်ဘူးသောအမှုတို့ကိုမအောင်းမေ့ကြနှင့်။ ၁၉ ရှေးကာလ၏အရာတို့ကိုပမာဏမပြုကြနှင့်။ ကြည့်ရှုလော့။ အမှုသစ်ကိုငါပြုမည်။ ယခုပေါ်လာလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်အမှန်သိမြင်ရကြသိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ်တော၌လပ်ကို၎င်းလွင်ပြင်၌စီးသောရေကို၎င်းငါဖန်ဆင်းမည်။ ၂၀ မြေခွေးနှင့်ကုလားအုတ်ငှက်မှစ၍တောသားရဲတို့သည်ငါ၏အုတ်ကျေးဇူးကိုသိမ့်မည်။ အကြောင်း

မူကား။ ငါရွေးကောက်သောသူ။ ငါ၏လူတို့သောကံ
 ၂၀ စရာဘို့တော့၍ ရေများကို၎င်းလွင်ပြင်၌ မြစ်တို့ကို၎င်း ငါ
 ပေးမည်။ ကိုယ်အဖို့ ငါဖန်ဆင်းသော ထိုလူမျိုးသည်
 ငါ၏ရုဏ်ကျေးဇူးကိုပြုရလိမ့်မည်။
 ၂၁ သို့သော်လည်း အိုယာကုပ်အမျိုး။ သင်သည် ငကိုပဌ
 နာမပြု။ အိုဇုသရေလအမျိုး။ သင်သည် ငကိုညီးငွေသင်
 ၂၂ တကား။ မီးရှို့ရာသိုးသငယ်ကို ငထံသို့မဆောင်ခဲ့။
 ယစ်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့် ငကိုမချီးမြှောက်။ ငါသည်သင့်
 ကိုအလှူဒါနနှင့်အမှုမထမ်းစေ။ လောဗန်ကိုတောင်း၍
 ၂၃ သင့်ကိုမပပ်ပန်းစေ။ သင်သည် မွေးသောကြံကိုငါ့အတွက်
 နှင့်မဝယ်။ ပူဇော်သောယစ်ကောင် ဆီဥနှင့် ငကိုဝစွာမ
 ကျွေး။ သင်သည် နှစ်စဉ်အပြစ်နှင့် ငကိုအမှုထမ်းစေပြီ
 ၂၄ တကား။ အဓမ္မအမှုကိုပြု၍ ငကိုပပ်ပန်းစေပြီတကား။ ငါ
 တပါးတည်းသာလျှင် ကိုယ်အတွက် ကြောင့်သင်၏အ
 ပြစ်တို့ကိုဖြေမည်။ သင်၏နှစ်စဉ်အမှုတို့ကိုမအောင်း
 ၂၅ မေ့။ ငကိုသတ်ပေးလော့။ တရားတွေကြကုန်အံ့။ သင်
 ၂၆ သည်အပြစ်လွတ်မည်အကြောင်းပြောလော့။ သင်၏
 ပဌမအဖသည်နှစ်စဉ်ကိုပြုပြီ။ သင်၏ဆရာတို့သည် င
 ၂၇ ကိုပြစ်မှားကြပြီ။ ထိုကြောင့်သန့်ရှင်းရာဌာန၏မင်းတို့
 ကိုငါရှုတ်ချပြီ။ ယာကုပ်အမျိုးသည် ကျိန်ခံခြင်းကို၎င်း
 ဇုသရေလအမျိုးသည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၎င်းခံစေခြင်းငှါ ငါ
 စွန့်ပြီ။

၄၄ ယခုမူကား။ ငကျွန်ယာကုပ်။ ငရွေးကောက်သော
 ၂ သူဇုသရေလနားသောငါလော့။ သင့်ကိုဖန်ဆင်းတော်မူ
 သောဘုရား။ ဖွားစကပင်သင့်ကိုပြုပြင်၍ နောင်၌လည်းမစ
 လတုံသောထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငကျွန်
 ယာကုပ်။ ငရွေးကောက်သောသူယေရှုရန်။ မရိုးရိမ်နှင့်။
 ၃ | အကြောင်းမူကား။ ရေငတ်သောသူအပေါ်မှာရေကို
 ငါသွန်းလောင်း၍ ခွေချောက်သောမြေကိုရေလွှမ်းမိုး
 စေမည်။ သင်၏အမျိုးအပေါ်မှာငါ့ညည်ကို၎င်းသင်၏
 အနွယ်အပေါ်မှာငါ့ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို၎င်း ငါသွန်း
 ၄ လောင်းမည်။ သူတို့သည်လည်းရေမြောင်းအနားမှာ
 မိလိမ်းမခပ်ကဲ့သို့မျက်ပင်ထဲတွင်ပေါက်ကြလိမ့်မည်။
 ၅ | တယောက်ကငါသည်ထာဝရဘုရား၏လူဖြစ်သည်ဟု
 ဆိုလိမ့်မည်။ တယောက်သည်လည်း။ ယာကုပ်အမည်
 ဖြင့်ကိုယ်ကိုယ်မှည့်လိမ့်မည်။ တယောက်သည်လည်း
 ထာဝရဘုရား၏လူဟူ၍မိမိလက်တွင်စာထိုးလျက် ဇု
 သရေလအမည်သစ်ဖြင့်ကိုယ်ကိုယ်မှည့်လိမ့်မည်။

၆ ဇုသရေလအမျိုး၏ရှင်ဘုရင်ထာဝရဘုရား။ ဇုသရေ
 လအမျိုးကိုရွေးနှုတ်သောကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
 ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါသည်အဦးဆုံး
 သောသူ။ နောက်ဆုံးသောသူဖြစ်၏။ ငါမှတပါးအချား
 ၇ သောဘုရားသခင်မရှိ။ ရှေးလူမျိုးကိုငါခန့်ထားသည်
 မှစ၍ ငါကဲ့သို့အဘယ်သူသည် ဤအမှုတို့ကိုအဖို့ခေါ်၍
 ထုတ်ဖော်စီရင်နိုင်မည်နည်း။ ဖြစ်ဆဲသောအမှုနှင့်ဖြစ်
 ၈ လတုံသောအမှုတို့ကိုသူတို့အားဖော်ပြကြစေ။ မရိုးရိမ်
 ကြနှင့်။ မကြောက်ကြနှင့်။ အထက်ကငါဟောပြောပြသ
 သည်မဟုတ်လော။ သင်တို့သည်ငါ၏သက်သေဖြစ်ကြ
 ၏။ ငါမှတပါးအချားသောဘုရားသခင်ရှိသလော။ ငါမှ
 တပါးအချားသောမူလအမြစ်မရှိ။ တစုံတဦးကိုမျှငါမသိ။
 ၉ ရုပ်တုဆင်းတုကိုလုပ်သောသူအပေါင်းတို့သည်အ
 ချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့နှစ်မြို့သောအရာ
 တို့သည်အကျိုးကိုမပေးနိုင်ကြ။ ငါတို့သည်မမြင်တတ်။
 နားမလည်တတ်ဟုရှက်စရာအကြောင်းကိုကိုယ်တိုင်
 ၁၀ သက်သေခံကြ၏။ ဘုရားကိုလုပ်သောသူ။ အကျိုးမပေး
 နှိုင်းသောရုပ်တုဆင်းတုကိုသွန်းသောသူကားအဘယ်
 ၁၁ သူနည်း။ ထိုသူ၏အပေါင်းအဖော်ရှိသမျှတို့သည်ရှက်
 ကြလိမ့်မည်။ လုပ်သောသူတို့သည်လူသက်သက်ဖြစ်ကြ
 ၏။ ရှိသမျှတို့သည်စုဝေး၍ထကြစေ။ တပြိုင်နက်ထိတ်
 လန့်ရှက်ကြောက်ကြလိမ့်မည်။
 ၁၂ ပန်းပဲသမားသည်ပေါက်ဆိန်ကိုလုပ်ခြင်းငှါမီးခဲ၌
 ဖုတ်၍လက်ရုံးအားထုတ်လျက်သံတူနှင့်ထုတ်၏။
 အကယ်၍မွတ်သိပ်သောအခါအားလျော့တတ်၏။ ရေ
 ၁၃ မသောက်ရသောအခါမောတတ်၏။ လက်သမားသည်
 မျဉ်းချလျက်ရူးနှင့်မှတ်သား၍လက်သမားတန်ဆာနှင့်
 လုပ်ပြီးလျှင်အိမ်၌နေစေခြင်းငှါကွန်ပါနှင့်ရေးသား၍လူ
 အသရေပါအောင်လုပ်သဏ္ဌာန်နှင့်အညီထုလုပ်တတ်၏။
 ၁၄ | ကိုယ်အဖို့အထိုငှါအာရဇ်ပင်တို့ကိုချုတ်၍ကုပရပင်။
 အာလေပင်တို့ကိုရွေးယူသဖြင့်တောပင်အမျိုးမျိုးတို့ကို
 ဆည်းဖူးတတ်၏။ အာရဇ်ပင်ကိုစိုက်၍မိလိမ်းရေလည်း
 ၁၅ မွေးတတ်၏။ လူသုံးရန်ထင်းဖြစ်၏။ လူလည်းယူ၍မီး
 လှုံတတ်၏။ တဖန်မီးမွေး၍မုန့်ကိုပေါင်းတတ်၏။ တဖန်
 ဘုရားကိုလုပ်၍ကိုးကွယ်တတ်၏။ ရုပ်တုကိုထုလုပ်၍
 ၁၆ ရုပ်တုရှေ့မှာပျပ်ဝပ်တတ်၏။ ထိုသစ်သားတပိုင်းနှင့်
 မီးမွေးတတ်၏။ တပိုင်းနှင့်အမဲသားကိုချက်၍စားတတ်
 ၏။ ဖုတ်ကင်ပြီးမှဝစွာစားတတ်၏။ တဖန်မီးလှုံ၍အယ်။
 ၁၇ ငါနွေးပြီ။ မီးကိုတွေ့ပြီဟုဆိုတတ်၏။ ကျန်သောအပိုင်း

ကိုလည်းယူ၍ချပ်တုတည်းဟူသောဘုရားကိုလုပ်တတ်၏။
 ထိုချပ်တုရှေ့မှာပျပ်ဝပ်၍ကိုးကွယ်တတ်၏။ ကိုယ်တော်
 သည်အကျွန်ုပ်၏ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်
 ၁၀ တင်တော်မူပါဟူ၍ဆိုတောင်းတတ်၏။ ထိုသို့သောသူ
 သည်ပညာမရှိ။ ညာဏ်မရှိ။ မမြင်နိုင်အောင်မျက်စိကိုငင်
 ၁၁ နားမလည်နိုင်အောင်မိတ်နှစ်လုံးကိုငင်ပိတ်၏။ ငါသည်
 တပိုင်းနှင့်မီးမွေးပြီး။ မုန့်ကိုလည်းထိုမီးခဲပေါ်မှာဖုတ်လေ
 ပြီ။ အမဲသားကိုလည်းကင်၍စားလေပြီ။ ကြွင်းသောအ
 မိုင်းကိုစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်ဖြစ်စေရမည်လော။ သစ်
 သားရှေ့မှာငါပျပ်ဝပ်ရမည်လောဟုမိတ်နှစ်လုံးထဲမှာ
 အောင်းမေ့ဆင်ချင်နိုင်သောညာဏ်ပညာအလျှင်းမရှိ
 ၂၀ ပါတကား။ သူသည်မီးဖိုပြာကိုကျက်စားတတ်၏။ မိတ်
 သောမိတ်နှင့်လင်လွဲပြီ။ ထိုကြောင့်ကိုယ်မိညည်ကို
 ကိုယ်မချွတ်နိုင်။ မိမိလကျာလက်၌မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပါသလော
 ဟုမအောင်းမေ့နိုင်ပါတကား။

၂၁ အိုယာကုပ်အမျိုး။ ဤအရာတို့ကိုဆင်ချင်လော့။ အို
 ဣသရေလအမျိုး။ သင်သည်ငွေ့နှိပ်၏။ သင့်ကိုငါဖန်
 ဆင်းသည်ဖြစ်၍သင်သည်ငွေ့နှိပ်၏။ အိုဣသရေလ
 ၂၂ အမျိုး။ သင့်ကိုငါမမေ့မလျော့။ သင်၏ဒုစရိုက်တို့ကို
 တိမ်တိုက်ကဲ့သို့သင်၏အပြစ်တို့ကိုတိမ်ထွာကဲ့သို့
 ငင်ငါချေပြီး။ ထံသို့ပြန်လာလော့။ သင့်ကိုငါရွေးနှုတ်ပြီ။

၂၃ အိုမုလားကောင်းကင်တို့။ သီချင်းဆိုကြလော့။ ထာဝရ
 ဘုရားပြုတော်မူပြီ။ မြေကြီးအောက်အရပ်တို့။ ကျွေး
 ကျော်ကြလော့။ တောင်များ။ တောနှင့်တကွသစ်ပင်များ
 တို့။ ကျူးသောအသံကိုပေးကြလော့။ ထာဝရဘုရား
 သည်ယာကုပ်ကိုရွေးနှုတ်တော်မူပြီ။ ဣသရေလအားဖြင့်
 ဘုန်းထင်ရှားတော်မူပြီ။

၂၄ သင့်ကိုရွေးနှုတ်တော်မူ၍ဖွားစကပင်သင့်ကိုပြုပြင်
 တော်မူသောထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ မုလား
 ကောင်းကင်ကိုငါတပါးတည်းကြက်လျက်မြေကြီးကို
 အဖော်မရှိဘဲခင်းလျက်ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုဖန်
 ၂၅ ဆင်းသောထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါသည်မိစ္ဆာဆရာတို့
 ၏ပုပ္ဖိမိတ်များကိုပယ်ဖျောက်တတ်၏။ ဗေဒင်သမား
 တို့ကိုနှုတ်စေတတ်၏။ ပညာရှိတို့ကိုတွန့်၍သူတို့၏
 ၂၆ ပညာကိုမိတ်စေတတ်၏။ ငါသည်ငွေ့နှိပ်၏စကားကို
 တည်စေ၍တေမန်တို့ဟောပြောသည်အတိုင်းပြုတတ်
 ၏။ ယေရှုလင်မြို့ကိုသင်သည်လူနေရာဖြစ်စိမ့်မည်ဟူ
 ၍ငင်ယူဒမြို့တို့ကိုသင်သည်တည်ဆောက်လျက်ရှိ
 ကြသိမ့်မည်။ ပြုလျက်ရာများကိုငါပြုပြင်မည်ဟူ၍ငင်ဆို

၂၇ ၏။ ပင်လယ်ကိုလည်းရေကုန်စေ။ သင်၏မြစ်အပေါင်း
 ၂၈ ကိုငါခန်းချောက်စေမည်ဟူ၍ငင်။ ကုရမင်းကိုလည်း
 သင်သည်ငိုဝ်းထိန်းဖြစ်၏။ ငါအလိုရှိသမျှကိုပြည့်စုံစေ
 လျက်ယေရှုလင်မြို့တည်ဆောက်စေ။ မိတ်မှန်တော်
 တိုက်ဖြစ်ကျစေဟုမိတ်ရင်စိမ့်မည်ဟူ၍ငင်ငါဆို၏။

၄၅

၁ အကြင်သူ၏ရှေ့မှာအပြည်ပြည်တို့ကိုနှိမ့်ချ၍ရှင်
 ဘုရင်တို့ကိုတန်ဆာချွတ်လျက်အတွင်းတံခါးတို့ကိုမ
 ပိတ်ရဘဲနှစ်ရွက်ရှိသောတံခါးတို့ကိုဖွင့်ခြင်းငှါအကြင်
 သူ၏လကျာလက်ကိုငါထောက်မ၏။ ထိုသူတည်းဟူ
 သောကုရမင်း။ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ၍ဘိသိတ်
 ၂ ခံသောမင်းအားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင့်ရှေ့မှာငါ
 သွား၍မြင့်သောအရပ်ကိုညီစေမည်။ ကြေးဝါတံခါး
 တို့ကိုချိုး၍သံကန့်လန့်တို့ကိုအပိုင်းပိုင်းဖြတ်မည်။

၃ မှောင်မိတ်နှိမ့်ရှိသောတက္က။ လုံခြုံစွာဝှက်ထားသော
 ဥက္ကာတို့ကိုသင့်အားငါပေးမည်။ သို့ဖြစ်၍ငါသည်သင့်
 ကိုနာမည်ဖြင့်ခေါ်သောဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသ
 ၄ ခင်။ ထာဝရဘုရားဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုသင်သိရ
 ၅ လိမ့်မည်။ ငွေ့နှိပ်ယာကုပ်။ ငါရွေးကောက်သောသူဣသ
 ၆ ရေလအတွက်ငါသည်သင့်ကိုနာမည်ဖြင့်ခေါ်၏။ သင်
 သည်ငွေ့မသိသော်လည်းသင်နှိမ့်နာမည်သစ်ကိုထပ်၍
 ၇ ပေး၏။ ငါတပါးတည်းသာထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါမှတ
 ၈ ပါးအချားသောဘုရားသခင်မရှိ။ သင်သည်ငွေ့မသိ
 ၉ သော်လည်းသင်၏ခါးကိုငါစဉ်း၏။ သို့ဖြစ်၍ငါမှတပါး
 အချားသောဘုရားမရှိ။ ငါတပါးတည်းသာထာဝရဘုရား
 ဖြစ်ကြောင်းကိုနေထွက်ရာအရပ်သားနှင့်အနောက်မျက်
 ၁၀ နှာသားတို့သည်သိရကြလိမ့်မည်။ ငါသည်အလင်းကို
 လုပ်၏။ အမိတ်ကိုလည်းဖန်ဆင်း၏။ ညိမ်သက်ခြင်းကို
 ဖြစ်စေ၏။ အမတ်လက်လည်းဖန်ဆင်း၏။ ခပ်သိမ်းသော
 အမှုအရာတို့ကိုငါထာဝရဘုရားပြုတော်မူ၏။

၁၁ မုလားကောင်းကင်တို့။ အထက်မှယိုကြလော့။ မုလား
 တိမ်တို့သည်တရားမုလားရွာကြစေ။ မြေကြီးသည်ပွင့်၍
 ကယ်တင်ခြင်းအသီးကိုသီးစေ။ မြောင့်မတ်ခြင်းတရား
 သည်တဖြိုင်နက်ပေါက်စေ။ ထိုသို့ငါထာဝရဘုရား
 ဖန်ဆင်း၏။

၁၂ အကြင်သူသည်မိမိကိုဖန်ဆင်းသောသူနှင့်ဆန့်ကျင်
 တက်ပြု၏။ ထိုသူသည်အမတ်လက်ရှိ၏။ မြေအိုးချပ်တို့တွင်
 အိုးချပ်ပါတကား။ အိုးမြေကသင်သည်အဘယ်သို့သော
 အရာကိုလုပ်သနည်းဟုအိုးထိန်းသမားကိုဆိုရမည်လော။

၁၀ ငကိုလုပ်သောသူ၌လက်မရှိဟုသင်လုပ်သောအရာက ဆို
ရမည်လော။ မိမိအဖအားသင်သည်အဘယ်သို့သော
အရာကိုဖြစ်ဖွားစေသနည်းဟူ၍၎င်းမိမိအမိအားသင်
သည်အဘယ်သို့သောအရာကိုမွေးဖွားသနည်းဟူ၍၎င်း
ဆိုသောသူသည်အမတ်လာရှိ၏။

၁၁ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရား။ ထိုအမျိုးကို
ဖန်ဆင်းသောထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်
တို့သည်ဖြစ်လတ္တံ့သောအမှုတို့ကိုထံ၌မေးမြန်းကြလော့။

၁၂ သောားတို့အတွက်။ ငကိုယ်တိုင်ပြုသောအမှုအတွက်
ကြောင့်ငကိုစိရင်ကြလော့။ မြေကြီးကိုငါလုပ်လေပြီ။

၁၃ မြေကြီးပေါ်မှာလူကိုလည်းဖန်ဆင်းလေပြီ။ မိမိအားကောင်း
ကင်ကိုကိုယ်လက်နှင့်ငါကြက်လေပြီ။ မိမိအားကောင်း
ကင်ဘန်ဆာအပေါင်းတို့ကိုငါခန့်ထားလေပြီ။ ထိုသူ
ကိုလည်းတရားတော်အတိုင်းငါပေါ်ထွန်းစေ၏။ သူသွား
သောလမ်းကိုငါဖြောင့်စေမည်။ သူသည်ငါ၏မြို့ကိုတည်
ဆောက်လိမ့်မည်။ သိမ်းသွားချုပ်ထားခြင်းကိုခံရသော
ငါ၏လူတို့ကိုသူသည်အဖိုးမခံ။ ဆုမယူဘဲလွှတ်လိမ့်မည်
ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
မူ၏။

၁၄ တဖန်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဆဲရုတ္တု
ပြည်၌ဆည်းဖူးသောဥဉ္ဇာ။ ကုရှပြည်သား။ အရင်မြင့်
သောသောအမျိုးသားပြုရသောကုန်သွယ်ဥဉ္ဇာသည်
သင့်ဘက်သို့ရောက်၍သင်၏ဥဉ္ဇာဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ထိုသူ
တို့သည်သင့်နောက်သို့လိုက်၍သံကြီးနှင့်ချည်နှောင်
လျက်လမ်း၌ရှောက်သွားကြလိမ့်မည်။ သင့်ရှေ့မှာပျပ်ဝပ်
၍အကယ်ဝင်စစ်ကိုယ်တော်၌ဘုရားသခင်ရှိတော်မူ၏။
ထိုဘုရားမှတပါးအချားသောဘုရားသခင်မည်မျှမရှိပါ
ဟူ၍တောင်းပန်ကြလိမ့်မည်။

၁၅ အိုဇုသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကယ်တင်တော်
မူသောဘုရား။ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်သည်ကိုယ်
ကိုထင်ရှားစွာပြတော်မူသောဘုရားသခင်ဖြစ်တော်

မူ၏။ ရုပ်တုကိုလုပ်သောသူအပေါင်းတို့သည်ရှက်
ကြောက်၍မိန်းမောတွေဝေကြလိမ့်မည်။ အရှက်ကွဲ၍

၁၆ တပြိုင်နက်ဆုတ်သွားကြလိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုးမူ
ကား။ ထာဝရဘုရားအားဖြင့်ထာဝရကယ်တင်ခြင်း
သို့ရောက်၍သင်တို့သည်ရှက်ကြောက်ခြင်း။ မှိုင်တွေ
ခြင်းနှင့်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။

၁၇ မိမိအားကောင်းကင်ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောထာဝရ
ဘုရား။ မြေကြီးကိုပြုပြင်ဖန်ဆင်း၍အမြဲတည်စေတော်

မူသောအရှင်။ အချဉ်းနှိုးဖန်ဆင်းသည်မဟုတ်။ သတ္တဝါ
နေစရာတို့ဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ
သည်ကား။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါမှတပါး

၁၈ အချားသောဘုရားမရှိ။ ငါသည်တိတ်ဆိတ်စွာမဟော။
မြေကြီးထဲမှာမှောင်မိုက်သောအရပ်၌မဟော။ သင်တို့
သည်ကျေးဇူးမရှိဘဲငကိုရှာကြလော့ဟုယာကုပ်အမျိုး
အားငါမပြော။ ငါသည်ဖြောင့်မတ်စွာပြော၍အတည်

၁၉ အလင်းဟောတတ်သောထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင်တို့
သည်စဉ်းစား၍လာကြလော့။ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်
တို့မှဘေးလွတ်သောသူတို့။ စဉ်းစားကြလော့။ မိမိထုလုပ်
သောသစ်သားကိုဆောင်ရွက်သောသူ။ မကယ်တင်နိုင်

၂၀ သောဘုရားကိုပဋိနာပြုသောသူတို့သည်ပညာမရှိကြ။ သိ
တင်းကြားပြောကြလော့။ လူများကိုအနီးသို့ခေါ်ခဲ၍တိုင်
ပင်ကြစေ။ ဤအမှုကိုရှေးကာလမှစ၍အဘယ်သူဖော်ပြ
သနည်း။ အထက်ကအဘယ်သူဟောပြောသနည်း။ ငါ

ထာဝရဘုရားဟောပြောသည်မဟုတ်လော။ ငါမှတပါး
အချားသောဘုရားသခင်မရှိ။ ငါသည်ဖြောင့်မတ်သော
ဘုရား။ ကယ်တင်သောဘုရားဖြစ်၏။ ငါမှတပါးအချား

၂၁ သောဘုရားမရှိ။ မြေကြီးစွန်းသားအပေါင်းတို့။ ငကို
မျှော်ကြည့်၍ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကိုခံကြလော့။ ငါ
သည်ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ငါမှတပါးအချားသောဘုရား

၂၂ မရှိ။ ငရှေ့၌လူတိုင်းနူးထောက်ရမည်။ လူတိုင်းမိမိနှုတ်
နှင့်သစ္စာခံရမည်ဟုကိုယ်ကိုကိုယ်တိုင်တည်၍ငါကိုနှိ
ဆိုသောတရားစကားသည် နှုတ်မှထွက်သည်ဖြစ်၍မ

၂၃ ပြည့်စုံဘဲမနေရ။ ထာဝရဘုရားအားဖြင့်သာဖြောင့်မတ်
ခြင်းနှင့်အစွမ်းသတ္တိကိုရပါသည်ဟုလူတိုင်းမျှောက်ရ
မည်။ ကိုယ်တော်ကိုမနာလိုသောသူအပေါင်းတို့သည်

၂၄ အထံတော်သို့လာ၍ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်ရကြ
လိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ထာ
ဝရဘုရားအားဖြင့်ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်၍ဝါကြွား

ဝခံမြောက်ကြလိမ့်မည်။

၄၆ ဗေလသည်ကျပြီ။ နေဗောသည်ကျိုးပဲ့ပြီ။ သူတို့ရုပ်
တုတို့သည်အခြေလေးချောင်းရှိသောသားတိရိစ္ဆာန်တို့
အပေါ်မှာရှိကြ၏။ သင်တို့ထမ်းသုံးသောဝန်ကိုတင်၍ပင်

၄၇ ပန်းသောတိရိစ္ဆာန်တို့သည်ထပ်ရကြ၏။ သူတို့သည်
ကျိုးပဲ့လျက်အတုလဲလျက်နေ၍မိမိတို့ထမ်းရသောဝန်
ကိုမကယ်တင်နိုင်ဘဲကိုယ်တိုင်သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ
ကြသည်တကား။

၃ အိုယာကုပ်အမျိုးသားတို့။ငစကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ကျန်ကြွင်းသောဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့။ဖွားဝကပင်သင်တို့ကိုငါထမ်းလေပြီ။အမိဝမ်းထဲမှစ၍ငါဆောင်ရွက်လေပြီ။သင်တို့အသက်ကြီး၍ဆံပင်ဖြူသည်တိုင်အောင်ငါသည်ထိုသို့သောသူဖြစ်၍သင်တို့ကိုဆောင်ရွက်မည်။ငါပြုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်းထမ်းဦးမည်။ဆောင်ရွက်၍ကယ်တင်မည်။

၄ သင်တို့သည်ငေါက်အဘယ်သူနှင့်ပုံပြကြမည်နည်း။အဘယ်သူနှင့်တူစေကြမည်နည်း။တူအောင်အဘယ်သူနှင့်ခိုင်းနှိုင်းကြမည်နည်း။။ရွှေကိုအိတ်ထဲကမျှားစွာထုတ်လျက်ငွေကိုလည်းချိန်ခွင့်ချိန်လျက်ပန်းတိမ်သမားကိုငှါး၍ဘုရားကိုလုပ်စေပြီးမှပျပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြသည့်တကား။ထိုဘုရားကိုပန်းပေါ်မှာထမ်း၍ဆောင်သွားသဖြင့်သုနေရာနှံထားကြ၏။သူသည်လည်းမတ်တတ်နေ၏။သူ၏နေရာမှသူမရွှေနိုင်။သူကိုအော်ဟစ်သော်လည်းသူသည်မထူး။ဒုက္ခဆင်းရဲထဲကမကယ်မနှုတ်နိုင်။

၅ အိုဖောက်ပြန်သောသူတို့။ဤအမှုကိုအောင်းမေ့၍ယောကျာ်းဂုဏ်ကိုပြကြလော့။သတိနှင့်ဆင်ချင်ကြလော့။ရှေးကာလ၌ဖြစ်ဘူးသောအမှုအရာတို့ကိုအောင်းမေ့ကြလော့။ငါသည်ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ငါမှတပါး

၆ အချားသောဘုရားမရှိ။အဦးမှစ၍အဆုံးတိုင်အောင်၎င်းရှေးကာလမှစ၍မဖြစ်သေးသောအမှုအရာတို့ကို၎င်းအော်ပြလျက်ငါအကြံတည်ထိခိုက်မည်။ငါအလိုရှိသမျှကိုငါပြည့်စုံစေမည်ဟုဆိုလျက်၊ဝေးသောအရပ်။အရှေ့မျက်နှာမှငါ၏လက်ထောက်တည်းဟူသောငှက်ရဲကိုခေါ်လျက်ငါသည်ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ငါနှင့်တူသောသူမည်မျှမရှိ။ငါသည်နှုတ်ထွက်အတိုင်းပြုမည်။ကြံသည်အတိုင်းစီရင်မည်။

၇ စိတ်ခိုင်မာ၍ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့်ဝေးသောသူတို့။ငစကားကိုနားထောင်ကြလော့။ငါ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုအနီးသို့ငါဆောင်ခဲ့မည်။အဝေး၌မနေရ။ငါ၏ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးလည်းမပင်္စရ။ဖိအုန်တောင်ပေါ်မှာငါ၏ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကို၎င်းဣသရေလအမျိုး၌ဘုန်းကို၎င်းငါထားမည်။

၈ အိုဗာဗုလုနသတို့သိီးကညာ။ဆင်း၍မြေမှုန့်၌ထိုင်လော့။အိုခါလဒဲသတို့သိီး။ရာဇပဏ္ဍင်မရှိဘဲမြေပေါ်မှာထိုင်လော့။သင့်ကိုနှူးညှံသိမ်းမွေသောသူဟူ၍နောက်တဖန်မခေါ်ရ။။ကြိတ်ဆုံကိုယူ၍စပါးကိုကြိတ်လော့။မျက်နှာဖုံးကိုဖွင့်လော့။ရှေ့သောအင်္ကျီကိုချွတ်လော့။

၃ ပေါင်အဝတ်ကိုပင့်၍မြစ်ကိုကူးလော့။။သင်သည်အဝတ်အချည်းစည်းရှိ၍အရှက်ကွဲခြင်းကိုခံရမည်။ငါသည်အပြစ်ဒဏ်ကိုပေးမည်။အဘယ်သူနှင့်မျှသာဟာယမဲ့။

၄ ငါတို့ကိုရွေးနှုတ်သောသူကားကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား။ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရားတည်းဟူသောဘွဲ့နာမရှိတော်မူ၏။

၅ အိုခါလဒဲသတို့သိီး။တိတ်ဆိတ်စွာထိုင်လော့။မိုက်ရာသို့သွားလော့။သင့်ကိုနှိုင်းတို့၏အရှင်မဟူ၍နောက်တဖန်မခေါ်ရ။။ငါသည်ငါ၏လူတို့ကိုအမျက်ထွက်သောကြောင့်ငါ၏အမွေကိုရှုတ်ချ၍သင့်လက်သို့အပ်လိုက်၏။သင်သည်သနားသောစိတ်မရှိ။အသက်ကြီးသူတို့အပေါ်မှာလေးသောထမ်းဘိုးကိုတင်လေပြီ။။သင်ကလည်းငါသည်အရှင်မ၏အရာ၌အစဉ်အမြဲနေမည်ဟုထင်သောကြောင့်ဤအမှုအရာတို့ကိုမဆင်ချင်။သင်၌နောက်ဆုံးဖြစ်လတံ့သောအမှုကိုမအောင်းမေ့။

၆ ထိုကြောင့်ကမဂုဏ်၌ပျော်မွေ့၍သောကကင်းလွတ်လျက်နေသောသူ။ငါရှိ၏။ငါမှတပါးအဘယ်သူမျှမရှိ။ငါသည်မတ်ဆိုးမကဲ့သို့ထိုင်၍မနေရ။သားဆုံးခြင်းကိုငါမခံရဟုအောင်းမေ့သောသူ။နားထောင်လော့။။သင်သည်ပြုစားသောအတတ်နှင့်နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်များတို့ကိုအလွန်ပြုရသော်လည်းတနေ့တခဏချင်းတွင်သားဆုံးခြင်းနှင့်လင်ဆုံးခြင်းတည်းဟူသောဘေးနှစ်ပါးတို့သည်သင်၌ရောက်ထိမိမည်။သင်၏အပေါ်၌အကုန်အစင်သင့်ရောက်ထိမိမည်။။သင်သည်ကိုယ်ပြုသောအမွေအမှုကိုကိုးစားပြီ။ငါ့အဘယ်သူမျှမမြင်ဟုဆိုပြီ။သင့်ညာဏ်နှင့်သင့်ပညာအတတ်သည်သင်၏စိတ်ကိုမှောက်မှန်သည်ဖြစ်၍သင်ကငါရှိ၏။ငါမှတပါးအဘယ်သူမျှမရှိ

၇ ဟုအောင်းမေ့ပြီ။။ထိုကြောင့်အဆုံးမထင်သောဘေးဥပါတ်သည်သင်၏အပေါ်မှာရောက်ထိမိမည်။သင်သည်မမြေနိုင်သောအပြစ်ဒဏ်နှင့်၎င်းမမွှော်လင့်နိုင်အောင်ချက်ချင်းမျက်ဆီးခြင်းနှင့်၎င်းထွေကြွရလိမ့်မည်။။သင်သည်ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ကျိုးစားအားထုတ်သောနတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်နှင့်ပြုစားသောအတတ်အမျိုးမျိုးတို့ကိုအမှီပြု၍တည်နေလော့။အကျိုးကိုရကောင်းလျှင်ရလိမ့်မည်။။နိုင်ကောင်းလျှင်နိုင်လိမ့်မည်။။သင်သည်များပြားသောတိုင်ပင်ခြင်းအားဖြင့်ပင်ပန်းစွာဖြုတ်မိစားကောင်းကင်ကိုကြည့်ရှုသောသူ။ကြယ်နက္ခတ်တို့ကိုမှတ်သောသူ။သင်၌ဖြစ်လတံ့သောအမှုကိုလ၏အခြင်းအရာအား

ဖြင့်ဟောတတ်သောသူတို့သည်ထ၍သင့်ကိုယခုကယ်
 ၁၄ တင်ကြစေ။ သူတို့သည်အမှိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍မီးရှို့ခြင်း
 ကိုခံရကြသိန့်မည်။ မီးအရှိန်မှမိမိတို့ကိုမကယ်မနှုတ်ရ
 ၁၁ ရန်ရ။ သင်နှင့်ပိုင်းညီ၍အမှုဆောင်ရွက်သောသူ။ သင်
 ငယ်သောအရွယ်မှစ၍သင်နှင့်ဖောက်ကားရောင်းဝယ်
 သောသူတို့သည်သင်၌ထိုသို့ဖြစ်ကြ၍ကိုယ်စီကိုယ်စီ
 မိမိနေရာအရပ်သို့လွှဲသွားသဖြင့်သင့်ကိုကယ်တင်သော
 သူတစ်ပါးတယောက်မျှမရှိရ။

၄၈

၁ အိုဟာ ကုပ်အမျိုး။ ဣသရေလဟူ၍သမုတ်ခြင်းကို
 ခံသောသူ။ ယခုစစ်ရေတွင်းမှထွက်စီးသောသူ။ ထာဝရ
 ဘုရား၏နာမတော်အားဖြင့်ကျိန်ဆိုသောသူ။ သစ္စာမရှိ။
 ၂ စွန့်သောသူ။ သန့်ရှင်းသောမြို့တော်အလိုက်။ ကိုယ်ကို
 ကိုယ်သမုတ်သောသူ။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာ
 ၃ ဝရဘုရားတည်းဟူသောဘွဲ့နာမရှိသောဣသရေလအမျိုး
 ၏ဘုရားသခင်ကိုမှီခိုသောသူတို့။ နားထောင်ကြလော့။
 ၄ ဖြစ်သွားသောအရာတို့ကိုအထက်ကသင်တို့အားငါ
 ဟောသောပြီ။ ထိုအရာတို့သည်ငွေတံမှထွက်၍ထင်ရှား
 ၅ ကြပြီ။ ချက်ချင်းငါပြုသောကြောင့်ဖြစ်ကြပြီ။ သင်သည်
 ခိုင်မာသောသဘော။ သံချောင်းလည်ပင်း။ ကြေးဝါနဖူး
 ၆ နှင့်ပြည့်စုံသည်ကိုငါသိသောကြောင့်၊ အထက်ကသင့်
 အားငါဟောပြီ။ အမှုမဖြစ်မီငါဖော်ပြပြီ။ သို့ဖြစ်၍သင်
 ကငါ၏ရုပ်တုသည်ဤအမှုကိုပြုပြီ။ ငါထုသောရုပ်တု။
 ၇ ငါသွန်းသောရုပ်တုသည်ဤအမှုကိုစီရင်ပြီဟုပြောရ
 ၈ သောအခွင့်မရှိ။ သင်သည်အရင်ကြားရပြီ။ ဤအမှုအ
 လုံးစုံတို့ကိုကြည့်ရှုလော့။ သူတပါးတို့အားမကြားမပြော
 ဘဲနေမည်လော။ ယခုမှစ၍အသစ်သောအရာ။ ငှက်ထား
 သောအရာ။ သင်မသိသေးသောအရာတို့ကိုငါဖော်ပြ၏။
 ၉ ထိုအရာတို့ကိုယခုပင်ဖန်ဆင်း၏။ အသက်ကဖန်ဆင်း
 သည်မဟုတ်။ ယနေ့တိုင်အောင်သင်သည်မကြားစဖူး။
 ၁၀ သို့ဖြစ်၍သင်ကငါသိနှင့်ပြီဟုပြောရသောအခွင့်မရှိ။
 ၁၁ အကယ်စင်စစ်သင်သည်မကြားမသိစဖူး။ သင်၏နား
 သည်အထက်ကမပွင့်။ အကြောင်းမူကား။ သင်သည်
 သစ္စာပျက်သိန့်မည်။ ဖွားစကပင်သင့်ကိုသူပုန်ဟူ၍သ
 ၁၂ မုတ်ရသိန့်မည်ကိုငါသိ၏။ သို့သော်လည်းသင့်ကိုရှင်း
 ရှင်းမပယ်မဖြတ်ခြင်းငှါငါသည်ကိုယ်နာမအတွက်ကိုယ်
 အမျက်ကိုချုပ်ဘည်းမည်။ ကိုယ်ဂုဏ်အသရေအတွက်

၁၁ သင်၏အမှု၌ငါသည်းခံမည်။ ငါသည်သင့်ကိုစင်ခဲ့ပြီ။ သို့
 သော်လည်းငွေတံစစ်သကဲ့သို့မဟုတ်။ ဒုက္ခရှိက်၌သင့်
 ၁၁ ကိုစုံစမ်းခဲ့ပြီ။ ကိုယ်အထွက်ငါပြုဦးမည်။ ငနာမသည်
 ရှုတ်ချခြင်းကိုအဘယ်ကြောင့်ခံရမည်နည်း။ ငရုဏ်
 အသရေကိုသူတပါးအားငါမပေး။
 ၁၂ အိုဟာ ကုပ်။ ငါခေါ်သောဣသရေလ။ ငစကားကို
 နားထောင်လော့။ ငါသည်ဘုရားဖြစ်၏။ ငါသင့်အဦးဆုံး
 ၁၃ သောသူ။ နောက်ဆုံးသောသူဖြစ်၏။ အကယ်စင်စစ်
 ငလက်သည်မြေကြီးကိုတည်လေပြီ။ ငလကျာလက်သည်
 မိုဗ်းကောင်းကင်ကိုကြကလေပြီ။ ငါခေါ်၍သူတို့သည်
 ချက်ချင်းပေါ်လာကြ၏။
 ၁၄ ရှိသမျှသောသင်တို့။ စဉ်းဝေး၍နားထောင်ကြလော့။
 ဤအမှုအရာတို့ကိုသင်တို့တွင်အဘယ်သူသည်ရှေ့မဆွ
 ကဟောနှင့်သနည်း။ ထာဝရဘုရားချစ်တော်မူသောသူ
 သည်ဗာဗုလုန်မြို့၌အလိုတော်ကိုပြည့်စုံစေမည်။ သူ၏
 လက်သည်လည်းခါလဒဲလူတို့အပေါ်သို့ရောက်သိမ့်မည်။
 ၁၅ ငကိုယ်တိုင်အမိန့်တော်ရှိပြီ။ အကယ်စင်စစ်သူကိုငါ
 ခေါ်ပြီ။ ငဆောင်ခဲ့ပြီ။ သူသွားသောလမ်း၌မက်လာရှိရလိမ့်
 ၁၆ မည်။ ငထံသို့ချည်းကပ်၍ဤစကားကိုနားထောင်ကြ
 လော့။ ရှေ့ဦးစွာမှစ၍တိတ်ဆိတ်စွာမဟော။ အမှုဖြစ်စ
 ကာလ၌ငါရှိ၏။ ယခုတွင်အရှင်ထာဝရဘုရားနှင့်ညီညွတ်
 တော်သည်ငကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။
 ၁၇ သင့်ကိုရွေးနှုတ်သောသူ။ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်
 ရှင်းသောအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
 ငါသည်သင်၏အကျိုးနှင့်ရှည်သောအရာကိုသွန်သင်၍
 သင်သွားအပ်သောလမ်းဖြင့်သွန်ဆောင်သောသင်၏ဘုရား
 ၁၈ သခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင်သည်ငါ၏ပညတ်တို့
 ကိုစောင့်ရှောက်ပါစေသော။ သို့ပြုလျှင်သင်၏ချစ်သာ
 သည်မြင်ကဲ့သို့သင်၏မြှောင့်မတ်ခြင်းပါရမီသည်
 ၁၉ သမုဒ္ဒရာသို့တံပိုးကဲ့သို့ငင်ပြင်ရသိန့်မည်။ သင်၏
 အမျိုးအနွယ်သည်ထဲလုံးကဲ့သို့သင်၏သားမြေးတို့
 သည်သမုဒ္ဒရာကျောက်စရစ်ကဲ့သို့ငင်ပြင်ရကြလိမ့်
 မည်။ သင်၏နာမသည်ငရွှေမှာမပြတ်။ မပျက်မစီးရ။
 ၂၀ ဗာဗုလုန်မြို့ကထွက်ကြလော့။ ရှင်လန်းစွာသိ
 ချင်းသံနှင့်ခါလဒဲလူတို့နေရာမှပြေးကြလော့။ ဤသီတင်း
 စကားကိုမြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်ပြန်ပြောမြှောက်ဆို၍
 အသံကိုလွှင့်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည်မိမိကျန်ယာ
 ၂၁ ကုပ်ကိုရွေးနှုတ်တော်မူပြီဟုပြောဆိုကြလော့။ သူတို့
 သည်တောလမ်းဖြင့်ဆောင်သွားတော်မူခြင်းကိုခံသော

အခါရေမငတ်ကြ။ သူတို့အဖို့ကျောက်ထဲကရေကိုစီးစေတော်မူ၏။ ကျောက်ခဲကိုပင်ခွဲတော်မူသဖြင့်ရေသည်
 ၂၂ စီးထွက်လေ၏။ မတရားသောသူတို့၌ချမ်းသာမရှိဟု
 ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄၉

၁ တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်တို့။ ငစကားကိုကြားကြလော့။
 ဝေးစွာသောလူမျိုးတို့။ ဧဝံဒေသနာထောင်ကြလော့။ ငါဖွား
 ၂ စကပ်ထာဝရဘုရားသည် ငကိုခေါ်တော်မူ၏။ အမိဝမ်း
 ၂ ထဲမှစ၍ ငါ၏နာမကိုမှတ်တော်မူ၏။ ငနှုတ်ကိုထက်
 သောဝေးကဲ့သို့ဖြစ်စေ၍ လက်တော်အရိပ်၌ ဖုံးထား
 တော်မူ၏။ ငကိုလည်းဦးသစ်သောစည်းသွားဖြစ်စေ၍
 ၃ မိမိမြှားတောင့်ထဲမှာဝှက်ထားတော်မူ၏။ အိုဇုသရေ
 လ။ သင်သည် ငါ၏ကျွန်ဖြစ်၏။ သင့်အားဖြင့် ငဘုန်းသည်
 ၄ ထင်ရှားသိရှိမည်ဟု ငအားမိန့်တော်မူပြီ။ ငါကလည်း
 အကျိုးမရှိဘဲ ငါလုပ်ဆောင်ရပြီ။ အချည်းနှီးသက်သက်
 ငခွန်အားကုန်ရပြီ။ သို့သော်လည်း ငအမှုသည် ထာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်၌ရှိ၏။ ငါခံရသောအခါလည်း ငါ၏ဘုရား
 ၅ သခင်လက်တော်၌ရှိသည်ဟုဆို၏။ ငါသည် ထာဝရ
 ဘုရားရှေ့တော်၌ အသရေထင်ရှား၍ ငါ၏ဘုရားသခင်
 သည် ငကိုခိုင်ခံ့စေတော်မူသည်အကြောင်းနှင့် တကွ
 ဣသရေလအမျိုးသည် အထံတော်၌ စုဝေးစေခြင်းကိုမခံ
 သော်လည်း ငါသည် ယာကုပ်အမျိုးကို အထံတော်သို့
 တဖန်ဆောင်ခဲ့ရသောကျွန်ဖြစ်စေမည်အကြောင်း။ ငကို
 အမိဝမ်းထဲမှစ၍ဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရားမိန့်
 ၆ တော်မူသည်ကား။ သင်သည် ယာကုပ်၏အမျိုးအနွယ်
 တို့ကိုချီးမြှောက်ခြင်း။ ဘေးလွတ်သောဣသရေလသား
 တို့ကို အရင်ကဲ့သို့ဖြစ်စေခြင်းအလို ဌာသ ငအမှုကို
 ဆောင်ရွက်သောအမှုသည် သာမညအမှုဖြစ်၏။ ထို
 အမှုမက။ သင်သည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ငါ၏ကယ်
 တင်ခြင်းကိုပြုစီမံသောဌာသင့်ကိုတပါးအမျိုးသားတို့
 လင်းစရာဘို့ ငါခန့်ထားသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၇ ဣသရေလအမျိုးကို ရွေးနှုတ်တော်မူ၍ ထိုအမျိုး၏
 သန့်ရှင်းသော ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်သူမျှမနှစ်
 သက်။ တပြည့်လုံးရှုရှာဖွယ်ဖြစ်၍ မင်းသံ၌ ကျွန်ခံရသော
 သူအားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သစ္စာရှိတော်မူသောထာ
 ဝရဘုရား။ သင့်ကိုရွေးကောက်တော်မူသော။ ဣသရေလ
 အမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့်
 ရှင်ဘုရင်တို့သည် မြင်၍ ထကြွလိမ့်မည်။ မင်းသားတို့
 ၈ သည်လည်း ကိုးကွယ်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားမိန့်

တော်မူသည်ကား။ နှစ်သက်ဖွယ်သောအချိန်၌ သင်၏
 စကားကို ငါနားထောင်ပြီ။ ကယ်တင်ရာကာလ၌သင့်
 ကိုမစဖြီ။ သင့်ကိုလည်း ငါစောင့်ရှောက်၍ သင်သည် ပြည်
 တော်ကိုပြုပြင်လျက် ဆိတ်ညံ့သော အမွေခံရာ အရပ်တို့
 ၉ ကိုအမွေပေးစေမည်အကြောင်း။ ထွက်ကြလော့ဟုချုပ်
 ထားသောသူတို့အား ငင်ပေါ်လာကြလော့ဟုမှောင်မိုက်
 ထဲမှာနေသောသူတို့အား ငင်ပြောစေမည်အကြောင်း။
 လူမျိုးအားပုဒ်ညည်းတရားကို ပြုစရာဘို့သင့်ကိုခန့်ထား
 မည်။ သို့ဖြစ်၍ ထိုသူတို့သည် လမ်းခရီးတို့အနားမှာစား
 ရ၍ မြင့်သောအရပ်ရပ်တို့၌ ကျက်စားရာကိုထွေရကြ
 ၁၀ လိမ့်မည်။ သူတို့သည် ရေစာကိုမငတ်မမွတ်ရ။ အပူကို
 လည်းမခံရကြ။ နေရောင်ခြည်မထိရ။ အကြောင်းမူကား။
 သူတို့ကိုသနားသောသူသည် သူတို့ကိုပို့ဆောင်၍စပ်
 ၁၁ ရေတွင်းအနားသို့လပ်ပြစီမံမည်။ ငါ၏တောင်ရှိသူမျှ
 တို့ကိုသွားရာလမ်းဖြစ်စေမည်။ ငါ၏မြေတန်တားများ
 ၁၂ ကိုလည်း ငါဖို့မည်။ ကြည့်ရှုလော့။ ဤသူတို့သည် ဝေး
 သောအရပ်မှလာကြလိမ့်မည်။ ကြည့်ရှုလော့။ ထိုသူတို့
 သည် မြောက်မျက်နှာနှင့် အနောက်မျက်နှာမှ ငင်ထံသို့
 တို့သည်လည်း သိနိမ့်ပြည်မှ ငင်ထံသို့မည်ဟုမိန့်
 တော်မူ၏။
 ၁၃ အိုဗုလင်းကောင်းကင်းတို့။ ဘီချင်းဆိုကြလော့။ အို
 မြေကြီး။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိလော့။ အိုတောင်များတို့။ ရွှင်
 လန်းစွာဘီချင်းဆိုကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရ
 ဘုရားသည် မိမိလူတို့ကိုနှစ်သိမ့်စေတော်မူ၏။ ဆင်းရဲ
 ခံရသောမိလူတို့ကိုကယ်မသနားတော်မူ၏။
 ၁၄ ဖိအုန်ကလည်း ထာဝရဘုရားသည် ငကိုစွန့်ပြစ်တော်
 မူပြီ။ ဘုရားရှင်သည် ငကိုမေ့လျော့တော်မူပြီဟုဆိုလေ
 ၁၅ သော်။ မိမိသည် မိမိဖွားသောသားကိုမသနားသည်တိုင်
 အောင်မိမိနှိုးစွာလုပ်ကိုင်မေ့လျော့နိုင်သလော။ အကယ်
 ၁၆ ၍မေ့လျော့သော်လည်း သင့်ကို ငါမမေ့လျော့။ ငါသည်
 ကိုယ်လက်ဝါး၌သင့်ကိုစာထိုးပြီ။ သင်၏မြို့ရိုးသည် ငရှေ့
 ၁၇ မှာအစည်ရှိ၏။ သင်၏သားသမီးတို့သည် အလျင်အမြန်
 ပြုကြလိမ့်မည်။ သင့်ကိုလုပ်ယူပျက်ဆီးသောသူတို့သည်
 ၁၈ သင့်ထံမှထွက်သွားကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်သို့ပျံ့နှံ့
 ကြည့်လော့။ ဤသူအပေါင်းတို့သည် ရုဇေး၍သင့်ထံသို့လာ
 ကြ၏။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါအသက်
 ရှင်သည် ဖြစ်၍ သင်သည် တင့်တယ်သောအဝတ်ကို
 ဝတ်သကဲ့သို့ ဤသူအပေါင်းတို့ကိုဝတ်လိမ့်မည်။ မင်္ဂလာ
 ဆောင်သတို့သီးပြုသည်နည်းတူ တန်ဆာဆင်လိမ့်မည်။

၁၉ | သင်၌သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောအရပ်။ပျက်စီးသော
ပြည်သည်အသုဘများသောကြောင့်ကျည်းကြယ်လိမ့်မည်။
သင့်ကိုကိုက်စားသောသူတို့သည်လည်းဝေးကြလိမ့်
၂၀ မည်။|သင်၏သားများဆုံးပြီးမှတဖန်ရပြန်သောသားတို့
ကနေရာမလောက်ပါ။နေရာအရပ်ကိုပေးပါဟုသင့်
၂၁ အားတောင်းကြလေဦးမည်။|သင်ကလည်းဤသူတို့ကို
ငအားအဘယ်သူဖြစ်ဖွားစေသနည်း။ငသည်သားဆုံး
သောသူ။ဆိတ်ညံ့လျက်နေရသောသူ။နှင်ထုတ်ခြင်းကို
ခံရသဖြင့်အဝေးသို့လည်ရသောသူဖြစ်၍ဤသူတို့ကို
အဘယ်သူမွေးစားသနည်း။ငသည်တယောက်တည်း
နေရသည်ဖြစ်၍ဤသူတို့သည်အဘယ်မှာရှိကြသနည်း
ဟုအောင်းမေ့လိမ့်မည်။

၂၂ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ကြည့်ရှု
လော့။ငသည်အတိုင်းတိုင်းအပြင်ပြင်၌နေသောလူမျိုး
တို့အားလက်ကိုချီ၍အလံကိုထူသဖြင့်သူတို့သည်သင်၏
သားသမီးတို့ကိုလက်နှင့်ငွေ့လျက်ပန်းပေါ်မှာထမ်းလျက်
၂၃ ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်။ရှင်ဘုရင်တို့သည်သင်၏ဖထွေး။
မိဖုရားတို့သည်သင့်ကိုမွေးစားသောအမိဖြစ်ကြလိမ့်
မည်။သင့်ရှေ့မှာဦးညွတ်ပျင်ဝပ်၍သင်၏ခြေ၌မြဲမှုန့်ကို
လျက်ကြလိမ့်မည်။ငသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်း
ကိုငင်ငေါ့မောင်လင့်သောသူတို့သည်ရှက်ကြောက်
ခြင်းမရှိကြောင်းကိုငင်သင်သိလိမ့်မည်။

၂၄ လူယူရာဥစ္စာကိုအားကြီးသောသူ၏လက်မှယူရ
မည်လော။တရားသောသူသိမ်းသွားသောလူတို့ကိုနှုတ်
၂၅ ရမည်လော။|ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
အကယ်စင်စစ်အားကြီးသောသူသိမ်းသွားသောလူတို့
ကိုယူရမည်။ကြောက်မက်ဖွယ်သောသူလူယူရာဥစ္စာ
ကိုနှုတ်ရလိမ့်မည်။အကြောင်းမူကား။သင်နှင့်ရန်တွေ့
သောသူကိုငါသည်ရန်တွေ့၍သင်၏သားတို့ကိုကယ်
၂၆ တင်မည်။|သင့်ကိုညှဉ်းဆဲသောသူတို့ကိုသူတို့၏အသား
နှင့်ငါကျွေးမည်။ချိုသောပျစ်ရည်ကိုသောက်သကဲ့သို့
သူတို့သည်မိမိအသွေးကိုဝစွာသောက်ရကြမည်။သို့ဖြစ်
၍ငါထာဝရဘုရားသည်သင့်ကိုကယ်တင်သောအရှင်။
သင့်ကိုရှေးနှုတ်သောသခင်။ယာကုပ်အမျိုး၌တန်ခိုးကြီး
သောဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုလူအပေါင်းတို့သည်သိရ
ကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၅၀
၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ငါလွှတ်လိုက်
သောသင်တို့အမိ၏မြတ်စာသည်အဘယ်မှာရှိသနည်း။

ငါ၌ကျွေးရှိ၍အဘယ်မည်သောကျွေးရှင်ထံ၌သင်တို့ကို
ငါရောင်းသနည်း။သင်တို့သည်ကိုယ်ပြုသောဓုစရိုက်
အတွက်ကျန်ခံရကြ၏။သင်တို့အပြစ်ကြောင့်သင်တို့
၂ အမိကိုငါလွှတ်လိုက်၏။|ငါလာသောအခါအဘယ်
ကြောင့်လူမရှိသနည်း။ငါခေါ်သောအခါအဘယ်ကြောင့်
မထူးသနည်း။ငါသည်မရွေးမနှုတ်နှိုင်းအောင်လက်တို့
သလော။ကယ်ချွတ်နှိုင်းသောတန်ခိုးမရှိသလော။ကြည့်ရှု
လော့။ငါဆုမ္မသဖြင့်ပင်လယ်ရေသည်နီးချောက်၏။
မြစ်တို့ကိုလွှတ်ပြင်ဖြစ်စေ၏။ရေမရှိသောကြောင့်ငါး
၃ တို့သည်နံ့ကြ၏။ရေငတ်၍သေကြ၏။|ငါသည်မိမိ
ကောင်းကင်ကိုနက်သောအဝတ်ဝတ်စေ၍လျှော်တေ
အဝတ်နှင့်မြို့၏။

၄ ငါသည်ပင်ပန်းသောသူအားမစခြင်းငှါစကားပြော
တတ်မည်အကြောင်း။အရှင်ထာဝရဘုရားသည်လူတတ်
၏နှုတ်သတ္တိကိုအေးပေးတော်မူပြီ။နံနက်အစဉ်အတိုင်း
ငါ့နှိုးတော်မူ၏။စာသင်သောသူကဲ့သို့နားထောင်စေ
၅ မည်အကြောင်း။နားကိုနှိုးဆော်တော်မူ၏။|အရှင်ထာ
ဝရဘုရားသည်နားကိုဖွင့်တော်မူ၍ငါလည်းမညှင်း
၆ မဆန့်။နောက်သို့မဆုတ်။|ရိုက်သောသူတို့အားငါကြော
ကိုငင်နားပန်းဆံ့ကိုနှုတ်သောသူတို့အားငါပေးကိုရင်ငါ
အပ်၏။အရှက်ခွဲခြင်းနှင့်တံတွေးထွေးခြင်းမှငါသည်
၇ ကိုယ်မျက်နှာကိုမလွှဲ။|အရှင်ထာဝရဘုရားသည်ငါ့ကို
စောင့်မတော်မူလိမ့်မည်။ထိုကြောင့်ငါမရှုံးရသည်ဖြစ်
၈ ၍ကိုယ်မျက်နှာကိုမီးကျောက်ကဲ့သို့ထားလျက်ရှက်
ကြောက်ခြင်းသို့မရောက်ရဟုငါသိ၏။|ငါ့အပြစ်
လွှတ်သောသူသည်အနီးမှာရှိ၏။အဘယ်သူသည်ငါနှင့်
တရားတွေ့မည်နည်း။ပြိုင်၍နေကြကုန်အံ့။အဘယ်သူ
သည်ငါနှင့်ရန်ဘက်ပြုမည်နည်း။ထိုသူသည်ချည်းကပ်
၉ စေ။|ကြည့်ရှုလော့။အရှင်ထာဝရဘုရားသည်ငါ့စောင့်
မတော်မူမည်။အဘယ်သူသည်ငါ့တရားရှုံးစေမည်
နည်း။ထိုသို့သောသူအပေါင်းတို့သည်အဝတ်ကဲ့သို့
ဟောင်းနွမ်းခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ပိုးကိုက်စား
ခြင်းကိုလည်းခံရကြလိမ့်မည်။

၁၀ သင်တို့ထွင်အဘယ်သူသည်ထာဝရဘုရားကို
ကြောက်ရွံ့သနည်း။ထိုသူသည်ကိုယ်တော်ကျန်၏
စကားသံကိုနားထောင်ပါစေ။အဘယ်သူသည်အလင်း
မရှိဘဲမှောင်မိုက်၌သွားလာသနည်း။ထိုသူသည်ထာဝရ
ဘုရား၏နာမတော်ကိုမိမိတို့၌မိမိဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု
၁၁ ပါစေ။မီးကိုညှိ၍မိမိတို့ကိုမီးပွားတို့နှင့်ဝန်းရံစေသော

သူအပေါင်းတို့။ သင်တို့မီး၏အလင်း၌၎င်းသင်တို့ပြုရသောမီးစများ၌၎င်းသွားလာကြလေ့။ ငလက်၌ခံရသော အကျိုးဟူမူကား။ သင်တို့သည်ဝမ်းနည်းလျက်အိပ်ရကြလိမ့်မည်။

၅၁ ပြောငုံမတ်ခြင်းတရားသို့လိုက်၍ထာဝရဘုရားကိုရှာသောသူတို့။ ငစကားကိုနားထောင်ကြလေ့။ သင်တို့ကိုချက်ယူရာကျောက်နှင့်တူးယူရာတွင်းဝကိုကြည့်ရှုကြလေ့။ ၊ သင်တို့၏အဖအဘ ဗြဟ္မာနှင့်သင်တို့ကိုဖွားသောသူစာရာတို့ကိုကြည့်ရှုကြလေ့။ ငါသင်တယောက်တည်းသောသူအာဗြဟံကိုခေါ်၍ကောင်းကြီးပေးသဖြင့်များပြားစေ၏။ ၊ ထိုသို့နှင့်အညီထာဝရဘုရားသည်ဖိအုန်မြို့ကိုချစ်သာပေးတော်မူမည်။ သူ၏ဆိတ်ညံ့ရာအရပ်အလုံးစုံတို့ကိုချစ်သာပေးမည်။ သူ၏တောကိုဒေဝအရပ်ကဲ့သို့၎င်းသူ၏လွင်ပြင်ကိုထာဝရဘုရား၏ဥယျာဉ်ကဲ့သို့၎င်းဖြစ်စေတော်မူသဖြင့်ဖိအုန်မြို့သည်ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်း။ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းခြင်း။ သိချင်းဆိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

၄ ငါ၏လူမျိုး။ ငလူတို့။ ငစကားကိုနားထောင်နာယူကြလေ့။ ငထံမှတရားထွက်၍ငါစီရင်ချက်သည်လူများလင်းစရာဘို့တည်ရလိမ့်မည်။ ၊ ငါ၏ပြောငုံမတ်ခြင်းတရားသည်အနီးမှာရှိ၏။ ငါ၏ကယ်တင်ခြင်းတရားသည်ထွက်သွားပြီ။ ငလက်ရုံးသည်လူတို့တွင်တရားမှုကိုစီရင်လိမ့်မည်။ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည်ငါ့ကိုမျှော်လင့်၍ငလက်ရုံးကိုကိုးစားကြလိမ့်မည်။ ၊ မိလားကောင်းကင်ကိုမျှော်၍ကြည့်ကြလေ့။ မြေကြီးကိုလည်းငုံ၍ကြည့်ကြလေ့။ မိလားကောင်းကင်သည်မီးခိုးကဲ့သို့ကွယ်ပျောက်၍မြေကြီးသည်အဝတ်ကဲ့သို့ဟောင်းနွမ်းလိမ့်မည်။ မြေကြီးသားတို့သည်မှားကောင်ကဲ့သို့သေကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ကယ်တင်ခြင်းတရားမူကားအစည်အမြဲတည်လိမ့်မည်။ ငါ၏ပြောငုံမတ်ခြင်းတရားလည်းပပျောက်ခြင်းမရှိနိုင်ရာ။

၁ ပြောငုံမတ်ခြင်းတရားကိုသိ၍ငါ၏တရားကိုနှစ်လုံးသွင်းမိသောသူတို့။ ငစကားကိုနားထောင်ကြလေ့။ လူတို့သည်အပြစ်တင်မည်ဟုမစိုးရိမ်ကြနှင့်။ လူတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုမကြောက်ကြနှင့်။ ၊ အကြောင်းမူကား။ ပိုးရွှေတို့သည်သိုးမွေးအဝတ်ကိုကိုက်စားသကဲ့သို့ ထိုသူတို့ကိုကိုက်စားပျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ပြောငုံမတ်ခြင်းတရားမူကားနိစ္စထာဝရဖြစ်၍ငါ၏ကယ်တင်ခြင်းတရားသည်လည်းကမ္ဘာအဆက်ဆက်တည်လိမ့်သတည်း။

၉ အိုထာဝရဘုရား၏လက်ရုံးတော်။ နိုးတော်မူပါ။ နိုး၍ခွန်အားကိုယူတော်မူပါ။ ၊ ရှေးကာလနှင့်လွန်ဘူးသောကာလ၌ကဲ့သို့နိုးတော်မူပါ။ ရာဇဝင်ကိုဒါဏ်ခတ်၍နဂါး၁၀ ကိုနာစေသောသူကားကိုယ်တော်ပင်မဟုတ်လော။ ၊ ပင်လယ်ရေ။ နက်နဲရာရေတို့ကိုခန်းချောက်စေ၍ပင်လယ်နက်နဲရာအရပ်တို့ကိုရှေးနှုတ်သောသူများသွားစရာလမ်း၁၀ ဖြစ်စေသောသူကားကိုယ်တော်ပင်မဟုတ်လော။ ၊ သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားကယ်လွှတ်တော်မူသောသူတို့သည်ပြန်လာ၍သိချင်းဆိုလျက်ထာဝရဝမ်းမြောက်ခြင်းသရဖူကိုဆောင်းလျက်ဖိအုန်မြို့သို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်းအခွင့်ကိုရကြ၍ဝမ်းနည်းခြင်း၁၂ နှင့်ညည်းတွားခြင်းသည်ပြေးသွားရလိမ့်မည်။ ၊ သင်တို့ကိုနှစ်သိမ့်စေသောသူကားအချားသူမဟုတ်။ ငကိုယ်တိုင်ပေတည်း။ သေရသောလူကို၎င်းမျက်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်စေသောလူသားကို၎င်းသင်သည်ကြောက်ရမည်၁၃ အကြောင်း။ အဘယ်သို့သောသဘောရှိသနည်း။ ၊ မိလားကောင်းကင်ကိုကြက်တော်မူထသော။ မြေကြီးကိုလည်းတည်တော်မူထသော။ သင့်ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောထာဝရဘုရားကိုသင်သည်မေ့လျော့၍ညည်းဆဲသောသူသည်ငါ့ကိုပျက်ဆီးလုပြီဟုမိတ်ထင်နှင့်သူ၏ဒေါသအမျက်ကိုအစည်ကြောက်ရမည်အကြောင်း။ အဘယ်သို့သောသဘောရှိသနည်း။ ၊ ယခုမှာညည်းဆဲသော၁၄ သူ၏ဒေါသအမျက်သည်အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ၊ အချုပ်ခံရသောသူသည်ထောင်ထဲမှာမသေ။ ရေစာမပြတ်။၁၅ လျှင်မြန်စွာကယ်နှုတ်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ ၊ ငါသည်သမုဒ္ဒရာကိုဆွမ်းလှော်၍လှိုင်းတံပိုးကိုဟိုးစေသောသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ထိုဘုရား၏နာမတော်ကားကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားပေ၁၆ တည်း။ ၊ မိလားကောင်းကင်ကိုဆောက်၍မြေကြီးကိုတည်စေခြင်းငှါ၎င်းသင်သည်ငါ၏လူမျိုးဖြစ်၏ဟုဖိအုန်မြို့ကိုပြောစေခြင်းငှါ၎င်းငစကားကိုသင်၏နှုတ်ထဲမှာငါထားပြီ။ ငလက်၏အရိပ်နှင့်သင့်ကိုငါမီးပြီ။

၁၇ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်၌အမျက်တော်ဖလားကိုသောက်သောယေရုရှလင်မြို့။ နိုးလေ့။ နိုး၍ထလေ့။ သင်သည်တုန်လှုပ်စေသောဖလားကိုအကုန်သောက်ခဲ့ပြီ။ အနည်အဖတ်ကိုလည်းညှစ်ခဲ့ပြီ။ ၊ ကိုယ်တိုင်ဖွားမြင်သောသားတို့တွင်သင့်ကိုလပ်ပြသောသူတယောက်မျှမရှိ။ ကိုယ်တိုင်မွေးစားသောသားတို့တွင်သင့်ကိုလက်ဆွဲ

၁၉ သောသုတယောက်မျှမရှိ။ အစာခေါင်းပါး၍လူဆိတ်
ညံ့ခြင်းဘေး။ ခေးဖြင့်ပျက်ဆီးခြင်းဘေးတည်းဟူသော
ဘေးနှစ်ပါးတို့သည်သင်၏အပေါ်မှာရောက်လာသည်
ဖြစ်၍သင့်အတွက်အဘယ်သို့ကျေးမြည်တမ်းသနည်း။
၂၀ ငါသည်အဘယ်သို့ချစ်သာပေးနိုင်သနည်း။ သင်၏
သားတို့သည်မိန်းမောတွေဝေကြ၏။ ကျော့ကွင်း၌ဖမ်းမိ
သောစိုင်းကဲ့သို့ ခပ်သိမ်းသောလပ်ဝမှာအိပ်၍ ထာဝရ
ဘုရား၏အမျက်ထွက်တော်မူခြင်း။ သင်၏ဘုရားသခင်
ဆုဖွဲ့တော်မူခြင်းနှင့်ဝကြ၏။
၂၁ သို့ဖြစ်၍ညည်းဆဲခြင်းကိုခံရသောသူ။ စပျစ်ရည်မှ
တပါးအချားသောရစ်မျိုးနှင့်ရစ်မူးသောသူ။ နားထောင်
၂၂ လော့။ သင်၏အရှင်။ မိမိလူတို့၏အမှုကိုစောင့်တော်မူ
သောသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
ကား။ ကြည့်ရှုလော့။ တုန့်ထုပ်စေသောဖလား။ အေမျက်
တော်ဖလား၏အနည်အဖတ်ကိုသင်၏လက်မှငါ့ရုတ်၍
၂၃ သင်သည်နောက်တဖန်မသောက်ရ။ သင်သည်ခရီး
သွားသောသူတို့ရှေ့မှာကိုယ်ကိုမြေတန်တားလုပ်၍
အလျားဝပ်စေခြင်းငှါဝပ်လျက်နေတော့။ ငါကျော်သွား
မည်ဟုဆို၍သင့်ကိုညည်းဆဲသောသူတို့လက်၌ထိုးဖလား
ကိုငါထားမည်။
၂၄ အိုအိုအုန်မြို့။ နိုးလော့။ နိုး၍ခွန်အားကိုယူလော့။ အို
ယေရုရှလင်မြို့တည်းဟူသော။ သန့်ရှင်းသောမြို့။ သင်၏
တင့်တယ်သောအဝတ်တန်ဆာတို့ကိုဝတ်ဆင်လော့။
အကြောင်းမူကား။ နောက်တဖန်ဇာတ်မဝင်သောသူနှင့်
၂၅ ညစ်ညူးသောသူတို့သည်သင်၏အထဲသို့မဝင်ရကြ။ အို
ယေရုရှလင်မြို့။ ကိုယ်၌ကပ်သောမြေမှုန့်ကိုခါလိုက်၍
ဖြင့်သောအရပ်၌ထိုင်လော့။ အိုချုပ်ထားလျက်ရှိသော
၃ ဖိအုန်သတို့သိုး။ သင်၏လည်ကြိုးကိုချွတ်လော့။ ထာဝ
ရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့သည်ကိုယ်ဖိုးငွေ
ကိုမရဘဲကျွန်ခံရသည်ဖြစ်၍ငွေမပေးဘဲရွေးခြင်းသို့
၄ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
သည်ကား။ ငါ၏လူတို့သည်အထက်ကအဲဒုတ္တုပြည်၌
တည်းခိုအံ့သောငှါသွားကြ၏။ နောက်မှအာရှရီလူတို့
၅ သည်အကြောင်းမရှိဘဲညည်းဆဲကြ၏။ ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါ၏လူတို့ကိုအကြောင်းမရှိဘဲ
ယူသွား၍အစိုးရသောသူတို့သည်ငါကြားလျက်နာမ
ကိုနေထိုင်ကဲ့ရဲ့ကြသည်ဖြစ်၍ငါသည်အဘယ်သို့ပြု
၆ ရမည်နည်း။ သို့ဖြစ်၍ငါ၏လူတို့သည်ကိုယ်ကြလိမ့်
မည်။ ဂတိထားသောသူကား။ ငါဖြစ်သည်ကိုအချိန်ရောက်

မှသိကြလိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ်ငါရှိသည်ဟုထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၇ ညိမ်သက်ခြင်း၏ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကိုကြား
ပြောသောသူ။ ကယ်တင်ခြင်းကောင်းကျိုးချစ်သာ၏ဝမ်း
မြောက်စရာသိတင်းကိုကြားပြောသောသူ။ သင်၏
ဘုရားသခင်စိုးစံတော်မူ၏ဟုဖိအုန်မြို့အားပြောသော
သူ၏ခြေတို့သည်တောင်ပေါ်မှာအလွန်တင့်တယ်ထွေထွေ
၈ ကား။ သင်၏ကင်းစောင့်တို့၏အသံကိုနားထောင်ကြ
လော့။ သူတို့သည်အသံကိုလွှင့်၍ရှင်လန်းသောအသံနှင့်
တညီတညွတ်တည်းကျွေးကျော်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား။
ထာဝရဘုရားသည်ဖိအုန်မြို့သို့ပြန်လာတော်မူကြောင်း
၉ ကိုကိုယ်တိုင်မြင်ရကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့၌ပျက်ရာအ
ရပ်တို့။ တညီတညွတ်တည်းသိချင်းဆိုသံနှင့်ကျွေးကျော်
ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည်မိမိလူတို့ကိုနှစ်သိမ့်စေ
၁၀ တော်မူပြီ။ ယေရုရှလင်မြို့ကိုရွေးနှုတ်တော်မူပြီ။ ထာ
ဝရဘုရားသည်ခပ်သိမ်းသောလူအမျိုးမျိုးတို့ရှေ့မှာသန့်
ရှင်းသောလက်ရုံးတော်ကိုဖွင့်ပြတော်မူသဖြင့်မြေကြီး
စွန်းရှိသမျှတို့သည်ငါတို့ဘုရားသခင်၏ကယ်တင်တော်
မူခြင်းကျေးဇူးကိုသိမြင်ကြလတံ့။
၁၁ ထွက်ကြ။ ထွက်ကြ။ ထိုအရပ်မှထွက်သွားကြလော့။
မစင်ကြယ်သောအရာကိုလက်နှင့်မျှမတို့ကြနှင့်။ ထိုအရပ်
ထဲကထွက်သွားကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏အဆောက်
အဦးတို့ကိုဆောင်ရွက်သောသူတို့။ သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြ
၁၂ လော့။ သင်တို့သည်အလျင်အမြန်မထွက်ရကြ။ ပြေး၍
မသွားရကြ။ ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့ရှေ့၌ကြွတော်
မူမည်။ နောက်၌လည်းဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်
သည်သင်တို့အကွယ်အကာဖြစ်တော်မူမည်။
၁၃ ကြည့်ရှုလော့။ ကျွန်ုပ်သည်အမှုဆောင်၍အောင်လိမ့်
မည်။ ချီးမြှောက်ချီးမြှင့်ခြင်းသို့ရောက်၍အထွန်အမြတ်
၁၄ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူသည်လူမဟုတ်သကဲ့သို့မျက်နှာပျက်
ခြင်း။ လူသားမဟုတ်သကဲ့သို့အဆင်းအသရေပျက်ခြင်း
ရှိသည်ကိုအများသောသူတို့သည်အံ့သြာမိန်းမော
၁၅ ကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအတူသူသည်အများသောလူမျိုးတို့
ကိုသန့်ရှင်းစေလိမ့်မည်။ ရှေ့တော်၌ရှင်ဘုရင်တို့သည်
မိမိတို့နှုတ်ကိုပိတ်၍နေရကြလိမ့်မည်။ သူတပါးမပြဘူး
သောအရာကိုသူတို့သည်မြင်ကြလိမ့်မည်။ မကြားဘူး
သောအရာကိုလည်းနားလည်ကြလိမ့်မည်။
၅၃ ငါတို့ဟောပြောသောသိတင်းစကားကိုအဘယ်သူ

ယုံသနည်း။ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည်အဘယ်သူ
 ၂ အားထင်ရှားတော်မူသနည်း။ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်
 သည်အညွန့်ကဲ့သို့၎င်းသောမြေ၌ပေါက်
 သောအတက်ကဲ့သို့၎င်းရှေ့တော်၌ကြီးပွား၏။ ပမာဏပြု
 ၃ စရာအဆင်းတင့်တယ်ခြင်းမရှိ။ ချစ်လိုဖွယ်သောမျက်
 ၄ နှာလက္ခဏာနှင့်မပြည့်စုံ။ မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းကိုခံ၍လူတို့
 တွင်အယုတ်ဆုံးသောသူဖြစ်၏။ ညီညင်သောသူ။ နာ
 ကြင်ခြင်းဝေဒနာနှင့်ကျွမ်းဝင်သောသူဖြစ်၏။ သူတပါး
 မျက်နှာလွှဲခြင်းကိုခံရသောသူကဲ့သို့ဖြစ်၏။ မထိမဲ့မြင်
 ၄ ပြုခြင်းကိုခံလျက်ရှိ၍ငါတို့သည်မရှိသောကြ။ သို့သော်
 လည်းထိုသူသည်ငါတို့အနာရောဂါဝေဒနာများကိုယူတင်
 ဆောင်ရွက်လေ၏။ ဒါဏ်ခတ်တော်မူခြင်းကို၎င်းဘုရား
 သခင်ဆုမရှိနှင့်ချီတော်မူခြင်းကို၎င်းခံရသောသူဖြစ်
 ၅ သည်ဟုငါတို့သည်ထင်မှတ်ကြပြီ။ ထိုသူသည်ငါတို့
 လွန်ကျူးခြင်းအပြစ်များကြောင့်နာကြင်စွာထိုးခြင်း။ နှိပ်
 စက်ခြင်းကိုခံရလေ၏။ ငါတို့၏ညီမသက်ခြင်းချစ်သော
 ကိုဖြစ်စေသောဆုမရှိခြင်းသည်သူအပေါ်သို့ရောက်၍
 ၆ သူခံရသောဒါဏ်ချက်အားဖြင့်ငါတို့သည်အနာပျောက်
 လျက်ရှိကြ၏။ ငါတို့ရှိသမျှသည်ထိုးကဲ့သို့လမ်လဲလျက်
 ကိုယ်လမ်သို့အသီးအသီးလိုက်သွားကြသည်ဖြစ်၍သာ
 ၇ ဝရဘုရားသည်ခပ်သိမ်းသောငါတို့၏အပြစ်များကိုသု
 အပေါ်၌တင်တော်မူ၏။ ထိုသူသည်ဉာဏ်ဆုံးခြင်းနှင့်
 ၈ နှိမ့်ချခြင်းကိုခံ၍နှုတ်ကိုမဖွင့်ဘဲနေ၏။ အသေသတ်
 ခြင်းငှါဆောင်သွားသောသိုးသငယ်ကိုကဲ့သို့သူကို
 ဆောင်သွား၍ထိုးသည်အမွေးညှပ်သောသူရှေ့မှာမမြဲ
 ၉ ဘဲနေသကဲ့သို့သူသည်နှုတ်ကိုမဖွင့်ဘဲနေ၏။ မတရား
 စွာစီရင်ခြင်းအားဖြင့်သူကိုထုတ်သွားကြ၏။ အသက်
 ရှင်သောသူတို့၏နေရာမှသူကိုထုတ်သင်ပယ်ရှင်းသည်
 ဖြစ်၍သူ၏အမျိုးအနွယ်ကိုအဘယ်သူပြညွှန်မည်နည်း။
 ၁၀ ငါ၏လူမျိုးအပြစ်ကြောင့်ဒါဏ်ခတ်တော်မူခြင်းကိုခံ
 ၁၁ လေ၏။ ပြင်မှားခြင်းကိုမပြုသူ၏နှုတ်၌မသားမရှိသော်
 လည်းလူဆိုးတို့နှင့်အတူမြေမြှုပ်ခြင်းငှါစီရင်ကြ၏။ သို့
 ရာတွင်သေပြီးမှသဋ္ဌေး၌ရှိ၏။
 ၁၂ ထာဝရဘုရားသည်သူကိုနှိပ်စက်ခြင်းငှါအလိုတော်
 ရှိ၍နာစေတော်မူ၏။ သူသည်အပြစ်ပြေသာယာမိကို
 ပူးအပ်ပြီးမှအမျိုးအနွယ်တော်ကိုမြင်ရလိမ့်မည်။ အသက်
 တော်လည်းရှေ့လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏အကြံတော်
 သည်လည်းသူ၏လက်၌ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်မည်။
 ၁၃ မိမိတို့သည်ခံရသောဝေဒနာ၏အကျိုးကိုမိမိမြင်၍

အားရလိမ့်မည်။ ထိုမြောင့်မတ်သောငါ၏ကျွန်ကိုသိကျွမ်း
 ခြင်းအားဖြင့်သူသည်အများသောသူတို့ကိုမြောင့်မတ်
 ရာ၌တည်စေလိမ့်မည်။ သူတို့၏အပြစ်ကိုကိုယ်တိုင်
 ၁၄ ဆောင်ရွက်ရ၏။ ထိုသို့မိမိအသက်ကိုသေခြင်း၌သွန်း
 ၍မတရားသောသူတို့နှင့်ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ရောက်သ
 ဖြင့်လူများတို့၏အပြစ်ကိုဆောင်ရွက်၍မတရားသော
 သူတို့အဖို့တောင်းပန်သောကြောင့်လူကြီးတို့ကိုသူ၏
 အဖို့ဖြစ်ခြင်းငှါငါခွဲမည်။ အစွမ်းသတ္တိရှိသောသူတို့
 ကိုသူ၏လက်ရဥစ္စာကဲ့သို့ကိုယ်တိုင်ဝေဖန်ရသော
 အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။
 ၅၄
 ၁ သားမဖွားသောအဖို့မ။ ဝမ်းမြောက်လော့။ သားဖွား
 ခြင်းဝေဒနာကိုမခံသေးသောမိဖွ။ ကျွေးကျော်အော်ဟစ်
 လော့။ အကြောင်းမူကား။ စွန့်ထားသောမိဖွသည်လင်ရှိ
 သောမိဖွထက်သာ၍များသောသားတို့ကိုဖွားမြင်ပြီဟု
 ၂ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သင်၏ဝံ့ရာကိုကျယ်စေ
 လော့။ သင်၏နေရာမျက်နှာကြက်ကိုကြက်ဦးလော့။ နှစ်
 မြောသောစိတ်မရှိနှင့်။ ကြိုးတို့ကိုရှေ့စေဦးလော့။ တိုင်တို့
 ၃ ကိုမြဲစွာစိုက်လော့။ အကြောင်းမူကား။ သင်သည်လက္ခာ
 ဘက်။ လက်ဝဲဘက်၌တိုးပွားလိမ့်မည်။ သင်၏အမျိုး
 အနွယ်သည်တပါးအမျိုးသားတို့ကိုအမွေခံ၍သူတို့၏
 ၄ ဆိတ်ညံ့သောမြို့တို့၌နေကြသိမ့်မည်။ မစိုးရိမ်နှင့်။ ရှက်
 ကြောက်ခြင်းသို့မရောက်ရ။ မျက်နှာမပျက်နှင့်။ အရှက်
 ကွဲခြင်းကိုမခံရ။ အသက်ငယ်စဉ်အခါခံရသောရှက်
 ကြောက်ခြင်းကိုမေ့လျော့လိမ့်မည်။ မုတ်ဆိုးမဖြစ်၍
 ၅ ခံရသောကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုနောက်တဖန်မအောင်းမေ့ရ။ အ
 ကြောင်းမူကား။ သင့်ကိုဖန်ဆင်းသောသူသည်သင်၏
 လင်ဖြစ်တော်မူ၏။ နာမတော်ကားကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
 အရှင်ထာဝရဘုရားတည်း။ သင့်ကိုရွေးနှုတ်သောသူသည်
 ၆ ဣသရေလအမျိုး၌သန့်ရှင်းသောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။
 မြေကြီးတပြင်လုံးကိုအစိုးရသောဘုရားဟူ၍ခေါ်ရကြ
 ၇ ၏။ စွန့်ပြစ်၍မိတ်ညီညင်သောမိဖွ။ ငယ်စဉ်တွင်မယား
 ဖြစ်၍နောက်မှညှင်းပယ်သောမိဖွကိုတဖန်ခေါ်သကဲ့
 သို့သင့်ကိုငါခေါ်မည်ဟုသင်၏ဘုရားသခင်မိန့်တော်
 ၈ မူ၏။ သင့်ကိုခဏသာငါစွန့်သည်ဖြစ်၍များစွာသော
 ၉ ကရုဏာနှင့်တဖန်သိမ်းဆည်းဦးမည်။ ပြင်းစွာသော
 အမျက်ထွက်သဖြင့်ခဏသာငါမျက်နှာလွှဲသည်ဖြစ်၍
 ထာဝရမေတ္တာနှင့်သင့်ကိုကယ်မသနားဦးမည်ဟုသင့်
 ၁၀ ကိုရွေးနှုတ်သောထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ နောဇ

လက်ထက်၌လွှမ်းမိုးသောရေကိုငါသည်မှတ်၍ထိုရေသည်မြေကြီးကိုနောက်တဖန်မလွှမ်းမိုးရဟုကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသည်နည်းတူသင့်ကိုအမျက်မထွက်။မဆုမ္မဟု
 ၁၀ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုပြီ။တောင်ကြီးတို့သည်ရှေ့၌တောင်ငယ်တို့သည်လျှင်ရှားသော်လည်းငါ၏မေတ္တာသည်သင်မှမရှေ့ချ။ငါ၏ညီမိသက်ခြင်းပမိုညည်လည်းမလျှပ်ရှားရဟုသင်၌သနားခြင်းကရုဏာမိတ်ရှိတော်မူသောထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၁ အိုညည်းဆဲခြင်းနှင့်မိလိပ်သက်မဲ့တိုင်းတိုက်ခြင်းကိုခံရ၍သက်သာမရနိုင်သောသူ။သင်၏တိုက်ကိုဟင်္သာပတားသရွတ်နှင့်ငါစေ့စပ်မည်။တိုက်မြစ်ကိုနီလာဖြင့်
 ၁၂ ၎င်းပြုအိုးတို့ကိုကျောက်နီဖြင့်၎င်းတံခါးတို့ကိုပတ္တမြားဖြင့်၎င်းပတ်ဝန်းကျင်တန်ဆာများကိုကျောက်မြတ်
 ၁၃ အမျိုးမျိုးဖြင့်၎င်းငါပြီးစေမည်။သင်၏သားသမီးအပေါင်းတို့သည်ထာဝရဘုရားဆုမ္မသွန်သင်တော်မူသောသူဖြစ်၍များစွာသောစည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံကြလိမ့်မည်။

၁၄ သင်သည်မြောင့်မတ်ခြင်းတရားအားဖြင့်တည်လိမ့်မည်။ညည်းဆဲခြင်းနှင့်ဝေးသည်ဖြစ်၍မကြောက်ရ။ထိတ်လန့်ခြင်းသည်လည်းဝေး၍သင့်အနီးသို့မရောက်ရ။

၁၅ ငါ၏အခွင့်မရှိဘဲသင့်တဖက်၌အဘယ်သူမျှနေရာမကျရ။နေရာကျဘူးသောသူတို့သည်သင့်ဘက်သို့ဝင်စားကြလိမ့်မည်။

၁၆ မီးကိုမှုတ်၍မိမိအလုပ်တည်းဟူသောလက်နက်ကိုလုပ်တတ်သောပန်းပဲကို၎င်းဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါဖျက်ဆီးသောသူကို၎င်းငါဖန်ဆင်း၏။သင့်တဖက်၌လုပ်သောလက်နက်တစ်ခုတမျှအထမမြောက်ရ။သင်ကိုတရားတွေ့သောသူမည်သည်ကားအရှုံးခံရလိမ့်မည်။

၁၇ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်တို့သည်ထိုသို့သောအမွေကိုခံရ၍ကြောင့်မြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ရကြလိမ့်မည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၅၅
 ၁ အိုရေငတ်သောသူအပေါင်းတို့။ရေရှိရာသို့လာကြလော့။ငွေမရှိသောသူတို့။လာကြ။ဝယ်၍စားသောက်ကြလော့။ငွေမပါဘဲ။အဒီးကိုမပေးဘဲလာ၍စပျစ်ရည်နှင့်
 ၂ နို့ကိုဝယ်ကြလော့။အစာမဟုတ်သောအရာအဖို့သင်တို့ငွေကို၎င်းအမွတ်မပြေနိုင်သောအရာအဖို့သင်တို့ဥစ္စာကို၎င်းအဘယ်ကြောင့်ကုန်စေကြသနည်း။ငစကားကိုစေ့စေ့နားသောင်လျက်ကောင်းသောအစာကိုစားကြလော့။

၃ သင်တို့၏ဝိညာဉ်သည်သင်၏သောအရာတို့၌မိမိကိုမိမိမွေ့လျော်စေလိမ့်မည်။နူးညတ်သောနားနှင့်ထေသို့လာ

ကြလော့။နားထောင်ကြလော့။သို့ပြုလျှင်သင်တို့၏ဝိညာဉ်သည်အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။ငါသည်လည်းသင်တို့နှင့်ထာဝရပမိုညည်ပြု၍ဒါဝိဒ်၌မြဲမြံသောကျေးဇူးတော်ကိုသင်တို့အားပေးမည်။

၄ ကြည့်ရှုလော့။ထိုသူကိုဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်းစီရင်အုပ်စိုးသောအရှင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်းလူမျိုးတို့အားငါပေးပြီ။ကြည့်ရှုလော့။သင်သည်မသိဘူးသောလူမျိုးကိုခေါ်လိမ့်မည်။သင့်ကိုမသိဘူးသောလူမျိုးတို့သည်လည်းသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား။ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရားကြောင့်သင့်ထံသို့ပြေးလာကြလိမ့်မည်။ထိုဘုရားသည်သင်၏ဘုန်းကိုပွင့်စေတော်မူ၏။

၅ တွေ့နိုင်သည်ကာလတွင်ထာဝရဘုရားကိုရှာကြလော့။နီးတော်မူသည်ကာလတွင်ဆုတောင်းပဌနာပြုကြလော့။

၆ ဆိုးသောသူသည်မိမိလိပ်ကို၎င်းမတရားသောသူသည်မိမိအကြံကို၎င်းစွန့်ပြစ်၍ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ပြောင်းလဲပါစေ။သို့ပြုလျှင်သနားတော်မူလိမ့်မည်။ငါတို့ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ပြောင်းလဲပါစေ။သို့ပြုလျှင်

၇ အထူးသဖြင့်အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ငါ၏အကြံအစည်သည်သင်တို့၏အကြံအစည်နှင့်မတူ။ငါ၏အကျင့်သည်လည်း

၈ သင်တို့၏အကျင့်နှင့်မတူ။မိလိပ်ကောင်းကင်သည်မြေကြီးထက်သာ၍မြင့်သကဲ့သို့ငါ၏အကျင့်သည်သင်တို့၏အကျင့်ထက်၎င်းငါ၏အကြံအစည်သည်သင်တို့၏အကြံအစည်ထက်၎င်းသာ၍မြင့်၏။

၉ မိလိပ်ရေနှင့်မိလိပ်ပွင့်တို့သည်မိလိပ်ကောင်းကင်မှဆင်းသက်၍နောက်တဖန်မပြန်။မြေသည်မျိုးစေ့ကြံသောသူအားမျိုးစေ့ကို၎င်းအစားသောသူအားအစာကို၎င်းပေးမည်အကြောင်း။မြေကိုစိုစေသဖြင့်အပင်

၁၀ ပေါက်စေ၍အသီးကိုသီးစေသကဲ့သို့။ထိုအတူငါ၏နှုတ်ကပတ်စကားသည်ဖြစ်လိမ့်မည်။အကျိုးမရှိဘဲထေသို့မပြန်ရ။ငစလိုကိုပြည့်စုံစေမည်။ငါစေခိုင်းသောအမှု၌

၁၁ အောင်လိမ့်မည်။သင်တို့သည်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်ထွက်၍ချမ်းသာစွာရှိခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။တောင်ကြီးတောင်ငယ်တို့သည်သင်တို့ရှေ့မှာသီချင်းဆိုသံနှင့်ကျွေးကျော်၍တော၌ရှိသမျှသောအပင်တို့သည်လက်

၁၂ ခုတ်တီးကြလိမ့်မည်။အမျိုးမျိုးသောဆူးပင်အရာ၌ထင်းရှူးပင်နှင့်မုရတုပင်တို့သည်ပေါက်ကြလိမ့်မည်။ထိုအမှုသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌အောင်းမေ့ဖို့ရာမပျောက်မပျက်ရသောထာဝရသက်သေပြင်ရလိမ့်မည်။

၅၆ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ တရားကိုစောင့်
 ၂ ခြံမြောင့်မတ်စွာကျင့်ကြလော့။ ငါ၏ကယ်တင်ခြင်းကျေး
 ၂ ရောက်လုနီးပြီ။ ထိုသို့ပြုသောသူ။ အမြဲစွဲလပ်သောလူ
 သားသည်ဥပုသ်နေ့ကိုမရှုတ်ချ။ စောင့်ရှောက်၍ ခုစရိုက်
 ကိုမပြု မည် အကြောင်း။ မိမိလက်ကိုချုပ်တည်းလျှင်
 လည်းမဝံ့လာရှိ၏။

၃ ထာဝရဘုရား၌ ဖြစ်သောတပါးအမျိုးသားကထာဝ
 ရဘုရားသည် ကိုမိမိလူမျိုးနှင့်ရှင်းရှင်းခွဲထားတော်မူ
 ၄ ပြီဟုမဆိုစေနှင့်။ မိမိလျှာကလည်း ငါသည်သွေချောက်
 ၄ သောအပင်ဖြစ်သည်ဟုမဆိုစေနှင့်။ ထာဝရဘုရားမိန့်
 ၅ တော်မူသည်ကား။ ငါ၏ဥပုသ်နေ့ကိုစောင့်လျက် ငါနှစ်
 ၅ သက်သောအရာကိုရှေးယူ၍ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကိုဖြစ်သော
 ၆ မိမိလျှာတို့အား။ သားသမီးတို့ထက်မြတ်သောအရာ။ မြတ်
 ၆ သောနာမကိုငဲ့အိပ်။ တနင်္ဂနွေအတွင်း၌ ငါပေးမည်။
 ၆ မပျောက်နိုင်သောထာဝရနာမကိုသူတို့အားငါပေးမည်။
 ၇ ၊ ထာဝရဘုရားထံ၌ အမှုစောင့်ခြင်း။ နာမတော်ကိုချစ်
 ၇ ခြင်း။ ကျန်တော်ရင်းဖြစ်ခြင်းအလိုငှါ ထာဝရဘုရား၌
 ၇ ဖြစ်သောတပါးအမျိုးသားတို့ကို ဥပုသ်နေ့ကိုမရှုတ်ချ။
 ၈ စောင့်ရှောက်၍ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကိုစွဲလပ်သောသူအပေါင်း
 ၈ တို့ကိုရင်။ ငါ၏သန့်ရှင်းသောတောင်သို့ ငါဆောင်ခဲ့၍
 ၈ ငါ၏ပဌနာအိမ်၌ဝင်မြောက်စေမည်။ သူတို့မီးရှို့ရာယဇ်
 ၉ နှင့်ယဇ်အမျိုးမျိုးတို့ကို ငယ်စဉ်ပထမပေါ်မှာလက်ခံမည်။
 ၉ ငဲ့အိပ်ကိုလူအမျိုးမျိုးဆုတောင်းရာအိပ်ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကြ
 ၉ လာဘုံ။ အရပ်ရပ်၌ကွဲပြားသောဇုသရေလအမျိုးသားတို့
 ၉ ကိုရဝေးစေသောအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
 ၉ ကား။ ရဝေးပြီးသောသူများမှတစ်ပါး အချားသောသူတို့
 ၉ ကိုထိုအရုအဝေး၌ ငါရဝေးစေဦးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ အိုလပ်ပြင်သားအပေါင်းနှင့်တော၌လည်သောသား
 ၁၀ ရဲအပေါင်းတို့။ ကိုက်စားခြင်းငှါ ကာကြလော့။ သူ၏
 ၁၀ ကင်းစောင့်တို့သည် မျက်စိကန်းကြ၏။ ရှိသမျှတို့သည်
 ၁၀ မိုက်ကြ၏။ အရှံမဟောင်နိုင်သောခွေး။ ယောင်ယပ်
 ၁၀ သောခွေး။ အိပ်လျက် အိပ်ချင်အားကြီးသောခွေးဖြစ်ကြ
 ၁၀ ၏။ စားချင်အားကြီး၍ ဝမ်းမပြည့်နိုင်သောခွေးလည်း
 ၁၀ ဖြစ်ကြ၏။ သိုး၊ ဖိနပ်တို့သည်လည်းမကြည့်မရှုတတ်ကြ။
 ၁၀ ထိုသိုးထိန်းရှိသမျှတို့သည်လပ်လွှဲ၍ မိမိတို့လပ်လွှဲလိုက်
 ၁၀ ကြပြီ။ ဘယောက်ချမကြွင်း။ တညီတညွတ်တည်းကိုယ်
 ၁၁ အကျိုးစီးပွားကိုသာရှာကြ၏။ သာကြ။ စပျစ်ရည်ကို

ယူခဲ့မည်။ သေချည်သေရက်ကိုဝစွာသောက်ကြ၏။ ယနေ့
 ဖြစ်သကဲ့သို့ နက်ဖန်နေ့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုမျှမက။ သာ၍
 ကြွယ်ဝလိမ့်မည်ဟုဆိုတတ်ကြ၏။

၅၇ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဆုံး၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သော
 သူတို့သည် ပယ်ရှားခြင်းကိုခံရသောအခါ ဖြောင့်မတ်
 သောသူကိုမကောင်းသောအမှုအရာထဲကရုတ်သိမ်းပြီ
 ဟု အဘယ်သူမျှမဆင်ချင်။ အဘယ်သူမျှမအောင်းမေ့
 ၂ ကြ။ ထိုသို့သောသူသည် ချစ်သာထဲသို့ဝင်ရ၏။ ဖြောင့်
 မတ်စွာကျင့်လျက် မိမိအိပ်ရာပေါ်မှာညီပ်ရ၏။

၃ စုံးမသား။ ဈေးကွက်မထားသောမိမိသား။ ပြည်တန်
 ၄ ဆာမသားတို့။ ချဉ်းကပ်ကြလော့။ သင်တို့သည် အဘယ်
 ၄ သူကိုကိုစပ်ကြသနည်း။ အဘယ်သူအားနှုတ်ကိုဖွင့်၍
 ၄ လျှာကိုထုတ်ပြကြသနည်း။ သင်တို့သည် ဖောက်ပြန်
 ၅ သောအမျိုး။ သစ္စာပျက်သောအမျိုးဖြစ်ကြသည်မဟုတ်
 ၅ လော။ စိမ်းသောသစ်ပင်ရှိသမျှအောက်မှာရုပ်တုဆင်း
 ၆ တု၌တပ်မက်သောသူ။ ချိုင့်ထဲ။ ကျောက်စောင်းအောက်
 ၆ မှာသူငယ်ကိုသတ်သောသူမဟုတ်လော။ ချိုင့်ထဲမှာ
 ၆ ချောသောကျောက်ခဲတို့တွင်သင်၏တာရှိ၏။ ထိုသို့သော
 ၆ အရာတို့သည်သင်၏အမွေဖြစ်၏။ ထိုသို့သောအရာရှေ့
 ၇ မှာသွန်းလောင်းရာပူဇော်သကာနှင့်ဘောဇဉ်ပူဇော်
 ၇ သကာကိုပြုတတ်၏။ ထိုအမှုတို့ကို ငါနှစ်သက်တတ်သ
 ၇ လော။ မြင့်စွာသောတောင်ကြီးပေါ်မှာသင်၏ခတင်ကို
 ၇ ထားပြီးလျှင် ထိုအရပ်သို့တက်၍ ယဇ်ပူဇော်တတ်၏။
 ၈ ၊ သင်အောင်းမေ့စရာသက်သေကိုတံခါးနှင့်တိုင်နောက်
 ၈ မှာထားပြီ။ ငါမှတစ်ပါးအချားသူတို့အား အဝတ်ကိုချွတ်၍
 ၈ အိပ်ရာပေါ်သို့တက်လေပြီ။ မိမိခတင်ကိုကျယ်စေ၍သူ
 ၉ တို့နှင့်ဝန်ခံပြီ။ သူတို့ခတင်ကိုလည်းတပ်မက်၍နေရာ
 ၉ အရပ်ကိုရှာလေပြီ။ ဆီမွေးပါလျက်ရှင်ဘုရင်ထံသို့
 ၉ သွားပြီ။ နံ့သာမျိုးများကိုသုံးပြီ။ တမန်တို့ကိုဝေးသော
 ၉ အရပ်သို့စေလွှတ်၍ မရဏာနိုင်ငံတိုင်အောင်မိမိကိုမိမိ
 ၁၀ နှိမ့်ချပြီ။ ဝေးစွာခရီးသွား၍ပင်ပန်းသော်လည်း စိတ်
 ၁၀ မပျက်။ ကျိုးစား၍အသက်လွတ်သောကြောင့်အားလျော့
 ၁၁ ခြင်းမရှိ။ သင်သည်သစ္စာပျက်သည်တိုင်အောင်ရင်ကို
 ၁၁ မေ့လျော့၍သတိမပြုဘဲနေသည်တိုင်အောင်ရင်အဘယ်
 ၁၁ သူကိုကြောက်ရွံ့သနည်း။ ငါသည်ရှေးကာလမှစ၍တိတိ
 ၁၁ ဆိတ်စွာနေသောကြောင့်သင်သည်ကိုမကြောက်ဘဲနေ
 ၁၁ သည်မဟုတ်လော။ သင်၏ကုသိုလ်နှင့်သင်ပြုသော
 ၁၂ အမှုတို့ကိုငါဖော်ပြမည်။ ထိုသို့သောအမှုသည် အကျိုး
 ၁၂ ကိုမပေးနိုင်။ သင်သည်အော်ဟစ်သောအခါသင်၏အလုံး

အရင်းတို့ သည်ကယ်နှုတ်ကြစေ။လေသည်သူတို့ကိုတိုက်သွားလိမ့်မည်။လေတမူတ်နှင့်လွင့်ကြလိမ့်မည်။ငေါက်ကိုးစားသောသူမူကားပြင်တော်ကိုပိုင်၍ငါ၏သန့်ရှင်းသောတောင်ကိုအမွေခံရလိမ့်မည်။

၈၄ ထိုအခါမြေကိုဖျက်၍မြေကိုဖျက်၍။လမ်းကိုပြင်ကြ။ငလျူတို့၏လမ်းခရီး၌အသီးအတားမရှိစေနှင့်ဟုငါပြော

၈၅ ဆိုရ၏။အကြောင်းမူကား။သန့်ရှင်းခြင်းဟုနာမရှိတော်မူသော။အနန္တကာလတည်းဟူသောသံဗိတ်မှာနံ၌စံတော်မူသော။အထွဋ်အမြတ်ဖြစ်တော်မူသောဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ငါသည်မြင့်မြတ်သန့်ရှင်းသောအရပ်၌နေ၏။စိတ်နှိမ့်ချသောသူနှင့်နှစ်လုံးကျော့သောသူတို့၏စိတ်သည်အသက်ရှင်စေခြင်းငှါကျော့နှိမ့်ချသောစိတ်သဘောရှိသောသူတို့၌လည်းငါနေ၏။

၈၆ ငါသည်အစည်မပြတ်တရားတွေမည်မဟုတ်။အစည်မပြတ်အမျက်ထွက်မည်မဟုတ်။ထိုသို့ဟုတ်လျှင်အသက်သည့်ငရွှေမှာပျောက်၍ငါဖန်ဆင်းသောစိတ်သည်

၈၇ သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။သူ၏လောဘလွန်ကျူးခြင်းအပြစ်ကြောင့်ငါသည်အမျက်ထွက်၍ဒဏ်ခတ်လေ၏။အမျက်ထွက်၍မျက်နှာကိုလွှဲလေ၏။

၈၈ သူသည်လည်းမိမိအလိုရှိရာလမ်းသို့လွှဲသွားလေ၏။သူ၏အကျင့်လေ့တို့ကိုငါမြင်ပြီ။သူကိုအနာပျောက်စေ၍လမ်းပြဦးမည်။သူကိုငင်သူနှင့်အတူစိတ်ညှိုးငယ်သော

၈၉ သူတို့ကိုငင်ချင်သာပေးဦးမည်။ငါသည်နှုတ်ခမ်းအသီးကိုဖန်ဆင်း၏။ဝေးသောသူ၌ငင်နိုးသောသူ၌ငင်ညှိသက်ခြင်းဖြစ်စေ။ညှိသက်ခြင်းဖြစ်စေ။သူ၏အနာကိုငါပျောက်စေမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၉၀ မတရားသောသူတို့မူကားမညီမခိုင်ဘဲထွပ်ရှား၍နှံနှင့်အမျှက်ကိုပက်သောပင်လယ်ရေနှင့်တူကြ၏။မတရားသောသူတို့၌ညှိသက်ခြင်းမရှိဟုငါ၏ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ၏။

၅၈

၁ အသံမလျော့ဘဲကျွေးကျော်လော့။ထံမိုးသံကဲ့သို့အသံကိုလွှင့်၍ယာကုပ်အမျိုးသားဖြစ်သောငါ၏လူတို့အားသူတို့ရစရိတ်အပြစ်ကိုဖော်ပြလော့။သူတို့သည်တရားကျင့်သောအမျိုး။မိမိဘုရားသခင်၏ပညတ်တို့ကိုမစွန့်သောအမျိုးကဲ့သို့နေတိုင်းငေါက်ရှာ၍ငါ၏တရားလမ်း၌မွှေးလျှော်ကြသည်တကား။ဖြောင့်မတ်စွာတရားစီရင်ချက်တို့ကိုငယ်မှာအစည်မေးမြန်း၍ဘုရားသခင်ထံသို့ချည်းကပ်စွာ၌မွှေးလျှော်ကြသည်တကား။အကျွန်ုပ်

တို့သည်အစာရှောင်ခြင်းအကျင့်ကိုကျင့်သောအခါကိုယ်တော်သည်အဘယ်ကြောင့်မြင်တော်မမူသနည်း။အကျွန်ုပ်တို့သည်မျိုးချစ်စွာကျင့်သောအခါကိုယ်တော်သည်အဘယ်ကြောင့်သိမှတ်တော်မမူသနည်းဟုဆိုသော်သင်တို့သည်အစာရှောင်သောနေ့၌ကိုယ်တိုင်ပျော်မွေ့

၄ ။၍ကျွန်ုပ်တို့ကိုပင်ပန်းစွာလုပ်စေကြ၏။သင်တို့သည်ညှင်းချိရန်တွေ့လျက်အမွေလက်ဆုတ်နှင့်ထိုးလျက်အစာရှောင်ကြ၏။မြင့်သောအရပ်၌မိမိတို့အသံကိုကြားစေခြင်းငှါယခုကာလအခါအစာရှောင်ကြသည်မဟုတ်။

၅ ငါနှစ်သက်သောအစာရှောင်ခြင်းသည်ထိုသို့သောလက္ခဏာရှိသလော။လူသည်တရက်တွင်မျိုးချစ်စွာကျင့်ခြင်း။ကိုင်းပင်ကဲ့သို့ဦးချခြင်း။အိပ်ရာဘို့လျှော်တောနှင့်ပြာကိုခင်းခြင်းလက္ခဏာရှိလျှင်အစာရှောင်ခြင်းဟူ၍

၆ ။၎င်းထာဝရဘုရားနှစ်သက်တော်မူသောနေ့ရက်ဟူ၍၎င်းမှည့်အပ်သလော။ငါနှစ်သက်သောအစာရှောင်ခြင်းဟူမူကား။မတရားသောအချည်အနှောင်ကိုချွတ်ခြင်း။လေးသောဝမ်းကိုချခြင်း။ညှည်းဆဲခံရသောသူတို့ကိုလွှတ်

၇ ခြင်း။ထမ်းဘိုးရှိသမျှကိုမျိုးခြင်းမဟုတ်လော။မွတ်သိပ်သောသူကိုအစာကျွေးခြင်း။နေရာမရှိဆင်းရဲသောသူတို့ကိုကိုယ်အိမ်သို့ဆောင်ခြင်း။အဝတ်မရှိသောသူကိုမြင်လျှင်အဝတ်ကိုပေးခြင်း။ကိုယ်အသားကိုမရှောင်ဘဲနေခြင်းမဟုတ်လော။

၈ သို့ပြုလျှင်သင်၏အလင်းသည်မိလင်းသောက်သောအလင်းကဲ့သို့ပေါ်ထွန်း၍အလျင်အမြန်ကျန်းမာခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။သင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီသည်သင့်ရှေ့၌သွား၍ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည့်နောက်

၉ ၌လုံခြုံစေလိမ့်မည်။သို့ပြုလျှင်ထာဝရဘုရားသည်သင်ခေါ်သောအခါထူးတော်မူလိမ့်မည်။အော်ဟစ်သောအခါငါရှိသည်ဟုမိန့်တော်မူလိမ့်မည်။သင်သည်သင်၏အထဲကထမ်းဘိုးကိုငင်လက်ညှိုးထိုးခြင်းကိုငင်ကဲ့ရဲ့

၁၀ သောစကားကိုငင်ပယ်ရှား၍။မွတ်သိပ်သောသူနှင့်ဆင်းရဲခံရသောသူကိုသနားသောစိတ်နှင့်ချစ်သာပေးလျှင်မရှင်းလင်းသောအရာမှာသင်၏အလင်းသည်ပေါ်ထွန်း၍သင်၏မှောင်မိုက်သည်မွန်းတည့်အလင်းကဲ့သို့

၁၁ ဖြစ်လိမ့်မည်။ထာဝရဘုရားသည်သင့်ကိုအစည်ငဲ့ပြင်တော်မူမည်။အစာခေါင်းပါးသည်ကာလ၌ဝစွာကျွေး၍သင်၏အရိုးတို့ကိုခိုင်ခံ့စေတော်မူမည်။သင်သည်ရေလောင်းသောဥသည်ကဲ့သို့ငင်ရေမပြတ်နိုင်သောစပ်ရေ

၁၂ တွင်းကဲ့သို့ငင်ဖြစ်လိမ့်မည်။သင်၏အမျိုးအနွယ်သည်

ရှေးပြုပျက်ရာတို့ကိုပြုပြင်ကြလိမ့်မည်။ ရှေးကာလ၌ တည်ဘူးသောတိုက်မြစ်များအပေါ်မှာထပ်ဆင့်၍တည်ဆောက်ကြလိမ့်မည်။ သင်သည်လည်းပြုပျက်သောမြို့ရိုးကိုပြုပြင်သောသူ။ လူနေရာလမ်းများကိုပြင်ဆင်သောသူ ဟူ၍သမုတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ သင်သည်ဥပုသ်နေ့ကို မရှုတ်ချ။ ငါသန့်ရှင်းသောနေ့မှာကိုယ်အလိုသို့မလိုက်။ ဥပုသ်နေ့ကိုမွေ့လျော်ရာနေ့။ ထာဝရဘုရားအဖို့သန့်ရှင်းသောနေ့။ ရိုသေဖွယ်သောနေ့ဟူ၍ခေါ်သဖြင့်ကိုယ်အမှုကိုမပြု။ ကိုယ်အလိုသို့မလိုက်။ ကိုယ်စကားကိုမပြောဘဲနေ၍ထိုနေ့ကိုရိုသေလျှင်၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား၌ ပျော်မွေ့ရလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာမြင့်သောအရပ်တို့ကို၁၁စီးစေ၍သင့်အဖယာကုပ်၏အမွေဥစ္စာနှင့်ငါကျွေးမည်ဟုထာဝရဘုရား၏နှုတ်တော်ထွက်အမိန့်တော်ရှိ၏။

၅၆ ၁ ကြည့်ရှုသောထာဝရဘုရားသည်မကယ်မတင်နိုင်အောင်လက်တော်တို့သည်မဟုတ်။ မကြားနိုင်အောင်နားတော်ထိုင်းသည်မဟုတ်။ သင်တို့စုစုရိုက်သည်သင်တို့ကိုဘုရားသခင်နှင့်ကွာစေပြီ။ ကြားတော်မမူစေခြင်းငှါ ၃ သင်တို့အပြစ်သည်မျက်နှာတော်ကိုလွှဲစေပြီ။ သင်တို့လက်သည်အသွေးနှင့်ငှက်လက်ချောင်းတို့သည်စုစုရိုက်နှင့်ငှက်ညစ်ညူးကြ၏။ သင်တို့သည်နှုတ်ခမ်းနှင့်လျှာအားဖြင့်မသုခကား။ အဓမ္မစကားကိုပြောတတ်ကြ၏။ ၄ တရားကိုအဘယ်သူမျှမရှာ။ သစ္စာကိုအဘယ်သူမျှမစောင့်။ အနတ္တကိုကိုးစား၍မသုခကားကိုပြောတတ်ကြ၏။ မကောင်းသောအကြံကိုပဋိသန္ဓေယူ၍အဓမ္မအမှုကိုဖွားကြ၏။ သူတို့သည်မြွေဆိုး၏အဥတို့ကိုဝပ်၍ပေါက်စေကြ၏။ ပင့်ကူအမွှေးကိုလည်းရက်ကြ၏။ သူတို့ဥများကိုစားသောသူသည်သေတတ်၏။ အဥကိုခွဲလျှင် ၆ မြွေဆိုးပေါက်တတ်၏။ သူတို့ရက်သောအမွှေးဖြင့်အဝတ်ကိုမလုပ်ရ။ ကိုယ်အကျင့်နှင့်ကိုယ်ကိုမမြို့ရကြ။ သူတို့ပြုသောအမှုသည်အဓမ္မအမှုဖြစ်၏။ သူတို့လက်၌ ၇ ကြိတ်တပ်သောအမှုရှိ၏။ သူတို့ခြေသည်အဓမ္မအမှုကိုပြုခြင်းငှါပြေးတတ်၏။ အပြစ်မရှိသောသူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါလျှင်မြန်၏။ သူတို့အကြံသည်အဓမ္မအကြံဖြစ်၍သူတို့သွားရာလမ်း၌ပျက်စီးခြင်းနှင့်ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းရှိ၏။ ၈ ချမ်းသာလမ်းကိုသူတို့မသိကြ။ သူတို့ခရီးသွားရာတွင်တရားမပါ။ မိမိတို့သွားစရာတို့ကောက်သောလမ်းကိုပြင်ဆင်ကြပြီ။ လိုက်သွားသောသူမည်သည်ကားချမ်းသာကိုမသိရ။

၆ ထိုကြောင့်မြောင့်မတ်စွာစီရင်ခြင်းသည်ငါတို့နှင့်ဝေး၏။ တရားသည်လည်းငါတို့ကိုမမှီ။ အလင်းကိုမျှော်လင့်သောအခါရှင်းလင်းခြင်းမရှိ။ ရောင်ခြည်ကိုမျှော်လင့်သော်လည်းမှောင်မိုက်၌သွားလာကြ၏။ မမြင်နိုင်သောသူကဲ့သို့နံရိုးကိုစပ်သတ်ရကြ၏။ မျက်စိမရှိသောသူကဲ့သို့စပ်သတ်ရကြ၏။ ညအချိန်၌ဖြစ်သကဲ့သို့မွန်းတည့်အချိန်၌ထိမိ၍လဲကြ၏။ စည်းစိမ်ကိုခံစားလျက် ၁၁ သေသောသူကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့ရှိသမျှသည်ဝံကဲ့သို့မြည်တမ်း၍ကျိုးကဲ့သို့ညည်းညူကြ၏။ တရားစီရင်ခြင်းကိုမျှော်သင့်၍မရကြ။ ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကိုမျှော်လင့်သော်လည်းငါတို့နှင့်ဝေးလှ၏။ ငါတို့အပြစ်တို့သည်ရှေ့တော်၌များပြားကြ၏။ စုစုရိုက်တို့သည်ငါတို့တဖက်၌သက်သေခံကြ၏။ ကိုယ်အပြစ်တို့သည်ကိုယ်၌ကပ်လျက်ကိုယ်ပြုမိသောစုစုရိုက်များကိုကိုယ်သိကြ၏။ ၁၃ ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားခြင်း။ ညည်းပယ်ခြင်းကိုပြု၍ငါတို့၏ဘုရားသခင်ကိုစွန့်ကြဲပြီ။ ညည်းဆဲသောစကား။ ပုန်ကန်သောစကားကိုပြောခြင်း။ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုအောင်းမေ့၍စိတ်နှစ်လုံးထဲကမြွက်ဆိုခြင်းကိုပြုကြပြီ။ မြောင့်မတ်စွာစီရင်ခြင်းသည်ဆုတ်သွားပြီ။ တရားသည်အဝေးကရပ်၍နေ၏။ သစ္စာသည်လမ်း၌ ၁၅ လဲပြီ။ မြောင့်သောသဘောမဝင်နိုင်ရာ။ သစ္စာသည်ပျက်ခဲ့ပြီ။ စုစုရိုက်ကိုရှောင်သောသူသည်လူယူခြင်းကိုခံရ၏။ ထိုအမှုကိုထာဝရဘုရားသည်မြင်လျှင်တရားမရှိသောကြောင့်မုန်းတော်မူ၏။ လူတယောက်မျှမရှိသည်ကိုမြင်တော်မူ၏။ တေဒင်းပန်သောသူတယောက်မျှမရှိသည်ကိုအံ့ကြွေတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်မိမိလက်တော်သည်မိမိအဖို့ကယ်တင်ခြင်းအမှုကိုပြု၍မိမိမြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည်မိမိကိုထောက်ပံ့၏။ မြောင့်မတ်ခြင်းတရားတည်းဟူသောရင်ဘွဲ့ကိုစည်း၍ကယ်တင်ခြင်းတည်းဟူသောသံခမောက်ကိုဆောင်းတော်မူ၏။ အပြစ်ပေးခြင်းအဝတ်ကိုငှက်စိတ်အားကြီးခြင်းဝတ်လုံကိုငှက်ယူတင်ဝတ်ဆောင်တော်မူ၏။ သူတို့အကျင့်အတိုင်းအကျိုးအပြစ်ကိုဆပ်ပေးတော်မူမည်။ ရန်ဘက်ပြုသောသူတို့အားအမျက်တော်ကိုငှက်ရန်သူတို့ခံထိုက်သည်အတိုင်းအပြစ်ကိုငှက်တကွန်းတနိုင်ငံသားတို့အားအကျိုးအပြစ်ကိုငှက်ဆပ်ပေးတော်မူမည်။ ၁၆ သို့ဖြစ်၍အနောက်မျက်နှာသားတို့နှင့်နေထွက်ရာအရပ်သားတို့သည်ကာလရဘုရား၏နာမတော်နှင့်ဘုန်းတော်ကိုရိုသေကြလိမ့်မည်။ ရန်သူသည်ရေလွှမ်းမိုးသကဲ့သို့ဝင်သောအခါထာဝရ

၂၀ ဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည်ဆီးတားတော်မူမည်။။ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည့်ကား။ရွေးနှုတ်သောသခင်သည်ဖိအုန်တောင်ပေါ်သို့ကြွ၍မတရားသောအမှုမှလွှဲ
၂၁ သောယာကုပ်အမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ရောက်လေတုံ။။သူတို့နှိုင်းကိုယ်တိုင်ပေးသောပဋိညာဉ်တရားဟူမူကား။သင်၏အပေါ်မှာကျိန်းဝပ်သောငါ၏ဝိညာဉ်နှင့်သင်၏နှုတ်နှိုင်းငါ့သားသောစကားသည်ယခုမှစ၍ကာလအစည်အဆက်သင်၏နှုတ်။သင့်အမျိုးအနွယ်၏နှုတ်နှင့်သင့်အမျိုးအနွယ်၏အမျိုးအနွယ်၏နှုတ်ထဲကမထွက်မပျောက်ရဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၆၀
၁ သင်ထလော့။လင်းလော့။သင်၏အလင်းရောက်လာပြီ။ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည်သင်၏အပေါ်မှာပေါ်ထွန်းလျက်ရှိ၏။။ကြည့်ရှုလော့။မှောင်မိုက်သည်မြေကြီးကိုဖုံးလွှမ်းလိမ့်မည်။ထူထပ်သောမှောင်မိုက်သည်လူများကိုဖုံးလွှမ်းလိမ့်မည်။သို့သော်လည်းသင်၏အပေါ်မှာထာဝရဘုရားသည်ပေါ်ထွန်းတော်မူ၍ဘုန်းတော်သည်သင်၏အပေါ်မှာထင်ရှားလျက်ရှိလိမ့်မည်။။တပါးအမျိုးသားတို့သည်သင်၏အလင်းသို့ရင်ရှင်ဘုရင်တို့သည်သင်နှင့်ပေါ်ထွန်းခြင်းအရောင်သို့ရင်လာကြလိမ့်မည်။။အရပ်ရပ်သို့မျှော်ကြည့်လော့။ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်စုဝေး၍သင့်ထံသို့လာကြ၏။သင်၏သားသားတို့သည်အဝေးကလာ၍သင်၏အနားမှာမွေးစားခြင်းကိုခံကြလိမ့်မည်။။ထိုအခါသင်သည်ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့်ရွှင်လန်းခြင်းရှိလိမ့်မည်။နှစ်လုံးတန်ဖျပ်၍ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။အကြောင်းမူကား။သမုဒ္ဒရာ၏ကြွယ်ဝခြင်းသည်သင့်ဘက်သို့ပြောင်းလဲ၍တပါးအမျိုးသားတို့၏စည်းမိမိသည်သင့်လက်သို့ရောက်လိမ့်မည်။။ကုလားအုတ်များနှင့်မိချန်ပြည်။ဗောပြည်မှဖြစ်သောကုလားအုတ်မျိုးတို့သည်သင့်ကိုနှံ့ပြားကြလိမ့်မည်။ရှေ့ပြည်သားအပေါင်းတို့သည်လာကြလိမ့်မည်။ရွှေနှင့်လောဗန်ကိုဆောင်ခဲ့၍ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ကိုဝမ်းမြောက်စွာချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။။ကောဒါပြည်၏သိုးရအပေါင်းတို့သည်သင့်ထံမှာစုဝေးကြလိမ့်မည်။နဗာယုတ်ပြည်၏ဆိတ်တို့သည်သင်၏အမှုကိုဆောင်ရွက်၍နှစ်သက်ဖွယ်သောလက္ခဏာနှင့်ငါ၏ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်သို့တက်ကြလိမ့်မည်။။ဘုန်းထင်ရှားရာဗိတ်မှာန်ကိုငါသည်သာ၍ဘုန်းပွင့်စေမည်။။မိသားစုတို့သို့ရင်မိမိတို့အိမ်သို့ပျံသောမျိုးများကဲ့သို့ရင်ပျံလာသောဤသူတို့ကားအဘယ်သူဖြစ်ကြ

၆၀
၆ လိမ့်မည်နည်း။။အကယ်စင်စစ်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကြောင့်ငင်သင်၏ဘုန်းကိုပွင့်စေသောဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရားကြောင့်ရင်သင်၏သားတို့နှင့်တကွသူတို့၏ရွှေငွေများကိုအဝေးမှဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါတကွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည်ငါ့ကိုစောင့်နေ၍တာရှုသဘောတို့သည်အဦးပြုကြလိမ့်မည်။။
၁၀ |တပါးအမျိုးတို့သည်သင်၏မြို့ရိုးကိုတည်ကြလိမ့်မည်။ရှင်ဘုရင်တို့သည်လည်းသင့်ကိုပြုစုကြလိမ့်မည်။။အကြောင်းမူကား။ငါသည်အမျက်ထွက်၍သင့်ကိုဒါဏ်ခတ်သော်လည်းစေတနာဗိတ်နှင့်သနားဦးမည်။။တပါးအမျိုးသားတို့၏စည်းမိမိကိုသင့်ထံသို့ဆောင်ခဲ့၍သူတို့၏ရှင်ဘုရင်တို့ကိုလည်းသို့သမည်အကြောင်း။သင်၏ထံခါးတို့ကိုနှေ့ညည့်မပိတ်ဘဲအစည်ဖွင့်ထားရလိမ့်မည်။။အကြင်ပြည်နှင့်အကြင်နိုင်ငံသည်သင်၏အမှုကိုမဆောင်။ထိုပြည်နှင့်ထိုနိုင်ငံသည်ပျက်စီးရလိမ့်မည်။ထိုသို့သောတိုင်းနိုင်ငံတို့သည်သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းကိုအမှန်ခံရကြလိမ့်မည်။။ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကိုတင့်တယ်စေခြင်းငှါလေ့နုနုဘုန်းနှင့်တကွထင်းရှူးပင်။တဒေရပင်။တာရှုရပင်တို့သည်သင့်ထံသို့တညီတညွတ်တည်းရောက်လာကြလိမ့်မည်။ငါသည်ငါ၏ခြေတင်ရာအရပ်ကိုဘုန်းပွင့်စေမည်။။သင့်ကိုညည်းဆဲသောသူတို့၏သားတို့သည်သင့်ထံသို့လာ၍ဦးချကြလိမ့်မည်။သင့်ကိုမထိမ့်မြင်ပြုသောသူအပေါင်းတို့သည်သင်၏ခြေရင်း၌ဝပ်နေကြလိမ့်မည်။။ထာဝရဘုရား၏မြို့။ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရား၏ဖိအုန်မြို့ဟူ၍သင့်ကိုသမုတ်ကြလိမ့်မည်။။
၁၁ သင့်ကိုအဘယ်သူမျှရှောက်၍မသွားရမည်အကြောင်း။သူတပါးတို့သည်သင့်ကိုစွန့်ပြစ်ရှုံ့ရှာကြသည်အတွက်။ငါသည်သင့်ကိုထာဝရအထွဋ်အမြတ်ဖြစ်စေမည်။လူမျိုးအစည်အဆက်ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်းလည်းဖြစ်စေမည်။။သင်သည်တပါးအမျိုးသားတို့၏နှို့ကိုစို့ရလိမ့်မည်။ရှင်ဘုရင်တို့၏သမုတ်ကိုလည်းစို့ရလိမ့်မည်။ငါထာဝရဘုရားသည်သင့်ကိုကယ်တင်သောသူ။ယာကုပ်အမျိုး၌တန်ခိုးကြီးသောဘုရားသည်သင့်ကိုရွေးနှုတ်သောသူဖြစ်ကြောင်းကိုသင်သည်သိရလိမ့်မည်။။ကြေးဝါအရာ၌ရွှေကိုရင်သံအရာ၌ငွေကိုရင်သံသားအရာ၌ကြေးဝါကိုရင်ကျောက်အရာ၌သံကိုရင်ငါဆောင်ခဲ့မည်။သင်၏အရာရှိတို့ကိုညီမသက်သောသဘောအခွန်ခံတို့ကိုပြောင့်မတ်သောသဘောနှင့်ပြည့်စုံစေမည်။။သင်၏ပြည်၌အနိုင်အထက်ပြုခြင်းအသံကိုနောက်တဖန်

မကြားရ။ သင်၏နယ်အတွင်းတွင်လူယူပျက်ဆီးခြင်းမရှိ
 ၈၉ ရ။ သင်၏မြို့ရိုးကိုကယ်တင်ခြင်းဟူ၍၎င်း၊ နောက်တဖန်နေ့
 အချိန်၌သင်၏အလင်းသည်နေပေးသောအလင်းမဟုတ်။
 ညည့်အချိန်၌လည်းလအရောင်သည်သင့်ကိုမလင်းစေရ။
 အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်သင်၌ထာဝရ
 အလင်း။ သင်၏ဘုရားသခင်သည်သင်၏ဘုန်းအသရေ
 ၂၀ ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ နောက်တဖန်သင်၏နေသည်မဝင်
 ရ။ သင်၏လသည်လည်းမဆုတ်ရ။ ထာဝရဘုရားသည်
 သင်၌ထာဝရအလင်းဖြစ်တော်မူ၍မိတ်မသာညည်းတွား
 ၂၁ ရာကာလကုန်လေပြီ။ သင်၏လူအပေါင်းတို့သည်ပြောင့်
 မတ်၍ပြည်တော်ကိုအစဉ်အမြဲအနှောင့်အယှက်ပြု၍သင်၏ဘုန်း
 ၂၂ ပွင့်စေခြင်းငှါကိုယ်တိုင်စိုက်၍ပြုစုသောမျိုးပင်ဖြစ်
 ရကြလိမ့်မည်။ သူငယ်တယောက်သည်လူတထောင်
 ဖြစ်လိမ့်မည်။ အားနည်းသောသူတယောက်သည်အား
 ကြီးသောလူမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။ ငါ့ထာဝရဘုရားသည်
 အချိန်ရောက်သည့်ထိုအမှုကိုနှိုးဆော်မည်။

၆၁
 ၁ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည်ငါ့အပေါ်မှာ
 တည်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ ဆင်းရဲသားတို့အား
 ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကိုကြားပြောစေခြင်းငှါငါ့ကို
 ဘိသိတ်ပေးတော်မူပြီ။ နှစ်လုံးကျွတ်သောသူတို့၏
 အနာကိုစည်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဖယ်သွားချုပ်ထားလျက်ရှိ
 သောသူတို့အားလွှတ်ခြင်းအကြောင်းနှင့်ကျေဉာဏ်ခံလျက်
 ရှိသောသူတို့အားထောင်တံခါးဖွင့်ခြင်းအကြောင်းကို
 ၂ ပြောစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏မင်္ဂလာနှစ်နှင့်ငါတို့
 ဘုရားသခင်အပြစ်ပေးတော်မူရာနေ့ရက်ကာလကိုကြား
 ပြောစေခြင်းငှါ၎င်း၊ မိတ်မသာညည်းတွားသောသူတို့
 ၃ အားနှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ မိတ်မသာညည်းတွားသော
 ဖိအုန်မြို့သားတို့အဖို့စီရင်၍ပြာအရေ၌ပေါင်းသရဖူ။
 ဝမ်းနည်းခြင်းအရာ၌ဝမ်းမြောက်ခြင်းဆီ။ ညှိုးငယ်သော
 မိတ်သဘောအရာ၌ချီးမွမ်းခြင်းအဝတ်တန်ဆာကိုသူတို့
 အားပေးစေခြင်းငှါ၎င်းကိုစေလွှတ်တော်မူပြီ။ ထိုသူတို့
 သည်ပြောင့်မတ်ခြင်းအလေ့ပင်။ ဘုန်းအသရေတော်ကို
 ထာဝရဘုရားပိုက်မျိုးတော်မူသောအပင်ဟူ၍သရတ်
 ၄ ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။ ခြေးပြုလျက်ရာတို့ကိုပြုပြင်ကြ
 လိမ့်မည်။ ခြေးကာလ၌သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာတို့ကိုတည်
 ဆောက်ကြလိမ့်မည်။ ဆိတ်ညံ့သောမြို့ရပ်အစဉ်အဆက်
 ၅ စွန့်ပြစ်ရာအရပ်တို့ကိုပြုပြင်ကြလိမ့်မည်။ တပါးအမျိုး

သားတို့သည်ရပ်လျက်သင်တို့သိုးရများကိုထိန်းကျောင်း
 ကြလိမ့်မည်။ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည်သင်တို့အဖို့
 ၆ လယ်လုပ်၍စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်းပြုစုကြလိမ့်မည်။ သင်
 တို့မူကားထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပဇာတ်တော်ဟူ၍၎င်း၊
 တို့ဘုရားသခင်၏အမှုတော်မင်္ဂလာ၍၎င်း၊ သရတ်ခြင်းကို
 ခံရကြလိမ့်မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့၏စည်းမိတ်ကိုစား၍
 သူတို့၏ဘုန်းအသရေ၌ဝါကြွားဝင်မြှောက်ကြလိမ့်မည်။
 ၇ သင်တို့အရှက်ကွဲခြင်းအရာ၌နှစ်ဆသောအကျိုးကိုခံရ
 ၍အသရေပျက်ခြင်းအရာ၌လည်းသူတို့အဖို့ကဲ့သို့စား
 လျက်ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့မြေ၌နှစ်ဆသော
 အဖို့ကိုအမွေခံရ၍ထာဝရဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ
 ၈ ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ ငါ့ထာဝရဘုရားသည်
 တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းကိုနှစ်သက်၏။ လူယူခြင်းအမှု
 နှင့်အမွေအမှုကိုမုန်း၏။ သစ္စာအတိုင်းသူတို့အားအကျိုး
 ၉ ကိုပေးမည်။ သူတို့နှင့်ထာဝရပုဒ်ညည်းကဲ့သို့မည်။ သူတို့
 အမျိုးအနွယ်သားစည်မြေးဆက်တို့သည်တပါးအမျိုး
 သားနေရာအရပ်ရပ်၌ကျော်စောကြလိမ့်မည်။ သူတို့
 သည်ထာဝရဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူသောအမျိုး
 အနွယ်ဖြစ်ကြ၏ဟုသူတို့ကိုမြင်သောသူအပေါင်းတို့
 သည်ဝန်ခံကြလိမ့်မည်။
 ၁၀ ထာဝရဘုရားကြောင့်ငါသည်အတ္ထန်ဝမ်းမြောက်
 ၍ငါ၏ဘုရားသခင်ကြောင့်ငါ့ဝိညာဉ်သည်သင့်ရှင်လန်း
 မည်။ အကြောင်းမူကား။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည်
 ပေါင်းသရဖူကိုဆောင်းသကဲ့သို့၎င်း၊ မင်္ဂလာဆောင်
 သတို့သမီးသည်တန်ဆာဆင်သကဲ့သို့၎င်း၊ ကယ်တင်ခြင်း
 အဝတ်တန်ဆာနှင့်ငါ့ဝတ်ဆင်စေ၍ပြောင့်မတ်ခြင်း
 ၁၁ ဝတ်လုံနှင့်မြို့တော်မူပြီ။ မြေကြီးသည်အပင်ကိုပေါက်
 စေသကဲ့သို့၎င်း၊ လယ်ယာသည်မိမိ၌စိုက်သောမျိုးစေ့
 ကိုအညွှောက်ထွက်စေသကဲ့သို့၎င်း၊ ထိုအတူထာဝရ
 ဘုရားသည်ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးရှေ့မှာပြောင့်မတ်ခြင်း
 နှင့်ချီးမွမ်းခြင်းကိုပေါ်ထွန်းစေတော်မူလိမ့်မည်။
 ၁၂ ဖိအုန်မြို့တည်းဟူသောယေရုလင်မြို့၏ပြောင့်မတ်
 ခြင်းသည်ရောင်ခြည်ကဲ့သို့၎င်း၊ သူ၏ကယ်တင်ခြင်းသည်
 ထွန်းတောက်သောဆီမီးခွက်ကဲ့သို့၎င်း၊ မထင်ရှားမှီတိုင်
 အောင်ထိုမြို့အတွက်ငါသည်တိတ်ဆိတ်ညိမ်သက်စွာ
 ၁၃ မနေရ။ တပါးအမျိုးသားတို့သည်သင်၏ပြောင့်မတ်ခြင်း
 ကို၎င်း၊ ရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့သည်သင်၏ဘုန်းအသရေ
 ကို၎င်းမြင်ရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်တော်
 ၁၄ ထွက်နာမသစ်ဖြင့်သင့်ကိုခေါ်ကြလိမ့်မည်။ သင်သည်

ထာဝရဘုရား၏လက်တော်၌တင့်တယ်သောဦးရစ်။
 သင်၏ဘုရားသခင်ကိုင်တော်မူသောမင်းမြောက်သရဗူ
 ၄ ဖြစ်ထိမ့်မည်။ သင့်ကိုစွန့်ပြစ်သောသူဟူ၍၎င်းသင်၏
 မြေကိုလူဆိတ်ညံ့သောမြေဟူ၍၎င်းနောက်တဖန်မခေါ်
 ရ။သင်သည်ငါ့နှစ်သက်သောသူ။သင်၏မြေသည်လက်
 ထပ်သောမြေဟူသောအမည်ကိုရထိမ့်မည်။အကြောင်း
 မူကား။ထာဝရဘုရားသည်သင့်ကိုနှစ်သက်တော်မူ၏။
 ၅ သင်၏မြေကိုလည်းလက်ထပ်ရထိမ့်မည်။လူမျိုးသည်
 အမျိုးကညာနှင့်လက်ထပ်သကဲ့သို့သင်၏သားတို့သည်
 သင့်နှင့်လက်ထပ်ကြထိမ့်မည်။မင်္ဂလာဆောင်လုလင်
 သည်မင်္ဂလာဆောင်သတို့သီးနှံဝမ်မြောက်သကဲ့သို့သင်
 ၏ဘုရားသခင်သည်သင့်နှုတ်မြောက်တော်မူထိမ့်မည်။
 ၆ အိုယေရုရှလင်မြို့။နေ့ညဉ့်မပြတ်တိတ်ဆိတ်စွာမနေ
 ရသောလူစောင့်တို့ကိုသင်၏မြို့ရိုးပေါ်မှာငါထားပြီ။ထာ
 ၇ ဝရဘုရားကိုအောင်းမေ့စေသောသူတို့။တိတ်ဆိတ်စွာမ
 ၈ နေကြနှင့်။။ယေရုရှလင်မြို့ကိုအပြီတင်တော်မူ။မြေကြီး
 ပေါ်မှာချီးမွမ်းရာအကြောင်းဖြစ်စေတော်မူမူမို့တိုင်
 ၉ အောင်ဘုရားသခင်ကိုမည်မကြေနှင့်။။ထာဝရဘုရား
 ကသင်၏ရန်သူတို့ကိုသင်၏စပါးနှင့်နောက်တဖန်ငါ
 ၁၀ မကျွေး။သင်သည်ကျိုးစား၍လုပ်သောစပျစ်ရည်ကို
 ၁၁ တပါးအမျိုးသားတို့သည်မသောက်ရကြ။။စပါးကို
 ရိတ်သောသူတို့သည်ကိုယ်တိုင်စား၍ထာဝရဘုရားကို
 ချီးမွမ်းကြထိမ့်မည်။စပျစ်သီးကိုသိမ်းသောသူတို့သည်
 ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနတန်တိုင်းအတွင်း၌စပျစ်ရည်ကို
 သောက်ကြထိမ့်မည်ဟုတန်ခိုးကြီးသောလင်္ကာလက်ရုံး
 တော်ကိုတိုင်တည်၍ကျန်ဆိုတော်မူပြီ။
 ၁၂ မြို့တံခါးမှထွက်ကြ။ထွက်ကြ။လူများဘို့လမ်းကို
 ပြင်ကြ။မြေဒိုကြ။ဒိုကြ။ကျောက်များကိုပယ်ရှင်းကြ။
 ၁၃ လူများဘို့အထံကိုထူကြ။။မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်ထာ
 ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။သင့်ကိုကယ်တင်သော
 သူသည်လာ၏။မိမိခံထိုက်သောအခသည်မိမိ၌ပါ
 လျက်ဆုလပ်တော်သည်ရှေ့တော်၌ရှိ၏ဟုဖိအုန်သတို့
 ၁၄ သွီးကိုပြောကြလော။။သူတို့သည်သန့်ရှင်းသောသူ။
 ထာဝရဘုရားရှေးနှုတ်တော်မူသောသူဟူ၍၎င်းသင်သည်
 သူတပါးမစွန့်ပြစ်။စည်ပင်သောမြို့ဟူ၍၎င်းသမုတ်ခြင်း
 ကိုခံရထိမ့်မည်။

၆၃
 ၁ တင့်တယ်သောအဝတ်တန်ဆာဆင်ခြင်း။ကြီးသော
 တန်ခိုးကြောင့်ဝါကြွားခြင်းရှိ၍ပန်းဆိုးသောအဝတ်ကို

ဝတ်လျက်နေ့ပြည်ဗောဇာရရှိမှလာသောဤသူကားအ
 တယ်သူဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။
 ၂ ပြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုဟော၍ကယ်တင်ခြင်းငှါ
 တန်ခိုးကြီးသောငါပေတည်း။
 ၃ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်ကြောင့်နိသောအဝတ်ကို
 ဝတ်တော်မူသနည်း။အဝတ်တော်သည်စပျစ်သီးကိုနင်း
 နယ်သောသူ၏အဝတ်နှင့်အဘယ်ကြောင့်တူပါသနည်း။
 ၄ စပျစ်သီးကိုငါတယောက်တည်းနင်းနယ်ရပြီ။လူ
 များအထဲကတယောက်မျှမပါ။သူတို့ကိုငါအမျက်
 ထွက်၍ကျော်နင်းပြီ။ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍နှိပ်နင်းပြီ။
 ၅ သူတို့အသွေးသည်အဝတ်ပေါ်မှာဖျန်းလျက်ရှိပြီ။အ
 ၆ ဝတ်တန်ဆာရှိသူမျှကိုငါဆိုးပြီ။။အပြစ်ပေးသောနေ့
 ရက်ကိုငါအောင်းမေ့ပြီ။ငါရှေးနှုတ်သောသူတို့၏နှစ်
 ၇ သည်ရောက်လာပြီ။။ငါကြည့်၍စေသောသူမရှိ။ရှင်တွေ
 သော်လည်းထောက်ပင့်သောသူမရှိ။ထိုကြောင့်ကိုယ်
 ၈ လက်သည်ကိုယ်အဖွဲ့ကယ်တင်ခြင်းကိုပြုပြီ။ကိုယ်ဒေါ
 ၉ သအမျက်သည်ကိုယ်ကိုထောက်ပင့်ပြီ။။လူများကိုအ
 မျက်ထွက်၍ကျော်နင်းပြီ။ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ကြပ်
 ကြပ်နှိပ်နင်းပြီ။သူတို့အသွေးကိုမြေပေါ်မှာသွန်ပြီ။
 ၁၀ ကရုဏာနှင့်မဟာမေတ္တာတော်အတိုင်းထာဝရ
 ဘုရားသည်ငါတို့အားသနားတော်မူသောအရာအလုံးစုံ
 ကို၎င်းအသရေအမျိုးသားတို့၌ပြုတော်မူသောမဟာ
 ကျေးဇူးတော်ကို၎င်းထောက်၍ထာဝရဘုရား၏မဟာ
 မေတ္တာတော်နှင့်ထာဝရဘုရား၏ရုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို
 ၁၁ ငါချီးမွမ်းမည်။။အကယ်စင်စစ်သူတို့သည်ငါ၏လူဖြစ်
 ကြ၏။သစ္စာမပျက်သောသားလည်းဖြစ်ကြ၏ဟုမိန့်တော်
 ၁၂ မူသဖြင့်သူတို့ကိုကယ်နှုတ်တော်မူ၏။။အမှုရောက်လေ
 ရာရာ၌သူတို့ကိုညည်းဆဲတော်မူ။ရှေ့တော်မှစေလွှတ်
 သောကောင်းကင်တမန်သည်ကယ်တင်လျက်မေတ္တာ
 ကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်းရှေးနှုတ်တော်မူ၏။ရှေး
 ၁၃ ကာလပတ်လုံးသူတို့ကိုချီဆောင်တော်မူ၏။။သူတို့သည်
 လည်းပုန်ကန်၍သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုနာစေကြ
 ၏။ထိုကြောင့်သူတို့ကိုရန်ဘက်ပြု၍စစ်တိုက်တော်မူ
 ၁၄ ၏။ထိုအခါထာဝရဘုရား၏လူတို့သည်ရှေးကာလ။
 မောရှေ၏ကာလကိုအောင်းမေ့ကြ၏။မိမိလူတို့ကိုသိုး
 ထိန်းနှင့်တကွပင်လယ်ထဲကထုတ်ဆောင်သောဘုရား
 သည်အဘယ်မှာရှိတော်မူသနည်း။မိမိလူတို့အထဲ၌သန့်
 ၁၅ ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုသွင်းလျက်။မောရှေ၏လင်္ကာ
 နားမှာဘုန်းကြီးသောလက်ရုံးတော်ကိုသွင်း၍အသရေ

တော်ကိုအစည်ထင်ရှားစေခြင်းငှါသူတို့ရှေ့မှာရေကို
 ၁၃ ခွဲသဖြင့်၊လွင်ပြင်၌ခြင်းကိုနှင့်သကဲ့သို့အဆီးအတားမရှိ
 ၁၄ ဆဲနက်နဲရာအရပ်၌သူတို့ကိုဆောင်သွားသောသူရား
 သည်အဘယ်မှာရှိတော်မူသနည်း။။ချိုင့်ထဲသို့သိုးခွား
 ဆင်းသွားသကဲ့သို့ထာဝရသူရား၏ဝိညာဉ်တော်သည်
 ညီဝ်ဝပ်ရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ထိုသို့အသရေ
 တော်ကိုထင်ရှားစေခြင်းငှါကိုယ်တော်၏လူတို့ကို
 ဆောင်သွားတော်မူပါပြီ။

၁၅ ကောင်းကင်ဘုံကဋ်ကြည့်တော်မူပါ။သန့်ရှင်း၍
 ဘုန်းကြီးသောနေရာကကြည့်ရှုတော်မူပါ။စိတ်တော်
 အားကြီး၍တန်ခိုးကိုပြတော်မူခြင်း။ကရုဏာတော်ထုပ်
 ရှား၍အကျွန်ုပ်တို့ကိုသနားရုံမကတော်မူခြင်းသည်
 အဘယ်မှာရှိပါသနည်း။ချုပ်တည်းတော်မူသလော။

၁၆ ၊အာဗြဟံသည်အကျွန်ုပ်တို့ကိုမသိ။ဣသရေလသည်
 လက်မခံသော်လည်းအကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်သည်
 အကျွန်ုပ်တို့အဖဖြစ်တော်မူ၏။အိုသာဝရသူရား။ကိုယ်
 တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့အဖဖြစ်တော်မူ၏။ရှေးကာလမှ
 စ၍အကျွန်ုပ်တို့ကိုရှေးနှုတ်သောသူရားဖြစ်တော်မူ၏။

၁၇ ၊အိုသာဝရသူရား။ကိုယ်တော်၏လမ်မှအကျွန်ုပ်တို့ကို
 အဘယ်ကြောင့်လွှဲစေတော်မူသနည်း။ကိုယ်တော်ကို
 မကြောက်ရွံ့မည်အကြောင်း။အကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်နှစ်လုံး
 ကိုအဘယ်ကြောင့်ခိုင်မာစေတော်မူသနည်း။ကိုယ်တော်
 ၏ကျွန်တို့အတွက်။အမွေတော်ဖြစ်သောအနွယ်တို့

၁၈ အတွက်ပြန်လာတော်မူပါ။။ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသူ
 တို့သည်ခဏသာအစိုးရပြီးမှရန်သူတို့သည်သန့်ရှင်း

၁၉ ရာဌာနတော်ကိုကျော်နင်းကြသည်ဖြစ်၍၊အကျွန်ုပ်
 တို့သည်ကိုယ်တော်မအုပ်စိုးဘူးသောသူကဲ့သို့၎င်း
 နာမတော်ဖြင့်သရတ်ခြင်းကိုမခံဘူးသောသူကဲ့သို့၎င်း
 ဖြစ်ကြပါ၏။

၆၄ ကိုယ်တော်သည်မိလားကောင်းကင်ကိုဖွင့်ထွက်၍
 ဆင်းသက်တော်မူပါစေသော။ရှေ့တော်၌တောင်တို့
 ၂ သည်ထုပ်ကြပါစေသော။။မီးသည်အမှိုက်ကိုလောင်
 သကဲ့သို့၎င်းရေကိုဆူစေသကဲ့သို့၎င်းဖြစ်ပါစေသော။

သို့ဖြစ်လျှင်ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့သည်နာမတော်ကို
 ၃ သိ၍ခန္ဓာတော်၌လူအမျိုးမျိုးတို့သည်တုန့်ထုပ်ကြပါလိမ့်
 မည်။။အကျွန်ုပ်တို့မျှော်လင့်သည်ထက်အံ့ဖွယ်သောအ

မှုတို့ကိုပြတော်မူသောအခါဆင်းသက်တော်မူ၍တောင်
 ၄ တို့သည်ခန္ဓာတော်၌ထွက်ကြပါ၏။။ကိုယ်တော်ကိုမျှော်လင့်
 သောသူတို့အဖို့အလိုငှါကျေးဇူးပြုတော်မူသောသူရား။

ကိုယ်တော်မှတစ်ပါးအချားသောသူရားသခင်ကိုကမ္ဘာဦး
 မှစ၍အဘယ်သူမျှမကြားမသိပါ။နားဖြင့်မကြား။မျက်

၁ စိဖြင့်မမြင်စဖူးပါ။။ဝမ်မြောက်သောစိတ်နှင့်မြောင့်မတ်
 စွာကျင့်သောသူ။တရားတော်လမ်းတို့၌ကိုယ်တော်ကို
 အောင်းမေ့သောသူတို့နှင့်ကိုယ်တော်သည်မိသဟာယ
 ဖွဲ့တော်မူ၏။ထိုလမ်းတို့မှအကျွန်ုပ်တို့သည်အစဉ်ထွဲတတ်
 သောကြောင့်အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ကယ်တင်ခြင်း

၆ သို့ရောက်ရကြပါမည်လော။။အကျွန်ုပ်တို့ရှိသမျှသည်
 စင်ကြယ်ခြင်းမရှိပါ။ပြုဘူးသမျှသောကုသိုလ်ကောင်း
 မှုတို့သည်ညစ်သောအဝတ်နှင့်တူကြပါ၏။အကျွန်ုပ်တို့
 ရှိသမျှသည်သစ်ရွက်ကဲ့သို့ညှိုးနွမ်းချက်ရှိ၍ကိုယ်အပြစ်

၇ တို့သည်လေကဲ့သို့အကျွန်ုပ်တို့ကိုထိုက်သွားပါပြီ။။နာမ
 တော်ကိုပဌနာပြုသောသူ။ကိုယ်တော်ကိုမှီဝဲခြင်းငှါ
 ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိုးဆော်သောသူတယောက်မျှမရှိပါ။

အကြောင်းမူကား။မျက်နှာတော်ကိုလွှဲ၍အကျွန်ုပ်တို့ကို
 ၈ ဒုစရိုက်အပြစ်အားဖြင့်ဆုံးရှုံးစေတော်မူပြီ။။သို့ရာတွင်
 အိုသာဝရသူရား။ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့အဖဖြစ်
 တော်မူ၏။အကျွန်ုပ်တို့သည်အိုးခြေဖြစ်ပါ၏။ကိုယ်တော်
 သည်အကျွန်ုပ်တို့၏အိုးထိန်းဖြစ်တော်မူ၏။အကျွန်ုပ်တို့

ရှိသမျှသည်လက်တော်နှင့်ဖန်ဆင်းသောအရာဖြစ်ပါ
 ၉ ၏။။အိုသာဝရသူရား။ပြင်းစွာအမျက်ထွက်တော်မူပါ
 နှင့်။ပြစ်မှားမိသောအပြစ်တို့ကိုအစည်မပြတ်အောင်း

၁၀ မေ့တော်မူပါနှင့်။ကြည့်ရှုတော်မူပါ။အကျွန်ုပ်တို့ရှိသ
 မျှသည်ကိုယ်တော်၏လူဖြစ်ကြပါ၏။။သန့်ရှင်းသောမြို့

၁၁ တော်တို့သည်တောဖြစ်ကြပါပြီ။။ဇီအုန်တောင်လည်းတော
 ဖြစ်ပါပြီ။။ယေရုရှလင်မြို့လည်းပျက်စီးပါပြီ။။ကိုယ်တော်
 ကိုဘိုးဘေးတို့ချိုးမွှင်ရာအရပ်။အကျွန်ုပ်တို့၏သန့်ရှင်း

တင့်တယ်သောဗိမာန်တော်သည်မီးလောင်ပါပြီ။
 ၁၂ အကျွန်ုပ်တို့နှစ်သက်ဖွယ်သောအရာရှိသမျှတို့သည်
 သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလျက်ရှိကြပါ၏။။အိုသာဝရသူရား။

ဤအမှုတို့ကိုသည်းခံတော်မူမည်လော။။အောင့်လျက်နေ
 ၆၅ ၍အကျွန်ုပ်တို့ကိုအလွန်ဆင်းရဲစေတော်မူမည်လော။

၁ ကိုမမေးမချွှောက်သောသူတို့၏ကောင်းကိုငါနား
 ထောင်ပြီ။ကိုမရှာသောသူတို့သည်ကိုထွေရကြပြီ။
 ကိုကြည့်ကြလော့။ကြည့်ကြလော့ဟုနာမက်ပဌနာ
 ၂ မပြုသောလူမျိုးအားငါပြောဆိုပြီ။။မိမိအလိုအတိုင်း
 မကောင်းသောလမ်းကိုလိုက်၍ညှင်းဆန်တတ်သောလူ
 မျိုးကိုမျက်နှာပြုလျက်ဘနေလုံးငါသည်ကိုယ်လက်ဝါး

၃ ကိုဖြန့်ရပြီ။ထိုလူမျိုးသည်ဥယျာဉ်၌ပူဇော်၍အုတ်
ပေါ်မှာသောဗန်ကိုမီး၍သဖြင့်အမျက်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ
၄ ငမျက်မှောက်၌အစည်ပြုတတ်၏။သင်းပြိုင်းမှာနေ၍
သင်းပြိုင်းတွင်း၌အိပ်တတ်၏။ဝက်သားကိုစား၍ရှာ
၅ ဖွယ်သောအမဲသားပြုတ်ရည်ကိုသောက်တတ်၏။သူ
တို့ကလည်းသင်သည်အသီးအချားနေလော့။ငယ်သို့မ
ချည်းနှင့်။ငါသည်သင့်ထက်သာ၍သန့်ရှင်းသည်ဟုဆို
တတ်၏။ထိုသို့သောသူတို့သည်ငှာခေါင်း၌မီးခိုးကဲ့သို့
၆ ၎င်းအစည်လောင်သောမီးကဲ့သို့၎င်းဖြစ်ကြ၏။ငရှေ့မှာ
စာရင်းမှတ်လျက်ရှိသည်ဖြစ်၍ငါသည်တိတ်ဆိတ်စွာ
၇ မနေ။အကျိုးအပြစ်ကိုဆပ်ပေးမည်။သင်တို့၏ဒုစရိုက်
အပြစ်ကို၎င်းတောင်ပေါ်မှာသောဗန်ကိုမီး၍ကုန်းပေါ်
မှာငကိုကဲ့သို့သောသင်တို့ဘိုးဘေး၏ဒုစရိုက်အပြစ်ကို၎င်း
သင်တို့ရင်ခွင်၌ငါဆပ်ပေးမည်။အကယ်စင်စစ်သူတို့
ပြုဘူးသောအကျင့်တို့၏အကျိုးအပြစ်ကိုသူတို့ရင်ခွင်၌
ငါချင်၍ပေးမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၈ တဖန်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။စပျစ်သီး
ပြွတ်၌စပျစ်ရည်ကိုတွေ့သောအခါမပျက်နှင့်။မင်္ဂလာရှိ
သည်ဟုဆိုတတ်သကဲ့သို့ထိုအတူ။ငကျွန်တို့၏အကျိုး
၉ အတိုငှါငါပြုမည်။အကုန်အစင်မပျက်။ယာကုပ်အမျိုး
ထဲကမျိုးစေ့ကို၎င်းယုဒအမျိုးထဲကငတောင်ကိုအမွေ
ခံရသောသူကို၎င်းငါထုတ်ဖော်မည်။ငရွေးကောက်
သောသူတို့သည်ပြည်တော်ကိုအမွေခံ၍ငါ၏ကျွန်တို့
၁၀ သည်နေရကြလိမ့်မည်။ငကိုရှာသောငါ၏လူတို့အဖို့
ရှာရန်အရပ်သည်သိုးခြံဖြစ်လိမ့်မည်။အာခေါ်ချိုင့်သည်
လည်းနွားများအိပ်ရာအရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်။
၁၁ သင်တို့မူကားထာဝရဘုရားကိုစွန့်ပြစ်သောသူ။ငါ
၏သန့်ရှင်းသောတောင်ကိုမေ့လျော့သောသူ။ငါဒဘုရား
၁၂ ရှေ့မှာစားပွဲကိုခင်း၍မေ့သုရားအားသွန်းလောင်းရာပူ
ဇော်သကာကိုပြင်သောသူဖြစ်ကြ၏။သင်တို့ကိုငါရေ
ကွက်၍ခါး၌အပ်မည်။ရှိသမျှတို့သည်အသေသတ်ခြင်း
ကိုခံရအောင်ဦးချရကြလိမ့်မည်။အကြောင်းမူကား။
သင်တို့သည်ငါခေါ်သောအခါမထူးကြ။ငါပြောသော
အခါနားမဆောင်ကြ။ငမျက်မှောက်၌မကောင်းသော
အကျင့်ကိုကျင့်ကြ၏။ငါမနှစ်သက်သောအရာကိုရွေး
၁၃ ယူကြ၏။ထိုကြောင့်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
သည်ကား။ငါ၏ကျွန်တို့သည်စားကြလိမ့်မည်။သင်တို့
မူကားခွတ်သိပ်ကြလိမ့်မည်။ငါ၏ကျွန်တို့သည်သောက်
ကြလိမ့်မည်။သင်တို့မူကားရေတော်ကြလိမ့်မည်။ငါ၏

ကျွန်တို့သည်ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။သင်တို့မူကား
၁၄ ရှက်ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ငါ၏ကျွန်တို့သည်ရှင်လန်း
သောစိတ်နှင့်သိချင်းဆုံကြလိမ့်မည်။သင်တို့မူကားဝမ်း
နည်းသောစိတ်နှင့်ငိုကျွေးကြလိမ့်မည်။ကျေကွဲသော
၁၅ နှစ်လုံးနှင့်ညည်းတွားမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။သင်တို့
သည်ကိုယ်နာမကိုငါရွေးကောက်သောသူတို့၌ကျိန်ဆဲ
ဖို့ရာကျန်ရစ်စေကြလိမ့်မည်။အရှင်ထာဝရဘုရားသည်
သင်တို့ကိုကွပ်မျက်၍ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့ကိုအချား
၁၆ သောနာမဖြင့်မှည့်တော်မူမည်။မြေကြီးပေါ်မှာမိမိကို
မိမိကောင်းကြီးပေးသောသူသည်သစ္စာစောင့်တော်မူ
သောဘုရားသခင်ကိုအဖို့ပြု၍ကောင်းကြီးပေးလိမ့်
မည်။မြေကြီးပေါ်မှာကျိန်ဆိုသောသူသည်သစ္စာစောင့်
တော်မူသောဘုရားသခင်ကိုတိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုလိမ့်
မည်။အကြောင်းမူကား။အရင်အမှုတို့ကိုမေ့လျော့ရ
၏။ငမျက်မှောက်၌ကွယ်ပျောက်လျက်ရှိကြ၏။
၁၇ ကြည့်ရှုလော့။မိလားကောင်းကင်သစ်နှင့်မြေကြီးသစ်
ကိုငါဖန်ဆင်းမည်။အရင်မိလားကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး
၁၈ ကိုမအောင်းမေ့ရ။နှစ်လုံးမမှတ်မိရ။ငါဖန်ဆင်းလတံ့
သောအရာကြောင့်သင်တို့သည်အစည်အမြဲဝမ်းမြောက်
ရှင်လန်းကြလိမ့်မည်။ယေရုရှလင်မြို့ကိုဝမ်းမြောက်စရာ
အကြောင်း။မြို့သားတို့ကိုရှင်လန်းစရာအကြောင်းဖြစ်
၁၉ စေခြင်းငှါငါဖန်ဆင်း၏။ငါသည်လည်းယေရုရှလင်မြို့
ကြောင့်ဝမ်းမြောက်မည်။ငါ၏လူတို့ကြောင့်ရှင်လန်း
မည်။ထိုမြို့၌ငိုကျွေးသံနှင့်အော်ဟစ်သံကဲ့သို့နောက်တဖန်
၂၀ မကြားရ။ထိုမြို့၌အသက်ငယ်သောသူငယ်မရှိရ။
အသက်မပြည့်စုံသောလူအိုလည်းမရှိရ။အသက်တရာ
ရှိလျက်သေသောသူကိုသူငယ်ဟူ၍မှတ်ရ၏။အပြစ်ရှိ
သောသူသည်အသက်တရာရှိလျက်သေလျှင်ကျိန်ခြင်း
၂၁ ကိုခံရသောသူဟူ၍မှတ်ရ၏။ထိုသူတို့သည်ကိုယ်
ဆောက်သောအိမ်၌နေကြလိမ့်မည်။ကိုယ်စိုက်သော
၂၂ စပျစ်ဥယျာဉ်အသီးကိုစားကြလိမ့်မည်။သူတို့သည်အိမ်
ကိုဆောက်၍အချားသောသူနေရမည်မဟုတ်။သူတို့
သည်စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုစိုက်၍အချားသောသူစားရမည်မ
ဟုတ်။ငါ၏လူတို့အသက်သည်သစ်ပင်၏အသက်ကဲ့
သို့ဖြစ်၍သူတို့သည်ကိုယ်ပြုရသောအရာကိုကြာမြင့်စွာ
၂၃ သုံးဆောင်ရကြလိမ့်မည်။ငါရွေးကောက်သောသူတို့
သည်အချည်းနှီးမလုပ်မဆောင်ရကြ။အသက်တိုသော
သားကိုမဖွားမမြင်ရကြ။ကိုယ်တိုင်မှစ၍အမျိုးအနွယ်
တို့သည်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောကောင်းကြီး

၂၄ မင်္ဂလာကိုခံရသောသူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်သူတို့
မခေါ်ဖို့ကပင်ထူးမည်။ လျှောက်စဉ်တွင်ပင်ငါနားထောင်
၂၅ မည်။ တောခွေးနှင့်သိုးသလယ်တို့သည်အတူကျက်စား
ကြလိမ့်မည်။ ချင်သောသည်နွားကဲ့သို့မျက်ကိုစားလိမ့်
မည်။ မြွေမူကားမြွေမှန်ကိုသာစားရလိမ့်မည်။ ငါ၏သန့်
ရှင်းသောတောင်တပြင်လုံး၌အချင်းချင်းညည်းဆဲခြင်း။
ဖျက်ဆီးခြင်းကိုမပြုရကြဟုသာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၆၆

၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ကောင်းကင်
ဘုံသည်ပေလွင်ဖြစ်၏။ မြေကြီးသည်မြေတင်ရာခုံဖြစ်
၏။ အဘယ်သို့သောမိတ်မှန်ကိုအမျှတည့်ဆောက်ကြ
မည်နည်း။ အဘယ်အရပ်သည်ငါ့ကျိန်းဝပ်ရာအရပ်ဖြစ်
၂ မည်နည်း။ ဤအရာအလုံးစုံတို့သည်ငါ့ကိုယ်တိုင်ဖန်
ဆင်းသောကြောင့်ဖြစ်ကြ၏။ မိတ်နှိမ့်ချခြင်း။ နှစ်လုံး
ကျော့ကွဲခြင်း။ ငစကားကြောင့်တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသောသူ
ကိုသာငါကြည့်ရှုမည်။
၃ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား။ နွားကိုသတ်သောသူသည်
လူကိုသတ်သောသူနှင့်တူ၏။ သိုးသလယ်ကိုယဇ်ပူဇော်
သောသူသည်ခွေးလည်ပင်းကိုဖြတ်သောသူနှင့်တူ၏။ အ
လွှာဒါနကိုလွှာတန်းသောသူသည်ဝက်သွေးကိုလွှာတန်း
သောသူနှင့်တူ၏။ လောဗန်ကိုမီးရှို့သောသူသည်ရုပ်တုကို
ကောင်းကြီးပေးသောသူနှင့်တူ၏။ အကယ်စင်စစ်ထိုသူ
တို့သည်မိမိအလိုရှိရာလမ်းကိုရွေးကြ၏။ မိမိဆိုးညစ်
၄ သောအမှုတို့၌မွေ့လျော်ကြ၏။ ငါသည်လည်းသူတို့တို့။
ဘေးဥပါတ်များကိုရွေးမည်။ သူတို့ကြောက်သောအမှု
ကိုရောက်စေမည်။ အကြောင်းမူကား။ ငါခေါ်သောအခါ
အဘယ်သူမျှမထူး။ ငါပြောသောအခါသူတို့သည်နား
မထောင်ကြ။ ငါမျှော်မှောက်၌မကောင်းသောအကျင့်ကို
ကျင့်၍ငါ့မနှစ်သက်သောအရာကိုရွေးယူကြ၏။
၅ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်စကားတော်ကြောင့်
တုန်လှုပ်သောသူတို့။ စကားတော်ကိုနားထောင်ကြလော့။
သင်တို့ကိုမုန်း၍နောမကြောင့်နှင့်ထုတ်သောညီအစ်
ကိုတို့ကငါတို့သည်သင်တို့၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုမြင်
ရမည်အကြောင်း။ ထာဝရဘုရားသည်ဘုန်းပွင့်တော်မူ
စေသတည်းဟုပြောတတ်သော်လည်းရှက်ကြောက်ကြ
၆ လိမ့်မည်။ မြို့၌အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သောအသံ။
မိတ်မှန်တော်ထဲကထွက်သောအသံ။ ရန်သူတို့အား
အကျိုးအပြစ်ကိုပေးတော်မူသောထာဝရဘုရား၏
စကားသံပဟည်း။

၁ ဖိအုန်သတို့သိုးသည်သားဖွားခြင်းဝေဒနာကိုမခံမိ
သားကိုဖွား၏။ ဝေဒနာခံချိန်မရောက်မှီသားဟောကျွန်း
၈ ကိုမြင်၏။ ထိုသို့သောအမှုကိုအဘယ်သူသည်ကြား
ဘူးသနည်း။ ထိုသို့သောအမှုတို့ကိုအဘယ်သူသည်မြင်
ဘူးသနည်း။ တိုင်းနိုင်ငံကိုတနေ့ချင်းတွင်ဖွားတတ်သ
လော။ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကိုတပြိုင်နက်ဖွား
တတ်သလော။ ဖိအုန်သတို့သိုးသည်သားဖွားခြင်းဝေဒနာ
ကိုခံအံ့ဆဲဆဲတွင်သားများကိုဖွားမြင်ပါသည်တကား။
၉ သားဖွားမည်အကြောင်းကိုငါသည်မိရင်ပြီးမှမဖွား
စေဘဲနေရမည်လောဟုသာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။ ငါ
သည်ပဋိသန္ဓေပေးပြီးမှဖွားနိုင်အောင်ချုပ်ထားရမည်
၁၀ လောဟုသင်၏ဘုရားသခင်မေးတော်မူ၏။ ယေရှုလင်
မြို့ကိုချစ်သောသူအပေါင်းတို့။ သူနှင့်အတူဝမ်းမြောက်
ရွှင်လန်းကြလော့။ ယေရှုလင်မြို့အတွက်မိတ်မသာ
ညည်းတွားသောသူအပေါင်းတို့။ သူနှင့်အတူအလွန်ဝမ်း
၁၁ မြောက်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်သူ၏ချမ်းသာခြင်းသဖြတ်
ကိုစို့၍ဝကြလိမ့်မည်။ သူ၏စည်းစိမ်ကြွယ်ဝခြင်းအထဲ
ကထုတ်ယူ၍မွေ့လျော်ကြလိမ့်မည်။
၁၂ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ မြစ်ကဲ့သို့ချမ်း
သာကို၎င်းစီးသောရေကဲ့သို့တပါးအမျိုးသားတို့၏စည်း
စိမ်ကို၎င်းယေရှုလင်မြို့သို့ငါရောက်စေမည်။ သင်တို့
သည်သဖြတ်ကိုစို့၍ခါး၌ချီခြင်း။ ခူးပေါ်မှာမြို့ခြင်းကို
၁၃ ခံစားရကြလိမ့်မည်။ အမိသည်သားငယ်ကိုနှစ်သိမ့်စေ
သကဲ့သို့သင်တို့ကိုငါနှစ်သိမ့်စေမည်။ ယေရှုလင်မြို့၌
၁၄ ချမ်းသာရကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့တွေ့မြင်သဖြင့်သင်တို့၏
နှစ်လုံးသည်ရွှင်မြူး၍အရိုးတို့သည်စိမ်းလန်းသောအပင်
ကဲ့သို့သန်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်
သည်လည်းကွန်တော်တို့အား၎င်းအမျက်တော်သည်ရန်
သူတို့အား၎င်းထင်ရှားလိမ့်မည်။
၁၅ ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရားသည်ပြင်းစွာသောအ
ရှိန်အားဖြင့်အမျက်တော်ကို၎င်းမီးလျှံအားဖြင့်အဓမ္မတော်
မူခြင်းကို၎င်းထင်ရှားစွာပြခြင်းငှါလေပွေကဲ့သို့သောရ
ထားတော်တို့ကိုစီး၍မီးကဲ့သို့ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်။
၁၆ ထာဝရဘုရားသည်မီးနှင့်ဝေးအားဖြင့်လူသတ္တဝါ
အပေါင်းတို့ကိုအပြစ်ပေးတော်မူ၍ထာဝရဘုရားကွပ်
၁၇ မျက်တော်မူသောသူတို့သည်များကြလိမ့်မည်။ တဖန်
မိန့်တော်မူသည်ကားဝက်သား။ ကြွက်သား။ ရွှံ့ရှာဖွယ်
သောအရာကိုစားလျက်ဥသည်တို့တွင်အလယ်၌ရှိသော
သူတယောက်နေ့ကသို့ထိုက်၍မိမိတို့ကိုသန့်ရှင်းစင်

ကြယ်စေသောသူတို့သည်တပြိုင်နက်ပျက်စီးခြင်းသို့
ရောက်ကြလိမ့်မည်။သူတို့၏အကျင့်တို့ကိုရင်အကြံ
အစည်တို့ကိုရင်ငါသိ၏။

၁၁ အချိန်တန်မူဘာသာစကားများသောလူအမျိုးမျိုး
အပေါင်းတို့ကိုငါစည်းဝေးစေသဖြင့်သူတို့သည်သာ၍
၁၂ ငါ၏ဘုန်းကိုဖူးမြင်ကြလိမ့်မည်။။ထိုသူတို့တွင်အလံ
ကိုငါလူမည်။ဘေးလွတ်သောသူတို့ကိုတာရှုပြည်။ဖုလ
ပြည်။လေးလက်နက်ကိုသုံးတတ်သောလုဒပြည်။တုဗလ
ပြည်။ယာဝန်ပြည်မှစ၍ငါ၏နာမကိုမကြား။ငါ၏ဘုန်းကို
မမြင်။ဝေးစွာသောတကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်သို့စေလွှတ်သ
ဖြင့်တပါးအမျိုးသားတို့တွင်ငါ၏ဘုန်းကိုဟောပြောကြ
၁၃ လိမ့်မည်။။ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်စင်ကြယ်သော
ဖလားစသည်တို့နှင့်ပူဇော်သကာကိုဗိတ်မှန်တော်သို့
ဆောင်ခဲ့သကဲ့သို့ထိုသူတို့သည်သင်တို့၏ညီအစ်ကို
အပေါင်းကိုမြင်း။ရထား။ထပ်စင်။မြို့။ကုလားအုတ်ပေါ်
၁၄ ခွံတင်၍ထာဝရဘုရားအားပူဇော်ဖို့ရာခပ်သိမ်းသော

အပြည်ပြည်တို့မှငါ၏သန့်ရှင်းသောတောင်။ယေရုရှလင်
မြို့သို့ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
၁၅ ၏။။ထိုသူအချို့တို့ကိုငါရွေးယူ၍ယဇ်ပရောဟိတ်အ
ရာနှင့်လေဝိလူအရာ၌ခန့်ထားမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူ၏။

၁၂ ငါဖန်ဆင်းသောကောင်းကင်သစ်နှင့်မြေကြီးသစ်
သည်ငွေ့၌တည်သကဲ့သို့သင်တို့၏အမျိုးအနွယ်နှင့်
သင်တို့၏နာမသည်လည်းတည်ရလိမ့်မည်ဟုထာဝရ
၁၃ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။။လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်
ငွေ့မှာကိုးကွယ်ခြင်းငှါလဆန်းနေ့နှင့်ဥပုသ်နေ့အစဉ်
အတိုင်းလာကြလိမ့်မည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
၁၄ ၏။။ထိုသူတို့သည်ငါ့ပြစ်မှားသောသူတို့၏အသေ
ကောင်များကိုလွှတ်၍ကြည့်ရှုကြလိမ့်မည်။သူတို့၏ပိုး
သည်မသေနိုင်ရာ။သူတို့၏မီးသည်လည်းမညှိမီးနိုင်ရာ။
လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့၌ရှာဖွယ်ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

။ပရောဖက်ဟောရှာယစီရင်ရေးထားသောအနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

၁ ယုဒရှင်ဘုရင်အာမုနိသားယောရှိမင်းနန်းစံဆယ်
၂ သုံးနှစ်တွင်ရင်ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှိသားယောယဟ်မ
၃ လက်ထက်၌ပင်ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှိသားဇေဒကိမင်း
နန်းစံဆယ်တနှစ်စေ၍ပညွမလတွင်ယေရုရှလင်မြို့သား
တို့ကိုသိမ်းသွားချုပ်ထားသည့်တိုင်အောင်ထာဝရဘုရား
၏ချာဗိတ်တော်ကိုခံရသောဗယ်ယမိန့်ပြည်။အာနုသုတ်မြို့
နေဟိသမိသားယဇ်ပရောဟိတ်ယေရမိစကားမှာ။
၄ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ငါ့ဆီသို့
၅ ရောက်၍မိန့်တော်မူသည်ကား။။သင့်ကိုအမိဝမ်ထဲ၌ငါ
မဖန်ဆင်းခဲ့သင့်ကိုငါသိပြီ။မဖွားခဲ့ကပင်သင့်ကိုငါသန့်
၆ ရှင်းစေ၍လူအမျိုးမျိုးတို့အဖို့။ပရောဖက်အရာ၌ခန့်
ထားပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။။ငါကလည်းအိုအရှင်ထာဝရ
ဘုရား။အကျွန်ုပ်သည်မဟောမပြောတတ်ပါ။သူငယ်
၇ ဖြစ်ပါ၏ဟုသျှောက်သျှင်။ထာဝရဘုရားကလည်းအကျွန်ုပ်
၈ သည်သူငယ်ဖြစ်ပါ၏ဟုမပြောနှင့်။အကြင်သူရှိရာသို့

သင့်ကိုငါစေလွှတ်၏။ထိုသူရှိရာသို့သင်သွားရမည်။အ
ကြင်စကားကိုငါမှာထား၏။ထိုစကားကိုသင်ဆင့်ဆိုရ
၉ မည်။။သူတို့ကိုမကြောက်နှင့်။သင့်ကိုကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ
၁၀ သင်နှင့်အတူငါရှိသည်ဟုမိန့်တော်မူပြီးမှ။လက်တော်
ကိုဆန့်၍ငါနှုတ်ကိုတို့တော်မူလျက်သင်၏နှုတ်၌ငါစကား
၁၁ ကိုငါသွင်းထားပြီ။။ကြည့်ရှုလော့။သင်သည်နှုတ်ဖယ်
ဖြိုချချက်ဆီးမှောက်လွှဲရသောအခွင့်။တည်ဆောက်
စိုက်ပျိုးရသောအခွင့်နှင့်သင့်ကိုလူအမျိုးမျိုးတို့၏ဘိုင်း
၁၂ နိုင်ငံများအပေါ်မှာယနေ့ငါခန့်ထားပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။
၁၃ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ငါ့ဆီ
သို့ရောက်၍ယေရမိ။သင်သည်အဘယ်အရာကိုမြင်
သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်ငါကအကျွန်ုပ်သည်ဘာမှမမြင်
၁၄ ကိုမြင်ပါ၏ဟုလျှောက်သော်။ထာဝရဘုရားကသင်
သည်မှန်ကန်စွာမြင်ပြီ။အကြောင်းမူကား။ငါစကားကို
ပြည့်စုံစေခြင်းငှါငါစောင့်နေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၃ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ခုတိယအကြိမ် ငမိသို့ရောက်၍ သင်သည် အဘယ်အရာကို မြင်သနည်း ဟုမေးတော်မူလျှင် ငါက အကျွန်ုပ်သည် ဆူပွက်သော အိုးကင်းကို မြင်ပါ၏။ မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာပြုလျက် ရှိပါ၏ ဟုလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက မြောက်မျက်နှာဘက်က ဘေးဥပါတ်သည် ဤပြည်သား

၁၄ တို့အပေါ်သို့ ထွက်လာထိခိုက်မည်။ အကြောင်းမူကား။ မြောက်တိုင်းနိုင်ငံသား အမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့ကို ငါခေါ်၍ သူတို့သည် လာပြီးလျှင် ယောရမိရှလင်မြို့တံခါးဝမှားတို့၌ ၎င်းမြို့ရိုးပတ်ဝန်းကျင် အရပ်ရပ်တို့၌ ၎င်းယုဒမြို့ရွာအလုံးစုံတို့၌ ၎င်းမိမိတို့ရာဇဝတ်များကို အသီးအသီးတည်ထားကြလိမ့်မည်။ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ငကိုစွန့်သော အပြစ်။ အချားသောဘုရားတို့အား နှံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့သောအပြစ်။ မိမိတို့လက်ဖြင့် လုပ်သောအရာကို ကိုးကွယ်သော အပြစ်ရှိသမျှတို့ကြောင့် သူတို့ကို ငါစစ်ကြော၍ အပြစ်နှင့်အလျောက် စီရင်မည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ခါးပန်းကိုစည်း၍ ထလော့။ ငါမှာထားသမျှကို သူတို့အား ဟောပြောလော့။ သူတို့ရှေ့မှာ သင့်ကို ငါအရှက်မခွဲရမည် အကြောင်း။ သူတို့ကို မကြောက်နှင့်။ ကြည့်ရှုလော့။ ယုဒရှင်ဘုရင်။ မင်းသား။ ယဇ်ပရောဟိတ် ပြည်သူပြည်သားတည်း ဟူသောတနိုင်ငံလုံးတဖက်၌ ခိုင်ခံ့သောမြို့သံတိုင်။ ကြေးဝါထရံအရာ၌ သင့်ကို ယနေ့ ငါခန့်ထား၏။ သူတို့သည် သင့်ကို စစ်တိုက်၍ မနိုင်ရကြ။ သင့်ကို ကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ သင်နှင့် အတူ ငါရှိသည် ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငမိသို့ရောက်၍ သင်သည် ယောရမိရှလင်မြို့သို့ သွားပြီးလျှင်

၂။ အော်ဟစ်ရမည့်အရာဟူမူကား။ ထာဝရဘုရားက လယ်မလုပ်သောဘောအရပ်၌ သင်သည် ငနောက်သို့လိုက်သော အခါ အသက်အရွယ် နှုတ်၍ ခံရသော ကျေးဇူးကို ၎င်းထိမ်းမြားပေးစားခြင်းနှင့် ရှည်သောချစ်ခြင်း

၃ မေတ္တာကို ၎င်းငါအောင်းမေ့၏။ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသည် ထာဝရဘုရားအပို့သန့်ရှင်း၏။ စီးပွားတော်အဖို့ အဦးသီးသောအသီးဖြစ်၏။ သူတို့ကို လူယုသောဘုရားပေါင်းတို့သည် အပြစ်ရှိကြ၏။ ထိုသူတို့အပေါ်မှာ ဘေးဥပါတ်ဆုတ်ရသည် ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄ အိုယာကုပ်အမျိုးနှင့် ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင်ကြ

၅ လော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့သည် ငထံမှ ဝေးစွာထွက်သွား၍ အနတ္တသမိသို့ လိုက်လျက် အနတ္တသက်သက် ဖြစ်ရမည် အကြောင်း။

၆ ငါ၌ အဘယ်မည်သော အပြစ်ကို တွေ့ကြသနည်း။ သူတို့က ငါတို့ကို အံ့ရတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်၍ တောတရှောက်လုံး၊ လွင်ပြင်၊ မြေတွင်းနှင့် ပြည်ရံသောပြည်။ ခေ့ချောက်၍ သေမင်းအရိပ်လွှမ်းမိုးသောပြည်။ ခရီးသွားသောသူ၊ နေရာကျသောသူ မရှိသောပြည်တရှောက်လုံးသို့ ပို့ဆောင်သော ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်မှာရှိတော်မူသနည်း

၇ ဟုမမေးကြ။ ငါပြောသောပြည်၏ အသီးအနှံ ဆီဥဆီချည်ကို စားစေခြင်းငှါ သင်တို့ကို ငါဆောင်သွင်း၍ သင်တို့သည် ဝင်စားသော အခါ ငပြည်ကို ညစ်ညူးစေ၍ ငါ၏အမွေကို ရွံရှာဖွယ် ဖြစ်စေကြသည် တကား။ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့က ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်မှာရှိတော်မူသနည်း ဟုမမေးကြ။ ကျမ်းတတ်တို့သည် ငကို မသိကြ။ သင်းအုပ်တို့သည် ငကို ပြစ်မှားကြ၏။ ပရောဖက်တို့သည် ဗာလကို အဖို့ပြု၍ ဟောပြောလျက် ကျေးဇူးခံသောထမိသို့ လိုက်ကြ၏။

၈ ထိုကြောင့် သင်တို့နှင့် သင်တို့သားသမီးများကို ငါစစ်ကြောမည် ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ မိတ္တိပ်ကျွန်းတို့သို့ ကူး၍ ကြည့်ရှုကြလော့။ ကေခါပြည်သို့ လူကို စေလွှတ်၍ ထိုသို့ ဖြစ်ဘူးပြီလော့ ဟု ငေ့ငေ့ကြည့်ရှုဆင်ချင်ကြလော့။ အချားတပါးသောလူမျိုးကို ကွယ်သောဘုရားသည် ဘုရားမဟုတ်သော်လည်း ပြောင်းလဲဘူးပြီလော့။ ငါ၏လူမျိုးသည် ကျေးဇူးမပြုနိုင်သောအရာတို့မိမိတို့ဘုန်းကို ပြောင်းလဲကြပြီတကား။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အိုဗဲလ်းကောင်းကင်တို့။ ထိုအမှုကို မိန်းမောတွေ ဝေ၍ ကျက်သီးမွေးညင်းထသည်တိုင်

၁၃ အောင်ထိတ်လန့်လျက် နေကြလော့။ ငါ၏လူတို့သည် အသက်စစ်ရေတွင်းတည်း ဟူသော ငကို စွန့်ပယ်၍ ရေမလုံ၊ ဝဲပျက်သောရေကျင်းတို့ကို တူးသောအားဖြင့် နှစ်ရက်နှစ်ပါးကို ပြုကြပြီ။

၁၄ ဣသရေလသည် ကျွန်ဖြစ်သလော။ ကျွန်သားပေါက်ဖြစ်သလော။ အဘယ်ကြောင့် လူယုခြင်းကို ခံရသနည်း။

၁၅ ချင်သေ့တို့သည် သူကို ဟောက်၍ အသံမြည်ကြပြီ။ သူ၏ပြည်ကို ဖျက်ဆီးကြပြီ။ သူ၏မြို့တို့သည် မီးလောင်

၁၆ သေ့ကြောင့် အဘယ်သူမျှမနေရ။ နောဗမြို့သားနှင့် တာပနက်မြို့သားတို့သည် သင်၏ဦးထိပ်ကို တားကြပြီ။

၁၇ သင့်ကို ပို့ဆောင်တော်မူသော သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရ

ရတုရားကိုသင်သည့်စွန့်သောကြောင့်ထိုသို့သောအပြစ်
 ၁၈ ရောက်သည်မဟုတ်လော။ ယခုမှာသင်သည်ရှိဟောရ
 မြစ်ရေကိုသောက်အံ့သောငှါအံ့ရတ္တုလမ်းသို့အဘယ်
 ကြောင့်လိုက်သနည်း။ ဥပရတ်မြစ်ရေကိုသောက်အံ့
 သောငှါအာရှရိလမ်းသို့အဘယ်ကြောင့်လိုက်သနည်း။
 ၁၉ | သင်၏ဒုစရိုက်သည်သင့်ကိုဆုမွန်မည်။ သင်၏ဖောက်
 ပြန်ခြင်းသည်သင့်ကိုအပြစ်ပေးမည်။ သို့ဖြစ်၍သင်၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုခွန်ပြစ်သောအမှု။ ငကိုမ
 ကြောက်ဘဲနေသောအမှုသည်မကောင်းသောအမှု။ ခါး
 သောအမှုဖြစ်သည်ကိုသိမြင်ရမည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်
 ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ဂြေးကာလ၌သင်ထပ်ရသောထမ်းဘိုး။ သင်၌ချည်
 သောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုငါမျိုးချွတ်၍သင်ကအကျွန်ုပ်သည်
 မမှားယွင်းဘဲနေပါမည်ဟုဂတိထားသော်လည်း မြင့်
 သောတောင်ရှိသမျှအပေါ်၌ငင်မိမ်းသောသစ်ပင်ရှိသမျှ
 ၂၁ အောက်၌ငင်ကိုယ်ကိုချစ်ပြည်တန်ဆာလုပ်လေ၏။ အ
 ကောင်းဆုံးသောစပျစ်နွယ်ပင်အမျိုးစစ်ဖြစ်သောသင့်
 ကိုငါစိုက်ပျိုးသော်လည်းသင်သည်ရှေ့မှာအဘယ်မျှ
 လောက်ဖောက်ပြန်၍အမျိုးမစစ်သောစပျစ်နွယ်ပင်ဖြစ်
 ၂၂ ပါသည်တကား။ သင်သည်ပေါက်ဆပ်ပျာနှင့်ရေချိုး၍
 ချက်သောဆပ်ပျာအများကိုသုံးသော်လည်းသင်၏အပြစ်
 သည်ရှေ့မှာထင်ရှားသည်ဟုအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်
 ၂၃ တော်မူ၏။ သင်ကလည်းငါသည်ညစ်ညူးခြင်းမရှိ။
 ဗာသဘုရားတို့နောက်သို့မလိုက်ဟုအဘယ်သို့ဆိုနိုင်
 သနည်း။ ချိုင့်၌သင်လိုက်သောလမ်းကိုကြည့်ရှုလော့။
 သင်ပြုသောအမှုတို့ကိုဝန်ခံလော့။ လျင်မြန်စွာပြေး၍ထွက်
 ၂၄ လည်တတ်သောကုလားအုတ်မပါတကား။ တော၌ထွက်
 လည်၍ကိလေသာရာဂမိတ်နှင့်လေကိုရှုတတ်သောမြ
 ရိုင်းမပါတကား။ အချိန်ရောက်သောအခါအဘယ်သူဆီး
 တားနိုင်သနည်း။ သူကိုရှာအံ့သောငှါအဘယ်သူမျှပင်ပန်း
 ခြင်းကိုမခံရ။ အချိန်စေ့သောအခါသူကိုတွေ့လိမ့်မည်။
 ၂၅ | သင်၏ခြေနှင်းကိုမပျက်စေနှင့်။ ရေငတ်ခြင်းအကြောင်း
 ကိုမမြဲနှင့်ဟုဆိုသော်လည်းသင်ကမေ့လွန်စရာမရှိ။ အ
 လျှင်းမရှိ။ သူတပါးတို့ကိုငါချစ်၍သူတို့နောက်သို့လိုက်
 ၂၆ မည်ဟုပြန်ပြော၏။ ဖမ်းမိသောသူခိုးသည်ရှက်သကဲ့သို့
 ဣသရေလအမျိုး၏ရှင်ဘုရင်။ မင်းသား။ ယဇိပရော
 ဟိတ်။ ပရောဖက်နှင့်တကွအမျိုးသားများတို့သည်ရှက်
 ၂၇ ကြ၏။ သစ်တုံးအားကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်အဖဖြစ်

ဘော်မူ၏ဟူ၍ငင်ကျောက်အားလည်းကိုယ်တော်သည်အ
 ကျွန်ုပ်ကိုဖွားမြင်တော်မူပြီဟူ၍ငင်ဆိုလျက်စင်စစ်ကို
 မျက်နှာမပြု။ ကြောခိုင်းကြသော်လည်းအမှုရောက်လျှင်
 မူကားထတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုကယ်မတော်မူပါဟု
 ၂၈ လျှောက်တတ်ကြ၏။ ကိုယ်အဖိုသင်လုပ်သောဘုရားတို့
 သည်အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ အမှုရောက်သောအခါသူ
 တို့သည်တတ်နိုင်လျှင်ထ၍ကယ်ကြပါလေစေ။ အိုယုဒ
 ပြည်။ သင်သည်မြို့များအရေအတွက်ရှိသည်အတိုင်းသင်
 ၂၉ ၏ဘုရားများရှိပါသည်တကား။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
 မူသည်ကား။ သင်တို့သည်အဘယ်အကျိုးအလျှင်ငါနှင့်
 တရားတွေ့ကြမည်နည်း။ သင်တို့ရှိသမျှသည်ငါကိုပြစ်
 ၃၀ မှားကြပြီ။ ငါသည်သင်တို့သားများကိုအချဉ်းနှီးဒါဏ်
 ပေးပြီ။ သူတို့သည်ဆုမွန်ခြင်းကိုမခံကြ။ သင်တို့၏ခေး
 သည်လူယုပျက်ဆီးတတ်သောချင်သောကဲ့သို့သင်တို့၏
 ပရောဖက်များကိုပျက်ဆီးလေပြီ။

၃၁ ယခုဖြစ်သောအမျိုးသားတို့။ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်
 တော်ကိုဆင်ချင်ကြလော့။ ငါသည်ဣသရေလအမျိုး
 ၃၂ ၌တောကဲ့သို့ငင်မှောင်မိုက်နိုင်ငံကဲ့သို့ငင်ဖြစ်ဘူးသ
 လော။ ငါ၏လူတို့ကငါတို့သည်အရပ်ရပ်သို့လည်မည်။
 ကိုယ်တော်ထံသို့နောက်တဖန်မချည်းကပ်ဟုအဘယ်
 ၃၃ ကြောင့်ဆိုကြသနည်း။ အပျိုမသည်မိမိခွဲဆင်သောတန်
 ဆာကိုငင်မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးသည်မိမိခါးပန်းကို
 ငင်မေ့လျော့နိုင်သလော။ သို့သော်လည်းငါ၏လူတို့သည်
 ၃၄ မရေတွက်နိုင်အောင်များစွာသောကာလပတ်လုံးငင်ကို
 မေ့လျော့ကြပြီ။ သင်သည်ရည်းစားကိုရှာခြင်းငှါသင်တို့
 ၃၅ ဘာသာသေတို့ကိုအဘယ်ကြောင့်ပြုပြင်သနည်း။ သင်
 ၏အသိအကျွမ်းတို့ကိုသွေးဆောင်လေပြီတကား။ ထိုမှ
 တပါး။ အနိုင်အထက်ပြုသည်ကိုသင်မတွေ့။ အပြစ်မရှိ
 သောဆင်းရဲသားတို့ကိုအသေသတ်၍သွန်းသောအသွေး
 ၃၆ သည်သင်၏အဝတ်စွန်း၌ထင်ရှား၏။ ထိုသို့သောအပြစ်
 များရှိသော်လည်းသင်ကငါ၌အပြစ်မရှိသောကြောင့်
 ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်သည်ငါမှလွှဲသွားလိမ့်မည်
 ဟုဆိုပါသည်တကား။ ငါ၌အပြစ်မရှိဟုဆိုသော
 ၃၇ ကြောင့်သင့်ကိုငါစစ်ကြောစိရင်မည်။ သင်သည်အရပ်
 ရပ်သို့ပြောင်းလဲခြင်းငှါအဘယ်ကြောင့်ဤမျှလောက်
 ၃၈ ထွက်လည်သနည်း။ အာရှရိပြည်ကိုရှက်ကြောက်သည်
 နည်းတူအရတ္တုပြည်ကိုရှက်ကြောက်လိမ့်မည်။ သင်
 ၃၉ သည်မိမိလက်ကိုမိမိခေါင်းပေါ်မှာတင်လျက်ထိုပြည်မှ
 အမှန်ထွက်သွားရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ သင်မိမိ

သောအရာတို့ကိုသာဝရဘုရားသည်ပယ်တော်မူသောကြောင့်ဦးစွာအကျိုးကိုမရနိုင်ရာ။

၃ ယောကျ်ားစွန့်ပြစ်သောမိမ္မသည်ထွက်သွား၍အချားသောသူ၏မယားဖြစ်ပြီးမှအရင်လင်သည်ထိုမိမ္မကိုပြန်၍ယူသင့်သလော။ထိုသို့ပြုသောပြည်သည်ညစ်ညူးသည်မဟုတ်လောဟုဆိုလေ့ရှိလျက်နှင့်သင်သည်များစွာသောရည်းစားတို့၌မိမိ၏မှားယွင်းသော်လည်းထံသို့ပြန်လာပါဟုသာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂ မြင့်သောအရပ်များကိုခွက်ကြည့်၍သင်မနေဘူးသောအရပ်တစ်ခုခုကိုရှာလော့။အာရပ်လူသည်တော၌စောင့်သကဲ့သို့သင်သည်လမ်တို့၌စောင့်နေ၍မတရားသောမေရန်အားဖြင့်၎င်း

၃ အဓမ္မအမှုအားဖြင့်၎င်းပြည်ကိုညစ်ညူးစေပြီ။မိမိ၏ခေါင်၍နောက်မိမိ၏တိုင်အောင်မရွာသော်လည်းသင်သည်ပြည်တန်ဆာနဖူးရှိ၍ရှက်ခြင်းသဘောကိုပယ်ရှား

၄ ပြီ။ယခုမှစ၍သင်ကအကျွန်ုပ်အဖေ။ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်အသက်ငယ်စည်။စောင့်မပါပြီဟုအားအော်

၅ ဟစ်ပါစေသော။။ဘုရားသခင်သည်အစဉ်အမျက်ထွက်တော်မူမည်လော။အဆုံးတိုင်အောင်အပြစ်ကိုမှတ်တော်မူမည်လောဟုဆိုပါစေသော။ထိုသို့ဆိုသော်လည်းတတ်နိုင်သမျှအတိုင်းအဓမ္မအမှုကိုပြုပါသည်တကား။

၆ ယောဂါမင်းကြီးလက်ထက်။သာဝရဘုရားသည်အားမိန့်တော်မူသည်ကား။ဖောက်ပြန်သောဣသရေလအမျိုးပြုသောအမှုကိုသင်မြင်ပြီလော။မြင့်သောတောင်ရှိသမျှအပေါ်သို့တက်၍၎င်းစိမ်းသောသစ်ပင်ရှိသမျှ

၇ အောက်၌၎င်းပြည်တန်ဆာလုပ်လေပြီ။။သူသည်ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကိုပြုပြီးမှထံသို့ပြန်လာပါဟုပြောသော်လည်းသူသည်ပြန်၍မလာ။ထိုအမှုကိုသူ၏ညီမ။သစ္စာ

၈ ပျက်သောညီမယုဒသည်ကြည့်မြင်လေ၏။။ဖောက်ပြန်သောဣသရေလသည်မတရားသောမေရန်ကိုပြု၍မှားယွင်းသောအပြစ်များကြောင့်သူနှင့်ငါကွာ၍ဖြတ်စာကိုအပ်သော်လည်းသစ္စာပျက်သောညီမယုဒသည်လည်းမကြောက်ဘဲသွား၍ပြည်တန်ဆာလုပ်ကြောင်းကိုငါ

၉ မြင်၏။။သူသည်မတရားသောမေရန်ကိုပြု၍အလွန်လော်လံသောအားဖြင့်ပြည်ကိုညစ်ညူးစေ၍ကျောက်

၁၀ နှင့်၎င်းသစ်ထုံးနှင့်၎င်းမှားယွင်းလေ၏။။ထိုမျှလောက်အပြစ်ရှိသော်လည်းသစ္စာပျက်သောညီမယုဒသည်ထံသို့စိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့ပြန်၍မလာ။ပြန်လာဟန်ဆောင်သည်ဟုသာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၁ တဖန်သာဝရဘုရားသည်အားမိန့်တော်မူသည်ကား။။သစ္စာပျက်သောယုဒသည်ဖောက်ပြန်သောဣသရေလထက်အပြစ်ကြီး၏။။သင်သည်သွား၍မြောက်မျက်နှာသို့ဟစ်ကျော်ရမည်စကားဟူမူကား။အိုဖောက်ပြန်သောဣသရေလ။ပြန်လာပါဟုသာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။သင်၌ငါသည်မျက်မှန်ဘူးခြင်းကိုမပြု။ကရုဏာစိတ်သဘောရှိ၏။အစဉ်အမျက်ထွက်တတ်သည်မဟုတ်

၁၂ ဟုသာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။။သင်သည်စေကားကိုနားမထောင်။သင်၏ဘုရားသခင်သာဝရဘုရားကိုပြစ်မှား၍မိမ်းသောသစ်ပင်ရှိသမျှအောက်၌တွေ့သောဧည့်သည်တို့နှင့်မှားယွင်းသောအပြစ်ရှိကြောင်းကိုဝန်ချရုံမျှ

၁၃ သာပြုလော့ဟုသာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။။အိုဖောက်ပြန်သောသူငယ်တို့။ပြန်လာကြလော့ဟုသာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ငါသည်သင်တို့ကိုရှုရှာဘူးသော်လည်းသင်တို့မြို့များထဲကတဖြုတ်လူတယောက်။အမျိုးသားချင်းအရုဇုထဲကတရုဇုလျှင်လူနှစ်ယောက်ကိုရွေးယူ၍

၁၄ ဖိအုန်မြို့သို့ပို့ဆောင်မည်။။ငါသည်နှစ်သက်သောသူတို့ကိုသင်းအုပ်အရာ၌ခန့်ထား၍သူတို့သည်ညာဏ်

၁၅ ပညာနှင့်ပြည့်စုံလျက်သင်တို့ကိုအုပ်ကြမိမ့်မည်။။ထိုကာလတွင်သင်တို့သည်ပြည်တော်၌တိုးပွားများပြားသောအခါသာဝရဘုရား၏ပုဒ်ညည်သစ်တာတော်ဟူ၍နောက်တဖန်မပြောမဆိုရ။ထိုသစ်တာတော်ကိုစိတ်မစွဲလမ်းမအောင်းမေ့မပြုရ။နောက်တဖန်မလုပ်ရဟု

၁၆ သာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။။ထိုအခါယောရုရှလင်မြို့ကိုသာဝရဘုရား၏ပလ္လင်ဟူ၍ခေါ်ကြမိမ့်မည်။လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်လည်းသာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုအဓိပြု၍ထိုပလ္လင်သို့စည်းဝေးကြမိမ့်မည်။နောက်တဖန်မိမိတို့၌ဆိုးသောစိတ်နှစ်လုံးခိုင်မာခြင်းသဘော

၁၇ သို့လိုက်၍မကျင့်ရကြ။။ထိုကာလ၌ယုဒအမျိုးသည်ဣသရေလအမျိုးနှင့်ပေါင်းဖော်လျက်မြောက်မျက်နှာအရပ်ကတရုဇုတည်းလာ၍သင်တို့တိုးပွားများအမွေခံ

၁၈ ဘို့ငါပေးဘူးသောပြည်သို့ရောက်ကြမိမ့်မည်။။ငါသည်သင့်ကိုသားတို့တွင်အဘယ့်သို့ထားရအံ့နည်း။သာယာသောပြည်။တိုင်းနိုင်ငံအပေါင်းတို့၏အထွဋ်။ဘုန်းကြီးသောအမွေခံရာပြည်ကိုသင့်အားအဘယ့်သို့ပေးရအံ့နည်းဟုငါမေးသောအခါသင်သည်ငါ့အကျွန်ုပ်အဖေဟူ၍ခေါ်ရမိမ့်မည်။ထံမှလွှဲ၍မသွားရဟုငါပြန်ပြော၏။

၁၉ အိုဣသရေလအမျိုး။ဆိုးသောမယားသည်သစ္စာ

ပျက်သကဲ့သို့ အကယ်စင်စစ်သင်တို့သည် ငါဒွိသစ္စာ
 ၂၁ ပျက်ကြပြီဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ဣသရေလ
 အမျိုးသားတို့သည် ဖြင့်သော အရပ်၌ ခြံရံစွာ ကျွေး၍ တောင်း
 ပန်သော အသံကို ငါကြားရပြီ။ အကြောင်းမူကား။ သူ
 တို့သည် လယ်ယာ၌ မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို
 ၂၂ မေ့လျော့ကြပြီ။ အိုဖောက် ပြန်သောသူ ငယ်သင်တို့။
 ပြန်လာကြလော့။ ဖောက်ပြန်ရာများကို ငါပြုပြင်မည်။
 သူတို့ကလည်း အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ လာ
 ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်
 ၂၃ ထာဝရဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ အကယ်စင်စစ် ကုန်း
 များနှင့် တောင်ရိုးများတို့သည် အချည်းနှီးသက်သက်
 ဖြစ်ကြ၏။ အကယ်စင်စစ် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို ကယ်တင်ရာ အ
 ၂၄ ကြောင်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ဂုဏ်ဖွယ်သော အရာသည် အ
 ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘိုးဘေးဥစ္စာတည်းဟူသောသူတို့သိုးနွား။
 သားသမီးများကို အကျွန်ုပ်တို့ငယ်သော အရွယ်ကပင် စား
 ၂၅ ချီကုန်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဂုဏ်ကြောက်လျက် အိပ်
 ရကြ၏။ အသရေပျက်ခြင်း ခြံနစ်နွန်းကြ၏။ အကြောင်းမူ
 ကား။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ငယ်သော အရွယ်မှစ၍ ယခုတိုင်
 အောင်ဘိုးဘေးနှင့် တကွ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာ
 ဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားမထောင်။ အကျွန်ုပ်တို့၏
 ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားပါပြီဟု ဆိုကြ၏။
 ၂၆ အိုဣသရေလအမျိုး။ သင်သည် ပြန်လာလိုလျှင် ငွေထံသို့
 ပြန်လာပါ။ သင်၏ ရွံ့ရှာဘွယ်တို့ကို ပယ်လိုလျှင် ငွေထံမှ
 ၂၇ မရွှေ့ရ။ သင်ကလည်း ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်
 မူသည် ဟု သစ္စာစောင့်ခြင်း။ တရားစီရင်ခြင်း။ ပြောင့်
 မတ်ခြင်းအား ဖြင့်ကျိန်ဆိုလိမ့်မည်။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည်
 လည်း ထိုဘုရားသခင်အား ဖြင့်မိမိတို့ကို ကောင်းကြီး
 ပေး၍ ထိုဘုရားသခင်ကို အမြဲပြုလျက် ဝါကြားဝင်
 မြောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၈ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒပြည်သူ ယောရုရှလင်မြို့သား
 တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့၏ လယ်ကို ထွန်
 ၂၉ ကြလော့။ ဆူးပင်တို့တွင် မျိုးစေ့ကို မကြံကြနှင့်။ အိုယုဒ
 ပြည်သူ ယောရုရှလင်မြို့သားတို့။ ထာဝရဘုရား အဖို့အ
 ထိုငှါ အခေများ လှီးမက်လာကုန်၍ သင်တို့နှစ်လုံးအခေ
 များကို လှီးဖယ်ကြလော့။ သို့မဟုတ်။ သင်တို့၏ အကျင့်
 မကောင်းသောကြောင့် အမျက်သည် မီးကဲ့သို့ ထွက်၍
 ၃၀ အဘယ်သူမျှမညှိမ်းနိုင်အောင် လောင်လိမ့်မည်။ ယုဒပြည်

၃၁ နှစ်တိုင်း မှုတ်ကြလော့ဟု ယောရုရှလင်မြို့မှစ၍ တပြည်လုံး
 ကျွေးကျော်၍ သိတင်းကြားကြလော့။ စည်းဝေး၍ ခိုင်ခံ့
 သောမြို့များအတွင်းသို့ ဝင်ကြကုန်အံ့ဟု အရပ်ရပ်၌ အနှံ့
 ၃၂ အပြားကျွေးကျော်ကြလော့။ ဖိအုန်တောင်ပေါ်မှာ အ
 သံကို ထူကြလော့။ လွတ်အောင် ပြေးကြလော့။ ရပ်၍ မနေ
 ကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား။ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်း
 ဘေးဥပါတ်ကို မြောက်မျက်နှာမှ ငါသည် ဆောင်ခဲ့မည်။
 ၃၃ ချင်သောသင်္ဃာမိမိနေရာ၌ ထဲကထွက်လာပြီ။ တိုင်းနိုင်ငံ
 တို့ကို ပျက်ဆီးသောသူသည် လင်္ဃာဆဲရှိ၏။ သင်၏
 ပြည်ကို လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ သူသည် မိမိ
 နေရာမှ ထွက်လာသည် ဖြစ်၍ သင်၏မြို့တို့သည် လူမနေ
 ၃၄ နှိုင်အောင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအ
 ကြောင်းကြောင့် လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်စည်းလျက် ငို
 ကျွေးမြည်တမ်း၍ အော်ဟစ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား။
 ထာဝရဘုရား၏ ပြင်းစွာသော အမျက်တော်သည် ငါတို့
 ၃၅ မှလွဲရှောင်၍ မသွားသေး။ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်နှင့် မူးမတ်
 တို့သည် စိတ်ပျက်ကြသိမ့်မည်။ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်
 မိန့်မောတော့ဝေလျက် ပရောဟိတ်တို့သည် ထိတ်လန့်လျက်
 ရှိကြသိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၃၆ ငါကလည်း အိုအရှင်ထာဝရဘုရား။ သံလျက်သည်
 အသက်ကို ထိသည်တိုင် အောင်ခွင်းသော်လည်း သင်တို့
 သည် ညိမ်သက်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်ဟု ကိုယ်တော်သည်
 မိန့်တော်မူသောအား ဖြင့် ဤလူများနှင့် တကွ ယောရုရှလင်
 မြို့သားတို့ကို အလွန် ထွဋ်စားတော်မူပါ။ ပြီတကား ဟု
 လျှောက်ဆို၏။
 ၃၇ ထိုကာလ၌ ဤလူများနှင့် ယောရုရှလင်မြို့သားတို့ကို
 ရည်မှတ်၍ ဆိုရမည်ကား။ ပူသောလေသည် တော၌ မြင့်
 သော အရပ်က ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးထံသို့ လာလိမ့်မည်။
 အမွှေလွှင့်စေခြင်း။ သန့်ရှင်းစေခြင်း ဌာလာသောလေမ
 ၃၈ ဟုတ်။ ထိုလေထက် ပြင်းသောလေသည် အလိုကို ပြည့်
 စုံစေခြင်း ဌာလာလိမ့်မည်။ ယခုပင် သူတို့ကို ငကိုယ်
 ၃၉ တိုင်စစ်ကြောမိရမည်။ လာသောမင်းသည် မုန့်စားတိမ်
 ကဲ့သို့ လာလိမ့်မည်။ သူ၏ရထားတို့သည် လေဖွေကဲ့သို့
 ဖြစ်ကြ၏။ သူ၏ခြင်းတို့သည် ရွှေလင်းတထက်သာ၍
 လျှော်မြန်ကြ၏။ ငါတို့သည် အမက်လာရှိကြ၏။ ပျက်စီးခြင်း
 ၄၀ သို့ရောက်ကြပြီ။ အိုယောရုရှလင်မြို့။ သင်သည် ကယ်တင်
 ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းငှါ သင်၏စိတ်နှစ်လုံးကို ခုစုရိုက်အ
 ပြင်နှင့် ကင်းစင်စေလော့။ သင်၏အမွေ အကြံအစည်တို့
 သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး သင်၏အထံ၌ တည်နေရ

၁၅ မည်နည်း။ နိဗ္ဗာန်အသံကိုကြားရ၏။ ဖေရိမ်တောင်
 ၁၆ ပေါ်မှာစုက္ခသိတင်းကိုဟစ်ကျော်ကြ၏။ အပြည်ပြည်
 တို့၌သိတင်းကြားကြလေ့။ ယောရမိလင်မြို့ကိုရည်မှတ်၍
 ကျေးကျော်ကြလေ့။ ကင်းစောင့်တို့သည်ဝေးသောပြည်
 ၁၇ ကသာ၍ယုဒမြို့များတစ်ဝိုက်၌လည်းကြလေ့မည်။ လယ်ကို
 စောင့်သောသူများကဲ့သို့ထိုသူတို့သည်ယုဒပြည်ကိုဝန်း
 ၁၈ ခြံ၊ သင်လိုက်သောထုံးစံနှင့်သင်ကျင့်သောအကျင့်တို့
 သည်သင့်အပေါ်မှာဤအမှုကိုသက်ရောက်စေပြီ။ သင်
 သည်ထိုသို့သောအမှုနှင့်တွေ့၍ခါးစပ်သောစိတ်။ နာ
 ကြည်းသောစိတ်ရှိရာ၏ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၉ ငအထဲသည်နာ၏။ ငအထဲသည်နာ၏။ ငနှစ်လုံးအရေ
 ဖျားလည်းနာ၏။ ငအထဲ၌ငနှစ်လုံးပူဆွေး၏။ ငါသည်
 တိတ်ဆိတ်စွာမနေနိုင်။ အကြောင်းမူကား။ အိုးဝိညာဉ်၊
 သင်သည်တံဝိုးမှတ်သံနှင့်စစ်တိုက်သံကိုကြားရ၏။
 ၂၀ ပျက်စီးပြီ။ ပျက်စီးပြီဟုအထပ်ထပ်ဟစ်ကျော်ရ၏။
 တပြည်လုံးပျက်စီးပြီ။ ငါ၏တံတို့သည်ခဏချင်းတွင်
 ပျက်စီးကြပြီ။ ငါ၏ကုလားကာတို့သည်ချက်ချင်းပျက်
 ၂၁ စီးကြပြီ။ ငါသည်အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးအလံကို
 မြင်ရအံ့နည်း။ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးတံဝိုးသံကို
 ကြားရအံ့နည်း။
 ၂၂ အကယ်စင်စစ်ငါ၏လူတို့သည်ထိုင်းမှိုင်း၍ငကိုမ
 သိကြ။ မိုက်သောသူငယ်ဖြစ်၍ညာဏ်မရှိကြ။ မကောင်း
 သောအမှုတို့၌သိမ္မာကြ၏။ ကောင်းသောအမှုတို့ကိုမပြု
 တတ်ကြ။
 ၂၃ ငါသည်မြေကြီးကိုကြည့်၍အဆင်းသဏ္ဌာန်မရှိ။
 လွတ်လပ်လဟာဖြစ်၏။ မိလားကောင်းကင်ကိုလည်းငါ
 ၂၄ ကြည့်၍အဆင်းမရှိ။ တောင်တို့ကိုလည်းငါကြည့်၍
 သူတို့နှင့်တကွကုန်းရှိသမျှတို့သည်တုန်လှုပ်လျက်နေကြ
 ၂၅ ၏။ ငါကြည့်၍လူမရှိ။ မိလားကောင်းကင်၌ကပ်အပေါင်း
 ၂၆ တို့သည်ပြေးကြပြီ။ ငါကြည့်၍ဝပြောသောပြည်
 သည်တောဖြစ်လေပြီ။ မြို့များတို့သည်ပြိုပျက်လျက်ရှိ
 ကြ၏။ ထာဝရဘုရားရှေ့ပြင်းစွာသောအမျက်တော်
 ရှေ့၌ထိုသို့သောအခြင်းအရာတို့သည်ဖြစ်ရကြ၏။
 ၂၇ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ တပြည်လုံး
 ပျက်စီးရာဖြစ်သင့်မည်။ ပျက်စီးခြင်းကိုငါမဆီးတား။
 ၂၈ ထိုကြောင့်မြေကြီးသည်ညည်းတွားသင့်မည်။ မိလား
 ကောင်းကင်လည်းနက်သင့်မည်။ ငါသည်ပြောပြီးမှ
 ၂၉ နောင်ဘမရှိ။ ကြံပြီးမှအကြံမပျက်ရ။ မြင်းစီးသူရဲနှင့်

လေးကိုင်သူရဲတို့ဟစ်သောအသံကြောင့်မြို့သားအ
 ပေါင်းတို့သည်တောအုပ်သို့ပြေးသွားကြ၏။ ကျောက်
 ပေါ်သို့တက်ကြ၏။ မြို့ရှိသမျှတို့ကိုစွန့်ပြစ်၍နေသောသူ
 ၃၀ တယောက်မျှမရှိရ။ သင်သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်
 သောအခါအဘယ်သို့ပြုလုပ်မည်နည်း။ ခိုမှောင်းသောအ
 ဝတ်ကိုဝတ်သော်ငှါတန်ဆာကိုဆင်သော်ငှါသင်
 ၏မျက်နှာရတ်ပဲ့သည်တိုင်အောင်ဆေးသုတ်သော်ငှါ
 သင်၏တင့်တယ်ခြင်းကိုအချည်းနှီးပြ၏။ သင်၏ရည်း
 စားတို့သည်သင့်ကိုစွန့်၍သင်၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း
 ၃၁ ဌာရာကြံကြ၏။ အကယ်စင်စစ်သားဖွားသောမိမ္မညည်း
 သံ။ သားဦးဖွားသောမိမ္မ၏ဝေဒနာခံရာအသံကဲ့သို့မိ
 အုန်သတို့သိုးအော်ဟစ်သံကိုငါကြားရ၏။ ထိုသတို့သိုး
 ကအကျွန်ုပ်သည်အမင်္ဂလာရှိပါ၏။ လူသတ်များကြောင့်
 အကျွန်ုပ်မိတ်ပျက်ပါ၏ဟုမိလက်ဝါးကိုဖြန့်၍ငုံကျေး
 လျက်နေ၏။
 ၅
 ၁ ယောရမိလင်မြို့ကိုအပြစ်မှငါလွှတ်မည်အကြောင်း။
 တရားသဖြင့်ကျင့်သောမြို့သား။ သစ္စာစောင့်သောမြို့
 သားဘုရားတယောက်မျှရှိလျှင်ထိုသူကိုတွေ့အံ့သောငှါ
 မြို့လင်တို့၌တောင်မြောက်ပြေး၍ကျယ်သောအရပ်တို့၌
 ၂ ရှာဖွေကြည့်ရှုကြလေ့။ သူတို့ကထာဝရဘုရားအသက်
 ရှင်တော်မူသည်ဟုဆိုသော်လည်းအကယ်စင်စစ်မဟုတ်
 မမှန်ကျန်ဆိုတတ်ကြ၏။
 ၃ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်သစ္စာတရားကို
 ထောက်ရှုတော်မူသည်မဟုတ်လော။ ကိုယ်တော်သည်
 ဒါဏ်ခတ်တော်မူသော်လည်းသူတို့သည်ညှိုးငယ်သော
 စိတ်မရှိကြပါ။ ပျက်စီးတော်မူသော်လည်းသူတို့သည်
 ဆုမွန်ခြင်းကိုညည်းပယ်ကြပါပြီ။ မိမိတို့မျက်နှာကို
 ကျောက်ဘက်သာ၍မာစေကြပုံ။ ငါတို့သည်ပြန်၍မ
 ၄ လာဟုညည်းဆန်လျက်နေကြပါပြီ။ ငါကလည်းအကယ်
 စင်စစ်ဤသူတို့သည်ဆင်းရဲသားဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရ
 ဘုရား၏တရားတော်ကိုငင်မိမိတို့ဘုရားသခင်စီရင်
 ၅ တော်မူရာကိုငင်မသိသောကြောင့်မိုက်ကြ၏။ လူကြီး
 များထံသို့ငါသွား၍ပြောမည်။ သူတို့သည်ထာဝရဘုရား
 ၏တရားတော်ကိုငင်မိမိတို့ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူရာ
 ကိုငင်သိကြ၏ဟုဆိုသော်လည်းသူတို့သည်ထမိတ်
 ၆ တော်ကိုချိုး၍အနှောင်အဖွဲ့တော်တို့ကိုဖြတ်ကြပြီ။ ထို
 ကြောင့်တောမှလာသောချင်သောသူတို့ကိုသတ်သင့်
 မည်။ ညဦးယံ၌လည်တတ်သောတောခွေးသည်သူတို့ကို

ကိုက်စားသိမ့်မည်။ ကျားသစ်သဉ်သူတို့မြို့ကိုစောင့်၍မြို့
ပြင်သို့ ထွက် သွားသောသူအပေါင်းတို့ကိုအပိုင်းပိုင်း
ကိုက်ဖြတ်သိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့ပြစ်မှားသော
အပြစ်များ၍အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ်ဖောက်ပြန်ကြပြီ။
၇ ထိုသို့သောအပြစ်မှသင့်ကိုအဘယ်သို့ ငါ့လွှတ်နိုင်
သနည်း။ သင်၏သားသီးတို့သည် ငါ့ကိုစွန့်၍ ဘုရား
မဟုတ်သောသူတို့ကိုတိုင်တည်လျက် ကျန်ဆီကြပြီ။
၈ ငါသည်ဝစ္စာကျွေးသောအခါသူတို့သည်ပြည်တန်ဆာ
အိမ်၌စည်းဝေး၍မှားယွင်းကြပြီ။ ဝစ္စာစားရသောမြင်း
ကဲ့သို့ဖြစ်၍ အံသီးအသီးအိမ်နီးချင်းမဟားတို့ကိုတပ်
၉ သောစိတ်နှင့်ဟိကြပြီ။ ထိုသို့သောအပြစ်တို့ကိုငါသည်
မစစ်ကြောဘဲနေရမည်လော။ ထိုသို့သောအမျိုးကိုဒါဏ်
ပေး၍ ငါစိတ်ချင်ရုံမပြေဘဲနေရမည်လော ဟုထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၀ မြို့ရိုးပေါ်သို့တက်၍ပျက်ဆီးကြလော့။ ပျက်စီးခြင်း
ကိုမစဲစေကြနှင့်။ ခြေလက်တို့ကိုပယ်ရှင်းကြလော့။ ထာ
၁၁ ဝရဘုရားဆိုင်တော်မူ။ ဣသရေလအမျိုးနှင့်ယုဒအမျိုး
တို့သည်ငယ်ငယ်သားသားသောသူတို့ကိုပျက်ကြပြီဟုထာဝရ
၁၂ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သူတို့ကထာဝရဘုရားမရှိ။ ငါတို့
အပေါ်၌ဘေးဥပါတ်မရောက် ရ။ ဘေးဘေး။ မွတ်သိတ်
၁၃ ခြင်းဘေးကိုငါတို့သည်မတွေ့ရကြ။ ပရောဖက်တို့
သည်လေသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့၌နှုတ်ကပတ်
တော်မရှိ။ သူတို့ဟောပြောသည်အတိုင်းသူတို့ခံရလိမ့်
မည်ဟုထာဝရဘုရားကိုညှင်းပယ်လျက် ဆီတတ်ကြ
၁၄ ၏။ သို့ဖြစ်၍ကောင်းကင်မိလိခခြေအရှင်ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သူတို့သည်ထိုသို့
ဆိုသောကြောင့်စေကားကိုသင်၏နှုတ်နှုတ်မီးကဲ့သို့ငှင်
၁၅ ဤလူမျိုးကိုထင်းကဲ့သို့ငှင်ငါဖြစ်စေ၍သူတို့ကိုမီးလောင်
ရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အို
၁၆ ဣသရေလအမျိုး။ သင့်ကိုတိုက်စေမိလူတမျိုးကိုဝေး
သောအရပ်ကဝါဆောင်ခဲ့မည်။ အားကြီးသောအမျိုး။
ရှေးကာလ၌ဖြစ်ဘူးသောအမျိုး။ သူတို့စကားကိုသင်
၁၇ မသိနားမလည်သောအမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။ သူတို့မြှား
တောင့်သည်ဖွင့်ထားသောသင်းပြိုင်းတွင်းဖြစ်၏။ ထို
သူအပေါင်းတို့သည် ခွန်အားကြီးသောသူဖြစ်ကြ၏။
၁၈ ၊ ထိုသူတို့သည်သင်၏အသီးအနှံနှင့်သင်၏မုန့်ကိုစားကြ
လိမ့်မည်။ သင်၏သားသီးတို့ကိုလည်းစားကြလိမ့်မည်။
သင်၏သီးနှံအားတို့ကိုလည်းစားကြလိမ့်မည်။ သင်၏စပျစ်
နွယ်ပင်နှင့်တည်ပင်တို့ကိုလည်းစားကြလိမ့်မည်။ သင်ခို

ထုံ၍ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကိုလည်းတိုက်၍လုပ်ကြံကြလိမ့်
၁၉ မည်။ သို့ရာတွင်ထိုကာလ၌ငါသည်သင်၏အမှုကိုမဆုံး
၂၀ ဖြတ်သေးဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သူတို့ကလည်း
ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့၌ဤအမှု
အလုံးစုံတို့ကိုအဘယ်ကြောင့်စီရင်တော်မူသနည်းဟု
မေးကြသောအခါသင်တို့သည်ငါ့ကိုစွန့်ပြစ်၍ကိုယ်ပိုင်
သောပြည်၌တကျွန်းတနိုင်ငံဘုရားတို့၏အမှုကိုဆောင်
ရွက်သကဲ့သို့ကိုယ်ပိုင်သောပြည်၌တကျွန်းတနိုင်ငံ
သားတို့၏အမှုကိုဆောင်ရွက်ရကြလိမ့်မည်ဟုသင်
သည်သူတို့အားဆင့်ဆိုရမည်။
၂၁ ယာကုပ်အမျိုးနေရာယုဒပြည်၌ဟောပြောကျွေး
၂၂ ကျော်ရမည်မှာ။ အိုမျက်စိရှိလျက်နှင့်မမြင်။ နားရှိလျက်
နှင့်မကြား။ ညာဏ်မဲ့သောလူမိက်တို့။ နားထောင်ကြ
၂၃ လော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ပင်လယ်မ
လွန်နိုင်အောင်ဆီးတားမိရာသဲကိုထာဝရအပိုင်းအချား
ခန့်ထားသောငါ့သင်တို့သည်မကြောက်ကြသလော။
ငါ၏ရှေ့တော်၌မတုန်လှုပ်ကြသလော။ ပင်လယ်လှိုင်းထံ
ပိုးတို့သည်ထ၍မနိုင်။ ဟိုး၍မကျော်မလွန်နိုင်သော်လည်း
၂၄ ၊ ဤလူမျိုးသည်ပြစ်မှားပုန်ကန်သောသဘောရှိ၍အစဉ်
ပုန်ကန်တတ်ကြ၏။ အချိန်တန်မှအရင်မိလားနှင့်နောက်
၂၅ မိလားကိုရွာစေ၍အသီးအနှံသိမ်းခြံသိမ်းရာကာလကို
ငါတို့အဖို့ဆိုထားတော်မူသော ငါတို့၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားကိုယခုကြောက်ကြကုန်အံ့ဟုသူတို့သည်
၂၆ စိတ်နှစ်လုံးထဲ၌မဆိုတတ်ကြ။ သင်တို့စုစုမိက်သည်
ထိုသို့သောအရာတို့ကိုလွဲ၍သင်တို့အပြစ်သည်သင်တို့
၂၇ ၏မင်္ဂလာကိုဆီးတားလေပြီ။ ဝပ်လျက်နေသောမုတ်ဆိုး
ကဲ့သို့ချောင်းမြောင်းသောလူဆိုးတို့သည် ငါ၏လူတို့
တွင်ရှိကြ၏။ လူတို့ကိုထောင်ခြင်းငှါထောင်ချောက်ကို
၂၈ ထားကြပြီ။ ငှက်ထောင်အိမ်သဉ်ငှက်တို့နှင့်ပြည့်သကဲ့
သို့သူတို့အိမ်သည်ဗုဒ္ဓံစားခြင်းပရိယာဟ်နှင့်ပြည့်၏။
ထိုသို့သူတို့သည်အားတိုးပွား၍ရတတ်ခြင်းသို့ရောက်
၂၉ ကြ၏။ ဝလျက်မျက်နှာပြောင်လျက်ရှိကြ၏။ ဆိုးသော
သူတို့ထက်သာ၍ဆိုးကြ၏။ တရားသဖြင့်မစီရင်ကြ။
မိဘမရှိသောသူငယ်၏အမှုကိုစောင့်၍အနိုင်မပေးကြ။
၃၀ ဆင်းရဲသောသူတက်၌တရားသဖြင့်မစီရင်ကြ။ ထို
သို့သောအပြစ်တို့ကို ငါသည်မစစ်ကြောဘဲနေရမည်
လော။ ထိုသို့သောအမျိုးကိုဒါဏ်ပေး၍ ငါစိတ်ချင်ရုံမပြေ
ဘဲနေရမည်လောဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၃၁ အံ့သြောရွှံရှာဖွယ်သောအမှုကိုပြည်တော်၌ပြုကြ၏။

၃၁ ပရောဖက်တို့သည်မဟုတ်မှန်ဟောပြောကြ၏။ယဇ်
ပရောဖက်တို့သည်ဝန်ခံ၍အစိုးရကြ၏။ထိုသို့သောအ
မှုကိုငါ၏လူတို့သည်နှစ်သက်ကြ၏။ထိုအမှုဆုံးသော
အခါသင်တို့သည်အဘယ်သို့ပြုကြလိမ့်မည်နည်း။

၆
၁ အိုဗယ်ာမိနိအမျိုးသားတို့။ယောရရှလင်မြို့ထဲက
ထွက်၍လွတ်အောင်ပြေးကြလေ့။တေကောရှာန္တံတံပိုး
မှုတ်ကြလေ့။ဧသက္ကရင်ရှာန္တံပိုးရူးကိုမြှောက်၍ပြကြ
လေ့။အကြောင်းမူကား။ဘေးဥပါတ်တည်းဟူသော
ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းအကြောင်းအရာသည်မြောက်
၂ မျက်နှာကပေါ်လာ၏။အဆင်းထွန်းနူးညံ့သိမ်မွေ့သော
သူတည်းဟူသောဖိအနိသတို့သို့ကိုငါပျက်ဆီးမည်။
၃ သိုးထိန်းတို့သည်သိုးရများပါလျက်သုတံသို့လာ၍သု
တဖက်ပတ်လည်၌တဲဆောက်၍အသီးအသီးမိမိတို့နေရာ
၄ မှာကျက်စားကြလိမ့်မည်။သုကိုစစ်တိုက်ခြင်းငှါပြင်
ကြလေ့။ထကြ။မွန်းတည့်အချိန်၌တက်သွားကြကုန်အံ့။
၅ ငါတို့၌ခက်ထွ၏။မွန်းလွဲပြီ။မိလ်းချုပ်လေပြီ။ထကြ။
ညည့်အခါတက်သွား၍သူ၏ဘုံမိတ်မှန်တို့ကိုပျက်ဆီး
၆ ကြကုန်အံ့ဟုဆိုကြလိမ့်မည်။ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအ
ရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။သစ်ပင်တို့ကို
ချတ်ထုတ်ကြလေ့။ယောရရှလင်မြို့တဖက်၌မြေရိုးကိုဖို့
ကြလေ့။ဤမြို့သည်ဆုဗ္ဗစရာကောင်းသောမြို့ဖြစ်၏။မြို့
၇ ထဲ၌ညည်းဆဲခြင်းသက်သက်ရှိ၏။စမ်ရေပေါက်ဝမှ
ရေသည်စီးထွက်သကဲ့သို့ထိုမြို့သည်ခုစရိုက်ကိုထွက်
စေတတ်၏။မြို့ထဲ၌လူယူပျက်ဆီးခြင်းအသံကိုကြားရ
၏။အနာများနှင့်ဒဏ်ချက်ရာများကိုအစည်ငါမြင်ရ၏။
၈ အိုယောရရှလင်မြို့။ဆုဗ္ဗခြင်းကိုခံလေ့။သို့မဟုတ်။သင့်
ကိုငါရှုံ့ရှာမည်။သင့်ကိုပယ်ရှင်း၍လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ်
၉ ဖြစ်စေမည်။ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား။စပျစ်နွယ်ပင်၌အကျန်အကြွင်း
ကိုထိုက်၍ဆွတ်သကဲ့သို့ထိုသူတို့သည်ဆုသရေလ၌
ကျန်ကြွင်းသောအရာကိုထိုက်၍အကျန်အစင်ဆွတ်ကြ
လိမ့်မည်။စပျစ်သီးဆွတ်သောသူကဲ့သို့သင်၏လက်ကို
၁၀ ချင်းတောင်းထဲသို့တဖန်သွင်းဦးလေ့။သူတို့သည်နား
ထောင်မည်အကြောင်း။အဘယ်သူကိုငါပြော၍သတ်
ပေးရမည်နည်း။သူတို့နားသည်ဘတ်မဝင်သောနား
ဖြစ်၍သူတို့သည်နားမထောင်နိုင်ကြ။ထာဝရဘုရား၏
၁၁ ပတ်တော်ကိုမနှစ်သက်ကြ။ထို့ကြောင့်ငါသည်ထာဝ

ရဘုရား၏အမျက်တော်နှင့်ပြည့်ဝ၏။အောင်၍မနေနိုင်။
လမ်၌ရှိသောသူငယ်များနှင့်ရဝေးသောလူမျိုးများအပေါ်
သို့အမျက်တော်ကိုငါသွန်းလောင်းမည်။လင်မယားအစုံ
ကို၎င်းအသက်ကြီးသောသူနှင့်အိုလွန်းသောသူကို၎င်း
၁၂ သိမ်းသွားမည်။သူတို့အိမ်နှင့်တကွလယ်ယာ။မိမိတို့
သည်သူတပါးလက်သို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။အကြောင်း
မူကား။ပြင်သူပြင်သားတို့ကိုငါဒဏ်ခတ်မည်ဟုထာဝ
၁၃ ရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။အငယ်ဆုံးသောသူမှစ၍အကြီး
ဆုံးသောသူအပေါင်းတို့သည်မတရားသောစီးပွားကိုရှာ
ကြ၏။ပရောဖက်မှစ၍ယဇ်ပရောဖက်ရှိသမျှတို့သည်
၁၄ ရသကဲ့သို့ကြ၏။ချင်သာမရှိသောအခါချင်သာ။ချင်
သာဟုပြောဆိုလျက်ငါ၏လူမျိုးသတို့သို့အနာကိုပေါ်
၁၅ လျော့စွာကျကြ၏။သူတို့သည်ရှုံ့ရှာဖွယ်သောအမှုကို
ပြုပြီးမှရှက်ကြသလော။အလျှင်းမရှက်ကြ။မျက်နှာမ
ပျက်တတ်ကြ။ထို့ကြောင့်တယောက်နောက်တယောက်
လဲကြလိမ့်မည်။ငါစစ်ကြောသောအခါနှိမ့်ချခြင်းသို့
ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၆ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။လမ်နားမှာရပ်
၍ကြည့်ရှုကြလေ့။ရှေးလမ်ဟောင်းတို့ကိုရှာဖွေလျက်
ကောင်းသောလမ်သည်အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမေးမြန်း
၁၇ ၍ထိုလမ်သို့လိုက်ကြလေ့။သို့ပြုလျှင်စိတ်နှစ်လုံးသက်
သာကြလိမ့်မည်။သို့ရာတွင်ငါတို့သည်မလိုက်ဟုပြန်
၁၈ ပြောကြ၏။ငါကလည်းတံပိုးမှုတ်သံကိုနားထောင်ကြ
လေ့ဟုဆိုလျက်သင်တို့အပေါ်၌ကင်းစောင့်တို့ကိုခန့်
ထားသောအခါငါတို့သည်နားမထောင်ဟုပြန်ပြောကြ၏။
၁၉ သို့ဖြစ်၍အိုတပါးအမျိုးသားတို့။နားထောင်ကြလေ့။
တပါးအမျိုးသားတို့တွင်ရှိနေသောပရိုသတ်တို့။သိမှတ်
၂၀ ကြလေ့။အိုမြေကြီးသားတို့။နားထောင်ကြလေ့။ဤလူ
မျိုးသည်စေကားကိုနားမထောင်။စေကားကိုလည်းညင်း
ပယ်သောကြောင့်သူတို့အလိုအလျောက်ကြံစည်ခြင်း
အကျိုးအပြစ်တည်းဟူသောကြီးစွာသောဘေးဥပါတ်
၂၁ ကိုသူတို့အပေါ်သို့ငါသက်ရောက်စေမည်။ရှေ့တပြည်
မှလောဗန်ကို၎င်းဝေးသောပြည်မှမွှေးသောကြီးကို၎င်း
အဘယ်ကြောင့်ထံသို့ဆောင်ခဲ့သနည်း။သင်တို့မီးရှို့
ရာယဇ်တို့ကိုငါအလိုမရှိ။ပူဇော်သောယဇ်အမျိုးမျိုးကို
၂၂ ငါမနှစ်သက်။ထိုအကြောင်းကြောင့်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား။ထိမ်၍လဲစရာတို့ကိုဤလူမျိုးရှေ့
မှာငါထားမည်။အပွင့်သားတို့သည်ထိမ်၍လဲကြလိမ့်
မည်။အိမ်နီးချင်းနှင့်အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်အတူပျက်

၂၂ စီးကြွလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
 ၂၃ လူမျိုးတမျိုးသည်မြောက်မျက်နှာမှပေါ်လာလိမ့်မည်။
 ၂၄ ကြီးစွာသောလူမျိုးကိုမြေကြီးစွန်းမှငါ့နှိုးဆော်မည်။ လေး
 သနားခြင်းကရုဏာမရှိ။ သူတို့စကားသံသည်သမုဒ္ဒရာ
 မြည်သံကဲ့သို့ဟိုးတတ်၏။ အိုဖီအန်သတို့သို့။ စစ်သူရဲ
 ကဲ့သို့တပ်ခင်းကျင်းလျက်မြင်းစီး၍သင်ရှိရာသို့ချီလာ
 ၂၅ ကြွလိမ့်မည်။ ထိုသိတင်းကိုငါတို့သည်ကြား၍လက်
 အားလျော့ကြ၏။ ဒုက္ခဆင်းရဲကိုငင်သားပွားသောမိဗ္ဗ
 ၂၆ ခံရသကဲ့သို့ပြင်းစွာသောဝေဒနာကိုငင်ခံရကြ၏။ တော
 သို့မထွက်ကြနှင့်။ လမ်မှာမသွားကြနှင့်။ ရန်သူနှိမ့်ပေးပါ
 ၂၇ ၏။ အရပ်ရပ်၌ဘေးရှိ၏။ အိုငါ၏လူမျိုးသတို့သို့။ လျှော်
 တေအဝတ်ကိုဝတ်စဉ်း၍ပြာနွဲ့လူးလဲလေ့။ တယောက်
 တည်းသောသားသေသည်ကိုငိုကျွေးသကဲ့သို့ငိုကျွေး၍
 ပြင်းစွာမြည်တပ်လေ့။ လူယူဖျက်ဆီးသောသူသည်ငါ
 တို့ကိုချက်ချင်းတိုက်လိမ့်မည်။
 ၂၈ သင်သည်ငါ၏လူမျိုးကျင့်သောအကျင့်လေ့တို့ကို
 စစ်၍သိမည်အကြောင်း။ စစ်သောသူအရာ၌ရဲတိုက်ကဲ့
 ၂၉ သို့သင့်ကိုငါခန့်ထား၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်အလွန်
 ဖောက်ပြန်သောသူ။ ဂုံးတိုက်တတ်သောသူဖြစ်ကြ၏။
 ကြေးငါနှင့်သံသက်သက်။ ဖျက်တတ်သောအရာသက်
 ၃၀ သက်ဖြစ်ကြ၏။ ဒိုက်မီးလောင်ပြီ။ ခဲလည်းကုန်ပြီ။ စစ်
 သောသူသည်မှတ်၍အကျိုးကိုမရ။ ညံ့သောအရာကို
 မထုတ်မပယ်နိုင်။ ထိုသူတို့ကိုပယ်သောငွေဟူ၍ခေါ်ရ
 မည်။ ထာဝရဘုရားသည်ပယ်တော်မူ၏။
 ၃၁ ထာဝရဘုရား၏အထံတော်ကနွတ်ကပတ်တော်သည်
 ယောရဒ်သို့ရောက်လာ၍သင်သည်ဒိတ်မှာန်တော်တံခါးဝ
 ၃၂ နှိပ်ရပ်လျက်ကျွေးကျော်ရမည်စကားဟူမူကား။ ထာဝ
 ရဘုရားကိုကိုးကွယ်ခြင်းငှါ၍တံခါးတို့အတွင်းသို့ဝင်
 သောယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့။ ထာဝရဘုရား၏နွတ်
 ၃၃ ကပတ်တော်ကိုနားထောင်ကြလေ့။ ဣသရေလအမျိုး၏
 ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့ဘာသာလေ့နှင့်သင်တို့
 ၃၄ အကျင့်များတို့ကိုပြုပြင်ကြလေ့။ သို့ပြုလျှင်သင်တို့ကို
 ၃၅ ဤအရပ်၌ငါနေစေမည်။ ဤသည်ကားထာဝရဘုရား၏
 ဒိတ်မှာန်တော်။ ထာဝရဘုရား၏ဒိတ်မှာန်တော်။ ထာဝရ
 ၃၆ ဘုရား၏ဒိတ်မှာန်တော်ဖြစ်သတည်းဟူသောစကားကို
 ၃၇ ပြောသောသူကိုနှိမ့်မိမ့်ကြံနှင့်။ သင်တို့ဘာသာလေ့နှင့်

သင်တို့အကျင့်များတို့ကိုစုံလင်စွာပြုပြင်လျှင်ငင်အမှု
 သည်ချင်းတို့ကိုသေချာစွာတရားသဖြင့်စီရင်လျှင်ငင်
 ၃၈ | ညွှန်သည်အာဂန္တု။ မိဘမရှိသောသူငယ်။ မုတ်ဆိုးမကို
 မညည်းဆဲ။ အပြစ်မရှိသောသူ၏အသက်ကိုဤအရပ်
 ၃၉ ၌မသတ်။ ကိုယ်အကျိုးကိုဖျက်၍အချားတပါးသော
 ၄၀ ဘုရားတို့ကိုမချဉ်းကပ်ဘဲနေလျှင်ငင်။ သင်တို့ဘိုးဘေး
 တို့အားငါသည်အစဉ်မပြတ်ပေးသောပြည်တည်းဟူ
 ၄၁ သောဤအရပ်ဌာန၌သင်တို့ကိုငါနေစေမည်။ အကျိုးမ
 ရှိဘဲမသောစကားကိုပြောသောသူတို့၌သင်တို့သည်မိုယုံ
 ၄၂ ကြ၏။ သင်တို့သည်သူဥစ္စာကိုခိုးလျက်လူအသက်ကို
 သတ်လျက်သုမယားကိုပြစ်မှားလျက်မဟုတ်မမှန်ဘဲ
 ကျိန်ဆိုလျက်ဗာလဘုရားရှေ့၌သာပေါင်းကိုမီးရှို့လျက်
 ကိုယ်မသိဘူးသောအချားတပါးသောဘုရားတို့နောက်
 ၄၃ သို့လိုက်လျက်နှင့်။ ငါ၏နာမဖြင့်သမုတ်သောဤအိမ်
 တော်၌ငါရှေ့မှာဝင်၍ရပ်လျက်ဤရှာဖွယ်သောအမှု
 အလုံးစုံတို့ကိုပြုသောကြောင့်အကျွန်ုပ်တို့သည်ကယ်
 ၄၄ နှုတ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်ကိုခံရပါပြီဟုလျှောက်ရ
 ၄၅ ကြမည်လော။ ငါ၏နာမဖြင့်သမုတ်သောဤအိမ်တော်
 ကိုသင်တို့သင့်ခါးမြဲတွင်းကဲ့သို့ထင်ကြသလော။ ဤအမှု
 ကိုငါကိုယ်တိုင်မြင်ပြီဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၄၆ | ရှေ့ဦးစွာငါ၏နာမကိုငါတင်စေသောအရပ်။ ရှိလောရွာ
 ၌ရှိသောအရပ်ဌာနသို့သွား၍ငါ၏အမျိုးဣသရေလလူ
 ၄၇ တို့၏အပြစ်ကြောင့်ထိုအရပ်ကိုအဘယ်သို့ငါပြုဘူးသင့်
 ၄၈ ကိုကြည့်ရှုကြလေ့။ ယခုတွင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ သင်တို့သည်ဤအမှုအလုံးစုံတို့ကိုပြုသော
 ၄၉ ကြောင့်ငင်ငါသည်စောစောက၍အထပ်ထပ်ပြောသော်
 လည်းသင်တို့သည်နားမထောင်။ ငါခေါ်၍သင်တို့သည်မ
 ၅၀ ထူးသောကြောင့်ငင်။ ရှိလောရွာကိုငါပြုသကဲ့သို့ငါ၏နာ
 မဖြင့်သမုတ်သော။ သင်တို့သို့သောဤအိမ်တော်။ သင်
 တို့နှင့်ဘိုးဘေးတို့အားငါပေးသောအရပ်ဌာနကိုငါပြု
 ၅၁ မည်။ သင်တို့ညီအစ်ကိုဖေရိပ်အမျိုးသားရှိသမျှတို့ကို
 ငါနှင်ထုတ်သကဲ့သို့သင်တို့ကိုငယ်ငယ်ငါနှင်ထုတ်မည်။
 ၅၂ သင်သည်လည်းဤလူမျိုးအဖို့ပဌနာမပြုနှင့်။ သူတို့အဖို့
 အော်ဟစ်ခြင်း။ ဆုတောင်းခြင်းကိုမပြုနှင့်။ ငါကိုမသွေး
 ၅၃ ဆောင်နှင့်။ သင်၏စကားကိုငါနားမထောင်။ သူတို့
 သည်ယုဒမြို့များ။ ယောရဒ်လင်လမ်များတို့၌ပြုကြသော
 ၅၄ အမှုကိုမမြင်သလော။ ငါကိုနှောင့်ရှက်မည်အကြံနှင့်
 ကောင်းကင်မိဖုရားအဖို့မုန့်ပျားတို့ကိုလုပ်၍အချားတ
 ပါးသောဘုရားတို့ရှေ့မှာသွန်းလောင်းရာပူဇော်သကား

ကိုပြုခြင်းငှါသားတို့သည်ထင်းခွေကြ၏။အဖေတို့သည်
 ၁၉ မီးထည့်ကြ၏။မိမိတို့သည်မုန့်နယ်ကြ၏။ထိုသို့ပြု၍
 ကိုနှောင့်ရှက်ကြသလော။မိမိတို့မျက်နှာကိုဖျက်မည်
 အကြောင်း။မိမိတို့ကိုယ်ကိုသာနှောင့်ရှက်ကြသည်
 ၂၀ မဟုတ်လောဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။သို့ဖြစ်၍
 အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ဤအရပ်၌ရှိ
 သောလူ။တိရိစ္ဆာန်။သစ်ပင်။မြေအသီးအနှံအပေါ်မှာ
 ငါသည်ဒေါသအမျက်မီးကိုသွန်းလောင်း၍ထိုမီးသည်
 မည်မီးဘဲလောင်လိမ့်မည်။

၂၁ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ကောင်းကင်ဗိုလ်
 ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။သင်တို့
 မီးရှို့ရာယဇ်များကိုအချားသောယဇ်များနှင့်အတူထား
 ၂၂ ၍အမဲသားကိုစားကြလော့။အကြောင်းမူကား။သင်တို့
 ဘိုးဘေးများကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှငါ့နှုတ်ဆောင်သောအ
 ခါမီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသောယဇ်များအတွက်သူတို့ကိုငါ
 ၂၃ မှာထားသည်မဟုတ်။ငါမှာထားသောအရာဟူမူကား။
 ငစကားကိုနားထောင်ကြလော့။သို့ပြုလျှင်ငါသည်သင်
 တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။သင်တို့သည်လည်းငါ၏
 လူမျိုးဖြစ်ကြလိမ့်မည်။သင်တို့သည်ကိုယ်အကျိုးကို
 စောင့်လိုသောငှါငါစီရင်သမျှသောတရားလမ်းသို့လိုက်
 ၂၄ ရကြမည်ဟုမှာထား၏။သို့ရာတွင်သူတို့သည်နား
 မထောင်။နားကိုမထည့်ဘဲဆိုးညစ်သောနှစ်လုံးခိုင်မာ
 သည်နှင့်အညီကျင့်ကြံပြုမူ၍မျက်နှာမပြု။ကြောခိုင်း
 ၂၅ လျက်နေကြ၏။သင်တို့အဖေများသည်အဲဂုတ္တုပြည်
 ကထွက်သွားသောနေ့မှစ၍ယနေ့တိုင်အောင်ငါသည်
 နေ့တိုင်းစောစောထ၍ငါ၏ကျွန်ပရောဖက်အပေါင်း
 ၂၆ ၊သင်တို့သည်ငစကားကိုနားမထောင်။မနာမယူဘဲနေ
 ၍မိမိတို့လည်ပင်းကိုခိုင်မာစေသဖြင့်အဖေများထက်သာ
 ၂၇ ၍ဆိုးသွန်းကြ၏။သင်သည်ဤစကားအလုံးစုံကိုသူတို့
 အားပြောသော်လည်းသူတို့သည်နားမထောင်ကြ။ခေါ်
 ၂၈ သော်လည်းမထူးကြ။သို့ဖြစ်၍သင်ကလည်းဤလူမျိုး
 သည်မိမိတို့ဘုရားသခင်။ထာဝရဘုရား၏စကားတော်
 ကိုနားမထောင်။ဆုမွန်မခိုင်သောအမျိုးဖြစ်၏။သစ္စာ
 စကားကိုမပြော။သစ္စာပျက်သောအမျိုးဖြစ်သည်ဟုသူ
 တို့အားပြောဆိုရမည်။

၂၉ သင်၏သစ္စာဆံပင်ကိုရိတ်၍ပြစ်လိုက်လော့။ဖြင့်သော
 အရပ်၌မြည်တပ်ခြင်းကိုပြုလော့။အကြောင်းမူကား။
 ထာဝရဘုရားသည်မိမိလူမျိုးကိုပယ်တော်မူပြီ။အမျက်

၃၀ တော်သင့်ရောက်သောအမျိုးကိုစွန့်ပြစ်တော်မူပြီ။ထာ
 ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ယုဒအမျိုးသားတို့သင့်
 ဂရှေမာဆိုးသောအမှုကိုပြုကြပြီ။ငါ၏နာမဖြင့်သမုတ်
 သောအိမ်တော်ကိုညစ်ညူးစေခြင်းငှါရှာဖွယ်သော
 ၃၁ အရာတို့ကိုသွင်းထားကြပြီ။ငါမမှာထား။ငါအလျှင်း
 အလိုမရှိသော်လည်းသူတို့သားသီးများကိုမီးရှို့ခြင်းငှါ
 ဟိန္ဒူသား၏ချိုင့်၌ရှိသောတောဖက်ကုန်းတို့ကိုတည်ကြ
 ၃၂ ပြီ။သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ထို
 ချိုင့်ကိုတောဖက်ချိုင့်ဟူ၍မခေါ်။ဟိန္ဒူသား၏ချိုင့်ဟူ
 ၍မခေါ်။ကွပ်မျက်ရာချိုင့်ဟူ၍ခေါ်ရသောအချိန်ကာလ
 ရောက်လိမ့်မည်။တောဖက်၌မြေလွတ်မရှိသည်တိုင်
 ၃၃ အောင်သင်းပြုတ်ကြလိမ့်မည်။ဤလူမျိုးအသေကောင်
 တို့သည်မိသားစုကောင်းကင်ငှက်နှင့်တောသားရဲစားစရာ
 ဘို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ထိုတိရိစ္ဆာန်တို့ကိုအဘယ်သူမျှ
 ၃၄ မမောင်းရ။ယုဒမြို့များ။ယေရုရှလင်လမ်များတို့၌ဝမ်
 မြောက်သောအသံ။ရှင်လန်းသောအသံ။မင်္ဂလာဆောင်
 သတို့သားအသံနှင့်မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးအသံကိုငါ
 စဲစေမည်။တပြည်လုံးသည်လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ်ဖြစ်လိမ့်
 မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၈

၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ထိုကာလအခါ
 ယုဒရှင်ဘုရင်တို့၏အရိုး။မူးမတ်တို့၏အရိုး။ယဇ်ပရော
 ဟိတ်တို့၏အရိုး။ပရောဖက်တို့၏အရိုး။ယေရုရှလင်မြို့
 ၂ သားတို့၏အရိုးများကိုသင်းပြင်းတွင်းများအထဲကထုတ်
 ပြစ်၍။ထိုသူတို့သည်ကြဉ်ညီရာ။အမှုဆောင်ရာ။ထိုက်
 သွားရာ။ရှာဖွေရာ။ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သောနေ့လကောင်း
 ကင်တန်ဆာရှေ့မှာထွန်ထားကြလိမ့်မည်။ထိုအရိုးတို့
 ကိုမရမပုံ။မသင်းပြုတ်ရ။မြေပေါ်မှာမစင်ကဲ့သို့ဖြစ်ရ
 ၃ ကြလိမ့်မည်။ငါ့နှင်လိုက်ရာအရပ်ရပ်၌ကျန်ကြွင်း၍
 ဆိုးယုတ်သောဤအမျိုးသားတို့သည်အသက်ကိုအလို
 မရှိ။သေခြင်းကိုအလိုရှိ၍ရှေးချယ်ရကြလိမ့်မည်ဟု
 ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄ တဖန်သင်သည်သူတို့အားထာဝရဘုရား၏အမိန့်
 တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ။လဲသောသူသည်နောက်တ
 ဖန်မထရသလော။လွဲသွားသောသူသည်နောက်တဖန်
 ၅ ပြန်၍မလာရသလော။ဤလူမျိုးတည်းဟူသောယေရု
 ရှလင်မြို့လားတို့သည်ထာဝရဖောက်ပြန်ခြင်းအားဖြင့်
 အဘယ်ကြောင့်ဖောက်ပြန်ကြသနည်း။မုသာကိုစွဲလမ်
 ၆ ကြ၏။ငါတို့သည်ပြန်၍မလာဟုခိုင်မာစွာဆိုကြ၏။ငါ

စေ့စေ့နားထောင်သောအခါ သူတို့သည် ဖြောင့်မတ်စွာ
မပြောကြ။ ငါသည်အဘယ်သို့ပြုမိသနည်းဟုကိုယ်အ
ပြစ်ကိုမြင်၍ အဘယ်သူမျှနောင်တမရ။ စစ်တိုက်ခြင်း
၄၁ ဌာမြင်းပြေးသကဲ့သို့ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်လပ်ထွဲ၍
တဟုန်တည်းပြေးတတ်ကြ၏။ ချမ်းကောင်းကင်းစွာ
ကျင်လည်သော တောငန်းသော်လည်း မိမိအချိန်ကိုယ်
တတ်၏။ ခို။ တိတိတွတ်။ ဇရက်သော်လည်း မိမိပြန်လာ
ချိန်ကိုမှတ်တတ်၏။ ငါ၏လူမူကား ထာဝရဘုရားစီရင်
၈ တော်မူခြင်းကိုနားမလည်တတ်။ ငါတို့သည် ပညာရှိဖြစ်
၏။ ထာဝရဘုရား၏တရားသည် ငါတို့နှိမ့်နိမ့်ဟု သင်တို့
သည် အဘယ်သို့ဆိုရသိမ့်မည်နည်း။ အကယ်စင်စစ်
၉ စာရေးတို့၏မူသာမှင်တန်သည် မူသာတရားကိုလုပ်
လေပြီ။ ပညာရှိတို့သည် အရှက်ကွဲကြ၏။ တိတ်လန့်၍
ကျော့ကွင်းထဲသို့ဝင်ကြပြီ။ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်
၁၀ တော်ကိုပယ်ကြပြီ။ သူတို့နှိမ့်နိမ့်မည်မျှရှိသနည်း။ ထို
အကြောင်းကြောင့် သူတို့မယားများကို သူတပါးတို့နှိမ့်
အပ်မည်။ သူတို့လယ်ယာများကို သူတပါးတို့အားအပိုင်
ပေးမည်။ အငယ်ဆုံးသောသူမှစ၍ အကြီးဆုံးသောသူအ
ပေါင်းတို့သည် မတရားသောစီမံပွားကိုရှားကြ၏။ ပရော
၁၁ ဖက်မှစ၍ ယဇ်ပရောဟိတ်ရှိသမျှတို့သည် မူသာကိုသုံး
ကြ၏။ ချမ်းသာမရှိသောအခါ ချမ်းသာ။ ချမ်းသာဟုပြော
ဆိုလျက် ငါ၏လူမျိုးသတို့သွီးအနာကိုပေါ့လျော့စွာကုကြ
၁၂ ၏။ သူတို့သည် ရွံ့ရှာဖွယ်သော အမှုကိုပြုပြီးမှရှက်ကြ
သလော။ အလျှင်းမရှက်ကြ။ မျက်နှာမပျက်တတ်ကြ။ ထို
ကြောင့်တယောက်နောက်တယောက်လဲကြသိမ့်မည်။ ငါ
စစ်ကြောသော အခါ နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရကြသိမ့်မည်ဟု ထာ
၁၃ ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သူတို့ကိုငါရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး
မည်။ စပျစ်နွယ်ပင်နှစ်စပျစ်သီးမရှိရ။ တည်ပင်နှစ်တည်သီး
မရှိရ။ အရွက်လည်း ညှိုးနွမ်းရမည်အကြောင်း။ လွှမ်းမိုးသော
သူတို့ကို ငါစေလွှတ်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၄ ငါတို့သည် အဘယ်ကြောင့်ထိုင်လျက်နေကြသနည်း။
ရဝေးကြကုန်အံ့။ ခိုင်ခံ့သောမြို့များ အထဲသို့ဝင်၍ တိတ်
ဆိတ်စွာနေကြကုန်အံ့။ ငါတို့သည် ထာဝရဘုရားကိုပြစ်
မှားသောကြောင့် ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
သည် ငါတို့ကိုတိတ်ဆိတ်စွာနေစေ၍ ဆေးခါးနှင့်ရော
၁၅ သောရေကိုတိုက်တော်မူ၏။ ငါတို့သည် ချမ်းသာကျော်
လင့်သော်လည်း ကောင်းသောအရာမပေါ်လာ။ သက်သာ
၁၆ ချိန်ကျော်လင့်သော်လည်း ဘေးသက်သက်ဖြစ်၏။ သု
မြင်းနှာခေါင်း ရှုသံကိုဒန်ပြည်က ကြားရ၏။ သုမြင်း

ရဟိ သံကို ကြား၍ တပြည်လုံးတုန်လှုပ်လေ၏။ သူတို့
သည်ရောက်လာ၍ ပြည်နှင့်တကွ ပြည်နှိမ့်နိမ့်သမျှကိုရင်
မြို့နှင့်တကွ မြို့သားတို့ကိုရင်စား၍ မှီကြ၏။
၁၇ ကြည့်ရှုလော့။ မန်းမှုတ်၍ မနိုင်သောမြေ။ ဆိုးသော
မြေများကိုသင်တို့ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်သဖြင့် သင်တို့ကို
ကိုက်ကြသိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၈ ငါဝမ်းနည်းခြင်းပျောက်မည်အကြောင်းအဘယ်သို့
၁၉ နည်း။ ငါသည် ဗိတ်ဖျက်လျက်နေရ၏။ ငါ၏လူမျိုးသ
တို့သွီးအော်ဟစ်သံကိုဝေးသောပြည်က ကြားရ၏။ ထာ
ဝရဘုရားသည် ဖိအုန်မြို့နှိမ့်နိမ့်တော်မမူသလော။ မိမိရှင်
ဘုရင်သည် မြို့ထဲနှိမ့်နိမ့်တော်မမူသလော။
တကျွန်းတနိုင်ငံနှင့် ဆိုင်သော အချည်းနှီးအရာ။
ရုပ်တုဆင်းတုအားဖြင့် သူတို့သည် ငါအမျက်ကိုနှိုးဆော်
ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့်ပြုကြသနည်း။
၂၀ အသီးအနှံ သိမ်းရာကာလလွန်ပြီ။ ဇွေကာလကုန်ပြီ။
၂၁ ငါတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့မရောက်ကြ။ ငါ၏လူမျိုး
သတို့သွီးသည် နာသောကြောင့် ငါလည်း နာရ၏။ ကြပ်
တမ်းသော အဝတ်ကိုဝတ်လျက် မိန်းမောတွေဝေလျက်
၂၂ နေရ၏။ ဂိလဒ်ပြည်နှိမ့်နိမ့်ပင် အစေးမရှိသလော။ ထို
ပြည်နှိမ့်ဆေးသမားမရှိသလော။ ရှိလျက်ပင် ငါ၏လူမျိုး
သတို့သွီးသည် အဘယ်ကြောင့် အနာမှမထမြောက်သ
၉ နည်း။ ငါ၏လူမျိုးသတို့သွီးနှင့် ဆိုင်သော အသေကောင်
များအတွက်။ ငါသည် နေ့ညည မပြတ်ငိုရမည်အကြောင်း။
ငဥက္ကောင်းသည် ရေသက်သက်။ ငမျက် မိတို့သည်
မျက်ရည်ထွက်သောစစ်ဖြစ်ပါစေသော။
၂ ငါသည် ငါ၏လူမျိုးကိုစွန့်၍ ထွက်သွားနိုင်အောင်
တောနှိမ့်စားခန်းရှိပါစေသော။ အကြောင်းမူကား။ ထို
သူအပေါင်းတို့သည် သုမယားကိုပြစ်မှားသောသူ။ သစ္စာ
၃ ပျက်သောအစည်းအဝေးဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် မိမိတို့
လျှာတည်းဟူသော လေးကိုမူသာနှင့်တင်ကြ၏။ သစ္စာ
တရားကို အဓိမပြုဘဲမြေကြီးပေါ်မှာလူကြီးဖြစ်ကြ၏။
အကယ်စင်စစ်ဆိုးသော အမှုအပေါ်မှာ ဆိုးသော အမှုကို
ထပ်၍ပြုကြ၏။ ငကိုလည်း မသိမမှတ်ကြဟု ထာဝရဘုရား
၄ မိန့်တော်မူ၏။ လူတိုင်းမိမိအပေါင်းအဖော်ကိုသတ်ပြု
လော့။ မိမိညီအစ်ကိုကိုမယုံကြနှင့်။ ညီအစ်ကိုတိုင်းမိမိ
ညီအစ်ကိုအရာကိုဆက်ဆက်လုယူမည်။ အပေါင်းအ
ဖော်ရှိသမျှတို့သည် သုအသရေကိုဖျက်ဖြုတ်ကြသိမ့်
၅ မည်။ အပေါင်းအဖော်ရှိသမျှတို့သည် တယောက်ကို

တယောက်တည်းစားကြသိမ့်မည်။ သစ္စာစကားကိုမပြော
 ဘဲမုသာစကားကိုပြောခြင်းငှါမိမိတို့လျှာကိုသွန်သင်ကြ
 ပြီ။ မတရားသောအမှုကိုပြုသောအားဖြင့်ကိုယ်ကိုယ်
 ၆ ပင်ပန်းစေကြပြီ။ သင်၏နေရာသည်မုသာအရပ်၌ရှိ၏။
 အရပ်သားတို့သည်မုသာကြောင့်ကိုယ်လိုဟုထာဝရ
 ၇ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအ
 ရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါသည်သူတို့ကို
 အရည်ကြို၍စံစမည်။ သို့မဟုတ်။ ငါ၏လူမျိုးသတို့သွီး
 ၈ ၌အဘယ်သို့ငါပြုရမည်နည်း။ သူတို့လျှာသည်သေစေ
 တတ်သောမြှားဖြစ်၏။ ပရိယာယ်စကားကိုပြောတတ်
 ၍။ အပေါင်းအဖော်ချင်းတို့သည်နှုတ်ဖြင့်လောကဝတ်
 စကားကိုပြော၍နှစ်လုံးဖြင့်ချောင်းမြောင်းတတ်ကြ၏။
 ၉ ၊ ထိုသို့သောအပြစ်တို့ကိုငါမစစ်ကြောဘဲနေရမည်
 လော။ ထိုသို့သောအမျိုးကိုဒါဏ်ပေး၍ငမိတ်ချင်ရမပြေ
 ဘဲနေရမည်လောဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၀ တောင်များ။ လွင်ပြင်များတို့အတွက်ငါသည်ငိုကျွေး
 မြည်တပ်ခြင်းကိုပြုရမည်။ ထိုအရပ်တို့၌မီးလောင်သော
 ကြောင့်လူသည်မရှောက်မသွားရ။ သိုးနွားမြည်သံကို
 မကြားရ။ ခုနင်းကောင်းကင်၌နှင်းသားရဲတို့သည်
 ထွက်ပြေးရကြပြီ။
 ၁၁ ငါသည်ယောရုရှလင်မြို့ကိုအမှိုက်ပုံ။ မြေခွေးနေရာ
 တွင်းဖြစ်စေမည်။ ယုဒမြို့ရွာတို့ကိုလည်းလူဆိတ်ညံ့ရာ
 ၁၂ အရပ်ဖြစ်စေမည်။ ဤအမှုကိုနားလည်နိုင်သောပညာရှိ
 ကားအဘယ်သူနည်း။ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်တော်ထွက်
 ကိုခံ၍ဤအမှု၏အကြောင်းကိုပြောနိုင်သောသူကားအ
 ဘယ်သူနည်း။ အဘယ်သူမျှရှောက်၍မသွားနိုင်အောင်
 တပြည်လုံးသည်တောကဲ့သို့မီးလောင်၍အဘယ်ကြောင့်
 ၁၃ ပျက်စီးသနည်း။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
 သူတို့သည်စေကားကိုနားမထောင်။ သူတို့၌ငါပေးသော
 ၁၄ ကျေးဇူးကိုမကျင့်မတောင့်ဘဲစွန့်ပြစ်၍၊ မိမိတို့စိတ်နှစ်
 လုံးခိုင်မာခြင်းသို့ငင်မိရိုးဖလာအတိုင်းဗာလဘုရားတို့
 ၁၅ နောက်သို့ငင်လိုက်ကြသောကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုး
 ၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သူတို့ကိုဘင်းသီးဘင်း
 ချွက်နှင့်ငါကျွေးမည်။ ဆေးခါးနှင့်ရောသောရေကိုတိုက်
 ၁၆ မည်။ သူတို့မသိ။ ဘိုးဘေးမသိသူသောလူမျိုးတို့တွင်
 အရပ်ရပ်၌ကွဲပြားစေမည်။ ရှင်းရှင်းမဖျက်ဆီးမှီတိုင်
 အောင်သူတို့နောက်သို့ခားဘေးကိုစေလွှတ်မည်။
 ၁၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ

သည်ကား။ ဆင်ချင်ကြလော့။ ငိုချင်းသည်မတို့ကိုခေါ်၍
 လာကြစေ။ ထိမ္မာသောမိမ္မတို့ရှိရာသို့စေလွှတ်၍လာကြ
 ၁၈ စေ။ ငါတို့သည်မျက်ရည်ကျ၍မျက်ခန်းထဲကတွေတွေ
 စီးထွက်စေခြင်းငှါထိုမိမ္မတို့သည်အလျင်အမြန်ပြု၍
 ၁၉ ငါတို့အတွက်ငိုကျွေးခြင်းကိုပြုကြစေ။ နားထောင်
 ကြ။ ဖိအုန်မြို့၌ကြားရသောငိုကျွေးသံဟူမူကား။ ငါတို့
 သည်အဘယ်မျှလောက်လူယူဖျက်ဆီးခြင်းကိုခံရသည်
 တကား။ သူတပါးတို့သည်ငါတို့နေရာများကိုဖြိုချသော
 ကြောင့်ငါတို့သည်ကိုယ်ပြည်ကိုစွန့်၍အလွန်မိန်းမော
 ၂၀ ကြတွေဝေသည်တကား။ အိုမိမ္မတို့။ ထာဝရဘုရား၏
 နှုတ်ကပတ်တော်ကိုနားတောင်၍နှုတ်တော်ထွက်ကိုနာ
 ယူကြလော့။ သင်တို့၏သွီးတို့အားငိုကျွေးခြင်းကိုငင်
 အသီးအသီးအပေါင်းအဖော်တို့အားမြည်တပ်ခြင်းကို
 ၂၁ ငင်သွန်သင်ကြလော့။ သေမင်းသည်ငါတို့ပြတင်းပေါက်
 သို့တက်၍ငါတို့ဘုံဗိမာန်ထဲသို့ဝင်သဖြင့်သူငယ်
 များကိုလစ်မှပယ်ရှင်း၍လူပျိုများကိုပွဲသဘင်ထဲကဖျက်
 ၂၂ ဆီးလေပြီ။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ လူသေ
 ကောင်တို့သည်လယ်ပြင်၌နောက်ချေးကဲ့သို့ငင်သိမ်းသူ
 မရှိ။ ရိတ်သောသူနောက်မှာကျန်ရစ်သောကောက်လှိုင်း
 ကဲ့သို့ငင်ကျနေကြသိမ့်မည်ဟုကြားပြောလော့။
 ၂၃ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ပညာရှိသော
 သူသည်မိမိပညာရှိမဝါကြွားစေနှင့်။ ခွန်အားကြီးသော
 သူသည်မိမိခွန်အား၌မဝါကြွားစေနှင့်။ ဥစ္စာရတတ်သော
 ၂၄ သူသည်မိမိဥစ္စာ၌မဝါကြွားစေနှင့်။ ဝါကြွားသောသူ
 မည်သည်ကားငါသည်မြေကြီးပေါ်မှာချစ်သနားခြင်း။
 တရားသဖြင့်စိရင်ခြင်း။ မြောင့်မတ်ခြင်းကိုပြုသောထာ
 ဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းတည်းဟူသောသေဘောကိုသိ
 နားလည်ခြင်း၌သာဝါကြွားစေ။ ငါသည်ထိုအရာတို့၌
 မွေ့လျော်သည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဇာတ်ဝင်သော
 ၂၆ သူ။ ဇာတ်မဝင်သောသူ။ အံ့ဂုတ္တုလူ။ ယုဒလူ။ ဇန့်လူ။
 အဗ္ဗန်အမျိုးသား။ မောဘအမျိုးသား။ ပါးရန်းကိုရိတ်
 တတ်သောလူမျိုး။ ဘော၌နေသောသူအပေါင်းတို့ကို
 ငါဆုမွရသောအချိန်ကာလရောက်ထိမ့်မည်။ တပါးအ
 မျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ဇာတ်မဝင်သောသူဖြစ်ကြ၏။
 ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်လည်းစိတ်နှစ်
 လုံးအားဖြင့်ဇာတ်မဝင်သောသူဖြစ်ကြ၏။
 ၃၀
 ၃ အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့။ သင်တို့အားထာဝရ

ဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကိုနားထောင်ကြလော့။

၂။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သာသနာပလူတို့၏ဘာသာလေ့ရှိမကျင့်လည်ကြနှင့်။ သာသနာပလူတို့ထိတ်လန့်ကြောက်တတ်သောမိန့်ကောင်းကင်နိမိတ်တို့မှမထိတ်လန့်မကြောက်ကြနှင့်။ လူအမျိုးမျိုးကျင့်သောအကျင့်လေ့တို့သည်အချည်းနှီးဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ သူတို့သည်တော၌သစ်ပင်ကိုချက်လွဲ၍ပေါက်ဆိန်နှင့်လုပ်တတ်သောလက်သမား၏လက်လုပ်ရာဖြစ်သောအရာကို၊ ရွှေငွေနှင့်ဗွပဗွာချယ်ထွယ်ပြီးလျှင်မထွပ်ရှားစေခြင်းငှါသံချွန်ကိုတူနှင့်ရိုက်ထားကြ၏။ သူသည်ထန်းပင်ကဲ့သို့ခိုင်မာ၍စကားမပြောတတ်။ မိမိအလိုအလျောက်မသွားနိုင်သောကြောင့်ထပ်၍သွားရ၏။ ထိုအရာတို့ကိုမကြောက်ကြနှင့်။ အန္တရာယ်ကိုမပြုနိုင်။ ကျေးဇူးကိုလည်းမပြုနိုင်။

၃။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်နှင့်အဘယ်သူမျှမတူပါ။ ကိုယ်တော်သည်ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ နာမတော်သည်လည်းတန်ခိုးတော်အားဖြင့်ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ အိုလူအမျိုးမျိုးတို့၏ဘုရင်။ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်သင့်သည်ဖြစ်၍အဘယ်သူသည်မကြောက်ဘဲနေရပါမည်နည်း။ အမျိုးမျိုးသောပညာရှိအပေါင်းတို့၌ငင်ခပ်သိမ်းသောတိုင်းနိုင်ငံတို့၌ငင်ကိုယ်တော်နှင့်တူသောသူတစ်ယောက်မျှမရှိပါ။ သူတို့သည်တလုံးတဝတည်းတိရိစ္ဆာန်သဘောနှင့်မိုက်သောသဘောရှိကြ၏။ သစ်သားသော်လည်းမိုက်သောအယူကိုဆုမွတ်၏။ ထုလုပ်တတ်သောသူ။ သွန်းတတ်သောသူ၏လက်လုပ်ရာငွေပျားကိုကာရှုမြို့မှငင်ရွှေကိုလည်းဥဖတ်မြို့မှငင်ဆောင်ခဲ့တတ်၏။ ပြာသောအထည်။ မောင်းသောအထည်နှင့်မြို့တတ်၏။ ထိမ္မာသောသူလုပ်ရာသက်သက်ဖြစ်သတည်း။ ထာဝရဘုရားမူကား။ မှန်သောဘုရား။ အသက်ရှင်သောဘုရား။ နိစ္စထာဝရဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏။ အမျက်တော်ထွက်လျှင်မြေကြီးတုန်ထွပ်ရ၏။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည်အမျက်တော်ကိုမခံနိုင်ကြ။ သာသနာပလူတို့အားပြောရသောစကားဟူမူကား။ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကိုမဖန်ဆင်းသောဘုရားတို့သည်ဤကောင်းကင်အောက်။ ဤမြေကြီးပြင်မှကွယ်ပျောက်ကြသိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်တန်ခိုးတော်အားဖြင့်မြေကြီးကိုဖန်ဆင်းတော်မူပြီး။ ပညာတော်အားဖြင့်လောကဓာတ်ကိုတည်တော်မူပြီး။ ပညာတော်အားဖြင့်မိန့်ကောင်းကင်ကိုကြက်တော်မူပြီး။ အသံတော်ကိုထွတ်တော်မူသောအခါမိန့်

ရေအသံဗလံဖြစ်တတ်၏။ မြေကြီးစွန်းမှမိန့်တိမ်ကိုတက်စေတော်မူ၏။ မိန့်ကောင်းရွာသည်နှင့်လျှပ်စစ်ပြက်စေတော်မူ၏။ လေကိုလည်းဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲကထုတ်တော်မူ၏။ လူမည်သည်ကားမိမိညာဏ်အားဖြင့်တိရိစ္ဆာန်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ရုပ်တူကိုသွန်းသောသူတိုင်းမိမိလုပ်သောရုပ်တူအားဖြင့်မှောက်မှားလျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား။ သွန်းသောရုပ်တူသည်မသားဖြစ်၏။ သူ့နှုတ်ထွက်သက်ဝင်သက်မရှိ။ ထိုသို့သောအရာတို့သည်အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ ထုည့်စားသောအရာလည်းဖြစ်ကြ၏။ စစ်ကြောခြင်းကိုခံရသောကလိန္ဒကွယ်ပျောက်ကြလိမ့်မည်။ ယာကုပ်အမျိုး၏အဖို့သည်ထိုသို့သောအရာနှင့်တူတော်မူ။ ခပ်သိမ်းသောအရာကိုကိုဖန်ဆင်းသောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသည်အမွေခံတော်မူရာဖြစ်၏။ နာမတော်သည်ကောင်းကင်မိန့်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားပာဏည်း။

၁၂။ အိုရဲတိုက်၌နေသောသူ။ မြပေါ်မှာရှိသောသင်၏

၁၃။ ဥစ္စာပရိကံများကိုရသိလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ယခုငါသည်လောက်ထွဲစာကိုပြစ်သကဲ့သို့ပြည်သားများကိုလောက်ထွဲထဲကပြစ်၍ရန်သူတို့လက်အောက်စေခြင်းငှါညည်းခဲမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၄။ ငါသည်မျိုးဖျက်ခြင်းကိုခံရသောကြောင့်အမင်လာရှိ၏။ ငအနာပြင်းထွ၏။ သို့သော်လည်းငါတွေ့သောဤ

၁၅။ ဒုက္ခဝေဒနာကိုဆက်ဆက်ခံရမည်ဟုငါဆို၏။ ငတဲလည်းပျက်၏။ ငကြီးရှိသမျှတို့လည်းပြတ်ကြ၏။ သားတို့လည်းငထံမှထွက်သွား၍ပျောက်ကြ၏။ နောက်တဖန်ငတဲကိုဆောက်ရသောသူ။ ငကုလားကတို့ကိုဆွဲကာ

၁၆။ ရသောသူမရှိ။ အကြောင်းမူကား။ သိုးကိန်းတို့သည်တိရိစ္ဆာန်သဘောရှိ၍ထာဝရဘုရားကိုမရှာဖွေသောကြောင့်အကြံမမြောက်ရကြ။ သိုးရအပေါင်းတို့သည်

၁၇။ အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားရကြ၏။ အသံကိုကြားရ၏။ အနီးသို့လာ၏။ ယုဒမြို့တို့ကိုဖျက်ဆီး၍မြေခွေးနေရာတွင်းဖြိုစေခြင်းငှါကြီးသောအသံဗလံသည်မြောက်မျက်နှာကလာ၏။

၁၈။ အိုထာဝရဘုရား။ လူသည်မိမိသွားရာလမ်းကိုအစိုးမရ။ သွားစဉ်အခါမိမိခြေရာတို့ကိုမစိရင်တတ်သည်

၁၉။ ကိုအကွန့်ပိသိပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ အကွန့်ပိကိုဆုမွတ်မူလျှင်အကျိုးခံစေခြင်းငှါအမျက်ထွက်တော်မမူပါနှင့်။ တရားတော်အတိုင်းသာဆုမွတ်တော်မူပါ။

၂၁ | ကိုယ်တော်ကိုမသိသောတပါးအမျိုးသားတို့အပေါ်သို့
 ၎င်းနာမတော်ကိုပဌနာမပြုသောအမျိုးအနွယ်တို့အပေါ်
 သို့၎င်းအမျက်တော်ကိုသွန်းလောင်းတော်မူပါ။အကြောင်း
 မူကား။သူတို့သည်ယာကုပ်အမျိုးကိုအကုန်အစင်ကိုက်
 စား၍သူ၏နေရာကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြပါပြီ။

၁ ယောရမိသို့ရောက်လာသောထာဝရဘုရား၏နှုတ်က
 ပတ်တော်ဟူမူကား။ဤပုဒ်သည်စကားကိုနားထောင်
 ၂ ကြလေ။။သင်သည်ယုဒပြည်သူ။ယောရုရှလင်မြို့သား
 | တို့အားလုံးယောရုဇလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ၁ ၏အမိန့်တော်ကိုဟောပြောဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ယနေ့ဖြစ်
 ၁၁ နှင့်အညီနှိုင်းပျားရည်စီးသောပြည်ကိုငါပေးမည်
 ဟုသင်တို့၏ဘိုးကေးများ၌ငါကျိန်ဆိုသောသစ္စာဂတိကို
 စောင့်ရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါသင်တို့သည်ငါ၏လူဖြစ်
 ၁၂ ၍ငါသည်လည်းသင်တို့၏ဘုရားဖြစ်မည်အကြောင်း။
 ၁၃ ငစကားကိုနားထောင်၍ငါ့မှာထားသမျှအတိုင်းကျင့်
 ကြလော့ဟုသံမီးဖိုတည်းပူသောအံ့ဂုတ္တုပြည်မှသင်
 တို့၏ဘိုးဘေးများကိုနှုတ်ဆောင်သောအခါသူတို့၌ငါ
 ထားသောပုဒ်သည်တရားစကားများမထောင်သော
 ၁၄ သူသည်ကျိန်တော်မူခြင်းကိုခံစေဟုမိတော်မူလျှင်
 ၁၅ ငါကအိုထာဝရဘုရား။အာမင်ဟုလျှောက်၏။ထာဝရ
 ဘုရားကလည်းသင်သည်ယုဒမြို့များ၌ယောရုရှလင်
 လမ်များတို့၌ဟစ်ကျော်ရမည်စကားဟူမူကား။သင်
 တို့သည်ဤပုဒ်သည်စကားကိုနားထောင်၍ကျင့်ကြ
 ၁၆ သော့။။အကြောင်းမူကား။ငစကားကိုနားထောင်ကြ
 လော့ဟုသင်တို့၏ဘိုးဘေးများကိုအံ့ဂုတ္တုပြည်ကငါ
 နှုတ်ဆောင်သောနေ့မှစ၍ယနေ့တိုင်အောင်ငါသည်
 ၁၇ စောစောထ၍အထပ်ထပ်ဆုမ္မသော်လည်း။သူတို့သည်
 နားမထောင်။နားကိုမလှည့်ဘဲဆိုးညစ်သောမိမိတို့စိတ်
 ၁၈ နှစ်လုံးခိုင်မာခြင်းရှိသည့်အတိုင်းတယောက်မျှမကြွင်း။
 ၁၉ လိုက်သွားကြသောကြောင့်ငါမှာထား၍သူတို့မကျင့်
 သောဤပုဒ်သည်စကားအလုံးစုံတို့ကိုသူတို့အပေါ်၌ငါ
 သက်ရောက်စေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၀ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်အေးမိန့်တော်မူသည်
 ကား။ယုဒပြည်သူ။ယောရုရှလင်မြို့သားတို့သည်သင်းဖွဲ့
 ၂၁ ကြ၏။။ငစကားကိုညှင်းပယ်သောဘိုးဘေးတို့၏ဒုစ
 ရိုက်များကိုပြုအံ့သောငှါပြန်သွားကြပြီ။အချားတပါး
 သောဘုရားတို့ကိုဝတ်ပြုအံ့သောငှါလိုက်သွားကြပြီ။
 သူတို့၏ဘိုးဘေးများ၌ငါဖွဲ့သောပုဒ်သည်တရားကို

ဆုသရေလအမျိုးနှင့်ယုဒအမျိုးသားတို့သည်မျက်ကြပြီ။
 ၁၁ | သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။သူတို့
 မလွတ်နိုင်သောဘေးအန္တရာယ်ကိုသူတို့အပေါ်၌ငါ
 သက်ရောက်စေမည်။သူတို့သည်ငေါက်အော်ဟစ်သော်
 ၁၂ လည်းငါနားမထောင်ဘဲနေမည်။။ထိုအခါယုဒမြို့သူရွာ
 သားနှင့်ယောရုရှလင်မြို့သားတို့သည်နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့
 ၁၃ ၍ပူဇော်ဘူးသောဘုရားများထံသို့သွား၍အော်ဟစ်
 သော်လည်းဘေးရောက်ရာကာလ၌ထိုဘုရားတို့သည်
 ၁၄ အလျှင်းချမ်းသာမပေးဘဲနေကြလိမ့်မည်။။အိုယုဒပြည်။
 သင်သည်မြို့များအရေအတွက်ရှိသည်အတိုင်းသင်၏
 ဘုရားများရှိပါသည်တကား။ယောရုရှလင်မြို့လမ်များအ
 ၁၅ ရေအတွက်ရှိသည်အတိုင်းရှက်ဖွယ်သောရုပ်တုအဖို
 ယဇ်ပလ္လင်များ။ဗာလဘုရားရှေ့မှာနံ့သာပေါင်းရှိရာ
 ၁၆ ယဇ်ပလ္လင်များကိုတည်ကြပြီ။။သို့ဖြစ်၍သင်သည်ဤလူ
 မျိုးအဖိုပဌနာမပြုနှင့်။သူတို့အဖိုအော်ဟစ်ခြင်း။ဆု
 တောင်းခြင်းကိုမပြုနှင့်။ဘေးရောက်သည်ကာလ။သူတို့
 ၁၇ အော်ဟစ်သောစကားကိုငါနားမထောင်။။ငါချစ်သော
 အမသည်များစွာသောသူတို့နှင့်မတရားသဖြင့်ပေါင်း
 ဖော်၍ဆိုးညစ်စည်တွင်အိမ်နှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သ
 နည်း။သင်သည်သန့်ရှင်းသောအမဲသားကိုမပူဇော်ရ။
 ၁၈ ဒုစရိုက်ကိုပြုစည်တွင်ပင်ဝမ်မြှောက်ပါသည်တကား။
 ၁၉ | စိမ်းလန်းစွာပူ၍ကောင်းသောအသီးကိုသီးသော်သံ
 လွင်ပင်ဟုသင့်ကိုထာဝရဘုရားသမုတ်တော်မူ၏။ကြီး
 သောအသံဗလံနှင့်ထိုအပင်ကိုမီးရှို့တော်မူ၍အခက်
 ၂၀ အလက်တို့သည်ကျွမ်းလောင်ကြ၏။။ဆုသရေလအမျိုးနှင့်
 ယုဒအမျိုးသားတို့သည်ဗာလဘုရားရှေ့မှာနံ့သာပေါင်း
 ကိုမီးရှို့၍ငါ့အမျက်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါမိမိတို့အဖိုမ
 ကောင်းသောအမှုကိုပြုသောကြောင့်သင့်ကိုမိုက်တော်
 မူသောကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်
 သင်၌အမှုရောက်မည်အကြောင်းမိန့်တော်မူပြီ။
 ၂၁ ထာဝရဘုရားသည်အေးဗျာဓိတ်ပေးတော်မူသော
 ကြောင့်ငါသိရ၏။သူတို့ပြုသောအမှုများကိုကိုယ်တော်
 ၂၂ သည်ပြတော်မူပြီ။။အသေသတ်ခြင်းငှါဆောင်သွား
 သောသိုးသဗယ်ယည်ကဲ့သို့ငါဖြစ်၏။သူတို့ကသူ၏
 နာမကိုရှင်းရှင်းပျောက်စေခြင်းငှါအသီးအကင်းနှင့်
 တကွအပင်ကိုရှင်းရှင်းဖျက်၍အသက်ရှင်သောသူ
 တို့၏နေရာမှသူကိုပယ်ဖြတ်ကြကုန်အံ့ဟုငစကားတော်၌
 မကောင်းသောအကြံနှင့်ကြံစည်ကြောင်းကိုငါမသိ။
 ၂၃ | နှစ်လုံးကျောက်ကပ်ကိုစစ်ကြော၍တရားသဖြင့်

ရင်တော်မူသောကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ
 ဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်ထိုသူတို့အားအပြစ်ပေးတော်
 မူကြောင်းကိုအကျွန်ုပ်မြင်လိုပါ၏။ အကျွန်ုပ်အမှုကို
 ၁၁ ကိုယ်တော်အားကြားလျှောက်ပါပြီ။ ထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူသည်ကား။ အာနုသုတ်မြို့သားတို့ကသင်သည်
 ငါတို့လက်ဖြင့်မသေရမည်အကြောင်း။ ထာဝရဘုရား၏
 ၁၂ နာမတော်အားဖြင့်ပရောဖက်မပြုနှင့်ဟုဆိုလျက်သင်
 ကြောသဖြင့်လူမျိုးတို့သည်ခေးဖြင့်သေကြလိမ့်မည်။
 ၁၃ သားသမီးတို့သည်တော်မူတံ့၍သေကြလိမ့်မည်။ တရုတ်
 ယောက်ျားမကြွင်းရ။ ထိုသို့စစ်ကြောရာကာလတည်း
 ဟူသောသားဥပါတ်ကိုအာနုသုတ်မြို့သားတို့အပေါ်သို့
 ငါသက်ရောက်စေမည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
 ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၂

၁ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်နှင့်
 တရားစကားကိုဆွေးနွေးသောအခါကိုယ်တော်သည်
 တရားတော်မူ၏။ သို့သော်လည်းစစ်ကြောစီရင်တော်မူ
 ခြင်းအကြောင်းကိုမေးလျှောက်ပါမည်။ မတရားသော
 သူတို့သည်အဘယ်ကြောင့်အကြံမြောက်ရကြပါသ
 ၂ နည်း။ အလွန်သစ္စာပျက်သောသူအပေါင်းတို့သည်အဘယ်
 ကြောင့်ချစ်သာရကြပါသနည်း။ ကိုယ်တော်သည်သူ
 တို့ကိုစိုက်တော်မူသဖြင့်သူတို့သည်အမြစ်ကျ၍ကြီး
 ပွားလျက်အသီးကိုသီးကြပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်သူတို့
 ၃ နှုတ်နှင့်နီး၍နှစ်လုံးနှင့်ဝေးတော်မူ၏။ အိုထာဝရဘုရား။
 ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုသိမြင်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်
 သည်ကိုယ်တော်နှင့်သဘောတူကြောင်းကိုစစ်ကြော
 တော်မူပြီ။ သိုးတို့ကိုထုတ်သကဲ့သို့ထိုမတရားသောသူ
 တို့ကိုအသေသတ်ခြင်းငှါဆွဲထုတ်တော်မူပါ။ သတ်ရ
 ၄ သောနေ့အဖို့ပြင်ဆင်တော်မူပါ။ ပြည်သားများပြုသော
 နှစ်ရက်အပြစ်ကြောင့်ပြည်သည်အဘယ်မျှကာလပတ်
 လုံးမြည်တန်ရပါအံ့နည်း။ အရပ်ရပ်တို့ရှိရှိသောမျက်
 ပင်သည်အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးညှိုးနွမ်းရပါအံ့နည်း။
 ငါတို့ခံရသောအကျိုးအပြစ်ကိုဘုရားသခင်မသိမမြင်
 ဟုပြည်သားများဆိုသောကြောင့်သားများနှင့်ဌာနများ
 တို့သည်ပျောက်ပျက်ကြပါပြီ။

၁၃

သင်သည်ခြေသည်တို့နှင့်ပြိုင်ပြေး၍မောလျှင်မြင်း
 တို့နှင့်အဘယ်သို့ပြိုင်နိုင်မည်နည်း။ ရိုးရိမ်ခြင်းမရှိ ညီမ
 ဝပ်စွာနေရသောပြည်နှစ်မောလျှင်ယောင်အနိမြစ်၏ရုဏ်အ

၆ သရေထဲမှာအဘယ်သို့ပြုလိမ့်မည်နည်း။ သင်၏ညီအစ်
 ကို။ အဖ၏အိမ်သူအိမ်သားတို့ပင်သင့်ကိုသစ္စာပျက်၍
 သင့်နောက်သို့အော်ဟစ်လျက်လိုက်ကြ၏။ သူတို့သည်
 ကောင်းသောစကားကိုပြောသော်လည်းမယုံနှင့်။

၇ ငါသည်ကိုယ်အိမ်ကိုစွန့်၍ကိုယ်အမွေကိုပြစ်ထားပြီ။
 ငါအလွန်ချစ်သောအမေကိုသူ၏ရန်သူလက်သို့အပ်နှံ
 ၈ ပြီ။ ငါအမွေသည်တောခွံတွေ့သောချင်သောကဲ့သို့ငါအား
 ၉ ဖြစ်၍နေဟောကံသောကြောင့်ငါမုန်းလေ၏။ ငါအမွေ
 သည်ဘောသားရဲကဲ့သို့ငါအားဖြစ်၏။ ပတ်လည်ရှိသော
 ၁၀ သားရဲတို့သည်တိုက်ကြ၏။ ထာကြ။ တောသားရဲအပေါင်း
 တို့။ စည်းဝေးကြ။ ကိုက်စားခြင်းငှါလာကြစေ။ များစွာ
 သောသိုးထိန်းတို့သည်စေ့ပျစ်ဥသည်ကိုပျက်ဆီးကြ
 ပြီ။ ငါရထိုက်သောအဖို့ကိုကျော်နင်းကြပြီ။ ငါရထိုက်
 သောနှစ်သက်ရာအဖို့ကိုလူဆိတ်ညံ့ရာတောဖြစ်စေကြ
 ၁၁ ပြီ။ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောကြောင့်လူဆိတ်ညံ့လျက်
 ရှိ၍ငါအားညည်းတွားလေ၏။ တပြည်လုံးပျက်စီးသော်
 ၁၂ လည်းအဘယ်သူမျှပမာဏမပြုတတ်။ တောခွံမြင့်သော
 အရပ်အလုံးစုံတို့အပေါ်မှာလူရက်သောသူတို့သည်
 တက်ကြပြီ။ အကယ်စင်စစ်ပြည်စွန်းတဖက်မှတဖက်
 တိုင်အောင်ထာဝရဘုရား၏ခေးတော်သည်ပျက်ဆီး
 ၁၃ သဖြင့်အဘယ်သူမျှချစ်သာမရ။ သူတို့သည်ရုံစပါး
 မျိုးစေ့ကိုကြံ၍ဆူးပင်ကိုသာရိတ်ရကြ၏။ ပင်ပန်းစွာ
 ကျိုးစားသော်လည်းကျေးဇူးမရှိကြ။ ထာဝရဘုရား၏
 အမျက်တော်အရှိန်ကြောင့်မိမိတို့ခံရသောအကျိုးကို
 ထောက်၍ရှက်ကြလိမ့်မည်။

၁၄ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါပေးသနား၍
 ငါ၏လူလူသရေလအမျိုးပိုင်ထိုက်သောအမွေကိုထိုက်
 သောငါ၏အိမ်နီးချင်းသီးအပေါင်းတို့ကိုသူတို့ပြည်ထဲ
 ကငါနှုတ်မည်။ သူတို့အထဲကလည်းယုဒအမျိုးကိုငါနှုတ်
 ၁၅ မည်။ နှုတ်ပြီးမှတဖန်ငါသနား၍အသီးအသီးတို့ကိုမိမိ
 တို့ပိုင်ထိုက်သောမြေ။ မိမိတို့နေရင်းပြည်သို့ငါပြန်ပို့
 ၁၆ မည်။ ဗာလဘုရားကိုတိုင်တည်၍ကျန်ဆီစေခြင်းငှါ
 သူတို့သည်ငါ၏လူမျိုးကိုသွန်သင်ဘူးသည်နည်းတူထာ
 ဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်ဟုငါ၏နာမကိုတိုင်
 တည်၍ကျန်ဆီခြင်းငှါလူမျိုး၏ဘာသာလေ့ကိုကျိုး
 စား၍သင်လျှင်ငါ၏လူမျိုးအထဲရှိသူတို့ကိုငါတည်စေ
 ၁၇ မည်။ သို့မဟုတ်။ နားမထောင်ဘဲနေလျှင်နားမထောင်
 သောလူမျိုးကိုငါသည်ရှင်းရှင်းနှုတ်ပယ်ပျက်ဆီးမည်
 ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၃

တဖန်ထာဝရဘုရားကသင်သည်ချဉ်ခါးပန်းကိုသွား
 ၁ ချဉ်ယူပြီးလျှင်ခါးနှစ်စဉ်းလေ့။ ရေနှင့်မလျှော်ရဟုင်အား
 ၂ မိန့်တော်မူသောစကားတော်အတိုင်း၊ ငါသည်ခါးပန်း
 ၃ ကိုယူ၍ခါးနှစ်စဉ်းလေ၏။ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်
 ၄ တော်သည်ဒုတိယအကြိမ် ငါ့ဆီသို့ရောက်လျှင်၊ သင်
 ၅ သည်ခါးနှစ်စဉ်းသောခါးပန်းကိုယူပြီးလျှင်ဥပရတ်မြစ်
 ၆ သို့ထသွား၍ကျောက်တွင်း၌ဝှက်ထားလေ့ဟု၊ မိန့်
 ၇ တော်မူသည်အတိုင်းငါသည်သွား၍ဥပရတ်မြစ်နားမှာ
 ၈ ဝှက်ထား၏။ ထိုနောက်။ ကာလအင်တန်ကြာပြီးမှထာ
 ၉ ဝရဘုရားကသင်သည်ထ၍ဥပရတ်မြစ်သို့သွားလေ့။
 ၁၀ ထိုမြစ်နားမှာအမိန့်တော်နှင့်ဝှက်ထားခဲ့ပြီးသောခါး
 ၁၁ ပန်းကိုထုတ်လေ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ငါသည်လည်းဥပ
 ၁၂ ရတ်မြစ်နားသို့သွားပြီးလျှင်ဝှက်ထားရာအရပ်၌တူး၍
 ၁၃ ခါးပန်းကိုထုတ်သောအခါခါးပန်းသည်ဆွေးမြေ့၍
 ၁၄ အသုံးမရဖြစ်၏။
 ၁၅ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ငါ့ဆီသို့
 ၁၆ ရောက်၍မိန့်တော်မူသည်ကား။ ထိုနည်းတူ။ ယုဒပြည်၏
 ၁၇ ထောင်လွှားခြင်းကိုငါရှုတ်ချမည်။ ယောရမိလင်မြို့၏
 ၁၈ ထောင်လွှားခြင်းကိုအလွန်ရှုတ်ချမည်။ ငါစကားကိုနား
 ၁၉ မထောင်။ မိမိစိတ်နှစ်လုံးခိုင်မာသောသဘောအတိုင်း
 ၂၀ ကျင့်၍အချားတပါးသောဘုရားတို့ကိုဝတ်ပြုကိုးကွယ်
 ၂၁ ခြင်းငှါလိုက်သွားသောဤလူသီးမျိုးသည်အသုံးမရ
 ၂၂ သောဤခါးပန်းကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ခါးပန်းသည်လူ၏
 ၂၃ ခါး၌မှီဝဲသကဲ့သို့ဣသရေလအမျိုးရှိသမျှတို့နှင့်ယုဒအမျိုး
 ၂၄ အပေါင်းတို့သည်ငါ၏လူမျိုး။ ဘွဲ့နာမ။ ဘုန်းအသရေ
 ၂၅ ဖြစ်စေခြင်းငှါငါနှိမ့်ဝှဲစေသော်လည်းသူတို့သည်နား
 ၂၆ မထောင်ကြဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၇ တဖန်ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ၂၈ ကသားရေဘူးရှိသမျှတို့သည်စပျစ်ရည်နှင့်ပြည့်ကြ
 ၂၉ လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူကြောင်းကိုသင်သည်သူတို့အား
 ၃၀ ပြောလေ့။ သူတို့ကလည်းသားရေဘူးရှိသမျှတို့သည်
 ၃၁ စပျစ်ရည်နှင့်ပြည့်ကြလိမ့်မည်အကြောင်းကိုငါတို့မထိ
 ၃၂ သသောဟုပြန်ပြောကြလျှင်၊ သင်ကလည်းထာဝရဘုရား
 ၃၃ မိန့်တော်မူသည်ကား။ ခါးပန်းမင်းကြီး၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်
 ၃၄ မှာထိုင်သောရှင်ဘုရင်မှစ၍ယဇ်ပရောဟိတ်။ ပရော
 ၃၅ ဖက်။ ယောရမိလင်မြို့သားရှိသမျှတို့နှင့်ပြည့်သူပြည့်သား
 ၃၆ အပေါင်းတို့ကိုရစ်မူးခြင်းနှင့်ငါပြည့်စေမည်။ ညီအစ်
 ၃၇ ကိုချင်း။ သားအဖချင်းတို့ကိုငါထိခိုက်စေမည်။ ငါသည်

ကရုဏာမရှိ။ မနှစ်မြို့။ မကယ်မဘဲထိုသူတို့ကိုဖျက်
 ၁၈ ဆီးမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၉ သင်တို့သည်နားထောင်နာယူကြလေ့။ ထောင်
 ၂၀ လွှားသောစိတ်မရှိကြနှင့်။ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိ
 ၂၁ ၏။ ခိုဗန်းမချုပ်မိ။ မိန့်တော်မူသောတောင်ပေါ်မှာသင်တို့
 ၂၂ သည်ထိခိုက်၍မလဲမိ။ အလင်းကိုမျှော်ဆင့်သောအခါသေ
 ၂၃ မင်းအရပ်။ ထူထပ်သောမှောင်မိုက်ကိုဖြစ်စေတော်မမူ
 ၂၄ မှီသင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ရုဏ်တော်ကို
 ၂၅ ချီးမွမ်းကြလေ့။ သင်တို့သည်နားမထောင်ဘဲနေလျှင်မူ
 ၂၆ ကားသင်တို့မာနကြောင့်ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်သည်မထင်ရှား
 ၂၇ သောအရပ်၌ပိုကျွေးမည်။ ထာဝရဘုရား၏သိုးရကိုသိမ်း
 ၂၈ သွားသောကြောင့်မျှက်စိလည်းအလွန်ငို၍မျှက်ရည်
 ၂၉ ကျမည်။ ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချ၍ထိုင်ကြလေ့။ သင်တို့၌
 ၃၀ ဘုန်းကြီးသောသရဗျသည်သင်တို့၏ခေါင်းပေါ်မှဆင်း
 ၃၁ ရလိမ့်မည်ဟုရှင်ဘုရင်နှင့်မိဖုရားတို့အားပြောလေ့။
 ၃၂ တောင်ဘက်မြို့တို့ကိုပိတ်ထား၍အဘယ်သူမျှမဖွင့်ရ။
 ၃၃ ယုဒပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကိုသိမ်းသွားကြပြီ။
 ၃၄ အကုန်အစင်သိမ်းသွားကြပြီ။ မြောက်မျက်နှာကလာ
 ၃၅ သောသူတို့ကိုမျှော်၍ကြည့်လေ့။ သင့်အားငါပေးသော
 ၃၆ သိုးရ။ ဣသောသိုးရသည်အဘယ်မှာရှိသနည်း။ သင်
 ၃၇ သည်ဆုမွန်တော်မူခြင်းကိုခံရသောအခါအဘယ်သို့ပြော
 ၃၈ လိမ့်မည်နည်း။ သူတို့သည်သင့်ကိုအစိုးတရပြုစေခြင်း
 ၃၉ ငှါသင်သည်ကိုယ်တိုင်အကြံပေးပြီ။ သားဖွားသောမိမ္မ
 ၄၀ ခံရသောဝေဒနာကိုသင်ခံရလိမ့်မည်မဟုတ်လော။
 ၄၁ သင်ကလည်းအဘယ်အကြောင်းကြောင့်ဤအမှုရောက်
 ၄၂ သနည်းဟုစိတ်ထဲ၌အောင်းမေ့လျှင်သင်၏အပြစ်များ
 ၄၃ သောကြောင့်သင့်အဝတ်ကိုချွတ်ရ၏။ ခြေနှင်းကိုလည်း
 ၄၄ မစီးရ။ အသယောပိလူသည်မိမိအရေ၏အဆင်းကိုငှင်
 ၄၅ ကျားသစ်သည်မိမိအကွက်အကျားတို့ကိုငှင်ပြောင်းလဲ
 ၄၆ နှိုင်းသလော။ ပြောင်းလဲနှိုင်းလျှင်ဒုစရိုက်ကိုပြုလေ့ရှိသော
 ၄၇ သူတို့သည်သုစရိုက်ကိုပြုခြင်းငှါတတ်နှိုင်းကြလိမ့်မည်။
 ၄၈ ထိုကြောင့်ဖွဲ့ကိုလေပြင်းကိုလွှင့်သကဲ့သို့ထိုသူတို့
 ၄၉ ကိုငါလွှင့်စေမည်။ သင်သည်ငါ့ကိုမေ့လျော့၍မသား၌
 ၅၀ မှီဝဲဆည်းကပ်သောကြောင့်သင့်အဖိုငါတိုင်းထွာ၍ပေး
 ၅၁ လတုံသောအခန်းအတာကားဤသို့တည်း။ ထိုသို့နှင့်
 ၅၂ အညီသင်ရှက်စရာအကြောင်းကိုထင်ရှားစေခြင်းငှါ
 ၅၃ သင်၏အဝတ်ကိုငါဖွင့်လှစ်၍ပြမည်။ သင်၏မျောက်
 ၅၄ မထားခြင်း။ ဟိမြည်ခြင်း။ မတရားသောမေ့ရန်၏ညစ်
 ၅၅ ညူးခြင်း။ တောင်ပေါ်၌ငှင်လယ်ပြင်၌ငှင်ပြုသောစက်

ဆုပ်ရှံရှာအွယ်တို့ကိုငယ်မြင်၏။ အိုယေရုရှလင်မြို့။ သင်သည်အမက်လာရှိ၏။ သန့်ရှင်းခြင်းသို့မရောက်ဘဲ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးနေထိုင်မည်နည်းဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်၏။

၁၄
၁ ချမ်းမြတ်သောအမှုကိုရည်မှတ်၍ယေရမိသို့ရောက်သောထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား။ ယုဒပြည်သည်ညည်းတွား၏။ မြို့တံခါးတို့၌မြည်တမ်းသောအသံရှိ၏။ နက်သောအဝတ်ကိုမြေတိုင်အောင်ဝတ်၍ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၏ငိုကျွေးခြင်းအသံသည်တက်လေ၏။ မူးမတ်တို့သည်မိမိသူငယ်တို့ကိုရေခပ်စေလွှတ်၍သူငယ်တို့သည်ရေကျင်းသို့ရောက်သောအခါရေကိုမတွေ့။ အိုးသက်သက်ကိုသာဆောင်ခဲ့လျက်ပြန်လာကြ၏။ ဥက္ကောင်းကိုမြို့လျက်ရှက်ကြောက်ရှင်တွေကြ၏။
၂ ချမ်းမြတ်၍မြေအက်ကဲ့သောကြောင့်လယ်လုပ်သောသူတို့သည်ဥက္ကောင်းကိုမြို့လျက်ရှက်ကြောက်ကြ၏။
၃ သမင်မသည်လယ်ပြင်၌ပွေးသောအခါမျက်မရှိသောကြောင့်သားငယ်ကိုစွန့်ပြစ်၏။ ဖြိုရိုင်းတို့သည်မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာရပ်လျက်မြေခွေးကဲ့သို့လေကိုရှုကြ၏။ မျက်မရှိသောကြောင့်သူတို့မျက်မိပျက်လေ၏။
၄ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်သည်အကျွန်ုပ်တို့တဖက်၌သာကံသေခံသော်လည်းနာမတော်ကိုထောက်၍စီရင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကြိမ်ဖန်များစွာဖောက်ပြန်ပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားပါပြီ။ အိုအုသရေလအမျိုး၏မျှော်လင့်စရာအကြောင်း။ အမှုရောက်သောကာလကယ်တင်တော်မူသောသခင်။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့ပြည်၌ညွှတ်သည်ကဲ့သို့ငင်တညည့်သာအိပ်ခြင်းငှါဝင်သောခရီးသွားကဲ့သို့ငင်အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်တော်မူသနည်း။ မိန်းမောတွေဝေသောသူကဲ့သို့ငင်ကယ်တင်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်သောသူကဲ့သို့ငင်အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်တော်မူသနည်း။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့တွင်ရှိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်နာမတော်ဖြင့်သရက်သောသူဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုစွန့်ပြစ်တော်မမူပါနှင့်။

၁၀ ဤလူမျိုးကိုရည်မှတ်၍ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဤလူတို့သည်ထွဋ်လည်ခြင်းငှါအတ္တန်အလိုရှိကြ၏။ မိမိတို့ခြေကိုမချုပ်တည်းကြ။ ထိုကြောင့်ထာဝရဘုရားနှစ်သက်တော်မမူ။ သူတို့ပြုသောဒုစရိုက်ကိုအောင်းမေ့၍သူတို့အပြစ်များကြောင့်စစ်ကြောတော်မူ

၁၁ မည်။ ထာဝရဘုရားသည်အားမိန့်တော်မူသည်ကား။
၁၂ ဤလူမျိုးအဖို့မေတ္တာပြု၍ဆုမတောင်းနှင့်။ သူတို့သည်အစာရှောင်ခြင်းအကျင့်ကိုကျင့်သောအခါသူတို့အော်ဟစ်သံကိုငါနားမသောင်။ မီးရှို့ရာယာဇ်ကိုသော်ငှါပူဇော်သကာကိုသော်ငှါဆက်ကပ်သောအခါငါလက်မခံ။ ဓားဘေး။ ဗွတ်သိပ်ခြင်းဘေး။ ကာလနာဘေးဖြင့်သူတို့ကိုငါဆုံးစေမည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင်။ ငါကလည်းအိုအရှင်ထာဝရဘုရား။ ပရောဖက်တို့ကသင်တို့သည်ဓားဘေးကိုမတွေ့ရကြ။ ဗွတ်သိပ်ခြင်းဘေးသည်သင်တို့ရှိရာသို့မရောက်ရ။ ဤအရပ်၌မြို့သောညိမ်သက်ခြင်းကိုငါပေးမည်ဟုဤသူတို့အားဟောပြောကြောင်းကိုငါလျှောက်သောအခါ။ ထာဝရဘုရားကထိုပရောဖက်တို့သည်ငါ၏နာမကိုအမှီပြု၍ရသာကိုဟောတတ်ကြ၏။ သူတို့ကိုငါမစေလွှတ်။ မဇာထား။ ဗျာဒိတ်မပေး။ သူတို့ဟောပြောချက်တို့သည်မျက်မိကိုထည့်ခြင်း။ နက်ပူးခြင်း။ အချည်းနှီးကြံစည်ခြင်း။ မိမိညာဏ်အတိုင်းထည့်စားခြင်းသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။

၁၃ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဤပြည်၌ဓားဘေး။ ဗွတ်သိပ်ခြင်းဘေးမရှိရဟုငါမစေလွှတ်ဘဲနာမကိုအမှီပြု၍ကိုယ်အထိုအလျောက်ဟောပြောသောပရောဖက်တို့သည်ဓားဘေး။ ဗွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့်ဆုံးရကြစိမ့်မည်။ သူတို့၏တရားနာပရိသတ်တို့သည်ကိုယ်တိုင်မှစ၍မယားသားသီးတို့နှင့်တကွဗွတ်သိပ်ခြင်းဘေး။ ဓားဘေးကြောင့်ယေရုရှလင်မြို့လယ်ထဲသို့ပြစ်ချခြင်းကိုခံရ၍အဘယ်သူမျှမသင်းပြုတ်ရ။ သူတို့၏အပြစ်ကိုသူတို့အပေါ်သို့ငါသွန်းလောင်းမည်။ သင်သည်လည်းသူတို့အားပြောရမည်စကားဟူမူကား။ ငါသည်နေ့ညည့်မပြတ်မျက်ရည်ကျရမည်။ ငါ၏လူမျိုးသတို့သီးသည်အတ္တန်ပြင်းစွာသောဒဏ်ချက်ကိုခံရ၍အရိုးများကျိုးလေပြီ။ ငါသည်မြို့ပြင်သို့သွားသောအခါသတ်သေအသေကောင်များကိုတွေ့ရ၏။ မြို့ထဲသို့ဝင်သောအခါတော်မွတ်၍နာကြင်စွာခံရသောသူများကိုလည်းတွေ့ရ၏။ ပရောဖက်နှင့်ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်အဘယ်အမှုကိုမျှမသိဘဲအရပ်ရပ်ထည့်လည်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည်ယုဒပြည်ကိုအကုန်အစင်ပယ်တော်မူသလော။ ဖိအုန်မြို့ကိုစက်ဆုပ်ရှံရှာတော်မူသလော။ ချမ်သာမရအောင်အကျွန်ုပ်တို့ကိုအဘယ်ကြောင့်ဒဏ်ခတ်တော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည်ညိမ်သက်ခြင်းကိုမျှော်လင့်သော်လည်းကောင်းကျိုးကိုမရကြပါ။ ချမ်သာကိုမျှော်လင့်သော်လည်း

၂၀ ဘေးနှင့်သာတွေ့ရကြပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်ဒုစရိုက်များနှင့်ဘိုးဘေးတို့၏အပြစ်များ
 ၂၁ ကိုဝန်ချပါ၏။ ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားပါပြီ။ ကိုယ်တော်၏နာမကြောင့်အကျွန်ုပ်တို့ကိုစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာတော်မမူပါနှင့်။ ဘုန်းတော်ပလ္လင်၏အသရေကိုရှုတ်ချတော်မမူပါနှင့်။ အောင်းမေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်ဖွဲ့သောပဋိညဉ်
 ၂၂ တော်ကိုဖျက်တော်မမူပါနှင့်။ သာသနာပလ္လင်တို့ကိုကွယ်သောရုပ်တုဆင်းတုတို့တွင် မိလိန္ဒစင်္ကြာသောသူရှိပါသလော။ မိလိန္ဒသည်အထိုထိုရွာနိုင်ပါသလော။ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သာလျှင်တတ်နိုင်တော်မူသည်မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍ကိုယ်တော်ကိုမျှော်လင့်လျက်နေပါမည်။ ကိုယ်တော်သည်အလုံးစုံတို့ကိုဖန်ဆင်းသောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။

၁၅

၁ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်ငအားမိန့်တော်မူသည်ကား။ မောဂြေနှင့်ဂြေမ္မေလသည်ငရွှေမှာဆုတောင်းသော်လည်းဤလူမျိုးကိုငါမသနား။ ထေမ္မထွက်သွားစေခြင်းငှါနှင်ထုတ်လော့။ အကျွန်ုပ်တို့သည်အဘယ်အရပ်သို့ထွက်သွားရပါမည်နည်းဟုမေးမြန်းလျှင်သင်ကလည်းသေတန်သောသူတို့သည်သေခြင်းသို့ငင်ကွပ်မျက်တန်သောသူတို့သည်ကွပ်မျက်ခြင်းသို့ငင်ငတ်မွတ်တန်သောသူတို့သည်ငတ်မွတ်ခြင်းသို့ငင်သိမ်းသွားချုပ်ထားတန်သောသူတို့သည်သိမ်းသွားချုပ်ထားခြင်းသို့ငင်ထွက်သွားကြဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကို
 ၂ သူတို့အားဆင့်ဆိုလော့။ သူတို့ကိုသတ်ရသောခား။ ဆွဲဖြတ်ရသောခွေး။ ကိုက်စားရသောမိလိန္ဒကောင်းကင်ဌာနနှင့်သားရဲတည်းဟူသောရန်သူလေးမျိုးကိုသူတို့
 ၃ တဖက်၌ငါခန့်ထားမည်။ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟေဇကီသားမနာဂြေမင်းသည်ယောရမ္မလင်မြို့၌ပြုသောအမှုကြောင့်ထိုသူတို့ကိုမြေကြီးပေါ်မှာအတိုင်းပိုင်းအပြည့်ပြည့်တို့
 ၄ ခွဲအနှောင့်အရှက်ကိုခံစေမည်။ အိုယောရမ္မလင်မြို့။ သင့်ကိုအဘယ်သူသနားထိမ့်မည်နည်း။ သင်နှင့်အတူအဘယ်သူညည်းတွားထိမ့်မည်နည်း။ သင်ကိုကျန်းမာ၏လော
 ၅ ဟုမေးအံ့သောငှါအဘယ်သူလမ်းထွဲထိမ့်မည်နည်း။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်သည်ငကိုစွန့်ပြစ်၍ဆုတ်သွားပြီ။ ထိုကြောင့်ငါသည်လက်ကိုဆန့်၍သင့်
 ၆ ကိုဖျက်ဆီးမည်။ ငါသည်နောင်တရ၍ညီးငွေ့ပြီ။ ပြည်တံခါးဝ၌သူတို့ကိုစံကောနှင့်ငါလွှေမည်။ သူတို့သားသမီးများကိုငါရှုံးစေမည်။ ငါ၏လူမျိုးသည်မိမိထိုက်သွား

သောလမ်၌မပြန်လာသောကြောင့်သူတို့ကိုငါဖျက်ဆီးမည်။ သူတို့ရတ်ဆိုးမတို့သည်သရေရာထဲလုံးနှင့်အမျှမကငရွှေမှာများပြားကြလိမ့်မည်။ မွန်းတည့်အချိန်၌အမိကိုတိုက်ဖျက်သောလူလင်ကိုငါခေါ်ခွဲ၍ကြောက်မက်ဖွယ်သောလုပ်ကြံခြင်းကိုချက်ချင်းဖြစ်စေမည်။ သားချစ်ယောက်ကိုဖွားမြင်သောမိမ္မသည်အားလျော့၍အသက်ချုပ်လေ၏။ ညအချိန်မရောက်မှီသူ၏နေဝင်လေ၏။ သူသည်ရှက်ကြောက်မြိုင်တွေလျက်နေရ၏။ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့ကိုလည်းရန်သူတို့ရွှေမှာခား၌ငါအပ်မည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၀ အိုမိခင်။ ငါ၌အမက်လာရှိ၏။ မိခင်သည်တပြည်လုံးရန်တွေ့သောသူ။ ညင်းဆန်သောသူဖြစ်သောငကိုဖွားမြင်ပါပြီ။ ငါသည်သူတပါးကိုအတိုးနှင့်မချေး။ သူတပါးသည်လည်းငါကိုအတိုးနှင့်မချေး။ သို့သော်လည်းလူခပ်
 ၁၁ သိမ်းတို့သည်ငကိုကျိန်ဆဲတတ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အကယ်စင်စစ်သင့်ကိုငါချင်သာပေးမည်။ အမှုရောက်သောကာလ။ ညည်းဆဲခြင်းကိုခံရသောကာလ၌ရန်သူသည်သင့်ထံမှာတောင်းပန်မည်အကြောင်း။ အကယ်စင်စစ်ငါစီရင်မည်။
 ၁၂ သံချင်းတိုက်သောအခါမြောက်ပြည်သံကိုငင်သံမကပ်
 ၁၃ ကိုငင်ချိုးနိုင်သလော။ သင်၏ပြည်တရှောက်လုံး၌သင်ပြုသောအပြစ်များကြောင့်သင်၏ဥစ္စာဘဏ္ဍာကိုအဖိုး
 ၁၄ မခံဘဲလုယူသောသူတို့လက်သို့ငါပေးမည်။ သင်မသိသောပြည်သို့ရန်သူနှင့်အတူသင့်ကိုငါသွားစေမည်။ သင်တို့ကိုလောင်သောမီးသည်ငအမျက်အားဖြင့်၍လျက်ရှိ၏။
 ၁၅ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်သိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုအောင်းမေ့လျက်အကြည့်အရှုကြွလာ၍အကျွန်ုပ်ကိုညည်းဆဲသောသူတို့ကိုတရားသဖြင့်ဒဏ်ပေးတော်မူပါ။ သူတို့ကိုသည်းခံ၍အကျွန်ုပ်ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်အတွက်ကဲ့ရဲ့ခြင်းခံရကြောင်းကိုအောင်းမေ့တော်မူပါ။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်တွေ့သောနှုတ်ကပတ်တော်စကားကိုခံယူပါပြီ။ နှုတ်ကပတ်တော်သင့်အကျွန်ုပ်ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းစရာအကြောင်းဖြစ်ပါ၏။ နာမတော်ဖြင့်အကျွန်ုပ်ကိုခေါ်ဝေါ်ပါ၏။ ဝံ့ခံသောသူအစည်းအဝေး၌အကျွန်ုပ်မထိုင်ပါ။ ပျော်ရွှင်ခြင်းအမှုကိုမပြုပါ။ လက်တင်တော်မူသောကြောင့်တယောက်တည်းထိုင်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်ကို

၁၈ ဒေါသအမျက်နှင့်ပြည့်စေတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်ခံရသော
 ဝေဒနာသည်အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်ပါသနည်း။ မပျောက်လို့။
 မပျောက်နိုင်သောအနာကိုအဘယ်ကြောင့်ခံရပါသနည်း။
 အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်သည် ပျောက်တတ်၍ ဟုည့်
 စားသောရေကဲ့သို့အကျွန်ုပ်နှိပ်နှိပ်တော်မူပါပြီတကား။

၁၉ ထိုကြောင့်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်
 သည်ပြန်လာလျှင်သင့်ကို ငါဆောင်ခဲ့၍သင်သည်ငါ၏
 အမှုကိုထမ်းရလိမ့်မည်။ သင်သည် မြတ်သောအရာနှင့်
 ယှဉ်သောအရာတို့ကိုပိုင်းချားခွဲထားလျှင်ငွေတို့ကဲ့သို့
 ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ သူတို့သည်သင့်ထံသို့ပြန်လာကြလိမ့်
 မည်။ သင်သည်သူတို့ရှိရာသို့ပြန်၍မသွားရ။ ငါသည်
 လည်းသင့်ကိုဤလူမျိုးတဖန်ခွဲခွဲသောကြေးဝါမြွှာရိုး
 ဖြစ်စေမည်။ သူတို့သည်သင့်ကိုတိုက်၍မနိုင်ရကြ။
 ငါသည်သင့်ကိုနှုတ်ယူကယ်တင်ခြင်းငှါသင့်ဘက်၌
 နေမည်။ လူဆိုးလက်မှသင့်ကိုငါနှုတ်၍ကြောက်မက်
 ဖွယ်သောသူတို့လက်မှရှေးယူမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူ၏။

၂၀ တဖန်ငါဆီသို့ရောက်သောထာဝရဘုရား၏နှုတ်က
 ၂ ပတ်တော်ဟူမူကား။ သင်သည်ဤအရပ်၌စံလျက်ခြင်း
 ၃ ကိုမပြုရ။ သားသမီးကိုမဖွားမမြင်ရ။ ဤအရပ်၌ဖွား
 မြင်သောသားသမီးများကိုငင်သူတို့မိဘများကိုငင်ထာဝ
 ၄ ရဘုရားရည်မှတ်၍မိန့်တော်မူသည်ကား။ ထိုသူတို့
 သည်ဆိုးသောသေခြင်းဖြင့်သေရကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကို
 မြည်တမ်း၍မသင်းပြုတ်ရ။ မြေပေါ်မှာမစင်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ
 လိမ့်မည်။ သူတို့သည်ဘေးဘေးနှင့်မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး
 ဖြင့်ဆုံးခြင်းသို့ရောက်၍အသေကောင်တို့သည်မိသား
 ကောင်းကင်၌နှင့်တောသားရဲစားစရာဘို့ဖြစ်ကြလိမ့်
 ၅ မည်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ မသားအိမ်သို့
 မဝင်နှင့်။ သေသောသူတို့အတွက်ငိုကျွေးမြည်တမ်းခြင်း
 ၆ ငှါမသွားနှင့်။ ငါ၏ညိမ်သက်ခြင်းတည်းဟူသောမေတ္တာ
 ကရုဏာကိုဤလူမျိုးမှငါပယ်ရှင်းပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၇ ပြည်သူပြည်သားအကြီးအငယ်တို့သည်သေရကြလိမ့်
 မည်။ သို့သော်လည်းမသင်းပြုတ်ရ။ သူတို့အတွက်မြည်
 တမ်းခြင်းကိုမပြုရ။ ကိုယ်ကိုကိုယ်ရှာနခြင်း။ ဆံပင်ရိတ်
 ၈ ခြင်းကိုလည်းမပြုရ။ သေသောသူတို့အတွက်မိတ်
 မသာညည်းတွားသောသူတို့ကိုနှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါမသာ
 ဝွံ့ကိုမလုပ်ရ။ မိဘသေသော်လည်းနှစ်သိမ့်စေသောခွက်
 ၉ မထားကိုမပေးရ။

၁၀ ထိုနည်းတူ။ စားသောက်ဖွဲ့ခံရာအိမ်သို့မဝင်နှင့်။
 ၁၁ သူတို့နှင့်ပေါင်းဖော်၍မစားမသောက်နှင့်။ ဣသရေလ
 အမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ကြေအရှင်ထာ
 ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဤအရပ်၌ဝင်မြောက်
 သောအသံ။ ရွှင်လန်းသောအသံ။ မင်္ဂလာဆောင်သတို့
 သားအသံ။ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးအသံကိုသင်တို့
 ၁၂ လက်ထက်။ သင်တို့မျက်မှောက်တွင်ငါစေမည်။ သင်
 သည်ဤစကားအလုံးစုံတို့ကိုဤလူမျိုးအားကြားပြော၍
 သူတို့ကလည်းထာဝရဘုရားသည်ဤမျှလောက်ကြီးစွာ
 သောဘေးဒဏ်ကိုငါတို့အားအဘယ်ကြောင့်စီရင်တော်
 မူသနည်း။ ငါတို့ပြုသောဒုစရိုက်ကားအဘယ်သို့နည်း။ ငါ
 ၁၃ တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုငါတို့ပြစ်မှားသောအ
 ပြစ်ကားအဘယ်သို့နည်းဟုမေးကြသောအခါ။ သင်သည်
 ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ သင်
 တို့၏တိုးတေးတို့သည်ငါ့ကိုစွန့်၍အချားတပါးသော
 ၁၄ ဘုရားနောက်သို့လိုက်လျက်ဝတ်ပြုကိုးကွယ်သဖြင့်ငါ့ကို
 ၁၅ စွန့်ပြစ်၍ငါတရားကိုမစောင့်သောကြောင့်ငါ့ဘိုးဘေး
 ကျင့်သောအကျင့်ထက်သင်တို့သည်သာ၍ဆိုးသော
 အကျင့်ကိုကျင့်သဖြင့်ငါတရားကိုနားမထောင်။ မိမိတို့
 ဆိုးသောစိတ်နှစ်လုံးခိုင်မာသောသဘောသို့လိုက်သော
 ၁၆ ကြောင့်ငါ့သင်တို့နှင့်သင်တို့၏တိုးတေးမသိသောပြည်
 သို့ဤပြည်ထဲကသင်တို့ကိုငါနှင့်လိုက်မည်။ ထိုပြည်၌
 သင်တို့သည်ငါ၏ကျေးဇူးကိုမခံရ။ အချားတပါးသော
 ၁၇ ဘုရားတို့ကိုနေ့ညညမပြတ်ဝတ်ပြုရကြမည်။
 ၁၈ သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဣ
 သရေလအမျိုးသားတို့ကိုအံ့ဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်
 သောထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်ဟူ၍မကျိန်
 ၁၉ ဆိုဘဲ။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုမြောက်ပြည်မှစ၍
 နှင်ထုတ်ဘူးသောပြည်ရှိသူမျှတို့မှနှုတ်ဆောင်သောထာ
 ဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်ဟူ၍ကျိန်ဆိုရသော
 ကာလသည်နောက်တဖန်ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့တိုး
 ၂၀ တေးတို့အားငါပေးသောပြည်သို့သူတို့ကိုတဖန်ငါ
 ဆောင်ခဲ့ဦးမည်။
 ၂၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါသည်တံငါ
 အများတို့ကိုစေလွှတ်၍ဤလူမျိုးကိုများစေမည်။ ထို
 နောက်။ မုတ်ဆိုးအများတို့ကိုစေလွှတ်၍ခပ်သိမ်းသော
 တောင်ကြီးတောင်ငယ်။ ချောက်ကြားတို့၌ရှာစေမည်။
 ၂၂ သူတို့သွားသမျှသောလမ်းတို့ကိုငါသည်ကြည့်ရှုလျက်
 နေ၏။ သူတို့သည်မျက်ကွယ်၌သွားကြသည်မဟုတ်။

၈၀ သူတို့၏စုစုရိုက်ကိုငရွေမှာ၇ကတ်၍မထားနိုင်။သူတို့သည်ပြည်ကိုညစ်ညူးစေ၍ငါအမွေခံသောမြေကိုသူတို့သည်စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်သောအသေကောင်တို့နှင့်ပြည့်စေသောကြောင့်သူတို့နှိပ်ဆဲသောအပြစ်ဒဏ်ကိုငါပေးမည်။

၈၁ အကျွန်ုပ်အစွမ်းသတ္တိ။အကျွန်ုပ်ရဲဝိုက်။အမှုရောက်သောနေ့၌အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူသောထာဝရဘုရား။တပါးအမျိုးသားတို့ကအကယ်စင်စစ်အကျွန်ုပ်တို့တိုးတေးတို့သည်မရှိ။အနတ္တ။အချည်းနှီးသောအရာတို့ကိုအမွေခံကြပါပြီဟုမြေကြီးစွန်းမှကိုယ်တော်ထံ၂၀ သို့လာ၍လျှောက်ကြပါလိမ့်မည်။လူသည်ဘုရားမဟုတ်၂၀ သောဘုရားတို့ကိုကိုယ်အဖို့လုပ်ရမည်လော။သို့ဖြစ်၍ငါသည်ယခုတခါသူတို့ကိုသတ်ပေး၍ငလက်နှင့်ငတန်ခိုးကိုဖော်ပြသောအားဖြင့်နောမသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသိရကြလိမ့်မည်။

၁၇ ယုဒအမျိုး၏အပြစ်သည်သံကဉာဏ်။စိန်ချွန်နှင့်သူတို့နှစ်လုံးပျားနှိုင်းယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုနှိုင်းအကွေ့ရာတင်၍၂ ဖွတ်သားလျက်ရှိ၏။သူငယ်တို့ပင်မြင့်သောတောင်ပေါ်။မိမ်းသောသစ်ပင်နားမှာရှိသောယဇ်ပလ္လင်ပျား။၃ အာရှရပ်များကိုအောင်းမေ့တတ်ကြ၏။အချင်းငါ၏တောင်။လယ်၌ရှိသောသစ်၏ဥစ္စာနှင့်သိုထားသမျှသောဥစ္စာကိုငင်ပြည်တကျောက်လုံး၌သင်ပြစ်မှားရာမြင့်သောအရပ်တို့ကိုငင်လူယူသောသူတို့လက်သို့ငါအပ်မည်။၄ ၊သင့်ကိုယ်တိုင်လည်းငါပေးသောအမွေမှရွှေသွားရအိမ့်မည်။သင်မသိသောပြည်တွင်ရန်သူလက်၌သင့်ကိုငါကျန်ခံစေမည်။အကြောင်းမူကား။အစည်လောင်သောငါ၏အမျက်မီးကိုသင်တို့သည်မွေးကြပြီ။

၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။လူကိုကိုးစား၍လူသတ္တဝါကိုအမြဲပြုသဖြင့်မိတ်နှစ်လုံးထဲ၌ထာဝရဘုရားထံတော်မှထွက်သွားသောသူသည်ကျိန်အပ်သောသူဖြစ်၏။ထိုသူသည်လွင်ပြင်၌ရှိသောသစ်ပင်ချောက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ကောင်းကျိုးရောက်ကြောင်းကိုမသိရ။အဘယ်သူမျှမနေသောဆားမြေ။ဘွေချောက်သောလွင်ပြင်၌နေရလိမ့်မည်။ထာဝရဘုရားကိုကိုးစားသောသူ။ထာဝရဘုရားကိုမိမိကိုးစားရာအကြောင်းဖြစ်စေသောသူသည်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံအပ်သောသူဖြစ်၏။ထိုသူသည်ကားရေရှိသောအရပ်၌ပိုက်၍မြစ်နားမှာအမြစ်မြာသဖြင့်ပူသောအရှိန်ရောက်ကြောင်းကို

မသိ။အရွက်မညှိုးနွမ်း။ရိပ်စောင်းသောကာလ၌ပိုးရိပ်စရာမရှိဘဲအစည်အမြဲအသီးကိုသီးတတ်သောအပင်နှင့်တူ၏။

၆ မိတ်နှစ်လုံးသည်ခပ်သိမ်းသောအရာထက်စည်းလဲတတ်၏။အလွန်ယိုယွင်းသောသဘောရှိ၏။မိတ်နှစ်လုံးသဘောကိုအဘယ်သူသိနိုင်သနည်း။ငါထာဝရဘုရားသည်လူအသီးအသီးတို့အားမိမိတို့အကျင့်အတိုင်းမိမိတို့ခံထိုက်သောအကျိုးအပြစ်ကိုပေးခြင်းငှါနှစ်လုံးကျောက်ကပ်တို့ကိုစေ့စေ့စစ်ကြောတတ်၏။ကောရဌက်သည်မိမိမဉ္ဇူသောဥကိုဝပ်သကဲ့သို့မတရားသဖြင့်ဥစ္စာဆည်းပူးသောသူသည်အသက်ပျို့စည်ကပ်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်၍အဆုံး၌ကားလူရိုက်ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၂ ရှေးဦးစွာမှစ၍မြင့်သောအရပ်၌ဘုန်းကြီးတော်မူသောရာဇပလ္လင်သည်ငါတို့သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အရပ်၁၃ ဖြစ်၏။အိုဇုသရေလအမျိုး၏မျှော်လင့်စရာအကြောင်းဖြစ်သောထာဝရဘုရား။ကိုယ်တော်ကိုစွန့်ပြစ်သောသူအပေါင်းတို့သည်အရှက်ကွဲရကြပါလိမ့်မည်။ငယ်မှထွက်သွားသောသူတို့သည်မြေစာရင်းသို့ဝင်ရကြပါလိမ့်မည်။အကြောင်းမူကား။အသက်စမ်းရေတွင်းတည်း။၁၄ ဟူသောထာဝရဘုရားကိုစွန့်ပြစ်ကြသတည်း။အိုထာဝရဘုရား။အကျွန်ုပ်၏အနာဂတ်ဦးစေတော်မူပါ။သို့ပြုလျှင်အကျွန်ုပ်သည်အနာညစ်မီးပါလိမ့်မည်။အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်တော်မူပါ။သို့ပြုလျှင်အကျွန်ုပ်သည်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ပါလိမ့်မည်။ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းရာဖြစ်တော်မူ၏။ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်အဘယ်မှာရှိသနည်း။ယခုလာပါစေတော့ဟု၍သူတို့သည်အကျွန်ုပ်အားဆိုတတ်ကြ၏။အကျွန်ုပ်သည်နောက်တော်သို့ထိုက်သောဆရာ၏အရာကိုမရှောင်ပါ။အမင်္ဂလာနေ့ကိုမတောင့်တပါ။အကျွန်ုပ်ဟောပြောချက်ကိုကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။ကိုယ်တော်မျက်မှောက်၁၇ ၌ရှိပါ၏။အကျွန်ုပ်ကိုထိတ်လန့်စေတော်မူပါနှင့်။ဘေးရောက်သောကာလ၌ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ၁၈ ဖြစ်တော်မူ၏။အကျွန်ုပ်ကိုညည်းဆဲသောသူတို့သည်အရှက်ကွဲကြပါစေသော။အကျွန်ုပ်မူကားအရှက်မကွဲပါစေနှင့်။သူတို့သည်မိတ်ပျက်ကြပါစေသော။အကျွန်ုပ်မူကားမိတ်မပျက်ပါစေနှင့်။သူတို့အပေါ်မှာဘေးအန္တရာယ်ကာလကိုရောက်စေတော်မူပါ။အထပ်ထပ်မျက်သီးတော်မူပါ။

၁၉ ထာဝရဘုရားသည်အားမိန့်တော်မူသည်ကား။

ယုဒရှင်ဘုရင်ထွက်ဝင်သောအမျိုးသားချင်းမြို့တံခါး
 မှစ၍ခပ်သိမ်းသောယောရရှင်မြို့တံခါးဝ၌သွား၍ရပ်
 ၂၀ လျက်၊ လူများတို့အားပြောဆိုရမည်မှာ။ ဤတံခါးတို့ဖြင့်
 ထွက်ဝင်သောယုဒရှင်ဘုရင်များနှင့်ယုဒပြည်သူယောရ
 ၂၁ ရှင်မြို့သားများအပေါင်းတို့။ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်က
 ပတ်တော်ကိုနားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူသည်ကား။ ဥပုသ်နေ့၌ဝန်ကိုမထမ်းမရွက်။ ယော
 ရှင်မြို့တံခါးဖြင့်မဆောင်မသွင်းမည်အကြောင်း။
 ၂၂ သတိပြုကြလော့။ ဥပုသ်နေ့၌သင်တို့အိမ်ထဲကဝန်ကို
 မထုတ်မဆောင်ကြနှင့်။ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှမလုပ်ကြ
 ၂၃ နှင့်။ သင်တို့ဘိုးဘေးများကိုငါမှာထားသည်အတိုင်းဥ
 ပုသ်နေ့ကိုသန့်ရှင်းစေကြလော့။ ဘိုးဘေးတို့သည်နား
 မထောင်၊ နားကိုမထွဉ်ဘဲနေကြ၏။ နားမကြား၊ ဆုမမြွင်း
 ၂၄ ကိုမခံမည်အကြောင်း။ မိမိတို့လည်းပင်းကိုခိုင်မာစေကြ
 ၏။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့သည်
 ဥပုသ်နေ့၌ဤမြို့တံခါးဖြင့်ဝန်ကိုမသွင်းမဆောင်။ အ
 ၂၅ ဘယ်အလုပ်ကိုမျှမလုပ်။ ဥပုသ်နေ့ကိုသန့်ရှင်းစေသည်
 တိုင်အောင်စေကားကိုစေ့စေ့နားထောင်လျှင်၊ ဒါဝိဒ်မင်း
 ကြီး၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သောရထားစီး၊ မြင်းစီးရှင်
 ဘုရင်မင်းသားမှစ၍သူတို့မူးမတ်။ ယုဒပြည်သူ၊ ယောရ
 ရှင်မြို့သားတို့သည်ဤမြို့တံခါးများသို့ဝင်လျက်ရှိကြ
 ၂၆ ထိမည်။ ဤမြို့သည်လည်းအစည်အမြိတ်သည်ထိမည်။
 ၊ မီးရှို့ရာယဇ်မှစ၍အချားသောယဇ်များ။ ပူဇော်သကာ
 များ၊ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်း။ ချီးမွမ်းရာယဇ်တို့ကိုထာဝရ
 ဘုရား၏အိမ်တော်သို့ဆောင်ခဲ့သောသူတို့သည်ယုဒမြို့
 များ၊ ယောရရှင်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်များ။ ဗယ်ာမိန့်
 ၂၇ ပြည်၊ မြေညီခရိုင်၊ တောင်ရိုးခရိုင်၊ တောင်မျက်နှာခရိုင်
 မှလာကြထိမည်။ သို့မဟုတ်။ ဥပုသ်နေ့၌ဝန်ကိုထမ်း
 ရွက်၍ယောရရှင်မြို့တံခါးများသို့မဝင်။ ဥပုသ်နေ့ကို
 သန့်ရှင်းစေသည်တိုင်အောင်သင်တို့သည်စေကားကို
 နားမထောင်လျှင်၊ ငါသည်ထိုမြို့တံခါးတို့ကိုမီးရှို့၍ထို
 မီးသည်မည်မင်းမသေဘဲယောရရှင်မြို့ဘုံဖိတ်မှာနီတို့
 ကိုလောင်ရထိမည်။

ယောရမိသို့ရောက်လာသောထာဝရဘုရား၏နှုတ်က
 ၂ ပတ်တော်ဟူမူကား။ သင်သည်ထ၍အိုးထိန်းသွားအိပ်
 သို့သွားလော့။ ထိုအရပ်၌စေကားကိုငါကြားစေမည်ဟု
 ၃ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါသည်သွား၍အိုးထိန်းစက်
 ၄ နှင့်လုပ်လျက်ရှိသောအိုးထိန်းသွားကိုတွေ့၏။ အိုးမြေ

ဖြင့်လုပ်သောအိုးသည်အိုးထိန်းသွားလက်၌ပျက်စီး
 သော့ကြောင့်သူသည်အလိုအလျောက်အသစ်ပြုပြင်၍
 ၁ အချားသောအိုးကိုလုပ်ပြန်လေ၏။ ထိုအခါထာဝရ
 ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ငါ့သို့ရောက်လာ၍
 ၆ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အိုဇုသရေလအ
 မျိုး၊ အိုးထိန်းသွားပြုသကဲ့သို့သင်တို့ကိုငါပြုနိုင်သလော။
 အိုဇုသရေလအမျိုး၊ အိုးမြေသည်အိုးထိန်းသွားလက်၌
 ၇ ရှိသကဲ့သို့သင်တို့သည်လက်၌ရှိကြ၏။ အကြင်တိုင်း
 နိုင်ငံကိုနှုတ်ပယ်ပြုချမှတ်ဆီးခြင်းငှါငါအမိန့်တော်ရှိ
 ၈ ၏။ ငါအမိန့်တော်နှင့်ဆိုင်သောထိုတိုင်းနိုင်ငံသည်မိမိ
 ၉ ဒုစရိုက်ကိုစွန့်ပြစ်လျှင်ငါကြံစည်သောဘေးဒဏ်ကိုငါ
 နောင်တရမည်။ အကြင်တိုင်းနိုင်ငံကိုတည်ထောင်ပြုရ
 ၁၀ ခြင်းငှါငါအမိန့်တော်ရှိ၏။ ထိုတိုင်းနိုင်ငံသည်စေကား
 ကိုနားမထောင်။ ငမျက်မှောက်၌ဒုစရိုက်ကိုပြုလျှင်သူ
 ၏အကျိုးအလိုငှါပြုရမည်ဟူသောစကား၌ပါသော
 ကျေးဇူးကိုငါနောင်တရမည်။
 ၁၁ ယခုမှာထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့
 အဖိုးဘေးဒဏ်ကိုငါပြင်ဆင်၏။ သင်တို့ကိုဆန့်ကျင်
 ဘက်ပြု၍ငါကြံစည်၏။ သို့ဖြစ်၍ဆိုးသောလမ်းမှအသီး
 အသီးပြန်လာကြလော့။ သင်တို့လိုက်သောလမ်းနှင့်သင်
 ၁၂ တို့ကျင့်သောအကျင့်ကိုဖြောင့်စေကြလော့ဟုယုဒပြည်
 သူ၊ ယောရရှင်မြို့သားတို့အားဆင့်ဆိုလော့။ သူတို့က
 လည်းမျှော်လင့်စရာမရှိ။ ငါတို့သည်ကိုယ်အလိုသို့လိုက်
 မည်။ ငါတို့၌ဆိုးသောစိတ်နှစ်လုံးခိုင်မာခြင်းရှိသည်အ
 ၁၃ တိုင်းအသီးအသီးပြုမည်ဟုဆိုကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ထိုသို့သောအမှုကိုအဘယ်
 သူကြားဘူးသနည်းဟုသာသနာပလူတို့တွင်မေးကြ
 လော့။ ဣသရေလသတို့သိုးကညာသည်အလွန်စက်ဆုပ်
 ၁၄ ရှိ၍အဖွယ်သောအမှုကိုပြုလေပြီ။ လွင်ပြင်၌ရှိသော
 ကျောက်ကိုမစွန့်။ လေဗနန်တောင်၏ရိုးပွင့်ကိုအ
 ဘယ်သူစွန့်မည်နည်း။ အချားတပါးသောအရပ်မှစီး
 လာ၍ချင်သောမြစ်ရေသည်ခန်းချောက်ထိမ့်မည်လော။
 ၁၅ ငါ၏လူတို့သည်ကိုးမေ့လျော့၍အချည်းနှီးသောအရာ
 ရှေ့မှာနံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ကြပြီ။ ဧကားကလမှစ၍လိုက်
 ဘူးသောလမ်းတို့၌လဲတတ်သော့ကြောင့်အချားသော
 ၁၆ လမ်း၊ မြေမရှိသောလမ်းသို့လိုက်ကြပြီတကား။ ထိုသို့ပြု
 ၍မိမိတို့ပြည်ကိုလူဆိတ်ညံ့ရာအရပ်။ အစည်ကဲ့ရဲ့သံ
 ကြားရာအရပ်ဖြစ်စေသဖြင့်လမ်း၌ရှောက်သွားသောသူ
 အပေါင်းတို့သည်အံ့သြ၍မိမိတို့ခေါင်းကိုညှိတ်ကြ

၁၇ ထိမ့်မည်။ ဝါသည်အရှေ့လေကဲ့သို့သူတို့ကိုရန်သူရှေ့
မှာလွှင့်စေမည်။ ဘေးရောက်သော ဘာလ၌သူတို့အား
မျက်နှာကိုမပြ။ ကြောကိုပြမည်။

၁၈ သူတို့ကလည်းလာကြ။ ယောရမိတဖက်၌ကြံစည်ကြ
ကုန်အံ့။ ယဇ်ပရောဟိတ်သည်တရားအမှု၌၎င်းပညာရှိ
သောသူသည်အကြံပေးခြင်းအမှု၌၎င်းပရောဟိတ်သည်
ဟောပြောခြင်းအမှု၌၎င်းအရှုံးမခံရ။ လာကြ။ ယောရမိကို
လျှာနှင့်ရိုက်ကြကုန်အံ့။ သူ၏စကားကိုနားမထောင်
ဘဲနေကြကုန်အံ့ဟုဆိုကြ၏။

၁၉ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်ကိုကြည့်ရှုတော်မူပါ။
အကျွန်ုပ်နှင့်ရန်သူတွေသောသူတို့၏စကားကိုမှတ်တော်

၂၀ မူပါ။ ကျေးဇူးပြုသောအတွက်။ အပြစ်ပေးသင့်ပါမည်
လော။ သူတို့သည်အကျွန်ုပ်အသက်ဘို့တွင်းကိုတူးကြပါ
ပြီ။ အကျွန်ုပ်သည်သူတို့အကျိုးအထိငှါလျှောက်၍သူတို့မှ
အမျက်တော်ကိုလွှဲခြင်းငှါရှေ့တော်၌ရပ်နေကြောင်းကို

၂၁ အောင်းမေ့တော်မူပါ။ ထိုကြောင့်သူတို့ကိုဘေးဘေးသို့
၎င်းသူတို့သားသမီးများကိုမှတ်သိပ်ခြင်းသို့၎င်းအပ်တော်
မူပါ။ သူတို့မိမိတို့သည်သားများဆုံး၍ရတ်ဆိုးမဖြစ်ကြ
ပါစေသော။ လူကြီးတို့သည်အသေသတ်ခြင်းကိုခံရ၍
လူမျိုးတို့လည်းစစ်တိုက်ပွဲ၌ခေးဖြင့်ဆုံးကြပါစေသော။

၂၂ ခုတ်တိုက်သောရန်သူများကိုသူတို့ရှိရာသို့ချက်ချင်း
ရောက်စေတော်မူသောအခါသူတို့အိမ်သားများအော်
ဟစ်ကြပါစေသော။ အကြောင်းမူကား။ အကျွန်ုပ်ကို
ထောင်ခြင်းငှါတွင်းကိုတူးကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်သွား

၂၃ ရာလမ်း၌ကျော့တွင်းကိုဝှက်ထားကြပါပြီ။ အိုထာဝရ
ဘုရား။ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါသူတို့ကြံစည်
သမျှကိုကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။ သူတို့ကိုအပြစ်မှ
လွှတ်တော်မမူပါနှင့်။ ချက်မောက်တော်၌သူတို့အပြစ်ကို
ချေတော်မမူပါနှင့်။ ရှေ့တော်၌ဆုံးရှုံးကြပါစေသော။
အမျက်တော်ထွက်သောအခါသူတို့ကိုစီရင်တော်မူပါ။

၁၉

၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်သည်အိုး
ထိန်းသွားသံသို့သွား၍ရေဘူးကိုယူပြီးလျှင်အသက်ကြီး
သောလူအသက်ကြီးသောယဇ်ပရောဟိတ်အမျိုးတို့နှင့်

၂ တကွ၊ ဟရသိတ်ဘဲခါးပြင်၊ ဟိန္ဒူသား၏အိုင်သို့သွား၍
ငါ့မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းကျေးကျော်ရမည်စကားဟု
မူကား။ အိုယုဒရှင်ဘုရင်များနှင့်ယောရုရှလင်မြို့သား
များတို့။ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနားထောင်ကြ

၃ လော့။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်

ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သိ
တင်းကြားသောသူတိုင်းနားခါးသင့်တိုင်အောင်ငါသည်

၄ ဤအရပ်၌ဘေးရောက်စေမည်။ အကြောင်းမူကား။ သူ
တို့သည်ငါ့စွန့်ပြစ်ကြပြီ။ ကိုယ်တိုင်မသိ။ ဘိုးဘေး
များမသိ။ ယုဒရှင်ဘုရင်များမသိသောတကျွန်းတနိုင်ငံ
ဘုရားတို့ရှေ့မှာဤအရပ်၌နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့သဖြင့်ဤ
အရပ်ကိုတကျွန်းတနိုင်ငံမြေဖြစ်စေကြပြီ။ အပြစ်မရှိ

၅ သောသူတို့၏အသွေးနှင့်ဤအရပ်ကိုပြည့်စေကြပြီ။ ငါ
မစီရင်မဟူသော။ ငါအလျှင်းအထိမရှိသောဝတ်တည်း
ဟူသောဗာလဘုရားရှေ့မှာမိမိသားတို့ကိုမီးရှို့၍ပူဇော်
ရာဝတ်ပြုခြင်းငှါဗာလဘုရားဘို့ကုန်းတို့ကိုတည်လုပ်

၆ ကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
ထိုအရပ်ကိုတောဖက်အရပ်ဟူ၍မခေါ်။ ဟိန္ဒူသား၏
အိုင်ဟူ၍မခေါ်။ ကွပ်မျက်ရာအိုင်ဟူ၍ခေါ်ရသောအ

၇ ချိန်ကာလသည်ရောက်ထိမ့်မည်။ ယုဒပြည်သူ။ ယောရုရှ
လင်မြို့သားတို့ကြံစည်သောအကြံအစည်ကိုဤအရပ်၌
ငါပျက်မည်။ ရန်သူ၏ခေးဖြင့်၎င်းသတ်ခြင်းငှါရှာသော
သူ၏လက်ဖြင့်၎င်းသူတို့ကိုငါဆုံးစေမည်။ သူတို့အသေ
ကောင်များကိုလည်းမိလားကောင်းကင်ဝှက်နှင့်တော

၈ သားရဲစားစရာဘို့ငါထားမည်။ ဤမြို့ကိုလည်းလူဆိတ်
ညံ့ရာ။ ကဲ့ရဲ့သံကိုကြားရာအရပ်ဖြစ်စေမည်။ လမ်း၌ရှောက်
သွားသမျှသောသူတို့သည်ဤမြို့ခံရသောဘေးအလုံးစုံ
တို့ကိုမြင်သောအခါအံ့ကြော၍ကဲ့ရဲ့သံကိုပြုကြထိမ့်

၉ မည်။ သတ်ခြင်းငှါရှာကြံသောရန်သူများတို့သည်ဝိုင်း
၍တပ်တည်သဖြင့်ဤသူတို့သည်ကျည်းကြပ်လျက်နေ
၍ကိုယ်သားသမီးအသားကိုငါစားစေမည်။ အချင်းချင်း
တယောက်အသားကိုတယောက်စားကြထိမ့်မည်ဟု

၁၀ မြွက်ဆိုပြီးမှ၊ သင်နှင့်အတူသွားသောသူတို့ရှေ့တွင်
၁၁ ရေဘူးကိုခွဲလော့။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ
ဘုရားကနောက်တဖန်မပြင်နိုင်အောင်ရေဘူးကိုခွဲသ

ကဲ့သို့ဤလူများနေသောဤမြို့ကိုခွဲမည်။ တောဖက်
အရပ်၌သင်းပြုတ်ရာမြေမလောက်အောင်သင်းပြုတ်ကြ
ထိမ့်မည်။ ဤအရပ်၌၎င်းဤအရပ်သားတို့၌၎င်းဤသို့ငါ

၁၂ ပြု၍ဤမြို့ကိုတောဖက်အရပ်ကဲ့သို့ဖြစ်စေမည်။ အကြင်
အိမ်မီးအပေါ်မှာကောင်းကင်တန်ဆာရှိသမျှတို့အားနံ့
သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍အချားတပါးသောဘုရားများရှေ့၌
သွန်းလောင်းရာပူဇော်သကာပြု၏။ ထိုအိမ်ရှိသမျှတို့နှင့်
တကွယောရုရှလင်မြို့အိမ်များ။ ယုဒရှင်ဘုရင်၏နန်း
တော်များတို့သည်တောဖက်အရပ်ကဲ့သို့မဝင်ကြဟိမ့်

ရကြသိမည်ဟုမိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်ဆိုလေ့ဟု
မှတ်ထားတော်မူ၏။

၁၄ ထိုအခါဟောပြောစေခြင်းငှါထာဝရဘုရားစေလွှတ်
တော်မူရာတောဖက်အရပ်ကယေရမိသည်ပြန်လာ၍
၁၅ မိတ်မှန်တော်တန်တိုင်း၌ရပ်လျက်၊ ဣသရေလအမျိုး
၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဤမြို့သားတို့သည်စေကား
ကိုနားမထောင်ခြင်းငှါမိမိတို့လုပ်ငန်းကိုခိုင်မာစေသော
ကြောင့်ငါ့မျိုးသမျှသောဘေးဒဏ်တို့ကိုဤမြို့ရွာရှိသ
မျှတို့အပေါ်မှာသက်ရောက်စေမည်ဟူသောအမိန့်တော်
ကိုလူအပေါင်းတို့အားဆင့်ဆိုလေ၏။

၂၀ ထိုသို့ယေရမိဟောပြောကြောင်းကိုမိတ်မှန်တော်
မှူးဖြစ်သောယဇ်ပရောဟိတ်အမေရသားပါရှရသည်
၂ ကြားသောအခါ၊ ပရောဟိတ်ယေရမိကိုရိုက်ပုတ်၍မိတ်
မှန်တော်နားမှာဗယ်သိန့်အထက်တံခါးဝတွင်ထိပ်ခတ်
၃ ၍ထား၏။ နက်ဖန်နေ၌ပါရှရသည်ယေရမိကိုထိပ်မှ
လွှတ်သောအခါယေရမိကထာဝရဘုရားသည်သင့်ကို
ပါရှရဟူ၍မှည့်တော်မူ။ မာဂေါမိသဘိတ်ဟူ၍မှည့်
၄ တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါသည်
သင်နှင့်သင်၏အဆွေခင်ပွန်းတို့၌သင့်ကိုကြောက်မက်
ဖွယ်သောအရာဖြစ်စေမည်။ သူတို့သည်လည်းသင့်မျက်
မှောက်၌ရန်သူ၏ဝေးဖြင့်ဆုံးကြဲလိမ့်မည်။ ယခုပြည်
တပြည်လုံးကိုဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့ငါအပ်သဖြင့်
သူသည်ပြည်သားတို့ကိုဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းသွား၍
၅ ခားနှင့်သတ်လိမ့်မည်။ ဤမြို့၏အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှကိုငင်
လုပ်ဆောင်၍ရသမျှသောဥစ္စာကိုငင်ဆည်းဖူးသမျှသော
ရတနာကိုငင်ယူခွင့်ရဘုရင်၏ဘဏ္ဍာတော်အလုံးစုံတို့
ကိုငင်ရန်သူလက်သို့ငါအပ်သဖြင့်ရန်သူတို့သည်လုရက်
၆ ၍ဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းသွားကြလိမ့်မည်။ သင်ပါရှရနှင့်
သင်၏အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့ကိုလည်းသိမ်းသွား
ကြလိမ့်မည်။ သင်သည်ဗာဗုလုန်မြို့သို့ရောက်ရလိမ့်မည်။
သင်ဟောပြောသောမုသာကားကိုနားထောင်သော
သင်၏အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းတို့နှင့်တကွသင်သည်
ထိုမြို့၌သေ၍သင်းပြိုဟ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်ဟုပါရှရ
အားပြောဆို၏။

၇ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုသွေး
ဆောင်တော်မူသည်အတိုင်းအကျွန်ုပ်လိုက်ပါပြီ။ ကိုယ်
တော်သည်အကျွန်ုပ်ထက်အားကြီး၍နိုင်တော်မူပြီ။

အကျွန်ုပ်သည်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုနေ့တိုင်းခံရပါ၏။ လူတိုင်း
၈ ပျက်ပြယ်ခြင်းကိုပြုတတ်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်
ဟောပြောလေရာရာ၌အနိုင်အထက်ပြုခြင်း။ ညည်းဆဲ
ခြင်းအမှုကြောင့်အော်ဟစ်၍ကျွေးကျော်ရပါ၏။ ထာဝ
ရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၌ကဲ့ရဲ့ခြင်း။
အစည်ပျက်ပြယ်ခြင်းကိုခံစရာအကြောင်းဖြစ်ပါ၏။

၉ ၊ ထိုကြောင့်ငါသည်နှုတ်ကပတ်တော်ကိုမကြားမပြော။
နာမတော်ကိုအဓိပြု၍မဟောဘဲနေမည်ဟုသဘောထား
သော်လည်းငါအရိုးတို့၌ချုပ်ထား၍လောင်သောမီးကဲ့
သို့နှုတ်ကပတ်တော်သည်ငါ့နှလုံး၌ဖြစ်သောကြောင့်အ
၁၀ လွန်ညှိုးငွေသဖြင့်အောင့်၍မနေနိုင်။ လူများကဲ့ရဲ့ပြစ်
တင်ခြင်းကိုကြားရ၏။ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌ကြွေကော်
မက်ဖွယ်သောအကြောင်းရှိ၏။ သူတပါးတို့ကထံတင်း
ကိုကြားပြောကြလေ့။ ငါတို့သည်တဆင့်ကြားပြော
လိမ့်မည်ဟုဆိုကြ၏။ ငါ၏အနားမှာအစည်နေသောငါ
၏မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့ကငါတို့သည်သုက်နိုင်၍အညှိုး
ထားသောမိတ်ပြေစေခြင်းငှါသူကိုသွေးဆောင်ကောင်း

၁၁ သွေးဆောင်လိမ့်မည်ဟုဆိုကြ၏။ သို့သော်လည်းထာ
ဝရဘုရားသည်အားကြီးသောသူရဲကဲ့သို့ငါ့အက်၌ရှိ
တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်ငါ့ညည်းဆဲသောသူတို့သည်
မနိုင်ဘဲလိမ့်မည်။ အကြံမမြောက်သော
ကြောင့်အလွန်ရှက်ကြလိမ့်မည်။ မပြေမပျောက်နိုင်သော

၁၂ ထာဝရရှက်ကြောက်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်
သောသူတို့ကိုစုံစမ်း၍နှစ်လုံးကျောက်ကပ်သဘောကို
သိမြင်တော်မူသောကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ
ဘုရား။ အကျွန်ုပ်၏အမှုကိုရှေ့တော်၌ဖွင့်ပြပါသည်ဖြစ်
၁၃ ၍သူတို့၌အပြစ်ဒဏ်စီရင်တော်မူကြောင်းကိုအကျွန်ုပ်

မြင်ရပါလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားအားသိချင်းဆိုကြ
လေ့။ ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းကြလေ့။ အကြောင်းမူ
ကား။ မတရားသဖြင့်ပြုသောသူတို့လက်မှဆင်းရဲသော
သူကိုကယ်နှုတ်တော်မူသတည်း။

၁၄ ငါဖွားသောနေ့ရက်သည်အမင်္ဂလာရှိပါစေသော။
ငါ့ကိုငါ့အမိဖွားသောနေ့ရက်သည်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ

၁၅ ကိုမခံပါစေနှင့်။ ငါ့အဖေထံသို့သွား၍ကိုယ်တော်သည်
သားယောကျာ်းကိုရပါပြီဟုသိတင်းပြောလျက်ငါ့အဖေ
ကိုအလွန်ဝမ်းမြောက်စေသောသူသည်အမင်္ဂလာရှိပါစေ

၁၆ သော။ ထာဝရဘုရားသည်နောင်တမရ။ ဖျက်ဆီးတော်
မူသောမြို့တို့ကဲ့သို့ထိုသူသည်ဖြစ်ပါစေသော။ နံနက်
အချိန်၌ကျွေးကျော်သံကိုငင်ခွန်းတည့်အချိန်၌အော်ဟစ်

၁၇ သံကိုရင်ကြားပါစေသော။ အကြောင်းမူကား။ သူသည်
 ၁၈ ငကိုဖွားစကပင်မသတ်ဘဲ။ ငအမိ၏ဝမ်းသည်ငါ၏သင်း
 ငြိုင်းဖြစ်၍ငကိုအစည်ကိုယ်ဝန်ဆောင်မည်အကြောင်း
 ၁၉ မပြုဘဲနေပါသည်တကား။ ငါသည်ပူပန်ခြင်း။ ဝမ်းနည်း
 ခြင်းကိုခံရမည်အကြောင်းနှင့်ရှက်ကြောက်ခြင်းအား
 ဖြင့်ကိုယ်အသက်ကိုလွန်စေရမည်အကြောင်း။ အဘယ်
 ကြောင့်ငကိုဖွားမြင်ရပါသနည်း။

၂၀
 ၁ ဇေဒကိမင်းကြီးသည်မေလဓိသားပါရှရနှင့်ယဇ်
 ၂ ပရောဟိတ်မာသေယသားဇေဖနိတို့ကိုယောရမိထံသို့
 ၃ စေလွှတ်၍ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခန်နေဇာသည်ငါတို့
 ၄ ကိုစစ်တိုက်သည့်ဖြစ်၍သူကိုငါတို့ထံမှပြန်သွားစေခြင်း
 ၅ ဌာတာဝရဘုရားသည်အံ့ဖွယ်သော အမှုတို့ကိုပြုတော်
 ၆ မူသမျှအတိုင်းငါတို့၌တဖန်ပြုတော်မူမည်အကြောင်း။
 ၇ ငါတို့အတွက် ထာဝရဘုရားကိုတောင်းပန်ပါလော့ဟု
 ၈ မိန့်တော်မူသောအခါထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
 ၉ သည့်ယောရမိသို့ရောက်လာ၍။ ယောရမိကသင်တို့သည်
 ၁၀ ဇေဒကိမင်းကြီးအားပြန်ပြောရမည်မှာ။ ဣသရေလအ
 ၁၁ မျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
 ၁၂ သင်တို့၏မြို့ပြင်မှာတပ်စွဲ၍နေသောဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်။
 ၁၃ ခါလဒ်အမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက်လျက် သင်တို့စွဲ ကိုင်
 ၁၄ သောလက်နက်များကိုငါလွှဲစေမည်။ ထိုသူတို့ကိုမြို့ထဲ၌
 ၁၅ ငါစည်းဝေးစေမည်။ ငကိုယ်တိုင်လည်းအလွန်ပြင်းစွာ
 ၁၆ ထွက်သောအမျက်အရှိန်အားကြီး၍ဆန့်သောလက်။
 ၁၇ သန်စွမ်းသောလက်ရုံးနှင့်သင်တို့ကိုတိုက်မည်။ ဤမြို့၌
 ၁၈ နေသောလူသတ္တဝါတို့ရှိသွန်တို့ကိုငါသည်ဒဏ်ခတ်၍
 ၁၉ ပြင်းစွာသောကာလနာဖြင့်သေရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရ
 ၂၀ ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ထိုနောက်မှနာစေး။ ဓား
 ၂၁ ဘေး။ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးနှင့်လွတ်၍ကျန်ကြွင်းသောမြို့
 ၂၂ သားတည်းဟူသောယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိမှစ၍သူ၏
 ၂၃ ကျန်များ။ သူ၏လူများတို့ကိုဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗု
 ၂၄ ခန်နေဇာအစရှိသောရန်သူများ။ သတ်ချင်သောသူများ
 ၂၅ လက်သို့ငါအပ်၍ထိုမင်းသည်သနားခြင်းကရဏာမရှိ။
 ၂၆ မရံမက်။ မနှစ်မြို့ဘဲဝေးနှင့်ကွပ်မျက်လိမ့်မည်ဟုဆင့်
 ၂၇ ဆိုလေ၏။

၂၈ ထာဝရဘုရားကလည်းသင်သည်ဤလူမျိုးတို့အား
 ၂၉ ဆင့်ဆိုရသောထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ဟူမူကား။
 ၃၀ အသက်ရှင်ရလေ။ သေရလေတို့ကိုသင်တို့ရှေ့မှာငါ
 ၃၁ ဖွင့်ထား၏။ ဤမြို့ထဲမှာနေသောသူသည်ဘေးဘေး။ မွတ်

သိပ်ခြင်းဘေး။ နာခြင်းဘေးဖြင့်သေလိမ့်မည်။ မြို့ပြင်သို့
 ထွက်၍မြို့ပြင်မှာတပ်စွဲလျက်နေသောခါလဒ်လူတို့
 ၃၂ ဘက်သို့ဝင်စားသောသူသည်အသက်ချမ်းသာ၍လူယူရ
 ၃၃ သောဥစ္စာကဲ့သို့ကိုယ်အသက်ကိုရလိမ့်မည်။ ထာဝရ
 ၃၄ ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဤမြို့ကိုကျေးဇူးမပြု။ အ
 ၃၅ ပြစ်ပြုခြင်းငှါငါသည်မျက်နှာထားသည်ဖြစ်၍ဤမြို့ကို
 ၃၆ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့ငါအပ်သဖြင့်သူသည်မီး၏
 ၃၇ လိမ့်မည်။

၃၈ ယုဒရှင်ဘုရင်အမျိုးကျိရည်မှတ်၍ထာဝရဘုရားမိန့်
 ၃၉ တော်မူသောစကားတော်ကိုနားထောင်ကြလော့။ ဒို
 ၄၀ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးအမျိုး။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
 ၄၁ မဆင်းမလင့်။ တရားသဖြင့်စိရင်ကြလော့။ လူယူခြင်း
 ၄၂ ခံရသောသူကိုညည်းဆဲသောသူ၏လက်မှကယ်နှုတ်ကြ
 ၄၃ လော့။ သို့မဟုတ်။ သင်တို့ပြုသောစုစုရိုက်အပြစ်ကြောင့်
 ၄၄ ငအမျက်သည်မီးကဲ့သို့ဖြစ်၍အဘယ်သူမျှမသတ်နိုင်
 ၄၅ အောင်လောင်လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
 ၄၆ ကား။ အိုချိုင့်၌နေသောသူ။ အိုလွင်ပြင်၌ရှိသောကျောက်။
 ၄၇ သင့်တားကံ၌ငါနေ၏။ သင်တို့ကငါတို့ကိုအဘယ်သူစစ်
 ၄၈ တိုက်နိုင်မည်နည်း။ ငါတို့နေရာထဲသို့အဘယ်သူဝင်နိုင်
 ၄၉ မည်နည်းဟုဆိုတတ်သော်လည်း။ သင်တို့အကျင့်နှင့်
 ၅၀ ထိုက်လျောက်အောင်အပြစ်ဒဏ်ကိုငါပေးမည်။ သင်
 ၅၁ တို့တောကိုငါ၏သောမီးသည်ပတ်လည်၌ရှိသမျှသော
 ၅၂ အရာတို့ကိုလောင်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၂
 ၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်သည်ယုဒရှင်
 ၂ ဘုရင်၏နန်းတော်သို့သွား၍ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ဒါဝိဒ်မင်း
 ၃ ကြီး၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သောယုဒရှင်ဘုရင်။ သင့်
 ၄ ကိုယ်တိုင်မှစ၍သင်၏ကျန်များနှင့်ဤမြို့တံခါးတို့ဖြင့်
 ၅ ဝင်သောသင်၏လူများတို့။ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်
 ၆ တော်ကိုနားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 ၇ သည်ကား။ တရားသဖြင့်စိရင်၍ပြောင့်မတ်စွာဆုံးဖြတ်
 ၈ ကြလော့။ လူယူခြင်းခံရသောသူကိုညည်းဆဲသောသူ၏
 ၉ လက်မှကယ်နှုတ်ကြလော့။ ညှဉ်သည်ဖြစ်သောသူ။ မိဘ
 ၁၀ မရှိသောသူ။ မုတ်ဆိုးမတို့ကိုမတရားသဖြင့်မပြုမညည်း
 ၁၁ ဆဲကြနှင့်။ အပြစ်မရှိသောသူတို့ကိုဤအရပ်၌မကွပ်
 ၁၂ မျက်ကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည်ဤပညတ်
 ၁၃ တော်အတိုင်းအမှန်ပြုလျှင်ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ရာဇပလ္လင်
 ၁၄ ပေါ်မှာထိုင်သောရထားစီး။ မြင်းစီးရှင်ဘုရင်တို့သည်
 ၁၅ ကျန်များ။ နိုင်ငံတော်သားများနှင့်တကွဤနန်းတော်တံခါး

၁၇ ဤတရားသဖြင့်စီရင်၏။ ထိုသို့ပြု၍ကောင်းစားခြင်းရှိ
၁၈ ၏။ ငကိုသိသောအကျိုးမဟုတ်လော။ သင်၏မျက် မိန့်
သင်၏နှစ်လုံးမူကားလောတတ္ထန်ကျူးခြင်း။ အပြစ်မရှိ
သောသူကိုသတ်ခြင်း။ ညည်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းမှတပါးအ
၂၀ ဘယ်အမှုကိုမျှမမှတ်တတ်။ ထိုကြောင့်သာဝရဘုရား
သဉ်ယဒရှင်ဘုရင်ယောဂါမင်းကြီး၏သားယောယကိမ်
ကိုရည်မှတ်၍မိန့်တော်မူသည်ကား။ ထိုမင်းသေသော
အခါလူများတို့က ဩော်ငအစ်ကို။ ဩော်ငနှစ်မဟူ၍
မပိုင်ကွေးရကြ။ သူ၏အတွက်လည်းဩော်သခင်။ ဩော်
၂၂ အရှင်မ၏ဘုန်းဟူ၍မမြည်တမ်းရကြ။ ယေရုရှလင်မြို့
ပြင်သို့ဆွဲသွား၍ပြစ်ထားသဖြင့်မြို့ကိုသင်းငြိုဟ်သကဲ့
သို့ထိုမင်းကိုသင်းငြိုဟ်ရလိမ့်မည်။

၂၃ လေဗနုန်တောင်ပေါ်သို့တက်၍ကွေးကျော်လော့။ ဗာ
ရှန်ပြည်၌အော်ဟစ်လော့။ အာဗရံ၊ အရပ်မှာအသံကို
လွှင့်လော့။ အကြောင်းမူကား။ သင်၏မိတ်ဆွေအပေါင်း
၂၅ တို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြပြီ။ သင်သည်
ကောင်းစားသောအခါငါသတိပေး၏။ သင်ကငါနားမ
ထောင်ဟုပြန်ပြော၏။ ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ငါကောင်းကို
၂၆ နားမထောင်ဘဲနေခဲ့ပြီ၏။ သင့်ကိုကွေးမွေးသောသူ
အပေါင်းတို့ကိုလေသည်စားလိမ့်မည်။ သင်၏မိတ်ဆွေ
တို့ကိုရန်သူတို့သည်သိမ်းသွားကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ
သင်သည်ကိုယ်ပြုသမျှသောစုစုရိုက်တို့ကြောင့်အဖွန်
၂၈ ရှက်ကြောက်၍ပိတ်ပျက်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ အာရဇပ်
တို့၌အဆိုက်လုပ်တတ်သောလေဗနုန်တောင်သား။ သား
ဖွားခြင်းဝေဒနာကိုခံရသောအခါအဘယ်မျှလောက်သနား
ဖွယ်ဖြစ်သိမ့်မည်တကား။

၂၉ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ယဒရှင်ဘုရင်
ယောယကိမ်မင်းကြီး၏သားခေါနိုသည်ငါ့ကျောလက်
၃၀ ၌ပါသောဘုံလက်စွပ်နှင့်သော်လည်းငါအသက်ရှင်
သည်အတိုင်းသင့်ကိုငါပယ်ပြစ်မည်။ သင့်အသက်ကို
သတ်ချင်သောသူ။ သင်အတ္ထန်ကြောက်သောသူတစ်ဦးဟူ
သောဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခန်နေဇာမင်းမှစ၍ခါလစ
၃၂ လူတို့လက်သို့ငါအပ်မည်။ သင့်ကိုရင်သင့်ကိုဖွားမြင်
သောသင်၏အမိကိုရင်မွေးဖွားရာဌာနမဟုတ်သောမြို့
၃၄ သို့ငါနှင်ထုတ်သဖြင့်ထိုမြို့၌သင်တို့သည်လေကြွေလို
၃၆ မည်။ ပြန်လျှင်သောပြည်သို့နောက်တဖန်ပြန်၍လောရ
၃၈ ကြ။ ဤမင်းသားခေါနိုသည်ရှိသေဖွယ်မဟုတ်။ ကျိုးပဲ့
သောရင်တုဖြစ်သလော။ အဘယ်သူမျှမနှစ်သက်သော

တန်ဆာဖြစ်သလော။ သူနှင့် တကွသူ၏သားမြေးတို့ကို
 နှင်ထုတ်၍သူတို့မသိဘူးသောပြည်၌အဘယ်ကြောင့်ချ
 ၂၆ ပြစ်ရသနည်း။ အိုမြေကြီး။ မြေကြီး။ မြေကြီး။ ထာဝရ
 ၃၀ ဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနားထောင်လေ့။ ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူသည်ကား။ ဤမင်းကိုသားမရှိသောသူဟူ၍
 ၎င်းတသက်လုံးမကောင်းစားသောသူဟူ၍၎င်းရေးမှတ်
 လေ့။ သူ၏သားမြေးတစ်စုံတယောက်မျှမရှိမင်းကြီး၏
 ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်ရသောအခွင့်နှင့်ယုဒပြည်ကိုမိုး
 စံရသောအခွင့်မရှိရ။

၂၃

၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ထံမှာကျက်စား
 သောသိုးတို့ကိုမျှက်ဆီး၍အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေသော
 ၂ သိုးထိန်းတို့သည်အမတ်သမ္မတကြ၏။ ထိုကြောင့်ဣသရေ
 လအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
 ကား။ ငါ၏လူတို့ကိုကျွေးမွေးရသောသိုးထိန်းတို့အမှု
 မှာသင်တို့သည်ငါ၏သိုးရက်မကြဉ်ရှု။ မပြုရ။ အရပ်ရပ်
 သို့ကွဲပြားစေ၍နှင်ထုတ်သောကြောင့်သင်တို့ပြုသော
 ၃ ခုစရိုက်အပြစ်ကိုသင်တို့အပေါ်မှာငါသက်ရောက်စေမည်
 ၃ ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ တဖန်မိန့်တော်မူသည်
 ကား။ ငါ၏သိုးရက်ကိုငါနှင်ထုတ်သောပြည်ရှိသမျှတို့၌
 ကျန်ကြွင်းသောသိုးတို့ကိုငါစုဝေး၍နေရင်းသိုးခြံသို့တ
 ဖန်ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ သူတို့သည်လည်းသားဖွား၍များ
 ၄ ပြားကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကိုကျွေးမွေးသောသိုးထိန်းတို့
 ကိုသူတို့အပေါ်မှာငါခန့်ထားသဖြင့်သူတို့သည်နောက်
 တဖန်ကြောက်ခြင်း။ ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိရကြ။ ဆုမွန်ခြင်း
 ကိုလည်းမခံရကြဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သန့်ရှင်းသော
 အညွန့်ကိုဒါဝိဒအဖို့ငါပေါက်စေသည်အတိုင်း။ ဉာဏ်
 ကောင်းသောရှင်ဘုရင်တဦးသည်မိုးစံ၍မြေကြီးပေါ်
 မှာဘုရားသဖြင့်မြောင့်မတ်စွာစီရင်ရာကာလသည်ရောက်
 ၆ လိမ့်မည်။ ထိုမင်းလက်ထက်၌ယုဒပြည်သည်ကယ်
 တင်ခြင်းသို့ရောက်၍ဣသရေလပြည်လည်းညီမိတ်စွာ
 နေရလိမ့်မည်။ ထိုမင်းသည်ယေဟောဝါဇာဒေကနုဟူ
 ၇ သောဘွဲ့နာမရှိသတည်း။ သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူသည်ကား။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုအံ့ဂုတ္တု
 ပြည်မှနှုတ်ဆောင်သောထာဝရဘုရားအသက်ရှင်
 ၈ တော်မူသည်ဟူ၍မကျန်ဆိုဘဲ။ ဣသရေလအမျိုးသားအ
 စည်အဆက်တို့ကိုမြောက်ပြည်မှစ၍နှင်ထုတ်ဘူးသော
 ပြည်ရှိသမျှတို့မှနှုတ်ဆောင်သောထာဝရဘုရားအသက်

ရှင်တော်မူသည်ဟူ၍ကျန်ဆိုရသောကာလသည်နောက်
 တဖန်ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့သည်နေရင်းပြည်၌တဖန်
 နေရကြလိမ့်မည်။

၆ ပရောဖက်များနှင့်ဆိုင်သောစကားဟူမူကား။ ထာ
 ဝရဘုရားကြောင့်၎င်းသန့်ရှင်းသောစကားတော်ကြောင့်
 ၎င်းနှစ်လုံးကျွတ်လျက်ရှိ၏။ ငအရိုးရှိသမျှတို့သည်
 ထွပ်ရှားကြ၏။ ရစ်မူးသောသူနှင့်စပျစ်ရည်နိုင်သောသူ
 ၁၀ ကဲ့သို့ငါဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား။ မတရားသောမေရန်
 နှစ်ဦးသောသူတို့သည်တပြည်လုံး၌အနှံ့အပြားရှိကြ၏။
 ထိုသူတို့ကြောင့်တပြည်လုံးမြင့်တင်ရ၏။ တော၌ကျက်
 စားရာအရပ်တို့သည်လေ့ချောက်ကြ၏။ ပြည်သားများ
 လိုက်သောလမ်းသည်မမြောင့်။ သူတို့အစွမ်းသတ္တိသည်
 ၁၁ တရားဘက်၌မနေတတ်။ ပရောဖက်နှင့်ပဇာတ်ပရောဟိတ်
 နှစ်ပါးတို့သည်ဘုရားကိုမရိုမသေပြုကြပြီ။ ငအိမ်၌ပင်
 သူတို့ပြုသောအဓမ္မအမှုကိုငါတွေ့ပြီဟုထာဝရဘုရားမိန့်
 ၁၂ တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်သူတို့သွားသောလမ်းသည်မှောင်
 မိုက်၌ချောတတ်သောလမ်းကဲ့သို့ဖြစ်၍သူတို့သည်တွန်း
 တိုးခြင်းကိုခံရ၍လဲကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ သူ
 တို့သည်ဆုမွန်ခြင်းကိုခံရသောကာလ၌သူတို့အပေါ်မှာ
 ဘေးဥပါတ်ကိုသင့်ရောက်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား
 ၁၃ မိန့်တော်မူ၏။ ရှမာရိပြည်သားပရောဖက်တို့၌လည်း
 မိုက်သောသဘောကိုငါမြင်ပြီ။ သူတို့သည်ဗာလဘုရား
 ကိုမှီဝဲ၍ပရောဖက်ပြုသဖြင့်ငါ၏လူဣသရေလအမျိုး
 ၁၄ သားတို့ကိုမှားယွင်းစေကြပြီ။ ယောရုရှလင်မြို့သား
 ပရောဖက်တို့၌လည်းဆက်ဆက်လက်လက်သောသဘော
 ကိုငါမြင်ပြီ။ သူတို့သည်မတရားသောမေရန်နှစ်ဦးလျက်
 မုသာကိုလည်းသုံးလျက်အဓမ္မပြုသောသူတို့ကိုအား
 ပေးတတ်သဖြင့်အဘယ်သူမျှမိမိပြုသောအဓမ္မအမှုကို
 မစွန့်။ ထိုသူရှိသမျှတို့သည်ငါ၌သောခုံမြို့သားကဲ့သို့
 ၁၅ ၎င်းယောရုရှလင်မြို့သားတို့သည်ဂေါမောရမြို့သားကဲ့သို့
 ၎င်းဖြစ်ကြ၏။ ထိုကြောင့်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
 ထာဝရဘုရားသည်ပရောဖက်တို့အမှု၌မိန့်တော်မူသည်
 ကား။ သူတို့ကိုဘင်းခါးနှင့်ငါကျွေးမည်။ ဆေးခါးကို
 လည်းသောက်စေမည်။ ယောရုရှလင်မြို့သားပရောဖက်
 တို့သည်မူလအမြစ်ဖြစ်၍အဓမ္မအမှုသည်တပြည်လုံး
 ကိုနှံ့ပြားလေပြီ။

၁၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ ပရောဖက်ပြု၍သင်တို့အားဟောတတ်သော
 ဆရာတို့၏စကားကိုနားမထောင်ကြနှင့်။ သူတို့သည်

သင်တို့အားအချည်းနှီးဟောတတ်ကြ၏။ထာဝရဘုရား
 ၁၂၁ ၏နှုတ်တော်ထွက်သို့မလိုက်။ကိုယ်အလိုအလျောက်ရ
 ၁၂၂ ပါရုံကိုမြင်သည်အတိုင်းဟောပြောတတ်ကြ၏။ထာဝ
 ၁၂၃ ရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကိုမထံမဲ့မြင်ပြုသောသူတို့
 ၁၂၄ အားသင်တို့သည်ညီမဝပ်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်ဟုဟော
 ၁၂၅ တတ်ကြ၏။မိမိတို့စိတ်နှစ်လုံးခိုင်မာခြင်းသဘောသို့
 ၁၂၆ လိုက်သောသူတို့အားသင်တို့သည်ဘေးဥပါတ်နှင့်မတွေ့
 ၁၂၇ ရကြဟုဟောတတ်ကြ၏။ထိုသူတို့တွင်အဘယ်သူ
 ၁၂၈ သည်ထာဝရဘုရားနှင့်တိုင်ပင်ဘက်ပြုသနည်း။အဘယ်
 ၁၂၉ သူသည်အမှုတော်ကိုကြားမြင်သနည်း။အဘယ်သူသည်
 ၁၃၀ နှုတ်ကပတ်တော်ကိုနားထောင်၍ကြားသနည်း။ထာ
 ၁၃၁ ဝရဘုရား၏လေဖွေတော်သည့်ပူသောအရှိန်နှင့်ထွက်၏။
 ၁၃၂ ပြင်းစွာသောလေဖွေဖြစ်၍မတရားသောသူတို့ခေါင်း
 ၁၃၃ ပေါ်မှာပြင်းစွာတိုက်လိမ့်မည်။ထာဝရဘုရားသည်
 ၁၃၄ လက်စသတ်၍အကြံအစည်တော်ကိုပြည့်စုံစေတော်မ
 ၁၃၅ မူ၍အမျက်တော်မည်မင်းရ။နောက်ကာလ၌သင်တို့သည်
 ၁၃၆ ရှင်းလင်းစွာနားလည်ကြလိမ့်မည်။ငါမစေ့စပ်ဘဲထို
 ၁၃၇ ပရောဖက်တို့သည်ပြေးကြပြီ။ငါမမှားသောသူတို့သည်
 ၁၃၈ ကိုယ်အလိုအလျောက်ဟောပြောကြပြီ။ထိုသူတို့သည်
 ၁၃၉ ငါနှင့်တိုင်ပင်ဘက်ပြုလျှင်စကားကိုငါ၏လူမျိုးအား
 ၁၄၀ ဆင့်ဆို၍ငါ၏လူမျိုးကိုမတရားသောလမ်းမှရှောင်မကောင်း
 ၁၄၁ သောအကျင့်မလေ့မှရှောင်လွှဲသွားစေကြပြီ။
 ၁၄၂ ငါသည်နီးသောအရပ်၌သာဘုရားဖြစ်သလော။ဝေး
 ၁၄၃ သောအရပ်၌လည်းဘုရားဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟုထာ
 ၁၄၄ ဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။ငါမမြင်စေခြင်းငှါအဘယ်သူ
 ၁၄၅ သည်မထင်ရှားသောအရပ်၌ပုန်းရှောင်၍နေနိုင်သနည်း
 ၁၄၆ ဟုထာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။ငါသည်ကောင်းကင်မြေ
 ၁၄၇ ကြီးကိုနှိုးပြားသည်မဟုတ်လောဟုထာဝရဘုရားမေး
 ၁၄၈ တော်မူ၏။ငါသည်အိမ်မွက်မြင်ပြီ။အိမ်မွက်မြင်ပြီဟု
 ၁၄၉ နာမကိုအမှီပြု၍ရသောမြင့်ဟောပြောသောပရောဖက်တို့
 ၁၅၀ ၏စကားကိုငါကြားပြီ။ထိုပရောဖက်တို့သည်အဘယ်
 ၁၅၁ မျှကာလပတ်လုံး၌သို့ကြံစည်ကြလိမ့်မည်နည်း။သူတို့
 ၁၅၂ သည်ရသောစကားကိုဟောပြောတတ်ကြ၏။ကိုယ်စိတ်
 ၁၅၃ နှစ်လုံးစွာစားသည်အတိုင်းဟောပြောတတ်ကြ၏။
 ၁၅၄ ၊ဘိုးဘေးတို့သည်ဗာလကြောင့်နာမကိုမေ့လျော့သ
 ၁၅၅ ကဲ့သို့သူတို့သည်အိမ်နီးချင်းဘယောက်ကိုဘယောက်
 ၁၅၆ ပြောတတ်သောအိမ်မွက်များအားဖြင့်ငါ၏လူမျိုးသည်
 ၁၅၇ နာမကိုမေ့လျော့စေမည်ဟုအကြံရှိကြသည်တကား။
 ၁၅၈ ၊အိမ်မွက်မြင်သောပရောဖက်သည်အိမ်မွက်စကားကိုပြော

ပါလေစေ။ငါ၏နှုတ်ကပတ်တော်ကိုခံရသောသူသည်
 ၁၅၉ နှုတ်ကပတ်စကားတော်ကိုမှန်ကန်စွာဟောပြောပါလေ
 ၁၆၀ စေ။အဖျင်းသည်စပါးနှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်းဟုထာ
 ၁၆၁ ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ငါ၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်
 ၁၆၂ မီးကဲ့သို့ရှင်ကျောက်ကိုထုချေသောသံတူကဲ့သို့ရှင်ဖြစ်
 ၁၆၃ သည်မဟုတ်လောဟုထာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။သို့
 ၁၆၄ ဖြစ်၍ငါ့စကားတော်ကိုအိမ်နီးချင်းတယောက်မှတ
 ၁၆၅ ယောက်ခိုးသောပရောဖက်တို့ကိုငါသည်ဆန့်ကျင်
 ၁၆၆ ဘက်ပြုမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။မိမိတို့အ
 ၁၆၇ လိုအလျောက်ဟောပြောလျက်နှင့်အမိန့်တော်ရှိသည်
 ၁၆၈ ဟုဆိုသောပရောဖက်တို့ကိုငါသည်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု
 ၁၆၉ မည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။မှားသောအိမ်မွက်ကို
 ၁၇၀ ဟောပြော၍ရသောစကားနှင့်အချည်းနှီးစကားအားဖြင့်
 ၁၇၁ ငါ၏လူမျိုးကိုမှားယွင်းစေသောပရောဖက်တို့ကိုငါ
 ၁၇၂ သည်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုမည်။သူတို့ကိုငါမစေ့စပ်။မမှား
 ၁၇၃ ထားသောကြောင့်ဤလူမျိုးသည်ကျေးဇူးမရှိဟုထာဝရ
 ၁၇၄ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၇၅ ဤလူမျိုးတွင်ဆင်းရဲသားဖြစ်စေ။ပရောဖက်ဖြစ်စေ။
 ၁၇၆ ယဇ်ပရောဖက်ဖြစ်စေ။တရုတ်ယောက်ကထာဝရ
 ၁၇၇ ဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်အဘယ်သို့နည်းဟုသင့်ကိုမေး
 ၁၇၈ လျှင်ပြန်ပြောရမည်မှာ။သင်တို့နှင့်ဆိုင်သောဗျာဒိတ်
 ၁၇၉ တော်ဟူမူကား။သင်တို့ကိုငါစွန့်ပြစ်မည်ဟုထာဝရ
 ၁၈၀ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်ရှိ
 ၁၈၁ သည်ဟုပြောဆိုသောပရောဖက်။ယဇ်ပရောဖက်။ပြည်
 ၁၈၂ သူပြည်သားကိုရှင်ထိုသူ၏အိမ်သူအိမ်သားတို့ကိုရှင်
 ၁၈၃ ငါသည်ဒဏ်ပေးမည်။သင်တို့ကထာဝရဘုရားသည်
 ၁၈၄ အဘယ်သို့ပြန်ပြောတော်မူသနည်းဟူ၍ရှင်အဘယ်သို့
 ၁၈၅ မိန့်တော်မူသနည်းဟူ၍ရှင်အိမ်နီးချင်း။ညီအစ်ကိုချင်း
 ၁၈၆ တယောက်ကိုတယောက်မေးမြန်းရမည်။ထာဝရဘုရား
 ၁၈၇ ၏ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်ဟူ၍နောက်တဖန်မဆိုရ။လူ
 ၁၈၈ တိုင်းမိမိစကားမှတစ်ပါးအချားသောဗျာဒိတ်တော်မရှိရ။
 ၁၈၉ အကြောင်းမူကား။သင်တို့သည်အသက်ရှင်တော်မူ
 ၁၉၀ သောဘုရား။ငါတို့၏ဘုရားသခင်တည်းဟူသော
 ၁၉၁ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏စကားတော်
 ၁၉၂ ကိုမျက်ကြပြီ။ထာဝရဘုရားသည်သင့်အားအဘယ်သို့
 ၁၉၃ ပြန်ပြောတော်မူသနည်း။ထာဝရဘုရားသည်အဘယ်သို့
 ၁၉၄ မိန့်တော်မူသနည်းဟုပရောဖက်ကိုမေးလော့။သင်
 ၁၉၅ တို့ကထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်ဟုဆိုကြသည်ဖြစ်
 ၁၉၆ ၍ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ထာဝရဘုရား

၏ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်ဟုမဆိုရမည်အကြောင်း။ ငါ
 ပညတ်သော်လည်းသင်တို့သည်သာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်
 ၃၉ တော်ရှိသည်ဟူသောစကားကိုသုံးကြသောကြောင့်၊ ငါ
 သည်သင်တို့ကိုငင်သင်တို့နှင့် ဆိုးဘေးတို့အားငါပေး
 သောမြို့ကိုငင်ထံမှအကုန်အစင်ကျူး၍ပြစ်လိုက်မည်။
 ၄၀ ၊ အစည်အမြဲမမေ့လျော့နိုင်သောထာဝရကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့်အ
 ရှက်ကဲ့ခြင်းကိုသင်တို့အပေါ်မှာသက်ရောက်စေမည်။

၂၄
 ၁ ထာဝရဘုရားပြတော်မူသောရူပါရုံဟူမူကား။ ဗာဗု
 လုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခန်နေဇာသည်ယုဒရှင်ဘုရင်ယော
 ယကိမ်သားယေခေါနိမင်းအစရှိသောယုဒမူးမတ်များ။
 လက်သမား။ ပန်းဝဲသမားများတို့ကိုယေရုရှလင်မြို့မှဗာ
 ဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းသွားသောနောက်။ ထာဝရဘုရား၏
 ၂ ဗိတ်မှာန်တော်ရှေ့၌ထားသောတည်သီးတောင်းနှံလုံး
 သည်ထင်ရှားလေ၏။ တောင်းတလုံး၌ကားအဦးမှည့်
 သောတည်သီးကဲ့သို့အလွန်ကောင်းသောတည်သီးနှင့်
 ပြည့်လျက်ရှိ၏။ တလုံး၌ကားမစားနိုင်အောင်အလွန်ညံ့
 ၃ သောတည်သီးနှင့်ပြည့်လျက်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားက
 လည်းယေရမိ။ သင်သည်အဘယ်အရာကိုမြင်သနည်း
 ဟုမေးတော်မူလျှင်အကျွန်ုပ်သည်တည်သီးကိုမြင်ပါ၏။
 ကောင်းသောတည်သီးသည်အလွန်ကောင်းပါ၏။ ညံ့
 သောတည်သီးသည်မစားနိုင်အောင်အလွန်ညံ့ပါသည်
 ဟုပြန်လျှောက်၏။

၄ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ငါဆီ
 သို့ရောက်လာ၍ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ၅ ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဤအရပ်မှခါလနဲ့ပြည်သို့
 ငါစေလွှတ်၍သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောယုဒအမျိုးသား
 တို့သည်ဤကောင်းသောတည်သီးကဲ့သို့ဖြစ်ကြသည်
 ၆ ဟုငါဝန်ခံမည်။ သူတို့၌ကျေးဇူးပြုမည်ဟုငါကြံစည်၍ဤ
 ပြည်သို့တဖန်ဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ နောက်တဖန်မပြုမမျှက်
 ၇ ဘဲဘဉ်ဆောက်မည်။ မနှုတ်မပယ်ဘဲစိုက်ထားမည်။ ငါ
 သည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသူတို့သိနိုင်သော
 စိတ်နှစ်လုံးကိုငါပေးမည်။ သူတို့သည်ငါ၏လူဖြစ်ကြ၍
 ငါသည်လည်းသူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထံ
 ၈ သို့မိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းခွဲနှင့်ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ မစား
 နိုင်အောင်အလွန်ညံ့သောတည်သီးကဲ့သို့ငါသည်ယုဒ
 ၉ ရှင်ဘုရင်အေဒက်မှစ၍မူးတော်မတ်တော်။ ဤပြည်
 ၌ကျန်ကြွင်းသောယေရုရှလင်မြို့သား။ အဲဒုတ္တုပြည်၌
 နေသောအမျိုးသားတို့ကိုဖြစ်စေမည်။ သူတို့သည်

ငါနှင့်ရာအရပ်ရပ်တို့၌ကဲ့ရဲ့ခြင်း။ ပုံခိုင်းခြင်း။ ဆဲရေး
 ခြင်း။ ကျိန်ခြင်းတို့ကိုခံရမည်အကြောင်း။ ငါသည်မြေပေါ်
 မှာတိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့၌နှောင့်ရှက်ညှည်းဆဲခြင်းသို့သူ
 ၁၀ တို့ကိုအပ်လိုက်မည်။ သူတို့နှင့်သူတို့၏ဘိုးဘေးတို့အား
 ငါပေးသောပြည်မှသူတို့ကိုမပယ်ရှင်းမီတိုင်အောင်
 မားဘေး။ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး။ ကာလနာဘေးကိုသူတို့ရှိ
 ရာသို့ငါစေလွှတ်မည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၅
 ၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှိမင်းကြီးသားယောယကိမ်နန်း
 စံစတုတ္ထနှစ်။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခန်နေဇာနန်း
 စံပဌမနှစ်တွင်ယုဒပြည်သားအပေါင်းတို့ကိုရည်မှတ်၍
 ၂ ယောရမိသို့ရောက်လာသောနှုတ်ကပတ်တော်ကို၊ ယုဒ
 ပြည်သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့အားယောရမိ
 ၃ ဆင့်ဆိုဟောပြောရသည်ကား။ ယုဒရှင်ဘုရင်အာမုန်
 သားယောရှိနန်းစံဆယ်သုံးနှစ်မှစ၍ယေရုရှလင်အောင်
 အနှစ်နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ပတ်လုံးထာဝရဘုရား၏နှုတ်က
 ပတ်တော်သည်ဆီသို့ရောက်လာသည်အတိုင်း။ ငါသည်
 စောစောထ၍အမိန့်တော်ကိုအထပ်ထပ်ဆင့်ဆိုသော်
 ၄ လည်းသင်တို့သည်နားမထောင်ဘဲနေကြ၏။ ထာဝရ
 ဘုရားသည်လည်းစောစောထ၍မိမိကျွန်ုပ်ရောဖက်အ
 ပေါင်းတို့ကိုသင်တို့ရှိရာသို့အထပ်ထပ်စေလွှတ်တော်မူ
 သော်လည်းသင်တို့သည်နားမထောင်ကြ။ အမိန့်တော်
 ၅ ကိုကြားခြင်းငှါနားကိုမထည့်ဘဲနေကြ၏။ ထိုပရော
 ဖက်တို့ကသင်တို့အသီးအသီးလိုက်သောလမ်းဆိုးနှင့်
 အကျင့်ဆိုးများကိုပယ်ရှား၍သင်တို့နှင့်ဘိုးဘေးတို့အား
 ထာဝရဘုရားသည်အမြဲပေးတော်မူသောပြည်၌နေကြ
 ၆ လော့။ အချားတပါးသောဘုရားနောက်သို့လိုက်၍ဝတ်
 မပြု။ မကိုးကွယ်ကြနှင့်။ ကိုယ်လက်နှင့်လုပ်သောအရာ
 များအားဖြင့်ငါ၏အမျက်ကိုထွက်စေကြနှင့်။ ငါသည်
 ၇ လည်းသင်တို့ကိုမညည်းဆဲဟုဆင့်ဆိုကြ၏။ ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ထိုသို့ဆင့်ဆိုကြသော်
 လည်းသင်တို့သည်ကိုယ်၌အကျိုးခံစားခြင်းငှါကိုယ်
 လက်နှင့်လုပ်သောအရာများအားဖြင့်ငါ၏အမျက်ကို
 ထွက်စေသောအခွင့်ရှိမည်အကြောင်း။ စေကားကိုနား
 ၈ မထောင်ဘဲနေကြပြီ။ ထိုကြောင့်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
 အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့သည်
 ၉ စေကားကိုနားမထောင်သောကြောင့်၊ ဤပြည်နှင့်ပြည်
 သားများကိုငင်ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသောလူအမျိုးမျိုးတို့ကို
 ငင်စစ်တိုက်စေခြင်းငှါငါ၏ကျွန်ုပ်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေ

ဗုဒ္ဓနေဇာအစရှိသောမြောက်ပြည်သားအမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့ကိုငါမှာလိုက်၍ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး၍ဤပြည်သာတို့ကိုအံ့ဩာဖွယ်ရာ။ ကဲ့ရဲ့သံ ကိုကြားရာ။ အစည်အမြဲလူဆိတ်ညံ့ရာဖြစ်စေမည်။ ဤသူတို့တွင်ဝမ်းခြောက်သောအသံ။ ရှင်လန်းသောအသံ။ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သား၏အသံ။ သတို့သမီး၏အသံ။ ကြိတ်ဆုံသံနှင့်ဒီးခွက်အလင်းကိုငါကွယ်ပျောက်စေမည်။

၁၁။ ဤပြည်တရောက်လုံးသင့်လူဆိတ်ညံ့ရာ။ အံ့ဩာဖွယ်ရာဖြစ်ထိမ့်မည်။ ဤလူမျိုးတို့သည်အနှစ်ချနှစ်ဆယ်ပတ်လုံးဘာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏အမှုကိုဆောင်ရွက်ရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အနှစ်ချနှစ်ဆယ်စေ့သောအခါဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နှင့်သူ၏နိုင်ငံတည်းဟူသောခါလခဲတိုင်းနိုင်ငံ၏အပြစ်ကြောင့်ငါသည်သူတို့ကိုဒဏ်ပေး၍ထိုနိုင်ငံကိုအစည်အမြဲလူဆိတ်ညံ့ရာအရပ်ဖြစ်စေမည်။ ငါ့ချမ်းသာစကားများတည်းဟူသော။ ယေရမိသည်ခပ်သိမ်းသောတိုင်းနိုင်ငံတို့တဖက်၌ဟောပြော၍ဤစာ၌ရေးထားသောစကားရှိသမျှတို့ကိုခါလခဲတိုင်းနိုင်ငံအပေါ်မှာငါသက်ရောက်စေမည်။ များစွာသောလူမျိုးတို့နှင့်ကြီးသောရှင်ဘုရင်တို့သည်ခါလခဲပြည်သားတို့ကိုစေစားကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကျင့်သောအကျင့်။ သူတို့ကိုယ်တိုင်ပြုသောအမှုနှင့်အလျောက်။ အကျိုးအပြစ်ကိုငါဆပ်ပေးမည်။

၁၂။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကလည်းအမျက်တော်စပျစ်ရည်ဖလားကိုလက်မှမံယူလော့။ ငါသည်သင့်ကိုစေလွှတ်သောလူမျိုးအပေါင်းတို့ကိုသောက်စေလော့။ သူတို့အလယ်သို့ငါစေလွှတ်သောဘေးကြောင့်သူတို့သည်သောက်၍ရစ်မူးတိမ်းယိမ်းခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟုအားမိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း

၁၃။ ငါသည်ထာဝရဘုရား၏လက်တော်မှထိုးဖောက်သောလူမျိုးအပေါင်းတို့ကိုသောက်စေ၏။ ထိုလူမျိုးများဟူမူကား။ ယနေ့ရှိသည့်အတိုင်းလူဆိတ်ညံ့ရာ။ အံ့ဩာဖွယ်ရာ။ ကဲ့ရဲ့သံကိုကြားရာ။ ကျိန်ဆဲရာဖြစ်စေခြင်းငှါသောက်ရသောယေရုရှလင်မြို့သူ။ ယုဒပြည်သား။ ယုဒရှင်ဘုရင်များ။ မူးမတ်များ။ အဲဂုတ္တုပြည်ကိုအစိုးရသောဖာရောဘုရင်အစရှိသောသူ၏ကျွန်။ မူးမတ်။ ပြည်သူပြည်သား။

၁၄။ သူတို့နှင့်ရောနှောသောတပါးအမျိုးသားရှိသမျှ။ ဥဇမင်းအပေါင်း။ ဖိလိစ္စတိုမင်းအပေါင်း။ အာရှကေလုန်ပြည်သား။ ဂါဒပြည်သား။ ဧဗြေန်ပြည်သား။ ကျန်ကြွင်းသော

၁၁။ အာဇုတ်ပြည်သား။ ဇေန်ပြည်သား။ မောဘပြည်သား။

၁၂။ အမ္မုန်ပြည်သား။ ထုရုမင်းအပေါင်း။ ဖိနုန်မင်းအပေါင်း။

၁၃။ ပင်လယ်တဖက်၌အစိုးရသောမင်းများ။ ဇေန်ပြည်သား။ တောမပြည်သား။ ဗုဇပြည်သား။ ပါးမုန်းကိုရိတ်

၁၄။ တတ်သောပြည်သားရှိသမျှ။ အာရပ်မင်းအပေါင်း။ တော၌နေ၍အမျိုးမစစ်သောလူများကိုအစိုးရသောမင်း

၁၅။ အပေါင်း။ ဖိမရိမင်းအပေါင်း။ ဇလံမင်းအပေါင်း။ မေဒီ

၁၆။ မင်းအပေါင်း။ တပါးနှင့်တပါးနီးသည်ဖြစ်စေ။ ဝေးသည်ဖြစ်စေ။ မြောက်ပြည်မင်းရှိသမျှတို့နှင့်မြေကြီးတပြင်လုံး၌ရှိသမျှသောလောကီနိုင်ငံအပေါင်းပါကြသတည်း။ နောက်ဆုံး၌ရှေ့ရှက်ရှင်ဘုရင်သောက်ရမည်။

၁၇။ သင်တို့အလယ်သို့ငါစေလွှတ်သောဘေးကြောင့်သောက်၍ရစ်မူးကြ။ အော့အန်ကြ။ လဲကြ။ နောက်တဖန်မထကြနှင့်ဟုဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကိုသူတို့

၁၈။ အားဆင့်ဆိုလေ့။ သူတို့သည်သောက်ခြင်းငှါထိုဖလားကိုသင်၏လက်မှမံ။ ညှင်းပယ်လျှင်လည်းစင်စစ်သောက်ရကြမည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကိုသူတို့အားပြန်ပြောလေ့။ အကြောင်းမူကား။ ငါ၏နာမဖြင့်သရက်သောမြို့ကိုငါသည်အပြစ်ပေးစပြုလျှင်သင်တို့သည်ဒဏ်အလျှင်းမခံဘဲနေရကြမည်လော။ ဒဏ်မခံဘဲမနေရကြ။ ငါသည်မြေကြီးသားရှိသမျှတို့အဖို့ဘေးကိုမှာလိုက်မည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၉။ ထိုကြောင့်သင်သည်ပရောဖက်ပြုလျက်သူတို့အားဟောပြောရသောစကားများဟူမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်မြင့်သောအရပ်ကကျွေးကျော်တော်မူမည်။ သန့်ရှင်းသောဘုံဗိမာန်တော်ကအသံကိုလွှင့်တော်မူမည်။ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအရပ်ဌာနတဖက်၌ပြင်းစွာကျွေးကျော်တော်မူမည်။ စပျစ်သီးကိုနင်းနယ်သောသူများအော်ဟစ်သကဲ့သို့မြေကြီးသားများတဖက်၌အော်ဟစ်တော်မူမည်။ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်အသံနံ့ပြားထိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်လူအမျိုးမျိုးတို့နှင့်တရားတွေ့စရာအကြောင်းရှိ၍ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကိုအမှုလုပ်တော်မူမည်။ ဆိုးသောသူတို့ကိုဘေးနှင့်ကွပ်မျက်စေခြင်းငှါအပ်တော်မူမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၀။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဘေးသည်တပြည်မှတပြည်သို့ကူးသွားလိမ့်မည်။ မြေကြီးအစွန်းအနားတို့မှပြင်းစွာသောလေဖွေ

၃၃ သည်ထလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားကွပ်မျက်
 တော်မူခြင်းကိုခံရသောသူတို့သည်မြေကြီးတဖက်မှတ
 ဖက်တိုင်အောင်နှိုးပြားကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကိုမမြည်တမိ
 ရ။ မရမသုံရ။ မသင်းပြိုဟ်ရ။ မြေပေါ်မှာမစင်ကဲ့သို့ဖြစ်
 ၃၄ ကြလိမ့်မည်။ အိုသိုးထိန်းတို့၊ ငိုကျွေးအော်ဟစ်ကြလော့။
 အိုသိုးကြီးသိုးမြတ်တို့၊ ပြာဒွိလူးလဲလျက်နေကြလော့။
 သင်တို့ကိုသတ်ရသောအချိန်ရောက်လေပြီ။ အရပ်ရပ်
 သို့ငါမောင်းသဖြင့်သင်တို့သည်အဖိုးထိုက်သောတန်
 ၃၅ ဆာကျသကဲ့သို့ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။ သိုးထိန်းတို့သည်
 ပြေးစရာလမ်းမရှိ။ သိုးကြီးသိုးမြတ်တို့သည်လွတ်ရာလပ်
 ၃၆ ကိုရှာ၍မတွေ့ရကြ။ သိုးထိန်းများငိုကျွေးသံနှင့်သိုးကြီး
 သိုးမြတ်များမြည်သံကိုကြားရ၏။ အကြောင်းမူကား။
 ထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကျက်စားရာအရပ်ကိုဖျက်
 ၃၇ ဆီးတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ပြင်းစွာအမျက်ထွက်
 တော်မူသောအားဖြင့်ညိမ်ဝပ်စွာနေရာအရပ်တို့သည်
 ၃၈ လည်းပယ်ရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းကိုခံရကြ၏။ ချင်သောဘာ
 သာမလေ့။ နေတော်မူရာမြေကိုစွန့်ထွက်တော်မူပြီ။ ညဉ့်
 ဆဲသောသူ၏ပြင်းထန်ခြင်း။ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်ခြင်း
 အားဖြင့်သူတို့ပြည်သည်လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ်ဖြစ်ရ၏။

၂၆
 ၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှိသားယောယဟိန်နန်းထိုင်စက
 ၂ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ရောက်လာ၍၊ ထာဝ
 ရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဗိတ်မှာန်ဘက်၌ကိုးကွယ်
 အံ့သောငှါရောက်လာသောယုဒမြို့သူရွာသားအပေါင်း
 တို့အားဆင့်ဆိုစေခြင်းငှါငါသည်သင်၌မှာထားသမျှ
 သောစကားတို့ကိုဗိတ်မှာန်တော်တန်တိုင်းထဲမှာရပ်
 လျက်သူတို့အားပြန်ပြောလော့။ တခွန်းကိုမျှမထိမ်ဝှက်
 ၃ နှင့်။ သူတို့သည်နားထောင်၍အသီးအသီးမိမိတို့အဓမ္မ
 လမ်းမှလွှဲရှောင်ကောင်းလွှဲရှောင်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်
 လည်းသူတို့ပြုသောစစ်ရိုက်ကြောင့်အပြစ်ပေးမည်ဟု
 ၄ ကြံစည်ခြင်းကိုနောင်တရမည်။ သို့ဖြစ်၍သင်သည်ဆင့်
 ဆိုရမည်မှာ။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်
 တို့သည်စကားကိုနားမထောင်။ သင်တို့၌ငါထားသော
 ၅ ပညတ်တရားလမ်းသို့မလိုက်။ ငါသည်စောစောထ၍
 သင်တို့ရှိရာသို့အထပ်ထပ်စေလွှတ်သောငါ၏ကွန်ပရော
 ဖက်တို့၏စကားကိုနားမထောင်ဘဲနေသကဲ့သို့ယခု
 ၆ လည်းနားမထောင်ဘဲနေလျှင်၊ ဤအိမ်ကိုရှိလောရွာကဲ့
 သို့ငါဖြစ်စေမည်။ ဤမြို့ကိုလည်းမြေပေါ်မှာလူအမျိုးမျိုး
 ကျိန်ဆဲသောမြို့ဖြစ်စေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁ ထိုစကားကိုဗိတ်မှာန်တော်၌ယောရမိဟောပြောသည်
 ကိုယစိပ်ရောဟိတ်များ၊ ပရောဖက်များ၊ လူများအပေါင်း
 ၈ တို့သည်ကြားကြ၏။ လူများအပေါင်းတို့အားဆင့်ဆို
 စေခြင်းငှါထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသမျှသောစ
 ကားတော်ကိုအကုန်အစင်ဟောပြောပြီးမှယစိပ်ရော
 ဟိတ်၊ ပရောဖက်၊ လူများအပေါင်းတို့သည်ယောရမိကို
 ဖမ်းဆီး၍သင်သည်အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။
 ၉ ဤအိမ်တော်သည်ရှိလောရွာကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤမြို့
 သည်လူမရှိ။ ဆိတ်ညံ့ရာအရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုသင်သည်
 ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုအမှီပြု၍အဘယ်ကြောင့်
 ဟောသနည်းဟုပြောဆိုလျက်လူများအပေါင်းတို့သည်
 ၁၀ ဗိတ်မှာန်တော်တွင်ယောရမိတဖက်၌ရဝေးကြ၏။ ယုဒ
 များမတ်တို့သည်ထိုအမှုကိုကြားသိသောအခါနန်းတော်မှ
 ဗိတ်မှာန်တော်သို့လာ၍ဗိတ်မှာန်တော်တံခါးသစ်အတွင်း
 ၁၁ ၌ထိုင်ကြ၏။ ယစိပ်ရောဟိတ်နှင့်ပရောဖက်တို့ကဤသူ
 သည်အသေခံထိုက်ပေ၏။ သင်တို့သည်ကိုယ်နားနှင့်
 ကြားသည့်အဘိုင်းဤမြို့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ဟောပြော
 ပါပြီတကားဟုမူးမတ်အစရှိသောလူများအပေါင်းတို့
 ၁၂ အားပြောဆိုကြ၏။ ယောရမိကလည်းသင်တို့ကြားသမျှ
 အကိုင်း။ ဤအိမ်တော်နှင့်ဤမြို့တော်ကိုဆန့်ကျင်ဘက်
 ပြု၍ဟောပြောစေခြင်းငှါထာဝရဘုရားသည်ကိုစေ
 ၁၃ လွှတ်တော်မူပြီ။ ယခုမှာသင်တို့၏ကျင့်ကြံမှုခြင်းတို့
 ကိုပြောင်းလဲကြလော့။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရား၏စကားတော်ကိုနားထောင်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်
 ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့၌ဘေးဥပါတ်ရောက်စေမည်
 ဟုချိမ်းတော်မူသော်လည်းတဖန်နောင်တရတော်မူလိမ့်
 ၁၄ မည်။ ငါမူကားသင်တို့လက်၌ရှိပါ၏။ သင်တို့ဗိတ်၌
 မြှောင့်မတ်လျှောက်ပတ်သည်ဟုထင်သည်အတိုင်း
 ၁၅ ငေါက်ပြုကြလော့။ သို့ရာတွင်ကိုသတ်လျှင်အပြစ်မ
 ရှိသောအသွေးကိုသင်တို့သည်ကိုယ်အပေါ်သို့ရင်၌
 မြို့နှင့်မြို့သားတို့အပေါ်သို့ရင်စင်စင်ရောက်စေလိမ့်မည်
 ဟုကောက်အမှန်သိမှတ်ကြလော့။ ဤစကားအလုံးစုံတို့ကို
 သင်တို့အားကြားပြောမည်အကြောင်း။ ထာဝရဘုရား
 သည်ငေါက်စင်စင်စေလွှတ်တော်မူပြီဟုမူးမတ်အစရှိသော
 ၁၆ လူများအပေါင်းတို့အားပြောဆိုလေ၏။ ထိုအခါမူးမတ်
 အစရှိသောလူများအပေါင်းတို့ကဤသူသည်အသေခံ
 ထိုက်သည်မဟုတ်။ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏
 နာမတော်ကိုအမှီပြု၍ငါတို့အားဟောပြောလေပြီဟု
 ယစိပ်ရောဟိတ်နှင့်ပရောဖက်တို့အားပြောဆိုကြ၏။

၈၇ | ပြည်သားအသက်ကြီးသူအမျိုးကလည်းယုဒရှင်ဘုရင်
 ၈၈ ဟောဇကိသက်ထက်မောရရှင်သားမိကွာသည်ပရော
 ဖက်ပြုလျက်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူသည်ကား။ ဇိအုန်တောင်သည်လယ်ကဲ့သို့
 ထွန်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ယောရရှင်လင်မြို့သည်လည်းမြေ
 ဝံ့များဖြစ်လိမ့်မည်။ ဗိတ်မှာနီတော်တောင်သည်လည်း
 တောအောင်ကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုယုဒပြည်သားအပေါင်း
 ၈၉ တို့အားဟောပြော၏။ ထိုအခါယုဒပြည်သားအပေါင်း
 တို့နှင့်တကွယုဒရှင်ဘုရင်ဟောဇကိသည်ထိုပရောဖက်
 ကိုသတ်သလော။ ထိုမင်းသည်ထာဝရဘုရားကိုကြောက်
 ရှံသည့်မဟုတ်လော။ ရှေ့တော်၌တောင်းပန်သည်မဟုတ်
 လော။ ထာဝရဘုရားသည်သူတို့၌ဘေးဥပုတ်ကိုရောက်
 စေမည်ဟုချီးမြှင့်တော်မူသော်လည်းတဖန်နောင်တရတော်
 မူသည်မဟုတ်လော။ ငါတို့မူကားကိုယ်အကျိုးကိုပျက်
 ဆီးခြင်းငှါပြုကြသည်တကားဟုစည်းဝေးသောသူအ
 ပေါင်းတို့အားပြောဆိုကြ၏။

၉၀ ကိရယတ်သာရိပ်မြို့နေ။ ရှေ့မာယာ၏သားဥရိယသည်
 လည်းထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုအမှီပြု၍ထိုမြို့နှင့်
 ၉၁ သောစကားနှင့်တညီတည်းဟောပြော၏။ ယောယ
 ကိပ်မင်းကြီးနှင့်မင်းများ။ မူးမတ်များအပေါင်းတို့သည်
 ထိုပရောဖက်၏စကားကိုကြားသောအခါသူကိုသတ်
 ဆုံးသောငှါမင်းကြီးသည်ရှာကြံ၏။ ထိုသိတင်းကိုကြား
 ၉၂ လျှင်ဥရိယသည်ကြောက်၍အဲရုတ္တုပြည်သို့ပြေးသွား
 လေ၏။ ယောယကိပ်မင်းကြီးသည်အာခဗေရသားလေ
 ၉၃ နာသန်နှင့်တကွလူအမျိုးတို့ကိုအဲရုတ္တုပြည်သို့စေလွှတ်
 ၍။ ထိုသူတို့သည်ဥရိယကိုအဲရုတ္တုပြည်မှယောယကိပ်
 ၉၄ မင်းထံသို့ပို့ဆောင်သဖြင့်မင်းကြီးသည်ဥရိယကိုခေး
 နှင့်သတ်၍အသေကောင်ကိုဆင်းရဲသားတို့၏သင်းဂိုဏ်း
 ၉၅ ခွဲပြစ်ထားလေ၏။ သို့သော်လည်းရှာဖွေသားအဟိကံ
 သည်ယောရမိကိုမစေသောကြောင့်အသေခံစေခြင်းငှါလူ
 များတို့လက်သို့မအပ်ရ။

၉၆ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှိသားဇေဒကိမင်းနန်းထိုင်စက
 ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ယောရမိသို့
 ၉၇ ရောက်လာ၍။ ထာဝရဘုရားသည်အားမိန့်တော်မူသည့်
 ၉၈ ကား။ ကြီးနှင့်ထမ်းတို့များကိုလုပ်၍သင်၏လည်ပင်း၌
 ၉၉ တပ်လေ့။ ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိထံ။ ယောရရှင်မြို့သို့
 ရောက်လာသောသံတမန်တို့တွင်ထိုကြီးနှင့်ထမ်းတို့

ကိုဇန့်မင်း။ မောဘမင်း။ အမွန်မင်း။ တုရမင်း။ ဇိရန်မင်း
 ၁ သို့ပေးလိုက်လေ့။ ထိုသံတမန်တို့အားလည်းသင်တို့
 သည်သင်တို့အရှင်များတို့အားဆင့်ဆိုရမည်။ ဣသ
 ၂ ရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
 ၃ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါသည်မဟာ
 တန်ခိုးနှင့်လက်ရုံးကိုဆန့်လျက်မြေကြီးကိုဝင်မြေကြီး
 ပေါ်မှာရှိသောလူနှင့်တိရိစ္ဆာန်တို့ကိုဝင်ဖန်ဆင်းသည်
 ၄ ဖြစ်၍ငါသည်ပေးလိုသောသူတို့အားပေး၏။ ယခုမှာဤ
 ပြည်ရှိသမျှတို့ကိုငကျန်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်။ နေဗုခန်နေ
 ၅ ဇာလက်သို့ငါအပ်ပေးပြီ။ သူစေစားဖို့ရာတောတိရိစ္ဆာန်
 ၆ များကိုလည်းငါပေးပြီ။ သူ၏နိုင်ငံဆုံးချိန်မရောက်မှီ
 တိုင်အောင်ဤပြည်သားအပေါင်းတို့သည်သူ၏အမှုနှင့်
 သူ၏သားမြေးအမှုကိုဆောင်ရွက်ရကြမည်။ ထိုအချိန်
 ရောက်မှများစွာသောလူမျိုးတို့နှင့်ကြီးသောရှင်ဘုရင်
 ၇ တို့သည်သူကိုစေစားကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူသည်ကား။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခန်နေဇာ၏
 အစေကိုမခံ။ သူ၏ထမ်းတို့ကိုထမ်းလိုသောတိုင်းနိုင်ငံ
 ရှိသမျှကိုသူ၏လက်၌ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါဘေးဘေး။ ဗွတ်
 သိပ်ခြင်းဘေး။ ကာလနာဘေးဖြင့်ငါအပြစ်ပေးမည်။
 ၈ | သို့ဖြစ်၍သင်တို့သည်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏အစေကို
 မခံရဟုသင်တို့အားပြောတတ်သောပရောဖက်။ အနာ
 ၉ ဂတ်ဆရာ။ အိဗ္ဗက်မြင်သောဆရာ။ နတ်ဝိဇ္ဇာဆရာ။ ပြဇာ
 ၁၀ တတ်သောဆရာတို့၏စကားကိုနားမထောင်ကြနှင့်။ ထို
 သူတို့သည်သင်တို့ကိုသင်တို့ပြည်မှအဝေးသို့ရွှေ့သွား
 စေခြင်းငှါဝင်သင်တို့ကိုငါနှင့်ထုတ်၍ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ
 ၁၁ ဝင်ရသာစကားကိုဟောပြောတတ်ကြ၏။ ဗာဗုလုန်ရှင်
 ဘုရင်၏ထမ်းတို့ကိုထမ်း၍သူ၏အစေကိုခံသောလူမျိုး
 တို့အားမိမိတို့ပြည်၌နေရသောအခွင့်ကိုငါပေးသဖြင့်
 သူတို့သည်မိမိတို့မြေ၌လုပ်၍နေရကြလိမ့်မည်ဟုထာ
 ၁၂ ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

ထိုစကားတော်ရှိသမျှကိုငါပြန်၍ယုဒရှင်ဘုရင်
 ၁၃ ဇေဒကိအားလျှောက်ဆိုသည်ကား။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်
 ၏ထမ်းတို့ကိုထမ်း၍သူနှင့်သူ၏လူများအစေကိုခံလျက်
 ၁၄ အသက်ချင်သာပါလော့။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏အစေ
 ကိုမခံသောလူမျိုးကိုထာဝရဘုရားရည်မှတ်၍မိန့်တော်
 မူသည်အတိုင်းကိုယ်တော်နှင့်ကိုယ်တော်၏လူတို့
 သည်ခေးဘေး။ ဗွတ်သိပ်ခြင်းဘေး။ ကာလနာဘေးဖြင့်
 ၁၅ အာဟိကြောင့်သေရပါမည်နည်း။ သင်တို့သည်ဗာဗု
 လုန်ရှင်ဘုရင်၏အစေကိုမခံရဟုသင်တို့အားဟောပြော

သောပရောဗက်တို့၏စကားကိုနားမထောင်ကြနှင့်။ သူ
 ၁၅ တို့သည်မုသာစကားကိုဟောပြောတတ်ကြ၏။ ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့နှင့်သင်တို့အား
 ဟောပြောသောပရောဗက်တို့ကိုငါနှင့်ထုတ်၍ဆုံးရှုံး
 စေခြင်းငှါငါမစေလွှတ်ဘဲသူတို့သည်နောမကိုအမှီပြု၍
 မုသာစကားကိုဟောပြောတတ်ကြ၏။

၁၆ ယဇ်ပရောဗက်တို့နှင့်လူအပေါင်းတို့အားလည်းထာ
 ဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုငါပြန်ပြောသည်ကား။ ကာ
 လမကြာမမြင့်မှီ။ ဗိတ်မှာန်တော်ဘန်ဆာတို့ကိုဗာဗုလုန်
 မြို့မှတဖန်ဆောင်ခဲ့လိမ့်မည်ဟုသင်တို့အားဟောပြော
 သောပရောဗက်တို့၏စကားကိုနားမထောင်ကြနှင့်။ သူ
 ၁၇ တို့သည်မုသာစကားကိုဟောပြောတတ်ကြ၏။ သူတို့
 ၏စကားကိုနားမထောင်ကြနှင့်။ ဗာဗုလုန်၌တရုတ်၏
 အစေကိုခံ၍အသက်ချမ်းသာကြသော။ ဤမြို့သည်အဘယ်
 ၁၈ ကြောင့်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ရမည်နည်း။ သူတို့သည်
 ထာဝရဘုရား၏ဗျာဓိတော်ကိုခံ၍ပရောဗက်မှန်လျှင်
 ဗိတ်မှာန်တော်၌၎င်းနန်းတော်၌၎င်းယေရုရှလင်မြို့၌၎င်း
 ကျန်ကြွင်းသေးသောတန်ဆာတို့ကိုဗာဗုလုန်မြို့သို့ယူ
 ၍မသွားရမည်အကြောင်း။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှာ
 ၁၉ ထာဝရဘုရားအားတောင်းပန်ကြလေ့။ ဗာဗုလုန်၌
 တရုတ်နေဗုခန်နေဇာသည်ယုဒရှင်တရုတ်ယောယကိပ်
 ၂၀ သားယေခေါနီအစရှိသောယုဒပြည်ယေရုရှလင်မြို့
 များတော်မတ်တော်အပေါင်းတို့ကိုယေရုရှလင်မြို့မှဗာဗု
 လုန်မြို့သို့သိမ်းသွားသောအခါထိုရှင်တရုတ်သည်မသိမ်း
 မယူ။ ဗိတ်မှာန်တော်၌၎င်းနန်းတော်၌၎င်းယေရုရှလင်မြို့၌
 ၎င်းကျန်ကြွင်းသေးသောတိုင်း။ ရေကန်။ ရေကန်အခြေအ
 မြစ်များ။ ကျန်ကြွင်းသေးသောတန်ဆာများတို့ကိုရည်
 မှတ်၍ ဥသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်
 ၂၁ ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ထိုတန်
 ဆာတို့ကိုဗာဗုလုန်မြို့သို့ယူသွားရသိမ့်မည်။ ငါအကြည့်
 အရှုမကြွလာမှီတိုင်အောင်ထိုမြို့၌ရှိနေရကြလိမ့်မည်။
 ငါကြွလာသောအခါထိုတန်ဆာတို့ကိုငါဆောင်ခဲ့၍ဤ
 အရပ်၌ပြန်ထားမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ထိုနှစ်တည်းဟူသောယုဒရှင်ဘုရင်မေဒက်နီစံ
 စဘုတ္တန်ပညမလဘွင်ဝိဘောင်မြို့နေ။ အာဇာရသားဟာ
 ၂၃ နနီက။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်
 ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဗာဗု
 ၂၄ လုန်၌တရုတ်၏ထပ်ဘိုးကိုငါမျိုးမည်။ ဗာဗုလုန်၌

တရုတ်နေဗုခန်နေဇာသည်ဤအရပ်မှဗာဗုလုန်မြို့သို့ယူ
 သွားသောဗိတ်မှာန်တော်တန်ဆာအလုံးစုံတို့ကိုနှစ်နှစ်
 ၄ အတွင်းတွင်ဤအရပ်သို့ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ ဗာဗုလုန်
 မြို့သို့သိမ်းသွားသောယုဒပြည်သားအပေါင်းတို့နှင့်
 တကွယုဒရှင်တရုတ်ယောယကိပ်သားယေခေါနီမင်း
 ကိုလည်းဤအရပ်သို့ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ ဗာဗုလုန်၌
 တရုတ်၏ထပ်ဘိုးကိုငါမျိုးမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူကြောင်းကိုဗိတ်မှာန်တော်၌ယဇ်ပရောဗက်
 ၅ များ။ လူများအပေါင်းတို့ရှေ့မှာငအားပြောဆို၏။ ထို
 အခါပရောဗက်ယောရမိသည်ဗိတ်မှာန်တော်၌ရပ်နေ
 သောယဇ်ပရောဗက်များနှင့်လူများအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ
 ၆ ပရောဗက်ဟာနနီအားပြန်ပြောသည်ကား။ အာမင်။ ထာ
 ဝရဘုရားပြုတော်မူပါစေသော။ ဗိတ်မှာန်တော်တန်ဆာ
 များနှင့်တကွဤအရပ်မှဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းသွားသော
 သူများအပေါင်းတို့ကိုထာဝရဘုရားသည်တဖန်ဆောင်
 ခဲ့၍သင်ဟောပြောသောစကားမှန်ကြောင်းကိုပြတော်မူ
 ၇ ပါစေသော။ သို့ရာတွင်သင်နှင့်တကွလူအပေါင်းတို့
 အားငါယခုဟောပြောသောစကားကိုနားထောင်လေ့။
 ၈ ငါတို့မဖြစ်မှီရှေးကာလ၌ဖြစ်ဘူးသောပရောဗက်တို့
 သည်များပြားသောပြည်။ အားကြီးသောတိုင်းနိုင်ငံတို့
 ကိုရည်မှတ်၍စစ်တိုက်မည်အကြောင်း။ ဘေးရန်
 မည်အကြောင်း။ ကာလနာပေါ်မည်အကြောင်းတို့ကို
 ၉ ဟောပြောတတ်ကြ၏။ ညီမိဝင်မည်အကြောင်းကိုဟော
 ပြောသောပရောဗက်ရှိလျှင်သူ၏စကားပြည့်စုံသောအခ
 စင်စစ်ထာဝရဘုရားစေလွှတ်တော်မူသောပရောဗက်
 ၁၀ ဖြစ်ကြောင်းထင်ရှားလိမ့်မည်ဟုပြောဆို၏။ ထိုအခါ
 ပရောဗက်ဟာနနီသည်ပရောဗက်ယောရမိလည်ပင်းမှ
 ၁၁ ထပ်ဘိုးကိုယူ၍မျိုးလျက်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ ထိုသို့လူအမျိုးမျိုးတို့၏လည်ပင်းပေါ်မှာဗာဗု
 လုန်၌တရုတ်နေဗုခန်နေဇာတင်သောထပ်ဘိုးကိုနှစ်
 နှစ်အတွင်းတွင်ငါမျိုးပယ်မည်ဟုမိန့်တော်မူကြောင်း
 ကိုလူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာပြောဆို၏။ ထိုအခါပရောဗက်
 ယောရမိသည်ထွက်သွားလေ၏။

၁၂ ပရောဗက်ဟာနနီသည်ပရောဗက်ယောရမိ၏လည်
 ပင်းမှထပ်ဘိုးကိုမျိုးပယ်သောနောက်။ တဖန်ထာဝရ
 ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ယောရမိသို့ရောက်လာ
 ၁၃ သည်ကား။ သင်သွား၍ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို
 ဟာနနီအားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ သင်မျိုးသောသစ်သား
 ၁၄ ထပ်ဘိုးအစား။ သံထပ်ဘိုးကိုလုပ်ရမည်။ ဣသရေလ

အမျိုး၏ဘုရားသခင်။ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ဤလူမျိုးရှိသမျှတို့သည်
 ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခင်နေအာ၏အစေကိုခံစေခြင်း
 ဌာသုတို့လည်းပင်ပန်းသွားသံသယကိုငါတင်ပြီ။ထိုသူ
 တို့သည်ထိုမင်း၏အစေကိုခံရကြသည်။ဘောတိရှိသွန်
 ၁၁ များကိုလည်းသူ့ငါအပ်ပေးပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။ပရော
 ဖက်သရဖိုကလည်းဟာနုနိနားထောင်လေ့။ထာဝရ
 ဘုရားသည်သင့်ကိုစေလွှတ်တော်မမူ။ဤလူမျိုးသည်
 ၁၆ မုသာန္နိရှိသည့်အကြောင်းကိုသင်ပြုတတ်၏။ထို
 ကြောင့်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။သင်သည်
 ထာဝရဘုရားကိုပုန်ကန်စေခြင်းငှါသွန်သင်သော
 ကြောင့်သင့်ကိုမြေပြင်မှငါပယ်ရှင်းမည်။ယခုနှစ်တွင်
 သင်သည်သေရမည်ဟုပရောဖက်ဟာနုနိအားပြောဆို
 ၁၈ ၏။ထိုသို့နှင့်အညီပရောဖက်ဟာနုနိသည်ထိုနှစ်တွင်
 သတ္တမလ၌သေလေ၏။

၂၉
 ၁ ရှင်ဘုရင်ယေခေါနိနှင့်ဘက္ကမိဗုရားအစရှိသောမိဗု
 ရိုးမျိုး။ယုဒပြည်ယေရုရှလင်မြို့မှတော်မတ်တော်များ။
 ၃ လက်သမား။ပန်းပဲသမားများတို့သည်ယေရုရှလင်မြို့မှ
 သွားသောနောက်။ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒက်သည်ဗာဗုလုန်
 ရှင်ဘုရင်နေဗုခင်နေအာထံ။ဗာဗုလုန်မြို့သို့သွားသော
 ရှာဖန်သားဇေဇာသာနှင့်ဟိလခဲသားဂေမရိတွင်ပရော
 ဖက်သရဖိသည်စာရေး၍ယေရုရှလင်မြို့မှဗာဗုလုန်မြို့
 သို့နေဗုခင်နေအာထံသွားခြင်းကိုခံရသောအသက်
 ကြီးသူ။ယဇိပရဟိတ်။ပရောဖက်။ဆင်းရဲသားကျွန်
 ကြွင်းသမျှတို့နေရာသို့ယေရုရှလင်မြို့မှပေးလိုက်သော
 ၄ စာဟူမူကား။ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ကောင်း
 ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်ယေရုရှလင်မြို့မှ
 ဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းသွားစေတော်မူသောသူအပေါင်းတို့
 ၁၁ အားမိန့်တော်မူသည်ကား။အိမ်တို့ကိုဆောက်၍နေရာချ
 ကြလော့။ဥယျာဉ်တို့ကိုစိုက်ပျိုး၍အသီးကိုစားကြလော့။
 ၁၆ ၊သင်တို့သည်ထိုပြည်၌ခေါင်းပါးခြင်းမရှိ။တိုးပွားများ
 ပြားမည်အကြောင်း။မယားနှင့်နေ၍သားသီးကိုဖွားမြင်
 ကြလော့။သားသီးတို့ကိုလည်းအချင်းချင်းတယောက်
 ကိုတယောက်ပေးစား၍တဖန်သားသီးကိုဖွားမြင်စေ
 ၂၁ ကြလော့။ငါသည်သင်တို့ကိုသိမ်းသွားစေသောမြို့သည်
 လည်းညိမ်သက်ခြင်းရှိမည်အကြောင်းကိုပြု၍ထိုမြို့
 အဖို့အထိုငှါထာဝရဘုရားအားမေတ္တာပြုကြလော့။ထိုမြို့
 ၏ညိမ်သက်ခြင်းအားဖြင့်သင်တို့သည်လည်းညိမ်သက်

၁၀ ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။
 ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 သည်ကား။သင်တို့တွင်ရှိသောပရောဖက်ဆရာ။အနာ
 ဂတ်ဆရာတို့သည်သင်တို့ကိုမထွဋ်စားကြစေနှင့်။သင်
 တို့မြင်စေသောအိဗ္ဗက်တို့ကိုလည်းမယုံမမှတ်ကြနှင့်။
 ၁၆ ၊တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား။ထိုဆရာတို့သည်ငါစေ
 လွှတ်သောသူမဟုတ်ဘဲနာမကိုအဖို့ပြု၍မုသာစကား
 ၁၁ ကိုပဟောပြောတတ်ကြ၏။တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား။
 ဗာဗုလုန်မြို့၌အနှစ်ချစ်ဆယ်စေ့သောအခါသင်တို့ကို
 ငါအကြည့်အရှုကြွလာမည်။ငါထားသောဂတိကောင်း
 ကိုတည်စေ၍သင်တို့ကိုဤပြည်သို့ငါပို့ဆောင်ဦးမည်။
 ၁၁ ၊တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား။ငါသည်သင်တို့ကိုအကျိုး
 နဲ့စေခြင်းငှါကြံစည်သောအကြံမဟုတ်ဘဲသင်တို့သည်
 ချော်လင့်သောအကျိုးကိုရမည်အကြောင်း။ညိမ်ဝပ်စေ
 ခြင်းငှါသာသင်တို့အဖို့ကြံစည်သောအကြံတို့ကိုငါသိ
 ၁၂ ၏။တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား။သင်တို့သည်ငါ့ကိုခေါ်
 ၍သွားလာကြလိမ့်မည်။ဆုတောင်းသောအခါသင်တို့
 ၁၃ စကားကိုငါနားထောင်မည်။ငါ့ရှာသောအခါမိတ်
 ၁၄ နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့နှင့်ရှာလျှင်တွေ့ကြလိမ့်မည်။ငါသည်
 လည်းသင်တို့အတွေ့ကိုခံမည်။အထက်ကငါနှင့်ထုတ်
 ၍သင်တို့ခံရသောသိမ်းသွားခြင်းအမှုကိုငါသည်ဖြေ
 ရှင်းခြင်းငှါသိုင်းငိုငံအရပ်ရပ်တို့မှသင်တို့ကိုငါရ
 သိမ်းပြီးလျှင်အထက်ကငါနှင့်ထုတ်၍သင်တို့နှုံးသော
 ပြည်သို့တဖန်ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူ၏။
 ၁၆ ၊ဒါဗ်စ်၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သောရှင်ဘုရင်မှစ၍
 ဤမြို့၌နေသောသူအပေါင်းတည်းဟူသော။သင်တို့နှင့်
 အဘူသိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောသင်တို့ညီအစ်ကို
 ၁၇ များကိုရည်မှတ်၍။ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝ
 ရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။သူတို့အပေါ်မှာဘေး
 ဘေး။မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး။ကာလနာဘေးတို့ကိုငါစေ
 လွှတ်မည်။မစားနိုင်အောင်အလွန်ညံ့သောတည်သီး
 ၁၈ ကဲ့သို့ငါဖြစ်စေမည်။သူတို့ကိုဘေးဘေး။မွတ်သိပ်ခြင်း
 ဘေး။ကာလနာဘေးဖြင့်ငါညည်းဆဲမည်။ငါနှင့်ရာ
 အရပ်ရပ်တို့၌လူအမျိုးမျိုးတို့တွင်သူတို့သည်ကျိန်ဆဲ
 ရာ။အံ့ကြောဖွယ်ရာ။ကဲ့ရဲ့သံကိုကြားရာ။အသရေရှုတ်
 ချရာဖြစ်မည်အကြောင်း။မြေပေါ်မှာထိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှ
 တို့၏နှောင့်ရှက်ခြင်းသို့သူတို့ကိုငါအပ်မည်ဟုထာဝရ
 ၁၉ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။အကြောင်းမူကား။ငါသည်စော

စောထ၍အထပ်ထပ်မှာထားစေလွှတ်သောငါ၏ကျွန်
 ပရောဖက်တို့၏စကားကိုသူတို့သည်နားမထောင်ကြ
 ၂၀ ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့်သိမ်းသွား
 ခြင်းကိုခံရ၍ယောရမိလင်မြို့မှဗာဗုလုန်မြို့သို့ငါစေလွှတ်
 သောသူအပေါင်းတို့။ ထာဝရဘုရား၏စကားကိုနား
 ထောင်ကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့အဖို့ပရောဖက်များကိုဗာ
 ဗုလုန်မြို့၌ပေါ်ထွန်းစေတော်မူပြီဟုသင်တို့ဆိုကြသည်
 ၂၀ ဖြစ်၍။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်
 ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါ၏
 နာမကိုအမှီပြု၍သင်တို့အားယုဒသားစကားကိုဟောပြော
 သော။ ကောသယသားအာဟပ်နှင့်မာသေယသားဇေဒ
 ကိတို့ကိုဗာဗုလုန်၌တရုတ်နေဗုခန်နေဇာလက်သို့ငါ
 အပ်၍ထိုမင်းသည်သူတို့ကိုသင်တို့မျက်မှောက်၌သတ်
 ၂၂ ထိမ့်မည်။ ဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောယုဒ
 အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကဗာဗုလုန်၌တရုတ်သည်မီးရှို့
 သောဇေဒကိနှင့်အာဟပ်ကဲ့သို့ထာဝရဘုရားသည်သင့်
 ကိုဖြစ်စေတော်မူပါစေဟုထိုသူတို့ကိုပုံဆောင်၍ကျိန်
 ၂၃ ဆဲကြထိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည်ဣသရေ
 လအမျိုး၌အဓမ္မအမှုကိုပြုကြပြီ။ သုမယားတို့ကိုပြစ်မှား
 ကြပြီ။ ငါမမှားထားဘဲငါ၏နာမကိုအမှီပြု၍မသားစကား
 ကိုဟောပြောကြပြီ။ ငါသိသည်အတိုင်းသက်သေဖြစ်
 သည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၄ နဟေလံရွာသားရှေမာယကိုလည်းပြောရမည်မှာ။
 ၂၀ ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
 အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်သည်ငါ
 ၏နာမကိုအမှီပြု၍ယဇ်ပရောဟိတ်မာသေယသားဇေ
 ဒနိအစရှိသောယဇ်ပရောဟိတ်များတို့နှင့်ယောရမိလင်
 ၂၆ မြို့သားရှိသမျှတို့ကိုစာပေးလိုက်၍။ သင်သည်မိတ်ဖွာန်
 တော်၌လူစောင့်ကိုခန့်ထားသဖြင့်ပရောဖက်လုပ်သော
 အရူးရှိသမျှကိုထောင်ထဲမှာဖွောင်၍ထိတ်ခတ်စေခြင်း
 ၂၇ ဌာထာဝရဘုရားသည်ယဇ်ပရောဟိတ်ယောယဒ၏
 ကိုယ်စားသင့်ကိုယဇ်ပရောဟိတ်အရာ၌ခန့်ထားတော်
 ၂၈ မူ၏။ သို့ဖြစ်၍သင်တို့တွင်ပရောဖက်လုပ်သောအာနု
 သုတ်ရွာသားယောရမိကိုအာယံကြောင့်မဆုမွန်နည်း။
 ၂၉ ၊ သူကလည်းဤအမှုကြာသိမ့်မည်။ အိမ်တို့ကိုဆောက်
 ၍နေရာချကြလော့။ ဥယျာဉ်တို့ကိုဖိုက်ဖျိုး၍အသီးကိုစား
 ကြလော့ဟုဗာဗုလုန်မြို့၌နသောငါတို့ကိုမှာလိုက်ပါပြီ
 ၂၉ တကားဟု။ ရှေမာယပေးလိုက်သောစာကိုယဇ်ပရော

ဟိတ်ဇေဒနိသည်ပရောဖက်ယောရမိရှေမာဖတ်လေ
 ၃၀ ၏။ ထိုအခါနဟေလံရွာသားရှေမာယကိုရည်မှတ်၍
 ၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါမစေလွှတ်ဘဲရှေ
 ၃၂ မာယသည်သင်တို့အားပရောဖက်ပြု၍မသား၌မိန့်စေ
 သောကြောင့်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ နဟေ
 လံရွာသားရှေမာယနှင့်သူ၏အမျိုးကိုငါသည်ဒါဏ်ပေး
 မည်။ ဤအမျိုးသားတို့တွင်သူ၏လူတယောက်မျှနေရ
 သောအခွင့်မရှိရ။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
 သူသည်ထာဝရဘုရားကိုပုန်ကန်စေခြင်းငှါသွန်သင်
 သောကြောင့်ငါ၏လူမျိုး၌ငါပြုလုပ်သောဇာတ်ကားကိုသူ
 သည်မမြင်ရဟုသိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောသူအပေါင်း
 တို့ကိုစာပေးလိုက်ရမည်အကြောင်း။ ထာဝရဘုရား၏
 ၃၃ နှုတ်ကပတ်တော်သည်ယောရမိသို့ရောက်လာ၍မှာထား
 တော်မူ၏။

၃၀ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ယောရမိသို့
 ၁ ရောက်လာ၍။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ၂ ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင့်အားငါပြောသမျှသော
 ၃ စကားတို့ကိုရေးထားလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ ယခုသိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောငါ၏လူဣသ
 ရေလအမျိုးနှင့်ယုဒအမျိုးသားတို့ကိုငါဆောင်ခံရသော
 အချိန်ကာလသည်ရောက်ထိမ့်မည်။ သူတို့ဘိုးဘေးတို့
 အားငါပေးသောပြဌ်သို့ငါပြန်လာစေသဖြင့်သူတို့သည်
 ပိုင်ရကြထိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၄ ဣသရေလအမျိုးနှင့်ယုဒအမျိုးကိုရည်မှတ်၍ထာဝရ
 ၅ ဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားဟူမူကား။ ငါသည်ထိတ်
 လန့်ခြင်းစကားသံကိုကြားရ၏။ ညိမ်သက်ခြင်းမရှိ။
 ၆ ကြောက်ရွံ့ဖွယ်သောအကြောင်းသာရှိ၏။ ယောက်ျား
 သဉ်သားဖွားတတ်သလောဟုမေးမြန်းကြည့်ရှုကြလော့။
 မိမိသည်သားဖွားခြင်းဝေဒနာကိုခံရသောအခါမိမိခါး၌
 လက်တင်သကဲ့သို့ယောက်ျားတိုင်းပြု၍ခပ်သိမ်းသောသူ
 တို့သည်ချက်နှာပျက်သုက်ရှိကြသည်ကိုအာယံကြောင့်
 ၇ ငါမြင်ရသနည်း။ အထိုလေး။ ထိုနေ့ရက်ကားခိုင်းနှိုင်း
 စရာမရှိ။ ကြီးသောနေ့ရက်ဖြစ်၏။ ယာကုပ်အမျိုး၌အမှု
 ရောက်သောနေ့ရက်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်သူတို့သည်ကယ်
 ၈ တင်ခြင်းသို့ရောက်ကြထိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
 အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ထိုနေ့ရက်
 ၉ ၌သူတို့ထင်ရသောထင်ဘိုးကိုသူတို့လည်ပင်းမှငါမျိုး
 ပယ်မည်။ သူတို့ကိုချည်နှောင်သောကြိုးများကိုငါဖြတ်

မည်။တပါးအမျိုးသားတို့သည်နောက်တဖန်သူတို့ကို
မစေစားရကြ။။သူတို့သည်ဒိဋ္ဌိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရား၏အမှုကို၎င်းသူတို့အဖို့ငါပေါ်ထွန်းစေလေတုံသော
၅၁ ဂြင်သုရင်ဒါဝိဒ်၏အမှုကို၎င်းဆောင်ရွက်ရကြမည်။
သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။အို
၅၂ ငကျွန်ယာကုပ်။မကြောက်နှင့်။အိုဇုသရေလအမျိုးမိတ်
မပျက်နှင့်။သင့်ကိုဝေးသောအရပ်မှ၎င်းသင်၏အမျိုး
သားတို့ကိုသိမ်းသွားရာပြည်မှ၎င်းငါနှုတ်ယူဆောင်ခဲ့သ
၅၃ ဖြင့်ယာကုပ်အမျိုးသည်ပြန်လာ၍ချောက်ထွန်သောသူ
မရှိ။ညိပ်ဝပ်ချပ်သာစွာနေရလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၅၄ |တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား။သင့်ကိုကယ်တင်ခြင်းငှါ
သင်နှင့်အတူငါရှိ၏။ငါသည်သင့်ကိုငါကွဲပြားစေသော
တိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့ကိုဆုံးစေသော်လည်းသင့်ကိုမဆုံး
၅၅ စေ။သို့ရာတွင်အပြစ်ကိုရှင်းရှင်းမလွှတ်ဘဲအတော်
၅၆ အတန်ဆုမ္မမည်။ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
သင့်အနာသည်ပျောက်ခဲ့၏။သင်ခံရသောဝေဒနာသည်
၅၇ ပြင်းထွန်၏။သင့်အနာကိုစည်းအံ့သောငှါအဘယ်သူမျှ
သင့်အမှုကိုမစောင့်။အနာပျောက်စေနိုင်သောဆေးကို
၅၈ အဘယ်သူမျှမကူ။သင်၏မိတ်ဆွေရှိသမျှတို့သည်သင့်
ကိုမေ့လျော့၍မမေးမရှာဘဲနေကြ၏။သင့်အပြစ်သည်
ကြီး၍သင်ပြုသောဒုစရိုက်သည်များပြားသောကြောင့်
ရန်သူပေးတတ်သောအနာနှင့်သင့်ကိုငါနာစေပြီ။ကြမ်း
၅၉ တပ်သောသူပေးတတ်သောဒဏ်ကိုငါပေးပြီ။သင်
သည်အနာကိုခံရသည်ဖြစ်၍အဘယ်ကြောင့်ငိုကျွေးသ
နည်း။သင်၏အပြစ်ကြီးသောကြောင့်သင်ခံရသောဝေဒ
နာသည်ပျောက်ခဲ့၏။သင်ပြုသောဒုစရိုက်များပြားသော
၆၀ ကြောင့်ဤသို့ငါဆုမ္မရ၏။သို့ရာတွင်သင့်ကိုကိုက်စား
သောသူအပေါင်းတို့သည်ကိုက်စားခြင်း။သင်၏ရန်သူ
အပေါင်းတို့သည်သိမ်းသွားခြင်း။သင့်ကိုလုယူဖျက်ဆီး
သောသူအပေါင်းတို့သည်လုယူဖျက်ဆီးခြင်းကိုခံရ
၆၁ ကြမည်။ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။သူတပါး
တို့ကသင်သည်စွန့်ပြစ်ခြင်းကိုခံရသောသူဟူ၍၎င်း
အဘယ်သူမျှမကြည့်ရှုမပြုစေသောဖိအုန်မြို့ဟူ၍၎င်း
ခေါ်သော်လည်းသင်၏အနာရောဂါများကိုငါပျောက်
စေ၍ကျန်းမာပကတိဖြစ်စေမည်။
၆၂ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။သိမ်းသွားခြင်းကို
ခံရသောယာကုပ်အမျိုးသားတို့၏တဲများကိုငါဆောင်
ခဲ့ဦးမည်။သူတို့အိမ်များကိုသနားဦးမည်။မြို့သည်လည်း
မိမိကုန်းပေါ်မှာတဖန်တည်လျက်ရှိလိမ့်မည်။နန်းတော်

၆၃ နှစ်လည်းရှေ့ထုံးစံအတိုင်းနေကြလိမ့်မည်။ထိုသူတို့
အထဲကကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းခြင်းအသံ။ရှင်မြူးသောသူ
တို့၏အသံသည်ထွက်လိမ့်မည်။ငါသည်သူတို့ကိုမနည်း
စေဘဲများပြားစေမည်။ငြိမ်းချမ်းသို့မရောက်။နိုးကြောက်
၆၄ ခြင်းသို့ရောက်စေမည်အကြောင်းစီရင်မည်။အမျိုးသား
တို့သည်အရင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ပရိသာတတို့သည်ရှေ့မှာ
တည်ကြလိမ့်မည်။ညည်းဆဲသောသူအပေါင်းတို့ကိုငါ
၆၅ သည်အပြစ်ပေးမည်။သူ၏တို့မင်းသည်သူတို့အမျိုး
ဖြစ်လိမ့်မည်။သူတို့အထဲကပေါ်ထွန်းသောသူသည်သူ
တို့ကိုအုပ်စိုးရလိမ့်မည်။ငါသွေးဆောင်၍သူတို့သည်
ငယ်သို့ချည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။ငယ်သို့ချည်းကပ်လို
သောငှါအဘယ်သူသည်မိမိမိတ်ကိုတန်းစေသနည်း။
၆၆ |ထိုအခါသင်တို့သည်ငါ၏လူဖြစ်၍ငါသည်လည်းသင်
တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
၆၇ ၏။ထာဝရဘုရား၏လေဖွေတော်မူသည်ပူသောအရှိန်နှင့်
ထွက်၏။ပြင်းစွာသောလေဖွေဖြစ်၍မတရားသောသူတို့
၆၈ ခေါင်းပေါ်မှာပြင်းစွာတိုက်လိမ့်မည်။ထာဝရဘုရား
သည်လက်စသတ်၍အကြံအစည်တော်ကိုပြည့်စုံစေ
တော်မမူမှီပြင်းစွာသောအမျက်တော်မည်မီးရ။နောင်
ကာလ၌သင်တို့သည်နားလည်ကြလိမ့်မည်။
၃၁
၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ထိုကာလ၌ငါ
သည်ဇုသရေလအဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့၏ဘုရား
၂ သခင်ဖြစ်၍သူတို့သည်ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။တဖန်
မိန့်တော်မူသည်ကား။ဝေးဘေးနှင့်လွတ်သောသူတို့
သည်တော၌ကျေးဇူးကိုခံရကြပြီ။ငါသည်ကြွသွား၍
၃ ဇုသရေလအမျိုးကိုချမ်းသာပေးမည်။ထာဝရဘုရားသည်
အဝေးကထင်ရှား၍မိန့်တော်မူသည်ကား။အကယ်စင်
စစ်ထာဝရမေတ္တာနှင့်သင့်ကိုငါချစ်၏။ထိုကြောင့်က
၄ ကာကျေးဇူးကိုသင်၌ကြာမြင့်စွာပြု၏။အိုဇုသရေလ
သတို့သမီးကညာ။သင့်ကိုတဖန်ငါတည်ဆောက်သော
ကြောင့်သင်သည်တည်ဆောက်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်
မည်။သင်သည်တဖန်ပတ်သာနှင့်တန်ဆာဆင်လျက်ရှင်
မြူးခြင်းကိုပြုသောသူတို့နှင့်အတူကုန်လျက်သွားလိမ့်
၅ မည်။ရှမာရိတောင်ပေါ်မှာစပျပ်ဥယျာဉ်ကိုတဖန်စိုက်
လိမ့်မည်။ဥယျာဉ်လုပ်သောသူတို့သည်စိုက်ပျိုး၍အသီး
၆ ကိုကိုယ်အလိုအလျောက်စားရကြလိမ့်မည်။ဖေရိပ်
တောင်ပေါ်မှာကင်းစောင့်တို့ကထကြလေ့။ငါတို့ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရားရှိတော်မူရာဖိအုန်တောင်သို့သွား

ကြကုန်အံ့ဟုကျေးကျော်ရသောအချိန်ကာလသည်ရောက်
 ၇ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည် ကား။ ယာကုပ်
 အမျိုးအား ရွှင်လန်းစွာသိချင်းဆိုကြလော့။ လူမျိုးတို့၏
 အထွန်ခွဲကျေးကျော်ကြလော့။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်
 တော်၏လူမျိုးတည်းဟူသော။ ကျန်ကြွင်းသောဆူသရေ
 လအမျိုးသားကိုကယ်တင်တော်မူပြီဟုမြွက်ဆိုလျက်သိ
 ၈ တင်းကြားလိုက်၍ ချီးမွမ်းကြလော့။ သူတို့ကိုခံမြောက်
 ပြည်မှငါဆောင်ခဲ့၍မြေကြီးစွန်းမှစုသိမ်းမည်။ မျက်စိ
 ကန်းသောသူ။ ခြေဆွဲသောသူ။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောသိဗ္ဗ။
 သားဖွားခြင်းဝေဒနာကိုခံရသောသိဗ္ဗများလည်းပါလျက်
 ကြီးစွာသောအခင်းအဝေးတို့သည်ပြန်လာကြသိမ့်မည်။
 ၉ ၊ ငိုကျွေးလျက်လာကြသိမ့်မည်။ ဆုတောင်းပဌနာပြု
 လျက်ရှိသောထိုသူတို့ကိုငါပို့ဆောင်မည်။ မြစ်နားမှာ
 ရှောက်သောသမီး။ ထိမိ၍မလဲရသောလစ်မြောင့်တို့၌
 ငါသွေးဆောင်မည်။ အကြောင်းမူကား။ ငါသည်ဆူသ
 ရေလအမျိုး၏အဖဖြစ်၏။ ဖေရိုဒ်အမျိုးသည်ငါ၏သား
 ဦးဖြစ်၏။
 ၁၀ အိုလူမျိုးတို့။ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနား
 ထောင်ကြလော့။ ဝေးသောအရပ်ရပ်တို့၌ကျေးကျော်၍
 ဆူသရေလအမျိုးသားတို့ကိုအရပ်ရပ်သို့ ခွဲပြားစေသော
 သူသည်ဘန့်စုသိမ်းပြီးလျှင်သိုးသိန်းသင်္ဃန်သိုးစုကို
 စောင့်တတ်သကဲ့သို့စောင့်တော်မူမည်ဟုကြားပြောကြ
 ၁၁ လော့။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်ယာကုပ်
 အမျိုးကိုရွေးနှုတ်တော်မူပြီ။ သုထက်အားကြီးသောသူ
 ၁၂ ၏သက်မှကယ်လွှတ်တော်မူပြီ။ ထိုကြောင့်အမျိုးသား
 တို့သည်သာ၍မူအုန်တောင်ထိပ်၌သိချင်းဆိုကြသိမ့်
 မည်။ ထာဝရဘုရားပြုတော်မူခြင်းကျေးဇူးတည်းဟူ
 သောဆံစပါး။ စပျစ်ရည်။ ဆီ။ သိုးသဇာတ်။ နွားသဇာတ်
 တို့ကိုရအံ့သောငှါစည်းဝေးကြသိမ့်မည်။ သူတို့စိတ်
 ဝိညာဉ်သည်ချော့သင်းသောဥယျာဉ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍နောက်
 ၁၃ တဖန်သွိုးငယ်ခြင်းမရှိရ။ ထိုအခါသွိုးကညာသည်က
 ခုန်လျက်လူ၍။ လူအိုတို့နှင့်တကွပျော်မွေ့သိမ့်မည်။ သူ
 တို့ညည်းတွားခြင်းအရာ၌ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုငါဖြစ်စေ
 ၁၄ မည်။ သူတို့သည်ဝန်နည်းခြင်းကိုခံရသောနောက်။ စိတ်
 သက်သာ၍ရွှင်လန်းမည်အကြောင်းကိုငါပြောမည်။ ယဇာ
 ဟုလိပ်တို့ကိုလည်းသူမျိုးသောအမဲသားနှင့်ဝစွာ
 ကျွေးမည်။ ငါ၏လူတို့သည်လည်း ကျေးဇူးနှင့်ဝပြော
 ကြသိမ့်မည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ရာမအရပ်၌

သည်းစွာသောညည်းတွားငိုကျွေးခြင်းအသံကိုကြားရ၍
 ရာမလေသည်မိမိသားတို့မရှိသောကြောင့်ငို၍မိတ်မပြေ
 ၁၆ နှိုင်း။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်သည်ငို
 ကျွေးသံကိုချုပ်လော့။ မျက်ရည်မကျစေနှင့်။ သင်သည်
 ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်၏အကျိုးကိုခံရလိမ့်မည်။ သင်
 ၁၇ ၏သားတို့သည်ရန်သူပြည်မှပြန်လာကြသိမ့်မည်။ သင်
 ၏အဆုံး၌မွေ့လင့်စရာအကြောင်းရှိ၏။ သင်၏သားတို့
 သည်ခရီးပြည်သို့ပြန်လာကြသိမ့်မည်ဟုထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၈ ဖေရိုဒ်ကကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုဆုမွေ့တော်မူ
 ပြီ။ အကျွန်ုပ်သည်ရိုင်းသောနွားလားကဲ့သို့ဆုမွေ့ခြင်းကို
 ခံရပါပြီ။ အကျွန်ုပ်ကိုသွေးဆောင်တော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်
 အကျွန်ုပ်သည်ပြန်လာပါမည်။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်
 ၁၉ တော်သည်အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ပြန်
 လာသောနောက်။ အကျွန်ုပ်သည်အမှန်နောင်တရပါ၏။ ဆုမွေ့
 တော်မူခြင်းကိုခံရသောနောက်။ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်
 ပေါင်ကိုရိုက်ပါ၏။ အသက်ငယ်စည်ပြုမိသောအပြစ်
 ကြောင့်အသရေပျက်ခြင်းကိုခံရသဖြင့်ရှက်ကြောက်၍
 ၂၀ သောစကားကိုငါသည်ဆက်ဆက်ကြားရပြီ။ ဖေရိုဒ်သည်
 ငါ၏ချစ်သားဖြစ်သလော။ ချစ်ဖွယ်သောသူငယ်ဖြစ်သ
 လော။ သူ၏အကြောင်းကိုငါပြောလေရာရာ၌ငါသည်အ
 လွန်ဘရာအောင်းမေ့လျက်နေ၏။ ထိုကြောင့်ငါသည်သူ
 အတွက်မိတ်ကြင်နာခြင်းရှိ၏။ အကယ်ငင်စစ်သူကိုငါ
 ၂၁ ကယ်မသနားမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ လမ်း
 ၌မှတ်တိုင်တို့ကိုရိုက်လော့။ အလံတိုင်တို့ကိုထူလော့။
 လိုက်သွားသောလမ်းမကိုမိတ်စွဲလမ်းလော့။ အိုဆူသရေလ
 သတို့သွီးကညာ။ ပြန်လာလော့။ သင်၏နရာ၏မြို့များသို့
 ၂၂ ပြန်လာလော့။ အိုဖောက်ပြန်သောသတို့သွီး။ သင်သည်
 အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးလှည့်လည်၍နေလိမ့်မည်နည်း။
 ထာဝရဘုရားသည်မြေကြီးပေါ်မှာထူးဆန်းသောအမှု
 ကိုစီရင်တော်မူ၍သိဗ္ဗသည်သောကျားကိုပတ်ဝိုင်းလိမ့်
 ၂၃ မည်။ ဆူသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်
 ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သိမ်းသွား
 ခြင်းကိုခံရသောသူတို့ကိုငါဆောင်ခဲ့ပြန်သောအခါယုဒ
 ပြည်၏မြို့ရွာတို့၌နေသောသူတို့ကအိုမြောင့်မတ်ခြင်း
 နေရာအရပ်။ အိုသန့်ရှင်းခြင်းနေရာတောင်။ ထာဝရဘုရား
 သည်သင့်ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူစေသတည်းဟူ
 ၂၄ သောစကားကိုတဖန်သုံးကြသိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌ယုဒ

ပြည်သူ။ ယုဒရှိသူသားအပေါင်းတို့သည်လယ်လုပ်သော
 ၂၁ သူနှင့်သိုးထိန်းသောသူများပါလျက် အတူနေကြလိမ့်
 မည်။ ငတ်မွတ်သောသူအပေါင်းတို့ကိုငါကျွေးမွေးမည်။
 ၂၆ ညှိုးငယ်သောသူအပေါင်းတို့ကိုငါသက်သာစေမည်
 ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုနောက်။ ငါသည်နိုး၍ကြည့်ရှုသော
 အခါအိပ်ပြော်ခြင်းအားဖြင့်အားရလျက်ရှိ၏။
 ၂၇ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါသည်ဣသ
 ရေလပြည်။ ယုဒပြည်၌လူမျိုးခွဲနှင့်ထိခိုက်နှိပ်နှိမ်မှုကို
 ၂၈ ကြုံရသောအချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။ ငါသည်သူတို့
 ကိုနှုတ်ပယ်ဖြိုချမှောက်လှန်ပျက်ဆီးညှည်းဆဲခြင်းအမှု
 ကိုပြုဘူးသည်နည်းဟူ။ တဖန်တည်ဆောက်စိုက်ပျိုးခြင်း
 ၂၉ အမှုကိုပြုဦးမည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုကာလ၌အသေ
 ချည်သောစပျစ်သီးကိုစားသောကြောင့်သားသည်သွား
 ၃၀ ကျိုးခြင်းကိုခံရ၏ဟုမဆိုရကြ။ လူတိုင်းမိမိအပြစ်
 ကြောင့်မိမိသေရမည်။ ချည်သောစပျစ်သီးကိုစားသော
 သူတိုင်းသွားကျိုးခြင်းကိုခံရမည်။
 ၃၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါသည်ဤလူမျိုး
 ၃၂ ၏ဘိုးဘေးတို့ကိုသက်ဆုံး၍အရုဏ္ဏပြည်မှဆောင်သွား
 သောအခါသူတို့၌ငါပေးသောပစ္စည်းတရားနှင့်ချား
 နားသောပစ္စည်းတရားသစ်ကိုဣသရေလအမျိုးသား။
 ယုဒအမျိုးသားတို့၌ငါပေးသောအချိန်ကာလရောက်
 လိမ့်မည်။ အရင်ငါပေးဘူးသောပစ္စည်းတရားကိုသူတို့
 ၃၃ သည်ပျက်၍ငါသည်လည်းသူတို့ကိုရှိရှာ၏။ နောင်ကာ
 လအခါဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ငါပေးအံ့သောပစ္စည်း
 တရားဟူမူကား။ ငါထာဝရဘုရားသည်ငါ၏ပညတ်တ
 ရားကိုသူတို့အတွင်းထဲသို့သွင်းမည်။ သူတို့နှစ်လုံးပေါ်
 မှာရေးသားမည်။ ငါသည်သူတို့၏ဘုရားဖြစ်မည်။ သူ
 ၃၄ တို့သည်လည်းငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့က
 ထာဝရဘုရားကိုသိသောဟုအမျိုးသားချင်း။ ညီအစ်ကို
 အချင်းချင်းဘယောက်ကိုတယောက်ဆုမ္မဋ္ဌဩဝါဒမပေး
 ရကြ။ အကြောင်းမူကား။ အငယ်ဆုံးသောသူမှစ၍အကြီး
 ဆုံးသောသူတိုင်အောင်လူငယ်ငယ်တို့သည်ငယ်ငယ်ကြ
 လိမ့်မည်။ ထိုအခါငါသည်သူတို့အပြစ်များကိုသည်းခံ
 မည်။ သူတို့ပြုသောဒုစရိုက်များကိုမအောင်းမေ့ဘဲနေ
 ၃၅ မည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ နေ့အချိန်၌လင်း
 စရာဘို့နေ့ကိုခန့်ထား၍ညဉ့်အချိန်၌လင်းစရာဘို့လနှင့်
 ကြယ်တို့ကိုစီရင်တော်မူသော။ သမုဒ္ဒရာကိုဆွမ်း
 လှိုင်းတံပိုးကိုပန်းစေတော်မူသော။ ကောင်းကင်ဗိုလ်
 ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားဟူသောဘွဲ့နာမရှိတော်မူသော

၃၆ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ထိုဘုရားတို့သည်
 ငရွှေမှာကွယ်ပျောက်လျှင်ဣသရေလအမျိုးသည်ငရွှေ
 မှာအမျိုးတိမ်မြင်၍အစည်ကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်ဟုမိန့်
 ၃၇ တော်မူ၏။ တဖန်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
 အထက်ရိုးစောင်းကင်ကိုတိုင်းထွာနိုင်လျှင်ရင်မြေ
 ကြီးအောက်ဆုံးအမြစ်တို့ကိုလိုက်၍စစ်နိုင်လျှင်ရင်
 သရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုသူတို့ပြုမိသမျှသော
 အပြစ်တို့ကြောင့်ငါစွန့်ပြစ်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၃၈ တဖန်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဟာနုနေ
 လရဲဘိုက်မှစ၍မြို့ထောင့်တံခါးတိုင်အောင်မြို့တော်ကို
 ထာဝရဘုရားအဖို့တည်ထောင်ရသောအချိန်ကာလသည်
 ၃၉ ရောက်လိမ့်မည်။ ဂါရက်တောင်ကိုလွန်၍မျဉ်းပြေး၌
 တန်းချလိမ့်မည်။ ဂေါသတောင်ကိုလည်းရိုင်းမိလိမ့်မည်။
 ၄၀ ၊ အရှေ့ဘက်ခြမ်းတံခါးရှိသောမြို့ထောင့်တိုင်အောင်
 အသေကောင်များ။ ပြာများစွန့်ပြစ်ရာချိုင့်တရှောက်
 လုံးနှင့်ကေခြွန်ချောင်းအတွင်းတွင်လယ်ပြင်ရှိသမျှတို့
 သည်ထာဝရဘုရားအဖို့သန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်။ နောက်
 တဖန်နှုတ်ပယ်ဖြိုချခြင်းအလျှင်းမရှိရဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၃၂
 ၁ နေဗုခဒ်နေဇာနန်းစံတဆယ်ရှစ်နှစ်။ ယုဒရှင်ဘုရင်
 ဇေဒက်နန်းစံဆယ်နှစ်တွင်ထာဝရဘုရားထံတော်မှနှုတ်
 ၂ ကပတ်ဘော်သည်ယောရမိသို့ရောက်လာ၏။ ထိုအခါဗာ
 ဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏စစ်သူရဲတို့သည်ယောရမိလင်မြို့ကို
 ပိုင်းထားကြပြီ။ ပရောဖက်ယောရမိသည်ယုဒရှင်ဘုရင်၏
 ၃ နန်းတော်ထောင်ဝင်းထဲမှာအချုပ်ခံလျက်နေရ၏။ အ
 ကြောင်းမူကား။ ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒက်သည်ခေါ်၍ထာ
 ဝရဘုရားကဤမြို့ကိုဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့ငါအပ်
 ၄ ၍သူသည်သိမ်းယူလိမ့်မည်။ ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒက်
 သည်ခါလဇလူတို့လက်၌မလွတ်။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်
 လက်သို့ဆက်ဆက်ရောက်လိမ့်မည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်
 ၍စကားပြောလျက်တယောက်ကိုတယောက်ကြည့်ရှု
 ၅ လျက်တွေ့ရလိမ့်မည်။ ဇေဒက်ကိုလည်းဗာဗုလုန်မြို့သို့
 ဆောင်သွားလိမ့်မည်။ ငါအကြည့်အရှုမလာမှီတိုင်အောင်
 ထိုမြို့၌နေရလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်ခါလဇလူတို့ကိုစစ်
 တိုက်၍မနိုင်ရကြဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်း
 ကိုသင်သည်အဘယ်ကြောင့်ပရောဖက်ပြု၍ဟောသ
 နည်းဟုဆို၍ထောင်ထဲမှာထောင်ထားသတည်း။
 ၆ ထိုအခါယောရမိကဇေဒက်သို့ရောက်လာသောထာဝရ
 ၇ ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား။ သင်၏ဖလွေး

၈၂ သားဟာနမေလသည် သင့်ထံသို့လာ၍ အာနသုတ်
 မြို့မှာရှိသောကျွန်ုပ်လယ်ကိုသင်သည် ရွေးပိုင်သော
 ကြောင့်ဝယ်ပါဟုပြောဆိုလိမ့်မည် အကြောင်းကိုထာဝရ
 ၈ ဘုရားမိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ငမေလွေးသားဟာနမေ
 လသည်ငါ့ရှိရာထောင်ဝင်းထဲသို့လာ၍ ဗယ်မိန့်ခရိုင်။
 အာနသုတ်မြို့ရှိသောကျွန်ုပ်လယ်ကိုဝယ်ပါလော့။ သင်
 သည်အမွေခံပိုင်သောအခွင့်နှင့်ရွေးပိုင်သောအခွင့်ရှိ
 ၉ နည်းဖြစ်၍ကိုယ်အဖွဲ့ဝယ်ပါဟုအေးပြောဆို၏။ ထို
 အခါထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူသောအမှုဖြစ်ကြောင်း
 ၉ ကိုငါထိသော့ကြောင့်၊ အာနသုတ်မြို့ရှိသောငမေလွေး
 သားဟာနမေလ၏လယ်ကိုငါဝယ်၍လယ်ဖိုးငွေတဆယ်
 ၁၀ ခုနှစ်ကျပ်ကိုချိန်ပေးလေ၏။ စာချုပ်ကိုလည်းစီရင်၍
 တံဆိပ်ခတ်ပြီးမှသက်သေတို့ကိုခေါ်၍ငွေကိုချိန်ခွင့်နှင့်
 ၁၁ ချိန်ပေး၏။ မွေသတ်ထုံးစံအတိုင်းတံဆိပ်ခတ်သောစာ
 ချုပ်တစောင်နှင့် ဖွင့်ထားသောလက်ကွပ်တစောင်ကိုယူ၍
 ၁၂ ၊ ငမေလွေးသားဟာနမေလအစရှိသော။ စာချုပ်၌အမည်
 ပါသောသက်သေချား။ ထောင်ဝင်းထဲမှာထိုင်နေသော
 သုဒ္ဓလ္လုများအပေါင်းတို့ရှေ့တွင်မာသေယသားဖြစ်သော
 ၁၃ နေရီ၏သားဗာရုတ်၌အပ်လျက်၊ ဣသရေလအမျိုး၏
 ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
 ၁၄ မိန့်တော်မူသည်ကား။ တံဆိပ်ခတ်သောဤစာချုပ်တ
 စောင်နှင့် ဖွင့်ထားသောဤလက်ကွပ်တစောင်ကိုယူ၍ကာ
 လကြာမြင့်စွာတည်နေစေခြင်းငှါ မြေအိုး၌ထားလော့။
 ၁၅ ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
 အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဤပြည်၌
 အိမ်။ လယ်ယာ။ စပျစ်ဥယျာဉ်တို့ကိုပိုင်ရကြလေဦးမည်
 ဟုမိန့်တော်မူကြောင်းကိုပြန်ပြောသဖြင့်ထိုသူတို့ရှေ့
 မှာဗာရုတ်ကိုမှာထားလေ၏။
 ၁၆ ထိုသို့နေရီသားဗာရုတ်၌စာချုပ်ကိုအပ်ပြီးမှထာဝရ
 ဘုရားအားငါ့ဆုတောင်းသောပဌနာစကားဟူမူကား။
 ၁၇ ၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်မဟာတန်ခိုး
 နှင့်လက်ရုံးတော်ကိုဆန့်၍ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကိုဖန်
 ဆင်းတော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်မကတံနိုင်သောအရာတစ်
 ၁၈ တခုမျှမရှိပါ။ ကိုယ်တော်သည်လူအထောင်အသောင်း
 တို့အားကရုဏာကျေးဇူးပြုလျက် အဖတို့၏အပြစ်ကို
 နှောက်ဖြစ်သောသားတို့၏ခေါင်းပေါ်သို့သက်ရောက်
 စေတော်မူ၏။ အလွန်ကြီးမြတ်သောဘုရား။ မဟာတန်ခိုး
 တော်နှင့်ပြည့်စုံသောဘုရား ဖြစ်၍ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
 ၁၉ အရှင်ထာဝရဘုရားဟူသော ခွဲနာမရှိတော်မူ၏။ ထူး

ဆန်းသောအကြံကိုကြံ၍ထူးဆန်းသောအမှုကိုစီရင်
 တော်မူလျက်လူအသီးအသီးတို့ကျင့်ကြံပြုမူသည်အ
 တိုင်းအကျိုးအပြစ်ကိုပေးခြင်းငှါလူသားများသွားလာ
 သောသင်္ခရယ်လုံးစုံတို့ကိုအမည်ကြည့်ရှုလျက်နေတော်မူ
 ၂၀ ၏။ အဲဒုတ္တုပြည်။ ဣသရေလပြည်အစရှိသောလူအမျိုးမျိုး
 တို့၌နိမိတ်လက္ခဏာအစုံဖွယ်သောအမှုတို့ကိုယနေ့တိုင်
 အောင်ပြတော်မူသဖြင့်ယခုကဲ့သို့အစဉ်ကျော်စောသော
 ၂၁ ဘိတင်းရှိတော်မူ၏။ နိမိတ်လက္ခဏာအစုံဖွယ်သော
 အမှုတို့ကိုပြလျက်အားကြီးသောလက်။ ဆန်တော်မူသော
 လက်ရုံး။ အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်သောအခြင်းအရာ
 နှင့်တကွကိုယ်တော်၏ဣသရေလလူတို့ကိုအဲဒုတ္တုပြည်
 ၂၂ မှနှုတ်ဆောင်တော်မူ၍၊ ငါပေးမည်ဟုဘိုးဘေးတို့အား
 ကျန်ဆိုတော်မူသောပြည်တည်းဟူသောနှို့နှင့် ဖျားရည်
 ၂၃ စီးသောဤပြည်ကိုပေးသနားတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည်
 ဝင်၍သိမ်းယူကြသော်လည်းအမိန့်တော်ကိုနားမသောင်။
 တရားတော်လမ်းသို့မလိုက်။ မှာသားတော်မူသောအကျင့်
 တစ်ခုတခုကိုမျှမကျင့်ဘဲနေသောကြောင့်ယခုခံရသမျှ
 သောဘေးဥပါတ်တို့ကိုသူတို့အပေါ်သို့ရောက်စေတော်
 ၂၄ မူပြီ။ ပြအိုးမြေရိုးတို့ကိုကြည့်ရှုတော်မူပါ။ မြို့တော်ကို
 တိုက်ယူခြင်းငှါရောက်ကြပါပြီ။ ဘေးဘေး။ မွတ်ထိုင်ခြင်း
 ဘေး။ ကာလနာဘေးတို့ဖြင့်တိုက်သောခါလဲဇလူတို့
 လက်သို့မြို့တော်ကိုအပ်တော်မူပြီ။ မိန့်တော်မူသောစကား
 ပြည့်စုံကြောင်းကိုလည်းကိုယ်တော်တိုင်မြင်တော်မူ၏။
 ၂၅ ၊ ထိုသို့မြို့တော်သည်ခါလဲဇလူတို့လက်သို့ရောက်သော်
 လည်းအိုအရှင်ထာဝရဘုရား။ ထိုလယ်ကိုငွေနှင့်ဝယ်
 ၍သက်သေတို့ကိုခေါ်ထားရမည်အကြောင်းမိန့်တော်
 မူပါပြီတကားဟုလျှောက်လေ၏။
 ၂၆ ထိုအခါထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်
 ၂၇ ယောရမိသို့ရောက်လာသည်ကား။ ငါထာဝရဘုရားသည်
 ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကိုအစိုးရသောဘုရားသခင်
 ဖြစ်၏။ ငါမကတံနိုင်သောအရာတစ်ခုတခုရှိလိမ့်မည်
 ၂၈ လော။ သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဤ
 မြို့ကိုခါလဲဇလူတို့လက်သို့ပိုင်စာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခန်
 နေဇာလက်သို့ပိုင်ငါအပ်၍သူသည်သိမ်းယူလိမ့်မည်။
 ၂၉ ၊ ဤမြို့ကိုတိုက်သောခါလဲဇလူတို့သည်ဝင်၍မီးရှို့ကြ
 လိမ့်မည်။ ငမေလျက်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါဗာလဘုရားအဖို့
 အိမ်မိုးပေါ်မှာနံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍အချားတပါးသော
 ဘုရားတို့အဖို့သွန်းလောင်းရာပူဇော်သကာကိုပြုရာအိမ်
 ၃၀ များနှင့်တကွတမြို့လုံးကိုမီးလောင်စေကြလိမ့်မည်။ အ

ကြောင်းမူကား။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ယေသောအရွယ်မှစ၍ ငရွှေမှာဒုစရိုက်ကိုသာပြုကြပြီ။ မိမိတို့ပြုလေရာရာ၌ ငအမျက်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါသာပြုကြပြီ။ ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုး၏ရှင်ဘုရင်။ မူးမတ်။ ယဇ်ပရောဟိတ်။ ပရောဖတ်။ ယုဒပြည်သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် ငအမျက်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ ပြုလေသမျှသောဒုစရိုက်ကြောင့် ဤမြို့ကို ထပ်မှ ငါပယ်ရှားမည် အကြောင်း မြို့တည်သောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် ငအမျက်ထွက်၍ အမျက်အရှိန်အားကြီးစသောမြို့ဖြစ်၏။ သူတို့သည် ငကိုမျက်နှာမပြုဘဲ ကြောခိုင်းကြပြီ။ ငါသည် စောစောထ၍ အထပ်ထပ် ဆုမ္မသွန်သင်သော်လည်း ငါ၏ ဩဝါဒကို ခံလိုသော ငှါနားမထောင်ကြ။ ငါ၏နာမဖြင့် သမုတ်သော မိတ်မှန်ကို ညစ်ညူးစေခြင်းငှါ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်သော အရာတို့ကို သွင်းထားကြပြီ ဘကား။ သူတို့သားသမီးတို့ကို မောလုပ်ဘုရားအား ပူဇော်ခြင်းငှါ ဟိန္ဒူသား၏ ချိုင့်ခွံရှိသော ဗာလဘုရား၏ ကုန်းတို့ကို တည်လုပ်ကြပြီ။ ယုဒအမျိုးအပေါ်သို့ အပြစ်ရောက်စေခြင်းငှါ ထိုမျှလောက်စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်သော အမှုကို ငါမမှားထား။ ငါအလျှင်းအလိုမရှိဘဲ ပြုကြပြီ ဟု ဘာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

သို့ရာတွင် ဘေးဘေး။ မွတ်ဆိပ်ခြင်းတေး။ ကာလနာဘေးအား ဖြင့် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့ ရောက်မည်ဟု သင်တို့ဆိုတတ်သော ဤမြို့ကို ရည်မှတ်၍ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါသည် အမျက်ဟိုးဟိုးထွက်၍ အမျက်အရှိန်အားကြီးသည်နှင့် သူတို့ကို နှင်ထုတ်ရာတိုင်း ပြည်ရှိသမျှတို့မှ တဖန် ဂုဏ်ခံ၍ ဤအရပ်သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင် ညိမ်ဝပ်စွာ နေစေမည်။ သူတို့သည် ငါ၏လူဖြစ်ကြသိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း သူတို့၏ဘုရားသခင် ဖြစ်မည်။ ကိုယ်အကျိုးအလိုငှါ ရင်နောက် ဖြစ်လာဘဲသော သားသမီးတို့၏ အကျိုးအလိုငှါ ရင်ကို အစဉ် ကြောက်ရွံ့စေခြင်းငှါ တညီတညွတ်တည်း ကျင့်ကြံနိုင်သော သဘောကို ငါပေးမည်။ သူတို့ကို မစွန့်ပြစ်ဘဲ အစည်ကျေးဇူးပြုခြင်းငှါ သူတို့၌ ထာဝရပစ္စည်းကို ငါထားမည်။ သူတို့သည်လည်း ထပ်မှမထွက် မသွားမည် အကြောင်း။ ငကို ကြောက်ရွံ့သော သဘောနှင့် ပြည့်စုံစေမည်။ သူတို့အား ကျေးဇူးပြုခြင်းအမှု၌ ငါသည် အားရဝမ်းမြောက်၍ ငစိတ်နှစ်လုံးနှင့် နှိပ်ညှပ် အကြွင်းမဲ့ပါလျက် သူတို့ကို ဤပြည်၌ ဆက်ဆက် နေရာချမည်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဤလူမျိုးအပေါ်မှာ ကြီး

စွာသော ဤဘေးဥပါတ်အပေါင်းကို ရောက်စေသည်နည်းတူ ငါဂတိထားသော ကောင်းကျိုးအပေါင်းကိုလည်း ငါရောက်စေမည်။ လူမရှိ၊ တိရစ္ဆာန်မရှိ၊ ဆိတ်ညံ့ပြီ။ ခါလဗေလူတို့လက်သို့ ရောက်လေပြီ ဟု သင်တို့ဆိုတတ်သော ဤပြည်၌ နောက်တဖန်လယ်ယာတို့ကို ရောင်းဝယ်ကြသိမ့်မည်။ ဗယ်ယာမိန့်ပြည်၌ ရင်ယေရုရှလင်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌ ရင်ယုဒပြည်တွင်ရှိသော မြို့တို့၌ ရင်တောင်ပေါ်မြို့၊ ချိုင့်ထဲမြို့၊ တောင်ဘက်မြို့တို့၌ ရင်လူတို့သည် လယ်ယာတို့ကို ငွေနှင့် ဝယ်ခြင်း။ စာချုပ်ကို ချုပ်ရင်ခြင်း။ ထံဆိပ်ခတ်ခြင်း။ သက်သေတို့ကို ခေါ်ထားခြင်း အမှုများကို ပြုမြဲပြုကြသိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော သူတို့ကို တဖန် ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည် ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

ယောရမိသည် ထောင်ဝင်းထဲမှာ အချုပ်ခံလျက် နေရသော အခါ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဒုတိယအကြိမ် ရောက်လာ၍ ဤအမှုကို ပြုသော ဘုရား။ ဤအမှုကို ဖန်ဆင်းစီရင်သော ဘုရား။ ယောဟောဝါအမည်ရှိသော ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငကို ခေါ်လေ့။ ငါလူးမည်။ ကြီးသော အရာ။ သင်မသိနိုင်အောင် နက်နဲသော အရာတို့ကို ငါပြမည်။ ပြအိုးမြေရိုးဖြင့် ရင်ဘေးဖြင့် ရင်ပြုပျက်သော ဤမြို့၏ အိမ်များ။ ယုဒရှင်ဘုရင်၏ ဘုံမိတ်မှန်များကို ရည်မှတ်၍ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ခါလဗေလူတို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ လာကြ၏။ ငါသည် ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်၍ ကွပ်မျက်သော သူတို့၏ အသေကောင်များနှင့် ထိုအိမ်များကို ပြည့်စေခြင်းငှါ လာကြ၏။ ထိုသူတို့၏ ဒုစရိုက်များ ကြောင့် ဤမြို့မှ ငါသည် မျက်နှာကို လွှဲပြီ။ သို့ရာတွင် ငါသည် ဤမြို့၏ အနာကို ဆေးအုံ၍ ပျောက်စေမည်။ မြို့သားတို့သည် ကျန်းမာမည် အကြောင်း။ မြသောစည်းစိမ်ချပ်သာနှင့် ပြည့်စုံမည် အကြောင်းကို ငါပြမည်။ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ယုဒအမျိုးနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို တဖန် ငါဆောင်ခဲ့၍ အရင်ကဲ့သို့ တည်ဆောက်မည်။ သူတို့သည် ငကို ပြစ်မှားသမျှသော အပြစ်တို့ကို ငါဖြေရှင်းမည်။ ငကို ငြိမ်းမှား၍ ငါ၏တရားကို လွန်ကျူးသမျှသော အပြစ်တို့ကို ငါလွှတ်မည်။ ဤမြို့သည် ငါဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်း။ မြေးပါမောင်သိမ်းသော လူမျိုးတို့တွင် ချီးမွမ်းစရာ အကြောင်း။ ဂုဏ်အသရေတော်ကျော်စောစရာ အကြောင်း ဖြစ်သိမ့်မည်။ ဤမြို့သား

တို့အား ငါပြုသမျှသောကျေးဇူးကိုလူအမျိုးမျိုးတို့သည်
 ကြားသိကြလိမ့်မည်။ ဤမြို့၌ ငါပြုရသမျှသောစည်းစိမ်
 ချမ်းသာကိုထောက်၍ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။

၁၀ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ လူမရှိ။ တိရိစ္ဆာန်
 မရှိ။ ဆိတ်ညံ့ပြီဟုသင်တို့ဆိုတတ်သောဤအရပ်၌၎င်းလူ
 မရှိ။ တိရိစ္ဆာန်မရှိ။ နေသောသူမရှိ။ ဆိတ်ညံ့သောယုဒမြို့

၁၁ များ။ ယေရုရှလင်လင် များတို့၌၎င်း ၊ နောက်တဖန်ဝမ်း
 မြောက်သောအသံ။ ရွှင်လန်းသောအသံ။ မင်္ဂလာဆောင်
 သတို့သားအသံ။ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးအသံ။ ထာဝရ
 ဘုရားသည်ကောင်းမြတ်တော်မူ၍ ကရုဏာတော်သည်
 အစည်အမြဲတည်သောကြောင့် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
 အရှင်ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့ဟုဆိုသောသူ
 တို့၏အသံ။ ချီးမွမ်းပေလျှင် သကာကိုမိတ်မှန်တော်မူ
 ဆောင်ခဲ့သောသူတို့၏ အသံကို ကြားရကြလိမ့်မည်။

၁၂ အကြောင်းမူကား။ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောပြည်သား
 တို့ကို ငါဆောင်ခဲ့၍ အရင်ကဲ့သို့နေစေမည်ဟုမိန့်တော်မူ
 ၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
 မူသည်ကား။ လူမရှိ။ တိရိစ္ဆာန်မရှိ။ ဆိတ်ညံ့သောဤအရပ်
 တွင် မြို့ရွာရှိသမျှတို့၌ သိုးရကိုထိန်းသောသိုးထိန်း နေ

၁၃ ရာရှိလေဦးမည်။ ၊ တောင်ပေါ်မြို့။ ချိုင့်ထဲမြို့။ တောင်
 ဘက်မြို့။ ဗယ်ာမိန်ပြည်။ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်
 အရပ်။ ယုဒမြို့များတို့၌ သိုးရကိုရေတွက်သောသူ၏
 လက်အောက်မှာ သိုးရတို့သည် တဖန်ရှောက်သွားကြ
 လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၄ တဖန်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဣသရေ
 လအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးသားတို့၌ ငါထားသောဂုဏ်အတိုင်း
 ကျေးဇူးပြုရသော အချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။

၁၅ ၊ ထိုကာလအခါသန့်ရှင်းသော အညွန့်ကိုဒါရိပ်အဖို့ ငါ
 ပေါက်စေ၍ သူသည်မြေကြီးပေါ်မှာတရားသဖြင့် ပြောင့်

၁၆ မတ်စွာမိရင်လိမ့်မည်။ ထိုကာလ၌ ယုဒပြည်သည် ကယ်
 တင်ခြင်းသို့ရောက်၍ ယေရုရှလင်မြို့သည်လည်း ညီဝ
 ဝပ်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ ထိုသူသည်ယေဟောဝါဒေဒကနု

၁၇ ဟူသောဘွဲ့နာမရှိလိမ့်သတည်း။ ၊ ထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူသည်ကား။ ဣသရေလနန်းတော်ပေါ်မှာ ထိုင်ရ

၁၈ သောဒါရိပ်မင်းရိုးမင်းစဉ်သည် အလျှင်းမပြတ်ရ။ ၊ ဂေဇူ
 မှာဒီးရှ်ရာယဇ်ကိုပူဇော်လျက်တောအုပ်ပူဇော်သကာ
 ကိုဒီးရှ်လျက် ယဇ်ပူဇော်ရာဝတ်ကို အစည်ပြုရသော
 လေဝိသားယဇ်ပရောဟိတ်ရိုးလည်း အလျှင်းမပြတ်ရ
 ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၉ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ယေရု
 ၂၀ မိသို့ရောက်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
 ငါထားသောနေပဋိညည်းနှင့်ညည်းပဋိညည်းတရားကို
 သင်တို့သည်ပျက်၍ နေ့ညည့်အပိုင်းအချားမရှိစေခြင်း

၂၁ ဌာတတ်နိုင်လျှင် ၊ ငါ၏ကျွန်ဒါရိပ်၌ ငါထားသောပဋိ
 ညည်းပျက်၍ဒါရိပ်၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာစိုးစံရသောဒါရိပ်
 မင်းရိုးသည် ပြတ်လိမ့်မည်။ ငါ၏အမှုထမ်းလေဝိသား

၂၂ ယဇ်ပရောဟိတ်ရိုးလည်း ပြတ်လိမ့်မည်။ ၊ ချမ်းကောင်း
 ကင်တန်ဆာတို့ကိုမရေတွက်နိုင်။ သမုဒ္ဒရာသို့လုံးတို့ကို
 တောင်းတင်းနှင့်မချင်နိုင်အောင်များပြားသကဲ့သို့ ကျွန်
 ဒါရိပ်၏အမျိုးကို၎င်း ငါ၏အမှုထမ်းလေဝိသားတို့ကို၎င်း
 ငါများပြားစေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၃ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ယေရု
 ၂၄ မိသို့ရောက်လာသည်ကား။ ၊ ထာဝရဘုရားရှေးကောက်
 သောလူမျိုးနှစ်မျိုးကို တဖန်ပယ်တော်မူပြီဟု ဤလူတို့
 ပြောတတ်သောစကားကို သင်သည်ဆင်ချင်ပြီလော။ ထို

၂၅ သို့သူတို့သည် ငါ၏လူမျိုးကိုလူမျိုးကဲ့သို့မမှတ်။ မတိဗုံ
 မြင်ပြုကြပြီ။ ၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ နေ့နှင့်

၂၆ ညည့်အဖို့ ငါ၏ပဋိညည်းမရှိလျှင်၎င်း ချမ်းကောင်းကင်
 နှင့်မြေကြီးတရားတို့ကို ငါမစီရင်လျှင်၎င်း ၊ အာဗြဟံ။
 ဣဇာက်။ ယာကုပ်အမျိုးကို အုပ်စိုးရသောမင်းအရာ၌
 ယာကုပ်အမျိုးနှင့် ကျွန်ဒါရိပ်၏အမျိုးသားစည်မြေး
 ဆက်ထဲက ငါရွေး၍မခန့်ထားဘဲစွန့်ပြစ်မည်။ သို့မဟုတ်။
 သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောထိုသူတို့ကို တဖန် ငါဆောင်
 ခဲ့၍ ကယ်မသနားမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၄

၁ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခန်နေဇာမင်းကြီးသည်ဗိုလ်
 ခြေအပေါင်း။ အစိုးရတော်မူသမျှသောထိုင်းနိုင်ငံသား။
 လူမျိုးအသီးအသီးအပေါင်းတို့နှင့် တကွယေရုရှလင်မြို့
 ကို၎င်း ထိုမြို့နှင့်ဆိုင်သမျှသော မြို့ရွာတို့ကို၎င်းတို့က
 သောအခါထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ယေ

၂ ရမိသို့ရောက်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝ
 ရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်သည်ယုဒရှင်ဘုရင်
 ဒေဒကိကိုသွား၍ ပြောရမည်မှာ။ ထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူသည်ကား။ ဤမြို့ကိုဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့

၃ ငါအပ်၍သူသည်မီးရှို့လိမ့်မည်။ သင်သည်ထိုမင်းလက်
 နှင့်မလွှတ်ရ။ စင်စစ်သင့်ကိုမခံဆီး၍ ထိုမင်းလက်သို့
 အပ်ကြလိမ့်မည်။ သင်သည်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကိုမျက်
 နှာချင်းဆိုင်၍ တယောက်နှင့် တယောက်စကားပြောရ

၄ သိန္နမည်။ ဗာဗုလုန်မြို့သို့လည်းသွားရလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိမင်းကြီး။ ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုနားထောင်လော့။ မင်းကြီးကိုရည်မှတ်၍ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်သည် ဓားဖြင့်

၅ အသေမခံရ။ ညိမ်ဝပ်စွာသေ၍သင့်ရှေ့မှာစိုးစံသောဘိုးတော်ဘေးတော်တို့အဖို့ပြုဘူးသည်နည်းတူသင့်အဖို့နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့လျက်ကြွေသခင်ဟူ၍ငိုကျွေးမြည်တပ်ကြသိမ့်မည်။ ငါပြောထားပြီဟု ထာဝရဘုရားမိန့်

၆ တော်မူ၏။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ဗိုလ်ခြေတို့သည်ယောရ

၇ ရှလင်မြို့ကို၎င်းယုဒပြည်၌ခိုင်ခံ့၍ကျန်ကြွင်းသောမြို့။ လာမိရှမြို့။ အဇေကာမြို့တည်းဟူသောယုဒပြည်၌ကျန်ကြွင်းသောမြို့တို့ကို၎င်းတိုက်သောအခါပရောဖက်ယောရမိသည်ထိုစကားအလုံးစုံတို့ကိုယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိအားသင့်ဆိုလေ၏။

၈ ယောရရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့သည်အသီးအသီး

၉ စေစားသောယုဒညီအစ်ကိုချင်း။ အစေခံရသောဟေဗြီအမျိုးကျွန်ယောကျာ်းမိမ္မတို့ကိုနောက်တဖန်မစေစားဘဲလွှတ်စေခြင်းငှါဇေဒကိမင်းကြီးသည်လွှတ်ခြင်းတရားကိုစီရင်မည်ဟုဝန်ခံပြီးသည်နောက်။ ထာဝရဘုရား

၁၀ ၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ယောရမိသို့ရောက်လာ၏။ အကြောင်းမူကား။ ဝန်ခံသောမူးမတ်။ ဆင်းရဲသားအပေါင်းတို့သည်အသီးအသီးစေစားသောကျွန်ယောကျာ်းမိမ္မတို့ကိုနောက်တဖန်မစေစားဘဲလွှတ်ရမည်ဟုကြားသော

၁၁ အခါနားထောင်၍လွှတ်လိုက်ကြ၏။ နောက်တဖန်ပြောင်းလဲ၍ယခင်လွှတ်ပြီးသောကျွန်ယောကျာ်းမိမ္မတို့ကိုခေါ်

၁၂ ပြန်၍အစေကျန်ခံစေကြ၏။ ထိုကြောင့်ထာဝရဘုရား

၁၃ ၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ယောရမိသို့ရောက်၍။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့ဘိုးဘေးများကိုကျန်ခံနေရာအရတ္တုပြည်

၁၄ မှငါနှုတ်ဆောင်သောအခါ။ သင်တို့သည်အသီးအသီးဝယ်သောညီအစ်ကိုချင်းဟေဗြီအမျိုးသားတို့ကိုချွန်နှစ်ခုလျှင်လွှတ်ရမည်။ ချောက်နှစ်ပတ်လုံးသင်တို့၌အစေကျန်ခံပြီးမှလွှတ်သောအခွင့်ကိုပေးရမည်ဟုပညတ်

၁၅ သော်လည်းသင်တို့ဘိုးဘေးများတို့သည်ငစကားကိုနားမထောင်။ နားကိုပိတ်လျက်နေကြ၏။ သင်တို့သည်ယခုမှာပြောင်းလဲ၍အသီးအသီးအိမ်နီးချင်းတို့အားလွတ်ရသောအခွင့်ကိုသင်ရှားစွာစီရင်သဖြင့်ငရှေ့၌တရားသောအမှုကိုပြုလျက်ငနာမဖြင့်သမုတ်သောမိတ်မှန်တော်၌ငရှေ့မှာဝန်ခံခြင်းပမိုညည်ကိုပြုကြ

၁၆ သော်လည်း။ တဖန်ပြောင်းလဲ၍ငါ၏နာမကိုရှုတ်ချလျက်အသီးအသီးရှင်းရှင်းလွှတ်ဘူးသောကျွန်ယောကျာ်း

၁၇ မိမ္မတို့ကိုခေါ်ပြန်၍အစေကျန်ခံစေကြပြီတကား။ ထိုကြောင့်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့သည်အသီးအသီးညီအစ်ကိုချင်း။ အိမ်နီးချင်းတို့အားလွတ်ရသောအခွင့်ကိုထင်ရှားစွာမစီရင်။ ငစကားကိုနားမထောင်သောကြောင့်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါသည်သင်တို့အဖို့ဘေးဘေး။ ကာလနာဘေး။ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးတို့အားလွတ်သောအခွင့်ကိုထင်ရှားစွာစီရင်၍အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၌အရှောင်

၁၈ အရှက်ခံစေမည်။ နွားသငယ်ကိုထက်ချင်ခွဲ၍အလယ်သို့ရှောက်သွားလျက်ငရှေ့မှာပြုသောဝန်ခံခြင်းပမိုညည်စကားအတိုင်းမကျင့်။ ငါ၏ပမိုညည်ကိုဖျက်သောသူ

၁၉ တည်းဟူသော။ ယုဒမင်း။ ယောရရှလင်မင်း။ မူးမတ်။ ယဇာဗပရောဟိတ်အစရှိသော။ နွားသငယ်ထက်ချင်ခွဲအလယ်သို့ရှောက်သွားသောပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကို

၂၀ ၊ သူတို့ရန်သူများလက်သို့၎င်းသတ်ချင်သောသူများလက်သို့၎င်းငါအပ်မည်။ သူတို့အသေကောင်များတို့သည်မိမ္မားကောင်းကင်၌နှင့်တောသားရဲများစားစရာဘို့

၂၁ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိမှစ၍မူးတော်မတ်တော်တို့ကိုသူတို့ရန်သူများလက်သို့၎င်းသတ်ချင်သောသူများလက်သို့၎င်းယခုသွားသောဗာဗုလုန်ရှင်

၂၂ ဘုရင်၏ဗိုလ်ခြေများလက်သို့၎င်းငါအပ်မည်။ ငါသည်အမိန့်တော်ပေး၍သူတို့ကို၍မြို့သို့ပြန်လာစေမည်။ သူတို့သည်တိုက်ယူ၍မီးရှို့ကြသိမ့်မည်။ ငါသည်လည်းယုဒမြို့ရွာတို့ကိုလူဆိတ်ညံရာအရပ်ဖြစ်စေမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၅

၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှိသားယောယာကိပ်မင်းလက်ထက်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ယောရမိသို့

၂ ရောက်လာသည်ကား။ သင်သည်ဘုရင်အမျိုးသားတို့အိမ်သို့သွား၍သူတို့၌နှုတ်ကပတ်ပြီးမှမိတ်မှန်တော်အခပ်တခပ်ထဲသို့ခေါ်သွင်း၍စဖျစ်ရည်ကိုတိုက်ပေး

၃ လော့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း။ ငါသည်ဟာဗဇိညာသားဖြစ်သောယောရမိ၏သားယာဗညားမှစ၍သူ၏ညီအစ်ကိုတို့နှင့်သားများအပေါင်း။ ရေခပ်အမျိုးသား

၄ အပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍။ မိတ်မှန်တော်အတွင်း။ တံခါးစောင့်ရှုလှူသားမာသေယ၏အခပ်အပေါ်။ မူးတော်မတ်တော်စဉ်းဝေးရာအခပ်နားမှာဘုရားသခင်၏လူဇုကဒါလိ

သားဟာနန်၏သားတို့နေသောအခါထဲသို့ဆောင်သွား
 ၁ ပြီးလျှင်၊ ထိုရေခပ်အမျိုးသားတို့ရှေ့၌စပျစ်ရည်နှင့်ပြည့်
 ၆ သောအိုးများနှင့်ခွက်ဖလားတို့ကိုထည့်၍စပျစ်ရည်ကို
 ၇ သောက်ကြပါဟုသူတို့အားဆို၏။ သူတို့ကလည်းအ
 ကျွန်ုပ်တို့သည်စပျစ်ရည်ကိုမသောက်ပါ။ အကြောင်းမူ
 ကား။ အကျွန်ုပ်တို့အမျိုး၏အဖေရေခပ်၏သားယောနဒပ်
 ကသင်တို့မှစ၍သားစည်မြေးဆက်တို့သည်စပျစ်ရည်
 ၇ ကိုမသောက်ကြ။ အိမ်ကိုလည်းမဆောက်ရ။ မျိုးစေ
 ကိုလည်းမကြရ။ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်းမရှိကြ။ မရှိစေ
 ရကြ။ သင်တို့သည်ဧည့်သည်ဖြစ်လျက်နေသောပြည်၌
 အသက်တာရှေ့မည်အကြောင်း။ တသက်လုံးထဲ၌သာ
 ၈ နေရကြမည်ဟုအကျွန်ုပ်တို့ကိုမှာထားပုံပြီ။ ထို့ကြောင့်
 အကျွန်ုပ်တို့သည်မယားသားသမီးနှင့်တကွတသက်လုံး
 ၉ စပျစ်ရည်ကိုမသောက်။ နေစရာအိမ်ကိုလည်းမ
 ဆောက်။ စပျစ်ဥယျာဉ်မရှိ။ လယ်ယာမရှိ။ မျိုးစေမရှိ။
 ၁၀ ၊ တဲနှင့်သာနေ၍အကျွန်ုပ်တို့အမျိုး၏အဖေရေခပ်သား
 ယောနဒပ်မှာသားသမ္ဘာသောစကားကိုနားထောင်လျက်
 ၁၁ အဖယောနဒပ်မှာထားသမျှအတိုင်းပြုကြပါပြီ။ ဗာဗုလုန်
 ရှင်ဘုရင်နုဗုဒ်နေဇာသည်ဤပြည်သို့လာသောအခါ
 အကျွန်ုပ်တို့ကလာကြ။ ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားကြကုန်
 အံ့။ ခါလဒဲပစ်သူရဲတို့နှင့်ရှုရိစပ်သူရဲတို့ကိုကြောက်
 စရာရှိသည်ဟုအချင်းချင်းပြောဆို၍ယေရုရှလင်မြို့
 ၁၂ နှင့်နေကြပါသည်ဟုဆိုကြ၏။
 ၁၂ ထိုအခါထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ယေ
 ၁၃ ရမိသို့ရောက်လာ၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။
 ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ သင်သည်ယုဒပြည်သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သား
 တို့ရှိရာသို့သွား၍သင်တို့သည်စကားကိုနားထောင်အံ့
 သောငှါဆုမွန်ခြင်းကိုမခံကြသလောဟုထာဝရဘုရား
 ၁၄ မေးတော်မူ၏။ စပျစ်ရည်ကိုမသောက်ရဟုရေခပ်
 သားယောနဒပ်သည်မိမိသားတို့၌ထားသောပညတ်
 စကားအတိုင်းသူတို့သည်ကျင့်၍ယနေတိုင်အောင်စပျစ်
 ရည်ကိုမသောက်ဘဲနေလျက်အဖ၏ပညတ်စကားကို
 နားထောင်ကြ၏။ ငါသည်စောစောထ၍သင်တို့ကိုအ
 ထပ်ထပ်ပြောသော်လည်းသင်တို့သည်စကားကိုနားမ
 ၁၅ ထောင်ကြ။ ငါ၏ကျွန်ပရောဖက်အပေါင်းတို့ကိုလည်း
 ငါသည်စောစောထ၍သင်တို့ရှိရာသို့အထပ်ထပ်စေလွှတ်
 လျက်သင်တို့အသီးအသီးလိုက်သောအဓမ္မလမ်းကို
 ရှောင်ကြလော့။ သင်တို့အကျင့်ကိုပြုပြင်ကြလော့။

အချားတပါးသောဘုရားနောက်သို့မလိုက်။ ဝတ်မပြု
 ကြနှင့်။ ဤစကားကိုနားထောင်လျှင်သင်တို့နှင့်သင်တို့
 ၏ဘိုးဘေးတို့အားငါပေးသောပြည်၌နေရကြလိမ့်မည်
 ဟုမှာလိုက်သော်လည်းသင်တို့သည်နားကိုပိတ်လျက်
 ၁၆ စကားကိုနားမထောင်ဘဲနေကြပြီ။ ရေခပ်သားဖြစ်
 သောယောနဒပ်၏သားမြေးတို့သည်မိမိတို့အမှာထား
 သောစကားအတိုင်းကျင့်ကြ၍ဤလူမျိုးသည်စကား
 ၁၇ ကိုနားမထောင်သောကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား
 သခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါသည်ချင်းသမ္ဘာသော
 ဥပါတ်တို့ကိုယုဒပြည်သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်း
 တို့အပေါ်သို့ရောက်စေမည်။ အကြောင်းမူကား။ ငါပြော
 သော်လည်းသူတို့သည်နားမထောင်ကြ။ ခေါ်သော်လည်း
 မထူးကြဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၈ ရေခပ်အမျိုးသားတို့အားလည်းယောရမိဆင့်ဆိုသော
 ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
 အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ဟူမူကား။ သင်တို့
 သည်သင်တို့အဖယောနဒပ်၏ပညတ်စကားကိုနား
 ၁၉ ထောင်၍သူစီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှအတိုင်းကျင့်စောင့်သော
 ကြောင့်၊ ရေခပ်သားယောနဒပ်အမျိုး၌အမှုထမ်းတို့
 သည်အစည်ရှိကြသိမ့်မည်ဟုဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား
 သခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူ၏။
 ၃၆ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှိသားယောယက်မ်မင်းနန်းစံ
 လေးနှစ်တွင်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်
 ၂ ယောရမိသို့ရောက်လာသည်ကား။ သင်သည်စာလိပ်ကို
 ယူပြီးလျှင်ယောရှိမင်းလက်ထက်၌သင့်အားငါပြော
 သောနေ့မှစ၍ယနေတိုင်အောင်ဣသရေလပြည်၊ ယုဒပြည်
 အစရှိသောခပ်သိမ်းသောတိုင်းပြည်တို့ကိုငါချင်းသမ္ဘာ
 ၃ သောစကားအတိုင်းရေထားလော့။ ယုဒအမျိုးတို့၌ပြု
 မည်ဟုငါကြံစည်သမျှသောဘေးဥပါတ်တို့ကိုသူတို့
 သည်ကြားသောအခါသူတို့ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုငါလွှတ်
 မည်အကြောင်း။ အသီးအသီးလိုက်ဘူးသောအဓမ္မလမ်း
 တို့ကိုရှောင်ကောင်းရှောင်ကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၄ ၊ ထိုအခါယောရမိသည်နေရိသားဗာရုတ်ကိုခေါ်ပြီးလျှင်
 ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှသောစကားတော်တို့ကို
 ၅ ပြန်ပြောသည်အတိုင်းဗာရုတ်သည်စာလိပ်၌ရေးထားလေ
 ၁ ၏။ ယောရမိကလည်းငါသည်အချုပ်ခံလျက်နေရသော

၆ ကြောင့်မိတ်မှာန်တော်သို့မသွားနိုင်။ သင်သွားလော့။ ငါ
ပြန်ပြောသည်အတိုင်းသင်သည်စာလိပ်၌ရေးထားသော
ထာဝရဘုရား၏စကားတော်တို့ကိုအစာရှောင်သောနေ့
တွင်မိတ်မှာန်တော်၌ရှိသောသူတို့အားဖတ်လော့။ အမြဲမြဲ
အရွာရွာကလာသောယုဒလူတို့အားလည်းဖတ်လော့။

၇ သူတို့သည်အသီးအသီးလိုက်ဘူးသော အဓမ္မလမ်းကို
ရှောင်လျက် ထာဝရဘုရားအားပျပ်ဝပ်၍ ဆုတောင်း
ကောင်းဆုတောင်းကြမိမ့်မည်။ ဤလူမျိုး၌ထာဝရဘုရား
ချမ်းတော်မူသော အမျက်ဒေါသသည် အလွန်ပြင်းထန်
ပေ၏။ ဟုဗာရုတ်အားမှာထားလေ၏။ ထိုသို့ပရောဖက်
ယောရမိမှာထားသမျှအတိုင်းနေရသားဗာရုတ်သည် ပြု၍
ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ပါသောစာကိုမိတ်မှာန်
တော်၌ဖတ်လေ၏။

၈ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရမိသားယောယက်မ်မင်းနန်းစံ
ငါးနှစ်။ နဝမလတွင်ယောရမိလင်မြို့သားအပေါင်းတို့နှင့်
ယုဒမြို့ရွာမှယောရုရှလ်သို့ရောက်လာသောသူအ
ပေါင်းတို့သည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌အစာရှောင်ရာ

၉ အချိန်ကိုကျော်ညာကြ၏။ ထိုအခါဗာရုတ်သည်မိတ်
မှာန်တော်တံခါးသစ်နားမှာအသက်တန်တိုင်းအတွင်း။
စာရေးတော်ရှာဖန်သားဂေမရိ၏အခမ်း၌ယောရမိစီရင်

၁၀ သောစာကိုလူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာဖတ်လေ၏။ ထိုစာ၌
ပါသမျှသောထာဝရဘုရား၏စကားတော်တို့ကိုရှာဖန်
သားဖြစ်သောဂေမရိ၏သားမိကွာယသည်ကြားလျှင်

၁၁ နန်းတော်အတွင်း။ စာရေးတော်အခမ်းသို့သွား၍စာရေး
တော်ဇေလိရှမာ။ ရှေ့မာယသားဒေလာယ။ အာခဗေဗ
သားဇေလာသန်။ ရှာဖန်သားဂေမရိ။ ဟာနန်သားဇေဒ
ကီအစရှိသောမူးတော်မတ်တော်အပေါင်းတို့သည်ထိုင်

၁၂ လျက်ရှိကြ၏။ ထိုအခါဗာရုတ်သည်လူများတို့အား
ဖတ်သောစာထဲကမိကွာယကြားသမျှသောစကားတို့ကို
ပြန်ပြောလေ၏။ ထိုမင်းအပေါင်းတို့သည်လည်းကုန်။

၁၃ ရှေ့လမ်းနာသန်တို့မှဆင်းသက်သောယောဟုဒ်ကိုဗာရုတ်
ထံသို့စေလွှတ်လျက်သင်သည်လူများတို့အားဖတ်သော
စာလိပ်ကိုသင့်လက်နှင့်ကိုင်၍သာနဲ့ဟုခေါ်ကြ၏။ နေရိ

၁၄ သားဗာရုတ်သည်လည်းစာလိပ်ကိုကိုင်၍လာ၏။ သူတို့
ကလည်းထိုင်လော့။ ငါတို့အားဖတ်လော့ဟုဆိုသည်အ

၁၅ တိုင်းဗာရုတ်သည်သူတို့ရှေ့မှာဖတ်လေ၏။ ထိုစကား
အလုံးစုံတို့ကိုမင်းများတို့သည်ကြားလျှင်အချင်းချင်း
ကြောက်ရွံ့သောမိတ်ရှိ၍ငါတို့သည်ဤစကားအလုံးစုံ
တို့ကိုရှင်ဘုရင်အားဆက်ဆက်ကြားလျှောက်ရမည်ဟု

၁၆ ဗာရုတ်ကိုဆိုကြ၏။ တဖန်သင်သည်ဤစကားအလုံးစုံ
တို့ကိုသူနှုတ်မြွက်သည်အတိုင်းအဘယ်သို့ရေးထား

၁၇ သနည်း။ ဟုမေးမြန်းလျှင်၊ ဗာရုတ်ကသူသည်ဤစကား
အလုံးစုံတို့ကိုနှုတ်မြွက်၍အကျွန်ုပ်သည်မှင့်နှင့်ရေးထား

၁၈ ပါ၏ဟုပြန်ပြောသော်၊ မင်းများတို့ကသင်သွားလော့။
ယောရမိနှင့်အတူပုန်းရှောင်၍နေလော့။ အဘယ်မှာနေ

၁၉ သည်ကိုတရံတယောက်မျှမသိစေနှင့်ဟုဗာရုတ်အား
မှာနဲ့၍၊ စာလိပ်ကိုစာရေးတော်ဇေလိရှမာ၏အခမ်း၌ထား
ပြီးမှနန်းတော်အတွင်း။ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ဝင်၍ထိုအမှုကို
အကုန်အစင်လျှောက်ကြ၏။

၂၀ ရှင်ဘုရင်သည်ထိုစာလိပ်ကိုယူချေဟုယောဟုဒ်ကို
စေလွှတ်သဖြင့်ယောဟုဒ်သည်စာရေးတော်ဇေလိရှမာ
၏အခမ်းထဲကယူ၍ရှင်ဘုရင်အစရှိသောအထံတော်၌

၂၁ ရပ်နေသောမူးမတ်အပေါင်းတို့ရှေ့မှာဖတ်လေ၏။ ထို
အခါနဝမလဖြစ်၍ရှင်ဘုရင်သည်ဆောင်းကာလ၌စံ
ပျော်ရာနန်းအခမ်းတွင်ထိုင်၍ရှေ့တော်၌မီးမယ်ဖြူပေါ်မှာ

၂၂ မီးခဲပုံရှိ၏။ ယောဟုဒ်သည်သုံးလေးခဏလောက်ဖတ်မိ
လျှင်ရှင်ဘုရင်သည်စာရေး၏သေးနှင့်ထိုး၍မီးမယ်ဖြူပေါ်
မှာရှိသောမီးထဲသို့စာလိပ်ကိုချပြစ်လျှင်အကုန်အစင်ကျွမ်း

၂၃ လောင်လေ၏။ ရှင်ဘုရင်မှစ၍ထိုစကားအလုံးစုံတို့ကို
ကြားသောရှင်ဘုရင်၏ကျွန်တယောက်မျှမကြောက်။ မိမိ

၂၄ အဝတ်ကိုလည်းမဆုတ်ကြ။ ရှင်ဘုရင်သည်စာလိပ်ကို
မီးမရှိစေခြင်းငှါဇေလာသန်။ ဒေလာယ။ ဂေမရိတို့သည်
တောင်းပန်သော်လည်းရှင်ဘုရင်သည်သူတို့စကားကို

၂၅ နားမထောင်။ တဖန်ရှင်ဘုရင်သည်စာရေးဗာရုတ်နှင့်
ပရောဖက်ယောရမိကိုဖမ်းဆီးစေခြင်းငှါသားတော်ယောရ
မေလ။ အာခဗေဗသားဂေမရိယ။ အာခဗေဗသားရှေ့လမ်း
တို့ကိုစေလွှတ်လေ၏။ သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရားသည်ထို
သူနှစ်ယောက်တို့ကိုဝှက်ထားတော်မူ၏။

၂၆ ယောရမိနှုတ်မြွက်သည်အတိုင်းဗာရုတ်ရေးထား
သောထိုစာလိပ်ကိုရှင်ဘုရင်မီးရှို့သောနောက်ထာဝရ
ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ယောရမိသို့ရောက်လာ

၂၇ သည်ကား။ သင်သည်အချားသောစာလိပ်ကိုယူ၍ယုဒ
ရှင်ဘုရင်ယောယက်မ်မီးရှို့သောအရင်စာလိပ်၌ပါသ
မျှသောစကားရင်းအတိုင်းရေးထားလော့။ သင်သည်ယု
ဒရှင်ဘုရင်ယောယက်မ်အားပြောဆိုရမည်မှာ။ ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည်
ဆက်ဆက်လာ၍ဤပြည်ကိုဖျက်ဆီးမိမ့်မည်။ လူနှင့်
တိရိစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းမိမ့်မည်ဟု

သောစကားကိုအဘယ်ကြောင့်ရေးထားသနည်းဟုသင်
 ၃၀ သည်ဆို၍စာလိပ်ကိုမီးရှို့ပြီ။ ထိုကြောင့်ထာဝရဘုရား
 သည်ယုဒရှင်ဘုရင်ယောယဟိန်ကိုရည်မှတ်၍မိန့်
 ကော်မူသည်ကား။ သူ၏အမျိုးအနွယ်သည်ဒါရိယ၏ရာဇ
 ပညွင်ပေါ်မှာမထိုင်ရ။ သူ၏အသေကောင်ကိုနေ့အချိန်၌
 ၃၁ နေပူထဲသို့ဝင်ညဉ့်အချိန်၌နှင့်ခဲထဲသို့ဝင်ပြန်လိုက်ကြ
 လိမ့်မည်။ သူမှစ၍သူ၏သားမြေးတို့ဟိုဝင်သူ၏ကျွန်တို့
 ကိုဝင်အပြစ်နှင့်အလျောက်ငါစီရင်မည်။ သူတို့နှင့်ယော
 ရှာလင်မြို့သူယုဒပြည်သားတို့သည်နားမထောင်။ သူတို့
 အပေါ်သို့ငါမျှမ်းသမျှသောဘေးဥပါတ်တို့ကိုရောက်စေ
 ၃၂ မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါယောရမီသည်အချားသော
 စာလိပ်ကိုယူ၍နေရိသားစာရေးဗာရုတ်အားပေးသဖြင့်
 ယုဒရှင်ဘုရင်ယောယဟိန်မိမ်းရှိသောစာ၌ပါသမျှသော
 စကားတို့ကိုယောရမီသည်နှုတ်မြှောက်၍ဗာရုတ်သည်ရေး
 ထား၏။ အလားတူသောစကားအများကိုလည်းထပ်၍
 သွင်းရ၏။

၃၃
 ၁ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခန်နေဇာသည်ယုဒရှင်ဘုရင်
 အရာ၌ခန့်ထားသောယောယဟိန်သားခေါ်နီအရာရိ
 ယောရှိမင်းကြီး၏သားဇေဒကိမင်းကြီးသည်နန်းထိုင်
 ၂ လေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ယောရမီအားဖြင့်မိန့်တော်မူ
 သောစကားတော်တို့ကိုထိုမင်းကြီးအစရှိသောကူနီများ၊
 ပြည်သူပြည်သားများတို့သည်နားမထောင်ဘဲနေကြ၏။
 ၃ တရုရောအခါဇေဒကိမင်းကြီးသည်ရှေ့လမ်းသား
 ယောဟုကလနှင့်ယဗိပရောဟိတ်မာသေယသားဇေဇနီ
 ပုဂံကိုပရောဖက်ယောရမီထံသို့စေလွှတ်၍ငါတို့အဖို့ငါ
 တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားဆုတောင်းပါလော့
 ၄ ဟုမှာထိုက်၏။ ထိုအခါယောရမီသည်ထောင်ထဲသို့မ
 ရောက်သေးလူများပုဂံနှင့်ပေါင်းဖတ်လျက်နေသေး၏။
 ၅ ယောရရှာလင်မြို့ကိုဝိုင်းသောခါလဲလူတို့သည်အံ့ဂုတ္တု
 ပြည်မှအရာဘုရင်၏စီမံခြေများစစ်ချီ၍လာကြောင်း
 ၆ ကိုကြားလျှင်ထိုမြို့မှထွက်သွားကြပြီ။ ထိုအခါထာဝရ
 ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ပရောဖက်ယောရမီသို့
 ၇ ရောက်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ကိုမေးလျှောက်စေ
 မြင်းငါသို့ကိုမှာထိုက်သောယုဒရှင်ဘုရင်အားအံ့ဂုတ္တု
 ၈ ပြန်ပြန်သော။ သင်တို့ကိုဝစ်ကူခြင်းငှါလာသောဖာ
 ရောဘုရင်၏ဦးစီးခြင်းသည်ယုဒရှင်ခဲရုတ္တုပြည်
 ၉ သို့ပြန်သွားကြလိမ့်မည်။ ခါလဲလူတို့သည်လာပြန်၍

၆ ဤမြို့ကိုတိုက်ယူပြီးလျှင်မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အကယ်စင်စစ်ခါလဲလူ
 တို့သည်ငါတို့ထံမှထွက်သွားကြလိမ့်မည်ဟုဆို၍
 ကိုယ်ကိုကိုယ်မထည့်စားကြနှင့်။ သူတို့သည်ထွက်၍
 ၁၀ မသွားရကြ။ ထိုမျှမက။ သင်တို့ကိုစစ်တိုက်သောခါ
 လဲလူတို့သည်အပေါင်းတို့ကိုသင်တို့သည်လုပ်ကြံသဖြင့်
 သူတို့တွင်ဒါဏ်ချက်ထံသောသူသက်သက်ကျန်ကြွင်း
 သော်လည်းသူတို့သည်အသီးအသီးမိမိတို့တံ၌ထ၍ဤ
 မြို့ကိုမီးရှို့ကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၁ ခါလဲလူတို့သည်ဖာရောဘုရင်၏စီမံခြေတို့
 ကိုကြောက်ရွံ့၍ယောရရှာလင်မြို့မှထွက်သွားကြသောအ
 ၁၂ ခါယောရမီသည်မိမိအမျိုး၌မိမိအမွေဥစ္စာကိုခံအံ့သော
 ဌာဗယ်မိန့်ပြည်သို့သွားမည်ဟုအကြံရှိ၍ယောရရှာလင်မြို့
 ၁၃ မှထွက်သွားလေ၏။ ဗယ်မိန့်တံခါးဝသို့ရောက်သော
 အခါဟာနုနီသားဖြစ်သောရှေ့လမ်းမိမိသားကင်းမှူးအုရိ
 ယကသင်သည်ခါလဲလူတို့ဘက်သို့ကူးသွားပါသည်
 တကားဟုဆိုလျက်ပရောဖက်ယောရမီကိုဖမ်းဆီးလေ၏။
 ၁၄ ယောရမီကလည်းမဟုတ်ပါ။ ခါလဲလူတို့ဘက်သို့ငါမ
 ကူးမသွားပါဟုဆိုသော်လည်းအုရိယသည်နားမထောင်
 ၁၅ ဘဲယောရမီကိုယူ၍မင်းများထံသို့ပို့ဆောင်လေ၏။ မင်း
 များတို့သည်အမျက်ထွက်၍ယောရမီကိုရိုက်ပြီးမှစာ
 ရေးတော်ယောနုသန်၏အိမ်၌ထောင်ထားကြ၏။ ထိုအိမ်
 ကိုထောင်အိမ်လုပ်နှင့်သတည်း။
 ၁၆ ယောရမီသည်အိမ်အောက်မြေတွင်းထောင်အိမ်ထဲသို့
 ၁၇ ရောက်၍နေရက်များစွာနေရသောနောက်၊ ဇေဒကိမင်း
 ကြီးသည်လူကိုစေလွှတ်၍ယောရမီကိုနှုတ်ပြီးမှထာဝရ
 ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ရှိသလောဟုနန်းတော်၌တိတ်
 စိတ်စွာမေးမြန်းလျှင်ယောရမီကနှုတ်ကပတ်တော်ရှိပါ
 ၁၈ ၏။ ကိုယ်တော်သည်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ထံသို့ရောက်
 ပါလိမ့်မည်ဟုပြန်လျှောက်၏။ တဖန်ယောရမီကအကျွန်ုပ်
 သည်ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားသလော။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်
 တို့ကိုပြစ်မှားသလော။ ဤလူမျိုးကိုပြစ်မှားသလော။ အ
 တယ်မည်သောအပြစ်ကြောင့်အကျွန်ုပ်ကိုထောင်ထား
 ၁၉ ကြသနည်း။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည်သင်တို့နှင့်ဤပြည်
 ကိုမတိုက်မလာရဟုဟောပြောသောသင်တို့၏ပရော
 ၂၀ ဖက်တို့သည်ယခုအဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ သို့ဖြစ်
 ၍အကျွန်ုပ်သခင်အရှင်မင်းကြီးနားထောင်တော်မူပါ။
 အကျွန်ုပ်တောင်းပန်သောစကားကိုနားခံတော်မူပါ။
 အကျွန်ုပ်ကိုသေစေခြင်းငှါစာရေးတောင်းပေးသနုသန်

အိမ်သို့ပြန်စေတော်မမူပါနှင့်ဟုဇေဒကိမင်းကြီးကို
 ၂၁ လျှောက်ဆို၏။ ထိုအခါဇေဒကိမင်းကြီးအမိန့်တော်ရှိ
 ချီယေရမိကိုသေဝင်ဝင်း၌ထားကြ၏။ မြို့တွင်မုန့်မကုန်မှီ
 ဘိုင်းအောင်မုန့်သည်တန်းမှမုန့်တလုံးကိုနေ့တိုင်းအစည်
 ပေးရ၏။ ထိုသို့ယေရမိသည်ထောင်ဝင်းထဲမှာနေလေ၏။

၃၈

၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဤမြို့ထဲမှာနေ
 ၂ သောသူသည် ဘေးဘေး။ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး။ ကာလနာ
 ၃ ဘေးတို့နှင့်သေထိမ့်မည်။ ခါလဒဲလူတို့ဘက်သို့ထွက်
 သွားသောသူသည်အသက်ချမ်းသာ၍လက်ရဥစ္စာကဲ့သို့
 ကိုယ်အသက်ကိုရလိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၌မြို့ကိုဗာဗုလုန်
 ၅ နှင်ဘုရင်၏ဒိုလ်ခြေလက်သို့ဆက်ဆက်အပ်၍သူသည်
 သိမ်းယူလိမ့်မည်ဟူ၍၎င်းထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ဟု
 ယေရမိသည်လူအပေါင်းတို့အားဟောပြောတတ်သော
 စကားများကိုမသန်သားရှေ့ဖတ်။ ပါရှရသားဂေဒလိ။
 ၇ ဂြောဟ်သားယေဟုကလ။ မာလဒိသားပါရှရတို့သည်
 ၈ ကြားသောအခါ။ ထိုမျှမတ်တို့သည်ရှင်ဘုရင်ထံသို့ဝင်
 ချီ၍သူသည်ဤသို့သောစကားကိုပြောသဖြင့်မြို့ထဲမှာ
 ကျန်ကြွင်းသားသောစစ်သူရဲအစရှိသောလူအပေါင်းတို့
 ၏လက်ကိုအားလျော့စေတတ်ပါ၏။ သူသည်ဤလူမျိုး၏
 အကျိုးကိုမပြုစုတတ်။ ဖျက်ဆီးတတ်ပါ၏။ ထိုကြောင့်သူ
 ကိုကွပ်မျက်ပါမည်အကြောင်း။ အခွင့်တောင်းပန်ပါ၏။
 ၁၀ ဟုလျှောက်လျှင်။ ဇေဒကိမင်းကြီးကသူသည်သင်တို့
 လက်၌ရှိ၏။ ရှင်ဘုရင်သည်သင်တို့အလိုကိုမဆီးတား
 ၁၁ နှိုင့်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါယေရမိကိုယူ၍ထောင်
 ဝင်းထဲမှာရှိသောသားတော်မာလဒိ၏မြေတွင်း၌ကြီးနှင့်
 လျှော့ချကြ၏။ ထိုမြေတွင်း၌ရေမရှိ။ ရွှံ့သာရှိ၍ယေရမိ
 သည်ရွှံ့၌ကျလျက်နေ၏။

၁၂ ထိုသို့ယေရမိကိုမြေတွင်း၌ချထားကြောင်းကိုနန်း
 တော်အရာရှိဖြစ်သောသူ။ ကုရှအမျိုးသားဗေဒမေလက်
 သည်ကြားသိသောအခါရှင်ဘုရင်သည်ဗဟိဒိန်တံခါး
 ၁၃ ဝှံ့ထိုင်နေတော်မူစဉ်တွင်။ ထိုသူသည်နန်းတော်ထဲက
 ၁၄ ထွက်၍အထံတော်သို့သွားပြီးလျှင်။ အကျွန်ုပ်သခင်အ
 ရှင်မင်းကြီး။ ထိုသူတို့သည်ပရောဖက်ယေရမိကိုပြုလေ
 သမျှတို့၌မှားကြပါပြီ။ မြေတွင်း၌ချထားကြပါပြီ။ မြို့၌
 မုန့်ကုန်သောကြောင့်ထိုတွင်း၌ဇေဒကိမိတ်သေပါလိမ့်
 ၁၆ မည်ဟုလျှောက်သော်။ ရှင်ဘုရင်ကပရောဖက်ယေရမိ
 မသေ၍ဤအရပ်မှလူသုံးဆယ်ကိုခေါ်သွား၍မြေတွင်းထဲ
 ကာနုတ်ယူလေ့ဟုကုရှအမျိုးသားဗေဒမေလက်ကိုအမိန့်

၁၁ တော်ရှိ၏။ ဗေဒမေလက်သည်လည်းလူတို့ကိုခေါ်၍နန်း
 တော်အတွင်း။ ဘဏ္ဍာတိုက်အောက်သို့ဝင်ပြီးလျှင်
 ဟောင်းနွမ်းသောအဝတ်စုတ်များကိုယူပြီးမှယေရမိရှိ
 ၁၂ ရာမြေတွင်း၌ကြီးနှင့်လျှော့ချလေ၏။ ထိုအခါကုရှအမျိုး
 သားဗေဒမေလက်ကဟောင်းနွမ်းသောဤအဝတ်စုတ်
 တို့နှင့်သင်၏လက်ကတီးကြား၌ကြီးကိုချခံပါလော့ဟု
 ၁၃ ဆိုသည်အတိုင်းယေရမိပြုလေ၏။ ထိုသို့ယေရမိကို
 မြေတွင်းထဲကကြီးနှင့်ဆွဲတင်ကြ၏။ ထိုနောက်ယေရမိ
 သည်ထောင်ဝင်းထဲမှာနေလေ၏။
 ၁၄ တဖန်ဇေဒကိမင်းကြီးသည်လူကိုစေလွှတ်၍ဗိတ်
 မှာန်တော်၌တတိယအတွင်းခပ်ထဲသို့ယေရမိကိုခေါ်ပြီး
 လျှင်သင်၌တရံတရံကိုငါမေးမြန်းမည်။ အဘယ်အရာ
 ၁၅ ကိုမျှမထိမ့်မဝှက်နှင့်ဟုဆိုသော်။ ယေရမိကအကျွန်ုပ်
 လျှောက်လျှင်အကျွန်ုပ်ကိုမသတ်ဘဲအမှန်တော်မူမည်
 လော။ အကျွန်ုပ်သည်အကြံပေးလျှင်အကျွန်ုပ်စကားကို
 နားထောင်တော်မူမည်လောဟုဇေဒကိမိတ်မေးလျှောက်
 ၁၆ လေ၏။ ဇေဒကိမင်းကြီးကလည်းငါတို့ကိုအသက်ရှင်
 သောသတ္တဝါဖြစ်စေခြင်းငှါဖန်ဆင်းသောထာဝရဘုရား
 အသက်ရှင်တော်မူသည့်အတိုင်းသင့်ကိုငါမသတ်။ သင့်
 အသက်ကိုရှာသောထိုလူတို့လက်သို့သင့်ကိုငါမအပ်
 ၁၇ ဟုယေရမိအားတိတိဆိတ်စွာကျိန်ဆိုလေ၏။ ယေရမိ
 ကလည်းဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ကောင်းကင်
 ဗိုလ်မြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ ကိုယ်တော်သည်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏မျှား
 မတ်တို့ထံသို့အမှန်ထွက်သွားလျှင်အသက်ချမ်းသာရ
 တော်မူမည်။ ဤမြို့သည်လည်းမီးရှို့ခြင်းနှင့်လွတ်လိမ့်
 မည်။ ကိုယ်တော်နှင့်တကွဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည်
 ၁၈ အသက်ချမ်းသာရကြလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်။ ကိုယ်တော်
 သည်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏မျှားမတ်တို့ထံသို့မထွက်မ
 သွားလျှင်ဤမြို့ကိုခါလဒဲလူတို့ဘက်သို့အပ်၍သူတို့သည်
 မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည်လည်းသူတို့လက်
 ၁၉ နှင့်မလွတ်ရဟုဇေဒကိမိတ်လျှောက်ဆို၏။ ဇေဒကိမင်း
 ကြီးကလည်းခါလဒဲလူတို့ဘက်သို့ကူးသွားသောယုဒ
 လူတို့ကိုငါကြောက်၏။ ငါကိုသူတို့လက်သို့အပ်၍ငါ
 ၂၀ သည်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရမည်စိုးရိမ်သည်ဟုဆိုလျှင်။ ယေ
 ရမိကကိုယ်တော်ကိုမအပ်ရ။ အကျွန်ုပ်ဆင့်ဆိုသောထာ
 ဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနားထောင်တော်မူပါ။ ထိုသို့
 ၂၁ ပြုလျှင်ချမ်းသာရ၍အသက်ရှင်တော်မူမည်။ သို့မဟုတ်။
 ကိုယ်တော်ကငါမထွက်မသွားဟုညည်းလျှင်အကျွန်ုပ်

၂၂ အားထာဝရဘုရားပြတော်မူသောအရာဟူမူကား။ နန်းတော်၌ကျန် ကြွင်းသမျှသောမိမ္မတ္တိကို ဗာဠုလုနီ၌ ဘုရင်၏မူးမတ်တို့ထံသို့ထုတ်ဆောင်ကြသိမ့်မည်။ ထိုမိမ္မတ္တိကလည်း ကိုယ်တော်၏အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်သွေးဆောင်၍ နှိုးကြားပြီ။ ခြေတော်သည် ရွှံ့၌ ကျချီသူတို့သည် ဆုတ်သွားကြပြီ ဟုကိုယ်တော်အား ဆိုကြလိမ့်မည်။

၂၃ ၊ ထိုသို့ကိုယ်တော်၏မယားနှင့်သားသမီးရှိသမျှတို့ကို ခါလဇလူတို့ထံသို့ထုတ်ဆောင်ကြသိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်လည်းသူတို့လက်၌မလွတ်ဘဲဗာဠုလုနီ၌ ဘုရင်လက်သို့ရောက်၍ ဤမြို့ကိုမီးရှို့စေဘော်မူမည်ဟုလျှောက်၏။

၂၄ ၊ ဇေဒကီကလည်း ဤစကားကိုအဘယ်သူမျှမကြား

၂၅ မသိစေနှင့်။ သို့ပြုလျှင်သင်သည်မသေရ။ ၊ ငါသည်သင့်နှင့်စကားပြောကြောင်းကိုမူးမတ်တို့သည်ကြား၍သင်ရှိရာသို့လာလျက်သင်သည်၌ ဘုရင်အားအဘယ်သို့လျှောက်သည်ကို၎င်း ဘုရင်သည်သင့်အားအဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်ကို၎င်း ငါတို့အားကြားပြောပါလော့။ မထိမ်မဝှက်

၂၆ ပါနှင့်ဟုဆိုလျှင် ၊ သင်ကလည်းငေါက်သေစေခြင်းငှါယောနုသန်အိပ်သို့ပြန်စေဘော်မူမည်အကြောင်း။ ရှင်ဘုရင်ထံ၌ငါအသံနားတော်ခံပြီဟုသူတို့အားပြန်ပြောလော့

၂၇ ၊ ဟုယောရမိအားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါမူးမတ်အပေါင်းတို့သည်ယောရမိရှိရာသို့လာ၍ မေးစစ်ကြ၏။ သူသည်လည်းရှင်ဘုရင်မှာထားသမျှအထိုင်းပြန်ပြောပြီးမှသူတို့သည်မမေးမစစ်ဘဲနေကြ၏။ ထိုအမှုကိုအဘယ်သူမျှမရိပ်မိကြ။

၂၈ ၊ ယောရမိလင်မြို့ကိုဘိုက်၍ရသောနေ့တိုင်အောင်ယောရမိသည်ထောင်ဝင်းထဲမှာနေရ၏။ ယောရမိလင်မြို့သည်ရန်သူလက်သို့ရောက်သောအခါထောင်ဝင်းထဲမှာရှိသေး၏။

၃၉

၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကီမင်းကြီးနန်းစံကိုးနှစ်ဒသမလတွင်ဗာဠုလုနီ၌ ဘုရင်နေဗုခနိနေဘာသည်ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့နှင့်ဘက္ခဗာ၌ယောရမိလင်မြို့ကိုပိုင်းထား

၂ ကြ၏။ ဇေဒကီမင်းကြီးနန်းစံသယ်ဘနှစ်စတုတ္ထလကိုးရက်နေ့၌မြို့ကိုဖြိုဖောက်၍၊ ရွှေဘေးဝန်နေရဂါလဂရေဇာ။ မိဗ္ဗုဒိုးအုပ်စာသမိမ်။ မာဂုပညာရှိအုပ်နေရဂါလဂရေဇာတည်းဟူသောဗာဠုလုနီ၌ ဘုရင်၏မူးမတ်အစရှိသောမူးမတ်တော်အပေါင်းတို့သည်မြို့ထဲသို့ဝင်၍အလယ်ချက်တံခါးဝ၌ထိုင်ကြ၏။ ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကီမင်းနှင့်စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည်ထိုလူများကိုမြင်လျှင်ညဉ့်အခါပြေး၍ဥယျာဉ်တော်လမ်းကိုလိုက်လျက်

မြို့ရိုး၌စစ်ထပ်စစ်ကြားတံခါးဖြင့်ထွက်ပြီးမှလွင်ပြင်သို့သွားကြ၏။ ခါလဇစစ်သူရဲတို့သည်လိုက်လျက်ယောရမိခေါ်လွင်ပြင်၌ဇေဒကီမင်းကိုဖမ်း၍ ခမ်းနားပြီးမှဗာဠုလုနီ၌ ဘုရင်နေဗုခနိနေဘာရှိရာဟာမတ်ပြည်ရိပ်လမြို့သို့ဆောင်သွားကြ၏။ ဗာဠုလုနီ၌ ဘုရင်သည်ဇေဒကီမင်း၏အမှုကိုစစ်ကြောစိစစ်၍၊ ရိပ်လမြို့မှာဇေဒကီသားတို့ကိုအဖမျက်မှောက်၌သတ်လေ၏။ ယုဒမူးမတ်အပေါင်းကိုလည်းသတ်လေ၏။ ဇေဒကီမျက်မိကိုလည်းဖောက်ပြန်မှုသုကိုကြေးငါကြိုးနှင့်ချည်နှောင်လေ၏။ ခါလဇလူတို့သည်လည်းနန်းတော်နှင့်ဆင်းရဲသားအိမ်တို့ကိုမီးရှို့၍မြို့ရိုးကိုဖြိုဖျက်ကြ၏။ ထိုအခါကိုယ်ရံတော်မှူးနေဗုဇာရဒန်သည်မြို့ထဲမှာကျန်ကြွင်းသောသူ။ ခါလဇလူဘက်သို့ကူးသွားနှင့်သောသူ။ ကျန်ကြွင်းသမျှသောသူတို့ကိုဗာဠုလုနီမြို့သို့သိမ်းသွားလေ၏။ သို့ရာတွင်ဥစ္စာအလျှင်းမရှိသောဆင်းရဲသားအချို့တို့ကိုယုဒပြည်၌ထားခဲ့၍စပျစ်ဥယျာဉ်နှင့်လယ်ယာတို့ကိုပေးလေ၏။

၁၁ ဗာဠုလုနီ၌ ဘုရင်နေဗုခနိနေဘာသည်ယောရမိအမှု၌ကိုယ်ရံတော်မှူးနေဗုဇာရဒန်ကိုမှာထားနှင့်သည်

၁၂ ကား။ ယောရမိကိုယူ၍ကောင်းမွန်စွာကြည့်ရှုလော့။ မညည်းဆဲနှင့်။ သူပြောသည်အတိုင်းသုကိုပြုလော့ဟု

၁၃ မှာထားတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ကိုယ်ရံတော်မှူးနေဗုဇာရဒန်၊ မိဗ္ဗုဒိုးအုပ်နေဗုဂ္ဂာဇနန်။ မာဂုပညာရှိအုပ်နေရဂါလဂရေဇာအစရှိသောဗာဠုလုနီ၌ ဘုရင်၏မူးမတ်

၁၄ အပေါင်းတို့သည်လူကိုစေလွှတ်၍၊ ယောရမိကိုထောင်ဝင်းထဲကနှုတ်ယူပြီးလျှင်သူ၏နေရာသို့ပြန်ဆောင်စေခြင်းငှါရှာဖွေသားဖြစ်သောအဟိကံ၏သားဂေဒသိန္ဒအပ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ယောရမိသည်ပြည်သားများနှင့်အတူနေရလေ၏။

၁၅ ယောရမိသည်ထောင်ဝင်းထဲမှာအချင်းခံရသောအခါ

၁၆ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ရောက်၍၊ သင်သည်ကု၍အမျိုးသားဖေဖမေလက်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဤမြို့၏အကျိုးကိုမပြုစု။ ဗျက်ဆီးခြင်းငှါစေကားကိုငါတည်စေမည်။ ကာလအချိန်ရောက်လျှင်သင့်ရှေ့၌စေကားပြည့်စုံလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်းထိုကာလ၌သင့်ကိုငါကယ်နှုတ်မည်။ သင်ကြောက်သောသူတို့လက်သို့သင်မရောက်ရ။

၁၈ ၊ ငါသည်သင့်ကိုစစ်စစ်ကယ်နှုတ်မည်။ သင်သည်စားဖြင့်မဆုံးရ။ လက်ရဥစ္စာကဲ့သို့ကိုယ်အသက်ကိုရလိမ့်

မည်။ အကြောင်းမူကား။ သင်သည် ကိုကိုးစားသော
ကြောင့်တည်းဟူသောဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄၀

၁ ကိုယ်ရံတော်မှူးနေဗုဇာရဒန်သည်ယောရမိကိုတဖန်
သိမ်းသွား၍ရာမမြို့၌ထွတ်သောနောက်။ ထာဝရဘုရား
ထံဘက်မှနှုတ်ကပတ်တော်သင့်ရောက်လာသည့်အရာမှာ။

ဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောယုဒပြည်
သူ။ ယေရှုကလင်မြို့သားအပေါင်းတို့နှင့်အတူယောရမိ

၂ သည်သံကြိုးနှင့်ချဉ်နှောင်ခြင်းကိုခံရသောအခါ။ ကိုယ်
ရံတော်မှူးသည်သူကိုခေါ်၍သင်၏ဘုရားသခင်တာဝရ

၃ နှင့်ပြီ။ ချမ်းတော်မူသည်အတိုင်းလည်းအမှုကိုရောက်
စေ၍စီရင်တော်မူပြီ။ သင်တို့သည်အမိန့်တော်ကိုနား

၄ မှုသည်သင်တို့အပေါ်သို့ရောက်လေပြီ။ ယခုမှာသင့်
လက်၌ချဉ်နှောင်လျက်ရှိသောသံကြိုးကိုငါချွတ်မည်။

ငါနှင့်အတူဗာဗုလုန်မြို့သို့လိုက်လာခြင်းငှါအလိုရှိလျှင်
လိုက်လာပါ။ ငါသည်ကောင်းမွန်စွာကြည့်ရှုမည်။ ငါနှင့်

အတူဗာဗုလုန်မြို့သို့လိုက်ခြင်းငှါအလိုမရှိလျှင်မလိုက်
နှင့်။ တပြည်လုံးသည်သင့်ရှေ့မှာရှိ၏။ အကြင်အရပ်သို့

၅ သွားကောင်းသည်ဟုမိတ်ထင်လျှင်ထိုအရပ်တည်းဟူ
သောမိတ်ရောက်ရာအရပ်သို့သွားပါလော့ဟုဆို၏။

၆ ယောရမိသည်ကိုယ်ရံတော်မှူးထံမှမထွက်မီကိုယ်ရံ
တော်မှူးကဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည်ယုဒပြည်နယ်တွင်

၇ မြို့အုပ်အရာ၌ခန့်ထားတော်မူသောရှာဖန်၏သားဖြစ်
သောအဟိကံ၏သားဂေဒဝိထံသို့ပြန်၍ပြည်သားများ

၈ နှင့်အတူနေပါလော့။ သို့မဟုတ်။ မိတ်ရှိသည်အတိုင်း
သွားပါလော့ဟုဆိုလျက်စားစရိတ်နှင့်လက်ဆောင်ကို

၉ ပေး၍ထွတ်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါယောရမိသည်အဟိ
ကံသားဂေဒဝိရှိရာမိဖပါမြို့သို့သွား၍ပြည်၌ကျန်ကြွင်း

၁၀ သေးသောသူတို့နှင့်အတူနေလေ၏။

၁၁ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည်အဟိကံသားဂေဒဝိကိုပြည်
အုပ်အရာ၌ခန့်ထား၍ဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းယူရာ၌မပါ

၁၂ သောယောက်ျားမိစ္ဆာသူငယ်ဆင်းရဲသားအမျိုးတို့ကိုသူ
၁၃ ၏အပ်ကြောင်းကိုတောမှာရှိသောတင်မှူးတို့နှင့်စစ်သူရဲ

၁၄ များတို့သည်ကြားသိကြသောအခါ။ နာသနိသားဣရှ
မေလ။ ကာရာသားယောဟနန်နှင့်ယောနသန်။ တာနုမက်

၁၅ သားစရာယ။ နေတောဖတ်အမျိုး။ ဖဲ၏သားများ။ မာခသိ
အမျိုးသားယောနနိတို့သည်မိမိလူများနှင့်တကွဂေဒဝိ

၆ ရှိရာမိဖပါမြို့သို့လာ၍။ ရှာဖန်၏သားဖြစ်သောအဟိကံ
၏သားဂေဒဝိကခါလဒဲမင်း၏အမှုကိုဆောင်ရွက်နေမည်

၇ အခွင့်ကိုမရိုးရိမ်ကြနှင့်။ ဤပြည်၌နေ၍ဗာဗုလုန်ရှင်
ဘုရင်အမှုကိုဆောင်ရွက်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်ချစ်သာ

၈ ရကြထိမ့်မည်။ ငါမူကားလာလတံ့သောခါလဒဲလူတို့
စကားကိုနားထောင်ခြင်းငှါမိဖပါမြို့မှာနေမည်။ သင်

၉ တို့မူကားစပျစ်ရည်ကိုငင်နွေကာလအသီးကိုငင်ဆီကို
ငင်သိမ်း၍အိုး၌ထိုးထားကြလော့။ ယခုဝင်ပြန်သောမြို့ရွာ

၁၀ တို့၌နေကြလော့ဟူ၍ထိုသူတို့အားသစ္စာပြုလေ၏။ ဗာဗု
လုန်ရှင်ဘုရင်သည်ယုဒပြည်၌လူအမျိုးတို့ကိုကျန်ကြွင်း

၁၁ စေ၍ရှာဖန်၏သားဖြစ်သောအဟိကံ၏သားဂေဒဝိကို
မင်းအရာ၌ခန့်ထားကြောင်းကိုမောဘာပြည်။ အဗ္ဗန်

၁၂ ပြည်။ နေပြည်အစရှိသောအတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့
၁၃ ၌ရှိသောယုဒလူအပေါင်းတို့သည်ကြားသိကြသောအခါ

၁၄ ၊ နှင်ထုတ်ရာပြည်အရပ်ရပ်တို့မှပြန်လာ၍ယုဒပြည်။
ဂေဒဝိရှိရာမိဖပါမြို့သို့ရောက်သဖြင့်များစွာသောစပျစ်

၁၅ ရည်နှင့်နွေကာလအသီးကိုသိမ်းယူကြ၏။

၁၆ ထိုနောက်မှကာရာသားယောဟနန်သည်တော၌ရှိ
သောတပ်မှူးများနှင့်တကွဂေဒဝိရှိရာမိဖပါမြို့သို့လာ၍

၁၇ ၊ ကိုယ်တော်ကိုသတ်စေခြင်းငှါအဗ္ဗန်ရှင်ဘုရင်ဗာ
လိတ်သည်နာသနိသားဣရှမေလကိုစေလွှတ်ကြောင်း

၁၈ ကိုအမှန်သိပါ၏လော့ဟုမေးလျှောက်သော်လည်းထို
၁၉ စကားကိုအဟိကံသားဂေဒဝိသည်မယုံ။ ထိုအခါ

၂၀ ကာရာသားယောဟနန်ကလည်းအကျွန်ုပ်သွား၍နာသနိ
သားဣရှမေလကိုသတ်ရသောအခွင့်ကိုပေးပါလော့။

အဘယ်သူမျှမသိရ။ သူသည်ကိုယ်တော်ကိုသတ်၍ကိုယ်
တော်ထံ၌ရဝေးသောယုဒလူအပေါင်းတို့သင့်အရပ်ရပ်

သို့ကွဲပြားသဖြင့်ယုဒပြည်၌ကျန်ကြွင်းသောသူတို့သည်
အဘယ်ကြောင့်ပျက်စီးရကြပါမည်နည်းဟုမိဖပါမြို့၌

၂၁ ဂေဒဝိကိုတိတ်ဆိတ်စွာလျှောက်သော်လည်း။ အဟိကံ

သားဂေဒဝိကသင်သည်ထိုသို့မပြုရ။ ဣရှမေလ၌မမှန်

သောစကားကိုပြန်ပြောပြီဟုကာရာသားယောဟနန်

အားပြန်ပြောလေ၏။

၄၁

၁ သတ္တမလတွင်ဆွေတော်မျိုးတော်ဖြစ်သောမင်းသား

၂ ဇေဝိရှမာသားနာသနိ၏သားဣရှမေလသည်လူတကျိပ်

၃ နှင့်တကွအဟိကံသားဂေဒဝိရှိရာမိဖပါမြို့သို့လာ၍ထို

၄ မြို့၌တရုတည်းစားသောက်ကြ၏။ ထိုအခါနာသနိသား

၅ ဣရှမေလနှင့်ထိုလူတကျိပ်တို့သည်ထ၍ဗာဗုလုန်ရှင်

ထုရင်အခွင့်နှင့်ပြည်အုပ်လုပ်သောရှာဖန်၏သားဖြစ်
 သောအဟိကံ၏သားဂေဒလိကိုခေးနှင့်ချစ်သတ်ကြ
 ၃ ၏။။ဣရှမေလသည်လည်းမိဖပါမြို့တွင်ဂေဒလိထံ၌ရှိ
 သောယုဒလူအပေါင်းတို့ကို၎င်းတွေ့သမျှသောခါလစေစစ်
 ၄ သူရဲတို့ကို၎င်းသတ်လေ၏။။ဂေဒလိကိုသတ်၍နှစ်ရက်
 လွန်သော်လည်းထိုအမှုကိုအဘယ်သူမျှမသိသေးသဖြင့်
 ၅ ၊ရှေခင်မြို့။ရှိလောမြို့။ရှမာရ်မြို့မှထွက်သောလူရှစ်
 ကျပ်တို့သည်မိမိတို့မတ်ဆိတ်ကိုရိတ်ပြုလျှင်အဝတ်ရတ်
 ကိုဝတ်၍ရှေသောကိုယ်ရှိလျက်ပူဇော်သကာနှင့်နံ့သာ
 ပေါင်းကိုမိတ်မှန်တော်မူသောခဲလျက်ရောက်လာကြ
 ၆ ၏။။ထိုသူတို့ကိုကြိုဆိုအံ့သောဌာနာသနိသားဣရှမေလ
 သည်ငိုကျွေးလျက်မိဖပါမြို့မှထွက်၍တွေ့သောအခါ
 အဟိကံသားဂေဒလိထံသို့လာကြလေ့ဟုခေါ်လေ၏။
 ၇ ၊မြို့ထဲသို့ရောက်ပြီးလျှင်နာသနိသားဣရှမေလနှင့်သူ၏
 လူများတို့သည်ထိုသူတို့ကိုသတ်၍မြေတွင်းထဲသို့ပြစ်ချ
 ၈ ကြ၏။။ထိုသူတို့တွင်ပါသောလူတကျပ်တို့ကအကျွန်ုပ်
 ကိုကိုမသတ်ပါနှင့်။အကျွန်ုပ်တို့သိုထားသောဥစ္စာတည်း
 ဟူသောမျှ။။မယော။။ဘီ။။ပျားရည်သည်တော၌ရှိပါ၏ဟု
 ဣရှမေလအားပြောဆိုသောကြောင့်ထိုသူတို့ကိုသူတို့
 ၉ ညီအစ်ကိုများနှင့်အတူမသတ်ဘဲနေ၏။။ဣရှမေလသည်
 ဂေဒလိနှင့်အတူသတ်သောသူအသေကောင်းများကို
 ပြစ်ချသောတွင်းသည်အချားတွင်းမဟုတ်။။အာသမင်း
 ကြီးသည်အသရေလရှင်ဘုရင်ဗာရှာကိုကြောက်၍တူး
 သောတွင်းဖြစ်သတည်း။။ထိုတွင်းကိုနာသနိသားဣရှ
 ၁၀ မေလသည်အသေကောင်းများနှင့်ပြည့်စေ၏။။ထိုအခါ
 အဟိကံသားဂေဒလိ၌ကိုယ်ရံတော်မူနေပူဇော်ရန်အပ်
 သောမင်းသားများအစရှိသော။။မိဖပါမြို့၌ကျန်ကြွင်းသ
 မျှသောသူတို့ကိုနာသနိသားဣရှမေလသည်ထိမ်းယူ၍
 အမွန်အမျိုးသားတို့ထံသို့ထွက်သွားလေ၏။
 ၁၁ ထိုသို့နာသနိသားဣရှမေလပြုသောအမှုသိုးအလုံးစုံ
 တို့ကိုကာရာသားယောဟနန်နှင့်သုထံ၌ရှိသမျှသော
 ၁၂ တပ်မှူးတို့သည်ကြားလျှင်၊လူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍
 နာသနိသားဣရှမေလကိုကိုခြင်းဌာထွက်သွားသဖြင့်
 ၁၃ ဂိဗောင်ဣနန်သားမှာတွေ့လေ၏။။ဣရှမေလ၌ပါသောသူ
 အပေါင်းတို့သည်ကာရာသားယောဟနန်နှင့်သူ၌ပါ
 သောတပ်မှူးအပေါင်းတို့ကိုမြင်သောအခါဝင်မြောက်
 ၁၄ ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။။ထိုအခါမိဖပါမြို့မှဣရှမေလထိမ်း
 သွားသောလူအပေါင်းတို့သည်သုထံမှထွက်၍ကာရာ
 ၁၅ သားယောဟနန်ထံသို့ကူးသွားကြ၏။။နာသနိသားဣရှ

မေလသည်လူရှစ်ယောက်နှင့်တကွယောဟနန်လက်မှ
 ၁၆ လွှတ်ပြေး၍အမွန်အမျိုးသားတို့ထံသို့သွားလေ၏။။ထို
 သို့အဟိကံသားဂေဒလိကိုသတ်ပြီးသည်နောက်။ကာရာ
 သားယောဟနန်နှင့်သုထံ၌ရှိသောတပ်မှူးအပေါင်းတို့
 သည်နာသနိသားဣရှမေလလက်မှ၎င်းမိဖပါမြို့မှ၎င်းနှစ်၍
 ကျန်ကြွင်းသောသူတည်းဟူသော။။အားကြီးသောစစ်သူ
 ရဲများ။။မိဗ္ဗများ။။သူဇယ်များ။။မိဗ္ဗစိုးများအပေါင်းတို့ကို
 ၁၇ ဂိဗောင်မြို့မှဆောင်ခဲ့ပြန်၍၊ခါလစေလူတို့ကြောင့်အရတ္တ
 ပြည်သို့ပြောင်းမည်အကြံရှိလျက်ဗက်လင်မြို့နှင့်နီးသော
 ၁၈ မိမဟံရွာသို့သွား၍နေကြ၏။။အကြောင်းမူကား။။ပြည်
 အုပ်အရာ၌ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ခန့်ထားသောအဟိကံ
 သားဂေဒလိကိုနာသနိသားဣရှမေလသတ်သောကြောင့်
 ခါလစေလူတို့ကိုကြောက်ကြ၏။
 ၄၂ - ထိုအခါကာရာသားယောဟနန်။။ဟောရှဲသားယေ
 ဇနိအစရှိသောတပ်မှူးရှိသမျှတို့နှင့်လူအကြီးအငယ်
 အပေါင်းတို့သည်ပရောဖက်ယေရမိထံသို့ချည်းကပ်၍
 ၂ ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်အထက်ကများသော်လည်းယခုကိုယ်
 ၃ တော်မြင်သည်အတိုင်းအနည်းငယ်သာကျန်ကြွင်းပါ
 သည်ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်တို့အသနားတော်ခံသောစကားကို
 မပယ်ပါနှင့်။။အကျွန်ုပ်တို့သွားရသောလမ်းနှင့်ပြုရသော
 အမှုကိုကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 အကျွန်ုပ်တို့အားပြတော်မူမည်အကြောင်း။။ကျန်ကြွင်းသ
 မျှသောသူ။။အကျွန်ုပ်တို့အမျိုးကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားထံတော်၌ဆုတောင်းပါလေ့ဟုတောင်း
 ၄ ပန်ကြ၏။။ပရောဖက်ယေရမိကလည်းငါကြား၏။။သင်
 တို့ပြောသည်အတိုင်းသင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားအားဆုတောင်းမည်။။ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့
 အားမိန့်တော်မူသမျှတို့ကိုပြန်ပြောမည်။။အဘယ်အရာကို
 ၅ မျှမထိပ်မဌာက်ဟုပြောဆို၏။။သူတို့ကလည်းကိုယ်တော်
 ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ကိုယ်တော်အားဖြင့်
 အကျွန်ုပ်တို့ကိုမှာထားတော်မူသမျှအတိုင်းအကျွန်ုပ်
 တို့သည်ပြုပါမည်ဟုထာဝရဘုရားသည်အကျွန်ုပ်တို့
 ၆ ၌မှန်ကန်၍သဗ္ဗာစောင့်သောသက်သေဖြစ်တော်မူစေ
 သတည်း။။အကျွန်ုပ်တို့သည်အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနားထောင်သောအခါချမ်း
 သာရပါမည်အကြောင်း။။အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော်
 ကိုစေလွှတ်ရာအကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ၏အမိန့်တော်သည်ကောင်းသည်ဖြစ်စေ။မကောင်းသည်
 ဖြစ်စေ။နားထောင်ပါမည်ဟုယေရမိအားပြောဆိုကြ၏။

၇ ထိုနောက်ဆယ်ရက်ကြာသောအခါထာဝရဘုရား
 ၈ ၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ယောရမိသို့ရောက်လျှင်၊ ယော
 ရမိသည်ကာရာသားယောဟနန်မှစ၍သုန္ဒပါသမျှသော
 ၉ တပ်မှူးတို့နှင့်လူအကြီးအငယ်အပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍
 ၁၀ ၊ သင်တို့သည်ငါ့စေလွှတ်၍အသနားတော်ခံသောဣသ
 ရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည့်
 ၁၁ ကား။ ။ အကယ်စင်စစ်သင်တို့သည်ဤပြည်၌နေလျှင်
 ငါသည်သင်တို့ကိုမမြဲမမျှက်။ တည်ဆောက်မည်။ သင်
 ၁၂ တို့ကိုမနှုတ်။ စိုက်ပျိုးမည်။ ငါသည်သင်တို့၌ရောက်စေ
 ၁၃ သောဘေးဒဏ်ကြောင့်နောင်တရ၏။ ။ သင်တို့ကြောက်
 တတ်သောဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကိုမကြောက်ကြနှင့်။
 ၁၄ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ထိုရှင်ဘုရင်ကို
 မကြောက်ကြနှင့်။ ငါသည်သင်တို့ကိုကယ်တင်၍ထို
 ၁၅ မင်းလက်မှနှုတ်ယူခြင်းငှါသင်တို့ဘက်၌ရှိ၏။ ။ သင်တို့
 ကိုငါကယ်မသနားသောအားဖြင့်ထိုရှင်ဘုရင်သည်
 ၁၆ သင်တို့ကိုသနား၍နေရင်းပြည်သို့ပြန်စေရလိမ့်မည်။
 ၁၇ ၊ သို့မဟုတ်။ သင်တို့ကငါတို့သည်ဤပြည်၌မနေ။ ငါတို့
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနားမထောင်
 ၁၈ ဘဲ။ စစ်မှုကိုမတွေ့မမြင်။ တံငါးမှုတ်သံကိုမကြား။ မဝတ်
 မပွတ်ရာအရပ်။ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍နေမည်ဟုဆိုလျှင်
 ၁၉ ၊ ကျန်ကြွင်းသောယုဒအမျိုးသားတို့။ ထာဝရဘုရား၏
 အမိန့်တော်ကိုကြားကြလော့။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား
 သခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်
 ၂၀ တော်မူသည်ကား။ သင်တို့သည်အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား
 ခြင်းငှါကြပ်ကြပ်မျက်နှာပြုလျက်ထိုပြည်သို့အမှန်သွား
 ၂၁ ၍တည်းခိုလျှင်၊ သင်တို့ကြောက်သောဘေးဘေးသည်
 အဲဂုတ္တုပြည်၌သင်တို့ကိုမှီလိမ့်မည်။ သင်တို့ကြောက်
 ၂၂ သောမွတ်သိပ်ခြင်းဘေးသည်လည်းအဲဂုတ္တုပြည်၌သင်
 တို့ကိုကြပ်ကြပ်လိုက်၍ထိုပြည်၌သင်တို့သည်သေကြ
 ၂၃ လိမ့်မည်။ ။ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍တည်းခိုခြင်းငှါမျက်
 နှာပြုသောသူအပေါင်းတို့သည်ဘေးဘေး။ မွတ်သိပ်ခြင်း
 ၂၄ ဘေး။ ကာလနာဘေးတို့ဖြင့်သေကြလိမ့်မည်။ သူတို့အ
 ပေါ်သို့ငါရောက်စေသောဘေးဒဏ်နှင့်တယောက်မျှ
 ၂၅ မလွတ်ရ။ ကျန်ကြွင်းသောသူတယောက်မျှမရှိရ။ ။ ဣသ
 ရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
 ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ယောရမိလင်မြို့သား
 တို့အပေါ်သို့ငါအမျက်အရှိန်ကိုသွန်းလောင်းသည်နည်း
 ၂၆ တူသင်တို့သည်အဲဂုတ္တုပြည်သို့ဝင်သောအခါသင်တို့

အပေါ်သို့သွန်းလောင်းသဖြင့်သင်တို့သည်ဆဲရေးခြင်း။
 ၁ အံ့ကြောခြင်း။ ကျိန်ခြင်း။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရမည်ကြလိမ့်
 ၂ မည်။ ဤအရပ်ကိုနောက်တဖန်မမြင်ရ။ ။ ကျန်ကြွင်းသော
 ယုဒအမျိုးသားတို့။ အဲဂုတ္တုပြည်သို့မသွားကြနှင့်ဟုသင်
 ၃ တို့အားထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိ၏။ ငါသည်သင်
 ၄ တို့ကိုယနေ့သက်သေခံကြောင်းကိုသိမှတ်ကြလော့။
 ၅ ၊ အကယ်စင်စစ်သင်တို့ကအကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားအားအကျွန်ုပ်တို့အဖို့ဆုတောင်းပါလော့။
 ၆ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 သမျှတို့ကိုကြားပြောပါလော့။ အကျွန်ုပ်တို့သည်နား
 ၇ ထောင်ပါမည်ဟုဆို၍ငါ့သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ၈ ဘုရားထံတော်သို့စေလွှတ်သောအခါကိုယ်စိတ်ကိုကိုယ်
 ၉ တွည့်စားကြပြီ။ ။ ငါသည်သင်တို့အားယနေ့ကြားပြော
 ၁၀ ၍။ သင်တို့မူကားသင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏
 အမိန့်တော်ကိုငှင်အေးဖြင့်မှာလိုက်တော်မူသမျှတို့ကို
 ၁၁ ငှင်နားမထောင်ဘဲနေကြ၏။ ထိုကြောင့်သင်တို့သည့်သွား
 ၁၂ ၍တည်းခိုချင်သောအရပ်၌ဝေးဝေး။ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး။
 ၁၃ ကာလနာဘေးတို့ဖြင့်သေကြလိမ့်မည်အကြောင်းကို
 အမှန်သိမှတ်ကြလော့ဟုယောရမိသည်ပြန်ပြောလေ၏။
 ၄၃ ထိုလူများတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
 ယောရမိအားဖြင့်မှာတော်မူသမျှသောအမိန့်တော်တို့ကို
 ယောရမိသည်လူအပေါင်းတို့အားအကုန်အစင်ကြားပြော
 ၂ သည်ရှိသော်၊ ဟောရှဲ့သားအာဇရိနှင့်ကာရာသားယော
 ဟနန်အစရှိသော။ မာနထောင်လွှားသောသူအပေါင်း
 ၃ တို့ကသင်သည်များစကားကိုပြော၏။ အဲဂုတ္တုပြည်
 သို့သွား၍မတည်းမခိုရဟုငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ၄ ဘုရားသည်သင့်အားဖြင့်မှာထားတော်မူ။ ။ ခါလဇဲလူ
 ၅ တို့သည်ငါတို့ကိုသတ်၍ဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းသွားစေမည်
 အကြောင်း။ သူတို့လက်သို့ငါတို့ကိုအပ်လိုသောငှါနေ
 ၆ ရိသားဗာရတ်သည်သင့်ကိုနှိုးဆော်တိုက်တွန်း၏ဟု
 ၇ ဆိုကြပြီးလျှင်၊ ကာရာသားယောဟနန်အစရှိသောတပ်
 ၈ များနှင့်လူများအပေါင်းတို့သည်ယုဒပြည်၌နေရမည်
 ဟူသောထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနားမထောင်ဘဲ
 ၉ ၊ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်သို့နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရပြီး
 ၁၀ မှာယုဒပြည်၌နေအံ့သောငှါပြန်လာသောယုဒအမျိုးသား
 အကျန်အကြွင်း။ ယောကုသား။ မိဗ္ဗ။ သူငယ်။ မင်းသမီးအ
 ၁၁ စရှိသော။ ကိုယ်ရံတော်မှူးနေဗုဇာရဒန်သည်၊ ဘုရား၏
 သားဖြစ်သောအဟိက၏သားဂေဒလိ၌အပ်သောလူ
 ၁၂ အပေါင်းတို့ကိုငှင်ပရောဖက်ယောရမိ။ နေရိသားဗာရတ်

၁ ကိုရင်ကောသောယောဟန်နွှင်တပ်မှူးအပေါင်းတို့
 ၂ သည်ယူ၍၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနားမထောင်
 ၃ ဆဲရုတ္တုပြည်သို့သွား၍တာပနက်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။

၄ တာပနက်မြို့၌ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
 ၅ သည်ယောရမီသို့ရောက်တော်မူသည်ကား။ သင်သည်
 ၆ ကြီးသောကျောက်တို့ကိုကိုင်းယူ၍တာပနက်မြို့၌
 ၇ ဟောတော်မူ၍အိမ်တော်ဝန်းမှ၌ရှိသောအုပ်ချုပ်ခြင်း
 ၈ ယုဒလူမျိုးရှေ့တွင်မြှုပ်ထားလော့။ သူတို့အားလည်း
 ၉ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
 ၁၀ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါသည်လူကို
 ၁၁ စေလွှတ်၍ငါ၏ကျန်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခန်နေဇာ
 ၁၂ ကိုဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်ငါမြှုပ်ထားသောဤကျောက်တို့အ
 ၁၃ ပေါ်မှာသူ၏ရေဇပလ္လင်ကိုတင်မည်။ သူသည်လည်းမိမိ
 ၁၄ ဝဲတော်ကိုဤကျောက်တို့အပေါ်မှာဖြန့်ထိမ့်မည်။ ထို
 ၁၅ မင်းသည်ရောက်လာသောအခါဆဲရုတ္တုပြည်ကိုလုပ်ကြံ
 ၁၆ ၍သတန်သောသူတို့ကိုသေခြင်းသို့ရင်ထိမ်းသွားချုပ်
 ၁၇ ထားတန်သောသူတို့ကိုထိမ်းသွားချုပ်ထားခြင်းသို့ရင်
 ၁၈ ကွပ်မျက်တန်သောသူတို့ကိုကွပ်မျက်ခြင်းသို့ရင်အပ်
 ၁၉ သိမ့်မည်။ ဆဲရုတ္တုဘုရားအိမ်တို့ကိုငါမီးရှို့မည်။ သူသည်
 ၂၀ လည်းထိုဘုရားတို့ကိုမီးရှို့၍ထိမ်းသွားချုပ်ထားထိမ့်
 ၂၁ မည်။ သိုးထိန်းသည်မိမိအဝတ်ကိုဝတ်သကဲ့သို့ထိုမင်း
 ၂၂ သည်ဆဲရုတ္တုပြည်ကိုဝတ်၍ညိပ်ဝပ်စွာထွက်သွားထိမ့်
 ၂၃ မည်။ ဆဲရုတ္တုပြည်ဗက်ရှေမက်မြို့၌ရပ်တန့်တည်းခိုရာ
 ၂၄ ကိုမျိုးပျက်၍ဆဲရုတ္တုဘုရားအိမ်များကိုမီးရှို့ထိမ့်မည်
 ၂၅ ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၆ ဆဲရုတ္တုပြည်။ မိဂဒေါသမြို့။ တာပနက်မြို့။ နောဗမြို့။
 ၂၇ ပါသရုအရပ်၌နေသောယုဒလူအပေါင်းတို့ကိုရည်မှတ်
 ၂၈ ၍ယောရမီသို့ရောက်လာသောနှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့်
 ၂၉ ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
 ၃၀ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ယောရုရှလင်
 ၃၁ မြို့အစရှိသောယုဒမြို့ရွာအရပ်ရပ်တို့အပေါ်သို့ငါရောက်
 ၃၂ စေသောဘေးဒဏ်ကိုသင်တို့သည်မြင်ကြပြီ။ ကြည့်ရှု
 ၃၃ ကြလော့။ ယနေ့မှာထိုမြို့ရွာတို့သည်နေသောသူမရှိ။ လူ
 ၃၄ ဆိတ်ညံ့သောအရပ်ဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ အရင်
 ၃၅ နေသောသူတို့သည်ကိုယ်တိုင်မသိ။ ဘိုးဘေးတို့မသိ။
 ၃၆ အချားတပါးသောဘုရားတို့အားနံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍
 ၃၇ ဝတ်ပြုသဖြင့်ငါ၏အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါပြုကြ
 ၃၈ သောဒုစရိုက်ကြောင့်ဤအမှုရောက်သတည်း။ ငါ၏ကျန်

ပရောဖက်အပေါင်းတို့ကိုငါသည်စောစောထ၍သင်တို့
 ၁ ရှိရာသို့အထပ်ထပ်စေလွှတ်လျက်ငါမုန်းသောအမှု။ ဤ
 ၂ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်သောအမှုကိုမပြုပါနှင့်ဟုပြောသော်
 ၃ လည်း၊ သူတို့သည်အချားတပါးသောဘုရားအားနံ့သာ
 ၄ ပေါင်းကိုမီးမရှို့။ ဒုစရိုက်ကိုရှောင်မည်အကြောင်း။
 ၅ နားထောင်ခြင်းကိုမပြု။ မနာမယူဘဲနေကြ၏။ ထို့ကြောင့်
 ၆ ငါ၏အမျက်အရှိန်ကိုငါသွန်းလောင်း၍ယုဒမြို့များ။ ယောရု
 ၇ ရုလင်လမ်များတို့၌အမျက်မီးရှို့သဖြင့်သူတို့သည်ယနေ့
 ၈ ၌ဖြစ်သကဲ့သို့သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာအရပ်ဖြစ်ကြ၏။

၉ ယခုမှာဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်
 ၁ ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 ၂ သည်ကား။ သင်တို့သည်ကိုယ်ကိုကိုယ်ပယ်ဖြတ်လို
 ၃ သောငှါရင်မြေကြီးပေါ်မှာလူအမျိုးမျိုးတို့တွင်ကဲ့ရဲ့ကျိန်
 ၄ ဆဲရာဖြစ်လိုသောငှါရင်သွား၍နေသောဆဲရုတ္တုပြည်၌
 ၅ အချားတပါးသောဘုရားတို့အားနံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့
 ၆ လျက်ကိုယ်တိုင်ပြုသောအမှုနှင့်ငါ၏အမျက်ကိုနှိုးဆော်
 ၇ သဖြင့်သင်တို့တွင်တယောက်မျှမကြွင်း။ ယုဒအမျိုး
 ၈ ယောက်ျားမိမိသုဇန်နီရုကလေးအပေါင်းတို့ကိုပယ်
 ၉ ဖြတ်မည်အကြောင်း။ ကြီးစွာသောဒုစရိုက်ကိုကိုယ်ပယ်
 ၁၀ ဝိညာဉ်တဖန်၌အဘယ်ကြောင့်ပြုကြသနည်း။ ယုဒ
 ၁၁ ပြည်၌ရင်ယောရုရှလင်လမ်တို့၌ရင်သင်တို့ဘိုးဘေးများ
 ၁၂ ပြုသောဒုစရိုက်။ ယုဒရှင်ဘုရင်များပြုသောဒုစရိုက်။
 ၁၃ မိဖုရားများပြုသောဒုစရိုက်။ သင်တို့ကိုယ်တိုင်ပြုသော
 ၁၄ ဒုစရိုက်။ သင်တို့မယားများပြုသောဒုစရိုက်တို့ကိုမေ့
 ၁၅ လျော့ကြပြီလော့။ ယနေ့တိုင်အောင်သူတို့သည်နှိမ့်ချ
 ၁၆ သောစိတ်မရှိ။ ကြောက်ရွံ့သောစိတ်မရှိ။ ငါ၏တရား
 ၁၇ လမ်းသို့မလိုက်။ သင်တို့မှစ၍သင်တို့ဘိုးဘေးတို့ရှေ့မှာ
 ၁၈ ငါထားသောပညတ်များကိုမစောင့်ရှောက်ကြ။ သို့ဖြစ်
 ၁၉ ၍ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
 ၂၀ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့ကို
 ၂၁ အပြစ်ပြု၍ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုပယ်ဖြတ်ခြင်း
 ၂၂ ငှါငါသည်မျက်နှာထားမည်။ ဆဲရုတ္တုပြည်သို့သွား၍
 ၂၃ တည်းခိုခြင်းငှါမျက်နှာပြုသောယုဒအမျိုးသားအကျန်
 ၂၄ အကြွင်းတို့ကိုငါသည်ယူ၍သူတို့သည်ထိုပြည်၌သေ
 ၂၅ ကျေပျက်စီးကြွယ်မည်။ ဘေးဘေး။ မွတ်ဆိပ်ခြင်းဘေး
 ၂၆ ဖြင့်ပျက်စီးခြင်းသို့ရင်အငယ်ဆုံးသောသူမှစ၍အကြီး
 ၂၇ ဆုံးသောသူတိုင်အောင်ဘေးဘေး။ မွတ်ဆိပ်ခြင်းဘေး
 ၂၈ ဖြင့်သေကျေပျက်စီးခြင်းသို့ရင်ရောက်၍ဆဲရေးခြင်း။
 ၂၉ အံ့ကြောခြင်း။ ကျိန်ခြင်း။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရုံရာဖြစ်ကြလိမ့်

၁၃ မည်။ ယောရမိလင်မြို့သားတို့ကိုခားဘေး။ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး။ ကာလနာဘေးတို့ဖြင့် ငါသည်ခါဏ်ပေးသည်နည်းတူ အဲဂုတ္တုပြည်၌ နေသောသူတို့ကို ငါသည်ခါဏ်ပေးသဖြင့်။ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ တည်းခိုသော ယုဒအမျိုးသားအကျန်အကြွင်းတို့သည် ယုဒပြည်သို့ ပြန်၍ နေချင်သော်လည်း တယောက်မျှဘေးနှင့် မလွတ်ရ။ တယောက်မျှမကျန်ကြွင်းရကြ။ ဘေးလွတ်သောသူသာလျှင် ပြန်ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ ထိုအခါ မိမိမယားတို့သည် အချားတပါးသော ဘုရားအား နုံသာပေါင်းနှင့် မီး၍ ကြောင်းကို သိသော လူများ။ အနား၌ ရပ်နေသော မိမိများ။ ကြီးစွာသော အလုံးအရင်းတည်းဟူသော။ အဲဂုတ္တုပြည်ပါသရ အရပ်၌ နေသောသူအပေါင်းတို့သည် ယောရမိကို ပြန်ပြောကြသည်ကား။

၁၅ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍ ငါတို့အား ဟောပြောသောစကားကို ငါတို့သည် နားမထောင်။

၁၆ ငါတို့မှစ၍ ငါတို့ကိုးဘေး။ ဂြင်ဘုရင်။ မူးမတ်တို့သည် ယုဒမြို့များ။ ယောရမိလင်လင်များ၌ ပြုဘူးသကဲ့သို့ ကောင်းကင်မိဖုရားအဖို့ နုံသာပေါင်းကို မီး၍ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သကာကို ပြုခြင်းငှါ ကိုယ်အလို အလျောက် စီရင်သည်အတိုင်း ဆက်ဆက် ပြုမည်။ အထက်ကဝံ့စားရကြ၏။ ဘေးနှင့် လွတ်၍ ချမ်းသာစွာ နေရကြ၏။

၁၇ ကောင်းကင်မိဖုရားအဖို့ နုံသာပေါင်းကို မီးမ၍။ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သကာကို မပြုဘဲ နေပြန်သော အခါ အထွန်ဆင်းရဲခြင်း။ ဓားဘေး။ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။ ကောင်းကင်မိဖုရားအဖို့ နုံသာပေါင်းကို မီး၍ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သကာကို ပြုသောအခါ ငါတို့၏ ယောက်ျားမပါဘဲ မုန့်ပျားတို့ကို လုပ်၍ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သကာ ပြုလျက် ကိုးကွယ်သလောဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၁၈ ထိုသို့ ပြန်ပြောသော ယောက်ျားမိမိအပေါင်းတို့အား ယောရမိပြန်ပြောသည်ကား။ သင်တို့မှစ၍ သင်တို့ကိုးဘေး။ ဂြင်ဘုရင်။ မူးမတ်။ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ယုဒမြို့များ။ ယောရမိလင်လင်များ၌ မီး၍ နုံသာပေါင်းကို ထာဝရဘုရားသည် မအောင်းမေ့။ နှင်လုံးမသွင်းဘဲ နေတော်မူသလော။ သင်တို့ပြုသော ခုစရိုက်။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်သော အမှုတို့ကို ထာဝရဘုရားသည် သည်းခံတော်မမူနိုင်သောကြောင့် သင်တို့ပြည်သည် ယနေ့ဖြစ်သည် အတိုင်း နေသောသူမရှိ။ လူဆိတ်ညံ့ရာ။ အံ့ကြော

၂၃ ဖွယ်ရာ။ ကျိန်ဆဲရာဖြစ်လေပြီတကား။ သင်တို့သည် နုံသာပေါင်းကို မီး၍ ချီထားဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့် ငင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားမထောင်။ ထုံးဖွဲ့ချက်။ သက်သေခံချက်ပညတ်တရားတော်လမ်းသို့ မလိုက်သောကြောင့် ငင်ဤဘေးသည် ယနေ့၌ ငါသည်အတိုင်း သင်တို့၌ ရောက်လေပြီတကား ဟု ပြောဆို၏။

၂၄ တဖန် မိမိအပေါင်းတို့နှင့် လူခပ်သိမ်းတို့အား ယောရမိဟောပြောသည်ကား။ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့။ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားမထောင်ကြလော့။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့နှင့် သင်တို့မယားတို့က ငါတို့သည် ကောင်းကင်မိဖုရားအဖို့ နုံသာပေါင်းကို မီး၍ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သကာ ပြုခြင်းငှါ သစ္စာဂတိထားသည်နှင့် အညီ ဆက်ဆက် ပြုမည်ဟု နှုတ်နှင့် ပြော၍ လက်နှင့် ပြုသည်အတိုင်း သင်တို့သည် ကိုယ်ထားသော သစ္စာဂတိကို ဆက်ဆက်စောင့်၍ သစ္စာဂတိထားသည် အတိုင်း ပြုကြလိမ့်မည်။

၂၅ သို့ဖြစ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်၌ နေသော ယုဒလူအပေါင်းတို့။ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားမထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အရှင်ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည့် ဟူ၍ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံးတွင် ယုဒလူတယောက်မျှ ငါ၏ နာမကို မမြွက်မဆိုရမည် အကြောင်း။ ငါသည် ကိုယ်မဟာနာမကို တိုင်၍ ကျိန်ဆို၏။ သူတို့ကို ကျေးဇူးပြုခြင်းငှါ မဟုတ်။ အပြစ်ပြုခြင်းငှါ ငါစောင့်သည့် ဖြစ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ မရောက်မှီတိုင် အောင်စားဘေး။

၂၆ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးနှင့် ပျက်စီးကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ဘေးနှင့် လွတ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ယုဒပြည်သို့ ပြန်ရသောသူတို့သည် နည်းကြလိမ့်မည်။ စေကားတည်မည်။ သူတို့စကားတည်မည် ကို အဲဂုတ္တုပြည်၌ တည်းခိုခြင်းငှါ သွားသော ယုဒလူအကျန်အကြွင်းတို့သည် သိကြလိမ့်မည်။ ဤအရပ်၌ သင်တို့ကို ငါဆွေ၍ သင်တို့၌ အပြစ်ရောက်စေခြင်းငှါ စေကားသည် ဆက်ဆက် တည်လိမ့်မည်ဟု သင်တို့သိမည် အကြောင်း။ ငါပေးသော နိမိတ်လက္ခဏာဟူ မူကား။

၃၀ ယုဒဂြင်ဘုရင် ဇေဒကိမင်းအသက်၏ ရန်သူတည်းဟူသော ဗာဗုလုန် ဂြင်ဘုရင် နေဗုခဒ် နေဇာမင်း၏ လက်သို့ ဇေဒကိမင်းကို ငါအပ်သည်နည်းတူ အဲဂုတ္တုပြည်ဘုရင် ဗာရောဟောဗရာ အသက်ကို ရှာသော ရန်သူလက်သို့ ထိုမင်းကို ငါအပ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄၅ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှိသားယောယက်မိလက်ထက်။
 နေရိသားဗာရုတ်သည်ယေရမိမြို့ကိုဆိုသည်အတိုင်း
 စကားတော်များကိုစာခွဲရေးထားသောနောက်။ ပရော
 ဗက်ယေရမိသည်ဗာရုတ်အားဆင့်ဆိုရသောနှုတ်
 ကပတ်တော်ဟူမူကား။ အိုဗာရုတ်။ သင်ကငါသည်
 အမတ်လာရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ငါဝမ်းနည်းစရာ
 အကြောင်းတပါးအပေါ်မှာတပါးကိုထပ်ဆင့်တော်မူ
 သောကြောင့်ငါသည်သက်သာမရ။ ညည်းတွား၍မိတ်
 ပျက်ပါပြီဟုဆိုသည်ဖြစ်၍သင်သည်ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။
 ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
 မူသည်ကား။ ငါဆောက်သောအရာကိုငါဖြိုဖျက်မည်။
 ငါစိုက်သောအရားတည်းဟူသောဤပြည်ကိုအကြွင်း
 မဲ့ငါနှုတ်ပြစ်မည်။ သင်သည်ကြီးစွာသောအရာတို့ကို
 ကိုယ်အဖို့ရှာသလော။ မရှာနှင့်။ အကြောင်းမူကား။ ငါ
 သည်ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့အပေါ်သို့ဘေးရောက်
 စေမည်။ သို့ရာတွင်သင်ရောက်လေရာရာအရပ်တို့၌
 သင်၏အသက်ကိုလက်ရဥစ္စာကဲ့သို့သင့်အားငါပေးမည်
 ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄၆ တပါးအမျိုးတို့ကိုရည်မှတ်၍ပရောဗက်ယေရမိသို့
 ရောက်သောထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်တည်း
 ဟူသော။ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှိသားယောယက်မိမင်း
 နန်းစံလေးနှစ်တွင်ကာခေမိတ်အရပ်။ ဥဗရတ်မြစ်နား၌
 တပ်ချ၍ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခန်ဇာလုပ်ကြံသော
 အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ဗာရောနေခေါ၏စစ်သူရဲအဲဂုတ္တုပြည်
 သားတို့ကိုရည်မှတ်သောနှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား။
 ၃ မိုင်းယွှားတို့ကိုပြင်ဆင်၍စစ်တိုက်ခြင်းငှါချည်းကပ်
 ၄ ကြလေ့။ မြင်စီးသူရဲများတို့။ မြင်းကိုကကြိုးတန်ဆာ
 ဆင်၍စီးပြီးလျှင်သံခမောက်ကိုဆောင်းလျက်ထွက်
 ကြလေ့။ ထိုတို့ကိုပွတ်ကြလေ့။ သံချပ်အင်္ကျီတို့ကိုဝတ်
 ၅ ကြလေ့။ သူတို့သည်ကြောက်ရွံ့၍ဆုတ်သွားကြသည်
 ကိုအဘယ်ကြောင့်ငါမြင်ရသနည်း။ အားကြီးသောသူ
 တို့သည်ရှုံးသဖြင့်ပြန်၍မကြည့်ဝံ့။ အလျင်အမြန်ပြေးကြ
 ၆ ၏။ ပတ်လည်အရပ်၌ဘေးရှိသည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်
 ၇ တော်မူ၏။ လျင်မြန်သောသူကိုမပြေးစေနှင့်။ အားကြီး
 ၈ သောသူကိုမဆုတ်စေနှင့်။ ဥဗရတ်မြစ်နား။ မြောက်မျက်
 ၉ နှာ၌ထိမိ၍လဲကြလိမ့်မည်။ နိလမြစ်ထဲသကဲ့သို့ငင်မြစ်
 ၁၀ ရေစီးသကဲ့သို့ငင်တက်လာသောဤသူကားအဘယ်သူ
 နည်း။ အဲဂုတ္တုပြည်သည်နိလမြစ်ထဲသကဲ့သို့ငင်မြစ်ရေ

စီးသကဲ့သို့ငင်တက်လာလျက်ငါသည်ထ၍မြေကြီးကို
 ထွန်မိမ့်မည်။ မြို့နှင့်တကွမြို့သားတို့ကိုဖျက်ဆီးမည်ဟု
 ၆ ပြောဆို၏။ မြင်းများတို့။ တက်ကြလေ့။ ရထားများတို့။
 ဟိုးဟိုးမြည်ကြလေ့။ သူရဲများတည်းဟူသော။ မိုင်းယွှား
 ကိုကိုင်တတ်သောကုရှအမျိုး။ ဗုတအမျိုးသား။ လေးကို
 ကိုင်၍ပြစ်တတ်သောလုဒီအမျိုးသားတို့သည်ထွက်သွား
 ၁၀ ကြစေ။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏
 ရန်သူတို့ကိုဒဏ်ပေးရသောနေ့။ အမျက်တော်ကိုဖြေ
 ရသောနေ့ရက်ဖြစ်သည်နှင့်အညီစားတော်သည်ကိုက်
 စား၍ဝိသိမ့်မည်။ သူတို့အသွေးနှင့်ရစ်မူးသိမ့်မည်။ ကောင်း
 ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားအဖို့မြောက်မျက်နှာ၌
 ၁၁ ဥဗရတ်မြစ်နားမှာယဇ်ပူဇော်စရာအကြောင်းရှိ၏။ အို
 အဲဂုတ္တုသတို့သိုးကညာ။ ဂိလဒ်ပြည်သို့သွား၍ဗလစံစေး
 ကိုယူလေ့။ သင်သည်များစွာသောဆေးကိုအချည်း
 ၁၂ ဦးသုံးတတ်၏။ သင်၏အနာမပျောက်နိုင်ရာ။ သင်သည်အ
 ရက်ကွဲကြောင်းကိုလူမျိုးတို့သည်ကြားကြပြီ။ သင်မြည်
 တမ်းသောအသံသည်မြေတပြင်လုံး၌နံ့ပြားပြီ။ သူရဲချင်း
 တယောက်နှင့်တယောက်ထိခိုက်၍နှစ်ယောက်တို့သည်
 လဲကြပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၃ အဲဂုတ္တုပြည်ကိုလုပ်ကြံခြင်းငှါဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်
 နေဗုခန်ဇာလုပ်ကြံသောအကြောင်းကြောင့်ထာဝရဘုရား
 သည်ပရောဗက်ယေရမိအားမိန့်တော်မူသောစကား
 ၁၄ ဟူမူကား။ သင့်ပတ်လည်၌နေသောသူတို့ကိုစားတော်
 သည်ကိုက်စားပြီ။ ကိုယ်ကိုပြင်ဆင်၍မြေမြေစွာနေလေ့
 ဟုအဲဂုတ္တုပြည်၌ကျွေးကျော်ကြလေ့။ မိဂဒေါလမြို့၌
 သိတင်းကြားကြလေ့။ နောဗမြို့။ တာပနက်မြို့၌လည်း
 ၁၅ ကြားပြောကြလေ့။ သင်၏သူရဲသည်အဘယ်ကြောင့်
 ရှုံးသနည်း။ ထာဝရဘုရားတွန်းချတော်မူသောကြောင့်သူ
 ၁၆ သည်မရပ်မနေနိုင်ရာ။ လူများတို့သည်ထိမိ၍တယောက်
 အပေါ်မှာတယောက်လဲစေခြင်းငှါပြုတော်မူသည်ဖြစ်၍
 သူတို့ကထကြကုန်အံ့။ ညည်းဆဲတတ်သောစားကြောင့်
 ကိုယ်အမျိုး။ ကိုယ်နေရင်းပြည်သို့ပြန်ကြကုန်အံ့ဟုပြော
 ၁၇ ဆိုကြ၏။ ရောက်ပြီးမှအဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ဗာရောမင်း
 သည်ဆုံးရှုံးပြီ။ စည်းဝေးရသောအချိန်ကိုလွန်စေပြီဟု
 ၁၈ ဟစ်ကြ၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
 ဟုဘွဲ့နာမရှိသောရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါ
 သည်အသက်ရှင်သည်ဖြစ်၍တောင်တို့တွင်တာဗော်
 တောင်ကဲ့သို့ငင်ပင်လယ်နားမှာကရမေလတောင်ကဲ့သို့
 ၁၉ ငင်ထိုမင်းသည်လာလိမ့်မည်။ နေရာကျသောအဲဂုတ္တု

သတို့သိေး။နေရာပြောင်းစရာသို့ကိုယ်အသုံးအဆောင်များ
ကိုပြင်လေ့။အကြောင်းမူကား။နောဖမြို့သည်နေသော
သူမရှိအောင်သုတ်သင်ဖျက်ဆီးခြင်းကိုခံရမည်။

၁၀ အဲဂုတ္တုပြည်သည်အဆင်းလှသောနွားမဖြစ်၏။
၁၁ သို့ရာတွင်မြောက်ပျက်နှာဘက်ကနောင်ရှက်ခြင်း
အကြောင်းပေါ်လာ၏။သူငှါးတို့သည်သူ၏အလယ်၌
ဆူအောင်ကျွေးသောနွားကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်းပျက်စီး
ခြင်းနေ့။ဆုမွန်ခြင်းကိုခံရသောအချိန်ရောက်သောကြောင့်
သူတို့သည်မရပ်မနေ။ကြောကိုထွဋ်၍တညီတညွတ်

တည်းပြေးသွားကြ၏။သစ်ခုတ်သောသူကဲ့သို့ပေါက်
ဆိန်ပါလျက်လူအလုံးအရင်းနှင့်တကွချီလာကြသော
အခါသူ၏စကားသံသည်မြွေမြည်သံကဲ့သို့ဖြစ်စိမ့်
မည်။ထိုတောသည်အလွန်ရှုတ်သော်လည်းသူတို့သည်
ကျိုင်းကောင်ထက်မကမရေတွက်နိုင်အောင်များသော
ကြောင့်ရုတ်တဲ့ကြွေမိမ့်မည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
၏။အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။

၁၂ မြောက်ပျက်နှာပြည်သားတို့လက်သို့ရောက်လေပြီ။
၁၃ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၁၄ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။နောမြို့၌ရှိ
သောအမွန်ဘုရားနှင့်ဖာရောဘုရင်မှစ၍အဲဂုတ္တုပြည်
သားဘုရားများ။ရှင်ဘုရင်များတည်းဟူသော။ဖာရော
ဘုရင်အစရှိသောထိုဘုရင်ကိုကိုးစားသောသူတို့ကိုငါ
ဆုမွန်မည်။သူတို့အသက်ကိုရှာသောသူတည်းဟူသော
ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခန်နေဇာမင်းနှင့်သူ၏ကျွန်တို့
လက်သို့သူတို့ကိုငါအပ်မည်။ထိုနောက်မှတဖန်အဲဂုတ္တု
ပြည်သည်အရင်ကဲ့သို့စည်ပင်လိမ့်မည်ဟုထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၁၆ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၁၇ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၁၈ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၁၉ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၂၀ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၂၁ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၂၂ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၂၃ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၂၄ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၂၅ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၂၆ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၂၇ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၂၈ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၂၉ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၃၀ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။

၃၁ ဖာရောဘုရင်သည်ဂါဇမြို့ကိုမလုပ်ကြံမိသိတ္တိအ
မျိုးသားတို့ကိုရည်မှတ်၍ပရောဖက်ယောရမိသို့ရောက်

၁ ယာသောနွတ်ကပတ်တော်အားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည်ကား။မြောက်ပျက်နှာဘက်ကရေသည်ထ
၂ ချိလွှမ်းမိုးသောပင်လယ်ဖြစ်လျက်တပြည်လုံးနှင့်ပြည်၌
ပါသမျှကိုဝင်မြို့နှင့်မြို့၌နေသောသူတို့ကိုဝင်လွှမ်းမိုး၍သူ
တို့သည်အော်ဟစ်ကြလိမ့်မည်။ပြည်သူပြည်သားတို့
၃ သည်မြည်တပ်ကြလိမ့်မည်။ရန်သူစိုးသောမြင်းခွေသံ။
စိုင်းသောရထားဘီးများမြည်သံကြောင့်အဖေတို့သည်
၄ လက်အားလျော့၍သားတို့ကိုပြန်မကြည့်ကြ။အကြောင်း
မူကား။ဖိထိတ္တိအမျိုးသားတို့ကိုပျက်ဆီးရသောနေ့။တု
ရုမြို့။ဇိနုန်မြို့ကိုစစ်ကူနိုင်သောသူအကျန်အကြွင်းရှိသ
မျှကိုပယ်ဖြတ်ရသောနေ့သည်ရောက်၍ထာဝရဘုရား
သည်ဖိထိတ္တိအမျိုးသားနှင့်ကုန်ကြွင်းသောကတ္တောရ
၅ ပြည်သားတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်တော်မူမည်။ဂါဇမြို့
သည်ဆံပင်ရိတ်ခြင်းကိုခံရ၏။အာရှကေလုန်မြို့နှင့်ကျန်
ကြွင်းသောချိုင့်အရပ်သည်ပျက်စီးပြီ။အဘယ်မျှကာလ
၆ ပတ်လုံးကိုယ်အသားကိုရုတ်ဖြတ်ရမည်နည်း။အိုထာ
ဝရဘုရား၏ဝေးတော်။သင်သည်အဘယ်မျှကာလပတ်
လုံးမညီမိဘဲနေမည်နည်း။ကိုယ်အိမ်၌ဝင်၍နေလော့။
၇ နေရာကျ၍ညီမိဝပ်စွာနေလော့။အာရှကေလုန်မြို့နှင့်
ပင်လယ်ကမ်းအမှန်ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသော
ကြောင့်အဘယ်သို့ညီမိဝပ်စွာနေနိုင်သနည်း။ထိုအမှုကို
ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါခန့်ထားတော်မူ၏။

၃၈ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၃၉ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၄၀ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၄၁ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၄၂ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၄၃ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၄၄ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၄၅ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၄၆ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၄၇ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၄၈ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၄၉ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၅၀ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၅၁ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၅၂ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၅၃ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၅၄ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၅၅ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၅၆ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၅၇ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၅၈ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၅၉ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။
၆၀ အဲဂုတ္တုသတို့သိေးသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။

၆ | အသက်လွတ်အံ့သောငှါပြေးကြလော့။လွင်ပြင်၌ရှိ
 ၇ သောသစ်ပင်ချောက်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြလော့။သင်သည်မိမိ
 ဆည်းဖူးသောဘဏ္ဍာဥစ္စာကိုကိုးစားသောကြောင့်သူ
 တပါးလက်သို့ရောက်ရလိမ့်မည်။ခေရုတရားကိုလည်း
 ၈ သူ၏မင်း။သူ၏ပင်ပရောဟိတ်တို့နှင့်တကွသိမ်းသွား
 ၉ ကြလိမ့်မည်။လူယူသောသူသည်မြို့များအစည်အတိုင်း
 ၁၀ ရောက်လာ၍မြို့တမြို့မျှမလွတ်ရ။ချိုင့်နှင့်တကွလွင်ပြင်
 ၁၁ သည်လည်းပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ရလိမ့်မည်။ထိုသို့သာ
 ၁၂ ဝရတရားမိန့်တော်မူပြီ။မောဘပြည်သည်လွတ်ရာသို့
 ၁၃ ပြေးရအောင်ငှက်တောင်တို့ကိုပေးလော့။မြို့တို့သည်
 ၁၄ နေသောသူမရှိ။လူဆိတ်ညံ့ရာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ထာဝရ
 ၁၅ တရား၏အမှုတော်ကိုကျိုးစား၍မဆောင်သောသူသည်
 ၁၆ ကျိန်ဆဲခြင်းကိုခံစေ။လူအသက်ကိုမသတ်ဘဲမိမိခါးကို
 ၁၇ သိမ်းရတ်သောသူသည်ကျိန်ဆဲခြင်းကိုခံစေ။
 ၁၈ မောဘသည်အိုးတလုံးမှတလုံးသို့မပြောင်း။တကျွန်း
 ၁၉ တနိုင်ငံသို့ယူသွားခြင်းကိုမခံ။ငယ်သောအရွယ်မှ
 ၂၀ စ၍ညီမလျက်မိမိအဖတ်အနည်ပေါ်၌နေရာကျလျက်
 ၂၁ ရှိသောကြောင့်မိမိအရသာသည်တည်နေ၏။မွေးသော
 ၂၂ အနံ့လည်းမပျက်။သို့ရာတွင်ထာဝရတရားမိန့်တော်မူ
 ၂၃ သည်ကား။စောင်း၍ထားတတ်သောသူတို့ကိုသုတံသို့
 ၂၄ ငါစေလွှတ်ရသောအချိန်ရောက်လိမ့်မည်။သူတို့သည်
 ၂၅ မောဘကိုစောင်း၍ထားပြီးလျှင်သူ၏အိုးတို့ကိုသွန်၍
 ၂၆ ရေဘူးတို့ကိုခွဲကြလိမ့်မည်။ဣသရေလအမျိုးသည်မိမိတို့
 ၂၇ မှီလှုံသောဗေသလတရားကြောင့်ရှက်ရသကဲ့သို့မောဘ
 ၂၈ အမျိုးသည်လည်းခေရုတရားကြောင့်ရှက်ရလိမ့်မည်။
 ၂၉ |ငါတို့သည်အားကြီးသောသူ။စစ်တိုက်ခြင်းငှါတတ်
 ၃၀ စွန့်နိုင်သောသူဖြစ်ကြ၏ဟုသင်တို့သင့်အဘယ်သို့ပြော
 ၃၁ ဆိုကြလိမ့်မည်နည်း။မောဘပြည်သည်ပျက်စီးပြီ။မြို့တို့
 ၃၂ သင့်ကျွမ်းလောင်ကြပြီ။သူရွေးချယ်သောလူလင်တို့သည်
 ၃၃ ကွပ်မျက်ခြင်းကိုခံအံ့သောငှါဆင်းသွားကြပြီဟုကောင်း
 ၃၄ ကင်မိလ်ခြေအရှင်ထာဝရတရားဟူ၍ဘွဲ့နာမရှိသောရှင်
 ၃၅ တရုတ်မိန့်တော်မူ၏။မောဘကိုလုပ်ကြံရသောအချိန်နီး
 ၃၆ ပြီ။သူခံရသောဘေးသည်အလျင်အမြန်လာ၏။သုပတ်
 ၃၇ လည်၌နေသောသူအပေါင်းတို့။သူအတွက်မြည်တပ်ကြ
 ၃၈ လော့။သူ၏နာမကိုသိသောသူအပေါင်းတို့။ဘန်နိုးကြီး
 ၃၉ သောတံဘဲ။အသရေတင့်တယ်သောတံပြာသည်ကျိုးလေ
 ၄၀ ပြီဘကားဟုပြောဆိုကြလော့။ဒီဘုန်မြို့၌နေသောသူတို့
 ၄၁ ဘိုး။သင်ခံစားရသောစည်းစိမ်မှဆင်း၍အတော်ခံလျက်
 ၄၂ ထိုင်လော့။မောဘကိုလူယူသောသူသည်သင်ရှိရာသို့

၄၃ လာ၍သင်၏ရဲတိုက်တို့ကိုဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။အိုအာ
 ၄၄ ရော်မြို့သား။လမ်းနားမှာရပ်၍ကြည့်ရှုလော့။အဘယ်
 ၄၅ အမှုရှိသနည်းဟုပြေးသောယောက်ျားနှင့်အသက်လွတ်
 ၄၆ သောမိမ္မကိုမေးမြန်းလော့။မောဘသည်မိတ်ပျက်လေ
 ၄၇ ၏။ပြုလဲလျက်ရှိ၏။ငိုကျွေးမြည်တမ်းကြလော့။မောဘ
 ၄၈ သည်ပျက်စီးကြောင်းကိုအာနုနုမြို့၌ကြားပြောကြလော့။
 ၄၉ |လွင်ပြင်နှင့်တကွဟောလုန်မြို့။ယဟာဇမြို့။မေဖတ်မြို့။
 ၅၀ |ဒီဘုန်မြို့။နေဗောမြို့။ဗက်ဒီဗလသိပ်မြို့။ကီရယသိပ်မြို့။
 ၅၁ |ဗက်ဂရလမြို့။ဗက်မောင်မြို့။ကေရုတ်မြို့။ဗောဇရမြို့မှ
 ၅၂ စ၍မောဘပြည်၌ရှိသောမြို့အနီးအဝေးရှိသူတို့သည်
 ၅၃ အပြစ်ဒါဏ်ကိုခံရကြ၏။မောဘ၏ဦးချိုသည်ပြတ်
 ၅၄ လေပြီ။သူ၏လက်ရုံးသည်ကျိုးလေပြီဟုထာဝရတရား
 ၅၅ မိန့်တော်မူ၏။မောဘသည်ထာဝရတရားတဖက်၌ဝါ
 ၅၆ ကြားသောကြောင့်သူကိုရစ်မူးစေကြလော့။သူသည်မိမိ
 ၅၇ အန်ဖတ်၌လူးလဲ၍ကဲ့ရဲ့ခြင်ကိုခံရ၏။သင်သည်ဣသရေ
 ၅၈ လကိုကဲ့ရဲ့ပြီဟုတုတ်လော့။သို့ရာတွင်သူသည်သူခိုးတို့
 ၅၉ နှင့်ပေါင်းဖော်သင့်ကိုတွေ့ဘူးသလော။သူ၏အကြောင်း
 ၆၀ ကိုပြောလေရာရာ၌သင်သည်ခေါင်းကိုညှိတ်ပါသည်
 ၆၁ တကား။မောဘပြည်၌နေသောသူတို့။မြို့တို့ကိုစွန့်၍
 ၆၂ ကျောက်ကြား၌နေကြလော့။မြေတွင်းဝန်းမှာအသိုက်
 ၆၃ လုပ်တတ်သောမျိုးငှက်ကဲ့သို့ပြုကြလော့။
 ၆၄ မောဘ၏မာနကိုငါတို့သည်ကြားသိကြ၏။အလွန်ကြီး
 ၆၅ သောမာနဖြစ်၏။မာနကြီးခြင်း။ထောင်လွှားစော်ကား
 ၆၆ ခြင်း။မိတ်နှစ်လုံးဖြင့်ခြင်းရှိသော်လည်း၊သူ၏ဒေါသ
 ၆၇ အမျက်ထွက်ခြင်းကိုငါသိသည်ဖြစ်၍သူသည်အချည်း
 ၆၈ နှီးသက်သက်ဝါကြားသောစကားကိုပြောလျက်နှင့်
 ၆၉ မိမိအလိုမပြည့်စုံရာဟုထာဝရတရားမိန့်တော်မူ၏။ထို
 ၇၀ ကြောင့်မောဘအတွက်ငါသည်ညည်းတွားမြည်တမ်း
 ၇၁ မည်။မောဘပြည်တပြည်လုံးအတွက်ငိုကျွေးမည်။ကီရ
 ၇၂ ဟရက်မြို့သားတို့အတွက်ညည်းတွားခြင်းရှိရမည်။အို
 ၇၃ ဗီဗမာစပျစ်နွယ်ပင်။ယဟာဇမြို့အတွက်မျက်ရည်ကျ
 ၇၄ သည်ထက်သင့်အတွက်ငါသည်မျက်ရည်ကျမည်။သင်
 ၇၅ ၏အညွန့်တို့သည်ပင်လယ်ကိုလွန်၍ယဟာဇပင်လယ်
 ၇၆ တိုင်အောင်ရောက်ကြ၏။ပျက်ဆီးသောသူသည်သင်၏
 ၇၇ သစ်သီးနှင့်စပျစ်သီးတို့ကိုလုယူ၏။ဝပြောသောလယ်
 ၇၈ ပြင်နှင့်မောဘပြည်ထဲမှာဝမ်မြောက်ရှင်လန်းခြင်းပြတ်
 ၇၉ လေပြီ။စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်း၌စပျစ်ရည်ကိုငါပြတ်စေ
 ၈၀ ပြီ။ကျွေးကျော်သံကိုပြု၍စပျစ်သီးကိုမနင်းရ။ကျွေး
 ၈၁ ကျော်သောအသံလည်းကျွေးကျော်သောအသံမဟုတ်ရ။

၃၄ | ဟောရှာဘုန်မြို့ငိုကျေးသံမှစ၍လောလေမြို့။ယာဟတ်မြို့
တိုင်အောင်၎င်းတောရမြို့မှစ၍ဟောရနိမိတ်တိုင်အောင်
၎င်းသုံးနှစ်အသက်ရှိသောသားမမြတ်သံကဲ့သို့အသံကိုလွှင့်
ကြ၏။အကြောင်းမူကား။နိမိတ်ရေကန်တို့သည်လည်း
၃၅ ဆိတ်ညံ့လျက်ရှိကြ၏။မောဘပြည်၌မြင့်သောအရပ်ပေါ်
မှာပူဇော်သောသူ။မိမိဘုရားတို့အားနံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့
သောသူတို့ကိုငါပြတ်စေမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်
မူ၏။
၃၆ ထို့ကြောင့် ငန့်စလုံးသည်မောဘပြည်အတွက်
ပုလွေကဲ့သို့မြည်ရလိမ့်မည်။ငန့်စလုံးသည်ကိရဟရက်
မြို့သားတို့အတွက်ပုလွေကဲ့သို့မြည်ရလိမ့်မည်။သူတို့
၃၇ ဆည်းဖူးသောဘဏ္ဍာဥစ္စာပျက်စီးပြီ။လူတိုင်းဆံပင်
တိုလျက်မတ်ဆိတ်ကိရိတ်လျက်လက်၌ရှာနုလျက်ခါး၌
၃၈ လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်လျက်ရှိရ၏။အသုံးမရသော
အိုးကိုခွဲတတ်သကဲ့သို့မောဘပြည်ကိုငါခွဲသောကြောင့်
မောဘပြည်အိမ်ရိုးများအပေါ်၌၎င်းလမ်းများ၌၎င်းညည်း
တွားမြည်တစ်ခြင်းနဲ့ပြားရမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူ၏။
၃၉ သူတို့ကလည်းမောဘသည်ပြိုပျက်လေပြီ
တကား။ရှက်၍ဆုတ်သွားလေပြီတကားဟုညည်းတွား
မြည်တစ်ကြိမ်လည်းမည်။မောဘသည်အရှက်ကွဲ၍ကွဲခဲ့
ခြင်းကိုခံရလျက်ပတ်လည်၌နေသောသူအပေါင်းတို့၏
ကြောက်လန့်စရာအကြောင်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။
၄၀ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ရန်သူသည်ရွှေ
လင်းတပျံတတ်သကဲ့သို့ပျံလာ၍အတောင်တို့၌မောဘ
၄၁ ပြည်ကိုအုပ်ရိုးသိမ့်မည်။မြို့တို့ကိုလုပ်ကြံ၍ရဲတိုက်တို့
ကိုတိုက်ယူသောကြောင့်ထိုနေ့၌မောဘအမျိုးသူရဲတို့
မိတ်နှစ်လုံးသည်သားဖွားခြင်းဝေဒနာကိုခံရသောမိမ္မ
၄၂ ၏မိတ်နှစ်လုံးကဲ့သို့ဖြစ်ရလိမ့်မည်။မောဘသည်ထာ
ဝရဘုရားတဖန်တော်ကြွားသောကြောင့်နောက်တဖန်
၄၃ ပြည်မဖြစ်နိုင်အောင်ပျက်စီးရလိမ့်မည်။အိုမောဘ
အမျိုးသား။သင်သည်ကြောက်လန့်ဖွယ်သောအရာ။မြေ
၄၄ တွင်း။ကျော့တွင်းထဲသို့ရောက်လေပြီ။ကြောက်လန့်
ဖွယ်သောအရာမှပြေးသောသူသည်မြေတွင်းထဲသို့ကျ
လိမ့်မည်။မြေတွင်းမှလွတ်သောသူသည်ကျော့တွင်း
၄၅ ၌ကျော့မိလိမ့်မည်။ထုမ္မဇွင်းကိုခံရသောနှစ်ကာလကို
မောဘပြည်သို့ငါရောက်စေမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူ၏။
၄၆ ပြေးသောသူတို့သည်အားကုန်သောကြောင့်
ဟောရှာဘုန်မြို့အရပ်ကိုငြိမ့်သော်လည်းရှိဟုန့်ဘုရင်နေ
ရာဟောရှာဘုန်မြို့မှမီးလျှံထွက်သဖြင့်မာနသောသား
သောသူတို့၏အထွဋ်မှစ၍မောဘပြည်စွန်းတိုင်အောင်

၄၇ လောင်စိမ့်မည်။အိုမောဘပြည်။သင်သည်အမတ်လာ
ရှိ၏။အိုခေရတပည့်တို့။သင်တို့သည်အကျိုးနဲ့ကြပြီ။
၄၈ သင်တို့၏သားသမီးများကိုသိမ်းသွားကြပြီ။သို့ရာတွင်
သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောမောဘအမျိုးသားတို့ကိုနောင်
ကာလ၌ငါဆောင်ခံဦးမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
၏။ဤရွှေကားမောဘခံရသောအပြစ်တရားပေတည်း။
၄၉
၁ အမွန်အမျိုးသားတို့ကိုရည်မှတ်၍ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည်ကား။ဣသရေလ၌သားမရှိသလော။အမွေ
ခံမရှိသလော။မိလကုဘုရားသည်ဂန်ပြည်ကိုအဘယ်
ကြောင့်သိမ်းယူသနည်း။သုတပည့်တို့သည်ဂန်မြို့တို့၌
၂ အဘယ်ကြောင့်နေကြသနည်း။ထို့ကြောင့်ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။အမွန်အမျိုးသားတို့နေရာ
ရဗွာမြို့၌စစ်တိုက်ခြင်းအသံကိုငါကြားစေသောအချိန်
ရောက်လိမ့်မည်။ထိုမြို့သည်ပျက်စီးရာပုံဖြစ်၍သူ၏သမီး
တို့သည်လည်းမီးရှို့ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။ထိုအခါ
ဣသရေလအမျိုး၏နေရာကိုသိမ်းယူသောသူတို့၏နေရာ
ကိုဣသရေလသည်တဖန်သိမ်းယူရလိမ့်မည်ဟုထာဝရ
၃ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။အိုဟောရှာဘုန်မြို့။ညည်းတွားမြည်
တစ်လော့။အာဇူမြို့ပျက်စီးပြီ။အိုရဗွာမြို့သမီးတို့။ငို
ကျွေးကြလော့။လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်၍မြည်တစ်လျက်
ခြံနားမှာတောင်မြှောက်ပြေးကြလော့။အကြောင်းမူ
ကား။မိလကုဘုရားသည်သူ၏ယဇ်ပရောဟိတ်။သူ၏
၄ မင်းများနှင့်တကွသိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ၏။ငယ်သို့အ
ဘယ်ရန်သူရောက်လိမ့်မည်နည်းဟုအောင်းမေ့လျက်
မိမိစည်းစိမ်၌ကိုးစားလျက်ဖောက်ပြန်သောသတို့သမီး။
သင်သည်ချိုင့်တို့၌အဘယ်ကြောင့်ငါကြွားသနည်း။
၅ သင်၏ချိုင့်သည်အသွေးစီးရာဖြစ်လိမ့်မည်။ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည့်
ကား။သင့်ပတ်လည်၌နေသောသူအပေါင်းတို့ကြောင့်
ကြောက်လန့်သောအကြောင်းကိုသင်၌ငါဖြစ်စေမည်။
သင်တို့အသီးအသီးရှိသမျှသည်နှင့်ထုတ်ခြင်းကိုအတည်
အသင်းခံရကြမည်။ကွဲပြားသောသူတို့ကိုရဝေးစေသော
၆ သူလည်းမရှိရ။သို့သော်လည်းသိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ
သောအမွန်အမျိုးသားတို့ကိုနောက်တဖန်ငါဆောင်ခံ
ဦးမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်နေ့
ပြည်ကိုရည်မှတ်၍မိန့်တော်မူသည်ကား။တေမန်ပြည်
၈ ၌ပညာကုန်သလော။ပညာသတ်ရှိသောသူတို့သည်

အကြိမပေးနိုင်သလော။သူတို့ညာဏ်သည်ဆုံးသလော။

၆။ အိုဒေဒန်မြို့သူမြို့သားတို့။ဆုတ်၍ပြေးသွားကြလော့။နက်နဲသောအရပ်၌နေကြလော့။ဧသောတွေ့ရသောဘေး။

၇။ ဆုမ္မခြင်းကိုခံရသောအချိန်ကိုငါရောက်စေမည်။စပျစ်သီးကိုဆွတ်သောသူတို့သည်သင်ရှိရာသို့လာလျှင်သူတပါးလိုက်၍ဆွတ်စရာတို့ကျန်ကြွင်းစေကြထိမ့်မည်မဟုတ်လော။ညည့်အခါသူခိုးလာလျှင်စိတ်ပြေလောက်

၈။ အောင်သာလှယူကြထိမ့်မည်မဟုတ်လော။ဧသော၏အဝတ်ကိုငါချွတ်မည်။သူသည်ပုန်း၍မနေနိုင်အောင်သူကွယ်သောနေရာအရပ်တို့ကိုငါထွန်မည်။သူ၏အမျိုးအနွယ်။ညီအစ်ကို။အိမ်နီးချင်းတို့သည်ပျက်စီး၍သူ

၉။ ကိုယ်တိုင်လည်းပျောက်ရထိမ့်မည်။သင်၌မိဘမရှိသောသူငယ်တို့ကိုထားခဲ့လော့။ငါစောင့်မမည်။သင်၏မုတ်

၁၀။ ဆိုးမတို့သည်ငင်ခိုယုံကြစေ။ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ခွက်ဖလားကိုမသောက်ထိုက်သောသူတို့သည်အကယ်၍သောက်ကြသည်မှန်လျှင်သင်သည်အပြစ်ကိုမခံဘဲရှင်းရှင်းလွတ်ရမည်လော။မလွတ်ဘဲ

၁၁။ မနေရ။စင်စစ်သောက်ရမည်။ဗောဇာရပြည်သည်အံ့ဩရာ။ကဲ့ရဲ့ရာ။လူဆိတ်ညံ့ရာ။ကျိန်ဆဲရာဖြစ်ရထိမ့်မည်။သူ၏မြို့အလုံးပုံတို့သည်လည်းအစည်သုတ်သင်ပယ်ရှင်းဆုတ်ရကြသိမ့်မည်ဟုငါသည်ကိုယ်ကိုတိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုပြီဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၂။ ထာဝရဘုရားကျွေးကျော်တော်မူသံကိုငါကြား၏။သင်တို့သည်စည်းဝေး၍ဧနုပြည်ကိုတိုက်ခြင်းငှါစစ်ချီ၍လာကြလော့ဟုတပါးအမျိုးသားတို့ထံသို့သံတမန်ကိုစေလွှတ်တော်မူပြီ။တပါးအမျိုးသားတို့တွင်သင်သည်ယုတ်မာမည်အကြောင်းနှင့်လူတို့တွင်အသရေရှုတ်

၁၃။ ချခြင်းကိုခံရမည်အကြောင်းငါပြုမည်။ကျောက်ကြားတို့၌နု၍တောင်ထိပ်ကိုခိုယုံသောသူဖြစ်သောကြောင့်သင်၏ကြောက်မက်ဖွယ်သောအခြင်းအရာ။သင်၏မာနသည်သင့်ကိုထည့်စားပြီ။သင်သည်ရွှေလင်းတကဲ့သို့မြင့်သောအရပ်၌အသိုက်ကိုလုပ်သော်လည်းထိုအရပ်မှသင့်ကိုငါနှိမ့်ချမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၄။ ဧနုပြည်သည်အံ့ဩရာဖြစ်၍ရှောက်သွားသောသူတိုင်းအံ့ဩကြထိမ့်မည်။သူခံရသောဘေးဥပါတ်

၁၅။ အပေါင်းတို့ကြောင့်ကဲ့ရဲ့သံကိုပြုကြထိမ့်မည်။သောနုမြို့နှင့်ငါမောရမြို့မှစ၍နီးစပ်သောမြို့တို့၏ပျက်စီးခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍ဧနုပြည်၌အဘယ်သူမျှမနေရ။လူသားတစ်ဦးယောက်မျှနေရာမကျရဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ

၁၆။ ။ချင်သောသည်ယောင်နန်မြစ်၏ရက်အသရေမှတက်သကဲ့သို့ရန်သူသည်ကျောက်နှင့်ပြည့်စုံသောနေရာသို့တက်သောအခါနေသောသူသည်ချက်ချင်းပြေးမည်အကြောင်းကိုငါပြုမည်။ရွေးချယ်သောသူကိုလည်းဧနုပြည်အပေါ်မှာငါခန့်ထားမည်။ငါနှင့်အဘယ်သူတူသနည်း။အချိန်ကိုအဘယ်သူချိန်းချက်မည်နည်း။အဘယ်မည်သောသိုးထိန်းသည်ဧရေမာရပ်နိုင်သနည်း။

၁၇။ သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားသည်ဧနုပြည်တဖက်၌ကြံစည်တော်မူသောအကြံ။တေမန်ပြည်သားတို့တဖက်၌ကြံစည်တော်မူသောအကြံအစည်တို့ကိုနားထောင်ကြလော့။အကယ်စင်စစ်ရန်သူသည်အားမရှိသောထိုသိုးတို့ကိုလုရက်ထိမ့်မည်။အကယ်စင်စစ်သူတို့ရှိရာသို့လာ၍ကျက်စားရာအရပ်တို့ကိုပျက်ဆီးထိမ့်မည်။သူတို့ပြုလဲသောအသံကြောင့်မြေကြီးလှုပ်ရှား၏။သူတို့အော်ဟစ်သောအသံကိုဧနုပင်လယ်တိုင်အောင်ကြားရ၏။

၁၈။ ရန်သူသည်တက်၍ရွှေလင်းတကဲ့သို့ပျံလျက်ဗောဇာရမြို့ကိုအတောင်တို့နှင့်ဖြန့်ခွဲထိမ့်မည်။ထိုနေ့၌ဧနုပြည်သားသူရဲတို့၏စိတ်နှစ်လုံးသည်သားဖွားခြင်းဝေဒနာကိုခံရသောမိမ္မ၏စိတ်နှစ်လုံးကဲ့သို့ဖြစ်ထိမ့်မည်။

၁၉။ ဒမာသက်မြို့ကိုရည်မှတ်သောစကားဟူမူကား။ဟာမတ်မြို့နှင့်အာပန်မြို့တို့သည်မကောင်းသောထိတင်းကိုကြားသောကြောင့်အရှက်ကွဲ၍စိတ်ပျက်လျက်ရှိကြ၏။ပင်လယ်တိုင်အောင်စိုးရိမ်စရာရှိသောကြောင့်ညိပ်ဝပ်

၂၀။ ခြင်းထို့မဆောက်နိုင်။ဒမာသက်မြို့သည်အားလျော့ပြီ။ပြေးအံ့သောငှါကိုယ်ကိုထည့်ပြီ။တုန်လှုပ်လျက်နေ၏။နုကွဆင်းရဲကိုငင်သားဖွားသောမိမ္မခံရသကဲ့သို့ပြင်းစွာသောဝေဒနာကိုငင်ခံရ၏။အသရေရှိသောမြို့ငါဝပ်မြောက်စရာမြို့သည်အဘယ်ကြောင့်မကျန်ကြွင်းရသနည်း။သို့ဖြစ်၍ထိုမြို့သားလူလင်တို့သည်လမ်မတို့၌လဲ၍ထိုနေ့တွင်စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည်ဆုံးရှုံးကြ

၂၁။ ထိမ့်မည်။ငါသည်လည်းဒမာသက်မြို့ရိုးကိုမီးရှို့၍ဗဟိဒေ၏နန်းတော်တို့ကိုလောင်စေမည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၂။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခန်ဇောလုပ်ကြံသောကေဒါပြည်နှင့်ဟာဇော်နိုင်ငံတို့ကိုရည်မှတ်၍ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ထကြလော့။ကေဒါပြည်သို့သွား၍အရှေ့မျက်နှာအရပ်သားတို့ကိုလုယူကြလော့။သူတို့တဲများနှင့်သိုးစုများကိုငင်ကုလားကာများ။အသုံးအဆောင်များ။ကုလားအုတ်များကိုငင်သိမ်း၍ယူသွားရ

ကြမည်။သူတို့ပတ်လည်၌ကြောက်လန့်စရာအကြောင်း
 ၃၀ ကိုကျွေးကျော်ရကြမည်။။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ ဟာဇော်ပြည်သားတို့။ဝေးစွာပြေးသွား
 ကြလော့။နက်နဲသော အရပ်တို့၌နေကြလော့။ဗာဗုလုန်
 ၃၁ နှင့်ဘုရင်နေဗုခန်နေဇာသည်သင်တို့ကိုရည်စောင်၍
 စီရင်မည်ဟုသင်တို့တဖက်၌ကြံစည်သောအကြံအစည်
 ၃၂ ရှိ၏။ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ထကြလော့။
 ညိမ်ဝပ်စွာနေ၍ရိုးရိပ်စရာမရှိသောလူမျိုး။မြို့တံခါး၌
 ၃၃ ကန့်လန့်ကျင်ကိုမသုံးတတ်။အပေါင်းအဖော်မရှိ။တချား
 ၃၄ စီနေတတ်သောလူမျိုးနေရာသို့သွားကြလော့။။သူတို့
 ကုလားအုတ်အစရှိသောတိရိစ္ဆာန်အပေါင်းတို့သည်လူ
 ယူရာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ပါးမုန်းကိုရိတ်တတ်သောလူမျိုး
 ၃၅ ကိုအရပ်ရပ်သို့ငါကွဲပြားစေမည်။အရပ်ရပ်တို့မှသူတို့
 ၃၆ ခွဲဘေးဥပါတ်ကိုငါရောက်စေမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူ၏။ဟာဇော်ပြည်သည်မြေခွေးနေရာ။လူဆိတ်
 ညံ့ရာအစည်ဖြစ်၍အဘယ်သူမျှမနေရ။လူသားတရုတ်
 ယောက်ျားနေရာမကျရ။
 ၃၇ ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒက်မင်းနန်းစံစကလေံပြည်ကို
 ၃၈ ပရောဖက်ယေရမိသို့ရောက်လာ၍၊ကောင်းကင်ဗိုလ်
 ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။လေံ၏
 ၃၉ လေးတည်းဟူသောသူ၏အစွမ်းသတ္တိအထွန်အမြတ်ကို
 ၄၀ ငါချိုးမည်။။အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကလေးလေးမျိုးကို
 ၄၁ လေံပြည်သို့ငါဆောင်ခဲ့မည်။ထိုလေံတို့ရှေ့မှာပြည်သား
 ၄၂ မရောက်သောတိုင်းနိုင်ငံတရမျှမရှိရ။။လေံပြည်သား
 ၄၃ တို့ကိုရန်သူတို့ရှေ့မှာငင်သူတို့အသက်ကိုရှာသောလူ
 ၄၄ တို့ရှေ့မှာငင်ငါကြောက်လန့်စေ၍ပြင်းစွာသောငါ၏
 ၄၅ အမျက်တည်းဟူသောဘေးဥပါတ်ကိုသူတို့အပေါ်သို့
 ၄၆ ရောက်စေမည်။သူတို့ကိုမဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင်သူတို့
 ၄၇ နောက်သို့စားကိုလွှတ်လိုက်မည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်
 ၄၈ တော်မူ၏။လေံပြည်၌ငါ၏ပလ္လင်ကိုတည်ထား၍ရှင်
 ၄၉ ဘုရင်နှင့်မင်းသားတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်ဟုထာ
 ၅၀ ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။သို့ရာတွင် သိမ်းသွားခြင်းကို
 ၅၁ ခံရသောလေံအမျိုးသားတို့ကိုနောင်ကာလ၌ငါဆောင်ခဲ့
 ဦးမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၅၂ ထာဝရဘုရားသည်ဗာဗုလုန်မြို့၌ခါလခံပြည်ကို
 ၅၃ ရည်မှတ်၍ပရောဖက်ယေရမိအားဖြင့်မိန့်တော်မူသော

၅၄ စကားဟူမူကား။။လူမျိုးတို့တွင်သိတင်းကြားပြောကြ
 လော့။၅၅ ကျမ်းမထားဘဲအလံကိုထူ၍ကျော်ညာကြလော့။
 ကြားပြောရသောစကားဟူမူကား။ဗာဗုလုန်မြို့ကိုတိုက်
 ယူကြပြီ။ဗေလဘုရားသည်အရှက်ကွဲပြီ။မေရောဒပ်
 ၅၆ ဘုရားသည်ကျိုးပြီ။ဗာဗုလုန်ရပ်တုဆင်းတုတို့သည်အ
 ၅၇ ရှက်ကွဲ၍ကျိုးပဲ့လျက်ရှိကြ၏။။လူတမျိုးသည်မြောက်
 မျက်နှာမှလာ၍ဗာဗုလုန်ပြည်ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်း
 ၅၈ လိမ့်မည်။နေသောသူမရှိရ။လူနှင့်တိရိစ္ဆာန်တို့သည်
 ၅၉ အကုန်အစင်ထွက်သွားကြလိမ့်မည်။
 ၆၀ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ထိုကာလအခါ
 ၆၁ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့်
 ၆၂ ပေါင်းဖက်၍လာကြလိမ့်မည်။မျက်ရည်ကျလျက်ခရီး
 ၆၃ သွားလျက်သူတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုသွား
 ၆၄ ၍ရှာကြလိမ့်မည်။။ဖိအုန်မြို့သို့မျက်နှာပြုလင်ကိုရှာကြ
 ၆၅ လိမ့်မည်။အစည်မမေ့လျော့ရသောပဋိညာဉ်အားဖြင့်
 ၆၆ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍မိသားစုဟု
 ၆၇ လိမ့်မည်။။ငါ၏လူတို့သည်ပျောက်သောသိုးဖြစ်ကြပြီ။
 ၆၈ သိုးထိန်းတို့သည်တောင်များပေါ်မှာလမ်လွဲစေကြပြီ။သူ
 ၆၉ တို့သည်တောင်တလုံးမှတလုံးသို့လမ်လွဲသွား၍ညိမ်ဝပ်
 ၇၀ သောအရပ်ကိုမေ့လျော့ကြပြီ။။သူတို့ကိုတွေ့ကြိုသမျှ
 ၇၁ သောသူတို့သည်ကိုက်စားကြပြီ။ရန်သူတို့ကသူတို့
 ၇၂ သည်တရားသောညိမ်ဝပ်ရာ။သိုးဘေးတို့ခိုလှုံရာထာ
 ၇၃ ဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသော့ကြောင့်ငါတို့သည်ကိုက်
 ၇၄ စားသော်လည်းမလွန်ကျူးဟုပြောဆိုကြပြီ။
 ၇၅ ဗာဗုလုန်မြို့ထဲကပြေးကြလော့။ခါလခံပြည်မှထွက်
 ၇၆ သွားကြလော့။သိုးရရှေ့၌သိုးထီးကဲ့သို့ပြုကြလော့။
 ၇၇ ၊အကြောင်းမူကား။မြောက်မျက်နှာအရပ်၌ကြီးစွာသော
 ၇၈ တိုင်းနိုင်ငံသားအရအဝေးကိုငါနှိုးဆော်၍ဗာဗုလုန်မြို့သို့
 ၇၉ ဆောင်ခဲ့မည်။သူတို့သည်မြို့တဖက်၌တင်ခင်းကျင်း၍
 ၈၀ တိုက်ယူကြလိမ့်မည်။သူတို့ပြစ်သောမြှားတို့သည်သိမ္မာ
 ၈၁ သောစစ်သူရဲ၏မြှားကဲ့သို့ဖြစ်၍မမှန်ဘဲမနေရ။။ခါလခံ
 ၈၂ ပြည်သည်လူယူရာဖြစ်၍လူယူသောသူတို့သည်ဝကြလိမ့်
 ၈၃ မည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။။ငါအမွေကိုမျက်ဆီး
 ၈၄ သောသူတို့။သင်တို့သည်ဝပ်မြောက်ရှင်လန်းကြပြီ။
 ၈၅ ကျက်စားသောနွားမကဲ့သို့ရန်ကြပြီ။မြင်းထီးကဲ့သို့ဟိ
 ၈၆ ကြပြီ။ထိုကြောင့်သင်တို့အမိသည့်မိန်းမောတွေဝေငံမ့်
 ၈၇ မည်။သင်တို့ကိုမွေးဖွားသောသူသည်အရှက်ကွဲလိမ့်
 ၈၈ မည်။ပြည်တကာတို့တွင်အယုတ်ဆုံးသောပြည်။သုတ်
 ၈၉ သင်သောအရပ်။ငွေ့ချောက်သောလွင်ပြင်ဖြစ်ရလိမ့်

၁၃ မည်။ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကြောင့်နောက်တဖန်လူမနေရ။ ဆိတ်ညံ့သောအရပ်သက်သက်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ဗာဗုလုန်မြို့နားမှာရှောက်သွားသောသူတိုင်းအံ့ကြော၍သူခံရသောဘေးဥပါတ်ကိုထောက်လျက်ကဲ့ရဲ့သံကိုပြုကြလိမ့်မည်။ ဗာဗုလုန်မြို့ပတ်လည်၌တပ်ခင်းကျင်းကြလေ့။ သူသည်ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသောကြောင့်လေးသမားအပေါင်းတို့၊ မြားကိုမနှစ်မြို့ဘဲပြစ်ကြလေ့။ မြို့ပတ်လည်၌ကျွေးကျော်ကြလေ့။ သူသည်ဝန်ချပြီ။ မြို့ရိုးနှင့်ပြအိုးတို့သည်ပြိုလဲကြပြီ။ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ပြေခြင်းအမှုဖြစ်၍သူကိုအပြစ်နှင့်အလျောက်စီရင်ကြလေ့။ သူသည်ပြုဘူးသည်အတိုင်းသူ၌ပြုကြလေ့။ ဗာဗုလုန်မြို့၌မျိုးစေ့ကြသောသူနှင့်စပါးရိတ်သောသူတို့ကိုပယ်ဖြတ်ကြလေ့။ ညည်းဆဲတတ်သောဝားကိုကြောက်သောကြောင့်အသီးအသီးတို့သည်မိမိတို့လူမျိုးနေရာသို့ပြန်သွား၍မိမိတို့ပြည်သို့ပြေးကြလိမ့်မည်။

၁၇ ဣသရေလသည်အရပ်ရပ်သို့လွင့်ပြေးရသောသိုးဖြစ်၏။ ချင်သေ့တို့သည်နှောင့်ရှက်ကြပြီ။ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည်ရှေ့ဦးစွာကိုက်စားပြီ။ နောက်မှဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခန်နေဇာသည်သူ၏အရိုးတို့ကိုမျိုးဖဲ့ပြီ။

၁၈ ထို့ကြောင့်ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါသည်အာရှုရိရှင်ဘုရင်ကိုဒဏ်ပေးသည်နည်းတူဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နှင့်သူ၏နိုင်ငံကိုဒဏ်ပေးမည်။

၁၉ ဣသရေလကိုသူ၏နေရင်းအရပ်သို့ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ သူသည်ကရမေလတောင်နှင့်ဗာရှန်တောင်ပေါ်မှာကျက်စား၍ဖေရိဒ်တောင်နှင့်ဂိလဒ်တောင်ပေါ်မှာဝလံမည်။

၂၀ ထိုကာလအခါဣသရေလအပြစ်ကိုစစ်ကြောသော်လည်းအပြစ်မပေါ်ရာ။ ယုဒဒုစရိုက်တို့ကိုရှာ၍မတွေ့ရာ။ ငါချန်ထားသောသူတို့၏အပြစ်ကိုငါဖြေရှင်းမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ပုန်ကန်တတ်သောပြည်။ ဆုမ္မအပ်သောပြည်သားတို့ရှိရာသို့စစ်ချီကြလေ့။ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍သူတို့အမျိုးအနွယ်ကိုအကုန်အစင်ဖျက်ဆီးကြလေ့။ ငါမှာထားသမျှအတိုင်းပြုကြလေ့ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုပြည်၌စစ်ဘိုက်ခြင်းအသံ၊ ကြီးစွာသောဖျက်ဆီးခြင်းအသံကိုကြားရ၏။ မြေတပြင်လုံးကိုရိုက်နှက်သောသံတူသည်ကျိုးပြတ်လေပြီတကား။ ဗာဗုလုန်မြို့သည်လူမျိုးတို့တွင်အံ့ကြောရာဖြစ်လေပြီတကား။ အို

ဗာဗုလုန်မြို့။ သင့်အဖို့ကျော့ကွင်းကိုငါထောင်ထားသဖြင့်သင်သည်သတ်လစ်၍ကျော့မိပြီ။ ထာဝရဘုရား၏အာဏာတော်ကိုဆန်သောကြောင့်ရန်သူတွေ့၍တိုက်ယူပြီ။ ထာဝရဘုရားသည်လက်နက်ပုံတိုက်တော်ကိုဖွင့်၍အမျက်တော်လက်နက်တို့ကိုထုတ်တော်မူပြီ။ ဤအမှုကားကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင်ထာဝရဘုရားသည်ခါလနဲ့မြည်၌ပြုတော်မူသောအမှုပေတည်း။

၂၆ မြို့တဖက်မှတဖက်တိုင်အောင်တိုက်ကြလေ့။ စပါးကျိုတို့ကိုဖွင့်၍စပါးပုံများကဲ့သို့ပုံထားလျက်အလျှင်းမကြွင်းစေခြင်းငှါရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြလေ့။ သူ၏နားဥဿဘရှိသမျှတို့ကိုသတ်ကြလေ့။ သတ်ရာအရပ်သို့ဆင်းသွားစေကြလေ့။ သူတို့သည်အမတ်ဏာရှိကြ၏။ အကယ်စင်စစ်သူတို့အချိန်၊ ဆုမ္မခြင်းကိုခံရသောအချိန်ရောက်လေပြီ။ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ပြေခြင်း။ ဗိတ်မှန်တော်ကိုဖျက်ဆီးသောအပြစ်နှင့်အလျောက်ဒဏ်ပေးခြင်းသိတင်းကိုဖိအုန်မြို့၌ကြားပြောအံ့သောငှါဗာဗုလုန်ပြည်မှပြေးလွတ်သောသူတို့၏အသံကိုကြားရ၏။ လေးသမားတို့ကိုဗာဗုလုန်မြို့သို့ခေါ်ကြလေ့။ ပြစ်တတ်သောသူအပေါင်းတို့၊ မြို့ပတ်ဝန်းကျင်၌တပ်ချကြလေ့။ မြို့သူမြို့သားတယောက်ကိုမျှမလွတ်စေနှင့်။ ထိုမြို့ကျင့်သောအကျင့်နှင့်အလျောက်အပြစ်ပေးကြလေ့။ သူပြုဘူးသမျှအတိုင်းသူ၌ပြုကြလေ့။ သူသည်ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရား။ ထာဝရဘုရားတဖက်၌ဝါကြွားပြီတကား။ ထို့ကြောင့်မြို့သားလူလင်တို့သည်လမ်မတို့၌လဲနေ၍ထိုနေ့တွင်စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည်ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အိုမာနုကြီးသောသူ။ သင့်တဖက်၌ငါနေ၏။ အကယ်စင်စစ်သင်၏အချိန်၊ ဆုမ္မခြင်းကိုခံရသောအချိန်ရောက်လေပြီ။ မာနုကြီးသောသူသည်ကံမိ၍လဲပြီးမှအဘယ်သူမျှမကြွရ။ ငါသည်လည်းသုနေရာမြို့တို့ကိုမီး၍သုပတ်လည်၌နေသောသူအပေါင်းတို့ကိုလောင်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၃ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်တကွယုဒအမျိုးသားတို့သည်ညည်းဆဲခြင်းကိုခံရကြပြီ။ သူတို့ကိုသိမ်းသွားသောသူရှိသမျှတို့သည်ချုပ်ထားပြီးလျှင်ငါတို့သင့်မထွတ်ဟုညည်းပယ်လျက်နေကြပြီ။ သို့ရာတွင်သူ

တို့ကိုရှေးနှုတ်သောသခင်သင့်အားကြီး၏။ကောင်းကင်
 ၆ ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားတည်းဟူသောဘွဲ့နာမရှိ
 ၇ တော်မူ၏။ ထိုသခင်သည်သူတို့အမှုကိုကြပ်တည်းစွာ
 ၈ စောင့်၍ပြည်တော်ကိုညိပ်ဝပ်စေလျက်ဗာဗုလုန်မြို့သူမြို့
 ၉ သားတို့ကိုနှောင့်ရှက်လျက်ပြုတော်မူမည်။ ထာဝရ
 ၁၀ ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဓားဘေးသည်ခါလခဲပြည်
 ၁၁ သူ။ ဗာဗုလုန်မြို့သားတို့နှင့်တကွမင်းများ။ ပညာရှိများ
 ၁၂ အပေါ်သို့သင့်ရောက်စိမ့်မည်။ ဓားဘေးသည်မိစ္ဆာဆရာ
 ၁၃ တို့အပေါ်သို့ရောက်၍သူတို့သည်အရူးဖြစ်ကြစိမ့်မည်။
 ၁၄ ဓားဘေးသည်ထိုမြို့သားစစ်သူရဲတို့အပေါ်သို့ရောက်၍
 ၁၅ သူတို့သည်စိတ်ပျက်ကြစိမ့်မည်။ ဓားဘေးသည်မြင်း
 ၁၆ များ။ ရထားများ။ မြို့ထဲမှာနေသောလူအမျိုးမျိုးရှိသမျှ
 ၁၇ တို့အပေါ်သို့ရောက်၍သူတို့သည်မိစ္ဆာကဲ့သို့ဖြစ်ကြစိမ့်
 ၁၈ မည်။ ဓားဘေးသည်မြို့ဘဏ္ဍာအပေါ်သို့ရောက်၍ရန်သူ
 ၁၉ တို့သည်လုယူကြစိမ့်မည်။ ခန်းချောက်ခြင်းဘေးသည်
 ၂၀ မြို့၏ရေတို့အပေါ်သို့ရောက်၍ခန်းချောက်ကြစိမ့်မည်။
 ၂၁ အကြောင်းမူကား။ ထိုပြည်သည်ရုပ်တုတို့နှင့်အပြည့်
 ၂၂ ရှိ၏။ ပြည်သားတို့သည်ဆင်းတုတို့ကိုအမှီပြု၍ဝါကြွား
 ၂၃ ကြ၏။ ထိုကြောင့်တောသားရဲတို့သည်တောခွေးတို့နှင့်
 ၂၄ တကွထိုမြို့နှင့်ကြစိမ့်မည်။ ကုလားအုတ်ငှက်တို့သည်
 ၂၅ လည်းနေရာကျကြစိမ့်မည်။ နောက်တဖန်အဘယ်သူမျှ
 ၂၆ မနေရ။ ကာလအစည်အဆက်လူနေရာမဖြစ်ရ။ သောဒုံ
 ၂၇ မြို့နှင့်ဂေါမောရမြို့မှစ၍နီးစပ်သောမြို့များကိုဘုရား
 ၂၈ သခင်ဖျက်ဆီးတော်မူသဖြင့်လူစိတ်ညံသကဲ့သို့ဗာဗု
 ၂၉ လုန်မြို့နှင့်အဘယ်သူမျှမနေရ။ လူသားတစ်စုံတယောက်မျှ
 ၃၀ နေရာမကျရဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၃၁ ကြည့်ရှုလော့။ လူမျိုးတမျိုးသည်မြောက်မျက်နှာမှ
 ၃၂ လာ၏။ ကြီးစွာသောလူမျိုးနှင့်များစွာသောရှင်ဘုရင်တို့
 ၃၃ သည်မြေကြီးစွန်းတို့မှပေါ်လာကြ၏။ လေးနှင့်ထုံတို့ကို
 ၃၄ လက်စွဲကြ၏။ ကြမ်းကြုတ်သောအမျိုးဖြစ်၍သနားခြင်း
 ၃၅ ကရုဏာမရှိ။ သူတို့စကားသံသည်သမုဒ္ဒရာမြည်သံကဲ့
 ၃၆ သို့ဟိုးတတ်၏။ အိုဗာဗုလုန်သို့သွားသိုး။ စစ်သူရဲကဲ့သို့
 ၃၇ တပ်ခင်းကျင်းလျက်မြင်းစီး၍သင်္ဂြိုဟ်သို့ချီလာကြစိမ့်
 ၃၈ မည်။ သူတို့၏သီတင်းကိုဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည်ကြား
 ၃၉ ၍လက်အားလျှော့၏။ ဒုက္ခဆင်းရဲကိုငင်သားဇွားသော
 ၄၀ မိမ့်ခံရသကဲ့သို့ပြင်းစွာသောဝေဒနာကိုငင်ခံရ၏။ ချင်
 ၄၁ သွေသည်ယောင်အန်မြစ်၏ရုဏ်အသရေမှတက်သကဲ့သို့
 ၄၂ ရန်သူသည်ကျောက်နှင့်ပြည့်ပုံသောနေရာသို့တက်သော
 ၄၃ အခါနေသောသူသည်ချက်ချင်းပြေးမည်အကြောင်းကို

ငါပြုမည်။ ရွေးချယ်သောသူကိုလည်းဗာဗုလုန်မြို့အပေါ်
 ၄၄ မှာငါခန့်ထားမည်။ ငါနှင့်အဘယ်သူတူသနည်း။ အချိန်
 ၄၅ ကိုအဘယ်သူချိန်းချက်မည်နည်း။ အဘယ်မည်သော
 ၄၆ သိုးထိန်းသည်။ ရှေ့မှာရပ်နိုင်သနည်း။ သို့ဖြစ်၍ထာ
 ၄၇ ဝရဘုရားသည်ဗာဗုလုန်မြို့တဖက်၌ကြံစည်တော်မူ
 ၄၈ သောအကြံ။ ခါလခဲပြည်တဖက်၌ကြံစည်တော်မူသော
 ၄၉ အကြံအစည်တို့ကိုနားထောင်ကြလော့။ အကယ်စင်စစ်
 ၅၀ ရန်သူသည်အားမရှိသောထိုသိုးတို့ကိုလုရက်စိမ့်မည်။
 ၅၁ အကယ်စင်စစ်သူတို့ရှိရာသို့လာ၍ကျက်စားရာအရပ်
 ၅၂ ကိုဖျက်ဆီးစိမ့်မည်။ ဗာဗုလုန်မြို့ကိုတိုက်ယူသော
 ၅၃ အသံကြောင့်မြေကြီးထွပ်ရှား၏။ အော်ဟစ်သောအသံ
 ၅၄ ကိုလူအမျိုးမျိုးတို့သည်ကြားရကြ၏။
 ၅၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဗာဗုလုန်မြို့
 ၅၆ တဖက်၌ငင်ငါ၏ရန်သူတို့နှင့်ပေါင်းဖော်သောသူတို့
 ၅၇ တဖက်၌ငင်ဖျက်ဆီးတတ်သောလေကိုငါထစေမည်။
 ၅၈ ဟံကောနှင့်ပျာတတ်သောသူတို့ကိုဗာဗုလုန်မြို့သို့ငါ
 ၅၉ စေလွှတ်သဖြင့်သူတို့သည်တပြည်လုံးကိုပျာ၍ရှင်းလင်း
 ၆၀ ကြစိမ့်မည်။ အမှုရောက်သောကာလ။ သူတို့သည်
 ၆၁ မြို့ပတ်ဝန်းကျင်တို့၌ရန်ဘက်ပြုလျက်နေကြစိမ့်မည်။
 ၆၂ လေးကိုကိုင်သောသူ။ သံချပ်အင်္ကျီကိုဝတ်သောသူ
 ၆၃ တို့ကိုလေးတင်၍ဖြစ်ကြလော့။ မြို့သားလူလင်တို့ကို
 ၆၄ မနှစ်မြို့ဘဲမြို့သားအလုံးအရင်းရှိသမျှတို့ကိုရှင်းရှင်း
 ၆၅ ဖျက်ဆီးကြလော့။ ထိုသို့သူရဲတို့သည်ခါလခဲပြည်တွင်
 ၆၆ လပ်မတို့၌လဲ၍အထိုးခံရကြစိမ့်မည်။ ဣသရေလ
 ၆၇ အမျိုးနှင့်ယုဒအမျိုးနေရာပြည်သည်ဣသရေလအမျိုး၏
 ၆၈ သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရားကိုပြစ်မှားသောအပြစ်နှင့်
 ၆၉ ပြည့်သော်လည်းသူတို့ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်
 ၇၀ ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်ထိုအမျိုးတို့ကိုစွန့်ပြစ်
 ၇၁ တော်မူမူ။ ဗာဗုလုန်မြို့ထဲကထွက်ပြေး၍အသီးအသီး
 ၇၂ ကိုယ်အသက်ကိုကယ်နှုတ်ကြလော့။ မြို့သားတို့၏အပြစ်
 ၇၃ နှင့်ရော၍ဆုံးရှုံးခြင်းကိုမခံကြနှင့်။ ဤအချိန်ကားထာဝရ
 ၇၄ ဘုရား၏အမျက်တော်ကိုဖြေခိုန်ဖြစ်၍အကျိုးအပြစ်နှင့်
 ၇၅ အလျောက်စီရင်တော်မူမည်။ ဗာဗုလုန်မြို့သည်ထာ
 ၇၆ ဝရဘုရားကိုငင်တော်မူ၍မြေကြီးတပြည်လုံးကိုရစ်မူးစေ
 ၇၇ သောရွှေဖလားဖြစ်၏။ ထိုဖလား၌ပါသောစပျဉ်ရည်ကို
 ၇၈ လူအမျိုးမျိုးတို့သည်သောက်၍အရူးဖြစ်ကြ၏။ ဗာဗုလုန်
 ၇၉ မြို့သည်ချက်ချင်းပြုလဲ၍ပျက်စီးပြီ။ သူ၏အတွက်ငိုကျွေး
 ၈၀ မြည်တမ်ကြလော့။ သူ၏အနာပျောက်နိုင်လျှင်ပျောက်
 ၈၁ စေခြင်းငှါဗလစ်စေးကိုယူကြလော့။ ငါတို့သည်ဗာဗု

လုန့်မြို့၏အနာဂတ်ပျောက်စေခြင်းငှါပြုသော်လည်းအနား
မပျောက်နိုင်။ သူ့ကိုစွန့်ပြစ်၍အသီးအသီးငါတို့နေရင်း
ပြဌ်သို့သွားကြကုန်အံ့။ သူခံရသောအပြစ်သည်ကောင်း
ကင်တိုင်အောင်ချောက်၍မိလင်းတိမ်ကိုထိလျက်ရှိ၏။

၁၀ ၊ ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့ပြောင့်မတ်ကြောင်းကိုဖော်ပြ
တော်မူပြီ။ သာကြလော့။ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
၁၁ အမှုတော်ကိုဖိအုန်မြို့နှံ့ကြားပြောကြကုန်အံ့။ မြားတို့
ကိုပွတ်ကြလော့။ ခိုင်းထွားတို့ကိုကိုင်စွဲကြလော့။ ထာဝ
ရဘုရားသည်မေမိရှင်ဘုရင်တို့ကိုနှိုးဆော်တော်မူပြီ။
ဗာဗုလုန်မြို့ကိုပျက်ဆီးမည့်အကြံရှိတော်မူ၏။ အကြောင်း
မူကား။ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကိုဖြေခြင်း။ ဗိတ်
မှာန်တော်ကိုပျက်ဆီးသောအပြစ်နှင့်အလျောက်ဒါဏ်
၁၂ ပေးခြင်းအမှုဖြစ်သတည်း။ ဗာဗုလုန်မြို့ရိုးရှေ့မှာအလံ
ကိုထူကြလော့။ ချားစွာသောလူစောင့်တို့ကိုထား၍ကင်း
ထိုးကြလော့။ ချောင်းမြောင်းသောတပ်သားတို့ကိုပြင်
ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည်ဗာဗုလုန်မြို့သားတို့ကိုချိမ်း
သည်အတိုင်းကြံစည်၍လက်စသတ်တော်မူမည်။

၁၃ ချားစွာသောရေအနားမှာနေ၍စည်းမိမိကြီးသော
သူ။ သင်၏ဆုံးရှုံးချိန်။ သင်၏လောဘအလို့ပျက်ချိန်ရောက်
၁၄ လေပြီ။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်
ကိုယ်ကိုဘိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုတော်မူသည်ကား။ သင့်ကို
ကျွင်းကောင်များနှင့်ပြည့်စေသကဲ့သို့လူများနှင့်ပြည့်စေ
မည်။ သူတို့သည်သင့်တဖက်၌ကျွေးကျော်သံကိုလွှင့်ကြ
၁၅ လိမ့်မည်။ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်မြေကြီးကိုဖန်ဆင်းတော်
မူပြီ။ ပညာတော်အားဖြင့်လောကဓာတ်ကိုတည်တော်
မူပြီ။ ပညာတော်အားဖြင့်မိလင်းကောင်းကင်ကိုကြက်
၁၆ တော်မူပြီ။ အသံတော်ကိုလွှတ်တော်မူသောအခါမိလင်း
ရေအသံဗလံဖြစ်တတ်၏။ မြေကြီးစွန်းမှမိလင်းတိမ်ကို
တက်စေတော်မူ၏။ မိလင်းရွာသည်နှင့်လျှပ်စစ်ပြက်စေ
တော်မူ၏။ လေကိုလည်းဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲကထုတ်
၁၇ တော်မူ၏။ လူမည်သည်ကားမိမိညာဏ်အားဖြင့်
တိရိစ္ဆာန်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ရုပ်တူကိုသွန်းသောသူတိုင်းမိမိ
လုပ်သောရုပ်တူအားဖြင့်မှောက်မှားလျက်ရှိ၏။ အကြောင်း
မူကား။ သွန်းသောရုပ်တူသည်မူသာဖြစ်၏။ သူ၌လည်း
၁၈ ထွက်သက်ဝင်သက်မရှိ။ ထိုသို့သောအရာတို့သည်အ
ချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ ဟုညီစားသောအရာလည်း
ဖြစ်ကြ၏။ စစ်ကြောခြင်းကိုခံရသည့်ကာလကွယ်ပျောက်
၁၉ ကြသိမ့်မည်။ ယာကုပ်အမျိုး၏အဒိုဖြစ်သောဘုရားသည်
ထိုသို့သောအရာနှင့်တူတော်မူ။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့

ကိုဖန်ဆင်းသောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုး
သည်အမွေခံတော်မူရာဖြစ်၏။ နာမတော်သည်ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားပေတည်း။

၂၀ အိုသံတူကြီး။ သင်သည်ငါစစ်တိုက်စရာလက်နက်
ဖြစ်၏။ သင့်ကိုငါကိုင်၍အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့
၂၁ ကိုမျိုးဖဲ့ပြီ။ သင့်ကိုကိုင်၍မြင်းနှင့်မြင်းစီးသူရဲကဲ့သို့ရ
၂၂ ထားနှင့်ရထားစီးသူရဲကဲ့သို့ငါမျိုးဖဲ့ပြီ။ သင့်ကိုကိုင်၍
ယောက်ျားနှင့်မိမိတို့ကိုကိုင်အသက်ကြီးသူနှင့်အသက်
ငယ်သူတို့ကိုကိုင်လူပျိုနှင့်အပျိုမတို့ကိုကိုင်ငါမျိုးဖဲ့ပြီ။
၂၃ ၊ သင့်ကိုကိုင်၍သိုးထိန်းနှင့်သိုးစုကိုကိုင်လယ်လုပ်သော
သူနှင့်ခွားရှည်းကိုကိုင်ဗိုလ်များနှင့်မင်းများကိုကိုင်ငါမျိုးဖဲ့
၂၄ ပြီ။ သို့ရာတွင်ဗာဗုလုန်မြို့သူ။ ခါလစဲပြည်သားအပေါင်း
တို့သည်ဖိအုန်မြို့၌ပြုလေသမျှသောစုစုရိုက်ရှိသည်အ
တိုင်းငါသည်သင်တို့မျက်မှောက်၌သူတို့အားအပြစ်
ပေးမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ပျက်ဆီးတတ်
သောသဘောရှိ၍မြေကြီးတပြင်လုံးကိုပျက်ဆီးတတ်
သောတောင်ကြီး။ သင့်တဖက်၌ငါနေ၏။ သင့်အပေါ်မှာ
ငါ၏လက်ကိုဆန့်လျက်ကျောက်တို့မှသင့်ကိုတိုက်ခတ်
၂၆ ၍မီးနှင့်ကျွမ်းလောင်သောတောင်ဖြစ်စေမည်။ တိုက်
ထောင့်အထွဋ်ကျောက်။ တိုက်မြစ်ကျောက်တရံတရံ
ကိုမျှသင်၏အထဲကမနှုတ်မယူရ။ အစည်မပြတ်ပျက်စီး
၂၇ လျက်နေရလိမ့်မည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ထို
ပြည်၌အလံကိုထူကြလော့။ အပြည်ပြည်တို့၌တံပိုးကို
မှုတ်၍လူအမျိုးမျိုးတို့ကိုသူ၏တဖက်၌ပြင်ဆင်ကြလော့။
အာရရတ်ပြည်။ မိန့်ပြည်။ အာရှကောနတ်ပြည်တို့ကိုသူ၏
တဖက်၌စည်းဝေးစေကြလော့။ ဗိုလ်ချုပ်မင်းကိုခန့်ထား
၂၈ စစ်ချီစေကြလော့။ လူမျိုးများတို့နှင့်တကွမေမိရှင်ဘုရင်
မှစ၍ဗိုလ်များ။ မင်းများ။ မေမိနိုင်ငံသားအပေါင်းတို့
၂၉ ကိုသူ၏တဖက်၌ပြင်ဆင်ကြလော့။ ဗာဗုလုန်ပြည်သည်
တုန်ထုပ်၍လိမ့်မိမ့်မည်။ ထိုပြည်သည်နေသူမရှိ။ သုတ်
သင်ပယ်ရှင်းရာဖြစ်စေခြင်းငှါထာဝရဘုရားကြံစည်
တော်မူသောအကြံအစည်ရှိသမျှသည်ပြည့်စုံရလိမ့်မည်။

၃၀ ၊ ဗာဗုလုန်စစ်သူရဲတို့သည်စစ်မပြိုင်ဘဲရဲတိုက်များ၌နေ
၃၁ ကြ၏။ အားလျော့၍မိမိကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ မြို့သားနေရာတို့
၃၂ ကိုမီးရှို့၍တံခါးကျင်တို့ကိုမျိုးဖဲ့ကြ၏။ ရန်သူတို့သည်
မြို့တော်ကိုတဖက်တချက်ကိုက်ဝင်ကြပြီဟူ၍ငင်လိမ့်

၁၉ ကြ၏။ ဗာဗုလုန်မြို့ကိုတိုက်ဖျက်လုယူသောသူသည်
 ရောက်လျှင်မြို့သားစစ်သူရဲတို့သည်ရန်သူတို့လက်သို့
 ရောက်၍သူတို့စွဲကိုင်သောလေးရှိသမျှတို့သည်ကျိုးကြ
 ၏။အကျိုးအပြစ်ကိုပေးတတ်သောဘုရားသခင်ထာဝရ
 ၁၇ ဘုရားသည်ဆက်ဆက်ပေးတော်မူပြီ။ဗာဗုလုန်မင်း
 သား။တိုင်ပင်မူးမတ်။စစ်ကဲ။မင်းအရာရှိ။ခွန်အားကြီး
 သောသူတို့ကိုငါရစ်မူးစေသဖြင့်သူတို့သည်နောက်
 တဖန်မနိုးဘဲအစည်မပြတ်အိပ်ပြောကြထိမ့်မည်ဟု
 ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားဟူ၍ဘွဲ့နာမရှိ
 ၁၈ သောရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူ၏။ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
 ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည့်ကား။ဧကြီးသောဗာဗုလုန်
 မြို့ရိုးတို့ကိုအကုန်အစင်ဖြိုဖျက်၍မြင့်သောမြို့တံခါးတို့
 ကိုလည်းမီးရှို့ကြထိမ့်မည်။လူအမျိုးမျိုးတို့သည်အချည်း
 နှီးလုပ်ဆောင်၍မီးနှံပင်ပန်းခြင်းကိုခံရကြပြီ။
 ၁၉ ဗာဗုလုန်မြို့အပေါ်မှာရောက်သတံသောဘေးဥပါတ်
 အပေါင်းတည်းဟူသောဗာဗုလုန်မြို့ကိုရည်မှတ်၍ရေး
 ထားသောဤစကားအလုံးစုံတို့ကိုပရောဖက်ယေရမိ
 ၂၀ သည်ရေးကူး၍။ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိနန်းစံလေးနှစ်
 တွင်ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူဗာဗုလုန်မြို့သို့လိုက်သွားသော။
 မာသေယ၏သားဖြစ်သောနေရိ၏သား။အတွင်းဝန်စရာ
 ၂၁ ယာကိုမှာထားသောစကားဟူမူကား။သင်သည်ဗာဗု
 လုန်မြို့သို့ရောက်သောအခါဤစကားအလုံးစုံတို့ကိုကြဉ်
 ၂၂ ရှု၍ဖတ်ရမည်။။ထိုအခါသင်ကအိုထာဝရဘုရား။
 ကိုယ်တော်သည်ဤအရပ်၌လူမရှိ။တိရိစ္ဆာန်မရှိ။အစည်
 မပြတ်ဆိတ်ညံ့ရာအရပ်ဖြစ်စေ၍သုတ်သင်ပယ်ရှင်း
 မည်အကြောင်းကိုချမ်းတော်မူပြီဟုလျှောက်ဆိုရမည်။
 ၂၃ ၊ဤစာကိုအကုန်အစင်ဖတ်ပြီလျှင်စာပေါ်မှာကျောက်ကို
 ၂၄ ချည်ထား၍ဥဖရတ်မြစ်အလယ်မှာချပြစ်လျက်။ဗာဗု
 လုန်မြို့သည်ဤသို့နစ်ရထိမ့်မည်။ငါရောက်စေသော
 ဘေးဥပါတ်ထဲကနောက်တဖန်မထမြောက်ရ။မြို့သူမြို့
 သားတို့သည်အားကုန်လျက်နေရကြထိမ့်မည်ဟုမြွက်
 ဆိုရမည်အကြောင်းကိုယေရမိသည်မှာထားလေ၏။
 ဤရွှေတံဆိပ်စကားပေတည်း။
 ၂၅
 ၁ ဇေဒကိမင်းသည်အသက်နှစ်ဆယ်တနှစ်ရှိသော်နန်း
 ထိုင်၍ယေရုရှလင်မြို့၌တဆယ်တနှစ်စိုးစံလေ၏။မယ်
 တော်ကားထိဗနုမြို့သူယေရမိသွီးဟာမုတလဖြစ်သ
 ၂ တည်း။။ထိုမင်းသည်ယောယက်မ်မင်းပြုသမျှအတိုင်း
 ၃ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌စုစုရိုက်ကိုပြု၏။။ထာဝရ

ဘုရားသည်ယုဒပြင်သူ။ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကိုအထံ
 တော်မှမနှင်ထုတ်မီတိုင်အောင်အမျက်ထွက်တော်မူ၍
 ဇေဒကိမင်းသည်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကိုပုန်ကန်လေ၏။
 ၄ ဇေဒကိမင်းနန်းစံကိုးနှစ်။ဒဿမလဆယ်ရက်နေ့တွင်
 ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခန်နေဇာသည်ဗိုလ်ခြေအပေါင်း
 တို့နှင့်တကွယေရုရှလင်မြို့သို့စစ်ချီသဖြင့်မြို့ပတ်လည်၌
 ၅ တပ်ချ၍မြေကတုတ်တို့ကိုတူးလုပ်ပြီးမှ။ဇေဒကိမင်း
 နန်းစံတဆယ်တနှစ်တိုင်အောင်မြို့ကိုပိုင်းထားလေ၏။
 ၆ ၊ထိုနှစ်။စတုတ္ထလကိုးရက်နေ့တွင်မြို့ထဲမှာအလွန်အစာ
 အာဟာရခေါင်းပါးသဖြင့်မြို့သူမြို့သားတို့သည်စားစရာ
 ၇ မရှိသောအခါ။ခါလခဲလူတို့သည်မြို့ရိုးကိုဖြိုဖောက်၍မြို့
 ကိုလည်းပိုင်းနေသောကြောင့်မြို့သားစစ်သူရဲအပေါင်း
 တို့သည်ညည့်အခါပြေး၍မြို့ရိုးနှစ်ထပ်စပ်ကြား။ဥယျာ
 တော်နားတံခါးဝဖြင့်ထွက်ပြီးမှလွှဲပြင်သို့သွားကြ
 ၈ ၏။။ခါလခဲစစ်သူရဲတို့သည်ရှင်ဘုရင်ဇေဒကိကိုလိုက်
 ၍ယေရိခေါလွင်ပြင်၌ရှိသဖြင့်ဇေဒကိမင်း၏စစ်သူရဲ
 ၉ အပေါင်းတို့သည်လွင့်ပြေးကြ၏။ရန်သူတို့သည်ရှင်
 ဘုရင်ကိုဖမ်းဆီး၍ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ရှိရာဟာမတ်ပြင်
 ရိဗလမြို့သို့ဆောင်သွားကြ၏။ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည်
 ၁၀ ဇေဒကိ၏အမှုကိုစစ်ကြာစိရင်၍။ဇေဒကိမင်း၏သား
 တို့ကိုအဖမျက်မှောက်၌သတ်လေ၏။ရိဗလမြို့မှာယုဒမူး
 ၁၁ မတ်အပေါင်းတို့ကိုလည်းသတ်လေ၏။။ဇေဒကိမျက်မိ
 ကိုလည်းဖောက်ပြီးမှသူကိုကြေးဝါကြိုးနှင့်ချည်နှောင်
 ၍ဗာဗုလုန်မြို့သို့ယူသွားသဖြင့်သေသည်တိုင်အောင်
 ထောင်ထဲမှာစွောင်ထားလေ၏။
 ၁၂ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခန်နေဇာနန်းစံတဆယ်ကိုး
 နှစ်။ပဉ္စမလဆယ်ရက်နေ့တွင်အမှုတော်ထပ်ကိုယ်ရံ
 တော်မှူးနေဗုဇာရဒန်သည်ယေရုရှလင်မြို့သို့လာ၍
 ၁၃ ၊ဗိတ်မှာန်တော်။နန်းတော်။မင်းအိမ်။ဆင်းရဲသားအိမ်
 ၁၄ ရှိသမျှတို့ကိုမီးရှို့လေ၏။။ကိုယ်ရံတော်မှူးနှစ်ပါသောခါ
 လခဲစစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည်ယေရုရှလင်မြို့ရိုးရှိသမျှ
 ၁၅ တို့ကိုဖြိုဖျက်ကြ၏။။ထိုအခါကိုယ်ရံတော်မှူးနေဗုဇာ
 ရဒန်သည်မြို့ထဲမှာကျန်ကြွင်းသောဆင်းရဲသား။ဗာဗု
 လုန်ရှင်ဘုရင်ဘက်သို့ကူးသွားနှင့်သောမြို့သား။ကြွင်း
 ၁၆ သမျှသောသူတို့ကိုသိမ်းသွားလေ၏။။သို့ရာတွင်စပျစ်
 ဥယျာဉ်ကိုပြုစု၍လယ်လုပ်စေခြင်းငှါဆင်းရဲသားအချို့
 တို့ကိုထားခဲ့လေ၏။
 ၁၇ ဗိတ်မှာန်တော်၌ကြေးဝါတိုင်တို့ကိုရင်ကြေးဝါရေ
 ကန်ကိုရင်ရေချိုးအင်ကုအခြေအမြစ်တို့ကိုရင်ခါလခဲ

လူတို့သည်မျိုးဖဲ၍ကြေးဝါရှိသမျှကိုဗာဗုလုန်မြို့သို့ယူ
 ၁၈ သွားကြ၏။အိုးကင်း။တူးရှင်းပျား။မီးညှပ်။အိုး။ဇွန်း
 မှစ၍အမှုတော်ထမ်းစရာကြေးဝါတန်ဆာရှိသမျှတို့ကို
 ၁၉ လည်းယူသွားကြ၏။ရွှေတန်ဆာ။ငွေတန်ဆာတည်း
 ဟူသော။အင်တုံ။လင်ပန်း။အိုး။အိုးကင်း။မီးခုံ။ဇွန်း။
 ၂၀ ဖလားများကိုရွှေဖြစ်စေ။ငွေဖြစ်စေ။ကိုယ်ရံတော်မှူးသည်
 ယူသွားလေ၏။ဗိတ်မှာန်တော်၌ရှောလမုန်မင်းကြီးလုပ်
 သောတိုင်နှစ်တိုင်။ရေကန်တခု။ရေကန်ခံစရာအခြေ
 အမြစ်ကြေးဝါနွားတဆယ်နှစ်ခု၌ပါသောကြေးဝါသည်
 ၂၁ အချိန်အားဖြင့်အတိုင်းမသိများ၏။တိုင်အမြင့်ကား
 တဆယ်ရှစ်တောင်ရှိ၏။လုံးပတ်မူကားတဆယ်နှစ်
 တောင်ရှေ့သောကြီးတပတ်ရှိ၏။ခေါင်းပွာဖြစ်၍ဒုလေး
 ၂၂ သစ်ရှိ၏။ကြေးဝါတိုင်ထိပ်လည်းရှိ၏။တိုင်ထိပ်အမြင့်
 ကားငါးတောင်ရှိ၍ထိပ်ပတ်လည်ကြေးဝါကွန်ရှက်။
 ကြေးဝါသလဲသီးတို့နှင့်ပြည့်စုံ၏။အချားသောတိုင်သည်
 ၂၃ လည်းထိုအတူဖြစ်၍သလဲသီးတို့နှင့်ပြည့်စုံ၏။တိုင်
 တမျက်နှာ၌သလဲသီးကိုးဆယ်ချောက်လုံးစီရှိ၍ကွန်
 ရွက်တဖက်၌သလဲသီးပေါင်းတရာရှိသတည်း။
 ၂၄ ကိုယ်ရံတော်မှူးနေဗုဇာရဒန်သည်ယဇ်ပရောဟိတ်
 မင်းစရာယ။ဒုတိယယဇ်ပရောဟိတ်ဇေဗနီ။ဗိတ်မှာန်
 ၂၅ တော်တံခါးမှူးသုံးယောက်တို့ကိုဖမ်းဆီးလေ၏။စစ်သူ
 ရဲတို့ကိုအုပ်သောဗိုလ်တယောက်။မြို့ထဲ၌တွေ့မိသော
 တိုင်ပင်မူးမတ်ခုနှစ်ယောက်။ပြည်သူပြည်သားများကို
 နှိုးဆော်သောတပ်စာရေးကြီးတယောက်။မြို့ထဲ၌တွေ့

မိသောပြည်သားချောက်ဆယ်တို့ကိုမြို့ထဲကခေါ်သွား
 ၂၆ ၍ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ရှိရာရိဗလမြို့သို့ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်
 ၂၇ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည်ဟာမတ်ပြည်ရိဗလမြို့၌ထို
 သူတို့ကိုဒါဏ်ပေး၍ကွပ်မျက်လေ၏။ထိုသို့ယုဒအမျိုး
 ဆည်မိမိပြည်မှသိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသတည်း။
 ၂၈ နေဗုဇန်နေဇာမင်းသိမ်းသွားသောလူဟူမူကား။နန်း
 စံခုနှစ်နှစ်တွင်ယုဒအမျိုးသားသုံးထောင်နှစ်ဆယ်သုံး
 ၂၉ ယောက်တို့ကိုသိမ်းသွားလေ၏။တဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်
 လူရှစ်ရာသုံးဆယ်နှစ်ယောက်တို့ကိုယေရုရှလင်မြို့မှ
 ၃၀ သိမ်းသွားလေ၏။နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်တွင်ကိုယ်ရံတော်မှူး
 နေဗုဇာရဒန်သည်ယုဒအမျိုးသားခုနှစ်ရာလေးဆယ်ငါး
 ယောက်တို့ကိုသိမ်းသွား၏။လူပေါင်းကားလေးထောင်
 ချောက်ရာရှိသတည်း။
 ၃၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ယေခေါနိသည်အချုပ်ခံရသောသက္က
 ရာဇာသုံးဆယ်ခုနှစ်နှစ်။ခွါဒသမလနှစ်ဆယ်ငါးရက်နေ့
 တွင်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ဝေလမရောဒက်နန်းစံစကာယုဒ
 ရှင်ဘုရင်ယေခေါနိကိုထောင်ထဲကနှုတ်၍ချမ်းသာပေး
 ၃၂ လေ၏။ကောင်းမွန်စွာနှုတ်ဆက်၍သူ၏ပလ္လင်ကိုဗာဗု
 လုန်မြို့မှာအထံတော်၌ရှိသောမင်းကြီးများထိုင်ရာပလ္လင်
 ၃၃ တို့ထက်ချီးမြှင့်လေ၏။ယေခေါနိမင်းသည်ထောင်ထဲ
 မှာဝတ်သောအဝတ်ကိုလဲ၍အသက်ရှေ့သမျှကာလပတ်
 ၃၄ လုံးအစည်မပြတ်အထံတော်၌စားသောက်ရ၏။မသေ
 ဖြီတိုင်အောင်အသက်ရှေ့သမျှနေ့ရက်အစည်မပြတ်သူ
 စားစရာဘို့ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ပေးသနားတော်မူ၏။

။ပရောဖက်ယေရမိစီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိ ကျမ်းပြီး၏။

၁ စည်ပင်ခဲ့သောမြို့သည်လူဆိတ်ညံ့လျက်ထိုင်လေ
 သည်တကား။လူမျိုးတို့တွင်ကြီးမြတ်ဘူးသောသူတို့
 သီးသည်မတ်ဆိုးမကဲ့သို့ဖြစ်၏။အပြည်ပြည်တို့၏သ
 ၂ ခင်မသည်အခွန်ပေးရ၏။ညည့်အခါပြင်းစွာငိုကျွေး
 ၍သူ၏ပါးသည်မျက်ရည်နှင့်စုံစွတ်လေ၏။ရည်းစား
 အပေါင်းတို့တွင်နှစ်သိမ့်စေသောသူတယောက်မျှမရှိ။
 အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းတို့သည်သစ္စာပျက်၍ရန်သူ

၃ ဖြစ်ကြပြီ။ယုဒသတို့သွီးသည်ညည်းဆဲခြင်း။ကြမ်းတမ်း
 စွာစေစားခြင်းကိုခံရသောကြောင့်ပြောင်းသွားပြီ။သာ
 ၄ သနာပလူတို့အထဲမှာနေလျက်ချမ်းသာမရ။ထိုက်သော
 သူအပေါင်းတို့သည်ကျဉ်းမြောင်းရာ၌ရှိကြ၏။အဘယ်
 သူမျှသဘင်သို့မလာသောကြောင့်ဖိအုန်လိမ်တို့သည်
 ညည်းတွားကြ၏။သူ၏မြို့တံခါးရှိသမျှတို့သည်လူဆိတ်
 ညံ့လျက်ရှိကြ၏။သူ၏ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်လည်း

ညည်း တွားကြ၏။ သူ၏သို့ ကညာတို့သည်လည်း နာ
 ကြင်သောစိတ်ရှိ၍ သူသည် ကိုယ်တိုင် ညှိုးငယ်လျက်
 ၁ နေရ၏။ သူပြစ်မှားသော အပြစ်များပြားသောကြောင့်
 ထာဝရဘုရားသည် ခါဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့် သူနှင့် ဆန့်
 ကျင်ဘက်ပြုသောသူတို့သည် အစိုးရ၍ သူ၏ရန်သူတို့
 သည်ကောင်းစားကြပြီ။ သူ၏သားသမီးတို့ကိုလည်း ရန်သူ
 ၆ သိမ်းသွားပြီ။ ဖိအုန်သတို့သို့၏ ဂုဏ်အသရေသည် အ
 ကြွင်းမဲ့ကွယ်ပျောက်၏။ သူ၏မင်းသားတို့သည် ကျက်
 စားရာကိုရှာ၍ မတွေ့သောသမင်ဒရယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍လိုက်
 ၇ သောသူရှေ့မှ အားမရှိဘဲ ပြေးသွားကြပြီ။ ယေရုရှလင်
 မြို့သည် ဆင်းရဲညံ့ညင်ခြင်းကိုခံရစဉ်တွင် အရင်ခံစား
 သူးသောစည်းစိမ်ကိုအောင်းမေ့၏။ သူ၏လူတို့သည် ရန်
 သူလက်သို့ ရောက်၍ မစသောသူမရှိသော အခါဆန့်
 ကျင်ဘက်ပြုသောသူတို့သည် သူ၏အမှုကိုမြင်၍ သူ၏
 ၈ ဆုံးခြင်းကို ကဲ့ရဲ့ကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့ပြစ်မှားသော
 အပြစ်သည် အတ္ထန်များသောကြောင့် ရွံရှာဖွယ်ဖြစ်လေ
 ၏။ သူကိုရိုသေသူးသောသူအပေါင်းတို့သည် သူ၏အချဉ်း
 စည်းရှိခြင်းကိုမြင်သောကြောင့် မထိမဲ့မြင်ပြုကြ၏။ သူ
 ၉ သည်လည်းညည်းဘွား၍ နောက်သို့ပြန်သွားလေ၏။ သူ၏
 မစင်ကြယ်သောလက္ခဏာထင်ရှားသော်လည်း နောက်
 ခံရသော အပြစ်ကိုမအောင်းမေ့။ ထိုကြောင့်မျက်နှာပေး
 သောသူမရှိဘဲ အံ့ကြောဖွယ်သော အခြင်းအရာနှင့် နှိမ့်ချ
 ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်ဆင်း
 ရဲခြင်းကိုကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ရန်သူသည် ကိုယ်ကိုချိုး
 ၁၀ မြှောက်ပါပြီ။ ရန်သူသည် သူ၏စည်းစိမ်ကိုလုယူပါပြီ။
 ပရိသာတ်တော်ထံသို့ မဝင်ရဟုမြစ်တားတော်မူသော
 ၁၁ ဝင်ကြောင်းကို သူမြင်ရပါ၏။ သူ၏လူအပေါင်းတို့သည်
 ညည်းတွားလျက် မုန့်ကိုရှာလျက် နေကြ၏။ သေဘေး
 နှင့်လွတ်ခြင်းငှါ မိမိစည်းစိမ်ကိုစားစရာဘို့စွန့်ရ၏။ အို
 ထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်သည် ရှုတ်ချခြင်းကိုခံရသော
 ၁၂ ကြောင့် ကြည့်ရှုဆင်ချင်တော်မူပါ။
 အိုခရီးသွားသောသူအပေါင်းတို့။ ကြည့်ရှုဆင်ချင်ကြ
 လော့။ ထာဝရဘုရားသည် ပြင်းစွာအမျက်တော်ထွက်
 သောနေ့၌ ငိုညည်းဆဲ၍ ဖြစ်စေတော်မူသော နက္ခတ်
 ၁၃ တူသော နက္ခတ်ရှိသလော။ အထက်မှမီးကို ငအရိုးထံသို့
 လွှတ်လိုက်၍ ကျေမွစေတော်မူပြီ။ ငခြေကိုကျောမိစေ
 ခြင်းငှါ ကျော့ကွင်းထောင်၍ ငကိုပြန်စေတော်မူပြီ။
 ၁၄ တနည်းလုံးညှိုးငယ်ခြင်း အကြောင်း။ စိတ်ပျက်ခြင်း

၁၄ အကြောင်းကို ငါ၌ ဖြစ်စေတော်မူ၏။ ငါပြစ်မှားသော
 အပြစ်ထမ်းဆိုးကိုလက်တော်နှင့် ငလည်ပင်းပေါ်၌ တပ်၍
 ချည်နှောင်ပြီးမှ ထာဝရဘုရားသည် ငကိုအားလျှောစေ
 ၁၅ ၍ ငါမဆီးတားနိုင်သောသူတို့လက်သို့ ရောက်စေတော်မူ
 ပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏သူရဲအပေါင်းတို့ကို ငအ
 လယ်၌ ကျော်နင်းတော်မူပြီ။ ငါ၏လူပျိုတို့ကို ငစက်
 ၁၆ ခြင်းငှါ လူအလုံးအရင်းကို ခေါ်တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရား
 သည် ယုဒသတို့သို့ ကညာကိုစပျစ်သီးနယ်ရာကျင်း၌
 နင်းနယ်တော်မူပြီ။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါသည် ငိုရ
 ၁၇ ၏။ မျက်ရည်ကျလျက်ရှိ၏။ အသက်ကိုထောက်မ၍ ငကို
 နှစ်သိမ့်စေသောသူသည် ငါနှင့်ဝေးပါ၏။ ရန်သူနှင့်သော
 ၁၈ ကြောင့် ငသားသမီးတို့သည် ပျောက်ပျက်ကြပြီ။ ဖိအုန်
 သတို့သို့သည့် မိမိလက်ဝါးတို့ကိုဖြန့်သော်လည်း နှစ်သိမ့်
 စေသောသူမရှိ။ ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ်ပတ်လည်၌
 ၁၉ ရန်သူတို့ကို ခန့်ထားတော်မူပြီ။ ယေရုရှလင်မြို့သည် သူ
 တို့တွင် ရွံရှာဖွယ်ဖြစ်လေ၏။ ထာဝရဘုရားသည် တရား
 သဖြင့် စီရင်တော်မူ၏။ ငါသည် ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူး
 ၂၀ မိပြီ။ လူမျိုးခပ်သိမ်းတို့။ နားထောင်၍ ငါ၏နက္ခတ်ကိုဆင်
 ချင်ကြပါလော့။ ငါ၏လူပျိုနှင့် အပျိုတို့ကို သိမ်းသွားကြ
 ၂၁ ပြီ။ ငါသည် ရည်းစားတို့ကို ခေါ်၍ သူတို့သည် သစ္စာမရှိ
 ကြ။ ငါ၏ယဇ်ပရောဟိတ်တို့နှင့် ငါ၏အသက်ကြီးသူ
 တို့သည် ကိုယ်အသက်မွေးဘို့ စားစရာကိုရှာစည်ပင်မြို့
 ၂၂ ထဲ၌ အသက်ချုပ်ကြပြီ။ အိုထာဝရဘုရား။ ကြည့်ရှုတော်
 မူပါ။ အကျွန်ုပ်ပင်ပန်းပါ၏။ ဝမ်းဗိုက်သို့ လိုက်ခြင်းရှိပါ၏။ နှစ်
 လုံးမှောက်လျက်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် အတ္ထန်ပြစ်မှား
 ၂၃ ပါပြီ။ ပြင်မှာဓားဘေးနှင့် တွေ့ရပါပြီ။ အတွင်း၌လည်း
 ၂၄ သေမင်းနေသကဲ့သို့ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်ညည်းတွားသံကို
 ကြားသောသူတို့တွင် နှစ်သိမ့်စေသောသူတယောက်မျှ
 မရှိပါ။ အကျွန်ုပ်၌ ရောက်သော အမှုကို အကျွန်ုပ်၏ရန်သူ
 အပေါင်းတို့သည် ကြားကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်ပြုတော်
 မူသည်ကို ဝမ်းမြောက်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ချိန်းချက်
 ၂၅ သောနေ့ရက်ကို ရောက်စေတော်မူသော အခါသူတို့
 သည် အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ကြပါစေသော။ သူတို့၏
 ဒုစရိုက်အလုံးစုံတို့ကို စစ်ကြောတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ပြစ်
 မှားမိသမျှသော အပြစ်တို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်၌ မြဲတော်မူ
 သကဲ့သို့ သူတို့၌ ပြုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ညည်း
 တွားခြင်းများပြား၍ စိတ်ပျက်လျက်ရှိပါ၏။
 ၂ ထာဝရဘုရားသည် ဖိအုန်သတို့သို့ အမျက်တော်

မိသားစုတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းတော်မူပြီ။ ဣသရေလအမျိုး၏ဂုဏ်
 အသရေကို ကောင်းကင်မှ မြေကြီးတိုင် အောင်ချက်တော်
 မူပြီ။ အမျက်တော် ထွက်ချိန်၌ ခြေတော်တင်ရာ ချံ့ကို
 ၂ မအောင်းမေ့ဘဲနေတော်မူပါပြီတကား။ ။ ထာဝရဘုရား
 သည် သနားခြင်း မရှိဘဲ ယာကုပ်အမျိုး၏ နေရာအရပ်ရှိ
 သမ္မတို့ကိုမျှတော်မူပြီ။ အမျက်တော်ထွက်သဖြင့် ယုဒ
 သတို့သမီး၏ရဲတိုက်တို့ကိုမြေသိုင်းအောင်ဖြိုဖျက်၍ နိုင်ငံ
 ၃ တော်နှင့် မင်းသားတို့ကို ရှုတ်ချတော်မူပြီ။ ။ ပြင်းစွာအ
 မျက်တော်ထွက်၍ ဣသရေလ၏ဦးချိုရှိသမ္မတို့ကိုဖြတ်
 တော်မူပြီ။ ရန်သူရှေ့မှလက်ရုံးတော်ကိုရုံတ်သိမ်းတော်
 မူပြီ။ အရပ်ရပ်လောင်သော မီးတောက်ကဲ့သို့ ယာကုပ်
 ၄ အမျိုးကိုလောင်စေတော်မူပြီ။ ။ ရန်သူကဲ့သို့လေးကိုတင်
 လျက်ရန်ဘက်ပြုသောသူကဲ့သို့လက်ျာလက်ကိုချီကြွ
 လျက်တင့်တယ်ခြင်းအသရေရှိသောသူအပေါင်းတို့ကို
 သတ်တော်မူပြီ။ ဖိအုန်သတို့သမီး၏နေရာတော်ပေါ်မှာမီးကဲ့
 ၅ သို့သော အမျက်တော်ကိုသွန်းလောင်းတော်မူ၏။ ။ ထာ
 ဝရဘုရားသည်ရန်ဘက်ပြု၍ ဣသရေလအမျိုးကို၎င်း ဘုံ
 ဗိတ်မှန်အပေါင်းတို့ကို၎င်းမျှတော်မူပြီ။ ရဲတိုက်တို့ကို
 ဖြိုဖျက်တော်မူပြီ။ ယုဒသတို့သမီးငိုကျွေးမြည်တမ်းသော
 ၆ အကြောင်းတို့ကိုမျှားပြားစေတော်မူပြီ။ ။ ဝင်းတော်ကို
 တောင်ယာခြံကဲ့သို့အမှတ်ပြု၍မျိုးဖျက်တော်မူပြီ။ မိမိဝံ့
 သဘင်တော်ကိုဖျက်ဆီးတော်မူပြီ။ ဖိအုန်မြို့၌ခံသော ဓမ္မ
 ၇ ဝွဲနေ့။ ဥပုသ်နေ့တို့ကို ထာဝရဘုရားမေ့စေတော်မူပြီ။
 အမျက်တော်အရှိန်ပြင်း၍ရှင်ဘုရင်နှင့်ယဇ်ပရောဟိတ်
 ၈ ကိုမရှုမမှတ်ပြုတော်မူပြီ။ ။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိယဇ်
 ပရောဟိတ်ကိုပယ်တော်မူပြီ။ မိမိသန့်ရှင်းရာဌာနတော်
 ကိုစက်ဆုပ်တော်မူပြီ။ ဘုံဗိတ်မှန်တော်ကိုရန်သူလက်
 သို့အပ်တော်မူသဖြင့်ဝံ့သဘင်ခံသောနေ့၌အသံပြုသကဲ့
 သို့ရန်သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌အသံပြု
 ၉ ကြပြီ။ ။ ထာဝရဘုရားသည် ဖိအုန်သတို့သမီး၏မြို့ရိုးကို
 ဖြိုဖျက်မည်ဟုအကြံတော်ရှိသည်အတိုင်းကြိုးကိုတန်း
 ၊ ။ အစည်မပြတ်ဖြိုဖျက်တော်မူသဖြင့် အတွင်းမြို့ရိုးနှင့်
 ပြင်မြို့ရိုးတို့သည်အဘူညည်းတွား၍ငိုကျွေးမြည်တမ်းရ
 ၁၀ မည်အကြောင်းပြုတော်မူပြီ။ ။ မြို့တံခါးခွက်တို့သည်မြေ
 ၌မြုပ်လျက်ရှိကြ၏။ ကန့်လန့်ကျင်တို့ကိုမျိုးဖဲ့တော်မူပြီ။
 ရှင်ဘုရင်နှင့်မင်းသားတို့သည်သာသနာပလူတို့တွင်
 နေကြ၏။ တရားတော်မရှိပရောဖက်တို့သည်ထာဝရ
 ၁၁ ဘုရား၏ဗျာဓိတ်တော်ကိုမခံမရကြ။ ။ ဖိအုန်သတို့သမီး၏
 အသက်ကြီးသူတို့သည်မြေမှန်ကိုမိမိတို့ခေါင်းပေါ်မှာ

ပြစ်တင်လျက်လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်စည်းလျက်မြေ
 ပေါ်မှာထိုင်၍တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ယောရမိလင်မြို့သူ
 ကညာတို့သည်ခေါင်းကိုငိုက်ဆိုက်ညွတ်လျက်နေကြ
 ၁၂ ၏။ ။ ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးပျက်စီးသောကြောင့်ငါသည်
 မျက်ရည်ကျ၍မျက်ဖိပျက်လေပြီ။ ဝမ်း၌သူတို့ကိုဖြင်း
 ရှိ၍အသံလည်းမြေပေါ်မှာသွန်းလျက်ရှိ၏။ အကြောင်း
 ၁၃ မူကား။ သူငယ်နှင့်နှိုင်းစွဲကလေးတို့သည်မြို့လမ်း၌အားပျက်
 လျက်နေကြ၏။ သူတို့ကလည်းဆံစပါးနှင့်စပျစ်ရည်
 သည်အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုရန်သူညည်းဆဲသောသူ
 ကဲ့သို့မြို့လမ်း၌အားပျက်လျက်အမိရင်ခွင်၌မိမိအသက်
 ကိုသွန်းလျက်အမိကိုမေးတတ်ကြသည်တကား။
 ၁၄ အိုယောရမိလင်သတို့သမီး။ သင်၏အမှု၌အဘယ်သက်
 သေကိုငါပြုရမည်နည်း။ အဖိုဖိအုန်သတို့သမီးကညာ။ သင့်
 ကိနှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါသင်နှင့်အဘယ်သူကိုငါခိုင်းနှိုင်း
 ရမည်နည်း။ သင်၏ပြုပျက်ရာသည်သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့ကျယ်
 ၁၅ သောကြောင့်အဘယ်သူပြုပြင်နိုင်သနည်း။ သင်၏ပရော
 ဖက်တို့သည်အချည်းနှီးသောအရာ။ မိုက်သောအရာတို့
 ကိုသင့်အဖို့မြင်ကြပြီ။ သိမ်းသွားချုပ်ထားသောအမှုကို
 ပြေစေခြင်းငှါသင်၏အပြစ်ကိုမဖော်မပြဘဲမှားသော
 ၁၆ ရူပါရုံ။ လမ်လွဲစရာအရာကိုသင့်အဖို့မြင်ကြပြီ။ ။ လမ်၌
 ရှောက်သွားသမျှသောသူတို့ကဂုဏ်အသရေအထွန့်။
 မြေတပြင်လုံးရှင်လန်းရာဘွဲ့ရှိသောမြို့ကား၍မြို့လော
 ဟုယောရမိလင်သတို့သမီးကိုလက်ရပ်တီးလျက်ကဲ့ရဲ့သံ
 ၁၇ ကိုပြုလျက်ခေါင်းကိုညှိတ်လျက်မေးတတ်ကြ၏။ ။ သင်
 ၏ရန်သူအပေါင်းတို့သည်သင့်တဖက်၌နှုတ်ကိုဖွင့်ကြ၏။
 ငါတို့သည်သုကိုမျှပြီ။ အကယ်စင်စစ်၍သည်နေ့ကား
 ငါတို့မျှော်လင့်ခဲ့ပြီးသောနေ့ဖြစ်၏။ ငါတို့တွေ့မြင်ရပြီဟု
 ကဲ့ရဲ့သံကိုပြုလျက်အံ့သွားကိုခံကြိတ်လျက်ဆိုကြ၏။
 ၁၈ ။ ထာဝရဘုရားသည်ကြံစည်သောအမှုကိုပြုတော်မူပြီ။
 ရှေးကာလ၌မိန့်တော်မူသောစကားတော်ကိုပြည့်စုံစေ
 တော်မူပြီ။ မနှစ်မြို့ဘဲဖြိုဖျက်တော်မူပြီ။ ရန်သူသည်
 သင်၏အပေါ်မှာဝမ်းမြောက်ရသောအခွင့်ကိုပေး၍ရန်သူ
 ၁၉ ၏ဦးချိုကိုချိုးဖြင့်တော်မူပြီ။ သူတို့သည်စိတ်နှစ်လုံးထဲက
 ထာဝရဘုရားကိုအော်ဟစ်ကြ၏။ အိုဖိအုန်သတို့သမီး၏
 မြို့ရိုး။ သင်၏မျက်ရည်သည်မြစ်ရေမီးသကဲ့သို့နေညည်
 မပြတ်စီးစေလော့။ ကိုယ်ကိုကိုယ်မညိမ်းစေနှင့်။ သင်၏
 ၂၀ မျက်ဆံကိုလည်းမညိမ်းစေနှင့်။ ။ ညဦးယံအချိန်၌ထ၍
 အော်ဟစ်လော့။ ထာဝရဘုရား၏မျက်နှာတော်ရှေ့မှာ
 သင်၏နှစ်လုံးကိုရေကဲ့သို့သွန်းလောင်းလော့။ ငတ်မွတ်၍

ခပ်အိမ်းသောလမ်ဝမှာအား ပျက်လျက်နေသောသင်၏
 သူငယ်တို့ကိုအသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါအထံတော်သို့
 ၂၀ သင်၏လက်ကိုချီဆန့်လော့။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်
 တော်သည်အဘယ်သူ၌ဤသို့စီရင်တော်မူသည်ကိုကြည့်
 ရှုဆင်ချင်တော်မူပါ။ မိမိသည်မိမိရင်သွေး။ မိမိချိုပိုက်
 သောသားကိုစားရပါမည်လော။ ယဇ်ပရောဟိတ်နှင့်
 ၂၁ ပရောဖက်သည်ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းရာဌာနတော်
 ၌အသေသတ်ခြင်းကိုခံရပါမည်လော။ လူအကြီးအငယ်
 တို့သည်လမ်၌မြေပေါ်မှာဘူးလုံးနေရကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်
 ၏လူပျိုနှင့်အပျိုတို့သည်ခေးဖြင့်သေရကြပါပြီ။ ကိုယ်
 တော်သည်အမျက်တော်ထွက်သောနေ့၌သူတို့ကိုမသ
 ၂၂ နားဘဲကွပ်မျက်တော်မူပြီ။ ဥဲသဘင်နေ့၌လူတို့ကိုခေါ်
 ဖိတ်သကဲ့သို့အကျွန်ုပ်ပတ်လည်၌ကြောက်မက်ဖွယ်
 သောအရာတို့ကိုခေါ်ဖိတ်တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားအ
 မျက်တော်ထွက်သောနေ့၌အဘယ်သူမျှမလွတ်။ မကျန်
 ကြွင်းရပါ။ အကျွန်ုပ်ချိုပိုက်ကျွေးမွေးသောသူတို့ကို
 အကျွန်ုပ်၏ရန်သူသည်ဖျက်ဆီးပါပြီ။

၃ ငါသည်ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်ကြိမ်လုံး
 ၂ အောက်၌ဆင်းရဲခြင်းကိုခံရသောသူဖြစ်၏။ ငကို
 သွေးဆောင်၍အလင်းသို့မရှိ။ မှောင်မိုက်ထဲသို့ပို့ဆောင်
 ၃ တော်မူ၏။ အကယ်စင်စစ်ငကိုတနေ့လုံးအထပ်ထပ်
 ၄ ဒါဏ်ခတ်တော်မူ၏။ ငအရှေ့နှင့်အသားကိုဆွေးယိစေ
 ၅ ၍ငအရိုးတို့ကိုလည်းချိုးတော်မူ၏။ ငတဖက်၌တပ်
 တည်၍ခါးသောအရာ။ ပင်ပန်းစရာအကြောင်းတို့နှင့်
 ၆ ပိုင်းတော်မူ၏။ သေလွန်သောသူတို့ကိုပြုတတ်သကဲ့သို့
 ၇ ငကိုမိုက်သောအရပ်၌ထားတော်မူ၏။ ငါမထွက်
 နှိုင်အောင်ဝင်းခတ်၍လေးသောသံကြိုးနှင့်ချည်နှောင်
 ၈ တော်မူ၏။ ထိုမျှမက။ ငါသည်ကျွေးကျော်အော်ဟစ်၍
 ၉ ဆုတောင်းသော်လည်းညှင်းပယ်တော်မူ၏။ ငါသွားရာ
 လမ်ကိုကျောက်သရဲနှင့်ပိတ်၍ကောက်သောလမ်ဖြင့်
 ၁၀ သွားစေတော်မူ၏။ ငကိုချောင်းမြောင်းသောဝက်ဝံကဲ့
 သို့ရင်မထင်ရှားသောအရပ်၌နေသောချင်းသေကဲ့သို့ရင်
 ၁၁ ဖြစ်တော်မူ၏။ ငကိုလမ်လွဲစေပြီးလျှင်အပိုင်းပိုင်းဖြတ်၍
 ၁၂ ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ လေးတော်ကိုတင်၍ပြစ်စရာစက်
 ၁၃ အရာ၌ငကိုထားတော်မူ၏။ မြားတော်တို့ကိုလည်းငါ
 ၁၄ ကျောက်ကပ်ရံခွင်းစေတော်မူ၏။ ငါသည်ငါ၏လူတို့
 တွင်ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းနှင့်တနေ့လုံးသိချင်းဆိုစရာ
 ၁၅ အကြောင်းဖြစ်ပါသည်တကား။ ခါးသောဆေးနှင့်

၁၆ ငကိုဖြည့်၍ဘင်းခါးနှင့်ရစ်မူးစေတော်မူ၏။ ကျောက်
 စရစ်ကိုကျွေး၍ငသွားတို့ကိုချိုးတော်မူ၏။ မီးပျံ
 ၁၇ နှင့်ပုံးတော်မူ၏။ ငါ၏ဝိညာဉ်ကိုချမ်းသာနှင့်ဝေးစွာရွှေ
 တော်မူသောကြောင့်ငါသည်မင်္ဂလာအကြောင်းကိုမေ့
 ၁၈ လျော့၏။ သို့ဖြစ်၍ငါသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
 အစွမ်းသတ္တိနှင့်မျှော်လင့်စရာအကြောင်းပျက်လေပြီဟု
 ဆိုရ၏။
 ၁၉ အကျွန်ုပ်ခံရသောဆင်းရဲညံ့ညင်ခြင်းကိုရင်ဘင်းခါး
 ၂၀ နှင့်သည်းခြေအရင်ကိုရင်အောင်းမေ့တော်မူပါ။ ငကန်
 ၂၁ အမှန်အောင်းမေ့တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုသို့အကျွန်ုပ်၏
 စိတ်နှစ်လုံးသည်ဆင်ချင်၍သတိရသောအခါမျှော်လင့်
 ၂၂ စရာအခွင့်ရှိပါ၏။ ထာဝရဘုရားသည်သနားတော်မူ၍
 ကရုဏာတော်သည်မကုန်သောကြောင့်ငါတို့သည်ဆုံး
 ၂၃ ရှုံးခြင်းသို့မရောက်ဘဲနေကြ၏။ နံနက်တိုင်းကရုဏာ
 တော်အသစ်ကိုခံရကြ၏။ သစ္စာတော်သည်ကြီးမြတ်
 ၂၄ ပါ၏။ ငဝိညာဉ်၏သဘောဟူမူကား။ ထာဝရဘုရား
 သည်ငါ၏အဖိုဖြစ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့်ကိုယ်တော်ကို
 ၂၅ ငါမျှော်လင့်ပါ၏။ ကိုယ်တော်ကိုမျှော်လင့်သောသူနှင့်
 ကိုယ်တော်ကိုရှာသောသူ၏စိတ်ဝိညာဉ်အားထာဝရ
 ၂၆ ဘုရားသည်ကျွေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ကယ်တင်တော်မူ
 မည်ဟုမျှော်လင့်လျက်ညိမ်ဝပ်စွာစောင့်၍နေကောင်း၏။
 ၂၇ လူသည်အသက်ပျို့စည်အခါထပ်ဘိုးကိုထပ်ကောင်း
 ၂၈ ၏။ ထပ်ဘိုးကိုတင်တော်မူသောကြောင့်တယောက်
 ၂၉ တည်းထိုင်၍ညိမ်ဝပ်စွာနေစေ။ မျှော်လင့်စရာအခွင့်ရှိ
 ကောင်းရှိလိမ့်မည်ဟုထင်လျက်မိမိနှုတ်ကိုမြေမှန်၌ကပ်
 ၃၀ စေ။ မိုက်သောသူအားမိမိပါးကိုပေး၍ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်
 ၃၁ ခြင်းနှင့်ပြည့်ဝစေ။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရား
 ၃၂ သည်အစည်စွန့်ပြစ်တော်မမူတတ်။ ဝမ်းနည်းစေတော်မူ
 သော်လည်းကရုဏာတော်များပြားသည်နှင့်အညီသနား
 ၃၃ တော်မူလိမ့်မည်။ ဆင်းရဲစေချင်သောစိတ်နှင့်လူသားတို့
 ၃၄ ကိုညည်းဆဲ၍ဝမ်းနည်းစေတော်မူသည်မဟုတ်။ ချုပ်
 ထားသောပြည်သားအပေါင်းတို့ကိုမြေနှင့်နင်းကြိတ်
 ၃၅ ခြင်းအမှု။ လူခံထိုက်သောတရားကိုအမြင့်ဆုံးသော
 ၃၆ ဘုရားမျက်မှောက်၌ပျက်ခြင်းအမှု။ သူတပါးကိုမတ
 ရားသဖြင့်ရှုံးစေခြင်းအမှုတို့ကိုထာဝရဘုရားနှစ်သက်
 ၃၇ တော်မူ။ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မမူဘဲအဘယ်
 ၃၈ သူသည်ပြော၍တရုတ်ရက်ဖြစ်စေနိုင်သနည်း။ အမြင့်
 ဆုံးသောဘုရား၏နှုတ်တော်ထွက်၍သည်အထိုင်းမင်္ဂ
 ၃၉ လာနှင့်အမင်္ဂလာဖြစ်တတ်သည်မဟုတ်လော။ အသက်

၅၄၀ ရှင်သောလူသတ္တဝါသည် အဘယ်ကြောင့် မြည်တပ်ရ
မည်နည်း။ မိမိရစရိုက်အပြစ်ဒါဏ်ကိုခံရသောကြောင့်
၅၄၁ မြည်တပ်ရမည်လော။ ငါတို့သည် ကိုယ်လိုက်သော
လမ်းတို့ကိုစစ်ကြောစုံစမ်း၍ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ပြန်
၅၄၂ သွားကြကုန်အံ့။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောဘုရား
သခင်ထံတော်သို့နှစ်လုံးနှစ်လက်တို့ကိုချီကြွကြကုန်အံ့။
၅၄၃ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားပုန်ကန်မိပါပြီ။ ကိုယ်တော်
၅၄၄ သည် အပြစ်ထွတ်တော်မူပါ။ အမျက်တော်ထွက်၍
မျက်နှာလွှဲတော်မူ၏။ တဖန်အကျွန်ုပ်တို့ကိုလိုက်၍က
၅၄၅ ရုဏာမရှိဘဲကွပ်မျက်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ပဌနာ
စကားသည် အထံတော်သို့မပေါက်နိုင်အောင်မိလင်းတိမ်
၅၄၆ ဖြင့်ကိုယ်ကိုကွယ်ကာတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုလူ
မျိုးတို့တွင်လွဲပြစ်သောတန်မြက်ချေးအမှိုက်ကဲ့သို့၎င်း၊
၅၄၇ စရာအရာကဲ့သို့၎င်းဖြစ်စေတော်မူ၏။ ရန်သူအပေါင်းတို့
၅၄၈ သည် အကျွန်ုပ်တို့တဖက်၌နှုတ်ကိဖွင့်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်
တို့သည် ကြောက်လန့်ဖွယ်သောအရာထဲသို့၎င်းတွင်းထဲ
သို့၎င်းသုတ်သင်ပယ်ရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းထဲသို့၎င်းရောက်
ကြပါပြီ။
၅၄၉ ငါ၏လူမျိုးသတို့သိုးပျက်စီးသောကြောင့် ငမျက်မိ
၅၅၀ သည် မြစ်ရေဖြစ်၍ စီးလျက်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည်
၅၅၁ ကောင်းကင်ကန့်ကြည့်၍ရှုမှတ်တော်မူ၍ တိုင်အောင်
ငမျက်ရည်သည် ကျ၍အစည်မပြတ်ယိုစီးလျက်ရှိ၏။
၅၅၂ ငါ၏မြို့သိုးအပေါင်းတို့အတွက်ကြောင့် ငမျက်မိသည်
ငနှစ်လုံးကိုပူစေတော်မူ၏။
၅၅၃ အကြောင်းမရှိဘဲကိုရန်ပြုသောသူတို့သည်၎င်း
၅၅၄ ကိုလိုက်၍ရှာသကဲ့သို့ကိုလိုက်၍ရှာကြ၏။ မြေတွင်း၌
အသက်ကိုဖြတ်၍ အပေါ်မှာကျောက်ကိုတင်ထားကြ
၅၅၅ ၏။ ငခေါင်းကိုရေလွှမ်းမိုးသည်ဖြစ်၍ ငါသည် ဆုံးရှုံးပြီ
ဟုဆိုရ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ နက်သောမြေတွင်းထဲက
၅၅၆ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏နာမကိုခေါ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်
ခေါ်သံကိုကြားတော်မူသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်ညည်းတွား
အော်ဟစ်သောအခါ နားတော်ကိုလွှဲတော်မူပါ။
၅၅၇ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုဟစ်ခေါ်သောအခါကိုယ်
တော်သည်ချည်း ကပ်တော်မူ၍ မကြောက်နှင့်ဟုမိန့်
၅၅၈ တော်မူပြီ။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်
အသက်နှင့်ဆိုင်သောအမှုကိုစောင့်၍ရှေးနှုတ်တော်မူ
၅၅၉ ပြီ။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခံရ
သောညည်းဆဲခြင်းကိုမြင်တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်အဖို့
၅၆၀ တရားစီရင်တော်မူပါ။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုရန်ညှိုးဖွဲ့

သမျှနှင့်မကောင်းသောအကြံရှိသမျှကိုကိုယ်တော်မြင်
၅၆၁ တော်မူပြီ။ အိုထာဝရဘုရား။ သူတို့ကဲ့သို့သောအကြောင်း
၅၆၂ နှင့်မကောင်းသောအကြံရှိသမျှကို၎င်း၊ အကျွန်ုပ်တဖက်
၌ထံသောသူတို့၏အပြစ်တင်ခြင်း။ အကျွန်ုပ်တဖက်၌
တနေ့လုံးကြံစည်ခြင်းကို၎င်းကိုယ်တော်ကြားတော်မူပြီ။
၅၆၃ သူတို့ထိုင်ခြင်း။ ထခြင်းကိုကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်
၅၆၄ သည်သူတို့သိချင်းဆိုစရာအကြောင်းဖြစ်ပါ၏။ အိုထာ
ဝရဘုရား။ သူတို့ကျင့်သောအကျင့်နှင့်အလျောက်အကျိုး
၅၆၅ အပြစ်ကိုဆပ်ပေးတော်မူပါ။ သူတို့မိတ်နှစ်လုံးကိုခိုင်
၅၆၆ မာစေ၍ကျိန်တော်မူပါ။ အမျက်တော်ထွက်၍သူတို့
ကိုညည်းဆဲသဖြင့်ထာဝရဘုရား၏မိလင်းကောင်းကင်
အောက်မှသုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူပါ။
၄၇၁ ရှေ့သည်အလွန်သမညီသည်တကား။ အကောင်းဆုံး
သောရှေ့သည်အလွန်ဖောက်ပြန်သည်တကား။ သန့်ရှင်း
သောကျောက်တို့သည်ခပ်သိမ်းသောလမ်ဝတို့၌ဖရိဖရ
၄၇၂ ကွဲပြားလျက်ရှိကြ၏။ အမြတ်ဆုံးသောရှေ့နှင့်အမျှအ
လွန်အသီးထိုက်သောဖိအုန်မြို့သားတို့ကိုအိုးထိန်းသမား
၄၇၃ လုပ်သောမြေအိုးကဲ့သို့မှတ်တတ်သည်တကား။ မြေခွေး
မတို့ပင်မိမိတို့သားငယ်တို့အားနှိုင်းကိုပေး၍နှိုက်
တတ်၏။ ငါ၏လူမျိုးသတို့သိုးမူကားတော၌နေသော
ကလားအုတ်ငှက်ကဲ့သို့ကြွေကြွတ်သောသဘောရှိ၏။
၄၇၄ နို့စို့ကလေးသည်နှိုက်သောကြောင့်လျှာသည်အာ
ခေါင်၌ကပ်လျက်ရှိ၏။ သူငယ်တို့သည်မုန့်ကိုတောင်း
၄၇၅ ၍အဘယ်သူမျှမပေး။ ကောင်းမွန်စွာစားတတ်သော
သူတို့သည်ကိုးကွယ်ရာမရှိ။ လမ်၌နေကြ၏။ နိမောင်း
သောအိပ်ရာပေါ်မှာပျော်မွေ့ဘူးသောသူတို့သည်နောက်
၄၇၆ ချေးပုံကိုဖက်ရကြ၏။ အဘယ်သူမျှအားမထုတ်ဘဲချက်
ချင်းပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သောသောနုမြို့ခံရသော
အပြစ်ဒါဏ်ထက် ငါ၏လူမျိုးသတို့သိုးခံရသောအပြစ်
၄၇၇ ဒါဏ်သည်သာ၍ကြီးပေ၏။ သူ၏မူးမတ်တို့သည်မိလင်း
ပွင့်ထက်သန့်ရှင်း၍နှိုက်ထက်လည်းပြုကြ၏။ သူတို့
အသားသည်ကျောက်နီထက်နီ၏။ သွေးကြောလည်းနီ
၄၇၈ လာနှင့်တူ၏။ ယခုမူကား။ သူတို့အဆင်းသည်မှောင်
မိုက်ထက်မည်းသည်ဖြစ်၍လမ်း၌မထင်ရှား။ သူတို့အရေ
၄၇၉ သည်အရိုး၌ကပ်၍ထင်းကဲ့သို့သွေ့ချောက်လေ၏။ ဝေး
ဖြင့်သေသောသူသည်ငတ်မွတ်၍သေသောသူထက်သာ
၄၈၀ ၍မင်္ဂလာရှိ၏။ ငတ်မွတ်၍သေသောသူသည်အသီးအနှံ
ပြတ်ခြင်းအားဖြင့်ထိုးဖောက်၍ပိန်ကျူရ၏။ ငတ်ကြင်

နာတတ်သောမိမိတို့သည်မိမိတို့သားကိုပင်ပြုတ်ရကြ၏။
 ၁၁ ငါ၏လူမျိုးသတို့သိုးသည်ပျက်စီးသောကာလ၌မိမိတို့
 သားကိုပင်စားရကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်အမျက်တော်
 ကိုစုံလင်စေတော်မူပြီ။ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်အရှိန်
 ကိုလွှတ်တော်မူပြီ။ ဖိအုန်မြိုက်မီး၍မြိုရိုးအမြစ်တိုင်
 ၁၂ အောင်လောင်စေတော်မူပြီ။ ရန်ပြုသောသူနှင့်စစ်တိုက်
 သောသူသည်ယောရရှလင်မြို့တံခါးအတွင်းသို့ဝင်နိုင်
 သည်ဟုလောကီရှင်ဘုရင်နှင့်လောကီသတ္တဝါတစ်စုံတစ်
 ယောက်မျှမယုံကြ။
 ၁၃ ယောရရှလင်မြို့အလယ်၌ပြောင့်မတ်သောသူတို့ကို
 သတ်တတ်သောမြို့သားပရောဟိတ်တို့၏ဒုစရိုက်များနှင့်
 ယဇ်ပရောဟိတ်တို့၏အပြစ်များကြောင့်ဤအမှုသည်
 ၁၄ ရောက်လေပြီ။ ထိုသူတို့သည်အရူးကဲ့သို့လင်၌ထည့်
 လည်၍လူအသွေးနှင့်လူးသောကြောင့်သူတို့အဝတ်ကို
 ၁၅ အဘယ်သူမျှမဝတ်ဝံ့။ သွားကြ၊ မစင်ကြယ်သောသူတို့။
 သွားကြ၊ သွားကြ။ မထိကြနှင့်ဟုသူတပါးတို့သည်ဟပ်
 တတ်ကြ၏။ အဝေးသို့ပြေး၍အရပ်ရပ်သို့ထည့်လည်ရ
 သောအခါသာသနာပလူတို့ကသူတို့သည်မတည်းမနေ
 ၁၆ ရဟုဆိုတတ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်အမျက်တော်
 ထွက်၍သူတို့ကိုကွဲပြားစေတော်မူပြီ။ သူတို့အမှုကို
 ကြည့်ရှုတော်မူ။ သူတပါးတို့သည်လည်းယဇ်ပရော
 ၁၇ ဟိတ်တို့ကိုမရိုသေ။ အသက်ကြီးသူတို့ကိုအားမနာဘဲ
 ၁၈ နေကြ၏။ ငါတို့သည်ရှိစည်တွင်မစမည်သူကိုမျှော်လင့်
 ၁၉ ၍မမြင်ရကြ။ မကယ်တင်နိုင်သောလူမျိုးကိုကင်းစင်
 ၂၀ ပေါ်မှာအကျိုးမရှိဘဲစောင့်ကြည့်ပြီ။ ငါတို့သည်လင်၌
 မသွားရမည်အကြောင်းငါတို့ခြေရာကိုလိုက်ရှာကြ၏။
 ငါတို့သည်ဆုံးချိန်နီးပြီ။ အသက်ရှင်ရသောကာလစေ့
 ၂၁ ပြီ။ ဆုံးချိန်ရောက်လေပြီ။ ငါတို့ကိုလိုက်၍ရှာသောသူတို့
 သည်မိုလင်းကောင်းကင်၌လင်းတထက်သာ၍လျင်မြန်
 ကြ၏။ တောင်ရိုးပေါ်မှာလိုက်ရှာကြ၏။ တော၌လည်း
 ၂၂ ချောင်းမြောင်းကြ၏။ ငါတို့ထွက်သက်ဝင်သက်တည်း
 ဟူသောထာဝရဘုရားပေးတော်မူ၍ဘိသိတ်ခံသော
 အရှင်ကိုသူတို့သည်မြေတွင်း၌ဖမ်းမိကြပြီ။ ထိုအရှင်၏
 ဘုန်းတော်ကိုခိုလှုံ၍ငါတို့သည်သာသနာပလူတို့တွင်အ
 သက်ချစ်သာရသိမ့်မည်ဟုအထက်ကဆိုတတ်ကြ၏။
 ၂၃ ဥပြည်၌နေသောဇန့်သတို့သိုးဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်း
 လော့။ ဖလားတော်သည်သင်ရှိရာသို့ကူးသွားလိမ့်မည်။
 သင်သည်ရမ်းမူး၍အဝတ်အချည်းဝည်းရှိရသိမ့်မည်။
 ၂၄ |အိုဖိအုန်သတို့သိုးသင်ခံထိုက်သမျှသောအပြစ်ဒဏ်

ကုန်ပြီ။ သင်သည်နောက်တဖန်သိမ်းသွားခြင်းကိုမခံရ။
 အိုဇန့်သတို့သိုး။ သင်ပြုသောဒုစရိုက်ကိုစစ်ကြော၍
 သင်၏အပြစ်ကိုဖော်ပြတော်မူမည်။
 ၅ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့၌ရောက်သောအမှုကို
 အောင်းမေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ခံရသောကဲ့ရဲ့ခြင်းကို
 ၂ ကြည့်ရှု၍ဆင်ချင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့အမွေခံရာမြေ
 သည်တပါးအမျိုးသားလက်သို့ရင်နေရာအိမ်တို့သည်
 လည်းတကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့လက်သို့ရင်ရောက်ပါပြီ။
 ၃ |အကျွန်ုပ်တို့သည်မိဘမရှိသောသူငယ်ဖြစ်ကြပါ၏။
 ၄ အဖဆုံးပါပြီ။ အမိသည်ရုတ်ဆိုးမကဲ့သို့နေရပါ၏။ ငွေ
 ပေးမှရေကိုသောက်ရပါ၏။ ထင်းကိုလည်းဝယ်ရပါ၏။
 ၅ |ထမိဘိုးကိုအစည်ထမိရပါ၏။ မရပ်မနေဘဲလုပ်ကိုင်
 ၆ ရပါ၏။ စားစရာကိုရခြင်းငှါခဲရုတ္တုပြည်သား။ အာရှရီ
 ၇ ပြည်သားတို့၌ကျွန်ုပ်ခံရပါ၏။ ဘိုးဘေးတို့သည်ပြစ်မှား
 ၈ ၍သေပြီးမှအကျွန်ုပ်တို့သည်သူတို့အပြစ်များကိုခံရပါ
 ၉ ၍။ သူကျွန်ုပ်တို့သည်အကျွန်ုပ်တို့ကိုအုပ်စိုးကြပါ၏။
 ၁၀ သူတို့လက်မှအဘယ်သူမျှမကယ်မနှုတ်ပါ။ တော၌ဘေး
 ဘေးနှင့်တွေ့၍အသေခံလျက်စားစရာကိုရှာရကြပါ၏။
 ၁၁ |မွတ်သိပ်ခြင်းအရှိန်ကြောင့်အကျွန်ုပ်တို့၏အရေသည်
 မီးဖိုကဲ့သို့မည်းပါ၏။
 ၁၂ ဖိအုန်မြိုနှိမ့်မှုများကိုငင်ယူခဲ့မြို့ရွာတို့၌မိမိမျိုးများကို
 ၁၃ ငင်အမွေပြုကြပါ၏။ မူးမတ်တို့ကိုလက်ဖြင့်ဆွဲထားကြ
 ၁၄ ပါ၏။ အသက်ကြီးသူတို့ကိုလည်းမရိုသေကြပါ။ လူမျိုး
 တို့သည်ကြိတ်ဆုံကိုထမိရကြပါ၏။ သူငယ်တို့သည်
 ၁၅ လည်းထင်းအောက်မှာလဲရကြပါ၏။ အသက်ကြီးသူတို့
 သည်မြို့တံခါးဝ၌ငင်လူမျိုးတို့သည်ဝဲသဘင်၌ငင်ကွယ်
 ၁၆ ပျောက်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်နှစ်လုံးရှင်လန်း
 ၁၇ ခြင်းပြတ်၍ကခြင်းအရာ၌လည်းတွားခြင်းရှိကြပါ၏။
 ၁၈ |အကျွန်ုပ်တို့ဆောင်းသောသရဖူသည်ကျပါပြီ။ အ
 ကျွန်ုပ်တို့သည်ပြစ်မှားသောကြောင့်အမင်္ဂလာရှိကြပါ၏။
 ၁၉ |ထိုကြောင့်အကျွန်ုပ်တို့သည်မိတ်ဖျက်ကြပါပြီ။ ထိုအ
 ၂၀ ပြစ်ကြောင့်မျက်မိတို့သည်လည်းပွဲကြပါ၏။ လူဆိတ်
 ညံ့လျက်ရှိသောဖိအုန်တောင်ပေါ်မှာမြေခွေးတို့သည်
 ၂၁ သွားလာကြပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်
 နိစ္စအမြဲတည်တော်မူ၏။ ပလ္လင်တော်သည်လည်းထာ
 ၂၂ ဝရပလ္လင်ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်ကြောင့်
 အကျွန်ုပ်တို့ကိုအစည်မပြတ်မေ့လျော့တော်မူသနည်း။
 အဘယ်ကြောင့်ကာလကြာမြင့်စွာစွန့်ပြစ်တော်မူသ

၂၁ နည်း။ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့ကို အထံတော်သို့
 ထွဉ်းစေတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြန်၍
 လာကြပါမည်။ ဂရုဏာလက္ခဏာသို့ အကျွန်ုပ်တို့ကာလကို

၂၂ အသစ်ပြုပြင်တော်မူပါ။ အကယ်၍ ကိုယ်တော်သည်
 အကျွန်ုပ်တို့ကို ဂရုဏာလက္ခဏာသို့ ပယ်တော်မူမည်လော။ ပြင်း
 စွာအမျက်ထွက်တော်မူမည်လော။

။ပရောဖက်ယေရမိမြည်တမ်းသောစကားပြီး၏။

။ယေဇုကျေလအနာဂတ္တိကျမ်း။

၁ သက္ကရာဇ်သုံးဆယ်ပြည့်။ ယေခေါနိမင်းကြီးနန်းကျ
 ၂ ပညမနှစ်။ စတုတ္ထလ။ ငါးရက်နေ့၌ ငါသည် ထိမ်းသွား
 သောသူတို့တွင် ခေဗာမြစ်နားမှာရှိနေစဉ်။ မိလားကောင်း
 ကင် ပွင့်၍ ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံတို့ကို မြင်ရ
 ၃ ၏။ ထိုအခါ ခါလစံပြည်။ ခေဗာမြစ်နားမှာ ထာဝရဘုရား
 ၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယဇ်ပရောဟိတ် ဗုဒ္ဓိသားယေ
 ဇုကျေလအမည်ရှိသော ငါ့ဆီသို့ ရောက်၍ ထာဝရဘုရား
 ၏ လက်တော်သည် အပေါ်မှာ တင်လျက်ရှိ၏။
 ၄ ငါကြည့်ရှု၍ ပြင်းစွာသောလေ။ ကြီးစွာသောမိလား
 တိမ်။ ထွန်းလင်းသော မီးစက်သည် မြောက်မျက်နှာမှ
 ပေါ်လာ၏။ မီးစက်ထဲက ဟရမေလရွှေရောင်ထွက်လေ
 ၅ ၏။ ထိုမီးစက်ထဲမှာ သတ္တဝါလေးပါးတို့သည် ထင်ရှား
 ကြ၏။ ထိုသတ္တဝါတို့၏ အဆင်းသဏ္ဌာန် ဟူမူကား။ လူ
 ၆ ၏ ပုံသဏ္ဌာန် ကိုဆောင်၍၊ မျက်နှာလေးချစ်။ အတောင်
 ၇ လည်းလေးချစ်ရှိကြ၏။ ခြေထောက်သည် ဖြောင့်သော
 ခြေထောက်ဖြစ်၏။ ခြေဖဝါးသည် နွားသဏ္ဌာန်၏ ခြေဖဝါး
 ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ဦးသစ်သော ကြေးဝါးကဲ့သို့ တောက်လေ၏။
 ၈ ကိုယ်လေးမျက်နှာ အတောင်အောက်၌ လူလက်ရှိ၏။ ထို
 လေးပါးတို့သည် မျက်နှာတို့နှင့်၎င်း အတောင်တို့နှင့်၎င်း
 ၉ ပြည့်စုံကြ၏။ အတောင်ချင်းတခုနှင့် တခုစပ်လျက်ရှိ၍
 ထိုသတ္တဝါတို့သွားသော အခါတပါးမျှမလည်ဘဲ တည့်
 ၁၀ တည့် သွားတတ်ကြ၏။ မျက်နှာအဆင်းသဏ္ဌာန် ဟူမူ
 ကား။ သတ္တဝါလေးပါးတို့သည် လက္ခဏာဘက်၌ လူမျက်
 နှာ။ ချင်သော မျက်နှာနှင့်၎င်း လက်ဝဲဘက်၌ နွားမျက်နှာ။
 ၁၁ ရွှေသင်းတမျက်နှာနှင့်၎င်း ပြည့်စုံကြ၏။ အတောင်များ
 တို့သည် အထက်သို့ ပြန့်၍ အတောင်နှစ်ချင်းစပ်လျက်
 ၁၂ နှစ်ချင်းကိုယ်ကို ဖုံးလျက်ရှိကြ၏။ ထိုသတ္တဝါတို့သည်
 ဝိညာဉ်တော်သွားခွင့်ရှိသည် အတိုင်း သွားကြ၏။ သွား

သော အခါတပါးမျှမလည်ဘဲ တည့်တည့် သွားတတ်ကြ၏။
 ၁၃ ထိုသတ္တဝါတို့၏ အဆင်းအရောင်သည် ကားတောက်
 သော မီးခဲအရောင်။ မီးခွက်အရောင်နှင့် တူ၏။ မီးသည်
 တောက်လျက် သတ္တဝါတို့တွင် အနံ့အပြား ထွဉ်းလည်၍
 ၁၄ မီးထဲက လျှပ်စစ်ပြက်လေ၏။ သတ္တဝါတို့သည် လည်း
 လျှပ်စစ်နှယ်ကဲ့သို့ အရောင်တောက်၍ ပြေးလျက် ပြန်လာ
 လျက်ရှိကြ၏။
 ၁၅ ထိုသတ္တဝါတို့ကို ငါကြည့်ရှုစဉ် သူတို့အနားမှာ လေး
 ၁၆ ပိုင်းရှိသော ရထားဘီးတခုစီ ထင်ရှား၏။ ထိုရထား
 ဘီးတို့၏ အဆင်းအရောင်သည် ကားကျောက်မျက်ရွှေ
 အဆင်းအရောင်နှင့် တူ၏။ ထိုလေးခုတို့သည် အဆင်း
 အရောင်တည့်တည်းရှိကြ၏။ ပုံသဏ္ဌာန်မူကား။ ဘီးတခု
 ၁၇ အထဲ၌ ဘီးတခု တပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သွားသော အခါ
 ဘီးလေးမျက်နှာတို့သည် တည့်တည်း ဖြစ်၍ မလည်ဘဲ
 ၁၈ သွားတတ်ကြ၏။ ဘီးတခုတို့သည် လည်း မြင့်၍ ကြောက်
 မက်ဖွယ်ဖြစ်ကြ၏။ ထိုလေးပါးတို့သည် မျက်စိနှင့် ပြည့်
 ၁၉ ကြ၏။ သတ္တဝါတို့သည် သွားသော အခါ ဘီးတို့သည်
 လည်း ထက်ကြပ်ပါကြ၏။ သတ္တဝါတို့သည် မြေကြီးနှင့်
 ကွာ၍ တက်သော အခါ ဘီးတို့သည် လည်း တက်ကြ၏။
 ၂၀ ဝိညာဉ်တော်သွားခွင့်ရှိသည် အတိုင်း သူတို့သည် လည်း
 သွားကြ၏။ ဘီးတို့သည် လည်း သူတို့နှင့် ထက်ကြပ်
 တက်၍ ထိုက်ကြ၏။ သတ္တဝါတို့၏ ဝိညာဉ်သည် ဘီးတို့
 ၂၁ ၌ရှိ၏။ သူတို့သွားသော အခါ ဘီးတို့သည် သွားကြ၏။
 သူတို့ရပ်သော အခါ ဘီးတို့သည် ရပ်ကြ၏။ သူတို့သည်
 မြေကြီးနှင့် ကွာ၍ တက်သော အခါ ဘီးတို့သည် လည်း
 သူတို့နှင့် ထက်ကြပ်တက်၍ ထိုက်ကြ၏။ အကြောင်းမူ
 ကား။ သတ္တဝါတို့၏ ဝိညာဉ်သည် ဘီးတို့၌ ရှိ၏။
 ၂၂ ထိုသတ္တဝါတို့၏ ခေါင်းများ အပေါ်မှာ မိလားမျက်နှာ

ကြက်၏အဆင်းအရောင်သည်ရှိ၍ကြောက်မက်ဖွယ်
 ၂၃ သောကျောက်သလင်းမျက်နှာကြက်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။မိန်း
 မျက်နှာကြက်အောက်မှာသူတို့အတောင်များသည်တ
 ခုသို့တခုတည့်တည့်ပြန်လျက်ရှိ၍ပြင်ဘက်၌လည်း
 ၂၄ ကိုယ်ကိုဖုံးစရာဘို့အတောင်နှစ်ခုစီရှိ၏။သူတို့သွား
 သောအခါသမုဒ္ဒရာရေသံကဲ့သို့၎င်းအနန္တကန်ခိုးရှင်၏
 အသံတော်ကဲ့သို့၎င်းအတောင်တို့မြည်သောအသံကိုငါ
 ကြား၏။စကားသံသည်လည်းလူအလုံးအရင်း၏စကား
 သံကဲ့သို့ဖြစ်၏။ရပ်သောအခါအတောင်တို့ကိုချလျက်
 ၂၅ နေကြ၏။ရပ်၍အတောင်တို့ကိုချသောအခါသူတို့၏
 ခေါင်းများအပေါ်မှာမိန်းမျက်နှာကြက်ထဲကစကားသံ
 သည်ထွက်၏။

၂၆ သူတို့၏ခေါင်းများအသက်။မိန်းမျက်နှာကြက်အ
 ပေါ်၌လည်းနီလာကျောက်ကဲ့သို့အဆင်းအရောင်ရှိသော
 ရာဇပလ္လင်သဏ္ဌာန်ပေါ်၏။ပလ္လင်သဏ္ဌာန်အပေါ်၌လည်း
 ၂၇ လှပသဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ပေါ်၏။ပလ္လင်အတွင်း၌၎င်းပတ်လည်
 ၌၎င်းခါးသဏ္ဌာန်မှသည်အသက်ပိုင်း၌ဟန္တမေလရွှေအ
 ရောင်နှင့်မီးအရောင်ကဲ့သို့ထင်ရှား၏။အောက်ပိုင်း၌မီး
 အရောင်ကဲ့သို့ထင်ရှား၍ပတ်လည်၌ထွန်းတောက်လေ
 ၂၈ ၏။ထိုသို့ထွန်းတောက်သောအရောင်သည်မိန်းရွာ
 သောနေ့တွင်မိန်းတိမ်၌ပေါ်သောသက်တံ၏အရောင်
 ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ဤရွှေကားထာဝရသုရား၏သုန်းတော်
 သဏ္ဌာန်အဆင်းအရောင်ဖြစ်သတည်း။

၂၉ ထိုဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုငါသည်မြင်သောအခါပျပ်ဝပ်
 လျက်နေ၏။တဦးသောသူကလည်းအချင်းလူသား။မတ်
 တတ်နေလေ့။သင့်အားငါပြောမည်ဟုအေးဆိုသံကိုငါ
 ၃၀ ကြား၏။ထိုသို့ဆိုသောအခါပညတ်တော်သည်အေထဲ
 သို့ဝင်၍မတ်တတ်နေစေသဖြင့်ငါနှင့်ပြောသောသူ၏
 ၃၁ စကားကိုငါကြားသည်ကား။အချင်းလူသား။ဧကိပုန်
 ကန်တတ်သောအမျိုးတည်းဟူသော။ပာနေတိုင်အောင်
 ဘိုးဘေးတို့နှင့်တကွဧကိပုန်ကန်၍ဖြစ်မှားသော
 ၃၂ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှိရာသို့သင့်ကိုငါစေလွှတ်မည်။
 ၃၃ ရဲသောမျက်နှာနှင့်ခိုင်မာသောနှစ်လုံးရှိသောအမျိုးသား
 တို့ရှိရာသို့သင့်ကိုငါစေလွှတ်၍သင်ကအရှင်ထာဝရ
 ၃၄ သုရားမိန့်တော်မူသည်ဟုသူတို့အားပြောရမည်။သူတို့
 သည်ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးဖြစ်၍နားထောင်သည်
 ၃၅ ဖြစ်စေ။နားမထောင်သည်ဖြစ်စေ။မိမိတို့တွင်ပရောဖက်
 ၃၆ ရှိသည်ကိုသိရကြမည်။အချင်းလူသား။သင်သည်ဆူး

ပင်အမျိုးမျိုးနှင့်တွေ့၍ကင်းပြီးကောက်တို့တွင်နေရ
 သော်လည်းသူတို့ကိုမကြောက်နှင့်။သူတို့စကားကိုလည်း
 မကြောက်နှင့်။သူတို့သည်ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးဖြစ်
 ၃၇ ၍သူတို့စကားကိုမကြောက်နှင့်။သူတို့မျက်နှာရည်
 ကြောင့်မိတ်မပျက်နှင့်။သူတို့သည်အတ္တန်ပုန်ကန်တတ်
 သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍နားထောင်သည်ဖြစ်စေ။
 ၃၈ နားမထောင်သည်ဖြစ်စေ။စကားကိုသူတို့အားဟော
 ပြောရမည်။အချင်းလူသား။ငါပြောသောစကားကိုနား
 ထောင်လေ့။ထိုပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးကဲ့သို့ပုန်ကန်
 သောသဘောမရှိနှင့်။သင့်ပစပ်ကိုဖွင့်၍ငါပေးသော
 ၃၉ အရာကိုစားလေ့ဟုမိန့်တော်မူလျှင်ငါကြည့်၍စာလိပ်
 ၄၀ ပါသောလက်သည်ငါဆီသို့ဆန့်လျက်ရှိ၏။ထိုစာလိပ်
 ကိုရှေ့မှာဖွင့်ဖြန့်သောအခါတဖက်တချက်၌အက္ခရာ
 တင်၍ငိုကျွေးမြည်တမ်းခြင်းအချက်။မိတ်မသာညည်း
 တွားခြင်းအချက်။အမင်္ဂလာအချက်များပါသတည်း။

၄၁ တဖန်။အချင်းလူသား။သင်တွေ့သောအရာကိုစား
 လေ့။ဤစာလိပ်ကိုစားပြီးသျှင်ဣသရေလအမျိုးသား
 တို့ရှိရာသို့သွား၍ဟောပြောလေ့ဟုမိန့်တော်မူသည်
 ၄၂ အတိုင်းငါသည်ပစပ်ကိုဖွင့်စည်ထိုစာလိပ်ကိုခွဲတော်
 ၄၃ မူလျက်။အချင်းလူသား။ငါပေးသောဤစာလိပ်ကိုစား
 ၍ဝမ်းပြည့်စေလေ့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းငါသည်
 စား၍ပစပ်၌ပျားရည်ကဲ့သို့ချို၏။

၄၄ တဖန်။အချင်းလူသား။ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှိရာ
 ၄၅ သို့သွား၍စကားကိုဟောပြောလေ့။သင်မသိမကျွမ်း။
 နားလည်ခဲ့သောစကားကိုပြောတတ်သောလူမျိုးရှိရာသို့
 သင့်ကိုငါစေလွှတ်သင့်မဟုတ်။ဣသရေလအမျိုးရှိရာသို့
 ၄၆ စေလွှတ်၏။သင်မသိမကျွမ်း။နားလည်ခဲ့သောစကား။
 အလျှင်းနားမလည်နိုင်သောစကားကိုပြောတတ်သော
 လူအမျိုးမျိုးတို့ရှိရာသို့စေလွှတ်သည်မဟုတ်။အကယ်၍
 ၄၇ ထိုသို့သောသူတို့ရှိရာသို့စေလွှတ်လျှင်သင့်စကားကို
 နားထောင်ကြလိမ့်မည်။ဣသရေလအမျိုးတို့မူကားသင့်
 စကားကိုနားမထောင်ကြ။စကားကိုပင်နားမထောင်
 ၄၈ ကြ။ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ခိုင်မာ
 သောနဖူးနှင့်ခိုင်မာသောနှစ်လုံးရှိကြ၏။သို့ရာတွင်
 ၄၉ သူတို့မျက်နှာတဖက်၌သင်၏မျက်နှာကို၎င်းသူတို့နဖူး
 ကိုကျောက်သက်မက။မိန့်ထက်သာ၍ခိုင်မာစေပြီ။
 သင်၏နဖူးကိုကျောက်သက်မက။မိန့်ထက်သာ၍ခိုင်မာစေပြီ။
 သူတို့သည်ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးဖြစ်၍သင်သည်

မကြောက်နှင့်။ သူတို့မျက်နှာရည်ကြောင့်မိတ်မပျက်နှင့် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၀ တဖန်။ အချင်းလူသား။ သင့်အား ငါပြောလတံ့သမျှ
၁၁ သောစကားတို့ကိုနားထောင်၍ နှစ်လုံးသွင်းလော့။ သိမ်း
သွားခြင်းကိုခံရသောသင်၏အမျိုးသားချင်းတို့ရှိရာသို့
သွား၍ အရှင်သာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ဟု သူတို့နား
ထောင်သည်ဖြစ်စေ။ နားမထောင်သည်ဖြစ်စေ။ ဟော
ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ထိုအခါ ဝိညာဉ်တော်သည် ငကိုချီ၍ ထာဝရဘုရား
ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်မှတုန်းတော်သည် မင်္ဂလာရှိစေ
သတည်းဟု ငနောက်၌ ကြီးစွာသောလှုပ်ရှားခြင်းအသံ
၁၃ ကိုငါကြား၏။ တခုနှင့်တခုစပ်လျက်ရှိသောသတ္တဝါ
တို့၏အတောင်များ မြည်သံကိုငင်သူတို့အနားမှာဘီး
များမြည်သံကိုငင်ကြီးစွာသောလှုပ်ရှားခြင်းအသံကိုငင်
၁၄ ငါကြားရ၏။ ဝိညာဉ်တော်သည် ငကိုချီသွားတော်မူ၍
ငါသည်ခါးသောမိတ်။ ပုပန်သောမိတ်နှင့်လိုက်ရ၏။ ထာ
ဝရဘုရား၏လက်တော်သည် ငအပေါ်မှာလေးသံစွာ
၁၅ တင်လျက်ရှိ၏။ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ၍ ခေမာမြစ်နား။
တောဗမိဗရွာမှာနေရာကျသောသူတို့ရှိရာသို့ ငါရောက်
၁၆ ၍ သူတို့နေရာအရပ်၌ ချနပ်ရက်ပတ်လုံးမိန်းမောတွေဝေ
လျက်နေ၏။

၁၇ ချနပ်ရက်လွန်မှထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၁၈ သည် ငဆီသို့ရောက်လာ၍။ အချင်းလူသား။ သင့်ကို
ဣသရေလအမျိုးတွင်ကင်းစောင့်အရာ၌ ငါခန့်ထားသော
ကြောင့်။ ငါသတိပေးသောစကားကိုနားထောင်၍ သူတို့
၁၉ အားသင့်ဆိုလော့။ သင်သည်အမှန်သေဆိမ့်မည်ဟုလူ
ဆိုးအားငါပြောလျက်နှင့်သင်သည်သတိမပေး။ လူဆိုး
၏အသက်ကိုချမ်းသာစေခြင်းငှါ လူဆိုးအားသတိပေး
သောစကားကိုမပြောဘဲနေလျှင် ထိုလူဆိုးသည်မိမိ
အပြစ်၌သေဆိမ့်မည်။ သူ၏အသက်ကိုကားသင်၌
၂၀ ငါတောင်းမည်။ သို့မဟုတ်။ သင်သည်လူဆိုးကိုသတိ
ပေးလျက်နှင့်သူသည်မိမိပြုသောဒုစရိုက်ကိုငင်မိမိလိုက်
သောအဓမ္မလမ်းကိုငင်မရှောင်ဘဲနေလျှင် မိမိအပြစ်၌
သေဆိမ့်မည်။ သင်မူကားကိုယ်အသက်ဝိညာဉ်ကိုကယ်
၂၁ နှုတ်လေပြီ။ တဖန်တုံ။ ပြောမတ်သောသူသည်ဟောက်
ပြန်၍ ဒုစရိုက်ကိုပြုလျှင် ငင်တိမိ၍လဲစရာအကြောင်း
ကို သုရှေ့မှာငါထားလျှင် ငင်သူသည်သေဆိမ့်မည်။
သင်သည်သတိမပေးသောကြောင့် သူသည်မိမိအပြစ်၌
သေဆိမ့်မည်။ သူကျင့်ဘူးသောတရားကိုပမာဏမပြုရ။

၂၂ သူ၏အသက်ကိုကားသင်၌ ငါတောင်းမည်။ သို့မဟုတ်။
ပြောမတ်သောသူသည်ဒုစရိုက်ကိုမပြုမည်အကြောင်း။
သင်သည်သတိပေး၍ သူသည်ဒုစရိုက်ကိုမပြုဘဲနေလျှင်
သတိပေးသောကျေးဇူးကြောင့် စင်စစ်အသက်ချမ်းသာ
လိမ့်မည်။ သင်သည်လည်းကိုယ်အသက်ဝိညာဉ်ကိုကယ်
နှုတ်လေပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၂ တဖန်ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည် ငအပေါ်မှာ
တင်ပြီးလျှင် သင်ထံ၌လွှင့်ပြင်သို့သွားလော့။ ထိုအရပ်
၂၃ ၌ ငါပြောမည်ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း။ ငါသည်ထံ၌
လွှင့်ပြင်သို့သွား၏။ ရောက်သောအခါ ခေမာမြစ်နားမှာ
ငါမြင်ဘူးသောထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည်ရပ်
၂၄ တော်မူ၍ ငါသည်ပျပ်ဝပ်လျက်နေ၏။ ဝိညာဉ်တော်သည်
ငအထံသို့ဝင်၍ မတ်တတ်နေစေလျက်သင်သွားလော့။
၂၅ ကိုယ်အိမ်၌ပုန်းရှောင်၍နေလော့။ အချင်းလူသား။ သင်
သည်ကြီးနှင့်ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံ၍ သူတို့တွင်မထွက်
၂၆ ရ။ သင်သည်သူတို့ကိုမဆုမ္မဘဲနေစေခြင်းငှါစကား
အချက်သင့်လျှာကိုအခေါင်၌ကပ်စေမည်။ အကြောင်း
မူကား။ သူတို့သည်ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးဖြစ်ကြ
၂၇ ၍။ သို့ရာတွင်သင့်အား ငါပြောသောအခါသင့်နှုတ်ကို
ငါဖွင့်မည်။ သင်ကအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏ဟု
သူတို့အားဟောပြောရမည်။ နားထောင်သောသူသည်
နားထောင်စေ။ နားမထောင်သောသူသည်နားမထောင်
ဘဲနေစေ။ သူတို့သည်ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးဖြစ်ကြ
သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၄
၁ တဖန်တုံ။ အချင်းလူသား။ အုတ်ပျားကိုယူ၍သင့်
၂ ရွှေမှာထားပြီးလျှင် ယေရုရှလင်မြို့ပုံကိုရေးလော့။ မြို့ကို
ဝိုင်း၍မြို့ပြင်၌တပ်တည်လော့။ မြေရိုးကိုလည်းဖွဲ့လော့။
တပ်သားတို့ကိုလည်းခင်းကျင်းလော့။ မြို့ပတ်လည်
၃ တွင်ဝက်ကတိုင်တို့နှုတ်တို့ကိုလည်းဆွဲထားလော့။ ထို
မှတပါး။ သံပျားကိုယူ၍သင်နှင့်မြို့စပ်ကြားမှာသံရိုး
ဖြစ်စေခြင်းငှါထောင်ပြီးလျှင် မြို့တဖက်၌သင်၏မျက်နှာ
ကိုထားလော့။ ထိုသို့ဝိုင်းထားသဖြင့် ထိုမြို့သည်ဝိုင်း
ထားခြင်းကိုခံရမည်။ ဤသည်ကားဣသရေလအမျိုးအား
၄ နိဒိတ်လက္ခဏာဖြစ်သိမ့်မည်။ ထိုမှတပါး။ သင်သည်
လက်ခံစောင့်ဖြင့်အိပ်၍ဣသရေလအမျိုး၏အပြစ်ကိုထိန်
စောင်း၌တင်ထားလော့။ ထိုသို့အိပ်ရသောနေ့ရက်အရေ
၅ အတွက်အတိုင်းသူတို့အပြစ်ကိုခံရမည်။ အကြောင်း
မူကား။ အရက်သုံးရာကိုးဆယ်အရေအတွက်အတိုင်း

သူတို့အပြစ်နှင့်ရှည်သောနှစ်ပေါင်းကိုသင်၏အပေါ်၌
 ငါတင်ထားပြီ။ထိုသို့ဆုသရေလအမျိုး၏အပြစ်ကိုသင်
 သည်ခံရမည်။ထိုနေ့ရက်စေ့ပြီးမှတဖန်လကျာနံစောင်း
 ဖြင့်အိပ်၍အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံးယူအမျိုး၏အပြစ်
 ကိုခံဦးလော့။နှစ်အစား၌ရက်ကိုငါထားပြီ။သင်သည်
 ယောဇရှလင်မြို့ကိုဝိုင်းထားသည်အမှုမှာမျက်နှာထား၍
 လက်ရုံးကိုဆန့်လျက်မြို့တဖက်၌ပရောဖက်ပြုရမည်။
 ငါသည်သင့်ကိုချည်နှောင်၍ဝိုင်းထားခြင်းအမှုကိုပြု
 ရသောကာလမစေ့မှီသင်သည်တဖက်မှတဖက်သို့
 မစောင်းရ။
 ထိုမှတပါး။ကျုံ့ဆံ။မယောဆံ။ဝဲဆံနှစ်မျိုးနှင့်ပြောင်း
 ဆံ။ကောက်ဆံတို့ကိုယူ၍အိုးတလုံး၌ရောနှောလျက်
 ထားရမည်။နံစောင်းတဖက်ဖြင့်အိပ်ရသောနေ့ရက်သုံး
 ရာကိုးဆယ်ပတ်လုံး။ထိုရောနှောသောဆံကိုမုန့်လုပ်၍
 စားရမည်။ထိုမုန့်ကိုတနေ့တနေ့လျှင်အကျပ်နှစ်ဆယ်
 စီချိန်၍စားရမည်။ရေကိုလည်းတနေ့တနေ့လျှင်တဖက်
 စီချင်၍သောက်ရမည်။မယောမုန့်ပျားကိုစားသကဲ့သို့
 စားအံ့သောငှါလူများရှေ့တွင်လူ၏မစင်နှင့်ဖုတ်ရမည်။
 ထိုသို့ငါနှင်ထုတ်ရာအရပ်။တပါးအမျိုးသားတို့နေ
 ရာ၌ဆုသရေလအမျိုးသားတို့သည်ညစ်ညူးသောမုန့်
 ကိုစားရကြမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ငါက
 လည်းအိုအရှင်ထာဝရဘုရား။အကျွန်ုပ်သည်ညစ်ညူး
 ခြင်းသို့မရောက်ပါသေး။အထိုလိုသောသောအကောင်။
 သားရဲကိုက်၍သေသောအကောင်။ရွှံ့ရှာဖွယ်သော
 အကောင်၏အသားကိုငယ်သောအသက်အရွယ်မှစ၍
 ယခုတိုင်အောင်အကျွန်ုပ်သည်မစားပါဟုလျှောက်လျှင်
 လူ၏မစင်အရာ၌နွားချေးကိုငါပေး၏။နွားချေးနှင့်သင့်
 မုန့်ကိုဖုတ်ရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။တဖန်တုံ့။အချင်းလူ
 သားယောရှလင်မြို့၌မုန့်အထောက်အပံ့ကိုငါချိုးမည်။
 မြို့သားတို့သည်မုန့်ကိုချိန်လျက်ဝိုးချိန်သောစိတ်နှင့်စား
 ရကြမည်။ရေကိုလည်းချင်လျက်မိန်းမောတွေဝေခြင်းနှင့်
 သောက်ရကြမည်။မုန့်နှင့်ရေခေါင်းပါးသဖြင့်မြို့သား
 တို့သည်ဘညီတညွတ်တည်းမိန်းမောတွေဝေ၍မိမိတို့
 အပြစ်ကြောင့်ဝိန့်ကျခြင်းသို့ရောက်ရကြမည်ဟုမိန့်
 တော်မူ၏။

တဖန်တုံ့။အချင်းလူသား။ထက်သောစားတည်းဟူ
 သောဆက္ကာသည်၏သင်တုံးကိုယူ၍ကိုယ်ဆံပင်နှင့်
 မုတ်ဆိတ်ကိုခိုတ်ပြီးမှချိန်ခွင်နှင့်ချိန်၍အရေခွဲသားလော့။

မြို့ကိုဝိုင်းထားရာကာလစေ့သောအခါဆံပင်နှင့်မုတ်
 ဆိတ်သုံးရတရကိုမြို့ထဲမှာမီးရှို့လော့။တရုကိုခားနှင့်
 ခုတ်ဖြတ်လော့။တရုကိုလေတိုက်ရာ၌လွှင့်လော့။ငါသည်
 လည်းထိုအရုနောက်သို့ခားကိုလွှတ်လိုက်မည်။အနည်း
 ငယ်ကိုလည်းယူ၍ကိုယ်အဝတ်နှင့်လုပ်လော့။ထိုအနည်း
 ငယ်အမျိုးကိုလည်းယူပြန်၍မီးရှို့လော့။ထိုမီးသည်ဆု
 သရေလအမျိုးကိုနှိုးပြားထိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 တဖန်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ဤ
 နံ့သည်ယောရှလင်မြို့ဖြစ်၏။ပတ်လည်၌ရှိသောတိုင်း
 ပြည်များတို့အလယ်မှာထိုမြို့ကိုငါထား၍။ပတ်လည်၌
 ရှိသောတိုင်းသူပြည်သားတို့သည်ငါ၏စီရင်ထုံးကျက်
 ပညတ်တရားကိုလွန်ကျူးသည်ထက်ထိုမြို့သားတို့သည်
 သာ၍မတရားသဖြင့်လွန်ကျူးကြပြီ။ထိုပညတ်တရား
 တော်လှန်သို့မလိုက်ဘဲညည်းပယ်ကြပြီ။သို့ဖြစ်၍အရှင်
 ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။သင်တို့သည်ပတ်
 လည်၌ရှိသောတိုင်းသူပြည်သားတို့ဆန့်ကျင်သည်ထက်
 သာ၍ဆန့်ကျင်သောကြောင့်ငါ၏စီရင်ချက်လမ်း
 သို့မလိုက်။ငါ၏ပညတ်တရားကိုမစောင့်ရှောက်။ပတ်
 လည်၌ရှိသောတိုင်းသူပြည်သားတို့၏ထုံးစံလေ့ထုံး
 လိုက်လော့ကြောင့်ငါသည်ကိုယ်တိုင်သင့်တဖက်
 ၌နေ၍တပါးအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာသင်၌အပြစ်ဒဏ်ကို
 စီရင်မည်။သင်ပြုဘူးသမျှသောရွံ့ရှာဖွယ်အမှုတို့
 ကြောင့်ငါမစီရင်စဖူး။မစီရင်လဘုံသောအပြစ်ဒဏ်ကို
 သင်၌စီရင်မည်။သင်၏အလယ်၌အဖေတို့သည်သားတို့
 ကိုစားကြထိမ့်မည်။သားတို့သည်လည်းအဖေတို့ကိုစားကြ
 ထိမ့်မည်။သင်၌အပြစ်ဒဏ်ကိုစီရင်၍ကျန်ကြွင်းသမျှ
 ကိုအရပ်ရပ်တို့ကလာသောလေရှေ့မှာငါလွှင့်မည်။ထို
 ကြောင့်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ငါ
 အသက်ရှင်သည်အတိုင်းစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ်သောအမှု
 အရာအပေါင်းတို့နှင့်ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကိုသင်သည်
 ညစ်ညူးစေသောကြောင့်ငါသည်လည်းသင့်ကိုမနှစ်
 ခြေ။မရံမက်ဘဲမျက်နှာလွှဲမည်။သင်၏သုံးစွဲတို့တွင်
 တရုသည်နာဘေးဖြင့်သေ၍သင်၏အလယ်၌ခွတ်ထိပ်
 ခြင်းဘေးဖြင့်ဆုံးရမိမ့်မည်။တရုသည်သင့်ပတ်လည်၌
 ခားဘေးဖြင့်လဲ၍သေရမိမ့်မည်။တရုကိုအရပ်ရပ်တို့က
 လာသောလေရှေ့မှာငါလွှင့်၍သုနောက်သို့ခားကိုလွှတ်
 ထိုက်မည်။ထိုသို့အမျက်အယိုပြည့်စုံလိမ့်မည်။ငါဒေါ
 သအရှိန်ကိုသူတို့အပေါ်မှာတည်စေပြီးမှငြိမ်းစေလိမ့်
 မည်။သူတို့၌ငါသိမ်းအထိုက်ပြည့်စုံစေသောအခါ

၁၄ ငါထာဝရဘုရားသည်စိတ်အားကြီး၍မိန့်တော်မူကြောင်း
 ၁၅ ကိုသူတို့သိရကြလိမ့်မည်။ ထိုမှတစ်ပါး အနားမှာရှောက်
 သွားသမျှသောသူတို့ရှေ့တွင် သင့်ကိုလူဆိတ်ညံရာ။
 ၁၆ ပတ်လည်၌ နေသောလူအမျိုးမျိုးတို့၏ကဲ့ရဲ့ရာဖြစ်စေ
 မည်။ ဒေါသအမျက်အရှိန်အားဖြင့်သင်၌ပြင်းစွာသော
 အပြစ်ဒဏ်ကိုငါစီရင်သောအခါပတ်လည်၌ နေသော
 လူအမျိုးမျိုးတို့တွင်သင်သည်ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ရာ။ သတိရ
 ရာ။ အံ့ဩော့ဖွယ်ရာဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ငါထာဝရဘုရား
 ၁၇ မိန့်တော်မူ၏။ သင်တို့ကိုမျက်ဆီးခြင်းငှါပွတ်သိပ်ခြင်း
 ဘေးတည်းဟူသော ဖြားဆိုးတို့ကိုငါလွှတ်လိုက်သော
 အခါ၌၎င်းသင်တို့တွင်ပွတ်သိပ်ခြင်းဘေးကိုတိုးပွားစေ
 ၁၈ ၍မုန့်အထောက်အပံ့ကိုငါမျိုးသောအခါ၌၎င်းသင်တို့
 ကိုလူချက်၌စက်ရသောပွတ်သိပ်ခြင်းဘေး။ သားရဲဘေး
 ကိုငါလွှတ်လိုက်၍စားဘေးကိုလည်းရောက်စေသဖြင့်
 နာဘေး။ အသေသတ်ခြင်းဘေးတို့သည်လွှပ်မိုးသော
 အခါ၌၎င်းထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ငါထာဝရဘုရား
 သည်မိန့်တော်မူ၏။

၁ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ငမိ
 ၂ သို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ သင်သည်ဣသရေလ
 တောင်တို့ကိုမျက်နှာပြု၍သူတို့ဘဝကိုခွပ်ရောဗက်ပြု
 ၃ လော့။ အဣသရေလတောင်တို့။ အရှင်ထာဝရဘုရား၏
 အမိန့်တော်ကိုနားထောင်ကြလော့။ အရှင်ထာဝရဘုရား
 သည်တောင်ကြီး၊ တောင်ငယ်၊ မြစ်၊ ချိုင့်တို့အားမိန့်တော်
 မူသည်ကား။ ငါသည်ကိုယ်တိုင်သင်တို့အပေါ်သို့စား
 ၄ ကိုရောက်စေ၍မြင့်သောအရပ်တို့ကိုဖြိုဖျက်မည်။ သင်
 တို့ယဇ်ပလ္လင်တို့သည်လူဆိတ်ညံလိမ့်မည်။ နေရပ်တို့
 တို့သည်ကျိုးပဲ့လိမ့်မည်။ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ရှေ့မှာသင်
 ၅ တို့၏သူရဲများကိုငါလွှဲချမည်။ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ရှေ့မှာ
 ဣသရေလအမျိုးသားအသေကောင်များကိုချထား၍
 ၆ ယဇ်ပလ္လင်တို့ပတ်လည်၌သင်တို့အရိုးများကိုငါဖြန့်ကြ
 ၇ မည်။ သင်တို့နေရာအရပ်ရပ်၌ရှိသောမြို့တို့သည်ဖြိုဖျက်
 ၍မြင့်သောအရပ်တို့သည်လူဆိတ်ညံလျက်ယဇ်ပလ္လင်
 တို့သည်သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလျက်ရုပ်တုဆင်းတုအမျိုး
 ၈ မျိုးတို့သည်ချုတ်လွှဲမျိုးပဲ့ခြင်းကိုခံရလျက်သင်တို့လုပ်
 သောအရာတို့သည်ပျောက်ပျက်လျက်ရှိကြလိမ့်မည်။
 ၉ သင်တို့အလယ်၌သူရဲတို့သည်လဲ၍သေကြလိမ့်မည်။
 ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသိရကြလိမ့်မည်။
 ၁၀ သို့သော်လည်းသင်တို့သည်အပြည်ပြည်သို့ကွဲပြားကြ

သောအခါလူအမျိုးမျိုးတို့၏စားနှင့်လွတ်သောသူအချို့ရှိ
 ၁၁ စေခြင်းငှါအကျန်အကြွင်းကိုငါထားမည်။ ငကိုစွန့်ပြစ်
 ၍မှားယွင်းတတ်သောနှစ်လုံးကို၎င်းရုပ်တုဆင်းတုတို့နှင့်
 မှားယွင်းထိုသဖြင့်လိုက်၍ကြည့်သောမျက်စိတို့ကို၎င်း
 ငါပယ်ဖျက်သောအခါလွတ်သောသူတို့သည်သိမ်းသွား
 ၁၂ ခြင်းကိုခံရအပြည်ပြည်တို့၌ငကိုအောင်းမေ့ကြလိမ့်
 မည်။ ပြုမိသမျှသောစက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အမှုတို့ကြောင့်
 ၁၃ ကိုယ်ကိုကိုယ်ရွံရှာကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့သောအပြစ်
 ဒဏ်ကိုငါပေးမည်ဟုငါထာဝရဘုရားသည်အချည်းနှီး
 မိန့်တော်မူသည်မဟုတ်ကြောင်းကိုသိရကြလိမ့်မည်။
 ၁၄ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဣသရေလ
 အမျိုးပြုမိသမျှသောရွံရှာဖွယ်အမှုဆိုးတို့ကြောင့် အမတ်
 လာရှိပါသည်တကားဟုဆိုလျက်လက်ချပ်တီးလော့။
 ၁၅ ခြေနှင့်ဆောင့်လော့။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည်စား
 ဘေး။ ပွတ်သိပ်ခြင်းဘေး။ နာဘေးတို့ဖြင့်လဲ၍သေကြ
 ၁၆ လိမ့်မည်။ ဝေးသောသူသည်နာဘေးဖြင့်သေလျက်
 နီးသောသူသည်စားဘေးဖြင့်ဆုံးလျက်ထိုစားမှလွတ်၍
 ကျန်ကြွင်းသောသူသည်လည်းပွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့်
 သေလျက်သူတို့၌ငါ၏ဒေါသအရှိန်ပြည့်လှလိမ့်မည်။
 ၁၇ ရုပ်တုဆင်းတုအပေါင်းတို့အားနံ့သာပေါင်းကိုပူဇော်
 ရာအရပ်။ ယဇ်ပလ္လင်များပတ်လည်။ မြင့်သောကျန်း။
 တောင်ထိပ်ရှိသမျှတို့အပေါ်။ စိမ်းသောသစ်ပင်။ အရိပ်
 ကောင်းသောအာလေပင်ရှိသမျှတို့အောက်၌ရုပ်တုဆင်း
 တုတို့တွင်သူရဲတို့သည်လဲ၍သေလျက်ရှိကြသောအခါ
 ၁၈ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသိရကြလိမ့်မည်။
 ၁၉ သူတို့အပေါ်မှာငါသည်လက်ကိုဆန့်၍ဒဏ်တို့ဖြင့်
 ဆိုင်သောလွင်ပြင်ထက်သူတို့နေလေရာရာပြည်ကိုသွား
 ၍လူဆိတ်ညံရာ။ အံ့ဩော့ဖွယ်ရာဖြစ်စေသောအခါ
 ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသိရကြလိမ့်မည်
 ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၇
 ၁ နောက်တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်
 ၂ ငမိသို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ အရှင်ထာဝရ
 ဘုရားသည်ဣသရေလပြည်သားတို့ကိုရည်မှတ်၍မိန့်
 တော်မူသည်ကား။ ပြည်လေးထောင့်တို့သည်ဆုံးခြင်းသို့
 ၃ ရောက်ကြ၏။ သင်သည်ဆုံးခြင်းသို့ရောက်၍သင်အပေါ်
 သို့ငါ၏အမျက်ကိုငါလွှတ်လိုက်မည်။ သင်၏အကျင့်
 နှင့်အလျောက်ငါစီရင်မည်။ သင်ပြုမိသမျှသောရွံရှာ
 ၄ ဖွယ်အမှုတို့၏အကျိုးအပြစ်ကိုဆပ်ပေးမည်။ ငါသည်

နှစ်မြောစုံမက်ခြင်းမရှိဘဲသင့်အကျင့်တို့၏အကျိုးအပြစ်
 ကိုဆပ်ပေးမည်။ သင်ပြုမိသော ရွှံ့ရှာဖွယ်အမှုတို့သည်
 သင်၏အလယ်၌တည်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရား
 ဖြစ်ကြောင်းကိုသင်ထိရလိမ့်မည်။

၁ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဘေးတခု
 ၆ နောက်တခုရောက်လာ၏။ ဆုံးခြင်းဘေးရောက်လာ
 ၏။ ဆုံးခြင်းဘေးရောက်လာ၏။ သင့်ကိုစောင့်လျက်
 ၇ ရောက်လာ၏။ အိုပြည်တော်သား။ သင်သည်အထွဋ်
 ခံရသောအချိန်ရောက်လာ၏။ အချိန်စေ့ပြီ။ ရှင်လန်းစွာ
 ကျွေးကျော်ခြင်းမရှိဘဲရုန်းရင်းခတ်ခြင်းအမှုကိုပြုရ
 ၈ သောနေ့နီးပြီ။ ငါသည်မကြာမမြင့်၌သင်၏အပေါ်သို့
 ငါ၏ဒေါသအရှိန်ကိုသွန်းလောင်းမည်။ သင်၌အမျက်
 အလိုကိုပြည့်စုံစေမည်။ သင်၏အကျင့်အတိုင်းစီရင်
 မည်။ သင်ပြုမိသမျှသော ရွှံ့ရှာဖွယ်အမှုတို့၏အကျိုး
 ၉ အပြစ်ကိုဆပ်ပေးမည်။ နှစ်မြောစုံမက်ခြင်းမရှိဘဲသင့်
 အကျင့်တို့၏အကျိုးအပြစ်ကိုဆပ်ပေးမည်။ သင်ပြုမိ
 သောရွှံ့ရှာဖွယ်အမှုတို့သည်သင်၏အလယ်၌တည်ကြ
 လိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရားသည်ဒဏ်ပေးကြောင်းကို
 ၁၀ ထိရကြလိမ့်မည်။ နေ့ရက်ရောက်လာ၏။ ရောက်လာ၏။
 ၁၁ အထွဋ်ခံရချိန်စေ့ပြီ။ ထံပြာပွင့်ပြီ။ မာနကြီးပွားပြီ။ ညည်း
 ဆဲခြင်းအဖြစ်မှအပြစ်တံပြာပေါက်သေပြီ။ သူတို့အစည်း
 အဝေး။ သူတို့ပရိသတ်တစုံတယောက်မျှမကျန်ကြွင်း
 ၁၂ ရ။ သူတို့အဖွင့်ကျွေးမြည်တစ်ခြင်းကိုမပြုရ။ အချိန်စေ့ပြီ။
 နေ့ရက်နီးပြီ။ ဝယ်သောသူသည်ဝမ်းမမြောက်စေနှင့်။
 ရောင်းသောသူသည်စိတ်မသာ။ မညည်းတွားစေနှင့်။
 အကြောင်းမူကား။ ထိုလူအစုအဝေးအပေါင်းတို့အပေါ်
 ၁၃ မှာအမျက်တော်သည်တည်လျက်ရှိ၏။ ရောင်းသောသူ
 သည်အသက်လွတ်လျက်ရှိသော်လည်းရောင်းသောမြေ
 သို့ပြန်၍မလာရ။ ထိုလူအစုအဝေးအပေါင်းတို့နှင့်ဆိုင်
 သောဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည်မပြည့်စုံဘဲမနေရ။ မတရားစွာ
 ၁၄ ကျင့်သောအားဖြင့်အဘယ်သူမျှမတည်နိုင်ရ။ စစ်ခင်း
 ကျင်းစေခြင်းငှါထံသို့မရှိမူတ်ကြသော်လည်းအဘယ်သူ
 မှစစ်ချီ၍မသွား။ အကြောင်းမူကား။ ငါအမျက်သည်ထို
 လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့အပေါ်မှာတည်လျက်ရှိ၏။
 ၁၅ | ပြင်၌ကားခားရှိ၏။ အတွင်း၌ကားနာခြင်း။ ဖွတ်ထိပ်
 ခြင်းရှိ၏။ လယ်ပြင်တွင်ရှိသောသူသည်ခားဖြင့်သေလိမ့်
 မည်။ မြို့ထဲတွင်ရှိသောသူသည်လည်းနာခြင်း။ ဖွတ်ထိပ်
 ခြင်းအားဖြင့်ဆုံးလိမ့်မည်။
 ၁၆ သို့ရာတွင်လွတ်သောသူတို့သည်လွတ်သောအခါ

အသီးအသီးမိမိတို့အပြစ်ကြောင့်စိတ်မသာညည်းတွား
 လျက်ချီသားကျိုးကဲ့သို့တောင်ပေါ်မှာရှိကြလိမ့်မည်။

၁၇ | ထိုသူရှိသမျှတို့သည်လက်အားလျော့၍ဒူးသည်လည်း
 ၁၈ အရည်ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူတို့သည်လည်းလျှော်ဘောအဝတ်
 ကိုဝတ်စည်းလျက်ပြင်းစွာသောထိတ်လန့်ခြင်းနှင့်ကိုယ်
 ကိုမြို့လျက်တယောက်မျှမကြွင်း။ မျက်နှာရှက်ကြောက်
 ၁၉ လျက်ဆံပင်ဖြတ်လျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ သူတို့ငွေကို
 လယ်သို့ပြန်၍ရွှေကိုညစ်ညူးသောအရာကဲ့သို့မှတ်ကြ
 လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားအမျက်ထွက်တော်မူသော
 ကာလ၌သူတို့ရွှေငွေသည်သူတို့ကိုကယ်တင်ခြင်းငှါ
 မတတ်နိုင်။ သူတို့အလိုဆန္ဒကိုမမြေ့နိုင်။ စွာမကျွေး
 ၂၀ နိုင်။ အကြောင်းမူကား။ ထိုရွှေငွေသည်သူတို့ထိမိ၍မှား
 ယွင်းခြင်းအကြောင်းဖြစ်သတည်း။ သူတို့၌တင့်တယ်
 သောတန်ဆာအားဖြင့်သူတို့မာနကိုတိုးပွားစေ၍သူတို့၌
 စက်ဆုပ်ဖွယ်သောရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို၎င်းရွှံ့ရှာဖွယ်
 သောအရာတို့ကို၎င်းလုပ်ကြသောကြောင့်ထိုတန်ဆာကို
 ၂၁ ညစ်ညူးသောအရာဖြစ်စေခြင်းငှါငါစီရင်မည်။ တပါး
 အမျိုးသားတည်းဟူသောအဓမ္မလူတို့သည်လူယူမျက်
 ဆီးစေခြင်းငှါသူတို့လက်သို့ငါအပ်သဖြင့်သူတို့သည်
 ၂၂ ညစ်ညူးစေကြလိမ့်မည်။ ငါလည်းမျက်နှာထွဲသည်ဖြစ်
 ၍သူတို့သည်ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကိုညစ်ညူးစေကြ
 လိမ့်မည်။ ခားမြို့တည်ဝင်၍ညစ်ညူးစေကြလိမ့်မည်။
 ၂၃ | သံကြိုးကိုလုပ်လော့။ အကြောင်းမူကား။ ပြည်သည်လူ
 အသက်ကိုသတ်ခြင်းအပြစ်နှင့်ပြည့်၏။ မြို့သည်လည်း
 ၂၄ ညည်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းနှင့်ပြည့်၏။ ထိုကြောင့်ကြမ်း
 ကြုတ်သောလူမျိုးတို့ကိုငါဆောင်ခွဲ၍သူတို့သည်အိမ်
 များကိုသိမ်းယူကြလိမ့်မည်။ ခွန်အားကြီးသောသူတို့၏
 မာနကိုငါညိမ်းစေမည်။ သူတို့သန့်ရှင်းသောအရပ်တို့
 ၂၅ သည်ညစ်ညူးခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ ဖျက်စီးခြင်းဘေးလာ
 ၂၆ ၏။ သူတို့သည်ညိမ်ဝပ်ခြင်းကိုရှာ၍မတွေ့ရကြ။ ဘေး
 တခုနောက်တခု။ ထိတင်းတခုနောက်တခုပေါ်လာလိမ့်
 မည်။ ပရောဖက်ထံမှာဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုရှာသော်လည်း
 မရကြ။ ယဇ်ပရောဖက်တို့သည်တရားဟောသောအ
 ၂၇ ခွင့်။ အသက်ကြီးသောသူတို့သည်အကြံပေးသောအခွင့်
 ကိုမရဘဲနေကြလိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင်သည်ညည်းတွား
 မြည်တစ်လိမ့်မည်။ မင်းသားသည်မှိုင့်တွေခြင်းအဝတ်
 ကိုဝတ်ရလိမ့်မည်။ ပြည်သူပြည်သားတို့၏လက်တို့သည်
 ၂၈ တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကျင့်ကြသည်အတိုင်းသူတို့
 ၌ငါပြုမည်။ သူတို့စီရင်ကြသည်အတိုင်းငါပြန်၍စီရင်

မည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြသိမ့်
မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၈

၁ သက္ကရာဇ် ၆၁၂။ ဆဋ္ဌမလ။ ငါးရက်နေ့တွင် ငါသည်
ကိုယ်အိမ်၌ ထိုင်၍ ယုဒအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့သည်
၂ ငရွှေမှာ ထိုင်ကြစည်။ အရှင်ထာဝရဘုရား၏လက်တော်
သည် အပေါ်သို့သက်ရောက်လေ၏။ ထိုအခါ ငါကြည့်
ရှု၍ မီးအရောင်ကဲ့သို့သောပုံသဏ္ဌာန်သည် ထင်ရှား၏။
၃ ခါးသဏ္ဌာန်မှသည် အောက်ပိုင်း၌ မီးအရောင်ကဲ့သို့ရင်
အထက်ပိုင်း၌ ဟရမေလရွှေအရောင်ထွန်းတောက်သကဲ့
၄ သို့ရင်ထင်ရှား၏။ လက်သဏ္ဌာန်ကို ဆန့်၍ ငါ၏ဆံပင်
တစ်ခုကို ကိုင်လျက် ပိညညတော်သည် ငေါ့မြေနှင့်မိမိစား
ကောင်းကင်ကြားမှာ ချီကြွ၍ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်
သောရုပ်တုပလ္လင်ရှိရာ ယေရုရှလင်မြို့မြောက်မျက်နှာ
အတွင်း တံခါးဝသို့ ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော်ရူပါရုံ
၅ အားဖြင့် ငေါ့ဆောင်သွား၏။ လွင်ပြင်၌ အရင်ငါမြင်ဘူး
သောဗျာဒိတ်ရူပါရုံကဲ့သို့ ယောကျာ်းအမျိုး၏ဘုရားသခင်
၆ ဘုန်းတော်သည် ထင်ရှား၏။ အချင်းလူသား။ မြောက်
လမ်းသို့မျှော်ကြည့်လော့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း
မြောက်လမ်းသို့ ငါမျှော်ကြည့်၍ မြောက်မျက်နှာ။ ယဇ်
ပလ္လင်တံခါးဝ၌ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်သောရုပ်တုရှိ၏။

၉

တဖန်တုံ။ အချင်းလူသား။ ငါသည် ငါ၏သန့်ရှင်းရာ
ဌာနနှင့်ဝေးစွာသွားစေခြင်းငှါ သူတို့ပြုကြသောအမှု။ ဤ
အရပ်၌ ယောကျာ်းအမျိုးပြုသော။ အထွန်စက်ဆုပ်ရွံရှာ
ဖွယ်သောအမှုတို့ကို မြင်ပြီလော။ တဖန် ထွဋ်၍ သွားဦး
လော့။ သာ၍ကြီးသောရွံရှာဖွယ်အမှုတို့ကို မြင်သိမ့်မည်
၁ ဟုမိန့်တော်မူလျက်၊ တန်တိုင်းတံခါးဝသို့ ငေါ့ဆောင်
သွား၍ ငါကြည့်ရှုသောအခါ တန်တိုင်းရိုး၌ အပေါက်ကို
၂ မြင်လေ၏။ တဖန်တုံ။ အချင်းလူသား။ တန်တိုင်းရိုးကို
တူးလော့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ငါသည် တူးပြီးမှတံ
၃ ခါးဝကို မြင်လေ၏။ ဝင်လော့။ ဤအရပ်၌ ပြုကြသောစက်
ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အမှုဆိုးတို့ကို ကြည့်ရှုလော့ဟုမိန့်တော်မူ
၄ သည့်အတိုင်း၊ ငါသည် ဝင်၍ ကြည့်ရှုသောအခါ တန်တိုင်း
ရိုးအတွင်း ပတ်လည်၌ တွားတတ်သော အကောင်မှစ၍ ရွံ
ရှာဖွယ်သော တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးနှင့် ယောကျာ်းအမျိုး
၅ ကိုးကွယ်သော ရုပ်တုဆင်းတုရှိသမျှတို့၏ ပုံသဏ္ဌာန်
သည် ရေးထားလျက်ရှိ၏။ သူတို့ရှေ့မှာ ယောကျာ်းအ
မျိုးအသက်ကြီးသူနှင့် ကျပ်တို့နှင့် တကွ ယာဇညာ
သားရှာဖွေသည်သူတို့အလယ်၌ ရပ်၍ ထိုသူအပေါင်း

တို့သည် အသီးအသီးလင်ပန်းကို ကိုင်လျက် နံ့သာပေါင်း
ကိုမီး၌ ကြသဖြင့် မီးခိုးသည် ထူထပ်စွာ တက်လေ၏။

၁၁

တဖန်တုံ။ အချင်းလူသား။ ယောကျာ်းအမျိုးအသက်
ကြီးသူအသီးအသီးတို့သည် မှောင်မိုက်ထဲမှာပုံရေးသော
အခပ်တို့၌ ပြုသောအမှုကို မြင်ပြီလော။ သူတို့က ထာဝရ
ဘုရားမမြင်။ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကိုစွန့်ပြစ်လေ
၂ ပြီဟုဆိုကြ၏။ တဖန် ထွဋ်၍ သွားဦးလော့။ သူတို့ပြုသော
အမှုတို့တွင် သာ၍ကြီးစွာသောစက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အမှု
၃ တို့ကို မြင်သိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူလျက်၊ ဗိတ်မှာန်တော်
မြောက်တံခါးဝသို့ ဆောင်သွား၍ ထိုအရပ်၌ မိမိတို့သည်
၄ တဗ္ဗုဒ္ဓ၏နတ်အဖွဲ့ကို ကျွေးလျက် ထိုင်ကြ၏။ အချင်းလူ
သား။ ထိုအမှုကို မြင်ပြီလော။ တဖန် ထွဋ်၍ သွားဦးလော့။
ထိုမျှမကသာ၍ ကြီးစွာသောစက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အမှုတို့
၅ ကို မြင်သိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူလျက်၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်
တော်အတွင်း တန်တိုင်းထဲသို့ ဆောင်သွား၍ ဗိတ်မှာန်
တော်တံခါးဝ။ ဗိတ်မှာန်တော်ဦးနှင့် ယဇ်ပလ္လင်ကြားမှာ
လူနှစ်ကျပ်ငါးယောက်တို့သည် ဗိတ်မှာန်တော်ကို ကြော
ခိုင်းလျက် အရှေ့သို့မျက်နှာပြုလျက် အရှေ့မျက်နှာ၌ နေ
၁ ကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ တဖန်တုံ။ အချင်းလူသား။ ထိုအမှု
ကို မြင်ပြီလော။ ယုဒအမျိုးသည် ဤအရပ်၌ စက်ဆုပ်ရွံရှာ
ဖွယ်အမှုတို့ကို ပြုသောအပြစ်ပေါ်သလော။ သူတို့သည်
အဓမ္မအမှုဖြင့် တပြည်လုံးကို ပြည့်စေ၍ ငါ၏အမျက်ကို
အထပ်ထပ်နှိုးဆော်ကြပြီ။ သစ်ခက်ကိုလည်း မိမိတို့
၂ နှာခေါင်းဝ၌ ကပ်၍ ကိုင်ကြ၏။ ထိုကြောင့် ငါသည် နှစ်
မြောရုံမက်ခြင်းမရှိဘဲ ငါ၏အမျက်ကို ထွတ်ထွတ်မည်။
သူတို့သည် ကျယ်သောအသံနှင့် အော်ဟစ်၍ တောင်း
လျှောက်သော်လည်း ငါသည် နားမထောင်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၉

ပျက်ဆီးသောလက်နက်ကို အသီးအသီးကိုင်လျက်
ဤမြို့ခံရသောဒဏ်တို့ကို အနီးသို့ဆောင်ခဲ့ကြလော့ဟု
ကျယ်သောအသံနှင့် ခေါ်တော်မူသည်ကို ငါကြား၏။
၂ ထိုအခါ လူချောက်ယောက်တို့သည် အသီးအသီးကွပ်
မျက်စာလက်နက်ကို ကိုင်လျက် တယောက်သည်လည်း
ဗိတ်အဝတ်ကို ဝတ်၍ နံပါး၌ မှင်အိုးပါလျက် မြောက်မျက်
နှာဘက်အထက်တံခါးလမ်းဖြင့် ဝင်၍ ကြွေးဝါပလ္လင်
၃ အနားမှာ ရပ်နေကြ၏။ ယောကျာ်းအမျိုး၏ဘုရားသခင်
ဘုန်းတော်သည် ကျိန်းဝပ်ရာရေခဲမိမိမှ အိမ်တော်တံခါး
၄ ခံသို့ တက်၍ ဗိတ်အဝတ်ကို ဝတ်လျက် နံပါး၌ မှင်အိုး
ပါသောသူကို ခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရားက ယေရုရှလင်မြို့

အလယ်၌ရှောက်သွားလော့။ မြို့ထဲ၌ပြုသမျှသောစက်ဆုပ်
 ၁ ဇွန်ဖွယ်အမှုတို့ကြောင့်ညဉ့်တွားငိုကျွေးသောသူတို့
 ၆ ဇွန်ဖူးကိုထိုးမှတ်လော့ဟူ၍၎င်း၊ အချားသောသူတို့အား
 လည်းထိုသူနောက်။ မြို့ထဲ၌ရှောက်သွား၍ဒါဏ်ခတ်ကြ
 ၆ လော့။ နှစ်မြောစုံမက်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ အသက်ကြီးသော
 သူ။ အသက်ငယ်သောသူ။ အပျိုမ။ သူငယ်။ မိမိတို့ကို
 ရှင်းရှင်းသတ်ကြလော့။ သို့ရာတွင်အမှတ်ပါသောသူကိုမ
 ချဉ်းကပ်ကြနှင့်။ ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာန၌အဦးပြုကြလော့
 ဟုမိန့်တော်မူသည်ကိုငါကြား၏။ သူတို့သည်လည်းအိမ်
 ၇ တော်ရှေ့မှာရှိသောအသက်ကြီးသူတို့ကိုရှေ့ဦးစွာ
 သတ်ကြ၏။ တဖန်တုံ့။ အိမ်တော်ကိုညစ်ညူးစေ၍ကွပ်
 မျက်သောသူအသေကောင်တို့နှင့်တန်တိုင်းများကို
 ပြည့်စေပြီးမှထွက်သွားကြလော့ဟုမိန့်တော်မူသည်အ
 တိုင်းသူတို့သည်ထွက်၍မြို့ထဲ၌ကွပ်မျက်ကြ၏။
 ၈ ထိုသို့သူတို့သည်ကွပ်မျက်ကြသောအခါမိန့်ရပ်
 စည်တွင်ပျပ်ဝပ်၍အံ့အရင်ထာဝရဘုရား။ ယေရုရှလင်
 မြို့အပေါ်သို့အမျက်တော်ကိုသွန်းလောင်း၍ကျန်ကြွင်း
 သမျှသောအသေရလအမျိုးကိုပျက်ဆီးတော်မူမည်လော
 ၉ ဟုကျွေးကျော်၍ပျောက်လေ၏။ ထာဝရဘုရားက
 လည်းအသေရလအမျိုးနှင့်ယုဒအမျိုး၏အပြစ်သည်အ
 ယွန်တရာကြီး၏။ တပြည်လုံးသည်လူအသက်ကိုသတ်
 ခြင်းအပြစ်နှင့်ပြည့်၏။ မြို့သည်လည်းဟောက်ပြန်ခြင်းအ
 ပြစ်နှင့်ပြည့်၏။ သူတို့ကထာဝရဘုရားသည်မြေကြီးကို
 ၁၀ စွန့်ပြစ်လေပြီ။ ထာဝရဘုရားမမြင်ဟုဆိုကြ၏။ ထို
 ကြောင့်ငါသည်နှစ်မြောစုံမက်ခြင်းမရှိဘဲသူတို့အကျင့်
 ဟူ၍အကျိုးအပြစ်ကိုသူတို့ခေါင်းပေါ်သို့သက်ရောက်
 ၁၁ စေမည်ဟုအားမိန့်တော်မူ၏။ ပိတ်အဝတ်ကိုဝတ်၍နံ
 ပါး၌နှင့်အိုးပါသောသူကလည်းကိုယ်တော်မှာသားတော်
 မူသည်အတိုင်းအကျွန်ုပ်ပြုပါပြီဟုပြန်ပျောက်လေ၏။
 ၁၀
 ၁ တဖန်ငါကြည့်ရှု၍ခေရုဗိမ္ဗ၏ခေါင်းတို့အထက်။
 ၂ ငိုနိုးမျက်နှာကြက်၌နိဗ္ဗာန်ကျောက်ကဲ့သို့ရာဇပလ္လင်၏
 သဏ္ဌာန်အရောင်သည်ထင်ရှား၏။ ပိတ်အဝတ်ကိုဝတ်
 သောသူအားလည်းရထားဘီးတို့အကြားမှာခေရုဗိမ္ဗ
 အောက်သို့ဝင်လော့။ ခေရုဗိမ္ဗအကြားမှာရှိသောမီးခဲ
 တို့ကိုကပ်နှံဖက်နှင့်ကျုံးပြီးလျှင်မြို့အပေါ်မှာဖြန့်ကြ
 လော့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းထိုသူသည်ငမ္မက်
 ၃ မှောက်၌သွား၏။ ဝင်သောအခါခေရုဗိမ္ဗတို့သည်အိမ်
 တော်လက်ျာဘက်မှာရပ်၍အတွင်းတန်တိုင်းသည်မိမိ

၄ တိမ်နှင့်ပြည့်၏။ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည်ခေရု
 ဗိမ္ဗအပေါ်ကအိမ်တော်တံခါးခုံအထက်သို့တက်ရှေ့
 ၅ ချီအိမ်တော်သည်မိမိတိမ်နှင့်ပြည့်၏။ တန်တိုင်းသည်
 လည်းထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်အရောင်နှင့်ပြည့်၏။
 ၁ | အနန္တတန်ခိုးရှင်ဘုရားသခင်မိန့်မြွက်တော်မူသော
 အသံကဲ့သို့ခေရုဗိမ္ဗအတောင်တို့၏အသံကိုကြားရ၏။
 ၆ | ပိတ်အဝတ်ကိုဝတ်သောသူအားလည်းရထားဘီး
 အကြားထဲကမီးကိုယူလော့ဟုမိန့်တော်မူသောအခါထို
 ၇ သူသည်ဝင်၍ဘီးတို့အနား၌ရပ်နေ၏။ ခေရုဗိမ္ဗတပါး
 သည်ခေရုဗိမ္ဗထဲကလက်ကိုဆန့်၍ခေရုဗိမ္ဗအကြား
 ၈ မှာရှိသောမီးကိုယူပြီးလျှင်ပိတ်အဝတ်ကိုဝတ်သောသူ
 ၈ လက်၌ထည့်၏။ ထိုသူလည်းခံယူ၍ထွက်သွား၏။ ခေရု
 ဗိမ္ဗအတောင်အောက်၌လူလက်ကိုလည်းငါမြင်၏။
 ၉ ငါကြည့်ရှု၍ခေရုဗိမ္ဗတို့အနားမှာရထားဘီးတစ်စီး
 ရှိ၏။ ဘီးတို့သည်ကျောက်မျက်ရွဲ၏အဆင်းအရောင်ရှိ၏။
 ၁၀ | ဘီးလေးခုတို့သည်ပုံသဏ္ဌာန်တညီတည်းရှိ၍ဘီး
 ၁၁ တခုအထဲ၌ဘီးတခုတပ်သကဲ့သို့ရှိကြ၏။ သွားသော
 အခါဘီးလေးမျက်နှာတညီတည်းနေ၍မထွက်ဘဲသွား
 တတ်ကြ၏။ ခေါင်းမျက်နှာပြုသောဘက်သို့လိုက်၍မထွက်
 ၁၂ ဘဲသွားကြ၏။ ဘီးလေးခုနှင့်တကွခေရုဗိမ္ဗလေးပါးတို့
 သည်ကြောလက်။ အတောင်မှစ၍တကိုယ်လုံး၌မျက်ပိ
 ၁၃ နှင့်ပြည့်ကြ၏။ ထိုဘီးတို့ကိုစကြာဟူသောအမည်ဖြင့်
 ၁၄ သမုတ်သည်ကိုငါကြား၏။ ခေရုဗိမ္ဗတို့သည်မျက်နှာ
 လေးခုစီရှိ၍ပဌမမျက်နှာသည်ခေရုဗိမ္ဗမျက်နှာ။ ဒုတိယ
 မျက်နှာသည်လူမျက်နှာ။ တတိယမျက်နှာသည်ချင်သေ
 မျက်နှာ။ စတုတ္ထမျက်နှာသည်ရှေ့လင်းတမျက်နှာဖြစ်၏။
 ၁၅ | ထိုခေရုဗိမ္ဗတို့သည်၍ကြွလျက်ရှိကြ၏။ ဤသည်ကား
 ၁၆ ခေမာမြစ်နားမှာငါမြင်ဘူးသောသတ္တဝါပေတည်း။ ခေ
 ရုဗိမ္ဗတို့သည်သွားသောအခါဘီးတို့သည်ထက်ကြပ်
 လိုက်ကြ၏။ ခေရုဗိမ္ဗတို့သည်မြေကြီးမှတက်အံ့သောငှါ
 အတောင်တို့ကိုဖြန့်သောအခါဘီးတို့သည်မကွာဘဲ
 ၁၇ လိုက်ကြ၏။ သူတို့ရပ်သောအခါဘီးတို့သည်ရပ်ကြ၏။
 သူတို့သည်မြေကြီးနှင့်ကွာ၍တက်သောအခါဘီးတို့
 သည်လည်းထက်ကြပ်လိုက်၍တက်ကြ၏။ အကြောင်းမူ
 ကား။ သတ္တဝါ၏ပိညဉ်သည်ဘီးတို့၌ရှိ၏။
 ၁၈ ထိုအခါထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည်အိမ်တော်
 ၁၉ တံခါးခုံမှရှေ့ချီခေရုဗိမ္ဗအပေါ်မှာတည်လေ၏။ ထိုခေ
 ရုဗိမ္ဗတို့သည်ငမ္မက်မှောက်၌အတောင်တို့ကိုဖြန့်ပြီး
 လျှင်မြေကြီးနှင့်ကွာ၍တက်ကြ၏။ ပြင်သို့ထွက်သော

အခါတီးတို့သည်လိုက်ကြ၏။ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်
 ၁၀ ရှေ့တံခါးဝမှာရပ်၍ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်
 ၂၀ ဘုန်းတော်သည်သူတို့အပေါ်မှာတည်လျက်ရှိ၏။ဤ
 သည်ကားဗေဗာမြစ်နားမှာဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား
 ၂၁ သခင်အောက်၌ငါမြင်ဘူးသောသတ္တဝါပေတည်း။ခေရု
 ၂၂ ဗိမ္ဗိသ်သည်ကိုလည်းငါသိ၏။သူတို့သည်မျက်နှာလေး
 ၂၃ ခုစီ။အတောင်လေးခုစီရှိ၍အတောင်အောက်၌လူလက်
 ၂၄ သဏ္ဌာန်ရှိ၏။မျက်နှာပုံကားဗေဗာမြစ်နားမှာငါမြင်ဘူး
 ၂၅ သောမျက်နှာနှင့်တူ၏။ကိုယ်အဆင်းအရောင်လည်းတူ
 ၂၆ ၏။ထိုသူလေးပါးတို့သည်တည့်တည့်သွားတတ်ကြ၏။

၁၁

၁ ထိုနောက်။ဝိညည်တော်သည်ကိုချီ၍အရှေ့ဘက်
 ၂ သို့မျက်နှာပြုသောထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်အရှေ့တံ
 ၃ ခါးသို့ဆောင်သွား၍တံခါးဝ၌လူနှစ်ကျိပ်ငါးယောက်
 ၄ ရှိ၏။သူတို့တွင်မင်းပြုသောသူ။အဇရုသားယာဇညာ။
 ၅ ဗေဗာယသားပေလတိတို့ကိုငါမြင်၏။ဗျာဒိတ်တော်
 ၆ အသံကား။အချင်းလူသား။ဤသူတို့သည်မကောင်းသော
 ၇ အကြံကိုကြံစည်၍ဤမြို့၌မတရားသောတိုင်ပင်ခြင်းကို
 ၈ ပြုသောသူဖြစ်ကြ၏။သူတို့ကအမှုမရောက်သေး။အိမ်
 ၉ ဆောက်ကြကုန်အံ့။ဤမြို့သည်အိုးကင်းငါတို့သည်အမဲ
 ၁၀ သားဖြစ်သည်ဟုဆိုတတ်ကြ၏။သို့ဖြစ်၍အိုလူသား။
 ၁၁ သူတို့တဖက်၌ပရောဖက်ပြု၍ဟောပြောလေ့ဟုမိန့်
 ၁၂ တော်မူ၏။ထိုအခါထာဝရဘုရား၏ဝိညည်တော်သည်
 ၁၃ အပေါ်သို့သက်ရောက်၍သင်သည်ဟောပြောလေ့။
 ၁၄ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။အိုဣသရေလ
 ၁၅ အမျိုး။သင်တို့သည်ဤသို့ပြောဆိုကြပြီ။သင်တို့ကြံစည်
 ၁၆ သမျှတို့ကိုငါသိ၏။သင်တို့သည်ဤမြို့၌သူရဲတို့ကိုများ
 ၁၇ ပြားစေ၍မြို့လမ်းတို့ကိုသူရဲများနှင့်ပြည့်စေကြပြီ။ထို
 ၁၈ ကြောင့်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။သင်
 ၁၉ တို့ထားသောသူရဲတို့သည်အမဲသားဖြစ်၏။ဤမြို့သည်
 ၂၀ အိုးကင်းဖြစ်၏။သို့သော်လည်းသင်တို့ကိုမြို့ထဲကငါ
 ၂၁ ထုတ်မည်။သင်တို့သည်ခားကိုကြောက်သင့်ဖြစ်၍ငါ
 ၂၂ သည်ထိုခားကိုသင်တို့အပေါ်သို့ရောက်စေမည်ဟုအရှင်
 ၂၃ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ငါသည်သင်တို့ကိုမြို့ထဲက
 ၂၄ ထုတ်ပြီးလျှင်တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့၏လက်သို့အပ်
 ၂၅ ၍အပြစ်ဒဏ်ကိုစီရင်မည်။သင်တို့သည်ခားဖြင့်ဆုံး
 ၂၆ ရှုံးကြ၍ဣသရေလပြင်စွန်းမှာငါစစ်ကြောစီရင်သဖြင့်
 ၂၇ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသင်တို့သိရကြ
 ၂၈ လိမ့်မည်။ဤမြို့သည်သင်တို့၏အိုးကင်းမဖြစ်ရ။သင်တို့

သည်လည်းအိုးကင်း၌အမဲသားမဖြစ်ရကြ။ဣသရေလပြင်
 ၁၁ စွန်းမှာငါစစ်ကြောစီရင်သဖြင့်ငါသည်ထာဝရဘုရား
 ၁၂ ဖြစ်ကြောင်းကိုသင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။။အကြောင်းမူ
 ၁၃ ကား။သင်တို့သည်ငါ၏တရားလမ်းသို့မလိုက်။ငါစီရင်
 ၁၄ ချက်တို့ကိုမစောင့်။သင်တို့ပတ်လည်၌နေသောလူမျိုးတို့
 ၁၅ ၏ထုံးစံလေ့တို့ကိုလိုက်ကြပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။ထို
 ၁၆ ဗျာဒိတ်တော်စကားကိုငါသည်ဆင့်ဆို၍ဟောပြော
 ၁၇ စည်တွင်ဗေဗာယသားပေလတိသည်သေ၏။ငါသည်
 ၁၈ လည်းပျပ်ဝပ်၍အိုအရှင်ထာဝရဘုရား။ကျွန်ကြွင်းသော
 ၁၉ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုဆုံးရှုံးစေတော်မူမည်လော
 ၂၀ ဟုကျယ်သောအသံနှင့်ကျွေးကျော်၏။

၁၁ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ခေမိသို့
 ၁၂ ရောက်လာ၍။အချင်းလူသား။ယေရုရှလင်မြို့သူမြို့သား
 ၁၃ တို့ကထာဝရဘုရားထံတော်မှဝေးစွာထွက်သွားကြ
 ၁၄ လေ့။ဤပြည်ကိုငါတို့အားအပိုင်ပေးတော်မူပြီဟုသင်
 ၁၅ ၏ညီအစ်ကို။သင်၏အမျိုးသားချင်း။ဣသရေလအမျိုး
 ၁၆ သားအပေါင်းတို့အားဆိုတတ်ကြ၏။ထိုကြောင့်အရှင်
 ၁၇ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။သင်၏အမျိုးသား
 ၁၈ ချင်းတို့ကိုတပါးအမျိုးသားတို့နေရာဝေးသောအရပ်
 ၁၉ သို့ငါပြောင်းစေ၍အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၌ဖြန့်
 ၂၀ ကြသော်လည်းသူတို့ရောက်သောပြည်တို့၌ငါသည်
 ၂၁ သူတို့အဖို့သန့်ရှင်းရာဌာနကဲ့သို့ခဏဖြစ်လိမ့်မည်။။အ
 ၂၂ ရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။သူတို့ကိုဖြန့်
 ၂၃ ကြသောလူအမျိုးမျိုးနေရာအတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့
 ၂၄ မှငါသိမ်းယူ၍ရဝေးပြီးလျှင်ဣသရေလပြည်ကိုပေးမည်။
 ၂၅ ၊သူတို့သည်ထိုပြည်သို့ရောက်၍စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်
 ၂၆ သောအမှုအရာရှိသမျှတို့ကိုပယ်ရှားကြလိမ့်မည်။ငါ
 ၂၇ သည်လည်းညီညွတ်သောစိတ်နှစ်လုံးနှင့်အသစ်သောသ
 ၂၈ ဘောကိုသွင်းပေးမည်။သူတို့ကိုယ်ခန္ဓာထဲကကျောက်
 ၂၉ နှစ်လုံးကိုနှုတ်၍အသားနှစ်လုံးကိုပေးသောကြောင့်။သူ
 ၃၀ တို့သည်ငါစီရင်ထုံးစံသောပညတ်တရားလမ်းသို့လိုက်
 ၃၁ ၍စောင့်ရှောက်သဖြင့်ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ငါသည်
 ၃၂ လည်းသူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။။သို့မဟုတ်လျှင်
 ၃၃ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်သောအမှုအရာတို့၏အလိုသို့မိတ်
 ၃၄ နှစ်လုံးအားဖြင့်လိုက်သောသူတို့၏အပြစ်ကိုသူတို့၏
 ၃၅ ခေါင်းပေါ်သို့ငါရောက်စေမည်ဟုအရှင်ထာဝရဘုရား
 ၃၆ မိန့်တော်မူ၏။

၃၇ ထိုအခါခေမိသ်တို့သည်အတောင်တို့ကိုဖြန့်၍ဘီး
 ၃၈ တို့သည်လည်းလိုက်ကြ၏။ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား

သခင်တုန်းတော်သည်လည်းသူတို့အပေါ်၌ရှိတော်မူ၏။
 ၂၃ ၊ ထာဝရဘုရား၏တုန်းတော်သည်မြို့တဲကတက်၍မြို့အ
 ၂၄ ရှေ့မှာရှိသောတောင်ပေါ်၌ရပ်တော်မူ၏။ ဝိညည်းတော်
 သည်လည်းဘုရားသခင်၏ဗျာဒိတ်ရူပါရုံအားဖြင့် ကံ
 ချစ်သိမ်းသွားသောသူတို့နေရာ။ ခါလစဲပြည်သို့ဆောင်
 သွားတော်မူ၏။ ငါမြင်ခဲ့ပြီးသောဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည်
 ၂၅ လည်းငါနှင့်ကွာ၍တက်သွား၏။ ထာဝရဘုရားပြတော်
 မူခဲ့ပြီးသော အမှုအရာရှိသမျှတို့ကိုငါသည်သိမ်းသွား
 ခြင်းကိုခံရသောသူတို့အားကြားပြောလေ၏။

၁၂
 ၁ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ခေါ်
 ၂ သို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ သင်သည်ပုန်ကန်တတ်
 သောအမျိုးထဲမှာနေ၏။ သူတို့သည်မြင်ရသောမျက်စိရှိ
 သော်လည်းမမြင်တတ်။ ကြားရသောနားရှိသော်လည်း
 ၃ မကြားတတ်။ ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးဖြစ်ကြ၏။ သို့
 ဖြစ်၍အချင်းလူသား။ အချားသို့ပြောင်းသွားခြင်းငှါဥစ္စာ
 ပရိကံများကိုပြင်ဆင်၍နေ့အချိန်၌သူတို့မျက်မှောက်
 တွင်ပြောင်းသွားလေ့။ သူတို့မျက်မှောက်တွင်အချား
 တပါးသို့နေရာပြောင်းလေ့။ ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုး
 ၄ ဖြစ်သော်လည်းသတိရကောင်းရကြလိမ့်မည်။ နေရာ
 ပြောင်းစရာသို့ပြင်ဆင်သောဥစ္စာပရိကံများကဲ့သို့သင်
 ၏ဥစ္စာပရိကံများကိုနေ့အချိန်၌သူတို့မျက်မှောက်တွင်
 ထုတ်ရမည်။ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောသူကဲ့သို့ညအ
 ၅ ချိန်၌သူတို့မျက်မှောက်တွင်ထွက်သွားရမည်။ သူတို့
 မျက်မှောက်၌အုတ်ရိုးကိုတူးဖောက်၍ဥစ္စာပရိကံများ
 ၆ ကိုထုတ်သွားလေ့။ ညဦးယံအချိန်၌သူတို့မျက်မှောက်
 တွင်ပရံးပေါ်မှာထမိ၍ထုတ်ရမည်။ မြေကိုမမြင်ရ
 အောင်မျက်နှာကိုဖုံးရမည်။ အကြောင်းမူကား။ သင့်ကို
 ၇ ဣသရေလအမျိုးအားနိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်စေခြင်းငှါ
 ငါခန့်ထားပြီဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါသည်သိမ်း
 သွားခြင်းကိုခံရသောသူ၏ဥစ္စာပရိကံများကဲ့သို့ ငါ၏
 ဥစ္စာပရိကံများကိုနေ့အချိန်၌ထုတ်၍ညအချိန်၌အုတ်ရိုး
 ကိုကိုယ်လက်နှင့်တူးဖောက်ပြီးမှညဦးယံအချိန်၌သူတို့
 မျက်မှောက်တွင်ပရံးပေါ်မှာထမိသွား၏။
 ၈ နံနက်အချိန်၌ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်
 ၉ ခေါ်သို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ ပုန်ကန်တတ်သော
 ၁၀ ဣသရေလအမျိုးကသည်အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟု
 သင့်အားမေးသည်ရှိသော်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်
 တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်။ ဤဗျာဒိတ်တော်သည်ယောရ

၅လင်မြို့ကိုအစိုးရသောမင်းမှစ၍ထိုမြို့၌ရှိသောဣသ
 ၁၁ ရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်ဆိုင်ပေ၏။ ငါသည်
 သင်တို့၏နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်၏။ ငါပြုသကဲ့သို့သင်တို့
 သည်ပြုရကြလိမ့်မည်။ နေရာပြောင်း၍သိမ်းသွားခြင်းကို
 ၁၂ ခံရကြလိမ့်မည်။ သင်တို့၏မင်းသည်လည်းမိမိပရံး၌
 ထင်၍ညဦးယံအချိန်၌ထုတ်သွားရလိမ့်မည်။ ထုတ်သွား
 စရာဘို့အုတ်ရိုးကိုတူးဖောက်ရလိမ့်မည်။ မြေကိုမမြင်
 ၁၃ ရအောင်မျက်နှာကိုဖုံးရလိမ့်မည်။ ထိုမင်းကိုလည်း ငါ
 ၏ပိုက်ကွန်နှင့်အုပ်၍ငါ၏ကျော့ကွင်း၌ကျော့မိစေမည်။
 ခါလစဲပြည်ဗာဗုလုန်မြို့သို့ဆောင်သွားမည်။ ထိုမြို့၌သေ
 ၁၄ ရသော်လည်းမြို့ကိုမမြင်ရ။ သူကိုမစခြင်းငှါပိုင်းသော
 သူတို့နှင့်တပ်သားအပေါင်းတို့ကိုအရပ်ရပ်သို့ဖြန့်ကြဲ
 ၁၅ မည်။ သူတို့နောက်၌လည်းမေးကိုထွတ်ထိုက်မည်။ လူ
 အမျိုးမျိုးတို့တွင်ကွဲပြားစေ၍အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်
 သို့ဖြန့်ကြဲသောအခါငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်း
 ၁၆ ကိုသူတို့သိရကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်မေးမေး။ ဗွတ်
 သိပ်ခြင်းမေး။ ကာလနာမေးတို့နှင့်ထွတ်၍ငါ့ကျန်
 ကြွင်းစေသောသူအမျိုးတို့သည်မိမိတို့ပြုဘူးသောစက်
 ဆုပ်ရုံရှာဖွယ်အမှုရှိသမျှတို့ကိုနောက်ရောက်သော
 တပါးအမျိုးသားနေရာပြည်တို့၌ဖော်ပြကြလိမ့်မည်။
 ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသူတို့သိရကြ
 လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၇ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ခေါ်သို့
 ၁၈ ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ တုန်လှုပ်လျက်အစာကို
 စားလေ့။ တုန်လှုပ်လျက်သတိပြုလျက်ရေကိုသောက်
 ၁၉ လေ့။ အရှင်ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလပြည်။ ယော
 ရုရှလင်မြို့သားတို့ကိုရည်မှတ်၍မိန့်တော်မူသောစကား
 ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ သူတို့သည်သတိပြုလျက်အစာကို
 စားရကြမည်။ မိန်းမောတွေဝေလျက်ရေကိုသောက်ရကြ
 မည်။ ထိုသို့သောအားဖြင့်ပြည်သူပြည်သားအပေါင်း
 ၂၀ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်ကင်းထွတ်ရလိမ့်မည်။ လူနေသောမြို့
 တို့သည်လည်းပျက်စီး၍တပြည်လုံးဆိတ်ညံ့လျက်ရှိ
 ရလိမ့်မည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသင်
 တို့သိရကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၁ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ခေါ်သို့
 ၂၂ ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ နေ့ရက်ကာလရွေ့လျက်
 ရှိ၍ခပ်သိမ်းသောဗျာဒိတ်ရူပါရုံလည်းပျက်ကြပြီဟု
 ဣသရေလပြည်၌သုံးတတ်သောစကားပုံကားအဘယ်

၂၃ သို့နည်း။ သို့ဖြစ်၍ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်
 ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ထိုစကားပုံးကို ငါပျောက်စေမည်။
 နောက်တဖန် ဣသရေလအမျိုး၌ မသုံးရကြ။ နေ့ရက်ကာ
 လနီးပြီ။ ခပ်သိမ်းသောဗျာဒိတ် ဂူပါရုံလည်း ပြည့်စုံကြ
 ၂၄ လိမ့်မည်ဟုပြောလော့။ နောက်တဖန် ဣသရေလအမျိုး၌
 အချည်းနှီးသော ဂူပါရုံမရှိရ။ ချော့မော့စွာပရောဖက်
 ၂၅ ပြုခြင်းလည်းမရှိရ။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါပြော
 လျှင် ပြောသည်အတိုင်း ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ပြည့်စုံချိန်
 လည်းမရွှေ့ရ။ အချင်းပုန်ကန်တတ်သောအမျိုး။ သင်တို့
 လက်ထက်၌ ငါပြောမည်။ ပြောသည်အတိုင်းလည်းပြည့်
 စုံစေမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၆ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ခေတ်
 ၂၇ သို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ ဣသရေလအမျိုးသား
 တို့ကသူမြင်သောဗျာဒိတ်ဂူပါရုံသည် ဝေးသေး၏။ ဝေး
 သေးသောကာလကို ရည်မှတ်၍ ဟောတတ်သည်ဟု
 ၂၈ ပြောဆိုကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်
 တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ငါ၏စကားပြည့်စုံချိန်မရွှေ့
 ရ။ ငါပြောသည်အတိုင်းလည်းပြည့်စုံစေမည်ဟု အရှင်
 ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၃ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ခေတ်
 ၂ သို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ ကိုယ်အလိုအလျောက်
 ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြောတတ်သော ဣသရေလအမျိုး
 ပရောဖက်တို့တဖက်၌ ဟောပြောလော့။ ထာဝရဘုရား
 ၏အမိန့်တော်ကိုနားထောင်ကြဟု သူတို့အားပြောလော့။
 ၃ ၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အဘယ်
 အရာကိုမျှမမြင်ဘဲ ကိုယ်စိတ်အလိုသို့လိုက်တတ်သော
 ၄ ပရောဖက်မိက်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အိုဣသရေ
 လအမျိုး။ သင်၏ပရောဖက်တို့သည် တော၌နေသောမြေ
 ၅ ခွေးနှင့်တူကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးသည် ထာဝရဘုရား
 ၏နေရောက်မှစ၍ တိုက်၍ ခံနိုင်မည်အကြောင်း။ သူတို့
 သည်မြို့ရိုးပျက်အပေါ်သို့တက်၍ ပြင်ခြင်းအမှုကိုမပြု
 ၆ ဘဲနုကြ၏။ အချည်းနှီးသော အရာကိုမြင်ကြပြီ။ ထာဝ
 ရဘုရားစေလွှတ်တော်မမူဘဲ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 သည်ဟုဆိုလျက် ဟုတ်စား၍ ပရောဖက်ပြုကြပြီ။ ကိုယ်
 စကားပြည့်စုံမည်ဟု သူတပါးယုံစေခြင်းငှါ ပြုကြပြီ။
 ၇ ၊ ငါပြောဘဲ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ဟု သင်တို့
 ဆိုလျက် အချည်းနှီးသော အရာကိုမြင်ကြပြီမဟုတ်လော။
 ဟုတ်စား၍ ပရောဖက်ပြုကြပြီမဟုတ်လော။

၈ ထိုကြောင့် အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
 သင်တို့သည် အချည်းနှီးသောစကားကို ပြော၍ မသာဓက
 ပါရုံကိုမြင်သောကြောင့် ငါသည်သင်တို့တဖက်၌နေ၏။
 ၉ ၊ အချည်းနှီးသော အရာကိုမြင်၍ မသာစကားကို ဟော
 ပြောတတ်သော ပရောဖက်တို့ကို ငါဆီးတားသဖြင့် သူ
 တို့သည် ငါ၏ပရိသတ်စည်းဝေးရာသို့မဝင်ရကြ။ ဣသ
 ရေလအမျိုး၏စာရင်း၌ သူတို့အမည်ကို မသွင်းရ။ ဣသ
 ရေလပြည့်စုံနေရာမချရ။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်
 ၁၀ ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။ ညိမ်သက်ခြင်း
 မရှိသော်လည်း ညိမ်သက်ခြင်းရှိသည်ဟု သင်တို့ဆိုလျက်
 ငါ၏လူတို့ကို ဟုတ်စားသောကြောင့် ၎င်းတယောက်
 ကား အုတ်ရိုးကိုတည်လျက် တယောက်ကား အင်္ဂတေ
 ၁၁ နှင့်မွမ်းမံလျက် ပြုသောကြောင့် ၎င်းထိုအုတ်ရိုးသည် ပြု
 လဲမည်ဟု အင်္ဂတေနှင့် မွမ်းမံသောသူတို့အားပြောလော့။
 မိဗျားရေလွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။ ကြီးစွာသောမိဗျားသီးကျလိမ့်
 ၁၂ မည်။ မိဗျားသက်မဲ့တိုင်းတိုက်ပျက်လိမ့်မည်။ ထိုအုတ်
 ရိုးသည် ပြုလဲပြီးမှ သင်တို့မွမ်းမံသော အင်္ဂတေသည်
 အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု သင်တို့အားသူတပါးမေးလိမ့်
 ၁၃ မည်မဟုတ်လော။ ထိုကြောင့် အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူသည်ကား။ ငါသည်အမျက်ထွက်၍ သင်တို့အုတ်
 ရိုးကိုမိဗျားသက်မဲ့တိုင်းအားဖြင့်တိုက်၍ ပျက်မည်။
 ငါ၏ဒေါသအရှိန်ကြောင့် မိဗျားရေလွှမ်းမိုး၍ ကြီးစွာသော
 ၁၄ မိဗျားသီးနှင့်ဆုံးစေမည်။ ထိုသို့သင်တို့သည် အင်္ဂတေ
 နှင့်မွမ်းမံသောအုတ်ရိုးကို မြေတိုင်အောင် ငါဖြိုချ၍ အမြစ်
 ကိုထုန်သဖြင့် အုတ်ရိုးသည်လဲ၍ ဖိမိလျက် သင်တို့သည်
 အသက်ဆုံးကြလိမ့်မည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်
 ၁၅ ကြောင်းကို ထိုအခါသိရကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့အုတ်ရိုး၌
 ၎င်းအင်္ဂတေနှင့် မွမ်းမံသောသူတို့၌ ၎င်းငါသည် ကိုယ်အ
 မျက်ကိုမြေမည်။ အုတ်ရိုးမရှိဟူ၍ ၎င်းအင်္ဂတေနှင့် မွမ်းမံ
 ၁၆ သောသူတည်းဟူသော ညိမ်သက်ခြင်းမရှိသောအခါ
 ယောရှုရှလင်မြို့အဖို့ ညိမ်သက်ခြင်း ဂူပါရုံကိုမြင်၍ ဟော
 ပြောသော ဣသရေလပရောဖက်များမရှိကြဟူ၍ ၎င်းသူ
 တို့အား ငါပြောမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၇ ထိုမှတစ်ပါး။ အချင်းလူသား။ ကိုယ်အလိုအလျောက်
 ပရောဖက်ပြုသောသင်၏အမျိုးသားတို့တဖက်၌ မျက်နှာ
 ၁၈ ပြု၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဟောပြော
 ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ အသက်ပိညည်တို့ကိုဖမ်းခြင်းငှါ ခပ်
 သိမ်းသောသူတို့၏နံပါတ်၌ ခေါင်းအုံးကို ထည့်၍ လူအကြီး

အလယ်တို့ခေါင်းပေါ်မှာဦးထုပ်တို့ကိုတင်ထားသောမိမိ
 တို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ငလူတို့၏အသက်ပိညည်ကို
 ဖမ်း၍ကိုယ်အသက်ပိညည်ကိုသေခြင်းမှကယ်ချွတ်ကြ
 ၁၉ ဝိသိမ့်မည်လော။ မုယောဆံတသက်ဆွမ်းနှင့်မုန့်တဖွဲကိုရ
 အံ့သောဌာငါ၏လူတို့တွင်ကိုရုတ်ချကြသိမ့်မည်လော။
 မုသာစကားကိုနားထောင်တတ်သောငါ၏လူတို့အား
 မုသာစကားကိုပြောသောအားဖြင့်မသေအပ်သောသူတို့
 ၏အသက်ကိုသတ်၍မရှင်အပ်သောသူတို့ကိုအသက်
 ၂၀ ချမ်းသာပေးကြသိမ့်မည်လော။ ထိုကြောင့်အရှင်ထာဝ
 ရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့သည်အသက်
 ပိညည်တို့ကိုရအောင်ဖမ်းလျက်သုံးတတ်သောခေါင်း
 အုံးတို့ကိုငါသည်ရန်ဘက်ပြု၍သင်တို့နံပါးမှဆွဲနှုတ်
 ပြီးလျှင်သင်တို့ရအောင်ဖမ်းသောအသက်ပိညည်တို့ကို
 ၂၁ ငါလွှတ်လိုက်မည်။ သင်တို့ဦးထုပ်တို့ကိုလည်းငါဆုတ်
 ၍ငါ၏လူတို့ကိုသင်တို့လက်မှကယ်နှုတ်မည်။ နောက်
 တဖန်သူတို့သည်အဖမ်းခံ၍သင်တို့လက်သို့မရောက်ရ
 ကြ။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသင်တို့သိရ
 ၂၂ ကြသိမ့်မည်။ ငါမညှိုးငယ်စေသောလူကောင်းတို့ကို
 သင်တို့သည်မုသာစကားအားဖြင့်ညှိုးငယ်စေသော
 ကြောင့်ငင်လူဆိုးတို့သည်ဆိုးသောလမ်းကိုမရှောင်စေ
 ခြင်းငှါအသက်ချမ်းသာပေး၍သူတို့ကိုခိုင်မာစေသော
 ၂၃ ကြောင့်ငင်။ နောက်တဖန်သင်တို့သည်အချည်းနှီးသော
 အရာကိုမမြင်ရကြ။ ပရောဖက်ပြု၍မဟောရကြ။ ငါ၏
 လူတို့ကိုသင်တို့လက်မှငါကယ်နှုတ်မည်။ ငါသည်ထာ
 ဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသင်တို့သိရကြသိမ့်မည်ဟု
 မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူအမျိုးတို့သည်လာ၍
 ၂ ငွေမှာထိုင်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
 ၃ သည်ငမိသို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ ဤလူတို့
 သည်ကိုယ်စိတ်နှစ်လုံး၌ကိုယ်ရပ်တူများကိုတည်ထောင်
 ၍ကိုယ်မျက်နှာရှေ့မှာကိုယ်ရစိုက်သစ်တုံးကိုထား
 ၄ ကြပြီ။ သူတို့မေးသျှောက်ခြင်းကိုငါခံရမည်လော။ ထို
 ကြောင့်အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုသူတို့အား
 ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ အကြင်ဣသရေလအမျိုးသားသည်
 ကိုယ်စိတ်နှစ်လုံး၌ကိုယ်ရပ်တူတို့ကိုတည်ထောင်၍
 ကိုယ်မျက်နှာရှေ့မှာကိုယ်ရစိုက်သစ်တုံးကိုထားလျက်
 ပရောဖက်ထံသို့ရောက်လာ၏။ ထိုသူနှစ်ရပ်တူများပြား
 ၅ သည်နှင့်အညီငါပြန်ပြောမည်။ ထိုသူသောအားဖြင့်ဣသ
 ရေလအမျိုးကိုသူတို့စိတ်သဘောရှိသည်နှင့်အညီငါဖမ်း

မည်။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်မိမိတို့ရပ်တူများကြောင့်
 ငါနှင့်ကွာဝေးကြပြီ။

၆ ထိုကြောင့်အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဣ
 သရေလအမျိုးအားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ နောင်တရ၍ရပ်တူ
 တို့ကိုကြည်ရှောင်ကြလော့။ သင်တို့ပြုသမျှသောစက်
 ၇ ဆုပ်ရှုံ့ရာဖွယ်အမှုတို့မှမျက်နှာလွှဲကြလော့။ ငါနှင့်ကွာ
 ပြီးလျှင်ကိုယ်စိတ်နှစ်လုံး၌ကိုယ်ရပ်တူများကိုတည်
 ထောင်၍ကိုယ်မျက်နှာရှေ့မှာကိုယ်ရစိုက်သစ်တုံးကို
 ထားလျက်ပင်ငါအလိုကိုမေးမြန်းခြင်းငှါပရောဖက်
 ထံသို့လာသောဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်စေ။ ဣသရေလ
 အမျိုး၌တည်းနေသောတပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ။ ငါထာ
 ဝရဘုရားသည်ကိုယ်အလိုအလျောက်ပြန်ပြောသဖြင့်
 ၈ ၊ ထိုသူတဖန်၌ငါသည်မျက်နှာထား၍သုကိုနိမိတ်ဖြစ်
 စေမည်။ စကားပုံလည်းဖြစ်စေမည်။ ထိုသူကိုငါ၏လူတို့
 အထဲမှပယ်ရှားမည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်း
 ၉ ကိုသင်တို့သိရကြသိမ့်မည်။ ပရောဖက်သည်ဟောပြော
 ၍မှားယွင်းလျှင်ထိုပရောဖက်ကိုငါထာဝရဘုရားသည်
 မှားယွင်းစေ၏။ ထိုသူကိုငါသည်ဒဏ်ခတ်၍ငါ၏လူ
 ၁၀ ဣသရေလအမျိုးထဲမှပယ်ရှားမည်။ သူတို့သည်လည်း
 အပြစ်နှင့်အလျောက်ဒဏ်ခံရကြမည်။ ပရောဖက်ခံရ
 ၁၁ သောဒဏ်သည်ပရောဖက်ကိုဆည်းကပ်သောသူခံရ
 သောဒဏ်နှင့်တူရလိမ့်မည်။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်နောက်
 တဖန်ဣသရေလအမျိုးသည်ကိုမစွန့်ပြစ်။ လမ်းမလွဲ။
 မှားယွင်းခြင်းအပြစ်ရှိသမျှတို့နှင့်နောက်တဖန်မညစ်
 ညူးဘဲငါ၏လူဖြစ်ရကြသိမ့်မည်။ ငါသည်လည်းသူတို့
 ၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်ဟုအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
 မူ၏။

၁၂ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ငမိသို့
 ၁၃ ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ ပြည်သားတို့သည်အထပ်
 ထပ်လွန်ကျူး၍ကိုပြစ်မှားသောကြောင့်ငါသည်လက်
 ကိုဆန့်၍မုန့်အထောက်အပံ့ကိုမျိုးသဖြင့်အစာအာ
 ဟာရကိုခေါင်းပါးစေ၍ထိုပြည်မှလူနှင့်တိရိစ္ဆာန်တို့ကို
 ၁၄ ပယ်ဖြတ်လျှင်။ နောဇ။ ခံယောလ။ ယောဘ။ ဤသုံးယောက်ရှိ
 သော်လည်းကိုယ်ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်ကိုယ်အသက်
 ပိညည်ကိုသာကယ်နှုတ်ရသောအခွင့်ရှိကြသိမ့်မည်
 ၁၅ ဟုအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သားရဲတို့သည်
 ပြည်၌ပေါ်လာ၍မျက်ဆီးသောကြောင့်အဘယ်သူမျှမ
 ၁၆ နေနိုင်သဖြင့်လူဆိတ်ညံ့လျှင်၊ ထိုသူသုံးယောက်ရှိသော်

လည်းငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်းကိုယ်သားသွီးကိုမကယ်မနှုတ်ရ။ကိုယ်တိုင်သာချင်သာရကြ၍ပြည်သည်

၁၇ လူဆိတ်ညံ့လျက်ရှိရမိမ့်မည်။သို့မဟုတ်။အိုဝေး။ထိုပြည်ကိုလုပ်ကြံလေ့ဟုငါဆိုလျက်ဘေးဘေးကိုရောက်စေသောကြောင့်လူနှင့်တိရိစ္ဆာန်တို့ကိုပယ်ဖြတ်လျှင်

၁၈ ၊ထိုသူသုံးယောက်ရှိသော်လည်းငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်းကိုယ်သားသွီးကိုမကယ်မနှုတ်ရ။ကိုယ်တိုင်

၁၉ သာချင်သာရကြမိမ့်မည်။သို့မဟုတ်။ထိုပြည်၌ကာလနာကိုငါစေလွှတ်သောကြောင့်လူနှင့်တိရိစ္ဆာန်၏အသက်ကိုသတ်ဖြတ်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါငါ၏ဒေါသအရှိန်ကိုသွန်း

၂၀ လောင်းလျှင်။နောဇ။ခံယောလ။ယောဘတို့ရှိသော်လည်းငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်းကိုယ်သားသွီးကိုမကယ်မနှုတ်ရ။ကိုယ်ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်ကိုယ်အသက်မိညည်ကိုသာကယ်နှုတ်ရကြမိမ့်မည်ဟုအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ၊ထိုကြောင့်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ယောရုရှလင်မြို့၌လူနှင့်တိရိစ္ဆာန်တို့ကိုပယ်ဖြတ်ခြင်းငှါဘေးဘေး။မွတ်ထိပ်ခြင်းဘေး။ပျက်ဆီးတတ်သောသားရဲဘေး။ကာလနာဘေးတည်းဟူသောအလွန်ဆိုးသောဘေးလေးပါးတို့ကိုငါစေလွှတ်

၂၂ သောအခါထိုမျှမကလွှတ်ခဲမိမ့်မည်မဟုတ်လော။သို့ရာတွင်လွတ်၍ထွက်မြောက်ရသောအကျန်အကြွင်းသားသွီးအမျိုးရှိကြမိမ့်မည်။သူတို့သည်သင်တို့ရှိရာသို့ထွက်လာ၍ကျင့်ကြံပြုမူသောအမှုအရာတို့ကိုသင်တို့ထိကြမိမ့်မည်။ယောရုရှလင်မြို့၌ငါရောက်စေသမျှသောအမှုများကြောင့်မိတ်ပူပန်ခြင်းမရှိ။သက်သာခြင်းရှိကြမိမ့်မည်။

၂၃ ၊သူတို့ကျင့်ကြံပြုမူသောအမှုအရာတို့ကိုသင်တို့သည်မြင်သောအခါသက်သာရကြမိမ့်မည်။ယောရုရှလင်မြို့ကိုငါပြုလေသမျှတို့၌အကြောင်းမရှိဘဲမပြုသင့်ကိုထိကြမိမ့်မည်ဟုအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၅ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ခေါ်သို့ရောက်လာ၍၊အချင်းလူသား။သစ်တော၌သစ်ခက်သာမညဖြစ်သောစပျစ်နွယ်သားသည်အချားသောသစ်

၂ သားထက်မြတ်သောအရာတစ်ခုတစ်ခုရှိသလော။တစ်ခုတစ်ခုကိုလုပ်အံ့သောငှါစပျစ်နွယ်သားကိုယူတတ်သလော။တစ်ခုတစ်ခုကိုဆွဲထားစရာတစ်ခုကိုစပျစ်နွယ်သားဖြင့်လုပ်

၃ တတ်သလော။ထင်းဘို့မီးထဲသို့ချတတ်၏။မီးသည်လည်းအရင်းအဖျားအလယ်ကိုလောင်တတ်၏။အသုံးဝင်တတ်သလော။မီးမလောင်မှီအသုံးမဝင်လျှင်မီးလောင်၍ကျွမ်းပြီးမှအသုံးမဝင်းဟူသော၍ဆိုဘွယ်ရှိသည်မဟုတ်လော။

၁၆ ၊ဤအမှု၌အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။တောသစ်ပင်တွင်မီးမွေးစရာထင်းဘို့ငါအပ်သောစပျစ်နွယ်သားကဲ့သို့ယောရုရှလင်မြို့သားတို့ကိုငါအပ်မည်။

၇ ၊သူတို့တဖန်၌ငါသည်မျက်နှာကိုထားမည်။သူတို့သည်မီးတပုံမှထွက်၍တပုံ၌လောင်မိမ့်မည်။သူတို့တဖန်၌ငါသည်မျက်နှာကိုထားသောအခါငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသင်တို့ထိရကြမိမ့်မည်။

၈ ၊သူတို့သည်ကိုအထပ်ထပ်ဖြစ်မှားသောကြောင့်ငါသည်သူတို့ပြည်ကိုလူဆိတ်ညံ့ရာအရပ်ဖြစ်စေမည်ဟုအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၆ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ခေါ်သို့ရောက်လာ၍၊အချင်းလူသား။ယောရုရှလင်မြို့သည်မိမိ၌စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်သောအမှုအရာတို့ကိုထိမည်

၂ အကြောင်းပြုလော့။ထာဝရဘုရားသည်ယောရုရှလင်မြို့အားမိန့်တော်မူသောစကားကိုသင်ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။သင်၏မူလ။သင်၏မွေးဖွားရာဌာနသည်ခါနာန်ပြည်၌ရှိ၏။သင်၏အဖသည်အာမောရီလူ။သင်၏အမိသည်ဟိတ္တိ

၃ အမျိုးဖြစ်၏။သင့်ကိုဖွားခြင်းအကြောင်းအရာဟူမူကား။ဖွားသောနေ့၌ချက်ကြိုးကိုမဖြတ်။သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ

၄ ရေမချိုး။သားနှင့်မလူး။အဝတ်နှင့်မပတ်ရစ်။ကရုဏာစိတ်နှင့်ထိုသို့ပြုရခြင်းငှါသင့်ကိုမြင်၍အဘယ်သူမျှမသနား။ဖွားသောနေ့၌သင်သည်ကိုယ်ကိုရွံရှာရသည်

၅ တိုင်အောင်လယ်ပြင်၌ဖြစ်ထားခြင်းကိုခံရ၏။ငါသင့်ရှောက်သွား၍အသွေးနှင့်လူးလျက်ရှိသောသင့်ကိုမြင်သောအခါအသက်ရှင်လေ့ဟုသင်သည်အသွေး၌ရှိ

၆ စည်ငါဆို၏။မျက်ပင်ကဲ့သို့ငါကြီးပွားစေသဖြင့်သင်သည်အစည်အတိုင်းကြီး၍ထွသောအဆင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ရင်သားထဲ၌ကိုယ်၌လည်းအမွေးပေါက်၏။အရင်က

၇ အဝတ်မရှိ။အချည်းစည်းနေရ၏။တဖန်ငါသည်ရှောက်သွား၍သင့်ကိုမြင်သောအခါသင်၌ချစ်ထိုဖွယ်သောအချိန်အရွယ်ရှိသောကြောင့်ငါသည်ကိုယ်အဝတ်စွန်းကိုဖြန့်၍သင်၌အချည်းစည်းရှိခြင်းကိုဖုံးအုပ်၏။ကျိန်ဆိုခြင်းကိုလည်းပြု၍သင်နှင့်ပဋိညာဉ်ဖွဲ့သဖြင့်သင်သည်

၈ ငါ၏ခင်ပွန်းဖြစ်လေ၏။ထိုအခါသင့်ကိုရေချိုး၍သင်၌လူးသောအသွေးရှိသမျှကိုငါဆေးကြော၏။ဆီနှင့်ဆိမ်း

၉ ။ချယ်လှယ်သောအဝတ်ကိုဝတ်စေ၏။တဟာရှသားရေခြေနင်းကိုစီးစေ၏။၆။ပိတ်ချောနှင့်မြို့စေ၏။လက်ကောက်နှင့်လည်ဆွဲအစရှိသောတန်ဆာမျိုးကိုဆင်စေ၏။

၁၂ | နားတောင်း။ နှာဆွဲ။ ဟူသောပေါင်းကိုလည်းဆင်စေ၏။
 ၁၃ | ထိုသို့သင်သည်ရွှေငွေနှင့်တကွဖဲ။ ပိတ်ချော။ ချယ်ဟွယ်
 သောအဝတ်တန်ဆာတို့ကိုဆင်လျက်မုန့်ညက်။ ပျားရည်။
 ဆီကိုစားလျက် အလွန်တရာထွသောအဆင်းနှင့်ပြည့်စုံ
 ၁၄ ရှိမိဖုရားအရာကိုခံရ၏။ ငါသည်ကိုယ်အသရေကိုသင်
 နှိအပ်ပေးသောကြောင့်သင်သည်ထွသောအဆင်းနှင့်စုံ
 လင်၍အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်နှိုကျော်စောလေ၏။
 ၁၅ သို့ရာတွင်သင်သည်ကိုယ်ထွသော အဆင်းကိုကိုး
 စား၍ဂုဏ်အသရေကျော်စောသောကြောင့်ပြည်တန်
 ဆာလုပ်၍ခရီးသွားသောသူအပေါင်းတို့နှင့်မတရား
 သောမေရန်ကိုအနွှံ့အပြားပြုသဖြင့်ယောက်ျားတိုင်း
 ၁၆ အခွင့်ရ၏။ သင်၏အဝတ်ကိုလည်းယူ၍မြင့်သောအရပ်
 တို့ကိုထူးချွားသောအဆင်းအရောင်နှင့်ဆင်ပြင်၍တခါ
 မှမဖြစ်စဖူး။ နောက်၌လည်းမဖြစ်လတံ့သောအမှု။ မတရား
 ၁၇ သောမေရန်ကိုထိုအရပ်၌ပြုလေပြီ။ ငါပေးသော ရွှေငွေ
 တန်ဆာ မြတ်တို့ကိုလည်းယူ၍ယောက်ျားရပ်တို့
 ၁၈ ကိုလုပ်ပြီးလျှင်သူတို့နှင့်မှားယွင်းလေပြီတကား။ ချယ်
 ဟွယ်သောအဝတ်ကိုလည်းယူ၍ထိုရပ်တို့ကိုခြုံပြီး
 လျှင်ငဆီနှင့်ငနံ့သာပေါင်းကိုသူတို့ရှေ့မှတင်ထားလေ
 ၁၉ ပြီ။ ငါပေးသောဘောဇဉ်။ သင့်ကိုငါကျွေးသောမုန့်
 ညက်။ ဆီ။ ပျားရည်ကိုလည်းသူတို့ရှေ့မှမွှေးကြိုင်စရာ
 ၂၀ ဘို့တင်ထားလေပြီတကား။ ထိုမှတပါး။ သင်ဖွားသော
 ငါ၏သားသမီးတို့ကိုယူ၍ထိုရပ်တို့အားကျွေးမွေး
 ၂၁ ခြင်းငှါယဇ်ပူဇော်လေပြီ။ သင်သည်မတရားသော
 မေရန်ကိုပြု၍မိတ်မပြေသောကြောင့်ငါ၏သားသမီးတို့
 ၂၂ ကိုသတ်၍ရပ်တို့အားမီးဖြင့်ပူဇော်ရမည်လော။ သင်
 ပြုသောစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ်အမှု။ မတရားသောမေရန်
 အမှုအပေါင်းတို့ကိုပြုစည်တွင်အရွယ်ငယ်သောအခါ
 အဝတ်မရှိ။ အချည်းစည်းရှိကြောင်း။ ကိုယ်အသွေး၌လူး
 လဲလျက်နေကြောင်းကိုမအောင်းမေ့ပါတကား။
 ၂၃ သင်သည်အမက်လာရှိ၏။ အမက်လာရှိ၏။ ဒုစရိုက်
 ၂၄ အပေါင်းကိုပြုပြီးမှ။ ကိုယ်နေဘို့ကုန်တိုက်ကိုတည်၍
 ၂၅ လခံရှိတိုင်းမြင့်သောအရပ်ကိုလုပ်လေ၏။ သင်သည်မြင့်
 သောအရပ်ကိုလပ်ဦးတိုင်းလုပ်၍ကိုယ်ထွသောအဆင်း
 ကိုရွံ့ရှာဖွယ်ဖြစ်သည်တိုင်အောင်ပြုလျက်ခရီးသွား
 သောသူအပေါင်းတို့အားပေါင်တို့ကိုခွာဖွင့်၍မတရား
 ၂၆ သောမေရန်အမှုတို့ကိုများပြားစေ၏။ ဆူဖျိုးသောသင်
 ၏အိမ်နီးချင်းအရဟုလူတို့နှင့်မှားယွင်း၍အမျက်ကို
 နှိုးဆော်လျက်မတရားသောမေရန်အမှုတို့ကိုများပြား

၂၇ စေ၏။ ထိုကြောင့်ငါသည်လက်ကိုဆန့်လျက်သင်၏
 ရိက္ခာကိုဖြတ်၍သင့်ကိုမုန့်သောသူ။ သင်ဆိုးညစ်သော
 အမှုများကြောင့်ရှက်တတ်သောဖိလိတ္တိအမျိုးသမီးတို့
 ၂၈ လက်သို့အပ်ရ၏။ သင်သည်ကိလေသာမိတ်မပြေသော
 ကြောင့်အာရှုရီလူတို့နှင့်လည်းမှားယွင်းလေ၏။ ထိုသို့
 ၂၉ မှားယွင်းသောလည်းမိတ်မပြေနိုင်။ ထိုမှတပါး။ ခါနာန်
 ပြည်မှသည်ခါလဗဲပြည်တိုင်အောင်မတရားသောမေရန်
 ၃၀ အမှုတို့ကိုများပြားစေသော်လည်းမိတ်မပြေနိုင်။ အစိုး
 တရပြု၍သီလပျက်သောမိမ္မုတတ်သမျှသောဤအမှု
 တို့ကိုသင်သည်ပြုမိလျက်သင့်မိတ်နှစ်လုံးသည်အလွန်
 ၃၁ မိုက်ပါသည်တကား။ သင်၏ကုန်တိုက်ကိုခပ်အိမ်
 သောလပ်ဦး၌တည်၍လပ်ရှိတိုင်းမြင့်သောအရပ်ကိုလုပ်
 သဖြင့်အခက်ညှင်းသောကြောင့်ပြည်တန်ဆာနှင့်မတူ။
 ၃၂ | ကိုယ်မဆိုင်သောယောက်ျားကိုကိုယ်လင်၏ကိုယ်
 ၃၃ စားလက်ခံ၍မျောက်မထားသောမိမ္မုနှင့်တူ၏။ ပြည်
 တန်ဆာမိမ္မုရှိသမျှတို့သည်လက်ဆောင်ကိုခံယူတတ်ကြ
 ၏။ သင်မူကား။ သင်၏ရည်းစားအပေါင်းတို့အားလက်
 ဆောင်ကိုပေးတတ်၏။ အရပ်ရပ်တို့ကလာ၍မတရား
 သောမေရန်ကိုပြုစေခြင်းငှါသူတပါးတို့ကိုငှားတတ်
 ၃၄ ၏။ သို့ဖြစ်၍သင်သည်အချားသောပြည်တန်ဆာတို့
 နှင့်ချားနားစွာပြုတတ်၏။ သင်ပြုသကဲ့သို့အဘယ်သူ
 မှမတရားသောမေရန်ကိုမပြုတတ်။ သင်သည်အခက်
 မခံ။ သူတပါးတို့အားပေးသောကြောင့်အချားသောမိမ္မု
 တို့နှင့်ချားနား၏။
 ၃၅ သို့ဖြစ်၍အိပြည်တန်ဆာမိမ္မု။ ထာဝရဘုရား၏အ
 ၃၆ မိန့်တော်ကိုနားထောင်လော့။ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူသည်ကား။ သင်၏ရည်းစားများ။ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာ
 ဖွယ်သောရပ်တို့အပေါင်းတို့နှင့်မှားယွင်းခြင်းအားဖြင့်
 ၃၇ ၎င်းသူတို့အားပေးသောသားသမီးတို့၏အသွေးအားဖြင့်
 ၎င်းသင်သည်ကိုယ်ရှက်ကြောက်ခြင်း။ အဝတ်အချည်း
 ၃၈ စည်းရှိခြင်းကိုထင်ရှားစွာဖော်ပြသောကြောင့်။ သင့်ကို
 ချစ်သောရည်းစားရှိသမျှတို့နှင့်သင်ချစ်သောသူ။ မုန့်
 သောသူအပေါင်းတို့ကိုငါပေးစေမည်။ သင့်တဖက်
 ပတ်လည်၌ပူဇော်စေ၍သင်နှိအဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်း
 ကိုငါပြုသဖြင့်ထိုသူအပေါင်းတို့သည်သင်နှိအဝတ်
 ၃၉ အချည်းစည်းရှိသမျှကိုဖြင့်ရကြသိမ့်မည်။ မျောက်မထား
 သောမိမ္မုနှင့်လူအသက်ကိုသတ်သောမိမ္မုတို့ကိုစီရင်
 သကဲ့သို့သင့်ကိုငါစီရင်၍ပြင်းစွာသောဒေါသအမျက်

၃၉ အသွေးကိုငါတိုက်မည်။ သင့်ကိုသူတို့လက်သို့ ငါအပ်
သဖြင့် သူတို့သည် သင်၏ ကုဋ်တိုက် ကို ဖျက်၍ သင်၏
မြင့်သော အရပ်တို့ကို ဖြိုချကြလိမ့်မည်။ သင့်အဝတ်တို့
ကို ချွတ်၍ ဖွဲသောတန်ဆာတို့ကို လှလှပြီးလျှင် သင့်ကို
အဝတ်မပေး။ အချည်းစည်း ရှိစေခြင်းငှါ ပြစ်ထားကြ
၄၀ လိပ်မည်။ လူအလုံး အရင်းကိုလည်း ခေါ်သဖြင့် သူတို့
၄၁ သည် ခဲနှင့်ပြစ်၍ ခားနှင့် ခုတ်ကြလိမ့်မည်။ သင့်အိမ်တို့
ကိုလည်း မီးရှို့၍ များစွာသော မိမိတို့ရှေ့မှာ သင့်ကိုအပြစ်
ဒါဏ်ပေးကြသဖြင့် သင်သည် နောက်တဖန် ပြည်တန်
ဆာမလုပ်ဘဲ နေစေခြင်းငှါ ငါပြုမည်။ နောက်တဖန် သင်
၄၂ သည် သူတပါးတို့ကို မငြားရ။ ထိုသို့ ငဒေါသစိတ်ကို ငါ
ဖြေမည်။ သင့်ကို မယုံ။ အဖွန်ပူပန်သော စိတ်ညှိမ်း၍
၄၃ ငါသည် အမျက်မထွက်ဘဲ ညိမ်သက်စွာ နေမည်။ သင်
သည် အသက်ငယ်သော ကာလကို မအောင်းမေ့။ အရာ
ရာ၌ ငမိတ်ကို နှောင့်ရှက်သောကြောင့် သင့်အပြစ်ကို
သင့်ခေါင်းပေါ်သို့ ငါသက်ရောက်စေမည်။ စက်ဆုပ်
ရွံရှာဖွယ်သော အမှုရှိသမျှတို့အပေါ်မှာ ဆိုးညစ်သော
အကြံကို ထပ်၍ ထိုအကြံအတိုင်း မပြုရ။

၄၄ စကားပုံကိုသုံးတတ်သော သူအပေါင်းတို့က အမိကဲ့
သို့သွီးဖြစ်၏ ဟုသင့်ကို ရည်မှတ်၍ စကားပုံကို ပြောကြ
၄၅ လိမ့်မည်။ သင်သည် လင်နှင့် သားသွီးကို ရွံရှာသော မိမိ
၏သွီးဖြစ်၏။ လင်နှင့် သားသွီးကို ရွံရှာသော မိမိ၏ ညီမ
လည်း ဖြစ်၏။ သင့်အမိသည် ဟိတ္တိအမျိုး။ သင့်အဖသည်
၄၆ အာမောရလူဖြစ်၏။ သင့်အစ်မသည် မိမိသွီးတို့နှင့် တကွ
သင့်လက်ဝဲဘက်၌ နေသော ရှမာရိမြို့ဖြစ်၏။ သင့်ထက်
အသက်ငယ်သော သင်၏ ညီမသည် မိမိသွီးတို့နှင့် တကွ
၄၇ သင့်လက်ျာဘက်၌ နေသော သောရုံမြို့ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်
သင်သည် သူတို့ထုံးစံကို မလိုက်။ သူတို့ပြုသော ရွံရှာ
ဖွယ် အမှုမျှသာ ပြုသည် မဟုတ်။ ထိုအမှုကိုသာမည အမှု
ဟူ၍ ထင်မှတ်သဖြင့် သင်သည် အရာရာ၌ သူတို့ထက်သာ
၄၈ ၍ ဆိုးညစ်ပေ၏။ ငါအသက်ရှင်သည် အတိုင်း သင်သည်
ကိုယ်သွီးတို့နှင့် တကွ ပြုသကဲ့သို့ ညီမသော ခုံနှင့် သူ၏
၄၉ သွီးတို့သည် မပြုကြ။ သင့်ညီမသော ခုံ၏အပြစ်ဟူမူကား။
သူနှင့် သူသွီးတို့သည် မာနကြီးခြင်း၊ ဝစ္စာစားသောက်ခြင်း၊
၅၀ တို့ကို မထောက်ပံ့ဘဲ နေကြ၏။ မာနထောင်လွှား၍ ငရှေ့
မှာ စက်ဆုပ် ရွံရှာဖွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုကြ၏။ ထို
ကြောင့် သင် မြင်သည် အတိုင်း သူတို့ကို ငါပယ်ရှင်းပြီ။
၅၁ ၊ ရှမာရိသည် လည်း သင်ပြုသော ခုစရိုက် တဝက်ကို

မျှမပြုမိ။ သင်မူကား ညီအစ်မတို့၏ အပြစ်ကို မထင်ရှား
စေသည်တိုင် အောင်စက်ဆုပ် ရွံရှာဖွယ်သော အမှုတို့
၅၂ ကို သူတို့ထက် မကများပြားစွာ ပြုလေပြီတကား။ သင်
သည် ညီအစ်မတို့ကို အပြစ်တင်၍ စီရင်လျက် ပင် သူတို့
ပြုသည်ထက် စက်ဆုပ် ရွံရှာဖွယ်သော အမှုတို့ကိုသာ ၍
ပြုသောကြောင့် အရှက်ကွဲခြင်းကို ခံလေ့။ သူတို့သည်
သင့်ထက်သာ၍ အပြစ်နည်းကြ၏။ သင်မူကား ညီအစ်မ
တို့၏ အပြစ်ကို မထင်ရှားစေသည်တိုင် အောင်ပြုသော
ကြောင့် စိတ်ပျက်၍ အရှက်ကွဲခြင်းကို ခံလေ့။

၅၃ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော သောရုံနှင့် သူ၏ သွီးများ။
ရှမာရိနှင့် သူ၏ သွီးများကို တဖန် ငါဆောင်ခဲ့သော အခါ
၅၄ ငါဆောင်ခဲ့မည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် သူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေ
၍ ပြုလေသမျှတို့ကြောင့် စိတ်ပျက်လျက် အရှက်ကွဲခြင်း
၅၅ ကို ခံရလိမ့်မည်။ သင်၏ ညီအစ်မသော ခုံနှင့် သူ၏ သွီးများ။
ရှမာရိနှင့် သူ၏ သွီးများတို့သည် အရင်နေရာသို့ ပြန်ရောက်
သောအခါ သင်သည် လည်း သင်၏ သွီးတို့နှင့် တကွ အရင်
၅၆ နေရာသို့ ပြန်ရောက်ရလိမ့်မည်။ ရှရိသွီးများနှင့် သူတို့
၅၇ ပတ်လည်၌ နေသော သူအပေါင်းတို့သည် သင့်ကို ကဲ့ရဲ့၍
သင့်ပတ်လည်၌ နေသော ဖိလိတ္တိသွီးများတို့သည် မတိမ့်
မြင်ပြုကြသဖြင့် သင်ပြုသော ခုစရိုက် အပြစ်မထင်ရှား
၅၈ သော ခုံ၏နာမကို အလျှင်းနှုတ်မမြှောက်။ ယခုမူကား သင်
သည် ကိုယ်ဆိုးညစ်သော အမှုနှင့် စက်ဆုပ် ရွံရှာဖွယ်
သော အမှုတို့၏ အပြစ်ကို ခံရမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူ၏။

၅၉ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်သည်
ဝန်ခံခြင်းပုဒ်ညည်ကို ဖျက်လိုသောငှါ သစ္စာဂတိကို မရို
၆၀ မသေပြုသည်နှင့် အညီ သင်၌ ငါပြုမည်။ သို့သော်လည်း
ငါသည် သင့်အသက်ငယ်စည်။ ဖွဲ့သောပုဒ်ညည်ကို
အောင်းမေ့၍ တဖန် ထာဝရပုဒ်ညည်ကို သင်နှင့် ဖွဲ့ဦးမည်။
၆၁ ၊ သင်သည် ဝန်ခံခြင်းပုဒ်ညည်ကို မစောင့်ရသော်လည်း
ပုဒ်ညည်အား ဖြင့်သင်၏ ညီအစ်မတို့ကို သင်၏ သွီး ဖြစ်
ဖို့ရာငါပေး၍ သင်သည် ထိုသူတို့ကို လက်ခံသော အခါ
၆၂ သင်ပြုသော အမှုများကို အောင်းမေ့၍ ရှက်ကြောက်ရ
လိမ့်မည်။ ထိုအခါ ငါ၏ ပုဒ်ညည်ကို သင်နှင့် ဖွဲ့မည်။ ငါ
သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်မည်။
၆၃ ၊ သင်ပြုဘူးသမျှသော အမှုတို့ကို ငါမမှတ်။ စိတ်ပြေသော
အခါ သင်သည် အောင်းမေ့၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် မျက်

နာယကကြောင်းကြောင့် နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဘေရလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၇

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဘေရလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ထူးချွန်သော အဆင်းအရောင်။ များပြားသော အမွှေးနှင့် ပြည့်စုံ၍ ရှေ့လျားကြီးမားသော အတောင်ရှိသော ရွှေလင်းတကြီးသည် လေဗနန်တောင်သို့ လာ၍ အာရဇ်ပင်၏ အပျားကို ကိုင်လျက်၊ အမြင့်ဆုံးသော အညွန့်တို့ကို ချိုးဆိတ်၍ ကုန်သွယ်ရာ ပြည်သို့ ချီဆောင်းပြီး လျှင်ကုန်သည် မြို့၌ စိုက်လေ၏။ မျိုးစေ့ကို လည်း ယူ၍ ရေများရာ လယ်ကွက်၌ ပျိုးလျက် မိလင်းမခပင်ကဲ့သို့ ထားလေ၏။ အရပ်နိမ့်လျက် ရှေ့လျားစွာ နွယ်သော စပျစ်နွယ်ပင် ပေါက်၍ မိမိအခက်အလက်တို့ကို ရွှေလင်းတရှိရာသို့ ညွှတ်လျက် သူ့အောက်သို့ အမြစ်ထိုးသဖြင့် အကိုင်အခက်အလက်အညွန့်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော စပျစ်နွယ်ပင် ဖြစ်လေ၏။ အမွှေးထူထပ်၍ ကြီးစွာသော အတောင်ရှိသော ရွှေလင်းတကြီး တကောင်ရှိ၏။ စပျစ်ပင်သည် မိမိစိုက်ရာ ချောင်းမြောင်းနားမှာ ထိုရွှေလင်းတ၏ ကျေးဇူးကြောင့် ရေကို ရအံ့သော ဌာသုရှိရာသို့ အမြစ်သွယ်ပိုက်၍ အကိုင်လည်း ထိုးလေ၏။ အခက်အလက်နှင့် ပြည့်စုံ၍ အသီးကို သီးသဖြင့် သန်မြန်သော စပျစ်နွယ်ပင် ဖြစ်စေခြင်း ဌာရေများရာ အရပ်။ မြေကောင်းသော လယ်ကွက်၌ ထိုအပင်ကို စိုက်လေပြီ။

၂ သို့ဖြစ်၍ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ထိုအပင်သည် ကောင်းစားရမည်လော။ ညှိုးနွပ်စေခြင်း ဌာ အမြစ်ကို နှုတ်၍ အသီးကို ဆွတ်ရမည်မဟုတ်လော။ ပေါက်လေသမျှသော အရွက်တို့သည် ညှိုးနွပ်ရကြလိမ့်မည်။ အမြစ်နှင့် တကွ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်း အမှုကို ပြီးစေခြင်း ဌာ ကြီးသော တန်ခိုးများ ပြားသော အလုံးအရင်းကို အလိုမရှိ။ စိုက်လျက်ရှိ၍ ကောင်းစားရမည်လော။ အရှေ့လေဘက်သော အခါ အကုန်အစင် ညှိုးနွပ်ရမည်မဟုတ်လော။ ကြီးပွားသော လယ်ကွက်၌ ညှိုးနွပ်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဘေရလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ဤစကားအဘယ်သို့ ဆိုလိုသည်ကို နားလည်ကြသော။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ယောကျာ်းလင်မြို့သို့

ရောက်၍ ယောကျာ်းလင်ရှင်ဘုရင်နှင့် မူးတော်မတ်တော်တို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားပြီး။ ဆွေတော်မျိုးတော်ထဲက တယောက်ကို ယူ၍ ပဋိညာဉ် ဖွဲ့လျက် သစ္စာတိုက်လေပြီ။ ထိုနိုင်ငံသည် ယုတ်ညံ့၍ နောက်တဖန် မထမကြွဘဲ သစ္စာတော်ကို စောင့်သော အားဖြင့် သာတည်စေခြင်း ဌာ အားကြီးသော နိုင်ငံသားတို့ကို လည်း သိမ်းသွားပြီး။ သို့ရာတွင် မြင်းများ၊ လူများတို့ကို တောင်းခြင်း ဌာ သံတမန်ကို အရတ္တပြည်သို့ စေလွှတ်၍ ပုန်ကန်လေပြီ။ ထိုသို့ ပြုသောသူသည် ကောင်းစားရမည်လော။ ဘေးလွတ်ရမည်လော။ သစ္စာဖျက်ပြီး မလွတ်ရမည်လော။ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည့်ကား။ ငါအသက်ရှင်သည့်အတိုင်း အကယ်စင်စစ်ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထားသော ရှင်ဘုရင်၏ သစ္စာကို မရိုမသေ ပြု၍ ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်သောကြောင့် ထိုရှင်ဘုရင် နေရာဗာဗုလုန်မြို့ အလယ်၌ သေရလိမ့်မည်။

၃၂ ဗာဗုလုန်ရှင်သည် လည်း လူများတို့ကို သတ်ခြင်း ဌာ အားကြီးသော ဗိုလ်ပါ အလုံးအရင်းများနှင့် အတူ မြေရိုးတို့ကို ဖြို၍ ရဲတိုက်တို့ကို ဆောက်သော်လည်း သူအဖို့ စပ်တိုက်၍ မနိုင်ရာ။ အကြောင်းမူကား။ ယောကျာ်းလင်မင်းသည် လက်ချင်းရိုက်ပြီး မှသစ္စာတော်ကို မရိုမသေ ပြု၍ ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်လျက်၍ အမှုအလုံးစုံတို့ကို ပြုသောကြောင့် ဘေးမှ မလွတ်ရ။ ထိုကြောင့် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည့်ကား။ ငါအသက်ရှင်သည့်အတိုင်း အကယ်စင်စစ် ငါ၏ သစ္စာကို မရိုမသေ ပြု၍ ငါ၏ ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်သော အပြစ်ကို သူ၏ ခေါင်းပေါ်သို့ ငါသက်ရောက်စေမည်။ ငါသည် ပိုက်ကွန်နှင့် အုပ်၍ ငါ၏ ကျော့ကွင်းနှင့် ကျော့ပြီး လျှင်ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ဆောင်သွားမည်။ ကျန်ရှိသော အပြစ်ကြောင့် ထိုမြို့၌ ငါစစ်ကြောစီရင်မည်။ သုတံမှ ပြေးသောသူများနှင့် သူရဲများ အပေါင်းတို့သည် ဘေးဖြင့် ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်၍ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့သည် အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားကြလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကို သင်တို့ထိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၂ တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည့်ကား။ မြင့်သော အာရဇ်ပင်၌ အမြင့်ဆုံးသော အညွန့်ကို ငါယူ၍ စိုက်မည်။ အညွန့်ဖျားတို့တွင် နှုသော အညွန့်ကို ဆိတ်၍ မြင့်မြတ်သော တောင်ပေါ်မှာ ငါစိုက်ပျိုးမည်။ အမြင့်ဆုံးသော နွယ်သော အတောင်ပေါ်မှာ ငါစိုက်ပျိုးပြီး မှအခက်အလက်နှင့် ပြည့်စုံ၍ အသီးကို သီးသဖြင့် ကောင်းမွန်သော စပျစ်နွယ်ပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအပင်အောက်၌ ရင်အခက်

အလက်အရိပ်၌၎င်း၌၎င်းမျိုးအပေါင်းတို့သည်နေရာကျ
 ၂၄ ကြသိမ့်မည်။ ငါ့ထာဝရဘုရားသည် မြင့်သောအပင်ကို
 နှိမ့်၍ နှိမ့်သော အပင်ကိုချိုးမြှောက်ကြောင်း။ စိမ်းလန်း
 သော အပင်ကိုသွေ့ချောက်စေ၍ သွေ့ချောက်သောအပင်
 ကိုစိမ်းလန်းစေကြောင်းများကိုတောသစ်ပင်ရှိသမျှတို့
 သည်သိရကြသိမ့်မည်။ ငါ့ထာဝရဘုရားသည်စကား
 တော်ရှိသည်အဘိုင်းပြုမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၈ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ခေမီ
 ၂ သို့ရောက်လာ၍၊ အဖတို့သည်ချည်သောစပျစ်သီးကို
 စား၍သားတို့သည်သွားကျိန်းလျက်ရှိကြ၏ဟုသင်တို့
 သည်ဣသရေလပြည်ကိုရည်မှတ်၍စကားပုံကိုသုံးသော
 ၃ အခါအဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်း။ အရှင်ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါ့အသက်ရှင်သည်အဘိုင်း
 နောက်တန်း၌ဣသရေလပြည်၌ထိုစကားပုံကိုသုံးရသော
 ၄ အကြောင်းမရှိရ။ ဝိညာဉ်အပေါင်းတို့ကိုငါပိုင်၏။ အဖ၏
 ဝိညာဉ်ကိုငါပိုင်သကဲ့သို့သား၏ဝိညာဉ်ကိုလည်းငါပိုင်
 ၅ ၏။ ပြစ်မှားသောဝိညာဉ်သည်အသက်သေရမည်။ လူမည်
 သည်ကားသဘောဖြောင့်၍တရားသောအမှု။ ဟုတ်မှန်
 ၆ သောအမှုကိုပြုလျှင်၊ တောင်ပေါ်မှာမစား။ ဣသရေလ
 အမျိုးကိုးကွယ်သောရုပ်တုတို့ကိုမဖူးမရွှေ့။ သုမယား
 ကိုမပြစ်မှား။ ဥတုရောက်သောမိမ္မကိုမချည်းကပ်။
 ၇ ၊ အဘယ်သူကိုမျှမညည်းဆဲ။ ကျွေးစားပေါင်ထားသော
 ဥစ္စာကိုပြန်၍မပေးဘဲမနေ။ သုဥစ္စာကိုအနိုင်အထက်
 မလှမယူ။ ငတ်မွတ်သောသူကိုကျွေးမွေး၍အဝတ်မရှိ
 ၈ သောသူကိုအဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းလျှင်၊ အဘိုးစား၍ငွေ
 ကိုမချေး။ အဓမ္မအမှုကိုလက်မခံ။ သူတပါးအမှုကိုတရား
 ၉ သဖြင့်စီရင်ခြင်း။ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့သည်အဘိုင်းကျင့်၍
 သစ္စာစောင့်ခြင်းကိုပြုလျှင်၊ ၎င်းထိုသူသည်ဖြောင့်မတ်
 သောသူဖြစ်၏။ အကယ်စင်စစ်အသက်ရှင်ရမိမ့်မည်
 ဟုအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၀ သို့ရာတွင်ထိုသူ၏သားသည်ခေးမြတိုက်သောသူ။
 လူအသက်ကိုသတ်သောသူ။ အရင်ဆိုခဲ့ပြီးသောဒုစ
 ၁၁ ရိုက်တရံတရံကိုပြုသောသူ။ အရင်ဆိုခဲ့ပြီးသောသုစ
 ရိုက်ကိုမပြု။ တောင်ပေါ်မှာစားခြင်း။ သုမယားကိုပြစ်
 ၁၂ မှားခြင်း။ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောသူကိုညည်းဆဲခြင်း။ သု
 ဥစ္စာကိုအနိုင်အထက်လှယူခြင်း။ ပေါင်ထားသောဥစ္စာ
 ကိုပြန်၍မပေးဘဲနေခြင်း။ ရုပ်တုကိုဖူးရွှေ့ခြင်း။ ရွှံ့ရှာ
 ၁၃ ဖွယ်သောအမှုကိုပြုခြင်း။ အဘိုးစား၍ငွေချေးခြင်းကို

ပြုသောသူဖြစ်လျှင်အသက်ရှင်ရမည်လော။ အသက်မ
 ရှင်ရ။ ထိုရွှံ့ရှာဖွယ်သောအမှုများကိုပြုသောကြောင့်စင်
 စစ်အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ သေထိုက်သောအပြစ်
 ရှိ၏။

၁၄ သို့ရာတွင်ထိုသူ၏သားသည်အဖပြုသမျှသောဒုစ
 ရိုက်တို့ကိုမြင်၍ဆင်ချင်သဖြင့်ထိုသို့သောအမှုတို့ကို
 ၁၅ မပြု။ တောင်ပေါ်မှာမစား။ ဣသရေလအမျိုးကိုးကွယ်
 သောရုပ်တုတို့ကိုမဖူးမရွှေ့။ သုမယားကိုမပြစ်မှား။
 ၁၆ ၊ အဘယ်သူကိုမျှမညည်းဆဲ။ ပေါင်ထားသောဥစ္စာကို
 မသိမ်း။ သုဥစ္စာကိုအနိုင်အထက်မလှမယူ။ ငတ်မွတ်
 သောသူကိုကျွေးမွေးခြင်း။ အဝတ်မရှိသောသူကိုအဝတ်
 ၁၇ နှင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်း။ ဆင်းရဲသောသူကိုချစ်သောပေးခြင်း။
 အဘိုးမစားဘဲငွေချေးခြင်းကိုပြု၍ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့
 ကိုစောင့်ရှောက်လျှင်ထိုသူသည်အဖ၏အပြစ်ကြောင့်
 အသေခံရမည်မဟုတ်။ စင်စစ်အသက်ရှင်ရမိမ့်မည်။
 ၁၈ ၊ အဖမူကားမိမိညီအစ်ကိုကိုအထပ်ထပ်ညည်းဆဲလျက်
 သုဥစ္စာကိုအနိုင်အထက်လှယူလျက်မိမိအမျိုးသားချင်း
 တို့တွင်မကောင်းသောအမှုကိုပြုသောအပြစ်ကြောင့်
 ၁၉ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ သင်တို့ကလည်းအဘယ်
 သို့နည်း။ သားသည်အဖ၏အပြစ်ကိုမခံရသလောဟုမေး
 ကြသော်သားသည်တရားသောအမှု။ ဟုတ်မှန်သောအမှု
 ကိုပြု၍ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှအဘိုင်းကျင့်စောင့်လျှင်စင်
 ၂၀ စစ်အသက်ရှင်ရမိမ့်မည်။ ပြစ်မှားသောသူသည်အသေ
 ခံရမည်။ သားသည်အဖ၏အပြစ်ကိုမခံရ။ အဖသည်သား
 ၏အပြစ်ကိုမခံရ။ တရားသောသူသည်တရားစွာပြုခြင်း
 အကျိုးကို၎င်းမတရားသောသူသည်မတရားစွာပြုခြင်း
 ၂၁ အပြစ်ကို၎င်းခံရမိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်မတရားသောသူ
 သည်မိမိပြုသမျှသောဒုစရိုက်တို့ကိုကြည့်ရှောင်လျက်
 ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှတို့ကိုစောင့်ရှောက်၍တရားသော
 အမှု။ ဟုတ်မှန်သောအမှုတို့ကိုပြုလျှင်သေခြင်းနှင့်လွတ်
 ၂၂ ၍စင်စစ်အသက်ရှင်ရမိမ့်မည်။ ပြုသမျှသောဒုစရိုက်
 အပြစ်တို့ကိုသုတဖန်နှိမ့်မုတ်ရ။ ပြုသောဖြောင့်မတ်
 ၂၃ ခြင်းအမှုကြောင့်အသက်ရှင်ရမိမ့်မည်။ မတရားသော
 သူသည်မိမိအကျင့်တို့ကိုရှောင်၍အသက်မရှင်။ အသေ
 ခံခြင်းအမှု၌ငါသည်အနည်းငယ်သောပျော်မွေ့ခြင်းရှိ
 ၂၄ သလော။ သို့ရာတွင်တရားသောသူသည်ဖောက်ပြန်၍
 အဓမ္မအမှုကို၎င်းမတရားသောသူပြုသမျှသောဝက်ဆုပ်
 ရွှံ့ရှာဖွယ်အမှုတို့ကို၎င်းပြုလျှင်အသက်ရှင်ရမည်လော။
 အရင်ပြုသမျှသောဖြောင့်မတ်ခြင်းအမှုတို့ကိုမမှတ်။ သူ

သည် ယွန်ကျူးသောအမှု။ ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။

- ၂၁ သို့သော်လည်း သင်တို့ကထာဝရဘုရားစီရင်ချက်မ ဖြောင့်ဟုဆိုကြသည်တကား။ အိုဇုသရေလအမျိုး။ ငါစီရင်ချက်သည် ဖြောင့်၍ သင်တို့စီရင်ချက်ကောက်သည်
- ၂၆ မဟုတ်လော။ တရားသောသူသည် တရားသောအမှုကို ပယ်၍ အဓမ္မအမှုကိုပြုလျှင် ထိုအမှုကြောင့် သေရမည်။ ပြုမိသောအဓမ္မအမှုကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။
- ၂၇ ၊ ထိုအတူ။ မတရားသောသူသည် မိမိပြုမိသောအဓမ္မအမှု ကိုရှောင်၍ တရားသောအမှု။ ဟုတ်မှန်သောအမှုကို ပြုလျှင် မိမိအသက်ကို ကယ်နှုတ်ရလိမ့်မည်။ ပြုမိသမျှသော အဓမ္မအမှုတို့ကို ဆင်ချင်၍ ရှောင်သောကြောင့် သေခြင်း
- ၂၉ နှင့် လွတ်၍ စင်စစ်အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း နှစ်သက်အမျိုးကထာဝရဘုရားစီရင်ချက်မဖြောင့်ဟု ဆိုကြသည်တကား။ အိုဇုသရေလအမျိုး။ ငါစီရင်ချက် သည် ဖြောင့်၍ သင်တို့စီရင်ချက်ကောက်သည် မဟုတ်
- ၃၀ လော။ သို့ဖြစ်၍ အိုဇုသရေလအမျိုး။ သင်တို့အသီးအသီး ကျင့်ကြသည်အတိုင်း အကျိုးအပြစ်ကို ငါစီရင်မည်။ သင်တို့သည် အဓမ္မအမှုရှိသမျှတို့ကို စွန့်ပြစ်၍ ပြောင်းလဲကြလော့။ ပြောင်းလဲကြလော့။ ခုစရိုက်အပြစ်ကြောင့်
- ၃၁ ထိခိုက်ဆုံးခြင်းသို့ မရောက်ကြနှင့်။ သင်တို့သည် ပြုသမျှ သော ယွန်ကျူးခြင်းအမှုတို့ကို စွန့်ပြစ်၍ အသစ်သော နှစ်လုံး။ အသစ်သောစိတ်သဘောကို ပြင်ဆင်ကြလော့။ အိုဇုသရေလအမျိုး။ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်
- ၃၂ အသေသတ်ခြင်းကိုခံလိုသနည်း။ အသေခံရသောသူ၏ အသေခံခြင်းအမှု၌ ငါသည် ပျော်ရွှင်ခြင်းမရှိ။ ထို့ကြောင့် ပြောင်းလဲ၍ အသက်ရှင်ကြလော့ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

- ၁၉ ထိုမှတစ်ပါး နှစ်သက်အမျိုးမင်းသားတို့အတွက် ငိုကျွေး
- ၂ မြည်တပ်လျက် ပြောရမည်မှာ။ သင်၏အမိကား အဘယ်သူနည်း။ ချင်သောမဖြစ်၏။ ချင်သောတို့တွင် အိပ်လျက်နေ
- ၃ ၍ ချင်သောတို့တွင် မိမိသားတို့ကို ကျွေးမွေး၏။ ကျွေးမွေးသောသားတကောင်သည် ချင်သောမျိုးဖြစ်၍ တော
- ၄ တိရိစ္ဆာန်တို့ကို ဖမ်းဆီးခြင်းငှါ သင်၏လူတို့ကိုလည်း ကိုက်စားဘတ်၏။ လူမျိုးတို့သည် ကြား၍ မြေတွင်း၌ ထိုချင်သောမျိုးကို ဖမ်းပြီးလျှင် သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်၍ အဝတ္တု
- ၅ ပြည်သို့ ယူသွားကြ၏။ သားဆုံးရှုံးကြောင်းကို အမိသည် မြင်၍ စိတ်ပျက်သောအခါ သားတကောင်ကို ယူ

- ၆ ပြန်၍ ချင်သောမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ ပြုသဖြင့် ၊ သူသည်လည်း ချင်သောတို့နှင့် ပေါင်းဖော်၍ ချင်သောမျိုးဖြစ်လျက် တော
- ၇ တိရိစ္ဆာန်တို့ကို ဖမ်းဆီးခြင်းငှါ သင်၏လူတို့ကိုလည်း ကိုက်စား၏။ သူတို့မုတ်ဆိုးများကို သိ၍ သူတို့မြို့များကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။ ဟောက်သောအသံကြောင့် ပြည်နှင့် ပြည်၌ ရှိသမျှတို့သည် ဆိတ်ညံ့လျက် ရှိကြ၏။
- ၈ ၊ ထိုအခါ လူမျိုးတို့သည် ကျေးလက်အရပ်ရပ်တို့က တိုက်လာ၍ ပိုက်ကွန်နှင့် ပိုင်းပြီးလျှင် မြေတွင်း၌ ဖမ်းကြ
- ၉ ၍၏။ သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်လျက် ဗာဗုလုံနီရှင်ဘုရင်ထံ သို့ဆောင်သွား၍ သူ၏အသံသည် နှစ်သက်အမျိုးတော်ပေါ် မှာ နောက်တဖန် မမြည်စေခြင်းငှါ နှောင်အိမ်၌ ထောင်ထားကြ၏။
- ၁၀ သင်၏အမိသည် သင်နှင့် တူလျက် ရေနားမှာ စိုက်သောစပျစ်နွယ်ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ရေများသောကြောင့် အခက်အလက်နှင့် ပြည့်စုံ၍ များစွာသောအသီးကို သီး
- ၁၁ တတ်၏။ မင်းတို့အသုံးအဆောင်ရာ ဇာတိတံဘို့ခိုင်ခံ့သော တံပြာတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ထူထပ်၍ များပြားသောအခက်
- ၁၂ အလက်တို့နှင့် အရပ်မြင့်၍ ထင်ရှားလေ၏။ သို့ရာတွင် ဒေါသအရှိန်အားဖြင့် နှုတ်၍ မြေပေါ်မှာ လှဲချလေပြီ။ အရှေ့လေသည် တိုက်၍ အသီးကို ပိန်ချောက်စေ၏။ ခိုင်ခံ့သော တံပြာတို့သည် ကျိုး၍ သွေချောက်သဖြင့် မီးလောင်ခြင်း
- ၁၃ ကိုခံရကြပြီ။ ယခုမူကား ရေမရှိ။ သွေချောက်သောလွင်
- ၁၄ ပြင်အရပ်၌ စိုက်လျက်ရှိ၏။ အခက်အလက်တံပြာတစ်ခု ထဲကမီးထွက်၍ အသီးကို ကျွမ်းလောင်ပြီ။ အစိုးရသော ရာဇာဓိပတိတို့ ခိုင်ခံ့သော တံပြာတစ်ခုမျှ မကျန်ကြွင်း။ ဤရှေ့ကား ငိုကျွေးမြည်တပ်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်၏။ ငိုကျွေးမြည်တပ်စရာအကြောင်းလည်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

- ၂၀ သက္ကရာဇ် ၇၃။ ပဉ္စမလ။ ဆယ်ရက်နေ့တွင် နှစ်သက်အမျိုးအသက် ကြီးသူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို
- ၂ မေးလျှောက်ခြင်းငှါ လာ၍ နေကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငမိသို့ရောက်လာ
- ၃ ၍ ၊ အချင်းလူသား။ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နှစ်သက်အမျိုးအသက်ကြီးသူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်
- ၄ မှာ။ သင်တို့သည် ငထံ၌ မေးလျှောက်ခြင်းငှါ လာကြသလော။ ငါအသက်ရှင်သည် အတိုင်း သင်တို့မေးလျှောက်
- ၅ ခြင်းကို ငါမခံ။ အချင်းလူသား။ သင်သည် သူတို့ကို စစ်ကြောလော့။ စစ်ကြောလော့။ သူတို့ဘိုးဘေးပြုဘူးသော
- ၆ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အမှုတို့ကို ဖော်ပြ၍ ၊ အရှင်ထာဝရ

ဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ဣသရေလအမျိုးကိုငါရှေးကကပ်၍အံ့ရတ္တုပြည်၌သူတို့အားထင်ရှားလျက်ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟုသာကုပ်အမျိုးသားတို့အားကျိန်ဆိုသည်ကားလ။ သူတို့ကိုအံ့ရတ္တုပြည်မှငါနှုတ်ပြီးလျှင်ပြည်တကာတို့၏အထွန်ဖြစ်၍နှိမ့်နွှဲပျားရည်စီးသောပြည်။ သူတို့အဖို့ငါကြည့်ရှုသောပြည်သို့ဆောင်သွားခြင်း၊ ငှါကျိန်ဆိုသောအခါ၊ သင်တို့အသီးအသီးဖူးမျှော်သောစက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အရာတို့ကိုစွန့်ပြစ်ကြလော့။ အံ့ရတ္တုရပ်တန့်တို့နှင့်ကိုယ်ကိုယ်မညစ်ညူးစေကြနှင့်။ ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ဟုငါဆိုသော်လည်း၊ သူတို့သည်နားမထောင်။ ငါကိုပုန်ကန်ကြ၏။ အသီးအသီးဖူးမြင်သောစက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အရာတို့ကိုငါ့အံ့ရတ္တုရပ်တန့်တို့ကိုမစွန့်ပြစ်ဘဲနေကြ၏။ ထို့ကြောင့်သူတို့၌ငါ့သမိတ်ပြေမည်အကြောင်း၊ အံ့ရတ္တုပြည်ထဲမှာသူတို့အပေါ်သို့ငါ့အမျက်အရှိန်ကိုသွန်းလောင်းမည်ဟုငါအကြံရှိ၏။ သို့ရာတွင်သူတို့နေသောတပါးအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာငါ၏နာမအသရေကိုမပျက်စေခြင်းငှါငါသည်နာမတော်အတွက်စီရင်၍တပါးအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာထင်ရှားလျက်သူတို့ကိုအံ့ရတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်လေ၏။

အံ့ရတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်၍တောသို့ရောက်သောအခါ၊ ကျင့်သောသူ၌အသက်ရှင်စရာအကြောင်းဖြစ်သောငါ၏စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုငါဖော်ပြ၏။ ထိုမှတပါး၊ ငါထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကိုသန့်ရှင်းစေသည်ဟုသူတို့သည်သိမည်အကြောင်း၊ ငါနှင့်သူတို့စပ်ကြားမှာလက္ခဏာသက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကိုငါခန့်ထား၏။ သို့ရာတွင်ဣသရေလအမျိုးသည်တော၌ငါ့ကိုပုန်ကန်ကြ၏။ ကျင့်သောသူ၌အသက်ရှင်စရာအကြောင်းဖြစ်သောငါ၏စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုမစောင့်ရှောက်။ မထိမဲ့မြင်ပြု၍ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကိုအထွန်ရှုတ်ချကြ၏။ ထိုအခါသူတို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါတော၌သူတို့အပေါ်သို့ငါ့အမျက်အရှိန်ကိုသွန်းလောင်းမည်ဟုအကြံရှိ၏။ သို့ရာတွင်ငါနှုတ်ဆောင်ခြင်းကျေးဇူးကိုမြင်သောတပါးအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာငါ၏နာမအသရေကိုမပျက်စေခြင်းငှါငါသည်နာမတော်အတွက်စီရင်၍သည်းခံလျက်နေ၏။ တဖန်ငါသည်သူတို့ကိုအတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်အရပ်ရပ်တို့သို့ကွဲပြားစေခြင်းငှါတော၌ကျိန်ဆို၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်ဘိုးဘေးတို့ကိုးကွယ်သောရုပ်တုများကိုငွေကွက်သောကြောင့်ငါ၏စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုမစောင့်ရှောက်။ မထိမဲ့မြင်ပြု၍ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကိုရှုတ်ချကြ၏။ ထို့ကြောင့်မကောင်းသောစီရင်ချက်။ အသက်မရှင်ရသောထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုငါပေး၏။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ကိုသူတို့သည်သိမည်အကြောင်း၊ သူတို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါသူတို့သည်သားဦးအပေါင်းတို့ကိုမီးဖြင့်ပူဇော်ရာတွင်သူတို့ပူဇော်သကာများအားဖြင့်ငါညစ်ညူးစေ၏။

များကိုငွေကွက်သောကြောင့်ငါ၏စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုမစောင့်ရှောက်။ မထိမဲ့မြင်ပြု၍ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကိုရှုတ်ချကြ၏။ သို့သော်လည်းငါသည်သူတို့ကိုနှိမ်မြှောသောကြောင့်မဖျက်ဆီး။ တော၌ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါမပြု။

သားမြေးတို့အားလည်းသင်တို့၏ဘိုးဘေးစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုမစောင့်ရှောက်ကြနှင့်။ သူတို့၏ရုပ်တုများအားဖြင့်ကိုယ်ကိုမညစ်ညူးစေကြနှင့်။ ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါ၏စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုစောင့်ရှောက်၍ကျင့်ကြံကြလော့။ ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကိုလည်းသန့်ရှင်းစေကြလော့။ ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟုသင်တို့သည်သိမည်အကြောင်း၊ ထိုဥပုသ်နေ့တို့ကိုငါနှင့်သင်တို့စပ်ကြားမှာလက္ခဏာသက်သေဖြစ်စေကြလော့ဟုငါဆို၏။

သို့သော်လည်းသူတို့၏သားမြေးတို့သည်ငါ့ကိုပုန်ကန်ကြ၏။ ကျင့်သောသူ၌အသက်ရှင်စရာအကြောင်းဖြစ်သောငါ၏စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုမစောင့်ရှောက်မကျင့်ကြံဘဲနေ၍ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကိုရှုတ်ချကြ၏။ ထိုအခါငါသည်သူတို့၌ဒေါသမိတ်ကိုပြေစေခြင်းငှါတောထဲမှာငါ၏အမျက်အရှိန်ကိုသူတို့အပေါ်သို့သွန်းလောင်းမည်ဟုအကြံရှိ၏။ သို့ရာတွင်ငါနှုတ်ဆောင်ခြင်းကျေးဇူးကိုသိမြင်သောတပါးအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာငါ၏နာမအသရေကိုမပျက်စေခြင်းငှါငါသည်နာမတော်အတွက်ပြု၍သည်းခံလျက်နေ၏။ တဖန်ငါသည်သူတို့ကိုအတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်အရပ်ရပ်တို့သို့ကွဲပြားစေခြင်းငှါတော၌ကျိန်ဆို၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်ဘိုးဘေးတို့ကိုးကွယ်သောရုပ်တုများကိုငွေကွက်သောကြောင့်ငါ၏စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုမစောင့်ရှောက်။ မထိမဲ့မြင်ပြု၍ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကိုရှုတ်ချကြ၏။ ထို့ကြောင့်မကောင်းသောစီရင်ချက်။ အသက်မရှင်ရသောထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုငါပေး၏။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ကိုသူတို့သည်သိမည်အကြောင်း၊ သူတို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါသူတို့သည်သားဦးအပေါင်းတို့ကိုမီးဖြင့်ပူဇော်ရာတွင်သူတို့ပူဇော်သကာများအားဖြင့်ငါညစ်ညူးစေ၏။

သို့ဖြစ်၍အချင်းလူသား။ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဣသရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ သင်တို့၏ဘိုးဘေးတို့သည်ငါ့အထပ်ထပ်ပြစ်မှား၍ရှုတ်ချကြသည်ကား။ သူတို့အားပေးခြင်းငှါငါကျိန်

ဆိုသောပြည်သို့ဆောင်သွင်းသောအခါသူတို့သည်
 မြင့်သောတောင်။ ထူထပ်သောသစ်ပင်ရှိသမျှတို့ကို
 ကြည့်ရှု၍ထိုအရပ်တို့၌ယဇ်ပူဇော်ခြင်း။ ငအမျက်ကို
 နှိုးဆော်သောအလှူဒါနကိုတင်ခြင်း။ နံ့သာပေါင်းကိုမီး
 ၂၆ ပြုကြ၏။ ငါကလည်းသင်တို့သွားတတ်သောမြင့်ရာ
 အရပ်ကားအဘယ်သို့နည်းဟုမေးသော်လည်းယနေ
 တိုင်အောင်မြင့်ရာအရပ်ဟုဆိုလိုသောဗာမာအမည်
 ဖြင့်သမုတ်ကြ၏။

၃၀ သို့ဖြစ်၍သင်သည်အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်
 ကိုအသရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ အိဇု
 သရေလအမျိုး။ သင်တို့သည်ဘိုးဘေးတို့ထုံးစံအတိုင်း
 ၃၁ ညစ်ညူးလျက်သူတို့ပြုသောစက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အမှုတို့
 ကိုပြု၍မှားယွင်းလျက်။ ပူဇော်သကာပြုသဖြင့်ငင်ကိုယ်
 သားတို့ကိုမီးဖြင့်ပူဇော်သဖြင့်ငင်ယနေတိုင်အောင်ရုပ်
 တုအပေါင်းတို့နှင့်ညစ်ညူးလျက်ရှိကြစဉ်တွင်ငါသည်
 သင်တို့မေးလျှောက်ခြင်းကိုခံရမည်လော။ ငါအသက်
 ၃၂ ရှင်သည်အတိုင်းသင်တို့မေးလျှောက်ခြင်းကိုငါမခံ။
 ငါတို့သည်တပါးအမျိုးသားကဲ့သို့ငင်သစ်သားဘုရား။
 ကျောက်ဘုရားကိုဝတ်ပြုသောပြည်သူပြည်သားများ
 ကဲ့သို့ငင်ဖြစ်မည်ဟုသင်တို့ကြံစည်သည်အတိုင်းအကြံ
 ၃၃ မမြောက်ရ။ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည့်ကား။
 ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်းအကယ်စင်စစ်အားကြီး
 သောသက်။ ဆန့်သောလက်ရုံး။ သွန်းလောင်းသောဒေါသ
 ၃၄ အရှိန်အားဖြင့်သင်တို့ကိုငါအုပ်စိုးမည်။ သင်တို့ကွဲပြား
 လျက်နေသောအတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့မှသင်တို့
 ကိုအားကြီးသောလက်။ ဆန့်သောလက်ရုံး။ သွန်းလောင်း
 သောဒေါသအရှိန်နှင့်ငါဆောင်ခဲ့၍စုဝေးစေမည်။
 ၃၅ လူအမျိုးမျိုးနှင့်ဆိုင်သောတောသို့ဆောင်ခဲ့၍ကိုယ်
 ၃၆ တိုင်ကိုယ်ကြပ်တရားတွေ့မည်။ အရုတ္တုပြည်နှင့်ဆိုင်
 သောတော၌သင်တို့၏ဘိုးဘေးများနှင့်တရားတွေ့သကဲ့
 ၃၇ သို့သင်တို့နှင့်တရားတွေ့မည်။ နှင်တံအောက်မှာရှောက်
 ၃၈ သွားစေ၍ပဋိညာဉ်အချည်အနှောင်ကိုခံစေမည်။ ငကို
 ပုန်ကန်၍ပြစ်မှားသောသူတို့ကိုသင်တို့အထဲကနှုတ်
 ပယ်မည်။ သူတို့သည်တည်းနေသောပြည်မှထွက်သွား
 ရသော်လည်းအသရေလပြည်သို့မဝင်ရကြ။ ငါသည်
 ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။
 ၃၉ အိဇုသရေလအမျိုးသားတို့။ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူသည်ကား။ သွားကြလော့။ အသီးအသီးမိမိတို့ရပ်

တုများကိုဝတ်ပြုကြလော့။ သို့ရာတွင်အကယ်စင်စစ်
 နောက်တဖန်ငစကားကိုနားမထောင်သော်လည်းငါ၏
 သန့်ရှင်းသောနာမတော်ကိုသင်တို့ပူဇော်သကာများ
 ၄၀ နှင့်ရပ်တုများအားဖြင့်မရှုတ်ချဘဲနေရကြလိမ့်မည်။
 အကြောင်းမူကား။ ငါ၏သန့်ရှင်းသောတောင်။ အမြင့်
 ဆုံးသောအသရေလတောင်ပေါ်မှာအသရေလအမျိုး
 သား။ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်အားဝတ်ပြုရ
 ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်းလက်ခံ၍ထိုအရပ်၌သင်တို့
 ပြုသောပူဇော်သကာများ။ အဦးသီးသောအသီးတွင်ရွေး
 ၄၁ ချွတ်ဆက်ရသောအသီးအနှံများနှင့်တကွသင်တို့သန့်ရှင်း
 သောအရာရှိသမျှတို့ကိုငါတောင်းမည်။ သင်တို့သည်
 ကွဲပြားလျက်နေသောအတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့မှ
 ငါဆောင်ခဲ့၍စုဝေးသောအခါသင်တို့၌ပါသောနံ့သာ
 ပေါင်းအမွှေးအကြိုင်နှင့်တကွသင်တို့ကိုငါသည်လက်ခံ
 ၄၂ ချွတ်ဆက်တို့အားဖြင့်တပါးအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာဂုဏ်အသ
 ရေထင်ရှားခြင်းရှိလိမ့်မည်။ သင်တို့၏ဘိုးဘေးတို့အား
 ပေးခြင်းငှါကျိန်ဆိုသောအသရေလပြည်သို့သင်တို့
 ကိုဆောင်သွင်းသောအခါငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်
 ၄၃ ကြောင်းကိုသင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ညစ်ညူး
 သောကျင့်ကြံမှုရာအမှုရှိသမျှတို့ကိုထိုပြည်၌အောင်း
 မေ့၍ပြုမိသမျှသောဒုစရိုက်တို့ကြောင့်ကိုယ်ကိုယ်ရွံ
 ၄၄ ရှာကြလိမ့်မည်။ အိဇုသရေလအမျိုးသားတို့။ သင်တို့၏
 ဒုစရိုက်များ။ သင်တို့ဆိုးညစ်သောအကျင့်များနှင့်အညီ
 ငါသည်သင်တို့ကိုမစီရင်။ ကိုယ်နာမကိုထောက်၍စီရင်
 သောအခါထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသင်တို့သိရ
 ကြလိမ့်မည်ဟုအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄၅ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ငမီ
 ၄၆ သို့ရောက်လာ၍အချင်းလူသား။ တောင်ဘက်သို့မျက်နှာ
 ပြုလျက်တောင်မျက်နှာတဖက်၌မြွက်ဆို၍တောင်ပြည်
 ၄၇ ၌ရှိသောတောတဖက်၌ဟောပြောလော့။ အရှင်ထာဝရ
 ဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုတောင်ပြည်၌ရှိသောတောအား
 ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ငါသည်သင်၌မီးကိုညှိမည်။ သင်၌စိမ်း
 လန်းသောအပင်။ သွေ့ချောက်သောအပင်ရှိသမျှလောင်
 လိမ့်မည်။ တောက်သောမီးလျှံသည်မည်မီးရ။ တောင်
 ၄၈ ဘက်မှသည်မြောက်ဘက်သို့တိုင်အောင်မြေတပြင်
 လုံးလောင်လိမ့်မည်။ ထိုမီးကိုငါထာဝရဘုရားညှိ
 ၄၉ ကြောင်းကိုသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်သိရကြလိမ့်မည်။
 ထိုမီးသည်မည်မီးရဟုမိန့်တော်မူ၏။ ငါကလည်းအိ
 အရှင်ထာဝရဘုရား။ သူတို့ကဤသူသည်ပုံပမာကိုသာ

ဆောင်၍ဟောပြောတတ်သည်မဟုတ်လောဟုအကျွန်ုပ်
ကိုရည်မှတ်၍ဆိုတတ်ကြပါသည်ဟုလျှောက်လေ၏။

၂၁

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငမိ
၂ သို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ ယေရုရှလင်မြို့ကိုမျက်
နှာပြုလျက်သန့်ရှင်းသောအရပ်ဌာနကို တဖက်၌မြှောက်
၃ ဆို၍ ဣသရေလပြည်တဖက်၌ဟောပြောလေ့။ ။ အရှင်
ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဣသရေလပြည်အားဆင့်
ဆိုရမည်မှာ။ ငါသည်သင့်ကိုရန်ဘက်ပြုလျက် ငေး
ကိုသေးအိမ်မှထုတ်၍သင်၌တရားသောသူ။ မတရားသော
၄ သူတို့ကိုပယ်ဖြတ်မည်။ ။ ထိုသို့ သင်၌တရားသောသူ။
မတရားသောသူတို့ကိုပယ်ဖြတ်စရာအကြောင်းရှိသော
ကြောင့် ငေးသည့်တောင်ဘက်မှသည်မြောက်ဘက်သို့
တိုင်အောင်ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကိုရန်ဘက်ပြု၍
၅ မိမိအိမ်မှထုတ်ရမိမ့်မည်။ ။ ငါထာဝရဘုရားသည်ငေး
ကိုသုအိမ်မှထုတ်ကြောင်းကိုသတ္တဝါအပေါင်းတို့သိရ
ကြမိမ့်မည်။ ထိုငေးသည်နောက်တဖန်အိမ်သို့မပြန်ရ။
၆ ။ သို့ဖြစ်၍ အချင်းလူသား။ ညည်းတွားသံကိုပြုလေ့။
ခါးကျိုးလျက်နှစ်လုံးကျောကွဲလျက်သူတို့ရှေ့မှညည်း
၇ တွားသံကိုပြုလေ့။ ။ သူတို့ကလည်း အဘယ်ကြောင့်
ညည်းတွားသနည်းဟုသင့်ကိုမေးသောအခါသင်က
ငါသည်သိတင်းစကားကြောင့် ညည်းတွား၏။ အမှုနီး
ပြီ။ လူအပေါင်းတို့သည်ကြောက်အားကြီး၍လက်အား
လျော့ကြမိမ့်မည်။ စိတ်ပျက်၍ နူးသည်လည်းအရည်
ဖြစ်မိမ့်မည်။ အမှုလာ၍ရောက်မည်အကြောင်းကိုအရှင်
ထာဝရဘုရားဗျာဒိတ်ပေးတော်မူကြောင်းကိုပြန်ပြော
လေ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၈ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငမိ
၉ သို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ ပရောဖက်ပြု၍ အရှင်
ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ငေး
တော်ကိုထက်စွာသွေးလေပြီ။ ပြောင်လက်စွာပွတ်လေ
၁၀ ပြီ။ ။ ဘက်၍အထူးသဖြင့်လုပ်ကြံစေခြင်းငှါသွေးလေပြီ။
ပြောင်၍အရောင်တောက်စေခြင်းငှါလည်းပွတ်လေပြီ။
ငေး၏ရာဇာဓိပတိကြောင့်ရှင်လန်းခြင်းကိုပြုရမည်
လော။ ထိုငေးသည်သစ်သားရှိသမျှကိုမထိမဲ့မြင်ပြု
၁၁ တတ်၏။ ။ သုံးစရာဘို့ပွတ်စေခြင်းငှါအပ်ထားပြီ။ လုပ်ကြံ
သောသူ၌အပ်ခြင်းငှါထက်စွာလည်းသွေးလေပြီ။ ပြောင်
၁၂ လက်စွာပွတ်လေပြီ။ ။ အချင်းလူသား။ ငိုကျွေးအော်ဟစ်
လေ့။ အကြောင်းမူကား။ ငါ၏လူတို့၌ရောက်မိမ့်မည်။

ဣသရေလမင်းသားအပေါင်းတို့၌လည်းရောက်မိမ့်မည်။
သူတို့၌တကွငါ၏လူတို့ကိုသေး၌အပ်လေ၏။ ထို့ကြောင့်

၁၃ သင်၏ပေါင်ကိုရိုက်လေ့။ ။ ခံစပ်ခြင်းအမှုဖြစ်၏။ ငေး
တော်သည်ထုံတံကိုမရမသေပြုလျှင် အဘယ်သို့နည်း။
ထုံတံဆုံးလိမ့်မည်ဟုအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၄ ။ သို့ဖြစ်၍ အချင်းလူသား။ ပရောဖက်ပြု၍လက်ခုပ်တီး
လေ့။ ငေးတော်သည်နှစ်ခေါက်။ သုံးခေါက်ရောက်ရ
၏။ သူရဲငေး။ အားကြီးသောသူရဲငေးဖြစ်၏။ သူတို့ကို
၁၅ ဝန်းရံသောငေးဖြစ်၏။ ။ သူတို့စိတ်ပျက်၍အထူးသဖြင့်
ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါငေးဘေးကိုမြှို့တံခါးရှိသမျှတို့၌ငါ
ရောက်စေပြီ။ ငေးပြောင်လျက်ရှိ၏။ လင်ကြံစရာဘို့ပွတ်
၁၆ ထားလျက်ရှိ၏။ ။ စုဝေးလေ့။ လကျာဘက်သို့ရုတ်လေ့။
ပြင်ဦးလေ့။ လက်ဝဲဘက်အစရှိသော။ သင်၏အသွား
၁၇ ပျက်နှာပြုသမျှတက်သို့ရုတ်လေ့။ ။ ငါသည်လည်းလက်
ချင်းရိုက်၍ ငေးသအရှိန်ကိုညှိမ်းစေမည်။ ထိုသို့ငါ
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြီ။

၁၈ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငမိ
၁၉ သို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်
၏ငေးသွားရာလမ်းနှစ်လမ်းကိုမှတ်သားလေ့။ လမ်းနှစ်
လမ်းတို့သည်ပြည်တပြည်ထဲကထွက်ရမည်။ မြို့သို့သွား
၂၀ သောလမ်း၌ခရပ်တရက်ရှေးလေ့။ ။ အဗ္ဗုန်ပြင်၌ရဗွတ်
မြို့သို့ဝင်ယူမပြည်၌ခိုင်ခံ့သောယေရုရှလင်မြို့သို့ဝင်ငေး
၂၁ ရောက်ရာလမ်းကိုမှတ်သားလေ့။ ။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်
သည်ဗေဒင်တွက်ခြင်းငှါလမ်းနှစ်လမ်းဆုံမိရာလမ်း၌
ရပ်၏။ မြွှားတို့ကိုရောနှော၏။ တေရပ်ရပ်တို့ကိုမေး
၂၂ မြန်း၏။ အသည်းကိုကြည့်ရှု၏။ ။ ဝက်ကတိုင်၌တုံးတို့ကို
ဆွဲထားစေခြင်းငှါဝင်လုပ်ကြံခြင်းအမှုကိုမှာထားစေ
ခြင်းငှါဝင်ကျွေးကျော်အော်ဟစ်စေခြင်းငှါဝင်မြှို့တံခါး
တဖက်တချက်ဝက်ကတိုင်၌တုံးတို့ကိုဆွဲထားစေခြင်း
ငှါဝင်မြေရိုးကိုဖျံစေခြင်းငှါဝင်ရဲတိုက်ကိုဆောက်စေ
ခြင်းငှါဝင်လကျာဘက်၌ယေရုရှလင်မြို့အဖျံဗေဒင်တွက်
၂၃ ၍နေရာကျ၏။ ။ သို့ရာတွင်ရှင်ဘုရင်ထံ၌သစ္စာခံသော
သူတို့သည်ထိုဗေဒင်တွက်ခြင်းကိုအချဉ်းနှိုးသောဗေဒင်
တွက်ခြင်းကဲ့သို့မှတ်ကြမိမ့်မည်။ ။ ရှင်ဘုရင်မူကား
သူတို့ကိုဖမ်းမိလိုသောငှါသူတို့ပြစ်မှားသောအပြစ်ကို
၂၄ အောင်းမေ့မိမ့်မည်။ ။ သို့ဖြစ်၍ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည်ကား။ သင်တို့ပြုလေသမျှတို့၌အပြစ်ထင်
ရှားသည့်တိုင်အောင်သင်တို့သည်မိမိတို့ရုစရိုက်အပြစ်
ကိုသူတပါးအောင်းမေ့စေ၍မိမိတို့လွန်ကျူးခြင်းအမှု

များကိုဖော်ပြလျက် မိမိတို့ကိုသူတပါးအောင်းမေ့စေ
သောကြောင့်ထိုရှင်ဘုရင်လက်ထိုးရောက်ကြလိမ့်မည်။

၂၁ အချင်းဆိုးညစ်သောအဓမ္မဇ္ဇသရေလမင်းသား။ အဓမ္မ
အမှုကြောင့် ဆုံးရှုံးရသောကာလရောက်သော အခါ

၂၂ သင်၏အချိန်ကာလသည်ရောက်လိမ့်မည်။ ဦးရစ်တော်
ကိုပယ်၍ရာဇသရဗျူဟာလော့။ နောက်တဖန် မရှိရ။
နိမ့်သောသူကိုချီးမြှောက်ရမည်။ မြင့်သောသူကိုနှိမ့်ချ
ရမည်။ နိုင်ငံကိုဆုံးစေခြင်းငှါ၎င်းအစိုးရိုင်းသောသူ
မရောက်မှီတိုင်အောင်၎င်းငါမှောက်တွန်မည်။ မှောက်
တွန်မည်။ မှောက် တွန်မည်။ အစိုးရိုင်းသောသူ၌ ငါအပ်
မည်ဟုအရှင်သာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၃ အချင်းလူသား။ အရှင်သာဝရဘုရားသည် အဗ္ဗန္ဓ
အမျိုးသားတို့ကို၎င်းသူတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၎င်းရည်မှတ်၍
မိန့်တော်မူသောစကားကိုပရောဖက်ပြု၍ဆင့်ဆိုရမည်
မှာ။ အဓမ္မအမှုကြောင့် ဆုံးရှုံးရသောကာလရောက်၍
အပြစ်ဒဏ်ခံရသောအခါအသေသတ်ခြင်းကိုခံရသော
အဓမ္မလူတို့၏လည်ပင်းပေါ်မှာသင့်ကိုနေရာကျစေခြင်း
ငှါသင့်အဖို့အချည်းနှီးသော အရာကိုကြည့်မြင်၍မသာ
စကားကိုဟောပြောစည်တွင် ဘေးတော်သည်လုပ်ကြံ
ဖို့ရာထုတ်လျက်ရှိ၏။ ပျက်ဆီးဖို့ရာအရောင်ထောက်
၃၀ သည်တိုင်အောင်ပြောင်စွာပွတ်လေပြီ။ သင့်ဘေးကိုအိမ်
သို့ပြန်စေသော။ သင့်ကိုငါဖန်ဆင်းသောအရပ်။ ပွေးဖွား
ရာဌာန၌သင့်ကိုငါစီရင်မည်။ သင့်အပေါ်သို့အမျက်
ကိုငါသွန်းလောင်းမည်။ ငဒေါသမီးငြင့်သင့်ကိုမှုတ်မည်။
ကြပ်တပ်သောသဘောရှိ၍ပျက်ဆီးတတ်သောလူတို့
၃၂ လက်သို့အပ်မည်။ သင်သည်မီးပွေးတို့ထင်းမြစ်ရလိမ့်
မည်။ သင့်အသွေးသည်ပြည်အလယ်၌ရှိရလိမ့်မည်။
နောက်တဖန်အဘယ်သူမျှမအောင်းမေ့ရဟုငါထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၂ တဖန်သာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ခဏ
၂ သို့ရောက်လာ၍ အချင်းလူသား။ လူအသက်ကိုသတ်
တတ်သောမြို့ကိုသင်သည်စစ်ကြောလော့။ စစ်ကြော
လော့။ သူ၌ပြုသမျှသောစက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အမှုတို့ကို
၃ ပြလော့။ အရှင်သာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်
ဆိုရမည်မှာ။ မိမိအချိန်ရောက်စေခြင်းငှါမိမိအလယ်၌
လူအသက်ကိုသတ်၍မိမိညစ်ညူးစေဘို့မိမိတဖန်
၄ နှိပ်တုတ်ကိုလုပ်တတ်သောမြို့။ သင်သည်လူအသက်
ကိုသတ်သောအားဖြင့်အပြစ်ရောက်၏။ လုပ်သောရပ်

တုအားဖြင့်ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။ သင်၏နေရက်ကာလ
အချိန်ကိုကိုယ်တိုင်ရောက်စေပြီ။ ထို့ကြောင့်ငါသည်
သင့်ကိုအတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့တွင်ကဲ့ရဲ့ရာ။ ပျက်
၅ ချော်ရာဖြစ်စေမည်။ အိုအသရေပျက်၍နှောင့်ရှက်ခြင်း
ကိုခံရသောသင့်ကိုအဝေးအနီး၌နေသောသူတို့သည်
၆ ပျက်ချော်ကြလိမ့်မည်။ ဣသရေလမင်းသားတို့သည်
အသီးအသီးအခွင့်တန်ခိုးရှိသည်အတိုင်းသင့်အလယ်
၇ ၌လူအသက်ကိုသတ်တတ်ကြ၏။ သင့်အလယ်၌မိဘ
တို့ကိုမထိမ့်မြင်ပြုကြ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့ကိုအနိုင်
အထက်ပြုကြ၏။ မိဘမရှိသောသူနှင့်မုတ်ဆိုးမတို့ကို
၈ ညည်းဆဲကြ၏။ သင်သည်ငါ၏သန့်ရှင်းသောအရာတို့
၉ ကိုမထိမ့်မြင်ပြုပြီ။ ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကိုရှုတ်ချပြီ။ သင့်
အလယ်၌လူအသက်ကိုသတ်လို၍ရုံးတိုက်သောသူ။
တောင်ပေါ်မှာစားသောသူ။ အဓမ္မအမှုကိုပြုသောသူ
၁၀ ရှိကြ၏။ သင့်အလယ်၌အပဏိမယားကိုပြစ်မှားကြ၏။
၁၁ ဥတုရောက်သောသိမ္ဗနှင့်မှားယွင်းကြ၏။ သင့်အလယ်၌
အမျိုးတို့သည်အိမ်နီးချင်းမယားကိုပြစ်မှားကြ၏။ အမျိုး
တို့သည်မိမိချွေးမနှင့်ဆိုးညစ်သောအဓမ္မအမှုကိုပြုကြ
၏။ အမျိုးတို့သည်မိမိနှစ်မ။ မိမိအပဏိမိသွေးကိုရှုတ်ချကြ
၁၂ ၏။ သင့်အလယ်၌လည်းလူအသက်သတ်မှုကိုခံကြ၏။
အတိုးစား၍ငွေကိုချေးကြ၏။ အိမ်နီးချင်း၏ဥစ္စာကိုလု
၁၃ ယူကြ၏။ ကေုလည်းမေ့လျော့ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍သင်ဆည်း
ဖူးသောဥစ္စာ။ သင့်အလယ်၌သွန်းသောအသွေးကြောင့်
၁၄ ငါလက်ရပ်တီး၏။ သင့်ကိုငါစီရင်သောအခါသင်၏
နှစ်လုံးသည်ခိုင်ခံ့နိုင်သလော။ သင်၏လက်သည်လည်း
အားကြီးနိုင်သလော။ ငါထာဝရဘုရားသည်အမိန့်တော်
၁၅ ရှိသည်အတိုင်းပြုမည်။ သင့်ကိုလည်းအတိုင်းတိုင်း
အပြည်ပြည်တို့တွင်အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေမည်။ သင်
၁၆ ၏အညစ်အကြေးကိုလည်းပယ်ရှင်းမည်။ လူအမျိုးမျိုး
တို့ရှေ့မှာသင်သည်ကိုယ်တိုင်အသရေရှုတ်ချခြင်းကို
ခံရ၍ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသိရလိမ့်
မည်ဟုအရှင်သာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၇ တဖန်သာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ခဏ
၁၈ သို့ရောက်လာ၍ အချင်းလူသား။ ဣသရေလအမျိုးသည်
ငရှေ့မှာချော်ပြစ်လေပြီ။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်မှိုက်
ထဲ၌ထည့်သောကြေးနီ။ ကြေးဖြူ။ သံ။ ခဲကဲ့သို့ငွေနှင့်ကွာ
၁၉ သောချော်ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့်အရှင်သာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့အပေါင်းသည်ချော်ဖြစ်
၂၀ သောကြောင့်ယေရုရှလင်မြို့ထဲ၌ငါရဝေးစေမည်။ ငွေ။

ကြေးနီ။ကြေးဖြူ။သံ။ခဲတို့ကိုမီးမှုတ်၍အရည်ကြိုခြင်း
၅၁ ဌာမှိုက်ထဲ၌စုထားသကဲ့သို့ထိုအတူငါသည်ပြင်းစွာ
အမျက်ထွက်လျက်သင်တို့ကိုထိုမြို့ထဲ၌စုထား၍အရည်
၂၁ ကြိုမည်။။ အကယ်စင်စစ်စုထားပြီးမှငါအမျက်မီးကို
မှုတ်၍သင်တို့သည်မြို့ထဲမှာအရည်ကြိုခြင်းကိုခံရကြ
၂၂ ထိမ့်မည်။။ ငွေကိုမှိုက်ထဲ၌အရည်ကြိုးသကဲ့သို့သင်တို့
သည်မြို့ထဲမှာအရည်ကြိုခြင်းကိုခံရသဖြင့်ငါထာဝရ
ဘုရားသည်သင်တို့အပေါ်သို့ငါ၏ဒေါသအရှိန်ကိုသွန်း
လောင်းသည်ကိုသိရကြထိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၃ တဖန်အရှင်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်
၂၄ ခေါ်သို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။သင်ဆင့်ဆိုရမည်
မှာ။အမျက်ထွက်သောနေ့၌မိလိပ်းမရွာ။သင်သည်မိလိပ်း
၂၅ ရေကိုမခံရသောပြည်ဖြစ်၏။။ထိုပြည်အလယ်၌ပရောဖက်
တို့သည်သင်းဖွဲ့ခြင်းကိုပြုကြပြီ။ဟောကံ၍အကောင်ကို
ကိုက်ဖြတ်သောချင်သောကဲ့သို့လူတို့ကိုကိုက်စားကြ၏။
ဘဏ္ဍာများနှင့်အဖိုးထိုက်သောဥစ္စာများကိုလုယူကြ၏။
၂၆ ပြည်အလယ်၌မုတ်ဆိုးမတို့ကိုများပြားစေကြ၏။။ယဇ်
ပရောဖက်တို့သည်လည်းငါ၏တရားကိုဖျက်၍ငါ၏
သန့်ရှင်းရာဌာနကိုလည်းညစ်ညူးစေကြ၏။။သန့်ရှင်း
သောအရာ။မသန့်ရှင်းသောအရာတို့ကိုမပိုင်းချား။စင်
ကြယ်သောအရာ။မစင်ကြယ်သောအရာတို့ကိုရောနှော
ကြ၏။ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့မှလည်းဖျက်ရှာထွဲကြ၏။။သူတို့
၂၇ အလယ်၌ငါသည်ရှုတ်ချခြင်းကိုခံရ၏။။မင်းတို့သည်လည်း
အကောင်ကိုကိုက်ဖြတ်သောတောခွေးကဲ့သို့ပြည်အ
လယ်၌ဖြစ်၍မတရားသောစီးပွားကိုရှာလိုသောငှါလူအ
သက်ကိုသတ်၍သူတပါးတို့ကိုသတ်သင်ပယ်ရှင်းတတ်
၂၈ ကြ၏။။ပရောဖက်တို့ကလည်းအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူတဲအချည်းနှီး
သောအရာကိုမြင်၍မုသာစကားကိုဟောပြောလျက်
၂၉ သူတို့ကိုအင်တောနှင့်မွမ်းမံကြ၏။။ပြည်သူပြည်သားတို့
သည်လည်းညည်းဆဲခြင်း။ဝေးမြဲတိုက်ခြင်း။ဆင်းရဲ
ငတ်မွတ်သောသူတို့ကိုနှိပ်စက်ခြင်း။တပါးအမျိုးသား
၃၀ တို့အားမတရားသဖြင့်ညည်းဆဲခြင်းကိုပြုကြ၏။။ထို
ပြည်ကိုငါမဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါကွယ်ကာသောသူ။
မြို့ရိုးပျက်ပေါ်မှာရင်၍ဆီးဘားသောသူတယောက်ကိုမှ
၃၁ ငါရှာ၍မတွေ့။။ထိုကြောင့်ငါအမျက်ကိုငါသွန်းလောင်း
လျက်ငါဒေါသမီးဖြင့်သူတို့ကိုနှိမ့်ချသူတို့အပြစ်ကိုသူတို့
ခေါင်းပေါ်သို့ရောက်စေမည်ဟုအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူ၏။

၂၃

၁ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ခေါ်
၂ သို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။အမိမကွဲပြားသောညီ
၃ အစ်မနှစ်ယောက်ရှိ၏။။သူတို့သည်အသက်ငယ်စဉ်
အခါအရတ္တုပြည်၌မတရားသောမေရန်ကိုပြုကြ၏။ထို
ပြည်၌သူတို့၏သမ္မိတ်ကိုပွတ်နယ်၍အပျိုမအသရေကို
၄ ရှုတ်ချကြ၏။။အစ်မကားအဟောလ။ညီမကားအဟော
လိဗအမည်ရှိ၏။ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်ငါ၏ခင်ပွန်း
ဖြစ်၍သားသမီးတို့ကိုဖွားမြင်ကြ၏။။အဟောလအမည်
သည်ရှာမာရိဟူ၍၎င်းအဟောလိဗအမည်သည်ယေရု
ရှလင်ဟူ၍၎င်းဆိုလိုသတည်း။

၅ အဟောလသည်ငါ၏ခင်ပွန်းဖြစ်စဉ်အခါမတရား
၆ သောမေရန်ကိုပြု၏။မိမိရည်းစားတဦးဟူသော။ပြာသော
အဝတ်ကိုဝတ်သောမိမိအိမ်နီးချင်းအာရှရိအမျိုးသား
မိလိပ်း။ဝန်မင်း။ချစ်ဖွယ်သောလူမျိုး။မြင်းစီးသူရဲတို့
၇ ကိုတပ်မက်၏။။ထိုအာရှရိလူကောင်းလူမြတ်အပေါင်း
တို့နှင့်မတရားသောမေရန်ကိုပြု၏။တပ်မက်သောသူ
အပေါင်းတို့၏ရုပ်တုများနှင့်ကိုယ်ကိုညစ်ညူးစေ၏။
၈ ၊အသက်ငယ်စဉ်အခါအရတ္တုပြည်၌သူနှင့်သင့်နေ၍
အပျိုမအသရေကိုရှုတ်ချသဖြင့်အထပ်ထပ်မတရားသော
မေရန်ကိုပြုကြသည်နှင့်အညီအရတ္တုမေရန်ကိုလည်း
၉ မစွန့်ပြစ်။မှီဝဲလျက်နေ၏။။ထိုကြောင့်သူတပ်မက်
၁၀ သောရည်းစား။အာရှရိလူတို့၌သူကိုငါအပ်၍၊ သူတို့သည်
အဝတ်ကိုချွတ်ကြ၏။။သူ၏သားသမီးတို့ကိုသိမ်းသွား၍
သူကိုခားနှင့်ကွပ်မျက်ကြ၏။ထိုသို့အပြစ်စီရင်ခြင်းကို
ခံရသောအားဖြင့်မိမိမိမိတကာတို့တွင်ကျော်စောသော
မိမိဖြစ်လေ၏။

၁၁ ထိုအမှုကိုညီမအဟောလိဗသည်မြင်သောအခါ
အစ်မထက်သာ၍တပ်မက်သောငါတို့နှင့်အစ်မ
၁၂ ထက်သာ၍မတရားသောမေရန်ကိုပြု၏။။တင့်တယ်
သောအဝတ်ကိုဝတ်သောမိမိအိမ်နီးချင်းအာရှရိအမျိုး
သားမိလိပ်း။ဝန်မင်း။ချစ်ဖွယ်သောလူမျိုး။မြင်းစီးသူ
၁၃ ရဲတို့ကိုတပ်မက်၏။ထိုအခါသူသည်ညစ်ညူးကြောင်း
နှင့်အစ်မလိုက်သောလမ်းသို့လိုက်ကြောင်းကိုငါသိ
၁၄ မြင်၏။။အထူးသဖြင့်မတရားသောမေရန်ကိုပြုသော
အကြောင်းအရာဟူမူကား။ခါးစည်းကိုစည်းလျက်ထူး
ဆန်းသောပန်းဆိုးခေါင်းပေါင်းကိုပေါင်းလျက်မွေး
ဖွားရာဌာနခါလဲပြည်ဗာဗုလုန်မြို့သားကဲ့သို့မင်း၏အ
၁၅ သွင်ကိုဆောင်လျက်၊ အုတ်ထရံ၌ဟုသံပတားနှင့်ရေး

၁၆ သောခါလဗေဒလူ၏ရုပ်ပုံတို့ကိုမြင်သောအခါ၊ တပ်မက်
သောစိတ်ရှိ၍ ခါလဗေဒပြည်သို့ တမန်ကိုစေလွှတ်လေ၏။
၁၇ ဟုလုန့်မြို့သားတို့သည် သူနှင့်သံဝါသပြုရာစတင်သို့
လာ၍ မတရားသောမေရန်ကိုပြုသောအားဖြင့် ညစ်ညူး
စေကြ၏။ သူသည်လည်း ထိုသူတို့ကို ရွံရှာသည်တိုင်
၁၈ အောင်ညစ်ညူးခြင်းကိုခံလေ၏။ ထိုသို့မတရားသော
မေရန်ကိုပြုခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်းကိုထင်ရှား
ဖော်ပြသောကြောင့် ငါသည် သူအစ်မကို ရွံရှာသကဲ့သို့
၁၉ သူကိုလည်း ရွံရှာ၏။ အသက်ငယ်စဉ် အခါအရတ္တု
ပြည်၌ ဖွားယွင်းသောကာလကို အောင်းမေ့သဖြင့် မှား
၂၀ ယွင်းခြင်းကို အထပ်ထပ်ပြု၏။ ခြံအင်္ဂါနှင့်တူသော
အင်္ဂါ၊ ဖြင်းသုတ်ရည်နှင့်တူသောသုတ်ရည်ရှိသောထို
ရည်းစားတို့ကိုပင် တပ်မက်သေသည်တကား။

၂၁ သို့ဖြစ်၍ အိုဟောသိဗ။ အရတ္တုလူတို့သည် သင့်
အသရေကို ရှုတ်ချ၍ အပျိုမသဖြတ်တို့ကိုပွတ်နယ်ကြ
သဖြင့် သင့်အသက်ငယ်စဉ်အခါ သင်ပြုသော အဓမ္မအ
၂၂ မှုကို အသပ်ထပ်ပြုသောကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား။ သင် ရွံရှာသောရည်းစားတို့ကို ငါ
၂၃ ထစေပြီး သျှင်အရပ်ရပ်တို့က လာ၍ ဘိုက်စေမည်။ အာ
ရှုရီလူများနှင့် တကွ အကြီးအကဲ။ သဌေးသူကြွယ်။ ထင်
ရှားသောသူ ဖြစ်သော ဗာဗုလုနုလူ။ ခါလဗေဒလူများ တည်း
ဟူသော။ ချဉ်ဖွယ်သော လူပျို။ ဗိုလ်မင်း။ ဝန်မင်း။ မူးကြီး
၂၄ မတ်ကြီး။ မြင်းစီးသူရဲအပေါင်းတို့သည်၊ စစ်တိုက်လက်
နက်နှင့် ထွန်းရထားပါလျက် လူအလုံးအရင်းနှင့် တကွ
လာ၍ ခိုင်း။ ထွား။ သံခမောက်တို့ကို သင့်ပတ်လည်၌ ခင်း
ကျင်းကြသိမ့်မည်။ ဘုရားစီရင်သော အခွင့်ကို သူတို့၌ ငါ
အပ်ပေး၍ သူတို့သည် မိမိထုံးစံအတိုင်း စီရင်ကြလိမ့်မည်။
၂၅ သူတို့သည် သင့်ကိုမယုံမည် အကြောင်း။ ငါပြု၍ သင့်ကို
ကြိမ်ဘိစွာ စီရင်ကြသိမ့်မည်။ သင့်နှာခေါင်း။ နားရွက်
တို့ကို ခြိတ်၍ အကျန်အကြွင်းကို ခားနှင့်စည်းကြသိမ့်မည်။
ကင်၏သားသီးတို့ကို သိမ်းသွား၍ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့
၂၆ ကိုမီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ သင့်အဝတ်ကိုလည်း ချွတ်၍ တင့်
၂၇ တယ်သောတန်ဆာတို့ကို သိမ်းယူကြသိမ့်မည်။ ထိုသို့
သင်သည် နောက်တဖန် ချော်မကြည့်။ အရတ္တုပြည်ကို
မအောင်းမေ့ခြင်းငှါ သင်ပြုသော အဓမ္မအမှုနှင့် အ
ရတ္တုပြည်မှ ပါသော အဓမ္မမေရန်ကို ငါညှိမ်းစေမည်။
၂၈ တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်
ပျဉ်းသောသူ။ သင် ရွံရှာသောသူတို့လက်သို့ သင့်ကို ငါ

၂၉ အပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် မုန်းသည်အတိုင်း ပြုလျက် သင်
ကျိုးစား၍ သည်းဖူးသမျှသော ဥစ္စာတို့ကို သိမ်းယူ၍ သင့်
ကိုယ်၌ အဝတ်မရှိ။ အချည်းစည်းရှိရစေကြလိမ့်မည်။
သင်မှားယွင်း၍ အချည်းစည်းရှိခြင်း။ အဓမ္မအမှုကို ပြု
ခြင်း။ မတရားသောမေရန်သို့ လိုက်ခြင်း အရာသည် ထင်
၃၀ ရှားရလိမ့်မည်။ သင်သည် တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် မှား
ယွင်း၍ သူတို့ရုပ်တုများနှင့် ညစ်ညူးသောကြောင့် ထိုသို့
၃၁ ငါစီရင်မည်။ သင်သည် အစ်မလိုက်သောလမ်းကိုလိုက်
သောကြောင့် သူသောက်သော ခွက်ကို သင့်လက်၌ ငါ
၃၂ ထားမည်။ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။
သင့်အစ်မသောက်သော ခွက်။ ကျယ်၍ စောက်သော
ခွက်ကို သင်သောက်ရမည်။ ထိုခွက်၌ များစွာဝင်သည်
ဖြစ်၍ သင်သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် ပျက်ချော်ခြင်းကိုခံရမည်။
၃၃ သင့်အစ်မရှာမရသော ခွက်။ မှိုင့်တွေစေသော
ခွက်ကို သောက်၍ ရစ်မူးခြင်း။ ညှိုးငယ်ခြင်းနှင့် ဝရလိမ့်
၃၄ မည်။ ထိုခွက်ကို သောက်၍ ရုတ်ပြီးမှ ခွက်ချပ်ကိုလိုက်
ခဲ၍ ကိုယ်သဖြတ်တို့ကို ဆွဲဖြတ်ရလိမ့်မည်။ ငါပြော ပြီဟု
၃၅ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည်
ငါ့ကို မေ့လျော့၍ သင့်ကြော့နောက်သို့ ငါ့ကို ပြန်လိုက်
သောကြောင့် သင်သည် အဓမ္မအမှုနှင့် မတရားသောမေ
ရန်အမှု၏ အပြစ်ကိုခံလော့ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူ၏။
၃၆ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် အားမိန့်တော်မူသည်ကား။
အချင်းလူသား။ သင်သည် အဟောလနှင့် အဟောလီမတို့
ကို စစ်ကြောလော့။ အကယ်စင်စစ် သူတို့ပြုသောစက်
၃၇ ဆုပ် ရွံရှာဖွယ် အမှုတို့ကို ဖော်ပြရမည်။ အကြောင်းမူ
ကား။ သူတို့သည် မျောက်မထားကြပြီ။ လူအသက်ကို
သတ်သော အပြစ်ရှိကြ၏။ ရုပ်တုတို့နှင့် ပင်မျောက်မ
ထားကြပြီ။ အဓိဗွားမြင်သောသားတို့ကို ပင်ရုပ်တုစား
၃၈ စရာတို့မီးဖြင့် ပူဇော်ကြပြီ။ ထိုမှတပါး။ ငါ၌ ပြုသောအမှု
ဟူမူကား။ ထိုနေ့ချင်းတွင် ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကို ညစ်
၃၉ ညူးစေ၍ ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကို ရှုတ်ချကြပြီ။ ကိုယ်သား
သီးတို့ကို ရင်တုရှေ့တွင် သတ်ပြီးမှ ထိုနေ့ချင်းတွင် ငါ၏
သန့်ရှင်းရာဌာနကို ညစ်ညူးစေခြင်းငှါ လာကြ၏။ ထိုသို့
၄၀ အိမ်တော်အလယ်၌ ပြုကြပြီတကား။ ထိုမှတပါး။ သင်
သည် တမန်တို့ကို စေလွှတ်၍ ဝေးသောအရပ်မှ ဟောကျွန်း
တို့ကို ခေါ်၍ သူတို့သည် လာကြ၏။ သူတို့အဖိုသင်သည်
ရေမျိုးခြင်း။ မျက်စိ၌ ဆေးထိုးခြင်း။ တန်ဆာဆင်ခြင်း
၄၁ ကို ပြုပြီးလျှင်၊ အသရေရှိသောစတင်ပေါ်၌ ထိုင်၍ ငန့်သာ

ပေါင်းနှင့် ငမိကိုတင်သောစားပွဲကိုခံတင်ရှေ့မှာခင်းလေ၏။ ပျော်မွေ့လျက်နေသောလူအလုံးအရင်းမြည်သံကိုလည်းကြားရ၏။ အချားသောသူအများတို့နှင့်အတူတောကလာ၍လက်၌လက်ကောက်။ ခေါင်း၌တင့်တယ်သောသရဖူကိုဆောင်းသောသေသောက်ကျူးတို့လည်းပါကြ၏။

၁၃ ငါကလည်းထိုသူတို့သည် ဤမိမ္မနှင့်ပင်အကယ်၍မတရားသောမေရန်ကိုပြုကြလိမ့်မည်လောဟုအိုသည်တိုင်အောင်ပြည်တန်ဆာလုပ်သောထိုမိမ္မကိုရည်မှတ်၍ဆိုသော်၊ ပြည်တန်ဆာမိမ္မရှိရာသို့ယောကျ်ားဝင်တတ်သကဲ့သို့သူတို့သည်ထိုအဓမ္မမိမ္မအဟောလနှင့်အဟောသိမ့်ရှိရာသို့ဝင်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍မျောက်မထားသောမိမ္မလူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်ရှိသောမိမ္မဖြစ်သောကြောင့်မျောက်မထားသောမိမ္မ။ လူအသက်ကိုသတ်သောမိမ္မကိုစီရင်သကဲ့သို့ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည်စီရင်ကြလိမ့်မည်။ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ထိုမိမ္မတို့ရှိရာသို့လူအလုံးအရင်းကိုငါချီစေ၍လုရက်သိမ်းသွားစေခြင်းငှါအခွင့်ပေးမည်။ ထိုအလုံးအရင်းသည်မိမ္မတို့ကိုခွင့်ပြစ်၍ခေးနှင့်ခုတ်ကြလိမ့်မည်။ သားသမီးတို့ကိုသတ်၍အိပ်တို့ကိုလည်းမီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့အချားသောမိမ္မရှိသမျှတို့သည်သင်တို့ကဲ့သို့အဓမ္မအမှုကိုမပြုဘဲသတ်ရစေခြင်းငှါသင်တို့အဓမ္မအမှုကိုတပြည်လုံး၌ငါပယ်ရှင်းမည်။ လူအလုံးအရင်းသည်သင်တို့အဓမ္မအမှု၏အပြစ်နှင့်အလျောက်စီရင်၍သင်တို့သည်ရုပ်တုများနှင့်ဆိုင်သောအပြစ်ကိုခံရလျက်ငါသည်အရှင်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသိရကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၄ သက္ကရာဇ် ၉၃။ ဒသမလ။ ဆယ်ရက်နေ့တွင်တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ငမိသို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ ဤမည်သောနေ့။ ယခုနေ့ရက်ကိုမှတ်လော့။ ယခုနေ့၌ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည်ယေရုရှလင်မြို့ကိုဝိုင်းထားစပြု၏။ ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးအားလည်းပုံစကားတည်းဟူသောအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ အိုးကင်းကိုမီးဖို၌တင်ထား၍ရေကိုလောင်းလော့။ အမဲသားတစ်မျိုး။ ကောင်းသောအတစ်တို့ကိုရထား၍ပေါင်။ ပခုံးအစရှိသောအကောင်းဆုံးသောအရိုးတို့ကိုအိုးကင်း၌အပြည့်ထည့်လော့။ သိုးအကောင်းဆုံးတို့ကိုယူပြီးလျှင်အရိုး

အမျှတို့ကိုအိုးကင်းအောက်မှာပုံ၍အိုးကင်းထဲမှာအရိုးတို့ကိုကျက်စေခြင်းငှါကြပ်ကြပ်ဆူးစေလော့။ ဤအမှု၌အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ လူအသက်ကိုသတ်တတ်သောမြို့။ သံချေးတက်၍ရှိသေးသောအိုးကင်းသည်အမက်လာရှိ၏။ သားတစ်တို့ကိုတချနောက်တချထုတ်လော့။ စာရေးတံမပြုနှင့်။ အကြောင်းမူကား။ ထိုမြို့သတ်သောသူ၏အသွေးသည်မြို့အလယ်၌ရှိ၏။ ထိုအသွေးကိုမြေမှုန့်နှင့်ဖုံးခြင်းငှါမြေပေါ်မှာသွန်းသည်မဟုတ်။ ရှင်းလင်းသောကျောက်ပေါ်မှာတင်ထားပြီ။ ၈။ ငါသည်လည်းအပြစ်ဒဏ်ပေးမည်အကြောင်း။ ဒေါသအမျက်ထွက်စေခြင်းငှါထိုအသွေးကိုမဖုံးဘဲရှင်းလင်းသောကျောက်ပေါ်မှာတင်ထားပြီ။ ၉။ ဤအမှု၌အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ လူအသက်ကိုသတ်တတ်သောမြို့သည်အမက်လာရှိ၏။ ၁၀။ ကြိုးစွာသောမီးပုံကိုငါစီရင်မည်။ ထင်းများကိုပုံထား၍မီးရှို့လော့။ အမဲသားလျော့၍မြန်စွာသောစားသွယ် ၁၁။ ဖြစ်စေလော့။ အရိုးတို့ကိုလည်းကျပ်စေ။ ထိုနောက်။ အဘယ်အရာမျှမပါဘဲမီးခဲပေါ်မှာတင်ထားလော့။ ကြေးနီပူ၍မီးတောက်စေ။ အိုးကင်း၌ပါသောအညစ်အကြေးကိုအရည်ကြို၍သံချေးကုန်စေ။ ကျိုးစား၍ပင်ပန်းသော်လည်းများစွာသောသံချေးမထွက်တတ်။ မီးအားဖြင့်မကုန်တတ်။ သင်၏အညစ်အကြေး၌အဓမ္မအမှုပါ၏။ ငါဆေးကြော၍သင်သည်ဆေးကြောခြင်းကိုမခံသောကြောင့်ငါ၏အမျက်အရှိန်သည်သင့်အပေါ်သို့မရောက်မချင်းတိုင်အောင်သင်၏အညစ်အကြေးကိုမဆေးကြောရ။ ငါထာဝရဘုရားပြောပြီ။ ပြောသည်အတိုင်းငါပြု၍ပြည့်စုံစေမည်။ နောက်သို့မဆုတ်။ မနှစ်မြို့။ နောင်တမရ။ သင်ကျင့်ကြံပြုမူသမျှအတိုင်းငါစီရင်မည်ဟုအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၁။ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ငမိသို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ သင်ကြည့်ရှုလိုဖွယ်သောသူကိုငါသည်ဒဏ်ခတ်၍ပယ်ရှားမည်။ သို့ရာတွင်သင်သည်ငိုကျွေးမြည်တစ်ခြင်းကိုမပြုရ။ မျက်ရည်မကျရ။ တိုးတိုးညည်းတွားလော့။ သေသောသူအတွက်မြည်တစ်ခြင်းကိုမပြုနှင့်။ ခေါင်းပေါင်းပေါင်း၍ခြေခင်းကိုမီးလော့။ နှုတ်ကိုမဖုံးနှင့်။ ဆင်းရဲသောသူ၏အစာကိုမစားနှင့်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ငါသည်နံနက်အချိန်၌လူများတို့အားကြားပြော၏။ ညဦးအချိန်၌ခင်ပွန်းသည်သေ၏။ မှာထားတော်မူသည်အတိုင်းနက်ဖန်နက်မှငါပြု

၁၆ ၏။ လူများတို့ကလည်း ဤသို့သင်ပြသောအမှုသည် ငါတို့
 ၂၀ နှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ငါတို့အား မပြောသလောဟု
 ၂၁ တော်သည် ငါတို့သို့ရောက်လာ၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏
 အမိန့်တော် ကိုလူသရေလ အမျိုးအား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။
 ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာန။ သင်တို့အစွမ်းသတ္တိအတွက် အမြတ်။
 သင်တို့ကြည့်ရှုလိုဖွယ်သော အရာ။ အလွန်နှစ်ခြေသော
 အရာကို ငါ ရှုတ်ချမည်။ သင်တို့ဖွားမြင်သော သားသမီးတို့
 ၂၂ သည် ခားဖြင့် ဆုံးကြဲလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်တို့သည်
 ငါပြုသကဲ့သို့ ပြုရကြလိမ့်မည်။ နှုတ်ကိုမဖုံး။ ဆင်းရဲ
 ၂၃ သောသူတို့၏ အစာကိုမစားရကြ။ ခေါင်းပေါင်းပေါင်း
 ချွံခြင်းကို စိမ်းရကြလိမ့်မည်။ ပိုကျွေးမြည်တပ်ခြင်းကို
 မပြုရကြ။ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် ပိန်ကျူ၍ တယောက်ကို
 ၂၄ တယောက် ညည်းတွားရကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့ယောကျာ်း
 လူသည် သင်တို့အား ပုပ္ဖနိမိတ်ဖြစ်ရ၏။ သူပြုသမျှ
 အတိုင်း သင်တို့သည် အမှုရောက်သော အခါ ပြု၍ ငါ
 သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။
 ၂၅ အချင်းလူသား။ သင်၏အမှုမူကား။ သူတို့အစွမ်းသတ္တိ။
 ငါကြွားစရာ ဘုန်း။ ကြည့်ရှုလိုဖွယ်သော အရာ။ စိတ်စွဲ
 လမ်းသော အရာကို ငှက်သားသမီးတို့ကို ငှက်ငါပယ်ရှားသော
 ၂၆ အခါ။ လွတ်သောသူတစ်ယောက်သည် သင်ရှိရာသို့
 ၂၇ ရောက်လာ၍ ကြားပြောလိမ့်မည်။ ထိုအခါ လွတ်သော
 သူနှင့် တွေ့သဖြင့် သင်၏နှုတ်ပွင့်လိမ့်မည်။ စကားမပြော
 ဘဲနေချိန်လွန်၍ ဟောပြောရလိမ့်မည်။ ထိုသို့သင်သည်
 သူတို့အား ပုပ္ဖနိမိတ်ဖြစ်၍ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်
 ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၂၈ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါတို့
 ၂၉ သို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ သင်သည် အမွန်အမျိုး
 သားတို့တဖက်၌ မျက်နှာထား၍ ပရောဖက်ပြုလျက်
 ၃၀ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်
 ကိုနားထောင်ကြလော့။ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ ရှုတ်ချလျက်ရှိသော ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကို
 ၃၁ ငှက်သတ်တပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ဣသရေလပြည်ကို
 ငှက်သတ်သွားခြင်းကို ခံရသော ယုဒအမျိုးကို ငှက်သတ်
 ၃၂ ဟု သင်ဆိုသောကြောင့်၊ သင့်ကို အရှေ့ပြည်သားတို့
 အား ငါ အပိုင်ပေးမည်။ သူတို့သည် သင်၏အထံ၌ ခံမိတ်
 ၃၃ မှာန်တို့ကို တည်ဆောက်၍ နေရာကျကြလိမ့်မည်။ သင်
 ၏အသီးအနှံကို စား၍ သင်၏နှုတ်ကပတ်ကြံလိမ့်မည်။

၁။ ရဗ္ဗာမြို့ကို ကုလားအုတ်တင်းကုပ်။ အမွန်ပြည်ကို သိုး
 ကျက်စားရာ ငါဖြစ်စေမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်
 ၆ ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။ သင်သည် ဣသရေ
 လပြည်ကို မနာလိုသော စိတ်အား ကြီးလျက် လက်ချပ်တီး
 ၇ ခြင်း၊ ခြေနှင့်ဆောင့်ခြင်းကို ဝမ်းမြောက်စွာ ပြုသောကြောင့်၊
 ၈ ငါသည် သင့်ကို တိုက်၍ လူအမျိုးမျိုး လုယူဖို့ ရာအပ်မည်။
 လူနေရာအတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်ထဲက သင့်ကို သုတ်
 သင်ပယ်ရှင်းမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း
 ကို သင်သိရလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်
 မူ၏။
 ၉ တဖန် မောဘပြည်နှင့် ဗီရမြို့ကယုဒအမျိုးသည် တပါး
 အမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့် တူသည်ဟု ဆိုသောကြောင့်
 ၁၀ ၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။ မောဘနံ
 ပါး။ ပြည်စွန်းနားမှာ နိုင်ငံ၏ ဘုန်းဖြစ်သော ဗက်ယေ
 ၁၁ ရှိမတ်မြို့၊ ဗာသမောင်မြို့၊ ကိရယာသိမ်မြို့တို့ကို ငါ ဖွန်ထား
 ၁၂ မည်။ ထိုမြို့တို့ကို အမွန်အမျိုးသားတို့နှင့် တကွ အရှေ့
 ၁၃ ပြည်သားတို့အား အပိုင်ပေးမည်။ အမွန်ပြည်သားတို့ကို
 ၁၄ တိုင်းနိုင်ငံတွင် မမှတ်ရ။ မောဘပြည်ကိုလည်း ငါ
 သည် အပြစ်ဒဏ်စီရင်၍ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်
 ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူ၏။
 ၁၅ တဖန် ဧဒုံပြည်သည် ချင်ရဲပြေစေခြင်းငှါ ယုဒအမျိုး
 တဖက်၌ နေ၍ အလွန်ပြစ်မှားသဖြင့် အပြစ်ဒဏ်စီရင်
 ၁၆ သောကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။
 ဧဒုံပြည်ကို ငါတိုက်၍ လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပယ်ဖြတ်
 မည်။ တေမန်မြို့မှ စ၍ လူသတ်ညံစေမည်။ ဒေဒန်မြို့တိုင်
 ၁၇ အောင်စားဖြင့် ဆုံးရကြလိမ့်မည်။ ငါ၏လူဥသရေလအ
 မျိုးသားများအား ဖြင့်ဧဒုံပြည်ကို ငါ၏ချင်ရဲပြေစေခြင်း
 ၁၈ ငှါဒဏ်ပေးမည်။ သူတို့သည် ငါ၏အမျက်အရှိန်အား
 ကြီးသည်အတိုင်း ဧဒုံပြည်ကို ပြုကြလိမ့်မည်။ ငါပေး
 သော အပြစ်ဒဏ်ကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရ
 ၁၉ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
 ၂၀ တဖန် ဗီလိတ္တိလူတို့သည် အညှိုးထား၍ မနာလိုသော
 စိတ်အား ကြီးသည်နှင့် ဒေါသအထိကို ပြည့်စုံစွာ ပြု၍
 ၂၁ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းငှါ အပြစ်ဒဏ်ပေးသောကြောင့်
 ၂၂ ၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။ ဗီလိတ္တိလူ
 တို့ကို ငါတိုက်၍ ခေရသိလူတို့ကို ပယ်ဖြတ်မည်။ ပင်လယ်
 ၂၃ ကမ်းနား၌ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့ကို ဖျက်ဆီးမည်။ ပြင်း
 စွာသော ဆုမ္မခြင်းနှင့် တကွ ကြီးစွာသော အပြစ်ဒဏ်ကို

ပေးမည်။ ထိုသို့ ငါ၏ချင်ရဲပြေစေခြင်းငှါ ခါဏ်ပေးသော အခါ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရ ကြသိမ့်မည် ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၆

၁ သက္ကရာဇ် ၁၁၁၁။ ပဌမလ။ တရက် နေ့တွင် ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍

၂ ၊ အချင်းလူသား။ တရုမြို့က အေဟေ။ ဟိုင်း နိုင်ငံတို့၏ တံခါး ဖြစ်သော ယေရုရှလင်မြို့သည် ပျက်စီးသည် ဖြစ်၍ လေက သို့ရောက်သိမ့်မည်။ ထိုမြို့၏ တံတားတို့သည် သော့ကြောင့် ငါစည်ပင်သိမ့်မည် ဟု ယေရုရှလင်မြို့တဖက်၌ ဆိုမိသော

၃ ကြောင့် ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။ အို တရုမြို့။ သင့်တဖက်၌ ငါနေ၏။ သမုဒ္ဒရာ၌ ဟိုင်းတံတားတက် သကဲ့သို့ လူအမျိုးမျိုး တို့သည် သင့်ကို တက်၍ တိုက်စေ

၄ မည်။ သူတို့သည် တရုမြို့ရှိ ကိုယ်တိုင်၏ ပြုအိုးတို့ကို ဖြိုချကြ သိမ့်မည်။ မြေမှုန့်ကို ငါချစ်ခွာ၍ ဂြင်းလင်းသော ကျောက်

၅ ကဲ့သို့ ဖြစ်စေမည်။ ပင်လယ်အလယ်၌ ပိုက်ကွန်ထွန်းရာ အရပ် ဖြစ်သိမ့်မည်။ ငါပြောပြီဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်

၆ တော်မူ၏။ လူမျိုးလူယူရာ ဖြစ်ရသိမ့်မည်။ လယ်ပြင်၌ ရှိ သော သွေးတို့သည် ဓားဖြင့် သေ၍ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြသိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇ တဖန် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။ တရုင်တို့၏ တရုင်တည်းဟူသော မြောက်မျက်နှာရှင် တရုင် နေဗုခင် နေဇာကို မြင်းရထား။ မြင်းစီးသူရဲ။ လူ များအလုံးအရင်းနှင့် တကွ တရုမြို့သို့ ငါဆောင်ခဲ့မည်။

၈ ၊ သူသည် လယ်ပြင်၌ ရှိသော သင်္ဃာတို့ကို ဓားနှင့် သတ် သိမ့်မည်။ သင့်တဖက်၌ ရဲတိုက်ကို တည်၍ မြေရိုးကို ဖြိုပြီး

၉ လျှင် နိုင်ငံလွှားတို့ကို ချီကာသိမ့်မည်။ သင်၏မြို့ရိုးတဖက် တချက်။ ဝက်ကောင်၌ ဘုံးတို့ကို ဆွဲထား၍ သင်၏ရဲတိုက်

၁၀ တို့ကို တူးရှင်းနှင့် ဖြိုချသိမ့်မည်။ မြင်းများသောကြောင့် မြေမှုန့်သည် သင့်ကို ဖုံးလွှမ်းသိမ့်မည်။ တိုက်ဖျက်သောမြို့ ထဲသို့ ဝင်တတ်သကဲ့သို့ သင်၏မြို့တံခါးသို့ ဝင်သောအခါ

၁၁ သင်၏မြို့ရိုးလျှင် နှိုးသိမ့်မည်။ မြင်းခွာတို့ဖြင့် သင်၏ လင်္ခါသမျှတို့ကို နှင်းလျက် သင်၏လူတို့ကို ဓားနှင့် သတ် ၍ သင်ခိုသို့ စရာရပ်တန့် ဆင်းတုတို့သည် မြေတိုင်အောင်

၁၂ ပြိုလဲကြသိမ့်မည်။ သင်၏ဥစ္စာကို လူယူ၍ သင်၏ကုန် များကိုလည်း သိမ်းယူကြသိမ့်မည်။ သင်၏အုတ်ထရံတို့ ကို ဖြို၍ ဘုံဗိမာန်တို့ကို ဖျက်ပြီးသျှင် သင်၏ကျောက်။

၁၃ သင်သား။ မြေတို့ကို ရေထဲမှာ ချပြစ်ကြသိမ့်မည်။ သင်

ဆိုသောသီချင်းသံကို ငါညိမ်းစေ၍ သင်တီးသောစောင်း

၁၄ သံကို နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှ မကြားရ။ သင်သည် ဂြင်းလင်းသော ကျောက်ကဲ့သို့ ပိုက်ကွန်ထွန်းရာ အရပ် ဖြစ်ရသိမ့်မည်။ နောက်တဖန် မတည်ပြန်ရ။ ငါထာဝရ ဘုရားပြောပြီဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ တရုမြို့ကို ရည်မှတ်၍ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား။ သင့်အလယ်၌ ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်း အမှုဖြစ်၍ ထိုသို့ သောသူတို့သည် အော်ဟစ်သောအခါ သင်ပြိုလဲခြင်းအသံကြောင့် တကွန်းတနိုင်ငံ အရပ်တို့

၁၆ သည် တုန်လှုပ်ကြသိမ့်မည်။ သမုဒ္ဒရာမင်းအပေါင်းတို့ သည် ရာဇပဏ္ဍိတပေါ်က ဆင်း၍ အင်္ဂါတော်ကို ရင်ချယ် ဟုတ်သော အဝတ်တော်ကို ရင်ချွတ် ဗယ်ပြီးမှ တုန်လှုပ် ခြင်းအဝတ်ကို ဝတ်လျက် မြေပေါ်၌ ထိုင်လျက် ခဏခဏ တုန်လှုပ်၍ သင်၏အမှုကြောင့် မိန်းမောတွေ ဝေကြသိမ့်

၁၇ မည်။ သူတို့ကလည်း အိုကျော်စောသောမြို့။ ပင်လယ် သားနေ၍ ပင်လယ်၌ အားကြီးသောမြို့။ ပင်လယ်သား အပေါင်းတို့ရှိသော ဖွယ်သောမြို့သားနှင့် ပြည့်စုံသောမြို့။ သင်သည် အတ္ထန်ပျက်စီးလေပြီ တကားဟု သင့်အား ဆို

၁၈ လျက် သင့်အတွက် မြည်တပ်ကြသိမ့်မည်။ သင်ပြိုလဲ သောနေ့တွင် တကွန်းတနိုင်ငံ အရပ်တို့သည် တုန်လှုပ်၍ သင်ကွယ်ပျောက်သောကြောင့် ပင်လယ်၌ ရှိသော ကျွန်း

၁၉ များတို့သည် ထိတ်လန့်ကြသိမ့်မည်။ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။ လူမနေသောမြို့ကဲ့သို့ ငါသည် သင့် ကိုဆိတ်ညံစေလျက် ပင်လယ်ကို သင့်အပေါ်သို့ ဆောင်ခဲ့

၂၀ ၍ ဟိုင်းတံတားတို့သည် သင့်ကို လွှမ်းမိုးသောအခါ ၊ ဂြေဟောင်းတို့ နေရာမြေတွင်းထဲသို့ ဆင်းသောသူတို့နှင့် အတူ သင့်ကို ငါနှိမ့်ချ၍ သင်၌ လူမနေစေခြင်းငှါ မြေ တွင်းထဲသို့ ဆင်းသောသူတို့နှင့် အတူ ဂြေဟောင်းကလေးစွာ၍ ဆိတ်ညံရာ အရပ်။ မြေအောက်အရပ်တို့၌ ငါချထား

၂၁ မည်။ ထိုအခါ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ နေရာ၌ ငါတုန်း ကို ငါနှင့်မည်။ သင်မူကား ကြောက်မက်ဖွယ်သော အရာ ဖြစ်၍ နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှ ရှာ၍ မတွေ့နိုင် အောင် ပျောက်ကုန်ရာသို့ ရောက်သိမ့်မည် ဟု အရှင် ထာ ဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၇

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီ

၂ သို့ ရောက်လာ၍ ၊ အချင်းလူသား။ တရုမြို့အတွက် မြည်

၃ တပ်ခြင်းကို ပြု၍ တရုမြို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ အိုပင် လယ်ဝံ၌ တည်သောမြို့။ များစွာသော ကျွန်းသူကျွန်းသားတို့

အဋ္ဌိကုန်သွယ်ဟတ်သောမြို့။သင့်ကိုအရှင်တာဝရတရား
 မိန့်တော်မူသည်ကား။ အိုကုရမြို့။သင်ကတိ၏တင့်
 ၄ တယ်ခြင်းရံလင်ပြီဟုဆိုတတ်၏။သင်၏နိပါးတို့သည်
 ပင်လယ်ထဲမှာရှိ၏။သင်၏ပိသ္မာကာတို့သည်သင့်ကို
 ၁ ရံလင်စွာတင့်တယ်စေခြင်းငှါပြုကြပြီ။သင်၏ပျဉ်များ
 ၁ ရှိသမျှတို့ကိုခေန်ရထင်းရှူးသစ်သားဖြင့်လုပ်၍ရွက်
 ၈ တိုင်သို့လေ့နွန်အာရဇ်ပင်တို့ကိုယူကြပြီ။ဗာရှန်အာ
 လေသစ်သားဖြင့်တက်တို့ကိုရင်မိတ္တိမိကျွန်းတို့မှယူခဲ့
 ၇ ၍ဆင်စွယ်နှင့်စီချယ်သောဟာရှရသစ်သားဖြင့်ကန့်
 ၇ တို့ကိုရင်လုပ်ကြပြီ။ဆဲဂုတ္တုပြည်၌ချယ်ဖွယ်သော
 ပိတ်ချောရွက်တို့ကိုဖြန့်၍လိမ္မော်ကျွန်းတို့မှယူခဲ့သောအ
 ထည်ပြာ။အထည်မောင်းဖြင့်လုပ်သောမျက်နှာကျက်
 ၈ နှင့်ပြည့်စုံ၏။ဇိအုန်မြို့သား။အာဝန်မြို့သားတို့သည်
 သင်္ဘောသားဖြစ်၍တရုပ္ပာရှိတို့သည်လမ်ပြမာထိန်
 ၉ ဖြစ်ကြ၏။ဂေဗလလူကြီး။ပညာရှိတို့သည်သင့်ကိုပြု
 ပြင်လျက်ထိုက်ကြ၏။ပင်လယ်ကူးတတ်သောသင်္ဘော
 ရှိသမျှ။သင်္ဘောသားတို့နှင့်တကွသင်နှင့်ဖောက်ကား
 ၁၀ ရောင်းဝယ်ခြင်းငှါပါကြ၏။ပေရသီလူ။လုဒလူ။ဗုတ
 လူတို့သည်သင်၏တပ်သား။စစ်သူရဲလုပ်ကြ၏။မိုင်း
 ထွားတို့ကိုပြင်ဆင်၍သင်၏ဂုဏ်အသရေကိုထင်ရှား
 ၁၁ စေကြ၏။အာဝန်အမျိုးသားတို့သည်သင်၏တပ်သား
 တို့နှင့်တကွမြို့ရိုးပတ်လည်၌စီးကြ၏။ဂမ္မဒိမလူတို့သည်
 ပြအိုးတို့ကိုစောင့်၍မြို့ရိုးပတ်လည်၌မြှားတောင့်တို့ကို
 ပြင်ဆင်သဖြင့်သင်၏တင့်တယ်ခြင်းကိုရံလင်စေကြ၏။
 ၁၂ ၊သင်၌ကုန်သွယ်ရန်ဥစ္စာများသောကြောင့်တာရှုမြို့သည်
 ၉၅။သံ။သံမြို့။ခဲတို့ကိုသင့်ဝိုင်းသို့ယူခဲ့၍သင်နှင့်ကုန်
 ၁၃ သွယ်ခြင်းကိုပြုလေ၏။ယာဝန်မြို့။ဘုဗလမြို့။မေရှက်မြို့
 တို့သည်သင်နှင့်ကုန်သွယ်၍လူကျွန်တို့နှင့်ကြေးနီဖုလား
 ၁၄ တို့ကိုသင့်ဈေး၌ရောင်းကြ၏။တောဂါမအမျိုးသားတို့
 သည်မြင်း။မြင်းစီးသူ။လားတို့ကိုသင့်ဝိုင်း၌သွင်းကြ၏။
 ၁၅ ၊ဒေဒန်မြို့သားတို့သည်လည်းသင်နှင့်ကုန်သွယ်ကြ၏။
 များစွာသောတကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်သားတို့သည်သင်
 လုပ်သောဥစ္စာကိုဝယ်၍ဦးချို။ဆင်စွယ်။သစ်သားနက်
 ၁၆ ကိုပြန်ပေးကြ၏။သင်လုပ်သောဥစ္စာများသောကြောင့်
 ရှိပြည်သည်သင်နှင့်ကုန်သွယ်၍နပက်ကျောက်။ပြာ
 သောအထည်။ချယ်ဖွယ်သောအဝတ်။ပိတ်ချော။သန္တာ။
 ၁၇ ကျောက်နီတို့ကိုသင့်ဝိုင်း၌သွင်းကြ၏။ယုဒပြည်နှင့်
 ဣသရေလပြည်သည်သင်နှင့်ကုန်သွယ်၍ဂျုံစပါး။မုရန်
 ၁၈ စေး။ပနက်စေး။ဗာလစ်စေး။ဆီ။ပျားရည်တို့ကိုသင့်ဈေး

၁၉ ၌သွင်းကြ၏။ဒမာသက်မြို့သည်သင်လုပ်သောဥစ္စာ
 များစွာစဉ်းစိမ်များပြားသောကြောင့်ဟေလဗန်စပျစ်ရည်။
 ၂၀ ၊ဝေဒန်မြို့နှင့်ယာဝန်ပြည်ဥဇာလမြို့သည်လည်းသံပြောင်း
 ကိုသင့်ဝိုင်းသို့ယူခဲ့၍သင့်ဈေး၌သင်ကြံပိုးနှင့်ကြံလည်းရှိ
 ၂၀ ။။ဒေဒန်မြို့သည်မြင်းစီးသူရဲသုံးစရာချောသောအထည်
 ၂၁ မျိုးကိုရောင်း၍သင်နှင့်ကုန်သွယ်၏။အာရပ်ပြည်နှင့်
 ကေဒါမင်းအပေါင်းတို့သည်သင်လုပ်သောဥစ္စာကိုရ
 ၂၂ ခြင်းငှါသိုးဝယ်။သိုးထီး။ဆိတ်များတို့နှင့်ဖလယ်၍
 ကုန်သွယ်ကြ၏။ရှောဘကုန်သည်။ရာဂမကုန်သည်တို့
 သည်သင်နှင့်ကုန်သွယ်၍အမြတ်ဆုံးသောနံ့သာမျိုး။အဖိုး
 ကြီးသောကျောက်မျိုး။ရွှေမျိုးကိုသင့်ဝိုင်း၌သွင်းကြ၏။
 ၂၃ ၊ခါရန်မြို့သား။ကနွေမြို့သား။ဒေဒန်မြို့သား။ရှောဘကုန်
 သည်။အာရှုဂုန်သည်။မိလမစ်ကုန်သည်တို့လည်းသင်
 ၂၄ နှင့်ကုန်သွယ်၍။ထူးဆန်းသောဥစ္စာ။ပြာသောအထည်။
 ချယ်ဖွယ်သောအထည်။အဖိုးထိုက်သောအဝတ်
 တန်ဆာပါ၍ကြိုးနှင့်ပတ်ရစ်သောအာရဇ်သစ်တာတို့
 ၂၅ ကိုသင်၏ကုန်ထဲသို့သွင်းကြ၏။တာရှုသင်္ဘောတို့သည်
 သင်၏ကုန်ကိုဆောင်လျက်သွားလာသဖြင့်သင်သည်
 ပင်လယ်အလယ်၌ကြွယ်ဝ၍အဖွန်အုန်းကြီးလေ၏။
 ၂၆ ယခုမူကားသင်၏တက်ခတ်သားတို့သည်သင့်ကိုကြီး
 စွာသောရေထဲသို့ဆောင်သွား၍အရှေ့လေသည်လည်း
 ၂၇ ပင်လယ်အလယ်၌မျိုးလေပြီ။သင်သည်လဲပျက်သောအ
 ခါသင်၏ဥစ္စာ။ဝိုင်းကုန်။သင်္ဘောသား။လမ်ပြမာထိန်။
 ပြုပြင်သူ။ကုန်သည်။စစ်သူရဲအလုံးအရင်းပါသမျှတို့
 ၂၈ သည်ပင်လယ်အလယ်၌ကျရကြလိမ့်မည်။သင်၏လမ်ပြ
 မာထိန်တို့အော်ဟစ်သံကြောင့်ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့
 ၂၉ သည်ထွပ်ရှားကြလိမ့်မည်။တက်ခတ်သောသူအပေါင်း
 တို့သည်သင်္ဘောမှဆင်း၍သင်္ဘောသားများနှင့်ပင်လယ်
 လမ်ပြမာထိန်အပေါင်းတို့သည်ကုန်းပေါ်မှာရပ်လျက်
 ၃၀ ၊သင့်အဖို့အော်ဟစ်၍ပြင်းစွာငိုကျွေးကြလိမ့်မည်။မြေ
 မှုန်ကိုမိမိတို့ခေါင်းပေါ်မှာပြစ်တင်၍ပြာ၌လူးကြလိမ့်
 ၃၁ မည်။ဆံပင်ကိုလည်းဖြတ်၍လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်
 စဉ်းလျက်ညှိုးငယ်သောပိတ်နှင့်သင့်အဖို့ပြင်းစွာငိုကျွေး
 ၃၂ မြည်တစ်ရသည်ကား။ပင်လယ်အလယ်၌ဆုံးသောမြို့
 ၃၃ တည်းဟူသောတရုမြို့နှင့်အဘယ်မြို့တူသနည်း။သင်၏
 ဥစ္စာတို့သည်ပင်လယ်လမ်ဖြင့်ထွက်သွားသောအခါ
 လူမျိုးများတို့ကိုရောင့်ရဲစေ၍များပြားသောဥစ္စာ။ကုန်
 စလယ်တို့ဖြင့်လောကီရှင်ဘုရင်တို့ကိုကြွယ်ဝစေတတ်

၃၄ ၏။ယောကျာ်းသင်သည်ပင်လယ်၌၎င်းသင့်ကုန်သွယ်ရန်
 ၃၅ ဥစ္စာတို့သည်လှိုင်းတံပိုးအလယ်၌၎င်း ကျိုးစဲ၍သင့်နှင့်ပါ
 ၃၆ သောသူအပေါင်းတို့သည်ဆုံးရှုံးကြပြီ။ ကျန်းသူကျန်း
 သားအပေါင်းတို့သည်သင့်အမှုကြောင့်မိန်းမောတွေဝေ၍
 ၃၇ ရှင်ဘုရင်တို့သည်မျက်နှာပျက်လျက်ကြက်သီးမွေး
 ၃၈ ညင်းထကြ၏။ အမျိုးမျိုးသောကုန်သည်တို့သည်သင်
 အားကဲ့သို့သံကိုပြုကြ၏။ သင်သည်ကြောက်မက်ဖွယ်
 ဖြစ်လေပြီဘကား။ နောက်ဘဖန်မပေါ်လာရပါဘကား
 ဟုသိကျွေးခြည်တပ်ကြသိမည်ဟုသိန့်တော်မူ၏။

၂၈

၁ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ခမီ
 ၂ သို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ အရှင်ထာဝရဘုရား၏
 အသိန့်တော်ကိုတရုရှင်ဘုရင်အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ သင်
 သည်ကိုယ်ကိုဘုရားသခင်ကဲ့သို့ထင်မှတ်သော်လည်း
 ၃ ဘုရားသခင်မဟုတ်။ လူသက်သက် ဖြစ်လျက်နှင့်ငါ
 သည်ဘုရားဖြစ်၏။ ပင်လယ်အလယ်၌ ဘုရားပလ္လင်ပေါ်
 မှာငါထိုင်သည်ဟုငါကြွားသောစိတ်နှင့်ဆိုသည်ဖြစ်၍
 ၄ သင်သည်ခံယူလေသက်သာ၍ပညာရှိပါသည်တကား။
 ၅ သင်မသိရအောင်သူတပါး၌ကံသားနိုင်သောအရာတရပ်
 ၆ တရမျှမရှိ။ ကိုယ်ညာဏ်ပညာအားဖြင့်ဥစ္စာရတတ်၏။
 ၇ ရွှေငွေကိုဆည်းဖူးပြီ။ ထူးဆန်းသောပညာနှင့်ကုန်
 ၈ စလယ်များအားဖြင့်စည်းစိမ်ကြီး၍ထိုစည်းစိမ်ကြောင့်
 ၉ စိတ်ဝါကြွားပြီ။ သို့ဖြစ်၍အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
 ၁၀ မူသည်ကား။ သင်သည်ကိုယ်ကိုဘုရားသခင်ကဲ့သို့ထင်
 ၁၁ မှတ်သောကြောင့်၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သောတကျန်း
 ၁၂ တနိုင်ငံသားတို့ကိုသင်ရှိရာသို့ငါပို့ဆောင်သဖြင့်သူတို့
 သည်သင်၏ပညာဂုဏ်ကိုခေးနှင့်ချတ်၍သင်၏တင့်တယ်
 ၁၃ ခြင်းအသရေကိုရှုတ်ချကြသိမ့်မည်။ သင့်ကိုမြေတွင်း
 ၁၄ ထဲသို့နှိမ့်ချ၍ပင်လယ်အလယ်၌ဆုံးရှုံးသောသူကဲ့သို့
 ၁၅ သင့်အသက်သည်ဆုံးရှုံးရသိမ့်မည်။ သင့်အသက်ကို
 သတ်သောသူတို့လက်တွင်သင်သည်ဘုရားသခင်မ
 ဟုတ်။ လူသက်သက် ဖြစ်လျက်နှင့်ငါသည်ဘုရားဖြစ်
 သည်ဟုသင့်အသက်ကိုသတ်သောသူတို့ရှေ့မှာအမှန်
 ၁၆ ပြောသိမ့်မည်လော။ အဇာတိယူသေသကဲ့သို့သင်သည်
 တကျန်းတနိုင်ငံသားတို့လက်ဖြင့်သေရမည်။ ငါပြောပြီ
 ဟုအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၇ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ခမီ
 ၁၈ သို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ အရှင်ထာဝရဘုရား၏
 ၁၉ မြည်တပ်သောစကားကိုမြှက်၍အရှင်ထာဝရဘုရား၏

အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ သင်သည်ထူးဆန်းသော
 တံဆိပ်ဖြစ်၏။ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၍တင့်တယ်ခြင်းအသရေ
 ၂၀ လည်းရံလင်လျက်ရှိ၏။ ဒေဒ်အရပ်။ ဘုရားသခင်၏
 ၂၁ ဥယျာဉ်တော်၌နေပြီးသင်၏ခေါင်းပေါ်မှာကျောက်နီ။
 ၂၂ ဥယျာဉ်ရားစိန်မျက်နှာ။ ကြောင်။ နဂါး။ ခွံ့။ မိုလာ။ မြူပတ္တ
 မြားအစရှိသောကျောက်မြတ်အမျိုးမျိုးတို့ကိုဆောင်း
 လေ၏။ ရွှေဖြင့်လုပ်သောပတ်သားပုလွေတို့သည်လည်း
 သင်ဖွားသောနေ့၌ပင်သင့်အဖို့ပြင်ဆင်လျက်ရှိကြ၏။
 ၂၃ သင်သည်မြန်၍လွှမ်းမိုးသောခေရုစိမ်ဖြစ်လျက်အခွင့်
 ၂၄ နှင့်ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းသောတောင်ပေါ်မှာနေရာကျ
 ၂၅ ၍မီးတောက်သောကျောက်တို့တွင်သွားလာရ၏။ ဖွား
 သောနေ့မှစ၍သင့်အပြစ်ထင်ရှားသောနေ့တိုင်အောင်
 ၂၆ ပြုလေရာနုစွဲရံလင်လျက်ရှိ၏။ သို့ရာတွင်ကုန်သွယ်ခြင်း
 များပြားသောအားဖြင့်အဓမ္မအမှုတို့နှင့်ပြည့်စုံ၍ဖြစ်မှား
 သောအပြစ်ရောက်လေပြီ။ ထို့ကြောင့်ဆိုးယုတ်သောသူ
 ကဲ့သို့သင့်ကိုဘုရားသခင်၏တောင်တော်ပေါ်ကတင်၍
 ၂၇ ထုတ်မည်။ အိုလွှမ်းမိုးသောခေရုစိမ်။ မီးတောက်သော
 ၂၈ ကျောက်တို့အထဲကသင့်ကိုငါပယ်ရှင်းမည်။ သင်သည်
 ကိုယ်၌တင့်တယ်ခြင်းအသရေကြောင့်ငါကြွားသော
 စိတ်ရှိလျက်ဂုဏ်ထွန်းတောက်သောကြောင့်သင်၏
 ပညာသည်ဖောက်ပြန်လျက်ရှိလေပြီ။ ငါသည်သင့်ကို
 မြေတိုင်အောင်နှိမ့်ချမည်။ ရှင်ဘုရင်တို့သည်သင့်ကို
 ကြည့်ရှု၍ဝမ်းမြောက်စေခြင်းငှါသူတို့ရှေ့မှာသင့်ကိုငါ
 ၂၉ ချထားမည်။ သင့်အပြစ်သည်များပြား၍ကုန်သွယ်ခြင်း
 အဓမ္မအားဖြင့်သန့်ရှင်းရာဌာနတို့ကိုညစ်ညူးစေသော
 ကြောင့်သင့်ကိုမီးရှို့ဘို့သင့်အလယ်၌မီးကိုငါညှိမည်။
 သင့်ကိုမြင်သောသူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာသင်၏ပြာကို
 ၃၀ မြေပေါ်သို့ငါချထားမည်။ သင့်ကိုသိသောလူအမျိုးမျိုး
 တို့သည်သင်၏အမှုကြောင့်မိန်းမောတွေဝေကြသိမ့်
 ၃၁ မည်။ သင်သည်ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်သိမ့်မည်။ နောက်
 တဖန်မပေါ်လာရဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၀ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ခမီ
 ၂၁ သို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ သင်သည်ဖိနပ်မြို့တ
 ၂၂ ဖက်၌မျက်နှာထား၍ပရေဖက်ပြုလျက်၊ အရှင်ထာဝ
 ရဘုရား၏အသိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ အိုဖိနပ်မြို့။
 သင့်ဘဖက်၌ငါနေ၏။ သင့်အလယ်၌ဘုန်းတန်ခိုးသည်
 ထင်ရှားသိမ့်မည်။ သင့်ကိုငါသည်အပြစ်ဒဏ်ပေး၍
 မိုသေခြင်းကိုခံရသောအခါငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်
 ၂၃ ကြောင်းကိုသူများသိရကြသိမ့်မည်။ သင့်အပေါ်သို့

ကာလနာဘေးကို၎င်းသင်၏လမ်းတို့၌ဘေးဘေးကို၎င်းငါ
 စေလွှတ်၍ပတ်လည်၌တိုက်သောဘေးဖြစ်သူရဲတို့သည်
 သင့်အလယ်၌လဲ၍သေကြသောအခါငါသည်ထာဝရ
 ၂၄ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသိရကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါဣသရေ
 လအမျိုး၏ပတ်လည်၌နေ၍မထိမဲ့မြင်ပြုသောသူတို့တွင်
 ရူးဘတ်သောဆူးပင်။ နှောင့်ရှက်တတ်သောညောင့်တရံ
 တခုမျှမကျန်ကြွင်းရ။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်း
 ကိုသိရကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၅ တဖန်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ကွဲပြားလျက်နေရသောလူ
 အမျိုးမျိုးထဲကငါခေါ်၍ရဝေးသောအခါသူတို့အားဖြင့်
 လူမျိုးများရှေ့၌ရှိသေခြင်းကိုငါခံ၍ငါ့ကျွန်ယာကုပ်အား
 ၂၆ ငါအရင်ပေးသောပြည်၌သူတို့သည်နေကြလိမ့်မည်။ ထို
 ပြည်၌စိုးရိမ်စရာမရှိ။ အိမ်ဆောက်ခြင်း။ စပျစ်ဥသည်
 စိုက်ခြင်းအမှုကိုပြု၍နေကြလိမ့်မည်။ သူတို့ပတ်လည်၌
 နေ၍မထိမဲ့မြင်ပြုသောသူအပေါင်းတို့ကိုငါသည်အပြစ်
 ဒါဏ်စီရင်သောနောက်။ သူတို့သည်စိုးရိမ်စရာမရှိဘဲ
 နေ၍ငါသည်သူတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်
 ကြောင်းကိုသိရကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၇ သက္ကရာဇ် ၁၀၃။ ဒသမလ။ တဆယ်တရက်နေ့တွင်
 ၁ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ခရီးသို့ရောက်
 ၂ လာ၍။ အချင်းလူသား။ သင်သည်အဲဒုတ္တုရှင်ဘုရင်
 ၃ ဖာရောမင်းတဖက်၌မျက်နှာထား၍သူနှင့်အဲဒုတ္တုပြည်
 ၄ တပြည်လုံးတဖက်၌ပရောဖက်ပြုလျက်။ အရှင်ထာ
 ၅ ဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ အဲဒုတ္တု
 ၆ ရှင်ဘုရင်ဖာရောမင်း။ ကိုယ်မြစ်များအလယ်၌နေလျက်
 ၇ မိကျောင်းကြီး။ သင့်တဖက်၌ငါနေ၏။ သင့်ပါးရိုးကိုသံ
 ၈ ချိုနှင့်ချိတ်၍သင့်မြစ်၌နေသောငါးတို့ကိုသင့်အကျေး
 ၉ ချစ်ကပ်ကြလိမ့်မည်။ သင်နှင့်သင့်မြစ်၌ရှိသမျှသောငါး
 ၁၀ တို့ကိုတော၌ငါပြစ်ထားမည်။ လွင်ပြင်၌ကျ၍နောက်
 ၁၁ တဖန်ရုဇော်ခြင်းကိုမပြုရ။ တောသားရဲများ။ မိလိန်း
 ၁၂ ကောင်းကင်ဌာနများစားစရာရှိသင့်ကိုငါအပ်၏။ ငါ
 ၁၃ သည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုအဲဒုတ္တုပြည်သား
 ၁၄ အပေါင်းတို့သည်သိရကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။
 ၁၅ သင်သည်ဣသရေလအမျိုး၌ကျူးတောင်ဝေးဖြစ်လေပြီ။

၁။ သင့်ကိုလက်နှင့်ကိုင်သောအခါသင်သည်အကိုင်မခံ။
 သူတို့ပခုံးဆစ်ကိုဖြုတ်လေ၏။ သင်နှင့်ကိုယ်ကိုထောက်
 သောအခါသင်သည်ကျိုး၍သူတို့ခါးကိုနာစေ၏။

၂။ သို့ဖြစ်၍အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
 ငါသည်သင့်အပေါ်သို့ဘေးကိုဆောင်ခဲ့၍လူနှင့်တိရိစ္ဆာန်
 ၃ တို့ကိုပယ်ဖြတ်သဖြင့်။ အဲဒုတ္တုပြည်သည်လူဆိတ်ညံ့
 ၄ လျက်ပျက်စီးလျက်ရှိသောအခါငါသည်ထာဝရဘုရား
 ၅ ဖြစ်ကြောင်းကိုသိရလိမ့်မည်။ သင်ကငြိမ်ကိုငါပိုင်
 ၆ ၏။ ငါဖန်ဆင်းပြုဟုဆိုသောကြောင့်။ သင်နှင့်သင့်မြစ်
 ၇ တဖက်၌ငါနေ၏။ အဲဒုတ္တုပြည်ကိုမိဂဒေါလမှစ၍သုဏေ
 ၈ မြို့တိုင်အောင်ရင်အဲသယောပိပြည်စွန်းတိုင်အောင်ရင်
 ၉ ဘေးနှင့်ပျက်ဆီး၍ဆိတ်ညံ့စေမည်။ အနှစ်လေးဆယ်
 ၁၀ ပတ်လုံးလူရှောက်၍မသွားရ။ တိရိစ္ဆာန်လည်းရှောက်၍
 ၁၁ မသွားရ။ အဘယ်သူမျှမနေရ။ ပျက်စီးသောပြည်တို့
 ၁၂ တွင်အဲဒုတ္တုပြည်ကိုငါပျက်ဆီးမည်။ လူဆိတ်ညံ့သော
 ၁၃ မြို့တို့တွင်အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံးအဲဒုတ္တုမြို့တို့သည်
 ၁၄ ပျက်စီးလျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ အဲဒုတ္တုလူတို့ကိုအတိုင်း
 ၁၅ တိုင်းအပြည်ပြည်တို့သို့ငါကွဲပြားပြန်လွှင့်စေမည်။

၁၆ သို့ရာတွင်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
 အနှစ်လေးဆယ်စေသောအခါကွဲပြားလျက်နေရသော
 ၁၇ လူမျိုးတို့မှအဲဒုတ္တုလူတို့ကိုငါခေါ်၍ရဝေးစေမည်။ သိမ်း
 ၁၈ သွားခြင်းကိုခံရသောအဲဒုတ္တုလူတို့ကိုငါတဖန်ဆောင်
 ၁၉ ခဲ့၍သူတို့နေရင်းပြည်။ ပါသရုပြည်သို့ပြန်စေမည်။ ထို
 ၂၀ ပြည်၌ယုတ်သောနိုင်ငံဖြစ်ရလိမ့်မည်။ တပါးသောလူ
 ၂၁ မျိုးတို့ကိုနောက်တဖန်အစိုးမရ။ နိုင်ငံတကာတို့တွင်
 ၂၂ အယုတ်ဆုံးဖြစ်ရလိမ့်မည်။ တပါးသောလူမျိုးတို့ကို
 ၂၃ နောက်တဖန်အစိုးမရစေခြင်းငှါငါရှုတ်ချမည်။ ဣ
 ၂၄ သရေလအမျိုးသားတို့သည်ထိုပြည်သားတို့ကိုမျှော်
 ၂၅ လင့်၍မိမိတို့အပြစ်ကိုငါအောင်းမေ့စေသဖြင့်နောက်
 ၂၆ တဖန်ထိုပြည်သည်သူတို့ခိုလှုံရာမဖြစ်ရာ။ ငါသည်
 ၂၇ ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသိရကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်
 ၂၈ တော်မူ၏။

၂၉ သက္ကရာဇ် ၂၇၃။ ပဌမလ။ တရက်နေ့တွင်ထာဝရ
 ၃၀ ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ခရီးသို့ရောက်လာ၍
 ၃၁ အချင်းလူသား။ ဗာဗုလုံရှင်ဘုရင်နေဗုခန်နေဇာသည်
 သူ၏စစ်သူရဲတို့ကိုတုရုမြို့တဖက်၌များစွာသောအမှု
 ကိုဆောင်ရွက်စေပြီ။ စစ်သူရဲတိုင်းခေါင်းတုံးပြီ။ ပခုံး
 လည်းပွန်းပြီ။ သို့ရာတွင်ရှင်ဘုရင်နှင့်စစ်သူရဲတို့သည်
 တုရုမြို့တဖက်၌အမှုဆောင်ရွက်ခံကိုထိုမြို့တွင်မခံရ

၁၁ ကြ။ သို့ဖြစ်၍အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်သည်ကား။
 ၁၂ အရင်းကိုငါဖြတ်မည်။ ထိုရှင်ဘုရင်နှင့်တကွသူ၏လူ
 ၁၃ များ။ ကြောက်မက်ဖွယ်သောလူမျိုးများတို့သည်အရက္ခ
 ၁၄ ပြည်ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါလာ၍ခေးကိုင်လျက်တပြည်လုံး
 ၁၅ ကဲ့သို့တို့နှင့်ပြည့်စေကြလိမ့်မည်။ ဖြစ်တို့ကိုငါခန်း
 ၁၆ ချောက်စေ၍အဓမ္မလူတို့အားပြည်ကိုရောင်းလိုက်မည်။
 ၁၇ တက္ကန်းတနိုင်ငံသားတို့လက်ဖြင့်ပြည်နှင့်တကွပြည်၌
 ၁၈ ပါသမျှကိုငါဖျက်ဆီးမည်။ ငါထာဝရဘုရားပြောပြီ။
 ၁၉ ၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ရင်တုတို့ကို
 ၂၀ ငါဖျက်ဆီး၍နောဗပြည်၌ဆင်းတုတို့ကိုလည်းပယ်ဖြတ်
 ၂၁ မည်။ နောက်တဖန်အရက္ခမင်းမျိုးမရှိရ။ အရက္ခပြည်
 ၂၂ သည်ကြောက်ရွံ့မည်အကြောင်းကိုငါပြောမည်။ ပါသရ
 ၂၃ ပြည်ကိုငါဖျက်မည်။ ဇောနုမြို့ကိုလည်းမီးရှို့မည်။ နောဗ
 ၂၄ ကိုလည်းအပြစ်ဒဏ်စီရင်မည်။ အရက္ခပြည်၏အစွပ်
 ၂၅ သတ္တိဖြစ်သောသိန်မြို့အပေါ်သို့ငါသည်အမျက်ကိုသွန်း
 ၂၆ လောင်း၍နောဗမြို့သားအလုံးအရင်းကိုပယ်ဖြတ်မည်။
 ၂၇ ၊ အရက္ခပြည်၌မီးညှိ၍သိန်မြို့သည်တုန်လှုပ်ခြင်း။ နော
 ၂၈ ဗမြို့ရိုးသည်ပြိုပေါက်ခြင်း။ နောဗမြို့သည်နေ့အချိန်၌ပင်
 ၂၉ စစ်တိုက်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ဩနုမြို့၊ ဗေဇသက်မြို့
 ၃၀ သားလုလင်တို့သည်ခေးဖြင့်လဲ၍သေကြသဖြင့်မိမ္မတို့
 ၃၁ သည်သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။ တာပနက်မြို့၌
 ၃၂ အရက္ခလှံတံတို့ကိုငါမျိုး၍သုအစွပ်သတ္တိ၏ရုဏ်အသ
 ၃၃ ရေဆုံးသောအခါနေ့အချိန်၌အလင်းကွယ်လိမ့်မည်။
 ၃၄ မိလ်းအုံ့၍မြို့သို့တို့သည်သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရကြလိမ့်
 ၃၅ မည်။ ထိုသို့အရက္ခပြည်၌ငါသည်အပြစ်ဒဏ်စီရင်၍
 ၃၆ ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု
 ၃၇ မိန့်တော်မူ၏။

၃၈ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ခမီ
 ၃၉ သို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ သင်သည်ပရောဖက်ပြု
 ၄၀ လျက်အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရ
 ၄၁ မည်မှာ။ ရောက်ရသောနေ့သည်အမတ်လာရှိသည်ဟုအော်
 ၄၂ ဟစ်ကြလော့။ ထိုနေ့နီးပြီ။ ထာဝရဘုရား၏နေ့။ မိလ်း
 ၄၃ အုံ့သောနေ့။ ဘဝါးအမျိုးသားတို့ချိန်းချက်သောအချိန်နီး
 ၄၄ ပြီ။ ခေးဘေးသည်အရက္ခပြည်သို့ရောက်သဖြင့်သူရဲ
 ၄၅ တို့သည်လဲ၍သေကြသောအခါအသယောဝိပြည်သည်
 ၄၆ ပူနီလိမ့်မည်။ အလုံးအရင်းကိုပယ်ရှား၍မူလအဖြစ်ကို
 ၄၇ ဖြိုဖျက်ကြလိမ့်မည်။ အသယောဝိပြည်သား။ ဖုတပြည်
 ၄၈ သား။ လုဒပြည်သား။ အမျိုးမစပ်သောလူရှိသမျှ။ ခုတအ
 ၄၉ မျိုးသား။ မိသဟာယဖွဲ့သောပြည်သားတို့သည်အရက္ခ
 ၅၀ ပြည်သားတို့နှင့်တကွခေးဖြင့်လဲ၍သေကြလိမ့်မည်။
 ၅၁ ၊ အရက္ခပြည်ကိုထောက်မသောသူတို့သည်လဲ၍သေ
 ၅၂ ကြသဖြင့်အရက္ခအစွပ်သတ္တိ၏ရုဏ်အသရေသည်ဆုံး
 ၅၃ လိမ့်မည်။ ခင်ဒေါလမြို့မှစ၍သုဏေမြို့တိုင်အောင်အရက္ခ
 ၅၄ ပြည်သားတို့သည်ခေးဖြင့်လဲ၍သေကြလိမ့်မည်ဟုအရှင်
 ၅၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ပျက်စီးသောပြည်တို့တွင်
 ၅၆ ပျက်စီးလျက်ရှိကြ၍လူဆိတ်ညံ့သောမြို့တို့တွင်အရက္ခ
 ၅၇ မြို့တို့သည်ပါဝင်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်အရက္ခပြည်၌
 ၅၈ မီးညှိ၍ထိုပြည်ကိုမစသမျှသောသူတို့သည်ပျက်စီးကြ
 ၅၉ သောအခါငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသိရ
 ၆၀ ကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါမိလ်းခြင်းမရှိသောအသယောဝိ
 ၆၁ ပြည်သားတို့ကိုကြောက်စေခြင်းငှါငါစေလွှတ်သောတ
 ၆၂ မန်တို့သည်သင်္ဘောစီး၍သွားကြသဖြင့်အရက္ခပြည်၏
 ၆၃ အချိန်၌သူတို့သည်လည်းအလွန်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်
 ၆၄ ရကြလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်လည်းနီးပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၆၅ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဗာဗုလုန်

၆၆ ရှင်ဘုရင်နေဗုခန်နေဇာအားဖြင့်အရက္ခပြည်၏အလုံး
 ၆၇ အရင်းကိုငါဖြတ်မည်။ ထိုရှင်ဘုရင်နှင့်တကွသူ၏လူ
 ၆၈ များ။ ကြောက်မက်ဖွယ်သောလူမျိုးများတို့သည်အရက္ခ
 ၆၉ ပြည်ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါလာ၍ခေးကိုင်လျက်တပြည်လုံး
 ၇၀ ကဲ့သို့တို့နှင့်ပြည့်စေကြလိမ့်မည်။ ဖြစ်တို့ကိုငါခန်း
 ၇၁ ချောက်စေ၍အဓမ္မလူတို့အားပြည်ကိုရောင်းလိုက်မည်။
 ၇၂ တက္ကန်းတနိုင်ငံသားတို့လက်ဖြင့်ပြည်နှင့်တကွပြည်၌
 ၇၃ ပါသမျှကိုငါဖျက်ဆီးမည်။ ငါထာဝရဘုရားပြောပြီ။
 ၇၄ ၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ရင်တုတို့ကို
 ၇၅ ငါဖျက်ဆီး၍နောဗပြည်၌ဆင်းတုတို့ကိုလည်းပယ်ဖြတ်
 ၇၆ မည်။ နောက်တဖန်အရက္ခမင်းမျိုးမရှိရ။ အရက္ခပြည်
 ၇၇ သည်ကြောက်ရွံ့မည်အကြောင်းကိုငါပြောမည်။ ပါသရ
 ၇၈ ပြည်ကိုငါဖျက်မည်။ ဇောနုမြို့ကိုလည်းမီးရှို့မည်။ နောဗ
 ၇၉ ကိုလည်းအပြစ်ဒဏ်စီရင်မည်။ အရက္ခပြည်၏အစွပ်
 ၈၀ သတ္တိဖြစ်သောသိန်မြို့အပေါ်သို့ငါသည်အမျက်ကိုသွန်း
 ၈၁ လောင်း၍နောဗမြို့သားအလုံးအရင်းကိုပယ်ဖြတ်မည်။
 ၈၂ ၊ အရက္ခပြည်၌မီးညှိ၍သိန်မြို့သည်တုန်လှုပ်ခြင်း။ နော
 ၈၃ ဗမြို့ရိုးသည်ပြိုပေါက်ခြင်း။ နောဗမြို့သည်နေ့အချိန်၌ပင်
 ၈၄ စစ်တိုက်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ဩနုမြို့၊ ဗေဇသက်မြို့
 ၈၅ သားလုလင်တို့သည်ခေးဖြင့်လဲ၍သေကြသဖြင့်မိမ္မတို့
 ၈၆ သည်သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။ တာပနက်မြို့၌
 ၈၇ အရက္ခလှံတံတို့ကိုငါမျိုး၍သုအစွပ်သတ္တိ၏ရုဏ်အသ
 ၈၈ ရေဆုံးသောအခါနေ့အချိန်၌အလင်းကွယ်လိမ့်မည်။
 ၈၉ မိလ်းအုံ့၍မြို့သို့တို့သည်သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရကြလိမ့်
 ၉၀ မည်။ ထိုသို့အရက္ခပြည်၌ငါသည်အပြစ်ဒဏ်စီရင်၍
 ၉၁ ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု
 ၉၂ မိန့်တော်မူ၏။
 ၉၃ သက္ကရာဇ်၁၁၁။ ပဌမလ။ ခုနှစ်ရက်နေ့တွင်ထာဝရ
 ၉၄ ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ခမီသို့ရောက်လာ၍
 ၉၅ ၊ အချင်းလူသား။ အရက္ခရှင်ဘုရင်ဖာရောမင်း၏လက်
 ၉၆ ရုံးကိုငါမျိုးပြီ။ ဆေးကု၍မထုပ်ရ။ ခေးကိုင်စေတို့ပကာ
 ၉၇ တိခွန်အားရှိစေခြင်းငှါအဝတ်နှင့်မစည်းရ။ ဤအမှု၌အရှင်
 ၉၈ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါသည်အရက္ခရှင်
 ၉၉ ဘုရင်ဖာရောမင်းတဖန်နေသဖြင့်သူ၏လက်ရုံးတည်း
 ၁၀၀ ဟူသော။ ခိုင်မာသောလက်ရုံးနှင့်အရင်မျိုးသောလက်ရုံး
 ၁၀၁ ကိုငါမျိုး၍ခေးကိုသုလက်မှကျစေမည်။ အရက္ခလူတို့
 ၁၀၂ ကိုအတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့တွင်ကွဲပြားပြန်လွှင့်စေ
 ၁၀၃ မည်။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကိုငါခိုင်မာစေ၍ခေးကိုသု
 ၁၀၄ လက်၌အပ်မည်။ ဖာရောမင်း၏လက်ရုံးတို့ကိုငါမျိုးသဖြင့်

သူသည်အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသောသူအော်ဟစ်သကဲ့
 ၂၁ သို့ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ရှေ့မှာအော်ဟစ်ရထိမ့်မည်။။ဗာ
 ဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏လက်ရုံးတို့ကိုငါခိုင်မာစေမည်။
 ဗာဗုလုန်ရှင်၏လက်မူကားအောက်သို့ကျထိမ့်မည်။
 ၂၂ ငမားကိုဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်၌ငါအပ်၍သူသည်အဲ
 ဂုတ္တုပြည်ကိုထိုခင်းနှင့်ရတ်သောအခါငါသည်ထာဝရ
 ၂၃ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသူထိုသိရကြသိမ့်မည်။။ထိုသို့အဲ
 ဂုတ္တုလူတို့ကိုအတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၌ငါကွဲပြား
 ပြန့်လွှင့်စေမည်။။ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို
 သူတို့သိရကြသိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၁ သက္ကရာဇ် ၁၁၁။တတိယလ၊တရက်နေ့တွင်ထာဝရ
 ၁ ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်စေတီသို့ရောက်လာ၍
 ၂ ၊အချင်းလူသား။သင်သည်အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ဖာရောမင်း
 ၃ နှင့်သူ၏အလုံးအရင်းအားဟောပြောရမည်မှာ။သင်သည်
 ၄ ဘုန်းတန်ခိုးကြီး၍အဘယ်သူနှင့်တူသနည်း။။အာရှရိလူ
 ၅ သည်အဘင်းထွ၍သွန်ခိုင်းသောအကိုင်။မြင့်သောအရပ်။
 ၆ ထူထပ်သောအခက်အလက်တို့နှင့်ပြည့်စုံသောထိပ်ဖျား
 ၇ ရှိသောလေဗနန့်အာရဇ်ပင်ဖြစ်၏။။မြစ်ရေ၏ကျေးဇူး
 ၈ ကြောင့်ကြီးမားခြင်း။နက်နဲသောရေ၏ကျေးဇူးကြောင့်
 ၉ အရပ်မြင့်ခြင်းရှိ၏။သူတို့ကရာအရပ်ရပ်တို့၌ရေစီး၍ခပ်
 ၁၀ သိမ်းသောတောပင်ရှိရာသို့မြစ်ရေသည်နှံ့ပြားလေ၏။
 ၁၁ ၊ ထိုသို့သောအားဖြင့်ဘောသစ်ပင်တကာတို့ထက်အ
 ၁၂ ရပ်မြင့်လေ၏။တိုးပွားသောအခါရေများသောကြောင့်
 ၁၃ အကိုင်အခက်များပြား၍အလက်တို့သည်ရှေ့လျားကြ
 ၁၄ ၏။။မိလားကောင်းကင်ငှက်အပေါင်းတို့သည်အကိုင်အ
 ၁၅ ခက်တို့၌အသိုက်လုပ်ကြ၏။တောတိရိစ္ဆာန်အပေါင်းတို့
 ၁၆ သည်အကိုင်အခက်တို့အောက်၌သားဖွားကြ၏။ထိုအ
 ၁၇ ပင်၏အရပ်၌ကြီးမားသောလူမျိုးအပေါင်းတို့သည်နေကြ
 ၁၈ ၏။။ထိုသို့ရေများသောအရပ်၌အမြစ်စွဲသောကြောင့်ကြီး
 ၁၉ မြင့်၍အခက်အလက်ရှေ့လျားသဖြင့်ထွသောအဆင်းနှင့်
 ၂၀ ပြည့်စုံ၏။။ဘုရားသခင်၏ဥယျာဉ်တော်၌အာရဇ်ပင်တို့
 ၂၁ သည်ထိုအပင်ကိုမကွယ်နိုင်။ထင်းရှူးပင်နှင့်အာရဇ်
 ၂၂ ပင်တို့သည်ထိုသို့သောအကိုင်အခက်နှင့်မပြည့်စုံကြ။
 ၂၃ ဘုရားသခင်၏ဥယျာဉ်တော်၌သစ်ပင်တပင်မျှထိုအပင်
 ၂၄ ကဲ့သို့အဆင်းမထွ။။ဒေသအရပ်။ဘုရားသခင်၏ဥယျာဉ်
 ၂၅ တော်၌ရှိသမျှသောသစ်ပင်တို့သည်ထိုအပင်ကိုညှစ်
 ၂၆ သည်တိုင်အောင်အခက်အလက်များပြားသောအားဖြင့်
 ၂၇ သူ၏အဆင်းကိုငါထွာစ၏။

၁၁ တဖန်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ထို
 အာရဇ်ပင်သည်အရပ်မြင့်လျက်ထူထပ်သောအခက်
 အလက်တို့နှင့်ပြည့်စုံသောမိမိထိပ်ဖျားကိုချိုးမြှောက်
 လျက်စိတ်လည်းမြင့်၍ဝါကြားလျက်ရှိသောကြောင့်
 ၁၂ ၊လူမျိုးတို့တွင်တန်ခိုးကြီး၍သူကိုကြပ်တည်းစွာစီရင်
 သောသူ၏လက်သို့ငါအပ်လေပြီ။သူပြုသောအဓမ္မအမှု
 ၁၃ ကြောင့်နှင့်ထုတ်လေပြီ။။ကြောက်မက်ဖွယ်သောတ
 ကျန်းတနိုင်ငံသားတို့သည်သူကိုရတ်လှဲ၍မြစ်ထားကြ
 ပြီ။အကိုင်အခက်တို့သည်ဘောင်ပေါ်နှင့်ချိတ်ထဲမှာကျ
 ၁၄ ၍တပြည်လုံးမြစ်နားမှာကျိုးပဲ့လျက်နေကြ၏။မြေကြီး
 သားအပေါင်းတို့သည်သူအရိပ်ထဲကထွက်၍သူကိုစွန့်
 ၁၅ သွားကြ၏။။မိလားကောင်းကင်ငှက်နှင့်တောတိရိစ္ဆာန်
 ၁၆ အပေါင်းတို့သည်ကျိုးပဲ့သောအကိုင်အခက်တို့အပေါ်
 ၁၇ မှာနေရကြ၏။။အကြောင်းမူကား။ရေနားမှာရှိသမျှသော
 သစ်ပင်တို့တွင်တပင်မျှအရပ်မြင့်သောကြောင့်မဝါ
 ကြား။ထူထပ်သောအခက်အလက်တို့တွင်မိမိထိပ်ဖျား
 ကိုမချိုးမြှောက်မည်အကြောင်း။ရေကိုသောက်သမျှသော
 အပင်တပင်မျှအရပ်မြင့်လျက်မပြိုင်ပုံမည်အကြောင်း
 တည်း။ထိုအပင်အပေါင်းတို့သည်မြေတွင်းထဲသို့ဆင်း
 တတ်သောလူသားတို့နှင့်အတူသေခြင်းသို့ရင်မြေ
 ၁၁ အောက်အရပ်သို့ရင်ရောက်စေခြင်းငှါငါအပ်လေပြီ။။အ
 ရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။သူသည်မရဏာ
 နိုင်ငံထဲသို့ဆင်းသွားသောနေ့၌နက်နဲသောအရပ်ကိုသူ
 အဖိုမသာအဝတ်နှင့်ငါဖုံးလွှပ်၏။။လှိုင်းတံဖိုးတို့ကိုငါ
 ကန့်ကွက်၍ကြီးစွာသောရေကိုချုပ်ထား၏။လေဗနန့်
 တောင်ကိုသူအဖိုမသာအဝတ်ကိုဝတ်စေ၍တောသစ်ပင်
 ၁၆ အပေါင်းတို့သည်စိတ်ပျက်ကြ၏။။မြေတွင်းထဲသို့ဆင်း
 သွားသောသူတို့နှင့်အတူသူကိုမရဏာနိုင်ငံထဲသို့
 ငါနှိမ့်ချသောအခါနှိမ့်ချသံအားဖြင့်လူအမျိုးမျိုးတို့ကို
 ငါတုန်လှုပ်စေ၏။ဒေသသစ်ပင်ရှိသမျှတို့နှင့်အကောင်း
 ဆုံး။အမြတ်ဆုံးသောလေဗနန့်သစ်ပင်မှစ၍ရေကို
 သောက်သမျှသောသစ်ပင်တို့သည်မြေအောက်အရပ်
 ၁၇ တို့၌သက်သာခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။။ထိုသူနှင့်တကွ
 သုလက်ရုံးဖြစ်၍လူမျိုးတို့တွင်သူအရိပ်ကိုခိုသောသူတို့
 သည်ဘေးဖြင့်အသေခံရသောသူတို့နေရာ။မရဏာနိုင်
 ၁၈ ငံထဲသို့ထိုက်သွားကြ၏။။သင်သည်ဘုန်းတန်ခိုးအာဇာ
 ဘော်အားဖြင့်အဘယ်မည်သောဒေသသစ်ပင်နှင့်တူသ
 နည်း။သင်သည်ဒေသသစ်ပင်တို့နှင့်အတူမြေအောက်အ
 ၁၉ ရပ်သို့နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရမည်။အဘတ်လူသားဖြင့်အသေ

ခံရသောသူတို့နှင့် အတူလဲ၍နေရမည်။ ထိုသို့ဖာရော
ဘုရင်နှင့် သုခလုံးအရင်းရှိသမျှတို့သည် ဖြစ်ရကြမည်
ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၂

၁ သက္ကရာဇ် ၂၃။ ခုဒ္ဒမလ။ တရက်နေ့တွင် ထာဝ
ရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငမိသို့ ရောက်လာ၍
၂ ၊ အချင်းလူသား။ သင်သည် အဲဂုတ္တု၌ ရှင်ဘုရင်ဖာရော
မင်းအတွက် မြည်တပ်ခြင်းကို ပြု၍ ပြောဆိုရမည် မှာ။
သင်သည် လူမျိုးတို့တွင် ချင်သေ့မျိုးကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ အိုင်၌ နေ
သော မိကျောင်းကဲ့သို့လည်း ဖြစ်၍ မြစ်တို့ကို ကူးသွား
လျက် ခြေဖြင့် ရေကို ထွင်ရှားလျက် မြစ်ရေကို နောက်စေ
၃ ၍။ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ လူမျိုး
များစုဝေးလျက် ငါသည် ပိုက်ကွန်နှင့် သင့်ကို အုပ်မိ၍ သူ
တို့သည် ပိုက်ကွန်နှင့် တကွသင့်ကို ဆွဲယူကြလိမ့်မည်။
၄ ၊ ငါသည် သင့်ကို ကုန်းပေါ်မှာ တင်၍ ထွင်ပြင်၌ ပြင်ထား
မည်။ မိလိန်းကောင်းကင်၌ ကပ်အပေါင်းတို့ကို သင့်အပေါ်
မှာ နားစေမည်။ မြေသားအပေါင်းတို့ကို ဝိစာကျွေးမည်။
၅ ၊ သင့်အသားကို တောင်တို့အပေါ်၌ ငါခင်းမည်။ ချိုင့်တို့
၆ ကို သင့်ကိုယ်နှင့် ပြည့်စေမည်။ သင်မှ ယိုသော အသွေး
ဖြင့် မြေကို တောင်ထိပ်တိုင် အောင်စိုစေမည်။ မြစ်တို့
၇ သည် သင့်အသွေးနှင့် ပြည့်ကြလိမ့်မည်။ သင့်ကို ငါဆုံး
စေသော အခါ မိလိန်းကောင်းကင်ကို ငါဖုံးလွှပ်၍ ကြယ်
တို့ကို မိုက်စေမည်။ နေကို မိလိန်းအုံ့စေ၍ လသည်လည်း
၈ အလင်းကို မပေးရ။ သင့်အထက်။ မိလိန်းကောင်းကင်
၉ ၌ ထွန်းလင်းသော အလင်း အိမ်အလုံးစုံတို့ကို မိုက်စေ၍
သင့်ပြည်ကို မှောင်မိုက်နှင့် ဖုံးလွှပ်မည်။ သင်မသိဘူး
သော အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့တွင် သင်ပျက်စီး
ခြင်းအကြောင်းကို ငါကြားစေသော အခါ လူမျိုးများတို့
၁၀ ကို မိတ်ပူပန်စေမည်။ အကယ်စင်စစ် သင့်အမှုကြောင့်
လူမျိုးများတို့ကို ငါမိန်းမောတွေဝေစေမည်။ ငါသည် ရှင်
ဘုရင်တို့ရှေ့မှာ ဘေးနှင့် ရွယ်သော အခါ သူတို့သည် သင့်
အမှုကြောင့် အတ္တန်တိတ်လန့်ကြလိမ့်မည်။ သင်ဆုံးရှုံး
သော နေ၌ သူတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့အသက်ကြောင့်
ခဏခဏ ဗိုးရိမ်တုန်ထုပ်ကြလိမ့်မည် ဟု အရှင်ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၁ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဗာဗုလုန်
ရှင်ဘုရင်၏ ဘေးသည် သင့်အပေါ်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။
၁၂ ၊ ခွန်အားကြီးသောသူ။ ကြောက်မက်ဖွယ်သော လူမျိုး
အပေါင်းတို့ဖြင့် သင်၏ အလုံးအရင်းကို ငါလဲစေမည်။ သူ

တို့သည် အဲဂုတ္တု မာနကို နှိမ်ချ၍ ပြည်သား အလုံးအရင်း
၁၃ ရှိသမျှကို ပျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။ များစွာသော ရေအနား
မှာ ကျက်စားသမျှသော တိရစ္ဆာန်တို့ကိုလည်း ငါပယ်
ရှင်းမည်။ နောက်တဖန် လူခြေနှင့် တိရစ္ဆာန်ခြေသည် ထို
၁၄ ရေကို မနောက်စေရ။ ထိုရေကို ငါကြည်စေ၍ မြစ်ရေ
သည် ဆီကဲ့သို့ စီးစေမည် ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
၁၅ မူ၏။ ငါသည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ စွာရှိသမျှကို ကုန်စေခြင်း
ငှါ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍ ပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်းတို့
ကို ခါဏခဏ သောအခါ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်
၁၆ ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။ ဤရှေ့ကား အဲဂုတ္တုပြည်
အတွက် ပြုရသော မြည်တပ်ခြင်းတည်း။ အမျိုးမျိုးသော
သတို့သမီးတို့သည်လည်း မြည်တပ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့်
ပြည်သား အလုံးအရင်းရှိသမျှတို့အတွက် မြည်တပ်ကြ
လိမ့်မည် ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၇ သက္ကရာဇ် ၂၃။ ပဌမလ။ တဆယ်ငါးရက်နေ့တွင်
ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငမိသို့ ရောက်
၁၈ လာ၍ ၊ အချင်းလူသား။ အဲဂုတ္တုပြည်သား အလုံးအရင်း
အတွက် မြည်တပ်ခြင်းကို ပြုလော့။ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်း
သွားသော သူတို့နေရာမြေအောက် အရပ်သို့ တိုင်အောင်
ကျော်စောသော လူမျိုးသတို့သမီးတို့နှင့် တကွ နှိမ့်ချလျက်
၁၉ မြွက်ဆိုရမည် မှာ။ သင်သည် သူတပါးထက် သာ၍ ထွ
သလော။ အဇာတိလူတို့နှင့် အတူဆင်းသက်၍ နေရာကျ
၂၀ လော့။ ဘေးဘေး၌ အပ်သည် ဖြစ်၍ ဘေးဖြင့် သေသောသူ
တို့နှင့် အတူလဲ၍ သေရသောကြောင့် သူကိုယ်တိုင် မှစ၍
၂၁ သူ၏ လူအလုံးအရင်းရှိသမျှတို့ကို ဆွဲကြလော့။ ခွန်အား
အကြီးဆုံးသောသူရဲတို့သည် မရဏာနိုင်ငံထဲက သူနှင့်
သူ၏ အခြံအရံတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည်
လည်း ဆင်းသွားကြပြီ။ ဘေးနှင့် သေ၍ အဇာတိအဖြစ်၌ လဲ
၂၂ နေလျက်ရှိကြ၏။ ထိုအရပ်၌ အာရှုရနှင့် သူ၏ လူအလုံး
အရင်းအပေါင်းလည်း ရှိကြ၏။ သူတို့သည် ဘေးဖြင့် သေ
၂၃ ၍လဲ နေလျက် ပတ်လည်အရပ်ရပ်တို့၌ သူတို့သင်းပြိုင်း
များရှိကြ၏။ ထိုသင်းပြိုင်းတွင်းတို့သည် ဥမှင်အတွင်း
အနားမှာ စီလျက်မင်းသင်းပြိုင်း၌ ပတ်လည် ခြံရံလျက်ရှိ
ကြ၏။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ နေရာ၌ သူတပါးကို
၂၄ ကြောက်စေတတ်သောသူ ဖြစ်သော်လည်း ထိုသူရှိသမျှ
တို့သည် ဘေးဖြင့် သေ၍လဲ နေကြ၏။ ထိုအရပ်၌ လေနှင့်
သူ၏သင်းပြိုင်းပတ်လည်၌ သူ၏ လူအလုံးအရင်းရှိသမျှ
တို့သည် ဘေးဖြင့် သေ၍လဲ လျက်ရှိကြ၏။ အသက်ရှင်
သောသူတို့၏ နေရာ၌ သူတပါးကို ကြောက်စေတတ်

သော်လည်းအဘတိလူဖြစ်၍မြေအောက်အရပ်သို့ဆင်း
 သွားရသဖြင့်မြေတွင်းထဲသို့ဆင်းသွားသောသူတို့နှင့်
 အတူအတူကွဲလျက်သေသောသူတို့နှင့်အတူနေရာကျ
 ၂၅ ကြ၏။ မိမိအလုံးအရင်းနှင့်အိပ်၍သူတို့သင်းပြိုင်းတွင်း
 တို့သည်ပတ်လည်၍ရှိကြ၏။ ထိုသူရှိသမျှတို့သည်အဘ
 တိလူဖြစ်၍ခင်းဖြင့်သေကြ၏။ အသက်ရှင်သောသူတို့
 ၏နေရာ၌သူတပါးကိုကြောက်စေတတ်သော်လည်းမြေ
 တွင်းထဲသို့ဆင်းသွားသောသူတို့နှင့်အတူအတူကွဲ
 ၂၆ သဖြင့်သေသောသူတို့နှင့်အတူနေရာကျကြ၏။ ထိုအ
 ရပ်၌မိမိအလုံးအရင်းရှိသမျှတို့နှင့်အတူနေရာကံလည်း
 ရှိ၏။ တူမလည်းရှိ၏။ သင်းပြိုင်းတွင်းတို့သည်ပတ်
 လည်၍ရှိကြ၏။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာ၌သူတ
 ပါးကိုကြောက်စေတတ်သော်လည်းထိုသူရှိသမျှတို့သည်
 ၂၇ အဘတိလူဖြစ်၍ခင်းဖြင့်သေလျက်နေကြ၏။ သူတို့
 သည်ခွေးကာလ၌လဲ၍သေသောအဘတိလူကြီးတို့နှင့်
 အတူအိပ်၍နေရကြသိမ့်မည်မဟုတ်လော။ ထိုလူကြီး
 တို့သည်အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာ၌လူကြီးတို့ကို
 ကြောက်စေတတ်သော်လည်းစစ်တိုက်လက်နက်ပါ
 လျက်မရဏာနိုင်ငံထဲသို့ဆင်းသွား၍မိမိခင်းအောက်မှာသားလျက်မိမိတို့အရိုးပေါ်မှာမိမိတို့
 ၂၈ အပြစ်ဘည်လျက်ရှိကြ၏။ သင်သည်လည်းအဘတိ
 လူတို့အလယ်၌ကျိုးပျက်၍ခင်းဖြင့်သေသောသူတို့နှင့်
 ၂၉ အတူလဲလျက်နေရလိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌ဧဇုလည်းရှိ
 ၏။ ဧဇုရှင်ဘုရင်နှင့်မူးတော်မတ်တော်တို့သည်မိမိတို့
 တန်ခိုးပါလျက်ခင်းဖြင့်သေသောသူတို့နှင့်အတူနေရာ
 ကျ၍အဘတိလူ။ မြေတွင်းထဲသို့ဆင်းသွားသောသူတို့
 ၃၀ နှင့်အတူအိပ်ရကြ၏။ ထိုအရပ်၌မြောက်ပြည်မင်း။ ဇိ
 ဒန့်မင်းအပေါင်းတို့သည်ရှိကြ၏။ ကိုယ်တန်ခိုးကိုရှက်
 လျက်ထိတ်လန့်လျက်သေသောသူတို့နှင့်အတူဆင်း
 သွားကြပြီ။ ခင်းဖြင့်သေသောသူတို့နှင့်အတူအဘတိ
 လူဖြစ်၍အိပ်ကြ၏။ မြေတွင်းထဲသို့ဆင်းသွားသောသူ
 ၃၁ တို့နှင့်အတူအတူကွဲလျက်နေကြ၏။ ဗာရောဘုရင်
 သည်ထိုလူများတို့ကိုမြင်၍ခင်းဖြင့်သေသောမိမိလူအလုံး
 အရင်းရှိသမျှတို့ကြောင့်ပူပန်သောစိတ်လျော့၍ဗာရော
 ဘုရင်နှင့်မိမိဒုခံခြေအပေါင်းတို့သည်သက်သာကြသိမ့်
 ၃၂ မည်ဘုအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ အသက်ရှင်
 သောသူတို့၏နေရာ၌သူသည်သူတပါးတို့ကိုကြောက်စေ
 သောအခွင့်ကိုငါပေးသော်လည်းဗာရောဘုရင်နှင့်သူ၏
 လူအလုံးအရင်းရှိသမျှတို့သည်ခင်းဖြင့်သေသောသူတို့

နှင့်အတူအဘတိလူတို့အလယ်၌လဲ၍နေကြသိမ့်မည်ဟု
 အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၃

၁ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ငမီ
 ၂ သို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ သင်၏အမျိုးသားချင်း
 တို့အားဟောပြော၍ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ငါသည်တရုတ်တရု
 သောပြည်သို့ခင်းတေးရောက်စေသောအခါပြည်သား
 တို့သည်ပြည်သားတယောက်ကိုယူ၍ကင်းစောင့်ထား
 ၃ ပြီးမှ၊ ထိုသူသည်ခင်းတေးရောက်သည်ကိုမြင်လျက်တံ
 ၄ ပိုးမှုတ်၍သတိပေးသော်လည်း၊ တရုတ်တယောက်သော
 သူသည်တံပိုးမှုတ်သံကိုကြားလျက်နှင့်အမှုမထား။ ခင်း
 တေးရောက်၍သူ၏အသက်ဆုံးလျှင်ထိုသူသည်ကိုယ်
 ၅ အသက်ဆုံးသောအပြစ်ကိုကိုယ်တိုင်ခံရမည်။ တံပိုး
 မှုတ်သံကိုကြား၍အမှုမထားသောကြောင့်ကိုယ်အသက်
 ဆုံးသောအပြစ်ကိုကိုယ်တိုင်ခံရမည်။ အမှုထားသော
 ၆ သူမူကားကိုယ်အသက်ကိုကယ်တင်လိမ့်မည်။ သို့
 မဟုတ်။ ကင်းစောင့်ထားသောသူသည်ခင်းတေးရောက်
 ကြောင်းကိုမြင်လျက်တံပိုးမမှုတ်။ ပြည်သားတို့အားသ
 တိမပေးသောကြောင့်ခင်းတေးရောက်၍တရုတ်တယောက်
 သောသူအသက်ဆုံးလျှင်ထိုသူသည်မိမိအပြစ်ကြောင့်
 အသက်ဆုံးသော်လည်းသူ၏အသက်ကိုကင်းစောင့်
 ၇ သောသူ၌ငါတောင်းမည်။ ထိုအတူ။ အချင်းလူသား။
 သင့်ကိုဣသရေလအမျိုး၌ကင်းစောင့်စေခြင်းငှါငါခန့်
 ထားသောကြောင့်သင်သည်ငါ၏နှုတ်ထွက်စကားကို
 ၈ နားခံ၍သူတို့ကိုသတိပေးရမည်။ ငါသည်လူဆိုးအားအို
 လူဆိုး။ အကယ်စင်စစ်သင်သည်အသေခံရမည်ဟုဆို
 သောအခါဆိုးသောသူကိုသူ၏လမ်မှလွှဲစေခြင်းငှါသင်
 သည်သတိမပေးလျှင်ထိုလူဆိုးသည်မိမိအပြစ်ကြောင့်
 အသက်ဆုံးလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်သူ၏အသက်ကိုသင်
 ၉ ခွင့်ငါတောင်းမည်။ သို့မဟုတ်။ လူဆိုးကိုသူ၏လမ်မှလွှဲစေ
 ခြင်းငှါသင်သည်သတိပေး၍သူသည်မလွှဲဘဲနေလျှင်မိမိ
 အပြစ်ကြောင့်အသက်ဆုံးသော်လည်းသင်သည်ကိုယ်
 အသက်ကိုကယ်တင်ပြီ။

၁၀ သို့ဖြစ်၍အချင်းလူသား။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
 အားဟောပြောရမည်မှာ။ ငါတို့သည်ကိုယ်ပြုမိသော
 ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုခံရသဖြင့်အားလျော့သည့်ဖြစ်၍အဘယ်
 သို့အသက်ရှင်နိုင်ပါမည်နည်းဟုသင်တို့ဆိုကြသော်
 ၁၁ ၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါအသက်
 ရှင်သည်အတိုင်းဆိုးသောသူသည်အသေခံခြင်းအမှု

ကိုငါနှစ်သက်သည်မဟုတ်။ ဆိုးသောသူသည်မိမိဆိုးသောလင်မှလွဲ၍အသက်ရှင်ခြင်းအမှုကိုသာငါနှစ်သက်၏။ အိုဇုသရေလအမျိုးသားတို့။ သင်တို့ထိုက်သောလင်ဆိုးမှလွဲကြလော့။ လွဲကြလော့။ အဘယ်ကြောင့်အသေခံလိုကြသနည်း။ သို့ဖြစ်၍အချင်းလူသား။ သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့အားဟောပြောရမည်မှာ။ ဖြောင့်မတ်သောသူသည်ဘောက်ပြန်လျှင်အရင်ဖြောင့်မတ်ခြင်းအမှုသည်သူကိုကယ်တင်ရမည်မဟုတ်။ ဆိုးသောသူသည်ဆိုးသောအမှုကိုရှောင်လျှင်အရင်ဆိုးသောအမှုကြောင့်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ရမည်မဟုတ်။ ဖြောင့်မတ်သောသူသည်ပြစ်မှားသောနေ့၌အသက်ရှင်ရသောအခွင့်မရှိရ။ ဖြောင့်မတ်သောသူသည်စင်စစ်အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်ဟုငါဆိုသော်လည်းသူသည်မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုကိုးစား၍ဒုစရိုက်ကိုပြုမိလျှင်အရင်ဖြောင့်မတ်ခြင်းအမှုတစ်ခုတစ်ရာကိုမျှမအောင်းမေ့ရ။ ပြုမိသောဒုစရိုက်ကြောင့်အသေခံရလိမ့်မည်။ တဖန်ဆိုးသောသူအားသင်သည်စင်စစ်အသေခံရလိမ့်မည်ဟုငါဆိုသော်လည်းထိုသူသည်မိမိဒုစရိုက်ကိုရှောင်၍တရားသောအမှု။ ဖြောင့်မတ်သောအမှုကိုပြုလျက်။ ပေါင်ထားသောဥစ္စာကိုမသိုထား။ လူယူသောဥစ္စာကိုပြန်ပေးလျက် အဓမ္မအမှုကိုမပြုဘဲအသက်ရှင်ရာပညတ်တရားလမ်းသို့ထိုက်လျှင်အသေမခံရဘဲစင်စစ်အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။ ပြုမိသောဒုစရိုက်အပြစ်တစ်ခုတစ်ရာကိုမျှမတင်။ တရားသောအမှု။ ဖြောင့်မတ်သောအမှုကိုပြုသောကြောင့်စင်စစ်အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်းသင်၏အမျိုးသားချင်းတို့ကထာဝရဘုရားစီရင်ချက်မဖြောင့်ဟုဆိုကြသည်ဖြစ်၍သူတို့စီရင်ချက်မဖြောင့်ပါတကား။ ဖြောင့်မတ်သောသူသည်မိမိဖြောင့်မတ်ပြင်းကိုစွန့်၍ဒုစရိုက်ကိုပြုမိလျှင်ထိုဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့်အသေခံရလိမ့်မည်။ ဆိုးသောသူမူကားမိမိဒုစရိုက်ကိုရှောင်၍တရားသောအမှု။ ဖြောင့်မတ်သောအမှုကိုပြုမိလျှင်ထိုအမှုကြောင့်အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်းသင်တို့ကထာဝရဘုရားစီရင်ချက်မဖြောင့်ဟုဆိုကြသည်တကား။ အိုဇုသရေလအမျိုးသားတို့။ သင်တို့အသီးအသီးပြုကြသည်အတိုင်းငါစီရင်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ သိမ်းသွားရာသက္ကရာဇ် ၂၃။ အသမလ။ ငါးရက်နေ့တွင်ယောကျာ်းလင်မြို့မှပြေး၍လွတ်သောသူတယောက်သည်ထံသို့ရောက်လာ၍မြို့ကိုလုပ်ကြံပြီဟုသိတင်းကြားပြော၏။ ထိုသူမရောက်မှီညဦးမှစ၍သူရောက်သောနံ

နက်အချိန်တိုင်အောင်ထာဝရဘုရားသည်လက်တော်ကိုအပေါ်၌တင်၍ငန္ဓတကိုဖွင့်တော်မူသဖြင့်ငါသည်စကားမပြောဘဲနေရသောအချိန်လွန်၍ဟောပြောရ၏။
 ၂၃ | ထိုအခါထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ငါထံသို့ရောက်လာ၍ အချင်းလူသား။ ပျက်စီးသောဇုသရေလပြည်၌နေသေးသောသူတို့ကအာဇာနည်သည်လူတဦးတည်းဖြစ်သော်လည်းဤပြည်ကိုအမွေခံရ၏။ ငါတို့မူကားအချားဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့အမွေခံရောသို့ပေးတော်မူပြီဟုဆိုကြသော်။ သင်သည်အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ သင်တို့သည်အသွေးနှင့်တကွအမဲသားကိုစားလျက်ရုပ်တုတို့ကိုဖူးမြော်လျက်လူအသက်ကိုလည်းသတ်လျက်နှင့်ပင်ဤပြည်ကိုပိုင်ရကြမည်လော။ ဘေးကိုခိုလှုံလျက်စက်ဆုပ်ဖွယ်သောအမှုကိုပြုလျက်အိမ်နီးချင်းမယားကိုပြစ်မှားလျက်နှင့်ပင်ဤပြည်ကိုပိုင်ရကြမည်လော။ တဖန်အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်းပျက်စီးသောအရပ်၌နေသောသူတို့သည်ဘေးဖြင့်လဲ၍သေရကြလိမ့်မည်။ လွင်ပြင်၌ရှိသောသူတို့ကိုငါသည်သားရဲ၌အပ်၍ကိုက်စားစေမည်။ ရဲတိုက်။ ဥဗ္ဗင်၌ရှိသောသူတို့သည်ကာလနာနှင့်သေရကြလိမ့်မည်။
 ၂၄ | တပြည်လုံးကိုငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းသဖြင့်သူအစွမ်သတ္တိ၏ဂုဏ်အသရေကုန်၍အဘယ်သူမျှမရှောက်မသွားရအောင်ဇုသရေလတောင်တို့သည်လူဆိတ်ညံလျက်ရှိရကြလိမ့်မည်။ ပြည်သားတို့သည်ပြုမိသောစက်ဆုပ်ဖွယ်အမှုအလုံးစုံတို့ကြောင့်ထိုပြည်ကိုငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောအခါငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသူတို့သိရကြလိမ့်မည်။
 ၃၀ ထိုမှတပါးအချင်းလူသား။ သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့ကငါတို့သွားကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘုရားသည်အဘယ်သို့ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည်ကိုကြားကြကုန်အံ့ဟုထရုနား။ အိမ်တံခါးနားမှာသင့်ကိုရည်မှတ်၍တယောက်ကိုတယောက်ပြောတတ်ကြ၏။ ငါ၏လူကဲ့သို့သင့်ထံသို့လာ၍ငါ၏လူကဲ့သို့သင့်ရှေ့မှထိုင်လျက်သင်၏ကောင်းကိုကြားသော်လည်းနားမထောင်ဘဲနေကြ၏။ အလွန်ချစ်ဖွယ်သောလက္ခဏာကိုနှုတ်နှင့်ပြသော်လည်းမိတ်နှစ်လုံးမူကားသောလိဥစ္စာကိုစွဲလပ်လျက်ရှိ၏။ သင်၏စကားသည်ကောင်းမွန်စွာတီး၍သောယာသောအသံနှင့်ပြည့်စုံသောသူဆိုသော။ နှိုသက်ဖွယ်သေဝေသံချင်းကဲ့သို့သူတို့နှစ်ဖြစ်၍သူတို့သည်ကြားရသော်လည်းနား

၃၃ မထောင်တတ်ကြ။ သို့ရာတွင် အမှုရောက်လိမ့်မည်။
 အမှုရောက်သောအခါသူတို့တွင် ပရောဗက်ရှိဘူးသည်
 ကိုသူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၄ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငမီ
 သို့ရောက်လာ၍ အချင်းလူသား။ သင်သည် ဣသရေလ
 အမျိုးသိုးထိန်းတို့တဖက်၌ ပရောဗက်ပြု၍ ဟောပြော
 လျက်သိုးထိန်းတို့အား အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 သောစကားကိုဆင့်ဆိုရမည်။ ကိုယ်ကိုသာကျွေးမွေး
 သောဣသရေလအမျိုးသိုးထိန်းတို့သည် အမတ်လာရှိကြ
 ၃ ၏။ သိုးထိန်းသည် သိုးတို့ကိုမကျွေးမွေးရသလော။ သင်
 တို့သည် သိုးနှိုက်စားကြ၏။ သိုးမွေးကိုဝတ်ကြ၏။ ဆူဖျိုး
 သောသိုးတို့ကိုလည်း သတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သိုးတို့ကို
 ၄ မကျွေးမွေးပါတကား။ အားနည်းသောသိုးကိုမစကြ။
 နာသောသိုးကိုဆေးမကုကြ။ အရိုးကျိုးသောသိုးကို
 အဝတ်နှင့်မစည်းကြ။ သူတပါးနှင့်သောသိုးကိုလိုက်၍
 မဆောင်ခဲ့ကြ။ ပျောက်သောသိုးကိုမရှာကြ။ အနိုင်အ
 ၅ ထက်ပြု၍ ကြပ်တပ်စွာစီရင်ကြပြီ။ ထိန်းသောသူမရှိ
 သောကြောင့် သိုးတို့သည် ကွဲပြားကြ၏။ ကွဲပြားလျက်
 နေသောအခါ ခပ်သိမ်းသောတောသားရဲစားစရာဖြစ်ကြ
 ၆ ၏။ ငမိုးတို့သည် တောင်များ။ မြင့်သောကုန်းများအ
 ပေါ်မှာလဲ၍ မြေတပြင်လုံးတွင် အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားပြန်
 ၇ လွင့်လျက်နေ၍ အဘယ်သူမျှမလိုက်မရှာကြ။ သို့ဖြစ်
 ၍ အချင်းသိုးထိန်းတို့ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို
 ၈ နားထောင်ကြလော့။ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ ငါအသက်ရှင်သည် အတိုင်းသိုးထိန်းမရှိ။
 အဘယ်သိုးထိန်းမျှ ငမိုးတို့ကိုမရှာ။ သိုးထိန်းတို့သည်
 ငမိုးတို့ကိုမကျွေးမွေး။ ကိုယ်ကိုသာကျွေးမွေးသဖြင့်
 ငမိုးတို့သည်လူယူရာ။ ခပ်သိမ်းသောတောသားရဲစား
 ၉ စရာဖြစ်သောကြောင့် အချင်းသိုးထိန်းတို့ ထာဝရ
 ၁၀ ဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနားထောင်ကြလော့။ အရှင်ထာ
 ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါသည် သိုးထိန်းတို့တ
 ဖက်၌နေ၏။ ငမိုးများကိုသူတို့၌ ငါတောင်း၍သိုးထိန်း
 အရာကိုနှုတ်မည်။ သိုးထိန်းတို့သည် နောက်တဖန်ကိုယ်
 ကိုမကျွေးမွေးရကြ။ ငမိုးများကိုသူတို့ပစ်ပစ်၍ နှုတ်၍
 နောက်တဖန်မကိုက်မစားရကြ။

၁၁ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါသည်
 ၁၂ ကိုယ်တိုင်လိုက်၍ ငမိုးတို့ကိုရှာမည်။ ကွဲပြားလျက်ရှိ
 သောမိမိသိုးတို့တွင် သိုးထိန်းရောက်သောအခါကျိုးစား

၁၃ ချိန်သကဲ့သို့ ငါသည်လည်း ငမိုးတို့ကိုကျိုးစားချိန်
 မည်။ မိမိအံ့၍ မိမိသောနေ့၌ သူတို့ကွဲပြားသောအ
 ၁၄ ရပ်ရပ်တို့က ငါ့နှုတ်ဆောင်မည်။ အတိုင်းတိုင်းအပြည်
 ပြည်တို့က ခေါ်ခဲ့၍ ရင်းစေပြီးလျှင် သူတို့နေရင်းပြည်
 သို့ပို့ဆောင်မည်။ ဣသရေလတောင်တို့အပေါ် မြစ်တို့
 အနားအစရှိသောနေရာအရပ်ရပ်တို့၌ ကျွေးမွေးမည်။
 ၁၅ ကောင်းသောကျက်စားရာအရပ်၌ ကျွေးမွေးမည်။ မြင့်
 သောဣသရေလတောင်တို့အပေါ်မှာသူတို့ခြံစိုက်လိမ့်မည်။
 သူတို့သည် ဣသရေလတောင်တို့အပေါ်မှာ ကောင်းသော
 ခြံ၌ အိပ်၍ ကြွယ်ဝသောကျက်စားရာ၌ ကျက်စားရကြ
 ၁၆ လိမ့်မည်။ ငါသည် ငမိုးများကိုကျွေးမွေးမည်။ အိပ်ရာ
 ၁၇ ကိုလည်း ငါပေးမည်။ ပျောက်သောသိုးကို ငါရှာမည်။ သူ
 တပါးနှင့်သောသိုးကိုလိုက်၍ ဆောင်ခဲ့မည်။ အရိုးကျိုး
 သောသိုးကို အဝတ်နှင့်စည်းမည်။ အားနည်းသောသိုးကို
 မစမည်။ ဆူဖျိုး၍ အားရှိသောသိုးကို ကားတရားအတိုင်း
 ကျွေးမွေး၍ ကွပ်မျက်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
 ၁၈ မူ၏။ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အိုငမိုး
 ၁၉ တို့။ တိရိစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးတို့ကို ငင်သိုးထိန်းနှင့်ဆိတ်တီးတို့
 ၂၀ ကို ငင်ငါပိုင်းချားမည်။ သင်တို့သည် ကောင်းသော
 ကျက်စားရာအရပ်၌ စားသည်သာမက။ ကျန်သောမျက်
 ပင်ကို နင်းသောအမှုသည်သာမည အမှုဖြစ်သည်ဟု ထင်
 မှတ်ကြသလော။ ကြည်သောရေကိုသောက်သည်သာမ
 က။ ကျန်သောရေကိုခြေနှင့်နောက်စေသောအမှုသည်
 ၂၁ သာမည အမှုဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ကြသလော။ သင်တို့
 နင်းသောမျက်ပင်ကို ငင်ခြေနှင့်နောက်စေသောရေကို
 ငင်ငမိုးတို့သည် စားသောက်ရကြမည်လော။

၂၂ သို့ဖြစ်၍ ထိုသူတို့အား အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
 မူသည်ကား။ ဆူဖျိုးသောတိရိစ္ဆာန်တို့နှင့် ပိန်ကျသော
 ၂၃ တိရိစ္ဆာန်တို့ကို ငါသည် ကိုယ်တိုင်ပိုင်းချားမည်။ သင်
 တို့သည် အားနည်းသောသိုးတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြား
 စေခြင်းငှါ နံပါးနှင့် ငင်ပခုံးနှင့် ငင်တိုး၍ ချီနှင့်ခွေသော
 ၂၄ ကြောင့် ငါသည် ငမိုးတို့ကို ကယ်တင်သဖြင့် သူတို့
 သည် နောက်တဖန် လူယူရာမဖြစ်ရကြ။ တိရိစ္ဆာန်အမျိုး
 ၂၅ မျိုးတို့ကိုလည်း ငါပိုင်းချားမည်။ သိုးထိန်းတဦးကို
 လည်း ငါခန့်ထား၍ သူသည် ကျွေးမွေးလိမ့်မည်။ ငါ၏
 ၂၆ ကျွန်အိမ်သည် သူတို့ကိုကျွေးမွေး၍ သိုးထိန်းလုပ်ရလိမ့်
 မည်။ ငါထာဝရဘုရားသည် သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်
 ၂၇ မည်။ ငါ၏ကျွန်အိမ်သည်လည်း သူတို့၏မင်းဖြစ်ရလိမ့်
 မည်။ ငါထာဝရဘုရားပြောပြီ။ သူတို့နှင့် ညီမိသက်ခြင်း

ပဋိညည်ကို ငါ့ဖွဲ့၍ ဆိုးသောသားရဲတို့ကို ထိုပြည်၌ ပယ်
 ဖြတ်မည်။ သူတို့သည် လွင်ပြင်၌ ညိပ်ဝပ်စွာ နေ၍ တော၌
 ၂၆ အိပ်ပြောကြသိမ့်မည်။ သူတို့ကို ငင်ငါ၏ တောင်တော်
 ပတ်သည်၌ ဤသော အရပ်တို့ကို ငင်ငါကောင်းကြီးပေး၍
 အချိန်တန်လျှင် ချမ်းသာစွာ ဖြင့်ကောင်းကြီး ချမ်းသာ
 ၂၇ ရေကျရလိမ့်မည်။ တောသစ်ပင်သည် အသီးကို သီးလိမ့်
 မည်။ မြေသည်လည်း အသီးအနှံ ကိုပေးလိမ့်မည်။ ပြည်
 သားတို့သည် ညိပ်ဝပ်စွာ နေကြလိမ့်မည်။ သူတို့ထံ
 သောထံ၌ ဘိုးကြီးကို ငါဖြတ်၍ အနိုင်အထက် စေခိုင်း
 သောသူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်သော အခါ ငါသည် ထာဝ
 ၂၈ ရတနာများ ဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြသိမ့်မည်။ နောက်တဖန်
 တပါးအမျိုးသားတို့သည် မလှမယ ရကြ။ ပြည်သားရဲတို့
 သည်လည်း ကိုက်၍ စားရကြ။ အဘယ်သူမျှမကြောက်
 ၂၉ စေဘဲ သူတို့သည် ညိပ်ဝပ်စွာ နေကြသိမ့်မည်။ အသရေ
 ဤသော ဥယျာဉ်ကိုလည်း သူတို့အဖို့ ငါပြုရမည်။ နောက်
 တဖန် ပြည်၌ အစာအာဟာရ ခေါင်းပါး၍ သူတို့သည် မွတ်
 သိပ်ခြင်းကို မခံရကြ။ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို
 ၃၀ လည်း မခံရကြ။ သူတို့၏ ဘုရားသခင် ငါထာဝရဘုရား
 သည် သူတို့နှင့် အတူရှိကြောင်းကို ငင် ဣသရေလအမျိုး
 သားတည်းဟူသော သူတို့သည် ငါ၏ လူဖြစ်ကြောင်းကို
 ၃၁ ငင် သိရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
 ၏။ ငါ၏ ကျက်စားရာ အရပ်၌ ဤသော ငါ့သားတို့။ သင်တို့
 သည် လူဖြစ်ကြ၏။ ငါသည်လည်း သင်တို့၏ ဘုရားသခင်
 ဖြစ်သည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၂ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငမိ
 ၁ သို့ရောက်လာ၍ အချင်းလူသား။ သင်သည် ဗီရတောင်
 တဖက်၌ မျက်နှာထား၍ ပရောဖက်ပြုလျက် အရှင် ထာဝရ
 ၂ ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ အိုဗီရတောင်။
 ၃ သင့်တဖက်၌ ငါနေ၏။ သင့်ကို ငါတိုက်၍ သုတ်သင်ပယ်
 ၄ ရှင်းမည်။ သင်၏မြို့တို့ကို ငါပျက်ဆီးသဖြင့် သင်သည် လူ
 ၅ ဆိတ်ညံ့လျက်ရှိ၍ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို
 ၆ သိရလိမ့်မည်။ သင်သည် အစည်ရန်ညှိုးဖွဲ့၍ ဣသရေလ
 အမျိုးသားတို့၌ အမှုရောက်သော ကာလ။ အပြစ်ကြောင့် ခံရ
 ၇ သော ကာလအဆုံး၌ သူတို့အသက်ကို ခားနှင့် သတ်သော
 ၈ ကြောင့်။ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါ
 အသက်ရှင်သည် အတိုင်း အသက်သတ်ခြင်း အမှုကို သင်
 ၉ ၌ ပြု၍ ထိုအမှုသည် သင့်ကို ထိုက်မည်။ အသက်သတ်
 ခြင်း အမှုကို သင် မရန်းသောကြောင့် ထိုအမှုသည် သင့်

၁ ကို ထိုက်ရလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ဗီရတောင်ကို ငါသုတ်သင်
 ပယ်ရှင်းသဖြင့် ထွက်သွားသောသူ။ ပြန်လာသောသူတို့
 ၂ ကို ပယ်ဖြတ်မည်။ သင်၏ တောင်တို့ကိုလည်း သင်၏သူ
 ရဲအသေကောင်တို့နှင့် ငါပြည့်စေမည်။ သင်နေရာကုန်း။
 ၃ ချိုင့်။ မြစ်နား၌ ခားဖြင့် အသေခံရသော သူတို့သည် ဤ
 ၄ ကြလိမ့်မည်။ သင့်ကို အစည်မပြတ် သုတ်သင်ပယ်ရှင်း
 ၅ သဖြင့် သင်၏မြို့တို့၌ အဘယ်သူမျှမနေရ။ ငါသည် ထာ
 ၆ ဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင် သိရလိမ့်မည်။ သင်က
 ၇ ဤတိုင်းပြည်နှစ်ပြည်ကို ငါတို့သည် သိမ်း၍ ပိုင်မည်ဟု
 ထိုပြည်၌ ထာဝရဘုရား ဤလျက်နှင့် ဆိုမိသောကြောင့်
 ၈ ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါအသက်
 ရှင်သည် အတိုင်း သင်သည် သူတို့ကို ရန်ညှိုးဖွဲ့၍ ခေါသ
 ၉ ဗိတ်။ ညူရူသော ဗိတ်တိုက် တွန်းသည်နှင့် အညီ သင်၌
 ၁၀ ငါပြုမည်။ သင့်ကို ဗီရင်သော အခါ သူတို့တွင် ငါထင်ရှား
 ၁၁ လိမ့်မည်။ သင်က ဣသရေလတောင်တို့သည် ပျက်စီး၍ ငါ
 တို့စားစရာ ဘုံဖြစ်ကြ၏ဟု ကဲ့ရဲ့၍ ပြောဆိုသောစကား
 ၁၂ အလုံးစုံတို့ကို ငါထာဝရဘုရား ကြားကြောင်းကို သင်သိ
 ၁၃ ရလိမ့်မည်။ ထိုသို့ သင်သည် တဖက်၌ ငါကြား၍ ပြော
 ၁၄ မိသောစကား အလုံးစုံတို့ကို ငါကြားပြီဟု မိန့်တော်မူ
 ၁၅ ၏။ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။ တပြည်
 ၁၆ လုံး ရွှင်လန်းသော အခါ သင့်ကို ငါပျက်ဆီးမည်။ ဣသ
 ရေလအမျိုးသားတို့ အမွေမြေပျက်စီးသည်ကို သင်သည်
 ဝမ်းမြောက်သောကြောင့် ထိုအတူ သင်၌ ငါပြုမည်။ အို
 ဗီရတောင်။ သင်နှင့် တကွ ဧပြည်သည် အကုန်အစင်
 ပျက်စီး၍ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြ
 လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၆ တဖန် အချင်းလူသား။ ဣသရေလတောင်တို့အား
 ၁ ပရောဖက်ပြု၍ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ အိုဣသရေလတောင်
 တို့။ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။
 ၂ ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။ ရန်သူက
 အေ့ဟေ။ ထာဝရတောင်တို့သည် ငါတို့လက်သို့ ရောက်
 ၃ ကြပြီဟု သင်တို့တဖက်၌ ဆိုမိသောကြောင့်။ ပရောဖက်
 ပြု၍ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်
 ၄ မှာ။ သင်တို့သည် ကျန်ကြွင်းသော တပါးအမျိုးသားတို့
 သိမ်းယူရာ ဖြစ်ရသည်တိုင် အောင်သင်တို့ကို သုတ်သင်
 ပယ်ရှင်း၍ ပတ်သည်ကို စားသောကြောင့် ငင် သင်တို့
 ၅ သည် လူများပြောဆိုရာ။ ကဲ့ရဲ့ရာ ဖြစ်သောကြောင့် ငင်
 ၆ ၊ အိုဣသရေလတောင်တို့။ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်

တော်ကိုနားထောင်ကြလော့။အရှင်ထာဝရဘုရားသည်
 တောင်ကြီး။ တောင်ငယ်။ ဖြစ်ရေစီးရာ။ချိုင့်ရာ။ သုတ်
 သင်သောလွင်ပြင်မှစ၍ပတ်လည်၌နေသောတပါးအမျိုး
 သားအကျန်အကြွင်းတို့သည်လူယူကဲ့ရဲ့၍မြို့သားစွန့်
 ၁ သွားသောမြို့တို့အားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အကယ်စင်
 စစ်ပြည်ကိုလူယူစရာရှိပြီ။ ထားခြင်းငှါ အလွန်ဝင်
 မြောက်သောစိတ်။ အညိုးထားသောစိတ်ရှိ၍ကိုယ်တိုင်
 လူယူစရာရှိစိရင်သောနေ့ အမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်
 ကျန်ကြွင်းသောတပါးအမျိုးသားတို့တဖက်၌ပါသည်
 ၆ ဒေါသမီးထွက်၍ပြောထားပြီ။ သို့ဖြစ်၍ဣသရေလပြည်
 ကိုရည်မှတ်၍ပရောဖက်ပြုလျက်တောင်ကြီး။ တောင်
 ငယ်။ဖြစ်ရေစီးရာ။ချိုင့်ရာတို့အားအရှင်ထာဝရဘုရား
 ၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ သင်တို့သည်တပါး
 အမျိုးသားတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရသောကြောင့် ငါသည်
 ၇ ဒေါသအမျက်ထွက်၍ပြောပြီ။ အရှင်ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူသည်ကား။ အကယ်စင်စစ်သင်တို့ပတ်လည်
 ၌နေသောတပါးအမျိုးသားတို့သည်ကိုယ်အရှက်ကဲ့
 ၈ ခြင်းကိုခံရကြသိမ့်မည်ဟုငါကျန်ဆိုပြီ။ အိဇုသရေလ
 တောင်တို့။ သင်တို့မူကားအပင်ပေါက်၍ငါ၏လူဣသ
 ရေလအမျိုးသားတို့အဖို့အသီးကိုသီးရကြသိမ့်မည်။ သူ
 ၉ တို့ပြန်လာ၍နီးပြီ။ ငါသည်သင်တို့ဘက်၌နေ၍သင်တို့
 ရှိရာသို့ပြန်လာသဖြင့်သင်တို့အပေါ်မှာလယ်လုပ်၍မျိုး
 ၁၀ စေ့ကြကြသိမ့်မည်။ သင်တို့အပေါ်မှာလူများတည်းဟူ
 သောဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုငါပြန်ပွား
 ၁၁ များကိုပြုပြင်ကြသိမ့်မည်။ သင်တို့အပေါ်မှာလူနှင့်တိ
 ရိတ္တန်တို့ကိုငါများပြားစေသဖြင့်သူတို့သည်ပွားများ၍
 သားမြေးအစဉ်အဆက်ရှိကြသိမ့်မည်။ နေရင်းအရပ်
 တို့၌ငါနေရာချ၍အရပ်ပြုသကဲ့သို့ငါကျေးဇူးပြုမည်။ ငါ
 ၁၂ သည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသင်တို့သိရကြသိမ့်
 မည်။ သင်တို့အပေါ်မှာလူများတည်းဟူသောငါ၏လူ
 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်သွားလာမည်အကြောင်း။
 ငါပြုမည်။ သူတို့သည်သင်တို့ကိုသိမ်းယူ၍အမွေခံရသ
 ၁၃ ဖြင့်နောက်တဖန်သင်တို့ကြောင့်သားမဆုံးရှုံးရကြ။ အ
 ရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အချင်းပြည်။
 သင်သည်လူတို့ကိုကိုက်စားတတ်၏။ ကိုယ်အမျိုးသား
 တို့ကိုလူယူပျက်ဆီးတတ်၏ဟုသူတပါးဆိုသောကြောင့်
 ၁၄ နောက်တဖန်သင်သည်လူတို့ကိုမကိုက်မစားရ။ ကိုယ်
 အမျိုးသားတို့၌လူယူပျက်ဆီးခြင်ကိုမပြုရဟုအရှင်ထာ

၁၅ ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ နောက်တဖန်အတိုင်းတိုင်း
 အပြည်ပြည်ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်သောစကားကိုမကြားရ။
 နောက်တဖန်ကိုယ်အမျိုးသားတို့၌လူယူပျက်ဆီးခြင်း
 ကိုမပြုရဟုအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၆ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ခေတ်
 ၁၇ သို့ရောက်လာ၍ အချင်းလူသား။ဣသရေလအမျိုးသား
 တို့သည်ကိုယ်ပြု၍နေသောအခါအလိုအလျောက် ကျင့်
 ကြံပြုမူသောအားဖြင့်ထိုပြည်ကိုညစ်ညူးစေကြ၏။သူ
 တို့အကျင့်သေ့သည်ရှေ့မှာဥတုရောက်သောမိမ့်၏
 ၁၈ အညစ်အကျေးကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ထိုပြည်၌လူအသက်ကို
 သတ်သောအပြစ်။ရုပ်တုတို့နှင့်ညစ်ညူးစေသောအပြစ်
 ၁၉ ကြောင့်ငါသည်ဒေါသအမျက်ကိုသွန်းလောင်းပြီ။ အ
 တိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်သို့ငါကွဲပြားပြန်လွှင့်စေပြီ။သူ
 ၂၀ တို့ကျင့်ကြံပြုမူသည်အတိုင်းငါစိရင်ပြီ။ သို့ရာတွင်တ
 ကျွန်းတနိုင်ငံသို့ရောက်သောအခါ၍သူတို့သည်ထာဝ
 ရဘုရား၏လူဖြစ်ကြ၏။ကိုယ်ပြု၍မှထွက်သွားရကြ၏
 ၂၁ ဟုသူတပါးပြောဆိုသဖြင့်ငါ၏နာမမြတ်ကိုရှုတ်ချသော
 ၂၂ ကြောင့် ဣသရေလအမျိုးသားရောက်ရာတကျွန်းတနိုင်
 ငံအရပ်ရပ်တို့၌ရှုတ်ချသောငါ၏နာမမြတ်ကိုငါနှစ်မြို့
 ၂၃ ၏။ သို့ဖြစ်၍အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဣသ
 ရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ အိဇုသရေလ
 အမျိုး။သင်တို့ကိုထောက်၍၍အမှုကိုငါပြုသင့်မဟုတ်။
 သင်တို့ရောက်သမျှသောအရပ်တို့၌လူအမျိုးမျိုးတို့ရှေ့
 မှာရှုတ်ချသောငါ၏နာမမြတ်ကိုသာထောက်၍ပြု၏။
 ၂၄ တပါးအမျိုးသားတို့အလယ်၌သင်တို့ရှုတ်ချသောငါ၏
 မဟာနာမတော်ကိုငါချီးမြှောက်မည်။ သူတို့မျက်မှောက်
 ၌ သင်တို့အားဖြင့်ငါသည် ချီးမြှောက်ရာသို့ရောက်
 သောအခါငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသူတို့
 သိရကြသိမ့်မည်ဟုအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၅ အကြောင်းမူကား။သင်တို့ကိုအတိုင်းတိုင်းအပြစ်ပြု၍
 တို့ကငါခေါ်ခဲ့၍စုဝေးစေပြီးလျှင်သင်တို့နေရင်းပြည်
 ၂၆ သို့ပို့ဆောင်မည်။ သင်တို့အပေါ်မှာသန့်ရှင်းသောရေ
 ကိုဖျန်းသဖြင့်သင်တို့ကိုခပ်သိမ်းသောအညစ်အကျေး
 ၂၇ မှစ၍ခပ်သိမ်းသောရုပ်တုတို့နှင့်ကင်းစင်စေမည်။ မိတ်
 နှစ်လုံးသစ်ကိုငါပေးမည်။သဘောသစ်ကိုသွင်းထား
 မည်။သင်တို့ကိုယ်ခန္ဓာထဲကကျောက်နှစ်လုံးကိုနှုတ်၍
 ၂၈ အသားနှစ်လုံးကိုပေးမည်။ ငါသည်ကိုလည်းသင်တို့
 အထဲသို့သွင်းပေးသဖြင့်သင်တို့သည်ငါ၏တရားလမ်း
 သို့လိုက်၍ငါစိရင်တော်မူချက်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ကြ

၃၈ ထိမ့်မည်။ ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသောပြည်၌သင်တို့
 သည်နေရ၍ ငါ၏လူဖြစ်ကြထိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း
 ၃၉ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ သင်တို့ကိုအညစ်
 အကျေးရှိသမျှတို့နှင့် ငါကင်းလွတ်စေမည်။ အစာခေါင်း
 ပါးခြင်းဘေးကို ပယ်ရှားခြင်းငှါ ဆံစပါးကိုမှာလိုက်
 ၄၀ ၍များပြားစေမည်။ သင်တို့သည်မွတ်သိပ်၍ တပါးအ
 မျိုးသားတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့်လွတ်စေမည်အကြောင်း။ သင်
 ၄၁ ပင်အထီးနှင့်မြေအထီးအနှံ့ကိုငါများပြားစေမည်။ ထို
 အခါသင်တို့သည် ကိုယ်ကျင့်ဘူးသော အကျင့်ဆိုးနှင့်
 မကောင်းသော အမှုတို့ကိုအောင်းမေ့၍ ကိုယ်ရပ်ရပ်
 အပြစ်။ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ်သော အမှုတို့ကြောင့်ကိုယ်
 ၄၂ ကိုကိုယ် ရွံ့ရှာကြထိမ့်မည်။ သင်တို့ကိုထောက်၍ ဤ
 အမှုကိုငါပြုသည် မဟုတ်ဟု သိမှတ်ကြလော့။ အိုဇုသ
 ရေလအမျိုး။ ကိုယ်ပြုမိသော အမှုကြောင့်ရှက်ကြောက်
 လျှက်မိန်းမောတွေဝေလျှက်နေကြလော့ဟုအရှင် ထာဝ
 ၄၃ ရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ သင်တို့၏ရပ်ရပ်အပြစ်ရှိသမျှတို့ကိုငါရှင်း
 လင်းသောအခါမြို့များ၌လူနေစေ၍ ပျက်စီးသောအရပ်
 ၄၄ တို့သည်ပြုပြင်ခြင်းရှိကြထိမ့်မည်။ ဂျောက်သွားသော
 သူအပေါင်းတို့၏မျက်မှောက်၌စွန့်ပြစ်ဘူးသောမြေ
 ၄၅ တွင်တဖန်လယ်လုပ်ကြထိမ့်မည်။ ထိုအခါသူတပါးတို့
 ကအရင်စွန့်ပြစ်သောဤမြေသည် ဇေဒဥယျာဉ်ကဲ့သို့
 ဖြစ်လေပြီ။ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းပျက်စီးသောမြို့တို့သည်
 လည်းခိုင်ခံ့၍မြို့သားတို့နှင့်ပြည့်၍ကြံ့ပြီဟုပြောကြထိမ့်
 ၄၆ မည်။ ထိုအခါပျက်စီးသော အရပ်တို့ကိုငါထာဝရ
 ဘုရားပြုပြင်ကြောင်းကိုငါစွန့်ပြစ်သောမြေတွင်လယ်
 လုပ်ကြောင်းကိုငါသင်တို့ပတ်လည်၌နေရပ်သောတပါး
 အမျိုးသားတို့သည်သိရကြထိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရား
 ၄၇ သည်မိန့်မြွက်သည်အတိုင်းပြုမည်။ အရှင်ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဣသရေလအမျိုးအဖိုဤအမှု
 ကိုငါပြုရမည်အကြောင်း။ သူတို့သည်ငါကိုတောင်းပန်ရ
 ကြမည်။ သိုးများပြားသကဲ့သို့ ထိုအမျိုးသားချင်းတို့ကို
 ၄၈ များပြားစေမည်။ ပျက်စီးသောမြို့တို့သည်သန့်ရှင်းသော
 သိုးစုတည်းဟူသောဓမ္မဥပဇာန်တွင်ယေရှုလင်သိုးစုကဲ့
 သို့သောလူတို့နှင့်ပြည့်၍ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်
 ကြောင်းကိုသိရကြထိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၇
 ၁ တဖန်ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည်ငါ့အပေါ်မှာရှိ
 ၍ပိညည်တော်အားဖြင့် ငါ့ကိုပြင်သို့ဆောင်သွားလျက်

၂ အရိုးတို့နှင့်ပြည့်သောမျှင်အလယ်၌ထားပြီးလျှင်၊ ထိုအ
 ရိုးတို့ပတ်လည်၌ရှောက်သွားစေတော်မူ၏။ ထိုမျှင်မျက်
 ၃ နှာပြင်၌များစွာသောအရိုးတို့သည်ရှိ၍အလွန်သွေ့ချောက်
 ၄ ကြ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း အချင်းလူသား။ ဤအရိုး
 တို့သည်အသက်ရှင်နိုင်သလောဟုမေးတော်မူလျှင် ငါ
 ၅ ကအိုအရှင်ထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သိတော်မူသည်
 ၆ ဟုလျှောက်လေ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း ဤအရိုးတို့
 အပေါ်မှာပရောဖက်ပြု၍ဟောပြောရမည်မှာ။ အိုသွေ့
 ၇ ချောက်သောအရိုးတို့။ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို
 ၈ နားထောင်ကြလော့။ ဤသွေ့ချောက်သောအရိုးတို့အား
 အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါသည်သင်
 တို့အထဲသို့အသက်ကိုသွင်း၍သင်တို့သည်အသက်ရှင်
 ၉ ရကြမည်။ သင်တို့အပေါ်မှာအကြောတို့ကိုငါတင်၍
 အသားကိုတက်စေမည်။ အရေနှင့်ဖုံးလွှမ်း၍အသက်ကို
 ၁၀ သွင်းသဖြင့်သင်တို့သည်အသက်ရှင်၍ငါသည်ထာဝရ
 ၁၁ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသိရကြထိမ့်မည်ဟု မှာထား
 တော်မူသည်အတိုင်း ငါသည်ပရောဖက်ပြု၏။ ပရောဖက်
 ပြုစဉ်တွင်အသံမြည်၏။ ယှပ်ရှားခြင်းလည်းရှိ၏။ အရိုး
 ၁၂ တို့သည်တခုအနီးသို့တခုချည်းကြ၏။ ငါကြည့်စုစည်
 တွင်အကြောတို့သည်ပေါ်လာ၍အသားလည်း တက်၏။
 ၁၃ အရေလည်းဖုံးလွှမ်း၏။ သို့ရာတွင်အသက်မရှိသေး။ ထာ
 ဝရဘုရားကလည်း အချင်းလူသား။ လေအားပရောဖက်
 ပြုလော့။ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုလေအား
 ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ အိုလေ။ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှလာ၍
 ဤအသေကောင်တို့သည်အသက်ရှင်မည်အကြောင်း။
 ၁၄ သူတို့အပေါ်မှာမှတ်လော့ဟု မှာထားတော်မူသည် အ
 တိုင်း ငါသည်ပရောဖက်ပြု၍လေသည်သူတို့အထဲသို့
 ၁၅ ဝင်သဖြင့်သူတို့သည်အသက်ရှင်၍အလွန်များသောဗိုလ်
 ၁၆ ခြေဖြစ်လျက်မတ်တတ်နေကြ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း
 အချင်းလူသား။ ဤအရိုးတို့သည်ဣသရေလအမျိုးအ
 ပေါင်းဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့အရိုးများသည်သွေ့ချောက်ကြ
 ၁၇ ၍။ မျှော်လင့်စရာမရှိ။ ငါတို့သည်ဆုံးရှုံးကြပြီဟုသူတို့ဆို
 တတ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ပရောဖက်ပြုလျက်အရှင်ထာဝ
 ၁၈ ရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုသူတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။
 အချင်းငါ၏လူတို့။ သင်တို့သားမြိုင်းတွင်းများကိုငါဖွင့်
 ၁၉ ၍သင်တို့ကိုထုတ်ပြီးလျှင်ဣသရေလပြည်သို့ပို့ဆောင်
 ၂၀ မည်။ အချင်းငါ၏လူတို့။ သင်တို့သားမြိုင်းတွင်းများကို
 ၂၁ ငါဖွင့်၍သင်တို့ကိုထုတ်ပြီးလျှင် အသက်ရှင်စေခြင်း
 ငှါငါသည်ကိုယ်အသက်ကိုသွင်းပေး၍သင်တို့ကိုနေ

ရင်းပြည့်နေရာချသောအခါ ငါသင်္ဃိထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရားပြောသည်အတိုင်းပြည့်စုံကြောင်းကိုလည်း သိရကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

- ၁၅ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ခေမိ
- ၁၆ သို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ နတ်တချောင်းကိုယူ၍ ယုဒအမျိုးနှင့်သူ၏အပေါင်းအဖော်ဣသရေလအမျိုးသားအဖို့ ဟုရေးမှတ်လေ့။ တဖန်နတ်တချောင်းကိုယူ၍ယောသပ်အမျိုးနှင့်သူ၏အပေါင်းအဖော်ဣသရေလအမျိုးသားများအဖို့။ ဖေရိပ်နတ်ပေတည်းဟုရေးမှတ်လေ့။ ထိုနတ်နှစ်ချောင်းကိုတချောင်းတည်းဖြစ်စေခြင်းငှါပူးထား၍ ထိုတချောင်းတည်းသောနတ်ကိုလက်စွဲလေ့။ သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့ကထိုသို့ပြုသော် အဘယ်သို့ဆိုလိုသည်ကို ငါတို့အားမပြောသင့်သလောဟုမေးလျှင်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုသူတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ဖေရိပ်ကိုင်သောယောသပ်၏နတ်နှင့်သူ၏အပေါင်းအဖော်ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့ကို ငါယူ၍ ယုဒနတ်နှင့်အတူပူးထားပြီးလျှင်တချောင်းတည်းဖြစ်သော
- ၂၀ နတ်ကို ငါလက်စွဲမည်ဟုဆင့်ဆိုလျက်၊ သင်ရေးမှတ်သောထိုနတ်ကိုသူတို့မျက်မှောက်၌လက်စွဲလျက်နေလေ့။ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုလည်းဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရောက်သောတပါးအမျိုးသားနေရာအရပ်ရပ်တို့မှသူတို့ကို ငါခေါ်ခဲ့၍ စုဝေးစေပြီးလျှင်သူတို့ကိုနေရင်းပြည်သို့ပို့ဆောင်မည်။
- ၂၂ ၊ ထိုပြည်တွင်ဣသရေလတောင်တို့အပေါ်၌လူတမျိုးတည်းဖြစ်စေ၍ရှင်ဘုရင်တပါးတည်းသာလျှင်ထိုသူအပေါင်းတို့ကိုစိုးစံရလိမ့်မည်။ နောက်တဖန်သူတို့သည်လူနှစ်မျိုးမဖြစ်ရ။ နှစ်တိုင်းနှစ်ပြည်ကွဲပြားလျက်မရှိရ။
- ၂၃ ၊ နောက်တဖန်သူတို့ရပ်တူများ။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်သောအမှုများ။ လွန်ကျူးခြင်းအမှုများနှင့်ကိုယ်ကိုမည်ညွှန်းစေရကြ။ သူတို့ပြစ်မှားလေရာရာအရပ်တို့မှ ငါကယ်နှုတ်၍သန့်ရှင်းစေမည်။ သူတို့သည်ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်းသူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။
- ၂၄ ၊ ငါ၏ကျွန်ဒါဝိဒ်သည်သူတို့၏ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၍ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်သိုးထိန်းတဦးတဦးရှိကြလိမ့်မည်။ ငါစီရင်ထုံးစံချက်တရားလမ်းသို့လိုက်၍စောင့်ရှောက်ကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ကျွန်ယာကုပ်အားငါပေး၍သင်တို့တိုးတေးများနေဘူးသောပြည်၌သူတို့နှင့်သားမြေးအစဉ်အဆက်တို့သည်နေကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ကျွန်ဒါဝိဒ်သည်

- ၂၆ လည်းသူတို့ကိုအစဉ်အမြဲစိုးစံလိမ့်မည်။ ထိုမှတပါးသူတို့နှင့်မိသားစုဟာယပဋိညည်ကို ငါ့ဖွဲ့၍ ထိုပဋိညည်သည်နိစ္စထာဝရပဋိညည်ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူတို့ကိုနေရာချ၍များပြားစေမည်။ ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကိုသူတို့အ
- ၂၇ လယ်၌အစဉ်အမြဲထားမည်။ ငါ၏ဗိတ်မှာန်တော်သည်လည်းသူတို့၌ရှိ၍ ငါသည်သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။
- ၂၈ သူတို့သည်လည်းငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနသည်သူတို့အလယ်၌ အစဉ်အမြဲတည်သောအခါ ငါထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုးကိုသန့်ရှင်းစေသည်ဟုတပါးအမျိုးသားတို့သည်သိရကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၈

- ၁ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ခေမိ
- ၂ သို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား။ ရော့ရှာပြည်။ မေရှက်ပြည်။ တုဗလပြည်ကိုအစိုးရသောမာဂေါဂပြည်သားဂေါဂမင်းတဖန်၌မျက်နှာထား၍ပရောဖက်ပြုလျက်
- ၃ ၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ရော့ရှာ။ မေရှက်။ တုဗလပြည်တို့ကိုအစိုးရသောအိုဂေါဂမင်း။ သင့်တဖန်၌ငါနေ၏။ သင့်ကိုငါပြန်လာစေမည်။ သင့်ပါးရိုးကိုသံချိုတ်နှင့်ချိုတ်ပြီးလျှင်သင်မှစ၍ထူးဆန်းသောလက်နက်ပုံအမျိုးမျိုးကိုဆောင်သောသူ။ မိုင်းလွှားပါ၍ဝေးကိုလက်စွဲသောလူအလုံးအရင်းများနှင့်မြင်း။ မြင်းစီးသူရဲဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့ကိုငါဆောင်ခဲ့မည်။
- ၅ ၊ အသီးအသီးမိုင်းလွှားကိုင်၍သံခမောက်ကိုဆောင်းသောပေရသိပြည်သား။ ကုရှာပြည်သား။ ဗုတပြည်သား။
- ၆ ၊ ဂေါမာနှင့်သူ၏တပ်များ။ မြောက်ပြည်သားတောဂါမအမျိုးနှင့်သူ၏တပ်များ။ အလုံးအရင်းအပေါင်းတို့သည်
- ၇ သင်နှင့်အတူလိုက်လာကြလိမ့်မည်။ သင်သည်မိမိ၌စုဝေးသောလူအလုံးအရင်းများနှင့်တကွကိုယ်ကိုပြင်ဆင်လေ့။ ပြင်ဆင်လျက်နေလေ့။ သူတို့ကိုစောင့်လျက်
- ၈ နေလေ့။ ကြာမြင့်စွာကာလလွန်ပြီးမှသင်သည်အုပ်ချုပ်ရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ဘေးဘေးနှင့်လွတ်၍လူအမျိုးမျိုးထဲကနှုတ်သောပြည်သား။ ကြာမြင့်စွာသိတ်ညံ့လျက်နေသောဣသရေလတောင်တို့အပေါ်သို့တဖန်ဆောင်ခဲ့သောပြည်သားတို့ရှိရာသို့နောင်ကာလ၌သင်သည်စစ်ချီ၍လာလိမ့်မည်။ ထိုပြည်သားတို့သည်လူအမျိုးမျိုးထဲကနှုတ်ဆောင်သောသူဖြစ်၍တပြည်လုံးညီမိဝပ်လျက်ရှိ
- ၉ နေသောအခါ၊ သင်သည်မိုလ်းသက်မိုတိုင်းကဲ့သို့တက်လာ၍သင်၌ပါသမျှသောတပ်သားအလုံးအရင်းနှင့်တကွ

၁၀ ထိုပြည်ကိုရိုင်းအံ့သကဲ့သို့ဖြစ်စေမည်။ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ထိုအခါသင်သည်အရာရာတို့ကိုအောင်းမေ့၍မကောင်းသောအကြံကိုကြံစည်

၁၁ လျက်၊ ရွာအနုပုဒ်များသောပြည်။ မြို့ရိုးမရှိ။ တံခါးကျင်နှင့်တံခါးမရှိ။ ရိုးရိပ်စရာအကြောင်းအလျှင်းမရှိ။ ညိပ်ဝပ်

၁၂ သောပြည်သားတို့ရှိရာသို့ ငါ့သွား၍၊ သူတို့ဥစ္စာကိုလုရက်သိမ်းယူမည်။ အရင်ဆိတ်ညံ့၍ယခုလူနေသောအရပ်တို့ကိုရင်လူအမျိုးမျိုးထဲကရဝေးသဖြင့်တိရိစ္ဆာန်များနှင့်ဥစ္စာများကိုရတတ်၍ပြည်အလယ်၌နေသောသူတို့

၁၃ ကိုရင်တိုက်မည်ဟုကြံစည်သိမ့်မည်။ ရှေ့တပြည်သား။ ဒေဒန်ပြည်သား။ တာရှုကုန်သည်များ။ ချင်သေ့ပျိုအပေါင်းတို့ကကိုယ်တော်သည်သုဥစ္စာကိုလုယူခြင်းငှါလာသလော။ သုဥစ္စာကိုဝေငှ၍ရွှေငွေကိုရင်တိရိစ္ဆာန်များနှင့်ဥစ္စာများကိုရင်သိမ်းသွားလျက်များစွာလုရက်ဖျက်ဆီးခြင်းငှါအပေါင်းအသင်းကိုရဝေးစေပြီလောဟုမေးမြန်းကြသိမ့်မည်။

၁၄ သို့ဖြစ်၍အချင်းလူသား။ ပရောဖက်ပြု၍အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဂေါဂအားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ငါ၏လူ့ဥသရေလအမျိုးသားတို့သည်ညိပ်ဝပ်စွာနေသော

၁၅ အခါသင်သည်သိ၍၊ မြင်းစီးသောသူအလုံးအရင်းအပေါင်း။ အားကြီးသောစစ်သူရဲအပေါင်းတို့နှင့်တကွ

၁၆ မြောက်မျက်နှာမှချီလာမည်။ ပြည်ကိုရိုင်းအံ့သကဲ့သို့ငါ၏လူ့ဥသရေလအမျိုးသားတို့ကိုတက်၍တိုက်လာမည်။ နောင်ကာလတွင်ငါ၏ပြည်တဖက်၌သင့်ကိုငါဆောင်ခဲ့မည်မဟုတ်လော။ အကြောင်းမူကား။ အိုဂေါဂ။ လူအမျိုးမျိုးတို့မျက်မှောက်၌သင့်အားဖြင့်ငါသည်ချီးမြှောက်ရာသို့ရောက်သောအခါသူတို့သည်ကိုသိရ

၁၇ ကြမည်အကြောင်းတည်း။ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါသည်စစ်ချီစေမည်ဟုလွန်လေပြီးသောရှေးကာလ၌ပရောဖက်ပြုသောငါ၏ကျွန်လူဥသရေလပရောဖက်တို့အားငါသည်ဗျာဒိတ်ပေးသောအခါသင့်

၁၈ ကိုရည်မှတ်သည်မဟုတ်လော။ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ထိုကာလတွင်ဂေါဂသည်ဥသရေလပြည်ကိုတိုက်လာသောကာလအခါငါသည်ဒေါသအ

၁၉ ရှိနိယ၍အမျက်ထွက်သိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ်ထိုအခါဥသရေလပြည်၌ကြီးစွာသောထွပ်ရှားခြင်းဖြစ်သိမ့်မည်ဟုငါ၏ဒေါသမီးလောင်လျက်ငါပြောပြီ။ ပင်လယ်ငါး။ မိုင်းကောင်းကင်ငှက်။ တောတိရိစ္ဆာန်နှင့်မြေ၌တွားတတ်သောတိရိစ္ဆာန်။ မြေပေါ်မှာရှိသောလူအ

ပေါင်းတို့သည်ရှေ့မှာတုန်ထုပ်ကြသိမ့်မည်။ တောင်တို့သည်ပြုလျက်အစောက်မြင့်သောအရပ်တို့သည်လဲလျက်အလုံးရံသောအုတ်ရိုးပြုတ်လျက်ရှိကြသိမ့်မည်။

၂၁ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ တောင်များအရပ်ရပ်တို့တွင်သုတဖက်၌ဓားကိုငါမှာထိုက်သဖြင့်လူအပေါင်းတို့သည်တယောက်ကိုတယောက်ဓားနှင့်ချတ်ကြသိမ့်မည်။ ငါသည်ကာလနာဘေး။ အသေသတ်ခြင်းဘေးအားဖြင့်သုကိခါဏ်ပေးမည်။ သူနှင့်သူ၌ပါသောတပ်များ။ အလုံးအရင်းများအပေါ်မှာထွပ်သောမိုင်းရေ။ ကြီးသောမိုင်းသီး။ ကန့်နှင့်ရောသောမီးမိုင်း

၂၂ ကိုရွာစေမည်။ ထိုသို့ငါသည်ကိုယ်ကိုချီးမြှောက်၍ရသေဖွယ်သောဂုဏ်လက္ခဏာကိုပြုလျက်များစွာသောလူမျိုးတို့ရှေ့မှာထင်ရှားသောအခါငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသူတို့သိရကြသိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၉

၁ သို့ဖြစ်၍အချင်းလူသား။ ဂေါဂတဖက်၌ပရောဖက်ပြု၍အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ရောရှ။ မေရှက်။ ထုဗလပြည်တို့ကိုအစိုးရသောအိုဂေါဂ

၂ မင်း။ ငါသည်သင့်တဖက်၌နေ၏။ သင့်ကိုငါထွန်း၍သွေးဆောင်မည်။ မြောက်မျက်နှာမှချီလာ၍ဥသရေလ

၃ တောင်တို့အပေါ်သို့ရောက်စေမည်။ ထိုအခါသင့်လက်ဝဲလက်မှလေးကိုရင်လက်ျာလက်မှမြှားတို့ကိုရင်ငါမိုက်၍

၄ ကျစေမည်။ သင့်နှင့်သင့်၌ပါသောတပ်သားအပေါင်းတို့သည်ဥသရေလတောင်တို့အပေါ်မှာလဲ၍သေကြသိမ့်မည်။ သင့်ကိုအမျိုးမျိုးသောငှက်ရဲ။ သားရဲတို့ကိုက်စား

၅ စရာတို့ငါအပ်မည်။ သင်သည်လွင်ပြင်၌လဲ၍သေသိမ့်မည်။ ငါပြောပြီဟုအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၆ မာဂေါဂပြည်နှင့်ပင်လယ်ကမ်းနားမှာညိပ်ဝပ်စွာနေသောသူတို့အပေါ်သို့မီးကိုငါထွတ်ထိုက်၍ငါသည်ထာ

၇ ဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသိရကြသိမ့်မည်။ ထိုသို့ငါ၏နာမမြတ်ကိုငါ၏လူ့ဥသရေလအမျိုးသားတို့တွင်ထင်ရှားစေမည်။ နောက်တဖန်သူတို့သည်ငါ၏နာမမြတ်ကိုမရှုတ်ချရကြ။ ငါသည်ဥသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရား။ ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုတပါးအမျိုးသားတို့သိရကြသိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၈ တဖန်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အမှုရောက်လေပြီ။ ပြည့်စုံလေပြီ။ ယခုနေ့ရက်သည်ငါမိန့်မြှောက်နှင့်ပြီးသောနေ့ရက်ဖြစ်၏။ ဥသရေလမြို့တို့၌နေသောသူတို့သည်ထွက်သွား၍စစ်တိုက်လက်နက်။ မိုင်း။

လွှား။ လေး။ မြား။ နတ်။ ထုံများကိုချွန်နှစ်ပတ်လုံးမီး၍
 ၁၀ ကြသိမ့်မည်။ ထိုကာလတွင်ဥယျာဉ်၌ထင်းမခွေ။ တော
 ၌မချတ်။ စစ်တိုက်လက်နက်တို့နှင့်မီးပွေးကြသိမ့်
 မည်။ ဖျက်ဆီးသောသူတို့ကိုဖျက်ဆီးကြသိမ့်မည်။ လူယူ
 သောသူတို့၏ဥစ္စာကိုလည်းလူယူကြသိမ့်မည်ဟုအရှင်
 ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ထိုကာလတွင်ဣသရေလပြည်အိုင်အရွှေ့ခရီးသွား
 ရာ၌ထင်ရှားသောသင်းပြိုင်းကိုဂေါဂအားငါပေး
 မည်။ ခရီးသွားသောသူတို့သည်နှာခေါင်းကိုပိတ်ရကြ
 သိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌ဂေါဂနှင့်သူ၏လူအလုံးအရင်းရှိသ
 မှုကိုမြေ၌မြှုပ်၍ထိုမျှင့်သည်ဟာမုန့်ဂေါဂမျှင့်အမည်

၁၂ ဖြင့်တွင်သိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ပြည်
 ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါချွန်နှစ်ပတ်လုံးမြေ၌မြှုပ်ကြသိမ့်

၁၃ မည်။ ပြည်သားအပေါင်းတို့သည်ဒိုင်း၌မြေ၌မြှုပ်သ
 ဖြင့်ငါ၏ဘုန်းပွင့်သောထိုနေ့ရက်၌သူတို့သည်လည်း
 ကျော်စောခြင်းသို့ရောက်ကြသိမ့်မည်ဟုအရှင်ထာဝရ

၁၄ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ အရပ်ရပ်တွင်လည်၍အချားသော
 ခရီးသည်တို့နှင့်ဒိုင်းလျက်ခမြေပေါ်၌ကြွင်းသေးသောအ
 သေကောင်တို့ကိုမြှုပ်၍ထိုပြည်ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ
 အစည်အမှုစောင့်သောသူတို့ကိုရွေးကောက်၍ခန့်ထား
 ရကြသိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည်ချွန်နှစ်ပတ်လုံးဧကရာဇ်

၁၅ တွင်၊ ထွဉ်းလည်၍ခရီးသွားသောသူတို့သည်အသေ
 ကောင်၏အရိုးကိုတွေ့မြင်လျှင်မြေ၌မြှုပ်သောသူတို့သည်
 ဟာမုန့်ဂေါဂမျှင့်၌မမြှုပ်မှီတိုင်အောင်အရိုး၏အနား
 ၁၆ မှာမှတ်တိုင်ကိုစိုက်ရကြမည်။ ထိုအရပ်၌တည်သော
 မြို့သည်လည်းဟာမုန့်မြို့ဟူ၍တွင်သဖြင့်ထိုသို့ပြည်
 တော်ကိုသန့်ရှင်းစေကြသိမ့်မည်။

၁၇ အချင်းလူသား။ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်
 ကိုငှက်အမျိုးမျိုးတို့နှင့်မြေတိရိစ္ဆာန်ခပ်သိမ်းတို့အား
 ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ စည်းဝေး၍လာကြလော့။ ဣသရေလ
 တောင်တို့အပေါ်၌သင်တို့အဖို့ငါစီရင်သောယဇ်ပွဲကြီး

၁၈ စားခြင်းငှါလာကြလော့။ သင်တို့သည်အားကြီးသောသူ
 တို့၏အသားလေကိမ်းသို့၏အသွေး။ အာရှန်ပြည်၌သူ
 အောင်ကျွေးသောထိုးသီး။ သိတ်သီး။ နွားလားဥယျာဉ်
 တို့၏အသားအသွေးကိုသောက်စားရကြသိမ့်မည်။

၁၉ သင်တို့အဖို့ငါစီရင်သောယဇ်ပွဲ၌ဆိုကိုဝစ္စာစားရကြ
 သိမ့်မည်။ အသွေးနှင့်ရစ်မှုသည် ဂိုင်အောင်သောက်
 ၂၀ ရကြသိမ့်မည်။ ထိုသို့စားပွဲ၌မြင်း။ မြင်းမီးသူရဲ။ ခွန်အား

ကြီးသောသူ။ စစ်တိုက်သောသူအမျိုးမျိုးတို့ကိုဝစ္စာစား
 ရကြသိမ့်မည်ဟုအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ငဘုန်းကိုလည်းတပါးအမျိုးသားတို့တွင်ငါထင်ရှား
 စေ၍ငါစီရင်သောတရားမှနှင့်သူတို့၌ငါတင်သောလက်
 ကိုတပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်မြင်ရကြသိမ့်

၂၂ မည်။ ငါသည်သူတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်
 ကြောင်းကိုဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ထိုနေ့မှစ၍

၂၃ သိရကြသိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်မိမိ
 အမျိုးတို့အပြစ်ကြောင့်သိမ်းသွားခြင်းခံရကြောင်းကို
 တပါးအမျိုးသားတို့သည်သိရကြသိမ့်မည်။ ငကုပြင်မှား
 သောကြောင့်ငါသည်မျက်နှာလွှဲ၍ရန်သူတို့လက်သို့

၂၄ အပ်သဖြင့်ထိုသူအပေါင်းတို့သည်စားဖြင့်လဲ၍သေရ
 ကြပြီ။ သူတို့ညစ်ညူးသောအမှု။ ယွန်ကျူးခြင်းအမှုတို့

၂၅ အတိုင်းငါသည်ပြု၍မျက်နှာကိုလွှဲပြီ။ ဤအမှုတွင်အ
 ရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သိမ်းသွားခြင်း
 ကိုခံရသောယာကုပ်အမျိုးကိုငါတဖန်ဆောင်ခဲ့၍ဣ

၂၆ သရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုကယ်မသနားသဖြင့်
 ငါ၏နာမမြတ်အဖို့အလိုငှါပိတ်အားကြီးမည်။ သူတို့
 ၂၇ ကိုလူအမျိုးမျိုးထဲကငါခေါ်ခဲ့၍ရန်သူနေရာပြည်ကိုမှရ
 ဝေးစေလျက်သူတို့အားဖြင့်များစွာသောလူမျိုးတို့ရှေ့မှာ
 ငါသည်မျိုးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်သောအခါသူတို့သည်

ကြောက်စေသောသူမရှိ။ ညိမ်ဝပ်စွာနေကြစည်တွင်ခံရ
 ဘူးသောအရှက်ကွဲခြင်းနှင့်အေးပြစ်မှားခြင်းအပြစ်
 ၂၈ များကိုအောင်းမေ့ရကြသိမ့်မည်။ ငါသည်သူတို့ကိုတ

ပါးအမျိုးသားတို့၏သိမ်းသွားခြင်းကိုခံစေသောကြောင့်
 ၎င်းနောက်တဖန်နေရင်းပြည်၌ရဝေးစေ၍နေရာချသော
 ကြောင့်၎င်းသူတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်
 ၂၉ ကြောင်းကိုသိရကြသိမ့်မည်။ ငါသည်ကိုယ်ပိညည်ကို

ဣသရေလအမျိုးသားအပေါ်သို့သွန်းလောင်းသောအခါ
 သူတို့တွင်တယောက်ကိုမျှနောက်တဖန်ငါမစွန့်ပြစ်။
 ငမျက်နှာကိုလည်းမလွှဲဟုအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်
 တော်မူ၏။

၄၀

၁ ငါတို့သည်သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရာသက္ကရာဇ် ၂၅၃။
 ပဌမလ။ ဆယ်ရက်နေ့။ မြို့တော်ကိုလုပ်ကြံ၍တဆယ်
 လေးနှစ်စေ့သောနေ့တွင်ထာဝရဘုရား၏လက်တော်

၂ သည်ငါအပေါ်မှာရှိ၍ထိုမြို့သို့ဆောင်သွားတော်မူ၏။
 ၂။ ဘုရားသခင်၏ဗျာဒိတ်ရူပါရုံအားဖြင့်ငါ့ကိုဣသရေလ
 ပြည်သို့ဆောင်သွား၍အယွန်မြင့်သောတောင်ပေါ်မှာ

တင်ထားတော်မူ၏။ ထိုတောင်အနားမှာတောင်ဘက်၌
 ၃ မြို့ပုံသဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ထိုအရပ်သို့ ငှက်ဆောင်သွားတော်မူ
 သောအခါကြေးဝါကဲ့သို့အဆင်းအရောင်ရှိသောလူတ
 ဦးသည်တိုင်းစရာကျလုံးနှင့်ချည်ကြိုးကိုကိုင်လျက် မြို့
 ၄ တံခါးဝမှာရပ်နေ၏။ ထိုသူကအချင်းလူသား။ စေ့စေ့
 ကြည့်ရှုလေ့။ စေ့စေ့နားထောင်လေ့။ ငါပြုလုပ်သမျှတို့
 ကိုနှစ်သုံးသွင်းလေ့။ သင့်အားငါပြုအံ့သောငှါသင့်ကိုဤ
 အရပ်သို့ဆောင်ခဲ့ဘက်မူပြီ။ မြင်သမျှတို့ကိုလည်းအလှူ
 ၅ ရေလအမျိုးအားပြုရမည်ဟုဆို၏။
 ၆ အိမ်တော်ပြင်ပတ်သည်၌တန်တိုင်းရှိ၏။ ထိုသူသည်
 ဆံတောင်အားဖြင့်အရှေ့ချောက်တောင်ရှိသောကျလုံး
 ကိုကိုင်လျက်ထိုတန်တိုင်းကိုတိုင်း၍အလှူကျတပြန်။
 ၇ အမြင့်လည်းကျတပြန်ရှိ၏။ ထိုနောက်။ အရှေ့တံခါး
 သို့သွား၍ဇွဲကားကိုတက်ပြီးမှတံခါးထုတ်နှင့်တံခါး
 ၈ ခုံကိုတိုင်း၍အနံကျတပြန်စီရှိ၏။ အခပ်ငယ်တို့သည်
 တခပ်နှင့်တခပ်ငါးတောင်ကွာလျက် အလျားကျတ
 ၉ ပြန်။ အနံလည်းကျတပြန်စီရှိကြ၏။ အတွင်းတံခါးခုံ
 လည်းအနံကျတပြန်ရှိ၏။ တံခါးမုတ်ကိုလည်းတိုင်း၍
 အလျားရှစ်တောင်ရှိ၏။ မုတ်တိုင်အမြင့်နှစ်တောင်စီရှိ
 ၁၀ ၏။ တံခါးမုတ်သည်တံခါးအတွင်းဘက်၌ရှိသတည်း။
 အရှေ့တံခါးတဖက်တချက်၌အခပ်ငယ်သုံးခပ်စီရှိ၍
 အလျားအနံတညီတည်း။ တဖက်တချက်၌တိုင်အမြင့်
 ၁၁ လည်းတညီတည်းရှိကြ၏။ တံခါးဝကိုလည်းတိုင်း၍
 ၁၂ အနံဆယ်တောင်။ အမြင့်တဆယ်သုံးတောင်ရှိ၏။ အခပ်
 ငယ်တို့ရှေ့မှာတဖက်တချက်၌ကျပ်ပြင်အနံတတောင်
 ရှိ၏။ တဖက်တချက်၌ရှိသောအခပ်ငယ်တို့သည်အလျား
 ၁၃ အနံချောက်တောင်စီရှိ၏။ ထိုနောက်။ အခပ်ငယ်အမိုး
 စွန်းတခုမှသည်တခုတိုင်အောင်တိုင်း၍ အကျယ်နှစ်
 ဆယ်ငါးတောင်ရှိ၏။ တံခါးတို့သည်မျက်နှာချင်းဆိုင်
 ၁၄ ကြ၏။ တံခါးပတ်သည်တန်တိုင်းအတွင်း။ ထောင့်တိုင်
 အထိ။ အတောင်ချောက်ဆယ်ကျယ်အောင်တိုင်များကို
 ၁၅ ထားလေ၏။ ပြင်တံခါးဝမှသည်အတွင်းတံခါးမုတ်ဝ
 ၁၆ တိုင်အောင်အတောင်ငါးဆယ်ရှိ၏။ အခပ်များ။ တံခါး
 အတွင်းပတ်သည်တိုင်များ။ တံခါးမုတ်များအတွင်း
 ဘက်၌ကျည်းသောပြတင်းပေါက်များရှိ၏။ တိုင်များ၌
 ထန်းပင်ပုံထုလျက်ရှိ၏။
 ၁၇ ထိုနောက်။ ငှက်ပြင်တန်တိုင်းထဲသို့သွင်း၍ အခပ်
 များကိုငါမြင်၏။ ကျောက်ခင်းလည်းရှိ၏။ ကျောက်ခင်း
 ၁၈ အပေါ်မှာအခပ်သုံးဆယ်ရှိ၏။ တံခါးများအစဉ်အတိုင်း

လိုက်၍ တံခါးအနားမှာရှိသောကျောက်ခင်းသည်
 ၁၉ အောက်ကျောက်ခင်းဖြစ်၏။ ထိုနောက်။ အောက်တံခါး
 ဦးမှသည်အတွင်းတန်တိုင်းပြင်ဘက်ဦးတိုင်အောင်
 တိုင်း၍ အရှေ့မျက်နှာ၌အတောင်တရာကွာ၏။
 ၂၀ တဖန်မြောက်မျက်နှာသို့ခေါ်သွား၍ပြင်တန်တိုင်း
 မြောက်ဘက်သို့မျက်နှာပြုသောတံခါးအမြင့်နှင့်အနံကို
 ၂၁ တိုင်းလေ၏။ အခပ်တို့သည်တဖက်တချက်၌သုံးခပ်စီ
 ရှိ၏။ တိုင်များ။ မုတ်များတို့သည်အရင်တံခါးကဲ့သို့ဖြစ်
 ၂၂ ၍အလျားအတောင်ငါးဆယ်။ အနံနှစ်ဆယ်ငါးတောင်ရှိ
 ၏။ ပြတင်းပေါက်။ မုတ်။ ထန်းပင်များတို့သည်အရှေ့
 တံခါးကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ဇွဲကားခုနှစ်ထပ်ဖြင့်တံခါးသို့
 တက်ရ၏။ မုတ်တို့သည်ဇွဲကားနှင့်တတန်းတည်းရှိကြ
 ၂၃ ၏။ အရှေ့ဘက်၌ရှိသကဲ့သို့မြောက်တံခါးမျက်နှာချင်း
 ဆိုင်အတွင်းတန်တိုင်းတံခါးဝရှိ၏။ တံခါးဝတခုနှင့်တခု
 အတောင်တရာကွာ၏။
 ၂၄ ထိုနောက်။ တောင်မျက်နှာသို့ခေါ်သွား၍ တောင်
 တံခါးကိုငါမြင်၏။ တိုင်များ။ မုတ်များကိုတိုင်း၍အရင်
 ၂၅ ပမာဏနှင့်တညီတည်းရှိကြ၏။ အရင်ပြတင်းပေါက်ကဲ့
 သို့ပြတင်းပေါက်များ။ မုတ်များရှိ၍အလျားအတောင်ငါး
 ၂၆ ဆယ်။ အနံနှစ်ဆယ်ငါးတောင်ရှိ၏။ ဇွဲကားခုနှစ်ထပ်
 ဖြင့်တံခါးသို့တက်ရ၏။ မုတ်တို့သည်ဇွဲကားနှင့်တတန်း
 တည်းရှိကြ၏။ တဖက်တချက်တိုင်များ၌ထန်းပင်ပုံထု
 ၂၇ လျက်ရှိ၏။ တောင်မျက်နှာ၌အတွင်းတန်တိုင်းတံခါးဝ
 ရှိ၏။ ထိုမျက်နှာ၌တံခါးဝတခုမှသည်တခုတိုင်အောင်
 တိုင်း၍အတောင်တရာကွာ၏။
 ၂၈ တဖန်အတွင်းတန်တိုင်းထဲသို့တောင်တံခါးဖြင့်
 သွင်း၍အရင်ပမာဏနှင့်အညီထိုတံခါးကိုတိုင်းလေ၏။
 ၂၉ အခပ်ငယ်များ။ တိုင်များ။ မုတ်များတို့သည်အရင်ပမာ
 ဏနှင့်တညီတည်းရှိကြ၏။ တံခါးဝပတ်သည်၌ငှက်မုတ်
 များ၌ငှက်ပြတင်းပေါက်ရှိ၍အလျားအတောင်ငါးဆယ်။
 ၃၀ အနံနှစ်ဆယ်ငါးတောင်ရှိ၏။ ပတ်သည်၌ရှိသောမုတ်
 တို့သည်လည်းအလျားအတောင်နှစ်ဆယ်ငါးတောင်။
 ၃၁ အနံငါးတောင်ရှိ၏။ မုတ်တို့သည်ပြင်တန်တိုင်းသို့မျက်
 နှာပြု၍တိုင်များအပေါ်မှာထန်းပင်ထုလျက်ရှိ၏။ ဇွဲ
 ကားရှစ်ထပ်ဖြင့်တက်ရ၏။
 ၃၂ အရှေ့ဘက်၌လည်းအတွင်းတန်တိုင်းထဲသို့သွင်း
 ၍ထိုတံခါးကိုအရင်ပမာဏနှင့်အညီတိုင်းလေ၏။
 ၃၃ အခပ်ငယ်များ။ တိုင်များ။ မုတ်များတို့သည်အရင်
 ပမာဏနှင့်တညီတည်းရှိကြ၏။ တံခါးဝပတ်သည်၌ငှက်

မုတ်များ၌ရင်ပြတင်းပေါက်ရှိ၍အလျားအတောင် ငါး
 ၃၄ ဆယ်။အနံ့နှစ် ဆယ်ငါးတောင်ရှိ၏။မုတ်တို့သည်ပြင်
 တန်တိုင်းသို့မျက်နှာပြု၍တဖက်တချက်တိုင်များ
 အပေါ်မှာထန်းပင်ပုံထုလျက်ရှိ၏။ဌေးကားရှစ်ထပ်
 ဖြင့်တက်ရ၏။
 ၃၅ တဖန်မြောက်တံခါးသို့ခေါ်သွား၍အရင်းပမာဏ
 ၃၆ နှင့်အညီတိုင်းသေ၏။အခပ်ငယ်များ။တိုင်များ။မုတ်
 များ။ပတ်လည်၌ပြတင်းပေါက်များတို့နှင့်ပြင်၍အလျား
 ၃၇ အတောင်ငါးဆယ်။အနံ့နှစ်ဆယ်ငါးတောင်ရှိ၏။မုတ်
 တို့သည်ပြင်တန်တိုင်းသို့မျက်နှာပြု၍တဖက်တချက်
 တိုင်များအပေါ်မှာထန်းပင်ပုံထုလျက်ရှိ၏။ဌေးကား
 ၃၈ ရှစ်ထပ်ဖြင့်တက်ရ၏။မီးရှို့သောယဇ်ကောင်ကိုရေ
 နှင့်ဆေးကြောစရာအခပ်များ။အခပ်ဝင်ဝများတို့သည်
 ထိုတံခါးမုတ်၌ရှိကြ၏။
 ၃၉ မီးရှို့ရာယဇ်။အပြစ်ဖြေရာယဇ်။ဒုစရိုက်ဖြေရာ
 ယဇ်ကောင်ကိုသတ်စရာတံခါးမုတ်အတွင်းတဖက်
 ၄၀ တချက်၌စားပွဲနှစ်ခုစီရှိကြ၏။မြောက်တံခါးဝသို့
 တက်ရာတံခါးမုတ်။ပြင်အနားတဖက်တချက်၌လည်း
 ၄၁ စားပွဲနှစ်ခုစီရှိသည်ဖြစ်၍။တံခါးဝတဖက်တချက်၌
 ယဇ်ကောင်ကိုသတ်စရာစားပွဲလေးခုစီ။ပေါင်းရှစ်ခုရှိ
 ၄၂ ကြ၏။မီးရှို့ရာယဇ်တံခါးစားပွဲလေးခုတို့သည်ဆစ်သော
 ကျောက်ဖြင့်ပြီး၍အလျားတတောင်တထွာ။အနံ့တ
 တောင်တထွာ။အမြင့်တတောင်ရှိ၏။ထိုစားပွဲပေါ်မှာ
 ၄၃ ထားရကြ၏။စားပွဲအပေါ်ပတ်လည်၌အကျယ်လက်
 တဝါးရှိသောအနားပတ်ဘပ်လျက်ရှိ၍ပူဇော်စရာယဇ်
 သားကိုတင်ထားရကြ၏။
 ၄၄ အတွင်းတံခါးပြင်မှာအတွင်းတန်တိုင်း၌အခပ်နှစ်ခု
 ကိုငါမြင်၏။တခပ်ကားမြောက်တံခါးအနားမှာရှိ၍
 တောင်ဘက်သို့မျက်နှာပြု၏။တခပ်ကားတောင်တံခါး
 ၄၅ အနားမှာရှိ၍မြောက်ဘက်သို့မျက်နှာပြု၏။တောင်
 ဘက်သို့မျက်နှာပြုသောဤအခပ်ကားအိမ်တော်အမှုကို
 ၄၆ ဆောင်သောယဇ်ပရောဟိတ်နေစရာတို့ဖြစ်၏။ထိုသူတို့
 ကားသာဝရသူအားထံတော်သို့ချည်းကင်၍အမှုတော်ကို
 ဆောင်စေခြင်းငှါလေ့သားတို့တွင်ရွေးကောက်သော
 နာမရသားပေတည်းဟူသောအားပြောဆို၏။

ထိုအခါတန်တိုင်းကိုတိုင်း၍အလျားအတောင်တရာ။
 အနံ့အတောင်တရာ။စတုရန်းရှိ၏။ယဇ်ပလ္လင်သည်အိမ်
 ၄၈ တော်ရှေ့မှာတည်၏။အိမ်တော်ဦးသို့ခေါ်၍တံခါးဝနှစ်
 ဖက်ကိုတိုင်းလျှင်အကျယ်ငါးတောင်စီရှိ၏။တံခါးရှက်
 ၄၉ နှစ်ဖက်။အနံ့သုံးတောင်စီရှိ၏။အိမ်တော်ဦးအလျားကား
 အတောင်နှစ်ဆယ်။အနံ့ကားတဆယ်တတောင်ရှိ၏။
 ဌေးကားဆယ်ထပ်ဖြင့်တက်ရ၏။အိမ်တော်ဦးအနား။
 တဖက်တချက်၌တိုင်တလုံးစီတည်လျက်ရှိ၏။
 ၅၀ ထိုနောက်မှဗိမာန်တော်သို့ခေါ်၍တံခါးတိုင်တို့
 ကိုတိုင်းလျှင်နှစ်ဖက်၌တံခါးတိုင်ဒုသညဗိမာန်တော်
 ၂ ဒုနှင့်အမျှချောက်တောင်ရှိ၏။ဗိမာန်တော်တံခါးဝအ
 ကျယ်ကားဆယ်တောင်ရှိ၏။တံခါးဝတဖက်နှင့်တဖက်
 လည်းငါးတောင်စီကျယ်၏။ဗိမာန်တော်ကိုတိုင်း၍
 အလျားကားအတောင်လေးဆယ်။အနံ့ကားအတောင်
 ၃ နှစ်ဆယ်ရှိ၏။ထိုနောက်။အထဲသို့ဝင်၍အရာရာတို့ကို
 တိုင်းလျှင်တံခါးတိုင်နှစ်တောင်။တံခါးဝချောက်တောင်။
 ၄ တံခါးဝတဖက်တချက်ခုနှစ်တောင်စီရှိ၏။ထိုအခပ်
 သည်ဗိမာန်တော်အနံ့နှင့်တညီတည်းဖြစ်လျက်အ
 လျားအတောင်နှစ်ဆယ်။အနံ့လည်းအတောင်နှစ်ဆယ်
 ရှိသည်ကိုတိုင်း၍ဤအခပ်ကားအတ္တန်သန်ရှင်းရာဌာန
 ၅ ဖြစ်သည်ဟုအားပြောဆို၏။ထိုနောက်။အိမ်တော်ထ
 ရံကိုတိုင်း၍အထူချောက်တောင်ရှိ၏။အိမ်တော်ပတ်
 ၆ လည်ထရံအခပ်တို့သည်အနံ့လေးတောင်စီရှိ၏။ထရံ
 အခပ်တို့သည်အစည်အတိုင်းသုံးဆယ်။အဆင့်သုံးဆင့်
 ပေါင်းသုံးဆယ်သုံးထပ်ရှိကြ၏။ထိုအခပ်တို့သည်အိမ်
 တော်ထရံထဲသို့မဝင်ဘဲထရံအောက်ပိုင်းထွက်သော
 ၇ ခြေအပေါ်မှာမှီနေကြ၏။ထရံအခပ်အောက်ဆင့်မှ
 သည်ဒုတိယအဆင့်သို့ရင်ဒုတိယအဆင့်မှသည်တတိ
 ယအဆင့်သို့ရင်တက်သည်အတိုင်းအိမ်တော်ထရံပတ်
 လည်တရှောက်လုံးဆက်ကာဆက်ကာဆုတ်၍အခပ်
 ၈ နေရာသည်အစဉ်အတိုင်းကျယ်လျက်အဆင့်ဆင့်တက်
 ၍။အိမ်တော်အထက်ပိုင်းပတ်လည်၌အမြင့်ဆုံးသောထ
 ရံအခပ်တို့သည်ချောက်တောင်ရှေ့သောကျူတပြန်မျှ
 ၉ ကျယ်ကြ၏။ထရံအခပ်ပြင်ဘက်၌ကာသောထရံသည်
 အထူငါးတောင်ရှိ၏။ကျန်ကြွင်းသောအရပ်သည်ထရံ
 ၁၀ အခပ်တို့နှင့်ဆိုင်၏။အိမ်တော်ပတ်လည်၌ထရံအခပ်
 တို့သည်အိမ်တော်တန်တိုင်းအခပ်တို့နှင့်အတောင်နှစ်
 ၁၁ ဆယ်ကွာလျက်ရှိကြ၏။ထရံအခပ်တံခါးတို့သည်ကျန်

ကြွင်းသောအရပ်သို့ ဖွင့်၍ မြောက်ဘက်သို့ ၎င်းတောင်ဘက်သို့ ၎င်းမျက်နှာပြင်ကြွေ၏။ ကျန်ကြွင်းသောအရပ်သည် ပတ်လည်၌ အနံငါးတောင်ရှိ၏။

- ၁၂ လွတ်လပ်သော အရပ်ကို ပိတ်၍ အနောက်ဘက်၌ရှိသော တန်တိုင်းသည် အလျား အတောင် ချွန်ဆယ်ရှိ၍ အိမ်တော်ပတ်လည်တန်တိုင်းသည်လည်း အထူငါးတောင်။
- ၁၃ အလျား အတောင်ကိုးဆယ်ရှိ၏။ ထိုသို့အိမ်တော်ကို တိုင်း၍ လွတ်လပ်သောအရပ် အိမ်တော်ထရုံ တန်တိုင်း
- ၁၄ ပါလျက် အလျား အတောင် တရာရှိ၏။ အရှေ့မျက်နှာ၌ လွတ်လပ်သော အရပ်ပါလျက် အိမ်တော်ဦး အတိုင်း
- ၁၅ အရှည်လည်း အတောင်တရာရှိ၏။ လွတ်လပ်သောအရပ်၌ ကာသောရှေ့တန်တိုင်းနှင့် နောက်တန်တိုင်းကိုတိုင်း၍ တဖက်တချက်၌ရှိသော ထရုံအခမ်ပါလျက် အလျား အတောင်တရာရှိ၏။
- ၁၆ အတွင်းမိတ်မှန်နှင့် တန်တိုင်းမုတ်များ။ တံခါးခုံများ။ ကျည်းသောပြတင်းပေါက်များ။ တံခါးခုံရှိသမျှတဖက်တချက်သုံးဆင့်ရှိသော ထရုံအခမ် နံရံများ တို့သည် မြေမှပြတင်းပေါက်တိုင်အောင် ပျည်ပျားနှင့် ဖုံးအုပ်လျက်ရှိကြ၏။ ပြတင်းပေါက်တို့သည်လည်း ကွယ်ကာလျက်ရှိကြ၏။
- ၁၇ တံခါးပေါက်ရှိသမျှအထက်။ အတွင်းမိတ်မှန်ပြင်ဘက်။ အိမ်တော်အတွင်းပြင်ထရုံပတ်လည်၌ ခေရမိမ်နှင့်
- ၁၈ ထန်းပင်ပုံထူ၍ ခေရမိမ်နှစ်ခုကြားမှာ ထန်းပင်တစ်ခုစီရှိ
- ၁၉ ၏။ ခေရမိမ်တစ်ခုမျက်နှာနှစ်ခုစီပါလျက်။ ထန်းပင်နှစ်ခုကြားမှာ တဖက်၌လူမျက်နှာ။ တဖက်၌ချင်သောမျက်နှာ
- ၂၀ ကိုပြကြ၏။ ထိုသို့အိမ်တော်ပတ်လည်။ မြေမှာဥတံခါးပေါက်အထက်တိုင်အောင် မိတ်မှန်တော်ထရုံ၌ ခေရ
- ၂၁ မိမ်နှင့်ထန်းပင်အရပ်ထူလျက်ရှိ၏။ မိတ်မှန်တော်တိုင်တို့သည်လေးထောင့်ဖြစ်ကြ၏။ သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့်မျက်
- ၂၂ နှာချင်းတူကြ၏။ သစ်သားယဇ်ပလ္လင်သည်အမြင့်သုံးတောင်။ အလျားနှစ်တောင်။ အနံနှစ်တောင်ရှိ၏။ ပလ္လင်ထောင့်။ ဘိနပ်။ နံရံတို့သည်သစ်သားဖြင့်ပြီးကြ၏။ ဤစား
- ၂၃ ပွဲကား ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ တင်သောစားပွဲပေတည်းဟုအေးပြောဆို၏။
- ၂၄ မိတ်မှန်တော်နှင့် သန့်ရှင်းရာဌာန၌ တံခါးပေါက်
- ၂၅ တပေါက်စီရှိ၍ တံခါးတို့သည်လည်း တတိယတံခါး
- ၂၆ ရွက်နှစ်ရွက်စီရှိ၏။ မိတ်မှန်တော်ထရုံ၌ထူသကဲ့သို့ တံခါးရွက်တို့၌ ခေရမိမ်နှင့် ထန်းပင်ပုံထူလျက်ရှိ၏။
- ၂၇ မုတ်ဦးအထက်မှာထုပ်တင်လျက်ရှိ၏။ မုတ်နံရံ။ အိမ်

တော်အခမ်ထရုံတို့သည်ထုပ်များ။ ကျည်းသောပြတင်းပေါက်များ။ ထန်းပင်များနှင့်ပြည့်စုံကြ၏။

၄၂

- ၁ ထိုနောက်မှမြောက်လမ်းဖြင့်ပြင်တန်တိုင်းထဲသို့ခေါ်သွား၍ အိမ်တော်မြောက်ဘက်။ လွတ်လပ်သောအရပ်
- ၂ ရှေ့မှာရှိသောအခမ်များကိုပြလေ၏။ ထိုအခမ်တို့သည် မြောက်တံခါးအထိ။ အလျားအတောင် တရာ။ အနံအ
- ၃ တောင်ငါးဆယ်ရှိကြ၏။ အတောင်ချွန်ဆယ်ရှိသောအတွင်းတန်တိုင်းရှေ့ပြင်တန်တိုင်းကျောက်ခင်းရှေ့တွင်
- ၄ တဖက်တချက်၌ နံရံအခမ်သုံးဆင့်ရှိ၏။ ထိုအခမ်များရှေ့မှာတတောင်ကျယ်သောလမ်းနှင့် တကွအတွင်းဘက်သို့ဝင်၍ အနံဆယ်တောင်ရှိသောစင်္ကြံရှိ၏။ အခမ်တံခါး
- ၅ တို့သည်မြောက်ဘက်သို့မျက်နှာပြင်ကြွေ၏။ အထက်ခမ်တို့သည်ကျည်းကြွေ၏။ သူတို့ကျယ်ပြင်သည်အောက်ခမ်ကျယ်ပြင်။ အလယ်ခမ်ကျယ်ပြင်နှင့်မညီ။ အထဲသို့ဝင်
- ၆ လျက်ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ အခမ်သုံးဆင့်ရှိသော်လည်း ထိုအခမ်တို့သည်အလျားတန်တိုင်းကဲ့သို့တိုင်မရှိ။ သို့ဖြစ်၍ အောက်ခမ်နှင့်အလယ်ခမ်ထက်သာ၍ကျည်းကြ
- ၇ ၏။ ထိုအခမ်များတဖက်တချက်။ ပြင်တန်တိုင်းဘက်မှာအခမ်များရှေ့၌ကာသောနံရံသည်အလျားအတောင်
- ၈ ငါးဆယ်ရှိ၏။ ပြင်တန်တိုင်းနှင့်ဆိုင်သောအခမ်တို့သည်အလျားအတောင်ငါးဆယ်ရှိကြ၏။ မိတ်မှန်တော်
- ၉ ရှေ့မှာအလျားသည်အတောင်တရာရှိ၏။ ပြင်တန်တိုင်းမှလာ၍ ထိုအခမ်များခြေရင်းအရှေ့ဘက်၌ဝင်ရာလမ်းရှိ၏။
- ၁၀ အိမ်တော်တောင်ဘက်။ လွတ်လပ်သောအရပ်ကိုကာ
- ၁၁ သောတန်တိုင်းနံရံ၌လည်းအခမ်များရှိကြ၏။ ထိုအခမ်ရှေ့မှာရှိသောစင်္ကြံမှစ၍အခမ်အလျားအနံ။ လွက်ရာဝင်ရာတံခါးရှိသမျှတို့သည်မြောက်အခမ်နှင့်ပုံသဏ္ဌာန်
- ၁၂ တူကြ၏။ တောင်ခမ်တံခါးတို့သည်လည်းမြောက်ခမ်တံခါးတို့နှင့်တူသည်ဖြစ်၍ တန်တိုင်းတဖက်တချက်။ အရှေ့သို့မျက်နှာပြင်သောစင်္ကြံဦး၌ဝင်ရာတံခါးဝရှိ၏။
- ၁၃ တိုင်းသောသူကလည်းလွတ်လပ်သောအရပ်ရှေ့မှာမြောက်ခမ်နှင့်တောင်ခမ်တို့သည်သန့်ရှင်းသောအခမ်။ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ချည်း ကပ်သောယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်အလွန်သန့်ရှင်းသောအရာများကိုစားရသောအခမ်ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအရပ်သည်သန့်ရှင်းသောကြောင့်အလွန်သန့်ရှင်းသောအရာ။ တောဥည်ပူဇော်သကာ။ အပြစ်ဖြေရာယဇ်။ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်တို့ကိုထားရာအရပ်ဖြစ်၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်ဝင်သောအခါ

အမှုတော်ဆောင်အဝတ်ကိုဝတ်လျက်သန့်ရှင်းသောအရပ်မှပြင်တန်တိုင်းသို့မထွက်ရ။ ထိုအဝတ်သန့်ရှင်းသောကြောင့်ညွတ်သား၍အချားသောအဝတ်ကိုဝတ်ပြီးမှလူများရှိရာသို့ထွက်သွားရကြမည်ဟုအားပြောဆို၏။

၁၅ အတွင်းဗိတ်မှာနတ်တော်ကိုတိုင်းပြီးသည့်နောက်အရှေ့
၁၆ တံခါးပြင်သို့ခေါ်သွား၍၊ တိုင်းစရာကျလုံးနှင့်အရှေ့
၁၇ မျက်နှာကိုတိုင်းလျှင်ကျလုံးအပြန်ငါးရာရှိ၏။ မြောက်
မျက်နှာကိုတိုင်းလျှင်လည်းကျလုံးအပြန်ငါးရာရှိ၏။
၁၈ ၊ တောင်မျက်နှာကိုတိုင်းလျှင်လည်းကျလုံးအပြန်ငါး
၁၉ ရာရှိ၏။ အနောက်မျက်နှာကိုတိုင်းလျှင်လည်းကျလုံး
၂၀ အပြန်ငါးရာရှိ၏။ လေးမျက်နှာကိုတိုင်း၍ပတ်လည်၌
ရှိသောတန်တိုင်းသည်သန့်ရှင်းသောအရပ်။ မသန့်ရှင်း
သောအရပ်တို့ကိုတိုင်းချားလျက်အလျားအပြန်ငါးရာ။
အနံလည်းအပြန်ငါးရာရှိ၏။

၄၃

၁ ထိုနောက်မှအရှေ့ဘက်သို့မျက်နှာပြုသောတံခါးဝ
၂ သို့တန်းခေါ်သွား၏။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်
ဘုန်းတော်သည်အရှေ့မျက်နှာမှလာ၍အသံသည်သမုဒ္ဒ
ရာသံကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ချောင်းမြည်တော်အားဖြင့်မြေတပြင်
၃ လုံးလင်း၏။ ငါမြင်သောရူပါရုံသည်မြို့တော်ကိုပျက်ဆီး
ခြင်းငှါလာသောအခါငါမြင်သောရူပါရုံနှင့်တူ၏။ ထင်
ရှားသောအရာတို့သည်ခေမာမြစ်နားမှာငါမြင်ဘူးသော
၄ အရာများကဲ့သို့ဖြစ်၍ငါသည်ပျက်ပင်လျက်နေ၏။ ထာ
ဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည်အရှေ့ဘက်သို့မျက်နှာပြု
၅ သောတံခါးလမ်းဖြင့်အိမ်တော်ထဲသို့ဝင်တော်မူ၏။ ထို
အခါဝိညာဉ်တော်သည်ကျေချီလျက်အတွင်းတန်တိုင်း
၆ ထဲသို့ဆောင်သွား၍ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည်
၇ တအိမ်လုံးကိုပြည့်တော်မူ၏။ အရင်လူသည်အနားမှာ
ရပ်နေလျက်အိမ်တော်ထဲကအားမိန့်တော်မူသောအသံ
၈ ကိုငါကြားသည်ကား။ အချင်းလူသား။ ဤအရပ်သည်
ပေလွင်တည်ရာအရပ်။ ငြေဖဝါးနင်းမြို့အရပ်။ ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့တွင်အစည်အမြဲနေရာအရပ်ဖြစ်၏။
ဣသရေလရှင်ဘုရင်များနှင့်အမျိုးသားများတို့သည်မှား
ယွင်းခြင်းအားဖြင့်ဂင်ရှင်ဘုရင်၏အသေကောင်အား
ဖြင့်ဂင်မြင့်ရာအရပ်တို့၌ငါ၏နာမတော်ဖြတ်ကိုနောက်
၉ တဖန်မရှုတ်ချရကြ။ သူတို့တံခါးခုံကိုလည်းတံခါးခုံ
အနားမှာဂင်သူတို့တိုင်ကိုလည်းတိုင်အနားမှာဂင်တည်
ပိုက်လျက်ငါနှင့်သူတို့စပ်ကြားမှာနံရံတခုတည်းသာရှိ
လျက်သူတို့မြို့မိသောစက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အမှုတို့ဖြင့်

ငါ၏နာမတော်ဖြတ်ကိုရှုတ်ချသောကြောင့်ငါသည်အမျက်
၁ ထွက်၍သူတို့ကိုပျက်ဆီးပြီ။ ယခုလူကား။ သူတို့မှား
ယွင်းခြင်းအမှုများနှင့်ရှင်ဘုရင်၏အသေကောင်များ
ကိုငါမှဝေးစွာပယ်ရှားကြစေ။ ငါသည်လည်းသူတို့တွင်
၂ အစည်အမြဲနေမည်။ အချင်းလူသား။ ဣသရေလအမျိုး
သားတို့သည်ကိုယ်စုစုစိုက်အပြစ်ကြောင့်ရှက်ကြောက်
စေခြင်းငှါအိမ်တော်ကိုပြုလေ့။ အိမ်တော်ပုံကိုသူတို့
၃ တိုင်းကြစေလေ့။ သူတို့သည်ကိုယ်မြို့မိသောအမှု
များကြောင့်အမှန်ရှက်ကြောက်လျှင်အိမ်ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်
ထွက်ရာဝင်ရာတံခါးဝများ။ ကျင့်ရသမျှသောထုံးစံများ။
စီရင်ထုံးစံချက်တရားအလုံးစုံတို့ကိုပြုလေ့။ သူတို့သည်
ထုံးစံများနှင့်စီရင်ထုံးစံချက်အလုံးစုံတို့ကိုကျင့်စောင့်
၄ စေခြင်းငှါသူတို့ရှေ့မှာရေးထားလေ့။ တောင်ထိပ်
ပေါ်မှာတည်သောအိမ်တော်၏တရားဟူမူကား။ အိမ်
တော်နယ်နိမိတ်ရှိသမျှတို့သည်အထွန်သန့်ရှင်းရကြ
မည်။ ဤရှေ့ကားအိမ်တော်၏တရားပေတည်း။

၅ ယစ်ပလွင်အတိုင်းအရှည်ကား။ သံဘောင်ဖြင့်တိုင်း
လျှင်ဘိနပ်အမြင့်တတောင်။ အကျယ်တတောင်။ ပတ်
လည်အနားပတ်အကျယ်တထွာရှိ၍ယစ်ပလွင်ပြင်ဘက်
၆ ၌တည်ရ၏။ အောက်အထစ်သည်မြေနှင့်နှစ်တောင်
ကွာ၍အကျယ်တတောင်ရှိရမည်။ ငယ်သောအထစ်နှင့်
ကြီးသောအထစ်သည်လေးတောင်ကွာ၍အကျယ်တ
၇ တောင်ရှိရမည်။ ယစ်ပလွင်အမြင့်သည်လည်းလေး
တောင်ရှိရမည်။ ဦးချိုလေးချောင်းလည်းတက်ရမည်။
၈ ၊ ယစ်ပလွင်သည်စတုရန်းဖြစ်၍အလျားတဆယ်နှစ်
၉ တောင်။ အနံလည်းတဆယ်နှစ်တောင်ရှိရမည်။ အောက်
အထစ်သည်လည်းစတုရန်းဖြစ်၍အလျားတဆယ်လေး
တောင်။ အနံလည်းတဆယ်လေးတောင်ရှိရမည်။ အနား
ပတ်သည်လည်းအကျယ်တထွာရှိရမည်။ ဘိနပ်သည်
ယစ်ပလွင်ပတ်လည်၌တတောင်ထွက်၍တက်ရာလမ်း
သည်အရှေ့သို့မျက်နှာပြုရမည်။

၁၀ တဖန်။ အချင်းလူသား။ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
မူသည်အတိုင်းမီးရှိရာယစ်ပလွင်ကိုပူဇော်၍အသွေးကိုဖျန်း
ဖို့ရာယစ်ပလွင်ကိုတည်သောနေ့၌ကျင့်ရသောတရားဟူ
၁၁ မူကား။ အမှုတော်ကိုဆောင်၍ငယ်သို့ချည်းကပ်သော
လေဝိအမျိုး။ ဇာဒုတ်သားယစ်ပလွင်ဟိတ်တို့အားအပြစ်
ပြေရာယစ်ပလွင်သောနွားတီးတကောင်ကိုအပ်ရမည်။
၁၂ ၊ နွားအသွေးအမျှကိုယူ၍ယစ်ပလွင်ဦးချိုလေးချောင်း။
အထစ်လေးထောင့်။ အနားပတ်ကိုလူးသောအားဖြင့်

၂၁ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေရမည်။ အပြစ်ဖြေရာယုတ်သန္တာန်
 ၂၂ ကောင်းကင်ယုတ်သန္တာန်ရှင်းရာဌာနပြင်။ ဗိတ်မှာနီတော်အ
 ၂၃ တွင်းတွင်းစန့်ထားသော အရပ်၌မီး၍ရမည်။ ဇုတိယနေ
 ၂၄ ခွံလည်းအပြစ်မရှိသောဆိတ်သင်္ဃာတိယုတ်အပြစ်ဖြေ
 ၂၅ ရာယုတ်သန္တာန်ရှင်းစေရမည်။ ယုတ်ပလ္လင်ကိုသန္တာန်အသွေးနှင့်
 ၂၆ သန့်ရှင်းစေသကဲ့သို့ဆိတ်အသွေးနှင့်သန့်ရှင်းစေရမည်။
 ၂၇ ၊ ထိုသို့ယုတ်ပလ္လင်ကိုသန့်ရှင်းစေပြီးသည်နောက်အပြစ်
 ၂၈ မရှိ။ ယုတ်သန္တာန်သီးနှင့်အပြစ်မရှိသောဆိတ်ထီးကိုထာ
 ၂၉ ဝရဘုရားရှေ့တော်၌ပူဇော်ရမည်။ ယုတ်ပရောဟိတ်တို့
 ၃၀ သည်ဆားကိုဘင်လျက်ထိုယုတ်ကောင်းတို့ကိုထာဝရ
 ၃၁ ဘုရားအဖို့မီး၍ပူဇော်ရကြမည်။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး
 ၃၂ တနေ့တနေ့လျှင်ဆိတ်တကောင်ကိုအပြစ်ဖြေရာယုတ်ပြု
 ၃၃ ချီပူဇော်ရမည်။ အပြစ်မရှိ။ ယုတ်သန္တာန်သီးတကောင်နှင့်
 ၃၄ သီးထီးတကောင်ကိုလည်းပူဇော်ရမည်။ ခုနစ်ရက်
 ၃၅ ပတ်လုံးယုတ်ပလ္လင်ကိုသန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေ၍ကိုယ်ကို
 ၃၆ လည်းယုတ်ပရောဟိတ်အရာ၌ခန့်ထားရကြမည်။ ခုနစ်
 ၃၇ ရက်စေ့သောနောက်အဌမနေ့၌၎င်းထိုနေ့မှစ၍၎င်းယုတ်
 ၃၈ ပရောဟိတ်တို့သည်ယုတ်ပလ္လင်ပေါ်မှာသင်တို့မီး၍ရာ
 ၃၉ ယုတ်များနှင့်မိသဟာယယုတ်များကိုပူဇော်ရကြမည်။
 ၄၀ ငါသည်လည်းသင်တို့ကိုလက်ခံမည်ဟုအရှင်ထာဝရ
 ၄၁ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄၄ ထိုနောက်။ သန့်ရှင်းရာအရပ်အရှေ့သို့မျက်နှာပြု
 ၄၅ သောပြင်တံခါးသို့ဆောင်သွား၍ထိုတံခါးသည်ဗိတ်
 ၄၆ လျက်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်းဤတံခါးကိုမဖွင့်ဘဲ
 ၄၇ ဗိတ်သားလျက်ရှိရမည်။ လူများမဝင်ရကြ။ အကြောင်းမူ
 ၄၈ ကား။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဝင်
 ၄၉ တော်မူသောကြောင့်ဗိတ်သားလျက်ရှိရမည်။ မင်းသား
 ၅၀ အဖို့ဖြစ်၏။ မင်းသားသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌စား
 ၅၁ သောကံ၍ထိုတံခါးဝမှာထိုင်ရထိမည်။ မင်းသား
 ၅၂ သည်ထိုတံခါးမှတ်ဖြင့်ထွက်ဝင်ရထိမည်ဟုမိန့်တော်
 ၅၃ မူ၏။ ထိုအခါအိမ်တော်ရှေ့။ မြောက်တံခါးလပ်ဖြင့်
 ၅၄ ငကိုဆောင်သွား၍ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည်
 ၅၅ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကိုဖြည့်တော်မူသဖြင့်ငါ
 ၅၆ သည်ပျပ်ဝပ်လျက်နေ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း
 ၅၇ အချင်းလူသား။ စေ့စေ့ကြည့်၍မှတ်သော။ ထာဝရဘုရား
 ၅၈ ၏အိမ်တော်အဖို့ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ်တရားရှိသ
 ၅၉ မှုတို့ကိုနားထောင်လော့။ အိမ်တော်ဝင်ရာတံခါးဝနှင့်
 ၆၀ သန့်ရှင်းရာဌာနမှထွက်ရာတံခါးဝရှိသမျှတို့ကိုစေ့စေ့

၆၁ မှတ်သော့။ ပုန်ကန်ကတ်သောသူ။ ဣသရေလအမျိုးသား
 ၆၂ တို့အားအရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရ
 ၆၃ မည်မှာ။ အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့။ သင်တို့သည်
 ၆၄ ငတောဇည်ဘည်းဟူသောဆိပ်နှင့်အသွေးကိုပူဇော်
 ၆၅ သောအခါဗိတ်မှာနီကိုညစ်ညူးစေခြင်းငှါအဇာတိ
 ၆၆ ဗိတ်နှင့်အဇာတိကိုယ်ရှိသောတပါးအမျိုးသားတို့ကို
 ၆၇ ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့သွင်း၍နေရာချသဖြင့်စက်
 ၆၈ ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ်သောအမှုများကိုပြုမိသည်ဖြစ်၍ရောင့်ရဲ
 ၆၉ သောဗိတ်ရှိကြလော့။ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ်သောအမှုများ
 ၇၀ အားဖြင့်ငပဋိညဉ်ကိုဖျက်ကြပြီ။ ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာန
 ၇၁ ကိုမစောင့်။ ထိုဌာန၌စောင့်သောသူတို့ကိုကိုယ်အထို
 ၇၂ အလျောက်ခန့်ထားကြပြီ။
 ၇၃ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဣသရေ
 ၇၄ လအမျိုးသားတို့တွင်နေ၍အဇာတိဗိတ်နှင့်အဇာတိကိုယ်
 ၇၅ ရှိသောတပါးအမျိုးသားသည်ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနထဲ
 ၇၆ သို့မဝင်ရ။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ထံမှထွက်
 ၇၇ ၍လပ်လွဲပြီးလျှင်မိမိတို့ရပ်တရားနောက်သို့ထိုက်သွား
 ၇၈ သောအခါထံမှထွက်၍လပ်လွဲသောလေဝိသားတို့
 ၇၉ သည်လည်းကိုယ်အပြစ်ကိုခံရကြမည်။ သို့ရာတွင်ငါ၏
 ၈၀ သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့်ဆိုင်သောအမှုစောင့်ဖြစ်၍ဗိတ်မှာနီ
 ၈၁ တော်၌သံခါးတို့ကိုစောင့်လျက်အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်
 ၈၂ လျက်နေရကြမည်။ မီး၍ရာယုတ်နှင့်လူများပူဇော်သော
 ၈၃ ယုတ်ကောင်းတို့ကိုသတ်၍လူများကိုယ်စားအမှုတော်ကို
 ၈၄ ဆောင်ရွက်ရကြမည်။ သူတို့သည်ရပ်တုတ်ရှေ့မှာလူများ
 ၈၅ အမှုကိုဆောင်ရွက်သဖြင့်ဣသရေလအမျိုးထံမိမိစုစု
 ၈၆ ရိုက်အပြစ်ထဲသို့လဲစရာအကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်
 ၈၇ သူတို့တဖက်၌ငါကုန်ဆို၍သူတို့သည်ကိုယ်အပြစ်ကို
 ၈၈ ခံရကြမည်။ ယုတ်ပရောဟိတ်လုပ်၍ငထံသို့မချည်းကပ်
 ၈၉ ရကြ။ အလွန်သန့်ရှင်းသောငဌာန၌သန့်ရှင်းသောအရာ
 ၉၀ တို့ကိုမချည်းကပ်ရကြ။ ကိုယ်အရှက်ကွဲခြင်းကိုယ်ပြုမိ
 ၉၁ သောစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ်အမှုတို့ကိုခံရကြမည်။ အိမ်
 ၉၂ တော်ကိုစောင့်၍အိမ်တော်၌ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို
 ၉၃ ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါငါခန့်ထားမည်။ ဣသရေလအ
 ၉၄ မျိုးသားတို့သည်ထံမှထွက်၍လပ်လွဲသောအခါငါ၏
 ၉၅ သန့်ရှင်းရာဌာနကိုစောင့်နေသောလေဝိအမျိုးဖြစ်သော
 ၉၆ ဇာရုတ်သား။ ယုတ်ပရောဟိတ်တို့သည်ငအမှုကိုဆောင်
 ၉၇ ခြင်းငှါငထံသို့ချည်းကပ်ရကြမည်။ ငအားဆိပ်နှင့်အ
 ၉၈ သွေးကိုပူဇော်ခြင်းငှါငရှေ့မှာရပ်ရကြမည်ဟုအရှင်
 ၉၉ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည်ငါ၏သန့်

ရှင်းရာဌာနထဲသို့ဝင်၍ အမှုကိုဆောင်ခြင်းငှါစားပွဲ အနားသို့ချည်းကပ်၍ အမှုစောင့်ဖြစ်ကြမည်။

- ၁၇ သူတို့သည်အတွင်းတန်ဖိုင်း တံခါးအတွင်းသို့ဝင်သော အခါပိတ်အဝတ်ကိုသာဝတ်ရကြမည်။ အတွင်းတန်ဖိုင်းတံခါးအတွင်း၌ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်စဉ်။ သိုးမွေးအဝတ်ကိုမဝတ်ရကြ။ ခေါင်းပေါ်မှာပိတ်ဦးထုပ်ကိုဆောင်း၍ ခါး၌ပိတ်ပေါင်းဘိကိုဝတ်ရကြမည်။ ချွေးထွက်စေသောအဝတ်ကိုမဝတ်ရကြ။ လူများရှိရာပြင်တန်ဖိုင်းသို့ထွက်သွားသောအခါ အမှုတော်ကိုဆောင်စဉ်တွင်ဝတ်သောအဝတ်ကိုချွတ်၍ သန့်ရှင်းသောအခင်တို့၌ထားပြီးချှင် အချားသောအဝတ်ကိုဝတ်ရကြမည်။ အရင်အဝတ်ကိုဝတ်လျက်လူများတို့ကိုမသန့်ရှင်းစေရကြ။ မိမိတို့ဆံပင်ကိုလည်းမခိုတ်ရ။ မရှေ့စေခြင်းငှါ ဖြတ်ရမည်။ ယဇ်ပရောဟိတ်သည် အတွင်းတန်ဖိုင်းထဲသို့ဝင်သောအခါစပျစ်ရည်ကိုမသောက်ရ။ မုတ်ဆိုးမနှင့်မစုံဖက်ရ။ လင်ကွာသောမိဖွဲ့နှင့်မစုံဖက်ရ။ နှုတ်ရေလအမျိုးအမျိုးကညာနှင့်သော်ငယ်ယဇ်ပရောဟိတ်၏မယားဖြစ်ဘူးသောမုတ်ဆိုးမနှင့်သော်ငယ်စုံဖက်ရမည်။ ငါ၏လူတို့သည် သန့်ရှင်းသောအရာ။ မသန့်ရှင်းသောအရာတို့ကိုငင်စင်ကြယ်သောအရာ။ မစင်ကြယ်သောအရာတို့ကိုငင်ပိုင်းချား၍ သိစေခြင်းငှါ သွန်သင်ရကြမည်။ တရားတွေ့မှုကိုစီရင်လျှင် ငါ၏ဓမ္မသတ်အတိုင်းစီရင်ရကြမည်။ ငါ၏ဓမ္မပွဲတို့ကိုဆောင်ရွက်လျှင် ငါစီရင်ထုံးစံချက်တို့ကို ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကို ငင်စောင့်ရှောက်ရကြမည်။ အသေကောင်ကိုချည်း၍ ကိုယ်ကိုမညစ်ညူးစေရ။ သို့ရာတွင် ကိုယ်မိဘ။ သားသမီး။ ညီအစ်ကို။ လင်မနေသောနှစ်မအတွက်ကိုယ်ကိုညစ်ညူးစေရသောအခွင့်ရှိ၏။ သန့်ရှင်းခြင်းကိုပြုပြီးမှ ချွန်ရက်နေရမည်။ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ကိုဆောင်ခြင်းငှါ အတွင်းတန်ဖိုင်း။ သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ဝင်သောနေ့တွင် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကိုပူဇော်ရမည် ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအရာသည်ယဇ်ပရောဟိတ်တို့၏အမွေဥစ္စာဖြစ်ရမည်။ ငါသည်သူတို့အမွေဥစ္စာဖြစ်၏။ နှုတ်ရေလပြည့်၌သူတို့အားအမွေဖြေကိုမပေးရ။ ငါသည်သူတို့၏အမွေမြေဖြစ်၏။ ပူဇော်သောမုန့်ညက်နှင့်အပြစ်ဖြေရာယဇ်။ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ကိုစားရကြမည်။ နှုတ်ရေလအမျိုးသားကိုခို၍ပူဇော်သမျှတို့ကိုလည်းသိမ်းယူရကြမည်။ အဦးသီးသောအသီးအမျိုးမျိုးနှင့် ချွေးမြောက်ရာပူဇော်သကာအလုံးစုံတို့ကိုယဇ်

ပရောဟိတ်သည် သိမ်းယူရမည်။ သူသည်သင့်အိမ်၌ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုသက်ဆောက်စေခြင်းငှါ အဦးနယ်သောမုန့်မိမိ ကိုသန့်၌လှူရမည်။ ငှက်ဖြစ်စေ။ သားဖြစ်စေ။ အထိုသို့ သေသောအကောင်။ သားရဲကိုက်၍ သေသောအကောင်ကိုယဇ်ပရောဟိတ်မစားရ။

- ၄၅
 - ၁ သင်တို့သည်မြေကိုအမွေခံခြင်းငှါစာရေးတံချ၍ ပိုင်းချားသော အခါသန့်ရှင်းသောမြေတကွက်ကိုထာဝရဘုရားအားပူဇော်ရကြမည်။ ထိုအကွက်သည်အလျားကျ။ လုံးအပြန့်နှစ်သောင်းငါးထောင်။ အနံတသောင်းရှိရမည်။ နယ်နိမိတ်ရှိသမျှသည်လည်းသန့်ရှင်းရမည်။ ထိုမြေကွက်အလယ်၌အလျားအတောင်ငါးရာ။ အနံလည်းအတောင်ငါးရာရှိသောစတုရန်းအကွက်သည်သန့်ရှင်းရာဌာနသို့ဖြစ်ရမည်။ ထိုအကွက်ပတ်လည်၌ သန့်ရှင်းသောနယ်လည်းအတောင်ငါးဆယ်ရှိရမည်။ ထိုသို့အလျားနှစ်သောင်းငါးထောင်။ အနံတသောင်းကိုတိုင်းပြီးမှ အလွန်သန့်ရှင်းသောအရပ်နှင့်သန့်ရှင်းသောဌာနတည်ရာဖြစ်ရမည်။ ထိုသန့်ရှင်းသောမြေသည်ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကိုဆောင်ခြင်းငှါ အထံတော်သို့ချည်းကပ်၍ သန့်ရှင်းရာဌာန၏အမှုစောင့်။ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့အဖို့ဖြစ်ရမည်။ သူတို့အိမ်ဆောက်စရာနှင့်သန့်ရှင်းရာဌာနတည်စရာတို့သန့်ရှင်းသောမြေဖြစ်ရမည်။ အလျားနှစ်သောင်းငါးထောင်။ အနံတသောင်းရှိသောအကွက်သည်အိမ်တော်အမှုစောင့်။ လေဝိလူတို့နေရာအခင်နှစ်ဆယ်တည်ဆောက်စရာတို့ဖြစ်ရမည်။ မြို့တော်နှင့်ဆိုင်သောမြေသည်သန့်ရှင်းသောအရပ်တဖက်တချက်၌အလျားတသောင်းငါးထောင်။ အနံငါးထောင်ရှိ၍ နှုတ်ရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အဖို့ဖြစ်ရမည်။ သန့်ရှင်းသောမြေကွက်နှင့်မြို့တော်နယ်နိမိတ်အနောက်ဘက်တရှောက်လုံးတပိုင်း။ အရှေ့ဘက်တရှောက်လုံးတပိုင်းသည်မင်းသားအဖို့ဖြစ်ရမည်။ ငါ၏မင်းသားတို့သည်နောက်တဖန် ငါ၏လူတို့ကိုမညည်းဆဲမည်အကြောင်း။ ထိုမြေသည်နှုတ်ရေလပြည့်၌မင်းသားပိုင်သောမြေဖြစ်ရမည်။ ကြွင်းသောမြေကိုနှုတ်ရေလအမျိုးအနွယ်အသီးအသီးတို့အားပေးဝေရမည်။
 - ၆ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အိုနှုတ်ရေလမင်းသားတို့။ နောင်ရဲသောစိတ်ရှိကြလော့။ အနိုင်အသက်ပြုခြင်း။ လူယူခြင်းအမှုတို့ကိုပယ်ရှား၍တရားသောအမှု။ ဟုတ်မှန်သောအမှုတို့ကိုပြုကြလော့။ နောက်

တဖန်ငါ၏လူတို့ကိုမညှဉ်းဆဲမနှိပ်စက်ကြနှင့်ဟုအရှင်
 ၁၀ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ မှန်သောမျိုးခွင်။ မှန်သော
 ၁၁ ဖော။ မှန်သောဗတ်တို့ကိုသုံးရကြမည်။ ဖောနှင့်ဗတ်
 သည်အညီအမျှရှိရမည်။ နှစ်ပါးသည်ဟောမဲကိုအမှီပြု၍
 ၁၂ ဖောသည်ဘဟောမဲတွင်ဆယ်စုတစု။ ဗတ်သည်လည်းတ
 ၁၃ ဟောမဲတွင်ဆယ်စုတစုရှိရမည်။ ဂေရာနွှစ်ဆယ်ကိုတ
 ကျပ်။ အကျပ်ချောက်ဆယ်ကိုဘမာနွှစ်ရှိရမည်။
 ၁၄ ချီးမြှောက်ရာပူဇော်သကာပြုသောအခါလျှံဆံဖြစ်
 စေ။ မုယောဆံဖြစ်စေ။ တဟောမဲတွင်တဩမဲကိုပူဇော်ရ
 ၁၅ မည်။ ဆီနှင့်ဆိုင်သောပညတ်ဟူမူကား။ တကောရတွင်
 ဗတ်ဆယ်စုတစုကိုပူဇော်ရမည်။ တဟောမဲသည်ဆယ်
 ဗတ်ဖြစ်သောကြောင့် တကောရသည်ဆယ်ဗတ်ဖြစ်သ
 ၁၆ ကည်း။ သူတို့အပြစ်ကိုဖြေခြင်းငှါ ဣသရေလကျက်
 စားရာ။ ခရုအားသောအရင်ခွဲရှိသောသိုးနှစ်ရာတွင်သိုးသ
 ယ်တကောင်ကိုဘောဇဉ်ပူဇော်သကာနှင့်တကွမီး
 ၁၇ ရှိရာယဇ်။ မိဿဟာယယဇ်တို့ကိုပူဇော်ရကြမည်ဟု
 အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုချီးမြှောက်ရာပူ
 ၁၈ ဇော်သကာကိုပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်ဣ
 ၁၉ သရေလမင်းသားအားဆက်ရကြမည်။ မင်းသားသည်
 လည်းပွဲသဘင်နေ့။ လဆန်းနေ့။ ဥပုသ်နေ့။ ဣသရေလအ
 မျိုးပရိသတ်စည်ဝေးသောနေ့ရက်အစည်အတိုင်းမီး
 ၂၀ ရှိရာယဇ်။ ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာ။ သွန်းလောင်းရာပူ
 ဇော်သကာတို့ကိုပူဇော်ရမည်။ ဣသရေလအမျိုး၏အပြစ်
 ကိုဖြေခြင်းငှါအပြစ်ဖြေရာယဇ်။ ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာ။
 မီးရှိရာယဇ်။ မိဿဟာယယဇ်ကိုလည်းပူဇော်ရမည်။
 ၂၁ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ပဌမလ
 တရက်နေ့တွင်အပြစ်မပါ။ အသက်ပျိုသောနွားထီး
 ၂၂ မည်။ ယဇ်ပရောဟိတ်သည်အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကောင်
 အသွေးအမျှကိုယူ၍အိမ်တော်တိုင်ခွဲငင်ယဇ်ပညွှတ်
 အောက်ထပ်လေးထောင့်ခွဲငင်အတွင်းတန်တိုင်းတံခါး
 ၂၃ တိုင်ခွဲငင်ထည့်ရမည်။ ထိုမှတပါး။ မှားယွင်းသောသူနှင့်
 မိုက်သောသူအတွက်ခုနှစ်ရက်နေ့တွင်ထိုနည်းတူပူဇော်
 ၂၄ ၍အိမ်တော်အတွက်အပြစ်ဖြေရာမင်္ဂလာကိုပြုရမည်။
 ၂၅ ပဌမလ။ တဆယ်လေးရက်နေ့တွင်ပသခါပွဲကိုခံရ
 မည်။ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံးပွဲခံစည်တွင်တဆေးမဲ့မျှန်ကိုသာ
 ၂၆ စားရမည်။ ထိုနေ့နှစ်မင်းသားသည်ကိုယ်တိုင်ပြည်သူ
 ပြည်သားအပေါင်းတို့တိုင်ခွဲငင်နွားထီးတကောင်ကိုအပြစ်
 ၂၇ ဖြေရာယဇ်ပူဇော်ရမည်။ ပွဲနေ့ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံးထာဝ

ရဘုရားအားမီးရှိရာယဇ်တို့နွားထီးခုနှစ်ကောင်။ အပြစ်
 မပါသောသိုးထီးခုနှစ်ကောင်ကိုငှင်အပြစ်ဖြေရာယဇ်
 ၂၈ တို့ဆိတ်သလှတကောင်ကိုငှင်နေ့တိုင်းပူဇော်ရမည်။
 ၂၉ နွားဖြစ်စေ။ သိုးဖြစ်စေ။ တကောင်တကောင်နှင့်ပါရ
 သောဘောဇဉ်ပူဇော်သကာတို့မျှညက်တဖော။ ဆိတ်
 ၃၀ ဟိန်ကိုပြင်ဆင်ရမည်။ သတ္တမလတဆယ်ငါးရက်နေ့
 တွင်ပွဲခံ၍ယဇ်အပြစ်ဖြေရာယဇ်။ မီးရှိရာယဇ်။ ဘော
 ဇဉ်ပူဇော်သကာ။ ဆီပူဇော်သကာပြုသည်အတိုင်း
 ၃၁ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံးပြုရမည်။
 ၃၂ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အရှေ့
 သို့မျက်နှာပြုသောအတွင်းတန်တိုင်းတံခါးကိုအလုပ်
 လုပ်သောနေ့ချောက်ရက်ပတ်လုံးပိတ်ထားရမည်။ ဥပုသ်
 ၃၃ နေ့နှင့်လဆန်းနေ့နှစ်ရက်တားရမည်။ မင်းသားသည်ထို
 တံခါးရက်ဖြင့်ဝင်၍တံခါးတိုင်အနားမှာရပ်နေရမည်။
 ၃၄ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်မင်းသားမီးရှိရာယဇ်။ မိဿ
 ဟာယယဇ်တို့ကိုပူဇော်၍သူသည်တံခါးခံခွဲပြီးညွတ်ချပြီး
 ၃၅ မှပြင်သို့ထွက်သွားရမည်။ သို့ရာတွင်ညဦးယံမရောက်
 ၃၆ မှီထိုတံခါးကိုမပိတ်ရ။ ထိုနည်းတူ။ ဥပုသ်နေ့နှင့်လ
 ဆန်းနေ့နှစ်ရက်ပြည်သူပြည်သားတို့သည်ထိုတံခါးဝနားမှာ
 ၃၇ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်တွင်ဦးညွတ်ချကြမည်။ ဥပုသ်
 ၃၈ နေ့နှစ်မင်းသားသည်မီးရှိရာယဇ်တို့အပြစ်မပါသောသိုး
 သလှတချောက်ကောင်။ အပြစ်မပါသောသိုးထီးတ
 ၃၉ ကောင်ကိုထာဝရဘုရားထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်။
 ၄၀ ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာတို့သိုးထီးတကောင်နှင့်မျှ
 ညက်တဖော။ ဆိတ်ဟိန်ကိုငှင်သိုးသလှနှင့်အလိုရှိသ
 ၄၁ မျှကိုငှင်ပူဇော်ရမည်။ လဆန်းနေ့နှစ်ရက်အပြစ်မပါသောနွား
 ထီးတကောင်။ သိုးသလှတချောက်ကောင်။ သိုးထီးတ
 ၄၂ ကောင်ကိုပူဇော်ရမည်။ ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာတို့
 နွားတကောင်နှင့်မျှညက်တဖော။ သိုးတကောင်နှင့်
 ၄၃ တဖော။ သိုးသလှနှင့်အလိုရှိသမျှကိုငှင်မျှညက်တဖ
 ဟနှင့်ဆိတ်ဟိန်ကိုငှင်ပူဇော်ရမည်။
 ၄၄ မင်းသားဝင်သောအခါအရှေ့တံခါးရက်ဖြင့်ဝင်ရ
 ၄၅ မည်။ ထိုတံခါးရက်ဖြင့်လည်းထွက်ရမည်။ ပြည်သူ
 ပြည်သားတို့သည်ဓမ္မပွဲခံချိန်ကာလ၌ထာဝရဘုရားရှေ့
 တော်သို့ဝင်သောအခါဦးညွတ်ချခြင်းငှါမြှောက်တံ
 ခါးဖြင့်ဝင်သောသူသည်တောင်တံခါးဖြင့်ထွက်ရမည်။
 တောင်တံခါးဖြင့်ဝင်သောသူသည်မြှောက်တံခါးဖြင့်
 ထွက်ရမည်။ ဝင်သောတံခါးဖြင့်မထွက်ရ။ ဝင်သော

၄၇
 ၁ ထိုနောက်မှအိမ်တော်တံခါးသို့တဖန်ကိုဆောင်ခဲ့
 ၂ ဤတံခါးခုံအောက်မှာအရှေ့ဘက်သို့ထွက်သောရေကို
 ၃ ငါမြင်၏။ အိမ်တော်ဦးသည်အရှေ့သို့မျက်နှာပြု၍ရေ
 ၄ သည်အိမ်တော်တံခါးခုံလက်ျာအောက်။ ယဇ်ဗလ္လင်
 ၅ တော်တောင်ဘက်မှစီးသွားလေ၏။ တဖန်မြောက်တံ
 ၆ ခါးလမ်းဖြင့်ကိုထုတ်၍ပြင်၌ဝိုင်းသွားလျက်အရှေ့သို့
 ၇ မျက်နှာပြုသောပြင်တံခါးလမ်းဝသို့ရောက်သောအခါ
 ၈ လက်ျာဘက်မှာစီသောရေကိုငါမြင်၏။ ကြိုးကိုကိုင်
 ၉ သောသူသည်အရှေ့သို့သွားပြီးလျှင်အတောင်တထောင်
 ၁၀ စေ့အောင်တိုင်း၍ကိုရေကူးစေ၏။ ရေသည်ဗမျက်သို့ဦး
 ၁၁ လေ၏။ တဖန်အတောင်တထောင်စေ့အောင်တိုင်း၍ရေ
 ၁၂ ကူးစေပြန်လျှင်ရေသည်၊ နူးကိုမိလေ၏။ တဖန်အတောင်
 ၁၃ တထောင်စေ့အောင်တိုင်း၍ကူးစေပြန်လျှင်ရေသည်ခါး
 ၁၄ ကိုမိလေ၏။ တဖန်အတောင်တထောင်စေ့အောင်တိုင်း
 ၁၅ သောအခါမကူးနိုင်သောမြစ်ဖြစ်လေ၏။ ရေထသော
 ၁၆ ကြောင့်နင်း၍မကူးနိုင်။ ခြေထောက်၍မမှီဘဲကူးရသော
 ၁၇ မြစ်ဖြစ်၏။ ထိုသူကအချင်းလူသား။ ဤအရာကိုမြင်ပြီး
 ၁၈ ဟုတ်လောဟုပြောပြီးမှတဖန်ကိုခေါ်သွား၍မြစ်နား
 ၁၉ သို့ပြန်စေ၏။ ပြန်စည်အခါမြစ်နားနှစ်ဖက်၌မျှားစွာ
 ၂၀ သောအပင်တို့ကိုငါမြင်၏။ ထိုသူကလည်းဤရေသည်
 ၂၁ အရှေ့သို့စီး၍တောကိုရှောက်ပြီးမှအိုင်ထဲသို့ဝင်တတ်
 ၂၂ သောအားဖြင့်အိုင်ရေသည်ချိုလှေ့မည်။ အသက်ရှင်၍
 ၂၃ ထွပ်ရှားတတ်သောသတ္တဝါအမျိုးမျိုးတို့သည်ထိုမြစ်
 ၂၄ ရေရောက်သမျှသောအရပ်တို့၌အသက်ရှင်၍အလွန်

302

၁၂ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့အဖို့ဖြစ်ရမည်။ လေဝိလူနေရာမြေ
 ၁၃ အနားမှာထိုသို့ပူဇော်သောမြေသည်ယဇ်ပရောဟိတ်
 ၁၄ တို့အဖို့အလွန်သန့်ရှင်းသောမြေဖြစ်ရမည်။ ယဇ်ပရော
 ၁၅ ဟိတ်မြေအနားမှာလေဝိလူနေရာမြေကွက်သည်အလျား
 ၁၆ နှစ်သောင်းငါးထောင်။ အနံတသောင်းရှိရမည်။ ထိုမြေ
 ၁၇ သည်သာဝရဘုရားအဖို့သန့်ရှင်းသောကြောင့်လေဝိလူ
 ၁၈ တို့သည်မြေကိုမရောင်းရ။ အဦးသီးသောအသီးကိုအချား
 ၁၉ သောဥစ္စာနှင့်မလေ့လာရ။ အဖိုးနှင့်မရောင်းရ။
 ၂၀ နှစ်သောင်းငါးထောင်အနားမှာကြွင်းသေးသောမြေ
 ၂၁ ငါးထောင်သည်လူနေရာရှိနှင့်မြို့နယ်တည်စရာအဖြစ်
 ၂၂ ချီထွင်မြေအလယ်၌ရှိတည်ရမည်။ မြို့အတိုင်းအရှည်
 ၂၃ ကားမြောက်ဘက်၌လေးထောင်ငါးရာ။ တောင်ဘက်၌
 ၂၄ လေးထောင်ငါးရာ။ အရှေ့ဘက်၌လေးထောင်ငါးရာ။ အ
 ၂၅ နောက်ဘက်၌လေးထောင်ငါးရာရှိရမည်။ မြို့နယ်ကား
 ၂၆ မြောက်ဘက်၌နှစ်ရာငါးဆယ်။ တောင်ဘက်၌နှစ်ရာ
 ၂၇ ငါးဆယ်။ အရှေ့ဘက်၌နှစ်ရာငါးဆယ်။ အနောက်
 ၂၈ ဘက်၌နှစ်ရာငါးဆယ်ရှိရမည်။ သန့်ရှင်းသောမြေ
 ၂၉ အနားမှာအလျား၌ကြွင်းသေးသောအရှေ့ဘက်၌တ
 ၃၀ သောင်း။ အနောက်ဘက်၌တသောင်းကျယ်သောမြေ၌
 ၃၁ ဖြစ်သောအသီးအနှံသည်မြို့အမှုကိုစောင့်သောသူတို့
 ၃၂ စားစရာအဖြစ်ရမည်။ မြို့အမှုစောင့်တို့ကိုဣသရေလ
 ၃၃ အမျိုးအပေါင်းထဲကရွေးကောက်ရမည်။ ပူဇော်သော
 ၃၄ မြေကွက်ပေါင်းကားအလျားနှစ်သောင်းငါးထောင်။
 ၃၅ အနံနှစ်သောင်းငါးထောင်ကျယ်၍မြို့နယ်ပါလျက်သန့်
 ၃၆ ရှင်းသောထိုစာရန်မြေကိုပူဇော်ရမည်။
 ၃၇ ထိုသန့်ရှင်းသောပူဇော်သကာမြေနှင့်မြို့နယ်နှစ်
 ၃၈ ဗက်၌ကြွင်း၍အရှေ့ဘက်၌နှစ်သောင်းငါးထောင်။
 ၃၉ အနောက်ဘက်၌နှစ်သောင်းငါးထောင်ကျယ်သောမြေ
 ၄၀ စွန်းနှစ်ကွက်တို့သည်မင်းသားအဖို့ဖြစ်ရမည်။ သန့်ရှင်း
 ၄၁ သောပူဇော်သကာမြေနှင့်အိမ်တော်အနီးသန့်ရှင်းရာဌာန
 ၄၂ သည်ထိုနှစ်ကွက်စပ်ကြားမှာနေရာကျရမည်။ ထိုသို့
 ၄၃ စပ်ကြားမှာကျသောလေဝိလူနေရာအပိုင်းအချား။ မြို့နယ်
 ၄၄ အပိုင်းအချား။ ပြင်ဘက်နှစ်ဗက်။ ယုဒခရိုင်။ ဗယ်ာမိန့်

ခရိုင်စပ်ကြားမှာကျသောမြေရှိသမျှသည်မင်းသားအဖို့
 ၄၅ ဖြစ်ရမည်။
 ၄၆ ကြွင်းသောဣသရေလခရိုင်ဟူမူကား။ အရှေ့ဘက်မှ
 ၄၇ သည့်အနောက်ဘက်တိုင်အောင်ဗယ်ာမိန့်ခရိုင်ရှိရမည်။
 ၄၈ ဗယ်ာမိန့်ခရိုင်အနား။ အရှေ့ဘက်မှသည်အနောက်
 ၄၉ ဘက်တိုင်အောင်ရှိမောင်ခရိုင်ရှိရမည်။ ရှိမောင်ခရိုင်
 ၅၀ အနား။ အရှေ့ဘက်မှသည်အနောက်ဘက်တိုင်အောင်
 ၅၁ ဣသခါခရိုင်ရှိရမည်။ ဣသခါခရိုင်အနား။ အရှေ့ဘက်
 ၅၂ မှသည်အနောက်ဘက်တိုင်အောင်ဇာဗုလုန်ခရိုင်ရှိရ
 ၅၃ မည်။ ဇာဗုလုန်ခရိုင်အနား။ အရှေ့ဘက်မှသည်အနောက်
 ၅၄ ဘက်တိုင်အောင်ဂစ်ခရိုင်ရှိရမည်။ ဂစ်ခရိုင်တောင်
 ၅၅ ဘက်အပိုင်းအချားသည်တာမာမြို့မှစ၍ကောဒေရှမြို့
 ၅၆ မေရိသာရေတိုင်အောင်ဂုဏ်မဟာပင်လယ်ထဲသို့ဝင်သော
 ၅၇ မြစ်တိုင်အောင်ဂုဏ်ရှောက်သွားရမည်။ ဤရှေ့ကား
 ၅၈ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့အမွေခံစရာတို့စာရေးတံချ
 ၅၉ ချီဝေရသောမြေ။ ဤရှေ့ကားသူတို့ပိုင်းချား၍နေရသော
 ၆၀ ခရိုင်အသီးအသီးဖြစ်သတည်းဟုအရှင်သာဝရဘုရား
 ၆၁ မိန့်တော်မူ၏။
 ၆၂ မြို့မှထွက်ရာတံခါးများဟူမူကား။ မြို့မြောက်ဘက်
 ၆၃ ၌လေးထောင်ငါးရာကျယ်၍၊ မြို့တံခါးတို့သည်ဣသရေ
 ၆၄ လအမျိုးအနွယ်တို့အခြေစိုက်ဆောင်လျက်မြောက်ဘက်
 ၆၅ ၌ရုဇင်တံခါး။ ယုဒတံခါး။ လေဝိတံခါးတည်းဟူသောတံ
 ၆၆ ခါးသုံးပေါက်ရှိရမည်။ မြို့အရှေ့ဘက်၌လေးထောင်
 ၆၇ ငါးရာကျယ်၍ယောသပ်တံခါး။ ဗယ်ာမိန့်တံခါး။ ဖန်
 ၆၈ တံခါးတည်းဟူသောတံခါးသုံးပေါက်ရှိရမည်။ မြို့
 ၆၉ တောင်ဘက်၌လေးထောင်ငါးရာကျယ်၍ရှိမောင်တံခါး။
 ၇၀ ဣသခါတံခါး။ ဇာဗုလုန်တံခါးတည်းဟူသောတံခါးသုံး
 ၇၁ ပေါက်ရှိရမည်။ မြို့အနောက်ဘက်၌လေးထောင်ငါးရာ
 ၇၂ ကျယ်၍ဂစ်တံခါး။ အာရှာတံခါး။ နုဿာယိတံခါးတည်း
 ၇၃ ဟူသောတံခါးသုံးပေါက်ရှိရမည်။ ထိုသို့မြို့ပတ်လည်
 ၇၄ အတိုင်းအရှည်ကားတသောင်းရှစ်ထောင်ရှိရမည်။
 ၇၅ တည်သောနေ့မှစ၍ထိုမြို့ကိုယောဟောဝါရှမ္မအမည်ဖြင့်
 ၇၆ ခေါ်တွင်ရမည်သတည်း။

ပရောဟိတ်ယောကျာ်းစီရင်ရေးသားသောအနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ယုဒရှင် ဘုရင်ယေယကိပ်နန်းစံသုံးနှစ်တွင် ဗေဗုလ်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ချီလာ၍ ဝန်းရံလေ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒရှင်ဘုရင်ယေယကိပ်မှစ၍ ဒုတိယာန်တော်တန်ဆာအချို့တို့ကို နေဗုခဒ်နေဇာလက်သို့ အပ်နှံတော်မူ၍ ထိုတန်ဆာများကို နေဗုခဒ်နေဇာမင်းသည် ဂရိနာပြည်၌ ဂရိသမာဓိပိဘုရား၏ ကျောင်းသို့ ယူသွားပြီးလျှင် ရွှေတိုက်၌ သွင်းထားတော်မူ၏။

ထိုအခါ ဂရိဘုရင်သည် မိမိဗိုလ်အရာရှိပေးနတ်ကို ခေါ်တော်မူ၍ မကောင်းသောလက္ခဏာကင်းလျက် ထွေသောအဆင်းသဏ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံ၍ ကောင်းသောညာဏ်နှင့် တကွ အထူးထူးအပြားပြားသော အတတ်ပညာများကို သွေ့ကျက်၍ နန်းတော်၌ အမှုထမ်းခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သောလူမျိုးတို့ကို ဆုခံလေသည်။ မင်းသားထဲက ရွေးကောက်၍ ခါလဒဲဘာသာ အတတ်ကို သင်စေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။

၁၂ ဂွဲတော်မှကြွင်းသော အစာနှင့် သောက်တော်မူသောစပျစ်ရည်ကို နေ့ကိုင်းပေး၍ သုံးနှစ်ကြွေးမွေးပြီးမှ အမှုတော်သစ်ရမည်အကြောင်း ပီရင်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့တွင် ယုဒအမျိုးသား ခံယေလ။ ဟာနနီ။ မိဒရလ။ အာဇရိတို့သည် ပါကြ၏။

၁၃ မိမိဗိုလ်အုပ်သည် ထိုသူတို့ကို အမည်နာမစံ၍ ခံယေလကို ဗေဗုလ်တရားအာ။ ဟာနနီကို ဂျာဒရက်။ မိဒရလကို မေဂျက်။ အာဇရိကို အာဗေဒနေဂေါဟု အသီးအသီးအမည်သစ်ကို ပေး၏။

၁၄ ခံယေလမူကား ပွဲတော်မှကြွင်းသော အစာနှင့် သောက်တော်မူသောစပျစ်ရည်ကို မသောက်မစားဘဲ ညစ်ညူးခြင်းကို ဂျောင်မည်ဟု ကြံ၍ မိမိကိုယ်တိုင် ညစ်ညူးစေမည်အကြောင်း မိမိဗိုလ်အုပ်ကို အခွင့်တောင်း၏။

၁၅ ဘုရားသခင် ပြုပြင်တော်မူသော အားဖြင့် မိမိဗိုလ်အုပ်သည် ခံယေလကို အသွန်ချစ်သနားသော်လည်း ငယ်စဉ်က သူ့စေခြင်းငှါ မိမိဗိုလ်အုပ်ခန့်ထားသော စားတော်ကံကို ငါကြောက်၏။ သင်တို့အစား အသောက်ကို ပီရင်တော်မူပြီးလျှင် သင်တို့မျက်နှာသည် အရွယ်တူလူမျိုးတို့၏ မျက်နှာလောက် အဆင်း

မထွသည့် ကိုမြင်တော်မူလျှင် သင်တို့အတွက် ငါသည် ရာဇဝတ်သင့်၍ အသက်မလွတ်ရဟု ခံယေလကို ပြောဆို၏။

၁၁ | ထိုအခါ ခံယေလ။ ဟာနနီ။ မိဒရလ။ အာဇရိတို့ ကြံ၍ စေခြင်းငှါ မိမိဗိုလ်အုပ်ခန့်ထားသော စားတော်ကံကို ခံယေလက။ အကျွန်ုပ်တို့လား သောက်စရာသို့ ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့် ရေကိုသာ ဆယ်ရက်ပတ်လုံး ပေးစပ်ပါ။ ထိုနောက် အကျွန်ုပ်တို့မျက်နှာနှင့် ပွဲတော်မှကြွင်းသော အစာကို စားသောလူမျိုးတို့၏ မျက်နှာကို သခင်ရှေ့နှစ်တော်မူပါစေ။

၁၂ ကိုယ်တော်တိုင် မြင်ပြီးမှ အကျွန်ုပ်တို့ကို ပီရင်တော်မူပါဟု ပြောလျှင် စားတော်ကံသည် ဝန်ခံ၍ ဆယ်ရက်ပတ်လုံး ပေး၏။

၁၃ ဆယ်ရက်စေလျှင် သူတို့မျက်နှာသည် ပွဲတော်မှကြွင်းသော အစာကို စားသောလူမျိုးအပေါင်းတို့၏ မျက်နှာထက် အဆင်းလွန်စွာ လျက်ရှိ၏။

၁၄ ထိုအခါ စားတော်ကံသည် သူတို့အစာကို ငှက်သုတ်သောက်၍ စပျစ်ရည်ကို ငှက်သုတ်သိမ်း၍ ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့် သာကြွေးမွေး၏။

၁၅ ဘုရားသခင်သည် ထိုလူလင်လေးယောက်တို့ အား အထူးထူးသော သိပ္ပံအတတ်ပညာတို့ကို သိစေခြင်းငှါ ထိုးထွင်း၍ နားလည်နိုင်သော ညာဏ်သတ္တိကို ပေးသနားတော်မူ၏။

၁၆ ခံယေလသည် လည်းဗျာဒိတ်ရူပါရုံနှင့် အိမ်တွင် ကိုနားလည်နိုင်သော ညာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံ၏။

၁၇ နန်းတော်သို့ သွင်းစေခြင်းငှါ ဗိုလ်ချုပ်တော်မူသော အချိန်ရောက်သော် မိမိဗိုလ်အုပ်သည် လူလင်များတို့ကို ခေါ်၍ နန်းတော်သို့ သွင်းလေ၏။

၁၈ ဂရိဘုရင်သည် ထိုလူလင်တို့နှင့် ဆွေးနွေးမေးမြန်းတော်မူပြီးလျှင် ခံယေလ။ ဟာနနီ။ မိဒရလ။ အာဇရိတို့နှင့် တူသော သူတယောက်မျှ မရှိသောကြောင့် သူတို့သည် အထံတော်၌ စားရသော အခွင့်အရာကို ရကြ၏။

၁၉ ဂရိဘုရင် မေးတော်မူသမျှသော အတတ်ပညာကို ထိုလူလင်တို့သည် နိုင်ငံတော်၌ မရှိသမျှသော မာရပညာရှိ။ ဗေဒင်တတ်များ သက်သာ၍ ဘယ်ဆရာတော်ကြံသည်ကို ဝေဖန်မြင်တော်မူ၏။

၂၀ ခံယေလသည် ကုရုမင်းကြီးနန်းစံပဌမနှစ်တိုင် အောင်ရှိနေသတည်း။

၁ နေဗုခင်နေဇာမင်သည်နန်းစံနှစ်နှစ်တွင်အိဗ္ဗက်ကို
 ၂ မြင်တော်မူ၍ထိတ်လန့်ခြင်းမိတ်ရှိသောကြောင့်စက်
 ၃ တော်မခါနိုင်သည်ဖြစ်၍။ အိဗ္ဗက်ဘက်ကိုပြန်ပြောစေ
 ၄ ခြင်းငှါမာဂုပညာရှိ။ ဗေဒင်တတ်။ သူပြုဆရာ။ ခါလဇဲ
 ၅ ဆရာတို့ကိုခေါ်ချေဟုအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်းသူတို့
 ၆ သည်အထံဘက်သို့ရောက်လာကြသည်ရှိသော်။ ရှင်
 ၇ ဘုရင်ကငါသည်အိဗ္ဗက်ကိုမြင်ပြီ။ ထိုအိဗ္ဗက်ကိုမထိ။
 ၈ နားမလည်သည်ဖြစ်၍မိတ်မဏ္ဍိမသာရှိသည်ဟုမိန့်တော်
 ၉ မူ၏။ ခါလဇဲပညာရှိတို့ကလည်းအရှင်မင်းကြီး။ အသက်
 ၁၀ တော်အစည်အမြဲရှင်ပါစေ။ အကျွန်ုပ်တို့အားအိဗ္ဗက်
 ၁၁ တော်ကိုမိန့်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်အနက်ကိုဖော်
 ၁၂ ပြပါမည်ဟုရှုရိဘာသာဖြင့်သျှောက်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်
 ၁၃ ကလည်းငါအမိန့်တော်ရှိပြီ။ ထိုအိဗ္ဗက်နှင့်အနက်ကို
 ၁၄ သင်တို့မဖော်မပြုလျှင်သင်တို့ကိုအပိုင်းပိုင်းစည်းမည်။
 ၁၅ သင်တို့အိမ်များကိုလည်းနောက်ချေးပုံဖြစ်စေမည်။
 ၁၆ ၊ အိဗ္ဗက်နှင့်အနက်ကိုဖော်ပြလျှင်ဆုလပ်သပ္ပာက။ ဂုဏ်
 ၁၇ အသရေများကိုငါပေးမည်။ သို့ဖြစ်၍ အိဗ္ဗက်နှင့်အနက်
 ၁၈ ကိုအားဖော်ပြကြဟုခါလဇဲပညာရှိတို့ကိုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၉ ၊ ထိုသူတို့ကအရှင်မင်းကြီးမြင်မက်တော်မူချက်ကို
 ၂၀ အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်အနက်ကိုဖော်ပြ
 ၂၁ ပါမည်ဟုတဖန်သျှောက်ကြပြန်လျှင်။ ရှင်ဘုရင်ကငါ
 ၂၂ အမိန့်တော်ရှိပြီးသောကြောင့်သင်တို့သည်နေရက်အချိန်
 ၂၃ ကာလကြာစေခြင်းငှါရွှေချင်သည်ကိုငါအမှန်သိ၏။
 ၂၄ ၊ အိဗ္ဗက်ကိုအားမဖော်မပြုလျှင်သင်တို့သည်အကြံတ
 ၂၅ ချတည်းသာရှိသည်ဖြစ်၍ကာလပြောင်းလဲသည်တိုင်
 ၂၆ အောင်မြင်သောမျှော်စရာရှိကောက်ကျစ်ထိမ်လစ်
 ၂၇ သောစကားကိုပြင်ဆင်နှင့်ကြပြီ။ အိဗ္ဗက်ကိုပြန်ပြော
 ၂၈ ကြ။ ထိုသို့ပြောလျှင်အိဗ္ဗက်အနက်ကိုဖော်ပြနိုင်သည်
 ၂၉ ကိုငါသိမည်ဟုပြန်၍မိန့်တော်မူ၏။
 ၃၀ ခါလဇဲဆရာတို့ကလည်းအရှင်မင်းကြီး၏အမှုအရာ
 ၃၁ ကိုဖြေနိုင်မည်သူ။ မြေကြီးပေါ်မှတယောက်မျှမရှိပါ။
 ၃၂ အဘယ်မည်သောရှင်ဘုရင်သည်ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော်
 ၃၃ လည်းမာဂုပညာရှိ။ ဗေဒင်တတ်။ ခါလဇဲဆရာတို့ကိုဤ
 ၃၄ သို့မေးမြန်းလေ့မရှိပါ။ ၊ အရှင်မင်းကြီးမေးမြန်းတော်မူ
 ၃၅ သောအရာသည်ခက်ခဲသောအရာဖြစ်ပါ၏။ လူပကတိ
 ၃၆ နှင့်မဆက်ဆံသောဘုရားမှတပါးအဘယ်သူမျှ။ အရှင်
 ၃၇ မင်းကြီးရှေ့တော်၌မထုတ်မဖော်နိုင်ပါဟုတဖန်ပြန်
 ၃၈ ကြားသျှောက်ထားကြ၏။ ထိုစကားကိုကြားတော်မူ

လျှင်ပြင်းစွာအမျက်တော်ထွက်၍။ ဗာဗုလုန်မြို့၌ရှိသမျှ
 ၁ သောညာရှိတို့ကိုပယ်ရှင်းစေဟုအမိန့်တော်ရှိ၏။
 ၂ ထိုအမိန့်တော်ဆင့်၍စံယေလနှင့်သူ၏အပေါင်း
 ၃ အဖော်တို့ကိုသတ်ခြင်းငှါရှာကြသော်။ စံယေလကရှင်
 ၄ ဘုရင်၏အမိန့်တော်သည်အဘယ်ကြောင့်ဤမျှလောက်
 ၅ လျင်မြန်သနည်းဟုဗာဗုလုန်ပညာရှိတို့ကိုပယ်ရှင်းခြင်းငှါ
 ၆ ထွက်သွားသောကိုယ်ရံတော်မှူးအာရုတ်ကိုသတ်ပညာ
 ၇ နှင့်မေးခြင်း၍အာရုတ်သည်ထိုအကြောင်းကိုကြားပြော
 ၈ လျှင်။ စံယေလသည်နန်းတော်သို့ဝင်၍အိဗ္ဗက်တော်ကိုဖြေ
 ၉ ရသောနေ့ရက်အချိန်ကိုပေးတော်မူမည်အကြောင်း။ အ
 ၁၀ သနားတော်ခံပြီးမှ။ မိမိအိမ်သို့ပြန်သွား၍ထိုအကြောင်း
 ၁၁ ကိုမိမိအပေါင်းအဖော်ဟာနန်၊ မိရှေလ၊ အာ၊ ဇရိတို့အား
 ၁၂ ကြားပြော၍။ ငါတို့သည်အချားသောဗာဗုလုန်ပညာ
 ၁၃ ရှိတို့နှင့်အတူမသေမပျောက်စေခြင်းငှါဤနက်နဲသော
 ၁၄ အရာ၌ကရုဏာကျေးဇူးတော်ကိုခံရမည်အကြောင်း။
 ၁၅ ကောင်းကင်ဘုံရှင်။ ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်းကြ
 ၁၆ ကုန်အံ့ဟုပြောဆို၏။
 ၁၇ ညဉ့်အခါဗုဒ္ဓိတ်တော်အားဖြင့်ထိုနက်နဲသောအရာ
 ၁၈ ကိုစံယေလအားဘုရားသခင်ဖော်ပြတော်မူ၏။ ထိုအခါ
 ၁၉ စံယေလသည်ကောင်းကင်ဘုံရှင်။ ဘုရားသခင်၏ကျေး
 ၂၀ ဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းလျက်ဘုရားသခင်၏နာမတော်သည်
 ၂၁ ထာဝရမင်္ဂလာရှိပါစေသတည်း။ ပညာနှင့်ဝင်အစွမ်းသတ္တိ
 ၂၂ နှင့်ဝင်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ကာလအချိန်ဥတုများကိုပြောင်း
 ၂၃ လဲစေတော်မူ၏။ ရှင်ဘုရင်တို့ကိုလည်းနှိမ်ချချီးမြှောက်
 ၂၄ တော်မူ၏။ ပညာရှိတို့အားပညာကိုပေးတော်မူ၏။ ညာဏ်
 ၂၅ ရှိသောသူတို့သည်ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်သာထိုးထွင်း
 ၂၆ ၍နားလည်တတ်ကြ၏။ နက်နဲခက်ခဲသောအရာတို့ကို
 ၂၇ ထင်ရှားစွာပြတော်မူ၏။ မှောင်မိုက်၍ရှိသမျှတို့ကိုသိ
 ၂၈ မြင်၍အလင်း၏တဉ်ရာဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ဘေး
 ၂၉ တို့၏ဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်အားပညာအစွမ်းသတ္တိကို
 ၃၀ ပေးသနား၍အကျွန်ုပ်တို့ဆုတောင်းသည်အထိုင်းရှင်
 ၃၁ ဘုရင်၏အိဗ္ဗက်ကိုဖွင့်ပြတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကို
 ၃၂ ချီးမွမ်းထောမနာပြုပါ၏။ ဗာဗုလုန်ပညာရှိတို့
 ၃၃ ကိုမလုပ်ကြံပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်တို့အထံတော်သို့ခေါ်သွင်း
 ၃၄ ပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်အိဗ္ဗက်တော်နှင့်အနက်ကိုဖော်ပြ၍
 ၃၅ သျှောက်ပါမည်ဟုဆို၏။

ဖွဲ့ဖျက်ဆီး၍အစည်အမြဲတည်ထိမ့်မည်။ ထိုသို့နောင်၌ ဖြစ်လာသောအရာတို့ကိုကြီးမြတ်တော်မူသောဘုရား သခင်သည်အရှင်မင်းကြီးအားကြားပြောတော်မူ၏။ အိန္ဒြာတော်ရွှေလျှောခြင်းမရှိ။ အနက်သည်လည်းမှန် ပါ၏။ ဟုနိယောသသည်အထံတော်၌လျှောက်ထား၏။

၄၈ ထိုအခါနေဗုခနိနေဇာမင်းကြီးသည်ပျပ်ဝပ်၍ နိယောသကိုခိုးကိုးကွယ်ပြီးလျှင်ပူဇော်သကာဖြင့် ဌာရင်နံ့သာမျိုးကိုမီး၍၍ဆက်ကပ်ခြင်းဌာရင်စီရင် ၄၉ တော်မူလျက်။ ကိုယ်တော်သည်ဤနက်နဲသောအရာကို ဖွင့်ပြနိုင်သည်ဖြစ်၍အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်သည်ဘုရားတို့၏ဘုရား။ ဘုရင်တို့၏အရှင်။ နက်နဲသောအရာကိုဖွင့်ပြတော်မူသောသခင်ဖြစ် ၄၈ တော်မူ၏။ ဟုမိန့်တော်မူ၍။ နိယောသကိုချီးမြှောက်လျက် များစွာသောသုလပ်သပ္ပကာတို့ကိုပေး၍ဗာဗုလုန်နိုင်ငံ တွင်ဝန်ကြီးအရာ၌ရင်ဗာဗုလုန်ပညာရှိတို့ကိုအုပ်စိုး ၄၉ သောဝန်အရာ၌ရင်ခန့်ထားတော်မူ၏။ ထိုအခါနိယောသ သည်သံတော်ဦးတင်သောကြောင့်မင်းကြီးသည်ရှာဒရက်။ မေရှက်။ အဗေဒနေဂေါတို့ကိုဗာဗုလုန်နိုင်ငံတွင် ဝန်အရာ၌ခန့်ထားတော်မူ၏။ နိယောသဉာဏ်တော်ဦး၌ နေရလေ၏။

၃ တရားရာအခါနေဗုခနိနေဇာမင်းကြီးသည်အမြင့်အ ကောင်ချောက်ကယ်။ အနံ့ချောက်တောင်ရှိသောရွှေရုပ် တုကိုလုပ်ပြီးမှဗာဗုလုန်ကျေးသက်ဒုရလွင်ပြင်၌တည် ထားတော်မူ၍။ စော်ဘွား။ မြို့ဝန်။ စစ်ကဲ။ တရားသူကြီး။ အ ခွန်ဘော်ဝန်။ တိုင်ပင်မှုမတ်။ မြို့စာရေး။ နိုင်ငံတော်အရာ ၃ ရှိအပေါင်းတို့သည်မင်းကြီးတည်ထားတော်မူသောရုပ် ဟုကိုသာရအနုဓမ္မာဒနာခေါ်သောပွဲသို့ရဝေးစေခြင်းငှါ ၄ အမိန့်တော်ရှိ၍။ စော်ဘွား။ မြို့ဝန်။ စစ်ကဲ။ တရားသူကြီး။ အခွန်ဘော်ဝန်။ တိုင်ပင်မှုမတ်။ မြို့စာရေး။ နိုင်ငံတော် အရာရှိအပေါင်းတို့သည်ရဝေးရောက်လာ၍တည်ထား ၄ တော်မူသောရုပ်တုရှေ့မှာရပ်နေကြ၏။ ထိုအခါသံ တော်ဆင့်ဘယောက်ကအသီးသီးအချားချားသောဘာ ၅ သာစကားကိုပြောသောလူအမျိုးမျိုးတို့။ တံပိုးခရာ စောင်းပုလွေကပတ်သာအစရှိသောတူရိယမျိုးတီး မှုတ်ခြင်းအသံကိုကြားသောအခါနေဗုခနိနေဇာမင်း ကြီးတည်ထားတော်မူသောရွှေရုပ်တုကိုပျပ်ဝပ်ကိုးကွယ် ၆ ရကြမည်။ မပျပ်ဝပ်မကိုးကွယ်ဘဲနေသောသူမည်သည် ကိုမီးသောင်လျက်ရှိသောမီးဖိုထဲသို့ချက်ချင်းချပြစ်စေ

၁ ဟုအမိန့်တော်မြတ်ရှိသည်ဟုဟင်ကျော်၏။ ထိုကြောင့် လူအပေါင်းတို့သည်တံပိုးခရာစောင်းပုလွေတရော ပတ်သာအစရှိသောတူရိယမျိုးတီးမှုတ်ခြင်းအသံကို ကြားသောအခါအသီးသီးအချားချားသောဘာသာစ ကားကိုပြောသောလူအမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့သည်ပျပ်ဝပ် ၍နေဗုခနိနေဇာမင်းကြီးတည်ထားသောရွှေရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ကြ၏။

၈ ထိုအခါ။ ခါလဇလူအမျိုးတို့သည်နေဗုခနိနေဇာမင်း ၉ ကြီးထံတော်သို့ချဉ်းကပ်လျက်။ အရှင်မင်းကြီး။ အထက် ၁၀ တော်အစည်အမြဲရှင်ပါစေ။ တံပိုးခရာစောင်းပုလွေတ ရောပတ်သာအစရှိသောတူရိယမျိုးတီးမှုတ်ခြင်းအသံကို ကြားသောသူရှိသမျှတို့သည်ရွှေရုပ်တုကိုပျပ်ဝပ်ကိုး ၁၁ ကွယ်ရကြမည်။ မပျပ်ဝပ်မကိုးကွယ်ဘဲနေသောသူ မည်သည်ကိုမီးသောင်လျက်ရှိသောမီးဖိုထဲသို့ချပြစ်စေ ၁၂ ဟုအမိန့်တော်မြတ်ရှိပါ၏။ အရှင်မင်းကြီးကိုယ်တော် သည်ဗာဗုလုန်နိုင်ငံတွင်ဝန်အရာ၌ခန့်ထားတော်မူသော ယုဒလူရှာဒရက်။ မေရှက်။ အဗေဒနေဂေါတို့သည်ရှိသော သူတို့သည်အာဏာတော်ကိုပမာဏမပြုပါ။ ကိုယ်တော် ၏ဘုရားတို့ကိုဝတ်မပြုပါ။ တည်ထားတော်မူသောရွှေ ရုပ်တုကိုလည်းမကိုးကွယ်ပါဟုယုဒလူတို့ကိုအပြစ် ၁၃ ဟင်၍လျှောက်ထားကြ၏။ ထိုအခါနေဗုခနိနေဇာမင်း ကြီးသည်ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ရှာဒရက်။ မေရှက်။ အဗေဒနေဂေါတို့ကိုခေါ်ချေဟုနိမ့်တော်မူသည်အတိုင်း ၁၄ သူတို့သည်အထံတော်သို့ရောက်လျှင်။ ဟယ်ရှာဒရက်။ မေရှက်။ အဗေဒနေဂေါတို့။ ငါ၏ဘုရားတို့ကိုဝတ်မပြု လော။ ငါတည်ထားသောရွှေရုပ်တုကိုမကိုးကွယ်လော။ ၁၅ ၊ ယခုတွင်တံပိုးခရာစောင်းပုလွေတရောပတ်သာအစရှိ သောတူရိယမျိုးတီးမှုတ်ခြင်းအသံကိုကြားသောအခါ ငါလုပ်သောရွှေရုပ်တုကိုပျပ်ဝပ်ကိုးကွယ်အံ့သောငှါ အသင့်နေကြ။ သို့မဟုတ်လျှင်မီးသောင်လျက်ရှိသောမီး ဖိုထဲသို့ချက်ချင်းချပြစ်မည်။ ငါ၏လက်မှကယ်လွှတ်နိုင် သောဘုရားကားအဘယ်ဘုရားရှိသနည်းဟုမိန့်တော်မူ ၁၆ ၏။ ရှာဒရက်။ မေရှက်။ အဗေဒနေဂေါတို့ကလည်းအရှင် မင်းကြီးနေဗုခနိနေဇာ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်ဤအမှု၌ပြန် ၁၇ လျှောက်ရမည်အကြောင်းမရှိပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုးကွယ် သောဘုရားသခင်သည်မီးလောင်လျက်ရှိသောမီးဖိုထဲ ကအကျွန်ုပ်တို့ကိုကယ်လွှတ်နိုင်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော် ၏လက်မှလည်းကယ်လွှတ်တော်မူဆဲမရှိမည်။ ထိုသို့ ကယ်လွှတ်တော်မမူသော်လည်းအရှင်မင်းကြီး။ ကိုယ်

တော်၏သူရားတို့ကိုအကျွန်ုပ်တို့သည်ဝတ်မပြုပါ။တည်ထားတော်မူသောရွှေရုပ်တုကိုလည်းမကိုးကွယ်ပါဟုပြန်လျှောက်ကြ၏။

၁၉ ထိုအခါနေဗုခနိနောမင်းကြီးသည်ဌာနအမျက်ထွက်သဖြင့်ရှာဒရက်။မေရှက်။အဗေဒနောဂေါတို့ကိုကြည့်ရှု၍ဘက်နှာတော်ယျက်လျက်မီးဒိုက်အရင်ထက်
၂၀ ချွန်သတိုး၍ပူဇော်ခြင်းငှါရင်၊ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲတို့သည်ရှာဒရက်။မေရှက်။အဗေဒနောဂေါတို့ကိုလုပ်နှောင်ပြီးလျှင်လျက်ရှိသောမီးဒိုက်သို့ချပြစ်ပစ်ခြင်း
၂၁ ငှါရင်အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ထိုသူသုံးယောက်တို့ကိုပေါင်းဘီးအင်္ကျီ၊ဝတ်ပုံအစရှိသည်တို့နှင့်တကွလုပ်နှောင်ပြီးလျှင်လျက်ရှိသောမီးဒိုက်သို့ချပြစ်ကြသော
၂၂ အခါ၊ရှင်ဘုရင်၏အမိန့်တော်ကြပ်တည်း၍မီးဒိုက်သည်အလွန်ပူဇာသောကြောင့်ရှာဒရက်။မေရှက်။အဗေဒနောဂေါတို့ကိုဆွဲချသောသူတို့သည်မီးလျှံအရှိန်ကြောင့်သေကြ
၂၃ ၏။ထိုသူသုံးယောက်တို့မူကားလုပ်နှောင်လျက်ပြင်းစွာလောင်သောမီးဒိုက်သို့ကျရောက်လေ၏။

၂၄ ထိုအခါနေဗုခနိနောမင်းကြီးသည်အံ့ကြောဒိန်းမော၍အလျင်ဘေးသေထပြီးသျှင်လူသုံးယောက်တို့ကိုလုပ်နှောင်၍မီးထဲသို့ချပြစ်သည်မဟုတ်လောဟုတိုင်ပင်မူးမတ်တို့အားမေးတော်မူ၏။မူးမတ်တို့ကလည်းမှန်
၂၅ ပါ၏။သူရားဟုပြန်လျှောက်ကြလျှင်၊ရှင်ဘုရင်ကလူလေးယောက်တို့သည်မလုပ်မနှောင်ဘဲမီးထဲ၌သွားလာ၍ဘေးဥပါတ်နှင့်ကင်းလွတ်သည်ကိုငါမြင်သည်တကား။စတုတ္ထသူသည်သူရားသား၏အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိ
၂၆ သည်။ကုမိန့်တော်မူ၏။မီးလောင်လျက်ရှိသောမီးဒိုက်သို့ချည်းကပ်ပြီးလျှင်အမြင့်ဆုံးသောသူရားသခင်၏ကျွန်။ရှာဒရက်။မေရှက်။အဗေဒနောဂေါတို့။ထွက်၍လာကြလော့ဟုမိန့်တော်မူသည့်အတိုင်းသူတို့သည်မီးထဲက
၂၇ ထွက်လာကြ၏။စော်ဘွားမြို့ဝန်။စစ်ကဲ။အတွင်းဝန်တို့သည်ဒိုင်း၍မီးလောင်သောသူတို့ကိုကြည့်ကြ၏။သူတို့ဆံ့ချည်ဘဝင်မျှမမြို့က်၊ဝတ်ယုံလည်းချားနားခြင်းမရှိ၊မီးလောင်သောအနံ့လည်းကင်းလွတ်၏။

၂၈ နေဗုခနိနောမင်းကြီးကလည်းရှာဒရက်။မေရှက်။အဗေဒနောဂေါတို့၏သူရားသခင်သည်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ဒီမိတို့သူရားမှဘဝါးအချားသောသူရားကိုဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊သူရားသခင်ကိုယုံကြည်ကိုးစား၍မင်းကြီးအမိန့်တော်

ကိုဆန်လျက်မိဒီတို့ကိုယ်ကိုပင်အပ်နှံသောကျွန်တော်ရင်းတို့ရှိရာသို့ထိုသူရားသခင်သည်ကောင်းကင်တမန်
၂၉ ကိုစေလွှတ်၍ကယ်တင်တော်မူပြီ။ထိုကြောင့်အရပ်ရပ်တို့၌နေ၍အသီးသီးအချားချားသောဘာသာစကားကိုပြောသောလူအမျိုးမျိုးတို့တွင်တင့်တယောက်သောသူသည်ရှာဒရက်။မေရှက်။အဗေဒနောဂေါတို့၏သူရားသခင်အားပြစ်မှားသောစကားကိုပြောလျှင်ထိုသူကိုအင်္ဂါးရိုင်းစည်းစစ်၊သူ၏အိမ်ကိုလည်းနောက်ချွေးပုံဖြစ်စေဟုငါအမိန့်တော်ရှိ၏။အကြောင်းမူကား။ထိုမှလောက်သောကယ်တင်ခြင်းကိုထိုသူရားသခင်မှတ
၃၀ ပါးအဘယ်သူရားမျှမပြုနိုင်ဟုမိန့်တော်မူပြီးမှ၊ဗာဗုလုန်နိုင်ငံတွင်ရှာဒရက်။မေရှက်။အဗေဒနောဂေါတို့ကိုချွေးမြှောက်တော်မူ၏။

၃၁ ငါနေဗုခနိနောမင်းကြီးကြားမှာထိုက်သည်။မြေကြီးဘပြင်လုံး၌အရပ်ရပ်နေ၍အသီးသီးအချားချားသောဘာသာစကားကိုပြောသောလူမျိုးတကာတို့။သင်
၃၂ တို့၌ညီဝတ်ချစ်သာခြင်းများပြားစေသော။မြင့်မြတ်တော်မူသောသူရားသခင်သည်ငါ၌ပြုတော်မူသောနိမိတ်လက္ခဏာ။အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကိုမြဲခြင်းငှါငါအလိုရှိ
၃၃ ၏။နိမိတ်လက္ခဏာတော်သည်အလွန်ကြီးပေ၏။အံ့ဖွယ်သောအမှုတော်လည်းတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံပေ၏။သူရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည်ထာဝရနိုင်ငံဖြစ်၏။အာဏာစက်တော်လည်းကမ္ဘာအဆက်ဆက်တည်တော်မူ၏။

၃၄ ငါနေဗုခနိနောမင်းသည်နန်းတော်၌ညီဝတ်စွာနေစဉ်း
၃၅ မိမိကြီးစည်အခါ၊ကြောက်မက်ဖွယ်သောအိဗ္ဗက်ကိုမြင်၍သလွန်ပေါ်မှာအိပ်လျက်မိတ်ထဲ၌အာရုံပြုသောရူ
၃၆ ပါရုံအားဖြင့်တုန်လှုပ်ခြင်းသို့ငါရောက်လေ၏။ထိုကြောင့်အိဗ္ဗက်အနက်ကိုအေးဖော်၍စေခြင်းငှါဗာဗုလုန်ပညာရှိအပေါင်းတို့ကိုအထံတော်သို့သွင်းစေဟုငါ
၃၇ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ဗာဗုပညာရှိ။ဗေဒင်တတ်။ခါလဗဲဆရာ။အနာဂတ္တိဆရာတို့သည်ဝင်ကြလျှင်ငါမြင်မက်သောအိဗ္ဗက်ကိုသူတို့အားပြောသော်လည်းသူ
၃၈ တို့သည်အနက်ကိုမဖော်မပြနိုင်ကြ။နောက်မှငါကိုးကွယ်သောသူရား၏နာမအားဖြင့်ဗေဒတရားစာဟုခေါ်သမုတ်၍သန့်ရှင်းသောသူရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်နှင့်
၃၉ ပြည့်စုံသောနိယောလသည်ငယ်သို့ဝင်လာလျှင်၊အချင်းမာရုဆရာချုပ်ဗေဒတရားစာ။သင်သည်သန့်ရှင်းသောသူရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်စုံသည်ကိုရင်နက်နဲ့

သောအရာရှိ သမ္မတို့ကိုဖွင့်ပြနိုင်သည်ကိုငင်ငါသိ၏။ သို့
 ဖြစ်၍ငါမြင်မက်သော အိဗ္ဗက်၏အနက်ကိုဖော်ပြလော့။
 ၁၀ |ငါအိပ်ပြေစသ့်တွင်မြင်မက်သည်ကား။ ငါကြည့်ရှု၍
 မြေကြီးအသယ်၌အရပ်မြင့်ထုသောသစ်ပင်တပင်ရှိ၏။
 ၁၁ |ထိုအပင်သည်ကြီးပွား၍ပိုင်မာခြင်းသို့ရောက်၏။ ချမ်း
 ကောင်းကင်သို့ထိ၍မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်ထင်ရှား
 ၁၂ ၏။ အရွက်လည်းထူ၏။ သတ္တဝါအပေါင်းတို့စား၍ဝ
 လောက်သောအသီးနှင့်ပြည့်စုံ၏။ မြေတိရိစ္ဆာန်တို့သည်
 ထိုသစ်ပင်အရိပ်၌ခိုကြ၏။ အခက်အလက်တို့၌ကောင်း
 ကင်ငှက်တို့သည်နားနေကြ၏။
 ၁၃ အိပ်ပြေ၍မြင်မက်စည်။ တဖန်ငါကြည့်ရှုပြန်လျှင်
 သစ်ပင်စောင့်တည်းဟူသောသန့်ရှင်းသူတယောက်
 ၁၄ သည်ကောင်းကင်မှဆင်းလာ၍၊ သစ်ပင်ကိုယုံလော့။ အ
 ခက်တို့ကိုချစ်လော့။ အသီးအရွက်တို့ကိုယှဉ်ချေလော့။
 ထိရိစ္ဆာန်တို့သည်သစ်ပင်အောက်ကထွက်၍ငှက်တို့
 ၁၅ သည်လည်းအကိုင်းအခက်ထဲကသွားကြစေ။ သို့သော်
 လည်းမြေ၌စွဲသောအမြစ်နှင့်တကွသစ်ပင်ကိုချွင်းထား
 ၁၆ ၍သံကြိုး၊ ကြေးဝါကြိုးနှင့်ချည်နှောင်သကဲ့သို့နုသော
 မျက်ပင်ထဲ၌ရှိစေလော့။ ချွန်နှစ်ပတ်လုံးချမ်းစွတ်ခြင်း
 ကိုခံ၍တိရိစ္ဆာန်တို့နှင့်အတူဆက်ဆံလျက်မျက်ပင်ကို
 ၁၇ စားစေလော့။ လူမိတ်သဘောပျောက်၍တိရိစ္ဆာန်မိတ်
 ၁၈ သဘောနှင့်ပြည့်စုံစေလော့။ အကြောင်းမူကား။ အမြင့်
 ဆုံးသောဘုရားသည်လောကီနိုင်ငံကိုအုပ်စိုးတော်မူ
 သည်ကိုငင်ပေးလိုသောသူတို့အားပေးတော်မူသည်ကို
 ငင်ယုတ်မာသောသူတို့ကိုချီးမြှောက်၍ နိုင်ငံကိုအုပ်
 ပေးတော်မူသည်ကိုငင်သတ္တဝါတို့သိနားလည်ရသောအ
 ၁၉ ခွင့်ရှိစေခြင်းငှါသစ်ပင်စောင့်တို့သည်၍သို့စီရင်ကြ
 ပြီ။ သန့်ရှင်းသူတို့သည်အမိန့်တော်ကိုပေးကြပြီဟုဟစ်
 ၂၀ ကျော်လ၏။ ထိုသို့ငါနေဗုဒ္ဓနေဇာမင်းကြီးသည်မြင်
 မက်ရပြီ။ ယခုကွင်အချင်းဗေလတရှာအာ။ ငါမြင်သော
 အိဗ္ဗက် အနက်ကိုဖော်ပြလော့။ ငနိုင်ငံတွင်ပညာရှိ
 အပေါင်းတို့သည်အနက်ကိုအေးမဖော်မပြနိုင်သော်
 လည်းသင်သည်သန့်ရှင်းသောဘုရားသခင်၏ညည်နှင့်
 ပြည့်စုံ၍ဖော်ပြနိုင်သည်ဟုငါသည်ကိုယ်မြင်သော
 အိဗ္ဗက်ကိုစံယောလအားပြန်ပြော၏။

ထိုအခါဗေလတရှာအာမည်ရှိသောစံယောလသည်
 တနာဒိလောက်ဒိန်းမောတွေဝေ၍မိတ်ပူပန်လျက်နေ၏။
 ရှင်ဘုရင်ကအချင်းဗေလတရှာအာ။ အိဗ္ဗက်အနက်

အဓိဗ္ဗာယ်ကြောင့်ပူပန်သောမိတ်မရှိပါနှင့်ဟုမိန့်တော်မူ
 ၏။ ဗေလတရှာအာကလည်းအရှင်စော။ ကိုယ်တော်ကို
 မုန်းသောရန်သူတို့အပေါ်၌ဤအိဗ္ဗက်အနက်ရောက်ပါ
 ၂၀ စေသော။ မြင်မက်တော်မူစည်တွင်ကြီးပွား၍ပိုင်မာထ
 သော။ ချမ်းကောင်းကင်သို့ထိ၍မြေကြီးတပြင်လုံး၌
 ၂၁ ထင်ရှားလေသော။ အရွက်ထူလျက်သတ္တဝါအပေါင်း
 တို့စား၍ဝလောက်သောအသီးနှင့်ပြည့်စုံလေသော။
 မြေတိရိစ္ဆာန်တို့သည်အောက်၌နေကြသဖြင့်အခက်
 အလက်တို့၌ကောင်းကင်ငှက်များမှီခိုနားနေရာဖြစ်
 ၂၂ သောသစ်ပင်သည်။ အရှင်မင်းကြီး။ ကိုယ်တော်ပင်မြင်
 ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်ကြီးပွား၍ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံတော်
 မူ၏။ ဘုန်းစည်းမိမိတော်ကြီးမြင့်၍ချမ်းကောင်းကင်
 သို့ထိ၏။ အာဇာနည်တော်လည်းမြေကြီးစွန်းတိုင်
 အောင်ရောက်တော်မူ၏။
 ၂၃ သစ်ပင်စောင့်။ သန့်ရှင်းသူတယောက်သည်ကောင်း
 ကင်မှဆင်းလာ၍သစ်ပင်ကိုချစ်လှပျက်ဆီးလော့။ သို့
 သော်လည်းမြေ၌စွဲသောအမြစ်နှင့်တကွသစ်ပင်ကို
 ချွင်းထား၍သံကြိုး၊ ကြေးဝါကြိုးနှင့်ချည်နှောင်သကဲ့သို့
 နုသောမျက်ပင်ထဲ၌ရှိစေလော့။ ချွန်နှစ်ပတ်လုံးချမ်းစွတ်
 ၂၄ ခြင်းကိုခံ၍မြေတိရိစ္ဆာန်တို့နှင့်ဆက်ဆံစေဟုဆိုသည်
 မှာ။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်စီရင်တော်မူ၍အရှင်
 ၂၅ မင်းကြီးအပေါ်၌ရောက်ရသောမြင်မက်တော်မူချက်၏
 အနက်ဟူမူကား။ ကိုယ်တော်ကိုလူရုဏ်ကနှင်ထုတ်၍
 မြေတိရိစ္ဆာန်တို့နှင့်အတူနေရာချကြသိမ်းမည်။ အမြင့်ဆုံး
 သောဘုရားသည်လောကီနိုင်ငံကိုအုပ်စိုး၍ပေးလိုသော
 သူတို့အားပေးတော်မူသည်ကိုကိုယ်တော်မသိမမှတ်မိ
 ၂၆ ကာလ။ ချွန်နှစ်ပတ်လုံး။ နွားကဲ့သို့မျက်ကိုစား၍ချမ်း
 စွတ်ခြင်းကိုခံလျက်နေရမည်။ သစ်မြစ်။ သစ်ပင်ကို
 ချွင်းထားစေခြင်းငှါစီရင်ကြသည်အရာမှာ။ ကောင်းကင်
 သို့သည်အုပ်စိုးကြောင်းကိုကိုယ်တော်သိပြီးသော
 ၂၇ နောက်နိုင်ငံတော်သည်လက်တော်မှမရွတ်တည်မိမ့်
 မည်။ သို့ဖြစ်၍အရှင်မင်းကြီး။ အကျွန်ုပ်စကားကိုနာ
 ယူတော်မူပါ။ တရားသောအမှုကိုပြုခြင်း။ ဆင်းရဲသော
 သူတို့ကိုသနားခြင်းအားဖြင့်ရုစုရိက်အပြစ်တို့ကိုပယ်
 ဖြတ်တော်မူပါ။ ထိုသို့ပြုလျှင်ချစ်သာရကောင်းရတော်
 မူမိမ့်မည်ဟုစံယောလလျှောက်ထား၏။

ထိုအမှုအရာအလုံးစုံတို့သည်နေဗုဒ္ဓနေဇာမင်းကြီး
 ၂၈ အပေါ်သို့ရောက်သည်အကြောင်းကား။ တဆယ်နှစ်လ
 လွန်ပြီးသော်ဗာဗုလုန်နန်းတော်ပေါ်မှာစကြိုသွားလျက်

၃၀ ၊ ဤမြို့ကား ငနိုင်းငံတပ်ရာ ငရွှေဘုန်းတော်ကို ချီးမြှောက်ရာဘို့ ငတန်ခိုးအာနုဘော်အားဖြင့် ငါတည်လုပ်သောဗာ

၃၁ ဗုလုန်မြို့ကြီးမဟုတ်လောဟု ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ထိုစကားကို ဖြစ်ကုန်ဆိုစဉ်ပင်။ ကောင်းကင်မှသက်ရောက်သော အသံဟူမူကား။ အိုနေဗုခန်နေဇာမင်းကြီး။ နားထောင်လော့။

၃၂ နိုင်းငံတော်သည် သင့်လက်မှ ရွှေသွားပြီ။ သင့်ကိုလူထုက နှင်ထုတ်၍ ဖြတ်ရိတ္တာန်တို့နှင့် အတူနေရာချကြလိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသည် လောကီနိုင်းငံကို အုပ်စိုး၍ ပေးလိုသောသူတို့အား ပေးတော်မူသည်ကို မင်းကြီးမသိမမှတ်မှီကာလ။ ခုနှစ်နှစ်ပတ်လုံး။ နွားကဲ့သို့မျက်ကို

၃၃ စားလျက် နေရမည်ဟု အသံ ဖြစ်လေ၏။ ။ ထိုစကားနှင့်အညီ နေဗုခန်နေဇာ နှိမ့်ချက်ချင်း ဖြစ်၍ လူထုက နှင်ထုတ်ကြသျှင် သူသည် နွားကဲ့သို့မျက်ကို စား၍ ချမ်းစွာ ခြင်းကို ခံသဖြင့် ကိုယ်အမွေးသည် ရွှေလင်းတအတောင်ကဲ့သို့ ၎င်းလက်သဲခြေသဲတို့သည် ဌက်ခြေသဲကဲ့သို့ ၎င်းဖြစ်၏။

၃၄ ကာလအချိန်စေ့သော အခါ ငါ နေဗုခန်နေဇာသည် ကောင်းကင်သို့ မျှော်ကြည့်၍ သတိရပြန်လျှင် အမြင့်ဆုံးသောဘုရားကို ကောင်းကြီးပေး၍ ထာဝရအသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားကို ချီးမွမ်းထောမနာပြု၏။ အာဏာတော်သည် ထာဝရအာဏာဖြစ်၏။ နိုင်းငံတော်သည် ကမ္ဘာ

၃၅ အသက်ဆက်တည်၏။ ။ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် ရွှေတော်၌ အဘယ်မျှမဟုတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေတို့၌ ၎င်းမြေကြီးသားတို့၌ ၎င်းအထိုတော်ရှိသည် အတိုင်း စီရင်ပြုပြင်တော်မူ၏။ လက်တော်ကို အဘယ်သူမျှမဆီးတားနိုင်။ အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟု ကိုယ်

၃၆ တော်ကို ဆိုနိုင်သောသူမရှိ။ ။ ထိုအခါ ငမိတ်ပကတိ ဖြစ်ပြန်၍ ငနိုင်းငံ၏ အသရေဘို့ ယမန်ကဲ့သို့ တင့်တယ်ခြင်း အရောင်အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍ တိုင်ပင်သောမူးတော်မတ်တော်တို့သည် ညီသာခံဝင်ကြလျှင် ငါ၏အာဏာတည်မြဲတည်၏။ ငဘုန်းအာနုဘော်လည်း ယခင်ထက်တိုးပွား

၃၇ ၏။ ။ ယခုတွင် ငါနေဗုခန်နေဇာသည် ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းထောမနာပြု၏။ စီရင်ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှသော အရာတို့သည် သမ္မာနှင့် ပြည့်စုံ၍ တရားနှင့် ညီလျော်ကြ၏။ မာနထောင်လွှားသောသူတို့ကို နှိမ့်ချခြင်းငှါ ဘတ်နိုင်တော်မူ၏။ ဟုအမိန့်တော်ကို အရပ်ရပ်သို့ ပြန်စေတော်မူ၏။

၅ တရုရောအခါ ဗေလဂ္ဂာဇာမင်းကြီးသည် မူးမတ်

တထောင်ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ကြီးစွာသောပွဲကို ခံ၍ မူးမတ်တထောင်နှင့် တကွ စပျစ်ရည်ကို သောက်တော်မူ၏။

၂ ၊ စပျစ်ရည်ကို မြည်းစမ်းသောအခါ ယေရုရှလင်မြို့မိတ်မှာ နိတော်ထဲက ခမည်းတော်နေဗုခန်နေဇာသိမ်းယူဆောင်ခဲ့သော ရွှေဖလား။ ငွေဖလားတို့နှင့် ကိုယ်တော်တိုင်မှ စ၍ မင်းသား။ မိဖုရား။ မောင်းမမိသံတို့သည် သောက်ရမည်အကြောင်း ထိုဖလားတို့ကို ယူခဲ့ရမည်ဟု အမိန့်တော်ရှိသည့်အတိုင်း။ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိသောဘုရားသခင်၏ မိတ်မှာ နိတော်တိုက်ထဲက သိမ်းယူဆောင်ခဲ့သော ရွှေဖလားတို့ကို ယူခဲ့၍ မင်းကြီး၊ မင်းသား။ မိဖုရား။ မောင်းမမိသံတို့သည် ထိုဖလားတို့နှင့် သောက်ကြ၏။

၄ ၊ စပျစ်ရည်ကို သောက်၍ ရွှေဘုရား။ ငွေဘုရား။ ကြေးဝါဘုရား။ သံဘုရား။ သစ်သားဘုရား။ ကျောက်ဘုရားတို့ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၅ ထိုအချိန်နာရီတွင် လူ၏လက်ဖျားသည် ပေါ်လာ၍ မီးခုံအထက်။ နန်းတော်အုတ်ထရံအင်္ဂတေ၌ အက္ခရာတင်၍ ရေးထား၏။ ထိုသို့ရေးသောလက်ဖျားကို ရှင်ဘုရင်မြင်တော်မူလျှင် ၊ မျက်နှာတော်ညှိုးငယ်၍ မိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့် ခါးဆစ်ပြုတ်မတတ်ဖြစ်၍ ခူးချင်းထိခိုက်သည်ရှိသော် ၊ ဗေဒင်တတ်။ ခါလဒေသရာ။ အနာဂတ္တိဆရာတို့ကို ခေါ်ချေဟု ဟစ်ကျော်ပြီးလျှင် ထိုစာကို ဖတ်၍ အနက်ကို ဖော်ပြနိုင်သောသူသည် အဝတ်နီကို ဝတ်ဆင်၍ လည်ပင်း၌ ရွှေစလွယ်ဆွဲလျက် နိုင်းငံတော်တွင် တတိယမင်းဖြစ်စေဟု ဗုလုန်ပညာရှိတို့အား အမိန့်တော်ရှိ၍ ၊ ပညာရှိဆရာတော်အပေါင်းတို့သည် လာရောက်ကြသော်လည်း ထိုစာကို မဖတ်နိုင်ကြ။ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်ဘုရင်အား မဟောမပြောနိုင်သောကြောင့် ၊ ဗေလဂ္ဂာဇာမင်းကြီးသည် အလွန်မိတ်ပူပန်ခြင်း။ မျက်နှာတော်ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၍ မူးတော်မတ်တော်တို့သည် ရှင်လျက်နေကြ၏။

၁၀ ထိုအခါ မယ်တော်မိဖုရားသည် ရှင်ဘုရင်၏စကား။ မူးမတ်တို့၏စကားကို ကြားသိလျှင် ပွဲတော်သို့ ဝင်၍ အရှင်မင်းကြီး။ အသက်တော်အစည်အဖြဲရှင်ပါစေ။ မိတ်တော်ပူပန်ခြင်းမရှိပါနှင့်။ မျက်နှာညှိုးငယ်တော်မမူပါနှင့်။ ။ သန့်ရှင်းသောဘုရားသခင်၏ ညဉ့်တော်၌ ပြည့်စုံသောသူတယောက်သည် နိုင်းငံတော်တွင် ရှိပါ၏။ ခမည်းတော်ဘုရားလက်ထက် တော်၌ ထိုသူတွင် ဘုရားပညာနှင့် တူသောပညာညာဏ်သတ္တိထင်ရှားလျက် ရှိပါ၏။ ထိုသူကို ခမည်းတော်ဘုရားနေဗုခန်နေဇာမင်းကြီးသည်

မာဂုပညာရှိ။ ဗေဒင်တတ်။ ခါလဇဲဆရာ။ အနာဂတ္တိဆရာ
 တို့အပေါ်တွင်ဆရာအုပ်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။
 ၁၂ ၊ အကြောင်းမူကား။ အိဗ္ဗက်အနက်ကိုဖတ်ခြင်း။ နက်နဲ
 ခက်ခဲသောအရာကိုဖွင့်ပြခြင်း။ ပုစ္ဆာအမေးကိုဖြေခြင်း
 ၁၃ ၊ ဤတတ်စွမ်းနိုင်သောညာဏ်ပညာနှင့် တကွ ထူးဆန်း
 သောမိတ်ဝိညာဉ်သည် ခံယေလအမည်ရှိသောထိုသူ
 တွင်ထင်ရှားလျက်ရှိပါ၏။ ဗေလတရှာဇာဟူသောဘွဲ့
 နာမကိုလည်းရှင်ဘုရင်ပေးသနားတော်မူ၏။ ထိုခံယေလ
 ကိုခေါ်တော်မူလျှင် အနက်ကိုဟောပြောပါလိမ့်မည်ဟု
 ၁၄ ၊ လျှောက်သော်၊ ခံယေလကို အထံတော်သို့ခေါ်သွင်းလေ
 ၏။ ရှင်ဘုရင်က ငမည်းတော်ဘုရားသည် ယုဒပြည်
 ကသိမ်းယူတော်မူခဲ့၍ ယုဒလူရရှိပါသော ခံယေလမှန်သ
 ၁၅ ၊ လော။ သင်သည်ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်နှင့်၎င်းထူးဆန်း
 သောပညာညာဏ်သတ္တိနှင့်၎င်းပြည့်စုံသည်ဟုသင်၏သိ
 ၁၆ ၊ တင်းကိုငါကြား၏။ ထိုစာကိုဖတ်၍ အနက်ကိုငအား
 ဖော်ပြစေခြင်းငှါ ဗေဒင်တတ်။ ပညာရှိတို့ကိုငထံသို့
 သွင်းသော်လည်းသူတို့သည် အနက်ကိုမဖော်မပြနိုင်ကြ။
 ၁၇ ၊ သင်သည်အနက်များကိုဖော်ပြ၍ ပုစ္ဆာအမေးတို့ကိုဖြေ
 နိုင်သည်ဟုငါကြားပြီးသည် အတိုင်းထိုစာကိုဖတ်၍
 အနက်ကိုငအားဖော်ပြနိုင်လျှင် အဝတ်နီကိုဝတ်ဆင်၍
 လည်ပင်း၌ ဣစရလွယ်ဆွဲလျက် နိုင်ငံတော်တွင်တတိယ
 မင်းဖြစ်ရသိမ့်မည်ဟု ခန့်တော်မူ၏။
 ၁၈ ၊ ခံယေလကလည်း ဆုတော်လပ်တော်ကို ကိုယ်တော်၌
 ရှိစေတော်မူပါ။ ပေးလိုသောအရာများကို အချားသူအား
 ပေးသနားတော်မူပါ။ သို့သော်လည်းရှေ့တော်၌ထိုစာကို
 ၁၉ ၊ ဖတ်၍အနက်ကိုဖော်ပြပါမည်။ အရှင်မင်းကြီး။ အမြင့်
 ဆုံးသောဘုရားသခင်သည် ငမည်းတော် နေဗုခန်နေဇာ
 မင်းကြီး၌ နိုင်ငံတော်နှင့်တကွ ဣဇရုန်းတော်မြတ်။ ဂုဏ်
 ၂၀ ၊ အသရေတော်ကို ပေးသနားတော်မူ၏။ ပေးသနားတော်
 မူသောထိုဣဇရုန်းတော်မြတ်ကြောင့် အရပ်ရပ်တို့၌နေ၍
 အသီးသီးအချားချားသောဘာသာစကားကို ပြောသော
 လူမျိုးတကာတို့သည် ရှေ့တော်၌ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်
 လျက်နေကြ၏။ သတ်ထိုသောသူတို့ကို သတ်တော်မူ
 ၏။ အသက်ရှင်စေလိုသောသူတို့ကို ရှင်စေတော်မူ၏။
 ၂၁ ၊ ချီးမြှောက်လိုသောသူတို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ နှိမ့်ချ
 လိုသောသူတို့ကို နှိမ့်ချတော်မူ၏။ မာန်မာနမိတ်နှင့်
 ထောင်ရွားစော်ကားခြင်းရှိသော အခါဘုန်းတန်ခိုး
 ၂၂ ၊ ကွယ်ပျောက်၍ နန်းတော်မှကျ၏။ လူသားရထဲက နှင်
 ထုတ်ခြင်းကိုခံ၍ တိရိစ္ဆာန်သဘောနှင့်ပြည့်စုံ၏။ အမြင့်

ဆုံးသောဘုရားသခင်သည် လောကီနိုင်ငံကို အုပ်စိုး၍
 အထိုတော်ရှိသောသူတို့အား အပ်တော်မူသည်ကို မသိမ
 မှတ်မှီတိုင်အောင် ဖြိုရိုင်းတို့နှင့် ပေါင်းဖော်လျက် နွားကဲ့
 သို့မျက်ကိုစားလျက် ခိုလှုံခြင်းကိုခံ၍ နေရ၏။
 ၂၂ ၊ အရှင်သားတော်ဗေလရှာဇာ။ ကိုယ်တော်သည် ထို
 အမှုအလုံးစုံတို့ကို သိသော်လည်း မိတ်နှစ်လုံးကို မနှိမ့်ချ
 ၂၃ ၊ ဘဲ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ မိတ်
 မှာန်တော်၏ ဗလားတို့ကို ရှေ့တော်သို့ ယူခဲ့စေ၍ ကိုယ်
 တော်တိုင်မှီစသောမူးတော်မတ်တော်မိ ဗုရားမောင်းမ
 မိသံတို့သည် ထိုဗလားတို့နှင့် စပျစ်ရည်ကိုသောက်
 ကြပြီတကား။ မျက်စိမမြင်။ နားမကြား။ အတယ်အရေကို
 မှုမသိသော ငွေဘုရား။ ရွှေဘုရား။ ကြေးဝါဘုရား။ သံ
 ဘုရား။ သစ်သားဘုရား။ ကျောက်ဘုရားတို့ကို ချီးမွမ်း၍
 ကိုယ်တော်၏အသက်သခင်တည်းဟူသော ကိုယ်တော်
 ၏အမှုအလုံးစုံတို့ကို စိရင်ပိုင်တော်မူသောဘုရားသခင်
 ၂၄ ၊ ကိုမချီးမွမ်းဘဲနေပါပြီတကား။ ထိုကြောင့်လက်ဖျားကို
 ၂၅ ၊ စေလွှတ်၍ ထိုစာကို ရေးစေတော်မူ၏။ စာချက်ဟူမူ
 ကား။ မေနေမေနေ။ တေကလ။ ဖေရက်ဟု အက္ခရာတင်
 ၂၆ ၊ လျက်ရှိ၏။ မေနေ၏အနက် အဓိပ္ပာယ်ကား။ ကိုယ်တော်
 ၏နိုင်ငံကို ဘုရားသခင်ရေတွက်၍ ဆုံးစေတော်မူ၏။
 ၂၇ ၊ တေကလ၏အနက် အဓိပ္ပာယ်ကား။ ကိုယ်တော်ကိုချီနီ
 ၂၈ ၊ ခွင်နှင့်ချီနီ၍ လျော့ကြောင့် ကိုတွေ့မြင်တော်မူ၏။ ဖေ
 ရက်၏အနက် အဓိပ္ပာယ်ကား။ နိုင်ငံတော်ကိုခွဲဝေ၍ မေ
 မိလူ။ ပေရသိလူတို့အား အပ်ပေးတော်မူ၏ဟု ဆိုလိုသ
 တည်းဟု ခံယေလသည် အထံတော်၌ ပြန်ကြားလျှောက်
 ၂၉ ၊ ထား၏။ ထိုအခါ ဗေလရှာဇာမင်းကြီး မိန့်တော်မူသည်
 အတိုင်း ခံယေလကို အဝတ်နီဝတ်ဆင်စေ၍ လည်ပင်း၌
 ဣစရလွယ်ဆွဲပြီးမှ နိုင်ငံတော်တွင်တတိယမင်းဖြစ်သည်
 ဟုမြို့ကိုလည်၍ ဟစ်ကျော်ကြ၏။
 ၃၀ ၊ ထိုညည့်၌ပင် ခါလဇဲရှင်ဘုရင် ဗေလရှာဇာမင်းသည်
 ၃၁ ၊ အသက်ဆုံး၍၊ မေဒါမျိုးဒါရိမင်းသည် အသက်ချောက်
 ဆံယံနှစ်နှစ်တွင် နိုင်ငံတော်ကိုသိမ်းယူတော်မူ၏။
 ၃၂ ၊ ဒါရိမင်းကြီးသည် နိုင်ငံတော်အမှုအရေးအလုံးစုံတို့
 ၃၃ ၊ ကိုစိရင်ရသောမြို့ဝန်တရားနှစ်ဆယ်တို့ကို၎င်း၊ အကျိုး
 တော်ကိုမယုတ်မလျော့စေခြင်းငှါ ထိုမြို့ဝန်အပေါင်းတို့
 ကိုအုပ်ချုပ်စစ်ကြောရသောဝန်ကြီးသုံးပါးကို၎င်း အလို
 တော်ရှိသည်အတိုင်း ခန့်ထားတော်မူ၏။ ထိုဝန်ကြီးသုံး
 ပါးတွင် ခံယေလသည် ဝန်ကြီးအရာကိုရသည်သာမက။

၃ ၊ ထူးဆန်းသောညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံ၍မြို့ဝန်တကာ။ဝန်ကြီးတကာတို့ထက်လွန်ကဲသောကြောင့် နိုင်ငံတော်တနိုင်ငံလုံးကိုသွန်အပ်နှင်းမည်ဟုရှင် ဘုရင်သည် အကြံရှိတော်မူ၏။

၄ ၊ ထိုအခါဝန်ကြီးနှင့်မြို့ဝန်တို့သည်ဒီယေလ၌အပြစ်တင်ခွင့်ကိုရှာ၍နိုင်ငံတော်အမှုအရေးများကိုစစ်ကြောကြ၏။ဒီယေလသည်သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ၍အပြစ်တင်ရန်မရှိသောကြောင့်အပြစ်တင်ခွင့်ကိုရှာ၍မတွေ့ကြသည်။

၅ ၊ ရှိသော်၊ ဘုရားသခင်၏ဘာသာမှုမှတစ်ပါးအချားသောအမှုတွင်ဒီယေလ၌အပြစ်တင်ခွင့်ကိုငါတို့မတွေ့နိုင်ကြ။

၆ ၊ ဟုတိုင်ပင်ပြောဆိုပြီးမှ၊ အထံတော်သို့လာရောက်စည်းဝေးကြ၍အရှင်မင်းကြီးဒါရီ။အသက်တော်အစည်အမြဲရှင်ပါစေ။ ၊ ကိုယ်တော်မြတ်မှတစ်ပါးအချားသောလူကိုဖြစ်စေ။ဘုရားကိုဖြစ်စေ။အရက်သုံးဆယ်အတွင်းတွင်ဆုတောင်းသောသူမည်သည်ကိုချင်သောသောတွင်းထဲသို့ချပြစ်ရမည်ဟုမဖောက်ပြန်နိုင်သောအမိန့်တော်မြတ်ကိုထုတ်စေခြင်းငှါနိုင်ငံတော်ဝန်ကြီး။မြို့ဝန်။စော်ဘွား။တိုင်ပင်မူးမတ်။စစ်ကဲအပေါင်းတို့သည်အညီအညွတ်တိုင်ပင်ကြပါပြီ။ ၊ သို့ဖြစ်၍အရှင်မင်းကြီး။အမိန့်ရှိတော်မူပါ။မပြောင်းလဲတတ်သောမေဒါ။ပေရသိဓမ္မသတ်အတိုင်းအမိန့်တော်တည်စေခြင်းငှါတံဆိပ်ခတ်တော်မူပါဟုလျှောက်ထားကြလျှင်၊ ဒါရီမင်းကြီးသည်အမိန့်တော်ကိုပေး၍တံဆိပ်ခတ်တော်မူ၏။

၇ ၊ အမိန့်တော်ထုတ်၍တံဆိပ်ခတ်ကြောင်းကိုဒီယေလသည်ကြားသိသော်လည်းမိမိအိမ်သို့သွား၍ယေရှုလင်မြို့သို့မျက်နှာပြုရာအထက်ခမိပြတင်းပေါက်ပွင့်လျက်ပင်အသက်ပြုလေ့ရှိသည့်အတိုင်းတနေ့သုံးကြိမ်ခူးထောက်လျက်ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်း၍ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းလေ၏။ ၊ ထိုသို့ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်းပဌနာပြုလျက်နေသည်ကိုမူးမတ်အရာရှိတို့သည်စည်းဝေး၍တွေ့မြင်ကြလျှင်၊ အထံတော်သို့ဝင်၍အရှင်မင်းကြီး။ ကိုယ်တော်မြတ်မှတစ်ပါးအချားသောလူကိုဖြစ်စေ။ဘုရားကိုဖြစ်စေ။အရက်သုံးဆယ်အတွင်းတွင်ဆုတောင်းသောသူမည်သည်ကိုချင်သောသောတွင်းထဲသို့ချပြစ်စေဟုအမိန့်တော်ကိုတံဆိပ်ခတ်တော်မူလျက်ရှိပါသည်ဟုသောဟုအမိန့်တော်အကြောင်းကိုမေးလျှောက်ကြ၏။ရှင်ဘုရင်ကလည်းမပြောင်းလဲတတ်သောမေဒါ။ပေရသိဓမ္မသတ်အတိုင်းမှန်ပေသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၊ မူးမတ်အရာရှိတို့ကလည်းအရှင်မင်းကြီး။

၈ ၊ ထိုအခါဝန်ကြီးနှင့်မြို့ဝန်တို့သည်ဒီယေလ၌အပြစ်တင်ခွင့်ကိုရှာ၍နိုင်ငံတော်အမှုအရေးများကိုစစ်ကြောကြ၏။ဒီယေလသည်သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ၍အပြစ်တင်ရန်မရှိသောကြောင့်အပြစ်တင်ခွင့်ကိုရှာ၍မတွေ့ကြသည်။

၉ ၊ ရှိသော်၊ ဘုရားသခင်၏ဘာသာမှုမှတစ်ပါးအချားသောအမှုတွင်ဒီယေလ၌အပြစ်တင်ခွင့်ကိုငါတို့မတွေ့နိုင်ကြ။

၁၀ ၊ တဖန်မူးမတ်အရာရှိတို့သည်အထံတော်သို့စည်းဝေး၍အရှင်မင်းကြီး။တခါထုတ်ပြီးသောအမိန့်တော်မပျက်နိုင်ရဟုမေဒါ။ပေရသိဓမ္မသတ်၌ပါကြောင်းကိုသတိထားတော်မူပါဟုလျှောက်ကြပြန်လျှင်၊ တဖန်ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းဒီယေလကိုခေါ်၍ချင်သောတွင်းထဲသို့ချပြစ်ကြ၏။ ၊ ရှင်ဘုရင်ကလည်းသင်မပြတ်ကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်သည်သင့်ကိုကယ်လွှတ်ပါစေဟုဒီယေလကိုမိန့်တော်မူ၏။ ၊ ကျောက်ပျားကိုလည်းယူခဲ့၍တွင်းဝကိုပိတ်ပြီးလျှင်ဒီယေလအမှု၌စီရင်ချက်ကိုမတိုးမလျော့စေခြင်းငှါရှင်ဘုရင်တံဆိပ်နှံ့မူးမတ်တို့တံဆိပ်ကိုခတ်တော်မူ၏။

၁၁ ၊ ထိုနောက်။ ရှင်ဘုရင်သည်နန်းတော်သို့ပြန်၍တညညလုံးစားတော်မခေါ်။အညီမိတ်နုဆာကိုအထံတော်သို့မသွင်းစေဘဲစက်တော်ခေါ်၍မပြောနိုင်။ ၊ နံနက်စောစောထ၍ချင်သောတွင်းသို့အလျင်အမြန်သွားတော်မူ၏။

၁၂ ၊ ရောက်လျှင်ငိုကျွေးသောအသံနှင့်ဒီယေလကိုခေါ်၍အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်၏ကျွန်ဒီယေလ။ သင်မပြတ်ကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်သည်သင့်ကိုချင်သောသောတွင်းမှကယ်လွှတ်နိုင်သလောဟုမေးတော်မူ၏။

၁၃ ၊ ဒီယေလကအရှင်မင်းကြီး။အသက်တော်အစည်အမြဲရှင်ပါစေ။ ၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်သည်ကောင်းကင်တမန်ကိုစေလွှတ်၍ချင်သောသူတို့ကိုပိတ်ထားတော်မူသဖြင့်အကျွန်ုပ်သည်ချင်သောသောတွင်းနှင့်လွတ်ပါ၏။အကြောင်းမူကား။ဘုရားသခင်ရှေ့၌အကျွန်ုပ်သည်အပြစ်ကင်းပါ၏။ကိုယ်တော်မြတ်ကိုလည်းအလျှင်းမပြစ်မှားပါဟုပြန်လျှောက်လေ၏။ ၊ ထိုအခါရှင်ဘုရင်သည်အလွန်ဝမ်းမြောက်၍ဒီယေလကိုတွင်းထဲကထုတ်ယူစေဟုအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်းဒီယေလကိုတွင်းထဲကထုတ်ယူ၍ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်သောကြောင့်သွန်ထိခိုက်သောအနာတခုမျှမရှိ။

၁၄ ၊ ထိုနောက်။ဒီယေလ၌အပြစ်တင်သောသူတို့ကိုရှင်

၁၅ ၊ ထိုနောက်။ဒီယေလ၌အပြစ်တင်သောသူတို့ကိုရှင်

၁၆ ၊ ထိုနောက်။ဒီယေလ၌အပြစ်တင်သောသူတို့ကိုရှင်

၁၇ ၊ ထိုနောက်။ဒီယေလ၌အပြစ်တင်သောသူတို့ကိုရှင်

ဘုရင်၏အမိန့်တော်နှင့်ခေါ်၍သားမယားနှင့်တကွချင်သောတွင်းထဲသို့ချပြန်ကြလျှင်မြေသို့မရောက်မှီချင်သောတို့သည်နိုင်၍သူတို့အရိုးရှိသမျှတို့ကိုမျိုးဖဲ့ကြ၏။

၂၁ ထိုအခါမြေကြီးတပြင်လုံးတွင်အရပ်ရပ်တို့၌နေ၍အသီးသီးအချားချားသောဘာသာစကားကိုပြောသောလူမျိုးတကာတို့ရှိရာသို့အမိန့်တော်စွန့်စေလွှတ်တော်မူ၏။စာချက်ဟူမူကား။သင်တို့၌ညိမ်ဝပ်ချမ်းသာခြင်း

၂၆ များပြားစေသော။ငါအစိုးရသောတနိုင်ငံလုံးတွင်ရှိနေသောသင်တို့သည်ဒီယေလ၏ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့ရိသေကြကုန်ဟုငါအမိန့်တော်ရှိ၏။အကြောင်းမူကား။ထိုဘုရားသခင်သည်အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရား။နိစ္စထာဝရတည်တော်မူသောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။နိုင်ငံတော်သည်ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်နိုင်။အာဏာစက်

၂၇ တော်လည်းအစည်အဆက်တည်သိမ်မည်။မစကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကိုပြုတော်မူ၏။ကောင်းကင်မြေကြီး၌နိမိတ်လက္ခဏာ။အံ့ဩဘွယ်တို့ကိုဖြစ်စေတော်မူ၏။ဒီယေလကိုချင်သောလက်မှတ်ကယ်လွှတ်တော်မူသောဘုရားသခင်သည်ထိုသို့သောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏ဟုအမိန့်တော်ရှိ၏။

၂၈ ထိုသို့ဒီယေလသည်ဒါရိမင်းကြီးလက်ထက်၌၎င်းပေရုသိအမျိုးကုရမင်းကြီးလက်ထက်၌၎င်းကောင်းစားလျက်နေ၏။

၇

၁ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ဗေလရှာအနန်းစံပဌမနှစ်တွင်ဒီယေလသည်အိဗွက်ကိုမြင်၍အိပ်ပြော်စည်။မိတ်ထဲ၌အာရုံပြုပြီးမှမြင်မက်သောအရာတို့ကိုရေးထားသောအချက်ကား။ငါဒီယေလသည်ညည့်အခါအာရုံပြု၍မိနင်းကောင်းကင်လေးမျက်နှာ၌လေတို့သည်မဟာသမုဒ္ဒရာပေါ်မှာအချင်းချင်းတိုက်ကြလျှင်။သဏ္ဌာန်ချင်းမတူသောသားရဲလေးကောင်တို့သည်သမုဒ္ဒရာထဲကထွက်လာကြ၏။ပဌမသားရဲသည်ချင်သောနှင့်တူ၏။

၂ ရွှေလင်းတအတောင်လည်းရှိ၏။ငါကြည့်ရှု၍နေစည်။သူ၏အတောင်ကိုနှုတ်ကြ၏။မြေမှကိုယ်ကိုချီကြွလျက်လူကဲ့သို့ခြေဖြင့်မတ်တတ်ရပ်၍လူမိတ်သဘောကိုလည်း

၃ ရ၏။ဒုတိယသားရဲသည်ဝံနှင့်တူ၏။တဖက်၌ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီကြွ၏။ပတ်၌ခိုးသုံးချောင်းကိုကိုက်လျက်ရှိ၏။သင်ထလော့။အသားများကိုကိုက်စားလော့ဟုသုအားပြောကြ၏။တဖန်ငါကြည့်ရှုပြန်၍ကျားသစ်နှင့်တူသော

၄ သားရဲတကောင်သည်ထင်ရှား၏။ကြောပေါ်မှာဌာန

အတောင်လေးခုရှိ၏။ခေါင်းလေးလုံးနှင့်ပြည့်စုံ၏။အုပ်စိုးရသောအခွင့်လည်းရှိ၏။

၇ ထိုညည့်အခါ။တဖန်ငါသည်အာရုံပြုစည်။ကြီးစွာသောခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံ၍အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်သောစတုတ္ထသားရဲသည်ထင်ရှား၏။ကြီးစွာသောသံသွားလည်းရှိ၏။ကိုက်စားမျိုးဖဲ့၍ကြွင်းသောအရာကိုခြေဖြင့်နင်းချေ၏။သူသည်အရင်သားရဲရှိသမျှတို့ထက်ထူးချွန်၏။မျိုဆယ်ချောင်းလည်းရှိ၏။ထိုမျိုတို့ကိုငါကြည့်ရှုစည်။မျိုများအလယ်၌မျိုငယ်တချောင်းသည်ပေါက်ပြန်၏။ထိုမျိုငယ်ရှေ့မှာအရင်မျိုသုံးချောင်းကိုအမြစ်နှင့်တကွနှုတ်လေ၏။ထိုမျိုငယ်သည်လူမျက်စိကဲ့သို့သောမျက်စိနှင့်၎င်းကြီးစွာသောစကားကိုပြောတတ်သောနှုတ်နှင့်၎င်းပြည့်စုံ၏။

၈ ထိုအခါငါကြည့်ရှုစည်။ရာဇပလ္လင်များကိုတည်ထားလျက်ရှိ၍အသက်ကြီးသောသူတဦးသည်ထိုင်တော်မူ၏။အဝတ်တော်သည်မိနင်းပွင့်ကဲ့သို့ဖြူ၏။ဆံပင်တော်သည်ဖြူသောသိုးမွေးနှင့်တူ၏။ပလ္လင်တော်သည်မီးလျှံပြင်၏။ပလ္လင်တော်အောက်၌မီးစက်ထွန်းတီးရှိ၏။မျက်နှာတော်မှမီးရောင်ခြည်ထွက်လေ၏။အကိုင်းမသိများစွာသောသူတို့သည်အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်၍ကုဇေသခံမျှမကရှေ့တော်၌စား၍နေကြ၏။တရားစီရင်ခြင်း

၁၁ ဌာပြင်ဆင်၍စာစောင်များကိုဖွင့်ထားကြ၏။ထိုအခါမျိုငယ်ပြောသောစကားကြီးအသံကြောင့်ငါကြည့်ရှု၍နေစည်။ထိုသားရဲအသက်ကိုသတ်ပြီးလျှင်ကိုယ်ကိုမီးရှို့၍

၁၂ ဖျက်ဆီးကြ၏။အချားသောသားရဲမူကားအစိုးရသောအခွင့်တန်ခိုးရှုံးသော်လည်းချိန်းချက်သောကာလပတ်

၁၃ လုံးအသက်ရှင်ရကြ၏။ထိုညည့်အခါငါသည်အာရုံပြု၍လူသားနှင့်တူသောသူတဦးသည်မိနင်းတိမ်ကိုစီးလျက်အသက်ကြီးသောသူ၏အထံတော်သို့ရောက်လာ၏။ထိုသူကိုအထံတော်ပါးသို့သွင်းကြ၏။အရပ်ရပ်တို့၌နေ၍အသီးသီးအချားချားသောဘာသာစကားကိုပြောသောလူမျိုးတကာတို့ကိုအုပ်စိုးစေခြင်းငှါထိုသူသည်နိုင်ငံနှင့်တကွအာဏာစက်တန်ခိုးကိုရ၏။အာဏာစက်တော်သည်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တည်၏။နိုင်ငံတော်သည်ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်နိုင်ချေ။

၁၄ ငါဒီယေလသည်ကိုယ်ခန္ဓာတုန်ထုပ်၍ထိုရူပါရုံ

၁၅ ကြောင့်မိတ်ပူပန်ခြင်းရှိလျှင်။အနား၌ရပ်နေသောသူတယောက်ထံသို့သွား၍ယခုမြင်သမျှကားအဘယ်သို့ဆို

၁၆ သနည်းဟုမေးမြန်းသော်။ထိုသူကဤသားရဲလေးကောင်

၁၈ တို့သည်မြေကြီးပေါ်မှာပေါ်လတ်သောနိုင်ငံလေးပါး
 ၁၉ ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်းအမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏သန့်
 ၂၀ ရှင်းသူတို့သည်နိုင်ငံကိုသိမ်းယူ၍ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
 ၂၁ စံစားကြလတ်ဟုအနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုကြားပြော၏။

၂၂ ထိုအခါအချားသောသားရဲထက်ထူးချား၍အတ္တန်
 ၂၃ ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်လျက်သံသွားနှင့်ငင်ကြေးဝါ
 ၂၄ လက်သဲခြေသဲနှင့်ငင်ပြည့်စုံသဖြင့်ကိုက်စားချိုးဖဲ့၍ကြွင်း
 ၂၅ သမျှကိုမြေဖြင့်နှင်းချေတတ်သောစတုတ္ထသားရဲကား
 ၂၆ အဘယ်သို့ဆိုလိုသည်ကိုငင်၊ သူ၏ခေါင်း၌ရှိသောမျှ
 ၂၇ ဆယ်ချောင်းကားအဘယ်သို့ဆိုလိုသည်ကိုငင်နောက်
 ၂၈ ပေါက်၍အရင်မျှသုံးချောင်းကိုနှုတ်၍ကြီးစွာသော
 ၂၉ စကားကိုပြောတတ်သောနှုတ်နှင့်မျက်စိရှိသဖြင့်မိမိအ
 ၃၀ ဖော်တို့ထက်သာ၍ရေငုံသောမျက်နှာအဆင်းရှိသော
 ၃၁ မျှတချောင်းကားအဘယ်သို့ဆိုလိုသည်ကိုငင်သိခြင်း

၃၂ ဌာငါအလိုရှိ၏။ ငါကြည့်ရှုစည်တွင်အသက်ကြီးသော
 ၃၃ သူသည်ရောက်လာလျှင်အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏သန့်
 ၃၄ ရှင်းသူတို့အားစီရင်ရသောအခွင့်ကိုပေး၍ထိုသူတို့
 ၃၅ သည်နိုင်ငံကိုသိမ်းယူဝင်စားသောအချိန်ရောက်သည်
 ၃၆ တိုင်အောင်ထိုမျှသည်သန့်ရှင်းသူတို့ကိုစစ်တိုက်၍
 ၃၇ နိုင်လေ၏။

၃၈ ထိုသူကလည်းစတုတ္ထသားရဲသည်မြေကြီးပေါ်မှာ
 ၃၉ အချားသောနိုင်ငံရှိသမျှတို့ထက်ထူးချားသောစတုတ္ထ
 ၄၀ နိုင်ငံဖြစ်၏။ ထိုနိုင်ငံသည်မြေကြီးရှိသမျှကိုကိုက်စား
 ၄၁ ချိုးဖဲ့နှင်းချေထိမ့်မည်။ ထိုနိုင်ငံ၌ပေါက်သောမျှဆယ်
 ၄၂ ချောင်းသည်ပေါ်လတ်သောမင်းကြီးဆယ်ပါးဖြစ်၏။ သူ
 ၄၃ တို့နောက်အချားသောမင်းကြီးပေါ်လာထိမ့်မည်။ အရင်
 ၄၄ မင်းကြီးထက်ထူးချား၍သုံးပါးတို့ကိုမှီခိုချထိမ့်မည်။

၄၅ ၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ကြီးစွာ
 ၄၆ သောစကားကိုပြောထိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏
 ၄၇ သန့်ရှင်းသူတို့ကိုညည်းဆဲနှိပ်စက်ထိမ့်မည်။ ကာလ
 ၄၈ အချိန်နှင့်ပညတ်တရားတို့ကိုပြောင်းလဲစေခြင်းငှါကြံ
 ၄၉ စည်ထိမ့်မည်။ တကာလ။ နှစ်ကာလ။ ကာလတဝက်ပတ်

၅၀ လုံးသူသည်အခွင့်ရထိမ့်မည်။ ထိုနောက်မှ။ တရားစီရင်
 ၅၁ ခြင်းဖြစ်ထိမ့်မည်။ ထိုအခါသူ၏တန်ခိုးအာဏာကိုနှုတ်
 ၅၂ ၍ရှင်းရှင်းပျက်ဆီးကြထိမ့်မည်။ ကောင်းကင်အောက်
 ၅၃ ၌နိုင်ငံနှင့်တကွအာဏာစက်ဘုန်းဘန်ခိုးရှိသမျှကိုအမြင့်
 ၅၄ ဆုံးသောဘုရား၏သန့်ရှင်းသောအမျိုးသားတို့သည်
 ၅၅ ရကြသိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည်ထာ
 ၅၆ ဝရနိုင်ငံဖြစ်၏။ မင်းကြီးအပေါင်းတို့သည်တိုးဝင်၍

၅၇ ကျွန်ခံရကြထိမ့်မည်။ ။ ဤရှေ့ကားအနက်အဓိပ္ပာယ်ပေ
 ၅၈ တည်းဟုဆိုလေ၏။ ငါဗေဒလောကသည်စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့
 ၅၉ ရောက်၍မျက်နှာညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ သို့သော်လည်းမြင်ရ
 ၆၀ သောအာရုံများကိုမိတ်နှစ်လုံးထဲ၌သိုထား၏။

၆၁ ဗေဒလောကအမင်းကြီးနန်းစံသုံးနှစ်တွင်ငါဗေဒလ
 ၆၂ သည်ပခင်ဗျာဒိတ်တော်ကိုမြင်ပြီးသည်နောက်။ တဖန်
 ၆၃ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုမြင်ရသောအကြောင်းအရာဟူမူကား။

၆၄ ၊ လေပြည်။ ရှုရှုမြို့တော်၌ဥလဲမြစ်နားမှာငါရှိစည်။ ရူပါ
 ၆၅ ရုံထင်ရှား၍၊ ငါမျှော်ကြည့်သော်ရှေ့လျားသောမျှနှစ်
 ၆၆ ချောင်းရှိသောသိုးတကောင်သည်မြစ်တဖက်၌ရပ်နေ
 ၆၇ ၍။ ထိုမျှနှစ်ချောင်းသည်မညီ။ တချောင်းသာ၍ရှေ့၏။

၆၈ သာ၍ရှေ့သောမျှသည်နောက်ပေါက်သတည်း။ ထိုသိုး
 ၆၉ သည်အနောက်။ တောင်။ မြောက်။ သုံးမျက်နှာသို့တိုးခွေ
 ၇၀ သောကြောင့်အဘယ်တိရိစ္ဆာန်မျှမခံနိုင်။ အဘယ်သူမျှ
 ၇၁ သုလက်မှမကယ်မလွှတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍မိမိအလိုရှိသည်
 ၇၂ အတိုင်းပြုသဖြင့်ကြီးမားခြင်းသို့ရောက်လေ၏။

၇၃ ထိုအမှုကိုငါဆင်ချင်လျက်နေသောအခါမျက်စိနှစ်
 ၇၄ လုံးကြား၌ထူးဆန်းသောမျှတချောင်းရှိသောဆိတ်တ
 ၇၅ ကောင်သည်အနောက်မျက်နှာကလာ၍မြေကိုမနင်းဘဲ
 ၇၆ မြေကြီးတပြင်လုံးကိုကျော်လေ၏။ မျှနှစ်ချောင်းနှင့်မြစ်
 ၇၇ တဖက်၌ဆင်ရှားသောသိုးရှိရာသို့ပြင်းစွာသောအဟုန်

၇၈ နှင့်ပြေး၍၊ အနားသို့ရောက်သောအခါပြင်းစွာအမျက်
 ၇၉ ထွက်သဖြင့်သိုးကိုခတ်၍သိုးမျှနှစ်ချောင်းကိုချိုးဖဲ့၏။
 ၈၀ သိုးသည်ခံနိုင်သောတန်ခိုးမရှိသည်ဖြစ်၍ဆိတ်သည်
 ၈၁ သူကိုမြေ၌လှဲ၍နှင်းလေ၏။ သုလက်မှအဘယ်သူမျှသိုးကို
 ၈၂ မကယ်မလွှတ်နိုင်။ သို့ဖြစ်၍ထိုဆိတ်သည်အတ္တန်ကြီး

၈၃ မားခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ ခွန်အားကြီးသောအခါမျှကြီး
 ၈၄ ကျိုးပဲ့၏။ ထိုမျှအရာ၌ထူးဆန်းသောမျှလေးချောင်း
 ၈၅ ပေါက်၍မိမိမင်းကောင်းကင်လေးမျက်နှာသို့မျက်နှာပြု
 ၈၆ ကြ၏။ ထိုမျှလေးချောင်းတွင်တချောင်းထဲကအချား

၈၇ သောမျှတက်တချောင်းပေါက်ပြန်၍တောင်မျက်နှာသို့
 ၈၈ ငင်အရှေ့မျက်နှာသို့ငင်သာယာသောပြည်သို့ငင်စက်
 ၈၉ နှာပြု၍အတ္တန်ကြီးမားခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ ကောင်း
 ၉၀ ကင်ဗိုလ်ခြေတိုင်အောင်ကြီးမား၍ထိုဗိုလ်ခြေအမျှတို့

၉၁ နှင့်ကြယ်အမျှတို့ကိုမြေသို့ချ၍နှင်းလေ၏။ ထိုမျှမက။
 ၉၂ ဗိုလ်ခြေသခင်တိုင်အောင်ထောင်လွှားခြင်းကိုပြုလျက်
 ၉၃ နေရက်အစည်ပြုသောဝတ်ကိုပယ်၍သန့်ရှင်းရာဌာန
 ၉၄ တော်ကိုရှုတ်ချလေ၏။ အပြစ်များသောကြောင့်နေရက်

အစည်ပြုသောဝတ်နှင့်တကွဗိုလ်ခြေကိုလည်းထိုမျှသည် ရ၍သမ္မာတရားကိုမြေသို့နှိမ့်ချ၏။ထိုသို့ပြု၍အောင်မြင် ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။

၁၃ ထိုအခါ သန့်ရှင်းသူတပါး၏စကားပြောသံကိုငါ ကြား၏။သန့်ရှင်းသူတပါးကယခင်ပြောသောသူကို ဟစ်၍သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့်ဗိုလ်ခြေကိုနင်းခြင်းအလိုငှါ နေ့ရက်အစည်ပြုသောဝတ်ကိုပယ်ခြင်းနှင့်၎င်းဖျက်ဆီး တတ်သောလွန်ကျူးခြင်းနှင့်၎င်းစပ်ဆိုင်သောဗျာဒိတ် ရူပါရုံသည်အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးတည်ထိမ့်မည် နည်းဟုမေးမြန်းလျှင်၊ယခင်ပြောသောသူကရက်ပေါင်း နှစ်သောင်းသုံးရာတိုင်တိုင်တည်ထိမ့်မည်။ထိုနောက်။ သန့်ရှင်းရာဌာနကိုတဖန်ဆေးကြောသုတ်သင်ကြထိမ့် မည်ဟုပြန်၍ပြောဆို၏။

၁၄ ငါ့စံယောလသည်ထိုရူပါရုံကိုမြင်၍အနက်ကိုရှာဖွေ သောအခါလူသဏ္ဌာန်ရှိသောသူတဦးသင့်ငွေ့တွင်ရပ် နေ၏။။အချားသောသူကအိုဂါမြေလ။ထိုသူသည်ယခု မြင်သောဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုနားလည်စေခြင်းငှါအနက်ကို ပြန်ပြောလေ့ဟုဥလဲမြစ်နားကြားမှာလူအသံနှင့်ဟစ် ၁၅ ၍ပြောဆိုသည်ကိုငါကြား၏။။ထိုသူသည်ငါရပ်နေ ရာအပါးသို့လာလျှင်ငါသည်ကြောက်ရွံ့၍ပျပ်ပျက် လှေ၏။ထိုသူကအချင်းလူသား၊နားလည်လေ့။ဤဗျာဒိတ် ရူပါရုံသည်အမှုကုန်ရသောကာလနှင့်ဆိုင်သည်ဟု ၁၈ အားပြောဆို၏။။ထိုသို့ဆိုသောအခါငါသည်မြေပေါ် မှာပျပ်ပျက်၍မိန်းမောတွေဝေလျက်နေ၏။ထိုသူသည် ငေါ့လက်နှင့်တို့၍ယခင်နေရာ၌မတ်ဘတ်နေစေပြီးလျှင် ၁၉ ၊ဒေါသအမျက်တော်အဆုံး၌ဖြစ်လတုံ့သောအရာကိုငါ ကြားပြောဦးမည်။ချိန်းချက်သောအချိန်၌လက်စသတ် ထိမ့်မည်။

၂၀ မျှော်နှစ်ချောင်းနှင့်ပေါ်လာသောသိုးသည်မေ့မှီရှင် ၂၁ ဘုရင်။ပေရသိရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။။အမွေးကြပ်သော ဆိတ်သည်ဟောလသရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။မျက်စိနှစ်လုံး ကြား၌ရှိသောမျှော်ကြီးသည်ပဌမမင်းဖြစ်၏။။ထိုမျှော်ကြီး ဝဲ့၍သုအရာ၌မျှော်လေးချောင်းပေါက်သည်မှာအရင်နိုင်ငံ တွင်နိုင်ငံလေးပါးတည်ထောင်ထိမ့်မည်။အရင်နိုင်ငံ၏ ၂၃ ဘုန်းနှင့်မပြည့်စုံကြ။။ထိုနိုင်ငံတို့၏အဆုံးစွန်သောကာ လ၌လွန်ကျူးသောသူတို့၏အပြစ်ပြည့်စုံသောအခါရဲရင့် သောမျက်နှာရှိ၍ပရိယာယ်တို့ကိုနားလည်သောမင်း ၂၄ ကြီးတပါးပေါ်လာထိမ့်မည်။။ထိုမင်းကြီးသည်ကိုယ် တန်ခိုးမရှိဘဲလျက်တန်ခိုးကြီးထိမ့်မည်။အထူးသဖြင့်

ဖျက်ဆီး၍တိုးပွားအောင်မြင်ထိမ့်မည်။စွပ်အားကြီး သောလူမျိုး။သန့်ရှင်းသောလူမျိုးကိုပင်ဖျက်ဆီးထိမ့်မည်။ ၂၅ ၊သူသည်ထိမ့်စွာပြုသဖြင့်မုသာလည်းအောင်မြင်ထိမ့် မည်။။စိတ်ထောင်လွှားခြင်းနှင့်တကွမိဿဟာယ၊ဖွဲ့သော အားဖြင့်လူများတို့ကိုဖျက်ဆီး၍သခင်တို့၏သခင်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုထိမ့်မည်။။သို့သော်လည်းလူလက်ဖြင့် ဒါဏ်မခတ်ဘဲကျိုးပဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ထိမ့်မည်။ ၂၆ ၊ညဦးနှင့်နံနက်ကိုဖော်ပြသောဗျာဒိတ်ရူပါရုံစကားမှန် သည်ဖြစ်၍ထိုစကားကိုတံဆိပ်ခတ်ထားလေ့။တာရှေ့ သောကာလတိုင်တိုင်တည်ထိမ့်မည်ဟုဆို၏။ ၂၇ ၊ထိုအခါငါ့စံယောလသည်မော့၍နာလျက်နေ၏။တဖန် အနာမှထမြောက်၍ရှင်ဘုရင်၏အမှုတော်ကိုဆောင် ရွက်၏။မြင်ပြီးသောဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုငါ့နံ့ကြောသော် လည်းထိုအမှုကိုအဘယ်သူမျှမရိပ်မိကြ။

၉ ၁ ယေရုရှလင်မြို့ပျက်စီး၍အနှစ်ခုနှစ်ဆယ်လွန်စေမည် ၂ ဟုသာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်ကိုပရောဖက်ယေရမိခံ ဘူးသည်ဖြစ်၍ခါးခဲနိုင်ငံကိုအစိုးရသောမေဒိအမျိုး။ အာရှရုသားဒါရိနန်းစံပဌမနှစ်တွင်ငါ့စံယောလသည် ထိုနှစ်ပေါင်းအရေအတွက်ကိုကျမ်းစာအားဖြင့်သိရ ၃ သော့ကြောင့်၊အစာကိုရှောင်လျက်လျှော်တေအဝတ် ကိုဝတ်လျက်ပြာနှင့်လူးလျက်အရှင်ဘုရားသခင်ထံ ၄ တော်သို့ချည်းကပ်၍ဆုတောင်းပဌနာပြု၏။။ထိုသို့အ ပြစ်ကိုဖော်ပြတောင်းပန်၍ငါကိုးကွယ်သောဘုရားသ ခင်သာဝရဘုရားထံငါပြုသောပဌနာဟူမူကား။ကိုယ် တော်ကိုချစ်၍ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်သောသူတို့အား သစ္စာတော်မပျက်။ကရုဏာစာရားကိုစောင့်တော်မူလ သော။အလွန်ကြီးမြတ်၍ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ဖြစ်တော်မူ ၅ သောအရှင်ဘုရားသခင်။။အကျွန်ုပ်တို့သည်ဖြစ်မှားမိ ပါပြီ။ဒုစရိုက်ကိုပြုမိပါပြီ။မတရားသဖြင့်ကျင့်မိပါပြီ။ ပုန်ကန်မိပါပြီ။စိရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူသောတရားလမ်မာလွှဲ ၆ မိပါပြီ။။အကျွန်ုပ်တို့၏ရှင်ဘုရင်။မင်းသား။အသက် ကြီးသူမှစ၍ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့အားကိုယ် တော်၏အခွင့်နှင့်ဟောပြောသောကိုယ်တော်၏ကျွန်။ ပရောဖက်တို့၏စကားများကိုအကျွန်ုပ်တို့သည်နားမ ထောင်ဘဲနေကြပါပြီ။ ၇ ၊အိုဘုရားရှင်။ကိုယ်တော်သည်တရားနှင့်ဆိုင်တော် မူ၏။ကိုယ်တော်ကိုဖြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့်နှင့် ထုတ်တော်မူ၍နီးသောပြည်။ဝေးသောပြည်။အရပ်ရပ်

တို့၌နေရသောယုဒပြည်သူ၊ယေရုရှလင်မြို့သားမှစ၍
 ဣသရေလလူအပေါင်းတည်းဟူသောအကျွန်ုပ်တို့သည်
 ယနေ့၌ရှိသည်အတိုင်းမျက်နှာပျက်ခြင်းနှင့်ဆိုင်ကြပါ
 ၈ ၏။အိုဘုရားရှင်။ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားသောကြောင့်
 အကျွန်ုပ်တို့၏ရှင်ဘုရင်။မင်းသား။အသက်ကြီးသူမှစ
 ၉ ၍အကျွန်ုပ်တို့သည်မျက်နှာပျက်ခြင်းနှင့်ဆိုင်ကြပါ၏။
 ၁၀ |အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုပုန်ကန်သော်လည်းအ
 ကျွန်ုပ်တို့အရှင်ဘုရားသခင်သည်ကရုဏာကိုပြခြင်း။
 ၁၁ အပြစ်ကိုဖြေရှင်းခြင်းအခွင့်နှင့်ဆိုင်တော်မူ၏။အကျွန်ုပ်
 တို့၏ဘုရားလခင်ထာဝရဘုရားသည်ကျွန်တော်ရင်း။
 ပရောဖက်တို့ဖြင့်အကျွန်ုပ်တို့၌ထားတော်မူသောပညတ်
 တရားတော်လမ်းသို့ထိုက်ခြင်းငှါဖျားဒိတ်တော်အသံကို
 ၁၂ အကျွန်ုပ်တို့သည်နားမထောင်ဘဲနေကြပါပြီ။အကယ်
 စင်စစ်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ဗျာဒိတ်
 တော်အသံကိုနားမထောင်။လွှဲသွား၍ပညတ်တရား
 တော်ကိုလွန်ကျူးကြပါပြီ။သို့ဖြစ်၍ကိုယ်တော်ကိုပြစ်
 မှားသောအပြစ်ကြောင့်ကျိန်ဆိုတော်မူခြင်းတည်းဟူ
 သောဘုရားသခင်၏ကျွန်မောရှေ၏ပညတ္တိကျမ်း၌မှတ်
 သားသောအကျိန်ကိုအကျွန်ုပ်တို့အပေါ်သို့သွန်းလောင်း
 ၁၃ တော်မူ၏။အကျွန်ုပ်တို့တဖက်။အကျွန်ုပ်တို့ကိုအုပ်
 သောဘုရားသူကြီးတို့တဖက်၌မိန့်တော်မူသောစကား
 တော်ကိုတည်စေ၍အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာကြီးစွာသော
 ဘေးဥပါတ်ကိုရောက်စေတော်မူပြီ။အကြောင်းမူကား။
 ယေရုရှလင်မြို့၌ဘေးရောက်သကဲ့သို့ကောင်းကင်
 ၁၄ အောက်တွင်အဘယ်အရပ်၌မျှမရောက်စဖူးပါ။မော
 ရှေ၏ပညတ္တိကျမ်းစာ၌မှတ်သားသည်အတိုင်း၍ဘေး
 ဥပါတ်ရှိသမျှသည်အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာရောက်ပါပြီ။
 အကျွန်ုပ်တို့သည်ဒုစရိုက်များကိုရှောင်၍သမ္မာတရား
 တော်ကိုနားလည်ခြင်းအထိုငှါအကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်
 ထာဝရဘုရားထံတော်၌မတောင်းပန်ဘဲနေကြပါပြီတ
 ၁၅ ကား။ထိုကြောင့်ထာဝရဘုရားသည်ဘေးဥပါတ်ကို
 စောင့်၍အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်သို့ရောက်စေတော်မူပြီ။
 အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ပြုတော်
 မူသမျှတို့၌ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။အကျွန်ုပ်တို့သည်ဗျာ
 ဒိတ်တော်အသံကိုနားမထောင်ဘဲနေကြပါပြီတကား။
 ၁၆ တန်ခိုးကြီးသောလက်တော်ဖြင့်ကိုယ်တော်၏လူတို့
 ကိုဆူရှုပြည်မှနှုတ်ဆောင်၍ယနေ့၌ရှိသည်အတိုင်း
 အသရေတော်ကိုယင်ရှားစေတော်မူသောအကျွန်ုပ်တို့၏
 အရှင်ဘုရားသခင်။အကျွန်ုပ်တို့သည်ပြစ်မှားမိပါပြီ။

၁၆ မတရားသဖြင့်ပြုမိပါပြီ။အိုဘုရားရှင်။ဖြောင့်မတ်တော်
 မူခြင်းတရားတော်ရှိသမျှတို့နှင့်အညီသန့်ရှင်းသော
 တောင်တော်တည်းဟူသောကိုယ်တော်၏ယေရုရှလင်
 မြို့မှပြင်းစွာသောဒေါသအမျက်တော်ကိုလွှဲတော်မူ
 ပါဟုအကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏။အကြောင်းမူကား။
 အကျွန်ုပ်တို့အပြစ်များမှစ၍ဘိုးဘေးတို့၏အပြစ်များ
 ကြောင့်ယေရုရှလင်မြို့နှင့်ကိုယ်တော်၏လူသည်ပတ်
 ၁၇ ဝန်းကျင်၌ရှိသောသူတို့တွင်ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းဖြစ်
 ပါ၏။ယခုမူကား။အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်။ကိုယ်တော်
 ၏ကျွန်ပြုသောပဌနာစကားကိုနားထောင်တော်မူပါ။
 ဆိတ်ညံ့လျက်ရှိသောသန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကိုဘုရား
 ၁၈ ရှင်၏အကျိုးတော်ကြောင့်မျက်နှာတော်ရောင်ခြည်
 ကိုထွန်းလင်းစေတော်မူပါ။အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်။
 နားတော်ကိုထည့်၍နားထောင်တော်မူပါ။မျက်စိ
 တော်ကိုဖွင့်၍အကျွန်ုပ်တို့ပျက်စီးရာများကို၎င်းနာမ
 တော်ဖြင့်သမုတ်သောမြို့ကို၎င်းကြည့်ရှုတော်မူပါ။အ
 ကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်ကုသိုလ်ကိုအမှီမပြု။မဟာကရု
 ၁၉ ဏာတော်ကိုသာအမှီပြု၍ပဌနာစကားကိုရှေ့တော်၌
 ဆက်ကပ်ပါ၏။အိုဘုရားရှင်။နားထောင်တော်မူပါ။အို
 ဘုရားရှင်။အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူပါ။အိုဘုရားရှင်။နား
 ထောင်၍ပြုတော်မူပါ။အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်။ကိုယ်
 တော်အတွက်ဖင့်၌တော်မမူပါနှင့်။ကိုယ်တော်၏မြို့။
 ကိုယ်တော်၏လူသည်နာမတော်ဖြင့်သမုတ်ခြင်းရှိပါ
 သည်ဟုဆုတောင်းပဌနာပြု၏။
 ၂၀ ထိုသို့ဆုတောင်းပဌနာပြု၍ကိုယ်အပြစ်ကို၎င်း
 အမျိုးသားချင်းဣသရေလလူတို့၏အပြစ်ကို၎င်းဖော်ပြ
 တောင်းပန်၍ငါကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်း
 သောတောင်တော်အဖို့ငါပြုသောပဌနာစကားကိုငါ၏
 ၂၁ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဆက်ကပ်လျက်
 နေ၍။ဆုတောင်းသောအမှုမပြီးမှီမှီဆုတောင်းတော်ယ
 ခင်ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ၌ထင်ရှားသောသူ။ဂါဗြေလသည်လျင်
 မြန်စွာပျံ၍လာသဖြင့်ညဦးယံပူဇော်ချိန်၌ငါရှိရာသို့
 ၂၂ ရောက်၍။နှုတ်ဆက်လျက်အချင်းဒံယေလ။ငါသည်
 သင်၌ညာဏ်ပညာတိုးပွားစေမည်အကြောင်းထွက်လာ
 ၂၃ ပြီ။သင်သည်ဆုတောင်းစပြုသောအခါအမိန့်တော်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍သင့်အားကြားပြောခြင်းငှါငါရောက်လာပြီ။
 သင်သည်အလွန်ချစ်အပ်သောသူဖြစ်၏။ထိုကြောင့်ဗျာ
 ဒိတ်တော်အချက်ကိုဆင်ချင်၍နားလည်ရသောအခွင့်
 ရှိ၏။

၂၄ ဣန္ဒကျူးခြင်းအမှုကိုဆီးတား၍အပြစ်ကိုတံဆိပ်
ခတ်စေခြင်းငှါ၎င်းစုရိုက်အပြစ်ကိုဖြေရှင်း၍ထာဝရ
ကုသိုလ်ကိုသွင်းစေခြင်းငှါ၎င်းဗျာဒိတ်ရူပါရုံနှင့်အနာ
ဂတ္တိဗျာဒိတ်တော်တို့ကိုတံဆိပ်ခတ်၍အဇ္ဈန္တသန့်ရှင်း
သောအရပ်ဌာနကိုလိမ်းစေခြင်းငှါ၎င်းသိတင်းချွန်
ဆယ်ကိုသင်၏အမျိုးသားချင်းအဖွဲ့နှင့်သင်၏သန့်ရှင်း
သောမြို့အဖွဲ့ဆုံးဖြတ်ခြင်းရှိ၏။ ထိုကြောင့်ယေရှုလင်
မြို့ကိုတန်းတည်ထောင်ပြုစုစေခြင်းငှါအမိန့်တော်ရှိသည့်
နေ့မှစ၍ခရစ်တော်သခင်၏လက်ထက်တိုင်အောင်ချွန်
သိတင်းနှင့်ချောက်ဆယ်နှစ်သိတင်းကြာလိမ့်မည်ဟုသိ
မှတ်နားလည်လော့။ အနှောင့်အရှက်ခံရသောကာလ၌မြို့
လမ်ကိုတဖန်တည်ထောင်ပြုစုရမည်ဟုစီရင်ဆုံးဖြတ်
ခြင်းရှိ၏။ ထိုသိတင်းချောက်ဆယ်နှစ်သိတင်းလွန်ပြီး
မှခရစ်တော်သည်အခွင့်မရဘဲအသေသတ်ခြင်းကိုခံရ
လိမ့်မည်။ ထိုနောက်မှလာသောသခင်၏လူတို့သည်မြို့
တော်ကို၎င်းသန့်ရှင်းရာဌာနကို၎င်းဖြူဖျက်ကြသိမ့်မည်။
ရေလွှမ်းမိုးသောအားဖြင့်ဆုံးရှုံးခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ အ
ဆုံးတိုင်အောင်စစ်တိုက်ခြင်း။ ပျက်စီးရာနှင့်ဆိုင်သော
စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းရှိသိမ့်မည်။ တသိတင်းတွင်လူအ
များတို့နှင့်ပဋိညာဉ်ဖွဲ့ခြင်းရှိ၍ထိုသိတင်းတဝက်တွင်
ယဇ်ပူဇော်ခြင်းနှင့်ဆက်ကပ်ခြင်းကိုပပျောက်စေလိမ့်
မည်။ ရွံ့ရှာဖွယ်သောအရာ၏အထွဋ်ပေါ်သို့ဖျက်ဆီး
သောသူသည်ရောက်၍စီရင်ဆုံးဖြတ်သောသူတံဆိပ်
ပယ်ရှင်းခြင်းသည်ပျက်စီးအပ်သောသူတို့ကိုမလွှမ်း
မိုးမှီတိုင်အောင်ထိုသို့ဖြစ်သိမ့်မည်ဟုကြားပြော၏။

၁၀ ပေရုသိရှင်ဆုရင်ကုရုနန်းစံသုံးနှစ်တွင်ဗေလတ
ရှာအာအမည်ဖြင့်သမုတ်သောဒီယောလသည်ဗျာဒိတ်
တော်ကိုခံရ၏။ ထိုဗျာဒိတ်တော်စကားမှန်ပေ၏။ ကြီးစွာ
သောစစ်တိုက်ခြင်းနှင့်ဆိုင်ပေ၏။ သူသည်ထိုစကားကို
နားလည်၏။ မြင်ရသောရူပါရုံသဘောကိုလည်းရိပ်မိ၏။
၁၂ | ထိုကာလ၌ဝါဒီယောလသည်အရက်နှစ်ဆယ်တရက်
၃ တိုင်တိုင်မျိုးချွန်ကျင့်လျက်နေ၏။ အရက်နှစ်ဆယ်
တရက်မစေ့မှီမြန်သောမုန့်ကိုမစား။ အမဲသားနှင့်စပျစ်
၄ ရည်ကိုမမြည်း။ ဆီလိမ်းခြင်းကိုလည်းအလျှင်းမပြု။ ပဌ
မဆွန့်ဆယ်လေးရက်နေ့၌ဝါဒီသည်ဟိဒကောလမြစ်ကြီး
၅ အနားမှာရှိသည်။ မျှော်ကြည့်၍ပိတ်ချောနှင့်ဥဖတ်ရွှေ
စင်ခါးပန်းကိုဝတ်စည်းလျက်ရှိသောလူတစ်ဦးကိုမြင်၏။
၆ | သူ၏ကိုယ်သည်ကျောက်ချက်ခံရုံကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူမျက်

နှာသည်လည်းလျှပ်စစ်ကဲ့သို့ထင်၏။ သူမျက်စိသည်
လည်းမီးခွက်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူလက်ခြေတို့သည်ဦးသစ်
သောကြေးဝါအရောင်အဆင်းရှိ၏။ သူစကားသံသည်
၁ များစွာသောလူမှုအသံနှင့်တူ၏။ ထိုဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုဝါ
ဒီယောလတယောက်တည်းမြင်ရ၏။ ငါနှင့်အတူပါသောလူ
တို့သည်မမြင်ရကြ။ သူတို့သည်အဇ္ဈန္တကြောက်ရွံ့လှန့်
ထွပ်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်ပုန်းရှောင်၍နေခြင်းငှါပြေးကြ
၈ ၏။ ငါမူကားတယောက်တည်းနေရ၍ထိုကြီးစွာသော
ရူပါရုံကိုမြင်ရလျှင်ခွန်အားလျော့၍မျက်နှာပျက်လျက်
၉ ကိုယ်၌အစွမ်းသတ္တိအလျှင်းမရှိဖြစ်လေ၏။ သို့ရာတွင်ထို
သူ၏စကားသံကိုငါကြား၏။ ကြားသောအခါမြေပေါ်
၁၀ မှာပျပ်ဝပ်၍မိန်းမောတွေဝေလျက်နေ၏။ ထိုအခါလက်
တဖက်သည်ငါ့ကိုကြွ၍ငါသည်ခုံးနှင့်လက်ဝါးဖြင့်
၁၁ သောက်လျက်နေရ၏။ သူကလည်းအဇ္ဈန္တချစ်အပ်သော
သူ။ ဒီယောလ။ စကားကိုနားလည်အံ့သောငှါမတ်တတ်
နေလော့။ သင်ရှိရာသို့ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၍ယခုငါလာ
ပြီဟုဆိုလျှင်ငါသည်တုန့်ထွပ်လျက်မတ်တတ်နေ၏။
၁၂ ထိုအခါသူကလည်းအချင်းဒီယောလ။ မကြောက်နှင့်။
သင်သည်နားလည်ခြင်းငှါ၎င်းသင်၏ဘုရားရှေ့မှာကိုယ်
ကိုကိုယ်ဆွဲခြင်းငှါ၎င်းမိတ်ပြဌာန်းသောပဌမနေ့မှစ၍
သင်၏စကားကိုကြားတော်မူပြီ။ ထိုစကားကြောင့်လည်းငါ
၁၃ ရောက်လာပြီ။ ပေရုသိရှင်ကိုအစိုးရသောမင်းမူကား
အရက်နှစ်ဆယ်တရက်ပတ်လုံးငါ့ဆီးတား၏။ နောက်
တခါအမြတ်ဆုံးသောမင်းရဲထဲကမိကျွေးလသည်ငါ့ကို
အကူသာ၍ငါသည်လည်းထိုအရပ်၌ပေရုသိမင်းကြီးတို့
၁၄ ထံမှာဆင်းလင့်၍နေရ၏။ ယခုမူကားနောင်ကာလတွင်
သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့၌ဖြစ်လတံ့သောအမှုအရာတို့
ကိုသင်သည်နားလည်စေခြင်းငှါငါ့ရောက်လာပြီ။ ဤဗျာ
ဒိတ်ရူပါရုံသည်တာရှေ့သောကာလနှင့်ဆိုင်ပေ၏ဟု
၁၅ ငအားပြောဆို၏။ ထိုသို့ပြောဆိုပြီးမှငါသည်ဦးညွတ်
၁၆ ပျပ်ဝပ်၍စကားမပြောနိုင်ဘဲနေ၏။ ထိုအခါလူသား၏
သဏ္ဌာန်ရှိသောသူတစ်ဦးသည်ငါ့ကိုလက်နှင့်တို့လျှင်
ငါသည်နှုတ်ကိုဖွင့်၍ပြောရသောအခွင့်ကိုရပြီးလျှင်
အကျွန်ုပ်၏သခင်။ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကြောင့်အကျွန်ုပ်သည်
ပြင်းစွာသောဝေဒနာကိုခံရ၍ကိုယ်၌ခွန်အားအလျှင်းမရှိ
၁၇ ပါ။ ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်အရှင်နှင့်အဘယ်
သို့စကားပြောနိုင်ပါအံ့နည်း။ ယခုပင်အကျွန်ုပ်ကိုယ်၌
ခွန်အားအလျှင်းမရှိပါ။ အကျွန်ုပ်အသက်လည်းကုန်ပါ
၁၈ ပြီဟုရှေ့မှာရပ်နေသောသူအားငါလျှောက်၏။ နောက်

တဖန်လူသဏ္ဌာန်ရှိသောသူသည်လာ၍ ငေါ့လက်နှင့်
 ၁၈ ကိုလျက်အားပေးပြီးလျှင်၊ အလွန်ချစ်အပ်သောသူ။
 မကြောက်နှင့်။ ညိမ်သက်ခြင်းရှိပါစေ။ အားရှိလော့။ ခွန်
 အားနှင့်ပြည့်စုံလော့ဟုဆို၏။ ထိုသို့ဆိုပြီးမှခွန်အားကို
 ငါရ၍အကျွန်ုပ်၏သခင်။ မိန့်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုခွန်
 ၂၀ အားပေးတော်မူပြီဟုလျှောက်၏။ ထိုသူကလည်းငါ
 သည်သင်ရှိရာသို့လာရသောအကြောင်းကိုနားလည်
 သလော။ ပေရုသိမ်းကိုစစ်တိုက်အံ့သောငှါယခုငါပြန်
 သွားရမည်။ ငါသွားပြီးသည်နောက်။ တဖန်ဟောလသ
 ၂၁ မင်းသည်ပေါ်လာလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်သမ္မာကျမ်းစာ၌
 မှတ်သားသောအမှုအရာကိုငါပြဦးမည်။ ဤအမှုတို့တွင်
 သင်တို့၏မင်းမိကျွေးလွှတ်ပါးဘက်မှာနေသောသူမ
 ၁၂ ရှိ။ ငါသည်လည်းမေမိအမျိုးဒါရမင်းကြီးနန်းစံပဌ
 မနှစ်တွင်သုကိုနိုးဆော်၍ခိုင်ခံ့မြဲမြဲစေခြင်းငှါကျိုး
 စားအားထုတ်လေ၏။

၂ ယခုမူကားမှန်သောအရာကိုငါပြမည်။ ပေရုသိမ့်နိုင်ငံ
 ကိုအစိုးရသောရှင်ဘုရင်သုံးပါးပေါ်လေဦးမည်။ စတုတ္ထ
 ရှင်ဘုရင်မူကား ထိုသူရှိသမျှတို့ထက်ငွေရတတ်လိမ့်
 မည်။ ထိုသို့ရတတ်၍အားကြီးသောကြောင့်ဟောလသ
 ၃ နိုင်ငံကိုရန်ဘက်ပြုစေခြင်းငှါခပ်သိမ်းသောသူတို့ကိုနိုး
 ဆော်လိမ့်မည်။ ထိုအခါတန်ခိုးကြီးသောရှင်ဘုရင်တ
 ၄ ပါးလည်းပေါ်လာလိမ့်မည်။ အာဏာတော်ကြီးလျက်အ
 စိုးရ၍မိမိအလိုရှိသည်အတိုင်းပြုလိမ့်မည်။ ထိုသူသည်
 ပေါ်လာပြီးမှနိုင်ငံတော်ကျိုးပဲ့၍သူတပါးတို့သည်မိလား
 ကောင်းကင်လေးမျက်နှာတို့၌ခွဲဝေကြလိမ့်မည်။ သို့ရာ
 တွင်အစိုးရသောသူတို့သည်အမျိုးအနွယ်တော်မဟုတ်။
 အာဏာတော်နှင့်အစိုးရမူ။ နိုင်ငံတော်ကိုနှုတ်ပြစ်၍အ
 မျိုးအနွယ်တော်မှတပါးအချားသောသူတို့သည်ရကြ
 လိမ့်မည်။

၅ ထိုအခါတောင်ရှင်ဘုရင်သည်တန်ခိုးကြီးလိမ့်မည်။
 မင်းရဲထဲ၌မင်းတပါးသည်ထိုသူထက်တန်ခိုးကြီး၍အာ
 ဏာတည်လိမ့်မည်။ သူ၏အာဏာလည်းအလွန်ကျယ်
 ၆ လိမ့်မည်။ ကာလလွန်သောအခါသူတို့သည်အဆွေဖွဲ့
 ကြလိမ့်မည်။ အသင့်အတင့်ဖြစ်စေခြင်းငှါတောင်ရှင်
 ဘုရင်၏သွေးသည်မြောက်ရှင်ဘုရင်ထံသို့ရောက်လိမ့်
 မည်။ သို့သော်လည်းထိုမင်းသွေး၏အာဏာသည်မတည်ရ။
 ထိုမင်းနှင့်တကွအမျိုးအနွယ်တော်သည်လည်းမတည်ရ။
 မင်းသွေးကိုငင်ဆောင်ခဲ့သောသူတို့ကိုငင်သူ၏သားကိုငင်

ထိုကာလ၌သုကိုထောက်ပံ့သောသူများကိုငင်ဆုံးရှုံး
 ၇ ခြင်းသို့အပ်ရလိမ့်မည်။ ထိုမင်းသွေး၏အဆွေအမျိုးဖြစ်
 သောသူတယောက်သည်အဖေ၏အရိပ်အရာကိုရသဖြင့်
 စစ်ချီ၍လာလိမ့်မည်။ မြောက်ရှင်ဘုရင်၏မြို့တော်သို့
 ၈ ရောက်လျှင်မြို့သားတို့ကိုတိုက်၍နိုင်လိမ့်မည်။ သူတို့
 ၏ဘုရားများ။ သွန်းသောရုပ်တုများ။ အဖိုးထိုက်သော
 ငွေဖလား။ ရွှေဖလားများကိုဆဲရုတ္တုပြည်သို့သိမ်းသွား
 လိမ့်မည်။ သူသည်လည်းမြောက်ရှင်ဘုရင်ထက်အ
 ၉ သက်ရှေ့လိမ့်မည်။ တဖန်မြောက်ရှင်ဘုရင်သည်
 တောင်ရှင်ဘုရင်၏နိုင်ငံသို့ဝင်သော်လည်းမိမိပြည်သို့
 ပြန်သွားရလိမ့်မည်။

၁၀ သားတော်တို့သည်ထပြန်၍များစွာသောအလုံးအ
 ရင်းကိုရဝေးကြလိမ့်မည်။ သားတယောက်လည်းဆက်
 ဆက်လာ၍လွှမ်းမိုးချင်းနင်းလိမ့်မည်။ တဖန်ပြန်လာ၍
 ၁၁ သူ၏မြို့တိုင်အောင်လုပ်ကြံလိမ့်မည်။ တောင်ရှင်ဘုရင်
 သည်အမျက်ထွက်သဖြင့်မြောက်ရှင်ဘုရင်ကိုဆီးကြို
 ၍တိုက်လိမ့်မည်။ မြောက်ရှင်ဘုရင်သည်များစွာသော
 စစ်သည်ဗိုလ်ခြေအလုံးအရင်းတို့ကိုစီရင်သော်လည်း
 တောင်ရှင်ဘုရင်သည်ထိုအလုံးအရင်းတို့ကိုသိမ်းယူ
 ၁၂ လိမ့်မည်။ ထိုအလုံးအရင်းတို့ကိုပယ်ရှင်းပြီးမှမာနစိတ်
 ပေါက်လျက်အထောင်အသောင်းမကများစွာသောလူ
 တို့ကိုလုပ်ကြံသော်လည်းမိမိအာဏာကိုမတည်စေရ။
 ၁၃ အကြောင်းမူကား။ မြောက်ရှင်ဘုရင်သည်တဖန်ပေါ်
 လာ၍အရင်ထက်များစွာသောအလုံးအရင်းတို့ကိုစီရင်
 ပြီးမှကာလအတန်အရာလွန်လျှင်စစ်အင်္ဂါများစည်း
 ၁၄ စိမ်းများနှင့်ဆက်ဆက်လာလိမ့်မည်။ ထိုကာလ၌တောင်
 ရှင်ဘုရင်ကိုရန်ဘက်ပြုသောသူတို့သည်များကြလိမ့်
 မည်။ သင်၏အမျိုးသားချင်းဖြစ်သောသူပုန်တို့သည်ဗျာ
 ဒိတ်ရူပါရုံကိုပြည့်စုံစေခြင်းငှါထ၍ပျက်စီးခြင်းသို့
 ၁၅ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ မြောက်ရှင်ဘုရင်သည်လာ၍မြို့
 ရိုးကိုတည်ပြီးလျှင်ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကိုလုပ်ကြံလိမ့်မည်။
 တောင်ရှင်ဘုရင်၏လက်နက်များ။ ရွှေချယ်သောလူများ
 ၁၆ တို့သည်ဆီးတားခြင်းငှါခွန်အားမရှိသောကြောင့်မဆီး
 တားရကြ။ တိုက်လာသောသူသည်မိမိအလိုအလျောက်
 ၁၇ ပြည်ကိုနင်းပြီးမှစုလင်စေလိမ့်မည်။ မြောင့်မတ်သော
 သူတို့သည်ထိုက်လျက်ထိုမင်းသည်မိမိနိုင်ငံ၏အလုံး
 အရင်းရှိသမျှတို့နှင့်တကွဝင်စားခြင်းငှါကျိုးစားအား
 ထုတ်၍မိမိဗွယ်အားဖြင့်ပျက်ဆီးခြင်းငှါပေးစားလိမ့်

မည်။သို့သော်လည်းသူသည်အကြံမမြောက်။အကျိုးမရှိ
 ၁၈ ရ။။တဖန်ကျွန်းရသို့မျက်နှာထည့်၍ကျွန်းအများတို့ကို
 လုပ်ကြံထိမ့်မည်။သို့ရာတွင်ဗိုလ်မင်းတပါးသည်မိမိခံရ
 သောအသရေပျက်ခြင်းကိုမိမိမှလွှဲပယ်၍ထိုအသရေ
 ၁၉ ပျက်ခြင်းကိုတိုက်လာသောမင်းအပေါ်သို့ပြန်ရောက်
 စေထိမ့်မည်။။ထိုမင်းသည်လည်းမိမိခံရရာမြို့တော်သို့
 ပြန်သွားပြီးလျှင်ထိမ့်၍လဲသဖြင့်ကွယ်ပျောက်ထိမ့်မည်။
 ၂၀ ထိုမင်းအရာ၌လည်းနိုင်ငံတော်၏ဘုန်းစည်းစိမ်ကို
 ရှုတ်ချလျက်ငွေတော်ခွဲသောသူသည်ပေါ်လာ၍ခဏရှိ
 ပြီးမှဒေါသအမျက်မထွက်။စစ်မတိုက်ဘဲဆုံးရှုံးခြင်းသို့
 ၂၁ ရောက်ထိမ့်မည်။။ထိုသူအရာ၌လည်းမင်းစည်းစိမ်ကို
 ခံထိုက်သောသူမဟုတ်။ယုတ်မာသောသူပေါ်လာထိမ့်
 မည်။သူသည်အနိုင်အထက်မပြု။ချော့မော့ခြင်းအားဖြင့်
 ၂၂ နိုင်ငံကိုရထိမ့်မည်။။လွှမ်းမိုးသောလက်နက်တို့သည်သူ
 ရှေ့မှာမြှုပ်၍ဆုံးရှုံးထိမ့်မည်။မိသဟာယခံသောမင်း
 ၂၃ လည်းဆုံးရှုံးထိမ့်မည်။။အကြောင်းမူကား။မိသဟာယ
 ပြုသောမင်းသည်သစ္စာပျက်သဖြင့်တက်လာ၍လူအနည်း
 ၂၄ ငယ်မျှပါသော်လည်းတန်ခိုးကြီးထိမ့်မည်။။အသီးအနှံ
 များသောပြည်ကိုအနိုင်အထက်မပြုဘဲဝင်ထိမ့်မည်။လူ
 ယူသောပစ္စည်းဥစ္စာစည်းစိမ်များကိုစွန့်ကြဲ၍မိမိတိုး
 ၂၅ ဘေးမပြုဘူးသောအမှုကိုပြုထိမ့်မည်။။ခိုင်ခံ့သောမြို့ပြတို့
 ကိုရခြင်းငှါတာရှေ့စွာကြံစည်ထိမ့်မည်။။ကြီးစွာသော
 အလုံးအရင်းနှင့်တကွတောင်ရှင်ဘုရင်ကိုဆန့်ကျင်
 ဘက်ပြု၍မိမိအစွန်းသတ္တိကိုနှိုးဆော်ထိမ့်မည်။တောင်
 ရှင်ဘုရင်သည်လည်းအားကြီး၍များစွာသောအလုံးအ
 ၂၆ ရင်းနှင့်တကွစစ်တိုက်ခြင်းငှါနှိုးဆော်သော်လည်းမခံမ
 ရပ်နိုင်။အကြောင်းမူကား။သုတဖက်၌မကောင်းသော
 အကြံကိုကြံစည်ကြထိမ့်မည်။။ထိုသူကျွေးမွေးခြင်းကိုခံ
 ရသောသူတို့သည်လည်းထိုသူ၏အကျိုးကိုဖျက်ဆီး
 ၂၇ သက်ဆုံးကြထိမ့်မည်။။ထိုရှင်ဘုရင်နှစ်ပါးတို့သည်
 မကောင်းသောအကြံကိုကြံ၍တချသောစားပွဲ၌ချသာစ
 ကားကိုပြောကြထိမ့်မည်။။သို့သော်လည်းအကြံမမြောက်
 ရ။ချိန်းချက်သောအချိန်ကာလ၌အဆုံးဖြစ်ရထိမ့်မည်။
 ၂၈ ၊တဖန်မြောက်ရှင်ဘုရင်သည်များစွာသောစည်းစိမ်ဥစ္စာ
 ပါလျက်မိမိပြည်သို့ပြန်၍သွားစည်တွင်သန့်ရှင်းသော
 ပရိညည်တရားကိုမနာလိုသောမိတ်ရှိသည်အတိုင်းပြု
 ၂၉ ပြီးမှမိမိပြည်သို့ပြန်သွားထိမ့်မည်။။ချိန်းချက်သောအချိန်
 ၌လည်းတောင်မျက်နှာသို့တဖန်ပြန်လာဦးမည်။သို့သော်

လည်းအရင်ဖြစ်သကဲ့သို့မဟုတ်။နောက်ဖြစ်သကဲ့သို့လည်း
 ၃၀ မဟုတ်။။အကြောင်းမူကား။မိတ္တိမ်သဘောတို့သည်ထို
 သူကိုဆီးတားကြထိမ့်မည်။ထိုကြောင့်မိတ်နာလျက်ပြန်
 သွား၍သန့်ရှင်းသောပရိညည်တရားကိုအမျက်ထွက်
 သည်အတိုင်းပြုပြီးမှပြန်သွားစည်တွင်သန့်ရှင်းသောပရိ
 ညည်တရားကိုစွန့်ပြစ်သောသူတို့နှင့်အဆွေဖွဲ့ထိမ့်မည်။
 ၃၁ ထိုမင်းနောက်မှစစ်လက်နက်တို့သည်ပေါ်လာသ
 ဖြင့်တန်ခိုးကြီးသောသန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကိုညစ်ညူး
 စေ၍နေ့ရက်အစည်ပြုသောဝတ်ကိုပယ်ရှင်းကြထိမ့်
 ၃၂ မည်။ဖျက်ဆီးတတ်သောရွှံ့ရှာဖွယ်အရာကိုလည်းတည်
 ထားကြထိမ့်မည်။။ပရိညည်တရားကိုပြစ်မှားသောသူ
 တို့သည်ချော့မော့ရာသို့လိုက်၍ယိုယွင်းကြထိမ့်မည်။မိမိ
 ၃၃ တို့ဘုရားသခင်ကိုသိသောသူတို့မူကားကြီးစွာသော
 အားနှင့်ပြုကြထိမ့်မည်။။လူရုဏ်မှာပညာရှိသောသူတို့
 သည်အများသောသူတို့ကိုသွန်သင်ကြထိမ့်မည်။။ခေး
 ၃၄ နှင့်ကွပ်မျက်ခြင်း။မီးရှို့ခြင်း။သိမ်းသွားချုပ်ထားခြင်း။
 လုရက်ခြင်းအားဖြင့်အင်တန်ကာလပတ်လုံးလဲကြထိမ့်
 ၃၅ မည်။။လဲကြသောအခါအနည်းငယ်သောမစခြင်းကိုတ
 ဖန်ခံရကြထိမ့်မည်။။လူအများတို့သည်ချော့မော့ရာသို့
 ၃၆ ထိုက်၍ဆည်းကပ်ကြထိမ့်မည်။။အမှုဆုံးရသည်ကာ
 လတိုင်အောင်ပညာရှိသောသူအမျိုးတို့သည်လည်းစုံစပ်
 ခြင်းကိုခံ၍သန့်ရှင်းဖြူစင်ရမည်အကြောင်းလဲကြထိမ့်
 မည်။ထိုအမှုသည်ချိန်းချက်သောကာလတိုင်အောင်
 ဖြစ်ရသတည်း။
 ၃၇ ရှင်ဘုရင်တပါးသည်မိမိအထိုအလျောက်ပြု၍
 ဘုရားအပေါင်းတို့ထက်ကိုယ်ကိုယ်ချီးပင့်မြှောက်
 စားလျက်ဘုရားတို့၏ဘုရားကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍အံ့
 ဖွယ်သောစကားကိုပြောထိမ့်မည်။။ဒေါသအမျက်ဝေရံ
 ၃၈ သည်ကာလတိုင်အောင်ကောင်းစားထိမ့်မည်။။စီရင်ဆုံး
 ဖြတ်သမျှအတိုင်းဖြစ်ရထိမ့်မည်။။ထိုမင်းသည်ဘိုးဘေး
 တို့ကိုးကွယ်သောဘုရားကိုငင်မိမ့်၌တပ်မက်သောအ
 လိုကိုငင်တပါးသောဘုရားများကိုငင်ပမာဏမပြု။သူ
 ၃၉ တကာတို့ထက်ကိုယ်ကိုယ်ချီးမြှောက်ထိမ့်မည်။
 ၄၀ ၊ထိုဘုရားအရာ၌ရဲတိုက်တို့၏ဘုရားနှင့်ဘိုးဘေးတို့
 မသိသောဘုရားကိုချီးမြှောက်၍ရွှေ။ငွေ။ကျောက်မြတ်။
 နှစ်သက်ဖွယ်သောတန်ဆာများကိုပူဇော်ထိမ့်မည်။
 ၄၁ ၊ခိုင်ခံ့သောရဲတိုက်များကိုငင်မိမိဝန်ခံသောတပါးအ
 မျိုးသားဘုရားကိုငင်ပြုရ၍ရုဏ်အသရေတိုးပွားစေ

၈ ထိုစကားကို ငါ ကြား၍ နားမလည်သောကြောင့်
သခင်ဘုရား။ ဤအမှုအရာတို့သည် အဘယ်သို့ကုန်စင်ပါ
၉ မည်နည်းဟုမေးလျှောက်လျှင်၊ ထိုသူက။ ခံယေလ။ သင်
သွားလော့။ ထိုစကားသည် အမှုကုန်ရသည်ကားလတိုင်
၁၀ အောင်ပိတ်၍ တံဆိပ်ခတ်ထားလျက်ရှိ၏။ လူအများတို့
သည် သန့်ရှင်းဖြူစင်ခြင်းသို့ရောက်၍ စုံစမ်းခြင်းကိုခံရ
ကြလိမ့်မည်။ မတရားသောသူတို့သည် မတရားသဖြင့်ဖြူ
၁၁ ချစ်တယောက်မျှနားမလည်ရ။ ပညာရှိသောသူတို့မူကား။
နားလည်ကြလိမ့်မည်။ နေ့ရက်အစည်ဖြူသောဝတ်ကို
ပယ်ရှင်း၍ ဖျက်ဆီးတတ်သော ရွံ့ရှာဖွယ်အရာသည်ပေါ်
လာပြီးမှ အရက်တထောင်နှစ်ရာကိုးဆယ်ကြာလိမ့်မည်။
၁၂ အရက်တထောင်သုံးရာသုံးဆယ်ငါးရက်တိုင်အောင်
၁၃ ငုံ့လင့်၍ ဖြိုသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ သင်မူကား အဆုံး
မဖြစ်မှီတိုင်အောင် သွားလော့။ ညိမ်ဝပ်စွာ နေရလိမ့်မည်။
နေ့ရက်ကာလကုန်စင်ပြီးမှ ကိုယ်အရိပ်အရာကိုခံ၍မော်
ရလိမ့်မည်ဟုဆို၏။

၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ကြီးမင်း။ယောသံမင်း။အာခတ်မင်း။
ဟောဇက်မင်း။ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယောရှုသားယေ
ရောဗောင်မင်းတို့လက်ထက်။ဗေရီ၏သားဟောရှေသို့
ရောက်လာသောထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်အစ
၂ အဦးဟူမူကား။သင်သွား၍ပြည်တန်ဆာမိမ္မနှင့်တကွသူ
ဖွားမြင်သောသားသွီးတို့ကိုသိမ်းပိုက်လော့။အကြောင်း
မူကား။ပြည်သားတို့သည်ထာဝရဘုရားကိုစွန့်ပြစ်၍အ
ထပ်ထပ်မှားယွင်းကြပြီဟုဟောရှေအားမှတ်ထားတော်မူ
၃ သည်အထိုင်း။ဟောရှေသည်သွား၍ဒိဗလိမိသွီးဂေါမာ
ကိုသိမ်းပိုက်သဖြင့်သူသည်ပဋိသန္ဓေယူ၍ဟောရှေနှစ်
၄ သားယောကျားကိုဖွားမြင်လေ၏။ထာဝရဘုရားက
လည်းထိုသားကိုယေဇရေလအမည်ဖြင့်မှည့်လော့။အ
ကြောင်းမူကား။ခဏကြာပြီးမှယေဇရေလအသက်ကို
သတ်သောအပြစ်ကြောင့်ယေဟုအမျိုးကိုဝါသည်ဒါဏ်
၅ ပေး၍ဣသရေလအမျိုး၏နိုင်ငံကိုဆုံးစေမည်။ဣသရေ
လလေးကိုယေဇရေလချိုင့်၌ငါမျိုးသောနေ့ချင်းတွင်ထို
အမှုပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၆ တဖန်ပဋိသန္ဓေယူ၍သွီးကိုဖွားမြင်လေ၏။ထိုသွီးကို
လောရဟာမာအမည်ဖြင့်မှည့်လော့။အကြောင်းမူကား။
ဝါသည်ဣသရေလအမျိုးကိုနောက်တဖန်မသနားမ
၇ ရမ္မက်ဘဲကေနိမ္မိတ်ပယ်ရှင်းမည်။ယုဒအမျိုးကိုကား
သနားရမ္မက်ဦးမည်။သို့ရာတွင်လေး။စား။စစ်တို့ကို
လက်နက်။မြင်း။မြင်းစီးသူရဲအားဖြင့်မကယ်တင်။သူ
တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားဖြင့်ကယ်တင်
မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၈ လောရဟာမာကိုနှိခွာသောအခါအမိသည်ပဋိသန္ဓေ
၉ ယူပြန်၍သားယောကျားကိုဖွားမြင်လေ၏။ထိုသားကို
လောအမိအမည်ဖြင့်မှည့်လော့။အကြောင်းမူကား။သင်
တို့သည်ငါ၏လူမဟုတ်။ငါသည်လည်းသင်တို့၏ဘုရား
၁၀ သခင်မဟုတ်။သို့ရာတွင်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
မချင်နိုင်။မရေတွက်နိုင်သောသမုဒ္ဒရာထဲလုံးနှင့်အမျှ
များကြလိမ့်မည်။သင်တို့သည်ငါ၏လူမဟုတ်ဟုထိုသူ
တို့အားပြောဆိုရာအရပ်၌ပင်သျှင်သူတို့သည်အသက်

ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်၏သားဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်း
၁၁ ကိုခံရကြလိမ့်မည်။ထိုအခါယုဒအမျိုးသားတို့နှင့်ဣသ
ရေလအမျိုးသားတို့သည်ရဝေးပေါင်းဖော်၍မင်းတဦး
တည်းကိုချီးမြှောက်သဖြင့်ထိုပြည်ထဲကထွက်လာကြ
လိမ့်မည်။ယေဇရေလနေသည်ကြီးမြတ်သောနေ့ဖြစ်ရ
လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၂ သင်တို့ညီအစ်ကိုများကိုငါ၏လူဟူ၍ရှင်သင်တို့နှစ်
မများကိုသနားရမ္မက်အပ်သောသွီးဟူ၍ရှင်တဖန်ခေါ်
၂ ကြလော့။သင်တို့အမိနှင့်ဆွေးနွေးကြလော့။သူသည်င
မယားမဟုတ်။ငါသည်လည်းသူလင်မဟုတ်ကြောင်းကို
ဆွေးနွေးကြလော့။ပြည်တန်ဆာမျက်နှာကိုပယ်၍မှား
၃ ယွင်းခြင်းအမှုကိုရှောင်စေ။မရှောင်လျှင်သူ၏အဝတ်
ရှိသမျှကိုငါချွတ်၍သူဖွားသောနေ့၌အဝတ်မရှိသကဲ့သို့
အဝတ်မပါ။ပြင်၌ထုတ်ထားမည်။လွင်ပြင်ကဲ့သို့သုတ်
သင်မည်။သွေ့ချောက်သောမြေကဲ့သို့ဖြစ်စေလျက်ရေ
၄ အဝတ်ထား၍သေစေမည်။သူ၏သားသွီးတို့သည်သူ
မျောက်မထား၍ရသောသားသွီးဖြစ်သောကြောင့်သူတို့
၅ ကိုငါမသနားမရမ္မက်ဘဲနေမည်။သူတို့အမိသည်ပြည်
တန်ဆာဖြစ်၏။သူတို့ကိုပဋိသန္ဓေယူသောသူသည်ရှက်
ဖွယ်သောအမှုကိုပြုပြီ။သူကလည်းငမုန့်။ငရေ။ငသိုး
မွေး။ငပိုက်ဆံ။ငဆီ။ငါသောက်သောအရည်တို့ကိုပေး
တတ်သောငရည်းစားများနောက်သို့ငါလိုက်မည်ဟု
၆ ဆိုပြီ။သို့ဖြစ်၍သူကိုဆူးစောင်းရန်းနှင့်ကာထားမည်။
ထွက်စရာမရှိစေခြင်းငှါသူပတ်လည်၌ကျောက်ရိုးကို
၇ လည်းတည်မည်။သူသည်ရည်းစားတို့ကိုလိုက်သော်
လည်းမရှိ။ရှာသော်လည်းမတွေ့ဘဲနေရသောအခါလင်
ဟောင်းထံသို့ငါပြန်သွားမည်။ယခုနေရာထက်အရင်
၈ နေရာသာ၍ကောင်းသည်ဟုဆိုလိမ့်မည်။ဆံစပါး။
စပျစ်ရည်။ဆီတို့ကိုငါပေးသနားသည်ဟူ၍ရှင်ဗာလ
ဘုရားအားပူဇော်သောရွှေနှင့်ငွေကိုသူနှစ်ငါများပြားစေ
၉ သည်ဟူ၍ရှင်သူသည်မအောင်းမေ့ပါတကား။သို့ဖြစ်
၍စပါးရိတ်ရာကာလ၌စပါးကိုရှင်စပျစ်ရည်လုပ်ရာ

ကာလ၌ စေတနာရည် ကို၎င်း သူ၏ကိုယ်ကို ဖုံးလွှမ်းစရာ
 ၁၀ ငါးမွေးနှင့်ပိုက်ဆံကို၎င်း ငါးသိမ်းယူမည်။ ယခုပင်သူ
 ၁၁ ၏ရည်းစားများ၌ သုအဝတ်ကို ငါးထွပ်ထွန်၍ အရှက်ခွဲ
 ၁၂ မည်။ ငလက်မှ အဘယ်သူမျှ သူကို မနှုတ်ရ။ သူ့ရှင်လန်း
 စရာ အကြောင်းရှိ သမျှနှင့် ပွဲခံခြင်း။ လဆန်းနေ့၊ ဥပုသ်
 ၁၂ နေ့စောင့်ခြင်း။ ပရိသတ်စည်းဝေးခြင်း အလုံးစုံ တို့ကို
 ၁၂ ငါပြတ်စေမည်။ ဤသည်ကား ငရည်းစားပေးသော ဆု
 လက်ဆောင် ဖြစ်သည်ဟု သူ ဆိုရာစပျစ် ဥပုသ်။ တည်
 ဥပုသ်တို့ကို ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍ လွှင့်ပြင်ဖြစ်စေသ
 ၁၃ ဖြင့် တောသားရဲတို့သည် ကိုက်စားကြလိမ့်မည်။ ဗာလ
 ဘုရားတို့ အားနဲ့ သာပေါင်းကို မီးရှို့၍ နှာခေါင်းဆွဲနှင့်
 လည်ဆွဲတန်ဆာ ကိုဆင်လျက် ရည်းစားများ နောက်သို့
 လိုက်သဖြင့် ကေုမေ့လျော့၍ ဗာလဘုရားတို့ လက်ထက်
 ခြံပြုမိသော အပြစ်နှင့် အလျောက် ငါစီရင်မည်ဟု ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၄ သို့ရာတွင် သူကို တဖန် ငါများယောင်းမည်။ တော
 လမ်ဖြင့် ဝိုင်းဆောင်သော်လည်း နှစ်သိမ့်စေသော စကားကို
 ၁၅ ပြောမည်။ တောတဖက်၌ စပျစ်ဥပုသ် တို့ကို၎င်း အာ
 ခေါ်ချီ၍ နှံ့မွှော်လင့်ရာတံခါးကို၎င်း ငါပေးမည်။ သူသည်
 အသက်ငယ်စဉ်က လာ။ အဲဒုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသော
 အခါသိချင်း ဆိုသကဲ့သို့ တောတဖက်သို့ ရောက်သော
 ၁၆ အခါသိချင်း ဆိုရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ ထိုကာလ၌ သင်သည် ကိုသခင်ဟူ၍ မခေါ်ရ။
 ၁၇ ခင်ပွန်းဟူ၍ ခေါ်ရမည်။ အချားတပါးသော သခင်တို့၏
 ဘွဲ့နာမများ ကိုသူ၏ နှုတ်မှ ငါပယ်၍ ထိုဘွဲ့နာမများကို
 ၁၈ နောက်တဖန် မမှတ်မိမိမြွက်ဆိုရ။ ထိုကာလ၌ ငါသည်
 သူတို့အတွက်။ တောသားရဲ။ ချမ်းကောင်းကင်ဌက်။
 မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်များနှင့် မိသဟာ
 ယဖွဲ့၍ လေး။ ဘေး။ စစ်တိုက်လက်နက်တို့ကို မြေပေါ်က
 ပယ်ရှားသဖြင့် သူတို့သည် စိုးရိမ်ခြင်းမရှိဘဲ အိပ်ကြ
 ၁၉ လိမ့်မည်။ ငါသည် ကိုယ်အဖို့သင့်ကို အစည်အမြဲသိမ်း
 ယူမည် ပြောင့်မတ်ခြင်း။ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း။ ချစ်သ
 နားရမွှက်ခြင်းနှင့် အညီ ကိုယ်အဖို့သင့်ကို သိမ်းယူမည်။
 ၂၀ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့် အညီ သိမ်းယူ၍ သင်သည် ထာဝရ
 ၂၁ ဘုရားကို သိရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
 ကား။ ထိုကာလ၌ ငါသည် နားထောင်မည်။ ချမ်းကောင်း
 ကင်စကားကို နားထောင်၍ သူသည် မြေကြီးစကားကို
 ၂၂ နားထောင်မည်။ မြေကြီးသည် လည်းဆံစပါး။ စပျစ်
 ရည်။ ဆီတို့၏ စကားကို နားထောင်၍ သူတို့သည် လည်း

၂၃ ယေတရေလစကားကို နားထောင်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသတို့
 သမီးကိုမျိုးစေ့ကဲ့သို့ မြေ၌ ကိုယ်အဖို့ ငါကြံမည်။ မသနား
 မရမွှက်အပ်သော သတို့သမီးကို ငါသနားရမွှက်မည်။ ငါ၏
 လူမဟုတ်သော သူကိုလည်း သင်သည် ငါ၏လူဖြစ်သည်
 ဟု ငါဆိုမည်။ သူကလည်း ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏
 ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည်ဟု လျှောက်လိမ့်မည်ဟု
 မိန့်တော်မူ၏။

၃
 ၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
 အချားတပါးသော ဘုရားတို့ကို ဖူးမြော်၍ စပျစ်သီးပျည်
 ကို အလိုရှိသော်လည်း ထာဝရဘုရားချစ်တော်မူသည်
 နည်းတူ မိမိခင်ပွန်း၏ ချစ်ခြင်းကို ခံလျက် မျောက်မထား
 သော မိမိကိုသွား၍ ချစ်ဦးလေ့ဟု ငအား မှာထားတော်မူ
 ၂ သည်အတိုင်း။ ထိုမိမိကို ငွေတဆယ်ငါးကျပ်။ မုယောဆံ
 ၃ တဟောမဲခွဲနှင့် ငါရွေးပြီးမှ။ သင်သည် ငအဖို့ နေ့ရက်များ
 စွာစောင့်၍ နေရမည်။ ပြည်တန်ဆာမလုပ်ရ။ အချားသော
 ယောကျ်ားနှင့် မပေါင်းဖက်ရ။ သို့ပြုလျှင် သင့်အဖို့ ငစောင့်
 ၄ ၍ နေမည်ဟု ပြောထား၏။ အကြောင်းမူကား။ ဣသရေလ
 အမျိုးသားတို့သည် နေ့ရက်များ စွာရှင်ဘုရင်မရှိ။ မင်း
 သားမရှိ။ ယဇ်မူဇာဇ်ခြင်းမရှိ။ ဆင်းတုမရှိ။ သင်တိုင်း
 ၅ မရှိ။ တေရပ်ရပ်တုမရှိဘဲ နေရကြလိမ့်မည်။ ထိုနောက်မှ
 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပြန်လာ၍ သူတို့ဘုရား
 သခင် ထာဝရဘုရားကို၎င်း သူတို့ရှင်ဘုရင်အိမ်ကို၎င်း
 ရှာ၍ နောင်ကာလ၌ ကျေးဇူးတော်ကို ခံအံ့သော ဌာထာဝ
 ရဘုရားထံတော်သို့ တုန်လှုပ်လျက် ပြေးကြလိမ့်မည်။

၄
 ၁ အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့။ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်
 တော်ကို နားထောင်ကြလေ့။ ထာဝရဘုရားသည် ပြည်
 သူပြည်သားတို့နှင့် တရားတွေ့မှုရှိတော်မူ၏။ အကြောင်း
 မူကား။ သူတို့သည် သစ္စာမရှိ။ ကရုဏာမရှိ။ ဘုရားသခင်
 ၂ ကိုမသိကြ။ ကျိန်ဆဲခြင်း။ မုသာစကားကို ပြောခြင်း။ လူ
 အသက်ကို သတ်ခြင်း။ သုဥစ္စာကို ခိုးခြင်း။ သုမယားကို
 ပြစ်မှားခြင်းတို့၌ အဆီးအတားမရှိ။ လူအသက်ကို သတ်
 ၃ သော အပြစ်အထပ်ထပ်ရှိကြ၏။ ထိုကြောင့် ပြည်သည်
 ညိုညင်လိမ့်မည်။ ပြည်သားအပေါင်းတို့နှင့် တကွ တော
 သားရဲ။ ချမ်းကောင်းကင်ဌက်တို့သည် အားလျော့ကြ
 လိမ့်မည်။ ပင်လယ်ငါးတို့သည် လည်း ကုန်ကြလိမ့်မည်။
 ၄ သို့ရာတွင် အဘယ်သူမျှ မဆီးတားစေနှင့်။ အဘယ်သူမျှ
 မရမွှစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား။ သင်၏အမျိုးသားချင်း
 တို့သည် ယဇ်ပရောဟိတ်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော

၁ သူကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ထိုကြောင့် နေ့အချိန်၌သင်သည်လဲ
ရထိမ့်မည်။ ညဉ့်အချိန်၌သင်နှင့် အတူပရောဖတ်သည်
လည်းလဲရထိမ့်မည်။ သင့်အမိကိုလည်းငါ ဖျက်ဆီးမည်။
၆ ငါ့လူတို့သည် ပညာနည်းသောကြောင့် ဆုံးရှုံးကြ၏။
သင်သည်ပညာကိုပယ်သောကြောင့် ယေဇိပရောဟိတ်
အဖြစ်သို့မရောက်စေခြင်းငှါ သင့်ကိုငါပယ်မည်။ သင်
၏ဘုရားသခင်တရားကိုသင်မေ့လျော့သောကြောင့်သင်
၇ ၏သားသမီးတို့ကိုငါမေ့လျော့မည်။ သူတို့သည်ဘုန်း
တိုးပွားသည်အတိုင်းငါ့ကိုပြစ်မှားကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍သူတို့
၈ ၏ဘုန်းကိုငါအရှက်ကွဲစေမည်။ ငါ့လူတို့၏အပြစ်မြေ
ရာယဇ်တို့ကိုစားလျက်နှင့်ပင်ထိုအပြစ်ကိုမိတ်စွဲလမ်း
၉ ကတ်ကြ၏။ ထိုကြောင့်လူတို့၌ဖြစ်သကဲ့သို့ယဇ်ပရော
ဟိတ်၌ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူတို့အကျင့်များကိုငါစစ်ကြော
၍အသီးအသီး ပြုမူသမျှအတိုင်းအကျိုးအပြစ်ကိုပေး
၁၀ မည်။ သူတို့သည်စား၍မဝရကြ။ မတရားသောမေရန်
၁၁ ကိုပြု၍သားသမီးကိုမဖွားမြင်ရကြ။ အကြောင်းမူကား။
မိတ်နှစ်လုံးကိုရစ်မူးစေတတ်သောကာမဂုဏ်၌ပျော်
မွေ့ခြင်း။ စပျစ်ရည်နှင့်သေရည်သေရက်ကိုသောက်
ခြင်း၌မှီဝဲသောကြောင့်ထာဝရဘုရားကိုစွန့်ပြစ်ကြပြီ။
၁၂ ငါ့လူတို့သည်သစ်သားနှင့်တိုင်ပင်တတ်ကြ၏။ သူ
တို့၏တောင်ဝေးသည့်အကြံပေးတတ်၏။ ကိလေသာမိတ်
အားကြီးသောကြောင့်သူတို့သည်လမ်းလွဲ၍မိမိတို့ဘုရား
၁၃ သခင်ထံမှာမသန့်မှားယွင်းတတ်ကြ၏။ တောင်ထိပ်ပေါ်
ကုန်းပေါ်မှာငင်အရိပ်ကောင်းသောအာဇာလေပင်မျိုး။ ထိပ်
နာပင်အောက်မှာငင်ယဇ်ပူဇော်၍နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့
တတ်ကြ၏။ ထိုကြောင့်သင်တို့သမီးတို့သည်ယောကျာ်း
နှင့်မှားယွင်း၍ချွေးမတို့သည်မျောက်မထားတတ်ကြ
၁၄ ၏။ သင်တို့သမီးတို့သည်ယောကျာ်းနှင့်မှားယွင်း၍ချွေး
မတို့သည်မျောက်မထားသော်လည်းငါမစစ်ကြော။ အ
ကြောင်းမူကား။ ယောကျာ်းတို့သည်ကိုယ်မယားကိုစွန့်
ပြစ်၍ပြည်တန်ဆာတို့နှင့်ပေါင်းဖော်တတ်ကြ၏။ မိမိ
ရွှင်တို့နှင့်အတူယဇ်ပူဇော်တတ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ပညာ
မရှိသောသူတို့သည်ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။

၁၅ အိုဇုသရေလအမျိုး။ သင်သည်ပြည်တန်ဆာလုပ်
သော်လည်းယုဒအမျိုးကိုမမှားယွင်းပါစေနှင့်။ ဂိလဂါလ
မြို့သို့မချဉ်းကပ်ကြနှင့်။ ဗေသဝင်မြို့သို့မသွားကြနှင့်။ ထာ
ဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်းဟူ၍မကျိန်
၁၆ ဆိုကြနှင့်။ ဇုသရေလအမျိုးသည်ရုန်းတတ်သောနွား

မပျိုကဲ့သို့ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုတတ်၏။ ယခုမှာထာဝရ
ဘုရားသည်ကျယ်သောအရပ်၌သိုးသငယ်ကိုထိန်းသ
၁၇ ကဲ့သို့ဇုသရေလအမျိုးကိုပြုတော်မူမည်။ ဇေရိမ်သည်
ရုပ်တုတို့၌စွဲကပ်လျက်ရှိ၏။ သူကိုတတ်တိုင်းရှိစေ
၁၈ လော့။ သူတို့စားသောက်ပွဲခံချိန်လွန်ပြီ။ မင်းလုပ်သော
သူတို့သည်အထပ်ထပ်မတရားသောမေရန်ကိုပြုကြပြီ။
၁၉ ရှက်ဖွယ်သောအမှုကိုတပ်မက်ကြပြီ။ လေသည်မိမိ
အတောင်တို့နှင့်တိုက်၍ပါသွားမည်။ သူတို့သည်မိမိတို့
ပူဇော်သောယဇ်များကြောင့်ရှက်ကြလိမ့်မည်။
၂ အိုယဇ်ပရောဟိတ်တို့။ ကြားကြလော့။ အိုဇုသရေလ
အမျိုးသားတို့။ နားထောင်ကြလော့။ အိုနန်းတော်သား
တို့။ မှတ်မိကြလော့။ သင်တို့သည်စစ်ကြောစီရင်ခြင်း
ကိုခံရကြမည်။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည်မိမိ
ပါတောင်ပေါ်မှာကျော့ကွင်း။ တာဗေရ်တောင်ပေါ်မှာ
၂ ထောင်သောပိုက်ဖြစ်ကြပြီ။ ယဇ်ကောင်တို့ကိုသတ်
သောအားဖြင့်မိမိတို့အပြစ်ကိုများပြားစေကြ၏။ ထို
ကြောင့်ငါသည်ထိုသူအပေါင်းတို့၌အပြစ်ဒါဏ်ပေး
၃ မည်။ ဇေရိမ်ကိုငါသိ၏။ ဇုသရေလသည်လည်းငရေ့မှ
ပုန်းရှောင်၍မနေနိုင်။ ယခုပင်အိုဇေရိမ်။ သင်သည်မှား
၄ ယွင်း၍ဇုသရေလသည်ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။ သူတို့သည်
ပြုပြင်သောကြောင့်သူတို့၏ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ပြန်
၅ ၍မလာနိုင်ကြ။ မှားယွင်းသောသဘောစွဲလမ်းသည်ဖြစ်၍
၆ ထာဝရဘုရားကိုမသိကြ။ ဇုသရေလအမျိုး၏မာနသည်
သူမျက်မှောက်၌နှိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်ဇုသရေလ
နှင့်ဇေရိမ်သည်မိမိတို့အပြစ်၌လဲ၍သူတို့နှင့်အတူယုဒ
၇ အမျိုးသည်လည်းလဲလိမ့်မည်။ သိုးရနွားရပါလျက်ထာ
ဝရဘုရားကိုရှာခြင်းငှါသွားကြသော်လည်းမတွေ့ရကြ။
၈ သူတို့နှင့်ကွာတော်မူပြီ။ သူတို့သည်ထာဝရဘုရားထံ
တော်၌ခံသောသစ္စာကိုဖျက်ကြပြီ။ အကြောင်းမူကား။
တပါးအမျိုးသားတို့ကိုဖွားမြင်ကြပြီ။ လဆန်းနေ့ရောက်
မှသူတို့နှင့်သူတို့ဥစ္စာသည်ပျက်စီးလိမ့်မည်။
၉ ဂိဗာမြို့၌နီခရာကိုငင်ရာမမြို့၌တံပိုးကိုငင်မှုတ်ကြ
လော့။ ဗေသဝင်မြို့၌ကျွေးကျော်ကြလော့။ အိုဗယ်ာမိန်
၉ အမျိုး။ နောက်သို့ကြည့်ကြလော့။ ဇုသရေလအမျိုးအနွယ်
တို့ကိုဆုမွန်သတိပေးသောနေ့၌ဇေရိမ်သည်ပျက်စီးရ
လိမ့်မည်။ ဆက်ဆက်ဖြစ်လတံ့သောအမှုကိုငါဖော်ပြ
၁၀ ၏။ ယုဒမင်းတို့သည်မြေမှတ်တိုင်တို့ကိုရွှေသောသူ
ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ငါသည်သူတို့အပေါ်သို့ငါ့အမျက်ကိုရေ
၁၁ ကဲ့သို့သွန်းလောင်းမည်။ ဇေရိမ်သည်ညည်းဆဲခြင်းကို

ခံရ၏။ဘုရားစီရင်ခြင်းနှင့်တွေ့၍ဆုံးရှုံးရ၏။အကြောင်း
 ၁၂ မူကား။အမိန့်တော်အတိုင်းကျင့်လေပြီ။ထိုကြောင့်ငါ
 သည်ဖေရိမ်နှ့်ကိုက်တတ်သောပိုးကောင်။ယုဒအမျိုး၌
 ၁၃ စားတတ်သောအနာကဲ့သို့ဖြစ်မည်။ဖေရိမ်သည်မိမိအ
 ပေါက်တို့ကို၎င်းယုဒသင်္ဃာတိအနာကို၎င်းမြင်သောအခါ
 ဖေရိမ်သည် အာရှုမင်းထံသို့သွား၍ယုဒသင်္ဃာတိအရင်
 ယာရက်ထံသို့စေလွှတ်သော်လည်းထိုမင်းတို့သည်သင်
 တို့အပေါက်ကိုမဖာနိုင်။အနာကိုလည်းမပျောက်စေ
 ၁၄ နိုင်ကြ။အကြောင်းမူကား။ငါသည်ဖေရိမ်နှ့်ချင်သောကဲ့
 သို့၎င်းယုဒအမျိုး၌ချင်သောပျိုကဲ့သို့၎င်းဖြစ်မည်။ငါသည်
 ကိုယ်တိုင်ကိုက်ဖြတ်၍သွားမည်။ချီသွား၍အဘယ်သူမျှ
 ၁၅ မနှုတ်ရ။သူတို့သည်ကိုယ်အပြစ်ကိုဝန်မချ။ငမုက်နှာ
 ကိုမရှာမှီတိုင်အောင်ငါသည် ကိုယ်နေရာသို့ပြန်သွား၍
 နေမည်။အမှုရောက်သောအခါ သူတို့သည် ငကိုကျိုးစား
 ၍ရှာကြမိမ့်မည်။

၆
 ၁ လာကြ။ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ပြန်ကြကုန်အံ့။
 ကိုယ်တော်သည်ကိုက်ဖြတ်သော်လည်းပကတိဖြစ်စေ
 တော်မူမည်။ဒါဏ်ခတ်သော်လည်းအနာကိုစည်းတော်
 ၂ မူမည်။နှစ်ရက်ထွန်ပြီးမှငါတို့ကိုအသက်ရှင်စေ၍သုံး
 ရက်မြောက်သောနေ့၌ထမြောက်စေတော်မူသဖြင့်အထံ
 ၃ တော်၌ငါတို့သည်အသက်ရှင်ကြမိမ့်မည်။ပညာကို
 လည်းရကြမိမ့်မည်။ထာဝရဘုရားကိုသိခြင်းငှါလိုက်
 ရှာကြမိမ့်မည်။ထွက်တော်မူချိန်သည်နံနက်ကဲ့သို့
 ဖြစ်မိမ့်မည်။ရွာသောရိပ်စွန်းနှင့်မြေအပေါ်သို့ရွာသော
 နောက်ရိပ်စွန်းကဲ့သို့သက်ရောက်တော်မူမိမ့်မည်။
 ၄ အိုဖေရိမ်။သင်၌အဘယ်သို့ငါပြုရမည်နည်း။အို
 ယုဒ။သင်၌အဘယ်သို့ငါပြုရမည်နည်း။သင်တို့ကြည်
 ညိုသောစိတ်သည်နံနက်ရိပ်စွန်းတိမ်ကဲ့သို့၎င်းစောစော
 ၅ ပျောက်တတ်သောနှင်းကဲ့သို့၎င်းဖြစ်၏။ထိုကြောင့်သူ
 တို့ကိုပရောဖက်များအားဖြင့်ငါသည်အပိုင်းပိုင်းချတ်
 ဖြတ်ရပြီ။ငနွတ်ထွက်စကားအားဖြင့်သတ်ရပြီ။ငါစီရင်
 ၆ ချက်တို့သည်လည်းထွန်းလင်းသောအလင်းကဲ့သို့ဖြစ်
 ကြပြီ။ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအကျင့်ထက်သနားခြင်းကရ
 ၇ ဏာအကျင့်ကို၎င်းမီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ခြင်းထက်ဘုရား
 ၈ သခင်နှင့်ကျွမ်းဝင်ခြင်းကို၎င်းငါနှစ်သက်၏။သူတို့သည်
 အာဒံကဲ့သို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလွန်ကျူးကြပြီ။နေရင်းအရပ်၌
 ၉ သေစွာကိုမျက်ကြပြီ။ဂိလဒ်မြို့သည်အဓမ္မပြုသောသူ
 တို့နေရာဖြစ်၍လူအသွေးနှင့်စွန်းသောခြေရာများ၏။

၆
 ၆ | ဘေးမြဲအလုံးအရင်းသည်ခရီးသွားသောသူကိုချောင်း၍
 ကြည့်သကဲ့သို့ယဇ်ပရောဟိတ်အပေါင်းအသင်းသည်
 ၇ ဂျေဆပ်မြို့သို့သွားသောလမ်း၌ပင်လူအသက်ကိုသတ်
 ၈ တတ်ကြ၏။အကယ်စင်စစ်အဓမ္မအမှုကိုပြုတတ်ကြ
 ၉ ၏။ကြောက်မက်ဖွယ်သောအမှုကိုဆောင်ရွက်လေအမျိုး၌ငါ
 မြင်ပြီ။ထိုအမျိုး၌ဖေရိမ်သည်မှားယွင်းတတ်၏။ဆုသရေ
 ၁၀ လသည်ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။ထိုမှတပါး။အိုယုဒအမျိုး။
 သိမ်းသွားသောငါ၏လူတို့ကိုငါဆောင်ခဲ့ပြန်သောအခါ
 စပါးရိတ်ရာကာလသည်သင့်အဖို့ခန့်ထားလျက်ရှိ၏။

၇
 ၁ ဆုသရေလ၏အနာကိုပျောက်စေခြင်းငှါငါပြုသော
 အခါဖေရိမ်၏အပြစ်နှင့်ရှာမရိပြုသောအဓမ္မအမှုသည်
 ထင်ရှားပြန်၏။သူတို့သည်သစ္စာပျက်ကြပြီ။အထဲသို့သူ
 ၂ ခိုးဝင်တတ်၏။ပြင်၌လည်းဘေးမြဲအလုံးအရင်းတို့သည်
 ၃ တိုက်တတ်ကြ၏။သူတို့ပြုသမျှသောအဓမ္မအမှုကိုငါ
 မှတ်မိသည်ဟုမိမိတို့စိတ်နှလုံးထဲမှာမအောင်းစေကြ။
 ၄ ယခုပင်ထိုအမှုတို့သည်သူတို့ကိုပိုင်းကြပြီ။ငမုက်
 ၅ မှောက်တွင်ရှိကြ၏။ဆိုးညစ်သောအမှုအားဖြင့်ရှင်
 ၆ ဘုရင်ကို၎င်းမသားစကားအားဖြင့်မင်းများကို၎င်းဝမ်း
 ၇ မြောက်စေကြ၏။ထိုသူအပေါင်းတို့သည်မတရားသော
 ၈ မေရန်ဖြင့်မှားယွင်းသောသူဖြစ်၍မီးထည့်သောမုန့်
 ၉ သည်၏မီးဖိုနှင့်တူကြ၏။မုန့်စိမ်းကိုနယ်ပြီးမှမဖောင်းကြ
 ၁၀ ခွံတိုင်အောင်မီးကိုမဆော်ဘဲညစ်ဝပ်စွာနေရ၏။ငါတို့
 ၁၁ ရှင်ဘုရင်၏နှစ်စဉ်ပွဲနေ့၌မင်းတို့သည်စပျစ်ရည်အရှိန်နှင့်
 ၁၂ ရစ်မူး၍ရှင်ဘုရင်သည်မထိမ့်မြင်ပြုသောသူတို့ကို
 ၁၃ လက်ခံတတ်၏။အကယ်စင်စစ်သူတို့သည်ချောင်း၍
 ကြည့်လျက်နေကြစည်။မိမိတို့နှစ်လုံးကိုမီးဖိုကဲ့သို့ပြင်
 ၁၄ ဆင်ကြပြီ။သူတို့မုန့်သည်သည်တညည့်လုံးအိပ်သော်
 ၁၅ လည်းနံနက်အချိန်၌တောက်သောမီးကဲ့သို့လောင်လျက်
 ၁၆ ရှိ၏။ထိုသူအပေါင်းတို့သည်မီးဖိုကဲ့သို့ပူကြ၏။မိမိ
 တို့တရားသူကြီးများကိုလောင်ကြပြီ။သူတို့ရှင်ဘုရင်
 ၁၇ အပေါင်းတို့သည်လဲကြပြီ။ငကိုဟစ်ခေါ်သောသူတ
 ၁၈ ယောက်မျှမရှိ။ဖေရိမ်သည်တပါးအမျိုးသားတို့နှင့်
 ၁၉ တွန်သောမုန့်များဖြစ်၏။သူမသိမမှတ်ဘဲတကျွန်းတနိုင်
 ၂၀ င်သားတို့သည်သူ၏ခွန်အားကိုစားကြပြီ။ကိုယ်မသိမ
 ၂၁ မှတ်ဘဲခေါင်းပေါ်မှာဖြူသောဆံပင်အနွဲ့အပြားရှိပြီ။ဆု
 သရေလ၏မာနသည်သူမျက်မှောက်၌နှိမ့်ချခြင်း
 သို့ရောက်သော်လည်းအမျိုးသားတို့သည်ကိုယ်ဘုရား

သခင်သာဝရဘုရားထံတော်သို့မပြန်မလာကြ။ အမှု
 ရောက်သော်လည်းဘုရားကိုမရှာကြ။

၁၁ ဖေရိမ်သည်ညာဏ်မရှိ၊ မိုက်သောခိုနှင့်တူ၏။ အဲဂုတ္တု
 ပြည်ကိုဟပ်ခေါ်တတ်၏။ အာရှုရိပြည်သို့ပြေးတတ်၏။

၁၂ သွားလေရာရာတွင်ငိုက် နှင့်သူတို့ကိုငါအုပ်မိမည်။
 မိသားကောင်းကင်၌ကံကိုကဲ့သို့မြေသို့နှိမ့်ချမည်။ သူတို့

၁၃ စည်းဝေးရာ၌ကြား သည်အတိုင်းငါဆုမ္မမည်။ သူတို့
 သည်ထေမှထွက်၍လည်သော့ကြောင့် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။
 ကျိပ်မြစ်မှားသော့ကြောင့်ဖျက်ဆီးဖို့ရာဖြစ်ကြ၏။ သူတို့

၁၄ ကိုငါရွေးနှုတ်သော်လည်းငတ်ဖက်၌မူသာစကားကို
 ပြောကြ၏။ သူတို့သည်အိပ်ရာပေါ်မှာမြည်တမ်းသော်

၁၅ လည်းစေတနာမိတ်နှင့် ကိုမအော်ဟစ်ကြ။ ဆံစပါး။ စ
 ပျစ်ရည်ကိုရခြင်းငှါစည်းဝေး၍ ကိုပုန်ကန်ကြ၏။ ငါ

၁၆ သည်ဆုမ္မသော်ရင်သူတို့ကိုခိုင်ခံ့စေသော်ငှါငတ်ဖက်၌
 မကောင်းသောအကြံကိုကြံစဉ်ကြ၏။ အကျိုးနဲ့ရှိကြ၏။
 လိမ်တတ်သောလေးကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ မင်းတို့သည်စော်

ကားသော့ကြောင့်စားဖြင့်သေ၍အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့
 ၏ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။

၈

၁ တံပိုးမှုတ်လော့။ ရန်သူသည်ရွှေလင်းတကဲ့သို့သာဝရ
 ဘုရား၏အိမ်တော်သို့လာလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။
 သူတို့သည်ပေခိုညဉ်ကိုဖျက်၍ ငတ်ဖက်ကိုလွန်ကျူးကြ

၂ ပြီ။ သို့ရာတွင်သူတို့က အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်။ အ
 ကျွန်ုပ်တို့သည်ဣသရေလအမျိုးဖြစ်၍ကိုယ်တော်ကိုယ်

၃ ကြပါ၏ဟုငါအားကျွေးကျော်ကြသည်တကား။ ဣသရေ
 လအမျိုးသည်ကောင်းသောအရာကိုစွန့်ပြစ်သော့ကြောင့်

၄ ရန်သူညည်းဆဲခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ သူတို့သည်ငါ၏
 အခွင့်မရှိဘဲကိုယ်အလိုအလျောက်ရှင်ဘုရင်တို့ကိုချီး

မြှောက်ကြပြီ။ ငါမသိရဘဲ မင်းတို့ကိုခန့်ထားကြပြီ။
 ကိုယ်အကျိုးနဲ့စေခြင်းငှါကိုယ်ရွှေငွေနှင့်ကိုယ်အဖို့ရုပ်

၅ တုများကိုလုပ်ကြပြီ။ အိဂျစ်မာရ်။ သင်၏နွားသငယ်ကို
 စွန့်ပြစ်လော့။ ကိုးကွယ်သောသူများကိုငါအမျှက်ထွက်

၏။ သူတို့သည်အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံးသန့်ရှင်းခြင်း
 ၆ တရားကိုမရှိနိုင်ဘဲနုရကြသိမ့်မည်နည်း။ ထိုနွားသငယ်

သည်ဣသရေလအမျိုးကြံစဉ်၍ဖြစ်၏။ ဆရာသမားလုပ်
 သော့ကြောင့်ဘုရားမဟုတ်။ အကယ်စင်စစ်၍မာရ်နွား

သငယ်သည်အပိုင်းပိုင်းကျိုးပဲ့ရလိမ့်မည်။

၇ လေမျိုးစေ့ကိုကြံ၍လေဖွေစပါးကိုရိတ်ရကြလိမ့်
 မည်။ စပါးပင်မရှိချ။ အနံ့ထဲကရန်ညက်မထွက်ချ။ ထွက်

သော်လည်းတကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည်စားကြလိမ့်
 ၈ မည်။ ဣသရေလအမျိုးသည်တိမ်မြုပ်လေပြီ။ အဘယ်သူမျှ
 မနှစ်သက်သောတန်ဆာကဲ့သို့တပါးအမျိုးသားတို့တွင်

၉ ရှိရလိမ့်မည်။ အာရှုရိပြည်သို့အလိုလိုသွားလေပြီတကား။
 ဖေရိမ်သည်ကိုယ်အဖို့တကောင်တည်းနေသောမြရိုင်း

၁၀ ကဲ့သို့ဖြစ်၍ရည်းစားတို့အားဆုချလေပြီ။ တပါးအမျိုး
 သားတို့အားဆုချသော်လည်းချက်ချင်းလူများကိုငါရ

၁၁ ဝေးစေမည်။ မကြာမမြင့်မှီရှင်ဘုရင်နှင့်မင်းများတင်
 သောဝန်ကိုပင်ပန်းစွာထမ်းရကြလိမ့်မည်။ ဖေရိမ်သည်

၁၂ များစွာသောယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုအပြစ်အဖို့လုပ်သော့
 ကြောင့်ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုသူ၏အပြစ်ဟူ၍မှတ်ရလိမ့်

၁၃ မည်။ ငတ်ဖက်၏ထူးဆန်းသောအရာတို့ကိုသူအဖို့ငါ
 ရေးထားပြီ။ သို့သော်လည်းရိုင်းသောအရာဟူ၍သူသည်

၁၄ မှတ်လေပြီတကား။ ငါနှင့်ဆိုင်သောပူဇော်သကာတို့ကို
 ယဇ်ပူဇော်သောသူတို့သည်ပူဇော်၍ကိုယ်တိုင်စားကြ

၁၅ ၏။ ထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကိုလက်ခံတော်မမူ။ သူတို့
 အပြစ်များကိုချက်ချင်းအောင်းမေ့၍စစ်ကြောတော်မူ

၁၆ သောအားဖြင့်သူတို့သည်အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြန်သွားရကြ
 လိမ့်မည်။ ဣသရေလသည်သူကိုဖန်ဆင်းတော်မူသော

၁၇ သခင်ကိုမေ့လျော့၍ဘုံမိတ်ဖွာန်များကိုတည်ဆောက်
 တတ်၏။ ယူဒသည်လည်းခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကိုများပြားစေ

တတ်၏။ သို့ရာတွင်ငါသည်ထိုမြို့များတို့ကိုမီးရှို့၍ဘုံမိတ်
 ဖွာန်များတို့ကိုမီးလောင်ရလိမ့်မည်။

၉

၁ အိုဣသရေလအမျိုး။ တပါးအမျိုးသားကဲ့သို့ဝမ်းမြောက်
 ရှင်မြူးသောမိတ်ရှိ၍မချန်နှင့်။ ကိုယ်ဘုရားသခင်၌မ

ဆည်းကပ်။ အချားသောဘုရားနှင့်မှားယွင်းပြီ။ ကောက်

၂ နယ်တလင်းရှိသမျှတို့၌မှားယွင်းခက်နှာသက်တတ်
 ၏။ ကောက်နယ်တလင်းအားဖြင့်အသက်မမွေးရ။ စပျစ်

သီးနယ်ရာကျင်းအားဖြင့်လည်းအသက်မမွေးရ။ စပျစ်

၃ ရည်သစ်လည်းသူတို့မျှော်လင့်သည်အတိုင်းမထွက်ရ။

၄ ဖေရိမ်အမျိုးသားတို့သည်ထာဝရဘုရား၏မြေတော်၌မ

နေရဘဲအဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြန်သွား၍အာရှုရိပြည်၌မစင်

၅ ကြယ်သောအစာကိုစားရကြမည်။ စပျစ်ရည်သွန်း

လောင်းရာပူဇော်သကာကိုထာဝရဘုရားအားမပြုရ

၆ ကြ။ ပူဇော်သောယဇ်တို့ကိုနှာသက်တော်မမူရ။ ထို

ယဇ်အသားသည်မသာထိုက်၍ငိုကျွေးမြည်တမ်းသော

သူတို့၏အစာကဲ့သို့ဖြစ်၍စားသောသူအပေါင်းတို့သည်

ညစ်ညူးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့အစာကို

ကိုယ်တိုင်စားကြစေ။ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ထဲသို့
 ၁ မသွင်းစေနှင့်။ ဓမ္မစွဲနေ့။ ထာဝရဘုရားအဖို့ဆောင်သော
 စွဲနေ့တို့၌သင်တို့သည်အဘယ်သို့ပြုကြလိမ့်မည်နည်း။
 ၂ ပျက်စီးရာထဲကသူတို့သည်ထွက်သွားကြပြီ။ အရတ္တ
 ပြည်၌ရုဉ်းမင်းဖိမြို့၌သင်းငြိတ်ကြလိမ့်မည်။ ငွေတန်ဆာ
 ဆင်သောနေရာဘုံမိတ်မှန်များကိုဆူးအမျိုးမျိုးတို့သည်
 ၃ လွှမ်းမိုးကြလိမ့်မည်။ စစ်ကြောရသောအချိန်ရောက်လေ
 ပြီ။ အပြစ်ပေးရသောအချိန်ရောက်လေပြီ။ ဣသရေလအ
 မျိုးသိရလိမ့်မည်။ ပရောဖက်သည်အမိက်ဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်
 ဆုကျေးဇူးကိုခံသောသူသည်အရူးဖြစ်၏။ သင်္ဃာအပြစ်
 ကြီးသည်အဘိုင်းကြီးစွာသောပျက်ဆီးခြင်းကိုခံရ၏။
 ၄ ဖရိုဖရဲကင်းစောင့်သည့်မိမိဘုရားဘက်မှာနေ၏။ ပရော
 ဖက်သည်ပြုလေသမျှတို့၌မုတ်ဆိုးကျော့ကွင်းဖြစ်၏။
 ၅ သူ၏ဘုရားအိမ်တွင်ဘေးပြုသောသူဖြစ်၏။ ဂိဗာမြို့
 လက်ထက်ကဲ့သို့သူတို့သည်ကိုယ်ကိုအလွန်ညစ်ညူး
 စေကြပြီ။ သူတို့အပြစ်ကိုအောင်းမေ့၍ဒုစရိုက်များကို
 စစ်ကြောတော်မူမည်။
 ၆ တော၌ပျစ်သီးကဲ့သို့ဣသရေလအမျိုးကိုငါတွေ့၏။
 သီးစသောတည်ပင်း၌အဦးဆုံးမှည့်သောတည်သီးကဲ့
 သို့သင်တို့ဘိုးဘေးများကိုငါမြင်၏။ သူတို့သည်ကိုယ်အ
 လိုအလျောက်ဗာလပေရဘုရားထံသို့သွား၍ထိုရှက်
 ဖွယ်သောအရာအဖို့ကိုယ်ကိုအပ်နှံသဖြင့်တပ်မက်သည့်
 ၇ အဘိုင်းစက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်သောအမှုတို့ကိုပြုကြ၏။ ဖ
 ဖရိုဖရဲ၏ဘုန်းသည်ငှက်ကဲ့သို့ပျံသွားလိမ့်မည်။ သား
 ဖွားခြင်းကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်း။ ပဋိသန္ဓေယူခြင်းမရှိ
 ၈ ရ။ သားသွီးတို့ကိုမွေးကျွေးသော်လည်းတယောက်ကို
 မျှမကျန်စေခြင်းငှါငါလုယူမည်။ အကယ်၍သူတို့ကို
 ၉ ငါစွန့်ပြစ်သောအခါအမင်္ဂလာရှိကြလိမ့်မည်။ ဖ
 ဖရိုဖရဲသည်သူရဲမြို့ကဲ့သို့ညီဝပ်ရာအရပ်၌တည်ဟန်ရှိသော်
 လည်းမိမိသားသွီးတို့ကိုလူသတ်လက်သို့အပ်ရလိမ့်မည်။
 ၁၀ အိုထာဝရဘုရား။ ပေးသနားတော်မူပါ။ အဘယ်သို့ပေး
 တော်မူရမည်နည်း။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောဝမ်း။ နို့မထွက်
 ၁၁ သောသဗြတ်ကိုပေးတော်မူပါ။ ဂိလဂါလမြို့၌သူတို့ပြုသ
 မှုသောဒုစရိုက်ရှိ၍ထိုအရပ်၌သူတို့ကိုငါမုန်း၏။ သူတို့
 ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့်အိမ်မှငါနှင့်ထုတ်မည်။ နောက်
 တဖန်သူတို့ကိုမချစ်။ သူတို့မင်းအပေါင်းတို့သည်ပုန်
 ၁၂ ကန်တတ်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ဖ
 ဖရိုဖရဲသည်အထိအချိန်
 ခံရသောကြောင့်အမြစ်သွေ့ချောက်လျက်ရှိ၍အသီးကိုမ
 သီးနိုင်ရာ။ သားဖွားသော်လည်းအချစ်ဆုံးသောသားတို့

၁ ကိုငါသတ်မည်။ ငဘုရားသခင်၏စကားတော်ကိုနားမ
 ထောင်သောကြောင့်စွန့်ပြစ်တော်မူ၍သူတို့သည်တပါး
 အမျိုးသားတို့တွင်အရပ်ရပ်သို့လွှဲလည်ကြမည်။
 ၂ ဣသရေလသည်အသီးများစွာသီးသောပျစ်ပွယ်
 ပင်ဖြစ်၏။ ကိုယ်အလိုအလျောက်သီးတတ်၏။ အသီးတိုး
 ပွားသည့်အတိုင်းအမျိုးသားတို့သည်ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုများ
 ၃ ပြားစေကြ၏။ သူတို့ပြည်ကောင်းသည်အတိုင်းကောင်း
 သောရပ်တိုင်းတို့ကိုလုပ်ကြသည့်တကား။ သူတို့၌
 စိတ်နှစ်ခွဲရှိ၏။ ချက်ချင်းအပြစ်ဒဏ်ကိုခံရကြမည်။ သူ
 ၄ တို့ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုကိုယ်တော်တိုင်ဖြိုချ၍ရပ်တန့်
 ၅ တို့ကိုလည်းပျက်ဆီးတော်မူမည်။ ငါတို့သည်ထာဝရ
 ဘုရားကိုမကြောက်ရွံ့သောကြောင့်ရှင်ဘုရင်မရှိ။ ရှင်
 ၆ ဘုရင်ရှိသော်လည်းငါတို့အဖို့အဘယ်သို့ပြုနိုင်မည်
 ၇ နည်းဟုချက်ချင်းဆိုရကြမည်။ သူတို့ကျိန်ဆိုသော
 စကားသင့်စကားသက်သက်ဖြစ်၍မိသဟာယဖွဲ့သော
 အခါမသောစကားကိုသာပြောတတ်ကြ၏။ တရားစီရင်
 ၈ ခြင်းအမှုသည်လယ်ကန်စင်းရိုးပေါ်မှာဘင်းခါးပင်ကဲ့သို့
 ၉ ပေါက်ရလိမ့်မည်။ ရှမာရိမြို့သားတို့သည်ဗေသဝင်နွား
 သဏ္ဍိအဖို့ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုနွားသဏ္ဍိ၏ဘုန်း
 အတွက်သူ၏တကာတို့သည်ငိုကျွေးမြည်တမ်း၍ယဇ်
 ပရောဟိတ်တို့သည်ဘုန်လုပ်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူ
 ၁၀ ကား။ ရန်သူတို့သည်ထိုဘုန်းကိုလုယူ၍၊ နွားသဏ္ဍိနှင့်
 အတူအာရုံရှိပြည့်သို့ယူသွားပြီးသျှင်ရှင်ဘုရင်ယာရက်
 အားဆက်ရကြလိမ့်မည်။ ဖ
 ဖရိုဖရဲသည်အသရေပျက်၍
 ၁၁ ဣသရေလသည်မိမိအကြံအစည်အားဖြင့်ရှက်ကြောက်
 ၁၂ ရလိမ့်မည်။ ရှမာရိသည်ပျက်ရ၏။ ရှမာရိရှင်ဘုရင်
 ၁၃ သည်ရေမြှုပ်သက်သက်ဖြစ်၏။ ဣသရေလပြစ်မှားရာ
 အာဝင်မြို့ကုန်းတို့သည်ပြုကျ၍ဆူးပင်အမျိုးမျိုးတို့သည်
 သူတို့ယဇ်ပလ္လင်များကိုလွှမ်းမိုးကြလိမ့်မည်။ မြို့သားတို့က
 လည်းအိုတောင်များတို့။ ငါတို့ကိုဖုံးအုပ်ကြပါ။ အိုကုန်း
 ၁၄ များတို့။ ငါတို့အပေါ်၌ကျကြပါဟုခေါ်ကြလိမ့်မည်။
 ၁၅ ဂိဗာမြို့လက်ထက်၌အပြစ်ကြီးသည်ထက်ဣသရေ
 လသည်အပြစ်သာ၍ကြီး၏။ ထိုမြို့၌ရပ်နေကြ၏။ ဂိဗာ
 ၁၆ မြို့၌အဓမ္မလူတို့ကိုစစ်တိုက်သောအခါမရှုံးကြ။ ငါ
 သည်ကိုယ်အလိုအလျောက်သူတို့ကိုဆုမွန်မည်။ သူတို့
 အပြစ်နှစ်ပါးကြောင့်ချည်ထားလျက်ရှိသောအခါသူတို့
 ၁၇ တဖန်လူများစည်းဝေးရကြလိမ့်မည်။ ဖ
 ဖရိုဖရဲသည်
 ၁၈ ယည်၍စပါးကိုနင်းချင်သောနွားမပျိုဖြစ်သော်လည်း

ငါသည်ထမ်းကိုထမ်းစေသဖြင့်ဖေရိမ်သည်ကခြင်းကို
ခံ၍ယုဒသည်ထွန်လျက်ယာကုပ်သည်လည်းမြေပိုင်ကို
၁၂ စွဲလျက်ရှိရလိမ့်မည်။ ကိုယ်အဖို့ဖြောင့်မတ်ခြင်းမျိုးစေ
ကိုကြံ၍ကရုဏာတော်အသီးအနှံကိုရိတ်ကြလော့။
မလုပ်သေးသောလယ်ကိုထွန်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား
သည်ကြွလာ၍သင်တို့အပေါ်သို့ဖြောင့်မတ်ခြင်းရိုသီးကို
၁၃ အချိန်ရောက်လေပြီ။ သင်တို့သည်ဒုစရိုက်မျိုးစေကိုကြံ
ထို၍လယ်ထွန်သောကြောင့်အပြစ်စပါးကိုရိတ်ရကြ
၏။ မုသာအသီးအနှံကိုစားရကြ၏။ အကြောင်းမူကား။
ကိုယ်ကြံစည်ပြုမူခြင်းကိုငင်ကိုယ်နှံများစွာသောသူရဲ
၁၄ တို့ကိုငင်ကိုးစားတတ်၏။ ထိုကြောင့်သင်၏လူတို့သည်
ရုန်းရင်းခတ်ကြလိမ့်မည်။ ရှာလမန်မင်းသည်ဗေသာဗေ
လမြို့ကိုစစ်တိုက်သောအခါပျက်ဆီးသကဲ့သို့သင်၏ရဲ
တိုက်ရှိသမျှတို့သည်ပျက်စီးရကြလိမ့်မည်။ အမိသည်
သားတို့နှင့်အတူမြေပေါ်မှာဆောင့်ဖွတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်
၁၅ မည်။ ထိုသို့ဗေသာလသည်သင်တို့ဒုစရိုက်အပြစ်များ
ကြောင့်သင်တို့နှိပ်လိမ့်မည်။ နံနက်အချိန်သည်ထွန်
တတ်သကဲ့သို့ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်ရှင်းရှင်းကွယ်
ပျောက်ရလိမ့်မည်။

၁၁
၁ ဣသရေလသည်အသက်ငယ်သောအခါငါသည်ချစ်
၂ ၍သွားကိုဆွဲရကွပ်ပြည်မှခေါ်ခဲ့ပြီ။ သူတို့ကိုခေါ်သော
သူတို့ထံမှထွက်သွားကြ၏။ ဗာလဘုရားတို့အားယဇ်ပူ
ဇော်၍ရပ်တနင်းတုတို့အားနံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ကြ၏။
၃ ငါသည်သွားတတ်သောအတတ်ကိုဖေရိမ်အားလက်
ဆွဲ၍သွန်သင်၏။ သို့သော်လည်းငါစောင့်မခြင်းကျေးဇူး
၄ ကိုသူသည်မသိဘဲနေ၏။ လူကိုဆွဲတတ်သောကြိုးတည်း
ဟူသောမေတ္တာကြိုးနှင့်ငါဆွဲငင်၏။ ပါးရိုးအနားသို့ထပ်
၅ ဘိုးကိုရွှေ၍ဖြည်းညှင်းစွာကျေး၏။ အထံတော်သို့မပြန်
မလာဟူသည်ညှင်းသောကြောင့်ဆွဲရကွပ်ပြည်သို့ပြန်
၆ ၍မသွားရ။ အာရှုရိမင်းသည်သူတို့ကိုအုပ်စိုးရလိမ့်မည်။
၇ ဓားဘေးသည်သူနေရာမြို့တို့အပေါ်သို့ရောက်၍မင်းတို့
ကိုပျက်ဆီးလိမ့်မည်။ သူတို့ကြံစည်ခြင်းအားဖြင့်ပင်
၈ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလိမ့်မည်။ ငါ၏လူတို့သည်ထံမှလွှဲ
၉ ခြံလွှဲကြ၏။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားထံသို့ခေါ်သော်လည်း
ထိုဘုရားကိုအဘယ်သူမျှမချီးမြှောက်လို။
၁၀ အိုဖေရိမ်၊ ငါသည်သင့်ကိုအဘယ်သို့စွန့်နိုင်မည်နည်း။
အိုဣသရေလ၊ သင့်ကိုအဘယ်သို့အပ်နှံနိုင်မည်နည်း။ သင့်

ကိုအာဇမာမြို့ကဲ့သို့အဘယ်သို့ဖြစ်စေနိုင်မည်နည်း။ ဇေ
၁ ဘိုင်မြို့အရာ၌အဘယ်သို့ခန့်ထားနိုင်မည်နည်း။ ငါသည်
နှစ်လုံးပြောင်းလဲ၍အတ္တန်ကြင်နာသောမိတ်ရှိ၏။ ပြင်း
စွာအမျက်ထွက်သည်အတိုင်းမပြုလို။ ဖေရိမ်ကိုအထပ်
ထပ်မပျက်ဆီးလို။ ငါသည်လူမဟုတ်။ ဘုရားသခင်ဖြစ်
၏။ မြို့ထဲမှာနေသောမြို့သားမဟုတ်သော်လည်းသင်တို့
၁၀ တွင်နေ၍သန့်ရှင်းသောဘုရားဖြစ်၏။ သူတို့သည်ထာ
ဝရဘုရား၏နောက်တော်သို့လိုက်ကြလိမ့်မည်။ ချင်
သောကဲ့သို့ဟောက်တော်မူမည်။ ဟောက်တော်မူသော
အခါသားသွီးတို့သည်အနောက်မျက်နှာမှအလျင်အ
၁၁ မြန်ပြေးကြလိမ့်မည်။ စာဌာနကဲ့သို့ဆဲရတ္တုပြည်မှငင်
ခိုကဲ့သို့အာရှုရိပြည်မှငင်အလျင်အမြန်ပြေးကြ၍သူတို့
ကိုနေရင်းအရပ်၌ငါနေရာချမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူ၏။

၁၂ ဖေရိမ်သည်မုသာစကားနှင့်ငင်ဣသရေလသည်ထွန်
စားခြင်းနှင့်ငင်ငင်နှောင့်ရှက်တတ်၏။ ယုဒသည်လည်း
ဘုရားသခင်ထံ။ သန့်ရှင်း၍သစ္စာစောင့်တော်မူသော
ဘုရားသခင်ထံမှလွှဲ၍ထွန်လည်တတ်၏။

၁၂ ဖေရိမ်သည်လေကိုကျက်စားတတ်၏။ အရှေ့လေကို
လိုက်တတ်၏။ နေ့တိုင်းမုသာစကားနှင့်ပျက်စီးခြင်းအ
ကြောင်းတို့ကိုများပြားစေတတ်၏။ အာရှုရိလူတို့နှင့်
မိသားစုဟာယဇ်လျက်နှင့်ပင်ဆဲရတ္တုပြည်သို့ဆီကိုယူ
၂ သွားတတ်၏။ ထာဝရဘုရားသည်ယုဒအမျိုးနှင့်လည်း
တရားတွေ့မှုရှိတော်မူ၏။ ယာကုပ်၏အကျင့်တို့ကိုစစ်
ကြော၍သူပြုမူသည်နှင့်အညီအပြစ်ပေးတော်မူမည်။
၃ ယာကုပ်သည်အမိဝမ်းနှစ်ကိုအဖန်တော်ကိုရင်၏။ ခွန်
၄ အားကြီး၍ဘုရားသခင်နှင့်ပြိုင်လေ၏။ ကောင်းကင်
တမန်နှင့်ပြိုင်၍နိုင်လေ၏။ ငို၍တောင်းပန်နှင့်ပြီ။ ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုဗေ
သလမြို့မှာပူးတွေ့၍ငါတို့အဖို့ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံလေ
၅ ၍။ ထာဝရဘုရားတည်းဟူသောနာမသည်ထိုဘုရား
၆ သခင်၏ဘွဲ့နာမတော်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍သင်၏ဘုရား
သခင်ထံတော်သို့ပြန်လာလော့။ ကရုဏာတရား။ ဖြောင့်
မတ်ခြင်းတရားကိုစောင့်ရှောက်၍သင်၏ဘုရားသခင်
ကိုအစည်မပြတ်မျှော်လင့်လော့။

၇ သူသည်ကုန်သည်ဖြစ်၏။ စည်းလဲသောချိန်ခွင်ကိုကိုင်
၈ တတ်၏။ သူတပါးကိုညည်းဆဲခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ သို့ရာ
တွင်ဖေရိမ်ကငါသည်ရတတ်၏။ ဘဏ္ဍာကိုသိုထားပြီ။

ကျိုးစားသမျှတို့၌အပြစ်ပါသောတ္ထန်ကျူးခြင်းကိုရှာ၍
 ၉ မတွေ့ရဟုဆိုလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရားသည်သင့်ကို
 ဆဲရုတ္တုပြည်မှကယ်နှုတ်သောသင်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်
 ၁၀ ၏။ဓမ္မပွဲခံစည်တွင်နေတတ်သကဲ့သို့တဖန်တဲတို့၌နေစေ
 ၁၁ မည်။ ငါသည်ပရောဗက်တို့၌ဗျာဒိတ်ပေးပြီ။များစွာ
 ၁၂ သောရူပါရုံတို့ကိုပြုပြီ။ပရောဗက်များအားဖြင့်ပုံပမာတို့
 ၁၃ ကိုထားပြီ။ ဂိလဒ်ပြည်၌အပြစ်ရှိ၏။ပြည်သူပြည်သားတို့
 ၁၄ သည်အကျိုးနဲရှိကြပြီ။ ဂိလဂါလမြို့၌နားတို့ကိုယဇ်ပူဇော်
 ၁၅ ၍ယဇ်ပူဇော်တို့သည်ထွန်ကြောင်းတွင်မြေအပုံပုံရှိသ
 ၁၆ ကဲ့သို့များကြ၏။ယာကုပ်သည်ရှုရိပြည်သို့ပြေး၏။ဇုသ
 ၁၇ ရေလသည်မယားကိုရခြင်းငှါအစေကျန်ခံ၍သိုးစုကို
 ၁၈ ထိန်းရလေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ပရောဗက်အားဖြင့်
 ၁၉ ဇုသရေလအမျိုးကိုဆဲရုတ္တုပြည်မှကယ်နှုတ်၍ပရောဗက်
 ၂၀ အားဖြင့်လည်းစောင့်မတော်မူ၏။ ဖေရိပ်သည်အမျက်
 ၂၁ တော်ကိုအတ္ထန်နိုးဆော်လေပြီ။ထိုကြောင့်လူအသက်ကို
 ၂၂ သတ်သောအပြစ်သည်သူ၌ရောက်လိမ့်မည်။သူကဲ့ရဲ့
 ၂၃ ခြင်းအပြစ်ကိုသူ၏သခင်သည်ပြန်ပေးလိမ့်မည်။

၁၄ ဖေရိပ်သည်နှုတ်မြွက်သောအခါသူတပါးကြောက်
 ၁၅ လန့်တတ်၏။သူသည်ဇုသရေလအမျိုး၌မြင့်မြတ်၏။နောက်
 ၁၆ တဖန်ဗာလဘုရားအားဖြင့်ပြင်မှားသောကြောင့်သေ၏။
 ၁၇ ဟုသောအထပ်ထပ်ပြင်မှား၍ကိုယ်ညာဏ်ပညာအား
 ၁၈ ဖြင့်အရည်သွန်းသောငွေရုပ်တု။ဆရာသမားလုပ်တတ်
 ၁၉ သောရုပ်တုဆင်းတုများကိုကိုယ်အဖို့လုပ်ကြ၏။လုပ်
 ၂၀ ပြီးမှယဇ်ပူဇော်သောသူသည်နားသလယ်ကိုနင်စေဟု
 ၂၁ ဆိုတတ်ကြ၏။ ထိုကြောင့်သူတို့သည်နံနက်မိုးစီးတိမ်
 ၂၂ ကဲ့သို့ငှင်စောစောကွယ်ပျောက်တတ်သောနှင်းကဲ့သို့ငှင်
 ၂၃ ကောက်နယ်တလင်းမှလေဖွေတိုက်သွားသောဖွဲကဲ့သို့
 ၂၄ ငှင်မီးဖိုလဲကထွက်သောမီးခိုးကဲ့သို့ငှင်ဖြစ်ရကြလိမ့်
 ၂၅ မည်။ သို့ရာတွင်ငါထာဝရဘုရားသည်သင့်ကိုဆဲရုတ္တု
 ၂၆ ပြည်မှကယ်နှုတ်သောသင်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ငါ
 ၂၇ မှတပါးအချားသောဘုရားသခင်ကိုသင်မသိပြီ။ငါမှတ
 ၂၈ ပါးကယ်တင်နိုင်သောသခင်မရှိ။ အတ္ထန်သွေချောက်
 ၂၉ သောအရပ်တည်းဟူသောတော၌ပင်သင့်ကိုငါသိပြီ။
 ၃၀ ကျက်စားရာအရပ်၌ဝပြောစွာစားရကြ၏။ ဝသောအခါ
 ၃၁ ငါကြွားသောစိတ်ရှိ၍ ငါ့ကိုမေ့လျော့ကြ၏။ ထိုကြောင့်
 ၃၂ သူတို့၌ငါသည်ချင်သောကဲ့သို့ဖြစ်မည်။လမ်းနားမှာချောင်း
 ၃၃ သောကျားသစ်ကဲ့သို့သူတို့ကိုချောင်းမြောင်းမည်။သား
 ၃၄ ပျောက်သောဝံကဲ့သို့သူတို့ကိုငါဆီးကြို၍သူတို့နှင်

လုံး၌ဖုံးသောအမှေးကိုဆုတ်ဖဲ့မည်။ချင်သောမကဲ့သို့တွေ့
 ၃၅ သောအရပ်၌ပင်ငါကိုက်စားမည်။တောသားရဲဖြစ်၍
 ၃၆ အပိုင်းပိုင်းဆွဲဖြတ်မည်။
 ၃၇ အိုဇုသရေလ။သင့်ကိုကယ်တင်နိုင်သောအရှင်ကို
 ၃၈ သင်သည်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောကြောင့်အကျိုးနဲရှိ၏။
 ၃၉ ဟုသင်၏ရှင်ဘုရင်သည်အဘယ်မှာရှိသနည်း။သင်နေရာ
 ၄၀ မြို့ရှိသမျှတို့၌ကယ်တင်ပါစေသော။သင်၏တရားသူကြီး
 ၄၁ တို့သည်အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ ရှင်ဘုရင်နှင့်မင်း
 ၄၂ များကိုပေးပါဟုသင်တောင်းသောကြောင့်ငါအမျက်
 ၄၃ ထွက်၍ရှင်ဘုရင်ကိုပေးပြီ။တဖန်ပြင်းစွာအမျက်ထွက်
 ၄၄ ၍ရှင်ဘုရင်ကိုပယ်ရှားပြီ။
 ၄၅ ဖေရိပ်ပြုသောဒုစရိုက်ကိုငါလုပ်ထား၍သူ၏အပြစ်
 ၄၆ ကိုသိမြီပြီ။ သူသည်သားဖွားသောမိမ္မကဲ့သို့ဝေဒနာကို
 ၄၇ ခံရချိန်နိုးပြီ။ မိက်သောအမျိုးသားဖြစ်၏။သားဖွားရာ
 ၄၈ ဝမ်းဝံ့ကြာမြင့်စွာနေပါသည်တကား။
 ၄၉ သူတို့ကိုမရဏာနိုင်ငံတန်ခိုးမှငါကယ်ထွတ်မည်။
 ၅၀ သေမင်းလက်မှလည်းရွေးမည်။အိုသေမင်း။သင့်ကိုကာ
 ၅၁ လနာစွဲစေမည်။အိုမရဏာနိုင်ငံ။သင်၌ပျက်ဆီးသော
 ၅၂ ဘေးကိုရောက်စေမည်။နောင်တရမည်အကြောင်းကို
 ၅၃ ပမာဏမပြု။
 ၅၄ မိမိညီအစ်ကိုတို့တွင်အသီးများစွာသီးတတ်သော်
 ၅၅ လည်းအရှေ့လေလာလိမ့်မည်။ထာဝရဘုရား၏လေသည်
 ၅၆ တောမှလာ၍သူ၏စစ်ရေတွင်းကိုခန်းချောက်စေသဖြင့်
 ၅၇ ရေပြတ်လိမ့်မည်။ဘဏ္ဍာတိုက်၌ရှိသမျှသောတန်ဆာ
 ၅၈ အကောင်းအမြတ်တို့ကိုရန်သူလူယူလိမ့်မည်။ ဤမာရိ
 ၅၉ မြို့သည်မိမိဘုရားသခင်ကိုပုန်ကန်သောကြောင့်ပျက်
 ၆၀ စီးလိမ့်မည်။မြို့သားတို့သည်ခေးဖြင့်လဲ၍သေကြလိမ့်
 ၆၁ မည်။သူငယ်တို့သည်မြေပေါ်မှာဆောင့်ဖွတ်ခြင်းကိုငှင်
 ၆၂ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိမ္မတို့သည်ဝမ်းခွဲခြင်းကိုငှင်ခံရ
 ၆၃ ကြလိမ့်မည်။
 ၆၄ အိုဇုသရေလ။သင်သည်ကိုယ်ပြုသောဒုစရိုက်အ
 ၆၅ ပြစ်အားဖြင့်အကျိုးနဲရှိသောကြောင့်သင်၏ဘုရားသခင်
 ၆၆ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ပြန်လော့။ပဌနာစကားကိုပြင်
 ၆၇ ဆင်၍ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ပြန်လျက်အကျွန်ုပ်တို့
 ၆၈ ၌ရှိသမျှသောအပြစ်တို့ကိုပယ်ရှင်းတော်မူပါ။ကျေးဇူး
 ၆၉ ပြု၍လက်ခံတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်နှုတ်ခမ်း
 ၇၀ တည်းဟူသောနားသလယ်တို့ကိုပူဇော်ပါမည်။ အာရှုရိ
 ၇၁ မင်းသည်အကျွန်ုပ်တို့ကိုမကယ်တင်ရ။အကျွန်ုပ်တို့

သည်မြင်းစီးသူရဲမလုပ်ပါ။ ကိုယ်လက်ဖြင့် လုပ်သော
 အရာတို့အားကိုယ်တော်တို့သည်အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရား
 သခင်ဖြစ်ပါ၏ဟုနောက်တဖန်မဆိုပါ။ အကြောင်းမူ
 ကား။ မိဘမရှိသောသူတို့သည်ကိုယ်တော်ထံ၌ကရုဏာ
 ကျေးဇူးကိုခံတတ်ကြပါ၏ဟုလျှောက်ကြလေ့။
 ၄ ငါသည်အမျက်ပြေသောကြောင့်သူတို့ဖောက်ပြန်
 ခြင်းကိုပြုပြင်မည်။ ကိုယ်အလိုအလျောက်ရုံမက်မည်။
 ၅ ငါသည်နှင်းကဲ့သို့အသရေလအပေါ်မှာနေမည်။ သူသည်
 နှင်းပွင့်ကဲ့သို့ပွင့်ထိမ့်မည်။ လေဗနုန်တောကဲ့သို့အမြစ်
 ၆ စွဲထိမ့်မည်။ အညွန့်တို့သည်ပြန်ပွား၍သံလွင်ပင်ကဲ့သို့
 အသရေတင့်တယ်ထိမ့်မည်။ လေဗနုန်တောကဲ့သို့မွှေး
 ကြိုင်ထိမ့်မည်။
 ၇ ထိုအပင်၏အရိပ်အောက်၌နေသောသူတို့သည်

အသစ်ပြုပြင်ခြင်းရှိ၍စပါးကိုပြုရကြထိမ့်မည်။ စပျစ်
 နွယ်ပင်ကဲ့သို့တိုးပွား၍လေဗနုန်စပျစ်ရည်ကဲ့သို့ကျော်
 ၈ စောကြထိမ့်မည်။ ငါသည်နောက်တဖန်ရပ်တန့်ဆင်းတု
 တို့နှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်ရသနည်းဟုဖေရိသ်သည်ပြော
 ထိမ့်မည်။ သူ၏စကားကိုသည်းငါနားထောင်၍သူကို
 ကြည့်ရှုမည်။ မိမိသောထင်းရူးပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍သင်သည်
 ၉ ကျေးဇူးကြောင့်အသီးနှင့်ပြည့်စုံထိမ့်မည်။ အဘယ်
 သူသည်ပညာရှိသနည်း။ ထိုသူသည်ဤအရာတို့ကိုနား
 လည်ထိမ့်မည်။ အဘယ်သူသည်ညာဏ်ကောင်းသနည်း။
 ထိုသူသည်ဤအရာတို့ကိုသိရထိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား
 ၏လမ်းတော်တို့သည်ဖြောင့်ကြ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ
 တို့သည်လိုက်ကြထိမ့်မည်။ အဓမ္မလူတို့မူကား။ ထိုလမ်း
 တို့၌ထိမ့်၍လဲကြထိမ့်မည်။

။ပရောဖက်ဟောရှေ့စီရင်ရေးထားသောအနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

။ယောလအနာဂတ္တိကျမ်း။

၁ ပေသွေလ၏သားယောလသို့ရောက်လာသောထာ
 ၂ ဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား။ အသက်ကြီး
 သောသူတို့။ ကြားကြလေ့။ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်း
 တို့။ နားထောင်ကြလေ့။ ဤသို့သောအမှုသည်သင်တို့
 လက်ထက်၌ဖြစ်ဘူးသလော။ ဘိုးဘေးတို့လက်ထက်၌
 ၃ ဖြစ်ဘူးသလော။ ကိုယ်သားတို့အားပြောကြလေ့။ သူ
 တို့သည်သူတို့သားတို့အားပြောကြစေ။ သူတို့သားတို့
 သည်လည်းဆက်နွယ်သောအချားသူတို့အားပြောကြစေ။
 ၄ ဂါဇ်ကျိုင်းခြွင်းထားသောအရာကိုအရာဘကျိုင်းစား၏။
 အရာဘကျိုင်းခြွင်းထားသောအရာကိုခါသိလကျိုင်း
 ၅ စား၏။ သေသောက်ကျူးတို့။ နိုး၍ငိုကျွေးကြလေ့။
 စပျစ်ရည်ကိုသောက်ကျူးသောသူတို့။ သင်တို့သောက်
 ရန်မျှသောစပျစ်ရည်ပြတ်သောကြောင့်ငိုကျွေးမြည်တမ်း
 ၆ ကြလေ့။ အကြောင်းမူကား။ အားကြီး၍မရေတွက်နိုင်
 အောင်များပြားသောအမျိုးသည်ငြိမ့်ပေါ်သို့တက်လာ
 ပြီ။ ထိုအမျိုး၏သွားသည်ချင်သေ့သွားကဲ့သို့ငှင်အံသွား
 ၇ သည်လည်းချင်သေ့မအံသွားကဲ့သို့ငှင်ဖြစ်၏။ စပျစ်

နွယ်ပင်ကိုဖျက်ဆီး၍ငတည်ပင်ကိုကျိုးပဲ့စေပြီ။ သုတ်
 သင်ပယ်ရှင်း၍ဖြစ်လိုက်လေပြီ။ အခက်အလက်တို့သည်
 ဖြူကြ၏။
 ၈ အသက်ငယ်စဉ်လက်ထပ်သောခင်ပွန်းအတွက်
 လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်သောသူတို့သွေးကဲ့သို့ငိုကျွေး
 ၉ မြည်တမ်းလေ့။ ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာနှင့်သွန်းလောင်း
 ရာပူဇော်သကာသည်ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ပြတ်
 ၏။ ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်စောင့်ယဇ်ပရောဟိတ်တို့
 ၁၀ သည်ငိုကျွေးမြည်တမ်းကြ၏။ လယ်သည်ပျက်၏။ မြေ
 သည်ညှိုးငယ်၏။ စပါးလည်းပျက်၏။ ချိုသောစပျစ်ရည်
 ၁၁ ကုန်ပြီ။ ဆီလည်းလျော့ပြီ။ လယ်လုပ်သောသူတို့လယ်၌
 ရိတ်ရသောအသီးအနှံပျက်သောကြောင့်ရုံစပါးနှင့်
 မုယောစပါးအတွက်ရှက်ကြောက်ခြင်းရှိကြလေ့။
 ၁၂ ဥယျာဉ်ကိုပြုရသောသူတို့မြည်တမ်းကြလေ့။ စပျစ်
 နွယ်ပင်သည်ညှိုးနွမ်း၏။ တည်ပင်လည်းသွေ့ချောက်၏။
 သလဲပင်။ ထန်းပင်။ ရှောက်ချိုပင်မှစ၍တောသစ်ပင်ရှိ
 သမျှတို့သည်ညှိုးနွမ်းကြ၏။ အကယ်စင်စစ်လူသားတို့၌
 ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်းသည်သွေ့ချောက်၏။

၁၃ အိယဇ်ပရောဟိတ်တို့။လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်၍ငို
 ကျွေးကြလေ။ယဇ်ပရောဟိတ်တော်အမှုစောင့်တို့။မြည်တမ်း
 ကြလေ။ငါ၏ဘုရားသခင်အမှုတော်စောင့်တို့။လာကြ။
 လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်လျက်တညည့်လုံးအိပ်ကြလေ။
 အကြောင်းမူကား။ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာ။သွန်းလောင်း
 ရာပူဇော်သကာကိုသင်တို့ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်၌
 ၁၄ မဆက်ကပ်ဘဲနေကြပါပြီတကား။အစာရှောင်ရသော
 အချိန်ကိုခန့်ထားကြလေ။မျိုးချစ်စွာကျင့်ရသောအချိန်
 ကိုကျော်ညာကြလေ။အသက်ကြီးသူမှစ၍ပြည်သူပြည်
 သားအပေါင်းတို့ကိုသင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 ၏အိမ်တော်၌စည်းဝေး၍ထာဝရဘုရားအားဟစ်ကျော်
 ၁၅ ကြလေ။ထိုနေ့ရက်ကြောင့်အမက်လာရှိ၏။ထာဝရ
 ဘုရား၏နေ့ရက်နီးပြီ။အနန္တတန်ခိုးရှင်ပျက်ဆီးခြင်း
 ၁၆ ဘေးကဲ့သို့ရောက်လာသိမ့်မည်။ငါတို့စားစရာသည်ငါ
 တို့မျှော်မှောက်၌ပြတ်သည်မဟုတ်လော။ငါတို့ဘုရား
 သခင်၏အိမ်တော်၌ဝင်မြောက်ရှင်လန်းခြင်းအကြောင်း
 ၁၇ လည်းပြတ်သည်မဟုတ်လော။မျိုးစေတို့သည်မြေပိုင်
 အောက်မှာပုပ်ကြ၏။စပါးပြတ်သောကြောင့်စပါးကျီ
 တို့သည်ပျက်ကြ၏။ဘဏ္ဍာတိုက်တို့သည်ပြိုကြ၏။
 ၁၈ တိရိစ္ဆာန်တို့သည်အလွန်မြင့်တက်ကြ၏။နွားတို့သည်
 ကျက်စားရာအရပ်မရှိသောကြောင့်ပင်ပန်းကြ၏။သိုး
 ၁၉ တို့သည်လည်းသေကြ၏။အိယဇ်ပရောဟိတ်တို့။ကိုယ်
 တော်ကိုအကွန့်ပစ်ဟစ်ကျော်ပါ၏။တော၌ကျက်စားရာ
 အရပ်တို့ကိုမီးရှို့ပါပြီ။တောသစ်ပင်ရှိသမျှတို့ကိုမီးလျှံ
 ၂၀ လောင်ပါပြီ။တောသားရဲတို့သည်လည်းကိုယ်တော်ကို
 ဟစ်ကျော်ကြပါ၏။မြစ်ရေခန်းချောက်ပါပြီ။တော၌
 ကျက်စားရာအရပ်တို့ကိုလည်းမီးလောင်ပါပြီ။

၂၁ ဖိအုန်တောင်ပေါ်မှာတံဖိုးကိုမှုတ်ကြလေ။သန့်ရှင်း
 သောတောင်ပေါ်မှာသတိပေးသောအသံကိုပြုကြ
 လေ။ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်တုန်လှုပ်ကြ
 လေ။အကြောင်းမူကား။ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည်
 ၂၂ လာ၍နီးပြီ။မိန့်မဲသောနေ့။မိန့်မဲအံ့၍မှောင်မိုက်ထူ
 ထပ်သောနေ့ဖြစ်၏။နေအာရန်သည်တောင်ထိပ်တို့ကို
 နှိုးပြားသကဲ့သို့အမျှားဖြစ်၍အားကြီးသောအမျှားသည်
 ၂၃ အဆက်၌လည်းမဖြစ်ရလေ။သူတို့ရှေ့မှာမီးလောင်၏။
 နောက်၌လည်းမီးလျှံတောက်၏။ရှေ့တွင်ရှိသောပြည်
 သည်ဒေဝဥယျာဉ်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။နောက်၌ကားသုတ်သင်

ပယ်ရှင်းသောလွင်ပြင်ဖြစ်၏။အကယ်စင်စစ်သူတို့
 ၄ လက်မှအဘယ်အရာမျှမလွတ်ရ။သူတို့သည်အဆင်း
 အားဖြင့်မြင်းနှင့်တူ၍မြင်းစီးသူရဲကဲ့သို့ပြေးကြလေ။
 ၅ မည်။ရထားမြည်သံကဲ့သို့ရင်အမှိုက်ကိုလောင်သောဒီး
 မြည်သံကဲ့သို့ရင်အသံမြည်၍တောင်ထိပ်တို့အပေါ်မှာ
 ၆ ခုန်ကြလေမည်။စစ်တိုက်ခြင်းငှါခင်းကျင်း၍အားကြီး
 ၇ သောလူအလုံးအရင်းကဲ့သို့ဖြစ်ကြလေမည်။သူတို့
 ၈ ရှေ့မှာလူတို့သည်အလွန်ပင်ပန်းသောစိတ်ရှိ၍ခပ်သိမ်း
 ၉ သောသူတို့သည်ပျက်နှာမည်းကြလေမည်။သူတို့သည်
 သူရဲကဲ့သို့ပြေး၍စစ်သူရဲကဲ့သို့မြို့ရိုးကိုတက်ကြလေ
 ၁၀ မည်။လမ်မလွဲဘဲအသီးအသီးမိမိတို့လမ်သို့တည့်တည့်
 ၁၁ ထိုက်ကြလေမည်။တဦးကိုတဦးမထိုက်ဘဲမိမိလမ်သို့
 ၁၂ မိမိထိုက်ကြလေမည်။ဘေးသွားကိုလိသော်လည်းရှာ
 ၁၃ ခြင်းကိုမခံကြ။မြို့ထဲမှာတလည်လည်ပြေးလျက်မြို့ရိုးကို
 ကျော်လျက်အိမ်ပေါ်သို့တက်လျက်သူရဲကဲ့သို့ပြတင်း
 ၁၄ ပေါက်ထဲသို့ဝင်လျက်ရှိကြလေမည်။သူတို့ရှေ့မှာမြေ
 ကြီးထွပ်လိမ့်မည်။ရိမ်းကောင်းကင်လည်းတုန်ခိုက်
 ၁၅ လိမ့်မည်။နေနှင့်လသည်မိန့်၍ကြယ်တို့သည်မထွန်း
 ၁၆ လင်းဘဲနေကြလိမ့်မည်။ထာဝရဘုရားသည်လည်းမိမိ
 တပ်တော်ရှေ့မှာအသံကိုထွင့်တော်မူမည်။တပ်တော်
 သည်အလွန်ကြီးမား၏။စကားတော်အတိုင်းစီရင်သော
 သူသည်တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်
 သည်ကြီး၍အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်သောနေ့ရက်ဖြစ်
 ၏။အဘယ်သူခံနိုင်သနည်း။

၁၇ သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ယခု
 တွင်အစာရှောင်ခြင်း။ငိုကျွေးမြည်တမ်းခြင်းနှင့်တကွ
 ၁၈ စိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့ထံသို့ပြန်လာကြလေ။အဝတ်
 ကိုမဆုတ်ဘဲနှစ်လုံးကိုဆုတ်လျက်သင်တို့၏ဘုရားသ
 ၁၉ ခင်ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ပြန်လာကြလေ။ချစ်သနား
 ခြင်းမေတ္တာကရုဏာနှင့်ပြည့်စုံ၍စိတ်ရှေ့သောသဘော။
 အလွန်ကျေးဇူးပြုချင်သောသဘော။အပြင်ပေးခြင်းကို
 ၂၀ နောင်တရတတ်သောသဘောရှိတော်မူ၏။သင်တို့သည်
 သင့်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားဘောဇဉ်
 ပူဇော်သကာနှင့်သွန်းလောင်းရာပူဇော်သကာကိုဆက်
 ကပ်ရန်ဖြစ်စေခြင်းငှါဘုရားသခင်သည်တန်ပြန်လာ
 ၂၁ ၍နောင်တရပြီးလျှင်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုထားရစ်စေ
 တော်မူမည်မမူမည်ကိုအဘယ်သူသိနိုင်သနည်း။

၂၂ ဖိအုန်တောင်ပေါ်မှာတံဖိုးကိုမှုတ်ကြလေ။အစာ
 ရှောင်ရသောအချိန်ကိုခန့်ထား၍မျိုးချစ်စွာကျင့်ရသော

၁၉ အချိန်ကိုကျော်ညာကြလော့။ လူများတို့ကိုခေါ်၍ရဝေး
 သောပရိသတ်တို့ကိုသန့်ရှင်းစေကြလော့။ အသက်ကြီး
 သောသူတို့ကိုရင်ငယ်သောသူနှင့်နှိုင်းသောသူတို့ကိုရင်
 ရဝေးစေကြလော့။ မင်္ဂလာဆောင်လုံလင်သည်မိမိအခပ်
 ထဲကရင်မင်္ဂလာဆောင်သတို့သိီးသည်မိမိကွယ်၍နေ
 ၂၀ သောကုလားကာတွင်းကရင်ထွက်စေ။ ထာဝရဘုရား
 ၏အမှုတော်စောင့်။ ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်အိမ်တော်
 ဦးနှင့်ယဇ်ပလ္လင်စပ်ကြားမှာငိုကျွေးလျက်အိုထာဝရ
 ဘုရား။ ကိုယ်တော်၏လူများကိုသနားတော်မူပါ။ တ
 ပါးအမျိုးသားတို့သည်အစိုးရ၍အမွေတော်လူတို့ကို
 ကဲ့ရဲ့စေခြင်းငှါအပ်နှံတော်မမူပါနှင့်။ သူတို့ဘုရားသခင်
 ကားအဘယ်မှာရှိသနည်းဟုတပါးအမျိုးသားတို့သည်
 အဘယ်ကြောင့်ဆိုရကြပါသနည်းဟုသျှောက်ကြစေ။
 ၂၁ ၊ သို့ပြုလျှင်ထာဝရဘုရားသည်ပြည်တော်ကိုမစချင်
 သောစိတ်အားကြီး၍မိမိလူတို့ကိုကယ်မသနားတော်မူ
 ၂၂ လိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ်ထာဝရဘုရားသည်ထူးတော်
 မူလျက်ငါသည်ဆံစပါး။ စပျစ်ရည်။ ဆီကိုပေးလိုက်၍
 သင်တို့သည်ဝကြလိမ့်မည်။ နောက်တဖန်တပါးအမျိုး
 ၂၃ သားကဲ့ရဲ့ရာဖြစ်စေခြင်းငှါငါမပြု။ မြောက်မျက်နှာ
 တပ်သားတို့ကိုသင်တို့နေရာမှငါပယ်ရှားမည်။ အဘယ်
 သူမျှမရှိ။ သွေချောက်သောအရပ်သို့နှင့်ထုတ်မည်။ အရှေ့
 ပင်လယ်ကိုမျက်နှာပြုလျက်အနောက်ပင်လယ်ကိုကြော
 ခိုင်းလျက်ချီသွားလိမ့်မည်။ ပုပ်စပ်နံ့စေသောအနံ့ထွက်
 လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်ကြီးသောအမှုတို့ကိုပြု
 တော်မူမည်ဟုမိန့်တော်မူလိမ့်မည်။
 ၂၄ အိုပြည်တော်။ မစိုးရိမ်နှင့်။ ဝမ်မြောက်ရွှင်လန်းခြင်း
 ရှိလော့။ ထာဝရဘုရားသည်ကြီးသောအမှုတို့ကိုပြုတော်
 ၂၅ မူမည်။ အိုတောသားရဲတို့။ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ တောမျက်
 ပင်ပေါက်လျက်သစ်ပင်တို့သည်အသီးကိုသီးလျက်
 တည်ပင်နှင့်စပျစ်နွယ်ပင်တို့လည်းအားထုတ်လျက်ရှိ
 ၂၆ ကြ၏။ အိုအိုအုန်မြို့သားတို့။ ဝမ်မြောက်၍သင်တို့၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုအမှီပြုလျက်ရွှင်လန်းကြ
 လော့။ အကြောင်းမူကား။ မဗ္ဗဆရာကိုပေးတော်မူ၍အစ
 အဦး၌လည်းအရင်မိလားနှင့်နောက်မိလားကိုသင်တို့အ
 ၂၇ ပေါ်မှာရွာစေတော်မူမည်။ ကောက်နယ်တလင်းတို့သည်
 စပါးနှင့်ပြည့်၍အသီးနယ်ရာကျင်းတို့၌လည်းစပျစ်ရည်
 ၂၈ နှင့်သီချိုကြလိမ့်မည်။ အရာဘဏ္ဍိုင်း။ ယာလက်ဏ္ဍိုင်း။
 ခါဘိလဏ္ဍိုင်း။ ဂါဇ်ဏ္ဍိုင်းတည်းဟူသောငါစေလွှတ်သော
 ငါ၏မာယာဗိုလ်ခြေကိုကိုက်စားသောနှင်ပေါင်းကာလ

၂၉ ကိုငါပြန်ပေးမည်။ သင်တို့သည်ဝစွာစားရကြလိမ့်မည်။
 အံ့ကြော့ဖွယ်သောအမှုတို့ကိုသင်တို့၌ပြုသောသင်တို့
 ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုချီးမွမ်းကြ
 လိမ့်မည်။ နောက်တဖန်ငါ၏လူတို့သည်လည်းရှက်
 ၃၀ ကြောက်ခြင်းမရှိရကြ။ ငါသည်ဣသရေလအမျိုး၏အ
 လယ်၌ရှိကြောင်းကိုရင်အချားသောဘုရားမရှိ။ ငါထာဝ
 ရဘုရားသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်ကြောင်းကိုရင်
 သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။ နောက်တဖန်ငါ၏လူတို့သည်
 ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိရကြ။
 ၃၁ ထိုနောက်မှလူမျိုးတကာတို့အပေါ်သို့ငါ၏ဝိညာဉ်
 တော်ကိုငါသွန်းလောင်းမည်။ သင်တို့၏သားသီးတို့သည်
 ပရောဖက်ညာဏ်နှင့်ဟောပြောရကြလိမ့်မည်။ အသက်
 ကြီးသောသူတို့သည်နိမိတ်အိဗ္ဗက်တို့ကိုမြင်မက်ရကြ
 လိမ့်မည်။ အသက်ငယ်သောသူတို့သည်လည်းဗျာဒိတ်
 ၃၂ ရှုပါရုံတို့ကိုမြင်ရကြလိမ့်မည်။ ငါ၏အမှုကိုဆောင်
 ရွက်သောယောကျာ်းမိမိတို့အပေါ်သို့ငါ၏ဝိညာဉ်တော်
 ကိုငါသွန်းလောင်း၍သူတို့သည်ပရောဖက်ညာဏ်နှင့်
 ၃၃ ဟောပြောရကြလိမ့်မည်။ မိလားကောင်းကင်၌ငင်မြေ
 ကြီးပေါ်၌ငင်အံ့ဖွယ်သောအရာတည်းဟူသောသွေး။ မီး
 ၃၄ လျှမ်းခိုးတိုင်တို့ကိုငါပြမည်။ ထာဝရဘုရား၏ကြောက်
 မက်ဖွယ်သောနေ့ကြီးမတိုင်မှီ။ နေသည်မှောင်မိုက်အ
 ၃၅ တိဖြစ်လိမ့်မည်။ လသည်လည်းသွေးဖြစ်လိမ့်မည်။ ထို
 အခါထာဝရဘုရားကိုပဌနာပြုသောသူရှိသမျှတို့သည်
 ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်ရကြလတံ့။ အကြောင်း
 မူကား။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းမိအုန်
 တောင်။ ယေရုရှလင်မြို့၌ထာဝရဘုရားခေါ်တော်မူသော
 သူအကျန်အကြွင်းတို့အဖို့ကယ်တင်ခြင်းအခွင့်ရှိရလတံ့။
 ၃၆ ထိုနေ့ရက်ကာလ၌အထက်ကသိမ်းသွားခြင်းကိုခံ
 ရသောယုဒပြည်သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကိုငါဆောင်
 ၃၇ ခဲ့ပြန်သောအခါ၊ ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတကာတို့ကိုငါ
 သည်ရဝေးစေ၍ယောရှုဖတ်ချိုင့်သို့ခေါ်ခဲ့မည်။ သူတို့
 သည်ငပြည်ကိုဝေဖန်၍အကိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့
 တွင်ကွဲပြားစေသောငါ၏အမွေလူ။ ဣသရေလအမျိုး
 ၃၈ ဘက်မှာငါသည်တရားစီရင်မည်။ သူတို့သည်ငါ၏လူ
 တို့အဖို့စာရေးတံချကြပြီ။ လူကလေးကိုပြည်တန်ဆာ
 နှင့်ငင်မိဗ္ဗကလေးကိုမိမိသောက်စရာစပျစ်ရည်နှင့်ငင်
 ၃၉ ဖလယ်ကြပြီတကား။ အိုထုရမြို့။ မိဒုန်မြို့။ ပါလေတ္တိုနု
 ပြည်နှင့်နီးစပ်သောအရပ်ရှိသမျှတို့။ သင်တို့သည်ငါနှင့်

အဘယ်သို့ဆိုကြသနည်း။ ကျေနပ်တုံ့ပြန်ကြမည်လော။
 ကျေနပ်တုံ့ပြန်ကြလျှင် ထိုရန်ကိုသင်တို့ခေါင်းပေါ်သို့
 ၁ အလျင်အမြန်ငါပြန်ရောက်စေမည်။ သင်တို့သည်ဧည့်
 ငွေကိုယူ၍ငါ့နှစ်သက်ဖွယ်သောဥစ္စာမြတ်တို့ကိုသင်တို့
 ၂ ဘုံဗိမာန်မှထဲသို့သွင်းသောကြောင့်၎င်း၊ ယခုပြည်သူ။
 ၃ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကိုနေရင်းပြင်မှအဝေးသို့ပြောင်း
 စေလိုသောငှါ ဟေလသအမျိုးသားတို့အားရောင်းလိုက်
 ၄ သောကြောင့်၎င်း၊ သင်တို့ရောင်းလိုက်ရာအရပ်မှငါသည်
 ၅ တမြောက်၍သင်တို့ရန်တုံ့ပြန်ခြင်းကိုသင်တို့ခေါင်းပေါ်
 ၆ သို့ပြန်ရောက်စေမည်။ သင်တို့သားသမီးများကိုလည်း
 ၇ ယခုအမျိုးသားတို့၌ ငါရောင်း၍သူတို့သည်တဖန်ဝေး
 သောအမျိုး၊ ဧရာပြည်သားတို့၌ရောင်းလိုက်ကြလိမ့်
 မည်။ ထိုသို့ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြီ။
 ၈ ဤအမှုကိုတပါးအမျိုးသားတို့အားကြားပြောကြ
 လေ့။ စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည်ချည်းကပ်၍တက်
 ၉ လာကြစေ။ သံလွန်သွားများကိုခေးဖြစ်စေခြင်းငှါ ၎င်း
 ၁၀ တံစဉ်များကိုဖွဲ့ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်းလုပ်ကြလေ့။ အား
 ၁၁ နည်းသောသူကတပါးအားကြီးသည်ဟုပြောဆိုစေ။ ပတ်
 လည်၌နေသောတပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့၊ စုဝေး၍
 လာကြလေ့။ သင်းဖွဲ့ကြလေ့။ စုဝေးရာအရပ်၌သင်တို့
 ၁၂ သူရဲများကိုထာဝရဘုရားနှိမ့်ချတော်မူမည်။ တပါးအ
 မျိုးသားတို့သည်ထ၍ယောရှဗတ်၏သို့တက်လာကြ
 စေ။ ပတ်လည်၌နေသောတပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို
 ၁၃ စစ်ကြောစီရင်ခြင်းငှါထိုအရပ်၌ငါထိုင်မည်။ ရိတ်စ
 ရာစပါးမှည့်သောကြောင့်တံစဉ်ကိုလွှတ်ကြလေ့။ စပျစ်
 သီးနယ်ရာတန်ဆာပြည့်၍စပျစ်ရည်ကျင်းတို့သည်လျှံ
 သောကြောင့်လာကြ။ ဆင်းကြလေ့။ အကြောင်းမူကား။

၁၄ သူတို့ပြုသောစုစုရိုက်အပြစ်သည်ကြီးစွာ၏။ ကွပ်မျက်
 ရာချီ၌လူများစည်းဝေးလျက်။ လူများစည်းဝေးလျက်
 ၁၅ ရှိကြ၏။ ကွပ်မျက်ရာချီ၌ထာဝရဘုရား၏နေရက်
 ၁၆ သည်ရောက်လုနီးပြီ။ နေ့နှင့်လသည်မိုက်လိမ့်မည်။
 ၁၇ ကြယ်တို့သည်လည်းမထွန်းလင်းဘဲနေကြလိမ့်မည်။ ထာ
 ဝရဘုရားသည်လည်းဖိအုန်တောင်ပေါ်ကကျွေးကျော်
 ၁၈ ၍ယေရုရှလင်မြို့ထဲကအသံကိုလွှင့်တော်မူသဖြင့်မိန့်
 ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးသည်တုန်လှုပ်လိမ့်မည်။ သို့ရာ
 တွင်ထာဝရဘုရားသည်မိမိလူတို့၏ခိုလှုံရာ။ ဣသရေလ
 ၁၉ အမျိုးသားတို့၏အစွပ်သတ္တိဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ ငါ
 သည်လည်းငါ၏သန့်ရှင်းသောဖိအုန်တောင်ပေါ်မှာနေ
 သောသင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်း
 ကိုသင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့သည်လည်း
 သန့်ရှင်းလိမ့်မည်။ နောက်တဖန်ထိုမြို့ကိုတပါးအမျိုး
 သားမနင်းရ။
 ၂၀ ထိုကာလ၌ချိုသောစပျစ်ရည်သည်တောင်တို့မှ
 ပိုလိမ့်မည်။ နို့ရည်သည်ကုန်းတို့မှထွက်လိမ့်မည်။ ယခု
 ၂၁ မြစ်ရှိသမျှတို့သည်ရေစီးကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏
 အိမ်တော်ထဲကစမ်းရေထွက်၍ရှိတ္တိမ်ချိုင့်ကိုစိုစေလိမ့်
 ၂၂ မည်။ ယခုပြည်၌အပြစ်မရှိသောသူတို့ကိုသတ်၍ယခု
 အမျိုးသားတို့ကိုညည်းဆဲသောကြောင့်အရုတ္တုပြည်
 ၂၃ သည်လူဆိတ်ညံ့လျက်ရှိလိမ့်မည်။ ဇန့်ပြည်သည်လည်းလူ
 ၂၄ ဆိတ်ညံ့သောတောဖြစ်လိမ့်မည်။ ယခုပြည်မူကားထာ
 ဝရပြည်။ ယေရုရှလင်မြို့မူကားကာလအစည်အဆက်
 ၂၅ တည်သောမြို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုမြို့သားတို့သည်အသေ
 သတ်ခြင်းကိုခံရသောအပြစ်ကြောင့်ငါသည်မပေးသေး
 သောဒါဏ်ကိုတဖန်ပေးဦးမည်။ ထာဝရဘုရားသည်
 ဖိအုန်တောင်ပေါ်မှာကျိန်းဝပ်တော်မူသတည်း။

ပရောဖက်ယောလစီရင်ရေးထားသောအနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

၁ ယခုရှင်ဘုရင်ဩဇာမင်း။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယော
 ရှု၏သားယေရောဗောင်မင်းတို့လက်ထက်။ မြေကြီးမ
 လွှပ်ဖို့နှစ်နှစ်အထက်ကသိုးထိန်းရအောင်ဖြစ်သောတော

ကောရွာသားအာမတ်သည်ဣသရေလပြည်အတွက်ခံရ
 ၂ သောဗျာဒိတ်တော်စကားဟူမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်
 ဖိအုန်တောင်ပေါ်ကကျွေးကျော်၍ယေရုရှလင်မြို့ထဲက

အသံကိုလွှင့်တော်မူသောကြောင့်သိုးထိန်းနေရာတို့သည်သိုးထိန်းကရမေလတောင်ထိပ်သည်ခွဲခံရလိမ့်မည်။

၃ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အာမတ်မြို့သည်ဂိလ်ဒါပြည်ကိုစပါးနယ်ရာသံယန္တရားစက်တို့နှင့်ကြိတ်နယ်သောအပြစ်သုံးပါးမက။ အပြစ်လေးပါးကြောင့်

၄ ငါသည်ဒါဏ်မပေးဘဲမနေ။ ပဟာဇေလမင်းမျိုးအပေါ်သို့မီးကိုလွှတ်၍ဗဟာဒ်မင်း၏ဘုံမိတ်မှန်တို့ကိုလောင်စေမည်။ အာမတ်မြို့တံခါးကန့်လန့်ကျင်တို့ကိုမျိုးမည်။

၅ အာဝင်ချိုင့်သားတို့ကို၎င်းပေသေဒင်မြို့နှစ်မင်းပြုသောသူတို့ကို၎င်းပယ်ဖြတ်မည်။ ရှုဂါပြည်သားတို့သည်ကိရိမိုသို့သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရကြမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၆ တဖန်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဂါဇာမြို့သည်ချုပ်ထားသောသူအပေါင်းတို့ကိုဇေမင်းနှစ်အပ်ခြင်းငှါသိမ်းသွားသောအပြစ်သုံးပါးမက။ အပြစ်လေးပါး

၇ ကြောင့်ငါသည်ဒါဏ်မပေးဘဲမနေ။ ဂါဇာမြို့ရိုးအပေါ်သို့မီးကိုလွှတ်၍ဘုံမိတ်မှန်တို့ကိုလောင်စေမည်။ အာဇုတ်မြို့သားတို့ကို၎င်းအာရှကေလန်မြို့နှစ်မင်းပြုသောသူတို့ကို၎င်းပယ်ဖြတ်မည်။

၈ ကြွန်မြို့ကိုလည်းတိုက်၍ကျန်ကြွင်းသောမိသိတ္တိလူတို့သည်ပျက်စီးကြလိမ့်မည်ဟုအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၉ တဖန်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဘုရုမြို့သည်ညီအစ်ကိုချင်းခွဲသောမိသဟာယကိုမစောင့်။ ချုပ်ထားသောသူအပေါင်းတို့ကိုဇေမင်းနှစ်အပ်သောအ

ပြစ်သုံးပါးမက။ အပြစ်လေးပါးကြောင့်ငါသည်ဒါဏ်မပေးဘဲမနေ။ ဘုရုမြို့ရိုးအပေါ်သို့မီးကိုလွှတ်၍ဘုံမိတ်မှန်တို့ကိုလောင်စေမည်။

၁၀ တဖန်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဇေရုဗာဗဲပြည်သည်သနားသောမိတ်ကိုချုပ်တည်း၍ညီအစ်ကိုကိုခားနှင့်လိုက်သောအပြစ်။ ဒေါသမိတ်နှင့်အစည်အမြဲဆွဲဖြတ်၍အစည်အမြဲအညှိုးသားသောအပြစ်သုံးပါးမက။ အပြစ်

၁၁ လေးပါးကြောင့်ငါသည်ဒါဏ်မပေးဘဲမနေ။ တေမန်မြို့အပေါ်သို့မီးကိုလွှတ်၍ဗောဇရမြို့၏ဘုံမိတ်မှန်တို့ကိုလောင်စေမည်။

၁၂ တဖန်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အဗ္ဗုန်ပြည်သားတို့သည်မိမိတို့နေရာကိုကျယ်စေခြင်းငှါကုယ်ဝန်ဆောင်သောဂိလ်ဒါပြည်သူမိမိတို့၏ဝမ်းကွဲသောအပြစ်သုံးပါးမက။ အပြစ်လေးပါးကြောင့်ငါသည်ဒါဏ်မပေး

ဘဲမနေ။ ရဗ္ဗာမြို့ရိုးကိုမီး၍၍ဘုံမိတ်မှန်တို့ကိုလောင်စေမည်။ စပ်တိုက်သောနေ့၌အော်ဟစ်ခြင်း။ မိလ်းသက်

၁၃ မိုတိုင်းရောက်သောနေ့၌လွင့်သွားခြင်းရှိလိမ့်မည်။ သူတို့ရှင်ဘုရင်ကိုယ်တိုင်မှစ၍မူးတော်မတ်တော်များတို့သည်သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂ တဖန်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ မောဘာပြည်သည်ဇေရုရှင်ဘုရင်၏အရိုးတို့ကိုထုံးဖြစ်စေခြင်းငှါမီးနှင့်ဖုတ်သောအပြစ်သုံးပါးမက။ အပြစ်လေးပါး

၂ ကြောင့်ငါသည်ဒါဏ်မပေးဘဲမနေ။ မောဘာပြည်အပေါ်သို့မီးကိုလွှတ်၍ကေရုတ်မြို့၏ဘုံမိတ်မှန်တို့ကိုလောင်စေမည်။ ကြီးသောအသံဗသံပြုခြင်း။ အော်ဟစ်ခြင်း။

၃ တံခိုးမှုတ်ခြင်းနှင့်တကွမောဘာပြည်သည်ဆုံးရှုံးရလိမ့်မည်။ မောဘာပြည်အလယ်၌တရားသူကြီးကိုငါပယ်ဖြတ်၍သူနှင့်တကွမူးမတ်အပေါင်းတို့ကိုကွပ်မျက်မည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄ တဖန်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ယုဒအမျိုးသည်ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူချက်တို့ကိုမစောင့်။ ပညတ်တရားတော်ကိုစွန့်ပြစ်၍တိုးဘေးတို့လိုက်ဘူးသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအားဖြင့်မှားယွင်းသောအပြစ်သုံးပါးမက။

၅ အပြစ်လေးပါးကြောင့်ငါသည်ဒါဏ်မပေးဘဲမနေ။ ယုဒပြည်အပေါ်သို့မီးကိုလွှတ်၍ယေရုရှလင်မြို့၏ဘုံမိတ်မှန်တို့ကိုလောင်စေမည်။

၆ တဖန်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဣသရေလအမျိုးသည်ဖြောင့်မတ်သောသူကိုငွေနှင့်ဝင်ဆင်းရဲသောသူကိုခြေနင်းတရံနှင့်ဝင်ရောင်းသောအပြစ်။ ဆင်းရဲသောသူတို့၏ခေါင်းကိုဖြေမှုန့်နှင့်ဖုံးလွှမ်းစေခြင်းငှါအ

ထွန်အလိုကြီး၍နှိမ့်ချသောသူကိုမတရားသဖြင့်စီရင်သောအပြစ်။ ငါ၏နာမမြတ်ကိုရှုတ်ချခြင်းငှါအဖေနှင့်သားသည်တဦးတည်းသောမိမိတို့ပေါင်းဖော်သောအပြစ်။

၇ ပေါင်ထားသောအဝတ်ကိုခပ်သိမ်းသောယဇ်ပလ္လင်တို့အနား၌ခင်း၍အိပ်သောအပြစ်။ လျော်ပြစ်ငွေနှင့်ဝယ်သောစပျစ်ရည်ကိုသူတို့ဘုရား၏အိမ်၌သောက်သောအပြစ်သုံးပါးမက။ အပြစ်လေးပါးကြောင့်ငါသည်ဒါဏ်မပေးဘဲမနေ။

၈ အာရုဇ်ပင်အရင်နှင့်အမျှမြင့်၍အာလေပင်ကဲ့သို့ခိုင်မာသောအာမောရအမျိုးကိုသင်တို့ရှေ့မှငါပယ်ရှား၍အထက်၌သူ၏အသီးကို၎င်းအောက်၌သူ၏အမြစ်ကို၎င်း

၁၀ ငါ့ကျက်ဆီးပြီ။ သင်တို့ကိုအံ့ဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ယူ၍ အာ
မောရိပြည်ကိုဝင်စားစေခြင်းငှါအနှစ်လေးဆယ်ပတ်
၁၁ လုံးတော၌ပို့ဆောင်ပြီ။ သင်တို့သားအမျိုးကိုပရောဖက်
အရာ။ လူလင်အမျိုးကိုနာဇရီလူအရာ၌ငါခန့်ထားပြီ။ အို
ဇုသရေလအမျိုးသားတို့။ ဤစကားမှန်သည်မဟုတ်လော
၁၂ ဟူထာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။ သင်တို့မူကားနာဇရီ
လူသောကံသို့စပျစ်ရည်ကိုပေးကြပြီ။ ပရောဖက်တို့ကို
လည်းပရောဖက်ပြု၍မဟောကြနှင့်ဟုမြစ်တားကြပြီ။
၁၃ ၊ ထိုကြောင့်လည်းသည်အပြစ်တင်သောကောက်ယိုင်း
၏ဖိစီးခြင်းကိုခံရသကဲ့သို့သင်တို့၏နေရာအရပ်ကိုငါဖိ
၁၄ စီးမည်။ အပြေးကောင်းသောသူသည်ပြေးသော အခွင့်
ကိုမရ။ ခွန်အားကြီးသောသူသည်မိမိခွန်အားကိုထုတ်ရ
သောအခွင့်မရှိရ။ သူရဲသည်ကိုယ်ကိုမကယ်လွှတ်ရ။
၁၅ ၊ လေးကိုကိုင်သောသူသည်မရပ်ရ။ လျှင်မြန်သောခြေ
သည်သူရဲသည်ကိုယ်ကိုမကယ်လွှတ်ရ။ မြင်းစီးသူရဲ
၁၆ သည်လည်းကိုယ်ကိုမကယ်လွှတ်ရ။ ရဲရင့်သောသူရဲ
သည်ထိုနေ့၌အဝတ်မပါဘဲပြေးသွားရလိမ့်မည်ဟူထာ
ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃ အိုဇုသရေလအမျိုးသားတို့။ အံ့ဂုတ္တုပြည်မှငါနှုတ်
ဆောင်သောအမျိုးသားအပေါင်းတို့။ သင်တို့ကိုရည်
မှတ်၍ငါထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကိုနား
၂ ထောင်ကြလော့။ မြေကြီးပေါ်မှာနေသောအမျိုးသား
အပေါင်းတို့တွင်သင်တို့တမျိုးတည်းကိုသာငါလက်ခံ
သောကြောင့်သင်တို့အပြစ်ရှိသမျှတို့ကိုငါစစ်ကြော
၃ မည်။ လူနှစ်ဦးသည်သဘောမတူလျှင်ပေါင်းဖော်၍ခရီး
၄ သွားနိုင်သလော။ ချင်သောသည်ဖိစီးစရာမရှိလျှင်တော၌
ဟောက်သိမ့်မည်လော။ ချင်သောမျှသည်အဘယ်အရာ
၅ ကိုမျှမဖိမိလျှင်တွင်းထဲကအသံပြုလိမ့်မည်လော။ မြေ
ပေါ်မှာကျော့ကွင်းနှင့်မထောင်လျှင်ငှက်ကိုကျော့မိ
လိမ့်မည်လော။ ထောင်ထားသောကျော့ကွင်း၌အဘယ်
၆ အရာကိုမျှမရမှီထောင်ထားရာအရပ်မှနှုတ်သွားလိမ့်
မည်လော။ မြို့ထဲမှာတံပိုးမှတ်လျှင်မြို့သားတို့သည်
မကြောက်မလန့်ဘဲနေကြလိမ့်မည်လော။ ထာဝရဘုရား
၇ စီရင်တော်မူဘဲဘေးတဝိုက်သည်မြို့ထဲမှာရောက်
၈ လိမ့်မည်လော။ အကယ်စင်စစ်အရှင်ထာဝရဘုရား
သည်မိမိကျွန်ုပ်ပရောဖက်တို့အားမဖော်မပြဘဲအဘယ်
၉ အမှုကိုမျှစီရင်တော်မူမူ။ ချင်သောဟောက်သောအခါ
အဘယ်သူမျှမကြောက်မလန့်ဘဲနေလိမ့်မည်နည်း။ အရှင်

ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောအခါအဘယ်သူသည်
ပရောဖက်မပြုဘဲနေလိမ့်မည်နည်း။
၆ အာဇုတ်မြို့သံဃိတ်မှာနီတို့နှင့်အံ့ဂုတ္တုပြည်သံဃိတ်
မှာနီတို့တွင်သိတင်းကြားပြောရမည်မှာ။ ဤမာရိတောင်
တို့အပေါ်မှာရဝေး၍ဤမာရိမြို့ထဲမှာနီးရင်းခတ်ခြင်း
အမှုကိုငါမြို့ထဲမှာညည်းဆဲခံရသောသူတို့ကိုငါကြည့်
၁၀ ရှုကြလော့။ မြို့သားတို့သည်တရားသောအမှုကိုမပြု
တတ်။ အနိုင်အထက်ပြု၍လူယူသောဥစ္စာကိုသံဃိတ်
မှာနီတို့၌သိထားတတ်ကြသည်ဟူထာဝရဘုရားမိန့်
၁၁ တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
သည်ကား။ ရန်သူတို့သည်ဤမာရိပြည်ကိုပိုင်းပြီးလျှင်
သင်၏အစွဲသတ္တိကိုနှိမ်ချ၍သံဃိတ်မှာနီတို့ကိုဖြိုဖျက်ကြ
၁၂ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သိုး
ထိန်းသည်ချင်သောနှုတ်ထဲကခြေနှစ်ခု။ သို့မဟုတ်။ နား
ရှက်ဘိုင်းကိုနှုတ်ယူသကဲ့သို့ဤမာရိမြို့၌ခံတင်ထောင့်။
အမာသက်မွေရာဖုံပေါ်မှာထိုင်သောဇုသရေလအမျိုး
၁၃ သားတို့ကိုနှုတ်ယူရလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေကို
အစိုးပိုင်သောဘုရားသခင်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
မူသောစကားကိုသင်တို့သည်နားထောင်၍ယာကုပ်အ
၁၄ မျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ အကယ်စင်စစ်ဇုသ
ရေလအမျိုး၏အပြစ်တို့ကိုစစ်ကြောသောနေ့၌ဗေသလ
ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုငါစစ်ကြောလျက်ယဇ်ပလ္လင်ဦးမျိုးတို့
၁၅ ကိုဖြတ်၍မြေပေါ်သို့ချမည်။ ဆောင်းကာလ၌စံသောနန်း
တော်နှင့်နွေကာလ၌စံသောနန်းတော်တို့ကိုငါထိခိုက်၍
ဆင်စွယ်ဖြင့်ပြီးသောအိမ်တို့ကိုဖြိုဖျက်ဆီးမည်။ သံဃိတ်
မှာနီတို့သည်လည်းဆုံးကြဲလိမ့်မည်ဟူထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။

၄ ဆင်းရဲသောသူတို့ကိုညည်းဆဲလျက်တော်မူသော
သူတို့ကိုနှိပ်စက်လျက်မိမိသခင်တို့အားငါတို့သောကံ
ဖို့ယူခဲ့ကြဟုဆိုတတ်လျက်ဤမာရိတောင်ပေါ်မှာနေ
သောဗာရှန်နွားတို့။ ဤစကားတော်ကိုနားထောင်ကြ
၂ လော့။ အရှင်ထာဝရဘုရားသည်မိမိသန့်ရှင်းခြင်းပါရ
မီတော်ကိုတိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း
သင်တို့ကိုငါးမျှားနှင့်ငင်သင်တို့သားမြေးတို့ကိုပိုက်
ကွန်နှင့်ငင်ဖမ်းဆီးယူသွားရသောကာလရောက်လိမ့်
၃ မည်။ သင်တို့သည်အသီးအသီးကိုယ်စီတွေ့သောအ
ပေါက်ဖြင့်ထွက်၍ရဲတိုက်ထဲသို့ချခြင်းကိုခံရကြမည်
၄ ဟူထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ဗေသလမြို့သို့သွား၍ပြစ်

မှားကြလော့။ ဂိလဂါလမြို့သို့လည်း သွား၍ များစွာသော
 ပြစ်မှားခြင်းကိုပြုကြလော့။ နံနက်တိုင်းပူဇော်သော
 ယဇ်ကို၎င်း၊ နှစ်တခါဥစ္စာဆယ်ဖို့ တဖို့ကို၎င်းဆောင်
 ၁ ခဲ့ကြလော့။ လူယူသောဥစ္စာထဲက ကျေးဇူးချီးမွမ်းရာပူ
 ဇော်သကာကိုမီးရှို့ကြလော့။ အထိုလိုပြုသောပူဇော်
 သကာများကိုလည်း ကြားပြော၍ ကျော်ညာစေကြလော့။
 အိုဆုသရေလအမျိုးသားတို့။ ထိုသို့ပြုရာတွင် သင်တို့
 သည် မွေ့လျော်တတ်ကြသည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူ၏။

၂ ငါသည်လည်း သင်တို့မြို့ရွာရှိသမျှတို့၌ သွားတို့၏စင်
 ကြယ်ခြင်းကို၎င်း၊ သင်တို့နေရာအရပ်ရှိသမျှတို့၌ အစာ
 ခေါင်းပါးခြင်းကို၎င်း ပေးသော်လည်း သင်တို့သည် ငထံ
 ၃ သို့ပြန်၍ မလာကြဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ စပါး
 ရိတ်ရာကာလမရောက်မှီသုံးလအထက်က ချမ်းမရွာစေ
 ခြင်းငှါ ချမ်းကိုငါဆီးတားပြီ။ မြို့တမြို့ပေါ်မှာ ရွာစေခြင်း
 ငှါ ငှါတမြို့ပေါ်မှာ မရွာစေခြင်း ငှါ ငှါပြုလျက် မြေတ
 ကွက်သည် ချမ်းရေကိုခံရ၍ တကွက်သည် မခံရ။ သွေ
 ၄ ချောက်လျက် နေရ၏။ ထိုသို့မြို့၌ မြို့သုံးမြို့သားတို့
 သည် ရေသောက်ခြင်း ငှါ မြို့တမြို့သို့ သွားရ၍ မဝရကြ။
 ၅ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ငထံသို့ ပြန်၍ မလာကြဟု
 ၆ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ လေထိ၍ အပင်သေခြင်း။
 အရည်ယို၍ သေခြင်းတေး ဖြင့် ငါသည် ဒါဏ်ခတ်လေ
 ပြီ။ သင်တို့၌ များပြားသောလယ်ယာ။ စပျစ်ဥယျာဉ်။ တဉ်
 ပင်။ သံလွင်ပင်တို့ကို ကျိုင်းကောင်တို့သည် ကိုက်စား
 ကြပြီ။ သို့သော်လည်း ငထံသို့ ပြန်၍ မလာကြဟု ထာဝရ
 ၁၀ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ အဲဒုတ္တုပြည်ခံရသောကာလနာ
 တေးကို သင်တို့ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်လေပြီ။ လူလင်တို့ကို
 တေးဖြင့် ကွပ်မျက်စေပြီ။ မြင်းတို့ကို သိမ်းသွားစေပြီ။ သင်
 တို့တပ်၌ ပုပ်သောအနံ့ကို သင်တို့နှာခေါင်း၌ ထိုင်စေ
 ပြီ။ သို့သော်လည်း ငထံသို့ ပြန်၍ မလာကြဟု ထာဝရဘုရား
 ၁၁ မိန့်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သောခုံမြို့နှင့် ဂေါမောရ
 မြို့ကို မှောက်ထွန်သကဲ့သို့ သင်တို့အချို့ကို ငါမှောက်
 ထွန်၍ သင်တို့သည် မီးထဲက နှုတ်သောထင်းစကဲ့သို့ ဖြစ်
 ကြပြီ။ သို့သော်လည်း ငထံသို့ ပြန်၍ မလာကြဟု ထာဝရ
 ၁၂ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ အိုဆုသရေလအမျိုး။ အ
 ထက်က ပြုသကဲ့သို့ သင်တို့၌ ငါပြုဦးမည်။ ထိုသို့ပြုမည်
 ဖြစ်သောကြောင့် အိုဆုသရေလအမျိုး။ သင်၏ဘုရားသခင်
 ၁၃ နှင့် သွေခြင်းငှါ ကိုယ်ကို ပြင်ဆင်လော့။ တောင်တို့ကို
 လုပ်၍ လေကို ဖန်ဆင်းထသော။ လူမိတ်အကြံအစည်ကို

လူအား ဖော်ပြထသော။ နံနက်အလင်းကို အဓိက ဖြစ်စေ
 ထသော။ မြင့်သောမြေအရပ်တို့ကို နင်းသောသူသည်
 ကောင်းကင်ဗိုလ်မြေအရှင်ထာဝရဘုရားတည်းဟူ
 သော ဘွဲ့နာမရှိတော်မူ၏။

၅ အိုဆုသရေလအမျိုး။ ယခုသင်တို့၌ ငါမြှောက်ဆို၍
 ၁ မြည်တပ်သောစကားကို နားထောင်ကြလော့။ အိုဆုသရေ
 လသတို့သွီးကညာသည်လဲပြီ။ နောက်တဖန်မထရ။ မိမိ
 ၂ မြေပေါ်မှာ တုံးလုံးနေ၏။ ချိုကြသောသူမရှိ။ အရှင်ထာ
 ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အိုဆုသရေလအမျိုး၏အမှု
 ကို ထပ်စေ၍ လူတထောင်ကို ပေးနိုင်သောမြို့သည် လူတ
 ၃ ရာ။ တရာကို ပေးနိုင်သောမြို့သည် တကျိပ်ကိုသာ ပေးနိုင်
 ၄ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် အိုဆုသရေလအမျိုးအား မိန့်
 တော်မူသည်ကား။ ငကိုရှာကြလော့။ ရှာလျှင် အသက်
 ၅ ချမ်းသာရကြလိမ့်မည်။ ဗေသလမြို့ကို မရှာကြနှင့်။ ဂိလ
 ဂါလမြို့သို့ မဝင်ကြနှင့်။ ဗေရဂျောမြို့သို့ မသွားကြနှင့်။
 ၆ အကြောင်းမူကား။ ဂိလဂါလမြို့သည် ဆက်ဆက်သိမ်း
 သွားခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ဗေသလမြို့သည်လည်း အကျိုး
 ၇ နဲ့ရှိလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကို ရှာကြလော့။ ရှာလျှင်
 အသက်ချမ်းသာရကြလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်လျှင် ယောသပ်
 အမျိုးအပေါ်မှာ မီးကဲ့သို့ တက်၍ အဘယ်သူမျှ မည်မီးနိုင်
 ၈ အောင်အိုဆုသရေလအမျိုးကို လောင်စေတော်မူမည်။ တရား
 သဖြင့် စီရင်ခြင်းကို ဘင်းရှက်ဖြစ်စေ၍ ဖြောင့်မတ်ခြင်း
 ၉ တရားကို မြေသို့ချကြပြီးသောသူတို့။ မိမိကြယ်ရနှင့်ခဏ
 လကြယ်ကို ဖန်ဆင်းထသော။ သေမင်းအရိပ်ကို နံနက်
 အလင်းဖြစ်စေခြင်း ငှါ ငှါနေအလင်းကို ညည့်အဓိက ဖြစ်
 စေခြင်း ငှါ ငှါစီရင်ထသော။ ပင်လယ်ရေကို ခေါ်၍ မြေ
 ပေါ်မှာ သွန်းလောင်းထသော။ ထာဝရဘုရားတည်းဟူ
 ၁၀ သော ဘွဲ့နာမရှိထသော။ ခွန်အားကြီးသောသူတို့ကို ၎င်း
 ရဲတိုက်တို့ကို ၎င်းဖျက်ဆီးတော်မူသော ဘုရားကို ရှာ
 ၁၁ ကြလော့။ မြို့တံခါးဝတွင် ဆုမွတ်တံသောသူကို မုန်း၍
 ဖြောင့်မတ်စွာ ပြောတတ်သောသူကို ရှိရှိကြပြီတကား။
 ၁၂ သင်တို့သည် ဆင်းရဲသားကို နှိပ်စက်၍ ချုပ်စားကို
 တောင်းခံတတ်သောကြောင့် ဆင်သော ကျောက်နှင့်
 တိုက်ကို တည်သော်လည်း ထိုတိုက်၌ မနေရကြ။ နှစ်
 သက်ဖွယ်သောစပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်သော်လည်း စပျစ်
 ၁၂ ရည်ကို မသောက်ရကြ။ သင်တို့အထပ်ထပ်လွန်ကျူး
 သောစုစုစိုက်။ အလွန်လေးသော အပြစ်တို့ကို ငါသိ၏။
 ဖြောင့်မတ်သောသူကို နှောင့်ရှက်တတ်ကြ၏။ ထံစိုး

စားတတ်ကြ၏။ ဆင်းရဲသားကိုတံခါးဝတွင်မတရားသ
 ၁၃ ဖြင့်စီရင်တတ်ကြ၏။ ထိုသို့သောကာလသည်ဆိုးယုတ်
 သောကာလဖြစ်သောကြောင့်ပညာရှိသောသူသည်တိတ်
 ၁၄ ဆိတ်စွာနေထိုင်မည်။ အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါဒုစရိုက်
 ကိုရှောင်၍သုစရိုက်ကိုရှာကြလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်သင်တို့
 ဆိုတတ်သည့်အတိုင်းကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့နှင့်အတူရှိတော်မူ
 ၁၅ ထိမည်။ ဒုစရိုက်ကိုမုန်း၍သုစရိုက်ကိုချစ်ကြလော့။ မြို့
 တံခါးဝတွင်တရားကိုတည်စေကြလော့။ ကောင်းကင်
 ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်ကျန်
 ကြွင်းသောပေတသပ်အမျိုးကိုသနားကောင်းသနား
 တော်မူထိမည်။

၁၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည့်ကား။ ခပ်သိမ်းသောလမ်းတို့၌မြည်
 တမ်းခြင်းရှိ၍သွားလာသောသူတို့ကအလိုလေး။ အလိုလေး
 ဟုဆိုကြထိမည်။ လယ်လုပ်သောသူသည်ညည်းတွား
 စေခြင်းငှါရင်မြည်တပ်တတ်သောသူသည်ငိုကျွေးမြည်
 ၁၇ တမ်းစေခြင်းငှါရင်ခေါ်ကြထိမည်။ ခပ်သိမ်းသောစပျစ်
 ဥယျာဉ်တို့၌လည်းမြည်တမ်းခြင်းရှိထိမည်။ အကြောင်း
 မူကား။ ငါသည်သင်တို့အလယ်၌ရှောက်သွားမည်ဟု
 ၁၈ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်
 ကိုတောင့်တသောသူတို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ သင်တို့
 သည်အဘယ်အကျိုးရှိကြထိမည်နည်း။ ထာဝရဘုရား
 ၏နေ့ရက်သည်သင်တို့၌လင်းသည်မဟုတ်။ အမိုက်ဖြစ်
 ၁၉ ထိမည်။ လူသည်ချင်သောရာမှပြေး၍ဝံ့ကိုတွေ့သကဲ့
 သို့ရင်အိမ်ထဲသို့ဝင်၍စာရံကိုဖိုစည်။ မြွေကိုက်သကဲ့သို့
 ၂၀ ရင်ဖြစ်ထိမည်။ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည်မလင်း
 ဘဲမိုက်ထိမည်။ ထွန်းလင်းခြင်းအလျှင်းမရှိ။ အမိုက်
 သက်သက်ဖြစ်ထိမည်။

၂၁ သင်တို့စောင့်သောပွဲနေ့တို့ကိုငါမုန်း၏။ စက်ဆုပ်
 ရွံ့ရှာ၏။ ချိုးချံစွာကျင့်သောနေ့ရက်တို့၌ငါမရွေးလျှော်။
 ၂၂ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်ဘောဇဉ်ပူဇော်သကာတို့ကိုဆက်
 ကပ်သော်လည်းငါလက်မခံ။ ဆူဝသောတိရိစ္ဆာန်တို့ကို
 မိဿဟာယဇ်ပူဇော်သော်လည်းငါသည်ပါမာဏမပြု။
 ၂၃ သင်တို့သိချင်းဆိုသံကိုပယ်ရှားကြလော့။ တရောထိုးသံ
 ၂၄ ကိုငါနားညီးထွ၏။ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းကိုရေကဲ့သို့
 ရင်ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုမပြတ်စီးသောမြစ်ရေကဲ့သို့ရင်
 ၂၅ စီးစေကြလော့။ အိုဆူသရေလအမျိုး။ သင်တို့သည်ယဇ်
 နှင့်ပူဇော်သကာများကိုတော့၌အနှံလေးဆယ်ပတ်လုံး

၂၆ ငအားပူဇော်ကြသလော။ သင်တို့ဘုရားမောလုပ်၏တ
 နှင့်သင်တို့ဘုရားမိအုန်၏ကြယ်တည်းဟူသောကိုယ်
 ၂၇ အဖို့လုပ်သောပုံတို့ကိုဆောင်ရွက်ကြပြီတကား။ ထို
 ကြောင့်သင်တို့ကိုဒမာသက်မြို့တဖက်သို့သိမ်းသွားစေ
 ခြင်းငှါငါစီရင်မည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရား
 သခင်ဟူ၍ဘွဲ့နာမရှိသောထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ဖိအုန်မြို့၌ညီဝပ်စွာနေသောသူ။ ရှမာရိတောင်ပေါ်
 မှာစိုးရိမ်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်လျက်နေသောသူ။ လူမျိုး
 တို့တွင်အလွန်အမြတ်ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သောသူ။ ဣသရေလ
 အမျိုးသည်ကပ်သောသူတို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။

၂၉ ကာလနေမြို့သို့သွား၍ကြည့်ရှုကြလော့။ ထိုမြို့မှဟာမတ်
 ကြီးမြို့သို့ရင်ဖိထိတ္တိလူတို့နေသောဂါသမြို့သို့ရင်သွား
 ကြလော့။ ထိုနိုင်ငံတို့သည်ညီနိုင်ငံတို့ထက်သာ၍ကောင်း
 သလော။ သူတို့နယ်အပိုင်းအချားသည်သင်တို့နယ်အ

၃၀ ပိုင်းအချားထက်သာ၍ကျယ်သလော။ ဆိုးယုတ်သော
 နေ့ရက်ကိုရွှေ့၍မတရားသဖြင့်စီရင်ရာပလ္လင်ကိုအနီး
 ၃၁ မှာတည်စေခြင်း။ ဆင်စွယ်ခတင်ပေါ်မှာအိပ်၍မွေရာ
 ပေါ်မှာလျောင်းခြင်း။ သိုးရထဲကသိုးသငယ်တို့ကိုရင်
 နွားတင်းကုပ်ထဲကနွားသငယ်တို့ကိုရင်ယူ၍စားခြင်း။

၃၂ တရောထိုးသံနှင့်ပြိုင်လျက်သိချင်းဆိုခြင်း။ တီးမှုတ်
 ရာတူရိယမျိုးအသစ်ကိုဒါဝိဒ်မင်းရှာ၍လုပ်သကဲ့သို့လုပ်
 ၃၃ ခြင်း။ စပျစ်ရည်ကိုဖလားနှင့်သောက်၍အဖိုးထိုက်
 သောနံ့သာဆီနှင့်ထိမ်းခြင်းတို့ကိုပြု၍ယောသပ်အမျိုး
 ၃၄ ဆင်းရဲခံရသည်ကိုစိတ်မကြင်နာဘဲနေသော။ ထိုသူတို့
 သည်အဦးဆုံးသိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောသူတို့နှင့်
 အတူပါသွားကြထိမည်။ လျောင်း၍နေသောသူတို့၏
 ပွဲသည်လည်းကွယ်ပျောက်ရထိမည်။

၃၅ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ အရှင်ထာဝရဘုရားသည်
 ကိုယ်ကိုတိုင်တည်၍ကျန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်းယာ
 ကုပ်၏မာနကိုငါရွံ့ရှာ၍သူ၏ဘုံဖိတ်မှာန်တို့ကိုမုန်း
 သောကြောင့်မြို့တော်နှင့်မြို့၌ရှိသမျှကိုငါစွန့်ပြစ်မည်။

၃၆ အိမ်တဆောင်တွင်လူတကျိပ်ကျန်ကြွင်းသော်လည်း
 ၃၇ သေကြထိမည်။ ပေါက်ဖော်တော်၍မီးဖြင့်သင်းပြိုဟ်
 ရသောသူသည်အိမ်ထဲကအသေကောင်ကိုထုတ်၍ချီ
 သွားသောအခါအိပ်အတွင်းတွင်ရှိသောသူကိုခေါ်၍
 သင်၌တရံတပောက်ကျန်ကြွင်းသေးသလောဟုမေး
 သော်မကျန်ကြွင်းဟုပြန်ပြောထိမည်။ ထပ်သွားသော

သူကလည်းတိတိဆိတ်စွာနေလေ့။ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုချီးမွမ်းရသောအခွင့်မရှိဟုပြောဆိုလေ့မည်။

- ၁၁ | အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိသဖြင့် အိမ်ကြီးကိုဖြို၍အိမ်ငယ်ကိုလည်းကွစေတော်မူလိမ့်မည်။
- ၁၂ | မြင်းသည်ကျောက်ပေါ်မှာပြေးတတ်သလော။ လူသည်ကျောက်ပေါ်မှာနွားနှင့်ထွန်တတ်သလော။ သင်တို့သည်ဘုရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းကိုခါးစွာသောသစ်ရွက်ဖြစ်စေခြင်းငှါငင်ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုဘင်းရွက်ဖြစ်စေခြင်းငှါငင်ပြုကြသည်တကား။
- ၁၃ | အချည်းနှီးသောအရာ၌ဝါကြွားဝမ်းမြောက်၍ငါတို့သည်ကိုယ်အစွမ်းသတ္တိအားဖြင့်အာဏာကိုသိမ်းယူပြီမဟုတ်လောဟုဆိုတတ်ကြသည်တကား။
- ၁၄ | အကယ်စင်စစ်အိုဇုသရေလအမျိုး။ သင်တို့တဖက်၌လူတမျိုးကိုငါစေ၍ထိုလူမျိုးသည်ဟာမတ်မြို့လမ်းဝမှစ၍တော၌ရှိသောမြစ်တိုင်အောင်သင်တို့ကိုညည်းဆဲလိမ့်မည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၇

- ၁၅ | တဖန်အရှင်ထာဝရဘုရားသည်ငအားပြတော်မူသောရူပါရုံဟူမူကား။ ဂြင်ဘုရင်ဆိုင်သောမျက်ပင်ကိုရိတ်ပြီးမှနောက်မျက်ပင်ပေါက်စကာလ၌ကျိုင်းကောင်တို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထိုကျိုင်းကောင်တို့သည်တပြည်လုံး၌ရှိသောမျက်ပင်ကိုစား၍ကုန်ပြီးမှငါကအိုအရှင်ထာဝရဘုရား။ အပြစ်မှလွတ်တော်မူပါ။ ယာကုပ်သည်ပေးသောကြောင့်အဘယ်သို့ထရပါလိမ့်မည်နည်းဟုလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားသည်နောင်တရ၍
- ၁၆ | သို့မဖြစ်ရဟုမိန့်တော်မူ၏။ တဖန်အရှင်ထာဝရဘုရားသည်ငအားပြတော်မူသောရူပါရုံဟူမူကား။ မီးဖြင့်ဒါဏ်ပေးခြင်းငှါမီးကိုခေါ်တော်မူ၍မဟာသမုဒ္ဒရာကိုမီးသောင်လေ၏။ ကုန်းကိုလည်းလောင်လေ၏။ ငါကလည်းအိုအရှင်ထာဝရဘုရား။ ဆိုင်းတော်မူပါ။ ယာကုပ်သည်ငယ်သောကြောင့်အဘယ်သို့ထရပါလိမ့်မည်နည်းဟုလျှောက်သော်၊ အရှင်ထာဝရဘုရားသည်နောင်တရ၍
- ၁၇ | ဤသို့မဖြစ်ရဟုမိန့်တော်မူ၏။ တဖန်ပြတော်မူသောရူပါရုံဟူမူကား။ ချိန်ကြိုးချ၍လုပ်သောကျောက်ရိုးပေါ်မှာထာဝရဘုရားသည်ရပ်လျက်လက်တော်၌ချိန်ကြိုးကိုကိုင်လျက်၊ အာမတ်။ သင်သည်အဘယ်အရာကိုမြင်သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်ချိန်ကြိုးကိုမြင်ပါသည်ဟုလျှောက်သော်၊ ဘုရားရှင်ကငါ၏လူဇုသရေလအမျိုးအလယ်၌ချိန်ကြိုးကိုငါချမည်။ နောက်တဖန်သူတို့ကို

င သည်းမခံ။ ဣဇာကံ၏မြင့်ရာအရပ်တို့သည်လူဆိတ်ညံလျက်ဇုသရေလ၏သန့်ရှင်းရာအရပ်တို့သည်သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ ယေရောဗောင်မင်းမြို့ကိုလည်းခင်းနှင့်ငါတိုက်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

- ၁၈ | ထိုအခါဗေသလယဇိပရောဟိတ်အာမဇိသည်ဇုသရေလရှင်ဘုရင်ယေရောဗောင်ထံသို့စေလွှတ်၍အာမတ်သည်ဇုသရေလအမျိုးအလယ်တွင်ကိုယ်တော်တဖက်၌မကောင်းသောအကြံကိုကြံစည်ပါပြီ။ သူ၏စကားအလုံးစုံတို့ကိုပြည်တော်သည်မခံနိုင်ပါ။ ယေရောဗောင်သည်ခင်းဖြင့်သေရလိမ့်မည်။ ဇုသရေလအမျိုးသားတို့သည်နေရင်းပြည်မှဆက်ဆက်နှင့်သွားခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟုအာမတ်ဆိုတတ်ပါသည်ဟုလျှောက်လေ၏။
- ၁၉ | အာမတ်ကိုလည်းခေါ်၍အိုဇုပရောဗက်။ ယခုပြည်သို့ပြေးသွားလော့။ ထိုပြည်မှာပရောဗက်ပြု၍အသက်မွေးလော့။
- ၂၀ | နောက်တဖန်ဗေသလမြို့တဖက်၌ပရောဗက်မပြုနှင့်။ ဂြင်ဘုရင်၏သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ဖြစ်၏။ နန်းတော်တည်ရာမြို့လည်းဖြစ်၏ဟုဆိုလျှင်၊ အာမတ်ကငါသည်ပရောဗက်မဟုတ်။ ပရောဗက်၏သားလည်းမဟုတ်ဘဲနွားကျောင်းသောသူ။ တည်သီးကိုဆွတ်သောသူဖြစ်စည်
- ၂၁ | အခါ။ ထာဝရဘုရားသည်နွားကျောင်းရာမှငကိုနှုတ်ယူ၍သင်သွားလော့။ ငါ၏လူဇုသရေလအမျိုးတွင်ပရောဗက်ပြုလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနားထောင်လော့။ ဇုသရေလအမျိုးတဖက်၌ပရောဗက်မပြုနှင့်။ ဣဇာကံအမျိုးတဖက်၌မမြွက်နှင့်
- ၂၂ | ဟုသင်ဆိုသော်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်၏မယားသည်ပြည်တန်ဆာဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်၏သားသို့တို့သည်ခင်းဖြင့်သေကြလိမ့်မည်။ သူတပါးတို့သည်သင်၏မြွေကိုကြိုးတန်းချ၍ဝေဖန်ကြလိမ့်မည်။ သင်သည်ညင်ညူးသောပြည်၌သေရလိမ့်မည်။ ဇုသရေလအမျိုးသည်နေရင်းပြည်မှဆက်ဆက်နှင့်သွားခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟုအာမတ်အားဆင့်ဆိုလေ၏။

၈

- ၁၃ | တဖန်အရှင်ထာဝရဘုရားသည်ငအားပြတော်မူသောရူပါရုံဟူမူကား။ ဇွဲကာလအသီးပါသောတောင်းသည်ထင်ရှား၏။ အာမတ်။ သင်သည်အဘယ်အရာကိုမြင်သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်ဇွဲကာလအသီးပါသောတောင်းကိုမြင်ပါသည်ဟုငါလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားကနောက်ဆုံးကာလသည်ငါ၏လူဇုသရေလအမျိုး၌ရောက်လေပြီ။ နောက်တဖန်သူတို့ကိုလည်းမခံ။

၃ ၊ ထိုကာလ၌နန်းစည်ကခြေသည်တို့သည်မြည်တမ်းကြ
 လိမ့်မည်။အရပ်ရပ်တို့၌များစွာသောအသေကောင်ရှိ၍
 လူတို့သည်တိတ်ဆိတ်စွာပြစ်ချကြလိမ့်မည်ဟုအရှင်
 ၄ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ငါတို့သည်စပါးကိုရောင်း
 | အံ့သောငှါလဆန်းနေ့လွန်ပါစေ။ ဂျုံကိုရောင်းအံ့သောငှါ
 ၆ ဥပုသ်နေ့လွန်ပါစေဟုဆိုလျက်ဖောလေးကိုငယ်စေခြင်း
 ငှါရင်ကျပ်လေးကိုကြီးစေခြင်းငှါရင်လုပ်၍စဉ်းလဲသော
 ချိန်ခွင်ကိုသုံးလျက်ဆင်းရဲသောသူကိုငွေနှင့်ရင်ငတ်
 မွတ်သောသူကိုခြေနှင့်တရံနှင့်ရင်ဝပ်၍ညှိသောဂျုံဆံ
 ကိုရောင်းလျက်ငတ်မွတ်သောသူတို့ကိုနှိပ်နင်း၍ဆင်းရဲ
 သောပြည်သားတို့ကိုဖြတ်ခြင်းငှါအလွန်အထိုကြီးသော
 သူတို့။ ဤစကားကိုနားထောင်ကြလေ့။

၇ ထာဝရဘုရားသည်ယာကုပ်၏ဘုန်းကိုတိုင်တည်
 ၍ကျန်ဆုံးတော်မူသည်ကား။ အကယ်စင်စစ်သူတို့ကွင့်
 ၈ ကြိပြုမှုသမျှတို့ကိုငါသည်အစည်မပြတ်မစေ့လျော့။ ၊ ထို
 အပြစ်ကြောင့်မြေတုန်ထုပ်လိမ့်မည်မဟုတ်လော။ မြေ
 သားအပေါင်းတို့သည်ညည်းတွားကြလိမ့်မည်မဟုတ်
 လော။ မြစ်ကဲ့သို့တပြည်လုံးထပြီးလျှင်တဖန်အဲဂုတ္တု
 မြစ်၌မြုပ်သကဲ့သို့ပါသွား၍မြုပ်လိမ့်မည်မဟုတ်လော။

၉ ၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ထိုကာလ
 အခါမွန်းတည့်အချိန်၌ငါသည်နေ့ကိုဝင်စေမည်။ ကြည်
 ၁၀ လင်သောနေ့၌မြေကြီးကိုမိုက်စေမည်။ သင်တို့ပွဲခံခြင်း
 ကိုညည်းတွားခြင်းဖြစ်စေမည်။ သိချင်းဆိုခြင်းရှိသမျှ
 ကိုငိုကျွေးခြင်းဖြစ်စေမည်။ လူအပေါင်းတို့သည်လျှော်
 တေအဝတ်နှင့်ခါးကိုစည်းစေခြင်းငှါရင်ဆံပင်ကိုရိတ်
 စေခြင်းငှါရင်ငါစီရင်မည်။ တယောက်တည်းသောသား
 သေသည်အတွက်မြည်တမ်းခြင်းကဲ့သို့ရင်အဆုံးခွါခါး
 စွာသောနေ့ကဲ့သို့ရင်ငါဖြစ်စေမည်။

၁၁ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ မွတ်သိပ်
 ခြင်းဘေးကိုတပြည်လုံး၌ငါဖြစ်စေသောကာလရောက်
 လိမ့်မည်။ အစာခေါင်းပါး၍မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးမဟုတ်။
 ရေငတ်ခြင်းဘေးလည်းမဟုတ်။ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်
 တော်ကိုမကြားရသောမွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၂ ၊ လူတို့သည်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုရှာလျက်
 ပင်လယ်တပါးမှသည်ပင်လယ်တပါးတိုင်အောင်စွဲလွှဲ
 လည်၍တောင်မြောက်ပြေးသွားသော်လည်းမတွေ့ရကြ။

၁၃ ၊ ထိုကာလ၌အဆင်းထူသောသတို့သမီးကညာများနှင့်
 ၁၄ လူလင်များတို့သည်ရေငတ်၍မောကြလိမ့်မည်။ ၊ ဂရုမာရီ
 အပြစ်ကိုတိုင်တည်၍ကျန်ဆုံးသောသူ။ အိုဒန်။ သင်၏

ဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အထိုင်းဟူ၍ရင်ဖေရ
 ဂှောဘာသာအသက်တည်သည်အထိုင်းဟူ၍ရင်ဆို
 သောသူတို့သည်နောက်တဖန်မထနိုင်အောင်လဲ၍နေ
 ရကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၉ တဖန်ငါကြည့်ရှု၍ဘုရားရှင်သည်ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်
 ၁ မှာရပ်လျက်မိန့်တော်မူသည်ကား။ ရှိသမျှသောသူတို့၏
 ခေါင်းပေါ်သို့တံခါးတိုင်ထုပ်၍ပြုကျစေခြင်းငှါတံခါး
 ထုပ်ကိုရိုက်လေ့။ သူတို့သားမြေးများကိုလည်းခားနှင့်
 ငါကွပ်မျက်မည်။ ပြေးသောသူသည်မလွတ်ရ။ လွတ်
 ၂ သောသူသည်လည်းချစ်သာသောသူမတွေ့ရ။ ၊ မရဏာနိုင်ငံ
 တိုင်အောင်တွင်းတူးသော်လည်းငါနှုတ်ယူမည်။ မိဃား
 ၃ ကောင်းကင်သို့တက်သော်လည်းငါချမည်။ ၊ ကရမေလ
 တောင်ထိပ်၌ပုန်းရှောင်သော်လည်းငါရှာ၍ထုတ်မည်။
 ငါနှင့်လွတ်အံ့သောငှါသမုဒ္ဒရာအောက်၌ပုန်းရှောင်
 သော်လည်းငါသည်နဂါးကိုမှာလိုက်၍လိုက်စေမည်။

၄ ၊ ရန်သူတို့သည်သိမ်းသွားသော်လည်းအချားသောအ
 ရပ်၌ငါသည်ခါးကိုမှာလိုက်၍သတ်စေမည်။ ကျေးဇူး
 ၅ မပြု။ အပြစ်ပြုခြင်းငှါသာငါကြည့်ရှုမည်။ ၊ ကောင်းကင်
 ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်မြေကို
 တိတော်မူလျှင်မြေသည်အရပ်ဖြစ်၍မြေသားအပေါင်း
 တို့သည်ညည်းတွားကြလိမ့်မည်။ မြစ်ကဲ့သို့တပြည်လုံး
 ထပြီးလျှင်တဖန်အဲဂုတ္တုမြစ်၌မြုပ်သကဲ့သို့မြုပ်လိမ့်မည်။

၆ ၊ အထက်အခပ်တော်တို့ကိုကောင်းကင်၌ဆောက်
 ၍အောက်တိုက်တော်ကိုမြေကြီးပေါ်မှာတည်တော်မူ၏။
 သမုဒ္ဒရာရေကိုခေါ်၍မြေကြီးပြင်၌သွန်းလောင်းတော်
 မူ၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ၇ ဘုရားတည်းဟူသောဘွဲ့နာမရှိတော်မူ၏။ ၊ အိဇုသရေလ
 အမျိုးသားတို့။ သင်တို့သည်ငါ၌ကုရှအမျိုးသားကဲ့သို့
 ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။ ဇုသရေလအမျိုးကိုအဲဂုတ္တု
 ပြည်မှငါနှုတ်ဆောင်သကဲ့သို့ဖိလိစ္စိုလူတို့ကိုကတ္တော
 ရပြည်မှငှင်ရှုရီလူတို့ကိုကရပြည်မှငှင်ငါနှုတ်ဆောင်ပြီ
 ၈ မဟုတ်လောဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ အရှင်ထာဝ
 ရဘုရားသည်အပြစ်ရှိသောထိုင်းနိုင်ငံကိုကြည့်ရှုလျက်
 ထိုထိုင်းနိုင်ငံကိုမြေကြီးပြင်မှငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်း
 မည်။ သို့သော်လည်းယာကုပ်အမျိုးကိုရှင်းရှင်းမဖျက်
 ၉ ဆီးဟုမိန့်တော်မူ၏။ တဖန်ငါအမိန့်တော်ရှိသဖြင့်ဆံကို
 ဆံခါနှင့်ချသကဲ့သို့ဇုသရေလအမျိုးကိုခပ်သိမ်းသောအ
 မျိုးတို့တွင်ဆံခါနှင့်ငါချမည်။ ဆုံတစေ့မျှမြေသို့မကျရ။

၁၀ | ဘေးဥပါတ်သည်ငါတို့ကိုမရှိနိုင်။ မဆီးတားနိုင်ဟုဆို
 လျက်အပြစ်များသောငါ၏လူအပေါင်းတို့သည်ဘေးဖြင့်
 သေရကြလိမ့်မည်။

၁၁ ကျန်ကြွင်းရစ်သောဇန့်အမျိုးသားမှစ၍ငါ၏နာမ
 ၁၂ ဖြင့်သမုတ်သောတပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုသိမ်း
 ယူစေခြင်းငှါလဲလျက်ရှိသောဒါဝိဒ်၏တံကိုထိုကာလ၌
 ငါဆောက်တည်ပြန်မည်။ အကဲကွဲရာများကိုစေ့စပ်မည်။
 ပြိုပျက်ရာများကိုလည်းပြုပြင်ပြီးလျှင်ထိုတံကိုရှေးကာ
 လ၌ရှိသကဲ့သို့မတ်စေပြန်မည်ဟုဤအမှုအရာကိုစီရင်

၁၃ တော်မူသောထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။ ထာ
 ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ လယ်ထွန်သောသူသည်

စပါးရိတ်သောသူကို၎င်းစပျစ်သီးနယ်သောသူသည်မျိုး
 စေ့ကြသောသူကို၎င်းမိလျက်တောင်တို့မှချိုသောစပျစ်
 ရည်ယို၍ကုန်းရှိသမျှတို့လည်းအရည်ဖြစ်ရသောကာ
 ၁၄ လရောက်လိမ့်မည်။ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောငါ၏လူ
 ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုတဖန်ငါဆောင်ခဲ့သဖြင့်
 သူတို့သည်ပျက်စီးသောမြို့များကိုပြုပြင်၍နေကြလိမ့်
 မည်။ စပျစ်ဥသည်များကိုပိုက်၍စပျစ်ရည်ကိုသောက်
 ကြလိမ့်မည်။ လယ်ရာများကိုပြုစု၍အသီးတို့ကိုစားကြ
 ၁၅ လိမ့်မည်။ သူတို့ကိုနေရင်းအရပ်၌ငါပိုက်ထားမည်။
 ငါပေးသောပြည်မှနောက်တဖန်အတယ်သူမျှမနှုတ်ရဟု
 သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

။ပရောဖက်အာမုတ်စီရင်ရေးထားသောအနာဂတ္တိကျပ်ပြီး၏။

«ဩဗဒိဗျာဒိတ်ဂူပါရုံ»

၁ အရှင်ထာဝရဘုရားသည်ဇန့်ပြည်ကိုရည်မှတ်၍
 မိန့်တော်မူသည်ကား။ ထာဝရဘုရားကျွေးကျော်တော်
 မူသံကိုငါတို့သည်ကြားကြ၏။ သင်တို့ထံ၌ဇန့်ပြည်ကို
 တိုက်ခြင်းငှါစစ်၍ကြလော့ဟုတပါးအမျိုးသားတို့ထံ
 ၂ သို့သံတမန်ကိုစေလွှတ်တော်မူပြီ။ သင့်ကိုတပါးအမျိုး
 သားတို့တွင်ယုတ်မာစေခြင်းငှါငါစီရင်သဖြင့်သင်၏
 ၃ အသရေသည်အလွန်ရှုတ်ချခြင်းရှိလိမ့်မည်။ ကျောက်
 ကြားတို့၌နေ၍မြင့်သောအရပ်ကိုခိုလှုံလျက်နေကြသို့
 အဘယ်သူရှိမ့်ချနိုင်သနည်းဟုအောင်းမေ့သောသူဖြစ်
 ၄ သော့ကြောင့်သင်၏မာနသည်သင့်ကိုထည့်စားပြီ။ သင်
 သည်ရွှေလင်းတကဲ့သို့ကိုယ်ကိုချိုးမြှောက်၍ကြွယ်တို့
 တွင်အသိုက်ကိုလုပ်သော်လည်းထိုအရပ်မှသင့်ကိုငါ
 ၅ နှိမ့်ချမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ညည့်အခါ
 သူခိုးမားမြဲတို့သည်သင်ရှိရာသို့လာသျှင်စိတ်ပြေလောက်
 အောင်သာခိုးယူကြလိမ့်မည်မဟုတ်လော။ စပျစ်သီးကို
 ၆ စရာဘို့ကြွင်းစေကြလိမ့်မည်မဟုတ်လော။ သင်သည်အ
 လွန်ပျက်စီးပြီတကား။ ဇေယျာသည်အလွန်အစစ်ခံရပြီ
 တကား။ သူ့ဂုဏ်ထားသောဥစ္စာကိုအလွန်ရှာဖွေကြည့်
 ၇ တကား။ သင်နှင့်မိသယာယဖွဲ့သောသူအပေါင်းတို့

သည်ပြည်စွန်းသို့နှင်ကြပြီ။ အဆွေလုပ်သောသူတို့
 သည်သင့်ကိုထည့်စား၍နှင်ကြပြီ။ သင်နှင့်အတူစား
 သောက်သောသူတို့သည်သင့်အောက်၌ကျော့ကွင်းကို
 ၈ ထောင်ထားကြပြီ။ သင်၏ညာဏ်ပညာကုန်ပြီ။ ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ထိုကာလ၌ဇန့်ပြည်မှပညာ
 ၉ ကို၎င်းငါပယ်ရှားမည်။ အိုတေမန်မြို့၊ ဇေယျာ၏တောင်
 မှခပ်သိမ်းသောသူတို့ကိုပယ်ဖြုတ်မည်အကြောင်း။
 သင်၏သူရဲတို့သည်ကြောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၀ သင်သည်ညီယာကုပ်ကိုအသေသတ်ခြင်း။ အနိုင်
 အထက်ပြုခြင်းအပြစ်ကြောင့်ကိုယ်တိုင်အရှက်ကွဲ၍
 ၁၁ အကုန်အစင်ပယ်ဖြုတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ သင်သည်
 တဖန်ဦးနေသောနေ့။ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည်သူ
 ၏အမှုထမ်းများကိုသိမ်းသွားသောနေ့။ တပါးအမျိုးသား
 တို့သည်သူ၏မြို့တံခါးထဲသို့ဝင်၍ယေရုရှလင်မြို့ကိုစာရေး
 ၁၂ တံချသောနေ့၌သင်သည်လက်ခံသောသူဖြစ်၏။ သင်၏
 ညီသည်တပါးအမျိုးသားဖြစ်သောနေ့၌သူ၏အမှုကိုသင်
 မကြည့်သင့်။ ယုဒအမျိုးသားတို့သည်ပျက်စီးသောနေ့၌
 မဝါကြွားသင့်။ ဒုက္ခခံရသောနေ့၌စစ်ကားသောစကား
 ၁၃ ကိုမပြောသင့်။ ငါ၏လူတို့သည်ဘေးဥပါတ်ကိုခံရသော

နေ့၌သူတို့နေရာတံခါးအတွင်းသို့မဝင်သင့်။ဘေးဥပါတ်
 ကိုခံရသောနေ့၌သူတို့၏ဆင်းရဲဒုက္ခကိုမကြည့်မရှုသင့်။
 ဘေးဥပါတ် ကိုခံရသောနေ့၌သူတို့ဥစ္စာကိုမလုမယူ
 ၈၄ သင့်။လွတ်သောသူတို့ကိုဆီးတားခြင်းငှါဖြတ်လမ်း၌
 ၈၅ မရပ်မနေသင့်။အမှုရောက်သောနေ့၌ကျန်ကြွင်းသောသူ
 ၈၆ တို့ကိုမအပ်သင့်။ အကြောင်းမူကား။ထာဝရဘုရား၏
 နေ့ရက်သည်ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့နှင့်နီးပြီ။သင်ပြုသည့်
 အဘိုင်းသင်၌သူတပါးပြုလုပ်မိမ့်မည်။သင်ပြုသောအမှုသည်
 ၈၇ သင့်ခေါင်းပေါ်သို့ရောက်ရလိမ့်မည်။ယုဒအမျိုးသားတို့
 သည်သန့်ရှင်းသောတောင်ပေါ်မှာစားသောက်သ
 ကဲ့သို့ပတ်လည်၌နေသောလူမျိုးအပေါင်းတို့သည်စား
 သောက်ကြလိမ့်မည်။စားသောက်၍မျှသဖြင့်မရှိဘူး
 သောသူကဲ့သို့ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။
 ၈၈ ဖိအုန်တောင်ပေါ်မှာဘေးလွတ်သောသူအမျိုးရှိကြ
 လိမ့်မည်။သန့်ရှင်းသောအရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ယာကုပ်
 ၈၉ အမျိုးသည်မိမိပိုင်ထိုက်သောမြေကိုပိုင်ရလိမ့်မည်။ယာ

ကုပ်အမျိုးသည်မီး။ယောသပ်အမျိုးသည်မီးလျှံ။သော
 အမျိုးသည်အမှိုက်ဖြစ်လျက်မီးညှိ၍လောင်သဖြင့်
 သောအမျိုးသားမကျန်ကြွင်းရ။ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
 ၉၀ မူပြီ။ တောင်မျက်နှာသားတို့သည်သော၏တောင်
 ကို၎င်းမြေညီသောအရပ်သားတို့သည်ဖိလိတ္တိုပြည်ကို
 ၎င်းဖေရိမ်လယ်ပြင်နှင့်ရှာမာရိလယ်ပြင်ကို၎င်းမယ်မိန့်
 အမျိုးသည်ဂိလဒ်ပြည်ကို၎င်းသိမ်းယူကြလိမ့်မည်။
 ၉၁ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ၍ခါနီလူတို့တွင်ရှိသောဇုသ
 ရေလအမျိုးအလုံးအရင်းသည်ဇရတ္တမြို့တိုင်အောင်၎င်း
 သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ၍သေဖရဒ်ပြည်၌ရှိသောယေရုရှ
 လမြို့သားတို့သည်တောင်မျက်နှာမြို့ရွာတို့ကို၎င်းသိမ်း
 ၉၂ ယူကြလိမ့်မည်။ သော၏တောင်ကိုတရားစီရင်ခြင်း
 ငှါကယ်တင်သောသူတို့သည်ဖိအုန်တောင်ပေါ်သို့တက်
 ကြလိမ့်မည်။တိုင်းနိုင်ငံသည်လည်းထာဝရဘုရား၏
 နိုင်ငံတော်ဖြစ်လိမ့်သတည်း။

ပရောဖက်ဩဗဒ်၏ဗျာဒိတ်ရှုပါရုံပြီး၏။

ယောနိဝတ္ထု

၁ အမိတ္တ၏သားယောနိသို့ရောက်လာသောထာဝရ
 ၂ ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား။သင်ထ၍နိဇေဝ
 မြို့ကြီးသို့သွားပြီးလျှင်ချမ်းချောက်သောစကားနှင့်ကျွေး
 ကျော်လော့။ထိုမြို့ပြုသောဒုစရိုက်အပြစ်သည်ငွေ့သို့
 ၃ တက်လာပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။သို့သော်လည်းယောနိသည်
 ထာဝရဘုရားထံတော်မှတာရှုမြို့သို့ပြေးမည်အကြံရှိ
 သည်နှင့်ထလျက်ယုပွေမြို့သို့သွား၍ရောက်သဖြင့်တာ
 ရှုမြို့သို့သွားသောသင်္ဘောကိုတွေ့ကြုံ၍သင်္ဘောခရီးပေး
 ပြီးလျှင်ထာဝရဘုရားထံတော်မှသင်္ဘောသားတို့နှင့်အ
 ၄ တူတာရှုမြို့သို့ထိုက်ခြင်းငှါသင်္ဘောကိုစီးလေ၏။ထာဝ
 ရဘုရားသည်လည်းပြင်းစွာသောလေကိုပင်လယ်အ
 ပေါ်သို့စေလွှတ်တော်မူသဖြင့်ပင်လယ်၌ကြီးစွာသော
 မိုဗ်းသက်မုံတိုင်းဖြစ်၍သင်္ဘောသည်ပျက်လှသော
 ၅ လက္ခဏာရှိ၏။ထိုအခါသင်္ဘောသားတို့သည်ကြောက်
 ရွံ၍အသီးအသီးမိမိတို့ဘုရားကိုအော်ဟစ်ကြ၏။

သင်္ဘောပေါ်စေခြင်းငှါဝန်များကိုလည်းပင်လယ်ထဲသို့
 ပြစ်ချကြ၏။ယောနိမူကားသင်္ဘောဝပ်ထဲသို့ဆင်း၍အိပ်
 ၆ ပြော်လျက်နေ၏။ သင်္ဘောသူကြီးသည်လာ၍အိပ်
 ပြော်သောသူ။အဘယ်သို့နည်း။ထလော့။သင်၏ဘုရား
 ကိုဆုတောင်းလော့။ငါတို့အသက်လွတ်စေခြင်းငှါထို
 ၇ ဘုရားသည်ငါတို့ကိုအောင်းမေ့ကောင်းအောင်းမေ့လိမ့်
 မည်ဟုဆို၏။နောက်တဖန်သူတို့ကလာကြ။အဘယ်
 သူ၏အပြစ်ကြောင့်၍အမှုရောက်သည်ကိုငါတို့သိရ
 ၈ မည်အကြောင်း။စာရေးတံချကြကုန်အံ့ဟုတိုင်ပင်၍
 စာရေးတံချလျှင်ယောနိ၌စာရေးတံကျ၏။တဖန်သူတို့
 ကအဘယ်အပြစ်ကြောင့်၍အမှုရောက်သည်ကိုပြောပါ
 ၉ လော့။သင်ဆောင်ရွက်သောအမှုကားအဘယ်အမှုနည်း။
 သင်သည်အဘယ်အရပ်ကလာသနည်း။အဘယ်ပြည်။
 အဘယ်အမျိုးသားဖြစ်သနည်းဟုမေးမြန်းကြသော်၊ ငါ
 သည်ဟေဗြဲအမျိုးသားဖြစ်၏။ရေမြေကိုဖန်ဆင်းတော်မူ

၁၀ သောကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်သောသူဖြစ်၏ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် အတ္တန်ကြောက်ရွံ့၍ သင်သည်အဘယ်ကြောင့် ဘိသိက်သနည်းဟုမေးကြ၏။ ယောနိသည်ထာဝရဘုရားထံတော်မှမိမိပြေးကြောင်းကိုဖော်ပြသောကြောင့်သူတို့သိကြ၏။

၁၁ ထိုအခါပင်လယ်၌လှိုင်းတံပိုးသည်တိုး၍ထသောကြောင့်သူတို့ကငါတို့၌လှိုင်းတံပိုးညှိမ်းစေခြင်းငှါသင့်၂၁ ကိုအဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟုမေးကြသော်၊ ငါတို့၏ပင်လယ်ထဲသို့ချပြန်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်လှိုင်းတံပိုးသည်သင်တို့၌ညှိမ်းမိမည်။ ဤပြင်းစွာသောမိမိသက်မဲ့တိုင်းသည်ကြောင့်သာသင်တို့အပေါ်သို့ရောက်သင့်၃၁ ကိုငါတို့၏ဟုပြန်ပြောသော်လည်း၊ သဘောသားတို့သည်ကပ်သို့ရောက်အံ့သောငှါပင်ပန်းစွာတက်ခတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင်သူတို့တဖန်လှိုင်းတံပိုးတိုး၍ထသောကြောင့်၃၄ သူတို့သည်မတတ်နိုင်သောအခါ၊ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့သည်တောင်းပန်ပါ၏။ ဤသူ၏အသက်ကြောင့်အကျွန်ုပ်တို့သည်အကျိုးခံမဖြစ်ပါစေနှင့်။ အပြစ်မရှိသောသူ၏အသက်သတ်သောအပြစ်ကိုအကျွန်ုပ်တို့၌တင်တော်မမူပါနှင့်။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်အလိုရှိတော်မူသည်အတိုင်းပြုတော်မူ၏ဟုထာဝရဘုရားအားကျေးကျွန်တောင်းပန်ပြီးမှ၊ ယောနိကိုချစ်၂၁ ပင်လယ်ထဲသို့ချပြန်ကြ၏။ ထိုအခါပင်လယ်လှိုင်းတံပိုးသည်ညှိမ်းလေ၏။ သဘောသားတို့သည်လည်းထာဝရဘုရားကိုအတ္တန်ကြောက်ရွံ့သဖြင့်ယဇ်ပူဇော်၍သစ္စာဂတိထားကြ၏။

၁၂ ယောနိကိုမျှစေခြင်းငှါငါးကြီးကိုထာဝရဘုရားခန့်ထားတော်မူသည်နှင့်အညီယောနိသည်ငါး၏ဝမ်းထဲမှာ၂၁ သုံးရက်ပတ်လုံးနေရ၏။ ငါး၏ဝမ်းထဲမှာနေစဉ်တွင်ယောနိသည်မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုဆုတောင်း၂၁ သောစကားဟူမူကား။ ငါသည်ခုက္ခဆင်းရဲကိုခံရသောကြောင့်ထာဝရဘုရားကိုဟစ်ခေါ်၍ငစကားကိုကြားတော်မူ၏။ မရဏာနိုင်ငံ၏ဝမ်းထဲကဟစ်ခေါ်သော၃၁ စကားသံကိုနားထောင်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့နက်နဲသောအရပ်၊ သမုဒ္ဒရာအလယ်ချက်ထဲသို့ချပြန်တော်မူသဖြင့်ပင်လယ်ရေသည်ပိုင်း၌လှိုင်းတံပိုးဘက်ရှိသမျှတို့သည်လှိုင်းတံပိုးကြွေပါ၏။ ထိုသို့မျက်မှောက်တော်မူနှင့်ထုတ်ခြင်းကိုခံရသော်လည်းသန့်ရှင်းသောဒိတ်မှန်တော်မူမျက်မှောက်ပြုမည်ဟု

၁ အောင်းမေ့လျက်နေ၏။ ရေတို့သည်အကျွန်ုပ်အသက်ကိုသေစေခြင်းငှါပိုင်းသဖြင့်အကျွန်ုပ်သည်ပင်လယ်အလယ်၌အချုပ်ခံရပါ၏။ ပင်လယ်မျက်ပင်သည်အကျွန်ုပ်၆၁ ခေါင်းကိုပေါင်းစည်းလျက်ရှိပါ၏။ တောင်ခြေရင်းအမြစ်သို့အကျွန်ုပ်ဆင်း၍မြေကန့်လန့်ကျင်အတွင်း၌အဝတ်အမြဲပိတ်ထားသော်လည်းအကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်အသက်ကို၇၁ ပျက်စီးရာမှကယ်ဆယ်တော်မူလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်သည်မိတ်ပျက်သောအခါထာဝရဘုရားကိုအောင်းမေ့၍အကျွန်ုပ်၏ပဌနာသည်သန့်ရှင်းသောဒိတ်မှန်တော်မူ၈၁ ကိုယ်တော်ထံသို့ဝင်ပါ၏။ မုသာအနတ္တကိုမြှီဝဲသောသူတို့သည်မိမိတို့ကရဏာခံရာအကြောင်းကိုစွန့်ပြစ်ကြပါ၉၁ ၏။ အကျွန်ုပ်မူကားကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွှော်သောစကားနှင့်ကိုယ်တော်အားယဇ်ပူဇော်ပါမည်။ သစ္စာဂတိထားသည်အတိုင်းသစ္စာဂတိကိုပြုပါမည်။ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့်ချမ်းသာရပါသည်ဟုဆုတောင်း၁၀၁ လေ၏။ ထိုအခါငါးကြီးသည်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုခံ၍ယောနိကိုကုန်းပေါ်သို့အန်လေ၏။

၃၁ နောက်တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်၂၁ ယောနိသို့ရောက်လာသည်ကား။ သင်ထ၍နိဇ္ဈေဝမြို့ကြီးသို့သွားလော့။ ငါမှာထားသည်အတိုင်းကျေးကျွန်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်အတိုင်းယောနိသည်ထ၍နိဇ္ဈေဝမြို့သို့သွား၏။ နိဇ္ဈေဝမြို့သည်အတ္တန်ကြီးသောမြို့။ သုံးရက်ခရီးကျယ်၄၁ ဝန်းသောမြို့ဖြစ်သတည်း။ ယောနိသည်မြို့ထဲသို့ဝင်၍တနေခရီးသွားလျက်အရက်လေးဆယ်လွန်သော်နိဇ္ဈေဝမြို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်ဟုကျေးကျွန်လေ၏။

၁ နိဇ္ဈေဝမြို့သားတို့သည်ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်ကိုယုံ၍လူကြီးလူငယ်အပေါင်းတို့သည်အစာရှောင်ရာ၆၁ အချိန်ကိုကျော်ညာ၍လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်ကြ၏။ နိဇ္ဈေဝမင်းကြီးသည်ထိုသီတင်းကိုကြားသောအခါနန်းတော်မှဆင်း၍မင်းမြေ့ကံတန်ဆာကိုချွတ်ပြီးမှလျှော်၇၁ တေအဝတ်ကိုဝတ်၍ပြာထဲ၌ထိုင်တော်မူ၏။ လူသတ္တဝါတိရစ္ဆာန်သိုးနွားတို့သည်အလျှင်းမမြဲစေနှင့်။ အစာ၈၁ ကိုမစား။ ရေကိုမသောက်စေနှင့်။ လူသတ္တဝါတိရစ္ဆာန်တို့သည်လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်ကြစေ။ ကျိုးစား၍ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်းကြစေ။ အသီးအသီးတို့သည်

မိမိတို့လိုက်သောအဓမ္မလမ်းမိမိတို့ပြုသောအဓမ္မအမှုကို
 ၆ ရှောင်ကြစေ။ ငါတို့သည်ပျက်စီးခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်
 မည်အကြောင်း။ ဘုရားသခင်သည်ပြောင်းလဲ၍နောင်
 တရသဖြင့်ပြင်းစွာသောအမျက်တော်ကိုညှိမ်းစေတော်
 မူမည်မမူမည်ကိုအဘယ်သူပြောနိုင်သနည်းဟုမင်းကြီး
 အာဏာ။ မူးမတ်အာဏာနှင့်နိနဲဝေတမြို့လုံးတွင်သိ
 ၁၀ တင်းကြားပြော၍ကျော်ညာစေတော်မူ၏။ မြို့သားတို့
 သည်မိမိတို့လိုက်သောအဓမ္မလမ်းကိုလွှဲရှောင်၍ကျင့်
 သောအကျင့်များကိုဘုရားသခင်သည်မြင်လျှင်အရင်
 ချမ်းသောဘေးဒဏ်ကိုမပေးဘဲနေတော်မူ၏။

၇
 ၁ ယောနသည့်အလွန်မိတ်ညစ်၍အမျက်ထွက်သဖြင့်
 အိုသာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်
 သည်ကိုယ်ပြည့်ရှိစည်။ ဤသို့ပြောပါပြီမဟုတ်လော။
 ထိုကြောင့်ကိုယ်တော်ထံမှတာရှုမြို့သို့ကျိုးစား၍ပြေး
 ၂ ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်သနားရုံမက်တတ်သောဘုရား
 ဖြစ်၍မိတ်ရှေ့သောသဘော။ ကျေးဇူးပြုချင်သောသ
 ဘော။ အပြစ်ဒဏ်ပေးမည်အမှုကိုနောင်တရတတ်သော
 ၃ သဘောရှိတော်မူကြောင်းကိုအကျွန်ုပ်သိပါ၏။ သို့ဖြစ်၍
 အိုသာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုနှုတ်ယူတော်မူ
 ပါ။ အကျွန်ုပ်အသက်ရှင်ခြင်းထက်သေခြင်းသည်သာ
 ၄ ၍ကောင်းပါသည်ဟုတောင်းလျှောက်လေ၏။ ထာဝရ
 ဘုရားကလည်းသင်သည်အမျက်ထွက်ကောင်းသ
 လောဟုမေးတော်မူ၏။

၁ ယောနသည့်မြို့၌အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ကိုသိမြင်ခြင်း
 ၆ ဌာမြို့ပြင်သို့ထွက်၍မြို့အရှေ့မျက်နှာ၌တံခါးကိုလုပ်ပြီး
 ၆ လျှင်အမိုးအရိပ်တွင်ထိုင်၍နေ၏။ အရှင်ထာဝရဘုရား
 သည်လည်းကြက်ဆူပင်ကိုပြင်ဆင်ပြီးလျှင်ယောန၏
 မိတ်ကိုပြေစေခြင်းငှါသုခောင်းပေါ်မှာလွန်၍မိုးစေ
 တော်မူ၏။ ထိုအပင်ကြောင့်ယောနသည်အလွန်အေးရ
 ၇ ဝမ်မြောက်၏။ နက်ဖန်မိလင်းသောအခါဘုရား
 သခင်ခန့်ထားတော်မူသောပိုးကောင်သည်ကြက်ဆူ
 ၈ ပင်ကိုကိုက်၍ဦးနှိုးစေ၏။ နေထွက်သောအခါဘုရား
 သခင်သည်အလွန်ပူသောအရှေ့လေကိုပြင်ဆင်တော်
 မူ၍ယောန၏ခေါင်းကိုနေထိခိုက်သဖြင့်သူသည်မော
 ၍သေချင်သောမိတ်ရှိလျက်အသက်သေခြင်းသည်
 ၉ ၊ ဘုရားသခင်ကလည်းသင်သည်ကြက်ဆူပင်အတွက်
 အမျက်ထွက်ကောင်းသလောဟုမေးတော်မူလျှင်ယော
 နကအကျွန်ုပ်သည်အသက်သေသည်တိုင်အောင်အ
 ၁၀ မျက်ထွက်ကောင်းပါသည်ဟုလျှောက်ဆို၏။ ထာဝရ
 ဘုရားကလည်းသင်သည်ပင်ပန်းစွာမလုပ်။ ကြိုးပွားစေ
 ခြင်းငှါလည်းမပြုရ။ တညည့်ချင်းတွင်ပေါက်၍တညည့်
 ချင်းတွင်သေသောကြက်ဆူပင်ကိုနှစ်မြို့သည်တ
 ၁၁ ကား။ ငါသည်များစွာသောတိရစ္ဆာန်တို့ကိုမဆို။ ကိုယ်
 လကျာလက်နှင့်လက်ဝဲလက်ကိုမျှပိုင်းချား၍မသိသော
 သူတစ်ဆယ့်နှစ်သောင်းမက။ လူများသောနိနဲဝေမြို့ကြီး
 ကိုငါနှစ်မြို့သင့်သည်မဟုတ်လောဟုမိန့်တော်မူ၏။

ပရောဖက်ယောန၏ဝတ္ထုပြီး၏။

၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောသံမင်း။ အာခတ်မင်း။ ဟေအက်
 မင်းတို့လက်ထက်၌မောရရှုသားမိက္ခာသည်ရှုမာ
 ရှိ၍နှင့်ယေရုရှလင်မြို့အဖို့ခံရသောထာဝရဘုရား၏ဗျာ
 ၂ ဗိတ်တော်ဟူမူကား။ အိုလူများအပေါင်းတို့။ ကြားကြ
 လော့။ အိုပြည်နှင့်ပြည်သားအပေါင်းတို့။ နားထောင်ကြ
 လော့။ အရှင်ထာဝရဘုရားတည်းဟူသောသန့်ရှင်းသော
 ဗိတ်မှာနိတော်ထဲကဘုရားရှင်သည်သင်တို့တဖက်၌
 ၃ သက်သေခံတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားသည်ကျိန်းဝပ်

တော်မူရာအရပ်ဌာနတော်ထဲကထွက်ကြွဆင်းသက်၍
 ၄ မြင့်သောမြေအရပ်တို့ကိုနှင်းတော်မူမည်။ မီးရှေ့မှာဖ
 သောင်းကဲ့သို့ငင်ချောက်ကြီးမှဆင်းသောရေကဲ့သို့ငင်
 ရှေ့တော်၌တောင်တို့သည်အရည်ဖြစ်၍ချိုင့်တို့သည်
 ၅ လည်းအက်ကွဲကြသိမ့်မည်။ ထိုအမှုသည်ယာကုင်လွန်
 ကျူး၍ဆူသရေလအမျိုးပြစ်မှားသောကြောင့်ရောက်သ
 တည်း။ ယာကုင်လွန်ကျူးရာကားအဘယ်သို့နည်း။ ရှုမာ
 ရှိမြို့မဟုတ်လော။ ယုဒ၏မြင့်ရာအရပ်ကားအဘယ်မှာရှိ

၆ သနည်း။ ယေရုရှလင်မြို့ရှိသည့်မဟုတ်လော။ ထို့ကြောင့်
 ၇ ရှမာရိမြို့ကိုလယ်ပြင်၌မြေပုံကဲ့သို့၎င်းစပျစ်ဥယျာဉ်စိုက်
 ၈ ရာအရပ်ကဲ့သို့၎င်းငါဖြစ်စေမည်။ မြို့ရိုးကျောက်တို့ကို
 ၉ ချိုင့်ထဲသို့သွန်ပြင်၍မြို့ရိုးအမြစ်ကိုထွန်ပြမည်။ ခပ်သိမ်း
 ၁၀ သောရပ်တူအင်းတူတို့ကိုမျိုးဖွဲ့မည်။ သူဌားလုပ်၍ရသ
 ၁၁ မှသောအခဲတို့ကိုမီးရှို့မည်။ မှားသောဘုရားရှိသမျှတို့
 ၁၂ ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။ ပြည်တန်ဆာလုပ်၍ဥစ္စာကို
 ၁၃ ဆည်းဖူးသည်ဖြစ်၍ထိုဥစ္စာသည်ပြည်တန်ဆာလက်သို့
 ၁၄ တဖန်ရောက်ရဦးမည်။ ထိုအမှုကြောင့်ငါသည်ငိုကျွေး
 ၁၅ မြည်တစ်မည်။ အဝတ်ကိုချွတ်၍အချည်းစည်းလည်သွား
 ၁၆ မည်။ မြေခွေးကဲ့သို့အူလျက်ကုလားအုတ်ငှက်ကဲ့သို့မြဉ်
 ၁၇ လျက်နေမည်။ သူခံရသောဒဏ်နာမပျောက်နိုင်။ ယုဒ
 ၁၈ ပြည်တိုင်အောင်ကူးသဖြင့်ငါ၏အမျိုးသားနေရာယေရု
 ၁၉ ရှလင်မြို့တံခါးသို့ရောက်လေပြီ။

၂၀ ဂါသမြို့၌ထိတင်းမပြောကြနှင့်။ အလျင်းမငိုကျွေးကြ
 ၂၁ နှင့်။ ဗေသောဖရာမြို့၌အမြေမှုန့်၌လူးလဲလျက်နေကြလော့။

၂၂ အိရုဖါရမြို့သို့။ အဝတ်ကိုချွတ်၍အရှက်ကဲ့သို့လျက်သွား
 ၂၃ လော့။ ဇာနည်မြို့သို့။ သည်ငိုကျွေးခြင်းကိုပြုလျက်မထွက်
 ၂၄ ရ။ ဗေသဇေလမြို့သည်သင်တို့တည်းခိုရသောအခွင့်ကို
 ၂၅ မပေးရ။ မာရုတ်မြို့သို့။ သည်လည်းကောင်းသောအရာ
 ၂၆ ကိုတောင့်တ၍နာကြင်လျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား။
 ၂၇ ထာဝရဘုရားထံတော်မှဘေးဒဏ်သည်ယေရုရှလင်မြို့
 ၂၈ တံခါးသို့ရောက်လေပြီ။ အိလားခါမြို့သို့။ လျင်မြန်သော
 ၂၉ ခြင်းကိုရထား၌ကလော့။ သင်သည်ဣသရေလ၏လွန်
 ၃၀ ကျူးခြင်းကိုလက်ခံ၍ဖိအုန်သတို့သို့အားအပြစ်လပ်
 ၃၁ ကိုပြသတည်း။ ထို့ကြောင့်သင်သည်ဂါသပြည်မောရ
 ၃၂ ရှက်မြို့သို့လက်ဆောင်ကိုပေးလိုက်ရမည်။ အာခဗိပ်
 ၃၃ မြို့သားတို့သည်ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့ကိုထွဋ်စားကြ
 ၃၄ ထိမ့်မည်။ အိမရေရမြို့သို့။ သင်၏ဥစ္စာကိုအမွေခံသော
 ၃၅ သူကိုငါခေါ်ခဲ့မည်။ သူသည်ဣသရေလဘုန်းအနုလံမြို့
 ၃၆ သို့ရောက်ထိမ့်မည်။ ချစ်ဖွယ်သောသင်၏သားသို့တို့
 ၃၇ သည်သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောကြောင့်သူတို့အတွက်
 ၃၈ သင်သည်ခေါင်းပြောင်အောင်ဆံပင်ကိုရိတ်၍နေလော့။
 ၃၉ ရွှေလင်းတကဲ့သို့ကျယ်စွာသောခေါင်းပြောင်းခြင်းကို
 ၄၀ ပြုလော့။

ပါး၏အိမ်နှင့်လယ်ယာတို့ကိုတပ်မက်၍အနိုင်အထက်
 သိမ်းယူလျက်လျှံနှင့်သူ၏အိမ်ကို၎င်းလူကြီးနှင့်သူ၏အ
 ၂ မွေဥစ္စာကို၎င်းလုံရက်၍ညည်းဆဲတတ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍
 ၃ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့လည်ပင်း
 ၄ မလွတ်။ ခေါင်းမကြွနိုင်သောဘေးဒဏ်ကိုထိုသို့သော
 ၅ အိမ်ထောင်တဖက်၌ငါကြံစည်၏။ ဆိုးသောကာလဖြစ်
 ၆ ထိမ့်မည်။

၇ ထိုကာလတွင်သင်တို့တဖက်၌ပုံစကားကိုသုံး၍
 ၈ အလွန်ပြင်းစွာမြည်တစ်ရသောစကားဟူမူကား။ ငါတို့
 ၉ သည်ရှင်းရှင်းပျက်စီးကြပြီ။ ငါအမျိုးသားခံစားရသော
 ၁၀ အဖို့ကိုလဲ၍လက်မှတ်တော်မူပြီတကား။ ငါတို့လယ်
 ၁၁ ကွက်များကိုရုတ်သိမ်း၍သူတပါးတို့အားဝေဖန်တော်
 ၁၂ မူပြီ။ ထို့ကြောင့်ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်တော်တွင်
 ၁၃ သင်တို့ခံစားရသောအဖို့ကိုကြိုးတန်းနှင့်တိုင်းထွာ
 ၁၄ သောသူမရှိရ။ ပရောဖက်ပြုသောသူတို့။ ပရောဖက်
 ၁၅ မပြုကြနှင့်။ သူတို့သည်ရှက်ကြောက်မည်အကြောင်း။

၁၆ ပရောဖက်မပြုရကြ။ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်
 ၁၇ သည်ဆီးတားခြင်းကိုခံရသလော။ ဤအမှုတို့ကိုပြုတော်
 ၁၈ မူသလောဟုဣသရေလအမျိုးသားမေးလျှင်ဖြောင့်မတ်
 ၁၉ စွာကျင့်သောသူသည်စေကားအားဖြင့်အကျိုးကိုရ
 ၂၀ သည်မဟုတ်လော။ ရှေးကာလ၌ပင်ငါ၏လူတို့သည်
 ၂၁ ရန်ဘက်ပြု၍ထကြ၏။ စစ်တိုက်ရာမှပြန်၍ဘေးကို
 ၂၂ မကြောက်ဘဲရှောက်သွားသောသူတို့၏ပြင်အဝတ်နှင့်
 ၂၃ အတွင်းအဝတ်ကိုလုယူတတ်ကြ၏။ ငလူတို့၏မယား
 ၂၄ များကိုသူတို့သာယာသောနေရာထဲကနှင်ထုတ်၍သူတို့
 ၂၅ သားများမှငါ၏ဘုန်းကိုအစည်နှုတ်ယူကြပြီ။ ထ၍သွား
 ၂၆ ကြလော့။ ဤပြည်သည်သင်တို့ညိမ်ဝပ်ရာအရပ်မဟုတ်။
 ၂၇ ဤအရပ်သည်ညစ်ညူးသောကြောင့်ကြီးစွာသောပျက်
 ၂၈ စီးခြင်းနှင့်ပျက်စီးရလိမ့်မည်။ ကိုယ်အလိုသို့လိုက်၍
 ၂၉ မသာစကားကိုသုံးသောသူကငါသည်ပရောဖက်ပြု၍
 ၃၀ စပျစ်ရည်တရားနှင့်သေရည်သေရက်တရားကိုဟော
 ၃၁ ပြောမည်ဟုဆိုလျှင်ထိုသူသည်ဤလူတို့၏ပရောဖက်
 ၃၂ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၃၃ အိယာကုပ်။ ငါသည်သင်၏အမျိုးသားအပေါင်းတို့
 ၃၄ ကို၎င်းကျန်ကြွင်းသောဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်း
 ၃၅ တို့ကို၎င်းဆက်ဆက်ရဝေးစေမည်။ သိုးခြံ၌သိုးများကဲ့
 ၃၆ သို့၎င်းကျက်စားရာအရပ်ထဲမှာသိုးရကဲ့သို့၎င်းသူတို့ကို
 ၃၇ ငါရ၍ထားမည်။ လူများသောကြောင့်အသံကြီးထိမ့်
 ၃၈ မည်။ အနိုင်အထက်ဖွင့်သောသူသည်သူတို့ရှေ့မှာသွား

၃၉ ခုစရိုက်ကိုပြုခြင်းငှါအိပ်ရာပေါ်မှာမကောင်းသော
 ၄၀ အကြံကိုကြံ၍ရိပ်လင်းသောအခါအခွင့်ရသည်အ
 ၄၁ တိုင်းပြုတတ်သောသူတို့သည်အမိလားရှိကြ၏။ သူတ

၏။ သူတို့သည်လည်းအနိုင်အထက်ဖွင့်၍တံခါးဝဖြင့်
ရှောက်သွားကြ၏။သူတို့ရှင်ဘုရင်သည်သူတို့ရှေ့မှာ
သွား၍ထာဝရဘုရားသည်လပ်ပြတော်မူ၏။

၃

၁ ငါဆိုသည်ကား။အိုယာကုပ်အမျိုးမင်း။ဣသရေလ
အမျိုးသူကြီးတို့။နားထောင်ကြပါလော့။သင်တို့သည်
တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းအမှုကိုနားလည်အပ်သည်မဟုတ်
လော။။သုစရိုက်ကိုမုန်း၍စရိုက်ကိုနှစ်သက်လျက်သူ
တပါးအရေကို၎င်းအရိုး၌ကပ်သောအသားကို၎င်းဆွဲယူ
၃ လျက်၊လူတို့၏အသားကိုစားလျက်အရေကိုခွာလျက်
အရိုးတို့ကိုမျိုးလျက်ဟင်းအိုး၌ချက်သောသားတစ်။
အိုးကင်း၌ပြုတ်သောအမဲသားကိုပြုသကဲ့သို့အရိုးအ
၄ သားကိုစည်းလျက်နှံ့ပင်။သင်တို့သည်ထာဝရဘုရား
ကိုအော်ဟစ်ကြသော်လည်းနားထောင်တော်မမူ။စရိုက်
ကိုပြုကြသည်နှင့်အညီထိုကာလ၌မျက်နှာတော်ကိုလွှဲ
၅ တော်မူလိမ့်မည်။ငါ၏လူတို့ကိုမှားယွင်းစေလျက်ဝစ္စာ
စားရသောအခါညှိဝပ်ခြင်းအကြောင်းရှိသည့်ဟုကျွေး
ကျော်လျက်မလုပ်ကျွေးသောသူကိုကားစစ်တိုက်ခြင်း
၆ ဌာပြင်ဆင်လျက်ပရောဖက်ပြုသောသူတို့။။သင်တို့
သည်ရူပါရုံကိုမမြင်နိုင်မည်အကြောင်း။ညဉ့်အချိန်
နောက်လိမ့်မည်။အနာဂတ်ကိုမဟောနိုင်မည်အကြောင်း။
မှောင်မိုက်ဖြစ်လိမ့်မည်။ပရောဖက်တို့၌နေဝင်လိမ့်မည်။
၇ နေ့အချိန်၌ပင်မှောင်မိုက်ဖုံးလွှမ်းလိမ့်မည်။။ထိုအခါ
ပရောဖက်တို့သည်ရှက်ကြောက်ကြလိမ့်မည်။အနာ
ဂတ်ကိုဟောသောသူတို့သည်စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။
ဘုရားသခင်ထူးတော်မမူသောကြောင့်ထိုသူအပေါင်း
တို့သည်မိမိတို့နှုတ်ကိုဖုံးထားကြလိမ့်မည်ဟုထာဝရ
ဘုရားသိရှိတော်မူ၏။

၈ ငါမူကားယာကုပ်အမျိုးထွန်ကျူးခြင်း။ဣသရေ
လအမျိုးဖြစ်မှားခြင်းကိုသူတို့အားဖော်ပြနိုင်မည်အ
ကြောင်း။ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်အရှိန်တန်
၉ ခိုး။ညာဏ်သတ္တိအစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၏။ဖြောင့်မတ်
စွာစီရင်ခြင်းကိုရှုရှာ၍ခပ်သိမ်းသောတရားကိုချက်
၁၀ လျက်၊လူအသက်ကိုသတ်ခြင်းအမှုဖြင့်မိအုန်မြိုကို၎င်း
အဓမ္မအမှုဖြင့်ယေရုရှလင်မြို့ကို၎င်းပြုသောယာကုပ်
အမျိုးမင်း။ဣသရေလအမျိုးသူကြီးတို့။နားထောင်ကြပါ
၁၁ လော့။။မင်းတို့သည်လက်ဆောင်ကိုရခြင်းငှါသာတရား
မှုကိုစီရင်တတ်ကြ၏။ယဇ်ပရောဖတ်တို့သည်အခကို
ရခြင်းငှါသာသင်ပေးတတ်ကြ၏။ပရောဖတ်တို့သည်

ငွေကိုရခြင်းငှါသာအနာဂတ်ကိုဟောတတ်ကြ၏။သို့
သော်လည်းထာဝရဘုရားကိုခိုလှုံလျက်ထာဝရဘုရား
သည်ငါတို့တွင်ရှိတော်မူသည်မဟုတ်လော။ဘေးဥပါတ်
၁၂ မရောက်နိုင်ဟုဆိုတတ်ကြသည်တကား။။ထိုကြောင့်
သင်တို့အတွက်မိအုန်တောင်သည်လပ်ကဲ့သို့ထွန်ခြင်း
ကိုခံရလိမ့်မည်။ယေရုရှလင်မြို့သည်လည်းမြေပုံများဖြစ်
လိမ့်မည်။ဗိတ်မှာန်တော်တောင်သည်လည်းတောတောင်
ကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။

၄

၁ နောက်ဆုံးသောကာလ၌ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်
တည်သောတောင်သည်တောင်ကြီးတောင်ငယ်တို့၏
ထိပ်ပေါ်မှာချီးမြှောက်၍တည်လိမ့်မည်။ခပ်သိမ်းသော
၂ လူတို့သည်ထိုတောင်သို့စည်းဝေးကြလိမ့်မည်။။များ
ပြားသောလူမျိုးတို့ကလည်းလာကြလော့။ထာဝရဘုရား
၏တောင်တော်။ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင်အိမ်တော်
သို့တက်သွားကြကုန်အံ့။လမ်ခရီးတော်တို့ကိုပြသသွန်
သင်တော်မူ၍ငါတို့သည်ခြေတော်ရာသို့လိုက်သွားကြ
မည်ဟုခရီးသွားလျက်ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။တရားတော်
သည်မိအုန်တောင်မှ၎င်းထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်
၃ တော်သည်ယေရုရှလင်မြို့မှ၎င်းပေါ်ထွက်လိမ့်မည်။။ထာ
ဝရဘုရားသည်များပြားသောလူတို့တွင်တရားစီရင်၍
ဝေးစွာနေလျက်အားကြီးသောလူမျိုးတို့ကိုဆုမွန်တော်မူ
သဖြင့်သူတို့ဘေးလက်နက်များကိုထွန်သွားဖြစ်စေခြင်း
ငှါ၎င်းထုံများကိုတံစည်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်းထုလုပ်ကြလိမ့်
မည်။တပြည်ကိုတပြည်စစ်မတိုက်။စစ်အတတ်ကိုလည်း
၄ နောက်တဖန်မသင်ရကြ။။လူအပေါင်းတို့သည်ကိုယ်
ပိုင်သောစပျစ်ပင်။ကိုယ်ပိုင်သောတည်ပင်အောက်မှာ
ထိုင်ကြလိမ့်မည်။ကြောက်စေသောသူတယောက်မျှမရှိ
ရ။ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်တော်
၅ ထွက်အမိန့်တော်ရှိ၏။။လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်ကိုယ်
ဆိုင်သောဘုရား၏နာမကိုခိုလှုံလျက်ကျင့်နေတတ်ကြ
၏။ငါတို့မူကား။ကိုယ်ဆိုင်သောဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရား၏နာမတော်ကိုကာလအစည်အမြဲခိုလှုံလျက်ကျင့်
၆ နေကြမည်။။ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ထို
ကာလ၌ခြေဆွံသောသူကိုငါခေါ်မည်။နှင်ထုတ်ခြင်းကို
ခံရသောသူ။ငါညည်းဆဲဘူးသောသူတို့ကိုငါရဝေးစေ
၇ မည်။။ခြေဆွံသောသူကိုငါကျန်ကြွင်းစေမည်။အဝေး
သို့နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရသောသူသည်ကြီးမားသောလူ
မျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါငါစီရင်မည်။ထာဝရဘုရားသည်။

အုန်တောင်ပေါ်မှာသူတို့ကိုယခုမှစ၍အစည်အမြဲအုပ်
ချုပ်စိုးစံတော်မူလိမ့်မည်။ အိုဒေါလင့်စင်။ ဖိအုန်သတို့
သွီးနေရာကျန်း။ သင်သည်အစိုးရလိမ့်မည်။ အရင်တည်
သောအာဏာတည်ပြန်လိမ့်မည်။ နိုင်ငံတော်သည်ယေရု
ရှလင်သတို့သွီးလက်သို့တဖန်ရောက်လိမ့်မည်။

ယခုမှသင်သည်အဘယ်ကြောင့်ကျယ်သောအသံနှင့်
အော်ဟစ်သနည်း။ သင်၌ရှင်ဘုရင်တယောက်မျှမရှိ
သလော။ အကြံပေးသောမူးမတ်ပျောက်ပျက်သလော။
သားဖွားသောမိမ္မကဲ့သို့သင်သည်ဝေဒနာကိုခံရပါသည်။

တကား။ အိုဖိအုန်သတို့သွီး။ သားဖွားသောမိမ္မကဲ့သို့
ဝေဒနာကိုခံ၍သားကိုဖွားအံ့သောငှါအားထုတ်လော့။
ယခုပင်သင်သည်မြို့ထဲကထွက်၍လယ်ပြင်၌နေရမည်။
ဗာဗုလုန်မြို့တိုင်အောင်သွားရမည်။ ထိုမြို့၌လွတ်လိမ့်
မည်။ ထိုမြို့၌ထာဝရဘုရားသည်သင့်ကိုရန်သူတို့လက်

မှရှေးနှုတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ယခုမှာလူမျိုးများတို့က
ဖိအုန်မြို့သည်ညှပ်ညူးပါစေ။ သူ၌ငါတို့အလိုပြည့်စုံပါ

စေဟုသင့်တဖန်၌စုဝေးလျက်ဆိုကြ၏။ သို့ရာတွင်
ထာဝရဘုရား၏စိတ်တော်ကိုမသိ။ အကြံအစည်တော်
ကိုနားမလည်ကြ။ ကောက်ယိုင်းတို့ကိုကောက်နယ်
တလင်း၌စုထားသကဲ့သို့ထိုသူတို့ကိုစုထားတော်မူ၏။

အိုဖိအုန်သတို့သွီး။ ထ၍နယ်လော့။ သင့်ဦးချိုကိုသံဖြင့်
ငင်သင့်ခွာတို့ကိုခင်းဝါဖြင့်ငင်ငါပြီးစေမည်။ သင်သည်
လူမျိုးများတို့ကိုညှပ်ညှက်ချေရမည်။ သူတို့တွင်ရသမျှ
သောစည်းစိမ်ဥစ္စာကိုယူ၍မြေတပြင်လုံးကိုအစိုးပိုင်
တော်မူသောအရှင်ထာဝရဘုရားအားပူဇော်ရမည်။

ယခုမူကား။ အိုဗိုလ်ခြေသတို့သွီး။ စဉ်းဝေး၍ခင်းကျင်း
လော့။ ငါတို့ကိုပိုင်းထားကြပြီ။ ဣသရေလမင်း၏ပါးကို
ကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက်ကြပြီတကား။

အိုဗက်လင်ဖေရတ်မြို့။ အစိုးရသောယုဒမြို့တို့တွင်
သင်သည်မြို့ငယ်မြို့ယုတ်ဖြစ်သော်လည်းဣသရေလအ
မျိုးကိုအုပ်စိုးရသောသခင်သည်ငါ့အဖို့သင်၏အထဲမှာ
ပေါ်ထွန်းလတ္တံ့။ ထိုသခင်သည်ရှေးကပ်ကမ္ဘာမှစ၍ပေါ်

ထွန်းသောသခင်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍သားဖွားခြင်းဝေဒနာ
ကိုခံရသောမိမ္မသည်မဖွားမှီတိုင်အောင်ငင်ဣသရေလအ
မျိုးသားတို့နှင့်တကွကျန်ကြွင်းသောညီအစ်ကိုတို့သည်
မပြောင်းလဲမှီတိုင်အောင်ငင်သူတို့ကိုစွန့်ပြစ်တော်မူ

လိမ့်မည်။ ထိုသခင်သည်ရပ်၍ထာဝရဘုရား၏အစွမ်း
ဆတ္တိနှင့်ငင်မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်

တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့်ငင်မိမိသိုးစုကိုကျွေးမွေးလိမ့်မည်။
သူတို့သည်လည်းတည်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။
ထိုသခင်သည်မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်အစိုးရ၍ရန်ညှိမ်း

ခြင်းအကြောင်းဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ အာရှရီလူသည်ငါ
တို့ပြည်သို့လာ၍ငါတို့ဘုံမိတ်မှန်များကိုနင်းသောအခါ
သိုးထိန်းခုနှစ်ပါးနှင့်လူကြီးရှစ်ပါးတို့သည်ငါတို့တွင်ပေါ်

ထွန်း၍၊ ဘေးလက်နက်ဖြင့်အာရှရီပြည်ကိုငင်မြို့တံခါးဝ
အတွင်း၌နှိမ်ရောခန့်ငင်ကိုငင်သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသော
အားဖြင့်ငါတို့ပြည်သို့လာ၍ငါတို့နယ်အတွင်းတွင်နင်း
သောအာရှရီလူ၏သက်မှတ်တို့ကိုကယ်လွှတ်လိမ့်မည်။

ကျန်ကြွင်းသောယာကုပ်အမျိုးသားတို့သည်တပါး
အမျိုးသားအများတို့တွင်နေ၍ထာဝရဘုရားပေးတော်
မူသောနှင်းကဲ့သို့ငင်လူကိုမငဲ့လင့်။ လူသားတို့၏အလိုသို့

မလိုက်သောမိသားစုကဲ့သို့ငင်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ကျန်
ကြွင်းသောယာကုပ်အမျိုးသားတို့သည်တပါးအမျိုး
သားအများတို့တွင်နေ၍တောသားရဲဘူတွင်ချင်သော
ကဲ့သို့ငင်သိုးစုတို့တွင်ချင်သောပျိုကဲ့သို့ငင်ဖြစ်ကြလိမ့်
မည်။ ချင်သောဝင်သောအခါအဘယ်သူမျှမကယ်နှုတ်နိုင်

အောင်နင်း၍ကိုက်စားတတ်၏။ သင်၏ရန်ဘက်၌နေ
သောသူတို့ကိုသင်တိုက်၍ရန်သူအပေါင်းတို့သည်ဆုံး
ရှုံးကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။

ထိုကာလ၌သင်၏မြင်းတို့ကိုသင့်အလယ်ကပါပယ်ရှင်း
၍သင်၏ရထားတို့ကိုလည်းဖျက်ဆီးမည်။ သင်၏ပြည်
၌မြို့ရိုးတို့ကိုငါပယ်ရှင်း၍သင်၏ရဲတိုက်ရှိသမျှတို့ကို

ဖြိုဖျက်မည်။ သင်၏နယ်၌စုစုလပ်သောသူတို့ကိုငါပယ်
ရှင်း၍သင်၌ဗေဒင်ဟောသောသူမရှိရ။ ထုလုပ်သော
ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကိုသင့်အလယ်ကပါပယ်ရှင်း၍ကိုယ်

လက်နှင့်လုပ်သောအရာကိုနောက်တဖန်သင်မကိုး
ကွယ်ရ။ အာရှရပ်တို့ကိုလည်းသင့်အလယ်၌ငါနှုတ်
၍သင်၏မြို့တို့ကိုလည်းငါဖျက်ဆီးမည်။ ငစကားကို

နားမထောင်သောတပါးအမျိုးသားတို့ကိုပြင်းစွာအ
မျက်ထွက်၍အပြစ်ဒဏ်ကိုငါစီရင်မည်။

ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနားထောင်ကြလော့။
ထ၍တောင်ကြီးတို့ရှေ့မှာတရားတွေ့သဖြင့်တောင်ငယ်
တို့သည်သင့်စကားကိုကြားကြစေ။ အိုတောင်တို့။ ခိုင်ခံ့
သောမြေအမြစ်တို့။ ထာဝရဘုရား၏တရားတွေ့မှုကိုနား
ထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည်မိမိလူမျိုးနှင့်တရား
တွေ့စရာရှိ၏။ ဣသရေလအမျိုးနှင့်ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းခွဲတော်မူ

၃ မည်။ အိုငါ၏လူမျိုး။ သင့်ကိုအဘယ်သို့ ငါပြုဘူးသနည်း။ အဘယ်သို့ညည်းဆဲဘူးသနည်း။ တေဖက်၌သက်သေခံလော့။ သင့်ကိုအံ့ဂုတ္တုပြည်မှငါဆောင်ခဲ့ပြီ။ ကျွန်ခံနေရာအရပ်မှရှေးနှုတ်ပြီ။ သင့်ရှေ့မှာမောဂျေ။ အာရန်။ မိရိအံ့တို့ကိုငါစေလွှတ်လေပြီ။ အိုငါ၏လူမျိုး။ ရှိတ္တိမ်မြို့နှင့်ဂိလဂါလိမြို့စပ်ကြားမှာမောဘမင်းကြီးဗာလက်ကြံစဉ်သော အကြံကိုရင်ဗောရသားဗာလံပြန်ပြောသောစကားကိုရင်အောင်းမေ့လော့။ ထိုသို့အောင်းမေ့မိလျှင်ထာဝရဘုရား၏ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းကိုနားလည်ထိမ့်မည်။

၄ ငါသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့အဘယ်ပူဇော်သကာပါလျက်ချည်းကပ်၍အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ကိုးကွယ်ရမည်နည်း။ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်အခါလဲသောနွားသငယ်တို့ကိုဆောင်လျက်ချည်းကပ်ရမည်လော။ ထာဝရဘုရားသည်သိုးတီးတထောင်။ ဆိမြစ်တသောင်းကိုအားရနှစ်သက်တော်မူမည်လော။ ငါလွန်ကျူးခြင်းအတွက်ငါ၏သားဦးကိုရင်ငစ်တံပိညည်၏အပြစ်အတွက်ငါ၏ရင်သွေးကိုရင်ပူဇော်ရမည်လော။

၅ အချင်းလူ။ ကောင်းသောလမ်းကိုပြတော်မူပြီ။ တရားသဖြင့်ပြုခြင်း။ ကရုဏာကိုနှစ်သက်ခြင်း။ သင်၏ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌နှိမ့်ချသောစိတ်နှင့်ကျင့်နေခြင်းမှတစ်ပါးအဘယ်ပူဇော်သကာကိုထာဝရဘုရားတောင်းတော်မူသနည်း။

၆ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်မြို့ကိုဟစ်ခေါ်တော်မူ၏။ ပညာရှိသောသူသည်နာမတော်ကိုကြောက်ရွံ့ရ၏။ ဆုပ္ပခြင်းကိုရင်စိရင်သောသူသည်အဘယ်သူဖြစ်သည်ကိုရင်နားထောင်ကြလော့။ မတရားသောသူတို့၏အိမ်၌မတရားသဖြင့်ဆည်းပူးသောဥစ္စာနှင့်ရွံ့ရှာဖွယ်သောတင်းတောင်းငယ်ရှိသေးသလော။ မတရားသောချိန်နှင့်စည်းလဲသောအလေးအိတ်ရှိသောမြို့ကိုသန့်ရှင်းသောမြို့ဟူ၍ငါမှတ်ရမည်လော။ မြို့သားသဌေးတို့သည်အနိုင်အထက်ပြု၍ရတတ်ကြ၏။ ဆင်းရဲသားတို့သည်လည်းမသာကုသုံးတတ်ကြ၏။ သူတို့နှုတ်၌ရှိသောလျှာသည်မသာဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍သင်၏အပြစ်ကြောင့်သင့်ကိုငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းအလိုငှါနာကြဉ်းစွာခါဏ်ခတ်မည်။ သင်သည်စားသော်လည်းမဝရ။ မွတ်သိပ်ခြင်းကိုခံရမည်။ သင်သည်ချိုသော်လည်းယူ၍မသွားရ။ ယူသွားသောအရာကိုလည်းခေးဘေးသို့ငါအပ်မည်။ မျိုးစေ့ကိုကြိုသော်လည်းစပါးကိုမရိတ်ရ။ သံလွင်သီးကိုနယ်သော်လည်းဆီနှင့်ကိုယ်ကိုမထိမ်းရ။

စပျစ်သီးကိုနယ်သော်လည်းစပျစ်ရည်ကိုမသောက်ရ။

၁၆ အကြောင်းမူကား။ သင်သည်ဩမရိမင်း၏စိရင်ထုံးစံချက်တို့ကိုရင်အာဟာရမင်းမျိုးကျင့်သောအကျင့်ရှိသမျှကိုရင်ကျင့်စောင့်၍သူတို့၏တိုက်တွန်းရာသို့လိုက်တတ်၏။ သို့ဖြစ်၍သင့်ကိုငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍မြို့သားတို့ကိုဆဲရေးရာဖြစ်စေသဖြင့်သင်သည်ငါ၏လူတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရမည်။

၇ ငါသည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ နွေကာလ၌ဆွတ်သောတည်သီးကဲ့သို့ရင်လိုက်၍ကောက်သောစပျစ်သီးအကျန်အကြွင်းကဲ့သို့ရင်ငါဖြစ်၏။ စားစရာဘို့စပျစ်သီးဖြတ်မရှိ။

၈ အဦးမှည့်သောတည်သီးကိုငါတောင့်တရ၏။ ကောင်းသောပြည်သားအပေါင်းတို့သည်ကွယ်ပျောက်ကြပြီ။ ဖြောင့်မတ်သောသူတယောက်မျှမရှိ။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်လူအသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါချောင်း၍ကြဉ်တတ်ကြ၏။ အချင်းချင်းတယောက်ကိုတယောက်ကျော့ကွင်းနှင့်ဖမ်းတတ်ကြ၏။ ခုစရိုက်ကိုကျိုးစား၍ပြုခြင်းငှါအသင့်ရှိကြ၏။ မင်းသည်လက်ဆောင်ကိုတောင်းတတ်၏။ တရားသူကြီးသည်တံရိုးကိုစားတတ်၏။ သူတပါးထက်ကြီးသောသူသည်မတရားသောလောဘကိုထင်ရှားစေတတ်၏။ ထိုသို့အမှုကိုရှုပ်စေခြင်းငှါပြုတတ်ကြ၏။

၉ အကောင်းဆုံးသောသူသည်ဆူးပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ အဖြောင့်ဆုံးသောသူသည်ဆူးခြံထက်ခက်ထွ၏။ သင်၏ကင်းစောင့်တို့သည်သတ်ပေးသောနေ့။ သင်စစ်ကြောခြင်းကိုခံရသောနေ့ရက်သည်ရောက်လာပြီ။ နှိပ်စက်နှောင့်ရှက်ရာကာလဖြစ်၏။ အဆွေခင်ပွန်းကိုမယုံနှင့်။ လပ်ပြသောသူကိုအဓိမပြုနှင့်။ သင့်ရင်ခွင်၌အိပ်သောမယားကိုမယုံမူ၍သင့်နှုတ်ထံခါးကိုပိတ်ထားလော့။

၁၀ အကြောင်းမူကား။ သားသည်အဖ၏အသရေကိုပျက်ထိမ့်မည်။ သို့သည်အမိကိုရင်ချွေးမသည်ယောက္ခမကိုရင်ရန်ဘက်ပြုထိမ့်မည်။ ကိုယ်အိမ်သူအိမ်သားတို့သည်လည်းကိုယ်ရန်သူဖြစ်ကြထိမ့်မည်။

၁၁ ငါမူကားထာဝရဘုရားကိုမျှော်လင့်မည်။ ငကိုကယ်တင်တော်မူသောဘုရားသခင်ကိုငါခိုယုံမည်။ ငါ၏ဘုရားသခင်သည်ငစကားကိုနားထောင်တော်မူမည်။

၁၂ အချင်းရန်သူ။ ငအပေါ်မှာငါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိနှင့်။ ငါလဲသော်လည်းထဦးမည်။ မှောင်မိုက်၌ထိုင်ရသော်လည်းထာဝရဘုရားသည်ငါ၏အလင်းဖြစ်တော်မူထိမ့်မည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသောကြောင့်

အမျက်တော်ကိုခံရ၏။ ငအမှုကိုစစ်ကြော၍တရားဆုံးဖြတ်တော်မမူမှီတိုင်အောင်ငါခံရ၏။ ငကိုအလင်းထဲသို့ ထုတ်၍နေရာပေးတော်မူသောအားဖြင့်ဖြောင့်မတ်ခြင်း

၁၀ ပါရမီတော်ကိုငါမြင်ရလိမ့်မည်။ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကားအဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမေးသော ငရန်သူသည်ထိုအမှုကိုမြင်၍ဂုဏ်ကြောက်လိမ့်မည်။ သူ့နှုတ်ဖိတ်ပြောလိမ့်မည်။ သူသည်လမ်မာ၍ကဲ့သို့ကျော် နင်းခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။

၁၁ သင်၏မြို့ရိုးတည်သောကာလသည်ရောက်လိမ့်မည်။

၁၂ အမိန့်တော်အရှိန်ကုန်လိမ့်မည်။ ထိုကာလ၌အာရှဂိုပြည် နှင့်အီရတ္တမြို့များမှ၎င်း၊ အီရတ်မြစ်နှင့်မြစ်ကြီးဝပ်ကြား အရပ်မှ၎င်းပင်လယ်ကမ်းနားအရပ်ရပ်။ တောင်ခြေရင်း

၁၃ အရပ်ရပ်တို့မှ၎င်းသင့်ထံသို့လာကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့ မဖြစ်မှီပြည်သူပြည်သားပြုမိသော နှစ်ရက်အပြစ် ကြောင့်ပြည်တော်သည်လူဆိတ်ညံ့လျက်ရှိလိမ့်မည်။

၁၄ ကိုယ်တော်၏လူတည်းဟူသောအပေါင်းအဖော်မရှိ ဘဲဘောတွင်ကရမေလတောင်ပေါ်မှာနေရသော အမွေ တော်သိုးရုကိုသိုးထိန်းနှင့်တံနှင့်ထိန်းတော်မူပါ။ ရှေး ကာသဒ္ဒါရှိသကဲ့သို့ဘာရှန်ပြည်နှင့်ဂိလဒ်ပြည်၌ကျက်စား

၁၅ သောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါ။ သင်သည်အီရတ္တပြည်မှ ထွက်သောနေ့၌မြင်သည်အတိုင်းတဖန်အံ့ကြောဇူယံ

၁၆ သောအမှုတို့ကိုငါပြမည်။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည်ငါ၏လူ တို့၌ရှိသမျှသောတန်ခိုးကိုမြင်၍မိန်းမောတွေဝေလျက်

၁၇ မိမိတို့နှုတ်ကိုလက်နှင့်ဖိတ်၍နားပင်းကြသိမ့်မည်။ မြွေ ကဲ့သို့မြေမှုန့်ကိုလျက်၍တိကဲ့သို့တွင်းထဲကတုန်ထုပ် လျက်ထွက်ကြလိမ့်မည်။ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားကို၎င်းသင့်ကို၎င်းကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။

၁၈ အပြစ်မှလွတ်တော်မူသော။ ကျန်ကြွင်းသောအမွေ တော်လူတို့၏လွန်ကျူးခြင်းများကိုသည်းခံတော်မူ ထသော။ ကရုဏာ၌မွေ့လျော်သောကြောင့်အစည်အမျက် ထွက်တော်မမူသောကိုယ်တော်ကဲ့သို့အဘယ်ဘုရားရှိ

၁၉ ပါသနည်း။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့ကိုတဖန်သနာ ၍အကျွန်ုပ်တို့၏နှစ်ရက်ရှိသမျှတို့ကိုကျော်နင်းတော်မူ လိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်အလုံးစုံတို့ကိုနက်နဲသော

၂၀ ပင်လယ်ထဲသို့ချပြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ ရှေးကာလမှစ၍ ဘိုးဘေးတို့အားကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်းယာ ကုပ်၌သမ္မာစောင့်ခြင်း။ အာဗြဟံအားကရုဏာကျေး ဇူးပြုခြင်းကိုစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။

ပရောဖက်မိက္ခာစီရင်ရေးထားသောအနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

နာဟုံအနာဂတ္တိကျမ်း

၁ လေကောရှရွာသားနာဟုံခံရ၍နိဇေဝမြို့နှင့်ဆိုင်

၂ သောဗျာဒိတ်တော်အမျက်ဟူမူကား။ အပြစ်ရှိသည်ဟု ထာဝရဘုရားသည်ယုံလွယ်၍ဒါဏ်ပေးသောဘုရားဖြစ် တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ဒါဏ်ပေး၍အမျက်ပြင်းထန် တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ရန်ဘက်ပြုသောသူတို့ကို

၃ ဒါဏ်ပေး၍ရန်သူတို့ကိုအညှိုးထားတော်မူ၏။ ထာဝရ ဘုရားသည်ဖိတ်ရှေ့တော်မူ၏။ တန်ခိုးလည်းကြီးတော်မူ ၏။ သို့ရာတွင်အပြစ်တည်သောသူတို့ကိုအပြစ်မှလွတ် တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လေဗုဒ္ဓနှင့်ရဲဗုဒ္ဓသက်မဲ့ ဘိုင်း၌၎င်း၊ ကြွေတော်မူ၍ရဲဗုဒ္ဓထံသို့သည်စက်တော်

၄ အောက်၌မြေမှုန့်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ပင်လယ်ကိုဆုမွန်၍ ခန်းချောက်စေတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောမြစ်ရေကိုလည်း ကုန်စေတော်မူ၏။ ဗာရှန်တောင်နှင့်ကရမေလတောင်တို့

၅ သည်ညှိုးနွမ်းကြ၏။ လေဗုဒ္ဓနှင့်ရဲဗုဒ္ဓလည်းညှိုးနွမ်း၏။ ကိုယ် တော်ကြောင့်တောင်တို့သည်တုန်ထုပ်လျက်ကုန်းတို့သည် အရည်ကြိုးလျက်ရှေ့တော်၌မြေကြီးနှင့်လောကဓာတ် မှစ၍လောကသားအပေါင်းတို့သည်ရှေ့လျက်ရှိကြ၏။

၆ အမျက်တော်ရှေ့မှာအဘယ်သူရပ်နိုင်သနည်း။ အမျက် တော်အရှိန်ကိုအဘယ်သူဆီးတားနိုင်သနည်း။ မီးလောင် သကဲ့သို့အမျက်ထွက်၍ကျောက်တို့ကိုဖြူချတော်မူ၏။

၇ ထာဝရဘုရားသည်ကောင်းတော်မူ၏။ အမှုရောက်သော အခါရဲတိုက်ဖြစ်တော်မူ၏။ ခိုလှုံသောသူတို့ကိုထိမှတ်

၈ တော်မူ၏။ ရန်သူနေရာကိုလွှမ်းမိုးသောမြစ်ရေနှင့်ဆုံးရှုံး စေတော်မူသဖြင့်ရန်သူတို့ကိုမှောင်မိုက်လိုက်လိမ့်မည်။

၉ ထာဝရဘုရားတဖန်၌အဘယ်သို့ကြံစည်ကြသ နည်း။ အပြီးဆုံးရှုံးစေတော်မူမည်။ တဖန်နှိပ်နင်းစရာအ

၁၀ ကြောင်းမရှိရ။ သူတို့သည် ဆူးပင်ကဲ့သို့ အချင်းချင်း ညီ
 တွယ်လျက် စပျစ်ရည်နှင့်ရစ်မှူးသကဲ့သို့ ဖြစ်လျက် ဘွဲ့
 ချောက်သော အမှိုက်ကဲ့သို့ မီးလောင်ခြင်းကိုခံရကြသိမ့်
 ၁၁ မည်။ ထာဝရဘုရားတဖန် နှိမ့်ကောင်းသော အကြံကို
 ကြံစည်သော အဓမ္မတိုင်ပင်အမတ်သည် သင့်အထဲက
 ၁၂ ပေါ်လာပြီ။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သူတို့
 သည် ရံလင်၍ အရေအတွက်အားဖြင့် များပြားသော်လည်း
 ဆုံးရှုံး၍ ကွယ်ပျောက်ရကြသိမ့်မည်။ သင့်ကို ငါညည်းဆဲ
 ၁၃ ဘူးသော်လည်း နောက်တဖန်မညည်းဆဲ။ ယခုသာသင်နှိမ့်သူ
 တင်သောထမ်းတို့ကို ငါမျိုးပယ်၍ ချည်နှောင်သောကြိုး
 ၁၄ တို့ကိုလည်း ဖြတ်မည်။ သင်၏အမှု၌ ထာဝရဘုရားစီရင်
 တော်မူသည့်ကား။ သင်၏အမျိုးမဆက်မနွယ်ရ။ ထုသော
 ရုပ်တုနှင့် သွန်းသောရုပ်တုတို့ကို သင်၏ဘုရားကျောင်း
 ၁၅ မှ ငါပယ်ရှင်းမည်။ သင်သည် ယုတ်မာသော ကြောင့်သင်
 ၁၆ ၏သင်းပြုင်းကို ငါလုပ်မည်။ ညိမ်သက်ခြင်း၏ဝမ်းမြောက်
 စရာသိတင်းစကားကို ကြားပြောသောသူ၏ခြေတို့ကို
 တောင်ပေါ်မှာ ကြည့်ကြလော့။ အိုယုဒအမျိုး။ သင်၏ဓမ္မပွဲ
 ကိုခံလော့။ သစ္စာဂတိထားသည် အတိုင်း သစ္စာဂတိ ကို
 ဖြေလော့။ အဓမ္မလူသည် ရှင်းရှင်းပယ် ဖြတ်ခြင်းကိုခံရ
 သောကြောင့် နောက်တဖန် သင့်ကိုမကျော်မနင်းရ။

၁ ဖျက်ဆီးသောသူသည် သင့်ရှေ့သို့ရောက်လာပြီ။ သင်
 ၏ရဲတိုက်ကိုသတ်ပြုလော့။ လင်ကိုစောင့်လော့။ ကိုယ်ခါး
 ၂ ကိုခိုင်ခံ့စေလော့။ ကြပ်ကြပ်အားယူလော့။ အကြောင်း
 မူကား။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ၏ဘုန်းကဲ့သို့ ယာ
 ကုပ်၏ဘုန်းကို ပြုပြင်တော်မူ၏။ သုတ်သင်သောသူတို့
 သည် ယာကုပ်အမျိုးကို သုတ်သင်၍ သူ၏အခက်အလက်
 ၃ တို့ကိုပယ်ရှင်းကြပြီ။ သူရဲတို့သည် နိသောဗိုင်းလွှားကို
 ဆောင်၍ နိသောအဝတ်ကိုဝတ်ကြ၏။ ခင်းကျင်းသော
 နေ့၌ ရထားတို့သည် သံလက်နက်နှင့် တောက်ပ၍ ထံ
 ၄ တို့သည် အဖွန်လှုပ်ရှားကြ၏။ ရထားတို့သည် လင်၌ ဟိုး
 ဟိုးမြည်၍ လင်မတို့၌ တောင်မြောက်ပြေးကြ၏။ မီးရှူးအ
 ၅ ဆင်းအရောင်ရှိ၍ လျှပ်စစ်ကဲ့သို့ ပြေးကြ၏။ စစ်သူရဲ
 တို့ကို နှိုးဆော်တော်မူ၏။ သူတို့သည် ချီသွားစည်။ သူ
 တပါးကို တွန်းချကြ၏။ မြို့ရိုးသို့ အလျင်အမြန် သွား၍
 ၆ ပြအိုးတို့ကို ပြင်ဆင်ကြ၏။ မြစ်တံခါးပွင့်လျှင် နန်းတော်
 သည် ကွယ်ပျောက်၏။ နိဒနဝေသတို့သိုးကို အဝတ်ချွတ်၍
 ၇ ထုတ်ရ၏။ အပျိုတော်တို့သည် ဂျိုးကဲ့သို့ ကျချီ ရင်ပတ်
 ၈ ကိုတီးလျက် လိုက်ရကြ၏။ ရှေးကာလမှစ၍ နိဒေဝမြို့

သည် ရေကန်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ယခုမူကား ရေတို့သည် စီး
 ထွက်ကြ၏။ ရပ်ကြ။ ရပ်ကြဟု ဟစ်သော်လည်း အဘယ်
 ၉ သူမျှ ပြန်၍မကြည့်။ ငွေကိုလုယူကြ။ ရွှေကိုလည်း လုယူ
 ကြ။ နှစ်သက်ဖွယ်သောတန်ဆာများကို ရွှေတိုက်တော်
 ၁၀ ထဲက ထုတ်၍ မကုန်နိုင်။ မြို့တော်သည် ဟင်းလင်းနေရ
 ၏။ ဥစ္စာမရှိ။ လူဆိတ်ညံ့လျက် ဖြစ်၏။ မြို့သားအပေါင်း
 တို့သည် စိတ်ပျက်လျက် ခူးချင်းထိခိုက်လျက် အဖွန်ခါး
 ကိုက်လျက် မျက်နှာမည်းလျက် ရှိကြ၏။
 ၁၁ ချင်သောနေရာအရပ်။ ချင်သောပျိုစားရာအရပ်။ ချင်
 သော။ ချင်သောမ။ ချင်သောကလေးတို့သည် အဘယ်သူမျှ
 မကြောက်စေဘဲ ကျင်လည်ရာအရပ်သည် အဘယ်မှာရှိ
 ၁၂ သနည်း။ ချင်သောသည် သားငယ်များဘို့ကို ဖြတ်လျက်
 ချင်သောမတို့လည်ပင်းကို ညှစ်လျက် လုယူဖျက်ဆီး
 သောအကောင်များကို ဆောင်ခဲ့၍ မိမိမှီခိုရာတွင်းတို့ကို
 ၁၃ ပြည့်စေတတ်၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင့်တဖန် နှိမ့်ငါနေ၏။ သင်
 ၏ရထားတို့ကို မီးခိုးထဲမှာ မီးရှို့မည်။ သင်၏ချင်သောပျို
 တို့ကို ခားဖြင့် ဖျက်ဆီးမည်။ သင်လုယူသော ဥစ္စာကို မြေ
 ကြီးမှ ပယ်ရှင်းမည်။ သင်၏သံတမန်တို့ စကားသံကို
 နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှမကြားရ။

၃ လူအသက်ကို သတ်တတ်သော မြို့၌ အမင်္ဂလာဖြစ်စေ
 သော။ ထွဉ်းစားခြင်း။ အနိုင်အထက်ပြုခြင်းနှင့် ပြည့်ဝ၏။
 ၂ ဖမ်းမိသော အရာကို မလွှတ်တတ်။ နှင်တံနှင့် ရိုက်သံ။
 ထွဉ်းစားသံ။ မြင်းခုန်သံ။ ရထားပြေးသံကို ကြား
 ၃ ရ၏။ မြင်းစီးသူရဲသည် မီးတောက်သော ဓား။ လျှပ်စစ်
 ပြက်သောထုံကို ချီလျက် တိုက်သော သူရဲအများနှင့် သေ
 သောသူအပုံရှိကြ၏။ အသေကောင်တို့ကို ရေတွက်၍
 မကုန်နိုင်။ လူသေကောင်များကို ထိမိ၍ လဲတတ်ကြ၏။
 ၄ အဆင်းထွဉ်းပြုစားတတ်လျက် မတရားသော မေရန်အ
 မှုနှင့် ခုံးမအတတ်အားဖြင့် လူအမျိုးမျိုးအနှယ်နှယ်တို့ကို
 ကုန်သွယ်လုပ်တတ်သော ပြည်တန်ဆာမိမ္မသည် မတရား
 ၅ သောမေရန်ကို ပြုဖန်များပြားသောကြောင့်၊ ကောင်း
 ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
 သင့်တဖန် နှိမ့်ငါနေ၏။ သင့်အဝတ်ကို သင်၏ရုပ်နှာပေါ်
 မှာ ထွန်၍ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်ရှေ့မှာ သင်နှိမ့်အချည်း
 ၆ စည်းရှိခြင်း။ အရှက်ကွဲခြင်းကို ငါပြမည်။ သင်နှိမ့်စင်
 ကို ပြစ်၍ ညစ်ညူးစေပြီးမှ သူတပါးတို့ ကြည့်စရာထား
 ၇ မည်။ သင့်ကို မြင်သမျှသောသူတို့က နိဒေဝမြို့ပျက်စီ

ဖြူအဘယ်သူမြည်တယ်မည်နည်းဟုဆိုလျက်သင့်ထံမှ
ပြေးကြသိမ့်မည်။ နှစ်သိမ့်စေသောသူတို့ကိုသင့်အဖို့
အဘယ်မှာငါရှာ၍ရနိုင်သနည်း။

- ၈ သင်သည်မြစ်ကြားမှာတည်သောနောမန်မြို့ထက်
ကြီးမြတ်သလော။ ထိုမြို့ကိုရေပိုင်းလျက်ပင်လယ်သည်
- ၉ မြို့ကျိုးဖြစ်၏။ မြို့ရိုးလည်းပင်လယ်နှင့်စပ်သတည်း။ အဲ
သယံဇာတပြည့်စုံသောမြို့သည်သူ၏လက်နက်ဖြစ်
- ၁၀ ၏။ ရေတွက်၍မကုန်နိုင်။ ဗုတပြည်နှင့်ထိမပြည်လည်းသူ
၏လက်နက်အဝင်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်းထိုမြို့ကိုရန်သူ
- ၁၁ တို့သည်တိုက်၍သိမ်းသွားကြပြီ။ မြို့သားပေါ်တို့ကိုလပ်
ဦးရှိသမျှတို့၌မျိုးဖဲလျက်ဂုဏ်အသရေရှိသောမြို့သား
- ၁၂ တို့ကိုစာရေးတံချလျက်အားကြီးသောမြို့သားအပေါင်း
တို့ကိုသံကြိုးဖြင့်ချည်နှောင်လျက်ပြုကြပြီ။ သင်သည်
- ၁၃ လည်းမိန်းမောတွေဝေလျက်ပုန်းရှောင်၍နေရလိမ့်မည်။
ရန်သူ၏လက်နှင့်လွတ်အောင်ခိုင်ခံ့သောအရပ်ကိုရှာရ
- ၁၄ သိမ့်မည်။ သင်၏ရဲတိုက်ရှိသမျှတို့သည်ရှေ့ဦးစွာမှည့်
သောအသီးကိုသီးသောတည်ပင်နှင့်တူကြလိမ့်မည်။
- ၁၅ ထုပ်လျှင်စားချင်သောသူ၏ပစပ်ထဲသို့ကျလိမ့်မည်။
- ၁၆ သင်၏လူတို့သည်သင့်အလယ်၌မိမ့်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ပြည်
တံခါးတို့သည်ရန်သူတို့အားကျယ်ကျယ်ပွင့်လျက်
- ၁၇ ကန့်လန့်ကျင်တို့သည်မီးလောင်လိမ့်မည်။ ရန်သူပိုင်း

- ထားသောကာလတို့ရေကိုခပ်ထားလော့။ ရဲတိုက်တို့ကို
- ၁၈ ခိုင်ခံ့စေလော့။ ရွှံ့ထဲသို့ဝင်၍အုတ်မြေကိုနင်းနယ်လော့။
- ၁၉ အုတ်မြေကိုပြင်ဆင်လော့။ ထိုအရပ်၌ပင်သင့်ကိုမီး
- ၂၀ လောင်လိမ့်မည်။ ဓားနှင့်ချတ်ဖြတ်လိမ့်မည်။ ယာလက်ကျင်း
- ၂၁ ကိုက်စားသကဲ့သို့ကိုက်စားလိမ့်မည်။ ယာလက်ကျင်း
- ၂၂ နှင့်အရာတကျိုင်းကောင်တို့သည်များသကဲ့သို့သင်၏လူ
- ၂၃ တို့ကိုများပြားစေခြင်းငှါကျိုးစားလော့။ မိမ့်ကောင်း
- ၂၄ ကင်ကြယ်များသည်ထက်သင်၏ကုန်သည်တို့ကိုများ
- ၂၅ ပြားစေသော်လည်းယာလက်ကျင်းတို့သည်နွဲ့ပြား၍ပျံ
- ၂၆ သွားတတ်ကြ၏။ သင်၏မင်းသားတို့သည်အရာတကျိုင်း
- ၂၇ ကဲ့သို့ရင်မိုက်တို့သည်ဂေါတကျိုင်းကဲ့သို့ရင်ဖြစ်၍ချစ်
- ၂၈ သောအခါစောင်ရန်းနားမှာဝပ်တတ်ကြ၏။ နေထွက်
- ၂၉ သောအခါပျံသွား၍အဘယ်အရပ်သို့ရောက်သည်ကို
- ၃၀ မသိရ။ အိုအာရှရိရှင်ဘုရင်။ သင်၏သိုးထိန်းတို့သည်
- ၃၁ အိပ်ပြော်လျက်သင်၏မူးမတ်တို့သည်ကျိန်းဝပ်လျက်
- ၃၂ သင်၏လူအပေါင်းတို့သည်တောင်မိုးပေါ်မှာအရပ်ရပ်
- ၃၃ သို့ကွဲပြားလျက်ရှိ၍အဘယ်သူမျှမရဝေးစေ။ သင်၏အ
- ၃၄ နာမပျောက်နိုင်။ ပြင်းစွာခံရ၏။ သင်၏သိတင်းကိုကြား
- ၃၅ သမျှသောသူတို့သည်သင့်အပေါ်မှာလက်ခုတ်တီးကြ
- ၃၆ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ သင်ပြုသောအဓမ္မအမှုကို
- ၃၇ မခံဘဲလွတ်သောသူကားအဘယ်သူနည်း။

ဟဗက္ကတ်အနာဂတ္တိကျမ်းအစုစည်းသောအနာဂတ္တိကျမ်းဖြစ်၏။

ဟဗက္ကတ်အနာဂတ္တိကျမ်း

- ၁ ဟဗက္ကတ်ဟဗက္ကတ်ခံရသောဗျာဒိတ်တော်အချက်
- ၂ ဟူမူကား။ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်ကြား
- ၃ တော်မမူဘဲအဘယ်မျှကာလပတ်လုံးအကျွန်ုပ်အော်ဟစ်
- ၄ ရပါမည်နည်း။ ကယ်တင်တော်မမူဘဲအကျွန်ုပ်သည်အ
- ၅ ဓမ္မအမှုကိုခံ၍ရှေ့တော်၌အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးအော်
- ၆ ဟစ်ရပါမည်နည်း။ မတရားသောအမှုကိုအကျွန်ုပ်အား
- ၇ အဘယ်ကြောင့်ပြတော်မူသနည်း။ အဓမ္မအမှုကိုအဘယ်
- ၈ ကြောင့်မြင်စေတော်မူသနည်း။ လူပျံခြင်း။ အနိုင်အထက်
- ၉ ပြုခြင်းအမှုသည်အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာအဘယ်ကြောင့်ရှိရပါ
- ၁၀ သနည်း။ ညင်းချခြင်း။ ရန်တွေ့ခြင်းကိုလည်းအဘယ်
- ၁၁ ကြောင့်လူချင်းပြုရပါသနည်း။ သို့ဖြစ်၍တရားလျော့ပါ

- ၁၂ ၏။ တရားသဖြင့်စိရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းမရှိပါ။ မတရားသော
- ၁၃ သူတို့သည်မြောင့်မတ်သောသူတို့ကိုပိုင်းသောကြောင့်
- ၁၄ မတရားသဖြင့်စိရင်ဆုံးဖြတ်ကြပါ၏။ သစ္စာပျက်သော
- ၁၅ သူတို့။ ကြည့်ရှုဆင်ချင်၍အလွန်ရှင်တွေကြလော့။ အ
- ၁၆ ကြောင်းမူကား။ သင်တို့အားသူတပါးပြညွှန်သော်လည်း
- ၁၇ သင်တို့မယုံသောအမှုကိုသင်တို့လက်ထက်ကာလ၌
- ၁၈ ငါပြု၏။ ပြင်းထန်လျှင်မြန်သောခါလစဲအမျိုးကိုငါနှိုး
- ၁၉ ဆော်၏။ ကိုယ်မပိုင်သောနေရာအရပ်တို့ကိုသိမ်းယူခြင်း
- ၂၀ ငှါမြေတပြင်လုံး၌ချီသွားကြလိမ့်မည်။ အလွန်ကြောက်
- ၂၁ မက်ဖွယ်သောသူဖြစ်၍ကိုယ်အလိုအလျောက်တရားစိ
- ၂၂ ရင်ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ သူတို့၏မြင်းသည်ကျားသစ်ထက်

လျှင်မြန်၏။ ညည့်နှိလည်သောတောခွေးထက်ကြမ်းတမ်း
၏။ မြင်းစီးသူရဲတို့သည်အဝေးကလာ၍ချန်ကြသိမ့်မည်။
အကောင်ကို ကိုက်စားခြင်းငှါလျှင်မြန်သောရွှေလင်းတ
ကဲ့သို့ပျံလာကြသိမ့်မည်။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်ညည်း
ဆဲခြင်းငှါလာကြ၏။ ရွှေသိုသာမျက်နှာပြုသောအလုံး
အရင်းဖြစ်၍ ဖိမိသောသူတို့ကိုထဲလုံးနှင့်အမျှရဝေးစေ
ကြသိမ့်မည်။ ။ ရှင်ဘုရင်တို့ကိုအားမနာ။ မင်းများတို့ကို
ပြက်ရယ်ပြုကြသိမ့်မည်။ ရဲတိုက်ရှိသမျှတို့ကိုကဲ့ရဲ့
လျက်မြေမှုန့်ကိုပုံထား၍တိုက်ယူကြသိမ့်မည်။ ။ ထို
နောက်။ သူတို့သည်သဘောပြောင်းလဲလျက်လွန်ကျူး
၍အပြစ်ခံရကြသိမ့်မည်။ မိမိတို့တန်ခိုးသည်မိမိတို့
ဘုရားဖြစ်လေသည်တကား။

အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်။ သန့်ရှင်း
တော်မူသောဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်နိစ္စထာဝရတည်
တော်မူသည် မဟုတ်လော။ သို့ဟုတ်လျှင် အကျွန်ုပ်တို့
သည်သေခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ကြပါမည်။ အိုထာဝရ
ဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုစစ်ကြောစေခြင်းငှါသူတို့ကိုခန့်
ထားတော်မူပြီ။ အိုကျောက်ထရံ။ ဆုမ္မစေခြင်းငှါသူတို့
ကိုနေရာချတော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်သည်ဒုစရိုက်ကို
ကြည့်ရှုတော်မူ။ သန့်ရှင်းသောမျက်စိရှိတော်မူ၏။ အဓမ္မ
အမှုကိုကြည့်ရှု၍နေတော်မမူတတ်ပါ။ သို့ဖြစ်၍သစ္စာ
ပျက်သောသူတို့ကိုအဘယ်ကြောင့်ကြည့်ရှု၍ နေတော်
မူသနည်း။ အဓမ္မလူသည်မိမိထက်မြောင့်မတ်သောသူ
ကိုကိုက်စားသောအခါအဘယ်ကြောင့်တိတ်ဆိတ်စွာနေ
တော်မူသနည်း။ ။ လူသတ္တဝါတို့ကိုလည်းပင်လယ်ငါးကဲ့
သို့ငင်မင်းမရှိသောပိုးကောင်ကဲ့သို့ငင် အဘယ်ကြောင့်
ဖြစ်စေတော်မူသနည်း။ ။ ရန်သူသည်ထိုသူအပေါင်းတို့ကို
ငါးများနှင့်များလျက်ကွန်နှင့်အုပ်လျက်ပိုက်နှင့်ဖျောင်
လျက်ဝမ်းမြောက်ရှင်လန်းတတ်၏။ မိမိကွန်အားယဇ်ပူ
ဇော်၍မိမိပိုက်အားနံ့သာပေါင်းကိုမီးနှိုတတ်၏။ အ
ကြောင်းမူကား။ ထိုတန်ဆာအားဖြင့်ဥစ္စာရတတ်၍ဝစ္စာ
စားရ၏။ ။ သို့ဖြစ်၍သူသည်ပိုက်ကွန်ထဲကငါးတို့ကို
သွန်းလောင်းရပါမည်လော။ လူအမျိုးမျိုးတို့ကိုမနှစ်မြို့
ဘဲအစည်လုပ်ကြံရပါမည်လော။

ငါသည်ငလွင်စင်ပေါ်မှာရပ်လျက်ရဲတိုက်၍အမြဲ
နေလျက်အေးအဘယ်သို့မိန့်တော်မူမည်ကိုငင်အပြစ်
တင်လျှင်အဘယ်သို့ပြန်လျှောက်ရမည်ကိုငင်ငါစောင့်၍
နေစည်တွင်။ ထာဝရဘုရားကလည်းဖတ်သောသူသည်

ပြေးလျက်ဖတ်နိုင်အောင်ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုသင်ပုံးပေါ်မှာ
အကွရာတင်၍ရေးမှတ်လော့။ ။ ထိုရူပါရုံသည်ချိန်းချက်
သောအချိန်နှင့်ဆိုင်၍အမှုကုန်ရသောကာလကိုဆိုလို၏။
ရသားနှင့်ကင်းလွတ်၏။ ဆိုင်းသော်လည်းမျှော်လင့်လော့။
နောက်မကျဘဲဇကုနိအမှန်ရောက်သိမ့်မည်။ ။ စိတ်မြင့်
သောသူသည်သဘောမမြောင့်။ မြောင့်မတ်သောသူ
မူကားမိမိယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်အသက်ရှင်သိမ့်မည်။
ထိုမှတပါး။ စပျစ်ရည်နှင့်ပျော်မွေ့သောသူသည်သစ္စာ
ပျက်တတ်၏။ မာနထောင်လွှားသောသူသည်ကိုယ်နေ
ရာ၌မနေနိုင်ဘဲမိမိလောဘကိုမရဏာနိုင်ငံကဲ့သို့ကျယ်
စေလျက်သေမင်းကဲ့သို့မပြေနိုင်သောစိတ်ရှိလျက်တိုင်း
သူနိုင်ငံသားအမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့ကိုမိမိထံသို့ဆွဲငင်၍
စုဝေးစေ၏။ ။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်သုတဖက်၌ပုံစကား
နှင့်ကဲ့ရဲ့သော နိမိတ်စကားကိုသုံးဆောင်လျက်ကိုယ်မ
ပိုင်သောဥစ္စာကိုဆည်းဖူးသောသူသည်အမင်္ဂလာရှိ၏။
အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးကိုယ်အပေါ်မှာကျွေးများကို
တင်စေပါစိမ့်မည်နည်းဟုမြွက်ဆိုကြမည်မဟုတ်
လော။ ။ သင့်ကိုကိုက်သောသူတို့သည်ချက်ချင်းထကြ
မည်မဟုတ်လော။ နှောင့်ရှက်သောသူတို့သည်နိုးကြ
မည်မဟုတ်လော။ သင်သည်သူတို့လုယူရာဖြစ်သိမ့်မည်။
သင်သည်များစွာသောလူမျိုးတို့ကိုလုယူသောကြောင့်
ကျန်ကြွင်းသောလူမျိုးအပေါင်းတို့သည်သင့်ကိုလုယူ
ကြသိမ့်မည်။ လူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်။ ပြည်သူ
မြို့သားအပေါင်းတို့ကိုညည်းဆဲသောအပြစ်ကြောင့်ပြု
ကြသိမ့်မည်။

မိမိအသိုက်ကိုမြင့်သောအရပ်၌တင်၍ဘေးဒဏ်
လက်မှမိမိလွတ်စေခြင်းငှါမကောင်းသောအဓမ္မစီးပွား
ကိုမိမိအမျိုးအဖွဲ့ရှာသောသူသည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ ။ သင်
သည်လူများတို့ကိုလုပ်ကြံသောအားဖြင့်ကိုယ်အမျိုး
ကိုအရှက်ကွဲစေခြင်းငှါကြံစည်၍ကိုယ်အသက်ကိုပြစ်
မှားပြီ။ ။ အကယ်စင်စစ်ကျောက်တလုံးသည်ကျောက်ထ
ရံထဲကဟင်ခေါ်၍ထုပ်တချောင်းသည်သစ်သားရံထဲက
ထူးလေ၏။ ။ လူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်နှင့်ရှာကို
တည်သောသူ။ အဓမ္မအမှုနှင့်မြို့ကိုခိုင်းခံစေသောသူသည်
အမင်္ဂလာရှိ၏။ ။ လူများတို့သည်မီးထဲမှာလုပ်ဆောင်၍
အမျိုးမျိုးတို့သည်အချည်းနှီးသောအမှု၌ပင်ပန်းစေခြင်း
ငှါကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားစီရင်တော်
မူပြီ။ ။ အကြောင်းမူကား။ ပင်လယ်ရေသည်မိမိနေရာကို
လွှင့်ချိုးသကဲ့သို့မြေကြီးသည်ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်

၁၁ ကို သိ ကျွန်ခြင်းပညာနှင့် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ မိမိအိမ်နီးချင်းနှစ်အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်းကို မြင်လို၍ သူကိုရပ်မူးစေခြင်းငှါ သေရဉ်သေရက်ကို လောင်း၍ သောက်စေ

၁၆ သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ သင်သည် အသရေပျက်၍ အရှက်ကွဲခြင်းနှင့် ဝလိမ့်မည်။ ကိုယ်တိုင် သောက်၍ အဝတ်ချွတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ လကျာလက် တော် နှိမ့်သော ဗလားသည် သင့်ဆီသို့ ရောက်၍ ရွံ့ရှာဖွယ်သော အခွအန်ခြင်းသည် သင့်အသ

၁၇ ရေကို ဖွယ်မိုးလိမ့်မည်။ လေဗန္ဓုန် တောင်ကို အနိုင်အထက် ပြုသော အပြစ်။ တိရိစ္ဆာန်များကို ကြောက်မက်ဖွယ်သော အခြင်းအရာနှင့် ဖျက်ဆီးသော အပြစ်သည် သင့်ကို ဖွယ်မိုးလိမ့်မည်။ လူအသက်ကို သတ်သော အပြစ်။ ပြည်သူမြို့သား အပေါင်းတို့ကို ညည်းဆဲသော အပြစ်ရှိ၏။

၁၈ ထုလုပ်သော ရုပ်တုသည် အဘယ်အကျိုးကို ပေး၍ လက်သမားသည် ထုလုပ်ရသနည်း။ သွန်းသော ရုပ်တုနှင့် မိစ္ဆာဆရာသည် အဘယ်အကျိုးကို ပေး၍ လုပ်သောသူသည် မိမိအလုပ်ကို ခြိခိုလျက် စကားအသောရုပ်တုတို့ကို

၁၉ လုပ်ရသနည်း။ သစ်သားအား နှိုးတော်မူပါဟူ၍ ငှက်စကားအသော ကျောက်အား ထတော်မူပါဟူ၍ ငှက်ဆိုသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထိုအရာသည် သွန်သင်လိမ့်မည်လော။ ဣဋ္ဌေနှင့် ဖွယ်မံလျက်ရှိ၏။ အတွင်း၌ အသက်အလျှင်းမရှိ

၂၀ ပါတကား။ ထာဝရဘုရားမူကားသန့်ရှင်းသော ဗိတ်မှန်တော်၌ ရှိတော်မူ၏။ မြေကြီးသား အပေါင်းတို့။ ရှေ့တော်၌ ညိမ်ဝပ်စွာ နေကြလော့။

၃ ပရောဗက် ဟဗက္ကုတ်၏ ပဌနာစကားတည်းဟူသော

၂ ရှိဈောနုတ်သီချင်း။ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ ဗျာဒိတ်တော်သံကို ကြား၍ ကြောက်ရွံ့ပါပြီ။ အိုထာဝရဘုရား။ ယခုနှစ်များအတွင်းတွင် အမှုတော်ကို ပြုပြင်တော်မူပါ။ ယခုနှစ်များအတွင်းတွင် ထင်ရှားစေတော်မူပါ။ အမျက်ထွက်တော်မူသော်လည်း ကရုဏာတရားကို အောင်းစေတော်မူပါ။

၃ ဘုရားသခင်သည် တေမန်မြို့မှ ငှက်သန့်ရှင်းသော ဘုရားသည် ပါရနီတောင်မှ ငှက်ကြွတော်မူ၏။ ဘုန်းတော်သည် မုလ်းကောင်းကင်ကို ဖုံးအုပ်လျက် မြေကြီးသည်

၄ ဂုဏ်အသရေတော်နှင့် ပြည့်စုံလျက် ရှိ၏။ အဆင်းအရောင်တော်သည် နေရောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ လက်တော်မှ ရောင်ခြည်သည် ထွက်၍ ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို

၁ ကွယ်ကာလေ၏။ ရှေ့တော်၌ ကာလနာဘေးသည် သွား၍ ပူလောင်ခြင်းဘေးသည် ခြေတော်ကို ခြိရံလျက် ရှိ၏။

၆ ရပ်၍ မြေကြီးကို တိုင်းတော်မူ၏။ ကြဉ်ရှု၍ လူမျိုးတို့ကို တုန်လှုပ်စေတော်မူ၏။ အစဉ်အမြဲတည်သော တောင်တို့သည် ကျိုးပဲ့၍ ထာဝရကုန်းရိုးတို့သည် ညွတ်ကြ၏။

၇ ထာဝရလမ်းတို့ကို ကြွတော်မူ၏။ ကုရှန်ပြင်၌ တံတိုသည် ဆင်းရဲခံခြင်း။ မိစ္ဆာန်ပြင်၌ ကုလားကာတို့သည် လှုပ်ရှားခြင်းကို ငါမြင်၏။

၈ အိုထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်သည် ကယ်တင်ရာ မြင်းရထားတော်ကို စီးတော်မူမည် အကြောင်း။ မြစ်တို့ကို အမျက်ထွက်တော်မူသလော။ မြစ်များ တဖက်၌ စိတ်ထတော်မူသလော။ ပင်လယ်ကို ရန်ညှိုးဖွဲ့တော်မူသလော။

၉ ကိုယ်တော်သည် အမျိုးအနွယ်တော်တို့၌ ထားတော်မူသော သစ္စာဂတိရှိသည် အတိုင်း လေးလက်နက်တော်ကို ထုတ်ပြတော်မူ၏။ မြေကြီး၌ မြစ်တို့ကို ပေါက်စေတော်မူ၏။

၁၀ တောင်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို မြင်၍ တုန်လှုပ်ကြပါ၏။ လျှံသောရေသည် ဖွယ်မိုးပါ၏။ ပင်လယ်သည် အော်ဟစ်၍ လက်ကို ချီပါ၏။ နေနှင့် လသည် မိမိတို့နေရာ၌ ရပ်၍ နေပါ၏။ သူတို့အဆင်း၌ မြားတော်တို့သည် သွား၍ သူတို့ရောင်ခြည်၌ ဖွံ့တော်သည်လည်း လျှပ်စစ်ပြက်ပါ၏။

၁၂ အမျက်ထွက်လျက် တပြည်လုံး ချီသွား၍ ဒေါသ

၁၃ ဗိတ်နှင့် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို နှင်းနယ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို ကယ်တင်ခြင်း။ ကိုယ်တော်ပေးတော်မူ၍ ဘိသိတ်ခံသောသူတို့ကို ကယ်တင်ခြင်း အထိုငှါ ထွက်ကြတော်မူ၏။ အဓမ္မလူ၏ အိမ်၌ ဥက္ကောင်းကို နှိပ်စက်၍ မူလအမြစ်ကို လည်ပင်းတိုင် အောင်ပယ်ရှင်းတော်မူ၏။

၁၄ ဗိုလ်မင်းတို့၏ ဥက္ကောင်းကို မြားတော်တို့နှင့် ထုတ်ချင်း ခပ်ထိုးတော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို လွင့်စေခြင်းငှါ လေပြင်းမုတ်တိုင်း ကဲ့သို့တိုက်ကြပါ၏။ ဆင်းရဲသားတို့ကို အမှတ်တမဲ့ကိုက်စားမည် အကြံရှိသ

၁၅ ကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် မြင်းတော်များကို စီး၍ ရေဟိုးဟိုးမြည်သော ပင်လယ်အလယ်သို့ ချီသွားတော်မူ၏။

၁၆ ဗျာဒိတ်တော်သံကို ငါကြားသော အခါ ရင်၌ လှုပ်ရှားခြင်း။ မေးခိုင်ခြင်း။ အရိုးဆွေးမြွေခြင်း။ တကိုယ်လုံး တုန်လှုပ်ခြင်းရှိ၏။ အကြောင်းမူကား။ အမှုရောက်သောနေ့။ လုပ်ကြံသောသူသည် ငါ၏ လူမျိုးကို တိုက်လာသောနေ့

၁၇ တိုင်အောင် ငါသည် နေရပ်ရမည်။ တည်ပင်မပွင့်ရ။ စပျစ်ပင်မသီးရ။ သံလွင်ပင်၏ ကျေးဇူးကို မျှော်လင့်၍ မခံရ။

လယ်တို့သည် အသီးအနှံ ကိုမပေးရ။ သိုးခြံ၌ သိုးကုန်၍
၁၈ တင်းကုပ်၌ နွားမရှိရ။ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရား၌ ငါ
ဝမ်းမြောက်၍ ငလိုကယ်တင်တော်မူသောဘုရားသခင်ကို

၁၉ အဖွဲ့ပြုလျက် ရှင်လန်းမည်။ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ
၏အစွမ်းသတ္တိဖြစ်တော်မူ၏။ ငခြေကိုသမင်ခြေကဲ့သို့ ဖြစ်
စေ၍ ငါ၏မြင့်ရာအရပ်ပေါ်မှာ ငကိုနေရာချတော်မူမည်။

။ပရောဗက်ဟဗတ္တုတ်စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

၁ ယုဒရှင်ဘုရင်အာရုန်သားယောရှိမင်းလက်ထက်။
ဟိဇကီ။ အာမရီ။ ဂေဒလိတို့မှဆင်းသက်သော ကုရှီ၏
၂ သားဇေယျနိဒ္ဒါရောက်လာသောထာဝရဘုရား၏ နှုတ်က
ပတ်တော်ဟူမူကား။ ပြည်တပြည်လုံး၌ ဤလေသမျှတို့ကို
၃ အကုန်အစင် ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည် ဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။ လူနှင့် တိရိစ္ဆာန်တို့ကို ပယ်ရှင်းမည်။
၄ မြို့နယ်ကောင်းကင်၌ ပင်လယ်ငါးတို့ကို၎င်း အဓမ္မ
လူတို့နှင့် တကွ ဖြစ်မှားစရာ အကြောင်းတို့ကို၎င်း ငါပယ်
ရှင်းမည်။ မြေတပြင်လုံး၌ ရှိသော လူသတ္တဝါတို့ကိုလည်း
၅ ငါပယ်ရှင်းမည် ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ယုဒ
ပြည်သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သား အပေါင်းတို့ကို ငါတိုက်၍
၆ ဤအရပ်၌ ကျန်ကြွင်းသော ဗာလဘုရား၏တပည့်တို့နှင့်
၇ ယဇ်ပရောဟိတ်အမျိုးမျိုးတို့ကို၎င်း ကောင်းကင်တန်
ဆာများကို အိမ်မိုးပေါ်မှာ ကိုးကွယ်သောသူ။ ထာဝရ
ဘုရားနှင့် မာလခံဘုရားကို တိုင်တည်လျက် ကျိန်ဆိုကိုး
၈ ကွယ်သောသူတို့ကို၎င်း ထာဝရဘုရား၏ နောက်တော်
သို့မလိုက်။ ဆုတ်သွားသောသူ။ ထာဝရဘုရားကို မရှာ
ဖွေမမေးမြန်းသောသူတို့ကို၎င်း ငါပယ်ရှင်းမည်။
၉ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ရှေ့တော်၌ ညိမ်ဝပ်စွာနေကြ
လော့။ ထာဝရဘုရား၏နေ့နီးပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိ
ယဇ်ပရောဟိတ်ကို ပြင်ဆင်၍ ဝင်သောသူတို့ကို သန့်ရှင်း
၁၀ စေတော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားပွဲခံတော်မူသောနေ့၌ မင်း
များ။ ဆွေတော်မျိုးတော်များနှင့် ထူးချွန်းစွာဝတ်သော
၁၁ သူများ အပေါင်းတို့ကို ငါစစ်ကြောမည်။ သူတပါး၏
အိမ်တံခါးခုံကို ကျော်၍ အနိုင်အသက် ပြုခြင်း။ ဟုညှဉ်းစား
ခြင်းအား ဖြင့်ရသော ဥစ္စာနှင့် မိမိသခင်၏ အိမ်ကို ပြင်စေ
သောသူ အပေါင်းတို့ကိုလည်း ထိုနေ့၌ ငါစစ်ကြောမည်။
၁၂ ၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား ထိုနေ့၌ ငါးတံခါး
တံခါးအော်ဟစ်သံကို၎င်း နုတ်ယဇ်မြို့၌ ငိုကြွေးမြည်တမ်းသံ

ကို၎င်း တောင်ရိုး၌ ပြင်းစွာချိုးဖျက်သံကို၎င်း ကြားရ၏။
၁၃ ၊ မတ္တေရှအရပ်သားတို့။ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလော့။ ကုန်
သည်အပေါင်းတို့သည် ပြတ်ကြပြီ။ ငွေကိုဆောင်သော
၁၄ သူအပေါင်းတို့သည် ဆုံးကြပြီ။ ထိုကာလ၌ ငါသည် မီး
ခွက်ကိုတိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့ကို စစ်ကြောမည်။ ထာဝရ
ဘုရားသည် ကျေးဇူးကိုလည်း မပြု။ အပြစ်ကိုလည်း မပေး
၁၅ ဟု အောင်းမေ့လျက် မိမိတို့အနည်းအဖတ်ပေါ်၌ နေရာကျ
သောသူတို့ကို ငါစစ်ကြောမည်။ ထိုသူတို့၏ ဥစ္စာကို
သူတပါးလုံယူ၍ သူတို့၏နေရာသည် လူဆိတ်ညံ့လျက်ရှိ
လိမ့်မည်။ အိမ်ကိုဆောက်သော်လည်း မနေရကြ။ စပျစ်
ဥယျာဉ်ကို စိုက်သော်လည်း စပျစ်ရည်ကို မသောက်ရ
၁၆ ကြ။ ထာဝရဘုရား၏နေ့ကြီးနီးပြီ။ နီးပြီ။ အလျင်အမြန်
လာ၏။ ထာဝရဘုရား၏နေ့သိတင်းသည် နား၌ ခါး၏။
၁၇ ထိုနေ့၌ သူရဲသည် အော်ဟစ်လိမ့်မည်။ ထိုနေ့သည် အ
မျက်ထွက်သောနေ့။ ဆင်းရဲပူပန်ခြင်းကိုခံရသောနေ့။
သုတ်သင်ပယ်ရှင်းဖျက်ဆီးရာနေ့။ အလင်းကွယ်၍ မှောင်
မိုက်သောနေ့။ မိမိအံ့၍ ထူထပ်သော မှောင်မိုက်ဖုံးလွှမ်း
၁၈ သောနေ့။ ခိုင်ခံ့သောမြို့။ မြင့်သောရဲတိုက်တို့ တဖက်၌
၁၉ တံပိုးမှုတ်၍ ကျွေးကျော်ရာနေ့ဖြစ်၏။ သူတို့သည် ထာဝရ
ဘုရားကို ဖြစ်မှားသောကြောင့် သူတို့ကို ငါညှဉ်းဆဲသ
ဖြင့် မျက်စိမမြင်သောသူကဲ့သို့ သွားကြလိမ့်မည်။ သူတို့
အသွေးကို မြေမှုန့်ကဲ့သို့ သွန်း၍ အသားကိုလည်း မစင်ကဲ့
၂၀ သို့မှတ်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားအမျက်ထွက်တော်မူ
သောနေ့၌ သူတို့၏ ငွေသည် သူတို့ကို မကယ်တင်နိုင်ရာ။
ဒေါသအမျက်တော်မီးသည် တပြည်လုံးကို လောင်လိမ့်
မည်။ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့ကို အလျင်အမြန် စီရင်
၂၁ ၍ အကုန်အစင် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူလိမ့်မည်။

၂ ကြလော့။ အမိန့်တော်အတိုင်းမစီရင်။ သင်တို့အချိန်သည်
 ၁ ဖွဲ့ကဲ့သို့မလွန်။ ထာဝရဘုရား၏ပြင်းစွာသောအမျက်
 တော်သည်သင်တို့အပေါ်သို့မရောက်။ ထာဝရဘုရား၏
 အမျက်တော်နေ့သည်သင်တို့အပေါ်သို့မရောက်မှီကိုယ်
 ၃ ကိုစစ်ကြောကြလော့။ တရားတော်အတိုင်းကျင့်၍စိတ်
 နှိမ့်ချသောပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့။ ထာဝရဘုရား
 ကိုရှာကြလော့။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့်စိတ်နှိမ့်ချခြင်းကို
 လည်းရှာကြလော့။ ထာဝရဘုရားအမျက်ထွက်တော်မူ
 သောနေ့၌သင်တို့သည်ပုန်းရှောင်ရာကိုတွေ့ကောင်း
 တွေ့ကြလိမ့်မည်။

၄ အကယ်စင်စစ်ဂါမုဒ္ဓိသည်စွန့်ပြစ်ရာ။ အာရှကေလုန်
 မြို့သည်သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာဖြစ်လိမ့်မည်။ အာဇုတ်မြို့
 သားတို့ကိုမွန်းတည့်အချိန်၌ရှင်ထုတ်၍ကြွေနှိမ့်လိုက်လည်း
 ၁ ဖြိုဖျက်ကြလိမ့်မည်။ အိုပင်လယ်ကမ်းနားမှာနေသော
 ခေရသီအမျိုးသားတို့။ သင်တို့တဖက်၌ထာဝရဘုရား
 ၏နှုတ်ကပတ်တော်ရှိ၏။ အိုဖိလိတ္တိလူနေရာခါနာန်ပြည်။
 သင်၌အဘယ်သူမျှမနေစေခြင်းငှါငါသုတ်သင်မည်။

၆ ပင်လယ်ကမ်းနားအရပ်သည်ကျက်စားရာ။ သိုးထိန်းမြို့
 ၇ ရာ။ သိုးခြံလုပ်စရာဘို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ပင်လယ်ကမ်းသည်
 လည်းကျန်ကြွင်းသောယုဒအမျိုးသားတို့အဖို့ဖြစ်၍သူ
 တို့သည်ထိုအရပ်၌ကျက်စားကြလိမ့်မည်။ ညအချိန်၌
 လည်းအာရှကေလုန်မြို့ရာအိမ်တို့၌အိပ်ကြလိမ့်မည်။ သူ
 တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကိုအကြံ
 အရှုကြွလာ၍သိမ်းသွားခြင်းဘေးကိုပယ်ရှင်းတော်မူ
 လိမ့်မည်။

၈ မောဘအမျိုးသားနှင့်အဗ္ဗုန်အမျိုးသားတို့သည်ငါ
 ၏လူမျိုးကိုကဲ့ရဲ့အပြစ်ဟင်၍ငါ၏လူနေရာတဖက်၌ငါ
 ၉ ကြွားသောစကားကိုငါကြားပြီ။ သို့ဖြစ်၍အသရေလအ
 မျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်မိလိခရေအရှင်ထံဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ မောဘပြည်နှင့်အဗ္ဗုန်ပြည်
 သည်သောဗုဒ္ဓိနှင့်ဂေါမောရမြို့ကဲ့သို့ဆူးပင်ပေါက်
 သောအရပ်။ ဆားချက်ဘို့မြေထူးရာအရပ်။ အစည်အမြဲ
 ပျက်စီးရာအရပ်ဖြစ်၍ကျန်ကြွင်းသောငါ၏လူ။ ငါ၏
 ၁၀ အမျိုးသားတို့သည်လုယုသိမ်းစားကြလိမ့်မည်။ ထိုသူ
 တို့သည်မာနကြီးသောသူဖြစ်၍ကဲ့ရဲ့လျက်ကောင်းကင်
 မိလိခရေအရှင်ထာဝရဘုရား၏လူမျိုးတဖက်၌ငါကြွား
 သောကြောင့်ထိုသို့သောအပြစ်ကိုခံရကြလိမ့်မည်။

၁၁ ထာဝရဘုရားသည်သူတို့တဖက်၌ကြောက်မက်ဖွယ်
 ဖြစ်၍လောကီဘုရားရှိသမျှတို့ကိုအငယ်ထားတော်မူ

လိမ့်မည်။ တပါးအမျိုးသားနေရာကျန်းရှိသမျှတို့သည်
 ၁၂ အသီးအသီးမိမိတို့အရပ်၌ရှိခိုးကြလိမ့်မည်။ အိုကုရှာ
 ပြည်သားတို့။ သင်တို့သည်လည်းငေးဖြင့်အသေခံရ
 ကြလိမ့်မည်။

၁၃ မြောက်မျက်နှာကိုလည်းတိုက်၍အာရှပြည်ကို
 ပျက်ဆီးတော်မူမည်။ နိနုဇေမြို့ကိုလူဆိတ်ညံရာအရပ်။
 လွင်ပြင်ကဲ့သို့သွေချောက်သောအရပ်ဖြစ်စေတော်မူ
 ၁၄ မည်။ မြို့အလယ်၌သိုးရများနှင့်တပါးအမျိုးသားရဲအပေါင်း
 တို့သည်အိပ်ကြလိမ့်မည်။ ဝံပုနှင့်မြို့တို့သည်တံခါးလုပ်
 နှိမ့်ရာကျ၍ပြတင်းပေါက်၌မြည်ကြလိမ့်မည်။ တံခါးခုံ
 တို့သည်လူဆိတ်ညံလျက်အာရဇ်သစ်သား၌အပြောက်
 ၁၅ ပယ်ရှင်းလျက်ရှိလိမ့်မည်။ ထိုမြို့ကငါရှိ၏။ ငါမှတပါး
 အဘယ်သူမျှမရှိဟုဆိုလျက်သောကနှင့်ကင်းလွတ်၍
 ဝမ်းမြောက်လျက်နေဘူးသောမြို့ဖြစ်ပါသည်တကား။
 ယခုမှာသုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာ။ သားရဲအိပ်ရာအရပ်ဖြစ်
 ပါသည်တကား။ ရှောက်သွားသောသူအပေါင်းတို့သည်
 ကဲ့ရဲ့သံကိုပြု၍လက်ဖျားခါကြလိမ့်မည်။

၃ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ညစ်ညူးလျက်ညည်းဆဲတတ်
 ၁ သောမြို့သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်အသံ
 ကိုနားမထောင်။ ဆုမွန်တော်မူခြင်းကိုမခံ။ ထာဝရဘုရား
 ၂ ကိုမခိုလှုံ။ မိမိဘုရားသခင်ထံတော်သို့မချည်းကပ်။ မြို့
 အလယ်၌မင်းများတို့သည်ဟောက်သောချင်သေ့ဖြစ်ကြ
 ၃ ၏။ တရားသူကြီးတို့သည်နံနက်တိုင်အောင်အဘယ်အ
 ရာကိုမျှမချန်မထား။ ည၌လည်းလည်တတ်သောတော
 ၄ ခွေးဖြစ်ကြ၏။ ပရောဖက်တို့သည်လျှပ်ပေါ်သောသူ။
 သစ္စာပျက်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ယဇိပရောဟိတ်တို့သည်
 သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကိုညစ်ညူးစေ၍တရားတော်ကို
 ၅ လည်းရှုတ်ချကြ၏။ သို့သော်လည်းထာဝရဘုရားသည်
 မြို့အလယ်၌တရားသဖြင့်ပြုတော်မူ၏။ မတရားသော
 အမှုကိုပြုတော်မမူ။ နံနက်အစည်အတိုင်းမိမိဖြောင့်မတ်
 ကြောင်းကိုမချွတ်မယွင်းဖော်ပြတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း
 ၆ အဓမ္မလူတို့သည်ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိကြ။ လူအမျိုး
 မျိုးတို့ကိုငါပယ်ဖြတ်၍သူတို့ရဲတိုက်များကိုဖျက်ဆီး
 လေပြီ။ လစ်တို့၌အဘယ်သူမျှမသွားမလာစေခြင်းငှါလူ
 ဆိတ်ညံစေပြီ။ မြို့တို့ကိုလည်းလူတစ်စုံတယောက်မျှမနေ
 ၇ စေခြင်းငှါဖျက်ဆီးလေပြီ။ ထိုအခါငါကအကယ်စင်
 စစ်၍လောကီဘုရားရှိသမျှတို့ကိုအငယ်ထားတော်မူ

ဟုဆိုသော်လည်းသူတို့သည်ကျိုးစား၍မှားယွင်းသော အကျင့်ကိုသာကျင့်ကြ၏။

သို့သော်လည်းထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဖမ်းဆီးလုရက်ခြင်းငှါငါမထမီတိုင်အောင်ငကိုင့်လင့် ကြလော့။တိုင်းနိုင်ငံပြည်သားအမျိုးမျိုးတို့ကိုရဝေးစေ ၍ခံအမျက်။ငဒေါသအရှိန်ကိုအကုန်အစင်သွန်းလောင်း မည်ဟုငါအကြံရှိ၏။ငဒေါသမီးသည်မြေတပြင်လုံးကို

လောင်ချလိမ့်မည်။အကယ်စင်စစ်လူမျိုးအပေါင်းတို့ သည်ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကိုတညီတညွတ်တည်း ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း။နာမတော်ကိုပဌနာပြုစေ ခြင်းငှါသန့်ရှင်းသောဘာသာစကားကိုသူတို့အားငါ

ပြန်ပေးမည်။ကုသုတ္တံ၏ဖြစ်တို့တဖက်။အရပ်ရပ်၌ကွဲ ပြားလျက်နေသောငါ၏လူမျိုးသတို့သိမ်း။ငကိုတောင်း ပန်သောသူတို့သည်ငအဖို့ပူဇော်သကာကိုဆောင်ခဲ့

ကြသိမ့်မည်။ငကိုပြစ်မှားသောအပြစ်များကြောင့်ထို အခါသင်သည်အရှက်ကွဲခြင်းကိုမခံရ။သင်၏ဂုဏ် အသရေကြောင့်ငါကြွားသောသူတို့ကိုသင့်အလယ်၌ ငါပယ်ရှားမည်။သင်သည်လည်းငါ၏သန့်ရှင်းသော တောင်ကိုအဖို့ပြု၍နောက်တဖန်မာနမထောင်လွှားရ။

၁၂ နှိမ့်ချဆင်းရဲသောအမျိုးကိုသင့်အလယ်၌ငါချန်ထား မည်။ထိုသူတို့သည်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုခိုလှုံ

ကြသိမ့်မည်။ကျန်ကြွင်းသောဣသရေလအမျိုးသားတို့ သည်မတရားသောအမှုကိုမပြုရကြ။မသာမပြောရကြ။ သူတို့နှုတ်၌စွဲလွှဲစားတတ်သောလျှာမရှိရ။အဘယ်သူ မှမကြောက်စေဘဲစားသောက်လျက်အိပ်လျက်နေရ ကြသိမ့်မည်။

၁၄ အိုဖိအုန်သတို့သိမ်း။သိချင်းဆိုလော့။အိုဣသရေလ အမျိုး။ကျေးကျော်လော့။အိုယေရုရှလင်သတို့သိမ်း။ငိတ်

၁၅ နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့ဝမ်းမြောက်ရှင်လန်းလော့။ထာဝရ ဘုရားသည်သင်၏အပြစ်ဒဏ်တို့ကိုပျောက်စေ၍ သင်၏ရန်သူတို့ကိုပယ်ရှားတော်မူပြီ။ဣသရေလအမျိုး ၏ရှင်ဘုရင်ထာဝရဘုရားသည်သင့်အလယ်၌ရှိတော်မူ ၍သင်သည်နောက်တဖန်ဘေးဥပါတ်နှင့်မတွေ့မကြို

၁၆ ရ။မပိုးရိမ်နှင့်ဟုယေရုရှလင်မြို့အားငင်လက်အားမ လျော့စေနှင့်ဟုဖိအုန်တောင်အားငင်ထိုအခါဆိုရ၏။

၁၇ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင့်အလယ်၌ ရှိ၍တန်ခိုးကြီးသောဘုရားသည်သင့်ကိုကယ်တင်တော် မူလိမ့်မည်။သင်၌အားရ၍ဝမ်းမြောက်တော်မူလိမ့်မည်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ကျန်းဝပ်၍သိချင်းဆိုခြင်းနှင့်တကွ

၁၈ သင်၌ဝမ်းမြောက်တော်မူလိမ့်မည်။ကဲ့ရဲ့ခြင်းဝန်ကိုသင် ထပ်ရာအကြောင်းတည်းဟူသော။သင်နှင့်ဝေး၍ဓမ္မဝှံ့ ကိုမခံရသဲဦးငယ်လျက်ရှိသောသူတို့ကိုငါရဝေးစေ

၁၉ မည်။သင့်ကိုညည်းဆဲသောသူအပေါင်းတို့ကိုထိုအခါ ငါစီရင်မည်။နာသောသူကိုချစ်သာပေးမည်။နှင်ထုတ် ခြင်းကိုခံရသောသူကိုသင်းဖွဲ့စေမည်။အရှက်ကွဲခြင်း ကိုခံရရာပြည်အရပ်ရပ်တို့၌ချိုးမွပ်ခြင်းဂုဏ်အသရေ

၂၀ ကိုပေးမည်။ထိုကာလ၌သင်တို့ကိုတဖန်ငါဆောင်ခဲ့၍ ရဝေးစေသဖြင့်သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောသူတို့ကိုသင် တို့မျက်မှောက်၌တဖန်ဆောင်ခဲ့ပြန်သောအခါမြေကြီး သားအမျိုးမျိုးတို့တွင်ချိုးမွပ်ခြင်းဂုဏ်အသရေကိုသင် တို့အားပေးမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

ပရောဖက်ဇေဖနိစီရင်ရေးထားသောအနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ဟဲအနာဂတ္တိကျမ်း

၁ ဒါရိမင်းကြီးနန်းစံနှစ်နှစ်။ဆဌမလ၊တရက်နေ့တွင် ပရောဖက်ဟဲအနားဖြင့်ယုဒမြို့ဝန်ရှာလသေလသား ဇေရုဗဗေလနှင့်ယဇိပရောဟိတ်မင်းယောဇဒက်သား ယောရှုဆီသို့ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ရောက် လာ၍၊ကောင်ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော် မူသည်ကား။အချိန်မရောက်သေး။ထာဝရဘုရား၏အိမ်

တော်ကိုတည်ဆောက်ရသောအချိန်မရောက်သေးဟု ၂ ဤလူများပြောဆိုကြသည်မှာ။ပရောဖက်ဟဲအနားဖြင့် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ရောက်လာသည့်ကား။ ၄ အချင်းလူတို့။သင်တို့သည်အမိုးနှစ်ထပ်နှင့်ပြည့်စုံသော အိမ်၌နေချိန်ရှိလျက်ပင်အိမ်တော်ပျက်လျက်နေရမည် ၅ လော့။ယခုမှကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား

မိန့်တော်မူသည်ကား။ ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်တို့ကို ဆင်ချင်ကြလော့။ သင်တို့သည်များစွာသောမျိုးစေ့ကို ကြံသော်လည်းအသီးအနှံနည်းပါးရ၏။ စားရသော်လည်း ဝစွာမစားရကြ။ သောက်ရသော်လည်းဝစွာမသောက် ရကြ။ အဝတ်ကိုဝတ်ရသော်လည်းနွေးစွာမဝတ်ရကြ။ အလုပ်လုပ်၍ အခကိုခံရသော်လည်းမလုံသောအိတ်ထဲ မှာထိုထားရကြ၏။

ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော် မူသည်ကား။ ကိုယ်အကျင့်တို့ကို ဆင်ချင်ကြလော့။ ကောင်းပေါ်သို့ တက်သွား၍ သစ်သားကို ဆောင်ခဲ့ပြီး လျှင် အိမ်တော်ကိုဆောက်ကြလော့။ ငါသည်လည်းအား ရ၍ငါ၏ဘုန်းသည်ထင်ရှားစိမ့်မည်ဟုထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ သင်တို့သည်များစွာရမည်ဟုမျှော်လင့် သော်လည်းရသောဥစ္စာခေါင်းပါးရ၏။ အိမ်သို့ရောက် သောအခါငါမှတ်လိုက်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမေးတော်မူ ၏။ ငါ့အိမ်သည်ပျက်လျက်ရှိသောကြောင့်ငှင်သင်တို့ သည်အသီးအသီးမိမိတို့အိမ်သို့ပြေးသောကြောင့်ငှင်ဖြစ်

သတည်း။ ထိုကြောင့်သင်တို့အပေါ်မှာမိန့်ခေါ်သ ဖြင့်နှင်းမကျရ။ မြေသည်လည်းအသီးအနှံကိုမပေးရ။

မြေပေါ်၌ငှင်တောင်ပေါ်၌ငှင်ဆံစပါး။ ချိုသောစပျစ်ရည်။ ဆီအပေါ်၌ငှင်မြေထဲကထွက်သမျှအပေါ်၌ငှင်လူသတ္တ ဝါတိရှိသောအပေါ်၌ငှင်လုပ်ဆောင်သမျှအပေါ်၌ငှင်သွေ ချောက်ခြင်းဘေးကိုငါမှာလိုက်လေပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။

ထိုအခါရှာလသေလသားဇေရုဗဗေလနှင့်ယဇိ ပရောဟိတ်မင်းယောဇနက်သားယောရှုမုစ၍ကျန်ကြွင်း သောသူအပေါင်းတို့သည်မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုငှင်မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားစေခိုင်းတော်မူသောပရောဟိတ်ဟင်္ဂုစကားကိုငှင် နားထောင်သဖြင့်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ကြောက်ရွံ့ ကြ၏။ ထိုအခါထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အ တိုင်းထာဝရဘုရား၏တမန်ဟင်္ဂုကငါသည်သင်တို့နှင့် အဘွှာရှိဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကိုလူများ

တို့အားဆင့်ဆိုလေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်းယုဒ မြို့ဝန်ရှာလသေလသားဇေရုဗဗေလနှင့်ယဇိပရောဟိတ် မင်းယောဇနက်သားယောရှုမုစ၍ကျန်ကြွင်းသောသူ အပေါင်းတို့ကိုနှိုးဆော်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ဒါရိမင်း ကြီးနန်းစံနှစ်နှစ်။ ဆဌမလ။ နှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့တွင် သူတို့သည်လာ၍မိမိတို့ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်

ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌အလုပ်လုပ်ကြ၏။

သတ္တမလ။ နှစ်ဆယ်တရက်နေ့တွင်ပရောဟိတ်ဟင်္ဂု အားဖြင့်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ရောက်လာ၍

သင်သည်ယုဒမြို့ဝန်ရှာလသေလသားဇေရုဗဗေလနှင့် ယဇိပရောဟိတ်မင်းယောဇနက်သားယောရှုမုစ၍ကျန်

ကြွင်းသောသူတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ဤအိမ်တော် သည်ရှေ့ဘုန်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ကိုမြင်ဘူး၍သင်တို့တွင် ကျန်ကြွင်းသောသူကားအဘယ်သူနည်း။ ယခုအဘယ် အရာကိုမြင်သနည်း။ နှိုင်းရှည်လျှင်သင်တို့မျက်မှောက်

၌အဘယ်မျှမဟုတ်သကဲ့သို့ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ သို့ သော်လည်းအိုဇေရုဗဗေလ။ အားယူလော့ဟုထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ အိုယဇိပရောဟိတ်မင်းယောဇနက်သား ယောရှု။ အားယူလော့။ အိုပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့။

အားယူကြလော့ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ အဲဂုတ္တု ပြည်မှထွက်သောအခါသင်တို့နှင့်ငါ့ဖွဲ့သောပဋိညည်း စကားနှင့်အညီငါသည်သင်တို့နှင့်အတူရှိ၏။ ငါ၏ဝိညည်း တော်သည်သင်တို့တွင်နေရာကျ၏။ မစိုးရိမ်ကြနှင့်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ သည်ကား။ ကာလမကြာမမြင့်မှီကောင်းကင်။ မြေကြီး။

ပင်လယ်။ တုန်းတို့ကိုတဖန်ငါထုပ်ဦးမည်။ လူမျိုးအ ပေါင်းတို့ကိုလည်းငါထုပ်ဦးမည်။ လူမျိုးအပေါင်းတို့နှစ် သက်ဖွယ်သောအရာသည်ရောက်၍ဤအိမ်ကိုဘုန်းနှင့် ငါပြည့်စုံစေမည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ

ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ဤနှင့်ငွေကိုငါပိုင်သည်ဟုကောင်း

ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ နောက် တည်သောဤအိမ်တော်သည်အရင်အိမ်တော်ထက်ဘုန်း သာ၍ကြီးမိမ့်မည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝ ရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ဤအရပ်၌လည်းညီသက်ခြင်း ကိုငါပေးမည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

ဒါရိမင်းကြီးနန်းစံနှစ်နှစ်။ နဝမလ။ နှစ်ဆယ်လေးရက်

နေ့တွင်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ပရော

ဟိတ်ဟင်္ဂုအားဖြင့်ရောက်လာလျက်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်

ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားကသင်သည်တရားအမှုကိုယဇိ ပရောဟိတ်၌မေးမြန်းရမည်မှာ။ လူသည်သန့်ရှင်းသော အမဲသားကိုမိမိအဝတ်နှင့်ထုပ်၍ဆောင်ခဲ့လျက်မရှိ။

ဟင်းစပျစ်ရည်။ ဆီအစရှိသောစားစရာတစ်ခုတစ်ရာကိုထို

အဝတ်နှင့်ထိလျှင်ထိုစားစရာသည်သန့်ရှင်းလိမ့်မည်
 လောဟုမေးမြန်းသော်ယဇ်ပရောဟိတ်တို့ကထိုစားစ
 ၁၃ ရာသည်မသန့်ရှင်းဟုပြန်ပြောကြ၏။ ဟဂ္ဂဲကလည်းအ
 သေကောင်အားဖြင့်မစင်ကြယ်သောသူသည်ထိုအရာတ
 စုံတခုကိုထိလျှင်ညစ်ညူးခြင်းရှိလိမ့်မည်လောဟုမေး
 မြန်းသော်ယဇ်ပရောဟိတ်တို့ကညစ်ညူးခြင်းရှိလိမ့်မည်
 ၁၄ ဟုပြန်ပြောကြ၏။ ဟဂ္ဂဲကလည်းဤလူမျိုးဤပြည်သား
 တို့သည်မျှော်မှောက်၌ထိုအတူဖြစ်ကြ၏။ သူတို့လုပ်
 ဆောင်သမျှသည်လည်းထိုအတူဖြစ်၏။ ငထံမှာပူဇော်
 သောအရာသည်လည်းညစ်ညူး၏ဟုထာဝရဘုရားမိန့်
 ၁၅ တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏မိတ်မှာနှံတော်၌ကျောက်
 တခုပေါ်မှာတခုကိုမတင်၌ယခုနေ့မှစ၍အထက်အမှု
 ၁၆ ကိုပြန်ကြည့်ဆင်ချင်ကြပါလော့။ ထိုကာလတွင်ဆံအ
 တင်းနှစ်ဆယ်ထွက်ရသောစပါးပုံသို့လူလားသောအခါ
 တဆယ်ကိုသာရ၏။ စပျစ်ရည်အိုးငါးဆယ်ကိုယူခြင်း
 ၁၇ ဌာစပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းသို့လာသောအခါနှစ်ဆယ်ကို
 ၁၈ သာရ၏။ သင်တို့လုပ်ဆောင်သမျှတို့တွင်လေထိ၍အပင်
 သေဘေး။ အရည်ယို၍သေဘေးဖြင့်ငါသည်ဒဏ်ခတ်ခဲ့
 ပြီ။ သို့သော်လည်းသင်တို့သည်ငထံသို့ပြန်၍မလာကြဟု
 ၁၉ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏မိတ်မှာနှံ

တော်တို့ကိုမြစ်ကျ၍နဝမလ။ နှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့။
 ယခုနေ့မှစ၍ရှေ့သို့မျှော်ကြည့်ဆင်ချင်ကြပါလော့။ ဆင်
 ၂၀ ချင်ရမည်အကြောင်းအရာဟူမူကား။ စပါးကျိ၌စပါးရှိ
 သလော။ မရှိ။ စပျစ်ပင်။ တဥ်ပင်။ သလဲပင်။ သံလွင်ပင်တို့
 သည်အသီးကိုမသီးကြသေး။ သို့သော်လည်းယခုနေ့မှစ၍
 သင်တို့ကိုငါကောင်းကြီးပေးမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၁ ထိုလနှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့တွင်ထာဝရဘုရား၏
 ၂၂ နှုတ်ကပတ်တော်သည်ဟဂ္ဂဲသို့တဖန်ရောက်လာ၍၊ သင်
 သည်ယုဒမြို့ဝန်ဇေရုဗဗေလကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ငါသည်
 ၂၃ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကိုလုပ်မည်။ တိုင်းနိုင်ငံတို့၏
 ရာဇပလ္လင်များကိုမှောက်တွန်၍အမျိုးမျိုးသောတိုင်းနိုင်
 ငံတန်ခိုးကိုဖျက်ဆီးမည်။ ရထားနှင့်ရထားစီးသူရဲတို့ကို
 လည်းမှောက်တွန်မည်။ မြင်းနှင့်မြင်းစီးသူရဲတို့သည်တ
 ၂၄ ယောက်ကိုတယောက်ခုတ်၍လဲကြလိမ့်မည်။ ကောင်း
 ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
 အိုရှာလသေလသား။ ငကျွန်ဇေရုဗဗေလ။ ထိုအခါသင့်
 ကိုငါယူ၍တံဆိပ်လက်စွပ်ကဲ့သို့ခန့်ထားမည်ဟုထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သင့်ကိုငါရွေးချယ်ပြီဟုကောင်း
 ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

။ပရောဖက်ဟဂ္ဂဲစီရင်ရေးထားသောအနာဂတ္တိကျပ်ပြီး၏။

၁ ဒါရိမင်းကြီးနန်းစံနှစ်နှစ်။ အဌမလတွင်ဣဒေါသားဗာ
 ရဒ်၏သားပရောဖက်ဘခရိသို့ရောက်လာသောထာဝရ
 ၂ ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား။ ထာဝရဘုရား
 သည်သင်တို့ဘိုးဘေးများကိုအလွန်အမျက်ထွက်တော်
 ၃ မူပြီ။ သို့သော်လည်းကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ
 ဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုသူတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ငထံ
 သို့ပြန်၍လာကြလော့ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာ
 ၄ ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ငါသည်လည်းသင်တို့ရှိရာသို့ပြန်
 လာမည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်
 ၅ တော်မူ၏။ ရှေးပရောဖက်တို့ကသင်တို့မကောင်းသော
 လမ်း။ မကောင်းသောအကျင့်များကိုယခုကြည့်ရှောင်ကြ
 လော့ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်

တော်မူသည်ကိုဆင့်ဆိုလျက်ကျွေးကျော်သော်လည်းနား
 မကြား။ ငစကားကိုလည်းနားမထောင်သောသင်တို့ဘိုး
 ၆ ဘေးများကဲ့သို့မပြုကြနှင့်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၇ ဘိုးဘေးတို့သည်အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ ပရောဖက်
 ၈ တို့သည်အစဉ်အမြဲအသက်ရှင်တတ်ကြသလော။ ငါ၏
 ကျွန်ပရောဖက်တို့၌ငါမှာထားသောငါ၏ပညတ်စကား
 တို့သည်သင့်တို့ဘိုးဘေးများကိုမိမိပြုမဟုတ်လော။ သူ
 တို့သည်သတ်ရ၍ငါတို့ကျင့်ကြံပြုမူသည့်နှင့်အလျောက်
 ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
 သည်ငါတို့၌စီရင်မည်ဟုအကြံရှိတော်မူသည်အတိုင်း
 စီရင်တော်မူပြီဟုပြောဆိုကြသည်မဟုတ်လောဟုမိန့်
 တော်မူ၏။

၇ ဒါရိမင်းကြီးနန်းစံနှစ်နှစ်။ကောသလတည်းဟူသောရှေ့ဗတ်လ။နှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့တွင်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်အာရုံသားဖြစ်သောဗာရမိဇ္ဈိသားပရောဗတ်ဇာခရိသို့ရောက်လာ၏။ညဉ့်အခါမြင်ရသောရူပါရုံဟူမူကား။မြင်းနီကိုစီးသောလူတဦးသည်သင်းရှာ၍ချီ၍တွင်ရှိသောရတနာတို့ရပ်၏။သုနောက်မှာနီသောမြင်း။ညိုသောမြင်း။ဖြူသောမြင်းတို့သည်ရှိကြ၏။ငါကလည်းအိုသခင်။ထိုသူတို့ကားအဘယ်သူနည်းဟုမေးသော်ငါနှင့်ပြောဆိုသောကောင်းကင်တမန်ကထိုသူတို့ကားအဘယ်သူဖြစ်သည်ကိုငါ

၈၀ ပြမည်ဟုဆိုပြီးမှ။ရတနာတို့ရပ်သောလူကထိုသူတို့သည်မြေကြီးအရပ်ရပ်တို့ကိုလှည့်လည်၍သွားစေခြင်းငှါထာဝရဘုရားစေလွှတ်တော်မူသောသူဖြစ်ကြသည်ဟုပြန်ပြော၏။ထိုသူတို့ကလည်းအကျွန်ုပ်တို့သည်မြေကြီးအရပ်ရပ်တို့ကိုလှည့်လည်၍သွားပါပြီ။မြေကြီးတရှောက်လုံးသည်အမှုမရှိ။ညိမ်ဝပ်လျက်ရှိပါ၏ဟုရတနာတို့ရပ်သောထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်အားပြန်လျှောက်ကြ၏။

၈၁ တဖန်ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ကအိုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား။ကိုယ်တော်သည်အနှစ်ချနှစ်ဆယ်ပတ်လုံးအမျက်ထွက်တော်မူသောယေရုရှလင်မြို့နှင့်ယုဒမြို့များကိုအဘယ်မျှကာလပတ်လုံးမသနားဘဲနေတော်မူမည်နည်းဟုမေးလျှောက်

၈၃ သော်။ထာဝရဘုရားသည်ငါနှင့်ပြောဆိုသောကောင်းကင်တမန်အားကောင်းသောစကား။နှစ်သိမ့်စေသော

၈၄ စကားဖြင့်ပြန်ပြောတော်မူ၏။ငါနှင့်ပြောဆိုသောကောင်းကင်တမန်ကလည်းကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆို၍ကျွေးကျော်ရမည်မှာ။ငါသည်ယေရုရှလင်မြို့နှင့်ဖိအုန်တောင်အဖို့

၈၅ အလွန်ကြင်နာသောမိတ်အားကြီး၏။ညိမ်ဝပ်စွာနေသောတပါးအမျိုးသားတို့ကိုအလွန်အမျက်ထွက်၏။အကြောင်းမူကား။ငါသည်ယေရုရှလင်မြို့ကိုအနည်းငယ်အမျက်ထွက်သောအခါသူတို့သည်ပိုင်း၍ညည်း

၈၆ ဆဲကြပြီ။ထို့ကြောင့်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ကျေးဇူးပြုချင်သောမိတ်နှင့်ယေရုရှလင်မြို့သို့ငါပြန်လာပြီ။ဤမြို့တွင်အိမ်ကိုတည်ဆောက်ရမည်။မြို့နာကိုလည်းဆိုင်းထွာရမည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ

၈၇ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။တဖန်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆို၍

ကျွေးကျော်ရမည်မှာ။ငါ၏မြို့ရွာတို့သည်အရပ်ရပ်၌နှံ့ပြား၍စည်ပင်ကြလိမ့်မည်။ထာဝရဘုရားသည်ဖိအုန်တောင်သားတို့ကိုနှစ်သိမ့်စေဦးမည်။ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကိုရွေးကောက်၍ပြုစုဦးမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၈၈ တဖန်ငါမျှော်ကြည့်၍ဦးချိုလေးချောင်းကိုမြင်၏။

၈၉ ငါနှင့်ပြောဆိုသောကောင်းကင်တမန်အားလည်းထိုဦးချိုတို့ကားအဘယ်သို့နည်းဟုမေးမြန်းသော်ထိုဦးချိုတို့သည်ယုဒပြည်။အုသရေလပြည်။ယေရုရှလင်မြို့တို့ကိုအရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေသောဦးချိုဖြစ်သည်ဟုပြန်ပြော

၉၀ ၏။ထာဝရဘုရားသည်လည်းလက်သမားလေးဦးတို့ကိုပြတော်မူ၏။ငါကလည်းဤသူတို့သည်အဘယ်အမှုကိုပြုခြင်းငှါလာပါသနည်းဟုမေးလျှောက်သော်ကောင်းကင်တမန်ကထိုဦးချိုတို့သည်အဘယ်သူမျှမျှော်၍မကြည့်ဝံ့အောင်ယုဒပြည်သားတို့ကိုကွဲပြားစေသောဦးချိုဖြစ်ကြ၏။ဤလက်သမားတို့သည်ယုဒပြည်သားတို့ကိုကွဲပြားစေခြင်းငှါတိုက်လာသောထိုဦးချိုတို့ကိုချိမ်းမောင်း၍တပါးအမျိုး၏ဦးချိုတို့ကိုရှုတ်ချသောသူဖြစ်ကြသည်ဟုပြန်ပြော၏။

၉၁ တဖန်ငါမျှော်ကြည့်၍တိုင်းစရာကြီးကိုကိုင်သောလူတဦးကိုမြင်လျှင်။အဘယ်အရပ်သို့သွားမည်နည်းဟုထိုသူအားမေးသော်ယေရုရှလင်မြို့အလျားအနံကိုသိထို

၉၂ ချို့မြို့ကိုတိုင်းခြင်းငှါသွားသည်ဟုပြန်ပြော၏။ငါနှင့်ပြောဆိုသောကောင်းကင်တမန်သည်ထွက်သွားသော်

၉၃ အချားသောကောင်းကင်တမန်သည်ကြိုဆိုလျက်။သင်သင့်ပြေး၍ထိုလူလင်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ယေရုရှလင်မြို့သားလူသတ္တဝါတို့ရှိသောတို့သည်အလွန်များသောကြောင့်

၉၄ ရွာတို့၌နေရကြလိမ့်မည်။ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ငါသည်မြို့ကိုကာသောမီးမြှင့်ရိုးဖြစ်မည်။မြို့အလယ်၌လည်းငါသည်မြို့၏ဘုန်းအသရေဖြစ်မည်။

၉၅ အချင်းတို့။အချင်းတို့။မြောက်မျက်နှာအရပ်မှပြေးလာကြလော့ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။မိဗ်းကောင်းကင်အောက်လေးမျက်နှာတို့၌သင်တို့ကိုငါနှံ့ပြားစေပြီ

၉၆ ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ဗာဗုလုန်မြို့သို့ထံမှာနေသောအချင်းဖိအုန်သတို့သို့။အလွတ်ပြေးလော့။ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။သင်တို့ကိုမျက်ဆီးသောလူမျိုးတို့ရှိရာသို့ဘုန်းထင်ရှားပြီးမှငါ့စေလွှတ်တော်မူ၏။သင်တို့ကိုထိသောသူသည်

၉၇ မျက်ဆန်တော်ကိုထိသောသူဖြစ်၏။သူတို့ကိုငါတိုက်

၅။ သူတို့၏ကျွန်များသည်လူယူဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်သာဝရဘုရားသည်ကောရိစေ

၁၀။ အိုဖိအုန်သတို့သို့။ သိချင်းဆို၍ရှင်လန်းလေ့။
ငါလာ၍သင့်အလယ်၌နေမည်ဟုသာဝရဘုရားမိန့်တော်
၁၁။ မူ၏။ ထိုကာလ၌လူမျိုးအများတို့သည်သာဝရဘုရား
ဘက်သို့ဝင်စား၍ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သင့်အလယ်
၁၂။ ခုနစ်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်သာဝရဘုရား
သည်ငါ့ကိုသင့်ဆီသို့စေလွှတ်တော်မူသည်ကိုသင်သိရ
၁၃။ လိမ့်မည်။ သာဝရဘုရားသည်သန့်ရှင်းသောပြည်၌မိမိ
အဖို့ယုဒပြည်ကိုအမွေခံ၍တဖန်ယေရုရှလင်မြို့ကိုရွေး
၁၄။ ချယ်တော်မူလိမ့်မည်။ အိုလုသတ္တဝါအပေါင်းတို့။ ထာ
ဝရဘုရားရှေ့တော်၌ညီမိတ်စွာနေကြလေ့။ သန့်ရှင်း
သောကျိန်းဝပ်ရာဌာနတော်၌ထတော်မူပြီ။

၁၅။ ယဇာရဲဟိတ်မင်းယောရှုသည်သာဝရဘုရား၏
ကောင်းကင်တမန်ရှေ့၌ရပ်နေသည်ကိုငင်စာတန်သည်
၁၆။ ပြတော်မူ၏။ သာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်က
လည်းအိုစာတန်။ သာဝရဘုရားသည်သင့်ကိုဆုမွန်တော်မူ
ပါစေသော။ ယေရုရှလင်မြို့ကိုရွေးချယ်ပြီးသောသာဝရ
ဘုရားသည်သင့်ကိုဆုမွန်တော်မူပါစေသော။ ဤသူသည်
မီးထဲကနှုတ်သောသင်းစဖြစ်သည့်မဟုတ်လောဟုစာတန်
၁၇။ အားဆို၏။ ယောရှုသည်ညစ်ညူးသောအဝတ်ကိုဝတ်
လျက်ကောင်းကင်တမန်ရှေ့မှာရပ်နေသည်ဖြစ်၍
၁၈။ ကောင်းကင်တမန်ကညစ်ညူးသောအဝတ်ကိုချွတ်
ပယ်ကြသောဟုမိမိရှေ့မှာရပ်နေသောအချားသူတို့အား
ဆို၏။ ယောရှုအားလည်းသင့်အပြစ်ကိုငါဖြေရှင်းပြီ။
၁၉။ တင့်တယ်သောအဝတ်ကိုဝတ်စေမည်ဟုဆို၏။ ငါက
လည်းစင်ကြယ်သောပေါင်းကိုသူ၏ခေါင်းပေါ်မှာတင်
ကြစေဟုဆိုသည်အတိုင်းစင်ကြယ်သောပေါင်းကိုသူ
၏ခေါင်းပေါ်မှာတင်၍အဝတ်ကိုဝတ်စေကြ၏။ သာဝရ
ဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်လည်းအနားမှာရပ်
နေ၏။

၂၀။ တဖန်သာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်သာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်
၂၁။ ကိုဆင့်ဆို၍ယောရှုအားပညတ်ထားသည်ကား။ သင်
သည်လေသို့လိုက်၍ပေညတ်တရားကိုစောင့်ရှောက်
လျှင်ငါအိမ်ကိုစီရင်ရသောအခွင့်။ တန်တိုင်းတို့ကို

စောင့်ရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ရှေ့တော်၌ရပ်နေသော
သူအမျိုးတို့ကိုသင့်အားလပ်ပြရသောသူဖြစ်မည်အ
၂၂။ ကြောင်း။ ငါခန့်ထားမည်။ အိုယဇာရဲဟိတ်မင်းယော
ရှု။ သင့်ရှေ့မှာနေသောသင့်အပေါင်းအဖော်တို့နှင့်တကွ
နားထောင်လေ့။ သူတို့သည်နိမိတ်လက္ခဏာနှင့်ရှည်
သောသူဖြစ်ကြ၏။ ငါ၏ကျွန်တည်းဟူသောအညွန့်ကို
၂၃။ ငါပေါ်ထွန်းစေမည်။ ယောရှုရှေ့မှာငါထားသောကျောက်
ကိုကြည့်ရှုလေ့။ ထိုကျောက်တစ်ခုကိုမျက်စိချွန်လုံး
ကြည့်ရှုလျက်ရှိလိမ့်မည်။ ထိုကျောက်ကိုလည်းငါထု
လုပ်မည်။ တနေ့ချင်းတွင်ဤပြည်၏အပြစ်ကိုငါပယ်
ရှင်းမည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်သာဝရဘုရား
၂၄။ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုနေ့၌သင်တို့သည်မိမိတို့အိမ်နီးချင်း
တယောက်ကိုတယောက်စပျစ်ပင်အောက်။ တည်ပင်
အောက်သို့ခေါ်ဖိတ်ကြလိမ့်မည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်
ခြေအရှင်သာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၅။ ငါနှင့်ပြောဆိုသောကောင်းကင်တမန်သည်ပြန်
လာ၍အိပ်ပြော်သောသူကိုနှိုးသကဲ့သို့ငါ့ကိုနှိုးလျက်
၂၆။ သင်သည်အဘယ်အရာကိုမြင်သနည်းဟုမေးလျှင်ငါ
ကအကျွန်ုပ်သည်ကြည့်ရှု၍အတိအကျသိမိသောအရာကို
မြင်ပါ၏။ မီးခုံတိုင်အဖျား၌ဆီအိုးတလုံး။ မီးခွက်ချွန်
လုံး။ ဆီအိုးနှင့်မီးခွက်ချွန်လုံးဆက်သောပြွန်တံချွန်
၂၇။ တံရှိပါ၏။ ဆီအိုးလက်ျာဘက်၌သံလွင်ပင်တပင်။ လက်
ဝဲဘက်၌တပင်။ မီးခုံကိုလွှမ်းမိုးသောသံလွင်ပင်နှစ်ပင်ရှိ
၂၈။ ပါသည်ဟုဆိုပြီး၍ငါနှင့်ပြောဆိုသောကောင်းကင်
တမန်အားအကျွန်ုပ်သခင်။ ဤအရာတို့ကားအဘယ်
၂၉။ အရာဖြစ်သနည်းဟုမေးသော်၊ ငါနှင့်ပြောဆိုသော
ကောင်းကင်တမန်ကဤအရာတို့ကားအဘယ်အရာ
ဖြစ်သည်ကိုနားမလည်သလောဟုမေးလျှင်အကျွန်ုပ်နား
၃၀။ မလည်ပါသခင်ဟုလျှောက်၏။ ကောင်းကင်တမန်က
လည်းဇေရုဗဗေလသို့ရောက်လာသောသာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား။ ဤအမှုသည်ဗိုလ်ခြေအား
ဖြင့်မဟုတ်။ အာဏာတန်ခိုးအားဖြင့်မဟုတ်။ ငမိညည်
အားဖြင့်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာ
၃၁။ ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ အိုတောင်ကြီး။ သင်သည်အ
ဘယ်သို့နည်း။ ဇေရုဗဗေလရှေ့မှာညီသောအရပ်ဖြစ်ရ
လိမ့်မည်။ လူများတို့ကကျေးဇူးတော်ရှိပါစေသော။ ကျေး
ဇူးတော်ရှိပါစေသောဟုကျေးကျွန်လျက်ထိုမင်းသည်
တိုက်ထောင့်အထွန်ကျောက်ကိုတင်ထားရလိမ့်မည်။

၈ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ခေါ်သို့
 ၉ ရောက်လာသည်ကား။ အရူပဗေဒသည်၏အိမ်တော်
 အမြင်ကိုချထားပြီ။ သူသည်လည်းလက်စသတ်ရလိမ့်
 မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်
 ကေုသင်တို့ရှိရာသို့စေလွှတ်တော်မူသည်ကိုသင်တို့သိ
 ၁၀ ရကြလိမ့်မည်။ အမှုငယ်ပြုသောနေ့ရက်ကိုအဘယ်သူ
 သည်မထိမဲ့မြင်ပြုရသနည်း။ ချိန်ကြိုးသည်အရူပဗေဒ
 လက်ခွဲရှိသည်ကိုထိုချွန်ပါးတို့သည်မြင်၍ဝမ်းမြောက်
 ကြလိမ့်မည်။ ထိုချွန်ပါးတို့ကားမြေကြီးတပြင်လုံးတွင်
 တောင်မြောက်ပြေးတတ်သောထာဝရဘုရား၏မျက်စိ
 ၁၁ တော်များဖြစ်သတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။ ငါကလည်းမီး
 ခုံလကျာဘက်။ လက်ဝဲဘက်ခွဲရှိသောထိုသံလွင်ပင်နှစ်
 ၁၂ ပင်ကားအဘယ်သို့နည်းဟူ၍၎င်း၊ ဆီညှစ်ရာရွှေစက်
 နှစ်ခုအားဖြင့်မိမိတို့ဆီကိုသွန်းလောင်သောထိုသံလွင်
 ကိုင်းနှစ်ကိုကားအဘယ်သို့နည်းဟူ၍၎င်းမေးလျှောက်
 ၁၃ သော်၊ ကောင်းကင်တမန်ကထိုအကိုင်းတို့ကိုနားမလည်
 သလောဟုမေးလျှင်အကျွန်ုပ်နားမလည်ပါသခင်ဟု
 ၁၄ လျှောက်၏။ ကောင်းကင်တမန်ကလည်းထိုအကိုင်း
 တို့သည်မြေကြီးတပြင်လုံးကိုအစိုးပိုင်တော်မူသောအ
 ရှင်၏ရှေ့တော်ခွဲရပ်နေသောဘိသိတ်ခံသူနှစ်ပါးဖြစ်
 သည်ဟုဆို၏။

၅
 ၁ တဖန်ငါ့မျှော်ကြည့်၍ပျံ့လျက်ရှိသောစာစောင်ကို
 ၂ မြင်၏။ ကောင်းကင်တမန်ကလည်းသင်သည်အဘယ်
 အရာကိုမြင်သနည်းဟုမေးလျှင်ပျံ့လျက်ရှိသောစာ
 စောင်ကိုမြင်ပါ၏။ အလျားအတောင်နှစ်ဆယ်။ အနံအ
 ၃ တောင်တဆယ်ရှိပါသည်ဟုလျှောက်၏။ ကောင်းကင်
 တမန်ကလည်းထိုစာစောင်သည်တပြင်လုံးကိုနှံ့ပြား
 သောကျိန်ခြင်းဖြစ်၏။ ခိုးတတ်သောသူရှိသမျှတို့သည်
 ထိုစာစောင်တဖက်၌ပါသည်အတိုင်းပယ်ဖြတ်ခြင်းကို
 ခံရကြမည်။ အကျိန်ရဲသောသူရှိသမျှတို့သည်ထိုစာစောင်
 တဖက်၌ပါသည်အတိုင်းပယ်ဖြတ်ခြင်းကိုခံရကြမည်။
 ၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ ထိုစာစောင်ကိုငါထုတ်ဖော်မည်။ ခိုးတတ်
 သောသူ၏အိမ်ထဲသို့၎င်းနာမကိုတိုင်တည်၍မမှန်သော
 ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလောသူ၏အိမ်ထဲသို့၎င်းဝင်၍နေရာ
 ကျသဖြင့်သစ်သားများ။ ကျောက်များနှင့်တကွထိုအိမ်
 ကိုစားဆိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၅ တဖန်ငါ့နှံ့ပြောဆိုသောကောင်းကင်တမန်သည်

ထွက်၍ယခုထွက်လာသောအရာကိုမျှော်ကြည့်လော့
 ၆ ဟုအေးဆိုလျှင်၊ ထိုအရာကားအဘယ်အရာနည်းဟု
 ငါမေးသော်ထိုအရာသည်ထွက်သွားသောဇောဖြစ်
 သည်ဟူ၍၎င်းထိုအရာသည်တပြင်လုံး၌သူတို့၏အကြံ
 ၇ အစည်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်းဆို၏။ ခဲအခွက်တဆယ်ကို
 လည်းအထက်သို့ချိမြှောက်၍ခွဲတယောက်သည်ဇော
 ၈ ထဲ၌ထိုင်သည်ကိုငါမြင်၏။ ကောင်းကင်တမန်က
 လည်းထိုခွဲသည်ခုစုရက်အပြစ်ဖြစ်၏ဟုဆိုလျက်သူ
 ကိုဇောထဲသို့ချထား၍ဇောအဝပေါ်မှခဲများကိုတင်လေ
 ၉ ၏။ တဖန်ငါ့မျှော်ကြည့်၍တောငန်း၏အတောင်ကဲ့သို့
 အတောင်ရှိသောမိမိနှစ်ယောက်တို့သည်အတောင်တို့
 ၌ဝိညာဉ်ပါလျက်ထွက်လာ၍ထိုဇောကိုမြေကြီးနှင့်
 ၁၀ မိန့်ကောင်းကင်စပ်ကြားသို့ချိသွားကြ၏။ ထိုဇော
 ကိုအဘယ်သို့ချိသွားကြသနည်းဟုငါ့နှံ့ပြောဆိုသော
 ၁၁ ကောင်းကင်တမန်အားငါမေးသော်၊ ဂရိနာပြည်၌ဇောအ
 ဖို့အိမ်ဆောက်ခြင်းငှါချိသွားကြ၏။ ထိုပြည်၌သူ၏ခုံ
 ပေါ်မှာတင်ထား၍နေရာချကြလိမ့်မည်ဟုဆို၏။

၆
 ၁ တဖန်ငါ့မျှော်ကြည့်၍ကြေးဝါဖြင့်ပြီးသောတောင်
 ၂ နှစ်လုံးကြားမှရထားလေးစီးထွက်လာ၏။ ပဌမရထား
 ၃ ၌မြင်းနို့။ ဒုတိယရထား၌မြင်းနက်။ တတိယရထား၌
 မြင်းဖြူ။ စတုတ္ထရထား၌ခွန်အားကြီးသောမြင်းကျား
 ၄ တို့သည်ကလျက်ရှိကြ၏။ အကျွန်ုပ်သခင်။ ထိုရထား
 တို့ကားအဘယ်သို့နည်းဟုငါ့နှံ့ပြောဆိုသောကောင်း
 ၅ ကင်တမန်အားငါမေးသော်၊ ကောင်းကင်တမန်ကထို
 ရထားတို့သည်မြေကြီးတပြင်လုံးကိုအစိုးပိုင်တော်မူသော
 အရှင်၏ရှေ့တော်ခွဲရပ်နေရာမှထွက်သွားသောမိန့်
 ၆ ကောင်းကင်လေလေးပါးဖြစ်၏။ ကသောမြင်းနက်တို့
 သည်မြောက်ပြည်သို့သွားကြ၏။ မြင်းဖြူတို့သည်မြင်းနက်
 နောက်သို့လိုက်ကြ၏။ မြင်းကျားတို့သည်တောင်ပြည်
 ၇ သို့သွားကြ၏ဟုဆို၏။ ခွန်အားကြီးသောမြင်းတို့သည်
 ထွက်၍မြေကြီးပေါ်မှာတောင်မြောက်သို့ထွဉ်းလည်ခြင်း
 ၈ ငှါအားထုတ်ကြ၏။ ကောင်းကင်တမန်ကလည်းသွား၍
 မြေကြီးပေါ်မှာတောင်မြောက်သို့ထွဉ်းလည်ကြလော့
 ဟုဆိုသည်အတိုင်းသူတို့သည်မြေကြီးပေါ်မှာတောင်
 ၉ မြောက်သို့ထွဉ်းလည်ကြ၏။ ကောင်းကင်တမန်သည်
 လည်းကေုခေါ်၍ကြည့်လော့။ မြောက်ပြည်သို့သွားသော
 မြင်းတို့သည်အမျက်ကိုမြောက်ပြည်၌တည်စေကြပြီ
 ဟုဆို၏။

၆ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ခဏ
 ၁၀ သို့ရောက်လာသည်ကား။။အရင်သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ၍
 ယခုဗာဗုလုန်မြို့မှပြန်လာသောဟေလဒဲအမျိုး။တောဘိ
 ယအမျိုး။ယေဒါယအမျိုးအချို့တို့ကိုခေါ်၍တနေ့ချင်း
 ၁၁ တွင်ဖေဖန်၏သားယောရှိအိမ်သို့သွားပြီးသော်။ရွှေ
 ငွေတို့ကိုယူ၍သရဖူကိုလုပ်ပြီးလျှင်ယောဇဒက်သား
 ယဗပရောဟိတ်မင်းယောရှု၏ခေါင်းပေါ်မှာတင်လေ့။
 ၁၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်
 ကိုထိုသူအားဆင့်ဆိုရမည်မှာ။အညွန့်အမည်ရှိသော
 သူကိုကြည့်ရှုလေ့။မိမိဒေသအရပ်၌ပေါက်၍ထာဝရ
 ဘုရား၏ဗိမာန်တော်ကိုတည်ဆောက်ထိမ့်မည်။
 ၁၃ ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်ကိုတည်ဆောက်ပြီး
 လျှင်ဘုန်းကြီး၍မိမိရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်လျက်စိုးစံ
 ထိမ့်မည်။ရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်မှာယဗပရောဟိတ်လည်း
 ဖြစ်၍ထိုနှစ်ပါးတို့သည်မိသားစုယဗပရိုညည်ကိုဖွဲ့
 ၁၄ ကြထိမ့်မည်။။ထိုသရဖူသည်ဟေလဒဲ။တောဘိယ။
 ယေဒါယ။ဖေဖန်၏သားဟင်တို့အဖို့။ထာဝရဘုရား၏
 ၁၅ ဗိမာန်တော်၌သက်သေဖြစ်ရမည်။ဝေးသောသူတို့
 သည်လည်းသာ၍ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်၌တည်
 ဆောက်ကြသိမ့်မည်။ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ
 ဘုရားသည်ငကိုသင်တို့ရှိရာသို့စေလွှတ်တော်မူသည်
 ကိုသင်တို့သိရကြသိမ့်မည်။သင်တို့သည်သင်တို့၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုစေ့စေ့နား
 ထောင်လျှင်၍သို့ဖြစ်ရထိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၇
 ၁ ဧရိမင်းကြီးနန်းစံလေးနှစ်။မိသလုမဉ်သောနဝမလ။
 ၂ လေးရက်နေ့တွင်။ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဆုတောင်း
 ၃ ခြင်းငှါ၎င်းနှစ်ပေါင်းများစွာပြုသကဲ့သို့ပညမလတွင်
 ၄ ငိုကျွေး၍ချိုးချံစွာကျင့်ရပါမည်လောဟုကောင်းကင်
 ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ရှိသောယဗ
 ပရောဟိတ်နှင့်ပရောဇက်တို့အားမေးလျှောက်ခြင်းငှါ
 ၅ ခင်၏အိမ်တော်သို့စေလွှတ်ကြသောအခါ။ကောင်းကင်
 ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်
 ၆ ငါဘခရိသို့ရောက်လာ၍။ယဗပရောဟိတ်တို့နှင့်
 ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့အားသင်ဆင့်ဆိုရမည်
 မှာ။အနှစ်ချဲ့နှစ်ဆယ်ပတ်လုံးသင်တို့သည်ပညမလနှင့်
 သတ္တမလတွင်အစာရှောင်၍ငိုကျွေးမြည်တသောအ
 ခါအကယ်စင်စစ်ငါအလိုရှိသည်အတိုင်းငါအားအစာ

၆ ရှောင်ကြသလော။။စားသောက်သောအခါ၌လည်းကိုယ်
 အလိုအလျောက်စားသောက်ကြသည်မဟုတ်လော။
 ၇ ယေရုရှလင်မြို့မပျက်။စည်ပင်၍ပတ်လည်၌ရှိသောမြို့
 ရွာ။တောင်မျက်နှာအရပ်၌ငြိမ့်သောအရပ်၌လူများ
 သေးသောအခါရှေးပရောဇက်တို့ဖြင့်ထာဝရဘုရား
 ကျွေးကျော်တော်မူသောအမိန့်တော်ပြည့်စုံပြီမဟုတ်
 လောဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၈ ထိုအခါထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်
 ၉ ဘခရိသို့ရောက်လာသည်ကား။။တရားအမှုကိုတရား
 သဖြင့်စိရင်ကြလေ့။သနားခြင်းကရုဏာမိတ်နှင့်တ
 ၁၀ ယောက်ကိုတယောက်ကျေးဇူးပြုကြလေ့။။မိဘမရှိ
 သောသူ။မုတ်ဆိုးမ။တကျွန်းတနိုင်းသား။ဆင်းရဲသား
 ကိုမညည်းဆဲကြနှင့်။တယောက်ကိုတယောက်မကောင်း
 သောအကြံကိုမကြံကြနှင့်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအ
 ၁၁ ရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော်လည်း။သူတို့သည်
 နားမထောင်ဘဲလွတ်အောင်ရုံးကြ၏။မကြားစေခြင်းငှါ
 ၁၂ နားကိုပိတ်ကြ၏။။တရားစကားကို၎င်းကောင်းကင်ဗိုလ်
 ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ပိညည်တော်သည်ရှေးပရော
 ဇက်တို့ဖြင့်ထားတော်မူသောစကားကို၎င်းသူတို့သည်
 မကြားစေခြင်းငှါမိမိတို့နှစ်လုံးကိုမိန့်ကျောက်ကဲ့သို့
 မာစေကြ၏။ထိုကြောင့်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာ
 ၁၃ ဝရဘုရားသည်အလွန်အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ငါဟစ်
 ခေါ်၍သူတို့သည်နားမထောင်သကဲ့သို့တဖန်သူတို့သည်
 ဟစ်ခေါ်၍ငါလည်းနားမထောင်ဘဲနေပြီဟုကောင်းကင်
 ၁၄ ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။။သူတို့မသိ
 သောလူမျိုးအပေါင်းတို့တွင်လေဗြေတိုက်၍ငါလွှင့်ပြီ။
 ထိုကြောင့်သူတို့ပြည်သည်လူဆိတ်ညံ့လျက်ရှိ၍အ
 ဘယ်သူမျှမသွားမလာ။သာယာသောပြည်သည်သုတ်
 သင်ပယ်ရှင်းရာဖြစ်လေပြီဘကားဟုမိန့်တော်မူ၏။

၈
 ၁ တဖန်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏
 ၂ နှုတ်ကပတ်တော်သည်ခဏသို့ရောက်လာ၍။ကောင်း
 ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
 ငါသည်ဖိအုန်တောင်အဖို့။အလွန်ဗိတ်အားကြီးပြီ။အ
 ၃ လွန်အမျက်ထွက်၍သုအဖို့ဗိတ်အားကြီးပြီ။။ကောင်း
 ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
 ဖိအုန်တောင်သို့ငါပြန်လာပြီ။ယေရုရှလင်မြို့ထဲမှာနေ
 မည်။ယေရုရှလင်မြို့ကိုသန္ဓာမြို့ဟူ၍၎င်းကောင်းကင်ဗိုလ်
 ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏တောင်တော်ကိုသန့်ရှင်းသော

ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဟာ
ဒရက်ပြည်နှင့်ဇမာသက်မြို့၌သင့်ရောက်ပေ၏။ ထာဝရ
ဘုရားသည် လူမျိုးကို၎င်း၊ နှစ်သစ်သရေလအမျိုးအနွယ်အ

၂ ပေါင်းတို့ကို၎င်းကြည့်ရှုလျက်ရှိတော်မူ၏။ ထိုပြည်၌
 ၃ နီးစပ်သောဟာမတ်ပြည်၌၎င်းတို့လူရရှိသည့်သိဒ္ဓါသော
 ၄ ကြောင့်ထိုမြို့၌ဇိနန္ဒြိယ၌၎င်းသင့်ရောက်ပေ၏။ တရုတ်
 ၅ သည်မိမိအဖို့ရဲတိုက်ကိုတည်ဆောက်၍ငွေကိုမြေမှုန့်
 ၆ ကဲ့သို့၎င်းရွာစင်ကိုလမ်း၌ရှိသောရွာကဲ့သို့၎င်းရယူသော်
 ၇ လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည်သူတပါးလက်သို့သုက္ခိအပ်
 ၈ ၍သုက္ခိအားကိုပင်လယ်ထဲသို့ချတော်မူသဖြင့်မြို့သည်
 ၉ မီးဖြင့်ကျွမ်းလောင်လိမ့်မည်။ ထိုအမှုကိုအာရှကောလုနီ
 ၁၀ မြို့သည်မြင်၍ကြောက်သိမ့်မည်။ ဂါဇမြို့သည်မြင်၍အ
 ၁၁ ယွန်ဘုန်လှုပ်သိမ့်မည်။ ဇုရုန်မြို့လည်းဆွေလင့်၍အရှက်
 ၁၂ ကဲ့သို့ကြောင့်ထိုအတူဖြစ်လိမ့်မည်။ ဂါဇမင်းကြီး
 ၁၃ သည်ဆုံသိမ့်မည်။ အာရှကောလုနီမြို့သည်လည်းအစိုးမရ။
 ၁၄ ၊ အာဇုတ်မြို့၌တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည်နေကြသိမ့်
 ၁၅ မည်။ ဗီလိထွိုအမျိုး၏မာနကိုလည်းငါမျိုးဖဲ့မည်။ သူစား
 ၁၆ သောအသွေးကိုသူ၏ပစပ်ထဲမှ၎င်းသုက္ခိကိုသောရွာ
 ၁၇ ဘွယ်တို့ကိုသူ၏သွားကြားမှ၎င်းငါနှုတ်ပယ်မည်။ ကျန်
 ၁၈ ကြွင်းသောသူသည်လည်းငါတို့ဘုရားသခင်အဖို့ကျန်
 ၁၉ ကြွင်း၍ယုဒပြည်၌မင်းကဲ့သို့နေသိမ့်မည်။ ဇုရုန်မြို့သား
 ၂၀ လည်းယေဇယိလူကဲ့သို့ဖြစ်သိမ့်မည်။ ၊ အဘယ်ရန်သူ
 ၂၁ မှမထွက်မဝင်စေခြင်းငှါအိမ်တော်ပတ်လည်၌တပ်ချ
 ၂၂ မည်။ ညည်းဆဲသောသူသည်လေ့တို့ကိုနောက်တဖန်မနှိပ်
 ၂၃ နှင်းရ။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ယခုကိုယ်တိုင်ကြည့်
 ၂၄ ၍မြင်ပြီ။ ၊ အိုဇီအုန်သတို့သိုး။ အယွန်ဝမ်မြောက်လော့။
 ၂၅ အိုယေရုရှလင်မြို့သတို့သိုး။ ကျေးကျော်လော့။ တရားသ
 ၂၆ ဖြင့်စီရင်၍ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်သောသခင်။ သင်
 ၂၇ ၏အရှင်မင်းကြီးသည်မြို့ကိုစီးသည်သာမက။ မြို့ကလေး
 ၂၈ ကိုစီး၍နူးညံ့သိမ်မွေ့သောစိတ်နှင့်သင်ရှိရာသို့ကြွလာ
 ၂၉ တော်မူသည်ကိုကြည့်ရှုလော့။ ၊ ငါသည်ဖေရိသပြည်၌
 ၃၀ ရထားကို၎င်းယေရုရှလင်မြို့၌မြင်းကို၎င်းပယ်ဖြတ်မည်။
 ၃၁ စစ်လေးကိုလည်းပယ်ဖြတ်မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့
 ၃၂ သည်စင်ညိမ်းမည်အကြောင်းကိုထိုအရှင်သည်မိန့်တော်
 ၃၃ မူမည်။ အာဏာတော်လည်းပင်လယ်တပါးမှသည်ပင်
 ၃၄ လယ်တပါးတိုင်းအောင်၎င်းမြစ်မှသည်မြေကြီးစွန်းတိုင်
 ၃၅ အောင်၎င်းတည်သိမ့်မည်။

၃၆ သင်၏အမှုမူကား၊ ချုပ်ထားလျက်ရှိသောသင်၏
 ၃၇ လူတို့ကိုရေမရှိသောမြေတွင်းထဲကသင်နှင့်ဖွဲ့သော
 ၃၈ ပမိုညည်းအသွေးကြောင့်ငါကယ်ထွတ်မည်။ အချုပ်ခံ၍
 ၃၉ ဆွေလင့်သောသူတို့။ ရဲတိုက်သို့ပြန်လာကြသော၊ ငါသည်
 ၄၀ နှစ်သဘောကျေးဇူးကိုပြုပြီးမည်ဟုယနေပင်ပြောထား၏။

၁၃ | ယုဒလေးကို ငါတင်၍ ဖေရိပ်လေးကို ဆွဲဝင် လျက် ဖိအနံ့
သားတို့ကို ဟေလသသားတို့တဖက်၌ နှိုးဆော်၍ သင့် ကို
၁၄ သူရဲ၏ ဓားကဲ့သို့ ဖြစ်စေမည်။ | ထာဝရဘုရားသည် သူ
တို့အပေါ်မှာ ထင်ရှားတော်မူ၍ မြှားတော်သည် လျှင်စစ်
ပြက်သကဲ့သို့ ပြေးလိမ့်မည်။ အရှင်ထာဝရဘုရားသခင်
သည် တံခိုးမှုတ်၍ တောင်လေဖွေတို့နှင့် ကြွသွားတော်မူ
၁၅ လိမ့်မည်။ | ကောင်ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
သည် သူတို့ကို ကွယ်ကာ တော်မူသဖြင့် သူတို့သည် ကိုက်
စား၍ လက်သွဲကျောက်တို့ကို ကျော်နင်းကြလိမ့်မည်။
သောက်ပြီးလျှင် စပျစ်ရည်နှင့် သမကဲ့သို့ ကျွေးကျော်ကြ
လိမ့်မည်။ အင်တုံကဲ့သို့ ၎င်းယဇ်ပလ္လင်ထောင့်ကဲ့သို့ ၎င်း
၁၆ ပြည့်ဝကြလိမ့်မည်။ | ထိုနေ့၌ သူတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝ
ရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို သိုးရကဲ့သို့ ကယ်တင်တော်မူ
လိမ့်မည်။ သူတို့သည် မြေတော်၌ ထင်ရှားသော သရဖူ
၁၇ မျက်မှန်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ | ကျေးဇူးတော်သည်
အလွန်ကြီးစွာတကား။ ဂုဏ်အသရေတော်လည်း အလွန်
ကြီးစွာတကား။ ဆံစပါးသည် လူလင်တို့ကို ၎င်းစပျစ်ရည်
သစ်သည် အမျှမတို့ကို ၎င်းပွားများပြားစေလိမ့်မည်။

၁၀ နောက်ရိုင်း ရှာရာကလေးကွင်းရိုင်း ရှာစေမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ဆုတောင်းကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည်လျှပ်စစ်ကိုပြင်ဆင်၍ များစွာရိုင်း ရှာစေသဖြင့် ခပ်သိမ်းသောလူတို့အဖို့လယ်ပြင်၌အပင်ပေါက်စေတော်မူမည်။ တေရပ်ရပ်တို့သည် အနတ္တစကားကိုပြောကြ၏။ ပရောဖက်လုပ်သောသူတို့သည် ဗုဒ္ဓာနုပေါ်မီမြင်၍မခွန်သောအိဗ္ဗက်ကိုဟောပြောကြ၏။ အချည်းနှီးနှံသိမ့်စေကြ၏။ ထို့ကြောင့် သိုးရကဲ့သို့လည်သွား၍ သိုးထိန်းမရှိသောကြောင့် ဆင်းရဲခံရကြ၏။

၃။ သိုးထိန်းတို့ကို ခါအမျက်ထွက်၍ ဆိတ်တီးတို့ကို စစ်ကြောသဖြင့် ကောင်းကင်ဖိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် ဝိသိသိုးရ။ ယုဒအမျိုးကို အကြည့်အရှုကြွလာ၍ သန်းတော်ကိုဆောင်သောစစ်တို့ကို မြင်းကဲ့သို့ပြင်စေတော်မူမည်။ ထိုအမျိုးထဲကတို့ကို ထောင့်အမြစ်ကျောက်။ တံခွီးစင်တို့ကိုလေးမင်းဖြစ်သောလူအပေါင်းတို့သည် ထွက်ကြသိမ့်မည်။ သူတို့သည် စစ်တို့ကို ဆုတောင်းသောနှိမ့်သောနှံကိုနင်းသောစစ်သူရဲကဲ့သို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကိုခံရသောကြောင့် စစ်တို့ကိုနှိမ်ခြင်းစီးသူရဲတို့ကိုအရှက်ခွဲကြသိမ့်မည်။ ယုဒအမျိုးကိုလည်း ငါခိုင်နဲ့စေမည်။ သာသင်အမျိုးကိုလည်း

ငါကယ်တင်မည်။ သူတို့ကိုသနားရမ္မက်သောကြောင့်
 နေရာချမည်။ သူတို့သည် နှင်ထုတ်ခြင်းကိုမခံဘူးသကဲ့
 သို့ဖြစ်ကြသိမ့်မည်။ ငါသည်သူတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝ
 ၇ ရဘုရားဖြစ်၍ သူတို့စကားကိုနားထောင်မည်။ ဖေရိုပ်
 အမျိုးသားတို့သည်သူရဲကဲ့သို့ ဖြစ်၍စပျစ်ရည်နှင့်ဝသ
 ကဲ့သို့ဝမ်းမြောက်ကြသိမ့်မည်။ သားမြေးတို့သည်မြင်
 ၈ လှက်ဝမ်းမြောက်၍ ထာဝရဘုရားကိုအမှီပြုလျက် ရှင်
 ၉ လန်းကြသိမ့်မည်။ သူတို့ကိုငါနှိုးဆော်၍စုဝေးစေမည်။
 သူတို့သည်ငါ၏ရှေးနွှတ်ခြင်းကိုခံရသောအားဖြင့်အ
 ၁၀ ရင်များပြားသကဲ့သို့တဖန်များပြားကြသိမ့်မည်။ သူတို့
 ကိုဘဝါးအမျိုးသားတို့တွင်မျိုးစေ့ကဲ့သို့ငါကြံသဖြင့်ဝေး
 သောပြည်၌ ကျော်အောင်းမေ့၍သားမြေးတို့နှင့်တကွ
 ၁၁ အသက်ရှင်လျက် ပြန်လာကြသိမ့်မည်။ သူတို့ကိုဆဲဂုတ္တု
 ပြည်မှတဖန် ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ အာရှုရိပြည်မှခေါ်၍
 ရဝေးစေမည်။ ဂိလဒ်ပြည်နှင့်လေဗနန်ပြည်သို့တဖန်ငါ
 ၁၂ ဆောင်ခဲ့သဖြင့်သူတို့နေစရာဘုံမြေမလောက်နိုင်။ ပင်
 လယ်အသယံ၌ရှောက်သွား၍ညည်းဆဲလျက်ပင်လယ်
 တံဖိုးများကိုခါဏ်ခတ်တော်မူမည်။ မြင်၍နက်နဲသော
 အရပ်ရှိသမျှတို့လည်းခန်းချောက်ကြသိမ့်မည်။ အာရှုရိ
 ပြည်၏မာနကိုနှိမ်ချ၍အဲဂုတ္တုမင်း၏အာဏာသည်လည်း
 ၁၃ ကွယ်ပျောက်သိမ့်မည်။ သူတို့ကိုထာဝရဘုရားအား
 ဖြင့်ငါခိုင်ခံ့စေမည်။ နာမတော်ကိုအမှီပြုလျက် တည်လည်
 ၍သွားကြသိမ့်မည်။ သူထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၁
 ၁ အိုလေဗနန်တောင်။ သင်၏အာရုံစိတ်ပင်တို့ကိုမီး
 ၂ သောင်စေခြင်းငှါသင်၏တံခါးတို့ကိုဖွင့်လေ့။ အိုထင်း
 ရူးပင်။ အာရုံစိတ်ပင်လဲသောကြောင့်မြည်တမ်းလေ့။ မြတ်
 သောအပင်တို့သည်ပျက်စီးကြပြီ။ အိုဗာရှုအာလေပင်
 တို့။ ခိုင်ခံ့သောတောကိုရုတ်လှဲသောကြောင့်မြည်တမ်း
 ၃ ကြလေ့။ သိုးထိန်းတို့သည်မိမိတို့အသရေပျက်သော
 ကြောင့်မြည်တမ်းသောအသံကိုကြိုကြ၏။ ယော်ဒန်မြစ်၏
 ၄ ဂုဏ်အသရေပျက်သောကြောင့်ချင်သောပျိုဟောက်
 ၅ သောအသံကိုကြားရ၏။ ငါ၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သတ်ဖို့ရာထားသောဤ
 ၆ သိုးရက်ကျွေးမွေးလေ့။ ပိုင်သောသူတို့သည်သတ်၍
 ကိုယ်အပြစ်ရှိသည့်ကိုမတ်ကြ။ ရောင်းစားသောသူတို့က
 လည်း ငါရတတ်သည်ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားသည်မင်္ဂလာ
 ၇ ရှိစေဘိမ့်မည်။ သိုးထိန်းတို့သည်လည်း
 ၈ သနားခြင်းကရုဏာမရှိကြ။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်

မူသည်ကား။ ငါသည်ပြည်သူပြည်သားတို့ကိုနောက်
 တဖန်သနား။ မနှစ်မြို့ဘဲလူအသီးအသီးတို့ကိုအိမ်နီး
 ချင်းလက်သို့ရင်ရှင်ဘုရင်လက်သို့ရင်အပ်သဖြင့်သူတို့
 သည်တပြည်လုံးကိုနှိပ်စက်ကြသိမ့်မည်။ သူတို့လက်မှ
 ငါမကယ်ထွတ်ဘဲနေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၇ ထိုသို့သတ်ဖို့ရာထားသောသိုးရက်ကျွေးမွေးရ၏။ သိုးထိန်းတောင်ဝေး
 ရှစ်စင်းကိုယူ၍တစင်းကိုကျေးဇူးဟူ၍ရင်တစင်းကို
 အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍ရင်ခေါ်ဝေါ်လျက်သိုးရက်ကျွေးမွေး
 ၈ ၍။ သိုးထိန်းသုံးယောက်ကိုလည်းတလတွင်ငါပယ်ဖြတ်
 ၍။ သူတို့ကြောင့်ငါစိတ်ညီးငွေ၏။ သူတို့သည်လည်း
 ၉ ငါ့ကိုရှုရှာကြ၏။ နောက်တဖန်သင်တို့ကိုငါမကျွေး။
 သေသောအကောင်သည်သေပါလေစေ။ အသတ်ခံရသော
 အကောင်သည်ခံရပါလေစေ။ ကျန်ကြွင်းသောအကောင်
 တို့သည်တကောင်ကိုတကောင်စားပါလေစေဟုငါဆို
 ၁၀ လျက်။ ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့နှင့်အရင်ဖွဲ့သောပဋိညဉ်
 ကိုဖျက်လို၍ကျေးဇူးအမည်ရှိသောငါ၏တောင်ဝေး
 ၁၁ ကိုယူ၍မျိုး၏။ ထိုပဋိညဉ်သည်ထိုနေ့၌ပျက်သော
 ကြောင့်ငါ့ကိုအမှီပြုသောသိုးဆင်းရဲတို့သည်ထာဝရ
 ၁၂ ဘုရား၏နွှတ်ကပတ်တော်ကိုနားလည်ကြ၏။ တဖန်ငါ
 ကငါရထိုက်သောအခါကိုပေးအံ့သောငှါသင်တို့သည်
 အလိုရှိလျှင်ပေးကြလေ့။ အလိုမရှိလျှင်မပေးကြနှင့်ဟု
 ဆိုသော်သူတို့သည်အားအခပေးအံ့သောငှါငွေသုံး
 ၁၃ ဆယ်ကိုချိန်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်းထိုငွေကို
 အိုးထိမ်းသမားရှေ့မှာပြန်ချသော့။ ငါ့အမိုးပြတ်၍ငွေ
 များစွာသည်တကားဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းထိုငွေ
 သုံးဆယ်ကိုငါယူ၍ထာဝရဘုရား၏စိတ်မှာန်တော်၌အိုး
 ၁၄ ထိမ်းသမားရှေ့မှာပြန်ချ၏။ ထိုအခါယုဒအမျိုးနှင့်အသ
 ရေလအမျိုးဖွဲ့သောမိဿဟာယကိုဖျက်လို၍အနှောင်
 အဖွဲ့အမည်ရှိသောအချားတောင်ဝေးကိုငါမျိုး၏။
 ၁၅ တဖန်ထာဝရဘုရားကမိန့်တော်မူသောသိုးထိန်း၏တန်
 ၁၆ ဆာတို့ကိုထိမ်းယူလေ့။ အကြောင်းမူကား။ ဤပြည်၌
 သိုးထိန်းဘဦးကိုငါပေါ်ထွန်းစေမည်။ သူသည်အသတ်
 ခံရသောအကောင်ကိုမကြဉ်မရှု။ လယ်လွဲသောအကောင်
 ကိုမရှာ။ နာသောအကောင်ကိုအနာပျောက်စေခြင်းငှါမ
 ပြု။ ရင်နေသောအကောင်ကိုမမစ။ ဆူသောအကောင်တို့
 ၁၇ ကိုစားသိမ့်မည်။ သူတို့ခွာကိုလည်းမျိုးဖွဲ့သိမ့်မည်။ သိုး
 ရက်စွန့်ပြစ်သောအချည်းနှီးသိုးထိန်းသည်အမင်္ဂလာရှိ
 စေသတည်း။ သူ၏လက်ရုံးနှင့်လက်ျာမျက်စိနှစ်စားစား

အိမ်၌ခံရသောဒဏ်ရာဖြစ်ပါသည်ဟုပြန်ပြောလိမ့်မည်။
 ၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
 မူသည်ကား။အိုခေး။ငါ၏သိုးထိန်းဘဇာန်။ငါ၏အပေါင်း
 အဖော်ဖြစ်သောသူတဇာန်၌နိုးလော့။သိုးထိန်းကိုရိုက်
 သတ်လော့။သို့ပြုလျှင်သိုးတို့သည်ဖရိုဖရဲကွဲလွင့်ကြ
 လိမ့်မည်။သိုးသဖယ်တို့အပေါ်၌လည်းငါသည်လက်
 ၈ ကိုတင်ဦးမည်။ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။
 တပြည်လုံးသိုးတို့နှင့်ရက်ပယ်ဖြတ်၍အသေခံရသ
 ၉ ဖြင့်တရသာကျန်ကြွင်းရလိမ့်မည်။ထိုတရကိုမီးအလယ်
 သို့ငါရှောက်သွားစေမည်။ငွေကိုချွတ်သကဲ့သို့ချွတ်
 မည်။ရွှေကိုရံစပ်သကဲ့သို့ရံစပ်မည်။သူတို့သည်နာမ
 ကိုပဋ္ဌနာပြု၍ငါနားသော်မည်။သူတို့ကိုငါ၏လူမျိုးဟူ
 ၍ငါခေါ်ဝေါ်မည်။သူတို့ကလည်းထာဝရဘုရားသည်
 ငါတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏ဟုဝန်ခံကြလိမ့်မည်။

၁၄
 ၁ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည်ရောက်သောအခါ
 သူတပါးတို့သည်သင်၏ဥစ္စာကိုလုယူ၍သင့်အလယ်၌
 ၂ ဝေဖန်ကြလိမ့်မည်။ယေရုရှလင်မြို့ကိုတိုက်စေခြင်းငှါ
 လူမျိုးအပေါင်းတို့ကိုငါစုဝေးစေမည်။မြို့ကိုတိုက်ယူပြီး
 လျှင်အိမ်တို့ကိုလုရက်၍မိမိတို့ကိုအဓမ္မပြုကြလိမ့်မည်။
 မြို့သားတဝက်ကိုသိမ်းသွား၍ဘဝက်သာမြို့၌ကျန်ကြွင်း
 လိမ့်မည်။

၃ ထာဝရဘုရားသည်လည်းစစ်တိုက်ရာကာလ၌တိုက်
 ၄ သကဲ့သို့ထိုလူမျိုးတို့ကိုတိုက်သွားတော်မူမည်။ထို
 နေ့ရက်၌ခြေတော်သည်ယေရုရှလင်မြို့အရှေ့။သံလွင်
 တောင်ပေါ်မှာရပ်၍သံလွင်တောင်သည်အရှေ့ဘက်မှ
 အနောက်ဘက်တိုင်အောင်အလယ်၌ကွဲသဖြင့်အလွန်
 ကြီးသောချိုင့်ဖြစ်လိမ့်မည်။တောင်တဝက်သည်မြောက်
 ဘက်သို့၎င်းတဝက်သည်တောင်ဘက်သို့၎င်းရှေ့ရံလိမ့်
 ၅ မည်။သင်တို့သည်တောင်ကြားချိုင့်လမ်းဖြင့်ပြေးကြ
 လိမ့်မည်။ထိုချိုင့်သည်အာဖလမြို့တိုင်အောင်မီလိမ့်မည်။
 ယုဒရှင်ဘုရင်ဩဇိမင်းလက်ထက်။မြေကြီးထွပ်၍
 သင်တို့သည်ပြေးသကဲ့သို့တဖန်ပြေးကြလိမ့်မည်။ငါ၏
 ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကြွလာတော်မူ၍မိမိသန့်ရှင်း

၆ သူအပေါင်းတို့သည်ပါကြလိမ့်မည်။ထိုနေ့ရက်၌အ
 လင်းမရှိ။မြတ်သောအရာတို့သည်ယုတ်လျော့လိမ့်မည်။
 ၇ ၊နေ့မဟုတ်။ညဉ့်မဟုတ်။ထာဝရဘုရားသိတော်မူသော
 နေ့ရက်ဘုရင်ဖြစ်၍ညဦးသံအချိန်ရောက်မှသင်းသိမ့်
 ၈ မည်။ထိုနေ့ရက်၌အသက်ရေသည်ယေရုရှလင်မြို့မှ

ထွက်၍နွေကာလဖြစ်စေ။ဆောင်းကာလဖြစ်စေ။အရှေ့
 ပင်လယ်သို့တဝက်။အနောက်ပင်လယ်သို့တဝက်စီး
 ၉ သွားလိမ့်မည်။ထာဝရဘုရားသည်တပြည်လုံးတွင်ရှင်
 ဘုရင်ဖြစ်တော်မူမည်။ထိုနေ့ရက်၌ထာဝရဘုရားတပါး
 ၁၀ တည်း။နာမတော်တပါးတည်းဖြစ်တော်မူမည်။ဂေဇာမြို့
 မှသည်ယေရုရှလင်မြို့တောင်ဘက်။ရိဗွန်မြို့တိုင်အောင်
 တပြည်လုံးကိုချိုင့်ကဲ့သို့တညီတည်းဖြစ်စေတော်မူမည်။
 မြို့သည်လည်းဗဟိာမိန့်တံခါးမှသည်အရင်တံခါးရာ။
 မြို့ထောင့်တံခါးတိုင်အောင်၎င်းဟာနုနေလရဲတိုက်မှ
 သည်စပျစ်သီးနယ်ရာတန်ဆာတော်တိုင်အောင်၎င်းဇိုး
 မြောက်ခြင်းကိုခံ၍မြို့ဟောင်းရာ၌တဖန်တည်ရလိမ့်မည်။
 ၁၁ ၊နောက်တဖန်ယေရုရှလင်မြို့သည်ကျန်ခြင်းဘေးကို
 မခံ။မြို့သားတို့သည်နေရာကျ၍ပိုးရိပ်စရာမရှိဘဲနေကြ
 လိမ့်မည်။

၁၂ ယေရုရှလင်မြို့ကိုတိုက်လာသောလူမျိုးအပေါင်းတို့
 ၌ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောဘေးဒဏ်ဟူမူကား။
 ခြေဖြင့်ရပ်လျက်ပင်သူတို့အသားလျော့ပျက်လိမ့်မည်။
 မျက်အိမ်၌မျက်လုံးလျော့ပျက်လိမ့်မည်။လျှာသည်လည်း
 ၁၃ ခံတွင်း၌လျော့ပျက်လိမ့်မည်။ထိုနေ့ရက်၌ထာဝရ
 ဘုရား၏တန်ခိုးတော်ကြောင့်သူတို့သည်အလွန်ရုန်းရင်း
 ခတ်မျှပြု၍တယောက်ကိုတယောက်လက်ချင်းရိုက်
 သော်လည်းတယောက်ကိုတယောက်တိုက်၍သတ်
 ၁၄ ကြလိမ့်မည်။ယုဒအမျိုးသားတို့လည်းယေရုရှလင်မြို့၌
 တိုက်ကြလိမ့်မည်။ပတ်လည်၌နေသောတပါးအမျိုးသား
 အပေါင်းတို့၏ဥစ္စာစည်းစိမ်တည်းဟူသောများစွာသော

၁၅ ရွှေငွေအဝတ်တန်ဆာရုပ်လျက်ရှိကြလိမ့်မည်။မြင်း။
 လား။ကုလားအုံတံ။မြို့မှစ၍ရန်သူတပ်တွင်ရှိသမျှသော
 တိရိစ္ဆာန်တို့၌ပေးသောဘေးဒဏ်သည်အထက်ဆိုခဲ့
 ပြီးသောဘေးဒဏ်နှင့်တူလိမ့်မည်။

၁၆ ယေရုရှလင်မြို့ကိုတိုက်လာသောလူမျိုးအပေါင်းတို့
 တွင်ကျန်ကြွင်းသမျှသောသူတို့သည်ကောင်းကင်ဗိုလ်
 ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားတည်းဟူသောရှင်ဘုရင်ကို
 ကိုးကွယ်၍သကေနေပွဲခံအံ့သောငှါမြို့တော်သို့နှစ်တိုင်း
 ၁၇ အစည်တက်လာကြလိမ့်မည်။ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
 အရှင်ထာဝရဘုရားဟူသောရှင်ဘုရင်ကိုကိုးကွယ်အံ့
 သောငှါမြို့တော်သို့တက်၍မလာသောမြေကြီးသားအ

၁၈ ဆွေအမျိုးရှိသမျှအပေါ်သို့မိလားမရွာရ။အဲဒုတ္တုပြည်
 သားအဆွေအမျိုးသည်မတက်မလာလျှင်မိလားမရွာဘဲ
 နေသဖြင့်သကေနေပွဲကိုခံအံ့သောငှါတက်၍မလာသော

လူမျိုးတို့၌သာဝရဘုရားပေးတော်မူသောဘေးဒါဏ်သည်
 ၁၉ ထိုသူတို့ကိုလည်းထိလိမ့်မည်။ ဤရွှေကားသကောနေ
 ပွဲကိုခံအံ့သောဌာတက်၍ မလာသောအံ့ဂုတ္တုအမျိုးသား။
 ၂၀ တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့ခံရသောအပြစ်ပေတည်း။
 ထိုနေ့ရက်ကာလတွင်သာဝရဘုရားအားသန့်ရှင်း
 ခြင်းဟုမြင်၌ သွဲသောဆည်းလည်းအပေါ်မှာပင် အက္ခ
 ရာတင်ရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ အိုးတို့

သည်ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာရှိသောဖလားကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်
 ၂၁ မည်။ ထိုမျှမက။ ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်၌ရှိသမျှ
 သောအိုးတို့သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ
 ဘုရားအားသန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်။ ယဇ်ပလ္လင်သောသူအ
 ပေါင်းတို့သည်လာ၍ ထိုအိုးတို့ကိုယူပြီးလျှင်ချက်ပြုတ်
 ကြလိမ့်မည်။ ထိုနေ့မှစ၍နောက်တဖန်ကောင်းကင်ဗိုလ်
 ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ခါနဲလူမရှိရ။

ပရောဖက် အာခရိဖိရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းဖြစ်၏။

မာလဒိအနာဂတ္တိကျမ်း

ထာဝရဘုရားသည်မာလဒိလက်တွင်ဣသရေလ
 အမျိုးသို့ပေးလိုက်တော်မူသောဗျာဒိတ်နှုတ်ကပတ်
 ၂ တော်တည်းဟူသော။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော
 စကားဟူမူကား။ သင်တို့ကိုငါချစ်လေပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့
 ကိုအဘယ်သို့ချစ်တော်မူသနည်းဟုသင်တို့မေးကြလျှင်
 ၃ သောသည်ယာကုပ်၏အစ်ကိုဖြစ်သည်မဟုတ်လော။
 ၄ သို့သော်လည်းယာကုပ်ကိုငါချစ်၏။ သောကိုငါမုန်း
 ၅ ၍သူနေသောတောင်တို့ကိုလွှင်ပြင်ဖြစ်စေပြီ။ သူအမွေ
 ခံရာမြေကိုမြေခွေးတို့၌အပ်လေပြီဟုထာဝရဘုရားမိန့်
 ၆ တော်မူ၏။ ဇနီအမျိုးသားတို့ကငါတို့သည်ပျက်စီးသော်
 လည်းပျက်စီးသောအရပ်တို့ကိုတဖန်တည်ဆောက်
 ၇ ဦးမည်ဟုဆိုရာတွင်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ
 ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား။ သူတို့သည်တည်ဆောက်
 သော်လည်းငါဖြိုဖျက်မည်။ သူတို့ကိုရုစရိုက်ပြည်သား။
 ထာဝရဘုရားအစည်အမျက်ထွက်တော်မူသောလူမျိုး
 ၈ ဟူ၍သမုတ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအမှုကိုသင်တို့သည်မြင်
 သောအခါထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလပြည်၏ပြင်
 ၉ မှာဘုန်းစာန်ခိုးကြီးတော်မူသည်ဟုဆိုကြလိမ့်မည်။
 သားသည်အဖကိုရိုသေတတ်၏။ ကျွန်ုပ်သည်သခင်
 ကိုကြောက်ရွံ့တတ်၏။ ငါသည်အဖမှန်လျှင်ကိုအဘယ်
 သူရိုသေသနည်း။ သခင်မှန်လျှင် အဘယ်သူကြောက်
 ရွံသနည်းဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
 သည်နာမတော်ကိုမထိမ့်မြင်ပြုသောယဇ်ပရောဖတ်
 တို့အားမေးတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်နာမတော်ကို

အဘယ်သို့မထိမ့်မြင်ပြုပါသနည်းဟုသင်တို့မေးရာတွင်
 ၁၂ | ညစ်ညူးသောအစာကိုယဇ်ပလ္လင်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ
 သည်တကား။ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုအဘယ်
 သို့ရှုတ်ချပါသနည်းဟုမေးရာတွင်ထာဝရဘုရား၏စား
 ပွဲသည်ယုတ်မာ၏ဟုဆိုသောကြောင့် ငေါ့ရှုတ်ချကြပြီ။
 ၁၃ | မျက်စိကန်းသောအကောင်ကိုယဇ်ပလ္လင်လျှင်အပြစ်
 ရှိသည်မဟုတ်လော။ ခြေသွဲသောအကောင်နှင့်နာသော
 အကောင်ကိုယဇ်ပလ္လင်လျှင်အပြစ်ရှိသည်မဟုတ်လော။
 မြို့ဝန်မင်းအားဆက်ပါလော့။ မင်း၏မိတ်နှင့်တွေ့လိမ့်
 မည်လော။ သင့်မျက်နှာကိုထောက်လိမ့်မည်လောဟု
 ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၄ | ယခုမှာဘုရားသခင်သည်ငါတို့ကိုကယ်မသနားတော်
 မူမည်အကြောင်း။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဆုတောင်း
 ကြပါလော့။ သင်တို့လက်ခံသောကြောင့် ဤသို့ပြုတတ်ကြ
 ၁၅ ၏။ သင်တို့မျက်နှာကိုထောက်ရမည်လောဟုကောင်း
 ၁၆ ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သင်
 တို့တွင်အဘယ်သူသည်ငတ်ခါးတို့ကိုပိတ်လိမ့်မည်
 နည်း။ သင်တို့သည်ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးကိုအချည်းနှီး
 မညှိရကြ။ သင်တို့ကိုငါအလိုမရှိ။ သင်တို့ပြုသောပူဇော်
 သကာကိုငါလက်မခံဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
 ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၇ နေ့လွန်ရာအရပ်မှသည်နေ့ဝင်ရာအရပ်တိုင်အောင်
 တပါးအမျိုးသားတို့တွင်ငါ၏နာမတော်သည်ကြီးမြတ်
 ရလိမ့်မည်။ ခပ်လိမ်းသော အရပ်တို့၌နံ့သာပေါင်းကိုငါ

၁ အိုယဇ်ပရောဟိတ်တို့။ ကောင်းကင်ခိုလ်ခြေအရှင်
 ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့အားမိန့်တော်မူသောပညတ်
 ၂ စကားဟူမူကား။ ငါ၏နာမတော်ကိုချီးမွှင်လိုသောငှါ
 သင်တို့သည်နားမထောင်။ နှစ်လုံးမသွင်းဘဲနေလျှင်
 ကျိန်ခြင်းဘေးကိုသင်တို့အပေါ်သို့ငါလွှတ်လိုက်မည်။
 သင်တို့၏မင်္ဂလာကိုအမင်္ဂလာဖြစ်စေမည်။ ထိုမျှမက။ နှစ်
 ၃ လုံးမသွင်းဘဲနေသောကြောင့်ယခုပင်အမင်္ဂလာဖြစ်စေ
 ပြီ။ သင်တို့မျိုးစေ့ကိုငါဖျက်မည်။ တိရိစ္ဆာန်ချေးတဦးဟူ
 သောသင်တို့ဓမ္မဥဇာတ်တိရိစ္ဆာန်ချေးကိုသင်တို့ဖျက်နှာပေါ်
 ၄ ခွံငါကြမည်။ သူ့ဘဝါးတို့သည်သင်တို့ကိုထိုတိရိစ္ဆာန်
 ၅ ချေးနှင့်အဘူယူသွားကြထိမ့်မည်။ ငါ၏ပခိုညည်ကို
 လေဝိအမျိုး၌တည်စေခြင်းငှါဤပညတ်စကားကိုသင်
 တို့ဆီသို့ငါပေးလိုက်ကြောင်းလိုသင်တို့သိရကြထိမ့်မည်
 ၆ ဟုကောင်းကင်ခိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 ၇ ၏။ ငါ့ဖွဲ့သောအသက်ပခိုညည်။ ညိပ်ဝင်ခြင်းပခိုညည်
 သည်ထိုအမျိုး၌ရှိ၏။ ငကိုကြောက်ရွံ့၍ငါ၏နာမတော်
 ၈ ရှေ့၌တတ်လန့်သောကြောင့်ငါ့ဖွဲ့၍ပေး၏။ ထိုအမျိုး
 သည်သစ္စာတရားစကားကိုပြောတတ်၏။ သူနှုတ်၌အ

၁၀ ခပ်သိမ်းသောငါတို့၌တပါးတည်းသောအဖရှိသည်
မဟုတ်လော။ တပါးတည်းသောဘုရားသခင်သည်ငါ
တို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသည်မဟုတ်လော။ ဘိုးဘေးတို့
နှင့်ဖွဲ့တော်မူသောပဋိညာဉ်ကိုရှုတ်ချ၍ငါတို့သည်အ
ဘယ်ကြောင့်တယောက်ကိုတယောက်သစ္စာဖျက်ကြ
၁၁ သနည်း။ ယုဒအမျိုးသည်သစ္စာဖျက်၏။ ဣသရေလပြည်
သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် ရွှံ့ရှာဖွယ်သောအမှု
ကိုပြုကြ၏။ ယုဒအမျိုးသည်ထာဝရဘုရားချစ်တော်မူ
သောသန့်ရှင်းခြင်းတရားတော်ကိုရှုတ်ချ၍တပါးအမျိုး
၁၂ ဘုရား၏သိမ်းနှင့်လက်ထပ်ပါသည်တကား။ ထိုသို့ပြု
သောဆရာနှင့်တပည့်ကို၎င်းကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ပူဇော်သကာကိုဆောင်ခဲ့
သောသူကို၎င်းယာကုပ်ကဲ့သို့မှပယ်ဖြတ်တော်မူမည်။
၁၃ တဖန်သင်တို့ပြုသောအမှုဟူမူကား။ ထာဝရဘုရား၏
ယထိပလ္လင်ကိုမျက်ရည်ကျခြင်း။ ဝိသုဒ္ဓိဖြည့်တမ်းခြင်း
နှင့်ယိုးဒျာပြုခြင်း။ ထိုကြောင့်ပူဇော်သကာကိုမှတ်တော်
မမူ။ သင်တို့လက်မှနှစ်သက်သောစိတ်နှင့်ခံတော်မမူ။
၁၄ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟုသင်တို့မေးလျှင်သင့်အသက်
ပျံ့စဉ်အခါလက်ထင်၍နောက်တဖန်သစ္စာမစောင့်။ ပြစ်
မှားသောယောကျ်ားတဖန်နှင့်သင့်တဖန်၌ထာဝရဘုရား
သည်သက်သေဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုယောကျ်ားသည်သင်၏
အဆွေခင်ပွန်း၊ သင်နှင့်သောပဋိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သောမယား
၁၅ ဖြစ်သတည်း။ တဦးတည်းကိုသာဖန်ဆင်းတော်မူပြီ
မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်းကိုယ်တော်၌ပိညာဉ်တော်
အကျန်အကြွင်းရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်တဦးတည်းကိုသာ

ဖန်ဆင်းတော်မူသနည်းဟူမူကား။ ဘုရားသခင်နှင့်ထိုက်
 တန်သောအမျိုးကိုရှာ၍ထိုသို့ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်
 ၍ကိုယ်စိတ်သဘောကိုချုပ်တည်းကြလေ့။ အသက်ပျံ
 စည်အခါလက်ထပ်သောမယားကိုသစ္စာပျက်၍မပြစ်
 ၁၆ မှားကြနှင့်။ မယားကိုစွန့်ခြင်းအမှုမိမိခင်ပွန်း၌ပြစ်မှား
 သောအပြစ်ကိုဖုံးအုပ်ခြင်းအမှုကိုငါမုန်းသည်ဟုဆိုသ
 ရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
 ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်ကိုယ်စိတ်သ
 ဘောကိုချုပ်တည်းကြလေ့။ သစ္စာကိုမပျက်ကြနှင့်။
 ၁၇ ၊ သင်တို့သည်ထာဝရဘုရား၏နားတော်ညီးသည်တိုင်
 အောင်စကားများကြ၏။ နားတော်ညီးသည်တိုင်အောင်
 အဘယ်သို့ပြုမိသနည်းဟုမေးသော်ဒုစရိုက်ကိုပြုသော
 သူတိုင်းထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ကောင်း၏။ ထိုသို့သော
 သူတို့ကိုနှစ်သက်တော်မူ၏ဟူ၍၎င်းစစ်ကြောစီရင်
 တော်မူသောဘုရားသခင်ကားအဘယ်မှာရှိသနည်းဟု
 ၍၎င်းဆိုတတ်ကြသည်တကား။

၃
 ၁ ကြည့်ရှုလေ့။ ငါသွားရာလမ်းကိုပြင်ရသောငါ၏
 တမန်ကိုငါစေလွှတ်မည်။ သင်တို့ရှာသောသခင်။ သင်တို့
 တောင့်တသောပုဒ်ညည်တမန်တော်သည်မိမိမိတ်မှန်
 တော်သို့ချက်ချင်းလာလိမ့်မည်။ ကြည့်ရှုလေ့။ ထိုသခင်
 လာလိမ့်မည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
 ၂ မိန့်တော်မူ၏။ လာတော်မူသောနေ့ရက်ကိုအဘယ်သူ
 သည်မတိမ်းမရှောင်ဘဲနေလိမ့်မည်နည်း။ ပေါ်ထွန်းတော်
 မူသောအခါအဘယ်သူသည်ခံရလိမ့်မည်နည်း။ ထိုသ
 ခင်သည်ငွေစစ်သောသူ၏မီး။ ခဝါသည်သုံးသောဆပ်
 ၃ ပျာကဲ့သို့ဖြစ်တော်မူမည်။ ငွေကိုချွတ်၍သန့်ရှင်းစေ
 သောသူကဲ့သို့ထိုင်လျက်ရွှေငွေကိုချွတ်သကဲ့သို့လေဝိ
 သားတို့ကိုချွတ်၍သန့်ရှင်းစေတော်မူသဖြင့်သူတို့သည်
 ထာဝရဘုရားအဖို့ဖြစ်၍ဖြောင့်မတ်ခြင်းပူဇော်သကာ
 ၄ ကိုပူဇော်ကြလိမ့်မည်။ ယုဒပြည်သူ။ ယေရုရှလင်မြို့သား
 တို့၏ပူဇော်သကာသည်ရှေးလွန်လေပြီးသောနှစ်။ လ။ နေ့
 ရက်ကာလ၌ဖြစ်သကဲ့သို့ထာဝရဘုရားနှစ်သက်တော်
 ၅ မူဖွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်တို့ကိုစစ်ကြောစီရင်ခြင်းငှါ
 ငါချည်းမည်။ ပြုစားတတ်သောသူ။ သူမယားကိုပြစ်မှား
 သောသူ။ မှန်သောကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသောသူ။ သူငှားကို
 အခမပေး။ ညည်းဆဲသောသူ။ မိဘမရှိသောသူငယ်နှင့်
 ရတ်ဆီးမရှိညည်းဆဲသောသူ။ ဧည့်သည်ကိုမတရားသ
 ဖြင့်စီရင်သောသူ။ ကျေးဇူးကြောက်ရွံ့သောသူတို့တဖက်

၆၅၀ ခါသည်လျှင်မြန်သောသက်သေဖြစ်မည်ဟုကောင်း
 ၆ ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ငါသည်
 ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ။ ထိုကြောင့်
 ယာကုပ်အမျိုးသားတို့။ သင်တို့သည်ဆုံးရှုံးခြင်းသို့
 မရောက်ကြ။
 ၇ ဘိုးဘေးတို့လက်ထက်မှစ၍သင်တို့သည်ငါစီရင်
 ထုံးစံချက်တို့ကိုမစောင့်။ ထိမ်းရှောင်ကြပြီ။ ငတ်သို့
 ပြန်လာကြလေ့။ ငါသည်လည်းသင်တို့ဆီသို့ပြန်လာမည်
 ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
 ၍။ အကျွန်ုပ်တို့သည်အဘယ်သို့ပြန်လာရပါမည်နည်းဟု
 ၈ သင်တို့မေးကြသည်တကား။ လူသည်ဘုရားသခင်၏
 ဥစ္စာတော်ကိုလုယူရမည်လော။ သို့သော်လည်းသင်တို့
 သည်ဥစ္စာကိုလုယူကြပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်အဘယ်သို့
 လုယူပါသနည်းဟုသင်တို့မေးလျှင်ဆယ်ဖို့တဖို့ကို၎င်း
 ၉ ပူဇော်သကာတို့ကို၎င်းလုယူကြပြီ။ သင်တို့သည်ကျိန်
 ခြင်းအမင်္ဂလာကိုခံရကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ ပြည်သူ
 ၁၀ ပြည်သားအပေါင်းတို့သည်ဥစ္စာကိုလုယူကြပြီ။ ဆယ်
 ဖို့တဖို့ရှိသမျှကိုဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့သွင်း၍အိမ်တော်၌
 စားစရာရှိစေခြင်းငှါပြုကြလေ့။ ငါသည်မိမိကောင်း
 ကင်ပြတင်းပေါက်တို့ကိုဖွင့်၍ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို
 အကုန်အစင်သွန်းလောင်းမည်။ မသွန်းလောင်းမည်ကို
 ထိုသို့ရံစမ်းကြလေ့ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာ
 ၁၁ ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ကိုက်စားတတ်သောအကောင်
 ကိုသင်တို့အတွက်ငါဆွဲ၍သင်တို့၏ခြေအသီးအနှံကို
 မပျက်ဆီးရ။ သင်တို့၏စပျစ်ဥယျာဉ်သည်အသီးမသီး
 ၁၂ ဘဲမနေရဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
 မိန့်တော်မူ၏။ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်သင်တို့ကိုမင်္ဂ
 လာရှိသောသူဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ပြည်
 သည်လည်းနှစ်သက်ဖွယ်သောပြည်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု
 ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၃ သင်တို့သည်ငတ်ဖက်၌ရဲရင့်စွာပြောကြပြီဟုထာ
 ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင်အကျွန်ုပ်တို့သည်
 ကိုယ်တော်တဖက်၌အဘယ်သို့ပြောမိပါသနည်းဟုသင်
 ၁၄ တို့မေးကြသည်တကား။ ထာဝရဘုရား၏အမှုကိုဆောင်
 ရွက်သော်လည်းအကျိုးမရှိ။ စီရင်ထုံးစံတော်မူချက်ကို
 စောင့်၍ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ
 ညှိုးငယ်စွာကျင့်ကြံပြုမူခြင်းအားဖြင့်အဘယ်ကျေးဇူးရှိ
 ၁၅ သနည်း။ မာနထောင်ရွားသောသူတို့ကိုမင်္ဂလာရှိသော

သူဟူ၍ငါတို့သည်ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။အကယ်စင်စစ်ဒုစရိုက်
ကိုပြုသောသူတို့သည်အောင်တတ်ကြ၏။အကယ်စင်
စစ်ဘုရားသခင်ကိုခုံစံသော်လည်းချစ်သာရတတ်ကြ
၏ဟုသင်တို့သည်ပြောကြပြီ။

၁၆ ထိုအခါသာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့
သည်တယောက်ကိုတယောက်နှုတ်ဆက်၍ပြောဆိုကြ
၏။သာဝရဘုရားသည်လည်းနားထောင်၍ကြားတော်မူ
၏။သာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍နာမတော်ကိုအောင်း
မေ့သောသူတို့အဖို့ရှေ့တော်တွင်စာရင်း၌မှတ်သား
၁၇ လျက်ရှိ၏။ထိုသူတို့သည်ငါစီရင်သောနေ့ရက်၌ငါ
ပိုင်ထိုက်သောဘဏ္ဍာတော်ဖြစ်ကြသိမ့်မည်။အဖဇာအမှု
ကိုဆောင်သောသားကိုအဖနှစ်မြှောသကဲ့သို့ထိုသူတို့
ကိုငါနှစ်မြှောမည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်သာဝရ
၁၈ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။တဖန်သင်တို့သည်ပြောင်းလဲ၍
မြှောင့်မတ်သောသူ။မမြှောင့်မတ်သောသူ။ဘုရားသခင်
၏အမှုတော်ကိုဆောင်သောသူ။မဆောင်သောသူတို့ကို
ပိုင်းချား၍သိရကြသိမ့်မည်။

၄ မီးဖို၌မီးလောင်သကဲ့သို့လောင်သောနေ့ရက်ကာလ
သည်ရောက်သိမ့်မည်။မာနကြီးသောသူနှင့်ဒုစရိုက်ကို
ပြုသောသူအပေါင်းတို့သည်အမှိုက်ချောက်ဖြစ်ကြသိမ့်

မည်။သူတို့အရင်းအဖျားမျှမကျန်ကြွင်းစေခြင်းငှါထို
နေ့ရက်သည်လောင်သိမ့်မည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
၂ အရှင်သာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ငါ၏နာမတော်ကို
ကြောက်ရွံ့သောသင်တို့၌ကားတရားတော်နေမင်းသည်
အနာပျောက်စေသောအတောင်တို့နှင့်ပေါ်ထွန်းတော်မူ
မည်။သင်တို့သည်ထွက်သွား၍တင်းကျပ်၌နားသလော်
၃ ကဲ့သို့ချန်ကြသိမ့်မည်။မတရားသောသူတို့ကိုလည်းနင်း
ကြသိမ့်မည်။ထိုသို့ငါစီရင်သောနေ့ရက်၌သူတို့သည်
သင်တို့ခြေဖဝါးအောက်၌မြေမှုန့်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြသိမ့်မည်
ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်သာဝရဘုရားမိန့်တော်
မူ၏။

၄ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အဖို့ဟောရပ်အ
ရပ်၌ငါမှတ်သားသောကျွန်မောရှေ၏တရားတည်းဟူ
သောစီရင်ထုံးဖြင့်တော်မူချက်တို့ကိုအောင်းမေ့ကြလော့။

၅ ကြည့်ရှုလော့။သာဝရဘုရား၏ကြောက်မက်ဖွယ်သော
နေ့ရက်ကြီးမရောက်မှီပရောဖက်ဇေယျဟုသင်တို့ရှိရာ
၆ သို့ငါစေလွှတ်မည်။ငါသည်လာ၍သင်တို့၏ပြည်ကို
ကျိန်ခြင်းဘေးနှင့်ဒဏ်မခတ်မည်အကြောင်း။ထိုပရော
ဖက်သည်သားတို့နှင့်အဖတို့ကို၎င်းအဖတို့နှင့်သားတို့
ကို၎င်းအသင့်အတင့်ဖြစ်စေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

။ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတို့တွင်နောက်ဆုံးကျမ်းတည်းဟူသော။ပရောဖက်
မာလဒိစီရင်ရေးထားသောအနာဂတ္တိကျမ်းဖြစ်၏။

THE
NEW TESTAMENT
OF
OUR LORD AND SAVIOR JESUS CHRIST;
TRANSLATED INTO THE BURMESE,
FROM
THE ORIGINAL GREEK.

ဟောလသပါဠိတော်မှမြေသာသနာအားဖြင့်ဆရာယုဒသန်အနက်ပြန်၍

ပုံနှိတ်သော

သခင်ယေရှုခရစ်၏

ဓမ္မသတ်ကျမ်း။

3d EDITION.—5000.

MAULMAIN:

PRINTED AT THE AMERICAN BAPTIST MISSION PRESS; FOR THE
AMERICAN AND FOREIGN BIBLE SOCIETY, AND THE
AMERICAN BAPTIST BOARD OF FOREIGN MISSIONS.

1840.

။ဓမ္မသစ်ကျမ်း ၂၇ ကျမ်းတို့၏အမည်နာမများ။

ရှင်မသဲခရစ်ဝင်။	မ	၃	တိမောသထြဝါဒစာပဌမစောင်။	၁	တိ	၂၅၂
ရှင်မာကုခရစ်ဝင်။	မာ	၄၁	တိမောသထြဝါဒစာဒုတိယစောင်။	၂	တိ	၂၅၃
ရှင်လုကာခရစ်ဝင်။	လု	၆၆	တိတုထြဝါဒစာ။	တိ		၂၆၀
ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်။	ယော	၁၀၇	ဖိလေမုန်ထြဝါဒစာ။	ဖိလေ		၂၆၃
တမန်တော်ဝတ္ထု။	တ	၁၃၉	ဟောမြဲထြဝါဒစာ။	ဟော		၂၆၄
ရောမထြဝါဒစာ။	ရော	၁၇၉	ရှင်ယာကုပ်ထြဝါဒစာ။	ယာ		၂၇၇
ကောရိန္နထြဝါဒစာပဌမစောင်။	၁ ကော	၁၉၇	ရှင်ပေတရုထြဝါဒစာပဌမစောင်။	၁ ပေ		၂၈၁
ကောရိန္နထြဝါဒစာဒုတိယစောင်။	၂ ကော	၂၁၄	ရှင်ပေတရုထြဝါဒစာဒုတိယစောင်။	၂ ပေ		၂၈၉
ဂဏာတိထြဝါဒစာ။	ဂ	၂၂၆	ရှင်ယောဟန်ထြဝါဒစာပဌမစောင်။	၁ ယော		၂၈၉
ဇေက်ထြဝါဒစာ။	ဇေ	၂၃၂	ရှင်ယောဟန်ထြဝါဒစာဒုတိယစောင်။	၂ ယော		၂၉၄
ဖိလိပ္ပိထြဝါဒစာ။	ဖိ	၂၃၈	ရှင်ယောဟန်ထြဝါဒစာတတိယစောင်။	၃ ယော		၂၉၅
ကောလောသထြဝါဒစာ။	ကော	၂၄၂	ရှင်ယုဒထြဝါဒစာ။	ယု		၂၉၆
သက်သာလောနိတ်ထြဝါဒစာပဌမစောင်။	၁ သက်	၂၄၆	ဗျာဒိတ်ကျမ်း။	ဗျာ		၂၉၇
သက်သာလောနိတ်ထြဝါဒစာဒုတိယစောင်။	၂ သက်	၂၅၀				

«ရှင်မသဲခရစ်ဝင်»

၁ အာဗြဟံနှင့်ဒါဝိဒ်တို့မှဆင်းသက်တော်မူသောယေ
 ၂ ရှုခရစ်၏ဆွေတော်ဝဉ်မျိုးတော်ဆက်စာရင်းဟူမူကား။
 ၃ အာဗြဟံသားဣဇာက်။ ဣဇာက်သားယာကုပ်။ ယာ
 ၄ ကုပ်သားယုဒမှစ၍ညီနောင်တရ။ ယုဒသည်မိမိခင်ပွန်း
 ၅ တာမာတွင်မြင်သောသားဗောရက်နှင့်ဇာရ။ ဗောရက်
 ၆ သားဗောဇရုံ။ ဗောဇရုံသားအာရုံ။ အာရုံသားအမိနပ်စ်။
 ၇ အမိနပ်စ်သားနာရှန်။ နာရှန်သားစာလမုန်။ စာလမုန်သည်
 ၈ မိမိခင်ပွန်းရာခပ်တွင်မြင်သောသားဗောဇရုံ။ ဗောဇရုံသည်
 ၉ မိမိခင်ပွန်းရာခပ်တွင်မြင်သောသားဩဗက်။ ဩဗက်သား
 ၁၀ ယေရှု။ ယေရှုသားဒါဝိဒ်မင်းကြီးတည်း။
 ၁၁ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်ဥရိယ၏ခင်ပွန်းဖြစ်ဘူးသောမိမိ
 ၁၂ တွင်မြင်သောသားရှောလမုန်။ ရှောလမုန်သားရော
 ၁၃ ဗောင်။ ရောဗောင်သားအဘိယ။ အဘိယသားအာသ။
 ၁၄ အာသသားယောရှုဖတ်။ ယောရှုဖတ်သားယဟောရုံ။
 ၁၅ ယဟောရုံသားဩဇိ။ ဩဇိသားယောသံ။ ယောသံ
 ၁၆ သားအာခတ်။ အာခတ်သားဟေဇကီ။ ဟေဇကီသား
 ၁၇ မနာရှေ။ မနာရှေသားအာမုန်။ အာမုန်သားယောရှိ။ ယော
 ၁၈ ရှိသားယောသကိမ်။ ယောသကိမ်သည်ဗာဗုလုန်မြို့သို့နေရာ
 ၁၉ ပြောင်းခါနီးတွင်မြင်သောသားယေခေါနိမှစ၍ညီနောင်
 ၂၀ တရတည်း။
 ၂၁ ဗာဗုလုန်မြို့သို့နေရာပြောင်းသည်နောက်။ ယေခေါ
 ၂၂ နိသားရှာလသေသ။ ရှာလသေသသားဇေရုဗဗေလ။ ဇေ
 ၂၃ ရုဗဗေလသားအဗျုဒ်။ အဗျုဒ်သားဇျောကိမ်။ ဇျောကိမ်
 ၂၄ သားအာဇေဗ်။ အာဇေဗ်သားဇာရုတ်။ ဇာရုတ်သားအာ
 ၂၅ မိမ်။ အာမိမ်သားဇေလုဒ်။ ဇေလုဒ်သားဇောဇာ။ ဇောဇာ
 ၂၆ သားမသန်။ မသန်သားယာကုပ်။ ယာကုပ်မြင်သော
 ၂၇ သားကားမာရိ၏ခင်ပွန်းယောသပ်တည်း။ ထိုမာရိသည်
 ၂၈ ခရစ်ဟုခေါ်ဝေါ်သမုတ်သောယေရှု၏မယ်တော်ဖြစ်၏။
 ၂၉ ဤသို့လျှင်မျိုးစဉ်နှယ်ဆက်ပေါင်းကား။ အာဗြဟံ
 ၃၀ မှသည်ဒါဝိဒ်တိုင်အောင်တဆယ်လေးဆက်။ ဒါဝိဒ်မှ

သည့်ဗာဗုလုန့်မြို့သို့နေရာပြောင်းသည်တိုင်အောင်တဆယ်လေးဆက်။ဗာဗုလုန့်မြို့သို့ပြောင်းပြီးမှသည်ခရစ်တော်တိုင်အောင်တဆယ်လေးဆက်ဖြစ်သတည်း။

၁၈ ယေရှုခရစ်သည်ဖွားမြင်ခြင်းကိုခံတော်မူသောအကြောင်းအရာဟူမူကား။မယ်တော်မာရိသည်ယောသပ်နှင့်ထိမ်းမြားဆောင်နှင်း၍မရှက်တင်ဒွိတွင်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကြောင့်ပဋိသန္ဓေစွဲနေ၏။သူ၏ခင်ပွန်းယောသပ်သည်သူတော်ကောင်းဖြစ်၍မာရိအသရေကိုမပျက်စေချင်သောကြောင့်တိတ်ဆိတ်စွာစွန့်ပယ်မည်ဟုအကြံရှိ၏။ထိုသို့ကြံစည်၍နေ့စဉ်တွင်အိပ်ပျက်ကိုမြင်ရသည်မှာ။ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်ထင်ရှား၍ဒါဝိဒ်အမျိုးယောသပ်။သင်၏ခင်ပွန်းမာရိကိုထိန်းသိမ်းရမည်အခွင့်ကိုမပျင်းပူနှင့်။ဤပဋိသန္ဓေသည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကြောင့်ဖြစ်၏။သားယောကျာ်းကိုဖွားမြင်သိမ့်မည်။ထိုသားသည်မိမိလူကိုအပြစ်မှကယ်ချွတ်မည်သူဖြစ်သောကြောင့်ယေရှုဟူသောအမည်ဖြင့်မှည့်ရမည်ဟုကောင်းကင်တမန်ဆို၏။

၂၂ ထိုအကြောင်းအရာမူကား။ထာဝရဘုရားသည်ပရောဖက်ဖြင့်ထားတော်မူသောဗျာဒိတ်တော်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား။ကြည့်ရှုလော့။သတို့သိီးကညာသည့်ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍သားယောကျာ်းကိုဖွားမြင်လော့။ထိုသားကိုမောဒွေလအမည်ဖြင့်မှည့်ရကြလော့ဟုလာသတည်း။မောဒွေလအနက်ကားငါတို့နှင့်အတူရှိတော်မူသောဘုရားသခင်ဟုဆိုထိုသတည်း။ယောသပ်သည်အိပ်ပြော်ရာမှနိုးလျှင်ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်မှာထားသည်အတိုင်းပြု၍မိမိခင်ပွန်းကိုထိန်းသိမ်းလေ၏။သို့သော်လည်းသားဦးကိုမဖွားမီတိုင်အောင်သံဝါသမပြုဘဲနေ၏။ထိုသားကိုလည်းယေရှုဟူသောအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။

ယုဒပြည်ဗက်လင်မြို့၌ဟေရုဒ်မင်းကြီးလက်ထက်။
 ၁ ယောရှုသည်ဖွားမြင်ခြင်းကိုခံတော်မူပြီးမှမာရုပညာရှိတို့
 သည်အရှေ့ပြည်ကယောရှုလင်မြို့သို့ရောက်လာကြလျှင်
 ၂ ၊ ယုဒဖွားမြင်သောယုဒရှင်ဘုရင်သည်အဘယ်မှာရှိ
 တော်မူသနည်း။ အရှေ့ပြည်၌သူ၏ကြွယ်နက္ခတ်ကိုငါတို့
 ၃ မြင်ရသည်ဖြစ်၍ဖူးတွေ့ပူဇော်ခြင်းငှါရောက်လာပြီဟု
 ၄ မေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။ ထိုစကားကိုကြားလျှင်ဟေရုဒ်
 ၅ မင်းကြီးသည်ယောရှုလင်မြို့သို့သွားအပေါင်းတို့နှင့်
 ၆ တကွစိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့် ၊ ယဇ်ပရောဟိတ်
 ၇ အကြီးတို့နှင့်လူတို့တွင်ကျပ်ပြုဆရာရှိသမျှတို့ကိုရဝေး
 ၈ စေ၍ခရစ်တော်ကိုအဘယ်အရပ်မှာဖွားမြင်သိမ့်မည်
 ၉ နည်းဟုမေးမြန်းတော်မူ၏။ ထိုဆရာတို့ကလည်းပရော
 ၁၀ ဖက်တဦးရေးထားသောအချက်ဟူမူကား။ ၊ အိုယုဒပြည်
 ၁၁ ဗက်လင်မြို့။ အစိုးရသောယုဒမြို့တို့တွင်သင်သည်မြို့
 ၁၂ ငယ်မြို့ယုတ်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား။ ၊ ငါ၏လူရ။ ။
 ၁၃ သခရလအမျိုးကိုအုပ်စိုးရသောသခင်သည်သင်၏အထံ
 ၁၄ မှာပေါ်ထွန်းလတံ့ဟုကျမ်းလာရှိပါ၏။ ထို့ကြောင့်ယုဒ
 ၁၅ ပြည်ဗက်လင်မြို့၌ခရစ်တော်ကိုဖွားမြင်ရပါမည်ဟု
 ၁၆ မင်းကြီးအားပြန်ကြားလျှောက်ထားကြ၏။
 ၁၇ ထိုအခါဟေရုဒ်မင်းကြီးသည်မာရုပညာရှိတို့ကို
 ၁၈ မထင်မရှားခေါ်၍ကြွယ်နက္ခတ်ပေါ်ထွန်းသောအချိန်
 ၁၉ ကာလကိုစေ့စေ့မေးမြန်းပြီးမှ၊ သင်တို့သွား၍ထိုသူငယ်
 ၂၀ ကိုကျိုးစားရှာကြပါ။ တွေ့လျှင်ငယ်သို့ပြန်လာ၍ငါလည်း
 ၂၁ ထိုသူငယ်ကိုဖူးတွေ့ပူဇော်ရအောင်ကြားပြောကြပါ
 ၂၂ ဟုမှာထားတော်မူလျက်ဗက်လင်မြို့သို့စေလွှတ်လေ၏။
 ၂၃ ၊ ထိုသူတို့သည်မင်းကြီးစကားကိုနားခံပြီးလျှင် ထွက်
 ၂၄ သွားကြ၍အရှေ့ပြည်၌မြင်ရသောနက္ခတ်သည်သူတို့ရှေ့
 ၂၅ ကသွားသဖြင့်သူငယ်တော်ရှိရာအရပ်အပေါ်သို့ရောက်
 ၂၆ ၍တည်လျက်နေ၏။ ထိုနက္ခတ်ကိုမြင်ပြန်သောအခါ
 ၂၇ အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်းရှိ၍၊ အိမ်သို့ဝင်လေသော်
 ၂၈ မယ်တော်မာရိနှင့်တကွသူငယ်တော်ကိုတွေ့မြင်လျှင်
 ၂၉ ဖျပ်ဝပ်ကိုးကွယ်၍ မိမိတို့ဘဏ္ဍာဥစ္စာတို့ကိုဖွင့်ပြီးမှ
 ၃၀ သောဗန်နှင့်ရရန်တည်းဟူသောနံ့သာမျိုးကိုငှ်ရွှေကို
 ၃၁ ငှ်ဆက်ကပ်ပူဇော်ကြ၏။ ၊ နောက်မှဟေရုဒ်မင်းကြီး
 ၃၂ ထံသို့မပြန်ရမည်အကြောင်း။ အိမ်တွင်ဗျာဒိတ်တော်
 ၃၃ ကိုရ၍မိမိတို့ပြည်သို့အချားသောသခင်ပြန်သွားကြ၏။
 ၃၄ ထိုသူတို့သွားကြသည်နောက်။ ယောသပ်သည်
 ၃၅ အိမ်တွင်ရှိနေသည်။ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်

တမန်သည်ထင်ရှား၍သင်ထလော့။ မယ်တော်နှင့်သူငယ်
 တော်ကိုဆောင်ယူပြီးလျှင်အဲဒုတ္တုပြည်သို့ပြေး၍တဖန်
 ငါပြောဆိုသည်တိုင်အောင်ထိုပြည်၌နေလော့။ ဟေရုဒ်
 ၁၁ မင်းကြီးသည်သူငယ်တော်ကိုသတ်အံ့သောငှါရှာထိမ့်
 ၁၂ မည်ဟုဆိုလေ၏။ ထိုအခါယောသပ်သည်ထ၍မယ်
 ၁၃ တော်နှင့်သူငယ်တော်ကိုညည့်အချိန်၌ဆောင်ယူပြီးလျှင်
 ၁၄ အဲဒုတ္တုပြည်သို့ထွက်သွား၍ ၊ ဟေရုဒ်မင်းကြီးအနိစ္စ
 ၁၅ ရောက်သည်တိုင်အောင်ထိုပြည်၌နေလေ၏။ ။ ။
 ၁၆ အကြောင်းအရာကားသော့ကိုအဲဒုတ္တုပြည်မှငါခေါ်ခဲ့ပြီ
 ၁၇ ဟုထာဝရဘုရားသည်ပရောဖက်မြင့်ထားတော်မူသော
 ၁၈ ဗျာဒိတ်တော်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။
 ၁၉ ထိုအခါဟေရုဒ်မင်းကြီးသည်မာရုပညာရှိတို့ထံ၌
 ၂၀ ဖျားသည်ကိုသိလျှင် ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍လူကိုစေ
 ၂၁ လွှတ်သဖြင့်မာရုပညာရှိတို့၌စေ့စေ့မေးမြန်းပြီးသော
 ၂၂ နက္ခတ်၏အချိန်ကာလကိုထောက်၍ဗက်လင်မြို့မှစသော
 ၂၃ ကျေးလက်ရှိသမျှတို့၌နှံနှံအရွယ်မှစ၍ ထိုအရွယ်
 ၂၄ အောက်။ ယုတ်သောသူငယ်ယောက်ျားအပေါင်းတို့ကို
 ၂၅ သတ်စေ၏။ ။ ပရောဖက်ယောရမိဟောဘူးသည်ကား။ ။
 ၂၆ မအရပ်၌သည်းစွာသောညည်းတွားငိုကျွေးမြည်တမ်း
 ၂၇ ခြင်းအသံကိုကြားရ၍ရာဇလသည်မိမိသားတို့မရှိ
 ၂၈ သော့ကြောင့်ငို၍စိတ်မပြေနိုင်ဟူသောစကားသည်ထို
 ၂၉ အခါ၌အမှန်ကျသတည်း။
 ၃၀ ဟေရုဒ်မင်းကြီးအနိစ္စရောက်သည်နောက်။ ယော
 ၃၁ သပ်သည်အဲဒုတ္တုပြည်၌အိမ်တွင်ရှိနေပြန်သည်။ ထာ
 ၃၂ ဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်ထင်ရှား၍၊ သင်
 ၃၃ ထလော့။ မယ်တော်နှင့်သူငယ်တော်ကိုဆောင်ယူပြီး
 ၃၄ လျှင်အဲဒုတ္တုပြည်သို့သွားလော့။ သူငယ်တော်ကို
 ၃၅ သတ်အံ့သောငှါရှာသောသူတို့သည်သေကြပြီဟုဆို
 ၃၆ လေ၏။ ထိုအခါယောသပ်သည်ထ၍မယ်တော်နှင့်သူ
 ၃၇ ငယ်တော်ကိုဆောင်ယူပြီးလျှင်အဲဒုတ္တုပြည်သို့သွား
 ၃၈ ၍ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဟေရုဒ်မင်းကြီး၏အရာ၌သား
 ၃၉ တော်အာဇလသည်ယုဒပြည်တွင်မင်းပြုကြောင်းကို
 ၄၀ ကြားရလျှင်ထိုပြည်သို့မသွားဝံ့၍အိမ်တွင်ရှိဗျာဒိတ်တော်
 ၄၁ ကိုရပြန်ပြီးမှငါထိလဲပြည်သို့သွား၍၊ ခရစ်တော်ကိုနာ
 ၄၂ ဇရက်လူဟုခေါ်ဝေါ်ကြလတံ့ဟူသောပရောဖက်တို့၏
 ၄၃ နှုတ်ထွက်နှင့်အညီနာဇရက်အမည်ရှိသောမြို့သို့ရောက်
 ၄၄ ၍အခြံနေလေ၏။
 ၄၅ ထိုကာလအခါနှစ်ခြင်းဆရာယောဟန်သည်ပေါ်

၂ ထွန်းလျှင်ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်တည်လုနီးပြီ။
 ၃ ထိုကြောင့်နောင်တရကြလော့ဟုယုဒတော၌ဟောလေ
 ၃ ၏။ ပရောဖက်ဟောရှာယဟောဘူးသည်ကား။ တော၌
 ဟစ်ကျော်သောသူ၏အသံမှာ။ ထာဝရဘုရားကြွတော်
 မူရာလမ်းကိုပြင်ကြလော့။ လမ်းခရီးတော်ကိုပြောင့်စေကြ
 လော့ဟူသောအချက်၌ထိုယောဟန်ကိုဆိုလိုသည်။
 ၄ |ယောဟန်သည်ကလားအုတ်အမွှေးနှင့်ရက်သောအဝတ်
 ကိုဝတ်လျက်ခါး၌သားရေခါးပန်းကိုစည်းလျက်မျှင်း
 ကောင်နှင့်တော၌ဖြစ်သောပျားရည်ကိုစားလျက်နေ
 ၅ ၏။ ထိုအခါယေရှုကလွဲမြဲစွာမျှော်လင့်သောပြည်သား။
 ယော်ဒန်မြစ်နားမှာနေသောသူအပေါင်းတို့သည်ယော
 ၆ ဟန်ထံသို့ထွက်သွား၍ မိမိတို့အပြစ်များကိုဖော်ပြ
 လျက်ယော်ဒန်မြစ်၌နှစ်ခြင်းကိုခံကြ၏။
 ၇ ဗာရိရှဲ့နှင့်ဇမ္ဗူကအများတို့သည်နှစ်ခြင်းကိုခံအံ့
 သောငှါလာကြသည်ကိုယောဟန်သည်မြင်လျှင်အချင်း
 မြွေဆိုးအမျိုးတို့။ ရောက်လှသောဘေးဒဏ်မှပြေးသွား
 စိမ့်သောငှါအတယ်သူသည်သင်တို့ကိုသတိပေးတိသ
 ၈ နည်း။ နောင်တရခြင်းနှင့်ထိုက်တန်သောအကျင့်ကို
 ၉ ကျင့်ကြလော့။ အာဗြဟံသည်ငါတို့အဖဖြစ်သည်ဟူ
 ၍စိတ်ထဲ၌မအောင်းမေ့ကြနှင့်။ ဘုရားသခင်သည်ဤ
 ကျောက်ခဲတို့မှအာဗြဟံသားတို့ကိုထုတ်ဖော်ဖန်ဆင်း
 ၁၀ နှိုက်တော်မူသည်ဟုငါအမှန်ဆို၏။ သစ်ပင်အမြစ်နား
 မှာပေါက်ဆိန်ထားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍ကောင်းသော
 အသီးမသီးသောအပင်ရှိသမျှတို့ကိုခုတ်လှဲ၍မီးထဲသို့
 ၁၁ ချလိုက်ရ၏။ ငါသည်နောင်တအဖို့အလိုငှါသင်တို့ကို
 ရေ၌နှစ်၏။ နောက်ကြွလာသောသူသည်ထောက်တတ်
 စွပ်နှိုက်၏။ ထိုသူ၏ခြေနင်းတော်ကိုမျှဆောင်ခြင်းငှါ
 ငါမထိုက်။ ထိုသူသည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌၎င်း
 ၁၂ မီး၌၎င်းသင်တို့ကိုနှစ်တော်မူမည်။ လက်တော်တွင်
 စံကောပါလျက်မိမိကောက်နယ်တလင်းကိုရှင်းလင်းစေ
 သဖြင့်မိမိဂျုံစပါးကိုကျိ၌စုထိမ်းသွင်းထား၍အပျင်းကို
 ကားမညှိမ်းနှိုက်သောမီးနှင့်နှိုက်တော်မူလတုံဟုယောဟန်
 ဟောပြော၏။
 ၁၃ ထိုအခါယေရှုသည်နှစ်ခြင်းကိုခံအံ့သောငှါငါထံ
 လဲပြည်မှယော်ဒန်မြစ်နား။ ယောဟန်ထံသို့ကြွတော်မူ
 ၁၄ ၏။ ယောဟန်ကလည်းအကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ထံ၌
 နှစ်ခြင်းကိုခံရမည်အကြောင်းရှိပါသည်ဖြစ်၍ကိုယ်
 တော်သည်အကျွန်ုပ်ထံသို့ကြွလာတော်မူသလောဟု
 ၁၅ ယေရှုကိုသိေးတားလေ၏။ ယေရှုကလည်းအလုံးစုံသော

တရားတို့ကိုအကုန်အစင်ကျင့်သင့်သည်ဖြစ်၍ယခုအခွင့်
 ပေးပါဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။ ထိုအခါယောဟန်သည်
 ၁၆ ဝန်ခံလေ၏။ ယေရှုသည်နှစ်ခြင်းကိုခံတော်မူပြီးလျှင်
 ရေမှပေါ်ထစည်တွင်ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်သဖြင့်ဘုရား
 သခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည်မျိုးငှက်ကဲ့သို့ဆင်းသက်၍
 ၁၇ ကိုယ်တော်အပေါ်၌နားတော်မူသည်ကိုမြင်ရ၏။ ဤသူ
 ကားငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ။ ငါ၏ချစ်သားပေတည်းဟု
 ကောင်းကင်ကအသံတော်ဖြစ်လေ၏။
 ၄
 ၁ ထိုအခါမာရ်နတ်၏စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းကိုခံစေ
 မည်အကြောင်း။ ဝိညာဉ်တော်သည်ယေရှုကိုတောသို့ပို့
 ၂ ဆောင်တော်မူ၍ယေရှုသည်အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး
 အစာအာဟာရကိုမသုံးဆောင်ဘဲနေပြီးမှမှတ်သိင်ခြင်း
 ၃ သို့ရောက်တော်မူ၏။ ထိုအခါစုံစမ်းသွေးဆောင်သော
 သူသည်ချည်းကပ်၍ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်၏
 သားတော်မှန်လျှင်ဤကျောက်ခဲတို့ကိုမုန့်ဖြစ်စေခြင်းငှါ
 ၄ အမိန့်ရှိတော်မူပါဟုလျှောက်လေ၏။ ယေရှုကလည်း
 လူသည်ရန်အားဖြင့်သာအသက်ကိုမွေးရမည်မဟုတ်။
 ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသမျှအားဖြင့်အသက်ကိုမွေးရ
 မည်ကျမ်းစာလာသည်ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။
 ၅ ထိုအခါမာရ်နတ်သည်ယေရှုကိုသန့်ရှင်းသောမြို့
 တော်သို့ဆောင်သွား၍ဖိတ်မှန်တော်မူ၏အထွေ၌တင်
 ၆ ထားပြီးလျှင် ကျမ်းစာလာသည်ကား။ ကောင်းကင်တမန်
 တို့အားသင့်အဖို့မှာထားတော်မူသည်ဖြစ်၍သင်၏ခြေ
 ကိုကျောက်နှင့်မထိမခိုက်စေခြင်းငှါသူတို့သည်သင့်ကို
 လက်နှင့်မစချီပင့်ကြသိမ့်မည်ဟုလာ၏။ ထိုကြောင့်ဘုရား
 သခင်၏သားတော်မှန်လျှင်ကိုယ်ကိုအောက်သို့ချလိုက်
 ၇ တော်မူပါဟုလျှောက်လေ၏။ ယေရှုကလည်းသင်၏
 ဘုရားသခင်။ ထာဝရဘုရားကိုသင်သည်အစုံအစမ်းမ
 ပြုရဟုကျမ်းစာလာပြန်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၈ တဖန်မာရ်နတ်သည်ယေရှုကိုအလွန်မြင့်စွာသော
 တောင်ပေါ်သို့ဆောင်သွား၍ဤလောက၌ရှိသမျှသော
 တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို၎င်းထိုတိုင်းနိုင်ငံတို့၏ဘုန်းစည်းစိမ်
 ၉ ကို၎င်းပြညွှန်၍ ကိုယ်တော်သည်ငေါက်ညွတ်ပျပ်ကိုး
 ကွယ်လျှင်ယခုပြုစေသမျှတို့ကိုငါပေးမည်ဟုဆိုလေ
 ၁၀ ၏။ ယေရှုကလည်းအချင်းစာတန်။ နောက်သို့ခုတ်
 လော့။ သင်၏ဘုရားသခင်။ ထာဝရဘုရားကိုကိုးကွယ်
 ရမည်။ ထိုဘုရားသခင်ကိုသာဝတ်ပြုရမည်ကျမ်းစာလာ
 ၁၁ သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါမာရ်နတ်သည်အထံ

တော်မှထွက်သွား၍ကောင်းကင်တမန်တို့သည်ချည်း
ကပ်လျက်လုပ်ကျွေးကြ၏။

- ၁၂ ယောဟန်သည်ထောင်ထဲသို့ရောက်ကြောင်းကို
ယောရှုသည်ကြားလျှင်ဂါထိလဲပြည်သို့ကြွတော်မူ၍
- ၁၃ နာဇာရက်မြို့ကိုစွန့်သွားလျက်ဇာဗုလုန်ခရိုင်။နဿသိ
ခရိုင်စပ်ကြားတွင်အိုင်နှင့်နီးစပ်သောကပေရနောင်မြို့
- ၁၄ သို့ရောက်၍နေတော်မူ၏။ဤအကြောင်းအရာကား
ပရောဖက်ဟောရှာယ၏နှုတ်ထွက်ပြည့်စုံမည်အကြောင်း
- ၁၅ တည်း။။နှုတ်ထွက်အချက်ဟူမူကား။ဇာဗုလုန်ခရိုင်
နှင့်နဿသိခရိုင်တည်းဟူသောအိုင်နားရှောက်သော
- ၁၆ ပြည်။။မှောင်မိုက်ထဲမှာရှိနေသောလူများတို့သည်ကြီး
စွာသောအလင်းကိုမြင်ရ၍သေမင်း၏နိုင်ငံအရပ်တွင်
- ၁၇ ရှိနေသောသူတို့၌အလင်းပေါ်ထွန်းလျက်ရှိ၏ဟုဟော
- ၁၈ ထားသတည်း။။ထိုအခါမှစ၍ယောရှုကနောင်တရကြ
လော့။ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်တည်လုနီးပြီဟူ
- ၁၉ သောတရားကိုဟောစပြုတော်မူ၏။
- ၂၀ ဂါထိလဲအိုင်နားမှာကြွတော်မူစည်။ပေတရုဟူ၍
ခေါ်ဝေါ်သောရှိခန့်နှင့်အခြွေ့ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့
- ၂၁ သည်တံငါဖြစ်၍အိုင်တွင်ပိုက်ကွန်ဖြန့်ချသည့်ကိုမြင်
- ၂၂ တော်မူလျှင်။ထိုသူတို့အားနေောက်သို့လိုက်ကြလော့။
သင်တို့သည်လူကိုမျှားသောတံငါဖြစ်စေခြင်းငှါငါပြု
- ၂၃ မည်ဟုအမိန့်တော်ရှိလေသော်။ထိုသူတို့သည်ချက်ချင်း
- ၂၄ ပိုက်ကွန်ကိုစွန့်ပြစ်၍နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ထို
- ၂၅ မှလွန်ပြန်လျှင်အချားသောညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်။ဇေ
- ၂၆ ဗေဇဇ၏သား။ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်တို့သည်သူတို့အဖ
- ၂၇ နှင့်အဘူဇေဗေါ့မှာပိုက်ကွန်ပြင်နေသည်ကိုမြင်၍ခေါ်
- ၂၈ တော်မူ၏။ထိုသူတို့သည်လည်းချက်ချင်းအဖနှင့်ဇေဗေ
- ၂၉ ကိုစွန့်ပြစ်၍နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။

- ၂၁ ယောရှုသည်တရားအရပ်တို့၌ဆုမွန်ပြုဝါဒပေးလျက်
နိုင်ငံတော်နှင့်ရှည်သောဝေဂေဝိတရားကိုဟောလျက်
- ၂၂ လူတို့တွင်အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကိုညိမ်းစေလျက်
- ၂၃ ဂါထိလဲပြည်တပြည်လုံးကိုဒေသစာရိတ္တညီလည်တော်
- ၂၄ မူ၏။။ဘိတင်းတော်သည်လည်းရှင်ပြည်၌အနံ့အပြား
- ၂၅ ကျော်စောသည်ဖြစ်၍နတ်ဝင်သောသူ။ဝက်ရူးစွဲသော
- ၂၆ သူ။လက်ခြေသေသောသူမှစသော။အထူးထူးအပြား
- ၂၇ ပြားသောအနာရောဂါစွဲ၍မကျန်းမမာသောသူရှိသမျှတို့
- ၂၈ ကိုအထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၍သူတို့၏အနာရောဂါကို

- ၂၁ ညိမ်းစေတော်မူ၏။ဂါထိလဲပြည်။ဒေကပေါသိပြည်။
ယောရှုလင်မြို့မှစသောယုဒပြည်။ယောင်နန်မြစ်တဖက်မှ
- ၂၂ လာသောလူများအပေါင်းတို့သည်နောက်တော်သို့လိုက်
- ၂၃ ကြ၏။
- ၂၄ ထိုလူအပေါင်းတို့ကိုမြင်လျှင်ကိုယ်တော်သင့်တောင်
- ၂၅ ပေါ်သို့တက်၍ထိုင်တော်မူသောအခါတပည့်တော်တို့
- ၂၆ သည်ကိုယ်တော်ရင်းသို့ချည်းကပ်ကြ၏။ထိုအခါနှုတ်
- ၂၇ တော်ကိုဖွင့်၍တပည့်တော်တို့အားဆုမွန်ပြုဝါဒပေး
- ၂၈ တော်မူသည်မှာ။။မိတ်နှစ်လုံးနှိမ့်ချသောသူတို့သည်
- ၂၉ မင်္ဂလာရှိကြ၏။အကြောင်းမူကား။ကောင်းကင်နိုင်ငံ
- ၃၀ တော်သည်ထိုသူတို့၏နိုင်ငံဖြစ်၏။မိတ်မသာညည်း
- ၃၁ တွားသောသူတို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။အကြောင်းမူကား။
- ၃၂ ထိုသူတို့သည်သက်သာခြင်းသို့ရောက်ကြလတံ့။မိတ်
- ၃၃ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောသူတို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။အကြောင်း
- ၃၄ မူကား။ထိုသူတို့သည်ပြည်တော်ကိုအမွေခံရကြလတံ့။
- ၃၅ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီကိုဆာဝတ်ခင်မွတ်သောသူတို့
- ၃၆ သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။အကြောင်းမူကား။ထိုသူတို့သည်
- ၃၇ ဝပြောခြင်းသို့ရောက်ကြလတံ့။သနားစုံမက်တတ်သော
- ၃၈ သူတို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။အကြောင်းမူကား။ထိုသူတို့
- ၃၉ သည်သနားစုံမက်ခြင်းကိုခံရကြလတံ့။မိတ်နှစ်လုံးဖြူ
- ၄၀ စင်သောသူတို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။အကြောင်းမူကား။
- ၄၁ ထိုသူတို့သည်ဘုရားသခင်ကိုမြင်ရကြလတံ့။သူတ
- ၄၂ ပါးချင်းခိုက်ရန်ပြုခြင်းကိုညိမ်းစေတတ်သောသူတို့
- ၄၃ သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။အကြောင်းမူကား။ထိုသူတို့သည်
- ၄၄ ဘုရားသခင်၏သားတော်ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုခံရကြလ
- ၄၅ တံ့။ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကြောင့်နှောင့်ရှက်ညည်းဆဲ
- ၄၆ ခြင်းကိုခံရသောသူတို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။အကြောင်း
- ၄၇ မူကား။ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်ထိုသူတို့၏နိုင်ငံ
- ၄၈ ဖြစ်၏။ကြောင့်သင်တို့ကိုကဲ့ရဲ့ညည်းဆဲ၍မမှန်ဘဲ
- ၄၉ လျက်အပြစ်တကာတင်ကြသောအခါသင်တို့သည်
- ၅၀ မင်္ဂလာရှိကြ၏။ဝမ်းမြောက်ရွှင်မြူးခြင်းရှိကြလော့။အ
- ၅၁ ကြောင်းမူကား။ကောင်းကင်ဘုံ၌သင်တို့၏အကျိုးသင့်
- ၅၂ ကြီးစွာပေ၏။သင်တို့ရှေ့ကပေါ်ထွန်းသောပရောဖက်
- ၅၃ တို့ကိုထိုနည်းတူညည်းဆဲကြပြီ။
- ၅၄ သင်တို့သည်ဤလောက၏ဆားဖြစ်ကြ၏။ဆား
- ၅၅ မူကားအငန်ကင်းပျောက်လျှင်ငန်သောအရသာကို
- ၅၆ အဘယ်သို့ရပြန်မည်နည်း။ပြင်သို့ပြင်လိုက်၍ကျော်
- ၅၇ နင်းခြင်းမှတပါးအဘယ်အသုံးမျှမဝင်။။သင်တို့သည်
- ၅၈ ဤလောက၏အလင်းဖြစ်ကြ၏။တောင်ထိပ်၌တည်သော

၁၁ မြို့ကိုမကွယ်နိုင်။ ဆိမ်းထွန်း၍တောင်းလားအောက်
နှိပ်ထားလေ့မရှိ။ အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့သည် အ
လင်းကိုရစေခြင်းငှါ ဆိမ်းခုံပေါ်မှာတင်ထားလေ့ရှိ၏။

၁၆ ၊ ထိုနည်းတူ။ သူတပါးတို့သည်သင်တို့၏ကောင်းသော
အကျင့်ကိုမြင်၍ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသောသင်
တို့အဖို့ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ သူတပါးရှေ့၌
သင်တို့အလင်းကိုလင်းစေကြလော့။

၁၇ ပညတ္တိကျမ်း။ အနာဂတ္တိကျမ်းများကိုဖျက်ပယ်ခြင်း
ငှါ ငါလာသည်ဟုမထင်ကြနှင့်။ ဖျက်ပယ်ခြင်းငှါ ငါ
လာသည်မဟုတ်။ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ငါလာသတည်း။

၁၈ ၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးပျက်
စီးသော်လည်း ပညတ္တိကျမ်း၌ အငယ်ဆုံးသောစာလုံး။

၁၉ မိန့်တလုံးမျှပြည့်စုံခြင်းသို့မရောက်မှီမပျက်စီးရ။ ၊ ထို
ကြောင့်အကြင်သူသည်အငယ်ဆုံးသောပညတ်တရကို
ကိုယ်တိုင်ထွန်ကျူး၍ သူတပါးတို့အားလည်းထိုအတူ
သွန်သင်၏။ ထိုသူသည်ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အငယ်
ဆုံးသောသူဖြစ်စိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် ကိုယ်တိုင်
၂၀ ကျင့်၍သူတပါးတို့အားလည်းသွန်သင်၏။ ၊ ထိုသူသည်
ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ကြီးသောသူဖြစ်စိမ့်မည်။ သင်
တို့ကျင့်သော အကျင့်သည်ဖာရိုရှ်တို့နှင့် ကျပ်ပြာဆရာ
တို့ကျင့်သော အကျင့်ထက် မလွန်မသာလျှင် သင်တို့
သည်ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့မဝင်ရကြဟုငါအမှန်
ဆို၏။

၂၁ လူအသက်ကိုမသတ်ရ။ သတ်သောသူသည်ရုံး၌
အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံထိုက်ပေ၏။ ဟူသောရှေးပညတ်

၂၂ စကားကိုသင်တို့ကြားရပြီ။ ၊ ငါပညတ်သည်ကား။ ညီ
အစ်ကိုကိုအထောက်မတန်အမျက်ထွက်သောသူသည်
ရုံး၌အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံထိုက်ပေ၏။ ညီအစ်ကိုကိုကဲ့
ရဲ့သောသူသည်လွတ်တော်၌အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံထိုက်
ပေ၏။ ညီအစ်ကိုကို ကျိန်ဆဲသောသူသည်ဂေဟနီအ

၂၃ ရပ်၌ဖီးရှ်ခြင်းကိုခံထိုက်ပေ၏။ ၊ ထိုကြောင့်သင်သည်
ပူဇော်သကာကိုယဇ်ပညတ်သို့ဆောင်ယူခဲ့ကျက်သင်၏။
ညီအစ်ကိုသည်သင်၌အပြစ်တင်ခွင့်တရံတရံရှိသည်
ဟုအောင်းမေ့သတိရလျှင် ယဇ်ပညတ်ရှေ့မှာပူဇော်သ

၂၄ ကာကိုထား၍သွားလော့။ ညီအစ်ကိုနှင့်သင့်တင့်ပြီးမှ

၂၅ ပြန်၍ပူဇော်သကာကိုတင်လော့။ ၊ တရားတွေ့ဖက်နှင့်
အတူလမ်း၌သွားစည်တွင်ပင်သူ၏မိတ်ကိုပြေစေခြင်း
ငှါ အလျှင်အမြန်ပြုလော့။ သို့မဟုတ်။ တရားတွေ့ဖက်

သည်တရားသူကြီး၌အပ်မည်။ တရားသူကြီးသည်လည်း
လူလင်ခေါင်း၌ အပ်၍ ထောင်ထဲ၌ ထောင်ထားမည်။

၂၆ ၊ လျော်ပြစ်ငွေရှိသမျှကိုမလျော်မှီတိုင်အောင်ထောင်
ထဲကမထွက်ရဟုငါအမှန်ဆို၏။

၂၇ သုမယားကိုမပြစ်မှားရဟူသောရှေးပညတ်စကား

၂၈ ကိုသင်တို့ကြားရပြီ။ ၊ ငါပညတ်သည်ကား။ ကိလေသာ
မိတ်နှင့်သုမယားကို ကြည့်ရှုသောသူသည်မိတ်နှစ်လုံး

၂၉ ထဲ၌ထိုမိတ္တနှင့်ပြစ်မှားပြီ။ ၊ ထိုကြောင့်လက်ျာမျက်စိပြစ်
သော်လည်းသင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင်ထိုမျက်စိကိုထုတ်
ပြစ်လော့။ တကိုယ်လုံးငရဲ၌ချခြင်းကိုခံရသည်ထက်

၃၀ အင်္ဂါတရုပျက်သော်သာ၍ကောင်း၏။ ၊ ထိုနည်းတူ။
လက်ျာသက်ပြစ်သော်လည်းသင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင်ထို
လက်ကိုဖြတ်ပြစ်လော့။ တကိုယ်လုံးငရဲ၌ချခြင်းကိုခံရ
သည်ထက်အင်္ဂါတရုသာပျက်သော်သာ၍ကောင်း၏။

၃၁ တဖန်တုံ။ မယားနှင့်ကွာလိုလျှင်ဖြတ်စာကိုအပ်ပေး

၃၂ စေဟူသောပညတ်စကားရှိပြီ။ ၊ ငါပညတ်သည်ကား။
မှားယွင်းခြင်းအကြောင်းမှတစ်ပါးအချားသောအကြောင်း
ဖြင့်မိမိမယားနှင့်ကွာသောသူသည်မိမိမယားကိုမှား
ယွင်းစေ၏။ ကွာသောမိတ္တနှင့်ရံဖက်ခြင်းကိုပြုသောသူ
သည်လည်းသုမယားကိုပြစ်မှား၏။

၃၃ တဖန်တုံ။ မဟုတ်မမှန်ဆဲလျက်ကျိန်ဆိုခြင်းကိုမပြု
ရ။ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသည်အတိုင်းတာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌တည်စေလေ့ဟူသောရှေးပညတ်စကားကိုသင်

၃၄ တို့ကြားရပြီ။ ၊ ငါပညတ်သည်ကား။ ကျိန်ဆိုခြင်းကို
အလျှင်းမပြုရ။ ကောင်းကင်ဘုံကိုတည်၍မကျိန်
ရ။ ကောင်းကင်ဘုံကားဘုရားသခင်၏ပလ္လင်တော်ဖြစ်

၃၅ သတည်း။ ၊ မြေကြီးကိုတိုင်တည်၍မကျိန်ရ။ မြေကြီးကား
ဘုရားသခင်၏ခြေတော်တင်ရာခုံဖြစ်သတည်း။ ယေရုရှ
လင်မြို့ကိုတိုင်တည်၍မကျိန်ရ။ မဟာမင်းကြီး၏မြို့တော်

၃၆ ဖြစ်သတည်း။ ၊ ဆံချည်တပင်ကိုမျှဖြူစေခြင်း။ မည်းစေ
ခြင်းငှါမတတ်နိုင်သောကိုယ်ဥက္ကောင်းကိုတိုင်တည်

၃၇ ၍မကျိန်ရ။ ၊ သင်၏စကားမှာဟုတ်သည်ကိုအဟုတ်။
မဟုတ်သည်ကိုမဟုတ်ဖြစ်စေလော့။ ဤထက်လွန်သော
စကားသည်မကောင်းသောအရာနှင့်စပ်ဆိုင်ပေ၏။

၃၈ သူမျက်စိကိုဖျက်လျှင်ကိုယ်ချက်မိဖျက်ခြင်းကိုခံ
စေ။ သူသွားကိုချိုးလျှင်ကိုယ်သွားချိုးခြင်းကိုခံစေဟူ

၃၉ သောပညတ်စကားကိုသင်တို့ကြားရပြီ။ ၊ ငါပညတ်
သည်ကား။ နှောင့်ရှက်သောသူကိုမဆီးမတားနှင့်။ သင်
၏ပါးတဖက်ကိုသူတပါးပုတ်လျှင်ပါးတဖက်ကိုလှည့်

၄၈ ချီပေးဦးလော့။ သင့်အင်္ကျီကိုယူလိုချီတရားတွေ့သောသူအားသင့်ဝတ်လုံကိုလည်းယူစေခြင်းငှါအခွင့်ပေးဦးလော့။

၄၉ အကြင်သူသည်သင့်ကိုအနိုင်ပြုချီခရီးတတိုင်သွားစေ၏။ ထိုသူနှင့်တကွနှစ်ထိုင်သွားဦးလော့။

၅၀ တောင်းသောသူအားပေးလော့။ ချေးငှါးလိုသောသူကိုလည်းမညှင်းမပယ်နှင့်။

၅၁ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကိုချစ်လော့။ ရန်သူကိုမုန်းလော့ဟူသောပညတ်စကားကိုသင်တို့ကြားရပြီ။

၅၂ ငါပညတ်သည်ကား။ သင်တို့သည်ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဖ၏သားဖြစ်လိုသောငှါသင်တို့၏ရန်သူတို့ကိုချစ်ကြလော့။ သင်တို့ကိုကျိန်ဆဲသောသူတို့အားမေတ္တာပို့ကြလော့။ သင်တို့ကိုမုန်းသောသူတို့အားကျေးဇူးပြုကြလော့။ သင်တို့ကိုနှောင့်နှက်ညှည်းဆဲသောသူတို့အဖို့တရားသခင်ကိုဆုတောင်းကြလော့။

၅၃ အကြောင်းမူကား။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဖသည်ကောင်းသောသူ။ မကောင်းသောသူတို့အပေါ်၌ကိုယ်တော်၏နေကိုထွက်စေတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ။ မဖြောင့်မတ်သောသူတို့အပေါ်၌မိလင်းကိုရွာစေတော်မူ၏။ သင်တို့ကိုချစ်သောသူတို့အားသာချစ်ဘုံပြုလျှင်အဘယ်ကျေးဇူးတင်သနည်း။ အခွန်ခံသူတို့ပင်ဤမျှလောက်ပြုကြသည်မဟုတ်လော့။ အဆွေအမျိုးတို့အားသာလောကဝတ်ပြုလျှင်အဘယ်သို့ထူးမြတ်သနည်း။ သာသနာပလူတို့ပင်ထိုအတူပြုကြသည်မဟုတ်လော့။ ထိုကြောင့်ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဖသည်ရံလင်တော်မူသည်နည်းတူသင်တို့သည်လည်းရံလင်ခြင်းရှိကြလော့။

၆ လူများတို့မြင်စေခြင်းငှါကိုယ်သိသအကျင့်ကိုသုရှေ့မှောက်၌မကျင့်မည်အကြောင်း။ သတိပြုကြလော့။ သို့မဟုတ်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဖထံမှအကျိုးကိုမခံရကြ။ ထိုကြောင့်သင်သည်အလှူဒါနကိုပေးသောအခါလျှင်တော်သောသူတို့သည်လူများအချိုးအမွန်ကိုခံလို၍သဘင်လမ်းခရီး၌မိမိတို့ရှေ့မှတ်သုံးခရာမှတ်စေသည်နည်းတူမပြုနှင့်။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ ထိုသူတို့သည်မိမိတို့အကျိုးကိုရကြပြီ။ သင်သည်အလှူဒါနကိုပေးသောအခါပေးကြောင်းကိုမထင်ရှားစေခြင်းငှါလက်ျာလက်ပြုသည်အမှုကိုလက်ဝဲလက်မျှမသိစေနှင့်။ မထင်ရှားသောအရာကိုမြင်တော်မူသောသင်၏အဖသည်အကျိုးကိုထင်ရှားစွာပေးတော်မူလတံ့။

၁ သင်သည်ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုသောအခါလျှင်တော်သောသူတို့နည်းတူမပြုနှင့်။ ထိုသူတို့သည်လူများတို့ရှေ့မှတ်ထင်ရှားစေခြင်းငှါသဘင်လမ်းဆုံလမ်းဝတို့၌ရပ်လျက်ဆုတောင်းခြင်းငှါအလိုရှိကြ၏။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ ထိုသူတို့သည်မိမိတို့အကျိုးကိုခံရကြ၏။ သင်သည်ဆုတောင်းသောအခါဆိတ်ညံ့ရာအခါသို့ဝင်၍တံခါးကိုပိတ်ပြီးမှမထင်ရှားသောအရပ်၌ရှိတော်မူသောသင်၏အဖကိုဆုတောင်းလော့။ မထင်ရှားသောအရာကိုမြင်တော်မူသောသင်၏အဖသည်အကျိုးကိုထင်ရှားစွာပေးတော်မူလတံ့။ သင်တို့သည်ဆုတောင်းသောအခါသာသနာပလူနည်းတူ။ အချည်းနှီးသောစကား။ ဘာဝနာစီးဖြန်းခြင်းကိုမပြုကြနှင့်။ ထိုသူတို့သည်များစွာသောစကားအားဖြင့်မိမိတို့အလိုပြည့်စုံမည်ဟုထင်မှတ်ကြ၏။

၂ ထိုသူတို့နည်းတူမပြုကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့အလိုရှိသမျှတို့ကိုသင်တို့မတောင်းမှီသင်တို့အဖသိတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်သင်တို့ဆုတောင်းရမည်မှာ။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောအကျွန်ုပ်တို့အဖ။ ကိုယ်တော်၏နာမတော်အားရိုသောလေးမြတ်ခြင်းရှိပါစေသော။ နိုင်ငံတော်တည်ထောင်ပါစေသော။ အလိုတော်သည်ကောင်းကင်ဘုံ၌ပြည့်စုံသကဲ့သို့မြေကြီးပေါ်မှာပြည့်စုံပါစေသော။ အသက်မွေးလောက်သောအစာကိုအကျွန်ုပ်တို့အားယနေပေးသနားတော်မူပါ။ သူတပါးသည့်အကျွန်ုပ်တို့ကိုပြစ်မှားသောအပြစ်များကိုအကျွန်ုပ်တို့သည့်လွှတ်သကဲ့သို့အကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များကိုလွှတ်တော်မူပါ။ အပြစ်သွေးဆောင်ရာသို့မလိုက်မပါစေဘဲမကောင်းသောအမှုအရာမှလည်းကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ အစိုးပိုင်သောအခွင့်နှင့်တန်းတန်ခိုးအာနုဘော်သည်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ကိုယ်တော်၌ရှိပါ၏။ အာမင်ဟုဆုတောင်းကြလော့။ သင်တို့သည်သူတပါးတို့၏အပြစ်ကိုလွှတ်လျှင်ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဖသည်သင်တို့၏အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူမည်။ သင်တို့သည်သင်တို့၏အပြစ်ကိုမလွှတ်လျှင်သင်တို့အဖသည်သင်တို့၏အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မမူ။

၃ သင်တို့သည်အစာရှောင်ခြင်းအကျင့်ကိုကျင့်သောအခါလျှင်တော်သောသူတို့နည်းတူ။ မျက်နှာညှိုးပယ်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ ထိုသူတို့သည်မိမိတို့အစာရှောင်သည်ကိုလူများတို့ရှေ့မှတ်ထင်ရှားစေခြင်းငှါမိမိတို့မျက်နှာကိုဖျက်တတ်ကြ၏။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ ထိုသူတို့သည်မိမိတို့အကျိုးကိုခံရကြ၏။ သင်သည်အစာရှောင်

၇ တောင်းကြလော့။တောင်းလျှင်ရမည်။ ရှာကြလော့။
ရှာလျှင်တွေ့မည်။တံခါးကိုခေါက်ကြလော့။ ခေါက်လျှင်
၈ ဖွင့်မည်။ |တောင်းသောသူမည်သည်ကားရ၏။ရှာသော
သူလည်းတွေ့၏။ ခေါက်သောသူအားလည်းတံခါးကို
၉ ဖွင့်၏။ |သားသည်မုန့်ကိုတောင်းလျှင်မိမိသားအား

ကား။ ကျွန်တော်သည်မင်းအောက်၌ ကျွန်ခံသောသူဖြစ်
သော်လည်းစစ်သူရဲများကိုအုပ်စိုး၍တဦးကိုသွားချေဟု
ဆိုလျှင်သွားပါ၏။ တဦးကိုသာခဲဟုဆိုလျှင်သာပါ၏။
ကျွန်ကိုလည်းဤအမှုကိုလုပ်တော့ဟုဆိုလျှင်လုပ်ပါ၏ဟု
၁၀ တပ်မှူးလျှောက်လေ၏။ ထိုစကားကိုယေရှုသည်ကြား
လျှင်အံ့သြခြင်းရှိ၍ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ ဤမျှ
လောက်သောယုံကြည်ခြင်းကိုအသရေလအမျိုး၌ပင်
၁၀ ငါမတွေ့ဘူးသေး။ ငါဆိုပြန်သည်ကား။ လူများတို့
သင့်အရှေ့အရပ်။ အနောက်အရပ်မှလာ၍ကောင်းကင်
နိုင်ငံတော်၌အာဇာနည်။ ဣဇာက။ ယာကုပ်တို့နှင့်တကွ
၁၂ လျောင်းရကြလေဟံ။ နိုင်ငံတော်သားတို့သည်လည်းငို
ကျွေးခြင်း။ အံ့သွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ။ ပြင်အရပ်။ မှောင်
မိုက်ထဲသို့နှင့်ချခြင်းကိုခံရကြလေဟံဟုနောက်တော်သို့
၁၃ လိုက်သောသူတို့အားမိန့်တော်မူပြီးမှ။ တပ်မှူးအားသင်
သွားလော့။ ယုံကြည်သည်နှင့်အညီသင်၌ဖြစ်စေဟုမိန့်
တော်မူ၏။ ထိုခဏချင်းတွင်သူ၏ငယ်သားသည်အနာ
ရောဂါကင်း၍သက်သာခြင်းသို့ရောက်လေ၏။
၁၄ ထိုနောက်မှယေရှုသည်ပေတရုအိမ်သို့ကြွ၍ပေတရု
၏ယောက္ခမသည်ဖျားနာစွဲလျက်တုံးလုံးနေသည်ကို
၁၅ တွေ့မြင်တော်မူ၏။ ထိုမိမိ၏လက်ကိုတိုတော်မူလျှင်သူ
သည်အဖျားပျောက်သဖြင့်ထ၍ငြေ့သည်ဝတ်ကိုပြုလေ၏။
၁၆ ညဦးယံ၌နတ်ဆိုးစွဲသောသူအများတို့ကိုအထံတော်
သို့ဆောင်ခဲ၍နတ်တော်မြှောက်ကာမှနှင့်ထိုနတ်တို့ကိုနှင်
ထုတ်တော်မူ၏။ နာသောသူရှိသမျှတို့ကိုသက်သာစေ
၁၇ တော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းအရာမူကား။ သူသည်အကျွန်ုပ်
တို့အနာရောဂါဝေဒနာများကိုယူတင်ဆောင်ရှုကံလေ
သည်ဟုပရောဖက်ဟောသောသားသောစကားပြည့်
စုံမည်အကြောင်းဖြစ်သတည်း။
၁၈ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုဝန်း
ရံလျက်နေကြသည်ကိုမြင်တော်မူလျှင်ကမ်တဖက်သို့
၁၉ ကူးမည်အကြောင်း။ အမိန့်တော်ရှိ၏။ ထိုအခါကျပ်ပြု
ဆရာတယောက်သည်လာ၍အရှင်ဘုရား။ ကိုယ်တော်
ကြွတော်မူရာအရပ်ရပ်သို့အကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်ဟု
၂၀ လျှောက်လေ၏။ ယေရှုကလည်းမြေခွေးသည်မြေတွင်း
ရှိ၏။ မိလားကောင်းကင်၌ကျင်လည်သောငှက်သည်နား
နေရာအရပ်ရှိ၏။ လူသားမူကားခေါင်းချရာမျှမရှိဟုမိန့်
၂၁ တော်မူ၏။ အချားသောတပည့်တော်ကလည်းသခင်။
အကျွန်ုပ်အဖကိုရှေ့ဦးစွာသွား၍သင်းပြုတ်ရသောအ
၂၂ ခွင့်ကိုပေးတော်မူပါဟုလျှောက်လေ၏။ ယေရှုကလည်း

ငနောက်သို့လိုက်လော့။ လူသေတို့သည်မိမိလူသေတို့
ကိုသင်းပြုတ်ပါလေစေဟုမိန့်တော်မူ၏။
၂၃ ထိုအခါထွေထဲသို့ဝင်တော်မူ၍တပည့်တော်တို့သည်
လိုက်ကြ၏။ အိုင်၌လှိုင်းတံပိုးပြင်းစွာထ၍ထွေကိုလှုပ်
၂၄ လေ၏။ ကိုယ်တော်သည်ကျိန်းစက်၍နေတော်မူ၏။
၂၅ တပည့်တော်တို့သည်ချည်းကပ်၍ကိုယ်တော်ကိုနှိုးပြီး
လျှင်သခင်။ အကျွန်ုပ်တို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ပါ
၂၆ ၏။ ကမ်တဖက်ကပ်ပါဟုလျှောက်ကြသော်။ ကိုယ်တော်က
ယုံကြည်အားနည်းသောသူတို့။ အဘယ်ကြောင့်ကြောက်
တတ်သနည်းဟုမေးတော်မူပြီးလျှင်ထ၍လေနှင့်ပင်လယ်
၂၇ ကိုဆုမွန်တော်မူသဖြင့်အလွန်သာယာလေ၏။ ထိုလူတို့
ကလည်းဤသူကားအဘယ်သို့သောသူနည်း။ လေနှင့်ပင်
လယ်သည်သူ၏စကားကိုနားထောင်ပါသည်တကား
ဟုအံ့သြကြ၏။
၂၈ ကမ်တဖက်ဂါဒရပြည်သို့ရောက်တော်မူသော
အခါနတ်ဆိုးစွဲသောလူနှစ်ယောက်တို့သည်ထိုလယ်ကို
အဘယ်သူမျှမသွားနိုင်အောင်အလွန်ကြပ်ကြိတ်စွာ
ပြုလျက်သင်းပြိုင်းတစပြင်မှထွက်လာ၍ကိုယ်တော်ကို
၂၉ ခရီးဦးကြိုပြီးလျှင်။ ဘုရားသခင်၏သားတော်ယေရှု။
ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သ
နည်း။ အချိန်မရောက်မှီအကျွန်ုပ်တို့ကိုညည်းဆဲခြင်းငှါ
ကြွလာတော်မူသလောဟုအော်ဟစ်၍လျှောက်ကြ၏။
၃၀ ထိုသူတို့နှင့်မနီးမဝေးသောအရပ်၌များစွာသောဝက်
၃၁ အစုသည်ကျက်ထားလျက်ရှိ၏။ နတ်ဆိုးတို့လည်းကိုယ်
တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့ကိုနှင်ထုတ်လျှင်ထိုဝက်အစုထဲ
သို့ဝင်ရပါမည်အကြောင်း။ အခွင့်ပေးတော်မူပါဟုတောင်း
၃၂ ပန်ကြသော်။ သွားကြဟုမိန့်တော်မူ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည်
ထွက်၍ဝက်ထဲသို့ဝင်သဖြင့်ဝက်အစုရှိသမျှသည်အိုင်
ကမ်စောက်ကိုတဟုန်တည်းပြေးဆင်း၍ရေ၌သေကြ
၃၃ ၏။ ဝက်ကျောင်းသောသူတို့သည်လည်းပြေး၍မြို့ထဲ
သို့ဝင်ပြီးလျှင်နတ်ဆိုးစွဲသောသူတို့၏အကြောင်းမှစ၍
၃၄ ဖြစ်လေသမျှတို့ကိုကြားပြောကြသော်။ တမြို့လုံးသည်
ယေရှုကိုတွေ့အံ့သောငှါထွက်လာကြ၏။ ကိုယ်တော်
ကိုတွေ့မြင်လျှင်မိမိတို့ပြည်ကထွက်သွားတော်မူမည်
အကြောင်းတောင်းပန်ကြ၏။
၃၅ ထိုအခါကိုယ်တော်သည်ထွေစီး၍ကူးပြန်သဖြင့်မိမိ
၃၆ မြို့သို့ရောက်တော်မူ၏။ လက်ခြေသေ၍အိပ်ရာပေါ်မှာ

တုံးလုံးနေသောသူတယောက်ကို အထံတော်သို့ဆောင်
 ၁ ခဲ့ကြ၏။ ယေရှုသည်ထိုသူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကိုမြင်
 ၂ လျှင်လက်ခြေသေသောသူအားငသား။ မရိုးရိမ်နှင့်။
 ၃ သင်၏အပြစ်ကိုလွတ်စေပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။ ကျမ်းပြု
 ၄ ဆရာအချို့တို့က ဤသူသည်ဘုရားကိုလွန်ကျူး၍ပြော
 ၅ သည်ဟုထင်ကြ၏။ ယေရှုသည်ထိုသူတို့၏စိတ်ကို
 ၆ သိမြင်တော်မူလျှင်သင်တို့သည်အဘယ်ကြောင့်ညွှတ်
 ၇ သောစိတ်ရှိကြသနည်း။ အဘယ်စကားကိုသာ၍ပြော
 ၈ လွယ်သနည်း။ သင်၏အပြစ်ကိုလွတ်စေပြီဟုပြောလွယ်
 ၉ သလော။ သင်ထံ၌ကပ်သွားလေ့ဟုပြောလွယ်သလော။
 ၁၀ | လူသားသည်မြေကြီးပေါ်မှာအပြစ်လွတ်ပိုင်သည်ကို
 ၁၁ သင်တို့သိစေခြင်းငှါသလော။ ကိုယ်အိပ်ရာကိုဆောင်၍
 ၁၂ ကိုယ်အိမ်သို့သွားလေ့ဟုလက်ခြေသေသောသူအား
 ၁၃ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူသည်လည်းထ၍မိမိအိမ်သို့သွား
 ၁၄ လေ၏။ လူအစုအဝေးတို့သည်မြင်လျှင်အံ့ကြောခြင်းရှိ
 ၁၅ ၍လူတို့အားဤသို့သောအခွင့်ကိုအပ်ပေးတော်မူသော
 ၁၆ ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။
 ၁၇ ယေရှုသည်ထိုအရပ်မှကြွတော်မူလျှင်မာသဲအမည်ရှိ
 ၁၈ သောသူတယောက်သည်အခွန်ခံရာတွင်ထိုင်နေသည်ကို
 ၁၉ မြင်သော်ငနောက်သို့လိုက်လေ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူ
 ၂၀ သည်လည်းထ၍နောက်တော်သို့လိုက်လေ၏။ ထိုနောက်
 ၂၁ မှအိမ်တွင်စားပွဲ၌လျောင်းတော်မူစည်။ အခွန်ခံသော
 ၂၂ သူများနှင့်ဆီးသောသူများတို့သည်လာ၍ကိုယ်တော်မှ
 ၂၃ စသောတပည့်တော်တို့နှင့်တကွစားပွဲ၌လျောင်းကြ၏။
 ၂၄ | ဖာရိရှဲတို့သည်မြင်လျှင်တပည့်တော်တို့အားသင်တို့
 ၂၅ ဆရာသည်အခွန်ခံသောသူ။ ဆီးသောသူတို့နှင့်အတူအ
 ၂၆ ဘယ်ကြောင့်စားသနည်းဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုသည်ကြား
 ၂၇ တော်မူလျှင်ကျန်းမာသောသူတို့သည်ဆေးသမားကို
 ၂၈ အလိုမရှိကြ။ နာသောသူတို့သာလျှင်အလိုရှိကြ၏။ ယစ်
 ၂၉ ပူဇော်ခြင်းအကျင့်ထက်သနားခြင်းကရုဏာအကျင့်ကို
 ၃၀ ငါနှစ်သက်၏ဟူသောကျမ်းစကားကိုနားလည်ခြင်းငှါ
 ၃၁ သင်တို့သွား၍သင်ကြလော့။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို
 ၃၂ နောင်တသို့ခေါ်ခြင်းငှါငါလာသည်မဟုတ်။ ဆီးသော
 ၃၃ သူတို့ကိုခေါ်ခြင်းငှါငါလာသတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၃၄ ထိုအခါယောဟန်၏တပည့်တို့သည်အထံတော်သို့
 ၃၅ ချဉ်းကပ်၍အကျွန်ုပ်တို့နှင့်ဖာရိရှဲတို့သည်အဖန်တလဲ
 ၃၆ လဲအစာရှောင်ကြသည်ဖြစ်၍အဘယ်ကြောင့်ကိုယ်
 ၃၇ တော်၏တပည့်တို့သည်အစာမရှောင်ဘဲနေကြပါသ
 ၃၈ နည်းဟုလျှောက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်းမင်္ဂလာဆောင်

လုလင်သည်မိမိအပေါင်းအဖော်တို့နှင့်အတူရှိစဉ်အခါ
 ၁ သူတို့သည်စိတ်မသာညည်းတွားတတ်ကြသလော။
 ၂ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကိုသူ၏အပေါင်းအဖော်တို့နှင့်ခွာ
 ၃ ၍ယူသွားသောအချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။ ထိုအခါ
 ၄ သူတို့သည်အစာရှောင်ကြလိမ့်မည်။ အဝတ်ဟောင်း
 ၅ ကိုအထည်သစ်နှင့်ဖာလေ့မရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင်ဖာသော
 ၆ အထည်သည်အဝတ်ဟောင်းကိုစား၍အပေါက်ကျယ်
 ၇ တတ်၏။ ၎င်းနည်း။ ဟောင်းသောသားရေဘူး၌အသစ်
 ၈ သောစပျစ်ရည်ကိုထည့်လေ့မရှိ။ ထိုသို့ထည့်လျှင်သား
 ၉ ရေဘူးသည်စုတ်ကွဲသဖြင့်စပျစ်ရည်သည်ယို၍သားရေ
 ၁၀ ဘူးလည်းပျက်စီးတတ်၏။ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကိုအ
 ၁၁ သစ်သောသားရေဘူး၌ထည့်လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့ထည့်လျှင်
 ၁၂ နှစ်ပါးစလုံးမပျက်စီးဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၃ ထိုစကားကိုမိန့်တော်မူစဉ်။ အရာရှိတယောက်သည်
 ၁၄ လာ၍ပျပ်ဝပ်လျက်ကျွန်တော်၏သီးသည်ယခုပင်သေဆံ
 ၁၅ ရှိပါ၏။ သို့သော်လည်းကိုယ်တော်သည်ကြွ၍သုအပေါ်
 ၁၆ ၌လက်ကိုတင်တော်မူလျှင်အသက်ရှင်ပါလိမ့်မည်ဟု
 ၁၇ လျှောက်၏။ ယေရှုသည်ထ၍တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ
 ၁၈ ထိုသူနောက်သို့လိုက်တော်မူ၏။ ထိုအခါတဆယ်နှစ်
 ၁၉ နှစ်ပတ်လုံးသွေးသွန်အနာစွဲသောမိမ္မတယောက်က
 ၂၀ | ငါသည်အဝတ်တော်ကိုသာတို့လျှင်ချမ်းသာရမည်ဟု
 ၂၁ စိတ်ထင်နှင့်နောက်တော်သို့ချဉ်းကပ်၍အဝတ်တော်၏
 ၂၂ ပန်းပွားကိုတို့လေ၏။ ယေရှုသည်တည့်၍ထိုမိမ္မကိုမြင်
 ၂၃ တော်မူလျှင်ငသွီး။ မရိုးရိမ်နှင့်။ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည်
 ၂၄ သင့်အနာကိုညိမ်းစေပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏမှစ၍
 ၂၅ ထိုမိမ္မသည်အနာကင်းပျောက်လေ၏။ အရာရှိအိမ်သို့
 ၂၆ ရောက်တော်မူ၍တီးမှုတ်သောသူတို့နှင့်ပျားစွာသောလူ
 ၂၇ တို့သည်အုန်းအုန်းသဲသဲပြုကြသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ဖယ်ရှား
 ၂၈ ကြလော့။ မိမ္မငယ်သေသည်မဟုတ်။ အိပ်ပြော်သည်ဟု
 ၂၉ မိန့်တော်မူသော်ထိုသူတို့သည်ပျက်ရယ်ပြုကြ၏။ ထို
 ၃၀ လူများကိုပြင်သို့ထွက်စေပြီးမှအတွင်းသို့ဝင်၍မိမ္မ
 ၃၁ ငယ်၏လက်ကိုကိုင်တော်မူသည်တွင်သူသည်ထလေ
 ၃၂ ၍။ ထိုသီတင်းစကားသည်တပြည်လုံး၌နှံ့ပြားကျော်
 ၃၃ စောလေ၏။
 ၃၄ ထိုအရပ်မှယေရှုသည်ကြွတော်မူစည်။ မျက်စိကန်း
 ၃၅ သောသူနှစ်ယောက်တို့သည်နောက်တော်သို့လိုက်၍
 ၃၆ ဒါဝိဒ်၏သားတော်။ ကျွန်တော်တို့ကိုသနားတော်မူပါဟု
 ၃၇ ဟစ်ကျော်ကြ၏။ အိမ်သို့ဝင်တော်မူလျှင်မျက်စိကန်း
 ၃၈ သောသူတို့သည်အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ကိုယ်

တော်ကလည်း၍အမှုကိုငါတတ်နိုင်သည်ကိုယုံသလော
 ၂၆ တုမေးတော်မူလျှင်ယုံပါ၏သခင်ဟုလျှောက်ကြ၏။ ထို
 ၃၀ သည်အတိုင်းသင်တို့၌ဖြစ်စေဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ သူတို့
 သည်မျက်စိပွင့်လင်းလေ၏။ ယေရှုကလည်းအဘယ်သူမျှ
 မသိစေခြင်းငှါသတိပြုကြလေ့ဟုဖြစ်တားတော်မူ၏။
 ၃၁ ၊ သို့သော်လည်းထိုသူတို့သည်သွား၍သိတင်းတော်ကို
 တပြည်လုံး၌နှံ့ပြားကျော်စောစေ၏။
 ၃၂ ထိုသူတို့သည်ထွက်သွားကြသည်နောက်။ နတ်ဆိုး
 ၃၃ ဝှဲသောလူအတယောက်ကိုအထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။
 ၃၄ ၊ နတ်ဆိုးကိုနှင်ထုတ်တော်မူပြီးမှထိုအသောသူသည်
 ဓကားပြော၏။ လူအစုအဝေးတို့သည်လည်းအံ့ဩ၍
 ၃၅ ဣသရေလအမျိုး၌ဤကဲ့သို့မြင်ရစဖူးဟုပြောဆိုကြ၏။
 ၃၆ ၊ ဟာရိရှုတို့ကလည်းနတ်ဆိုးအကြီးကိုအမှီပြု၍နတ်ဆိုး
 တို့ကိုနှင်ထုတ်သည်ဟုပြောဆိုကြ၏။
 ၃၇ ယေရှုသည်ဘုရားဖရပ်တို့၌ဆုမွန်ဝါဒပေးလျက်
 နိုင်ငံတော်နှင့်ရှည်သောဝေဝေတရားကိုဟောလျက်
 လူများခံရသော အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကိုညိမ်းစေ
 လျက်မြို့ရွာရှိသူတို့ကိုဒေသစာရိတ္တလည်တော်မူ၏။
 လူအစုအဝေးတို့ကိုမြင်တော်မူလျှင်သနားခြင်းမိတ်
 ၃၈ ရှိတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ ထိုသူတို့သည်ပင်ပန်း
 သည်ဖြစ်၍ထိန်းသူမရှိဘဲဖြစ်ထားသောသိုးကဲ့သို့ဖြစ်
 ၃၉ ကြ၏။ ထိုအခါကိုယ်တော်ကစပါးရိတ်စရာများစွာရှိ
 ၄၀ ၏။ ရိတ်သောသူတို့သည်နည်းကြ၏။ ထိုကြောင့်လုပ်
 ဆောင်သောသူတို့ကိုစပါးရိတ်စေခြင်းငှါစေလွှတ်တော်
 မူမည်အကြောင်း။ စပါးရှင်ကိုဆုတောင်းကြလေ့ဟု
 တပည့်တော်တို့အားမိန့်တော်မူ၏။

၁၁

၁ တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကိုခေါ်တော်မူ
 ပြီးမှညစ်ညူးသောနတ်တို့ကိုနှင်ထုတ်ခြင်းငှါ၎င်းအနာ
 ၂ ရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကိုညိမ်းစေခြင်းငှါ၎င်းအခွင့်ပေး
 တော်မူ၏။ တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့၏အ
 မဉ်ကား။ ပေတရုဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သောရှိရန်နှင့်သုညီအစ်မ။
 ၃ ၊ ဇေဗေဒဲ၏သားယာကုပ်နှင့်သုညီယောဟန်။ ဗီထီပျံနှင့်
 ၄ ယာကုပ်နှင့်သဒ္ဓဲဟုအမည်သစ်ကိုရသောလေ။ ကာန
 နိတ်လူရှိရန်နှင့်ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသောယုဒရှင်ကရုတ်
 ၅ ပေတည်း။ ထိုတကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့ကိုယေရှုသည်
 စေလွှတ်တော်မူ၍သင်တို့သည်တပါးအမျိုးသားတို့ရှိရာ

၆ သို့မသွားကြနှင့်။ ရှာမရိမြို့ရွာထဲသို့မဝင်ကြနှင့်။ ဣသရေ
 လအမျိုး။ ပျောက်လွင့်သောသိုးများရှိရာသို့အရင်သွား
 ၇ ကြလေ့။ သွားစည်တွင်ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်တည်
 ၈ လှန်းပြီဟုသိတင်းကြားပြောကြလေ့။ နာသောသူတို့
 အားချစ်သာပေးကြလေ့။ သေသောသူတို့ကိုတမြောက်
 စေကြလေ့။ နှုသောသူတို့ကိုသန့်ရှင်းစေကြလေ့။ နတ်
 ဆိုးတို့ကိုလည်းနှင်ထုတ်ကြလေ့။ သင်တို့သည်အဖိုး
 မပေးဘဲကျေးဇူးတော်ကိုခံရကြပြီဖြစ်၍အဖိုးမခံဘဲပေး
 ၉ ကမ်ကြလေ့။ ။ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးတို့ကိုခါးပန်းထဲ၌မသိမိ
 ၁၀ ကြနှင့်။ လမ်ခရီးတို့လွယ်အိပ်။ အင်္ကျီနှစ်ထည်။ ခြေနင်း။
 တောင်ဝေးကိုမသိမိကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား။ လုပ်
 ဆောင်သောသူသည်ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံထိုက်ပေ၏။
 ၁၁ မည်သည်မြို့။ မည်သည်ရွာသို့ဝင်လျှင်ထိုမြို့ရွာ၌
 အဘယ်မဉ်သောသူသည်ထိုက်တန်သနည်းဟုမေးမြန်း
 ၁၂ ၍ထိုမြို့ရွာမှမထွက်မသွားမီတိုင်အောင်ထိုသူ၏အိမ်
 တွင်နေကြလေ့။ ။ အိမ်သို့ဝင်သောအခါမင်္ဂလာရှိပါစေ
 ၁၃ သောဟုနှုတ်ဆက်ခြင်းကိုပြုကြလေ့။ ။ ထိုအိမ်သည်
 ထိုက်တန်လျှင်သင်တို့မြို့က်သောမင်္ဂလာရောက်စေ
 ၁၄ တည်း။ အကြင်သူသည်သင်တို့ကိုလက်မခံ။ သင်တို့
 ၏စကားကိုနားမထောင်ဘဲနေ၏။ ထိုသူနေသောအိမ်မှ
 ၁၅ ၎င်းမြို့မှ၎င်းထွက်သွားစည်။ သင်တို့၏ခြေဝါးမှမြေမှုန့်
 ၁၆ ကိုခါထိုက်ကြလေ့။ ။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ တရားဆုံး
 ဖြတ်သောနေ့၌ထိုမြို့သည်သောမုန့်နှင့်ဂေါမောရမြို့ထက်
 သာ၍ခံရလတံ့။
 ၁၇ တောခွေးရုတ်သို့သိုးတို့ကိုစေလွှတ်သကဲ့သို့သင်
 တို့ကိုငါစေလွှတ်၏။ ထိုကြောင့်သင်တို့သည်မြွေကဲ့သို့
 လိမ္မာလျက်ကျိုးငှက်ကဲ့သို့အဆိပ်ကင်းလျက်ရှိကြလေ့။
 ၁၈ ၊ လူတို့ကိုသတိပြုကြ။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့ကို
 လွှတ်ရုံးသို့အပ်နှံကြထိမ့်မည်။ တရားဖရပ်တို့၌ရှိက်ကြ
 ၁၉ ထိမ့်မည်။ ထိုသူတို့မှစ၍တပါးအမျိုးသားတို့အားသက်
 သေဖြစ်စေခြင်းငှါမြို့ဝန်မင်း။ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ကြောင့်
 ၂၀ သင်တို့ကိုပို့ဆောင်ကြထိမ့်မည်။ သင်တို့ကိုအပ်နှံ
 သောအခါအဘယ်သို့ပြောရမည်ကိုမမိုးရိမ်ကြနှင့်။ ပြော
 ရသောစကားကိုထိုခဏချင်းတွင်သင်တို့သည်ရကြ
 ၂၁ ထိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့အထိုအလျောက်
 ပြောကြသည်မဟုတ်။ သင်တို့အဖေ၏ပိညည်တော်သည်
 ၂၂ သင်တို့အားဖြင့်ပြောတော်မူ၏။ ထိုအခါညီအစ်ကိုချင်း
 တယောက်ကိုတယောက်သေစေခြင်းငှါအပ်ကြထိမ့်

မည်။အဖသည်လည်းသားကိုအပ်လိမ့်မည်။သားသို့တို့သည်လည်းမိဘကိုရန်ဘက်ပြု၍သေစေကြလိမ့်မည်။

၂၂ ၊ လူအပေါင်းတို့သည်လည်းငါ၏နာမကြောင့်သင်တို့ကိုမုန်းကြလိမ့်မည်။အကြင်သူသည်အဆုံးတိုင်အောင်တည်ကြည်၏။ထိုသူသည်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။

၂၃ တမြို့၌သင်တို့ကိုညည်းဆဲလျှင်တမြို့သို့ပြေးကြလော့။ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ဣသရေလမြို့ရွာရှိသမျှတို့ကိုသင်တို့ထွဋ်လည်၍မကုန်ဖို့လူသားသည်ကြွလာလိမ့်မည်။

၂၄ တပည့်သည်ဆရာထက်မသာ။ကျွန်သည်သခင်ထက်မသာ။

၂၅ တပည့်သည်ဆရာကဲ့သို့၎င်း၊ကျွန်သည်သခင်ကဲ့သို့၎င်းဖြစ်လျှင်သင့်လောက်ပေ၏။အိမ်ရှင်ကိုဗေလဇာဗုလဟုခေါ်ဝေါ်ကြလျှင် အိမ်သူအိမ်သားတို့ကိုသာ၍ခေါ်ဝေါ်ကြလိမ့်မည်။

၂၆ ထိုကြောင့်သူတို့ကိုမကြောက်ကြနှင့်။ဗုံးထားလျက်ရှိသမျှသောအရာတို့သည်ပွင့်လိမ့်မည်။ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ရှိသမျှတို့သည်လည်းထင်ရှားလိမ့်မည်။

၂၇ မှောင်မိုက်၌သင်တို့အားငါပြောသောအရာများကိုသင်တို့သည်အလင်း၌ကြားပြောကြလော့။သင်တို့နားအပါး၌ပြော၍ကြားသောအရာများကိုအိမ်မိုးပေါ်မှာဟစ်ကျော်ကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၈ တနည်းကား။ကိုယ်ခန္ဓာကိုသာသတ်၍စိတ်မိညည်ကိုမသတ်နိုင်သောသူတို့ကိုမကြောက်ကြနှင့်။ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်စိတ်မိညည်ကိုရဲ၌ဖျက်ဆီးနိုင်သောသူကိုသာ၍ကြောက်ကြလော့။

၂၉ စာဌက်နှစ်ကောင်ကိုအသေရတဲများအဖိုးနှင့်ဝယ်ရသည်မဟုတ်လော။သင်တို့အဖအခွင့်မရှိလျှင်ထိုစာဌက်တကောင်မျှမြေသို့မကျရ။

၃၀ ၊ သင်တို့ဆံပင်သည်လည်းအကုန်အစင်ရေတွက်လျက်ရှိ၏။ထိုကြောင့်မကြောက်ကြနှင့်။သင်တို့သည်စာဌက်

၃၁ အများတို့ထက်သာ၍မြတ်ကြ၏။အကြင်သူသည်လူတို့ရှေ့မှာငိုဝန်ခံအံ့။ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသောငါ၏ခမည်း

၃၂ တော်ရှေ့မှာထိုသူကိုငိုဝန်ခံမည်။အကြင်သူသည်လူတို့ရှေ့မှာငိုဝန်ခံလည်းပယ်အံ့။ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသောငါ၏ခမည်းတော်ရှေ့မှာထိုသူကိုငိုလည်းပယ်မည်။

၃၃ မြေပေါ်သို့ညိမ်သက်ခြင်းကိုစေလွှတ်အံ့သောငှါငါလာသည်ဟုမထင်ကြနှင့်။ညိမ်သက်ခြင်းကိုစေလွှတ်အံ့သောငှါငါလာသည်မဟုတ်။ဘေးကိုစေလွှတ်အံ့သောငှါ

၃၄ ငါလာသတည်း။အဖနှင့်သား။အမိနှင့်သမီး။ယောက္ခမနှင့်ချွေးမအချင်းချင်းကွဲပြားစေခြင်းငှါလာသတည်း။

၃၅ ၊ ကိုယ်အိမ်သူအိမ်သားတို့သည်လည်းကိုယ်ရန်သူဖြစ်

၃၆ ကြလိမ့်မည်။အကြင်သူသည်ငေါ့ချစ်သည်ထက်မိဘကိုသာချစ်၏။ထိုသူသည်ငါနှင့်မထိုက်မတန်။အကြင်သူသည်ငေါ့ချစ်သည်ထက်သားသမီးကိုသာချစ်၏။ထိုသူသည်ငါနှင့်မထိုက်မတန်။

၃၇ အကြင်သူသည်မိမိလက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုထပ်၍နေ့နက်သို့မထိုက်။ထိုသူသည်ငါနှင့်မထိုက်မတန်။မိမိအသက်ကိုစွပ်သောသူသည်အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။

၃၈ ငြောင့်မိမိအသက်ရှုံးသောသူမူကားအသက်ကိုစွပ်လိမ့်မည်။သင်တို့ကိုလက်ခံသောသူသည်ငေါ့လက်ခံ၏။ငေါ့လက်ခံသောသူသည်ငေါ့စေလွှတ်တော်မူသောသူကိုလက်ခံ၏။

၃၉ ပရောဖက်၏မျက်နှာကိုထောက်၍ပရောဖက်ကိုလက်ခံသောသူသည်ပရောဖက်၏အကျိုးကိုခံရလတံ့။

၄၀ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏မျက်နှာကိုထောက်၍ဖြောင့်မတ်သောသူကိုလက်ခံသောသူသည်ဖြောင့်မတ်သောသူ၏အကျိုးကိုခံရလတံ့။

၄၁ ၊ အကြင်သူသည်တပည့်တော်၏မျက်နှာကိုထောက်၍၍သူငယ်တရံတယောက်အားရေတခွက်ကိုမျှပေး၏။ထိုသူသည်အကျိုးကိုမရဘဲမနေရာ။

၄၂ ငါအမှန်ဆိုသည်ဟုမှားထားတော်မူ၏။ထိုသူတကျပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကိုအကုန်အစင်မှားထားတော်မူပြီးလျှင်မြို့ရွာများတို့၌ဆုမွန်ကြပါဒပေးခြင်းငှါ၎င်းထိတင်းကြားပြောခြင်းငှါ၎င်းထိုအရပ်မှကြွတော်မူ၏။

၄၃ ၊ ခရစ်တော်ပြုတော်မူသောအမှုတို့ကိုယောဟန်သဉ်သောင်ထဲမှာကြားသောအခါမိမိတပည့်နှစ်ယောက်ကိုစေလွှတ်၍ကိုယ်တော်သည်ကြွလာသောသူမှန်သလော။

၄၄ ၊ သို့မဟုတ်။အချားသောသူကိုမျှော်လင့်ရပါမည်လော

၄၅ ဟုမေးလျှောက်စေ၏။ယေရှုကလည်းသင်တို့သည်ကြားရသမျှမြင်ရသမျှတို့ကိုသွား၍ယောဟန်အားကြားလျှောက်ကြလော့။

၄၆ မျက်စိကန်းသောသူတို့သည်မျက်စိမြင်ရကြ၏။ခြေခွံသောသူတို့သည်ထွပ်သွားရကြ၏။နို့နာစွဲသောသူတို့သည်သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်ရကြ၏။နားပင်းသောသူတို့သည်နားကြားရကြ၏။သေသောသူတို့သည်ထမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ရကြ၏။ဆင်းရဲသားတို့သည်လည်းဝမ်းပြောက်စရာထိတင်းကိုကြားရကြ၏။

၄၇ ၊ ငြောင့်မတ်မပျက်သောသူသည်မင်္ဂလာရှိ၏ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။

၄၈ ၊ ထိုသူတို့သည်သွားကြသည်နောက်။ယေရှုသည်ယောဟန်ကိုအကြောင်းပြု၍ပရိသတ်တို့အားသင်တို့

သည်အဘယ်မည်သောအရာကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါတောသို့
ထွက်သွားကြသနည်း။လေထွပ်သောကျွန်းပင်ကိုကြည့်ရှု
၈ ခြင်းငှါသွားသလော။သို့မဟုတ်။နူးညံ့သောအဝတ်ကို
ဝတ်ဆင်သောသူကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါသွားသလော။နူးညံ့
သောအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်သောသူတို့သည်မင်းအိမ်၌နေ
၉ တတ်ကြ၏။ပရောဖက်ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါသွားသလော။
မှန်ပေ၏။ပရောဖက်ထက်ကြီးမြတ်သောသူလည်းဖြစ်
၁၀ သည်ဟုငါဆို၏။ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား။ကြည့်ရှု
လော့။သင်သွားရာလမ်းကိုပြင်ရသောငါ၏တမန်ကိုသင့်
ရှေ့၌ငါစေလွှတ်၏ဟုဆိုရာ၌ထိုသူကိုဆိုလိုသတည်း။
၁၁ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။မိမိမွေးသောသူတို့တွင်နှစ်
ခြင်းဆရာယောဟန်ထက်ကြီးမြတ်သောသူတယောက်
မျှမပေါ်မထွန်းသေး။သို့သော်လည်းကောင်းကင်နိုင်ငံ
၁၂ ကြီးမြတ်၏။နှစ်ခြင်းဆရာယောဟန်လက်ထက်မှစ၍
ယခုတိုင်အောင်ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ကိုအနိုင်အ
ထက်ပြုကြ၏။အနိုင်အထက်ပြုသောသူတို့သည်လည်း
၁၃ လူယုဝင်စားရကြ၏။ယောဟန်မရောက်မှီတိုင်အောင်
ပညတ္တိကျမ်း။အနာဂတ္တိကျမ်းရှိသမျှတို့သည်ဆုမွန်
၁၄ ဝါဒပေးကြ၏။သင်တို့သည်စကားကိုနားခံနိုင်လျှင်ဤ
၁၅ သူကားလာလတံ့သောဇေယျဖြစ်သတည်း။ကြားစရာ
နားရှိသောသူမည်သည်ကားကြားပါစေ။
၁၆ ဤလူမျိုးကိုအဘယ်ဥပမာနှင့်ပုံပြရအံ့နည်း။ဥပမာ
တင်၌ထိုင်နေသောသူငယ်တို့သည်မိမိသူငယ်ချင်းတို့
၁၇ အားအသံကိုလွှင့်၍၊ငါတို့သည်သာယာစွာတီးမှုတ်
သော်လည်းသင်တို့သည်မကကြ။ညည်းတွားစွာမြည်
တပ်သော်လည်းမငိုကျွေးကြဟုပြောဆိုသောသူငယ်
၁၈ တို့နှင့်ဤလူမျိုးသည်တူလှ၏။အကြောင်းမူကား။ယော
ဟန်သည်မစားမသောက်ဘဲလာသည်ရှိသော်သူတို့က
ဤသူသည်နတ်ဆိုးစွဲသောသူဟုတကားဟုဆိုကြ၏။
၁၉ လူသားသည်စားသောက်လျက်လာသည်ရှိသော်ဤသူ
သည်စားကျူးသောသူ။စပျစ်ရည်သောက်ကျူးသောသူ
ဟုတကား။အခွန်ခံသောသူနှင့်ဆိုးသောသူတို့ကိုမိတ်
ဆွေစွဲသောသူဟုတကားဟုဆိုပြန်ကြ၏။သို့သော်လည်း
ပညာတရားသည်မိမိသားတို့တွင်ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းနှင့်
လွတ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၂၀ ထိုအခါများစွာသောတန်ခိုးတော်ကိုပြတော်မူသော
၂၁ သို့ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်တော်မူ၏။အိုခေါရာဇိန်မြို့သင်သည်

အမင်္ဂလာရှိ၏။အိုဗက်ဇဲဒမြို့။သင်သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။
အကြောင်းမူကား။သင်တို့တွင်ပြသောတန်ခိုးကိုတုရုမြို့
နှင့်ဇိဒန်မြို့တို့တွင်ပြသူးလျှင်ထိုမြို့တို့သည်ရှေးကာလ
၂၂ ကြွယ်၍မည်။ငါဆိုသည်ကား။တရားဆုံးဖြတ်သော
နေ့၌သင်တို့သည်တုရုမြို့နှင့်ဇိဒန်မြို့ထက်သာ၍ခံရကြ
၂၃ လတံ့။အိုကပေရနောင်မြို့။သင်သည်မိလားကောင်း
ကင်တိုင်အောင်မြောက်စားခြင်းကိုခံရသော်လည်းမရ
ဏာနိုင်ငံတိုင်အောင်နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရလတံ့။အကြောင်း
၂၄ မူကား။သင်၌ပြသောတန်ခိုးကိုသောဒ်မြို့၌ပြသူးလျှင်ထို
မြို့သည်ယခုတိုင်အောင်တည်ရာ၏။ငါဆိုသည်ကား။
တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌သင်သည်သောဒ်မြို့ထက်သာ
၂၅ ချိခံရလတံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။
ထိုအခါယေရှုကကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကိုအစိုး
ရတော်မူသောအဖေ။ကိုယ်တော်သည်ပညာအထိဗ္ဗာနှင့်
ပြည့်စုံသောသူတို့အားဤအရာများကိုထိမ်ရှက်ကွယ်
ထားလျက်သူငယ်တို့အားဖော်ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍
၂၆ ကျေးဇူးတော်ကိုအကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါ၏။ထိုသို့အလိုတော်
၂၇ ရှိသောကြောင့်မှန်ပါ၏အဖေ။ငါ၏ခမည်းတော်သည်
ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုငါ၏အပ်ပေးတော်မူပြီ။ခမည်း
တော်မှတစ်ပါးအဘယ်သူမျှသားတော်ကိုမသိ။သားတော်
နှင့်သားတော်သည်လင်းစေလိုသောသူမှတစ်ပါးအဘယ်
၂၈ သူမျှခမည်းတော်ကိုမသိ။ဝန်လေး၍ပင်ပန်းသောသူ
အပေါင်းတို့။ထေရ်သို့လာကြလော့။ငါသည်ချစ်သာပေး
၂၉ မည်။ထေရ်ဘိုးကိုတင်၍ထမကြလော့။ထေရ်နွဲ့နည်းခံ
ကြလော့။ငါသည်နူးညံ့သိမ်မွေ့မှုန့်ချသောစိတ်သဘော
ရှိ၏။သင်တို့စိတ်နှစ်လုံးသည်သက်သာခြင်းကိုရအိမ့်
၃၀ မည်။အကြောင်းမူကား။ထေရ်ဘိုးသည်ထမလွယ်၏။
ဝန်လည်းပေါ့၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၁၂
၁ ထိုကာလအခါယေရှုသည်ဥပုသ်နေ့၌ရုံစပါးလယ်
ကွက်တို့ကိုရှောက်ကြွတော်မူလျှင်တပည့်တော်တို့
သည်ဆာမွတ်သောကြောင့်စပါးအသီးအနှံကိုဆွတ်၍
၂ စားကြ၏။ဗာရိရှဲတို့သည်မြင်လျှင်ကိုယ်တော်၏တပည့်
တို့သည်ဥပုသ်နေ့၌မပြုအပ်သောအမှုကိုပြုကြပါသည်
၃ တကားဟုလျှောက်ကြသော်။ကိုယ်တော်ကဒါဗိသည့်
၄ မိမိအဖော်တို့နှင့်တကွမွတ်သိပ်သောအခါ၊ဘုရားသ
ခင်၏အိမ်တော်သို့ဝင်၍မိမိစားအပ်။မိမိအဖော်စား
အပ်။ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သာစားအပ်သောရှေ့တော်မူနို့

ကိုးသည့်အကြောင်းကိုသင်တို့သည်မဖတ်ဘူးသ
 ၁ သော။ ယစ်ပရောဟိတ်တို့သည်လည်းမိတ်ဖွာန်တော်
 တွင်ဥပုသ်နေ့၌ဥပုသ်ပျက်သော်လည်းအပြစ်မသင့်သည်
 ၆ ကိုပညတ္တိကျပ်၌မဖတ်ဘူးသလော။ ငါဆိုသည်ကား။
 ဤအရပ်၌မိတ်ဖွာန်တော်သက်သာ၍ကြီးမြတ်သော
 ၇ အရာရှိ၏။ ယစ်ပူဇော်ခြင်းအကျင့်ထက်သနားခြင်း
 ကရုဏာအကျင့်ကိုငါနှစ်သက်၏ဟူသောကျပ်စကား
 ကိုသင်တို့သည်နားလည်လျှင်အပြစ်ကင်းသောသူတို့
 ၈ ကိုအပြစ်မတင်မစီရင်ကြပြီ။ လူသားသည်ဥပုသ်နေ့
 ကိုအစိုးရသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၉ ထိုအရပ်မှကြွ၍တရားဇရပ်သို့ဝင်တော်မူ၏။ ထက်
 ၁၀ တဖက်သေသောသူတယောက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ လူအချို့
 တို့ကဥပုသ်နေ့၌ရောဂါကိုညှိမ်းစေအပ်သလောဟုကိုယ်
 ၁၁ တော်၌အပြစ်တင်ခွင့်ကိုရှာ၍မေးလျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်
 တော်ကလည်းမိမိ၌သိုးတကောင်တည်းရှိ၍ထိုသိုးသည်
 ဥပုသ်နေ့၌ဘွင်းထဲသို့ကျလျှင်မဆွဲမတင်ဘဲနေမည်
 ၁၂ သူတစ်ယောက်အသင်တို့တွင်ရှိသလော။ လူသည်သိုး
 ထက်အလွန်မြတ်ပေ၏။ ထိုကြောင့်ဥပုသ်နေ့၌ကျေးဇူး
 ၁၃ ပြုအပ်သည်ဟုပြန်ပြောတော်မူပြီးမှ။ ထိုသူအားသင်၏
 လက်ကိုဆန့်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၍သူသည်မိမိလက်ကို
 ဆန့်လျှင်ထိုလက်သည်လက်တဖက်ကဲ့သို့ပကတိဖြစ်
 ၁၄ လေ၏။ ထိုအခါဖာရိရှဲတို့သည်ထွက်၍ကိုယ်တော်ကို
 အဘယ်သို့မျှက်ဆီးရအံ့နည်းဟုတိုင်ပင်ကြ၏။
 ၁၅ ယေရှုသည်သိတော်မူလျှင်အချားသို့ပြောင်းကြွ၍
 များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည်နောက်တော်သို့လိုက်
 ကြသဖြင့်သူတို့၏အနာရောဂါရှိသမျှတို့ကိုညှိမ်းစေ
 ၁၆ တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည်သိတင်းတော်ကိုမဖွင့်ရမည်
 ၁၇ အကြောင်းပညတ်တော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းအရာကား။
 ပရောဖက်ဟောရှာယ၏နှုတ်ထွက်ပြည့်စုံမည်အကြောင်း
 ၁၈ တည်း။ နှုတ်ထွက်အချက်ဟူမူကား။ ငါရွေးချယ်သော
 ကျွန်ုပ်ရင်း။ ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးသောသူကိုကြည့်ရှု
 လော့။ ထိုသူ၏အပေါ်၌ငါ့ဥပုသ်ကိုငါတည်စေမည်။ သူ
 ၁၉ သည်လူအမျိုးမျိုးတို့ကိုတရားပေးထိမ့်မည်။ ညှင်းခုံ
 ခြင်း။ ဟစ်ကျော်ခြင်းကိုမပြုမူ၍လမ်းခရီး၌သူ၏အသံကို
 ၂၀ အဘယ်သူမျှမကြားစေရ။ နှင်းနယ်လျက်ရှိသောကျူ
 ပင်ကိုမမျိုး။ မီးခိုးများသောမီးစာကိုမသတ်။ တရားသင်
 အောင်မြင်ခြင်းသို့ရောက်မည်အကြောင်းစီရင်ထိမ့်မည်။
 ၂၁ သူ၏နာမကိုလည်းလူအမျိုးမျိုးတို့သည်ကိုးစားကြထိမ့်
 မည်ဟုဟောထားသတည်း။

၂၂ ထိုအခါနတ်ဆိုးစွဲသောလူကန်းလူအတယောက်ကို
 အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြလျှင်ထိုလူကန်းလူအသည်
 မျက်စိမြင်၍စကားပြောနိုင်အောင်ကယ်မတော်မူ၏။
 ၂၃ ၊ လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည်မိန်းမောတွေဝေ၍ဤ
 သူသည်ဒါဝိဒ်၏သားတော်ဖြစ်ထိမ့်မည်လောဟုပြောဆို
 ၂၄ ကြ၏။ ဖာရိရှဲတို့သည်ကြားလျှင်ဤသူသည်နတ်ဆိုးမင်း
 ဇေလဇဇဗုလကိုအမှီပြု၍သနတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်
 ၂၅ ဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုသည်ထိုသူတို့၏မိတ်ကိုဆီတော်မူ
 သည်ဖြစ်၍ဘိုင်းနိုင်ငံမည်သည်ကားမိမိနှင့်မသင့်မတင့်
 ကွဲပြားလျှင်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ထိမ့်မည်။ မြို့ရွာဖြစ်
 ၂၆ စေ။ အိမ်ဖြစ်စေ။ မိမိနှင့်မသင့်မတင့်ကွဲပြားလျှင်မတည်
 နိုင်ရာ။ စာတန်သည်လည်းစာတန်ကိုနှင်ထုတ်သည်မှန်
 လျှင်သူသည်မိမိနှင့်ကွဲပြား၏။ သူ၏နိုင်ငံသည်အဘယ်
 ၂၇ သို့တည်နိုင်မည်နည်း။ ငါသည်ဇေလဇေဗုလကိုအမှီပြု
 ၍နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်မှန်လျှင်လင်တို့၏သား
 တို့သည်အဘယ်သူကိုအမှီပြု၍နှင်ထုတ်ကြသနည်း။ ထို
 ကြောင့်သူတို့သည်သင်တို့အားတရားစီရင်သောသူဖြစ်
 ၂၈ ကြထိမ့်မည်။ ငါသည်ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ကို
 အမှီပြု၍နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်မှန်လျှင်အကယ်
 စင်စစ်သင်တို့၌ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်တည်ချိန်
 ၂၉ ရောက်လေပြီ။ သူရဲကိုရှေ့ဦးစွာမချည်မနှောင်လျှင်
 အဘယ်သူသည်သူရဲအိမ်သို့ဝင်၍သူ၏ဥစ္စာကိုလုယူ
 ၃၀ နိုင်အံ့နည်း။ သူရဲကိုချည်နှောင်ပြီးမှသူ၏အိမ်ကိုလုယူ
 နိုင်၏။ ငါတော်၌မနေသောသူသည်ငရန်ဘက်ဖြစ်
 ၍။ ငါနှင့်အတူမရမသိမ်းသောသူသည်ကြံပြုနိုးသောသူ
 ဖြစ်၏။
 ၃၁ ထိုကြောင့်ငါဆိုသည်ကား။ ပြစ်မှားသောအပြစ်။
 ဘုရားကိုကဲ့ရဲ့သောအပြစ်အမျိုးမျိုးတို့နှင့်လွတ်စေခြင်း
 အခွင့်ကိုလူတို့သည်ရနိုင်ကြ၏။ ဝိညာဉ်တော်ကိုကဲ့ရဲ့
 သောအပြစ်နှင့်လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကိုလူတို့သည်မရနိုင်
 ၃၂ ကြ။ လူသားကိုနှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှားသောသူ၏အပြစ်ကို
 လည်းလွတ်နိုင်၏။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုနှုတ်
 ဖြင့်ပြစ်မှားသောသူ၏အပြစ်ကိုယခုဘဝ။ နောင်ဘဝ၌
 ၃၃ မလွတ်နိုင်။ အဘိုးအားဖြင့်အပင်၏သဘောထင်ရှား
 သည်ဖြစ်၍အဘိုးကောင်းလျှင်အပင်ကောင်းသည်ဟု
 ဆိုကြလော့။ အဘိုးမကောင်းလျှင်အပင်မကောင်းဟု
 ၃၄ ဆိုကြလော့။ အချင်းမြွေဆိုးအမျိုးတို့။ သင်တို့သည်အ
 ဆိုးဖြစ်လျက်ကောင်းသောစကားကိုအဘယ်သို့ပြော

७१

၍လယ်၌ကြံသောတောမျိုးစေ့၏ဥပမာအနက်အဓိပ္ပာယ်
ကိုအကျဉ်းပုံတို့အားပေးပြတော်မူပါဟုလျှောက်ကြ
၃၁ လျှင်။ ကိုယ်တော်ကကောင်းသောမျိုးစေ့ကိုကြံသောသူ
၃၂ သည်လူသားဖြစ်၏။ လယ်ကားဤလောကဖြစ်၏။
ကောင်းသောအစေ့ကားနိုင်ငံတော်သားဖြစ်၏။ တောမျိုး
၃၃ စေ့ကားနတ်ဆိုးသားဖြစ်၏။ တောမျိုးစေ့ကိုကြံသော
ရန်သူကားမာရ်နတ်ဖြစ်၏။ စပါးရိတ်သောကာလကာ
ဤကမ္ဘာကုန်သောကာလဖြစ်၏။ စပါးရိတ်သောသူကား
၃၄ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်၏။ တောပင်တို့ကိုရှေးနှုတ်၍
၃၅ မီးရှို့သကဲ့သို့ဤကမ္ဘာအဆုံး၌ဖြစ်လတ္တံ့။ လူသားသည်
မိမိကောင်းကင်တမန်တို့ကိုစေ့ထုတ်ပြီးလျှင်မှားယွင်း
စေသောသူတို့နှင့်မတရားသောအမှုကိုပြုသောသူရှိသမျှ
၃၆ တို့ကိုနိုင်ငံတော်ထဲကရှေးနှုတ်၍၊ ငိုကျွေးခြင်း၊ အံသွား
၃၇ ခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ။ မီးဖို၌ချကြလတ္တံ့။ ထိုအခါဖြောင့်မတ်
သောသူတို့သည်နေထွန်းလင်းသကဲ့သို့မိမိတို့အဖ၏
နိုင်ငံတော်၌ထွန်းလင်းကြလတ္တံ့။ ကြားစရာနားရှိသော
သူမည်သည်ကားကြားပါစေ။

၃၈ တနည်းကား။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်လယ်၌
၃၉ ဌာနထားသောဘဏ္ဍာနှင့်တူ၏။ ထိုဘဏ္ဍာကိုတွေ့သော
သူသည်တဖန်ဖုံးအုပ်၍ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်သွားပြီး
လျှင်ရတတ်သမျှကိုရောင်း၍ထိုလယ်ကိုဝယ်တတ်၏။

၄၀ တနည်းကား။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်မြတ်သော
၄၁ ပုလဲတို့ကိုရှာသောကုန်သည်နှင့်တူ၏။ ထိုကုန်သည်သည်
အလွန်အမိုးထိုက်သောပုလဲကိုတွေ့သောအခါသွား၍မိ
မိ၌ရတတ်သမျှကိုရောင်းပြီးလျှင်ထိုပုလဲကိုဝယ်လေ၏။

၄၂ တနည်းကား။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်ပင်လယ်
၄၃ ၌ချ၍အမျိုးမျိုးသောငါးတို့ကိုအုပ်မိသောပိုက်ကွန်နှင့်
၄၄ တူ၏။ ငါးနှင့်အပြည့်ရှိသောအခါတံငါတို့သည်ကုန်း
ပေါ်သို့ဆွဲတင်၍ထိုင်လျက်ကောင်းသောငါးကိုချင်းထဲ
သို့ရှေးချယ်ထည့်ထား၍မကောင်းသောငါးကိုမြင်သို့
၄၅ ပြစ်လိုက်ကြ၏။ ထိုနည်းတူ။ ကမ္ဘာအဆုံး၌ကောင်းကင်
တမန်တို့သည်ဆင်းလာပြီးလျှင်ဖြောင့်မတ်သောသူတို့
၄၆ အထဲမှဆိုးသောသူတို့ကိုနှုတ်ယူခွဲထား၍၊ ငိုကျွေးခြင်း။
၄၇ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ။ မီးဖို၌ချကြလတ္တံ့။ ဤအရာ
အလုံးပုံတို့ကိုသင်တို့သည်နားလည်ကြသလောဟုမေး
တော်မူလျှင်နားလည်ပါပြီသခင်ဟုတပည့်တော်တို့သည်
၄၈ လျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းသို့ဖြစ်၍ကောင်း
ကင်နိုင်ငံတော်၏အကြောင်းအရာကိုသင်ပြီးသောကျယ်
ဆရာမည်သည်ကားဒိဋ္ဌာဘဏ္ဍာထဲကအထူးထူးအပြား

ပြားသောအသစ် အဟောင်းတို့ကို ထုတ်ဖော်သောအခါ
၁၃ ဂါးနှင့်တူသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုဥပမာစကားများ
ကိုအကုန်အစင်မိန့်ကြွတ်တော်မူပြီးလျှင် ထို အရပ်မှကြွ
သွားတော်မူ၏။

၁၄ ထိုနောက်မှမိမိမြို့သို့ရောက်တော်မူ၍ တရားဇရပ်၌ ဆုမွန်ကြပါဒပေးလေ၏။ မြို့သားတို့သည်မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိကြသဖြင့် ဤသူသည်ဤပညာကိုရင်ဤတန်ခိုးကို

၁၅ ရင်အဘယ်မှာရသနည်း။ သူသည်လက်သမားသားမဟုတ်လော။ သုအဓိကားမာရိအမည်ရှိသည်မဟုတ်လော။ သုညိကားယာကုပ်။ ယောဇော။ ရှိမုန့်။ ယုဒဟုဆိုကြသည့်

၁၆ မဟုတ်လော။ သုနှစ်မများတို့သည်လည်းငါတို့နှင့်အနီးအပါးနေကြသည်မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍ ဤသူသည်ဤအရာများကိုအဘယ်မှာရသနည်းဟုပြောဆို

၁၇ လျက်၊ စေတနာမိတ်ပျက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်းပရောဖက်သည်မိမိမြို့။ မိမိအိမ်မှတပါး။ အချားသောအရပ်၌

၁၈ အသရေရှိသည်ဟုထိုသူတို့အားမိန့်တော်မူ၏။ မြို့သားများတို့သည်မယုံကြည်ကြသောကြောင့်ထိုအရပ်၌ များစွာသောတန်ခိုးကိုပြတော်မူ။

၁၄ ထိုအခါစော်ဘွားဟေရုန်သည်ယေရှု၏သိတင်း
၂ တော်ကိုကြားလျှင်၊ ဤသူကားနှစ်ခြင်းဆရာယောဟန်
ဖြစ်သည်။သေခြင်းမှထမြောက်လေပြီ။ထိုကြောင့်တန်
၃ ခိုးများကိုပြုနိုင်သည်ဟုမိမိငယ်သားတို့အားဆို၏။အ
ထက်ကဟေရုန်သည်မိမိညီဖိထိပျူ၏ခင်ပွန်းဟေရော
ဒိအကြောင်းကြောင့်ယောဟန်ကိုဖမ်းဆီးချည်နှောင်
၄ ၍ထောင်ထဲမှာထောင်ထား၏။အကြောင်းမူကား။
ယောဟန်ကအရှင်မင်းကြီးသည်ထိုမိမိကိုမသိမ်းအပ်
၅ ဟုဟေရုန်အားဆိုလေပြီ။ယောဟန်ကိုသတ်ခြင်းငှါ
အထိုရှိသော်လည်းလူအပေါင်းတို့၏မျက်နှာကိုထောက်
၆ ၍မသတ်ဝံ့ဘဲနေ၏။အကြောင်းမူကား။ထိုသူတို့သည်
ယောဟန်ကိုပရောဖက်ကဲ့သို့ထင်မှတ်ကြသတည်း။

ထိုနောက်မှဟေရုန်ကိုဖွားသောနေ့ရက်၌နှစ်စည်
ပွဲခံစည်တွင်ဟေရောဗိဇ္ဇာသို့သွားသည်။ သူသည်
ဟေရုန်သည်နူးညတ်သောမိတ်ရှိလျှင်၊ ငါသည်သင်
တောင်းသမျှကိုပေးမည်ဟုကျိန်ဆိုလေ၏။ ထိုမိမ္မငယ်
သည်သူ၏အမိတို့ကံတွန်းသည်အတိုင်းနှစ်ခြင်းဆရာ
ယောဟန်၏ဥက္ကောင်းကိုဤလင်ပန်း၌ပေးစေ၍မူပါဟု
တောင်းလျှောက်၏။ မင်းကြီးသည်ဝမ်းနည်းသော်လည်း
ကျိန်ဆိုခြင်းကိုငှင်အပေါင်းအဖော်တို့၏မျက်နှာကိုငှင်

ထောက်သောကြောင့် ပေးစေဟု အမိန့်တော်ရှိလျက်
 ၁၀ | လူကိုစေလွှတ်၍ယောဟန်၏လည်ပင်းကိုထောင်ထဲမှာ
 ၁၁ ဖြတ်စေ၏။ ဥက္ကောင်းကိုလည်ပန်း၍ဆောင်ခဲ့၍ထိုမိမိ
 ငယ်အားပေးပြီးမှသူသည်လည်းမိမိအမိထံသို့ ယူသွား
 ၁၂ ၏။ | ယောဟန်၏တပည့်တို့သည်လည်းလာ၍အလောင်း
 ကိုဆောင်သွားသဖြင့်သင်းဂြိုဟ်ပြီးမှယေရှုထံတော်သို့
 ၁၃ သွား၍ကြားလျှောက်ကြ၏။ | ယေရှုသည်ကြားတော်မူလျှင်
 ထိုအရပ်မှထွက်၍ ငွေကိုစီးလျက်တော၌ဆိတ်ကွယ်
 ရာအရပ်သို့ကြွတော်မူ၏။ လူအစုအဝေးတို့သည်ကြားသိ
 ၁၄ ရလျှင်မြို့ရွာမှထွက်၍ကုန်းကြောင်းလိုက်ကြ၏။ | ယေရှု
 သည်ထွက်ကြ၍လူများအပေါင်းတို့ကိုတွေ့မြင်တော်မူ
 လျှင်သနားခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍လူနာရှိသမျှတို့ကိုချမ်းသာ
 ပေးတော်မူ၏။

ညဦးယံ၌တပည့်တော်တို့သည်ချည်းကပ်၍ ဤအ
 ရပ်သည်တောအရပ်ဖြစ်ပါ၏။ မိမိလည်းချုပ်ပါပြီ။ လူ
 အစုအဝေးတို့သည်မြို့ရွာသို့သွား၍စားစရာကိုဝယ်စေ
 ၁၅ ခြင်းငှါအခွင့်ပေးတော်မူပါဟုလျှောက်ကြလျှင်၊ ယေရှု
 ကသွားရသောအကြောင်းမရှိ။ သူတို့စားစရာဘို့သင်တို့
 ၁၆ ပေးကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ | တပည့်တော်တို့ကလည်း
 မုန့်ငါးလုံးနှင့်ငါးနှစ်ကောင်မှတပါးအဘယ်စားစရာမျှ
 အကျွန်ုပ်တို့၌မရှိပါဟုလျှောက်ပြန်လျှင်ထိုမုန့်နှင့်ငါးကို
 ၁၇ ယူခဲ့ကြဟုမိန့်တော်မူ၏။ | ထိုအခါလူအစုအဝေးတို့ကို
 ၁၈ မျက်ပင်ပေါ်မှာလျောင်းကြစေဟုအမိန့်တော်ရှိ၏။ | မုန့်
 ငါးလုံးနှင့်ငါးနှစ်ကောင်ကိုလည်းယူ၍ကောင်းကင်သို့
 ကြည့်ရှုရှုလျက်ကျေးဇူးတော်ကိုမျှော်ငြိမ်းပြီးမှမုန့်နှင့်ငါး
 ၁၉ ကိုဖဲ့၍တပည့်တော်တို့အားပေးတော်မူ၏။ | တပည့်တော်
 တို့သည်လည်းလူအပေါင်းတို့အားပေးကြ၏။ လူအပေါင်း
 တို့သည်စား၍ဝကြပြီးမှထွင်းရစ်သောအကျိုးအပဲ့ကို
 ၂၀ ကောက်သိမ်း၍တဆယ်နှစ်တောင်းအပြည့်ရကြ၏။
 ၂၁ | စားသောသူအရေအတွက်ကားမိမိနှင့်သူငယ်ကိုမဆို
 ဘဲယောက်ျားငါးထောင်မျှလောက်ရှိသတည်း။

ယေရှုသည်စည်းဝေးသောသူတို့ကိုလွှတ်တော်မူ
 စည်တွင်တပည့်တော်တို့ကိုငွေစီးစေ၍ကပ်တဖက်သို့
 ၂၂ အရင်ကူးစေတော်မူ၏။ | စည်းဝေးသောသူတို့ကိုလွှတ်
 ပြီးမှဆုတောင်းပဋိပက္ခဖြင့်သောငှါတောင်ပေါ်၌ဆိတ်
 ကွယ်ရာအရပ်သို့တက်ကြသဖြင့်ညအချိန်ခရောက်သော
 ၂၃ အခါတယောက်တည်းရှိနေတော်မူ၏။ | ငွေမူကားအိုင်
 အလယ်၌ရှိ၍သမသင့်သောကြောင့်အိုင်တံပိုးထွပ်ရှား

၂၁ ခြင်းကိုပြင်းစွာခံရ၏။ | ညသုံးချက်တီးကျော်အချိန်၌ယေ
 ရှုသည်အိုင်ပေါ်မှာစက်တော်ဖြန့်လျက်တပည့်တော်တို့ရှိ
 ၂၂ ရာသို့ကြွတော်မူ၏။ | ထိုသို့အိုင်ပေါ်မှာစက်တော်ဖြန့်၍
 ကြွတော်မူသည်ကိုသူတို့သည်မြင်လျှင်လိတ်လန့်၍ဖုတ်
 စရွေ့ဖြစ်သည်ဟုကြောက်သောစိတ်နှင့်အော်ဟစ်ကြ
 ၂၃ ၏။ | ယေရှုသည်ချက်ချင်းနှုတ်ဆက်၍တည်ကြည်သော
 စိတ်ရှိကြလော့။ ငါပင်ဖြစ်သည်။ မကြောက်လန့်ကြနှင့်ဟု
 ၂၄ မိန့်တော်မူ၏။ | ပေတရုကလည်းသခင်။ ကိုယ်တော်မှန်
 လျှင်အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ထံသို့ရေပေါ်မှာလာရ
 ၂၅ မည်အကြောင်းမိန့်တော်မူပါဟုလျှောက်လျှင်၊ လာခဲ့
 လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ပေတရုသည်ငွေပေါ်ကဆင်း၍
 ယေရှုထံသို့ရောက်အံ့သောငှါရေပေါ်မှာထွမ်သွား၏။
 ၂၆ | လေပြင်းသည်ကိုမြင်လျှင်ကြောက်လန့်၍နှစ်မွန်းလှ
 သည်ရှိသော်ကယ်မတော်မူပါသခင်ဟုဟစ်ကျော်လေ
 ၂၇ ၏။ | ယေရှုသည်လက်တော်ကိုချက်ချင်းဆန့်၍ပေတရု
 ကိုကိုင်တော်မူလျက်ယုံကြည်အားနည်းသောသူ။ အ
 ဘယ်ကြောင့်ယုံမှားသောစိတ်ဝင်သနည်းဟုမေးတော်မူ
 ၂၈ ၏။ | ငွေပေါ်သို့ရောက်ကြလျှင်လေသည်ညိမ်းလေ၏။
 ၂၉ | ငွေသားတို့သည်ချည်းကပ်၍စင်စစ်ကိုယ်တော်သည်
 ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်ပါသည်ဟုညွတ်ပျပ်၍
 လျှောက်ကြ၏။

ကပ်တဖက်သို့ကူးလျှင်ဂနံသရက်နယ်သို့ရောက်
 ၃၀ ကြ၏။ | ထိုအရပ်သားတို့သည်မျက်နှာတော်ကိုမှတ်မိလျှင်
 ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်ရှိသမျှသို့စေလွှတ်သဖြင့်လူနာရှိသမျှ
 ၃၁ တို့ကိုဆောင်ခဲ့၍၊ အဝတ်တော်၏ပန်းပွားကိုမျှသာတို့ရ
 ပါမည်အကြောင်းအခွင့်တောင်းကြ၏။ တို့သမျှသောသူ
 တို့သည်လည်းချမ်းသာရကြ၏။
 ၃၂ ထိုအခါယေရှုရှလင်မြို့သားဖာရိရှုတို့နှင့်ကျပ်ပြု
 ၃၃ ဆရာတို့သည်ချည်းကပ်ပြီးလျှင်၊ ဧရုလုဟောင်းတို့မှ
 ဆက်ခံသောနည်းဥပဒေသကိုကိုယ်တော်၏တပည့်တို့
 သည်အဘယ်ကြောင့်လွန်ကျူးကြပါသနည်း။ သူတို့
 သည်လက်မဆေးဘဲအစာစားကြပါသည်တကားဟု
 ၃၄ လျှောက်ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကသင်တို့သည်အဆက်
 ဆက်ခံသောနည်းဥပဒေသကိုအမှီပြု၍ဘုရားသခင်၏
 ပညတ်တော်ကိုအဘယ်ကြောင့်လွန်ကျူးကြသနည်း။
 ၃၅ | ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကား။ မိဘကိုမုသေစွာပြု
 လော့။ အကြင်သူသည်မိဘကိုနှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှား၏။ ထို
 ၃၆ သူသည်အသေသတ်ခြင်းကိုခံစေဟုလာသတည်း။ | သင်
 တို့မူကားအကြင်သူသည်ကိုယ်မိဘကိုသင်တို့အသုံးရ

မုန့်ဘယ်နှစ်လုံးရှိသနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်မုန့်ချွန်လုံး
 ၃၁ နှင့်အနည်းငယ်မျှသောငါးကောင်ကလေးရှိပါသည်ဟု
 ၃၆ မှာလျှောင်းကြစေဟုအမိန့်တော်ရှိ၏။ မုန့်ချွန်လုံးနှင့်ငါး
 တို့ကိုလည်းယူ၍ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းမှမုန့်နှင့်ငါး
 ၃၇ ကိုဖွဲ့၍တပည့်ဘက်တို့အားပေးတော်မူ၏။ တပည့်တော်
 ၃၈ တို့လည်းလူအပေါင်းတို့အားပေးကြ၏။ လူအပေါင်း
 ၃၉ တို့သည်စား၍ဝကြပြီးမှကြွင်းရစ်သော အကျိုးအပွဲ
 ၄၀ ကိုကောက်သိမ်း၍ချွန်တောင်းအပြည့်ရကြ၏။ စား
 ၄၁ သောသူအရေအတွက်ကားမိမ့်နှင့်သူငယ်ကိုမဆိုဘဲ
 ၄၂ ယောက်ျားလေးထောင်ရှိသတည်း။ ထိုလူများတို့ကို
 ၄၃ ယွတ်တော်မူပြီးမှငွေစီး၍မာဂဒါလကျေးလက်သို့ရောက်
 ၄၄ တော်မူ၏။

၁၆ ထိုအခါဖာရိရှဲနှင့်ဇနွဲကတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုရုံ
 ဝမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါချည်းကပ်၍မိန့်ကောင်းကင်
 ကဖြစ်သောနိမိတ်လက္ခဏာကိုပြတော်မူမည့်အကြောင်း
 ၂ တောင်းပန်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းသင်တို့သည်
 ညဦးယံ၌ပြောဆိုတတ်သည်ကား။ ယခုမိန့်တိမ်နီ
 သည်ဖြစ်၍မိန့်ကြည်လင်ဖိနပ်မည်ဟုဆိုတတ်ကြ၏။
 ၃ ၊ နံနက်ယံ၌ကားယခုမိန့်အံ့လျက်ရှိ၏။ နိမောင်းသော
 အဆင်းလည်းရှိ၏။ ယနေ့မိန့်သက်မိုတိုင်းလာဖိနပ်
 မည်ဟုဆိုတတ်ကြ၏။ လျှို့ဝှက်သောသူတို့။ သင်တို့သည်
 မိန့်ကောင်းကင်၏ချက်နှာကိုပိုင်းချား၍သိနိုင်ကြ၏။
 ၄ ကပ်ကာလ၏နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုပိုင်းချား၍မသိနိုင်
 ၄ ကြ။ ဆိုးညစ်၍မျောက်မထားသောအမျိုးသည်နိမိတ်
 လက္ခဏာကိုတောင်းသည်မှာပရောဖက်ယောနု၏နိ
 မိတ်လက္ခဏာမှာတပါးအဘယ်လက္ခဏာကိုမျှသူတို့အား
 မပြရာဟုမိန့်တော်မူပြီးလျှင် ထိုသူတို့ရှိရာမှထွက်၍ကြွ
 တော်မူ၏။

၅ တပည့်တော်တို့သည်ကပ်တဖက်သို့သွားကြသော
 ၆ အခါမုန့်ကိုယူခြင်းငှါမေ့လျော့ကြ၏။ ယေရှုကလည်း
 ဖာရိရှဲနှင့်ဇနွဲကတို့၏တဆေးကိုသတိနှင့်ကြည့်ရှောင်
 ၇ ကြဟုမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့ကလည်းငါတို့မုန့်
 မပါသောကြောင့်ဤစကားကိုမိန့်ဘက်မူသည်ဟုအချင်း
 ၈ ချင်းဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။ ယေရှုသည်ဆိုတော်မူလျှင်
 ၉ ယုံကြည်အားနည်းသောသူတို့။ သင်တို့၌မုန့်မပါသည်
 ကိုထောက်၍အဘယ်ကြောင့်အချင်းချင်းဆွေးနွေး
 ၉ ပြောဆိုကြသနည်း။ မုန့်ငါးလုံးကိုလူငါးထောင်စား၍

စားကြွင်းဘယ်နှစ်တောင်းကောက်သိမ်းသည်ကို၎င်း
 မုန့်ချွန်လုံးကိုလူလေးထောင်စား၍စားကြွင်းဘယ်နှစ်
 ၁၀ တောင်းကောက်သိမ်းသည်ကို၎င်း။ သင်တို့သည်နှစ်လုံး
 ၁၁ မသွင်း။ မအောင်းမေ့ဘဲနေကြသေးသလော။ ဖာရိရှဲနှင့်
 ဇနွဲကတို့၏တဆေးကိုကြည့်ရှောင်ကြဟုသောစကား
 ကိုငါပြောသည်တွင်မုန့်ကိုအမှတ်ပြု၍ငါမပြောသည်
 ကိုသင်တို့သည်နားမလည်ဘဲအဘယ်သို့နေကြသနည်း
 ၁၂ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါတပည့်တော်တို့သည်မုန့်၏
 တဆေးကိုကြည့်ရှောင်ကြဟုမိန့်တော်မူ။ ဖာရိရှဲနှင့်
 ဇနွဲကတို့၏ဩဝါဒကိုကြည့်ရှောင်ကြဟုမိန့်တော်မူ
 သည်ကိုနားလည်ကြသတည်း။

၁၃ ယေရှုသည်ဖိလိပ္ပကဲသရီမြို့၏ကျေးလက်သို့ကြွ
 တော်မူသောအခါလူများတို့သည်လူသားဖြစ်သောငါ့ကို
 အဘယ်သူဖြစ်သည်ဆိုကြသနည်းဟုတပည့်တော်တို့
 ၁၄ ကိုမေးမြန်းတော်မူလျှင် ၊ လူအချို့ကကိုယ်တော်သည်
 နှစ်ခြင်းဆရာယောဟန်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်းအချို့ကထေရီ
 ယဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်းအချို့ကယေရုဇလမြို့ပရောဖက်
 တပါးပါးဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်းဆိုကြပါ၏ဟုလျှောက်ကြ
 ၁၅ သော်။ သင်တို့လည်းကိုအဘယ်သူဖြစ်သည်ဆိုကြသ
 ၁၆ နည်းဟုမေးမြန်းတော်မူလျှင် ၊ ရှိမုန့်ပေတရုကကိုယ်
 တော်သည်ခရစ်တော်တည်းဟူသောအသက်ရှင်တော်
 မူသောဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု
 ၁၇ လျှောက်လေ၏။ ယေရှုကလည်းရှိမုန့်ဗာယောနု။ သင်သည်
 မင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား။ အသွေးအသားသည်ဤ
 အကြောင်းအရာကိုသင့်အားဖော်ပြသည့်မဟုတ်။ ကောင်း
 ကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောခေမည်းတော်သည်ဖော်ပြတော်
 ၁၈ မူသတည်း။ ငါဆိုသည်ကား။ သင်သည်ပေတရုဖြစ်၏။
 ဤကျောက်ပေါ်မှာအသင်းကိုငါတည်ဘောက်မည်။
 ထိုအသင်းကိုမရဏာနိုင်ငံ၏တံခါးတို့သည်မနိုင်ရာ။
 ၁၉ ၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏သော့တို့ကိုလည်းသင့်အား
 ငါပေးမည်။ သင်သည်မြေကြီးပေါ်မှာချည်နှောင်သမျှ
 သည်ကောင်းကင်ဘုံ၌ချည်နှောင်လျက်ရှိသိမ့်မည်။ မြေ
 ကြီးပေါ်မှာဖြည့်လွှတ်သမျှသည်ကောင်းကင်ဘုံ၌ဖြည့်
 ၂၀ လွှတ်လျက်ရှိသိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူပြီးလျှင် ၊ ကိုယ်တော်
 သည်ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကိုအဘယ်သူအားမျှမပြော
 စိမ့်သောငှါတပည့်တော်တို့ကိုပညတ်တော်မူ၏။

၂၁ ထိုမှတပါး ကိုယ်တော်သည်ယေရုဇလမြို့သို့သွား
 ရမည်။ လွှတ်အရာရှိ။ ယဇိပရောဟိတ်အကြီး။ ကျွန်ပြု
 ဆရာတို့လက်၌များစွာခံရမည်။ အသေသတ်ခြင်းကို

လည်းခံရမည်။ သုံးရက် မြောက် သောနေ့၌ ထ မြောက်
 လိမ့်မည်ဟူသော အကြောင်းများကို ထိုအခါမှစ၍ တပည့်
 ၂၂ တော်တို့အား ပြတော်မူ၏။ ထိုအခါပေတရုသည့်ကိုယ်
 တော်ကို မိမိနှင့် အတူခေါ်၍ သခင်။ ကိုယ်တော်၌ ဤသို့မ
 ဖြစ်ပါစေနှင့်။ ဤအမှုသည် ကိုယ်တော်၌ မရောက်ရာဟု
 ၂၃ အပြစ်တင်သောစကား ကို လျှောက် သော်၊ ကိုယ်တော်
 သည်မျက်နှာတော်ကို ထည့်၍ အချင်းရန်သူ။ ဝေနာက်သို့
 ဆုတ် သော။ သင်သည် ငါတို့ကို မိမိ၏ လဲစရာ အကြောင်း
 ဖြစ်၏။ သင်သည် သူရားသခင်၏ အရာကို မိတ်မစွဲလင်း။
 လူတို့၏ အရာကိုသာ စွဲလမ်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၂၄ ထိုအခါ ယေရှုက ငါ့၌ ဆည်းကပ်လိုသောသူ ဖြစ်လျှင်
 ကိုယ်ကို ကိုယ် ညှင်းပယ်ရမည်။ ကိုယ်လက် ဝါးကပ်
 ၂၅ တိုင်ကို ထပ်၍ ဝေနာက် သို့လိုက် ရမည်။ အကြင်သူ
 သည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ ထိုသူ
 သည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် ငကြောင့်
 အသက်ရှုံး၏။ ထိုသူသည် အသက် ကို တွေ့လိမ့်မည်။
 ၂၆ လူသည် ဤစကြဝဠာကို အကြွင်းမဲ့အစိုးရ၍ မိမိအသက်
 ဝိညာဉ်ရှုံးလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ မိမိအသက်
 ၂၇ ဝိညာဉ်ကို အဘယ်ဥစ္စာနှင့် ရွေးနှိုင်းသနည်း။ လူသားသည်
 မိမိအဖေမည်းတော်၏ ဘုန်းအာနုဘော်ကို ဆောင်လျက်
 ကောင်းကင်တမန်အဖြစ် အရံတို့နှင့် ကြွသာတော်မူလတံ့။
 ထိုအခါ လူအသီးသီး ကျင့်သော အကျင့်နှင့် အလျောက်
 ၂၈ အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်မူလတံ့။ ငါအမှန်ဆိုသည်
 ကား။ လူသားသည် နိုင်ငံတော် တည်လျက် ကြွလာတော်
 မူသည် ကို ဤအရပ်၌ ရှိသောသူ အချို့တို့သည် မမြင်မှီ
 ဘဝမပြောင်းရကြဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ ချောက် ရက် လွန်သော အခါ ယေရှုသည် ပေတရု။
 ယာကုပ်။ ယာကုပ်ညီယောဟန် တို့ကို ခေါ်၍ မြင့်ထွာ
 သောတောင်ပေါ်တွင် ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ ဆောင်ကြွ
 ၂ တော်မူ၏။ သူတို့ရှေ့၌ ထူးချွန်းသော အဆင်းအရောင်
 နှင့် ပြည့်စုံသည့် ဖြစ်၍ မျက်နှာတော်သည် နေကဲ့သို့ ထွန်း
 တောက်လျက် အဝတ်တော်သည် အလင်းကဲ့သို့ ဖြူလျက်
 ၃ ရှိ၏။ မောရှေနှင့် ဖေလိယသည် ထင်ရှား၍ ကိုယ်တော်နှင့်
 ၄ အတူစကားပြောလျက် နေကြ၏။ ထိုအခါ ပေတရုက
 သခင်။ ဤအရပ်၌ နေဖွယ်ကောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်ဘို့
 တဲတဆောင်။ မောရှေဘို့ တဆောင်။ ဖေလိယဘို့ တဆောင်။
 တဲသုံးဆောင်ကို အထိုတော်ရှိလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည်
 ၅ ဆောက်လုပ်ပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ထိုသို့လျှောက်

စဉ်တွင် ထွန်းလင်းသော ချမ်းတိမ်သည် ထိုသူတို့ကို ထွန်း
 မိုး၍ ဤသူသည် ငါ့နှစ်သက် မြတ်နိုးရာ။ ငါ၏ချစ်သားပေ
 တည်း။ သူ၏စကားကို နားထောင် ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ
 ၆ ကအသံတော်ဖြစ်လေ၏။ တပည့်တော်တို့သည် ကြားရ
 ၇ လျှင် ယုပ်ဝပ်၍ အလွန်ကြောက်လန့်ခြင်းရှိကြ၏။ ယေရှု
 သည် လာ၍ သူတို့ကို လက်နှင့် တော်မူလျက် ထကြ။
 ၈ မကြောက်ကြနှင့်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊ သူတို့သည် ကြည့်
 မှော်သဖြင့် ယေရှုတယောက် တည်းမှ တပါး အဘယ်သူ
 ကိုမျှမမြင်ကြ။
 ၉ တောင်ပေါ်မှ ဆင်းကြသော အခါ ယေရှုက လူသား
 သည် သေခြင်းမှ မထမြောက်မှီ ဝိုင်းအောင် သင်တို့ယခု
 မြင်သော ခူပါရုံကို အဘယ်သူအား မျှမပြောကြနှင့်ဟု တ
 ၁၀ ပည့်တော်တို့ကို ပညတ်တော်မူ၏။ ထိုအခါ တပည့်တော်
 တို့က ဖေလိယသည် အရင်လားရမည်ဟု ကျမ်းပြုဆရာတို့
 သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုပါသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြ
 ၁၁ လျှင်၊ ယေရှုက ဖေလိယသည် အရင်လာ၍ အလုံးစုံတို့ကို ပြု
 ၁၂ ပြင်ရသည်မှန်ပေ၏။ ငါဆိုသည်ကား။ ဖေလိယရောက်
 လာပြီ။ လူများသည် သူကို မသိသဖြင့် သူအား ပြုချင်သမျှ
 ကို ပြုကြပြီ။ ထိုနည်းတူ။ လူသားသည် လည်း ထိုလူများ
 ၁၃ လက်၌ ခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊ နှစ်ခြင်းဆရာယော
 ဟန်ကို အမှတ်ပြု၍ မိန့်တော်မူကြောင်းကို တပည့်တော်
 တို့သည် နားလည်ကြ၏။
 ၁၄ လူအရ အဝေးရှိရာသို့ ရောက် ကြသော အခါ လူတ
 ယောက်သည် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ခူးထောက်လျက်
 ၁၅ သခင်။ အကျွန်ုပ်၏ သားကို ကယ်မသနားတော်မူပါ။
 ဝက်ရူးနာစွဲ၍ ပြင်းစွာ ခံရပါ၏။ မီး၌ ရင်ရေ၌ ရင် အကြိမ်
 ၁၆ ကြိမ်လဲတတ်ပါ၏။ တပည့်တော်တို့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့၍ သူ
 ၁၇ တို့သည် ချစ်သာမပေးနိုင်ကြပါဟု လျှောက်လျှင်၊ ယေရှု
 က ယုံကြည်ခြင်းမရှိ။ ဖောက်ပြန်သော အမျိုး။ ငါသည်
 သင်တို့နှင့် တကွ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး နေရမည်နည်း။
 သင်တို့ကို အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး သည်းခံရမည်နည်း။
 ၁၈ သူငယ်ကို ထံသို့ ယူခဲ့ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ ယေရှုသည်
 နတ်ဆိုးကို ဆုတော်မူလျှင် သူငယ်မှ ထွက်သွားသဖြင့်
 ထိုခဏမှစ၍ သူငယ်သည် ကျန်းမာပကတိ ဖြစ်လေ၏။
 ၁၉ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ဆိပ်ကွယ်ရာ အရပ်
 ၌ ယေရှုထံ တော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထို
 နတ်ဆိုးလူအဘယ်ကြောင့် မနှင်ထုတ်နိုင်ပါသနည်းဟု
 ၂၀ လျှောက်ကြသော်၊ သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်းမရှိသော
 ကြောင့် မနှင်ထုတ်နိုင်ကြ။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ သင်

တို့သည်မုံညင်းခုံခန့်မျှသောက်သောယုံကြည်ခြင်းရှိ
 လျှင်ထိုတောင်ကိုနေရာမှရှေ့လော့ဟုဆိုကြသော်နေရာ
 မှရှေ့သိမ့်မည်။ ယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင်သင်တို့ပတ်တံနှိုင်း
 ၂၀ သောအမှုမရှိ။ သို့သော်လည်းဆုတောင်းခြင်း။ အစာ
 နှောင်ခြင်းမှတပါးအဘယ်သို့သောအားဖြင့်ထိုနတ်ဆိုး
 သည်မထွက်တတ်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ဂါထိလဲပြည်၌နေကြစည်တွင်ယေရှုကလူသားကိုလူ
 ၂၃ တို့လက်သို့အပ်နှံရသောအချိန်နီးပြီ။ သူတို့သည်သတ်
 ကြသိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ထမြောက်ထိမ့်
 မည်ဟုတပည့်တော်တို့အားမိန့်တော်မူ၏။ သူတို့သည်
 လည်းအတ္တန်ဝမ်နည်းခြင်းရှိကြ၏။

၂၄ ကသရနောင်မြို့သို့ရောက်သောအခါဗိတ်မှာနံတော်
 အခွန်တည်းဟူသောမိခြံ၌ကိုခံသောသူတို့သည်ပေတရု
 ဆီသို့လာ၍သင်၏ဆရာသည်မိခြံ၌ကိုမပေးသလောဟု
 ၂၅ မေးမြန်းသျှင်ပေးပါသင့်ဟုပေတရုဆို၏။ ပေတရုသည်
 အိမ်သို့ဝင်သောအခါယေရှုသည်ဘင်ကူး၍အချင်းရှိမုန့်။
 သင်သည်အဘယ်သို့ထင်သနည်း။ လောကီရှင်ဘုရင်
 တို့သည်အဘယ်သူမှာအခွန်ကိုခံကြသနည်း။ မိမိသား
 မှာခံကြသလော။ သူတပါးမှာခံကြသလောဟုမေးတော်
 ၂၆ မူလျှင်၊ ပေတရုကသူတပါးမှာခံကြပါသည်ဟုလျှောက်
 သော်ယေရှုကလည်းသို့ဖြစ်လျှင်သားမူကားလွတ်ရ၏။
 သို့သော်လည်းထိုသူတို့သည်ငါတို့ကြောင့်မမှားယွင်း
 ၂၇ မည်အကြောင်း။ အိုင်သို့သွား၍ငါးများကိုချလော့။ ဂွေဦး
 စွာရသောငါးကိုယူ၍စပ်ကိုဖွင့်လျှင်သဘာဝဲတပျား
 ကိုတွေ့ထိမ့်မည်။ ထိုငွေကိုယူ၍ငေဖိနှင့်သင့်ဖိုထိုသူ
 တို့အားပေးလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ထိုအခါတပည့်တော်တို့သည်ချည်းကပ်၍ကောင်း
 ကင်နိုင်ငံတော်၌အဘယ်သူသည်သာ၍ကြီးမြတ်ပါအံ့
 ၂ နည်းဟုမေးလျှောက်ကြသော်၊ သူငယ်တယောက်ကိုခေါ်
 ၃ တော်မူ၍တပည့်တော်တို့အသံသယ၌ထားပြီးမှ၊ ငါအမှန်
 ဆိုသည်ကား။ သင်တို့သည်ပြောင်းလဲ၍သူငယ်ကဲ့သို့
 မဖြစ်လျှင်ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့မရောက်ရကြ။
 ၄ ၊ ထို့ကြောင့်အကြင်သူသည်ဤသူငယ်ကဲ့သို့မိမိကိုမိမိ
 ၅ နှိမ့်ချအံ့။ ထိုသူသည်ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌သာ၍ကြီး
 ၆ မြတ်သိမ့်မည်။ အကြင်သူသည်ဗျက်နှာကိုထောက်၍
 ၇ ဤကဲ့သို့သောသူငယ်တရံတယောက်ကိုလက်ခံ၏။ ထိုသူ
 ၈ သည်ငေါ့ပင်လက်ခံ၏။ ငေါ့ယုံကြည်သောဤသူငယ်
 ၉ တရံတယောက်ကိုအကြင်သူသည်မှားယွင်းစေ၏။ ထိုသူ

သည်လည်ပင်း၌ကြိတ်ဆုံကျောက်ကိုဆွဲ၍နက်နဲသော
 ပင်လယ်၌နှစ်မြုပ်ခြင်းကိုခံရလျှင်အနေသာ၍ကောင်း၏။

၁ မှားယွင်းစရာအကြောင်းများရှိသောကြောင့်လောကီ
 သားတို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ မှားယွင်းစရာအကြောင်း
 ရှိရမည်။ သို့သော်လည်းမှားယွင်းစရာအကြောင်းကိုဖြစ်
 ၂ စေသောသူသည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ သင်၏လက်ခြေသည်
 သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင်လက်ခြေကိုဖြတ်ပြစ်လော့။ လက်
 ခြေအစုံနှင့်ထာဝရမီးထဲသို့ချခြင်းကိုခံရသည်ထက်
 ၃ အင်္ဂါချွတ်၍အသက်ရှင်ခြင်းသို့ဝင်စားသော်သာ၍
 ၄ ကောင်း၏။ သင်၏မျက်စိသည်လည်းသင့်ကိုမှားယွင်း
 ၅ စေလျှင်မျက်စိကိုထုတ်ပြစ်လော့။ မျက်စိနှစ်ဖက်နှင့်
 ၆ ငရဲမီးထဲသို့ချခြင်းကိုခံရသည်ထက်မျက်စိတဖက်နှင့်
 ၇ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ဝင်စားသော်သာ၍ကောင်း၏။

၁၀ သင်တို့သည်ဤသူငယ်တရံတယောက်ကိုမထိမ့်မြင်
 မပြုမည်အကြောင်းသတိရှိကြလော့။ ငါဆိုသည်ကား
 သူတို့၏ကောင်းကင်တမန်တို့သည်ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိ
 တော်မူသောငေဖိမျက်နှာတော်ကိုအစည်မပြတ်ဖူး
 ၁၁ မြင်ကြ၏။ ထိုမှတပါး။ လူသားသည်ပျောက်သောသူ
 ၁၂ တို့ကိုကယ်တင်အံ့သောငှါကြွလာသတည်း။ အဘယ်
 သို့ထင်ကြသနည်း။ သိုးတရာရှိသောသူ၌သိုးတကောင်
 သည်လမ်လွဲ၍ပျောက်လျှင်ထိုသူသည်ကိုးဆယ်ကိုး
 ကောင်သောသိုးတို့ကိုတောင်ပေါ်မှာထားခဲ့ပြီးမှလမ်လွဲ
 ၁၃ ၍ပျောက်သောသိုးတကောင်ကိုသွား၍ရှာတတ်သည်
 ၁၄ မဟုတ်လော။ တွေ့ပြီးလျှင်လမ်လွဲမပျောက်သောသိုး
 ကိုးဆယ်ကိုးကောင်၌ဝမ်မြောက်ခြင်းရှိသည်ထက်ထို
 ၁၅ သိုးတကောင်၌သာ၍ဝမ်မြောက်ခြင်းရှိသည်ဟုငါအမှန်
 ဆို၏။ ထိုနည်းတူ။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော
 သင်တို့အဖေသည်ဤသူငယ်တယောက်ကိုမျှပျက်စီးစေ
 ခြင်းငှါအလိုတော်မရှိ။

၁၆ ထို့ကြောင့်သင်၏ညီအစ်ကိုသည်သင့်ကိုဖြစ်မှား
 လျှင်သူဆီသို့သွား၍နှစ်ယောက်တည်းချင်းသူ၏အပြစ်
 ကိုပြ၍ဆုခံလော့။ သူသည်သင်၏စကားကိုနားထောင်
 ၁၇ လျှင်ညီအစ်ကိုကိုရပြီ။ သို့မဟုတ်။ သင်၏စကားကို
 နားမထောင်လျှင်လူနှစ်ဦးသုံးဦးသက်သေခံ၍စကားရှိ
 ၁၈ သမျှတို့ကိုတည်စေခြင်းငှါကိုယ်နှင့်အတူလူတဦးနှစ်
 ၁၉ ဦးကိုခေါ်ဦးလော့။ ထိုသူတို့၏စကားကိုနားမထောင်
 လျှင်အသင်းတော်အားကြားပြောလော့။ အသင်းတော်၏
 ၂၀ စကားကိုနားမထောင်လျှင်သာသနာပလူကဲ့သို့ငှင်အခွန်
 ၂၁ ခံကဲ့သို့ငှင်ထိုသူကိုမှတ်လော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။

မြေကြီးပေါ်မှာသင်တို့ချဉ်နှောင်သမျှသည်ကောင်းကင်
 ၁၉ ဘုံ၌ချဉ်နှောင်လျက်ရှိလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာမြည်
 လွှတ်သမျှသည်ကောင်းကင်ဘုံ၌မြည်လွှတ်လျက်ရှိလိမ့်
 မည်။ တဖန်ငါဆိုသည်ကား။ ဤလောက၌သင်တို့တွင်
 ၂၀ နှစ်ယောက်တို့သည်သဘောချင်းတူ၍ဆုတောင်းလျှင်
 တောင်းသမျှသော ဆုတို့ကိုကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်
 မူသောငါ၏ခမည်းတော်သည်ပေးတော်မူလေကံ။ အ
 ကြောင်းမူကား။ အကြင်အရပ်၌လူနှစ်ဦးသုံးဦးတို့သည်
 ငမျက်နှာကိုထောက်၍စည်းဝေးကြ၏။ ထိုအရပ်၌သူ
 တို့အလယ်မှာငါရှိသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ထိုအခါပေတရုသည်ချည်းကပ်၍သခင်။ ညီအစ်ကို
 သည်အကျွန်ုပ်ကိုပြစ်မှား၍အကျွန်ုပ်သည်သူ၏အပြစ်
 ကိုဘယ်နှစ်ကြိမ်လွှတ်ရပါအံ့နည်း။ ခုနှစ်ကြိမ်မြောက်
 အောင်လွှတ်ရပါအံ့လောဟုမေးလျှောက်သော်ယေရှုက
 ၂၂ ခုနှစ်ကြိမ်မြောက်အောင်လွှတ်ရမည်ငါမဆို။ အကြိမ်
 ၂၃ ခုနှစ်ဆယ်ခုနှစ်လိမ်မြောက်အောင်လွှတ်ရမည်ငါဆို
 ၏။ ထိုကြောင့်ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်မိမိကျွန်
 ၂၄ များတို့ကိုစာရင်းယူခြင်းငှါအလိုရှိသောမင်းကြီးတဦး
 ၂၅ နှင့်တူ၏။ စာရင်းယူစဉ်တွင်ငွေအခွက်တစ်ခန်းကျွေး
 တင်သောသူတယောက်ကိုရှေ့တော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၂၆ | ထိုသူသည်ကျွေးဆပ်ရန်မရှိသောကြောင့်ကိုယ်မှစ၍
 သားမယားဥစ္စာရှိသမျှတို့ကိုရောင်း၍ကျွေးကိုဆပ်စေ
 ၂၇ ဟုသူ၏သခင်စီရင်၏။ ထိုကျွန်သည်ညွတ်ပျပ်ဝပ်
 တွားလျက်သခင်။ ကျွန်တော်ကိုသည်းခံတော်မူပါ။

၂၈ ကျွေးရှိသမျှကိုဆပ်ပါမည်ဟုလျှောက်လျှင်၊ သူ၏သ
 ခင်သည်သနားခြင်းရှိသဖြင့်ကျွေးရှိသမျှကိုလွှတ်၍ချမ်း
 သာပေးလေ၏။

၂၉ ထိုကျွန်သည်ထွက်သွားရာတွင်မိမိငွေဒေနာရိတရာ
 ကျွေးတင်သောကျွန်ချင်းတယောက်ကိုတွေ့လျှင်လည်
 ၃၀ ပင်းကိုကိုင်ညှစ်၍ငွေကိုဆပ်ပေးလေဟုဆို၏။ ထို
 ကျွန်ချင်းသည်ကျွေးရှင်၏ခြေရင်း၌ပျပ်ဝပ်လျက်ကျွန်
 တော်ကိုသည်းခံတော်မူပါ။ ကျွေးရှိသမျှကိုဆပ်ပါမည်
 ၃၁ ဟုတောင်းပန်သော်လည်း၊ ငွေရှင်သည်နားမထောင်ဘဲ
 သွား၍ကျွေးကိုဆပ်မိတိုင်အောင်သူကိုထောင်ထဲမှာ
 ၃၂ ထောင်ထား၏။ ထိုအမှုအရာကိုအချားသောကျွန်ချင်း
 တို့သည်မြင်လျှင်အလွန်နာကြင်သောစိတ်နှင့်သွား
 ၃၃ ၍ပြုလေသမျှတို့ကိုမိမိတို့သခင်၌ကြားလျှောက်ကြ
 ၃၄ ၏။ ထိုအခါသခင်သည်ထိုကျွန်ကိုခေါ်၍ဟယ်။ ဆိုး

ညစ်သောကျွန်။ သင်သည်ကိုတောင်းပန်သောကြောင့်
 ၃၅ သင်၌တင်သမျှသောကျွေးကိုငါရှင်းလင်းစေ၏။ ငါ
 သည်သင့်ကိုသနားသကဲ့သို့သင်သည်လည်းကျွန်ချင်းကို
 ၃၆ မသနားအပ်သလောဟုဆိုလျက်၊ အမျက်ထွက်၍ကျွေး
 ရှိသမျှကိုဆပ်မိတိုင်အောင်အာဏာသားတို့လက်သို့
 ၃၇ အပ်လေ၏။ သင်တို့သည်လည်းညီအစ်ကိုအချင်းချင်း
 တို့ကိုစိတ်နှစ်လုံးပါလျက်အပြစ်မလွှတ်လျှင်ကောင်း
 ကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောငါ၏အမည်ထိုနည်းတူသင်
 တို့ကိုစီရင်တော်မူလေဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ထိုဒေသနာတော်ကိုယေရှုသည်အကုန်အစင်ဟော
 တော်မူပြီးလျှင်ဂါလိလဲပြည်မှပြောင်း၍ယုဒပြည်စွန်း။

၂ ယော်ဒန်မြစ်တဖက်သို့ကြွတော်မူ၏။ လူများအပေါင်း
 တို့သည်နောက်တော်သို့လိုက်ကြသည်ဖြစ်၍ထိုအရပ်၌

၃ အနာရောဂါများကိုညှိမ်းစေတော်မူ၏။ ဗာရိရှဲတို့သည်
 အထံတော်သို့လာ၍လူသည်ခပ်သိမ်းသောအပြစ်ကြောင့်
 မိမိမယားနှင့်ကွာအပ်သလောဟုစုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်း

၄ ငှါမေးလျှောက်ကြသော်၊ ကိုယ်တော်ကအစအစဦး၌ဖန်
 ဆင်းတော်မူသောသူသည်ယောက်ျားနှင့်မိမိနှစ်ယောက်

၅ တည်းကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့်
 ယောက်ျားသည်ကိုယ်မိဘကိုစွန့်၍ကိုယ်ခင်ပွန်း၌မှီဝဲ

၆ သဖြင့်ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်တသားတကိုယ်တည်း
 ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟုကျမ်းဆိုသည်ကိုသင်တို့မဖတ်ဘူး

၇ သလော။ ထိုကြောင့်လင်မယားတို့သည်နှစ်ဦးမဟုတ်။

၈ တဦးတည်းဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ရုံဖက်တော်မူသောအ

၉ ရာကိုလူမရွေးခွာစေနှင့်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ဗာရိရှဲတို့က
 လည်းထိုသို့မှန်လျှင်ဖြစ်စာကိုပေး၍မယားနှင့်ကွာစေ

၁၀ ခြင်းငှါမောရှေသည်အဘယ်ကြောင့်စီရင်သနည်းဟု

၁၁ လျှောက်ကြသော်၊ ကိုယ်တော်ကသင်တို့စိတ်နှစ်လုံးခိုင်

၁၂ မာသောကြောင့်မယားနှင့်ကွာရသောအခွင့်ကိုမောရှေ

၁၃ သည်စီရင်၏။ အစအစဦး၌ထိုသို့မဟုတ်။ ငါပညတ်သည်

ကား။ မှားယွင်းခြင်းအကြောင်းမှတပါးအချားသောအ

ကြောင်းဖြင့်မိမိမယားနှင့်ကွာ၍အချားသောမိမိနှင့်ရုံ

ဖက်သောသူသည်မိမိမယားကိုပြစ်မှား၏။ ကွာသော

မိမိနှင့်ရုံဖက်သောသူသည်လည်းသူမယားကိုပြစ်မှား

သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၄ တပည့်တော်တို့ကလည်းလင်မယားအမှုသည်ဤသို့

ဖြစ်လျှင်ရုံဖက်ခြင်းကိုမပြုကောင်းပါဟုလျှောက်ကြ

၁၅ ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းထိုစကားကိုလူတိုင်းမခံယူ

၁၆ နှိုင်း။ အခွင့်ရသောသူတို့လာခံယူနိုင်ကြ၏။ လူအချို့တို့

သင်အမိဝင်ထဲမှစ၍မိမိမျှော်ပြန်ကြ၏။အချို့တို့သည်သူ
တပါးဆုမွန်မိမိမျှော်ပြန်ကြ၏။အချို့တို့သည်ကောင်း
ကင်နိုင်ငံတော်အဖို့အလိုရှိမိမိကိုယ်ကိုဆုမွန်မိမိမျှော်
ပြန်ကြ၏။ထိုစကားကိုခံယူနိုင်သောသူသည်ခံယူစေဟု
မိန့်တော်မူ၏။

- ၁၃ ထိုအခါသူငယ်တို့အပေါ်မှာလက်တက်တက်တင်၍
မေတ္တာပို့တော်မူစေခြင်းငှါအထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့သည်
- ၁၄ ဖြစ်၍တပည့်တော်တို့သည်အပြစ်တင်ကြ၏။ယောရှုက
လည်းထိုသူငယ်တို့ကိုရှိစေတော့။ငယ်တို့လည်းသည်ကို
မဆိုးတားကြနှင့်။ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်ထိုသို့
- ၁၅ သောသူတို့၏နိုင်ငံဖြစ်သည့်ဟုမိန့်တော်မူ၏။သူငယ်တို့
အပေါ်မှာလက်တက်တက်တင်ပြီးလျှင်ထိုအရပ်မှကြွသွား
တော်မူ၏။

- ၁၆ ထိုနောက်လူတယောက်သည်ချည်းကပ်၍ကောင်း
မြတ်သောဆရာထာဝရအသက်ကိုရအံ့သောငှါအကျွန်ုပ်
သည်အဘယ်ကောင်းမှုကိုပြုရပါမည်နည်းဟုမေး
- ၁၇ လျှောက်သော်၊ ငကိုကောင်းမြတ်သည်ဟုအဘယ်
ကြောင့်ခေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင်တပါးတည်းသာ
ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။အသက်ရှင်ခြင်းသို့ဝင်စားလို
လျှင်ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်လော့ဟုမိန့်တော်
- ၁၈ မူ၏။အဘယ်ပညတ်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ရမည်နည်း
ဟုလျှောက်ပြန်သော်လူအသက်ကိုမသတ်နှင့်။သူမယား
ကိုမပြစ်မှားနှင့်။သူဥစ္စာကိုမခိုးနှင့်။မမှန်သောသက်သေ
- ၁၉ ကိုမခံနှင့်။မိဘကိုရိုသေစွာမြဲလော့။ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်
၂၀ သောသူကိုကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ထို
လူလင်ကလည်းထိုပညတ်ရှိသမျှတို့ကိုအကျွန်ုပ်သည်ငယ်
သောအရွယ်မှစ၍စောင့်ရှောက်ပါပြီ။အဘယ်အကျင့်
- ၂၁ လိုသေးသနည်းဟုလျှောက်ပြန်လေ၏။ယောရှုကလည်း
သင်သည်ရံလင်ခြင်းသို့ရောက်လိုလျှင်သွားလော့။ကိုယ်
ဥစ္စာများကိုရောင်း၍ဆင်းရဲသောသူတို့အားပေးလော့။
ထိုသို့ပြုလျှင်ကောင်းကင်ဘုံ၌ဘဏ္ဍာကိုရလိမ့်မည်။
- ၂၂ သို့ပြီးမှနောက်သို့လိုက်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ထိုလူ
လင်သည်ပျားစွာသောဥစ္စာကိုရတတ်သောသူဖြစ်၍ထို
စကားကိုကြားလျှင်မိမိမသေသည်နှင့်သွားလေ၏။
- ၂၃ ယောရှုကလည်းငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ငွေရတတ်
သောသူသည်ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ဝင်ခဲ့လှ၏။
- ၂၄ တဖန်ငါဆိုသည်ကား။ဘုရားအုတ်သည်အပ်နအား
ကိုမျှလွှတ်၏။ငွေရတတ်သောသူသည်ဘုရားသခင်၏

- နိုင်ငံတော်သို့ဝင်ခဲ့သည့်ဟုတပည့်တော်တို့အားမိန့်တော်
- ၂၅ မူ၏။ထိုသူတို့သည်ကြားလျှင်အလွန်မိန်းမောတွေဝေ
ခြင်းရှိ၍သို့ဖြစ်လျှင်အဘယ်သူသည်ကယ်တင်တော်မူ
- ၂၆ ခြင်းသို့ရောက်နိုင်မည်နည်းဟုပြောဆိုကြ၏။ယောရှု
သည်လည်းသူတို့ကိုကြည့်ရှု၍ဤအမှုကိုလူမတတ်နိုင်။
သို့သော်လည်းဘုရားသခင်သည်ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့
ကိုတတ်နိုင်တော်မူသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
- ၂၇ ထိုအခါပေတရုကအကျွန်ုပ်တို့သည်ရှိသမျှကိုစွန့်
ပြန်၍ကိုယ်တော်နောက်သို့လိုက်ကြပါပြီ။အဘယ်
- ၂၈ အကျိုးကိုရကြပါမည်နည်းဟုလျှောက်လေသော်၊ ယော
ရှုကငါအမှန်ဆိုသည်ကား။အလုံးစုံသောအရာတို့ကို
အသစ်ပြုပြင်သောကာလ၌လူသားသည်ဘုန်းရှိသော
ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသောအခါငနောက်သို့
လိုက်ကြသောသင်တို့သည်တဆယ်နှစ်ချသောပလ္လင်
ပေါ်မှာထိုင်လျက်ဧကရေလလူတဆယ်နှစ်မျိုးကိုစစ်
- ၂၉ ကြောစီရင်ရကြလတ္တံ့။အကြင်သူသည်ငါ၏နာမကြောင့်
အိမ်။လယ်။ညီအစ်ကို။နှစ်မ။မိဘ။သားမယားတည်း
ဟူသောတပါးပါးကိုစွန့်၏။ထိုသူသည်အဆတရာ
သောအကျိုးကိုရ၍ထာဝရအသက်ကိုအမွေခံရလတ္တံ့။
- ၃၀ နောက်ကျသောသူအများတို့သည်အရင်ကျကြလိမ့်
မည်။အရင်ကျသောသူအများတို့သည်နောက်ကျကြ
လိမ့်မည်။
- ၃၁ ဥပမာကား။ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်စပျစ်ဥ
ယည်ကိုလုပ်ဆောင်သောသူတို့ကိုငှားခြင်းငှါနံနက်စော
- ၃၂ စောထွက်သွားသောအိမ်ရှင်နှင့်တူ၏။ထိုသူသည်တ
နေ့လျှင်ဒေသာရိတပျားစိပေးမည်ဟူ၍လုပ်ဆောင်သော
- ၃၃ သူတို့နှင့်ဝန်ခံပြီးမှစပျစ်ဥယည်သို့စေလွှတ်လေ၏။နံနက်
တချက်တီးအချိန်၌ထွက်ပြန်လျှင်အချားသောသူတို့
- ၃၄ သည်အလုပ်ကိုမလုပ်။ဈေးနှုန်းရနေသည်ကိုမြင်၍၊သင်
တို့လည်းစပျစ်ဥယည်သို့သွားကြ။တော်လျှော်စွာငါ
- ၃၅ ပေးမည်ဟုဆိုလျှင်ထိုသူတို့သည်သွားကြ၏။တဖန်နှစ်
ချက်တီးအချိန်။တဖန်သုံးချက်တီးအချိန်၌ထွက်၍ရှေ့
- ၃၆ နည်းအတိုင်းပြုလေ၏။ဆယ်တနာရီအချိန်၌လည်းထွက်
ပြန်လျှင်အချားသောသူတို့သည်အလုပ်ကိုမလုပ်။ရပ်
နေသည်ကိုတွေ့၍သင်တို့သည်တနေ့လုံးအလုပ်ကိုမ
လုပ်ဘဲဤအရပ်၌အဘယ်ကြောင့်နေကြသနည်းဟုမေး
- ၃၇ သော်၊ ထိုသူတို့ကကျွန်တော်တို့ကိုအဘယ်သူမျှမငှား
ပါဟုပြောဆိုကြလျှင်သင်တို့လည်းစပျစ်ဥယည်သို့
သွားကြ။တော်လျှော်စွာရကြလိမ့်မည်ဟုဆိုလေ၏။

၈ ညအချိန်ရောက်သောအခါစပျစ်ဥပသည့်ရှင်ကလုပ်
ဆောင်သောသူတို့ကိုခေါ်ခဲ့လေ့။ နောက်ဝင်သောသူမှ
စ၍အရင်အပြီးဝင်သောသူတိုင်အောင်အခါပေးလေ့
၉ ဟုမိမိစာရေးကိုမှတ်လိုက်လေ၏။ ထို့ကြောင့်ဆယ်တ
နာရီအချိန်၌ဝင်သောသူတို့သည်လာ၍ဒေနာရီတပျား
၁၀ စီခံကြ၏။ အရင်ဝင်သောသူတို့သည်လာကြသောအ
ခါငါတို့သည်သာ၍ရမည်ဟုစိတ်ထဲမှထင်မှတ်သော်
၁၁ လည်းဒေနာရီတပျားစီခံရကြ၏။ ထိုသို့ခံပြီးလျှင်အိမ်
၁၂ ရှင်ကိုကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်၍၊ နောက်ဝင်သောသူတို့သည်တ
နာရီခန့်မျှသာလုပ်ဆောင်သော်လည်းတနေ့လုံးအမှုဝန်
ကိုထမ်းရွက်၍နေမှုဆင်းရဲခံရသောအကျွန်ုပ်တို့နှင့်အ
၁၃ ညီအမျှကိုယ်တော်စီရင်ပါပြီတကားဟုဆိုကြ၏။ အိမ်
ရှင်ကလည်းအဆွေ။ သင်၌မတရားသောအမှုကိုငါမပြု။
ဒေနာရီတပျားကိုအမှတ်ပြု၍သင်သည်ငါနှင့်ဝန်ခံသည်
၁၄ မဟုတ်လော။ သင်၏ဥစ္စာကိုယူ၍သွားလေ့။ နောက်ဝင်
သောသူတို့အားသင်နှင့်အညီအမျှပေးခြင်းငှါငါအလိုရှိ
၁၅ ၏။ ငါသည်ကိုယ်ဥစ္စာကိုပြုလိုသမျှမပြုရာသလော။ င
သဘောကောင်းသောကြောင့်သင်သည်မျက်မှန်ကျိုး
၁၆ ရသလောဟုဆိုလေ၏။ ထိုနည်းတူ။ နောက်ကျသောသူ
တို့သည်အရင်ကျကြလိမ့်မည်။ အရင်ကျသောသူတို့
သည်နောက်ကျကြလိမ့်မည်။ ခေါ်တော်မူသောသူအများ
ရှိသော်လည်းရွေးကောက်တော်မူသောသူနည်းသည်
ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၇ ယေရှုသည်ယေရုရှလင်မြို့သို့တက်ကြွတော်မူစဉ်။
 လမ်းခရီး၌တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကိုဆိတ်
 ကွယ်ရာအရပ်သို့ခေါ်၍၊ ငါတို့သည်ယေရုရှလင်မြို့သို့
 ယခုသွားကြ၏။ လူသားသည်ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး။
 ကျမ်းရှိဆရာတို့လက်သို့ရောက်စိမ့်မည်။ ဆိုသူတို့သည်
 သေပြစ်ကိုခံရင်ကြသိမ့်မည်။ လူသားအားပျက်ရယ်ပြု
 ခြင်း။ ချိတ်ပုတ်ခြင်း။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာချိတ်ထား
 ခြင်းကိုပြုစေခြင်းငှါတပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့အပ်
 နှံ့ကြသိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ထမြောက်
 ထမည်ဟုဆိုတော်မူ၏။

ထိုအခါအစောစွာသားတို့အမိသည်သားတို့နှင့်အ
တူအထံတော်သို့ချည်းကပ်၍ပျပ်ဝပ်လျက်ဆုကျေးဇူး
ကိုတောင်းပန်လေ၏။ ကိုယ်တော်က သင်သည်အဘယ်
ဆုကျေးဇူးကိုအလိုရှိသနည်းဟုမေးတော်မူသော်၊ ကိုယ်
တော်၏နှုတ်ငွေငွေကျွန်ုပ်၌ဤသားနှစ်ယောက်တို့သည်

လကျောတော်ဘက်၌ တယောက်။ လက် ဝဲတော်ဘက်၌ တယောက်။ ထိုင်နေရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု ဟောပြောလေ၏။ ပေရှုကာလည်းသင်တို့သည် အဘယ်သို့ တောင်းပန်သည်ကိုသင်တို့မသိကြ။ ငါသောကရအံ့သောခွက်ကိုသောက်ခြင်း၊ ဌာငှာငါခံသောနှစ်ခြင်းကိုခံခြင်း၊ ဌာငှာသင်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်သလောဟု မေးတော်မူလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်ပါ၏ဟု ဟောပြောကြသော်၊ ငါ၏ခွက်ကိုသင်တို့သည် သောက်ရကြစိမ့်မည်။ ငါခံသောနှစ်ခြင်းကိုလည်းသင်တို့သည် ခံရကြစိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ငါ၏လကျောဘက်။ လက် ဝဲဘက်မှာ ထိုင်နေရသော အခွင့်ကို ကားအကြင်သူတို့ အဖို့အလို ဌာငါခံမည်းတော်သည် ပြင်ဆင်၏။ ထိုသူတို့အားသာ ငါပေးပိုင်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ အချားသောတပည့်တော်တကျိပ်တို့သည် ကြားသိ
လျှင်ထိုညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့ကိုအမျက်ထွက်ကြ၏။
၂၅ ၊ ယေရှုသည်ထိုသူတို့ကိုခေါ်တော်မူ၍သင်တို့သိသည်
အတိုင်းလောကီမင်းတို့သည်အစိုးတရပြုတတ်ကြ၏။
၂၆ အကဲအမှူးတို့သည်အာဏာထားတတ်ကြ၏။ ၊ သင်တို့
| မူကားထိုသို့မပြုကြနှင့်။ လူသားသည်သူတပါးကိုစေစား
၂၇ ခြင်းငှါမလာ။ သူတပါးအစေခိုခံခြင်းငှါ၎င်းမိမိအသက်
ကိုစွန့်၍လူများကိုရှေးခြင်းငှါ၎င်းကြွလာသည်ဖြစ်၍ထို
နည်းတူ။ သင်တို့တွင်အကဲအမှူးပြုလိုသောသူကိုသင်
တို့အစေခံဖြစ်စေ။ သင်တို့တွင်အထွဋ်အမြတ်လုပ်ချင်
သောသူကိုလည်းသင်တို့ကျွန်ဖြစ်စေတမိန့်တော်မူ၏။

၂၉ ယေရိခေါမြို့မှ ထွက်သွားကြစည်တွင် လူများအ
၃၀ ပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။ ယေရှု
သည် ကြွသွားတော်မူကြောင်းကို လမ်းမှားမှားထိုင်နေ
သော လူကန်းနှစ်ယောက်တို့သည် ကြားရလျှင် ဒါဗိဒ်၏
သားတော်အရှင်။ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်မသနားတော်မူ
၃၁ ပါဟု ဟစ်ကျော်လေ၏။ ထိုသူတို့ကို တိတ်ဆိတ်စွာ နေ
စေခြင်းငှါ လူအစုအဝေးတို့သည် ငေါက်၍ ဆိုကြသော်
လည်း ဒါဗိဒ်၏သားတော်အရှင်။ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်မ
၃၂ သနားတော်မူပါဟု သာ၍ ဟစ်ကျော်ကြ၏။ ယေရှုသည်
လည်း ရပ်တော်မူလျက် ထိုသူတို့ကို ခေါ်၍ သင်တို့နှစ်
၃၃ ဘယ်သို့ ပြုစေလိုသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ သခင်။
အကျွန်ုပ်တို့မျက်စိကို ပွင့်လင်းစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူပါဟု
၃၄ လျှောက်ကြသော်၊ ယေရှုသည် သနားခြင်းမိတ်တော်ရှိ၍
သူတို့မျက်စိကို လက်နှင့် တိုက်တော်မူ၏။ ထိုခဏချင်းတွင်
ထိုသူတို့သည် မျက်စိဖြင့် ခနောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

၏။ အကြောင်းမူကား။ လူအပေါင်းတို့သည် ယောဟန် ကိုပရောဖက် ကဲ့သို့ ထင်မှတ်ကြ၏။ ဟုအချင်းချင်းဆင် ချင်ပြီးမှ၊ အကျွန်ုပ်တို့မသိပါဟု ယောရှုအားပြန်ပြောကြ ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း။ ထိုအတူ။ ဤမူအများကို အဘယ် အခွင့်နှင့် ငါပြုသည်ကို ငါမပြော။

၂၈ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ထင်ကြသနည်း။ တစ်စုံတ ယောက်သောသူနှစ်သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ သားအကြီးဆီ သို့သွား၍ သား။ ယနေ့စေ့ပျစ်ဥယျာဉ်သို့သွား၍ လုပ်

၂၉ ဆောင်လေ့ဟုဆိုလျှင်၊ သားက ငါမသွားဘူးဟုပြန်ပြော

၃၀ သော်လည်းနောက်မှ နောင်တရ၍ သွားလေ၏။ အဖ သည်အချားသောသားဆီသို့သွား၍ ရှေ့နည်းအတိုဆို လျှင်သားကသွားပါမည် အဖသခင်ဟုဆိုသော်လည်း

၃၁ မသွားဘဲနေ၏။ ထိုသားနှစ်ယောက်တို့တွင် အဘယ်သူ သည်အဖ၏အလိုကိုဆောင်သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်

၃၂ သားအကြီးဆောင်ပါသည်ဟုလျှောက်ကြသော်ယောရှု ကသည်းငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ အခွန်ခံတို့နှင့်ပြည်တန် ဆာတို့သည်သင်တို့အရင်။ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်

၃၃ သို့ဝင်တတ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ ယောဟန်သည် ဖြောင့်မတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်၍ သင်တို့ဆီသို့လာ သော်လည်းသင်တို့မယုံကြည်ကြ။ အခွန်ခံတို့နှင့်ပြည်

၃၄ တန်ဆာတို့မူကားယုံကြည်ကြ၏။ ထိုအကြောင်းကိုသင် တို့သည်မြင်သော်လည်းမယုံကြည်မည်အကြောင်း။ နောက် တဖန်နောင်တမရကြ။

၃၅ အချားသောဥပမာကိုနားထောင်ကြလော့။ အိမ်ရှင် တဦးသည်စေ့ပျစ်ဥယျာဉ်ကိုစိုက်ပျိုး၍စောင်ရန်းကိုလုပ် ပြီးမှစေ့ပျစ်သီးနှံယုံရာကျင်းကိုတူးလေ၏။ ဤခုံရာလင့်စင် ကိုလည်းဆောက်လေ၏။ လုပ်ဆောင်သောသူတို့အား

၃၆ ဥယျာဉ်ကိုငှါ၍အချားသောပြည်သို့သွားလေ၏။ အသီး သီးချိန်ရောက်သောအခါအသီးကိုခံစေခြင်းငှါငယ် သားတို့ကိုဥယျာဉ်စောင့်တို့ရှိရာသို့စေလွှတ်လေ၏။

၃၇ ထိုသူတို့သည်ငယ်သားများကိုဖမ်းပြီးလျှင်တဦးကို ရိုက်၍တဦးကိုသတ်၍တဦးကိုခဲနှင့်ပြစ်ကြ၏။ နောက် တဖန်အရင်ထက်များသောအချားငယ်သားတို့ကိုစေ လွှတ်ပြန်လျှင်ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည်ရှေ့နည်းအတိုပြောကြ

၃၈ ၏။ နောက်ဆုံး၌ဥယျာဉ်ရှင်ကထိုသူတို့သည်သားကို အားနာကြသိမည်ဟုဆို၍ မိသားကိုစေလွှတ်လေ၏။

၃၉ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည်သားကိုမြင်လျှင်ဤသူသည်အမွေ ခံဖြစ်၏။ လာကြ။ သူကိုသတ်၍သူ၏အမွေဥစ္စာကိုယူကြ

၄၀ ကုန်အုံဟုအချင်းချင်းတိုင်ပင်၍၊ ဥယျာဉ်ရှင်၏သားကို

၄၀ ဖမ်းယူပြီးမှဥယျာဉ်ပြင်သို့ထုတ်၍သတ်ပြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ် လျှင်ဥယျာဉ်ရှင်သည်လာသောအခါဥယျာဉ်စောင့်တို့

၄၁ ကိုအဘယ်သို့ပြုမည်နည်းဟုမေးတော်မူ၏။ ပရိသတ် တို့ကလည်း။ ထိုလူဆိုးတို့အားဆိုးသောပျက်ဆီးခြင်း ကိုစီရင်ပါစိမ့်မည်။ အသီးသီးချိန်တွင်အသီးကိုဆက် အံ့သောအချားလူတို့အားထိုဥယျာဉ်ကိုငှါပါစိမ့်မည် ဟုလျှောက်ကြ၏။

၄၂ ယောရှုကလည်းတိုက်ကိုတည်လုပ်သောသူများပတ် ထားသောကျောက်သည်နောက်တဖန်တိုက်ထောင့် အထွန်ပျားသို့ရောက်ပြန်၏။ ထိုအမှုသည်ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူသောအမှုဖြစ်၏။ ငါတို့မျက်မှောက်၌လည်း အံ့ကြော့ဖွယ်ဖြစ်၏။ ဟူသောစကားကိုကျယ်စာ၌သင်တို့

၄၃ သည်တရံတခါမျှမဖတ်ဘူးသလော။ ထိုကြောင့်ငါဆို သည်ကား။ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကိုသင်တို့မှနှုတ်၍ နိုင်ငံတော်၏အသီးကိုသီးအံ့သောလူမျိုးအားပေးရလတံ့။

၄၄ အကြင်သူသည်ထိုကျောက်အပေါ်သို့ကျ၏။ ထိုသူ သည်ကျိုးလတံ့။ အကြင်သူ၏အပေါ်သို့ထိုကျောက် သည်ကျ၏။ ထိုသူသည်ညက်ညက်ကျလတံ့ဟုမိန့်

၄၅ တော်မူ၏။ ထိုဥပမာစကားကိုယစ်ပရောဖက်အကြီး နှင့်ဖာရိရှဲတို့သည်ကြားရလျှင်မိမိတို့ကိုရည်စောင့်၍

၄၆ ဟောပြောတော်မူသည်ကိုသိကြ၏။ ကိုယ်တော်ကို ဖမ်းဆီးခြင်းငှါရှာကြံသော်လည်းရဝေးသောသူများကို ကြောက်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ ထိုသူတို့သည်ကိုယ် တော်ကိုပရောဖက်ကဲ့သို့တင်မှတ်ကြ၏။

၂၂

၁ တဖန်ယောရှုသည်ဥပမာကိုဆောင်၍ပရိသတ်တို့

၂ အားမိန့်ကြွတ်တော်မူသည်ကား။ ကောင်းကင်နိုင်ငံ တော်သည်မိမိသားအဖို့ထိမ်းမြားမင်္ဂလာဆောင်ပွဲကို

၃ စီရင်သောမင်းကြီးနှင့်တူ၏။ ထိုမင်းကြီးသည်ဖိတ်ပြီး သောသူတို့ကိုခေါ်စေခြင်းငှါလုလင်တို့ကိုစေလွှတ်သော

၄ အခါထိုသူတို့သည်မလာဘဲနေကြ၏။ တဖန်အချားသော လုလင်တို့ကိုစေလွှတ်၍ပွဲကိုငါပြင်ဆင်ပြီ။ နွားမှစသော ဆူးမျိုးသောတိရစ္ဆာန်များကိုသတ်၍ပြီးပြီ။ အလုံးစုံတို့ သည်အသင့်ရှိပြီ။ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသို့လာကြပါဟုဖိတ်ပြီး

၅ သောသူတို့အားပြောကြဟုမှာလိုက်ပြန်၏။ သို့သော် လည်းထိုသူတို့သည်နားမထောင်ဘဲအချို့တို့သည်မိမိ လယ်သို့သွားကြ၏။ အချို့တို့သည်ကုန်သွယ်ရာသို့သွား

၆ ကြ၏။ ကြွင်းသောသူတို့သည်လည်းလုလင်တို့ကိုဖမ်း

၇ ဆီး၍သွည်းဆဲခြင်း။ အသေသတ်ခြင်းကိုပြုကြ၏။ ထို

မင်းကြီးသည်ကြားလျှင်အမျက်ထွက်၍ဝစ်ချီစေသဖြင့်
 လူအသက်ကိုသတ်သောထိုသူတို့ကိုအပြီးလုပ်ကြံ၍
 သူတို့၏မြို့ကိုမီးရှို့လေ၏။

၈ ထိုနောက်မှမင်းကြီးသည်လုလင်တို့ကိုခေါ်၍ငါ၏
 မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသည်အသင့်ရှိ၏။ခေါ်ဖိတ်သောသူတို့
 ၉ သည်မထိုက်မတန်သောကြောင့်၊လပ်မလပ်ကြားသို့
 သွား၍တွေ့သမျှသောသူတို့ကိုပွဲသို့ခေါ်ဖိတ်ကြဟုအမိန့်
 ၁၀ တော်ရှိသည်အတိုင်း၊လုလင်တို့သည်လပ်များသို့ထွက်
 သွား၍ကောင်းမကောင်းတွေ့သမျှသောလူအပေါင်း
 ၁၁ တို့ကိုရုစေးစေ၍ပွဲတော်၌အပြည့်ရှိလေ၏။မင်းကြီး
 သည်ပွဲ၌လျောင်းသောသူတို့ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါဝင်တော်
 ၁၂ မူသောအခါမင်္ဂလာဆောင်ပွဲ၏အဝတ်ကိုမဝတ်သော
 အဝတ်မရှိဘဲအဘယ်ကြောင့်ဝင်သနည်းဟုမေးတော်
 ၁၃ မူသည်ကိုထိုသူသည်မပြောနိုင်ဘဲနေ၏။ထိုအခါ
 မင်းကြီးသည်အခြံအရံတို့အားထိုသူ၏လက်ခြေကို
 လှတ်နှောင်သော့။ငိုကျွေးခြင်း။အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိ
 ရာ။ပြင်အရင်မှောင်မိုက်ထဲသို့ပူသွားချလိုက်ကြဟု
 ၁၄ အမိန့်တော်ရှိ၏။ထိုသို့ခေါ်တော်မူသောသူအများရှိ
 သော်လည်းရွေးကောက်တော်မူသောသူနည်းသည်ဟု
 မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ထိုအခါဖာရိုရှ်တို့သည်ထွက်သွားပြီးလျှင်ငါတို့
 သည်သူ၏စကားကိုချောင်းမြောင်း၍အပြစ်ပြုခွင့်ကို
 ၁၆ အဘယ်သို့ရနိုင်သနည်းဟုမေးမြန်းတိုင်ပင်ပြီးမှ၊မိမိ
 တပည့်တို့နှင့်ဟေရုဒ်တပည့်တို့ကိုအထံတော်သို့စေလွှတ်
 ၍အရှင်ဘုရားကိုယ်တော်သည်သစ္စာရှိပါ၏။အဘယ်
 သူကိုမျှမကြောက်။လူမျက်နှာကိုမထောက်ဘဲဘုရား
 သခင်၏တရားလမ်းကိုယုတ်မှန်စွာပြတော်မူသည်ကိုအ
 ၁၇ ကျွန်ုပ်တို့သိကြပါ၏။သို့ဖြစ်၍ကိုယ်တော်သည်အံဘယ်
 သို့ထင်တော်မူသနည်း။ကဲသာဘုရင်အားအခွန်ကို
 ဆက်အပ်သလော။မဆက်အပ်သလော။အကျွန်ုပ်တို့
 ၁၈ အားမိန့်တော်မူပါဟုမေးလျှောက်ကြ၏။ဟေရုဒ်သည်ထို
 သူတို့၏ဆိုးညစ်သောသဘောကိုသိတော်မူလျှင်လျှို့ဝှက်
 သောသူတို့။အဘယ်ကြောင့်ငိုရုံစပ်နှောင့်ရှက်ကြသ
 ၁၉ နည်း။အခွန်ငွေတပျားကိုပြပါဟုမိန့်တော်မူ၍ဒေနာရိ
 ၂၀ တပျားကိုယူခဲ့ကြ၏။ဤပုံ။ဤထိပ်စာကားအဘယ်သူ၏
 ပုံ။အဘယ်သူ၏ထိပ်စာဖြစ်သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်
 ၂၁ ကဲသာဘုရင်၏ပုံ။ထိပ်စာဖြစ်ပါသည်ဟုလျှောက်
 ကြသော်ဟေရုဒ်ကလည်းကဲသာဘုရင်၏ဥစ္စာကိုကဲသာ

ဘုရင်အားဆက်ပေးကြလော့။ဘုရားသခင်၏ဥစ္စာကို
 ကားဘုရားသခင်အားဆက်ပေးကြလော့ဟုမိန့်တော်
 ၂၂ မူ၏။ထိုသူတို့သည်ကြားရလျှင်အံ့ကြော၍အထံတော်
 မှထွက်သွားကြ၏။

၂၃ ထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းမရှိဟူ၍အယူရှိသောဇနွှာ
 ၂၄ ကဲတို့သည်ထိုနေ့၌အထံတော်သို့ချည်းကပ်၍၊အရှင်
 ဘုရား။လူမည်သည့်ကားသားမရှိဘဲသေလျှင်သူ၏မယား
 ကိုသုညသိမ်းယူ၍အစ်ကိုအမျိုးမပြတ်ဆက်ခွယ်စေ
 ၂၅ ဟုမောရှေစီရင်ပါပြီ။။အကျွန်ုပ်တို့တွင်ညီအစ်ကိုချစ်
 ယောက်ရှိပါ၏။အစ်ကိုအကြီးသည်မိမိနှင့်ရံဖက်၍သား
 မရှိဘဲသေသဖြင့်မိမိမယားကိုမိမိညီနှင့်ကျန်ရစ်စေ၏။

၂၆ |ထိုအတူတယောက်နောက်တယောက်။ချစ်ယောက်
 သောညီအစ်ကိုတို့သည်ထိုမိမိနှင့်ရံဖက်ပြီးမှသေကြ
 ၂၇ ၍။။နောက်ဆုံး၌မိမိသည်လည်းသေလေ၏။။သို့ဖြစ်၍
 ၂၈ ထမြောက်ရာကာလ၌ထိုမိမိသည်ချစ်ယောက်သောညီ
 အစ်ကိုတို့တွင်အဘယ်သူ၏မယားဖြစ်ရပါမည်နည်း။
 ထိုသူအပေါင်းတို့သည်ထိုမိမိနှင့်ရံဖက်ခြင်းကိုပြုကြပြီ
 ၂၉ ဟုမေးလျှောက်ကြ၏။။ဟေရုဒ်ကလည်းသင်တို့သည်ကျမ်း
 စာကိုနားမလည်။ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ကိုမသိ
 ၃၀ သော့ကြောင့်မှားသောအယူကိုယူကြ၏။။ထမြောက်
 ရာကာလ၌ရံဖက်ခြင်းကိုမပြု။ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကို
 ၃၁ မပြု။။ကောင်းကင်သား။ဘုရားသခင်၏တမန်တော်ကဲ့
 ၃၂ သို့ဖြစ်ကြ၏။။ထိုမှတပါး။။သေလွန်သောသူတို့သည်ထ
 မြောက်သည့်အရာမှာ။ဘုရားသခင်ကငါသည်အာဗြဟံ
 ၍ဘုရား။ဇုဇာတ်၏ဘုရား။ယောကုင်၏ဘုရားဖြစ်သည်
 ဟုသင်တို့အားမိန့်မြွက်တော်မူကြောင်းကိုသင်တို့သည်
 မမှတ်ဘူးသလော။ဘုရားသခင်သည်သေနေသောသူတို့
 ၍ဘုရားမဟုတ်။အသက်ရှင်သောသူတို့၏ဘုရားဖြစ်
 ၃၃ တော်မူသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။။ပရိသတ်များတို့သည်
 ကြားရလျှင်ဆုမွန်ပြုဝါဒပေးတော်မူသည်ကိုအံ့ကြော
 ခြင်းရှိကြ၏။

၃၄ ဇနွှာကဲတို့၏စကားကိုချေတော်မူကြောင်းကိုဖာရို
 ၃၅ ရှ်တို့သည်ကြားလျှင်ရုစေးကြ၍၊သူတို့အဝင်အပါဖြစ်
 သောကျမ်းတတ်တယောက်သည်ကိုယ်တော်ကိုရံစပ်
 ၃၆ နှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ၊အရှင်ဘုရား။ပညတ္တိကျမ်း၌အဘယ်
 မည်သောပညတ်သည်သာ၍ကြီးသနည်းဟုမေးလျှောက်
 ၃၇ သော်၊ဟေရုဒ်ကလည်းကဲသာဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို
 ၃၈ စိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့။ညာဏ်ရှိသမျှနှင့်ချစ်လော့။ဟူ

တော်မှစ၍မိတ်မှာန်တော်၌ကျိန်းဝပ်တော်မူသောသူကို
 ၂၂ တိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုသတည်း။ ကောင်းကင်တံကိုတိုင်
 တည်၍ကျိန်ဆိုလျှင်ဘုရားသခင်၏ပလ္လင်တော်ကို၎င်း
 ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသောသူကို၎င်းတိုင်တည်
 ၍ကျိန်ဆိုသတည်း။

၂၃ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ။ ဖာရိရှဲတို့။ သင်တို့သည်
 အမတ်လာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ မိန့်သေ။ အနေသု။
 ကုမိန်အသီးအရွက်တို့ကိုဆယ်ဖိုတဖို့လူကြသည်တွင်
 တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း။ သူတပါးကိုသနားခြင်း။ သစ္စာ
 စောင့်ခြင်းတည်းဟူသောပညတ်တရားတွင်လေးသော
 အရာတို့ကိုကားထွပ်၍ထားကြ၏။ အရင်ဆိုသောအရာ
 တို့ကိုမထွပ်မထား။ နောက်ဆိုသောအရာတို့ကိုကျင့်ရ
 ၂၄ မည်။ လမ်းပြသောလူကန်းတို့။ သင်တို့သည်ချင်တ
 ကောင်ကိုမျှမပါစေခြင်းငှါရေကိုစစ်လျက်နှင့်ကုလား
 အုတ်ကိုမျှကြ၏။

၂၅ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ။ ဖာရိရှဲတို့။ သင်တို့သည်
 အမတ်လာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ ဖလား။ လင်ပန်း
 ကိုအပြင်၌ဆေးကြောကြ၏။ အတွင်း၌ကားလူယူခြင်း။

၂၆ မတရားသဖြင့်ကျင့်ခြင်းနှင့်ပြည့်လျက်ရှိ၏။ မျက်စိ
 ကန်းသောဖာရိရှဲ။ ဖလား။ လင်ပန်းကိုအတွင်း၌ရှေ့ဦး
 စွာဆေးကြောသော။ သို့ပြုလျှင်အပြင်ကားသန့်ရှင်း
 လိမ့်မည်။

၂၇ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ။ ဖာရိရှဲတို့။ သင်တို့သည်
 အမတ်လာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ အဖြူသုတ်သော
 သင်းပြိုင်းတွင်းနှင့်တူကြ၏။ ထိုတွင်းသည်အပြင်၌တင့်
 တယ်စွတကား။ အတွင်း၌ကားလူသေအရိုး။ အညစ်အ
 ၂၈ ကြေးအမျိုးမျိုးနှင့်ပြည့်လျက်ရှိ၏။ ထိုအတူ။ သင်တို့
 သည်အပြင်၌လူတို့ရှေ့မှာဖြောင့်မတ်ဟန်ရှိ၏။ အတွင်း၌
 ကား။ လျှို့ဝှက်ခြင်း။ မတရားသဖြင့်ကျင့်ခြင်းနှင့်ပြည့်
 လျက်ရှိကြ၏။

၂၉ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ။ ဖာရိရှဲတို့။ သင်တို့သည်
 အမတ်လာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ ပရောဖက်မှစ၍
 ၃၀ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏သင်းပြိုင်းတွင်းနှင့်အရိုးအိုးတို့
 ကိုတည်လုပ်၍ဘန်ဆာဆင်သဖြင့်၊ ငါတို့သည်ဘိုးဘေး
 ၃၁ ကိုလက်မခံပြီဟုဆိုကြ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်သင်တို့သည်
 ပရောဖက်တို့ကိုသတ်သောသူတို့၏အမျိုးအနွယ်ဖြစ်
 ၃၂ သည်ကိုကိုယ်အဖို့ကိုယ်သက်သေခံကြ၏။ သို့ဖြစ်၍
 ဘိုးဘေးတို့၏အကျင့်ပမာဏကိုမှီအောင်ကျင့်ကြလော့။

၃၃ | ဖြေဆိုအမျိုးတို့။ သင်တို့သည်အပြင်၌ရေမှအဘယ်သို့
 လွတ်နိုင်ကြမည်နည်း။

၃၄ • ထိုကြောင့်ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား။ ပရော
 ဖက်။ ပညာရှိ။ ကျမ်းပြုဆရာတို့ကိုသင်တို့ရှိရာသို့ငါစေ
 လွှတ်၏။ ထိုသူအချို့တို့ကိုကွပ်မျက်၍လက်ဝါးကပ်
 တိုင်၌သတ်ကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ကိုတရားဇရပ်၌ရိုက်
 ၃၅ ၍တမြို့မှတမြို့သို့ညှည်းဆဲနှင့်ထုတ်ကြလိမ့်မည်။ ထို
 ကြောင့်ဖြောင့်မတ်သောအာဗေလ၏အသွေးမှစ၍အ
 တွင်းမိတ်မှာန်တော်နှင့်ယဇ်ပလ္လင်၏အကြား၌သင်တို့
 သတ်ကြသောဗာရမိသားစာရိ၏အသွေးတိုင်အောင်
 မြေကြီးအပေါ်၌သွန်းပြီးသမျှသောသူတော်ကောင်းတို့
 ၏အသွေးသည်သင်တို့ခေါင်းပေါ်သို့ရောက်လိမ့်မည်။

၃၆ | ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ ဤအရာများတို့သည်ယခုဖြစ်
 သောလူများအပေါ်သို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၃၇ အိုယေရုရှလင်မြို့။ ယေရုရှလင်မြို့။ သင်သည်ပရော
 ဖက်တို့ကိုသတ်ဖြတ်၏။ သင်ရှိရာသို့စေလွှတ်သောသူတို့
 ကိုလည်းကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ဖြတ်၏။ ကြက်မသည်မိမိသား
 ငယ်တို့ကိုအတောင်အောက်၌ရုန်းသကဲ့သို့သင်၏သား
 တို့ကိုရုန်းစေခြင်းငှါကြိတ်ဖန်များစွာငါအထိုရှိပြီ။ သင်
 ၃၈ မူကားအထိုမရှိ။ သင်တို့နေသောအိမ်သည်သင်တို့၌
 ၃၉ လူဆိတ်ညံ့လျက်ကျန်ရစ်ရ၏။ ငါဆိုသည်ကား။ ထာဝ
 ရဘုရား၏အခွင့်နှင့်ကြွလာသောသူသည်မက်လာရှိစေ
 သောဟုသင်တို့မပြောနှင့်။ အောင်ယခုမှစ၍သင်တို့
 သည်မျက်နှာကိုမမြင်ရကြဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၄ ယေရှုသည်မိတ်မှာန်တော်မှထွက်ကြတော်မူသည်
 ၁ ရှိသော်တပည့်တော်တို့သည်မိတ်မှာန်တော်၏တိုက်
 သောင်များကိုပြခြင်းငှါအထံတော်သို့ချည်ကပ်ကြ၏။

၂ | ယေရှုကလည်းဤအရာအလုံးကိုသင်တို့သည်မြင်ကြ
 သည်မဟုတ်လော။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ မပြုမချတ်
 ကျောက်တချပ်ပေါ်မှာတချို့မတည်မနေရဟုမိန့်တော်မူ
 ၃ ၏။ ထိုနောက်။ သံလွင်တောင်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူစည်။
 တပည့်တော်တို့သည်အချားသူမပါဘဲချည်းကပ်၍ထို
 အမှုအရာတို့သည်အဘယ်ကာလမှဖြစ်မည်ကို၎င်းကိုယ်
 တော်သည်ကြွလာ၍ဤကပ်ကမ္ဘာကုန်သောပုပ္ဖနိမိတ်
 သည်အဘယ်နိမိတ်ဖြစ်မည်ကို၎င်းအမိန့်ရှိတော်မူပါဟု
 ၄ လျှောက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်းသင်တို့ကိုအဘယ်သူမျှ
 ၅ မထွဋ်ဖျားစေခြင်းငှါသတ်ပြုကြလော့။ အများသောသူ
 တို့ကငါသည်ခရစ်တော်ဖြစ်၏ဟုဆိုလျက်ငါ၏အရောင်

ဦးမှစ၍ ယခုတိုင် အောင်မဖြစ်စေရ။ နောက်၌ လည်းမဖြစ်
လေတုံ့သော။ ကြီးစွာ သောနုက္ခသည်ထိုကာလ၌ ဖြစ်လိမ့်

တော်တပါးတည်းသာသိတော်မူ၏။

၂၁ ဆယ်ကိုအကျွန်ုပ်အမြတ်ရပါပြီဟုလျှောက်လေ၏။ အရှင်ကလည်းသာဓု။ သစ္စာရှိသောငယ်သားကောင်း။ သင်သည်အမှုငယ်၌သစ္စာစောင့်လေပြီ။ များစွာသောအမှုအခွင့်ကိုသင်၌ငါအပ်ပေးမည်။ သင်၏သခင်နှင့်အတူ

၂၂ စည်းမိမိကိုဝင်စားလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ အခွက်နှစ်ဆယ်ကိုခံသောသူသည်လည်းချည်းကပ်၍သခင်။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၌အခွက်နှစ်ဆယ်ကိုအပ်ပေးတော်မူ၏။ အချားသောအခွက်နှစ်ဆယ်ကိုအကျွန်ုပ်အမြတ်

၂၃ ရပါပြီဟုလျှောက်လေသော်။ အရှင်ကသာဓု။ သစ္စာရှိသောငယ်သားကောင်း။ သင်သည်အမှုငယ်၌သစ္စာစောင့်လေပြီ။ များစွာသောအမှုအခွင့်ကိုသင်၌ငါအပ်ပေးမည်။ သင်၏သခင်နှင့်အတူစည်းမိမိကိုဝင်စားလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၄ အခွက်တဆယ်ကိုခံသောသူသည်လည်းချည်းကပ်၍သခင်။ ကိုယ်တော်သည်ခဲယဉ်းသောသူဖြစ်သည်နှင့်ကိုယ်မစိုက်မမျိုးသောအရပ်၌ရိတ်၍ကိုယ်မဖြန့်မကြ

၂၅ သောအရပ်၌ရသိမ်းတတ်သည်ကိုအကျွန်ုပ်သိ၏။ ကြောက်သောကြောင့်အချားသို့သွား၍ကိုယ်တော်၏ငွေအခွက်တဆယ်ကိုဖြေခွက်ထားပါပြီ။ ယခုကိုယ်တော်၏ဥစ္စာ

၂၆ ရှိပါသည်ဟုလျှောက်၏။ အရှင်ကလည်းဆိုးညစ်ပျင်းရိသောငယ်သား။ ငါသည်ကိုယ်မစိုက်မမျိုးသောအရပ်၌ရိတ်၍ကိုယ်မဖြန့်မကြသောအရပ်၌ရသိမ်းသည်ကို

၂၇ သင်သိသည်မှန်လျှင်။ ငွေကိုဝွဲစားလက်သို့အပ်ရမည်။ ထိုသို့အပ်လျှင်ငါပြန်လာသောအခါငွေရင်းနှင့်အတိုး

၂၈ ကိုရနိုင်၏။ ထို့ကြောင့်အခွက်တဆယ်ကိုထိုသူ၏လက်မှနှုတ်ကြ။ အခွက်တရာရှိသောသူကိုပေးကြ။

၂၉ အကြောင်းမူကား။ အကြင်သူသည်ရတတ်၏။ ထိုသူ၌ကြွယ်ဝပြည့်စုံစေခြင်းငှါပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည်

၃၀ ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူ၌ရှိသမျှကိုပင်နှုတ်သိမ်းမည်။ အသုံးမရသောထိုငယ်သားကိုငိုကျွေးခြင်း။ အံ့သွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ။ ပြင်အရပ်မှောင်မိုက်ထဲသို့နှင်ထုတ်ချလိုက်ကြဟုစီရင်တော်မူ၏။

၃၁ လူသားသည်မိမိဘုန်းအာနုဘော်ကိုဆောင်လျက်သန့်ရှင်းသောကောင်းကင်တမန်များအဖြစ်အရံတို့နှင့်တကွကြွလာတော်မူသောအခါဘုန်းရှိသောပလ္လင်တော်

၃၂ ပေါ်မှာထိုင်၍၊ ရှေ့တော်၌လူမျိုးအပေါင်းတို့ကိုရဝေးစေသဖြင့်သိုးထိန်းသည်သိုးနှင့်ဆိတ်တို့ကိုဘျားစီးခဲ့

၃၃ ထားသကဲ့သို့လူအပေါင်းတို့ကိုအသီးအချားခွဲ၍၊ သိုး

တို့ကိုလကျောတော်ဘက်။ ဆိတ်တို့ကိုလက်ဝဲတော်ဘက်၌ထားတော်မူလေတံ့။

၃၄ ထိုအခါလကျောတော်ဘက်၌ရှိသောသူတို့အားမင်းကြီးကခေမည်းတော်ထံကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံသောသူတို့။ ကမ္ဘာဦးမှစ၍သင်တို့အဖို့ပြင်ဆင်သောနိုင်ငံကို

၃၅ လာ၍အမွေခံကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ငါသည်မွတ်သိပ်သောအခါသင်တို့သည်ကျွေးကြ၏။ ငါသည်ရေငတ်သောအခါသင်တို့သည်သောက်ဖို့ပေးကြ၏။ ငါသည်ဧည့်သည်ဖြစ်သောအခါသင်တို့သည်ဧည့်သည်ဝတ်ကို

၃၆ ပြုကြ၏။ ငါသည်အဝတ်အချည်းစည်းရှိသောအခါသင်တို့သည်အဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းကြ၏။ ငါသည်အနာရောဂါစွဲသောအခါသင်တို့သည်ကြည့်ရှုပြုရကြ၏။ ငါသည်ထောင်ထဲမှာနေရသောအခါသင်တို့သည်ငယ်သို့လာ

၃၇ ကြ၏ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကသခင်။ ကိုယ်တော်သည်မွတ်သိပ်တော်မူသည်ကိုအဘယ်အခါ၌အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင်၍ကိုယ်တော်ကိုလုပ်ကျွေးပါသနည်း။ ရေငတ်တော်မူသည်ကိုအဘယ်အခါ၌အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင်၍ကိုယ်တော်ကိုသောက်ဖို့ပေးပါသနည်း။

၃၈ ဧည့်သည်ဖြစ်တော်မူသည်ကိုအဘယ်အခါ၌အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင်၍ဧည့်သည်ဝတ်ကိုကိုယ်တော်အားပြုပါသနည်း။ အဝတ်အချည်းစည်းရှိတော်မူသည်ကိုအဘယ်အခါ၌အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင်၍ကိုယ်တော်

၃၉ ကိုအဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းပါသနည်း။ အနာစွဲတော်မူသည်ကိုငင်ထောင်ထဲမှာနေတော်မူသည်ကိုငင်အဘယ်အခါ၌အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင်၍အထံတော်သို့ရောက်ပါသနည်းဟုပြန်၍လျှောက်ကြသော်၊ မင်းကြီးကငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ သင်တို့သည်ဤသူတည်းဟူသောငြိတို့တွင်အငယ်ဆုံးသောသူတယောက်အားပြုကြသမျှတို့ကိုအားပြုကြပြီဟုပြန်၍မိန့်တော်မူလေတံ့။

၄၁ ထိုအခါလက်ဝဲတော်ဘက်၌ရှိသောသူတို့အားမင်းကြီးကကျိန်ခြင်းကိုခံရသောသူတို့။ မာရ်နတ်နှင့်သူ၏တမန်တို့အဖို့ပြင်ဆင်သောသာဝရမီးထဲသို့ငယ်သို့သွား

၄၂ ကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ငါသည်မွတ်သိပ်သောအခါသင်တို့သည်မကျွေး။ ငါသည်ရေငတ်သောအခါသင်

၄၃ တို့သည်သောက်ဖို့မပေး။ ငါသည်ဧည့်သည်ဖြစ်သောအခါသင်တို့သည်ဧည့်သည်ဝတ်ကိုမပြု။ ငါသည်အဝတ်အချည်းစည်းရှိသောအခါသင်တို့သည်အဝတ်နှင့်မဖုံးမလွှမ်း။ ငါသည်အနာရောဂါစွဲသောအခါ၌ငင်ထောင်ထဲမှာနေရသောအခါ၌ငင်သင်တို့သည်မကြည့်ရှုမပြုကြ

၄၄ ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့ကသခင်။ ကိုယ်တော်သည်
 ၄၅ ဖွတ်ဆိပ်တော်မူခြင်း။ ရေငတ်တော်မူခြင်း။ ဇဉ်းသည့်ဖြစ်
 ၄၆ တော်မူခြင်း။ အဝတ်အချဉ်းစည်းရှိတော်မူခြင်း။ အနာပွဲ
 ၄၇ တော်မူခြင်း။ ထောင်ထဲမှာနေတော်မူခြင်းတို့ကိုအကျွန်ုပ်
 ၄၈ ကျွေးဘဲနေပါသနည်းဟုပြန်၍လျှောက်ကြသော်၊ မင်းကြီး
 ၄၉ ကတိအမှန်ဆိုသည်ကား။ သင်တို့သည်ဤသူတို့တွင်အ
 ၅၀ ငယ်ဆုံးသောသူတယောက်အားမပြုသမျှတို့ကိုအေး
 ၅၁ မပြုကြပြီဟုပြန်၍မိန့်တော်မူလေတံ့။ ထိုသူတို့သည်ထာ
 ၅၂ ဝရအပြစ်ဒါဏ်ခံရာသို့၎င်းဖြောင့်မတ်သောသူတို့မူကား
 ၅၃ ထာဝရအသက်ရှင်ရာသို့၎င်း သွားရကြလေတံ့ဟုမိန့်
 ၅၄ တော်မူ၏။

၂၆

၁ ထိုဒေသနာတော်ရှိသမျှတို့ကိုယေရှုသည်အကုန်အ
 ၂ စင်ဟောတော်မူပြီးလျှင်တပည့်တော်တို့အား၊ နှစ်ရက်
 ၃ လွန်မှပထမခါပွဲနေ့ဆုရက်မည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။ ထိုအ
 ၄ ခါလူသားကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်သတ်စေခြင်း
 ၅ ဌာအပ်နှံကြစိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါယဇ်
 ၆ ပရောဟိတ်အကြီးကျယ်ဆရာတို့နှင့်လူတို့တွင်အကြီး
 ၇ အကဲဖြစ်သောသူတို့သည်ကယာဖအမည်ရှိသောယဇ်
 ၈ ပရောဟိတ်မင်း၏အိမ်ဦးနှစ်ဦးဝေးကြပြီးလျှင်၊ ယေရှု
 ၉ ကိုပရိုယာယ်အားဖြင့်ဖမ်းဆီး၍သတ်အံ့သောငှါတိုင်ပင်
 ၁၀ ကြ၏။ သို့သော်လည်းလူများတို့သည်ရုန်းရင်းခတ်ဖြစ်
 ၁၁ မည်ကိုမိုးရိမ်၍ပွဲနေ့တွင်မပြုနှင့်ဦးဟုပြောဆိုကြ၏။
 ၁၂ ဗေသနီရွာတွင်ရှိမုန့်အမည်ရှိသောလူ၏အိမ်၌
 ၁၃ ယေရှုတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ မိမ္မတယောက်သည်အဖိုး
 ၁၄ များစွာထိုက်သောဆီမွှေးကျောက်ဖြူခွက်တလုံးကို
 ၁၅ အထံတော်သို့ယူခဲ့၍စားပွဲနားမှာလျောင်းတော်မူသော
 ၁၆ ကိုယ်တော်၏ခေါင်းပေါ်၌သွန်းလောင်းလေ၏။ တပည့်
 ၁၇ တော်တို့သည်မြင်လျှင်ဒေါသစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍အဘယ်
 ၁၈ ကြောင့်အကျိုးမဲ့ဆုံးစေသနည်း။ ထိုဆီမွှေးကိုအဖိုးများ
 ၁၉ နှင့်ရောင်း၍ဆင်းရဲသောသူတို့အားပေးစရာကောင်း
 ၂၀ သည်ဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုသည်သိတော်မူလျှင်ထိုမိမ္မ
 ၂၁ ကိုအဘယ်ကြောင့်နှောင့်ရှက်ကြသနည်း။ သူသည်ငါ
 ၂၂ ၏ကောင်းသောအမှုကိုပြုပြီ။ ဆင်းရဲသောသူတို့သည်
 ၂၃ သင်တို့၌အစည်ရှိကြ၏။ ငါမူကားသင်တို့၌အစည်
 ၂၄ ရှိသည်မဟုတ်။ ဤဆီမွှေးကိုငါကိုယ်အပေါ်၌သွန်း
 ၂၅ လောင်းသည်မှာအလောင်းကိုသင်းပြုတ်မည်ဟုပြင်
 ၂၆ ဆင်ခြင်းငှါပြုသတည်း။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ ဇဝံဂေ

၂၇ ထိတရားကိုမြေတပြင်လုံးတွင်ဟောသောအရပ်ရပ်တို့
 ၂၈ ၌ဤမိမ္မကိုအောင်းမေ့စရာတို့သုပြုသောဤအမှုကိုကြား
 ၂၉ ပြောရကြလေတံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၃၀ ထိုအခါတပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော
 ၃၁ ယုဒရှုကာရုတ်သည်ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့ထံသို့
 ၃၂ သွား၍၊ အကျွန်ုပ်သည်ယေရှုကိုကိုယ်တော်တို့လက်သို့
 ၃၃ အပ်လျှင်အဘယ်မျှလောက်ပေးပါမည်နည်းဟုလျှောက်
 ၃၄ သော်ထိုသူတို့ကငွေအကျပ်သုံးဆယ်ပေးမည်ဟုဝန်ခံ
 ၃၅ ကြ၏။ ထိုအခါမှစ၍ကိုယ်တော်ကိုအပ်ခြင်းငှါအဆင်
 ၃၆ သင့်သောအချိန်ကာလကိုရှာကြံလျက်နေ၏။
 ၃၇ အဇုမပွဲပွဲမနေ့၌တပည့်တော်တို့သည်အထံတော်
 ၃၈ သို့ချဉ်းကပ်၍ကိုယ်တော်သည်ပထမခါပွဲကိုစားတော်မူဖို့
 ၃၉ ရာအဘယ်အရပ်၌အကျွန်ုပ်တို့သည်ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါ
 ၄၀ အထိုရှိတော်မူသနည်းဟုမေးလျှောက်ကြသော်၊ ကိုယ်
 ၄၁ တော်ကမြို့တွင်ဤမည်သောသူ၏အိမ်သို့သွားကြ။ ဆရာ
 ၄၂ မှာလိုက်သင့်ကား။ အချိန်နီးပြီ။ သင့်အိမ်၌တပည့်တို့
 ၄၃ နှင့်တကွပထမခါပွဲကိုငါခံမည်ဟုထိုသူတို့ပြောကြလေ
 ၄၄ တံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်စီရင်တော်မူ
 ၄၅ သည်အတိုင်းပြု၍ပထမခါပွဲကိုပြင်ဆင်ကြ၏။
 ၄၆ ညဦးယံအချိန်ရောက်မှတပည့်တော်တကျိပ်နှစ်
 ၄၇ ပါးတို့နှင့်အတူစားပွဲ၌လျောင်းတော်မူ၏။ စား၍နေကြ
 ၄၈ စဉ်။ ကိုယ်တော်ကတိအမှန်ဆိုသည်ကား။ သင်တို့တွင်
 ၄၉ တစ်ယောက်သောသူသည်ငါ့အပ်နှံစိမ့်မည်ဟုမိန့်
 ၅၀ တော်မူလျှင်၊ တပည့်တော်တို့သည်အဖွန်ဝန်နည်း၍
 ၅၁ သခင်။ အကျွန်ုပ်လောဟုအသီးအသီးမေးလျှောက်ကြ
 ၅၂ ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းငါနှင့်အတူပုကံတွင်လက်
 ၅၃ နှိုက်သောသူသည်ငါ့အပ်နှံစိမ့်မည်။ ကျယ်စာလာ
 ၅၄ သည်အတိုင်းလူသားသည်သွားရမည်။ သို့သော်လည်း
 ၅၅ လူသားကိုအပ်နှံသောသူသည်အမတ်လာရှိ၏။ ထိုသူသည်
 ၅၆ ဖွားမြင်ခြင်းကိုမခံရလျှင်အနေသာ၍ကောင်းသည့်ဟုမိန့်
 ၅၇ တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံမည်သူ။ ယုဒရှုကာရုတ်
 ၅၈ ကလည်းအရှင်ဘုရား။ အကျွန်ုပ်လောဟုမေးလျှောက်လျှင်
 ၅၉ သင်ဆိုသည်အတိုင်းမှန်သည်ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။
 ၆၀ ထိုအခါစားလျက်နေကြစဉ်တွင်ယေရှုသည်မုန့်
 ၆၁ ကိုယူ၍ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှမုန့်ကိုဖဲ့၍ဤမုန့်
 ၆၂ ကားငါ၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ယူ၍စားကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ
 ၆၃ လျက်တပည့်တော်တို့အားပေးတော်မူ၏။ ခွက်ကိုလည်း
 ၆၄ ယူ၍ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှသူတို့အားပေးတော်မူ
 ၆၅ ၍သင်တို့ရှိသမျှသည်သောက်ကြလော့။ ဤခွက်ကား

ပဋိညဉ်တရားသစ်နှင့်ဆိုင်၍လူများတို့၏အပြစ်ကိုထွတ်
 ၂၆ စေခြင်းငှါသွန်းသောငါ၏အသွေးဖြစ်၏။ ငါဆိုသည်
 ကား။ ဤစပျစ်ရည်မျိုးအသစ်ကိုခေမည်းတော်၏နိုင်ငံ
 ၌သင်တို့နှင့်အတူငါမသောက်မီနေ့တိုင်အောင်ပာရ
 ၃၀ မှစ၍တဖန်ငါမသောက်ရဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုနောက်။
 သိချင်းဆိုကြပြီးမှသံလွင်တောင်သို့ထွက်သွားကြ၏။

၃၀ ထိုအခါယေရှုကလည်းကျမ်းစာလာသည်ကား။ သိုး
 ကံနိုးကိုငါရိုက်သတ်၍သိုးတို့သည်ကွဲလွင့်ရကြလိမ့်
 မည်ဟုရေးထားသည်နှင့်အညီယနေ့ညည့်တွင်သင်တို့
 ၃၁ ရှိသမျှသည်ကြောင့်မိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။ သို့သော်
 လည်းငါသည်ထမြောက်ပြီးမှသင်တို့ရှေ့။ ဂါလိလဲပြည်
 ၃၂ သို့သွားမည်ဟုမိန့်တော်မူသော်၊ ပေတရုကဤသူရှိသမျှ
 တို့သည်ကိုယ်တော်ကြောင့်မိတ်ပျက်ကြသော်လည်း
 အကျွန်ုပ်သည်မိတ်အလျှင်းမပျက်ပါဟုလျှောက်လေ၏။
 ၃၃ ၊ယေရှုကလည်းငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ ယနေ့ညည့်တွင်
 ကြက်မထွန်မှီသင်သည်သုံးကြိမ်မြောက်အောင်ကို
 ၃၄ ညည်းပယ်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ ပေတရုကကိုယ်
 တော်နှင့်တကွသေရသော်လည်းအကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်
 တော်ကိုမညည်းမပယ်ပါဟုလျှောက်ပြန်၏။ တပဉ္စတော်
 အပေါင်းတို့သည်လည်းထိုနည်းတူလျှောက်ကြ၏။

၃၆ ထိုအခါယေရှုသည်သူတို့နှင့်အတူဂေသရှေမန်
အရပ်သို့ရောက်တော်မူလျှင်ငါသည်ဟိုအရပ်သို့သွား၍
ဆုတောင်းစဉ်တွင်ဤအရပ်၌ထိုင်နေကြလေ့ဟုတပည့်
၃၇ တော်တို့အားမိန့်တော်မူပြီးမှ၊ပေတရုနှင့်ဇေဗေဒဇာဏိသား
နှစ်ယောက်တို့ကိုခေါ်သွား၍နှစ်လုံးမသာ။စိတ်ပူပန်
၃၈ ခြင်းသို့ရောက်တော်မူ၏။ထိုအခါယေရှုကငါသည်သေ
လောက်အောင်စိတ်နှစ်လုံးအလွန်ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ဤ
အရပ်၌ငါနှင့်အတူစောင့်၍နေကြလေ့ဟုတပည့်တော်
၃၉ သုံးယောက်တို့အားမိန့်တော်မူ၍၊ထိုမှအနည်းငယ်လွန်
ပြန်လျှင်ပျပ်ဝပ်၍အကျွန်ုပ်အဖေ။ဤခွက်သည်အကျွန်ုပ်
ကိုလွန်သွားနိုင်လျှင်လွန်သွားပါစေသော။သို့သော်လည်း
အကျွန်ုပ်အထိုရှိသည်အတိုင်းမဖြစ်ပါစေနှင့်။ကိုယ်
တော်အထိုရှိသည်အတိုင်းဖြစ်ပါစေသောဟုဆုတောင်း
၄၀ တော်မူ၏။တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ပြန်၍သူတို့သည်အိပ်
ပြော်လျက်နေကြသည့်ကိုတွေ့တော်မူလျှင်သင်တို့သည်
တနာရီခန့်မျှငါနှင့်အတူစောင့်၍နေခြင်းငှါဤသို့မစွပ်
၄၁ နှိုင်းသလော။ရံစပ်နှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်မည်
အကြောင်း။ဆုတောင်းလျက်စောင့်နေကြလေ့။စိတ်

ဝိညည်ကားစေတနာရှိညားသော်လည်းကိုယ်မူကားအား
၄၂ နည်းသည်ဟုပေတရုအားမိန့်တော်မူပြီးမှ။ တဖန်သွား၍
အကျွန်ုပ်အဖေ။ ဤခွက်ကိုအကျွန်ုပ်မသောက်ဘဲလွန်၍
မသွားရလျှင်ကိုယ်တော်အလိုရှိသည်အတိုင်းဖြစ်ပါစေ
၄၃ သောဟုဆုတောင်းပြန်၏။ ထိုနောက်။ တပည့်တော်တို့
ရှိရာသို့လာ၍သူတို့သည်မျက်စိလေးလံသဖြင့်တဖန်အိပ်
၄၄ ပြော်လျက်နေကြသည်ကိုတွေ့တော်မူလျှင်၊ သူတို့ကို
ထားခဲ့၍တဖန်သွားပြီးလျှင်ရှေ့မြှောက်ဆိုသည်နည်းတူ။
၄၅ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်ဆုတောင်းတော်မူ၏။ ထိုနောက်။
တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ပြန်လာလျှင်ယခုအိပ်ပြော်၍ညိမ်
ဝပ်စွာနေကြလော့။ လူသားကိုဆိုးသောသူတို့လက်သို့
၄၆ အပ်နှံရသောအချိန်ရောက်လာပြီ။ ထကြ။ ငါတို့သည်
သွားကြကုန်အံ့။ ငတ်အပ်နှံသောသူသည်ရောက်လာပြီ
ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၄၇ ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင်ပင်တပည့်တော်တကျပ်
နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သောယုဒဂုဏာရတ်လာ၏။ ယထိပရော
ဟိတ်အကြီးတို့နှင့်လူတို့တွင်အကြီးအကဲဖြစ်သောသူ
များစေ့ဖွတ်သောလူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည်ဘေးနှင့်
၄၈ ခုတ်များကိုကိုင်လျက်ပါကြ၏။ ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံ
သောသူကငါနမ်သောသူသည်ယေရှုပင်ဖြစ်၏။ သူကို
၄၉ ဖမ်းကြဟုဆိုသူတို့အားအမှတ်ပေးခဲ့သည့်အတိုင်း၊ ကိုယ်
တော်ရင်းသို့ချက်ချင်းချဉ်းကပ်၍အရှင်ဘုရား။ မင်္ဂလာ
၅၀ ရှိပါစေသောဟုဆိုလျက်နမ်သေ၏။ | ယေရှုကလည်း
အဆွေ။ အဘယ်အခင်းရှိ၍လာသနည်းဟုမေးတော်မူပြီးမှ
ဆိုသူများကိုသည်လာ၍ကိုယ်တော်ကိုဆွဲကိုင်ဖမ်းဆီး
၅၁ ကြ၏။ | ထိုအခါယေရှုနှင့်ပါသောသူတယောက်သည်
လက်ကိုဆန့်၍ဘေးကိုဆွဲထုတ်ပြီးလျှင်ယထိပရောဟိတ်
မင်း၏ကျွန်တယောက်ကိုချတ်သဖြင့်နားရွက်ပြတ်လေ
၅၂ ၏။ | ယေရှုကလည်းသင့်ဘေးကိုသုခုရာ၌ပြန်သားလေ့။
ဘေးကိုကိုင်သောသူရှိသမျှတို့သည်ဘေးဖြင့်ဆုံးခြင်းသို့
၅၃ ရောက်ကြဟိမည်။ | ယခုပင်ငါအဖေကိုငါတောင်းနိုင်
သည်ကိုငင်တောင်းလျှင်ကောင်းကင်တမန်တဆယ်နှစ်
တပ်မက။ ငါထံသို့စေ့ဖွတ်တော်မူမည်ကိုငင်သင်သည်
၅၄ မထင်သလော။ | သို့ဖြစ်လျှင်ဤသို့သောအမှုအရာတို့
သည်ဖြစ်ရမည်ဟူသောကျမ်းစာချက်သည်အဘယ်
၅၅ သို့ပြည့်စုံအံ့နည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။ | ထိုအခါယေရှုက
သင်တို့သည်ဘေးမြဲကိုဖမ်းသကဲ့သို့ငေါက်ဖမ်းအံ့သောငှါ
ဘေးနှင့်ခုတ်များကိုလက်စွဲလျက်လာကြသည်တကား။
ငါသည်မိတ်ဖာန်တော်၌နေတိုင်းဆုမွတ္တဝါဒပေးလျက်

သင် ကို အလယ်၌ ထိုင်နေစည်အခါ သင်ကိုသည် င ကို
၁၁ မမမ်ဆီးကြ။ ။ ထိုအကြောင်းအရာမူကား အနာဂတ္တိကျမ်
စာပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း ဟုလူအရအဝေးတို့ကို
မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည်
ကိုယ်တော်ကိုစွန့်ပြစ်၍ပြေးကြ၏။

၁၇ ကိုယ်တော်ကိုယ်မိမိဆီးသောသူတို့သည်ကျပ်ပြုဆရာ။
လူအကြီးအကဲများစဉ်းဝေးရာ။ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းက

၁။ ယာဇထံသို့ဆောင်သွားကြ၏။ ပေတရုသည်လည်းယဇ်
ပရောဟိတ်မင်း၏အိမ်ဦးတိုင်အောင်ကိုယ်တော်နှင့်ဝေး
စွာလိုက်၍အတွင်းသို့ဝင်ပြီးလျှင်ထိုအမှု၏အဆုံးကိုသိ

၁၆ မြင်ခြင်းငှါမင်းလူလင်တို့နှင့်အတူထိုင်နေ၏။ ယဇ်ပရော
ဟိတ်အကြီးတို့နှင့်လူအကြီးအကဲ။ ဗွတ်အရာရှိအပေါင်း
တို့သည်ယေရှုသတ်ရမည့်အကြောင်း။ မပွန်သောသက်

၆၀ သေကျိရှာသော်လည်းမတွေ့ကြ။ မဟုန်သောသက်သေခံ
အချားသာသော်လည်းသက်သေကျိမတွေ့ကြ။ နောက်ဆုံး

၆၁ ရွိမမှန်သော သက်သေခံနှစ်ယောက်တို့သည်လာ၍၊ ဤသူ
က ငါသည် ဘုရားသခင်၏ မိတ်ဖွယ်တော်ကို ဖြိုဖျက်၍ သုံး
ရက်အတွင်း တွင်တင်ဆောက်နိုင်သည်ဟု ပြောပါသည်။

၆ ဟုသက်သေခံကြ၏။ ။ ယင်းပရောဟိတ်မင်းသည်ထ၍
သင်သည်ကွန်းမျှပြန်၍မပြောသလော။ ဤသူတို့သည်

ဒေ အဘယ်သို့သက်သေခံသနည်းဟုဆိုလျှင်၊ ယေရှုသည် တိတ်ဆိတ်စွာနေဘော်မှု၏။ ယဇိပရေဟိတ်ခင်းကလည်း သင့်သည်ခရစ်တော်ဘုရားဟူသောဘုရားသခင်၏သား

တော်မှန်သည်မမှန်သည်ကို ငါတို့အားပြောစေခြင်းငှါ
အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်ကိုငါတိုင်တည်
၇၇ ချီသင့်ကို ဂျွန်နီဆိုစေ၏ဟုဆိုလျှင်၊ ယေရှုကသင်ဆို

သည်အတိုင်းမှန်၏။ ထိုမျှမက။ ငါ ဆိုသည်ကား။ နောင်
ကာလ၌လူသားသည်တန်ခိုးဘော်၏လက်ျာဘက်၌ထိုင်
လျက်မိဗားတိ နိဂိုဗီး၍ ကြွလာသည့် ကိုသင်တို့မြင်ရကြ

၅၅ လတို့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါယဇ်ပရောဟိတ်မင်း
သည်မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်ချက်၍သူသည်ဘုရားကိုမွှန်
ကျူး၍ပြောပြ။ အဘယ်သက်သေကိုလိုသေးသနည်း။

ဘုရားကုသုန္ဒိကျူး၍ ပြောသောစကားကို ယခုပင် သင်
 ၈၈ တို့ကြားရပြီ။ အဘယ်သို့ထင်မှတ်ကြသနည်း ဟုမေး
 မြန်းလျှင်ထိုသူတို့က ဤသူသည် အသေခံထိုက် ပေ၏ဟု

၇၂ ပြန်ချစ်ရဇာကြ၏။ ထိုအခါမျှန်တောင်ကိုတဖွားနှင့်
၇၃ ကမ်းကြ၏။ ကပ်သီးနှင့်ကမ်းကြ၏။ အမျှန်သင်္ဃာတင်

မင်းတော်ကို လက်နှင့်ပုတ်၍ အချင်းခရစ်တော်။ ကိုယ်

တော်ကို အဘယ်သူပုတ်သည့် ကိုပရောဖက်ပြု၍ဟော
တော်မူပါဟုဆိုကြ၏။

၆၉ ပေတရုသည့်ပြင်မှာအိမ်ဦး၌ထိုင်နေစည်။အစေအပါ
မိဗ္ဗတယောက်သည်သူ့ရှိရာသို့လာ၍သင်သည်လည်း
ဂါထိလဲလှယောရှုနှင့်ပေါင်းဖော်သောသူဖြစ်သည်ဟု

၇၀ ဆိုလျှင်၊ ပေတရုကသင်ပြောသောအရာကိုငါမသိဟု
၇၁ လူအပေါင်းတို့ရှေ့၌ညှင်းချံလေ၏။ ထိုနောက်။ ပေတရု
သင်အိမ်ဦးရှေ့သို့ထွက်ပြီးမှအချားသောမိမ္မသည့်သူကို

မြစ်၍ထိုအရပ်၌ရှိသောသူတို့အားဤသူလည်းနာဇရက်
မြို့သားဟောရှုနှင့်ပေါင်းဖော်သောသူဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင်
၇။ ပေတရုကထိုသူကိုငါမသိဟုကျိန်ဆိုလျက်တဖန်

၂၃ ညင်းခုံပြန်၏။ ထိုနောက်များမကြာ။ ထိုအရပ်၌ ရပ်နေသောသူတို့သည် ပေတရုအနီးသို့လာ၍ အကယ်စင်စစ်သင်သည်လည်း ထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်၏။ သင့်စကားသည်

၇၄ သင့်အကြောင်းကိုထင်ရှားစေဖို့ဟုဆိုကြလျှင်၊ ပေတရု
ကထိုသူကိုငါမသိဟုကျိန်ဆို၍မိဌာန်ပြုလျက်ဆို၏။

၇၅ ထိုခဏချင်းတွင်ကြက်ဝွန်လေ၏။ ယေရှုကကြက်
မတွန်ဒီသင်သည်သုံးကြိမ်မြောက်အောင်ငေါ့ညှင်းပယ်
လိမ့်မည်ဟုသိန့်တော်မူသောစကားကိုပေတရုသည့်သတိ
ရှာဖြင့်ပြင်သို့ထွက်၍ပြင်းစွာငိုကျွေးလေ၏။

၂၇
၁။ နံနက်အချိန်ရောက်လျှင်ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့
ရှင်လူတို့တွင်အကြီးအကဲဖြစ်သောသူအပေါင်းတို့သည်

၂ လောကူကို သတ်အံ့သောငှါ တိုင်ပင်၍ ၊ ကိုယ်တော်ကို
ချဉ်နှောင်ပြီးလျှင် မြို့ဝန်မင်းပုဒ္ဓိဝိလတ်ထံသို့ဆောင်
သွား၍ အပ်လိုက်ကြ၏။

၃ ထိုအခါကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသောယုဒှာကာရုတ်
သည်ကိုယ်တော်၌သေပြစ်ကိုစီရင်ကြသည်ကိုသိမြင်
လျှင်နောင်တရ၍ငွေသုံးဆယ်ကိုယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး။

၄ လူအကြီးအကဲတို့၌ ပြန်ပေး၍၊ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားပါပြီ။
အပြစ်မရှိသောသူ၏အသွေးကိုအပ်ပိပါပြီဟုဆို၏။ ထို
သူတို့ကလည်း ငါတို့နှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ကိုယ်

၁ အမှုကိုကိုယ်ကြည့်တော့ဟု ဆိုကြသော်။ သူသည်ထို
ငွေကိုမိတ်မှာန်တော်၌ပြစ်ချခဲ့၍အချားသို့သွားပြီးလျှင်
၆ လည်ကြိုးတပ်၍သေလေ၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့

ယခုတိုင်အောင်ထိုမြေအကွက်ကိုသွေးမြေဟုခေါ်တွင်
 ၉ ကြ၏။ ပရောဖက်ယေရမိဟောသည်ကား။ နှစ်သရေလ
 လူတို့သည်အဖိုးပြတ်သောသူ၏ကိုယ်ဖိုး။ ငွေသုံးဆယ်
 ကိုသူတို့သည်ယူ၍ထာဝရဘုရားသည် ၁ ကိုသာထား
 ၁၀ တော်မူသည်အတိုင်း။ အိုးထိန်းသမား၏မြေအကွက်ကို
 ဝယ်ကြ၏ဟူသောစကားသည်ထိုအခါပြည့်စုံခြင်းသို့
 ရောက်လေ၏။
 ၁၁ ယေရှုသည်မြို့ဝန်မင်းရှေ့သို့ရောက်တော်မူသည်ရှိ
 သော်မြို့ဝန်မင်းကသင်သည်ယုဒရှင်ဘုရင်မှန်သလော
 ဟုမေးလျှင်ယေရှုကမင်းကြီးမေးသည့်အတိုင်းမှန်သည်
 ၁၂ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယစ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်လူ
 အကြီးအကဲတို့သည်အပြစ်တင်ကြသော်တခွန်းကိုမျှပြန်
 ၁၃ တော်မမူ။ ပိလတ်မင်းကလည်းသင့်တဖက်၌အဘယ်မျှ
 လောက်သက်သေခံကြသည်ကိုသင်မကြားသလောဟု
 ၁၄ ပြောဆိုသော်လည်း၊ စကားတခွန်းကိုမျှပြန်တော်မမူ
 သည်ကိုမြို့ဝန်မင်းသည်အဖွန်အံ့ကြောလေ၏။
 ၁၅ ထိုပွဲ၌မြို့ဝန်မင်းသည်အကျဉ်းထားသောသူတို့တွင်
 ၁၆ ဖြုတ်ခံရ၏။ ထိုအခါအကျဉ်းထားသောသူတို့တွင်ဗာ
 ရဗ္ဗအမည်ရှိသောကျော်စောသောသူတယောက်ရှိ၏။
 ၁၇ လူများစည်းဝေးကြသည်ရှိသော်ပိလတ်မင်းကသင်တို့
 သည်အဘယ်သူကိုလွှတ်စေချင်သနည်း။ ဗာရဗ္ဗကိုလွှတ်
 စေချင်သလော။ ခရစ်ဟုခေါ်ဝေါ်သောယေရှုကိုလွှတ်
 ၁၈ စေချင်သလောဟုလူများတို့အားမေးလေ၏။ အဘယ်
 ကြောင့်ဆိုသော်မေးသနည်းဟူမူကား။ ထိုသူတို့သည်မနာ
 လိုသောစိတ်နှင့်ယေရှုအုပ်နှံ့ကြောင်းကိုပိလတ်မင်း
 ၁၉ သိ၏။ ထိုမှတစ်ပါး။ တရားပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်စဉ်တွင်မိ
 မိခင်ပွန်းသည်လူလင်တယောက်ကိုစေလွှတ်၍ထိုပြော
 မတ်သောသူကိုအဘယ်သို့မျှမပြုပါနှင့်။ ယနေ့ပင်ကျွန်မ
 ၂၀ သည်ထိုသူကြောင့်အိမ်မှနှုတ်ပြင်းစွာခံရပါပြီဟုမှာလိုက်
 ၏။ လူအရအဝေးတို့သည်ဗာရဗ္ဗကိုတောင်း၍ယေရှုကို
 သတ်စေခြင်းငှါယစ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်လူအကြီး
 အကဲတို့သည်လူများကိုတိုက်တွန်းသွေးဆောင်ကြ၏။
 ၂၁ ထိုကြောင့်မြို့ဝန်မင်းသည်ဤသူနှစ်ယောက်တို့တွင်သင်
 တို့သည်အဘယ်သူကိုလွှတ်စေချင်သနည်းဟုလူများကို
 တဖန်မေးသောအခါဗာရဗ္ဗကိုလွှတ်စေချင်ပါသည်ဟု
 ၂၂ လျှောက်ကြ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်းသို့ဖြစ်လျှင်ခရစ်
 ဟုခေါ်ဝေါ်သောယေရှုကိုအဘယ်သို့ပြုရမည်နည်းဟု
 မေးပြန်သော်ထိုသူအပေါင်းတို့ကသူသည်လက်ဝါးကပ်

၂၃ တိုင်မှာရိုက်ထားခြင်းကိုခံပါလေစေဟုဆိုကြ၏။ မြို့ဝန်
 မင်းကလည်းအဘယ်ကြောင့်နည်း။ အဘယ်အပြစ်ကိုပြု
 ဘိသနည်းဟုမေးလျှင်ထိုသူသည်လက်ဝါးကပ်တိုင်
 ၂၄ မှာရိုက်ထားခြင်းကိုခံပါလေစေဟုလူများတို့သည်သာ
 ချီဟစ်ကြ၏။ ပိလတ်မင်းသည်မိမိမမိန့်။ လူများသာ၍
 ရုန်းရင်းခတ်မှုပြုကြသည်ကိုမြင်လျှင်ရေကိုယူ၍လူများ
 ၂၅ ရှေ့တွင်မိမိလက်ကိုဆေးလျက်ဤဖြောင့်မတ်သောသူ
 ၏အသွေးနှင့်ငါသည်ကင်းရှင်း၏။ ဤအမှုကိုသင်တို့
 ၂၆ ကြည့်ကြလော့ဟုဆို၏။ ထိုလူအပေါင်းတို့ကသူ၏
 အသွေးသည်ငါတို့၏ခေါင်းပေါ်၌၎င်းသားမြေးတို့၏
 ၂၇ ခေါင်းပေါ်၌၎င်းတည်ရှိပါစေဟုပြန်ပြောကြ၏။ ပိလတ်
 မင်းသည်လည်းဗာရဗ္ဗကိုလူများတို့အားလွှတ်လေ၏။
 ယေရှုကိုကားရိုက်ပြီးလျှင်လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာသတ်
 စေခြင်းငှါအပ်လိုက်လေ၏။
 ၂၈ ထိုအခါမြို့ဝန်မင်း၏စစ်သူရဲတို့သည်ယေရှုကိုအိမ်
 တော်ဦးသို့ဆောင်သွား၍စစ်သူရဲတစ်ယောက်လုံးကိုအထံ
 ၂၉ တော်၌ရရုံးစေပြီးမှ၊ အဝတ်တော်ကိုချွတ်၍နီသောဝတ်
 ၃၀ လုံကိုမြို့စေကြ၏။ ဆူးပင်နှင့်ရက်သောဦးရစ်ကိုခေါင်း
 တော်၌တင်ကြ၏။ ကျူတလုံးကိုလည်းလက်ျာတော်နှင့်
 ကိုင်စေပြီးလျှင်ရှေ့တော်မှာစူးထောက်လျက်ယုဒရှင်
 ၃၁ ဘုရင်။ ကိုယ်တော်သည်မင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟူ၍
 ၃၂ ကိုယ်တော်ကိုပျက်ရယ်ပြုကြ၏။ ကိုယ်တော်ကိုထံ
 တွေးနှင့်ထွေးကြ၏။ ကျူလုံးကိုယူ၍ခေါင်းတော်ကို
 ၃၃ ရိုက်ကြ၏။ ထိုသို့ကိုယ်တော်ကိုပျက်ရယ်ပြုသည်
 နောက်မင်းဝတ်လုံကိုချွတ်၍အဝတ်တော်ကိုဝတ်ပြန်စေ
 ပြီးလျှင်လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားခြင်းငှါထုတ်
 သွားကြ၏။
 ၃၄ သွားကြစဉ်တွင်ရှိမန်အမည်ရှိသောကုရုဒနပြည်
 သားတယောက်ကိုတွေ့လျှင်အနိုင်ပြု၍လက်ဝါးကပ်
 ၃၅ တိုင်တော်ကိုထပ်စေကြ၏။ ဥက္ကောင်းခွံအရပ်ဟုဆိုလို
 သောဂေါလဂေါသအမည်တွင်သောအရပ်သို့ရောက်
 ၃၆ ကြသော်၊ ဆေးခါးနှင့်ရောသောပုံးရည်ကိုကိုယ်တော်
 အားသောက်စိမ့်သောငှါပေးလျှင်မြည်းစစ်တော်မူ၍
 ၃၇ မသောက်ချင်ဘဲနေလေ၏။ ကိုယ်တော်ကိုလက်ဝါး
 ကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားပြီးလျှင်အဝတ်တော်ကိုလျှော့
 ၃၈ တံချ၍ဝတ်ပြန်ကြ၏။ ထိုအရပ်၌လည်းထိုင်လျက်စောင့်
 ၃၉ နေကြ၏။ အပြစ်ဖော်ပြသောကမ္ဘာလုံးလိပ်စာချက်ဟူမူ
 ၄၀ ကား။ ဤသူသည်ယုဒရှင်ဘုရင်ယေရှုပေတည်းဟုရေး၍

၃၈ ခေါင်းတော်ပေါ်မှာတပ်သတည်း။ ထိုအခါ ကိုယ်တော်
 ၃၉ နှင့်တကွ ဓားမြှန်ယောက်တို့ကို လက်ျာတော်ဘက်၌
 ၄၀ တယောက်။ လက်ဝဲတော်ဘက်၌ တယောက်။ လက်ဝါး
 ကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားကြ၏။

၃၉ လမ်မှာသွားလာသောသူတို့ကလည်း ဗိတ်မှာနံ့တော်
 ကိုဖြူဖျက်၍ သုံးရက်အတွင်းတွင် တည်ဆောက်ပြန်
 ၄၀ သောသူ။ ကိုယ်ကိုယ်ကယ်တင်လော့။ ဘုရားသခင်
 ၏သားတော်မှန်လျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှဆင်းလော့ဟု
 မိမိတို့ခေါင်းကိုညှိတ်၍ ကဲ့ရဲ့သောစကားနှင့်ပြောဆိုကြ
 ၄၁ ၏။ ထိုနည်းတူ။ ယစ်ပရောဟိတ်အကြီးကျယ်ပြုဆရာ။
 လူအကြီးအကဲတို့ကဤသူသည် သူတပါးတို့ကိုကယ်
 ၄၂ တင်တတ်၏။ ကိုယ်ကိုမကယ်တင်နိုင်ပါတကား။ ဣသ
 ရေလှိုင်ဘုရင်မှန်လျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှယခုဆင်း
 ၄၃ ပါလေစေ။ ဆင်းလျှင် ငါတို့ယုံကြည်မည်။ သူသည်ဘုရား
 သခင်ကို ကိုးစားပြီ။ ငါသည်ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်၏
 ဟုဆိုပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်သည် သူ၌ အလိုတော်ရှိ
 လျှင် ယခုပင် ကယ်တင်တော်မူပါလေစေဟု ဖျက်ရယ်
 ၄၄ ပြု၍ ပြောဆိုကြ၏။ ထိုနည်းတူ။ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ
 လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားသော ဓားမြှန်တို့သည်
 လည်းကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ကြ၏။

၄၁ မွန်းဘည့်အချိန်မှစ၍ သုံးချက်တီးအချိန်တိုင်အောင်
 ၄၅ မြေတပြင်လုံး၌ မှောင်မိုက်အတိဖြစ်လေ၏။ သုံးချက်
 တီးအချိန်၌ ယေရှုက ငေဝိဇဗိဇာမာရှာဗခသာနိဟု
 ကြီးသောအသံနှင့် ကျွေးကျော်တော်မူ၏။ အနက်ကား။
 အကျွန်ုပ်ဘုရား။ အကျွန်ုပ်ဘုရား။ အဘယ်ကြောင့် အ
 ကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပြစ်တော်မူသနည်းဟု ဆိုလိုသတည်း။

၄၂ ထိုအရပ်၌ ရပ်နေသောသူအချို့တို့သည် ကြားလျှင်သူ
 ၄၃ သည် ငေဝိဇဗိဇာမာရှာသည့်ဟု ဆိုကြ၏။ လူတပေမောက်
 သည်ချက်ချင်း ပြေး၍ ခရုမိတထွေးကိုပုံးရည်နှင့်ပြည့်
 စေပြီးလျှင် ကျူးလုံးဖျား၌ ဘပ်၍ ကိုယ်တော်အားသောက်
 ၄၄ မိခံသောဌာပေးလေ၏။ ကြွင်းသောသူတို့ကရှိစေတော့။
 ငေဝိဇဗိဇာမာရှာသုကိုကယ်တင်ခြင်း၌ လာမည်မလာမည်
 ၄၅ ကိုကြည့်ကြကုန်အံ့ဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုသည် ကြီးသော
 အသံနှင့် တဖန် ကျွေးကျော်ပြီးလျှင် အသက်တော်ကို
 ထွတ်တော်မူ၏။

၄၁ ထိုအခါ ဗိတ်မှာနံ့တော်၏ကုလားကာသည့်အထက်
 စွန်းမှအောက်စွန်းတိုင်အောင် ရုတ်ကွဲလေ၏။ မြေကြီး
 ၄၂ လှုပ်လေ၏။ ကျောက်များတို့သည် ကွဲပြားကြ၏။ သင်း
 ပြိုင်းတွင်းတို့သည် ပွင့်လစ်သဖြင့် ကျိန်းစက်လျက်ရှိသော

၃၃ သန့်ရှင်းသူတို့၏ အလောင်းများသည် ထကြ၍၊ ကိုယ်
 တော်ထမြောက်တော်မူသည်နောက်။ ထိုသူတို့သည်
 သင်းပြိုင်းတွင်းမှ ထွက်၍ သန့်ရှင်းသောမြို့ထဲသို့ဝင်ပြီး

၃၄ လျှင်လူများတို့အားထင်ရှားကြ၏။ ယေရှုကိုစောင့်
 သောတပ်မှူးမှစ၍ စစ်သူရဲများတို့သည် မြေကြီးလှုပ်ခြင်း
 စသည်တို့ကိုမြင်လျှင် အလွန်ထိတ်လန့်၍ စစ်စစ်၍သူ
 သည်ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်ပေ၏ဟုဆိုကြ၏။

၃၅ ၊ ဂါလိလဲပြည်က ယေရှုနောက်တော်၌ အလုပ်အကျွေး
 လိုက်လာသော မိမိများတို့သည် ထိုအရပ်၌ အဝေးက
 ၃၆ ကြည့်ရှု၍နေကြ၏။ ထိုမိမိတို့တွင် မာဂဒလမာရီ။ ယာ
 ကုပ်နှင့် ယောသေတို့၏ အမိဖြစ်သောမာရီ။ ဇေဗေဒဲ၏
 သားတို့၏အမိပါကြသတည်း။

၃၇ ညအချိန်ရောက်မှအစမသဲမြို့သား။ ယောသပ်အမည်
 ရှိသော သဌေးသည် ယေရှု၏တပည့်တော်ဖြစ်သည်နှင့်

၃၈ ၊ ဝိလတ်မင်းထံသို့ဝင်၍ ယေရှု၏ အလောင်းတော်ကို
 တောင်းခံ၏။ ဝိလတ်မင်းသည် အလောင်းတော်ကိုပေး
 ၃၉ စေခြင်းငှါ အမိန့်တော်ရှိသော်၊ ယောသပ်သည် အလောင်း
 တော်ကိုယူ၍ ဖြူစင်သောဝိတ်ချောနှင့် ပတ်ရပ်ပြီးလျှင်

၄၀ ၊ ကျောက်၌တွင်းသောမိမိသင်းပြိုင်းတွင်းသစ်ထဲမှာ
 ထားလေ၏။ ကြိုးစွာသောကျောက်ကိုလည်း တွင်းဝ၌
 ၄၁ လှိမ့်ထားပြီးမှသွား၏။ မာဂဒလမာရီနှင့်အချားသော
 မာရီသည် ထိုအရပ်၌သင်းပြိုင်းတော်ရှေ့မှာထိုင်လျက်
 နေရပ်ကြ၏။

၄၂ အဗိတ်နေ့လွန်၍ နက်ဖန်နေ့ရောက်လျှင် ယစ်ပရော
 ဟိတ်အကြီးနှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် ဝိလတ်မင်းထံ၌ ရဝေး၍

၄၃ ၊ ထိုထွဋ်များသောသူက ငါသည် သုံးရက်မြောက်သော
 နေ့၌ ထမြောက်မည်ဟု မသေမှီပြောသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့

၄၄ မှတ်မိပါပြီ။ ထိုကြောင့် သူ၏တပည့်တို့သည် ညဉ့်အခါ
 လာ၍ အလောင်းကိုခိုးယူပြီးလျှင် သူသည်သေခြင်းမှထ
 မြောက်တော်မူပြီဟုလူအပေါင်းတို့အားပြောဆိုကြသော်

၄၅ ရှေ့အမှားထက်နောက်အမှားသာ၍ ကြီးမည်ဟုစိုးရိမ်
 စရာအကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍ သင်းပြိုင်းတွင်းကိုသုံးရက်
 မြောက်အောင်လုံခြုံစွာစောင့်မိခံသောဌာပေးမိန့်ရှိတော်မူ

၄၆ ပါဟုလျှောက်ကြလျှင်၊ ဝိလတ်မင်းကသင်တို့၌လူစောင့်
 တဘပ်ရှိ၏။ သွားကြ၊ တတ်နိုင်သမျှအတိုင်းလုံခြုံစွာစောင့်

၄၇ စေကြဟုဆိုလေ၏။ ထိုသူတို့သည် သွား၍ ကျောက်
 ကိုသံဆိပ်ခတ်ပြီးလျှင် အစောင့်ထားလျက် သင်းပြိုင်း
 တွင်းတော်ကိုလုံခြုံစွာပြုကြ၏။

၂၀ ဥပုသ်နေ့လွန်၍ ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက်မိလား
လင်းအံ့ဆဲဆဲအချိန်၌ မာဂဒလမာရီနှင့် အချားသောမာရီ
၂ သည်သင်းပြိုင်းတော်ကိုအကြံအစူးသွားကြ၏။ ထိုအ
ခါမြေကြီးသည် ပြင်းစွာလှုပ်လေ၏။ အကြောင်းမူကား။
ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်ကောင်းကင်ဘုံ
မှဆင်းလာ၍တွင်းဝဋ်ဝိတ်သောကျောက်ကိုသို့မိလားပြီး
၃ လျှင်ထိုကျောက်ပေါ်မှာထိုင်နေ၏။ သူ၏မျက်နှာသည်
လျှပ်စစ်ကဲ့သို့တင်၏။ အဝတ်သည်လည်းမိလားပွင့်ကဲ့သို့
၄ ဖြူ၏။ လူစောင့်တို့သည်ကောင်းကင်တမန်ကိုကြောက်
၅ နှံ့သဖြင့်တုန်လှုပ်၍သေမတတ်ဖြစ်ကြ၏။ ကောင်းကင်
တမန်ကလည်းကြောက်နှံ့ခြင်းမရှိကြနှင့်။ လက်ဝါးကပ်
တိုင်မှာသတ်သောယေရှုကိုသင်တို့ရှာကြသည်ကိုငါသိ
၆ ၏။ ဤအရပ်၌မရှိ။ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းထမြောက်
တော်မူပြီ။ လာကြ။ သခင်လျောင်းတော်မူရာအရပ်ကို
၇ ကြည့်ကြလော့။ အလျင်အမြန်ပြန်သွား၍သေခြင်းမှထ
မြောက်တော်မူကြောင်းကိုတပည့်တော်တို့အားပြော
ကြလော့။ သင်တို့ရှေ့။ ဂါဆိလဲပြည်သို့ကြွတော်မူမည်။
ထိုပြည်၌သင်တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုတွေ့မြင်ရကြ
ထိမ့်မည်။ ငါပြောပြီဟုထိုမိမ့်တို့အားကောင်းကင်တ
၈ မန်ဆို၏။ ထိုမိမ့်တို့သည်လည်းကြောက်နှံ့သဖြင့်၎င်း
အလွန်ဝမ်းမြောက်သဖြင့်၎င်းပြိုင်းတော်မှအလျင်အ
မြန်သွား၍တပည့်တော်တို့အားထိုသိတင်းစကားကို
၉ ကြားပြောခြင်းငှါပြေးကြ၏။ လမ်းမှာသွားကြစဉ်။ ယေရှု
သည်ကြိုဆိုတော်မူ၍သင်တို့အားမင်္ဂလာဖြစ်စေသတည်း
ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုမိမ့်တို့သည်ချည်းကပ်၍ခြေတော်
၁၀ ကိုဖက်ရပ်လျက် ပျပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြ၏။ ယေရှုက
လည်းကြောက်နှံ့ခြင်းမရှိကြနှင့်။ သွားကြလော့။ ငည့်တို့
သည်ဂါဆိလဲပြည်သို့သွားစေခြင်းငှါဤသိတင်းစကား

ကိုကြားပြောကြလော့။ ထိုပြည်၌သူတို့သည် ငကိုတွေ့
မြင်ရကြထိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၁၁ ထိုမိမ့်တို့သည်သွားကြစဉ်အခါလူစောင့်အချို့တို့
သည်မြို့ထဲသို့ဝင်၍မြင်လေသမျှသောအခြင်းအရာတို့ကို
၁၂ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့အားပြန်ကြားကြ၏။ ယဇ်
ပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်လူအကြံအကဲတို့သည်ရဝေး
၁၃ ၌တိုင်ပင်ပြီးမှစစ်သူရဲတို့အားငွေအများကိုပေး၍၊ ညဉ့်
အခါငါတို့အိပ်ပြောစဉ်တွင်ထိုသူ၏တပည့်တို့သည်
လာ၍အလောင်းကိုခိုးသွားကြသည်ဟုသင်တို့ပြောကြ
၁၄ လော့။ ထိုအကြောင်းကိုမြို့ဝန်မင်းကြားပြန်လျှင်ငါတို့
သည်သူကိုပျောင်းပျံ့သင်တို့အမှုမရှိစေခြင်းငှါပြုမည်
၁၅ ဟု၊ သွန်သင်သည်နှင့်အညီစစ်သူရဲတို့သည်ငွေကိုယူ၍
ပြုကြ၏။ ထိုစကားကိုယဇ်ပရောဟိတ်အောင်ယုဒလူတို့သည်
အနှံ့အပြားပြောဆိုကြ၏။
၁၆ တကျိပ်တပါးသောတပည့်တော်တို့သည်ဂါဆိလဲ
ပြည်သို့သွား၍ယေရှုမှာထားတော်မူသောတောင်ပေါ်
သို့တက်ကြလျှင်ကိုယ်တော်ကိုတွေ့မြင်၍ပျပ်ဝပ်ကိုး
၁၇ ကွယ်ကြ၏။ အချို့တို့သည်ယံမှားခြင်းရှိကြ၏။ ယေရှု
၁၈ သည်အနီးအပါးသို့ချည်းတော်မူပြီးလျှင်ကောင်းကင်
ဘုံ၌၎င်းမြေကြီးပေါ်၌၎င်းစီရင်ပိုင်သောအခွင့်တန်ခိုးရှိ
၁၉ သမျှတို့ကိုငါခံရပြီ။ သင်တို့သွား၍လူမျိုးတကာတို့ကို
၂၀ တပည့်ဖြစ်စေလျက်မမည်းတော်။ သားတော်။ သန့်
ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏နာမ၌နှစ်ခြင်းကိုပေးကြလော့။
ငါသည်သင်တို့အားပေးသမျှသောပညတ်တော်တို့ကို
စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ ဆုမ္မတ္တဝါဒပေးကြလော့။ ငါ
သည်လည်းကပ်ကမ္ဘာကုန်သည်တိုင်အောင်သင်တို့နှင့်
အတူအစည်မပြတ်ရှိသည်ဟုတပည့်တော်တို့အားမိန့်
တော်မူ၏။

၂၅၁

၁ ဘုရားသခင်သားတော်ယေရှုခရစ်၏ဝံ့ဂေထိတရား
၂ ၏အစကိုဆိုပေအံ့။ အနာဂတ္တိကျမ်းစာ၌လာသည်ကား။
ကြည့်ရှုလော့။ သင်သွားရာလမ်းကိုပြင်ရသောငါ၏တမန်

၃ ကိုသင့်ရှေ့၌ငါစေလွှတ်၏။ တော၌ဟစ်ကျော်သောသူ
၏အသံမှာ။ ထာဝရဘုရားကြွတော်မူရာလမ်းကိုပြင်ကြ
လော့။ လမ်းခရီးတော်ကိုပြောင့်စေကြလော့ဟုလာသည်

၄ နှင့်အညီ၊ ယောဟန်သည်တော၌နှစ်ခြင်းကိုပေးလျက်အ
 ၅ ခြင်းတရားကိုဟောလျက်ပေါ်ထွန်း၏။ ယောရုရှလင်
 ၆ ဖော်ပြလျက် ယော်ဒန်မြစ်၌နှစ်ခြင်းကိုခံကြ၏။ ယော
 ၇ ဟန်သည်ကုလားအုတ်အမွှေးနှင့်ရက်သောအဝတ်ကို
 ၈ ကောင်နှင့်တော့၌ ဖြစ်သောပျားရည်ကိုစားလျက်နေ၏။
 ၉ ဟောချက်စကားဟူမူကား။ သေတတ်စွမ်းနိုင်သော
 ၁၀ သူသည်ငနောက်ကြွလာ၏။ ထိုသူ၏ခြေခင်းတော်ကြီးကို
 ၁၁ ဖြစ်၍ခြည်ခြင်းငှါငါမထိုက်။ ငါသည်သင်တို့အားရေ
 ၁၂ နှစ်ခြင်းကိုပေး၏။ ထိုသူသည်သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်
 ၁၃ တော်၌သင်တို့ကိုနှစ်တော်မူမည်ဟုဟောသတည်း။
 ၁၄ ထိုအခါယောရှုသည်ဂါလိလဲပြည်နာဇာရက်မြို့မှကြွ
 ၁၅ လာ၍ယောဟန်လက်ဖြင့်ယောဒန်မြစ်၌နှစ်ခြင်းကို
 ၁၆ ခံတော်မူ၏။ ရေမှပေါ်ထွက်တင်ကောင်းကင်ကဲ့၍
 ၁၇ ဝိညာဉ်တော်သည်ကျိုးငှက်ကဲ့သို့ကိုယ်တော်အပေါ်၌
 ၁၈ ဆင်းသက်တော်မူသည်ကိုမြင်ရ၍၊ သင်ကားငါနှစ်
 ၁၉ သက်မြတ်နိုးရာ။ ငါ၏ချစ်သားပေတည်းဟုကောင်းကင်
 ၂၀ ကအသံတော်ဖြစ်လေ၏။ ထိုခဏချင်းတွင်ဝိညာဉ်တော်
 ၂၁ သည်ယောရှုကိုတော့သို့သွားစေတော်မူ၏။ အရက်လေး
 ၂၂ ဆယ်ပတ်လုံးထိုတော့၌နေ၍စာတန်၏စုံစပ်သွေးဆောင်
 ၂၃ ခြင်းကိုခံတော်မူ၏။ သားရဲတို့နှင့်အတူရှိတော်မူ၏။
 ၂၄ ကောင်းကင်းတမန်တို့သည်လည်းလုပ်ကျွေးကြ၏။
 ၂၅ ယောဟန်သည်ထောင်ထဲသို့ရောက်သည်နောက်။
 ၂၆ ယောရှုသည်ဂါလိလဲပြည်သို့ကြွတော်မူလျှင်၊ အချိန်ပြည့်
 ၂၇ စုံပြီ၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည်တည်လုနီးပြီ။ နောင်
 ၂၈ တရကြလော့။ ဇဝံဂေဝိတရားကိုယုံကြည်ကြလော့ဟု
 ၂၉ သောဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်ရှည်သောဇဝံဂေဝိ
 ၃၀ တရားကိုဟောတော်မူ၏။
 ၃၁ ဂါလိလဲအိုင်နားမှာကြွတော်မူစဉ်၊ ရှိမုန့်နှင့်အခြွေ
 ၃၂ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည်တံငါဖြစ်၍အိုင်တွင်ပိုက်
 ၃၃ ကွန်ဖြန့်ချသည်ကိုမြင်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့အားင
 ၃၄ နောက်သို့ထိုက်ကြလော့။ သင်တို့သည်လူကိုများသော
 ၃၅ တံငါဖြစ်စေခြင်းငှါငါပြုမည်ဟုအမိန့်တော်ရှိသော်၊ ထို
 ၃၆ သူတို့သည်ချက်ချင်းပိုက်ကွန်ကိုစွန့်ပြစ်၍နောက်တော်
 ၃၇ သို့ထိုက်ကြ၏။ ထိုမှအနည်းငယ်ထွန်ပြန်လျှင်ဇေဗေဒဲ
 ၃၈ ၏သား။ ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်

တို့သည်ထွေပေါ်မှာပိုက်ကွန်ပြင်နေသည်ကိုမြင်၍ချက်
 ၃၉ ချင်းခေါ်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည်လည်းထွေပေါ်မှာရှိ
 ၄၀ သောသူငါးတို့နှင့်တကွအဖဇေဗေဒဲကိုစွန့်ပြစ်၍နောက်
 ၄၁ တော်သို့ထိုက်ကြ၏။
 ၄၂ ကပေရနောင်မြို့သို့သွားကြလျှင်ဥပုသ်နေ့၌ကိုယ်
 ၄၃ တော်သည်ချက်ချင်းတရားအရပ်သို့ဝင်၍ဆုမွန်ကြဝါဒ
 ၄၄ ပေးတော်မူ၏။ ပရိသတ်တို့သည်လည်းဆုမွန်ကြဝါဒပေး
 ၄၅ တော်မူခြင်းကိုအလွန်အံ့ကြောကြ၏။ အကြောင်းမူကား။
 ၄၆ ကျယ်ပြန့်ရာနည်းတူမဟုတ်။ အစိုးရသောသူနည်းတူ
 ၄၇ ဆုမွန်ကြဝါဒပေးတော်မူ၏။ ထိုသူတို့၏တရားအရပ်၌
 ၄၈ ညစ်ညူးသောနတ်စွဲသောသူရှိ၍၊ ကြွယ်၍နာဇာရက်မြို့
 ၄၉ သားယောရှုကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အဘယ်သို့
 ၅၀ ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တော်ဆီးခြင်းငှါလာသ
 ၅၁ လော။ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်သူဖြစ်သည်ကိုအကျွန်ုပ်
 ၅၂ သိပါ၏။ ဘုရားသခင်၏သန်ရှင်းတော်မူသောသူဖြစ်ပါ
 ၅၃ သည်ဟုဟစ်ကျော်လေ၏။ ယောရှုကလည်းတိတိဆိတ်
 ၅၄ စွာနေလော့။ ထိုသူ၏အထံကထွက်သွားလော့ဟုဆုမွန်
 ၅၅ တော်မူလျှင်၊ ညစ်ညူးသောနတ်သည်ထိုသူကိုတောင့်
 ၅၆ မာစေပြီးမှကြိုးသောအသံနှင့်အော်ဟစ်၍ထွက်သွား၏။
 ၅၇ လူအပေါင်းတို့သည်မိန်းမောတွေဝေ၍ဤအမှုသည်အ
 ၅၈ ဘယ်သို့နည်း။ ဤဆုမွန်ခြင်းအသစ်သည်အဘယ်သို့နည်း။
 ၅၉ ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကိုပင်အာဏာနှင့်မှာထား၍သူတို့
 ၆၀ သည်နားထောင်ကြသည်တကားဟုအချင်းချင်းမေးမြန်း
 ၆၁ ပြောဆိုကြ၏။ သိတင်းတော်သည်လည်းဂါလိလဲပြည်
 ၆၂ အရပ်ရပ်တို့၌ချက်ချင်းနှံ့ပြားကျော်စောလေ၏။
 ၆၃ တရားအရပ်မှထွက်ကြလျှင်ရှိမုန့်။ အခြွေတို့အိမ်သို့
 ၆၄ ယာကုပ်။ ယောဟန်နှင့်တကွချက်ချင်းသွားကြ၏။ ရှိမုန့်
 ၆၅ ၏ယောက္ခသည်များနာစွဲ၍တုံးလုံးနေသည်အကြောင်း
 ၆၆ ကိုအလျင်အမြန်လျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည်လာ
 ၆၇ ၍ထိုမိမိ၏လက်ကိုကိုင်လျက်၍ကြွတော်မူသည်ခဏ
 ၆၈ ချင်းတွင်သူသည်အဖျားပျောက်၍ညော်သည်ဝတ်ကို
 ၆၉ ပြုလေ၏။
 ၇၀ နေဝင်၍ညအချိန်ရောက်လျှင်မကျန်းမမာသောသူ
 ၇၁ နှင့်နတ်ဆိုးစွဲသောသူရှိသမျှတို့ကိုအထံတော်သို့ဆောင်
 ၇၂ ခဲ့၍၊ တဖြည်းညည်းတံခါးနားမှာစုဝေးလျက်ရှိကြ၏။
 ၇၃ အထူးထူးအပြားပြားသောအနာစွဲသောသူများတို့
 ၇၄ ကိုသက်သာစေတော်မူ၏။ နတ်ဆိုးများတို့ကိုလည်း
 ၇၅ နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုသိ

ကြသောကြောင့်စကားတစ်ခုကိုမျှပြောစေခြင်းငှါအခွင့်ပေးတော်မူ။

၃၁ နံနက်အချိန်။မိဗုဒ္ဓ်မလင်းမှီကိုယ်တော်သည်ထပြီးလျှင်တောအရပ်သို့ထွက် ကြွ၍ဆုတောင်းတော်မူ၏။

၃၂ ၊ ဂရိမုန်နှင့်သူ၏အပေါင်းအဖော်တို့သည်လိုက်၍ရှာကြသော် ၊ ကိုယ်တော်ကိုတွေ့လျှင်လူအပေါင်းတို့သည်

၃၃ ကိုယ်တော်ကိုရှာကြပါသည်ဟုမျှောက်ဆို၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း ငါသည် နီးစပ်သောမြို့ရွာတို့၌တရားဟောခြင်းငှါသွားကြကုန်အံ့။ ထိုသို့အလိုငှါ ငါကြွလာ

၃၄ ပြီဟုမိန့်တော်မူ၍၊ ဂါထိလဲပြည်အရပ်ရပ်တရားစရပ်တို့၌တရားဟောလျက်နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်လျက်နေတော်မူ၏။

၃၅ နို့နာစွဲသောသူတယောက်သည်အထံတော်သို့လာ၍ နူးထောက်လျက် ကိုယ်တော်အလိုရှိလျှင်ကျွန်တော်ကို

၃၆ သန့်ရှင်းစေနိုင်တော်မူသည်ဟုတောင်းပန်လေ၏။ ယေရှုသည်သနားသောစိတ်ရှိသဖြင့်လက်တော်ကိုဆန့်၍ထိုသူကိုတို့လျက်ငါအလိုရှိ၏။ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်စေ

၃၇ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်သည်ခဏချင်းတွင်နို့နာပျောက်၍သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ ယေရှုကလည်း

၃၈ သင်သတိပြု။ အဘယ်သူအားစကားတစ်ခုမျှမပြောနှင့်။ ယဇာယာရပ်တံထံသို့သွား၍ကိုယ်ကိုပြလော့။ သူ

တပါး၌သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါသန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်သည်အတွက်။ မောရှေစိရင်မှာထားသောပူဇော်သကာ

ကိုဆက်လော့ဟုမြစ်တား၍ချက်ချင်းလွှတ်လိုက်တော်မူ၏။ ထိုသူသည်ထွက်သွား၍စကားများသောအားဖြင့်

၃၉ ထိုအကြောင်းကိုအနွှံ့အပြားကျော်စောစေ၏။ ထိုကြောင့်ကိုယ်တော်သည်နောက်တဖန်မြို့ထဲသို့ထင်ရှားစွာမဝင်ရဘဲမြို့ပြင်။ တောအရပ်၌သာနေတော်မူ၍အရပ်ရပ်တို့မှအထံတော်သို့ရောက်လာကြ၏။

၄၀ နောက်တနေ့သ၌ကိုယ်တော်သည်ကပေရနောငါမြို့သို့ဝင်ပြန်၍အိမ်၌ရှိတော်မူသည်ကိုကြားကြလျှင်၊ တံခါးပြင်နားမှာနေစရာမရှိနိုင်အောင်လူများတို့သည်အလျင်အမြန်စုဝေးကြသည်ဖြစ်၍သူတို့အားတရားဟောတော်

၄၁ မူ၏။ ထိုအခါလက်ခြေသေသောသူတယောက်ကိုလူလေးယောက်တို့သည်ထမ်း၍အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ လူစုဝေးလျက်ရှိသောကြောင့်ကိုယ်တော်ရင်းသို့မချည်းကပ်နိုင်သဖြင့်ကိုယ်တော်ရှိရာအပေါ်မှာအမိုးကို

၄၂ ဟောက်ထွင်းပြီးမှလူနာနှင့်တကွအိပ်ရာခံတင်ကိုမျှောချကြ၏။ ယေရှုသည်ထိုသူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကိုမြင်

လျှင်လက်ခြေသေသောသူအားငသား။ သင်၏အပြစ်ကိုလွတ်စေပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်၌ထိုင်သော

၄၃ ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့ကဤသူသည်ဘုရားကိုလွန်ကျူး၍အဘယ်ကြောင့်ဤသို့ပြောရသနည်း။ ဘုရားသခင်မှတပါးအဘယ်သူသည်အပြစ်ကိုလွှတ်နိုင်သနည်းဟုစိတ်

၄၄ ထဲမှာထင်မှတ်ကြ၏။ သူတို့စိတ်ထဲမှာထိုသို့ထင်မှတ်ခြင်းရှိသည်ကိုယေရှုသည်မိမိညာဏ်အားဖြင့်ချက်ချင်းသိတော်မူလျှင်သင်တို့စိတ်ထဲမှာအဘယ်ကြောင့်ဤသို့

၄၆ နောက်တဖန်အိုင်နားသို့ကြွတော်မူ၍လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည်အထံတော်သို့လာကြလျှင်သူတို့အားဆုမွန်ဩဝါဒပေးတော်မူ၏။ လမ်း၌ကြွတော်မူစဉ်။ အာလဲ၏သားလေဝိသည်အခွန်ခံရာထဲ၌ထိုင်နေသည်ကို

၄၇ မြင်သော်နောက်သို့လိုက်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူသည်လည်းထ၍နောက်တော်သို့လိုက်လေ၏။ ထိုနောက်မှသူ၏အိမ်တွင်စားပွဲ၌လျောင်းတော်မူစဉ်။ အခွန်ခံသောသူများနှင့်ဆိုးသောသူများတို့သည်ကိုယ်တော်မှစသောတပည့်တော်တို့နှင့်တကွစားပွဲ၌လျောင်းကြ၏။ ထိုသူအများတို့သည်နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ ထိုသို့အခွန်ခံသောသူ။ ဆိုးသောသူတို့နှင့်အတူစားတော်မူသည်ကိုကျမ်းပြုဆရာ။ ဗာရိရှဲတို့သည်မြင်လျှင်ဤသူသည်အခွန်ခံသောသူ။ ဆိုးသောသူတို့နှင့်အတူအဘယ်ကြောင့်စားသောက်သနည်းဟုတပည့်တော်တို့အားဆိုကြ၏။ ယေရှုသည်ကြားတော်မူလျှင်ကုန်းမာသောသူတို့သည်ဆေးသမားကိုအလိုမရှိကြ။ နာသောသူတို့သာလျှင်အလိုရှိကြ၏။ မြောင့်မတ်သောသူတို့ကိုနောင်တသို့ခေါ်ခြင်းငှါငါလာသည်မဟုတ်။ ဆိုးသော

သူတို့ကိုခေါ်ခြင်းငှါ ငါလာသတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၈ အစာရှောင်တတ်သောယောဟန်၏ တပည့်တို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည်လာ၍ ယောဟန်၏ တပည့်တို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည်အစာရှောင်ကြသည့်ဖြစ်၍အဘယ်ကြောင့်ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည်အစာမရှောင်ဘဲနေကြပါသနည်း

၁၉ ဟုလျှောက်ကြ၏။ ယောရှုကလည်းမင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည်မိမိအပေါင်းအဖော်တို့နှင့်အတူရှိစည်အခါသူတို့သည်အစာရှောင်တတ်ကြသလော။ ဤစည်ကာလပတ်လုံး

၂၀ အစာမရှောင်တတ်ကြ။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကိုသူ၏အပေါင်းအဖော်တို့နှင့်ခွာ၍ယူသွားသောအချိန်ကာလရောက်ထိမ့်မည်။ ထိုကာလအခါသူတို့သည်အစာရှောင်

၂၁ ကြမိမ့်မည်။ အဝတ်ဟောင်းကိုအထည်သစ်နှင့်ဖာလေ့မရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင်ဖာသောအထည်သစ်သည်အဝတ်

၂၂ ဟောင်းကိုစား၍အပေါက်ကျယ်တတ်၏။ ၎င်းနည်း။ ဟောင်းသောသားရေဘူး၌အသစ်သောစပျစ်ရည်ကိုထည့်လေ့မရှိ။ ထိုသို့ထည့်လျှင်အသစ်သောစပျစ်ရည်သည်သားရေဘူးကိုဆုတ်ခွဲသဖြင့်စပျစ်ရည်သည်ယို၍သားရေဘူးလည်းပျက်စီးတတ်၏။ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကိုအသစ်သောသားရေဘူး၌ထည့်ရသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၃ ဥပုသ်နေ့၌ကိုယ်တော်သည်ရှုစပါးလယ်ကွက်တို့ကိုရှောက်ကြွတော်မူလျှင်တပည့်တော်တို့သည်စပါး

၂၄ အသီးအနှံကိုဆွတ်လျက်ခရီးသွားကြ၏။ ဖာရိရှဲတို့ကလည်းဥပုသ်နေ့၌မပြုအပ်သောအမှုကိုသူတို့သည်ပြုကြ

၂၅ ပါသည်တကားဟုလျှောက်ကြသော်။ ကိုယ်တော်ကယဇ်ပရောဟိတ်မင်းအဗျာသာလက်တက်၌ဒါဝိဒ်သည်မိမိအဖော်တို့နှင့်တကွသာမူတ်၍မတတ်နိုင်သောအခါ

၂၆ ၊ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ဝင်၍ယဇ်ပရောဟိတ်တို့မှတပါးအဘယ်သူမျှမစားအပ်သောရှေ့တော်မုန့်ကိုစား၍မိမိအဖော်တို့အားပေးသည်အကြောင်းကိုသင်တို့သည်

၂၇ တရံတခါမျှမဖတ်ဘူးသလော။ ။ ထိုမှတပါး။ ဥပုသ်နေ့သည်လူအဖို့ဖြစ်၏။ လူသည်ဥပုသ်နေ့အဖို့ဖြစ်သည်မဟုတ်။ သို့ဖြစ်၍လူသားသည်ဥပုသ်နေ့ကိုပင်အစိုးရသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃ ကရားဇရပ်သို့တဖန်ဝင်တော်မူ၍ထိုဇရပ်၌လက်

၂ တဖက်သေသောသူတယောက်ရှိ၏။ ဥပုသ်နေ့၌သူ၏ရောဂါကိုညှိမ်းစေမည်။ မညှိမ်းစေမည်ကိုထိုသူတို့သည်ကိုယ်တော်၌အပြစ်ဘင်ခွင့်ကိုရှာ၍ချောင်းကြည့်

၃ ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းအလယ်၌မတ်တတ်နေလေ့

၄ ဟုလက်တဖက်သေသောသူအားမိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ဥပုသ်နေ့၌ကျေးဇူးပြုအပ်သလော့။ သူအကျိုးကိုဖျက်ဆီးအပ်သလော။ အသက်ကိုကယ်အပ်သလော။ သတ်အပ်သလောဟုပရိသာတ်တို့အားမေးတော်မူလျှင် ထိုသူတို့

၅ သည်တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ထိုအခါအမျက်တော်နှင့်သူတို့ကိုပတ်လည်ကြည့်ရှု၍ သူတို့စိတ်နှလုံးမိုက်သောကြောင့်ဝမ်းနည်းတော်မူခြင်းရှိလျက်သင်၏လက်ကိုဆန့်လေ့ဟုထိုသူအားမိန့်တော်မူ၍သူသည်မိမိလက်ကိုဆန့်လျှင်ထိုလက်သည်လက်တဖက်ကဲ့သို့ပကတိ

၆ ဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါဖာရိရှဲတို့သည်ထွက်၍ကိုယ်တော်ကိုအဘယ်သို့ဖျက်ဆီးရအံ့နည်းဟုဟောရန်တပည့်တို့နှင့်ချက်ချင်းတိုင်ပင်ကြ၏။

၇ ယောရှုသည်တပည့်တော်တို့နှင့်အတူအိုင်နားသို့

၈ ပြောင်းကြွတော်မူ၍ဂါလိလဲပြည်။ ယောရှုလင်မြို့မှစသောယုဒပြည်။ ဣဒုမဲပြည်။ ယော်ဒန်မြစ်တဖက်မှလာကြသောလူများအပေါင်းတို့နှင့်တူရုမြို့။ ဇိဒန်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့မှလာကြသောလူများအပေါင်းတို့သည်ပြုတော်မူသမျှကိုကြားလျှင်အထံတော်သို့လာကြ၏။

၉ ၊ လူများတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံ၍မတ်ခိုက်စေမည်အကြောင်း။ ကိုယ်တော်၏အနီးအပါးတွင်ထွေတစင်းကိုအမြဲရှိစေခြင်းငှါတပည့်တော်တို့အားအမိန့်

၁၀ တော်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား။ လူများတို့အားချမ်သာပေးတော်မူသောကြောင့်ရောဂါဝေဒနာနှိပ်စက်သောသူရှိသမျှတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုတို့ခြင်းငှါတွန်းကြ၏။

၁၁ ၊ ညစ်ညူးသောနတ်တို့သည်လည်းကိုယ်တော်ကိုမြင်သောအခါပျပ်ဝပ်၍ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်၏

၁၂ သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်ဟုဟစ်ကျော်ကြ၏။ သိတင်းတော်ကိုမပွင့်စေမည်အကြောင်း။ သူတို့အားကြပ်တည်းစွာပညတ်တော်မူ၏။

၁၃ ထိုအခါကိုယ်တော်သည်တောင်ပေါ်သို့တက်၍အလိုတော်ရှိသောသူတို့ကိုခေါ်တော်မူလျှင်အထံတော်

၁၄ သို့လာကြ၏။ ကိုယ်တော်နှင့်အတူရှိနေစေခြင်းငှါ၎င်းတရားဟောသောအခွင့်။ အနာရောဂါတို့ကိုညှိမ်းစေ၍

၁၅ ၊ နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်နိုင်သောအခွင့်နှင့်စေလွှတ်ခြင်းငှါ၎င်းတကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတည်းဟူသော။ ပေ

၁၆ တရုအမည်သစ်ကိုပေးတော်မူသောရှိမန်။ မိဗန်းကြီးသားဟုဆိုလိုသောဗောနေရဂက်အမည်သစ်ကိုပေးတော်မူသောဇေဗေဒ၏သားနှစ်ယောက်။ ယာကုပ်နှင့်

၁၈ ယောဟန်။ အခြေ။ ဖိလိပ္ပ။ ဗာသောလမ။ မသဲ။ သောမ။
 ၁၉ အာလဖဲ၏သားယာကုပ်။ သဒ္ဒ။ ကာနနိတ်လူရှိမုန့်။ ကိုယ်
 တော်ကိုအပ်နှံသောယုဒရှာကရုတ်တို့ကိုခန့်ထားတော်
 မူ၏။
 ၂၀ ထိုသူတို့သည်အိမ်သို့ဝင်ကြလျှင်အစာကိုမစားနိုင်
 သည်တိုင်အောင်လူများတို့သည်တဖန်ရဝေးကြပြန်၏။
 ၂၁ ကိုယ်တော်၏အဆွေအမျိုးတို့သည်ကြားလျှင်သူသည်
 အရူးဖြစ်၏ဟုဆို၍ကိုယ်တော်ကိုဖမ်းဆီးခြင်းငှါထွက်
 ၂၂ သွားကြ၏။ ယောရုရှလင်မြို့မှလာသောကျမ်းပြုဆရာတို့
 ကလည်းသူသည်ဗေလဒေဗုလစွဲသောသူဖြစ်၏။ နတ်ဆိုး
 မင်းကိုအဖွဲ့ပြု၍နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်ဟုဆိုကြ
 ၂၃ ၏။ ကိုယ်တော်သည်သူတို့ကိုခေါ်၍ဥပမာကိုဆောင်
 တော်မူလျက်စာတန်သည်စာတန်ကိုအဘယ်သို့နှင်ထုတ်
 ၂၄ နိုင်သနည်း။ တိုင်းနိုင်ငံသည်မိမိနှင့်မသင့်မတင့်ကွဲပြား
 ၂၅ လျှင်မတည်နိုင်ရာ။ အိမ်သည်လည်းမိမိနှင့်မသင့်မတင့်
 ၂၆ ကွဲပြားလျှင်မတည်နိုင်ရာ။ စာတန်သည်မိမိတဖက်၌ထ
 ၂၇ ခုနိမိနှင့်မသင့်မတင့်ကွဲပြားလျှင်မတည်နိုင်ဘဲဆုံးခြင်း
 ၂၈ သို့ရောက်လိမ့်မည်။ သူရဲကိုရှေ့ဦးစွာမချည်မနှောင်
 လျှင်သူ၏အိမ်သို့ဝင်၍သူ၏ဥစ္စာကိုအဘယ်သူမျှမလု
 ၂၉ မယူနိုင်။ သူရဲကိုချည်နှောင်ပြီးမှသူ၏အိမ်ကိုလုယူနိုင်
 ၃၀ ၏။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ ပြစ်မှားသောအပြစ်အမျိုး
 မျိုး။ ဘုရားကိုကဲ့ရဲ့သောအပြစ်အမျိုးမျိုးရှိသမျှတို့နှင့်
 ၃၁ လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကိုလူသားတို့သည်ရရှိကြ၏။ သန့်
 ၃၂ ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုကဲ့ရဲ့သောသူသည်အပြစ်
 လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကိုအဘယ်ကာလ၌မျှမရနိုင်ကြ။
 ၃၃ ထာဝရအပြစ်ဒဏ်ကိုခံရသောသူဖြစ်ပေ၏ဟုမိန့်တော်
 ၃၄ မူ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဤသို့မိန့်တော်မူသနည်းဟူမူကား။
 ၃၅ ကိုယ်တော်သည်ညစ်ညူးသောနတ်စွဲသောသူဖြစ်သည်
 ဟုဆိုကြသတည်း။
 ၃၆ ထိုအခါမယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့သည်လာ၍ပြင်
 မှာရင်နေလျက်တရုတ်ယောက်သောသူကိုကိုယ်တော်
 ၃၇ ထံသို့စေလွှတ်၍ခေါ်ကြ၏။ ခြံရံလျက်ထိုင်သောသူများ
 ၃၈ တို့ကမယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုရှာ
 ၃၉ လျက်ပြင်မှာရှိကြပါ၏ဟုမျှောက်လျှင် ကိုယ်တော်
 ၄၀ ကအမိ။ ငညီကားအဘယ်သူနည်းဟုမေးတော်မူ၍
 ၄၁ ခြံရံလျက်ထိုင်သောသူတို့ကိုပတ်လည်ကြည့်ရှု၍ဤ
 ၄၂ သူတို့သည်ငါအမိငညီပေတည်း။ ဘုရားသခင်၏အလို
 ၄၃ တော်ကိုဆောင်သောသူသည်ငညီ။ ငနှစ်မ။ ငအင်ဖြစ်
 သတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။

၄

၁ နောက်တဖန်အိုင်နားမှာဆုမွန်ဩဝါဒပေးတော်မူစဉ်
 တွင်များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည်အထံတော်၌ရဝေး
 ကြသောကြောင့်အိုင်တွင်ထွေထွေသို့ဝင်၍ထိုင်တော်မူ
 ၂ ၏။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်အိုင်နား။ ကုန်းပေါ်မှာနေ
 ၃ ကြ၏။ ထိုအခါဥပမာစကားအားဖြင့်များစွာသောဆုမွန်
 ၄ ဩဝါဒကိုပေး၍မြွက်ဆိုတော်မူသည်မှာ။ နားထောင်ကြ
 ၅ လော့။ မျိုးစေ့ကြသောသူသည်မျိုးစေ့ကိုကြံခြင်းငှါထွက်
 ၆ သွား၏။ အစေ့ကိုကြံသည်တွင်အချို့သောအစေ့တို့သည်
 ၇ လမ်၌ကျသဖြင့်ရိမ်းကောင်းကင်၌ကပ်တို့သည်လာ၍
 ၈ ကောက်စားကြ၏။ အချို့သောအစေ့တို့သည်မြေနည်း
 ၉ ချိုကျောက်ပေါများသောအရပ်၌ကျသဖြင့်မြေထိပ်သော
 ၁၀ ကြောင့်ချက်ချင်းအပင်ပေါက်သော်လည်း၊ နေထွက်
 သောအခါပူလောင်သည်ဖြစ်၍အပြစ်မစွဲသောကြောင့်
 ၁၁ ညှိုးနွန်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ အချို့သောအစေ့
 တို့သည်ဆူးပင်တို့တွင်ကျသဖြင့်ဆူးပင်တို့သည်ကြီး
 ၁၂ ပွား၍ညှည်းဆဲသောကြောင့်အသီးမသီးကြ။ အချို့သော
 အစေ့တို့သည်ကောင်းသောမြေ၌ကျသဖြင့်အပင်ပေါက်
 ၁၃ ၍ကြီးပွားလျက်အဆသုံးဆယ်။ အဆချောက်ဆယ်။
 ၁၄ အဆတရာပွားများ၍အသီးသီးကြ၏။ ကြားစရာနားရှိ
 သောသူမည်သည်ကားကြားပါစေဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၅ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ရှိတော်မူသောအခါတကယ်
 ၁၆ နှစ်ပါးသောသူတို့နှင့်အခြံအရံတော်တို့သည်ထိုဥပမာ
 ၁၇ ကိုမေးမြန်းကြလျှင် ကိုယ်တော်ကသင်တို့သည်ဘုရား
 သခင်နိုင်ငံတော်၏နက်နဲသောအရာကိုသိရသောအခွင့်
 ၁၈ ရှိကြ၏။ ပြင်၌ရှိသောထိုသူတို့မူကားမြင်လျက်ပင်အာ
 ၁၉ ခုံမပြုဘဲမြင်၍ကြားလျက်ပင်အနက်ကိုနားမလည်ဘဲ
 ကြားသဖြင့်သူတို့အကျင့်မပြောင်းလဲ။ အပြစ်မလွှတ်ရ
 ၂၀ သည်ဟိုင်အောင်သူတို့အားဟောသမျှကိုဥပမာအား
 ၂၁ ဖြင့်ဟောရ၏။ သင်တို့သည်ဤဥပမာကိုမျှနားမလည်
 လျှင်ဥပမာရှိသမျှတို့ကိုအဘယ်သို့နားလည်ကြမည်
 နည်း။
 ၂၂ မျိုးစေ့ကြသောသူသည်တရားစကားကိုကြံ၏။
 ၂၃ တရားစကားကိုလမ်၌ကြံခြင်းအကြောင်းအရာကား။
 ၂၄ တရားစကားကိုကြားသည်ရှိသော်စာတန်သည်ချက်
 ချင်းလာ၍နှစ်ဆုံး၌ကြံသောတရားစကားကိုနှုတ်ယူတတ်
 ၂၅ သည်ဟုဆိုလိုသတည်း။ ကျောက်ပေါသောအရပ်၌ကြံ
 ၂၆ ခြင်းအကြောင်းအရာကား။ တရားစကားကိုကြား၍ဝမ်း
 ၂၇ မြောက်သောစိတ်နှင့်ချက်ချင်းခံယူလေ့လည်း၊ စိတ်

နှစ်လုံးနှိမ့်အမြစ်မစွဲ။ ခဏသာတည်သဖြင့် တရားစကား
 ကြောင့်အမှုအခင်းနှင့်ညည်းဆဲခြင်းကိုခံရသောအခါ
 ၁၈ ချက်ချင်းဖောက်ပြန်တတ်သည်ဟုဆိုလိုသတည်း။ ဆူး
 ပင်ကိုတွင်ကြခြင်းအကြောင်းအရာကား။ တရားစကား
 ၁၉ ကိုကြား၍၊ လောကီအမှုနှိမ့်စိုင်းခြင်း။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏
 ထွဋ်စားခြင်း။ ကြွင်းသောအရာကိုတပ်မက်ခြင်းမိတ်
 တို့သည်တရားစကားကိုထွမ်မိုးညည်းဆဲတတ်သော
 ၂၀ ကြောင့်အသီးသီးနှင့်ဟုဆိုလိုသတည်း။ ကောင်းသော
 မြေ၌ကြခြင်းအကြောင်းအရာကား။ တရားစကားကိုကြား
 ၍ခံယူသဖြင့်အဆသုံးဆယ်။ အဆချောက်ဆယ်။ အဆ
 တရာပွားများ၍အသီးသီးတတ်သည်ဟုဆိုလိုသတည်း။
 ၂၁ ထိုမှတပါး။ ဆီမီးကိုဆီမီးခုံပေါ်မှာမတင်။ တောင်း
 ဇလားအောက်။ စတင်အောက်၌ဖုံးထားခြင်းငှါယူခဲ့
 ၂၂ သလော။ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ရှိသမျှတို့သည်ထင်ရှားလိမ့်
 မည်။ ဂုဏ်ထားလျက်ရှိသမျှတို့သည်လည်းပွင့်လင်း
 ၂၃ လိမ့်မည်။ ကြားစရာနားရှိသောသူမည်သည်ကားကြား
 ပါစေ။
 ၂၄ ထိုမှတပါး။ သင်တို့သည်အဘယ်သို့ကြားနာရသည်
 ကိုသတိပြုကြလော့။ အကြင်ချိန်တင်းပမာဏနှင့်သင်တို့
 သည်သူတပါးအားပေး၏။ ထိုပမာဏအတိုင်းကိုယ်
 ၂၅ တိုင်ခံရကြမည်။ အကြင်သူသည်ရတတ်၏။ ထိုသူအား
 ပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည်ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူ၌ရှိသမျှကို
 ပင်နှုတ်ဆိမ့်မည်။
 ၂၆ ထိုမှတပါး။ လူသည်လယ်၌မျိုးစေ့ကြပြီးမှနောက်
 ၂၇ တဖန်မိမိမကြည့်မှတ်။ ညည့်နေ့အိပ်လျက်နိုးလျက်
 နေသော်လည်းအပင်ပေါက်၍ကြီးပွားသည်နှင့်တရားသ
 ၂၈ ခင်၏နိုင်ငံတော်တူ၏။ မြေကြီးသည်မိမိအလိုအလျောက်
 အသီးကိုသီးစေ၍ရှေ့ဦးစွာအညွှောက်။ ထိုနောက်အနှံ။
 ထိုနောက်အနှံထဲမှာအောင်မာသောအဆံကိုဖြစ်စေ
 ၂၉ တတ်၏။ အသီးမှည့်၍ရိတ်ချိန်ရောက်သောအခါလယ်
 ရှင်သည်မဆိုင်းမလင့်။ တံစည်နှင့်ရိတ်စေတတ်သည်ဟု
 မိန့်တော်မူ၏။
 ၃၀ ထိုမှတပါး။ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကိုအဘယ်
 သို့ပုံပြရအံ့နည်း။ အဘယ်ဥပမာနှင့်ခိုင်းနှိုင်းရအံ့နည်းဟူ
 ၃၁ မူကား။ မုံညင်းစေ့နှင့်တူ၏။ မုံညင်းစေ့သည်မြေ၌ပိုက်
 သောအခါမြေ၌ရှိသောအစေ့ဘကာတို့ထက်ငယ်သော်
 ၃၂ လည်းပိုက်ပြီးမှအပင်ပေါက်၍၊ မျက်ပင်တကာတို့ထက်
 ကြီးပွားသဖြင့်ရိပ်ကောင်းကင်၌တည်ရှိသည်အရိပ်ခို

၍နားနေလောက်သောအကိုင်အခက်ကြီးတို့ကိုဖြစ်စေ
 တတ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၃၃ ထိုသို့သောဥပမာစကားများအားဖြင့်ကိုယ်တော်
 သည်ပရိသတ်များနားထောင်နိုင်သည်အတိုင်းတရား
 ၃၄ ဟောတော်မူ၏။ ဥပမာကင်း၍ဟောပြောတော်မမူ။
 ရှိသမျှသောအရာတို့ကိုဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌တပည့်
 တော်တို့အားဖွင့်ပြတော်မူ၏။
 ၃၅ ထိုနေ့ညအချိန်၌ကိုယ်တော်ကကမ်တဖက်သို့ကူး
 ၃၆ ကြကုန်အံ့ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ တပည့်တော်တို့သည်လူ
 ရဝေးရာမှထွက်၍ထွေပေါ်၌ရှိနှင့်သောကိုယ်တော်ပါ
 ၃၇ လျက်သွားကြ၏။ အချားထွေတို့လည်းပါသေး၏။ ထို
 အခါပြင်းစွာသောရိပ်သက်မုံတိုင်းဖြစ်၍ယိုင်းတံရိုး
 ၃၈ ခတ်သောကြောင့်ထွေသည်ရေနှင့်ပြည့်လေ၏။ ကိုယ်
 တော်သည်ပဲ့၌ခေါင်းအုံးပေါ်မှာကျိန်းစက်၍နေတော်မူ
 ၍။ တပည့်တော်တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုနှိုးပြီးမှအရှင်
 ဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့သည်ပျက်စီးခြင်သို့ရောက်သည်
 ကိုလျစ်လျူသောမိတ်ရှိတော်မူသလောဟုလျှောက်ကြ
 ၃၉ သော်၊ ကိုယ်တော်သည်ထ၍တိတ်ဆိတ်ညိမ်ဝပ်စွာနေ
 ဟုလေနှင့်ပင်လယ်ကိုဆွတ်တော်မူသဖြင့်လေသည်ညိမ်
 ၄၀ ၍အလွန်သာယာလေ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းသင်တို့
 သည်အဘယ်ကြောင့်ဤမျှလောက်ကြောက်တတ်သ
 နည်း။ အဘယ်ကြောင့်ယုံကြည်ခြင်းမိတ်နှင့်ကင်းသ
 ၄၁ နည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊ သူတို့သည်အလွန်ကြောက်ရွံ့
 ၍ဤသူကားအဘယ်သို့သောသူနည်း။ လေနှင့်ပင်လယ်
 သည်သူ၏စကားကိုနားထောင်ပါသည်တကားဟုအ
 ချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။
 ၅ အိုင်တဖက်။ ဂါဒရပြည်သို့ရောက်ကြ၍ယေရှုသည်
 ထွေထဲကထွက်ကြွတော်မူသည်ခဏချင်းတွင်ညစ်ညူး
 သောနတ်စွဲသောသူသည်သင်းပြိုင်းတစပြင်မှထွက်လာ
 ၂ ၍ကိုယ်တော်ကိုခရီးဦးကြိုပြုလေ၏။ ထိုသူသည်သင်း
 ပြိုင်းတစပြင်၌နေတတ်၏။ သူကိုသံကြီးနှင့်ပင်အဘယ်
 ၄ သူမျှချည်၍မနိုင်။ ခြေချင်း။ သံကြီးနှင့်အဖန်များစွာချည်
 စပ်သော်လည်းသံကြီးကိုဆွဲဖြတ်၍ခြေချင်းကိုဖြတ်
 ၅ ၍။ သူကိုယည်စေခြင်းငှါအဘယ်သူမျှမတတ်နိုင်။ နေ့
 ညညစ်မြတ်သင်းပြိုင်းတစပြင်၌ငင်တောင်ပေါ်၌ငင်
 ဟပ်ကျော်လျက်ကျောက်စောင်းနှင့်ကိုယ်ကိုရှုစေလျက်
 ၆ နေတတ်၏။ ယေရှုကိုအဝေးကမြင်လျှင်အထံတော်သို့
 ၇ ပြေးလာ၍ပျပ်ဝပ်လျက်၊ အမြတ်ဆုံးသောဘုရားသခင်
 ၍သားတော်ယေရှု။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်နှင့်အ

ဘယ်သို့ဆိုင်းသနည်း။ အကျွန်ုပ်ကိုညည်းဆဲတော်မမူ
မည်အကြောင်း။ ဘုရားသခင်ကိုအမြဲပြု၍အကျွန်ုပ်
တောင်းပန်ပါသည်ဟုကြီးသောအသံနှင့်အော်ဟစ်၍
၈ လျှောက်လေ၏။ လျှောက်သည်အကြောင်းကား။ ညစ်
ညူးသောနတ်။ ထိုလူမှထွက်သွားလော့ဟုမိန့်တော်မူခဲ့
၉ ပြီ။ ကိုယ်တော်ကလည်း သင်သည်အဘယ်အမည်ရှိ
သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်အကျွန်ုပ်အမည်ကားလေ
ဂေါင်ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်အများဖြစ်ကြပါ၏
၁၀ ဟုလျှောက်ပြီးမှ၊ ထိုပြည်ထဲကအချားသို့မနှင်ပါမည်
အကြောင်း။ များစွာတောင်းပန်လေ၏။

၁၁ ထိုအရပ်၌တောင်ပေါ်မှာ များစွာသောဝက်အရ
၁၂ သည်ကျက်စားလျက်ရှိ၏။ နတ်ဆိုးအပေါင်းတို့လည်း
အကျွန်ုပ်တို့သည်ထိုဝက်ထဲသို့ဝင်ရပါမည်အကြောင်းစေ
၁၃ ထွတ်တော်မူပါဟုတောင်းပန်ပြန်လျှင်၊ ယေရှုသည်ချက်
ချင်းအခွင့်ပေးတော်မူ၏။ ညစ်ညူးသောနတ်တို့သည်
ထွက်၍ဝက်ထဲသို့ဝင်သဖြင့်ဝက်အရသည်အိုင်ကမ်း
စောက်ကိုတဟုန်တည်းပြေးဆင်း၍အိုင်၌အသက်ဆုံး
ကြ၏။ အရေအတွက်အားဖြင့်နှစ်ထောင်လောက်ရှိ၏။

၁၄ ဝက်ကျောင်းသောသူတို့သည်ပြေး၍မြို့ရွာတို့၌သိတင်း
ကြားပြောလျှင်လူများတို့သည်ထိုအမှုအရာတို့ကိုကြည့်
၁၅ ရှုအံ့သောငှါထွက်လာကြ၏။ အထံတော်သို့ရောက်သော
အခါနတ်ဆိုးလေဂေါင်စွဲသောသူသည်အဝတ်ကိုဝတ်၍
၁၆ ပကတိစိတ်နှင့်ထိုင်နေသည်ကိုမြင်လျှင်ကြောက်ရွံ့ခြင်း
၁၇ သို့ရောက်ကြ၏။ နတ်ဆိုးစွဲသောသူ၌၎င်းဝက်တို့၌၎င်း
အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကိုသိမြင်သောသူတို့သည်နောက်
၁၈ လာသောသူတို့အားပြန်ကြားပြီးမှ၊ မိမိတို့ပြည်ကထွက်
သွားတော်မူမည်အကြောင်းတောင်းပန်ကြ၏။

၁၉ ငွေထဲသို့ဝင်တော်မူသောအခါနတ်ဆိုးစွဲဘူးသော
သူသည်ကိုယ်တော်နှင့်အတူရှိပါမည်အကြောင်းတောင်း
၂၀ ပန်လျှင်၊ ကိုယ်တော်သည်အခွင့်မပေး။ သင်သည်ကိုယ်
အိမ်သို့သွားလော့။ ထာဝရဘုရားသည်သနားခြင်းစိတ်
တော်နှင့်သင်၌အဘယ်မျှလောက်ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်
ကိုသင်၏အဆွေအမျိုးတို့အားပြန်ကြားလော့ဟုမိန့်
၂၁ တော်မူလျှင်၊ ထိုသူသည်သွား၍ယေရှုသည်အဘယ်မျှ
လောက်ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်ကိုဒေကာပေါ်ထိပြည်
တွင်သိတင်းကြားပြောသည်ဖြစ်၍ခပ်သိမ်းသောသူတို့
သည်အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။

၂၂ ယေရှုသည်ကပ်တဖက်သို့ကူးပြန်၍အိုင်နားမှာရှိ

တော်မူစဉ်။ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည်အထံတော်
၂၂ ၌စုဝေးကြ၏။ ထိုအခါယာဇ္ဇရုအမည်ရှိသောတရားဇရပ်
၂၃ မှူးသည်လာ၍ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင်ခြေတော်ရင်း၌ပျက်
၂၄ လည်းကိုယ်တော်သည်ကြွ၍သုကိုကယ်တင်ခြင်းငှါသူ
၏အပေါ်၌လက်ကိုတင်တော်မူလျှင်အသက်ရှင်ပါထိမ့်
၂၅ မည်ဟုများစွာတောင်းပန်၏။ ကိုယ်တော်သည်သူနှင့်
အတူသွား၍ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည်ကိုယ်
တော်ကိုခြုံရုံလျက်ထိခိုက်တိုက်ခိုက်ကြ၏။

၂၆ ထိုအခါတဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံးသွေးသွန်အနာစွဲ
၂၇ သော့ကြောင့်၊ များစွာသောဆေးသမားတို့လက်၌အလွန်
ခံရ၍ဥစ္စာရှိသမျှကုန်သော်လည်းသက်သာမရသည်
၂၈ သာမက။ အနာတိုးသောမိမ္မတယောက်သည်၊ ယေရှု၏ထိ
၂၉ တင်းတော်ကိုကြားသင့်ရှိသော်၊ ငါသည်အဝတ်တော်ကို
သာတို့လျှင်ချမ်းသာရမည်ဟုဆိုသည်နှင့်လူအစုအဝေး
ထဲ၌နောက်တော်သို့လာ၍အဝတ်တော်ကိုတို့လေ၏။

၃၀ ထိုခဏချင်းတွင်အသွေးစုဝေးရာခန်းချောက်သည်ဖြစ်
၃၁ ၍ထိုရောဂါနှိပ်စက်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ပြီဟုမိမိကိုယ်
၃၂ ၌သိလေ၏။ ယေရှုသည်မိမိကိုယ်မှတန်ခိုးထွက်သည်
ကိုချက်ချင်းသိတော်မူလျှင်လူအစုအဝေး၌နောက်သို့
၃၃ ထွက်၍အဝတ်ကိုအဘယ်သူတို့သနည်းဟုမေးတော်မူ
၃၄ ၍။ တပည့်တော်တို့ကလူအစုအဝေးသည်ကိုယ်တော်
အားထိခိုက်ကြသည်ကိုမြင်လျက်ပင်ကိုအဘယ်သူ
တို့သနည်းဟုမေးတော်မူပါသည်တကားဟုလျှောက်
၃၅ ကြသော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည်ထိုသို့ပြုသောသူကို
၃၆ မြင်ခြင်းငှါပတ်လည်သို့ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ ထိုမိမ္မသည်
ကိုယ်၌အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကိုသိသော့ကြောင့်ကြောက်
ရွံ့တုန်လှုပ်လျက်အထံတော်သို့လာပြီးလျှင်ပျက်ဝင်၍ထို
အကြောင်းရှိသမျှကိုအဟုတ်အမှန်ကြားလျှောက်လေ
၃၇ ၍။ ကိုယ်တော်ကလည်းငါ့သွေး။ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည်
သင့်အနာကိုညိမ်းစေပြီ။ ညိမ်ဝပ်စွာသွားလော့။ ရောဂါ
နှိပ်စက်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်စေဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၈ ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင်တရားဇရပ်မှူးအိမ်မှလူ
လာ၍ကိုယ်တော်၏သွေးသေပါပြီ။ အဘယ်ကြောင့်ဆရာ
၃၉ ကိုနှောင့်ရှက်သေးသနည်းဟုဆိုကြ၏။ ထိုစကားကို
ယေရှုသည်ကြားလျှင်မကြောင့်ကြနှင့်။ ယုံကြည်ခြင်း
စိတ်တရသောစေလော့ဟုတရားဇရပ်မှူးအားချက်ချင်း
၄၀ မိန့်တော်မူ၏။ ပေတရု။ ယာကုပ်။ ယာကုပ်၏ညီသော
၄၁ ဟန်မှတပါး အဘယ်သူကိုမျှမလိုက်စေဘဲ၊ တရား

၃၆ စရပ်မျိုးအိမ်သို့ရောက်၍အုန်းအုန်းသဲသဲပြုကြသည်ကို
 ၃၇ ၎င်းအထွန်ငိုကျွေးခြည်တစ်သောသူတို့ကို၎င်း၎င်းတော်
 ၃၈ မူလျှင်၊ အတွင်းသို့ဝင်၍သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်
 ၃၉ အုန်းအုန်းသဲသဲပြု၍ငိုကျွေးကြသနည်း။ သူငယ်သေ
 ၄၀ သည်မဟုတ်။ အိပ်ပြော်သည်ဟုမိန့်တော်မူသော်၊ ထိုသူ
 ၄၁ တို့သည် ပျက်ရယ်ပြုကြ၏။ ထိုသူရှိသမျှတို့ကိုပြင်သို့
 ၄၂ လွှတ်ပေးပြီးမှသူငယ်၏မိဘတို့ကို၎င်း၎င်းတော်နှင့်ပါ
 ၄၃ သောသူတို့ကို၎င်း၎င်းတော်ဖြီးလျှင်သူငယ်လျောင်းရာအရပ်
 ၄၄ သို့ဝင်၍၊ သူငယ်၏လက်ကိုကိုင်းတော်မူလျက် တစ်သ
 ၄၅ ကုမိဟုမိန့်တော်မူ၏။ အနက်ကား။ မိမိငယ်။ ထလော့ငါ
 ၄၆ ဆို၏ဟုဆိုလိုသတည်း။ ထိုခဏချင်းတွင်မိမိငယ်သည်
 ၄၇ ထ၍ထွန်သွား၏။ သူသည်တဆယ်နှစ်နှစ်အရွယ်ရှိ၏။ သို့
 ၄၈ သူတို့သည်အထွန်မိန့်မောတွေဝေခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။
 ၄၉ ၊ ထိုအမှုအရာကိုအဘယ်သူမျှမသိစေမည်အကြောင်း။
 ၅၀ ထိုသူတို့ကိုကြပ်တည်းစွာပညတ်တော်မူ၍သုအားစား
 ၅၁ စရာပေးလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၅၂ ထိုအရပ်မှကြွ၍တပည့်တော်တို့သည်လိုက်ကြသ
 ၅၃ ဖြင့်မိမိမြို့သို့ရောက်တော်မူ၏။ ဥပုသ်နေ့ရောက်လျှင်
 ၅၄ တရားရပ်ခွဲဆွဲကြပါစေပေးတော်မူ၏။ လူများတို့သည်
 ၅၅ ကြားနာရလျှင်မိန့်မောတွေဝေခြင်းသို့ရောက်၍ဤ
 ၅၆ သူသည်ဤအရာတို့ကိုအဘယ်မှာရသနည်း။ သူရသော
 ၅၇ ပညာကားအဘယ်ပညာနည်း။ ဤမျှလောက်သောတန်ခိုး
 ၅၈ များကိုအဘယ်သို့ပြနိုင်သနည်း။ သူသည်လက်သမား
 ၅၉ မဟုတ်လော။ မာရ်၏သားမဟုတ်လော။ ဟာကုပ်။ ယော
 ၆၀ သေ။ သုဒ။ ရှိသန့်တို့၏အစ်ကိုမဟုတ်လော။ သူနှစ်မများ
 ၆၁ သည်သဉ်းငါတို့နှင့်အနီးအပါးနေကြသည်မဟုတ်လော
 ၆၂ ဟုပြောဆိုလျက်စေတနာမိတ်ပျက်ကြ၏။ ယေရှုက
 ၆၃ လည်းပရာဇတ်သည်မိမိမြို့မိမိအဆွေအနားမိမိအိမ်
 ၆၄ မှတပါးအချားသောအရပ်၌အသရေရှိသည်ဟုထိုသူတို့
 ၆၅ အားမိန့်တော်မူ၏။ မကျန်းမမာသောသူအချို့တို့အပေါ်
 ၆၆ မှာလက်တော်ကိုတင်၍အနာကိုညှိမ်းစေခြင်းမှတပါး
 ၆၇ အဘယ်တန်ခိုးတော်ကိုမျှထိုအရပ်၌ပြတော်မမူ။ ထိုသူ
 ၆၈ တို့သည်မယုံကြည်ကြသည်ကိုအံ့ကြောခြင်းရှိတော်မူ
 ၆၉ ၏။ ပတ်သည်၌ရှိသောမြို့ရွာများသို့အသစာရိတ္တလည်
 ၇၀ ၍ဆုဒ္ဓြ်ဝါဒပေးတော်မူ၏။

၇၁ တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကိုခေါ်တော်
 ၇၂ မူပြီးမှညင်ညှင်းသောနတ်တို့ကိုနိုင်စေခြင်းငှါအခွင့်
 ၇၃ ပေးလျက်နှစ်ယောက်နှစ်ယောက်မိစေလွှတ်တော်မူ

၇၄ ၍။ သင်တို့သည်တောင်ဝေးတခုမှတပါး။ လမ်းခရီးသို့
 ၇၅ အဘယ်အရာကိုမျှမယူကြနှင့်။ လွယ်အိပ်နှင့်မုန့်မှစ၍ခါး
 ၇၆ ပန်း၌ကြေးငွေကိုမယူကြနှင့်။။ ခြေနှင်းကိုစီးကြလော့။
 ၇၇ အင်္ကျီနှစ်ထပ်မဝတ်ကြနှင့်ဟုမှာထားတော်မူ၏။ ထိုမှ
 ၇၈ တပါး။ သင်တို့သည်မည်သည့်အိမ်သို့ဝင်လျှင်ထိုအိမ်
 ၇၉ တွင်ထိုအရပ်မှမထွက်မသွားမှီတိုင်အောင်နေကြ
 ၈၀ လော့။ အကြင်သူတို့သည်သင်တို့ကိုလက်မခံ။ သင်တို့
 ၈၁ ၏စကားကိုနားမထောင်ဘဲနေ၏။ ထိုသူတို့နေရာအရပ်မှ
 ၈၂ ထွက်သွားစည်။ သူတို့တဖက်၌သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ
 ၈၃ သင်တို့၏ခြေဖဝါးမှမြေမှုန့်ကိုခါလိုက်ကြလော့။ ငါအ
 ၈၄ နှင့်ဆိုသည်ကား။ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ထိုမြေသည်
 ၈၅ သောမုန့်နှင့်ဂေါမောရမြို့ထက်သာ၍ခံရလတုံဟုမိန့်
 ၈၆ တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်ထွက်သွား၍နောင်တ
 ၈၇ တရားကိုဟောကြ၏။ နတ်ဆိုးများကိုနှင်ထုတ်ကြ၏။
 ၈၈ မကျန်းမမာသောသူများတို့ကိုညှိနှင့်လူး၍အနာကိုညှိမ်း
 ၈၉ စေကြ၏။

၉၀ ထိုအခါသိတင်တော်ကျော်စောသည်ဖြစ်၍ဟေရုရှ
 ၉၁ မင်းကြီးသည်ကြားလျှင်နှစ်ခြင်းဆရာဟောဟန်သည်
 ၉၂ သေခြင်းမှထမြောက်လေပြီ။ ထိုကြောင့်တန်ခိုးများကို
 ၉၃ ပြနိုင်သည်ဟုဆို၏။ လူအချို့ကဤသူသည်လေယာဉ်
 ၉၄ သည်ဟုဆိုကြ၏။ အချို့ကရှေးပရာဇတ်ကဲ့သို့ပရာ
 ၉၅ ဇတ်ဖြစ်သည်ဟုဆိုကြ၏။ ဟေရုရှသည်ကြားလျှင်ဤ
 ၉၆ သူကားငါ၏အမိန့်နှင့်လည်ပင်းကိုဖြတ်သောယောဟန်
 ၉၇ ဖြစ်၏။ သေခြင်းမှထမြောက်လေပြီဟုဆိုလေ၏။ အထက်
 ၉၈ ကဟေရုရှသည်မိမိညီဖီထိပ္ပူ၏ခင်ပွန်းဟေရောဒကို
 ၉၉ သိမ်းယူသဖြင့်ထိုမိမိအကြောင်းကြောင့်စေလွှတ်၍ယော
 ၁၀ ဟန်ကိုဖမ်းဆီးပြီးလျှင်ထောင်ထဲမှာချုပ်နှောင်လေ၏။
 ၁၁ ၊ အကြောင်းမူကား။ ယောဟန်ကအရှင်မင်းကြီးသည်
 ၁၂ ညီတော်၏ခင်ပွန်းကိုမသိမ်းအပ်ဟုဟေရုရှအားဆိုလေ
 ၁၃ ပြီ။ ထိုကြောင့်ဟေရောဒသည်ယောဟန်ကိုရန်ညှိုးမွှား
 ၁၄ သဖြင့်သတ်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ သို့သော်လည်းယောဟန်
 ၁၅ သည်ပြောင့်မတ်သန့်ရှင်းသောသူဖြစ်ကြောင်းကိုဟေရုရှ
 ၁၆ သည်သိ၍သုကိုကြောက်ရွံ့သော၏။ သုကိုလည်းစောင့်မ
 ၁၇ ၏။ အမှုအရာများတို့၌သူ၏စကားကိုနားထောင်၍ဝပ်
 ၁၈ မြောက်သောမိတ်နှင့်လည်းနားထောင်တတ်သည်ဖြစ်
 ၁၉ သောကြောင့်ထိုမိမိသည်အခွင့်မရနိုင်။

၂၀ ထိုနောက်မှအဆင်သင့်သောအခါဟေရုရှကိုဖွား
 ၂၁ သောနေ့ရက်၌နှစ်စဉ်ကွဲကွဲ၍လူးမတ်။ စစ်သူကြီး။ ဂါလိ
 ၂၂ လဲပြည်၌အကြီးအကဲဖြစ်သောသူတို့ကိုကျွေးတော်မူ

၃၀ တမန်တော်တို့သည်ယေရှုထံတော်၌ရဝေး၍မိမိတို့
 ၃၁ ပြုသမျှ။သွန်သင်သမျှတို့ကိုကြားလျှောက်ကြ၏။ကိုယ်
 တော်ကလည်းတော၌ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့လာကြ။
 ၃၂ ခဏအားဖြည့်၍ညိမ်သက်စွာနေကြဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၃၃ အကြောင်းမူကား။လူများသွားလာကြသည်မြင်၍
 တမန်တော်တို့သည်အစာစားခြင်းငှါမျှမအားနိုင်ကြ။
 ၃၄ ၊ထိုကြောင့်တွေ့စီး၍တော၌ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့သွား
 ၃၅ ကြ၏။သွားကြသည်ကိုလူများတို့သည်မြင်၍ကိုယ်
 တော်ဖြစ်သည်ကိုသိလျှင်အမြို့မြို့အရွာရွာတို့မှထွက်၍
 ၃၆ ထိုအရပ်သို့ကုန်းကြောင်းပြေးသွားသဖြင့်တမန်တော်
 ၃၇ တို့အရပ်ရောက်၍အထံတော်၌ရဝေးကြ၏။ယေရှုသည်
 ထွက်ကြ၍လူများအပေါင်းတို့ကိုတွေ့မြင်တော်မူလျှင်
 ထိုသူတို့သည်ထိန်းသူမရှိ။ပြစ်ထားသောသိုးကဲ့သို့ဖြစ်
 ကြသည်ကိုသနားခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍များစွာသောဆုမူ
 ကြပါဒကိပေးတော်မူ၏။
 ၃၈ မိလိနာ၊ချုပ်သောအခါတပည့်တော်တို့သည်ချည်း

၄၅ စဉ်းဝေးသောသူတို့ကိုလွှတ်တော်မူစည်တွင်တပည့်တော်တို့ကိုငွေမီးစေ၍ကပ်တဖက်။ ဗက်ဖဲအမြို့သို့
၄၆ အရင်ကူးစေတော်မူ၏။ စဉ်းဝေးသောသူတို့ကိုလွှတ်ပြီးမှဆုတောင်းပဌနာပြုအံ့သောဌာတောင်ပေါ်သို့ကြွတော်
၄၇ မူ၏။ ညအချိန်ရောက်သောအခါငွေသည်အိုင်အလယ်၌ရှိ၏။ ကိုယ်တော်သည်ကုန်းပေါ်မှာတယောက်တည်းရှိ
၄၈ နေတော်မူ၏။ လေမသင့်သောကြောင့်တပည့်တော်တို့သည်တက်ခတ်၍ပင်ပန်းကြသည်ကိုမြင်တော်မူ၏။ ညသုံးချက်တီးကျော်အချိန်၌အိုင်ပေါ်မှာစက်တော်ဖြန့်လျက်သူတို့ရှိရာသို့ကြွ၍အနားမှာရှောက်သွားမည်ပြု
၄၉ တော်မူ၏။ ထိုသို့အိုင်ပေါ်မှာစက်တော်ဖြန့်၍ကြွတော်မူသည်ကိုသူတို့သည်မြင်လျှင်ဖုတ်စရွှေဖြစ်သည်ဟု
၅၀ စိတ်ထင်နှင့်အော်ဟစ်ကြ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုမြင်၍ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည်ချက်ချင်းနှုတ်ဆက်၍တည်ကြည်သောစိတ်ရှိကြလော့။ ငါပင်ဖြစ်သည်။ မကြောက်လန့်ကြနှင့်

၁၁ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဟေ့ဟေ့ နှိသူတို့ရှိရာသို့ တက်တော်မူချင်လေသည် ညိမ်လေ၏။ ထိုသူတို့သည် အတိုင်းထက် အထွန်မိန်းမောတွေဝေအံ့ ဩဇာခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၂ ၊ အကြောင်းမူကား။ သူတို့စိတ်နှစ်လုံးရိုက်သည် ဖြစ်၍ မုန့်ခြံသောတန်ခိုးတော်ကို ပမာဏမပြုကြ။

၁၃ ကပ်တဖက်သို့ ကူးလျှင် ဂနီသရက်နယ်သို့ ရောက်

၁၄ ၍ ဖွေကိုဆိုက်ကြ၏။ ဟေ့မှဆင်းကြသော အခါလူများ

၁၅ တို့သည် မျက်နှာတော်ကို ချက်ချင်းမှတ်မိလျှင် ၊ ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်ရှိသမျှသို့ ပြေးသွား၍ မည်သည် အရပ်ရှိတော်မူသည် ဟု ကြားလျှင် ထိုအရပ်သို့ လူနာများကို အိပ်ရာနှင့်

၁၆ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ မြို့ရွာစုနုပုဒ်သို့ ရောက်တော်မူရာ ခွဲမကျန်းမမာသောသူတို့ကို လမ်းနားမှာထား၍ အဝတ်တော်၏ ပန်းပွားကိုမျှတို့ရပါမည် အကြောင်း။ အခွင့်တောင်းကြ၏။ တို့သမျှသောသူတို့သည် လည်း ချမ်းသာရကြ၏။

၇ ထိုအခါ ဗာရိရှဲတို့နှင့် ယေရုရှလင် မြို့မှ ရောက်လာသော ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့သည် အထံတော်၌ ရဝေး၍

၂ ၊ တပည့်တော်အချို့တို့သည် ညစ်ညူးသော လက်တည်း ဟူသော ရေမဆေးသော လက်နှင့် အစာစားသည်ကို မြင်

၃ လျှင် အပြစ်တင်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ ဂျေးလူဟောင်းတို့မှ ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေသကို ခံယူသော ဗာရိရှဲမှစ၍ ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် လက်ဆုပ်မဆေး

၄ ဘဲအစာကိုစားလေ့မရှိ။ ဈေးမှ ပြန်လာသော အခါ၌ လည်း နှစ်ခြင်းကို မပြုဘဲ စားလေ့မရှိ။ ထိုမှတစ်ပါး။ ခွက်။ ဖလား။ ကြေး။ ဝါပုကံ။ ခတင်တို့ကို နှစ်ခြင်းမှစ၍ အချားသောထုံး

၅ တင်များကို ခံယူ၍ ကျင့်လေ့ရှိ၏။ ထိုအခါ ဗာရိရှဲတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့က ဂျေးလူဟောင်းတို့မှ ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေသကို ကိုယ်တော်၏ တပည့်တို့သည် မကျင့်ဘဲ လျက်အဘယ်ကြောင့် ညစ်ညူးသော လက်နှင့် အစာစားကြပါသနည်း ဟု မေးလျှောက်ကြလျှင် ကိုယ်တော်

၆ ကကျမ်းစာလာသည် အတိုင်း ၊ ဟေရှာယသည် လျှို့ဝှက်သော သင်တို့ကို ရည်မှတ်လျက် ဤလူမျိုးသည် နှုတ်ခမ်းနှင့် ငေါ်ရိသေကြ၏။ စိတ်နှစ်လုံး မူကား ငါနှင့်ဝေး

၇ ဟူ၏။ လူတို့စိတ်ရင်သော ပညတ်တို့ကို သွန်သင်၍ နည်းဥပဒေသပေးလျက် ပင်ငေါ်အချဉ်းနှိုးကိုးကွယ်ကြ၏ဟု နောက် ဖြစ်လတ္တံ့သော အရာကို လျှောက်ပတ်စွာ ဟောခဲ့

၈ ပြီ။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ကို ပယ်၍ ခွက်ဖလားကို နှစ်ခြင်းတည်းဟူသော လူတို့မှ ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေသကို ခံယူလျက်

ထိုသို့သော အချားအကျင့်အလေ့များတို့ကို ကျင့်လေ့ရှိကြ၏။ သင်တို့သည် အဆက်ဆက် ခံသော နည်းဥပဒေသကို ကျင့်ရသော အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ကို လျှောက်ပတ်စွာ ပယ်ကြသည်တကား။ မောရှေ၏ ပညတ်ကား မိဘကို ရိုသေစွာ ပြုလေ့။ အကြင်သူသည် မိဘကို နှုတ်ဖြင့် ဖြစ်မှား၏။ ထိုသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံစေဟု လာသတည်း။ သင်တို့မူကား အကြင်သူသည် ကိုယ်မိဘကို သင်တို့အသုံးရ နှိုင်းသမျှသော ငါ၏ ဥစ္စာသည်

၁၁ အလှူဝတ္ထုတည်း ဟူသော ကော်ဘန် ဖြစ်စေဟု ဆို၏။ ထိုသူသည် မိဘဝတ်ကို အလျှင်းမပြုရဟု ဖြစ်တား၍ ၊ မိမိတို့အဆက်ဆက် ခံသော နည်းဥပဒေသအား ဖြင့် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ပယ်ကြ၏။ ထိုသို့သော အကျင့်အလေ့များတို့ကို သင်တို့သည် ကျင့်လေ့ရှိကြသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ထိုအခါ လူအစုအဝေးအပေါင်းကို အထံတော်သို့ ခေါ်၍ သင်တို့ရှိသမျှသည် နားထောင်နားလည်ကြလေ့။

၁၃ ၊ လူပြင်မှလာ၍ လူအတွင်းသို့ ဝင်လျက် လူကို ညစ်ညူးစေနိုင်သော အရာတစ်ခုမျှမရှိ။ လူအတွင်းမှ ထွက်သော

၁၄ အရာသည် လူကို ညစ်ညူးစေသော အရာ ဖြစ်၏။ ကြားစရာနားရှိသော သူမည်သည် ကား ကြားပါစေဟု မိန့်တော်မူ၏။ လူအစုအဝေးရှိရာမှ ကြွ၍ အိမ်သို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင် တပည့်တော်တို့သည် ထိုဥပမာကို မေးမြန်းကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း သင်တို့သည် ဤမျှလောက် ပညာမဲ့လျက် နေသလော။ လူပြင်မှလာ၍ လူအတွင်းသို့ ဝင်သမျှသည် နှစ်လုံးထဲသို့ မဝင်။ ဝင်ထဲသို့ ဝင်၍ အစာရှိသမျှကို သန့်ရှင်းစေသဖြင့် ရေအိမ်တွင် ဆင်းသွားသောကြောင့် လူကို မညစ်ညူးစေနိုင်သည် ကို နားမလည်ကြသလော။ လူအတွင်းမှ ထွက်သော အရာ မူကား လူကို

၁၅ ညစ်ညူးစေသော အရာ ဖြစ်၏။ လူအတွင်း၌ နှစ်လုံးထဲက မကောင်းသော ကြံစည်ခြင်း။ သုမယားကို ဖြစ်မှားခြင်း။ မိမိလွတ်နှင့် မှားယွင်းခြင်း။ လူအသက်ကို သတ်ခြင်း။

၁၆ ၊ သုဥစ္စာကို ခိုးခြင်း။ လောဘဗွန်ကျူးခြင်း။ မနာလိုခြင်း။ ဖုည့်စားခြင်း။ ညစ်ညူးခြင်း။ ညူရုခြင်း။ သူအသေရေကို ဖျက်ခြင်း။ ထောင်သွားစော်ကားခြင်း။ လျှပ်ပေါ်ခြင်း။ ဤဆိုးညစ်သော အရာများတို့သည် အတွင်းမှ ထွက်လာ၍ လူကို ညစ်ညူးစေကြသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ ကိုယ်တော်သည် ထိုအရပ်မှ သွန်သင်တရားမြို့နှင့် ဖိနုမြို့၏ ကျေးလက်သို့ ကြွတော်မူပြီးလျှင် အိမ်သို့ ဝင်၍ အဘယ်

နားမလည်ကြသလော။သင်တို့စိတ်နှစ်လုံးချက်သေးသ
 ၁၈ လော။မျက်စိရှိလျက်ပင်မမြင်။နားရှိလျက်ပင်မကြား။
 ၁၉ စိတ်မအောင်းမေ့ဘဲနေကြသလော။မုန့်ငါးလုံးကို
 ၂၀ မုန့်ချွန်လုံးကိုလူလေးထောင်အားငါဖဲ့သောအခါအကျိုးအစွဲဘယ်နှစ်
 တောင်းကောက်သိမ်းသနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်တဆယ်
 ၂၁ နှစ်တောင်းကောက်သိမ်းပါသည်ဟုလျှောက်ကြ၏။
 ၂၂ မုန့်ချွန်လုံးကိုလူလေးထောင်အားငါဖဲ့သောအခါအ
 ကျိုးအစွဲဘယ်နှစ်တောင်းကောက်သိမ်းသနည်းဟု
 ၂၃ မေးတော်မူလျှင်ချွန်တောင်းကောက်သိမ်းပါသည်ဟု
 လျှောက်ကြ၏။သို့ဖြစ်လျှင်သင်တို့သည်နားမလည်
 ဘဲအဘယ်သို့နေကြသနည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၄ ဗက်ဇေးရှီသို့ရောက်တော်မူလျှင်လူကန်းတယောက်
 ကိုအထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍ထိုသူကိုတို့တော်မူမည်
 ၂၅ အကြောင်းတောင်းပန်ကြ၏။ကိုယ်တော်သင့်လူကန်း
 ကိုလက်ဆွဲ၍မြို့ပြင်သို့ထွက်ပြီးမှသူ၏မျက်စိကိုထံ
 ၂၆ တွေးနှင့်ထွေး၍သူအပေါ်မှာလက်တော်ကိုတင်လျက်
 ၂၇ သင်သည်ထရုတရုကိုမြင်သလောဟုမေးတော်မူ၏။ထို
 သူသည်ကြည့်ရှုရှုလျှင်လူတို့သည်သစ်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်
 ၂၈ ၍ထွပ်သွားသည်ကိုအကျွန်ုပ်မြင်ပါသည်ဟုလျှောက်
 ၂၉ ၍။နောက်တဖန်သူ၏မျက်စိပေါ်မှာလက်တော်ကိုတင်
 ၃၀ ၍ကြည့်ရှုရှုစေတော်မူလျှင်သူသည်ပကတိအဖြစ်သို့
 ၃၁ ရောက်၍အလုံးစုံတို့ကိုရှင်းလင်းစွာမြင်လေ၏။ကိုယ်
 တော်ကလည်းမြို့ထဲသို့မဝင်နှင့်။မြို့၌အဘယ်သူကိုမျှ
 မပြောနှင့်ဟုမိန့်တော်မူ၍သူကိုမိမိနေရာသို့လွှတ်လိုက်
 လေ၏။
 ၃၂ ယေရှုသည်ဖိလိပ္ပကဲသရိုမြို့၏ကျေးလက်သို့တပဉ္စ
 တော်တို့နှင့်တကွကြွတော်မူစဉ်။လမ်းခရီး၌လူများတို့
 ၃၃ သည်ငေါက်အဘယ်သူဖြစ်သည်ဆိုကြသနည်းဟုတပဉ္စ
 ၃၄ တော်တို့ကိုမေးမြန်းတော်မူလျှင်လူအချို့ကကိုယ်တော်
 သည်နှစ်ခြင်းဆရာယောဟန်ဖြစ်သည်ဟူ၍ငင်အချို့
 ၃၅ ကလေးယဖြစ်သည်ဟူ၍ငင်အချို့ကပရောဖက်တပါး
 ၃၆ ပါးဖြစ်သည်ဟူ၍ငင်ဆိုကြပါ၏ဟုလျှောက်ကြသော်
 ၃၇ ၊သင်တို့လည်းငေါက်အဘယ်သူဖြစ်သည်ဆိုကြသနည်း
 ၃၈ ဟုမေးမြန်းတော်မူလျှင်ပေတရုကကိုယ်တော်သည်ခရစ်
 ၃၉ တော်ဖြစ်တော်မူသည်ဟုလျှောက်လေ၏။ကိုယ်တော်
 ၏အကြောင်းကိုအဘယ်သူအားမျှမပြောမိမ့်သောငှါ
 ၄၀ တပဉ္စတော်တို့ကိုပညတ်တော်မူ၏။
 ၄၁ ထိုမှတပါး။လူသားသည်များစွာခံရမည်။လူအကြီးအ
 ကဲ။ယဇ်ပရောဖက်တို့အကြီးကျယ်ပြုဆရာတို့၏ညှင်းပယ်

ခြင်းကိုငင်အသေသတ်ခြင်းကိုငင်ခံရမည်။ထုံးရက်
 ၄၂ မြောက်သောနေ့၌ထမြောက်စိမ့်မည်ဟူသောအကြောင်း
 ၄၃ များကိုတပဉ္စတော်တို့အားပြစပြုတော်မူ၏။ထိုသို့
 အတည့်အလင်းပြတော်မူသောကြောင့်ပေတရုသည်
 ၄၄ ကိုယ်တော်ကိုမိမိနှင့်အတူခေါ်၍အပြစ်တင်သောစ
 ၄၅ ကားကိုလျှောက်သော်။ကိုယ်တော်သည်မျက်နှာတော်
 ကိုထွည့်၍တပဉ္စတော်တို့ကိုကြည့်ရှုလျက်အချင်းရန်
 ၄၆ သူ။ငနောက်သို့ဆုတ်လေ့။သင်သည်ဘုရားသခင်၏
 အရာကိုစိတ်မစွဲလမ်း။လူတို့၏အရာကိုသာစွဲလမ်းသည်
 ၄၇ ဟူ၍ပေတရုကိုဆုမတော်မူ၏။
 ၄၈ ထိုအခါတပဉ္စတော်တို့နှင့်ပရိသတ်များကိုခေါ်
 တော်မူပြီးလျှင်အကြင်သူသည်ငါ့နှစ်ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ
 အလိုရှိ၏။ထိုသူသည်ကိုယ်ကိုယ်ညှင်းပယ်ရမည်။
 ၄၉ ကိုယ်လက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုထပ်၍ငနောက်သို့လိုက်ရ
 ၅၀ မည်။။အကြင်သူသည်မိမိအသက်ကိုကယ်ဆယ်ခြင်း
 ၅၁ ငှါအလိုရှိ၏။ထိုသူသည်အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။အကြင်
 ၅၂ သူသည်ငြောင့်ငင်ငံငေသိတရားကြောင့်ငင်အသက်
 ရှုံး၏။ထိုသူသည်မိမိအသက်ကိုကယ်ဆယ်လိမ့်မည်။
 ၅၃ ၊လူသည်ဤစက်ကြဝဠာကိုအကြွင်းမဲ့အစိုးရ၍မိမိ
 ၅၄ အသက်ပိညည်ရှုံးလျှင်အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။မိမိ
 ၅၅ အသက်ပိညည်ကိုအဘယ်ဥစ္စာနှင့်ရွေးနှိုင်းသနည်း။
 ၅၆ ၊ချောက်မထားသောဤလူမျိုးဆိုးတွင်အကြင်သူသည်
 ၅၇ ငေါက်ငင်စကားကိုငင်ရှက်၏။လူသားသည်မိမိအဖ
 ၅၈ ခမည်းတော်၏ဘုန်းအာနုဘော်ကိုဆောင်လျက်သန့်ရှင်း
 ၅၉ သောကောင်းကင်တမန်အခြံအရံတို့နှင့်ကြွလာသောအ
 ၆၀ ခါထိုသူကိုရှက်တော်မူလေတံ့။။ငါအမှန်ဆိုသည်ကား
 ၆၁ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည်တန်ခိုးနှင့်တကွတည့်
 ၆၂ ကြောင်းကိုဤအရပ်၌ရှိသောသူအချို့တို့သည်မမြင်မှီ
 ၆၃ သေခြင်းသို့မရောက်ရကြဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၆၄ ချောက်ရက်လွန်သောအခါယေရှုသည်ပေတရု။
 ၆၅ ယာကုပ်။ယောဟန်တို့ကိုခေါ်၍အချားသူမပါဘဲမြင့်
 ၆၆ ထွစွာသောတောင်ပေါ်တွင်ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့
 ၆၇ ဆောင်ကြွတော်မူ၏။သူတို့ရှေ့၌ထူးချားသောအဆင်း
 ၆၈ အရောင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။အဝတ်တော်လည်းပြောင်
 ၆၉ လက်လျက်ဤမြေပေါ်၌အဘယ်ခဝါသည်မျှမထတ်နိုင်
 ၇၀ အောင်မိလင်းပွင့်ကဲ့သို့အလွန်ဖြူလျက်ရှိ၏။မောရှေနှင့်
 ၇၁ ဇေယျာသည်ထင်ရှား၍ယေရှုနှင့်အတူစကားပြောလျက်
 ၇၂ ရှိ၏။ထိုအခါပေတရုကအရှင်ဘုရား။ဤအရပ်၌နေဖွယ်

ကောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်တို့ဘဲတဆောင်။ မောရှေတဆောင်။ ဇေယျာတဆောင်။ ဘဲသုံးဆောင်ကိုအကျွန်ုပ်တို့ဆောက်လုပ်ပါရစေဟုလျှောက်လေ၏။ တပည့်တော်တို့သည်အတ္တန်ကြောက်သောကြောင့်ပေတရုသည့်ရောင်ရပ်၍ထိုသို့လျှောက်သတည်း။ ထိုအခါရိုဗားတိပ်သည်သူတို့ကိုလွှမ်းမိုး၍ ဤသူသည် ငါ၏ချစ်သားပေတည်း။ သူ၏စကားကိုနားထောင်ကြလော့ဟုရိုဗားတိပ်ကအသံတော်ဖြစ်လေ၏။ ထိုခဏချင်းတွင်တပည့်တော်တို့သည်ပတ်လည်သို့ကြည့်ရှုလျှင် မိမိတို့နှင့်အတူယေရှုတယောက်တည်းမှတပါးအဘယ်သူကိုမျှမမြင်ကြ။

တောင်ပေါ်မှဆင်းကြသောအခါကိုယ်တော်ကလူသားသည်သေခြင်းမှမထမြောက်မှီတိုင်အောင်သင်တို့ယခုမြင်သောအရာကိုအဘယ်သူအားမျှမကြားမပြောကြနှင့်ဟုတပည့်တော်တို့ကိုပညတ်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်ထိုစကားကိုမှတ်သိ၍သေခြင်းမှထမြောက်ခြင်းသည်အဘယ်သို့ဆိုလေနည်းဟုအချင်းချင်းဆွေးနွေးမေးမြန်းကြ၏။ ထိုအခါတပည့်တော်တို့ကဇေယျသည်အရင်ဇာမည်ဟုကျမ်းပြုဆရာတို့သည်အဘယ်ကြောင့်ဆိုပါသနည်းဟုမေးလျှောက်ကြလျှင် ကိုယ်တော်ကဇေယျသည်အရင်ဇာ၏အလုံးစုံတို့ကိုပြုပြင်ရသည်မှန်ပေ၏။ လူသားသည်လည်းအတ္တန်ဆင်းရဲ၍ကဲ့ရဲ့ပယ်ထားခြင်းကိုခံရမည်ဟုကျမ်းစာလာ၏။ ငါဆိုသည်ကား။ ဇေယျသည်ရောက်လေပြီ။ သူ၏အကြောင်းကိုကျမ်းစာ၌ရေးထားသည်အတိုင်းလူများသည်သူအားပြုချင်သမျှကိုပြုကြပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။

တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ရောက်တော်မူသောအခါများစွာသောလူအစုအဝေးသည်သူတို့ကိုဂိုဏ်းလျက်ကျမ်းပြုဆရာတို့သည်သူတို့နှင့်ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြသည်ကိုမြင်တော်မူ၏။ ဂုဏ်လျက်ရှိသောလူအပေါင်းတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင်ချက်ချင်းအံ့ဩမိနိုးမောခြင်းရှိလျက် အထံတော်သို့ပြေး၍နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းသင်တို့သည်သူတို့နှင့်အဘယ်သို့ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြသနည်းဟုကျမ်းပြုဆရာတို့ကိုမေးတော်မူလျှင် လူအစုအဝေး၌ပါသောသူတယောက်ကအရှင်ထုရား။ အသောနတ်အစွဲခံရသောအကျွန်ုပ်၏သားကိုအထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ပါပြီ။ နတ်သည်ဖမ်းစားလေရာရာ၌သုကိုမြေပေါ်မှာလှဲ၍သူသည်လည်းခံတွင်းမှအမြှုတ်ထွက်လျက်အံ့သွားခံကြိတ်လျက်ပိန်ချောက်လျက်နေရပါ၏။ ထိုနတ်နှင့်ထုတ်ပါမည်အကြောင်း။ တပည့်တော်

တို့အားအကျွန်ုပ်လျှောက်၍သူတို့သည်မတတ်နိုင်ကြပါ

ဟုလျှောက်သော် ကိုယ်တော်ကယုံကြည်ခြင်းမရှိသောအမျိုး။ ငါသည်သင်တို့နှင့်တကွအဘယ်မျှကာလပတ်လုံးနေရမည်နည်း။ သင်တို့ကိုအဘယ်မျှကာလပတ်လုံးသည်းခံရမည်နည်း။ သူငယ်ကိုထံသို့ယူခဲ့ကြဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ယူခဲ့ကြ၏။ ထိုနတ်သည်ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင်ချက်ချင်းသူငယ်ကိုတောင့်မာစေသဖြင့်သူငယ်သည်မြေပေါ်မှာလဲ၍အမြှုတ်ထွက်လျက်ကိုယ်ကိုထိခိုက်လျက်နေ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းဤသို့ဖြစ်သည်ကားအဘယ်မျှလောက်ကြာပြီနည်းဟုသူငယ်၏အဖအားမေးတော်မူလျှင်အဖကငယ်သောအရွယ်ကပင်ဖြစ်ပါ၏။ သူငယ်ကိုသေစေခြင်းငှါမီး၌ရင်ရေ၌ရင်အကြိမ်ကြိမ်လဲစေတတ်ပါ၏။ သို့သော်လည်းကိုယ်တော်သည်တတ်နိုင်တော်မူလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ကိုသနား၍ကယ်မတော်မူပါဟုလျှောက်လေ၏။ ယေရှုကလည်းသင်သည်ယုံကြည်နိုင်သလော။ ယုံကြည်သောသူဖြစ်လျှင်ခင်ဆိမ်းသောအမှုတို့ကိုတတ်နိုင်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ သူငယ်၏အဖသည်ချက်ချင်းဟစ်ကျော်၍အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါ၏သခင်။ မယုံကြည်သည်ကိုမစတော်မူပါဟုမျက်ရည်နှင့်လျှောက်ပြန်လေ၏။ ထိုအခါလူများတို့သည်ဂုဏ်လျက်ပြေးလာကြသည်ကိုယေရှုသည်မြင်လျှင်နားပင်း၍စကားအသောနတ်။ သူငယ်မှထွက်လော့။ နောက်တဖန်မဝင်နှင့်။ ငါအမိန့်ရှိ၏ဟုထိုညဉ့်ညားသောနတ်ကိုဆုမွန်၍မိန့်တော်မူသဖြင့် နတ်သည်အော်ဟစ်၍အတ္တန်တောင့်မာစေပြီးမှထွက်သွား၏။ သူငယ်သည်သေသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သေပြီဟုလူများဆိုကြ၏။ ယေရှုသည်သူ၏လက်ကိုကိုင်၍ချီကြွတော်မူသဖြင့်သူသည်ထလေ၏။

အိမ်သို့ဝင်တော်မူပြီးမှတပည့်တော်တို့ကအကျွန်ုပ်တို့သည်ထိုနတ်ကိုအဘယ်ကြောင့်မနှင်ထုတ်နိုင်ပါသနည်းဟုတိတ်ဆိတ်စွာမေးလျှောက်ကြသော် ကိုယ်တော်ကဆုတောင်းခြင်း။ အစာရှောင်ခြင်းမှတပါးအဘယ်သို့သောအားဖြင့်ထိုနတ်မျိုးသည်ထွက်နိုင်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ထိုအရပ်မှထွက်၍ဂါလိလဲပြည်အလယ်၌ရှောက်သွားကြစည်တွင်အဘယ်သူမျှသိစေခြင်းငှါအလိုတော်မရှိ။ အကြောင်းမူကား။ လူသားသည်လူတို့လက်သို့အပ်နှံခြင်းကိုငင်အသေသတ်ခြင်းကိုငင်ခံရမည်။ ခံပြီးမှသုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ထမြောက်ဆိမ့်မည်ဟုသောအကြောင်းများကိုတပည့်တော်တို့အားပြတော်မူ၏။ ထို

အကြောင်း များ ကို သူတို့သည် နားမလည်သော်လည်း
ကိုယ်တော်ကိုမမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။

၃၃ ကပေရနောင်မြို့သို့ရောက်၍အိမ်၌ရှိတော်မူလျှင်
သင်တို့သည်လမ်း၌အဘယ်အမှုကိုအချင်းချင်းညှင်းခုံကြ
၃၄ သနည်းဟုမေးတော်မူသည်ကို၊ သူတို့သည်တိတိဆိတ်
စွာနေကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ အဘယ်သူသည်သာ၍
၃၅ ကြီးမြတ်အံ့နည်းဟုလမ်း၌အချင်းချင်းညှင်းခုံကြ၏။ ထို
အခါကိုယ်တော်သည်ထိုင်လျက်တကျိပ်နှစ်ပါးတို့ကို
ခေါ်တော်မူ၍အရင်အဦးဖြစ်လိုသောသူမည်သည်ကား
နောက်ဆုံးဖြစ်ရမည်။ အလုံးစုံတို့၏အစေခံလည်းဖြစ်ရ
၃၆ မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ သူငယ်တယောက်ကိုလည်းယူ၍
သူတို့အလယ်၌ထားပြီးမှလက်တော်နှင့်ချီဝိုက်လျက်
၃၇ ၊ အကြင်သူသည်ငမုက်နှာကိုတောက်၍ဤကဲ့သို့သော
သူငယ်တစုံတယောက်ကိုလက်ခံ၏။ ထိုသူသည်ငကို
ပင်လက်ခံ၏။ ငကိုလက်ခံသောသူသည်လည်းငကိုသာ
လက်ခံသည်မဟုတ်။ ငကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူကို
ပင်လက်ခံသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၈ ယောဟန်ကလည်းအရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ
မလိုက်ဘဲလျက်ကိုယ်တော်၏နာမကိုအမှီပြု၍နတ်ဆိုး
တို့ကိုနှင့်ထုတ်သောသူတယောက်ကိုအကျွန်ုပ်တို့တွေ
ပါ၏။ သူသည်အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူမလိုက်သောကြောင့်
အကျွန်ုပ်တို့သည်မြစ်တားကြပါသည်ဟုလျှောက်လေ
၃၉ သော်၊ ယေရှုကထိုသူကိုမမြစ်တားကြနှင့်။ ငနာမကို
အမှီပြုလျက်တန်ခိုးကိုပြု၍ငကိုအလွယ်တကူကဲ့ရဲ့နိုင်
၄၀ သောသူတယောက်မျှမရှိ။ သင်တို့၏ရန်သူဘက်၌မရှိ
၄၁ သောသူသည်သင်တို့ဘက်၌ရှိ၏။ သင်တို့သည်ခရစ်
တော်နှင့်ဆိုင်သည်ဟုငမျက်နှာကိုထောက်၍အကြင်သူ
သည်သင်တို့အားရေတခွက်ကိုမျှပေး၏။ ထိုသူသည်
အကျိုးကိုမရဘဲမနေရာငါအမှန်ဆို၏။

၄၂ ငကိုယူကြည်သောဤသူငယ်တစ်ယောက်ကို
အကြင်သူသည်မှားယွင်းစေ၏။ ထိုသူသည်လည်းပင်းခို
ကြိတ်ဆုံကျောက်ကိုဆွဲ၍ပင်လယ်၌ချခြင်းကိုခံရလျှင်
၄၃ အနေသာ၍ကောင်း၏။ သင်၏လက်သည်သင့်ကိုမှား
၄၄ ယွင်းစေလျှင်လက်ကိုဖြတ်လော့။ ပိုးမသေ။ မီးမညှိမ်း
ရာ။ ငရဲအတွင်း။ မညှိမ်းနိုင်သောမီးထဲသို့လက်နှစ်ဖက်
ရံ၌ဝင်ရသည်ထက်လက်နှစ်ဖက်တွဲ၍အသက်ရှင်ခြင်းသို့
၄၅ ဝင်စားသော်သာ၍ကောင်း၏။ သင်၏ခြေသည်သင့်ကို
၄၆ မှားယွင်းစေလျှင်ခြေကိုဖြတ်လော့။ ပိုးမသေ။ မီးမညှိမ်း
ရာ။ ငရဲအတွင်း။ မညှိမ်းနိုင်သောမီးထဲသို့ခြေနှစ်ဖက်စုံ

၁၇ နှင့်ချခြင်းကိုခံရသည်ထက်ခြေချိုတဲ့အသက်ရှင်ခြင်း
၁၈ သို့ဝင်စားသော်သာ၍ကောင်း၏။ သင်၏မျက်စိသည်
၁၉ လည်းသင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင်မျက်စိကိုထုတ်လော့။ ပိုးမ
သေ။မီးမညိုမီးရာ။ငရဲမီးထဲသို့မျက်စိနှစ်ဖက်စုံနှင့်ချခြင်း
၂၀ ကိုခံရသည်ထက်မျက်စိတဖက်နှင့်ဘုရားသခင်၏နိုင်
၂၁ င်တော်သို့ဝင်စားသော်သာ၍ကောင်း၏။ ယဇ်ကောင်
၂၂ ရှိသမျှတို့၌ဆားခပ်ရသကဲ့သို့ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်
၂၃ မီးဆားခပ်ခြင်းကိုခံရကြမည်။ ဆားသည်ကောင်း၏။
၂၄ သို့သော်လည်းအဇနီကင်းပျောက်လျှင်ဇနီသောအရသာ
၂၅ ကိုအဘယ်သို့ရပြန်မည်နည်း။ သင်တို့၌ဆားရှိစေကြလော့။
၂၆ အချင်းချင်းအသင့်အတင့်နေကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ထိုအရပ်မှကိုယ်တော်သည်ထ၍ယောင်နှင့်မြှုပ်တဖက်
ကိုရှောက်သွားသဖြင့်ယုဒပြည်စွန်းသို့ရောက်တော်မူ၏။
လူများတို့သည်အထံတော်၌ရဝေးပြန်၍ထုံးစံရှိတော်မူ
သည်အတိုင်းတဖန်ဆုမ္မဏ္ဍိတဝါဒပေးတော်မူ၏။ ဟရိရှ
တို့သည်အထံတော်သို့လာ၍လူသည်မိမိမယားနှင့်ကွာ
အပ်သလောဟုရုံစမ်နှောင့်ရှက်ခြင်းငှါမေးလျှောက်ကြ
သော်၊ ယေရှုကမောရှေသည်သင်တို့အားအဘယ်သို့
စီရင်သနည်းဟုထွန်၍မေးတော်မူလျှင်၊ သူတို့ကဖြတ်စာ
ကိုပေး၍မယားနှင့်ကွာစေခြင်းငှါမောရှေစီရင်ပါသည်
ဟုလျှောက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်းသင်တို့စိတ်နှစ်လုံး
ခိုင်မာသောကြောင့်မောရှေသည်ထိုပညတ်ကိုရေးထား
သတည်း။ ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူစကယောက်ျား
နှင့်မိမ္မန္တနယ်ယောက်တည်းကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထိုအ
ကြောင်းကြောင့်ယောက်ျားသည်ကိုယ်မိဘကိုစွန့်၍
ကိုယ်ခင်ပွန်း၌မှီဝဲသဖြင့်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်
တသားတကိုယ်တည်းဖြစ်ရမိမည်။ ထိုကြောင့်လင်
မယားတို့သည်နှစ်ဦးမဟုတ်။ တဦးတည်းဖြစ်၏။ ဘုရား
သခင်ရံဖက်တော်မူသောအရာကိုလူမခွဲမခွာစေနှင့်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ နောက်တဖန်တပည့်တော်ကိုသည်အိမ်၌ရှိစည်။ထို
၁၁ အကြောင်းကိုမေးလျှောက်ပြန်ကြ၏။ကိုယ်တော်က
လည်းအကြင်သူသည်မယားနှင့်ကွာ၍အချားသောဒိဗ္ဗ
နှင့်ရံဖက်ခြင်းကိုပြု၏။ထိုသူသည်မိမိမယားကိုပြစ်
၁၂ မှား၏။မိမိသည်လည်းမိမိလင်နှင့်ကွာ၍အချားသော
ယောက်ျားနှင့်ရံဖက်ခြင်းကိုပြုလျှင်မှားယွင်းခြင်းသို့
ရောက်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၃ ထိုအခါ သူငယ်တို့ ကိုယ်တော်နှင့်တို့စေခြင်းငှါ

၂၆ သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည်သာ၍မိန်းမော
တွေဝေခြင်းရှိ၍သို့ဖြစ်လျှင်အဘယ်သူသည်ကယ်တင်
တော်မူခြင်းသို့ရောက်နိုင်မည်နည်းဟုအချင်းချင်းပြော
၂၇ ဆိုကြ၏။ ယေရှုသည်လည်းသူတို့ကိုကြည့်ရှု၍အမှု
ကိုလူမတတ်နိုင်သော်လည်းဘုရားသခင်မတတ်နိုင်
သည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည်ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့
ကိုတတ်နိုင်တော်မူသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထိုအခါပေတရုကအကျွန်ုပ်တို့သည်ရှိသမျှကိုစွန့်ပြစ်
၂၉ ၍ကိုယ်တော်နောက်သို့လိုက်ကြပါပြီဟုလျှောက်သေ
သော်။ ယေရှုကငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ အကြင်သူသည်
ကြောင့်၎င်းငဝ်းငဝ်းတရားကြောင့်၎င်းအိမ်။ လယ်။ ညီ
အစ်ကို။ နှစ်မ။ မိဘ။ သားမယားတည်းဟူသောတပါးပါး
၃၀ ကိုစွန့်၏။ ထိုသူသည်အဆတရာသောအကျိုးတည်းဟူ
သောယခုကာလ၌ဉာဏ်ခြင်းနှင့်တကွအိမ်။ လယ်။
ညီအစ်ကို။ နှစ်မ။ အမိ။ သားသမီးတို့ကို၎င်းနောင်ဘဝ၌
၃၁ ထာဝရအသက်ကို၎င်းခံရလတ္တံ့။ နောက်ကျသောသူအ
များတို့သည်အရင်ကျကြလိမ့်မည်။ အရင်ကျသောသူ
အများတို့သည်နောက်ကျကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၂ ယေရှုလင်မြို့သို့တက်သွားကြရာလမ်းမှာယေရှုသည်
တပည့်တော်တို့ရှေ့၌ကြွတော်မူစည်။ သူတို့သည်မိန်း
မောတွေဝေ၍ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့်လိုက်ကြ၏။ ထို
အခါကိုယ်တော်သည်တကျိပ်နှစ်ပါးတို့ကိုတဖန်ခေါ်၍
၃၃ ၊ ငါတို့သည်ယေရှုလင်မြို့သို့ယခုသွားကြ၏။ လူသား
သည်ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး။ ကျပ်ပြာဆရာတို့လက်သို့
ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည်သေပြစ်ကိုစီရင်၍
၃၄ တပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ သူတို့
သည်လည်းလူသားအားပျက်ရယ်ပြုခြင်း။ ရိုက်ပုတ်
ခြင်း။ တံတွေးနှင့်ထွေးခြင်း။ အသေသတ်ခြင်းကိုပြုကြ
လိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ထမြောက်လိမ့်
မည်ဟူ၍မိမိကိုယ်၌ရောက်လတ္တံ့သောအမှုအရာတို့ကို
တပည့်တော်တို့အားမိန့်တော်မူ၏။

၃၅ ထိုအခါဇေဗေဒေါ့သားယာကုပ်နှင့်ယောဟန်သည်
အထံတော်သို့ချည်းကပ်၍အရှင်ဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့
တောင်းသောဆုကျေးဇူးကိုပြုတော်မူစေချင်ပါသည်ဟု
၃၆ လျှောက်လေ၏။ ကိုယ်တော်က ငါသည်သင်တို့ကိုအ
ဘယ်သို့ပြုစေချင်သနည်းဟုမေးတော်မူသော်။ ကိုယ်
တော်သည်ဘုန်းပွင့်တော်မူသောအခါ အကျွန်ုပ်တို့သည်
၃၇ လကျာတော်ဘက်၌တယောက်။ လက်ဝဲတော်ဘက်၌

တယောက်။ ထိုင်နေရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါဟု
 ၃၈ လျှောက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်းသင်တို့သည်အဘယ်
 သို့တောင်းပန်သည်ကိုသင်တို့မသိကြ။ ငါသောက်
 သောခွက်ကိုသောက်ခြင်းငှါငါ့ခံသောနှစ်ခြင်းကို
 ၃၉ ခံခြင်းငှါငါ့သင်တို့သည်တတ်စွမ်းနိုင်သလောဟုမေး
 လျှောက်ကြသော်ယေရှုကငါသောက်သောခွက်ကို
 ၄၀ သင်တို့သည်သောက်ရကြသိမ့်မည်။ ငါခံသောနှစ်ခြင်း
 ကိုလည်းသင်တို့သည်ခံရကြသိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း
 ၄၁ ငလကျာဘက်။ လက်ဝဲဘက်မှာထိုင်နေရသောအခွင့်
 ကိုကားအကြင်သူတို့အဖို့အလိုငှါပြင်ဆင်၏။ ထိုသူတို့
 အားသာငါပေးပိုင်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၄၂ အချားသောတပည့်တော်တကျိပ်တို့သည်ကြားသိ
 လျှင်ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်တို့ကိုအမျက်ထွက်ကြ၏။
 ၄၃ ယေရှုသည်ထိုသူတို့ကိုခေါ်တော်မူ၍သင်တို့သိသည်
 အဘိုင်းယောကီမင်းတို့သည်အစိုးဘရပြုတတ်ကြ၏။
 ၄၄ အကဲအမှူးတို့သည်အာဏာသားတတ်ကြ၏။ သင်တို့
 ၄၅ မူကားထိုသို့မပြုကြနှင့်။ သင်တို့တွင်အကဲအမှူးပြုလို
 ၄၆ သောသူသည်သင်တို့အစေခံဖြစ်ရမည်။ သင်တို့တွင်
 ၄၇ အထွဋ်အမြတ်လုပ်ချင်သောသူသည်လည်းအလုံးစုံတို့
 ၄၈ ၏စေခိုင်းရာကျန်ဖြစ်ရမည်။ အကြောင်းမူကားလူသား
 သည်သူတပါးကိုစေစားခြင်းငှါမလာ။ သူတပါးအစေ
 ကိုခံခြင်းငှါငါ့မိမိအသက်ကိုစွန့်၍လူများကိုရွေးခြင်း
 ၄၉ ငှါငါ့ကြွလာသတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၅၀ ယေရိခေါမြို့သို့ရောက်ကြလျှင်တပည့်တော်တို့မှစ
 ၅၁ ချားစွာသောလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွယိရိမုလွက်ကြ
 တော်မူစဉ်တွင်တိမဲ၏သားဗာတိမဲအမည်ရှိသောလူ
 ၅၂ ကန်းသည်လမ်းနားမှာထိုင်၍တောင်းစားလေ၏။ နာဇာ
 ၅၃ ရက်မြို့သားယေရှုကြောင်းကိုကြားရလျှင်ဒါဒိဒ်၏
 သားတော်ယေရှု။ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်မသနားတော်မူပါ
 ၅၄ ဟုသစ်ကျော်လေ၏။ ထိုသူကိုတိတ်ဆိတ်စွာနေစေခြင်း
 ၅၅ ငှါလူများတို့သည်ငေါက်၍ဆိုကြသော်လည်းဒါဒိဒ်၏
 သားတော်။ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်မသနားတော်မူပါဟုသာ
 ၅၆ ချစ်ဟစ်ကျော်လေသော်။ ယေရှုသည်ရပ်တော်မူလျက်ထို
 သူကိုခေါ်ခဲ့ဟုအမိန့်တော်ရှိ၏။ သူတပါးတို့သည်လူ
 ၅၇ ကန်းကိုခေါ်၍မရိုးရိမ်နှင့်။ ထလော့။ သင့်ကိုခေါ်တော်မူ
 ၅၈ သည်ဟုဆိုကြ၏။ ထိုသူသည်မိမိအဝတ်ကိုဖြုတ်လျှင်ထ
 ၅၉ ချစ်ယေရှုထံတော်သို့သွား၏။ ယေရှုကလည်းသင်နှစ်
 ၆၀ ဘယ်သို့ပြုစေလိုသနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊ အရှင်

ဘုရား။ အကျွန်ုပ်မျက်စိမြင်စေခြင်းငှါပြုတော်မူပါဟု
 လူကန်းလျှောက်လေသော်ယေရှုကသွားလော့။ သင်၏
 ယုံကြည်ခြင်းသည်သင့်ကိုကယ်မပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ထိုခဏချင်းတွင်ထိုသူသည်မျက်စိမြင်၍လမ်း၌နောက်
 တော်သို့ထွက်လေ၏။
 ၁၁ ယေရုရှလင်မြို့နှင့်အနီး။ သံလွင်တောင်ခြေရင်း၌ဗက်
 ၁ ဗာဂေရှာနှင့်ဗေသနိရှာသို့ရောက်ကြသောအခါတပည့်
 ၂ တော်နှစ်ယောက်တို့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၍၊ သင်တို့ရှေ့
 ၃ ရှိသောရွာသို့သွားကြ။ ထိုရွာသို့ရောက်လျှင်အဘယ်သူ
 ၄ မျှမစီးဘူးသောမြကလေးချဉ်နှောင်လျက်ရှိသည်ကိုသင်
 ၅ တို့သည်ချက်ချင်းတွေ့သိမ့်မည်။ မြကြိုးကိုဖြည့်၍ဆောင်
 ၆ ခဲ့ကြ။ သူတပါးကအဘယ်ကြောင့်၍သို့ပြုသနည်းဟု
 ၇ သင်တို့အားဆိုလျှင်သခင်အလိုရှိသည်ဟုပြန်ပြောကြ
 ၈ လော့။ ထိုသို့ပြောလျှင်ထိုသူသည်ချက်ချင်းပေးလိုက်
 ၉ မည်ဟုမှတ်တမ်းတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်သွား
 ၁၀ ၍လမ်း၌တံခါးပြင်မှာချည်ထားသောမြကလေးကိုတွေ့
 ၁၁ ပြီးလျှင်မြကြိုးကိုဖြည့်ကြ၏။ ထိုအရပ်၌ရပ်နေသောသူ
 ၁၂ အမျိုးတို့ကအဘယ်ကြောင့်မြကြိုးကိုဖြည့်သနည်းဟု
 ၁၃ ဆိုလျှင်၊ ယေရှုမှာထားတော်မူသည်အတိုင်းတပည့်
 ၁၄ တော်တို့သည်ပြန်ပြောပြီးမှထိုသူတို့သည်အခွင့်ပေးကြ
 ၁၅ ၍။ ယေရှုထံတော်သို့မြကလေးကိုဆောင်ခဲ့၍မိမိတို့အ
 ၁၆ ဝတ်ကိုမြကြောပေါ်မှာတင်ကြပြီးလျှင်ကိုယ်တော်သည်
 ၁၇ စီးတော်မူ၏။ လူများတို့သည်မိမိတို့အဝတ်ကိုလမ်း၌ခင်း
 ၁၈ ကြ၏။ အမျိုးတို့သည်သစ်ကုန်းသစ်ခက်များကိုချက်၍
 ၁၉ လမ်း၌ခင်းကြ၏။ ရှေ့နောက်ထိုက်သွားသောသူတို့က
 ၂၀ ဟောရှုဏ္ဏဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်
 ၂၁ နှင့်ကြွလာတော်မူသောသူသည်မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။
 ၂၂ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့်ယခုတည်လှသောငါတို့အဖ
 ၂၃ ဒါဒိဒ်၏နိုင်ငံတော်သည်မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ကောင်း
 ၂၄ ကင်ဘဝက်ဝယ်ဟောရှုဏ္ဏဖြစ်စေသတည်းဟုကျွေး
 ၂၅ ကျော်ကြ၏။ ယေရှုသည်ယေရုရှလင်မြို့သို့ဝင်ဗိတ်မှာနိ
 ၂၆ တော်သို့ဝင်ဝင်၍အရာရာတို့ကိုကြည့်ရှုတော်မူပြီးလျှင်
 ၂၇ မိမိ၏ချစ်သောကြောင့်တကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့နှင့်တ
 ၂၈ ကွဗေသနိရှာသို့ထွက်ကြတော်မူ၏။
 ၂၉ နက်ဖန်နေဒ်ဗေသနိရှာမှပြန်ကြစဉ်တွင်ဆာမုတ်
 ၃၀ တော်မူ၏။ အရွက်နှင့်ပြည့်စုံသောတည်ပင်ကိုအဝေး
 ၃၁ ကမြင်လျှင်တည်သီးဆွတ်သောအချိန်ကာလမရောက်
 ၃၂ သေးသောကြောင့်ထိုအပင်၌အသီးကိုတွေ့ကောင်း

၈ တို့ရကြသိသည့်ဟုအချင်းချင်းတိုင်ပင်၍၊ ဥယျာဉ်ရှင်၏
 ၉ သားကို ဖမ်းယူပြီးမှ သတ်၍ ဥယျာဉ်ပြင်သို့ ထုတ်ပြစ်ကြ
 ၁၀ ၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ဥယျာဉ်ရှင်သည် အဘယ်သို့ ပြုမည်နည်း။
 သူသည် လာ၍ ဥယျာဉ်စောင့်တို့ ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်း
 ပြီးမှ ထိုဥယျာဉ်ကို အချားသောသူတို့အား ပေးပိမ့်မည်။
 ၁၁ | တိုက်ကိုတင်လုပ်သောသူများ ပယ်ထားသောကျောက်
 သည် နောက်တဖန် တိုက်ထောင့်အထွန်ဖျားသို့ရောက်
 ပြန်၏။ ထိုအမှုသည် ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသောအမှု
 ၁၂ ဖြစ်၏။ ငါတို့မျက်မှောက်၌လည်း အံ့ကြောဖွယ်ဖြစ်၏
 ဟူသောစကားကို ကျမ်းစာ၌ သင်တို့သည် မဖတ်ဘူးသ
 ၁၃ လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ကိုရည်
 စောင်၍ သိပ္ပံပမာစကားကို ဟောပြောတော်မူသည်ကို
 သိသောကြောင့် ကိုယ်တော်ကို ဖမ်းဆီးခြင်းငှါ ရှာကြံကြ
 ၏။ သို့သော်လည်း ဂုဏ်သောသူတို့ကို ကြောက်သော
 ကြောင့် အထံတော်မှ ထွက်သွားကြ၏။
 ၁၄ တဖန် စကားတော်ကို ချောင်းမြောင်း၍ အပြစ်ပြုခွင့်
 ကိုရခြင်းငှါ ဖာရိရှဲတို့နှင့် ဟေရုဒ်တပည့်အချို့တို့ကို
 ၁၅ အထံတော်သို့ စေလွှတ်ကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ချည်းကပ်
 ၍ အရှင်ဘုရားကိုယ်တော်သည် သစ္စာရှိပါ၏။ အဘယ်
 သူကိုမျှမကြောက်။ လူမျက်နှာကို မထောက်ဘဲ ဘုရား
 သခင်၏ တရားလမ်းကို ဟုတ်မှန်စွာ ပြတော်မူသည်ကို
 အကျွန်ုပ်တို့ သိကြပါ၏။ ကဲသာဘုရင်အား အခွန်ဆက်
 ၁၆ အပ်သလော။ မဆက်အပ်သလော။ အကျွန်ုပ်တို့သည်
 ဆက်ရမည်လော။ မဆက်ရမည်လောဟု မေးလျှောက်ကြ
 ၏။ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့၏ ဟောပြောခြင်းကို သိတော်
 မူလျှင် သင်တို့သည် ကိုယ်တော်ကြောင့် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်
 ကြသနည်း။ ဒေနာရိတပျားကို ငါကြည့်ဘို့ ယူခဲ့ကြဟု မိန့်
 ၁၇ တော်မူ၍၊ သူတို့သည် ယူခဲ့ကြ၏။ ဤပုံ၊ ဤသို့ စာကား
 အဘယ်သူ၏ပုံ။ အဘယ်သူ၏သို့ စာဖြစ်သနည်းဟု
 မေးတော်မူလျှင် ကဲသာဘုရင်၏ ပုံသို့ စာဖြစ်ပါသည်
 ၁၈ ဟုလျှောက်ကြသော်၊ ယေရှုကလည်း ကဲသာဘုရင်၏ ဥစ္စာ
 ကို ကဲသာဘုရင်အား ဆက်ပေးကြလော့။ ဘုရားသခင်
 ၏ ဥစ္စာကို ကား ဘုရားသခင်အား ဆက်ပေးကြလော့ဟု
 မိန့်တော်မူသည်ကို သူတို့သည် နှံ့ကြောခြင်းရှိကြ၏။
 ၁၉ ထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းမရှိဟူ၍ အယူရှိသောဇန့်ကဲ
 ၂၀ ဟိုသည်လည်း အထံတော်သို့ ချည်းကပ်၍၊ အရှင်ဘုရား
 လူမည်သည်ကား သားမရှိဘဲသေသွား၍ မယားကျန်ရစ်
 လျှင် သည်သည် ထိုမိမိကို သိမ်းယူ၍ အစ်ကိုအမျိုးမပြတ်
 ဆက်ခံရမည်ဟု အကျွန်ုပ်တို့အား မောရှေစီရင်ရေးထား

၂၁ ပါပြီ။ ညီအစ်ကိုချစ်ယောက်ရှိပါ၏။ အစ်ကိုအကြီး
 ၂၂ သည် မိမိနှင့် ခံယူကံ၍ သားမရှိဘဲသေလျှင်၊ သူ၏မယားကို
 ၂၃ သည် အကြီးသိမ်းယူ၍ သားမရှိဘဲသေပြန်လေ၏။ ထို
 အတူ။ တတိယသူမှ စ၍ တယောက်နောက်တယောက်။
 ၂၄ ချစ်ယောက်သော ညီအစ်ကိုတို့သည် ထိုမိမိကို သိမ်း
 ယူ၍ သားကို မကျန်ရစ်စေကြ။ နောက်ဆုံး၌ မိမိသည်
 ၂၅ လည်း သေလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထမြောက်ရာကလစ်သူတို့
 သည် ထမြောက်ကြသောအခါ ထိုမိမိသည် အဘယ်သူ၏
 မယားဖြစ်ပါမည်နည်း။ ထိုသူချစ်ယောက်တို့သည် ထို
 ၂၆ မိမိနှင့် ခံယူကံခြင်းကို ပြုကြပြီဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ ယေ
 ရှုကလည်း သင်တို့သည် ကျမ်းစာကို နားမလည်။ ဘုရားသ
 ၂၇ ခင်၏ တန်ခိုးတော်ကို မသိသောကြောင့် မှားသောအယူ
 ၂၈ ကို ယူကြ၏။ သေခြင်းမှ ထမြောက်ကြသောအခါ ခံယူကံ
 ခြင်းကို မပြု။ ထိုမိမိမြားပေးစားခြင်းကို မပြု။ ကောင်းကင်
 ၂၉ တမန်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုမှတပါး။ သေလွန်သောသူတို့
 သည် ထမြောက်သည် အရာမှာ ဘုရားသခင်က ငါသည်
 အာဗြဟံ၏ ဘုရား။ ဣဇာက်၏ ဘုရား။ ယာကုပ်၏ ဘုရား
 ၃၀ ဖြစ်သည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူကြောင်းကို မောရှေ
 ၃၁ ၏ ကျမ်း၊ ခြုံစမ်း၍ သင်တို့သည် မဖတ်ဘူးသလော။ ဘုရား
 သခင်သည် သေနေသောသူတို့၏ ဘုရားမဟုတ်။ အသက်
 ရှင်သောသူတို့၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် သင်
 တို့သည် အယွန်မှားကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၃၂ ထိုသို့ ဆွေးနွေးညှင်းချုံကြသည်ကို ကျမ်းပြုဆရာတ
 ယောက်သည် ကြား၍ ကိုယ်တော်သည် လျှောက်ပတ်စွာ
 ပြန်ပြောတော်မူသည်ကို သိမြင်လျှင် အထံတော်သို့ ချည်း
 ၃၃ ကပ်၍ ပညတ်တကာတို့တွင် အဘယ်မည်သော ပညတ်
 ၃၄ သည်သာ ဖြစ်သနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ ယေရှု
 ကပညတ်တကာတို့တွင် အမြတ်ဆုံးသော ပညတ်ဟူမူ
 ကား။ အိုဇုသရေလအမျိုး။ နားသောင်လော့။ ငါတို့၏
 ၃၅ ဘုရားသခင်။ ထာဝရဘုရားသည် တဆူတည်းသော
 ထာဝရဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် တပါး
 ၃၆ တည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
 ကို မိတ်နှစ်လုံး အကြွင်းမဲ့။ ညာဏ်ရှိသမျှ။ အစွမ်းသတ္တိ
 ရှိသမျှနှင့် ချစ်လော့။ ဤပညတ်သည် ပဌမပညတ်ဖြစ်၏။
 ၃၇ | ထိုမှတပါး။ ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့် အမျှ
 ချစ်လော့ဟူသော ဒုတိယပညတ်သည် ပဌမပညတ်နှင့်
 ၃၈ သဘောတူ၏။ ဤပညတ်တို့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သော
 ၃၉ ပညတ်မရှိဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ကျမ်းပြုဆရာကလည်း
 အရှင်ဘုရား။ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်သည် လျှောက်

ပတ်စွာမိန့်တော်မူပြီ။ ဘုရားသခင်တဆူတည်းရှိတော်မူ
 ၃၃ ၏။ ထိုဘုရားသခင်မှတပါး အချားသောဘုရားသခင်
 မရှိ။ ထိုဘုရားသခင်ကို မိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့ညာဏ်ရှိ
 သမျှ။ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှနှင့်ချစ်ခြင်း။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်
 သောသူကိုလည်း ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်ခြင်းအကျင့်သည်
 မီးရှို့သောယဇ်ကောင်မှစ၍ယဇ်အမျိုးမျိုးတို့ကိုပူဇော်
 ခြင်းအကျင့်ထက်သာ၍ မြတ်ပါသည်ဟုလျှောက်လေ၏။
 ၃၄ ၊ ထိုသို့ပညာသတိနှင့်ပြန်လျှောက်သည်ကိုယေရှုသည်
 သိမြင်လျှင်သင်သည်ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်မဝေး
 ဟုမိန့်တော်မူ၏။ နောက်တဖန်အဘယ်သူမျှမမေးမ
 လျှောက်ဝံ့ကြ။
 ၃၅ ထိုအခါယေရှုသည်မိတ်မှန်တော်မူခဲ့သည့်ဩဝါဒပေး
 တော်မူစဉ်တွင်ခရစ်တော်သည်ဒါရိယပ်မြစ်သည်
 ဟုကျမ်းပြုဆရာတို့သည်အဘယ်ကြောင့်ဆိုကြသနည်း။
 ၃၆ ၊ ဒါရိယပ်မြစ်ကားမှား။ ထာဝရဘုရားကသင်၏ရန်သူတို့ကို
 သင်၏ခြေတင်ရာငါ့မချမထားဖို့တိုင်အောင်လေကျော
 ဘက်၌ထိုင်နေလော့ဟုငါ၏သခင်အားမိန့်တော်မူသည်
 ဟုသန့်ရှင်းသောမိညည်တော်အားဖြင့်ဒါရိယပ်ဆိုသတည်း။
 ၃၇ ၊ ထိုသို့ဒါရိယပ်ခရစ်တော်ကိုသခင်ဟူ၍ခေါ်လျှင်အ
 ဘယ်သို့သူ၏သားဖြစ်သနည်းဟုမေးတော်မူ၏။ လူများ
 အပေါင်းတို့သည်အားရဝမ်းမြောက်သောမိတ်နှင့်စကား
 တော်ကိုနားထောင်ကြ၏။
 ၃၈ ထိုသို့ဆုမွန်ဩဝါဒပေးစဉ်တွင်တဖန်မိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ ကျမ်းပြုဆရာတို့ကိုရှောင်ကြလော့။ သူတို့
 သည်ရှေ့သောအင်္ကျီကိုဝတ်လျက်လည်ခြင်းငှါအလိုရှိ
 ၃၉ ကြ၏။ ဈေးနှိုင်းသောစွာနှုတ်ဆက်ခြင်းကို၎င်း၊ ဝှံ့သဘင်။
 တရားဇရပ်တို့၌မြင့်မြတ်သောနေရာထိုင်ရာကို၎င်းနှစ်
 ၄၀ သက်ကြ၏။ သူတို့သည်မုတ်ဆိုးမအိမ်ကိုလူယူသိမ်း
 စား၍အပြစ်မပေါ်စေခြင်းငှါရှေ့စွာသောပဌနာစကား
 ကိုနှုတ်ဘတ်ကြ၏။ သူတို့သည်သာ၍ကြီးစွာသောဒါဏ်
 ကိုခံရကြမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၄၁ ထိုနောက်။ ယေရှုသည်ဘဏ္ဍာတိုက်ရှေ့မှာထိုင်
 တော်မူစဉ်တွင်လူများတို့သည်ကြေးငွေကိုဘဏ္ဍာတိုက်
 ထဲသို့သွင်းချသည်ကိုကြည့်ရှုတော်မူ၏။ ငွေရတတ်သော
 ၄၂ သူအများတို့သည်များစွာသွင်းချကြ၏။ ဆင်းရဲသော
 မုတ်ဆိုးမတယောက်သည်လာ၍တပဲသောက်ဘန်သော
 ၄၃ ကြေးနီဒင်္ဂါးနှစ်ပျားကိုသွင်းချ၏။ ကိုယ်တော်သည်
 တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍ငါ့အဖွဲ့ထိုသည်ကား။ ဘဏ္ဍာ
 တိုက်ထဲသို့သွင်းချသောသူအပေါင်းတို့ထက်ထိုဆင်း

၄၄ ရဲသောမုတ်ဆိုးမသည်သာ၍သွင်းချခဲ့ပြီ။ အကြောင်းမူ
 ကား။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်မိမိတို့ကြွယ်ဝသောစည်း
 မိမိထဲကနှုတ်၍သွင်းချကြ၏။ ထိုမိမိမူကားအတ္တန်ဆင်း
 ရဲလျက်ပင်မိမိအသက်မွေးစရာဥစ္စာရှိသမျှကိုသွင်းချ
 လေပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၃
 ၁ ကိုယ်တော်သည်မိတ်မှန်တော်မူထွက်ကြွတော်မူ
 သော်တပည့်တော်တယောက်ကအရှင်ဘုရား။ ကြည့်ရှု
 တော်မူပါ။ ဧရာကျောက်ကြီးတကား။ ဧရာတိုက်ဆောင်
 ၂ ကြီးတကားဟုလျှောက်လျှင်။ ယေရှုက၍ကြီးစွာသော
 တိုက်ဆောင်တို့ကိုသင်သည်ယခုမြင်ရ၏။ မပြုမချဘဲ
 ကျောက်တခုပေါ်မှာတခုမျှမတည်မနေရဟုမိန့်တော်မူ
 ၃ ၏။ ထိုနောက်။ သံလွင်တောင်ပေါ်မှာမိတ်မှန်တော်မူ
 ရှုထိုင်တော်မူစဉ်။ ပေတရု။ ယာကုပ်။ ယောဟန်။ အန္ဒြီး
 ၄ တို့က။ ထိုအမှုအရာတို့သည်အဘယ်ကာလမှဖြစ်မည်
 ကို၎င်းထိုအမှုအရာရှိသမျှတို့သည်ပြည့်စုံချိန်နီးသော
 အခါအဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မိတ်ပေါ်ထွန်းမည်ကို၎င်းအမိန့်ရှိတော်
 ၅ မူပါဟုအချားသူမပါဘဲလျှောက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်း
 သင်တို့ကိုအဘယ်သူမျှမထွဋ်ဖျားစေခြင်းငှါသတိပြုကြ
 ၆ လော့။ အချားသောသူတို့ကငါသည်၍မည်သောသူဖြစ်
 ၏ဟုဆိုလျက်ငါ၏အရောင်ကိုဆောင်၍ပေါ်လာသဖြင့်
 ၇ လူများတို့ကိုထွဋ်ဖျားကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်စစ်
 တိုက်ကြောင်းကို၎င်းစစ်တိုက်အံ့သောသိတင်းစကား
 ကို၎င်းကြားရသောအခါဗိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိကြနှင့်။
 ထိုသို့ဖြစ်ရမည်။ သို့သော်လည်းအဆုံးသည်မဖြစ်သေး။
 ၈ 'လူတမျိုးနှင့်တမျိုး။ တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံရန်ဘက်ပြုကြ
 လိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်တို့၌မြေကြီးလှုပ်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။
 အစာခေါင်းပါးခြင်းနှင့်မည်သောသက်ခြင်းတို့သည်
 လည်းဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအမှုအရာတို့သည်ရက်စက်ဆင်း
 ၉ ရဲခြင်း၏အစအဦးဖြစ်သတည်း။ သင်တို့သည်ကိုယ်
 ကိုကိုယ်သတိပြုကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့ကို
 လွှတ်နှိုးသို့အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ တရားဇရပ်တို့၌မိတ်ကြ
 လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့အားသက်သေဖြစ်မည်အကြောင်း။
 သင်တို့သည်ဝန်မင်း။ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ကြောင့်ရောက်
 ၁၀ ကြလိမ့်မည်။ ဇံဂေလိတရားကိုရှေ့ဦးစွာလူမျိုးအ
 ပေါင်းတို့အားတောရလိမ့်မည်။ သင်တို့ကိုအပ်နှံခြင်း
 ငှါပို့ဆောင်ကြသောအခါအဘယ်သို့ပြောဆိုရမည်ကို
 ၁၁ မရိုးရိမ်ကြနှင့်။ ရှေ့မဆွကမဆင်ချင်ကြနှင့်။ ထိုစကား
 ချင်းတွင်သင်တို့ရသောစကားကိုသာပြောကြလော့။

အကြောင်းမူကားသင်တို့အလိုအလျောက်ပြောကြသည့်
မဟုတ်။ သန့်ရှင်းသောစိတ်သည်တော်သည်ပြောတော်မူ
၁၂ ၏။ ထိုကာလ၌ညီအစ်ကိုချင်းတယောက်ကိုတယောက်
သေစေခြင်းငှါအပ်လှီမည်။ အဖသည်လည်းသားကို
အပ်လှီမည်။ သားသွီးတို့သည်လည်းမိဘကိုရန်ဘက်
၈၃ ပြု၍သေစေကြလှီမည်။ လူအပေါင်းတို့သည်လည်း
ငါ၏နာမကြောင့်သင်တို့ကိုရုန်းကြလှီမည်။ အကြင်
သူသည်အဆုံးထိုင်အောင်တည်ကြည်၏။ ထိုသူသည်
ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လှီမည်။

၁၄ ပရောဖက် ခံယူလဟာသည်အတိုင်းဖျက်ဆီး
တတ်သော ရွံ့ရှာဖွယ်အရာသည်မနေသင့်သော အရပ်၌
စိုက်နေသည့်ကိုသင်တို့မြင်ရလျှင်ကျွန်ုပ်တို့ကြည့်သော
သူသည်နားလည်ပါစေ။ ထိုသို့မြင်ရလျှင်ယုဒပြည်၌
၁၅ ရှိသောသူတို့သည်တောင်ပေါ်သို့ပြေးကြစေ။ အိမ်မိုး
ပေါ်မှာရှိသောသူသည်အိမ်ထဲသို့မဆင်းစေနှင့်။ အိမ်ထဲ
၁၆ ကတစ်ခုတစ်ခုကိုယူခြင်းငှါမဝင်စေနှင့်။ လယ်၌ရှိသော
သူလည်းမိမိအဝတ်ကိုယူခြင်းငှါနောက်သို့မပြန်စေ
၁၇ နှင့်။ ထိုနေ့ရက်၌ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိမိနှင့်မိမိသူ
၁၈ ယေရှိသောမိမိတို့သည်အလွန်ခက်ကြလှီမည်။ သင်
တို့ပြေးရသောအချိန်သည်ဆောင်းကာလ၌မကျရမည်
၁၉ အကြောင်းဆုတောင်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား။
ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသောကမ္ဘာဦးမှစ၍ယခု
တိုင်အောင်မဖြစ်စေ။ နောက်၌လည်းမဖြစ်လတံ့သော
၂၀ နက္ခသည်ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ဖြစ်လှီမည်။ ထိုကာလ
ကိုဘုရားသခင်သည်တာရှေ့စေတော်မူလျှင်အဘယ်
သူမျှမလွတ်နိုင်ချေ။ ရွေးချယ်တော်မူသောသူတို့အဖို့အ
ထိုငှါထိုကာလကိုတို့စေတော်မူမည်။

၂၁ ထိုအခါသူတပါးကဤအရပ်၌ခရစ်တော်ရှိသည်။ ထို
၂၂ အရပ်၌ရှိသည်ဟုဆိုသော်လည်းမယုံကြနှင့်။ အကြောင်း
မူကား။ ခရစ်တော်၏အရောင်ကိုဆောင်သောသူနှင့်
မိစ္ဆာပရောဖက်တို့သည်ပေါ်လာ၍ရွေးချယ်သောသူတို့
ကိုပင်ထွဋ်ဖျားနိုင်လျှင်ထွဋ်ဖျားသောက်အောင်ခိုမိတ်
၂၃ လက္ခဏာ။ ဖုတ်သောအမှုတို့ကိုပြုကြလှီမည်။ သင်
တို့သည်သတ်ပြုကြလော့။ ထိုအကြောင်းအရာရှိသူမျှကို
ငါပြောနှင့်ပြီ။

၂၄ ထိုကာလ၏နက္ခတ်ရံခြင်းနောက်မှနေသည်မိုက်
၂၅ လှီမည်။ လသည်အဆောင်ကိုပေး။ ကောင်းကင်
ကြယ်တို့သည်ကျကြလှီမည်။ ကောင်းကင်တန်ခိုးတို့

၂၆ သည်တုန်လှုပ်ကြလှီမည်။ ထိုအခါလူသားသည်ကြီး
စွာသောတုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကိုဆောင်လျက်မိမိ
တိမ်ကိုစီး၍ကြွလာတော်မူသည်ကိုမြင်ရကြလှီမည်။
၂၇ ၊ ထိုအခါလူသားသည်မိမိတမန်တို့ကိုစေလွှတ်သဖြင့်
မိမိရွေးချယ်သောသူတို့ကိုအရပ်လေးမျက်နှာ။ ကောင်း
ကင်အောက်ထက်ဝန်းကျင်တို့မှခေါ်၍ရုန်းစေတော်
မူလတံ့။

၂၈ တည်ပင်ကိုအစွဲပြု၍ပုံသက်သေတရုကိုမှတ်ကြ
လော့။ တည်ပင်သည်အခက်အလက်နု၍အရှက်ပေါက်
၂၉ သောအခါနေ့ကာလနီးသည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။ ထို
နည်းတူ။ ထိုအကြောင်းအရာများဖြစ်သည်ကိုမြင်ရလျှင်
လူသားသည်တံခါးဝတိုင်အောင်အနီးသို့ရောက်တော်
၃၀ မူသည်ကိုသိမှတ်ကြလော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ ယခု
ဖြစ်သောလူများမကုန်မှီထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့
၃၁ သည်ဖြစ်ကြလှီမည်။ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးမတည်
သော်လည်းစေကားတည်လှီမည်။

၃၂ ထိုအချိန်နာရီကိုကားမည်းတော်မှတပါး။ အဘယ်
သူမျှမသိ။ ကောင်းကင်တမန်များမသိ။ သားတော်လည်း
၃၃ မသိ။ ထိုအချိန်ကာလသည်အဘယ်အခါ၌ရောက်မည်
ကိုသင်တို့မသိသောကြောင့်သတ်ပြု၍ဆုတောင်းလျက်
၃၄ စောင့်နေကြလော့။ ဥပမာကား။ လူတဦးသည်အချား
သောပြည်သို့သွားမည်အကြံရှိသည်နှင့်မိမိအိမ်ကိုယ်
သားတို့လက်သို့အပ်၍သူတို့ဆောင်ရွက်စရာအမှုကို
အသီးအသီးခွဲခန့်စီမံ၍တံခါးမှူးကိုစောင့်နေစေဟူမှာ
၃၅ ထားပြီးမှသွားသည်ဖြစ်၍၊ အိမ်ရှင်သည်ညဦးအချိန်။
သန်းခေါင်အချိန်။ ကြက်ဦးတွန်ချိန်။ နံနက်အချိန်တို့တွင်
အဘယ်အချိန်၌လာမည်ကိုသင်တို့မသိသောကြောင့်
၃၆ စောင့်နေကြလော့။ သို့မဟုတ်။ အမှတ်တမဲ့လာ၍သင်တို့
၃၇ အိပ်ပြော်သည်ကိုတွေ့လှီမည်။ စောင့်နေကြလော့ဟု
သင်တို့အားငါဆိုသည်အတိုင်းခပ်သိမ်းသောသူတို့
အားငါဆိုသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၈ ထိုနောက်နှစ်ရက်လွန်လျှင်ပသခါအစုမပွဲရှိ၏။
ယဇိပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်ကျမ်းပြုဆရာတို့သည်
ကိုယ်တော်ကိုအဘယ်သို့ပရိယာယ်အားဖြင့်ဖမ်းဆီး၍
၃၉ သတ်ရအံ့နည်းဟုရှာကြံကြ၏။ သို့သော်လည်းလူများ
တို့သည်ရုန်းရင်းခတ်ဖြစ်မည်ကိုစိုးရိမ်၍ဝှံနေတွင်ပြု
နှင့်ဦးဟုပြောဆိုကြ၏။

၄၀ ဗေသနိရွာတွင်ရှိရန်အမည်ရှိသောလူနှစ်ဦးအိမ်၌ကိုယ်
တော်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍မိမိတယောက်သည်အခြား

၁၆ ကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် သွား၍
မြို့ထဲသို့ဝင်လျှင် စကားတော်အတိုင်းတွေ့၍ပသခါပွဲကို
ပြင်ဆင်ကြ၏။

၁၇ ညဦးယံအချိန်ရောက်မှတပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါး
၁၈ တို့နှင့်အတူကြွလာတော်မူ၏။ စားပွဲ၌လျောင်း၍စားနေ
ကြစဉ်တွင်ယေရှုက ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ သင်တို့အ
ဝင်ဖြစ်၍ ငါနှင့်အတူစားသောသူတစ်ယောက်သည်
၁၉ ငကိုအပ်နှံ ထိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင် ၊ တပည့်တော်
တို့သည်ဝမ်းနည်း၍ အကျွန်ုပ်လော။ အကျွန်ုပ်လော ဟု
တပယောက်နောက်တပယောက်အသီးအသီးမေးလျှောက်
၂၀ ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းတကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်၍
ငါနှင့်အတူပုကံတွင်ရှိက်သောသူသည် ငကိုအပ်နှံ ထိမ့်
၂၁ မည်။ ၊ ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း လူသားသည် သွား
ရမည်။ သို့သော်လည်းလူသားကိုအပ်နှံသောသူသည်
အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထိုသူသည်ဖွားမြင်ခြင်းကိုမခံရလျှင်
အနေသာ၍ကောင်းသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ထိုအခါစားလျက်နေကြစဉ်တွင်ယေရှုသည်ရန်ကို
ယူ၍ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှရန်ကိုဖဲ့၍ ဤရန်ကား
ငါ၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ယူ၍စားကြလော့ဟုမိန့်တော်မူလျက်
၂၃ တပည့်တော်တို့အားပေးတော်မူ၏။ ခွက်ကိုလည်းယူ၍
ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှသူတို့အားပေးတော်မူလျှင်
၂၄ ထိုသူရှိသမျှတို့သည်သောက်ကြ၏။ ၊ ကိုယ်တော်က
လည်းဤခွက်ကားပဋိညည်တရားသစ်နှင့်ဆိုင်၍လူများ
၂၅ အဖို့အလိုငှါသွန်းသောငါ၏အသွေးဖြစ်၏။ ငါအမှန်ဆို
သည်ကား။ ဤပျဉ်ရည်မျိုး အသစ်ကိုတရားသစ်၏
နိုင်ငံတော်၌ငါမသောက်မှီနေ့တိုင်အောင်ယခုမှစ၍
၂၆ တဖန်ငါမသောက်ရဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုနောက်။ ထို
ချင်းဆိုပြီးမှသံလွင်တောင်သို့ထွက်သွားကြ၏။

၂၇ ထိုအခါယေရှုကလည်းကျမ်းစာလာသည်ကား။ သိုး
ထိန်းကိုငါရိုက်သတ်၍သိုးတို့သည်ကွဲလွင့်ရကြထိမ့်
မည်ဟုရေးထားသည်နှင့်အညီယနေ့ညည့်တွင်သင်တို့
၂၈ ရှိသမျှသည်ကြောင့်မိတ်ဖျက်ကြထိမ့်မည်။ သို့သော်
လည်းငါသည်ထမြောက်ပြီးမှသင်တို့ရှေ့ ၊ ဂါထိလဲပြည်
၂၉ သို့သွားမည်ဟုမိန့်တော်မူသော် ၊ ပေတရုကဤသူရှိသမျှ
တို့သည်မိတ်ဖျက်ကြသော်လည်းအကျွန်ုပ်သည်မိတ်
၃၀ မဖျက်ပါဟုလျှောက်လေ၏။ ၊ ယေရှုကလည်းငါအမှန်
ဆိုသည်ကား။ ယနေ့ညည့်တွင်ပင်ကြက်သည်နှစ်ကြောင်
မကုန်မှီသင်သည်သုံးကြိမ်မြောက်အောင်ကိုညဦးပယ်
၃၁ ထိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင် ၊ ပေတရုကကိုယ်တော်နှင့်

ထွေးခြင်း။ ရှေ့တော်မှာ နားထောက်၍ ဖျပ်ဝပ်ခြင်းကို
 ၂၀ လည်းပြုကြ၏။ ထိုသို့ကိုယ်တော်ကို ဖျက်ရယ်ပြုသည်
 နောက်။ နိမောင်းသောအဝတ်ကို ချွတ်၍ အဝတ်တော်ကို
 ဝတ်ပြန်စေပြီးလျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်း
 ၂၁ ငြိထုတ်သွားကြ၏။

၂၂ အာသေခန္တိနှင့် ရုဗု၏ အဖ။ ရှိရန် အမည်ရှိသော ကု
 ရေနေပြည်သား ဘယောက်သည် ဘောရွာမှလာ၍ လမ်း၌
 သွားသည်ကို သူတို့သည် တွေ့လျှင် အနိုင်ပြု၍ လက်ဝါး
 ၂၃ ကပ်တိုင်တော်ကို ထမ်းစေကြ၏။ ဥက္ကောင်း ခွံအရပ်
 ဟုဆိုလိုသော ဂေါလဂေါသ အရပ်သို့ ကိုယ်တော်ကို
 ၂၄ ဆောင်သွားပြီးမှ၊ ရေနှင့်ရောသောစပျစ်ရည်ကို ကိုယ်
 တော်အား သောက်စိမ့်သောငှါ ပေးလျှင် မခံဘဲ နေတော်
 ၂၅ မူ၏။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပြီးလျှင် အဝတ်
 တော်ကို စာရေးတံချ၍ အသီးအသီးတို့ အားဝေဖန်ကြ
 ၂၆ ၏။ ကိုယ်တော်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ကြသော
 ၂၇ အချိန်ကား နံနက်တချက်တီး အချိန်ဖြစ်သတည်း။ အပြစ်
 ဖော်ပြသောကမ္ပည်းသိပ်စာချက်ဟူမူကား ယုဒရှင်ဘုရင်
 ၂၈ ဟုရေးထားသတည်း။ ကိုယ်တော်နှင့် တကွ ခေးမြနှစ်
 ယောက်တို့ကို လက်ျာတော်ဘက်၌ တယောက်။ လက်ဝဲ
 တော်ဘက်၌ တယောက်။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထား
 ၂၉ ကြ၏။ ထိုသို့ မတရားသောသူတို့နှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်း
 သို့ရောက်သည်ဟု ဆိုသော ကျမ်းစာချက်သည် ပြည့်စုံ
 ခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။

၃၀ လမ်းမှာ သွားလာသောသူတို့ ကလည်း ဟဲ့။ ဗိတ်မှာန်
 တော်ကို ဖြိုဖျက်၍ သုံးရက်အတွင်းတွင် တည်ဆောက်
 ၃၁ ပြန်သောသူ။ ကိုယ်ကို ကိုယ်ကယ်တင်လော့။ လက်ဝါး
 ကပ်တိုင်မှာ ဆင်းလော့ဟု မိမိတို့ခေါင်းကို ညှိတ်၍ ကဲ့
 ၃၂ သောစကားနှင့် ပြောဆိုကြ၏။ ထိုနည်းတူ ယဇိပရော
 ဟိတ်အကြီး ကျပ်ပြုဆရာတို့က ဤသူသည် သူတပါးတို့
 ကို ကယ်တင်တတ်၏။ ကိုယ်ကို မကယ်တင်နိုင်ပါတ
 ၃၃ ကား။ ငါတို့မြင်၍ ယုံကြည်စေခြင်းငှါ ဣသရေလရှင်
 ဘုရင်ဘုရားဟူသော ခရစ်တော်သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်
 မှယခုဆင်းပါလေစေဟု အချင်းချင်း ဖျက်ရယ်ပြု၍ ပြော
 ဆိုကြ၏။ ကိုယ်တော်နှင့် တကွ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ
 ရိုက်ထားသောသူတို့သည် လည်းကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ၏။

၃၄ မွန်းတည့်အချိန်မှစ၍ သုံးချက်တီး အချိန်တိုင်အောင်
 ၃၅ မြေတပြင်လုံး၌ မှောင်မိုက်အတိဖြစ်လေ၏။ သုံးချက်တီး
 အချိန်၌ ယေရှုက အထိအထိ လာမရှာသော နိဟုကြီးသော

အသံနှင့် ကျွေးကျော်တော်မူ၏။ အနက်ကား။ အကျွန်ုပ်
 ဘုရား။ အကျွန်ုပ်ဘုရား။ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို
 ၃၆ စွန့်ပြစ်တော်မူသနည်းဟု ဆိုလိုသတည်း။ အနား၌ ရပ်
 နေသောသူအချို့တို့သည် ကြားလျှင် သူသည် ဖေယံကို
 ၃၇ ခေါ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ လူတယောက်သည် ပြေး၍ ရေမှ
 တထွေးကို ပုံးရည်နှင့် ပြည့်စေပြီးလျှင် ကျူးလုံးဖျား၌
 တပ်၍ ကိုယ်တော်အား သောက်စိမ့်သောငှါ ပေးလျက်။
 ၃၈ ရှိစေတော့။ ဖေယံသည် သူကို ချယူခြင်းငှါ လာမည်မလာ
 ၃၉ မည်ကို ကြည့်ကြကုန်အံ့ဟု ဆို၏။ ယေရှုသည် ကြီးသော
 အသံနှင့် ကျွေးကျော်၍ အသက်ချုပ်တော်မူ၏။
 ၄၀ ထိုအခါ ဗိတ်မှာန်တော်၏ ကုလားကာသည် အတက်
 ၄၁ စွန်းမှ အောက်စွန်းတိုင်အောင် ရုတ်ကွဲလေ၏။ ထိုသို့
 ကျွေးကျော်၍ အသက်ချုပ်တော်မူကြောင်းကို ရှေ့တော်
 ၄၂ ၌ ရပ်နေသော တပ်မှူးသည် မြင်လျှင် စင်စစ်၍ သူသည်
 ၄၃ ဘုရားသခင်၏ သားတော်မှန်ပေ၏ဟု ဆို၏။ မိမိအချို့တို့
 ၄၄ သည်လည်း ထိုအရပ်၌ အဝေးကကြည့်ရှု၍ နေကြ၏။ ထို
 မိမိတို့တွင် ကိုယ်တော်သည် ဂါလိလဲပြည်မှာ ရှိတော်မူ
 စည်။ နောက်တော်သို့ အလုပ်အကျွေးလိုက်သော မာဂဒ
 လမာရီ။ ယာကုပ်ယေနှင့် ယောသေ၏ အမိဖြစ်သော မာ
 ရီနှင့် ရှာလုံတို့မှစ၍ နောက်တော်၌ ယေရုရှလင်မြို့သို့လိုက်
 လာသော အချားမိမိများလည်း ပါကြသတည်း။

၄၅ ထိုနေ့ကား အဗိတ်နေ့တည်းဟူသော ပရက္ကလေးဖြစ်
 ၄၆ သောကြောင့် ညအချိန်ရောက်မှ၊ အသရေရှိသော လွှတ်
 အရာရှိ။ အရိမသဲမြို့သား ယောသပ်သည် ဘုရားသခင်၏
 နိုင်ငံတော်ကို ချော်လင့်သောသူ ဖြစ်သည်နှင့် ပိလတ်မင်း
 ၄၇ ထံသို့ရဲရင့်စွာဝင်၍ ယေရှု၏ အလောင်းတော်ကို တောင်း
 လေ၏။ ယေရှုသည် ယခုပင်သေသည်ကို ပိလတ်မင်းသည်
 ၄၈ အံ့ဩခြင်းရှိသဖြင့် တပ်မှူးကို ခေါ်၍ သေသည်ကား
 ၄၉ ကြာပြီလောဟု မေး၏။ သေကြောင်းကို တပ်မှူးစကား
 ဖြင့်သိလျှင် အလောင်းတော်ကို ယောသပ်အား အပ်ပေး
 ၅၀ ၏။ ယောသပ်သည် ကိုယ်တော်ကို ချစ်မိမိဝယ်ခဲ့သော
 ဗိတ်ချောနှင့် ပတ်ရစ်ပြီးလျှင် ကျောက်၌ ထွင်းသော
 ၅၁ သင်းပြိုင်းတွင်း ထဲမှာ ထား၍ တွင်း၌ ကျောက်ကို ထိုး
 ရှုကြ၏။

၁၆ ဥပုသ်နေ့လွန်မှ မာဂဒလမာရီ။ ယာကုပ်၏ အမိဖြစ်
 သော မာရီနှင့် ရှာလုံတို့သည် သွား၍ အလောင်းတော်ကို

၂ လိမ်းခြင်းငါနံသာမျိုးကိုဝယ်ပြီးလျှင်၊ ချွန်ရက်တွင်ပဌ
မနေ့ရက်နံနက်စောစော။ နေထွက်သောအချိန်၌သင်း
၃ ပြိုင်းတော်သို့သွားကြ၏။ ထိုမိဗ္ဗတို့ကတွင်းဝန္တပိတ်
သောကျောက်ကိုအဘယ်သူထိုမ့်ထွန်၍ပေးမည်နည်း
ဟုအချင်းချင်းပြောဆိုပြီးမှကြည့်ရှုလျှင်ထိုကျောက်
၄ သည်ဆိမ့်လန့်လျက်ရှိသည်ကိုမြင်ကြ၏။ ထိုကျောက်
၅ ကားအလွန်ကြီးသောကျောက်ဖြစ်သတည်း။ မိဗ္ဗတို့
သည်တွင်းထဲသို့ဝင်ကြလျှင်လူလင်တယောက်သည်ဖြူ
စင်ရှေ့လျားသောအင်္ကျီကိုဝတ်လျက်လက်ျာဘက်၌
ထိုင်သည်ကိုမြင်၍ထိတ်လန့်မိန်းမောခြင်းသို့ရောက်
၆ ကြ၏။ ထိုသူကလည်းထိတ်လန့်မိန်းမောခြင်းမရှိကြနှင့်။
လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာသတ်သောနာဇရက်မြို့သားယေရှု
ကိုသင်တို့ရှာကြ၏။ ထိုသူသည်ထမြောက်တော်မူပြီး၍
အရပ်၌မရှိ။ အလောင်းတော်ထားရာအရပ်ကိုကြည့်ကြ
၇ လော့။ သင်တို့ရှေ့ဂါထိလဲပြည်သို့ကြွတော်မူကြောင်း
ကိုပေတရုမှစ၍တပည့်တော်တို့အားသွား၍ပြောကြ
လော့။ အထက်ကမိန့်တော်မူသည့်အတိုင်းထိုပြည်၌သင်
တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုတွေ့မြင်ရကြမိမ့်မည်ဟုပြောဆို
၈ ၏။ ထိုမိဗ္ဗတို့သည်လည်းသင်းပြိုင်းတော်မှထွက်၍ထွန်
လျှပ်လျက်မိန်းမောတွေဝေလျက်ပြေးကြ၏။ ကြောက်
လန့်သောကြောင့်အဘယ်သူကိုမျှမပြောမဆိုကြ။
၉ ကိုယ်တော်သည်ချွန်ရက်တွင်ပဌမနေ့ရက်စော
စောအချိန်၌ထမြောက်ပြီးမှအထက်ကနတ်ဆိုးခုနွှပ်
ယောက်ကိုနှင်ထုတ်တော်မူသောမာဂဒလမာရိအားရှေ့
၁၀ ဦးစွာကိုယ်ကိုပြတော်မူ၏။ မာရိလည်းသွား၍ကိုယ်
တော်နှင့်ပေါင်းဖော်သောသူတို့သည်ညည်းတွားငိုကျွေး
လျက်နေကြစည်တွင်သူတို့အားထိုသိတင်းကိုကြား
၁၁ ပြောလေ၏။ ကိုယ်တော်သည်အသက်ရှင်တော်မူသည်
ကိုရင်မာရိသည်ကိုယ်တော်ကိုမြင်ရသည်ကိုရင်သူတို့
သည်ကြားလျှင်မယုံကြ။

၁၂ ထိုနောက်။ တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့သည်တော
ရွာသို့သွားစည်တွင်ကိုယ်တော်သည်ချားနားသောအ
၁၃ ရောင်ကိုဆောင်လျက်ကိုယ်ကိုပြတော်မူ၏။ သူတို့
သည်ပြန်လာ၍အချားသောတပည့်တော်တို့အားထိုသိ
တင်းကိုကြားပြောသော်လည်းမယုံဘဲနေကြ၏။
၁၄ ထိုနောက်။ တကျိပ်တပါးသောသူတို့သည်စားပွဲ၌
လျောင်းကြစည်တွင်ကိုယ်ကိုပြတော်မူ၍ထမြောက်
လျက်ရှိသောကိုယ်တော်ကိုမြင်သောသူတို့၏စကား
ကိုမယုံသောကြောင့်သူတို့မယုံတတ်သောစိတ်။ ခိုင်မာ
၁၅ သောစိတ်ကိုဆုမွန်အပြစ်တင်တော်မူပြီးမှ၊ သင်တို့
သည်လောကီနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိသမျှသို့သွား၍ဝေနေယျ
သတ္တဝါအပေါင်းတို့အားဝေဝေဆီတရားကိုဟောကြ
၁၆ လော့။ ယုံကြည်၍နှစ်ခြင်းကိုခံသောသူသည်ကယ်တင်
တော်မူခြင်းသို့ရောက်လတံ့။ မယုံကြည်သောသူမူကား
၁၇ အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရလတံ့။ ယုံကြည်သောသူတို့၌
ဖြစ်အံ့သောနိမိတ်လက္ခဏာဟူမူကား။ ငါ၏နာမကိုအမှီ
ပြု၍နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်ကြလတံ့။ ထူးချားသောဘာ
၁၈ သာစကားမျိုးတို့ကိုပြောကြလတံ့။ မြွေတို့ကိုဖမ်းကိုင်
ကြလတံ့။ သေစေတတ်သောအဆိပ်အတောက်ကို
သောက်စားလျှင်ဘေးဥပါတ်နှင့်ကင်းလွတ်ကြလတံ့။
မကျန်းမမာသောသူတို့အပေါ်မှာလက်ကိုတင်၍ချစ်
သာပေးကြလတံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၁၉ ထိုသို့သခင်ဘုရားသည်တပည့်တော်တို့အားမိန့်
တော်မူပြီးမှကောင်းကင်ဘုံသို့ဆောင်ယူခြင်းကိုခံတော်
မူ၍ဘုရားသခင်၏လက်ျာတော်ဘက်၌ထိုင်နေတော်
၂၀ မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်လည်းထွက်သွား၍သခင်
ဘုရားသည်မစတော်မူသည်နှင့်ရင်သူတို့၌ဖြစ်သော
နိမိတ်လက္ခဏာအားဖြင့်နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို
တည်စေတော်မူသည်နှင့်ရင်ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌
တရားဟောကြ၏။

၂၂၂ လူကောသလဝင်

၁၀ ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ ကိုယ်တိုင်မြင်သောသက်သေဖြစ်
၂ လျက်နှုတ်ကပတ်တော်မှုကိုဆောင်ရွက်သောသူတို့သည်
ငါတို့တွင်ထင်ရှားစွာဖြစ်လေပြီးသောအထုပ္ပတ္တိများ
ကိုငါတို့အားကြားပြောသည်အစည်အတိုင်းမှတ်သား
သောစာကိုစီရင်ရေးထားသောသူအများရှိကြသည်ဖြစ်
၃ ၍။ ငါသည်လည်းထိုအထုပ္ပတ္တိအလုံးစုံတို့ကိုရှေ့ဦးစွာ
၄ မှစ၍ စေ့စေ့ဖွေရှာလိုက်စစ်ပြီးလျှင်ကိုယ်တော်သင်ပြီး
သောအကြောင်းအရာတို့သည်ကေန့်အမှန်ဖြစ်ကြောင်း
ကိုကိုယ်တော်ထိစေခြင်းငှါအစည်အတိုင်းရေးထား၍
ကြားလိုက်မည်အကြံရှိပါ၏။ အတ္တန်မြတ်သောသော်
ဖီလူ။
၅ ယုဒပြည်ကိုအစိုးရသောဟေရုဒ်မင်းကြီးလက်ထက်။
အဘိယအသင်းအဝင်ဖြစ်၍အာခရိအမည်ရှိသောယဇ်
ပရောဟိတ်တပါးရှိ၏။ သူ၏ခင်ပွန်းသည်အာရုန်အမျိုး
၆ အနွယ်ဖြစ်၏။ သူအမည်ကားဇေလိရှဗက်တည်း။ ထိုသူ
နှစ်ယောက်တို့သည်ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တရား
တော်အမျိုးမျိုးတို့ကိုကျင့်ဆောင်၍အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်
လွတ်သဖြင့်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌မြှင့်မတ်ခြင်းပါ
၇ ရမိရှိကြ၏။ ဇေလိရှဗက်သည်မြို့သော့ကြောင့်သူတို့
သည်သားမရှိ။ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်အသက်အရွယ်
ကြီးရင့်ကြ၏။
၈ အာခရိသည်မိမိအသင်းနှင့်တကွအထွဋ်သင့်၍
ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ယဇ်ပရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်
၉ ရွက်သည်တွင်ယဇ်ပရောဟိတ်ထုံးစံအတိုင်းစာရေးထံ
သွား၍သူသည်ထာဝရဘုရား၏မိတ်ဖွာန်တော်အတွင်း
၁၀ သို့ဝင်၍နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ရ၏။ ထိုသို့နံ့သာပေါင်းကို
မီးရှို့သည့်အချိန်တွင်လူများအသင်းတို့သည်ပြင်၌
၁၁ ဆုထောင်းလျက်နေကြ၏။ ထိုအခါထာဝရဘုရား၏
ကောင်းကင်တမန်သည်ထင်ရှား၍နံ့သာပေါင်းကိုရှိ
၁၂ သောယဇ်ပရောဟိတ်လင်္ကာဘက်၌ရပ်နေသည်ကို၊ အာခရိ
သည်မြင်လျှင်မိတ်ဖွာန်လုံးမည်မောင်တိတ်လန့်ခြင်းသို့
၁၃ ရောက်၏။ ကောင်းကင်တမန်ကလည်းအာခရိကြောက်
ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်။ သင်ပြုသောပဌနာကိုနားခံတော်မူပြီ။ သင်

၏ခင်ပွန်းဇေလိရှဗက်သည်သားယောကျာ်းကိုဖွားမြင်
လိမ့်မည်။ ထိုသားကိုယောဟန်အမည်ဖြင့်မှည့်ရမည်။
၁၄ | သင်သည်ဝမ်းသာရှင်မြူးခြင်းရှိလိမ့်မည်။ ထိုသားကို
ဖွားမြင်သော့ကြောင့်လူအများလှိုလည်လည်းဝမ်းမြောက်
၁၅ ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ ထို
သားသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ကြီးမြတ်သောသူဖြစ်
လိမ့်မည်။ စပျင်ရည်နှင့်ရစ်မျိုးကိုမသောက်ဘဲနေ၍အမိ
ဝမ်းထဲကပင်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်ဝလိမ့်
၁၆ မည်။ ဣသရေလအမျိုးသားအများတို့ကိုသူတို့ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ပြောင်းလဲစေလိမ့်မည်။
၁၇ | အဖတို့နှင့်သားတို့ကိုအသင့်အတင့်ဖြစ်စေခြင်းငှါရင်
ညှင်းဆန်သောသူတို့ကိုသူတော်ကောင်းတို့၏သတိ
ပညာသစ်သို့ပြောင်းလဲစေသောအားဖြင့်ထာဝရဘုရား
အဖို့အလိုငှါပြင်ဆင်သောလူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါရင်သူ
သည်ဇေလိယ၏မိတ်ဖွာန်တော်နှင့်ပြည့်စုံလျက်ဘုရား
သခင်ရှေ့တော်သို့သွားလိမ့်မည်ဟုကောင်းကင်တမန်
ပြောဆို၏။
၁၈ အာခရိကလည်းထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်ကိုအကျွန်ုပ်
သည်အဘယ်သို့ထိရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည်လူအို
ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်မယားသည်လည်းအသက်အရွယ်
ကြီးရင့်ပါပြီဟုကောင်းကင်တမန်အားပြောဆိုလျှင်
၁၉ | ကောင်းကင်တမန်ကငါသည်ဘုရားသခင်အထံတော်
၂၀ ၌စာရေးသောဂါဗြေလဖြစ်၏။ သင့်ကိုနှုတ်ဆက်၍၍
ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကိုကြားပြောစေခြင်းငှါကို
၂၁ စေလွှတ်တော်မူ၏။ သင်သည်ငစကားကိုမယုံသော
ကြောင့်၍အကြောင်းအရာမဖြစ်မှီနေ့တိုင်အောင်စကား
မပြောနိုင်ဘဲအလျက်နေရလိမ့်မည်။ ငစကားသည်ကား
အချိန်တန်လျှင်ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟုပြောဆို၏။
၂၂ လူများတို့သည်အာခရိကိုလင့်၍မိတ်ဖွာန်တော်အ
တွင်း၌ကြာမြင့်စွာနေသည်ကိုအံ့သြသောကြောင့်ရှိကြ၏။
၂၃ | သူသည်ထွက်လာသောအခါစကားမပြောနိုင်သည်
ဖြစ်၍မိတ်ဖွာန်တော်၌ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုမြင်ပြီဟုရိပ်မိ
ကြ၏။ အာခရိသည်သူတို့အားအရိပ်အမှတ်ကိုသာပေး၍

၂၃ စကားအလျက်နေ၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်
 ၂၄ ရွက်ရသောအချိန်ကာလကုန်သောအခါအခရိသည်
 ၂၅ မိမိအိပ်သို့သွားလေ၏။ ထိုနောက်သူ၏ခင်ပွန်းထိရ
 ၂၆ ဗက်သည်ပဋိသန္ဓေစွဲ၍၊ ငါသည်လူတို့တွင်ခံရသော
 ကဲ့ရဲ့ခြင်းအကြောင်းကိုထာဝရဘုရားသည်ပယ်ရှင်း
 ခြင်းငှါကျင့်ကြည့်ရှုတော်မူစဉ်တွင်ဤကျေးဇူးတော်
 ကိုပြုတော်မူပြီဟုဆိုလျက်ငါးလပတ်လုံးအိပ်တွင်း၌
 အောင်း၍နေလေ၏။

၂၇ ငါးလလွန်သောအခါဂါဝိလဲပြည်နာဇရက်မြို့၌ဒါ
 ၂၈ ဝိဒိအမျိုးသားယောသပ်အမည်ရှိသောသူနှင့်ထိမ်းမြား
 ၂၉ ဆောင်နှင်း၍၊ မရှက်တင်သေးသောသတို့သမီးကညာ
 ဆီသို့ဘုရားသခင်သည်ကောင်းကင်တမန်ဂါဗြေလ
 ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။ ထိုသတို့သမီးကညာကားမာရိ
 ၃၀ အမည်ရှိ၏။ ကောင်းကင်တမန်သည်ရောက်လာလျှင်
 ကျေးဇူးတော်ကိုခံရသောမိမိ။ သင့်အားမင်္ဂလာဖြစ်စေ
 သတည်း။ ထာဝရဘုရားသည်သင့်နှင့်အတူရှိတော်မူ၏။
 သင်သည်မိမိတကာတို့ထက်မြတ်စွာသောမင်္ဂလာရှိ
 ၃၁ သည်ဟုပြောဆို၏။ မာရိသည်ထိုစကားကိုကြားလျှင်
 စိတ်နှစ်လုံးမည်မိမိဝပ်ရှိ၍ဤနှုတ်ဆက်ခြင်းကားအ
 ဘယ်သို့သောနှုတ်ဆက်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်နည်းဟုတွေး
 ၃၂ တောဆင်ချင်၍နေ၏။ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း
 မာရိ။ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်။ သင်သည်ဘုရားသခင်ရှေ့
 ၃၃ တော်၌မျက်နှာရပြီ။ သင်သည်ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍သား
 ယောကျ်ားကိုဖွားမြင်လိမ့်မည်။ ထိုသားကိုယေရှုအမည်
 ၃၄ ဖြင့်မှည့်ရမည်။ ထိုသားသည်ကားကြီးမြတ်သောသူ
 ဖြစ်လိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏သားတော်ဟု
 ခေါ်ဝေါ်သရတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ သူအဖခါဒိဒ်၏ရာ
 ဇာပလ္လင်ကိုထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည်သူအားပေး
 ၃၅ တော်မူမည်။ ထိုသူသည်လည်းယာကုပ်အမျိုးအနွယ်
 ကိုအစဉ်မပြတ်အုပ်စိုးလိမ့်မည်။ သူ၏နိုင်ငံသည်လည်း
 ဆုံးခြင်းမရှိဟုပြောဆို၏။

၃၆ မာရိကလည်းဤအမှုအရာသည်အဘယ်သို့ဖြစ်လိမ့်
 မည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည်ယောကျ်ားနှင့်မဆက်ဆံပါ
 ၃၇ ဟုကောင်းကင်တမန်အားပြန်ပြော၏။ ကောင်းကင်
 တမန်ကလည်းသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်သင်၏
 အပေါ်မှာသက်ရောက်တော်မူ၍အမြင့်ဆုံးသောဘုရား
 ၏တန်ခိုးအာနုဘော်တော်သည်သင့်ကိုလွှမ်းမိုးလိမ့်
 မည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့်ထိုသန့်ရှင်းသောသားသည်

လည်းဘုရားသခင်၏သားတော်ဟုခေါ်ဝေါ်သရတ်ခြင်း
 ၃၈ ကိုခံရလိမ့်မည်။ ထိုမှတစ်ပါး။ အမြို့မဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သော
 သင်၏အဆွေအမျိုးထိရဗက်သည်ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍
 ၃၉ ယခုချောက်လအဝင်ရှိပြီ။ ဘုရားသခင်တတ်နိုင်တော်
 ၄၀ မမူသောအမှုမရှိဟုပြောဆိုလျှင်၊ မာရိကအကျွန်ုပ်
 သည်ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏
 စကားအတိုင်းအကျွန်ုပ်၌ဖြစ်ပါစေသောဟုဝန်ခံပြီးမှ
 ကောင်းကင်တမန်သည်မာရိထံမှသွားလေ၏။

၄၁ ထိုအခါမာရိသည်ထ၍တောင်ကြားအရပ်၌ရှိသော
 ၄၂ ယုဒမြို့တမြို့သို့အလျင်အမြန်သွားပြီးလျှင်၊ အခရိအိပ်
 ၄၃ သို့ဝင်၍ထိရဗက်ကိုနှုတ်ဆက်လေ၏။ ထိုနှုတ်ဆက်
 ခြင်းစကားကိုထိရဗက်သည်ကြားစဉ်တွင်မိမိဝမ်း၌
 ရှိသောသူငယ်သည်ခုန်၍မိမိသည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
 ၄၄ တော်နှင့်ပြည့်ဝလျက်၊ သင်သည်မိမိတကာတို့ထက်
 မြတ်စွာသောမင်္ဂလာရှိ၏။ သင်၏ဝမ်း၌ရှိသောသူငယ်
 ၄၅ သည်လည်းမြတ်စွာသောမင်္ဂလာရှိ၏။ အကျွန်ုပ်သခင်
 ၏မယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ဆီသို့ကြွလာသောကျေးဇူး
 ကိုအဘယ်အကြောင်းကြောင့်အကျွန်ုပ်ခံရပါသနည်း။
 ၄၆ သင်၏နှုတ်ဆက်ခြင်းစကားသံကိုအကျွန်ုပ်ကြားစဉ်
 တွင်အကျွန်ုပ်ဝမ်းထဲ၌သူငယ်သည်ရှင်မြူးသောစိတ်
 ၄၇ နှင့်ခုန်၏။ ယုံကြည်သောမိမိသည်မင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်း
 မူကား။ ထိုမိမိအားထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော
 စကားသည်ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟုကြီးသောအသံနှင့်မြွက်
 ဆို၏။

၄၈ မာရိကလည်းငမိတ်နှစ်လုံးသင့်ထာဝရဘုရားကိုချီး
 ၄၉ မွမ်းမံ၏။ ငကိုကယ်တင်တော်မူသောအရှင်။ ဘုရားသ
 ၅၀ ခင်ကိုအမှီပြု၍ငါ့ဝိညာဉ်သည်သင့်ရှင်လန်းခြင်းရှိ၏။ အ
 ကြောင်းမူကား။ မိမိကျွန်မ၏နှုမ့်ချသောအဖြစ်ကိုကြည့်ရှု
 တော်မူပြီ။ နောင်ကာလ၌ခပ်သိမ်းသောလူအစဉ်အဆက်
 တို့သည်ငကိုမင်္ဂလာရှိသောသူဟူ၍ခေါ်ကြလိမ့်မည်။
 ၅၁ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားသည်အံ့ဖွယ်သော
 ကျေးဇူးတော်ကိုငအားပြုတော်မူပြီ။ ထိုဘုရား၏နာမ
 ၅၂ တော်သည်ရှိသေဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားကို
 ကြောက်ရွံ့သောသူတို့သည်သနားတော်မူခြင်းကျေးဇူး
 ၅၃ ကိုအစဉ်မပြတ်ခံစားကြ၏။ လက်ရုံးတော်အားဖြင့်
 တန်ခိုးကိုပြတော်မူပြီ။ မာနထောင်ထားသောသူတို့ကို
 ၅၄ ကွဲလွင့်စေတော်မူပြီ။ ဘုရင်တို့ကိုရာဇပလ္လင်ပေါ်မှချ၍
 ၅၅ နှိမ့်ချသောသူတို့ကိုချီးမြှောက်တော်မူပြီ။ ငတ်မွတ်
 သောသူတို့ကိုကောင်းမွန်စွာကျွေး၍ရတတ်သောသူတို့

၁၄ ကိုလက်ချည်းထွတ်လိုက်တော်မူပြီ။ ငါတို့ဘိုးဘေး
 ၁၅ များတို့အားဖျားဒဏ်ထားတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ အာဗြ
 ဟံမှစသောသူ၏အမျိုးအနွယ်အားသနားခြင်းကျေးဇူး
 တော်ကိုအစဉ်အမြဲပြုခြင်းငှါသတိထား၍မိကျွန်အသ
 ၁၆ ရေလကိုမစတော်မူပြီဟုဆို၏။ မာရိသည်လည်းလေ
 ၁၇ ဂရုဗက်ထံမှသုံးလခန့်နေပြီးမှမိမိအိမ်သို့ပြန်လေ၏။

၁၈ လေဂရုဗက်သည်ဖွားအံ့သောနေ့လစေ့သောအခါ
 ၁၉ သားယောကျာ်းကိုဖွားမြင်၏။ ထာဝရဘုရားသည်ထူး
 မြတ်သောသနားခြင်းကျေးဇူးတော်ကိုလေဂရုဗက်အား
 ပြုတော်မူသည်ကိုအိမ်နီးချင်းအဆွေအမျိုးတို့သည်
 ကြားလက်သော်လျှင်အတူဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြ၏။
 ၂၀ ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌အရေဖျားတိုးခြင်းကိုသူ
 ငယ်အားပေးအံ့သောငှါလာကြ၍အဖ၏အမည်ဖြစ်သော
 ၂၁ ဇာခရိအမည်ဖြင့်မှည့်သောအခါအမိကထိုသို့မမှည့်
 ၂၂ ရ။ ယောဟန်အမည်ဖြင့်မှည့်ရမည်ဟုဆိုလျှင်သူတို့
 ၂၃ က၊ ယောဟန်အမည်ဖြင့်သင်၏အဆွေအမျိုးတွင်က
 ၂၄ ယောက်ကိုမျှမမှည့်ဟုဆို၍၊ အဖသည်အဘယ်သို့မှည့်
 ၂၅ စေလိုသနည်းဟုအမှတ်အားဖြင့်မေးကြ၏။ အဖသည်
 ၂၆ လည်းသင်ပုန်းကိုတောင်း၍သူ၏အမည်ကားယောဟန်
 ၂၇ ဖြစ်၏ဟုရေးလေသော်ထိုသူအပေါင်းတို့သည်အံ့ကြော
 ၂၈ ခြင်းရှိကြ၏။ ထိုခဏချင်းတွင်ဇာခရိသည်နှုတ်ဖွင့်
 ၂၉ ခြင်း။ သွားလွတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍စကားအားဖြင့်ဘုရား
 ၃၀ သခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းလေ၏။ အိမ်နီးချင်းရှိသ
 ၃၁ မျှတို့သင့်ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိကြ၍ထိုအမှုအရာများသည်
 ၃၂ ယခုပြည်တောင်ကြားအရပ်တို့၌အနွှံ့အပြားကျော်စော
 ၃၃ လေ၏။ ကြားသောသူအပေါင်းတို့သည်နှစ်လုံးထဲ၌
 ၃၄ မှတ်သား၍ဤသူငယ်သည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်လိမ့်
 ၃၅ မည်နည်းဟုဆိုကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည်
 ၃၆ လည်းသူငယ်နှင့်အတူရှိတော်မူ၏။

၃၇ သူ၏အဖဇာခရိသည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်
 ၃၈ ပြည့်ဝလျက်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
 ၃၉ ဘုရားသည်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ အကြောင်းမူ
 ၄၀ ကား။ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ပေါ်ထွန်းသောမိမိသန့်ရှင်းသော
 ၄၁ ပရောဖက်တို့နှုတ်ဖြင့်ဖျားဒဏ်ထားတော်မူသည်နှင့်အ
 ၄၂ ညီငါတို့သည်ရန်သူဘေးနှင့်ကင်းလွတ်၍ဘုရားသခင်
 ၄၃ ရှေ့တော်၌တသက်လုံးသန့်ရှင်းပြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီ
 ၄၄ အားဖြင့်ဘုရားတော်ကိုရန်သူပြုရသောအခွင့်ကိုပေး
 ၄၅ မည်ဟုငါတို့အဖအာဗြဟံအားကျန်ဆဲခြင်းဂုဏ်တော်

တည်းဟူသောသန့်ရှင်းသောပရိညာဉ်တရားကိုအောင်း
 မှေတော်မူသဖြင့်ငင်ငါတို့ဘိုးဘေးများနှင့်ဝန်ခံတော်မူ
 သောသနားခြင်းကျေးဇူးကိုပြုထော်မူသဖြင့်ငင်မိမိလူ
 မျိုးကိုအကြည့်အရှုကြွလာလျက်ရွေးနှုတ်ခြင်းကျေးဇူး
 ကိုပြုတော်မူ၍ငါတို့ကိုရန်သူလက်မှငင်မုန်းသောသူရှိ
 သမျှတို့လက်မှငင်ကယ်ထွတ်မည်အကြောင်း။ ကယ်
 ထွတ်ခြင်းဦး၍ကိုမိမိကျန်ဒါဝိဒ်အမျိုးထဲ၌ငါတို့အား
 ပေါ်ထွန်းစေတော်မူပြီ။

၇၆ အချင်းသူငယ်။ သင်သည်လည်းအမြင့်ဆုံးသော
 ၇၇ ဘုရား၏ပရောဖက်ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ အ
 ကြောင်းမူကား။ ငါတို့ဘုရားသခင်၏သနားတော်မူ
 ခြင်းကျေးဇူးတော်အားဖြင့်အပြစ်ပြေ၍ကယ်တင်ခြင်း
 သို့ရောက်နိုင်ကြောင်းကိုဘုရားသခင်၏လူမျိုးအားဖော်
 ပြသဖြင့်ထာဝရဘုရား၏လမ်းခရီးတော်ကိုပြင်ဆင်ခြင်း
 ၇၈ ငှါသင်သည်ရှေ့တော်၌သွားရလိမ့်မည်။ ထိုသနားတော်
 မူခြင်းကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ကောင်းကင်မှနေအာရုဏ်
 ၇၉ သည်ငါတို့အပေါ်သို့တက်သဖြင့်၊ မှောင်မိုက်နှင့်သေ
 မင်း၏အရိပ်ထဲတွင်ရှိနေသောသူတို့၌အလင်းပေါ်ထွန်း
 ၈၀ ချီငါတို့အားညီမိသက်ခြင်းလမ်းကိုပြုလျက်ရှိသည်ဟု
 ပရောဖက်ညာဏ်နှင့်ဟောလေ၏။ ထိုသူငယ်သည်ကား
 ကြီးပွား၍ညာဏ်သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဣသရေလလူတို့
 အားမထင်ရှားမှီတိုင်အောင်တောအရပ်၌နေလေ၏။

၂
 ၁ ထိုအခါတစ်နှစ်လုံးကိုစာရင်းယူစေခြင်းငှါကဲသာ
 ၂ ဘုရင်ဩဂျတ္တုသည်အမိန့်တော်ရှိ၏။ ကုရေနိုသည်ရှာရိ
 ပြည်၌မြို့ဝန်ဖြစ်စဉ်တွင်ဤပဌမစာရင်းယူခြင်းဖြစ်သ
 ၃ တည်း။ လူအပေါင်းတို့သည်စာရင်းဝင်ခြင်းငှါအသီး
 ၄ အသီးမိမိတို့မြို့ရွာသို့သွားကြ၏။ ယောသပ်သည်လည်း
 ၅ ဒါဝိဒ်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်၍ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းသောမ
 ယားမာရိနှင့်အတူစာရင်းဝင်ခြင်းငှါဂါလိလဲပြည်နာဇ
 ရက်မြို့မှယခုပြည်တွင်ဗက်လင်အမည်ရှိသောဒါဝိဒ်၏
 မြို့သို့သွား၏။ ထိုအခါမာရိသည်ပရိသန္ဓေအရင့်အမာရှိ
 ၆ ၏။ ဗက်လင်မြို့၌ရှိနေစဉ်။ ဖွားအံ့သောနေ့လစေ့လျှင်
 ၇ ၊ သားဦးကိုဖွားမြင်၍အဝတ်နှင့်ပတ်ရပ်ပြီးမှည့်သည့်
 တည်းရာဇဂုရ်၌သူတို့နေစရာမရှိသောကြောင့်သူငယ်
 ကိုနွားစားခွက်၌ထိပ်ထားလေ၏။
 ၈ ထိုပြည်မှာထိုးထိန်းတို့သည်ညည့်အခါတောအရပ်
 ၉ ၌တည်းခိုလျက်မိမိသိုးရကိုစောင့်နေကြသည်ဖြစ်၍၊ ထာ
 ဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်သူတို့အနားမှာပေါ်

လာ၍ပတ်ဝန်းကျင်၌သာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်ထွန်း
 ၁၀ တောက်သဖြင့်သူတို့သည်အလွန်ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့
 ရောက်ကြ၏။ကောင်းကင်တမန်ကလည်းကြောက်ရွံ့
 ၁၁ ခြင်းမရှိကြနှင့်။လူအပေါင်းတို့သည်အလွန်ဝမ်းမြောက်
 ဝမ်းသာစရာသိတင်းကိုငါသည်သင်တို့အားကြားပြော
 ၁၂ ရ၏။ယနေ့တွင်ဒါဝိဒ်၏မြို့၌သခင်ခရစ်တော်တည်းဟူ
 သောကယ်တင်သောအရှင်သည်သင်တို့အဖို့အလိုငှါ
 ၁၃ ဖွားမြင်ခြင်းကိုခံတော်မူပြီ။သင်တို့သည်အဘယ်နိမိတ်
 ဖြင့်သိရမည်နည်းဟူမူကား။သူငယ်သည်အဝတ်နှင့်ပတ်
 ၁၄ ရင်၌နားစားခွက်၌သိပ်ထားလျက်ရှိသည်ကိုတွေ့ကြ
 ၁၅ လိမ့်မည်ဟုဆိုပြီးလျှင်၊ထိုကောင်းကင်တမန်နှင့်အတူ
 ကောင်းကင်မိလိဂ်မြေအများတို့သည်ချက်ချင်းထင်ရှား
 ၁၆ ၍၊ကောင်းကင်ဘဝကဝယ်ဘုရားသခင်သည်ဘုန်းကြီး
 တော်မူစေသတည်း။မြေကြီးပေါ်၌လည်းညိပ်သက်ခြင်း
 ၁၇ ရှိစေသတည်း။လူတို့အားမေတ္တာကရုဏာရှိစေသတည်း
 ဟုဘုရားသခင်ကိုမျိုးမွန်၍မြှောက်ဆိုကြ၏။
 ၁၈ ကောင်းကင်တမန်တို့သည်ကောင်းကင်ဘုံသို့ပြန်
 ကြပြီးမှသိုးထိန်းတို့ကငါတို့သည်ဗက်လင်မြို့သို့သွား
 ၁၉ ကြကုန်အံ့။သာဝရဘုရားသည်ဖော်ပြတော်မူသောဤ
 အမှုအရာကိုကြည့်ကြကုန်အံ့ဟုအချင်းချင်းပြောဆိုပြီး
 ၂၀ လျှင်၊အလျင်အမြန်သွား၍မာရ်နှင့်ယောသပ်ကို၎င်းနားစား
 ခွက်၌သိပ်ထားလျက်ရှိသောသူငယ်ကို၎င်းတွေ့ကြ၏။
 ၂၁ ကြွေမြင်ပြီးမှမိမိတို့ကြားသောထိုသူငယ်၏အကြောင်း
 ၂၂ စကားကိုအနှံ့အပြားပြောကြ၏။သိုးထိန်းတို့ပြောသော
 စကားကိုကြားသောသူရှိသမျှတို့သည်အံ့ဩခြင်းရှိ
 ၂၃ ကြ၏။မာရ်သည်ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့ကိုမှတ်
 ၂၄ ကျုံး၍စဉ်းစားဆင်ချင်လျက်နေ၏။သိုးထိန်းတို့သည်
 လည်းမိမိတို့အားပြောနှင့်သည်အတိုင်းကြားမြင်သမျှ
 ၂၅ သောအကြောင်းအရာကိုထောက်၍ဘုရားသခင်ကို
 အံ့ဩမျိုးမွန်လျက်ပြန်သွားကြ၏။
 ၂၆ ထိုသူငယ်အားအရေဖျားတိုးခြင်းကိုပေးရသောနေ့
 တည်းဟူသောရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့ရောက်လျှင်
 ၂၇ ပဋိသန္ဓေစွဲတော်မမူမှီကောင်းကင်တမန်မှည့်သော
 ယေရှုအမည်ဖြင့်မှည့်ကြ၏။ထိုနောက်။မောရှေ၏
 ပညတ်တရားအတိုင်းစင်ကြယ်ခြင်းကိုပြုရသောနေ့
 ၂၈ ရက်စွဲသောအခါမိဘတို့သည်သူငယ်ကိုယေရုရှလင်
 ၂၉ မြို့သို့ဆောင်သွား၍၊သားဦးယောကျာ်းအပေါင်းတို့သည်
 ဘုရားအဖို့သန့်ရှင်းရကြ၏ဟုသာဝရဘုရား၏ပညတ္တိ
 ကျမ်းလာသည်နှင့်အညီသာဝရဘုရားအားဆက်ကပ်

၂၀ ပြီးမှ၊ခိနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ။ကျီးကလေးနှစ်ကောင်ဖြစ်
 စေ။တချခုကိုပူဇော်ရမည်ဟုသာဝရဘုရား၏ပညတ္တိ
 ကျမ်းလာပြန်သည်နှင့်အညီယေရုရှလင်မြို့၌
 ၂၁ ထိုအခါရှုမောင်အမည်ရှိသောသူတယောက်သည်
 ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိ၏။ထိုသူသည်မြောင့်မတ်သောသူ။
 တရားကိုရိုသေသောသူ။ဆုသရေလအမျိုး၏သက်သာ
 ၂၂ ခြင်းအကြောင်းကိုမျှော်လင့်သောသူဖြစ်၏။သန့်ရှင်း
 သောဝိညာဉ်တော်သည်သူအပေါ်၌တည်သည်ဖြစ်၍
 ၂၃ သူသည်သာဝရဘုရား၏ခရစ်တော်ကိုမမြင်မှီမသေရ
 ၂၄ ဟုဗျာဒိတ်တော်ကိုရ၏။ထိုအခါသူသည်ဝိညာဉ်တော်
 အားဖြင့်မိတ်ဖွာန်တော်သို့သွား၍မိဘတို့သည်သူငယ်
 ၂၅ ယေရှုကိုပညတ်တရားထုံးတမ်းအတိုင်းပြုခြင်းငှါဆောင်
 ၂၆ သွင်းစဉ်တွင်၊ရှုမောင်သည်ယေရှုကိုလက်နှင့်ချီမိတ်
 ၂၇ ၍၊ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုမျိုးမွန်လျက်အစိုး
 ရတော်မူသောအရှင်။ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်းကိုယ်တော်
 ၂၈ ၍ကျွန်ုပ်သည်ညိပ်ဝင်စွာရတော့ရသောအခွင့်ကိုကိုယ်
 ၂၉ တော်သည်ယခုတွင်ပေးတော်မူ၏။ကိုယ်တော်၏လူ
 ၃၀ | ဆုသရေလအမျိုးကိုမျိုးမြှောက်စေခြင်းငှါ၎င်းတပါးအ
 ၃၁ မျိုးသားတို့ကိုလင်းစေခြင်းငှါ၎င်းလူအမျိုးမျိုးတို့ရှေ့
 မှောက်၌ပြင်ဆင်တော်မူသောအလင်းတည်းဟူသော။
 ၃၂ ကယ်တင်သောသခင်ကိုအကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်မျက်မိ
 ၃၃ နှင့်မြင်ရပါ၏ဟုမြှောက်ဆို၏။ထိုစကားများကိုယော
 ၃၄ သပ်နှင့်မယ်တော်သည်ကြားလျှင်အံ့ဩခြင်းရှိကြ
 ၃၅ ၍။ရှုမောင်သည်လည်းသူတို့ကိုကောင်းကြီးပေး၍
 ၃၆ မယ်တော်မာရ်အားဤသူငယ်ကားဆုသရေလအများ
 ၃၇ လဲမည်အကြောင်း။အများထမည်အကြောင်း။လူအများ
 ၃၈ တို့၏အကြံအစည်ကိုထင်ရှားစေခြင်းငှါညင်းခုံစရာဖြစ်
 ၃၉ မည်အကြောင်း။ခန့်ထားသောသူဖြစ်၏။ထိုမှတပါး။
 ၄၀ သန့်လျက်သည်သင်၏ဝိတ်နှစ်လုံးကိုခွင်းလိမ့်မည်ဟု
 မြှောက်ဆို၏။
 ၄၁ အာရှာအမျိုးဖြစ်သောဗန္ဓေလ၏သမီး။အနွှာအမည်
 ရှိသောပရောဖက်မတယောက်ရှိ၏။သူသည်ပျိုသော
 ၄၂ အရွယ်မှစ၍ခုနှစ်နှစ်သာလင်နှင့်နေပြီးလျှင်၊အသက်
 ကြီးရင့်၍အနှစ်ရှစ်ဆယ်လေးနှစ်ခန့်မျှတိုင်တိုင်မတ်ဆိုး
 မဖြစ်လျက်ဆုတောင်းခြင်းနှင့်အစာရှောင်ခြင်းအားဖြင့်
 ၄၃ နေ့ညဉ့်မပြတ်ဘုရားဝတ်ကိုပြု၍မိတ်ဖွာန်တော်နှင့်မခွာ
 ၄၄ ဘဲနေ၏။သူသည်လည်းထိုခဏချင်းတွင်ဝင်၍သာဝရ
 ဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကိုမျိုးမွန်လေ၏။ယေရုရှလင်မြို့၌

၃၆ ရွေးနှုတ်ခြင်းအရာကိုမျှော်လင့်သောသူအပေါင်းတို့အား
 ထိုသူငယ်၏အကြောင်းကိုပြောလေ၏။ မိဘတို့သည်
 ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တရားအတိုင်းပြုရသမျှတို့ကို
 အကုန်အစင်ပြုပြီးမှဂါလိလဲပြည်။ နာဇာရက် အမည်ရှိ
 ၄၀ သောမိမိတို့မြို့သို့ပြန်ကြ၏။ သူငယ်သည်လည်း ကြီး
 ပွား၍ပညာညာဏ်သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဘုရားသခင်၏
 ကျေးဇူးတော်သည်လည်းသူအပေါ်၌တည်၏။
 ၄၁ မိဘတို့သည်နှစ်တိုင်းအစည်ပသခါပွဲခံချိန်ရောက်
 ၄၂ လျှင်ယေရှုလင်မြို့သို့သွားကြ၏။ ယေရှုသည်တဆယ်
 နှစ်နှစ်ရှိသောအခါပသခါပွဲထိုးစံအတိုင်းယေရှုလင်မြို့
 ၄၃ သို့တက်ကြ၍ ပွဲနေ့ရက်လွန်ပြီးမှမိဘတို့သည်ပြန်ကြ
 လျှင်သူငယ်ယေရှုသည်ယေရှုလင်မြို့၌နေရလေ၏။
 ယောသပ်နှင့်မယ်တော်သည်ထိုအကြောင်းကိုမသိ၍
 ၄၄ အပေါင်းအဖော်စုထဲမှာသူငယ်ပါသည်ဟုမိတ်ထင်နှင့်
 တနေ့ခရီးသွားမိလျှင်အဆွေအမျိုးအသိအကျွမ်းတို့တွင်
 ၄၅ ရှာ၍မတွေ့သောအခါယေရှုလင်မြို့သို့ပြန်၍ရှာကြ၏။
 ၄၆ သူငယ်မူကားမိတ်မှာန်တော်၌ဆရာများအလယ်မှာ
 ထိုင်၍ထိုသူတို့နှင့်ဆွေးနွေးမေးမြန်းလျက်ရှိသည်ကို
 ၄၇ မိဘတို့သည်သုံးရက်ကြာမှတွေ့ကြ၏။ သူ၏စကားကို
 ကြားသောသူအပေါင်းတို့သည်သူ၏ပညာကို၎င်းစကား
 ၄၈ အဖြေကို၎င်းအံ့ဩကြ၏။ မိဘတို့သည်သားကိုမြင်
 လျှင်မိန်းမောတွေဝေ၍မယ်တော်ကလည်း။ အဘယ်
 ကြောင့်ငါတို့အားဤသို့ပြုသနည်း။ ညှိုးငယ်ကြောင့်ကြ
 သောမိတ်နှင့်မိဘတို့သည်မောင်ကိုရှာကြပြီဟုဆိုသော်
 ၄၉ ယေရှုကမိဘသည်အဘယ်ကြောင့်အကျွန်ုပ်ကိုရှာရပါ
 သနည်း။ အကျွန်ုပ်သည်အဖ၏အိမ်၌နေရသည်ကိုမသိ
 ၅၀ ပါသလောဟုပြောဆိုလျှင် သူတို့သည်ထိုစကားကိုနား
 ၅၁ မသည်ကြ။ ထိုနောက်ယေရှုသည်မိဘတို့နှင့်အတူသွား
 သဖြင့်နာဇာရက်မြို့သို့ရောက်၍သူတို့စကားကိုနား
 ထောင်လျက်နေလေ၏။ ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့
 ၅၂ ကိုမယ်တော်သည်နှစ်လုံးထဲ၌မှတ်ကျုံးလေ၏။ ယေရှု
 သည်လည်းအစည်အတိုင်းကြီး၍ပညာတိုးပွားလျက်
 ဘုရားသခင်ရှေ့လူတို့ရှေ့မှာမျက်နှာရတော်မူ၏။
 ၃ ကဲသာဘုရင်တိဗေရိနန်းစံတဆယ်ငါးနှစ်တွင်ယုဒ
 ပြည်၌ပုဒ္ဓိဝိလတ်သည်မြို့ဝန်အရာ။ ဂါလိလဲပြည်၌ဟေ
 ရုဒ်သည်စော်ဘွားအရာ။ ဣဇာရဲပြည်၌တရုခေါန်တပြည်
 ၂၃၂ နှစ်ဟေရုဒ်ဗီဒိယသည်စော်ဘွားအရာ။ အဘိလင်ပြည်
 ၂၃၃ နှစ်လုသာနီသည်စော်ဘွားအရာ။ အနန္ဒနှင့်ကယာဖတို့သည်

ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းအရာ။ အသီးအသီးရှိကြသောအခါ
 တော၌ရှိသောဇာခရိ၏သားယောဟန်သည်ဘုရားသ
 ၃ ခင်၏ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံရ၏။ ပရောဖက်ဟေရှာယ၏
 ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား။ တော၌ဟစ်ကျော်သောသူ၏
 ၆ အသံမှာ။ ထာဝရဘုရားကြွတော်မူရာလမ်းကိုပြင်ကြ
 လော့။ လမ်းခရီးတော်ကိုဖြောင့်စေကြလော့။ ချိုင့်ဝှမ်းရာရှိ
 သမျှတို့ကိုဖို့ရမည်။ တောင်ကြီးတောင်ငယ်ရှိသမျှတို့ကို
 ဖို့ရမည်။ ကောက်သောလမ်းများကိုဖြောင့်စေရမည်။ ကြမ်း
 တစ်သောလမ်းများကိုလည်းသုတ်သင်ပြင်ဆင်ရမည်။
 လူအပေါင်းတို့သည်ဘုရားသခင်၏ကယ်တင်တော်မူ
 ခြင်းအကြောင်းကိုမြင်ရကြလတ္တံ့ဟုလာသည်နှင့်အညီ
 ယောဟန်သည်ယော်ဒန်မြစ်နား၌အနွဲ့အပြားယှဉ်လည်
 ၇၂၂ ချီအပြစ်ထွတ်ခြင်းအဖို့အလိုငှါနောင်တနှင့်စင်ဆိုင်သော
 နှစ်ခြင်းတရားကိုဟောလေ၏။
 ၇၂၃ ထိုအခါနှစ်ခြင်းကိုခံအံ့သောငှါလာကြသောလူအစုံ
 အဝေးတို့အားယောဟန်ဟောပြောသည်ကား။ အချင်း
 မြွေဆိုးအမျိုးတို့။ ရောက်လုသောဘေးဒဏ်မှပြေးသွား
 မိမ့်သောငှါအဘယ်သူသည်သင်တို့ကိုသတိပေးသိ
 ၇၂၄ သနည်း။ နောင်တရခြင်းနှင့်ထိုက်တန်သောအကျင့်
 ကိုကျင့်ကြလော့။ အာဗြဟံသည်ငါတို့အဖဖြစ်သည်ဟူ
 ၇၂၅ ၍မိတ်ထဲ၌မအောင်းမေ့ကြနှင့်။ ဘုရားသခင်သည်ဤ
 ကျောက်ခဲတို့မှအာဗြဟံသားတို့ကိုထုတ်ဖော်ဖန်ဆင်း
 ၇၂၆ နှိုင့်တော်မူသည်ဟုငါအမှန်ဆို၏။ သစ်ပင်အမြစ်နား
 မှာပေါက်ဆိန်ထားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍ကောင်းသော
 အသီးမသီးသောအပင်ရှိသမျှတို့ကိုရုတ်ထုတ်၍မီးထဲ
 သို့ချလိုက်ရသည်ဟုဟောပြောလေ၏။
 ၇၂၇ လူအစုအဝေးတို့ကလည်းသို့ဖြစ်လျှင်အကျွန်ုပ်တို့
 သည်အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟုမေးလျှောက်ကြ
 ၇၂၈ သော်။ ယောဟန်ကအင်္ကျီနှစ်ထည်ရှိသောသူသည်အင်္ကျီ
 မရှိသောသူအားမျှစေ။ စားစရာရှိသောသူသည်လည်း
 ၇၂၉ ထိုနည်းတူပြုစေဟုပြန်ပြော၏။ အခွန်ခံသူတို့သည်နှစ်
 ခြင်းကိုခံခြင်းငှါလာ၍အရှင်ဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့သည်
 ၇၃၀ အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟုမေးလျှောက်ကြလျှင်။ သင်
 တို့သခင်သည်ခွဲဝေစီမံသည်ထက်သာ၍မခွဲမခံကြနှင့်
 ၇၃၁ ဟုပြန်ပြော၏။ စစ်သူရဲတို့ကလည်းအကျွန်ုပ်တို့သည်
 အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟုမေးလျှောက်ကြလျှင်သင်
 တို့သည်အဘယ်သူကိုမျှအနိုင်အထက်မပြုကြနှင့်။ အ
 ၇၃၂ ဘယ်သူကိုမျှမလျှပ်ကြနှင့်။ ကိုယ်ရသောအခွန်နှင့်
 ရဲကြသောဟုပြန်ပြော၏။

၁၁ လူများထို့သည် မျှော်လင့်၍ ယောဟန်သည် ခရစ်
တော်မှန်သည်။ မမှန်သည်ကိုနှစ်လုံးထဲ မှာ တွေးတော
၁၆ ဆင်ချင်ကြသည်။ ယောဟန်သည်လူအပေါင်းတို့အား
ပြန်ပြောသည်ကား။ ငါသည် သင်တို့အား ရေခွံနှစ်ခြင်း
ကိုပေး၏။ ၁ ထက် တတ်စွမ်း နှိုင်းသောသူသည် ကြွလာ
သေး၏။ ထိုသူ၏ခြေနှင်းတော်ကြီးကိုမျှခြည်ခြင်းငှါ ငါ
မထိုက်။ ထိုသူသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌ ရပ်စဲ
၁၂ ခြံ့ငင်သင်တို့ကိုနှစ်တော်မူမည်။ လက်တော်တွင် စံကော
ပါလျက် မိမိကောက်နုယ်တလင်းကိုရှင်းလင်းစေသဖြင့်
ကျုံ့စပါးကိုကား ကျီခွံရသိမ်းသွင်းထား၍ အဖျင်းကိုကား
မညှိမ်း နှိုင်းသော မီးနှင့် ရှိတော်မူ လတံ့ဟု ပြောဆို၏။
၁၈ | အချားသောစကားများနှင့် ဆုမွန်သွေးဆောင်၍ ဇေဝ်ဂေ
လိတရားကိုလူများတို့အားဟောပြောလေ၏။
၁၉ ထိုနောက်။ စော်ဘွားဟေရုရှ်သည် မိမိညီ၏ခင်ပွန်း
ဟေရောဒိအကြောင်းမှ စ၍ မိမိပြုသောစုစုရိုက် အပြစ်ရှိ
၂၀ သမျှတို့ကိုယောဟန်သည် ဖော်ပြဆုမွန်သောကြောင့်။ ဟေ
ရုရှ်သည် အရင်အပြစ်ရှိသမျှတို့ အပေါ်မှာ အပြစ်သစ်ကို
ထပ်လောင်း၍ ယောဟန်ကိုထောင်ထဲမှာ ထောင်ထား၏။
၂၁ လူအပေါင်းတို့သည် နှစ်ခြင်းကိုခံကြသော အခါ
ယေရှုသည်လည်း နှစ်ခြင်းကိုခံတော်မူ၍ ဆုတောင်းစည်
၂၂ တွင်ကောင်းကင်ဖွင့်ထွက်သဖြင့်။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
တော်သည် ကျိုးငှက် ကဲ့သို့ ကိုယ်ထင်ရှားလျက် ကိုယ်
တော်အပေါ်၌ ဆင်းသက်တော်မူ၍ သင်ကား ငါနှစ်သက်
မြတ်နိုးရာ။ ငါ၏ချစ်သား ပေတည်း ဟုကောင်းကင်က
အသံတော်ဖြစ်လေ၏။
၂၃ ထိုအခါယေရှုသည် အနှစ်သုံးဆယ် ခန့်မျှရှိတော်မူ
၏။ လူများအထင်အမှတ်အားဖြင့် ကိုယ်တော်၏အဖ
၂၄ ကားယောသပ်တည်း။ ယောသပ်အဖဇေဝိ။ ဇေဝိအဖ
မသတ်။ မသတ်အဖဇေဝိ။ ဇေဝိအဖမလဒ်။ မလဒ်
၂၅ အဖယန္န။ ယန္နအဖယောသပ်။ ယောသပ်အဖမတ္တသိ။
မတ္တသိအဖအာမုတ်။ အာမုတ်အဖနာဟို။ နာဟိုအဖဇေဝ
၂၆ သိ။ ဇေဝသိအဖနုဂဲ။ နုဂဲအဖမာအတ်။ မာအတ်အဖမတ္တ
သိ။ မတ္တသိအဖရှေမိ။ ရှေမိအဖယောသပ်။ ယောသပ်အ
၂၇ ဖယုဒ။ ယုဒအဖယောဟန္န။ ယောဟန္နအဖရေသ။ ရေသ
အဖဇေရုဗဗေလ။ ဇေရုဗဗေလအဖရှာလသေလ။ ရှာလ
၂၈ သေလအဖနေရို။ နေရိုအဖမလဒ်။ မလဒ်အဖအန္နိ။ အန္နိ
အဖကောသံ။ ကောသံအဖဇေဝမာဒ်။ ဇေဝမာဒ်အဖ
၂၉ ရေ။ ရေအဖယောသေ။ ယောသေအဖဇေလျာဇာ။ ဇေလျာ

ဇာအဖယောရိမ်။ ယောရိမ်အဖမသတ်။ မသတ်အဖ
၃၀ ဇေဝိ။ ဇေဝိအဖရှိမောင်။ ရှိမောင်အဖယုဒ။ ယုဒအဖ
ယောသပ်။ ယောသပ်အဖယောနန်။ ယောနန်အဖဇေလျာ
၃၁ ကိမ်။ ဇေလျာကိမ်အဖမလေ။ မလေအဖမနန်။ မနန်အဖ
၃၂ မတ္တသ။ မတ္တသအဖနာသန်။ နာသန်အဖဒါဝိဒ်။ ဒါဝိဒ်အ
ဖယေရှေ။ ယေရှေအဖဩဗက်။ ဩဗက်အဖဗောဇာ။ ဗောဇာ
၃၃ အဖစာလမုန်။ စာလမုန်အဖနာရှုန်။ နာရှုန်အဖအမိနပ်။
အမိနပ်အဖအာရုံ။ အာရုံအဖဟေဇရုံ။ ဟေဇရုံအဖဇာ
၃၄ ရက်။ ဇာရက်အဖယုဒ။ ယုဒအဖယောကုပ်။ ယောကုပ်အဖ
ဆူဇာက်။ ဆူဇာက်အဖအာဗြဟံ။ အာဗြဟံအဖတေရ။
၃၅ တေရအဖနာခေါ။ နာခေါအဖစေရောက်။ စေရောက်
အဖရာဂေါ။ ရာဂေါအဖဇာလက်။ ဇာလက်အဖဟေဗာ။
၃၆ ဟေဗာအဖရှာလ။ ရှာလအဖကောဆူနန်။ ကောဆူနန်အဖ
အာဗာဇ်။ အာဗာဇ်အဖရှေမ။ ရှေမအဖနောဇေ။ နော
၃၇ ဇေဇာလမက်။ ဇာလမက်အဖမသုရှလ။ မသုရှလအဖ
ဇေနောက်။ ဇေနောက်အဖယာရက်။ ယာရက်အဖမဟာ
လေလေလ။ မဟာလေလေလအဖကောဆူနန်။ ကောဆူနန်
အဖဇေဝိတ်။ ဇေဝိတ်အဖရှေသ။ ရှေသအဖအာဒ်။ အာဒ်အဖ
ဘုရားသခင်ပေတည်း။
၃ ယေရှုသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်စုံ
လျက် ယော်ဒန်မြစ်နားမှပြန်စည်တွင်ဝိညာဉ်တော်သည်
၄ တောသို့သို့ဆောင်တော်မူ၏။ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး
မာရ်နတ်၏စုံစပ်သွေးဆောင်ခြင်းကိုခံတော်မူ၏။ ထို
ကာလပတ်လုံးအစာအာဟာရ ကိုသုံးဆောင်တော်မမူ။
၅ ထိုကာလလွန်ပြီးမှပွတ်သိပ်တော်မူ၏။ မာရ်နတ်ကလည်း
ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်လျှင် ဤ
ကျောက်ခဲကိုမုန့်ဖြစ်စေခြင်းငှါ အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု
၆ ဈေ့ဟက်လေ၏။ ယေရှုကလည်း လူသည်မုန့်အားဖြင့်
သာအသက်ကိုမွေးရမည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်မိန့်တော်
မူသမျှအားဖြင့် အသက်ကိုမွေးရမည် ကျမ်းစာ၌လာသည်
ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။
၇ တဖန်မာရ်နတ်သည်ယေရှုကိုဖြင့် ဟောတောင်
ပေါ်သို့ဆောင်သွား၍ ဤလောက၌ရှိသမျှသောတိုင်းနိုင်
၈ င်တို့ကိုတစ်ဏချင်းတွင်ပြည့်စုံ၍ ဤဘုန်းတန်ခိုးအာနု
ဘော်ရှိသမျှကိုငါ၌ အပ်ကွဲပြီ။ ငါသည် ပေးလိုသောသူ
၉ အားပေးရသည်ဖြင့် ဤကိုယ်တော်အားပေးပါမည်။ ငါကို
ကိုးကွယ်လျှင် ဤအလုံးစုံတို့သည်ကိုယ်တော်၏ဥစ္စာဖြစ်
၁၀ ထိမ့်မည်ဟု ဈေ့ဟက်လေ၏။ ယေရှုကလည်း အချင်းစာ
တန်။ ဇေနောက်သို့ဆုတ်လော့။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝ

ရံဘုရားကိုကိုးကွယ်ရမည်။ ထိုဘုရားသခင်ကိုသာဝတ်
ပြုရမည်ကျမ်းစာလာသည်ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။

၉ တဖန်မာရ်နတ်သည်ယေရှုကိုယေရှုလင်မြို့သို့
ဆောင်သွား၍မိတ်ဖွာန်တော်၏အထွဋ်မှတင်ထားပြီး
၁၀ လျှင်ကျမ်းစာလာသည်ကား။ သင့်ကိုစောင့်ရှောက်စေ
ခြင်းငှါကောင်းကင်တမန်တို့အားသင့်အဖို့ဖွာထား
၁၁ တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်၏ခြေကိုကျောက်နှင့်မထိ
မခိုက်စေခြင်းငှါသူတို့သည်သင့်ကိုလက်နှင့်မစုပင့်
ကြသိမ့်မည်ဟုသာ၏။ ထိုကြောင့်ကိုယ်တော်သည်ဘုရား
သခင်၏သားတော်မှန်လျှင်၏အထွဋ်မှကိုယ်ကိုအောက်
၁၂ သို့ချလိုက်တော်မူပါဟုလျှောက်လေ၏။ ယေရှုကလည်း
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုသင်သည်အစ
အစမပြုရဟုကျမ်းစာကားရှိသည်ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။

၁၃ ၊ ထိုသို့မာရ်နတ်သည်စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းအမှုအလုံး
စွံကိုအကုန်အစင်ပြုပြီးလျှင်အထံတော်မှထွက်သွား၍
ကာလအတန်အရာနေလေ၏။

၁၄ ယေရှုသည်ဝိညာဉ်တော်တန်ခိုးနှင့်ဂါလိလဲပြည်သို့
ပြန်၍သိတင်းတော်သည်ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌အနွဲ့
အပြားကျော်စောလေ၏။ တရားဇာတ်တို့၌ဆုမွန်ပြုဝါဒ
၁၅ ပေးတော်မူ၍၊ လူအပေါင်းတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်း
၁၆ ကြ၏။ ကြီးပွားတော်မူရာနာဇာရက်မြို့သို့ရောက်ပြန်လျှင်
ထုံးစံတော်ရှိသည့်အတိုင်းဥပုသ်နေ့၌တရားဇာတ်တို့ဝင်
၁၇ ၍ကျမ်းစာကိုဖတ်ရှုတ်ခြင်းငှါထတော်မူ၏။ ဇာတ်စောင့်
သည်ပရောဖက်ဟောရှာယ၏ကျမ်းစာကိုပေးသည်ဖြစ်
၁၈ ၍ကျမ်းစာကိုဖွင့်တော်မူလျှင်တွေ့သောအချက်စကား
၁၉ ဟူမူကား။ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည်အပေါ်
၂၀ ၌တည်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ ဆင်းရဲသားတို့
အားဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကိုကြားပြောစေခြင်းငှါ
၂၁ ငကိုဘိသိတ်ပေးတော်မူပြီ။ နှစ်လုံးကျော်ကွသောသူတို့
၏အနာကိုပျောက်စေခြင်းငှါ၎င်းဖမ်းသွားချုပ်ထားလျက်
ရှိသောသူတို့အားလွတ်ခြင်းအကြောင်းနှင့်မျက်စိကန်း
သောသူတို့အားမျက်စိဖြင့်ပြန်ခြင်းအကြောင်းကိုပြစေ
ခြင်းငှါ၎င်းညည်းဆဲခံရသောသူတို့ကိုကယ်မစေခြင်း
၂၂ ငှါ၎င်းထာဝရဘုရား၏မင်္ဂလာနှစ်ကာလကိုကြားပြော
စေခြင်းငှါ၎င်းငကိုစေလွှတ်တော်မူပြီဟုသာသတည်း။

၂၃ ၊ ကျမ်းစာကိုဖတ်၍ဇာတ်စောင့်အားပေးပြီးမှထိုင်တော်
မူ၏။ ဇာတ်စောင့်ရှိသောသူအပေါင်းတို့သည်ကိုယ်တော်ကို
စေ့စေ့ကြည့်လျက်နေကြ၏။

၂၄ ယေရှုကလည်းယနေပင်၍ကျမ်းစာချက်သည်သင်
၂၅ တို့ကြားသည်အတိုင်းပြု၍စုံစမ်းပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထို
သူအပေါင်းတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုဝန်ခံ၍တင့်တယ်
လျောက်ပတ်သောနှုတ်ထွက်စကားကိုအံ့ဩချီးမွမ်း
လျက်၍သူသည်ယောသပ်၏သားမဟုတ်ဘဲလောဟု
၂၆ ဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်းအကယ်၍သင်တို့သည်
ပုံပမာကိုဆောင်လျက်အချင်းဆေးသွား။ ကိုယ်အနာကို
ညိမ်းစေလော့။ ငါတို့သည်သိတင်းကြားသည်အတိုင်း
၂၇ သင်သည်ကပေရနောင်မြို့၌ပြုသမျှသောအမှုအရာတို့
ကိုကိုယ်နေရင်းမြို့၌လည်းပြုပါဟု၍အားပြောဆိုကြ
၂၈ ထိမ့်မည်။ သို့သော်လည်းငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ အဘယ်
၂၉ ပရောဖက်မျှမိမိနေရင်းမြို့၌မျက်နှာမရတတ်။ ငါအမှန်
ဆိုပြန်သည်ကား။ ပရောဖက်ဖော်ယလက်ထက်၌သုံးနှစ်
၃၀ နှင့်ချောက်လပတ်လုံးမိလ်းခေါင်၍ပြည်နိုင်ငံတော်ရှောက်
လုံးအစာအာဟာရအလွန်ခေါင်းပါးခြင်းရှိသောအခါ
၃၁ ဣသရေလအမျိုးဖြစ်သောမုတ်ဆိုးမအများရှိကြ၏။ သို့
သော်လည်းထိုမုတ်ဆိုးမတယောက်ရှိရာသို့မျှဖော်ယကို
စေလွှတ်တော်မူ။ ဇနီးပြည်ဇာတိမြို့သူဖြစ်သောမုတ်
၃၂ ဆိုးမတယောက်ရှိရာသို့စေလွှတ်တော်မူ၏။ ပရောဖက်
ဖော်ရှလက်ထက်တွင်လည်းဣသရေလအမျိုး၌နာစွဲသော
သူအများရှိကြ၏။ သို့သော်လည်းနေမန်အမည်ရှိသော
၃၃ ရှုရုလူမှတပါးအဘယ်သူမျှသန့်ရှင်းခြင်းသို့မရောက်ဟု
၃၄ မိန့်တော်မူ၏။ တရားဇာတ်၌ရှိသောသူအပေါင်းတို့သည်
ထိုစကားတော်ကိုကြားသောအခါပြင်းစွာအမျက်ထွက်
၃၅ သည်နှင့်၊ ထိုကိုယ်တော်ကိုမြို့ပြသို့နှင့်ထုတ်ပြီးလျှင်
ထိုမြို့တည်ရာတောင်ထိပ်စွန်းအငူမှတောက်ထိုးတွန်း
၃၆ ချခြင်းငှါဆောင်သွားကြ၏။ ကိုယ်တော်သည်သူတို့
အလယ်၌ရှောက်၍ကြွသွားတော်မူ၏။

၃၇ ဂါလိလဲပြည်ကပေရနောင်မြို့သို့ရောက်လျှင်ဥပုသ်နေ့
၃၈ ၌ဆုမွန်ပြုဝါဒပေးတော်မူ၏။ အာဏာနှင့်ဟောတော်မူ
သောကြောင့်ပုဂံသာတတို့သည်ဒေသနာတော်ကိုအလွန်
၃၉ အံ့ဩကြ၏။ ထိုတရားဇာတ်၌ညစ်ညူးသောနတ်ဆိုး
၄၀ စွဲသောသူတယောက်ရှိ၍၊ ကြော်နာဇာတ်မြို့သားယေရှု။
ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။
အကျွန်ုပ်တို့ကိုမျက်ဆီးခြင်းငှါလာသလော။ ကိုယ်တော်
သည်အဘယ်သူဖြစ်သည်ကိုအကျွန်ုပ်တို့သိပါ၏။ ဘုရားသ
၄၁ ခင်၏သန့်ရှင်းတော်မူသောသူဖြစ်ပါသည်ဟုကြီးသော
၄၂ အသံနှင့်ဟစ်ကျော်လေ၏။ ယေရှုကလည်းတိတိဆိတ်
စွာနေလော့။ ထိုသူ၏အထံကထွက်သွားလော့ဟုဆုမွန်

တော်မူလျှင်နတ်ဆိုးသည်ထိုသူကိုလူများအလယ်၌ထွင်း
 ၃၆ ချစ်ဘေးဥပတ်မပြုဘဲထွက်သွား၏။ လူအပေါင်းတို့
 သည်မိန်းမောတွေဝေ၍၍စကားသည်အဘယ်သို့သော
 စကားနည်း။ ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကိုအာဏာတန်ခိုးနှင့်
 ၃၇ မှာထား၍သူတို့သည်ထွက်သွားကြသည်တကားဟု
 အချင်းချင်းဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။ သိတင်းတော်သည်
 လည်းပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌နှိုးပြားကျော်စောလေ၏။

၃၈ တရားဇရပ်မှထွက်ပြီးလျှင်ရှိမန်အိမ်သို့ကြွတော်မူ
 ၏။ ရှိမန်၏ယောက္ခမသည်ပြင်းစွာသောဖျားနာစွဲသည်
 ဖြစ်၍သူအတွက်ကိုယ်တော်ကိုတောင်းလျှောက်ကြ၏။
 ၃၉ ၊ ကိုယ်တော်သည်ထိုမိမိ၏အနားမှာရပ်၍ဖျားနာကိုဆုမ္မ
 တော်မူလျှင်သူသည်အဖျားပျောက်သဖြင့်ချက်ချင်း
 ထ၍ညွှတ်သည်ဝတ်ကိုပြုလေ၏။

၄၀ နေဝင်သောအခါအမျိုးမျိုးသောအနာရောဂါစွဲသော
 သူတို့၏အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းတို့သည်ထိုလူနာတို့ကို
 အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍ကိုယ်တော်သည်ထိုလူနာအ
 သီးအသီးတို့အပေါ်၌လက်တော်ကိုတင်သဖြင့်အနာရော
 ၄၁ ဂါကိုညှိမ်းစေတော်မူ၏။ နတ်ဆိုးတို့လည်းကိုယ်တော်
 သည်ခရစ်တော်တည်းဟူသောဘုရားသခင်၏သား
 တော်ဖြစ်တော်မူ၏ဟုဟစ်ကျော်လျက်လူများမှထွက်
 သွားကြ၏။ ကိုယ်တော်သည်ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကို
 သူတို့သိကြသောကြောင့်စကားတစ်ခွန်းကိုမျှမပြောစေ
 ခြင်းငြါမြစ်တားတော်မူ၏။

၄၂ မိလားလင်းသောအခါတောအရပ်သို့ထွက်ကြွတော်
 မူ၍လူများတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုရှာကြ၏။ အထံတော်
 သို့ရောက်လျှင်မိမိတို့နေရာမှထွက်ကြွတော်မမူမည်အ
 ၄၃ ကြောင်းဆီးတားကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းဘုရား
 သခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်ရှည်သောဝေဝေထိတရားကို
 ၄၄ အချားသောမြို့ရွာတို့၌ငါဟောပြောရမည်။ ထိုသို့အဆို
 ငြါကိုစေလွှတ်လျက်ရှိသည်ဟုမိန့်တော်မူ၍ဂါလိလဲ
 ပြည်မှာတရားဇရပ်တို့၌တရားဟောပြောလျက်နေတော်
 မူ၏။

၅ တရုတ်ရောအခါဂဇန်သရက်အိုင်နားမှာရပ်တော်မူ၍
 လူများတို့သည်ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားကိုနား
 သောင်ခြင်းငြါကိုယ်တော်အနီးသို့တိုးဝင်ကြစည်တွင်
 ကမ်းနားမှာဆိုက်သောငှေနှစ်စင်းကိုမြင်တော်မူ၏။
 ၂ ၊ တံငါတို့သည်ငှေထဲကထွက်၍ပိုက်ကွန်တို့ကိုဆေး
 ၃ လျှော်လျက်နေကြ၏။ ထိုငှေတို့တွင်ရှိမန်၏ငှေထဲသို့

ဝင်တော်မူပြီးလျှင်ငှေကိုကမ်းနားမှအနည်းငယ်ခွာဖွင့်
 စေခြင်းငြါရှိမန်ကိုအခွင့်တောင်းတော်မူ၏။ ထိုငှေပေါ်
 မှာထိုင်လျက်လူများတို့ကိုဆုမ္မတ္တဝါဒပေးတော်မူ၏။

၄ စကားတော်ပြတ်သောအခါရေနက်ရာအရပ်သို့
 ရွှေ့ဦးလော့။ ပိုက်ကွန်ကိုချစ်ငါးကိုအုပ်စပ်လော့ဟု
 ၅ ရှိမန်အားမိန့်တော်မူ၏။ ရှိမန်ကလည်းသခင်အကျွန်ုပ်
 တို့သည်တညဉ့်လုံးကျိုးစားသော်လည်းတကောင်းကိုမျှ
 မရပါ။ သို့ရာတွင်အမိန့်တော်ရှိလျှင်ပိုက်ကွန်ကိုချပါ
 ၆ မည်ဟုလျှောက်လေ၏။ ထိုသို့ချကြပြီးလျှင်အလွန်များ
 စွာသောငါးတို့ကိုအုပ်မိသဖြင့်ပိုက်ကွန်သည်ချတ်ပျက်
 ၇ စရှိ၏။ အချားသောငှေတစင်း၌ရှိသောအပေါင်းအဖော်
 တို့သည်လာ၍ကူညီစေခြင်းငြါသူတို့ကိုအမှတ်ပေးသ
 ဖြင့်သူတို့သည်လာ၍ငှေနှစ်စင်းနစ်လှမတတ်ငါးနှင့်
 ၈ ပြည့်စေကြ၏။ ရှိမန်ပေတရုသည်မြင်လျှင်ယေရှု၏
 ပုဆစ်တော်ကိုဦးတိုက်၍သခင်အကျွန်ုပ်သည်အပြစ်
 များသောသူဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်ဆီမှကြွသွားတော်မူပါ
 ၉ ဟုလျှောက်လေ၏။ အဘယ်ကြောင့်၍သို့လျှောက်သ
 နည်းဟူမူကား။ အုပ်မိသောငါးများကိုထောက်သဖြင့်ရှိ
 မန်နှင့်သူ၏အပေါင်းအဖော်။ ဇေဗေဒဲ၏သားယာကုပ်နှင့်
 ယောဟန်တို့မှစ၍ရှိမန်နှင့်ပါသမျှသောသူတို့သည်မိန့်
 ၁၀ မောတွေဝေခြင်းရှိကြ၏။ ယေရှုကလည်းကြောက်ရွံ
 ခြင်းမရှိနှင့်။ သင်သည်ယခုမှစ၍လူတို့ကိုဖမ်းမိသောသူ
 ၁၁ ဖြစ်ထိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ကမ်းနားမှာငှေကိုဆိုက်
 ပြီးလျှင်ထိုသူတို့သည်ရှိသမျှတို့ကိုစွန့်ပြစ်၍နောက်
 တော်သို့လိုက်ကြ၏။

၁၂ ကိုယ်တော်သည်မြို့တမြို့၌ရှိတော်မူစဉ်။ တကိုယ်လုံး
 နှုနာစွဲသောသူတယောက်သည်ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင်
 ပျပ်ဝပ်၍သခင်အထိုတော်ရှိလျှင်ကွန်တော်ကိုသန့်ရှင်း
 ၁၃ စေနိုင်တော်မူသည်ဟုတောင်းပန်လေ၏။ ယေရှုကလည်း
 ငါအလိုရှိ၏။ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်စေဟုမိန့်တော်မူ
 လျက်လက်တော်ကိုဆန့်၍ထိုသူကိုတို့တော်မူ၏။ ထို
 ၁၄ ခဏချင်းတွင်နှုနာပျောက်လေ၏။ ယေရှုကလည်း၍
 အကြောင်းကိုအဘယ်သူအားမျှမပြောနှင့်။ ယဇ်ပရော
 ဟိတ်ထံသို့သွား၍ကိုယ်ကိုပြလော့။ သူတပါး၌သက်
 သေဖြစ်စေခြင်းငြါသန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်သည့်အတွက်
 မောရှေဗီရင်မှာထားသောပူဇော်သကာကိုဆက်လော့
 ၁၅ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်းသိတင်းတော်သည်သာ၍
 ကျော်စောသဖြင့်များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည်
 တရားနာလိုသောငြါရင်အနာရောဂါညှိမ်းစေခြင်းကျေး

၇၉ ၃ ဟုဆိုကြသော်လည်း၊ ယေရှုကား၊ ဝိဒ္ဓိသည့်မိမိအဖော် တို့နှင့်တကွ

၄ တကွမှတ်သိပ်သောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့
ဝင်၍ယဇ်ပရောဟိတ်တို့မှတစ်ပါးအဘယ်သူမျှမစားအပ်
သောရှေ့တော်မုန့်ကိုယူစား၍ မိမိအဖော်တို့အားပေး
သည်အကြောင်းကိုမူသင်တို့သည်မဖတ်ဘူးသလော။

၅ ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ လူသားသည်ဥပုသ်နေ့ကိုပင် အစိုးရသည်
ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၆ အချားသောဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် တရားဇာ
ရပ်သို့ဝင်၍ ဆုတောင်းပေးတော်မူသည်တွင် ထိုဇာရပ်

၇ ၌ သင်္ကာလက်သေသောသူတယောက်ရှိ၏။ ဥပုသ်နေ့၌
သူ၏အရာပါရှိသည်။ မညီမညွတ်မည်ကိုကျွန်ုပ်ပြု
ဆရာနှင့်ဖာရိရှဲတို့သည် ကိုယ်တော်၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကို

၈ ရှာ၍ချောင်းကြည့်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည်သူတို့အကြံ
အစည်ကိုသိလျှင်လက်သေသောသူအားထလော့။ အ

၉ လယ်၌မတ်တတ်နေလော့ဟုမိန့်တော်မူသည့်အတိုင်းထို
သူသည်သေ၍မတ်တတ်နေ၏။ ယေရှုကလည်းသင်တို့ကို

၁၀ ငါးမေးမည်။ ဥပုသ်နေ့၌အဘယ်သို့ပြုအပ်သနည်း။ ကျေး
ဇူးပြုအပ်သလော။ သုအကျိုးကို ဖျက်ဆီးအပ်သလော။

၁၁ အသက်ကိုကယ်အပ်သလော။ သတ်အပ်သလောဟု
ပရိသတ်တို့အားမေးတော်မူပြီးလျှင်၊ ထိုသူအပေါင်း

၁၂ တို့ကိုပတ်လည်ကြည့်ရှုလျက်သင်၏လက်ကိုဆန့်လော့
ဟုဆိုသူအားမိန့်တော်မူ၍သူသည်မိမိလက်ကိုဆန့်လျှင်

၁၃ ထိုလက်သည်လက်တဖက်ကဲ့သို့ပကတိဖြစ်လေ၏။ ထို
သူများတို့သင့်ဒေါသစိတ်နှင့်ရစ်မှူး၍ယေရှုအားအဘယ်

၁၄ သို့ပြုရန်နည်းဟုအချင်းချင်းဆွေးနွေးကြ၏။

၁၅ ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ကိုယ်တော်သည်ဆုတောင်းပဌ
နာပြုခြင်းငှါတောင်ပေါ်သို့ကြွ၍ဘုရားသခင်အားဆု

၁၆ တောင်းပဌနာပြုလျက်တညညလုံးနေတော်မူ၏။ မိမိ
၁၇ လင်းသောအခါတပည့်တော်တို့ကိုခေါ်တော်မူ၍၊ ပေတ

၁၈ ရှုအမည်သစ်ကိုရသောမုန့်နှင့်သညီအခြွေ ယာကုပ်နှင့်

၁၉ ယောဟန်၊ ဗိတိဗျနှင့်ဗာသောလမ်း။ မသဲနှင့်သောမ။

၂၀ အာသမဲ၏သားယာကုပ်နှင့်ဇေလုပ်ဟု ခေါ်ဝေါ်သောမုန့်
၂၁ မုန့်။ ယာကုပ်၏ညီယုဒနှင့် ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသော

၂၂ ယုဒရှုကာရုတ်တည်းဟူသောတကျပ်နှင့်ပါးတို့ကိုရှေး
ကောက်၍ဘမန်တော်အမည်ဖြင့်သမုတ်တော်မူ၏။

၂၃ ထိုသူတို့နှင့် တကွကိုယ်တော်သည်တောင်ပေါ်က
ဆင်းကြွ၍မြေညီရာအရပ်၌ရပ်တော်မူ၏။ တရားနာခြင်း

၂၄ ငှါ၎င်းအနာရောဂါတို့ကိုညီမေးစေခြင်းငှါ၎င်းယေရှုကလင်
ခြံမှစ၍ယုဒပြည်။ ပင်လယ်ကမ်းနား။ တရုမြို့။ ဖိနုနုမြို့။ အ

၂၅ ရပ်ရပ်တို့ကလာကြသောလူအစုအဝေးအပေါင်းတို့နှင့်

၂၆ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည်ရှိကြ၏။ ညစ်ညူးသော

၂၇ နတ်ညည်းဆဲသောသူတို့သည်လည်းလာ၍ချမ်းသာကြ

၂၈ ၏။ ကိုယ်တော်အထဲကတန်ခိုးထွက်၍လူအပေါင်းတို့

၂၉ ကိုသက်သာစေတော်မူသည်ဖြစ်၍ပရိသတ်အပေါင်း

၃၀ တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုတို့ခြင်းငှါရှာကြံကြ၏။

၃၁ ထိုအခါကိုယ်တော်သည်မျှော်၍တပည့်တော်တို့ကို

၃၂ ကြည့်ရှုတော်မူလျှင်ဆင်းရဲသောသင်တို့သည်မက်လာရှိ

၃၃ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ ဘုရားသခင်၏ဝင်တော်သင့်

၃၄ သင်တို့၏နှင်ငံဖြစ်၏။ ယခုတွင်ငတ်မွတ်သောသင်တို့

၃၅ သည်မက်လာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည်င

၃၆ ဖြောခြင်းသို့ရောက်ကြလော့။ ယခုတွင်ငိုကျွေးသောသင်

၃၇ တို့သည်မက်လာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည်

၃၈ ရယ်ကြလေတံ့။ သူတစ်ပါးတို့သည်လူသားကြောင့်သင်တို့

၃၉ ကိုမုန်းသောအခါ။ ပယ်ရှားနှင်ထုတ်၍ကွဲခဲ့ခြင်း။ အသ

၄၀ ရေရှုတ်ချခြင်းကိုပြုသောအခါသင်တို့သည်မက်လာရှိ

၄၁ ကြ၏။ ထိုကာလ၌ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။ ရွှင်မြူး

၄၂ သောစိတ်နှင့်ချန်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ကောင်း

၄၃ ကင်သံ၌သင်တို့၏အကျိုးသည်ကြီးထွေပေ၏။ သူတို့၏

၄၄ ဘိုးဘေးများသည်ပရောဖက်တို့ကိုထိုထိုသို့ပင်ပြုကြပြီ။

၄၅ တနည်းကားငွေရတတ်သောသင်တို့သည်အမက်လာ

၄၆ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည်မိမိသက်သာ

၄၇ ခြင်းကိုယခုခံရကြ၏။ ဝစ္စာစားရသောသင်တို့သည်အ

မက်လာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည်ငတ်

မွတ်ခြင်းသို့ရောက်ရကြလော့။ ယခုရယ်တတ်သောသင်

တို့သည်အမက်လာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့

သည်ညည်းတွားငိုကျွေးရကြလော့။ လူတို့သည်သင်တို့

ကိုမုန်းသောအခါသင်တို့သည်အမက်လာရှိကြ၏။ အ

ကြောင်းမူကား။ သူတို့၏ဘိုးဘေးများသည်ငွေပရော

ဖက်တို့ကိုထိုထိုသို့ပင်ပြုကြပြီ။

၄၈ တကားကိုကြားရသောသင်တို့အားငါဆိုသည်

ကား။ သင်တို့၏ရန်သူတို့ကိုချစ်ကြလော့။ သင်တို့ကို

မုန်းသောသူတို့အားကျေးဇူးပြုကြလော့။ သင်တို့ကို

ကွဲ၍ဆဲသောသူတို့အားပစ္စာပေးကြလော့။ သင်တို့ကို

နှောင့်ရှက်သောသူတို့အဖို့ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်း

ကြလော့။ သင်၏ပါးတဖက်ကိုပုတ်သောသူအားပါးတ

ဖက်ကိုပေးဦးလော့။ သင့်ဝတ်လုံကိုဆိမ်းယူသောသူ

အားသင့်အင်္ကျီကိုလည်းယူစေခြင်းငှါအခွင့်ပေးဦးလော့။

၄၉ ၊ အကြင်သူသည်သင့်ကိုတောင်း၏။ ထိုသူအားပေး

လော့။သင့်ဥစ္စာကိုသိမ်းယူသောသူအားပြန်၍မတောင်း
 ၃၁ နှင့်။ သင်တို့သည်ကိုယ်၌သူတပါးပြုစေလိုသည်အ
 ၃၂ တိုင်းသူတပါး၌ပြုကြလော့။ သင်တို့ကိုချစ်သောသူတို့
 အားသာချစ်တုံ့ပြုလျှင်အဘယ်ကျေးဇူးတင်သနည်း။
 ဆိုးသောသူတို့သည်ကိုယ်ကိုချစ်သောသူတို့အားချစ်တုံ့
 ၃၃ ပြုကြသည်မဟုတ်လော့။ သင်တို့ကိုကျေးဇူးပြုသောသူ
 တို့အားသာကျေးဇူးပြုလျှင်အဘယ်ကျေးဇူးတင်သ
 ၃၄ နည်း။ ဆိုးသောသူတို့သည်၍မျှလောက်ပြုကြသည်မ
 ဟုတ်လော့။ သူတပါးအားဥစ္စာချေးငှားသောအခါဆပ်
 ပေးသိမ်းမည်ဟုမျှော်လင့်လျက်ချေးငှားလျှင်အဘယ်ကျေး
 ဇူးတင်သနည်း။ ဆိုးသောသူတို့သည်ကျေးဇူးဆပ်ခြင်း
 ကိုခံလို၍ဆိုးသောသူချင်းတို့အားချေးငှားတတ်သည်
 ၃၅ မဟုတ်လော့။ သင်တို့မူကားရန်သူတို့ကိုချစ်ကြလော့။
 ကျေးဇူးပြုကြလော့။တစ်စုံတစ်ရာမည်ဟုမျှော်လင့်ခြင်း
 မရှိဘဲချေးငှားကြလော့။ထိုသို့ပြုလျှင်သင်တို့အကျိုးကြီး
 ထိမ့်မည်။အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏သားဖြစ်ကြထိမ့်
 ၃၆ မည်။ ထိုဘုရားသည်ကျေးဇူးမသိသောသူ။ဆိုးညစ်
 သောသဘောရှိသောသူတို့အားကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ထို
 ကြောင့်သင်တို့အဖဉာဏ်သနားခြင်းစိတ်ရှိတော်မူသည်
 နည်းတူ။သင်တို့သည်လည်းသနားခြင်းစိတ်ရှိကြလော့။
 ၃၇ သူတပါး၏အမှု၌စစ်ကြောဆုံးဖြတ်ခြင်းကိုမပြုကြ
 နှင့်။ မပြုလျှင်သင်တို့သည်စစ်ကြောဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့်
 ကင်းလွတ်ကြထိမ့်မည်။သူတပါးကိုအပြစ်မစီရင်ကြ
 နှင့်။မစီရင်လျှင်သင်တို့သည်အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့်ကင်း
 လွတ်ကြထိမ့်မည်။ သူအပြစ်ကိုလွှတ်ကြလော့။ လွှတ်
 ၃၈ လျှင်ကိုယ်အပြစ်လွတ်ထိမ့်မည်။ သူတပါးအားပေးကြ
 လော့။ ပေးလျှင်သူတပါးသည်သင်တို့အားပေးကြထိမ့်
 မည်။အမှန်ချစ်ရုံမျှမက။ သိပ်နှက်လျက်လွှတ်လျက်လျှံ
 လျက်ရှိခြင်းနှင့်သင်တို့ရင်ခွင်၌ပေးကြထိမ့်မည်။ အ
 ကြောင်းမူကား။အကြင်ချိန်။တင်း။ပမာဏနှင့်သင်တို့
 သည်သူတပါးအားပေး၏။ထိုပမာဏအတိုင်းကိုယ်ခံရ
 ကြမည်။
 ၃၉ ဥပမာကား။လူကန်းသည်လူကန်းအားလမ်းကိုပြနိုင်
 သလော့။နှစ်ဦးတို့သည်တွင်းထဲသို့ကျထိမ့်မည်မဟုတ်
 ၄၀ လော့။ တပည့်သည်ဆရာထက်မသာ။ အပြီးသင်ပြီး
 ၄၁ သောတပည့်တိုင်းမိမိဆရာကဲ့သို့ဖြစ်ထိမ့်မည်။ ကိုယ်
 မျက်စိ၌ရှိသောတံကျင်ကိုမအောင်းမေ့ဘဲ ညီအစ်ကို
 မျက်စိ၌ရှိသောညောင့်ငယ်ကိုအဘယ်ကြောင့်ကြည့်
 ၄၂ ရှုသနည်း။ ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိသောတံကျင်ကိုမမြင်

မမှတ်ဘဲလျက်။ ညီအစ်ကို။ သင်၏မျက်စိ၌ရှိသော
 ညောင့်ငယ်ကိုထုတ်ပါရစေဟုအဘယ်သို့ညီအစ်ကို
 အားဆိုရသနည်း။ လျှို့ဝှက်သောသူ။ ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိ
 သောတံကျင်ကိုရှေးဦးစွာထုတ်လော့။ နောက်မှညီအစ်
 ကိုမျက်စိ၌ရှိသောညောင့်ငယ်ကိုထုတ်ခြင်းငှါရှင်းလင်း
 ၄၃ စွာမြင်ထိမ့်မည်။ မကောင်းသောအသီးကိုသီးသော
 အပင်ကားကောင်းသောအပင်မဟုတ်။ ကောင်းသော
 အသီးကိုသီးသောအပင်ကားမကောင်းသောအပင်
 ၄၄ မဟုတ်။ အသီးကိုစောက်၍အပင်သဘောကိုသိရ
 ၏။ဆူးပင်၌တည်သီးကိုမဆွတ်တတ်။တောမြို့၌စပျစ်သီး
 ၄၅ ကိုမဆွတ်တတ်။ ကောင်းသောသူသည်ကောင်းသော
 မိမိစိတ်နှစ်လုံးဘဏ္ဍာတိုက်ထဲကကောင်းသောအရာ
 ကိုထုတ်ဖော်တတ်၏။မကောင်းသောသူသည်မကောင်း
 သောမိမိစိတ်နှစ်လုံးဘဏ္ဍာတိုက်ထဲကမကောင်းသော
 အရာကိုထုတ်ဖော်တတ်၏။ အကြောင်းမူကား။စိတ်နှစ်
 လုံးအပြည့်ရှိသည်အတိုင်းနှုတ်မြွက်တတ်၏။
 ၄၆ စေကားကိုနားမထောင်ဘဲလျက်ဝင်သခင်။သခင်
 ၄၇ ဟုအဘယ်ကြောင့်ခေါ်ကြသနည်း။ ငတ်သို့လာ၍စေကား
 ကိုကြားသည်အတိုင်းနားထောင်သောသူသည်အဘယ်
 ၄၈ သူနှင့်တူသနည်းဟူမူကား။ တိုက်ကိုတည်သောအခါ
 နက်စွာတူး၍ကျောက်ပေါ်မှာတိုက်မြစ်ချသောသူနှင့်
 တူ၏။မြစ်ရေထဲသဖြင့်ရေစီး၍ထိုတိုက်ကိုရိုက်ခတ်
 သောအခါကျောက်ပေါ်မှာတည်လျက်ရှိသောကြောင့်
 ၄၉ မထွပ်နိုင်ရာ။ စေကားကိုကြား၍နားမထောင်သောသူ
 မူကားအခုအခံမရှိဘဲမြေပေါ်မှာတိုက်ကိုတည်သော
 သူနှင့်တူ၏။ ရေစီး၍ထိုတိုက်ကိုရိုက်ခတ်သောအခါ
 ချက်ချင်းလဲ၍အကုန်အစင်ပြိုပျက်လေသည်ဟုဟော
 တော်မူ၏။
 ၅၀ ထိုဒေသနာတော်ကိုယေရှုသည်ပရိသတ်တို့အား
 အကုန်အစင်ဟောတော်မူပြီးမှကပေရနောင်မြို့သို့ကြွ
 ၅၁ ဝင်တော်မူ၏။ ထိုမြို့၌တပ်မှူး၏ကျွန်တယောက်သည်
 ၅၂ နာ၍သေခါနီးရှိ၏။သူ၏သခင်သည်သူကိုချစ်၍ယေရှု
 ၏သိတင်းတော်ကိုကြားလျှင်ယုဒအမျိုးအကြီးအကဲ
 တို့ကိုအထံတော်သို့စေလွှတ်သဖြင့်ကိုယ်တော်သည်
 ကြွ၍ထိုကျွန်ကိုချစ်သာပေးတော်မူမည်အကြောင်း
 ၅၃ တောင်းပန်လေ၏။ ထိုသူတို့သည်ယေရှုထံတော်သို့
 ရောက်လျှင်ကျေးဇူးတော်ကိုခံမည်သူသည်ခံထိုက်သော
 ၅၄ သူဖြစ်ပါ၏။ သူသည်အကျွန်ုပ်တို့အမျိုးကိုနှစ်သက်၍

အကျွန်ုပ်တို့အဖို့တရားအရပ်ကိုဆောက်ပါပြီဟူ၍ကြပ်
 ၆ ကြပ်တောင်းပန်ကြ၏။ ယေရှုသည်သူတို့နှင့်အတူကြွ
 တော်မူ၏။ တပ်မှူးအိမ်နှင့်မနီးမဝေးရောက်တော်မူ
 သောအခါတပ်မှူးသည်မိမိအဆွေတို့ကိုစေလွှတ်၍သခင်။
 ကိုယ်ကိုပင်ပန်းစေတော်မူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏အိမ်မိုး
 ၇ အောက်သို့ကြွဝင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်ကိုအကျွန်ုပ်
 မခံထိုက်ပါ။ ထိုအတူ။ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ထံသို့
 ရောက်ထိုက်သောသူမဟုတ်သည်ကိုအကျွန်ုပ်ထင်ပါ
 ၈ ပြီ။ အမိန့်တော်တစ်ချို့ရှိလျှင်အကျွန်ုပ်၏ငယ်သားသည်
 ချမ်းသာရပါလိမ့်မည်။ ဥပမာကား။ အကျွန်ုပ်သည်မင်း
 အောက်၌ကျွန်ခံသောသူဖြစ်သော်လည်းစစ်သူရဲများ
 ကိုအုပ်စိုး၍တဦးကိုသွားချေဟုဆိုလျှင်သွားပါ၏။ တဦး
 ကိုလားခွဲဟုခေါ်လျှင်လာပါ၏။ ကျွန်ုပ်ကိုလည်းဤအမှုကို
 လုပ်တော့ဟုဆိုလျှင်လုပ်ပါ၏ဟုတပ်မှူးလျှောက်စေ၏။
 ၉ ၊ ထိုစကားကိုယေရှုသည်ကြားတော်မူလျှင်အံ့ကြော
 ခြင်းရှိ၍နောက်တော်၌လိုက်သောလူများကိုထွဋ်ကြည့်
 လျက်ငါဆိုသည်ကား။ ဤမျှလောက်သောယုံကြည်ခြင်း
 ကိုအသရေလအမျိုး၌ပင်ငါမတွေ့ဘူးသေးဟုမိန့်တော်မူ
 ၁၀ ၏။ တပ်မှူးစေလွှတ်သောသူတို့သည်အိမ်သို့ပြန်ရောက်
 လျှင်အနာရောဂါစွဲသောကျွန်ုပ်သည်ကျန်းမာလျက်ရှိ
 သည်ကိုတွေ့ကြ၏။
 ၁၁ နက်ဖန်နေဒွန်နာဇုနုမြို့သို့ကြွတော်မူ၍တပည့်တော်
 များနှင့်လူအရအဝေးအပေါင်းတို့သည်နောက်တော်သို့
 ၁၂ လိုက်ကြ၏။ မြို့တံခါးအနီးသို့ရောက်သောအခါမုတ်
 ဆိုးမရွံ့ဘယောက်တည်းသောသားအသေကောင်ကို
 ၁၃ သင်းပြိုဟ်ခြင်းငှါထုတ်သွား၍မြို့သူမြို့သားများတို့
 သည်လိုက်ကြ၏။ သခင်ဘုရားသည်ထိုမိမိမြင်လျှင်
 သနားခြင်းမိတ်တော်ရှိ၍မငိုနှင့်ဟုမိန့်တော်မူလျက်အနီး
 သို့ကြွ၍ဘလားကိုလက်နှင့်တို့တော်မူသဖြင့်ထပ်သော
 ၁၄ သူတို့သည်ရပ်၍နေကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းအချင်း
 လှလင်း။ ထလော့။ သင့်အားငါအမိန့်ရှိသည်ဟုမိန့်တော်
 ၁၅ မူလျှင်။ သေသောသူသည်ထိုင်၍စကားပြော၏။ ကိုယ်
 တော်သည်လည်းထိုသူကိုမိခင်အားအပ်ပေးတော်မူ၏။
 ၁၆ ၊ လူအပေါင်းတို့သည်ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ရောက်၍ကြီး
 စွာသောပရောဖက်သည်ငါတို့တွင်ပေါ်ထွန်းပြီ။ ဘုရား
 သခင်သည်မိမိလူမျိုးကိုအကြည့်အရှုကြွလာတော်မူပြီ
 ၁၇ ဟူ၍ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။ ထိုသို့
 တင်းတော်သည်ယခုပြည်မှစ၍ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့
 ၌အနှံ့အပြားကျော်စောလေ၏။

၁၈ ယောဟန်၏တပည့်တို့သည်ထိုအကြောင်းအရာ
 ၁၉ အလုံးစုံတို့ကိုမိမိဆရာအားကြားပြောကြ၏။ ထိုအခါ
 ယောဟန်သည်မိမိတပည့်နှင့်ယောက်ကိုခေါ်ပြီးလျှင်
 ယေရှုထံတော်သို့စေလွှတ်၍ကိုယ်တော်သည်ကြွလာ
 သောသူမှန်သလော။ သို့မဟုတ်။ အချားသောသူကိုမျှော်
 ၂၀ လင့်ရပါမည်လောဟုမေးလျှောက်စေ၏။ ထိုသူတို့
 သည်အထံတော်သို့ရောက်လျှင်ကိုယ်တော်သည်ကြွလာ
 သောသူမှန်သလော။ သို့မဟုတ်။ အချားသောသူကိုမျှော်
 လင့်ရပါမည်လောဟုမေးလျှောက်စေခြင်းငှါနှစ်ခြင်း
 ဆရာယောဟန်သည်အကျွန်ုပ်တို့ကိုကိုယ်တော်ထံသို့
 ၂၁ စေလွှတ်ပါပြီဟုလျှောက်ကြ၏။ ထိုအချိန်နာရီ၌ယေရှု
 သည်လူများတို့ကိုအနာရောဂါဝေဒနာဘေး။ နှုတ်ဆိုး
 ဘေးနှင့်ကင်းလွတ်စေတော်မူ၏။ မျက်မိကန်းသောသူ
 များတို့ကိုလည်းမျက်မိမြင်စေခြင်းငှါကျေးဇူးပြုတော်
 ၂၂ မူ၏။ ထိုအခါယေရှုကသင်တို့သည်ကြားရသမျှမြင်ရ
 သမျှတို့ကိုသွား၍ယောဟန်အားကြားလျှောက်ကြလော့။
 မျက်မိကန်းသောသူတို့သည်မျက်မိမြင်ရကြ၏။ ခြေဆွံ
 သောသူတို့သည်ထွပ်သွားရကြ၏။ နို့နာစွဲသောသူတို့
 သည်သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်ရကြ၏။ နားပင်းသောသူ
 တို့သည်နားကြားရကြ၏။ သေသောသူတို့သည်ထမြောက်
 ၂၃ ခြင်းသို့ရောက်ရကြ၏။ ဆင်းရဲသားတို့သည်လည်းဝမ်း
 မြောက်စရာသိတင်းကိုကြားရကြ၏။ ကြောင့်မိတ်
 မပျက်သောသူသည်မက်လာရှိ၏ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။
 ၂၄ ယောဟန်စေလွှတ်သောသူတို့သည်သွားကြသည်
 နောက်။ ယေရှုသည်ယောဟန်ကိုအကြောင်းပြု၍
 ပရိသတ်တို့အား။ သင်တို့သည်အဘယ်မည်သောအရာ
 ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါတောသို့ထွက်သွားကြသနည်း။ လေ
 ၂၅ ထွပ်သောကျူပင်ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါသွားသလော။ သို့
 မဟုတ်။ နူးညံ့သောအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်သောသူကိုကြည့်
 ရှုခြင်းငှါသွားသလော။ တင့်တယ်သောအဝတ်ကိုဝတ်
 ဆင်၍ကောင်းမွန်စွာစားသောက်သောသူတို့သည်မင်း
 ၂၆ အိမ်၌နေတတ်ကြ၏။ ပရောဖက်ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါသွား
 သလော။ မှန်ပေ၏။ ပရောဖက်ထက်ကြီးမြတ်သောသူ
 ၂၇ လည်းဖြစ်သည်ဟုငါဆို၏။ ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား။
 ကြည့်ရှုလော့။ သင်သွားရာလမ်းကိုပြင်ရသောငါ၏တ
 မန်ကိုသင့်ရှေ့၌ငါစေလွှတ်၏ဟုဆိုရာ၌ထိုသူကိုဆိုလို
 ၂၈ သတည်း။ ငါဆိုသည်ကား။ မိမိမွေးသောသူတို့တွင်နှစ်
 ခြင်းဆရာယောဟန်ထက်ကြီးမြတ်သောပရောဖက်

တယောက်မျှမရှိ။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံ
 ၂၆ တော်တွင် အငယ်ဆုံးသောသူသည် ထိုသူထက်သာ၍
 ၃၀ ဟန်၏စကားကို ကြားနာရလျှင် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း၍
 တတ်တို့မူကား သူတို့အကျိုးအလိုငှါ ဘုရားသခင်ကြံ
 စည်တော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ပယ်၍ ယောဟန်၏
 နှစ်ခြင်းကို မခံဘဲနေကြ၏။

၃၁ ထို့ကြောင့် ဤလူမျိုးကို အဘယ်ဥပမာနှင့် ပုံပြရအံ့
 ၃၂ နည်း။ အဘယ်သူနှင့်တူသနည်း။ ပွဲသဘင်၌ ထိုင်နေသော
 သူငယ်ချင်းတို့သည် တယောက်ကို တယောက် အသံလွှင့်
 ကြ၍ ငါတို့သည် သာယာစွာ တီးမှုတ်သော်လည်း သင်တို့
 သည် မကကြ။ ညည်းတွားစွာ ဖြည့်တတ်သော်လည်း မငို
 ကျေးကြဟု ပြောဆိုသောသူငယ်တို့နှင့် ဤလူမျိုးသည် တူ
 ၃၃ တူ၏။ အကြောင်းမူကား နှစ်ခြင်းဆရာယောဟန်သည်
 ရန်ကိုမစား စပျစ်ရည်ကိုမသောက် ဘဲလာသည်ရှိသော်
 သင်တို့က ဤသူသည် နတ်ဆိုးစွဲသောသူပါ တကားဟု
 ၃၄ ဆိုကြ၏။ လူသားသည် စားသောက်လျက်သာ သည်ရှိ
 သော် ဤသူသည် စားကျူးသောသူ။ စပျစ်ရည်သောက်
 ကျူးသောသူပါ တကား။ အခွန်ခံသောသူနှင့် ဆိုးသော
 သူတို့ကို မိတ်ဆွေခွဲသောသူပါ တကားဟု ဆိုပြန်ကြ
 ၃၅ ၏။ သို့သော်လည်း ပညာတရားသည် မိမိသားရှိသမျှတို့
 တွင် ခံရခြင်းတင်ခြင်းနှင့် လွတ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၆ ဖာရိရှတယောက်သည် အစာကိုသုံးဆောင်တော်မူ
 ခေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကို ခေါ်ပင့်လျှင် ထိုဖာရိရှ၏အိမ်
 ၃၇ သို့ကြွ၍ သားပွဲ၌ လျောင်းဘော်မူ၏။ ထိုသို့စားပွဲ၌ လျောင်း
 ၃၈ တော်မူသည်ကို ထိုမြို့၌ ဆိုးသောမိမ္မတယောက်သည် သိ
 တော်၌ ခြေတော်အနီးမှ ရပ်လျက် ငိုကျွေး၍ ခြေတော်
 ပေါ်သို့မျက်ရည်ကျ လျှင်မိမိဆံပင်နှင့် သုတ်လေ၏။ ခြေ
 ၃၉ တော်ကိုလည်း နမ်း၍ ဆီမွှေးနှင့် ဖိမ်းလျက် နေလေ၏။
 ကိုယ်တော်ကို ခေါ်ပင့်သော ဖာရိရှသည် မြင်လေသော်
 ဤသူသည် ခရစ်တော်မှန်လျှင် ခြေတော်ကို ကိုင်သောဤ
 မိမ္မသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သည်ကို သိလိမ့်မည်။
 ဤမိမ္မသည် ဆိုးသောသူဖြစ်၏ဟု ထင်မှတ်၏။

၄၀ ယောဟန်လည်း အချင်းရှိရန် သင့်အား ငါပြောစရာ
 တခုရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင် အရှင်ဘုရား အမိန့်ရှိတော်
 ၄၁ မူပါဟု လျှောက်သော်၊ ယောဟန် ဥစ္စာရှင်တဦး၌ ကျေး
 စားနှစ်ဦးရှိ၏။ တယောက်၌ ကားဒေနာရီအများငါးဆူ။

၄၂ တယောက်၌ ကားငါးဆယ်ကျွေးရှိ၏။ သူတို့သည်
 ကျေးဆပ်ရန် မရှိသောကြောင့် ကျေးရှင်သည် ထိုသူနှစ်
 ယောက်တို့ကို အချည်းနှီးလွှတ်၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ထိုသူနှစ်
 ယောက်တွင် အဘယ်သူသည် ကျေးရှင်ကို သာ၍ချစ်
 ၄၃ ထိမ့်မည်နည်းဟု မေးတော်မူ၏။ ရှိရန်ကလည်း သာ၍
 ကျေးဇူးကို ခံရသောသူသည် သာ၍ ချစ်ထိမ့်မည် အ
 ကျွန်ုပ်တင်ပါ၏ဟု လျှောက်လျှင် ယောဟန်က သင်ထင်သည်
 ၄၄ အတိုင်း မှန်ပေ၏ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ထိုမိမ္မကို တွေ့၍
 ရှိရန်အားလည်း သင်သည် ဤမိမ္မကို မြင်သလော။ သင်၏
 အိမ်သို့ ငါဝင်သော် သင်သည် ခြေဆေးရေကို မပေး။ ဤ
 မိမ္မမူကား ငခြေပေါ်သို့ မျက်ရည်ကျ၍ မိမိဆံပင်နှင့် သုတ်
 ၄၅ လေပြီ။ သင်သည် ကိုမနပ်။ သူမူကား အိမ်သို့ဝင်သော
 ၄၆ အချိန်မှစ၍ ငခြေကို နမ်းလျက် မခံဘဲနေ၏။ သင်သည်
 ငခေါင်းကို ဆီနှင့်မဖိမ်း။ သူမူကား ငခြေကို ဆီမွှေးနှင့်
 ၄၇ ဖိမ်းလေပြီ။ ထို့ကြောင့် ငါဆိုသည်ကား။ သူသည် များ
 စွာသော အပြစ်တို့နှင့် လွတ်သည်ဖြစ်၍ အတ္တန်ချစ်တတ်
 ၄၈ ၏။ အနည်းငယ်သော အပြစ်လွတ်သောသူသည် အနည်း
 ၄၉ ငယ်မျှသာ ချစ်တတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုမိမ္မအား
 လည်း သင်သည် အပြစ်တို့နှင့် လွတ်လေပြီဟု မိန့်တော်မူ
 ၅၀ ၏။ စားပွဲ၌ လျောင်းသောသူတို့က အပြစ်ကို လွတ်သော
 ဤသူကား အဘယ်သူနည်းဟု အောင်းမေ့ကြ၏။ ယောဟန်
 သည် ထိုမိမ္မအား သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်ကို
 ကယ်တင်ပြီ။ ညီဝတ်စွာ သွားသော ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၅၁ ထိုနောက်မှ ကိုယ်တော်သည် မြို့ရွာအစည်အတိုင်း
 ဒေသစာရိတ္တလည်း ချစ်တရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့်
 ၅၂ ရှည်သော ဝေဒနာတရားကို ယောဟန်တော်မူ၏။ တကယ်
 နှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်
 ကြ၏။ နတ်ဆိုးဘေး။ အနာဂရောဂါဘေးနှင့် ကင်းလွတ်စေ
 တော်မူသော မိမ္မအမျိုးသည်လည်း သိုက်ကြ၏။ ထိုမိမ္မတို့
 တွင် နတ်ဆိုးရန် ယောက်လွှတ်သော မာဂဒလဟုခေါ်
 ၅၃ ဝေါသောမာရီ။ ဟေရန်မင်း၏စားတော်ကဲ ခုဇ၏မယား
 ယောဟန်နှင့် ရှာရန်မှစ၍ မိမိဥစ္စာကို လှူ၍ ကိုယ်တော်ကို
 လုပ်ကျွေးသော အချားမိမ္မအများပါကြ၏။

၅၄ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် မြို့ရွာအရပ်ရပ်
 သို့မှ အဝတ်တော်သို့သာ ချီးမွမ်းလျက် ရှိကြသော အခါဥပ
 ၅၅ မာစကားအား ဖြင့်ကြွက်ငါးတော်မူသည်မှာ။ ဤခေကြ
 သောသူသည် မျိုးစေ့ကို ကြံခြင်းငှါ လွှတ်သွား၏။ အစေ့
 ကို ကြံသည်တွင် အချို့သော အစေ့တို့သည် လစ်၌ ကျ

၂၄ ဂါထိလဲပြည်နှင့်အိုင်တဖက်ဖြစ်သောဂါဒရပြည်
၂၅ သို့ရောက်ကြ၍၊ ယေရှုသည်ကုန်းပေါ်သို့တက်တော်မူ
လျှင်ကာလဘာခဏစွာနတ်ဆိုးနှင့်အမြင့်အဝေးသို့တော်
အိမ်၌မနေ။ သင်းပြိုင်းတစပြိုင်၌နေတတ်သောဂါဒရ
ပြည်သားတယောက်သည်ကိုယ်တော်ကိုခရီးဦး၌
၂၆ ပြုလေ၏။ ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင်ပျပ်ဝပ်၍အမြင့်ဆုံး
သောဘုရားသခင်၏သားတော်ယေရှု။ ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်နှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ်ကိုညှဉ်း
ဆဲတော်မမူမည်အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ
သည်ဟုကြီးသောအသံနှင့်အော်ဟစ်၍လျှောက်လေ၏
၂၇ ၊ လျှောက်သည်အကြောင်းကား၊ နတ်ဆိုးသည်ထိုလူကို
အဖန်ပွားစွာနှိမ်ဆီးဖွဲ့၍၊ ခြေဖျင်း၊ ထံပြု၍အကောင်

ထားသော်လည်းခြေချင်း။သံကြိုးကိုဆွဲဖြတ်၍နတ်ဆိုး
 သည်တောအရပ်သို့နှင်မြှင့်ကြောင်းကိုကိုယ်တော်သည့်
 ထောက်၍ညှစ်ညှူးသောနတ်။ထိုလူမှထွက်သွားလော့
 ၃၀ ဟုမိန့်တော်မူခဲ့ပြီ။ယေရှုကလည်းသင်သည်အဘယ်အ
 မည်ရှိသနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်ထိုလူကိုနတ်ဆိုးအများ
 စွဲသောကြောင့်အကျွန်ုပ်အမည်ကားလေဂေါင်ဖြစ်ပါ
 ၃၁ သည်ဟုလျှောက်ပြီးမှ၊အနက်ဆုံးသောအရပ်သို့သွား
 စေခြင်းငှါမနှင်ပါမည်အကြောင်းတောင်းပန်လေ၏။
 ၃၂ ထိုအရပ်၌တောင်ပေါ်မှာများစွာသောဝက်အရ
 သည်ကျက်စားလျက်ရှိ၏။ထိုဝက်ထဲသို့ဝင်ရပါမည်
 အကြောင်း။အခွင့်ပေးတော်မူပါဟုနတ်ဆိုးတို့သည်
 ၃၃ တောင်းပန်ပြန်လျှင်အခွင့်ပေးတော်မူ၏။နတ်ဆိုးတို့
 သည်လူမှထွက်၍ဝက်ထဲသို့ဝင်သဖြင့်ဝက်အရသည်
 အိုင်ကပ်စောက်ကိုတဟုန်တည်းပြေးဆင်း၍အသက်
 ၃၄ ဆုံးကြ၏။ဝက်ကျောင်းသောသူတို့သည်ထိုအခြင်း
 အရာကိုမြင်လျှင်ပြေး၍မြို့ရွာတို့၌သိတင်းကြားပြောကြ
 ၃၅ သော်၊လူများတို့သည်ထိုအမှုအရာကိုကြည့်ရှုအံ့သော
 ငှါထွက်လာကြ၏။အထံတော်သို့ရောက်သောအခါနတ်
 ဆိုးထွက်သွားသောသူသည်အဝတ်ကိုဝတ်၍ပကတိ
 မိတ်နှင့်ယေရှု၏ခြေဘော်ရင်း၌ထိုင်နေသည်ကိုမြင်လျှင်
 ၃၆ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။နတ်ဆိုးစွဲသောသူ
 သည်အဘယ်သို့သောအားဖြင့်ကျန်းမာပကတိရှိသည်
 ကိုသိမြင်သောသူတို့သည်နောက်လာသောသူတို့အား
 ၃၇ ပြန်ကြားပြီးမှ၊ဂါရုပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်
 အတ္တန်ကြောက်လန့်သောမိတ်စွဲ၍မိမိတို့ပြည်ကထွက်
 သွားတော်မူမည်အကြောင်းတောင်းပန်ကြလျှင်ကိုယ်
 တော်သည်ထွက်သွားသောသူသည်ကိုယ်တော်နှင့်
 ၃၈ အတူရှိပါမည်အကြောင်းတောင်းပန်လျှင်၊ယေရှုက
 သင်သည်ကိုယ်အိမ်သို့ပြန်သွားလော့။ဘုရားသခင်သည်
 သင်၌အဘယ်မျှလောက်ကျေးဇူးပြုတော်မူသည့်ကိုကြား
 ပြောလော့ဟူ၍ထွက်လိုက်တော်မူလျှင်ထိုသူသည်သွား
 ၃၉ ခဲ့သောသူသည်အဘယ်မျှလောက်ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်
 ကိုဘုရားရှင်လုံးတွင်အနွဲ့အပြားသိတင်းကြားပြောလေ၏။
 ၄၀ ယေရှုသည်ပြန်တော်မူလျှင်လူအရအဝေးအပေါင်းတို့
 သည်ကိုယ်တော်ကိုမျှော်လင့်လျက်နေကြသောကြောင့်
 ၄၁ ဝမ်းမြောက်စွာလက်ခံကြ၏။ထိုအခါယာဆူရအမည်ရှိ
 သောဘုရားဇရပ်မှူးသည်လာ၍ယေရှု၏ခြေဘော်ရင်း

၄၂ ၌ပျပ်ဝပ်လျက်၊တဆယ်နှစ်နှစ်အရွယ်ရှိသောမိမိ၌
 တယောက်တည်းသောသွေးသည်သေဆဲရှိသောကြောင့်
 မိမိအိမ်သို့ကြွတော်မူမည်အကြောင်း။ကိုယ်တော်ကို
 တောင်းပန်၍ကြွတော်မူမည်တွင်လူအရအဝေးတို့သည်
 ၄၃ ကိုယ်တော်ကိုထိခိုက်တိုက်မိကြ၏။ထိုအခါတဆယ်
 နှစ်နှစ်ပတ်လုံးသွေးသွန်အနာစွဲသောကြောင့်ဥစ္စာရှိသမျှ
 ကိုဆေးသွားတို့အားပေး၍ကုန်သော်လည်းအဘယ်ဆေး
 သွားလက်၌မျှချမ်းသာမရနိုင်သောမိမိတယောက်သည်
 ၄၄ နောက်တော်သို့ချည်းကပ်၍အဝတ်တော်၏ပန်းပွားကို
 တို့သဖြင့်ထိုခဏချင်းတွင်သွေးသွန်အနာပျောက်လေ
 ၄၅ ၏။ယေရှုကလည်းငါ့အဘယ်သူတို့သနည်းဟုမေး
 တော်မူလျှင်လူအပေါင်းတို့သည်ညှင်းလတ်သော်ပေတရု
 မှစ၍သူ၏အပေါင်းအဖော်တို့ကသခင်။လူအရအဝေး
 တို့သည်ကိုယ်တော်အားထိခိုက်တိုက်မိကြသည်ဖြစ်၍
 ငါ့အဘယ်သူတို့သနည်းဟုမေးတော်မူပါသည်တကား
 ၄၆ ဟုလျှောက်လေ၏။ယေရှုကလည်းတစုံတယောက်သော
 သူသည်ငါ့ကိုလေပြီ။ငါ့ကိုယ်မှတန်ခိုးထွက်သည်ကို
 ၄၇ ငါသိ၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။ထိုမိမိသည်မိမိပုန်းရှောင်၍
 မနေနိုင်သည်ကိုသိလျှင်တုန်လှုပ်လျက်လာ၍အဘယ်
 အကြောင်းကြောင့်တို့သည်ကိုငင်ချက်ချင်းချမ်းသာရ
 သည်ကိုငင်လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာပျပ်ဝပ်လျက်ကြား
 ၄၈ လျှောက်လေ၏။ကိုယ်တော်ကလည်းငါ့သွေးမစီးရန်နှင့်
 သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည်သင့်အနာကိုညှိမ်းစေပြီ။ညှိမ်
 ဝပ်စွာသွားလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၄၉ ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင်တရားဇရပ်မှူးအိမ်၌လူ
 လာ၍ကိုယ်တော်၏သွေးသေပါပြီ။ဆရာကိုမနှောင့်ရှက်
 ၅၀ ပါနှင့်ဟုဆို၏။ယေရှုသည်ကြားလျှင်မကြောင့်ကြနှင့်။
 ယုံကြည်ခြင်းမိတ်တခုသာရှိစေလော့။ထိုသို့ရှိလျှင်သူ
 သည်ဘေးနှင့်လွတ်ထိခိုက်မည်ဟုတရားဇရပ်မှူးအားမိန့်
 ၅၁ တော်မူ၏။အိမ်သို့ရောက်လျှင်ပေတရု။ယောဟန်။ယော
 ကုပ်နှင့်မိမိဗေဒနာ၏မိဘမှတပါးအဘယ်သူကိုမျှအထံ
 ၅၂ သို့မဝင်စေခြင်းငှါဆီးတားတော်မူ၏။လူအပေါင်းတို့
 သည်ငါ့ကျေးမြည်တန်ကြသည်ကိုကိုယ်တော်ကမငိုကြ
 နှင့်။သူငယ်သေသည်မဟုတ်။အိပ်ပြောသည်ဟုမိန့်တော်
 ၅၃ မူလျှင်၊သူငယ်သေကြောင်းကိုထိုသူတို့သည်သိသဖြင့်
 ၅၄ ကိုယ်တော်ကိုပျက်ရယ်ပြုကြ၏။ထိုသူရှိသမျှတို့ကို
 ၅၅ ပြင်သို့ထွက်စေပြီးမှသူငယ်၏လက်ကိုကိုင်တော်မူ
 ၅၆ လျက်သူငယ်ထလော့ဟုခေါ်တော်မူသည်တွင်၊မိတ်
 ၅၇ ပိညှပ်ပြန်လာ၍မိမိဗေဒနာသည်ချက်ချင်းထလေ၏။သုအား

စားစရာပေးလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။မိဘတို့သည်မိန့်မော
 တွေဝေခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ထိုအမှုအရာကိုအဘယ်
 သူအားမျှမပြောရမည်အကြောင်းပညတ်တော်မူ၏။

၉ တကချိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကိုရဝေးစေ
 တော်မူပြီးမှနတ်ဆိုးအပေါင်းတို့ကိုနိုင်သောတန်ခိုးနှင့်
 အနာရောဂါတို့ကိုညှိမ်းစေခြင်းငှါအခွင့်တန်ခိုးကိုပေး
 ၂ တော်မူ၏။ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို
 ဟောပြောစေခြင်းငှါ၎င်းလူနာတို့ကိုချမ်းသာစေခြင်းငှါ
 ၃ ၎င်းစေလွှတ်တော်မူ၏။သင်တို့သည်လပ်ခရီးတို့အဘယ်
 အရာကိုမျှမယူကြနှင့်။တောင်ဝေး။ထွယ်အိပ်။မုန့်။ငွေ
 ကိုမယူကြနှင့်။အင်္ကျီနှစ်ထည်ကိုလည်းမပါစေကြနှင့်။

၄ ၊မည်သည်အိမ်သို့ဝင်လျှင်ထိုအိမ်တွင်ထိုအရပ်မှမ
 ၅ ထွက်မသွားမှီတိုင်အောင်နေကြလော့။။အကြင်သူတို့
 သည်သင်တို့အားဧည့်သည်ဝတ်ကိုမပြုဘဲနေ၏။ထိုသူ
 တို့နေရာရှိမှထွက်သွားစည်။သူတို့တဖက်၌သက်သေ
 ဖြစ်စေခြင်းငှါသင်တို့၏ခြေဖဝါးမှမြေမှုန့်ကိုခါထိုက်ကြ

၆ လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။တပည့်တော်တို့သည်ထွက်သွား
 ၍ဝေဂေထိတရားကိုဟောလျက်ခပ်သိမ်းသောအရပ်
 တို့၌အနာရောဂါကိုညှိမ်းစေလျက်မြို့ရွာတို့တွင်ဒေသ
 စာရိတ္တညီလည်ကြ၏။

၇ ယေရှုပြုတော်မူသမျှတို့ကိုစော်ဘွားဟေရုဒ်သည်
 ကြားလျှင်တွေးတောသောစိတ်ရှိ၏။အကြောင်းမူကား။
 လူအချို့ကယောဟန်သည်သေခြင်းမှထမြောက်လေပြီ
 ၈ ဟုဆိုကြ၏။အချို့ကဇေယပေါ်ထွန်းပြီဟုဆိုကြ၏။
 အချို့ကရှေးပရောဖက်တပါးပါးထပြန်ပြီဟုဆိုကြ၏။

၉ ၊ဟေရုဒ်မင်းကလည်းယောဟန်၏လည်ပင်းကိုငါဖြတ်
 လေပြီ။ဤမျှလောက်သောသိတင်းကိုငါကြားရသောဤ
 သူကားအဘယ်သူနည်းဟုဆိုလျက်ယေရှုကိုမြင်ခြင်း
 ငှါအလိုရှိ၏။

၁၀ တမန်တော်တို့သည်အထံတော်သို့ပြန်လာ၍မိမိတို့
 ပြုသမျှတို့ကိုကြားလျှောက်ကြ၏။ကိုယ်တော်သည်သူ
 တို့ကိုခေါ်၍ဗက်ဇဒါနွယ်အတွင်း။တော၌ဆိတ်ကွယ်
 ရာအရပ်သို့ကြွတော်မူ၏။လူအစုအဝေးတို့သည်သိလျှင်
 ၁၁ နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ထိုလူများကိုလက်ခံတော်
 မူလျက်ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်၏အကြောင်းကိုဟော
 ပြော၍နာသောသူတို့ကိုချမ်းသာပေးတော်မူ၏။

၁၂ မိလားချုပ်သောအခါတကချိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့သည်
 ချည်းကပ်လျက်လူများတို့သည်ပတ်ဝန်းကျင်ရှာဖွေ

သို့သွား၍ဆိပ်ရာ။စားစရာကိုရှာစေခြင်းငှါအခွင့်ပေး
 တော်မူပါ။ဤအရပ်သည်တောအရပ်ဖြစ်ပါ၏ဟုလျှောက်

၁၃ ကြလျှင်။ကိုယ်တော်ကသူတို့စားစရာတို့သင်တို့ပေးကြ
 လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။တပည့်တော်တို့ကလည်းအကျွန်ုပ်
 တို့သည်သွား၍ဤလူအပေါင်းတို့စားစရာတို့မဝယ်လျှင်
 ၁၄ မုန့်ငါးလုံးနှင့်ငါးနှစ်ကောင်မှတပါးအဘယ်စားစရာမျှ
 ၁၅ အကျွန်ုပ်တို့၌မရှိပါဟုလျှောက်ကြ၏။ထိုသို့လျှောက်
 သည့်အကြောင်းကား။လူငါးထောင်ခန့်မျှရှိသတည်း။ထို
 အခါလူများတို့ကိုတရလျှင်ငါးဆယ်စီအရရလျောင်း
 ၁၆ ကြစေဟုအမိန့်တော်ရှိ၏။တပည့်တော်တို့သည်အမိန့်
 တော်အတိုင်းပြု၍လူအပေါင်းတို့ကိုလျောင်းစေပြီးလျှင်
 ၁၇ ၊ယေရှုသည်မုန့်ငါးလုံးနှင့်ငါးနှစ်ကောင်ကိုယူ၍ကောင်း
 ကင်သို့ကြည့်မျှော်လျက်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှမုန့်
 ကိုဖဲ့၍လူများရှေ့၌ထည့်စေခြင်းငှါတပည့်တော်တို့
 ၁၈ အားပေးတော်မူ၏။လူအပေါင်းတို့သည်စား၍ဝကြပြီးမှ
 ကြွင်းရစ်သောအကျိုးအပွဲကိုကောက်သိမ်း၍တဆယ်
 နှစ်တောင်းအပြည့်ရကြ၏။

၁၉ တရုရောအခါယေရှုသည်တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ
 ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ဆုတောင်းတော်မူစည်။လူများတို့
 သည်ကိုအဘယ်သူဖြစ်သည်ဆိုကြသနည်းဟုမေးမြန်း
 ၂၀ တော်မူလျှင်။လူအချို့ကကိုယ်တော်သည်နှစ်ခြင်းဆရာ
 ယောဟန်ဖြစ်သည်ဟုဆို၍၎င်းအချို့ကဇေယဖြစ်သည်ဟု
 ၂၁ ဆို၍၎င်းအချို့ကရှေးပရောဖက်တပါးပါးထပြန်သည်ဟု
 ၂၂ ဆို၍ဆိုကြပါ၏ဟုလျှောက်ကြသော်။သင်တို့လည်း
 ကိုအဘယ်သူဖြစ်သည်ဆိုကြသနည်းဟုမေးမြန်းတော်
 မူလျှင်ပေတရုကကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်၏ခရစ်
 ၂၃ တော်ဖြစ်တော်မူသည်ဟုလျှောက်လေ၏။ထိုအကြောင်း
 ကိုအဘယ်သူအားမျှမပြောမိမိသောငှါတပည့်တော်တို့
 ၂၄ ကိုကြပ်တည်းစွာပညတ်တော်မူ၏။ထိုမှတပါး။လူသား
 သည်များစွာခံရမည်။လူအကြီးအကဲ။ယဇိပရောဟိတ်
 အကြီး။ကျွန်ုပ်တို့၏ညင်းပယ်ခြင်းကို၎င်းအသေ
 သတ်ခြင်းကို၎င်းခံရမည်။သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ထ
 မြောက်လိမ့်မည်ဟုသောအကြောင်းများတို့ကိုမိန့်တော်
 မူ၏။

၂၅ ထိုမှတပါး။လူအပေါင်းတို့အားမိန့်တော်မူသည်
 ကား။ငါ၌ဆည်းကပ်လိုသောသူဖြစ်လျှင်ကိုယ်ကိုကိုယ်
 ညင်းပယ်ရမည်။ကိုယ်လက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုနေ့တိုင်
 ၂၆ ထမ်း၍နေ့နောက်သို့လိုက်ရမည်။အကြင်သူသည်မိမိ
 အသက်ကိုကယ်ဆယ်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ထိုသူသည်

အသက်ရှုံးသိမ့်မည်။ အကြင်သူသည်ကြောင့်အသက်
 ရှုံး၏။ ထိုသူသည်မိမိအသက်ကိုကယ်ဆယ်သိမ့်မည်။
 ၂၁ | ဤစကြဝဠာကိုအကြွင်းမဲ့အစိုးရ၏ကိုယ်ကိုယ်ဆုံး
 ၂၂ ရှုံးသောသူသည်အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ အကြင်သူ
 သည်ငါ့ကိုငါ့စကားကိုငါ့ရှက်၏။ လူသားသည်မိမိ
 သူနိုး။ မိမိအဖေမည်းတော်၏သူနိုး။ သန့်ရှင်းသော
 ၂၃ ကောင်းကင်တမန်တို့၏သူနိုးကိုဆောင်ယူက်ကြွလာ
 ၂၄ သောအခါထိုသူကိုရှက်တော်မူလတံ့။ ငါအမှန်ဆိုသည့်
 ကား။ ဤအရပ်၌ရှိသောသူအစိုးရတို့သည်သူရားသခင်
 ၏စင်တော်ကိုမမြင်ဘဲသေခြင်းသို့မရောက်ရကြဟု
 မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ ထိုသို့မိန့်တော်မူသည်နောက်၂၅၆ ရက်လောက်လွန်
 သောအခါယေရှုသည်ပေတရု။ ယောဟန်။ ယောကုပ်တို့
 ကိုခေါ်၍ဆုတောင်းခြင်းငှါတောင်ပေါ်သို့တက်ကြွ
 ၂၆ တော်မူ၏။ ဆုတောင်းတော်မူစဉ်တွင်မျက်နှာတော်
 သည်သူရားသောအဆင်းအရောင်ရှိ၍အဝတ်တော်လည်း
 ၂၇ ခြောက်ခြောက်လက်လက်ဖြူ၏။ မောဒုန္နနှင့်ဖေယတည်း
 ဟူသောလူနှစ်ယောက်တို့သည်သူနိုးအသရေနှင့်ထင်
 ၂၈ ရှား၍၊ ကိုယ်တော်နှင့်အတူဆွေးနွေးလျက်ယေရှုရှုလင်
 ခြံ၍ရသောတော်မူမည်အကြောင်းအရာကိုပြောကြ၏။
 ၂၉ | ပေတရုနှင့်သူ၏အဖေတို့သည်မျက်စိလေးလံသဖြင့်
 တစ်ကိုယ်တော်ရှိကြ၏။ နိုးသောအခါသူနိုးအသရေတော်ကို
 ၃၀ ငှက်ကိုယ်တော်နှင့်ရပ်နေသောလူနှစ်ယောက်ကိုငှက်မြင်
 ၃၁ ကြ၏။ ထိုသူတို့သည်အသံတော်မှသွားကြစည်။ ပေတရု
 ကသခင်။ ဤအရပ်၌နေဖွယ်ကောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်
 သို့မဟုတ်ဆောင်။ မောဒုန္နတို့ဆောင်။ ဖေယတို့ဆောင်။
 ၃၂ တဲသုံးဆောင်ကိုအကျွန်ုပ်တို့ဆောင်။ လုပ်ပါ
 ၃၃ ရစေဟုယောင်ယမ်း၍လျှောက်လေ၏။ ထိုသို့လျှောက်
 ပြီးမှလည်းကောင်း၊ သည်သူတို့ကိုလွှမ်းမိုး၍မောဒုန္နနှင့်ဖေယ
 ၃၄ သည်တိမ်ကဲသို့ဝင်သည့်ကိုတပည့်တော်တို့သည်
 ၃၅ ကြောက်ခြင်းရှိကြသဖြင့်ဖြစ်၏။ ဤသူကားငါ၏ချစ်သား
 ပေတည်း။ သူ၏စကားကိုနားထောင်ကြလော့ဟုမုန့်
 ၃၆ ငါ့စကားအသံတော်ဖြစ်လေ၏။ ထိုအသံတော်ဖြစ်သည်
 စကားချင်းတွင်ယေရှုသည်တယောက်တည်းရှိတော်မူ
 ၏။ တပည့်တော်တို့သည်မိမိတို့မြင်သောအရာကိုငှက်
 တား၍ဆိုကာလွန်အဘယ်သူအားမျှမကြားမပြောဘဲ
 နေကြ၏။

၃၇ နက်ဖန်နေ၌တောင်ပေါ်ကဆင်းကြပြီးလျှင်များစွာ

သောလူအစုအဝေးသည်ကိုယ်တော်ကိုခရီးဦးကြိုပြု၏။
 ၃၈ | လူအစုအဝေး၌ပါသောသူတယောက်ကအရှင်သူရား။
 အကျွန်ုပ်၏သားကိုကြည့်ရှုတော်မူမည်အကြောင်း။ အ
 ကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်နှစ်ယောက်တည်း
 ၃၉ ရှိပါ၏။ နတ်ဖမ်စားသဖြင့်သူသည်ယုတ်ခနဲအော်ဟစ်၍
 အမြတ်ထွက်လျက်တောင့်မာခြင်းသို့ရောက်တတ်ပါ
 ၏။ ထိုသို့နာကြည်းစွာနှိပ်စက်ပြီးမှနတ်သည်အလွန်
 ၄၀ သွားခဲ၏။ ထိုနတ်ကိုနှင်ထုတ်ပါမည်အကြောင်း။ တပည့်
 တော်တို့အားအကျွန်ုပ်တောင်းပန်သော်လည်းသူတို့
 သည်မတတ်နိုင်ကြပါဟုအော်ဟစ်လျက်လျှောက်လေ
 ၄၁ ၏။ ယေရှုကလည်းယုံကြည်ခြင်းမရှိ။ ဖောက်ပြန်သော
 အမျိုး။ ငါသည်သင်တို့နှင့်အတူအဘယ်မျှကာလပတ်
 လုံးနေရမည်နည်း။ သင်တို့ကိုအဘယ်မျှကာလပတ်လုံး
 သည်းခံရမည်နည်း။ သင်၏သားကိုထံသို့ယူခဲ့ဟုမိန့်
 ၄၂ တော်မူ၏။ သူငယ်လေးစည်ပင်နတ်ဆိုးသည်မြေပေါ်မှာ
 လှဲ၍တောင့်မာစေ၏။ ယေရှုသည်ညှပ်ညှပ်သောနတ်ကို
 ဆုမ္မ၍ထိုသူငယ်ကိုချစ်သာစေပြီးမှအဖေအားအပ်ပေး
 ၄၃ တော်မူ၏။ လူအပေါင်းတို့သည်သူရားသခင်၏မဟာ
 တန်ခိုးတော်ကိုမြင်၍မိန့်မောတွေ့ဝေခြင်းရှိကြ၏။
 ၄၄ ထိုသို့ယေရှုပြုတော်မူသမျှကိုလူအပေါင်းတို့သည်
 အံ့သြစရာမရှိမည်ကြစည်။ တပည့်တော်တို့အားသင်တို့
 သည်စကားကိုနားထောင်မှတ်ကြလော့။ လူသားကို
 လူထုလက်သို့အပ်နှံရသောအချိန်နီးပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၄၅ | ထိုစကားတော်၏အနက်မထင်ရှားသဖြင့်တပည့်
 တော်တို့သည်နားမလည်။ မရပ်မိဘဲနေကြ၏။ အနက်
 ကိုလည်းမမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။

၄၆ ထိုအခါအဘယ်သူသည်သာ၍ကြီးမြတ်အံ့နည်းဟု
 ၄၇ တပည့်တော်တို့သည်အချင်းချင်းညှင်းချဲကြ၏။ ယေရှု
 သည်သူတို့အကြံအစဉ်ကိုသိမြင်လျှင်သူငယ်တယောက်
 ၄၈ ကိုယူ၍မိမိအနား၌ထားပြီးမှ၊ အကြင်သူသည်မျက်နှာ
 ကိုသောက်၍ဤသူငယ်ကိုလက်ခံ၏။ ထိုသူသည်ငါ့ကို
 ပင်လက်ခံ၏။ ငါ့ကိုလက်ခံသောသူသည်လည်းငါ့စေ
 လွှတ်တော်မူသောသူကိုပင်လက်ခံ၏။ သင်တို့တွင်အ
 ငယ်ဆုံးသောသူသည်သာ၍ကြီးမြတ်သောသူဖြစ်လိမ့်
 ၄၉ မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယောဟန်ကလည်းသခင်။ ကိုယ်
 တော်၏နာမကိုအမြဲပြု၍နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သောသူ
 တယောက်ကိုအကျွန်ုပ်တို့တွေ့ပါ၏။ သူသည်အကျွန်ုပ်
 တို့နှင့်အတူမလိုက်သောကြောင့်အကျွန်ုပ်တို့မြင်တား
 ၅၀ ကြပါ၏ဟုလျှောက်သော်၊ ယေရှုကထိုသူကိုမမြင်တား

ကြွင့်။သင်တို့ရန်သူဘက်၌မရှိသောသူသည်သင်တို့ဘက်၌ရှိသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ကောင်းကင်သို့ဆောင်ယူခြင်းကိုခံတော်မူသော

၁၂ အချိန်ရောက်သောအခါယေရှုလင်မြို့သို့တူရကြအံ့

၁၃ သောငှါသဘောထားတော်မူ၏။ရှေ့တော်သို့တမန်

၁၄ တော်တို့ကိုစေလွှတ်တော်မူသဖြင့်သူတို့သည်ကိုယ်

၁၅ တော်၏အဖို့ကိုပြင်ဆင်ခြင်းငှါသွား၍မာရိရှာတရွာ

၁၆ သို့ဝင်ကြ၏။ကိုယ်တော်သည်ယေရှုလင်မြို့သို့သွားအံ့

၁၇ သောအခြင်းအရာကိုထိုရွာသားတို့သည်ထောက်၍

၁၈ လက်မခံကြ။ထိုအကြောင်းကိုတပည့်တော်ယဟကုပ်။

၁၉ ယောဟန်တို့သည်မြင်လျှင်သခင်။ဇေယျပ်ကဲ့သို့

၂၀ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကောင်းကင်မှဖီးကျစေ၍ထိုသူတို့

၂၁ ကိုလောင်စေခြင်းငှါအလိုရှိတော်မူသလောဟုမျှောက်

၂၂ ကြသော်၊ယေရှုသည်ဗုဒ္ဓိကြည့်၍သင်တို့သည်ကိုယ်

၂၃ စိတ်သဘောကိုကိုယ်မထိကြ။လူသားသည်လူတို့၏အ

၂၄ သက်ကိုသတ်အံ့သောငှါကြွလာသည်မဟုတ်။ကယ်

၂၅ တင်အံ့သောငှါကြွလာသည်ဟုဆန္ဒတော်မူပြီးမှ၊အချား

၂၆ သောရွာသို့ကြွတော်မူ၏။

၂၇ လင်၌သွားကြစည်။လူတဦးကသခင်။ကိုယ်တော်

၂၈ ကြွတော်မူရာအရပ်ရပ်သို့အကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်ဟု

၂၉ မျှောက်လေ၏။ယေရှုကလည်းမြေခွေးသည်မြေတွင်း

၃၀ ရှိ၏။မိလ်းကောင်းကင်၌ကျင်လည်သောငှက်သည်နား

၃၁ နေရာအရပ်ရှိ၏။လူသားမူကားခေါင်းချရာမှမရှိဟုမိန့်

၃၂ တော်မူ၏။အချားသောသူကိုငနောက်သို့လိုက်လေ့ဟု

၃၃ မိန့်တော်မူလျှင်ထိုသူကသခင်။အကျွန်ုပ်အဖေကိုရှေ့ဦး

၃၄ စွာသွား၍သင်းပြိုဟ်ရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါဟု

၃၅ မျှောက်လေသော်၊ယေရှုကလူသေတို့သည်မိမိလူသေ

၃၆ တို့ကိုသင်းပြိုဟ်ပါလေစေ။သင်မူကားသွား၍ဘုရား

၃၇ သခင်နိုင်ငံတော်၏အကြောင်းကိုဟောပြောလေ့ဟု

၃၈ မိန့်တော်မူ၏။အချားသောသူကလည်းသခင်။ကိုယ်

၃၉ တော်နောက်သို့အကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်။သို့သော်လည်း

၄၀ အကျွန်ုပ်အိမ်၌ရှိရစ်သောသူတို့ကိုအရင်သွား၍အခွင့်

၄၁ ပန်ပါရစေဟုမျှောက်လျှင်၊ယေရှုကထွန်ကိုင်းကို

၄၂ ကိုင်လျက်နောက်သို့ဗုဒ္ဓိကြည့်သောသူမည်သည်

၄၃ ကားဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်၌မထိုက်မတန်ဟု

၄၄ မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ထိုနောက်မှသခင်ဘုရားသည်အချားသောတပည့်တော်ချစ်ကိုယ်တို့ကိုခန့်ထားတော်မူ၍ကိုယ်တိုင်ကြွ

လေအံ့သောမြို့ရွာအရပ်ရပ်တို့သို့ရှေ့တော်၌စံယောင်

၂ စံ၌ယောက်စီစေလွှတ်တော်မူ၏။သူတို့အားမိန့်တော်

မူသည်ကား။စပါးရိတ်စရာများစွာရှိ၏။ရိတ်သောသူတို့

သည်နည်းကြ၏။ထိုကြောင့်လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကို

စပါးရိတ်စေခြင်းငှါစပါးရှင်စေလွှတ်တော်မူမည်အ

၃ ကြောင်းဆုတောင်းကြလေ့။သင်တို့သွားလေသည်

အရာမှာတောခွေးရထဲသို့သိုးသပေတို့ကိုစေလွှတ်သ

၄ ကဲ့သို့သင်တို့ကိုငါစေလွှတ်၏။ငွေအိတ်။လွယ်အိတ်။

ခြေနင်းတို့ကိုမဆောင်ကြနှင့်။လင်၌သွားစည်တွင်အ

၅ ဘယ်သူကိုမျှနှုတ်မဆက်ကြနှင့်။မည်သည်အိမ်သို့ဝင်

၆ သောအခါဤအိမ်၌မင်္ဂလာဖြစ်ပါစေသောဟုရှေ့ဦးစွာ

၇ ပြောကြလေ့။ထိုအိမ်၌မင်္ဂလာသားရှိလျှင်သင်တို့

၈ ကြွလာသောမင်္ဂလာသည်တည်ထိမည်။သို့မဟုတ်။သင်

တို့ထံသို့ပြန်လာထိမည်။ထိုအိမ်၌နေ၍အစားအသောက်

စီရင်ရာကိုစားသောက်ကြလေ့။အကြောင်းမူကား။

လုပ်ဆောင်သောသူသည်အခက်ခံထိုက်ပေ၏။တအိမ်

၉ မှတအိမ်သို့ဗုဒ္ဓိလည်၍မသွားကြနှင့်။အကြင်မြို့သို့

၁၀ သင်တို့ဝင်၍မြို့သားတို့သည်လက်ခံ၏။ထိုမြို့၌သင်တို့

၁၁ ရှေ့မှာထည့်သမျှကိုစားကြလေ့။လူနာများကိုချမ်းသာ

ပေးကြလေ့။ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည်သင်တို့၌

တည်ထောင်သောအချိန်နီးပြီဟုသူတို့အားဟောပြောကြ

၁၂ လေ့။အကြင်မြို့သို့ဝင်၍မြို့သားတို့သည်လက်မခံအံ့။

ထိုမြို့၏လင်သို့ထွက်ပြီးလျှင်ငါတို့၌ကပ်သောသင်တို့

၁၃ မြို့၏မြေမှုန့်ကိုငါတို့ခါလိုက်၏။သို့သော်လည်းဘုရား

သခင်၏နိုင်ငံတော်သည်သင်တို့၏အနီးသို့ရောက်

၁၄ ကြောင်းကိုသိမှတ်ကြဟုသူတို့အားပြောကြလေ့။ငါ

ဆိုသည်ကား။နောက်ဆုံးသောနေ့၌ထိုမြို့သည်သောနု

မြို့ထက်သာ၍ခံရလတံ့။

၁၅ အိုခေါရာဇိန်မြို့သည်သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။အိုဗက်ဇဲ

ဒမြို့သည်သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။အကြောင်းမူကား။သင်တို့

တွင်ပြသောတန်ခိုးကိုထုရမြို့၌ဇိနုန်မြို့တို့တွင်ပြဘူး

လျှင်ထိုမြို့တို့သည်ရှေးကာလ၌လျှင်တေအဝတ်ကိုဝတ်

၁၆ ၍ပြာထဲမှာထိုင်လျက်နောင်တရကြထိမည်။တရားဆုံး

ဖြတ်တော်မူသောအခါသင်တို့သည်ထုရမြို့၌ဇိနုန်မြို့

၁၇ ထက်သာ၍ခံရကြလတံ့။အိုကပေရနောင်မြို့သည်သည်

မိလ်းကောင်းကင်တိုင်အောင်မြောက်စားခြင်းကိုခံရ

သော်လည်းမရဏာနိုင်ငံတိုင်အောင်၌ချခြင်းကိုခံရ

၁၈ လတံ့။သင်တို့၏စကားကိုနားထောင်သောသူသည်

စကားကိုနားထောင်၏။သင်တို့ကိုပယ်သောသူသည်

ကျေပယ်၏။ ကျေပယ်သောသူသည် ကျေလွှတ်တော်မူသောသူကိုပယ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၇ ထိုခုန့်ကျပ်သောတပည့်တော်တို့သည်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်ပြန်လာ၍သခင်။ ကိုယ်တော်၏နာမအားဖြင့်အကျွန်ုပ်တို့သည်နတ်ဆိုးကိုပင်နိုင်ပါသည်ဟုလျှောက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်းစာတန်သပြေလျှပ်စစ်ကဲ့သို့ကောင်းကင်မှကျသည်ကိုငါမြင်ပြီ။ သင်တို့သည်မြွေ။ ကင်းခြီးကောက်တို့ကိုနိုင်ရသောအခွင့်နှင့်ရန်သူများကိုနိုင်ရသောအခွင့်တန်ခိုးကိုငါပေး၏။ သင်တို့ကိုအဘယ်

၂၀ ဘေးမျှမညည်းဆဲရ။ သို့သော်လည်းနတ်ဆိုးကိုနိုင်ရသောကြောင့်သာဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ သင်တို့၏နာမည်များသည်ကောင်းကင်စာရင်း၌ဝင်သည်ကိုဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ထိုအခါယေရှုသည်ဝမ်းမြောက်တော်မူခြင်းစိတ်ရှိသဖြင့်ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကိုအစိုးရတော်မူသောအဖ။ ကိုယ်တော်သည်ပညာအထိမ္မာနှင့်ပြည့်စုံသောသူတို့အားဤအရာများကိုထိမိဌာန်ကွယ်ထားလျက်သူငယ်တို့အားဖော်ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍ကျေးဇူးတော်ကိုအကျွန်ုပ်တို့ချီးမွမ်းပါ၏။ ထိုသို့အလိုတော်ရှိသောကြောင့်မှန်ပါ

၂၂ ၏အဖ။ ခမည်းတော်သည်ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုငါ၌အပ်တော်မူပြီ။ သားတော်ကားအဘယ်သူဖြစ်သည်ကိုခမည်းတော်မှတပါးအဘယ်သူမျှမသိ။ ခမည်းတော်ကားအဘယ်သူဖြစ်တော်မူသည်ကိုသားတော်နှင့်သားတော်သည်လင်းစေလိုသောသူမှတပါးအဘယ်သူမျှမသိ

၂၃ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါတပည့်တော်တို့ကိုထည့်ကြည့်၍ယခုမြင်သမျှသောအရာတို့ကိုသင်တို့မြင်သောကြောင့်

၂၄ သင်တို့မျက်စိသည်မင်္ဂလာရှိ၏။ ငါဆိုသည်ကား။ သင်တို့မြင်ရသောအရာတို့ကိုပရောဖက်များနှင့်ရှင်ဘုရင်များတို့သည်မြင်ခြင်းငှါအလိုရှိသော်လည်းမမြင်ကြ။ သင်တို့ကြားရသောအရာတို့ကိုကြားခြင်းငှါအလိုရှိသော်လည်းမကြားရကြဟုတပည့်တော်တို့အားသာမိန့်တော်မူ၏။

၂၅ တရုဇောအခါကျမ်တတ်တယောက်သည်ထ၍အရှင်ဘုရား။ ထာဝရအသက်ကိုအမွေခံရအံ့သောငှါအကျွန်ုပ်သည်အဘယ်အမှုကိုပြုရပါမည်နည်းဟုကိုယ်တော်ကို

မဲ့။ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှ။ ညာဏ်ရှိသမျှနှင့်ချစ်လော့။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကိုကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ဟုပြန်

၂၀ လျှောက်လေ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းသင်၏စကားသည်မှန်ပေ၏။ ထိုသို့ပြုလျှင်အသက်ကိုရမည်ဟုမိန့်တော်မူ

၂၆ ၏။ ထိုသူကလည်းအဘယ်သူသည်အကျွန်ုပ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူဖြစ်ပါသနည်းဟုမိမိအပြစ်မရှိဟန်ပြုလိုသောစိတ်

၃၀ နှင့်ယေရှုကိုလျှောက်ပြန်သော်။ ယေရှုကလူတယောက်သည်ယေရှုကလင်မြို့မှယေရိခေါမြို့သို့သွားရာတွင်ခေးမြ

၃၁ နှင့်တွေ့ကြုံလေ၏။ ခေးမြတို့သည်ထိုသူ၏အဝတ်ကိုချွတ်၍နာကြင်စွာရိုက်နှက်ပြီးမှသေလူမတတ်ရှိသောအခါ

၃၁ ပြစ်ထား၍သွားကြ၏။ ထိုလမ်းသို့ယဇ်ပရောဟိတ်တယောက်သည်အမှတ်တမဲ့သွား၍ထိုလူနာကိုမြင်လျှင်

၃၂ ရှောင်၍သွားလေ၏။ ထိုနည်းတူ။ လေဝိလူတယောက်သည်ထိုအရပ်သို့ရောက်သောအခါလာ၍ကြည့်မြင်

၃၃ လျှင်ထွဲရှောင်၍သွားလေ၏။ ရှမာရိလူတယောက်သည်ခရီးသွားရာတွင်ထိုလူနာရှိရာသို့ရောက်၍မြင်သောအခါ

၃၄ ကရုဏာစိတ်ရှိသည့်နှင့်ချဉ်းကပ်၍သူ၏အနာများကိုဆီနှင့်စပျစ်ရည်ထည့်လျက်အဝတ်နှင့်စည်းပြီးလျှင်မိမိတိရိစ္ဆာန်ပေါ်မှာတင်၍အရပ်တခုသို့ဆောင်သွားပြုရလေ

၃၅ ၏။ နက်ဖန်နုနုထွက်သွားသောအခါဒေနာရိနှစ်ပျားကိုထုတ်၍အရပ်ရှင်အားပေးလျက်ဤသူကိုကြည့်ရှုပြုရပါ။ ကုန်သမျှကိုငါပြန်လာသောအခါဆပ်ပေးမည်ဟုဆို၏။

၃၆ သင်သည်အဘယ်သို့ထင်သနည်း။ ထိုသူသုံးယောက်တို့တွင်အဘယ်သူသည်ခေးမြလက်သို့ရောက်သောသူနှင့်

၃၇ စပ်ဆိုင်သောသူဖြစ်သနည်းဟုပြန်၍မေးတော်မူလျှင်

၃၈ ၊ ကျမ်တတ်ကလည်းလူနာကိုသနားသောသူသည်စပ်ဆိုင်သောသူဖြစ်ပါ၏ဟုလျှောက်သော်ယေရှုကသင်သည်သွား၍ထိုနည်းတူပြုလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၉ ယေရှုသည်တပည့်တော်တို့နှင့်ခရီးသွားကြစည်။ ရွာတရွာသို့ဝင်တော်မူ၍မာသအမည်ရှိသောမိဗ္ဗတဦးသည်

၄၀ မိမိအိမ်၌ကိုယ်တော်ကိုညှော်ခံလေ၏။ ထိုမိဗ္ဗတမာရိအမည်ရှိသောညီမတယောက်ရှိ၏။ ထိုမာရိသည်ယေရှု၏

ခြေတော်ရင်း၌ထိုင်၍စကားတော်ကိုနားထောင်လျက်နေ၏။ မာသမူကားလုပ်ကျွေးခြင်းအမှုများ၌စိတ်ပူပန်

ခြင်းရှိသဖြင့်အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍သခင်။ ကျွန်မ၏ညီမသည်ကျွန်မတယောက်တည်းလုပ်ကျွေးစေခြင်းငှါ

ကျွန်မကိုပြစ်ထားသည်အရာကိုလျှင်လျှူသောစိတ်ရှိတော်မူသော။ သူသည်ကျွန်မကိုကူညီမည်အကြောင်း

၄၁ အမိန့်ရှိတော်မူပါဟုလျှောက်သော်၊ ယေရှုကမာသ။မာသ။သင်သည်များစွာသောအမှုတို့၌စိုးရိမ်၍နှောင့်ရှက်

၄၂ ခြင်းကိုခံရ၏။ထိုသောအရာတခုတည်းရှိ၏။မာရိမူကား ကောင်းသောအဖို့ကိုရွေးယူပြီ။ထိုအဖို့ကိုအဘယ်သူမျှ မနှုတ်မယူရာဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၁ တရုရောအခါကိုယ်တော်သည်တခုတခုသောအရပ် တွင်ဆုတောင်းတော်မူ၍ပြီးလျှင်တပဉ္စတော်တယောက် ကသခင်။ဆုတောင်းစေခြင်းငှါယောဟန်သည်မိမိ တပည့်တို့အားနည်းပေးသကဲ့သို့အကျွန်ုပ်တို့အားနည်း

၂ ပေးသော်မူပါဟုလျှောက်သော်၊ ကိုယ်တော်ကသင်တို့ သည်ဆုတောင်းလျှင်မြွက်ဆိုရမည်မှာ။ကောင်းကင် ဘုံ၌ရှိတော်မူသောအကျွန်ုပ်တို့အဖ။ကိုယ်တော်၏နာမ တော်အားရိုသေလေးမြတ်ခြင်းရှိပါစေသော။နိုင်ငံတော်

၃ တည်ထောင်ပါစေသော။အလိုတော်သည်ကောင်းကင် ဘုံ၌ပြည့်စုံသကဲ့သို့မြေကြီးပေါ်မှာပြည့်စုံပါစေသော။ အသက်မွေးလောက်သောအစာကိုအကျွန်ုပ်တို့အား

၄ နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်းပေးသနားတော်မူပါ။အကျွန်ုပ် တို့ကိုဖြစ်မှားသောသူရှိသမျှတို့၏အပြစ်ကိုအကျွန်ုပ် တို့သည်လွှတ်သောကြောင့်အကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များကို လွှတ်တော်မူပါ။အပြစ်သွေးဆောင်ရာသို့မလိုက်မပါ စေဘဲမကောင်းသောအမှုအရာမှလည်းကယ်နှုတ်တော် မူပါဟုဆုတောင်းကြလေ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား။သင်တို့တွင်တစုံတ ယောက်သောသူ၌အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်ဖြစ်၍သနား ခေါင်အချိန်တွင်ထိုအဆွေခင်ပွန်း၏အိမ်သို့သွားပြီး

၆ လျှင်အဆွေ။အကျွန်ုပ်အဆွေခင်ပွန်းတယောက်သည် ခရီးမှလာ၍အကျွန်ုပ်ထံသို့ရောက်ပါပြီ။သုကိုကျွေးစရာ

၇ မရှိသောကြောင့်ရနံ့သုံးလုံးချေးနှံ့ပါဟုဆိုသော်၊ အိမ် ရှင်ကလည်းငေါ့မနှောင့်ရှက်နှင့်။တံခါးပိတ်လျက်ရှိ၏။ သေားသွီးတို့သည်ငါနှင့်အိပ်လျက်ရှိကြ၏။ငါထ၍သင့်

၈ အားမပေးနိုင်ဟုအိမ်ထဲကပြန်ပြောသည့်အရာမှာ။ငါဆို သည်ကား။အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သည်ကိုထောက်၍မထ။ မပေးသော်လည်းအားမလျော့ဘဲတောင်း၍နေသော

၉ ကြောင့်ထ၍ထိုချင်သမျှကိုပေးထိမ့်မည်။တဖန်ငါဆို သည်ကား။တောင်းကြလော့။တောင်းလျှင်ရမည်။ရှာကြ လော့။ရှာလျှင်တွေ့မည်။တံခါးကိုခေါက်ကြလော့။ခေါက်

၁၀ လျှင်ဖွင့်မည်။တောင်းသောသူမည်သည်ကားရ၏။ရှာ သောသူလည်းတွေ့၏။ခေါက်သောသူအားလည်းတံခါး

၁၁ ကိုဖွင့်၏။သင်တို့တွင်အဖဖြစ်သောသူ၌သားသည်ရန်

ကိုတောင်းလျှင်အဖသည်ကျောက်ကိုပေးမည်လော။ ငါးကိုတောင်းလျှင်ငါးအစား၌မြွေကိုပေးမည်လော။

၁၂ ဥကိုတောင်းလျှင်ကင်းမြီးကောက်ကိုပေးမည်လော။

၁၃ သင်တို့သည်အဆိုးဖြစ်လျက်ပင်ကိုယ်သားတို့အား ကောင်းသောအရာကိုပေးတတ်လျှင်ထိုမျှမကကောင်း ကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဖသည်ဆုတောင်း သောသူတို့အားသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုသာ၍ ပေးတော်မူမည်မဟုတ်လောဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၄ တရုရောအခါစကားအသောနတ်ဆိုးကိုနှင်ထုတ် တော်မူ၍နတ်ဆိုးထွက်သည်နောက်။အသောသူသည် စကားပြော၏။အစုအဝေးတို့သည်လည်းအံ့ဩကြ

၁၅ ၏။အချို့တို့ကဤသူသည်နတ်ဆိုးမင်းဗေလဇေဗုလကို

၁၆ အမှီပြု၍နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်ဟုဆိုကြ၏။အချို့ တို့သည်လည်းစုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါမိန့်တောင်း

၁၇ ကင်ကဖြစ်သောနိမိတ်သက္ကဏာကိုတောင်းကြ၏။ထို သူတို့၏ပိတ်ကိုသိတော်မူသည်ဖြစ်၍တိုင်းနိုင်ငံမည် သည်ကားမိမိနှင့်မသင့်မတင့်ကွဲပြားလျှင်ပျက်စီးခြင်း သို့ရောက်ထိမ့်မည်။အိမ်မည်သည်ကားမိမိနှင့်မသင့်မ

၁၈ တင့်ကွဲပြားလျှင်လဲထိမ့်မည်။ငါသည်ဗေလဇေဗုလကို အမှီပြု၍နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်ဟုသင်တို့ဆိုသည် အတိုင်းစာတန်သည်မိမိနှင့်မသင့်မတင့်ကွဲပြားလျှင်သူ

၁၉ ၏နိုင်ငံသည်အဘယ်သို့တည်နိုင်မည်နည်း။ငါသည် ဗေလဇေဗုလကိုအမှီပြု၍နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည် မှန်လျှင်သင်တို့၏သားတို့သည်အဘယ်သူကိုအမှီပြု၍ နှင်ထုတ်ကြသနည်း။ထိုကြောင့်သူတို့သည်သင်တို့အား

၂၀ တရားစီရင်သောသူဖြစ်ကြထိမ့်မည်။ငါသည်ဘုရား သခင်၏လက်ညှိုးတော်အားဖြင့်နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ် သည်မှန်လျှင်အကယ်စင်စစ်သင်တို့၌ဘုရားသခင်၏နိုင်

၂၁ ငံတော်တည်ချိန်ရောက်လေပြီ။သူရဲသည်လက်နက် စုံနှင့်မိမိအိမ်ဦး၌စောင့်နေစဉ်အခါသူ၏ဥစ္စာသည်လုံ

၂၂ ခြုံစွာရှိ၏။သုလက်တတ်စွမ်းနိုင်သောသူသည်လာ၍သူ ကိုအောင်ပြီးမှသူကိုးစားသောလက်နက်စုံကိုသိမ်းယူ

၂၃ ၍ဥစ္စာပရိတ်များကိုခွဲဝေထိမ့်မည်။ဘက်၌မနေသော သူသည်ရန်ဘက်ဖြစ်၏။ငါနှင့်အတူမစုမသိမ်းသော သူသည်ကြံ့ပြန်သောသူဖြစ်၏။

၂၄ ညစ်ညူးသောနတ်သည်လူထဲကထွက်လျှင်ချောက် ကပ်သောအရပ်တို့၌လည်၍ညိပ်သက်ခြင်းကိုရှာတတ် ၏။မတွေ့လျှင်ငါသည်ထွက်ခွဲသောနေ့၌အိမ်သို့ပြန်ရ

အိမ်တော်၏ အကြား၌ သတ်ခဲ့ပြီးသော ဇာတိ၏ အသွေး
 ၁၁ ပေါင်းတို့၏ အသွေးကြောင့် ယခုဖြစ်သော လူတို့သည် စစ်
 ကြောခြင်းကိုခံရကြမည်။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ ယခု
 ၁၂ ကျမ်းတတ်တို့။ သင်တို့သည် အမတ်လာရှိကြ၏။ အ
 ကြောင်းမူကား။ ပညာဖြင့် သောသောကိုသိမ်းထားကြပြီ။
 ၁၃ မိမိတို့လည်း မဝင်။ ဝင်လိုသောသူတို့ကိုလည်း ဆီးတား
 ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ပရိသတ်တို့အား မိန့်
 ၁၄ တော်၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကိုရမည် အကြောင်း။ ချောင်း
 မြောင်းလျက် စကားတော်ကို ဖမ်းခြင်းငှါ ရှာကြံလျက်
 ကြပ်ကြပ်တိုက်တွန်း၍ အရာရာတို့၌ မေးစစ်ကြ၏။

၁၅ ထိုအခါအတိုင်း မထိများစွာသော လူတို့သည် ရဝေး၍
 အချင်းချင်း နင်းမိမတတ်နေကြသည်ရှိသော် ယေရှုသည်
 တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား။ လျှို့ဝှက်ခြင်း
 ၂၀ တည်းဟူသော ဗာရိရှေတို့၏ တဆေးကိုရှေ့ဦးစွာကြည်
 ရှောင်ကြလော့။ ဖုံးထားလျက်ရှိသမျှတို့သည် ပွင့်ထိမ့်
 ၂၁ မည်။ ဆိပ်ကွယ်ရာ၌ရှိသမျှတို့သည်လည်း ထင်ရှားထိမ့်
 ၂၂ မည်။ မှောင်ရက်၌ သင်တို့ပြောသမျှသော အရာများကို
 ၂၃ သူတပါးတို့သည် အလင်း၌ နားကြားကြထိမ့်မည်။ သင်
 တို့သည် အခပ်ထဲမှာ နားအပါး၌ ပြောသော အရာများကို
 ၂၄ အိမ်ခိုးပေါ်မှာ ဟစ်ကျော်ကြထိမ့်မည်။ ငါအဆွေတို့။ သင်
 တို့အား ငါဆိုသည်ကား။ ကိုယ်ခန္ဓာကို သတ်၍ နောက်
 ၂၅ တဖန် အလျှင်း မပြုနိုင်သော သူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။
 ၂၆ အဘယ်သူကို ကြောက်ရမည်နည်းဟူမူကား။ ကိုယ်
 ခန္ဓာကို သတ်ပြီးမှ ငရဲထဲသို့ချနိုင်သော သူကို ကြောက်ကြ
 ၂၇ လော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ ထိုသူကို ကြောက်ကြလော့။
 ၂၈ စာဌာန်ငါးကောင်ကို အသမ္မာရ်နှင့် ပျားအဖိုးနှင့် ဝယ်ရ
 သည် မဟုတ်လော့။ ထိုစာဌာန်တစ်ကောင်ကိုမျှ ဘုရားသ
 ၂၉ ခင်မေ့လျော့တော်မမူ။ သင်တို့ဆံပင်သည်လည်း အကုန်
 အစင်ရေတွက်လျက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် မကြောက်ကြနှင့်။
 ၃၀ သင်တို့သည် စာဌာန်အများတို့ထက် သာ၍ မြတ်ကြ၏။
 ၃၁ ငါဆိုသည်ကား။ အကြင်သူသည် လူတို့ရှေ့မှာ ငကို
 ဝန်ခံအံ့။ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်တို့ရှေ့မှာ လူ
 ၃၂ သားသည် ထိုသူကို ဝန်ခံမည်။ အကြင်သူသည် လူတို့ရှေ့
 မှာ ငကို ညှဉ်းပယ်အံ့။ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်
 ၃၃ တို့ရှေ့မှာ ထိုသူကို ငါညှဉ်းပယ်မည်။ လူသားကို နှုတ်ဖြင့်

ပြစ်မှားသောသူမည်သည်ကား အပြစ်နှင့် လွတ်စေခြင်း
 အခွင့်ကို ရနိုင်၏။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့
 သောသူမည်သည်ကား အပြစ်နှင့် လွတ်စေခြင်း အခွင့်
 ၃၄ ကိုမရနိုင်ရာ။ သင်တို့ကိုတရားဇာရပ်သို့ ရင်အကဲအမှူး၊
 ၃၅ မင်းများရှေ့သို့ ရင်ပို့ဆောင်ကြသော အခါအဘယ်သို့
 ပြန်ပြောရမည်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား။
 ၃၆ ထိုခဏချင်းတွင် အဘယ်သို့ ပြောရမည်ကို သန့်ရှင်းသော
 ဝိညာဉ်တော်သည် အကြံပေးမည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၃၇ လူအရအဝေး၌ ပါသော သူတယောက်က အရှင်
 ဘုရား။ အကျွန်ုပ်အစ်ကိုသည် အမွေဥစ္စာကို အကျွန်ုပ်
 ၃၈ အားဝေပေးပါမည် အကြောင်း။ အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု
 ၃၉ လျှောက်လျှင်။ ကိုယ်တော်က အချင်းလူ။ အဘယ်သူသည်
 သင်တို့အမှုကို စီရင်ခွဲဝေပိုင်သော အခွင့်ကို ငအား အပ်
 ၄၀ ပေးသနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ ထိုမှတစ်ပါး။ လောဘလွန်
 ကျူးခြင်းကို သတိနှင့် ကြည်ရှောင်ကြလော့။ အကြောင်း
 မူကား။ စည်းမိမ့်ရှိသော်လည်း စည်းမိမ့်၌ အသက်မတင်
 ဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၄၁ တဖန် ဥပမာစကားကို မိန့်တော်မူသည်ကား။ သဌေး
 ၄၂ တဦး၌ မြေကောင်း၍ အသီးအနှံများ ထွက်၏။ ထိုသဌေးက
 ငါသည် အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း။ အသီးအနှံများကို သို့
 ၄၃ ထားစရာ အရပ်မရှိ။ ပြုမည်အကြံမူကား။ ငတို့ကို များ
 ကိုဖျက်၍ ကျယ်သောတိုက်တို့ကို တည်ပြီးမှ ငါ၏အသီး
 ၄၄ အနှံ ဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို သိုထားမည်။ ငဝိညာဉ်အားလည်း
 အချင်းဝိညာဉ်။ သင်သည် နှစ်ပေါင်းများစွာ သုံးဆောင်
 ရန် ဥစ္စာများကို သိုထားလျက်ရှိပြီ။ ညီဝတ်စွာ နေလော့။
 ၄၅ စားသောက်ခြင်း။ ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုလော့။ ငါပြောမည်
 ၄၆ ဟု သဌေးအကြံရှိ၏။ ထိုသို့အကြံရှိစည်တွင် ဘုရားသ
 ခင်က အချင်းလူရိုက်။ ယနေ့ည၌ပင် သင်၏ ဝိညာဉ်ကို
 ရုတ်သိမ်းရာ အချိန်ရောက်ထိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည်
 ပြင်ဆင်သိုထားသော ဥစ္စာကို အဘယ်သူပိုင်မည်နည်း
 ၄၇ ဟု သဌေးအား မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအတူ။ ကိုယ်အဖို့တဏှာ
 များကို ဆည်းဖူး၍ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဆင်းရဲသော
 သူမည်သည်ကား ထိုသဌေးနှင့် တူသည့် ဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၄၈ တဖန် တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား။ သို့
 ကြောင့် သင်တို့သည် အဘယ်သို့ စားရမည်ဟူ၍ အသက်
 အဖို့မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အဘယ်သို့ ဝတ်ရမည်ဟူ၍ ကိုယ်အ
 ၄၉ ဖို့မစိုးရိမ်ကြနှင့်ဟု ငါဆို၏။ အစားသက် အသက်ဖြတ်
 သည် မဟုတ်လော့။ အဝတ်ထက် ကိုယ်မြတ်သည် မဟုတ်
 ၅၀ လော့။ ကျီးကန်းများကို ကြည့်ရှုဆင်ချင်ကြလော့။ ထို

၄၇ ကျွန်တို့သည်မျိုးစေ့ကိုမပိုက်မကြုံ။စပါးကိုမရိတ်။စပါး
 ကျိုမရှိ။ဘဏ္ဍာတိုက်မရှိ။သို့သော်လည်းဘုရားသခင်
 သည်သူတို့ကိုကျွေးမွေးတော်မူ၏။ထိုငှက်တို့ထက်သင်
 ၂၁ တို့သည်အလွန်မြတ်သည်မဟုတ်လော။။အဘယ်သူ
 သည်စိုးရိမ်ခြင်းအားဖြင့်မိမိအသက်တာကိုတတောင်
 ၂၆ ခန့်မျှတိုးပွားစေနိုင်သနည်း။။ထိုသို့အငယ်ဆုံးသောအမှု
 ကိုမျှမတတ်နိုင်လျှင်ကြွင်းသောအမှုကိုအဘယ်ကြောင့်
 ၂၈ စိုးရိမ်ကြသနည်း။။နှင်းပင်တို့သည်အဘယ်သို့သောအား
 ဖြင့်ကြီးပွားသည်ကိုကြည့်ရှုဆင်ချင်ကြလော့။ထိုအပင်
 တို့သည်အလုပ်လည်းမလုပ်။ချည်ဖြစ်စေခြင်းငှါမငင်
 မဝင့်။သို့သော်လည်းဘုန်းကြီးသောရှောလမုန်မင်းကြီး
 အဝတ်သည်ထိုအပင်တပင်မျှ၏အဝတ်ကိုမမိဟု ငါဆို
 ၂၈ ၏။။ယုံကြည်အားနည်းသောသူတို့။ယနေ့အသက်ရှင်
 လျက်နက်ဖန်မီးဖိုထဲသို့ရောက်သောတောမျက်ပင်ကို
 ဘုရားသခင်သည်ထိုသို့သောအဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းတော်
 မူလျှင်ထိုမျှမကသင်တို့ကိုအဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းတော်မူမည်
 ၂၉ မဟုတ်လော။။ထိုကြောင့်အဘယ်သို့စားရအံ့နည်း။။အ
 ဘယ်သို့သောကံရအံ့နည်းဟူ၍မရှာဖွေကြနှင့်။။သောက
 ၃၀ မွေနှောက်ခြင်းလည်းမရှိကြနှင့်။။ထိုအရာများကိုလော
 ကီသားအမျိုးမျိုးတို့သည်ရှာဖွေတတ်ကြ၏။ထိုအရာများ
 ကိုသင်တို့သည်အသုံးထိုကြောင်းကိုသင်တို့အဖတ်တော်
 ၃၁ မူ၏။။သင်တို့မူကားဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကိုရှာ
 ကြလော့။နောက်မှထိုအရာများကိုထပ်၍ပေးတော်မူ
 ၃၂ လတံ့။။သိုးရငယ်။သင်တို့သည်မကြောက်ကြနှင့်။။သင်
 တို့အဖသည်သင်တို့အားနိုင်ငံကိုပေးခြင်းငှါအလိုရှိ
 ၃၃ တော်မူ၏။။သင်တို့ဥစ္စာများကိုရောင်း၍ဆင်းရဲသားတို့
 အားစွန့်ကြဲကြသော့။။မဆွေးမဟောင်းတတ်သောအိတ်
 တို့ကိုကိုယ်သုံးတို့လုပ်ကြလော့။။သူရိုးမရောက်။။မိုးများ
 မဖျက်ဆီးရာအရပ်။ကောင်းကင်ထဲ၌မကုန်မဆုံးနိုင်
 ၃၄ သောဘဏ္ဍာကိုဆည်းဖူးကြလော့။။အကြောင်းမူကား။
 အကြင်အရပ်၌သင်တို့၏ဘဏ္ဍာရှိ၏။ထိုအရပ်သို့သင်
 တို့၏စိတ်နှစ်လုံးရောက်တတ်၏။
 ၃၅ သင်တို့သည်ခါးပန်းစည်းလျက်ဆီမီးထွန်းလျက်
 ၃၆ နေသဖြင့်။။သခင်သည်မင်္ဂလာဆောင်ပွဲမှပြန်လာ၍တံခါး
 ကိုခေါက်သောအခါချက်ချင်းပွင့်ခြင်းငှါသခင်လာ
 မည်ကိုမျှော်လင့်၍နေသောကျွန်ကဲ့သို့ရှိနေကြလော့။
 ၃၈ ! အကြင်ကျွန်တို့သည်စောင့်လျက်နေသည်ကိုသခင်
 သည်ပြန်လာ၍တွေ့၏။ထိုကျွန်တို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။
 ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။။သခင်သည်ခါးပန်းစည်းလျက်

ကျွန်တို့ကိုစားပွဲ၌လျောင်းစေပြီးမှကိုယ်တိုင်လာ၍သူ
 ၃၈ တို့အားလုပ်ကျွေးသိမ့်မည်။။နှစ်ချက်တီးအချိန်ဖြစ်စေ။
 သုံးချက်တီးအချိန်ဖြစ်စေ။။သခင်သည်လာ၍ထိုသို့တွေ
 ၃၉ လျှင်ထိုကျွန်တို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။။အိမ်ရှင်သည်သူ
 ခိုးလာမည်အချိန်နာရီကိုသိရလျှင်မိမိအိမ်ကိုမထွင်း
 မဖောက်စေခြင်းငှါစောင့်နေထိမ့်မည်ကိုသင်တို့သိကြ
 ၄၀ ၏။။ထိုကြောင့်သင်တို့သည်ပြင်ဆင်လျက်နေကြလော့။
 အကြောင်းမူကား။။သင်တို့မထင်မမှတ်သောအချိန်၌လူ
 သားသည်ကြွလာသိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၄၁ ပေတရုကလည်းသခင်။။ဤဥပမာကိုအကွန့်ပ်တို့
 အားသာမိန့်ဘော်မူသလော။။လူအပေါင်းတို့အားမိန့်
 ၄၂ တော်မူသလောဟုမေးလျှောက်လျှင်။။သခင်ဘုရားက
 အိမ်ရှင်သည်မိမိအိမ်သားတို့အားအချိန်တန်လျှင်အစား
 အသောက်တို့ကိုဝေဖန်စေခြင်းငှါအအုပ်အချုပ်ခန့်ထား
 ၄၃ ၍သစ္စာနှင့်ငှင်သတ်ပညာနှင့်ငှင်ပြည့်စုံသောကျွန်ကား
 အဘယ်သူနည်း။။အကြင်ကျွန်သည်ဤသို့ပြုလျက်နေ
 သည်ကိုအရှင်သည်ပြန်လာ၍တွေ့၏။ထိုကျွန်သည်
 ၄၄ မင်္ဂလာရှိ၏။။ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။။အရှင်သည်မိမိ
 ၄၅ ဥစ္စာရှိသမျှတို့ကိုထိုကျွန်အပ်သိမ့်မည်။။သို့မဟုတ်မူ
 ကား။။အကြင်ကျွန်ကအရှင်လာခဲသိမ့်မည်ဟုစိတ်ထဲ
 ၄၆ ၌အောင်းမေ့သည်နှင့်ကျွန်ချင်းယောက်ျားမိမိတို့ကို
 ၄၇ ရိုက်ပုတ်လျက်စားသောက်ရစ်မူးလျက်နေ၏။။ထိုကျွန်
 မကြည့်မမျှော်သောနေ့ရက်။။မကြားမသိသောအချိန်နာ
 ရီ၌သခင်သည်ရောက်လာလျှင်ထိုကျွန်ကိုပြင်းစွာဆုမ္မ
 ကွပ်မျက်၍သစ္စာမရှိသောသူတို့နှင့်တကွနေရာချလတံ့။
 ၄၈ ! အကြင်ကျွန်သည်မိမိသခင်၏အလိုကိုသိလျက်နှင့်အ
 သင့်မနေ။။သခင်၏အလိုကိုမဆောင်။ထိုကျွန်သည်များ
 ၄၉ စွာသောဒါဏ်ကိုခံရ၏။။သခင်၏အလိုကိုမသိဘဲလျက်
 ဒါဏ်ခံထိုက်သောအမှုကိုပြုမိသောသူမူကားအနည်း
 ငယ်သောဒါဏ်ကိုသာခံရ၏။။အကြင်သူသည်များစွာ
 သောကျေးဇူးကိုခံ၏။ထိုသူသည်အများကိုဆပ်ရ၏။
 အကြင်သူ၌များစွာသောဥစ္စာကိုအပ်နှင်း၏။ထိုသူကို
 များစွာတောင်းသိမ့်မည်။
 ၅၀ မြေပေါ်၌မီးလောင်စေခြင်းငှါငါလာသတည်း။ထို
 မီးမညှိမိတိုင်အောင်ငါ၏အလိုမပြည့်စုံ။။နှစ်ခြင်းတရားကို
 ၅၁ လည်းငါခံစရာရှိ၏။ထိုနှစ်ခြင်းကိုမခံမိတိုင်အောင်ငါ
 သည်အလွန်ညီးငွေ့သောစိတ်ရှိ၏။။မြေပေါ်၌ညှိမိသက်
 ခြင်းကိုပေးအံ့သောငှါငါလာသည်ဟုထင်ကြသလော။
 ထိုသို့သောအလိုငှါငါလာသည်မဟုတ်။။အချင်းချင်းကွဲ

၁၂ ပြားစေခြင်းငှါငါလာသည်ဟုငါဆို၏။ အဘယ်သို့နည်း
 ဟူမူကား၊ ယခုမှစ၍ အိမ်တစ်အိမ်၌နေသောလူငါးယောက်
 ကိုသည်နှင့်ယောက်တစ်ယောက်။ သုံးယောက်တစ်အချင်းချင်း
 ၁၃ ကွဲပြားလိမ့်မည်။ အဖနှင့်သား။ အမိနှင့်သမီး။ ယောက်ျား
 နှင့်ဈေးမအချင်းချင်းကွဲပြားလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၄ တဖန်လူအစုအဝေးတို့အားမိန့်တော်မူသည်ကား။
 သင်တို့သည်အနောက်မျက်နှာ၌မိလားရင်တက်သည်ကို
 ၁၅ မြင်သောအခါမိလားရွာမည်ဟုချက်ချင်းဆိုတတ်၏။ ဆို
 သည်အတိုင်းလည်းဖြစ်တတ်၏။ တောင်လေသာသည်
 ၁၆ ကိုမြင်သောအခါနေပူမည်ဟုဆိုတတ်၏။ ဆိုသည်အ
 တိုင်းလည်းဖြစ်တတ်၏။ လျှို့ဝှက်သောသူတို့၊ သင်တို့
 သည်မြေကြီး၏မျက်နှာနှင့်မိလားကောင်းကင်၏မျက်နှာ
 ကိုပိုင်းချား၍သိနိုင်ကြ၏။ ယခုကပ်ကာလကိုအဘယ်
 ၁၇ ကြောင့်ပိုင်းချား၍သိနိုင်ကြသနည်း။ ထိုမှတပါး၊ ဖြောင့်
 မတ်ခြင်းတရားကိုအဘယ်ကြောင့်အလိုအလျောက်ပိုင်း
 ၁၈ ချား၍သိကြသနည်း။ သင်သည်တရားတွေ့ဖက်နှင့်
 အဘယ်အထိသိသွားသောအခါအမှုပြေစေခြင်းငှါလမ်း၌
 ကျိုးစားလော့။ သို့မဟုတ်။ တရားတွေ့ဖက်သည်တရား
 သူကြီးရှေ့သို့ဆွဲမည်။ တရားသူကြီးသည်လူလင်ခေါင်း
 ၁၉ ခွံအပ်၍လူလင်ခေါင်းသည်ထောင်ထဲ၌ပွောင်ထားမည်။
 ၂၀ လျော်ပြစ်ငွေရှိသူမျှမလျော်ငွေမရှိသူအောင်ထောင်ထဲ
 ကမလွှတ်ရငါဆိုသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ထိုအခါလူအချို့တို့သည်လာ၍ပိလတ်မင်းသည်ဂါ
 လိလဲလူအချို့တို့၏အသွေးကိုမိမိတို့ပူဇော်သောယဇ်
 ၂၂ ကောင်တို့နှင့်ဆောင်ရွက်ကြောင်းကိုလျှောက်ကြလျှင်၊ ယေ
 ရှုကထိုဂါလိလဲလူတို့သည်ထိုသို့ခံရသောကြောင့်အချား
 ၂၃ သောဂါလိလဲလူအပေါင်းတို့ထက်သာ၍အပြစ်ရှိသည်
 ၂၄ ဟုထင်ကြသလော။ သာ၍အပြစ်ရှိသည်မဟုတ်။ သင်
 ၂၅ တို့ရှိသူသည်လည်းနောင်တမရလျှင်ပျက်စီးခြင်းသို့
 ၂၆ ရောက်ကြသိမ့်မည်ဟုငါဆို၏။ ထိုမှတပါး။ ရှိလောင်ပြ
 ၂၇ အိုးလဲ၍ပိလတ်သောသူတို့ကိုပိလတ်သောတို့သည်ယေရှု
 ၂၈ ကင်မြို့သားအပေါင်းတို့ထက်သာ၍အပြစ်ရှိသည်ဟုထင်
 ၂၉ ကြသလော။ သာ၍အပြစ်ရှိသည်မဟုတ်။ သင်တို့ရှိသူ
 ၃၀ သည်လည်းနောင်တမရလျှင်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြ
 သိမ့်မည်ငါဆိုသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၁ တဖန်ဥပမာကိုမိန့်တော်မူသည်ကား။ လူတယောက်
 သည်ဥယျာဉ်၌ပျက်သောတည်ပင်တပင်ရှိ၏။ ထိုအပင်
 ၃၂ သို့လာ၍အသီးကိုရှာသော်လည်းမတွေ့။ ထိုအခါဥယျာဉ်

စောင့်အားလည်းသုံးနှစ်ပတ်လုံး၌တည်ပင်သို့ငါလာ၍
 အသီးကိုရှာသော်လည်းမတွေ့မချေ။ ခုတ်ပြစ်လေ့။ အဘယ်
 ၃၃ ကြောင့်မြေကိုနှောင့်ရှက်ရသနည်းဟုအမိန့်ရှိသော်ဥယျာဉ်
 ၃၄ စောင့်ကသခင်။ ယခုနှစ်ရှိပါစေဦး။ အကျွန်ုပ်သည်
 အပင်နားပတ်လည်ကိုတူးထွက်နှောင့်ချေးကိုဖျိပါမည်။

၃၅ အသီးသီးကောင်းသီးပါလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်။ နောက်မှ
 ခုတ်ပြစ်တော်မူပါဟုလျှောက်လေသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၆ တနေ့သောဥပသ်နေ့၌ယေရှုသည်တရားစရပ်တွင်
 ၃၇ ဆုမွန်ပြောပေးတော်မူသောအခါ၊ တဆယ်နှစ်နှစ်
 ပတ်လုံးနတ်စွဲ၍ရောဂါနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရသောမိမ္မတ
 ၃၈ ယောက်ရှိ၏။ ထိုမိမ္မတသည်ကြော့ကုန်း၌ကိုယ်ကိုအလျှင်း
 ၃၉ မဆန့်နိုင်။ ယေရှုသည်ထိုမိမ္မတကိုမြင်တော်မူလျှင် အထံ
 တော်သို့ခေါ်၍အချင်းမိမ္မ။ သင်သည်အနာရောဂါနှင့်
 ၄၀ လွတ်၏ဟုမိန့်တော်မူလျက်၊ သုအပေါ်မှလက်တော်ကို
 တင်တော်မူသဖြင့်သူသည်ချက်ချင်းတည့်မတ်ခြင်းသို့
 ၄၁ ရောက်၍တရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကိုမျိုးမွမ်းလေ၏။ ထို
 သို့ဥပသ်နေ့၌ယေရှုသည်အနာရောဂါကိုညိမ်းစေတော်
 မူသောကြောင့်တရားစရပ်မှူးသည်အမျက်ထွက်၍
 အလုပ်လုပ်ရသောနေရက်ချောက်ရက်ရှိ၏။ ထိုနေရက်
 ၄၂ တွင်လာ၍အနာရောဂါညိမ်းစေခြင်းကျေးဇူးကိုခံကြ
 လော့။ ဥပသ်နေ့၌မလာမခံကြနှင့်ဟုပရိသတ်တို့အားဆို
 ၄၃ ၏။ သခင်တရားကလည်းလျှို့ဝှက်သောသူ။ သင်တို့ရှိ
 သမျှသည်ဥပသ်နေ့၌ခြင်းနားကိုတင်းကုပ်မှထွက်၍ရေ
 ၄၄ တိုက်ခြင်းငှါဆောင်သွားတတ်သည်မဟုတ်လော။ တ
 ဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံးစာတန်ချည်နှောင်သော။ အာဗြဟံ
 ၄၅ ၏သမီးဖြစ်သောဤမိမ္မကိုဤချည်နှောင်ခြင်းမှဥပသ်နေ့
 ၄၆ ၌မထွက်ရသလောဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီး
 မှရန်ဘက်နေသောသူအပေါင်းတို့သည်ရှက်ကြောက်
 ၄၇ ခြင်းရှိ၍ပြုတော်မူသောအံ့ဩာဇာအမှုများကိုလူ
 အပေါင်းတို့သည်နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။

၄၈ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား။ တရားသခင်၏နိုင်ငံ
 တော်သည်အဘယ်အရာနှင့်တူသနည်း။ အဘယ်သို့ပုံပြ
 ၄၉ ရအံ့နည်း။ လူသည်ယူ၍ဥယျာဉ်၌ပျက်သောပျက်စီး
 နှင့်တူ၏။ ထိုအစေ့သည်ကြီးပွား၍အပင်ကြီးဖြစ်၏။
 ၅၀ မိလားကောင်းကင်၌တည်လည်းအဆင်းအခက်တို့
 ၅၁ ခွံနားနေသဖြင့်ဤသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တဖန်မိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ တရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကိုအဘယ်သို့ပုံပြ
 ၅၂ ရအံ့နည်း။ မိမ္မသည်တရားကိုယူ၍ရန်ညက်သုံးတင်း

၌သင့်သဖြင့်ရန်ညက်ရှိသမျှကိုဖောင်းကြွစေတတ်သော
တဆေးနှင့်တူသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ထိုအခါယေရှုသည်မြို့ရွာတို့ကိုဒေသစာရိတရပ်
လည်လျက် ဆုမ္မဩဝါဒပေးလျက်ယေရှုလင်မြို့သို့

၂၃ ခရီးသွားတော်မူ၏။ လူတိုင်းကလည်းသခင်။ ကယ်တင်

ခြင်းသို့ဆုတော်သောသူတို့သည်များသလော။ နည်းသ

၂၄ လောဟုမေးလျှောက်လျှင်၊ ကျည်းမြောင်းသောတံခါးဝ

ကိုခင်းခြင်းငှါကျိုးစားအားထုတ်ကြလေ။ အကြောင်းမူ

၂၅ ကား။ အများသောသူတို့သည်ဝင်ခြင်းငှါအလိုရှိသော်

လည်းမစွမ်းနိုင်ကြဟုငါဆို၏။ အိမ်ရှင်သည်တခါထ၍

တံခါးကိုပိတ်ပြီးမှသင်တို့သည်ပြင်၌ရပ်၍တံခါးကို

ခေါက်လျက်သခင်။ သခင်။ အကျွန်ုပ်တို့အားဖွင့်ပါဟု

တောင်းလျှောက်သော်လည်းသခင်ကသင်တို့သည်အ

၂၆ ဘယ်ကလာသည်ကိုငါမသိဟုပြန်ပြောသိမ့်မည်။ ထို

အခါသင်တို့ကလည်းအကျွန်ုပ်တို့သည်အထံတော်၌စား

သောက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့နေသောမြို့ရွာ၌ကိုယ်တော်

သည်ဆုမ္မဩဝါဒပေးတော်မူပြီဟုလျှောက်ပြန်သော်

၂၇ လည်း၊ သခင်ကသင်တို့သည်အဘယ်ကလာသည်ကို

ငါမသိဟုငါဆိုပြီ။ မတရားသောအမှုကိုပြုသောသူအ

၂၈ ပေါင်းတို့။ ငတ်မှဖယ်သွားကြဟုပြောသိမ့်မည်။ ထို

အခါအာဗြဟံ။ ဣဇာက်။ ယာကုပ်မှစသောပရောဖက်

အပေါင်းတို့သည်တရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ထဲသို့ဝင်၍

သင်တို့သည်ပြင်သို့နှင့်ထုတ်ခြင်းကိုခံရသောအခါငို

၂၉ ကျွေးခြင်း။ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိလေတုံ။ ထိုအခါအရှေ့

အနောက်တောင်မြောက်အရပ်လေးမျက်နှာကလာ၍

၃၀ တရားသခင်၏နိုင်ငံထဲတွင်လျောင်းရကြလေတုံ။ နောက်

ကျသောသူအချို့တို့သည်အရင်ကျကြသိမ့်မည်။ အရင်

ကျသောသူအချို့တို့သည်နောက်ကျကြသိမ့်မည်ဟုမိန့်

တော်မူ၏။

၃၁ ထိုအခါဖာရိရှဲအချို့တို့သည်အထံတော်သို့လာ၍ဤ

အရပ်မှထွက်သွားပါ။ ဟေရုဒ်မင်းသည်ကိုယ်တော်ကို

ရှုရှုလင်မြို့။ သင်သည်ပရောဖက်တို့ကိုသတ်ဖြတ်၏။ သင်

ရှိရာသို့စေလွှတ်သောသူတို့ကိုလည်းကျောက်ခဲနှင့်ပြတ်

ဖြတ်၏။ ကြက်မသင့်မိသားငယ်တို့ကိုအတောင်အောက်

၃၂ ခုရုံးသကဲ့သို့သင်၏သားတို့ကိုရုံးစေခြင်းငှါကြိတ်ဖန်

များစွာငါအလိုရှိပြီ။ သင်မူကားအလိုမရှိ။ သင်တို့နေ

သောအိမ်သည်သင်တို့၌လူဆိတ်ညံ့လျက်ကုန်ရစ်ရ

၏။ ငါဆိုသည်ကား။ ထာဝရတရား၏အခွင့်နှင့်ကြွလာ

သောသူသည်မင်္ဂလာရှိစသောဟုသင်တို့မပြောမှီသင့်

အောင်ယခုမှစ၍သင်တို့သည်မျောက်နှာကိုမမြင်ရကြဟု

မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ တနေ့သောဥပုသ်နေ့၌ကိုယ်တော်သည်အစာကိုသုံး

ဆောင်ခြင်းငှါအရာရှိဖြစ်သောဖာရိရှဲတယောက်၏အိမ်

၁ သို့ဝင်တော်မူလျှင်ထိုသူတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုချောင်း

၂ ကြည့်ကြ၏။ ရေပျည်းနာစွဲသောသူတယောက်သည်

၃ ရှေ့တော်၌ရှိ၏။ ဥပုသ်နေ့၌အနာရောဂါကိုညှိမ်းစေ

အပ်သလောဟုဖာရိရှဲနှင့်ကျမ်းတတ်တို့ကိုမေးတော်မူ

၄ လျှင်၊ သူတို့သည်တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ယေရှုသည်

ထိုသူကိုယူ၍အနာရောဂါနှင့်ကင်းလွတ်စေပြီးမှလွှတ်

၅ ထိုက်တော်မူ၏။ ပရိသတ်တို့ကိုလည်းမိမိခြံနွားသည်

ဥပုသ်နေ့၌တွင်းထဲသို့ကျလျှင်ချက်ချင်းမဆွဲမတင်ဘဲ

နေမည်သူတစုံတယောက်သည်သင်တို့တွင်ရှိသလော

၆ ဟုမေးတော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည်စကားတခွန်းကိုမျှ

မပြန်နိုင်ကြ။

၇ ထိုအခါခေါ်ဖိတ်သောသူတို့သည်မြင့်မြတ်သော

နေရာထိုင်ရာကိုရွေးကြသည်ကိုမြင်တော်မူလျှင်သူတို့

၈ အားဥပမာကိုမိန့်တော်မူသည်ကား။ သူတပါးသည်

မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသို့သင့်ကိုခေါ်ဖိတ်သောအခါမြင့်မြတ်

သောနေရာ၌မလျောင်းနှင့်။ ထိုသို့လျောင်းလျှင်သင့်

ထက်သာ၍မြတ်သောသူသည်ပွဲသို့လာသည်ရှိသော်

၉ သင်တို့နှစ်ယောက်ကိုခေါ်ဖိတ်သောသူကဤသူအား

နေရာကိုပေးလေ့ဟုလာ၍ပြောသိမ့်မည်။ ထိုအခါသင်

သည်ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့်နိမ့်သောနေရာသို့ဆင်းရသိမ့်

၁၀ မည်။ သူတပါးတို့သည်သင့်ကိုခေါ်ဖိတ်သောအခါ

သွား၍နိမ့်သောနေရာ၌လျောင်းလေ့။ ထိုသို့လျောင်းလျှင်

သင့်ကိုခေါ်ဖိတ်သောသူလာသည်ရှိသော်အဆွေတက်

ပါဟုသင့်ကိုဆိုသိမ့်မည်။ ထိုအခါသင်နှင့်အတူလျောင်း

သောသူတို့ရှေ့မှသင်၏အသရေထင်ရှားသိမ့်မည်။

၁၁ ကိုယ်ကိုကိုယ်ချိုးမြှောက်သောသူမည်သည်ကားနှင့်

ချွင်းသို့ရောက်လေတုံ။ ကိုယ်ကိုကိုယ်နှင့်ချသောသူ မည်သည်ကား။ ခြောက်ခြင်းသို့ရောက်လေတုံဟုမိန့်တော်မူ၏။

- ၁၂ ကိုယ်တော်ကိုခေါ်ပင့်သောသူအားတဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်သည်နံနက်စာ။ ညစာလုပ်ကျွေးသောအခါအဆွေခင်ပွန်း။ ညီအစ်ကို။ အမျိုးသားချင်း။ ငွေရတတ်သောအိမ်နီးချင်းများကိုမခေါ်မိတ်နှင့်။ ထိုသို့ခေါ်မိတ်လျှင်သူတို့သည်နောက်တဖန်သင့်ကိုခေါ်မိတ်၍ကျေးဇူးဆပ်ကြသိမ့်မည်။ သင်သည်ပွဲခံသောအခါဆင်းရဲသောသူ။ အင်္ဂါချီတဲ့သောသူ။ ခြေဆွံ့သောသူ။
- ၁၃ မျက်စိကန်းသောသူများကိုခေါ်မိတ်လော့။ ထိုသို့ခေါ်မိတ်လျှင်မင်္ဂလာရှိသိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ ထိုသူတို့သည်ကျေးဇူးမဆပ်နိုင်သည်ဖြစ်၍ ပြောငဲ့မတ်သောသူတို့သည်ထမြောက်သည်ကာလ၌သင်သည်ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းအကျိုးကိုခံရလေတုံဟုမိန့်တော်မူ၏။
- ၁၄ စားပွဲ၌လျောင်းသောသူတယောက်သည်ထိုစကားတော်ကိုကြားလျှင်ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်၌ပွဲဝင်သောသူသည်မင်္ဂလာရှိ၏ဟုလျှောက်သော်။ ကိုယ်တော်ကလူတဦးသည်ကြီးစွာသောပွဲကိုစီရင်၍လူများတို့ကိုခေါ်မိတ်လေ၏။ ပွဲခံချိန်ရောက်သောအခါခေါ်မိတ်သောသူတို့ကိုလာကြပါ။ အလုံးစုံတို့သည်အသင့်ရှိပြီဟုမှာ၍အစေအပါကိုစေလွှတ်၏။ ခေါ်အပ်သောသူအပေါင်းတို့သည်တညီတညွတ်တည်းပရိယာယ်ပြုကြ၏။ တယောက်ကအကျွန်ုပ်သည်မြေရာကိုဝယ်ပါပြီ။ သွား၍ကြည့်ရပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကိုလွှတ်ပါဦးလော့ဟုတောင်းပန်လေ၏။ တယောက်ကအကျွန်ုပ်သည်နွားငါးရှဉ်းကိုဝယ်ပါပြီ။ သွား၍စပ်ရပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကိုလွှတ်ပါဦးလော့ဟုတောင်းပန်လေ၏။ တယောက်ကအကျွန်ုပ်သည်မယားနှင့်လက်ထပ်ပါပြီ။ ထို့ကြောင့်အကျွန်ုပ်မလာနိုင်ပါဟုဆို၏။ အစေအပါသည်သခင်ထံသို့ပြန်လာ၍ထိုအကြောင်းများကိုလျှောက်လေ၏။ ထိုအခါအိမ်ရှင်သည်အမျက်ထွက်၍မြို့လင်္ခာမလပ်ကြားသို့အသော့သွားချေ။ ဆင်းရဲသောသူ။ အင်္ဂါချီတဲ့သောသူ။ ခြေဆွံ့သောသူ။ မျက်စိကန်းသောသူများကိုခေါ်သွင်းချေဟုအစေအပါကိုဆို၏။ အစေအပါကလည်းသခင်။ စီရင်တော်မူသည်အတိုင်းပြုပါပြီ။ သို့သော်လည်းလပ်သောနေရာထိုင်ရာရှိပါသေးသည်ဟုလျှောက်လေသော်။ သခင်ကမြို့ပြင်။ လင်္ခာမ။ ခြံနားသို့သွားဦးလော့။ အိမ်ကိုပြည့်စေခြင်းငှါအနိုင်အထက်ခေါ်သွင်းလော့။ အထက်က

ခေါ်မိတ်သောသူတယောက်မျှငွေသို့မဝင်ရ။ ငါအမိန့်ရှိပြီဟုအစေအပါကိုဆိုသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

- ၁၅ လူအရအဝေးအပေါင်းတို့သည်နောက်တော်သို့လိုက်ကြသည်ကိုယေရှုသည်တည့်၍ကြည့်တော်မူပြီးလျှင်။ အကြင်သူသည်ငယ်သို့လာ၍မိဘ။ သားမယား။
- ၁၆ ညီအစ်ကို။ နှစ်မတို့ကိုငင်ထိုမျှမကမိမိအသက်ကိုငင်မရနိုး။ ထိုသူသည်ငယ်ပည့်မဖြစ်နိုင်ရာ။ အကြင်သူသည်မိမိလက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုထပ်၍ငှာနောက်သို့မလိုက်။
- ၁၇ ထိုသူသည်ငယ်ပည့်မဖြစ်နိုင်ရာ။ သင်တို့တွင်တရုတ်ယောက်သောသူသည်တိုက်ကိုတည်မည်ဟုအကြံရှိလျှင်ထိုတိုက်ပြီးအောင်ငွေလောက်မည်။ မလောက်မည်ကိုသိခြင်းငှါရှေ့ဦးစွာထိုင်၍ကုန်စရိတ်ကိုမချင့်တွက်ဘဲ
- ၁၈ နေမည်လော။ သို့မဟုတ်။ တိုက်မြစ်ကိုတည်၍တိုက်ကို
- ၁၉ မပြီးနိုင်လျှင်သိမြင်သောသူအပေါင်းတို့က။ ဤသူသည်
- ၂၀ တည်စပြု၍အစမသတ်နိုင်ဟုကဲ့ရဲ့ကြသိမ့်မည်။ တနည်းကား။ တရုတ်ယောက်သောရှင်ဘုရင်သည်အချားသောရှင်ဘုရင်နှင့်စစ်ပြိုင်မည်ဟုအကြံရှိလျှင်လူနှစ်သောင်းနှင့်ချီလာသောရှင်ဘုရင်ကိုလူတသောင်းနှင့်ခံနိုင်မည်။ မခံနိုင်မည်ကိုရှေ့ဦးစွာထိုင်၍မဆင်ချင်ဘဲနေမည်လော။
- ၂၁ မခံနိုင်သည်မှန်လျှင်အချားသောရှင်ဘုရင်ဝေးသေးသောအခါသံတမန်ကိုစေလွှတ်၍စစ်ညှိမ်းမည်အကြောင်း။
- ၂၂ တောင်းပန်တတ်သည်မဟုတ်လော။ ထိုနည်းတူ။ သင်တို့တွင်အကြင်သူသည်မိမိ၌ရှိသမျှကိုမစွန့်ဘဲနေ၏။
- ၂၃ ထိုသူသည်ငယ်ပည့်မဖြစ်နိုင်ရာ။ ဆားမူကားကောင်း၏။ သို့သော်လည်းအငန်ကင်းပျောက်လျှင်ငန်သောအရသာကိုအဘယ်သို့ရပြန်မည်နည်း။ မြေအိုမကောင်း။ အမှိုက်ပုံတို့မကောင်း။ ထိုဆားကိုပြင်သို့ပြန်လိုက်တတ်၏။ ကြားစရာနားရှိသောသူသည်သည်ကားကြားပါစေဟုမိန့်တော်မူ၏။
- ၂၄ အခွန်ခံသောသူတို့နှင့်ဆိုးသောသူအပေါင်းတို့သည်နားထောင်ခြင်းငှါအထံတော်သို့ချည်းကပ်သည်ဖြစ်၍။ ဗာရိရှေနှင့်ကျပ်ပြုဆရာတို့ကဤသူသည်ဆိုးသောသူတို့ကိုလက်ခံ၍သူတို့နှင့်အတူစားပါသည်
- ၂၅ တကားဟုကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ကြ၏။ ထိုအခါဥပမာစကားကိုမိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့တွင်တရုတ်ယောက်သောသူ၌သိုးတရာရှိ၍။ သိုးတကောင်ပျောက်လျှင်ကိုးဆယ်ကိုးကောင်သောသို့တို့ကိုတောတွင်ထားခဲ့ပြီးမှပျောက်သောသိုးတကောင်ကိုမထွေ့မှီတိုင်အောင်သွား

၁ ချစ်မရှာဘဲနေမည်လော။။တွေ့ပြီးလျှင် ဝမ်းမြောက်သော
 ၆ မိတ်နှင်ပခုံးပေါ်မှာတင်ထပ်၍၊ မိမိအိမ်သို့ရောက်သော
 အခါ အဆွေခင်ပွန်းအိမ်နီးချင်းများကိုခေါ်၍ပျောက်
 သောသိုးကိုငါတွေ့ပြီ။ ငါနှင့်အတူဝမ်းမြောက်ကြလော့
 ၇ ဟုဆိုတတ်သည်မဟုတ်လော။။ ထိုနည်းတူ။ ဖြောင့်မတ်
 ၈ ချီနောင်တရစရာအကြောင်းမရှိသောသူကိုးဆယ်ကိုး
 ယောက်တို့နှိုကောင်းကင်သားတို့သည်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ
 ၉ သည်ထက်နောင်တရသောလူဆိုးတယောက်နှိုသာ၍ဝမ်း
 ၁၀ မြောက်ခြင်းရှိကြသည်ဟုငါဆို၏။။ တနည်းကား။ တစုံ
 တယောက်သောမိမိနှင့်ငွေဆယ်ပျားရှိ၍တပျားပျောက်
 လျှင်ဆီမီးကိုထွန်း၍မတွေ့မှီတိုင်အောင်တအိမ်လုံးကို
 ၁၁ လှဲ၍စေ့စေ့မရှာဘဲနေမည်လော။။ တွေ့ပြီးလျှင်အဆွေခင်
 ပွန်း။ အိမ်နီးချင်းများကိုခေါ်၍ပျောက်သောငွေကိုငါ
 တွေ့ပြီ။ ငါနှင့်အတူဝမ်းမြောက်ကြလော့ဟုဆိုတတ်သည်
 ၁၂ မဟုတ်လော။။ ထိုနည်းတူ။ ငါဆိုသည်ကား။ ဘုရားသခင်
 ၏ကောင်းကင်တမန်တို့သည်နောင်တရသောလူဆိုးတ
 ယောက်နှိုဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၃ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား။ တစုံတယောက်သော
 ၁၄ သူနှိုသားနှစ်ယောက်ရှိ၏။။ သားအငယ်သည်အဖထံသို့
 သွား၍အဖ။ အကျွန်ုပ်ရထိုက်သောအမွေဥစ္စာကိုဝေ၍
 ပေးပါဟုတောင်းပန်လျှင် အဖသည်ဥစ္စာများကိုဝေ၍
 ၁၅ သားတို့အားပေးလေ၏။။ ထိုနောက်များမကြာ။ သားအ
 ငယ်သည်မိမိဥစ္စာများကိုသိမ်းယူ၍ဝေးစွာသောပြည်သို့
 သွားပြီးလျှင်ထိုပြည်မှာကာမဂုဏ်ရှိလှ၏။။ သောအား
 ၁၆ ဖြင့်ဥစ္စာပြုန်းတီး၍၊ ရှိသမျှကုန်သောအခါထိုပြည်ရှိကြီး
 စွာသောအစာခေါင်းပါးခြင်းဖြစ်၍သူသည်အလွန်ဆင်း
 ၁၇ ရဲခြင်းသို့ရောက်၏။။ ထိုအခါပြည်သားတယောက်ထံ
 သို့သွား၍အစေခံလျှင်ဝက်တို့ကိုကျောင်းစေခြင်းငှါသူ
 ၁၈ သခင်သည်တောသို့စေလွှတ်သဖြင့်၊ သူသည်ဝက်စား
 သောဖွဲ့ကိုပင်စားချင်မတတ်တတ်ပွတ်လျက်နေရ၏။။
 ၁၉ အဘယ်သူမျှအစာကိုမကျွေး။။ ထိုအခါသတ်ရလျှင်
 အဖ၏အိမ်၌အစားသောသူများတို့သည်ဝစ္စာစားရကြ
 ၂၀ ၏။ ငါမူကားဤပြည်၌သေအောင်အဝတ်ခံရ၏။။ ငါထ
 ၂၁ ချီအဖထံသို့သွားမည်။ အဖ။ အကျွန်ုပ်သည်ဘုရားသခင်
 ၂၂ ကိုရင်ကိုယ်တော်ကိုရင်ပြစ်မှားပါပြီ။။ ယခုမှစ၍ကိုယ်
 တော်၏သားဟူ၍ခေါ်ခြင်းကိုမခံထိုက်ပါ။။ သူငါးအရာ၌
 အကျွန်ုပ်ကိုသားတော်မူပါဟုငါပြောမည်ဟူ၍အကြံရှိ
 ၂၃ သည်နှင့်၊ ထ၍အဖထံသို့သွားလေ၏။ သွား၍ဝေးသေး

သောအခါအဖသည်သူကိုမြင်လျှင်သနားသောစိတ်ရှိ
 သည်နှင့်ပြေးသွား၍သား၏လည်ပင်းကိုပိုက်ဖက်လျက်
 ၂၄ နှိပ်ရှုပ်လေ၏။။ သားကလည်းအဖ။ အကူနိုင်သည်ဘုရား
 သခင်ကိုရင်ကိုယ်တော်ကိုရင်ပြစ်မှားပါပြီ။။ ယခုမှစ၍
 ကိုယ်တော်၏သားဟူ၍ခေါ်ခြင်းကိုမခံထိုက်ပါဟုဆို
 ၂၅ လျှင်၊ အဖကမြတ်သောဝတ်လုံကိုယူခဲ့၍သူကိုမြှူကြ။ သူ
 ၂၆ ၏လက်၌လက်စွပ်တန်ဆာကိုဆင်ကြ။။ ခြေနှင်းကိုလည်း
 စီးစေကြ။ သူအောင်ကျွေးသောနွားကလေးကိုယူ၍သတ်
 ကြ။ သို့ပြီးမှငါတို့သည်စားကြကုန်အံ့။ ပျော်မွေ့ခြင်းကို
 ၂၇ ပြုကြကုန်အံ့။။ သားသည်အထက်ကသေ၏။ ယခုရှင်
 ပြန်၏။ အထက်ကပျောက်၏။ ယခုတွေ့ပြန်၏ဟုအစေအ
 ပါတို့ကိုဆိုပြီးမှထိုသူအပေါင်းတို့သည်ပျော်မွေ့ခြင်းကို
 ပြုကြ၏။

၂၈ သားအကြီးသည်လယ်တောကလာ၍အိမ်အနီးသို့
 ရောက်သောအခါကခြင်း။။ တီးမှုတ်ခြင်းအသံကိုကြား
 ၂၉ လျှင်၊ ငယ်သားတယောက်ကိုခေါ်၍အဘယ်သို့သောအ
 ၃၀ ခြင်းအရာနည်းဟုမေး၏။။ ငယ်သားကသခင်၏ညီသည်
 ရောက်လာပါပြီ။။ ဘေးနှင့်ကင်းလွတ်လျက်ရှိသည်ကိုအ
 ဖတွေ့သောကြောင့်သူအောင်ကျွေးသောနွားကလေးကို
 သတ်ပါပြီဟုပြောဆို၏။။ သားအကြီးသည်အမျက်ထွက်
 ၃၁ ၍အိမ်သို့မဝင်ဘဲနေ၏။။ အဖသည်သူဆီသို့သွား၍ချော့
 ၃၂ မော့ရ၏။။ သားအကြီးကလည်းအကျွန်ုပ်သည်ကာလ
 တာရှေ့စွာအဖ၏အစေကိုခံပါပြီ။။ အဖ၏အလိုကိုတခါမျှ
 မလွန်ကျူးပါ။။ သို့သော်လည်းအကျွန်ုပ်သည်အဆွေတို့
 ၃၃ နှင့်အတူပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုစေခြင်းငှါအဖသည်ဆိတ်က
 ၃၄ လေးတကောင်ကိုတခါမျှမပေး။။ ပြည်တန်ဆာမိမိတို့နှင့်
 ပေါင်းဖော်၍မိမိဥစ္စာကိုဖြုန်းသောဤသားငယ်ရောက်
 လာသောအခါမူကားအဖသည်သူအောင်ကျွေးသော
 ၃၅ နွားကလေးကိုသတ်လေပြီတကားဟုဆို၏။။ အဖက
 လည်းသား။ သင်သည်ထံမှအစည်နေ၏။။ ငါ၏ဥစ္စာရှိ
 ၃၆ သမျှသည်သင်၏ဥစ္စာဖြစ်၏။။ သင်၏ညီမူကားအထက်
 ကသေ၏။။ ယခုရှင်ပြန်၏။ အထက်ကပျောက်၏။ ယခုတွေ့
 ပြန်၏။ ထို့ကြောင့်ပျော်မွေ့ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်းရှိ
 ၏အဖဆိုသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၆ တပည့်တော်တို့အားတဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား။
 ၁ ငွေရတတ်သောသူတယောက်နှိုဘဏ္ဍာမီးရှိ၏။။ ထို
 ဘဏ္ဍာမီးသည်သခင်၏ဥစ္စာများကိုပျက်ဆီးသည်အ
 ကြောင်းကိုသူတပါးတို့သည်သခင်ရှေ့၌အပြစ်တင်ကြ

၁ သော်၊ သခင်သည် ဘဏ္ဍာရင်းကိုခေါ်၍ သင်၏အမှုအရာ
 ၂ နှင့် ငါကြားရသောစကားကားအဘယ်သို့နည်း။ ဘဏ္ဍာရင်း
 ၃ အရာနှစ်မျိုးသားသောစာရင်းကိုပေးလော့။ ယခုမှစ၍
 ၄ ဘဏ္ဍာရင်းမလုပ်ရဟုဆို၏။ ထိုအခါဘဏ္ဍာရင်းကပါသည့်
 ၅ အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ ငါ၏သခင်သည်ဘဏ္ဍာရင်းအ
 ၆ ရာကိုနှုတ်လေပြီ။ လယ်လုပ်ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်။ သူတောင်း
 ၇ စားလုပ်ခြင်းငှါရှက်ကြောက်၏။ ဘဏ္ဍာရင်းအရာမှကျ
 ၈ သည်နောက်သူတပါးတို့သည်မိမိတို့အိမ်၌လက်ခံ
 ၉ စေခြင်းငှါအဘယ်သို့ပြုရမည်ကိုငါသိ၏ဟူ၍မိတ်ထဲ
 ၁၀ ခွံကြံစဉ်ပြီးမှ၊ သခင်၏ငွေရှိသောသူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်
 ၁၁ ၍ ငါ၏သခင်ကိုဆပ်ပေးရန်သင်၌အဘယ်မျှလောက်ရှိ
 ၁၂ သနည်းဟုတယောက်ကိုမေးလျှင်၊ ထိုသူကဆီအခွက်
 ၁၃ တထောင်ပေးရန်ရှိပါသည်ဟုဆို၏။ ဘဏ္ဍာရင်းကလည်း
 ၁၄ သင်၏စာရင်းကိုယူ၍အသေ့ထိုင်ပြီးလျှင်အခွက်ငါး
 ၁၅ ရာကိုရေးမှတ်လော့ဟုဆို၏။ ထိုနောက်၊ အချားသော
 ၁၆ သူကိုခေါ်၍ ငါ၏သခင်ကိုဆပ်ပေးရန်သင်၌အဘယ်မျှ
 ၁၇ လောက်ရှိသနည်းဟုမေးလျှင်ထိုသူကချုံစပါးအတင်း
 ၁၈ တထောင်ပေးရန်ရှိပါသည်ဟုဆို၏။ ဘဏ္ဍာရင်းကလည်း
 ၁၉ သင်၏စာရင်းကိုယူ၍အတင်းရှစ်ရာကိုရေးမှတ်လော့ဟု
 ၂၀ ဆို၏။ မတရားသောထိုဘဏ္ဍာရင်းသည်ထိမ္မာစွာပြုသည်
 ၂၁ ကိုသခင်သည်ချီးမွမ်းလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လောကီ
 ၂၂ သားတို့သည်မိမိတို့အမှုကိုဆောင်ရွက်ရာတွင်အလင်း
 ၂၃ သို့ရောက်သောသူတို့ထက်သာ၍ထိမ္မာကြ၏။ တဖန်
 ၂၄ ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည်ရတော့သောအခါအစည်
 ၂၅ အမြဲတည်သောမိတ်ဖွဲ့သင်တို့ကိုလက်ခံလတံ့သော
 ၂၆ အဆွေရှိစေခြင်းငှါမမြဲသောလောကီစည်းစိမ်ကိုသုံး
 ၂၇ ဆောင်ကြလော့။

၂၈ အနည်းငယ်သောအမှု၌သစ္စာရှိသောသူသည်ကြီး
 ၂၉ သောအမှု၌လည်းသစ္စာရှိထိမ့်မည်။ အနည်းငယ်သောအ
 ၃၀ မှု၌သစ္စာမရှိသောသူသည်ကြီးသောအမှု၌လည်းသစ္စာ
 ၃၁ မရှိ။ သို့ဖြစ်၍မမြဲသောလောကီစည်းစိမ်ကိုသုံးရာတွင်
 ၃၂ သင်တို့သည်သစ္စာမရှိလျှင်မှန်သောစည်းစိမ်ကိုသင်တို့
 ၃၃ ၌အဘယ်သူအပ်မည်နည်း။ သူတပါးအမှု၌သင်တို့သည်
 ၃၄ သစ္စာမရှိလျှင်အဘယ်သူသည်အပိုင်ပေးမည်နည်း။

၃၅ အဘယ်အစေခံမျှသခင်နှစ်ဦးအစေကိုမခံနိုင်။ သခင်
 ၃၆ တဦးကိုမုန်း၍တဦးကိုချစ်မည်။ သခင်တဦးကိုမုန်း၍
 ၃၇ တဦးကိုမခန့်မညားပြုမည်။ သင်တို့သည်ဘုရားသခင်
 ၃၈ ၏အစေကိုရင်လောက်စည်းစိမ်၏အစေကိုရင်မခံနိုင်ကြ
 ၃၉ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၄၀ ငွေကိုတပ်မက်သောဖာရိရှဲတို့သည်ထိုစကားများ
 ၄၁ ကိုကြားလျှင်ကိုယ်တော်ကိုပျက်ရယ်ပြုကြ၏။ ယေရှုက
 ၄၂ လည်းသင်တို့သည်လူများရှေ့မှာပြောင့်မတ်ဟန်ဆောင်
 ၄၃ သော်လည်းဘုရားသခင်သည်သင်တို့၏မိတ်နှစ်လုံးကို
 ၄၄ သိမြင်တော်မူ၏။ လူသဘောအားဖြင့်အမြတ်ထားသော
 ၄၅ အရာသည်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်
 ၄၆ ဖြစ်၏။ ယောဟန်မရောက်မှီတိုင်အောင်ပညတ္တိကျမ်း
 ၄၇ နှင့်အနာဂတ္တိကျမ်းရှိ၏။ ယောဟန်လက်ထက်မှစ၍ဘုရား
 ၄၈ သခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်ရှည်သောငဝ်ဂေထိတရားကို
 ၄၉ ဟောလျက်ရှိ၏။ လူများတို့သည်လည်းနိုင်ငံတော်ကိုအ
 ၅၀ နိုင်အထက်ဝင်ကြ၏။ ပညတ္တိကျမ်း၌အငယ်ဆုံးသော
 ၅၁ ဗိဇ္ဇာတလုံးပျက်စီးလွယ်သည်ထက်ကောင်းကင်နှင့်မြေ
 ၅၂ ကြီးပျက်စီးလွယ်၏။ အကြင်သူသည်မိမိမယားနှင့်ကွာ
 ၅၃ ၍အချားသောမိမိနှင့်ရံဖက်ခြင်းကိုပြု၏။ ထိုသူသည်မိမိ
 ၅၄ မယားကိုပြစ်မှား၏။ လင်ကွာသောမိမိနှင့်ရံဖက်ခြင်း
 ၅၅ ကိုပြုသောသူသည်လည်းသူမယားကိုပြစ်မှားသည်ဟု
 ၅၆ မိန့်တော်မူ၏။

၅၇ တဖန်ထုံ၊ သဌေးတယောက်သည်နိမောင်းသော
 ၅၈ ကမ္မလာနှင့်ပိတ်ချောကိုဝတ်ဆင်၍ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်
 ၅၉ ၌နေထိုင်ပျော်ရွှေလျက်နေ၏။ လာဇရုအမည်ရှိသော
 ၆၀ သူဆင်းရဲတယောက်သည်တကိုယ်လုံး၌အနာဗိမ်းပေါက်
 ၆၁ ၍၊ သဌေး၏စားပွဲမှကျသောစားနပ်စားပေါက်ကိုစားပါ
 ၆၂ ရစေဟုတောင့်တသောမိတ်နှင့်သဌေးအိမ်တံခါးနားမှာ
 ၆၃ တုံးလုံးနေ၏။ ခွေးတို့သည်လာ၍အနာဗိမ်းများကိုလျက်
 ၆၄ ကြ၏။ တနေ့သန္တိထိုဆင်းရဲသားသည်လေ့ရှိ၍ကောင်း
 ၆၅ ကင်တမန်တို့သည်အာဗြဟံ၏ရင်ခွင်သို့သို့ဆောင်ကြ
 ၆၆ ၍၊ သဌေးသည်လည်းလေ့ရှိ၍သင်းပြိုဟ်ခြင်းကိုခံရ
 ၆၇ လေ၏။ မရဏာနိုင်ငံ၌ပြင်းပြစွာသောဝေဒနာကိုခံရ
 ၆၈ လျက်မျှော်ကြည့်၍အာဗြဟံကိုရင်အာဗြဟံ၏ရင်ခွင်၌
 ၆၉ လာဇရုကိုရင်အဝေးကမြင်လျှင်၊ အိုအဖအာဗြဟံ၊ အ
 ၇၀ ကျွန်ုပ်ကိုကယ်မသနားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်ဤမီး
 ၇၁ လျှံ၌ပြင်းစွာခံရသောကြောင့်လာဇရုသည်မိမိလက်ဖျား
 ၇၂ ကိုရေနှစ်၍အကျွန်ုပ်လျှောက်လှမ်းစေခြင်းငှါသုကိုအကျွန်ုပ်
 ၇၃ ရှိရာသို့စေလွှတ်တော်မူပါဟုဟင်ကျော်လေ၏။ အာ
 ၇၄ ဗြဟံကလည်းငသား၊ သင်သည်အသက်ရှင်စည်အခါ
 ၇၅ ချမ်းသာရသည်ကိုရင်လာဇရုသည်ဆင်းရဲစွာနေရသည်
 ၇၆ ကိုရင်အောင်းမေ့လော့။ ယခုမူကားသူသည်သက်သာ
 ၇၇ ခြင်းရှိ၏။ သင်သည်ရုက္ခဝေဒနာကိုခံရ၏။ ထိုမှတပါး။

ငါတို့နှင့်သင်တို့စပ်ကြား၍အတ္တန်နက်ထွသောချောက်
 ကြီးတည်လျက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့်ဤအရပ်မှသင်တို့ရှိရာ
 သို့ကူးချင်သောသူမကူးနိုင်။ ထိုအရပ်မှငါတို့ရှိရာသို့ကူး
 ၂၇ ချင်သောသူလည်းမကူးနိုင်ဟုဆို၏။ သဌေးကလည်း
 ၂၈ အိုအေ။ ထိုသို့မှန်လျှင် အကျွန်ုပ်နှစ်ဦးညီငါးယောက်ရှိပါ
 သည်ဖြစ်၍ သူတို့သည်ဤပြင်းပြစွာခံရာအရပ်သို့မ
 ရောက်မည်အကြောင်း။ သူတို့အားသက်သေခံစေခြင်း
 ၂၉ ဌာလာ၍ ရုက္ခအကျွန်ုပ်အဖ၏အိမ်သို့စေလွှတ်တော်မူ
 ၃၀ ပါအကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟုပြောဆိုလျှင်၊ အာဗြဟံ
 ကသင်၏ညီတို့၌မောရှေမှစ၍ပရောဖက်များရှိကြ၏။
 ပရောဖက်တို့၏စကားကိုနားထောင်ကြစေဟုဆို၏။
 ၃၁ သဌေးကလည်းမဟုတ်ပါအဖအာဗြဟံ။ သေသောလူရဲ့
 ထဲကတယောက်သောသူသည်ထမြောက်၍သူတို့ရှိရာ
 သို့သွားလျှင်သူတို့သည်နောင်တရကြပါလိမ့်မည်ဟုဆို
 ၃၂ သော်၊ အာဗြဟံကသူတို့သည်မောရှေ၏စကား။ ပရော
 ဖက်တို့၏စကားကိုနားမထောင်လျှင်တယောက်သော
 သူသည်သေခြင်းမှထမြောက်သော်လည်းမယုံကြည်နိုင်
 ကြဟုအာဗြဟံဆိုသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၇ တပည့်တော်တို့အားတဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား။
 မှားယွင်းစရာအကြောင်းရှိရမည်။ သို့သော်လည်းမှား
 ယွင်းစရာအကြောင်းကိုဖြစ်စေသောသူသည်အမတ်လာ
 ၂ ရှိ၏။ ဤသူငယ်တစုံတယောက်ကိုမှားယွင်းစေသည်
 ၃ လက်။ လည်ပင်း၌ကြိတ်ဆုံကျောက်ကိုဆွဲ၍ပင်လယ်၌
 ၄ ချခြင်းကိုခံရလျှင်အနေသာ၍ကောင်း၏။ သင်တို့သည်
 ကိုယ်ကိုကိုယ်သတ်ပြုကြလေ့။ သင်၏ညီအစ်ကိုသည်
 သင့်ကိုပြစ်မှားလျှင်သူကိုဆုမွဲလေ့။ သူသည်နောင်တ
 ၅ ရလျှင်သူ၏အပြစ်ကိုလွှတ်လေ့။ တနေ့ချင်းတွင်ချွတ်
 ကြိမ်မြောက်အောင်သင့်ကိုပြစ်မှား၍ချွတ်ကြိမ်မြောက်
 အောင်သင့်ထံသို့ထွက်၍နောင်တရပါ၏ဟုဆိုလျှင်သူ၏
 အပြစ်ကိုလွှတ်လေ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၆ တမန်တော်တို့ကအကျွန်ုပ်တို့ယုံကြည်ခြင်းစိတ်ကို
 ၇ တိုးပွားစေတော်မူပါဟုသခင်ဘုရားကိုတောင်းပန်ကြ
 လျှင်၊ သခင်ဘုရားကသင်တို့သည်မုံညင်းစေ့ခန့်မျှ
 လောက်သောယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင်ထိုတည်ပင်ကိုအချင်း
 တည်ပင်။ သင်သည်အမြစ်နှင့်တကွနှုတ်၍ပင်လယ်၌
 စိုက်လျက်နေလေ့ဟုဆိုကြသော်သင်တို့စကားကိုနား
 ၈ ထောင်လိမ့်မည်။ အစေအပါသည်လယ်ထွန်သော်ငှာ
 သိုးနားကျောင်းသော်ငှာလယ်ပြင်မှလာ၍အိမ်သို့ဝင်
 သောအခါထိုအစေအပါကိုအသေ့လာ၍စားပွဲ၌လျောင်း

၈ လော့ဟုသင်တို့တွင်အဘယ်သူပြောမည်နည်း။ ထိုအစေ
 အပါကိုငါစားစရာရှိပြင်လေ့။ ငါစားသောက်စည်တွင်
 ခါးကိုစဉ်း၍ငေါက်လုပ်ကျွေးလေ့။ ထိုနောက်မှသင်သည်
 ၉ စားသောက်ရမည်ဟုပြောမည်မဟုတ်လော။ ထိုအစေ
 အပါသည်သခင်စီရင်သည်အတိုင်းပြုသောကြောင့်
 ၁၀ သခင်၌ကျေးဇူးတင်သလော။ ကျေးဇူးမတင်။ ထိုနည်း
 တူ။ မှာထားတော်မူသမျှတို့ကိုသင်တို့သည်ကျင့်ပြီးမှငါ
 တို့သည်သခင်၌ကျေးဇူးပြုသောအစေအပါဖြစ်သည်
 မဟုတ်။ ဝတ်ပြေရုံမျှသာရှိသည်ဟုဝန်ခံကြလော့ဟုမိန့်
 တော်မူ၏။
 ၁၁ ယေရုရှလင်မြို့သို့ကြွတော်မူစည်။ ၅မာရိပြည်နှင့်
 ၁၂ ဂါထိလဲပြည်စပ်ကြား၌ရှောက်သွားတော်မူ၏။ ရွာတ
 ရွာသို့ဝင်တော်မူသည်တွင်နူနာစွဲသောသူတကျိပ်တို့
 ၁၃ သည်ခရီးဦးကြို၍အဝေးကရပ်လျက်၊ သခင်ယေရှု။
 အကျွန်ုပ်တို့ကိုကယ်မသနားတော်မူပါဟုဟင်ကျော်ကြ
 ၁၄ ၏။ ယေရှုသည်မြင်တော်မူလျှင်သင်တို့သည်ယဇ်ပရော
 ဖိတ်ထံသို့သွား၍ကိုယ်ကိုပြုကြလော့ဟုမိန့်တော်မူသည်
 အတိုင်းသူတို့သည်သွားစဉ်တွင်သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်
 ၁၅ ကြ၏။ ထိုသူတို့တွင်တယောက်သောသူသည်အနာ
 ရောဂါကင်းလွတ်သည်ကိုသိမြင်လျှင်ပြန်လာ၍ကြီးသော
 ၁၆ အသံနှင့်ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းလေ၏။ ခြေ
 တော်ရင်း၌ပျပ်ဝပ်၍ကျေးဇူးတော်ကြီးထွပါသည်ဟုဝန်
 ၁၇ ခံလေ၏။ ထိုသူသည်၅မာရိလူဖြစ်သတည်း။ ယေရှုက
 လည်းတကျိပ်သောသူတို့သည်သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်
 ကြသည်မဟုတ်လော။ ကိုးယောက်သောသူတို့သည်အ
 ၁၈ ဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ ဤတပါးအမျိုးသားကိုထား၍
 ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းခြင်းငှါပြန်လာသော
 ၁၉ သူတယောက်မျှမရှိသလောဟုမေးတော်မူပြီးမှ၊ သင်ထ
 ၂၀ ၍သွားလေ့။ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည်သင်၏အနာကို
 ညိမ်းစေပြီဟုထိုသူအားမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၁ ဖာရိရှဲတို့သည်လာ၍ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သ၌
 အဘယ်ကာလမှတည်ပါမည်နည်းဟုမေးလျှောက်
 ကြလျှင်ယေရှုကကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်မျက်မြင်
 ၂၂ သောအရာ၌မတည်။ ဤအရပ်၌ကြည့်ပါ။ ထိုအရပ်၌
 ကြည့်ပါဟုပြောစရာအခွင့်မရှိ။ အကြောင်းမူကား။ ဘုရား
 သခင်၏နိုင်ငံတော်သည်သင်တို့၏အထဲ၌ရှိသည့်ဟုမိန့်
 တော်မူ၏။
 ၂၂ တဖန်တပည့်တော်တို့အားမိန့်တော်မူသည်ကား။

သင်တို့သည်လူသား၏နေ့ရက်တရက်ကိုမျှတွေ့မြင်လို
၂၃ ချစ်မတွေ့မမြင်ရသောအချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။ ဤ
အရပ်၌ကြည့်ပါ။ ထိုအရပ်၌ကြည့်ပါဟုသင်တို့အားပြော
၂၄ ဆိုသော်လည်းမလိုက်မသွားကြနှင့်။ ကောင်းကင်တ
ဖက်မှပြက်သောလျှပ်စစ်သည်ကောင်းကင်အနှံ့အပြား
ထွန်းလင်းသကဲ့သို့လူသားသည်မိမိနေ့ရက်၌ဖြစ်တော်
၂၅ မူလတံ့။ ထိုသို့မဖြစ်သည့်သားများစွာသောဆင်းရဲဒုက္ခ
ကို၎င်းပင်လူမျိုး၏ညှင်းပယ်ခြင်းကို၎င်းခံရမည်။
၂၆ နောဇေလက်ထက်၌ဖြစ်သကဲ့သို့လူသားလက်ထက်
၂၇ ချစ်သိမ့်မည်။ နောဇေသည်သဘောထဲသို့ဝင်၍ရေလွှပ်
မိုးခြင်းဖြစ်သဖြင့်လူခပ်သိမ်းတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်း
သည်နေ့တိုင်အောင်လူများတို့သည်စားသောက်လျက်
၂၈ ထိမ်းမြားစုံဖက်လျက်နေကြ၏။ ထိုနည်းတူ။ လောတ
လက်ထက်၌လူများတို့သည်စားသောက်ရောင်းဝယ်
လျက်ပိုက်ပျိုးလျက်အိမ်ဆောက်လျက်နေသကဲ့သို့၎င်း
၂၉ |လောတသည်သောဒ်မြို့မှထွက်သောနေ့၌ကောင်းကင်
မှကန့်သင့်ရောသောမီးမိလင်းရှာ၍ထိုလူအပေါင်းတို့ကို
၃၀ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသကဲ့သို့၎င်း၊ လူသားပေါ်ထွန်းသော
နေ့၌ဖြစ်သိမ့်မည်။
၃၁ ထိုနေ့ရက်၌အိမ်မီးပေါ်မှာရှိသောသူသည်မိမိအိမ်
ထဲမှာရှိသောဥစ္စာကိုယူခြင်းငှါမဆင်းစေနှင့်။ ထိုအတူ။
လယ်၌ရှိသောသူသည်နောက်သို့ထွက်၍မပြန်လာစေနှင့်။
၃၂ |လောတ၏မယားကိုအောင်းမေ့ကြလော့။ အကြင်သူ
၃၃ သည်မိမိအသက်ကိုကယ်ဆယ်ခြင်းငှါရှာကြံ၏။ ထိုသူ
သည်အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည်အသက်ရှုံး၏။
၃၄ ထိုသူသည်မိမိအသက်ကိုကယ်ဆယ်လိမ့်မည်။ ငါဆို
သည်ကား။ ထိုနေ့ညတွင်အိပ်ရာတခုရှိသောသူနှစ်
ယောက်တို့တွင်တယောက်ကိုသိမ်းယူ၍တယောက်
၃၅ မူကားနေရစ်ရလေတံ့။ ကြိတ်ဆုံကြိတ်သောသူနှစ်
ယောက်တို့တွင်တယောက်ကိုသိမ်းယူ၍တယောက်
၃၆ မူကားနေရစ်ရလေတံ့။ လယ်၌ရှိသောသူနှစ်ယောက်
တို့တွင်တယောက်ကိုကားသိမ်းယူ၍တယောက်မူကား
၃၇ နေရစ်ရလေတံ့ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ သခင်။ အဘယ်အရပ်
၌ဤသို့ဖြစ်ပါမည်နည်းဟုမေးလျှောက်ကြသော်အသေ
ကောင်ရှိရာအရပ်၌ရွှေလင်းဘတို့သည်ရဝေးကြလေတံ့
ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၃၈ လူတို့သည်အားမလျော့ဘဲကျိုးစား၍ဆုတောင်းရ
မည်အကြောင်းကိုဥပမာစကားအားဖြင့်မိန့်တော်မူသည်
၃၉ ကား။ မြို့တမြို့၌ဘုရားသခင်ကိုမကြောက်ရွံ့လူကို

၄၀ အားမနာတတ်သောတရားသူကြီးတယောက်ရှိ၏။ ထို
မြို့၌နေသောမုတ်ဆိုးမတယောက်သည်တရားသူကြီးထံ
သို့သွား၍ကျွန်မရန်ဖက်ကိုခေါ်ပါ။ ကျွန်မဘက်၌တရား
၄၁ စီရင်ပါဟုတောင်းပန်သော်လည်း၊ တရားမစီရင်ဘဲ
ကြာမြင့်စွာနေ၏။ ထိုနောက်တရားသူကြီးကငါသည်
ဘုရားသခင်ကိုမကြောက်ရွံ့။ လူကိုအားမနာတတ်သော
၄၂ သူဖြစ်သော်လည်း၊ ဤမုတ်ဆိုးမသည်ငါ့ကိုနှောင့်နှက်
သောကြောင့်သုတက်၌တရားစီရင်မည်။ သို့မဟုတ်။
အစည်လာ၍ငါ့ကိုပင်ပန်းစေလိမ့်မည်ဟုစိတ်ထဲ၌အကြံ
၄၃ ရှိ၏။ မတရားသောထိုတရားသူကြီး၏အကြံကိုမှတ်ကြ
၄၄ လော့။ ဘုရားသခင်ရွေးကောက်တော်မူသောသူတို့
သည်ညည့်နေ့မပြတ်အော်ဟစ်၍တောင်းလျှောက်လျှင်
ဘုရားသခင်သည်သူတို့ဘက်၌တရားမစီရင်ဘဲနေတော်
၄၅ မူမည်လော။ ကြာမြင့်စွာသည်းခံတော်မူမည်လော။ ငါဆို
သည်ကား။ သူတို့ဘက်၌အလျင်အမြန်တရားစီရင်တော်
မူမည်။ သို့သော်လည်းလူသားသည်ကြွလာသောအခါ
ယုံကြည်ခြင်းကိုမြေကြီးပေါ်မှာတွေ့မည်လောဟုသခင်
ဘုရားသည်မိန့်တော်မူ၏။
၄၆ ကိုယ်ကုသိုလ်ကိုအမှီပြု၍သူတပါးကိုမထိမ့်မြင်ပြု
တတ်သောသူအချို့တို့အားမိန့်တော်မူသောဥပမာကား။
၄၇ |လူနှစ်ယောက်တို့သည်ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုခြင်းငှါဖိတ်
မှာနီတော်ပေါ်သို့တက်ကြ၏။ တယောက်ကားဖာရိရှဲ
၄၈ ဖြစ်၏။ တယောက်ကားအခွန်ခံဖြစ်၏။ ဖာရိရှဲသည်တ
ယောက်တည်းရပ်လျက်အိုဘုရားသခင်။ သူတပါးတို့
သည်အနိုင်အထက်လုယူခြင်း။ မတရားသဖြင့်ကျင့်ခြင်း။
သုမယားကိုပြစ်မှားခြင်းအပြင်ရှိသကဲ့သို့အကျွန်ုပ်နှစ်ယောက်
သည်သာမက။ ဤအခွန်ခံကဲ့သို့ပင်မဟုတ်သောကြောင့်
၄၉ ကျေးဇူးတော်ကြီးထွ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်ခုနစ်ရက်
တွင်နှစ်ရက်အစာရှောင်ပါ၏။ ဥစ္စာရှိသမျှတို့ကိုဆယ်ဒို
၅၀ တဒိုလှူပါ၏ဟူ၍ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြု၏။ အခွန်ခံမူကား
အဝေးကရပ်၍ကောင်းကင်သို့မမျှော်မကြည့်ဝံ့ဘဲ
ရပ်ပတ်ကိုခတ်လျက်အိုဘုရားသခင်။ အပြစ်များသော
အကျွန်ုပ်ကိုသနားခြင်းကရုဏာစိတ်ရှိတော်မူပါဟု
၅၁ ဆုတောင်းလေ၏။ ငါဆိုသည်ကား။ ထိုသူသည်အပြစ်
ပြေလျက်မိမိအိမ်သို့ပြန်သွား၏။ ဖာရိရှဲမူကားအပြစ်
မပြေ။ အကြောင်းမူကား။ ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမြှောက်
သောသူမည်သည်ကားနှိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ ကိုယ်
ကိုကိုယ်နှိမ့်ချသောသူမည်သည်ကားချီးမြှောက်ခြင်း
သို့ရောက်လေတံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ထိုအခါသူငယ်တို့ကိုလက်တော်နှင့်တို့စေခြင်းငှါ
 ၁၆ အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့သည်ကိုတပည့်တော်တို့သည်
 ၁၇ မြင်လျှင်အပြစ်တင်ကြ၏။ ယေရှုသည်ထိုသူငယ်တို့ကို
 ၁၈ ခေါ်တော်မူ၍ ငယ်သူလေးပါးလေစေ။ မဆီးတားကြနှင့်။
 ၁၉ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည်ထိုသူငယ်တို့၏နိုင်ငံ
 ၂၀ ငံဖြစ်၏။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ အကြင်သူသည်ဘုရား
 ၂၁ သခင်၏နိုင်ငံတော်ကိုသူငယ်ကဲ့သို့မခံမယူ။ ထိုသူသည်
 ၂၂ နိုင်ငံတော်သို့မဝင်ရဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၀ အရာရှိတယောက်ကကောင်းမြတ်သောဆရာ။
 ထာဝရအသက်ကိုအမွေခံရအံ့သောငှါအကျွန်ုပ်သည်
 အဘယ်အမှုကိုပြုရပါမည်နည်းဟုမေးလျှောက်သော်
 ၃၁ ယေရှုက ငကိုကောင်းမြတ်သည်ဟုအဘယ်ကြောင့်
 ၃၂ ခေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင်ဘဝါးတည်းသာကောင်းမြတ်
 ၃၃ တော်မူ၏။ သင်သည်ပညတ်တော်တို့ကိုသိသည်မဟုတ်
 ၃၄ လော။ သုမယားကိုမပြစ်မှားနှင့်။ လူအသက်ကိုမသတ်
 ၃၅ နှင့်။ သုဥစ္စာကိုမခိုးနှင့်။ မမှန်သောသက်သေကိုမခံနှင့်။
 ၃၆ ဗီဇာကိုခိုသောစွာပြုလေ့ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ အရှင်ဘုရား။
 ၃၇ ထိုပညတ်ရှိသမျှတို့ကိုငယ်သောအရွယ်မှစ၍အကျွန်ုပ်
 ၃၈ စောင့်ရှောက်ပါပြီဟုလျှောက်ပြန်သည်ကိုယေရှုသည်
 ၃၉ ကြားလျှင် သင်သည်တရလိုသေး၏။ ကိုယ်ဥစ္စာရှိသမျှ
 ၄၀ ကိုရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အားပေးဝေလေ့။ ထိုသို့
 ၄၁ ပြုလျှင်ကောင်းကင်ဘုံ၌ဘဏ္ဍာကိုရသိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှသာ
 ၄၂ ချွံ့ငနောက်သို့လိုက်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူသည်
 ၄၃ များစွာသောဥစ္စာကိုရတတ်သောသူဖြစ်၍ထိုစကားကို
 ၄၄ ကြားလျှင်အလွန်မိတ်မသာသည်နှင့်သွားလေ၏။

၄၅ ထိုသို့မိတ်မသာသည်ကိုယေရှုသည်မြင်တော်မူလျှင်
 ၄၆ ဥစ္စာရတတ်သောသူသည်ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့
 ၄၇ အလွန်ဝင်ခဲ့စေ၏။ ကုလားအုတ်သည်အပ်နုဖားကိုလျှို
 ၄၈ လွယ်၏။ ငွေရတတ်သောသူသည်ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံ
 ၄၉ တော်သို့ဝင်ခဲ့သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ကြားသောသူတို့
 ၅၀ ကလည်းသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူသည်ကယ်တင်တော်
 ၅၁ မူခြင်းသို့အရာကံနိုင်မည်နည်းဟုပြောဆိုကြ၏။ ကိုယ်
 ၅၂ တော်ကလည်းလူမတတ်နိုင်သောအမှုကိုဘုရားသခင်
 ၅၃ တတ်နိုင်တော်မူသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၅၄ ထိုအခါပေတရုကအကျွန်ုပ်တို့သည်ရှိသမျှကိုစွန့်
 ၅၅ ဖြစ်၍ကိုယ်တော်နောက်သို့လိုက်ကြပါပြီဟုလျှောက်
 ၅၆ လေသော်၊ ကိုယ်တော်ကငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ အကြင်
 ၅၇ သူသည်ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကြောင့်အိမ်ဆူမိဘ။

ညီအစ်ကို။ သားမယားတည်းဟူသောတပါးပါးကိုစွန့်
 ၂၀ ၏။ ထိုသူသည်ယခုကာလ၌အဆများစွာသောအကျိုး
 ကိုရင်နောင်ဘဝ၌ထာဝရအသက်ကိုရင်ခံရလတုံဟုမိန့်
 တော်မူ၏။

၂၁ ထိုအခါကိုယ်တော်သည်တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်
 တော်တို့ကိုခေါ်၍ငါတို့သည်ယေရှုလင်မြို့သို့ယခုသွား
 ကြ၏။ ပရောဖက်များရေးမှတ်သမျှသည်လူသား၌ပြည့်စုံ
 ၂၂ ရသိမ့်မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့အပ်နှံခြင်း။
 ပျက်ရယ်ပြုခြင်း။ ညည်းဆဲခြင်း။ တံတွေးနှင့်ထွေးခြင်း
 ၂၃ ကိုခံရလိမ့်မည်။ သူတို့သည်လူသားကိုရိုက်ပုတ်၍
 သတ်ကြလိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ထမြောက်
 ၂၄ လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုစကားတော်တစ်ခုကိုမျှ
 တပည့်တော်တို့သည်နားမလည်ကြ။ ထိုအကြောင်းအရာ
 သည်၅၀ က်ထားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍မိန့်တော်မူချက်
 အနက်ကိုမခိုက်မိကြ။

၂၅ ယေရိခေါမြို့အနီး၌ရှိတော်မူစဉ်တွင်လူကန်းတ
 ၂၆ ယောက်သည်လမ်းနားမှာထိုင်၍တောင်းစားလေ၏။ ထို
 လူကန်းသည်လမ်း၌လူများသွားသံကိုကြားလျှင်အဘယ်
 ၂၇ သို့ဖြစ်သနည်းဟုမေး၏။ နာဇရက်မြို့သားယေရှုကြွသွား
 ၂၈ ကြောင်းကိုသူတပါးပြောလျှင်၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်ယေရှု။
 အကျွန်ုပ်ကိုကယ်မသနားတော်မူပါဟုဟစ်ကျော်လေ
 ၂၉ ၏။ ထိုသူကိုတိတ်ဆိတ်စွာနေစေခြင်းငှါရှေ့တော်၌သွား
 သောသူတို့သည်ငေါက်၍ဆိုကြသော်လည်းဒါဝိဒ်၏သား
 တော်။ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်မသနားတော်မူပါဟုသာ၍ဟစ်
 ၃၀ ကျော်လေ၏။ ယေရှုသည်လည်းရပ်တော်မူလျက်ထိုသူ
 ကိုခေါ်ခုံဟုအမိန့်တော်ရှိ၏။ လူကန်းသည်အထံတော်
 သို့ချည်းကပ်ပြီးမှသင်၌အဘယ်သို့ပြုစေလိုသနည်းဟု
 ၃၁ မေးတော်မူလျှင်၊ သခင်။ အကျွန်ုပ်မျက်စိမြင်စေခြင်းငှါ
 ၃၂ ပြုတော်မူပါဟုလျှောက်လေသော်၊ ယေရှုကမျက်စိမြင်
 စေ။ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည်သင့်ကိုကယ်မပြီဟုမိန့်
 ၃၃ တော်မူ၏။ ထိုခဏချင်းတွင်ထိုသူသည်မျက်စိမြင်၍
 ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းလျက်နောက်တော်
 သို့လိုက်လေ၏။ လူအပေါင်းတို့သည်မြင်လျှင်ဘုရား
 သခင်ကိုအံ့ဩဘေးမရှိကြ၏။

၁၆ ယေရှုသည်ယေရိခေါမြို့သို့ဝင်၍ရှောက်သွားတော်မူ
 ၁ ၏။ ထိုအခါအကွဲအမည်ရှိသောအခွန်ခေါင်းတယောက်
 ၂ ရှိ၏။ ထိုသူသည်ငွေရတတ်သောသူဖြစ်၏။ ယေရှုသည်
 ၃ အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သည်ကိုထိုသူသည်ကြည့်လို၍

လူအစုံအဝေးများသောကြောင့်မိမိအရပ်လည်းနိမ့်သည်
၄ ဖြစ်၍မမြင်နိုင်။ ထို့ကြောင့်ကြွတော်မူမည်လမ်းတွင်ရှေ့
သို့ပြေး၍ကိုယ်တော်ကိုမြင်အံ့သောငှါတည်ပင်တပ်ကို
၅ တက်လေ၏။ ထိုအရပ်သို့ယေရှုသည်ရောက်တော်မူ
၆ သောအခါမျှော်ကြည့်၍ထိုသူကိုမြင်တော်မူလျှင်၊ အကွဲ။
မြန်မြန်ဆင်းလော့။ သင်၏အိမ်၌ယနေ့ငါတည်းနေမည်
ဟုမိန့်တော်မူ၏။ အကွဲသည်အလျင်အမြန်ဆင်း၍ဝင်
မြောက်သောမိတ်နှင့်ကိုယ်တော်ကိုမိမိအိမ်၌ညှော်ခံလေ
၇ ၏။ ထိုအကြောင်းကိုလူအပေါင်းတို့သည်မြင်လျှင်ဆိုး
သောသူ၏အိမ်သို့ဝင်၍လျှောက်ကျွေးခြင်းကိုခံတော်မူပါ
၈ သည်ဘကားဟုကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ကြ၏။ အကွဲသည်လည်း
ရပ်နေ၍သခင်။ အကျွန်ုပ်၏ဥစ္စာတဝက်ကိုဆင်းရဲသော
သူတို့အားပေးပါ၏။ တရံတယောက်သောသူ၏ဥစ္စာ
အနည်းငယ်ကိုအကျွန်ုပ်ယူမိလျှင်လေးစာပြန်၍ပေးပါ
၉ ၏ဟုသခင်ဘုရားကိုလျှောက်ဆို၏။ ယေရှုကလည်းဤ
သူသည်အာဗြဟံ၏သားဖြစ်သည်နှင့်အလျောက်ယနေ့
ပင်ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးသင့်၍အိမ်အပေါ်မှာ
၁၀ သက်ရောက်လေ၏။ လူသားသည်ပျောက်သောသူတို့
ကိုရှာ၍ကယ်တင်အံ့သောငှါကြွလာသတည်းဟုအကွဲ
ကိုမိန့်တော်မူ၏။
၁၁ ထိုအခါယေရှုရှလင်မြို့အနီးသို့ရောက်တော်မူ၍
ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည်ချက်ချင်းပေါ်ထွန်းမည်
ဟုလူများထင်မှတ်သောကြောင့်ပရိသတ်အလယ်၌ထပ်
၁၂ ၍မိန့်တော်မူသောဥပမာကား။ အမတ်တယောက်သည်
မင်းကြီးအရာကိုခံလို၍မိမိပြည်သို့ပြန်လာမည်ဟုအကြံ
၁၃ ရှိလျက်ဝေးသောပြည်သို့သွား၏။ မသွားမှီမိမိငယ်သား
တကျိပ်ကိုခေါ်၍ငွေတပိဿာစီအပ်ပေးလျက်ငါပြန်၍
မလာမှီတိုင်အောင်ကုန်သွယ်ခြင်းအမှုကိုပြုကြလော့ဟု
၁၄ မှာထားလေ၏။ ပြည်သားအချို့တို့သည်ထိုအမတ်ကိုမနာ
ထို၍ထိုသူ၏အအုပ်အချုပ်ကိုငါတို့မခံလိုဟုတမန်
၁၅ ကိုသုနောက်သို့စေလွှတ်ကြ၏။ ထိုအမတ်သည်မင်းကြီး
အရာကိုခံ၍ပြန်လာတော်မူသောအခါငွေခံသောငယ်
သားတို့သည်အသီးအသီးအဘယ်မျှလောက်အမြတ်ရ
သည်ကိုသိခြင်းငှါသူတို့ကိုခေါ်ချေဟုအမိန့်တော်ရှိ၏။
၁၆ ပဌမသူသည်လာ၍သခင်။ ကိုယ်တော်ပေးသောငွေ
တပိဿာအားဖြင့်အခွက်တဆယ်အမြတ်ရပါပြီဟု
၁၇ လျှောက်လျှင်၊ သခင်ကသာဓု။ ငယ်သားကောင်း။ သင်
သည်အမှုငယ်၌သစ္စာစောင့်လေပြီ။ မြို့ဆယ်မြို့ကိုအုပ်
၁၈ စိုးလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ဒုတိယသူသည်လာ၍သခင်။

ကိုယ်တော်ပေးသောငွေတပိဿာအားဖြင့်ငါးပိဿာ
၁၉ အမြတ်ရပါပြီဟုလျှောက်လျှင်၊ သခင်ကသင်သည်မြို့ငါး
၂၀ မြို့ကိုအုပ်စိုးလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ အချားသောသူသည်
လာ၍သခင်။ အကျွန်ုပ်သည်ပင်၌ထုပ်ထားသောကိုယ်
တော်၏ငွေတပိဿာရှိပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်ခဲယည်း
၂၁ သောသူဖြစ်သည်နှင့်၊ ကိုယ်မသိုမထားသောဥစ္စာကို
သိမ်းယူ၍ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသောလယ်၌ရိတ်တတ်သည်
ကိုအကျွန်ုပ်ထောက်၍ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ပါသည်
၂၂ ဟုလျှောက်လျှင်၊ သခင်ကဆိုးညစ်သောငယ်သား။ သင်
၏စကားကိုသာလိုက်၍သင်၏အမှုကိုငါစိရင်မည်။ ငါ
သည်ခဲယည်းသောသူဖြစ်လျက်ကိုယ်မသိုမထားသော
ဥစ္စာကိုသိမ်းယူ၍ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသောလယ်၌ရိတ်
၂၃ သည်ကိုသင်သိသည်မှန်လျှင်၊ ငွေကိုပွဲစားလက်သို့အ
ဘယ်ကြောင့်မအပ်သနည်း။ ထိုသို့အပ်လျှင်ငါပြန်လာ
သောအခါငွေရင်းနှင့်အတိုးကိုရနိုင်သည်ဟုမိန့်တော်
၂၄ မူပြီးသော်၊ အချွေအရံတို့အားငွေတပိဿာကိုသုလက်
မှနှုတ်ကြ။ အခွက်တဆယ်ရှိသောသူအားပေးကြဟုမိန့်
၂၅ တော်မူ၏။ အချွေအရံတို့ကလည်းသခင်။ ထိုသူ၌အ
ခွက်တဆယ်ရှိပါ၏ဟုလျှောက်ကြလျှင်၊ ငါဆိုသည်
ကား။ အကြင်သူသည်ရတတ်၏။ ထိုသူအားပေးဦးမည်။
အကြင်သူသည်ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူ၌ရှိသမျှကိုပင်နှုတ်ထိန်
၂၆ မည်။ ထိုမှတပါး။ ငါ၏အအုပ်အချုပ်ကိုမခံလိုသောင
ရန်သူတို့ကိုခေါ်ခဲ့ကြ။ ငရွေမှာသတ်ကြဟုစိရင်တော်မူ
သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၂၈ ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှတပည့်တော်တို့ရှေ့၌ကြွ၍
၂၉ ယေရှုရှလင်မြို့သို့ခရီးသွားတော်မူ၏။ သံလွင်အမည်ရှိ
သောတောင်ခြေရင်း၌ဗက်ဗာဂေရွာနှင့်ဗေသနိရွာအနီး
သို့ရောက်တော်မူသောအခါတပည့်တော်နှစ်ယောက်
၃၀ တို့ကိုစေလွှတ်၍၊ သင်တို့ရှေ့၌ရှိသောရွာသို့သွားကြ။
ထိုရွာသို့ရောက်လျှင်အဘယ်သူမျှမစီးဘူးသောမြွေက
လေးချည်နှောင်လျက်ရှိသည်ကိုသင်တို့သည်တွေ့သင့်
၃၁ မည်။ မြွေကိုဖြည့်၍ဆောင်ခဲ့ကြ။ သူတပါးကအဘယ်
ကြောင့်မြွေကိုဖြည့်သနည်းဟုသင်တို့ကိုဆိုလျှင်သ
ခင်အလိုရှိသည်ဟုပြန်ပြောကြလော့ဟုမှာထားတော်မူ
၃၂ ၏။ ထိုသို့စေလွှတ်သောသူတို့သည်သွား၍စကားတော်
၃၃ အတိုင်းတွေ့ကြ၏။ မြွေကိုဖြည့်စည်တွင်မြွေရှင်တို့
ကအဘယ်ကြောင့်မြွေကိုဖြည့်သနည်းဟုဆိုလျှင်
၃၄ သခင်အလိုရှိသည်ဟုပြန်ပြောကြ၏။ ယေရှုထံတော်သို့

လည်ခြင်းငှါအလိုရှိကြ၏။ဈေးနှိုင်းသောစွာနှုတ်ဆက်ခြင်း
ကို၎င်းသဘင်။တရားဇရပ်တို့၌မြင့်မြတ်သောနေရာ
၄၇ ထိုင်ရာကို၎င်းနှစ်သက်ကြ၏။သူတို့သည်ရတ်ဆိုးမ
အိမ်ကိုလူယူသိမ်းစား၍အပြစ်မပေါ်စေခြင်းငှါရှေ့စွာ
သောပဌနာစကားကိုရှုတ်တတ်ကြ၏။ထိုသူတို့သည်သာ
၅၁ ဤကြီးစွာသောဒဏ်ကိုခံရကြလေဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ထိုနောက်။ကိုယ်တော်သည်မျှော်ကြည့်၍ငွေရတတ်
သောသူတို့သည်အလွန်နက်နက်တော့တိုက်ထဲသို့သွင်း
၂ ချသည်ကိုမြင်တော်မူ၏။ဆင်းရဲသောရတ်ဆိုးမတ
ယောက်သည်လည်းကြေးနီဒဏ်နှစ်ပျားသွင်းချသည်
၃ ကိုမြင်တော်မူလျှင်၊ငါအမွန်ဆိုသည်ကား။ထိုဆင်းရဲ
သောရတ်ဆိုးမသည်အချားသောသူအပေါင်းတို့ထက်
၄ သာ၍သွင်းချပြီ။အကြောင်းမူကား။ထိုသူအပေါင်းတို့
သည်မိမိတို့ကြွယ်ဝသောစည်းစိမ်ထဲကနှုတ်၍ဘုရား
သခင်၏အလှူတော်ရထဲသို့သွင်းချကြ၏။ထိုမိမိမူကား
အလွန်ဆင်းရဲလျက်ပင်မိမိအသက်မွေးစရာဥစ္စာရှိသမျှ
ကိုသွင်းချလေပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။

၅ လူအချို့တို့သည်လာ၍ဒိတ်မှန်တော်သည်တင့်တယ်
သောကျောက်ပျားနှင့်ငင်ပူဇော်သကာများနှင့်ငင်ဆင်
၆ ပြင်လျက်ရှိပါ၏ဟုလျှောက်ကြလျှင်၊ကိုယ်တော်ကဤ
အရာများကိုသင်တို့သည်ယခုမြင်ရကြ၏။မပြုမချဘဲ
ကျောက်တခုပေါ်မှာတခုမျှမတည်မနေရသောအချိန်
၇ ကာလရောက်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။သူတို့ကာလဦး
အရှင်ဘုရား။ထိုအမှုအရာတို့သည်အဘယ်ကာလမှဖြစ်
ပါမည်နည်း။ထိုအမှုအရာတို့သည်ဖြစ်ချိန်နီးသောအခါ
အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပေါ်ထွန်းပါမည်နည်းဟုမေးလျှောက်
၈ ကြလျှင်၊ကိုယ်တော်ကသင်တို့သည်ဤမျှများခြင်းသို့
မလိုက်မပါမည်အကြောင်းသတိပြုကြလော့။အများ
သောသူတို့ကငါသည်ဤမည်သောသူဖြစ်၏။အချိန်ကာ
လလည်းရောက်လာပြီဟုဆိုလျက်ငါ၏အရောင်ကို
ဆောင်၍ပေါ်လာကြလိမ့်မည်။ထိုသူတို့နောက်သို့မလိုက်
၉ ကြနှင့်။သင်တို့သည်စစ်တိုက်ခြင်းအကြောင်း။ပုန်ကန်
ခြင်းအကြောင်းကိုသိတင်းကြားရသောအခါစိုးရိမ်ထုန်
ထွပ်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ထိုအမှုအရာများသည်အရင်ဖြစ်ရ
မည်။သို့သော်လည်းအဆုံးသည်အလျင်အမြန်မဖြစ်သေး။

၁၁ ထိုမှတပါး။လူတမျိုးနှင့်တမျိုး။တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ
၁၁ ဂုန်ဘက်ပြုကြလိမ့်မည်။အရပ်ရပ်တို့၌ကြီးစွာသော
မြေထွပ်ခြင်း။အစာခေါင်းပါးခြင်း။ကာလနာများပြား

ခြင်းတို့သည်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။မိသားစုကောင်းကင်၌လည်း
ကြောက်မက်ဖွယ်သောအရာနှင့်ကြီးစွာသောပုဂ္ဂိုလ်တို့
၁၂ တို့သည်ပေါ်ထွန်းကြလိမ့်မည်။ထိုအမှုအရာများမဖြစ်
မှီလူများတို့သည်ငါ၏နာမကြောင့်သင်တို့ကိုဖမ်းဆီး
ညှဉ်းဆဲ၍တရားဇရပ်၌ငင်ထောင်ထဲ၌ငင်အပ်နှံကြလိမ့်
မည်။ရှင်ဘုရင်။ဝန်မင်းထံသို့ပို့ဆောင်ကြလိမ့်မည်။
၁၃ ၊ထိုသို့သောအားဖြင့်သင်တို့သည်သက်သေခံရသော
၁၄ အခွင့်ရှိကြလိမ့်မည်။ထိုကြောင့်သင်တို့သည်အတယ်
သို့ပြန်ပြောရမည်ကိုရှေ့မဆွဲကမဆင်ချင်ခြင်းငှါသ
၁၅ တိထားကြလော့။အကြောင်းမူကား။ရန်သူအပေါင်း
တို့သည်မည်းရဲမဟုတ်တော့။သောနှုတ်သတ္တိ။ညာဏ်
၁၆ သတ္တိကိုငါပေးမည်။သင်တို့မိဘ။ညီအစ်ကို။ပေါက်
ဖော်။အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်သင်တို့ကိုအပ်နှံကြလိမ့်
၁၇ မည်။အချို့တို့ကိုလည်းသတ်ကြလိမ့်မည်။လူအပေါင်း
တို့သည်လည်းငါ၏နာမကြောင့်သင်တို့ကိုရန်ကြလိမ့်
၁၈ မည်။သို့သော်လည်းသင်တို့ဆံ့ချည်တပင်မျှမပျက်စီးရ။
၁၉ ၊သင်တို့သည်တည်ကြည်သောအားဖြင့်ကယ်တင်ခြင်း
သို့ရောက်ကြလော့။

၂၀ ယေရုရှလင်မြို့ကိုမိုလ်ခြေများဝန်းရံလျက်ရှိသည်ကို
သင်တို့မြင်သောအခါထိုမြို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်
၂၁ လှသည်ကိုသိမှတ်ကြလော့။ထိုအခါယုဒပြည်၌ရှိသော
သူတို့သည်တောင်ပေါ်သို့ပြေးကြစေ။မြို့ထဲ၌ရှိသောသူ
တို့သည်မြို့ပြင်သို့ထွက်ကြစေ။တောရွာမှာရှိသောသူ
၂၂ တို့သည်မြို့ထဲသို့မဝင်ကြစေနှင့်။အကြောင်းမူကား။ထို
နေ့ရက်ကာလသည်ကျယ်စာချက်များပြည့်စုံရသောဒဏ်
၂၃ စီရင်ခြင်းနေ့ရက်ကာလဖြစ်သတည်း။ထိုနေ့ရက်၌
ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိမိနှင့်နို့ဖို့သူငယ်ရှိသောမိမိတို့
သည်အလွန်ခက်ကြလိမ့်မည်။အကြောင်းမူကား။ယုဒ
ပြည်၌ကြီးစွာသောဆင်းရဲဒုက္ခဖြစ်၍ယုဒအမျိုးအပေါ်၌
၂၄ အမျက်ဒေါသသင့်ရောက်လိမ့်မည်။သူတို့သည်ဘေး
ဘေးဖြင့်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။အချား
သောပြည်အရပ်ရပ်သို့ဖမ်းသွားကြလိမ့်မည်။တပါး
အမျိုးသားတို့သည်မိမိတို့အချိန်ကာလမပြည့်ဝမှီတိုင်
အောင်ယေရုရှလင်မြို့ကိုခြေနှင့်နင်းကြလိမ့်မည်။

၂၅ ထိုအခါနေ့။လ။ကြွယ်နက္ခတ်တို့၌ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထင်ရှား
လိမ့်မည်။မြေကြီးပေါ်မှာလည်းလူအမျိုးမျိုးမည်သက်
စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်း။သမုဒ္ဒရာသိုင်းတံပိုးကြီးခြင်း။

၂၆ ၊မြေကြီးပေါ်မှာဖြစ်လေ့ရှိသောဘေးများကိုမျှော်၍
ကြောက်လန့်သဖြင့်လူများတို့၏အသက်ဆုံးခြင်းအမှု

အရာတို့သည်ဖြစ်ကြသော်လည်း။ အကြောင်းမူကား။ ကောင်း
 ၂၇ ကင်တန်ခိုးတို့သည်တုန်လှုပ်ကြသော်လည်း။ ထိုအခါလူ
 သားသည်ကြီးစွာသောတုန်ခါးအားနုသောအခါသော်
 ၂၈ လျက်မိသားတို့သို့လျက်ကြွလာသည်ကိုမြင်ရကြ
 သော်လည်း။ ထိုအမှုအရာတို့သည်ဖြစ်စေသောအခါသင်
 တို့ကိုရှေးနှုတ်သော အချိန်ကာလရောက်လုနီး သည်ကို
 ထောက်သဖြင့်မျှော်ကြည့်၍ခေါင်းကိုကြွကြလော့ဟုမိန့်
 တော်မူ၏။

၂၉ တမန်ထပ်၍မိန့်တော်မူသောဥပမာကား။ တည်ပင်
 ၃၀ မှစ၍သစ်မင်များတို့ကိုမှတ်ကြလော့။ အရှက်ပေါက်
 သောအခါနွေကာလနီးသည်ကိုသင်တို့သည်အလိုအ
 ၃၁ လျောက်သိမြင်ကြ၏။ ထိုနည်းတူ။ ထိုအကြောင်းအရာ
 များဖြစ်သည်ကိုမြင်ရလျှင်တရားသခင်၏နိုင်ငံတော်
 ၃၂ တည်လုနီးသည်ကိုသိမှတ်ကြလော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်
 ကား။ ယခုဖြစ်သောလူများမကုန်မှီထိုအကြောင်းအရာ
 ၃၃ အလုံးစုံတို့သည်ဖြစ်ကြသော်လည်း။ ကောင်းကင်နှင့်မြေ
 ၃၄ ကြီးမတည်သော်လည်း။ စေကားတည်သော်လည်း။ သင်တို့
 သည်ကိုယ်ကိုယ်သတ်ပြုကြလော့။ သို့မဟုတ်။ အစား
 အသောက်သွန်ကျွေးခြင်း။ လောကီပိုးရိမ်ခြင်းအားဖြင့်
 ၃၅ အမှတ်တမဲ့သင်တို့နှင့်တွေ့ကြုံသော်လည်း။ ထိုနေ့ရက်သည်
 ပိုက်ကွန်ကဲ့သို့မြေတပြင်လုံး၌နေသောလူအပေါင်းတို့
 ၃၆ ကိုအုပ်မိသော်လည်း။ ထိုကြောင့်သင်တို့သည်ဖြစ်လတ္တံ့
 သောအမှုအရာတို့နှင့်ကင်းလွတ်၍လူသားထံသို့ရောက်
 ခြင်းကိုခံထိုက်သောသူဖြစ်သည်ဟုမှတ်တော်မူမည်
 အကြောင်း။ အစည်ဆုတောင်းလျက်စောင့်နေကြလော့
 ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၇ ထိုသို့ကိုယ်တော်သည်နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်းမိတ်
 မှာန်တော်၌ဆုမြတ်ဝါဒပေးတော်မူ၏။ ညအချိန်ရောက်
 လျှင်သံလွင်အမည်ရှိသောတောင်သို့သွား၍ညည့်ကို
 ၃၈ လွန်စေတော်မူ၏။ နံနက်စောစောလူများအပေါင်းတို့
 သည်မိတ်မှာန်တော်သို့သွား၍အထံတော်၌ဒေသနာ
 တော်ကိုနားထောင်ကြ၏။

၃၉ ပသခါအမည်ရှိသောအဇုမပွဲခံခါနီးတွင်။ ယဇ်
 ၄၀ ပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်ကျပ်ပြုဆရာတို့သည်ကိုယ်
 တော်ကိုအဘယ်သို့သတ်ရအံ့နည်းဟုရှာကြံကြ၏။
 အဘယ်ကြောင့်ရှာကြံကြသနည်းဟုမူကား။ လူများ
 ၄၁ တို့ကိုကြောက်ကြ၏။ ထိုအခါစာတန်သည်တပည့်တော်
 တကျိုင်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သောယုဒရှာကရုတ်အထံသို့

၄၂ ဝင်သည်ဖြစ်၍။ ထိုသူသည်ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးများ။
 မိတ်မှာန်တော်မှူးများတို့ထံသို့သွားပြီးလျှင်ယေရှုကိုအ
 ၄၃ ဘယ်သို့အပ်ရမည်နည်းဟူ၍တိုင်ပင်လေ၏။ ထိုသူတို့
 သည်ဝမ်းမြောက်သောမိတ်ရှိ၍ငွေပေးမည်ဟုဝန်ခံကြ
 ၄၄ ၏။ ယုဒရှာကရုတ်သည်လည်းဝန်ခံပြီးမှလူများမရှိစည်
 တွင်ကိုယ်တော်ကိုအပ်ခြင်းငှါအဆင်သင့်သောအချိန်
 ကာလကိုရှာကြံလျက်နေ၏။

၄၅ ပသခါသိုးအထံကိုသတ်ရသောနေ့တည်းဟူသော
 ၄၆ အဇုမပွဲနေ့ရောက်သောအခါ။ ကိုယ်တော်ကငါတို့စား
 မှီရသင်တို့သည်သွား၍ပသခါပွဲကိုပြင်ဆင်ကြလော့
 ၄၇ ဟုပေတရုနှင့်ယောဟန်ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။ သူတို့က
 လည်းအဘယ်အရပ်၌ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါအလိုရှိတော်
 ၄၈ မူသနည်းဟုမေးလျှောက်ကြသော်။ ကိုယ်တော်ကသင်
 တို့သည်မြို့ထဲသို့ဝင်သောအခါရေအိုးဆောင်သောသူ
 ကိုတွေ့သော်လည်း။ ထိုသူနောက်သို့လိုက်၍သူဝင်သော
 ၄၉ အိမ်သို့ဝင်ပြီးမှ။ ငါသည်တပည့်တို့နှင့်တကွပသခါပွဲ
 ကိုစားရသောည့်သည်အခမ်ကားအဘယ်မှာရှိသနည်း။
 ၅၀ ဆရာကမေးသည်ဟုအိမ်ရှင်ကိုပြောကြလော့။ ထိုသူ
 သည်ပြင်ဆင်လျက်ရှိသောအထက်အခမ်ကြီးကိုပြု
 သော်လည်း။ ထိုအခမ်၌ပြင်ဆင်ကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၅၁ တပည့်တော်တို့သည်သွား၍စကားတော်အတိုင်းတွေ့
 လျှင်ပသခါပွဲကိုပြင်ဆင်ကြ၏။

၅၂ အချိန်ရောက်မှတမန်တော်တကျိုင်နှစ်ပါးတို့နှင့်
 ၅၃ အတူစားပွဲ၌လျောင်းတော်မူ၍။ ငါသည်အသေမခံမီ၍
 ပသခါပွဲကိုသင်တို့နှင့်အတူစားခြင်းငှါအလွန်အလိုရှိ
 ၅၄ လေပြီ။ ငါဆိုသည်ကား။ တရားသခင်၏နိုင်ငံတော်၌
 ပသခါပွဲမပြည့်စုံမီတိုင်အောင်ယခုမှစ၍တို့တဖန်ငါ
 ၅၅ မစားရဟုမိန့်တော်မူလျက်။ ခွက်ဖလားကိုယူ၍ကျေးဇူး
 တော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှတို့ခွက်ကိုယူ၍အချင်းချင်းဝေကြ
 ၅၆ လော့။ ငါဆိုသည်ကား။ တရားသခင်၏နိုင်ငံတော်
 မတည်မှီတိုင်အောင်ယခုမှစ၍စပျစ်ရည်ကိုတဖန်ငါ
 ၅၇ မသောက်ရဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါမုန့်ကိုယူ၍ကျေး
 ဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှမုန့်ကိုပွဲ၍တို့မုန့်ကားသင်တို့အဖို့
 အလိုငှါခွန်သောငါ၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ငကိုအောင်းစေဖို့အရာ
 ၅၈ ဤသို့ပြုကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုနည်းတူ။ ညစာစား
 ပြီးမှခွက်ကိုလည်းယူ၍တို့ခွက်ကားသင်တို့အဖို့အလို
 ၅၉ ငှါသွန်းသောငါ၏အသွေး၌တည်သောပရိုညည်တရား
 သစ်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်းငကိုအပ်နှံသောသူ၏လက်

၂၂ သည် ဤစားပွဲပေါ်မှာ ငလက်နှင့် အတူရှိ၏။ ခွဲခွဲမှတ်
သားတော်မူသည်အတိုင်းလူသားသည်သွားရမည်။ သို့
သော်လည်း လူသားကို အပ်နှံသောသူသည် အမတ်လာ
၂၃ ရှိ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်လည်း ထို
အမှုကို အဘယ်သူပြုအံ့နည်းဟု အချင်းချင်း မေးမြန်း
ကြ၏။
၂၄ ထိုမှတစ်ပါး တပည့်တော်တို့သည် မိမိတို့တွင် အဘယ်
သူသည်သာ ဤကြီးမြတ်သနည်းဟု အချင်းချင်း ညှဉ်းခုံ
၂၅ ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်က ဇာတိမင်းတို့သည်
အစိုးတရပြုတတ်ကြ၏။ အာဏာထားသောသူတို့ကို
၂၆ လည်း ကျေးဇူးရှင် ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ သင်တို့မူကား
ထိုသို့မပြုကြနှင့်။ သင်တို့တွင် အကဲအမှူးပြုသောသူကို
၂၇ ကဲ့သို့ဖြစ်စေ။ အဘယ်သူသည်သာ ဤကြီးမြတ်သနည်း။
စားပွဲ၌ လျောင်းသောသူသည် ကြီးမြတ်သလော။ လုပ်
ကျွေးသောသူသည် ကြီးမြတ်သလော။ စားပွဲ၌ လျောင်း
သောသူသည် ကြီးမြတ်သည်မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း
၂၈ ငါသည် သင်တို့တွင် လုပ်ကျွေးသောသူကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ငါ
သည် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံစည်တွင်သင်တို့သည်
၂၉ ငါ၌ ဖြစ်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ငါမည်းတော်သည် ငအား
၃၀ နိုင်ငံကို ပေးတော်မူသည်နှင့်အညီ သင်တို့သည် ငါ၏
နိုင်ငံတွင် စားပွဲစားသောက်သော အခွင့်ကို ငှက်တရား
ပညွှတ်ပေါ်မှာ ထိုင်၍ အသေရလေလှတဆယ်နှစ်မျိုးကို အုပ်
စိုးရသော အခွင့်ကို ငှက်တရားသည် သင်တို့အား မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။
၃၁ တဖန် သခင်ဘုရားက ရှိမုန့်။ ရှိမုန့်။ ဣဆံကို ဆံခါ
နှင့်ချသကဲ့သို့ စာတန်သည် သင်တို့ကို ချရမည် အကြောင်း။
၃၂ အခွင့်တောင်းသည် ဖြစ်၍ သင်၏ ယုံကြည်သော မိတ်မ
ရွှေမလျော့စေခြင်းငှါ ငါသည် သင့်အဖို့ ဆုတောင်းလေပြီ။
သင်သည် သတိပြုသောအခါ သင်၏ ညီအစ်ကိုတို့ကို
၃၃ တည်ကြည်စေလော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင် ပေတရုက သခင်။
အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့် အတူထောင် ယံသို့ ငှက်
အသေသတ်ခြင်း သို့ ငှက်လိုက်ခြင်းငှါ အသင့်ရှိပါ၏ဟု
၃၄ လျှောက်လေသော် သခင်ဘုရားက ပေတရု။ ငါဆိုသည်
ကား။ ယနေ့တွင် ကြက်မထွန်မှီ သင်သည် ငကို မသိဟု
သုံးကြိမ် မြောက်အောင် ညှဉ်းပယ်သိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်
မူ၏။
၃၅ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား။ အထက်က ငွေအိတ်။
လွယ်အိတ်။ ခြေနင်းမပါဘဲ သွားကြလော့ဟု သင်တို့ကို

ငါစေလွှတ်သော အခါ တစုံတခုလျှင် သလောဟု မေးလျှင်
၃၆ တစုံတခုမျှမထိုပါဟု လျှောက်ကြသော် ယခုမူကား
ငွေအိတ်ရှိသောသူသည် ယူစေ။ လွယ်အိတ်ရှိသောသူ
သည် ယူစေ။ ဓားမရှိသောသူသည် အဝတ်ကို ရောင်း၍ ဓား
၃၇ ကိုဝယ်စေ။ အကြောင်းမူကား။ ထိုသူသည် မတရားသော
သူတို့နှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်း သို့ရောက်၏ဟု သောကျမ်စာ
ချက်သည် ငါ၌ ယခုပင် ပြည့်စုံရမည်။ ငအမှုအရာတို့
၃၈ သည် ပြီးစီးခြင်း သို့ရောက်ကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထို
သူတို့ကလည်း သခင်။ ဓားနှစ်စင်းရှိပါ၏ဟု လျှောက်
လျှင် တန်ပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၉ ထိုနောက် အလေ့တော်ရှိသည့် အတိုင်း သံလွင်တောင်
သို့ ထွက်ကြွတော်မူ၍ တပည့်တော်တို့သည် နောက်
၄၀ တော်သို့ လိုက်ကြ၏။ ထိုအရပ်သို့ ရောက်တော်မူလျှင်
သင်တို့သည် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်
အကြောင်း။ ဆုတောင်းကြလော့ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ
၄၁ တပည့်တော်တို့နှင့် ကျောက်ခဲတပြင်လောက် ခွာသွား
၄၂ ၍ နူးထောက်လျက် အိုအဖ။ အလိုတော်ရှိလျှင် ဤခွက်
ကို အကျွန်ုပ်မှ ထွဲတော်မူပါ။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အလို
ရှိသည်အတိုင်း မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော်အလိုရှိသည်
၄၃ အတိုင်း ဖြစ်ပါစေသောဟု ဆုတောင်းတော်မူ၏။ ထိုအခါ
ကောင်းကင်တမန်သည် ထင်ရှားလာ၍ ကိုယ်တော်ကို
၄၄ အားပေးရ၏။ ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကို ခံလျက် အထူးသ
ဖြင့် ကျိုးစား၍ ဆုတောင်းတော်မူ၏။ ချွေးထွက်တော်မူ
သည်ကား မြေပေါ်၌ ကျသော သွေးစက်ခဲကဲ့သို့ ဖြစ်သ
၄၅ တည်း။ ထိုသို့ ဆုတောင်းပြီးမှ ယေရှုသည် ထ၍ တပည့်
တော်တို့ရှိရာသို့ ပြန်သောအခါ သူတို့သည် ဝမ်းနည်းသော
မိတ်ရှိသည်နှင့် အိပ်ပြော်လျက် နေကြသည်ကို တွေ့တော်
၄၆ မူလျှင် သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အိပ်ပြော်ကြသ
နည်း။ ထကြ။ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်
အကြောင်း။ ဆုတောင်းကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄၇ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ်တွင် ပင်တပည့်တော်တကျိပ်
နှစ်ပါး အဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှာကရုတ်သည်လူ အပေါင်း
တို့ကို လမ်းပြလျက် လာ၍ ယေရှုကို နှိမ်ခြင်းငှါ ချည်းကပ်
၄၈ လေ၏။ ယေရှုကလည်း အိုယုဒ။ သင်သည် နှိမ်ခြင်းကို ပြု
၄၉ လျက် လူသားကို အပ်သလောဟု မေးတော်မူ၏။ ယေရှု
နှင့် အတူပါသော သူတို့သည် ခြံအံ့သော အမှုကို မြင်လျှင်
သခင်။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဓားနှင့် ခုတ်ရပါမည်လောဟု
၅၀ မေးလျှောက်ပြီးမှ တယောက်သည် ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း

၁၁ ၏ ကျွန်တယောက်ကို ခုတ်သဖြင့် လကျာနား ရွက်ပြတ်
 ၁၂ လေ၏။ ယေရှုကလည်း တန်ခေဟုမိန့်တော်မူ၍ နားရွက်
 ၁၂ ကိုလက်တော်နှင့်တို့သဖြင့် အနာကို ပျောက်စေတော်မူ
 ၁၂ ၏။ ထိုအခါ အထံတော်သို့ရောက်လာသော ယဇိပရော
 ဟိတ်အကြီး၊ ဗိတ်မှာန်တော်မူ။ လူအကြီးအကဲတို့အား
 ယေရှုကသင်တို့သည် ခားမြဲကို ဖမ်းသကဲ့သို့ ငေါ့ဖမ်းအံ့
 ၁၃ သောငှါ ခားနှင့် ခုတ်များကို လက်စွဲလျက်လာကြသည်
 ၁၃ တကား။ ငါသည် ဗိတ်မှာန်တော်မူသင်တို့နှင့် အတူရှိ
 နေစည် အခါသင်တို့သည် ငေါ့မဖမ်းမဆီးကြ။ သို့သော်
 လည်း ယခုအချိန်ကား သင်တို့ အချိန်ဖြစ်၏။ မှောင်မိုက်
 တန်ခိုးလည်း ဖြစ်၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၄ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ဖမ်း၍ ယဇိပရော
 ဟိတ်မင်း၏ အိမ်သို့ဆောင်သွားကြ၏။ ပေတရုသည်
 ၁၅ လည်း သူတို့နှင့် ဝေးစွာထိုက်လေ၏။ အိမ်ဦးအလယ်၌
 ၁၅ မီးမွေးပြီးမှလူများတို့သည် ရဝေး၍ ထိုင်ကြလျှင် ပေတရု
 ၁၆ သည်လည်း သူတို့အထဲ၌ ထိုင်နေ၏။ ထိုသို့ပေတရုသည်
 မီးအနားမှ ထိုင်နေသည်ကို အစေအပါမိမ္မတယောက်
 ၁၇ သည် မြင်လျှင် သူကိုစေ့စေ့ကြည့်၍ ဤသူသည် ယေရှုနှင့်
 ၁၇ ပေါင်းဖော်သောသူ ဖြစ်သည်ဟုဆိုသော်၊ ပေတရုကအ
 ၁၈ ချင်းမိမ္မ။ ထိုသူကို ငါမသိဟုညှင်းလေ၏။ ထိုနောက်များ
 မကြာ။ အချားသောသူသည် ပေတရုကို မြင်လျှင် သင်
 ၁၉ သည်လည်း ထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်သည်ဟုဆိုသော် ပေတရုက
 ၁၉ အချင်းလူ။ ငါသည် သူတို့အဝင်မဟုတ်ဟုဆို၏။ တဖန်
 တနာရီလောက်ကြာပြီးမှ အချားသောသူက အကယ်
 စင်စစ်၍ သူသည် ယေရှုနှင့် ပေါင်းဖော်သောသူ ဖြစ်၏။
 ၂၀ ဂါလိလဲလူလည်း ဖြစ်၏ဟုခိုင်မာစွာဆိုလျှင်၊ ပေတရုက
 အချင်းလူ။ သင် ပြောသောအရာကို ငါမသိဟုဆို၏။ ထို
 ၂၀ စကားကို ပြောသောခဏချင်းတွင် ကြက်တွန်လေ၏။ ထို
 အခါ သခင်ဘုရားသည် ထွဋ်၍ ပေတရုကို ကြည့်တော်မူ
 ၏။ ကြက်မတွန်မှီသင်သည် သုံးကြိမ်မြောက် အောင်ငေါ့
 ၂၁ ညှင်းပယ်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူသော စကားကို ပေတရု
 ၂၁ သည် သတိရသဖြင့်၊ ပြင်သို့ ထွက်၍ ပြင်းစွာငိုကျွေး
 လေ၏။
 ၂၂ ယေရှုကို ကိုင်ဆွဲသောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပျက်
 ၂၃ ရယ်ပြု၍ ရိုက်ပုတ်ကြ၏။ မျက်နှာတော်ကို ဖုံးပြီးလျှင်
 လက်နှင့် ပုတ်ချက်ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သူပုတ်သည်
 ၂၄ ကိုပခုရဖက်ပြု၍ ဟောတော်မူပါဟုဆိုကြ၏။ အချား
 သောစကားများဖြင့်လည်း ကိုယ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့၍ ပြောဆို
 ကြသေး၏။

၂၃ မိဗန်းလင်းသော အခါလူတို့တွင် အကြီးအကဲ ဖြစ်
 သောသူ၊ ယဇိပရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့သည်
 စည်းဝေး၍ ကိုယ်တော်ကို လွှတ်တော်သို့ ဆောင်သွားပြီး
 ၂၄ လျှင်၊ သင်သည် ခရစ်တော်မှန်လျှင် ငါတို့အား ပြောလော့
 ဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း ငါပြောလျှင် သင်တို့သည်
 ၂၄ မယုံ။ ငါမေးလျှင်လည်း သင်တို့သည် မဖြေဘဲ ငေါ့
 ၂၅ မလွှတ်ဘဲနေကြလိမ့်မည်။ နောင်၌ လူသားသည် ဘုရား
 သခင်၏ တန်ခိုးတော်လကျာဘက်၌ ထိုင်တော်မူလတုံဟု
 ၂၅ မိန့်တော်မူသော်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့က သို့ဖြစ်၍ သင်
 သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်မှန်သည် တကားဟုဆို
 ကြလျှင် သင်တို့ဆိုသည် အတိုင်းမှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ
 ၂၆ ၏။ ထိုသူတို့ကလည်း အဘယ်သက်သေထိုသေးသနည်း
 သူ၏စကားကို ငါတို့ကိုယ်တိုင် ကြားရပြီဟုဆိုကြ၏။
 ၂၇
 ၁ ထိုအခါမင်းအရာရှိအပေါင်းတို့သည် ထ၍ ကိုယ်
 ၂ တော်ကို ဝိလတ်မင်းထံသို့ ဆောင်သွားကြပြီးလျှင်၊ ဤသူ
 သည် ပြည်သူပြည်သားများကို ထွဋ်ဖျား၍ မိမိလည်ခရစ်
 တော်တည်းဟူသောရှင်ဘုရင်ဖြစ်ကြောင်းကို ဆိုလျက်
 ကဲသာဘုရင်ကို အခွန်မဆက်နှင့် ဟုမြစ်တားသည်ကို
 ၃ အကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ပါပြီဟု အပြစ်တင်ကြ၏။ ဝိလတ်မင်း
 ကသင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင်မှန်သလောဟု ယေရှုကိုမေး
 လျှင်မင်းကြီးမေးသည်အတိုင်းမှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ
 ၄ ၏။ ဝိလတ်မင်းက ဤသူ၌ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ ငါတွေ့
 ဟု ယဇိပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအပေါင်းတို့အား
 ၅ ပြောဆိုလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် သာ၍ ပြင်းစွာသော အသံ
 နှင့် ဟစ်ကျော်လျက် ဤသူသည် ဂါလိလဲပြည်မှစ၍ ဤအ
 ရပ်တိုင် အောင်ယုဒပြည်၌ အနွှံ့အပြား ဆုမွန် ဩဝါဒပေး
 ၆ ၍ လူများကို ခိုးဆော်သောသူ ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်
 ၆ ဆိုကြ၏။ ဝိလတ်မင်းသည် ဂါလိလဲဟူသောစကားကို
 ကြားလျှင် ထိုသူသည် ဂါလိလဲလူဖြစ်သလောဟု မေးမြန်း
 ၇ ၍၊ ဟေရုဒ်မင်းပိုင်သောသူ ဖြစ်သည်ကို သိသောအခါ
 ထိုမင်းထံသို့ ပို့စေ၏။ ထိုအခါ ဟေရုဒ်မင်းသည် ယေရှု
 ၈ ရှုလင်မြို့၌ ရှိသတည်း။
 ၉ ထိုမင်းသည် ယေရှုကို မြင်လျှင် အလွန်ဝမ်းမြောက်
 မြင်းရှိ၏။ အကြောင်းမူကား အထက်က သိတင်းတော်
 များကို ကြား၍ ကိုယ်တော်ကို မြင်ခြင်းငှါ ကြာမြင့်စွာ
 အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ ပြတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာတခု
 ၉ တခုကို မြင်ရမည်ဟု ဖျော်လင့်လျက် နေ၏။ ထိုအခါ
 ဟေရုဒ်မင်းသည် ကိုယ်တော်ကို များစွာမေးမြန်းသော်

သူနည်းတူအပြစ်ဒါဏ်ခံလျက်ပင်တုရားသခင်ကို
 ၄၁ မကြောက်သလော။ ငါတို့သည်ကိုယ်ပြုမိသောအပြစ်
 ၄၂ သူမူကားအဘယ်အပြစ်ကိုမျှမပြုဟုဆိုပြီးလျှင်၊ သခင်။
 ကိုယ်တော်သည် နိုင်ငံတော်တည်လျက် ကြွလာတော်မူ
 သော အခါ အကျွန်ုပ်ကိုအောင်းမေ့တော်မူပါဟု ယေရှု
 ၄၃ ကိုလျှောက်ဆို၏။ ယေရှုကလည်း ငါအမှန်ဆိုသည်
 ကား။ ယနေ့တွင်သင်သည် ငါနှင့်အတူပရဒီသုသို့ရှိ
 လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၄၄ ထိုအချိန်သည့်မွန်းတည့်အချိန်လောက်ဖြစ်၍ သုံးချက်
 တီးအချိန်တိုင်အောင်မြေတပြင်လုံး၌ မှောင်မိက်အတိ
 ၄၅ ဖြစ်လေ၏။ နေအရောင်ကွယ်ပျောက်လေ၏။ မိတ်မှန်
 ၄၆ တော်၏ကုလားကားသည်နှစ်ဖြာကွဲလေ၏။ ယေရှုသည်
 လည်းကြီးသောအသံနှင့် ကျွေးကျော်တော်မူပြီးလျှင် အို
 အဖ၊ အကျွန်ုပ်မိတ်မိညီကိုကိုယ်တော်လက်၌အကျွန်ုပ်
 ၄၇ အပ်ပါ၏ဟုမိန့်တော်မူလျက် အသက်ချုပ်တော်မူ၏။ ထို
 အခြင်းအရာတို့ကို တပ်မှူးသည် မြင်လျှင် စင်စစ် ဤသူ
 သည်ဖြောင့်မတ်သောသူမှန်ပေ၏ဟုဆို၍ တုရားသခင်
 ၄၈ ကိုချီးမွမ်းလေ၏။ ထိုအမှုကိုအကြည့်အရှုလာသောသူ
 အပေါင်းတို့သည် ထိုအခြင်းအရာများကို မြင်လျှင် ရင်
 ၄၉ ပတ်ကိုခတ်၍ ပြန်သွားကြ၏။ ဂါလိလဲပြည်မှနောက်
 တော်သို့လိုက်လာသော မိမိတို့နှင့် ကိုယ်တော်ကိုသိကျွမ်း
 သောသူအပေါင်းတို့သည်လည်း အဝေးကကြည့်ရှု၍ရပ်
 နေကြ၏။
 ၅၀ ထိုအခါ ယုဒပြည်အရိမထဲမြို့သား။ ယောသပ်အမည်
 ရှိသော လွှတ်အရာရှိတယောက်သည် အချားသောလွှတ်
 အရာရှိတို့၏ ဘိုင်ပင်စီရင်ခြင်းကို ဝန်ခံသောသူမဟုတ်။
 ၅၁ ၊ တုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို မျှော်လင့်သောသူတော်
 ကောင်း။ သူတော်မြတ် ဖြစ်သည်နှင့် ပီလတ်မင်းထံ
 ၅၂ သို့ဝင်၍ ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို တောင်းလေ၏။
 ၅၃ ၊ အလောင်းတော်ကိုချစ်မိတ်ချော့နှင့်ပတ်ရစ်ပြီးလျှင် တ
 ယောက်ကိုမျှသင်းပြုတ်ဘူးသောကျောက်သင်းပြိုင်း
 ၅၄ တွင်း၌ထားလေ၏။ ထိုနေ့ကားအဖိတ်နေ့ဖြစ်၍ ဥပုသ်
 ၅၅ နေ့အချိန်နီးသတည်း။ ဂါလိလဲပြည်ကကိုယ်တော်နှင့်
 အတူလာသော မိမိများသည် သင်းပြိုင်းတော်ကို ရင်
 အလောင်းဘက်ကိုအဘယ်သို့ထားသည်ကို ရင်အကြည့်
 ၅၆ အရှုလိုက်လာကြ၏။ ထိုနောက်မှ ပြန်သွားပြီးလျှင် ဆီ
 မွှေးနှင့်နံ့သာမျိုးကို ပြင်ဆင်၍ ပညတ်တော်အပိုင်း
 ဥပုသ်နေ့၌ အလုပ်မလုပ်ဘဲနေကြ၏။

၂၄

၁ ချွန်ရက်တွင်ပဌမနေ့ရက်။ အာရုဏ်တက်သော
 အချိန်၌ ထိုမိမိတို့သည် အချားသောမိမိတို့နှင့် တကွမိမိ
 တို့ပြင်ဆင်သောနံ့သာမျိုးကို ဆောင်လျက် သင်းပြိုင်း
 ၂ တော်သို့သွားကြ၏။ ရောက်သောအခါတွင်းဝဋ်ပိတ်
 သောကျောက်သည် လိမ့်လန်လျက်ရှိသည်ကိုတွေ့မြင်
 ၃ ၍ အတွင်းသို့ဝင်သော်၊ သခင်ယေရှု၏အလောင်းတော်
 ၄ ကိုမတွေ့ကြ။ ထိုအကြောင်းကြောင့် သူတို့သည်တွေး
 တောသောမိတ်ရှိစည်တွင် လူနှစ်ယောက်တို့သည် ပြီး
 ပြီးပြက်ပြက်သောအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်လျက်ပေါ်လာ၏။
 ၅ ၊ ထိုမိမိတို့သည် ကြောက်လန့်သောမိတ်နှင့်၎် ချီနေစည်
 တွင်ထိုသူတို့ကသင်တို့သည် အသေကောင်ရှိရာအရပ်
 ၆ ၌ အသက်ရှင်သောသူကိုအဘယ်ကြောင့်ရှာကြသနည်း။
 ၇ ၊ ဤအရပ်၌မရှိ။ ထမြောက်တော်မူပြီ။ လူသားသည် ဆိုး
 ၈ သောသူတို့လက်သို့အပ်နှံခြင်း။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ
 အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့
 ၉ ၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟုဂါလိလဲပြည်၌ရှိတော်မူစဉ်၊
 သင်တို့အားမိန့်တော်မူသောစကားကိုအောင်းနေကြပြီး
 ၁၀ ဟုဆိုကြသည်ရှိသော်၊ ထိုမိမိတို့သည်စကားတော်ကို
 ၁၁ သတိရ၍၊ သင်းပြိုင်းတော်ကပြန်လျှင် ထိုအကြောင်းအ
 ရာအလုံးစုံတို့ကိုတကျိပ်တပါးသောသူမှစ၍ ကြွင်းသော
 တပည့်တော်အပေါင်းတို့အားပြန်ကြားကြ၏။
 ၁၂ ထိုအကြောင်းအရာကိုတမန်တော်တို့အားပြော
 သောသူကားမာဂဒလမာရီ။ ယောဟန္န။ ယောကုပ်၏အမိ
 ဖြစ်သောမာရီမှစ၍ အချားသောမိမိများဖြစ်သတည်း။
 ၁၃ ၊ သူတို့၏စကားကိုဒဏ္ဍာရီစကားကဲ့သို့ ထင်မှတ်၍ တ
 ၁၄ မန်တော်တို့သည်မယုံကြ။ သို့သော်လည်း ပေတရုသည်
 ထ၍သင်းပြိုင်းတော်သို့ပြေးလေ၏။ ရောက်သောအခါ
 ၁၅ ၎်ကြည့်၍ ပိတ်ပုဆိုးသာရှိရစ်သည်ကိုမြင်လျှင် ထိုအ
 ကြောင်းအရာကိုအံ့ဩ၍မိမိအိမ်သို့ပြန်သွား၏။
 ၁၆ ထိုမှတပါး။ တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့သည်ယေရှု
 ရှလင်မြို့နှင့်ခရီးလေးတိုင်ကွာသော မေမက်အမည်ရှိ
 ၁၇ သောရွာသို့ ထိုနေ့၌သွားကြစည်တွင်၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီးသော
 အကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့ကိုအချင်းချင်းဆွေးနွေး
 ၁၈ ပြောဆိုကြ၏။ ထိုသို့ဆွေးနွေးပြောဆိုကြစည်တွင်
 ၁၉ ယေရှုသည်ချဉ်းကပ်၍သူတို့နှင့်အတူကြွတော်မူ၏။ ထို
 သူတို့သည်မျက်စိချုပ်လျက်ရှိ၍ ကိုယ်တော်ဖြစ်သည်
 ၂၀ ကိုမသိကြ။ ကိုယ်တော်ကလည်း သင်တို့သည်ခရီးသွား
 လျက် အချင်းချင်းဆွေးနွေးသောစကားကားအဘယ်

သို့သောစကားနည်း။ အဘယ်ကြောင့်မျက်နှာညှိုးယေ
 ၁၈ ကြသနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊ သူတို့တွင်ကလေး
 အမည်ရှိသောသူကသင်သည်ယေရှုလင်မြို့၌ ဧည့်
 သည်ဖြစ်လျက်သာယာစွာအခါထိုးမြို့၌ ဖြစ်ခဲ့ပြီးသောအ
 ၁၉ ကြောင်းအရာတို့ကိုမသိသလောဟုပြောဆို၏။ ကိုယ်
 တော်ကလည်းအဘယ်အကြောင်းအရာနည်းဟုမေးတော်
 မူလျှင်ထိုသူတို့ကနာအရက်မြို့သားယေရှု၏အကြောင်း
 အရာပေတည်း။ ထိုသူသည်ဘုရားသခင်ရှေ့လူအပေါင်း
 တို့ရှေ့မှနှုတ်သတ္တိ။ လက်သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသောပရော
 ၂၀ ဖက်ဖြစ်၏။ ထိုသူကိုယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးနှင့်ငါတို့
 မင်းများသည်အသေသတ်ခြင်းကိုခံစေခြင်းငှါအပ်နှံ၍
 ၂၁ လက်ဝါးကပ်၍မှတ်ကျွတ်ကြပြီ။ ထိုသူသည်အသေ
 ရေလအမျိုးကိုရှေးနှုတ်အံ့သောသူဖြစ်သည်ဟုငါတို့
 သည်အထက်ကမျှော်လင့်ကြပြီ။ ထိုမျှမက။ ဤအကြောင်း
 ၂၂ အရာဖြစ်၍ယခုသုံးရက်ရှိပြီ။ ငါတို့၏အပေါင်းအဖော်
 မိမိအချို့တို့သည်လည်းသင်းပြိုင်းတော်သို့စောစော
 ၂၃ သွား၍၊ အလောင်းတော်ကိုမတွေ့လျှင်သခင်ယေရှုသည်
 အသက်ရှင်တော်မူသည်ဟုပြောသောကောင်းကင်
 တမန်ထင်ရှားရာရှုပါရုံကိုမိမိတို့မြင်ကြောင်းကိုပြန်လာ
 ၂၄ ၍ပြောဆိုသဖြင့်ငါတို့သည်မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိကြ
 ၍။ ထိုအခါငါတို့တွင်အချို့သောသူတို့သည်သင်းပြိုင်း
 တော်သို့သွား၍မိမိတို့ပြောဆိုသည်အတိုင်းတွေ့သော်
 လည်းကိုယ်တော်ကိုမမြင်ရဟုပြောဆိုကြ၏။
 ၂၅ ကိုယ်တော်ကလည်းပရောဖက်ဟောပြောသော
 စကားများကိုယုံနိုင်အောင်ညာဏ်မရှိ။ မိတ်ဆိုင်မသော
 ၂၆ သူတို့။ ခရစ်တော်သည်ဤသို့ပင်အသေခံ၍မိမိတို့စဉ်း
 မိမိတော်ကိုဝင်စားရမည်မဟုတ်လောဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၇ ၊ ထိုအခါမောရှေ၏ကျမ်းစာမှစ၍ပရောဖက်တို့၏ကျမ်း
 စာများ၌ကိုယ်တော်ကိုရည်မှတ်၍ရေးသားသမျှသော
 ကျမ်းစာချက်အနက်ကိုရှင်းလင်းစွာဖော်ပြတော်မူ၏။
 ၂၈ ၊ ထိုတပည့်တော်တို့သည်သွားသောရွာအနီးသို့ရောက်
 သောအခါကိုယ်တော်သည်ထိုရွာကိုလွန်၍သွားအံ့သော
 ၂၉ အခြင်းအရာကိုပြတော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့ကအကျွန်ုပ်တို့
 နှင့်အတူဘဝ၌နေပါ။ ညည်းယံအချိန်ရှိပြီ။ မုန့်လည်းချုပ်ပါ
 သည်ဟူ၍ကိုယ်တော်ကိုကြပ်ကြပ်သွေးဆောင်ကြ၏။ ထို
 ၃၀ ကြောင့်သူတို့နှင့်အတူနေခြင်းငှါဝင်တော်မူ၏။ စားပွဲ
 ၌သူတို့နှင့်အတူလျောင်းတော်မူစည်။ မုန့်ကိုယူ၍ကျေး
 ဇူးတော်ကိုအိုးမွှမ်းပြီးမှမုန့်ကိုဖဲ့၍သူတို့အားပေးတော်မူ
 ၃၁ သည်တွင်၊ သူတို့သည်မျက်စိပွင့်လင်း၍ကိုယ်တော်ဖြစ်

သည်ကိုသိကြ၏။ ထိုအခါကိုယ်တော်သည်ကွယ်တော်
 ၃၂ မူ၏။ တပည့်တော်တို့ကလည်းလပ်ခရီး၌ငါတို့နှင့်
 ဟောပြော၍ကျမ်းစာအနက်ကိုဖွင့်ပြတော်မူသောအခါ
 ငါတို့မိတ်နှစ်လုံးသည်ယုံဖိတ်မတတ်ဖြစ်သည်မဟုတ်
 လောဟုအချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။
 ၃၃ ထိုတပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့သည်ချက်ချင်းထ၍
 ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်ပြီးမှတကျပ်တပါးသောသူတို့သည်
 အပေါင်းအဖော်တို့နှင့်အတူရဝေးလျက်ရှိသည်ကိုတွေ
 ၃၄ ကြ၏။ ရဝေးသောသူတို့ကလည်းသခင်ဘုရားသည်
 အမှန်ထမြောက်တော်မူပြီ။ ရှိမုန့်အားကိုယ်ကိုပြတော်မူ
 ၃၅ ပြီဟုပြောဆိုလျှင်၊ ထိုတပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့သည်
 လပ်၌ဖြစ်သောအကြောင်းအရာကိုရင်မုန့်ကိုဖဲ့စည်တွင်
 ထင်ရှားတော်မူကြောင်းကိုရင်ပြန်ကြားကြ၏။
 ၃၆ ထိုသို့အချင်းချင်းပြောဆိုသောအခါယေရှုသည်သူ
 တို့အလယ်၌ရပ်တော်မူလျက်သင်တို့အားညိမ်သက်
 ၃၇ ခြင်းဖြစ်စေသတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့
 သည်စန္ဒေ့ကိုမြင်သည်ဟုမိတ်ထင်နှင့်ထိတ်လန့်ကြောက်
 ၃၈ ၍ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းအဘယ်
 ကြောင့်တုန့်လျှပ်ခြင်းရှိကြသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်အ
 ၃၉ ထူးထူးအထွေထွေသောမိတ်ရှိကြသနည်း။ ငလက်ကို
 ကြည့်ကြလော့။ ငခြေကိုလည်းကြည့်ကြလော့။ ငကိုယ်
 ပင်ဖြစ်၏။ ငကိုကြည့်ရှုစပ်သပ်ကြလော့။ ငါသည်သင်တို့
 မြင်သည်အတိုင်းအရိုးအသားနှင့်ပြည့်စုံ၏။ စန္ဒေ့မည်
 ၄၀ သည်ကားဤကဲ့သို့မပြည့်စုံဟုမိန့်တော်မူလျက်၊ လက်
 တော်ခြေတော်တို့ကိုတပည့်တော်တို့အားပြတော်မူ၏။
 ၄၁ ၊ ထိုသူတို့သည်အံ့ကြော၍ဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့်မယုံ
 နိုင်ဘဲနေသေးသောအခါသင်တို့၌စားစရာတစ်ခုတစ်ခုရှိ
 ၄၂ သလောဟုမေးတော်မူလျှင်၊ ငါးကင်တိုင်းနှင့်ပျားလို့
 ၄၃ ကိုကပ်ပေးကြ၏။ ကိုယ်တော်သည်ယူ၍သူတို့ရှေ့မှ
 စားတော်မူ၏။
 ၄၄ တမန်မိန့်တော်မူသည်ကား။ မောရှေ၏ပညတ္တိကျမ်း
 စာ၌ရင်ပရောဖက်တို့၏ကျမ်းစာ၌ဆာလံကျမ်းစာ၌ရင်
 ငကိုရည်မှတ်၍ရေးသားသမျှသောအချက်တို့သည်ပြည့်
 စုံရမည်ဟုငါသည်သင်တို့နှင့်အတူရှိစည်အခါသင်တို့
 အားဟောပြောသောအကြောင်းအရာတို့ကားဤအ
 ၄၅ ကြောင်းအရာပေတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါကျမ်း
 စာကိုနားလည်စေခြင်းငှါတပည့်တော်တို့၏ညာဏ်ကို
 ၄၆ ဖွင့်တော်မူလျှင်၊ ဤသို့ကျမ်းစာလာ၏။ ဤသို့ခရစ်တော်

သည် အသေခံ၍ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌သေခြင်းမှ
 ၄၇ ထမြောက်ရမည်။ ခရစ်တော်၏အခွင့်အားဖြင့် နောင်
 တတရားနှင့်အပြစ်လွတ်ခြင်းတရားကိုယေရှုလင်မြို့မှ
 ၄၈ စသောလူမျိုးတကာတို့အားဟောပြောရမည်။ သင်တို့
 သည်လည်း ဤအကြောင်းအရာတို့၏သက်သေဖြစ်ကြ
 ၄၉ ၏။ ဓမ္မည်းတော်၏ဂုဏ်ရှိသည်အတိုင်းသင်တို့၌ ငါပြု
 ဦးမည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည်ကောင်းကင်ကတန်ခိုး
 ကိုမခံ၍တိုင်အောင်ယေရှုလင်မြို့၌နေကြဦးလော့ဟုမိန့်
 တော်မူ၏။

၃၀ ထိုနောက်။ တပည့်တော်တို့ကိုယေရှုလင်မြို့ပြင်။ ဗေ
 သနိရွာတိုင်အောင်ဆောင်သွားတော်မူပြီးမှလက်တော်
 ၃၁ ကိုချိ၍ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့ကောင်းကြီး
 ပေးတော်မူစဉ်တွင်တပည့်တော်တို့နှင့်ခွာ၍ကောင်း
 ၃၂ ကင်ဘုံသို့ဆောင်ယူခြင်းကိုခံတော်မူ၏။ တပည့်တော်
 တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုပျပ်ဝပ်ကျီးကွယ်ပြီးမှအတ္ထန်ဝမ်
 မြောက်ဝမ်သာခြင်းနှင့်ယေရှုလင်မြို့သို့ပြန်သွားကြ၏။
 ၃၃ ၊ ဘုရားသခင်ကိုအံ့ဩခေါ်ဝေါ်သောမျိုးစွယ်လျက် ဗိတ်ဌာန်တော်
 သို့ရောက်မြဲရောက်ကြ၏။

ရှင်လုကာခရစ်ဝင်ပြီး၏။

ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်။

၁ အစအဦး၌နှုတ်ကပတ်တော်ရှိ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်
 သည်ဘုရားသခင်နှင့်အတူရှိ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
 ၂ လည်းဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်
 ၃ သည်အစအဦး၌ဘုရားသခင်နှင့်အတူရှိ၏။ ထိုနှုတ်က
 ပတ်တော်သည်ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်
 မူ၏။ ဖန်ဆင်းတော်မူခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်လျက်ဖြစ်သော
 ၄ အရာတစ်ခုတည်းရှိ၏။ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည်အသက်
 နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ထိုအသက်သည်လည်းလူတို့၏အလင်း
 ၅ ဖြစ်၏။ ထိုအလင်းသည်မှောင်မိုက်၌လင်း၍မှောင်မိုက်
 သည်မခံမယူ။

၆ ယောဟန်အမည်ရှိသောသူတယောက်ကိုဘုရားသ
 ၇ ခင်ပေလွှတ်တော်မူ၏။ ထိုသူကိုလူအပေါင်းတို့သည်
 အမှီပြု၍ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်မည်အကြောင်း။ ထိုသူ
 သည်သက်သေခံဖြစ်၍အလင်းတော်၏အကြောင်းကို
 ၈ သက်သေခံခြင်းငှါလာ၏။ ထိုသူသည်အလင်းတော်မ
 ဟုတ်။ အလင်းတော်၏အကြောင်းကိုသက်သေခံခြင်းငှါ
 ၉ သာလာ၏။ ဟုတ်မှန်သောအလင်းမူကားဤလောကသို့
 ကြွလာလျက်ခပ်သိမ်းသောလူအပေါင်းတို့အားအလင်း
 ကိုပေးသောသူဖြစ်သတည်း။

၁၀ ထိုသူသည်ဤလောက၌ရှိတော်မူပြီ။ ဤလောကကို
 လည်းဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ သို့သော်လည်းဤလောကသည်
 ၁၁ ထိုသူကိုမသိ။ သူသည်မိမိအသေအရပ်သို့ကြွလာသော်

၁၂ လည်းမိမိလူမျိုးတို့သည်သူကိုလက်မခံဘဲနေကြ၏။ ထို
 သူကိုလက်ခံသမျှသောသူတည်းဟူသောကိုယ်တော်
 ကိုယုံကြည်သောသူတို့အားဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ရ
 ၁၃ သောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ ထိုသားတို့မူကားလူမျိုး
 နှင့်စပ်ဆိုင်၍ဖွားသောသားမဟုတ်။ မေရန်သံဝါသအား
 ဖြင့်ဖွားသောသားမဟုတ်။ လူအလိုအလျောက်ဖွားသော
 သားမဟုတ်။ ဘုရားသခင်ဖွားတော်မူသောသားဖြစ်သ
 တည်း။

၁၄ နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်းလူဇာတိအဖြစ်ကိုခံ
 ယူ၍ကျေးဇူးတော်နှင့်ရင်သဗ္ဗာတော်နှင့်ရင်ပြည့်စုံလျက်
 ငါတို့တွင်တည်းနေတော်မူသည်ဖြစ်၍ခမည်းတော်၌တ
 ပါးတည်းသောသားတော်၏ဘုန်းကဲ့သို့သူ၏ဘုန်းတော်

၁၅ ကိုငါတို့သည်မြင်ရကြပြီ။ ယောဟန်သည်ထိုသခင်၏
 အကြောင်းကိုသက်သေခံ၍ကျေးဇူးကျော်သည်ကား။
 နောက်ကြွလာသောသူသည်ငါမရှိမှီ၌ရှိနှင့်သည်ဖြစ်၍
 ထက်သာ၍ကြီးမြတ်သည်ဟုငါဆိုရာ၌ထိုသူကိုဆို

၁၆ လိုသည်ဟုသက်သေခံလေ၏။ ထိုသူ၏ပြည့်စုံခြင်း
 မှလည်းကျေးဇူးတပါး၌ထပ်ဆင့်၍ကျေးဇူးတပါးကို

၁၇ ငါတို့ရှိသမျှသည်ခံရကြပြီ။ အကြောင်းမူကား။ ပညတ်
 တရားတော်ကိုမောရှေလက်တွင်ပေးတော်မူ၏။ ကျေးဇူး
 တရားနှင့်သဗ္ဗာတရားမူကားယေရှုခရစ်အားဖြင့်ဖြစ်
 ၁၈ သတည်း။ ဘုရားသခင်ကိုအဘယ်သူမျှမမြင်စဖူးသော်

လည်းခမည်းတော်၏ရင်ခွင်၌ရှိသောတပါးတည်းသော
 သားတော်သည်ဘုရားသခင်ကိုထင်ရှားစေတော်မူပြီ။
 ၁၉ ယုဒလူတို့ကသင်သည်အဘယ်သူနည်းဟုယောဟန်
 ကိုမေးမြန်းစေခြင်းငှါယဇိဗရောဟိတ်နှင့်လေဝိလူတို့ကို
 ၂၀ ယေရုရှလင်မြို့မှစေလွှတ်သောအခါယောဟန်သည်သက်
 ၂၁ သေခံလေသည်မှာ။ ငါသည်ခရစ်တော်မဟုတ်ဟုထိမ်
 ၂၂ ဂွက်ခြင်းမရှိ။ အတည့်အလင်းပြောဆို၏။ ထိုသူတို့က
 လည်းသို့ဖြစ်လျှင်သင်သည်အဘယ်သူနည်း။ လေယဗြစ်
 သလောဟုမေးပြန်၏။ ယောဟန်ကငါသည်လေယဗဟုတ်
 ၂၃ ဟုဆို၏။ ဤမည်သောပရောဖက်ဖြစ်သလောဟုမေးပြန်
 ၂၄ လျှင်မဟုတ်ဟုဆိုပြန်၏။ ထိုသူတို့ကလည်းသင်သည်
 အဘယ်သူနည်း။ ငါတို့ကိုစေလွှတ်သောသူတို့အားပြန်
 ၂၅ လျှောက်စရာရှိစေခြင်းငှါသင်သည်ကိုယ်ကိုအဘယ်သို့
 ၂၆ ဆိုသနည်းဟုမေးပြန်ကြ၏။ ယောဟန်ကလည်းငါသည်
 ပရောဖက်ဟောရှာယဟောပြောသည်နှင့်အညီ ထာဝရ
 ၂၇ ဘုရား၏လမ်းခရီးတော်ကိုဖြောင့်စေကြလော့ဟုတော့၌
 ၂၈ ဟစ်ကျော်သောသူ၏အသံဖြစ်သည်ဟုဆို၏။ အစေခံ
 ၂၉ သောသူတို့ကားဖာရိရှဖြစ်ကြသတည်း။ ထိုသူတို့က
 လည်းသင်သည်ခရစ်တော်မဟုတ်။ လေယဗဟုတ်။ ဤ
 ၃၀ မည်သောပရောဖက်မဟုတ်သည့်မှန်လျှင်အဘယ်ကြောင့်
 ၃၁ နှစ်ခြင်းကိုပေးသနည်းဟုမေးပြန်ကြ၏။ ယောဟန်က
 လည်းငါသည်ရေ၌နှစ်ခြင်းကိုပေး၏။ သင်တို့အလယ်
 ၃၂ ၌သင်တို့မထိသောသူတယောက်ရှိ၏။ ထိုသူသည်
 ၃၃ နောက်ကြွလာသော်လည်းထောက်သာ၍ကြီးမြတ်၏။ ထို
 ၃၄ သူ၏ခြေနှင်းတော်ကြိုးကိုမျှဖြည့်ခြင်းငှါငါမထိုက်ဟုပြန်
 ၃၅ ပြော၏။ ယောဟန်သည်နှစ်ခြင်းကိုပေးရာအရပ်။ ယော်
 ၃၆ ဒန်ဖြစ်တဖက်။ ဗေသနိရွာ၌ဤအမှုအရာဖြစ်သတည်း။

၃၇ နက်ဖန်နေဒွိယောရှုကြွလာတော်မူသည်ကိုယောဟန်
 သည်မြင်လျှင်ဤလောက၏အပြစ်ကိုဆောင်သွားသော
 ၃၈ ဘုရားသခင်၏သိုးသလယ်ကိုကြည့်လော့။ ငါမရှိမှီရှိ
 နှင့်သည်ဖြစ်၍ထောက်သာ၍ကြီးမြတ်သောသူသည်
 ၃၉ နောက်ကြွလာသည်ဟုငါဆိုရာ၌ထိုသူကိုဆိုလို၏။
 ၄၀ အစကထိုသူကိုငါမသိ။ သို့သော်လည်းထိုသူကိုဇုသရေ
 လသူတို့အားထင်ရှားစေခြင်းငှါငါသည်ရေ၌နှစ်ခြင်း
 ၄၁ ကိုပေးလျက်လာ၏။ ထိုမှတပါး။ ဝိညာဉ်တော်သည်
 ကောင်းကင်မှကျီးငွက်ကဲ့သို့ဆင်းသက်၍ထိုသူ၏အ
 ၄၂ ပေါ်၌နားတော်မူသည်ကိုငါမြင်ရပြီ။ အစကထိုသူကို
 ၄၃ ငါမသိ။ ရေ၌နှစ်ခြင်းကိုပေးစေခြင်းငှါငါစေလွှတ်

တော်မူသောသူကအကြင်သူ၏အပေါ်၌ဝိညာဉ်တော်
 ဆင်းသက်၍နားတော်မူသည်ကိုသင်သည်မြင်လျှင်ထို
 သူကားသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌နှစ်ခြင်းကိုပေး
 ၄၄ သောသူပေတည်းဟုမိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ။ ငါသည်
 မြင်၍ဤသူသည်ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်တော်မူ
 ကြောင်းကိုသက်သေခံသည်ဟုယောဟန်ဆိုလေ၏။
 ၄၅ တဖန်ယောဟန်သည်နက်ဖန်နေဒွိတပည့်နှစ်ယောက်
 ၄၆ တို့နှင့်အတူရပ်နေ၍။ ယေရှုကြွတော်မူသည်ကိုမြင်လျှင်
 ၄၇ ဘုရားသခင်၏သိုးသလယ်ကိုကြည့်လော့ဟုဆို၏။ တ
 ပည့်နှစ်ယောက်တို့သည်ထိုစကားကိုကြားလျှင်ယေရှု
 ၄၈ နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ ယေရှုသည်ထွဋ်၍ထိုသူ
 တို့လိုက်ကြသည်ကိုမြင်တော်မူလျှင်အဘယ်အလိုရှိ
 သနည်းဟုမေးတော်မူ၏။ ထိုသူတို့ကရဗ္ဗီ။ ကိုယ်တော်
 သင့်အဘယ်မှာနေတော်မူသနည်းဟုမေးလျှောက်ကြ၏။
 ၄၉ ရဗ္ဗီအနက်ကားအရှင်ဘုရားဟုဆိုလိုသတည်း။ ယေရှု
 ကလည်းလာ၍ကြည့်ကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့
 သည်သွား၍နေတော်မူရာအရပ်ကိုကြည့်ကြ၏။ ထိုအချိန်
 သည်ဆယ်နာရီအချိန်ဖြစ်၍ဗုဒ္ဓံသည့်တိုင်အောင်
 ၅၀ အထိတော်၌နေကြ၏။ ယောဟန်၏စကားကိုကြား၍
 နောက်တော်သို့လိုက်သောသူနှစ်ယောက်တို့တွင်တ
 ၅၁ ယောက်ကားရှိမုန်ပေတရုညီ။ အခြေပေတည်း။ ထိုသူ
 သည်မိမိအစ်ကိုရှိမုန်ကိုရှေ့ဦးစွာတွေ့လျှင်ငါတို့သည်
 ၅၂ မေရှိကိုတွေ့ကြပြီဟုပြောဆိုလျက်။ သုကိုယေရှုထံသို့
 ပို့ဆောင်လေ၏။ မေရှိအနက်ကားခရစ်တော်ဟုဆိုလို
 သတည်း။ ယေရှုသည်ထိုသူကိုကြည့်၍သင်သည်
 ယောဟန်၏သားရှိမုန်ဖြစ်၏။ ကေဗအမည်သစ်ကိုရလတုံ
 ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ကေဗအနက်ကားပေတရုဟုဆိုလိုသ
 တည်း။

၅၃ နက်ဖန်နေဒွိဂါလိလဲပြည်သို့ကြွခြင်းငှါအလိုတော်
 ရှိလျှင်ဖိလိပ္ပုကိုတွေ့၍နောက်သို့လိုက်လော့ဟုမိန့်
 ၅၄ တော်မူ၏။ ဖိလိပ္ပုကားအခြေနှင့်ပေတရုမွေးဖွားရာ
 ၅၅ ဗက်ဇဒေဗြိယာသောသူဖြစ်သတည်း။ ဖိလိပ္ပုသည်
 နာသနေလကိုတွေ့လျှင်မောရှေသည်ပညာဋီကျွမ်၌ရင်
 ပရောဖက်တို့သည်သူတို့ကျမ်း၌ရင်အကြောင်းပြု၍ရေး
 ထားသောသူ။ နာသရက်မြို့သားဖြစ်သောယောသပ်၏
 ၅၆ သားယေရှုကိုငါတို့သည်တွေ့ကြပြီဟုဆို၏။ နာသနေ
 လကလည်းနာဇရက်မြို့ထဲကကောင်းသောအရာတရပ်
 တရပ်မျှထွက်နိုင်သလောဟုမေးလျှင်ဖိလိပ္ပုကလာ၍
 ၅၇ ကြည့်ပါဟုဆို၏။ နာသနေလသည်ကိုယေရှုသည်

၄၈ မြင်တော်မူလျှင် ထွဋ်သားခြင်းအပြစ်နှင့်ကင်းလွတ်သော
 ၄၉ ဣသရေလလူစစ်ကိုကြည့်လော့ဟုထိုသူကိုအမှတ်ပြု၍
 ၅၀ မိန့်တော်မူ၏။ နာသနေလကလည်း ကိုယ်တော်သည်အ
 ၅၁ ဘယ်သို့သောအားဖြင့်အကျွန်ုပ်ကိုသိတော်မူသနည်းဟု
 ၅၂ မေးလျှောက်သော်ယေရှုကဖိလိပ္ပုသည့်သင့်ကိုမခေါ်မီ
 ၅၃ သင်သည်တည်ပင်အောက်၌ရှိသည်ကိုငါမြင်သည်ဟု
 ၅၄ ပြန်၍မိန့်တော်မူလျှင်၊ အရှင်ဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်
 ၅၅ ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣသရေလလူတို့
 ၅၆ ၏ရှင်ဘုရင်လည်းဖြစ်တော်မူ၏ဟုနာသနေလလျှောက်
 ၅၇ လေ၏။ တဖန်ယေရှုကတည်ပင်အောက်၌သင့်ကိုငါမြင်
 ၅၈ သည်ဟုဆိုသောကြောင့်ယုံသလော။ ထိုမျှမက။ သင်
 ၅၉ သည်သာ၍ကြီးစွာသောအကြောင်းအရာကိုမြင်ရလေတုံ။
 ၆၀ ၊ သင်တို့အားငါအမှန်အကန်ဆိုသည့်ကား။ နောင်ကာလ
 ၆၁ ၌ကောင်းကင်ဗွတ်လှည့်သည့်ကိုရင်ဘုရားသခင်၏ကောင်း
 ၆၂ ကင်တဖန်တို့သည်လူသား၏အပေါ်၌ဆင်းလျက်တက်
 ၆၃ လျက်ရှိနေသည်ကိုရင်သင်တို့သည်မြင်ရကြလေကံ့ဟု
 ၆၄ မိန့်တော်မူ၏။

၁ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ဂါလိလဲပြည်ကာနုမြို့
 ၂ တွင်မင်္ဂလာဆောင်ပွဲကျင်းပကြသည်။ ထိုပွဲ၌ယေရှု၏မယ်
 ၃ တော်ရှိ၏။ ယေရှုနှင့်တပည့်တော်တို့ကိုလည်းထိုပွဲသို့
 ၄ ခေါ်ပင့်ကြ၏။ စပျစ်ရည်ကုန်သောအခါယေရှု၏မယ်
 ၅ တော်ကစပျစ်ရည်မရှိဟုကြားပြော၏။ ယေရှုကလည်း
 ၆ အချင်းမိစ္ဆ။ သင်သည်ငါနှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။
 ၇ ဇေအချိန်မရောက်သေးဟုမိန့်တော်မူ၏။ မယ်တော်က
 ၈ လည်းသူဝေခိုင်းသမျှတို့ကိုပြုကြလော့ဟုအစေခံတို့အား
 ၉ ဆိုလေ၏။ ယုဒဘာသာအလျောက်စင်ကြယ်ခြင်းအဖို့အ
 ၁၀ လိုငှါထိုအရပ်၌နှစ်တင်းသုံးဘင်းခန့်ဝင်သောကျောက်
 ၁၁ အိုးစုရည်းချောက်လုံးထားလျက်ရှိ၏။ ယေရှုကလည်း
 ၁၂ ဤရေအိုးတို့ကိုရေဖြည့်ကြဟုအစေခံတို့အားမိန့်တော်
 ၁၃ မူလျှင်ထိုသူတို့သည်မျှမတတ်ပြည်ကြ၏။ ယခုခပ်၍
 ၁၄ ပွဲအုပ်ထံသို့သွင်းကြလော့ဟုမိန့်တော်မူသည်အခိုင်း
 ၁၅ သွင်းကြ၏။ ပွဲအုပ်သည်စပျစ်ရည်ဖြစ်စေသောရေကို
 ၁၆ မြဉ်းစမ်း၍ထိုရေကိုခပ်သောအစေခံတို့သည်စပျစ်ရည်
 ၁၇ ကိုအဘယ်မှာရသည်ကိုသိသော်လည်းပွဲအုပ်သည်မသိ
 ၁၈ သောကြောင့်မင်္ဂလာဆောင်လုလင်အားအသံကိုဖွင့်၍
 ၁၉ ၊ အချားသောသူမည်သည်ကားရှေ့ဦးစွာကောင်းသော
 ၂၀ စပျစ်ရည်ကိုထည့်၍ဝစ္စသောက်ကြပြီးမှညံ့သောစပျစ်
 ၂၁ ရည်ကိုထည့်လေ့ရှိ၏။ သင်မူကားကောင်းသောစပျစ်

၁၂ ရည်ကိုယခုတိုင်အောင်ဆိုထားပြီဟုဆို၏။ ထိုသို့ယေရှု
 ၁၃ သည်ရှေ့ဦးစွာသောဤနိမိတ်လက္ခဏာကိုငါလဲလဲပြည်
 ၁၄ ကာနုမြို့၌ပြု၍မိမိဘုန်းတော်ကိုထင်ရှားစေတော်မူ၏။
 ၁၅ တပည့်တော်တို့သည်လည်းယုံကြည်ကြ၏။
 ၁၆ ထိုနောက်။ မယ်တော်မှစ၍ညီတော်။ တပည့်တော်
 ၁၇ တို့နှင့်တကွကပေရနောင်မြို့သို့ကြွတော်မူ၏။ ထိုမြို့မှာ
 ၁၈ ကြာမြင့်စွာမနေဘဲ၊ ယုဒပသခါပွဲခံချိန်နီးသည်ရှိသော်
 ၁၉ ယေရုရှလင်မြို့သို့ကြွတော်မူ၏။ ဗိတ်မှာန်တော်၌သုံး
 ၂၀ နွား။ ဂျိုးငှက်ရောင်းသောသူတို့ကိုရင်ပွဲစားများထိုင်
 ၂၁ လျက်ရှိသည်ကိုရင်တွေ့တော်မူလျှင်၊ မိုက်စရာဘွဲ့ကြီး
 ၂၂ သေးများကိုပြုပြင်ပြီးမှထိုသူအပေါင်းတို့ကိုရင်သုံးနွား
 ၂၃ များကိုရင်ဗိတ်မှာန်တော်မှရှင်ထုတ်တော်မူ၍ပွဲစားတို့၏
 ၂၄ ငွေတင်ခုံများကိုတွန်းပြစ်မှောက်ထားတော်မူ၏။ ဂျိုး
 ၂၅ ငှက်ရောင်းသောသူတို့အားလည်းဤဥစ္စာကိုယူသွားကြ။
 ၂၆ ဇေဗ၏အိမ်တော်ကိုပွဲတဲမလုပ်ကြနှင့်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၇ ၊ ကိုယ်တော်၏အိမ်တော်၌ပွဲတဲမလုပ်နှင့်ခြင်းဗိတ်သည်
 ၂၈ အကျွန်ုပ်ကိုစားပါ၏ဟူ၍ကျွန်စာလာသည်ကိုထိုအခါ
 ၂၉ တပည့်တော်တို့သည်မှတ်မိကြ၏။
 ၃၀ ယုဒလူတို့ကလည်းသင်သည်ဤသို့ပြုလျှင်အဘယ်
 ၃၁ နိမိတ်လက္ခဏာကိုငါတို့အားပြမည်နည်းဟုဆိုကြ၏။
 ၃၂ ၊ ယေရှုကလည်းဤဗိတ်မှာန်တော်ကိုဖြိုဖျက်ကြလော့။
 ၃၃ သုံးရက်အတွင်းတွင်ငါတည်ဆောက်မည်ဟုမိန့်တော်
 ၃၄ မူ၏။ ယုဒလူတို့ကအနှစ်လေးဆယ်ချောက်နှစ်ပတ်လုံး
 ၃၅ ဤဗိတ်မှာန်တော်ကိုတည်ဆောက်ရကြ၏။ သင်မူကား
 ၃၆ သုံးရက်တည်းနှင့်တည်ဆောက်မည်လောဟုဆိုကြ၏။
 ၃၇ ၊ ထိုသို့မိန့်တော်မူရာ၌မိမိကိုယ်တည်းဟူသောဗိတ်မှာန်
 ၃၈ ကိုအမှတ်ပြု၍မိန့်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်သေခြင်းမှတ
 ၃၉ မြောက်တော်မူသည်နောက်။ ထိုစကားတော်ကိုတပည့်
 ၄၀ တော်တို့သည်မှတ်မိကြသဖြင့်ကျွန်စာကိုရင်ယေရှု၏
 ၄၁ နှုတ်ကပတ်တော်ကိုရင်ယုံကြ၏။
 ၄၂ ပသခါပွဲအတွင်းတွင်ယေရှုသည်ယေရုရှလင်မြို့၌
 ၄၃ ရှိ၍ပြတော်မူသောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုမျှားစွာသော
 ၄၄ သူတို့သည်မြင်ရသဖြင့်ကိုယ်တော်ကိုယုံကြည်ခြင်း
 ၄၅ သို့ရောက်ကြ၏။ သို့သော်လည်းယေရှုသည်ထိုသူတို့၌
 ၄၆ ကိုယ်ကိုအပ်တော်မမူ။ အကြောင်းမူကား။ ခင်သိမ်းသော
 ၄၇ သူတို့ကိုသိတော်မူ၏။ လူ၏အထဲ၌ရှိသမျှကိုသိတော်မူ
 ၄၈ သောကြောင့်လူ၏အကြောင်းကိုသက်သေခံစေခြင်းငှါ
 ၄၉ အဘယ်သူကိုမျှအလိုတော်မရှိ။

၃

၃

ယုဒလူတို့တွင်အရာရှိဖြစ်သော။ နိကောဒင် အမည်
 ၂ ရှိသော ဗာရိရှ တယောက်သည် ၊ ညည့် အခါ ယေရှုထံ
 တော်သို့လာ၍ အရှင်ဘုရား။ ကိုယ်တော်သည် ပြတော်
 မူသော ဤနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုဘုရားသခင်၏အခွင့်
 မရှိလျှင် အဘယ်သူမျှမပြနိုင်သည်ကိုအကျွန်ုပ်တို့သည်
 ၃ ထောက်၍ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်အထံတော်မှ
 ကြွလာတော်မူသောဆရာဖြစ်ကြောင်းကိုသိကြပါ၏ဟု
 ၃ လျှောက်သော် ၊ ယေရှုက နုတ်ယဗွေးခြင်းကိုမခံသောသူ
 မည်သည်ကား ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကိုမမြင်ရဟု
 ၄ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ဟုပြန်၍မိန့်တော်မူ၏။ နိကော
 ဒင်ကလည်း အသက်ကြီးသောသူသည် ဗွေးခြင်းကိုအ
 ဘယ်သို့ခံနိုင်ပါမည်နည်း။ အမိဝမ်းထဲသို့တဖန်ဝင်၍ဗွေး
 ၅ ခြင်းကိုခံနိုင်ပါမည်လောဟုလျှောက်၏။ ယေရှုကလည်း
 ရေနှင့်ညည့်တော်မမွေးသောသူမည်သည်ကား ဘုရား
 သခင်၏နိုင်ငံတော်သို့မဝင်ရဟု ငါအမှန်အကန်ဆို၏။
 ၆ ၊ ဇာတိပကတိဗွေးသော အရာသည် ဇာတိပကတိဖြစ်
 ၍။ ဝိညာဉ်တော်ဗွေးသော အရာသည် ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။
 ၇ ၊ နုတ်ယဗွေးခြင်းကိုခံရမည် ဟု ငါဟောပြောသည်ကို
 ၈ အံ့ဩကြားခြင်းမရှိနှင့်။ ၊ လေသည် အလိုရှိတိုင်းသွားလာ
 ၍။ လေ၏အသံကိုသင်သည်ကြားရသော်လည်း အဘယ်
 အရပ်ကဖြစ်သည်။ အဘယ်အရပ်သို့သွားသည်ကိုမသိ
 ၉ နိုင်။ ထိုနည်းတူ။ ဝိညာဉ်တော်ဗွေးသောသူဖြစ်သည်ဟု
 မိန့်တော်မူ၏။
 ၉ နိကောဒင်ကလည်း ဤအမှုအရာသည် အဘယ်သို့ဖြစ်
 ၁၀ နိုင်ပါမည်နည်း ဟုလျှောက်ပြန်လျှင် ၊ တဖန်ယေရှုက
 သင်သည် ဣသရေလလူတို့တွင်ဓမ္မဆရာဖြစ်လျက်ပင်၍
 ၁၁ အမှုအရာကိုမသိသလော။ ၊ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။
 ငါတို့သည် ကိုယ်သိသော အရာကိုပြော၏။ ကိုယ်မြင်
 သော အရာကိုသက်သေခံ၏။ သို့သော်လည်း ငါတို့၏
 ၁၂ သက်သေခံချက်ကိုသင်တို့သည်မခံယူကြ။ ၊ မြေကြီး
 အရာကို ငါပြော၍သင်တို့သည်ယုံလျှင် ကောင်းကင်
 အရာကို ငါပြောသော အခါ အဘယ်သို့ယုံကြလိမ့်မည်
 ၁၃ နည်း။ ၊ ကောင်းကင်ဘုံကဆင်းသက်၍ကောင်းကင်ဘုံ
 ၁၄ ခုရှိသောလူသားမှတစ်ပါး အဘယ်သူမျှ ကောင်းကင်
 ၁၅ ဘုံသို့မတက်ပြီ။ ၊ မောရှေသည်တော၌မြွေကိုမြှောက်
 ထားသကဲ့သို့လူသားသည် မြှောက်ထားခြင်းကိုခံရမည်။
 ၁၆ ၊ အကြောင်းမူကား။ ထိုသားတော်ကိုယုံကြည်သောသူ
 အပေါင်းတို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့မခရာက်။ ထာဝရအ

၁၇ သက်ကိုရုံမည်အကြောင်းတည်း။ ၊ ဘုရားသခင်၏သား
 တော်ကိုယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည်ပျက်စီးခြင်း
 သို့မရောက်။ ထာဝရအသက်ကိုရစေခြင်းငှါ ဘုရားသ
 ၁၈ ခင်သည်မိမိ၌တပါးတည်းသောသားတော်ကိုစွန့်တော်
 မူသည်တိုင်အောင် လောကီသားတို့ကိုချစ်တော်မူ၏။
 ၁၉ ၊ လောကီသားတို့အား အပြစ်စီရင်ခြင်းငှါ ဘုရားသခင်
 သည်သားတော်ကို၍လောကသို့စေလွှတ်တော်မူသည်
 မဟုတ်။ လောကီသားတို့သည်ကိုယ်တော်အားဖြင့်ကယ်
 ၂၀ တင်ခြင်းသို့ရောက်မည်အကြောင်းစေလွှတ်တော်မူ၏။
 ၂၁ ၊ သားတော်ကိုယုံကြည်သောသူသည်အပြစ်စီရင်ခြင်း
 ကိုမခံရ။ မယုံကြည်သောသူမူကား ဘုရားသခင်၌တ
 ပါးတည်းသောသားတော်ကိုမယုံကြည်သောကြောင့်
 ၂၂ ယခုပင်အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရ၏။ ၊ အပြစ်စီရင်ခြင်းကို
 ခံရကြောင်းကား။ အလင်းသည်၍လောကသို့ဝင်၍လူ
 ၂၃ တို့သည်မကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောကြောင့်
 ၂၄ အလင်းထက်မှောင်မိုက်ကိုသာ၍နှစ်သက်ကြ၏။ ၊ ဆိုး
 ယုတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်သောသူအပေါင်းတို့သည်
 ၂၅ အလင်းကိုမြင်ပြင်း၍မိမိတို့အကျင့်၌အပြစ်ပါသည်ကို
 ၂၆ မထင်ရှားစေခြင်းငှါအလင်းသို့မချည်းကပ်ကြ။ ၊ သမ္မာ
 တရားကိုကျင့်သောသူမူကားမိမိအကျင့်တို့သည်ဘုရား
 သခင်၏အလိုတော်နှင့်ညီသည်ကိုထင်ရှားစေခြင်းငှါ
 အလင်းသို့ချည်းကပ်သည်ဟုဟောတော်မူ၏။
 ၂၇ ထိုနောက်မှယေရှုသည်တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ
 ယုဒပြည်၏ကျေးလက်သို့ကြွတော်မူလျှင်ထိုအရပ်၌တ
 ပည့်တော်တို့နှင့်တကွနေတော်မူ၍နှစ်ခြင်းကိုပေးလေ
 ၂၈ ၍။ ၊ ယောဟန်သည်လည်း ရှာလိမ့်မြို့နှင့်အနီး။ ဆန်နီ
 အရပ်၌ရေများသောကြောင့်နှစ်ခြင်းကိုပေး၍နေသဖြင့်
 ၂၉ လူများတို့သည်လာ၍နှစ်ခြင်းကိုခံကြ၏။ ၊ ယောဟန်
 သည်ထောင်ထဲသို့မရောက်သေး။
 ၃၀ ထိုအခါယောဟန်၏တပည့်တို့သည်စင်ကြယ်ခြင်း
 ကိုအကြောင်းပြ၍ယုဒလူနှင့်ဆွေးနွေးညှင်းချခြင်းရှိကြ
 ၃၁ သဖြင့် ၊ ယောဟန်ထံသို့လာ၍အရှင်ဘုရား။ ယော်ဒန်မြစ်
 တဖက်၌ကိုယ်တော်နှင့်တကွရှိ၍ကိုယ်တော်သက်သေ
 ပေးသောသူသည်နှစ်ခြင်းကိုပေးလျက်နေ၏။ ထိုသူထံ
 သို့လူအပေါင်းတို့သည်ချောက်ကြပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်
 ၃၂ ၊ ယောဟန်ကကောင်းကင်ဘုံမှပေးတော်မူလျှင်လူ
 သည်အဘယ်အရာကိုမျှမခံနိုင်ရာ။ ငါသည်ခရစ်တော်
 ၃၃ မဟုတ်။ ၊ ခရစ်တော်ရှေ့၌စေလွှတ်သောသူဖြစ်သည်ဟု

ငါဆိုသည်ကိုသင်တို့သည် ငါ၏သက်သေဖြစ်ကြ၏။

၂၆ | မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးကိုရသောသူသည် မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ဖြစ်၏။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်၏အနားမှာ နေ၍သူ၏စကားကိုကြားရသောအခွင့်ပွန်းသည် ထိုစကားသံကိုကြားသောအားဖြင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ထို

၃၀ နည်းတူ။ ငါသည်ဝမ်းမြောက်ခြင်းပြည့်စုံ၏။ ထိုသခင်သည်တိုးပွားခြင်းရှိရမည်။ ငါမူကားဆုတ်ယုတ်ခြင်းရှိ

၃၁ ရမည်။ အထက်မှလာသောသူသည် အလုံးစုံတို့၏အထွန်ဖြစ်၏။ မြေကြီးမှဖြစ်သောသူသည် မြေကြီးနှင့်စပ်ဆိုင်၍မြေကြီးအရာကိုပြောတတ်၏။ ကောင်းကင်ဘုံမှကြွလာ

၃၂ သောသူသည် အလုံးစုံတို့၏အထွန်ဖြစ်တော်မူ၏။ မြင်သမျှ။ ကြားသမျှတို့ကိုလည်း သက်သေခံတော်မူ၏။ ထို

၃၃ သက်သေချက်ကိုအဘယ်သူမျှမခံမယူ။ သက်သေခံတော်မူချက်ကိုခံယူသောသူသည် ကားတရားသခင်

၃၄ သည်သစ္စာစောင့်တော်မူသည်ဟုတံဆိပ်ခတ်၏။ တရားသခင်စေလွှတ်တော်မူသောသူသည် တရားသခင်၏စကားတော်ကိုပြောဆိုတတ်၏။ ထိုသူအားတရားသခင်သည်ဝိညာဉ်တော်ကိုအတိုင်းအရှည်မရှိဘဲပေးတော်မူ

၃၅ ၏။ ခမည်းတော်သည်သားတော်ကိုချစ်တော်မူ၍ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုသားတော်လက်သို့အပ်ပေးတော်မူ

၃၆ မူပြီ။ သားတော်ကိုယုံကြည်သောသူသည်ထာဝရအသက်ကိုရ၏။ သားတော်ကိုပယ်သောသူမူကားအသက်ကိုမတွေ့ရ။ ထိုသူ၏အပေါ်၌တရားသခင်၏အမျက်တော်တည်နေသည်ဟုယောဟန်ဟောလေ၏။

၄

၁ ယေရှုသည်ကိုယ်တိုင်နှစ်ခြင်းကိုပေးတော်မမူ။

၂ တပည့်တော်တို့သာလျှင်ပေးကြသော်လည်းယေရှုသည်ယောဟန်ထက်သာ၍များသောသူတို့ကိုတပည့်ဖြစ်စေ၍နှစ်ခြင်းကိုပေးကြောင်းကိုဖာရိရှဲတို့သည်ကြားပြီဟု

၃ သခင်တရားသိတော်မူသောအခါ၊ ယုဒပြည်မှထွက်

၄ သွား၍ဂါလိလဲပြည်သို့တဖန်ကြွတော်မူစဉ်တွင်၊ ဂရုမာ

၅ ခိုပြည်အလယ်၌ခရောက်သွား၏။ ယာကုပ်သည်မိသားယောသပ်အားပေးသောခြေအထွက်နှင့်အနီး။

၆ ဟရိနယ်။ ရှုခါအမည်ရှိသောမြို့သို့ခရောက်တော်မူ၏။ ထိုဘုရင်၌ယာကုပ်၏ရေတွင်းရှိ။ ယေရှုသည်ခရီးသွား၍ပင်ပန်းသောကြောင့်ရေတွင်းနားမှာထိုင်တော်မူ၏။ ထိုအချိန်သည်ချောက်နာရီအချိန်ဖြစ်၏။

၇ ဂရုမာရိမိမ္မကယောက်သည်ရေခပ်ခြင်းငှါလာ၍ယေရှုကငါသောက်ဘို့ရပေးပါဟုထိုမိမ္မအားမိန့်တော်မူ၏။

၈ | အကြောင်းမူကား။ တပည့်တော်တို့သည်စားစရာကိုဝယ်ခြင်းငှါမြို့ထဲသို့သွားကြသည်အခိုက်ဖြစ်သတည်း။

၉ | ထိုမိမ္မကလည်းသင်သည်ယုဒလူဖြစ်လျက်ပင်ဂရုမာရိမိမ္မဖြစ်သောအကျွန်ုပ်ကိုအဘယ်ကြောင့်သောက်ဘို့တောင်းသနည်းဟုဆို၏။ ဆိုသည်အကြောင်းကား။ ယုဒ

၁၀ လူတို့သည်ဂရုမာရိလူတို့နှင့်ပေါင်းဖော်ခြင်းမရှိ။ ယေရှုကလည်းတရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုငင်ငါသောက်ဘို့ရပေးပါဟုဆိုသောသူကားအဘယ်သူဖြစ်သည်ကိုငင်သင်သည်သိလျှင်ထိုသူကိုတောင်းလိမ့်မည်။ ထိုသူသည်လည်းအသက်ရေကိုပေးလိမ့်မည်ဟုပြန်၍မိန့်တော်

၁၁ မူသော်၊ မိမ္မက။ သခင်၌ရေခပ်စရာမရှိ။ ရေတွင်းလည်းနက်သည်ဖြစ်၍အသက်ရေကိုအဘယ်သို့ရပါမည်

၁၂ နည်း။ ဤရေတွင်းကိုငါတို့အဖယာကုပ်သည်ငါတို့အားပေး၏။ သူကိုယ်တိုင်မှစ၍သားသို့တိရိစ္ဆာန်များတို့သည်ဤတွင်းရေကိုသောက်ကြပြီ။ သခင်သည်ထိုသူ

၁၃ ထက်ကြီးမြတ်သလောဟုဆို၏။ ယေရှုကလည်းဤရေကိုသောက်သောသူသည်နောက်တဖန်ရေငတ်ဦးမည်။

၁၄ | ငါပေးသောရေကိုသောက်သောသူမူကားရေငတ်ခြင်းနှင့်အစဉ်မပြတ်ကင်းလွတ်သိမ့်မည်။ ငါပေးသောရေသည်ထိုသူ၌ထာဝရအသက်ရှင်ခြင်းအလိုငှါထွက်သော

၁၅ စမ်ရေဖြစ်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ မိမ္မကလည်းသခင်။ အကျွန်ုပ်သည်ရေငတ်ခြင်းနှင့်ငင်သည်ကိုလာ၍ရေခပ်ခြင်းနှင့်ငင်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း။ ထိုရေကို

၁၆ ပေးပါဟုတောင်းလျှင်၊ ယေရှုကသွားလော့။ သင်၏လင်

၁၇ ကိုခေါ်၍သည်ကိုလာဦးလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ မိမ္မကလည်းအကျွန်ုပ်၌လင်မရှိဟုဆိုလျှင်ယေရှုကလင်မရှိဟူ

၁၈ သောစကားသည်မှန်၏။ အကြောင်းမူကား။ သင်၌လင်ငါးယောက်ရှိဘူးပြီ။ ယခုသင်နှင့်နေသောသူသည်သင်၏လင်မဟုတ်။ ဤအရာ၌သင်သည်မှန်သောစကားကိုပြောပြဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ထိုမိမ္မကလည်းသခင်။ ကိုယ်တော်သခင်အရာတော်

၂၀ ဖြစ်သည်ကိုအကျွန်ုပ်ငိုမိပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့တိုးတေးများသည်ဤတောင်ပေါ်၌ကိုးကွယ်လေ့ရှိကြ၏။ ယေရှုရှုလင်မြို့၌သာကိုးကွယ်ရမည်ဟုသင်တို့သည်ဆိုတတ်

၂၁ ကြ၏ဟုလျှောက်လျှင်၊ ယေရှုကအချင်းမိမ္မ။ စကားကိုယုဒလော့။ ဤတောင်သို့မလာ။ ယေရှုရှုလင်မြို့သို့သွားလဲခမည်းတော်ကိုကိုးကွယ်ရမည်အချိန်ကာလရောက်ဆဲရှိ၏။ သင်တို့သည်ကိုယ်မသိသောအရာကိုကိုးကွယ်ကြ၏။ ငါတို့သည်ကိုယ်သိသောအရာကိုကိုးကွယ်

၏ သားသည် အသက် ချစ်သာရ ဖြို ဟု မိန့်တော် မူ၏။
ထို အမတ်သည် ငယ်ရွယ်၍ မိန့်တော် မူသော စကား ကို ယုံ စွဲ

၁၁၃

သူသည်သာရေအသက်ကိုရသည် ဖြစ်၍ အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုမခံရ။ သောခြင်းမှအသက်ရှင်ခြင်းသို့ကူးမြောက်သောသူဖြစ်၏။

၂၅ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ သေလွန်သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်သားတော်၏စကားသံကိုကြား၍ ကြားသောအားဖြင့် အသက်ရှင်ရမည် အချိန်ကာလသည်သာ

၂၆ ၍ ယခုပင်ရောက်လျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား။ ခမည်းတော်သည် ကိုယ်၌ အသက်ရှိတော်မူသည်နည်းဘူ။ သားတော်သည် မိမိ၌ အသက်ရှိရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ

၂၇ ၍။ သားတော်သည်လူသားဖြစ်သောကြောင့် တရားစီရင်ခြင်းအခွင့်ကိုလည်း အပ်ပေးတော်မူ၏။ ဤအမှုအရာကို အံ့ကြောခြင်းမရှိကြနှင့်။ သင်းပြိုင်းများမှာရှိသောသူအ

၂၈ ပေါင်းတို့သည် သားတော်၏စကားသံကိုကြား၍ လွက်ရမည် အချိန်ကာလရောက်လတ္တံ့။ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူတို့သည် အသက်ရှင်ရာထမြောက်ခြင်းသို့ ရင်ဆိုးယုတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်သောသူတို့သည် အပြစ်စီရင်ရာထမြောက်ခြင်းသို့ ရင်ဆိုးယုတ်ရကြလတ္တံ့။

၃၀ ၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် အဘယ်အမှုကိုမျှမပြုနိုင်။ ငါသည် ကြားသည်အတိုင်း တရားစီရင်၏။ ငါစီရင်ခြင်းသည်လည်း တရားတော်နှင့်ညီညွတ်၏။ အကြောင်းမူကား။ ငါသည် ကိုယ်အလိုသို့မလိုက်။ ငကိုစေလွှတ်တော်မူသောခမည်းတော်၏အလိုသို့လိုက်၏။

၃၁ ငါသည် ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံလျှင်

၃၂ သက်သေမတည်။ ငါ၏အကြောင်းကို သက်သေခံသောသူတပါးရှိသေး၏။ ထိုသူ၏သက်သေတည်ကြောင်းကို

၃၃ ငါသိ၏။ သင်တို့သည် ယောဟန်ထံသို့ စေလွှတ်ကြ၏။

၃၄ သူသည် သမ္မာတရားဘက်၌ သက်သေခံ၏။ သို့သော်လည်း လူပေးသော သက်သေကို ငါသည် မယူမပြု။ သင်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်မည် အကြောင်း။

၃၅ ဤစကားကို ငါပြော၏။ ယောဟန်သည် ညှိထွန်း၍လင်းသောသိမ်းဖြစ်၏။ သင်တို့သည် သူ၏အလင်း၌ ခဏသာ

၃၆ မွေးလျှင် ငါအလိုရှိကြ၏။ ယောဟန်၏သက်သေထက်သာ၍ ကြီးသောသက်သေသည် ငါ၌ရှိ၏။ အကြင်အမှုတို့ကို ငါပြီးစီးစေခြင်းငှါ ခမည်းတော်သည် ငလက်သို့ အပ်ပေးတော်မူ၍ ငါပြုသောထိုအမှုတို့သည်လည်း ငဘက်၌ နေ၍ ခမည်းတော်သည် ငကို စေလွှတ်တော်မူ

၃၇ သည် အကြောင်းကို သက်သေခံကြ၏။ ခမည်းတော်သည်လည်း ငဘက်၌ သက်သေခံတော်မူ၏။ ခမည်း

တော်၏စကားသံတော်ကို သင်တို့သည် မကြား။ သဏ္ဌာန်တော်ကို မမြင်။ နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်း သင်တို့၌ မတည်။ အကြောင်းမူကား။ စေလွှတ်တော်မူသောသူကို သင်တို့သည် မယုံကြည်ဘဲ နေကြ၏။

၃၈ ကျမ်းစာအား ဖြင့် ထာဝရအသက်ကိုရမည် ဟုမိတ်ထင် နှင့်သင်တို့သည် ကျမ်းစာကို စေ့စေ့ကြည့်ရှုကြ၏။

၃၉ ထိုကျမ်းစာပင် ငါ၏သက်သေဖြစ်၏။ သင်တို့သည် အသက်ကိုရအောင် ငထံသို့ လာခြင်းငှါ အလိုမရှိကြ။ လူပေးသောဘုန်းအသရေကို ငါမခံ။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်ကိုချစ်ခြင်း မေတ္တာသည် သင်တို့၌ မရှိသည်ကို ငါသိ၏။ ငါသည် ခမည်းတော်၏အခွင့်နှင့် ရောက်လာသော်လည်း သင်တို့သည် ငကို လက်မခံကြ။ အချားသောသူသည် မိမိအခွင့်နှင့် ရောက်လာလျှင် ထိုသူကို လက်ခံကြလိမ့်မည်။ အချင်းချင်း ပေးသော ဘုန်းအသရေကိုသာ ခံ၍ ဘုရားသခင်သာလျှင် ပေးတော်မူတတ်သောဘုန်းအသရေကို အလိုမရှိသော သင်တို့သည် အဘယ်သို့ယုံကြည်နိုင်မည်နည်း။ ခမည်းတော်ရှေ့၌ ငါသည် သင်တို့ကို အပြစ်တင်မည် ဟုမထင်ကြနှင့်။ သင်တို့ကို အပြစ်တင်သောသူတပါးရှိသေး၏။ ထိုသူကား သင်တို့ကိုး

၄၀ စားသော မောရှေပေတည်း။ သင်တို့သည် မောရှေ၏စကားကို ယုံလျှင် ငစကားကို မယုံဘဲ မနေနိုင်ကြ။ အကြောင်းမူကား။ မောရှေသည် ငအကြောင်းကို ရေးထား

၄၁ ၍။ သူရေးထားသောစာကို သင်တို့သည် မယုံလျှင် ငစကားကို အဘယ်သို့ယုံနိုင်မည်နည်း ဟု ယုဒလူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၄၂ ထိုနောက် မှယေရှုသည် ဖိလိပ်ပေါ့လ်တည်း ဟူသော ဂါလိလဲအိုင် ကို ကူးတော်မူ၏။ အနာရောဂါစွဲသောသူတို့၌ ပြတော်မူသော ဖိလိပ်ပေါ့လ်တည်းကို လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် မြင်ကြသဖြင့် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ ယေရှုသည် တောင်ပေါ်သို့တက်ကြ၍ တပည့်

၄၃ တော်တို့နှင့် အတူထိုင်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ယုဒလူတို့၏ ပဿခါပွဲခံချိန်ရောက်လုနီးသတည်း။

၄၄ ယေရှုသည် မျှော်ကြည့်၍ လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် အထံတော်သို့ လာကြသည်ကို မြင်တော်မူလျှင် ဖိလိပ်ပေါ့လ်အား ဤသူတို့စားစရာ မုန့်ကို အဘယ်မှာဝယ်မည်နည်း

၄၅ ဟု မေးတော်မူ၏။ ထိုသို့မေးတော်မူသော် ဖိလိပ်ပေါ့လ် သို့ပြုမည်ကို သိတော်မူလျက် ပင် ဖိလိပ်ပေါ့လ်ကို စုံစမ်းခြင်း

၄၆ ငှါသာမေးတော်မူ၏။ ဖိလိပ်ပေါ့လ်ကလည်း ဤသူတို့သည် မုန့်တဖဲ့စီစေ့စေ့ အောင်အောင် အများနှစ်ရာအဖိုးထိုက်

၈ သောမန်မလောက် ဟုလျှောက်၏။ ဂရိမန်ပေတရု၏
 ၉ ညီ။ အခြေအမည်ရှိသောတပည့်တော်က။ မယောမန်ငါး
 လုံးနှင့်ငါးကလေးနှစ်ကောင်ပါသောသူပေတယောက်
 ရှိပါ၏။ သို့သော်လည်း ဤမျှလောက်များစွာသောလူတို့
 သည်ရှိကြသည်ဖြစ်၍ ထိုမန်နှင့်ငါးနှစ်ကောင်တို့ကို
 ၁၀ အဘယ်ပြောစရာရှိပါသနည်းဟုလျှောက်၏။ ယေရှု
 ကလည်းလူများတို့ကိုလျောင်းကြစေဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ထိုအရပ်၌မျက်ပင်ထူပြောလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍ အရေ
 အတွက်အားဖြင့်ငါးထောင်မျှလောက်သောလူတို့သည်
 ၁၁ လျောင်းကြ၏။ ယေရှုသည်မန်ကိုယူ၍ကျေးဇူးတော်
 ကိုချီးမွမ်းတပည့်တော်တို့အားဝေငှတော်မူ၍တပည့်
 တော်တို့သည်လျောင်းသောသူတို့အားဝေငှပြန်၏။ ထို
 နည်းတူ။ ငါးနှစ်ကောင်ကိုလူများထိုချင်သမျှဝေငှကြ၏။
 ၁၂ ၊ ထိုသူတို့သည်ဝကြပြီးမှကိုယ်တော်ကဘာမျှမပျောက်
 စေခြင်းငှါကျန်ကြွင်းသောအကျိုးအပဲ့တို့ကိုကောက်
 သိမ်းကြလေ့ဟုတပည့်တော်တို့အားမိန့်တော်မူသည်
 ၁၃ ဖြစ်၍၊ စားသောသူတို့၌ကျန်ကြွင်းသောမယောမန် ငါး
 လုံး၏အကျိုးအပဲ့တို့ကိုကောက်သိမ်း၍တဆယ်နှစ်
 ၁၄ တောင်းအပြည့်ရကြ၏။ ထိုသို့ယေရှုပြတော်မူသောနိ
 မိတ်လက္ခဏာကိုထိုလူများတို့သည်မြင်လျှင်ဤသူကား
 ဤလောကသို့ကြွလာရသောပရောဖက်အမှန်ဖြစ်သည်
 ၁၅ ဟုဆိုကြ၏။ ထိုသူတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုရှင်ဘုရင်
 အရာ၌ချီးမြှောက်ခြင်းငှါလာ၍အနိုင်အထက်ပြုကြမည်
 အကြောင်းကိုယေရှုသည်သိတော်မူလျှင်တောင်ပေါ်သို့
 တယောက်တည်းကြွတော်မူပြန်၏။

၁၆ ညအချိန်ရောက်သောအခါတပည့်တော်တို့သည်
 အိုင်သို့သွား၍ငွေထဲသို့ဝင်ပြီးလျှင်ကပေရနောင်မြို့သို့
 ၁၇ ရောက်အံ့သောငှါအိုင်ကိုကူးကြ၏။ ထိုအခါမှောင်
 ၁၈ မိုက်ဖြစ်၍ယေရှုသည်သူတို့ရှိရာသို့မရောက်သေး။ လေ
 ၁၉ ပြင်းမိုဟ်လား၍သိုင်းတံပိုးထလေ၏။ ခရီးတဝိုက်၌
 နှစ်တိုင်လောက်တက်ခတ်၍ရောက်သောအခါယေရှု
 သည်အိုင်ပေါ်မှာစက်တော်ဖြန့်၍ငွေအနီးသို့ချဉ်းတော်
 မူသည်ကိုသူတို့သည်မြင်၍ကြောက်လန့်ခြင်းရှိကြ၏။
 ၂၀ ၊ ကိုယ်တော်ကလည်းငါပင်ဖြစ်သည်။ မကြောက်လန့်
 ကြနှင့်ဟုမိန့်တော်မူလျှင်ငွေထဲသို့ကိုယ်တော်ကိုဝင်
 ၂၁ မြောက်စွာခံယူကြ၏။ ငွေသည်လည်းရောက်ထိုသော
 အရပ်သို့တခဏချင်းတွင်ဆိုက်လေ၏။

၂၂ အိုင်တဖက်၌နေသောလူအရအဝေးတို့သည်ကား

၂၃ အထက်ကသခင်ဘုရားသည်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း
 ပြီးမှလူများသည်မန်ကိုစားကြရာအရပ်နှင့်အနီး။ တိပေ
 ရ်မြို့မှအချားသောငွေထဲများလာသော်လည်း။ မနေ့၌
 တပည့်တော်တို့ဝင်သောငွေမှတပါးအဘယ်ငွေမျှမရှိ
 သည်ကို၎င်းယေရှုသည်ထိုငွေထဲသို့တပည့်တော်တို့
 ၂၄ နှင့်အတူဝင်တော်မူခဲ့လျက်တပည့်တော်တို့သာသွား
 သည်ကို၎င်းမြင်ကြ၍၊ ထိုအရပ်၌ယေရှုမှစသောတပည့်
 တော်တို့မရှိသည်ကိုသိကြသဖြင့်နက်နဲနေ့၌ငွေစီး၍
 ယေရှုကိုရှာခြင်းငှါကပေရနောင်မြို့သို့သွားကြ၏။
 ၂၅ ၊ အိုင်တဖက်၌တွေ့လျှင်အရှင်ဘုရား။ အဘယ်သော
 အခါဤအရပ်သို့ကြွလာတော်မူသနည်းဟုမေးလျှောက်
 ၂၆ ကြ၏။ ယေရှုကလည်းငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။
 သင်တို့သည်နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုမြင်သောကြောင့်
 ၂၇ ငါ့ကိုရှာသည်မဟုတ်။ မန်ကိုစား၍ဝသောကြောင့်သာ
 ရှာကြ၏။ ပျက်စီးတတ်သောအစာကိုရခြင်းငှါမကျိုးစား
 ကြနှင့်။ လူသားသည်သင်တို့အားပေး၍တာဝရအသက်
 နှင့်အမျှတည်တတ်သောအစာကိုရခြင်းငှါကျိုးစားကြ
 လေ့။ ထိုသားသည်ခမည်းတော်ဘုရား၏တံဆိပ်ခတ်
 ခြင်းကိုခံသောသူဖြစ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထိုသူတို့ကလည်းဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်ညီ
 သောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းငှါအဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်း
 ၂၉ ဟုမေးလျှောက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်းဘုရားသခင်စေ
 လွှတ်တော်မူသောသူကိုယုံကြည်ခြင်းအကျင့်ကားအလို
 ၃၀ တော်နှင့်ညီသောအကျင့်တည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူ
 တို့ကလည်းအကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်၍
 ကိုယ်တော်ကိုယုံကြည်မည်အကြောင်း။ အဘယ်နိမိတ်
 လက္ခဏာကိုပြတော်မူသနည်း။ အဘယ်အမှုကိုပြတော်
 ၃၁ မူသနည်း။ ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား။ ထိုသူတို့စားစရာ
 ဘို့ကောင်းကင်မှမန်ကိုပေးတော်မူသည်ဟုလာသည်
 နှင့်အညီငါတို့ဘိုးဘေးများသည်တော၌မန်ကိုစားကြ
 သည်ဟုလျှောက်ကြ၏။

၃၂ ယေရှုကလည်းငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ မော
 ရှေသည်ကောင်းကင်မန်ကိုသင်တို့အားပေး။ ခမည်း
 တော်သည်မှန်သောကောင်းကင်မန်ကိုသင်တို့အား
 ၃၃ ပေးတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏မန်မူကားကောင်းကင်
 မှဆင်းသက်၍လောကီသားတို့အားအသက်ကိုပေး
 ၃၄ သောမန်ပေတည်းဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ သခင်။ ထိုမန်ကို
 အကျွန်ုပ်တို့အားအစဉ်မပြတ်ပေးတော်မူပါဟုလျှောက်
 ၃၅ ကြ၏။ ယေရှုကလည်းငါသည်အသက်မန်ဖြစ်၏။ ထေ

२८६

ထိုအခါမှစ၍ တပည့်တော်အများတို့သည် ကိုယ်
 တော်နှင့်မပေါင်းဖော်ဘဲ ဆုတ်သွားကြ၏။ ထို့ကြောင့်
 ယေရှုသည် တကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့အားသင်တို့သည်
 လည်းထွက်သွားခြင်းငှါ အလိုရှိကြသလောဟုမေးတော်
 မူလျှင်၊ ရှိမုန့်ပေတရုကသခင်။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အ
 ဘယ်သူထံသို့သွားရပါမည်နည်း။ ထာဝရအသက်နှင့်
 ရှည်သောစကားသည် ကိုယ်တော်၌တည်ပါ၏။ ကိုယ်
 တော်သည် ခရစ်တော်ဘုရားဟူသော။ အသက်ရှင်တော်
 မူသောဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်ကို
 အကျွန်ုပ်တို့ယုံကြည်သိမှတ်ကြပါသည်ဟုလျှောက်လေ
 ၏။ ယေရှုကလည်း တကျိပ်နှစ်ပါးသောသင်တို့ကို
 တွင်ရန်သူတယောက်ပါသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့
 မိန့်တော်မူသော် တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်
 ကိုအပ်နှံမည်သူ။ ရှိမုန့်၏သား။ ယုဒရှုကာရုတ် ကိုဆိုလို
 သဘည်း။ ထိုနောက်မှယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်၌ ဟု
 လည်တော်မူ၏။ ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုသတ်အံ့
 သောငှါ ရှာကြံသောကြောင့် ယုဒပြည်၌ ဟုလည်ခြင်း
 ငှါအလိုတော်မရှိ။

ယုဒလူတို့၏သကေနေပွဲခံခါနီးတွင်၊ ညီတော်တို့က
 သင်ပြုသောအမှုတို့ကို တပည့်များတို့သည် မြင်စေခြင်း
 ငှါ ဤအရပ်မှ ထွက်၍ ယုဒပြည်သို့ကြွပါ။ ကျော်စော
 ကိတ္တိကိုအလိုရှိသောသူမည်သည်ကား။ မထင်ရှားသော
 အားဖြင့် အဘယ်အမှုကိုမျှမပြုတတ်။ ဤအမှုတို့ကိုသင်
 သည် ပြုလျှင် ဤလောက၌ ကိုယ်ကိုထင်ရှားစွာပြပါဟု
 မယုံကြည်သောကြောင့် ယေရှုအားဆိုကြ၏။ ယေရှုက
 လည်း ငါအချိန်မရောက်သေး။ သင်တို့အား ခပ်သိမ်းသော
 အချိန်သင့်လျက်ရှိ၏။ လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကို
 မမုန့်နိုင်။ ငါမုန့်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ ငါသည်သူ
 တို့၏အကျင့်ဆိုးညစ်ကြောင်းကိုသက်သေခံ၏။ ထိုပွဲ
 သို့သင်တို့သွားကြလော့။ ငါမသွားသေး။ ငါအချိန်မပြည့်
 စုံသေးဟုမိန့်တော်မူပြီးလျှင် ဂါလိလဲပြည်မှနေတော်မူ၏။
 ညီတော်တို့သွားပြီးမှ ကိုယ်တော်သည် ထိုပွဲသို့မထင်
 မရှားကြတော်မူ၏။ ထိုပွဲ၌ ယုဒလူတို့က ယေရှုသည်
 အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမေးမြန်းရှာဖွေကြ၏။ လူအရ
 အဝေးတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုအကြောင်းပြု၍ အုတ်အုတ်
 သဲသဲဖြစ်ကြ၏။ အချို့တို့က သူသည်သူတော်ကောင်း
 ဖြစ်သည်ဟူ၍ ရင်အချို့တို့က သူတော်ကောင်းမဟုတ်။

လူများကို ဟုလည်သော ဟူ၍ ရင်ဆိုကြ၏။ သို့သော်
 လည်း ယုဒလူတို့ကို ကြောက်သောကြောင့် အဘယ်သူမျှ
 အတည့်အလင်းမပြောဝံ့ကြ။
 ထိုပွဲကိုခံစည်တွင် ယေရှုသည် ဗိတ်မှာန်တော်သို့
 တက်၍ ဆုမွန်ပြုဝါဒပေးတော်မူ၏။ ယုဒလူတို့သည်
 အံ့သြော၍ ဤသူသည် စာမသင်ဘဲ လျက်အဘယ်သို့
 တတ်ဘိသနည်းဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း ငါဟော
 သောဒေသနာသည် ငါ၏ဒေသနာမဟုတ်။ ငါကိုစေလွှတ်
 တော်မူသောသူ၏ဒေသနာဖြစ်၏။ ထိုသူ၏အလိုတော်
 သို့လိုက်ချင်သောသူမည်သည်ကား ဤဒေသနာသည်
 ဘုရားသခင်၏ဒေသနာတော်ဖြစ်သလော။ ငါသည်
 ကိုယ်အလိုအလျောက်ဟောပြောသလောဟုပိုင်းချား၍
 သိသိမ့်မည်။ ကိုယ်အလိုအလျောက်ဟောပြောသောသူ
 သည် မိမိဘုန်းအသရေကိုရှာတတ်၏။ မိမိကိုစေလွှတ်
 တော်မူသောသူ၏ဘုန်းအသရေကိုရှာသောသူမူကား ယုံ
 လောက်သောသူဖြစ်၏။ ထိုသူ၌ မုသာမရှိ။ မောရှေသည်
 ပညတ်တရားကိုသင်တို့အားပေးသည်မဟုတ်လော။ ထို
 တရားကိုသင်တို့တွင် တရံတယောက်မျှမကျင့်။ ငါကို
 သတ်အံ့သောငှါ အဘယ်ကြောင့် ရှာကြံကြသနည်းဟု
 မိန့်တော်မူ၏။ လူအရအဝေးကလည်း သင်သည်နတ်ဆိုး
 စွဲသောသူဖြစ်၏သင့်ကိုသတ်အံ့သောငှါ အဘယ်သူရှာ
 ကြသနည်းဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း ငါပြုသောအမှု
 တရုတ်သင်တို့ရှိသမျှသည် အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။ မော
 ရှေသည် အရေဖျားထိုးခြင်းတရားကိုသင်တို့အားပေး
 ၏။ ထိုသို့ဆိုသော် မောရှေမှအစစွာခံရသည်ဟုမဆိုလို။
 ဘိုးဘေးများမှဆက်ခံရသတည်း။ ထို့ကြောင့် ဥပုသ်နေ့
 ၌သင်တို့သည် အရေဖျားထိုးခြင်းကိုပေးကြ၏။ မောရှေ
 ၏တရားမပျက်စေခြင်းငှါ လူသည်ဥပုသ်နေ့၌ အရေဖျား
 ထိုးခြင်းကိုခံရလျှင် ငါသည်ဥပုသ်နေ့၌ လူကကိုယ်လုံး
 ကိုကျန်းမာစေသောကြောင့် သင်တို့သည် ငါကိုအမျက်
 ထွက်ရာသလော။ မျက်နှာကိုသာကြည့်၍ မစိရင်ကြ
 နှင့်။ တရားသဖြင့် စိရင်ကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ထိုအခါယေရှုကလည်း ဤသူကို
 သတ်အံ့သောငှါ ရှာကြသည်မဟုတ်လော။ ကြည့်ပါ။ သူ
 သည်ထင်ရှားစွာဟောပြော၍ အဘယ်ဖြစ်တားခြင်းကို
 မျှမပြုကြပါတကား။ ဤသူသည် ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်း
 ကိုမင်းများတို့သည် အမှန်သိကြသလော။ သို့သော်လည်း
 ဤသူသည် အဘယ်ကဖြစ်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ခရစ်
 တော်သည် ကြွလာတော်မူသော အခါအဘယ်ကဖြစ်

တင် ခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ ခံစပ်နှောင့်ရှက်သော အားဖြင့်
 လျှောက်ကြ၏။ ယေရှုသည် အောက်သို့ချလျက် လက်
 ၁ ညှိုးတော်၍ မြေ၌ ရေးသား၍ နေတော်မူ၏။ ထိုသူတို့
 သည် အထပ်ထပ် မေးလျှောက်ကြသော အခါ ကိုယ်ကို
 ထွန်တော်မူ၍ သင်တို့တွင် အပြစ်ကင်းသောသူသည်
 ၈ ရှေ့ဦးစွာ ကျောက်ခဲနှင့် ဖြစ်စေဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ တဖန်
 ၉ အောက်သို့ချ၍ မြေ၌ ရေးသားတော်မူပြန်၏။ ထိုသူတို့
 သည် ကြားရလျှင် မိမိတို့စိတ်နှလုံးသည် မိမိတို့အပြစ်
 ကို ဖော်ပြသဖြင့် အသက်ကြီးသောသူမှစ၍ အငယ်ဆုံး
 သောသူတိုင် အောင်တယောက်နောက်တယောက် ထွက်
 သွားကြ၏။ ယေရှုသည် တယောက်တည်း ကျန်ရစ်တော်
 ၁၀ မူ၍ မိမိသည် အလယ်၌ ရပ်နေ၏။ ထိုအခါ ယေရှုသည်
 ကိုယ်ကို ထွန်တော်မူပြန်၍ ထိုမိမိမှတစ်ပါး အဘယ်သူကို
 မှ မမြင်လျှင် အချင်းမိမိ။ သင့်ကို အပြစ်တင်သောသူတို့
 သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ သင်၏အမှုကို အဘယ်သူ
 ၁၁ မှ မစီရင်လော့ဟု မေးတော်မူ၏။ ထိုမိမိကလည်း အဘယ်
 သူမှ မစီရင်ပါသခင်ဟု လျှောက်၏။ ငါသည်လည်း သင်
 ၏အမှုကို မစီရင်။ သွားလော့။ နောက် တဖန် ခုစချိန်ကို
 မပြန်နှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ တဖန် ဘုံယေရှုက ငါသည် ဤလောက၏ အလင်းဖြစ်
 ၏။ ငါ့နောက်သို့ ထိုက်သောသူသည် မှောင်မိုက်၍ မသွား
 မလာ။ အသက်၏အလင်းကို ရယူမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ ဟုဆို၍ တို့ကလည်း သင်သည် ကိုယ်အကြောင်းကို သက်
 ၁၄ သေခံ၏။ သင်၏သက်သေတည်ဟု ဆိုကြ၏။ ယေရှုက
 လည်း ငါသည် ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံသော်လည်း
 သက်သေတည်၏။ အကြောင်းမူကား။ ငါသည် အဘယ်
 အရပ်ကလာသည်ကို ငှ်အဘယ်အရပ်သို့ သွားသည်ကို
 ၁၅ ငှ်ငါသိ၏။ သင်တို့မူကား မသိကြ။ သင်တို့သည် ဇာတိ
 ပကတိအတိုင်း စီရင်တတ်ကြ၏။ ငါမူကား အဘယ်သူ
 ၁၆ ကိုမျှ မစီရင်။ ငါသည် စီရင်သော်လည်း ငါ၏စီရင်ခြင်း
 သည် တည်၏။ အကြောင်းမူကား။ ငါသည် တယောက်
 တည်းနေသည်မဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်း
 ၁၇ တော်သည် ဘက်၌ နေတော်မူ၏။ သက်သေခံနှစ်ဦး
 တို့၏စကားသည် တည်ရ၏ဟု သင်တို့ ပညတ္တိကျမ်းစာ
 ၁၈ ၌ လာ၏။ ငါသည် ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံ
 သောသူ ဖြစ်၏။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်
 သည်လည်း ငါ့အကြောင်းကို သက်သေခံတော်မူသည်
 ၁၉ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့ကလည်း သင်၏ခမည်းတော်

သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မေးကြ၏။ ယေရှုကလည်း
 သင်တို့သည် ငါ့ကို မသိကြ။ ခမည်းတော်ကိုလည်း
 မသိကြ။ ငါ့ကို သိလျှင် ခမည်းတော်ကိုလည်း သိကြလိမ့်
 ၂၀ မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဗိတ်မှာန်တော်၌ ဆုမူကြဝါဒပေး
 တော်မူစည်။ ဤစကားတော်ကို ဘဏ္ဍာတိုက်မှာ မိန့်မြွက်
 တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏အချိန်မစေ့မရောက်သေးသော
 ကြောင့် အဘယ်သူမျှ ကိုယ်တော်ကို မဖမ်းဆီးကြ။

၂၁ တဖန် ယေရှုက ငါသည် သွားရမည်။ သင်တို့သည်
 ငါ့ကို ရှာကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်အပြစ်၌လည်း သေကြလိမ့်
 မည်။ ငါသွားရာ အရပ်သို့ သင်တို့မရောက်နိုင်ကြဟု မိန့်
 ၂၂ တော်မူ၏။ ယုဒလူတို့ကလည်း ငါသွားရာ အရပ်သို့ သင်
 တို့မရောက်နိုင်ကြဟု သူသည် ဆိုသော် ကိုယ်အသက်
 ၂၃ ကို သတ်မည်လောဟု ဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း သင်တို့
 သည် အောက်သားဖြစ်ကြ၏။ ငါမူကား အထက်သား
 ဖြစ်၏။ သင်တို့သည် လောကီသားဖြစ်ကြ၏။ ငါမူကား
 ၂၄ လောကီသားမဟုတ်။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် ကိုယ်အ
 ပြစ်၌ သေကြလိမ့်မည်ဟု ငါဆို၏။ ငါသည် ဤမည်လော
 သူဖြစ်သည်ကို သင်တို့သည် မယုံလျှင် ကိုယ်အပြစ်၌ သေ
 ၂၅ ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့ကလည်း သင်သည်
 အဘယ်သူနည်းဟု မေးလျှင် ယေရှုက ငါသည် သင်တို့
 ၂၆ အား အစဉ်ပြောဆိုသည် အတိုင်း ငါဖြစ်၏။ သင်တို့အမှု
 ၌ ငါပြောဆိုစီရင်စရာများစွာရှိ၏။ သို့သော်လည်း ငါ့ကို
 စေလွှတ်တော်မူသောသူသည် သနား၍ ပြည့်စုံတော်မူ
 ၏။ သူ၏အထံတော်၌ ငါကြားသမျှကို သာဌာနီလောက၌
 ၂၇ ငါဟောပြောသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ခမည်းတော်ကို
 ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကို ထိုသူတို့သည် မရိုင်းကြ။

၂၈ ထို့ကြောင့် ယေရှုက သင်တို့သည် လူသားကို ဖြောက်
 ထားသော အခါ ငါသည် ဤမည်သောသူ ဖြစ်သည်ကို ငှ်
 ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုဘဲ
 ခမည်းတော်သည် အားနည်းပေးတော်မူသည်အတိုင်း
 ငါဟောပြောသည်ကို ငှ်သင်တို့သည် သိကြလိမ့်မည်။

၂၉ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူသည် ငါနှင့် အတူရှိတော်
 မူ၏။ ငါ့ကို တကိုယ်တည်း နေစေခြင်းငှါ ခမည်းတော်
 သည် စွန့်ပြစ်တော်မူ။ အကြောင်းမူကား။ နှစ်သက်
 တော်မူသော အမှုကို အစည်မပြတ် ငါပြုသည်ဟု မိန့်
 ၃၀ တော်မူ၏။ ထိုစကားတော်ကို မိန့်တော်မူစဉ် လူများ
 တို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၃၁ ထိုအခါ ယေရှုက သင်တို့သည် ငါ၏အသနား၌ တည်
 ၃၂ ဖြစ်တည်အမှု၌ ဖြစ်ကြ၏။ သမ္မတရားကိုလည်း သိ

ကြသဖြင့်ထိုတရားသည်သင်တို့ကိုလွှတ်လိမ့်မည်ဟုယုံ
 ၃၃ ကြည်သောယုဒလူတို့အားမိန့်တော်မူ၏။ ယုဒလူတို့က
 လည်းငါတို့သည်အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သူ
 ထံ၌တရံတခါမျှကျွန်မခံကြ။ လွှတ်လိမ့်မည်ဟူ၍သင်
 သည်အဘယ်သို့ပြောဆိုသနည်းဟုမေးမြန်းကြ၏။ ယေ
 ၃၄ ရှုကလည်းငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ ခုစရိုက်ကိုပြု
 ၃၅ သမျှသောသူတို့သည်ခုစရိုက်၏ကျွန်ဖြစ်ကြ၏။ ကျွန်
 သည်ကားအိမ်၌အစည်အမြဲနေသည်မဟုတ်။ သားမူကား
 ၃၆ အစည်အမြဲနေ၏။ ထိုကြောင့်သားသည်သင်တို့ကို
 လွှတ်သွင်သင်တို့သည်ကေနိအမှန်လွှတ်ကြလိမ့်မည်။
 ၃၇ |သင်တို့သည်အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်ကြသည်ကိုငါသိ၏။
 သို့သော်လည်းငါ၏ဒေသနာသည်သင်တို့၌တည်နေရာကို
 ၃၈ ကြံကြ၏။ ငါသည်ငမမည်းတော်ထံ၌မြင်ခဲ့ပြီးသည်
 အတိုင်းဟောပြော၏။ သင်တို့သည်သင်တို့၏အဖထံ၌
 ၃၉ မြင်ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်းပြုကြ၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူ
 တို့ကလည်းအာဗြဟံသည်ငါတို့အဖဖြစ်၏ဟုဆိုကြ၏။
 ယေရှုကလည်းသင်တို့သည်အာဗြဟံ၏သားမှန်လျှင်
 ၄၀ အာဗြဟံ၏အကျင့်ကိုကျင့်ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်
 အထံတော်၌ကြားရသောသစ္စာတရားကိုသင်တို့အား
 ဟောပြောသောသူတည်းဟူသောငါ့ကိုသတ်အံ့သောငှါ
 သင်တို့သည်ယခုရှာကြံကြ၏။ အာဗြဟံသည်ထိုနည်းတူ
 ၄၁ ကျင့်သည်မဟုတ်။ သင်တို့သည်သင်တို့အဖ၏အကျင့်ကို
 ကျင့်ကြ၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့ကလည်းငါတို့သည်
 မျောက်မထားသောအမျိုးမဟုတ်။ ဘုရားသခင်တည်း
 ဟူသောငါတို့အဖတပါးတည်းရှိတော်မူသည်ဟုဆို
 ၄၂ ကြ၏။ ယေရှုကလည်းဘုရားသခင်သည်သင်တို့အဖမှန်
 လျှင်သင်တို့သည်ငါ့ချစ်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်း
 မူကား။ ငါသည်ဘုရားသခင်အထံတော်မှလွက်ကြွ
 ရောက်လာ၏။ ကိုယ်အလိုအလျောက်လာသည်မဟုတ်။
 ၄၃ ဘုရားသခင်သည်ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။ အဘယ်
 ကြောင့်ငါ့စကားကိုနားမလည်ကြသနည်း။ ငါ၏ဒေသ
 နာကိုနားမခံမယူနိုင်သောကြောင့်သာသင်တို့သည်
 ၄၄ ငါ့စကားကိုနားမလည်ကြ။ သင်တို့သည်သင်တို့၏အဖ
 တည်းဟူသောမာရ်နတ်မှဆင်းသက်ကြ၏။ သင်တို့အဖ
 ၏အလိုသို့လည်းလိုက်တတ်ကြ၏။ မာရ်နတ်သည်ရှေ့ဦး
 ၄၅ စွာမှစ၍လူအသက်ကိုသတ်သောသူဖြစ်၏။ သူ၌သစ္စာ
 တရားမရှိသောကြောင့်သစ္စာတရား၌မတည်မနေ။ သူ
 သည်မုသာစကားကိုပြောသောအခါမိမိပကတိအ

တိုင်းပြော၏။ မုသာစကား၌ကျင်လည်သောသူဖြစ်၏။
 ၄၆ မုသာ၏အဖသည်ဖြစ်၏။ ငါသည်သစ္စာစကားကိုပြော
 ၄၇ သောကြောင့်သင်တို့မယုံကြ။ ငါ၌အပြစ်ရှိကြောင်းကို
 သင်တို့တွင်အဘယ်သူဖော်ပြသနည်း။ သစ္စာစကားကို
 ငါပြောသည်မှန်လျှင်အဘယ်ကြောင့်သင်တို့မယုံကြသ
 ၄၈ နည်း။ ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူသည်ဘုရားသ
 ခင်၏စကားတော်ကိုနားထောင်တတ်၏။ သင်တို့သည်
 ဘုရားသခင်နှင့်မစပ်ဆိုင်သောကြောင့်နားမထောင်ကြ
 ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၄၉ ယုဒလူတို့ကလည်းသင်သည်ရှမာရ်လူဖြစ်၏။ နတ်
 ဆိုးစွဲသောသူလည်းဖြစ်၏ဟုငါတို့ပြောသောစကား
 ၅၀ သည်လျှောက်ပတ်သည်မဟုတ်လောဟုဆိုကြ၏။ ယေရှု
 ကလည်းငါသည်နတ်ဆိုးစွဲသောသူမဟုတ်။ ငမမည်း
 တော်ကိုချီးမြှောက်၏။ သင်တို့သည်ငါ့ကိုရှုတ်ချကြ၏။
 ၅၁ |ငါသည်ကိုယ်ဘုန်းအသရေကိုမရှာ။ ငါ၏ဘုန်းအသ
 ၅၂ ရေကိုရှာ၍စီရင်တော်မူသောသူရှိသေး၏။ ငါအမှန်
 အကန်ဆိုသည်ကား။ ငါ့စကားကိုနားထောင်သောသူ
 သည်သေခြင်းနှင့်အစည်မပြတ်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်
 ၅၃ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယုဒလူတို့ကလည်းသင်၌နတ်ဆိုးစွဲ
 သည်ကိုယခုငါတို့သိကြ၏။ အာဗြဟံမှစ၍ပရောဖက်တို့
 သည်သေလွန်ကြပြီ။ သင်မူကားငါ့စကားကိုနားထောင်
 သောသူသည်သေခြင်းနှင့်အစည်မပြတ်ကင်းလွတ်လိမ့်
 ၅၄ မည်ဟုဆိုပါသည်တကား။ ငါတို့အဖအာဗြဟံထက်
 သင်သည်သာ၍ကြီးမြတ်သလော။ သူသည်သေပြီ။ ပရော
 ၅၅ ဖက်တို့လည်းသေကြပြီ။ သင်သည်အဘယ်သို့သောသူ၏
 အရောင်ကိုဆောင်သနည်းဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း
 ငါသည်ကိုယ်ဂုဏ်ကိုပြုလျှင်ငါ့ဂုဏ်သည်အချည်းနှီး
 ဖြစ်၏။ ငမမည်းတော်သည်ငါ့ဂုဏ်ကိုထင်ရှားစေတော်
 မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်သည်ငါတို့၏ဘုရားဟူ၍သင်တို့
 ၅၆ ခေါ်ဝေါ်တတ်ကြ၏။ သို့သော်လည်းထိုဘုရားသခင်ကို
 သင်တို့မသိကြ။ ငါမူကားသိ၏။ ငါမသိဟုငါဆိုလျှင်
 သင်တို့ကဲ့သို့မုသာသုံးသောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုဘုရား
 သခင်ကိုငါသိ၏။ ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကိုလည်း
 ၅၇ နားထောင်၏။ သင်တို့အဖအာဗြဟံသည်ငါကြွလာ
 မည်အချိန်ကာလကိုမျှော်မြင်ခြင်းငှါအလွန်အထိုရှိ၏။
 မြင်ရသောအခါဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဟုမိန့်
 ၅၈ တော်မူ၏။ ယုဒလူတို့ကလည်းသင်၏အသက်သည်
 အနှစ်ငါးဆယ်မျှမရှိဘဲလျက်သင်သည်အာဗြဟံကို

၁၈ မြင်လေပြီတကားဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း ငါအမှန် အကန်ဆိုသည်ကား။ အာဗြဟံမ မြင်ဖို့ငါမြင်၏ဟုမိန့်

၁၉ တော်မူ၏။ ထိုအခါကိုယ်တော်ကိုခံ၍ပြစ်ခြင်းငှါ ကျောက်ခဲတို့ကိုကောက်ယူကြ၏။ ယေရှုသည်တိမ်း ရှောင်၍ထိုသူတို့အလယ်၌ရှောက်သွားပြီးလျှင်မိတ် မှာန်ဘော်မှထွက်ကြွတော်မူ၏။

၂၀ လမ်း၌သွားတော်မူစဉ်။ အမိဝမ်းတွင်းကပင်မျက်စိ ကန်းသောသူတယောက်ကိုတွေ့မြင်တော်မူ၏။ တပည့် တော်တို့ကအရှင်ဘုရား။ ဤသူသည်အဘယ်သူ၏အ ပြစ်ကြောင့်မျက်စိကန်းသနည်း။ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် ကန်းသလော။ မိဘအပြစ်ကြောင့်ကန်းသလောဟုမေး

၂၁ လျှောက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်းကိုယ်အပြစ်ကြောင့်မ ဟုတ်။ မိဘအပြစ်ကြောင့်လည်းမဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏

၂၂ အမှုတော်ကိုသုန္ဒိထင်ရှားစေမည်အကြောင်းတည်း။ င ကိုစေလွှတ်သော်မူသောသူ၏အမှုကိုနေ့အချိန်ရှိစဉ်တွင် ငါပြုရမည်။ အဘယ်သူမျှအမှုမပြုနိုင်သောအချိန်တည်း

၂၃ ဟူသောညည့်အချိန်လာသေး၏။ ငါသည်ဤလောက ၌ရှိစဉ်တွင်ဤလောက၏အလင်းဖြစ်၏ဟုမိန့်တော်မူ

၂၄ ပြီးလျှင်၊ မြေပေါ်မှာထွေး၍တံတွေးနှင့်ရွံ့လုပ်ပြီးမှကန်း

၂၅ သောသူ၏မျက်စိကိုရွံ့နှင့်လူး၍၊ သင်သွားလော့။ ရှိလောင် ရေကန်၌မျက်စိကိုဆေးလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ရှိလောင် အနက်ကားစေလွှတ်သည်ဟုဆိုလိုသတည်း။ ထိုသူသည် သွား၍ဆေးပြီးမှမျက်စိမြင်လျက်ပြန်လေ၏။

၂၆ သူသည်သူတောင်းစားဖြစ်သည့်ကိုအိပ်နိုးချင်းမှစ၍ မြင်ဘူးသောသူတို့ကဤသူသည်ထိုင်၍တောင်းသော

၂၇ သူဖြစ်သည့်မဟုတ်လောဟုဆိုကြ၏။ လူအချို့ကဟုတ်ကဲ့ ဟုဆိုကြ၏။ အချို့ကလည်းထိုသူနှင့်တူသည်ဟုဆိုကြ၏။ ထိုသူကလည်းအကျွန်ုပ်သည်ထိုသူပင်ဖြစ်သည်ဟုဆို

၂၈ ၏။ သူတို့ကလည်းအဘယ်သို့သင်၏မျက်စိပွင့်သနည်း

၂၉ ဟုမေးမြန်းကြလျှင်၊ ထိုသူကယေရှုအမည်ရှိသောသူ တယောက်သည်ရွံ့လုပ်၍အကျွန်ုပ်မျက်စိကိုလူးပြီးမှ ရှိလောင်ရေကန်သို့သွား၍မျက်စိကိုဆေးလော့ဟုဆိုသည့် အတိုင်းအကျွန်ုပ်သွား၍ဆေးလျှင်မျက်စိမြင်သည်ဟု

၃၀ ဆို၏။ လူများကလည်းထိုသူသည်အဘယ်မှာရှိသနည်း ဟုမေးမြန်းကြလျှင်အကျွန်ုပ်မသိဟုဆို၏။

၃၁ လူများသည်လည်းမျက်စိကန်းဘူးသောထိုသူကို

၃၂ ဗာရိရှဲတို့ထံသို့ပို့ကြ၏။ ယေရှုသည်ရွံ့လုပ်၍သူ၏မျက် စိကိုဖွင့်တော်မူသောနေ့သည်ဥပုသ်နေ့ဖြစ်သတည်း။

၃၃ တဖန်ဗာရိရှဲတို့ကအဘယ်သို့သင်၏မျက်စိမြင်သနည်း ဟုမေးပြန်လျှင်အကျွန်ုပ်မျက်စိ၌သူသည်ရွံ့ကိုထည့်၍

၃၄ အကျွန်ုပ်ဆေးလျှင်မျက်စိမြင်သည်ဟုဆို၏။ ဗာရိရှဲအ ချို့တို့ကထိုသူသည်ဥပုသ်မစောင့်။ ဘုရားသခင်စေလွှတ် တော်မူသောသူမဟုတ်ဟုဆိုကြ၏။ အချို့တို့ကဆိုးသော သူသည်ဤသို့သောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုအဘယ်သို့ ပြနိုင်သနည်းဟုဆိုကြ၏။ ထိုသို့အချင်းချင်းမသင့်ကွဲ

၃၅ ပြားခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ တဖန်မျက်စိကန်းဘူးသော သူအားသင်၏မျက်စိကိုဖွင့်သောသူသည်အဘယ်သို့ သောသူဖြစ်သနည်ဟုမေးကြလျှင်ပရောဖက်ဖြစ်သည် ဟုဆို၏။

၃၆ ထိုသူသည်အထက်ကမျက်စိမမြင်။ နောက်မှမျက် စိမြင်သည်ကိုယုဒလူတို့သည်မယုံကြသဖြင့်သူ၏မိဘ

၃၇ ကိုခေါ်၍၊ ဤသူသည်သင်တို့ဆိုသည်အတိုင်းအမိဝမ်း တွင်းကပင်မျက်စိကန်းသောသင်တို့၏သားမှန်သလော။ သို့မှန်လျှင်အဘယ်သို့ယခုမျက်စိမြင်သနည်းဟုမေးကြ

၃၈ ၏။ မိဘတို့ကလည်းဤသူသည်အကျွန်ုပ်တို့၏သားမှန် သည်ကိုငှင်အမိဝမ်းတွင်းကပင်မျက်စိကန်းသည်ကိုငှင်

၃၉ အကျွန်ုပ်တို့သိကြပါ၏။ အဘယ်ကြောင့်ယခုမျက်စိ မြင်သည်ကိုငှင်အဘယ်သူသည်သူ၏မျက်စိကိုဖွင့်သည့် ကိုငှင်အကျွန်ုပ်တို့မသိကြပါ။ သူသည်အသက်အရွယ် နှင့်ပြည့်စုံပါ၏။ သူကိုမေးကြပါလော့။ သူသည်ကိုယ် အကြောင်းကိုကိုယ်တိုင်ပြောပါထိမ့်မည်ဟုပြန်ပြော

၄၀ ကြ၏။ ဤသို့ပြောသည်အကြောင်းကား။ ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်သည်ဟုဝန်ခံသောသူမည်သည်ကိုတရား

၄၁ ဇရပ်မှနှင်ထုတ်ရမည်ဟုယုဒလူတို့သည်တိုင်ပင်စီရင် နှင့်ကြံပြီ။ ထိုကြောင့်မိဘတို့ကသူသည်အသက်အ

၄၂ ရွယ်နှင့်ပြည့်စုံပါ၏။ သူကိုမေးကြပါလော့ဟုယုဒလူတို့ ကိုကြောက်၍ပြောကြ၏။

၄၃ ထိုကြောင့်မျက်စိကန်းဘူးသောသူကိုဒုတိယအ ကြိမ်ခေါ်၍ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းလော့။ ထိုသူသည်လူ

၄၄ ဆိုးဖြစ်ကြောင်းကိုငါတို့သိ၏ဟုဆိုကြလျှင်၊ လူဆိုးဖြစ် သည်။ မဖြစ်သည်ကိုအကျွန်ုပ်မသိ။ အကျွန်ုပ်သည်အ ထက်ကမျက်စိကန်း၍ယခုမျက်စိမြင်သည်အကြောင်း

၄၅ တစ်ခုကိုအကျွန်ုပ်သိသည်ဟုဆို၏။ တဖန်ထိုသူတို့ကသူ သည်သင်၌အဘယ်သို့ပြုသနည်း။ သင်၏မျက်စိကိုအ ဘယ်သို့ဖွင့်သနည်းဟုမေးကြလျှင်အကျွန်ုပ်တစ်ပါးပြော

၄၆ ပြီ။ သင်တို့နားမကြားကြ။ အဘယ်ကြောင့်တဖန်ကြာ

၄၇ ချင်သနည်း။ သူတပည့်ဖြစ်ချင်သောသူဟုဆို၏။ ထိုသူ

တို့ကလည်းသင်သည် သံတပည့်ဖြစ်၏။ ငါတို့မူကား
 ၂၆ မောရှေ၏တပည့်ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်မော
 ရှေ့ဗျာဒိတ်သားတော်မူကြောင်းကိုငါတို့သိကြ၏။ ထို
 ၃၀ သူသည်အဘယ်ကဖြစ်သည်ကိုမသိဟုကဲ့ရဲ့၍ပြောဆို
 ကြလျှင်၊ သူသည်အကျွန်ုပ်မျက်စိကိုဖွင့်သော်လည်းအ
 ၃၁ ဘယ်ကဖြစ်သည်ဟုသင်တို့မသိကြသည်ကိုအံ့ကြော
 ဖွယ်ရှိ၏။ ဘုရားသခင်သည်လူသိုးတို့စကားကိုနား
 ထောင်တော်မမူသည်ကိုငါတို့သိကြ၏။ ဘုရားသခင်
 ကိုရိုသေလေးမြတ်၍ အလိုတော်သို့လိုက်သောသူဖြစ်
 ၃၂ လျှင်ထိုသူ၏စကားကိုနားထောင်တော်မူ၏။ အမိဝမ်း
 တွင်းကပင် မျက်စိကန်းသော သူကိုမျက်စိမြင်စေ
 ခြင်းငှါတတ်နိုင်သည်ကိုကမ္ဘာဦးမှစ၍မကြားစဖူး။
 ၃၃ ၊ ထိုသူသည်ဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူသောသူမ
 ဟုတ်လျှင် အဘယ်အမှုကိုမျှမတတ်နိုင်ဟုပြောဆို၏။
 ၃၄ ၊ ထိုသူတို့ကလည်းသင်သည် ပွေးစကပင်တကိုယ်လုံး
 နှိမ့်စုရိုက်အပြစ်စွဲသောသူဖြစ်လျက်နှင့် ငါတို့ကိုဆုမွန်ပါ
 သည်တကားဟုပြောဆိုကြပြီးလျှင် ထိုသူကိုတရားဇ
 ရပ်မှနှင်ထုတ်ကြ၏။

၃၅ နှင်ထုတ်သည်အကြောင်းကိုယေရှုသည်ကြားပြီးမှ
 ထိုသူကိုတွေ့တော်မူလျှင်သင်သည်ဘုရားသခင်၏သား
 ၃၆ တော်ကိုယုံကြည်သလောဟုမေးတော်မူ၏။ သခင်။ အ
 ကျွန်ုပ်ယုံကြည်ရမည်အကြောင်း။ ဘုရားသခင်၏သား
 ၃၇ တော်ကားအဘယ်သူနည်းဟုမေးလျှောက်သော်၊ ယေရှု
 ကသင်သည်ထိုသူကိုမြင်ခဲ့ပြီးသည်သာမက။ သင်နှင့်
 ၃၈ ယခုစကားပြောသောသူသည်ဘုရားသခင်၏သားတော်
 ၃၉ ဖြစ်၏ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ သခင်။ အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါ
 ၄၀ ။ ဤဟုလျှောက်၍ညွတ်ပျပ်ကိုးကွယ်လေ၏။ ထိုအခါယေ
 ရှုကလည်းမျက်စိမမြင်သောသူသည်မြင်စေခြင်းငှါ၎င်း
 မြင်သောသူသည်မျက်စိကန်းစေခြင်းငှါ၎င်းငါသည်တ
 ရားစီရင်၍ဤလောကသို့ရောက်လာပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၄၁ ၊ အထံတော်ရှိရှိသောဖာရိရှဲအမျိုးတို့သည်ထိုစကားကို
 ကြားလျှင်ငါတို့သည်မျက်စိကန်းသလောဟုမေးကြ၏။
 ၄၂ ၊ ယေရှုကလည်းသင်တို့သည်မျက်စိကန်းသည်မှန်လျှင်
 အပြစ်မရှိ၊ ငါတို့မျက်စိမြင်သည်ဟုယခုဆိုကြ၏။ ထို
 ကြောင့်သင်တို့နှစ်ဦးအပြစ်တည်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၀
 ၁ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ သိုးခြံထဲသို့တံခါးဝ
 ဖြင့်မဝင်။ အချားလပ်ဖြင့်ကျော်ဝင်သောသူသည်သူခိုး
 ၂ ဘေးမြဲဖြစ်၏။ သိုးထိန်းမူကားတံခါးဝဖြင့်ဝင်တတ်၏။

၃ ၊ ထိုသူအားတံခါးစောင့်လည်းဖွင့်တတ်၏။ သူ၏စကား
 သံကိုသိုးတို့သည်နားထောင်တတ်ကြ၏။ သူသည်မိမိ
 သိုးတို့ကိုနာမည်ဖြင့်ခေါ်၍ပြင်သို့ထုတ်ဆောင်တတ်
 ၄ ။ သိုးများကိုထုတ်သောအခါသိုးတို့ရှေ့မှသွား၍သိုး
 များသည်သူ၏စကားသံကိုကျွမ်းသောကြောင့်လိုက်
 ၅ တတ်ကြ၏။ မဆိုသောသူတို့၏စကားသံကိုမကျွမ်း
 သောကြောင့်မဆိုသောသူနောက်သို့မလိုက်ဘဲပြေး
 တတ်ကြသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၆ ထိုဥပမာပုံကိုယေရှုဟောတော်မူသည့်တွင်ပရိသာတ်
 တို့သည်မိန့်တော်မူသောစကားတော်၏အနက်အဓိပ္ပာယ်
 ၇ ကိုနားမလည်ကြ။ ထိုကြောင့်တဖန်ယေရှုကငါအမှန်
 အကန်ဆိုသည်ကား။ ငါသည်သိုးဝင်သောတံခါးဝဖြစ်
 ၈ ။ ငရှေ့၌ပေါ်လာသောသူရှိသမျှတို့သည်သူခိုးဘေး
 မြဲဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူတို့၏စကားသံကိုသိုးတို့သည်နားမ
 ၉ ထောင်ကြ။ ငါသည်တံခါးဝဖြစ်၏။ ငါဖြင့်ဝင်သောသူ
 သည်ဘေးနှင့်ကင်းလွတ်လျက်ထွက်ဝင်၍ကျက်စား
 ၁၀ ရာကိုတွေ့ရလိမ့်မည်။ သူခိုးသည်ခိုးခြင်း။ သတ်ခြင်း။
 ပျက်ဆီးခြင်းငှါသာလာတတ်၏။ ငါမူကားသိုးတို့သည်
 အသက်လွတ်ရုံမျှမကအထူးသဖြင့်အသက်နှင့်ပြည့်စုံ
 စေခြင်းငှါလာသတည်း။

၁၁ ငါသည်ကောင်းသောသိုးထိန်းလည်းဖြစ်၏။ ကောင်း
 သောသိုးထိန်းသည်သိုးတို့အဖို့အထိုငှါမိမိအသက်ကို
 ၁၂ စွန့်တတ်၏။ သိုးများကိုပိုင်သောသိုးထိန်းမဟုတ်။ သူ
 ငြါးဖြစ်သောသူမူကားတောခွေးလာသည်ကိုမြင်လျှင်
 သိုးတို့ကိုပြစ်ထား၍ထွက်ပြေးတတ်၏။ တောခွေးသည်
 ၁၃ လည်းသိုးတို့ကိုလုရက်၍ကွဲလွင့်စေ၏။ သူငြါးသည်
 သူငြါးဖြစ်၍သိုးတို့၏အကျိုးကိုမမှတ်သောကြောင့်
 ၁၄ ထွက်ပြေးတတ်၏။ ငါသည်ကောင်းသောသိုးထိန်းဖြစ်
 ။ ခမည်းတော်သည်ငါ့ကိုသိတော်မူ၍ငါသည်လည်း
 ခမည်းတော်ကိုသိသကဲ့သို့ငါ၏သိုးတို့ကိုငါသိ၏။ ငါသိုး
 ၁၅ တို့သည်လည်းငါ့ကိုသိကြ၏။ ငါသည်ကိုယ်အသက်ကို
 ၁၆ သိုးတို့အဖို့အထိုငှါစွန့်၏။ ဤသိုးခြံသို့မဝင်သောအချား
 သိုးတို့ကိုလည်းငါပိုင်သေး၏။ ထိုသိုးတို့ကိုငါဆောင်ခဲ့
 ရမည်။ သူတို့သည်လည်းငါ့စကားသံကိုနားထောင်သ
 ၁၇ ဖြင့်သိုးခြံတခု။ သိုးထိန်းတပါးတည်းရှိရလိမ့်မည်။ ငါ
 သည်ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်၍နောက်တဖန်ယူဦးမည်
 ဖြစ်သောကြောင့် ခမည်းတော်သည်ငါ့ချစ်တော်မူ
 ၁၈ ။ ငါအသက်ကိုအဘယ်သူမျှမလုမယူ။ ကိုယ်အလိုအ
 လျှောက်ငါစွန့်၏။ ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်ရသောအခွင့်

နှင့်နောက်တဖန်ကိုယ်အသက်ကိုယူပြန်ရသောအခွင့်သည်ငါ့နှိမ့်၏။ထိုအခွင့်ကိုခမည်းတော်သည်ပေးတော်မူပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ထိုစကားတော်ကြောင့်ယုဒလူတို့သည်တဖန်ကွဲပြား၂၀ ခြင်းရှိကြ၏။လူများတို့ကသူသည်နတ်ဆိုးစွဲ၍အရူးဖြစ်၏။သုစကားကိုအဘယ်ကြောင့်နားထောင်သနည်းဟု၂၁ ဆိုကြ၏။အချို့တို့ကသုစကားသည်နတ်ဆိုးစွဲသောသူ၏စကားမဟုတ်။နတ်ဆိုးသည်မျက်စိကန်းသောသူတို့ကိုမြင်စေခြင်းငှါတတ်နိုင်သလောဟုဆိုကြ၏။

၂၂ ဆောင်းကာလဖြစ်၍အင်္ဂန်ပွဲကိုယေရှုရှင်မြို့၌၂၃ ခံကြသောအခါ၊ယေရှုသည်မိတ်ဖွဲ့တော်နားမှာရှော၂၄ လမုန်ကနားပြင်၌စကြာသွားတော်မူစဉ်တွင်၊ယုဒလူတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံ၍သင်သည်အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးငါတို့ကိုယုံမှားစေမည်နည်း။ခရစ်တော်မှန်လျှင်

၂၅ အတည့်အလင်းပြောပ၊ဟုဆိုကြ၏။ယေရှုကလည်းငါ့ခမည်းတော်၏အခွင့်နှင့်ငါပြုသောအမှုတို့သည်ငါ၏၂၆ သက်သေဖြစ်ကြသည်ဟုငါပြောပြီ။သို့သော်လည်းသင်တို့သည်မယုံကြ။အဘယ်ကြောင့်မယုံကြသနည်းဟူမူကား။သင်တို့သည်သိုးတို့အဝင်မဟုတ်။အထက်၂၇ ကငါပြောသည်အတိုင်း၊သိုးတို့သည်စကားသံကိုနားထောင်၍နေ့နောက်သို့ထိုက်ကြ၏။ထိုသိုးတို့ကိုငါသိ၂၈ ၏။ထာဝရအသက်ကိုလည်းငါပေး၏။ထိုသိုးတို့သည်ပျက်စီးခြင်းနှင့်အစည်မပြတ်ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။

၂၉ အဘယ်သူမျှထိုသိုးတို့ကိုငလက်မှမနှုတ်မယူရာ။ထိုသိုးတို့ကိုငါ့နှုတ်ပေးတော်မူသောခမည်းတော်သည်ခပ်ဘိမ်းသောသူတို့ထက်ကြီးမြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍အဘယ်သူမျှထိုသိုးတို့ကိုခမည်းတော်၏လက်မှမနှုတ်၃၀ မယူနိုင်ရာ။ငါသည်ခမည်းတော်နှင့်တလုံးတဝတည်းဖြစ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၁ ထိုအခါယုဒလူတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုခွဲနှင့်ပြစ်ခြင်း၃၂ ငှါတဖန်ကျောက်ခဲတို့ကိုကောက်ယူကြ၏။ယေရှုကလည်းငါသည်ခမည်းတော်၏အခွင့်နှင့်ကောင်းသောအမှုအများတို့ကိုသင်တို့အားပြုပြီ။ထိုအမှုတို့တွင်အဘယ်မည်သောအမှုကြောင့်ငါ့ခွင့်ပြစ်ကြမည်နည်းဟုမေး၃၃ တော်မူလျှင်၊ယုဒလူတို့ကကောင်းသောအမှုကြောင့်ခဲနှင့်ပြစ်မည်မဟုတ်။သင်သည်လူဖြစ်လျက်ပင်ဘုရားသခင်ဖြစ်ရောင်ဆောင်၍ဘုရားသခင်ကိုလွန်ကျူးသော၃၄ စကားကြောင့်ခဲနှင့်ပြစ်မည်ဟုဆိုကြ၏။ယေရှုကလည်း

သင်တို့သည်ဘုရားဖြစ်ကြ၏ငါဆိုသည်ဟုသင်တို့၏၃၅ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌လာသည်မဟုတ်လော။ဘုရားသခင်၏ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံရသောသူတို့ကိုဘုရားဟူ၍ခေါ်ရ၃၆ လျှင်ငါ့ကျမ်းစကားကိုမပယ်ရလျှင်ငါ့ခမည်းတော်သည်သန့်ရှင်းစေ၍ဤလောကသို့စေလွှတ်တော်မူသောသူကငါသည်ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်သည်ဟုဆိုသောကြောင့်သင်သည်ဘုရားသခင်ကိုလွန်ကျူး၃၇ ၍ပြောသည်ဟုထိုသူအားဆိုရာသလော။ငါသည်ငါ့ခမည်းတော်၏အမှုတို့ကိုမပြုလျှင်ငါ့ကိုမယုံကြနှင့်။ပြုလျှင်ငါ့ကိုမယုံသော်လည်းထိုအမှုတို့ကိုမယုံကြလော့။ထိုသို့မယုံလျှင်ခမည်းတော်သည်ငါ့နှိမ့်တော်မူသည်ကိုငါ့ငါသည်ခမည်းတော်၌ရှိသည်ကိုငါ့ယုံ၍သိမှတ်ကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၉ ထိုအခါကိုယ်တော်ကိုဖမ်းခြင်းငှါတဖန်ရှာကြ၃၉ ပြန်လျှင်ထိုသူတို့၏လက်မှထွက်ကြတော်မူ၏။ယောဟန်သည်နှစ်ခြင်းကိုရှေ့ဦးစွာပေးရာအရပ်။ယော်ဒန်၄၀ မြစ်တဖန်သို့တဖန်ကြွ၍ထိုအရပ်၌နေတော်မူ၏။လူများတို့သည်အထံတော်သို့ရောက်လာလျှင်ယောဟန်သည်နိမိတ်လက္ခဏာကိုမပြု။သို့သော်လည်းဤသူ၏အကြောင်းကိုယောဟန်ပြောသမျှမှန်ပေ၏ဟုဆိုကြသ၄၁ ဖြင့်၊ထိုအရပ်၌လူများတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုယုံကြည်ကြ၏။

၁၁ ညီအစ်မမာရိနှင့်မာသတို့နေသောဗေသနိရွာသား။လာဇရုအမည်ရှိသောသူတယောက်သည်နာလျက်နေ၁၂ လေ၏။နာလျက်နေသောလာဇရု၏နှစ်မမာရိကားသခင်ဘုရားကိုဆီမွေးနှင့်ထိမ်း၍ခြေတော်ကိုငိမ်ဆံပင်၃ နှင့်သုတ်သောမာရိဖြစ်သတည်း။ညီအစ်မတို့သည်အထံတော်သို့စေလွှတ်၍သခင်။ကိုယ်တော်ချစ်တော်မူ၄ သောသူသည်နာလျက်နေပါသည်ဟုလျှောက်ကြ၏။ထိုစကားကိုယေရှုသည်ကြားတော်မူလျှင်ထိုအနာသည်သေနာမဟုတ်။ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကိုထင်ရှားစေသောအနာဖြစ်၏။ထိုအနာကြောင့်ဘုရားသခင်၏သားတော်သည်ဘုန်းထင်ရှားခြင်းရှိလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၅ ၏။ယေရှုသည်မာသကိုငင်သူ၏ညီမနှင့်လာဇရုကိုငင်ချစ်တော်မူ၏။လာဇရုသည်ကိုကြားတော်မူလျှင်ကြွတော်မူဘဲထိုအရပ်၌နှစ်ရက်နေတော်မူ၏။

၁ ထိုနောက်မှတပည့်တော်တို့အားယုဒပြည်သို့တဖန်၆ သွားကြကုန်အံ့ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊တပည့်တော်တို့ကအရှင်ဘုရား။ယုဒလူတို့သည်ယုဒပင်ကိုယ်တော်ကိုခွဲနှင့်

219

1107C

၁၃ တို့သည်ကြားရလျှင်၊ ထန်းလက်များကိုကိုင်လျက်
 ကိုယ်တော်ကိုခရီးဦးပြုအံ့သောငှါထွက်သွားကြ၍
 ဟောရှုစွာဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့်
 ၁၄ ကြွလာတော်မူသောအခါသရေလှည့်ရင်သည်မက်လာ၍
 ၁၅ စေသတည်းဟုကျွေးကျော်ကြ၏။ ကျမ်းစာ၌လည်း
 ၁၆ ကား။ အိုဖီအုန်သတို့သို့။ မရိုးရိမ်နှင့်။ သင်၏အရှင်မင်း
 ကြီးသည်မြကလေးကိုစီး၍သင်ရှိရာသို့ကြွလာတော်မူ
 သည်ကိုကြည့်ရှုလော့ဟုရေးထားသည်နှင့်အညီယေရှု
 ၁၇ သည်မြကလေးကိုတွေ့၍စီးတော်မူ၏။ ထိုအကြောင်း
 အရာကိုတပည့်တော်တို့သည်အစဉ်း၌နားမလည်သော်
 လည်းကိုယ်တော်ကိုရည်မှတ်၍ထိုသို့ရေးထားသည်
 ကိုရင်ကိုယ်တော်အားထိုသို့ပြုကြသည်ကိုရင်ဘုန်းပွင့်
 တော်မူသည်နောက်။ သတိရ၍မှတ်မိကြ၏။
 ၁၈ နောက်တော်သို့လိုက်သောလူအစုအဝေးတို့သည်
 ကားလာအရကိုသင်းပြိုင်းတွင်းမှခေါ်၍သေခြင်းမှထ
 ၁၉ မြောက်စေတော်မူသည်အကြောင်းကိုသက်သေခံကြ
 ၂၀ ၏။ ထိုနိမိတ်လက္ခဏာကိုပြတော်မူသည်ဟုလူများတို့
 သည်ကိဘင်းကြားသောကြောင့်ခရီးဦးပြုအံ့သောငှါ
 ၂၁ ထွက်သွားကြ၏။ ဗာရိရှုအချင်းချင်းတို့လည်းသင်တို့
 သည်အလျှင်းမတတ်နိုင်။ ဤလောကသည်ထိုသူနောက်
 သို့လိုက်သွားပါပြီတကားဟုပြောဆိုကြ၏။
 ၂၂ ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုနှင့်ထိုပွဲသို့ရောက်လာသောသူ
 ၂၃ တို့တွင်ဟေလသလူအမျိုးပါ၏။ ထိုသူတို့သည်ဂါလိလဲ
 ြည်။ ဗက်ဇဲဒရိုသားဖြစ်သောဖိသိပ္ပူထံသို့သွား၍အ
 ကျွန်ုပ်တို့သည်ယေရှုကိုမြင်ချင်ပါသည်ခင်ဘုရားဟု
 ၂၄ တောင်းပန်ကြ၏။ ဖိသိပ္ပူသည်သွား၍အခြေကိုကြား
 ပြောပြီးမှထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်ယေရှုကိုလျှောက်
 ၂၅ ၏။ ယေရှုကလည်းလူသားသည်ဘုန်းပွင့်ရသောအချိန်
 ၂၆ ရောက်လာပြီ။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ မြေ၌ကျ
 သောစပါးစေ့သည်မပျက်လျှင်တရုတ်တည်းနေ၏။ ပျက်
 ၂၇ လျှင်မူကားများစွာသောအသီးကိုသီးတတ်၏။ မိမိအ
 သက်ကိုနှစ်မြှော်သောသူသည်အသက်ဆုံးထိမ့်မည်။ ဤ
 ၂၈ လောက၌မိမိအသက်ကိုမုန်းသောသူမူကားထာဝရအ
 သက်ကိုစောင့်ရှောက်လျက်နေ၏။ ငါ၏အမှုကိုဆောင်
 ရွက်သောသူဖြစ်လျှင်ငါ့နောက်သို့လိုက်ရမည်။ ငါ၏အမှု
 ဆောင်သည်လည်းငါရှိရာအရပ်၌ရှိသိန့်မည်။ ငါ၏အ
 မှုကိုဆောင်ရွက်သောသူဖြစ်လျှင်ထိုသူကိုခမည်းတော်
 သည်နှိုးမြှောက်တော်မူလော့။
 ၂၉ ငါသည်ယခုခါးနှစ်လုံးပူနေခြင်းရှိ၏။ အဘယ်သို့

ငါလျှောက်ရမည်နည်း။ ထိုအချိန်မှအကျွန်ုပ်ကိုကယ်
 တင်တော်မူပါအဟုလျှောက်ရမည်လော။ အကြောင်း
 ၃၀ ရှိ၍သာထိုအချိန်သို့ရောက်လာပြီ။ အိုအဖေ။ ကိုယ်တော်
 ၏နာမတော်ကိုနှိုးမြှောက်တော်မူပါဟုမိန့်မြှောက်တော်မူ
 ၏။ ထိုအခါကောင်းကင်မှစကားသံကား။ ငါနှိုးမြှောက်
 ၃၁ ခဲ့ပြီ။ တဖန်နှိုးမြှောက်ဦးမည်ဟုလာ၏။ ဝန်းရံလျက်ရှိ
 သောလူအစုအဝေးတို့သည်ကြားလျှင်မိမိချီးနိုးသည်
 ဟုဆိုကြ၏။ အချို့ကလည်းကိုယ်တော်အားကောင်းကင်
 ၃၂ တမန်မြှောက်သည်ဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုက ထိုစကားသံ
 သည်အဖို့အလိုငှါလာသည်မဟုတ်။ သင်တို့အဖို့အလို
 ၃၃ ငှါလာ၏။ ယခုတွင်ဤလောကသည်တရားစီရင်ခြင်း
 ကိုခံရ၏။ ယခုတွင်ဤလောကကိုအစိုးရသောမင်းသည်
 ၃၄ ပြင်သို့နှင့်ထုတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်းမြေ
 ကြီးနှင့်ခွာ၍မြှောက်ထားခြင်းကိုခံရလျှင်လူအပေါင်း
 ၃၅ တို့ကိုငယ်သို့ငါဆွဲမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်
 တော်မူသော်မိမိသည်အဘယ်သို့သေရမည်အရိပ်ကို
 ပေးတော်မူ၏။
 ၃၆ လူများတို့ကလည်းခရစ်တော်သည်အစည်အမြဲတည်
 သည်ဟုပညတ္တိကျမ်း၌လောကြောင်းကိုအကျွန်ုပ်တို့ကြား
 သိခဲ့ပြီ။ သို့ဖြစ်လျှင်လူသားသည်မြှောက်ထားခြင်းကိုခံရ
 မည်ဟုသင်သည်အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ထိုလူသားသည်
 ၃၇ အဘယ်သို့သောသူနည်းဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်းအ
 လင်းသည်သင်တို့တွင်ခဏသာရှိ၏။ အလင်းရှိစဉ်အခါ
 သွားလာကြလော့။ သို့မဟုတ်လျှင်မှောင်မိုက်သည်သင်
 တို့ကိုမှီလိမ့်မည်။ မှောင်မိုက်၌သွားသောသူသည်အဘယ်
 ၃၈ ဆီသို့မိမိသွားသည်ကိုမိမိမသိ။ အလင်းရှိစဉ်အခါအ
 လင်း၏သားဖြစ်အံ့သောငှါအလင်းကိုယုံကြည်ကြလော့
 ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှယေရှုသည်ထွက်
 ကြွ၍ထိုသူတို့ကိုတိမ်းရှောင်လျက်နေတော်မူ၏။
 ၃၉ ထိုမျှလောက်ကြီးစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုသူ
 တို့မျက်မှောက်၌ပြတော်မူသော်လည်းသူတို့သည်ယုံ
 ၄၀ ကြည်ခြင်းသို့မရောက်ကြ။ ပရောဖက်ဟောရှာယဟော
 ဘူးသည်ကား။ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့ဟော
 ပြောသောသိဘင်းစကားကိုအဘယ်သူယုံပါသနည်း။
 ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည်အဘယ်သူအားထင်
 ရှားတော်မူသနည်းဟုသောစကားသည်ပြည့်မုံခြင်းသို့
 ၄၁ ရောက်သတည်း။ တဖန်ပရောဖက်ဟောရှာယဟောပြန်
 ၄၂ သည်ကား။ သူတို့မျက်စိမမြင်။ ခြံတံနှင့်လုံးနားမလည်။

272

ကောက်သောသူတို့ကိုငါသိ၏။ ကျမ်းစာချက်ပြည့်စုံစေ
မည်အကြောင်း။ ငါနှင့်အတူစားသောသူသည် ငကိုခြေ
၁၉ နှင့်ကျောက်သတည်း။ ထိုအမှုအရာရောက်သောအခါငါ
သည်၏မည်သောသူဖြစ်သည်ကိုသင်တို့သည်ယုံကြည်
စေခြင်းငှါမရောက်မှီယခုပင်သင်တို့အား ငါပြောနှင့်ပြီ။
၂၀ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ ငါစေလွှတ်သောသူကို
လက်ခံသောသူသည် ငကိုလက်ခံ၏။ ငကိုလက်ခံသော
သူသည် ငကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူကိုလက်ခံသည်
ဟုသိနိုးတော်မူ၏။
၂၁ ထိုသို့ယေရှုသည်သိနိုးတော်မူပြီးမှစိတ်နှစ်လုံးတော်ပူ
ပန်ခြင်းရှိ၍ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ သင်တို့တွင်
တစ်စုံတယောက်သောသူသည် ငကိုအပ်နှံလိမ့်မည်ဟု
၂၂ သက်သေခံလျက်မိန့်တော်မူ၏။ အဘယ်သူကိုရည်
စောင်၍မိန့်တော်မူသည်ကိုတပည့်တော်တို့သည်တွေး
တောခြင်းရှိသဖြင့်အချင်းချင်းတယောက်ကိုတယောက်
၂၃ ကြည့်ရှုကြ၏။ ယေရှုချစ်တော်မူသောတပည့်တော်
၂၄ သည်ရင်ခွင်တော်နားမှာလျောင်းသဖြင့် အဘယ်သူကို
ရည်စောင်၍မိန့်တော်မူသနည်းဟုမေးစေခြင်းငှါရှိရန်
၂၅ ပေတရုသည်ထိုတပည့်တော်ကိုအမှတ်ပေး၏။ ထိုတ
ပည့်တော်သည်ယေရှု၏ရင်တော်ကိုမှီ၍လျောင်းနေ
၂၆ လျက်သခင်။ အဘယ်သူနည်းဟုလျှောက်၏။ ယေရှုက
လည်း ဤရန်တလုပ်စာကိုငါနှစ်၍ပေးသောသူဖြစ်၏
ဟုမိန့်တော်မူပြီးလျှင်ရန်တလုပ်စာကိုနှစ်ပြီးမှရှိရန်၏
၂၇ သားယုဒရှုကာရုတ်အားပေးတော်မူ၏။ ထိုသူသည်ရန်
တလုပ်စာကိုခံပြီးမှစာတန်သည်သုအထဲသို့ဝင်သေ၏။
ယေရှုကလည်းသင်ပြုရသောအမှုကိုအလျင်အမြန်ပြု
၂၈ ဆော့ဟုထိုသူအားမိန့်တော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့်ထိုသို့
မိန့်တော်မူသည်ကိုစားပွဲ၌လျောင်းသောသူတို့တွင်အ
၂၉ ဘယ်သူမျှမသိ။ အချို့တို့ကယုဒရှုကာရုတ်သည်ငွေအိတ်
ကိုဆောင်ဆော့ကြောင့်ဤပွဲ၌ငါတို့သုံးစရာအဖို့ကိုဝယ်
လော့ဟူ၍ငင်သို့မဟုတ်။ ဆင်းရဲသောသူတို့အားတစ်စုံတ
ခုကိုပေးလော့ဟူ၍ငင်ယေရှုမိန့်တော်မူသည်ဟုထင်မှတ်
၃၀ ကြ၏။ ယုဒရှုကာရုတ်သည်ရန်တလုပ်စာကိုခံပြီးမှချက်
ချင်းထွက်သွား၏။ ထိုအချိန်ကားညအချိန်ဖြစ်၏။
၃၁ ထိုသူသွားသည်နောက်။ ယေရှုကယခုတွင်လူသား
သည်ဘုန်းထင်ရှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ဘုရားသခင်
သည်လည်းလူသားအားဖြင့်ဘုန်းတော်ထင်ရှားခြင်းရှိ
၃၂ ၏။ ဘုရားသခင်သည်လူသားအားဖြင့်ဘုန်းတော်ထင်
ရှားခြင်းရှိလျှင်ဘုရားသခင်သည်ကိုယ်တော်တိုင်အား

ဖြင့်သူ၏ဘုန်းကိုထင်ရှားစေတော်မူလိမ့်မည်။ ကာလမ
ကြာမီဖြင့်သို့သူ၏ဘုန်းကိုထင်ရှားစေတော်မူလိမ့်မည်။
၃၃ ချစ်သားတို့။ ငါသည်သင်တို့နှင့်အတူခဏသာနေရ
၏။ သင်တို့သည်ငါ့ကိုရှာကြလိမ့်မည်။ ငါသွားရာအရပ်
သို့သင်တို့မရောက်နိုင်ကြဟုယုဒလူတို့အားငါပြောသ
၃၄ ကဲ့သို့ယခုသင်တို့အားငါပြော၏။ သင်တို့သည်အချင်း
ချင်းတယောက်ကိုတယောက်ချစ်ကြလော့။ ငါသည်သင်
တို့ကိုချစ်သည်နည်းဘုရားချင်းချင်းချစ်ကြလော့ဟုပညတ်
၃၅ သစ်ကိုငါပေး၏။ သင်တို့သည်အချင်းချင်းချစ်ကြလျှင်
လူအပေါင်းတို့သည်ထိုမေတ္တာကိုထောက်၍သင်တို့
သည်ငါ၏တပည့်ဖြစ်သည်ကိုသိရကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်
တော်မူ၏။
၃၆ ရှိရန်ပေတရုကသခင်။ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်အ
ရပ်သို့ကြွတော်မူမည်နည်းဟုမေးလျှောက်လျှင်ယေရှု
ကငါသွားရာအရပ်သို့သင်သည်ယခုမလိုက်နိုင်။ နောက်
၃၇ မှလိုက်ရလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ပေတရုကလည်းသ
ခင်။ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်နှင့်အတူအဘယ်ကြောင့်
ယခုမလိုက်နိုင်သနည်း။ ကိုယ်တော်အဖို့အကျွန်ုပ်၏အ
၃၈ သက်ကိုစွန့်ပါမည်ဟုလျှောက်လျှင် ယေရှုကအဖို့
သင့်အသက်ကိုစွန့်မည်လော။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်
ကား။ ကြက်မတွန်မှီသင်သည်သုံးကြိမ်ပြောက်အောင်
ငေါက်ညှင်းပယ်လိမ့်မည်ဟုပြန်မိန့်တော်မူ၏။
၃၉ တဖန်တုံ။ ယေရှုကသင်တို့စိတ်နှစ်လုံးပူပန်ခြင်းမရှိ
စေနှင့်။ ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်ကြလော့။ ငကိုလည်းယုံ
၄၀ ကြည်ကြလော့။ ငအဖေ၏အိမ်တော်၌နေစရာအခပ်အများ
ရှိ၏။ သို့မဟုတ်လျှင်မဟုတ်ကြောင်းကိုသင်တို့အားငါ
မပြောဘဲမနေ။ သင်တို့နေစရာအရပ်ကိုပြင်ဆင်ခြင်းငှါ
၄၁ ငါသွားရ၏။ ငါသည်သွား၍သင်တို့နေစရာအရပ်ကိုပြင်
ဆင်ပြီးမှတဖန်လာပြန်၍ငါရှိရာအရပ်၌သင်တို့ရှိစေခြင်း
၄၂ ငှါသင်တို့ကိုထံသို့ထိမ်းဆည်းမည်။ ငါသည်အဘယ်
အရပ်သို့သွားသည်ကိုငင်လမ်းခရီးကိုငင်သင်တို့သိကြ
၄၃ ၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။ သောမကလည်းသခင်။ ကိုယ်တော်
သည်အဘယ်အရပ်သို့သွားတော်မူသည်ကိုအကူနှိပ်
တို့မသိသည်ဖြစ်၍လမ်းခရီးကိုအဘယ်သို့သိနိုင်ပါမည်
၄၄ နည်းဟုလျှောက်လျှင် ယေရှုကငါသည်လမ်းခရီးဖြစ်၏။
သမ္မာတရားလည်းဖြစ်၏။ အသက်လည်းဖြစ်၏။ ငကို
အဖို့မပြုလျှင်အဘယ်သူမျှမဆည်းတော်ထံသို့မရောက်
၄၅ ရ။ သင်တို့သည်ငါ့ကိုသိလျှင်ငါမဆည်းတော်ကိုမသိဘဲ

မနေ့၅ကြ။ ယခုမှစ၍မည်းတော်ကိုသိမြင်ကြ၏ဟု၍နို့
တော်မူ၏။

၈ ဖိလိပ္ပူကလည်းသခင်။ ခမည်းတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့
အားပြတော်မူပါ။ ထိုသို့ပြလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ အလိုပြည့်စုံ
၉ ပါမည်ဟု သျှောက် ကံလျှင် ၊ ယေရှုက ဖိလိပ္ပူ။ ဤမျှကာလ
ပတ်လုံး ငါ သည်သင်တို့နှင့် အတူရှိပြီးမှ သင်သည် ငကို
မသိသေးသလော။ ငကို မြင်သောသူသည် ခမည်းတော်
ကိုမြင်၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ခမည်းတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား

ပြတော်မူပါ။ ဟုသင်သည်အဘယ်သို့ဆိုရသနည်း။ ငါသည်ခမည်းတော်၌ရှိသည်ကို၎င်း၊ ခမည်းတော်သည်ငါ၌ရှိတော်မူသည်ကို၎င်းမယုံသလော။ ငါဟောပြောသောစကားကိုကိုယ်အလိုအလျောက် ငါဟောပြောသည်မဟုတ်။ ငါပြုသောအမှုတို့ကိုငါ၌တည်နေတော်မူသော

၁၁ ခမည်းတော်သည်ပြုတော်မူ၏။ ငါသည်ခမည်းတော်၌
ရှိသည်ကို၎င်းခမည်းတော်သည်ငါ၌ရှိတော်မူသည်ကို၎င်း
ယုံကြည်လော့။ ငစကားကိုမယုံလျှင် အမှုတို့ကိုထောက်

၁၂ ရှိယုံကြသော။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ ငကိုယုံကြည်သောသူသည် ငပြုသောအမှုတို့ကို ပြုစိမ့်မည်။ ထိုအမှုတို့ထက်သာ၍ ကြီးသောအမှုတို့ကိုလည်း ပြုစိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ ငသည် ခမည်းတော်ထံသို့

၁၃ သွား၍၊ သံဝေဂရှိသည် ဝါဏီနာမကို အဖွဲ့ပြုလျက် ဆုတောင်း
သန့်အစိုင်း ဝါပြုမည်။ အကြောင်း မူကား။ ခမည်းတော်
သည် သားတော် အားဖြင့် ဆုန်းသင်္ဘောတော် မူခြင်းရှိ
၁၄ မည် အကြောင်း ဘည်း။ သံဝေဂရှိသည် ဝါဏီနာမကို အဖွဲ့
ပြု၍ တရံတရုသော ဆုကို တောင်းလျှင် တောင်းသည်
အစိုင်း ဝါပြုမည်။

၁၅ ကိုချစ်လျှင်ပေညွှတ်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ကြလော့။
၁၆ ငါသည်ခမည်းတော်ကိုတောင်း၍၊ခမည်းတော်သည်
သမ္မာတရားကိုပြသောဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသောတ
ပါးသောဥပစ္စာယ်ဆရာကိုသင်တို့နှင့်အတူအစည်မ
ပြတ်ဘည်နေစေခြင်းငှါသင်တို့အားပေးတော်မူမည်။

၁၇။ ထိုဝိညည်တော်ကို လောကီသားတို့သည်မသိမမြင်
သောကြောင့်မခံယူနိုင်ကြ။ ထိုဝိညည်တော်သည်သင်
တို့နှင့်အတူတည်နေ၍ သင်တို့၌ရှိတော်မူသောကြောင့်

သင်တို့သိရကြ၏။ ဝါသညသင်တို့ကိုသာမဲ့ ဖြစ်စေခြင်း
၎င်းဖြစ်မည်မဟုတ်။ သင်တို့သိသို့လာဦးမည်။ ခဏ
ကြာပြီးမှသာကိသားတို့သည် ဝန်ခံမိရကြ။ သင်တို့

မူကား ခြင်္ဂေကြသိန္နိမည်၊ ငါသည် အသက်ရှင်သော
 ကြောင့်သင်တို့သည်လည်း အသက်ရှင်ရကြသိန္နိမည်။

၂၀ ၊ ငါသည်ခမည်းတော်၌ရှိသည်ကိုရင်သင်တို့သည်ငါ၌
ရှိသည်ကိုရင်ငါသည်သင်တို့၌ရှိသည်ကိုရင်ထိုနေ့၌သင်
၂၁ တို့သည်သိရကြသိမည်။ ၊ ငပညတ်တို့ကိုချစ်စောင့်
ရှောက်သောသူသည်ငကိုချစ်သောသူဖြစ်၏။ ငကိုချစ်
သောသူကိုငခမည်းတော်သည်ချစ်တော်မူမည်။ ငါ
သည်လည်းထိုသူကိုချစ်၍သူအားကိုယ်တိုင်ထင်ရှား
မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယုဒရှင်ကဏ္ဍရတ်မဟုတ်။ အချားသောယုဒကသခင်။
 ကိုယ်တော်သည် လောကီသားတို့အားမထင်ရှားဘဲအ
 ကျွန်ုပ်တို့အားအဘယ်သို့ထင်ရှားတော်မူမည်နည်းဟု

၂၃ မေးလျှောက်၏။ ပေရှုကလည်း ငကိုချစ်သောသူသည်
စေကားကိုနားထောင်ဖိမ့်မည်။ ငမည်းတော်သည်ထို
သူကိုချစ်တော်မူမည်။ ငါတို့သည်လည်း သုခီသို့ (ကြွ၍

၂၄ နေရာချမည်။ ။ ငကိုမချစ်သောသူသည် ငစကားကိုနားမ
ထောင်။ သင်ဝို့ကြားသောစကားသည် ငစကားမဟုတ်။
ငကိုစေ့စွတ်တော်မူသောခမည်းတော်၏ စကားတော်

၁၁ ပြစ်၏။ ငါသည်သင်တို့နှင့်အတူရှိစည်တွင်ဤစကားကို
၁၂ ပြောခဲ့ပြီ။ ခမည်းတော်သည်အခွင့်နှင့်စေ့ဖွယ်တော်
မူသောဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတည်းဟူသောသန့်ရှင်းသော
မိညည်းတော်သည်လင်တို့အားခပ်သိမ်းသောအရာတို့
ကိုပြသသွန်သင်တော်မူ၍ငါပြောခဲ့သမျှသောစကားတို့
ကိုမှတ်မိသောညာဏ်ကိုသင်တို့အားပေးတော်မူမည်။

၁၇။ ညှိမ်သက်ခြင်းကိုသင်တို့၌ငါထားခဲ့၏။ ငါ၏ညှိမ်သက်ခြင်းကိုသင်တို့အားငါပေး၏။ လောကီသားတို့ပေးသကဲ့သို့ ငါပေးသည်မဟုတ်။ သင်တို့မိတ်နှစ်လုံးပူပန်

၂၈ ခြင်း။ ဖိုးရိမ်လှန့်လှုပ်ခြင်းမရှိစေနှင့်။ ငါသည် ယခုသွား
သော်လည်း သင်တို့ဆီသို့လာဦးမည်ဟု ငါပြောသော
စကားကို သင်တို့ကြားရကြပြီ။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုချစ်
လျှင် ခမည်းတော်ထံသို့ ငါသွားမည်ကို ဝမ်းမြောက်ကြ
လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့

ထက်သာ၍ပြီးပြီတော့မူဧ။။ ထိုအမှုအရာရောက်
သောအခါသင်တို့လည်ယုံကြည်စေခြင်းငှါမရောက်ဖို့
ယခုပင်သင်တို့အားဝါပြောနှင့်ပြီ။ ယခုမှစ၍ငါသည်

သင်တို့နှင့်သာစွာမသဘောပြု။ အကြောင်းမူကား။ ဤလောကကို အစိုးရသောမင်းသည် လာဆဲဖြစ်၏။ လာသော်

ခမည်းတော်ကိုချစ်သည်ကိုရင် ခမည်းတော် ဌာတော်
မူသည်အတိုင်းငါပြုသည်ကိုရင်လောကီသားတို့သိမည်
အကြောင်းတည်း။ ဤအရပ်မှထ၍သွားကြကုန်အံ့။

၁၆ ရပ်မှန်ထုတ်ကြွယ်မည်။ သင်တို့ကို သတ်သောသူ မည်သည်ကား ဘုရားဝတ်ကို ငါပြုပြီဟုမိမိထင်မှတ်
 ၁၇ သောအချိန်ကာလရောက်ထိမိမည်။ ခမည်းတော်ကို မသိ။ ငကိုလည်းမသိသောကြောင့်ထိုသို့ပြုကြွယ်မည်။
 ၁၈ | ထိုအချိန်ကာလရောက်သောအခါငါသည် အထက် ကဏ္ဍိသို့ပြောပြီးသည်ကိုသင်တို့အောင်းမေ့စေခြင်းငှါ ယခုပင်ငါဟောပြော၏။ အစအစဉ်သင်တို့နှင့်အတူငါ
 ၁၉ ရှိသောကြောင့်ဤသို့မပြောဘူးသေး။ | ငကိုစေလွှတ် တော်မူသောသူထံသို့ယခုငါသွားရမည်ဖြစ်၍ အဘယ်အ
 ၂၀ ရပ်သို့သွားမည်နည်းဟုသင်တို့မမေးကြ။ ဤအကြောင်း အရာတို့ကိုငါဟောပြောသောကြောင့်သင်တို့သည်အ
 ၂၁ လွန်ဝမ်းနည်းခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။
 ၂၂ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ ငါသွားလျှင်သင်တို့ အကျိုးရှိထိမိမည်။ အကြောင်းမူကား။ ငါမသွားလျှင် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်သင်တို့ဆီသို့မလာ။ ငါသွားလျှင်
 ၂၃ ထိုသူကိုသင်တို့ဆီသို့ငါစေလွှတ်မည်။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ သည်ရောက်လာလျှင် နုစိုက်အပြစ်ကိုငှင်အပြစ်ကင်း
 ၂၄ ခြင်းကိုငှင်အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုငှင်လောကီသားတို့အား ထင်ရှားစွာဖော်ပြမည်။ ငကိုမယုံကြည်ကြသောကြောင့်
 ၂၅ နုစိုက်အပြစ်ကိုဖော်ပြမည်။ ငါသည်ခမည်းတော်ထံသို့ သွားမည်ဖြစ်၍သင်တို့သည်နောက်တဖန်ငကိုမတွေ့
 ၂၆ မမြင်ရသောကြောင့်အပြစ်ကင်းခြင်းကိုဖော်ပြမည်။ ဤ လောကကိုအစိုးရသောမင်းသည်အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရသောကြောင့်အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုဖော်ပြမည်။
 ၂၇ သင်တို့အားငါပြောစရာစကားအများရှိသော်လည်း
 ၂၈ သင်တို့သည်ယခုခံနိုင်ကြ။ သမ္မာတရားနှင့်ပြည့်စုံသော ထိုဝိညာဉ်တော်သည်ရောက်လာသောအခါသမ္မာတရား ကိုသင်တို့အားအကြွင်းမဲ့သွန်သင်ပြသထိမိမည်။ ထို
 ၂၉ ဝိညာဉ်တော်သည်ကိုယ်အလိုအလျောက်ဟောပြောမည် မဟုတ်။ ကြားသမျှတို့ကိုဟောပြောထိမိမည်။ နောင်လာ လတံ့သောအရာတို့ကိုလည်းသင်တို့အားဖော်ပြသိမိမည်။
 ၃၀ | ထိုသူသည်ငှားကိုထင်ရှားစေထိမိမည်။ အကြောင်း မူကား။ ငါနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာကိုယူ၍သင်တို့အား ဖော်ပြထိမိမည်။ ခမည်းတော်နှင့်စပ်ဆိုင်သမျှသည်ငါ နှင့်စပ်ဆိုင်၏။ ထိုကြောင့်ငါနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာကို ယူ၍သင်တို့အားဖော်ပြထိမိမည်ဟုငါပြော၏။
 ၃၁ ခဏကြာပြီးမှသင်တို့သည်ငကိုမမြင်ရကြ။ တဖန် ခဏကြာပြီးမှငကိုမြင်ပြန်ကြထိမိမည်။ အကြောင်းမူ ကား။ ငါသည်ခမည်းတော်ထံသို့သွားမည်ဟုမိန့်တော်မူ

၃၂ ၏။ တပည့်တော်အချို့ကလည်း ခဏကြာပြီးမှသင်တို့ သည်ငကိုမမြင်ရကြ။ တဖန်ခဏကြာပြီးမှငကိုမြင်ပြန် ကြထိမိမည်ဟူ၍ငှင်အကြောင်းမူကား။ ငါသည်ခမည်း တော်ထံသို့သွားမည်ဟူ၍ငှင်မိန့်တော်မူသောစကားသည်
 ၃၃ အဘယ်သို့နည်း။ ခဏဟူ၍မိန့်တော်မူသော်အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်း။ မိန့်တော်မူသောစကားကိုအကျွန်ုပ်တို့
 ၃၄ သည်နားမလည်ဟုအချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။ တပည့် တော်တို့သည်မေးလျှောက်လိုသည်ကိုယေရှုသိမြင် တော်မူလျှင်ခဏကြာပြီးမှသင်တို့သည်ငကိုမမြင်ရကြ။ တဖန်ခဏကြာပြီးမှငကိုမြင်ပြန်ကြထိမိမည်ဟုငါပြော သောစကားကိုသင်တို့သည်အချင်းချင်းဆင်ချင်ကြ
 ၃၅ သလော။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ သင်တို့သည် ငိုကျွေးမြည်တင်ခြင်းရှိကြထိမိမည်။ လောကီသားတို့ သည်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြထိမိမည်။ သင်တို့မူကားဝမ်း နည်းခြင်းရှိသော်လည်းထိုဝမ်းနည်းခြင်းသည်တဖန်ဝမ်း
 ၃၆ မြောက်ခြင်းဖြစ်ထိမိမည်။ မိမိသည်သားကိုဖွားစဉ်အ ခါဖွားရသောအချိန်စေ့သောကြောင့်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိ၏။ ဖွားမြင်ပြီးမှဤလောက၌လူတယောက်ကိုဖွားမြင်သော ကြောင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၍အထက်ခံရသောဝေဒနာကို
 ၃၇ မေ့လျော့တတ်၏။ ထိုနည်းတူ။ ယခုတွင်သင်တို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်းရှိကြသော်လည်းနောက်တဖန်သင်တို့ကို ငါတွေ့မြင်သဖြင့်သင်တို့သည်မိတ်နှစ်လုံးဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိကြထိမိမည်။ ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုအဘယ်သူ
 ၃၈ မျှလူယူမျှဆီးခြင်းငှါမတတ်နိုင်။ ထိုနေ့၌သင်တို့သည် ငကိုအလျှင်းမမေးမြန်းရကြ။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည် ကား။ သင်တို့သည်င၏နာမကိုအမှီပြု၍ခမည်းတော်
 ၃၉ ဌာဆုတောင်းသမျှတို့ကိုခမည်းတော်သည်ပေးတော် မူမည်။ ယခုတိုင်အောင်င၏နာမကိုအမှီပြု၍သင်တို့ သည်အဘယ်ဆုကိုမျှမတောင်းကြသေး။ သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်းစုံလင်စေခြင်းငှါတောင်းကြ -
 ၄၀ လော့။ ထိုသို့တောင်းလျှင်ရကြထိမိမည်။
 ၄၁ ဤအရာတို့ကိုပုံဥပမာအားဖြင့်ငါဟောပြော၏။ ပုံဥ ပမာအားဖြင့်မဟောမပြောဘဲခမည်းတော်နှင့်စပ်ဆိုင် သောအရာတို့ကိုသင်တို့အားအတည်အလင်းဖော်ပြ
 ၄၂ သောအချိန်ကာလရောက်ထိမိမည်။ ထိုကာလ၌သင် တို့သည်င၏နာမကိုအမှီပြု၍ဆုတောင်းကြထိမိမည်။ သင်တို့အဖို့အလိုငှါငါသည်ခမည်းတော်ကိုတောင်း
 ၄၃ မည်ဟုမဆို။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည်ငကိုချစ် ကြ၍ငါသည်ဘုရားသခင်အထံတော်မှကြွလာသည်ကို

ယုံကြသောကြောင့်မမည်းတော်သည် ကိုယ်တော်တိုင်
 ၂၀ သင်တို့ကိုချစ်တော်မူ၏။ ငါသည်မမည်းတော်ထံမှထွက်
 ၂၁ ခမည်းတော်ထံသို့သွားဦးမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်
 ၃၀ မဆောင်ဘဲအတည့်အလင်းဟောတော်မူ၏။ အလုံးစုံ
 တို့ကိုသိတော်မူသည်ကိုငင်အဘယ်သူမျှကိုယ်တော်ကို
 မေးမြန်းစေခြင်းငှါ အလိုတော်မရှိသည် ကိုငင်ယခုတွင်
 အကျွန်ုပ်တို့သိကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်ဤအကြောင်း
 ကိုထောက်၍ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်အထံတော်
 မှကြွလာတော်မူသည်ကိုယုံပါသည်ဟုလျှောက်ကြ၏။
 ၃၁ |ယေရှုကလည်းယခုတွင်ယုံကြပြီလော။ သင်တို့သည်
 ၃၂ ကွဲပြား၍ငိုတကိုယ်တည်းနေစေခြင်းငှါစွန့်ပြစ်လျက်
 အသီးအသီးမိမိတို့နေရာသို့ပြေးသွားမည်အချိန်ကာလ
 သည်လာ၍ယခုပင်ရောက်ပေ၏။ သို့သော်လည်းငါသည်
 တကိုယ်တည်းနေသည်မဟုတ်။ ခမည်းတော်သည်ငါ
 ၃၃ နှင့်အတူရှိတော်မူ၏။ သင်တို့သည်ငိုအဖို့ပြု၍ညီမိ
 သက်ခြင်းရှိစေခြင်းငှါ ဤစကားကိုငါဟောပြောပြီ။ သင်
 တို့သည်လောက၌ဆင်းရဲနွမ်းပါးခံရကြလိမ့်မည်။ သို့
 သော်လည်းမစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ငါသည်လောကကိုအောင်
 ပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၇
 ၁ ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှယေရှုသည်ကောင်းကင်သို့
 ၂ ကြည့်မျှော်၍အိုအဖ။ အကျွန်ုပ်အချိန်ရောက်ပါပြီ။ ကိုယ်
 တော်သည်သားတော်လက်သို့အပ်ပေးတော်မူသော
 သူတို့အားထာဝရအသက် ကိုပေးစေခြင်းငှါ လူမျိုးအ
 ပေါင်းတို့ကိုအစိုးရသောအခွင့်တန်ခိုးကို သားတော်
 အားပေးတော်မူသည်နှင့်အညီ သားတော်သည် ကိုယ်
 တော်၏ဘုန်းကိုထင်ရှားစေတော်မူပါ။ ထာဝရအသက်
 ၃ ဟူမူကား။ မှန်သောဘုရားသခင်တဆူတည်းဖြစ်တော်
 မူသောကိုယ်တော်ကိုငင်စေလွှတ်တော်မူသောယေရှု
 ၄ ခရစ်ကိုငင်သိကျွမ်းခြင်းတည်း။ အကျွန်ုပ်သည်မြေကြီး
 ပေါ်မှာကိုယ်တော်၏ဘုန်းကိုထင်ရှားစေပါပြီ။ အကျွန်ုပ်
 ဆောင်ရွက်စရာဘို့အကျွန်ုပ်နှိပ်ပေးတော်မူသောအ
 ၅ မှုကိုအကျွန်ုပ်ဆောင်ရွက်၍ပြီးပါပြီ။ အိုအဖ။ ဤကမ္ဘာ
 မတည်မရှိမှီအထံတော်၌အကျွန်ုပ်ခံစားသောဘုန်းအသ
 ရေနှင့်ယခုတွင်လည်းအကျွန်ုပ်ကိုအထံတော်၌ချီးမြှောက်
 တော်မူပါ။

၁ ဤလောကထဲမှယူ၍အကျွန်ုပ်နှိပ်ပေးတော်မူသော
 သူတို့အားအကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်၏နာမကိုပြပါပြီ။
 ထိုသူတို့ကိုကိုယ်တော်သည်ပိုင်တော်မူသဖြင့်အကျွန်ုပ်
 အားပေးတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏နှုတ်ကပတ်တရားကို
 ၇ သူတို့သည်စောင့်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်အားပေးတော်မူ
 သမျှတို့သည်ကိုယ်တော်မှဖြစ်ကြောင်းကိုသူတို့သည်
 ၈ ယခုသိကြပါ၏။ အကြောင်းမူကား။ အကျွန်ုပ်အားပေး
 တော်မူသောအရာတို့ကိုသူတို့အားအကျွန်ုပ်ပေး၍
 သူတို့သည်ခံယူသဖြင့်အကျွန်ုပ်သည်အထံတော်မှကြွ
 လာသည်ကိုအတတ်သိကြသည်နှင့်ကိုယ်တော်သည်အ
 ၉ ကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်တော်မူသည်ကိုယုံကြပါ၏။ သူတို့အ
 ဖို့အလိုငှါအကျွန်ုပ်ဆုတောင်းပါ၏။ လောကီသားတို့
 အဖို့အလိုငှါဆုတောင်းသည်မဟုတ်ပါ။ အကျွန်ုပ်အား
 ပေးတော်မူသောသူတို့သည်ကိုယ်တော်၏လူဖြစ်သော
 ၁၀ ကြောင့်ထိုသူတို့အဖို့အလိုငှါဆုတောင်းပါ၏။ အကျွန်ုပ်
 နှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာရှိသမျှတို့သည်ကိုယ်တော်နှင့်
 စပ်ဆိုင်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်နှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာရှိ
 သမျှတို့သည်လည်းအကျွန်ုပ်နှင့်စပ်ဆိုင်၍ထိုအရာတို့
 ၁၁ အားဖြင့်အကျွန်ုပ်သည်ဘုန်းထင်ရှားပါ၏။ ယခုမှစ၍
 အကျွန်ုပ်သည်ဤလောက၌မရှိပါ။ ဤသူတို့မူကားဤ
 လောက၌ရှိရစ်ကြပါမည်။ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်
 ထံသို့သွားရပါမည်။ သန့်ရှင်းတော်မူသောအဖ။ ကိုယ်
 တော်နှင့်အကျွန်ုပ်သည်တလုံးတဝတည်းဖြစ်သကဲ့သို့အ
 ကျွန်ုပ်အားပေးတော်မူသောဤသူတို့သည်ဖြစ်ရပါမည်
 အကြောင်း။ သူတို့ကိုကိုယ်တော်၏နာမ၌တည်စေတော်
 ၁၂ မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်ဤလောက၌ဤသူတို့နှင့်တကွရှိစဉ်
 ကာလသူတို့ကိုကိုယ်တော်၏နာမ၌တည်စေပါပြီ။ အ
 ကျွန်ုပ်အားပေးတော်မူသောသူတို့ကိုအကျွန်ုပ်စောင့်မ
 ပါပြီ။ ထိုသူတို့တွင်ပျက်စီးခြင်း၏သားတယောက်မှ
 တပါး။ အဘယ်သူမျှပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်ပါ။ ထို
 သူသည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သည်အကြောင်းကား
 ကျမ်းစာပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။
 ၁၃ ယခုတွင်အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ထံသို့သွားရ
 မည်ဖြစ်၍ဤသူတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုအဖို့ပြုသဖြင့်ဝမ်း
 မြောက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံမည်အကြောင်း။ ဤစကားကိုဤ
 ၁၄ လောက၌အကျွန်ုပ်ပြောပါ၏။ ကိုယ်တော်၏နှုတ်က
 ပတ်တရားကိုဤသူတို့အားအကျွန်ုပ်ပေးပါပြီ။ အကျွန်ုပ်
 သည်ဤလောကနှင့်မဆက်ဆံသကဲ့သို့ဤသူတို့သည်
 မဆက်ဆံသောကြောင့်လောကီသားတို့သည်ဤသူတို့

သူတို့၌ရှိစေခြင်းငှါ ဂုဏ်ကိုယ်တော်၏နာမ ကို အကန့်ဝှက်
သည်သူတို့အားပြည့်နှံပါပြီဖြစ်၍အစည်ပြည့်နှံပါမည်
ဟု မိန့်ကြွက်တော်မူ၏။

၁ ထိုသို့မိန့်ကြက်တော်မူပြီးမှယေရှုသည်တပည့်တော်
တို့နှင့်အတူကေခြံနဲ့ချောင်းတဖက်သို့ကြွ၍ထိုအရပ်၌
၂ ရှိသောဥယျာဉ်သို့ဝင်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်သို့ယေရှု
သည်တပည့်တော်တို့နှင့်အတူသွားမြဲရှိသောကြောင့်
ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသောယုဒရှင်ကဏ္ဍာရုတ်သည်ထိုအ
၃ ရပ်ကိုသိသည်ဖြစ်၍၊စစ်သူရဲတတပ်ကို၎င်းယဇိပရော
ဟိတ်အကြီးတို့နှင့်ဖာရိရှဲတို့စေလွှတ်သောမင်းလုလင်
တို့ကို၎င်းခေါ်ခဲ့၍မီးအိမ်။မီးရူး။လက်နက်တို့ကိုလက်
၄ စွဲလျက်လာကြ၏။ယေရှုသည်ကိုယ်၌ဖြစ်လေ့သမျှ
သောအမှုအရာတို့ကိုသိတော်မူလျက်လာသောသူတို့
ဆီသို့သွား၍အဘယ်သူကိုရှာကြသနည်းဟုမေးတော်မူ
၅ ၏။နာဇရက်မြို့သားယေရှုကိုရှာကြသည်ဟုဆိုလျှင်
ယေရှုကငါသည်ထိုသူဖြစ်၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။ကိုယ်
တော်ကိုအပ်နှံသောယုဒရှင်ကဏ္ဍာရုတ်သည်လည်းထိုသူ
၆ တို့နှင့်အတူရပ်နေ၏။ငါသည်ထိုသူဖြစ်၏ဟုမိန့်တော်
မူလျှင်ထိုသူတို့သည်နောက်သို့လန်၍မြေပေါ်၌လဲကြ၏။
၇ |အဘယ်သူကိုရှာကြသနည်းဟုတဖန်မေးတော်မူလျှင်
နာဇရက်မြို့သားယေရှုကိုရှာကြသည်ဟုဆိုသူတို့သည်
၈ ဆိုကြ၏။ယေရှုကလည်းငါသည်ထိုသူဖြစ်၏ဟုငါပြော
ပြီ။သို့ဖြစ်၍ကိုရှာလျှင်ဤသူတို့သည်သွားပါလေစေ
၉ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်အားပေး
တော်မူသောသူတို့တွင်အဘယ်သူမျှပျက်စီးခြင်းသို့
မရောက်ပါဟူသောအထက်စကားတော်ကိုပြည့်စုံစေ
ခြင်းငှါဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ထိုအခါရှိမုန့်ပေတရုသည့်မိမိ၌ပါသော ဘေးကိုဆွဲ
ထုတ်ပြီးလျှင်ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း၏ကျွန်တယောက်ကို
ချတ်သဖြင့်လကျာနားရွက်ပြတ်လေ၏။ ထိုကျွန်၏အမည်
၁၁ ကားမာလ ချစ်သတည်း။ ယေရှုကလည်း ဘေးကိုအိမ်
၌သွင်းထားလော့။ ခမည်းတော်သည် ငအားပေးတော်
မူသောခွက်ကိုငါမသောက်ရာ သလောဟု ပေတရုအား
၁၂ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါတင်မှူးမှစ၍စစ်သူရဲတို့နှင့်ယုဒ
မင်းလုလင်တို့သည်ယေရှုကိုဖမ်းဆီး၍ချဉ်နှောင်ပြီးလျှင်
၁၃ အနွတ်မင်းထံသို့ရှေ့ဦးစွာယူသွားကြ၏။ အနွတ်မင်း
ကားထိုနှစ်တွင်ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းဖြစ်သောကယာ
၁၄ ဖ၏ယောက္ခမဖြစ်သတည်း။ ထိုကယာဖကားလူတ

ယောက်သည်လူများကိုအတွက်ပျက်စီးသောသင်္ချာ
ကောင်းသည်ဟုယူဆလေ၏။

၁၁ ရှိမဟုတ်လောဟုဆိုလျှင်၊ ပေတရုသည်တဖန်ညှင်းပြန်
လေ၏။ ထိုခဏချင်းတွင်ကြက်တွန်၏။
၁၂ နံနက်အချိန်ရောက်လျှင် ယောရှုကိုကယာဖတ်မှအိမ်
တော်ဦးသို့ဆောင်သွားကြ၏။ ထိုသူတို့သည်အာပတ်နှင့်
၁၃ ဦးထဲသို့ကိုယ်တိုင်မဝင်ကြ။ ထို့ကြောင့်ပိလတ်မင်း
သည်သူတို့ရှိရာသို့ထွက်၍ ဤသူနှစ်ဦးအဘယ်အပြစ်ကို
၁၄ တင်ကြသနည်းဟုမေးသော်၊ ဤသူသည်လူဆိုးမဟုတ်
၁၅ လျှင်အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော်၌မအပ်ပါဟုလျှောက်
၁၆ ကြ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်းသူကိုယူ၍သင်တို့ဓမ္မ
သတ်အတိုင်းစီရင်ကြဟုဆို၏။ ယုဒလူတို့ကလည်းအ
၁၇ ကျွန်ုပ်တို့သည်အဘယ်သူ့ကိုမျှမသတ်ပိုင်ပါဟုလျှောက်
၁၈ ကြ၏။ ထိုသို့လျှောက်သော်ယောရှုသည်အဘယ်သို့မိမိ
သေရမည်အရိပ်ကိုပေး၍မိန့်တော်မူသောစကားတော်
ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။

၁၉ ထိုအခါယဇ်ပရောဟိတ်မင်းသည်တပည့်တော်
တို့ကို၎င်းဒေသနာတော်ကို၎င်းအကြောင်းပြု၍ယောရှုကို
၂၀ မေးမြန်းစစ်ကြော၏။ ယောရှုကလည်းငါသည်လောက၌
ထင်ရှားစွာဟောပြောပြီ။ ယုဒလူအပေါင်းတို့စည်းဝေး
ရာတရားစုရပ်၌၎င်းဗိတ်ဌာနတော်၌၎င်းအစည်မပြတ်
ဆုမွန်ပြုပါပေပြီ။ မသင်ရှားဘဲအလျှင်းမဟောမပြော။
၂၁ အဘယ်ကြောင့်ငါ့ကိုမေးမြန်းသနည်း။ ငါသည်အဘယ်
သို့ဟောပြောသည်ကိုကြားနာသောသူတို့ကိုမေးမြန်း
လေ့။ ငါပြောသောစကားကိုထိုသူတို့သည်သိကြ၏ဟု
၂၂ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်မူလျှင်အနီးအပါး၌ရပ်
နေသောမင်းလုလင်တယောက်ကသင်သည်ယဇ်ပရော
ဟိတ်မင်းကိုသို့ပြန်ပြောရာသလောဟုဆိုလျက်ယောရှု
၂၃ ကိုရိုက်လေ၏။ ယောရှုကလည်းစေကားမမှန်လျှင်မမှန်
ကြောင်းကိုပြပါ။ မှန်လျှင်ငါ့အဘယ်ကြောင့်ရိုက်သ
၂၄ နည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။ အနွတ်မင်းသည်ကိုယ်တော်ကို
ချည်နှောင်လျက်ရှိသည်အတိုင်းယဇ်ပရောဟိတ်မင်း
ကယာဖတ်သို့ခေါ်ခေါ်ပြီ။

၂၅ ရှိမဟုတ်လောဟုဆိုလျှင်၊ ပေတရုသည်တဖန်ညှင်းပြန်
လေ၏။ ထိုခဏချင်းတွင်ကြက်တွန်၏။
၂၆ နံနက်အချိန်ရောက်လျှင် ယောရှုကိုကယာဖတ်မှအိမ်
တော်ဦးသို့ဆောင်သွားကြ၏။ ထိုသူတို့သည်အာပတ်နှင့်
၂၇ ဦးထဲသို့ကိုယ်တိုင်မဝင်ကြ။ ထို့ကြောင့်ပိလတ်မင်း
သည်သူတို့ရှိရာသို့ထွက်၍ ဤသူနှစ်ဦးအဘယ်အပြစ်ကို
၂၈ တင်ကြသနည်းဟုမေးသော်၊ ဤသူသည်လူဆိုးမဟုတ်
၂၉ လျှင်အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော်၌မအပ်ပါဟုလျှောက်
၃၀ ကြ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်းသူကိုယူ၍သင်တို့ဓမ္မ
သတ်အတိုင်းစီရင်ကြဟုဆို၏။ ယုဒလူတို့ကလည်းအ
၃၁ ကျွန်ုပ်တို့သည်အဘယ်သူ့ကိုမျှမသတ်ပိုင်ပါဟုလျှောက်
၃၂ ကြ၏။ ထိုသို့လျှောက်သော်ယောရှုသည်အဘယ်သို့မိမိ
သေရမည်အရိပ်ကိုပေး၍မိန့်တော်မူသောစကားတော်
ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။

၃၃ ပိလတ်မင်းသည်အိမ်တော်ဦးထဲသို့တဖန်ဝင်၍ယော
ရှုကိုခေါ်ပြီးလျှင်သင်သည်ယုဒရှင်ဘုရင်မှန်သလော
၃၄ ဟုမေး၏။ ယောရှုကလည်းမင်းကြီးသည်ကိုယ်အလိုအ
လျှောက်၍သို့မေးသလော။ သို့မဟုတ်။ သူတပါးတို့သည်
ငါ၏အကြောင်းကိုလျှောက်ကြပြီလောဟုမေးတော်မူ၏။
၃၅ ပိလတ်မင်းကငါသည်ယုဒလူဖြစ်သလော။ သင်၏လူမျိုး
နှင့်တကွယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့သည်သင့်ကိုငါ၌
အပ်ကြပြီ။ သင်သည်အဘယ်သို့ပြုမိသနည်းဟုမေးလျှင်
၃၆ ယောရှုကငါ၏နိုင်ငံသည်ဤလောကနှင့်မစပ်ဆိုင်။ ငါ၏
နိုင်ငံသည်ဤလောကနှင့်စပ်ဆိုင်လျှင်ငါသည်ယုဒလူတို့
လက်သို့မရောက်စေခြင်းငှါငါ၏လူတို့သည်တိုက်လံကြ
လိမ့်မည်။ ယခုမူကားငါ၏နိုင်ငံသည်ဤဒေသအရပ်နှင့်
၃၇ မစပ်ဆိုင်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်းသို့ဖြစ်
လျှင်သင်သည်ရှင်ဘုရင်မှန်သလောဟုမေးသော်ယောရှု
ကမင်းကြီးမေးသည်အတိုင်းငါသည်ရှင်ဘုရင်မှန်၏။
၃၈ သမ္မာတရားဘက်၌သက်သေခံခြင်းငှါငါသည်ဇွေးဇွား
ခြင်းကိုခံ၍ဤလောကသို့ကြွလာပြီ။ သမ္မာတရားနှင့်စပ်
ဆိုင်သမျှသောသူတို့သည်စေကားကိုနားထောင်ကြ
၃၉ သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်းသမ္မာတရား
ကားအဘယ်သို့နည်းဟုမေးပြီးမှတဖန်ယုဒလူတို့ရှိရာသို့
၄၀ ထွက်၍ဤသူနှစ်ဦးအဘယ်အပြစ်ကိုမျှမသတ်ပိုင်ပါဟု
လျှောက်ကြ၏။ ထိုသို့လျှောက်သော်ယောရှုသည်အဘယ်သို့မိမိ
သေရမည်အရိပ်ကိုပေး၍မိန့်တော်မူသောစကားတော်
ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။

၄၁ ရှိမဟုတ်လောဟုဆိုလျှင်၊ ပေတရုသည်တဖန်ညှင်းပြန်
လေ၏။ ထိုခဏချင်းတွင်ကြက်တွန်၏။
၄၂ နံနက်အချိန်ရောက်လျှင် ယောရှုကိုကယာဖတ်မှအိမ်
တော်ဦးသို့ဆောင်သွားကြ၏။ ထိုသူတို့သည်အာပတ်နှင့်
၄၃ ဦးထဲသို့ကိုယ်တိုင်မဝင်ကြ။ ထို့ကြောင့်ပိလတ်မင်း
သည်သူတို့ရှိရာသို့ထွက်၍ ဤသူနှစ်ဦးအဘယ်အပြစ်ကို
၄၄ တင်ကြသနည်းဟုမေးသော်၊ ဤသူသည်လူဆိုးမဟုတ်
၄၅ လျှင်အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော်၌မအပ်ပါဟုလျှောက်
၄၆ ကြ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်းသူကိုယူ၍သင်တို့ဓမ္မ
သတ်အတိုင်းစီရင်ကြဟုဆို၏။ ယုဒလူတို့ကလည်းအ
၄၇ ကျွန်ုပ်တို့သည်အဘယ်သူ့ကိုမျှမသတ်ပိုင်ပါဟုလျှောက်
၄၈ ကြ၏။ ထိုသို့လျှောက်သော်ယောရှုသည်အဘယ်သို့မိမိ
သေရမည်အရိပ်ကိုပေး၍မိန့်တော်မူသောစကားတော်
ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။

၄၀ | တဖန်လူအပေါင်းတို့က ဤသူကိုမလွှတ်စေချင်ပါ။
 ၄၁ | ဗာရုဗုဒ္ဓကိုလွှတ်စေချင်ပါသည်ဟု အော်ဟစ်၍ လျှောက်ဆိုကြ၏။ ထိုဗာရုဗုဒ္ဓကား ခားမြဲဖြစ်သတည်း။

၁၉ | ထိုအခါ ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကိုယူ၍ ရိုက်ပြီးမှ
 ၂ | စစ်သူရဲတို့သည် ဆူးပင်နှင့် ရက်သောဦးရစ်ကို ခေါင်းတော်၌ တင်၍ နီမောင်းသောဝတ်လုံနှင့် ခြုံစေပြီးလျှင်
 ၃ | ယုဒရှင်ဘုရင်။ ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ဆို၍ ရိုက်ပုတ်ကြ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း ဤသူ၌ အဘယ်အပြစ်ကို မျှငါမတွေ့ကြောင်းကို သင်တို့သိစေခြင်းငှါ သူကို သင်တို့ရှိရာသို့ ငါထုတ်ပြသည်ဟု ဆို၏။

၄ | ထိုအခါ ယေရှုသည် ဆူးပင်ဦးရစ်နှင့် နီမောင်းသောဝတ်လုံကိုဝတ်လျက် ပြင်သို့ထွက်ကြွတော်မူ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း သူကိုကြည့်ကြလေ့ဟု ဆို၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူလင်များတို့က ထိုသူကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားပါ။ ရိုက်ထားပါဟု ဟစ်ကျော်ကြ၏။ ပိလတ်မင်းက သင်တို့သည် သူကိုယူ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားကြ။ ငါသည် သူ၌ အပြစ်ကို မတွေ့ဟု ဆိုလျှင်

၅ | ယုဒလူတို့က ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏သားတော် ဖြစ်ရောင် ဆောင်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့၌ရှိသောဓမ္မသတ်အတိုင်း သေထိုက်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၆ | ထိုစကားကို ကြားလျှင် ပိလတ်မင်းသည် သာ၍ ကြောက်သဖြင့် အိမ်တော်ဦးထဲသို့ဝင်ပြန်၍၊ ယေရှုအား သင်သည် အဘယ်ကဖြစ်သနည်းဟု မေးလျှင် တခွန်းကို

၇ | မှုပြန်တော်မမူ။ ပိလတ်မင်းကလည်း ငါနှင့်စကားမပြောသလော။ ငါသည် သင့်ကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားပိုင်သည်ကို ငှက်လွှတ်ပိုင်သည်ကို ငှက်သင်သင်မသိလောဟု ဆိုသော်၊ အထက်အရပ်မှ အခွင့်ကို မရလျှင် မင်းကြီးသည် ကျင့်အဘယ်သို့မျှ မပြုပိုင်။ ထို့ကြောင့် ကျင့်မင်းကြီးလက်သို့ အပ်နှံသောသူသည် သာ၍ကြီးသော အပြစ်ရှိသည်ဟု

၈ | ဖိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ မှစ၍ ပိလတ်မင်းသည် ကိုယ်တော်ကို လွှတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံလေ၏။ ယုဒလူတို့ကလည်း ထိုသူကို လွှတ်လျှင် ကိုယ်တော်သည် ကဲသာဘုရင်၏ အဆွေမဟုတ်ပါ။ ရှင်ဘုရင်လုပ်သောသူမည်သည် ကားကဲသာဘုရင်၏ရန်သူ ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၉ | ထိုစကားကို ကြားလျှင် ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကို ပြင်သို့ထုတ်ပြီးမှ ဗာရုဗုဒ္ဓကားအား ဖြင့်ဇဗ္ဗသ အမည်ရှိ၍ ကျောက်ခင်းဟု ခေါ်ဝေါ်သော အရပ်၌ တရားပွဲစင်ပေါ်မှာ ထိုင်လေ၏။ ထိုနေ့ အချိန်ကား ပထမအပိတ်နေ့။ တချက်တီး အချိန်သောက်ရှိ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း သင်

တို့၏ရှင်ဘုရင်ကို ကြည့်ကြလေ့ဟု ယုဒလူတို့အား ပြောဆိုလျှင်၊ ထိုသူကို ထုတ်ပါ။ ထုတ်ပါ။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားပါဟု လူများဟစ်ကျော်ကြ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း သင်တို့၏ရှင်ဘုရင်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားရမည်လောဟု မေးပြန်လျှင် ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့က အကျွန်ုပ်တို့၌ ကဲသာဘုရင်မှတစ်ပါး အဘယ်ရှင်ဘုရင်မျှ မရှိပါဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ထိုအခါ ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားစေခြင်းငှါ ထိုသူတို့လက်သို့ အပ်သဖြင့် သူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုယူ၍ ထုတ်သွားကြ၏။

၁၀ | ကိုယ်တော်သည် မိမိလက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထပ်လျက် ဥက္ကောင်းခွံအရပ်ဟူ၍ တွင်သော အရပ်သို့ ထွက်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်ကား ဟေဗြဲစကားအားဖြင့် ဂေါထ

၁၁ | ဂေါသ အမည်ရှိ၏။ ထိုအရပ်၌ ကိုယ်တော်ကို အချားသောသူနှစ်ယောက်နှင့် တကွ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားကြ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက် အလယ်မှာ ယေရှုသည် နေရာကျသတည်း။ ပိလတ်မင်းသည်လည်း ကမ္ဘည်းထိပ်စာကို ရေး၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်၌ တင်လေ၏။ ထိုစာချက်ဟူမူကား။ ယုဒရှင်ဘုရင် နာဇာရက်မြို့သား ယေရှုဟု ရေးထားသတည်း။ ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားသော အရပ်သည် မြို့နှင့်နီးသည် ဖြစ်၍ ထိုထိပ်စာကို ဟေဗြဲဘာသာ၊ ဂရိဘာသာ၊ ရောမဘာသာအားဖြင့် ရေးထားသောကြောင့် ယုဒလူများတို့သည် ဖတ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ယုဒယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ပိလတ်မင်းထံသို့ဝင်၍ ယုဒရှင်ဘုရင် ဟု မရေးပါနှင့်။ ငါသည် ယုဒရှင်ဘုရင် ဖြစ်သည်ဟု သူဆိုကြောင်းကို ရေးတော်မူပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ပိလတ်မင်းက ငါရေးပြီးသော အရာကို ငါရေးပြီဟု ပြန်ဆို၏။

၁၂ | စစ်သူရဲတို့သည် ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ ရိုက်ထားပြီးမှ အဝတ်တော်တို့ကို လေးပိုင်းပိုင်း၍ တယောက်တပိုင်းစီ ယူကြလေ၏။ အတွင်းအင်္ကျီတော်ကား ချုပ်ဘဲလျက် အထက်စွန်းမှ သည်အောက်စွန်းတိုင် အောင်ရက်သော အင်္ကျီဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုသူတို့က အင်္ကျီကို မဆုတ်ကြနှင့်။ အဘယ်သူယူရမည်ကို စာရေးတံချွတ်ကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်း ဆိုကြ၏။ ကျစ်စာလာသည်ကား သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အဝတ်ကို အချင်းချင်းဝေဖန်၍ အကျွန်ုပ်အင်္ကျီကို စာရေးတံချွတ်ကြပါ၏။ ဟူသော အချက်စကားကို ပြည့်စုံစေ၍ စစ်သူရဲတို့သည် ထိုသို့ပြုကြ၏။

၂၅ ယေရှု၏လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်နားမှာမယ်တော်
နှင့်မယ်တော်၏ညီမဖြစ်သောကလောဗဖ၏မယားမာရိနှင့်
၂၆ မာကဒဏမာရိတို့သည်ရပ်နေကြ၏။ ထိုအခါမယ်တော်
နှင့်ချစ်တော်မူသောတပည့်တော်သည်အနားမှာရပ်နေ
သည်ကိုယေရှုသည်မြင်တော်မူလျှင်မယ်တော်အားအ
၂၇ ချင်းမိဗ္ဗ။သင်၏သားကိုကြည့်ပါဟူ၍၎င်း၊ တပည့်တော်
အားလည်းသင်၏အမိကိုကြည့်ပါဟူ၍၎င်းမိန့်တော်မူ၏။
ထိုအခါမှစ၍ထိုတပည့်တော်သည်မယ်တော်ကိုမိမိအိမ်
၂၈ ဌိတိင်းသား၏။

၂၈ ထိုနောက်မှကျန်စာပြည့်စုံစေခြင်းငှါ အမှုရှိသမျှ ကုန်စင်ပြီးသည်ကိုသိတော်မူလျှင် ရေငတ်သည်ဟုမိန့်
၂၉ တော်မူ၏။ ထိုအရပ်၌ပုံးရည်နှင့် ပြည့်သောအိုးတလုံးရှိ
သည်ဖြစ်၍ ထိုသူတို့သည် ရေမျှတထွေးကိုပုံးရည်နှင့်
ပြည့်စေပြီးလျှင် ဟုဿျပ်ပင်အကိုင်းဖျား၌ တပ်၍ခံတွင်း
၃၀ တော်သို့ ကပ်ထားကြ၏။ ဟေရှုသည်ပုံးရည်ကိုခံပြီးမှ
အမှုပြီးပြီဟုမိန့်တော်မူလျက် ခေါင်းတော်ကိုငိုက်ဆိုက်
ညွတ်၍ အသက်တော်ကိုစွန့်တော်မူ၏။

၃၀ ထိုနေ့သည်အဖိတ်နေ့ဖြစ်၍နက်ဖန်နေ့လည်းကြီး
မြတ်သောဥပုသ်နေ့ဖြစ်သည်ကိုယုဒလူတို့သိ၍ထောက်
၃၁ ၍အလောင်းကောင်တို့ကိုဥပုသ်နေ့၌လက်ဝါးကပ်တိုင်
ပေါ်မှာမရှိစေခြင်းငှါဝိလတ်မင်းထံသို့ဝင်ပြီးလျှင်ခြေ
ကိုချိုး၍ထိုအလောင်းကောင်တို့ကိုယုဒသွားရမည်အ
၃၂ ကြောင်း။အခွင့်တောင်းကြ၏။ထိုအခါစစ်သူရဲတို့သည်
သွား၍ကိုယ်တော်နှင့်အတူလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာမိုက်
၃၃ ထားသောသူနှစ်ယောက်တို့၏ခြေကိုချိုးလေ၏။ယေရှု
ထံသို့ရောက်၍အသက်မရှိကြောင်းကိုမြင်လျှင်ခြေကိုမ
၃၄ ချိုးဘဲ၊စစ်သူရဲတယောက်သည်နံပါတော်ကိုဖွဲ့နှင့်ထို
၃၅ အောက်၍သွေးနှင့်ရေသည်ချက်ချင်းထွက်လာ၏။ထို
အကြောင်းအရာကိုမြင်သောသူသည်သက်သေခံ၏။သူ
၏သက်သေခံချက်သည်လည်းမှန်ပေ၏။သင်တို့သည်
ယုံကြည်မည်အကြောင်း။သူပြောသောစကားမှန်သည်
၃၆ ကိုသိ၏။ထိုအကြောင်းအရာကားသူ၏အရိုးကိုမ
ချိုးရဟူကျမ်းစာလာချက်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။
၃၇ ၊တဖန်ကျမ်းစာလာသည်ကား။ထိုသူတို့သည်မိမိတို့ထိုး
အောက်သောသူကိုရှုမြင်ရကြလိမ့်မည်ဟုလာ၏။

၃၈ ထိုနောက်မှအရိမသဲမြို့သားယောသပ်သည် ယုဒလူ
 ထိုကိုးကြောက်၍မထင်မရှားတပည့်တော်ဖြင့်သည်နှင့်
 ပိလတ်မင်းထံသို့ဝင်၍ ယေရှု၏အဆောင်းတော်ကိုယူ
 သွားမည်အကြောင်း။ အခွင့်ကောင်း၏။ ပိလတ်မင်းအခွင့်

ပေးလျှင်ထိုသူသည် သွား၍ ယေရှု၏ အလောင်းတော်ကို
 ၃၉ ယူလေ၏။ အထက်ကညည့်အခါ ယေရှုထံတော်သို့လာ
 သောနိကောဒင်သည်လည်း အခွက်သုံးဆယ်မျှလောက်
 အချိန်ရှိသောမုရန်နှင့် အလောင်းကိုရောနှောသောနံ့သာ
 ၄၀ ပျောင်းကိုဆောင်လျက်လာ၏။ ထိုသူတို့သည် ယေရှု
 ၏အလောင်းတော်ကိုယူ၍ယုဒလူတို့၏သင်းပြိုဟ်ခြင်း
 နှင့်ဆိုင်သောပြင်ဆင်ခြင်းထုံးစံရှိသည် အတိုင်းနံ့သာ
 မျိုးနှင့် တကွပိတ်ပုဆိုးဖြင့် အလောင်းတော်ကိုပတ်ရစ်
 ၄၁ ကြ၏။ လက်ဝါးကပ်ဆိုင်မှာရိုက်ထားသောအရပ်တွင်
 ဥယျာဉ်ရှိ၏။ ထိုဥယျာဉ်၌တယောက်ကိုမျှမသင်းပြိုဟ်ဘူး
 ၄၂ သောသင်းပြိုင်းတွင်းသစ်ရှိ၏။ ယုဒလူတို့၏အဖိတ်နေ့
 ဖြစ်သောကြောင့်အနီးအပါးတွင်ရှိသောထိုသင်းပြိုင်း
 တွင်း၌အလောင်းတော်ကိုထားကြ၏။

၂၀
 ၁ ခုနှစ်ရက်တွင်ပဌမနေ့ရက်။ ခါးစင်းမလင်းမှီစောစော
 အချိန်၌မာဂဒလမာရီသည်သင်းပြိုင်းတော်သို့သွား၍
 ၂ တွင်းဝဋ္ဋပိတ်သောကျောက်သည်ရှေ့လျက်ရှိသည်ကို
 ၂ မြင်လျှင်၊ ရှိမုန့်ပေတရုနှင့်ယေရှုချစ်တော်မူသောအချား
 တပဉ္စတော်ဆီသို့ပြေးသွား၍သင်းပြိုင်းတော်မှသခင်ကို
 ၃ ယူသွားကြပြီ။ အဘယ်မှာထားကြသည်ကိုမသိဟုပြော
 ၄ ဆို၏။ ထိုအခါပေတရုနှင့်အချားသောတပည့်တော်
 ၄ သည်ထွက်၍သင်းပြိုင်းတော်သို့သွားကြ၏။ ထိုသူနှစ်
 ယောက်တို့သည်အတူပြေးသည်တွင်အချားသောတ
 ၅ ပည့်တော်သည်ပေတရုကိုလွန်၍သင်းပြိုင်းတော်သို့အ
 ၆ ရင်ရောက်သည်ရှိသော်ငှါ၍ကြည့်သဖြင့်၊ ပိတ်ပုဆိုး
 ၇ ရှိရစ်သည်ကိုမြင်လျှင်မဝင်ဘဲနေ၏။ ရှိမုန့်ပေတရုသည်
 ၈ နောက်သို့လိုက်၍ရောက်သောအခါတွင်းထဲသို့ဝင်လျှင်
 ၉ ပိတ်ပုဆိုးရှိရစ်သည်ကိုရင်၊ ခေါင်းတော်ကိုဖုံးသော
 ၁၀ ပဝါသည်ပိတ်ပုဆိုးနှင့်အတူမရှိဘဲတချားစီထိပ်လျက်
 ၁၁ ရှိသည်ကိုရင်မြင်လေ၏။ ထိုအခါသင်းပြိုင်းတော်သို့အ
 ၁၂ ရင်ရောက်သောအချားတပည့်တော်သည်ဝင်၍မြင်သ
 ၁၃ ဖြင့်ယုံလေ၏။ ကိုယ်တော်သည်သေခြင်းမှထမြောက်
 ၁၄ ရမည်ဟူသောကျမ်းစကားကိုတပည့်တော်တို့သည်နား
 ၁၅ မလည်ကြသေး။ နောက်မှထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်
 ၁၆ ငိုမိတို့အပေါင်းအသင်းရှိရာသို့ပြန်သွားကြ၏။

မာရ်သည်သင်းပြိုင်းတော်အနားမှာသိုကျွေးလျက်ရပ်
နေ၏။ သိုကျွေးစည်။ ချံ့စပ်စွာထဲသို့ကြည့်လျှင်၊ ကောင်း
ကင်တမန်နှင် ဟီးတို့သည် ဖြူသောအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်
လျက်ယေရှု၏အလောင်းတော်လျောင်းရာအရပ်။ ခေါင်း

တမန်တော်ဝတ္ထု။

၁ အိုသော်ဖီလု။ယေရှုသည်ရှေးကောက်တော်မူသော
၂ တမန်တော်တို့ကိုညည်းတော်အားဖြင့်မှတ်ထားပြီးမှအ
ထက်သို့ဆောင်ယူခြင်းကိုခံတော်မူသောနေ့မရောက်မှီ
ကာလတွင်ပြုမူသွန်သင်တော်မူသမျှတို့ကိုထုတ်ဖော်၍
၃ အထက်ကျမ်းစာကိုငါစီရင်ရေးထားပါပြီ။အသေခံတော်
မူပြီးလျှင်တမန်တော်တို့အားအရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး
ကိုယ်ကိုပြု၍ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်စပ်ဆိုင်သော
အရာတို့ကိုမိန့်ကြားတော်မူလျက်မိမိအသက်ရှင်သည်
အကြောင်းကိုခိုင်ခံ့သောသက်သေအများအားဖြင့်ပြ
၄ တော်မူ၏။ထိုတမန်တော်တို့ကိုစုဝေးစေတော်မူပြီး
လျှင်ယေရှုရှလင်မြို့မှမထွက်မသွားဘဲမည်းတော်၏
ဂတိကိုခံနေမည်အကြောင်းမှာတော်မူ၍ထိုဂတိတော်
ကိုငါဟောပြောသဖြင့်သင်တို့သည်ကြားသိရကြပြီ။
၅ ဂတိတော်အချက်ဟူမူကား။ယောဟန်သည်ရေနှစ်
ခြင်းကိုပေး၏။သင်တို့သည်မကြာမမြင့်မှီသန့်ရှင်း
သောဝိညည်းတော်နှစ်ခြင်းကိုခံရကြသိမ့်မည်ဟုမိန့်
တော်မူ၏။
၆ ထိုတမန်တော်တို့သည်လည်းစုဝေး၍သခင်ဘုရား။
ယေရှုအခါကိုယ်တော်သည်ညွှန်သရေလအမျိုးသားတို့အား
နိုင်ငံကိုပြန်ပေးတော်မူမည်လောဟုမေးလျှောက်ကြ
၇ လျှင်။သခင်ဘုရားကမည်းတော်၏တန်ခိုးအားဖြင့်စီ
ရင်တော်မူသောအချိန်ကာလကိုသိရသောအခွင့်သည်
၈ သင်တို့နှစ်ပါး။ထိုသို့မရှိသော်လည်းသင်တို့အပေါ်သို့
သန့်ရှင်းသောဝိညည်းတော်ဆင်းသက်သောအခါသင်
တို့သည်တန်ခိုးကိုခံရ၍ယေရှုရှလင်မြို့မှစသောယုဒ
ပြည်။ရှမာရိပြည်။မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်ငါ၏သက်
၉ သေခြင်ကြသိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။တမန်တော်တို့
သည်ကြံ့ခိုင်လျက်နေကြစဉ်။သခင်ဘုရားသည်အထက်
သို့ဆောင်ယူခြင်းကိုခံတော်မူ၍မိမိ၏တိမ်သည်ကိုယ်
၁၀ တော်ကိုမျက်ကွယ်အောင်ခံယူလေ၏။ထိုသို့ကြံ့တော်
မူသည်ကိုတမန်တော်တို့သည်ကောင်းကင်သို့စေ့စေ့
ကြည့်မျှော်လျက်နေကြစဉ်တွင်လူနှစ်ယောက်တို့သည်
မြို့စင်သောအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်လျက်တမန်တော်တို့အ

၁၁ နားမှာပေါ်လာ၍။အိုဂါလိလဲလူတို့။အဘယ်ကြောင့်
ကောင်းကင်သို့ကြည့်မျှော်လျက်နေကြသနည်း။သင်တို့
နှင့်ခွာ၍ကောင်းကင်သို့ဆောင်ယူခြင်းကိုခံတော်မူ
သောထိုယေရှုသည်သင်တို့မျက်မှောက်၌ကောင်းကင်
သို့ကြွသွားတော်မူသည်နည်းတူ။တဖန်ကြွလာတော်မူ
လတုံဟုပြောဆို၏။
၁၂ ထိုအခါယေရှုရှလင်မြို့နှင့်ဥပုသ်နေ့တနေ့ခရီးသာ
ကွာ၍သံလွင်အမည်ရှိသောတောင်မှယေရှုရှလင်မြို့သို့
၁၃ တမန်တော်တို့သည်ပြန်ကြ၏။ရောက်ကြလျှင်ပေတရု။
ယောကုပ်။ယောဟန်။အန္ဒြေ။ဖိလိပ္ပ။သောမ။ဗာသော
လမဲ။မသဲ။အာလဖဲ၏သားယောကုပ်။ရှိမုန့်ဇေလုတ်။ယော
ကုပ်ညီယုဒတို့သည်တည်းနေရာအိမ်အထက်ခပ်သို့
၁၄ တက်ကြ၏။ထိုသူအပေါင်းတို့သည်ယေရှု၏မယ်တော်
မာရိမှစ၍မိမိတို့နှင့်ဂင်ညီတော်တို့နှင့်ဂင်တညီတညွတ်
တည်းကျိုးစား၍ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုလျက်နေကြ၏။
၁၅ ထိုအခါအရေအတွက်အားဖြင့်တရာနှစ်ဆယ်သော
၁၆ တပည့်တော်တို့၏အလယ်၌ပေတရုသည်ထ၍။ညီအစ်
ကိုတို့။ယေရှုကိုဖမ်းဆီးသောသူတို့အားလင်ပြသောယုဒ
ရှကာရုတ်ကိုရည်မှတ်၍သန့်ရှင်းသောဝိညည်းတော်
သည်ဒါဝိဒ်မင်း၏နှုတ်ဖြင့်ဗျာဓိတထားတော်မူနှင့်သော
၁၇ ကျမ်းစာချက်အတိုင်းမပြည့်စုံဘဲမနေရ။ထိုသူသည်
ငါတို့နှင့်ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ရောက်၍ဓမ္မဆရာ၏
၁၈ အရာကိုခံရပြီ။ထိုသူသည်မတရားသောအမှုအငွေ့ကို
ဖြင့်ရသောအခွင့်မြေတကွက်ကိုဝယ်ပြီးမှမှောက်
၁၉ လျက်ကျလဲ၍ဝမ်းကွဲသဖြင့်အချွေများပေါက်လေပြီ။ထို
အကြောင်းအရာကိုယေရှုရှလင်မြို့၌နေသောသူအပေါင်း
တို့သည်သိ၍မိမိတို့ဘာသာအားဖြင့်ထိုမြေကိုအကေ
လဒ်မဟုခေါ်တွင်ကြ၏။အနက်ကားသွေးမြေဟုဆိုလို
၂၀ သတည်း။ဆာသံကျစ်စာ၌လားသည်ကား။သူ၏နေရာ
အရင်သည်လူဆိတ်ညရာအရင်ဖြစ်ပါစေ။နေသောသူမ
ရှိပါစေနှင့်။သူ၏အရာကိုလည်းအချားသူရပါစေဟုရေး
၂၀ မှတ်သတည်း။ထိုကြောင့်ယောဟန်သည်နှစ်ခြင်းကို
၂၁ ပေးသည်ကာလမှစ၍သခင်ယေရှုသည်ငါတို့နှင့်ခွာ၍

အထက်သို့ဆောင်ယူခြင်းကိုခံတော်မူသည်နေ့ရက်
တိုင်အောင်တပည့်တော်တို့နှင့်အတူထွက်ဝင်သွားလာ
တော်မူသောကာလပတ်လုံးငါတို့နှင့်ပေါင်းဖော်၍နေ
သောသူတစ်ယောက်သည်ထိုသခင်ထမြောက်တော်
မူသည်အကြောင်းကိုဟောပြော၍ငါတို့နှင့်အတူသက်
သေခံဖြစ်ရမည်ဟုပေတရုပြောဆို၏။

၂၃ ဗာရှဗဟုခေါ်ဝေါ်၍ယုတ္တု အမည်သစ်ကိုရသော
၂၄ ယောသပ်နှင့်မသိကိုခန့်ထား၍၊ဤသို့ဆုတောင်းကြ၏။
၂၅ လူအပေါင်းတို့၏မိတ်နှင်လုံးကိုသိတော်မူသောသခင်
ဘုရား။ယုဒရှုကာရုတ်သည်မိမိနေရာအရပ်သို့ သွားအံ့
သောငှါဓမ္မဆရာ၏အရာ။တမန်တော်၏အရာမှရှေ့လျော့
ဖောက်ပြန်သည်ဖြစ်၍ထိုအရာကိုခံစေခြင်းငှါဤသူနှစ်
ယောက်တို့တွင်ရွေးကောက်တော်မူသောသူကိုပြည့်န်
၂၆ တော်မူပါဟုဆုတောင်းပြီး၍၊စာရေးတံချကြသဖြင့်
မသိသည်စာရေးတံကိုရ၍တကျိပ်တပါးသောတမန်
တော်တို့နှင့်ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။

၂ ပဏီကုတ္တေဝွံနေ့ရောက်သောအခါထိုသူအပေါင်း
၂ တို့သည်တညီတညွတ်တည်းစည်းဝေး၍နေကြ၏။ထို
အခါထေပြင်းမုံတိုင်းကဲ့သို့သောအသံသည် တခဏချင်း
တွင်ကောင်းကင်မှလာ၍ထိုသူတို့နေထိုင်သောအိမ်ကို
၃ ဖြည့်လေ၏။ထိုခဏချင်းတွင်ကဲ့သို့သောလျှာတို့သည်
မီးလျှာကဲ့သို့ထင်ရှား၍ထိုသူ အသီးအသီးတို့အပေါ်၌
၄ တည်နေကြ၏။ထိုသူအပေါင်းတို့သည်လည်းသန့်ရှင်း
သောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်၍ဝိညာဉ်တော်သည်ဟော
ပြောသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူသည်အတိုင်းအမျိုးမျိုး
သောဘာသာစကားအားဖြင့်ဟောပြောကြ၏။

၅ ထိုကာလအခါကောင်းကင်အောက်တွင်ရှိလေသမျှ
သောလူမျိုးထဲကတရားကိုရိုသေသောယုဒလူတို့သည်
၆ ယေရှုလင်မြို့၌တည်းနေကြသတည်း။ထိုအသံကိုကြား
ရသောအခါလူများတို့သည်စုဝေးလာကြလျှင်အသီးသီး
အချားချားသောမိမိတို့ဘာသာစကားဖြင့်တမန်တော်တို့
ဟောပြောသည်ကိုကြားရ၍မှိုင့်တွေ့လျက်ရှိနေကြ၏။
၇ ထိုလူအပေါင်းတို့သည်အံ့ဩမိန်းမောတွေဝေလျက်
ရှိ၍ယုဒဟောပြောသောသူအပေါင်းတို့သည်ဂါလိလဲ
၈ လူဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။သို့ဟုတ်လျှင်ငါတို့သည်
အသီးအသီးခွေးဖွားရာဌာန၏ဘာသာစကားများကို
၉ ကြားရသည်ကားအဘယ်သို့နည်း။ပါသိပြည်မှစ၍မေ
ဒိပြည်။လေံပြည်။မေသောပေါတာဒိပြည်။ယုဒပြည်။

၁၀ ကပ္ပဒေါက်ပြည်။ပုန္နုပြည်။အာဂါပြည်။ ဖြိုဂါပြည်။ပပ်
ဖုသိပြည်။အဲဂုတ္တုပြည်၌နေသောသူ။ကုရေနေမြို့နှင့်စပ်
သောထီဗုကျေးလက်၌နေသောသူ။ရောမမြို့မှလာသော

၁၁ ဧည့်သည်များ။ယုဒလူဖြစ်စေ။ဘာသာဝင်ဖြစ်စေ။က
ရေတေပြည်သား။အာရပ်ပြည်သားအသီးအသီးဖြစ်ကြ
သောငါတို့အားဤသူများသည်ဘုရားသခင်၏အံ့ဖွယ်
သောအမှုတို့ကိုငါတို့အမျိုးဘာသာစကားဖြင့်ဟော
ပြောကြသည်ကိုကြားရပါသည်တကားဟုအချင်းချင်း

၁၂ ပြောဆိုကြ၏။ထိုလူအပေါင်းတို့သည်မိန်းမောတွေး
တောသောစိတ်ရှိသည်နှင့်ဤအမှုအရာသည်အဘယ်သို့
သောအမှုအရာဖြစ်သနည်းဟုတယောက်ကိုတယောက်
၁၃ ပြောဆိုကြ၏။လူအချို့တို့ကဤသူတို့သည်ချိုသော
စပျစ်ရည်နှင့်ပြည့်ဝသည်ဟုကဲ့ရဲ့ပြောဆိုကြ၏။

၁၄ ထိုအခါတကျိပ်တပါးသောတမန်တော်တို့နှင့်တကွ
ပေတရုသည်ထလျက်ထိုသူတို့ကိုကျယ်သောအသံနှင့်
ဟောပြောသည်ကား။ယေရှုလင်မြို့သားတို့နှင့်ယုဒလူ
အပေါင်းတို့။သင်တို့သည်ဤအရာကိုသိမှတ်၍စေကား

၁၅ ကိုစေ့စေ့နားခံကြလော့။ယခုအချိန်ကား။နံနက်တချက်
တီးအချိန်သာရှိသည်ဖြစ်၍သင်တို့ထင်သည်အတိုင်းဤ
၁၆ သူတို့သည်ရစ်မူးကြသည်မဟုတ်။ဤအရာကားပရော
၁၇ ဖက်ယောလဟောဘူးသောအရာဖြစ်သတည်း။ဟော

ဘူးသောအချက်ကား။နောင်ကာလ၌လူမျိုးတကာတို့
အပေါ်သို့ငါ၏ဝိညာဉ်တော်ကိုငါသွန်းလောင်းမည်။သင်
တို့၏သားသမီးတို့သည်ပရောဖက်ညာဏ်နှင့်ဟောပြော
ရကြထိမ့်မည်။အသက်ငယ်သောသူတို့သည်ဗျာဒိတ်
ရူပါရုံတို့ကိုမြင်ရကြထိမ့်မည်။အသက်ကြီးသောသူ
တို့သည်လည်းနိမိတ်အိမ္မက်တို့ကိုမြင်မက်ရကြထိမ့်

၁၈ မည်။ထိုကာလ၌လည်းငါ၏အမှုကိုဆောင်ရွက်သော
ယောကျာ်းမိမိတို့အပေါ်သို့ငါ၏ဝိညာဉ်တော်ကိုငါသွန်း
လောင်း၍သူတို့သည်ပရောဖက်ညာဏ်နှင့်ဟောပြောရ

၁၉ ကြထိမ့်မည်။အထက်မိုဗ်းကောင်းကင်၌အံ့ဖွယ်သော
အရာတို့ကိုငင်အောက်အရပ်မြေကြီးပေါ်၌သွေး။မီးလျှံ။
၂၀ မီးခိုးတည်းဟူသောပုပ္ဖနိမိတ်တို့ကိုငင်ပါပြမည်။ထာဝ

ရဘုရား၏ထူးမြတ်သောနေ့ကြီးမတိုင်မှီ။နေသည်မှောင်
မိုက်အတိဖြစ်ထိမ့်မည်။လသည်လည်းသွေးဖြစ်ထိမ့်
၂၁ မည်။ထိုအခါထာဝရဘုရားကိုပဌနာပြုသောသူရှိသမျှ

တို့သည်ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်ရကြလေဟု
ဘုရားဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။

၂၂ ဣသရေလလူတို့။ ငစကားကိုနားထောင်ကြလော့။ သင်တို့သိကြသည်အတိုင်းနာအရက်မြို့သားယေရှုသည် ထူးဆန်းသောတန်ခိုး။ နိမိတ်လက္ခဏာ။ အံ့ဗွယ်သော အမှုတို့ကိုသင်တို့တွင်ပြုရသောအခွင့်နှင့်ဘုရားသခင်

၂၃ ပေးတော်မူသောသက်သေကိုရသောသူဖြစ်၍။ ဘုရားသခင်ပြဋ္ဌာန်းတော်မူသောအလိုတော်အားဖြင့်၎င်း အနာဂတ်သညာဏ်တော်အားဖြင့်၎င်း အပ်နှံခြင်းကိုခံသော ထိုယေရှုကိုသင်တို့သည်ဖမ်းဆီး၍မတရားသောသူတို့

၂၄ လက်ဖြင့်လက်ဝါးကပ်တိုင်နှိုက်၍ကွပ်မျက်ကြပြီ။ ထိုသူကိုသေခြင်းဝေဒနာသည်အစည်ချည်နှောင်ချုပ်ကိုင်၍မဖြစ်နိုင်သည်နှင့်ထိုဝေဒနာကိုဘုရားသခင်သည်ချွတ်

၂၅ ပယ်၍ထမြောက်စေတော်မူပြီ။ ထိုသူကိုအကြောင်းပြုလျက်ဒါရိယမင်းကငါသည်ထာဝရဘုရားကိုအစည်မပြတ်မျက်မှောက်ပြု၏။ အကြောင်းမူကား။ ငလင်္ကျာဘက်၌တည်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ငါသည်ယှပ်ရှားခြင်း

၂၆ မရှိရ။ ထိုကြောင့်ငစိတ်နှစ်လုံးသည်သာယာခြင်း။ ငဝိညာဉ်သည်လည်း ရှင်လန်းခြင်းရှိ၏။ ထိုမှတပါး။ ငအသားသည်မျှော်လင့်လျက်ကျိန်းဝပ်ထိမိမည်။ အကြောင်းမူကား။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကိုမရဏာ

၂၇ နိုင်ငံ၌ဖြစ်ထားတော်မူ။ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသောသူအားလည်းပုပ်စပ်ခြင်းကိုရှိစေတော်မူမည်လျက်အသက်ရှင်ခြင်းလမ်းကိုပြည့်စုံတော်မူထိမိမည်။ မျက်နှာတော်ကိုဖူးမြင်ရသောအားဖြင့်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်အကျွန်ုပ်ကိုပြည့်စုံစေတော်မူထိမိမည်ဟုဒါရိယသိသတည်း။

၂၈ ညီအစ်ကိုတို့။ အမျိုး၏အဖဖြစ်သောဒါရိယ၏အကြောင်းကိုငါသည်သင်တို့အားအတဉ်အလင်းပြောပါရစေ။ ထိုဒါရိယသည်သေ၍သင်းဂြိုဟ်သောတွင်းသည်ယခုတိုင်အောင်ငါတို့၌ရှိ၏။ ထိုသူသည်မိမိအမျိုးအနွယ်ထဲကလူအာတိအားဖြင့်ခရစ်တော်ကိုဘုရားသခင်ထမြောက်စေ၍မိမိပလ္လင်ပေါ်မှာတင်တော်မူမည်အကြောင်း။ မိဌာန်ကျိန်ဆိုတော်မူသည်ကိုပရောဖက်

၂၉ ညာဏ်အားဖြင့်သိ၍။ ခရစ်တော်၏ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းကိုရည်မှတ်လျက်ထိုခရစ်တော်၏စိတ်ဝိညာဉ်ကိုမရဏာနိုင်ငံ၌ဖြစ်ထားတော်မူ။ အသားသည်လည်းပုပ်စပ်ခြင်းသို့မရောက်ဟုအနာဂတ်သညာဏ်နှင့်ဟော

၃၀ သေ၏။ ထိုယေရှုကိုဘုရားသခင်ထမြောက်စေတော်မူသည်ကိုငါတို့ရှိသမျှသည်သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့

ဘုရားသခင်သည်ငလင်္ကျာလက်တော်နှင့်ချီးမြှင့်တော်မူသဖြင့်ထိုသခင်သည်ဂတိတော်နှင့်ရှည်သော။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုခမည်းတော်ထံ၌ခံပြီးဖြစ်၍သင်တို့သိမြင်ကြားရသောအရာကိုသွန်းလောင်းတော်မူ၏။

၃၁ ဒါရိယသည်ကောင်းကင်သို့မတက်သေး။ သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရားကသင်၏ရန်သူတို့ကိုသင်၏ခြေတင်ရာငါမချမထားမှီတိုင်အောင်ငလင်္ကျာဘက်၌တိုင်နေလော့

၃၂ ဟုသခင်အားမိန့်တော်မူသည်ဟုဒါရိယစကားရှိ၏။ ထိုကြောင့်သင်တို့သည်လက်ဝါးကပ်တိုင်ရှာကွပ်မျက်သောယေရှုကိုဘုရားသခင်သည်ခရစ်တော်အရာ၌၎င်းအစိုးရသောအရှင်အရာ၌၎င်းခန့်ထားတော်မူသည်အကြောင်းကိုဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့။ အတတ်အမှန်သိမှတ်ကြလော့ဟုပေတရုဟောလေ၏။

၃၃ ထိုသူတို့သည်ကြားရလျှင်စိတ်နှစ်လုံးပူပန်ခြင်းရှိ၍ညီအစ်ကိုတို့။ အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟုပေတရုမှစ၍

၃၄ အချားသောတမန်တော်တို့အားမေးမြန်းကြ၏။ ပေတရုကလည်းသင်တို့၏အပြစ်ကိုလွတ်စေခြင်းငှါနောင်တရ၍တယောက်မျှမကြွင်း။ ယေရှုခရစ်၏နာမ၌နှစ်ခြင်းကိုခံကြလော့။ သို့ပြုလျှင်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသောဆုကျေးဇူးတော်ကိုခံရကြထိမိမည်။

၃၅ အကြောင်းမူကား။ ဂတိတော်သည်သင်တို့နှင့်၎င်းသင်တို့၏သားသမီးတို့နှင့်၎င်းဝေးသောသူတို့တွင်ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားခေါ်တော်မူသမျှသောသူတို့နှင့်၎င်းဆိုင်သည်ဟုဟော၏။ ထိုမှတပါး။ သဘောမပြောင့်သောဤအမျိုးမှကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ကြလော့ဟူ၍အထူးထူးအပြားပြားသောစကားနှင့်သက်သေခံ၍တိုက်တွန်းသွေးဆောင်လေ၏။

၃၆ ထိုစကားကိုအသင့်နှစ်လုံးသွင်းမိသောသူတို့သည်နှစ်ခြင်းကိုခံ၍ထိုနေ့၌အရေအတွက်အားဖြင့်သုံးထောင်မျှလောက်သောလူတို့သည်ဝင်ကြ၏။ ထိုသူများသည်တမန်တော်တို့၏ဆုဗွကြွငါဒကိုခံခြင်း။ အပေါင်းအသင်းဖွဲ့ခြင်း။ မုန့်ကိုဖွဲခြင်း။ ပဌနာပြုခြင်းတို့ကိုအမြဲဆောင်ရွက်၍နေကြ၏။ လူအပေါင်းတို့သည်ကြောက်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍တမန်တော်တို့သည်များစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာ။ အံ့ဗွယ်သောအမှုတို့ကိုပြုကြ၏။ ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည်တရုတဝေးတည်းနေကြသဖြင့်မိမိတို့၌ရှိသမျှကိုဆက်ဆံ၍သုံးဆောင်ကြ၏။ မိမိတို့ဥစ္စာပစ္စည်းများကိုရောင်းပြီးလျှင်လူများဆင်းရဲသည်အတိုင်းအသီးအသီးတို့အားဝေငှခြင်းကို

၄၆ ပြုကြ၏။ ထိုသူတို့သည်လည်းမိတ်ဖွာန်တော်၌နေတိုင်း
အစည်ဘဏ္ဍိဘညွတ်တည်းနေ၍ ကိုယ်အိမ်၌မုန့်ကိုဖဲ့
လျက်ကြည့်ဖြူရှင်လန်းဝမ်းမြောက်သောမိတ်နှင့်အစာ
၄၇ အာဟာရကိုသုံးဆောင်ကြ၏။ ဘုရားသခင်ကိုလည်း
ချီးမွမ်း၍လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာမျက်နှာပွင့်လန်းခြင်းအ
ခွင့်ကိုရကြ၏။ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်သောသူတို့
ကိုလည်းနေ့စဉ်မပြတ်သခင်ဘုရားသည်သင်းဝင်စေ
တော်မူ၏။

၃
၁ ထိုအခါပဌနာပြုရသောသုံးချက်တီးအချိန်၌ပေတရု
နှင့်ယောဟန်တို့သည်မိတ်ဖွာန်တော်သို့တက်ကြသည်
၂ ရှိသော်၊ အမိဝမ်းတွင်းကပင်ခြေဆွံ့သောသူတယောက်
ကိုသူတပါးတို့သည်ထမိလျက်လာကြ၏။ မိတ်ဖွာန်တော်
သို့ဝင်သောသူတို့မှာစွန့်ကြဲခြင်းကိုခံစေခြင်းငှါတင့်
တယ်အမည်ရှိသောတံခါးနားမှာထိုသူကိုထားလေ့ရှိ
၃ ၏။ ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့သည်မိတ်ဖွာန်တော်သို့ဝင်
မည်လာကြသည်ကိုထိုသူသည်မြင်လျှင်စွန့်ကြဲပါဟု
၄ တောင်းလေ၏။ ထိုအခါပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့သည်
ထိုသူကိုစေ့စေ့ကြည့်ရှု၍ငါတို့အားမျှော်ကြည့်လော့ဟု
၅ ဆိုလျှင်၊ ထိုသူသည်တစုံတခုကိုရမည်ဟုမိတ်ထင်နှင့်
၆ တမန်တော်တို့ကိုမျှော်ကြည့်လျက်နေ၏။ ပေတရုက
လည်းငါ၌ရွှေငွေမရှိ။ ရှိသည်အရာကိုသင့်အားငါပေး
မည်။ နာဇရက်မြို့သားယေရှုခရစ်၏နာမတော်အားဖြင့်
၇ ထ၍လွှမ်းသွားလော့ဟုဆိုလျက်၊ သူ၏လက်ျာလက်ကို
ကိုင်ဆွဲ၍ကြွလေသောခဏချင်းတွင်ခြေနှစ်ဖက်ဖျက်
၈ မိတ်သည်စွမ်းအားကိုရသဖြင့်၊ ယုတ်တရက်ထ၍မတ်
တတ်ရပ်ပြီးလျှင်လွှမ်းသွားလေ၏။ သွားလျက်ရန်လျက်
ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းလျက်တမန်တော်တို့နှင့်အတူမိတ်
၉ မှာန်တော်သို့ဝင်လေ၏။ ထိုသို့လွှမ်းသွား၍ဘုရားသခင်
အားချီးမွမ်းသည်ကိုလူအပေါင်းတို့သည်မြင်သောအခါ
၁၀ ၊ ထိုသူသည်မိတ်ဖွာန်တော်၏တင့်တယ်တံခါးနားမှာ
စွန့်ကြဲခြင်းကိုခံ၍ထိုင်နေသောသူဖြစ်သည်ကိုသိကြ
သောကြောင့်သူ၌ဖြစ်သည်အမှုကိုအံ့ဩသိမ်းမော
၁၁ ကွေ့ဝဲခြင်းရှိ၍၊ ထိုသူသည်ပေတရုနှင့်ယောဟန်ကိုအ
ဗြဲပြုလျက်ရှိရာအရပ်၊ ဧရှာလမုန့်ကနားပြင်အမည်ရှိသော
ကနားပြင်သို့ပြေးဝင်၍ရဝေးကြ၏။

၁၂ ပေတရုသည်မြင်လျှင်ဣသရေလလူတို့။ အဘယ်
ကြောင့်ဤအမှုကိုအံ့ဩကြသနည်း။ ဤသူသည်လွှမ်း
သွားနိုင်သောအခွင့်ကိုငါတို့သည်ကိုယ်ဘန်ခိုး။ ကိုယ်သိ

လအားဖြင့်ပေးဘိသကဲ့သို့အဘယ်ကြောင့်ငါတို့ကိုစေ့
၁၃ စေ့ကြည့်ရှုကြသနည်း။ အာဗြဟံ။ ဣဇာက။ ယာကုင်တို့
၏ဘုရားသခင်။ ငါတို့ဘိုးဘေးများ၏ဘုရားသခင်သည်
မိမိသားတော်၏ဘုန်းကိုထင်ရှားစေတော်မူပြီ။ ထိုသခင်
ကိုသင်တို့သည်ပိလတ်မင်းလက်သို့အပ်နှံ၍ထိုမင်းသည်
လွှတ်မည်အကြံရှိသော်လည်းသင်တို့သည်ထိုသခင်ကို
၁၄ ညှင်းပယ်ကြ၏။ သန့်ရှင်းမြောင့်မတ်တော်မူသောသခင်
ကိုညှင်းပယ်၍လူအသက်ကိုသတ်ခြင်းအပြစ်ရှိသော
သူတယောက်ကိုရမည်အကြောင်းတောင်းပန်သဖြင့်
၁၅ ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ပို့ဆောင်တော်မူသောအရှင်ကို
ကွပ်မျက်ကြပြီတကား။ ထိုအရှင်ကိုဘုရားသခင်သည်
သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသည်ကိုငါတို့သည်
၁၆ သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။ ထိုသခင်ကိုယုံကြည်ခြင်းအား
ဖြင့်ထိုသခင်၏နာမတော်သည်သင်တို့သိမြင်သောဤသူ
အားအစွမ်းကိုပေးတော်မူပြီ။ ထိုသခင်ကြောင့်ရသော
ယုံကြည်ခြင်းသည်သင်တို့မျက်မှောက်တွင်ဤသူ၌စေ့
စုံခြင်းအခွင့်ကိုပေး၍ရှိလေပြီ။

၁၇ ယခုလည်းညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့မှစ၍အစိုးရသော
သူတို့သည်မသိဘဲလျက်ထိုသို့ပြုကြသည်ကိုငါသိ၏။
၁၈ ၊ ခရစ်တော်သည်အသေခံရမည်ဟုပရောဖက်အပေါင်း
တို့သည်ဟောပြော၍ဘုရားသခင်ဖော်ပြတော်မူနှင့်သော
၁၉ အမှုကိုထိုသို့အားဖြင့်ပြီးစီးတော်မူပြီ။ ထိုကြောင့်ထာဝ
ရဘုရားထံတော်မှချင်သောအချိန်ကာလသည်ရောက်
၂၀ လာ၍၊ သင်တို့အဖို့အထိုငါခန့်ထားတော်မူနှင့်သောယေ
ရှုခရစ်ကိုစေလွှတ်တော်မူမည်အကြောင်း။ သင်တို့အ
ပြစ်များကိုပြေစေခြင်းငှါနောင်တရ၍မိတ်ပြောင်းလဲ
၂၁ ခြင်းသို့ရောက်ကြလော့။ ကမ္ဘာဦးမှစ၍သန့်ရှင်းသော
ပရောဖက်ဆရာတော်တို့၌တင့်ဖြင့်ဘုရားသခင်ဗျာဒိတ်
ထားတော်မူသောထိုကပ်ကာလ။ အလုံးစုံသောအရာတို့
ကိုအသစ်ပြုပြင်တော်မူသောကပ်ကာလမရောက်မှီ
တိုင်အောင်ကောင်းကင်ဘုံသည်ထိုခရစ်တော်ကိုခံယူ
၂၂ သိမ်းဆည်းရမည်။ ငါတို့ဘိုးဘေးများတို့အားလည်း
မောရှေကသင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
သင်တို့အမျိုးသားချင်းတို့အထဲ၌ငါနှင့်တူသောပရော
ဖက်တပါးကိုသင်တို့အဖို့ပေါ်ထွန်းစေတော်မူမည်။ ထို
ပရောဖက်ဟောပြောသမျှသောအရာတို့ကိုသင်တို့သည်
၂၃ နားထောင်ရကြမည်။ အကြင်သူသည်ထိုပရောဖက်၏
စကားကိုနားမထောင်ဘဲနေအံ့။ ထိုသူသည်မိမိအမျိုးထဲ
၂၄ ကပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်ဟုဟော၏။ ပရောဖက်ရှာမွ

လမ္ပစန္ဒရီနောက်ဟောသောပရောဗတ်ရှိသမျှတို့သည်၍
၁၁ သည်နေ့ရက်ကာလကိုဟောပြောပြည့်စုံကြပြီ။သင်တို့
သည်ပရောဗတ်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်ကြ၏။ဘုရားသခင်
သည်အာဗြဟံကိုသင်၏အမျိုးအနွယ်အားဖြင့်လူမျိုး
အပေါင်းတို့သည်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြလိမ့်
မည်ဟုဗျာဒိတ်ထားတော်မူ၍ငါတို့တိုးဘေးများတို့အား
ပေးတော်မူသောပဋိညာဉ်တရားတော်နှင့်သင်တို့သည်
၁၆ ဆိုင်ကြ၏။သင်တို့တွင်မိမိရစရိုက်တို့ကိုကြည့်ရှုောင်
ပယ်ရှားသောသူရှိသမျှတို့အားကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို
ပေးစေခြင်းငှါဘုရားသခင်သည်မိမိသားတော်ယေရှုကို
ထမြောက်စေတော်မူပြီးလျှင်သင်တို့ရှိရာသို့ရှေ့ဦးစွာစေ
လွှတ်တော်မူသည့်ဟုလူများတို့အားပေတရုဟောပြော၏။

၇
၁ ထိုသို့တမန်တော်တို့သည်လူများတို့အားဟောပြော
စဉ်တွင်မိတ်ဖွာန်တော်မှူးမှစသောယထိပရောဟိတ်
၂ တို့နှင့်ဇန္ဒကုမ္ဘာများတို့သည်လာကြသဖြင့်၊တမန်တော်
တို့သည်လူများတို့အားဆုမ္မဩဝါဒပေး၍ယေရှုကိုအ
ကြောင်းပြုလျက်သေခြင်းမှထမြောက်ခြင်းတရားကို
ဟောသောကြောင့်ထိုမင်းများတို့သည်မိတ်ပူပန်ခြင်း
၃ ရှိသည်နှင့်၊တမန်တော်တို့ကိုဖမ်းဆီးပြီးမှညအချိန်ဖြစ်
သောကြောင့်နက်ဖန်နေ့တိုင်အောင်နှောင်အိမ်၌ချုပ်
၄ ထားကြ၏။တရားနာသောသူအများတို့သည်ယုံကြည်
ခြင်းသို့ရောက်၍အရေအတွက်အားဖြင့်လူငါးထောင်
မျှလောက်ရှိကြ၏။

၅ နက်ဖန်နေ့နောက်သော်မင်းအရာရှိ။လူအကြီးအကဲ။
၆ ကျပ်ပြုဆရာတို့နှင့်၊ယထိပရောဟိတ်မင်းအနွယ်။က
ယာဗ။ယောဟန်။အာလေဇန္ဒြီမှစ၍ယထိပရောဟိတ်မင်း
၇ မျိုးရှိသမျှတို့သည်ယေရှုလင်မြို့၌စုဝေးကြပြီးလျှင်၊တ
မန်တော်တို့ကိုအလယ်၌ထား၍သင်တို့သည်အဘယ်
သို့သောတန်ခိုး။အဘယ်သူ၏နာမအားဖြင့်၍အမှုကိုပြု
သနည်းဟုမေးမြန်းကြ၏။

၈ ထိုအခါပေတရုသည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်
ပြည့်လျက်လူများကိုအစိုးရသောမင်းတို့နှင့်ဆူသရေလ
၉ အမျိုးအကြီးအကဲတို့။အင်္ဂါမျှတုံသောသူကိုကျေးဇူး
ပြု၍သူသည်အနာရောဂါနှင့်အဘယ်သို့ကင်းလွတ်သ
၁၀ နည်းဟုငါတို့သည်ယနေ့အစစ်ခံရလျှင်၊သင်တို့သည်
လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာကွပ်မျက်၍ဘုရားသခင်သည်သေ
ခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသောနာမရက်မြို့သားယေ
ရှုခရစ်၏နာမတော်အားဖြင့်၍သူသည်သင်တို့မျက်

မှောက်၌ကျန်းမာလျက်ရှိသည်ကိုသင်တို့မှစ၍ဆူသရေ
၁၁ လလူအပေါင်းတို့။သိမှတ်ကြလော့။ထိုသခင်ကားသင်
တို့သည်တိုက်ကိုတည်လုပ်သောအခါပယ်ထား၍နောက်
တဖန်တိုက်ထောင့်အထွဋ်များသို့ရောက်ပြန်သော
ကျောက်ဖြစ်တော်မူ၏။ထိုသခင်မှတပါးအဘယ်သူမျှ
၁၂ ကယ်တင်ခြင်းအမှုကိုမတတ်နိုင်။ထိုသခင်၏နာမ
တော်မှတပါး။ငါတို့ကိုကယ်တင်နိုင်သောနာမတရား
တရားကောင်းကင်အောက်။လူတို့တွင်မပေါ်မရှိဟု
ပေတရုသည်ထိုသူတို့အားမြွက်ဆို၏။

၁၃ ထိုသူတို့သည်ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့၏ရဲရင့်ခြင်း
သတ္တိကိုမြင်၍လူတတ်မဟုတ်။လူသာမညသာဖြစ်သည်
ကိုသိမှတ်သဖြင့်အံ့သြာ၍နေကြ၏။ထိုသူနှစ်ယောက်
တို့သည်အထက်ကယေရှုနှင့်အတူရှိသည်ကိုသတိရ၍
၁၄ ၎င်း၊အနာကင်းလွတ်သောသူသည်ထိုသူတို့နှင့်အတူ
ရှိနေသည်ကိုမြင်၍၎င်းညင်းခံဆိုဖွယ်ရာမရှိမော့ကြ။

၁၅ တမန်တော်တို့ကိုလွှတ်တော်မှထွက်သွားစေပြီးလျှင်
၁၆ ဤသူတို့ကိုအဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။သူတို့သည်ထင်
ရှားစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာကိုပြုပြီးသည်ကိုယေရှု
လင်မြို့၌နေသောသူအပေါင်းတို့သည်သိမြင်ကြ၏။ငါ
၁၇ တို့သည်လည်းညင်းခံခြင်းငှါမတတ်နိုင်ပြီ။သို့သော်
လည်းလူများအထဲ၌သာ၍မနွံမပြားစေခြင်းငှါနေ့က
တဖန်ထိုနာမကိုအမှီပြုလျက်အဘယ်သူကိုမျှမဟော
မပြောနှင့်ဟူ၍သူတို့ကိုကြပ်တည်းစွာချိမ်းချောက်ကြ
၁၈ ကုန်အံ့ဟုအချင်းချင်းတိုင်ပင်ပြီးမှ၊တမန်တော်တို့ကို
ခေါ်၍ယေရှု၏နာမကိုအမှီပြုလျက်ဟောပြောသွန်သင်
ခြင်းကိုအလျှင်းမပြုနှင့်ဟုအမိန့်ရှိကြ၏။

၁၉ ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့ကလည်းဘုရားသခင်၏
စကားတော်ကိုနားထောင်သည်ထက်သင်တို့၏စကား
ကိုသာ၍နားထောင်သော်ဘုရားသခင်ရှေ့မှားကောင်း
၂၀ မည်မကောင်းမည်ကိုဆင်ချင်၍မိရင်ကြလော့။ငါတို့
သည်ကြားလျက်မြင်လျက်ရှိသောအရာတို့ကိုမဟော
၂၁ မပြောဘဲမနေနိုင်ဟုထိုသူတို့အားဆိုကြ၏။ထိုအခါ
တမန်တော်တို့၌အပြစ်ဒဏ်ပေးသင့်သောအကြောင်း
ကိုမတွေ့သဖြင့်တဖန်ချိမ်းချောက်ပြီးလျှင်လွှတ်ကြ၏။
၂၂ အကြောင်းမူကား။အနာကင်းခြင်းနိမိတ်လက္ခဏာကို
ခံရသောသူသည်အသက်လေးဆယ်ကျော်ရှိသည်ဖြစ်
၍လူအပေါင်းတို့သည်ထိုအမှုကိုထောက်လျှောက်ဘုရား
သခင်၏ရက်တော်ကိုမျိုးမွှင်ကြ၏။

၂၃ တမန်တော်တို့သည်လွတ်သောအခါမိမိတို့အပေါင်း
 အသင်းရှိရာသို့သွား၍မိမိတို့အားယဇ်ပရောဟိတ်အ
 ကြီးတို့နှင့်လူအကြီးအကဲတို့ပြောဆိုသမျှကိုပြန်ကြား
 ၂၄ ကြ၏။ ထိုသူများတို့သည်ကြားရလျှင်တညီတညွတ်
 တည်းဘုရားသခင်ထံသို့အသံကိုလွှင့်လျက်အစိုးရတော်
 မူသောအရှင်။ ကိုယ်တော်သည်ကောင်းကင်။ မြေကြီး။
 ၂၅ မူသောဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း
 လူမျိုးတို့သည်အဘယ်ကြောင့်ရုန်းရင်းခတ်ပြုကြသနည်း။
 ၂၆ လူတို့သည်အဘယ်ကြောင့်အချည်းနှီးကြစည်ကြသ
 နည်း။ လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည်ထကြွ၍မူးမတ်အရာ
 ရှိသည့်လည်းထာဝရဘုရားနှင့်ခရစ်တော်ကိုရန်ဘက်ပြု
 လက်ဝဲခြားဝေးကြ၏ဟုကိုယ်တော်ကျွန်ဒါဝိဒ်၏နှုတ်ဖြင့်
 ၂၇ ဗျာဒိတ်သားတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ဟေရုဒ်မင်း။ ပုဒ္ဓိဝိ
 လတ်မင်းမှစ၍ဣသရေလအမျိုးသား။ တပါးအမျိုးသား
 ၂၈ ဟူသည်။ ကိုယ်တော်၏အလိုရှိသည်အတိုင်းရွှေမဆွ
 ကလက်တော်ဖြင့်ခွဲခွဲမှတ်သားတော်မူနှင့်သမျှတို့ကိုပြု
 ခြင်းငှါဘိသိတ်ပေးတော်မူသောသားတော်မြတ်ယေရှု
 ကိုဤမြို့၌ရန်ဘက်ပြု၍စည်းဝေးကြပြီအမှန်ဖြစ်ပါ၏။
 ၂၉ ၊ အိုထာဝရဘုရား။ ယခုအခါထိုသူတို့၏ချမ်းချောက်
 ၃၀ ခြင်းကိုမှတ်တော်မူပါ။ အနာရောဂါညိမ်းစေခြင်းငှါ
 လက်တော်ကိုဆန့်တော်မူ၍သန့်ရှင်းသောသားတော်
 ယေရှု၏နာမတော်အားဖြင့်နိမိတ်လက္ခဏာ။ အံ့ဖွယ်သော
 အမှုတို့ကိုဖြစ်စေတော်မူစည်တွင်ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့
 သည်နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုရဲရင့်စွာဟောပြောပါ
 မည်အကြောင်းကယ်မသနားတော်မူပါဟုဆုတောင်း
 ၃၁ ကြ၏။ ထိုသို့ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုပြီးမှစုဝေးသောအရပ်
 သည်ဘုန်ထုပ်၍ထိုသူအပေါင်းတို့သည်သန့်ရှင်းသော
 ငည့်ဘက်နှင့်ပြည့်သဖြင့်ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်
 တရားတော်ကိုရဲရင့်စွာဟောပြောကြ၏။
 ၃၂ ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည်မိတ်နှစ်လုံးတညီ
 တညွတ်တည်းရှိကြ၍အဘယ်သူမျှမိမိဥစ္စာတရံတခုကို
 ၃၃ ခံသဖြင့်သုံးဆောင်ကြ၏။ သခင်ယေရှုထမြောက်
 တော်မူခြင်းအကြောင်းကိုတမန်တော်တို့သည်ကြီးသော
 တန်ခိုးနှင့်သက်သေခံ၍ထိုသူအပေါင်းတို့သည်ကြီးသော
 ၃၄ ကျေးဇူးတော်နှင့်ပြည့်စုံကြ၏။ ထိုသူတို့တွင်ဆင်းရဲ
 သောသူတယောက်မျှမရှိ။ အကြောင်းမူကား။ အိမ်။ မြေ

အခွက်ကိုပိုင်သောသူရှိသမျှတို့သည်ရောင်းပြီးလျှင်ရ
 ၃၅ သောအဖိုးကိုယူဆောင်ခဲ့၍၊ တမန်တော်တို့၏ခြေရင်း၌
 ထားကြသဖြင့်လူများဆင်းရဲသည်အတိုင်းအသီးအသီး
 တို့အားဝေငှပေးကပ်ကြ၏။
 ၃၆ ယောသေအမည်ရှိ၍သက်သာစေခြင်း၏သားဟုဆို
 ထိုသောဗာနုအမည်သစ်ကိုတမန်တော်တို့သမုတ်ခြင်း
 အားဖြင့်ရသောကုပရပြည်သား။ လေဝိလူတယောက်
 ၃၇ သည်၊ မိမိပိုင်သောမြေကိုရောင်းပြီးလျှင်ရသောငွေကို
 ယူဆောင်ခဲ့၍တမန်တော်တို့၏ခြေရင်း၌ထားလေ၏။
 ၅ သို့ရာတွင်အာနနိနှင့်ရှာဖီရေအမည်ရှိသောလင်မယား
 ၂ နှစ်ယောက်တို့မူကားဥစ္စာတရံတခုကိုရောင်းပြီးလျှင်
 ၂ ၊ ထိုသူသည်မိမိခင်ပွန်းနှင့်သဘောတူလျက်အဖိုး၏တ
 ဖို့ကိုထိပ်ငှက်သဖြင့်တဖို့ကိုသာယူဆောင်ခဲ့၍တမန်
 ၃ တော်တို့၏ခြေရင်း၌ထားလေ၏။ ပေတရုကလည်းအာ
 နနိ။ သင်သည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုထွဋ်စား
 ၄ ၍မြေကိုရောင်းသောအဖိုး၏တဖို့ကိုထိပ်ငှက်မည်အ
 ကြောင်း။ စာတန်သည်သင်၏စိတ်နှစ်လုံးကိုအဘယ်
 ၅ ကြောင့်ပြည့်စေရသနည်း။ ၊ ထိုမြေရှိစည်တွင်ကိုယ်
 ပိုင်သည်မဟုတ်လော။ ရောင်း၍ရသောအဖိုးသည်ကိုယ်
 ၆ ဥစ္စာဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ အဘယ်ကြောင့်ဤသို့ကြံ
 စည်သနည်း။ လူကိုသာမသာပြောပြီမဟုတ်။ ဘုရားသ
 ၇ ခင်ကိုလည်းမသာပြောပြီဟုပေတရုဆို၏။ ၊ ထိုစကား
 ကိုကြားလျှင်အာနနိသည်လဲ၍သေ၏။ ထိုအကြောင်းအ
 ၈ ရာကိုကြားသောသူအပေါင်းတို့သည်အလွန်ကြောက်
 ၉ လန့်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ လူလင်တို့သည်လည်းထ၍
 အလောင်းကောင်ကိုအဝတ်နှင့်ပတ်ရစ်ပြီးလျှင်ဆောင်
 သွား၍သင်းပြိုဟ်ကြ၏။
 ၁၀ ထိုနောက်သုံးနာရီခန့်လောက်ကြာလျှင်သူ၏ခင်ပွန်း
 သည်ဖြစ်ခဲ့ပြီးသောအမှုအရာကိုမသိဘဲလျက်ဝင်လာ
 ၁၁ ၍။ ပေတရုကလည်းဤမျှလောက်နှင့်မြေကိုရောင်းသ
 လော။ အားပြောလော့ဟုမေးလျှင်ထိုမိမိကဟုတ်ပါ၏။
 ၁၂ ဤမျှလောက်နှင့်ပင်ရောင်းပါသည်ဟုဆို၏။ ပေတရုက
 လည်းထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်ကိုစုံစမ်းမည်ဟုသ
 ဘောတူနှင့်အဘယ်ကြောင့်ကြံစည်ကြသနည်း။ ကြည့်ရှု
 လော့။ သင်၏ခင်ပွန်းကိုသင်းပြိုဟ်သောသူတို့၏ခြေ
 သည်တံခါးနားမှာရှိသည်ဖြစ်၍သင့်ကိုလည်းဆောင်
 ၁၃ သွားလေဦးမည်ဟုဆိုသောခဏချင်းတွင်၊ ထိုမိမိသည်
 ပေတရု၏ခြေရင်း၌လဲ၍သေလေ၏။ လူလင်တို့သည်
 လည်းဝင်၍ထိုမိမိသေသည်ကိုတွေ့လျှင်ဆောင်သွား

၁၁ ဤသူ၏ခင်ပွန်းအနားမှာ သင်းပြိုဟ်ကြ၏။ သင်းဝင်သူ အပေါင်းမှစ၍ထိုအကြောင်းအရာကိုကြားရသောသူ အပေါင်းတို့သည်အထွန်ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။

၁၂ တမန်တော်တို့သည်လည်းလူများရှေ့မှာနိမိတ်လက္ခဏာ။ အံ့ဖွယ်သောအမှုအရာများကိုပြုကြ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်ရှာလမုန်ကနားပြင်၌တညီတညွတ်

၁၃ တည်းနေကြသဖြင့်၊ ကြွင်းသောသူတစ်ယောက်မျှမပေါင်းဖော်ဝံ့သော်လည်းလူများတို့သည်ကောင်းကြီး

၁၄ ပေးကြ၏။ သခင်ဘုရား၌ယုံကြည်သောယောက်ျားမိမိ

၁၅ အပေါင်းတို့သည်သင်းဝင်ကြ၏။ ပေတရုသည်လမ်း၌ရှောက်သွားစည်။ အနာစွဲသောသူတို့တွင်တယောက်ယောက်ကိုသူ၏အရိပ်ထွန်မိုးစေခြင်းငှါလူနာတို့ကိုလမ်း

၁၆ နားသို့ထုတ်၍ခံတင်မွေ့ရာပေါ်မှာထားကြ၏။ ပတ်လည်ဝန်းကျင်၌ရှိသောမြို့သူရွာသားအပေါင်းတို့သည်အနာစွဲသောသူ။ နတ်ဆိုးညည်းဆဲသောသူတို့ကိုဆောင်ခဲ့လျက်ယေရှုလင်မြို့သို့ရဝေးလာကြ၍ထိုလူနာအပေါင်းတို့သည်အနာကင်းလွတ်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။

၁၇ ထိုအခါယဇ်ပရောဟိတ်မင်းနှင့်အဇ္ဈကဲဖြစ်သောထိုမင်း၏အပေါင်းအဖော်ရှိသူတို့သည်ထ၍ဒေါသအမျက်

၁၈ နှင့်ပြည့်ကြသဖြင့်၊ တမန်တော်တို့ကိုဖမ်းဆီး၍ထောင်ထဲ

၁၉ ၌ပို့ထားကြ၏။ ညဉ့်အခါထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်ထောင်တံခါးကိုဖွင့်ပြီးလျှင်ထိုသူတို့ကို

၂၀ နှုတ်၍သင်တို့သွားကြလော့။ ဗိတ်ဗွန်တော်၌ရပ်၍အသက်ရှင်ခြင်းတရားစကားအလုံးစုံကိုလူများတို့အားဟောပြောကြလော့ဟုမှာထား၏။ ထိုစကားကိုကြားလျှင်နံနက်စောစောဗိတ်ဗွန်တော်သို့ဝင်၍ဆုမ္မဏ္ဍိတပေးကြ၏။

၂၁ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းနှင့်သူ၏အပေါင်းအဖော်တို့သည်လာကြသဖြင့်ထွတ်အရာရှိမှစ၍ဣသရေလလူတို့တွင်အသက်ကြီးသောသူအပေါင်းတို့ကိုရဝေးစေပြီးမှတမန်တော်တို့ကိုခေါ်စေခြင်းငှါလူလင်တို့ကိုထောင်သို့

၂၂ စေလွှတ်ကြ၏။ မင်းလူလင်တို့သည်ထောင်သို့ရောက်လျှင်တမန်တော်တို့ကိုထောင်ထဲမှာမထွေ့သည်ရှိသော်

၂၃ ပြန်ကြ၍၊ ထောင်တံခါးလည်းအလူးသဖြင့်လုံခြုံစွာပိတ်လျက်ထောင်ကိုစောင့်သောသူတို့လည်းတံခါးပြင်မှာရပ်လျက်ရှိကြသည်ကိုအကွန့်တို့သည်အတ္တပါ၏။ ဖွင့်ပြီး၍အထဲ၌အဘယ်သူကိုမျှမထွေ့ပါဟုကြားလျှောက်

၂၄ ကြ၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းနှင့်ဗိတ်ဗွန်တော်မှူးအစရှိသောယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့သည်ထိုစကားကိုကြားလျှင်ထိုအမှုသည်အဘယ်သို့သောအမှုဖြစ်လိမ့်

၂၅ မည်နည်းဟူ၍တွေးတောခြင်းရှိကြ၏။ ထိုအခါလူတယောက်သည်လာ၍ထောင်ထဲမှာထောင်ထားသောသူတို့သည်ဗိတ်ဗွန်တော်၌ရပ်လျက်လူများတို့အားဆုမ္မဏ္ဍိတပေးကြပါသည်ဟုလျှောက်လေ၏။

၂၆ ထိုအခါဗိတ်ဗွန်တော်မှူးသည်မင်းလူလင်တို့နှင့်အတူသွားပြန်လျှင်မိမိတို့ကိုလူများတို့သည်ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်မည်ကိုစိုးရိမ်သောကြောင့်တမန်တော်တို့ကိုအနိုင်

၂၇ အထက်မပြုဘဲခေါ်ဆောင်လေ၏။ ထိုသို့ခေါ်ဆောင်ပြီးလျှင်ထွတ်အရာရှိတို့ရှေ့မှာထား၍ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း

၂၈ က၊ ထိုနာမကိုအဓိပြု၍မဆုမ္မသွန်သင်မည်အကြောင်း။ ငါတို့သည်သင်တို့အားကြပ်တည်းစွာစီရင်မှာထားသင့်မဟုတ်လော။ ယခုကြည့်ကြ။ ယေရှုလင်မြို့ကိုသင်တို့အယူဝါဒနှင့်ပြည့်စေသည်ဖြစ်၍ငါတို့အပေါ်သို့ထိုသူ၏အသွေးကိုရောက်စေခြင်းငှါသင်တို့ကြံစည်ပါသည်

၂၉ တကားဟုမေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။ ပေတရုနှင့်အချားသောတမန်တော်တို့ကလည်းလူ၏စကားထက်ဘုရား

၃၀ သခင်၏စကားတော်ကိုနားထောင်သင့်ပါ၏။ သင်တို့သည်သစ်တိုင်၌ဆွဲ၍ကွပ်မျက်သောယေရှုကိုငါတို့တိုးဘေးများ၏ဘုရားသခင်သည်ထမြောက်စေတော်မူပြီ။

၃၁ ၊ ဣသရေလလူတို့အားနောင်တတရားနှင့်အပြစ်ထွတ်ခြင်းအခွင့်ကိုပေးစေခြင်းငှါထိုသူကိုအစိုးရသောအရှင်အရာရှိငှင်ကယ်တင်သောသခင်အရာရှိငှင်ဘုရားသခင်ခန့်ထား၍မိမိလကျာလက်တော်နှင့်ချီးမြှင့်တော်မူပြီ။

၃၂ ၊ ထိုအကြောင်းအရာတို့သည်အမှန်ဖြစ်ကြောင်းကိုငါတို့သည်သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကိုနားထောင်သောသူတို့အားပေးသနားတော်မူသော။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်လည်းသက်သေခံဖြစ်တော်မူသည်ဟုပြောဆိုကြ၏။

၃၃ ထိုစကားကိုကြားလျှင်ထိုသူတို့နှစ်လုံးသည်ကွဲပြတ်မတတ်ဖြစ်၍တမန်တော်တို့ကိုကွပ်မျက်ခြင်းငှါ

၃၄ အချင်းချင်းတိုင်ပင်ပြောဆိုကြ၏။ ထိုအခါလူအပေါင်းဟူရီသေသောသူ။ ဂါမလေ့လအမည်ရှိသောနိသရည်းဆရာ။ ဟဒါရှဲဘယောက်သည်ထွတ်တော်ပေါ်၌ထ၍တ

၃၅ မန်တော်တို့ကိုပြင်သို့ခဏထွက်စေပြီးလျှင်၊ ဣသရေလလူတို့။ ဤသူတို့အားအဘယ်သို့ပြုမည်အရာကိုသတိနှင့်

၃၆ ဆင်ချင်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ အထက်ကသု

အမည်ရှိသောသူတယောက်သည်လည်းသဖြင့်ငါသည်လူ
 သာမညမဟုတ်ဟုဆိုသည့်ဖြစ်၍သူ၌လူသေးရာမျှလောက်
 ဆည်းကပ်ကြ၏။ ထိုသူသည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၍
 သူကိုယုံကြည်သမျှသောသူတို့သည်ကွဲပြားပျောက်
 ၃၇ ပျက်ကြ၏။ ထိုသူနောက်။ ငွေတော်ခွဲစည်ကာလယုဒ
 အမည်ရှိသော ဂါလိလဲလူတယောက်သည်လည်းထ၍
 မိမိနောက်သို့လူများကိုသွေးဆောင်လေ၏။ ထိုသူသည်
 လည်းပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၍သူကိုယုံကြည်သမျှသော
 ၃၈ သူတို့သည်ပျောက်လွင့်ကြ၏။ ယခုလည်းဤသူတို့ကို
 ရှောင်ရှား၍အထိုအလျောက်ရှိကြပါစေဟုငါဆို၏။ ဤ
 အကြံဉာဏ်အမှုသည်လူ၏အကြံ။ လူ၏အမှုဖြစ်လျှင်ပျက်
 ၃၉ စီးခြင်းသို့ရောက်သိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏အကြံအမှု
 ဖြစ်လျှင်သင်တို့သည်မပျက်ဆီးနိုင်ကြ။ သင်တို့သည်
 ဘုရားသခင်၏အာဏာတော်ကိုဆန့်သောသူမဖြစ်မည်
 ၄၀ အကြောင်း။ သတိပြုကြလော့ဟုပြောဆို၏။ ထိုစကား
 ကိုနားထောင်ကြသဖြင့်တမန်တော်တို့ကိုခေါ်၍ရိုက်
 နှက်ပြီးမှယေရှု၏နာမကိုအဓိပြုလျက်မဟောမပြော
 ၄၁ မည်အကြောင်းဖြစ်တား၍လွှတ်ကြ၏။ တမန်တော်တို့
 သည်လည်းသခင်ယေရှု၏နာမတော်ကြောင့်မိမိတို့
 သည်အရှက်ကွဲခြင်းကိုခံထိုက်ကြသည်ဟုမှတ်တော်မူ
 သောကြောင့်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိ၍လွှတ်တော်မူ
 ၄၂ ထွက်သွားကြ၏။ ဗိတ်မြန်တော်၌၎င်းအိမ်၌၎င်းနေ
 တိုင်းအစည်ဆုမွန်သင်လျက်ယေရှုသည်ခရစ်တော်
 ဖြစ်၏ဟူ၍အံ့ဂေဝိတရားကိုမပြတ်ဟောပြောလျက်
 နေကြ၏။

၆ ထိုကာလ၌တပည့်တော်တို့သည်များပြားသည်ရှိ
 သော်နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်းလုပ်ကျွေးကြသောအခါ
 ဟောလဒ်အမျိုးမျိုးမတ်ဆိုးမညံ့ကိုမလုပ်ကျွေးဟုထိုအ
 ၁ မျိုးသားတို့သည်ဖြည့်တမ်း၍ဟောပြောလျက်အပြစ်တင်
 ကြ၏။ ထိုအခါတကျိပ်နှစ်ပါးသောတမန်တော်တို့သည်
 တပည့်တော်အပေါင်းတို့ကိုခေါ်ပြီးလျှင်ငါတို့သည်
 ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုထား၍စားပွဲ၌
 ၂ လုပ်ကျွေးမှုကိုမဆောင်သင့်။ ထို့ကြောင့်ညီအစ်ကိုတို့။
 ဝိညာဉ်တော်နှင့်၎င်းပညာနှင့်၎င်းပြည့်စုံလျက်အသရေရှိ
 သောလူချစ်ယောက်တို့ကိုသင်တို့တွင်ရှာကြလော့။ ဤ
 အမှုကိုဆောင်ရွက်အံ့ခြင်း၌ထိုသူတို့ကိုငါတို့သည်
 ၃ နေထားကြမည်။ ငါတို့မူကားဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်း။
 နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုဟောပြောခြင်းအမှုတို့ကို

၁ အမြဲပြု၍နေမည်ဟုဆိုကြ၏။ ထိုစကားကိုလူအစုအဝေး
 အပေါင်းတို့သည်နှစ်သက်ကြသဖြင့်ယုံကြည်ခြင်းနှင့်
 ၎င်းသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်၎င်းပြည့်စုံသောသတေ
 ဖန်မှစ၍ဖိထိပျူပြောခေါ်။ နိကနော်။ တိမုန်။ ပါမေန။
 ယုဒဘာသာဝင်သောအန္တီအုတ်မြို့သားနိကောလတို့ကို
 ၈ ရွေးကောက်၍။ တမန်တော်တို့ရှေ့၌ထားကြ၏။ တမန်
 တော်တို့သည်လည်းဆုတောင်းပြီးလျှင်ထိုသူတို့၏
 ခေါင်းပေါ်၌လက်ကိုတင်ကြ၏။

၇ ဘုရားသခင်၏သာသနာတော်သည်တိုးပွားသဖြင့်
 ယေရုရှလင်မြို့၌တပည့်တော်တို့သည်အလွန်ပွားများ၍
 ယဇ်ပရောဟိတ်အပေါင်းတို့သည်ယုံကြည်ခြင်းတရား
 ၈ ကိုနားထောင်ကြ၏။ သတေဖန်သည်ကျေးဇူးတော်နှင့်၎င်း
 တန်ခိုးတော်နှင့်၎င်းပြည့်စုံသဖြင့်ကြီးစွာသောနိမိတ်လက္ခ
 ၉ ဇာ။ အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကိုလူများရှေ့မှာပြုလေ၏။ ထို
 အခါလိဗေရတိန်အပေါင်းအသင်းဝင်သောသူမှစ၍ကု
 ရေနုပြည်သား။ အာလေဇန္ဒြီပြည်သား။ ကိလိကပြည်
 သား။ အာရှပြည်သားအမျိုးတို့သည်ထ၍သတေဖန်နှင့်
 ၁၀ ညှဉ်းခုံခြင်းကိုပြုစည်တွင်။ သူဟောပြော၍သုံးစွဲသော
 ၁၁ ပညာနှင့်ဝိညာဉ်တော်ကိုမခံမဆီးနိုင်ကြ။ ထိုအခါဤသူ
 သည်မောရှေကို၎င်းဘုရားသခင်ကို၎င်းလွန်ကျူး၍ပြော
 သည်ကိုငါတို့ကြားရပါပြီဟုသက်သေခံမည်သူတို့ကို
 ၁၂ တိတ်ဆိတ်စွာခေါ်၍ထားကြပြီးလျှင်လူများကို၎င်းအ
 ကြီးအကဲ။ ကျမ်းပြုဆရာတို့ကို၎င်းနှိုးဆော်၍သတေဖန်
 ၁၃ ထံသို့လာသဖြင့်ဖမ်းဆီး၍လွှတ်တော်သို့ပို့ကြ၏။ မဏ္ဍန်
 သောသက်သေခံတို့ကိုခေါ်၍ဤသူသည်သန့်ရှင်းသော
 အရပ်ဌာနတော်နှင့်ပညတ်တရားတော်ကိုလွန်ကျူး၍အ
 ၁၄ စည်မပြတ်ပြောဆိုလျက်နေပါ၏။ ထိုနာဇရက်မြို့သား
 ယေရှုသည်ဤအရပ်ဌာနတော်ကိုပျက်ဆီး၍ငါတို့အား
 မောရှေအပ်ပေးသောထုံးနည်းဥပဒေသကိုပြောင်းလဲ
 စေမည်ဟုဤသူဆိုသည်ကိုအကျွန်ုပ်တို့သည်ကြားရပါ
 ၁၅ ပြီဟုသက်သေခံကြ၏။ လွှတ်တော်၌ထိုင်လျက်ရှိသော
 သူအပေါင်းတို့သည်သတေဖန်ကိုစေ့စေ့ကြည့်ရှုလျှင်
 သူ၏မျက်နှာသည်ကောင်းကင်တမန်၏မျက်နှာကဲ့သို့
 ဖြစ်သည်ဟုထင်မှတ်ကြ၏။

၇ ထိုအခါယဇ်ပရောဟိတ်မင်းကဤစကားမှန်သ
 ၂ လောဟုမေးသည်ရှိသော်။ သတေဖန်ကညီအစ်ကိုအဖ
 တို့။ နားထောင်ကြပါလော့။ ငါတို့အဖအာဗြဟံသည်ခါ
 ရန်မြို့၌မနေမှီမေသောပေါတာမိတိုင်း၌ရှိစဉ်အခါဘုန်း
 ကြီးတော်မူသောဘုရားသခင်သည်ထင်ရှားတော်မူ၍

၃ | သင်နေသောပြည်နှင့်တကွ အမျိုးသားချင်းများထဲက
 ၄ ထွက်ပြီးလျှင်ငါပြုလုပ်သောပြည်သို့သွားလော့ဟုအာ
 ၅ ဗြဟ္မာအားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါအာဗြဟံသည်ခါလခဲ
 ၆ ပြည်မှထွက်၍ခါရန်မြို့၌နေ၏။ သူ၏အဖေသေလွန်သည်
 ၇ ရှိသော်ယခုသင်တို့နေသောဤပြည်သို့ထိုမြို့မှပြောင်းစေ
 ၈ တော်မူ၏။ ဤပြည်၌ခြေခင်းရာကိုမျှအမွေပေးတော်မမူ
 ၉ သော်လည်းသူမှစ၍သူ၏သားမြေးတို့အားဤပြည်ကိုအ
 ၁၀ ပိုင်ပေးတော်မူမည်ဟုသားတယောက်မျှမရှိမှီဂတိထား
 ၁၁ တော်မူ၏။ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည်သူတပါးပိုင်သော
 ၁၂ ပြည်၌ညွှတ်သည်ဖြစ်ကြသဖြင့်သူတပါးတို့၌ကျွန်ခံခြင်း။
 ၁၃ နှိပ်စက်ညှဉ်းခံခြင်းကိုအနှစ်လေးရာပတ်လုံးခံရကြ
 ၁၄ ထိခံမည်။ သူတို့ကိုစေခိုင်းသောလူမျိုးကိုလည်းငါစီရင်
 ၁၅ မည်။ ထိုနောက်မှသူတို့သည်ထွက်၍ဤအရပ်၌ငါ့အား
 ၁၆ ဝတ်ပြုကြစိမ့်မည်ဟုဗျာဒိတ်ထားတော်မူ၏။ ဘုရားသ
 ၁၇ ခင်သည်လည်းအရေးများထိုးခြင်းနှင့်ဆိုင်သောပဋိညဉ်
 ၁၈ တရားကိုအာဗြဟံအားပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့ဆုဇာတ်ကို
 ၁၉ ဖွားမြင်၍ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌အရေးများထိုးခြင်း
 ၂၀ ကိုပေးလေ၏။ ဆုဇာတ်သားယာကုပ်။ ယာကုပ်သားများ
 ၂၁ ကားအမျိုး၏အဖေတကျိပ်နှစ်ပါးတည်း။ အမျိုး၏အဖေ
 ၂၂ တို့သည်လည်းညူရသောစိတ်ရှိ၍ယောသပ်ကိုအံ့ဂုတ္တု
 ၂၃ ပြည်သို့ရောင်းလိုက်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်သူကို
 ၂၄ စောင့်မတော်မူလျက်၊ အလုံးစုံသောဒုက္ခဆင်းရဲထဲမှ
 ၂၅ ကယ်နှုတ်၍အံ့ဂုတ္တုပြည်ကိုအစိုးရသောဗာရောဗုရင်
 ၂၆ ထံ၌ချက်နှာပွင့်လန်းခြင်းနှင့်ပညာအတတ်ကိုပေးတော်
 ၂၇ မူသဖြင့်ထိုမင်းကြီးသည်အံ့ဂုတ္တု၊ နိုင်ငံအုပ်အရာ၊ နန်း
 ၂၈ တော်အုပ်အရာ၌ယောသပ်ကိုခန့်ထားလေ၏။

၂၉ ခါနာန်ပြည်နှင့်အံ့ဂုတ္တုပြည်တရောက်လုံး၌အစာ
 ၃၀ ခေါင်းပါးခြင်းကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်းရှိ၍ငါတို့အဖေ
 ၃၁ များ၌စားစရာကုန်သောအခါအံ့ဂုတ္တုပြည်မှာဆံစပါးရှိ
 ၃၂ သည်ဟုယာကုပ်သည်ကြားလျှင်၊ ငါတို့အဖေများကိုပဌမ
 ၃၃ အကြိမ်တွင်စေလွှတ်လေ၏။ ဒုတိယအကြိမ်တွင်ယော
 ၃၄ သပ်သည်မိမိညီအစ်ကိုတို့အားမိမိအကြောင်းကိုဖော်
 ၃၅ ပြ၍ဗာရောဗုရင်သည်ယောသပ်၏အမျိုးကိုသိတော်မူ
 ၃၆ ၏။ ထိုအခါယောသပ်သည်စေလွှတ်၍မိမိအဖေယာကုပ်
 ၃၇ နှင့်တကွအရေးအတွက်အားဖြင့်ချနစ်ကျိပ်ငါးယောက်
 ၃၈ သောမိမိအမျိုးသားချင်းအပေါင်းတို့ကိုခေါ်ပင့်လေ၏။

၃၉ ယာကုပ်သည်လည်းအံ့ဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ကိုယ်တိုင်
 ၄၀ မှစသောငါတို့အဖေများသည်သေလွန်ကြ၏။ ထိုသူတို့

ကိုလည်းရှေ့ခင်မြို့သို့ပို့ဆောင်သဖြင့်ရှေ့ခင်၏အဖေဖြစ်
 သောဟာမော်၏သားတို့အားအဖိုးငွေကိုပေး၍ဝယ်ပြီး
 ဖြစ်သောသင်းပြိုင်းတွင်း၌ထားကြ၏။

၁၁ အာဗြဟံအားဘုရားသခင်မိဌာန်တော်မူသောဂတိ
 ၁၂ တော်၏အချိန်ရောက်လှသောအခါထိုလူမျိုးသည်အံ့ဂုတ္တု
 ၁၃ ပြည်၌တိုးပွား၍၊ ယောသပ်ကိုမသိမကျွန်သောမင်းကြီး
 ၁၄ တပါးပေါ်လာသည်တိုင်အောင်များပြားကြလေ၏။ ထို
 ၁၅ မင်းကြီးသည်ငါတို့အဆွေအမျိုးကိုပရိယာယ်ပြုသဖြင့်
 ၁၆ သူငယ်များကိုအသက်မရှင်စေခြင်းငှါ ပြစ်ထားရမည်
 ၁၇ အကြောင်း။ ငါတို့အဖေများကိုညှဉ်းခံနှိပ်စက်လေ၏။

၁၈ | ထိုအခါအလွန်အဆင်းစွာသောမောရှေ့ကိုဖွားမြင်လျှင်
 ၁၉ သုံးထပ်လုံးအဖေ၏အိမ်တွင်ကျွေးမွေးကြ၏။ နောက်မှ
 ၂၀ ပြစ်ထားသည်ရှိသော်ဗာရောဗုရင်၏သို့တော်သည်
 ၂၁ ကောက်ယူ၍မိမိသားအရာ၌မွေးစားလေ၏။ မောရှေ့
 ၂၂ သည်လည်းအံ့ဂုတ္တုအတတ်ပညာအလုံးစုံတို့ကိုသင်၍
 ၂၃ နှုတ်သတ္တိ။ လက်သတ္တိရှိ၏။ အသက်လေးဆယ်စေ့သော
 ၂၄ အခါဆုသရေလအမျိုးသားဖြစ်သောမိမိညီအစ်ကိုတို့ကို
 ၂၅ အကြည့်အရှုသွားမည်ဟုအကြံရှိ၏။ အမျိုးသားချင်းတ
 ၂၆ ယောက်သည်ညှဉ်းခံခံရသည်ကိုမြင်လျှင်သုဘက်
 ၂၇ ကနေ၍အံ့ဂုတ္တုလူကိုကွပ်မျက်သဖြင့်ထိုညှဉ်းခံခံရ
 ၂၈ သောသူအားအနိုင်ပေးလေ၏။ ဘုရားသခင်သည်ဤသူ
 ၂၉ လက်ဖြင့်ငါတို့ကိုကယ်နှုတ်တော်မူမည်အရာကိုညီအစ်
 ၃၀ ကိုတို့သည်နားလည်စိမ့်မည်ဟုထင်မှတ်သော်လည်း
 ၃၁ ထိုသူတို့သည်နားမလည်ဘဲနေကြ၏။ နက်ဖန်နေ့၌အ
 ၃၂ ချင်းချင်းခိုက်ရန်ပြုကြသောသူတို့ရှိရာသို့သွား၍အချင်း
 ၃၃ လူတို့။ ညီအစ်ကိုချင်းဖြစ်လျက်နှင့်အဘယ်ကြောင့်တ
 ၃၄ ယောက်ကိုတယောက်ညှဉ်းခံကြသနည်းဟုဆို၍ရန်
 ၃၅ ညှိမ်းရာသို့သွေးဆောင်သည်ရှိသော်၊ အိမ်နီးချင်းကို
 ၃၆ ညှဉ်းခံသောသူကအဘယ်သူသည်သင့်ကိုငါတို့အ
 ၃၇ ပေါ်မှာအကဲအမှူး။ တရားသူကြီးအရာ၌ခန့်ထားသနည်း။

၃၈ | မနေ့ကအံ့ဂုတ္တုလူကိုသတ်သကဲ့သို့ငါ့ကိုသတ်လိုသ
 ၃၉ လောဟုဆိုလျက်မောရှေ့ကိုပယ်၏။ ထိုစကားကိုကြား
 ၄၀ လျှင်မောရှေ့သည်ပြေး၍ဒီချန်ပြည်၌နေသည်ဖြစ်လျက်
 ၄၁ နေသည်တွင်သားနှစ်ယောက်ကိုမြင်လေ၏။

၄၂ အနှစ်လေးဆယ်လွန်သောအခါသိနာတောင်ခြေရင်း
 ၄၃ တောတွင်မီးလောင်သောမြို့၌ထာဝရဘုရား၏ကောင်း
 ၄၄ ကင်တမန်ထင်ရှား၏။ ထိုရူပါရုံကိုမြင်သောအခါ
 ၄၅ မောရှေ့သည်အံ့ဂုတ္တုရှိစေ့စေ့ကြည့်ရှုခြင်းငှါအနားသို့
 ၄၆ ချဉ်းကပ်လျှင်၊ ငါကားသင့်တိုးဘေးတို့၏ဘုရားအာဗြ

ဟံ၏ဘုရား။ဣဇာက၏ဘုရား။ယာကုပ်၏ဘုရားဖြစ်၏။
 ဟုထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်အသံထွက်တော်မူ၏။
 ထိုအခါမောရှေသည်တုန့်ထုပ်လျက်စေ့စေ့မကြည့်ဝံ့။
 ၃၃ ၊ ထာဝရဘုရားကလည်းသင်၏ခြေနင်းကိုချွတ်လေ့။
 ၃၄ သင်နင်းသောအရပ်ကားသန့်ရှင်းသောမြေဖြစ်၏။။ အဲ
 ဂုတ္တုပြည်၌ရှိသောငါ၏လူတို့သည်ခံရသောညည်းဆဲ
 ခြင်းကိုငါစေ့စေ့မြင်ခဲ့ပြီ။သူတို့ညည်းတွားမြည်တမ်း
 သောအသံကိုလည်းငါကြားခဲ့ပြီ။သူတို့ကိုကယ်နှုတ်
 ခြင်းငှါငါဆင်းလာပြီ။ယခုသွားလေ့။သင့်ကိုအဲဂုတ္တု
 ၃၅ ပြည်သို့ငါစေလွှတ်မည်ဟုဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။။ အဘယ်
 သူသည်သင့်ကိုအကဲအမှူး။တရားသူကြီးအရာ၌ခန့်ထား
 သနည်း။ဟူ၍အညှင်းအပယ်ခံရသောထိုမောရှေကိုအ
 ကဲအမှူး။ကယ်လွှတ်သောသူဖြစ်စေခြင်းငှါဘုရားသခင်
 ၃၆ သည်ခြံ၌ထင်ရှားသောကောင်းကင်တမန်အားဖြင့်စေ
 ခန့်တော်မူ၏။။ ထိုသူသည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို
 နှုတ်ဆောင်၍အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံးအဲဂုတ္တုပြည်၌
 ၃၇ ၎င်းစံပင်လယ်၌၎င်းတော၌၎င်းနိမိတ်လက္ခဏာ။အံ့ဖွယ်
 သောအမှုတို့ကိုပြုလေ၏။
 ၃၈ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့
 အမျိုးသားချင်းတို့အထဲ၌ငါနှင့်တူသောပရောဖက်တပါး
 ကိုသင်တို့အဖို့ပေါ်ထွန်းစေတော်မူမည်။ထိုပရောဖက်၏
 ၃၉ စကားကိုနားထောင်ရကြမည်ဟုဣသရေလအမျိုးသား
 တို့အားပြောဆိုသောသူကားအချားသူမဟုတ်။ထိုမော
 ၄၀ ရှေ့ပင်ဖြစ်သတည်း။။ ထိုသူသည်တောတွင်ရှိသောအ
 စဉ်းအဝေး၌၎င်းသိနာတောင်ပေါ်မှာသူတို့နှုတ်ဆက်သော
 ကောင်းကင်တမန်နှင့်၎င်းငါတို့အဖွဲ့များနှင့်၎င်းရှိ၏။ထို
 သူသည်ငါတို့အားအပ်ပေးခြင်းငှါအသက်ရှင်စေသော
 ၄၁ ဗျာဒိတ်ဘက်ကိုခံလေ၏။။ ထိုသူ၏စကားကိုငါတို့အဖွဲ့
 ၄၂ များသည်နားမတောင်လိုဘဲလျက်ပယ်၍ငါတို့ရှေ့
 မှာသွားရသောဘုရားတို့ကိုငါတို့အဖို့လုပ်ပါ။ငါတို့ကို
 အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်ခဲ့သောထိုမောရှေအဘယ်
 ၄၃ သို့ဖြစ်သည်ကိုငါတို့မသိဟုအဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြန်ချင်
 ၄၄ သောမိတ်နှင့်အာရုန်ကိုပြောဆိုကြ၏။။ ထိုနေ့ရက်ကာ
 လ၌နွားဆယ်ကိုလုပ်၍ထိုရုပ်တုအားယဇ်ပူဇော်သ
 ၄၅ ဖြင့်မိမိတို့လက်နှင့်လုပ်သောအရာ၌ပင်ပျော်မွေ့ကြ၏။
 ၄၆ ၊ အနာဂတ္တိကျပ်၌လာသည်ကား။အိုဣသရေလအမျိုး။
 သင်တို့သည်ဦးရင်သောထိုရိစ္ဆာန်နှင့်ယဇ်များကိုတော
 ၄၇ ၌အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံးအေးပူဇော်ကြသလော။သင်

တို့သည်မောလုပ်၏တံနှင့်သင်တို့ဘုရားရဖန်၏ကြွယ်
 တည်းဟူသောကိုးကွယ်ဖို့ရာမိမိတို့လုပ်သောပုံတို့ကို
 ဆောင်ရွက်ကြပြီတကား။။ ထိုကြောင့်ငါသည်သင်တို့
 ကိုဗာဗုလုန်မြို့တဖက်သို့ဆောင်သွားမည်ဟုကျပ်လာရှိ
 သည်နှင့်အညီဘုရားသခင်သည်မျက်နှာတော်ကိုလွှဲ၍
 ကောင်းကင်တန်ဆာများတို့အားဝတ်ပြုစေခြင်းငှါထို
 သူတို့ကိုစွန့်ပြစ်ထားတော်မူ၏။
 ၄၈ မောရှေမြင်ရသောပုံနှင့်အညီသက်သေခံတော်မူ
 ချက်ဌာပနာရာထဲတော်ကိုလုပ်ရမည်အကြောင်း။အ
 မိန့်တော်ရှိသောသူမှီထားတော်မူသည်အတိုင်းထို
 ၄၉ တဲတော်သည်တောတွင်ငါတို့အဖွဲ့များ၌ရှိ၏။။ နောက်
 ကျသောငါတို့အဖွဲ့များသည်ထိုတဲတော်ကိုတပါးအမျိုး
 သားတို့ပိုင်သောမြေထဲသို့ယောရှုနှင့်အတူဆောင်သွင်း
 ကြ၏။ထိုတပါးအမျိုးသားတို့ကိုဘုရားသခင်သည်ဒါဝိဒ်
 ၅၀ မင်းလက်ထက်တိုင်အောင်ငါတို့အဖွဲ့များထံမှရှင်ထုတ်
 တော်မူ၏။။ ထိုဒါဝိဒ်သည်ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်
 ကိုခံရ၍ယာကုပ်၏ဘုရားသခင်ကျိန်းဝပ်တော်မူဖို့ရာ
 ၅၁ အရပ်ကိုတွေ့ခြင်းငှါထောင့်တ၏။။ ရှောလမုန်သည်
 ၅၂ လည်းမိတ်မှန်တော်ကိုတည်ဆောက်ရ၏။။ သို့သော်
 ၅၃ ၊ လည်းကောင်းကင်ဘုံသည်ငပလ္လင်ဖြစ်၏။မြေကြီးသည်
 ၅၄ ငခြေတင်ရာခုံဖြစ်၏။အဘယ်သို့သောမိတ်မှန်ကိုငအဖို့
 တည်ဆောက်ကြမည်နည်း။။ အဘယ်အရပ်သည်ငါ
 ကျိန်းဝပ်ရာအရပ်ဖြစ်မည်နည်း။ငလက်သည်၍အရာ
 အလုံးစုံတို့ကိုဖန်ဆင်းသည်မဟုတ်လောဟုထာဝရ
 ၅၅ ဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်အချက်ကိုပရောဖက်ပြန်ကြား
 သည်နှင့်အညီအမြင့်ဆုံးသောဘုရားသည်လူတို့လက်
 ဖြင့်လုပ်သောမိတ်မှန်၌ကျိန်းဝပ်တော်မူသည်မဟုတ်။
 ၅၆ လည်ပင်းခိုင်မာ၍နှစ်လုံးဖြင့်၎င်းနားဖြင့်၎င်းအစာတိ
 လူတို့။သင်တို့သည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုအစည်
 ၅၇ မပြတ်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုလေ့ရှိကြ၏။သင်တို့ဘိုးဘေး
 ၅၈ များ၏အလေ့နှင့်သင်တို့အလေ့တူ၏။။ သင်တို့ဘိုးဘေး
 များသည်အဘယ်ပရောဖက်ကိုမျှမညည်းဆဲဘဲနေသ
 ၅၉ နည်း။။ဖြောင့်မတ်သောသူကြွလာတော်မူမည်အကြောင်း
 အရာကိုဟောပြောပြည့်စုံသောသူတို့ကိုကွပ်မျက်ကြ၏။
 ၆၀ ထိုဖြောင့်မတ်သောသူကိုပင်ယခုလည်းသင်တို့သည်
 ၆၁ အပ်နှံ၍အသေသတ်ကြပြီ။။သင်တို့သည်ကောင်းကင်
 ၆၂ တမန်များခင်းကျင်းသောအားဖြင့်ပညတ်တရားတော်
 ကိုခံရသော်လည်းမစောင့်မရှောက်ကြဟုသတေဖန်
 ၆၃ ဖြစ်သိ၏။

၁၄ ထိုစကားကိုကြားလျှင်နှစ်လုံးကွဲပြတ်မတတ်ဖြစ်၍
 ၁၅ သတေဇနိဒ္ဓိအံသွားခဲကြိတ်ခြင်းကိုပြုကြလေ၏။ သူသည်
 လည်းသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်သဖြင့်ကောင်း
 ကင်သို့စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကို
 ၁၆ ကိုရင်မြင်လျှင်၊ ကြည့်ပါ။ ကောင်းကင်ဖွင့်ထွက်သည်ကို
 ကိုရင်မြင်သည် ဘုရားသခင်၏လက်တော်ဘက်၌ရပ်
 ၁၇ နေသည်ကိုရင်မြင်သည်ဟုဆို၏။ ထိုသူတို့သည်ပြင်း
 စွာသောအသံနှင့်ဟစ်ကျော်၍နားကိုပိတ်ဆို့လျက်သုခိ
 ၁၈ သို့ညီညွတ်စွာတဟုန်တည်းပြေး၍၊ မြို့ပြင်သို့ရှင်ထုတ်
 ပြီးမှကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ကြ၏။ သက်သေခံတို့သည်လည်း
 မိမိတို့အဝတ်ကိုရှောလူအမည်ရှိသောလူလင်၏ခြေရင်း
 ၁၉ ခြံထားကြ၏။ ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ကြစဉ်။ သတေဇနိသမ္ဗု
 ပဋ္ဌနာပြုလျက်သခင်ယေရှု။ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကိုသိမ်း
 ၂၀ ယူတော်မူပါဟုလျှောက်ဆို၏။ ခူးထောက်လျက်သခင်။
 ဤသူတို့ပြုသောစရိုက်အပြစ်ကိုမှတ်တော်မမူပါနှင့်ဟု
 ကြီးသောအသံနှင့် ကျွေးကျော်ပြီးမှကျိန်းစက်လေ၏။
 သူကိုကွပ်မျက်သောအမှုကိုရှောလူသည်လည်းဝန်ခံ
 လျက်ရှိ၏။

၂၁ ထိုအခါယေရှုရှလင် မြို့၌ရှိသောအသင်းတော်သည်
 ပြင်းစွာသောညည်းဆဲခြင်းကိုခံရသဖြင့်တမန်တော်တို့
 မှတပါး။ သင်းဝင်သူအပေါင်းတို့သည်ယုဒပြည်။ ဂရိ
 ၂၂ ရိပြည်အရပ်ရပ်တို့၌အနွှံ့အပြားကွဲပြားကြ၏။ တရားကို
 ရိုသေသောသူတို့သည်သတေဇနိကိုသင်းပြုတ်၍ပြင်း
 ၂၃ စွာသောငိုကျွေးခြင်းတစ်ခြင်းကိုပြုကြ၏။ ရှောလူသည်
 အသင်းတော်ကိုမျှက်ဆီးလေ၏။ အိမ်များသို့ဝင်ပြီးလျှင်
 ၂၄ ယောက်ျားမိစ္ဆတို့ကိုဆွဲငင်၍ထောင်ထဲ၌ထောင်ထား
 ၂၅ တတ်၏။ ထိုကြောင့်အရပ်ရပ်တို့ကွဲပြားသောသူတို့
 သည်လှည့်လည်၍နှုတ်ကပတ်တော်တည်းဟူသောဝေ
 ၂၆ ဇာရ်တရားကိုဟောပြောကြ၏။

၂၇ ဖိလိပ္ပသည်လည်းဂရိမြို့သို့သွား၍ခရစ်တော်၏
 ၂၈ အကြောင်းကိုဟောလေ၏။ လူအရအဝေးတို့သည်ကြား
 ၍ဖိလိပ္ပပြုသောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုမြင်သောအခါ
 ၂၉ သူ၏စကားကိုတညီတညွတ်တည်းနားထောင်ကြ၏။
 ၃၀ အကြောင်းမူကား။ နတ်ဆိုးစွဲသောသူများတို့၏အထဲမှ
 နတ်ဆိုးတို့သည်ပြင်းစွာသောအသံနှင့်အော်ဟစ်လျက်
 ၃၁ လွှတ်သွားကြ၏။ ကိုယ်မလွှပ်နိုင်သောသူ။ ခြေဆွဲသောသူ
 ၃၂ အများတို့သည်လည်းကတိအဖြစ်သို့ရောက်ကြ၏။ ထို

မြို့သူမြို့သားတို့သည်အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။
 ၃၃ ဂရိမုန်အမည်ရှိသောသူတယောက်သည်ထိုမြို့၌နတ်
 ဝိဇ္ဇာအတတ်နှင့်ပြုပြင်၍ဝါသည်ထူးဆန်းသောသူဖြစ်
 ၃၄ သည်ဟုဆိုလျက်ဂရိမာရိအမျိုးသားတို့ကိုမိန်းမောတွေ
 ၃၅ ဝေစေခြင်းငှါပြု၏။ လူကြီးလူငယ်ရှိသမျှတို့ကလည်းဤ
 ၃၆ သူသည်ဘုရားသခင်၏မဟာတန်ခိုးတော်ဖြစ်သည်ဟု
 ၃၇ ဆိုလျက်ထိုသူ၌ဆည်းကပ်ကြ၏။ ဆည်းကပ်သည်
 ၃၈ အကြောင်းကား။ သူတို့ကိုမိန်းမောတွေဝေစေခြင်းငှါ
 ၃၉ ထိုသူသည်နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်အားဖြင့်ကြာမြင့်စွာပြု
 ၄၀ လျက်နေ၏။ ဖိလိပ္ပသည်ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်
 ၄၁ ရင်ယေရှုခရစ်၏နာမတော်နှင့်ရင်စပ်ဆိုင်သောဝေဇာ
 ၄၂ ရ်တရားကိုဟောပြော၍ထိုသူတို့သည်ယုံကြည်သော
 ၄၃ အခါယောက်ျားမိစ္ဆတို့သည်နှစ်ခြင်းကိုခံကြ၏။ ဂရိမုန်
 ၄၄ သည်လည်းကိုယ်ဝိုင်ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍နှစ်ခြင်းကို
 ၄၅ ခံပြီးမှဖိလိပ္ပထံ၌မှီဝဲဆည်းကပ်သဖြင့်ထူးဆန်းသော
 ၄၆ တန်ခိုး။ ကြီးသောနိမိတ်လက္ခဏာများကိုမြင်၍မိန်းမော
 ၄၇ တွေဝေလျက်ရှိလေ၏။

၄၈ ဂရိမာရိမြို့သားတို့သည်ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်
 တရားတော်ကိုခံယူကြပြီဟုယေရှုရှလင်မြို့၌ရှိသော
 ၄၉ တမန်တော်တို့သည်သိတင်းကြားလျှင်ပေတရုနှင့်ယော
 ၅၀ ဟန်တို့ကိုစေလွှတ်ကြ၏။ ထိုမြို့သူမြို့သားတို့သည်
 ၅၁ သခင်ယေရှု၏နာမ၌နှစ်ခြင်းကိုခံရမှုသာရှိသဖြင့်တရ်
 တယောက်သောသူအပေါ်၌သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
 ၅၂ သည်လက်ရောက်တော်မမူသေးသည်ဖြစ်၍တမန်တော်
 ၅၃ တို့သည်ရောက်ကြလျှင်ဝိညာဉ်တော်ကိုခံရမည်အ
 ၅၄ ကြောင်း။ ထိုမြို့သူမြို့သားတို့အဖို့ဆုတောင်း၍၊ ထိုသူတို့
 ၅၅ အပေါ်၌လက်ကိုတင်သောအားဖြင့်သူတို့သည်သန့်ရှင်း
 ၅၆ သောဝိညာဉ်တော်ကိုခံရကြ၏။

၅၇ တမန်တော်တို့လက်ကိုတင်သောအားဖြင့်သန့်ရှင်း
 ၅၈ သောဝိညာဉ်တော်သက်ရောက်သည်ကိုဂရိမုန်မြင်လျှင်
 ၅၉ ငွေကိုယူဆောင်ခဲ့၍၊ အကျွန်ုပ်၏လက်တင်ခြင်းကိုခံရ
 ၆၀ သောသူသည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုခံစေမည်
 ၆၁ အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်အားအခွင့်ပေးပါဟုတောင်းသော်
 ၆၂ ပေတရုကဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုငွေနှင့်ဝယ်
 ၆၃ ယူမည်ဟုအကြံရှိသောကြောင့်သင်နှင့်တကွသင်၏ငွေ
 ၆၄ သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ပါစေ။ သင်သည်ဤအမှုအ
 ၆၅ ရာနှင့်မဆက်ဆံသောသူဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား။ သင်
 ၆၆ ၏စိတ်နှစ်လုံးသည်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ဖြောင့်မတ်

၂၂ ခြင်းမရှိ။ ထို့ကြောင့် သင်၌ယခု ဆိုးညစ်သော အမှုကို
 ၂၃ နောင်တရလော့။ သင်၏စိတ်နှစ်လုံး၌ ကြံစည်ခြင်းအပြစ်
 ကိုလွှတ်ကောင်းလွှတ်လိမ့်မည် ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်ကို
 ၂၄ တောင်းပန်လော့။ သင်သည် ခါးစွာသော သည်းခြေစွဲ
 သည်ဖြစ်၍ ခုရိုက်အနှောင်အဖွဲ့နှင့် မလွတ်ကြောင်းကို
 ၂၅ ငါသိမြင်သည်ဟု ဆို၏။ ဤနိကာလည်း မိန့်တော်မူသော
 အရာတစ်ခုတစ်ခုမျှ အကျွန်ုပ် အပေါ်သို့ မရောက်ပါ မည်
 အကြောင်း။ ထာဝရဘုရားကို အကျွန်ုပ် အဖို့အလို ဌာ
 ၂၆ ဆုတောင်းတော်မူကြပါဟု ပြန်ပြော၏။ တမန်တော်တို့
 သည် သက်သေခံ၍ သခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရား
 တော်ကိုဟောပြီး ဖွဲ့ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်သွားရာ။ ဤမာရိ
 ရွာများတို့၌လည်း ဝေဒနာတရားကိုဟောပြောကြ၏။
 ၂၇ တမန်ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည်
 ဖိလိပ္ပူအား သင်ထံ၌ ယေရုရှလင်မြို့မှ ငါးမြို့သို့ သွားရာ
 တောလမ်းတွင် တောင်မျက်နှာသို့ သွားလော့ဟု ဆိုသည်
 ၂၈ အတိုင်း ဖိလိပ္ပူသည် ထံ၌ သွားလေ၏။ ထိုအခါ အသ
 ယောဝိပြည်ကို အစိုးရသော မိဖုရားထံ၌ ဘုန်းကြီးသော
 အမတ်ဖြစ်၍ ဘာဏ္ဍာတော်ရှိသမျှကို အုပ်စိုးရသော အသ
 ယောဝိပြည်သားတယောက်သည် ကိုးကွယ်ခြင်းအလို
 ၂၉ ဌာယေရုရှလင်မြို့သို့ သွား၍ ပြန်စည်တွင် မိမိရထားပေါ်
 ၌ ထိုင်လျက် ပရောဖက်ဟောရှာယ၏ ကျမ်းစာကို ဖတ်လေ
 ၃၀ ၏။ ဝိညာဉ်တော်ကလည်း ထိုရထားသို့ ချည်းကပ်၍ ဖြစ်
 လော့ဟု ဖိလိပ္ပူအား ဗျာဓိတ်ပေးတော်မူသဖြင့်၊ ဖိလိပ္ပူ
 သည် ရထားသို့ ပြေး၍ ပရောဖက်ဟောရှာယ၏ ကျမ်းစာ၌
 ဖတ်သည်ကို ကြားလျှင် ဖတ်သောအရာကို နားလည်ပါ၏
 ၃၁ လောဟု မေးမြန်း၏။ ထိုအမတ်ကလည်း သွန်သင်ပုံ ပြင်
 သောသူမရှိလျှင် အဘယ်သို့ နားလည်နိုင်မည်နည်းဟု
 ဆိုပြီး မိမိနှင့် အတူ ဖိလိပ္ပူတက်၍ ထိုင်နေပါမည် အ
 ကြောင်း တောင်းပန်၏။
 ၃၂ ကျမ်းစာ၌ ဖတ်သော အချက်ဟူမူကား။ အသေသတ်
 ခြင်း၌ ဆောင်သွားသော သိုးကဲ့သို့ သူကို ဆောင်သွား၍
 သိုးသေသည့်အစွေ ညှပ်သောသူ ရှေ့မှ မမြည်ဘဲ
 ၃၃ နေသကဲ့သို့ သူသည် နှုတ်ကိုမဖွင့်ဘဲ နေ၏။ နှိမ့်ချခြင်းကို
 ခံစည်တွင်သူတပါးတို့ သည် ထိုသူကို မတရားသဖြင့် စိ
 ရင်ကြ၏။ ထိုသူ၏အသက်ကို မြေကြီးက သိမ်းရတ်သည့်
 ဖြစ်၍ သူ၏အမျိုးအနွယ်ကို အဘယ်သူပြုညွှန်မည်နည်း
 ၃၄ ဟု ကျမ်းစာလာသတည်း။ ထိုအမတ်ကလည်း ပရောဖက်
 သည် အဘယ်သူကို ရည်မှတ်၍ ဤသို့ ဆိုပါသနည်း။
 ကိုယ်ကိုတည်း ဆိုထိုသလော။ သူတပါးကိုတည်း ဆိုထို

သလောဟု တောင်းပန်လျက် ဖိလိပ္ပူအား မေးမြန်းလျှင်
 ၃၅ ဖိလိပ္ပူသည် မိမိနှုတ်ကို ဖွင့်၍ ထိုကျမ်းစာချက်ကို အစွဲ
 ပြုလျက် ယေရှု၏အကြောင်းတည်းဟူသော ဝေဒနာ
 ၃၆ တရားကိုဟောလေ၏။ ထိုသို့လမ်း၌ သွားကြစည်။ ရေရှိ
 ရာသို့ ရောက်၍ အမတ်ကလည်း ဤအရပ်တွင် ရေရှိပါ၏။
 အကျွန်ုပ်ကို နှစ်ခြင်းမခံစေခြင်းငှါ မည်သည့်အကြောင်း
 ၃၇ ဆီးတားပါသနည်းဟု ပြောဆိုလျှင်၊ ဖိလိပ္ပူက သင်သည်
 စိတ်နှစ်လုံးအတွင်း မှယုံကြည်လျှင် ခံရသည်ဟု ဆိုလေ
 ၏။ အမတ်ကလည်း ယေရှုခရစ်သည် ဘုရားသခင်၏သား
 တော်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါသည်
 ၃၈ ဟု ဝန်ခံ၍၊ ရထားကို ရပ်စေခြင်းငှါ စီရင်ပြီး မှ ဖိလိပ္ပူ
 သည် ထိုအမတ်နှင့် တကွ ရေထဲသို့ ဆင်း၍ နှစ်ခြင်းကို
 ၃၉ ပေး၏။ ရေထဲကတက်ကြလျှင် ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်
 တော်သည် ဖိလိပ္ပူကို ဆောင်ယူတော်မူ၍ အမတ်သည်
 ဖိလိပ္ပူကို နောက်တဖန် မတွေ့မမြင်ရ။ ဝန်မြောက်ဝန်
 ၄၀ သာခြင်းနှင့် မိမိသွားရသောလမ်းကို သွားလေ၏။ ဖိလိပ္ပူ
 သည်လည်း အာဇုတ်မြို့၌ ပေါ်လာ၍ ထိုမြို့မှ ကဲသရိမြို့တိုင်
 အောင်မြို့ရွာ အစည်အတိုင်း ရှောက်သွား၍ ဝေဒနာ
 တရားကိုဟောလေ၏။
 ၆
 ၁ ဂျောလုသည် ကားသခင်ဘုရား၏ တပည့်တော်
 တို့တဖက်၌ ချမ်းချောက်၍ အသေသတ်ခြင်းငှါ ပြင်းစွာ
 ၂ အသက်ရှူသဖြင့်၊ ထိုဘာသာဝင်သော ယောက်ျားမိမိတို့
 ကိုတွေ့လျှင် ချည်နှောင်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပို့ဆောင်ရ
 မည်အကြောင်း။ ဒမာသက်မြို့၌ ရှိသော တရားဇရပ်မှူးတို့
 ထံသို့ မှာစာကို ပေးပါဟု ယဇ်ပရောဖက်မင်းထံ၌ ဝင်၍
 ၃ တောင်းပြီးမှ၊ သွား၍ ဒမာသက်မြို့အနီးသို့ ရောက်သော
 အခါကောင်းကင်ထဲက အလင်းသည် သူပတ်လည်၌ ယုတ်
 ၄ ခနဲထွန်းတောက်လေ၏။ ဂျောလုသည် မြေပေါ်မှာ လဲ၍
 နေစည်။ ဂျောလု။ ဂျောလု။ အဘယ်ကြောင့် ကျေညည်းဆဲ
 သနည်းဟု မိမိအား ပြောသော စကားသံကို ကြားလျှင်
 ၅ သခင်ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူနည်းဟု မေးလျှောက်
 ၏။ သခင်ဘုရားကလည်း ငါကား သင်ညည်းဆဲသော
 ၆ ယေရှုဖြစ်သတည်း။ သို့သော်လည်း ထံ၌ မြို့သို့ ဝင်လော့။
 သင်ပြုရမည် အမှုကို ပြောလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၇ ဂျောလုနှင့် အတူ သွားသော သူတို့သည် အသံကို ကြား
 ရုံမျှသာရှိ၍ အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်ဘဲ မိန်းမောတွေဝေ
 ၈ လျက် ရပ်နေကြ၏။ ဂျောလုသည်လည်း မြေမှထ၍ မျက်စိ
 ကိုဖွင့်သော်လည်း အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်နိုင်သည်ဖြစ်၍

သူ၏လက်ကိုဆွဲလျက်ဒမာသက်မြို့သို့ပို့ဆောင်ကြ၏။
 ၆ | သုံးရက်ပတ်လုံးမျက်စိမမြင်။ မစားမသောက်ဘဲနေလေ၏။

၁၀ ထိုအခါအာနနိအမည်ရှိသောတပည့်တော်တယောက်သည်ဒမာသက်မြို့ရှိ၏။ ထိုသူကိုသခင်ဘုရားသည်ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်အာနနိဟူ၍ခေါ်တော်မူလျှင်အာနနိက

၁၁ သခင်ဘုရား။ အကျွန်ုပ်ရှိပါသည်ဟုလျှောက်၏။ သခင်ဘုရားကလည်းသင်သည်ထ၍လမ်းပြောင့်အမည်ရှိသောလမ်းသို့သွားလော့။

၁၂ ဂှောလုအမည်ရှိသောတာရှုမြို့သားကိုယုဒ၏အိမ်၌ရှာဖွေလော့။ အကြောင်းမူကား။ ထိုသူသည်ဆုတောင်းလျက်နေ၏။ မိမိမျက်စိကိုမြင်ပြန်စေခြင်း

၁၃ ဌာအာနနိအမည်ရှိသောသူသည်ဝင်၍မိမိအပေါ်၌လက်တင်သည်ကိုဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်မြင်လေပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၄ အာနနိကလည်းသခင်ဘုရား။ ထိုသူသည်ယေရှုလင်မြို့၌ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသူတို့ကိုအဘယ်မျှလောက်ပင်ညည်းဆဲသည်ကိုလူများပြော၍အကျွန်ုပ်

၁၅ ကြားရပါပြီ။ ဤအရပ်၌လည်းကိုယ်တော်ကိုပဋ္ဌနာပြုသောသူရှိသမျှတို့ကိုချည်နှောင်ရမည်အခွင့်ကိုယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့ထံ၌ရပါသည်ဟုပြန်လျှောက်၏။

၁၆ | သခင်ဘုရားကလည်းထိုသူကားတပါးအမျိုးသားတို့နှင့်ရှင်ဘုရင်တို့ထံသို့ဝင်ရောက်သောအမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ဝင်ငါ၏နာမကိုပို့ဆောင်စေခြင်းငှါငါရှေးကောက်သောတန်ဆာဖြစ်၏။

၁၇ အကြောင်းမူကား။ ထိုသူသည်ငါ၏နာမကြောင့်အဘယ်မျှလောက်ပင်ဆင်းရဲခံရမည်ကိုငါသည်သုအားပြမည်။ ထိုကြောင့်သင်သွားလော့ဟုအာနနိအားမိန့်တော်မူ၏။

၁၈ အာနနိသည်လည်းသွား၍အိမ်သို့ရောက်လျှင်ဂှောလုအပေါ်၌မိမိလက်ကိုတင်၍ညီဂှောလု။ သင်လာသောလမ်း၌သင့်အားထင်ရှားတော်မူသောသခင်ယေရှုသည်သင်၏မျက်စိမြင်ပြန်စေခြင်းငှါဝင်သင့်ကို

၁၉ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်စေခြင်းငှါဝင်ငါ့ကိုစေခန့်တော်မူသည်ဟုပြောဆို၏။ ထိုခဏ၌ဂှောလု၏မျက်စိမှငါးကျေးကွာကျသကဲ့သို့ဖြစ်၍မျက်စိမြင်ပြန်သဖြင့်ထ၍နှစ်ခြင်းကိုခံပြီးလျှင်အစာအာဟာရကိုသုံးဆောင်၍အားပြည့်လေ၏။

၂၀ ထိုနောက်။ ဂှောလုသည်ဒမာသက်မြို့ရှိသောတပည့်တော်တို့နှင့်အတူကာလအတန်အရာနေ၍ယေရှုသည်ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်ကြောင်းကိုတရားဇရပ်

၂၁ တို့၌မဆိုင်းမလင့်ဟောလေ၏။ ကြားသောသူအပေါင်းတို့သည်အံ့ဩ၍ဤသူကားထိုသခင်ကိုပဋ္ဌနာပြုသော

သူတို့ကိုယေရှုလင်မြို့၌မျက်စိသက်သာသောမက။ ထိုသူများကိုချည်နှောင်၍ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့ထံသို့ပို့ဆောင်ခြင်းငှါဤအရပ်သို့လာသောသူဖြစ်သည်မဟုတ်

၂၂ လောဟုဆိုကြ၏။ ဂှောလုသည်လည်းအားတိုးပွားသဖြင့်ဒမာသက်မြို့၌နေသောယုဒလူတို့သည်ပြောသမျှသောစကားကိုချေ၍ယေရှုသည်ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကိုထင်ရှားစွာပြ၏။

၂၃ ကာလကြာမြင့်ပြီးမှဂှောလုကိုသတ်အံ့သောငှါယုဒလူတို့သည်အချင်းချင်းတိုင်ပင်ကြ၏။ ထိုအကြံအစည်ကိုဂှောလုသည်သိ၏။ သူကိုသတ်အံ့သောငှါမြို့တံခါးတို့

၂၄ ကိုနေ့ညည့်မပြတ်စောင့်ကြည့်သောကြောင့်။ တပည့်တော်တို့သည်ညည့်အခါသူကိုယူ၍တောင်းခံထည့်ပြီးလျှင်မြို့ရိုးပေါ်ကလျှော့ချကြ၏။

၂၅ ယေရှုလင်မြို့သို့ရောက်သောအခါတပည့်တော်တို့နှင့်ပေါင်းဖော်မည်ပြုသော်သူသည်တပည့်တော်ဖြစ်ကြောင်းကိုတပည့်တော်အပေါင်းတို့သည်မယုံသဖြင့်

၂၆ သူကိုကြောက်ရွံ့ကြ၏။ ထိုအခါဗာနာဗသည်သူကိုခေါ်၍တမန်တော်များထံသို့ပို့ဆောင်ပြီးလျှင်အထက်ကဂှောလုသည်လမ်းခရီး၌သခင်ဘုရားကိုမြင်သည်ဟူ၍ဝင်သုအားမိန့်တော်မူသည်ဟူ၍ဝင်ဒမာသက်မြို့၌

၂၇ ယေရှု၏နာမတော်ကိုအမှီပြုလျက်ရဲရင့်စွာဟောသည်ဟူ၍ဝင်ပြောလေ၏။ ထိုနောက်မှဂှောလုသည်ယေရှုလင်မြို့၌တမန်တော်တို့နှင့်ပေါင်းဖော်၍သခင်ယေရှု၏နာမတော်ကိုအမှီပြု၍ရဲရင့်စွာဟောလျက်နေ၏။

၂၈ ဟောလေနှစ်လူတို့နှင့်နှီးနှောပြောဆိုသဖြင့်ထိုသူတို့သည်ဂှောလုကိုသတ်မည်ဟုအားထုတ်ကြ၏။ ထိုအကြောင်းကိုညီအစ်ကိုတို့သည်ကြားသိလျှင်ဂှောလုကိုကဲသရီမြို့သို့ပို့၍တာရှုမြို့တိုင်အောင်စေလွှတ်ကြ၏။

၂၉ ထိုအခါယုဒပြည်။ ဂါလိလဲပြည်။ ဂမာဒါပြည်အရပ်ရပ်တို့တွင်အသင်းတော်တို့သည်ညီညွတ်သက်၍တည်ဆောက်ခြင်းရှိကြ၏။ သခင်ဘုရားကိုကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏အဆုံးအမ၌ဝင်မွေ့လျော်သောအားဖြင့်ပွားများကြ၏။

၃၀ ပေတရုသည်အရပ်ရပ်တို့ကိုလှည့်လည်သည်တွင်သန့်ရှင်းသူတို့ရှိရာလုဒမြို့သို့ရောက်လေ၏။ ထိုအရပ်၌အဲနေအမည်ရှိသောလက်ခြေသေ၍ရှစ်နှစ်ပတ်လုံးအိပ်ရာ၌တုံးလုံးနေသောသူတယောက်ကိုတွေ့လျှင်အဲနေ။

၃၁ ယေရှုခရစ်သည်သင့်အားချစ်သောပေးတော်မူ၏။ ထ၍

၃၂

၃၃

အိပ်ရာကိုပြင်လေ့ဟုပေတရုဆိုသော်ထိုသူသည်ချက်
 ၃၁ ချင်းထ၏။လုဒ်မြို့နှင့်ရှာရန်မြို့၌နေသောသူအပေါင်းတို့
 သည်ထိုသူကိုမြင်၍သခင်ဘုရားထံတော်သို့ပြောင်း
 လဲကြ၏။

၃၆ ယုပေမြို့၌ဒေါကာဟုဆိုလိုသောတမိသအမည်ရှိ
 သောတပည့်တော်မတယောက်ရှိ၏။ထိုသို့သည်ကောင်း
 ၃၇ သောအကျင့်။စွန့်ကြဲခြင်းအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ထို
 အခါ၌နာ၍သေလေ၏။အလောင်းကိုရေချိုးပြီးလျှင်
 ၃၈ အထက်ခမိ၌တင်ထားကြ၏။လုဒ်မြို့သည်ယုပေမြို့နှင့်
 နီးသည်ဖြစ်၍ထိုမြို့၌ပေတရုရှိကြောင်းကိုတပည့်တော်
 တို့သည်ကြားလျှင်ပေတရုသည်အလျင်အမြန်ကြွလာပါ
 မည်အကြောင်းလူနှစ်ယောက်ကိုစေလွှတ်၍တောင်းပန်
 ၃၉ ကြ၏။ပေတရုသည်ထ၍ထိုသူတို့နှင့်အတူလိုက်လေ၏။
 နောက်လျှင်အထက်ခမိသို့ခေါ်ပင့်၍မုတ်ဆိုးမများတို့
 သည်ငိုကျွေးလျက်သူတို့နှင့်အတူဒေါကာရှိစဉ်အခါလုပ်
 ၄၀ ခဲ့သောအင်္ကျီနှင့်အဝတ်များကိုပြလျက်ရှိကြ၏။ပေတရု
 သည်ထိုသူအပေါင်းတို့ကိုပြသိုထွက်စေသည်နောက်။
 ကိုယ်ပိုင်ဆုးတောက်၍ဆုတောင်းပဌနာပြုပြီးလျှင်ထို
 အလောင်းသို့မျက်နှာလှည့်၍ဘဝိဿ။ထလော့ဟုဆိုလေ
 ၏။ထိုသို့သည်မျက်စိကိုဖွင့်၍ပေတရုကိုမြင်လျှင်ထ၍
 ၄၁ ထိုင်၏။ပေတရုသည်မိမိလက်ကိုသုအားပေး၍ချီကြွ
 ပြီးမှသန့်ရှင်းသူတို့နှင့်မုတ်ဆိုးမတို့ကိုခေါ်၍အသက်
 ၄၂ ရှင်လျက်ရှိသောထိုမိမိကိုပြလေ၏။ထိုအကြောင်း
 ကိုယုပေမြို့၌အနွဲ့အပြားသိကြ၍လူများတို့သည်သခင်
 ၄၃ ဘုရားကိုယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ပေတရုသည်
 ယုပေမြို့၌ရှိရန်အမည်ရှိသောသားရေလုပ်သမားနှင့်
 အတူကြာမြင့်စွာနေ၏။

၁၀ ကဲသဒါမြို့၌ဇုဘလိဘပ်ဟုခေါ်ဝေါ်သောတင်တွင်
 လူတရားကိုအုပ်ချုပ်သောတပ်မှူးကော်နေသိအမည်တွင်
 ၂ သောသူတယောက်ရှိ၏။ထိုသူသည်မိမိအိမ်တွင်ရှိသမျှ
 သောသူတို့နှင့်တကွဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်၍ဘုရားသ
 ခင်ကိုကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိသဖြင့်လူတို့အားစွာသော
 စွန့်ကြဲခြင်းကိုပြု၍ဘုရားသခင်ကိုအစဉ်ဆုတောင်းလေ့
 ၃ ရှိ၏။တနေ့သ၌နေသုံးချက်တီးအချိန်တွင်ဘုရားသခင်
 ၏ကောင်းကင်တမန်သည်ကော်နေလိဟုခေါ်လျက်
 နောက်လာသည်ကိုထိုသူသည်ထင်ရှားသောဗျာဓိတရု
 ၄ ပါရုံအားဖြင့်မြင်ရ၏။ကောင်းကင်တမန်ကိုစေ့စေ့
 ကြည့်လျှင်ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍သခင်အဘယ်

အခင်းရှိပါသနည်းဟုမေးသော်ကောင်းကင်တမန်က
 သင်ပြသောဆုတောင်းပဌနာနှင့်စွန့်ကြဲပေးကပ်ခြင်း
 တို့သည်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌အောင်းမေ့စရာဘို့တက်
 ၁ ကြပြီ။ထိုကြောင့်ယခုပင်ယုပေမြို့သို့လူတို့ကိုစေလွှတ်
 ၍ပေတရုအမည်သစ်ကိုရသောရှိရန်ကိုခေါ်ပင့်လော့။
 ၆ ထိုသူသည်သားရေလုပ်သမားရှိရန်၏အိမ်၌တည်း
 နေ၏။ထိုအိမ်သည်ပင်လယ်နားမှာရှိသည်ဟုပြောဆို
 ၇ ၏။ထိုသို့ပြောဆိုသောကောင်းကင်တမန်သွားပြီးမှ
 ကော်နေလိသည်မိမိငယ်သားနှစ်ယောက်နှင့်တကွမိမိ
 ထံ၌မပြတ်စစားသောလူအဝင်။ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်
 ၈ သောစင်သူရဲတယောက်ကိုခေါ်၍၊ထိုအကြောင်းအရာ
 အလုံးစုံတို့ကိုကြားပြောပြီးမှယုပေမြို့သို့စေလွှတ်၏။

၉ နက်ဖန်နေ၌ထိုသူတို့သည်သွား၍ယုပေမြို့အနီးသို့
 နောက်ကြသောအခါနှစ်ချက်တီးအချိန်တွင်ပေတရုသည်
 ၁၀ ဆုတောင်းခြင်းငှါအိမ်မှပေါ်သို့တက်လေ၏။ဆာမ္မတ်
 ၍အစာအာဟာရကိုအလိုရှိလျှင်သူတပါးတို့သည်အစာ
 အာဟာရကိုပြင်ဆင်ကြစည်အခါပေတရုသည်ဘဝင်
 ၁၁ ဖြစ်၍နေသဖြင့်၊ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်သည်ကိုရင်စောင်
 ကြိုးကဲ့သို့လေးထောင့်ချုပ်၍မြေသို့ချလွှတ်သောတန်
 ဆာသည်မိမိဆီသို့ဆင်းသက်လာသည်ကိုရင်မြင်လေ
 ၁၂ ၏။ထိုတန်ဆာထဲ၌သားရဲမှစ၍မြေ၌ကျင်လည်သော
 သားမျိုး။တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်မျိုး။ရဲမင်းကောင်း
 ၁၃ ကင်၌ကျင်လည်သောငှက်မျိုးတို့သည်ရှိကြ၏။စကား
 အသံသည်လည်းပေတရု။ထ၍သတ်စားလော့ဟုလာ၏။
 ၁၄ ပေတရုကလည်းမဖြစ်နိုင်ပါသခင်။ညစ်ညူးသောအ
 ရာနှင့်မစင်ကြယ်သောအရာကိုအကွန့်ပိသည်တရံတ
 ၁၅ ခါမျှမစားဘူးဟုပြောဆို၏။နောက်တဖန်စကားသံ
 ကားဘုရားသခင်စင်ကြယ်စေတော်မူသောအရာကိုညစ်
 ၁၆ ညူးသည်မသင့်နှင့်ဟုလာပြန်၏။ထိုသို့သုံးကြိမ်မြောက်
 အောင်လာပြီးလျှင်ထိုတန်ဆာကိုကောင်းကင်ထဲသို့
 သိမ်းရုတ်ပြန်လေ၏။

၁၇ ပေတရုသည်မိမိမြင်ရသောဗျာဓိတရုပါရုံကားအ
 ဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်းဟုတွေးတောဆင်ချင်၍နေစည်
 တွင်ကော်နေလိစေလွှတ်သောသူတို့သည်ရှိရန်အိမ်ကို
 ၁၈ မေးမြန်းရှာဖွေ၍တံခါးရှေ့မှာရပ်လျက်၊ပေတရုအမည်
 သစ်ကိုရသောရှိရန်သည်ဤမှာတည်းနေပါသလောဟုမေး
 ၁၉ မြန်းဟန်ခေါ်ကြ၏။ပေတရုသည်ထိုဗျာဓိတရုပါရုံကို
 ဆင်ချင်၍နေစဉ်တွင်ဗညာတော်ကလူသုံးယောက်တို့
 ၂၀ သည်သင့်ကိုရှာကြ၏။ထ၍ဆင်းလော့။တွေးတောခြင်း

မရှိဘဲထိုသူတို့နှင့်အတူလိုက်သွားလော့။ အကြောင်းမူ
 ကား။ ထိုသူတို့သည်ငါစေလွှတ်သောသူဖြစ်ကြသည်ဟု
 ၂၁ မိန့်တော်မူလျှင်၊ ပေတရုသည်ဆင်း၍ ငါကားသင်တို့ရှာ
 သောသူဖြစ်၏။ အဘယ်အကြောင်းရှိ၍လာကြသနည်းဟု
 ၂၂ ထိုသူတို့အားမေး၏။ ထိုသူတို့ကလည်း ဘုရားသခင်
 ကိုကြောက်ရွံ့၍ယခုလူအပေါင်းတို့တွင် အသရေရှိ
 သောသူတော်ကောင်းတည်းဟူသောတပ်မှူးကော်နေ
 လိသည်ကိုယ်တော်ကိုမိမိအိမ်သို့ခေါ်ပင့်၍ကိုယ်တော်
 ၂၃ ၏စကားကိုနားထောင်ရမည် အကြောင်း။ သန့်ရှင်းသော
 ကောင်းကင်တမန်အားဖြင့်ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံရပါသည်
 ဟုပြန်ပြောကြ၏။ ပေတရုသည်လည်းထိုသူတို့ကိုအိမ်
 ထဲသို့ခေါ်၍နည်းသည်ဝတ်ကိုပြုလေ၏။ နက်ဖန်နေ၍ထ၍
 ထိုသူတို့နှင့်အတူသွားသဖြင့်ယုဗေမြို့သားဖြစ်သော
 ညီအစ်ကိုအချို့တို့သည်လိုက်ကြ၏။

၂၄ ထိုနောက်တနေ့၌ကဲသရ်မြို့သို့ဝင်ကြ၍နောက်နေလိ
 သည်မိမိအဆွေအမျိုးမိတ်ခင်ပွန်းများတို့ကိုရဝေးစေ
 ၂၅ ပြီးလျှင်ထိုသူတို့ကိုမျှော်လင့်လျက်နေကြ၏။ ပေတရု
 ရောက်လာသောအခါကော်နေလိသည်ခရီးဦးကြိုပြု၍
 ၂၆ ပေတရု၏ခြေရင်း၌ပျပ်ဝပ်လျက်ကိုးကွယ်လေ၏။ ပေ
 တရုသည်သူကိုချီပင့်လျက်ထလော့။ ကိုယ်တိုင်လူဖြစ်
 ၂၇ သည်ဟုဆို၏။ ထိုသို့နှုတ်ဆက်၍ဝင်လေသော်ရဝေး
 ၂၈ လျက်ရှိကြသောလူများကိုတွေ့လျှင်၊ ပေတရုကယုဗေလူ
 ဖြစ်သောသူတို့သည်တပါးအမျိုးသားတို့နှင့်မပေါင်း
 ဖော်မချည်းကပ်အပ်သည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။ သို့သော်
 ၂၉ လည်းညစ်ညူးသည်။ မစင်ကြယ်ဟုအဘယ်သူကိုမျှမ
 ခေါ်ရမည်အကြောင်း။ ဘုရားသခင်သည် ငအားဆုမွ
 ၃၀ ပြသတော်မူပြီ။ ထိုကြောင့်ငကိုခေါ်ကြသောအခါ
 ငါသည်မညင်းမနဲ့ဘဲလျက်လာ၏။ သို့ဖြစ်၍အဘယ်
 အကြောင်းကြောင့်ငကိုခေါ်ကြသနည်းငါမေးလိုသည်
 ဟုထိုသူတို့အားပြောဆို၏။

၃၁ ကော်နေလိကလည်းအကျွန်ုပ်သည်ယခုအချိန်နာရီ
 တိုင်အောင်အစာရှောင်၍သုံးချက်တီးအချိန်တွင်အိမ်
 ၃၂ ၌ဆုတောင်းလျက်နေသည်ယခုလေးရက်ရှိပါပြီ။ ထိုအ
 ချိန်၌လူတယောက်သည်ထွန်းတောက်သောအဝတ်ကို
 ၃၃ ဝတ်လျက်အကျွန်ုပ်ရှေ့မှောက်၌ရပ်၍၊ ကော်နေလိ။ သင်
 ပြုသောပဋ္ဌနာကိုဘုရားသခင်သည်ကြား၍သင်စွန့်ကြဲ
 ၃၄ ခြင်းကိုလည်းမှတ်တော်မူပြီ။ ထိုကြောင့်ယုဗေမြို့သို့
 စေလွှတ်၍ပေတရုအမည်သစ်ကိုရသောရှိမန်ကိုခေါ်

ပင့်လော့။ ထိုသူသည်ပင်လယ်နားမှာသားရေလုပ်သ
 မားရှိမန်၏အိမ်၌တည်းနေ၏။ ထိုသူသည်ရောက်လာ
 ၃၅ လျှင်သင့်အားဟောပြောထိမ့်မည်ဟုပြောဆိုပါ၏။ ထို
 ကြောင့်အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ထံသို့အလျင်အ
 မြန်စေလွှတ်၍ကိုယ်တော်သည်ကြွလာသောအားဖြင့်
 ကောင်းမွန်စွာပြုပါပြီ။ သို့ဖြစ်၍ဘုရားသခင်သည်ကိုယ်
 တော်၌မှာထားတော်မူသမျှကိုနားထောင်ခြင်းငှါယခု
 အကျွန်ုပ်တို့ရှိသမျှသည်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌အသင့်
 နေကြပါသည်ဟုကော်နေလိပြောဆို၏။

၃၆ ထိုအခါပေတရုသည်နှုတ်ကိုဖွင့်၍အကယ်စင်စစ်
 ၃၇ ဘုရားသခင်သည်လူမျက်နှာကိုမှတ်တော်မမူ။ လူအမျိုး
 မျိုးတို့တွင်ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့၍တရားသဖြင့်
 ကျင့်ဆောင်သောသူသည်အထံတော်၌မျက်နှာရသည်
 ၃၈ ကိုငါသိမြင်၏။ အလုံးစုံတို့ကိုအစိုးရတော်မူသောသ
 ခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ရန်ညိမ်းခြင်းတရားတည်းဟူ
 သောဝေဒနာတရားကိုဟောတော်မူလျက် ဆူသရေလ
 အမျိုးသားတို့အားပေးလိုက်တော်မူသောတရားတော်
 ၃၉ နှင့်အညီ၊ ယောဟန်သည်နှစ်ခြင်းတရားကိုဟောသည်
 နောက်။ ဂါလိလဲပြည်မှစ၍ယခုပြည်အရပ်ရပ်တို့၌နို့
 ၄၀ ပြားသောအကြောင်းအရာကိုသင်တို့သည်သိကြ၏။ ထို
 အကြောင်းအရာဟူမူကား။ ဘုရားသခင်သည်သန့်ရှင်း
 သောဝိညာဉ်တော်နှင့်ဝင်တန်ခိုးတော်နှင့်ဝင်နာဇာရက်မြို့
 သားယေရှုကိုဘိသိတ်ပေးတော်မူသဖြင့်ထိုသူသည်
 ဘုရားသခင်၏အခွင့်တော်နှင့်ကျေးဇူးပြုလျက်မရ
 နတ်ညည်းဆဲသောသူအပေါင်းတို့အားချစ်သာကိုပေး
 ၄၁ လျက်ထူညွှတ်လည်တော်မူ၏။ ငါတို့သည်လည်းယေ
 ရုရှလင်မြို့မှစ၍ယခုပြည်တွင်ပြုတော်မူသောအမှုများတို့
 ၄၂ ၏သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူကိုသစ်ပျဉ်၌ဆွဲ၍ကွပ်
 မျက်ကြလေ၏။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ဘုရားသခင်
 ၄၃ သည်ထမြောက်စေတော်မူ၍၊ လူအပေါင်းတို့အားထင်
 ရှားစွာပြတော်မူမူ။ ဘုရားသခင်နေ့ထားတော်မူနှင့်လော
 သက်သေခံတည်းဟူသောငါတို့အားထင်ရှားစွာပြ
 တော်မူ၏။ သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူသည်နောက်။
 ၄၄ ထိုသခင်နှင့်အတူငါတို့သည်စားသောက်ကြ၏။ ထို
 သခင်သည်လည်းအသက်ရှင်သောသူတို့နှင့်သေသော
 သူတို့ကိုတရားစီရင်သောသခင်ဖြစ်စေခြင်းငှါဘုရား
 သခင်ခန့်ထားတော်မူကြောင်းကိုလူအပေါင်းတို့အား
 ၄၅ ဟောပြောကြလော့။ သက်သေခံကြလော့ဟုငါတို့အား
 ပညတ်ထားတော်မူ၏။ ထိုသခင်ကိုယုံကြည်သောသူ

ရှိသမျှတို့သည်နာမတော်အားဖြင့် အပြစ်လွှတ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရကြလေတုံဟူ၍ပရောဖက်အပေါင်းတို့သည်ထိုသခင်၏သက်သေခံဖြစ်ကြသည်ဟုပေတရုမြွက်ဆို၏။

- ၄၄ ထိုစကားကိုမြွက်ဆိုစဉ်။ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုကြားနာရသောသူအပေါင်းတို့အပေါ်သို့သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်သက်ရောက်တော်မူ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့အပေါ်သို့သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ကျေးဇူးကိုသွန်းလောင်းသောကြောင့်ဇာတ်ဝင်သောသူတည်းဟူသောပေတရုနှင့်ပါသမျှသောတပည့်တော်တို့
- ၄၅ သည်မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ ထိုသူတို့သည်အမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားအားဖြင့်ပြော၍တရားသခင်ကိုချီးမွမ်းသည်ကိုကြားကြလေ၏။
- ၄၆ ၊ ထိုအခါပေတရုကငါတို့ကဲ့သို့သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုခံရသောဤသူတို့ကိုနှစ်ခြင်းမပေးစေခြင်းငှါအဘယ်သူသည်ရေကိုမြစ်တားနှိုင်းသနည်းဟုဆိုလျက်
- ၄၇ ၊ သခင်တရား၏နာမနှစ်ခြင်းကိုခံစေမည်အကြောင်းစီရင်လေ၏။ ထိုနောက်မှပေတရုသည်ကာလအတန်အရာနေပါမည်အကြောင်းကိုထိုသူတို့သည်တောင်းပန်ကြ၏။

- ၁၁ တပါးအမျိုးသားတို့သည်တရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုခံယူကြသည်ဟုယုဒပြည်ရှိသောတမန်
- ၂ တော်တို့နှင့်ညီအစ်ကိုများတို့သည်ကြားသိကြ၏။ ပေတရုသည်ယေရှုလင်မြို့သို့တက်လာသောအခါဇာတ်
- ၃ ဝင်သောသူတို့က၊ သင်သည်အဇာတိလူတို့နှင့်ပေါင်းဖော်၍စားသောက်ပါသည်တကားဟုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု
- ၄ ၍ဆိုကြ၏။ ပေတရုသည်လည်းထိုအကြောင်းအရာကို
- ၅ အစမှအဆုံးတိုင်အောင်ဖော်ပြသည်ကား။ ငါသည်ယုဒပြုနိုင်သူတောင်းစည်။ ဘဝင်ဖြစ်၍ကောင်းကင်မှလေးထောင့်ဖြင့်ချလွှတ်သောစောင်ကြီးကဲ့သို့သောတန်ဆာသည်ဆင်းသက်၍ထေရိုရောက်လာသည်ကိုဗျာဒိတ်
- ၆ ရှုပါရုံအားဖြင့်မြင်၏။ ထိုတန်ဆာကိုစေ့စေ့ကြည့်ရှုဆင်ချင်လျှင်သားရဲမှစ၍မြေနှံကျင်လည်သောသားမျိုး။
- ၇ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်မျိုး။ ခြေစင်းကောင်းကင်၌ကျင်လည်သောငှက်မျိုးတို့ကိုမြင်၏။ ထိုအခါပေတရုထ၍
- ၈ သတ်စားလေ့ဟုအေးပြောသောစကားသံကိုလည်းငါ
- ၉ ကြား၏။ ငါကလည်းမဖြစ်နိုင်ပါသခင်။ ညစ်ညူးသောအရာနှင့်မစပ်ကြယ်သောအရာသည်အကျွန်ုပ်ခံတွင်း

- ၆ တဲသို့တရံတခါမျှမဝင်ဘူးဟုပြောဆို၏။ နောက်တဖန်စကားအသံကားတရားသခင်စင်ကြယ်စေတော်မူသောအရာကိုညစ်ညူးသည်မထင်နှင့်ဟုကောင်းကင်
- ၁၀ တဲကလာပြန်၏။ ထိုသို့သုံးကြိမ်မြောက်အောင်မြင်ပြီးလျှင်ထိုအရာရှိသမျှတို့ကိုကောင်းကင်ထဲသို့ဆွဲယူ
- ၁၁ ပြန်လေ၏။ ထိုခဏချင်းတွင်ကဲသရီမြို့မှထေရိုရေလွှတ်သောလူသုံးယောက်တို့သည်ငါရှိသောအိမ်အနား
- ၁၂ မှာရပ်နေကြ၏။ ငါသည်ထွေးတောခြင်းမရှိဘဲထိုသူတို့နှင့်အတူသွားရမည်အကြောင်းဝိညာဉ်တော်သည်မိန့်တော်မူ၏။ ဤညီအစ်ကိုချောက်ယောက်တို့သည်လည်း
- ၁၃ ငါနှင့်အတူသွား၍ထိုသူ၏အိမ်သို့ဝင်ကြ၏။ ကောင်းကင်တမန်သည်သူ၏အိမ်၌ထင်ရှားစွာရပ်လျက်သင်သည်ယုဒပြုသို့လူတို့ကိုစေလွှတ်၍ပေတရုအမည်
- ၁၄ သစ်ကိုရသောရှိမန်ကိုခေါ်ပင့်လေ့။ ထိုပေတရုသည်သင်မှစ၍သင်၏အိမ်၌ရှိသမျှသောသူတို့ကိုကယ်တင်တော်မူခြင်းတရားစကားကိုသင့်အားဟောပြောထိမ့်မည်ဟုမြွက်ဆိုခဲ့သောအကြောင်းအရာကိုထိုသူသည်
- ၁၅ ငါတို့အားပြန်ကြားလေ၏။ ငါသည်ဟောပြောစပြုစဉ်။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်ရှေ့ဦးစွာငါတို့အပေါ်သို့သက်ရောက်တော်မူသည်နည်းတူ။ ထိုသူတို့အပေါ်သို့
- ၁၆ လည်းသက်ရောက်တော်မူ၏။ ယောဟန်သည်ရေနှစ်ခြင်းကိုပေး၏။ သင်တို့သည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှစ်ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟုသခင်တရားမိန့်တော်မူ
- ၁၇ သောစကားကိုထိုအခါငါအောင်းမေ့၏။ သခင်ယေရှုခရစ်ကိုယုံကြည်သောငါတို့အားတရားသခင်သည်ဆု
- ၁၈ ကျေးဇူးကိုပေးတော်မူသည်နည်းတူထိုသူတို့အားလည်းပေးတော်မူသည်ဖြစ်သောကြောင့်ငါသည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍တရားသခင်ကိုဆီးတားနှိုင်းသနည်းဟု
- ၁၉ ပေတရုဆို၏။ ဤအကြောင်းအရာတို့ကိုထိုသူတို့သည်ကြားရလျှင်မည်သို့ဘဲနေ၍အကယ်စင်စစ်တရားသခင်သည်အသက်ရှင်စေခြင်းအထိငှါနောင်တတရားကို
- ၂၀ တပါးအမျိုးသားတို့အားလည်းပေးတော်မူပြီဟုတရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။
- ၂၁ ထိုမှတပါး။ သတေပန်၏အမှုကြောင့်ညည်းဆဲခြင်းကိုခံရ၍အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားသောသူတို့သည်ဖိနိတ်။ ကုပရူ။ အန္တီအုတ်မြို့များသို့တိုင်အောင်သွား၍ယုဒလူတို့အား
- ၂၂ သာနှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုဟောပြောကြ၏။ နောက်မှထိုသူအချို့တို့သည်ကုပရူပြည်သား။ ကုရေနေပြည်သားဖြစ်၍အန္တီအုတ်မြို့သို့သွားပြီးလျှင်သခင်ယေရှု၏အ

ကြောင်းတည်းဟူသောဝေဂေဝိတရားကိုဟောလေနှင့်
 ၂၀ လူတို့အားဟောပြောကြ၏။ သခင်ဘုရား၏လက်တော်
 သည်ထိုသူတို့နှင့်တကွရှိတော်မူသဖြင့်လူအပေါင်းတို့
 သည်ယုံကြည်၍သခင်ဘုရားထံသို့ပြောင်းလဲကြ၏။
 ၂၁ ထိုအကြောင်းအရာကိုယေရုရှလင်မြို့ရှိသောအ
 သင်းတော်သည်ကြားလျှင်အနို့အုတ်မြို့တိုင်အောင်သွား
 ၂၂ စေမည်အကြောင်း။ ဗာနုဗကိုစေလွှတ်လေ၏။ ထိုသူသည်
 ချောက်၍ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုမြင်လျှင်ဝမ်း
 မြောက်ဝမ်းသာခြင်းရှိ၍ထိုသူအပေါင်းတို့သည်ယုံကြည်
 သောမိတ်နှင့်သခင်ဘုရားကို၌ဝမ်းနည်းကပ်မည်အ
 ၂၃ ကြောင်းတိုက်တွန်းနှိုးဆော်လေ၏။ ထိုသူသည်သူတော်
 ကောင်းဖြစ်၍သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ဝမ်းနည်း
 ခြင်းနှင့်ဝမ်းပြည့်စုံသောအားဖြင့်လူများအပေါင်းတို့သည်
 သခင်ဘုရားထံသို့ဝင်စားကြ၏။
 ၂၄ ဗာနုဗသည်လည်းရှောလုကိုရှာလျက်တာရှမြို့သို့
 ၂၅ သွား၏။ တွေ့လျှင်အနို့အုတ်မြို့သို့ခေါ်ခဲ့၏။ ထိုသူတို့သည်
 တနှစ်ပတ်လုံးထိုအသင်းတော်နှင့်အတူစည်းဝေး၍လူ
 များအပေါင်းတို့အားဆုမွန်ပြောပြပေးကြ၏။ တပည့်တော်
 တို့သည်လည်းခရစ်ယာန်ဟူသောခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်း
 ကိုအနို့အုတ်မြို့အစဉ်းခံရကြ၏။
 ၂၆ ထိုအခါ၌ပရောဖက်တို့သည်ယေရုရှလင်မြို့မှအနို့
 ၂၇ အုတ်မြို့သို့လာကြ၏။ ထိုသူတို့အဝင်။ အာဂဗုအမည်ရှိ
 သောသူတယောက်သည်ထ၍မြေတပြင်လုံး၌အစာအာ
 ဟာရအတ္ထန်ခေါင်းပါးခြင်းဖြစ်လေတုံဟုဝိညာဉ်တော်
 အားဖြင့်ဖော်ပြ၏။ ထိုခေါင်းပါးခြင်းသည်ကံသာဘုရင်
 ၂၈ ကလောဒိလက်ထက်၌ဖြစ်သတည်း။ ထိုအခါတပည့်
 တော်တို့သည်အသီးအသီးတတ်နိုင်ကြသည်အတိုင်း
 ယုဒပြည်၌နေသောညီအစ်ကိုတို့အားအကူအမပေးလိုက်
 ၃၀ မည်ဟု။ စီရင်ကြသည်နှင့်အညီဗာနုနှင့်ရှောလုတို့တွင်
 သင်းအုပ်တို့ထံသို့ပေးလိုက်ကြ၏။
 ၃၁ ထိုအခါဟေရုဇလမ်းကြီးသည်သင်းဝင်သူအမျိုးတို့ကို
 ၃၂ ညည်းဆဲခြင်းငှါစီရင်၍။ ယောဟန်၏အစ်ကိုဖြစ်သော
 ၃၃ ယာကုပ်ကိုသေးနှင့်ကွပ်မျက်လေ၏။ ယုဒလူတို့သည်အား
 ရသိမြောက်ခြင်းရှိသည်ကိုမြင်လျှင်အဇမုပွဲနေရက်
 ၃၄ တို့၌တဖန်ထပ်၍။ ပေတရုကိုလည်းဖမ်းဆီးပြီးမှပထမခါပွဲ
 လွန်လျှင်လူများတို့အားထုတ်ပေးမည်အကြံနှင့်အစောင့်
 ၃၅ အရှောက်စစ်သူရဲတကျိပ်ချောက်ယောက်တို့၌အပ်၍
 ၃၆ ထောင်ထဲမှာထောင်ထားလေ၏။ ပေတရုသည်ထောင်

ထဲ၌အကျည်းနေရစဉ်။ သင်းဝင်သူတို့သည်သူအဖို့ကျိုး
 စား၍ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်းပဌနာပြုကြ၏။
 ၃၇ ပေတရုသည်ဟေရုဇလမ်းထုတ်ခါနီး။ ညည်းအချိန်
 တွင်သံကြိုးနှစ်စင်းနှင့်ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံရလျက်စစ်
 သူရဲနှစ်ယောက်တို့အလယ်၌အိပ်ပြော၍အစောင့်များ
 ၃၈ တို့သည်ထောင်တံခါးရှေ့မှာစောင့်နေကြ၏။ ထိုအခါ
 ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်ပေါ်လာလျှင်
 ထောင်အိမ်၌အလင်းထွန်းတောက်လေ၏။ ကောင်းကင်
 တမန်သည်ပေတရု၏နံပါးကိုပုတ်ခတ်၍အလျင်အမြန်
 ထလော့ဟုဆိုလျက်ထစေ၏။ သံကြိုးသည်လည်းပေတရု
 ၃၉ လက်မှကျွတ်လေ၏။ ကောင်းကင်တမန်ကလည်းသင်
 ၏ခါးပန်းကိုစည်းလော့။ ခြေနှင်းကိုလည်းစီးလော့ဟု
 ဆိုလျှင်ဆိုသည်အတိုင်းပေတရုပြု၏။ ဝတ်လုံကိုဖြုတ်၍
 ၄၀ နောက်သို့လိုက်လော့ဟုဆိုပြန်၏။ ပေတရုသည်ထွက်
 ၍လိုက်သော်လည်းကောင်းကင်တမန်ပြုသမျှတို့သည်
 မှန်သောအမှုအရာဖြစ်သည်ဟုမသိမမှတ်ဘဲမိမိသည်
 ၄၁ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုမြင်သည်ဟုထင်လေ၏။ လူစောင့်နှစ်
 တန်ကိုလွန်သွား၍မြို့ထဲသို့ဝင်သောသံတံခါးသို့ရောက်
 လျှင်ထိုတံခါးသည်အလိုလိုပွင့်သဖြင့်သူတို့သည်ထွက်
 ၍လမ်းတကြောင်း၌ရှောက်သွားပြီးမှကောင်းကင်တမန်
 သည်ချက်ချင်းပေတရုမှခါ၍သွားလေ၏။
 ၄၂ ပေတရုသည်သတိရလျှင်ယခုပင်သခင်ဘုရားသို့
 မိမိကောင်းကင်တမန်ကိုစေလွှတ်၍ဟေရုဇလမ်းလက်မှ
 ၄၃ ရင်ယုဒလူတို့၏မျှော်လင့်ခြင်းမှဝင်ကိုကယ်နှုတ်တော်
 မူသည်ကိုငါအမှန်ထိ၏ဟုအောင်းမေ့စည်။ လူများစု
 ၄၄ ဝေး၍ဆုတောင်းရာ။ မာကုအမည်သစ်ကိုရသောယော
 ၄၅ ဟန်၏အမိဖြစ်သောမာရီ၏အိမ်သို့ရောက်၍။ အိမ်ဦး
 တံခါးကိုခေါက်လေသော်ရောအေမည်ရှိသောမိမိဝယ်
 ၄၆ တယောက်သည်နားထောင်ခြင်းငှါလာ၍။ ပေတရု၏
 စကားသံကိုသိလျှင်ဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့်တံခါးကို
 ၄၇ မဖွင့်ဘဲအထဲသို့ပြေးဝင်၍ပေတရုသည်တံခါးရှေ့မှာရပ်
 ၄၈ နေသည်ဟုကြားပြော၏။ ထိုသူတို့ကသင်သည်အရူး
 ဖြစ်၏ဟုထိုမိမိမသိအားဆိုကြသော်လည်းပေတရု
 ၄၉ အမှန်ရှိသည်ဟုသူသည်ခိုင်မာစွာဆိုလျှင်ပေတရု၏
 ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်ထိမ့်မည်ဟုဆိုကြ၏။ ပေတရု
 သည်ခေါက်၍နေသော်တံခါးကိုဖွင့်ကြ၍သူကိုမြင်
 ၅၀ သဖြင့်အတ္ထန်တရာအံ့သြောကြ၏။ ပေတရုသည်လည်း
 ထိုသူတို့ကိုတိတ်တိတ်စွာနေစေခြင်းငှါမိမိလက်နှင့်အ
 မှတ်ပေး၍မိမိကိုထောင်ထဲကသခင်ဘုရားနှုတ်တော်မူ

သောအကြောင်းအရာကိုဖော်ပြပြီးမှသင်တို့သွား၍ယာ
 ကုပ်နှင့်ညီအစ်ကိုတို့အား၍အကြောင်းများကိုပြန်ကြား
 ကြလော့ဟုဆိုပြီးလျှင်ထွက်၍အချားတပါးသို့သွားလေ
 ၁၈ ၏။ ချမ်းလင်းသော အခါစစ်သူရဲတို့သည်ပေတရုဒ်အ
 ၁၉ ဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟုရုန်းရင်းခတ်မျှဖြစ်ကြ၏။ ဟေ
 ရုန်မင်းသည်ပေတရုကိုရှာ၍မတွေ့သည်ရှိသော်စောင့်
 ရှောက်သောသူတို့ကိုစစ်ကြောပြီးမှသတ်မည်အကြောင်း
 ကိုစိရင်လေ၏။

၂၀ ထိုနောက်။ ဟေရုန်မင်းသည်ယုဒပြည်မှကဲသရိမြို့
 သို့သွား၍နေသည်ရှိသော်တရု မြို့သားနှင့် ဇိနုန်မြို့သား
 တို့ကိုအမျက်ထွက်လေ၏။ ထိုသူတို့သည်တညီတညွတ်
 တည်းလာကြ၍ဗလတ္တုအမည်ရှိသော အတွင်းဝန်ကို
 ပျောင်းပျိုးမှအမျက်တော်ပြေမည်အကြောင်းတောင်း
 ၂၁ ပန်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့ပြည်သည်ပြင်တော်
 ၂၂ ကိုမှီ၍ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံရ၏။ ဟေရုန်မင်းသည်လည်း
 ချိန်းချက်သောနေ့၌မင်းမြောက်တန်ဆာကိုဝတ်ဆင်
 ၂၃ ၍ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်လျက်ထိုသူတို့အားမိန့်တော်
 ၂၄ မူ၏။ လူများတို့က၍အသံသည်လူ၏အသံမဟုတ်။
 ၂၅ ဘုရားသခင်၏အသံဖြစ်၏ဟုကျွေးကျော်ကြသည်ရှိ
 ၂၆ သော်။ ထိုမင်းကြီးသည်ဘုရားသခင်၏ရုဏ်အသရေ
 တော်ကိုမထောက်ထားသောကြောင့်ထိုခဏချင်းတွင်
 ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်ဒါဏ်ခတ်၍
 ကိုယ်တွင်း၌ပိုးများကိုက်သဖြင့်အနိစ္စရောက်လေ၏။

၂၇ ဘုရားသခင်၏သာသနာတော်သည်တိုးပွားများပြား
 ၂၈ လေ၏။ ဗာနုဗနှင့်ရှောလုတို့သည်လုပ်ကျွေးခြင်းအမှု
 ကိုဆောင်ရွက်ပြီးလျှင်မာကုအမည်သစ်ကိုရသောယော
 ၂၉ ဟန်ကိုလည်းခေါ်ခဲ့၍ယေရုရှလင်မြို့၌ပြန်ကြ၏။
 ၃၀ အန္တိအုတ်မြို့တွင်ရှိသောအသင်းတော်၌ဗာနုဗမှစ၍
 နိဂါဟုခေါ်ဝေါ်သောရှုမောင်။ ကုရေနေပြည်သားလက်။
 စော်ဘွားဟေရုန်၏သူငယ်ချင်းအရင်းဖြစ်သောမာနင်
 ၃၁ နှင့်ရှောလုတည်းဟူသောပရောဖက်ပြုသူ။ ဆရာပြုသူရှိ
 ၃၂ ကြ၏။ ထိုသူတို့သည်သခင်ဘုရားဝတ်ကိုပြု၍အစာကို
 ရှောင်ကြစဉ်။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကငါခန့်ထား
 သောအမှုကိုဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါဗာနုဗနှင့်ရှောလုတို့
 ကိုရွေးချယ်ခဲ့သားကြလော့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း
 ၃၃ ၊ အစာရှောင်၍ပဌနာပြုလျက်ထိုသူတို့ခေါင်းပေါ်မှာ
 လက်ကိုတင်၍လွှတ်လိုက်ကြ၏။
 ၃၄ ထိုသို့သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်စေလွှတ်တော်မူ

သောအားဖြင့်ထိုသူတို့သည်သေလက်မြို့သို့သွား၍ထို
 မြို့မှသင်္ဘောနှင့်လွှင့်သဖြင့်ကုပရကျွန်းသို့ရောက်ကြ၏။
 ၁ ၊ ရှာလမိမြို့၌ရှိနေစဉ်။ ယုဒတရားဇရပ်များတွင်ဘုရား
 သခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုဟောပြောကြ၏။
 ယောဟန်သည်လည်းထိုသူတို့၏လက်ထောက်ဖြစ်သ
 ၃ ထည်း။ တကျွန်းလုံးကိုရှောက်၍ပါပျံမြို့သို့ရောက်လျှင်
 ၄ ဗာယေရှုအမည်ရှိသောယုဒအမျိုးသား။ မိစ္ဆာပရောဖက်
 ဖြစ်သောနတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်သမားကိုမြို့ဝန်မင်းသေရုဂိ
 ပေါလုထံ၌တွေ့ကြ၏။ ထိုမြို့ဝန်သည်ပညာသတိရှိသဖြင့်
 ၆ ဗာနုဗနှင့်ရှောလုတို့ကိုခေါ်ပင့်၍ဘုရားသခင်၏နှုတ်က
 ၇ ပတ်တရားတော်ကိုနာလိုသောမိတ်ရှိသော်။ အနက်အား
 ဖြင့်နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်သမားဟုဆိုထိုသောလေ့အမည်
 ရှိသောထိုသူသည်မြို့ဝန်ကိုယုံကြည်ခြင်းမှလွှဲအံ့သောငှါ
 ၈ တမန်တော်တို့ကိုဟန့်တားလေ၏။ ထိုအခါပေါလုဟု
 အမည်တွင်သောရှောလုသည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
 နှင့်ပြည့်သဖြင့်ထိုနတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်သမားကိုစေ့စေ့ကြည့်
 ၁၀ ရှုလျက်။ ထွဉ်းပျားခြင်း။ အကျိုးကိုဖျက်ခြင်းအမျိုးမျိုး
 နှင့်ပြည့်စုံသောမာရ်နတ်၏သား။ ပြောင့်မတ်ခြင်းတရား
 ၁၁ ၏ရန်သူ။ သင်သည်ထာဝရဘုရား၏ပြောင့်မတ်သော
 ၁၂ လမ်ခရီးတို့ကိုမဖျက်ဆီးဘဲမနေနိုင်သလော။ ယခုပင်
 ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည်သင့်အပေါ်သို့ရောက်
 ၍နေကိုမျှမမြင်နိုင်အောင်အင်တန်ကာလပတ်လုံးသင်၏
 မျက်စိကွယ်ဝိတ်မည်ဟုပေါလုဆိုသောခဏချင်းတွင်
 မျက်စိမြှေးရှက်၍မှောင်မိုက်အတိဖြစ်သဖြင့်လက်ဆွဲ
 ပေးသောသူတို့ကိုရှာလျက်တလည်လည်ရှိ၍နေ၏။
 ၁၃ ၊ ထိုအကြောင်းအရာကိုမြင်လျှင်မြို့ဝန်သည်ယုံကြည်
 ခြင်းသို့ရောက်၍သခင်ဘုရား၏ဒေသနာတော်ကိုအ
 ထွန်အံ့သြောမိန်းမော၍နေ၏။

၁၄ ပေါလုနှင့်ပါသောသူတို့သည်ပါပျံမြို့မှလွှင့်၍ပံဖုလိ
 ပြည်ပေရဂေါမြို့သို့ရောက်ကြလျှင်ယောဟန်သည်သူတို့
 ၁၅ ထံမှထွက်၍ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်လေ၏။ ပေရဂေါမြို့မှ
 ထွက်သွားပြန်၍ပိသိဒ်ပြည်အန္တိအုတ်မြို့သို့ရောက်လျှင်
 ၁၆ ဥပုသ်နေ့၌တရားဇရပ်သို့ဝင်၍ထိုင်ကြ၏။ ပညတ္တိ
 ကျမ်း။ အနာဂတ္တိကျမ်းကိုဖတ်ရှုတ်ပြီးမှတရားဇရပ်မှူးတို့
 သည်ညီအစ်ကိုတို့။ လူများအားဆုမွစရာစကားရှိလျှင်
 ဟောပြောကြပါဟုလူကိုစေလွှတ်၍ကြားပြောစေ၏။
 ၁၇ ထိုအခါပေါလုသည်ထ၍မိမိလက်နှင့်အမှတ်ပေး
 လျက်။ နှုသရေလလူမှစ၍ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့

၁၇ သောသူတို့နားထောင်ကြလော့။။ ဣသရေလအမျိုး၏
 ၁၈ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ဘိုးဘေးများကို ရွေးကောက်
 တော်မူ၍ အံ့ဂုဏ်ပြည့်၍ ညွှန်ညွှန်သော်လည်း ငါတို့အမျိုးကို
 ၁၉ ချီးမြှောက်သဖြင့် ထင်ရှားသောလက်တော်နှင့် ထိုပြည်မှ
 ၂၀ နှုတ်ဆောင်တော်မူ၏။။ အနှစ်လေးဆယ်မျှလောက်သော
 ၂၁ ကာလပတ်လုံး တော၌ ကျွေးမွေးတော်မူ၏။။ ခါနာန်ပြည်
 ၂၂ ၌ လူချွန်မျိုးတို့ကို ပယ်ရှားပြီးလျှင် ထိုပြည်ကို ဣသရေ
 ၂၃ လအမျိုးအား အမွေပေးကမ်းဝေငှတော်မူ၏။။ ထိုနောက်
 ၂၄ မှပရောဖက်ရှမ္မေလမပေါ်မရှိမှီ အနှစ်လေးရာဝါးဆယ်
 ၂၅ မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး တရားသူကြီးတို့ကို
 ၂၆ ပေးတော်မူ၏။။ နောက်တဖန်ရှင် ဘုရင်ကို တောင်းကြ
 ၂၇ သော အခါရှောလူအမည်ရှိသော။။ ကိရှမ္မိသား။။ ဗယ်ယံမန်
 ၂၈ အမျိုးဖြစ်သောသူကို အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး ပေးတော်
 ၂၉ မူ၏။။ နောက်မှ ထိုသူကို ပယ်၍ ဣသရေလရှင် ဘုရင်အရာ
 ၃၀ ၌ ဒါဝိဒ်ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။။ ထိုသူအား သက်သေခံ
 ၃၁ တော်မူလျက် ငမိတ်နှစ်လုံးနှင့် ညီညွတ်သည်ဖြစ်၍ ငအ
 ၃၂ လိုကို ပြည့်စုံစေမည်သူ။။ ယေရှု၏သား ဒါဝိဒ်ကို ငါတွေ့ရပြီ
 ၃၃ ဟု မိန့်တော်မူ၏။။ ထိုသူ၏အမျိုးအနွယ်ထဲ၌ ဘုရားသခင်
 ၃၄ သည် ဂတိတော်အတိုင်း ကယ်တင်သော သခင်ယေရှုကို
 ၃၅ ဣသရေလလူတို့အား ပေါ်ထွန်းစေတော်မူပြီ။။ ထိုသခင်
 ၃၆ ကြွလာတော်မူမှီ ယောဟန်သည် ဣသရေလလူအပေါင်း
 ၃၇ တို့အား နောင်တနှင့် စပ်ဆိုင်သော နှစ်ခြင်းတရားကို
 ၃၈ ဟောပြောနှင့်လေ၏။။ ယောဟန်သည် မိမိဆောင်ရွက်
 ၃၉ ရသော အမှုကို ပြု၍ နေ့စဉ်တွင် ငါသည် အဘယ်သူဖြစ်
 ၄၀ သည်ကို သင်တို့ထင်မှတ်ကြသနည်း။။ ငါသည် ထိုသူဖြစ်
 ၄၁ သည်မဟုတ်။။ နောက်ကြွလာသောသူတပါးရှိသေး၏။။
 ၄၂ ထိုသူ၏ခြေခင်းတော်ကို ငါမချွတ်ထိုက်ဟု ဆို၏။။
 ၄၃ အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်သော ညီအစ်ကိုမှစ၍ သင်တို့
 ၄၄ တွင် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့။။ ဤကယ်
 ၄၅ တင်တော်မူခြင်းတရားစကားကို သင်တို့အား ကြားထိုက်
 ၄၆ တော်မူ၏။။ ယေရှုလင်မြို့၌ နေသောသူတို့နှင့် တကွမင်း
 ၄၇ များတို့သည် ထိုသခင်ကို ငှက်ဥပုသ်နေ့တိုင်း အစည်ဖတ်
 ၄၈ ရွတ်သောပရောဖက်တို့၏စကားကို ငှက်ဥပုသ်နေ့တိုင်း အစည်ဖတ်
 ၄၉ သောကြောင့် ထိုသခင်ကို စိရင်သောအားဖြင့် ထိုပရော
 ၅၀ ဖက်တို့၏စကားကို ပြည့်စုံစေကြပြီ။။ ကိုယ်တော်၌ သေ
 ၅၁ ထိုက်သော အပြစ်တရံတရံမျှမတွေ့သော်လည်း ကွပ်
 ၅၂ မျက်စေမည်အကြောင်း။။ ဝိလတ်မင်းထံ၌ တောင်းလျှောက်
 ၅၃ ကြ၏။။ ထိုသခင်ကို ရည်မှတ်၍ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသမျှ
 ၅၄ ထိုကို ပြည့်စုံစေပြီးလျှင် အလောင်းတော်ကို သင်တို့ငှစေချင်၏။။

၃၀ သင်းပြင်းတွင်း၌ သားကြ၏။။ ဘုရားသခင်သည်လည်း
 ၃၁ သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဂါလိလဲပြည်
 ၃၂ မှ ယေရှုလင်မြို့သို့ နောက်တော်၌ လိုက်သောသူတို့အား
 ၃၃ နေ့ရက်များစွာကိုယ်ကို ထင်ရှားပြတော်မူ၏။။ ထိုသူတို့
 ၃၄ သည်လူများတို့အား သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။။ ဆာလံကျမ်
 ၃၅ | ဒုတိယခဏ်း၌ လာသည်ကား။။ သင်သည်သားဖြစ်၏။။
 ၃၆ ယနေ့ပင် သင့်ကို ငါ့ဖြစ်ဖွားစေပြီဟု လာသည်နှင့် အညီ
 ၃၇ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုကို ထမြောက်စေတော်မူသဖြင့်
 ၃၈ ငါတို့ဘိုးဘေးများ၌ ရှိသော ဂတိတော်ကို ထိုသူတို့၏
 ၃၉ သားဖြစ်သော ငါတို့အား ပြည့်စုံစေတော်မူသည်ဟူ၍ ငှက်
 ၄၀ ဒါဝိဒ်၌ ဖြစ်သော ကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့အား ငါပေး
 ၄၁ မည်ဟူသော ဗျာဒိတ်တော်နှင့် အညီ ထိုသခင်ကို သေခြင်း
 ၄၂ မှ ထမြောက်စေ၍ နောက်တဖန် ပုပ်စပ်ခြင်းသို့ မပြန်ဘဲ
 ၄၃ အစည်ကင်းလွတ်ရမည်အခွင့်ကို ပေးတော်မူသည်ဟူ၍
 ၄၄ ငှက်ဥပုသ်မြောက်စရာသိတင်းဝေဝေတရားကို ငါတို့သည်
 ၄၅ သင်တို့အား ကြားပြောကြ၏။။ ထိုကြောင့် ဆာလံကျမ်
 ၄၆ တခဏ်း၌ လာသည်ကား။။ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသော
 ၄၇ သူအား ပုပ်စပ်ခြင်းကို ရှိစေတော်မမူဟု လာ၏။။ ဒါဝိဒ်
 ၄၈ သည် မိမိကာလ၌ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ကို ဆောင်
 ၄၉ ရွက်ပြီးလျှင် ကျိန်းစက်၍ မိမိဘိုးဘေးစုထဲသို့ ဝင်သဖြင့်
 ၅၀ ပုပ်စပ်ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။။ ဘုရားသခင် ထမြောက်
 ၅၁ စေတော်မူသောသူမူကား ပုပ်စပ်ခြင်းသို့ မရောက်။။
 ၅၂ ထိုကြောင့် ညီအစ်ကိုတို့။။ ထိုသခင်၏ ကျေးဇူးတော်
 ၅၃ ကြောင့် အပြစ်လွတ်ခြင်းတရားကို သင်တို့အား ဟော
 ၅၄ ကြားသည်ကို ငှက်ဥပုသ်နေ့တိုင်း အစည်ဖတ်သောသူတို့
 ၅၅ သည် မော့ရှေ့၏တရားအတိုင်း မလွတ်နိုင်သော အပြစ်ရှိ
 ၅၆ သမျှတို့နှင့် လွတ်ရကြသည်ကို ငှက်ဥပုသ်နေ့တိုင်း အစည်ဖတ်
 ၅၇ ကြလော့။။ အနာဂတ္တိကျမ်း၌ လာသည်ကား။။ မတိမ့်မြင်ပြုတတ်သောသူတို့။။
 ၅၈ ကြည့်ရှုအံ့ကြော၍ ပြယ်ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလော့။။
 ၅၉ | အကြောင်းမူကား။။ သင်တို့အား သူတပါးပြုညွှန်သော်
 ၆၀ လည်း သင်တို့မယုံသော အမှုကို သင်တို့လက်ထက်ကာ
 ၆၁ လ၌ ငါပြုသည်ဟု ကျမ်းစာ၌ပါသော အရာကို သင်တို့အ
 ၆၂ ပေါ်သို့ မရောက်စေမည်အကြောင်း။။ သတိပြုကြလော့ဟု
 ၆၃ ပေါလုဟောပြောလေ၏။။
 ၆၄ လူများတို့သည် တရားဇရပ်မှ လွတ်သွားကြစည်။။ ထို
 ၆၅ အကြောင်းအရာတို့ကို မိမိတို့အား နောက်ဥပုသ်နေ့၌
 ၆၆ ဟောပြောပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။။ အစည်း
 ၆၇ အဝေးပျက်၍ ပြန်ကြသော အခါ ယုဒလူမှစ၍ ဘုရားကို

ကိုးကွယ်သောဘာသာဝင်သူများတို့သည်ပေါလုနှင့်
 ဗာနဗနောက်သို့ထိုက်ကြသည်ဖြစ်၍ထိုသူတို့သည်
 ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်၌တည်ကြည်မည်အကြောင်း။
 ၄၄ ။ နောက်ဥပုသ်နေ့၌ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရား
 တော်ကိုနားထောင်အံ့သောငှါတမြို့လုံးကုန်မတတ်စည်း
 ၄၅ ဝေးကြ၏။ ယုဒလူတို့သည်အစည်းအဝေးတို့ကိုမြင်
 လျှင်ညူရသောမိတ်နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်ပေါလု၏စကားကို
 ၄၆ ညည်းခုံသည်သာမကဆဲရေးကြ၏။ ထိုအခါပေါလုနှင့်
 ဗာနဗတို့ကဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို
 သင်တို့အားရှေ့ဦးစွာဟောပြောရ၏။ သို့သော်လည်း
 သင်တို့သည်ပယ်၍ထားဝရအသက်ကိုမိမိတို့မခံထိုက်
 သည်ဟုမိမိတို့စီရင်ကြသောကြောင့်ထားဝရဘုရား
 သည်ဘုရားတော်မူသည်အတိုင်းငါတို့သည်မျက်နှာကိုလွှဲ
 ၄၇ ၍တပါးအမျိုးသားတို့ဆီသို့တွင်ကြ၏။ မှာတော်မူသော
 ဗျာဒိတ်တော်အချက်ကား။ သင်သည်မြေကြီးစွန်းတိုင်
 အောင်ကယ်တင်ခြင်းကိုပြုစီမံသောငှါသင့်ကိုတပါး
 အမျိုးသားတို့လင်းစရာဘို့ငါခန့်ထား၏ဟုဗျာဒိတ်တော်
 ၄၈ ရှိသည်ဟုရဲရင့်စွာပြောဆိုကြ၏။ ထိုစကားကိုတပါး
 အမျိုးသားတို့သည်ကြားလျှင်ဝမ်းမြောက်၍ထားဝရ
 ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုနှိုးပွန်ကြ၏။ ထားဝရ
 အသက်ကိုရစေခြင်းငှါခန့်ထားတော်မူသောသူရှိသမျှ
 ၄၉ တို့သည်ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြသဖြင့်ထားဝရ
 ဘုရား၏သာသနာတော်သည်တပြည်လုံးနှံ့ပြားလေ
 ၅၀ ။ ထိုအခါဘုရားကိုကိုးကွယ်၍အသရေရှိသောမိမ္မ
 တို့နှင့်ထိုမြို့၌အကြီးအကဲဖြစ်သောသူများကိုယုဒလူတို့
 သည်နှိုးဆော်၍ပေါလုနှင့်ဗာနဗတို့ကိုညည်းဆဲစေသ
 ၅၁ ဖြင့်ထိုပြည်၏နယ်မှနှင်ထုတ်ကြ၏။ တမန်တော်တို့သည်
 မိမိတို့ခြေဖဝါး၌ကပ်သောမြေမှုန့်ကိုထိုသူတို့အားခါ
 ၅၂ လိုက်ပြီးမှဆွဲကော့နှိုး၍သို့သွားကြ၏။ တပည့်တော်များ
 တို့သည်ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်ရင်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
 တော်နှင့်ဝင်ပြည့်စုံကြ၏။
 ၁၄ ဆူကော့နိမြို့သို့ရောက်လျှင်ထိုသူနှစ်ယောက်တို့
 သည်ယုဒတရားစရပ်သို့ဝင်၍ဟောပြောသဖြင့်ယုဒလူ
 ဟောလသလူများအပေါင်းတို့သည်ယုံကြည်ခြင်းသို့
 ၁၅ ရောက်ကြ၏။ မယုံကြည်သောယုဒလူတို့သည်တပါးအ
 မျိုးသားတို့ကိုနှိုးဆော်၍ညီအစ်ကိုတို့အားမနာလိုသော
 ၁၆ ဝိတ်ရှိခေခြင်းငှါချွေးစားကြ၏။ ထိုကြောင့်ကြာမြင့်စွာ
 နေ၍သခင်ဘုရား၏တရားတော်ကိုမဆုတ်မဆိုင်းဟော

ပြောလေ၏။ သခင်ဘုရားသည်လည်းကျေးဇူးတရား
 တော်ဘက်၌သက်သေခံတော်မူလျက်တမန်တော်တို့
 သည်နိမိတ်လက္ခဏာ။ အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကိုပြုနိုင်
 ၄ မည်အကြောင်း။ အခွင့်ပေးတော်မူ၏။ ထိုမြို့သူမြို့သား
 အပေါင်းတို့သည်ကွဲပြားခြင်းရှိ၍အချို့တို့သည်ယုဒလူ
 တို့ဘက်၌ဝင်အချို့တို့သည်တမန်တော်တို့ဘက်၌ဝင်နေ
 ၅ ကြ၏။ မင်းအရာရှိတို့နှင့်ယုဒအမျိုးသား။ တမီးအမျိုး
 သားတို့သည်တမန်တော်တို့ကိုညည်းဆဲ၍ကျောက်ခဲ
 ၆ နှင့်ပြစ်မည်ဟုတဟုန်တည်းပြေးလာကြသည်အကြောင်း
 ၇ ကိုတမန်တော်တို့သည်သိလျှင်လူကော့နိပြည်၌လူကြ
 ၈ ရမြို့။ ဒေရဗေမြို့မှစ၍ကျေးလက်များသို့ထွက်ပြေး၍ထို
 အရပ်တို့၌ဝေဝေထိတရားကိုဟောပြောကြ၏။
 ၁ အမိဝမ်တွင်းကပင်ခြေဆုံသဖြင့်တခါမျှမသွားဘူး
 ၂ သောလူတယောက်သည်လူကြွရမြို့၌ထိုင်လျက်ပေါလု
 ဟောပြောသည်ကိုကြားလေ၏။ ပေါလုသည်လည်းထို
 သူကိုစေ့စေ့ကြည့်ရှု၍ရောဂါကင်းမည်အကြောင်း။ သူ
 ၃ နှံ့ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်ကိုသိမြင်လျှင်။ ထ၍မတ်တတ်
 ၄ ရပ်လေ့ဟုကြီးသောအသံနှင့်ဆိုသဖြင့်ထိုသူသည်
 ၅ ယုတ်တရက်ထ၍ထွပ်သွားလေ၏။ ပေါလုပြုသောအမှု
 ကိုမြင်သောလူအစုအဝေးတို့ကနတ်ဘုရားတို့သည်လူ
 အရောင်ကိုဆောင်၍ငါတို့ရှိရာသို့ဆင်းသက်ပါသည်
 တကားဟုလူကော့နိဘာသာစကားအားဖြင့်အသံကို
 ၆ ထွင့်၍ဆိုကြ၏။ ပေါလုသည်သာ၍ဟောပြောသော
 ကြောင့်သူကိုဟောရမေဟူ၍ဝင်ဗာနဗကိုဇုသဟူ၍ဝင်
 ၇ ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ ထိုမြို့၌ရှိသောဇုသ၏ယဇ်ပရော
 ဟိတ်သည်နွားနှင့်ပန်းကိုးကိုမြို့တံခါးနားသို့ယူခဲ့၍
 ၈ လူအစုအဝေးတို့နှင့်တကွယဇ်ပရောမည်ပြုသည်ကို
 ၉ တမန်တော်ဗာနဗနှင့်ပေါလုတို့သည်သိတင်းကြားလျှင်
 ၁၀ မိမိတို့အဝတ်ကိုဆုတ်၍လူရထဲသို့ပြေးဝင်လျက်။ အချင်း
 လူတို့။ အဘယ်ကြောင့်ဤသို့ပြုကြသနည်း။ ငါတို့သည်
 သင်တို့ကဲ့သို့လောကဓံတရား၌ကျင်လည်သောသူဖြစ်
 ပါ၏။ သင်တို့သည်ဤအချည်းနှီးသောအရာတို့ကိုပယ်
 ကြ၍ကောင်းကင်။ မြေကြီး။ သမုဒ္ဒရာမှစ၍အရပ်ရပ်တို့
 ၁၁ ၌ရှိလေသမျှတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၍အသက်ရှင်တော်
 မူသောဘုရားသခင်ထံတော်သို့ပြောင်းလဲရကြမည်အ
 ကြောင်း။ ငါတို့သည်ဝေဝေထိတရားကိုဟောပြောကြ၏။
 ၁၂ ။ ဂြေးလွန်လေပြီးသောကာလတို့၌လူအမျိုးမျိုးတို့သည်
 မိမိတို့အလိုအလျောက်ကျင့်ကြမည်အကြောင်း။ ဘုရား

၁၇ သခင်သည်အလွတ်ထားတော်မူ၏။ သို့သော်လည်းသင်
 တို့အားကျေးဇူးပြုလျက် အစာအာဟာရနှင့်ဝပြော၍
 ဝမ်းမြောက်စေခြင်းငှါ ခိုလှုံစားကောင်းကင်မှ ခိုလှုံစားစွာစေ
 တော်မူ၍ အစားအနံ့တို့ကို သီးစေတတ်သောဥတုကိုပေး
 တော်မူသောအားဖြင့် ကိုယ်တော်ရှိတော်မူသည်ကို သက်
 သေမခံဘဲ နေတော်မူ မူဟု ပေါလုနှင့်ဗာနုဗသည် ကျွေး
 ကျော်လေ၏။ ထိုသို့ကျွေးကျော်သဖြင့်လူအရ အဝေးတို့
 သည်ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုမပြုရမည်အကြောင်းမြစ်တား
 ခံသောအမှုကိုမြစ်တားလေ၏။

၁၈ ထိုအခါယုဒလူတို့သည်အန္တီအုတ်မြို့။ အကောနိုမြို့မှ
 လာကြ၍လူအရအဝေးတို့ကိုညှိညွတ်တိုင်ပင်ပြီးလျှင်
 ပေါလုကိုကျောက်ခဲနှင့် ဖြစ်၍သေပြီဟုစိတ်ထင်နှင့်မြို့
 ၂၀ ပြင်သို့ဆွဲငင်ကြ၏။ တပည့်တော်တို့သည်ဝန်းရံ၍နေ
 ကြစဉ်။ ပေါလုသည်ထ၍မြို့ထဲသို့ဝင်ပြန်၏။ နက်ဖန်နေဒွီ
 ၂၁ ဗာနုဗနှင့်တကွဒေရဗေမြို့သို့ထွက်သွားလေ၏။ ထိုမြို့
 ၂၂ နှစ်ဝင်သော်တရားကိုဟောပြော၍လူများတို့ကိုတပည့်
 တော်ဖြစ်စေပြီးလျှင်လူကြွရ၏။ အကောနိုမြို့။ အန္တီအုတ်မြို့တို့
 ၂၃ ကိုအစည်အဝင်္ဂးလှည့်သည့်၍ပြန်ကြ၏။ ထိုသို့ပြန်ကြ
 စည်။ တပည့်တော်များ၏စိတ်နှစ်လုံးကိုမြဲ မြဲခိုင်ခံ့စေသ
 ၂၄ မြို့ယုံကြည်ခြင်း၌တည်ကြည်မည်အကြောင်းနှိုးဆော်
 ချီးပင့်၍ငါတို့သည်များပြားသောဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံ၍
 ၂၅ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ဝင်ရကြမည်ဟုဟောပြော
 ပြည့်စုံကြ၏။ အသင်းတော်များတို့၌သင်းအုပ်တို့ကို
 ၂၆ ခန့်ထား၍အစာရှောင်လျက်ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုပြီးလျှင်
 သင်းဝင်သူတို့ယုံကြည်သောသခင်ဘုရား၏လက်တော်
 ၂၇ သို့ထိုအသင်းတော်တို့ကိုအပ်နှံကြ၏။ စိတ်မှပြည်တ
 ပြည်လုံးကိုရှောက်သွား၍ပုံဖုလိပြည်သို့ရောက်လျှင်
 ၂၈ ပရဂေမြို့၌နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုဟောပြော
 ၂၉ ၍အတ္တသိမြို့သို့သွားကြပြန်၏။ ထိုမြို့မှသင်္ဘောစီး၍ထွင့်
 သဖြင့်မိမိတို့ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးသောအမှုအလို့ငှါဘုရား
 သခင်၏ကျေးဇူးတော်သို့အပ်နှံ၍စေလွှတ်သောအန္တီ
 ၃၀ အုတ်မြို့သို့ရောက်လာကြ၏။ ထိုမြို့သို့ရောက်ပြီးလျှင်
 သင်းဝင်သူတို့ကိုရဝေးစေ၍မိမိတို့အားဖြင့်ဘုရားသခင်
 သည်ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုဂုဏ်ယုံကြည်ခြင်းတံခါးကို
 ၃၁ တပါးအမျိုးသားတို့အားဖွင့်တော်မူကြောင်းကိုဂုဏ်ပြန်
 ကြားကြ၏။ ထိုမြို့၌လည်းတပည့်တော်တို့နှင့်အတူကြာ
 မြင့်စွာနေကြ၏။

၁၅ ယုဒပြည်မှအန္တီအုတ်မြို့သို့ရောက်လာသောသူအချို့

တို့ကသင်တို့သည်မောရှေ၏တရားအတိုင်းအရေဖျား
 ၂၁ ထီးခြင်းကိုမခံလျှင်ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့မရောက်
 နှိုင့်ဟုညီအစ်ကိုတို့အားဆုမ္မဏ္ဍဝါဒပေးကြ၏။ ထိုသူ
 တို့နှင့်ပေါလုဗာနုဗတို့သည်ဆွေးနွေးညှင်းချခြင်းများ
 သောအခါပေါလုနှင့်ဗာနုဗတို့သည်အချားသောတပည့်
 တော်အချို့တို့နှင့်တကွထိုပြဿနာ၏အကြောင်းကြောင့်
 ၃၂ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသောတမန်တော်တို့နှင့်သင်းအုပ်တို့
 ထံသို့သွားရမည်အကြောင်းကိုစိရင်ကြ၏။ အသင်းတော်
 သည်လစ်ဒွီသဖြင့်ပေါလုနှင့်ဗာနုဗတို့သည်ဖိနိတ်ပြည်
 ၃၃ နှင့်ရှမာရိပြည်ကိုရှောက်သွား၍တပါးအမျိုးသားတို့
 ပြောင်းလဲခြင်းအကြောင်းအရာကိုကြားပြောသဖြင့်ညီ
 ၃၄ အစ်ကိုအံပေါင်းတို့ကိုအတ္တနိုဝမ်းမြောက်စေကြ၏။ ယေ
 ရုရှလင်မြို့သို့ရောက်လျှင်တမန်တော်တို့နှင့်သင်းအုပ်
 တို့၌စုစည်းသင်းဝင်သူများတို့တွင်လက်ခံခြင်းကျေးဇူးကို
 ခံ၍မိမိတို့အားဖြင့်ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသမျှတို့ကို
 ပြန်ကြားကြ၏။

၃၅ ဟရိရှဲရထဲကယုံကြည်သောသူအချို့တို့သည်ထ
 လျက်တပါးအမျိုးသားတို့အားအရေဖျားထီးခြင်းကို
 ပေးရမည်။ မောရှေ၏တရားကိုကျင့်စေခြင်းငှါဆုမ္မဏ္ဍ
 ၃၆ မည်ဟုဆိုကြ၏။ ထိုအခါတမန်တော်တို့နှင့်သင်းအုပ်
 တို့သည်ထိုအမှုကိုကြည့်ရှုဆင်ခြင်ခြင်းငှါမဉ်းမေကြ၏။
 ၃၇ များစွာသောဆွေးနွေးညှင်းချခြင်းရှိသောအခါပေတရု
 သည်ထလျက်ညီအစ်ကိုတို့။ ဘုရားသခင်သည်ခရုဇီဇွာ
 ၃၈ ငါတို့တွင်ရွေးကောက်တော်မူ၍ငါဟောပြောသောအား
 ဖြင့်တပါးအမျိုးသားတို့သည်ဝင်သော်တရားကိုကြားနာ
 ၃၉ ၍ယုံကြည်ရမည်အကြောင်းစိရင်တော်မူသည်ကိုသင်
 တို့သိကြ၏။ စိတ်နှစ်လုံးကိုသိတော်မူသောဘုရားသခင်
 သည်သန့်ရှင်းသောစိညည်တော်ကိုငါတို့အားပေးသည့်
 ၄၀ နည်းတူ။ သူတို့အားပေးသဖြင့်သူတို့ဘက်၌သက်သေခံ
 တော်မူ၏။ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်လည်းသူတို့၏စိတ်
 ၄၁ နှစ်လုံးကိုစင်ကြယ်စေ၍ငါတို့ကိုချားနားစေတော်မူ။
 ၄၂ သို့ဖြစ်လျှင်ငါတို့နှင့်ငါတို့ဘိုးဘေးများမထပ်နှိုင်းသော
 ထပ်ဘိုးကိုတပည့်တော်တို့၏လည်ပင်းပေါ်၌တင်စေ
 ၄၃ ခြင်းငှါအဘယ်ကြောင့်ဘုရားသခင်ကိုရံစပ်ကြသ
 နည်း။ သခင်ယေရှု၏ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်သာထိုသူ
 တို့သည်ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်သည်နည်းတူ။
 ၄၄ ငါတို့သည်လည်းရောက်ရမည်ကိုငါတို့သည်ယုံကြည်
 ၄၅ ဟုပေတရုပြောဆို၏။ ထိုအခါဗာနုဗနှင့်ပေါလုတို့သည်
 မိမိတို့အားဖြင့်တပါးအမျိုးသားတို့တွင်ဘုရားသခင်

ပြုတော်မူသောသောနိမိတ်လက္ခဏာ။ အံ့ ဖွယ်သောအမှု
ထို့ကိုကြားပြောသည်ကိုရဝေးသောသူ အပေါင်းတို့
သည်တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍နားထောင်ကြ၏။

၁၃ ထိုသူတို့သည်အကုန်အစင်ပြောဆိုပြီးမှယာကုပ်က
၁၄ ညီအစ်ကိုတို့။ ဇေကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ဘုရား
သခင်သည်မိမိနာမအဖို့။ တပါးအမျိုးသားတို့အထဲက
အမျိုးသောသူတို့ကိုနှုတ်ယူခြင်းငှါရှေ့ဦးစွာတပါးအမျိုး
သားတို့ကိုအကြည့်အရှုကြွလာတော်မူသည်အကြောင်း
၁၅ အရာကိုရှိမန်သည်ဟောပြောခဲ့ပြီ။ ထိုအကြောင်း
အရာသည်လည်းပရောဖက်တို့၏စကားနှင့်ညီ၏။
၁၆ ကျမ်းစာလာသည်ကား။ ငါ၏နာမဖြင့်သမုတ်သော
တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတည်းဟူသောကျန်ကြွင်း
ရစ်သောလူတို့သည်ထာဝရဘုရားကိုရှာစေခြင်းငှါ
၁၇ နောက်မှငါပြန်လာမည်။ လဲလျက်ရှိသောဒါဝိဒ်၏ဝံ့
ကိုဆောက်တည်ပြန်မည်။ ပြုပျက်ရာများကိုလည်းပြု
၁၈ ပြင်ပြီးလျှင်ထိုဘက်ကိုမတ်စေပြန်မည်ဟု။ ဤအမှုအရာတို့
ကိုစီရင်တော်မူသောထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်
ရှိ၏။ ဘုရားသခင်သည်ကမ္ဘာဦးမှစ၍မိမိစီရင်တော်မူ
သမျှသောအမှုအရာတို့ကိုသိတော်မူသည်ဟုလာသ
၁၉ တည်း။ ထိုကြောင့်တပါးအမျိုးသားတို့အထဲမှဘုရား
သခင်ထံတော်သို့ပြောင်းလဲသောသူတို့ကိုမနှောင့်ရှက်
၂၀ ဘဲလျက်။ ရပ်တူတို့၏ညစ်ညူးရာကို၎င်းမတရားသော
မေရန်ကို၎င်းလည်ပင်းကိုညှစ်၍သတ်သောအရာကို၎င်း
အသွေးကို၎င်းကြည်ရှောင်စေခြင်းငှါသူတို့ကိုမှာလိုက်
၂၁ သင့်သည်ဟုငါသဘောရှိ၏။ အကြောင်းမူကား။ မော
ရှေ၏ပညတ္တိကျမ်းကိုတရားစရပ်၌ဥပုသ်နေ့တိုင်း
ဖတ်ရွတ်သဖြင့်မောရှေ၏တရားကိုရှေးကာလမှစ၍
ခပ်သိမ်းသောမြို့တို့၌ဟောပြောလေ့ရှိသည်ဟုယာကုပ်
ပြောဆို၏။

၂၂ ထိုအခါတမန်တော်တို့နှင့်သင်းအုပ်တို့မှစ၍သင်း
ဝင်သူအပေါင်းတို့သည်မိမိတို့အထဲ၌ရွေးကောက်၍
ညီအစ်ကိုတို့တွင်ထင်ရှားသောသူတည်းဟူသောဗာရှ
ဗအမည်သစ်ကိုရသောယုဒနှင့်သိသတို့ကိုအန္တိအုတ်မြို့
သို့ပေါသု။ ဗာနုဗတို့နှင့်တကွစေလွှတ်မည်အကြောင်း။
၂၃ သဘောညီညွတ်ကြ၏။ သူတို့လက်ဖြင့်ပေးလိုက်သော
စာဟူမူကား။ တမန်တော်။ သင်းအုပ်။ ညီအစ်ကိုများတို့
သည်အန္တိအုတ်မြို့မှစ၍ရှာပြည်။ ကိသိကိပြည်တို့၌ရှိနေ
၍တပါးအမျိုးသားဖြစ်သောညီအစ်ကိုတို့ကိုမေတ္တာနှင့်

၂၄ ကြားလိုက်ပါ၏။ လူအမျိုးတို့သည်ငါတို့အခွင့်မရှိဘဲ
ငါတို့ထံမှထွက်သွား၍သင်တို့သည်အရေဖျားထိုးခြင်း
ကိုခံရမည်။ ပညတ်တရားကိုကျင့်ရမည်ဟူသောစကား
ဖြင့်သင်တို့၏စိတ်နှစ်လုံးကိုနှောင့်ရှက်ဖျက်ဆီးသည်
၂၅ ကိုငါတို့ကြားရသည်ဖြစ်၍။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏
၂၆ နာမတော်ကြောင့်မိမိအသက်ကိုစွန့်စားသောသူတည်း
ဟူသော။ ငါတို့ချစ်သောဗာနုဗ။ ပေါလုတို့နှင့်တကွ
ရွေးကောက်သောသူတို့ကိုသင်တို့ဆီသို့စေလွှတ်ခြင်းငှါ
၂၇ တညီတညွတ်တည်းစီရင်သည်နှင့်အညီ။ ဤအကြောင်း
အရာကိုသင်တို့အားနှုတ်ဖြင့်ကြားစေခြင်းငှါယုဒနှင့်
၂၈ သိလကိုစေလွှတ်ကြ၏။ ရပ်တူရှေ့မှာမူဖော်သောယဇာ
၂၉ ကောင်ကို၎င်းအသွေးကို၎င်းလည်ပင်းကိုညှစ်၍သတ်သော
အရာကို၎င်းမတရားသောမေရန်ကို၎င်းကြည်ရှောင်ရမည်
ဟူသောပညတ်မှတပါးအချားသောဝန်ကိုသင်တို့၏
အပေါ်၌တင်ခြင်းငှါသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ငါ
တို့သည်အထိုမရှိ။ ထိုအရာများကိုကြည်ရှောင်အင်၏။
ကျန်းမာကြပါစေသောဟုရေး၍ပေးလိုက်သတည်း။

၃၀ ထိုသူတို့သည်သွားရသောအခွင့်ရှိသဖြင့်အန္တိအုတ်
မြို့သို့သွား၍လူအပေါင်းတို့ကိုရဝေးစေပြီးလျှင်မှာစာကို
၃၁ အပ်ပေးကြ၏။ မှာစာကိုဖတ်ရွတ်သောအခါထိုသက်
သာခြင်း၏အကြောင်းကြောင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်
၃၂ ကြ၏။ ယုဒနှင့်သိလတို့သည်ပရောဖက်ဖြစ်သောကြောင့်
များစွာသောစကားနှင့်ညီအစ်ကိုတို့ကိုဆုမွန်မြဲမြံခိုင်
၃၃ ခံစေကြ၏။ ထိုသူတို့သည်အတန်အရာနေပြီးမှတမန်
တော်တို့ထံသို့ညိမ်သက်စွာပြန်စေခြင်းငှါညီအစ်ကိုတို့
၃၄ သည်အခွင့်ပေးကြ၏။ သို့သော်လည်းသိလသည်အလို
၃၅ အလျောက်နေရစ်၏။ ပေါလုနှင့်ဗာနုဗတို့သည်လည်း
အန္တိအုတ်မြို့၌နေလျက်အချားသောသူများတို့နှင့်တကွ
ဆုမွန်ကြဝါဒပေး၍သခင်ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရား
တည်းဟူသောဝေဂေသိတရားကိုဟောပြောကြ၏။

၃၆ အင်တန်ကာလကြာသောအခါပေါလုကငါတို့သည်
သခင်ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရားကိုဟောပြောဘူးသော
မြို့များတို့၌ရှိသောညီအစ်ကိုတို့သည်အဘယ်သို့ရှိနေ
သည်ကိုကြည့်ရှု၍ပြန်သွားကြကုန်အံ့ဟုဗာနုဗအားဆို၏။
၃၇ ဗာနုဗသည်မာကူအမည်ရှိသောယောဟန်ကိုခေါ်မည်
၃၈ ဟုအကြံရှိ၏။ ပေါလုကပံ့ပိုးပြည်၌သူတို့နှင့်ခွာ၍အမှု
ထမ်းရာသို့မလိုက်မသွားသောထိုသူကိုမခေါ်သင့်ဟု
၃၉ သဘောရှိ၏။ ထိုအကြောင်းနှင့်အချင်းချင်းမသင့်
သဖြင့်တချားစီသွား၍ဗာနုဗသည်မာကူကိုခေါ်ပြီးလျှင်

၄၀ ကုပရကျွန်းသို့လွှင့်လေ၏။ညီအစ်ကိုတို့သည်ပေါလုကို
 ၄၁ ဆီလကိုရှေးချယ်ပြီးလျှင်ထွက်၍၊အသင်းတော်များကို
 ၄၂ ဖြေခိုင်းခံစေလျက်ရှုရပြည်။ကိလိကပြည်တို့ကိုရှောက်
 သွားလေ၏။

၁၆ ထိုနောက်မှပေါလုသည်ဒေရဖေမြို့နှင့်လတ္တရမြို့သို့
 ရောက်လေ၏။လတ္တရမြို့၌တိမောသေအမည်ရှိသော
 ၂ သောယုဒမိမ္မဖြစ်၏။အဖကားဟေလသလုဖြစ်၏။ထိုသူ
 ၃ သည်လတ္တရမြို့။ဣကောနိမြို့၌ရှိသောညီအစ်ကိုတို့တွင်
 ၄ အသရေရှိသောသူဖြစ်၏။ပေါလုသည်ထိုသူကိုခေါ်
 ၅ ခြင်းငှါအလိုရှိ၍သူ၏အဖသည်ဟေလသလုဖြစ်သည်ကို
 ၆ ထိုအရပ်တို့၌ရှိသောယုဒလူအပေါင်းတို့သည်သိသော
 ၇ ကြောင့်အရေဖျားစီးခြင်းကိုသူအားပေးလေ၏။သူတို့
 ၈ သည်မြို့များကိုရှောက်သွားစည်တွင်ယေရှုလင်မြို့၌
 ၉ နေသောတမန်တော်တို့နှင့်သင်းအုပ်တို့သည်စီရင်သော
 ၁၀ ပညတ်တို့ကိုအသင်းများကျင့်စောင့်မှုအပ်ပေးကြ၏။
 ၁၁ ၊ထိုသို့အသင်းတော်တို့သည်ယုံကြည်ခြင်း၌တည်ကြည်
 ၁၂ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍အရေအတွက်အားဖြင့်တနေ့ထက်
 ၁၃ တနေ့တိုးပွားများပြားကြ၏။ဖြိုပြည်။ဂလာတိပြည်
 ၁၄ ကိုရှောက်သွားပြီးမှအာရှပြည်၌လက်ကပတ်တရားတော်
 ၁၅ ကိုမဟောစေခြင်းငှါသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်
 ၁၆ ဖြစ်တားတော်မူသဖြင့်၊မုသိပြည်သို့ရောက်၍ဒီသုနိပြည်
 ၁၇ သို့သွားမည်ပြုကြစည်။ဝိညာဉ်တော်သည်အခွင့်ပေးတော်
 ၁၈ မမူသောကြောင့်၊မုသိပြည်အနားမှာရှောက်၍တရေမြို့
 သို့ရောက်ကြ၏။

၁၉ ညည့်အခါပေါလုသည်ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုမြင်ရ၍မာ
 ကေဒေါနိလူတယောက်ကမာကေဒေါနိပြည်သို့ကူးပါ။
 ၂၀ ငါတို့ကိုမစပါဟုရပ်လျက်တောင်းပန်၏။ထိုဗျာဒိတ်
 ၂၁ ရူပါရုံကိုမြင်ရလျှင်မာကေဒေါနိပြည်၌ဇေရုဇာလ်တရား
 ၂၂ ကိုဟောစေခြင်းငှါသခင်ဘုရားသည်ငါတို့ကိုခေါ်တော်
 ၂၃ မူသည်ဟုငါတို့သဘောကျသဖြင့်ထိုပြည်သို့သွား
 ၂၄ ခြင်းငှါချက်ချင်းရှာကြံကြ၏။ထိုကြောင့်တရေမြို့မှ
 ၂၅ သင်္ဘောလွှင့်၍သာမောသရက်ကျွန်းသို့တည့်တည့်သွား
 ၂၆ သဖြင့်နတ်ဖန်နန္ဒီနာပေါသ်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။ထိုမြို့
 ၂၇ မှထွက်ပြန်လျှင်မင်းမှုထွက်သောမြို့တည်းဟူသောမာ
 ၂၈ ကေဒေါနိပြည်တပိုင်းကိုအစိုးရသောဖိသ်ဗိုမြို့သို့ရောက်
 ၂၉ ၍ကာလအတန်အရာနေကြ၏။

၃၀ ဥပုသ်နေ့၌ငါတို့သည်မြို့ပြင်သို့ထွက်လျှင်ပဌနာဇ
 ၃၁ ရပ်ရှိတတ်ရာ။မြစ်နားသို့သွား၍ထိုင်ပြီးမှထိုအရပ်၌ဝဉ်း
 ၃၂ ဝေးသောမိမ္မတို့အားဟောပြောကြ၏။ထိုအခါနိမောင်း
 ၃၃ သောအထည်အထိပ်ကိုရောင်းသောသွာတိရဲမြို့သူ။လုဒီ
 ၃၄ အမည်ရှိသောမိမ္မတယောက်သည်ဘုရားသခင်ကိုကိုး
 ၃၅ ကွယ်သောသူဖြစ်၍တရားနာစဉ်တွင်ပေါလုဟောပြော
 ၃၆ သောအရာကိုမှီခိုဆည်းကပ်စေခြင်းငှါသူ၏စိတ်နှစ်
 ၃၇ လုံးကိုသခင်ဘုရားဖွင့်တော်မူ၏။ထိုမိမ္မသည်အိမ်သူ
 ၃၈ အိမ်သားတို့နှင့်တကွနှစ်ခြင်းကိုခံပြီးမှကျွန်မသည်
 ၃၉ သခင်ဘုရား၌အမှန်ယုံကြည်သည်ကိုသင်တို့သည်ထင်
 ၄၀ မှတ်လျှင်ကျွန်မအိမ်သို့ဝင်၍နေကြပါဟုတောင်းပန်
 ၄၁ လျက်ငါတို့ကိုကြပ်တည်းစွာသွေးဆောင်လေ၏။
 ၄၂ ထိုနောက်မှငါတို့သည်ပဌနာဇရပ်သို့သွားစဉ်တွင်
 ၄၃ နတ်ဝင်ဖြစ်၍အနာဂတ်ကိုဟောသဖြင့်မိမိသခင်တို့
 ၄၄ အားစီးပွားများကိုပြုတတ်သောမိမ္မငယ်တယောက်သည်
 ၄၅ ငါတို့ကိုဆီးကြိုလေ၏။ထိုမိမ္မငယ်သည်ပေါလုနှင့်ငါ
 ၄၆ တို့နောက်သို့လိုက်၍ဤသူတို့ကားအကျွတ်တရားလမ်
 ၄၇ ကိုငါတို့အားဟောပြောပြသသော။အမြင့်ဆုံးသော
 ၄၈ ဘုရားသခင်၏ကျွန်ဖြစ်ကြ၏ဟုဟစ်ကျော်လေ၏။ထို
 ၄၉ သို့အဖန်များစွာပြုသောကြောင့်ပေါလုသည်စိတ်မသာ
 ၅၀ လျက်လှည့်ကြည့်၍သင်သည်သူ၏အထဲမှထွက်သွား
 ၅၁ လော့။ယေရှုခရစ်၏နာမတော်ကိုအမှီပြု၍ငါအမိန့်ရှိ
 ၅၂ ၍ဟုထိုနတ်ကိုဆိုသောခဏချင်းတွင်နတ်သည်ထွက်
 ၅၃ သွား၏။သူ၏သခင်တို့သည်နောက်တဖန်စီးပွားဖြစ်
 ၅၄ ထိနမည်ဟုမျှော်လင့်စရာအကြောင်းမရှိသည်ကိုသိမြင်
 ၅၅ လျှင်ပေါလုနှင့်သိလတို့ကိုဖမ်းဆီးဆွဲငင်၍ရုံးတော်သို့ပို့
 ၅၆ ကြ၏။စစ်ကဲမင်းထံသို့ရောက်သောအခါဤသူတို့သည်
 ၅၇ ယုဒလူဖြစ်လျက်ငါတို့မြို့ကိုနှောင့်ရှက်တတ်ပါ၏။ရော
 ၅၈ မလူဖြစ်သောငါတို့သည်မခံမယူမကျင့်အပ်သောဘာ
 ၅၉ သာထုံးတမ်းများကိုဟောပြောသွန်သင်တတ်ပါ၏ဟု
 ၆၀ လျှောက်ဆိုကြလျှင်၊ရဝေးသောလူတို့သည်သူတို့တ
 ၆၁ ဖက်၌တဖြိုင်နက်ထကြ၏။စစ်ကဲမင်းတို့လည်းသူတို့၏
 ၆၂ အဝတ်ကိုချွတ်၍ကြိတ်လုံးနှင့်ရိုက်စေခြင်းငှါစီရင်ကြ၏။
 ၆၃ ၊ရိုက်၍ခါဏ်ချက်များရှိပြီးမှလုံခြုံစွာစောင့်စေဟု
 ၆၄ ထောင်မှူးကိုမှာလိုက်၍ထောင်ထဲမှာစောင့်ထားကြ
 ၆၅ ၍။ထိုသို့မှာလိုက်သည်အတိုင်းထောင်မှူးသည်အ
 ၆၆ တွင်းထောင်ထဲမှာစောင့်၍သိတ်ခတ်လျက်ထား၏။
 ၆၇ သန်းခေါင်အချိန်၌ပေါလုနှင့်သိလတို့သည်ပဌနာဇ၌
 ၆၈ ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းလျက်သိချင်းဆိုလေ၏။ထောင်

ထဲမှာနှောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုခံရသောသူတို့သည်နားထောင်
 ၂၆ ကြ၏။ ထိုခဏချင်းတွင်မြေကြီးသည်ပြင်းစွာလှုပ်သော
 ကြောင့်ထောင်ခြေရင်းလည်းလှုပ်ရှား၏။ တံခါးရှိသံမျှ
 ၂၇ တို့သည်ချက်ချင်းပွင့်၍လူအပေါင်းတို့သည်နှောင်ဖွဲ့ခြင်း
 နှင့်လွတ်ကြ၏။ ထောင်မှူးသည်နိုး၍ထောင်တံခါးများ
 ၂၈ ပွင့်လျက်ရှိသည်ကိုမြင်လျှင်နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုခံရသော
 သူတို့သည်ထွက်ပြေးကြပြီဟုထင်မှတ်သည့်နှင့်ဘေးကို
 ၂၉ အံ့မိမ့်ဆွဲထုတ်၍ကိုယ်အသက်ကိုသတ်မည်ပြုလေ၏။
 ၃၀ ၊ ပေါလုကလည်းကိုယ်ကိုအပြစ်မပြုနှင့်။ ငါတို့အပေါင်း
 ၃၁ လည်ရှိကြ၏ဟုကြီးသောအသံနှင့်ဟစ်၍ပြောဆို၏။
 ၃၂ ၊ ထောင်မှူးသည်ထိုထွန်းသောမီးကိုတောင်းပြီးမှပြေး
 ၃၃ ဝင်၍ပေါလုနှင့်သိလတို့၏ခြေရင်း၌တုန်လှုပ်လျက်ပျပ်
 ၃၄ ဝပ်လေ၏။ သူတို့ကိုမြင်သို့ထွက်ပြီးလျှင်လည်းသခင်
 ၃၅ တို့။ အကူနှစ်ယောက်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်အံ့သောငှါ
 ၃၆ အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟုမေးလျှောက်လေ၏။ ထို
 ၃၇ သူတို့ကလည်းသခင်ယေရှုခရစ်ကိုယုံကြည်လော့။ ယုံ
 ၃၈ ကြည့်လျှင်သင်နှင့်သင်၏အိမ်သူအိမ်သားတို့သည်ကယ်
 ၃၉ တင်ခြင်းသို့ရောက်ကြမိမ့်မည်ဟုပြောဆိုလျက် ၊ ထို
 ၄၀ သူမှစ၍သူ၏အိမ်၌ရှိသမျှသောသူတို့အားသခင်ဘုရား
 ၄၁ ၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုဟောကြ၏။ ထိုည၌။ ထို
 ၄၂ အချိန်နာရီ၌ပင်ထောင်မှူးသည်ပေါလုနှင့်သိလတို့ကိုယူ
 ၄၃ ၍ဒါဏ်ချက်ရာများကိုဆေးကြောပြီးလျှင်မိမိလူအ
 ၄၄ ပေါင်းတို့နှင့်တကွနှစ်ခြင်းကိုချက်ချင်းခံလေ၏။ တ
 ၄၅ ဖန်ပေါလုနှင့်သိလတို့ကိုမိမိအိမ်သို့ခေါ်ပင့်ပြီးမှသူတို့
 ၄၆ ကိုလုပ်ကျွေး၍ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်လျက်အိမ်သူ
 ၄၇ အိမ်သားအပေါင်းတို့နှင့်တကွဝပ်မြောက်ခြင်းသို့
 ၄၈ ရောက်လေ၏။
 ၄၉ နံနက်ရောက်သောအခါစစ်ကဲတို့သည်ရုံးလုံလင်
 ၅၀ တို့ကိုခေတ္တတစ်ခဏလူတို့ကိုလွှတ်စေဟောလိုက်ကြ၏။
 ၅၁ ၊ ထိုစကားကိုထောင်မှူးသည်ပေါလုအားကြားပြော၍
 ၅၂ ကိုယ်တော်တို့ကိုလွှတ်ခွင့်ရခြင်းငှါစစ်ကဲတို့သည်ခေတ္တ
 ၅၃ ကြပါပြီ။ ထို့ကြောင့်ယခုထွက်၍ညီခံဝပ်စွာကြသွား
 ၅၄ တော်မူကြပါဟုလျှောက်လျှင် ၊ ပေါလုကရောမလူဖြစ်
 ၅၅ သောငါတို့ကိုဥေသတ်အတိုင်းမစီရင်ဘဲလျက်စစ်ကဲ
 ၅၆ တို့သည်ဆင်ရှားစွာရိုက်၍ထောင်ထဲမှာသွပ်ထားပြီး
 ၅၇ မှတ်တံဆိတ်စွာနှင့်ထွက်ကြမည်လော။ ထိုသို့မပြုသင့်။
 ၅၈ ကိုယ်တိုင်လာ၍ငါတို့ကိုနှုတ်ယူကြစေဟုရုံးလုံလင်တို့
 ၅၉ အားပြောဆို၏။ ထိုစကားကိုရုံးလုံလင်တို့သည်စစ်

ကဲတို့အားကြားလျှောက်၍ပေါလုနှင့်သိလတို့သည်ရော
 ၆၀ မလူဖြစ်ကြောင်းကိုစစ်ကဲတို့သည်ကြားသိသောအခါ
 ၆၁ ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်၍ ၊ ကိုယ်တိုင်လာပြီးလျှင်ချော
 ၆၂ မော့သောစကားနှင့်သူတို့ကိုနှုတ်ယူ၍ထိုမြို့မှထွက်
 ၆၃ သွားပါမည်အကြောင်းတောင်းပန်ကြ၏။ ထိုအခါပေါ
 ၆၄ လုနှင့်သိလတို့သည်ထောင်မှထွက်၍လုနီအိမ်သို့ဝင်
 ၆၅ သဖြင့်ညီအစ်ကိုများကိုတွေ့မြင်၍သက်သာစေပြီးမှ
 ၆၆ ထွက်သွားကြ၏။
 ၆၇ ထိုနောက် ၊ အံဖီပေါထံမြို့။ အာပေါလောနီမြို့ကို
 ၆၈ ရှောက်သွား၍သက်သာလောနီတံမြို့သို့ရောက်ကြ၏။
 ၆၉ ၊ ထိုမြို့မှာယုဒတရားဇရပ်ရှိ၏။ ပေါလုသည်မိမိထုံးစံရှိ
 ၇၀ သည်အတိုင်းထိုဇရပ်သို့ဝင်၍ဥပုသ်နေ့သုံးရက်တွင်
 ၇၁ ကျပ်စာကိုအမှီပြု၍ထိုသူတို့နှင့်ဆွေးနွေးနှောသဖြင့်
 ၇၂ ၊ ခရစ်တော်သည်အသေခံရမည်။ သေခြင်းမှထမြောက်
 ၇၃ ရမည်။ ငါဟောပြောသောယေရှုသည်ခရစ်တော်ဖြစ်
 ၇၄ သည်ဟူသောအကြောင်းအရာတို့ကိုရှင်းလင်းစွာဖွင့်ပြ
 ၇၅ လေ၏။ ထိုသူအချို့တို့သည်ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်၍
 ၇၆ ပေါလု။ သိလတို့နှင့်ပေါင်းဖော်ကြ၏။ ဘုရားကိုကိုး
 ၇၇ ကွယ်သောဟောလသလူအပေါင်းတို့နှင့်ထင်ရှားသော
 ၇၈ မိမိအများတို့လည်းယုံကြည်ကြ၏။ ယုဒလူတို့သည်ဆိုး
 ၇၉ ယုတ်လျှပ်ပေါ်သောသူအချို့တို့ကိုခေါ်၍လူများကိုစု
 ၈၀ ဝေးစေပြီးလျှင်မြို့၌အုတ်အုတ်သဲသဲပြုကြ၏။ ယာသုန်၏
 ၈၁ အိမ်ကိုပိုင်း၍သူတို့ကိုလူများရှေ့သို့ဆွဲထုတ်ခြင်းငှါရှာ
 ၈၂ ကြ၏။ မတွေ့လျှင်ယာသုန်နှင့်ညီအစ်ကိုအချို့တို့ကိုမင်း
 ၈၃ အရာရှိတို့ထံသို့ဆွဲငင်၍လောကီနိုင်ငံကိုမှောက်လှန်
 ၈၄ သောဤသူတို့သည်ဤအရပ်တိုင်အောင်ရောက်ကြပါ
 ၈၅ ပြီ။ ယာသုန်သည်လည်းသူတို့ကိုလက်ခံပါပြီ။ ထိုသူအ
 ၈၆ ပေါင်းတို့သည်ကဲသာဘုရင်၏အမိန့်တော်ကိုဆန့်ကျင်
 ၈၇ ဘက်ပြု၍ယေရှုအမည်ရှိသောရှင်ဘုရင်တပါးရှိသည်
 ၈၈ ဆိုတတ်ပါ၏ဟုဟစ်ကျော်လျက် ၊ မင်းအရာရှိမှစ၍စု
 ၈၉ ဝေးသောသူတို့၏စိတ်ကိုထိုသို့သောစကားအားဖြင့်
 ၉၀ နှောင့်ရှက်ကြ၏။ ထိုအခါယာသုန်မှစ၍ကြွင်းသောသူ
 ၉၁ တို့ကိုအာမခံပေးစေပြီးမှလွှတ်လိုက်ကြ၏။
 ၉၂ ည၌အခါညီအစ်ကိုတို့သည်ပေါလုနှင့်သိလကို
 ၉၃ ဗေရိမြို့သို့ချက်ချင်းလွှတ်လိုက်ကြ၏။ ထိုမြို့သို့ရောက်
 ၉၄ လျှင်ယုဒတရားဇရပ်သို့ဝင်ကြ၏။ ဗေရိမြို့သားတို့
 ၉၅ သည်သက်သာလောနီတံမြို့သားတို့ထက်ထူးမြတ်သဖြင့်
 ၉၆ အလွန်ကြည်ညိုသောစေတနာစိတ်နှင့်နှုတ်ကပတ်တရား
 ၉၇ တော်ကိုခံယူ၍မှန်သည်မမှန်သည်ကိုသိခြင်းငှါကျွန်စာ

၁၂ ကိုနေတိုင်းအစည်စေ့စေ့ကြည့်ရှုကြ၏။ ထိုကြောင့် ယခု
 လူအများတို့သည်ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ အသ
 ရေထင်ရှားသောဟေလသမိဗ္ဗတို့နှင့် ယောက်ျားအများ
 ၁၃ တို့သည်လည်းယုံကြည်ကြ၏။ ပေါလုသည်ဗေရိမြို့၌
 ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုဟောပြော
 သည်ကိုသက်သာလောနိတ်မြို့သားဖြစ်သောယုဒလူတို့
 သည်ကြားသိရလျှင်ဗေရိမြို့သို့လာပြန်၍လူများတို့ကို
 ၁၄ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြ၏။ ထိုအခါညီအစ်ကိုတို့သည်
 ပေါလုကိုပင်လယ်လမ်းဖြင့်သွားစေခြင်းငှါချက်ချင်း
 လွှတ်လိုက်ကြ၏။ သိလနှင့်တိမောသေတို့သည်နေရစ်ကြ
 ၁၅ ၏။ ပေါလုကိုသို့သောသူတို့သည်အာသင်မြို့တိုင်အောင်
 ပို့ဆောင်ပြီးမှသိလနှင့်တိမောသေတို့ကိုအလျင်အမြန်
 လာစေခြင်းငှါမှာစာကိခံ၍ပြန်ကြ၏။

၁၆ ပေါလုသည်အာသင်မြို့၌သိလနှင့်တိမောသေတို့ကို
 ငုံ့လင့်၍နေစည်တွင်ထိုင်မြို့သည်ရပ်တူတို့နှင့်အပြည့်ရှိ
 ၁၇ သည်ကိုမြင်လျှင်မိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ရောက်၏။ ထိုကြောင့်
 တရားအရပ်၌ယုဒလူမှစ၍ဘုရားကိုကိုးကွယ်သောသူ
 တို့နှင့်ဝင်လူများစုဝေးရာအရပ်၌နေတိုင်းတွေ့ကြုံသော
 ၁၈ သူတို့နှင့်ဝင်ဆွေးနွေးနှီးနှောခြင်းကိုပြု၏။ ထိုအခါပေ
 ကုရုတပည့်တို့နှင့်သတောအိတ်ပညာရှိအချို့တို့သည်
 ပေါလုနှင့်ဆိုင်ပြိုင်၍အချို့ကဤမရေရသောလူသည်အ
 ဘယ်သို့ပြောချင်သနည်းဟုဆို၏။ အချို့ကလည်းဤသူ
 သည်တကျွန်းတနိုင်ငံနတ်ဘုရားတို့၏အကြောင်းကို
 ဟောပြောသောသူဖြစ်ဟန်ရှိသည်ဟုဆို၏။ ဆိုသည်
 အကြောင်းကား။ ပေါလုသည်ယောရှု၏တရားနှင့်
 ၁၉ ထမြောက်ခြင်းတရားတည်းဟူသောဝေဂေဝိတရားကို
 ဟောသတည်း။ ထိုအခါထိုသူတို့သည်ပေါလုကို
 ခေါ်၍အာရေတောင်သို့ဆောင်သွားပြီးလျှင်သင်သည်
 ဟောပြောသောဤအယူဝါဒသစ်ကိုငါတို့သိအပ်သ
 ၂၀ လော။ ငါတို့မသိမကျွမ်းသောအရာတို့ကိုသင်သည်
 ကြားပြော၏။ ထိုအရာများကားအဘယ်သို့ဆိုလျှင်သည်
 ၂၁ ကိုငါတို့သိချင်ပါသည်ဟုဆိုကြ၏။ အာသင်မြို့သူမြို့
 သားအပေါင်းတို့နှင့်ညီညွတ်သည့်များတို့သည်သိတင်း
 စကားကိုကြားပြောခြင်းနားထောင်ခြင်းအမှုမှတပါး
 အချားသောအမှုဖြင့်ကာလကိုမလွန်စေတတ်ကြ။

၂၂ ထိုအခါပေါလုသည်အာရေတောင်ပေါ်၌ရပ်လျက်
 အချင်းအာသင်လူတို့။ သင်တို့သည်ခပ်သိမ်းသောအရာ
 တို့၌နတ်ဘုရားတို့ကိုအလွန်ရိုသေတတ်ကြသည်ကိုငါ

၂၃ မြင်ပါ၏။ လင်၌သွား၍သင်တို့၏ဘုရားများကိုကြည့်
 ရှုသည့်တွင်ငါတို့မသိသောဘုရားသခင်အဖို့ဟူ၍အကွ
 ရာတင်သောပဓာနပလ္လင်တခုကိုတွေ့ပါ၏။ သင်တို့သည်
 မသိဘဲလျက်ကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်၏အကြောင်း
 ၂၄ ကိုငါဟောပြော၏။ လောကဓာတ်မှစ၍လောကဓာတ်၌
 ရှိလေသမျှသောအရာတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရား
 သခင်သည်ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကိုအစိုးရတော်မူ
 သောအရှင်ဖြစ်၍လူတို့လက်ဖြင့်လုပ်သောမိတ်မှန်၌
 ၂၅ ကျိန်းဝပ်တော်မူသည့်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည်ခပ်သိမ်း
 သောသူတို့အားဇီဝအသက်နှင့်တကွထွက်သက်ဝင်
 သက်မှစ၍ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုပေးတော်မူသော
 အရှင်ဖြစ်၍တရုတရုကိုအလိုတော်ရှိသကဲ့သို့လူတို့
 ၂၆ လက်ဖြင့်ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံတော်မူသည့်မဟုတ်။ ဘုရား
 သခင်သည်မြေတပြင်လုံး၌နေရသောလူအမျိုးမျိုးတို့ကို
 တသွေးတည်းနှင့်ဖန်ဆင်းတော်မူ၍သူတို့အားခွဲဝေစီမံ
 သောအချိန်ကာလကိုဝင်သူတို့၏နေရာအပိုင်းအချားကို
 ၂၇ ဝင်မှတ်သားတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ လူတို့သည်
 ဘုရားသခင်ကိုရှာစဉ်သဖြင့်တွေ့ကောင်းတွေ့ကြသိသ်
 မည်အကြောင်းတည်း။ သို့ဆိုသော်လည်းဘုရားသခင်
 သည်ငါတို့တွင်အဘယ်သူနှင့်မျှဝေးတော်မူသည့်မဟုတ်။
 ၂၈ ငါတို့သည်ဘုရားသခင်အားဖြင့်အသက်ရှင်လျက်
 လှုပ်ရှားလျက်ဖြစ်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီသင်တို့
 တွင်လင်္ကာဆရာအချို့ကငါတို့သည်ကား။ နွယ်တော်
 သားပင်။ ဘုရားမျိုးပေ။ ဖြစ်ကြလေဟုစပ်ဆိုသတည်း။
 ၂၉ ထိုသို့ငါတို့သည်ဘုရားသခင်၏အမျိုးအနွယ်ဖြစ်
 လျက်နှင့်လူတို့အတတ်။ အကြံအစည်အားဖြင့်ထုလုပ်
 သောရွှေရုပ်တု။ ငွေရုပ်တု။ ကျောက်ရုပ်တုနှင့်ဘုရား
 ၃၀ သခင်တူတော်မူသည့်ဟုမထင်မမှတ်အပ်။ ဘုရားသခင်
 သည်မိုက်မဲသောအချိန်ကာလတို့ကိုအမှုမထားဘူးသော်
 လည်းယခုမှာကိုယ်အပြစ်ကိုမြင်၍နောင်တရကြလော့
 ဟုခပ်သိမ်းသောအရင်ရှိ၌ရှိသောလူအပေါင်းတို့အား
 ၃၁ ပညတ်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ ခန့်ထားတော်မူ
 သောသူအားဖြင့်လောကီသားတို့ကိုဖြောင့်မတ်ခြင်းတ
 ရားနှင့်ညီလျော်စွာစစ်ကြောစိရင်မည်နေ့ရက်ကိုချိန်း
 ချက်တော်မူပြီ။ ထိုသူကိုသေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူ
 သောအားဖြင့်ခပ်သိမ်းသောလူတို့အားယုံလောက်သော
 ၃၂ သက်သေကိုပြတော်မူပြီဟုဗေရိဟောပြော၏။ သေ
 သောသူတို့၏ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းကိုကြားရလျှင်
 အချို့တို့သည်ကဲ့ရဲ့ကြ၏။ အချို့တို့ကဤအမှုမှာသင်၏

စကားကို ငါတို့သည်နောက်တဖန်နားထောင်ဦးမည်ဟု
 ၃၃ ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ဆိုကြသောအခါပေါလုသည်ထိုသူတို့
 ၃၄ အထဲမှထွက်သွားလေ၏။ လူအချို့တို့သည်ပေါလုနှိမ့်
 ဆည်းကပ်၍ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ထိုသူတို့
 အဝင်ဒယောနုသိအမည်ရှိသောအာရေတောင်မင်း
 တယောက်။ ဒမာရီအမည်ရှိသောမိဗ္ဗတယောက်မှစ၍
 အချားသောသူရှိကြ၏။

၁၈

၁ ထိုနောက်။ ပေါလုသည် အာသင်မြို့မှထွက်သွား၍
 ၂ ကောရိန္ဒမြို့သို့ရောက်လေ၏။ ထိုအခါယုဒလူအပေါင်း
 တို့သည်ရောမမြို့မှထွက်သွားရမည်အကြောင်း။ ကလော
 ဒိမင်းအမိန့်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍ပုန္နုပြည်သား။ အာကုလ
 အမည်ရှိသောယုဒလူတယောက်သည်ဧကတစ်ပြည်မှလာ
 ၃ သည်ကိုပေါလုထံလျှင်သူတို့ဆီသို့ဝင်၍။ အလုပ်ချင်း
 တူသောကြောင့်သူတို့နှင့်နေ၍အလုပ်လုပ်လေ၏။ ထိုသူ
 ၄ တို့သည်ထဲရှင်ကိုချုပ်တတ်သောအချုပ်သမားဖြစ်ကြ
 ၅ ၏။ ပေါလုသည်လည်းဥရုသ်နေ့မပြတ်။ တရားဇရပ်၌
 ဆွေးနွေးဟောပြော၍ယုဒလူနှင့်ဟောသလူတို့ကိုပျား
 ၆ ယောင်းသွေးဆောင်လေ၏။ ထိုလနှင့်တိမောသေတို့
 သည်မာကေဒေါနီပြည်မှရောက်လာသောအခါပေါလု
 သည်သူတို့နှင့်တကွတရားဟောခြင်းအမှုကိုသာဆောင်
 ရွက်၍ယေရှုခရစ်၏အကြောင်းကိုယုဒလူတို့အားကျိုး
 ၇ ဝေး၍သက်သေခံလေ၏။ ယုဒလူတို့သည်ညှင်းခုံဆဲရေး
 ခြင်းကိုပြုသည်ရှိသော်ပေါလုသည်မိမိအဝတ်ကိုခါ
 ထိုက်လျက်သင်တို့၏အသွေးသည်သင်တို့၏ခေါင်း
 ပေါ်၌တည်စေ။ ငါမူကားကင်းလွတ်၏။ ယခုမှစ၍တပါး
 ၈ အမျိုးသားတို့ဆီသို့သွားမည်ဟုဆိုပြီးလျှင်။ ထိုအရပ်မှ
 ထွက်၍ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်သော။ ယုတ္တုအမည်ရှိ
 သောသူ၏အိမ်သို့သွား၏။ ထိုအိမ်သည်တရားဇရပ်နှင့်
 ၉ စပ်လျက်ရှိသတည်း။ ကရိပ္ပအမည်ရှိသောတရားဇ
 ရပ်မှူးသည်မိမိအိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ
 သခင်ဘုရားကိုယုံကြည်လေ၏။ ကောရိန္ဒပြည်သား
 အများတို့သည်လည်းယုံကြည်၍နှစ်ခြင်းကိုခံကြ၏။
 ၁၀ ညည့်အခါသခင်ဘုရားသည်ပေါလုအားဗျာဒိတ်
 နှုပါရုံကိုပြု၍သင်သည်မကြောက်နှင့်။ တိတ်ဆိတ်စွာ
 ၁၁ မနေနှင့်။ ဟောပြောလော့။ ငါသည်သင်နှင့်အတူရှိ၏။
 သင့်ကိုညည်းဆဲခြင်းငှါအဘယ်သူမျှအနိုင်အထက်မ
 ပြုရ။ ဤမြို့၌ငါ၏လူအများရှိကြသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၁ | ပေါလုသည်ထိုမြို့သူမြို့သားတို့အားဘုရားသခင်၏နှုတ်
 ကပတ်တရားတော်ကိုဟောပြောသွန်သင်၍တနှစ်နှင့်
 ချောက်လပတ်လုံးနေလေ၏။
 ၁၂ အခါယပြည်ကိုဂါလျန်မင်းသည်ဝန်အရာနှင့်အုပ်
 စိုးသောအခါယုဒလူများသည်တညီတညွတ်တည်းပေါ
 လုကိုအနိုင်အထက်ပြု၍တရားပဏ္ဏင်ရှေ့သို့ယူသွားပြီး
 ၁၃ လျှင်။ လူတို့သည်ဘုရားကိုမတရားသဖြင့်ကိုးကွယ်စေ
 ခြင်းငှါ၍သူသည်ပျားယောင်းတတ်ပါသည်ဟုဆိုကြ
 ၁၄ ၏။ ပေါလုသည်နှုတ်ကိုဖွင့်မည်ပြုသော်ဂါလျန်မင်းက
 အချင်းယုဒလူတို့။ မတရားသောအမှု။ ဆိုးယုတ်ညစ်ညူး
 သောအမှုဖြစ်လျှင်ငါသည်သင်တို့ကိုအကြောင်းရှိသည့်
 ၁၅ အတိုင်းသည်းခံရမည်။ သို့မဟုတ်။ စကားသော်ရင်ခေါ်
 ဝေါသုတ်ခြင်းသော်ရင်သင်တို့၏ဘာသာတရားသော်
 ရင်သင်တို့သည်အစီရင်ခံလျှင်ကိုယ်အမှုကိုစောင့်ကြ
 လော့။ ထိုသို့သောအမှုကိုစီရင်ခြင်းငှါငါအလိုမရှိဟု
 ၁၆ ဆိုလျက်။ ယုဒလူတို့ကိုတရားပဏ္ဏင်မှပယ်ရှားစေ၏။
 ၁၇ | ထိုအခါဟောလသလူအပေါင်းတို့သည်တရားဇရပ်မှူး
 သူသင်ကိုယူ၍တရားပဏ္ဏင်ရှေ့မှာရိုက်ကြ၏။ ထိုအမှု
 ကိုလည်းဂါလျန်မင်းသည်အမှုမထားဘဲနေ၏။
 ၁၈ ထိုနောက်မှပေါလုသည်တာရှေ့စွာနေပြီးမှညီအစ်
 ကိုတို့ကိုအခွင့်တောင်း၍ထိုမြို့မှထွက်သွား၏။ အထက်
 ကသစ္စာဂတ်ပြုသည်နှင့်အညီကင်ဒြေမြို့၌ခေါင်းရိတ်
 ၁၉ ခြင်းကိုခံပြီးလျှင်ပြစ်ကိလနှင့်အာကုလကိုခေါ်၍ရှာ
 ပြည်သို့သင်္ဘောနှင့်လွှင့်လေ၏။ ဖက်မြို့သို့ရောက်လျှင်
 တရားဇရပ်သို့ဝင်၍ယုဒလူတို့နှင့်ဆွေးနွေးနှိုးနှောလေ
 ၂၀ ၏။ ထိုသူတို့သည်မိမိတို့နှင့်အတူပေါလုနေပါဦးမည်
 အကြောင်းတောင်းပန်သောအခါပေါလုသည်ဝန်ခံဘဲ
 ၂၁ လျက်။ ယခုရောက်လုနီးသောပွဲကိုယေရုရှလင်မြို့၌ငါအ
 မှန်ခံရမည်။ ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိလျှင်နောက်တဖန်
 သင်တို့ရှိရာသို့ငါပြန်ဦးမည်ဟု၍အခွင့်တောင်းပြီးမှပြစ်
 ကိလနှင့်အာကုလကိုဖက်မြို့၌ထား၍သင်္ဘောနှင့်လွှင့်
 ၂၂ ပြန်လေ၏။ ကသရိမြို့သို့ရောက်လျှင်ယေရုရှလင်မြို့သို့
 တက်၍အသင်းတော်နှင့်နှုတ်ဆက်ပြီးမှအန္တီအုတ်မြို့သို့
 ၂၃ သွားပြန်၏။ ထိုမြို့၌အတန်အရာနေပြီးလျှင်ထွက်ပြန်၍
 ဂလာတပြည်။ ဖြိဂပြည်ကိုအစည်အတိုင်းရှောက်သွား
 သဖြင့်တပည့်တော်အပေါင်းတို့ကိုမြဲမြဲခိုင်ခံ့စေ၏။

၂၄ အာပေါလုအမည်ရှိသောအာလေဇန္ဒြီမြို့သား။ ယုဒ
 လူတယောက်သည်ဖက်မြို့သို့ရောက်လာ၏။ ထိုသူ

သည့်နှုတ်သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၍ ကျမ်းစာအားကြီးသောသူ
 ၂၅ ဖြစ်၏။ သခင်ဘုရား၏ဘာသာရှိလေ့ကျက်၍မိတ်အား
 ကြီးသဖြင့်သခင်ဘုရား၏အကြောင်းများကိုစေ့စေ့
 ဟောပြော၍ဆုမ္မတ္တဝါဒပေး၏။ သို့သော်လည်းဟော
 ၂၆ ဟန်၏နှစ်ခြင်းကိုသာသိ၏။ ထိုသူသည်တရားဇရပ်ရှိ
 ရဲရင့်စွာဟောပြောစပြုသဖြင့်အာကုလနှင့်ပြစ်ကိလတို့
 သည်သူ၏စကားကိုကြားသောအခါသုကိုယူ၍ဘုရား
 ၂၇ သခင်၏ဘာသာတရားကိုသာ၍သေချာစွာသင်ကြား
 ကြ၏။ ထိုသူသည်အခါယပြည်သို့သွားခြင်းငှါအလိုရှိ
 သည်ဖြစ်၍တပည့်တော်ချင်းတို့သည်သုကိုလက်ခံမည်
 အကြောင်း။ ညီအစ်ကိုတို့သည်မှာစာကိုပေးလိုက်ကြ
 ၂၈ ၏။ သူသည်ရောက်လာလျှင်ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ယုံ
 ကြည်သောသူတို့ကိုအလွန်ထောက်မလေ၏။ ယေရှု
 သည်ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုကျမ်းစာအားဖြင့်
 ထင်ရှားစွာပြ၍လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာယုဒလူတို့၏စကား
 ကိုအားကြီးစွာပယ်ဖျက်လေ၏။

၁၉ အာပေါလုသည်ကောရိန္တုမြို့၌နေစည်။ ပေါလုသည်
 အထက်အရပ်များကိုရှောက်သွားပြီးမှဖောက်မြို့သို့
 ၂ ရောက်၍တပည့်တော်အချို့တို့ကိုတွေ့လျှင်၊ သင်တို့သည်
 ယုံကြည်သည်နောက်။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို
 ခံကြပြီလောဟုမေးသည်ရှိသော်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
 ၃ တော်သက်ရောက်သည်ကိုအကျွန်ုပ်တို့မသိပါဟုပြော
 ဆိုကြ၏။ ပေါလုကလည်းသို့ဖြစ်လျှင်သင်တို့သည်
 အဘယ်မည်သောနှစ်ခြင်းကိုခံကြသနည်းဟုမေးလျှင်
 ၄ ယောဟန်၏နှစ်ခြင်းကိုခံပါသည်ဟုပြောဆိုကြ၏။ ပေါ
 လုကလည်းယောဟန်ကနေ့ကကြွလာသောသူကိုယုံ
 ကြည်ရမည်ဟုလူများတို့အားပြောဆိုလျက်နောင်တ
 ၅ နှင့်စပ်ဆိုင်သောနှစ်ခြင်းကိုပေး၏။ ထိုသို့ဆိုရာ၌ယေရှု
 ၆ ခရစ်ကိုဆိုလိုသည်။ ဟူသောစကားကိုကြားလျှင်ထိုသူ
 ၇ တို့သည်သခင်ယေရှု၏နာမ၌နှစ်ခြင်းကိုခံကြ၏။ ပေါလု
 ၈ သည်လည်းသူတို့အပေါ်၌လက်ကိုတင်လျှင်သန့်ရှင်း
 သောဝိညာဉ်တော်သည်ဆင်းသက်တော်မူသဖြင့်ထိုသူ
 ၉ တို့သည်အမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားကိုပြော၍ပရော
 ၁ ဖက်ပြုကြ၏။ ထိုသူတို့သည်အရေအတွက်အားဖြင့်
 ၂ တကျိပ်နှစ်ယောက်မျှလောက်ရှိသတည်း။

၁၀ ထိုနောက်မှပေါလုသည်တရားဇရပ်သို့ဝင်၍သုံးလ
 ပတ်လုံးဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အကြောင်းများကို
 ဆွေးနွေးနှိုးနှော၍ပျားယောင်းသွေးဆောင်သဖြင့်ရဲ
 ၁၁ ရဲရင့်စွာဟောပြောလေ၏။ အချို့သောသူတို့သည်ခိုင်မာ

သောမိတ်ရှိ၍မယုံကြည်ဘဲနေလျက်လူများရှေ့မှာထိုဘာ
 သာကိုကဲ့ရဲ့သောအခါပေါလုသည်သူတို့အထဲမှထွက်
 ၁၀ သွား၍တပည့်တော်တို့ကိုအသီးအချားခွဲထားပြီးမှ၊ တ
 ရနွဲ့အမည်ရှိသောသူ၏စာသင်ဇရပ်၌နှစ်ပတ်လုံးနေ
 ဟိုင်းဟောပြောသောအားဖြင့်အာရှိပြည်သားဖြစ်သော
 ယုဒလူ။ ဟောလသလူအပေါင်းတို့သည်သခင်ယေရှု၏
 ၁၁ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုကြားရကြ၏။ ဘုရားသခင်
 သည်ပေါလုလက်ဖြင့်အလွန်တရားဆန်းသောတန်ခိုး
 ၁၂ များကိုပြတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပေါလုသုံးသောပဝါ။ ခါး
 ပန်း။ တရုတ်အနာရောဂါရှိသောသူတို့ဆီသို့ပေး
 လိုက်၍သူတို့သည်အနာရောဂါနှင့်ကင်းလွတ်ကြ၏။
 ၁၃ နတ်ဆိုးတို့လည်းလွတ်သွားကြ၏။

၁၄ ထိုအခါအရပ်ရပ်သို့လှည့်လည်၍မိဂြောန်သစ္စာပေး
 တတ်သောယုဒလူအချို့တို့ကပေါလုဟောပြောသော
 ယေရှုကိုငါတို့တည်၍သင်တို့ကိုမိဂြောန်သစ္စာပေး၏
 ၁၅ ဟုဆိုလျက်နတ်ဆိုးစွဲသောသူတို့၏အပေါ်၌သခင်ယေရှု
 ၏နာမတော်ကိုမြှောက်စင်ကြ၏။ သကောဝဓမည်ရှိသော
 ၁၆ ယဇိပရောဟိတ်မင်း၏သားချစ်ယောက်တို့သည်ထို
 ၁၇ သို့ပြုကြ၏။ နတ်ဆိုးကလည်းယေရှုကိုငါသိ၏။ ပေါလု
 ကိုလည်းငါသိ၏။ သင်တို့ကားအဘယ်သူနည်းဟုပြော
 ၁၈ ဆိုပြီးလျှင်၊ နတ်ဆိုးစွဲသောသူသည်ထိုသူတို့အပေါ်သို့
 ခုန်တက်၍နိုင်သဖြင့်လူရက်နှိပ်စက်သောကြောင့်ထို
 ၁၉ အိမ်မှအဝတ်မပါဘဲအနာများနှင့်လွတ်ပြေးစေ၏။ ထို
 အကြောင်းအရာကိုဖောက်မြို့၌နေသောယုဒလူနှင့်ဟောလ
 သလူအပေါင်းတို့သည်ကြားသိလျှင်ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့
 ၂၀ ရောက်၍သခင်ယေရှု၏နာမတော်ကိုနှိုးမွှင်ကြ၏။ ယုံ
 ကြည်သောသူအများတို့သည်လည်းလာ၍မိမိတို့အကျင့်
 ၂၁ ကိုဖော်ပြလျက်တောင်းပန်ကြ၏။ နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်ကို
 သုံးဆောင်သောသူအများတို့သည်လည်းမိမိတို့စာစောင်
 ကိုယူခဲ့၍လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာဖိုးရှင်ကြ၏။ စာစောင်
 အဖိုးကိုချင့်တွက်သော်ငွေအသပြာငါးသောင်းထိုက်
 ၂၀ သည်ကိုသိကြ၏။ ထိုသို့သခင်ဘုရား၏သာသနာ
 တော်သည်တန်ခိုးနှင့်တိုးပွား၍အောင်မြင်လေ၏။

၂၁ ထိုနောက်မှပေါလုကငါသည်မာကေဒေါနီပြည်နှင့်
 အခါယပြည်ကိုရှောက်သွားပြီးလျှင်ယေရုရှလင်မြို့သို့
 သွားမည်။ ထိုမြို့သို့ရောက်ပြီးသည်နောက်၊ ရောမမြို့ကို
 ၂၂ မြင်ရမည်ဟုမိတ်ထဲ၌အကြံရှိသည်ဖြစ်၍၊ မိမိအားလုပ်
 ကျွေးသောသူနှစ်ယောက်၊ ကိမောသေနှင့်ရောတ္တုတို့ကို

မာကေဒေါနိပြည်သို့စေလွှတ်ပြီးမှမိမိသည်အာရှပြည်၌
ခဏနေသေး၏။

၂၃ ထိုအခါဘာသာတရားကြောင့်ရောက်သောအမှုကြီး

၂၄ ဟူမူကား။ ဒေမေတရီအမည်ရှိသောပန်းတိမ်သွား
တယောက်သည်အာတေမိနတ်သီး၏ငွေဗိတ်မှာန်ငယ်

၂၅ တတ်၏။ ထိုသူသည်ပန်းတိမ်သွားတို့နှင့်ထိုသို့သော
အတတ်သွားများကိုရုန်းစေပြီးလျှင်အချင်းလူတို့။ ဤအ

၂၆ တတ်ကိုအမှီပြု၍ငါတို့အကျိုးစီးပွားဖြစ်သည်ကိုသင်
တို့သိကြ၏။ ယခုတွင်ထိုပေါလုကလူလက်ဖြင့်လုပ်သမျှ

၂၇ တို့သည်ဘုရားမဟုတ်ဘုရားသဖြင့်ဖောက်ပြန်မှုစစ်အာရှ
ပြည်တရောက်လုံးကုန်မတတ်။ လူအပေါင်းတို့ကိုဖျား

၂၈ ကြားလျက်ရှိကြ၏။ ထိုသို့လူများတို့သည်ငါတို့၏အ
တတ်ကိုကဲ့ရဲ့သည်သာမက။ ကြီးမြတ်သောနတ်သီး

၂၉ အာတေမိ၏ဗိတ်မှာန်တော်ကိုပမာဏမပြုသဖြင့်အာရှ
ပြည်တရောက်လုံးမှစ၍လောကီနိုင်ငံ၌ကိုးကွယ်သော

၃၀ ဘုန်းအသေရတော်သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်မည်
ကိုစိုးရိမ်စရာအကြောင်းရှိပါသည်ဟုပြောဆို၏။ ထို

၃၁ စကားကိုကြားလျှင်ထိုသူတို့သည်ဒေါသအမျက်နှင့်
ပြည့်သဖြင့်ဖောက်လူတို့၏အာတေမိသည်ကြီးမြတ်တော်

၃၂ မူ၏ဘုရားအပ်ကြ၏။ ဘုရားလုံးရင်းခတ်မျှဖြစ်၍
ပေါလုနှင့်အတူဒေသစာရိတ္တညီညွတ်သောမာကေဒေါနိ

၃၃ လူဂါယုနှင့်အာရိတ္တာရတို့ကိုဆွဲယူပြီးလျှင်ပွဲခံရာဇရပ်
ထဲသို့ညီညွတ်စွာတဟုန်တည်းပြေးဝင်ကြ၏။ ပေါလု

၃၄ သည်လူရုထဲသို့ဝင်ခြင်းငှါအသိုက်လျှင်တပည့်တော်တို့
သည်မြစ်တားကြ၏။ ပေါလု၏အခွင့်ဖြစ်သောအာရှပွဲ

၃၅ မင်းအမျှကလည်းပွဲခံရာဇရပ်ထဲသို့ကိုယ်ကိုမအပ်ပါ
နှင့်ဟုသုတ်သို့စေလွှတ်၍တောင်းပန်လေ၏။ စုဝေးသော

လျှင်ဖောက်လူတို့။ ဖောက်ပြန်သည်ရသဘုရားထံမှကျ
သောရုပ်တုတော်တည်းဟူသောကြီးမြတ်တော်မူသော

၃၆ အာတေမိကိုလုပ်ကျွေးသောဘုရားကျန်ဖြစ်သည့်ကိုမသိ
သောသူတရံတယောက်ရှိသလော။ ဤအရာများတို့သည်

၃၇ ညင်းချန်ဖွယ်မရှိသည်ဖြစ်၍သင်တို့သည်တိတ်ဆိတ်စွာ
နေသင့်ကြ၏။ သတိနှင့်ဆင်သင်သောအတတ်အမှုကိုမျှ

၃၈ မပြုသင့်ကြ။ ဗိတ်မှာန်တော်ကိုလူယူဖျက်ဆီးခြင်းမရှိ။
သင်တို့၏ဘုရားကိုမကဲ့ရဲ့သောဤလူတို့ကိုသင့်တို့သည်

၃၉ ဆောင်ယူခဲ့ကြပြီတကား။ ဒေမေတရီမှစ၍သူနှင့်အတူ
ရှိသောပန်းတိမ်သွားတို့သည်တရံတယောက်သောသူ၌

၄၀ အမှုရှိလျှင်ရုံးတော်ရှိ၏။ မြို့ဝန်မင်းလည်းရှိ၏။ အမှုသည်
ချင်းတရားတွေ့ကြစေ။ သို့မဟုတ်။ သင်တို့သည်အချား

၄၁ အမှုကိုအစီရင်ခံလိုလျှင်တရားသောအစည်းအဝေး၌
စီရင်ရလိမ့်မည်။ ယနေ့ရုန်းရင်းခတ်ခြင်းကိုပြုသော

၄၂ ကြောင့်အမှုရောက်မည်ဟုစိုးရိမ်စရာရှိ၏။ အကြောင်း
မူကား။ ဤမတရားသောစည်းဝေးခြင်းအကြောင်းကို

၄၃ ပြောစရာတရံတရုမရှိဟု။ ဆိုပြီးလျှင်အစည်းအဝေး
ကိုဖျက်လေ၏။

၂၀
၁ ထိုရုန်းရင်းခတ်သောအမှုညိမ်းသောအခါပေါလု
သည်တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍နှုတ်ဆက်ပြီးမှမာကေဒေါ

၂ နိပြည်သို့သွားလေ၏။ ထိုအရပ်များကိုရှောက်သွား၍
တပည့်တော်တို့ကိုစကားများနှင့်ဆုမွန်ပြီးမှဟောသပြည်

၃ သို့ရောက်လာ၏။ သုံးလနေပြီးလျှင်ပင်လယ်ကိုကူး၍ရှုရ
ပြည်သို့သွားမည်ပြုသော်ယုဒလူတို့သည်မကောင်းသော

၄ အကြံကိုကြံသောကြောင့်မာကေဒေါနိပြည်လမ်းဖြင့်ပြန်
မည်ဟုအကြံရှိပြန်၏။ ပေါလုနှင့်အတူအာရှပြည်သို့

၅ လိုက်သောသူဟူမူကား။ ဗေရိမြို့သားဖြစ်သောပုရု၏
သားသောပတရု။ သက်သာလောနိတ်မြို့သားအာရိတ္တာရ
နှင့်သေကုန္န။ ဒေရဗေမြို့သားဂါယု။ လတ္တရမြို့သားတိ
မောသေ။ အာရှပြည်သားတုဗိတ်နှင့်တရောဖိမတည်း။
၆ ဤသူတို့သည်ငါတို့အရင်သွား၍တရောမြို့၌လင့်
လျက်နေကြ၏။ အစုမပွဲနေရက်လွန်ပြီးမှငါတို့သည်
ဖိသိပ္ပံမြို့မှသင်္ဘောနှင့်ထွင်၍ငါးရက်အတွင်းတွင်သူတို့
ရှိရာတရောမြို့သို့ရောက်၍ရုန့်ရက်နေကြ၏။
၇ ရုန့်ရက်တွင်ပဌမနေ့ရက်၌မုန့်ကိုဖွဲခြင်းငှါဝည်း
ဝေးကြသောအခါပေါလုသည်နက်ဖန်နေ့၌လွက်သွား
မည်ဖြစ်၍သန်းခေါင်ဝိုင်အောင်ဟောပြောလျက်နေ
လေ၏။ စည်းဝေးရာအသက်ခမ်း၌ခွက်များရှိ၏။

၉၂ တုရ အမည်ရှိသောလူလင်တယောက်သည် ပြတင်းပေါက် နားမှာ ထိုင်၍ အိပ်ပြော်ကျူးလွန်လျက် နေ၏။

၉၃ ပေါလုသည် ကြာမြင့်စွာဟောပြောသည်တွင် ထိုသူသည် အိပ်ပြော်လျက် အိပ်သုံးဆင့်အထက်မှ အောက်သို့လျော့၍ ကျ၍သေသည်ကို သူတို့သည် ချီကြွကြွ၏။ ပေါလုသည် သည်းအောက်သို့ ဆင်း၍ သူ၏ အပေါ်သို့ ကိုယ်ကို လှဲလျက် အက်ရပ်ပြီးမှ အုတ်အုတ်သဲသဲမပြုကြနှင့်။ သူသည်

၉၄ အသက်ရှိ၏ဟုဆို၍ တက်ပြန်လေ၏။ မနုဿိတရားကြသည်နှင့် မိသားစုလင်းသည် ဝိုင်အောင်ကြာမြင့်စွာ စကားပြောပြီးမှ ထွက်သွား၏။ အသက်ရှင်လျက်ရှိသော ထိုလူလင်ကို ဆောင်ယူခဲ့၍ အလွန်သက်သာခြင်းရှိကြ၏။

၉၅ ငါတို့သည် ပေါလုအရင်။ သဘောသို့သွား၍ အသားမြို့၌ သူကိုခံယူမည် အကြံနှင့် ထိုမြို့သို့လွှင့်ကြ၏။ ပေါလုသည် ထိုမြို့သို့ ကုန်းကြောင်းသွားမည် အကြံရှိ၍ ထိုသို့စီရင်လေ၏။ အသားမြို့၌ သူသည် ငါနှင့်တွေ့မိလျှင် သူကို

၉၆ ခံယူ၍ မိဘုလင်မြို့သို့သွားကြ၏။ ထိုမြို့မှ လွှင့်ပြန်လျှင် နက်ဖန်နွေ၌ အကျွန်းနားမှာ ရောက်သွား၍ နောက်တနေ့၌ သာမကုန်းသို့ ရောက်သဖြင့် တရောဂုလိအဓမ္မနွေ၌ နေကြ၏။ နောက်တနေ့၌ လည်း မိလက်မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။

၉၇ ပေါလုသည် ပဓာတ်ကုတ္တေဝှံ နေ့မလွန်မှီ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်နိုင်လျှင် ရောက်ခြင်းငှါ ကျိုးစားသည် ဖြစ်၍ အာရှပြည်၌ ဘာရှော့စွာမနေထိုင်သဖြင့် ဇော်မြို့မှာ မဆိုက်ဘဲ လွှင့်သွားမည် ဟုမိတ်ပြဋ္ဌာန်းလျက်ရှိနှင့် သတည်း။

၉၈ မိလက်မြို့သို့ ရောက်မှ ပေါလုသည် ဇော်မြို့သို့စေလွှတ်၍ သင်းအုပ်များကို ခေါ်လေ၏။ သူတို့သည် ရောက်ကြသော အခါ ပေါလုက ငါသည် အာရှပြည်သို့ ရောက်သောနေ့မှ စ၍ ယခုတိုင် အောင်သင်တို့ရှေ့မှာ အဘယ်သို့

၉၉ ကျင့်နေသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ အလွန်နှိမ့်ချသော မိတ်ရှိသူက မျက်ရည်ကျလျက် ယုဒလူတို့၏ မကောင်းသော အကြံအားဖြင့် ရံဖန်ရံခါ နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံလျက် သခင်ဘုရား၏ အမှုတော်ကို ငါဆောင်ရွက်သည့်အကြောင်း

၁၀ အရာကို သင်တို့သိကြ၏။ သင်တို့အကျိုးပြုရာ တရုတ်ခရိုင်မျှင်မထိမ်မဝှက်။ လူစုဝေးရာ၌ ငှက်အိမ်များ၌ ငှက်သင်တို့အား ဟောပြော၍ ဆုမွန်ပြုပါပေးသဖြင့်၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ နောင်တရခြင်းတရားကို ငှက်ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းတရားကို ငှက်ယုဒလူဟောလသလူတို့အား သက်သေခံသည် အကြောင်းအရာကို သင်တို့သိကြ၏။

၁၁ ယခုမှာ ငါသည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ချည်နှောင်ခြင်းကို ခံ၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားရ၏။ ထိုမြို့၌ အဘယ်

၁၂ အမှုရောက်မည်ကို မသိ။ သို့သော် လည်း ချည်နှောင်ခြင်း။ ညည်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းအမှုကို သင်တို့သိသေးသည့် ဟုသန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသော မြို့တို့၌

၁၃ ခွဲအားသက်သေခံတော်မူ၏။ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်နှင့် ရှည်သော ဇော်ဂေဟိတရားကို သက်သေခံစေခြင်းငှါ သခင်ယေရှု၏ လက်မှတ် ခံခဲ့ပြီးသော ဓမ္မဆရာအမှုတည်း ဟူသော ငါဆောင်ရွက်ရသော အမှုကို ဝမ်းမြောက်စွာ ပြီးစီးမည် အကြောင်း။ ထိုညည်းဆဲခြင်းအမှုတရားကို ချီကြွသည့် ပမာဏမပြု။ ကိုယ်အသက်ကို လည်း နှစ်မြောခြင်းမရှိ။ ယခုမူကား ငါတို့လည်၍ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို ဟောပြောရာ သင်တို့ရှိသမျှ သည် နောက်တဖန် ဖျောက်နှောက်မမြင်ရကြဟု ငါသိ၏။ ထိုကြောင့် လူအပေါင်းတို့၏ အသွေးနှင့် ငါကင်းလွတ်သည် ဟု ယနေ့၌ သင်တို့အား ငါ

၁၄ သက်သေခံ၏။ ဘုရားသခင်၏ အထိုတော်ကို သင်တို့အား အကုန်အစင် ဟောပြောပြသခြင်း အမှုကို ငါသည် မလွှဲမရှောင်ဘဲ ပြုခဲ့ပြီ။

၁၅ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် ကိုယ်ကို သတိနှင့် ကြည့်ရှုကြလော့။ ဘုရားသခင်သည် မိမိအသွေးနှင့် ဝယ်တော်မူသော အသင်းတော်ကို လုပ်ကျွေးစေခြင်းငှါ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့ကို အဆင်အချင် ခန့်ထားတော်မူသော သိုးရတရလုံးကို လည်း သတိနှင့် ကြည့်ရှုကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ငါမရှိသည် နောက်။ ကြိတ်တစ်သောတောခွေးတို့သည် သိုးများကို မသနားဘဲ သင်တို့အထဲသို့ ဝင်မည်ကို ငှက်။ တပည့်တော်များကို သွေးဆောင်ခြင်းငှါ မှားသော စကားကို ပြောတတ်သော လူဟူသည် သင်တို့အထဲ၌ လည်း ပေါ်လာမည်ကို ငှက်ငါသိ၏။

၁၆ ထိုကြောင့် စောင့်ရှောက်၍ နေကြလော့။ ငါသည် သုံးနှစ်ပတ်လုံး နေ့ညညှပ်မပြတ်။ လူအပေါင်းတို့ကို မျက်ရည်နှင့် တကွ ဆုမွန်နှစ်ကြောင်းကို အောင်းမေ့ကြလော့။

၁၇ ညီအစ်ကိုတို့။ ယခုငါသည် သင်တို့ကို ဘုရားသခင်၌ အပ်နှံ၏။ သင်တို့ကို တည်ဆောက်ခြင်းငှါ ငှက်သန့်ရှင်းသော သူအပေါင်းတို့နှင့် အတူ သင်တို့အား အမွေပေးခြင်းငှါ ငှက်တတ်နိုင်သော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်တရား၌ လည်း သင်တို့ကို ငါအပ်နှံ၏။ သုရှေ။ ငွေ။ အဝတ်တန်ဆာတို့ကို ငါသည် တပ်မက်ခြင်းမရှိပြီ။ ဤလက်တို့သည် ငှက်ငှက် အပေါင်းအဖော်တို့ကို ငှက်လုပ်ကျွေးမြီ

၃၅ ဟုသင်တို့သည်ကိုယ်တိုင်သိကြ၏။ ထိုသို့သင်တို့သည်လည်းအလုပ်လုပ်၍အားနည်းသောသူတို့ကိုမစရမည်ကို၎င်းအစွန့်အကြဲခြင်းအရာထက်စွန့်ကြဲခြင်းအရာသည်သာ၍မဂ်ဇာရှိသည်ဟုသခင်ယေရှုမိန့်တော်မူသောစကားတော်ကိုအောင်းမေ့ရမည်ကို၎င်းအရာရာ၌

၃၆ သင်တို့အားငါပြသပြီဟု၊ ပေါလုဆိုပြီးလျှင်ဦးထောက်

၃၇ ၍ထိုသူအပေါင်းတို့နှင့်တကွဆုတောင်းလေ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်အတ္တနိဒ္ဒိကျေး၍ပေါလု၏လည်ပင်းကို

၃၈ ဖက်ရစ်လျက်သုကိုနမ်ကြ၏။ နောက်တဖန်သူ၏မျက်နှာကိုမမြင်ရဟူသောစကားကြောင့်သာ၍ကျော့ကွဲသောမိတ်နှင့်ပေါလုကိုသဘောသို့ပို့လိုက်ကြ၏။

၂၁

၁ ထိုသူများနှင့်ငါတို့သည်စွာသွား၍သဘောလွှင့်မှကောသကျွန်းသို့တည့်တည့်သွားသဖြင့်နက်ဇန်နေ၌ရောဒုက္ခန်းသို့၎င်းထိုကျွန်းမှပါတရမြို့သို့၎င်းရောက်ကြ၏။

၂ ဖိနိတ်ပြင်သို့ကူးသောသဘောကိုတွေ့လျှင်ထိုသဘောကိုမီး၍သွင့်ပြန်၏။ ကုပရုက္ခန်းကိုမြင်လျှင်လင်္ကာဘက်၌ရှောက်သွားသဖြင့်ရှင်ပြည်သို့ကူး၍တရုမြို့၌ဆိုက်

၃ လေ၏။ ထိုမြို့မှာသဘော၌ပါသောဝန်ကိုချရ၏။ တပည့်တော်တို့ကိုတွေ့၍ငါတို့သည်ချနှစ်ရက်နေကြ၏။ ပေါလုသည်ယေရှုလင်မြို့သို့မတက်ရမည်အကြောင်း။ ထိုတပည့်တော်တို့သည်ပညတ်တော်အားဖြင့်ပြောကြ

၄ ၏။ ခုနှစ်ရက်စေသောအခါတပည့်တော်အပေါင်းတို့သည်သားမယားနှင့်တကွမြို့ပြင်သို့ငါတို့ကိုပို့လိုက်ကြ၍ငါတို့သည်ထွက်သွားပြီးလျှင်ပင်လယ်ကမ်းပေါ်၌

၅ ဦးထောက်လျက်ဆုတောင်းကြ၏။ အချင်းချင်းနှုတ်ဆက်ပြီးမှငါတို့သည်သဘောပေါ်သို့တက်၍သူတို့သည်မိမိအိမ်သို့ပြန်ကြ၏။

၆ တရုမြို့မှပတောလင်မြို့သို့ရောက်လျှင်ပင်လယ်ကူးခြင်းနှင့်လွတ်ကြ၏။ ပတောလင်မြို့၌ညီအစ်ကိုတို့နှင့်

၇ နှုတ်ဆက်၍တရက်နေပြီးမှ၊ နက်ဇန်နေ၌ထွက်သွားပြန်၍ကဲသန်မြို့သို့ရောက်လျှင်ဆရာချွန်ပါးအဝင်။ သာ

၈ သနာပြုဆရာဖိစပူ၏အိမ်သို့ဝင်၍နေကြ၏။ ထိုသူ၌

၉ ပဲရောဗက်ပြုသောသီးကညာလေးယောက်ရှိ၏။ ထိုအိမ်၌ကံရှေ့စွာနေကြပြီးမှအာဂဗုအမည်ရှိသောပရော

၁၀ ဖက်တယောက်သည်ယုဒပြည်မှသာ၍၊ ငါတို့ရှိရာသို့ဝင်သဖြင့်ပေါလု၏ခါးပန်းကိုယူ၍မိမိခြေလက်ကိုချည်နှောင်ပြီးလျှင်ဤခါးပန်းရှင်ကိုယုဒလူတို့သည်ယေရှုလင်မြို့၌ချည်နှောင်၍တပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့အပ်နှံ

ကြသိန္နမည်ဟုသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်မိန့်တော်မူသည်ဟုဆို၏။ ထိုစကားကိုကြားလျှင်ငါတို့နှင့်ထိုအရပ်၌ရှိသောသူတို့ကယေရှုလင်မြို့သို့မသွားပါနှင့်

၁၁ ဟုပေါလုကိုတောင်းပန်ကြ၏။ ပေါလုကလည်းအဘယ်ကြောင့်ငိုကျွေးလျက်ငမိတ်နှစ်လုံးကိုကျော့ကွဲစေလျက်ပြုကြသနည်း။ သခင်ယေရှု၏နာမတော်ကြောင့်ယေရှုလင်မြို့၌ချည်နှောင်ခြင်းမက။ အသေသတ်ခြင်းကို

၁၂ ပင်ခံခြင်းငှါငါအသင့်ရှိသည်ဟုဆို၏။ ထိုသို့သွေးဆောင်ခြင်းသို့မလိုက်သောအခါငါတို့သည်မသွေးဆောင်ဘဲနေ၍သခင်ဘုရားအလိုတော်ရှိသည်အတိုင်းဖြစ်ပါစေဟုဆိုကြ၏။

၁၃ ထိုနောက်မှငါတို့သည်အသုံးအဆောင်များကိုပြင်

၁၄ ဆင်၍ယေရှုလင်မြို့သို့သွားကြ၏။ ကဲသန်မြို့သား။ တပည့်တော်အချို့တို့သည်ငါတို့နှင့်အတူလိုက်ကြ၍ငါတို့ကိုဧည့်ခံမည်သူ။ မနာသန်အမည်ရှိသောကုပရုက္ခန်းသား။ အသက်ကြီးသောတပည့်တော်သီသို့ပို့ဆောင်ကြ

၁၅ ၏။ ယေရှုလင်မြို့သို့ရောက်သောအခါညီအစ်ကိုတို့သည်ကြည့်ညှိသောမိတ်နှင့်ငါတို့ကိုလက်ခံကြ၏။ နက်ဇန်နေ၌ပေါလုသည်ငါတို့နှင့်တကွယာကုပ်ထံသို့ဝင်

၁၆ လျှင်သင်းအုပ်အပေါင်းတို့သည်ခင်းဝေးကြ၏။ ပေါလုသည်ထိုသူများကိုနှုတ်ဆက်ပြီးလျှင်မိမိသည်ဓမ္မဆရာအမှုကိုဆောင်ခြင်းအားဖြင့်ဘုရားသခင်သည်တပါးအမျိုးသားတို့တွင်ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုသေချာစွာထုတ်ဖော်ပြသလေ၏။

၁၇ ထိုသူတို့သည်ကြားလျှင်ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကိုဦးစွာကြ၏။ ပေါလုအားလည်းငါတို့ညီ။ ယုံကြည်သောယုဒလူတစ်နှစ်သောင်းရှိသည်ကိုသင်သည်သိမြင်၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်ပညတ်တရားဘက်၌မိတ်အား

၁၈ ကြီးသောသူဖြစ်ကြ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့တွင်နေသောယုဒလူအပေါင်းတို့သည်သူငယ်တို့အားအရေဖျားထိုးခြင်းကိုမပေးရကြ။ ရှေးထုံးတမ်းအတိုင်းမကျင့်ရကြဟုသင်သည်ဆိုလျက်သူတို့သည်မောရှေတရားကိုစွန့်စေခြင်းငှါဆုမ္မဏ္ဍိတဝါဒပေးတတ်သည်ကိုဤလူတို့သည်

၁၉ သိတင်းကြားကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ လူအပေါင်းတို့သည်မရဝေးဘဲမနေနိုင်ရာ။ သင်ရောက်ကြောင်းကိုကြားသိကြလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့်အကျွန်ုပ်တို့ဆိုသည်အတိုင်းပြုပါလော့။ သစ္စာဂတိပြုပြီးသောလူ

၂၀ လေးယောက်သည်အကျွန်ုပ်တို့တွင်ရှိ၏။ ထိုသူတို့ကိုယူ၍သူတို့နှင့်တကွစင်ကြယ်ခြင်းကိုပြုလျက်သူ

တို့ခေါင်းရိတ်ခြင်းစရိတ်ကိုပေးပါလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်
 လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ကြားသော သိတင်းစကား
 မမှန်သည်ကို သင်သည်ကိုယ်တိုင် ပညတ်တရားကို
 စောင့်ရှောက်၍ ကျင့်နေသည်ကို သိကြသိမည်။

၂၁ ၊ ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်သော တပါးအမျိုးသားတို့မူ
 ကား ထိုသို့သော တရားကို မကျင့်မစောင့်ဘဲ လျက်ရပ်
 ထု၍ မှာပူဇော်သော ယဇ်ကောင်ကို ရင်အသွေးကို ရင်
 လည်ပင်းကို ညှစ်၍ သတ်သော အရာကို ရင်မတရားသော
 မေရန်ကို ရင်ရှောင်စေခြင်းငှါ သာဝါတို့သည် စီရင်၍
 ကြားလိုက်ခဲ့ပြီဟု ဆိုကြ၏။

၂၆ ထိုအခါ ပေါလုသည် ထိုသူတို့ကို ခေါ်၍ နတ်ဖန်နုနှင့်
 သူတို့နှင့် တကွ စင်ကြယ်ခြင်းကို ပြုပြီးမှ ဗိတ်မှာန်တော်
 သို့ဝင်၍ သူတို့အတွက် အသီးအချား ပူဇော်သကာ ပြုရ
 သော အချိန်တည်း ဟူသော စင်ကြယ်ခြင်းကို ပြုရသော

၂၇ နေ့ရက်စေ့မည် အချိန်ကို ကြားပြောလေ၏။ ထိုချိန်၌ ရက်
 စေ့လှသော အခါ အာရှိပြည်မှ လာသော ယုဒလူတို့သည်
 ဗိတ်မှာန်တော်၌ ပေါလုကို မြင်လျှင် ရဝေးသော လူအပေါင်း
 တို့ကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၍ ဣသရေလလူတို့ ကူမကြပါ။

၂၈ ၊ ဤသူကား ငါတို့အမျိုးနှင့် ပညတ်တရားကို ရင်၍ အရပ်
 ဌာနကို ရင်ခံသိမ်းသော အရပ်တို့၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍
 လူအပေါင်းတို့အား ဆုမပြုဘဲ ပေးသောသူ ဖြစ်ပါ၏။
 ထိုမျှမက။ ဧဟဿလူတို့ကို ဗိတ်မှာန်တော်ထဲသို့ သွင်း
 ၍ ဤသန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ညစ်ညူးစေပြီတကား ဟု

၂၉ ဟစ်ကျော်၍ ပေါလုကို ဖမ်းဆီးကြ၏။ အထက်က မြို့ထဲ
 ၌ ပေါလုနှင့် အတူ တရောဖိမ် အမည်ရှိသော ဖောက်မြို့
 သားတယောက်ကို မြင်ကြသည်ဖြစ်၍ ထိုသူကို ပေါလု
 သည် ဗိတ်မှာန်တော်ထဲသို့ သွင်းသည်ဟု ထင်မှတ်ကြ

၃၀ ၏။ တမြို့လုံးရုန်းရင်း ခတ်မျှ ဖြစ်လျှင် လူများတို့သည်
 ပြေးလာ၍ ရဝေးကြလျက် ပေါလုကို ကိုင်ယူ၍ ဗိတ်မှာန်
 တော်ပြင်သို့ ဆွဲငင်ပြီးမှ တခဏချင်း တံခါးများတို့ကို
 ဗိတ်ထားကြ၏။

၃၁ ပေါလုကို သတ်မည်ဟု အားထုတ်ကြသော အခါ ယေ
 ရုရှလင်မြို့တမြို့လုံး မည်သို့မသက်။ ရုန်းရင်း ခတ်မျှ ဖြစ်
 သည်ဟု လူတထောင်ကို အုပ်ချုပ်သော စစ်သူကြီးသည်

၃၂ သိတင်းကြားလျှင် ၊ စစ်သူရဲများနှင့် တပ်မှူးတို့ကို အလျင်
 အမြန်ခေါ်၍ ထိုသူတို့ကို ဆွဲဆင်းပြေး၏။ ထိုသူတို့သည်
 စစ်သူကြီးနှင့် စစ်သူရဲတို့ကို မြင်လျှင် ပေါလုကို မရိုက်

၃၃ ဘဲနုကြ၏။ ထိုအခါ စစ်သူကြီးသည် အနီးသို့ ရောက်၍

ပေါလုကို ကိုင်ယူပြီးလျှင် သံကြိုးနှစ်စင်းနှင့် ချည်ချေဟု
 စီရင်၍ ဤသူသည် အဘယ်သူနည်း။ အဘယ်အမှုကို ပြုမိ

၃၄ သနည်းဟု မေးစစ်လေ၏။ လူအစုအဝေးထဲ၌ အသီးသီး
 အချားချားဟစ်ကျော်၍ အသံများသောကြောင့် စစ်သူ
 ကြီးသည် အမှန်ကို မသိနိုင်သဖြင့် ပေါလုကို ရဲတိုက်ထဲ

၃၅ သို့ ဆောင်သွားစေခြင်းငှါ စီရင်ပြန်လေ၏။ လူများတို့
 သည် ပြင်းထန်သောကြောင့် ထွေကားပေါ်သို့ ရောက်သော
 အခါ စစ်သူရဲတို့သည် ပေါလုကို ချီဖွေ၍ ဆောင်ရကြ၏။

၃၆ ၊ သူကို ထုတ်လေ့ဟု လူများ အပေါင်းတို့သည် ဟစ်
 ကျော်လျက် လိုက်ကြ၏။

၃၇ ပေါလုသည် ရဲတိုက်ထဲသို့ ဝင်လှသော အခါ အကျွန်ုပ်
 သည် ကိုယ်တော်နှင့် စကားပြောရပါမည်လောဟု စစ်
 သူကြီးအား မေးလျှင် စစ်သူကြီးက သင်သည်ဟောလသ

၃၈ စကားကို ပြောတတ်သလော။ သင်သည် အထက်က ဗုန်
 ကန်၍ ခေးမြဲလေးထောင်တို့ကို တောသို့ ခေါ်သွားသော

၃၉ အဲဒုတ္တုလူဖြစ်သည် မဟုတ်လောဟု မေး၏။ ပေါလုက
 လည်း အကျွန်ုပ်သည် ကိလိကိပြည်တာရှုမြို့၌ ခွေးဦး
 သော ယုဒလူဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်နေသော မြို့ကား သာမည
 မြို့မဟုတ်။ ဤသူတို့အား အကျွန်ုပ်ပြောရသော အခွင့်ကို

၄၀ ပေးပါ။ အကျွန်ုပ်ပန်ကြားပါသည်ဟု ဆို၏။ စစ်သူကြီး
 သည် အခွင့်ပေးသဖြင့် ပေါလုသည် ထွေကားပေါ်မှာ ရပ်
 ၍ ထိုလူတို့အား မိမိလက်နှင့် အမှတ်ပေးလေ၏။ သူတို့
 သည် အလွန်တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြသော အခါ ဟေဗြဲဘာ

၂၂ သာအားဖြင့် မြှောက်ဆိုလျက် ၊ ညီအစ်ကိုအဖတို့။ အကျွန်ုပ်
 သည် ကိုယ်အပြစ်ဖြေရာ စကားကို သင်တို့ရှေ့မှာ ဟု
 ပြောစဉ်တွင် နားထောင်ကြပါဟု ဆိုလေသော် ၊ ဟေဗြဲ
 ဘာသာအားဖြင့် ပြောသည်ကို ထိုသူတို့သည် ကြားလျှင်
 သာ၍ အလွန်တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။

၃ ပေါလုက လည်း အကျွန်ုပ်သည် ကိလိကိပြည်တာရှုမြို့
 ၌ မွေးဖွားသော ယုဒလူဖြစ်ပါ၏။ ဤမြို့မှာ လည်း ဂါမလျေ
 လအမည်ရှိသော ဆရာ၏ ခြေရင်း၌ ကူးမွေးခြင်းကို မိမိ
 မိစဉ်ဖဆက်ကျင့်သော တရားကို သေချာစွာ သိနားလည်
 ခြင်းငှါ နည်းဥပဒေသကို ခံပါပြီ။ သင်တို့ရှိသမျှသည် ယ
 နေ့တိုင် အောင်တရားသခင်ဘက်၌ ဗိတ်အားကြီးသည်

၄ နည်းတူ။ အကျွန်ုပ်လည်း ဗိတ်အားကြီးသဖြင့် ၊ ယောကျ်ား
 မိမိတို့ကို ချည်နှောင်၍ ထောင်ထဲမှာ ထောင်ထားလျက်
 အသေသတ်ခြင်းသို့ တိုင်အောင် ထိုဘာသာကို ညည်းဆဲ

၅ ပါပြီ။ ထိုကဲ့သို့ ပင် ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းမှ စ၍ လူအ

ကြီးအင်အပေါင်းတို့သည်အကျွန်ုပ်တက်၌သက်သေ
 ဖြစ်ကြပါ၏။သူတို့ထံမှလည်းအကျွန်ုပ်သည်ညီအစ်ကို
 တို့ထံသို့မှစာကိုခံပြီးမှဒမာသက်မြို့၌ရှိသောထိုဘာ
 သာဝင်သူတို့ကိုဒါဏ်ခံစေခြင်းငှါချည်နှောင်၍ယေရုရှ
 လင်မြို့သို့ပို့မည်ဟုဒမာသက်မြို့သို့အကျွန်ုပ်သွားပါ၏။

၆ လင်၌သွား၍ဒမာသက်မြို့အနီးသို့ရောက်သောအခါ
 မွန်းတည့်အချိန်တွင်ကောင်းကင်ထဲကကြီးသောအ
 လင်းသည်အကျွန်ုပ်ပတ်လည်၌ယုတ်ခနဲထွန်းတောက်
 ပါ၏။အကျွန်ုပ်သည်မြေပေါ်မှာလဲ၍နေစည်။ရှောလု။
 ရှောလု။အဘယ်ကြောင့်ကိုညည်းဆဲသနည်းဟုအ
 ကျွန်ုပ်အားပြောသောစကားသံကိုကြားလျှင်၊သခင်။
 ကိုယ်တော်သည်အဘယ်သူနည်းဟုအကျွန်ုပ်ပြန်၍မေး
 သျှောက်သော်ငါကားသင်ညည်းဆဲသောနာဇရက်မြို့
 သားယေရှုဖြစ်သတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။အကျွန်ုပ်နှင့်ပါ
 သောသူတို့သည်ထိုအလင်းကိုမြင်၍ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့
 ရောက်သော်လည်းအကျွန်ုပ်အားပြောသောသူ၏စကား
 ၁၀ သံကိုမကြားမထိရကြ။ထိုအခါအကျွန်ုပ်ကလည်း
 သခင်။အကျွန်ုပ်သည်အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟု
 သျှောက်လျှင်သခင်ဘုရားကထလေ့။ဒမာသက်မြို့သို့
 သွားလေ့။သင်ဆောင်ရွက်စရာတို့ခွဲခန့်စီမံသမျှတို့
 ၁၁ ကိုထိုမြို့၌ပြောဆိုမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ထိုအလင်း၏
 ရောင်ခြည်အရှိန်အားဖြင့်အကျွန်ုပ်သည်မျက်စိကန်း
 သောကြောင့်အကျွန်ုပ်နှင့်ပါသောသူတို့၏လက်ဆွဲခြင်း
 ကိုခံရ၍ဒမာသက်မြို့သို့ရောက်ပါ၏။

၁၂ ထိုအခါပညတ်တရားနှင့်အညီဘုရားဝတ်၌မွေ့
 လျော်သောသူဖြစ်၍ထိုမြို့မှာနေသောယုဒလူအပေါင်း
 ၁၃ တို့တွင်အသရေရှိသောသူ။အာနိနိသည်။အကျွန်ုပ်ဆီသို့
 လာ၍အနားခွဲရပ်လျက်ညီရှောလု။တဖန်မျက်စိမြင်ခြင်း
 ခံရောက်လေ့ဟုဆို၏။ထိုခဏ၌အကျွန်ုပ်သည်သူကို
 ၁၄ ကြည့်ရှု၍မြင်ရ၏။သူကလည်းသင်သည်မြင်လေသမျှ။
 ၁၅ ကြားလေသမျှတို့ကိုလူအပေါင်းတို့အားပြော၍သခင်
 ဘုရား၏သက်သေခံဖြစ်ရမည်အကြောင်း။သင်သည်
 ဘုရားသခင်၏အထိုတော်ကိုသိစေခြင်းငှါ၎င်းဖြင့်
 မတ်တော်မူသောသူကိုမြင်၍နှုတ်တော်ထွက်ကိုကြား
 စေခြင်းငှါ၎င်းငါတို့တိုးတေးများ၏ဘုရားသခင်သည်
 ၁၆ သင့်ကိုခန့်ထားတော်မူ၏။ယခုလည်းသင်သည်အဘယ်
 ကြောင့်ဆိုင်းလင့်၍နေသနည်း။ထလေ့။သခင်ဘုရားကို
 ပဋိနာပြုလျက်နှစ်ခြင်းကိုခံ၍သင်၏အပြစ်များကိုဆေး
 ကြောလေ့ဟုဆိုပါ၏။

၁၇ ထိုနောက်မှအကျွန်ုပ်သည်ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်၍
 ၁၈ မိတ်ဖွာန်တော်၌ဆုတောင်းစည်။ဘဝင်ကျ၍၊သခင်
 ဘုရားကသင်သည်ကျိုးစား၍ယေရုရှလင်မြို့မှအလျင်
 အမြန်ထွက်သွားလေ့။ငါ၏အကြောင်းကိုသင်သည်
 ပြော၍သက်သေခံသောစကားကို၍လူတို့သည်မခံဘဲ
 နေကြထိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူလျက်ရှိသည်ကိုအကျွန်ုပ်
 ၁၉ မြင်လေ၏။အကျွန်ုပ်ကလည်းသခင်။ကိုယ်တော်ကိုယုံ
 ကြည်သောသူတို့ကိုအကျွန်ုပ်သည်ထောင်ထဲ၌ဖောင်
 ထား၍တရားဇရပ်များ၌ရိုက်သည်အကြောင်းကိုသူတို့
 ၂၀ သိကြပါ၏။ကိုယ်တော်၏သက်သေခံဖြစ်သောသတေ
 ဖန်၏အသွေးကိုသွန်းသောအခါအကျွန်ုပ်သည်အနား
 ခွဲနေလျက်ကွပ်မျက်ခြင်းအမှုကိုဝန်ခံ၍ကွပ်မျက်သော
 ၂၁ သူတို့၏အဝတ်ကိုစောင့်နေပါ၏ဟု၊သျှောက်ဆိုလျှင်
 သခင်ဘုရားကသွားလေ့။ငါသည်တပါးအမျိုးသားတို့
 ရှိရာသို့သင့်ကိုဝေးလှစွာစေလွှတ်မည်ဟုအကျွန်ုပ်အား
 မိန့်တော်မူသည်ဟုပေါ်လှမြင်ဆို၏။

၂၂ ထိုမျှတိုင်အောင်ပေါ်လှ၏စကားကိုနားထောင်ပြီး
 လျှင်ထိုသူတို့သည်အော်ဟစ်၍ထိုသို့သောသူကိုမြေကြီး
 ပြင်မှသုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ့။သူသည်အသက်မရှင်
 ၂၃ သင့်ဟုဆိုကြ၏။ထိုသို့အော်ဟစ်ခြင်း။ကိုယ်အဝတ်
 ကိုချွတ်ခြင်း။မြေမှုန့်ကိုမုန်းကောင်းကင်သို့ပြစ်လိုက်
 ၂၄ ခြင်းကိုပြုကြစည်တွင်၊ပေါ်လှကိုအဘယ်ကြောင့်ထိုသို့
 အော်ဟစ်ကြသည်ကိုစစ်သူကြီးသည်သိလို၍ပေါ်လှကို
 ၂၅ ရဲတိုက်ထဲသို့သွင်းစေ၊ရိုက်၍စစ်ကြောစေဟုဗီရင်လေ
 ၂၆ ၏။သားရေကြိုးနှင့်ဆွဲတင်ကြသောအခါပေါ်လှက
 ရောမလူဖြစ်သောသူကိုမွေ့သတ်အတိုင်းမစီရင်ဘဲလျက်
 သင်တို့သည်ရိုက်ရာသလောဟုအနားခွဲရပ်နေသောတပ်
 ၂၇ မျှူးအားဆို၏။တပ်မှူးသည်ကြားလျှင်စစ်သူကြီးထံသို့
 သွား၍အဘယ်သို့ပြုမည်ကိုသတိထားပါလေ့၍သူ
 ၂၈ သည်ရောမလူဖြစ်ပါသည်ဟုကြားသျှောက်၏။စစ်သူ
 ကြီးသည်လည်းပေါ်လှထံသို့လာ၍သင်သည်ရောမလူ
 မှန်သလော။အေးပြောလေ့ဟုဆိုလျှင်မှန်ပါသည်ဟု
 ၂၉ ပေါ်လှပြောဆို၏။စစ်သူကြီးကလည်းအကျွန်ုပ်သည်
 ငွေအများကိုပေး၍ရောမလူ၏အရိပ်အရာကိုရသည်ဟု
 ဆိုလျှင်ပေါ်လှကအကျွန်ုပ်သည်ဇာတိအားဖြင့်ရပါ
 ၃၀ သည်ဟုဆို၏။ထိုအခါစစ်ကြောမည်ပြုသောသူတို့
 သည်ပေါ်လှထံမှချက်ချင်းသွား၍သူသည်ရောမလူဖြစ်
 သည်ကို၎င်းရောမလူကိုချည်နှောင်မိသည်ကို၎င်းစစ်သူ
 ကြီးသိလျှင်ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။

၃၀ နက်ဖန်နေတွင်အဘယ်အပြစ်ကိုယုဒလူတို့သည် ပေါလုခွဲတင်ကြသည်ကိုစစ်သူကြီးသည်အမှန်သိလို သောကြောင့်ပေါလုခွဲချည်နှောင်သောသံကြီးကိုချွတ်၍ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်လွှတ်အရာရှိအပေါင်းတို့ ကိုစည်းဝေးစေခြင်းငှါစီရင်ပြီးလျှင်ပေါလုကိုခေါ်၍သူ

၂၃ တို့ရှေ့နှုတ်ထားလေ၏။ ပေါလုသည်လွှတ်အရာရှိတို့ကို ဝေခွေကြည့်၍ ညီအစ်ကိုတို့။ အကျွန်ုပ်သည်ယနေ့ တိုင်အောင်ဘုရားဝတ်ကိုပြုခြင်းအမှုမှာကိုယ်စိတ် နှစ်လုံးသည်ကိုယ်နှစ်အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်လျက်

၂ ပြုပါသည်ဟုပြောဆိုသော်၊ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းအာနုနိ ကသူ၏နှုတ်ကိုရိုက်လေ့ဟုအနားခွဲရပ်နေသောသူတို့

၃ အားအမိန့်ရှိ၏။ ထိုအခါပေါလုကအပြုသုတ်သော အုတ်ရိုး။ ဘုရားသခင်သည်သင့်ကိုရိုက်တော်မူမည်။ သင်သည်အကျွန်ုပ်ကိုကရားနှင့်အညီစီရင်ခြင်းငှါထိုင် နေလျက်ပင်သူကိုရိုက်လေ့ဟုမတရားသဖြင့်စီရင်ရ

၄ မည်လောဟုဆို၏။ အနားခွဲရပ်နေသောသူတို့ကလည်း သင်သည်ဘုရားသခင်၏ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းကိုဆဲသ

၅ လောဟုမေးလျှင်၊ ပေါလုကညီအစ်ကိုတို့။ သူသည်ယဇ် ပရောဟိတ်မင်းဖြစ်သည်ကိုအကျွန်ုပ်မသိ။ သင်၏အမျိုး ကိုအုပ်စိုးသောမင်းကိုသင်သည်မကဲ့ရဲ့ရဟုကျမ်းစာ၌ လာသည်ဟုဆို၏။

၆ ထိုအရာရှိတို့တွင်အချို့တို့သည်ဇမ္ဗူကဲဖြစ်ကြသည်။ အချို့တို့သည်ဗာရိရှဲဖြစ်ကြသည်ကိုပေါလုသိမြင်လျှင် ညီအစ်ကိုတို့။ အကျွန်ုပ်သည်ဗာရိရှဲဖြစ်၏။ ဗာရိရှဲ၏သား လည်းဖြစ်၏။ သေသောသူတို့သည်ထမြောက်မည်ဟုအရှက် လင့်ခြင်းအကြောင်းကြောင့်အကျွန်ုပ်သည်စစ်ကြောစိ ရင်ခြင်းကိုခံရ၏ဟုလွှတ်တော်ပေါ်မှာကျွေးကျော်လေ

၇ ၏။ ထိုအခါဗာရိရှဲတို့နှင့်ဇမ္ဗူကဲတို့သည်အချင်းချင်း ညည်းခုံ၍အစုံအဝေးသည်ကွဲပြားခြင်းသို့ရောက်လေ၏။

၈ ကွဲပြားသည်အကြောင်းကား။ ဇမ္ဗူကဲတို့ကထမြောက် ခြင်းမရှိ။ ကောင်းကင်တမန်မရှိ။ နံဝိညည်မရှိဟုယူကြ၏။

၉ ဗာရိရှဲတို့ကနှစ်ပါးစလုံးရှိသည်ဟုဝန်ခံကြ၏။ အော် ဟစ်သံများ၍ဗာရိရှဲတို့ဘက်၌နေသောကျမ်းဆရာတို့ သည်သလျက်ပြင်းစွာညည်းခုံ၍ညီသူနှစ်အဘယ်အပြစ် ကိုမျှငါတို့မတွေ့။ နံဝိညည်သော်၎င်းကောင်းကင်တမန် သော်၎င်းသူကိုပြောလျှင်ဘုရားသခင်၏အာဏာတော်ကို

၁၀ မဆန်ကြနှင့်ဟုဆိုကြ၏။ အချင်းချင်းညည်းခုံခြင်းများ သောအခါထိုသူတို့သည်ပေါလုကိုဆွဲငင်၍အပိုင်းပိုင်း

ဆုတ်ငြိတ်မည်ကိုစစ်သူကြီးစိုးရိမ်သောကြောင့်စစ်သူရဲ များဆင်းကြ။ ပေါလုကိုအရာရှိမင်းတို့အထဲမှအနိုင်အ ထက်ယူ၍ရဲတိုက်ထဲသို့ပို့ဆောင်ကြဟုအမိန့်ရှိ၏။

၁၁ နက်ဖန်နေညည့်တွင်သခင်ဘုရားသည်ပေါလုအနား ခွဲပေါ်လာတော်မူလျက်ပေါလု။ မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါ၏အ ကြောင်းအရာကိုသင်သည်ယေရုရှလင်မြို့၌သက်သေ ခံပြီးသည်နည်းတူ။ ရောမမြို့၌လည်းခံရလေဦးမည်ဟုမိန့် တော်မူ၏။

၁၂ မိုဗန်းလင်းသောအခါယုဒလူတို့သည်သင်းဖွဲ့၍ငါ တို့သည်ပေါလုကိုမသတ်မှီတိုင်အောင်အလျှင်းမစား

၁၃ မသောက်ရဟုကိုယ်ကိုကျန်ဆို၍မိဌာန်ပြုကြ၏။ ထိုသို့

၁၄ သင်းဖွဲ့သောသူတို့သည်လေးကျပ်မကရှိကြ၏။ ထိုသူ တို့သည်ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်လူအကြီးအကဲ တို့ထံသို့သွား၍အကျွန်ုပ်တို့သည်ပေါလုကိုမသတ်မှီတိုင် အောင်အလျှင်းမစားမသောက်ရဟုကိုယ်ကိုကျန်ဆို၍

၁၅ မိဌာန်ပြုကြပါပြီ။ ထို့ကြောင့်နက်ဖန်နေ၌စစ်သူကြီး သည်ပေါလုကိုကိုယ်တော်တို့ထံသို့ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါ သူကိုသာ၍စေ့စေ့စစ်ကြောမည်အဟန်ပြု၍ လွှတ်အရာ ရှိများနှင့်အတူကိုယ်တော်တို့သစ်စစ်သူကြီးကိုလျှောက် ကြပါလော့။ ပေါလုသည်ကိုယ်တော်တို့ထံသို့မရောက် မှီအကြားတွင်အကျွန်ုပ်တို့သည်သူကိုသတ်ခြင်းငှါအ သင့်ရှိနှင့်ပါပြီဟုလျှောက်ကြ၏။

၁၆ ထိုသို့လမ်းနား၌ချောင်း၍နေကြသည်အမှုကိုပေါလု ၏တူသည်ကြားလျှင်ရဲတိုက်ထဲသို့ဝင်၍ပေါလုအားကြား

၁၇ ပြောလေ၏။ ပေါလုသည်တပ်မှူးတယောက်ကိုခေါ်၍ဤ လူလင်ကိုစစ်သူကြီးထံသို့ပို့ပါ။ လျှောက်စရာတစုံတခုရှိ

၁၈ သည်ဟုဆိုသော်၊ တပ်မှူးသည်လူလင်ကိုစစ်သူကြီးထံ သို့ပို့ပြီးလျှင်အကျည်းခံရသောပေါလုသည်အကျွန်ုပ် ကိုခေါ်၍ကိုယ်တော်အားလျှောက်စရာတစုံတခုရှိသော ဤလူလင်ကိုကိုယ်တော်ထံသို့ပို့စေခြင်းငှါတောင်းပန်ပါ

၁၉ သည်ဟုလျှောက်၏။ စစ်သူကြီးသည်လူလင်ကိုလက် ဆွဲ၍ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့သွားပြီးလျှင်သင်သည်အ ဘယ်အကြောင်းကိုအေးလျှောက်ချင်သနည်းဟုမေး

၂၀ မြန်းလေ၏။ လူလင်ကလည်းကိုယ်တော်သည်နက်ဖန်နေ ခွဲပေါလုကိုလွှတ်တော်သို့ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါယုဒလူတို့ သည်သူကိုသာ၍စေ့စေ့မေးမြန်းမည်အဟန်ပြု၍ကိုယ် တော်ကိုတောင်းလျှောက်မည်ဟုတိုင်ပင်ညှိညွှတ်ကြ

၂၁ ပါပြီ။ သို့ရာတွင်သူတို့၏အထိုသို့မလိုက်ပါနှင့်။ ပေါလု

ကိုမသတ်မီတိုင်အောင်အလျှင်းမစားမသောက်ရဟု
ကိုယ်ကိုကျိန်ဆို၍မိဌာန်ပြုသောယုဒလူလေးကျပ်မက။
လမ်းနား၌ပေါလုကိုချောင်း၍နေကြပါ၏။ ယခုပင်ကိုယ်
တော်ဝန်ခံမည်စကားကိုထိုသူတို့သည်ဆိုင်းလင့်၍အ
သင့်ရှိနှင့်ပါပြီဟုလျှောက်လေ၏။

၂၂ စစ်သူကြီးကလည်းသင်သည် ငအားဤသို့ကြား
လျှောက်သည်ကိုအဘယ်သူအားမျှမပြောနှင့်ဟုထို
၂၃ လုလင်ကိုမှာထား၍ထွတ်လိုက်ပြီးလျှင်၊ တပ်မှူးနှစ်
ယောက်တို့ကိုခေါ်၍ယနေညည့်သုံးချက်တီးအချိန်၌
ကဲသရိုမြို့သို့သွားစေခြင်းငှါစစ်သူရဲနှစ်ရာ၊ မြင်းစီးသူရဲ
၂၄ ခုနှစ်ကျပ်၊ တံကိုင်သူရဲနှစ်ရာတို့ကိုပြင်ဆင်ကြ။ ပေါ
လုစီးစရာဘို့တိရိစ္ဆာန်တို့ကိုပြင်၍ပေးကြ။ သူကိုဖေလစ်
၂၅ မင်းထံသို့ကြပ်မ၍ပို့ကြဟုအမိန့်ရှိ၏။ စစ်သူကြီးသည်
၂၆ ရေး၍ပေးလိုက်သောစာဟူမူကား။ ကလောဒီလုသိက
မြတ်တော်မူသောမြို့ဝန်မင်းဖေလစ်ကိုမေတ္တာနှင့်ကြား
၂၇ လျှောက်လိုက်ပါသည်။ ယုဒလူတို့သည်ဤသူကိုဖမ်း
ဆီး၍သတ်မည်ပြုကြစဉ်။ သူသည်ရောမလူဖြစ်ကြောင်း
ကိုအကျွန်ုပ်သည်ကြားသိသဖြင့်စစ်သူရဲတို့နှင့်တကွ
၂၈ သွား၍သူကိုနှုတ်ပါသည်။ ယုဒလူတို့သည်အဘယ်
အပြစ်ကြောင့်သူနှင့်အမှုလုပ်ကြသည်ကိုအကျွန်ုပ်သိ
လိုသောကြောင့်သူကိုယူ၍ထွတ်တော်သို့ဆောင်သွားပြီး
၂၉ လျှင်၊ အသေသတ်ခြင်း၊ အကျည်းထားခြင်းကိုခံလိုက်
သောအပြစ်ကြောင့်အမှုလုပ်ကြသည်မဟုတ်ဘဲသူတို့
၃၀ တရားနှင့်စပ်ဆိုင်သောပုစ္ဆာအမေးကိုအကြောင်းပြု၍
သာအမှုလုပ်ကြသည်ကိုအကျွန်ုပ်သိမြင်ပါ၏။ ယုဒလူ
တို့သည်မကောင်းသောအကြံနှင့်သူကိုလုပ်ကြံမည်ဟု
အကျွန်ုပ်ရိပ်မိလျှင်သူကိုကိုယ်တော်ထံသို့ချက်ချင်း
စေလွှတ်၍အမှုလုပ်သောသူတို့ကိုရှေ့တော်၌လျှောက်
ထားစေခြင်းငှါစီရင်ပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျန်းမာပါစေ
သောဟုရေး၍ပေးလိုက်သတည်း။

၃၁ စစ်သူကြီးမှာထားသည်အတိုင်းစစ်သူရဲတို့သည်
ပေါလုကိုယူ၍ညည့်အခါအန္တိပတရိုမြို့သို့ပို့လိုက်ပြီးမှ
၃၂ ၊ နက်ဖန်နုမြင်းစီးသူရဲတို့ကိုပေါလုနှင့်တကွသွားစေ
ခြင်းငှါထွတ်လိုက်၍မိမိတို့သည်ရဲတိုက်သို့ပြန်ကြ၏။
၃၃ ၊ မြင်းစီးသူရဲတို့သည်ကဲသရိုမြို့သို့ရောက်လျှင်စစ်သူ
ကြီး၏စာကိုမြို့ဝန်မင်းလက်သို့အပ်ပေး၍ပေါလုကိုလည်း
၃၄ ရှေ့တော်၌သွင်းထားကြ၏။ မြို့ဝန်မင်းသည်စာကိုဖတ်
ပြီးမှအဘယ်မြို့နှင့်ဆိုင်သနည်းဟုမေး၍ကိလိကပြည်
၃၅ သားဖြစ်သည်ကိုကြားသိလျှင်၊ သင့်ကိုအမှုလုပ်သောသူ

တို့သည်ရောက်လာသောအခါငါနားထောင်မည်ဟုဆို
၍ပေါလုသည်ဟောရန်မင်း၏အိမ်တော်၌အချုပ်ခံလျက်
နေစေဟုစီရင်လေ၏။

၂၄

၁ ထိုနောက်ငါးရက်လွန်သောအခါယဇစ်ပရောဟိတ်
မင်းအာနနိသည်တေရုတုလုအမည်ရှိသောရှေ့နေမှစ၍
လူအကြီးအကဲတို့နှင့်တကွကဲသရိုမြို့သို့သွားကြသဖြင့်
ပေါလု၏အကြောင်းကိုမြို့ဝန်မင်းထံ၌လျှောက်ထားကြ
၂ ၍၏။ ပေါလုကိုခေါ်ပြီးမှတေရုတုလုသည်အပြစ်တင်
သောစကားကိုလျှောက်ဆိုသည်မှာ။ မြတ်တော်မူသော
ဖေလစ်မင်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည်တုန်းတော်ကိုခိုလှုံ၍အလွန်
ညှိမ်သက်စွာနေရသဖြင့်ကိုယ်တော်ကြည့်ရှုပြုစုတော်
မူခြင်းကျေးဇူးတော်ကိုဤလူမျိုးသည်ခံရပါသည်ဖြစ်၍
၃ ၊ အရပ်ရပ်တို့၌အကျွန်ုပ်တို့သည်အစည်မပြတ်။ ကျေး
၄ ဇူးတော်ကိုအလွန်သိတတ်သောမိတ်နှင့်ခံရပါ၏။ အ
ကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ကိုကြာမြင့်စွာနှောင့်နှက်ခြင်း
အပြစ်နှင့်လွတ်ခြင်းငှါအကျည်းအားဖြင့်လျှောက်သော
စကားကိုဖြည်းညှင်းသောမိတ်တော်နှင့်နားထောင်တော်
၅ မူမည်အကြောင်းအသနားတော်ခံပါ၏။ နာဇရက်တာ
သာဝင်သူတို့တွင်အကြီးလုပ်၍အရပ်ရပ်တို့၌ယုဒလူ
အပေါင်းတို့ကိုထစေခြင်းငှါနှိုးဆော်သောဤလူဆိုး
၆ ကိုအကျွန်ုပ်တို့သည်တွေ့ကြပါပြီ။ သူသည်မိတ်မှာန်
တော်ကိုရှုတ်ချခြင်းငှါပြုပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်သူကို
ဖမ်းဆီး၍အကျွန်ုပ်တို့တရားအတိုင်းစီရင်ခြင်းငှါအလို
၇ ရှိကြသည်တွင်၊ စစ်သူကြီးလုသိသည်စစ်သူရဲများနှင့်
၈ လာ၍အကျွန်ုပ်တို့လက်မှနှုတ်ပြီးလျှင်၊ အမှုလုပ်သော
သူတို့ကိုကိုယ်တော်ထံသို့သွားစေမည်အကြောင်းစီရင်
ပါ၏။ ဤသူကိုကိုယ်တော်တိုင်စစ်တော်မူလျှင်အကျွန်ုပ်
တို့အပြစ်တင်သောအကြောင်းအရာများကိုသေချာစွာ
၉ သိနိုင်တော်မူမည်ဟုလျှောက်ထား၏။ ယုဒလူတို့က
လည်းဤစကားမှန်ပါသည်ဟုဝန်ခံကြ၏။

၁၀ မြို့ဝန်မင်းသည်အမှတ်ပေး၍ပေါလုသည်လျှောက်ရ
သောအခွင့်ကိုရလျှင်ကိုယ်တော်သင့်ဤလူမျိုးကိုတာရှေ့
စွာအုပ်စိုးတော်မူသည်ကိုအကျွန်ုပ်သိ၍သာယာသော
မိတ်နှင့်ကိုယ်အပြစ်ဖြေရာစကားကိုလျှောက်ပုံပါ၏။
၁၁ ၊ အကျွန်ုပ်သည်ကိုးကွယ်ခြင်းငှါယေရှုကလင်မြို့သို့ထက်
သွား၍ယခုတဆယ်နှစ်ရက်သာရှိသည်ကိုကိုယ်တော်
၁၂ သိနိုင်တော်မူ၏။ မိတ်မှာန်တော်၌တရုတ်ယောက်သော
သူနှင့်အကျွန်ုပ်ဆွေးနွေးညှင်းချ်သည်ကိုသူတို့မတွေ့

ကြပါ။တရားရုပ်တို့၌၎င်း၊မြို့ထဲ၌၎င်းလူများကိုမည်မသက်စေခြင်းငှါအကျွန်ုပ်နှိုးဆော်သည်ကိုသူတို့မတွေ့

၁၃ ကြပါ။။ယခုတွင်အကျွန်ုပ်ကိုအပြစ်တင်သောအမှု၌

၁၄ သက်သေမပြနိုင်ကြပါ။။သို့သော်လည်းဒိဋ္ဌိအယူဟူ၍သူတို့ခေါ်တတ်သောဘာသာအတိုင်းအကျွန်ုပ်သည်မိမိ၌

၁၅ ဖောက်ကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်သည်ဟုရှေ့တော်၌အကျွန်ုပ်ဝန်ခံပါ၏။ပညတ္တိကျမ်း။အနာဂတ္တိကျမ်းတို့၌စီရင်ရေးထားသမျှတို့ကိုအကျွန်ုပ်ယုံပါ၏။

၁၆ ပြောင့်မတ်သောသူ။မပြောင့်မတ်သောသူရှိသမျှတို့သည်သေခြင်းမှထမြောက်ကြသိမ့်မည်ဟူ၍သူတို့မှော်လင့်သည်နည်းတူ။အကျွန်ုပ်လည်းဘုရားသခင်ကိုအဓိ

၁၇ ပြု၍မျှော်လင့်ပါ၏။။ထိုကြောင့်ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှားပြီးလူတို့ကိုပြစ်မှားပြီးဟုကိုယ်စိတ်နှစ်လုံးသည်ကိုယ်၌အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်အစည်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း။အကျွန်ုပ်သည်ကျိုးစားအားထုတ်ပါ၏။

၁၈ နှစ်ပေါင်းများစွာလွန်သောအခါအမျိုးသားချင်းတို့အားစွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းအမှု။ဘုရားသခင်အားပူဇော်သကာပြုခြင်းအမှုနှင့်အကျွန်ုပ်ရောက်လာသည်တွင်

၁၉ ဖိတ်မှာန်တော်၌လူအစုအဝေးမရှိ။ရုန်းရင်းခတ်မှုမပြုဘဲစင်ကြယ်ခြင်းကိုပြုလျက်ရှိသည်ကိုအာဂြိုဟ်ပြည်က

၂၀ လာသောယုဒလူအမျိုးတို့သည်တွေ့ကြပါ၏။။ထိုသူတို့သည်အကျွန်ုပ်၌အပြစ်တင်စရာရှိလျှင်အထံတော်

၂၁ သို့ကိုယ်တိုင်လာ၍အပြစ်တင်အပ်ပါ၏။။သို့မဟုတ်။အကျွန်ုပ်သည်လွှတ်အရာရှိတို့ရှေ့မှာရှိသောအခါသေ

၂၂ သောသူတို့သည်ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းနှင့်အကျွန်ုပ်သည်သင်တို့ရှေ့၌ယနေ့စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကိုခံရ၏။ဟုကျွေးကျော်သောစကားသံတခွန်းကိုထားလျှင်အကျွန်ုပ်၌အဘယ်အပြစ်ကိုတွေ့ကြသည်ကိုယခုရှိသော

၂၃ ဤသူတို့သည်ပြောကြပါစေဟုပေါလုလျှောက်၏။

၂၄ ဖေလစ်မင်းကလည်းစစ်သူကြီးလူသိရောက်လာသောအခါသင်တို့အမှုကိုငါစစ်ဦးမည်ဟုထိုဘာသာကိုသာ၍နားလည်သောသူဖြစ်လျက်နှင့်မစီရင်ဘဲသူတို့

၂၅ ကိုလွှတ်လိုက်၏။။ပေါလုကိုအကျဉ်းမထားဘဲစောင့်၍နေစေ။သူ၏အဆွေအမျိုးတို့သည်သုတေသနလုပ်ကျွေးကြစေဟုတပ်မှူးကိုမှာထား၏။

၂၆ ထိုနောက်များမကြာ။ဖေလစ်မင်းသည်ယုဒအမျိုးဖြစ်သောမိမိခင်ပွန်းခြံသိလေနှင့်တကွလာပြီးလျှင်ပေါလုကိုခေါ်၍ခရစ်တော်ကိုယုံကြည်ခြင်းနှင့်ရှည်သော

၂၇ စကားကိုနားထောင်လေ၏။ပေါလုသည်ပြောင့်မတ်ခြင်း

တရားနှင့်ကာမဂုဏ်ချုပ်တည်းခြင်းတရားကို၎င်းနောက်ဖြစ်လတ်သောစစ်ကြောစီရင်ခြင်းကို၎င်းဟောပြောလျှင်ဖေလစ်မင်းသည်ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ရောက်၍ယခုသွားဦးလော့။နောက်မှအဆင်သင့်သောအခါငါခေါ်ဦး

၂၈ မည်ဟုဆို၏။။ပေါလုသည်မိမိလွတ်ရအောင်ငွေပေးမည်ဟုဆိုမင်းသည်သင်မှတ်လျက်မကြာမကြာပေါလု

၂၉ ကိုခေါ်၍သူနှင့်စကားပြောလေ၏။။နှစ်နှစ်စေ့သောအခါပေါက်ဖေတ္တသည်ဖေလစ်မင်း၏အရာကိုရသဖြင့်ဖေလစ်မင်းသည်ယုဒလူတို့အားကျေးဇူးပြုလိုသောစိတ်နှင့်ပေါလုကိုအကျဉ်းထားရစ်စေ၏။

၃၀ ဖေတ္တမင်းသည်ထိုပြည်သို့ရောက်၍သုံးရက်ရှိသောအခါကဲသရိမြို့မှယေရုရှလင်မြို့သို့တက်သွား၏။

၃၁ ထိုအခါယဇ်ပရောဟိတ်မင်းမှစ၍ယုဒလူအကြီးအကဲတို့သည်ပေါလုကိုသတ်ခြင်းငှါလမ်းနား၌ချောင်း၍နေမည်ဟုအကြံရှိသည်နှင့်ပေါလု၏အကြောင်းကိုကြားလျှောက်တောင်းပန်၍သူကိုယေရုရှလင်မြို့သို့စေလွှတ်

၃၂ တော်မူမည်အကြောင်းအသနားတော်ခံကြ၏။။ဖေတ္တမင်းကလည်းပေါလုသည်ကဲသရိမြို့၌အချုပ်ခံလျက်နေရ

၃၃ ၏။ထိုမြို့သို့များမကြာငါကိုယ်တိုင်သွားမည်။။သင်တို့တွင်တတ်နိုင်သောသူတို့သည်ငါနှင့်အတူလိုက်၍ထိုသူ

၃၄ ၌အပြစ်ရှိလျှင်အပြစ်တင်ကြစေဟုပြောဆို၏။ထိုနေ့ကဆယ်ရက်လောက်နေပြီးမှကဲသရိမြို့သို့သွား၍နက်ဖန်နေ၌တရားပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်လျက်ပေါလုကိုခေါ်ချေဟုအမိန့်ရှိ၏။

၃၅ ပေါလုရောက်သောအခါယေရုရှလင်မြို့မှလာသောယုဒလူတို့သည်ဝန်းရံလျက်သက်သေမပြနိုင်ဘဲလေးစွာသောအပြစ်များတို့ကိုပေါလုအပေါ်၌တင်ကြ၏။

၃၆ ပေါလုကလည်းအကျွန်ုပ်သည်ယုဒတရားကိုမပြစ်မှားပါ။ဖိတ်မှာန်တော်ကိုမပြစ်မှားပါ။ကဲသာဘုရင်ကိုမပြစ်မှားပါဟူ၍အပြစ်ဖြေရာစကားကိုပြောလေ၏။။သို့သော်လည်းဖေတ္တမင်းကသင်သည်ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား၍ရှေ့မှာ၍အမှုစီရင်ခြင်းကိုခံမည်လောဟုယုဒလူတို့ကို

၃၇ ကျေးဇူးပြုလိုသောစိတ်ရှိလျက်ပေါလုအားမေး၏။။ပေါလုကလည်းကဲသာဘုရင်၏တရားပလ္လင်ရှေ့မှာအကျွန်ုပ်ရပ်ပါ၏။ထိုပလ္လင်ရှေ့မှာအကျွန်ုပ်အမှုကိုစီရင်အပ်ပါ၏။ကိုယ်တော်သည်အမှန်သိတော်မူသည့်အတိုင်းအကျွန်ုပ်

၃၈ သည်ယုဒလူတို့ကိုအလျှင်းမပြစ်မှားပါ။။အကျွန်ုပ်ပြစ်မှား၍သေထိုက်သောအပြစ်ကိုပြုမိသည်မှန်လျှင်သေ

တေးကိုအကျွန်ုပ်မရှောင်ပါ။ ထိုသူတို့တင်သောအပြစ်
 တစ်ခုခုမျှမမှန်လျှင်သူတို့လက်သို့အကျွန်ုပ်ကိုအဘယ်
 သူမျှမစွန့်မအပ်ရပါ။ ကဲသာဘုရင်၏အယူတော်ကိုခံပါ။
 ၁၂ မည်ဟုလျှောက်ဆို၏။ ထိုအခါဗေတ္တမင်းသည်တိုင်
 ပင်ဖက်တို့နှင့်တိုင်ပင်ပြီးလျှင်သင်သည်ကဲသာဘုရင်
 ၏အယူတော်ကိုခံပါမည်ဟုဆိုသလော။ ကဲသာဘုရင်
 ထံတော်သို့သွားရမည်ဟုဆို၏။
 ၁၃ ထိုနောက်များမကြာ။ အပြုပွဲမင်းကြီးသည်မိမိခင်
 ပွန်းဗေရနိတ်နှင့်တကွဗေတ္တမင်းကိုနှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ
 ၁၄ ကဲသာရိန္ဒြိယိုရောက်လာ၏။ အင်တန်ကာလနေပြီးမှ
 ဗေတ္တမင်းသည်ပေါလု၏အကြောင်းကိုမင်းကြီးအား
 ကြားပြောသည်မှာ။ ဗေဇဇိမင်းသည်အကျဉ်းထားရစ်
 ၁၅ စေသောလူတယောက်ရှိ၏။ ယေရှုလင်မြို့ရှိကျွန်ုပ်ရှိ
 သောအခါယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်ယုဒအမျိုးအကြီး
 အကဲတို့သည်ထိုသူ၏အကြောင်းကိုကြားလျှောက်၍
 ၁၆ အပြစ်အလျှောက်စီရင်ပါဟုတောင်းပန်ကြလျှင်၊ ကျွန်ုပ်
 ကလည်းအပြစ်တင်ခြင်းကိုခံသောသူသည်အပြစ်တင်
 သောသူတို့နှင့်မျှမျှမကွာမျှမကွာမျှမကွာမျှမကွာမျှမကွာ
 ကိုပြောရသောအခွင့်မရှိမိအဘယ်သူကိုမျှအသေခံစေ
 ခြင်းငှါမစွန့်မအပ်ရဟုရောမသုံးစံရှိကြောင်းကိုပြော
 ၁၇ ဆို၏။ ထိုသူတို့သည်ဤမြို့သို့ရောက်လာသောအခါ
 ကျွန်ုပ်သည်မဆင်းမလင့်ဘဲနက်ဖန်နေ၍တရားပလ္လင်ပေါ်
 ၁၈ မှာထိုင်၍ထိုသူကိုခေါ်စေ၏။ သူကိုအမှုလုပ်သောသူတို့
 သည်လာကြလျှင်ကျွန်ုပ်အထက်ကထင်မှတ်သောအပြစ်
 တစ်ခုခုကိုမျှမတင်ဘဲသျှက်မိမိတို့ဘာသာနှင့်ငှင်ယေရှု
 ၁၉ အမည်ရှိသော။ သေပြီးသောသူတယောက်နှင့်ငှင်ရှည်
 သောပုစ္ဆာအမေးကိုအကြောင်းပြု၍အပြစ်တင်ကြ၏။
 ထိုသေရှုသည်အသက်ရှင်လျက်ရှိသည်ဟုပေါလုဆို
 ၂၀ တတ်၏။ ထိုပုစ္ဆာအမေးကိုကျွန်ုပ်သည်မကျွမ်းသော
 ကြောင့်ပေါလုအားလည်းသင်သည်ယေရှုလင်မြို့သို့
 ၂၁ သွား၍ဤအမှုစီရင်ခြင်းကိုခံမည်လောဟုမေးလျှင်၊ ပေါ
 လုသည်ဘုန်းကြီးတော်မူသောဘုရင်၏အယူတော်ကိုခံ
 ဆို၍မိမိကိုချုပ်ထားစေခြင်းငှါတောင်းပန်သောကြောင့်
 သူကိုကဲသာဘုရင်ထံတော်သို့စေလွှတ်မိဘိုင်အောင်
 ချုပ်ထားစေခြင်းငှါကျွန်ုပ်စီရင်သည်ဟုဗေတ္တမင်းသည်
 ၂၂ ပြောဆို၏။ အပြုပွဲမင်းကလည်းထိုသူ၏စကားကို
 ကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တိုင်နားထောင်ချင်ဖွယ်ဖြစ်သည်
 ဟုဆိုလျှင်ဗေတ္တမင်းကနက်ဖန်နေ၍သူ၏စကားကိုနား
 ထောင်ပါလော့ဟုဆို၏။

၂၃ နက်ဖန်နေ၍အပြုပွဲမင်းနှင့်ဗေရနိတ်တို့သည်များစွာ
 သောဂုဏ်အသရေကိုဆောင်လျက်စစ်သူကြီးတို့မှစ၍
 ထိုမြို့၌ထင်ရှားသောသူများတို့နှင့်တကွအိမ်တော်ဦး
 သို့ဝင်ကြလျှင်ဗေတ္တမင်းသည်ပေါလုကိုဆောင်ခဲ့စေ
 ၂၄ ၏။ ဗေတ္တမင်းကလည်းအပြုပွဲမင်းကြီးမှစ၍ယေရှုလင်
 သူအပေါင်းတို့၏သို့သွားကြည့်ကြပါလော့။ ယေရှုလင်
 မြို့၌ငှင်ဤမြို့၌ငှင်ယုဒလူများအပေါင်းတို့သည်ဤသူ၏
 အကြောင်းကိုကျွန်ုပ်အားလျှောက်၍သူသည်ခဏမျှအ
 ၂၅ သက်မရှင်ထိုက်ပါဟုဟစ်ကြ၏။ သူသည်သေထိုက်
 သောအပြစ်မပြုကြောင်းကိုကျွန်ုပ်သိမြင်၍ငှင်သူသည်
 ဘုန်းကြီးတော်မူသောဘုရင်၏အယူတော်ကိုခံပါမည်
 ဟုဆို၍ငှင်သူကိုအထံတော်သို့စေလွှတ်စေခြင်းငှါကျွန်ုပ်
 ၂၆ စီရင်၏။ သူ၏အကြောင်းကိုရေးထား၍ရှင်ဘုရင်ထံ
 တော်သို့ပေးလိုက်စရာဘို့။ သေချာသောအကြောင်းတစ်
 တခုမျှကျွန်ုပ်၌မရှိ။ ထိုကြောင့်သင်တို့သည်သူကိုစစ်
 ကြောပြီးမှကျွန်ုပ်ရေး၍ပေးလိုက်စရာအကြောင်းရှိစေ
 ခြင်းငှါသင်တို့ရှေ့၌ငှင်အပြုပွဲမင်းကြီး။ အထူးသဖြင့်
 ၂၇ ကိုယ်တော်ရှေ့၌ငှင်သူကိုကျွန်ုပ်ထုတ်၍ပြ၏။ အကြောင်း
 မူကား။ အကျဉ်းခံသောသူကိုအပြစ်မပြဘဲစေလွှတ်
 သော်မလျော်မသင့်ဖြစ်မည်ထင်ပါသည်ဟုဆို၏။
 ၂၈
 ၁ ထိုအခါအပြုပွဲမင်းကသင်သည်ကိုယ်အဖို့အထိုငှါ
 ၂ ပြောရသောအခွင့်ရှိသည်ဟုပေါလုအားဆိုလျှင်၊ ပေါလု
 ၃ သည်လက်ကိုဆန့်၍အပြစ်ဖြေရာစကားကိုဤသို့ပြော
 ၏။ အပြုပွဲမင်းကြီး။ ယုဒလူတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုအမှုလုပ်
 သမျှသောအရာမှာရှေ့တော်၌အပြစ်ဖြေရာစကားကို
 ယနေ့ပြောရမည်အကြောင်းကိုငှင်ထိုမျှမက။ ကိုယ်တော်
 သည်ယုဒထုံးတမ်း။ ပုစ္ဆာအမေးများကိုလေ့ကျက်တော်
 မူကြောင်းကိုငှင်အကျွန်ုပ်ထောက်၍ကိုယ်၌မဝီရိယရှိ
 သည်ဟုကိုယ်ကိုထင်မှတ်ပါ၏။ ထိုကြောင့်သင်ခံသော
 စိတ်တော်နှင့်အကျွန်ုပ်စကားကိုနားထောင်တော်မူမည်
 အကြောင်းအသနားတော်ခံပါ၏။
 ၄ ယေရှုလင်မြို့တွင်ကိုယ်အမျိုးသားချင်းတို့၏အထဲ
 ၌အကျွန်ုပ်နေသဖြင့်ငယ်သောအသက်အရွယ်မှစ၍အ
 ကျွန်ုပ်၏အနေအထိုင်အပြုအမူများကိုယုဒလူအပေါင်း
 ၅ တို့သည်သိကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်ယုဒဘာသာ၌အလွန်
 ကြပ်တည်းစွာသောနည်းဥပဒေကိုခံ၍ဖာရိရှဲဖြစ်သည်
 ကိုထိုသူတို့သည်သက်သေခံခြင်းငှါအထိုရှိလျှင်ရှေ့ဦး
 ၆ စွာကပင်သိကြပါ၏။ ဘုရားသခင်သည်ဘိုးဘေးများတို့

အားပေးတော်မူသောဂတိတော်ကိုထောက်၍မျှော်လင့်ခြင်းတရားအကြောင်းကြောင့် အကျွန်ုပ်သည်ယခုတွင်
 ၇ စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကိုခံရပါ၏။ ယခုလူတစ်ဆယ့်နှစ်မျိုး
 တို့သည်နေ့ညဉ့်မပြတ်ကျိုးစား၍ဘုရားဝတ်ကိုပြုသဖြင့်
 ထိုဂတိတော်ကိုခံရမည်ဟုမျှော်လင့်ခြင်းရှိကြ၏။ အိုအ
 ပြိဗုမင်းကြီး။ ထိုမျှော်လင့်ခြင်းတရားကိုအကြောင်းပြု၍
 ၈ ယခုလူတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုအမှုလုပ်ကြပါ၏။ သေလွန်
 သောသူတို့ကိုဘုရားသခင်ထမြောက်စေတော်မူမည်ဟု
 သောအယူကိုမယူအပ်ဟုသင်တို့သည်အဘယ်ကြောင့်
 ထင်ကြပါသနည်း။

နာဇရက်မြို့သားယောရှု၏နာမတော်နှင့်ဆန့်ကျင်
 သောအမှုများကိုပြုကောင်း၏ဟုအကျွန်ုပ်သည်မိတ်ထင်
 ၉ လျက်၊ ယောရှုထင်မြီ၌ထိုအမှုကိုပြုမိပါ၏။ ယဇ်ပရော
 ဟိတ်အကြီးတို့ထံ၌အခွင့်ရပြီးလျှင် သန့်ရှင်းသူအများ
 တို့ကိုထောင်ထဲမှာထောင်ထားပါ၏။ သူတို့သည်အသေ
 သတ်ခြင်းကိုခံရသောအခါ အကျွန်ုပ်သည်ဝန်ခံပါ၏။
 ၁၀ ၊ ထိုသူတို့သည်ဘုရားသခင်ကိုနှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှားစေခြင်း
 ၁၁ ၊ ဤအကျွန်ုပ်သည်အနိုင်အထက်ပြု၍ခပ်သိမ်းသောတရား
 ဇရပ်တို့၌ကြိမ်ဖန်များစွာဒဏ်ပေးပါ၏။ ပြင်းစွာသော
 အမှုကိုဒေါသနှင့်ရစ်မူးသဖြင့်တကျွန်းတနိုင်ငံတိုင်
 အောင်သူတို့ကိုညည်းဆဲနှိပ်စက်ပါ၏။

ထိုသို့ပြု၍ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့ပေးသောအ
 ၁၂ ခွင့်အရာနှင့်အကျွန်ုပ်သည်ဒဏ်သက်မြို့သို့သွားစဉ်တွင်
 ၁၃ ၊ နေ၏အရောင်ထက်မကသောအလင်းသည်အကျွန်ုပ်
 မှစ၍အကျွန်ုပ်နှင့်အတူသွားသောသူများပတ်လည်၌
 ကောင်းကင်ထဲကထွန်းတောက်သည်ကိုမွန်းတည့်အ
 ချိန်တွင်လမ်ထဲမှာအကျွန်ုပ်မြင်ရပါသည်အရှင်မင်းကြီး။

၁၄ ၊ အကျွန်ုပ်နှင့်ထိုသူအပေါင်းတို့သည်မြေပေါ်မှာလဲ၍နေ
 ကြသည်။ ဧရှာလု။ ဧရှာလု။ ငကိုအဘယ်ကြောင့်ညည်းဆဲ
 သနည်း။ ဇုတ်ချွန်ကိုခြေနှင့်ကျောက်လျှင်ခက်စွာသည်
 ဟုဟောပြောဘာသာအားဖြင့်ပြောသောစကားသံကိုအ

ကျွန်ုပ်ကြားလျှင်၊ သခင်။ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်သူ
 ၁၅ နည်းဟုအကျွန်ုပ်မေးလျှောက်သော်ငါကားသင်ညည်း
 ၁၆ ဆဲသောနာဇရက်မြို့သားယောရှုဖြစ်သတည်း။ သို့သော်
 ၊ လည်းထ၍မတ်တတ်နေလော့။ ငါသည်ယခုအမျိုးသား။

၁၇ တပါးအမျိုးသားတို့လက်မှသင့်ကိုကယ်လွှတ်၍သင်
 သည်ယခုမြင်ရသောအကြောင်းအရာတို့နှင့်နောက်မှ
 ငါသည်သင့်အားထင်ရှားသတုံသောအကြောင်းအရာ
 တို့မှာအမှုဆောင်ရှက်သောသူ။ လက်သေခံသောသူအရာ

၌သင့်ကိုခန့်ထားခြင်းငှါ ငါသည်သင့်အားထင်ရှား၏။
 တပါးအမျိုးသားတို့သည်မှောင်မိုက်မှအလင်းသို့ကူး
 မြောက်၍စာတန်၏အာဏာထဲမှဘုရားသခင်အထံ
 တော်သို့ပြောင်းလဲသောအားဖြင့်အပြစ်လွှတ်ခြင်းကျေး
 ဇူးကိုခံရမည်အကြောင်းနှင့်ငါ့ကိုယုံကြည်သောအားဖြင့်
 သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်သောသူတို့နှင့်ဆက်ဆံ၍အမွေ
 ခံရမည်အကြောင်း။ သူတို့၏မျက်စိကိုဖွင့်စေခြင်းငှါသူ
 တို့ဆီသို့သင့်ကိုငါစေလွှတ်မည်ဟုခန့်တော်မူ၏။

၁၈ အိုအပြိဗုမင်းကြီး။ ကောင်းကင်ကဖြစ်သောထိုဗျာ
 ဒိတ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်သည်နားမထောင်ဘဲမနေရပါ။

၁၉ ၊ လူတို့သည်နောင်တရရမည်။ နောင်တရခြင်းနှင့်ထိုက်
 တန်သောအကျင့်ကိုကျင့်ရမည်။ ဘုရားသခင်အထံတော်
 သို့ပြောင်းလဲရမည်ဟူ၍ဒဏ်သက်မြီ၌ရှေ့ဦးစွာဟော
 ပြောပြီးလျှင်ယောရှုထင်မြီမှစ၍ယခုပြည်အရပ်ရပ်၌နေ
 သောသူတို့အားငင်တပါးအမျိုးသားတို့အားငင်ဟော

၂၀ ပြောပါ၏။ ထိုအကြောင်းများကြောင့်ယခုလူတို့သည်
 မိတ်ဖွာန်တော်၌အကျွန်ုပ်ကိုဖမ်းဆီး၍ကွပ်မျက်ခြင်းငှါ

၂၁ အားထုတ်ကြပါ၏။ သို့ရာတွင်ဘုရားသခင်မစတော်မူ

၂၂ သောကျေးဇူးတော်ကိုအကျွန်ုပ်ခံရ၍ယခုတိုင်အောင်
 ၂၃ ရှိနေရပါ၏။ ခရစ်တော်သည်အသေသတ်ခြင်းကိုခံရ
 မည်ဟူ၍ငင်သေခြင်းမှအဦးဆုံးထမြောက်၍ယခုအမျိုး
 သား၊ တပါးအမျိုးသားတို့အားအလင်းကိုပေးမည်ဟူ၍
 ငင်မော့ရှေ့မှစသောပရောဖက်များတို့ဟောပြောသော
 စကားထက်အကျွန်ုပ်သည်မလွန်ဘဲလူအကြီးအငယ်
 တို့အားသက်သေခံ၍နေပါသည်ဟုလျှောက်လေ၏။

၂၄ ထိုသို့ပေါလုသည်အပြစ်ဖြေရာစကားကိုလျှောက်
 သောအခါဖေတ္တုမင်းကပေါလု။ သင်သည်သူရူးဖြစ်၏။

ထိုအတတ်များကိုသင်၍သူရူးအဖြစ်သို့ရောက်ခဲ့ပြီ

၂၅ ဟုကြီးသောအသံနှင့်ဆို၏။ ပေါလုကလည်းမြတ်တော်
 မူသောဖေတ္တုမင်း။ အကျွန်ုပ်သည်သူရူးမဟုတ်ပါ။ သမ္မာ

တရားနှင့်ငင်ကောင်းသောမိတ်နှင့်ငင်ရှည်သောစကား

၂၆ ကိုပြောပါ၏။ ဤအရာများကိုအပြိဗုမင်းကြီးသိတော်မူ
 ၏။ ထိုမင်းရှေ့တော်၌အကျွန်ုပ်အတည်အလင်းလျှောက်

ဝံ့ပါ၏။ ဤအမှုအရာတစ်ခုတစ်ရာကိုမျှမင်းကြီးမည်ဘဲနေ

တော်မမူဟုအကျွန်ုပ်ထင်ပါ၏။ အကြောင်းမူကား။

ဤအမှုသည်ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ပြုသောအမှုမဟုတ်
 ၂၇ ပါ။ အိုအပြိဗုမင်းကြီး။ ကိုယ်တော်သည်အနာဂတ္တိကျပ်
 စာကိုယုံတော်မူသလော။ ယုံတော်မူသည်ကိုအကျွန်ုပ်

၂၈ သိပါသည်ဟုလျှောက်၏။ အပြိဗုမင်းကလည်းသင်သည်

၂၆ ဟန် ဖြစ်လုပြီဟု ပေါလု အား ပြော ဆိုလျှင် ၊ ပေါလု က ကိုယ်တော်မှစ၍ ယနေ့တွင် အကျွန်ုပ်၏ စကားကို ကြားသောသူ အပေါင်းတို့သည် ဤသံကြိုးကိုထား၍ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့သောသူ ဖြစ်လုသည်သာမက ။ လုံးလုံး ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်ကို အကျွန်ုပ် ဆုတောင်းပါသည်ဟု
 ၃၀ လျှောက်လေ၏။ ။ ထိုအခါ မင်းကြီးနှင့် ဗေရနိတ်သည် ထ၍ မြို့ဝန်မင်းမှစသော အပေါင်းအဖော်များတို့နှင့် တကွ
 ၃၁ ၊ အချားသို့သွားပြီးလျှင် ဤသူသည် အသေသတ်ခြင်း။ အကျည်းထားခြင်းခံထိုက်သော အမှုကို မပြုဟု အချင်း
 ၃၂ ချင်းပြောဆိုကြ၏။ ။ အပြိပ္ပမင်းကလည်း ဤသူသည် ကဲသာဘုရင်၏ အယူတော်ကို ခံပါမည်ဟု မဆိုမိလျှင် ထွတ်သင့်သည်ဟု ဖေတ္တမင်းအား ဆို၏။

၂၇
 ၁ ထိုအခါ ငါတို့သည် ဣတဖ်ပြည်သို့ သင်္ဘောနှင့် ကူးရမည်အကြောင်းကို စီရင်ပြီးမှ ယုလိ အမည်ရှိသော
 ၂ ဩဂတ္တတပ်နှင့် ဆိုင်သော တပ်မှူးနှစ်ပါးလှစွာ အကျဉ်း
 ၃ ခံသော အချားသူတို့ကို အပ်ကြ၏။ ။ အာဒြမုတ္တိ သင်္ဘောကို စီး၍ အာဂ္ဂိပြည်နားသို့ ရှောက်သွားမည် အကြံနှင့်လွှင့်ကြ၏။ အာဂ္ဂိတ္တာ ခုအမည်ရှိသော။ မာကေဒေါနိပြည်
 ၄ သက်သာလောနိတိမြို့သားသည် ငါတို့နှင့် ပါ၏။ ။ နက်ဖန်နွေတွင် ဖိနုန်မြို့သို့ ဆိုက်ကြပြီးလျှင် ပေါလုသည် မိမိအဆွေခင်ပွန်းတို့ထံသို့ သွား၍ သူတို့၏ လုပ်ကျွေးပြုစုခြင်းကို ခံရမည်အကြောင်း ယုလိသည် ကျေးဇူးပြု၍ အခွင့်ပေး
 ၅ လေ၏။ ။ ထိုမြို့မှ ထွက်၍ လေမသင့်သောကြောင့် ကုပရကျွန်းမြောက်ဘက်နားသို့ ရှောက်သွားသဖြင့် ကိလိကီ
 ၆ ပြည်။ ။ ပုံဖုလိပြည်နှင့် စပ်သော ပင်လယ်ကို ကူး၍ လုကီပြည် မရမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ ။ ထိုမြို့၌ ဣတဖ်ပြည်သို့ ကူးသော အာလေဇန္ဒြီ သင်္ဘောကို တပ်မှူးသည် တွေ့၍ ထို
 ၇ သင်္ဘောထဲသို့ ငါတို့ကို သွင်းထားလေ၏။ ။ နွေးနွေးသာသွား၍ နေ့ရက်ကာလကြာသော အခါ ပင်ပန်းစွာ ကျိုးစား၍ ကနိန်မြို့နှင့် တည့်တည့် ရောက် ပြီးမှ လေမသင့်သောကြောင့် ကရေတေကျွန်းအရှေ့ဘက်။ သာလနုန်မြို့အနား
 ၈ သို့ပင် ပန်းစွာ ရှောက်သွား၍ ၊ လာသဲမြို့နှင့် အနီး။ ကာလုလိမင်အမည်ရှိသော အရပ်သို့ ရောက်ကြ၏။ ။
 ၉ ကာလကြာသည်ရှိသော် ကြီးစွာသော ဥပုသ်နေ့လွန်၍ ပင်လယ်မကူးသင့်သောလဥတုအချိန် ဖြစ်သည်ကို ပေါ
 ၁၀ လုသည် ထောက်၍ ၊ အချင်းလူတို့။ ယခုမှာ ပင်လယ်ကူးလျှင် သင်္ဘောနှင့် ကုန်များတို့သည် ဆုံးရှုံးသည့်သာမက။

ငါတို့ အသက်ပျက်စီးရာသော ဘေးအန္တရာယ်ရောက်
 ၁၁ မည်ကို ငါထင်မြင်သည်ဟု သတိပေး၏။ ။ သို့သော်လည်း တပ်မှူးသည် ပေါလုစကားကို နားမထောင်ဘဲ တက်မကိုင်
 ၁၂ စကားနှင့် သင်္ဘောသူကြီးစကားကို နားထောင်၏။ ။ ထိုမြို့ဆိပ်၌ ဆောင်းကာလပတ်လုံး မနေသင့်သောကြောင့် တဖန်လွှင့်ပြန်၍ ဖိနုန်မြို့ဆိပ်သို့ ဖြန့်လျှင် ထိုဆိပ်၌ ဆောင်းကာလကို လွန်စေသော်သာ ၍ ကောင်းမည်ဟု လူအများတို့သည် ဆိုကြ၏။ ။ ဖိနုန်ဆိပ်ကား ကရေတေကျွန်း၌ ရှိ၏။ အနောက်မြောက်သို့ ၎င်း အနောက်တောင်သို့ ၎င်း
 ၁၃ မျက်နှာ ပြု၏။ ။ တောင်လေသည် ဖြည်း ညှင်းစွာ လာသော အခါ ယခုမြို့၌ သည်ဟု စိတ်ထင်နှင့်လွှင့်၍ ကရေ
 ၁၄ တေကျွန်းနားသို့ ရှောက်သွားကြ၏။ ။ ကာလမကြာမ မြင့်မြင့်ခုကလုနုန်အမည်ရှိသော လေပြင်းမုတိုင်းသည်
 ၁၅ သင်္ဘောကို ထိုက်၍ ၊ တဟုန်တည်း ဆောင်သွားသဖြင့် သင်္ဘောသည် ထိုလေကို မခံနိုင်သောကြောင့် ငါတို့သည်
 ၁၆ အားလျော့၍ လေထိုက်ရာသို့ ပါလွှင့်ကြ၏။ ။ ကလောဒေကျွန်းနားမှာ ပြေးစဉ်တွင် သံပန်ကို မပျက်စေခြင်းငှါ ပင်
 ၁၇ ပန်းစွာ ကျိုးစား၍ ၊ သင်္ဘောပေါ်သို့ တင်ပြီးလျှင် သင်္ဘောကို ခိုင်ခံ့စေခြင်းငှါ ကြိုးနှင့် ပတ်စည်းကြ၏။ ။ သောင်ပေါ်မှာ တင်မည်ကိုလည်း မိုးရိမ်သောကြောင့် ရွက်ကို သိမ်း
 ၁၈ သဖြင့် လေထိုက်ရာသို့ ပါလွှင့်ကြ၏။ ။ ထိုင်းထ အားကြီးသောကြောင့် အဖွန်တုန်ထုပ်၍ နက်ဖန်နွေဝန်ကို ထုတ်
 ၁၉ ပြစ်ကြ၏။ ။ ဆုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ သင်္ဘောတန်ဆာ
 ၂၀ များကို ကိုယ်လက်နှင့် ကိုင်ယူ၍ ပြစ်လိုက်ကြ၏။ ။ နေ့လ။ ကြယ်နက္ခတ်တို့ ကိုတာရှေ့စွာ မမြင်ရ၍ မိလိန်းသက်မုတိုင်းအား ကြီးသေးသဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟု မျှော်စရာအခွင့်အလျှင်းမရှိ။
 ၂၁ အစာကို မစားဘဲ ကြာမြင့်စွာ နေကြပြီးမှ ပေါလုသည် ထိုသူတို့၏ အလယ်၌ ထ၍ အချင်းလူတို့။ စကားကို နားထောင်၍ ကရေတေကျွန်းမှ လွှင့်ဘဲနေလျှင် ဤပျက်စီး
 ၂၂ ဆုံးရှုံးခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ရကြ၏။ ။ ယခုတွင် စိတ်သက်သာခြင်းရှိကြလေ။ ။ အကြောင်းမူကား။ သင်္ဘောဆုံးခြင်းမှ တပါး သင်တို့တွင် အဘယ်သူမျှ အသက်မဆုံးရ။ ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါတို့ပိုင်တော်မူ၍ ငါတို့ကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ယနေ့
 ၂၃ ညဉ့်တွင် အနားမှာ ပေါ်လာလျက် ၊ ပေါလု။ သင်သည် မိုးရိမ်နှင့်။ ကဲသာဘုရင် ရှေ့သို့ ရောက်ရမည်။ သင်နှင့် အတူပင်လယ်ကူးသောသူ အပေါင်းတို့ကို ဘုရားသခင်
 ၂၄ သည် သင့်အား ပေးတော်မူပြီဟု ဆို၏။ ။ ထိုကြောင့် အချင်း

လူတို့။သက်သးခြင်းရှိကြလေ။အားမိန့်တော်မူသည်
အတိုင်းဖြစ်စိမ့်မည်ဟုငါသည်ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု
၂၆ ချီယုံခြင်းရှိ၏။ သို့သော်လည်းတရံတရသော ကျွန်းပေါ်
မှာသဘောတင်၍ပျက်ရမည်ဟုပေါလုဆို၏။

၂၇ တဆယ်လေးရက် မြောက်သောနေ့ညည့်ရောက်
သောအခါငါတို့သည်အာဗြဟံလယ်တွင်အရပ်လေးမျက်
နှာသို့လူးလာသွားကြစည်။သန်းခေါင်အချိန်၌တရံတရ
သောကမ်အနီးသို့ရောက်လှသည်ဟုသဘောသားတို့
၂၈ သည်ထင်မှတ်သဖြင့်၊ ရေကိုစမ်းလျှင်အလံ့နှစ်ဆယ်ရှိ
သည်ကိုတွေ့ကြ၏။ထိုမှစပြီးစည်းလွန်ပြန်လျှင်တဖန်ရေ
၂၉ ကိုစမ်း၍တဆယ်ငါးလံရှိသည်ကိုတွေ့ကြ၏။ကျောက်
ကိုဘိုက်မိပြဲစိုးရိမ်သောကြောင့်သဘောဦးမှကျောက်
ဆူးလေးလက်ကိုချ၍ရိမ်းလင်းပါစေဟုဆုတောင်းကြ
၃၀ ၏။ သဘောသားတို့သည်သဘောကိုစွန့်သွားမည်ဟု
အကြံရှိသည်နှင့်သဘောဦးသို့သွား၍ကျောက် ဆူးချ
၃၁ ဟန်ပြုလျက်သံပန်ကိုလျှော့စည်တွင်၊ ပေါလုက၏သူ
တို့သည်သဘောပေါ်၌မနေလျှင်သင်တို့သည်ချစ်သာ
၃၂ မရနိုင်ကြဟုတပ်မှူးမှစ၍စစ်သူရဲတို့အားဆို၏။ ထို
အခါစစ်သူရဲတို့သည်သံပန်ကြိုးကိုချတ်ဖြတ်၍ချလိုက်
ကြ၏။

၃၃ ရိမ်းလင်းလှသောအခါအစာကိုစားစေခြင်းငှါပေါ
လုသည်လူအပေါင်းတို့ကိုဘိုက်တွန်းလျက်သင်တို့သည်
တဆယ်လေးရက်ပတ်လုံးမျှော်လင့်၍ယနေ့တိုင်အောင်
၃၄ အစာမစားဘဲဝတ်မွတ်လျက်နေကြ၏။ ထိုကြောင့်အစာ
စားကြလေ။ စားလျှင်ချစ်သာရခြင်းအကြောင်းဖြစ်
၃၅ ဖိမ့်မည်။ သင်တို့ဆံ့ချည်တပင်မျှမပျက်စီးရဟုဆိုပြီး
လျှင်ပေါလုသည်မုန့်ကိုယူ၍ထိုသူများရှေ့၌ဘုရားသခင်
၃၆ ၏ကျေးဇူးတော်ကိုမျိုးမွန်ပြီးမှမုန့်ကိုဖဲ့၍စားလေ၏။ ထို
သူအပေါင်းတို့သည်လည်းဗတ်သက်သာခြင်းရှိ၍အစာ
၃၇ ကိုစားကြ၏။ ထိုသဘော၌ပါသောသူများတို့သည်အ
ရေအတွက်အားဖြင့်နှစ်ရာခန့်ကျပ်ချောက်ယောက်ရှိ
၃၈ သတည်း။ ဝစ္စာစားပြီးမှဆံ့စပါးကိုပင်လယ်ထဲသို့ပြစ်ချ
၍သဘောကိုပေါ့စေကြ၏။

၃၉ ရိမ်းလင်းသောအခါထိုအရပ်ကိုမထိသော်လည်း
ထောင့်ကွေ့တခု၌သဘောဆိပ်ရှိသည်ကိုမြင်သော
ကြောင့်သဘောကိုအထဲသို့သွင်းနိုင်လျှင်သွင်းမည်ဟု
၄၀ အကြံရှိကြ၏။ ကျောက်ဆူးတို့ကိုလွှတ်၍ပင်လယ်ထဲ
သို့ချလိုက်ပြီးမှတက်မတို့ကိုဆိုင်းသောကြိုးများကို

ပြည်၍ရွက်ကိုလေ၌ဖြန့်ဖြင့်လျက်ကမ်းနားသို့တိုက်သွား
၄၁ ကြ၏။ ရေဆိုင်ရာသို့ရောက်လျှင်သဘောကိုသောင်
ပေါ်မှာတင်စေ၍ဦးမထွပ်ဘဲနေသဖြင့်ဝဲကိုထိုင်းတံဖိုး
၄၂ ရိုက်သောကြောင့်ကျိုး၏။ ထိုအခါအကျဉ်းခံသောသူ
တို့သည်ကုန်းသို့ကူး၍ပြေးမည်ကိုစိုးရိမ်သောကြောင့်
၄၃ စစ်သူရဲတို့သည်သတ်မည်ဟုအကြံရှိကြ၏။ တပ်မှူး
သည်ပေါလုကိုချစ်သာစေခြင်းငှါအထိုရှိသဖြင့်စစ်သူရဲ
တို့၏အကြံကိုမြစ်တား၍ကူးနိုင်သောသူတို့သည်အ
၄၄ ရင်ဆင်း၍ ကုန်းသို့သွားစေခြင်းငှါရင်၊ ကြွင်းသောသူ
တို့သည်ပျည်များမှစ၍ သဘောတန်ဆာများကိုစီးစေ
ခြင်းငှါရင်စီရင်လေ၏။ ထိုသို့လူအပေါင်းတို့သည်ဘေး
နှင့်လွတ်၍ကုန်းပေါ်သို့ရောက်ကြ၏။

၂၈ ကုန်းပေါ်သို့ရောက်သောအခါထိုကျွန်းကားမေထီ
၂ တေကျွန်းဖြစ်သည်ကိုသိကြ၏။ ရိမ်းရွာ၍ချစ်သော
ကြောင့်လူရိုင်းတို့သည်မီးမွှေးပြီးလျှင်ငါတို့အခါင်း
၃ ကိုလက်ခံ၍အထူးသဖြင့်ကျေးဇူးပြုကြ၏။ ပေါလုသည်
ထင်းကိုစုသိမ်း၍မီးပေါ်မှာလည်စည်တွင်မြှေးဆိုးသည်
မီးငွေ့ထဲကထွက်၍ပေါလု၏လက်ကိုတွယ်လျက်နေ
၄ ၏။ ထိုလူရိုင်းတို့သည်မြင်လျှင်ဤသူကားလူအသက်ကို
သတ်သောသူအမှန်ဖြစ်၏။ ပင်လယ်ဘေးမှလွတ်သော်
လည်းအသက်ရှင်စေခြင်းငှါတရားသင်အခွင့်မပေးဟု
၅ အချင်းချင်းဆိုကြ၏။ ပေါလုသည်မြွေကိုမီးထဲသို့ခါချ
၆ ၍အဘယ်ဘေးမှမသင့်။ သူသည်တကိုယ်လုံးရှောင်
မည်။ တဏှာချင်းတွင်လဲ၍သေမည်ဟုထိုသူတို့သည်
ကြာမြင့်စွာလင့်သော်လည်းသူ၌မကောင်းသောအပြစ်
တရံတရကိုမျှမမြင်လျှင်သဘောပြောင်းလဲ၍ဤသူကား
နတ်ဘုရားဖြစ်သည်ဟုဆိုကြ၏။

၇ ထိုအရပ်နှင့်မနီးမဝေးပုဗ္ဗသိအမည်ရှိသောကျွန်းသူ
ကြီး၏နေရာရှိ၏။ ထိုသူကြီးသည်ငါတို့ကိုလက်ခံ၍သုံး
၈ ရက်ပတ်လုံးကောင်းမွန်စွာလုပ်ကျွေးပြုစုလေ၏။ ပုဗ္ဗသိ
မင်း၏အဖေသည်ဖျားနာ၍ဝင်ကျသွေးသွန်နာ၍သုံးလုံး
နေသည်ကိုပေါလုဝင်၍ဆုတောင်းပြီးမှသူအပေါ်၌လက်
၉ တင်၍အနာကိုညှိမ်းစေ၏။ ဤသို့ပြုသောကြောင့်ထို
ကျွန်း၌အနာရောဂါစွဲသောအချားသူရှိသမျှတို့သည်လာ
၁၀ ခ်ချစ်သာခြင်းကိုရကြ၏။ ထိုသူတို့သည်များစွာသော
လက်ဆောင်တို့ကိုပေး၍ငါတို့သည်လွန်ပြန်သောအခါ
ရိက္ခာများကိုလည်းသဘောပေါ်သို့တင်ကြ၏။

၁၁ သုံးလလွန်လျှင်နတ်သားအဖွဲ့တို့၏ရုပ်တူပါသော။
ထိုကျွန်း၌ဆောင်းကာလပတ်လုံးနေခဲ့ဘူးသောအခါ

၁၂ ဖြစ်သကဲ့သို့ကိုယ်တိုင်သည် စီးပြန်၍ သုရကုတ်မြို့သို့
 ၁၃ ဆိုက်လျှင်သုံးရက်နေကြ၏။ ထိုမြို့မှထွက်ပြန်၍ ခိုက်
 သွားသဖြင့်ရေချန်မြို့သို့ရောက်၍တရက်နေပြီးမှတောင်
 လေလာသောကြောင့်နှစ်ရက်တွင်ပေါ်တယောထိမြို့သို့
 ၁၄ ရောက်ကြ၏။ ထိုမြို့၌ညီအစ်ကိုအချို့တို့ကိုတွေ့၍ခုနစ်
 ရက်နေကြပါဟုသူတို့သည်တောင်းပန်သည်အတိုင်း
 ၁၅ နေပြီးမှရောမမြို့သို့ခရီးသွားကြ၏။ ရောမမြို့သားညီ
 အစ်ကိုတို့သည်ငါတို့လာကြောင်းကိုကြားသိကြလျှင်
 ခရီးဦးပြုအံ့သောငှါအချို့တို့သည်အဗွီဈေးတိုင်
 အောင်ရင်အချို့တို့သည်သုံးဖရပ်တိုင်အောင်ရင်လာ
 ကြ၏။ ပေါလုသည်ထိုသူတို့ကိုမြင်လျှင်ဘုရားသခင်၏
 ကျေးဇူးတော်ကိုမျိုးခွဲ၍မိတ်သက်သာခြင်းသို့ရောက်
 ၁၆ လေ၏။ ရောမမြို့သို့ရောက်ကြသောအခါတပ်မှူးသည်
 အကျည်းခံသောသူတို့ကိုကိုယ်ရံတော်မှူး၌အပ်လေ
 သော်ပေါလုသည်မိမိကိုစောင့်သောစစ်သူရဲတယောက်
 နှင့်အတူမိမိအလိုအလျောက်နေရသောအခွင့်ကိုရ၏။

၁၇ သုံးရက်လွန်သောအခါပေါလုသည်ယုဒလူအကြီးအ
 ကဲတို့ကိုခေါ်၍စုဝေးစေပြီးလျှင်ညီအစ်ကိုတို့။ အကျွန်ုပ်
 သည်ယုဒလူမျိုးကိုမပြစ်မှား။ မိမိတို့ဖောက်ကျသော
 ထုံးတမ်းကိုမပယ်သောသူဖြစ်လျက်ပင်ယေရှုလင်မြို့
 သားတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုအကျည်းထား၍ရောမလူတို့
 ၁၈ လက်သို့အပ်လိုက်ကြ၏။ ရောမလူတို့သည်အကျွန်ုပ်ကို
 စစ်ကြောပြီးမှသေထိုက်သောအပြစ်တရံတရံကိုမျှမ
 ၁၉ တွေ့သဖြင့်ထွက်ခြင်းငှါအလိုရှိကြ၏။ ထိုအလိုကိုယုဒလူ
 တို့သည်ဆီးတားသောအခါကသာဘုရင်၏အယူတော်
 ကိုခံပါမည်ဟုအကျွန်ုပ်ဆိုရ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်အမျိုး
 သားချင်းတို့ကိုအပြစ်တင်စရာတစ်ခုခုရှိသောကြောင့်
 ဆိုသည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့်သင်တို့ကိုမြင်၍နှုတ်ဆက်
 ၂၀ ခြင်းငှါအကျွန်ုပ်ခေါ်ပါပြီ။ ဣသရေလအမျိုး၏မျှော်လင့်
 ရာအတွက်ကြောင့်အကျွန်ုပ်သည်ဤသံကြီးနှင့်ချည်
 ၂၁ နှောင်ခြင်းကိုခံရပါ၏ဟုပြောဆိုလျှင်၊ ထိုသူတို့ကသင်
 ၏အကြောင်းကိုကြားလိုက်သောစာကိုယုဒပြည်မှအ
 ကျွန်ုပ်တို့မရကြ။ ထိုပြည်မှလာသောညီအစ်ကိုတို့တွင်
 အဘယ်သူမျှသင်၌အပြစ်ရှိကြောင်းကိုမကြားမပြောပါ။
 ၂၂ ၊ သို့သော်သည်းဤဘာသာသည်အရပ်ရပ်တို့၌ကဲ့ရဲ့အ

ပြစ်တင်ခြင်းကိုခံရသောဘာသာဖြစ်သည်ကိုအကျွန်ုပ်
 တို့သိကြသည်ဖြစ်၍သင်၏အယူဝါဒကိုသင်သည်ကိုယ်
 တိုင်ဖော်ပြသောစကားကိုအကျွန်ုပ်တို့သည်နားထောင်
 ၂၃ သင့်သည်ထင်ပါ၏ဟုဆိုကြလျှင်၊ နေ့ရက်ကိုချိန်းချက်
 ၍လူများတို့သည်ပေါလုတည်းခိုရာအရပ်သို့လာကြသည်
 ရှိသော်ပေါလုသည်ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အကြောင်း
 ကိုသက်သေခံသဖြင့်၎င်းထိုသူတို့သည်ယေရှု၏အ
 ကြောင်းများကိုယုံကြည်စေခြင်းငှါမောရှေ၏ပညတ္တိ
 ကျမ်းနှင့်အနာဂတ္တိကျမ်းတို့ကိုအဖွဲ့ပြု၍ပျားယောင်းသွေး
 ဆောင်သဖြင့်၎င်းနံနက်အချိန်မှစ၍ညအချိန်တိုင်အောင်
 ထုတ်ဖော်ဟောပြောလေ၏။

၂၄ အချို့တို့သည်ပေါလု၏စကားကိုယုံကြ၏။ အချို့တို့
 ၂၅ သည်မယုံဘဲနေကြ၏။ ထိုသို့အချင်းချင်းသဘောကွဲပြား
 ၍သွားကြ၏။ သွားကြစဉ်တွင်ပေါလုသည်စကားတစ်ခွန်း
 ကိုပြောလိုက်သည်မှာ။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်
 ပရောဖက်ဟောရှာယအားဖြင့်မိန့်တော်မူချက်ဟူမူကား။
 ၂၆ ၊ သင်တို့သည်ကြားလျက်ပင်အနက်ကိုနားမမည်ဘဲ
 ကြားကြသိမည်။ မြင်လျက်ပင်အာရုံမပြုဘဲမြင်ကြသိမည်
 ၂၇ မည်ဟုထိုလူမျိုးရှိရာသို့သွား၍ပြောလေ့။ အကြောင်း
 မူကား။ သူတို့မျက်စိမမြင်။ နားမကြား။ စိတ်နှစ်လုံးမ
 သိ။ အကျင့်မပြောင်းလဲ။ သူတို့အနာရောဂါကိုငါမည်မေး
 စေရသည်တိုင်အောင်သူတို့၏စိတ်နှစ်လုံးသည်မိက်
 လျက်။ နားသည်ထိုင်းလျက်။ ကိုယ်မျက်စိကိုပိတ်
 လျက်ရှိကြ၏ဟုငါတို့ဘိုးဘေးများအားလျှောက်ပတ်
 ၂၈ စွာမိန့်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့်ဘုရားသခင်၏ကယ်တင်
 တော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်ကိုတံပါးအမျိုးသားတို့အား
 ပေးလိုက်သည်ဖြစ်၍သူတို့သည်နားထောင်မည်အရာ
 ၂၉ ကိုသင်တို့သိမှတ်ကြလေ့ဟု။ ပေါလုပြောဆိုပြီးမှယုဒ
 လူတို့သည်သွား၍အချင်းချင်းများစွာသောဆွေးနွေးနှိုး
 နှောခြင်းရှိကြ၏။

၃၀ ထိုနောက်မှပေါလုသည်နှစ်နှစ်ပတ်လုံးမိမိငှါ
 သောအိမ်၌နေသဖြင့်မိမိထံသို့လာသောသူအပေါင်းတို့
 ၃၁ ကိုညွှန်ခံ၍၊ အဘယ်သူမျှမမြစ်တားဘဲဘုရားသခင်၏
 နိုင်ငံတော်အကြောင်းကိုအတည့်အလင်းဟောပြော၍
 သခင်ယေရှုခရစ်၏အကြောင်းများကိုသွန်သင်ပြသ
 လျက်နေ၏။

ရှင်လုကာစိရင်ရေးထားသောတမန်တော်ဝတ္ထုပြီး၏။

၁ လူ့ဘဝအားဖြင့်ဒါဝိဒ်အမျိုးဖြစ်တော်မူထသော။
| သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူ၍သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
၄ အားဖြင့်တန်ခိုးနှင့်တကွဘုရားသခင်၏သားတော်ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်တည်းဟူသောမိမိသားတော်ကိုအကြောင်းပြု၍ဘုရားသခင်သည်ရှေးကမိမိပရောဖက်များအားဖြင့်သန့်ရှင်းသောကျမ်းစာ၌ဂုဏ်ထူးတော်မူသောဝေဂေလိတရားကိုဟောစေခြင်းငှါရှေးချယ်ခွဲထား၍တမန်တော်အရာ၌ခန့်ထားသောယေရှုခရစ်၏ကျွန်ငါပေါလုသည်။ ဘုရားသခင်ချစ်တော်မူ၍သန့်ရှင်းသူအရာ၌ခန့်ထားသော
၇ ရောမမြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့ကိုကြားလိုက်ပါ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့်ငါတို့အဖတည်းဟူသောဘုရားသခင်အထံတော်ကကျေးဇူးတော်နှင့်ညီမိသက်ခြင်းသည်သင်တို့၌ရှိပါစေသော။ သခင်ယေရှုခရစ်၏နာမတော်ကိုအမှီပြု၍လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်ယုံကြည်နားထောင်စေခြင်းငှါထိုသခင်ထံ၌ကျေးဇူးတော်နှင့်တမန်တော်အရာကိုငါတို့သည်ခံရကြပြီ။ ထိုသခင်ခေါ်ထားတော်မူသောသင်တို့သည်လည်းထိုလူမျိုးတို့၌အပါအဝင်ဖြစ်ကြ၏။
၈ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းအရာသည်မြေတပြင်လုံး၌အနှံ့အပြားကျော်စေသည်ဖြစ်၍သင်တို့အကြောင်းကြောင့်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ငါ၏ဘုရားသခင်ကျေးဇူးတော်ကိုရှေ့ဦးစွာငါမျိုးမွင်၏။ ငါသည်သင်တို့ကိုမချွေးမလပ်အောင်းမေ့၍အစည်မပြတ်ဆုတောင်းပဌနာပြုသည့်ဘုသားတော်၏ဝေဂေလိတရားကိုဟောလျက်အမှုတော်ကိုစိတ်ဝိညာဉ်နှင့်တကွငါဆောင်ရွက်၍ငါကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်သည်ငါ၏သက်သေခံဖြစ်တော်မူ၏။ မကြာမမြင့်မှီဘုရားသခင်အလိုတော်အားဖြင့်အဆင်သင့်၍သင်တို့ရှိရာသို့ငါလာရသောအခွင့်တရံတရံရှိပါမည်အကြောင်းဆုတောင်းပဌနာပြု၏။ သင်တို့သည်ခြံမြို့ခံမည်အကြောင်း။ ငါသည်သင်တို့၌ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးတရံတရံကိုအပ်ပေးခြင်းငှါသင်တို့ကိုအလွန်
၁၂ ထွေမြင်ချင်ပါ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်ငါနှင့်သင်တို့သည်

ယုံကြည်သောအားဖြင့်အချင်းချင်းအားရသက်သာခြင်းသို့ရောက်ကြမည်အကြောင်းကိုဆိုလိုသတည်း။
၁၃ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါသည်အချားသောတပါးအမျိုးသားတို့တွင်အကျိုးကိုရသကဲ့သို့သင်တို့တွင်လည်းအကျိုးတရံတရံကိုရခြင်းငှါသင်တို့ရှိရာသို့သွားမည်ဟုအဖန်ဖန်အကြံရှိကြောင်းကိုသင်တို့မသိဘဲနေစေခြင်းငှါငါအလိုမရှိ။ ထိုသို့အကြံရှိသော်လည်းယခုတိုင်အောင်မြစ်
၁၄ တားသောအကြောင်းရှိ၏။ ဟေလသလူဖြစ်စေ။ လူရိုင်းဖြစ်စေ။ ပညာရှိဖြစ်စေ။ ပညာမဲ့ဖြစ်စေ။ လူအမျိုးမျိုးတို့၏
၁၅ ကျွေးသည်ငါ၌တင်လျက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်ငါတတ်နိုင်သမျှအတိုင်းရောမမြို့သားဖြစ်သောသင်တို့အားဝေဂေလိတရားကိုဟောခြင်းငှါစေတနာစိတ်ရှိ၏။ ငါသည်ခရစ်တော်၏ဝေဂေလိတရားကြောင့်ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။ အကြောင်းမူကား။ ထိုတရားသည်ရှေ့ဦးစွာ၌ယုဒလူနောက်၌ဟေလသလူ။ ယုံကြည်သမျှသောသူအပေါင်းတို့ကိုကယ်တင်စေသောဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ဖြစ်
၁၆ ၏။ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ မြောင့်မတ်သောသူသည်ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်အသက်ရှင်လိမ့်မည်ဟုကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီယုံကြည်ခြင်း၌တည်သောဘုရားသခင်၏မြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည်ယုံကြည်ခြင်းအဖို့အလိုငှါဝေဂေလိတရားအားဖြင့်ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။
၁၇ သမ္မတတရားကိုအဓမ္မဖြင့်ဆီးတားနှိပ်စက်သောသူတို့ပြုတတ်သောဘုရားမဲ့နေခြင်းအမှု။ တရားကိုလွန်ကျူးခြင်းအမှုအမျိုးမျိုးတို့တဖက်၌ဘုရားသခင်၏အမျက်
၁၈ တော်သည်ကောင်းကင်မှထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သိအပ်သောဘုရားသခင်၏အကြောင်းအရာတို့သည်သူတို့တွင်ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။
၁၉ ဘုရားသခင်သည်သူတို့အားပြတော်မူပြီ။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရာများကိုထောက်ရှုသဖြင့်ထာဝရတန်ခိုးတော်နှင့်ထာဝရအဖြစ်တော်တည်းဟူသောမျက်မြင်မရသောဘုရားသခင်၏အရာတို့သည်ကမ္ဘာတည်သည်ကာလမှစ၍ထင်ရှား

လျက်ရှိကြ၏။ထိုကြောင့်သူတို့သည်ကိုယ်အပြစ်ကို
 ၂၀ မဖုံးနိုင်ရာ။အကြောင်းမူကား။ထိုသူတို့သည်ဘုရား
 သခင်ကိုသိလျက်ပင်ဘုရားသခင်ကိုမျိုးမွမ်သင့်သည်
 အတိုင်းမချီးမွမ်း။ကျေးဇူးတော်ကိုလည်းမသိမမှတ်။
 အချည်းနှီးတွေးဆခြင်း။သတ်မရှိသောမိတ်နှစ်လုံးရိုက်
 ၂၂ မဲခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ပညာရှိရောင်ဆောင်လျက်
 ၂၃ နှင့်လူရိုက်အရာ၌တည်ကြသည်ဖြစ်၍၊မဖောက်ပြန်
 မပျက်စီးနိုင်သောဘုရားသခင်၏၊ဂုဏ်တော်ကိုပယ်
 လျက်ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သောလူ၏ရုပ်တု။သား
 ငှက်အစရှိသော။တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်၏ရုပ်တုတို့
 ကိုဘုရားသခင်အရာ၌မျိုးမြောက်ကြ၏။
 ၂၄ ထိုကြောင့်သူတို့သည်မိမိတို့ကိုယ်ကာယ၏အသရေ
 ကိုအချင်းချင်းရှုတ်ချမည်အကြောင်း။ဘုရားသခင်သည်
 သူတို့ကိုသူတို့၏ကိလေသာမိတ်ညစ်ညူးခြင်းလက်သို့
 ၂၅ အပ်လိုက်တော်မူ၏။သူတို့သည်မှန်သောဘုရားသခင်
 အရာ၌အမှားကိုသားလျက်ဖန်ဆင်းတတ်သောသခင်ကို
 ပယ်၍ဖန်ဆင်းအပ်သောအရာကိုဝတ်ပြုကိုးကွယ်သော
 သူဖြစ်ကြ၏။ထိုသခင်သည်သာဝရမင်္ဂလာရှိတော်မူ၏။
 ၂၆ အာမင်။ထိုသို့ပြုကြသောကြောင့်ဘုရားသခင်သည်
 သူတို့ကို၂၁ကြောက်ဖွယ်သောကိလေသာလက်သို့
 အပ်လိုက်တော်မူ၏။အာဟံသို့နည်းဟူမူကား။မိမိတို့
 သည်ပကတိထုံးစံကိုစွန့်၍ပကတိနှင့်ဆန့်ကျင်ဖက်ထုံး
 ၂၇ စံကိုလိုက်ကြ၏။ထိုအတူ။ပေတကျားတို့သည်လည်း
 မိမိနှင့်ဆက်ဆံခြင်းပကတိထုံးစံကိုစွန့်၍အချင်းချင်း
 ကိလေသာမိတ်ပူသောင်သဖြင့်၂၁ကြောက်ဖွယ်သော
 အမှုကိုပေတကျားချင်းပြုလျက်မိမိတို့မှားယွင်းခြင်းနှင့်
 ၂၈ အလျောက်မိမိတို့အပြစ်ဒါဏ်ကိုခံရကြ၏။ထိုသူတို့
 သည်ဘုရားသခင်ကိုမသိမမှတ်ထိုသည်ဖြစ်၍မလျောက်
 ပတ်သောအမှုကိုပြုစေမည်အကြောင်း။ဘုရားသခင်
 သည်သူတို့ကိုမောဟလက်သို့အပ်လိုက်တော်မူသည်နှင့်
 ၂၉ အညီ၊သူတို့သည်အလုံးစုံသောအဓမ္မကျင့်ခြင်း။မတရား
 သောမေရန်ကိုပြုခြင်း။ဆိုးညစ်ခြင်း။လောဘတ္တန်ကျူး
 ခြင်း။မနာလိုခြင်း။ညှူရခြင်း။လူအသက်ကိုသတ်ခြင်း။
 ရန်တော့ခြင်း။ဗျာဓိပျားခြင်း။သူတပါးကိုမြင်ပြင်းခြင်း
 ၃၀ တို့နှင့်ပြည့်စုံသောသူ။ချောစားသောသူ။ဆဲရေးသော
 သူ။ဘုရားသခင်ကိုမုန်းသောသူ။ကြိတ်တင်သောသူ။မာ
 နထောင်ထားသောသူ။ဝါကြွားသောသူ။မတတ်ကောင်း
 သောအတတ်ကိုစီရင်သောသူ။မိဘစကားကိုနားမ
 သောငိုသောသူ။သတ်မရှိသောသူ။သစ္စာပျက်သောသူ။

၃၁ | မိဘသားမယားစသည်တို့ကိုမချင်သောသူ။ရန်ညှိုး
 ထားသောသူ။သနားခြင်းကရုဏာမိတ်မရှိသောသူဖြစ်
 ၃၂ ကြ၏။ထိုသို့ကျင့်သောသူတို့သည်သေပြစ်ကိုခံထိုက်
 သည်ဟုဘုရားသခင်စီရင်တော်မူကြောင်းကိုထိုသူတို့
 သည်သိလျက်ပင်ကိုယ်တိုင်ကျင့်သည်သာမက။ထိုသို့
 ကျင့်သောသူတို့၌အားရဝမ်းမြောက်ကြ၏။
 ၃၃ သူတပါးကိုစစ်ကြောစီရင်တတ်သောသူ။သင်
 သည်ကိုယ်အပြစ်ကိုမဖုံးနိုင်ရာ။အကြောင်းမူကား။သင်
 သည်ဝစ်ကြောစီရင်သောအမှုကိုပင်ကိုယ်တိုင်ပြုသည်
 ၃၄ ဖြစ်၍သူတပါးကိုစစ်ကြောစီရင်သည်တွင်ကိုယ်အပြစ်
 ၃၅ ရှိကြောင်းကိုစီရင်ဆုံးဖြတ်ရာရောက်၏။ဘုရားသခင်
 သည်ထိုသို့ပြုသောသူတို့ကိုစီရင်တော်မူခြင်းအရာသည်
 ၃၆ သမ္မာတရားနှင့်ညီသည်ကိုငါတို့သိကြ၏။ထိုသို့သော
 အမှုကိုကိုယ်တိုင်ပြုလျက်ပင်သူတပါးပြုသည်ကိုစစ်
 ၃၇ ကြောစီရင်သောသူ။သင်သည်ဘုရားသခင်စီရင်တော်
 ၃၈ မူခြင်းနှင့်လွတ်မည်ဟုထင်မှတ်သလော။ဘုရားသခင်
 ၏ကျေးဇူးတော်သည်သင့်ကိုနောင်တလမ်းသို့သွေး
 ဆောင်သည်ကိုမသိမမှတ်ဘဲကြွယ်ဝစွာကျေးဇူးပြု
 တော်မူခြင်း။ဆည်းခံတော်မူခြင်း။မိတ်ရှေ့တော်မူခြင်း
 ၃၉ တို့ကိုမထိမဲမြင်ပြုသလော။ထိုသို့ပြုလျှင်မိတ်ခိုင်မာ၍
 နောင်တမရသည်နှင့်အညီဒေါသနေ့တည်းဟူသော။
 ၄၀ ဘုရားသခင်၏တရားတော်ထင်ရှားသောနေ့၌ကိုယ်ခံ
 ၄၁ စရာသို့အမျက်ဒေါသကိုဆည်းပူးသလော။ဘုရား
 သခင်သည်လူအသီးအသီးတို့အားမိမိတို့အကျင့်နှင့်
 အလျောက်အကျိုးအပြစ်ကိုဆပ်ပေးတော်မူလတံ့။
 ၄၂ |ကောင်းသောအကျင့်ကိုအမြဲကျင့်၍တုန်းအသရေကို
 ၎င်းမဖောက်ပြန်သောအတိတ်ကို၎င်းရှာသောသူတို့အား
 ၄၃ ထာဝရအသက်ကိုပေးတော်မူလတံ့။ညှင်းဆန်သောသ
 ဘောရှိ၍သမ္မာတရားကိုနားမထောင်ဘဲမတရားသဖြင့်
 ၄၄ ကျင့်သောသူတို့ကိုကားပြင်းစွာသောဒေါသအမျက်
 ၄၅ ထွက်တော်မူလတံ့။ရှေ့ဦးစွာ၌ယုဒလူ။နောက်၌ဟေလ
 သလူ။ဆိုးညစ်သောအမှုကိုပြုသောသူရှိသမျှတို့သည်
 ၄၆ ကြီးစွာသောဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာကိုခံရကြလတံ့။ရှေ့ဦး
 စွာ၌ယုဒလူ။နောက်၌ဟေလသလူ။ကောင်းသောအကျင့်
 ကိုကျင့်သောသူရှိသမျှတို့သည်တုန်း။အသရေ။ချစ်သာ
 ၄၇ ကိုခံစားရကြလတံ့။ဘုရားသခင်သည်အာဟံသို့၏
 မျက်နှာကိုမျှတတော်မူ။
 ၄၈ ပညတ်တရားစရိမသိဘဲဖြစ်မှားသောသူတို့သည်

ပညတ်တရားမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြသိမ့်မည်။
 ၈၃ ပညတ်တရားကိုသိလျက်ပင်ပြစ်မှားသောသူတို့သည်
 ၈၄ ပညတ်တရား၏စီရင်ခြင်းကိုခံရကြသိမ့်မည်။ အ
 ၈၅ ကြောင်းမူကား။ တရားနာသောသူသည်ဘုရားသခင်
 ၈၆ ရှေ့၌ဖြောင့်မတ်သည်မဟုတ်။ တရားကိုကျင့်သောသူ
 ၈၇ သာလျှင်ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်သိမ့်မည်။ အာသနာ
 ၈၈ ပလူတို့သည်ပညတ်တရားတော်ကိုမသိဘဲကိုယ်အလို
 ၈၉ အလျောက်တရားတော်ကိုကျင့်သောအခါသူတို့သည်
 ၉၀ ပညတ်တရားတော်ကိုမသိဘဲကိုယ်ကျင့်တရားကိုအမှီ
 ၉၁ ပြုသဖြင့်၎င်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်နှစ်လုံးသည်
 ၉၂ သက်သေခံသဖြင့်၎င်းအချင်းချင်းဆွေးနွေးဆင်ချင်၍
 ၉၃ အပြစ်တင်လျက်လွှတ်လျက်နေသဖြင့်၎င်းမိမိတို့စိတ်
 ၉၄ နှစ်လုံးထဲ၌မှတ်သားသောတရား၏အကျိုးကိုထင်ရှား
 ၉၅ စွာပြကြ၏။ ငါဟောပြောသောငွေငွေလိတရားအတိုင်း
 ၉၆ ဘုရားသခင်သည်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်လူတို့၏မထင်ရှား
 ၉၇ သောအမှုအရာတို့ကိုစစ်ကြောစီရင်တော်မူသောနေ့၌
 ၉၈ ထိုသို့စီရင်တော်မူလော့။

၉၉ သင်သည်ယုဒလူဟုသမုတ်ခြင်းကိုခံသောသူ။ ပညတ်
 ၁၀၀ တရားတော်ကိုကိုးစားသောသူ။ ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု
 ၁၀၁ ၍ဝါကြွားသောသူ။ အလိုတော်ကိုသိသောသူ။ ပညတ်
 ၁၀၂ တရားတော်ကိုသေ့ကျက်သဖြင့်ချားနားသောအရာတို့
 ၁၀၃ ကိုပိုင်းချားတတ်သောသူဖြစ်သည်နှင့်၊ လူကန်းတို့အား
 ၁၀၄ ထပ်ပြသောသူ။ ဖောင်မိုက်၌နေသောသူတို့ကိုလင်းစေ
 ၁၀၅ သောသူ။ လူမိတ်တို့ကိုဆုမွန်တတ်သောသူ။ သူပေတ်တို့
 ၁၀၆ ကိုနည်းပေးသောသူ။ ပညတ်တရားတော်အားဖြင့်ပညာ
 ၁၀၇ ကို၎င်းသဒ္ဓါတရားကို၎င်းရိပ်မိသောသူဖြစ်သည်ဟူ၍
 ၁၀၈ ကိုယ်ကိုထင်မှတ်တတ်သည်မှန်လျှင်၊ သူတပါးကိုဆုမွန်
 ၁၀၉ လျက်ပင်ကိုယ်ကိုဆုမွန်သလော။ သုဉ္ဇန္တာကိုမခိုးနှင့်ဟု
 ၁၁၀ တရားဟောလျက်ပင်ကိုယ်တိုင်ခိုးသလော။ သုမယား
 ၁၁၁ ကိုမပြစ်မှားနှင့်ဟုဆိုလျက်ပင်ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှားသ
 ၁၁၂ လော။ ချစ်တုကိုစက်ချပ်ရွှံ့ရှာလျက်ပင်ဗိတ်မှာနီတော်
 ၁၁၃ ကိုလုယူပျက်ဆီးသလော။ ပညတ်တရားတော်ကိုအမှီပြု
 ၁၁၄ ၍ဝါကြွားလျက်ပင်ထိုတရားကိုသွန်ကျူး၍ဘုရားသခင်
 ၁၁၅ ၏ဂုဏ်အသရေတော်ကိုရှုတ်ချသလော။ အကြောင်းမူ
 ၁၁၆ ကား။ ကျမ်းစာ၌လာသည်နှင့်အညီတပါးအမျိုးသားတို့
 ၁၁၇ သည်သင်တို့အကျင့်ကိုထောက်၍ဘုရားသခင်၏နာမ
 ၁၁၈ တော်ကိုကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။

၁၁၉ သင်သည်ပညတ်တရားကိုကျင့်လျှင်ဇာတ်ဝင်ခြင်း
 ၁၂၀ အားဖြင့်အကျိုးရှိ၏။ ပညတ်တရားကိုသွန်ကျူးလျှင်

၁၂၁ သင်၏ဇာတ်ဝင်ခြင်းသည်အဇာတ်ဖြစ်ပြန်၏။ ထိုမှ
 ၁၂၂ တပါး။ အဇာတ်လူသည်တရား၌ပါသောပညတ်တို့ကို
 ၁၂၃ စောင့်ရှောက်လျှင်ထိုသူ၏အဇာတ်အဖြစ်ကိုဇာတ်ဝင်
 ၁၂၄ ခြင်းအဖြစ်ကဲ့သို့မှတ်ရသည်မဟုတ်လော။ အဇာတ်လူ
 ၁၂၅ သည်လည်းကိုယ်အလိုအလျောက်ပညတ်တရားကိုကျင့်
 ၁၂၆ လျှင်ကျမ်းစာ၌ဇာတ်ဝင်ခြင်းရှိလျက်ပင်ပညတ်တရား
 ၁၂၇ ကိုသွန်ကျူးသောသင့်ကိုတရားတွေ၍အနှိုးခံစေမည်
 ၁၂၈ မဟုတ်လော။ အကြောင်းမူကား။ အပြင်အားဖြင့်သာ
 ၁၂၉ ယုဒလူဖြစ်သောသူသည်ယုဒလူမှန်မဟုတ်။ အပြင်အား
 ၁၃၀ ဖြင့်သာကိုယ်အသား၌ဇာတ်ဝင်ခြင်းသည်ဇာတ်ဝင်
 ၁၃၁ ခြင်းအမှန်မဟုတ်။ အတွင်းအားဖြင့်ယုဒလူဖြစ်သော
 ၁၃၂ သူသည်ယုဒလူမှန်၏။ ဇာတ်ဝင်ခြင်းလည်းကျမ်းစာတရား
 ၁၃၃ တရားအားဖြင့်မဟုတ်ဘဲညီညွတ်တော်တရားအားဖြင့်
 ၁၃၄ စိတ်နှစ်လုံးနှင့်စပ်ဆိုင်၏။ ထိုသို့ဇာတ်ဝင်သောသူ၏
 ၁၃၅ အမျိုးအမူမည်သူအလိုနှင့်မဆိုင်။ ဘုရားသခင်အလို
 ၁၃၆ တော်နှင့်ဆိုင်သတည်း။

၁၃၇ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်ယုဒလူသည်အဘယ်သို့သာသနည်း။
 ၁၃၈ ဇာတ်ဝင်ခြင်းအားဖြင့်အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ အတွေ
 ၁၃၉ တွေသောအကျိုးများစွာရှိ၏။ ထူးခြားသောအကျိုးဟူမူ
 ၁၄၀ ကား။ ဇာတ်ဝင်သောယုဒလူတို့သည်ဘုရားသခင်၏ဗျာ
 ၁၄၁ ဇိတ်တော်များကိုခံရကြ၏။ သူတို့တွင်အမျိုးမယုံသော်
 ၁၄၂ လည်းအဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိသနည်း။ သူတို့မယုံဘဲနေခြင်း
 ၁၄၃ အရာသည်ဘုရားသခင်၏သစ္စာတော်ကိုပျက်နှိပ်သ
 ၁၄၄ လော။ မပျက်နှိပ်ရာ။ သို့ဖြစ်၍မိန့်တော်မူချက်သည်
 ၁၄၅ ဖြောင့်ပါ၏။ တရားစီရင်သောအခါအောင်မြင်တော်မူ၏
 ၁၄၆ ဟုကျမ်းစာ၌လာသည်နှင့်အညီလူစပ်သိမ်းတို့သည်
 ၁၄၇ သစ္စာပျက်သော်လည်းဘုရားသခင်၏သစ္စာတော်သည်
 ၁၄၈ တည်စေသတည်း။ ငါတို့၏မတရားသောအမှုသည်
 ၁၄၉ ဘုရားသခင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်ကိုထင်ရှား
 ၁၅၀ စေလျှင်အဘယ်သို့ဆိုရသနည်း။ ဘုရားသခင်သည်ဒါဏ်
 ၁၅၁ ပေးတော်မူလျှင်မတရားသောအမှုကိုပြုတော်မူသလော။
 ၁၅၂ ထိုသို့ဆိုသော်လူသဘောအတိုင်းငါဆိုသတည်း။ ထို
 ၁၅၃ သို့မဟုတ်ရာ။ ဟုတ်လျှင်လောကသားတို့ကိုအဘယ်သို့
 ၁၅၄ စစ်ကြောစီရင်တော်မူမည်နည်း။ ထိုမှတပါး။ ငါသည်
 ၁၅၅ သစ္စာပျက်သောအားဖြင့်ဘုရားသခင်၏သစ္စာတော်
 ၁၅၆ သည်ဂုဏ်အသရေတော်ကိုတိုးပွားစေလျှင်ငါ့ကိုအပြစ်
 ၁၅၇ ရှိသောသူကဲ့သို့အဘယ်ကြောင့်စီရင်သေးသနည်းဟူ
 ၁၅၈ ၍မေးပြန်လျှင်၊ ကောင်းသောအကျိုးရှိစေခြင်းငှါမ

တူ။ ဘုရားသခင်သည် အကျင့်ကို မထောက်ခံဘဲ လျက်
 ပေးတော်မူသောမြောင့်မတ်ခြင်းကို ရသောသူ၏မင်္ဂလာ
 ၇ ကိုဒါဝိဒ်သည် ရည်မှတ်၍ဆိုသည်ကား။ အပြစ်မှလွတ်
 ခြင်း။ နုစရိုက်အပြစ်ကို ဖုံးအုပ်ခြင်းသို့ရောက်သောသူ
 ၈ တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ထာဝရဘုရားအပြစ်တင်တော်
 မူခြင်းနှင့်လွတ်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟုပြောဆိုသ
 တည်း။

၉ ဇာတ်ဝင်သောသူတို့သာလျှင်ထိုမင်္ဂလာကိုရကြသ
 လော။ သို့မဟုတ်။ အဇာတ်လူတို့သည်လည်း ရကြသလော။
 အဘယ်ကြောင့်မေးသနည်းဟူမူကား။ ယုံကြည်ခြင်းကို
 အာဗြဟံဒ်မြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့မှတ်သည်ဟုဆိုကြ၏။

၁၀ ၊ ထိုသို့ဆိုသော် အဘယ်သို့မှတ်သနည်း။ ဇာတ်ဝင်ပြီးမှ
 မှတ်သလော။ မဝင်မှီမှတ်သလော။ ဝင်ပြီးမှမှတ်သည်
 ၁၁ မဟုတ်။ မဝင်မှီမှတ်သတည်း။ ဇာတ်မဝင်ဘဲယုံကြည်
 ၁၂ သောသူတို့သည်မြောင့်မတ်ခြင်းရှိသည်ဟုမှတ်စရာအ
 ကြောင်းရှိစေခြင်းငှါ ငါတို့အဖအာဗြဟံသည် ထိုသူအ
 ပေါင်းတို့၏အဖဖြစ်အံ့သော ငှါရင် ဇာတ်ဝင်သည်သာ
 မက။ ငါတို့အဖအာဗြဟံသည်ဇာတ်မဝင်မှီ။ ရှိသောယုံ
 ကြည်ခြင်းလပ်သို့လိုက်သောသူတို့၏အဖဖြစ်အံ့သော
 ငှါရင်အာဗြဟံသည်ဇာတ်မဝင်မှီ။ ရှိသောယုံကြည်ခြင်း
 ၏မြောင့်မတ်ခြင်းတံဆိပ်တည်းဟူသောဇာတ်ဝင်ခြင်း၏

၁၃ လက္ခဏာကိုခံရသတည်း။ ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဤလောကကိုအ
 မွေခံစေမည့်ဟုဂတိတော်ကိုအာဗြဟံမှစသောသူ၏အမျိုး
 အနွယ်တို့သည်ပညတ်တရားအားဖြင့်ရကြသည်မဟုတ်။

၁၄ ယုံကြည်ခြင်း၏မြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်ရကြ၏။ အ
 ကြောင်းမူကား။ ပညတ်တရားနှင့်ဆိုင်သောသူတို့သည်
 အမွေခံဖြစ်သည်မှန်လျှင်ယုံကြည်ခြင်းတရားကိုပယ်ပြီ။

၁၅ ဂတိတော်လည်းအချည်းနီးဖြစ်၏။ ပညတ်တရားသည်
 ကားအမျက်ဒေါသနှင့်စပ်ဆိုင်၏။ ပညတ်တရားမရှိလျှင်

၁၆ လွန်ကျူးခြင်းအပြစ်မရှိ။ ၊ ထိုကြောင့် ဂတိတော်သည်
 ပညတ်တရားနှင့်ဆိုင်သောအမျိုးအနွယ်တို့၌ပြည့်စုံသည်
 သာမက။ အာဗြဟံ၏ယုံကြည်ခြင်းတရားနှင့်ဆိုင်သော
 သူတို့၌ပြည့်စုံလျက် အာဗြဟံ၏အမျိုးအနွယ်အပေါင်း
 တို့၌ပြည့်စုံမည်အကြောင်း။ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်မြောင့်
 မတ်ရာသို့ရောက်စေခြင်းငှါယုံကြည်ခြင်းတရားကိုသာ

၁၇ အမှီပြု၍ရောက်နိုင်၏။ ၊ ငါသည်သင့်ကိုလူမျိုးအများတို့
 ၏အဖဖြစ်စေ၏ဟုကျပ်စာ၌လာသည့်နှင့်အညီထိုအာဗြ
 ဟံသည်ကားသေလွန်သောသူတို့ကိုရှင်စေတော်မူထ
 သော။ မဖြစ်သေးသောအရာတို့ကိုဖြစ်သော အရာကဲ့သို့

မှာထားတော်မူသောဘုရားသခင်တည်းဟူသော။ ကိုယ်
 တိုင်ယုံကြည်သောဘုရားရှေ့တော်၌ခပ်သိမ်းသောငါတို့
 ၁၈ ၏အဖဖြစ်သတည်း။ ၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည်ထိုသို့
 ဖြစ်စေမည်ဟူသောဗျာဒိတ်တော်အတိုင်းမိမိသည်လူ
 မျိုးအများတို့၏အဖဖြစ်မည်ဟုမျှော်လင့်စရာအကြောင်း
 မရှိဘဲလျက်ယုံကြည်၍မျှော်လင့်လေ၏။ ၊ ယုံကြည်အား
 ၁၉ ကြီးသည်ဖြစ်၍မိမိအသက်သည်အနှစ်တရာလောက်ရှိ
 သဖြင့်မိမိကိုယ်သည်အသေကဲ့သို့ရှိကြောင်းကိုရင်မိမိ
 ခင်ပွန်းစာရာ၏ဝမ်းသည်သေကြောင်းကိုရင်မအောင်း
 ၂၀ ဝေ့။ ၊ ယုံမှားသောစိတ်နှင့်ကင်း၍ ဘုရားသခင်၏ဂတိ
 တော်ကိုတွေးတောခြင်းမရှိ။ ယုံကြည်အားကြီးသဖြင့်
 ၂၁ ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်း၍၊ ဂတိထားတော်မူသောသူသည်
 ဂတိတော်အတိုင်းတတ်နိုင်တော်မူသည်ကိုစိတ်စွဲလပ်
 ၂၂ လေ၏။ ၊ ထိုကြောင့်သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကိုသူ၏မြောင့်
 မတ်ခြင်းကဲ့သို့မှတ်တော်မူ၏။

၂၃ ထိုသို့မှတ်တော်မူသည်ဟုအာဗြဟံအကျိုးအလိုငှါ
 ၂၄ သာကျပ်စာ၌ရေးထားသည်မဟုတ်။ ၊ ငါတို့အကျိုးအလို
 ငှါရေးထားသတည်း။ ငါတို့သခင်ယေရှုကိုသေခြင်းမှ
 ထမြောက်စေတော်မူသောသူကိုငါတို့သည်ယုံကြည်
 လျှင်ထိုယုံကြည်ခြင်းကိုငါတို့၏မြောင့်မတ်ခြင်းဟုမှတ်
 ၂၅ တော်မူလတုံ။ ၊ ထိုသခင်ယေရှုသည်ငါတို့အပြစ်ကြောင့်
 အပ်နှံခြင်းကိုခံတော်မူ၏။ ငါတို့သည်မြောင့်မတ်ရာသို့
 ရောက်မည်အကြောင်း။ ထမြောက်တော်မူ၏။

၅

၁ ထိုကြောင့်ငါတို့သည်ယုံကြည်ခြင်းရှိ၍မြောင့်မတ်
 ရာသို့ရောက်လျှင် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်
 ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ညီမသက်ခြင်းကိုခံစားကြ၏။

၂ ၊ ထိုကျေးဇူးတော်ကိုခံစားရသည်အကြောင်းမှာယုံကြည်
 ခြင်းရှိ၍ထိုသခင်အားဖြင့်သာခံစားသောအခွင့်ကိုရကြ
 ၏။ သို့ဖြစ်၍ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကိုမျှော်လင့်၍ငါ
 ၃ ကြားဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။ ၊ ထိုမျှမက။ ဒုက္ခဆင်းရဲ
 ခြင်းကိုခံ၍ငါကြားဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။ အကြောင်း
 မူကား။ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းသည်သည်းခံခြင်းကိုပြုရတတ်
 ၄ ၏။ ၊ သည်းခံခြင်းသည်လည်းသက်သေထင်ရှားခြင်း
 ကိုပြုရတတ်၏။ သက်သေထင်ရှားခြင်းသည်လည်းမျှော်
 ၅ လင့်ခြင်းကိုပြုရတတ်၏။ ၊ ထိုမျှော်လင့်ခြင်းသည်ရှက်
 ကြောက်စရာအကြောင်းနှင့်ကင်းလွတ်၏။ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါတို့အားပေးတော်မူသောသန့်
 ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်ဘုရားသခင်၏မေတ္တာ

တော်ကိုငါတို့မိတ်နှစ်လုံးထဲသို့သွန်းလောင်းတော်မူ၏။
 ၆ ငါတို့သည်အကျိုးခံစားရန်အချိန်တန်ဖွဲ့ခရစ်တော်
 သည်မတရားသောသူတို့အတွက်ကြောင့်အသေခံတော်
 ၇ မူ၏။ ပြောမတ်သောသူအတွက်ကြောင့်အသေခံမည်
 သူရှိခဲ့၏။ သူတော်ကောင်းအတွက်ကြောင့်အသေခံ
 ၈ သောသူရှိကောင်းရှိသင့်မည်မှန်စေတော့။ ငါတို့သည်
 အပြစ်ရှိစဉ်ပင်ခရစ်တော်သည်ငါတို့အတွက်ကြောင့်
 အသေခံတော်မူသည်ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို
 အတယ်မျှလောက်ချစ်တော်မူသည် ကို ငါတို့အားထင်
 ၉ ရှားစွာပြတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ယခုတွင်အသွေးတော်
 အားဖြင့်ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ပြီးမှထိုသခင်အား
 ဖြင့်အပြစ်ငဲ့မှကယ်ချွတ်တော်မူခြင်းသို့ရောက်မည်
 ၁၀ ဟုသာ၍မျှော်လင့်စရာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား။ ခုန့်သူ
 ဖြစ်လျက်ပင်ဘုရားသခင်၏သားတော်အသေခံတော်မူ
 ခြင်းအားဖြင့်ငါတို့သည်ဘုရားသခင်နှင့်မိသဟာယ
 ဖွဲ့ခြင်းကျေးဇူးတော်ကိုခံရသည်မှန်လျှင်မိသဟာယ
 ဖွဲ့ပြီးမှအသက်တော်အားဖြင့်ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့
 ၁၁ ရောက်မည်ဟုသာ၍မျှော်လင့်စရာရှိ၏။ ထိုမျှမက။ ငါ
 တို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်မိသဟာယဖွဲ့ရာကျေးဇူး
 ကိုယခုခံပြီးလျှင်ထိုသခင်အားဖြင့်ဘုရားသခင်နှစ်ပါး
 ကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။
 ၁၂ ဤအကြောင်းအရာဟူမူကား။ အပြစ်တရားသည်
 တယောက်သောသူအားဖြင့်ဤလောကသို့ဝင်၍အပြစ်
 တရားအားဖြင့်သေခြင်းတရားဝင်သည်နှင့်အညီလူအ
 ပေါင်းတို့သည်အပြစ်ရှိသောကြောင့်သေခြင်းသို့
 ၁၃ ရောက်ရကြ၏။ ပညတ်တရားကိုမထားမိတိုင်အောင်
 ဤလောက၌အပြစ်ရှိ၏။ အဘယ်ပညတ်တရားမျှမရှိလျှင်
 ၁၄ အပြစ်ရှိသည်ဟုမှတ်စရာမရှိ။ သို့သော်လည်းအာဒံလက်
 ထက်မှစ၍မောရှေလက်ထက်တိုင်အောင်သေခြင်း
 တရားသည်အစိုးရ၏။ အာဒံပြစ်မှားသည်နည်းတူမပြစ်
 မှားသောသူတို့ကိုပင်အစိုးရ၏။ ထိုအာဒံသည်နောက်
 လာလတ်သောသူ၏ပုံမာဖြစ်သတည်း။
 ၁၅ သို့သော်လည်းပြစ်မှားခြင်းသဘောနှင့်ကျေးဇူး
 တော်သဘောမတူ။ အကြောင်းမူကား။ လူတယောက်
 သည်ပြစ်မှားသောအားဖြင့်လူများတို့သည်သေခြင်းသို့
 ရောက်ကြ၏။ တယောက်သောသူတည်းဟူသောယေရှု
 ခရစ်အားဖြင့်ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်နှင့်ကျေးဇူး
 တော်၏အကျိုးသည်လူများတို့၌သာ၍ကြွယ်ဝပြည့်စုံ
 ၁၆ ၏။ ထိုမှတပါး။ လူတယောက်ပြစ်မှားသောအရာနှင့်

ကျေးဇူးတော်အရာမတူ။ အကြောင်းမူကား။ တရားစီရင်
 သောအရာမှာအပြစ်တစ်ကြောင့်အိဏ်ခံစေဟုစီရင်၏။
 ကျေးဇူးတော်အရာမှာအပြစ်များလျက်ပင်လွတ်စေဟု
 ၁၇ စီရင်၏။ ထိုမှတပါး။ လူတယောက်သည်ပြစ်မှားသော
 ကြောင့်ထိုတယောက်သောသူအားဖြင့်သေခြင်းတရား
 သည်အစိုးရ၏။ ကျေးဇူးတော်၏ကြွယ်ဝခြင်းကိုရင်
 ပြောမတ်ရာသို့သွင်းပေးတော်မူခြင်းကိုရင်ခံရသောသူ
 တို့သည်တယောက်သောသူတည်းဟူသောယေရှုခရစ်
 ၁၈ အားဖြင့်အသက်ရှင်လျက်သာ၍စိုးစံရကြလေတံ့။ ထို
 ကြောင့်တယောက်သောသူ၏ပြစ်မှားခြင်းအားဖြင့်
 လူအပေါင်းတို့သည်အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့်ထွေကြွေကြေ
 သည်နည်းတူ။ တယောက်သောသူ၏ပြောမတ်ခြင်းအား
 ဖြင့်လူအပေါင်းတို့သည်အသက်နှင့်ရှင်သောပြောမတ်
 ၁၉ ရာသို့ရောက်ခြင်းအခွင့်ကိုရကြ၏။ အကြောင်းမူကား။
 တယောက်သောသူသည်နားမထောင်သောအားဖြင့်လူ
 များတို့သည်အပြစ်ရောက်သည်နည်းတူ။ တယောက်သော
 သူသည်နားထောင်သောအားဖြင့်လူများတို့သည်ဖြောင့်
 ၂၀ မတ်ရာသို့ရောက်ရကြ၏။ ထိုမှတပါး။ ပညတ်တရား
 သည်တဖန်ဝင်သဖြင့်ပြစ်မှားသောအပြစ်ပွားများ၏။ သို့
 သော်လည်းအပြစ်ပွားများသည်အရာမှာကျေးဇူးတော်
 ၂၁ သာ၍ကြွယ်ဝ၏။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်အပြစ်တရားသည်သေ
 ခြင်းအားဖြင့်အစိုးရသည်နည်းတူ။ ငါတို့သခင်ယေရှု
 ခရစ်ပြုစုတော်မူ၍ကျေးဇူးတရားသည်ထာဝရအသက်
 နှင့်ရှင်သောပြောမတ်ရာသို့သွင်းခြင်းအားဖြင့်အစိုး
 ရလေအံ့သတည်း။
 ၆
 ၁ ထိုသို့မှန်လျှင်အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။ ကျေးဇူး
 တော်ပွားများစေခြင်းငှါအပြစ်တရားကိုကျင့်၍နေရမည်
 ၂ လော။ ထိုသို့မနေရ။ အပြစ်တရားမှတော့သောသူတို့
 ၃ သည်ထိုတရား၌အဘယ်သို့ရှင်ရဦးမည်နည်း။ ယေရှု
 ခရစ်၌နှစ်ခြင်းကိုခံသောသူရှိသမျှတို့သည်အသေခံတော်
 မူခြင်း၌နှစ်ခြင်းကိုခံကြသည်ဟုသင်တို့မသိသလော။
 ၄ ၊ ထိုကြောင့်အသေခံတော်မူခြင်း၌နှစ်ခြင်းကိုခံသော
 အားဖြင့်ထိုသခင်နှင့်အတူသင်းပြုတ်ခြင်းကိုခံကြ၏။
 ၅ အကြောင်းမူကား။ ခရစ်တော်သည်ခမည်းတော်၏ဘုန်း
 တန်ခိုးအားဖြင့်သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူသည်နည်း
 ၆ တူ။ ငါတို့သည်လည်းအသစ်သောအသက်၌ကျင်သည်ရ
 ၇ ကြသတည်း။ တနည်းကား။ အသေခံတော်မူခြင်း၏ပုံ
 ၈ သဏ္ဌာန်ကိုဆောင်၍ထိုသခင်နှင့်အတူငါတို့သည်စိုက်

၇ ပညတ်တရားကိုသိသောညီအစ်ကိုတို့။ ပညတ်တရားသည်လူကိုအသက်ထက်ဆုံးမျှသာပိုင်သည်ကိုမခံကြသလော။ ဥပမာကား။ လင်ရှိသောမိမ္မသည်လင်မသေမှီတိုင်အောင်ပညတ်တရားအားဖြင့်လင်နှံချင်နှောင်လျက်ရှိ၏။ လင်သေလျှင်မူကားလင်ဝတ်နှင့်လွတ်၏။ ထို့ကြောင့်မိမိလင်မသေမှီအချားသောသူ၏မယားဖြစ်လျှင်ချောက်မထားသောမိမ္မဟုခေါ်လိုက်၏။ လင်သေလျှင်မူကားထိုတရားနှင့်လွတ်သည်ဖြစ်၍အချားသောသူ၏မယားဖြစ်သော်လည်းချောက်မထားသောမိမ္မဟုခေါ်စရာအကြောင်းမရှိ။ ထိုနည်းတူ။ ညီအစ်ကိုတို့သည်အချားသောသူတည်းဟူသော။ သေခြင်းမှတစ်ဆင့်တော်မူသောသူ၏မယားဖြစ်၍တရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်အညီဘိုးပွားမည်အကြောင်း။ ခရစ်တော်၏ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့်သေ၍ပညတ်တရားနှင့်ကွာကြ၏။ ဘ။ ငါတို့သည်ဇာတိပကတိ၌ကွပ်လည်သောအခါအပြစ်နှင့်စင်ဆိုင်သောမိတ်တို့သည်ပညတ်တရားအားဖြင့်ပေါက်၍သေခြင်းတရား၏အလိုနှင့်အညီဘိုးပွားမည်အကြောင်း။ ငါတို့၏ကိုယ်အင်္ဂါများ၌ပြုပြင်ကြ၏။ ယခု

မူကားကျပ်စာ၌ပါသောတရားဟောင်းကိုမမှီဘဲပညာ
 ၁ တော်တရားသစ်ကိုမှီ၍အမှုဆောင်ရွက်ခြင်းအလိုငှါ
 ၂ ငါတို့သည်သေသဖြင့်အုပ်ချုပ်သောပညတ်တရား၏
 ၃ လက်မှတ်ခြင်းသို့ရောက်ကြပြီ။

၄ သို့ဖြစ်၍အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။ပညတ်တရား
 ၅ ၌အပြစ်ရှိသလော။ အပြစ်မရှိနိုင်ရာ။သို့ရာတွင်ပညတ်
 ၆ တရားအားဖြင့်သာအပြစ်သဘောကိုငါသိရ၏။အဘယ်
 ၇ သို့နည်းဟူမူကား။ လောဘစိတ်မရှိစေနှင့်ဟုပညတ်
 ၈ တရားမဆိုလျှင်လောဘသဘောကိုငါမသိ။ အပြစ်
 ၉ တရားသည်ပညတ်တရားအားဖြင့်အခွင့်ရ၍ငါ၌အမျိုး
 ၁၀ မျိုးသောလောဘတို့ကိုဖြစ်စေ၏။ပညတ်တရားမရှိလျှင်
 ၁၁ အပြစ်တရားသေ၏။အထက်ကပညတ်တရားမရှိသဖြင့်
 ၁၂ ငါသည်အသက်ရှင်၏။ပညတ်တရားပေါ်သောအခါအ
 ၁၃ ပြစ်တရားသည်ရှင်ပြန်၏။ငါလည်းသေ၏။အသက်ရှင်
 ၁၄ ခြင်းနှင့်ဆိုင်သောပညတ်တရားသည်သေခြင်းနှင့်ဆိုင်
 ၁၅ သည်ကိုငါတွေ့၏။အပြစ်တရားသည်ပညတ်တရားအား
 ၁၆ ဖြင့်အခွင့်ရလျှင်ကိုဗုဒ္ဓဖျား၍သတ်လေ၏။ထို့ကြောင့်
 ၁၇ တရားတော်သည်သန့်ရှင်းခြင်းရှိ၏။ပညတ်တော်လည်း
 ၁၈ သန့်ရှင်းခြင်း။မြောင့်မတ်ခြင်း။ကောင်းမြတ်ခြင်းရှိ၏။

၁၉ ၊သို့ဖြစ်လျှင်ကောင်းမြတ်သောအရာသည်ငါ၌သေခြင်း
 ၂၀ အကြောင်းဖြစ်သလော။မဖြစ်နိုင်ရာ။အပြစ်တရားသည်
 ၂၁ မိမိသဘောကိုထင်ရှားစေခြင်းငှါကောင်းမြတ်သော
 ၂၂ အရာအားဖြင့်ငါ၌သေခြင်းကိုပြု၍သေခြင်းအကြောင်း
 ၂၃ ဖြစ်၏။ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့်အပြစ်တရားသည်ပညတ်
 ၂၄ တော်အားဖြင့်အလွန်အပြစ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းရှိသတည်း။

၂၅ ထိုမှတပါး။ပညတ်တရားသည်ပညတ်ပကတိနှင့်စပ်
 ၂၆ ဆိုင်သည်ကိုငါတို့သိကြ၏။ငါမူကားဇာတိပကတိရှိ၏။

၂၇ အပြစ်တရားလက်၌ကြွေးကျန်ဖြစ်၏။အကြောင်းမူ
 ၂၈ ကား။ ငါသည်ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်ကိုမနှစ်သက်။
 ၂၉ ကျင့်ချင်သောအကျင့်ကိုမကျင့်။ရွံ့ရှာသောအကျင့်ကို
 ၃၀ ကျင့်၏။ထိုသို့ငါသည်မကျင့်ချင်သောအကျင့်ကိုကျင့်
 ၃၁ လျှင်ပညတ်တရားဖြောင့်သည်ဟုငါဝန်ခံ၏။သို့ဖြစ်
 ၃၂ လျှင်ထိုမကောင်းသောအကျင့်ကိုငါကိုယ်တိုင်ကျင့်
 ၃၃ သည်မဟုတ်။အထဲ၌နေသောအပြစ်တရားသည်ကျင့်
 ၃၄ ၏။အထဲမှာဇာတိပကတိ၌ကောင်းသောအရာတ
 ၃၅ စုံတချို့မတည်သည်ကိုငါသိ၏။အကြောင်းမူကား။ငါ
 ၃၆ သည်ကျင့်ချင်သောစိတ်ရှိသော်လည်းကောင်းစွာကျင့်
 ၃၇ တတ်သောအခွင့်ရှိရာ၌မတွေ့နိုင်။ငါသည်ကျင့်ချင်
 ၃၈ သောအကျင့်ကောင်းကိုမကျင့်။မကျင့်ချင်သောအကျင့်

၃၉ ဆိုးကိုကျင့်၏။ထိုသို့ငါသည်မကျင့်ချင်သောအကျင့်
 ၄၀ ကိုကျင့်လျှင်ငါကိုယ်တိုင်ကျင့်သည်မဟုတ်။အထဲ
 ၄၁ ၌နေသောအပြစ်တရားသည်ကျင့်၏။ထိုသို့ကောင်း
 ၄၂ သောအကျင့်ကိုငါကျင့်ချင်သောအခါမကောင်းသော
 ၄၃ အကျင့်ကိုကျင့်စေတတ်သောတရားကိုငါတွေ့၏။ငါ
 ၄၄ သည်အတွင်းလူအားဖြင့်တရားသခင်၏ပညတ်တရား
 ၄၅ တော်ကိုနှစ်သက်၏။သို့သော်လည်းငါကိုယ်အင်္ဂါများ
 ၄၆ ၌ရှိသောတရားတပါးသည်စိတ်ပညတ်တရားကိုဆိုင်မြင်
 ၄၇ တိုက်လံသဖြင့်ငါကိုယ်အင်္ဂါများ၌ရှိသောအပြစ်တရား
 ၄၈ လက်သို့ငါကိုယ်အသွားအပ်နှံသည်ကိုငါမြင်၏။ငါသည်
 ၄၉ ညီညင်သောသူဖြစ်ပါသည်တကား။ဤအသေကောင်မှ
 ၅၀ ငါ့ကိုအဘယ်သူကယ်လွှတ်မည်နည်း။ငါတို့သခင်ယေရှု
 ၅၁ ခရစ်အားဖြင့်ကယ်လွှတ်တော်မူသောတရားသခင်၏
 ၅၂ ကျေးဇူးတော်ကြီးစွာပေ၏။ထိုသို့စိတ်ပညတ်အားဖြင့်
 ၅၃ တရားသခင်၏တရားတော်အလိုသို့ရင်ဇာတိပကတိ
 ၅၄ အားဖြင့်အပြစ်တရားအလိုသို့ရင်ငါလိုက်တတ်၏။

၅၅ ဂ

၅၆ တရားသခင်ကယ်လွှတ်တော်မူသောကြောင့်ယေရှု
 ၅၇ ခရစ်၌တည်၍ဇာတိပကတိအတိုင်းမကျင့်။ပညတ်ပက
 ၅၈ တိအတိုင်းကျင့်သောသူတို့သည်အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့်
 ၅၉ လွတ်ကြ၏။ယေရှုခရစ်၌တည်၍အသက်ရှင်စေသော
 ၆၀ ပညတ်တော်၏တရားသည်အပြစ်တရား၏လက်မှတ်
 ၆၁ သေခြင်းတရား၏လက်မှတ်ငါ့ကိုကယ်လွှတ်ပြီ။ဇာတိ
 ၆၂ ပကတိကြောင့်ပညတ်တရားသည်အားနည်း၍မတတ်
 ၆၃ နှိုင်းသောအမှုကိုတရားသခင်ပြုတော်မူခြင်းငှါအပြစ်နှင့်
 ၆၄ ပြည့်စုံသောဇာတိပကတိ၏သဏ္ဌာန်ကိုဆောင်သောမိ
 ၆၅ မိသားတော်ကိုစေလွှတ်တော်မူ၍အပြစ်ဖြေဖျက်ရာ။ဇာတိ
 ၆၆ ပကတိ၌အပြစ်ကိုဒဏ်ပေးတော်မူ၏။အကြောင်းမူ
 ၆၇ ကား။ဇာတိပကတိအတိုင်းမကျင့်။ပညတ်ပကတိအ
 ၆၈ တိုင်းကျင့်သောငါတို့သည်တရား၌ပါသောပညတ်တို့
 ၆၉ ကိုစောင့်ရှောက်မည်အကြောင်းတည်း။ဇာတိပကတိ
 ၇၀ ရှိသောသူတို့သည်ဇာတိပကတိနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာ
 ၇၁ တို့ကိုစွဲလပ်သောစိတ်သဘောရှိကြ၏။ပညတ်ပကတိရှိ
 ၇၂ သောသူတို့မူကား။ပညတ်ပကတိနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာ
 ၇၃ တို့ကိုစွဲလပ်သောစိတ်သဘောရှိကြ၏။ဇာတိပကတိ
 ၇၄ စိတ်သဘောသည်သေခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ပညတ်
 ၇၅ ပကတိစိတ်သဘောသည်အသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်း
 ၇၆ နှင့်ညီသက်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။အဘယ်ကြောင့်
 ၇၇ နည်းဟူမူကား။ဇာတိပကတိစိတ်သဘောသည်တရား

၁၃၆

၃၁ သို့ဖြစ်၍ ဤအရာများတို့၌ အဘယ်သို့ပြောစရာရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ဘက်၌ ရှိတော်မူလျှင်
 ၃၂ အဘယ်သူသည် ငါတို့ကံဖက်၌ နေနိုင်မည်နည်း။ မိမိသားတော်ရင်းကို မနှစ်မြို့ဘဲ ငါတို့ရှိသမျှအဖို့ အလိုငှါ စွန့်တော်မူသောသူသည် သားတော်နှင့် တကွ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ငါတို့အား မပေးဘဲ အဘယ်သို့နေတော်မူမည်နည်း။ ဘုရားသခင် ရွေးကောက်တော်မူသောသူတို့ကို အဘယ်သူသည် အပြစ်တင်မည်နည်း။ ဖြောင့်မတ်ရာ၌ တည်စေသောသူကား ဘုရားသခင်ပေတည်း။
 ၃၄ | အပြစ်စီရင်သောသူကား အဘယ်သူနည်း။ အသေခံ၍ ခံသည်သာမက။ သေခြင်းမှ ထမြောက်၍ ဘုရားသခင်၏ လကျှာတော်ဘက်၌ နေလျက် ငါတို့အဖို့ ဆုတောင်း
 ၃၅ သောသူကား ခရစ်တော်ပေတည်း။ ခရစ်တော်၏ချစ်ခြင်း မေတ္တာနှင့် ငါတို့ကို အဘယ်သူကွာစေမည်နည်း။ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်အတွက် အကျွန်ုပ်တို့သည် အစည်မပြတ် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရကြပါ၏။ သတ်ဖို့ရာထားသော သိုးကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကို သူတပါးမှ တတ်ကြပါ၏။ ဟုကျပ်စာလာသည်နှင့် အညီ ဆင်းရဲညံ့ညင်ခြင်း၊ ညည်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း၊ ဖွတ်သိပ်ခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်း၊ ဘေးနှင့် တွေ့ကြုံခြင်း၊ ကွပ်မျက်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း ထိုအမှုတို့တွင် အဘယ်အမှုသည် ခရစ်တော်၏ချစ်ခြင်း မေတ္တာတော်နှင့် ငါတို့ကို ကွာစေမည်နည်း။ မကွာစေသည်သာမက။ ငါတို့ကို ချစ်တော်မူသောသူ၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ငါတို့သည် ထိုအမှုခပ်သိမ်းတို့ကို ခံစည်တွင်ပင် အထူးသဖြင့် အောင်မြင်
 ၃၈ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ သေခြင်းဖြစ်စေ။ အသက်ရှင်ခြင်းဖြစ်စေ။ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်စေ။ အထွဋ်အမြတ်ဖြစ်စေ။ အာဏာတန်ခိုး ဖြစ်စေ။ မျက်မှောက်အရာဖြစ်စေ။ နောင်လာလတ္တံ့သော အရာဖြစ်စေ။ အမြင့် ဖြစ်စေ။ အနိမ့် ဖြစ်စေ။ ဤအရာမှစ၍ အဘယ်နိမ့်နိမ့် အရာမျှသည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အား ဖြင့် ခံရသော ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်နှင့် ငါတို့ကို မကွာစေနိုင်ဟု ငါသည် သဘောကျလျက်ရှိ၏။

၉
 ၁ ကိုယ်ကို ကိုယ်သိသော စိတ်သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့် တကွ ငှာကံ၌ သက်သေခံလျက် ငါသည် မုသာမပါ။ ခရစ်တော်ရှေ့၌ မှန်ကန်စွာ ပြောသည်ကား။ ငါသည် အထွန်ဝန်နည်းခြင်းရှိ၏။ စိတ်နှစ်လုံးထဲ၌ မချားမသပ်ပူပန်ခြင်း ဝေဒနာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား။

ဇာတိအား ဖြင့် ငအမျိုးသားချင်း ဖြစ်သော ငညီအစ်ကိုတို့ အတွက် ငါသည် ကိုယ်တိုင် ခရစ်တော်နှင့် ခွာ၍ ကျိန်ခြင်းကို ခံချင်လောက်အောင် စိတ်ရှိ၏။ ထိုသူတို့သည် ဣသရေလလူ ဖြစ်၍ သားအရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းနှင့် ၎င်းဘုန်းအာ နှုတ်တော်နှင့် ၎င်းပဋိညာဉ်တရားတို့နှင့် ၎င်းပညတ်တရားထားခြင်းနှင့် ၎င်းဝတ်ပြုခြင်းနှင့် ၎င်းဂတိတော်တို့နှင့် ၎င်းဆိုင်ကြ၏။ သိုးဘေးများတို့နှင့် ဆက်သွယ်သောသူလည်း ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်သည်လည်း ဇာတိအမျိုးအား ဖြင့် ထိုသူတို့၏ အမျိုးဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုခရစ်တော်သည်လည်း ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို အစိုးရတော်မူ၍ ထာဝရမင်္ဂလာရှိတော်မူသော ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ အာမင်။

၉ ထိုသို့ ဆိုသော် ဘုရားသခင်၏ ဂတိတော်မတည်ဟု ငါမဆိုလို။ အကြောင်းမူကား။ ဣသရေလနှင့် ဆက်သွယ်သောသူ အပေါင်းတို့သည် ဣသရေလလူ မှန်မဟုတ်။
 ၁၂ | ထိုနည်းတူ။ အာ ဗြဟံ၏ အမျိုးအနွယ် ဖြစ်သောသူ အပေါင်းတို့သည် အာ ဗြဟံ၏ သားမှန်မဟုတ်။ ဣဇာကံ၌ သာသင်၏ အမျိုးတည်လိမ့်မည် ဟု ဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။
 ၁၃ | ထိုကြောင့် ဇာတိအမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သားမှန်မဟုတ်။ ဂတိတော်နှင့် ဆိုင်သော သားတို့သည် အမျိုးအနွယ်မှန်သည် ဟု မှတ်တော်မူ၏။ ဂတိတော်အချက် ဟူမူကား။ ယခုမှ စ၍ ကာလအချိန်စေ့သော အခါ ငါလာ၍ စာရာသည် သားကို ရလိမ့်မည် ဟု လာသတည်း။
 ၁၄ | ထိုမျှမက။ ရေပက္ကသည် ငါတို့အပေအာဇာနည်နှင့် ရံဖက်၍ ပဋိသန္ဓေစွဲယူသော အခါ၊ ဘုရားသခင် ရွေးကောက်တော်မူခြင်းနှင့် ရှည်သော အကြံတော်သည် အကျင့်အား ဖြင့်မတည်။ ခေါ်တော်မူသောသူ၏ အလိုတော်အား ဖြင့်တည်မည် အကြောင်း။ သားမဖွားမှီ။ ထိုသားတို့သည် ကောင်းသော အကျင့်။ မကောင်းသော အကျင့်ကို မကျင့်မှီ။ သားအကြီးသည် သားအငယ်၌ ကျွန်ခံရလိမ့်မည် ဟု ထိုမိမိအား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့နှင့် အညီ ယာကျပ်ကို ငါချစ်၏။ ဧသော ကိုမုန်း၏ ဟု ကျပ်စာလာသတည်း။

၁၅ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။ ဘုရားသခင်သည် မတရားသော အမှုကို ပြုတော်မူသလော။ ထိုသို့မပြောရ။ ဘုရားသခင်က ငါသည် ကျေးဇူးပြုလိုသောသူကို ကျေးဇူးပြုမည်။ သနားလိုသောသူကိုလည်း သနားမည် ဟု မောရှေကို မိန့်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် လိုချင်သောသူသည် တတ်နိုင်သည်မဟုတ်။ ပြေးသောသူသည်လည်း

တတ်နိုင်သည်မဟုတ်။ ကျေးဇူးပြုတော်မူသောဘုရား
 ၁၇ သခင်သာလျှင်တတ်နိုင်တော်မူ၏။ ကျမ်းစာ၌ဖာရော
 ဘုရင်ကိုဆိုသည်ကား။ ငတန်ခိုးကိုသင်၌ငါပြခြင်းငှါ
 ၁၈ ၎င်းနာမကိုမြေကြီးတပြင်လုံးတွင်ကျော်စောစေခြင်း
 အညီ ကျေးဇူးပြုလိုသောသူကို ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ခိုင်
 မာစေလိုသောသူကိုလည်းခိုင်မာစေတော်မူ၏။
 ၁၉ သို့ဖြစ်လျှင်ဘုရားသခင်သည်အဘယ်ကြောင့်
 အပြစ်တင်တော်မူသေးသနည်း။ အဘယ်သူသည်အလို
 ၂၀ တော်ကိုဆိုးတားဘူးသနည်းဟုဆိုမည်လော။ ဘုရား
 သခင်ကိုညှင်းဆန်သောအချင်းလူ။ သင်သည်ကား
 အဘယ်သူနည်း။ လုပ်အပ်သောအရာသည်လုပ်တတ်
 ၂၁ သောသူအား။ အဘယ်ကြောင့်ကိုဤသို့လုပ်သနည်းဟု
 ဆိုရမည်လော။ အိုးထိန်းသွားသည်အိုးမြေကိုပိုင်
 ၂၂ သည်မဟုတ်လော။ အိုးမြေတဝိုက်တည်းနှင့်အိုးမြေ။ အိုး
 ယုတ်ကိုလုပ်ပိုင်သည်မဟုတ်လော။ ဘုရားသခင်သည်
 မိမိအမျက်တော်ကိုပြု၍တန်ခိုးတော်ကိုထင်ရှားစေ
 ၂၃ ခြင်းငှါအလိုတော်ရှိလျက်ပျက်စီးခြင်းအဖို့ပြင်ဆင်
 သောအမျက်ခံရာအိုးများကိုကိုအလွန်သည်းခံခြင်းခန္တီ
 ၂၄ နည်း။ အိုးမြေကံခြင်းအဖို့ပြင်ဆင်တော်မူနှင့်သော
 ၂၅ ကရုဏာခံရာအိုးများတည်းဟူသော။ ယုဒအမျိုးသား
 တို့အထဲမှသာမဟုတ်။ တပါးအမျိုးသားတို့အထဲမှပရော
 ၂၆ ဖက်ဟောရှေဆိုသည်အတိုင်းခေါ်တော်မူသောငါတို့၌
 ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကြွယ်ဝခြင်းကိုထင်ရှားစေခြင်း
 ၂၇ ငှါပြုတော်မူသည်မှန်လျှင်အဘယ်ပြောဘွယ်ရှိအံ့နည်း။
 ဟောရှေ၏ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား။ ငါ၏လူမဟုတ်
 ၂၈ သောသူကိုငါ၏လူဟူ၍ငါခေါ်မည်။ မချစ်သောသတို့
 ၂၉ သီးကိုလည်းအချစ်ဟူ၍ငါခေါ်မည်။ သင်တို့သည်ငါ
 ၏လူမဟုတ်ဟုပြောဆိုရာအရပ်၌နေသောသူတို့သည်
 ၃၀ အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်၏သားဟုခေါ်
 ဝေါ်ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟုလာသတည်း။ ပရောဖက်
 ဟောရှာယသည်လည်းဣသရေလအမျိုးကိုရည်မှတ်၍
 ကျွေးကျော်သည်ကား။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
 သဒ္ဓန္ဒရာထဲလုံးနှင့်အမျှများသော်လည်းကြွင်းသောသူတို့
 သာလျှင်ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။
 ၃၁ အမှုတော်ကိုတရားသဖြင့်ပြီးစီးစေခြင်းငှါဆုံးဖြတ်
 တော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားသည်မြေပေါ်မှာဆုံးဖြတ်
 တော်မူသောအမှုကိုပြုတော်မူလိမ့်မည်ဟုဆိုသတည်း။

၃၂ | ထိုသို့နှင့်အညီဟောရှာယသည်အထက်ကဆိုပြန်သည်
 ကား။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်
 ငါတို့၌မျိုးစေ့ကိုကြွင်းစေတော်မူလျှင်ငါတို့သည်သော
 ၃၃ နံမြို့ကဲ့သို့ဖြစ်၍ဂေါမောရမြို့နှင့်တူကြပြီ။
 ၃၄ | ထို့ကြောင့်အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်းဟူမူကား။
 မြောင့်မတ်ခြင်းကိုမိအောင်မလိုက်သောတပါးအမျိုး
 သားတို့သည်မြောင့်မတ်ခြင်းကိုမိကြ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်
 ၃၅ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်မိသောမြောင့်မတ်ခြင်းကိုဆိုလို
 သတည်း။ မြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုမိအောင်လိုက်
 ၃၆ သောဣသရေလလူတို့မူကားမြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို
 မမိကြ။ အဘယ်ကြောင့်မမိကြသနည်း။ ယုံကြည်ခြင်းအား
 ၃၇ ဖြင့်မလိုက်။ ပညတ်တရား၏အကျင့်အားဖြင့်သာလိုက်
 ၃၈ ကြသတည်း။ ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား။ ထိမိ၍လဲစရာ
 ကျောက်။ မှားယွင်းစရာကျောက်ကိုဖိအန်တောင်ပေါ်မှာ
 ၃၉ ငါချထား၏။ ထိုကျောက်ကိုအဖို့ပြုသောသူမည်သည်
 ကားရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိနိုင်ရာဟုလာသည်နှင့်အညီ
 ထိုကျောက်ကိုဣသရေလလူတို့သည်ထိမိ၍လဲကြ၏။
 ၄၀
 ၁ | ညီအစ်ကိုတို့။ ဣသရေလလူတို့သည်ကယ်တင်တော်
 မူခြင်းသို့ရောက်စေခြင်းငှါငါ၏စေတနာအလိုရှိ၍
 ၂ ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။ ထိုသူတို့သည်မှန်
 သောပညာမရှိသော်လည်းဘုရားသခင်ဘက်၌စိတ်အား
 ၃ ကြီးသည်ဟုသူတို့အဖို့ငါသက်သေခံ၏။ ထိုသူတို့သည်
 ဘုရားသခင်၏မြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုမသိဘဲကိုယ်
 ၄ မြောင့်မတ်ခြင်းကိုတည်စေခြင်းငှါရှာကြံသောကြောင့်
 ၅ ဘုရားသခင်၏မြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုဝန်မခံကြ။ ယုံ
 ကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည်မြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်
 ၆ မည်အကြောင်း။ ပညတ်တရားသည်ခရစ်တော်အားဖြင့်
 ၇ စုံလင်ခြင်းရှိ၏။ မောရှေကလည်းထိုအကျင့်ကိုကျင့်
 သောသူသည်ထိုအကျင့်အားဖြင့်အသက်ရှင်လိမ့်မည်
 ၈ ဟုပညတ်တရားနှင့်စပ်ဆိုင်သောမြောင့်မတ်ခြင်းတရား
 ၉ ကိုရည်မှတ်၍ရေးထားသတည်း။ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်
 ၁၀ စပ်ဆိုင်သောမြောင့်မတ်ခြင်းတရားဆိုသည်ကား။
 ကောင်းကင်သို့အဘယ်သူတက်လိမ့်မည်နည်း။ နက်နဲ
 ရာထဲသို့အဘယ်သူဆင်းလိမ့်မည်နည်းဟုစိတ်ထဲမှာ
 မအောင်းမေ့နှင့်ဟုဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသော်ခရစ်တော်ကို
 ဆောင်ခံခြင်းငှါကောင်းကင်သို့အဘယ်သူတက်လိမ့်
 မည်နည်း။ ခရစ်တော်ကိုသေခြင်းမှထမြောက်စေခြင်း
 ၁၁ ငှါနက်နဲရာထဲသို့အဘယ်သူဆင်းလိမ့်မည်နည်းဟုဆို

၁၁ သို့ဖြစ်သော်လည်း အရာမကြွေဝါဒဝါသည် လဲ၍နေရသည်
တိုင်အောင်ထိခိုက်ကြပြီလောဟုမေးသော်လဲ၍မနေရကြ။
၁၂ သူတို့၏စိတ်ကိုနှိုးဆော်စရာအကြောင်းရှိစေခြင်းငှါသူ
တို့၏လဲခြင်းအားဖြင့်ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူး
၁၃ သည်တပါးအမျိုးသားတို့၌သက်ရောက်လေ၏။ သူတို့
၏လဲခြင်းအရာသည်လောကီသားတို့၏စီးပွားကို၎င်း
ကို၎င်းပြုရလျှင်သူတို့၏ပြည့်စုံခြင်းအရာသည်သာ၍ပြု
၁၄ ရမည်မဟုတ်လော။ ထိုသို့ဆိုသော်ငါသည်တပါးအမျိုး
၁၅ သားတို့၌ဆိုသောတမန်တော်ဖြစ်သည်နှင့်အညီထို
တမန်တော်၏အရာကိုချီးမွမ်းလျက်၎င်းအမျိုးသားချင်းတို့
၏စိတ်ကိုတရသို့အားဖြင့်နှိုးဆော်၍အချို့တို့ကိုကယ်
တင်ခြင်းငှါတပါးအမျိုးသားဖြစ်သောသင်တို့အားဆိုရ
၁၆ သတည်း။ သို့သူတို့ကိုပယ်တော်မူခြင်းအရာသည်
လောကီသားတို့၏မိသားစုဟာယဖွဲ့ခြင်းအကြောင်းဖြစ်
လျှင်သူတို့ကိုသိမ်းဆည်းတော်မူခြင်းအရာသည်သေ
ခြင်းမှထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်စေမည်မဟုတ်
၁၇ လော။ အဦးနယ်သောမုန့်မိမ်းသည်သန့်ရှင်းလျှင်တပုံ
လုံးသန့်ရှင်းစေမည်။ အမြစ်သန့်ရှင်းလျှင်အခက်အ
၁၈ လက်များလည်းသန့်ရှင်းကြစေမည်။ အချို့သောအခက်
တို့ကိုချိုးဖဲ့ပြီးမှရှင်းသောသံလွင်ပင်တည်းဟူသော
သင့်ကိုအတက်၎င်း၌ဆက်၍စိုက်သဖြင့်အခက်များနှင့်
အတူသံလွင်ပင်အမြစ်ကို၎င်းအဆီဩအကို၎င်းဆက်ဆံ
လျှင်ချိုးဖဲ့သောအခက်တို့ကိုကဲ့ရဲ့ဝါကြွားခြင်းမရှိနှင့်။
၁၉ ဝါကြွားလျှင်မူကားသင်သည်အမြစ်ကိုမဆောင်။
၂၀ အမြစ်သည်သင့်ကိုဆောင်၏။ ကိုဆက်၍စိုက်ခြင်း
ငှါထိုအခက်တို့ကိုချိုးဖဲ့ပြီးဟုသင်ဆိုပြန်လျှင်မှန်စေ
၂၁ တော့။ မယုံကြည်သောစိတ်ရှိသောကြောင့်သူတို့ကို
ချိုးဖဲ့သည်ဖြစ်၍သင်သည်ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သာ
တည်၏။ မာနစိတ်မရှိစေနှင့်။ ကြောက်ခြင်းစိတ်ရှိစေ
၂၂ လော။ အကြောင်းမူကား။ ဘုရားသခင်သည်ပကတိ
အခက်များကိုနှစ်ခြောတော်မူလျှင်သင်တို့ကိုနှစ်ခြော
၂၃ တော်မူမည်သော။ သို့ဖြစ်၍လဲသောသူတို့၌ပြင်းစွာစိရင်
တော်မူခြင်းကို၎င်းကျေးဇူးတော်၌စင်သည်တည်နေ
လျှင်သင်၌ပြုတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကို၎င်းညီနွှံ
ပါးကိုအောင်းမေ့လော့။ ကျေးဇူးတော်၌မတည်မနေ
၂၄ လျှင်သင်သည်လည်းပျက်ပြိုခြင်းကိုခံရမည်။ သူတို့
သည်မယုံကြည်သောစိတ်ပျောက်လျှင်အပင်၌တဖန်

ဆက်၍စိုက်သောအခွင့်ကိုရကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကိုတ
ဖန်ဆက်၍စိုက်ခြင်းငှါဘုရားသခင်တတ်နိုင်တော်မူ
၂၅ ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ပကတိရှင်းသောသံလွင်
ပင်မှသင့်ကိုချုတ်ယူ၍ကောင်းသောသံလွင်ပင်၌ပက
တိကိုမလိုက်ဘဲဆက်၍စိုက်သည်နှင့်လျှင်ပကတိအ
ခက်ဖြစ်သောထိုသူတို့သည်မိမိတို့သံလွင်ပင်၌ဆက်၍
စိုက်သောအခွင့်ကိုသာ၍ရကြမည်မဟုတ်လော။
၂၆ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည်ဝါကြွားသောငါ၏မရှိ
စေမည်အကြောင်း။ တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်
မဝင်မီတိုင်အောင်အရာမကြွေဝါဒဝါအချို့တို့ကိုမှောင်ရက်
ဖုံးလွှင့်ခြင်းအကြောင်းဟည်းဟူသောနက်နဲသောအရာ
၂၇ ကိုမသိဘဲနေစေခြင်းငှါငါအလိုမရှိ။ ထိုသို့ကျစ်စာနှင့်
အညီအရာမကြွေဝါဒဝါအပေါင်းတို့သည်ကယ်တင်ခြင်းသို့
ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ကျစ်စာချက်ဟူမူကား။ ကယ်လွတ်
သောသခင်သည်ဖိအုန်တောင်၌ပေါ်ထွန်း၍မတရား
သောအမှုကိုယာကုပ်အမျိုးသားတို့မှလွှဲတော်မူလော့။
၂၈ သို့အပြစ်များကိုငါပယ်ရှင်းသောအခါသူတို့၌ငါ
ပေးသောပဋိညာဉ်တရားသည်ထိုသို့သောတရားဖြင့်၏
၂၉ ဟုလောသတည်း။ သူတို့သည်ဝေဝေလိတရားအားဖြင့်
မူကားသင်တို့အကြောင်းကြောင့်ရန်သူဖြစ်ကြ၏။ ရွေး
ကောက်တော်မူခြင်းအားဖြင့်မူကားဆိုးဘေးများအ
၃၀ ကြောင်းကြောင့်ချစ်သူဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူ
မူကား။ ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူခြင်း။ ခေါ်ထား
တော်မူခြင်းကျေးဇူးသည်ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောမရှိ။
၃၁ သင်တို့သည်အထက်ကဘုရားသခင်၏စကားတော်ကို
နားမထောင်ဘဲနေသော်လည်းယခုတွင်သူတို့နားမထောင်
၃၂ ခြင်းအမှုအားဖြင့်သနားတော်မူခြင်းကိုခံရသကဲ့သို့။ ထို
နည်းတူ။ သင်တို့ခံရသောသနားတော်မူခြင်းအားဖြင့်သူ
တို့လည်းသနားတော်မူခြင်းကိုခံရမည်အကြောင်း။ ယခု
၃၃ တွင်သူတို့သည်နားမထောင်ဘဲနေရကြ၏။ ဘုရားသ
ခင်သည်လူအပေါင်းတို့ကိုသနားတော်မူခြင်းအခွင့်ရှိ
စေခြင်းငှါလူအပေါင်းတို့ကိုနားမထောင်ခြင်းအဖြစ်၌
၃၄ ချုပ်ထားတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ပညာနှင့်ညာဉ်
တော်သည်အတ္တန်ကျယ်ဝန်းနက်နဲစွာတကား။ စိရင်တော်
မူချက်တို့ကိုအဘယ်သူမှစစ်၍မကုန်နိုင်။ ကြွေတော်မူရာ
၃၅ လမ်းတို့ကိုလိုက်၍ရှာသော်လည်းမတွေ့မိနိုင်။ ထင်စရာ
ဘုရား၏စိတ်တော်ကိုအဘယ်သူသိသနည်း။ ထင်စရာ
ဘုရားနှင့်အဘယ်သူသည်တိုင်ပင်ဖက်ပြုသနည်း။
၃၆ ကျေးဇူးဆပ်တော်မူရမည်အကြောင်း။ ထင်စရာဘုရား

၃၈ နှိအဘယ်သူသည်ကျေးဇူးပြုဘူးသနည်း။ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည်ကိုယ်တော်အထဲက၎င်းကိုယ်တော်အား ဖြင့်ရင်ကိုယ်တော်အဖို့အလိုငှါရင် ဖြစ်ကြ၏။ ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၁၂ ညီအစ်ကိုတို့။ အသက်ရှင်ခြင်းလက္ခဏာ။ သန့်ရှင်းခြင်းလက္ခဏာ။ ဘုရားသခင်နှစ်သက်တော်မူဖွယ်သော လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသောယဇ်ကိုသင်တို့သည်ပူဇော်၍ မိမိကိုယ်ခန္ဓာကိုဘုရားသခင်အားဆက်ကပ်ခြင်းတည်း ဟူသောသင်တို့ပြုအပ်သောဝတ်ကိုပြုမည် အကြောင်း။ ဘုရားသခင်၏ကရုဏာတော်ကိုထောက်ထား၍သင်တို့ ကိုငါတို့ကံတွန်းနှိုးဆော်ပေ၏။ သင်တို့သည်လောကီ ပုံသဏ္ဌာန်ကိုမဆောင်ကြနှင့်။ ကောင်းမြတ်သောအရာ။ နှစ်သက်ဖွယ်သော အရာ။ ခုံလင်သော အရာတည်းဟူ သော။ ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိသော အရာသည် အဘယ်အရာဖြစ်သည်ကိုသင်နိုင်မည်အကြောင်း။ မိတ် နှစ်လုံးကိုအသစ်ပြင်ဆင်၍ပုံသဏ္ဌာန်ပြောင်းလဲခြင်း သို့ရောက်ကြလော့။ သင်တို့သည်ကိုယ်ကိုထင်သင့် သည်အတိုင်းသက်လွန်၍မထင်ဘဲ။ ဘုရားသခင်သည် လူအသီးအသီးတို့အားယုံကြည်ခြင်းကိုဝေပေးတော်မူ သည်နှင့်အညီကိုယ်ကိုလျှောက်ပတ်စွာထင်ရမည်အ ကြောင်း။ ငါသည်ကိုယ်ခံရသောကျေးဇူးတော်ကိုအမှီ ပြုလျက်သင်တို့တွင်ရှိသမျှသောသူတို့ကိုမှတ်ထား၏။

၄ ပဉ္စမာကားကိုယ်တရုနှိအင်္ဂါအများရှိသည်ဖြစ်၍ ထို အင်္ဂါအများသည်ဆောင်ရွက်စရာအမှုတရားတည်းမရှိသ ကဲ့သို့။ ထိုအတူ။ အများဖြစ်သောငါတို့သည်ခရစ်တော် နှိဘကိုယ်တည်းဖြစ်၍အသီးအသီးအင်္ဂါချင်းဖြစ်ကြ၏။

၆ ထိုသို့ပေးတော်မူသောကျေးဇူးတော်အတိုင်းငါတို့ သည်အသီးသီးအပြားပြားသော ဆုများကိုခံရသည် ဖြစ်၍ပရောဖက်အရာရှိလျှင်ယုံကြည်ခြင်း၏ပမာဏကို

၇ ရသည်အတိုင်းပရောဖက်ပြုကြကုန်အံ့။ ဓမ္မဆရာ အရာရှိလျှင်ဓမ္မဆရာ၏အမှုကိုဆောင်ရွက်ကြကုန်အံ့။ ဆုဗွတ္တဝါဒပေးသောသူသည်ထိုအမှုကိုဆောင်ရွက်

၈ စေ။ နှိုးဆော်သွေးဆောင်သောသူသည်ထိုအမှုကိုဆောင် ရွက်စေ။ အစွန့်အကြဲဝေငှသောသူသည်လျှစ်လျူသော စိတ်နှင့်ဝေငှစေ။ အုပ်ချုပ်သောသူသည်လုလုမိမိနှင့် အုပ်ချုပ်စေ။ မစာနားခြင်းအမှုကိုပြုသောသူသည်စေ တနာမိတ်နှင့်ပြုစေ။

၉ မေတ္တာမိတ်သည်လျှို့ဝှက်ခြင်းနှင့်ကင်းစေလော့။

ဆိုးညစ်သောအမှုကိုစက်ဆုပ်ရွံရှာကြလော့။ ကောင်း ၁၀ မှန်သောအမှုနှိမ့်ဆည်းကပ်ကြလော့။ ညီအစ်ကိုချစ် ခြင်းအရာမှာပကတိပေါက်ဖော်ကဲ့သို့တယောက်ကိုတ ယောက်ရံမက်ကြလော့။ ချီးမွမ်းခြင်းအရာမှာသူတပါးကို ၁၁ တိုယ်ထက်ချီးမြှောက်ကြလော့။ အားထုတ်ခြင်းအရာ မှာပျင်းရိခြင်းမရှိဘဲလျက်မိတ်တန်းသဖြင့်သခင်ဘုရား ၁၂ ၏အလိုတော်သို့လိုက်၍အားထုတ်ကြလော့။ မျှော်လင့် လျက်ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်သော အခါသည်းခံကြလော့။ ဆုတောင်းပဋိပက္ခပြုခြင်းအမှုကို ၁၃ အမြဲပြုကြလော့။ သန့်ရှင်းသူတို့သည်ဆင်းရဲသောအခါ ဝေငှပေးကပ်ကြလော့။ အာဂန္တုတို့အားဧည့်သည်ဝတ် ၁၄ ကိုကျိုးစား၍ပြုကြလော့။ သင်တို့ကိုညည်းဆဲသောသူ တို့အဖို့မေတ္တာရှိကြလော့။ ကျိန်ဆဲခြင်းကိုမပြု။ မေတ္တာ ၁၅ ပို့ခြင်းကိုသာပြုကြလော့။ ဝမ်းမြောက်သောသူတို့နှင့်အ တူဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုရင်ငိုကျွေးသောသူတို့နှင့်အတူ ၁၆ ငိုကျွေးခြင်းကိုရင်ပြုကြလော့။ အချင်းချင်းမိတ်သ ဘောတညီတညွတ်တည်းရှိကြလော့။ ဂုဏ်စည်းစိမ်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ နှိန့်ချသောသူတို့ကိုအပေါင်းအ ဖော်လုပ်ကြလော့။ ငါသည်ပညာရှိ၏ဟုကိုယ်ကိုမထင် ၁၇ ကြနှင့်။ အဘယ်သူကိုမျှရန်တုံ့မမူကြနှင့်။ လူအပေါင်း တို့ရှေ့မှာတင့်တယ်လျှောက်ပတ်သောအကျင့်ကိုကြံ ၁၈ စည်ကြလော့။ သင်တို့သည်တတ်နိုင်သမျှအတိုင်းလူ ၁၉ အပေါင်းတို့နှင့်အသင့်အတင့်နေကြလော့။ ချစ်သူတို့။ သူတပါးသည်သင်တို့ကိုပြစ်မှားလျှင်ကိုယ်တိုင်အပြစ် ပြန်၍မဝံ့ကြနှင့်။ အမျက်တော်ကိုအခွင့်ပေးကြလော့။ ကျမ်းစာလာသည်ကား။ ငါသည်အပြစ်တရားကိုစိရင် ပိုင်၏။ အပြစ်နှင့်အလျှောက်ငါဆပ်ပေးမည်ဟုထာဝရ ၂၀ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်သင်၏ရန်သူသည်မွတ် သိပ်လျှင်လုပ်ကျွေးစော့။ ရေငတ်လျှင်သောက်စရာဘို့ ပေးလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်သူ၏ခေါင်ပေါ်နှစ်မီးခဲကိုပုံထား ၂၁ ထိမ့်မည်။ အဆိုးအားဖြင့်အရှုံးမခံနှင့်။ အကောင်းအား ဖြင့်အဆိုးကိုနိုင်လော့။

၁၃ အစိုးရသောမင်းအာဏာစက်၏အုပ်စိုးခြင်းကိုလူ တိုင်းဝန်ခံစေ။ အကြောင်းမူကား။ ဘုရားသခင်၏အခွင့် မရှိလျှင်မင်းအာဏာစက်မရှိ။ အာဏာစက်ရှိသမျှသည် ၂ ဘုရားသခင်ခန့်ထားတော်မူရာဖြစ်သတည်း။ ထို ကြောင့်မင်းအာဏာကိုဆန်သောသူသည်ဘုရားသခင် စိရင်တော်မူရာကိုဆန်သောသူဖြစ်၏။ ထိုသို့ဆန်သော

အသင်း၏လက်နက်ရုံကိုဝတ်ဆင်ဆောင်ရွက်ကြကုန်
၁၃ အံ့။ ပွဲလုပ်ခြင်း။ ရစ်မျိုးသောက်ကျူးခြင်း။ မတရား
သောမေ့ရန်ခွဲခြားခြင်း။ ကိလေသာညစ်ညူးခြင်း။ ရန်တွေ
ခြင်း။ ဂုဏ်ပြုခြင်းအမှုတို့ကိုကြည်ရှောင်၍နဲ့အချိန်
ကဲ့သို့တင့်တယ်လျောက်ပတ်စွာကျင့်ဆောင်ပြုမူကြ
၁၄ ကုန်အံ့။ သခင်ယေရှုခရစ်ကိုယူတင်ဝတ်ဆောင်ကြ
လော့။ ကိုယ်ကာယ၏တပ်မက်ခြင်းအလိုငှါမကြံစည်
ကြနှင့်။
၁၅ ယုံကြည်အားနည်းသောသူတို့ကိုလက်ခံကြလော့။
သို့ရာတွင်ယုံမှားဖွယ်သောပြဿနာတို့ကိုထိုသူနှင့်မ
ဆွေးနွေးကြနှင့်။ အစာအမျိုးမျိုးကိုစားအပ်သည်ဟုလူ
၂ အချို့ယုံ၏။ အားနည်းသောသူမူကားဟင်းသီးဟင်း
၃ ရွက်ကိုသာစား၏။ အမျိုးမျိုးကိုစားသောသူသည်
မစားသောသူကိုမထိမဲ့မြင်မပြုစေနှင့်။ မစားသောသူ
သည်လည်းစားသောသူကိုမစစ်ကြောမစိရင်စေနှင့်။
အကြောင်းမူကား။ ဘုရားသခင်သည်သူကိုလက်ခံတော်
၄ မူပြီ။ သူတပါးပိုင်သောလူကိုစစ်ကြောစိရင်သောသင်
သည်အဘယ်သူနည်း။ သူသည်မိမိသခင်စိရင်သောအား
ဖြင့်သာအပြစ်လွှတ်ခြင်း။ အပြစ်ခံခြင်းသို့ရောက်ရ၏။
သူသည်အပြစ်လွှတ်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ အကြောင်း
မူကား။ ဘုရားသခင်သည်သူ၏အပြစ်ကိုလွှတ်ခြင်းငှါ
၅ တတ်နိုင်တော်မူ၏။ နေ့ရက်တရက်ထက်တရက်သာ
၆ ချီမြတ်သည်ဟုလူအချို့ထင်တတ်၏။ လူအချို့မထင်။ လူ
၇ တိုင်းမိမိစိတ်သဘောကျပါစေ။ နေ့ရက်ကိုစောင့်သော
သူသည်သခင်ဘုရားကိုထောက်၍စောင့်၏။ နေ့ရက်ကို
မစောင့်သောသူသည်လည်းသခင်ဘုရားကိုထောက်၍
မစောင့်ဘဲနေ၏။ စားသောသူသည်သခင်ဘုရားကို
ထောက်သောစိတ်နှင့်စား၍ကျေးဇူးတော်ရှိသည်ဟုဝန်
ခံ၏။ မစားသောသူသည်လည်းသခင်ဘုရားကိုထောက်
သောစိတ်နှင့်မစားဘဲနေ၍ကျေးဇူးတော်ရှိသည်ဟုဝန်ခံ
၈ ၏။ ငါတို့တွင်အဘယ်သူမျှကိုယ်အဖို့အလိုငှါအသက်
၉ မရှင်။ အသက်သူမျှကိုယ်အဖို့အလိုငှါမသေ။ အသက်
ရှင်လျှင်သခင်ဘုရားအဖို့အလိုငှါရှင်၏။ သေလျှင်လည်း
သခင်ဘုရားအဖို့အလိုငှါသေ၏။ ထိုကြောင့်အသက်
ရှင်သည်ဖြစ်စေ။ သေသည်ဖြစ်စေ။ သခင်ဘုရားဆိုင်
၉ တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ ခရစ်တော်သည်သေ
သောသူတို့ကိုရှင်သောသူတို့ကိုရှင်အစိုးရသော
အရှင်ဖြစ်ထိုသောငှါအသေခံ၍ခံပြီးမှအသက်ရှင်ပြန်
တော်မူ၏။

၁၀ သင်သည်ညီအစ်ကိုချင်းကိုအဘယ်ကြောင့် စစ်
 ကြောစီရင်သနည်း။ ညီအစ်ကိုချင်းကိုအဘယ်ကြောင့်
 မထိခံမြင်ပြုသနည်း။ ငါတို့ရှိသမျှသည်ခရစ်တော်၏တ
 ၁၁ ရားပစ္စင်တော်ရှေ့သို့ရောက်ကြမည်။ ကျုပ်စာလာ
 သည်ကား။ ငါအသက်ရှင်တော်မူသည်ဖြစ်၍ရှေ့နှိုလူ
 ကိုင်းဒူးထောက်ရမည်။ ဘုရားသခင်အားလူကိုင်းမိမိ
 နှုတ်နှင့်သစ္စာခံရမည်ဟုသာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၂ သို့ဖြစ်၍ငါတို့ရှိသမျှသည်ဘုရားသခင်စစ်ကြောတော်
 မူခြင်းကိုခံရကြမည်။
 ၁၃ ထို့ကြောင့်ငါတို့သည်ယခုမှစ၍အချင်းချင်းမစစ်
 ကြောမစီရင်ဘဲနေကြကုန်အံ့။ ညီအစ်ကိုချင်းထိခံ၍လဲ
 စရာအခွင့်။ မှားယွင်းစရာအခွင့်မရှိစေမည်အကြောင်း။
 ၁၄ သာ၍စီရင်ကြကုန်အံ့။ အဘယ်အစာမျှပကတိအတိုင်း
 မညစ်ညူးကြောင်းကိုငါသည်သခင်ယေရှုကိုအမှီပြု
 လျက်သဘောကျ၍အမှန်သိ၏။ သို့သော်လည်းညစ်ညူး
 ၁၅ သည်ဘုရားကြင်သူသည်ထင်၏။ ထိုသူနှစ်ညစ်ညူး၏။ သင်
 ၏ညီအစ်ကိုသည်သင်စားသောအစာကြောင့်မိတ်နာရ
 လျှင်သင်သည်မေတ္တာတရားကိုမကျင့်။ ခရစ်တော်သည်
 အသေခံတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကိုခံသောသူကိုသင်
 ၁၆ ၏အစာအားဖြင့်အကျိုးမခံစေနှင့်။ သင်တို့သည်အခွင့်
 ၁၇ ရသည်အမှုမှာကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းမရှိစေနှင့်။ ဘုရား
 သခင်၏နိုင်ငံတော်သည်အစားအသောက်နှိမ့်တည်း။
 ဖြောင့်မတ်ခြင်း။ ညီသက်ခြင်း။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
 ၁၈ တော်အားဖြင့်ခံရသောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိတည်၏။ ထိုသို့
 ကျင့်၍ခရစ်တော်၏အမှုကိုဆောင်ရွက်သောသူသည်
 ၁၉ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်ညီသက်ခြင်းနှင့်ငှင်အချင်းချင်း
 တဉ်းသောက်ခြင်းနှင့်ငှင်ရှည်သောအရာတို့ကိုမိမိအောင်
 ၂၀ လိုက်ကြကုန်အံ့။ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကိုသင်၏
 အစာအလိုငှါမမျှက်ဆီးနှင့်။ အစာအမျိုးမျိုးတို့သည်
 ၂၁ ကြွယ်၍။ သို့သော်လည်းသူတပါးထိခံ၍လဲစရာအ
 ၂၂ ကြောင်းနှင့်စားသောသူသည်အပြစ်ရှိ၏။ အခဲသားကို
 စားခြင်း။ စပျစ်ရည်ကိုသောက်ခြင်းကိစ္စမှစ၍ညီအစ်
 ကိုထိခံ၍လဲစရာအကြောင်း။ မှားယွင်းစရာအကြောင်း။
 ၂၃ အားနည်းစရာအကြောင်းများကိုရှောင်အပ်၏။ သင်
 သည်ယုံခြင်းရှိလျှင်ကိုယ်အလိုအလျောက်ဘုရားသခင်
 ၂၄ ကြောမစီရင်သောသူသည်မရှိသကဲ့ရဲ့၏။ ယုံမှားသော

သူသည်စားလျှင်ယုံသောမိတ်မရှိဘဲစားသောကြောင့်
 အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရ၏။ ယုံသောမိတ်မရှိဘဲကျင့်သမျှ
 သောအကျင့်တို့သည်အပြစ်ရှိကြ၏။
 ၁၅ သို့ဖြစ်၍အားရှိသောငါတို့သည်ကိုယ်အလိုသို့မ
 လိုက်။ အားနည်းသောသူတို့၏အားနည်းခြင်းကိုသည်း
 ၂ ခံရကြမည်။ ထိုသို့ငါတို့ရှိသမျှသည်ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်
 သောသူ၏အကျိုးကိုထောက်၍သူကိုတည်ဆောက်စေ
 ၃ ခြင်းငှါသူ၏အလိုသို့လိုက်ကြကုန်အံ့။ အကြောင်းမူ
 ကား။ ခရစ်တော်သည်ကိုယ်အလိုသို့မလိုက်။ ကျုပ်စာ
 လာသည်အတိုင်းကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်
 ကိုကဲ့ရဲ့သောသူတို့၏စကားသည်အကျွန်ုပ်အပေါ်သို့
 ၄ ရောက်ပါ၏ဟုကျုပ်စာလာသတည်း။ ငါတို့သည်ကျုပ်
 ၅ စာနှိပါသောသည်းခံခြင်း။ သက်သာခြင်းအကြောင်း
 များကိုအမှီပြု၍မျှော်လင့်ရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါကျုပ်
 စာနှိအထက်ကရေးသားသမျှသည်ငါတို့ကိုဆုမွန်ဩဝါ
 ၆ ခပေး၍ရေးထားသတည်း။ သင်တို့သည်ငါတို့သခင်
 ၇ ယေရှုခရစ်၏ခမည်းတော်တည်းဟူသောဘုရားသခင်
 ကိုတညီတညွတ်တည်းနှုတ်မြှောက်၍ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ
 ယေရှုခရစ်၏အလိုတော်အတိုင်းအချင်းချင်းမိတ်တညီ
 တညွတ်တည်းရှိကြမည်အကြောင်း။ သည်းခံခြင်း။ သက်
 ၈ သာခြင်း၏အရှင်။ ဘုရားသခင်သည်ကယ်မသနားတော်
 ၉ မူပါစေသော။ ခရစ်တော်သည်ဘုရားသခင်၏ဘုန်း
 တော်ကိုထင်ရှားစေလျက်သင်တို့ကိုလက်ခံတော်မူ
 သည်နည်းတူ။ သင်တို့သည်တယောက်ကိုတယောက်
 လက်ခံကြလော့။
 ၁၀ တဖန်ငါဆိုသည့်ကား။ ယေရှုခရစ်သည်ဘုရားသခင်
 ၁၁ ၏သမ္မာတော်ကိုထောက်၍ဘိုးဘေးများခံရသောဂတိ
 တော်တို့ကိုတည်စေခြင်းငှါဇာတ်ဝင်သောသူတို့၏အမှု
 ကိုဆောင်ရွက်တော်မူ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့သည်
 လည်းဘုရားသခင်၏ကရုဏာတော်ကိုအံ့ဩချီး
 မှင်ကြသိမ့်မည်။ ထိုသို့နှင့်အညီကျုပ်စာလာသည်ကား။
 ထို့ကြောင့်တပါးအမျိုးသားတို့တွင်ကျေးဇူးတော်ကို
 အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်း၍နာမတော်ကိုထောင့်နာသိချင်းဆိုပါ
 ၁၂ မည်ဟုလာသတည်း။ တဖန်လာသည်ကား။ တပါး
 အမျိုးသားတို့။ သင်တို့သည်ဘုရားသခင်၏လူမျိုးနှင့်အ
 ၁၃ တူဝင်မြောက်ခြင်းရှိကြလော့ဟုလာ၏။ တဖန်ကား။
 လူမျိုးအပေါင်းတို့။ ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းကြလော့။
 လူအနှစ်အပေါင်းတို့။ အလွန်ချီးမွမ်းကြလော့ဟုလာ၏။

၁၂ | တဖန်ဟောရှာယဆိုသည်ကား။ ယေရှု၏အဖြစ်ပေါက်
 ၁၃ ခုတပါးအမျိုးသားတို့ကိုအုပ်စိုးခြင်းငှါပေါ်ထွန်းသော
 ၁၄ သူဖြစ်ထိမ့်မည်။ ထိုသူကိုတပါးအမျိုးသားတို့သည်ကိုး
 ၁၅ စားကြသိမ့်မည်ဟုဆိုသတည်း။ သင်တို့သည်သန့်ရှင်း
 ၁၆ သောဝိညာဉ်တော်၏တန်ခိုးအားဖြင့် မျှော်လင့်ခြင်းပါ
 ၁၇ ရမီနှင့်ကြွယ်ဝစေခြင်းငှါယုံကြည်သောမိတ်ရှိ၍ဝမ်း
 ၁၈ မြောက်သက်သာခြင်းအမျိုးမျိုးတို့နှင့်ပြည့်စုံမည်အ
 ၁၉ ကြောင်း။ မျှော်လင့်ခြင်း၏အရှင်။ ဘုရားသခင်သည်
 ၂၀ ကယ်မသနားတော်မူပါစေသော။

၂၁ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည်ကောင်းသောပကတိ
 ၂၂ သဘောနှင့်ပြည့်စုံ၍အရာရာတို့ကိုသိနားလည်သဖြင့်အ
 ၂၃ ချင်းချင်းဆုမွန်ခြင်းငှါတက်နိုင်သည်ကိုငါသဘောကျ
 ၂၄ လျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်းသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
 ၂၅ သည်သန့်ရှင်းစေတော်မူသောနှစ်သက်ဖွယ်ရာပူဇော်
 ၂၆ သကာတည်းဟူသောတပါးအမျိုးမျိုးတို့ကိုပူဇော်ခြင်းငှါ
 ၂၇ ငါသည်ဘုရားသခင်၏ ဇံဂေလိတရားကိုဟောပြော
 ၂၈ သောအမှုကိုဆောင်ရွက်၍တပါးအမျိုးသားတို့တွင်
 ၂၉ ယေရှုခရစ်၏အမှုဆောင်ဖြစ်မည်အကြောင်း။ ဘုရားသ
 ၃၀ ခင်သည်ငါ့အပေးတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကိုငါ
 ၃၁ အမှီပြု၍ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့ကိုသတိပေးလျက်သာ၍
 ၃၂ ရဲရင့်စွာရေးလိုက်ပါ၏။ ထိုကြောင့်ဘုရားသခင်နှင့်စပ်
 ၃၃ ဆိုင်သောအရာတို့၌ငါသည်ယေရှုခရစ်ကိုအမှီပြု၍ငါ
 ၃၄ ကြားဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းရှိ၏။ တပါးအမျိုး
 ၃၅ သားတို့သည်စကားအားဖြင့်ငှာအကူအညီအားဖြင့်ငှာနား
 ၃၆ တောင်စေခြင်းငှါခရစ်တော်သည်နိမိတ်လက္ခဏာ။
 ၃၇ အံ့ဖွယ်သောအမှုများ၌ပါသောတန်ခိုး။ သန့်ရှင်းသော
 ၃၈ ဝိညာဉ်တော်၏တန်ခိုးကိုပြု၍အားဖြင့်ပြုတော်မူသမျှတို့
 ၃၉ ကိုသာငါပြောဝံ့၏။ ထိုကျေးဇူးတော်ကိုအမှီပြုလျက်
 ၄၀ ငါသည်ယေရှုလင်မြို့မှစ၍အလှူရိတ်ပြည်တိုင်အောင်
 ၄၁ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌ခရစ်တော်၏ဇံဂေလိတရား
 ၄၂ ကိုအကုန်အစင်ဟောပြောခဲ့ပြီ။ ထိုသို့အချားသူတည်
 ၄၃ သောတိုက်မြင်အပေါ်မှာငါထပ်၍မတည်မဆောက်။
 ၄၄ ခရစ်တော်၏နာမကိုမကြားဘူးသောအရပ်၌ဇံဂေလိ
 ၄၅ တရားကိုဟောခြင်းငှါစေတနာမိတ်နှင့်ငါကျိုးစားအား
 ၄၆ ထုတ်လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီကျမ်းစာသာသည်ကား။
 ၄၇ ထိုသူ၏အကြောင်းကိုအဘယ်သူမျှမပြဘူးသော်လည်း
 ၄၈ သူတို့သည်မြင်ကြသိမ့်မည်။ မကြားဘူးသောသူတို့သည်
 ၄၉ နားလည်ကြသိမ့်မည်ဟုလာသတည်း။

၅၀ ထိုကြောင့်သင်တို့ရှိရာသို့ငါလာရသောအခွင့်မရှိ။

၅၁ အဆီးအတားများဟူပြီ။ ယခုမူကားဤအရပ်တို့၌အခွင့်
 ၅၂ မရသည်ဖြစ်၍သင်တို့ရှိရာသို့သွားခြင်းငှါတာရှေ့စွာ
 ၅၃ ကာလပတ်လုံးအလိုရှိသောကြောင့်၊ စပါးပြည်သို့ငါ
 ၅၄ သွားသောအခါလမ်းခရီး၌သင်တို့ကိုတွေ့မြင်၍သင်တို့
 ၅၅ နှင့်အတူပေါင်းဖော်လျက်အတန်အရာအလိုပြည့်စုံပြီးမှ
 ၅၆ ထိုပြည်သို့သင်တို့ပို့ဆောင်ခြင်းကျေးဇူးကိုခံမည်ဟု
 ၅၇ မျှော်လင့်၏။ ယခုအခါသန့်ရှင်းသူတို့ကိုလုပ်ကျွေး၍
 ၅၈ ယေရှုလင်မြို့သို့ငါသွားရမည်။ အကြောင်းမူကား။ မာ
 ၅၉ ကေဒေါနီပြည်သားတို့နှင့်အခါယပြည်သားတို့သည်
 ၆၀ ယေရှုလင်မြို့၌ဆင်းရဲသောသန့်ရှင်းသူတို့အားဥစ္စာ
 ၆၁ ကိုဝေမျှ၍စေတနာမိတ်နှင့်လွှဲကြပြီ။ စေတနာမိတ်ရှိ
 ၆၂ သည်ဟုဆိုသော်ထိုသူတို့သည်ကျေးဇူးတင်သောသူ
 ၆၃ ဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ တပါးအမျိုးသားတို့သည်
 ၆၄ ဓမ္မဥစ္စာကိုယုဒအမျိုးသားတို့နှင့်ဆက်ဆံ၍ခံရသည်မှန်
 ၆၅ လျှင်လောကီဥစ္စာကိုလွှဲလုပ်ကျွေးအပ်၏။ ထိုကြောင့်
 ၆၆ ဤအမှုကိုငါဆောင်ရွက်၍ဤအလှူလက်ဆောင်ကိုလုံ
 ၆၇ ခြုံဝေပြီးလျှင်သင်တို့အနားမှာရှောက်၍စပါးပြည်သို့
 ၆၈ သွားမည်။ သင်တို့ရှိရာသို့ငါရောက်သောအခါခရစ်
 ၆၉ တော်၏ဇံဂေလိတရား၌ပါသောကောင်းကြီးမင်္ဂလာ
 ၇၀ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်ရောက်လာမည်ကိုငါသိ၏။

၇၁ ငါသည်ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အတိုင်းဝမ်း
 ၇၂ မြောက်သောမိတ်နှင့်သင်တို့ရှိရာသို့ရောက်၍သင်တို့နှင့်
 ၇၃ အတူသက်သာခြင်းကိုခံစားလိုသောငှါယုဒပြည်၌ညှင်း
 ၇၄ ဆန်သောသူတို့လက်မှငါလွတ်မည်အကြောင်း။ ယေရှု
 ၇၅ လင်မြို့အားငါလုပ်ကျွေးခြင်းအမှုကိုသန့်ရှင်းသူတို့သည်
 ၇၆ နှစ်သက်မည်အကြောင်း။ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည်
 ၇၇ ငါနှင့်အတူကျိုးစားအားထုတ်၍အဖို့အလိုငှါဘုရား
 ၇၈ သခင်ကိုဆုတောင်းမဌနာပြုကြလော့ဟုငါတို့သခင်
 ၇၉ ယေရှုခရစ်နှင့်ဝိညာဉ်တော်၏မေတ္တာကရုဏာကိုအ
 ၈၀ ကြောင်းပြု၍သင်တို့ကိုငါတိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပါ၏။

၈၁ | ညီမသက်ခြင်း၏အရှင်။ ဘုရားသခင်သည်သင်တို့ရှိ
 ၈၂ သမျှနှင့်အတူတည်နေတော်မူပါစေသော။ အာမင်။

၈၃ ကင်ခြေမြို့အသင်းတော်၌သင်းထောက်မိမ္မဖြစ်
 ၈၄ သောငါတို့နှစ်မဖိဗေကိုသင်တို့ထံသို့ငါသွင်းပေး၏။

၈၅ | သန့်ရှင်းသူတို့သည်ပြုသင့်သည်အတိုင်းသခင်ဘုရား
 ၈၆ ကိုထောက်၍ထိုသူကိုလက်ခံကြလော့။ သူသည်အကူ
 ၈၇ အမလိုသမျှသောအမှုတို့၌သုကိုကူမကြလော့။ အကြောင်း
 ၈၈ မူကား။ သူသည်များစွာသောသူတို့ကိုငှာငှာငှာငှာ

၃ သောသုဖြစ်၏။ ငါနှင့် အတူယေရှုခရစ်၏အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သောသူ၊ ဖြစ်ကိလနှင့်အာကုလကိလ္လတ်ဆက်
 ၄ ကြလော့။ ထိုသူတို့သည် အသက်အဖို့မိမိတို့လည်းပင် ကျိချထားသောသူဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ကျေးဇူးရှိသည်ဟု ငါ
 ၅ တယောက်တည်းသာဝန်ခံသည်မဟုတ်။ တပါးအမျိုး
 ၆ သားအသင်းတော်အပေါင်းတို့သည်ဝန်ခံကြ၏။ သူတို့
 ၇ အိမ်၌ရှိသောအသင်းတော်ကိုလည်းနှုတ်ဆက်ကြလော့။
 ၈ အာရှပြည်တွင်ခရစ်အဖို့အဦးသီးသောအသီးဖြစ်သော
 ၉ ချော်သားဇေဒနက်ကိလ္လတ်ဆက်ကြလော့။ ငါတို့အမှုကို
 ၁၀ ကျိုးစား၍ဆောင်ရွက်သောမာရိကိလ္လတ်ဆက်ကြလော့။
 ၁၁ ငါနှင့်အတူအကျည်းခံရသောသူ။ ငါအမျိုးသားချင်း
 ၁၂ အခြွေအရံနှင့်ယုန်ကိလ္လတ်ဆက်ကြလော့။ ထိုသူတို့သည်
 ၁၃ တမန်တော်များတွင်အသရေထင်ရှားသောသူဖြစ်ကြ
 ၁၄ ၏။ ငါအရင်တပည့်တော်အဖြစ်သို့ရောက်သောသူလည်း
 ၁၅ ဖြစ်ကြ၏။ သခင်ဘုရား၌ချစ်သားအမွေထိကိလ္လတ်ဆက်
 ၁၆ ကြလော့။ ငါတို့နှင့်အတူခရစ်တော်၏အမှုကိုဆောင်
 ၁၇ ရွက်သောဥရဗန်နှင့်ချော်သားသတာချကိလ္လတ်ဆက်
 ၁၈ ကြလော့။ တပည့်တော်စစ်ဖြစ်သောအပေလေနှင့်အာ
 ၁၉ ရိတ္တာဗုလ၏အိမ်သူအိမ်သားတို့ကိလ္လတ်ဆက်ကြလော့။
 ၂၀ ငါ၏အဆွေအမျိုးဟောရောအျန်နှင့်တပည့်တော်ဖြစ်သော
 ၂၁ နာကီသု၏အိမ်သူအိမ်သားတို့ကိလ္လတ်ဆက်ကြလော့။
 ၂၂ သခင်ဘုရား၏အမှုတော်ကိုကျိုးစားသောမိမိ။ တရုဗန်
 ၂၃ နှင့်တရဖောသကို၎င်းသခင်ဘုရား၏အမှုတော်ကို
 ၂၄ အထွန်ကျိုးစား၍ချစ်အပ်သောမိမိ။ ပေရုသိကို၎င်းနှုတ်
 ၂၅ ဆက်ကြလော့။ မြတ်သောတပည့်တော်ရုဖုနှင့်သူ၏
 ၂၆ အမိတည်းဟူသောငါ၏အမိကိလ္လတ်ဆက်ကြလော့။
 ၂၇ အသုံကြိတ်။ ဗလေဂုန်။ ဟေရမ။ ပတ်ရောတ။ ဟေရမေ
 ၂၈ ဖွစ၍သူတို့နှင့်အတူနေသောညီအစ်ကိုတို့ကိလ္လတ်ဆက်
 ၂၉ ကြလော့။ ဗီလောလုပ်။ ယုထိ။ နေရ။ နေရုန်မနှင့်ဩလုဗ္ဗ
 ၃၀ ဖွစ၍သူတို့နှင့်အတူနေသောသန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့
 ၃၁ ကိလ္လတ်ဆက်ကြလော့။ အချင်းချင်းတယောက်ကိုတ
 ၃၂ ယောက်။ သန့်ရှင်းသောနမိခြင်းနှင့်နှုတ်ဆက်ကြလော့။
 ၃၃ ခရစ်တော်၏အသင်းတော်အပေါင်းတို့သည်သင်တို့နှင့်
 ၃၄ နှုတ်ဆက်ကြ၏။
 ၃၅ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့ခံရပြီးသောဆုဗွဒြဝါဒနှင့်
 ၃၆ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောသင်းခွဲခြင်း။ မှားယွင်းခြင်း

အကြောင်းကိုပြုတတ်သောသူတို့ကိုမှတ်၍ရှောင်ကြ
 ၃၇ လော့ဟုငါသတိပေး၏။ အကြောင်းမူကား။ ထိုသို့သော
 ၃၈ သူတို့သည်ငါတို့သခင်ခရစ်တော်၏အမှုကိုမဆောင်
 ၃၉ ရွက်ဘဲလျက်မိမိတို့ဝမ်း၏အမှုကိုသာဆောင်ရွက်၍
 ၄၀ လောကဝတ်စကားနှင့်ချော့မော့သောစကားအားဖြင့်
 ၄၁ စိတ်ကောင်းသောသူတို့ကိုစွန့်ပျားတတ်ကြ၏။ သင်
 ၄၂ တို့ယုံကြည်နားထောင်ခြင်းအကြောင်းအရာသည်လူ
 ၄၃ အပေါင်းတို့တွင်ကျော်စောသည်ဖြစ်၍ငါဝမ်းမြောက်
 ၄၄ ခြင်းရှိ၏။ သို့သော်လည်းသင်တို့သည်ကောင်းသောအမှု
 ၄၅ နွှဲကားပညာရှိစေခြင်းငှါ၎င်းသီးသောအမှုနွှဲကားအပြစ်
 ၄၆ ကင်းစေခြင်းငှါ၎င်းငါအလိုရှိ၏။ ညီသက်ခြင်း၏
 ၄၇ အရှင်။ ဘုရားသခင်သည်မကြာမမြင့်မှီစာတန်ကိုသင်
 ၄၈ တို့ခြေအောက်၌နှိပ်စက်တော်မူမည်။ ငါတို့သခင်ယေရှု
 ၄၉ ခရစ်၏ကျေးဇူးတော်သည်သင်တို့၌ရှိပါစေသော။
 ၅၀ ငါနှင့်အတူအမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်သောတိမော
 ၅၁ သေမှစ၍ငါ၏အဆွေအမျိုးလူကိ။ ယာသုန်။ သောသိပတ
 ၅၂ ရတို့သည်သင်တို့ကိလ္လတ်ဆက်ကြ၏။ ဤစာကိုရေး
 ၅၃ သောကျွန်ုပ်တော်ရတိသည်သခင်ဘုရားကိုထောက်၍
 ၅၄ သင်တို့ကိလ္လတ်ဆက်ပါ၏။ ငါ့ကို၎င်းသင်းဝင်သူအပေါင်း
 ၅၅ တို့ကို၎င်းလက်ခံ၍ညွှတ်သည်ဝတ်ကိုပြုတတ်သောဂါယု။
 ၅၆ မြို့စာရေးဇေရုဗာ။ သင်တို့ညီကွာတူတို့သည်သင်တို့ကို
 ၅၇ နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူး
 ၅၈ တော်သည်သင်တို့အပေါင်း၌ရှိစေသတည်း။ အာမင်။
 ၅၉ ရှေးကပ်ကာလပတ်လုံး၌ကံထားပြီးလျှင်ယခုမှာ
 ၆၀ ထင်ရှားသည်ဖြစ်၍လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်ယုံကြည်
 ၆၁ နားထောင်ကြမည်အကြောင်း။ ပရောဖက်တို့၏ကျမ်း
 ၆၂ စာများလာသည်နှင့်အညီထာဝရဘုရားသခင်၏ပညတ်
 ၆၃ တော်အတိုင်းထိုသူတို့အားဖော်ပြရသောနက်နဲရာကို
 ၆၄ ဖွင့်ထားခြင်းကျေးဇူးတော်နှင့်လျော်စွာငါဟောသော
 ၆၅ ဇဝ်ဂေလိတရားတည်းဟူသောယေရှုခရစ်၏အကြောင်း
 ၆၆ ကိုဟောပြောခြင်းအားဖြင့်သင်တို့ကိုမြဲမြံခံစေခြင်း
 ၆၇ ငှါတတ်နိုင်တော်မူသောအရှင်။ တဆုတည်းသာလျှင်
 ၆၈ ပညာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားသခင်သည်ယေရှု
 ၆၉ ခရစ်အားဖြင့်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ဘုန်းကြီးတော်မူစေ
 ၇၀ သတည်း။ အာမင်။

၁ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အားဖြင့်ယေရှုခရစ်၏တမန်တော်အရာရှိခန့်ထားသောငါပေါလုနှင့်ညွှန်သည့်သည်။ ယေရှုခရစ်အားဖြင့်အပြစ်နှင့်ကင်းစင်၍သန့်ရှင်းသူအရာရှိခန့်ထားသောသူတည်းဟူသော။ ကောရိန္တုတြဝါဒစာပဌမစောင်၏အသင်းတော်မှစ၍ခပ်သိမ်းသောအရပ်၌ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကိုပဌနာပြုသောသူအပေါင်းတို့ကိုကြားလိုက်ပါ၏။ ထိုသခင်သည်ငါတို့၏သခင်သာမဟုတ်။ သင်တို့၏သခင်လည်းဖြစ်တော်မူ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့်ငါတို့အဖတည်းဟူသောဘုရားသခင်အထံတော်ကကျေးဇူးတော်နှင့်ညီမ်သက်ခြင်းသည်သင်တို့၌ရှိပါစေသော။

၃ အထက်ကခရစ်တော်၏သက်သေကိုသင်တို့တွင်တည်စေသည်ရှိသော်သင်တို့သည်ထိုခရစ်တော်အားဖြင့်အရာရာ၌နှုတ်သတ္တိ။ ဉာဏ်သတ္တိအပေါင်းနှင့်ကြွယ်ဝပြည့်စုံကြသည်ဖြစ်၍ယေရှုခရစ်အားဖြင့်သင်တို့အားပေးတော်မူသောဆုကျေးဇူးတော်ကိုငါထောက်၍သင်တို့အကြောင်းကြောင့်ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုအစည်မပြတ်ချီးမွမ်း၏။ ထို့ကြောင့်သင်တို့သည်ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ပေါ်ထွန်းတော်မူခြင်းကိုမျှော်လင့်၍နေစည်။ ဆုတော်တရပ်တရပ်လျှော့စေရန်လင့်လျက်ရှိကြ၏။ သင်တို့သည်ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏နေ့ရက်၌အပြစ်တင်စရာအခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း။ သင်တို့ကိုအဆုံးတိုင်အောင်ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေတော်မူလိမ့်မည်။ ငါတို့သခင်တည်းဟူသောသားတော်မြတ်သခင်ယေရှုခရစ်နှင့်ဆက်ဆံခြင်းကျေးဇူးတော်ကိုသင်တို့အားပေးတော်မူသောဘုရားသခင်သည်သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။

၁၁ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့ရှိသမျှသည်စကားတညီတညွတ်တည်းဖြစ်၍အချင်းချင်းမကွဲပြားဘဲစိတ်သဘောတသံဘသမတ်တည်းရှိသည်နှင့်စေ့စပ်စုံလင်ကြမည်အကြောင်း။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏နာမတော်ကိုအမှီပြု၍သင်တို့ကိုငါနှိုးဆော်တောင်းပန်ပါ၏။ အကြောင်းမူကား။ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည်အချင်းချင်းမသင့်။

ရန်တွေခြင်းရှိသည်ကိုလော့အိမ်သားအချို့တို့သည်ပြောကြ၏။ သင်တို့ကငါသည်ပေါလုတပည့်ဖြစ်၏။ ငါသည်အာပေါလုတပည့်ဖြစ်၏။ ငါသည်ကေဗတပည့်ဖြစ်၏။ ငါသည်ခရစ်တော်တပည့်ဖြစ်၏ဟုအသီးအသီးပြောကြသောကြောင့်ငါဆိုရ၏။ ခရစ်တော်သည်ကွဲပြားသလော။ ပေါလုသည်သင်တို့အတွက်လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာအသေခံပြီလော။ သို့မဟုတ်။ သင်တို့သည်ပေါလု၏နာမ၌နှစ်ခြင်းကိုခံကြပြီလော။ ကရိယနှင့်ဂါယဟတပါး။ သင်တို့တွင်အဘယ်သူအားမျှနှစ်ခြင်းကိုငါမပေးသည်ဖြစ်၍ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ရှိပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ပေါလုသည်မိမိနာမ၌နှစ်ခြင်းကိုပေးသည်ဟုအဘယ်သူမျှဆိုစရာအကြောင်းမရှိ။ သတေဇန့်၏အိမ်သူအိမ်သားတို့အားလည်းနှစ်ခြင်းကိုပေးပြီ။ ထိုမှတပါး။ အချားသောသူအားနှစ်ခြင်းပေးသည်ကိုငါမမှတ်မိ။

၁၂ နှစ်ခြင်းကိုပေးစေခြင်းငှါခရစ်တော်သည်ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသည်မဟုတ်။ ဝေဝေထိတရားကိုဟောစေခြင်းငှါစေလွှတ်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်းခရစ်တော်၏လက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုအချည်းနှီးမဖြစ်စေခြင်းငှါနှုတ်ပညာကိုအခွင့်မပေးဘဲနေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်သောသူတို့၌လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်တရားသည်မိုက်သောတရားဖြစ်၏။ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်သောငါတို့၌ထိုတရားသည်ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ဖြစ်၏။ ကျယ်ဝာလာသည်ကား။ ညာရှိတို့၏ပညာကိုငါဖျက်ဆီးမည်။ ဉာဏ်ကောင်းသောသူတို့၏ညာဏ်ကိုလည်းငါပယ်မည်ဟုလာသတည်း။ ပညာရှိကားအဘယ်မှာရှိသနည်း။ ကျယ်ပြန့်ဆရာကားအဘယ်မှာရှိသနည်း။ ပြဿနာ၌လေ့ကျက်သောဆရာကားအဘယ်မှာရှိသနည်း။ လောကီပညာကိုဘုရားသခင်သည်မိုက်စေတော်မူသည်မဟုတ်လော။ အဘယ်ဆိုနည်းဟူမူကား။ ဘုရားသခင်၏ပညာတော်စီရင်သည်နှင့်အညီလောကီသားတို့သည်မိမိတို့ပညာအားဖြင့်ဘုရားသခင်ကိုမသိဘဲနေကြသောအခါဘုရားသခင်သည်ယုံကြည်သောသူတို့ကိုဒေသနာတော်မိုက်မဲခြင်းအားဖြင့်ကယ်တင်ခြင်း

၂၂ ငါတို့အားတော်မူ၏။ ယုဒလူတို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာ
 ၂၃ ကိုတောင်းတတ်ကြ၏။ ဟေလသလူတို့သည် ပညာကို
 ၂၄ ရှာတတ်ကြ၏။ ငါတို့မူကား လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အ
 သေခံတော်မူသော ခရစ်တော်၏ အကြောင်းအရာကို
 ဟောပြောကြ၏။ ထိုအကြောင်းအရာသည် ကားယုဒအ
 မျိုးသားတို့၏ ခရစ်တော်အကြောင်းဖြစ်၏။ တပါးအမျိုး
 ၂၅ သား၌ကား မိုက်မဲခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ယုဒလူ
 ဖြစ်စေ။ ဟေလသလူဖြစ်စေ။ ခေါ်တော်မူသောသူတို့၌
 ၂၆ ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်နှင့် ဘုရားသခင်၏ ပညာ
 ၂၇ တော်တည်းဟူသော ခရစ်တော်၏ တရားဖြစ်၏။ ဘုရား
 သခင်၏ မိုက်မဲခြင်းအရာသည် လူတို့၏ ပညာထက်သာ
 ချ်ပညာရှိ၏။ ဘုရားသခင်၏ အားနည်းခြင်းအရာသည်
 လူတို့၏ အစွမ်းထက်သာ ချ်အစွမ်းရှိ၏။
 ၂၈ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူခြင်းအကြောင်း
 အရာကို ဆင်ချင်ကြလော့။ ခေါ်တော်မူသောသူတို့တွင်
 လောကီပညာရှိအများမပါ။ ထင်ရှားသောလူကြီးအများ
 ၂၉ မပါ။ မင်းအမျိုးအနွယ် ဖြစ်သောသူ အများမပါ။ ဘုရား
 သခင်သည် ပညာရှိတို့ကို ရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ လော
 ကီအရာ၌ မိုက်မဲသောသူတို့ကို ရွေးကောက်တော်မူ၏။
 အစွမ်းသတ္တိရှိသောသူတို့ကို ရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ
 လောကီအရာ၌ အားနည်းသောသူတို့ကို ရွေးကောက်
 ၃၀ တော်မူ၏။ မြတ်သောသူတို့ကို ရှက်ကြောက်စေခြင်း
 ငှါ လောကီအရာ၌ ဆင်းရဲသောသူ။ မရေရသောသူ။
 ၃၁ ယုတ်သောသူတို့ကို ရွေးကောက်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်
 ဘုရားသခင်ရှေ့၌ အတယ်သူမျှဝါ ကြွားစရာ အကြောင်း
 ၃၂ မရှိ။ ထိုဘုရားသခင်အား ဖြင့်သင်တို့သည် ယေရှုခရစ်၌
 တည်နေကြ၏။ ထိုသခင်မူကား ဘုရားသခင်စီရင်တော်
 မူသည် အတိုင်း ငါတို့၌ ပညာမှစ၍ ဖြောင့်မတ်ခြင်း။ ငွေ
 ၃၃ ရှင်းခြင်း။ ရွေးနှုတ်ခြင်း ဖြစ်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်
 တို့လောသည် နှင့်အညီဝါကြွားသောသူမည်သည် ကား
 ထာဝရဘုရား၌သာဝါကြွားစေ။

၃၄ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါသည် သင်တို့ရှိရာသို့ ရောက်လာ
 သောအခါ ဘုရားသခင်၏ သက်သေချက်ကို ထူးမြတ်
 သောစကားနှင့် ထူးမြတ်သော ပညာအား ဖြင့်သင်တို့
 ၃၅ အား ပြသ၍ ရောက်လာသည်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား
 ယေရှုခရစ်တည်းဟူသော လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေ
 ခံတော်မူသော သခင်မှတစ်ပါး အတယ် အရာကိုမျှသင်
 ၃၆ ခဲ့သွင် ငါမသိမမှတ်ဘဲ ငါမိတ်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိ၏။ သင်

တို့နှင့်အတူ ငါရှိနေသောအခါ အားနည်းခြင်း။ အလွန်
 ၃၇ ကြောက်နွှံ့တုန်လှုပ်ခြင်းနှင့် တကွ ငါရှိနေ၏။ သင်တို့၏
 ၃၈ ယုံကြည်ခြင်းသည် လူပညာအား ဖြင့်မတည်။ ဘုရားသ
 ခင်၏ တန်ခိုးတော်အား ဖြင့်တည်စေခြင်းငှါ စေကား။
 ၃၉ ငွေသနာသည် လူပညာနှင့် ရှည်သောများယောင်းသော
 စကားနှင့် တကွ ရှိသည်မဟုတ်။ ဝိညာဉ်တော်၏ နိမိတ်
 လက္ခဏာတန်ခိုးတော်နှင့် တကွ ရှိ၏။
 ၄၀ သို့သော်လည်း ခုံဆင်သောသူတို့ အား ငါတို့သည်
 ပညာစကားကို ဟောပြော၏။ ထိုသို့ ဆိုသော်လောကီ
 ပညာကို မဆိုလို။ ပြယ်ပျောက်တတ်သော လောကီမင်း
 ၄၁ တို့၏ ပညာကို မဆိုလို။ ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမှီ ငါတို့၏
 ဘုန်းအသရေ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူ
 သောပညာ။ နက်နဲသောအရာ၌ ငှက်ထားသော ဘုရားသ
 ၄၂ ခင်၏ ပညာကို ငါတို့သည် ပြသကြ၏။ ထိုပညာကို လော
 ကီမင်းတို့ တယောက်မျှမသိ။ သိလျှင် ဘုန်းကြီးတော်မူ
 သော သခင်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ မကွပ်မျက်ကြပြီ။
 ၄၃ ကျွန်တို့လောသည် နှင့်အညီ ဘုရားသခင်ကို ချစ်သော
 သူတို့အဖို့ အလိုငှါ ဘုရားသခင်ပြင်ဆင်တော်မူသော အ
 ရာတို့ကို လူမျက်မိ ဖြင့်မမြင်။ နားဖြင့်မကြား။ ငါတို့နှစ်လုံး
 ၄၄ ဖြင့်မကြံစဉ်သေး။ ထိုအရာတို့ကို ဘုရားသခင်သည် မိမိ
 ဝိညာဉ်တော်အား ဖြင့်ငါတို့အား ဖော်ပြတော်မူ၏။ ဝိညာဉ်
 တော်သည် ဘုရားသခင်၏ နက်နဲသောအရာတိုင်အောင်
 ၄၅ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို စစ်တော်မူ၏။ လူ၏ နက်နဲ
 သောအရာကို လူ၌ ရှိသော မိမိစိတ်ဝိညာဉ်မှ တပါး အ
 ၄၆ ဘယ်သူသိသနည်း။ ထိုနည်းတူ။ ဘုရားသခင်၏ နက်နဲ
 သောအရာကို ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်မှ တပါး အ
 ၄၇ ဘယ်သူမျှမသိ။ ငါတို့သည် လောကီဝိညာဉ်ကို မခံရ
 ကြ။ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော အရာတို့ကို သိခြင်းအ
 လို ငှါ ဘုရားသခင်ထံမှ ကြွလာသော ဝိညာဉ်ကို ခံရကြပြီ။
 ၄၈ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော အရာတို့ကို ငါတို့သည်
 လူပညာကို အမှီပြု၍ နားလည်သောစကားနှင့် မဟော။
 ၄၉ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် ဝိညာဉ်နှင့် ခပ်ဆိုင်သော
 အရာကို ဝိညာဉ်စကားအား ဖြင့်ဖွင့်ပြ၍ ဖွင့်တော်မူ
 သောစကားနှင့် ငါတို့သည် ဟောကြ၏။ ဇာတိပကတိလူ
 ၅၀ သည် ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်အရာတို့ကို မခံမယူ။
 ထိုအရာတို့သည် မိုက်မဲသောအရာ ဖြစ်သည့်ဟု ထင်တတ်
 ၏။ ထိုအရာတို့ကို ဝိညာဉ်အား ဖြင့်သာ ပိုင်းချာ၍ နားလည်
 နှိုင်းသောကြောင့် ဇာတိပကတိလူသည် နားမလည်နိုင်။
 ၅၁ ဝိညာဉ်လူမူကား ထိုအရာအလုံးစုံတို့ကို ပိုင်းချား၍ နား

လည်တတ်၏။ သို့သော်လည်း ထိုလူကို အဘယ်သူမျှပိုင်း
 ၁၈ ချား၍မသိနိုင်။ ထိုလူကို သွန်သင်နိုင်မည်အကြောင်း။
 အဘယ်သူသည် ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်ကို သိသနည်း။
 ငါတို့မူကား ခရစ်တော်၏ ဗိမာန်တော်ကို ခံရကြ၏။
 ၂ ညီအစ်ကိုတို့။ အထက်က ငါသည် ဝိညာဉ်လူတို့
 အား ဟောပြောသကဲ့သို့ သင်တို့အား ဟောပြောရသော
 အခွင့်မရှိဘဲ အာတိပကတိလူတို့အား ရင်ခရစ်တော်၌ သူ
 ၂ ငယ်ကလေးတို့အား ရင်ဟောပြောသကဲ့သို့ ဟောပြောရ
 ၍။ ယခုတိုင် အောင်သင်တို့သည် ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို
 မကျေနိုင်သောကြောင့် ငါမကျွေးရ။ နို့ကိုသာ တိုက်ရ၏။
 ၃ ယခုပင်လည်း သင်တို့သည် မကျေနိုင်ကြသေး။ ယခုပင်
 လည်း အာတိပကတိလူ ဖြစ်ကြသေး၏။ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း။
 ရန်တွေခြင်း။ အချင်းချင်းကွဲပြားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ သင်
 တို့သည် အာတိပကတိလူ ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။
 လောကီ ထုံးစံအတိုင်း ကျင့်ဆောင်ကြသည်မဟုတ်
 ၄ လော။ တယောက်က ငါသည် ပေါလုတပည့်ဖြစ်၏ဟု
 ၍ ရင်တယောက်က ငါသည် အာပေါလုတပည့် ဖြစ်၏
 ဟု၍ ရင်အသီးအသီးပြောကြလျှင် အာတိပကတိလူ ဖြစ်
 ကြသည်မဟုတ်လော။
 ၅ ပေါလုကား အဘယ်သူနည်း။ အာပေါလုကား အဘယ်
 သူနည်း။ အချားသောသူမဟုတ်။ ထာဝရဘုရားသည် အ
 သီးအသီးတို့အား အခွင့်ပေးသနားတော်မူသည်နှင့် အညီ
 သင်တို့ကို ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်စေသော ဓမ္မဆရာပေ
 ၆ တည်း။ ငါသည် ဖိုက်ပျိုးသောသူ ဖြစ်၏။ အာပေါလုသည်
 ရေလောင်းသောသူ ဖြစ်၏။ အပင်ကို ကြီးပွားစေသောသူ
 ၇ ကား ဘုရားသခင်ပေတည်း။ ဖိုက်ပျိုးသောသူမတတ်
 နိုင်။ ရေလောင်းသောသူလည်း မတတ်နိုင်။ ကြီးပွားစေ
 တော်မူသောဘုရားသခင်သာ လျှင်တတ်နိုင်တော်မူ၏။
 ၈ သို့သော်လည်း ဖိုက်ပျိုးသောသူနှင့် ရေလောင်းသောသူ
 သည် ဘလုံးတဝတည်း ဖြစ်၍ အသီးအသီး မိမိလုပ်သည်
 ၉ အတိုင်း မိမိအကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။ ငါတို့သည် ဘုရား
 သခင်ထံ၌ အလုပ်လုပ်သောသူချင်း ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့
 သည် ဘုရားသခင်၏ ဥယျာဉ်တော် ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရား
 ၁၀ သခင်၏ ကျောင်းတော်တိုက်လည်း ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရား
 သခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါခံရသည့်နှင့် အညီ သိမ္မာသော
 ပိဿကကဲ့သို့ တိုက်မြစ်ကို ချဉ်။ အချားသောသူသည်
 ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်လေ၏။ သို့ရာတွင် အဘယ်သို့
 ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်သည်ကို လူတိုင်း သတိပြုပါ
 ၁၁ စေ။ အကြောင်းမူကား။ ယေရှုခရစ်တည်း ဟူသောချ

လျက်ရှိသောတိုက်မြစ်မှ တပါး အချားသောတိုက်မြစ်
 ၁၂ ကို အဘယ်သူမျှမချနိုင်။ ထိုတိုက်မြစ်အပေါ်၌ ဤ။ ငွေ။
 ကျောက်ကောင်း။ သစ်သား။ မျက်ပင်။ ကောက်ရိုးများ
 ၁၃ ကို ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်သောသူရှိသမျှ။ အသီးအ
 သီးလုပ်သော အလုပ်သည် ထင်ရှားလိမ့်မည်။ အဘယ်
 သို့နည်းဟူမူကား။ ဖော်ပြချိန်နေ့ရက်သည် မီးအားဖြင့်
 ထင်ရှားစေလိမ့်မည်။ လူတိုင်းလုပ်သော အလုပ်သည် အ
 ဘယ်သို့သော အလုပ်ဖြစ်သည်ကို မီးသည် စင်ကြောစုံ
 ၁၄ စင်လိမ့်မည်။ ထိုတိုက်မြစ်အပေါ်၌ ထပ်ဆင့်၍ တည်
 ဆောက်သော အကြင်သူ၏ အလုပ်သည် ဖြစ်၏။ ထိုသူ
 ၁၅ သည် အကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။ အကြင်သူ၏ အလုပ်သည်
 ကျွန်လောင်၏။ ထိုသူသည် အရှုံးခံရလိမ့်မည်။ သို့သော်
 လည်း မီးနှင့်လွတ်သကဲ့သို့ သူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့
 ရောက်လိမ့်မည်။
 ၁၆ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော် ဖြစ်ကြ
 သည်ကို ရင်ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အ
 ၁၇ တဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသည်ကို ရင်မသိကြသလော။ အ
 ကြင်သူသည် ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်ကို ဖျက်ဆီး
 ၍။ ထိုသူကို ဘုရားသခင် ဖျက်ဆီးတော်မူလိမ့်မည်။
 ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်သည် သန့်ရှင်းရ၏။ သင်တို့
 ၁၈ သည်လည်း ထိုဗိမာန်တော် ဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သူမျှ
 ကိုယ်ကို မထည့်ပျားစေနှင့်။ သင်တို့တွင် အကြင်သူသည်
 ဤလောက၌ ပညာရှိ ဖြစ်သည်ဟု ကိုယ်ကို ထင်၏။ ထိုသူ
 သည် ပညာရှိအဖြစ် သို့ရောက်လိုသော ဌာလူမိုက် ဖြစ်
 ၁၉ ပါစေ။ အကြောင်းမူကား။ လောကီပညာသည် ဘုရား
 သခင်ရှေ့၌ မိုက်မဲခြင်း ဖြစ်၏။ ကျွန်တို့လောသည် ကား၊
 ဘုရားသခင်သည် ပညာရှိတို့ကို သူတို့၏ ပရိယာယ်အား
 ၂၀ ဖြင့် ဖမ်းဆီးတော်မူ၏ဟု လာသတည်း။ တဖန်တုံ။ ပညာ
 ရှိတို့၏ အကြံအစည်တို့သည် အချည်းနှီး ဖြစ်ကြောင်းကို
 ၂၁ ထာဝရဘုရားသိတော်မူ၏ဟု လာသတည်း။ ထိုသို့ ဖြစ်
 လျှင် အဘယ်သူမျှ လူတို့၌ ဝါကြွားခြင်း မရှိစေနှင့်။ ခပ်
 ၂၂ သိမ်းသော အရာတို့သည် သင်တို့အဖို့ ဖြစ်ကြ၏။ ပေါလု
 ဖြစ်စေ။ အာပေါလု ဖြစ်စေ။ ကေဗလ ဖြစ်စေ။ ဤလောက၌
 စေ။ အသက်ရှင်ခြင်း ဖြစ်စေ။ သေခြင်း ဖြစ်စေ။ မျက်
 မှောက်အရာ ဖြစ်စေ။ နောက်လာလတ်သော အရာ ဖြစ်စေ။
 ၂၃ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် သင်တို့အဖို့ ဖြစ်ကြ၏။ သင်
 တို့သည်လည်း ခရစ်တော်အဖို့ ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်
 သည်လည်း ဘုရားသခင်အဖို့ ဖြစ်တော်မူ၏။

၄ ခရစ်တော်၏အစေအပါကဲ့သို့၎င်းတို့သေချာသောခရစ်
 ၂ နှက်နဲ့သောအရာတို့ကိုစောင့်သောဘဏ္ဍာပိုးကဲ့သို့၎င်း
 ၃ သူတပါးသည်ငါတို့ကိုမှတ်ပါစေ။။ ထိုမှတပါး။ ဘဏ္ဍာ
 ၄ ပိုးမည်သည်ကားသစ္စာရှိရမည်။။ သင်တို့မှစ၍အချား
 ၅ သောလူများတို့သည်ငါတို့သစ္စာရှိရမည်။။ သင်တို့မှစ၍အချား
 ၆ ငါသည်အမှုမထား။။ ငါ့ကိုယ်ကိုငါမစိရင်။။ အကြောင်း
 ၇ မူကား။ ကိုယ်မိတ်သည်ကိုယ်ကိုအပြစ်မတင်။။ သို့သော်
 ၈ လည်းထိုအကြောင်းဖြင့်ငါသည်အပြစ်လွတ်သည်
 ၉ မဟုတ်။။ ငါ့ကိုစိရင်သောသူကားထာဝရဘုရားပေတည်း။။
 ၁၀ ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်မှောင်မိုက်၌ဌာနထားသောအရာတို့ကို
 ၁၁ ပွင့်လင်းစေ၍မိတ်နှစ်လုံးအကြံအစည်များကိုထင်ရှား
 ၁၂ စေလော့သောသခင်ဘုရားကြွလာတော်မူမှီတိုင်အောင်
 ၁၃ အဘယ်အမှုကိုမျှအဆုံးအဖြတ်မစိရင်ကြနှင့်။။ ကြွလာ
 ၁၄ တော်မူသောအခါအသီးအသီးတို့သည်ဘုရားသခင်
 ၁၅ ရိုးစွမ်းတော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရကြလော့။။
 ၁၆ ညီအစ်ကိုတို့။။ သင်တို့သည်ကျမ်းစာကိုလွန်၍သူ
 ၁၇ တပါးကိုမရှိသေအပ်ဟုငါတို့ကိုထောက်၍နားလည်
 ၁၈ စေခြင်းငှါ၎င်းမာနစိတ်ထောင်လွှားသည်နှင့်တယောက်
 ၁၉ ကိုနှိပ်၍တယောက်ကိုညှင်းဆန်ခြင်းမရှိစေခြင်းငှါ၎င်း
 ၂၀ ငါဆိုခဲ့ပြီးသောအချက်၌သင်တို့၏အကျိုးကိုထောက်
 ၂၁ ၍ငါနှင့်အာပေါလုကိုပုံဆောင်လျက်ဆိုသတည်း။။ ထိုမှ
 ၂၂ တပါး။ အဘယ်သူသည်သင့်ကိုထူးချွားစေသနည်း။။ သူ
 ၂၃ တပါးလက်မှမခံမယူဘဲအသိုအလျှောက်ရသောအရာ
 ၂၄ တခုတခုမျှသင်၌ရှိသလော။။ သူတပါးလက်မှခံယူသည့်မှန်
 ၂၅ လျှင်မခံမယူသကဲ့သို့အဘယ်ကြောင့်ငါကြားသနည်း။။
 ၂၆ ၊ ယခုတွင်သင်တို့သည်ကြွယ်ဝကြ၏။။ ငွေရတတ်ကြ၏။။
 ၂၇ ငါတို့မရှိစဉ်တွင်မိုးစံကြ၏။။ ငါတို့သည်သင်တို့နှင့်အတူ
 ၂၈ မိုးခံရသောအခွင့်ရှိမည်အကြောင်း။။ သင်တို့ကိုအမွန်မိုး
 ၂၉ ဝံစေခြင်းငှါငါအလိုရှိ၏။။ သတ်ဖျက်ဆုံးရှုံးသောသူကဲ့သို့
 ၃၀ အချားသောသူများနောက်၌တမန်တော်တည်းဟူသော
 ၃၁ ငါတို့ကိုဘုရားသခင်ထုတ်ပြတော်မူသည်ဟုငါထင်၏။။
 ၃၂ အကြောင်းမူကား။ ငါတို့သည်လောကီသားများနှင့်
 ၃၃ ကောင်းကင်တမန်များမျက်မှောက်၌ပွဲဝင်သောသူဖြစ်
 ၃၄ ကြ၏။။ ငါတို့သည်ခရစ်တော်၏အကြောင်းကြောင့်လူ
 ၃၅ မျက်မြင်ကြ၏။။ သင်တို့မူကားခရစ်တော်၌ပညာရှိဖြစ်
 ၃၆ ကြ၏။။ ငါတို့သည်အားနည်းသောသူဖြစ်ကြ၏။။ သင်တို့မူ
 ၃၇ ကားအစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသောသူ။။ အသေရရှိသောသူ
 ၃၈ ဖြစ်ကြ၏။။ ငါတို့သည်အရှက်အကြောက်ခံရသောသူ
 ၃၉ ဖြစ်၍၊ ယခုတိုင်အောင်အစားအသောက်ဝတ်မှုတ်ခြင်း။။

အဝတ်နွမ်းပါးခြင်း။ ရိုက်ပုတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရကြ၏။။
 ၁၀ နေရာမကျသောသူ။။ ကိုယ်လက်နှင့်ပင်ပန်းစွာလုပ်
 ၁၁ ဆောင်ရသောသူဖြစ်ကြ၏။။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရသောအခါ
 ၁၂ မေတ္တာရှိကြ၏။။ ညည်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရသောအခါ
 ၁၃ သည်းခံကြ၏။။ အသေရရှုတ်ချခြင်းကိုခံရသောအခါ
 ၁၄ တောင်းပန်ကြ၏။။ ဤလောက၏အညစ်အကြေးကဲ့သို့၎င်း
 ၁၅ အရပ်ရပ်ထဲကလွဲပြစ်သောတန်မြက်ချေးအမှိုက်ကဲ့
 ၁၆ သို့၎င်းယခုတိုင်အောင်ဖြစ်ကြ၏။။
 ၁၇ သင်တို့သည်ရှက်စေခြင်းငှါ ဤသို့ငါရေးသည်
 ၁၈ မဟုတ်။။ သင်တို့ကိုချစ်သားကဲ့သို့မှတ်၍သတိပေး၏။။
 ၁၉ ၊ သင်တို့တွင်ခရစ်တော်၏အကြောင်းကိုသင်ပေးသော
 ၂၀ ဆရာတောင်းရှိသောသော်လည်းအဖအများမရှိ။။ ငဝ်
 ၂၁ ဂေထိတရားအားဖြင့်ငါသည်သင်တို့ကိုယေရှုခရစ်၌
 ၂၂ ဖြစ်ဖွားစေပြီ။။ သို့ဖြစ်၍ငါကျင့်သည့်နည်းတူသင်တို့
 ၂၃ သည်ကျင့်ကြမည်အကြောင်း။။ ငါနှိုးဆော်တောင်းပန်
 ၂၄ ၍။။ ထိုအကြောင်းကြောင့်သခင်ဘုရား၌သစ္စာရှိသော
 ၂၅ ငါ၏ချစ်သားတို့မောသေကိုသင်တို့ဆီသို့ငါစေလွှတ်၏။။
 ၂၆ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌ခပ်သိမ်းသောအသင်းတော်တို့
 ၂၇ ကိုငါသွန်သင်သည်နှင့်အညီငါသည်ခရစ်တော်၌ကျင့်
 ၂၈ သောအကျင့်စေလွှတ်များကိုသင်တို့သည်မှတ်မိစေခြင်း
 ၂၉ ငှါသူသည်ပြသဘိုက်တွန်းလှမ်းမည်။။ ငါသည်သင်တို့
 ၃၀ ဆီသို့ကိုယ်တိုင်မလာဟုအချိုးသောသူတို့သည်ထင်
 ၃၁ မှတ်သည်နှင့်မာနထောင်လွှားခြင်းရှိကြ၏။။ သို့သော်
 ၃၂ လည်းသခင်ဘုရားသည်အလိုတော်ရှိလျှင်ငါသည်မြန်မြန်
 ၃၃ လာမည်။။ လာသောအခါမာနထောင်လွှားသောသူတို့၏
 ၃၄ စကားကိုသိမှတ်မည်မဟုတ်။။ သူတို့၏တန်ခိုးကိုသိမှတ်
 ၃၅ မည်။။ အကြောင်းမူကား။ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည်
 ၃၆ စကား၌တည်သည်မဟုတ်။။ တန်ခိုး၌တည်၏။။ သင်တို့
 ၃၇ သည်အဘယ်သို့အလိုရှိသနည်း။။ ငါသည်နှင့်တူသင်
 ၃၈ တို့ဆီသို့လာရမည်လော။။ သို့မဟုတ်။။ မေတ္တာနှင့်၎င်းနူးညံ့
 ၃၉ သိမ်မွေ့သောစိတ်နှင့်၎င်းလာရမည်လော။။
 ၄၀ မတရားသောမေရန်သာမညမဟုတ်။။ အဖ၏မယား
 ၄၁ ကိုသိမ်းယူခြင်းတည်းဟူသော။။ သာသနာပရုတ်တွင်
 ၄၂ ပင်မကြားရသောမေရန်၌မိတ်သောသူသည်သင်တို့တွင်
 ၄၃ ရှိကြောင်းကိုအနှံ့အပြားကျော်စောကြ၏။။ ထိုသို့ပြု
 ၄၄ သောသူကိုသင်တို့အထဲမှနှင်ထုတ်မည်အကြောင်း။။
 ၄၅ စိတ်မသာ။။ ညည်းတွားခြင်းကိုမပြု။။ မာနထောင်လွှား
 ၄၆ လျက်နေကြ၏။။ ထို့ကြောင့်ငါသည်ကိုယ်ခန္ဓာအား

ဖြင့်သင်တို့နှင့်ကွာလျက်ရှိသော်လည်း ဝိညာဉ်အားဖြင့်
မကွာ။ ကိုယ်တိုင်သင်တို့နှင့်အတူရှိသကဲ့သို့ထိုသို့ကျင့်
၄ သောသူကိုယခုပင်ငါစီရင်ပြီ။ စီရင်ချက်ဟူမူကား။
ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏အခွင့်အားဖြင့်သင်တို့သည်
၅ ဝိညာဉ်နှင့်အတူစည်းဝေးပြီးမှငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်
၏တန်ခိုးတော်ကိုအမှီပြု၍၊ ထိုသူ၏ဝိညာဉ်သည်ယေရှု
ခရစ်၏နေ့ရက်၌ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်မည်အ
ကြောင်း။ သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာပျက်စီးဖို့ရာသူကိုစာတန်
၆ လက်သို့အပ်နှံကြစေဟုငါစီရင်၏။ သင်တို့၏ဝါကြွား
ခြင်းသည်မကောင်းမသင့်ဖြစ်၏။ အနည်းငယ်သောတ
ဆေးသည်မုန့်စိမ်းတပုံလုံးကိုဖောင်းကြွစေတတ်သည်
၇ ကိုမသိကြသလော။ သင်တို့သည်တဆေးမဲ့ဖြစ်သည်
နှင့်အညီအသစ်သောမုန့်စိမ်းဖြစ်မည်အကြောင်း။
ဟောင်းသောတဆေးကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြလော့။
အကြောင်းမူကား။ ခရစ်တော်တည်းဟူသောငါတို့
ပထမဆုံးသင်ယောင်သည်ငါတို့အဖို့ယဇ်ပူဇော်ရာဖြစ်၏။
၈ ၊ ထိုကြောင့်ဟောင်းသောတဆေး။ ဆိုးညစ်မိုက်မဲခြင်း
တဆေးတို့ကိုပယ်ပြစ်၍တဆေးမဲ့မုန့်တည်းဟူသော
ကြည်ဖြူခြင်း။ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့်ပွဲခံကြကုန်အံ့။
၉ သင်တို့သည်မတရားသောမေရန်နွဲ့မှီဝဲသောသူတို့
နှင့်မပေါင်းဖော်မည်အကြောင်း။ အထက်ဩဝါဒစာ၌
၁၀ ငါရေးထားခဲ့ပြီ။ ထိုသို့ရေးထားသော်မတရားသောမေ
ရန်နွဲ့မှီဝဲခြင်း။ လောဘလွန်ကျူးခြင်း။ အနိုင်အထက်လှ
ယူခြင်း။ ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်ခြင်း အမှုကိုပြုသောလော
ကီသားတို့နှင့်အလျှင်းမပေါင်းဖော်ရဟုမဆိုလို။ ထိုသို့
ဆိုလျှင်သင်တို့သည်လောကီမှထွက်သွားရကြမည်။
၁၁ ၊ ယခုမူကားညီအစ်ကိုဟုခေါ်ဝေါ်သောသူသည်မတရား
သောမေရန်နွဲ့မှီဝဲခြင်း။ လောဘလွန်ကျူးခြင်း။ ရုပ်တုကို
ကိုးကွယ်ခြင်း။ ဆဲရေးကဲ့ရဲ့ခြင်း။ သေရည်သေရက်နှင့်
ရပ်မူးခြင်း။ အနိုင်အထက်လှယူခြင်းမှစ၍ထိုသို့သော
အမှုကိုပြုသောသူနှင့်မပေါင်းဖော်ရသည်သာမကထိုသူ
၁၂ နှင့်အတူစားသောက်ခြင်းကိစ္စကိုမျှမပြုရဟုငါရေးထား
ခဲ့ပါသည်။ ပြင်လူတို့ကိုစီရင်ခြင်းအမှုနှင့်ငါသည်
၁၃ အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အတွင်းလူတို့ကိုသင်တို့စီရင်
ရသည်မဟုတ်လော။ ပြင်လူတို့ကိုဘုရားသခင်စီရင်
တော်မူစိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ထိုဆိုးညစ်သောသူကိုသင်တို့
အထဲမှနှင်ထုတ်ကြလော့။

၆
၁ သင်တို့သည်အချင်းချင်းအမှုရှိလျှင်သန့်ရှင်းသူတို့

၆
၁ နှေ့၌တရားစီရင်ခြင်းကိုမခံဘဲသာသနာပလူတို့ရှေ့၌ခံ
သောသူတစ်စုံတယောက်ရှိသလော။ သန့်ရှင်းသူတို့သည်
လောကီနိုင်ငံကိုတရားစီရင်မည်ဟုမသိကြသလော။ သင်
တို့သည်လောကီနိုင်ငံကိုစီရင်ရသည်မှန်လျှင်အငယ်
၃ ဆုံးသောအမှုများကိုစီရင်ထိုက်သလော။ ငါတို့သည်
ကောင်းကင်တမန်တို့ကိုတရားစီရင်မည်ဟုမသိကြသ
လော။ သို့ဖြစ်၍လောကီအမှုကိုစီရင်ထိုက်သည်မဟုတ်
၄ လော။ ထိုကြောင့်သင်တို့သည်လောကီအမှုကိုစီရင်စရာ
ရှိလျှင်အသင်းတော်၌အသရေနည်းသောသူတို့ကိုတရား
၅ သူကြီးအရာ၌ခန့်ထားကြလော့။ ထိုသို့ဆိုသော်သင်တို့
ရှက်စေခြင်းငှါပြောဆို၏။ သင်တို့တွင်ပညာရှိတစ်စုံတ
ယောက်မျှမရှိသလော။ ညီအစ်ကိုချင်းတို့၏အမှုကိုစီ
ရင်ဆုံးဖြတ်နိုင်သောသူတစ်စုံတယောက်မျှမရှိသလော။
၆ ၊ ညီအစ်ကိုချင်းတို့သည်တရားတွေသည်သာမက။ မယုံ
ကြည်သောသူတို့ရှေ့၌ပင်တရားတွေပါသည်တကား။
၇ ၊ ထိုသို့သင်တို့သည်အချင်းချင်းတရားတွေသည်အမှုမှာ
အလွန်ကြီးစွာသောအပြစ်ရှိကြ၏။ တရားမတွေ့ဘဲညှဉ်း
ဆဲခြင်းကိုအဘယ်ကြောင့်မခံသနည်း။ ကိုယ်ဥစ္စာရှုံး
၈ ခြင်းကိုအဘယ်ကြောင့်မခံသနည်း။ ထိုသို့သင်တို့သည်
မခံဘဲညီအစ်ကိုချင်းတယောက်ကိုတယောက်ညှဉ်း
ဆဲ၍ညီအစ်ကိုချင်းတို့၏ဥစ္စာကိုသိမ်းယူကြသည်တ
၉ ကား။ မတရားသောသူတို့သည်ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံ
တော်ကိုအမွေမခံရသည်ကိုသင်တို့မသိကြသလော။ အ
လွဲမယူကြနှင့်။ မတရားသောမေရန်နွဲ့မှီဝဲသောသူ။ ရုပ်တု
ကိုကိုးကွယ်သောသူ။ သမယားကိုပြစ်မှားသောသူ။
ယောက်ျားချင်းမေရန်ကိုပြုသောသူ။ ထိုအမှုကိုခံသော
၁၀ သူ။ သုဥစ္စာကိုခိုးသောသူ။ လောဘလွန်ကျူးသောသူ။
သေရည်သေရက်နှင့်ရပ်မူးသောသူ။ ဆဲရေးကဲ့ရဲ့သော
သူ။ အနိုင်အထက်လှယူသောသူတို့သည်ဘုရားသခင်
၁၁ ၏နိုင်ငံတော်ကိုအမွေမခံရကြ။ အထက်ကသင်တို့တွင်
အမျှသောသူတို့သည်ထိုသို့သောသူဖြစ်ကြသော်လည်း
ယခုတွင်သခင်ယေရှု၏နာမတော်အားဖြင့်ငင်ငါတို့
ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ငင်ဆေးကြော
သန့်ရှင်း၍ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ကြပြီ။

၁၂ ငါသည်အပြစ်မသင့်ဘဲလျက်ခပ်သိမ်းသောအမှုအ
ရာကိုပြုနိုင်သည်မှန်စေတော့။ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာ
ကိုပြုသင့်သည်မဟုတ်။ အပြစ်မသင့်ဘဲလျက်ခပ်သိမ်း
သောအမှုအရာကိုပြုနိုင်သည်မှန်စေတော့။ အဘယ်အမှု
အရာ၌မျှငါသည်ကျွန်မခံ။ အစားအသောက်တို့သည်

၀၆ အဖို့။ ၀၆ သည်လည်း အစား အသောက်ကို အဖို့ ဖြစ်သည်မှန်စေတော့။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ထိုနှစ်ပါးကို ဖျက်ဆီးတော်မူလိမ့်မည်။ ကိုယ်ခန္ဓာသည် မတရားသောမေရန်အဖို့ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ သခင်ဘုရားအဖို့ ဖြစ်၏။ သခင်ဘုရားသည်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာအဖို့ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးတော်အား ဖြင့်သခင်ဘုရားကို ထမြောက်စေတော်မူသည် ဖြစ်၍ ငါတို့ကိုလည်း ထမြောက်စေတော်မူလိမ့်မည်။ သင်တို့ကိုယ်ခန္ဓာသည် ခရစ်တော်၏ အင်္ဂါ ဖြစ်ကြောင်းကို မသိကြသလော။ သို့ဖြစ်လျှင် ခရစ်တော်၏ အင်္ဂါကို ယူ၍ ပြည်တန်ဆာ၏အင်္ဂါ ဖြစ်စေအပ်သလော။ မဖြစ်စေအပ်။ အဘယ်သို့နည်း။ ပြည်တန်ဆာ၌ မှီဝဲသောသူသည် ထိုပြည်တန်ဆာ၌ တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ်ကြောင်းကို မသိကြသလော။ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ စာလာ၏။ သခင်ဘုရား၌ မှီဝဲသောသူသည် ထိုသခင်၌ တစိတ်တစ်ညည်တည်း ဖြစ်၏။ မတရားသောမေရန်ကို ကြည်ရှောင်ကြလော့။ လူပြုတတ်သော အချား ဒုစရိုက်ရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်ပြင်၌ ရှိ၏။ မတရားသောမေရန်ကို ပြုသောသူမူကား။ မိမိကိုယ်ကိုယ် ပြစ်မှား၏။ အဘယ်သို့နည်း။ သင်တို့ကိုယ်ခန္ဓာသည် ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသော ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော။ သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်၍ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏ ဗိမာန် ဖြစ်ကြောင်းကို ရင်မိမိတို့ကို မိမိတို့မပိုင်ကြောင်းကို ရင်မသိကြသလော။ သင်တို့သည် အဖိုးနှင့် ဝတ်တော်မူသော သူဖြစ်သောကြောင့် ဘုရားသခင်ပိုင်တော်မူသော သင်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ငါတို့ညီညွတ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ထင်ရှားစေကြလော့။

၇ သင်တို့သည် ငယ်သို့ပေးလိုက်သော စာဒွါပါသော အရာမှာ။ ယောက်ျားသည် မိမိနှင့် မဆက်ဆံဘဲနေလျှင် ကောင်းသော်လည်း မတရားသောမေရန်နှင့် ကင်းလွတ်မည် အကြောင်း။ ယောက်ျားဘိုင်း မိမိမယားရှိစေလော့။ မိမိဘိုင်း မိမိသင်ရှိစေလော့။ ယောက်ျားသည် ဆက်ဆံခြင်း ဝတ်ကို မိမိမယားအား ပြုစေလော့။ ထိုနည်းတူ။ မိမိသည်လည်း ဆက်ဆံခြင်း ဝတ်ကို မိမိလင်အား ပြုစေလော့။ မိမိသည် မိမိကိုယ်ကိုယ်မပိုင်။ လင်သည်ပိုင်၏။ ထိုနည်းတူ။ ယောက်ျားသည်လည်း မိမိကိုယ်ကိုယ်မပိုင်။ မယားသည်ပိုင်၏။ အချင်းချင်း ခင်ပွန်း ဝတ်ကို မပယ်မရှောင်ကြနှင့်။

ထိုသို့ဆိုသော် ဆုံတောင်းခြင်း ဝတ်ကို ပြုရသော အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ သဘောတူ၍ ခင်ပွန်း ဝတ်ကို ခဏမျှမရှောင်ရဟု ဆိုလို။ ထိုသို့ရှောင်လျှင် ကိုယ်ကို မချုပ်တည်းနှိုင်သော အားဖြင့် စာတန်သည် အပြစ်သို့ သွေးဆောင်ရသော အခွင့်မရှိစေခြင်းငှါ နောက်တဖန် အတူနေကြလော့။ သို့ရာတွင် ပညတ်မထားဘဲ အခွင့်ပေးခြင်းအား ဖြင့်သာ ငါဆို၏။ လူအပေါင်းတို့သည် ငါကဲ့သို့ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ သို့လော်လည်း လူအသီးအသီးတို့သည် ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသည့် အတိုင်း အသီးအသီးသော ဆုကျေးဇူးကို ခံရကြ၏။ ထိုကြောင့် မယားမရှိသောသူတို့၌ ခုတ်ဆီးမတို့ကို ငါဆိုသည်ကား။ ထိုသူတို့သည် ငါကဲ့သို့ နေလျှင် ကောင်း၏။ သို့သော်လည်း ကာမဂုဏ်ကို မချုပ်တည်းနှိုင်လျှင် ထိမ်းမြားရုံဖက်ခြင်းကို ပြုကြစေ။ ကိလေသာစိတ်ပူပန်ခြင်းရှိသည်ထက် ထိမ်းမြားရုံဖက်ခြင်း ပြုသော်သာ၍ ကောင်း၏။

ခင်ပွန်းရှိသောသူတို့ကိုလည်း ငါပညတ်သည်သာမက။ သခင်ဘုရားပညတ်တော်မူသည်ကား။ မယားသည် မိမိခင်ပွန်းကို မစွန့်ပြစ်စေနှင့်။ စွန့်ပြစ်လျှင် ခင်ပွန်းမရှိဘဲနေစေ။ သို့မဟုတ်လျှင် ခင်ပွန်းဟောင်းထံသို့ ပြန်၍ အသင့်အတင့်နေစေ။ ယောက်ျားသည်လည်း မိမိမယားနှင့် မကွာစေနှင့်။

ကြွင်းသောသူတို့ကို သခင်ဘုရားသည် ကိုယ်တိုင်မပညတ်ဘဲ ငါပညတ်သည်ကား။ တရုတ်ယောက်သောညီအစ်ကိုသည် မယုံကြည်သောမယားရှိ၍ ထိုမယားသည် မိမိခင်ပွန်းနှင့် နေခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင် မကွာစေနှင့်။ ထိုနည်းတူ။ မိမိသည်လည်း မယုံကြည်သော ခင်ပွန်းရှိ၍ ထိုခင်ပွန်းသည် မိမိမယားနှင့် နေခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင် မကွာစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား။ မယုံကြည်သောလင်သည် မိမိမယားအဖို့ စင်ကြယ်၏။ မယုံကြည်သောမယားသည်လည်း မိမိလင်အဖို့ စင်ကြယ်၏။ သို့မဟုတ်လျှင် သင်တို့၏ သားသမီးသည် မစင်ကြယ်။ ယခုတွင် စင်ကြယ်ကြ၏။

သို့သော်လည်း မယုံကြည်သောသူသည် ကွာသွားလိုလျှင် ကွာသွားစေ။ ထိုသို့ ပြုလျှင် တပဉ္စတော်သည် ယောက်ျားဖြစ်စေ။ မိမိဖြစ်စေ။ ချည်နှောင်ခြင်းမရှိ။ ငါတို့သည် အသင့်အတင့်နေစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ရှိ၏။ အချင်းမိမိ။ သင်သည် ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ကယ်တင်မည်။ မကယ်တင်မည်ကို အဘယ်သို့သိသနည်း။ အချင်းယောက်ျား။ သင်သည် ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ကယ်တင်မည်။ မကယ်တင်မည်ကို အဘယ်သို့သိသနည်း။

၁၇ သခင်ဘုရားသည်လူအသီးအသီးတို့အားဝေငှတော်မူ၍ဘုရားသခင်သည်လူအသီးအသီးတို့ကိုခေါ်တော်မူသည်နှင့်လျော်စွာလူတိုင်းကျင့်နေစေ။ ခပ်သိမ်းသော
 ၁၈ အသင်းတော်တို့ကိုထိုသို့ငါပညတ်၏။ ဇာတ်ဝင်သောသူသည်ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရလျှင်ဇာတ်ဝင်ခြင်းကိုမစွန့်စေနှင့်။ ဇာတ်မဝင်သောသူသည်လည်းခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရလျှင်ဇာတ်မဝင်စေနှင့်။
 ၁၉ ၊ ဇာတ်ဝင်ခြင်းအားဖြင့်အကျိုးမရှိ။ မဝင်ဘဲနေခြင်းအားဖြင့်လည်းအကျိုးမရှိ။ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းအားဖြင့်သာအကျိုးရှိ၏။ ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရသောသူသည်အကြင်အမှုကိုလုပ်နေ၏။ ထိုသို့လူတိုင်းလုပ်နေစေ။ အစေခံကျွန်ုပ်ဖြစ်၍ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရလျှင်မိုးရိမ်ခြင်းမရှိနှင့်။ သို့သော်လည်းလွတ်ခြင်းသို့ရောက်နိုင်လျှင်လွတ်ရသော
 ၂၀ အခွင့်ကိုသာ၍သုံးဆောင်လော့။ အကြောင်းမူကား။ ကျွန်ုပ်ဖြစ်စည်။ သခင်ဘုရားခေါ်တော်မူခြင်းကိုခံရသောသူသည်သခင်ဘုရား၏လူလွတ်ဖြစ်၏။ ထိုနည်းတူလူလွတ်ဖြစ်စည်။ ခေါ်တော်မူခြင်းကိုခံရသောသူသည်
 ၂၁ ခရစ်တော်၏ကျွန်ုပ်ဖြစ်၏။ သင်တို့သည်အဖိုးနှင့်ဝယ်တော်မူသောသူဖြစ်၍လူထံ၌အလိုအလျောက်ကျန်မခံကြနှင့်။ ညီအစ်ကိုတို့။ ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရသောသူသည်အကြင်အမှုကိုလုပ်နေ၏။ ထိုသို့ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌လူတိုင်းလုပ်နေစေ။

၂၂ ခင်ပွန်းမရှိသောသူတို့၏အမှုမှာသခင်ဘုရား၏ပညတ်တော်သည်ငါ၌မရှိသော်လည်းငါသည်သစ္စာရှိသောသူဖြစ်အံ့သောငှါသခင်ဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကိုခံရသောသူကဲ့သို့စီရင်၏။ စီရင်ချက်ဟူမူကား။ ယခုညည်းဆဲခြင်းအကြောင်းကြောင့်ခင်ပွန်းမရှိလျှင်ကောင်း၏။ သင်သည်မယားရှိလျှင်လွတ်စေခြင်းငှါမကြံစည်နှင့်။ မယားနှင့်လွတ်လျှင်အချားသောမယားကိုမရှာနှင့်။
 ၂၃ ၊ သို့သော်လည်းသင်သည်မယားနေလျှင်အပြစ်မရှိ။ လင်မနဲ့ဘူးသောမိမိသည်လည်းလင်နေလျှင်အပြစ်မရှိ။ သို့သော်လည်းထိုသို့ပြုသောသူတို့သည်လောကီညည်းဆဲခြင်းဒုက္ခကိုခံရကြမည်။ ဤအမှုအရာ၌ကြပ်တည်းစွာသောပညတ်ကိုငါမထားလို။ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါဆိုသည်ကား။ ကျန်ကြွင်းသောကာလသည်ကျဉ်းကြပ်သည်ဖြစ်၍မယားရှိသောသူသည်မယားမရှိသကဲ့သို့ဖြစ်ရမည်။
 ၂၄ ၊ ပိုကျွေးသောသူသည်ပိုကျွေးသကဲ့သို့ဖြစ်ရမည်။

ဝမ်းမြောက်သောသူသည်ဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့ဖြစ်ရမည်။ ဥစ္စာဝယ်သောသူသည်အလျှင်းမရှိသကဲ့သို့ဖြစ်ရမည်။ ဤလောကကိုသုံးသောသူသည်မသုံးသကဲ့သို့ဖြစ်ရမည်။ အကြောင်းမူကား။ ဤလောက၏အဆင်းသဏ္ဌာန်သည်ရှေ့သွားကွယ်ပျောက်တတ်၏။ သင်တို့သည်စိုးရိမ်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါငါအလိုရှိ၏။ ခင်ပွန်းမရှိသောသူသည်သခင်ဘုရား၏စိတ်တော်နှင့်တွေ့ဆုံခြင်းငှါသခင်ဘုရား၏အမှုကိုသာသတိထားတတ်၏။ ခင်ပွန်းရှိသောသူမူကား။ မိမိမယား၏စိတ်နှင့်တွေ့ဆုံခြင်းငှါလောကီအမှုကိုသတိထားတတ်၏။ ထိုနည်းတူ။ ခင်ပွန်းမရှိသောမိမိနှင့်ခင်ပွန်းရှိသောမိမိသည်ချားနားခြင်းရှိ၏။ ခင်ပွန်းမရှိသောမိမိသည်ကိုယ်ခန္ဓာစိတ်ဝိညာဉ်နှစ်ပါးကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါသခင်ဘုရား၏အမှုကိုသာသတိထားတတ်၏။ ခင်ပွန်းရှိသောမိမိမူကား။ မိမိခင်ပွန်း၏စိတ်နှင့်တွေ့ဆုံခြင်းငှါလောကီအမှုကိုသတိထားတတ်၏။ ထိုသို့ငါဆိုသော်သင်တို့အကျိုးကိုသာထောက်၍ဆို၏။ သင်တို့ကိုနှောင့်ရှက်ချင်သောစိတ်နှင့်ဆိုသည်မဟုတ်။ သင်တို့သည်လျောက်ပတ်စွာကျင့်၍စိတ်ရှုတ်ထွေးခြင်းမရှိဘဲသခင်ဘုရား၏ဝတ်ကိုအမြဲပြုစေခြင်းငှါသာဤသို့ဆို၏။
 ၂၅ ၊ အပျိုကညာသည်ခင်ပွန်းမရှိဘဲအသက်အရွယ်လွန်လျှင်မလျှောက်ပတ်ဟုထိုအပျိုကညာကိုပိုင်သောသူသည်ထင်မှတ်၍ထိမ်းမြားစရာအကြောင်းလည်းရှိလျှင်ထိုသူသည်အလိုအလျောက်ပြုစေ။ အပြစ်မရှိ။ ထိမ်းမြားကြစေ။ သို့သော်လည်းမိမိစိတ်နှစ်လုံးတည်ကြည်ခြင်းရှိ၍ပြုလိုသည်အတိုင်းပြုနိုင်သောအခွင့်နှင့်ကိုယ်စိတ်အလိုကိုချုပ်တည်းနိုင်သောအခွင့်ရှိသောကြောင့်မထိမ်းမြားဘဲနေမည်ဟုကိုယ်စိတ်နှစ်လုံးထဲမှာစီရင်ဆုံးဖြတ်သောသူသည်ကောင်းစွာပြု၏။ သို့ရာတွင်မင်္ဂလာဆောင်သောသူသည်ကောင်းစွာပြု၏။ မဆောင်သောသူမူကားသာ၍ကောင်းစွာပြု၏။
 ၂၆ ၊ မိမိသည်မိမိခင်ပွန်းမသေမီကာကပတ်လုံးတရားအားဖြင့်ချည်နှောင်လျက်ရှိ၏။ ခင်ပွန်းသေလျှင်မူကားမိမိအလိုအတိုင်းသခင်ဘုရား၌သာအချားသောသူ၏မယားဖြစ်ခြင်းငှါအခွင့်ရှိ၏။ အခွင့်ရှိသော်လည်းအချားသောသူ၏မယားမဖြစ်ဘဲနေလျှင်သာ၍မင်္ဂလာရှိသည်ဟုငါသဘောရှိ၏။ ငါ၌လည်းဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ရှိတော်မူသည်ဟုငါစွဲလမ်းခြင်းမိတ်ရှိ၏။
 ၂၇ ၊ ရုပ်တုရှေ့၌မူရော်သောယဇ်ကောင်အရာမှာ။ ငါတို့

ရှိသမျှသည်ပိုင်းချားတတ်သောညာဏ်ရှိသည်ကိုငါတို့
 သိကြ၏။ညာဏ်သည်ထောင်လွှားစေတတ်၏။မေတ္တာ
 ၂ မူကားတည်ဆောက်တတ်၏။အကြင်သူသည်ငါကား
 ပညာရှိဖြစ်သည်ဟူ၍မိတ်ထင်၏။ထိုသူသည်သိအပ်
 ၃ သည်အတိုင်းအလျှင်းမသိသေး။| ဘုရားသခင်ကိုချစ်
 ၄ သောသူမည်သည်ကားဘုရားသခင်သိစေတော်မူသော
 ၅ သူဖြစ်၏။ရုပ်တုရှေ့၌ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကိုစား
 ခြင်းအရာမှာ။ရုပ်တုသည်ဤလောက၌အချည်းနှီးသက်
 သက်ဖြစ်သည်ကိုငင်တဆူတည်းသောဘုရားသခင်မှတ
 ပါးအဘယ်ဘုရားသခင်မျှမရှိသည့်ကိုငင်ငါတို့သိကြ၏။
 ၁၀ | ဘုရားများ။အရှင်များဟုဆိုသည့်အတိုင်းကောင်းကင်
 ပေါ်။မြေကြီးပေါ်မှာဘုရားဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သမုတ်သော
 ၁၁ သူအများရှိသော်လည်း။အကြင်ဘုရားသခင်အထဲက
 ခပ်သိမ်းသောအရာဖြစ်၍အကြင်ဘုရားသခင်အဖို့အလို
 ဌာငါတို့သည်ဖြစ်ကြ၏။ထိုခမည်းတော်ဘုရားသခင်
 တပါးတည်းသာငါတို့ရှိတော်မူ၏။အကြင်သခင်အား
 ဖြင့်ငါတို့မှစ၍ခပ်သိမ်းသောအရာဖြစ်ကြ၏။ထိုသခင်
 ၁၂ ယေရှုခရစ်တပါးတည်းသာငါတို့ရှိတော်မူ၏။သို့သော်
 လည်းထိုညာဏ်ကိုလူတိုင်းမရ။အချို့သောသူတို့သည်
 ယခုတိုင်အောင်ရုပ်တုရှေ့၌ပူဇော်သောယဇ်ကောင်
 ကိုစားသော်ရုပ်တုကိုထောက်သောမိတ်နှင့်စားကြသည့်
 ဖြစ်၍သူတို့၌ကိုယ်ကိုယ်သိသောမိတ်သည့်အားနည်း
 သောကြောင့်ညစ်ညူးခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။
 ၁၃ အစားအသောက်အားဖြင့်ဘုရားသခင်ရှေ့မှာမျက်နှာ
 ရသည်မဟုတ်။အစားကိုသုံးကာမျှဖြင့်မြတ်သည့်မဟုတ်။
 ၁၄ ရှောင်ကာမျှဖြင့်ယုတ်သည်မဟုတ်။| သို့သော်လည်း
 သင်တို့အခွင့်ကိုအားနည်းသောသူတို့၌ထိမိ၍လဲစရာအ
 ၁၅ ကြောင်းမဖြစ်စေခြင်းငှါသတိပြုကြလော့။| အကြောင်း
 မူကား။သင်သည်ပိုင်းချားတတ်သောညာဏ်ရှိလျက်ပင်
 ရုပ်တုစင်ထဲ၌စားပွဲနားမှာလျောင်းသည်ကိုသူတပါး
 မြင်လျှင်ကိုယ်ကိုယ်သိသောမိတ်အားနည်းသောသူ
 သည်ရုပ်တုရှေ့၌ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကိုစားခြင်း
 ၁၆ ဌာငါရဲမည်မဟုတ်လော။| ထိုသို့ဖြစ်လျှင်အကြင်ညီအစ်
 ကိုအဖို့အလိုငါခရစ်တော်သည်အသေခံတော်မူ၏။အား
 နည်းသောထိုညီအစ်ကိုသည်သင်၏ညာဏ်ကြောင့်
 ၁၇ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ရပါသည်တကား။| သင်တို့သည်
 ညီအစ်ကိုတို့ကိုထိုသို့ပြစ်မှား၍သူတို့၌ကိုယ်ကိုယ်
 သိသော။အားနည်းသောမိတ်ကိုထိခိုက်သောအခါခရစ်
 ၁၈ တော်ကိုလည်းပြစ်မှားရာသို့ရောက်၏။| သို့ဖြစ်၍ငါ၏

အစားအသောက်သည်ညီအစ်ကိုကိုမှားယွင်းစေလျှင်
 ညီအစ်ကို၌မှားယွင်းစရာအကြောင်းမရှိစေခြင်းငှါ
 အမဲသားကိုအစည်မပြတ်ရှောင်မည်။
 ၉ ငါပေါလုသည်ကျွန်မဟုတ်။လူလွတ်ဖြစ်သည့်မဟုတ်
 လော။တမန်တော်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ငါတို့သခင်
 ယေရှုခရစ်ကိုမြင်ရပြီမဟုတ်လော။သင်တို့သည်သခင်
 ဘုရား၌ငါလုပ်သောအလုပ်ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။
 ၂ | ငါသည်အချားသောသူတို့အားတမန်တော်မဖြစ်သော်
 လည်းသင်တို့အားတမန်တော်အမှန်ဖြစ်၏။အကြောင်း
 မူကား။ငါသည်တမန်တော်မှန်သည်ဟုသင်တို့သည်
 တပည့်တော်ဖြစ်သောအားဖြင့်ငါ့ကိုထံဆိပ်ခတ်ကြ၏။
 ၃ | ငါ့ကိုစစ်ဆေးမေးမြန်းသောသူတို့အားငါအပြစ်မြေရာ
 ၄ စကားဟူမူကား။| ငါတို့သည်စားသောက်ခြင်းအခွင့်
 ၅ မရှိသလော။ကောဖွင့်သခင်ဘုရား၏ညီများမှစ၍ကြွင်း
 သောတမန်တော်များကဲ့သို့ငါတို့သည်ဒေသစာရိယသို့
 လည်သည့်တွင်နှစ်မဖြစ်သောမယားပါစေခြင်းငှါအခွင့်
 ၆ မရှိသလော။| ငါနှင့်ဗာနုဗသာအလုပ်မလုပ်ဘဲနေရသော
 ၇ အခွင့်မရှိဟုဆိုရသလော။| အဘယ်သူသည်ကိုယ်စရိတ်
 ကိုသုံး၍စစ်မှုကိုထင်ရသနည်း။အဘယ်သူသည်ဥယျာဉ်
 ကိုစိုက်ပျိုး၍အသီးကိုမစားဘဲနေရသနည်း။အဘယ်သူ
 သည်သိုးထိန်းလုပ်၍သိုးနှိုက်မသုံးဘဲနေရသနည်း။
 ၈ လောကီဝေါဟာရအားဖြင့်သာဤသို့ငါဆိုသလော။
 ပညတ်တရားသည်လည်းဤသို့ပင်ဆိုသည်မဟုတ်လော။
 ၉ | မောရှေ၏ပညတ္တိကျမ်းစာ၌လာသည်ကား။စပါးနင်း
 နယ်သောနွား၏နှုတ်ကိုမချုပ်တည်းရဟူလာ၏။ဘုရား
 ၁၀ သခင်သည်နွားကိုသာပမာဏပြုတော်မူသလော။| သို့
 မဟုတ်။ငါတို့ကြောင့်သာဤသို့ပညတ်တော်မူသလော။
 လယ်ထွန်သောသူသည်မျှော်လင့်လျက်ထွန်စေခြင်းငှါ
 ရင်မျှော်လင့်လျက်စပါးနင်းနယ်သောသူသည်မျှော်လင့်
 သည်အတိုင်းရစေခြင်းငှါရင်ငါတို့ကြောင့်သာဤသို့
 ၁၁ ကျင်စာလာ၏။| ငါတို့သည်သင်တို့၌ဓမ္မမျိုးစေ့ကိုစိုက်
 ပြီးမှသင်တို့၏လောကီအသီးကိုသုံးဆောင်လျှင်ကျေး
 ၁၂ ဇူးကြီးမည်လော။| အချားသောသူတို့သည်သင်တို့ထံ
 မှာထိုအခွင့်ကိုရလျှင်ငါတို့သည်သာ၍ရထိုက်သည်
 မဟုတ်လော။သို့သော်လည်းထိုအခွင့်ကိုငါတို့သည်
 မသုံးဘဲခရစ်တော်၏ဝေဝေလိတရားကိုဆီးတားခြင်း
 ၁၃ အကြောင်းမရှိစေခြင်းငှါအရာရာ၌သည်းခံကြ၏။| ဓမ္မ
 ကိစ္စအမှုကိုဆောင်ရွက်သောသူတို့သည်မိတ်မှန်တော်

ထိုသူတို့နှစ်ရောက်ကြ၏။ ကပ်ကာလအဆုံးတွင်ဖြစ်သောငါတို့ကိုဆုမွန်စရာတို့ကျပ်စာနှစ်ရေးထားလျက်ရှိသတည်း။ ထို့ကြောင့်အကြင်သူသည်မိမိတည်ကြည်လျက်နေသည်ဟုမိမိထင်မှတ်၏။ ထိုသူသည်မလဲခြင်းငှါသတိပြုစေ။ လူ့နှစ်ခြင်တတ်သောစုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကိုသာသင်တို့သည်ခံရကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည့်ဖြစ်၍သင်တို့မခံနိုင်သောစုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကိုသင်တို့နှစ်ရောက်မိမ့်သောငှါအခွင့်ပေးတော်မမူ။ သင်တို့သည်ခံနိုင်မည်အကြောင်း။ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းအရာနှင့်တကွထွက်မြောက်သောလမ်းကိုလည်းစိရင်ပြုပြင်တော်မူမိမ့်မည်။

၁၄ ထို့ကြောင့်ချစ်သူတို့။ ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်ခြင်း
 ၁၅ အမှုကိုကြည်ရှောင်ကြလော့။ သင်တို့ကိုပညာရှိကဲ့သို့
 ၁၆ မှတ်၍ပြောမည်။ စေကားကိုဆင်ချင်ကြလော့။ ငါတို့
 သည့်ကျေးဇူးတော်ကိုမျိုးမွမ်းရာမင်္ဂလာခွက်ဖလားမူကား
 ၁၇ ခရစ်တော်၏အသွေးကိုဆက်ဆံခြင်းဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ငါတို့ဖွဲ့သောမုန့်မူကားခရစ်တော်၏ကိုယ်ကို
 ၁၈ ဆက်ဆံခြင်းဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ မုန့်တလုံးတည်းရှိသည်ဖြစ်၍ငါတို့ရှိသမျှသည်တလုံးတည်းဖြစ်သောထိုမုန့်ကိုဆက်ဆံလျက်ခံယူကြသောကြောင့်အများဖြစ်
 ၁၉ သောငါတို့သည်တလုံးတကိုယ်တည်းဖြစ်ကြ၏။ ဇာတိအားဖြင့်ဣသရေလအမျိုးဖြစ်သောသူတို့ကိုကြည့်ရှုကြလော့။ ယဇ်ကောင်ကိုစားသောသူတို့သည်ယဇ်ပလ္လင်
 ၂၀ နှင့်ဆက်ဆံသောသူဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။ ထိုသို့ဆိုသော်အဘယ်သို့ငါဆိုလိုသနည်း။ ရုပ်တုကားမှတ်စရာရှိသည်။ ရုပ်တုရှေ့၌ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကားမှတ်
 ၂၁ စရာရှိသည်ဟုဆိုလိုသလော။ ထိုသို့မဆိုလို။ သာသနာပလ္လင်တို့သည်ပူဇော်သောယဇ်ကိုဘုရားသခင်အားပူဇော်ကြသည်မဟုတ်။ နတ်ဆိုးတို့အားပူဇော်ကြ၏။ သင်တို့သည်နတ်ဆိုးတို့နှင့်ဆက်ဆံစေခြင်းငှါငါအလိုမရှိ။

၂၂ သခင်ဘုရား၏ခွက်ဖလား။ နတ်ဆိုတို့၏ခွက်ဖလားနှစ်ပါးကိုသင်တို့မသောက်နိုင်ကြ။ သခင်ဘုရား၏စားပွဲ။ နတ်ဆိုးတို့၏စားပွဲနှစ်ပါးကိုသင်တို့ဝင်၍မစားနိုင်ကြ။

၂၃ သခင်ဘုရားအမျက်တော်ထွက်စေခြင်းငှါငါတို့ပြုကြသလော။ ငါတို့သည်သခင်ဘုရားသက်သာ၍တန်ခိုးကြီးကြသလော။

၂၄ ငါသည်အပြစ်မသင့်ဘဲခပ်သိမ်းသောအမှုအရာကိုပြုနိုင်သည်မှန်စေတော့။ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာကိုပြုသင့်သည်မဟုတ်။ အပြစ်မသင့်ဘဲခပ်သိမ်းသောအမှု

အရာကိုပြုနိုင်သည်မှန်စေတော့။ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာတို့သည်သူတပါးကိုတည်ဆောက်တတ်သည်မဟုတ်။

၂၅ ကိုယ်အကျိုးကိုအဘယ်သူမျှမရှာစေနှင့်။ သူအကျိုးကိုလူတိုင်းရှာစေ။ ဩတ္တပ္ပစိတ်ကိုထောက်ရသောကြောင့်ဈေးနှုန်းရောင်းသမျှကိုမစစ်ကြောမမေးမြန်းဘဲစားကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်မြေကြီးနှင့်မြေကြီးတန်ဆာကိုပိုင်တော်မူ၏။ မယုံကြည်သောသူသည်သင်တို့ကိုခေါ်ဖိတ်၍သင်တို့သည်သွားလိုလျှင်ဩတ္တပ္ပစိတ်ကိုထောက်ရသောကြောင့်သင်တို့ရှေ့၌

၂၆ ထည့်သမျှကိုမစစ်ကြောမမေးမြန်းဘဲစားကြလော့။ သို့သော်လည်းဤမည်သောအရာသည်ရုပ်တုရှေ့၌ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ဖြစ်၏ဟုကရံတယောက်သောသူဆိုလျှင်ထိုသို့ဆိုသောသူ၏မျက်နှာကိုငင်ဩတ္တပ္ပစိတ်ကိုငင်ထောက်၍မစားကြနှင့်။ ဩတ္တပ္ပစိတ်ဟုဆိုသော်ကိုယ်စိတ်ကိုမဆိုလို။ သုစိတ်ကိုဆိုလို၏။ အချားသောသူ၏စိတ်သည်ငါ၏အခွင့်ကိုအဘယ်ကြောင့်စစ်ကြော

၂၇ စိရင်ရမည်နည်း။ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ငါသုံးဆောင်ရလျှင်ကျေးဇူးတော်ကိုမျိုးမွမ်း၍သုံးဆောင်သည်တွင်အဘယ်ကြောင့်ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကိုခံရမည်နည်းဟုဆိုလျှင်မူကား။ သင်တို့သည်စားသော်ငင်သောက်သော်ငင်မည်သည်အမှုကိုပြုသော်ငင်ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကိုထောက်၍ခပ်သိမ်းသောအမှုကိုစွဲကိုပြုကြလော့။

၂၈ လူများတို့သည်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်မိမ့်သောငှါငါသည်ကိုယ်အကျိုးကိုမရှာဘဲသူအကျိုးကိုရှာ၍၊ ခပ်သိမ်းသောလူတို့၏အလိုသို့အရာရာနှစ်လိုက်သည်နည်းတူ။ သင်တို့လည်းယုဒလူ။ ဟေဗရီလူ။ ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်ဝင်သူတို့နှစ်လိုက်၍လဲစရာအကြောင်းကို

၂၉ မပြုဘဲ၊ ငါသည်ခရစ်တော်၏နည်းတူကျင့်သကဲ့သို့သင်တို့လည်းနည်းတူကျင့်ကြလော့။

၃၀ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည်အရာရာနှစ်လိုအောင်းစေ၍ငါအပ်ပေးသောနည်းဥပဒေသတို့ကိုစွဲလမ်းကြသည်ဖြစ်၍သင်တို့ကိုငါမျိုးမွမ်း၏။ ယောက်ျား၏ခေါင်းကားခရစ်တော်ဖြစ်သည်ကိုငင်မိမ့်၏ခေါင်းကားယောက်ျားဖြစ်သည်ကိုငင်ခရစ်တော်၏ခေါင်းကားဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည်ကိုငင်သင်တို့သိမှတ်စေခြင်းငှါငါအလိုရှိ၏။ ယောက်ျားမည်သည်ကားမိမိခေါင်းကိုဖုံးလျက်ဆုတောင်းသော်ငင်ပရောဗက်ပြုသော်ငင်မိမိခေါင်းအသရေကိုရှုတ်ချ၏။ မိမိမည်သည်ကားမိမိ

ခေါင်းကိုမဖုံးဘဲဆုတောင်းသော်၎င်းပရောဖက်ပြုသော်
 ၅၆ ၎င်းမိမိခေါင်းအသရေကိုရှုတ်ချ၏။ ထိုသို့ပြုလျှင်ဆံပင်
 ရိတ်သည်နှင့်တူ၏။ မိမိသည် မိမိခေါင်းကိုမဖုံးလျှင်ဆံ
 ပင်ကိုဖြတ်စေ။ ဆံပင်ဖြတ်ခြင်း။ ဆံပင်ရိတ်ခြင်းအရာ
 ၇ သည်ရှက်စရာရှိလျှင်ခေါင်းကိုဖုံးစေ။ ယောက်ျားသည်
 ဘုရားသခင်၏ပုံသဏ္ဌာန်။ ဘုန်းအသရေတော်ဖြစ်သော
 ၈ ကြောင့်မိမိခေါင်းကိုမဖုံးရ။ မိမိမူကား။ ယောက်ျား
 ၉ ၏ဘုန်းအသရေဖြစ်၏။ ယောက်ျားသည်မိမိကြောင့်
 ဖြစ်သည်မဟုတ်။ မိမိသည်ယောက်ျားကြောင့်ဖြစ်၏။
 ၁၀ | ယောက်ျားကိုမိမိဘို့ဖန်ဆင်းသည်မဟုတ်။ မိမိကို
 ၁၁ ယောက်ျားဘို့ဖန်ဆင်း၏။ ထိုကြောင့်ကောင်းကင်တ
 မန်များကိုထောက်၍မိမိသည်မိမိခေါင်းကိုဖုံးရမည်။
 ၁၂ သို့သော်လည်းသခင်ဘုရား၌ယောက်ျားမပါဘဲမိမိ
 ဖြစ်သည်မဟုတ်။ မိမိမပါဘဲယောက်ျား ဖြစ်သည်
 ၁၃ မဟုတ်။ မိမိသည်ယောက်ျားကြောင့်ဖြစ်သကဲ့သို့
 ယောက်ျားသည်လည်းမိမိအားဖြင့်ဖြစ်၏။ အလုံးစုံတို့
 ၁၄ သည်လည်းဘုရားသခင်ကြောင့်ဖြစ်ကြ၏။ မိမိသည်
 ခေါင်းကိုမဖုံးဘဲလျက်ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်းလျှင်
 ၁၅ လျှောက်ပတ်သည်မလျှောက်ပတ်သည်ကိုသင်တို့အထံ
 ၁၆ အလျောက်ဆင်ချင်စီရင်ကြလော့။ ယောက်ျားသည်
 ၁၇ ဂြေသောဆံပင်ရှိလျှင်ရှက်ဖွယ်သောအကြောင်းဖြစ်
 သည်ကိုသင်တို့အားပကတိတရားပင်ဆုမ္မသွန်သင်
 ၁၈ သည်မဟုတ်လော။ မိမိမူကားဂြေသောဆံပင်ရှိလျှင်သူ
 ၏ဘုန်းအသရေဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား။ မိမိဆံပင်
 ၁၉ သည်မိမိရှိစရာဘို့ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်းတရုတ်ယောက်
 သောသူသည်ညင်းခံလျှင်ငါတို့၌၎င်းဘုရားသခင်၏အ
 သင်းတော်တို့၌၎င်းထိုသို့သောထုံးစံမရှိ။
 ၂၀ တဖန်တုံ။ သင်တို့သည်အကျိုးကိုပြုရခြင်းငှါစည်းဝေး
 ကြသည်မဟုတ်။ အကျိုးကိုနည်းစေခြင်းငှါစည်းဝေးကြ
 သည်ဖြစ်၍ငါသည်ပညတ်ထားစဉ်တွင်သင်တို့ကိုမချီး
 ၂၁ မွမ်းရ။ ပဌမအကြောင်းဟူမူကား။ သင်တို့သည်အသင်း
 တော်၌စည်းဝေးကြသောအခါအချင်းချင်းကွဲပြားခြင်း
 ၂၂ ရှိသည်ကိုငါကြားရ၏။ ကြားရသည်အထိုင်းမှန်
 ကောင်းမှန်ထိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့တွင်
 ကောင်းမွန်သောသူတို့ကိုထင်ရှားစိမ့်သောငှါသင်းခွဲ
 ၂၃ ခြင်းရှိရမည်။ သင်တို့သည်အတူစည်းဝေးကြသောအခါ
 သခင်ဘုရား၏ပွဲတော်ကိုစားဆွဲသောငှါစည်းဝေးကြသည်
 ၂၄ မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည်စားကြသည်
 တွင်ကိုယ်စီကိုယ်စီမိမိအစာကိုအရင်ယူ၍တမျှကား

ဆာမွတ်လျက်တမျှကားစားသောက်ကျူးလျက်ရှိကြ
 ၂၅ ၏။ သင်တို့သည်စားသောက်ရာဘို့ကိုယ်အိမ်မရှိသ
 လော။ သို့မဟုတ်လျှင်ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်ကို
 မထိမ့်ခြင်းပြု၍ဆင်းရဲသောသူတို့ကိုရှက်ကြောက်စေ
 သလော။ အဘယ်သို့ငါဆိုရမည်နည်း။ ဤအမှုမှာသင်တို့
 ကိုချီးမွမ်းရမည်လော။ မချီးမွမ်းရ။
 ၂၆ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့၌ငါအပ်ပေးသောအရာ
 ကိုသခင်ဘုရားထံ၌ငါခံရပြီ။ ခံရသောအရာဟူမူကား။
 သခင်ယေရှုသည်ရန်သူလက်သို့အပ်နှံခြင်းကိုခံသော
 ၂၇ နေ့ညမှာမုန့်ကိုယူ၍၊ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှမုန့်ကို
 ပဲ့၍ဤမုန့်ကားသင်တို့အဖို့အထိုငှါချီးမွမ်းသောငါ၏ကိုယ်
 ဖြစ်၏။ ယူ၍စားကြလော့။ ငါ့အောင်းမေ့ဖို့ရာဤသို့ပြု
 ၂၈ ကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုနည်းတူ။ ညစာစားပြီးမှ
 ခွက်ကိုလည်းယူ၍ဤခွက်ကားငါ၏အသွေး၌တည်သော
 ပခိုညည်တရားသစ်ဖြစ်၏။ ဤခွက်ကိုသောက်သော
 အခါခါငါ့အောင်းမေ့ဖို့ရာသောက်ကြလော့ဟုမိန့်
 ၂၉ တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည်ထိုမုန့်ကိုစား
 ၍ထိုခွက်ကိုသောက်သောအခါခါသခင်ဘုရားအသေ
 ခံတော်မူခြင်းကိုကြွလာတော်မူမိတိုင်အောင်ပြကြ၏။
 ၃၀ | ထိုကြောင့်သခင်ဘုရား၏မုန့်နှင့်ခွက်ကိုမထိုက်မတန်
 ဘဲစားသောက်သောသူမည်သည်ကားသခင်ဘုရား
 ၏ကိုယ်တော်နှင့်အသွေးတော်ကိုပြစ်မှားရာရောက်၏။
 ၃၁ | သို့ဖြစ်၍လူတိုင်းကိုယ်ကိုယ်စစ်ကြောပြီးမှမုန့်ကို
 ၃၂ စားစေ။ ထိုနည်းတူ။ ခွက်ကိုလည်းသောက်စေ။ အ
 ကြောင်းမူကား။ မထိုက်မတန်ဘဲစားသောက်သောသူ
 သည်သခင်ဘုရား၏ကိုယ်တော်ကိုပိုင်းချား၍မထိသော
 ကြောင့်မိမိအပေါ်သို့အပြစ်ရောက်စေခြင်းငှါဘား
 သောက်သောသူဖြစ်၏။
 ၃၃ ထိုအကြောင်းကြောင့်သင်တို့တွင်အားနည်းသော
 သူ၊ မကျန်းမမာသောသူအများရှိကြ၏။ သေသောသူအ
 ၃၄ များလည်းရှိကြ၏။ ငါတို့သည်ကိုယ်ကိုယ်စစ်ကြော
 စီရင်လျှင်စစ်ကြောစီရင်တော်မူခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ကြ
 ၃၅ လိမ့်မည်။ စစ်ကြောစီရင်တော်မူခြင်းကိုခံရကြသော
 အခါလောကီသားတို့နှင့်အတူအပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့်ကင်း
 ၃၆ လွတ်မည်အကြောင်း။ ဆုမ္မတော်မူခြင်းကိုခံရကြ၏။ ထို
 ကြောင့်ငါ့အစီအစဉ်တို့။ သင်တို့သည်စားဆွဲသောငှါစည်း
 ဝေးသောအခါအချင်းချင်းတယောက်ကိုတယောက်
 ၃၇ ငုံ့ထင်ကြလော့။ တရုတ်ယောက်သောသူသည်ဆာမွတ်
 လျှင်သင်တို့သည်အပြစ်ခံလျက်မစည်းဝေးစေခြင်းငှါ

ထိုသူသည်မိမိအိမ်၌စားစေ။ကြွင်းသောအမှုများကို
ငါလာသောအခါစီရင်မည်။

၁၂

၁ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည်ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးအ
၂ ကြောင်းများကိုမသိဘဲနေစေခြင်းငှါငါအလိုမရှိ။ သင်
တို့သည်အထက်ကသာသနာပလ္လုဖြစ်၍သူတပါးသွေး
ဆောင်သဖြင့်စကားမပြောနိုင်သော ရုပ်တုရှိရာသို့ပါ
၃ သွားသောသူ ဖြစ်ကြောင်းကိုသင်တို့သိကြ၏။ ထို
၄ ကြောင့်တုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ဟောပြော
၅ ၍အဘယ်သူမျှယေရှုကိုမကျိန်ဆဲနိုင်သည်ကို၎င်းယေရှု
သည်သခင်ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏ဟုသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
တော်ကိုအမှီမပြုလျှင်အဘယ်သူမျှမပြောနိုင်သည်ကို
၆ ၎င်းသင်တို့သည်သိနားလည်စေခြင်းငှါငါသတိပေး၏။
၇ ဆုကျေးဇူးတော်အထူးထူးအထွေထွေရှိညားသော်
၈ လည်းဝိညာဉ်တော်တပါးတည်းရှိ၏။ ဓမ္မဆရာအမှုအ
ထူးထူးအထွေထွေရှိညားသော်လည်းသခင်တပါးတည်း
၉ ရှိ၏။ ပြုပြင်ခြင်းအမှုအထူးထူးအထွေထွေရှိညားသော်
လည်းခပ်သိမ်းသောသူတို့၌ပြုပြင်သမျှကိုပြုပြင်တော်မူ
၁၀ သောဘုရားသခင်တပါးတည်းရှိ၏။ ကောင်းသောအ
ကျိုးအလိုငှါသာဝိညာဉ်တော်ကိုလူအသီးအသီးတို့အား
၁၁ ထင်ရှားစွာပေးတော်မူလျက်ရှိ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူ
မူကား။ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်တယောက်သောသူအား
ပညာဘုရားကိုပေးတော်မူ၏။ ထိုဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်
တယောက်သောသူအားထိုးထွင်းခြင်းတရားကိုပေး
၁၂ တော်မူ၏။ ထိုဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်တယောက်သောသူ
အားယုံကြည်ခြင်းကိုပေးတော်မူ၏။ ထိုဝိညာဉ်တော်အား
ဖြင့်တယောက်သောသူအားအနာရောဂါကိုညှိမ်းစေနိုင်
၁၃ သောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ တယောက်သောသူအား
တန်ခိုးကိုပြုနိုင်သောအခွင့်ကို၎င်းတယောက်သောသူ
အားပရောဖက်ပြုနိုင်သောအခွင့်ကို၎င်းတယောက်သော
သူအားစိတ်ဝိညာဉ်တို့ကိုပိုင်းချား၍သိနိုင်သောအခွင့်
ကို၎င်းတယောက်သောသူအားအမျိုးမျိုးသောဘာသာ
စကားကိုပြောနိုင်သောအခွင့်ကို၎င်းတယောက်သော
သူအားထိုဘာသာစကား၏အနက်ကိုဖော်ပြနိုင်သော
၁၄ အခွင့်ကို၎င်းပေးတော်မူ၏။ ဤအခွင့်ရှိသူတို့ကိုတပါး
တည်းသောဝိညာဉ်တော်သည်ပြုပြင်၍လူအသီးအသီး
တို့အားအသီးအသီးခံရသောအခွင့်ကိုအလိုတော်ရှိ
သည်အတိုင်းဝေငှ၍ပေးတော်မူ၏။

၁၅ ဥပမာကား။ ကိုယ်တခုတည်း၌အင်္ဂါအများရှိသည်

ဖြစ်၍ထိုတခုတည်းသောကိုယ်၏အင်္ဂါအပေါင်းတို့
သည်များလျက်နှင့်ကိုယ်တခုတည်းဖြစ်သကဲ့သို့ထို
၁၆ နည်းတူခရစ်တော်ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား။ ယုဒလူ
ဖြစ်စေ။ ဟေသသလူဖြစ်စေ။ ကျွန်ုပ်တို့ဖြစ်စေ။ လူလွတ်ဖြစ်
စေ။ ငါတို့ရှိသမျှသည်ဝိညာဉ်တော်တပါးတည်းအားဖြင့်
တကိုယ်တည်းထဲသို့နှစ်ခြင်းကိုခံကြ၏။ ငါတို့ရှိသမျှ
သည်တစိတ်တဝိညာဉ်တည်းထဲသို့လည်းသောက်ကြ
၁၇ ၍။ ကိုယ်သည်အင်္ဂါတခုတည်းရှိသည်မဟုတ်။ အများ
၁၈ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခြေကငါသည်လက်မဟုတ်သောကြောင့်
ကိုယ်နှင့်မစပ်ဆိုင်ဟုဆိုလျှင်ထိုသို့ဆိုသောကြောင့်
၁၉ မစပ်ဆိုင်သည်မှန်သလော။ နားကလည်းငါသည်မျက်စိ
မဟုတ်သောကြောင့်ကိုယ်နှင့်မစပ်ဆိုင်ဟုဆိုလျှင်ထို
၂၀ သို့ဆိုသောကြောင့်မစပ်ဆိုင်သည်မှန်သလော။ တကိုယ်
လုံးသည်မျက်စိဖြစ်လျှင်အဘယ်သို့ကြားနိုင်မည်နည်း။
တကိုယ်လုံးသည်နားဖြစ်လျှင်အဘယ်သို့နပ်နိုင်မည်
၂၁ နည်း။ ယခုမူကားတုရားသခင်သည်အလိုတော်ရှိသည်
အတိုင်းအင်္ဂါများအသီးအသီးတို့ကိုကိုယ်၌စီရင်ခန့်
၂၂ ထားတော်မူ၏။ ထိုမှတပါး။ အင်္ဂါအပေါင်းတို့သည်
အင်္ဂါတခုတည်းဖြစ်လျှင်ကိုယ်သည်အဘယ်မှာရှိလိမ့်
၂၃ မည်နည်း။ ယခုတွင်အင်္ဂါအများရှိလျက်နှင့်ကိုယ်တခု
၂၄ တည်းရှိ၏။ မျက်စိကသင့်ကိုငါအလိုမရှိဟုလက်ကို
မဆီရ။ ထိုနည်းတူ။ ဥက္ကောင်းကသင်တို့ကိုငါအလိုမရှိ
ဟုခြေတို့ကိုမဆီရ။ ထိုမျှမက။ အားနည်းဟန်ရှိသော
၂၅ အင်္ဂါတို့သည်သာ၍အသုံးဝင်ကြ၏။ အသရေနည်းဟန်ရှိ
သောအင်္ဂါတို့အားလည်းသာ၍ကြီးသောအသရေကိုပေး
၂၆ တတ်၏။ တင့်တယ်ခြင်းမရှိသောအင်္ဂါတို့သည်သာ၍
၂၇ ကြီးသောတင့်တယ်ခြင်းကိုခံရကြ၏။ တင့်တယ်လျက်
ရှိသောအင်္ဂါတို့သည်အချားသောတင့်တယ်ခြင်းကိုမလို
၂၈ ကြ။ ကိုယ်ခန္ဓာ၌အချင်းချင်းကွဲပြားခြင်းမရှိဘဲအင်္ဂါ
များတို့သည်အချင်းချင်းသူကိုကိုယ်နှင့်အမျှသတိပြုစေ
ခြင်းငှါတုရားသခင်သည်ကိုယ်ခန္ဓာကိုမျှစေ၍ယုတ်
သောအင်္ဂါအားသာ၍များသောအသရေကိုပေးတော်မူ
၂၉ ၍။ သို့ဖြစ်၍အင်္ဂါတခုသည်ဆင်းရဲခြင်းကိုခံရလျှင်
အင်္ဂါအပေါင်းတို့သည်အတူခံရကြ၏။ အင်္ဂါတခုသည်
ချီးမြှောက်ခြင်းကိုခံရလျှင်အင်္ဂါအပေါင်းတို့သည်အ
တူဝင်မြှောက်ရကြ၏။

၃၀ သင်တို့သည်ခရစ်တော်၏ကိုယ်ဖြစ်ကြ၏။ အသီး
၃၁ အသီးအင်္ဂါတော်ဖြစ်ကြ၏။ တုရားသခင်သည်ပဌမ
အရာ၌တမန်တော်တို့ကို၎င်းဒုတိယအရာ၌ပရောဖက်တို့

ကိုဝင်တတ်ယအရာ၌ဆရာတို့ကိုဝင်ထိုနောက်။ တန်ခိုး
 ပြသောသူတို့ကိုဝင်ထိုနောက်။ အနာရောဂါကိုညှိမ်းစေ
 နိုင်သောအခွင့်ရှိသောသူတို့ကိုဝင်သင်းထောက်တို့ကိုဝင်
 စီရင်အုပ်စိုးသောသူတို့ကိုဝင်အမျိုးမျိုးသောဘာသာ
 စကားကိုပြောနိုင်သောသူတို့ကိုဝင်အသင်းတော်၌ခန့်
 ၂၉ ထားတော်မူ၏။ သင်းဝင်သူရှိသမျှတို့သည် တမန်တော်
 ဖြစ်ကြသလော။ ရှိသမျှတို့သည် ပရောဗက်ဖြစ်ကြသ
 လော။ ရှိသမျှတို့သည် နာရာဖြစ်ကြသလော။ ရှိသမျှတို့
 ၃၀ သည်တန်ခိုးရှိပြီနိုင်ကြသလော။ ရှိသမျှတို့သည် အနာ
 ရောဂါကိုညှိမ်းစေနိုင်သောအခွင့်ရှိကြသလော။ ရှိသမျှ
 တို့သည် အမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားကိုပြောနိုင်ကြ
 သလော။ ရှိသမျှတို့သည် ထိုဘာသာစကား၏အနက်ကို
 ဖော်ပြနိုင်ကြသလော။

၃၁ သင်တို့သည် အမြတ်ဆုံးသော ဆုကျေးဇူးတော်တို့
 ကိုအလွန်အလှိုရှိကြသည်တွင်သာ၍ မြတ်သောလင်ကို
 ၁၂ ဝါပြဦးမည်။ ငါသည်လူတာသာစကားကိုဝင်ကောင်း
 ကင်တမန်ဘာသာစကားကိုဝင်ပြောနိုင်သော်လည်း
 မေတ္တာမရှိလျှင်အသံမြည်သောတံပိုးခရာကဲ့သို့ဝင်တီး
 သံကိုသာပေးတတ်သောလင်းကွင်းကဲ့သို့ဝင်ဖြစ်၏။
 ၂ ပရောဗက်ညာဏ်ကိုငါရ၍နက်နဲသောအရာရှိသမျှတို့
 နှင့်သိပ္ပံအတတ်အမျိုးမျိုးကိုတတ်သော်ဝင်တောင်များ
 ကို၎င်းနှင့်သောယုံကြည်ခြင်းအမျိုးမျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော်
 ၃ ဝင်မေတ္တာမရှိလျှင် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်၏။ သူ
 တပါးကိုငါကျွေးမွေး၍ဥစ္စာရှိသမျှကိုစွန့်ကြဲသည်သာ
 မက။ ကိုယ်ခန္ဓာကိုမီးရှို့စေခြင်းငှါ အပ်သော်လည်း
 ၄ မေတ္တာမရှိလျှင် ငါ၌အကျိုးမရှိ။ မေတ္တာသည်စိတ်ရှေ့
 တတ်၏။ ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ မေတ္တာသည်ဂုဏ်ဖြင့်ခြင်း
 ၅ မရှိ။ ဝါကြွားခြင်းမရှိ။ မာန်မာနမရှိ။ မလျှောက်ပတ်စွာမ
 ကျင့်တတ်။ ကိုယ်အကျိုးကိုမရှာတတ်။ ဒေါသအမျှက်
 ၆ မထွက်တတ်။ အပြစ်ရှိသည်ဟုမထင်တတ်။ မတရား
 သောအမှု၌ဝင်မြောက်ခြင်းမရှိတတ်။ သမ္မာတရား၌ဝင်
 ၇ မြောက်တတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာကိုဖုံးအုပ်တတ်
 ၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာကိုယုံတတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအ
 ရာကိုရှေ့လင့်တတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာကိုလည်း
 ၈ ခံတတ်၏။ မေတ္တာသည်ဟောက်ပြန်ခြင်းသဘောနှင့်
 အစည်ကင်းလွတ်၏။ ပရောဗက်ညာဏ်သော်ဝင်အမျိုး
 မျိုးသောဘာသာစကားကိုပြောနိုင်သောအခွင့်သော်ဝင်
 သိပ္ပံအတတ်သော်ဝင်ကွယ်ပျောက်သိရှိမည်။

၉ ယခုမူကားငါတို့သည်မရံမလင်သိတတ်ကြ၏။ ပရော
 ၁၀ ဗက်ညာဏ်နှင့်မရံမလင်ဟောတတ်ကြ၏။ ရံမလင်ခြင်း
 သို့ရောက်သောအခါမူကားမရံမလင်သမျှတို့သည်ကွယ်
 ၁၁ ပျောက်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်သူငယ်ဖြစ်စဉ်အခါသူ
 ငယ်ထိုစကားပြော၏။ သူငယ်လိုစိတ်ထင်၏။ သူငယ်လို
 ကြံစဉ်၏။ အသက်ကြီးသောအခါမူကားသူငယ်၏အရာ
 ၁၂ များကိုငါပယ်ရှား၏။ ယခုတွင်ငါတို့သည်မွန်အားဖြင့်
 ရိပ်မိလျက်သာနေကြ၏။ ထိုအခါမူကားမျက်မှောက်
 ထင်ထင်မြင်ရကြလိမ့်မည်။ ယခုတွင်ငါအသိအမြင်မရံ
 မလင်ဖြစ်၏။ ထိုအခါမူကားသူတပါးသည်ငါကိုသိသ
 ၁၃ ကဲ့သို့ငါသိရလိမ့်မည်။ ယခုတွင်ယုံကြည်ခြင်း။ ရှေ့
 လင့်ခြင်း။ ချစ်ခြင်း။ ဤသုံးပါးတည်လျက်ရှိ၏။ ဤသုံး
 ပါးတို့တွင်ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည်အမြတ်ဆုံးဖြစ်သ
 တည်း။
 ၁၄ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုမိအောင်လိုက်ကြလော့။ ငါသည်
 ဆုကျေးဇူးတို့ကိုအလွန်အလှိုရှိသည်တွင်ပရောဗက်ပြု
 ၂ ရသောအခွင့်ကိုသာ၍လိုချင်သောစိတ်ရှိကြလော့။ အ
 ကြောင်းမူကား။ အချားသောဘာသာစကားအားဖြင့်ပြော
 သောသူသည်လူတို့အားမပြော။ ဘုရားသခင်အားပြော
 ၏။ သူ၏စကားကိုအဘယ်သူမျှနားမလည်။ နက်နဲသော
 ၃ အရာတို့ကိုပညာတော်အားဖြင့်ပြော၏။ ပရောဗက်ပြု
 သောသူမူကားတည်ဆောက်ခြင်း။ ထိုက်တွန်းသွေး
 ဆောင်ခြင်း။ သက်သာခြင်းအလိုငှါလူတို့အားဟော
 ၄ ပြော၏။ အချားသောဘာသာစကားအားဖြင့်ပြောသော
 သူသည်ကိုယ်ကိုသာတည်ဆောက်၏။ ပရောဗက်ပြု
 ၅ သောသူမူကားအသင်းတော်ကိုတည်ဆောက်၏။ သင်
 တို့ရှိသမျှသည်အချားသောဘာသာစကားဖြင့်ပြောစေ
 ခြင်းငှါငါအလိုရှိ၏။ ပရောဗက်ပြုစေခြင်းငှါသာ၍အလို
 ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား။ အချားသောဘာသာစကားဖြင့်
 ပြောသောသူသည်အသင်းတော်ကိုတည်ဆောက်ခြင်း
 ငှါအနက်ကိုမဖော်မပြုလျှင်သူထက်ပရောဗက်ပြုသော
 သူသည်သာ၍မြတ်သတည်း။
 ၆ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါသည်သင်တို့ရှိရာသို့လာ၍အချား
 သောဘာသာစကားဖြင့်ဟောပြောသော်လည်းဗျာဓိတ်
 တော်ကိုပြန်ခြင်း။ ပညာအတတ်ကိုသင်ခြင်း။ ပရောဗက်
 ပြုခြင်း။ ဆုမ္မတ္တဝါဒပေးခြင်းတရားကိုမပြုဘဲလျက်သင်
 ၇ တို့အားပြောလျှင်အဘယ်အကျိုးရှိနည်း။ ထိုနည်းသူ
 အသံမြည်တတ်သောအဝိညာဏကောင်းပုလွေတို့

သည့်သေချာသောအသံနှင့်မြည်လျှင်စောင်းသံ။ ပုလေ
 ၈ သံတို့ကိုအဘယ်သို့သိနိုင်မည်နည်း။ တံပိုးခရာသည်
 လည်းမမှန်သောအသံနှင့်မြည်လျှင်အဘယ်သူသည်စစ်
 ၉ ဘိုက်ခြင်းငှါမိမိကိုယ်ကိုပြင်ဆင်မည်နည်း။ ထိုနည်း
 တူ။ သင်တို့သည်နားလည်လွယ်သောစကားကိုနှုတ်ဖြင့်
 မမြဲလျှင်မြဲလျှင်သောစကားကိုအဘယ်သို့သိနိုင်မည်
 ၁၀ နည်း။ အာကာသကောင်းကင်ကိုပြောသောသူကဲ့သို့
 ဖြစ်ထိမ့်မည်။ လူပြည်ဒွိဘာသာစကားမျိုးတို့သည်ဤ
 ၁၁ မျှလောက်များ၍ရှိသမျှတို့သည်အနက်နှင့်ပြည့်စုံသည်
 မှန်စေတော့။ ဘာသာစကား၏အနက်ကိုငါနားမလည်
 လျှင်ပြောသောသူအားငါသည်လူရိုင်းဖြစ်ထိမ့်မည်။
 ပြောသောသူသည်လည်းငါအားလူရိုင်းဖြစ်ထိမ့်မည်။
 ၁၂ ၊ သို့ဖြစ်၍သင်တို့သည်ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးတော်တို့
 ကိုအလွန်အလှိုက်ကြသည်တွင်အသင်းတော်ကိုတည်
 ဆောက်ခြင်းငှါကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်အကြောင်းကျိုး
 ၁၃ စားကြလော့။ ထိုကြောင့်အချားသောဘာသာစကား
 ကိုပြန်ပြောသောသူသည်အနက်ကိုလည်းဖော်ပြနိုင်
 ၁၄ မည်အကြောင်းဆုတောင်းစေ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား။ အချားသောဘာသာစကားဖြင့်ငါဆုတောင်း
 လျှင်ငဝိတ်နှစ်လုံးဆုတောင်းသော်လည်းညာဏ်သည်
 ၁၅ အကျိုးကိုမပေး။ သို့ဖြစ်လျှင်အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။
 စိတ်နှစ်လုံးနှင့်ညာဏ်နှင့်ဆုတောင်းရမည်။ စိတ်
 ၁၆ နှစ်လုံးနှင့်ညာဏ်နှင့်ဆုတောင်းသိချင်းဆိုရမည်။ သို့မဟုတ်။
 သင်သည်စိတ်နှစ်လုံးနှင့်ကျေးဇူးတော်ကိုမျိုးမွှမ်သော
 အခါမတတ်သောလူရအဝင်ဖြစ်သောသူသည်သင်
 ၏စကားကိုနားမလည်သောကြောင့်ကျေးဇူးတော်ကို
 မျိုးမွှမ်ခြင်းသို့လိုက်၍အာမင်ဟုအဘယ်သို့ဝန်ခံနိုင်
 ၁၇ မည်နည်း။ သင်သည်ကျေးဇူးတော်ကိုကောင်းမွန်စွာ
 မျိုးမွှမ်သည်မှန်စေတော့။ အချားသောသူမူကားတည်
 ၁၈ ဆောက်ခြင်းအကျိုးမရှိ။ ငါသည်သင်တို့ရှိသမျှထက်။
 အချားသောဘာသာစကားဖြင့်ဟောပြောသောအရာကို
 ၁၉ ထောက်၍တရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုမျိုးမွှမ်၏။ သို့
 သော်လည်းအသင်းတော်၌အချားသောဘာသာစကား
 ဖြင့်စကားတသောင်းကိုပြောနိုင်သည်ထက်။ သူတပါး
 တို့ကိုသွန်သင်ခြင်းငှါစကားငါးခွန်းကိုညာဏ်နှင့်တ
 ကွပြောနိုင်သောအခွင့်ကိုသာ၍အလိုရှိ၏။
 ၂၀ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည်ညာဏ်အရာ၌သူငယ်
 မဖြစ်ကြနှင့်။ မတရားသောအမှုအရာ၌ရှိသူငယ်ဖြစ်
 ကြလော့။ ညာဏ်အရာ၌အသက်ကြီးသောသူဖြစ်ကြ

၂၁ လော့။ ပညတ္တိကျင်စာ၌လာသည်ကား။ အချားတပါး
 သောလျှာ။ အချားတပါးသောနှုတ်နှင့်ဤလူမျိုးကိုငါပြော
 မည်။ သို့သော်လည်းသူတို့သည်နားမထောင်ကြဟုထာ
 ၂၂ ဝရတရားမိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍အချားသောဘာသာ
 စကားတို့သည်ယုံကြည်သောသူတို့အားနိမိတ်လက္ခဏာ
 ဖြစ်သည်မဟုတ်။ မယုံကြည်သောသူတို့အားနိမိတ်လက္ခဏာ
 ဖြစ်သတည်း။ ပရောဖက်ပြုခြင်းအမှုမူကားမယုံ
 ကြည်သောသူတို့အဖို့မဟုတ်။ ယုံကြည်သောသူတို့အဖို့
 ၂၃ ဖြစ်သတည်း။ ထိုကြောင့်သင်းဝင်သူအပေါင်းတို့သည်
 စည်းဝေး၍အချားသောဘာသာဖြင့်ဟောပြောလျက်နေ
 ကြစည်တွင်မယုံကြည်သောသူ။ မတတ်သောသူသည်
 ဝင်လာလျှင်သင်တို့ကိုသူရူးဖြစ်ကြသည်ဟုပြောမည်
 ၂၄ မဟုတ်လော့။ သို့မဟုတ်။ သင်းဝင်သူအပေါင်းတို့သည်
 ပရောဖက်ပြု၍နေကြစည်တွင်မယုံကြည်သောသူ။ မ
 တတ်သောသူသည်ဝင်လာလျှင်သင်းဝင်သူအပေါင်းတို့
 သည်သူ၏အပြစ်ကိုဖော်ပြ၍သုကိုစစ်ကြောစီရင်ကြ၏။
 ၂၅ ၊ ထိုသို့သူ၏စိတ်နှစ်လုံး၌မထင်ရှားသောအရာတို့သည်
 ထင်ရှားပြန်၍သူသည်ပျပ်ဝပ်လျက်တရားသခင်ကို
 ကိုးကွယ်ထိမ့်မည်။ တရားသခင်သည်သင်တို့တွင်အ
 မှန်ရှိတော်မူသည်ဟုသက်သေခံထိမ့်မည်။
 ၂၆ ညီအစ်ကိုတို့။ အဘယ်သို့နည်း။ သင်တို့စည်းဝေးကြ
 သောအခါဆာလံသီချင်းကိုရသောသူ။ ဆုမွန်ကြွငါဒ
 စကားကိုရသောသူ။ အချားသောဘာသာစကားကိုရ
 သောသူ။ ဗျာဓိတော်ကိုရသောသူ။ အနက်ဖော်ပြရာကို
 ရသောသူ။ အသီးအသီးရှိကြသည်ဖြစ်၍ခပ်သိမ်းသော
 ၂၇ အမှုတို့ကိုတည်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါစီရင်ကြလော့။ အ
 ချားသောဘာသာစကားဖြင့်ဟောပြောသောသူရှိလျှင်
 နှစ်ယောက်ဖြစ်စေ။ အချားဆုံးဆိုသော်သုံးယောက်ဖြစ်
 စေ။ တယောက်နောက်တယောက်ပြော၍တယောက်
 ၂၈ သောသူသည်အနက်ကိုဖော်ပြစေ။ စကားပြန်မရှိလျှင်
 ဟောပြောသောသူသည်အသင်းတော်၌တိတ်ဆိတ်စွာ
 ၂၉ နေ၍မိမိအားငင်တရားသခင်အားငင်ပြောစေ။ ပရော
 ဖက်နှစ်ယောက်ဖြစ်စေ။ သုံးယောက်ဖြစ်စေ။ ဟောပြော
 ၍အချားသောသူတို့သည်စစ်ကြောဆင်ချင်ကြစေ။
 ၃၀ ၊ ထိုင်လျက်နေသောသူအားတရံတရံကိုဖွင့်ပြတော်မူ
 လျှင်အရင်ဟောပြောသောသူသည်တိတ်ဆိတ်စွာနေစေ။
 ၃၁ ၊ အကြောင်းမူကား။ ရှိသမျှတို့သည်သင်ခြင်းငှါရင်ရှိသ
 မျှတို့သည်သက်သာခြင်းငှါရင်သင်တို့အသီးအသီးဘ
 ယောက်နောက်တယောက်ပရောဖက်ပြုရသောအခွင့်

၃၂ ရှိကြ၏။ ပရောဖက်တို့သည်လည်းမိမိတို့စိတ်ဗညာဉ်ကို
 ၃၃ ချုပ်တည်းနှိုင်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်ရုန်းရင်းခတ်
 သော အမှုကိုပြုစုတော်မူ။ သန့်ရှင်းသူတို့၏အသင်း
 တော်အပေါင်းတို့၌ဖြစ်သကဲ့သို့အသင့်အတင့်ညီမိတ်
 ခြင်းကိုပြုစုတော်မူ၏။

၃၄ သင်တို့၏မိမိတို့သည်အသင်းတော်၌တိတိဆိတ်စွာ
 နေကြစေ။ သူတို့သည်ဟောပြောရသော အခွင့်မရှိကြ။
 ပညတ်တရားစီရင်သည်အတိုင်းသူတို့သည်ယောက်ျား

၃၅ ၏အုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်ခံကြမည်။ မိမိတို့သည်တရုတ်
 ကိုသင်လိုလျှင်အိမ်၌မိမိခင်ပွန်းတို့ကိုမေးမြန်းကြစေ။
 မိမိသည်အသင်းတော်၌ဟောပြောလျှင်ရှက်ဖွယ်သော

၃၆ အကြောင်းဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရား
 တော်သည်သင်တို့မှထွက်သလော။ သို့မဟုတ်။ သင်တို့

၃၇ သို့သာရောက်သလော။ ငါသည်သင်တို့အားရေး၍ပေး
 လိုက်သောစကားတို့သည်သခင်ဘုရား၏ပညတ်တော်

ဖြစ်ကြောင်းကိုပရောဖက်ဖြစ်သောသူ၊ ဗညာဉ်ဆုကျေး
 ဇူးကိုခံရသောသူမည်သည်ကားဝန်ခံပါစေ။ တရုတ်

၃၈ ယောက်သောသူသည်မသိလျှင်မသိဘဲနေစေ။ အချုပ်
 အချာဟူမူကား။ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည်ပရောဖက်

၃၉ ပြုခြင်းငှါအလွန်အထိုက်ကြလေ့။ အချားသောဘာသာ
 စကားဖြင့်ဟောပြောခြင်းအမှုတို့ကိုလည်းမမြစ်တား

၄၀ ကြနှင့်။ ခပ်သိမ်းသောအမှုကိုတင့်တယ်လျောက်ပတ်
 စွာအစည်အတိုင်းစီရင်ကြလေ့။

၁၅ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါသည်သင်တို့အားဟောပြောဘူး
 သည်နှင့်အညီသင်တို့သည်ခံယူ၍မှီခိုဆည်းကပ်သော

၂၁ အထက်ကငါဟောပြောသည်အကြောင်းများကိုသင်
 တို့သည်အကျိုးမဲ့မယုံဘဲစိတ်စွဲလမ်းလျှင်ထိုဝေခံ

၂၂ တရားအားဖြင့်ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။
 ၂၃ ငါသည်ကိုယ်တိုင်ခံယူသည်အတိုင်းသင်တို့အားရှေ့

၂၄ ဦးစွာအပ်ပေးသော အကြောင်းအရာဟူမူကား။ ခရစ်
 တော်သည်ကျမ်းစာလာသည့်အတိုင်းငါတို့အပြစ်ကြောင့်

၂၅ အသေခံတော်မူ၏။ သင်းပြုတ်ပြီးမှကျမ်းစာလာသည်
 အတိုင်းသုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ထမြောက်တော်မူ၏။

၂၆ ကောဗသည့်ကိုယ်တော်ကိုမြင်ပြီးမှတကျပ်နှစ်ပါးသော
 သူတို့သည်မြင်ရကြ၏။ ထိုနောက်။ ညီအစ်ကိုငါးရာ

၁ အချို့တို့သည်အိပ်ပြော်ကြပြီ။ ထိုနောက်။ ယာကုပ်မြင်
 ရ၏။ ထိုနောက်။ တမန်တော်အပေါင်းတို့သည်မြင်ရကြ

၂ ၏။ နောက်ဆုံး၌အချိန်မတော်မတန်ဖွားသောသူကဲ့သို့
 ၃ ဖြစ်သောငါပင်မြင်ရ၏။ ငါသည်အထက်ကဘုရား

၄ သခင်၏အသင်းတော်ကိုညည်းဆဲသောကြောင့်အညံ့
 ဆုံးသောတမန်တော်ဖြစ်၏။ တမန်တော်ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်း

၅ ကိုမခံလိုက်။ သို့သော်လည်းဘုရားသခင်၏ကျေးဇူး
 တော်အားဖြင့်သာငါဖြစ်သည်အတိုင်းငါဖြစ်၏။ ငါခံရ

၆ သောကျေးဇူးတော်ကိုလည်း အကျိုးမဲ့ခံရသည်မဟုတ်။
 အချားသောတမန်တော်အပေါင်းတို့ထက်။ ငါသည်သာ

၇ ရှိကျိုးစားခြင်းကိုပြု၏။ ထိုသို့ဆိုသော်လည်းငါကျိုးစား
 သည်မဟုတ်။ ငါနှင့်အတူရှိသောဘုရားသခင်၏ကျေးဇူး

၈ တော်သည်ကျိုးစားတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်ငါဖြစ်စေ။
 သူတို့ဖြစ်စေ။ ဤသို့ငါတို့သည်ဟောပြောကြ၏။ ဤသို့

၉ လည်းသင်တို့သည်ယုံကြည်ကြ၏။
 ၁၀ ယခုမှာခရစ်တော်သည်သေခြင်းမှထမြောက်တော်

၁၁ မူကြောင်းကိုဟောပြောရသည်ဖြစ်၍သေသောသူတို့
 သည်ထမြောက်ခြင်းမရှိဟုသင်တို့တွင်အချို့သောသူတို့

၁၂ သည်အဘယ်ကြောင့်ဆိုကြသနည်း။ သေသောသူတို့
 သည်ထမြောက်ခြင်းမရှိလျှင်ခရစ်တော်သည်ထမြောက်

၁၃ တော်မမူ။ ခရစ်တော်သည်ထမြောက်တော်မမူလျှင် ငါ

၁၄ တို့ဟောပြောခြင်း၌အကျိုးမရှိ။ သင်တို့ယုံကြည်ခြင်း၌

၁၅ လည်းအကျိုးမရှိ။ ထိုမျှမက။ ငါတို့သည်ဘုရားသခင်၏

၁၆ အမှုမှာမမှန်သောသက်သေခံဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူ

၁၇ ကား။ သေလွန်သောသူတို့သည်ထမြောက်ခြင်းမရှိလျှင်

၁၈ ဘုရားသခင်သည်ခရစ်တော်ကိုထမြောက်စေတော်

မမူ။ ယခုမှာခရစ်တော်ကိုထမြောက်စေတော်မူပြီဟုငါ

တို့သည်ဘုရားသခင်၏အကြောင်းကိုသက်သေခံကြ

၏။ သေလွန်သောသူတို့သည်ထမြောက်ခြင်းမရှိလျှင်

၁၉ ခရစ်တော်သည်ထမြောက်တော်မမူ။ ခရစ်တော်သည်

ထမြောက်တော်မမူလျှင်သင်တို့သည်ယုံကြည်သော်

လည်းအကျိုးမရှိ။ ဒုစရိုက်အပြစ်အောက်၌ရှိကြသေး၏။

၂၀ ၊ ထိုမှတပါး။ ခရစ်တော်ကိုယုံကြည်၍အိပ်ပြော်သောသူ

၂၁ တို့သည်ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ကြပြီ။ ငါတို့သည်ခရစ်

တော်ကိုအဖို့ပြု၍ယခုဘဝ၌သာမျှော်လင့်စရာရှိလျှင်

အချားသောသူအပေါင်းတို့ထက်သာ၍ဆင်းရဲသောသူ

ဖြစ်ကြ၏။

၂၂ ယခုမူကားခရစ်တော်သည်သေခြင်းမှထမြောက်

တော်မူ၍အိပ်ပြော်သောသူတို့တွင်အဦးသီးသောအသီး

၂၁ ဖြစ်တော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်၍ လူအားဖြင့်သေခြင်းတရားသည် တည်သကဲ့သို့သေသောသူတို့၏ ထမြောက်ခြင်း

၂၂ တရားသည်လူအားဖြင့်တည်လျက်ရှိ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် အာခံအားဖြင့်သေခြင်းသို့ရောက်သည်နည်းတူ။ လူအပေါင်းတို့သည်ခရစ်တော်အားဖြင့်အသက်ရှင်ခြင်း

၂၃ သို့ရောက်ကြလေတုံ။ သို့ရာတွင်လူအသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့အတွက်အတိုင်းလိုက်ကြလေသည်။ ခရစ်တော်သည် အဦးသီးသော အသီးဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုနောက်။

ခရစ်တော်သည် ကြွလာတော်မူသောအခါတပည့်တော်ဖြစ်သောသူတို့သည်ရှင်ခြင်းသို့ရောက်ကြလေသည်။

၂၄ ထိုအခါခရစ်တော်သည် အထွဋ်အမြတ်အာဏာတန်ခိုးအမျိုးမျိုးကိုပယ်ရှင်း၍မိမိနိုင်ငံကိုဘုရားသခင်တည်းဟူသောခမည်းတော်၌အပ်ပြန်တော်မူပြီးမှကမ္ဘာ

၂၅ ကုန်ရလေတုံ။ ခရစ်တော်သည်ရန်သူအပေါင်းတို့ကိုခြေဖဝါးတော်အောက်၌ချထားတော်မမူမီတိုင်အောင်

၂၆ အုပ်စိုးတော်မူရမည်။ နောက်ဆုံးသောရန်သူတည်းဟူသောသေမင်းသည်ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ရလေတုံ။

၂၇ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုလူသား၏ခြေအောက်၌ချထားတော်မူသည်ဟုကျမ်းစာလာ၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည်ချထားလျက်ရှိကြောင်းကိုဆိုသော်ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုလူသားအောက်၌ချထားတော်မူသော

၂၈ သူသည် ကြွင်းတော်မူကြောင်းထင်ရှားသတည်း။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည်လူသားအောက်၌ချထားလျက်ရှိသောအခါခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုသုအောက်၌ချထားတော်မူသောသူ၏အုပ်စိုးတော်မူခြင်းကိုသားတော်သည်ကိုယ်တိုင်ဝန်ခံလေသည်။ အကြောင်းမူကား။

ဘုရားသခင်သည်အလုံးစုံတို့၌အလုံးစုံဖြစ်တော်မူမည်အကြောင်းတည်း။

၂၉ သေလွန်သောသူတို့သည်ထမြောက်ခြင်းအလျှင်းမရှိလျှင်သေလွန်သောသူတို့၏ကိုယ်စား။ နှစ်ခြင်းကိုခံသောသူတို့သည်အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ သေလွန်သောသူတို့၏ကိုယ်စားအဘယ်ကြောင့်နှစ်ခြင်းကိုခံကြသနည်း။

၃၀ ငါတို့သည်လည်းဘေးရန်ခံသောအခြင်းအရာနှင့်

၃၁ အဘယ်ကြောင့်ထွေရကြသနည်း။ ငါသည်နွဲ့တိုင်းအသေခံရ၏ဟုငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၌သင်တို့အကြောင်းကြောင့်ငါတို့ကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုတိုင်

၃၂ တည်၍ငါဆိုဝံ၏။ သေလွန်သောသူတို့သည်ထမြောက်ခြင်းမရှိလျှင်ဖောက်မြို့၌လောကီဝေါဟာရအားဖြင့်အထက်ကငါသည်သားရဲတို့နှင့်တိုက်သော်လည်းအဘယ်

အကျိုးရှိသနည်း။ စားကြကုန်အံ့။ သောက်ကြကုန်အံ့။

၃၃ နက်ဖန်သေရကြမည်။ အလွဲမယူကြနှင့်။ မကောင်းသောသူတို့နှင့်ပေါင်းဖော်ခြင်းအားဖြင့်ကောင်းသောအ

၃၄ ကျင့်စေလေ့ယိုယွင်းတတ်၏။ တရားသဖြင့်နိုးကြလော့။ ဒုစရိုက်ကိုမပြုကြနှင့်။ အချို့သောသူတို့သည်ဘုရားသခင်ကိုမသိကြ။ ထိုသို့ဆိုသော်သင်တို့ကိုရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါငါဆို၏။

၃၅ သေလွန်သောသူတို့သည်အဘယ်သို့ထမြောက်ကြမည်နည်း။ အဘယ်သို့သောကိုယ်နှင့်ပေါ်လာကြမည်

၃၆ နည်းဟုတစုံတယောက်သောသူမေးလိမ့်မည်။ အချင်းလူရိုက်။ သင်စိုက်သောမျိုးစေ့မပျက်လျှင်မရှင်တတ်။

၃၇ ဟိုမှတပါး။ မျိုးစေ့ကိုစိုက်သောအခါ။ နောက်ဖြစ်လေသောကိုယ်ကိုမစိုက်။ ဝျံ့စပါးဖြစ်စေ။ အချားသောစပါး

၃၈ ဖြစ်စေ။ အစေ့သက်သက်ကိုစိုက်တတ်၏။ ဘုရားသခင်သည်အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်းကိုယ်ကိုပေးတော်မူ၏။ မျိုးစေ့အသီးအသီးတို့အားလည်းမိမိတို့မျိုးအတိုင်း

၃၉ ကိုယ်ကိုပေးတော်မူ၏။ အသားရှိသမျှတို့သည်တမျိုးတည်းမဟုတ်။ လူသားတမျိုး။ အမဲသားတမျိုး။ ငါးသား

၄၀ တမျိုး။ ငှက်သားတမျိုး။ အသီးအသီးရှိကြ၏။ ကောင်းကင်အကောင်အထည်လည်းရှိ၏။ မြေကြီးအကောင်အထည်လည်းရှိ၏။ ကောင်းကင်အကောင်အထည်၏

၄၁ ဂုဏ်အသရေလည်းတမျိုး။ မြေကြီးအကောင်အထည်၏ဂုဏ်အသရေလည်းတမျိုးဖြစ်၏။ နေ၏ဂုဏ်အသရေတမျိုး။ လ၏ဂုဏ်အသရေတမျိုး။ ကြယ်တို့၏ဂုဏ်အသရေတမျိုး။ အသီးအသီးရှိကြ၏။ ကြယ်တို့၏ဂုဏ်အသရေသည်လည်းအသီးသီးအချားချားဖြစ်ကြ၏။

၄၂ ဟိုနည်းတူ။ သေသောသူတို့၏ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းအရာဖြစ်၏။ ကိုယ်သည်စိုက်သောအခါပင်တတ်သောသဘောရှိ၏။ ထမြောက်သောအခါမပုပ်နိုင်

၄၃ သောအဖြစ်၌တည်၏။ စိုက်သောအခါဂုဏ်အသရေပျက်၏။ ထမြောက်သောအခါဂုဏ်အသရေနှင့်ပြည့်စုံ၏။ စိုက်သောအခါအစွမ်းမရှိ။ ထမြောက်သောအခါအစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ စိုက်သောအခါဇာတိပကတိကိုယ်ဖြစ်၏။ ထမြောက်သောအခါဝိညာဏ်ကိုယ်ဖြစ်၏။ ဇာတိပကတိကိုယ်တမျိုး။ ဝိညာဏ်ကိုယ်တမျိုးရှိ၏။

၄၄ ဟိုနည်းတူ။ သေသောသူတို့သည်ထမြောက်ခြင်းမရှိလျှင်ဖောက်မြို့၌လောကီဝေါဟာရအားဖြင့်အထက်ကငါသည်သားရဲတို့နှင့်တိုက်သော်လည်းအဘယ်

၄၆ သောဝိညသံဖြစ်၏။ ဝိညာဏကိယံသည်ရှေ့ဦးစွာ ဖြစ်သည့်မဟုတ်။ ဇာတိပကတိကိယံသည်ရှေ့ဦးစွာဖြစ်၏။

၄၇ နောက်မှဝိညာဏကိယံဖြစ်၏။ ရှေ့ဦးစွာသောလူသည်

၄၈ မြေကြီးကဖြစ်သောကြောင့်မြေသားဖြစ်၏။ ခုတိယလူမူကားကောင်းကင်ဘုံကဖြစ်တော်မူသောသခင်ပေ

၄၉ တည်း။ မြေသားတို့သည်ထိုမြေသားကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ကောင်းကင်သားတို့သည်ထိုကောင်းကင်သားကဲ့သို့ဖြစ်ကြသိမ့်မည်။ ငါတို့သည်မြေသား၏ပုံသဏ္ဌာန်ကိုဆောင်သကဲ့သို့ကောင်းကင်သား၏ပုံသဏ္ဌာန်ကိုဆောင်ကြသိမ့်မည်။

၅၀ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါဆိုသည်ကား။ လူအသွေးအသားသည်ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကိုအမွေမခံနိုင်။ ပုပ်တတ်သောအရာသည်မပုပ်နိုင်သောအဖြစ်ကိုအမွေမခံနိုင်။ နက်နဲသောအရာတစ်ခုကိုငါပြဦးမည်။ ငါတို့ရှိသမျှသည်အိပ်ပြော်ရကြမည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်းနောက်ဆုံးသောတံပိုးမှတ်သောအခါတစ်ခုကျရောက်သောအခါတစ်ခုတို့ရှိသမျှသည်ပြောင်းလဲခြင်းသို့ရောက်ရကြမည်။ ထိုတံပိုးမှတ်ချိန်ရောက်သောအခါသေလွန်သောသူတို့သည်မပုပ်နိုင်သောအဖြစ်၌တည်လျက်ထမြောက်၍ငါတို့ရှိသမျှသည်ပြောင်းလဲခြင်းသို့ရောက်ရကြသိမ့်မည်။ ယခုမျက်မှောက်ပုပ်တတ်သောအရာသည်မပုပ်နိုင်သောအဖြစ်သို့ဝင်စားရမည်။ ယခုမျက်မှောက်သေတတ်သောအရာသည်မသေနိုင်သောအဖြစ်သို့ဝင်စားရမည်။ ဤပုပ်တတ်သောအရာသည်မပုပ်နိုင်သောအဖြစ်သို့ဝင်၍သေတတ်သောအရာသည်မသေနိုင်သောအဖြစ်သို့ဝင်စားသောအခါသေခြင်းသည်အောင်ခြင်း၌နစ်မြုပ်ပြီးဟုကျသောသံသရာ၌လျက်ပြည့်စုံသိမ့်မည်။ အိုသေမင်း။ သင်၏လက်နက်သည်အဘယ်မှာရှိသနည်း။ အိုမရဏာနိုင်ငံ။ သင်၏အောင်ခြင်းသည်အဘယ်မှာရှိသနည်း။ သေမင်း၏လက်နက်ကားခုခံရက်အပြစ်ပေတည်း။ ခုခံရက်အပြစ်၏တန်ခိုးကားပညတ်တရားပေတည်း။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ငါတို့အားအောင်ခြင်းအခွင့်ကိုပေးတော်မူသောဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သည်ကြီးထွေတကား။ ထိုကြောင့်ငါချစ်သောညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည်သခင်ဘုရား၏အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်၍အကျိုးကြီးသည်ကိုသိမှတ်သဖြင့်တည်ကြည်သောမိတ်နှင့်ပြည့်စုံ၍မရွေ့လျော့မတိမ်းရိမ်းဘဲလျက်သခင်ဘုရား၏အမှုတော်ကိုကျိုးစားအားထုတ်ကြလော့။

၁၆

၁ သန့်ရှင်းသူတို့အဖို့လူတန်း၍စုထားခြင်းအမှုမှာဂဏထိပြည့်၌အသင်းတော်များကိုငါမှထားသည်

၂ အတိုင်းသင်တို့ပြုကြလော့။ ငါရောက်လာသောအခါလူတန်း၍စုထားစရာမရှိစေခြင်းငှါနုနစ်ရက်တွင်ပဌမနေ့ရက်၌အသီးအသီးကောင်းစားသည်အတိုင်းမိမိတို့ဥစ္စာ

၃ တဖို့ကိုလုပ်၍စုထားကြလော့။ ငါရောက်လာသောအခါသင်တို့အလိုရှိသောသူတို့ကိုငါသည်လက်မှတ်စာပေး၍သင်တို့လူသောအလှူကိုယေရှုခရစ်မြို့သို့ပို့မိမ့်သော

၄ ငှါစေလွှတ်မည်။ သို့မဟုတ်။ ငါ့ကိုယ်တိုင်သွားသင့်လျှင်

၅ သူတို့သည်ငါနှင့်အတူလိုက်ရကြမည်။ မာကောဒေါနိပြည်လမ်းကိုငါသွားမည်ဖြစ်၍ထိုပြည်မှထွက်ပြီးလျှင်

၆ သင်တို့ရှိရာသို့လာမည်။ နောက်မှအချားသို့ငါသွားသောအခါသင်တို့ပို့သောကျေးဇူးကိုခံခြင်းငှါသင်တို့ဆီမှာငါတည်းခို၍ဆောင်းကာလပတ်လုံးနေကောင်း

၇ နေလိမ့်မည်။ ယခုသွားစည်တွင်သင်တို့ကိုတွေ့မြင်ခြင်းငှါသာအလိုမရှိ။ နောက်မှသခင်ဘုရားသည်အခွင့်ပေးတော်မူလျှင်သင်တို့နှင့်အတူကြာမြင့်စွာနေမည်ဟု

၈ မျှော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ ပတော်ကုတ္တဝါဒနဲ့တိုင်အောင်ဖောက်

၉ မြီ၌ငါနေရမည်။ အကြောင်းမူကား။ အလွန်ကြီးစွာသောတံခါးသည်အဆင်သင့်၍အားဖွင့်လျက်ရှိ၏။ ဆီးတားသောသူအများလည်းရှိကြ၏။

၁၀ တိမောသေသည်သင်တို့ဆီသို့ရောက်လျှင်သူသည်စိုးရိမ်ခြင်းအကြောင်းမရှိဘဲသင်တို့နှင့်အတူနေစေခြင်းငှါသတိပြုကြလော့။ သူသည်ငါကဲ့သို့ပင်သခင်ဘုရား

၁၁ ၏အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်သောသူဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်အဘယ်သူမျှသူကိုမထိမ့်မြင်မပြုစေနှင့်။ သူသည်ငယ်သို့ညီမိတ်ဝတ်စွာပြန်ရမည်အကြောင်း။ ပို့ဆောင်ခြင်းကျေးဇူးကိုပြုကြလော့။ သူသည်အချားသောညီအစ်ကိုတို့နှင့်

၁၂ အတူလာလိမ့်မည်ဟုငါမျှော်လင့်လျက်နေ၏။ ငညီအာပေါလု၏အကြောင်းမှာ။ ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူသင်တို့ဆီသို့သွားမည်အကြောင်း။ ငါသည်များစွာချော့မော့၍တောင်းပန်သော်လည်းသူသည်ယခုတွင်သွားခြင်းငှါအလျှင်းအလိုမရှိ။ နောက်မှအဆင်သင့်လျှင်သွားလိမ့်မည်။

၁၃ သင်တို့သည်သတိနှင့်စောင့်နေကြလော့။ ယုံကြည်ခြင်း၌တည်ကြလော့။ ယောက်ျားအစွမ်းသတ္တိနှင့်တကွခွန်အားစုံလင်လျက်နေကြလော့။ သင်တို့သည်ခင်ဆိမ်းသောအမှုတို့ကိုချစ်ခြင်းမေတ္တာမိတ်နှင့်ဆောင်ရွက်ကြ

၁၅ လော့။ ညီအစ်ကိုတို့။ သတေဖန်၏အိမ်သူအိမ်သားတို့သည် အခါယပြည်တွင် အဦးသီးသောအသီးဖြစ်၍ သန့်ရှင်းသူတို့၏အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ ကိုယ်ကိုယ်အပ်

၁၆ ကြောင်းကို သင်တို့သိကြသည်နှင့်အညီ။ ထိုသို့သောသူတို့၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ရင်ငါတို့နှင့်အတူ လုပ်ကိုင်၍ အမှုဆောင်သောသူရှိသမျှတို့၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ရင် သင်တို့

၁၇ ဝန်ခံကြမည်အကြောင်း ငါတောင်းပန်၏။ သတေဖန်။ ဖော်ဘုနတ်။ အခါယကုတို့သည် ရောက်လာသောကြောင့်

၁၈ ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည် ပြုစု၍ မပြည့်စုံသမျှကို သူတို့သည် ထပ်၍ ပြည့်စုံစေသဖြင့် ငမိတ်နှင့် သင်တို့မိတ်ကို သက်သာစေကြပြီ။ ထိုသို့သောသူတို့ကို လက်ခံကြလော့။

၁၉ အာရှိပြည်၌ အသင်းတော်များတို့သည် သင်တို့ကို

နှုတ်ဆက်ကြ၏။ အာကုလနှင့် ပြစ်ကိလတို့သည် သူတို့အိမ်၌ ရှိသော အသင်းတော်နှင့် တကွ သခင် ဘုရားကို

၂၀ ထောက်၍ သင်တို့ကို များစွာ နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ အချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက် သန့်ရှင်းသော နမိခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။

၂၁ ငါပေါလုသည် နှုတ်ဆက်ခြင်းအချက်ကို ကိုယ်လက်နှင့် ရေးထား၏။ အကြင်သူသည် သခင်ယေရှုခရစ်ကို မချစ်။ ထိုသူသည် အနုသေမာ ဖြစ်စေသတည်း။ သခင်

၂၂ ဘုရားသည် ကြွလာတော်မူ၏။ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့၌ ရှိစေသတည်း။ ယေရှုခရစ်၏ တပည့်တော် ဖြစ်သမျှသော သင်တို့၌ ငါ၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိ၏။ အာမင်။

ကောရိန္ဒာဝါဒစာပဒ္မစာစောင်ပြီး၏။

ကောရိန္ဒာဝါဒစာပဒ္မစာစောင်။

၁ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အား ဖြင့် ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလုနှင့် ငညီတိမောသေသည် ကောရိန္ဒာမြို့၌ ရှိသော ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်မှ စ၍ အခါယပြည်အရပ်ရပ်တို့၌ ရှိသော သန့်ရှင်းသူအပေါင်း

၂ တို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဖတည်း ဟူသော ဘုရားသခင်အထံတော် ကကျေးဇူးတော်နှင့် ညီမိသက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။

၃ သနားခြင်းကရုဏာ၏အဖ။ သက်သာခြင်းအမျိုးမျိုးတို့၏ အရှင်တည်း ဟူသော ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော် ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသ

၄ တည်း။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်အား ဖြင့် ကိုယ်တိုင် သက်သာခြင်းရှိသကဲ့သို့ ဆင်းရဲခြင်းအမျိုးမျိုးကို ခံရသောသူတို့အား သက်သာစေနိုင်မည်အကြောင်း ဆင်းရဲခြင်းအမျိုးမျိုးတို့၌ ဘုရားသခင်သည်

၅ ငါတို့အား သက်သာစေတော်မူ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ခရစ်တော်ကြောင့် ငါတို့ခံရသော ဆင်းရဲခြင်းသည် အလွန်များပြားသည်နည်းတူ။ ခရစ်တော်၏ကျေးဇူးအား ဖြင့် ငါတို့ခံရသော သက်သာခြင်းသည် အလွန်များ

၆ ပြား၏။ သို့ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရသော်လည်း သက်သာခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း သင်တို့၏ သက်သာခြင်းနှင့် ကယ်တင်ခြင်းအကျိုးအထိ ငှါ ဖြစ်၏။ ငါတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရသကဲ့သို့ သင်တို့သည် သည်းခံသောမိတ်နှင့် ခံရသော အားဖြင့် ထိုသက်သာခြင်းနှင့် ကယ်

၇ တင်ခြင်းသည် ပြည့်စုံတတ်၏။ သင်တို့အတွက် ကြောင့် ငါတို့သည် မရွေးနိုင်သော မျှော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့သည် ဆင်းရဲခြင်းကို ဆက်ဆံသကဲ့သို့ ထိုနည်းတူ။ သက်သာခြင်းကို ဆက်ဆံကြ၏ဟု ငါတို့သည် သိကြ၏။

၈ ညီအစ်ကိုတို့။ အာရှိပြည်၌ ငါတို့ခံရသော ဆင်းရဲခြင်းတည်း ဟူသော အသက်မလွတ်နိုင်ဟု ထင်ရ၍ မခံနိုင်အောင် အတိုင်းထက် အလွန်လေးသော ဆင်းရဲခံရကြောင်း

၉ ကို သင်တို့မသိဘဲ နေစေခြင်းငှါ ငါတို့အလိုမရှိ။ ငါတို့သည် မိမိကိုယ်ကို အစည်မကိုးစားဘဲ သေသောသူတို့ကို ထမြောက်စေတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ကိုးစားမည်အကြောင်း။ သေစေဟု စီရင်ခြင်းကို ကိုယ်တိုင် ခံရသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ထိုဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ထိုမျှလောက် ကြီးစွာသော သေဘေးမှ ကယ်လွှတ်တော်မူပြီ။

၁၁ ယခုလည်းကယ်လွှတ်တော်မူသေး၏။ သင်တို့သည်ကူညီ၍ငါတို့အဖို့ဆုတောင်းလျှင်နောက်၌လည်းကယ်လွှတ်တော်မူလတံ့ဟုငါတို့သည်ယုံကြည်မျှော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်အများသောသူတို့သည်ကူညီသောအားဖြင့်ငါတို့၌ရောက်သောဆုကျေးဇူးကိုအများသောသူတို့သည်ထောက်၍ငါတို့အတွက်ကျေးဇူးတော်ကိုမျိုးမွန်ကြလိမ့်မည်။

၁၂ ငါတို့ဝါကြွားဝမ်မြောက်ခြင်းအကြောင်းဟူမူကား။ လောကီပညာကိုအမှီမပြု။ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုအမှီပြု၍လျှင်လျှူသောစိတ်နှင့်ငင်ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိသောကြည်ဖြူခြင်းနှင့်ငင်ငါတို့သည်ဤလောက၌ကျင့်ကြံပြုမူ၍သင်တို့ဆီမှာလည်းထိုသို့အထူးသဖြင့်ကျင့်ကြံပြုမူသည်ဟုကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်သည်

၁၃ သက်သေခံသတည်း။ သင်တို့သည်ဖတ်၍ဝန်ခံသော

၁၄ အရာမှတစ်ပါးအချားသောအရာကိုငါတို့သည်ရေး၍ပေးလိုက်သည်မဟုတ်။ သင်တို့သည်သခင်ယေရှုခရစ်၏နေ့၌ငါတို့၏ဝါကြွားဝမ်မြောက်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သကဲ့သို့ငါတို့သည်သင်တို့၏ဝါကြွားဝမ်မြောက်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်ကြသည်ဟုသင်တို့သည်ငါတို့ကိုအနည်းငယ်အားဖြင့်ဝန်ခံသည်အတိုင်းအစဉ်ဝန်ခံကြလိမ့်မည်ဟုငါတို့သည်မျှော်လင့်လျက်နေကြ၏။

၁၅ အစဉ်ဝန်ခံမည်ဟုငါသဘောကျလျက်ရှိ၍သင်တို့သည်တဖန်ဆုကျေးဇူးတော်ကိုခံရစေခြင်းငှါငါသည်၁၆ သင်တို့ဆီသို့အရင်လာမည်ဟုအကြံရှိ၏။ သင်တို့အနားမှာရှောက်၍မာကေဒေါနီပြည်သို့သွားပြီးလျှင်တဖန်မာကေဒေါနီပြည်မှသင်တို့နေရာသို့လာ၍ယခုပြည်တိုင်အောင်သင်တို့ရှိခြင်းကျေးဇူးကိုခံမည်ဟုအကြံရှိ၏။

၁၇ | ထိုသို့အကြံရှိသောအခါလျှင်ပေါ်သောစိတ်ရှိသလော။ သို့မဟုတ်။ စကားမှာဟုတ်မှန်၏။ ဟုတ်မှန်၏ဟူ၍ငင်မဟုတ်မမှန်။ မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ငင်ဖြစ်စေခြင်းငှါငါကြံစဉ်သောအရာကိုဇာတိပကတိအတိုင်းကြံစဉ်သလော။

၁၈ | ဘုရားသခင်သည်သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသကဲ့သို့သင်တို့ဆီသို့ငါတို့ပေးလိုက်သောစကားသည်ဟုတ်မှန်၏

၁၉ ဟူ၍ငင်မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ငင်မဆိုလို။ ငါမှစ၍သိလွှာနှင့်တိမောသေတို့သည်သင်တို့အားဟောပြောသောဘုရားသခင်၏သားတော်ယေရှုခရစ်သည်ဟုတ်မှန်၏ဟူ၍ငင်မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ငင်မဆိုလိုဘဲကိုယ်တော်မှ

၂၀ ဟုတ်မှန်၏ဟူ၍သာဆိုလိုသတည်း။ ထိုသခင်မှာဘုရားသခင်၏ဂတိတော်ရှိသမျှတို့သည်ငါတို့အားဖြင့်ဘုန်း

အသရေတော်ကိုထင်ရှားစေခြင်းအလိုငှါဟုတ်မှန်၏ဟူ၍၂၁ ချစ်ခင်အာမင်ဟူ၍ငင်ဖြစ်သတည်း။ သင်တို့နှင့်ငါတို့ကိုခရစ်တော်၌တည်စေ၍ဘိသိတ်ပေးသောသူကားဘုရား၂၂ သခင်ဖြစ်သတည်း။ ထိုဘုရားသခင်သည်ငါတို့ကိုထံဆိပ်ခတ်၍ငါတို့မိတ်နှစ်လုံးထဲ၌ပိညည်တော်တည်းဟူသောစရန်ကိုသွင်းပေးတော်မူ၏။

၂၃ ငါသည်သင်တို့ကိုသနားသောကြောင့်သာယခုတိုင်းအောင်ကောရိန္တုမြို့သို့မလာဟုငင်တိညည်ဘက်၌၂၄ ဘုရားသခင်ကိုငါတိုင်တည်၏။ ထိုသို့ဆိုသော်လည်းငါတို့သည်သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကိုအစိုးရသည်မဟုတ်။ သင်တို့၏ဝမ်မြောက်ခြင်းအကြောင်းကိုကူမ၍သာပြုကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သင်တို့သည်တည်နိုင်ကြ၏။

၂၅ ထိုမှတစ်ပါး။ ဝမ်နည်းခြင်းနှင့်တကွသင်ဆီသို့၂၆ နောက်တဖန်ငါမလာဟုငါမိတ်ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပြီ။ အကြောင်းမူကား။ ငါသည်သင်တို့ကိုဝမ်နည်းစေလျှင်ထိုသို့ငါဝမ်နည်းစေသောသူတို့မှတစ်ပါးအဘယ်သူသည်ငါ့ကိုဝမ်

၂၇ မြောက်စေမည်နည်း။ ငါဝမ်မြောက်ခြင်း၏အကြောင်းသည်သင်တို့ရှိသမျှ၏ဝမ်မြောက်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သည်ကိုငါသဘောကျသည်ဖြစ်၍ငါရောက်သောအခါ၂၈ ငါ့ကိုဝမ်မြောက်စေအပ်သောသူတို့သည်ဝမ်နည်းခြင်းအကြောင်းကိုမပြုစေခြင်းငှါအထက်စာကိုငါရေး

၂၉ ၍ပေးလိုက်၏။ အလွန်ညှိုးငယ်ပူပန်သောစိတ်နှင့်မျက်ရည်အများကျလျက်သင်တို့အားငါရေး၍ပေးလိုက်၏။ သင်တို့ကိုမိတ်နာစေခြင်းငှါငါရေးသည်မဟုတ်။ ငါ

၃၀ သည်သင်တို့အားအလွန်ချစ်သောမေတ္တာစိတ်ကိုသင်တို့သိစေခြင်းငှါငါရေး၏။ တစ်စုံတယောက်သောသူသည်ဝမ်နည်းခြင်းအကြောင်းကိုပြုသည်မှန်လျှင်သင်တို့တွင်အချို့သောသူတို့အားဖြင့်သာငါ့ကိုဝမ်နည်းစေ၏။ သင်တို့

၃၁ ရှိသမျှကိုကြပ်တည်းစွာမစီရင်လို။ အများသောသူတို့စီရင်သောဒါဏ်သည်ထိုသူ၏အပြစ်နှင့်တန်ပြီ။ သို့ဖြစ်၍ထိုသူသောသူသည်ဝမ်နည်းခြင်းအားကြိုးလျက်မိန်းမောတွေဝေခြင်းမရှိစေခြင်းငှါသင်တို့သည်ချားနားသောအားဖြင့်သူ၏အပြစ်ကိုလွှတ်၍သူကိုနှစ်သက်စေ

၃၂ ခြင်းငှါပြုသင့်၏။ ထိုကြောင့်သင်တို့သည်သူကိုအမှန်ချစ်ကြသည်ကိုထင်ရှားစွာပြမည်အကြောင်းငါတောင်းပန်၏။ ထိုမှတစ်ပါး။ သင်တို့သည်အရာရာ၌နားထောင်သည်နားမထောင်သည်ကိုငါသိလို၍သင်တို့ကိုရံစပ်

၁၀ သောအားဖြင့်အထက်ကရေး၏။ အကြင်သူ၏အပြစ်ကိုသင်တို့သည်လွှတ်၏။ ထိုသူ၏အပြစ်ကိုငါသည်လည်းလွှတ်၏။ အကြောင်းမူကား။ ငါသည်တရုတ်တယောက်သောသူ၏အပြစ်ကိုလွှတ်ဘူးလျှင်သင်တို့ကိုထောက်ခံ၍

၁၁ ခရစ်တော်၏အခွင့်နှင့်လွှတ်ဘူး၏။ သို့မဟုတ်လျှင်စာတန်သည်ငါတို့ကိုနိုင်မည်ဟုစိုးရိမ်စရာရှိ၏။ သူ၏အကြံအစည်များကိုငါတို့သိကြ၏။

၁၂ ထိုမှတပါး။ ခရစ်တော်၏ဝေငံလိတရားကိုဟောခြင်းငှါတရောမြို့သို့ငါရောက်၍သခင်ဘုရားသည်

၁၃ အားထံခါးကိုဖွင့်တော်မူသောအခါ၊ ငညီတိတုကိုငါမတွေ့သောကြောင့်စိတ်မသက်သာသဖြင့်ထိုသူတို့ကိုအခွင့်ပန်ပြီးမှမာကဒေါနီပြည်သို့ထွက်သွားလေ၏။

၁၄ ငါတို့သည်ခရစ်တော်နှင့်အဘူအောင်ပွဲကိုအစည်ခံစေခြင်းငှါ၎င်းထိုသခင်ကိုသိခြင်း၏အမွှေးအကြိုင်သည်ငါတို့အားဖြင့်အရပ်ရပ်တို့၌နှံ့ပြားစေခြင်းငှါ၎င်းပြုတော်မူသောဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း

၁၅ ခြင်းရှိစေသတည်း။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ငါတို့သည်ကယ်တင်သောသူတို့၌၎င်းဆုံးရှုံးသောသူတို့၌၎င်းဘုရားသခင်အားဖြင့်ခရစ်တော်၏အမွှေးအကြိုင်ဖြစ်

၁၆ ကြ၏။ ဆုံးရှုံးသောသူတို့၌ကားသေခြင်းတိုင်အောင်သေခြင်း၏အမွှေးအကြိုင်ဖြစ်ကြ၏။ ကယ်တင်သောသူတို့၌ကားအသက်ရှင်ခြင်းတိုင်အောင်အသက်ရှင်ခြင်း၏အမွှေးအကြိုင်ဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ဤအမှုအရာတို့နှင့်

၁၇ အဘယ်သူထိုက်တန်သနည်း။ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်ဘုရားတော်ကိုမှောက်ထွန်သောသူများတို့နှင့်ငါတို့သည်မတူဘဲကြည်ဖြူသောစိတ်ရှိ၍ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်အညီဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ခရစ်တော်၏တရားကိုဟောပြောကြ၏။

၃ ငါတို့သည်တဖန်ကိုယ်ကိုယ်ချီးမွမ်းကြသလော။ သို့မဟုတ်။ ချီးမွမ်းသောစာကိုသင်တို့ထံသို့သူတပါးပေးစေခြင်းငှါ၎င်းသင်တို့သည်သူတပါးထံသို့ပေးစေခြင်းငှါ၎င်းငါတို့သည်အချို့သောသူကဲ့သို့အလိုရှိကြသလော။

၂ | သင်တို့သည်ငါတို့စိတ်နှစ်လုံးပေါ်၌ရေးထားသောစာ။ လူအပေါင်းတို့သိ၍ဖတ်တတ်သောငါတို့စာပင်ဖြစ်ကြ

၃ သတည်း။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ သင်တို့သည်မှင်နှင့်ရေးထားသောစာမဟုတ်။ အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်နှင့်ရေး၍၎င်းကျောက်ပျားပေါ်၌ရေးဘဲအသားနှင့်ပြည့်စုံသောနှစ်လုံးပျားပေါ်၌

ရေး၍၎င်းငါတို့ပြုရသောခရစ်တော်၏စာသည်ထင်ရှားစွာဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည်ခရစ်တော်အားဖြင့်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ထိုသို့သောယုံမှတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိ၏။

၁ သို့ရာတွင်ငါတို့သည်ကိုယ်တန်ခိုးကိုအမှီပြု၍ကိုယ်အလိုအလျောက်တရုတ်တရုတ်ကြံစည်ခြင်းငှါတတ်နိုင်သည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု၍သာတတ်နိုင်သင့်

၆ နှင့်အညီ၊ ပဋိညာဉ်တရားသစ်၏ဆရာဖြစ်နိုင်သောအစွမ်းသတ္တိကိုဘုရားသခင်သည်ငါတို့အားပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်ကျမ်းဟောင်းတရားကိုမဆိုလို။ ဝိညာဉ်တော်တရားကိုဆိုလို၏။ ကျမ်းဟောင်းတရားသည်အသက်ကိုသတ်တတ်၏။ ဝိညာဉ်တော်တရားမူကားရှင်စေ

၇ တတ်၏။ ထိုမှတပါး။ ပျောက်တတ်သောရောင်ခြည်တည်းဟူသောမောရှေ၏မျက်နှာမှထွက်သောရောင်ခြည်ကြောင့်ဆူသရေလအမျိုးသားတို့သည်သူ၏မျက်နှာကိုစေ့စေ့မကြည့်ရှုနိုင်သည်တိုင်အောင်ကျောက်ပျားပေါ်၌အက္ခရာတင်၍ရေးထားသောသေခြင်း၏တရားသည်

၈ ဘုန်းအာနုဘော်နှင့်ပြည့်စုံသည်မှန်လျှင်၊ ထိုမျှမက။ ဝိညာဉ်တော်တရားသည်ဘုန်းအာနုဘော်နှင့်အလွန်ပြည့်စုံရလိမ့်မည်မဟုတ်လော။ အပြစ်စီရင်တတ်သောတရားသည်ဘုန်းအာနုဘော်ရှိလျှင်ထိုမျှမက။ ပြောင့်မတ်စေ

၉ တတ်သောတရားသည်ဘုန်းအာနုဘော်နှင့်သာ၍ကြွယ်ဝပြည့်စုံလိမ့်မည်။ နောက်ဖြစ်သောဘုန်းသည်အလွန်မြတ်သောကြောင့်ဘုန်းရှိဘူးသောအရာသည်ဘုန်းကွယ်လျက်ရှိ၏။ ပယ်ရှင်းရသောအရာသည်ဘုန်းရှိလျှင်တည်နေသောအရာသည်သာ၍ဘုန်းရှိလိမ့်မည်။

၁၀ ထိုသို့သောယုံကြည်မှုရှင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ငါတို့သည်ထိခိုက်ခြင်းအလျှင်းမရှိ။ အတည့်အလင်းဟောပြောကြ၏။ ပယ်ရှင်းသောအရာ၏အဆုံးကိုဆူသရေလအမျိုးသားတို့သည်စေ့စေ့မကြည့်ရှုစေခြင်းငှါမော

၁၁ ရှေ့သည်မိမိမျက်နှာကိုဖုံးအုပ်သကဲ့သို့ငါတို့သည်မပြုကြ။ သူတို့စိတ်နှစ်လုံးသည်မိက်မဲလျက်ရှိ၍ယခုတိုင်အောင်ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာကိုဖတ်ကြသောအခါအနက်အဓိပ္ပာယ်သည်ဖုံးအုပ်လျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား။

၁၂ ခရစ်တော်အားဖြင့်သာထိုဖုံးအုပ်ခြင်းအကြောင်းကိုပယ်ရှင်းရ၏။ ယခုတိုင်အောင်လည်းမောရှေ၏ကျမ်းစာကိုဖတ်ကြသောအခါသူတို့စိတ်နှစ်လုံးသည်ဖုံးအုပ်လျက်ရှိသေး၏။ သို့သော်လည်းသခင်ဘုရားထံတော်သို့ပြောင်းလဲသောအခါထိုဖုံးအုပ်ခြင်းအကြောင်းကို

၁၃ ပယ်ရှင်းသိမ့်မည်။ သခင်ဘုရားဟုဆိုသော်ဝိညာဉ်တော်

၁၄

တရားကိုဆိုလိုသတည်း။ သခင်ဘုရား၏မိညည်တော်
 ၁၈ တရားသည်လွတ်ခြင်းချစ်သာကိပေးတတ်၏။ ငါတို့ရှိ
 သမျှသည်မျက်နှာဖုံးကိုဖွင့်လျက်မှန်ကိုကြည့်သကဲ့သို့
 သခင်ဘုရား၏ဘုန်းအသရေတော်ကိုကြည့်မြင်၍မိညည်
 တော်တရား၏အရှင်သည်ရောင်ခြည်တော်ကိုလွှတ်တော်
 မူသည်အတိုင်း ငါတို့သည်ဘုန်းအသရေတိုးပွား၍ပုံ
 သဏ္ဌာန်ဘော်နှင့်အညီပြောင်းလဲခြင်းရှိကြ၏။

၄ ထို့ကြောင့်ငါတို့သည်ထိုသို့သောတရား၏အမှုကို
 ဆောင်ရွက်သောသူဖြစ်၍ကရုဏာကျေးဇူးတော်ကိုခံ
 ရသည့်နှင့်အညီအားလျော့မိတ်ပျက်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်
 ၂ ကြ၏။ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ပြုသော။ ရှက်ဖွယ်သော
 အမှုများကိုပယ်ကြ၏။ ပရိယာယ်ကိုမသုံး။ ဘုရားသခင်
 ၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုထိမ်၍မောက်ဖွန်ခြင်း
 မရှိ။ သမ္မာတရားကိုအတည့်အလင်းဖော်ပြ၍ဘုရားသ
 ၁ ခင်ရှေ့တော်၌လူအပေါင်းတို့၏စိတ်သင်အတိုင်းချီးမွမ်း
 ၃ ဖွယ်သောအကျင့်စေ့ကိုကျင့်ကြ၏။ ငါတို့ဟောပြော
 သောဝေဂဝေတရားသည်ဖုံးအုပ်လျက်ရှိလျှင်ဆုံးရှုံး
 ခြင်းသို့ရောက်သောသူတို့အားသာဖုံးအုပ်လျက်ရှိ၏။

၄ ၊ ထိုသို့မယုံကြည်သောသူတို့ကားဘုရားသခင်၏ပုံ
 သဏ္ဌာန်ဘော်တည်းဟူသောခရစ်တော်၏ဘုန်းအသရေ
 နှင့်ပြည့်စုံသောဝေဂဝေတရား၏အရောင်သည်အလင်း
 ကိုမပေးစေခြင်းငှါ၍လောကကိုအစိုးရသောဘုရား
 ၁ သည်သူတို့၏ညာဏ်မျက်စိကိုကွယ်စေ၏။ ငါတို့
 သည်ကိုယ်အကြောင်းကိုဟောပြောကြသည်မဟုတ်။
 ယေရှုခရစ်သည်သခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို၎င်းငါတို့
 သည်ယေရှုအတွက်သင်တို့၏ကျွန်ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း
 ၆ ဟောပြောကြ၏။ မှောင်မိုက်ထဲကအလင်းထွန်းလင်း
 မည်အကြောင်း၊ မိန့်တော်မူသောဘုရားသခင်သည်ယေ
 ရှုခရစ်၏မျက်နှာ၌ထွန်းလင်းသောဘုရားသခင်၏ဘုန်း
 တော်ကိုသိသောညာဏ်၏အရောင်ကိုပေးလိုသောငှါငါ
 တို့စိတ်နှစ်လုံးထဲ၌အလင်းကိုထွန်းလင်းစေတော်မူ၏။

၇ သို့သော်လည်းတန်ခိုးတော်၏ဂုဏ်အသရေသည်ငါ
 တို့နှင့်မဆိုင်။ ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်မည်အကြောင်း။ ထို
 ဘဏ္ဍာသည်မြေအုံးထဲမှာထည့်ထားလျက် ငါတို့ရှိ၏။

၈ ၊ ငါတို့သည်အမျိုးမျိုးသောနှောင့်ရှက်ခြင်းကိုခံရသော်
 လည်းအကျိုးနည်းခြင်းသို့မရောက်။ မကြံစည်နိုင်အောင်
 ၉ ရှိသော်လည်းမိတ်မပျက်။ ညည်းဆဲခြင်းကိုခံရသော်
 လည်းနှိုးခြင်းမရှိ။ အောက်သို့လှဲခြင်းကိုခံရသော်လည်း

၁၀ ဆုံးရာသို့မရောက်။ သခင်ယေရှုသည်အသက်ရှင်
 တော်မူကြောင်းကိုငါတို့ကိုယ်ခန္ဓာ၌ထင်ရှားစေခြင်းငှါ
 ယေရှု၏သေတော်မူခြင်းကိုအစည်မပြတ်ငါတို့၏ကိုယ်

၁၁ ခန္ဓာ၌ဆောင်ရကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ယေရှု
 သည်အသက်ရှင်တော်မူကြောင်းကိုငါတို့၏သေတတ်
 သောကိုယ်ခန္ဓာ၌ထင်ရှားစေခြင်းငှါငါတို့သည်အလက်
 ရှင်စည်တွင်ယေရှုကြောင့်သေခြင်းလက်သို့အစည်အပ်

၁၂ နှံ့ခြင်းကိုခံရကြ၏။ သို့ဖြစ်၍သေခြင်းတရားသည်ငါတို့
 ၌ပြုပြင်တတ်၏။ သင်တို့၌ကားအသက်ရှင်ခြင်းတရား

၁၃ သည်ပြုပြင်တတ်၏။ ထိုသို့သောယုံကြည်ခြင်းမိတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍ငါသည်ယုံကြည်သောကြောင့်မြွက်ဆီ၏ဟု
 ကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီငါတို့သည်ယုံကြည်ခြင်းမိတ်
 ရှိသောကြောင့်မြွက်ဆီဟောပြောကြ၏။

၁၄ သခင်ယေရှုကိုထမြောက်စေတော်မူသောသူသည်
 ယေရှုအားဖြင့်ငါတို့ကိုလည်းထမြောက်စေ၍သင်တို့နှင့်
 အတူအထံတော်၌သွင်းတော်မူမည်ဟုငါတို့သိကြ၏။

၁၅ ၊ အများသောသူတို့သည်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းသည်
 နှင့်ထိုကြွယ်ဝသောကျေးဇူးတော်သည်ဘုရားသခင်၏
 ဘုန်းအသရေတော်ကိုထင်ရှားစေမည်အကြောင်း။ ခပ်
 သိမ်းသောအရာတို့သည်သင်တို့အဖို့အထိုငှါဖြစ်သ

၁၆ တည်း။ ထို့ကြောင့်ငါတို့သည်အားလျော့မိတ်ပျက်ခြင်း
 နှင့်ကင်းလွတ်ကြ၏။ ငါတို့၏ပြင်လူသည်ဖောက်ပြန်ပျက်
 စီးခြင်းသို့ရောက်သော်လည်းအတွင်းလူမူကားတနေ့

၁၇ ထက်တနေ့ပြုပြင်ခြင်းကိုခံရ၏။ အကြောင်းမူကား။

၁၈ မျက်မှောက်၌ထင်ရှားသောအရာတို့သည်ခဏသာတည်
 ၍မထင်ရှားသောအရာတို့သည်အစဉ်အမြဲတည်ကြောင်း
 ကိုငါတို့သည်ထောက်လျက်ထင်ရှားသောအရာတို့ကို
 မကြည့်မမှတ်ဘဲမထင်ရှားသောအရာတို့ကိုကြည့်မှတ်
 ကြစည်အခါယခုခဏခံရ၍ပေါ့ပါးသောဆင်းရဲခြင်း
 ဒုက္ခသည်အတိုင်းထက်အလွန်ကြီးမြတ်လေးလံသော
 နိစ္စတာဝရဘုန်းအသရေကိုငါတို့အဖို့ဖြင့်စေတတ်၏။

၁၉ ယာယီတဲဖြစ်သောငါတို့မြေအိမ်သည်ပျက်လျှင်
 ကောင်းကင်ဘုံ၌လူလက်ဖြင့်မလုပ်ဘဲဘုရားသခင်ဖန်
 ဆင်းတော်မူသောနိစ္စတာဝရအိမ်ရှိကြောင်းကိုငါတို့သိ

၂ ကြ၏။ ငါတို့သည်မြေအိမ်၌ရှိစည်တွင်ကောင်းကင်
 အိမ်ထဲသို့ဝင်စားခြင်းငှါအလွန်တောင့်တထိုချင်သော

၃ မိတ်ရှိ၍ညည်းတွားမြည်တမ်းလျက်နေကြ၏။ ထိုသို့ဝင်

၄ စားလျှင်နေရာမဲ့ဖြစ်မည်မဟုတ်။ ၍တဲ၌နေသောငါတို့
 သည်လေးသောဝန်ကိုထပ်၍ညည်းတွားမြည်တမ်းကြ

၏။ နေရာထဲကထွက်ချင်သောကြောင့်ညည်းတွားသည်
မဟုတ်။ သေတတ်သောအရာကိုအသက်ရှင်ခြင်း၌ဆုံးရှုံး
စေခြင်းငှါ ဖြစ်သောနေရာထဲသို့ဝင်စားချင်သောကြောင့်
ညည်းတွားကြ၏။ ထိုသို့သောအကျိုးကိုခံစေခြင်းငှါ
၁ ငါတို့ကိုပြင်ဆင်သောသူကား ဘုရားသခင်ပေတည်း။
ထိုဘုရားသခင်သည်ပိညည်တော်တည်းဟူသောစရန်
၆ ကိုငါတို့အားပေးတော်မူပြီ။ ထိုကြောင့် ငါတို့သည်
ကိုယ်ခန္ဓာ၌နေခြင်းနည်းကာလသခင်ဘုရားနှင့်ကွာဝေး
ရာအရပ်၌နေသည်ကိုငါတို့သည်သိလျက်အစည်ရဲရင့်
၇ သောစိတ်ရှိကြ၏။ မျက်မှောက်မမြင်ဘဲယုံကြည်မျှော်
လင့်ခြင်းရှိသည်အတိုင်း ငါတို့သည်ကျင့်ဆောင်ပြုမှု
၈ သည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်ကွာဝေးရာအရပ်သို့သွား၍
သခင်ဘုရားထံတော်၌နေခြင်းငှါ အလိုရှိလျက်ရဲ
၉ ရင့်သောစိတ်နှင့်ပြည့်စုံကြ၏။ ထိုကြောင့် ငါတို့သည်
နေခြင်းအရပ်၌နေသည်ဖြစ်စေ။ ကွာဝေးရာအရပ်၌နေ
သည်ဖြစ်စေ။ သခင်ဘုရားနှစ်သက်တော်မူသောသူ
ဖြစ်ခြင်းငှါ စေတနာစိတ်ရှိ၍ကျိုးစားအားထုတ်ကြ၏။
၁၀ | အကြောင်းမူကား။ ငါတို့ရှိသမျှသည်ကိုယ်ခန္ဓာ၌ကျင့်
သောအကျင့်။ ကောင်းမကောင်းရှိသည်အတိုင်းအကျိုး
အပြစ်ကိုအသီးအသီးခံခြင်းငှါ ခရစ်တော်၏တရား
ပလ္လင်ရှေ့၌ပေါ်လာရကြမည်။

၁၁ သို့ဖြစ်၍သခင်ဘုရားနှင့်ဆိုင်သော။ ကြောက်မက်
ဖွယ်သောအကြောင်းအရာတို့ကိုငါတို့သည်သိလျှင်လူ
မျှားကိုနှိုးဆော်သွေးဆောင်ရသည်ဖြစ်၍ဘုရားသခင်
ရှေ့တော်၌သင်ရှားကြ၏။ သင်တို့၏စိတ်ရှေ့၌လည်းထင်
၁၂ ရှားကြသည်ဟုငါထင်မှတ်၏။ ငါတို့သည်သင်တို့ရှေ့
၌တဖန်ကိုယ်ကိုယ်ချိုးမွှမ်းကြသည်မဟုတ်။ စိတ်သ
ဘောကိုမထောက်။ အသွေးအဆင်းကိုထောက်၍ ငါ
ကြွားသောသူတို့၏စကားကိုသင်တို့သည်ချေနှိုင်မည်
အကြောင်း။ ငါတို့ကြောင့်ငါကြွားခြင်းအခွင့်ကိုသာပေး
၁၃ ကြ၏။ ငါတို့သည်သူရူးဖြစ်လျှင်ဘုရားသခင်အဖို့ဖြစ်
ကြ၏။ စိတ်ကောင်းသောသူဖြစ်လျှင်သင်တို့အဖို့ဖြစ်ကြ
၁၄ ၏။ အကြောင်းမူကား။ တယောက်သောသူသည်လူ
၁၅ အပေါင်းတို့အတွက်ကြောင့်အသေခံသည်မှန်လျှင်လူ
အပေါင်းတို့သည်သေလျက်နေကြသည်ဟူ၍ငင်အသက်
ရှင်သောသူတို့သည်တဖန်ကိုယ်အလိုသို့လိုက်၍မရှင်။
သူတို့အတွက်ကြောင့်အသေခံပြီးမှထမြောက်တော်မူ
သောသူ၏အလိုသို့လိုက်၍ရှင်စေမည်အကြောင်း။ လူ

အပေါင်းတို့အတွက်ကြောင့်အသေခံတော်မူသည်ဟူ၍
၁၆ ငင်ငါတို့သည်သဘောထားလျက်ခရစ်တော်၏ချစ်ခြင်း
မေတ္တာတော်သည်ငါတို့ကိုအနိုင်အထက်သွေးဆောင်
၏။ သို့ဖြစ်လျှင်ယခုမှစ၍ ငါတို့သည်ဇာတိအမျိုးကို
ထောက်၍အဘယ်သူကိုမျှမသိမမှတ်။ ဇာတိအမျိုးကို
ထောက်၍ခရစ်တော်ကိုအထက်ကသိမှတ်သော်လည်း
ယခုမှစ၍ထိုသို့သောသိမှတ်ခြင်းမရှိ။
၁၇ လူမည်သည်ကားခရစ်တော်၌ရှိလျှင်အသစ်ပြုပြင်
သောသတ္တဝါဖြစ်၏။ ဟောင်းသောအရာတို့သည်ပြောင်း
၁၈ လဲ၍ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည်အသစ်ဖြစ်ကြပြီ။ ထို
သို့ဖြစ်သော်ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့်ဖြစ်
ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ငါတို့၏ရန်
ကိုညှိမ်းစေ၍ကိုယ်တော်နှင့်မိသဟာယဖွဲ့စေတော်မူ
၏။ ထိုမိသဟာယတရားကိုဟောရသောအခွင့်အရာ
၁၉ ကိုငါတို့အပ်ပေးတော်မူ၏။ ထိုတရားဟူမူကား။
ဘုရားသခင်သည်ခရစ်တော်အထံ၌ရှိနေလျက်လောကီ
သားတို့၏အပြစ်များကိုမှတ်တော်မမူ။ ရန်ကိုညှိမ်းစေ
၂၀ ၍ကိုယ်တော်နှင့်မိသဟာယဖွဲ့စေတော်မူ၏။ ထိုမိသ
ဟာယတရားကိုလည်းငါတို့အပ်ပေးတော်မူ၏။ ထို
ကြောင့်ငါတို့သည်ခရစ်တော်၏သံတမန်ဖြစ်ကြ၏။
သင်တို့သည်ရန်ညှိမ်း၍ဘုရားသခင်နှင့်မိသဟာယဖွဲ့
ကြလော့ဟုဘုရားသခင်သည်ငါတို့အားဖြင့်နှိုးဆော်
သွေးဆောင်တော်မူသကဲ့သို့ငါတို့သည်ခရစ်တော်၏
ကိုယ်စားဖြစ်၍သင်တို့ကိုတောင်းပန်သွေးဆောင်ကြ၏။
၂၁ | အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဘုရားသခင်သည်အ
ပြစ်နှင့်ကင်းစင်သောသူကိုငါတို့အတွက်ကြောင့်အပြစ်
ရှိသောသူဖြစ်စေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ ငါတို့သည်
ထိုသူအားဖြင့်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ဖြောင့်မတ်သော
သူဖြစ်မည်အကြောင်းတည်း။

၆ သင်တို့သည်ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုအ
ကျိုးမဲ့မခံကြနှင့်ဟုငါတို့သည်အမှုတော်ကိုဆောင်
ရွက်သောသူချင်းဖြစ်၍သင်တို့ကိုနှိုးဆော်သွေးဆောင်
၂ ကြ၏။ ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား။ နှစ်သက်ဖွယ်
သောအချိန်၌သင်၏စကားကိုငါနားထောင်ပြီ။ ကယ်
တင်ရာနေ့ရက်ကာလ၌သင့်ကိုငါမစပြီဟုလာသည်နှင့်
အညီယခုပင်နှစ်သက်ဖွယ်သောအချိန်ရှိ၏။ ယခုပင်
၃ ကယ်တင်ရာနေ့ရက်ကာလရှိ၏။ တရားဟောခြင်းအ
ခွင့်အရာကိုအပြစ်တင်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်မိမ့်သောငှါ
၄ ထံမိ၍လဲစရာအကြောင်းတစ်ခုတစ်ခုမျှမပြု။ ညည်းဆဲ

ခံခြင်း။ ဆင်းရဲခြင်း။ မလွတ်နှိုင်းသောဘေးဥပါတ်နှင့်
 ၁ တွေ့ခြင်း။ အရိုက်အပုတ်ခံခြင်း။ ထောင်ထဲနှိမ့်ခြင်း။ သူတပါးရုန်းရင်းခတ်ပြုခြင်း။ အမှုကိုလုပ်ဆောင်ခြင်း။
 မအိပ်ဘဲစောင့်နေခြင်း။ မွတ်သိပ်ခြင်းကိုအလွန်သည်း
 ၆ ခံလျက်။ စိတ်နှစ်လုံးစင်ကြယ်ခြင်း။ ပညာရှိခြင်း။ စိတ်
 ၇ ခံခြင်း။ ချစ်ရောင်မဆောင်အမွန်ချစ်ခြင်း။ သမ္မာတရား
 ကိုဟောခြင်း။ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ကိုပြခြင်း။
 ဖြောင့်မတ်သော အကျင့်တည်းဟူသောလက်နက်များ
 ကိုလကျာဘက်လက်ဝဲဘက်၌ဝတ်ဆောင်ခြင်းအားဖြင့်
 ၈ ၎င်း။ အသရေထင်ရှားခြင်းနှင့်ရှုတ်ချခြင်း။ ချီးမွမ်းခြင်း
 နှင့်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံသဖြင့်၎င်းတို့စားသောသူကဲ့သို့ဖြစ်
 ၉ သော်လည်းဟုတ်မှန်သောသူ။ အဘယ်သူမျှမသိသော
 သူကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်းကျော်စောသောသူ။ အသေခံ
 သောသူကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်းအသက်ရှင်သောသူ။ ဆုမွန်
 ခြင်းကိုခံရသောသူကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်းအသေသတ်
 ၁၀ ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်သောသူ။ ဝမ်းနည်းသောသူကဲ့သို့
 ဖြစ်သော်လည်းအစဉ်ဝမ်းမြောက်သောသူ။ ဆင်းရဲသော
 သူကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်းလူများကိုရတတ်စေသောသူ။
 ဥစ္စာတစ်ခုခုကိုမျှမပိုင်သောသူကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်းအ
 လုံးဝတို့ကိုပိုင်သောသူဖြစ်သဖြင့်၎င်းဘုရားသခင်ခန့်
 ထားတော်မူသောဓမ္မဆရာမှန်ကြောင်းကိုအရာရာ၌ထင်
 ရှားစွာပြကြ၏။
 ၁၁ အချင်းကောရိန္တုလူတို့။ ငါတို့နှုတ်သည်သင်တို့အား
 ၁၂ ဖွင့်လျက်ရှိ၏။ စိတ်နှစ်လုံးသည်လည်းကျယ်ဝန်း၏။ ငါ
 တို့၌သင်တို့သည်ကျည်းမြောင်းသည်မဟုတ်။ ကိုယ်
 ၁၃ မေတ္တာကရုဏာ၌သာကျည်းမြောင်းကြ၏။ ငါတို့ကျေး
 ဇူးကိုဆပ်ခြင်းအလိုငှါကျယ်ဝန်းသောစိတ်ရှိကြလေ။
 ထိုသို့ဆိုသော်ကိုယ်သားတို့ကိုဆိုသကဲ့သို့ငါဆို၏။
 ၁၄ မယုံကြည်သောသူတို့နှင့်ဖက်၍ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်
 သောထမိဘိုးကိုမထင်ကြနှင့်။ တရားသော အမှုသည်
 မတရားသော အမှုကိုအဘယ်သို့လက်ခံနိုင်မည်နည်း။
 ၁၅ အလင်းသည်မှောင်မိုက်နှင့်အဘယ်သို့ဆက်ဆံနိုင်မည်
 နည်း။ ခရစ်တော်သည်ဗေလျာလနှင့်အဘယ်သို့သင့်တင့်
 နိုင်မည်နည်း။ ယုံကြည်သောသူသည်မယုံကြည်သောသူ
 ၁၆ နှင့်အတူအဘယ်အကျိုးအပြစ်ကိုခံရမည်နည်း။ ဘုရား
 သခင်၏ဒိတ်မှန်တော်သည်ရုပ်တုတို့နှင့်အဘယ်သို့
 စပ်ဆိုင်ရမည်နည်း။ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်ကား။

သူတို့တွင်ငါကျိန်းဝပ်မည်။ သူတို့တွင်လှည့်လည်၍သူတို့
 ၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ သူတို့သည်လည်းငါ၏လူဖြစ်
 ကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီသင်တို့သည်အ
 ၁၇ ကြ၏။ ထိုကြောင့်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြန်သည်
 ကား။ သင်တို့သည်ထိုသူတို့အထဲမှလွတ်၍အသီးအချား
 နေကြလော့။ မစင်ကြယ်သော အရာကိုလက်နှင့်မျှမတို့
 ၁၈ ကြနှင့်။ ထိုသို့ပြုလျှင်သင်တို့ကိုငါသည်လက်ခံမည်။ သင်
 တို့၏အဖဖြစ်မည်။ သင်တို့သည်လည်းငါ၏သားသမီးဖြစ်
 ကြလိမ့်မည်ဟုအနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသောထာဝရဘုရား
 ၇ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်ချစ်သူတို့။ ထိုဂတိတော်များ
 နှင့်ငါတို့သည်ဆိုင်ကြသည်ဖြစ်၍ကိုယ်ခန္ဓာ၏အညစ်
 အကြေး။ စိတ်ဝိညာဉ်၏အညစ်အကြေးရှိသူတို့နှင့်ကိုယ်
 ကိုကိုယ်ကင်းစင်စေလျက်ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့
 ၍သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီနှင့်ပြည့်စုံကြကုန်အံ့။
 ၂ ငါတို့ကိုလက်ခံကြလော့။ ငါတို့သည်အဘယ်သူကို
 မျှမပြစ်မှား။ အဘယ်သူကိုမျှမယိုယွင်းစေ။ အဘယ်သူ၏
 ၃ ဥစ္စာကိုမျှပရိယာယ်အားဖြင့်မယူ။ သင်တို့ကိုအပြစ်
 တင်၍၍သို့ငါဆိုသည်မဟုတ်။ သင်တို့နှင့်အတူအသက်
 ရှင်ခြင်းငှါ၎င်းသေခြင်းငှါ၎င်းအထိရှိသည်တိုင်အောင်
 ငါတို့သည်သင်တို့ကိုချစ်ကြ၏ဟုအထက်ကငါပြောခဲ့
 ၄ ပြီ။ သင်တို့ကြောင့်အလွန်ရဲရင့်ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့ကြောင့်
 ၅ အလွန်ဝါကြွားခြင်းရှိ၏။ သက်သာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။
 ညည်းဆဲခြင်းကိုခံလေရာရာ၌အတိုင်းထက် အလွန်ဝမ်း
 ၆ မြောက်ခြင်းရှိ၏။ ငါတို့သည်မာကေဒေါနိုပြည်သို့
 ရောက်သောအခါကိုယ်ကာယညီမဝပ်ခြင်းအလျှင်းမ
 ၇ ရှိ။ အရာရာ၌ညည်းဆဲခြင်းကိုခံရကြ၏။ ပြင်၌ကားတိုက်
 လံခြင်းရှိ၏။ အတွင်း၌ကားစိုးရိမ်ခြင်းရှိ၏။
 ၈ သို့သော်လည်းနှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့ကိုသက်သာ
 စေတော်မူတတ်သောဘုရားသခင်သည်တိတုရောက်
 ၇ လာသောအားဖြင့်ငါတို့ကိုသက်သာစေတော်မူ၏။ တိ
 တုရောက်လာခြင်းအားဖြင့်သာသက်သာစေတော်မူ
 သည်မဟုတ်။ တိတုသည်သင်တို့ဆီမှာရသောသက်သာ
 ခြင်းအားဖြင့်လည်းသက်သာစေတော်မူ၏။ အဘယ်သို့
 နည်းဟူမူကား။ သင်တို့၏တောင့်တခြင်း။ ညည်းတွေး
 ခြင်း။ ငါ၏အကျိုးအလိုငှါစေတနာစိတ်အားကြီးခြင်းအ
 ကြောင်းအရာများကိုသူသည်ငါတို့အားကြားပြော၏။
 ၈ ထိုကြောင့်ငါသည်သာ၍ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ အထက်
 ကပေးလိုက်သောစာအားဖြင့်သင်တို့ကိုဝမ်းနည်းစေ

သောကြာငါသည်ယခင်အခါ၌နောင်တရှိသော်လည်း
ယခုအခါ၌မရှိ။ အကြောင်းမူကား။ ထိုစာသည်သင်တို့
ကိုခဏသာဝမ်းနည်းစေသည်ကိုငါမြင်၏။

၈ သင်တို့ကိုဝမ်းနည်းစေသောကြောင့် ငါဝမ်းမြောက်
သည်မဟုတ်။ ဝမ်းနည်းစေ၍နောင်တရသောကြောင့် ငါ
ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ငါတို့အားဖြင့်သင်တို့၏အကျိုးအ
လျှင်းမပျက်ရမည်အကြောင်း။ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်
၉ နှင့်အညီဝမ်းနည်းစေကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။
ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်ညီသောဝမ်းနည်းခြင်းသည်
ကယ်တင်ခြင်းနှင့် ဤညီသောနောင်တစိတ်တည်းဟူ
သော။ မပြောင်းလဲနိုင်သောနောင်တစိတ်ကိုပြုပြင်တတ်
၏။ လောကီဝမ်းနည်းခြင်းမူကားသေခြင်းကိုပြုပြင်တတ်
၁၀ ၏။ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်ညီသောသင်တို့၏
ဝမ်းနည်းခြင်းသည်သင်တို့၌အဘယ်သို့သောသတိပြု
ခြင်း။ ကိုယ်အပြစ်ကိုဖြေခြင်း။ အမျက်ထွက်ခြင်း။
ကြောက်ရွံ့ခြင်း။ အတ္တန်တောင့်တခြင်း။ ငါ၏အကျိုးအ
လိုငှါမိတ်အားကြီးခြင်း။ တရားသဖြင့်ဒါဏ်စိရင်ခြင်း
တို့ကို ပြုပြင်သည်ကိုကြည့်ရှုကြလော့။ သင်တို့သည်ဤ
အမှု၌အပြစ်ကင်းသည်ကိုအရာရာအားဖြင့် ထင်ရှားပြ
၁၁ ကြပြီ။ ထိုသို့နှင့်အညီ ငါသည်သင်တို့အားရေး၍ပေး
လိုက်သော အခါပြစ်မှားသောသူနှင့်ပြစ်မှားခြင်းခံရ
သောသူကိုသာသောကံ၍ရေးသည်မဟုတ်။ သင်တို့အ
ကျိုးကိုငါတို့သည်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ပြုချင်သော
စေတနာမိတ်ရှိကြောင်းကိုသင်တို့အားထင်ရှားစေခြင်း
၁၂ ငှါရေးသားသည်။ ထိုကြောင့်သင်တို့၏သက်သာခြင်း
အကြောင်းအားဖြင့် ငါတို့သည်လည်းသက်သာခြင်း
သို့ရောက်သည်သာမက။ တိတူ၏ဝမ်းမြောက်ခြင်း
အကြောင်းအားဖြင့်သာ၍အတ္တန်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ သင်
တို့ရှိသမျှသည်ထိုသူ၏မိတ်နှစ်လုံးကိုသက်သာဝမ်း
၁၃ မြောက်စေကြသည်ဖြစ်၍၊ အထက်ကငါသည်သင်တို့
ကိုအကြောင်းပြု၍ငါကြွားသောစကားကိုထိုသူအား
ပြောပြီးလျှင်ယခုရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။ ငါတို့သည်အ
ရာရာ၌သင်တို့အားဟုတ်မှန်စွာပြောသည်နည်းတူတိတူ
၁၄ ရှေ့၌ငါကြွားသောစကားသည်လည်းမှန်သောစကား
၁၅ ဖြစ်ကြောင်းထင်ရှား၏။ သင်တို့သည်ကြောက်ရွံ့တုန်
လှုပ်ခြင်းနှင့်သုကိုလက်ခံ၍နားထောင်ကြသည်ကိုသူ
သည်အောင်းစေ့သဖြင့်သင်တို့ကိုချစ်သနားခြင်းမေတ္တာ
၁၆ ကရုဏာမိတ်နှင့်အတ္တန်ပြည့်စုံ၏။ ငါသည်အရာရာ၌
သင်တို့ကိုယုံနိုင်သောကြောင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။

၁ ညီအစ်ကိုတို့။ ဘုရားသခင်သည်မာကောဒေါန်ပြည်
၂ ၌ရှိသောအသင်းတော်များတို့အားပြုတော်မူသောကျေး
ဇူးတော်အကြောင်းကိုငါတို့သည်သင်တို့အားကြားပြော
၃ ကြ၏။ ထိုအသင်းတော်တို့သည်ညည်းဆဲခြင်းအားဖြင့်
များစွာသောစုံစမ်းခြင်းကိုခံရသော်လည်းအတ္တန်ကြီးသော
ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်ဥစ္စာပြုန်းတီးသောဆင်းရဲခြင်း
အကြောင်းသည်သူတို့၏စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းစည်းမိမိ
၄ ကိုဖြစ်စေ၍ ကြွယ်ဝပြည့်စုံ၏။ အကြောင်းမူကား။ သူ
တို့သည်တတ်နိုင်သမျှထက်မက။ အလိုအလျောက်စွန့်
ကြွေးသောစေတနာမိတ်ရှိကြသည်ဟုငါသည်သက်
၅ သေခံ၏။ သူတို့အတ္တန်ဒါနကိုငါတို့သည်ယူ၍သူတို့နှင့်
ကူညီလျက်သန့်ရှင်းသူတို့အားလုပ်ကျွေးခြင်းအမှုကို
ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း။ သူတို့သည်တိုက်တွန်း
သွေးဆောင်သောစကားများအားဖြင့်ငါတို့ကိုတောင်း
၆ ပန်ကြ၏။ ထိုသို့ပြုကြသော်ငါတို့အောင်လင့်သည်အတိုင်း
ထက်မကပြု၍ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်အညီရှေ့
၇ ဦးစွာသခင်ဘုရား၌ရင်ငါတို့၌ရင်မိမိတို့ကိုမိမိတို့လူ
၈ ကြ၏။ ထိုကြောင့်တိတူသည်သင်တို့၌အဦးပြုနှင့်သက်
သို့ထိုအတ္တန်ကျေးဇူးကိုပြီးစီးစေမည်အကြောင်း။ ငါတို့
၉ သည်သုကိုတောင်းပန်ကြ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီသင်တို့
သည်ယုံကြည်ခြင်း။ တရားဟောခြင်း။ ညာဏ်ရှိခြင်း။
အမျိုးမျိုးသောသတိနှင့်ပြည့်စုံခြင်း။ ငါတို့ကိုချစ်ခြင်း
မှစသောအလုံးစုံတို့နှင့်ကြွယ်ဝပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ထို
ကျေးဇူးနှင့်လည်းကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်းဖြစ်စေတည်း။
၁၀ ၊ ထိုသို့ဆိုသော်ပညတ်အားဖြင့်ငါဆိုသည်မဟုတ်။ အချား
သောသူတို့၏ကျိုးစားအားထုတ်ခြင်းကိုအစွဲပြု၍သင်တို့
၏မေတ္တာသည်မှန်သည့်မှန်သည်ကိုစုံစမ်းသောအားဖြင့်
၁၁ ဆိုသတည်း။ အကြောင်းမူကား။ ငါတို့သည်သခင်ယေရှုခရစ်
သည်စည်းမိမိရှိသော်လည်းဆင်းရဲတော်မူခြင်းအား
ဖြင့်သင်တို့သည်စည်းမိမိရှိစေခြင်းငှါသင်တို့အတွက်
ကြောင့်ဆင်းရဲခြင်းကိုခံတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကို
သင်တို့ထိကြ၏။
၁၂ ဤအမှု၌ငါသည်ကိုယ်သဘောကိုပြ၏။ မနှင်ကပင်
အဦးပြုသည်သာမက။ စေတနာမိတ်နှင့်ပြည့်စုံသောသင်
တို့သည်ဤအမှုကိုပြီးစီးစေလျှင်သာ၍ကောင်းထိုမည်။
၁၃ ၊ သို့ဖြစ်၍အထက်ကစေတနာမိတ်ရှိသည်နှင့်အညီယခု
တွင်သင်တို့သည်တတ်နိုင်သည်အတိုင်းပြု၍ဤအမှုကို
၁၄ ပြီးစီးစေကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ စေတနာမိတ်

သည်အသင့်ရှိလျှင်မတတ်နိုင်သောအမှုကိုမထောက်ခံဘဲ
 တတ်နိုင်သော အမှုကိုထောက်ခံ၍နှစ်သက်တော်မူဖွယ်
 ၁၃ ဖြစ်၏။ ဤအမှုအရာ၌အချားသောသူတို့သည်ချစ်သာရ
 ၁၄ ၍သင်တို့သည်ဆင်းရဲစေခြင်းငှါငါအကြံရှိသည်မဟုတ်။
 ၁၅ ၊ ချားများရသောသူမပို။ နည်းနည်းရသောသူမလိုဟူ
 ၁၆ သောကျမ်းစကားနှင့်အညီ။ သူခြင်းတရားကိုထောက်ခံ၍
 ယခု၌သင်တို့၏စည်းစိမ်သည်သူတို့၏ဆင်းရဲကိုမစသ
 ဖြင့်၎င်းနောင်၌သူတို့၏စည်းစိမ်သည်သင်တို့၏ဆင်းရဲ
 ကိုမစသဖြင့်၎င်းအညီအမျှဖြစ်စေခြင်းငှါငါအကြံရှိ၏။
 ၁၈ ထိုသို့သင်တို့၏အကျိုးကိုပြုရချင်သောစေတနာ
 ၁၉ သောကျေးဇူးတော်ကြီးစွာပေး၏။ ထိုသူသည်ငါတို့ကို
 တွန်းသောစကားကိုနားထောင်သည်သာမက။ အတ္တန်
 စေတနာစိတ်အားကြီး၍သင်တို့ဆီသို့အလိုအလျောက်
 ၂၀ သွား၏။ ဇဝံဂေထိတရားကိုဟောပြော၍အသင်းတော်
 အပေါင်းတို့၌မျိုးမွန်ခြင်းကိုခံရသောညီကိုတိတုနှင့်
 ၂၁ အတူငါတို့စေလွှတ်ကြ၏။ ထိုညီမူကားသခင်ဘုရား၏
 ဂုဏ်အသရေတော်ကို၎င်းကိုယ်စေတနာစိတ်ကို၎င်းငါ
 တို့သည်ထင်ရှားစေ၍အသင်းတော်များ၏အလှူကျေး
 ဇူးကိုပြုရသည်အမှုမှာငါတို့နှင့်အတူသွားစေခြင်းငှါ
 အသင်းတော်တို့သည်ရှေးကောက်၍ခန့်ထားသောသူ
 ၂၂ ဖြစ်သတည်း။ ငါတို့သည်ထိုမျှားစွာသောအလှူကျေးဇူး
 ကိုပြုရရာတွင်အပြစ်တင်စရာအကြောင်းအလျှင်းမရှိစေ
 ၂၃ ခြင်းငှါသတိပြုကြ၏။ သခင်ဘုရားရှေ့တော်၌မက။
 လူတို့ရှေ့၌တင့်တယ်လျောက်ပတ်သောအကျင့်ကိုကြံ
 ၂၄ စည်ကြ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်နှင့်အတူအချားသောညီ
 ကိုစေလွှတ်ကြ၏။ ထိုညီမူကားငါတို့သည်အရာရာ၌
 အဖန်ဖန်စုံစပ်၍သိသည်အတိုင်းလုလုပြုသောသူဖြစ်၏။
 ယခု၌သင်တို့ကိုအတ္တန်ယုံသော့ကြောင့်သာ၍လုလုပြု၏။
 ၂၅ ၊ တိတုသည်အဘယ်သို့သောသူနည်းဟုတရံတဟောက်
 မေးလျှင်ငါ၏အပေါင်းအဖော်ဖြစ်၏။ သင်တို့အမှုကိုငါ
 နှင့်အတူဆောင်ရွက်သောသူလည်းဖြစ်၏။ အချားသော
 ညီအစ်ကိုတို့မူကားအဘယ်သို့သောသူနည်းဟုမေးလျှင်
 အသင်းတော်များ၏တမန်ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်၏ဘုန်း
 ၂၆ အသရေလည်းဖြစ်ကြ၏။ ထိုကြောင့်သင်တို့၏ချစ်ခြင်း
 မေတ္တာကို၎င်းငါတို့သည်သင်တို့ကြောင့်ငါကြွားခြင်းအ
 ကြောင်းကို၎င်းအသင်းတော်များမျက်မှောက်၌ထိုသူ
 တို့အားထင်ရှားစွာပြကြလော့။

၆ သန့်ရှင်းသူတို့ကိုလုပ်ကျွေးခြင်း၏အမှုအရာများ
 ၁ ကိုသင်တို့အားငါရေး၍ကြားလိုက်သော်အကျိုးမရှိ။ အ
 ကြောင်းမူကား။ သင်တို့၏စေတနာစိတ်ကိုငါသိ၏။ သင်
 တို့၌ရှိသောထိုစေတနာစိတ်ကိုငါငါကြွား၍အခါယ
 ပြည်သူပြည်သားတို့သည်မနှစ်ကပင်အသင့်ရှိကြပြီဟု
 မာကေဒေါနိလူတို့အားငါဆိုတတ်၏။ ထိုသို့သင်တို့စေ
 တနာစိတ်အားကြီးခြင်းအကြောင်းအရာသည်အများ
 ၂ သောသူတို့ကိုနှိုးဆော်တိုက်တွန်းလေပြီ။ သို့သော်လည်း
 ငါတို့သည်သင်တို့ကိုငါကြွားသောစကားသည်ဤအမှု
 ၃ အချည်းနှီးမဖြစ်စေဘဲထိုစကားနှင့်အညီသင်တို့သည်
 အသင့်ရှိစေခြင်းငှါညီအစ်ကိုအချို့တို့ကိုငါစေလွှတ်၏။
 ၄ ၊ သို့မဟုတ်။ မာကေဒေါနိလူတို့သည်ငါနှင့်အတူလာ၍
 သင်တို့သည်အသင့်မရှိကြသည်ကိုတွေ့လျှင်သင်တို့ရှက်
 ကြသိမ့်မည်ဟုမဆိုဘဲငါတို့သည်ရဲရင့်စွာငါကြွားခဲ့ပြီး
 ၅ သည်ကိုအရှက်ခံရကြသိမ့်မည်။ ထိုကြောင့်အထက်
 ကကြားပြောသောသင်တို့၏အလှူကျေးဇူးသည်အနိုင်
 အထက်လှူရသောဥစ္စာကဲ့သို့မဟုတ်။ အလှူကျေးဇူးကဲ့
 သို့အသင့်ရှိစေခြင်းငှါညီအစ်ကိုတို့သည်သင်တို့ဆီသို့
 အရင်သွားစေ၍ထိုအလှူကျေးဇူးကိုအရင်ပြည့်စုံစေ
 ခြင်းငှါငါသည်မတိုက်တွန်းဘဲမနေကောင်းဟုသဘော
 ရှိ၏။
 ၆ အနည်းငယ်သောမျိုးစေ့ကိုကြံသောသူသည်ပေး
 အနည်းငယ်သာရိတ်ရမည်။ များစွာကြံသောသူသည်
 ၇ များစွာရိတ်ရမည်ဟုမှတ်ကြလော့။ လူတိုင်းကိုယ်အလို
 အလျောက်လှူရ၏။ နှစ်မြောသောစိတ်နှင့်မလှူရ။ မလှူ
 ဘဲမနေရဟုစိတ်ထင်နှင့်မလှူရ။ အကြောင်းမူကား။ စေ
 တနာစိတ်နှင့်လှူသောသူကိုသာဘုရားသခင်နှင်လက်
 ၈ တော်မူ၏။ ကျမ်းစာလာသည်ကား။ သူသည်စွန့်ကြဲပြီ။
 ၉ ဆင်းရဲသောသူတို့အားပေးကပ်ပြီ။ သူ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်း
 သည်အစည်အမြဲတင်တတ်၏ဟုလာသည်နှင့်အညီသင်
 တို့သည်အရာရာ၌သုံးလောက်သောဥစ္စာအမျိုးမျိုးအစဉ်
 ရှိ၍ကောင်းသောအကျင့်အမျိုးမျိုးနှင့်အထူးသဖြင့်ပြည့်
 စုံမည်အကြောင်း။ အမျိုးစုံသောမင်္ဂလာကျေးဇူးနှင့်အ
 ထူးသဖြင့်ပြည့်စုံစေခြင်းငှါဘုရားသခင်တတ်နိုင်တော်မူ
 ၁၀ ၍။ မျိုးစေ့ကြံသောသူအားမျိုးစေ့ကို၎င်းအစာအာဟာ
 ရကို၎င်းပေးတော်မူသောသူသည်သင်တို့အားမျိုးစေ့ကို
 ပေး၍ပွားများစေတော်မူမည်။ သင်တို့၏ဖြောင့်မတ်ခြင်း
 ၁၁ ကိုလည်းကြွယ်ဝစေတော်မူမည်။ ထိုသို့သင်တို့သည်အ

တနာမိတ်နှင့်အမျိုးမျိုးသောစွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းအလို၌ အရာရာ၌ကြွယ်ဝခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ငါတို့အားဖြင့်တရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းစရာအကြောင်းရှိလိမ့်မည်။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ဤလုပ်ကျွေးခြင်းအမှုသည်သန့်ရှင်းသူတို့၏ဆင်းရဲခြင်းကိုမစသည်သာမက။

၁၂ တရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းစရာအကြောင်းအများနှင့်ပြည့်စုံလျက်ရှိ၏။ သင်တို့သည်ခရစ်တော်၏စံဂေဟိတရားအလိုသို့ထင်ရှားစွာလိုက်ခြင်းအရာကိုရင်ထိုင်သန့်ရှင်းသူတို့မှစသောလူအပေါင်းတို့အားကြည်ညိုသောစောနာမိတ်နှင့်စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းအရာကိုရင်သူတို့သည်အောင်းမေ့သောအခါ ဤလုပ်ကျွေးခြင်းအမှု၏လက္ခဏာသက်သေကိုထောက်၍ တရားသခင်၏

၁၄ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းတတ်ကြ၏။ သင်တို့၌ထူးမြတ်သောတရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုလည်းသူတို့သည်ထောက်လျှင်သင်တို့အဖို့အလိုငှါဆုတောင်း၍ အလွန်ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းမိတ်ရှိကြ၏။ ပြော၍မကုန်နိုင်သောတရားသခင်၏ဆုကျေးဇူးတော်ကိုအောင်းမေ့၍ချီးမွမ်းခြင်းရှိစေသတည်း။

၁၀ သင်တို့၏မျက်မှောက်၌ရှိသောချမ်းခြင်း။ မျက်ကွယ်၌သင်တို့အမှုကိုစီရင်၍ရေငံခြင်းရှိသောငါပေါလုသည်ခရစ်တော်၏နူးညံ့သိမ်မွေ့ဖြည်းညှင်းတော်မူခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍သင်တို့ကိုတောင်းပန်ပါ၏။ ငါတို့သည်ဇာတိပကတိအလိုသို့လိုက်၍ကျင့်သောသူဖြစ်ကြသည်ဟုထင်မှတ်သောသူတို့အားငါကြံစည်သောရေငံခြင်းအတိုင်းသင်တို့ဆီသို့ရောက်လာသောအခါထိုမျှလောက်ရဲရင့်ခြင်းမရှိမည်အကြောင်းငါတောင်းပန်ပါ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါတို့သည်လူဇာတိ၌ကျင်လည်သော်လည်းဇာတိပကတိအလိုသို့လိုက်၍စစ်တိုက်ကြသည်မဟုတ်။ ငါတို့စစ်တိုက်၍သုံးစွဲသောလက်နက်သည်ဇာတိပကတိသက်နက်မဟုတ်။ တရားသခင်၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့်မြို့ရိုးမြို့ပြတို့ကိုဖြိုဖျက်နိုင်သောလက်နက်ဖြစ်၏။ ထိုလက်နက်အားဖြင့်လူတို့၏အကြံအစဉ်တို့ကိုရင်တရားသခင်ကိုသိသောပညာကိုဆီးတားသောမာန်မာနရှိသမျှတို့ကိုရင်နှိမ့်ချမှောက်လှန်၍ခပ်သိမ်းသောမိတ်တို့ကိုဖပ်သွားချုပ်ထားလျက်ခရစ်တော်၏စကားကိုနားထောင်စေကြ၏။ သင်တို့၏နားထောင်ခြင်းအမှုသည်ပြည့်စုံပြီးမှနားမထောင်ဘဲနေသောသူအပေါင်းတို့ကိုဒါဏ်ပေးခြင်းငှါငါတို့သည်အသင့်ရှိကြ၏။

၁ မျက်နှာကိုသာကြည့်မှတ်ကြသလော။ အကြင်သူကငါသည်ခရစ်တော်၏လူဖြစ်သည်ဟုမိမိ၌စွဲလမ်းခြင်းရှိ၏။ ထိုသူသည်ခရစ်တော်၏လူဖြစ်သကဲ့သို့ငါတို့လည်းခရစ်တော်၏လူဖြစ်ကြောင်းကိုတဖန်အထိုအလျောက်ဆင်ချင်သိမှတ်စေ။ သင်တို့ကိုပယ်ရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းအလိုငှါမဟုတ်။ တည်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါသခင်တရားသည်ငါတို့၌အပ်ပေးတော်မူသောတန်ခိုးကိုငါသည်သာ၍ငါကြွားသော်လည်းရှက်ကြောက်စရာအကြောင်းမရှိ။ ငါရေး၍ပေးလိုက်သောစာအားဖြင့်သာ

၁၀ သင်တို့ကိုချမ်းချောက်သကဲ့သို့ငါမပြုလို။ အကြောင်းမူကား။ ထိုသူ၏စာသည်လေးလံသောစာ။ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသောစာဖြစ်၏။ ကိုယ်တိုင်ရှိလျှင်မူကားသတ္တိမရှိသောသူ။ အချည်းနှီးသောစကားကိုပြောသောသူဖြစ်သည်ဟုဆိုတတ်သောသူရှိ၏။ ငါတို့သည်ကိုယ်တိုင်မရှိ၍စာ၌ပါသောစကားအားဖြင့်ဖြစ်သကဲ့သို့ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက်ရှိသောအခါအမှုအားဖြင့်ဖြစ်သိမ့်မည်ဟုထိုသူသည်ဆင်ချင်သိမှတ်စေ။

၁၂ ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမွမ်းသောသူတို့နှင့်ရေတွက်ဝင်ခြင်းကိုရင်ပြိုင်နှိုင်းခြင်းကိုရင်ငါတို့မပြုဝံ့။ ထိုသူတို့သည်အချင်းချင်းတယောက်နှင့်တယောက်ခိုင်းနှိုင်းခြင်း။ ပြိုင်နှိုင်းခြင်းကိုပြု၍ပညာမဲ့ဖြစ်ကြ၏။ ထိုမှတပါး။ ကိုယ်ငန်းကိုယ်တာကိုလွန်ကျူး၍ပြုသောအမှုအရာကိုငါတို့ငါကြွားခြင်းမရှိဝံ့။ တရားသခင်ဝေငှတော်မူသောအခန်းအတာ၏အတိုင်းအရှည်အတွင်းတွင်ပြုသောအရာကိုသာငါကြွားခြင်းရှိဝံ့၏။ ထိုအတိုင်းအရှည်သည်သင်တို့တိုင်အောင်ပင်မီသတည်း။ သင်တို့တိုင်အောင်မမီလျှင်

၁၄ ငါတို့သည်လွန်ကျူး၍ပြုကြသည်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား။ ခရစ်တော်၏စံဂေဟိတရားကိုဟောပြော၍သင်တို့ရှိရာသို့တိုင်အောင်ရောက်ကြပြီ။ ငါတို့သည်ကိုယ်ငန်းကိုယ်တာကိုလွန်ကျူး၍သူတပါးအလုပ်ထဲသို့ဝင်ခြင်းကြောင့်ငါကြွားလေ့ရှိကြသည်မဟုတ်။ ထိုသို့သုငန်းသုတာအတွင်းတွင်ပြင်ဆင်ပြီးသောအမှုအရာကိုငါကြွားခြင်းမရှိဘဲသင်တို့ပြည်တဖက်သို့ကူး၍စံဂေဟိတရားကိုဟောပြောရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါသင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းပါရမီရင့်ပြီးမှငါတို့၏အခန်းအတာသည်

၁၂ အလွန်ကျယ်ဝန်းမည်ဟုမျှော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ငါကြွားသောသူမည်သည်ကားသခင်တရား၌သာငါကြွားစေ။ အကြောင်းမူကား။ ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမွမ်းသောသူသည်ဝန်ခံတော်မူသောသူဖြစ်သည်မဟုတ်။ သခင်တရား

ချီးမွန်တော်မူခြင်းကိုခံရသောသူသာလျှင်ဝန်ခံတော်မူသောသူဖြစ်သတည်း။

၁၁

၁ ငါရိုက်မဲသောအဖြစ်ကိုသင်တို့သည်ခဏသည်းခံစေခြင်းငှါငါအလိုရှိ၏။ ခဏသည်းခံကြပါလော့။ အကြောင်းမူကား။ ငါသည်သင်တို့ကိုသိလွှင့်ပြည့်စုံသောသတို့သွီးကညာကဲ့သို့ခရစ်တော်အားဆက်အံ့သောငှါသင်တို့ကိုလင်တဦးနှင့်ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းပြီးသောကြောင့်တရားသခင်၏အလိုတော်အတိုင်းစိုးရိမ်သော
၂ စိတ်နှင့်သင်တို့ကိုစောင့်ရှောက်လျက်နေ၏။ မြွေသည်မိမိပရိယာယ်အားဖြင့်ဝေကိုတည့်စားသကဲ့သို့သင်တို့သည်စိတ်ဆွေးမြွေယိုယွင်း၍ခရစ်တော်ကိုအကြွင်းမဲ့ချစ်သောစိတ်ပျောက်မည်ဟုစိုးရိမ်ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့ရှိရာသို့ရောက်လာသောသူသည်ငါတို့မဟောမပြောသေးသောယေရှုတပါးကိုဟောပြောသော်ငှါသင်တို့သည်မခံရသေးသောဝိညာဉ်တော်တပါးကိုခံရသော်ငှါနားမထောင်သေးသောဝေဂေလိတရားစကားကိုနားထောင်သော်ငှါထိုသူကိုသည်းခံကောင်း၏။

၃ ငါသည်အကြီးဆုံးသောတမန်တော်အောက်အလျှင်းမယုတ်သည်ကိုငါသဘောရှိ၏။ စကားအားဖြင့်လူရိုင်းဟုတ်သော်လည်းပညာအားဖြင့်လူရိုင်းမဟုတ်။ သင်တို့တွင်အရာရာ၌ငါတို့သည်အစဉ်ကိုယ်ကိုကိုယ်ထင်ရှားစွာပြကြပြီ။ သင်တို့ကိုချီးမြှောက်ခြင်းငှါကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချလျက်ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းကိုမခံဘဲသင်တို့အားတရားသခင်၏ဝေဂေလိတရားကိုဟောပြောသည်
၄ အရာမှာငါသည်အပြစ်ရှိသလော။ သင်တို့အမှုကိုဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း။ အချားသောအသင်းတော်များပေးသောစရိတ်ကိုငါခံ၍သူတို့ကိုလူယုရုသို့ရောက်လေပြီ
၅ တကား။ သင်တို့နှင့်အတူရှိနေ၍တစ်တစ်ခုကိုလိုသောအခါအဘယ်သူကိုမျှငါမနှောင့်ရှက်။ အကြောင်းမူကား။ မာကေဒေါနိုပြည်ကလာသောညီအစ်ကိုတို့သည်ငါလိုသမျှကိုပေးကြ၏။ သင်တို့ကိုအလျှင်းမနှောင့်ရှက်ဘဲသ
၆ တိနှင့်နေခဲ့ပြီ။ နောင်၌လည်းသတိနှင့်နေဦးမည်။ ခရစ်တော်၏သစ္စာတရားသည်ငါ၌ရှိသည်ဖြစ်၍အခါယပြည်များတို့၌၍သို့ငါဝါကြွားသည်အမှုကိုအဘယ်သူမျှမ
၇ ဆီးတားရ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ သင်တို့ကိုငါမချစ်သလော။ တရားသခင်သိတော်မူ၏။

၈ အခွင့်ရလိုသောသူတို့သည်အခွင့်မရစေခြင်းငှါငါဝါကြွားခြင်းအရာ၌သူတို့သည်ငါကဲ့သို့ထင်ရှားစွာဖြစ်

စေခြင်းငှါငါပြုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်းအစဉ်ပြုဦးမည်။
၁၃ အကြောင်းမူကား။ ထိုသူတို့သည်မိစ္ဆာတမန်တော်ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်၏တမန်ဖြစ်ရောင်ဆောင်၍တည့်
၁၄ ပျားတတ်သောအမှုတောင့်ဖြစ်ကြ၏။ ဤအမှုသည်အံ့ကြော့ဖွယ်ဖြစ်သည်မဟုတ်။ စာတန်ပင်လျှင်လင်းသော
၁၅ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်ရောင်ဆောင်တတ်၏။ သို့ဖြစ်၍သူ၏ဆရာတို့သည်လည်းပြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုဟောသောဆရာဖြစ်ရောင်ဆောင်လျှင်အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိသနည်း။ သူတို့သည်ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်အတိုင်း
၁၆ နောက်ဆုံး၌အကျိုးအပြစ်ကိုခံရကြလတံ့။ တဖန်ငါဆိုသည်ကား။ ငါကိုသူရူးဖြစ်သည်ဟုအဘယ်သူမျှမထင်စေနှင့်။ သို့မဟုတ်။ ငါဝါကြွားစရာအခွင့်အနည်းငယ်ရှိ
၁၇ စေခြင်းငှါငါသူရူးကဲ့သို့ဖြစ်၍သည်းခံကြလော့။ ဤသို့ငါပြောသောစကားမှာသခင်တရား၏နည်းတူငါပြောသည်မဟုတ်။ သူရူးကဲ့သို့ရဲရင့်စွာဝါကြွားလျက်ပြောဆို၏။

၁၈ လူများတို့သည်လောကီအခြင်းအရာ၌ဝါကြွားသော
၁၉ ကြောင့်ငါသည်လည်းဝါကြွားရ၏။ သင်တို့သည်လိမ္မာသောသူဖြစ်သောကြောင့်သူရူးတို့ကိုစေတနာစိတ်နှင့်
၂၀ သည်းခံကြ၏။ သူတပါးသည်သင်တို့ကိုကျွန်ခံစေခြင်း။ ရောင်း၍စားခြင်း။ ဥစ္စာကိုလုယူခြင်း။ ရန်တွေ့ခြင်း။ ပါးပုတ်ခြင်းကိုပြုလျှင်သင်တို့သည်သည်းခံကြ၏။ ငါတို့သည်အစွမ်းသတ္တိမရှိဟုကဲ့ရဲခြင်းကိုအမှတ်ပြု၍ငါပြော၏။ အကြင်အရာကိုသူတပါးမှီခို၍ရဲရင့်၏။ ထိုအရာကို
၂၁ ငါမှီခို၍ရဲရင့်ခြင်းရှိ၏ဟုသူရူးကဲ့သို့ငါဆို၏။ သူတို့သည်ဟောပြုလျှင်ဖြစ်ကြသလော။ ငါသည်လည်းဖြစ်၏။ သူတို့သည်အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်ကြသလော။ ငါသည်လည်းဖြစ်၏။ သူတို့သည်ခရစ်တော်၏ဓမ္မဆရာဖြစ်ကြသလော။ ငါသည်အထူးသဖြင့်ဖြစ်၏ဟုသူရူးကဲ့သို့ဆိုရ၏။ ပင်ပန်းစွာအမှုကိုအထူးသဖြင့်ဆောင်ရွက်သောသူ။ ရိုက်ပုတ်ခြင်း။ ထောင်ထဲ၌သွတ်တားခြင်းကိုအထူးသဖြင့်ခံရသောသူ။ သေဘေးနှင့်အကြိမ်ကြိမ်တွေ့ကြုံသောသူဖြစ်၏။ ငါးကြိမ်မြောက်အောင်ယူလေ့ရှိလက်တွင်ဒါဏ်ချက်လေးဆယ်တရယုတ်ငါခံခဲ့ရပြီ။ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်ကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက်ခြင်းကိုငါခံရပြီ။ ခံနိုင်ခြင်းမရှိသောကြောင့်
၂၂ ခံနိုင်ခြင်းမရှိသောကြောင့်ခံရပြီ။ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်သဘောပျက်ခြင်းကိုခံရပြီ။ တနေ့နှင့်တည့်ညပတ်လုံး
၂၃ ပင်လယ်ထဲမှာနေရပြီ။ အကြိမ်ကြိမ်သေစာရှိဖွင့်လှည့်

ပြုမြင်ကိုကူးသောဘေး။ခင်းမြတ်ကိုသောဘေး။အမျိုး
သားချင်းပြုသောဘေး။တပါးအမျိုးသားပြုသောဘေး။မြို့
ရွာနှစ်ခုချက်သောဘေး။တောနှစ်ခုချက်သောဘေး။ပင်
လယ်ဘေး။ညီအစ်ကိုဖြစ်ရောင်ဆောင်သောသူတို့ပြု
၂၇ သောဘေး။ဤဘေးများကိုငါတွေ့ခဲ့ပြီ။ပင်ပန်းစွာအမှု
ဆောင်ရွက်ခြင်း။အကြိမ်များစွာမဆင်ဘဲစောင့်နေခြင်း။
မွတ်သိပ်ခြင်း။ရေငတ်ခြင်း။အကြိမ်ကြိမ်အစာရှောင်
ခြင်း။အချစ်အအေးခံရခြင်း။အဝတ်အချဉ်းစည်းရှိခြင်း။
ဤဆင်းရဲခြင်းများကိုငါခံခဲ့ပြီ။

၂၈ . ထိုအပမူမှတစ်ပါး။အသင်းတော်အပေါင်းတို့ကိုစိုး
ရိမ်သောစိတ်နှင့်ကြည့်ရှုပြုစု၍နေ့တိုင်းအစဉ်နှောင့်
၂၉ ရှက်ခြင်းကိုငါခံရ၏။ငါမခွဲခံရဘဲအဘယ်သူ့နှစ်ရိသ
နည်း။ငါသည်စိတ်မပူပန်ဘဲအဘယ်သူဖောက်ပြန်သ
၃၀ နည်း။ငါသည်မဝါကြွားဘဲမနေရသည်မှန်လျှင်ကိုယ်
ခွဲခံရသောအဖြစ်ကိုသာအကြောင်းပြု၍ဝါကြွားမည်။
၃၁ ငါသည်မုသာမပြောသည်ကိုထာဝရမင်္ဂလာရှိတော်မူ
သောငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏မည်းတော်တရားသခင်
သိတော်မူ၏။

၃၂ အမာသက်ရှိ၌အရေတမင်းကြီးခန့်သားသောမြို့ဝန်
သည်ငါ့ကိုဖမ်းဆီးခြင်းငှါအလိုရှိ၍အမာသက်ရှိကိုစောင့်
၃၃ စည်တွင်။တပည့်တော်တို့သည်ငါ့ကိုတောင်း၌ထည့်ပြီး
လျှင်ပြတင်းပေါက်မှထုတ်၍မြို့ရိုးအပေါ်ကလျှော့ချသ
ဖြင့်ဆို၍ဝန်လက်မှတ်ငါ့ပြေး၍လွတ်ရ၏။

၁၂

၁ ငါသည်ဝါကြွားခြင်းကိုမပြုသင့်လျှင်သခင်တရား
ပြတော်မူသော။ထူးဆန်းသောရူပါရုံနှင့်ဗျာဒိတ်တော်
၂ များကိုတဖန်ပြောဦးမည်။တဆယ်လေးနှစ်အထက်က
ခရစ်တော်၏ဘဝညွှန်ပြသောလူတစ်ယောက်ကိုတတိယ
ကောင်းကင်သို့တိုင်အောင်ချီဆောင်သည်အကြောင်း
ကိုငါသိ၏။ထိုအခါသူ၏ကိုယ်ခန္ဓာပါသည်မပါသည်ကို
၃ ငါမသိ။တရားသခင်သိတော်မူ၏။ထိုသူသည်ပရီးသု
၄ ဘုံသို့ချီဆောင်ခြင်းကိုခံရ၍လူမပြောအပ်မပြောနိုင်
သောစကားကိုကြားသည်အကြောင်းကိုငါသိ၏။ထိုအ
ခါကိုယ်ခန္ဓာပါသည်မပါသည်ကိုငါမသိ။တရားသခင်
၅ သိတော်မူ၏။ထိုသို့သောသူကိုဝါကြွားမည်။ခွဲခံရအား
၆ နည်းခြင်းမှတစ်ပါးကိုယ်ရုဏ်ကိုမဝါကြွား။ဝါကြွား
ခြင်းငှါအလိုရှိလျှင်လည်းသူရူးဖြစ်သည်မဟုတ်။အ
ကြောင်းမူကား။ငါသည်ဟုတ်မှန်စွာပြောတတ်၏။တစုံ
တသက်သေသောသူသည်ငါ့ကိုမြင်သည်ထက်။ငါသိ

တင်းကိုကြားသည်ထက်ငါ့ကိုသာ၍မထင်စေခြင်းငှါ
၇ ငါမပြောဘဲနေ၏။ငါခံရသောဗျာဒိတ်တော်အထွန်ထူး
မြတ်၍ငါသည်ထောင်ထွားသောစိတ်မရှိစေခြင်းငှါငါ့ကို
ဒါကံခတ်သောစာတန်၏တမန်တည်းဟူသောငါ့ကိုယ်၌
၈ ရူးသောဆူးကိုပေးတော်မူ၏။ထိုဆင်းရဲခြင်းနှင့်ကင်း
လွတ်မည်အကြောင်း။သုံးကြိမ်မြောက်အောင်သခင်
၉ တရားကိုငါဆုတောင်း၍အသနားတော်ခံပြီးလျှင်။င
ကျေးဇူးသည်သင့်အဖို့လောက်ပေ၏။ငါ့စာနိဒါးသည်
အားနည်းခြင်းအဖြစ်၌ရဲလတ်တတ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
ထိုကြောင့်ခရစ်တော်၏တန်ခိုးသည်ငါ့အပေါ်၌ကိုး
ဝပ်မည်အကြောင်း။ငါ့ကိုယ်၌အားနည်းခြင်းအဖြစ်ကို
ဝမ်မြောက်သောစိတ်နှင့်ဝါကြွားခြင်းငှါသာ၍ငါ
၁၀ အလိုရှိ၏။သို့ဖြစ်၍ခရစ်တော်ကြောင့်ခံရသောအား
နည်းခြင်း။ကဲ့ရဲ့ခြင်း။ဆင်းရဲခြင်း။ညည်းဆဲနှိပ်စက်
ခြင်း။ကြပ်တည်းစွာသောဒုက္ခဝေဒနာခံခြင်းတို့ကိုငါနှစ်
သက်၏။အကြောင်းမူကား။ငါသည်အားနည်းသောအခါ
၁၁ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံလျက်ရှိ၏။ငါသည်ဝါကြွားတတ်သော
သူရူးဖြစ်သလော။ထိုသို့ဖြစ်လျှင်သင်တို့သည်ငါ့ကိုအ
နိုင်အထက်ဖြစ်စေကြပြီ။အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။
သင်တို့ကိုးစွမ်းခြင်းကိုငါခံသင့်၏။ငါသည်ဘာမျှမဟုတ်
သော်လည်းအကြီးဆုံးသောတမန်တော်အောက်အ
၁၂ လျှင်းမဟုတ်မည်။အကယ်စင်စစ်သည်းခံခြင်းနှင့်တ
ကွန်ဒိတ်လက္ခဏာအံ့ဖွယ်သောအမှု။ထူးဆန်းသောတန်
ခိုးများအားဖြင့်တမန်တော်၏လက္ခဏာတို့ကိုသင်တို့
၁၃ တွင်ထင်ရှားစွာပြုပြီ။ငါသည်သင်တို့ကိုမနှောင့်ရှက်
သောအရာတရားကိုထားလျှင်သင်တို့သည်အချားသော
အသင်းတော်ထက်အဘယ်သို့ယုတ်ညံ့သနည်း။ထိုသို့ငါ
၁၄ ပြစ်မှားသောအပြစ်ကိုသည်းခံကြလော့။ဤတတိယ
အကြိမ်သင်တို့ဆီသို့သွားခြင်းငှါငါသည်အသင့်ရှိ၏။
သင်တို့ကိုနှောင့်ရှက်မည်ဟုအကြံမရှိ။သင်တို့ဥစ္စာကို
ငါရှာသည်မဟုတ်။သင်တို့ကိုသာရှာ၏။သားထိုးတို့
သည်မိဘအတွက်ဥစ္စာကိုဆည်းဖူးရသည်မဟုတ်။မိဘ
၁၅ တို့သည်သားထိုးတို့အတွက်ဆည်းဖူးရ၏။ငါသည်
သင်တို့ကိုချစ်ခြင်းမေတ္တာစိတ်တိုးပွားသည်အတိုင်း
သင်တို့သည်ငါ့ကိုချစ်ခြင်းမေတ္တာစိတ်ဆုတ်ယုတ်သော်
လည်းသင်တို့စိတ်ဝိညာဉ်၏အကျိုးအထိငါသည်ကိုယ်
ဥစ္စာကိုငှင်ကိုယ်ကိုငှင်ကုန်စေခြင်းငှါအထွန်စေတနာ
ရှိ၏။

၁၆ သင်တို့ကိုငါမနှောင့်ရှက်သည်မှန်စေတော့။သို့

သော်လည်းသိမ္မာသောသူဖြစ်၍ပရိယာဟ်အားဖြင့်သင်
 ၁၇ တို့ကိုဖမ်းဆီးပြီဟုဆိုလျှင်၊ တစုံတယောက်သောသူကို
 သင်တို့ဆီသို့သေတ္တတံ၌သင်တို့၏ဥစ္စာကိုပရိယာဟ်အား
 ၁၈ ဖြင့်ငါယူသလော။ တိတုသည်သင်တို့ဆီသို့သွားမည်
 အကြောင်းငါတောင်းပန်၍သွားတကွအချားသောညီ
 တယောက်ကိုစေလွှတ်၏။ တိတုသည်ပရိယာဟ်အား
 ဖြင့်သင်တို့၏ဥစ္စာကိုယူသလော။ ငါတို့သည်မိတ်သဘော
 ချင်းတူ၍ကျင့်ကြသည်မဟုတ်လော။ တလမ်တည်းလိုက်
 ကြသည်မဟုတ်လော။

၁၉ တဖန်အံ့။ ငါတို့သည်သင်တို့၏နှုတ်အပြစ်ပြေရာ
 စကားကိုပြောသည်ဟုထင်ကြသလော။ ခရစ်တော်ကို
 သောက်၍တရားသခင်ရှေ့၌ငါတို့ပြောကြ၏။ ချစ်သူတို့။
 ငါတို့ပြုသမျှမှာသင်တို့ကိုတည်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါ
 ၂၀ ပြုကြ၏။ ငါရောက်လာသောအခါသင်တို့သည်ငါနှစ်
 သက်သောသူမဖြစ်။ ငါသည်လည်းသင်တို့မနှစ်သက်
 သောသူဖြစ်မည်ဟူ၍သင်တို့၏ရန်တွေ့ခြင်း။ ဂုဏ်ပြု
 ခြင်း။ အမျှက်ထွက်ခြင်း။ ညှင်းချခြင်း။ သူအသေရေကိုရှုတ်
 ချခြင်း။ ချောစားခြင်း။ မာနထောင်လွှားခြင်း။ အချင်း
 ၂၁ ချင်းအမှုလုပ်ခြင်းဖြစ်မည်ဟူ၍သင်။ အထက်ကပြစ်မှား
 ၍ညှပ်ညှူးစွာကျင့်ခြင်း။ မတရားသောမေ့ရန်မှတ်ခြင်း။
 ကိလေသာလွန်ကျူးခြင်းအမှုတို့ကိုပြုမိ၍ယခုပိုင်
 အောင်နောင်တမရသောသူအများကြောင့်ငါမိတ်မသာ
 ညည်းတွားရသဖြင့်သင်တို့၏နှုတ်တရားသခင်သည်ကို
 နှိမ့်ချတော်မူမည်ဟူ၍သင်တို့၏ရန်တွေ့ခြင်းရှိ၏။

၂၂ ဤတတိယအကြိမ်တွင်သင်တို့ဆီသို့ငါလာမည်ဖြစ်၍
 သက်သေခံနှစ်ဦး။ သုံးဦးအားဖြင့်စကားရှိသမျှတို့သည်
 ၂ တည်ရလိမ့်မည်။ တဖန်ငါရောက်လာလျှင်သင်တို့ကိုမ
 သနားရဟုပြစ်မှားသောသူမှစ၍ကြွင်းသောသူအပေါင်း
 တို့အားအထက်ကငါပြောသည်သာမက။ ယခုပင်သင်
 ၂၃ နှင့်အတူမရှိသော်လည်းတဖန်ရှိဘိသကဲ့သို့ငါပြော
 နှင့်၏။ သင်တို့တွင်အားနည်းတော်မူ။ အားကြီးတော်မူ
 သောခရစ်တော်သည်ငါနှိပ်နင်းတော်မူခြင်းသက်
 သေကိုသင်တို့သည်ရှာသောကြောင့်ငါရောက်လာသော
 ၂၄ အခါမသနားရ။ အကြောင်းမူကား။ ထိုခရစ်တော်သည်
 အားနည်းခြင်းနှင့်လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာအသေခံသော်
 လည်းတရားသခင်၏တန်ခိုးတော်နှင့်အသက်ရှင်တော်

မူ၏။ ငါတို့သည်လည်းခရစ်တော်၏နည်းတူအားနည်း
 သော်လည်းသင်တို့တွင်ပြသောတရားသခင်၏တန်ခိုး
 တော်အားဖြင့်ခရစ်တော်နှင့်အတူအသက်ရှင်ခြင်းရှိကြ
 ၁ လိမ့်မည်။ သင်တို့သည်ယုံကြည်ခြင်း၌တည်သလော။
 မတည်သောဟုကိုယ်ကိုယ်စစ်ကြောကြလော့။ ကိုယ်
 ကိုကိုယ်စုံစစ်ကြလော့။ အစစ်မခံနိုင်သောသူမမှန်လျှင်
 ယေရှုခရစ်သည်သင်တို့၌တည်တော်မူသည်ဟုကိုယ်
 ၆ အကြောင်းကိုကိုယ်စစ်ကြသလော။ ငါတို့သည်အစစ်
 ခံနိုင်သောသူဖြစ်သည်ကိုသင်တို့ထိကြစိမ့်မည်ဟုငါ
 ၇ ထင်မှတ်မျှော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ ငါတို့သည်အစစ်ခံနိုင်
 ကြောင်းကိုသင်ရှားစေခြင်းငှါငါအလိုရှိသည်မဟုတ်။
 အစစ်မခံနိုင်သောသူကဲ့သို့သင်သော်လည်းသင်တို့သည်
 ကောင်းမွန်စွာကျင့်စေခြင်းငှါမကောင်းသောအကျင့်
 တစုံတရာကိုမျှမကျင့်မည်အကြောင်း။ ငါသည်တရားသ
 ၈ ခင်ကိုဆုတောင်းပဌနပြု၏။ ငါတို့သည်သမ္မာတရား
 ၉ ကိုဆီးတားခြင်းငှါအလျှင်းမတတ်နိုင်ကြ။ သမ္မာတရား
 တက်၌နေ၍သာတတ်နိုင်ကြ၏။ ငါတို့သည်အားနည်း၍
 သင်တို့သည်အားကြီးသောအခါငါတို့သင့်ပစ်မြောက်
 ခြင်းရှိကြ၏။ သင်တို့သည်စုံလင်မည်အကြောင်းကိုသာ
 ၁၀ အလိုရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်ပယ်ရှင်းပျက်ဆီးခြင်းအလို
 ငှါမဟုတ်။ တည်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါသခင်တရားသည်
 ငါနှိပ်ပေးတော်မူသောတန်ခိုးရှိသည်အတိုင်းငါသည်
 ရောက်လာသောအခါပြင်းစွာသောဒဏ်ကိုပေးလို၍
 ယခုပင်သင်တို့နှင့်ကွာဝေးသောသင်ကာလ၌ငါရေး
 လိုက်၏။
 ၁၁ ကြွင်းသေးသောစကားဟူမူကား။ ညီအစ်ကိုတို့။
 သင်တို့နှစ်ဦးလုံးပါစေသော။ စုံလင်ခြင်း။ သက်သာဝပ်
 မြောက်ခြင်းရှိကြလော့။ မိတ်တညီတညွတ်တည်းဖြစ်၍
 အချင်းချင်းအသင့်အတင့်နေကြလော့။ ထို့ပြင်၍အညွှတ်
 ကိုသင်အသင့်အတင့်နေခြင်းချစ်သာကိုသင်ပေးတော်မူ
 သောတရားသခင်သည်သင်တို့နှင့်အတူရှိနေတော်မူလ
 ၁၂ တံ့။ အချင်းချင်းတယောက်ကိုတယောက်သန့်ရှင်း
 ၁၃ သောနှစ်ခြင်းနှင့်နှုတ်ဆက်ကြလော့။ သန့်ရှင်းသူအ
 ၁၄ ပေါင်းတို့သည်သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။ သခင်ယေ
 ရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်ငှါတရားသခင်၏အတ္တာတော်
 ငှါသန့်ရှင်းသောမိညည်တော်၏မိသားစုဟာယတော်ငှါ
 သင်တို့အပေါင်း၌ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ကောရိန္တုတြဝါဒစာဒုတိယစောင်ပြီး၏။

၁ လူနှင့်မစပ်ဆိုင်။လူ၏အခွင့်မရှိဘဲလျက်ယေရှုခရစ်
၏အခွင့်နှင့်၎င်းထိုသခင်ကိုသေခြင်းမှထမြောက်စေ
တော်မူသောခမည်းတော်ဘုရားသခင်၏အခွင့်နှင့်၎င်း
၂ တမန်တော်ဖြစ်သောငါပေါလုမှစ၍၊ငယ်မှာရှိသောညီ
အစ်ကိုအပေါင်းတို့သည်ဂလာတိပြည်ရှိသောအသင်း
၃ တော်များကိုကြားလိုက်ပါ၏။သခင်ယေရှုခရစ်နှင့်
ခမည်းတော်ဘုရားထံတော်ကကျေးဇူးတော်နှင့်ညီမိ
၄ သက်ခြင်းသည်သင်တို့ရှိပါစေသော။ထိုသခင်သည်
ငါတို့အဖတည်းဟူသောဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်
အညီဆိုးညစ်သောဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှငါတို့ကိုကယ်နှုတ်
ခြင်းငှါငါတို့အပြစ်ကြောင့်ကိုယ်ကိုယ်အပ်ပေးတော်
မူ၏။ထိုဘုရားသခင်သည်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ဘုန်း
ကြီးတော်မူစေသတည်း။အာမင်။
၆ ခရစ်တော်၏ကျေးဇူးအားဖြင့်သင်တို့ကိုခေါ်တော်မူ
သောသူနှင့်ဤမျှသောကံမြန်မြန်ခွာ၍သင်တို့သည်အချား
သောဝံ့ဂေဟိတရားကိုခံယူကြသောကြောင့်ငါသည်အံ့
၇ ကြောခြင်းရှိ၏။ထိုဝံ့ဂေဟိတရားသည်ဝံ့ဂေဟိတရား
မဟုတ်။သင်တို့ကိုနှောင့်နှေး၍ခရစ်တော်၏ဝံ့ဂေဟိ
၈ တရားကိုမှောက်ဖန်ချင်သောသူအမျိုးရှိကြ၏။သို့သော်
လည်းသင်တို့အားငါတို့ဟောပြောသောဝံ့ဂေဟိတရား
မှတစ်ပါးအချားသောဝံ့ဂေဟိတရားကိုငါတို့သည်ဟော
ပြောသော်၎င်းကောင်းကင်ဘုံမှလာသောကောင်းကင်
တမန်ဟောပြောသော်၎င်းဟောပြောသောသူသည်ကျန်
၉ တော်မူခြင်းကိုခံစေ။တဖန်တုံ။သင်တို့ခံယူပြီးသော
ဝံ့ဂေဟိတရားမှတစ်ပါးအချားသောဝံ့ဂေဟိတရားကို
တစုံတယောက်သောသူဟောပြောလျှင်ထိုသူသည်
ကျန်တော်မူခြင်းကိုခံစေဟုငါတို့ဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း
၁၀ ယခုငါထပ်၍ဆိုသေး၏။အကြောင်းမူကား။ယခုတွင်
ငါသည်လူ၏အလိုသို့လိုက်သလော။ဘုရားသခင်၏အ
လိုတော်သို့လိုက်သလော။လူတို့စိတ်ကိုနူးညှတ်စေခြင်း
ငှါရှာကြံသလော။လူတို့စိတ်ကိုနူးညှတ်စေခြင်းငှါရှာကြံ
သေးလျှင်ခရစ်တော်၏အစေခံကျွန်မဟုတ်ပြီ။
၁၁ ညီအစ်ကိုတို့။ငါဟောပြောသောဝံ့ဂေဟိတရားသည်

၁ လူတို့၏တရားမဟုတ်။လူထံမှာငါခံရသည်မဟုတ်။
ယေရှုခရစ်၏ဗျာဒိတ်တော်မှတစ်ပါးအချားသောဥပဒေသ
ကိုငါမခံသည်အကြောင်းကိုသင်တို့အားငါကြားလိုက်
၂ ရ၏။အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။အထက်ကယုဒဘာ
သာနှင့်နေ၍ငါကျင့်သောအကျင့်တည်းဟူသောဘုရား
သခင်၏အသင်းတော်ကိုအတိုင်းထက်အလွန်ညည်းဆဲ
၃ ဖျက်ဆီးကြောင်းကို၎င်း၊ဘိုးဘေးတို့၏လက်မှငါခံရ
သောနည်းဥပဒေသတက်၍အထူးသဖြင့်စိတ်အားသန်
လျက်ငါ၏လူမျိုးထဲတွင်ရှေ့ထွက်ချင်းအများတို့ထက်
ယုဒဘာသာကိုကျင့်လည်လေ့ကျက်ကြောင်းကို၎င်းသင်
၄ တို့ကြားထိရကြပြီ။သို့သော်လည်းငါတို့အမိမိထံက
ပင်ရွေးချယ်ခဲ့ထား၍ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ခေါ်တော်
မူသောဘုရားသခင်သည်၊သားတော်၏ဝံ့ဂေဟိတရား
ကိုတစ်ပါးအမျိုးသားတို့ရှိဟောပြောစေမည်အကြောင်း။
မိမိအလိုတော်နှင့်အညီသားတော်ကိုငါအားပြတော်မူ
သောအခါငါသည်အသွေးအသားနှင့်တိုင်ပင်ခြင်းကို
၅ မပြု။ငါခရစ်တမန်တော်ဖြစ်သောသူတို့ရှိရာယေရု
ရှလင်မြို့သို့လည်းမသွား။အာရပ်ပြည်သို့ချက်ချင်းသွား
၆ ၍တဖန်ဒမာသက်မြို့သို့ပြန်လေ၏။ထိုနောက်သုံးနှစ်
လွန်ပြီးမှပေတရုကိုအကျွန်ုပ်တို့လိုသောငှါယေရုရှလင်မြို့
၇ သို့သွား၍သူနှင့်အတူတဆယ်ငါးရက်နေ၏။သူနှင့်
သခင်ဘုရား၏ညီတော်ယာကုပ်မှတစ်ပါးအချားသော
၈ တမန်တော်တယောက်ကိုမျှငါမတွေ့မမြင်။ဤသို့သင်
တို့အားငါရေး၍ကြားလိုက်သည်တွင်မူသာစကားကို
၉ ငါမပြောမသုံးဟုဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ငါဆို၏။ထို
၁၀ နောက်။ရှုရပြည်။ကိလိပ်ပြည်သို့ငါသွား၍၊ယုဒပြည်၌
ခရစ်တော်၏ဘာသာကိုခံယူသောသင်းဝင်သူတို့သည်
၁၁ ငါ့မျက်နှာကိုမျှမထိမမှတ်ဘဲနေ၏။ငါတို့ကိုညည်းဆဲဘူး
သောသူသည်အထက်ကမိမိဖျက်ဆီးသောယုံကြည်ခြင်း
တရားကိုယခုမိမိဟောပြောသည်ဟုသူတို့ကြားရုံရှိကာ
၁၂ မှုနှင့်၊ငါအကြောင်းကြောင့်ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။
၁၃
၁ ထိုနောက်။တဆယ်လေးနှစ်လွန်ပြီးမှငါသည်တိတု

ကိုခေါ်၍ ဘာနုနှင့်အတူ ယေရုရှလင်မြို့သို့ တဖန်သွားလေ
 ၂ ၏။ ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း ပင်သွားသည်ဖြစ်၍ တပါး
 အမျိုးတို့၌ ဟောပြောသော ဇဝ်ဂေဝိတရားကို ထိုအခါ
 ငါကြားပြောလေ၏။ ထိုသို့ဆိုသော် ငါဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး
 သော အမှုနှင့်နောက်၌ ဆောင်ရွက်လေသော အမှုကို
 ၃ အားသာတိတ်ဆိတ်စွာ ကြားပြော၏။ သို့သော်လည်း ငါ
 နှင့်အတူပါသော ဟေလသအမျိုးတိရကို အရေးများစွာ
 ၄ ခြင်းကို မခံစေကြ။ ယေရှုခရစ်အား ဖြင့်ငါတို့ခံစားသော
 လွှတ်ခြင်း အခွင့်ကို ချောင်းကြည့်၍ ငါတို့ကို ကျန်ခံစေ
 မည် အကြံနှင့် ပရိယာယ်အား ဖြင့်သူတပါးသွင်း၍ ငါတို့
 အထဲသို့ဝင်သော ညီအစ်ကို၏ အရောင်ကို ဆောင်သော
 ၅ သူတို့ အကြောင်းကြောင့် ခိုအိပ်ကြ၏။ မှန်သော ဇဝ်ဂေဝိ
 တရားသည် သင်တို့၌ တည်နေမည် အကြောင်း။ ငါတို့
 ၆ သည် ထိုသူတို့စီရင်ခြင်းကို ခဏမျှ ဝန်ခံကြ။ အသရေ
 ထင်ရှားသော သူတို့သည် အထက်က အဘယ်သို့သော
 သူဖြစ်ကြသည်ကို ငါမဆိုင်။ ဘုရားသခင်သည် လူမျက်
 ၇ နှာကို မှတ်တော်မမူ။ ထိုသူတို့နှင့် ငါသည် ပေါင်းဖော်၍
 ၈ ထူးချွန်းသော အရာကို မခံရသည်သာမက။ ဇာတ်ဝင်
 ၉ သော သူတို့တွင် ပေတရုကို တမန်တော်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ပေ
 တရု၌ ပြုပြင်တော်မူသော သူသည် တပါးအမျိုးသားတို့
 တွင် ငါတို့တမန်တော်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါ၌လည်း ပြုပြင်တော်
 မူသည် ဖြစ်၍ ဇာတ်သွင်းခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော ဇဝ်ဂေဝိ
 တရားကို ပေတရု၌ အပ်တော်မူသည်နည်းတူ ဇာတ်သွင်း
 ၁၀ ခြင်းနှင့် မစပ်ဆိုင်သော ဇဝ်ဂေဝိတရားကို ငါ၌ အပ်
 ၁၁ တော်မူကြောင်းကို သူတို့သည် သိမြင်ကြ၏။ အမှီတကဲ ဖြစ်
 သော ယာကုပ်။ ကေဗ။ ယောဟန်တို့သည်လည်း ငါရသော
 ကျေးဇူးတော်ကို သိကြသော အခါ မိမိတို့သည် ဇာတ်ဝင်
 သော သူတို့ဆီသို့ သွားမည် အကြောင်းနှင့် ငါတို့သည် တပါး
 ၁၂ အမျိုးသားတို့ဆီသို့ သွားမည် အကြောင်း လကျာသက်ခံ
 ခြင်းကို ဗာနုနှင့် အားပေးကြ၏။ ငါတို့သည် ဆင်းရဲ
 သော သူများကို အောင်းမေ့စေခြင်းငှါ သူတို့အလိုတရ
 တည်းရှိ၏။ ထိုအမှုကို ငါသည် အလိုအလျောက် ကျိုး
 စားအားထုတ်လေ့ရှိ၏။
 ၁၃ ထိုနောက်။ ပေတရုသည် အန္တီအုတ်မြို့သို့ ရောက်လာ
 သော အခါ သူ၌ အပြစ်တင်စရာ အခွင့်ရှိသောကြောင့် သူ
 ၁၄ ကိုယ်တိုင် ကိုငါညှင်း၍ ဆီးတားရ၏။ အကြောင်းမူ
 ကား။ လူအချို့တို့သည် ယာကုပ်ထံက မရောက်မလာမှီ
 ပေတရုသည် တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် အဘူစား၏။ သူတို့

ရောက်လာသောနောက်။ ပေတရုသည် ဇာတ်ဝင်သော
 သူတို့၏မျက်နှာကို ထောက်၍ တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် မ
 ၁၅ ပေါင်းဝံ့။ တယောက်တချားစီ နေ၏။ ကြွင်းသော ယုဒလူ
 တို့သည် ပေတရုနှင့် အတူ လျှို့ဝှက်၍ သူတို့လျှို့ဝှက်ခြင်း
 ၁၆ အား ဖြင့် ဗာနုသည်လည်း သူတို့ဘက်သို့ ပါသွား၏။ သူ
 တို့သည် မှန်သော ဇဝ်ဂေဝိတရားနှင့် အညီ ဖြောင့်မတ်စွာ
 မကျင့်ကြောင်းကို ငါသည် မြင်လျှင် ထိုသူအပေါင်းတို့
 ရှေ့မှာ ပေတရုအား သင်သည် ယုဒလူဖြစ်လျက် ပင်ယုဒ
 ထုံးစံအတိုင်း မကျင့်ဘဲ တပါးအမျိုး၏ ထုံးစံအတိုင်း ကျင့်
 လျှင် တပါးအမျိုးသားတို့သည် ယုဒထုံးစံအတိုင်း ကျင့်စေ
 ၁၇ ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် သူတို့ကို အနိုင်အထက် ပြုသ
 နည်း။ လူတို့သည် ပညတ်တရား၏ အကျင့်အား ဖြင့် ဖြောင့်
 ၁၈ မတ်ရာသို့ မရောက်။ ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းအား
 ဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ကြသည်ကို အပြစ်ထင်ရှား
 သော တပါးအမျိုးသားမဟုတ်ဘဲ ဇာတ်အမျိုးအား ဖြင့်
 ယုဒလူဖြစ်သော ငါတို့သည် အမှန်သိသည်နှင့် အညီ ပညတ်
 တရား၏ အကျင့်အား ဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ မရောက်။
 ၁၉ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအား ဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့
 ရောက်ခြင်းငှါ ငါတို့ပင် ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ကြပြီ။
 အကြောင်းမူကား။ ပညတ်တရား၏ အကျင့်အား ဖြင့် အ
 ၂၀ ဘယ်သူမျှ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ မရောက်နိုင်ရာ။ ခရစ်တော်
 အား ဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ခြင်းငှါ ငါတို့သည် ကျိုး
 စားလျက် ပင် အပြစ်ထင်ရှားသော သူဖြစ်သေးသည်
 မှန်လျှင် ခရစ်တော်သည် အပြစ်တရားကို ပြုရသော သူ
 ၂၁ ဖြစ်သလော။ ထိုသို့မဖြစ်နိုင်ရာ။ အထက်က ငါဖြိုဖျက်
 သော အရာကို နောက်တဖန် ငါတည်ဆောက်ပြန်လျှင်
 ၂၂ ကိုယ်အပြစ်ရှိသည်ကို ကိုယ်ထင်ရှားစွာ ပြ၏။ ထိုမှ
 တပါး။ ငါသည် ဘုရားသခင်နှင့် ဆိုင်သော အရာ၌ အ
 သက်ရှင်မည် အကြောင်း။ ပညတ်တရားနှင့် ဆိုင်သော
 ၂၃ အရာ၌ ပညတ်တရားအား ဖြင့် သေလျက် နေ၏။ ငါသည်
 ခရစ်တော်နှင့် အတူ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ အသေခံပြီ။
 သို့သော်လည်း အသက်ရှင်သေး၏။ ထိုသို့ဆိုသော် ငါ
 သည် ကိုယ်တိုင် မရှင်။ ခရစ်တော်သည် ငါ၌ ရှင်တော်မူ
 ၂၄ ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ယခု ငါရှင်သော အသက်သည် ဘုရား
 သခင်၏ သားတော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအား ဖြင့် တည်၏။
 သားတော်သည် ငါ့မျက်နှာ၌ အဖို့ကိုယ်ကိုယ်စွန့်တော်
 ၂၅ မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါမပယ်။ ပညတ်
 တရားကို အဖို့ပြု၍ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်နိုင်လျှင် ခရစ်
 တော်သည် အချည်းနှီး အသေခံတော်မူပြီ။

ပညာမဲ့သောဂဏထိလူတို့။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှအသေခံတော်မူသောယေရှုခရစ်ကိုသင်တို့ချက်မှောက်၌ ထင်ရှားစွာပြုပြီးသည်ဖြစ်၍သမ္မာတရားကိုနားမထောင် စေခြင်းငှါသင်တို့ကိုအဘယ်သူပြုစားသနည်း။ ပညတ်တရား၏အကျင့်အားဖြင့်ပိညဉ်တော်ကိုခံရကြသလော။ သို့မဟုတ်။ ယုံကြည်ခြင်းတရားကိုကြားနာခြင်းအားဖြင့်ခံရကြသလောဟူသောအရာတစ်ခုကိုသာသင်တို့၌ ငါ့ထိလို၏။ ဤမျှလောက်ပညာမဲ့ကြသလော။ ပိညဉ်တော်ကိုအမှီပြု၍လုပ်စရှိပြီးမှဇာတိကိုအမှီပြု၍ပြီးစေကြသလော။ ဤမျှလောက်သောဆင်းရဲခြင်းကိုအချည်းနှီးခံကြပြီလော။ အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ရမည်လော။ ထိုမှတစ်ပါး။ ပိညဉ်တော်ကိုသင်တို့အားပေး၍သင်တို့၌တန်ခိုးများကိုပြသောသူသည်ပညတ်တရား၏အကျင့်အားဖြင့်ပြသလော။ ယုံကြည်ခြင်းတရားကိုနာခြင်းအားဖြင့်ပြသလော။ ထိုနည်းတူ။ အာဗြဟံသည်တရားသခင်ကိုယုံကြည်သည်ဖြစ်၍သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကိုဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့မှတ်တော်မူ၏။ ယုံကြည်ခြင်းရှိသောသူသည်အာဗြဟံ၏သားဖြစ်သည်ဟုအမှန်သိမှတ်ကြလော့။

တရားသခင်သည်ယုံကြည်ခြင်းကိုထောက်၍တစ်ပါးအမျိုးသားတို့ကိုဖြောင့်မတ်ရာ၌တည်စေတော်မူမည်ဟုကျမ်းစာသည်မျှော်မြင်လျက် အာဗြဟံအားအမိန့်ရှိ၍သင့်အားဖြင့်လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြသိမ့်မည်ဟုဝေဝေထိတရားကိုဟော၌လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ယုံကြည်ခြင်းရှိသောသူတို့သည်ယုံကြည်သောအာဗြဟံနှင့်အတူကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြ၏။ ပညတ်တရား၏အကျင့်ကိုအမှီပြုသောသူရှိသမျှတို့သည်အကျိန်နှင့်စပ်ဆိုင်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ ပညတ်ကျမ်းစာ၌ပါသမျှသောစကားတို့ကိုအခြေမကျင့်သောသူတိုင်းကျိန်တော်မူခြင်းကိုခံစေသတည်းဟုကျမ်းစာလာ၏။ တဖန်တုံ။ ဖြောင့်မတ်သောသူသည်ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်အသက်ရှင်သိမ့်မည်။ ပညတ်တရားမူကားယုံကြည်ခြင်းနှင့်မစပ်ဆိုင်။ ထိုအကျင့်ကိုကျင့်သောသူသည်ထိုအကျင့်အားဖြင့်အသက်ရှင်သိမ့်မည်ဟုဆိုသတည်း။ ထိုကြောင့်တရားသခင်ရှေ့တော်၌ပညတ်တရားအားဖြင့်အဘယ်သူမျှဖြောင့်မတ်ရာသို့မရောက်နိုင်ဟုထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ သစ်တိုင်၌ဆွဲထားခြင်းကိုခံရသောသူတိုင်းကျိန်ခြင်းကိုခံရသောသူဖြစ်သည်ဟုကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီခရစ်တော်သည်ငါတို့အတွက်ကြောင့်

ကျိန်ခြင်းကိုခံရသောသူဖြစ်၍ငါတို့ကိုပညတ်တရား၏ကျိန်ခြင်းမှရှေးနှုတ်တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား။ အာဗြဟံခံရသောကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်တစ်ပါးအမျိုးသားတို့၌သက်ရောက်သည်ဖြစ်၍ငါတို့သည်ဂတိတော်နှင့်ရှည်သောပိညဉ်တော်ကိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ခံရကြမည်အကြောင်းတည်း။

ညီအစ်ကိုတို့။ လောကီဝေါဟာရအားဖြင့်ငါပြောမည်။ လူသော်လည်းဝန်ခံစာကိုချုပ်ပြီးမှအဘယ်လူမျှမပယ်ရ။ ထပ်ဆင့်၍စကားကိုမသွင်းရ။ ဂတိတော်တို့ကိုအာဗြဟံနှင့်သူ၏အမျိုးအနွယ်၌သားတော်မူ၏။ အမျိုးအနွယ်တို့ဟုအများသောသူတို့ကိုရည်မှတ်၍မိန့်တော်မူသည်မဟုတ်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်ဟုတယောက်သောသူကိုရည်မှတ်၍မိန့်တော်မူ၏။ ထိုတယောက်သောသူကားခရစ်တော်ဖြစ်သတည်း။ ငါဆိုသည်ကား။ ခရစ်တော်ကိုရည်မှတ်၍တရားသခင်တည်စေတော်မူ၌သောပဉ္စိညဉ်တရားကိုအနှစ်လေးရာသုံးဆယ်လွန်ပြီးမှနောက်ဖြစ်သောပညတ်တရားသည်မပယ်နိုင်။ ဂတိတော်ကိုအချည်းနှီးမဖြစ်စေနိုင်။ ထိုမှတစ်ပါး။ အမွေတော်သည်ပညတ်တရားနှင့်စပ်ဆိုင်လျှင်ဂတိတော်နှင့်မစပ်ဆိုင်။ တရားသခင်သည်ဂတိတော်အားဖြင့်အာဗြဟံအားထိုအမွေတော်ကိုသနားတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ပညတ်တရားသည်အဘယ်အကျိုးရှိသနည်းဟူမူကား။ ဂတိတော်ကိုခံသောအမျိုးအနွယ်မဖြစ်မီတိုင်အောင်ဒုစရိုက်များကြောင့်ထိုတရားကိုထပ်၍ပေးတော်မူ၏။ ထိုတရားကိုကောင်းကင်တမန်များအားဖြင့်အာမခံ၏။ လက်၌ထားတော်မူ၏။ အာမခံမည်သည်ကားတဖက်၌သာဆိုင်သည်မဟုတ်။ တရားသခင်မူကားတဖက်၌ဖြစ်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ပညတ်တရားသည်တရားသခင်၏ဂတိတော်တို့နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သလော။ ထိုသို့မဖြစ်နိုင်ရာ။ အသက်ရှင်စေနိုင်သောပညတ်တရားကိုပေးတော်မူသည်မှန်လျှင်အကယ်စင်စစ်ထိုတရားအားဖြင့်ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုရသိမ့်မည်။ ယခုမူကားယုံကြည်သောသူတို့သည်ယေရှုခရစ်ကိုယုံကြည်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောဂတိတော်ကိုရမည်အကြောင်း။ ကျမ်းစာသည်လူအပေါင်းတို့ကိုအပြစ်၌ချုပ်ထား၏။ ယုံကြည်ခြင်းတရားမရောက်မီပညတ်တရားသည်စောင့်နေသည်ဖြစ်၍ထိုအခါငါတို့သည်နောက်၌ထင်ရှားလတံ့သောယုံကြည်ခြင်းတရားကိုမျှော်လင့်၍ချုပ်ထားလျက်ရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်ငါတို့သည်ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ဖြောင့်မတ်သူ

သို့ရောက်စေခြင်းငှါပညတ်တရားသည်ခရစ်တော်ထံ
၂၁ သို့ငါတို့ကိုသွန်သော်၍ငါတို့၏အထိန်းဖြစ်သတည်း။။ယုံ
ကြည်ခြင်းတရားသည်ရောက်လာသောအခါငါတို့သည်
၂၆ ထိုအထိန်းလက်မှလွတ်ကြ၏။။အဘယ်သို့နည်းဟူမူ
ကား။ သင်တို့အပေါင်းသည်ယေရှုခရစ်ကိုယုံကြည်သ
၂၇ ဖြင့်ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ကြ၏။။ခရစ်တော်၌နှစ်ခြင်း
ကိုခံသောသူရှိသမျှတို့သည်ခရစ်တော်ကိုယူတင်ဝတ်
၂၈ ဆောင်သောသူဖြစ်ကြ၏။။ယေရှုခရစ်၌ယုဒအယုဒရှိ။ဟေ
လသလူမရှိ။ကျွန်မရှိ။လူလွတ်မရှိ။ယောက်ျားမရှိ။မိမိမ
ရှိ။ထိုသခင်၌သင်တို့အပေါင်းသည်တလုံးတဝတည်း
၂၉ ဖြစ်ကြ၏။။ခရစ်တော်၌စပ်ဆိုင်လျှင်အာဗြဟံ၏အ
မျိုးအနွယ်ပင်ဖြစ်၍ဂတိတော်အတိုင်းအမွေခံ၏အရာ၌
တည်ကြ၏။

၄ တဖန်တုံ။အမွေခံမည်သည်ကားဥစ္စာရှိသမျှကိုပိုင်
ထိုက်သောသူဖြစ်သော်လည်းအရွယ်မရောက်မှီကာလ
၂ ပတ်လုံးအဝေအပါကျွန်နှင့်တူ၏။။အဖမိရင်နှင့်သော
အချိန်ကာလမရောက်မှီတိုင်အောင်အစောင့်အထိန်း
၃ အအုပ်အချုပ်တို့လက်၌ရှိ၏။။ထိုနည်းတူငါတို့သည်
အရွယ်မရောက်မှီ။လောကီတရားနဲ့လက်၌ကျန်ခံရကြ
၄ ၏။။အချိန်ကာလစေ့သောအခါငါတို့သည်သား၏အ
ခွင့်အရာကိုခံရမည်အကြောင်း။ပညတ်တရားလက်၌ရှိ
သောငါတို့ကိုရွေးနှုတ်စေခြင်းငှါမိမ္မဝင်၌ပဋိသန္ဓေယူ
၅ ၍ပညတ်တရားအောက်၌ဖွားမြင်ရသောသားတော်ကို
၆ ဘုရားသခင်သည်စေလွှတ်တော်မူ၏။။ထိုသို့သင်တို့
သည်သားဖြစ်သောကြောင့်အဗ္ဗအဖဟုခေါ်တတ်သော
သားတော်၏ပညည်တော်ကိုသင်တို့စိတ်နှစ်လုံးထဲသို့
၇ ဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူ၏။။သို့ဖြစ်၍သင်တို့သည်
နောက်တဖန်အဝေအပါကျွန်မဖြစ်။သားပင်ဖြစ်ကြ၏။
သားဖြစ်လျှင်ခရစ်တော်အားဖြင့်ဘုရားသခင်၏အမွေ
ခံလည်းဖြစ်ကြ၏။

၈ သို့သော်လည်းအထက်ကသင်တို့သည်ဘုရားသခင်
ကိုမသိသောအခါဇာတိအားဖြင့်ဘုရားမဟုတ်သော
၉ သူတို့၏အမှုကိုဆောင်ရွက်ကြ၏။။ယခုမူကား။သင်
တို့သည်ဘုရားသခင်ကိုသိပြီးမှဟူ၍မဆို။ဘုရားသ
ခင်သည်သင်တို့ကိုသိတော်မူပြီးမှအားမရှိ။ချမ်းသာ
မပေးနိုင်သောတရားနဲ့ဘက်သို့အဘယ်ကြောင့်တဖန်
၁၀ ခြင်းငှါအလိုရှိကြပြီတကား။။နှစ်။သ။နေ့ရက်။အချိန်

၁၁ ကာသမျှားကိုစောင့်ကြပြီတကား။။ငါသည်သင်တို့ဆီ
မှာအချည်းနှီးကျိုးစားအားထုတ်သည်ဟုသင်တို့၏
၁၂ အကြောင်းကြောင့်စိုးရိမ်လျက်ရှိ၏။။ညီအစ်ကိုတို့။သင်
တို့ကဲ့သို့ငါဖြစ်၏။ငါကဲ့သို့သင်တို့ဖြစ်ကြလော့ဟုငါ
တောင်းပန်၏။သင်တို့သည်ကိုအလျှင်းမပြစ်မှားကြ။
၁၃ ၊ငါသည်ကိုယ်နာခြင်းရောဂါနှင့်တကွဝေဝေထိတရား
ကိုသင်တို့အားအထက်ကဟောပြောကြောင်းကိုသင်
၁၄ တို့သိကြ၏။။ကိုယ်ကာယ၌ငါခံရသောစုံစမ်ခြင်းကို
သင်တို့သည်မထိမဲ့မြင်မပြု။ကိုမပယ်။ဘုရားသခင်၏
ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့၎င်းယေရှုခရစ်ကဲ့သို့၎င်းလက်
၁၅ ခံကြ၏။။သို့ဖြစ်လျှင်သင်တို့ခံရသောမင်္ဂလာကားအ
ဘယ်မင်္ဂလာနည်း။အထက်ကကိုယ်မျက်စိကိုထုတ်၍
၁၆ အေးပေးနိုင်လျှင်ပေးခြင်းငှါသင်တို့အလိုရှိသည်ဟု
ငါသက်သေခံ၏။။ယခုမူကားငါသည်သမ္မာတရားကို
သင်တို့အားဟောပြောသောကြောင့်သင်တို့၏ရန်သူ
၁၇ ဖြစ်သလော။။သူတထူးတို့သည်သင်တို့ကိုအလွန်ချစ်ကြ
သည်မှန်စေတော့။လျှောက်ပတ်စွာချစ်ကြသည်မဟုတ်။
သင်တို့သည်သူတို့ကိုအလွန်ချစ်မည်အကြောင်း။သူတို့
၁၈ သည်သင်တို့ကိုပယ်ခြင်းငှါအလိုရှိကြ၏။။သို့သော်လည်း
သင်တို့နှင့်အတူငါရှိစည်တွင်သာကောင်းသောအရာ
ကိုအလွန်ချစ်အပ်သည်မဟုတ်။အစည်မပြတ်အလွန်ချစ်
၁၉ အပ်၏။။ခရစ်တော်သည်သင်တို့အထံ၌တည်လျက်ရှိ
တော်မူသည်တိုင်အောင်သင်တို့အဖိုသားဖွားခြင်းဝေ
၂၀ နှာကိုငါခံရသောဈေးသားတို့။။သင်တို့ကိုငါယုံမှား
ခြင်းရှိသောကြောင့်ယခုသင်တို့ကိုကိုယ်တိုင်တွေ့၍ထူး
ချားသောစကားကိုပြောခြင်းငှါအလိုရှိ၏။

၂၁ ပညတ်တရားအောက်၌နေချင်သောသူတို့။သင်တို့
၂၂ သည်ပညတ်တရားကိုနားမလည်ကြသလော။။ပညတ္တိ
ကျင်စာ၌လာသည်ကား။အာဗြဟံ၌သားနှစ်ယောက်ရှိ
၏။သားတယောက်ကားကျွန်မ၏သားဖြစ်၏။တယောက်
ကားကျွန်မမဟုတ်သောမိမ္မ၏သားဖြစ်၏ဟုလာသ
၂၃ တည်း။။ကျွန်မ၏သားသည်ဇာတိပကတိအားဖြင့်ဖွား
သောသားဖြစ်၏။ကျွန်မမဟုတ်သောမိမ္မ၏သားသည်
၂၄ ဂတိတော်အားဖြင့်ဖွားသောသားဖြစ်၏။။ထိုအကြောင်း
အရာကိုပုံပမာအားဖြင့်ဆိုသော်ထိုမိမ္မ၌နှစ်ယောက်ကား
ပဋိညည်တရားနှစ်ပါးကိုဆိုလိုသတည်း။ဟာဂရအ
မည်ရှိသောမိမ္မတည်းဟူသောပဋိညည်တရားတပါးသည်
သိနာတောင်ပေါ်မှာစီရင်၍ကျွန်မတို့ဖွားတတ်သော
၂၅ တရားဖြစ်၏။အကြောင်းမူကား။ဟာဂရသည်အာရပ်

ပြည်ရှိသော သိနာတောင်ဖြစ်၏။ ယခုရှိသော ယေရု
 ၅၈ လင်မြို့နှင့် တူ၏။ မိမိသားများနှင့် တကွ ကျန်ခဲ့ရ၏။
 ၂၆ | အပေါ်မှာရှိသော ယေရုလင်မြို့မူကား ခပ်သိမ်းသော
 ၂၇ ငါတို့၏အမိတဦးဟူသော ကျန်မမဟုတ်သော မိမိဖြစ်သ
 ၂၈ တည်း။ ကျမ်းစာလာသည်ကား။ သားမဖွားသော အမြို့မ။
 ၂၉ ဝမ်းမြောက်လော့။ သားဖွားခြင်းဝေဒနာကို မခံသေးသော
 ၃၀ မိမိ။ ကျေးဇူးကျော်အော်ဟစ်လော့။ အကြောင်းမူကား။ စွန့်
 ၃၁ ထားသော မိမိသည်လင်ရှိသော မိမိထက်သာ၍ များသော
 ၃၂ သားတို့ကို ဖွားမြင်ပြီဟု လာသတည်း။ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါ
 ၃၃ တို့သည် ခုအောက်ကဲ့သို့ ဂုဏ်တော်နှင့် စပ်ဆိုင်သော သား
 ၃၄ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအခါ ဇာတိပကတိအား ဖြင့် ဖွားသော
 ၃၅ သားသည် ဝိညာဉ်တော်အား ဖြင့် ဖွားသော သားကို ညည်း
 ၃၆ ဆဲသကဲ့သို့ ထိုနည်းတူ ယခုပင် ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း
 ၃၇ အဘယ်သို့ ကျမ်းစာလာသနည်းဟု မူကား။ ကျန်မနှင့်သူ
 ၃၈ ၏ သားကို နှင်ထုတ်လော့။ ကျန်မ၏ သားသည် ကျန်မ
 ၃၉ မဟုတ်သော မိမိ၏ သားနှင့် အတူ အမွေမခံရဟု လာသ
 ၄၀ တည်း။ ယခု တွင်ညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့သည် ကျန်မ၏
 ၄၁ သားမဟုတ်။ ကျန်မမဟုတ်သော မိမိ၏ သားဖြစ်ကြ၏။
 ၅ | ထိုကြောင့် ခရစ်တော်သည် ငါတို့ကို လွှတ်တော်မူသော
 လွှတ်ခြင်းအခွင့်ရှိတည် နေသဖြင့် ကျန်ခံရာ ထမ်းတိုးကို
 ထမ်း၍ ချည်နှောင်ခြင်းကို ဘုရားမခံကြနှင့်။

၂ ငါပေါလုဆိုသည်ကား။ သင်တို့သည် ဇာတိသွင်း
 ၃ ခြင်းကို ခံယူ၍ ခရစ်တော်အား ဖြင့် အဘယ်အကျိုးကိုမျှ
 ၄ မရနိုင်ကြ။ ဇာတိသွင်းခြင်းကို ခံသောသူ အပေါင်းတို့
 ၅ အား ငါတဖန် သက်သေခံသည်ကား။ ထိုသို့သော သူသည်
 ၆ ပညတ်တရားကို အကြွင်းမဲ့ ကျင့်ဆဲသော ဌာနကျေးတင်
 ၇ သောသူ ဖြစ်၏။ ပညတ်တရားအား ဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့
 ၈ ရောက်သမျှသော သင်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့် ကွာ၍
 ၉ ကျေးဇူးတရား၌ မတည်။ ရွှေလျော့ကြပြီ။ ငါတို့မူကား
 ၁၀ ယုံကြည်ခြင်းအား ဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်မည်ဟု
 ၁၁ မျှော်လင့်သော ကျေးဇူးတော်ကို ဝိညာဉ်တော်အား ဖြင့်
 ၁၂ လင့်၍ နေကြ၏။ ယေရှုခရစ်ထံ၌ ဇာတိဝင်ခြင်းအကျိုး
 ၁၃ မရှိ။ မဝင်ဘဲ နေခြင်းလည်း အကျိုးမရှိ။ မေတ္တာအား ဖြင့် ပြု
 ၁၄ ပြင်တတ်သော ယုံကြည်ခြင်းသာ အကျိုးရှိ၏။ အထက်
 ၁၅ က သင်တို့သည် ကောင်းမွန်စွာ ပြေးကြ၏။ သို့ဖြစ်၍
 ၁၆ သမ္မာတရားကို နားမထောင်စေခြင်းငှါ အဘယ်သူ ဆီး
 ၁၇ တားသနည်း။ ယခုယူသော အယူကား သင်တို့ကို ခေါ်
 ၁၈ တော်မူသောသူ၏ ဩဝါဒကို အမှီပြု၍ ယူသော အယူ

၉ မဟုတ်။ အနည်းငယ်သော တဆေးသည် မုန့်ပိမ်းတပုံ
 ၁၀ လုံးကို ဖောင်းကြွစေတတ်၏။ သင်တို့သည် ကွဲပြားသော
 အယူရှိသမျှကို ပယ်လိမ့်မည်ဟု သခင်ဘုရားကို ငါအမှီ
 ပြု၍ မိတ်စွဲလင်ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့ကို နှောင့်ရှက်သောသူ
 ၁၁ မည်သည်ကား မိမိအပြစ်ဒဏ်ကို ခံရလိမ့်မည်။ တဖန်
 ၁၂ ထုံ။ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါသည် ဇာတိသွင်းခြင်းတရားကို
 ဟောပြောသေးသည်မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့် ညည်းဆဲ
 ခြင်းကို ခံရသေးသနည်း။ ထိုသို့ဟောပြောလျှင် လက်ဝါး
 ကပ်တိုင်တော်ကို ထိမိ၍ လဲစရာ အကြောင်းပယ်ရှင်း
 ၁၃ လျက်ရှိ၏။ သင်တို့ကို မှောက်မှားစေသောသူတို့ကို ပယ်
 ရှားနှင်ထုတ်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။
 ၁၄ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည် လွှတ်ခြင်းအခွင့်ကို ရ
 သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ဇာတိပကတိအား အခွင့်ကို ပေး၍ ထို
 လွှတ်ခြင်းကို မသုံးကြနှင့်။ အချင်းချင်းချစ်၍ အမှုချင်းကို
 ၁၅ ဆောင်ရွက်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ကိုယ်နှင့်စပ်
 ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်လော့ဟု သောပညတ်
 တရားကို ကျင့်လျှင် ပညတ်တရားရှိသမျှကို အကြွင်းမဲ့
 ၁၆ ကျင့်ရာရောက်၏။ သို့မဟုတ်။ အချင်းချင်းကို စား
 လျှင် အချင်းချင်းဖျက်ဆီးမည်ဟု စိုးရိမ်၍ သတိရှိကြ
 လော့။

၁၇ ငါပညတ်သည်ကား။ ဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်း ကျင့်
 ကြလော့။ ထိုသို့ ကျင့်လျှင် ဇာတိပကတိ၏ အလိုသို့
 ၁၈ မလိုက်ဘဲ နေကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ ဇာတိ
 ပကတိနှင့် ဝိညာဉ်ပကတိသည် တပါးနှင့် တပါးဆန့်ကျင်
 သော အလိုရှိကြ၏။ တပါးနှင့် တပါးဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်
 ၁၉ ၍ သင်တို့သည် ကျင့်ချင်သော အကျင့်ကို မကျင့်နိုင်ကြ။
 ၂၀ | သို့သော်လည်း ဝိညာဉ်ပကတိအလိုသို့ လိုက်လျှင် ပညတ်
 ၂၁ တရားနှင့် လွတ်ကြ၏။ ဇာတိပကတိအကျင့်တို့သည်
 ထင်ရှားကြ၏။ ထိုအကျင့်တို့မူကား သုမယားကို ပြစ်မှား
 ခြင်း။ မတရားသော ဖေရန်နွှိမ့်ခြင်း။ ညစ်ညူးစွာ ကျင့်
 ၂၂ ခြင်း။ ကိလေသာ လွန်ကျူးခြင်း။ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်
 ခြင်း။ သူတပါးကို ပြုစားခြင်း။ ရန်ညှိုးနွဲ့ခြင်း။ ရန်တွေ
 ခြင်း။ ဂုဏ်ပြုခြင်း။ အမျက်ထွက်ခြင်း။ ညည်းခုံခြင်း။
 ၂၃ အချင်းချင်း ကွဲပြားခြင်း။ သင်းခွဲခြင်း။ သူအကျိုးကို ညှူ
 ရူခြင်း။ လူအသက်ကို သတ်ခြင်း။ ရစ်မျိုးကို သေသတ်
 ကျူးခြင်း။ ဝွဲလုပ်ခြင်းမှ စ၍ ထိုသို့သော အကျင့်ပေတည်း။
 ထိုသို့သော အကျင့်ကို ကျင့်သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်
 ၏ နိုင်ငံတော်ကို အမွေမခံရကြဟု အထက်က ငါပြောနှင့်
 ၂၄ ခဲ့ပြီ။ သည်အတိုင်း ယခုပင်လည်း ငါပြောနှင့်၏။ ဝိညာဉ်

120

၁ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အားဖြင့်ယေရှုခရစ်၏တ
မန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလုသည်ဇေယျကံသြဝါဒစာ
သန့်ရှင်းသူတည်းဟူသောယေရှုခရစ်ကိုယုံကြည်သော
၂ သူတို့ကိုကြားလိုက်ပါ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့်ငါတို့
အဖတည်းဟူသောဘုရားသခင်အထံတော်ကကျေးဇူး
တော်နှင့်ညီမိသက်ခြင်းသည်သင်တို့ရှိပါစေသော။
၃ ငါတို့သည်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌မေတ္တာအားဖြင့်သန့်
၄ ရှင်းလျက်အပြစ်ကင်းလွတ်လျက်ဖြစ်မည်အကြောင်း။
ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမှီငါတို့ကိုခရစ်တော်၌ရှေးကောက်
တော်မူသည့်အညီကောင်းကင်ဘုံနှင့်ဆိုင်သောအရာ
တို့၌ခပ်သိမ်းသောဓမ္မမင်္ဂလာတို့ကိုခရစ်တော်အားဖြင့်
ငါတို့အားပေးသနားတော်မူသော ငါတို့သခင်ယေရှု
ခရစ်၏ခမည်းတော်ဘုရားသခင်သည်မင်္ဂလာရှိတော်မူ
၅ စေသတည်း။ ထိုဘုရားသခင်သည်ချစ်တော်မူသော
၆ သားတော်ကြောင့်ငါတို့အားပေးတော်မူသောကျေးဇူး
တော်၏ဘုန်းအသရေကိုမျိုးမွန်စေခြင်းငှါငါတို့သည်
ယေရှုခရစ်အားဖြင့်သားအရာကိုရမည်အကြောင်း။ အ
လိုတော်ရှိသောစေတနာအတိုင်းရှေ့မဆွကွဲခန့်မှတ်
၇ သားတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောသတိပညာတော်နှင့်လျော်
၈ စွာငါတို့၌အဘိုင်းထက်အလွန်များစွာသောကျေးဇူး
တော်သည်ကြွယ်ဝပြည့်စုံသည်နှင့်အညီထိုသားတော်
၏အသွေးအားဖြင့်အပြစ်လွတ်တော်မူခြင်းတည်းဟူ
သောရှေးနှုတ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုငါတို့သည်ခံရကြ
၉ ၏။ ဘုရားသခင်သည်နှစ်လုံးသွင်းတော်မူသောစေတနာ
တော်နှင့်လျော်သောအလိုတော်၏နက်နဲသောအရာကို
၁၀ ငါတို့အားပြတော်မူ၏။ ထိုနက်နဲသောအရာဟူမူကား။
ကာလအချိန်စေ့စုံခြင်း၏သာသနာတွင်ကောင်းကင်
ပေါ်၌မိမိကြီးပေါ်မှာရှိသမျှတို့ကိုပေါင်း၍ခရစ်တော်၌
၁၁ ချုပ်ချယ်စေတော်မူသိမ့်သတည်း။ မိမိစေတနာ၏အလို
တော်သို့လိုက်၍အလုံးစုံတို့ကိုစီရင်ပြုပြင်တော်မူတတ်
သောသူ၏ကြံစည်ခြင်းရှိသည်အတိုင်းရှေ့မဆွကွဲခန့်
မှတ်သားတော်မူသည်နှင့်အညီငါတို့သည်ထိုခရစ်တော်
၁၂ အားဖြင့်အမွေခံဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ ခရစ်

တော်ကိုမျှော်သင့်သောငါတို့အားဖြင့်ဘုန်းတော်ကိုချီး
၁၃ မွန်စေခြင်းအကြောင်းဖြစ်သတည်း။ သင်တို့သည်
လည်းကယ်တင်တော်မူခြင်းအကြောင်းနှင့်ရှည်သော
ဝေဂေထိတရားတည်းဟူသောသမ္မာတရားကိုကြားနာ
ရ၍ထိုခရစ်တော်ကိုယုံကြည်ပြီးမှဂုဏ်တော်နှင့်ရှည်
သော။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏တံဆိပ်ခတ်ခြင်း
၁၄ ကိုခံရကြပြီ။ ပိုင်ထိုက်တော်မူသောသူတို့သည်ဘုန်း
တော်ကိုမျိုးမွန်စေခြင်းအကြောင်းနှင့်ရှေးနှုတ်တော်မူခြင်း
သို့မရောက်မှီကာလပတ်လုံးထိုဝိညာဉ်တော်သည်ငါတို့
အမွေ၏စရန်ဖြစ်တော်မူ၏။
၁၅ ထိုကြောင့်သင်တို့သည်သခင်ယေရှုကိုယုံကြည်
ခြင်းနှင့်သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကိုချစ်ခြင်းအကြောင်း
၁၆ ကိုငါသည်ကြားပြီးလျှင် သင်တို့ကိုအကြောင်းပြု၍
ကျေးဇူးတော်ကိုအစည်မပြတ်ချီးမွမ်းလျက်သင်တို့အဖို့
၁၇ အလိုငှါဆုတောင်းပဌနာပြုလျက်နေ၏။ ဆုတောင်း
သောအချက်ဟူမူကား။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ဘုရား
သခင်ဖြစ်တော်မူသော။ ဘုန်းကြီးသောအဖမည်းတော်
သည်ကိုယ်တော် မြတ်ကိုသိခြင်းအလိုငှါပညာကိုရင်
ထိုးထွင်းသောညာဏ်ကိုရင်သင်တို့အားပေးပါမည်အ
၁၈ ကြောင်း။ ခေါ်တော်မူသောကြောင့်မျှော်လင့်ရသော
အရာကားအဘယ်အရာဖြစ်သည်ကိုရင်သန့်ရှင်းသူတို့
သည်ခံရသောအမွေတော်၏ဘုန်းစည်းစိမ်ကားအဘယ်
၁၉ မျှလောက်ကြီးသည်ကိုရင်ယုံကြည်သောငါတို့၌ပြတော်
မူသောအလွန်ကြီးစွာသောတန်ခိုးတော်ကားအဘယ်
မျှလောက်ကြီးသည်ကိုရင်သင်တို့သည်သိစေခြင်းငှါသင်
တို့၏ညာဏ်မျက်စိကိုလင်းစေပါမည်အကြောင်း။ ဆု
၂၀ တောင်းပဌနာပြု၏။ ထိုတန်ခိုးတော်ကားခရစ်တော်ကို
သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူ၍ခရစ်တော်၌ပြုပြင်
၂၁ သောမဟာတန်ခိုးအာနုဘော်အရှိန်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ခပ်
သိမ်းသောအလွန်အမြတ်အာဏာစက်။ တန်ခိုး။ အစိုးရ
ခြင်းမှစ၍ယခုတော။ နောင်ဘဝ၌ခေါ်ဝေါ်သရက်သောဆွ
နာမအလုံးစုံတို့အထက်။ ကောင်းကင်အရပ်၌မိမိလကျာ
တော်တက်မှာအလွန်မြင့်မြတ်သောနေရာကိုခရစ်တော်

၂၂ အားပေးတော်မူ၍၊ ခြေဖဝါးတော်အောက်သို့အလုံးစုံတို့
 ၂၃ ကိုချသားသဖြင့်အသင်းတော်အဖို့အလိုငှါ သုကိုအလုံး
 ၂၄ စုံတို့၏အချုပ်အချာဥက္ကဋ္ဌာင်းဖြစ်စေတော်မူ၏။ ထိုအ
 သင်းတော်ကားအလုံးစုံတို့ကိုအလုံးစုံတို့နှင့်ပြည့်စုံစေ
 တော်မူသောသူ၏ပြည့်စုံခြင်းတည်းဟူသောခရစ်တော်
 ၏ကိုယ်ဖြစ်သတည်း။

၁ သင်တို့သည် အထက်ကလောက်တရားသို့လိုက်၍
 ၂ အာကာသကောင်းကင်၏တန်ခိုးကိုအစိုးရသောမင်း
 တည်းဟူသော။ ညင်းဆန်သောသူတို့၌ပြုပြင်သောဝိညာဉ်
 ၏အထိနှင့်အညီဒုစရိုက်အဖြစ်တို့၌ကျင်လည်ကြ၍ ထို
 ၃ ဒုစရိုက်အဖြစ်၌ သေလျက်ရှိနေသောသင်တို့ကိုပင်
 ၄ ဘုရားသခင်သည် အသက်ရှင်စေတော်မူပြီ။ ထိုညင်း
 ဆန်သောသူတို့နှင့် တကွ ငါတို့ရှိသမျှသည်အထက်က
 ကိုယ်ကာယ၏အထိသို့၎င်းမိတ်၏အထိသို့၎င်းလိုက်သ
 ၅ ဖြင့်ကာမဂုဏ်တို့၌ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍ ကြွင်းသောသူ
 ၆ တို့ဘဲသို့ပင်ပကတိအတိုင်းအမျက်တော်ကိုခံရသော
 ၇ သူဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်းကရုဏာတော်နှင့်ကြွယ်ဝ
 တော်မူသောဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုချင်တော်မူသော
 ၈ မဟာမေတ္တာတော်အားဖြင့်၊ ဒုစရိုက်အဖြစ်၌သေလျက်
 ရှိနေသော ငါတို့ကိုခရစ်တော်နှင့်အတူအသက်ရှင်စေ
 တော်မူပြီ။ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်သာကယ်တင်ခြင်းသို့
 ၉ ရောက်ရ၏။ ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ငါတို့ကိုထမြောက်စေ
 ၁၀ ၍ကောင်းကင်အရပ်၌နေရာပေးတော်မူပြီ။ အကြောင်း
 မူကား။ ထိုသခင်အားဖြင့် ငါတို့၌ကျေးဇူးပြု၍ကျေး
 ၁၁ ဇူးတော်၏အဖွဲ့ကြွယ်ဝခြင်းကိုနောင်ကပ်ကာသတို့
 ၁၂ ၌ထင်ရှားစေမည်အကြောင်းဖြစ်သတည်း။ ယုံကြည်
 သောအားဖြင့်ကျေးဇူးတော်ကြောင့်ကယ်တင်ခြင်းသို့
 ရောက်ရ၏။ ကိုယ်အလိုအလျောက်ရောက်သည်မဟုတ်။
 ၁၃ ဘုရားသခင်သနားတော်မူရာဖြစ်သတည်း။ ကိုယ်
 ကုသိုလ်ကြောင့်ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်သည်
 မဟုတ်။ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သူမျှဝါကြွားစရာအခွင့်မရှိ။
 ၁၄ | အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါတို့သည်ကောင်း
 သောအကျင့်တို့ကိုကျင့်ရမည်အကြောင်း။ ယေရှုခရစ်၌
 ပြုပြင်၍ဖန်ဆင်းတော်မူရာဖြစ်ကြ၏။ ထိုကောင်းသော
 အကျင့်တို့၌ ငါတို့သည်ကျင်လည်ရမည်အကြောင်း။
 ၁၅ ဘုရားသခင်သည်ငါတို့ကိုပြင်ဆင်တော်မူနှင့်ပြီ။
 ၁၆ ထိုကြောင့်လက်ဖြင့်ကိုယ်ကာယ၌ပြုသောငါဟာရ
 ၁၇ ဇာတ်သွင်းခြင်းကိုခံသောသူတို့ခေါ်ဝေါ်သောအား

ဖြင့်အဘယ်လူဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကြသောသားသနားပလူတို့
 အထဲ၌သင်တို့သည်အထက်ကပကတိအတိုင်းဖြစ်ကြ
 ၁၈ သည်ကို၎င်း၊ ထိုအခါသင်တို့သည်ခရစ်တော်ကိုမသိ။
 ၁၉ ဣသရေလအပေါင်းအသင်း၌မဝင်။ ကတိတော်၌ပါသော
 ပုဒ်သည်တရားတို့နှင့်မဆိုင်။ ရွှေလွင်ခြင်းမရှိ။ လောက
 ၂၀ ၌ဘုရားမဲ့နေကြသည်ကို၎င်းအောင်းမေ့ကြလော့။ သင်
 တို့သည်အထက်ကဝေးလျက်ရှိသော်လည်းယခုမှာ
 ယေရှုခရစ်၌ဖြစ်၍အသွေးတော်အားဖြင့်အနီးသို့ရောက်
 ၂၁ ကြပြီ။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ထိုသခင်သည်ငါတို့
 ၂၂ ၏ရန်ညှိမ်းခြင်းအကြောင်းဖြစ်တော်မူ၏။ ဗိနည်းအထုံး
 အဖွဲ့နှင့်စပ်ဆိုင်သောပညတ်တရားတည်းဟူသောရန်
 ညှိမ်းဖွဲ့ခြင်း၏အကြောင်းကိုကိုယ်ခန္ဓာတော်တွင်ပယ်
 ရှင်းတော်မူသဖြင့်ပိုင်းချားလျက်ရှိသောစင်ကြားအုတ်
 ထရံကိုဖြိုဖျက်၍လူမျိုးနှစ်စုတို့ကိုတစုတည်းဖြစ်စေတော်
 ၂၃ မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ ရန်ကိုညှိမ်းစေပြီးလျှင်၊ ကိုယ်
 တော်၌ထိုလူနှစ်စုတို့ကိုလူသစ်တဦးတကိုယ်တည်းဖြစ်
 စေခြင်းငှါပြင်ဆင်၍တလုံးတကိုယ်တည်းဖြစ်ပြီးသော
 ထိုလူနှစ်စုတို့ကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်တော်အားဖြင့်ရန်ကို
 သတ်ဖြတ်လျက်ဘုရားသခင်နှင့်မိသဟာယဖွဲ့စေမည်
 ၂၄ အကြောင်းတည်း။ ထိုခရစ်တော်သည်လည်းကြွလာ
 ၍ဝေးလျက်ရှိသောသင်တို့အား၎င်းနီးလျက်ရှိသောငါ
 တို့အား၎င်းရန်ညှိမ်းခြင်းတရားတည်းဟူသောငွေငလေ့
 ၂၅ တရားကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသို့ခရစ်တော်အားဖြင့်
 ငါတို့နှစ်ဦးသည်မိတ်ပိညည်တလုံးတဝတည်းဖြစ်၍
 ခမည်းတော်ထံသို့တိုးဝင်ရမည်အခွင့်ကိုရကြပြီ။
 ၂၆ ထိုကြောင့်သင်တို့သည်တကွန်းတနိုင်ငံသားမဟုတ်။
 ဧည့်သည်လည်းမဟုတ်။ သန့်ရှင်းသူတို့၏အမျိုးသား
 ချင်းဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သားလည်းဖြစ်
 ၂၇ ကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ဘမန်တော်တို့မှစ၍
 ပရောဖက်များတည်းဟူသောတိုက်မြစ်အပေါ်၌သင်တို့
 ၂၈ သည်ထပ်ဆင့်၍တည်ဆောက်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုတိုက်
 ထောင့်အမြစ်ကျောက်ကားယေရှုခရစ်ဖြစ်သတည်း။ ထို
 ကျောက်နှင့်တတိုက်လုံးသည်စေ့စပ်၍ကြီးပွားသဖြင့်
 သခင်ဘုရားအဖို့အလိုငှါသန့်ရှင်းသောမိတ်ဖွာန်တော်
 ၂၉ ဖြစ်၏။ ထိုမိတ်ဖွာန်တော်၌လည်းဘုရားသခင်သည်
 ပိညည်တော်အားဖြင့်ကျန်းဝပ်တော်မူခြင်းအလိုငှါသင်
 တို့သည်ငါတို့နှင့်အတူတည်ဆောက်လျက်ရှိကြ၏။
 ၃၀ ထိုအကြောင်းကြောင့်ငါပေါလုသည်ယေရှုခရစ်

၂ နှင့်စပ်ဆိုင်သောအားဖြင့်အကျဉ်းခံရ၏။သင်တို့အကျိုး
 ကိုထောက်၍အားအပ်ပေးတော်မူသောဘုရားသခင်
 ၏ကျေးဇူးတော်သာသနာကိုသင်တို့ကြားသိရသည်နှင့်
 အညီတပါးအမျိုးဖြစ်သောသင်တို့အတွက်ကြောင့်ငါ
 ၃ ခံရ၏။ကျေးဇူးတော်သာသနာကိုအပ်ပေးသည်အ
 ကြောင်းဟူမူကား။ငါသည်အထက်ကအနည်းငယ်ရေး
 ထားခဲ့သည်အတိုင်းဘုရားသခင်သည်ဗျာဒိတ်တော်
 ၄ အားဖြင့်နက်နဲသောအရာကိုအေးပြတော်မူ၏။ထို
 စကားကိုဖတ်ရှုတ်လျှင်ခရစ်တော်၏နက်နဲသောအရာ၌
 ၅ ငါသေ့ကျက်သည်ကိုသင်တို့သည်သိရကြမည်။ထိုနက်
 နဲသောအရာကိုသန့်ရှင်းသောတမန်တော်တို့နှင့်ပရော
 ဖက်တို့အားယခုကာလ၌ပညာတော်အားဖြင့်ဖွင့်လှစ်
 တော်မူသည်နည်းတူ။အချားသောကာလတို့၌လူမျိုးတို့
 ၆ အားပြတော်မူ။ထိုနက်နဲသောအရာဟူမူကား။တပါး
 အမျိုးသားတို့သည်ဝေဝေတရားအားဖြင့်ယုဒအမျိုး
 သားတို့နှင့်အတူအမွေခံ၍တလုံးတဝတကိုယ်တည်းဖြစ်
 လျက်ခရစ်တော်နှင့်ဆိုင်သောဂတိတော်ကိုဆက်ဆံရ
 ၇ ကြသတည်း။တန်ခိုးတော်ပြုပြင်သောအားဖြင့်အေးပေး
 သနားတော်မူသောဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုခံရ
 သည်နှင့်အညီထိုတရားကိုဟောပြောသောဆရာ၏အ
 ၈ ဖြစ်သို့ငါခရောက်ရပြီ။စစ်၍မကုန်နိုင်သောခရစ်တော်
 ၉ ၏ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်း၏ဝေဝေတရားကိုတပါးအမျိုး
 သားတို့အားဟောပြောခြင်းငှါငါ အလုံးစုံတို့ကိုယေရှု
 ခရစ်အားဖြင့်ဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားသခင်၌ရှေး
 ကပ်ကာလပတ်လုံး၅ က်ထားလျက်ရှိသောထိုနက်နဲ
 သောအရာနှင့်စပ်ဆိုင်သောသာသနာသည်အဘယ်သို့
 ဖြစ်သည်ကိုလူအပေါင်းတို့အားထင်ရှားစေခြင်းငှါငါ
 သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့တွင်အငယ်ဆုံးသောသူထက်
 သာ၍ငယ်သောငါအားထိုကျေးဇူးတော်ကိုပေးတော်မူ
 ၁၀ ပြီ။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ငါတို့သခင်ယေရှု
 ၁၁ ခရစ်ကိုအကြောင်းပြု၍သာဝရအကြံတော်ရှိသည်နှင့်
 အညီကောင်းကင်အရပ်တို့၌အထွဋ်အမြတ်အာဏာ
 စက်တို့သည်ဘုရားသခင်၏ထူးဆန်းသောပညာတော်
 ကိုအသင်းတော်အားဖြင့်ယခုသိရကြမည်အကြောင်း
 ၁၂ တည်း။ထိုသခင်ကိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ငါတို့သည်
 ရဲရင့်သောစိတ်နှင့်တိုးဝင်၍ အသနားတော်ခံရသောအ
 ၁၃ ခွင့်ကိုရကြပြီ။ထိုကြောင့်သင်တို့၏အသရေကိုပြုစု၍
 သင်တို့အတွက်ကြောင့်ငါခံရသောဆင်းရဲခြင်းကိုမြင်
 လျှင်ရှေးလျှော့သောစိတ်မရှိကြပါစေနှင့်။

၁၄ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောအကြောင်းကြောင့်ကောင်း
 ၁၅ ကင်ပေါ်။မြေကြီးပေါ်မှာရှိသောတအိမ်ထောင်လုံးတည်း
 ဟူသောသားတော်အပေါင်းတို့၏အချုပ်အချာဖြစ်တော်
 မူသောငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏မည်းတော်ရှေ့မှာ
 ၁၆ ငါသည်ဦးတောက်၍ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။ဆုတောင်း
 သောအချက်ဟူမူကား။ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်သင်တို့၏
 ၁၇ အတွင်းလူကိုခွန်အားနှင့်မြဲမြံနိုင်စွမ်း၍၊ယုံကြည်ခြင်း
 အားဖြင့်ခရစ်တော်သည်သင်တို့၏စိတ်နှစ်လုံးအထဲ၌
 ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်အကြောင်း။ဘုန်းတော်ကြွယ်ဝပြည့်
 စုံခြင်းနှင့်ညီလျော်စွာသင်တို့အားပေးသနားတော်မူ၍
 မေတ္တာ၌ပိုက်မျိုးခြင်း။တိုက်မြစ်လည်းကျတည်ခြင်းရှိ
 ၁၈ သဖြင့်၊သင်တို့သည်သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့၏နည်းတူ။
 အနံ့အလျားဖောက်အနက်တို့ကိုပိုင်းချား၍သိခြင်းငှါ
 ၁၉ ငါ့ကိုယ်ညာဏ်နှင့်မသိနိုင်သောခရစ်တော်၏မေတ္တာ
 တော်ကိုသိနားလည်ခြင်းငှါငါသင်တို့သည်တတ်စွမ်းနိုင်
 သဖြင့်ဘုရားသခင်၏ပြည့်စုံတော်မူခြင်းရှိသမျှနှင့်အညီ
 ပြည့်စုံကြပါမည်အကြောင်း။ငါသည်ဆုတောင်းလေ့
 ၂၀ ရှိ၏။ငါတို့၌ပြုပြင်သောတန်ခိုးတော်အတိုင်းငါတို့
 တောင်းပန်ကြံစည်သမျှထက်အလွန်ထူးချားစွာပြုခြင်း
 ၂၁ ငှါတတ်နိုင်တော်မူသောဘုရားသခင်သည်၊ယေရှုခရစ်
 အားဖြင့်အသင်းတော်၌ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ဘုန်းကြီး
 တော်မူစေသတည်း။အာမင်။

၄
 ၁ ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်ကိုသင်တို့သည်ခံရ
 သည်နှင့်အညီအလျောက်ကျင့်ဆောင်မည်အကြောင်း။
 သခင်ဘုရားအတွက်ကြောင့်အကျဉ်းခံရသောငါသည်
 ၂ သင်တို့ကိုတိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပါ၏။အရာရာ၌စိတ်နှိမ့်
 ချခြင်း။နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း။စိတ်ရှေ့ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်
 မေတ္တာစိတ်နှင့်တယောက်ကိုတယောက်သည်းခံခြင်း
 ၃ ရှိကြ၍၊အသင့်အတင့်ပေါင်းဖော်ခြင်းအဖွဲ့အစည်းအေး
 ဖြင့်သင်တို့သည်အချင်းချင်းစိတ်သဘောမချားမနား
 ၄ လော့။သင်တို့ကိုခေါ်တော်မူခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောမွှော်
 လင့်ခြင်းတပါးထဲသို့ခေါ်သွင်းတော်မူသည်နှင့်အညီ
 ၅ ကိုယ်တကိုယ်။ဝိညာဉ်တော်သည်တည်းရှိ၏။သခင်တ
 ၆ ပါး။ယုံကြည်ခြင်းတပါး။နှစ်ခြင်းတပါး။ခပ်သိမ်းသော
 ငါတို့၏အဖဖြစ်သောဘုရားသခင်တဆူတည်းရှိတော်မူ
 ၏။ထိုဘုရားသခင်သည်ခပ်သိမ်းသောငါတို့၏အပေါ်
 မှာရှိတော်မူ၏။ခပ်သိမ်းသောငါတို့ကိုနှိုးပြားတော်မူ၏။

၁ ခပ်သိမ်းသောငါတို့၏အထဲ၌လည်းရှိတော်မူ၏။ သို့သော်လည်းခရစ်တော်သည်ဆုပေးတော်မူသည်အတိုင်းငါတို့သည်ကျေးဇူးတော်ကိုအသီးအသီးကိုယ်စီခံရကြပြီ။ ထိုသို့နှင့်အညီကျမ်းစာ၌လည်းကောင်း၊ မြင့်သောအရပ်သို့တက်ကြွတော်မူသဖြင့် များစွာသောသူတို့ကိုဖမ်းသွားတော်မူ၍လူတို့အားဆုလပ်များကိုပေးတော်မူပြီဟူသတည်း။

၂ တက်ကြွတော်မူသည်ဟုဆိုသော်အစစွာမြေကြီးအောက်အရပ်သို့ဆင်းသက်တော်မူကြောင်းကိုရည်မှတ်၍ဆိုသည်မဟုတ်လော။ ဆင်းသက်တော်မူသောသူသည်အချားသောသူမဟုတ်။ အလုံးစုံတို့ကိုပြည့်စုံစေခြင်းငှါခပ်သိမ်းသောကောင်းကင်တို့၏အထွဋ်ကိုထွန်၍တက်ကြွတော်မူသောသူဖြစ်သတည်း။

၃ ခရစ်တော်၏ကိုယ်တော်ကိုတည်ဆောက်၍ဓမ္မသရာ၏အမှုကိုပြုတတ်မည်အကြောင်း။ သန့်ရှင်းသူတို့ကိုပြင်ဆင်ခြင်းအလိုငှါထိုသခင်သည်လူအမျိုးတို့ကိုတမန်တော်အရာ၌၎င်းအမျိုးတို့ကိုပရောဖက်အရာ၌၎င်းအမျိုးတို့ကိုသာသနာပြုအရာ၌၎င်းအမျိုးတို့ကိုသင်းအုပ်အရာ။

၄ ဆရာအရာ၌၎င်းခန့်ထားတော်မူ၏။ ငါတို့ရှိသမျှသည်ယုံကြည်ခြင်းသို့၎င်းတရားသခင်၏သားတော်ကိုသိကျွမ်းခြင်းသို့၎င်းတညီတညွတ်တည်းရောက်၍ခရစ်တော်၏ပြည့်စုံခြင်းပမာဏအရပ်တည်းဟူသော။ ကြီးရင့်သောလူ၏အဖြစ်သို့ရောက်ကြသည်တိုင်အောင်ဖြစ်သတည်း။

၅ အကြောင်းမူကား။ သူတပါးတို့သည်လူပရိယာယ်နှင့်အပြစ်သို့သွေးဆောင်ခြင်းငှါထွဋ်ဖျားပြောဆိုသဖြင့်ငါတို့သည်နောက်တဖန်ခပ်သိမ်းသောဩဝါဒလေတိုက်၍ဖရိုဖရဲလွင့်သွားသောသူငယ်မဖြစ်ဘဲလျက်၊ မေတ္တာစိတ်နှင့်သမ္မာတရားကိုဟောပြောသဖြင့်ဥက္ကောင်းတည်းဟူသောခရစ်တော်မှာအရာရာတို့၌ကြီးပွားကြမည်အကြောင်းတည်း။ ထိုဥက္ကောင်းမှအဆစ်အပိုင်းများတို့သည်အားဖြည့်သဖြင့်တကိုယ်လုံးသည်စေ့စပ်ထုံးစွဲလျက်အသီးအသီးအင်္ဂါများကိုယ်ဝန်းကိုယ်တာအတိုင်းပြုပြင်သည်နှင့်အညီမိမိကိုယ်ကိုမေတ္တာ၌တည်ဆောက်ခြင်းငှါကြီးပွားစေတတ်၏။

၆ ထိုကြောင့်ကြွင်းသောတပါးအမျိုးသားတို့သည်လျှပ်ပေါ်သောစိတ်နှင့်ကျင့်ဆည်းနည်းတူ။ သင်တို့သည်နောက်ဘဖန်မကျင့်မည်အကြောင်း။ သခင်တရားအခွင့်နှင့်ငါ့မှာလိုက်၏။ ထိုသူတို့သည်ညာဏ်အလင်းကွယ်သည်ဖြစ်၍စိတ်နှစ်လုံးမိမိသောအားဖြင့်အလျှင်းမသိသောကြောင့်တရားသခင်၏အသက်နှင့်ကွာရှင်းလျက်

၇ ရှိကြ၏။ ထိုသူတို့သည်ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။ တပ်မက်ခြင်းအတ္တန်ပြင်းသည်နှင့်ညစ်ညူးသောအကျင့်အမျိုးမျိုးကိုကျိုးစား၍ကျင့်လိုသောငှါမိမိတို့ကိုကိုလေသာလက်သို့အပ်လိုက်ကြ၏။ ထိုသို့ဖြစ်စေခြင်းငှါသင်တို့သည်ခရစ်တော်တရားကိုသင်ကြပြီမဟုတ်ဘဲ။ အထက်ကကျင့်လည်ကြသည်အရာမှာထွဋ်ဖျားတတ်သောလောဘစိတ်တို့ဖြင့်ပုပ်ပျက်သောလူဟောင်းကိုချွတ်ပယ်၍စိတ်နှစ်လုံးသဘောသစ်ကိုရပြီးလျှင်မှန်သောဖြောင့်မတ်ခြင်း။ သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီအားဖြင့်တရားသခင်နှင့်အတူအမျှဖန်ဆင်းသောလူသစ်ကိုယူတင်ဝတ်ဆောင်မည်အကြောင်း။ ခရစ်တော်၏စကားကိုကြားနာရသည်ဖြစ်၍ယေရှုသမ္မာတရားရှိသည်နှင့်အညီထိုသခင်ထံ၌နည်းခံကြပြီသတည်း။

၈ ထိုကြောင့်မူသာစကားကိုပယ်ရှား၍မှန်သောစကားကိုသာအချင်းချင်းတယောက်နှင့်တယောက်ပြောကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ငါတို့သည်အချင်းချင်းအင်္ဂါချင်းဖြစ်ကြ၏။ အမျက်ထွက်ရာတွင်အပြစ်မရှိစေနှင့်။ အမျက်မပြောဘဲနေမဝင်စေနှင့်။ မာရ်နတ်ကိုအခွင့်မပေးကြနှင့်။ ခိုးတတ်သောသူသည်နောက်တဖန်မခိုးဘဲဆင်းရဲသောသူအားပေးကမ်းဝေငှန်ရှိစေခြင်းငှါမိလက်နှင့်ကောင်းသောအလုပ်ကိုလုပ်ဆောင်အားထုတ်စေ။ ညစ်ညူးသောစကားတခွန်းကိုမျှသင်တို့နှုတ်ထဲကမထွက်စေနှင့်။ ကြားနာသောသူတို့၏အကျိုးကိုပြုစုခြင်းငှါတည်ဆောက်စရာတို့ကောင်းသောစကားကိုသာသုံးဆောင်ကြလော့။ ရွေးနှုတ်ခြင်းနေ့ရက်တိုင်အောင်သင်တို့ကိုတံဆိပ်ခတ်တော်မူသောတရားသခင်၏သန့်ရှင်းသောစိတ်တို့ခြင်း။ စိတ်ဆိုးခြင်း။ အမျက်ထွက်ခြင်း။ အော်ဟစ်ငေါက်ငေါ်ခြင်း။ သူအသရေပျက်အောင်ပြောဆိုခြင်းတို့ကို၎င်းခပ်သိမ်းသောမနာလိုခြင်းကို၎င်းသင်တို့မှပယ်ရှားကြလော့။ အချင်းချင်းကျေးဇူးပြုခြင်း။ သနားရုံမက်ခြင်း။ တရားသခင်သည်ခရစ်တော်ကြောင့်သင်တို့၏အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူသကဲ့သို့အချင်းချင်းအပြစ်လွှတ်ခြင်းရှိကြလော့။ ထိုသို့သင်တို့သည်တရားသခင်၏ချစ်သားဖြစ်ကြသည့်နှင့်အညီတရားသခင်ကျင့်တော်မူသည်နည်းတူကျင့်ကြလော့။ ခရစ်တော်သည်ငါတို့ကိုချစ်တော်မူသောအားဖြင့်တရားသခင်ရှေ့တော်၌မွေးမြူသောအနံ့ရှိစေခြင်းငှါကိုယ်ကိုယ်ဆက်

ကပ်၍ယဇ်ပူဇော်လျက် ငါတို့အတွက် စွန့်တော်မူသည်
နည်းတူသင်တို့သည် မေတ္တာတရား၌ ကျင်လည်ကြလော့။
၃ မတရားသောမေရန်၌ ခြံခြင်း။ အမျိုးမျိုးသော ကိ
လေသာညစ်ညူးခြင်း။ လောဘတ္တန်ကျူးခြင်း အမှုတို့ကို
သန့်ရှင်းသူတို့သည် ရှောင်သင့်သည် အတိုင်း စကားဖြင့်
၄ မှုမဆက်ဆံကြနှင့်။ မတော်မလျော်သောညစ်ညူးပျက်
ပြယ်ပျက်ရယ်သောစကားများကိုလည်း ပယ်၍ ကျေးဇူး
၅ တော်ချီးမွမ်းခြင်း စကားကို သုံးကြလော့။ မတရားသော
မေရန်၌ ခြံသောသူ။ ညစ်ညူးစွာပြုသောသူ။ ရုပ်တုကို
ကိုးကွယ်သောသူ ဖြစ်သော လောဘတ္တန်ကျူးသော
သူ ဘုံတယောက်မျှ ခရစ်တော်နှင့် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံ
၆ ၌ အမွေမခံရသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ လျှပ်ပေါ်သော
စကားဖြင့် အဘယ်သူမျှ သင်တို့ကို မထွဋ်ဖျားစေနှင့်။
ထိုအမှုကြောင့် ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်သည် ညင်း
၇ ဆန်တတ်သောသူတို့ အပေါ်သို့ သင့်ရောက်ပေ၏။ ထို
၈ ကြောင့် သူတို့နှင့် ဆက်ဆံ၍ မကျင့်ကြံနှင့်။ အထက်ကာ
လ၌ သင်တို့သည် မှောင်မိုက်အတိ ဖြစ်ကြ၏။ ယခုမူကား
သခင်ဘုရား၌ အလင်းဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ အလင်း၏ သား
၉ ကဲ့သို့ ကျင့်နေကြလော့။ အလင်းတော်၏ အကျိုးမူကား
အလုံးစုံသော ကောင်းမွန်ခြင်း။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း။ သစ္စာ
၁၀ စောင့်ခြင်း ဖြစ်သတည်း။ သခင်ဘုရား၌ သက်တော်မူ
သော အရာသည် အဘယ်အရာ ဖြစ်သည်ကို သင်ကြလော့။
၁၁ အကျိုးမဲ့သော မှောင်မိုက်အမှုတို့နှင့် မဆက်ဆံသည့် သာ
၁၂ မက။ ထိုအမှုတို့၏ အပြစ်ကို ပြကြလော့။ အကြောင်း
မူကား။ သူတို့သည် ဆိတ်ကွယ် ဆုခံပြုသော အမှုအရာတို့
၁၃ ကို စကားပြောကာမျှ ညစ်ညူးခြင်းပါ သေး၏။ အပြစ်
ထင်ရှားသော အရာရှိသမျှတို့သည် အလင်းဖြင့် ထင်ရှား
ကြ၏။ ထင်ရှားစေတတ်သော အရာရှိသမျှသည်လည်း
၁၄ အလင်း ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် အိပ်ပြောသောသူ။ နိုးလော့။
သေခြင်းမှ သေမြောက်လော့။ သို့ပြုလျှင် ခရစ်တော်သည်
အသင်းကို သင့်အား ပေးတော်မူမည် ဟု ဆိုသတည်း။
၁၅ ထိုကြောင့် ပညာမဲ့ကဲ့သို့ မဟုတ်။ ပညာရှိကဲ့သို့ စေ့
စေ့မြေ့မြေ့ကျင့်ဆောင်မည် အကြောင်း သတိပြုကြလော့။
၁၆ ယခု နေ့ရက်ကာလ တို့သည် ဆိုးယုတ်သောကြောင့်
၁၇ ကာ အချိန်ကို ရွေးနှုတ်ကြလော့။ ထိုကြောင့် သတိမရှိ
သောသူ မဖြစ်။ သခင်ဘုရား၏ အထိုတော်ရှိရာကို ပိုင်း
၁၈ ချား၍ သိသောသူ ဖြစ်ကြလော့။ လွန်ကျူးစေတတ်သော
စပျစ်ရည်နှင့် ရပ်မျိုးခြင်းကို ရှောင်၍ ညည်တော်နှင့်
၁၉ ပြည့်စုံလျက်ရှိကြလော့။ ဆာလံသီချင်းမှစသော မွေ

သီချင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို အချင်းချင်း ပြောဆိုဖတ် ရွတ်၍
နူးညွတ်သော စိတ်နှစ်လုံးနှင့် သခင်ဘုရားရှေ့တော်၌
၂၀ ကျူး၍ သီချင်းဆိုကြလော့။ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့၌
ကျေးဇူးတော်ကြီးစွာ ပါ၏ဟု ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်၏
နာမတော်ကို ထောက်၍ ခမည်းတော်ဘုရား သခင်ရှေ့
ကာလအစည်မပြတ် ဝန်ခံကြလော့။
၂၁ ခရစ်တော်ကို ခန့်ညားသော အားဖြင့် အချင်းချင်း
တယောက်အောက်တယောက်။ ကိုယ်ကို နှိမ့်ချလျက် နေ
၂၂ ကြလော့။ အချင်းမိမ့်တို့။ သခင်ဘုရား၏ အုပ်စိုးတော်မူ
ခြင်းကို ဝန်ခံသကဲ့သို့ ကိုယ်ခင်ပွန်း၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်
၂၃ ခံကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ခရစ်တော်သည် အသင်း
တော်၏ အပေါ်မှာ ခေါင်းဖြစ်တော်မူသကဲ့သို့ ယောက်ျား
သည် မိမိခင်ပွန်း၏ အပေါ်မှာ ခေါင်းဖြစ်၏။ ခရစ်တော်
သည်လည်း မိမိကိုယ်ကို ကယ်တင်သောသူ ဖြစ်တော်မူ
၂၄ ၏။ အသင်းတော်သည် ခရစ်တော်၏ အုပ်စိုးတော်မူ
ခြင်းကို ဝန်ခံသကဲ့သို့ မိမ့်တို့လည်း ကိုယ်ခင်ပွန်း၏ အုပ်စိုး
၂၅ ခြင်းကို အရာရာ၌ ဝန်ခံရကြမည်။ အချင်းယောက်ျားတို့။
ခရစ်တော်သည် အသင်းတော်ကို ချစ်တော်မူသကဲ့သို့
၂၆ သင်တို့လည်း ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ချစ်ကြလော့။ ထိုအသင်း
၂၇ တော်သည် သန့်ရှင်းလျက် အပြစ်ကင်းလျက်ရှိသည် ဖြစ်
၍ အညစ်အကြေးတင်ခြင်း။ အရေတွန့်ခြင်းမှစသည်
တို့နှင့် လွတ်လပ်သဖြင့် အသရေတင့်တယ်လျက်ရှိသော
အသင်းတော်ကို ခရစ်တော်သည် မိမိအား ဆက်သအံ့
သော ဌာနတံကပတ်တော် ရေ၌ ဆေးကြောခြင်းအားဖြင့်
စင်ကြယ်သန့်ရှင်းစေမည် အကြောင်း။ ထိုအသင်းတော်
၂၈ အဖိုအလို ဌာနကိုယ်ကို ကိုယ်စွန့်တော်မူ၏။ ထိုနည်းတူ။
ယောက်ျားတို့သည် မိမိကိုယ်ကို ချစ်သကဲ့သို့ မိမိခင်ပွန်း
တို့ကို ချစ်ရကြမည်။ ခင်ပွန်းကို ချစ်သောသူသည် ကိုယ်
၂၉ ကို ချစ်သောသူ ဖြစ်၏။ ကိုယ်အသားကို မုန်းသောသူတ
ယောက်မျှမရှိ။ ခရစ်တော်သည် အသင်းတော်ကို ကျွေး
မွေးပြုစုတော်မူသကဲ့သို့ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် မိမိ
၃၀ တို့အသားကို ကျွေးမွေးပြုစုတတ်ကြ၏။ အကယ်စင်စစ်
၃၁ ငါတို့သည် သခင်ဘုရား၏ အသားတော် အရိုးတော်တို့
အဝင်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်မြတ်၏ အင်္ဂါ ဖြစ်ကြ၏။ ထို
အကြောင်းကြောင့် ယောက်ျားသည် ကိုယ်မိဘကို စွန့်
၃၂ တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ်ရမိမ့်မည်။ ဤအရာသည်
အလွန်နက်နဲသော အရာဖြစ်ပေ၏။ ထိုသို့ ငါဆိုသော် ခရစ်

၁ ယေရှုခရစ်၏ကျန်ဖြစ်သောပေါလုနှင့်တိမောသေသည် ဖိလိပ္ပိမြို့ရှိသောသင်းအုပ်တို့နှင့်သင်းထောက်တို့မှစ၍ယေရှုခရစ်၏သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကိုကြားလိုက်ပါ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့်ငါတို့အဖတည်းဟူသောဘုရားသခင်အထံတော်ကကျေးဇူးတော်နှင့်ညီမိသက်ခြင်းသည်သင်တို့ရှိပါစေသော။

၂ ငါသည်ဆုတောင်းပဌနာပြုသောအခါခါဝမ်မြောက်သောစိတ်နှင့်သင်တို့ရှိသမျှအဖို့ကိုအစည်ဆုတောင်းပဌနာပြုလျက်သင်တို့ကိုအောင်းမေ့သောအခါခါသင်တို့သည်ရှေ့ဦးစွာသောနေ့ရက်မှစ၍ယခုတိုင်အောင်ဝေဝေထိတရားကိုဆက်ဆံ၍ခံစားကြောင်းကိုငါသောက်သဖြင့်ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပါ၏။ သင်တို့တွင်ကောင်းသောအမှုကိုပြုစပြုတော်မူသောသူသည်ယေရှုခရစ်၏နေ့ရက်တိုင်အောင်ပြီးစီးလျက်ပြုတော်မူမည်ဟုငါသဘောကျ၏။ ရှိသမျှသောသင်တို့၏အမှုအရာ၌ဤသို့ငါယူအပ်၏။ အကြောင်းမူကား။ ငါခံရသောကျေးဇူးတော်ကိုသင်တို့အပေါင်းသင်ဆက်ဆံကြသည်ဖြစ်၍ငါသည်အကျည်းခံရသော်ငှါဝေဝေထိတရားဘက်၌သက်သေခံ၍ထိုတရားကိုတည်စေသော်ငှါသင်တို့ကိုအောင်းမေ့၏။ ငါသည်သင်တို့အပေါင်းကိုယေရှုခရစ်၏မေတ္တာကရုဏာနှင့်အဘယ်မျှလောက်လွှမ်းမည်ဟုဘုရားသခင်သည်သက်သေဖြစ်တော်မူ၏။ ငါသည်အဘယ်သို့ဆုတောင်းသနည်းဟူမူကား။ သင်တို့သည်ချားနားသောအရာတို့ကိုပိုင်းချားစေခြင်းငှါညာဏ်ပညာအမျိုးမျိုးရှိလျက်မေတ္တာပါရမီအိုးပွား၍ပြည့်စုံမည်အကြောင်းကိုငှါယေရှုခရစ်အားဖြင့်ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအသရေတော်ကိုထင်ရှားစေဘက်သောပြောင့်မတ်ခြင်းအကျင့်နှင့်သင်တို့သည်ပြည့်စုံ၍ခရစ်တော်၏နေ့ရက်တိုင်အောင်စိတ်ကြည်ဖြူလျက်တိမ်းလဲခြင်းအမှုနှင့်ကင်းလွတ်လျက်ရှိမည်အကြောင်းကိုငှါဆုတောင်းပဌနာပြု၏။

၃ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါ၌ဆရာကံသောအမှုအရာတို့သည်ဝေဝေထိတရားကိုမမြဲတားသည်သာမက။ ပြုရာဖြစ်

၁၃ သည်ဟုသင်တို့သိစေခြင်းငှါငါအလိုရှိ၏။ ထိုသို့သောအားဖြင့်ခရစ်တော်ကြောင့်ငါခံရသောချည်နှောင်ခြင်းအမှုအရာသည်နန်းတော်၌အနွဲ့အပြားထင်ရှားသည်သာ

၁၄ မက။ ခပ်သိမ်းသောအရပ်၌ထင်ရှား၏။ သခင်ဘုရား၌ညီအစ်ကိုအများတို့သည်ငါခံရသောချည်နှောင်ခြင်းကြောင့်ယုံမှားသောစိတ်နှင့်ကင်းလွတ်၍ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိဘဲနှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုသာ၍ဟောပြော

၁၅ ဝံကြ၏။ လူအချို့တို့သည်ညူရန်ထွေချင်သောသဘောနှင့်ခရစ်တော်၏တရားကိုဟောပြောကြ၏။ အချို့တို့

၁၆ သည်စေတနာစိတ်နှင့်ဟောပြောကြ၏။ ငါသည်ဝေဝေထိတရားကိုထောက်မပျိုးရာခန့်ထားသောသူဖြစ်ကြောင်းကိုဤသူတို့သည်သိ၍ခရစ်တော်၏တရားကိုမေတ္တာ

၁၇ စိတ်နှင့်ဟောပြောကြ၏။ ထိုသူတို့သည်ကြည်ဖြူသောစိတ်မရှိ။ ချည်နှောင်ခြင်းကိုငါခံရသည်တွင်သာ၍ဆင်းရဲစေမည်ဟုအကြံရှိ၍ရန်ထွေချင်သောစိတ်နှင့်ဟောပြောကြ၏။

၁၈ သို့ဖြစ်၍အဘယ်သို့နည်း။ လျှို့ဝှက်၍ဟောပြောသည်ဖြစ်စေ။ သက္ကာရှိ၍ဟောပြောသည်ဖြစ်စေ။ အဘယ်သို့သောအားဖြင့်ဟောပြောသည်ဖြစ်စေ။ ခရစ်တော်၏တရားကိုဟောပြောခြင်းရှိ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့်ငါသည်ယခုဝမ်မြောက်၏။ နောင်၌လည်းဝမ်မြောက်လိမ့်

၁၉ မည်။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ငါသည်အလျှင်းရှက်

၂၀ ကြောက်ခြင်းမရှိ။ ရဲရင့်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍အသက်ရှင်သည်ဖြစ်စေ။ သေသည်ဖြစ်စေ။ ကော်ယံခန္ဓာ၌ခရစ်တော်သည်အစည်မပြတ်ဂုဏ်အသရေထင်ရှားတော်မူသကဲ့သို့ယခုပင်ထင်ရှားတော်မူမည်ဟုငါမျှော်လင့်အားကြီး၍တောင့်တသည်နှင့်အညီသင်တို့ဆုတောင်းသဖြင့်ငှါယေရှုခရစ်၏စိညဉ်တော်မစသဖြင့်ငှါအကြောင်းအရာသည်ငါ့ကိုကယ်တင်သောအကြောင်းအရာဖြစ်

၂၁ မည်ဟုငါသိ၏။ ငါအသက်ရှင်သည်အရာမှာခရစ်

၂၂ တော်ဖြစ်၏။ သေချင်မူကားသာ၍အကျိုးရှိ၏။ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၌ငါသည်အသက်ရှင်လျှင်ငါပြုသောအမှု၏အကျိုးကားသို့သို့သောအကျိုးဖြစ်၏။ သို့သော်လည်းအဘယ်

၂၃ အကျိုးကိုရွေးယူရမည်ဟုငါမသိ။ ထိုအကျိုးနှစ်ပါး၏ အကြား၌ ငါသည် ယခုကျည်းမြောင်းစွာနေရ၏။ စုတေ၍ ခရစ်တော်နှင့်အတူ နေခြင်းငှါ တောင့်တလိုချင်သော စိတ်ရှိ၏။ သာ၍ အလွန်ထူးမြတ်သော အကျိုးဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာ၌ နေရလျှင် သင်တို့၌ သာ၍

၂၄ အကျိုးရှိလိမ့်မည်။ ထိုသို့ရှိလိမ့်မည် ဟုယုံမှားခြင်းနှင့်

၂၅ ကင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါတဖန်ရောက်လာသောအားဖြင့် သင်တို့သည် ယေရှုခရစ်ကို အမှီပြု၍

၂၆ အတွက်ကြောင့် သာ၍ ဝါကြားဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိစေခြင်းငှါ သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ တိုးပွားဝမ်းမြောက်မည်အကြောင်း။ ငါသည် ကိုယ်ခန္ဓာ၌ နေ၍ သင်တို့ရှိသမျှနှင့် ပေါင်းဖော်ရမည်ဟု ငါသိ၏။

၂၇ သင်တို့သည် ရန်သူများကြောင့် အလျှင်းမကြောက်ရွံ့မတုန်လှုပ်ဘဲ တပါးတည်းသော စိတ်စိညည်၌ တည်၍ ဧဝံဂေလိတရားနှင့် ဆိုင်သော ယုံကြည်ခြင်းအဖို့ အလိုငှါ တညီတညွတ်တည်း ကျိုးစားအားထုတ်ကြသည်အကြောင်း အရာကို ငါရောက်လျှင် သင်တို့နှင့် မျက်မှောက်တွေ့သည် ဖြစ်စေ။ ကွာလျက် နေသည် ဖြစ်စေ။ ငါကြားသိရပါမည်အကြောင်း။ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားနှင့် အထိုက်အလျောက် ဝတ်ကြီးဝတ်လှမ်းများကို ပြု၍သာ

၂၈ နေကြလော့။ ထိုသို့ရန်သူများကြောင့် အလျှင်းမကြောက်ရွံ့မတုန်လှုပ်သော အကြောင်း အရာသည် သူတို့၌ ပျက်စီးခြင်း၏ နိမိတ်သက္ကဏာ ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူသော အားဖြင့် သင်တို့၌ ကားကယ်တင်ခြင်း၏ နိမိတ်

၂၉ သက္ကဏာ ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည် အထက်က မြင်သည် အတိုင်း။ ယခုလည်း ကြားသည် အတိုင်း ငါခံရသော တိုက်လံခြင်းကို ခံရသည်နည်းတူ။ သင်တို့သည် ခံရကြသည် ဖြစ်၍ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအခွင့်မှ တပါး။ ခရစ်တော် အတွက် ကြောင့်ဆင်းရဲခံရခြင်းအခွင့်ကို ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ရကြ၏။

၃၀ ထိုကြောင့် ခရစ်တော်၌ သက်သာခြင်း။ မေတ္တာနှင့် ဧဝံဆိုင်သော ချမ်းသာခြင်း။ ဝိညာဉ်တော်နှင့် မိသားစုဟု ခေါ်ခြင်း။ သနားရုံမက ခြင်းတည်းဟူသော အရာတစ်ခုတည်းရှိလျှင်။ သင်တို့သည် အချင်းချင်းချစ်ကြ၍ စိတ်မကွဲပြားဘဲ ဘလုံးဘဝတည်း ဤစည်ခြင်းနှင့် တကွသဘောတညီတညွတ်တည်း ရှိသော အားဖြင့် ငါဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်းကို ရုံလင်စေကြလော့။ ရန်တွေ့လိုသော စိတ်။ အချည်းနှီးကျော်စော ကိစ္စကို တပ်မက်သော စိတ်ရှိ၍

အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုကြနှင့်။ သူတပါးသည် ကိုယ်ထက် သာ၍ ကောင်းမြတ်သည့် ဟု နှိမ့်ချသော စိတ်ရှိ၍ တယောက်

၄ ကို တယောက် ထင်မှတ်ကြလော့။ ကိုယ်အမှု အရာကို သာမရွံ့မမှတ်ဘဲ သူအမှု အရာကို အချင်းချင်းရှုမှတ်ကြလော့။ ယေရှုခရစ်၌ ရှိသော ထိုစိတ်သဘောကို သင်တို့၌

၅ လည်း ရှိစေကြလော့။ ထိုသခင်သည် ဘုရားသခင်၏ သဏ္ဌာန်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည် ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်နှင့် ပြိုင်သော အမှုကို လုယူခြင်း အမှုဟူ၍ မထင်မမှတ်

၆ လျက်ပင်။ မိမိအသရေကို စွန့်၍ အစေခံကွန်၏ သဏ္ဌာန်ကို ယူဆောင်လျက် လူကဲ့သို့ သော အဖြစ်၌ ပွားမြင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ထိုသို့ လူ၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံလျက် အသေခံခြင်းသာ မဟုတ်။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံခြင်းတိုင်အောင် အစေကျန်ခံ၍ ကိုယ်ကို

၇ ကိုယ်နှင့် ချီတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်ကို အလွန်ချီးမြှောက်၍ ဘွဲ့နာမတကာ တို့

၈ ထက် ကြီးမြတ်သော ဘွဲ့နာမကို ပေးသနားတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ ကောင်းကင်သတ္တဝါ။ မြေကြီးသတ္တဝါ။ မြေကြီးအောက်၌ ရှိသော သတ္တဝါတည်းဟူသော။ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည် ယေရှု၏ ဘွဲ့နာမတော်

၉ ကို ချီးထောက်၍ ယေရှုခရစ်သည် သခင်ဖြစ်တော်မူ၏ ဟု နှုတ်နှင့် ဝန်ခံသဖြင့် ခမည်းတော် ဘုရား၏ ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှားစေကြမည်အကြောင်းတည်း။

၁၀ သို့ဖြစ်၍ ချစ်သူတို့။ သင်တို့သည် ငွေကပ်မှောင်မှောင်သော သင်္ကေတသည်သာမက။ မျက်ကွယ်၌လည်း အစည်နားထောင်ကြသည်နှင့် အညီ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်သော စိတ်နှင့် ကိုယ်ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ ကိုယ်တိုင် ကျိုးစားအားထုတ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည် အလိုရှိစေခြင်းငှါ ၎င်းအကျင့်ကျင့်စေခြင်းငှါ ၎င်းသင်တို့အထံ၌ စေတနာတော်အားဖြင့် ပြုပြင်တော်မူသောသူ

၁၁ ကား ဘုရားသခင် ပေတည်း။ သင်တို့သည် ပြုလေသမျှတို့၌ မြည်တမ်းခြင်း။ ညင်းခုံခြင်းမရှိဘဲ ပြုကြလော့။

၁၂ သို့ပြုလျှင် အပြစ်တင်ခွင့်မရှိ။ အဘယ်သူကိုမျှ မပြစ်မှားဘဲ နေ၍ မပြောင့်မမှန် ဖောက်ပြန်သော လူမျိုးအထံ၌ အဘယ်အပြစ်မျှမပါသော ဘုရားသခင်၏ သားမြင်ကြလိမ့်မည်။ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သော နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ပြသ၍ စကြဝဠာ၌ နေ။ ကြယ်နက္ခတ်ကဲ့သို့ ထိုလူမျိုးအထံ၌ ထွန်းလင်းကြ၏။ သို့ပြုလျှင် ငါသည် အကျိုးမရှိဘဲ လျက်ပြေးသည်မဟုတ်။ အကျိုးမရှိဘဲ လျက်ကျိုးစားအားထုတ်သည်မဟုတ်ကြောင်းကို ငါ

သောကံ၍ခရစ်တော်၏နေ့ရက်၌ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသိနဲ့မည်။

၁၇ ထိုမျှမက။သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကိုတင်လှူပူဇော်သောယဇ်အပေါ်မှာငါ့ကိုလောင်းသော်လည်းဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။သင်တို့ရှိသမျှနှင့်အတူငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။

၁၈ ၊ထိုနည်းတူ။သင်တို့သည်လည်းဝမ်းမြောက်ကြလော့။ငါ

၁၉ နှင့်အတူဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။။သင်တို့အကြောင်းအရာများကိုငါသိ၍မိတ်သက်သာခြင်းငှါမိမောသေကိုသင်တို့ရှိရာသို့များမကြာစေလွှတ်မည်အကြောင်း။

၂၀ သခင်ယေရှုခရစ်၌ငါ့မြှင့်ခြင်းရှိ၏။အကြောင်းမူကား။ထိုသူသည်သင်တို့အကျိုးကိုကြည့်ရှုချင်သောစေတနာမိတ်ရှိသကဲ့သို့မိတ်သဘောဟူသောသူတယောက်မျှ

၂၁ ငါတို့နဲ့မရှိ။လူခပ်သိမ်းတို့သည်ယေရှုခရစ်၏အကျိုးကိုမ

၂၂ ရှာ။ကိုယ်အကျိုးကိုသာရှာကြ၏။။သို့သော်လည်းသားသည်အဖနှင့်အတူဆောင်ရွက်သကဲ့သို့သူသည်ငါနှင့်အတူဇော်ဂေဝိတရားအမှုကိုအမှန်ဆောင်ရွက်သည်ဟု

၂၃ သူပြောသကဲ့သို့သင်တို့သင်တို့သိကြ၏။ထိုကြောင့်ငါ၌အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ဟုငါသိသောအခါသင်တို့ရှိရာသို့ချက်ချင်းစေလွှတ်မည်ဟုကြံစည်မျှော်လင့်လျက်

၂၄ ငါနေ၏။ထိုမျှမက။ငါ့ကိုယ်တိုင်သင်တို့ရှိရာသို့များမကြာသမည်ဟုသခင်ဘုရားအားဖြင့်ယုံမှတ်စွဲလပ်သောမိတ်ရှိ၏။

၂၅ သို့သော်လည်းဆောင်ရွက်ခြင်း။ဝမ်းကိုက်ခြင်းအမှု၌ငါ၏အပေါင်းအဖော်။ငါ့ပြုရသောသူတည်းဟူသောသင်တို့တဖန်။ငြိမ်ပေပြောမိတ်ကိုသင်တို့ရှိရာသို့

၂၆ ယခုစေလွှတ်သင့်သည်ဟုငါထင်မှတ်၏။။အကြောင်းမူကား။သူသည်နာကြောင်းကိုသင်တို့ကြားသိသောကြောင့်သူသည်သင်တို့အပေါင်းကိုလွှဲလွှဲဆွတ်၍မိတ်မသာလျက်နေ၏။သူသည်သေလူအောင်နာသည်မှန်၏။ထိုအခါဘုရားသခင်သည်သူကိုသနားတော်မူ၏။သူကိုသာသနားတော်မူသည်မဟုတ်။ငါ၌ဝမ်းနည်းခြင်းအဆင့်ဆင့်အထပ်ထပ်မရှိစေခြင်းငှါငါ့ကိုလည်းသနားတော်မူ၏။ထိုကြောင့်သင်တို့သည်သူကိုတဖန်တွေ့မြင်၍ဝမ်းမြောက်စေခြင်းငှါငါသည်လည်းသက်သာခြင်းငှါငါ့သဘော၌ကျိုးစားသည်နှင့်ငါစေလွှတ်၏။

၂၇ ၊သို့ဖြစ်၍သခင်ဘုရားကိုထောက်လျက်ဝမ်းမြောက်သောမိတ်နှင့်သူကိုလက်ခံကြလော့။ထိုသို့သောသူတို့

၃၀ ကိုရိုသေလေးမြတ်ကြလော့။။အကြောင်းမူကား။သင်တို့သည်ငါ့ပြုရ၍မပြည့်စုံသေးသောဝတ်ကိုသူသည်ပြည့်

စုံစေခြင်းငှါကိုယ်အသက်ကိုစွန့်စား၍ခရစ်တော်၏အမှုကြောင့်သေခြင်းသို့ရောက်လုနီးပြီ။

၃၁ ကြွင်းသေးသောစကားဟူမူကား။ငြိမ်အင်ကိုတို့၊သခင်ဘုရား၌ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။အထပ်ထပ်ငါရေးလိုက်သော်လည်းပင်ပန်းခြင်းမရှိ။သင်တို့မူကား။

၂ လုံခြုံခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။။ခွေးတို့ကိုရှောင်ကြလော့။မကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူတို့ကိုရှောင်ကြလော့။ဇာတ်ဝင်ရောင်ဆောင်သောသူတို့ကိုရှောင်ကြလော့။ငါတို့သည်မိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့်ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်၍ဇာတ်ဝိညာဉ်ကိုးစားခြင်းမရှိဘဲယေရှုခရစ်၌သာဝါကြွားဝမ်းမြောက်သောသူဖြစ်၍မှန်သောဇာတ်သွင်း

၄ ခြင်းကိုခံသောသူဖြစ်ကြ၏။။သို့သော်လည်းငါဖြစ်လျှင်ဇာတ်ဝိညာဉ်ကိုးစားစရာအကြောင်းရှိ၏။အချားသူမည်သည်ကားဇာတ်ဝိညာဉ်ကိုးစားစရာအကြောင်းရှိသည်ဟုထင်လျှင်

၅ ငါမူကားသာ၍ရှိ၏။ငါသည်ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ဇာတ်သွင်းခြင်းကိုခံရ၏။ဣသရေလအမျိုး။ဗဟိယမိန်အနွယ်ဖြစ်၏။ဟေဗြဲလူမှဆင်းသက်သောဟေဗြဲလူစပ်

၆ ဖြစ်၏။တရားအားဖြင့်ဖာရိရှဲဖြစ်၏။မိတ်အားကြီးခြင်းကိုမေးသော်ငါသည်အသင်းတော်ကိုညည်းဆဲသောသူဖြစ်၏။ပညတ်တရားအားဖြင့်ရသောဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုမေးပြန်သော်ငါသည်အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်သော

၇ သူဖြစ်၏။သို့သော်လည်းငါ၏အကျိုးစီးပွားကိုပြုရသောအရာရှိသမျှတို့ကိုရှုံးစေသောအရာကဲ့သို့ခရစ်တော်

၈ ကြောင့်ငါထင်မှတ်၏။ထိုမျှမက။ငါ၏သခင်ယေရှုခရစ်ကိုသိသောပညာသည်အဘယ်မျှလောက်မြတ်သည့်

၉ ကိုထောက်၍ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုရှုံးစေသောအရာကဲ့သို့ငါထင်မှတ်၏။ထိုသခင်ကြောင့်ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုအရှုံးခံရပြီ။သေခြင်းမှထမြောက်သောအခွင့်ကိုငါရနိုင်ကောင်းလျှင်ကိုယ်တော်သည်အသေခံတော်မူသည်နည်းတူ။ငါသည်လည်းအသေခံ၍ထိုသခင်ကိုငင်ထမြောက်တော်မူခြင်း၏တန်ခိုးကိုငင်ဆင်းရဲခံတော်မူခြင်းကိုဆက်ဆံ၍ခံခြင်းကိုငင်သိကျွမ်းခြင်းငှါပညတ်တရားအားဖြင့်ရသောကိုယ်ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုမကိုးစားဘဲခရစ်တော်ကိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ရသောဖြောင့်မတ်ခြင်းတည်းဟူသောယုံကြည်ခြင်းအထွက်ကြောင့်ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုကိုးစားသဖြင့်ခရစ်တော်ကိုအမြတ်ရ၍ထိုသခင်၌တည်ပါမည်အကြောင်း။ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုမစင်ကဲ့သို့ငါထင်

၁ မှတ်၏။ ထိုသို့ ဆိုသော် အကျိုးကိုခံရပြီ။ စုံလင်ခြင်းသို့
 ရောက်ရပြီဟု ငါမဆိုလို။ အကြင်အကျိုးကို ပေးခြင်းငှါ
 ခရစ်တော်သည် ကျင့်စဉ်ဖန်တော်မူ၏။ ထိုအကျိုးကို
 ကိုင်ခံခြင်းငှါ ငါပြေး၍ လိုက်သေး၏။

၂ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါ့ကို မိမိပြီဟု ကိုယ်ကို ကိုယ်မထင်
 သော်လည်း ငါပြုသော အမှုတခုဟူ မူကား။ နောက် ကျ
 သော အရာတို့ကို မမှတ်ဘဲ ရှေ့၌ ရှိသော အရာတို့ကို ထွပ်
 ကမ်း၌၊ ယေရှုခရစ်အား ဖြင့်ဘုရားသခင်သည် အထက်
 အရပ်မှ ခေါ်တော်မူခြင်းနှင့် ဆိုင်သော ဆုကို ရခြင်းငှါ

၃ ပန်းတုံးတိုင်သို့ ငါလိုက်ပြေး၏။ ထိုကြောင့် စုံလင်သော
 သူရှိသမျှရှိသည် ဤသို့သော သဘောကို စွဲလမ်းရကြမည်။
 သင်တို့သည် တစ်ခုတည်းသော အရာ၌ သဘောချားနားလျှင်

၄ ထိုအရာကို ပင်ဘုရားသခင် ဖော်ပြတော်မူလိမ့်မည်။ သို့
 မဟုတ်သော်လည်း ယခုမှီသမျှ အတိုင်း တနည်းတည်း
 ကျင့်၍ တသဘောတည်း ရှိရကြမည်။ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါ

၅ ကျင့်သည်နည်းတူ။ သင်တို့သည် တညီတညွတ်တည်း
 ကျင့်ကြသော။ ငါတို့ပေးသော ပုံသက်သေနှင့် အညီကျင့်

၆ သောသူတို့ကိုလည်း ရှုမှတ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား။
 အထက်က အဖန်ဖန် ငါပြော၍ ယခုပင် မျက်ရည်ကျ
 လျက်နှင့် ပြောသည်အတိုင်း ခရစ်တော်၏ လက်ဝါးကပ်

၇ တိုင်ကို ရန်ဘက်ပြု၍ ကျင့်သော သူအများရှိကြ၏။ ထို
 သူတို့သည် မျက်စိခြင်း၌ လမ်းဆုံးတတ်ကြ၏။ သူတို့၏
 ဘုရားမူကား မိမိတို့ဝမ်းပေတည်း။ မိမိတို့ရှက်ကြောက်

၈ ဖွယ်သော အကျင့်၌ သာမိမိတို့ဝါကြားကြ၏။ လောကီ
 အရာတို့ကိုသာ စိတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိကြ၏။ ငါတို့ကျင့်သော

၉ အကျင့်မူကား ကောင်းကင်သို့ နှင့်စပ်ဆိုင်လျက်ရှိ၏။
 ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်သခင် ယေရှုခရစ်သည်
 ကောင်းကင်သို့ မှကြွလာတော်မူမည်ဟု ငါတို့သင့်မျှော်

၁၀ လင့်လျက်နေကြ၏။ ထိုသခင်သည် ခပ်သိမ်းသော အရာ
 ကို ပင်မိမိအောက်၌ နှိမ့်ချနိုင်တော်မူသောပြုပြင်အား
 ထုတ်ခြင်းအား ဖြင့် ယုတ်ညံ့သော ငါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို

၁၁ ပင်ဘုန်းအသရေနှင့် ပြည့်စုံသော ကိုယ်ခန္ဓာတော်၏နည်း
 တူဖြစ်စေခြင်းငှါ အသစ်ပြင်ဆင်တော်မူလတံ့။ ထို

၁၂ ကြောင့် ငါဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်း။ ငါ့ဦးရစ်သရေ
 တည်းဟူသော ငါချစ်၍ အလွန်လွယ်သော ညီအစ်ကိုတို့။
 ငါဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း သခင်ဘုရား၌ တည်နေကြလော့။
 ချစ်သူတို့။

တညီတညွတ်တည်း ဖြစ်ရကြမည် အကြောင်းကို ငါ
 ၃ တောင်းပန်သွေးဆောင်ပါ၏။ အချင်းငလုပ်ဖော်ဆောင်
 ဖက်စပ်။ သင့်ကိုလည်း ငါတောင်းပန်၏။ ငါနှင့်ကလေး
 မင်မှစ၍ အသက်စာရင်းဝင်သော။ အချားသော ငါ၏
 လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက်တို့နှင့် အတူ ငွေငွေတရားကို
 ဟောပြောသော အမှု၌ ကူညီ၍ ကျိုးစားအားထုတ်သော
 မိမိတို့ကို မစေတော်မူပန်ပါလော့။

၄ သခင်ဘုရား၌ အစည်မပြတ်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ
 ၅ လော့။ တဖန် ငါဆိုသည်ကား။ ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ လူ
 အပေါင်းတို့ရှေ့၌ သင်တို့၏ ဖြည်းဖြည်းခြင်းသဘောကို
 ထင်ရှားစေကြလော့။ သခင်ဘုရားသည် အနီးအပါး၌ ရှိ

၆ တော်မူ၏။ အဘယ်အမှုကိုမျှ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိဘဲ အရာရာ၌
 ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် တကွ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာ
 ပြုသော အားဖြင့် သင်တို့တောင်းပန်လိုသော အရာလုံးတို့

၇ ကို ဘုရားသခင်အား ကြားလျှောက်ကြလော့။ ထိုသို့ပြု
 လျှင် အဘယ်သူမျှ ကြံ၍ မရှိနိုင်သော ဘုရားသခင်၏ ညီမိ
 သက်ခြင်းသည် ယေရှုခရစ်အား ဖြင့် သင်တို့၏ စိတ်နှစ်
 လုံးတို့ကို စောင့်မလိမ့်မည်။

၈ ကြွင်းသေးသော စကားဟူမူကား။ ညီအစ်ကိုတို့။
 သမ္မတရားနှင့် ဆိုင်သော အကျင့်။ ချစ်ခင်ပတ်သော အ
 ကျင့်။ ခြောင့်မတ်သော အကျင့်။ စင်ကြယ်သော အကျင့်။
 သူတပါးနှစ်သက်ဖွယ်သော အကျင့်။ ချီးမွမ်းဖွယ်သော
 အကျင့်ရှိသမျှတို့ကို ရင်ပါရမိတပါးပါး။ ကောင်းသော
 သိတင်းတပါးပါးနှင့် ဆိုင်သော အကျင့်တို့ကို ရင်နှစ်လုံး

၉ သွင်းကြလော့။ သင်တို့သည် အထက်က သင်ယူ၍ ငါ၌
 ကြားမြင်ခဲ့ပြီးသမျှတို့ကို ကျင့်ကြလော့။ ထိုသို့ကျင့်လျှင်
 ညီမိသက်ခြင်း၏ အရှင်။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့နှင့်
 အတူရှိတော်မူလိမ့်မည်။

၁၀ ယခု၌လည်း သင်တို့သည် ကျင့်ကြည့်ရှုပြုစုချင်သော
 စေတနာစိတ်နှင့် ပြည့်စုံပြန်သည်ဖြစ်၍ ငါသည် သခင်
 ဘုရား၌ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ထိုစေတနာစိတ်
 သည် အထက်က ရှိသော်လည်း ပြုစုရသေးအခွင့်မရှိပြီ။

၁၁ ၊ ထိုသို့ ငါဆိုသော် ကိုယ်တိုင်ဆင်းရဲခြင်းကို ရည်မှတ်၍
 ဆိုသည်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား။ ငါသည် တွေ့ကြုံသမျှ
 သော အခြင်းအရာတို့၌ ရောင့်ရဲသော စိတ်ရှိအံ့သော ငှါ
 သင်မိပြီ။ ရှုတ်ချခြင်းကို ရင်ကြွယ်ခြင်းကို ငင်ခံစား
 ၍ စွာစားခြင်း။ ပွတ်သိပ်ခြင်း။ စည်းစိမ်ရှိခြင်း။ ဆင်းရဲ
 ခြင်းတို့ကို ခံရအံ့သော ငှါ အရပ်ရပ်တို့တွင် အရာရာ၌ သင်
 မိပြီ။ ကျင့်ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူသော ခရစ်တော်

အခါနှင့်သန္တတို့သည် သခင်ဘုရား၌ သဘော

အားဖြင့် ခပ်သိမ်းသော အမှုကို ငါတတ်စွပ်နှင်၏။
 ၁၇ | သို့သော်လည်း ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံရစဉ် အခါသစ်တို့
 သည် ငါနှင့် ဆက်ဆံသော အားဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ ပြုကြပြီ။
 ၁၈ | အချင်းဖိသိပ္ပံမြို့သားတို့ ဇေယျဝေတရားကို ဟောပြော၍
 မာကေ ဒေါနိပြည်မှ ငါထွက်ဆဲရှိသော အခါ အလှူလှူ
 ခြင်း၊ အလှူခံခြင်း အမှု၌ သင်တို့မှတစ်ပါး အဘယ်အသင်း
 ၁၉ တော်မျှ ငါနှင့် မဆက်ဆံကြ။ သက်သာသော နိတိရှိ၍ ငါ
 ရှိသည်ပင် ငါလိုသော အရာကို သင်တို့သည် နှစ်ကြိမ်တိုင်
 ၂၀ အောင်ပေးလိုက်ကြ၏။ ထိုသို့ ငါဆိုသော အလှူကို ရှာ
 သည် မဟုတ်။ သင်တို့၌ ကြွယ်ဝသော အကျိုးကို ရှာ၏။
 ၂၁ | ယခု အခါအရာရာ၌ ငါရတတ်၏။ ဥစ္စာကြွယ်ဝ၏။ မွေး
 ကြိုင်သော အနံ့နှင့် ပြည့်စုံ၍ ဘုရားသခင်နှစ်သက်အားရ
 တော်မူသော ယဇ်တည်းဟူသော သင်တို့ပေးလိုက်သော

အရာတို့ကို ပေပြောဒိတ်လက်မှ ငါခံရသည် ဖြစ်၍ ကြွယ်ဝ
 ၁၉ လျက်ရှိ၏။ ငါ၏ ဘုရားသခင်သည် ဘုန်းအာနုဘော်၌
 စံပယ်တော်မူသော စည်းမိမိရှိသည် အတိုင်း သင်တို့အလို
 ရှိသမျှတို့ကို ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ပြည့်စုံစေတော်မူလိမ့်
 ၂၀ မည်။ ငါတို့အဖတည်းဟူသော ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာ
 အဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။
 ၂၁ ယေရှုခရစ်၌ ရှိသော သန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့ကို
 ၂၂ နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ငါနှင့် အတူရှိသော ညီအစ်ကိုမှစ၍
 သန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ
 ၏။ ကဲသာဘုရင်၏ နန်းတော်၌ နေသော သန့်ရှင်းသူတို့
 ၂၃ သည် အထူးသဖြင့် နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ငါတို့သခင် ယေရှု
 ခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့အပေါင်း၌ ရှိစေသ
 တည်း။ အာမင်။

ဖိသိပ္ပံသြဝါဒစာပြီး၏။

ကောလောသံသြဝါဒစာ။

ဘုရားသခင်၏ အလိုတော် အားဖြင့် ယေရှုခရစ်၏
 တမန်တော် ဖြစ်သော ငါပေါလုနှင့် ညီတိမောသေသည်
 ၂ | ကောလောသံသြ၌ နေသော သန့်ရှင်းသူတည်းဟူသော။
 ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်သော ညီအစ်ကိုတို့ကို ကြားလိုက်
 ပါ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဖတည်းဟူသော
 ဘုရားသခင် အထံတော် ကကျေးဇူးတော်နှင့် ညီမသက်
 ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။
 ၃ သင်တို့သည် ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်၍ သန့်ရှင်းသူ
 | အပေါင်းတို့ကို ချစ်ကြသည်ဟု ငါတို့သည် ကြားသဖြင့်
 ၁ ၎င်းသမ္မတဘုရားတည်းဟူသော ဇေယျဝေတရားကို သင်
 တို့သည် အသက်က ကြားသိကြသည် အတိုင်း သင်တို့
 အဖွဲ့ကောင်းကင် ဘုံ၌ သို့ထားသော မှော်လင့်ရာကို
 ဘောက်သဖြင့် ၎င်းသင်တို့အဖွဲ့အစည်း မပြတ်ဆုတောင်း
 ၍ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်တည်းဟူသော
 ၆ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ ထိုဘုရား
 သည် ခဏကိန်း နိုင်ငံတရားရှာ လုံးကို နှိုးပြားသည်နှင့် အ
 ညီသင်တို့ရှိရာသို့ ရောက်ခဲ့ပြီ။ သင်တို့၌ အသီးသီးခြင်း။
 တိုးပွားခြင်းကို ပြုသည်နည်းတူ။ အရပ်ရပ်၌ ပင်ပြုတတ်

၏။ သင်တို့အမှုကို စောင့်၍ ခရစ်တော်ထံ၌ သစ္စာရှိသော
 ၇ ဆရာတည်းဟူသော။ ငါတို့ချစ်သော ကျွန်ချင်း ပေပြုသည်
 သင်တို့ကို သွန်သင်သည် အတိုင်း သင်တို့သည် ကြား၍
 ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ဖန်ကန်စွာ ဝန်ခံသောနေ့
 ၈ မှစ၍ ထိုသို့သော အကျိုးရှိ၏။ သင်တို့၌ ရှိသော ဝိညာဉ်
 ပကတိ မေတ္တာကို ပေပြုသည် ငါတို့အား ပြခဲ့ပြီ။
 ၉ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ကြားရသည်နေ့မှစ၍ သင်တို့
 | အဖွဲ့အလိုငှါ အစဉ်မပြတ် ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုလျက် နေ
 ၁၁ ကြ၏။ ဆုတောင်းသော အချက် ဟူမူကား။ သင်တို့သည်
 ကောင်းသော အကျင့်အမျိုးမျိုးတည်းဟူသော အသီး
 ကို သီးခြင်း။ ဘုရားသခင်ကို သိသော ညာဏ်ထိုးပွား
 ခြင်းရှိသဖြင့် ၎င်းဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့် အရာရာ၌
 သည်းခံခြင်း။ စိတ်ရှေ့ခြင်း အလိုငှါ ဘုန်းကြီးသော တန်ခိုး
 တော် အတိုင်း ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့် ၎င်းခမည်းတော်
 ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလျက် သခင်ဘုရားနှင့်
 ထိုက်လျှောက်စွာ ကျင့်၍ အရာရာ၌ နှစ်သက်တော်မူစေ
 ခြင်းငှါ ပညာအမျိုးမျိုး။ ဓမ္မညာဏ်အမျိုးမျိုး အားဖြင့်
 အလိုတော်ကို အကုန်အစင် နားလည်ပါမည် အကြောင်း

၁၂ ဆုတောင်းပဌနာပြု၏။ အလင်း၌နေသောသန့်ရှင်းသူ
တို့၏အမွေကိုငါတို့သည် ဆက်ဆံဝင်စားထိုက်မည်
၁၃ အကြောင်း။ ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ မှောင်မိုက်တန်ခိုးမှ
လည်းငါတို့ကိုနှုတ်၍ချစ်တော်မူသောသားတော်၏ နှိုင်း
၁၄ င်ထဲသို့သွင်းတော်မူ၏။ ထိုသားတော်၏အသွေးအား
ဖြင့်အပြစ်လွှတ်တော်မူခြင်းတည်းဟူသောရွေးနှုတ်တော်
မူခြင်းကျေးဇူးကိုငါတို့သည်ခံရကြ၏။
၁၅ ထိုသားတော်သည်မျက်မြင်မရသော ဘုရားသခင်
၏ပုံသဏ္ဌာန်တော်ဖြစ်၏။ ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းတို့
၁၆ တွင်လည်းသားဦးဖြစ်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ ထို
သားတော်သည်တောင်းကင်ပေါ်။ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှ
သောရူပအရာ။ အရူပအရာ။ ရာဇပလ္လင်ဖြစ်စေ။ အစိုးရ
ခြင်းတန်ခိုးဖြစ်စေ။ အထွဋ်အမြတ်ဖြစ် စေ။ အာဏာစက်
ဖြစ်စေ။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထို
သခင်အား ဖြင့်၎င်းထိုသခင် အဖို့အလိုငှါ၎င်းခပ်သိမ်း
၁၇ သောအရာတို့သည် ဖန်ဆင်းလျက်ဖြစ်ကြ၏။ သားတော်
သည်လည်းခပ်သိမ်းသောအရာမဖြစ်မှီဖြစ်တော်မူ၍ခပ်
သိမ်းသောအရာတို့သည်တန်ခိုးတော်အားဖြင့်သာတည်
၁၈ ကြ၏။ အသင်း တော်တည်းဟူသောကိုယ်၏ဥက္ကောင်း
ဖြစ်တော်မူ၏။ အရာရာ၌ထူးမြတ်ခြင်းငှါမူလအရင်း
၁၉ ဖြစ်၍သေသောသူတို့တွင်သားဦးဖြစ် တော်မူ၏။ အ
ကြောင်းမူကား။ ခပ်သိမ်းသောပြည့်စုံခြင်းကိုသားတော်
၂၀ ၌ကျိန်းဝပ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာသွန်း
သောအသွေးတော်အားဖြင့်ရန်ကိုညှိမ်းစေ၍ကောင်းကင်
အရာဖြစ်စေ။ မြေကြီးအရာဖြစ် စေ။ ခပ်သိမ်းသောအရာ
တို့ကိုသားတော်အားဖြင့်ဘုရားသခင်နှင့်မိဿဟာယဖွဲ့
စေခြင်းငှါ၎င်းအလိုရှိတော်မူ၏။
၂၁ အထက်က ဘုရားသခင်နှင့် ကွာရှင်း၍ဆိုးညစ်
သောအကျင့်ကိုကျင့်သဖြင့်မိတ်နှစ်လုံး၌ရန်သူဖြစ်သော
သင်တို့ကိုကိုယ်ခန္ဓာတော်၌ အသေခံတော်မူသောအား
၂၂ ဖြင့်ယခုမိဿဟာယဖွဲ့စေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။
၂၃ ကောင်းကင်အောက်၌ရှိသမျှသောဝေနေယျသတ္တဝါတို့
အားဟောပြောသဖြင့် သင်တို့သည်ကိုယ်တိုင်ကြားရ
ပြီးသောစံဂေထိတရား၏မျှော်လင့် ခြင်းမှမရွေးလျော့
ဘဲတိုက်မြစ်ကျခြင်း။ တည်ကြည်ခြင်းနှင့်တကွမြဲ မြဲ
စွာယုံကြည်ကြလျှင်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်လျက် အပြစ်
တင်ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်လျက်ရှိသောသင်တို့ကိုရှေ့တော်
၌ဆက်သမည်အကြောင်းတည်း။

၂၄ ငါပေါလုသည်ထိုတရားကိုဟောသောဆရာဖြစ်
သည်နှင့်သင်တို့အဖို့အလိုငှါဆင်းရဲခံခြင်း၌ယခုဝပ်
မြောက်၍ခရစ်တော်၏ဆင်းရဲဒုက္ခအကြွင်းအကျန်ကို
၂၅ အသင်းတော်တည်းဟူသောကိုယ်တော်အဖို့အလိုငှါ
ကိုယ်ခန္ဓာ၌ပြည့်စုံစေ၏။ ဧကပ်ကာလပတ်လုံး၌
၂၆ ထားလျက်ရှိသော်လည်းယခုတွင်သန့်ရှင်းသူတို့အား
ဖော်ပြသောနက်နဲရာတည်းဟူသောဘုရားသခင်၏နှုတ်
ကပတ်တရားတော်ကိုအကုန်အစင်ဟောပြောစေခြင်း
ငှါသင်တို့အကျိုးကိုထောက်၍ ငအားအပ်ပေးတော်မူ
သော ဘုရားသခင်၏သာသနာတော်နှင့်အညီငါသည်
၂၇ အသင်းတော်၌ဓမ္မဆရာ၏အဖြစ်သို့ရောက်ရပြီ။ တပါး
အမျိုးသားတို့တွင်ဤနက်နဲသောအရာနှင့်ဆိုင်သော
မဟာစည်းမိမိကားအဘယ်မျှလောက်ကြီးသည်ကိုသန့်
ရှင်းသူတို့သည်ထိစေခြင်းငှါဘုရားသခင်အလိုရှိတော်
မူ၏။ ထိုစည်းမိမိကားဘုန်းအသရေကိုမျှော်လင့်ခြင်း
အကြောင်းတည်းဟူသော။ သင်တို့အထဲ၌တည်တော်မူ
၂၈ သောခရစ်တော်ပေတည်း။ ခရစ်တော်အားဖြင့်လူတိုင်း
စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်၍လူခပ်သိမ်းတို့ကိုဆက်သအံ့
သောငှါငါတို့သည်လူခပ်သိမ်းတို့ကိုသတိပေး၍ပညာ
အမျိုးမျိုးနှင့်ဆုမွန်သန့်သင်လျက်ခရစ်တော်၏တရားကို
၂၉ ဟောပြောကြ၏။ ထိုသို့အလိုငှါငါသည်အမှုဆောင်
ရွက်၍ငါ၌တန်ခိုးတော်ပြုပြင်အားထုတ်တော်မူသည်
အတိုင်းကျိုးစားအားထုတ်လေ့ရှိ၏။
၃၀ သင်တို့နှင့်လောဒိကီမြို့သူမြို့သားတို့မှစ၍ဓမ္မကျော်နာ
ကိုမမြင်ဘူးသောသူရှိသမျှတို့သည်မေတ္တာချင်းထုံးစံ
၃၁ ၌ခမည်းတော်ဘုရားနှင့်ခရစ်တော်၏နက်နဲသောအရာ
ကိုနားလည်နိုင်သော။ ဝိမိတိစွာနှင့်ကင်းစင်သောညာဏ်
၏စည်းမိမိအပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍မိတ်နှစ်လုံးသက်သာစေ
မည်အကြောင်း။ အဘယ်မျှလောက်ကြီးသောတိုက်လံ
ခြင်းကိုငါခံရသည်ဟုသင်တို့ထိစေခြင်းငှါငါအလိုရှိ၏။
၃၂ ထိုနက်နဲသောအရာ၌ပညာဘာဏ္ဍာ။ ညာဏ်ဘာဏ္ဍာရှိ
၃၃ သမျှတို့သည်၌ကားလျက်ရှိကြ၏။ အဘယ်မည်သော
သူမျှပျားယောင်းသောစကားအားဖြင့်သင်တို့ကိုမလွှဲ
၃၄ ပျားစေခြင်းငှါဤစကားကိုငါပြောဆို၏။ ငါသည်ကိုယ်
ခန္ဓာအားဖြင့်သင်တို့နှင့်ကွာ၍နေသော်လည်းမိတ်စပ်ညည်
အားဖြင့်သင်တို့နှင့်အတူရှိသည်ဖြစ်၍သင်တို့သည်
လျှောက်ပတ်စွာစီရင်ပြုပြင်တတ်သည်ကို၎င်းခရစ်တော်
၃၅ ၌ခိုင်ခံ့စွာယုံကြည်သည်ကို၎င်းမြင်လျှင်ဝပ်မြောက်ခြင်း

၆ ရှိ၏။ ထိုကြောင့်သင်တို့သည်သခင်ယေရှုခရစ်ကိုယုံ
 ၇ ဖြီးသည်ဖြစ်၍ထိုသခင်ခွဲစိုက်ပျိုးခြင်း။ တည်ဆောက်
 ခြင်းရှိလျက်။ နည်းဥပဒေသကိုခံပြီးသည်အတိုင်းယုံ
 ကြည်ခြင်း၌မြဲစွာစွဲလမ်းလျက်။ ကျေးဇူးတော်ကိုချီး
 ဇွန်ခြင်းနှင့်တကွယုံကြည်ခြင်းတိုးပွားပြည့်စုံလျက်
 ထိုသခင်ခွဲကျင်လည်ကြလော့။

၈ ခရစ်တော်၏တရားကိုမလိုက်။ လူအဆက်ဆက်ခံ
 သောနည်းဥပဒေသနှင့်လောကီတရားနဲ့ကိုလိုက်၍လော
 ကီပညာနှင့်အချဉ်းနှီးသောပရိယာယ်အားဖြင့်သင်တို့ကို
 အဘယ်သူမျှမလှူမယူမဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါသတိပြုကြ
 ၉ လော့။ အကြောင်းမူကား။ ဘုရားသခင်၏ဇာတိအဖြစ်
 တော်၏ပြည့်စုံခြင်းအပေါင်းသည်ခရစ်တော်ခွဲကိုယ်
 ၁၀ ထင်ရှား၍ကျိန်းဝပ်တော်မူ၏။ အထွဋ်အမြတ်။ အာဏာ
 စက်ရှိသမျှကိုအုပ်စိုးတော်မူသောထိုသခင်ခွဲသင်တို့
 ၁၁ သည်ရံသင်ခြင်းရှိကြ၏။ ခရစ်တော်၏ဇာတိသွင်းခြင်း
 အားဖြင့်ဇာတိပကတိအဖြစ်၏ကိုယ်ကိုပယ်ရှင်း၍
 လက်ဖြင့်မလုပ်သောဇာတိသွင်းခြင်းကိုထိုသခင်ခွဲသင်
 ၁၂ တို့သည်ခံကြသည်ဖြစ်၍၊ နှစ်ခြင်းအားဖြင့်ထိုသခင်ခွဲနှင့်
 အတူသင်းပြုတ်ခြင်းကိုခံကြ၏။ ခရစ်တော်ကိုသေ
 ခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသောဘုရားသခင်၏ပြုပြင်
 အားထုတ်တော်မူခြင်းကိုယုံကြည်သောအားဖြင့်နှစ်ခြင်း
 ကိုခံ၍ထိုသခင်ခွဲနှင့်အတူထမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။

၁၃ ခုစုရိုက်အပြစ်ခွဲရင်ဇာတိပကတိ၏အဇာတိခွဲရင်သေ
 လျက်ရှိနေသောသင်တို့ကိုခရစ်တော်နှင့်အတူအသက်
 ၁၄ ရှင်စေ၍သင်တို့အပြစ်ရှိသမျှတို့ကိုလွှတ်တော်မူ၏။ ငါ
 တို့နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောဝိနည်းအထုံးအဖွဲ့နှင့်စပ်
 ဆိုင်သောလက်မှတ်ကိုချေ၍လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်
 ၁၅ ထားလျက်ငါတို့စပ်ကြားထဲကပယ်ရှင်းတော်မူပြီ။ အ
 ထွဋ်အမြတ်။ အာဏာစက်များကိုလှူယူလျှင်ထင်ရှားစွာ
 ထုတ်ပြ၍လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်အားဖြင့်အောင်ပွဲကို
 ခံတော်မူပြီ။

၁၆ ထိုကြောင့်စားသောက်ခြင်းအမှု။ ပွဲနေ့။ လဆန်းနေ့။
 ဥပုသ်နေ့တို့ကိုစောင့်ခြင်းအမှုတွင်သင်တို့ကိုအဘယ်
 ၁၇ သူမျှမစစ်ကြောမစိရင်စေနှင့်။ ထိုအရာတို့သည်နောက်
 ဖြစ်လစဉ်သောအရာတို့၏အရိပ်ဖြစ်ကြ၏။ ကိုယ်မူကား
 ၁၈ ခရစ်တော်၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ဥက္ကောင်းတော်ကိုအမှီမပြု။
 ဇာတိပကတိ၏စိတ်နှစ်လုံးအချဉ်းနှီးထောင်လွှားလျက်
 မိမိမသိမမြင်သောအရာကိုရူးဝမ်းလျက်စိတ်နှိမ့်ချခြင်း

ခွဲရင်ကောင်းကင်တမန်ကိုကိုးကွယ်ခြင်းခွဲရင်မွေ့လျော်
 သောသူတစ်စုံတယောက်မျှသင်တို့ဆုကိုမလှမယူစေနှင့်။

၁၉ ဥက္ကောင်းတော်မှတကိုယ်လုံးသင့်အဆစ်အပိုင်းအထုံး
 အဖွဲ့များအားဖြင့်အားဖြည့်၍ထုံးစွဲလျက်ဘုရားသခင်
 ၏အလိုတော်နှင့်အညီကြီးပွားတတ်၏။

၂၀ သင်တို့သည်ခရစ်တော်နှင့်အတူသေ၍လောကီ
 ၂၁ တရားနဲ့မှတော့ကြသည်မှန်လျှင်မတို့နှင့်။ မမြည်းနှင့်။
 မကိုင်းနှင့်ဟူသောပညတ်စကားကိုလောကီအသက်ရှင်
 သေးသကဲ့သို့အဘယ်ကြောင့်နားထောင်ကြသနည်း။

၂၂ လူတို့၏ပညတ်သြဝါဒအတိုင်းစောင့်ရှောက်သောထို
 ပညတ်ရှိသမျှတို့သည်ပုပ်ပျက်စေခြင်းအကြောင်းဖြစ်
 ၂၃ ကြ၏။ ထိုသို့သောပညတ်တို့သည်ကိုယ်အသားကိုဝ
 ပြောစွာကျွေးမွေးခြင်းနှင့်မဆိုင်။ ကိုယ်အလိုအလျောက်
 ကိုးကွယ်ခြင်း။ စိတ်နှိမ့်ချခြင်း။ ကိုယ်ကာယကိုနှိပ်စက်
 ခြင်းနှင့်ဆိုင်၍ပညာရှိရောင်ဆောင်ကြ၏။

၃ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်းသင်တို့သည်ခရစ်
 တော်နှင့်အတူထမြောက်ကြသည်မှန်လျှင်ဘုရားသခင်
 ၏လကျာတော်ဘက်မှာခရစ်တော်သည်ထိုင်နေတော်
 ၂ မူရာအရပ်၌ရှိသောအထက်အရာတို့ကိုရှာကြလော့။ မြေ
 ကြီးပေါ်မှာရှိသောအရာတို့ကိုစွဲလမ်းသောစိတ်မရှိကြ
 နှင့်။ အထက်အရာတို့ကိုသာစိတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိကြလော့။

၃ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည်သေသောသူဖြစ်၍သင်
 တို့အသက်သည်ခရစ်တော်နှင့်အတူဘုရားသခင်ခွဲတွက်
 ၄ ထားလျက်ရှိ၏။ ငါတို့အသက်တည်းဟူသောခရစ်တော်
 သည်ထင်ရှားတော်မူသောအခါငါတို့သည်လည်းထို
 သခင်ခွဲနှင့်အတူဘုန်းကြီး၍ထင်ရှားကြလတံ့။

၅ ထိုကြောင့်မတရားသောမေရန်ခွဲစိတ်ခြင်း။ ညစ်ညူး
 စွာကျင့်ခြင်း။ ကိလေသာပူပန်ခြင်း။ ဆိုးညစ်သောတပ်
 မက်ခြင်း။ ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်ခြင်းနှင့်တူသောလောဘ
 လွန်ကျူးခြင်းတည်းဟူသော။ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသော
 ၆ သင်တို့၏ကိုယ်အင်္ဂါတို့ကိုသေစေကြလော့။ ထိုအမှုများ
 ကြောင့်ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်သင့်ညဉ်းဆန်သော
 ၇ သူတို့အပေါ်၌သင့်ရောက်ပေ၏။ ထိုသူတို့နှင့်သင်တို့
 သည်လည်းအထက်ကပေါင်းဖော်သောအခါထိုအမှု
 ၈ များ၌ကျင်လည်ကြ၏။ ယခုမူကားထိုအမှုအလုံးစုံကို
 ကိုရင်အမျက်ထွက်ခြင်း။ စိတ်ဆိုးခြင်း။ မနာလိုခြင်း။ သူ
 အသရေပျက်အောင်ပြောဆိုခြင်း။ ညစ်ညူးသောစကား
 ကိုသုံးခြင်းတို့ကိုကိုရင်သင်တို့နှုတ်မှပယ်ရှားကြလော့။

၉ အချင်းချင်းမသောစကားကိုမပြောမသုံးကြနှင့်။ အ

ကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည်လူဟောင်း၏အကျင့်တို့
 ၁၀ နှင့်လူဟောင်း၏ကိုယ်ကိုချွတ်ပယ်၍၊ ဖန်ဆင်းတော်
 မူသောသူ၏ဝံသဏ္ဌာန်နှင့်အညီမှန်သောပညာအားဖြင့်
 ၁၁ အသစ်ပြုပြင်သောလူသစ်ကိုယူတင်ဝတ်ဆောင်သော
 သူဖြစ်ကြ၏။ ထိုဖန်ဆင်းပြုပြင်တော်မူရာ၌ဟေလာသ
 လူမရှိ။ ယုဒလူမရှိ။ ဇာတ်ဝင်ခြင်းမရှိ။ မဝင်ခြင်းမရှိ။ လူ
 ရိုင်းမရှိ။ သကုသိလူမရှိ။ ကျွန်မရှိ။ လူလွတ်မရှိ။ ခရစ်
 တော်သည်အလုံးစုံတို့၌အလုံးစုံဖြစ်တော်မူ၏။
 ၁၂ ထိုကြောင့်သင်တို့သည်ဘုရားသခင်ရှေးကောက်
 သောသူ။ သန့်ရှင်းသောသူ။ ချစ်အပ်သောသူကဲ့သို့သ
 နားစုံမက်ခြင်း။ ကျေးဇူးပြုခြင်း။ စိတ်နှိမ့်ချခြင်း။ နူးညံ့
 သိမ်မွေ့ခြင်း။ စိတ်ရှေ့ခြင်းတို့ကိုယူတင်ဝတ်ဆောင်ကြ
 ၁၃ လော့။ တယောက်၌တယောက်အပြစ်တင်စရာအခွင့်ရှိ
 လျှင်အချင်းချင်းသည်းခံ၍အပြစ်ကိုလွှတ်ကြလော့။ ခရစ်
 တော်သည်သင်တို့၏အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူသကဲ့သို့ထို
 ၁၄ နည်းတူပြုကြလော့။ စုံလင်ခြင်းအဖွဲ့အစည်းတည်းဟူ
 သောချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုထပ်၍ယူတင်ဝတ်ဆောင်ကြ
 ၁၅ လော့။ သင်တို့စိတ်နှစ်လုံးအထဲ၌ခရစ်တော်၏ညီမ
 သက်ခြင်းအုပ်စိုးစေ။ ထိုသို့အထိုငှါသင်တို့သည်တလုံး
 တကိုယ်တည်း၌ခေါ်ထားတော်မူခြင်းကိုခံကြသည်ဖြစ်
 ၁၆ ၍ကျေးဇူးတော်ကိုသိသောစိတ်ရှိကြလော့။
 ၁၇ ခရစ်တော်၏နှုတ်ကပတ်တရားသည်ပညာအမျိုးမျိုး
 နှင့်သင်တို့အထဲ၌ကြွယ်ဝစွာတည်နေ၍သင်တို့သည်သာ
 လံသိချင်းမှစသောဓမ္မသိချင်းအမျိုးမျိုးအားဖြင့်အ
 ချင်းချင်းတို့ကိုဆုမွန်သင်ခြင်း။ သတိပေးခြင်းကိုပြု
 ၁၈ ၍နူးညံ့သောစိတ်နှစ်လုံးနှင့်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌
 တင့်တယ်လျောက်ပတ်စွာသိချင်းဆိုကြလော့။ စကား
 ပြောသော်ငှါအမှုဆောင်ရွက်သော်ငှါသခင်ယေရှု၏
 နာမတော်ကိုထောက်၍ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကိုပြုမူ
 လျက်ကျေးဇူးတော်ကြီးစွာပါ၏ဟုထိုသခင်ကိုအဓိပြု
 ၁၉ ၍ခမည်းတော်ဘုရားသခင်ရှေ့၌ဝန်ခံကြလော့။
 ၂၀ အချင်းမိမ့်တို့။ သခင်ဘုရား၌လျောက်ပတ်သည်အ
 တိုင်းကိုယ်ခင်ပွန်း၏အုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်ခံကြလော့။ အ
 ချင်းယောက်ျားတို့။ ကိုယ်ခင်ပွန်းကိုချစ်ကြလော့။ ကြပ်
 ၂၁ တပ်စွာမပြုကြနှင့်။ သားသွီးတို့။ မိဘစကားကိုအရာရာ
 ၌နားထောင်ကြလော့။ မိဘစကားကိုနားထောင်ခြင်းအ
 မှုသည်သခင်ဘုရားနှစ်သက်တော်မူသောအမှုဖြစ်၏။
 ၂၂ အဖတို့ကိုယ်သားသွီးကိုစိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါမချုပ်ချယ်

ကြနှင့်။ ထိုသို့ပြုလျှင်သူတို့သည်အားလျော့။ စိတ်ပျက်
 ၂၂ ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အစေခံကျွန်တို့။ သခင်
 ဘုရားကိုကြောက်ရွံ့လျက်လူတို့၏စိတ်ကိုနူးညံ့စေ
 သောသူကဲ့သို့မျက်မှောက်၌သာနားထောင်သည်မ
 ဟုတ်။ စိတ်နှစ်လုံးစုံသောလောကီသခင်၏စကားကိုအရာ
 ၂၃ ရာ၌နားထောင်ကြလော့။ လူ၏အမှုကိုသာဆောင်ရွက်
 သကဲ့သို့မဟုတ်။ သခင်ဘုရား၏အမှုတော်ကိုဆောင်
 ရွက်သကဲ့သို့ပြုလေသမျှတို့၌စေတနာစိတ်နှင့်ပြုကြလော့။
 ၂၄ သင်တို့သည်သခင်ခရစ်တော်၏အစေကိုခံကြသည်
 ဖြစ်၍အမွေတော်တည်းဟူသောအကျိုးကိုထိုသခင်
 ဘုရား၏လက်တော်မှခံရလိမ့်မည်ဟုသိမှတ်ကြလော့။
 ၂၅ မတရားသောအမှုကိုပြုသောသူမည်သည်ကားမိမိပြု
 သောအမှု၏အကျိုးအပြစ်ကိုခံရလိမ့်မည်။ အဘယ်သူ၏
 ၂၆ မျက်နှာကိုမှတ်တော်မမူ။ သခင်တို့။ သင်တို့၏သခင်
 သည်ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသည်ကိုသိမှတ်၍ပြော
 ၂၇ မတ်ခြင်းတရား။ မျှခြင်းတရားနှင့်အညီကိုယ်ကွန်တို့
 ကိုပြုကြလော့။
 ၂၈ ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်းအမှုကိုအမြဲပြု၍ကျေးဇူး
 ၂၉ တော်ကိုမျိုးမွှင်လျက်စောင့်ရှောက်ကြလော့။ ငါသည်
 ၃၀ ခရစ်တော်၏နက်နဲသောအရာကြောင့်အချည်အနှောင်
 ခံရသည်ဖြစ်၍ထိုနက်နဲသောအရာကိုဟောပြောခြင်း
 ၃၁ ငှါဘုရားသခင်သည်တရားဟောရာတံခါးကိုငါတို့အား
 ဖွင့်တော်မူမည်အကြောင်းကိုငှါထိုနက်နဲသောအရာကို
 ဟောပြောအပ်သည်နှင့်အညီငါဖော်ပြမည်အကြောင်း
 ၃၂ ကိုငှါငါတို့အဖို့လည်းဆုတောင်းကြလော့။ ပြင်ပလူတို့
 ၃၃ ၏မျက်နှာကိုထောက်လျက်ပညာနှင့်ကျင့်ဆောင်၍ကာ
 ၃၄ လအချိန်ကိုရှေးနှုတ်ကြလော့။ လူအသီးအသီးတို့အားအ
 ဘယ်သို့ပြန်ပြောရမည်ကိုသိနိုင်မည်အကြောင်း။ သင်
 ၃၅ တို့စကားသည်ဆားအားဖြင့်နေသောအရသာနှင့်ပြည့်
 စုံလျက်အစည်မပြတ်တင့်တယ်လျောက်ပတ်ပါစေ။
 ၃၆ သခင်ဘုရား၌သစ္စာရှိသောဆရာ။ ငါတို့ကျွန်ချင်း
 တည်းဟူသော။ ငါချစ်သောညီတူစိတ်သည်ငါ၏အ
 ၃၇ ကြောင်းအရာရှိသမျှကိုသင်တို့အားဖော်ပြသိမ့်မည်။ သူ
 သည်သင်တို့၏အကြောင်းအရာများကိုသိ၍သင်တို့စိတ်
 ၃၈ ၌နှစ်လုံးကိုသက်သာစေခြင်းငှါထိုသူကိုငှါသင်တို့အထဲ
 ကဖြစ်၍သစ္စာရှိသောငါချစ်သောညီတူနေသိမ်ကိုငှါ
 ၃၉ သင်တို့သိသို့ငါစေလွှတ်၏။ သူတို့သည်ဤမြို့၌ပြင်သမျှ
 သောအကြောင်းအရာကိုသင်တို့အားဖော်ပြကြသိမ့်မည်။
 ၄၀ ငါနှင့်အတူအကျည်းခံရသောသူအာရိတ္တာချ။ ဗာန

မ၏ကုမာကု။ယုတ္တုဟုခေါ်ဝေါ်သောယေရှုတို့သည်သင်
 တို့ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။မာကုအတွက်သင်တို့ကိုငါမှာ
 လိုက်ခဲ့ပြီ။သူသည်သင်တို့ဆီသို့ရောက်လာလျှင်လက်
 ၁၁ ခံကြလော့။။အာတ်ဝင်သောသူတို့တွင်ဤသူတို့သာဘုရား
 သခင်၏နိုင်ငံတော်အဖို့ငါနှင့်အတူအမှုဆောင်သောသူ
 ၁၂ ဖြစ်၍ငြိမ်းတိတ်သက်သာစေကြ၏။။သင်တို့အထဲကဖြစ်
 သော။ခရစ်တော်၏ကျွန်ပေပြီသည်သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်
 ၏။သင်တို့သည်စုံလင်လျက်ဘုရားသခင်၏အလိုတော်
 ကိုအကုန်အစင်လေ့ကျက်လျက်တည်ကြည်မည်အ
 ကြောင်း။သူသည်သင်တို့အဖို့ကာလအစည်ကျိုးစား၍
 ၁၃ ဆုတောင်းတတ်၏။။သင်တို့မှစ၍လောဒိကိမြို့နှင့်ဟေရ
 ပေါသိမြို့ရှိသောသူတို့အဖို့သူသည်အလွန်စေတနာ
 မိတ်အားကြီးသည်ဟုငါသည်သူ၏သက်သေဖြစ်၏။

၁၄ | ငါချစ်သောဆေးသွားလုံကာနှင့်ဒေသသည်သင်တို့ကို
 ၁၅ နှုတ်ဆက်ကြ၏။။လောဒိကိမြို့ရှိသောညီအစ်ကိုတို့ကို
 ၎င်းနဲ့ဖွဲ့စပ်သူ၏အိမ်၌ရှိသောအသင်းတော်ကို၎င်းနှုတ်
 ဆက်ကြလော့။
 ၁၆ ဤစာကိုသင်တို့သည်ဖတ်ပြီးမှလောဒိကိမြို့အသင်း
 တော်ကိုဖတ်စေကြလော့။။ထိုမြို့မှရသောစာကိုလည်း
 ၁၇ သင်တို့ဖတ်ကြလော့။။အာဒိပ္ပုလ်လည်းသင်သည်သခင်
 ဘုရား၏လက်တော်မှခံရပြီးသောဓမ္မဆရာ၏အမှုအရာ
 ကိုပြည့်စုံခြင်းငှါသတိပြုပါဟုပြောကြလော့။
 ၁၈ ငါပေါလုသည်သင်တို့အားနှုတ်ဆက်သောအချက်
 ကိုကိုယ်လက်ဖြင့်ရေးထား၏။။ငါခံရသောချည်နှောင်
 ခြင်းကိုအောင်းမေ့ကြလော့။။သင်တို့၌ကျေးဇူးတော်ရှိစေ
 သတည်း။အာမင်။

။ကောလောသဲဩဝါဒစာပြီး၏။

၁ ပေါလု။သိလ္လာနု။တိမောသေတို့သည်မည်းတော်
 ဘုရားနှင့်သခင်ယေရှုခရစ်၌တည်ရှိသောသက်သာ
 လောနိတ်မြို့သားအသင်းတော်ကိုကြားလိုက်ပါ၏။
 သခင်ယေရှုခရစ်နှင့်ငါတို့အဖတည်းဟူသောဘုရား
 သခင်အထံတော်ကကျေးဇူးတော်နှင့်ညှိမ်သက်ခြင်း
 သည်သင်တို့၌ရှိပါစေသော။
 ၂ ငါတို့အဖတည်းဟူသောဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌
 | သင်တို့သည်ယုံကြည်သောစိတ်နှင့်အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း။
 ၄ ချစ်သောစိတ်နှင့်ကျိုးစားအားထုတ်ခြင်း။ငါတို့သခင်
 ယေရှုခရစ်ကိုမျှော်လင့်သောစိတ်နှင့်တည်ကြည်ခြင်းတို့
 ကိုငါတို့သည်အစည်မပြတ်အောင်းမေ့လျက်ဘုရားသ
 ခင်ချစ်တော်မူသောညီအစ်ကိုတို့။သင်တို့ခံရသောရှေး
 ကောက်တော်မူခြင်းကိုသိလျက်သင်တို့အပေါင်းကို
 အကြောင်းပြုသဖြင့်ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို
 ကာလအစည်ချီးမွမ်း၍သင်တို့အဖို့အလိုငှါဆုတောင်း
 ပဌနာပြုလျက်နေကြ၏။
 ၅ ငါတို့သည်သင်တို့နှင့်အတူနေသောအခါသင်တို့
 အတွက်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သည်ကိုသင်တို့သိကြ

သည်နှင့်အညီငါတို့ဟောပြောသောငွေငွေတရား
 သည်သင်တို့၌စကားသက်သက်ဖြစ်သည်မဟုတ်။တန်
 ခိုးနှင့်၎င်းသန့်ရှင်းသောစိတ်ညည်တော်နှင့်၎င်းစိတ်စွာမရှိ
 ၆ ဘဲအမှန်သိခြင်းနှင့်၎င်းပြည့်စုံသောတရားဖြစ်၏။။သင်
 တို့သည်ကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်းကိုခံရသော်လည်းသန့်
 ရှင်းသောစိတ်ညည်တော်နှင့်ဆိုင်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်
 တကွနှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုခံယူ၍ငါတို့ကဲ့သို့သော
 ၇ သူ။သခင်ဘုရားကဲ့သို့သောသူဖြစ်ကြ၏။။သို့ဖြစ်၍မာ
 ကေဒေါနိပြည်။အခါယပြည်၌ယုံကြည်သောသူအပေါင်း
 တို့အားသင်တို့သည်ပုံသက်သေပေးသောသူဖြစ်ကြ၏။
 ၈ | အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။သင်တို့သံကသခင်ဘုရား
 ၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်အသံသည်မာကေဒေါနိပြည်။
 အခါယပြည်၌ကျော်စောသည်သာမက။ဘုရားသခင်ကို
 သင်တို့ယုံကြည်ခြင်း၏သိတင်းသည်အရပ်ရပ်တို့၌နှံ့
 ပြားလေ၏။သို့ဖြစ်၍ငါတို့သည်တရုတ်တရုတ်မျှပြောစရာ
 ၉ အကြောင်းမရှိ။။ငါတို့သည်သင်တို့အထံသို့အဘယ်သို့
 ဝင်ကြသည်အကြောင်းအရာကိုသူတို့သည်ကိုယ်တိုင်
 ကြားပြောကြ၏။။အသက်နှင့်ပြည့်စုံလျက်မှန်တော်မူ

သောဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကိုသင်တို့သည်ဆောင်
ခြင်းငှါရင်။ ရောက်လေသောဘေးဒါ၏မှတို့ကို
ကယ်နှုတ်သောသခင်ယေရှုတည်းဟူသော။ သေခြင်းမှ
ဘုရားသခင်ထမြောက်စေတော်မူသောသားတော်သည်
ကောင်းကင်သို့မြှင့်တင်တော်မူမည်အရာကိုလင့်ခြင်း
ငှါရင်ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကိုပြစ်ပယ်၍ဘုရားသခင်အ
ထံတော်သို့ပြောင်းလဲကြသည့်အကြောင်းအရာကိုလည်း
ကြားပြောကြ၏။

ညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့သည်သင်တို့အထံသို့ဝင်ခြင်းအ
မှုသည်အချည်းနှီးမဖြစ်ကြောင်းကိုသင်တို့သည်ကိုယ်
တိုင်သိကြ၏။ သင်တို့သိကြသည်နှင့်အညီငါတို့သည်
ဖိလိပ္ပိုမြို့၌ဆင်းရဲခြင်းနှင့်ညည်းခဲခြင်းကိုခံပြီးမှဘုရား
သခင်ကိုအမှီပြု၍ကြီးစွာသောတိုက်လံခြင်းနှင့်တကွ
ဘုရားသခင်၏ဝံ့ဂေထိတရားကိုသင်တို့အားရရင့်စွာ
ဟောပြောကြ၏။ ငါတို့သည်မှားယွင်းခြင်း။ ညစ်ညူး
ခြင်း။ ထည့်ပျားခြင်းအားဖြင့်သင်တို့ကိုတိုက်တွန်းသွေး
ဆောင်ကြသည်မဟုတ်။ ဝံ့ဂေထိတရားကိုစောင့်
ထိုက်သောသူဟုငါတို့ကိုဘုရားသခင်လက်ခံတော်
မူသည်နှင့်အညီလူကိုနှစ်သက်စေသကဲ့သို့မဟုတ်။ ငါ
တို့မိတ်နှစ်လုံးကိုစစ်ကြောစုံစမ်းတော်မူသောဘုရား
သခင်ကိုနှစ်သက်စေသကဲ့သို့ဟောပြောကြ၏။ အ
ဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ သင်တို့သိကြသည်နှင့်အညီငါ
တို့သည်ချော့မော့သောစကားကိုတခါမျှမသုံး။ ၅၀၀
ထားသောလောဘမိတ်အလျှင်းမရှိကြောင်းကိုဘုရား
သခင်သည်ငါတို့သက်သေဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုမှတပါး။
ခရစ်တော်၏တမန်တော်ဖြစ်၍လေးသောဝန်ကိုတင်ပိုင်
သော်လည်းလူပေးသောဘုန်းအသေရကိုသင်တို့တွင်မ
ရှိ။ အချားသူတို့တွင်လည်းမရှိဘဲ။ သင်တို့တွင်မြည်း
ညှင်းစွာပြုကြ၏။ သင်တို့ကိုချစ်သောကြောင့်နှိထိန်း
သည်မိမိသူငယ်ကိုကျွေးမွေးပြုစုသကဲ့သို့ငါတို့သည်
သင်တို့ကိုနှစ်မြှော်ရုံမကခြင်းနှင့်တကွဘုရားသခင်၏
ဝံ့ဂေထိတရားကိုမျှမက။ ကိုယ်အသက်ကိုပင်ပေးချင်
သောစေတနာမိတ်ရှိကြ၏။

ညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့သည်ပင်ပန်းစွာလုပ်ဆောင်၍
ကျိုးစားအားထုတ်ကြောင်းကိုသင်တို့မှတ်မိကြ၏။ သင်
တို့တွင်တယောက်ကိုမျှမနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါငါတို့သည်
နေ့ညည့်လုပ်ဆောင်လျက်ဘုရားသခင်၏ဝံ့ဂေထိ
တရားကိုသင်တို့အားဟောပြောကြ၏။ မိမိနိုင်ငံတော်
နှင့်ဘုန်းတော်ထံသို့သင်တို့ကိုခေါ်သွင်းတော်မူသော

ဘုရားသခင်နှင့်အထိုက်အလျောက်သင်တို့သည်ကုန်
ဆောင်စေခြင်းငှါအဖသည်မိမိသားတို့ကိုပြုသကဲ့သို့
ငါတို့သည်သင်တို့ရှိသမျှကိုအဘယ်သို့တိုက်တွန်း
သွေးဆောင်၍မှားသားသည်ကိုသင်တို့သိကြသည်နှင့်
အညီယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်သောသင်တို့တွင်ငါတို့
သည်အဘယ်သို့သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ်လျက်အပြစ်တင်
ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်လျက်နေကြသည်ကိုသင်တို့သည်
သက်သေဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်လည်းသက်သေ
ဖြစ်တော်မူ၏။

ငါတို့ဟောပြောသောဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်
တရားကိုသင်တို့သည်ခံယူကြသောအခါလူ၏နှုတ်
ထွက်စကားကိုမခံမယူဘဲဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်
တော်အမှန်ဖြစ်သည်နှင့်အညီယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်
သောသင်တို့အထံ၌ပြုပြင်သောဘုရားသခင်၏နှုတ်က
ပတ်တရားကိုခံယူကြသည်အကြောင်းအရာကိုငါတို့
သည်ထောက်၍ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုအစည်
မပြတ်ချီးမွမ်းကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ယုဒ
ပြည်၌ယေရှုခရစ်၏ဘာသာကိုခံယူသောဘုရားသခင်
၏သင်းဝင်သူတို့သည်ယုဒလူတို့လက်မှဆင်းရဲခံရသ
ကဲ့သို့ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည်မိမိတို့အမျိုးသားချင်း
တို့လက်မှထိုနည်းတူခံရသောအားဖြင့်ယုဒပြည်၌ရှိ
သောတပည့်တော်ကဲ့သို့သောသူဖြစ်ကြ၏။ ယုဒလူတို့
သည်သခင်ယေရှုမှစ၍ပရောဖက်များကိုအသေသတ်
ကြဖြူငါတို့ကိုလည်းညည်းခဲကြဖြူ။ ဘုရားသခင်၏အ
ထိုက်တော်သို့မလိုက်။ ခပ်သိမ်းသောလူတို့နှင့်ဆန့်ကျင်
ဘက်ဖြစ်ကြ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့သည်ကယ်တင်
ခြင်းသို့ရောက်စေခြင်းငှါငါတို့သည်ဟောပြောကြသည့်
ကိုသူတို့သည်ဆီးတား၍မိမိတို့အပြစ်ကိုအစည်ပြည့်ရုံ
စေကြ၏။ သူတို့အပေါ်၌အမျက်တော်သည်အကုန်အစင်
ရောက်ရ၏။

ညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့သည်မိတ်နှစ်လုံးအားဖြင့်မဟုတ်။
ကိုယ်အားဖြင့်သာသင်တို့နှင့်ခဏကွာသည်ရှိသော်
သင်တို့မျက်နှာကိုမြင်ခြင်းငှါအလွန်လွန်သောစိတ်နှင့်
သာ၍ကျိုးစားအားထုတ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့်ငါပေါလု
သည်သင်တို့ရှိရာသို့လာခြင်းငှါနှစ်ကြိမ်မြောက်အောင်
အထိုက်ရှိသော်လည်းစာတန်သည်ဆီးတားလေ၏။ ငါတို့
မျှော်လင့်ခြင်းအကြောင်း။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်း။
ငါကြွားခြင်း၏ဦးရစ်သရဖူကားအဘယ်သို့သောအ

ကြောင်းအရာနည်း။ ငါတို့သခင်ယောရှုခရစ်ကြွလာတော်
မူသောအခါရှေ့တော်၌ သင်တို့သည်ထို သို့သောအ
၂၀ ကြောင်းအရာဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။ သင်တို့သည်
ငါတို့၏ဘုန်းအသရေ။ ငါတို့၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းအ
ကြောင်းဖြစ်ကြသည်။

၃ ထိုကြောင့်ငါသည်တဖန်မအောင့်နိုင်သောအခါအာ
သင်မြို့၌တယောက်တည်းကျန်ရစ်၍နေခြင်းငှါအလိုရှိ
၂ ၏။ ခရစ်တော်၏ဒဏ်တရားကိုဟောပြော၍ဘုရား
သခင်၏အမှုတော်ကိုလုပ်ဖော်ဆောင်ဖက်ဖြစ်သောညီ
၃ တိမောသကိယွတ်ထိုက်၏။ ငါတို့ခံရသောဆင်းရဲခြင်း
ကြောင့်အဘယ်သူမျှမရွံ့ချေမည်အကြောင်း။ သင်
တို့ကိုခြံမြို့စေ၍ယုံကြည်ခြင်းအရာ၌သင်တို့ကိုတိုက်တွန်း
၄ နှိုးဆော်စေခြင်းငှါသုကိုငါယွတ်ထိုက်၏။ ထိုဆင်းရဲ
ခြင်းကိုခံစေမည်အကြောင်း။ ငါတို့ကိုခန့်ထားတော်မူ
သည်ဟူသင်တို့ကိုယ်တိုင်သိကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူ
မူကား။ ငါတို့သည်ဆင်းရဲခြင်းကိုခံရသိမ့်မည်ဟူသင်တို့
၅ နှင့်အတူရှိစဉ်အခါငါတို့ပြောနှင့်ကြပြီ။ ထိုသို့ပြောသည့်
အတိုင်းဖြစ်သည်ကိုသင်တို့သည်သိကြ၏။ ခုံစင်သွေး
ဆောင်တတ်သောသူသည်သင်တို့ကိုခုံစင်သွေးဆောင်
သဖြင့်ငါတို့ပင်ပန်းစွာလုပ်ဆောင်ခြင်းအမှုသည်အ
ချည်းနှီးဖြစ်မည်ဟုဖိုးရိမ်၍မအောင့်နိုင်သောအခါသင်
တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကိုသိလိုသောငှါငါစေလွှတ်၏။

၆ ယခုမူကားတိမောသသည်သင်တို့ထံကပြန်လာ
၇ ၍သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ချစ်ခြင်းတပ်သည်ဟူ၍ငင်
ငါတို့သည်သင်တို့ကိုလွှမ်းမကွဲသို့သင်တို့သည်ငါတို့
ကိုလွှမ်းမ၍အစည်မပြတ်ကောင်းမွန်စွာအောင်းမေ့ကြ
သည်ဟူ၍ငင်ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကိုကြားပြောသည့်
၈ ရှိသော်၊ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့သည်အရာရာ၌ဆင်းရဲ၍
ခက်ခဲစွာခံရသည်တွင်သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်
၉ သက်သာခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ယခုမှာသင်တို့သည်
သခင်ဘုရား၌တည်ကြည်လျှင်ငါတို့သည်အသက်ရှင်
၁၀ ကြ၏။ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ရှေ့၌သင်တို့၏အကြောင်း
ကြောင့်ငါတို့ခံရသောဝမ်းမြောက်ခြင်းအပေါင်းကို
သောက်၍သင်တို့အကြောင်းကြောင့်ဘုရားသခင်၏
၁၁ ကျေးဇူးတော်ကိုအဘယ်သို့ဆပ်နိုင်သနည်း။ သင်တို့
မျက်နှာကိုမြင်၍သင်တို့ယုံကြည်ခြင်းထိုသေးသမျှကို
စုံလင်စေမည်အကြောင်း။ ငါတို့သည်နေ့ညည့်မပြတ်
အတ္ထုန်တရာဆုတောင်းပဌနာပြု၍နေကြ၏။

၁၂ သင်တို့ရှိရာသို့ငါတို့သွားရာလဒ်ကိုငါတို့အဖတည်း

ဟူသောဘုရားသခင်နှင့် ငါတို့သခင်ယောရှုခရစ်သည်
၁၂ ပြင်ဆင်တော်မူပါစေသော။ ထိုသခင်သည်မိမိသန့်ရှင်း
သူအပေါင်းတို့နှင့်အတူကြွလာတော်မူသောအခါငါတို့
အဖတည်းဟူသောဘုရားသခင်ရှေ့မှာအပြင်တင်ခွင့်နှင့်
ကင်းလွတ်သောသင်တို့၏မိတ်နှစ်လုံးကိုကိုယ်တော်
သည်သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီ၌ခြံမြို့ခိုင်ခံ့မိမိသောငှါငါတို့
သည်သင်တို့ကိုချစ်သကဲ့သို့သင်တို့သည်အချင်းချင်းကို
၄၀၀ သူတပါးအပေါင်းတို့ကိုငင်ချစ်၍ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့်
အထူးသဖြင့်ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်အကြောင်း။ သခင်
ဘုရားပြုတော်မူပါစေသော။

၄ ကြွင်းသေးသောစကားဟူမူကား။ ညီအစ်ကိုတို့။
၅ သင်တို့သည်အဘယ်သို့ကျင့်ရမည်။ ဘုရားသခင်ကိုအ
ဘယ်သို့နှစ်သက်စေရမည်ကိုငါတို့ထံ၌နည်းနာကြသည့်
နှင့်အညီတိုးပွား၍ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်အကြောင်း။ သခင်
ယောရှုကိုအဓိပြုလျက်ငါတို့သည်တောင်းပန်၍တိုက်တွန်း
၂ သွေးဆောင်ကြ၏။ အဘယ်သို့သောပညတ်တို့ကိုသခင်
ယောရှု၏အခွင့်တော်နှင့်ငါတို့သည်အပ်ပေးသည်ကိုသင်
၃ တို့သိကြ၏။ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ဟူမူကား။ သင်
တို့သည်မတရားသောမေရုန်ကိုကြည်ရှောင်၍သန့်ရှင်း
၄ စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဘုရားသခင်ကိုမသိသောသာသနာပလ္လ
၅ တို့သည်ကိလေသာတပ်မက်ခြင်းရှိသကဲ့သို့မရှိ။ သင်တို့
အပေါင်းသည်သန့်ရှင်းခြင်း။ အသရေတင့်တယ်ခြင်းနှင့်
၆ မိမိကိုယ်ကိုမိမိထိန်းတတ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဤအမှုအရာ၌
ထွန်ကျူး၍ညီအစ်ကိုကိုပရိယာယ်အားဖြင့်မပြစ်မှား
စေခြင်းငှါ၎င်းအလိုတော်ရှိ၏။ ငါတို့သည်အထက်က
ဟောပြော၍သစ္စာပေးနှင့်သည်အတိုင်းသခင်ဘုရား
သည်ထိုသို့သောပြစ်မှားခြင်းကိုခံသောသူအပေါင်းတို့
၇ ကာကွယ်တရားစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည်
ညစ်ညူးစေခြင်းငှါငါတို့ကိုခေါ်တော်မူသည်မဟုတ်။
၈ သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါခေါ်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်ငါတို့ကို
ညှင်းပယ်သောသူသည်လူကိုသာညှင်းပယ်သည်မ
ဟုတ်။ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုငါ
တို့အားပေးတော်မူသောဘုရားသခင်ကိုညှင်းပယ်၏။

၉ ညီအစ်ကိုချင်းချစ်ခြင်းအရာကိုသင်တို့အားရေး၍
ပေးလိုက်စရာအကြောင်းမရှိ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
ကား။ သင်တို့သည်အချင်းချင်းချစ်စေခြင်းငှါဘုရားသ
၁၀ ခင်ဆုမွန်သင်တော်မူသောသူဖြစ်ကြ၏။ ထိုမျှမက။
မာကေဒေါနိပြည်တွင်အရပ်ရပ်၌ရှိသောညီအစ်ကိုအ

ပေါင်းတို့ကိုထိုသို့ပြုကြ၏။သို့သော်လည်းညီအစ်ကိုတို့။
 သင်တို့သည်တိုးပွား၍ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်အကြောင်းနှင့်
 ၁၁ ပြင်ပလူတို့ရှေ့၌လျှောက်ပတ်စွာကျင့်၍အဘယ်မျှမလို
 ၁၂ ရအောင်ငါတို့သည်အထက်ကမ္ဘာထားသည်နှင့်အညီ
 ညီမိဝပ်စွာနေ၍ကိုယ်အမှုကိုဆောင်ရွက်လျက်ကိုယ်
 လက်နှင့်လုပ်ဆောင်ခြင်းငှါစေတနာမိတ်နှင့်ကျိုးစား
 အားထုတ်မည်အကြောင်းကိုငါတို့သည်တိုက်တွန်း
 သွေးဆောင်ကြ၏။

၁၃ ညီအစ်ကိုတို့။မျှော်လင့်ခြင်းမရှိသောအချားသူတို့
 သည်ဝမ်းနည်းသကဲ့သို့သင်တို့သည်ဝမ်းနည်းမည်အ
 ကြောင်း။အိပ်ပြော်သောသူတို့၏အမှုအရာကိုမသိဘဲနေ
 ၁၄ စေခြင်းငှါငါတို့အလိုမရှိ။။ယေရှုသည်သေပြီးမှတဖန်
 ထမြောက်တော်မူသည်ကိုငါတို့သည်ယုံလျှင်ထိုနည်း
 တူ။ယေရှု၌အိပ်ပြော်သောသူတို့ကိုလည်းထိုသခင်နှင့်
 ၁၅ အတူဘုရားသခင်ရှိဆောင်တော်မူလိမ့်မည်။။သခင်
 ဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်တဖန်ငါတို့ဆိုသည့်ကား။
 သခင်ဘုရားကြွလာတော်မူသောအခါအသက်ရှင်၍
 ကျန်ကြွင်းသောငါတို့သည်အိပ်ပြော်ပြီးသောသူတို့၏
 ၁၆ အရင်အဦးနေရာကျရကြမည်မဟုတ်။။သခင်ဘုရား
 သည်ကျွေးကျော်ခြင်း။ကောင်းကင်တမန်မင်းအသံ
 ပေးခြင်း။ဘုရားသခင်၏တံပိုးတော်ကိုမှုတ်ခြင်းနှင့်
 တကွကောင်းကင်တံပိုးကိုယ်တိုင်ဆင်းသက်တော်မူ၍
 ၁၇ ခရစ်တော်၌သေလွန်သောသူတို့သည်အဦးထမြောက်
 ကြသိမ့်မည်။။ထိုအခါအသက်ရှင်၍ကျန်ကြွင်းသောငါ
 တို့သည်အာကာသကောင်းကင်၌သခင်ဘုရားထံတော်
 သို့ရောက်စေခြင်းငှါထိုသူတို့နှင့်တကွမိလားတိမ်ပေါ်သို့
 ချီးဆောင်ခြင်းကိုခံရသောအားဖြင့်သခင်ဘုရားနှင့်အတူ
 ၁၈ အစည်မပြတ်နေရကြသိမ့်မည်။။သို့ဖြစ်၍ဤစကားများ
 အားဖြင့်အချင်းချင်းတယောက်ကိုတယောက်သက်သာ
 စေကြလော့။

၁ ညီအစ်ကိုတို့။ကပ်ကာလအချိန်များကိုသင်တို့အား
 ၂ ရေး၍ပေးလိုက်စရာအကြောင်းမရှိ။။အဘယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား။သူခိုးသည်ညည့်အခါလာသကဲ့သို့သခင်
 ၃ ချာစွာသိကြ၏။။ညီမိဝပ်ခြင်းရှိ၏။ဘေးအန္တရာယ်နှင့်
 ကင်းလွတ်၏ဟုဆိုစည်တွင်ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောခိမ္မိ
 သားဖွားခြင်းဝေဒနာရောက်သကဲ့သို့သူတို့အပေါ်၌လျင်
 မြန်စွာသောပျက်စီးခြင်းရောက်၍လွတ်ခြင်းအခွင့်မရှိ

၄ ရကြ။။သို့သော်လည်းညီအစ်ကိုတို့။ထိုနေ့ရက်သည်
 သူခိုးကဲ့သို့သင်တို့အပေါ်သို့ရောက်လာမည့်အကြောင်း။
 ၅ သင်တို့သည်မှောင်မိုက်၌နေကြသည်မဟုတ်။။သင်တို့
 အပေါင်းသည်အလင်း၏သား။နေ့၏သားဖြစ်ကြ၏။ညဉ့်
 ၆ ၏သား။မှောင်မိုက်၏သားမဟုတ်။။သို့ဖြစ်၍အချားသော
 သူတို့သည်အိပ်ပြော်သကဲ့သို့ငါတို့သည်အိပ်မပြော်ဘဲ
 ၇ သမ္မာသတိရှိ၍စောင့်ကြကုန်အံ့။။အကြောင်းမူကား။အိပ်
 ပြော်သောသူတို့သည်ညည့်အခါအိပ်ပြော်တတ်ကြ၏။
 ၈ သေရည်သေရက်နှင့်ရစ်မူးသောသူတို့သည်လည်းညည့်
 ၉ အခါရစ်မူးတတ်ကြ၏။။နေ့၏သားဖြစ်သောငါတို့မူ
 ကားသမ္မာသတိရှိကြကုန်အံ့။ယုံကြည်ခြင်း။ချစ်ခြင်း
 တည်းဟူသောရင်ဘွဲ့ကိုငင်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်
 မည်ဟုမျှော်လင့်ခြင်းတည်းဟူသောသံခမောက်ကိုငင်
 ၁၀ ဝတ်ဆောင်ကြကုန်အံ့။။အမျက်တော်ကိုခံစေခြင်းငှါ
 ဘုရားသခင်သည်ငါတို့ကိုခန့်ထားတော်မူသည့်မဟုတ်။
 ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ကယ်တင်ခြင်းကိုပိုင်ရ
 ၁၁ စေခြင်းငှါခန့်ထားတော်မူ၏။။ငါတို့သည်နိုးလျက်ရှိ
 သည်ဖြစ်စေ။အိပ်ပြော်သည်ဖြစ်စေ။ထိုသခင်နှင့်အတူ
 အသက်ရှင်မည်အကြောင်း။ငါတို့အဖို့အသေခံတော်မူ
 ၁၂ ပြီ။။ထိုကြောင့်သင်တို့သည်ယခုပင်ပြုသည်နည်းတူ
 အချင်းချင်းတိုက်တွန်း၍တယောက်ကိုတယောက်
 တည်ဆောက်ကြလော့။

၁၃ ထိုမှတပါး။ညီအစ်ကိုတို့။သင်တို့တွင်အမှုတော်ကို
 ဆောင်ရွက်ခြင်း။သခင်ဘုရားအခွင့်နှင့်အုပ်စိုးခြင်း။
 ၁၄ သတိပေးခြင်းအမှုကိုပြုသောသူတို့ကိုသိမှတ်၍။သူတို့ပြု
 သောအမှုကြောင့်မေတ္တာမိတ်နှင့်အလွန်ချစ်ခင်လေး
 မြတ်မည်အကြောင်း။ငါတို့သည်တောင်းပန်ကြ၏။အ
 ချင်းချင်းအသင့်အတင့်နေကြလော့။
 ၁၅ တဖန်တုံ။ညီအစ်ကိုတို့။မတရားစွာပြုသောသူတို့ကို
 သတိပေးကြလော့။မိတ်ပေါ်သောသူတို့ကိုအားပေးကြ
 လော့။အားနည်းသောသူတို့ကိုထောက်မကြလော့။ခပ်
 ၁၆ သိမ်းသောသူတို့အားရှေ့သောမိတ်ရှိစေကြလော့။။သူ
 တပါး၌အဘယ်သူမျှရန်တုံ့မမူစေခြင်းငှါသတိပြု၍
 အချင်းချင်းတို့၌ငင်ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌ငင်ကာလ
 ၁၇ အစည်ကျိုးစား၍ကျေးဇူးပြုကြလော့။။အစဉ်မပြတ်ဝမ်
 ၁၈ မြောက်ခြင်းရှိကြလော့။။မချားမလပ်ဆုတောင်းပဌနာ
 ၁၉ ပြုကြလော့။။အရာရာ၌ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြ။လော့
 အကြောင်းမူကား။သင်တို့သည်ထိုသို့ကျင့်စေခြင်း
 ၂၀ ငှါယေရှုခရစ်၌ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိ၏။။မိညည်

၂၀ တော်၏အရှိန်ကိုမညှိမ်းစေကြနှင့်။။ပရောဖက်ပြုခြင်းကို
 ၂၁ မတိမ့်မြင်မမှတ်ကြနှင့်။။ခပ်သိမ်းသောအရာကိုစုံစမ်း၍
 ၂၂ ကောင်းသောအရာကိုအမြဲကိုင်စွဲကြလော့။။မကောင်း
 ၂၃ သောအမှုအမျိုးမျိုးရှိသမျှကိုရှောင်ကြလော့။။ညိမ်သက်
 ခြင်း၏အရှင်။။ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင်လည်းသင်
 တို့ကိုအကုန်အစင်သန့်ရှင်းစေတော်မူပါစေသော။
 ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကြွလာတော်မူသောအခါသင်
 တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာမိတ်ဝိညာဉ်အပေါင်းကိုအပြစ်တင်ခွင့်
 နှင့်ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါစောင့်မတော်မူပါစေသော။

၂၄ | သင်တို့ကိုခေါ်တော်မူသောသူသည်သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်ဖြစ်၍ထိုသို့ပြုတော်မူထိမ့်မည်။
 ၂၅ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့အဖို့ဆုတောင်းကြလော့။
 ၂၆ | ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့ကိုသန့်ရှင်းသောနပ်ခြင်းနှင့်
 ၂၇ နှုတ်ဆက်ကြလော့။။ဤစာကိုသန့်ရှင်းသောညီအစ်ကို
 အပေါင်းတို့အားဖတ်စေခြင်းငှါသခင်ဘုရားကိုတိုင်
 ၂၈ တည်၍ငါသည်သင်တို့ကိုမိဌာန်သစ္စာပေး၏။။ငါတို့
 သခင်ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်သည်သင်တို့ရှိစေ
 သတည်း။ အာမင်။

။သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာပဌမစောင်ပြီး၏။

။သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာဒုတိယစောင်။

၁ ပေါလု။ သိလ္လာနု။ တိမောသေတို့သည်သင်တို့အဖ
 တည်းဟူသောဘုရားသခင်နှင့်သခင်ယေရှုခရစ်နှစ်တည်
 ရှိသောသက်သာလောနိတ်မြို့သားအသင်းတော်ကိုကြား
 ၂ လိုက်ပါ၏။။သခင်ယေရှုခရစ်နှင့်ငါတို့အဖတည်းဟူ
 သောဘုရားသခင်အထံတော်ကကျေးဇူးတော်နှင့်ညိမ်
 သက်ခြင်းသည်သင်တို့ရှိပါစေသော။
 ၃ ညီအစ်ကိုတို့။သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည်အတ္တန်
 တိုးပွား၍လူတိုင်းအသီးအသီးတို့သည်အချင်းချင်းချစ်
 ခြင်းမေတ္တာနှင့်ပြည့်စုံကြသည်ဖြစ်၍ငါတို့သည်ပြုသင့်
 သည်အတိုင်းသင်တို့ကြောင့်ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူး
 ၄ တော်ကိုအစည်မပြတ်မျှော်စင်ကြ၏။။ သို့ဖြစ်၍သင်တို့
 သည်ညည်းဆဲခြင်း။ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကိုခံရသမျှတို့
 နှိုသည်းခံ၍ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်ကိုငါတို့သည်ထောက်
 ၍ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်များတွင်သင်တို့ကြောင့်
 ၅ ဝါကြွားကြ၏။။သင်တို့သည်ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်
 အတွက်ဆင်းရဲခံရ၍ထိုနိုင်ငံတော်ကိုဝင်စားထိုက်
 သည်ဟုမှတ်တော်မူခြင်းကိုခံရစေခြင်းငှါတရားသဖြင့်
 ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူခြင်းအမှုသည်ထိုသို့သောအား
 ၆ ဖြင့်ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။
 | သခင်ယေရှုသည်တန်ခိုးရှိသောကောင်းကင်တမန်တို့
 ၇ နှင့်အတူကောင်းကင်ဘုံကပေါ်ထွန်းတော်မူ၍ဘုရား
 သခင်ကိုမသိသောသူ။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ဝေဝေ

လိတရားကိုနားမထောင်သောသူတို့ကိုမီးလျှံအားဖြင့်
 ဒါဏ်ပေးတော်မူသောအခါသင်တို့ကိုဆင်းရဲစေဘူး
 သောသူတို့နှိုဆင်းရဲခြင်းကိုငှင်ဆင်းရဲခံရဘူးသောသင်
 တို့နှိုငါတို့နှင့်အတူချစ်သာခြင်းကိုငှင်ဘုရားသခင်
 ၈ သည်ဆပ်ပေး၍တရားသဖြင့်စီရင်တော်မူထိမ့်မည်။။ ထို
 ၉ သခင်သည်မိမိသန့်ရှင်းသူတို့အားဖြင့်ဂုဏ်အသရေ
 တော်ထင်ရှားခြင်းကိုငှင်ငါတို့သက်သေသင်တို့
 သည်ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍ယုံကြည်သောသူအပေါင်း
 တို့အားဖြင့်အံ့ဩဘေးမျိုးမင်းခြင်းကိုငှင်ခံအံ့သောငှါကြွ
 လာတော်မူသောနေ့ရက်ရှိထိုသူတို့သည်သခင်ဘုရား
 ၏မျက်နှာတော်နှင့်ငှင်တန်ခိုးရှိသောဘုန်းတော်နှင့်ငှင်
 ကွာ၍ထာဝရပျက်စီးခြင်းတည်းဟူသောအပြစ်ဒါဏ်
 ကိုခံရကြလတံ့။
 ၁၀ ထို့ကြောင့်ငါတို့ဘုရားသခင်နှင့်အရှင်ယေရှုခရစ်
 ၏ကျေးဇူးတော်အတိုင်းထိုသခင်၏နာမတော်ကိုသင်
 တို့အားဖြင့်ဘုန်းထင်ရှားစေခြင်းငှါငှင်သင်တို့ကိုလည်း
 ထိုသခင်အားဖြင့်ဘုန်းထင်ရှားစေခြင်းငှါငှင်သင်တို့
 သည်ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံထိုက်ကြသည်ဟု
 မှတ်တော်မူ၍ကောင်းမြတ်တော်မူခြင်း၏စေတနာအ
 ပေါင်းနှင့်သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းအမှုကိုတန်ခိုးနှင့်ပြည့်
 စုံစေတော်မူမည်အကြောင်း။ ငါတို့သည်သင်တို့အဖို့
 အစည်ဆုတောင်းပဌနာပြုကြ၏။

၁ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကြွလာတော်မူ၍ ငါတို့သည် အထံတော်၌ စည်းဝေးခြင်းအရာမှာ။ သခင်ဘုရား၏ နေ့ရက်သည် ချက်ချင်းရောက်မည်ဟူ၍ စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဖြစ်စေ။ နှုတ်ထွက်စကားအားဖြင့် ဖြစ်စေ။ ငါတို့စာကဲ့သို့သော စာအားဖြင့် ဖြစ်စေ။ သင်တို့သည် စိတ်ရွှေ့လျော့ခြင်း။ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်း။ အလျင်တဆော့မရှိမည်အကြောင်း။ ငါတို့သည် တောင်းပန်ကြ၏။ အဘယ်သူမျှ သင်တို့ကို အဘယ်သို့သော အားဖြင့် မထွဋ်ဖျားစေနှင့်။ ထိုနေ့ရက်မရောက်မှီပောက်ပြန်သင်းခွဲခြင်းသည် အရင်ဖြစ်၍ ခုစိုက်လူတည်းဟူသောပျက်စီးခြင်း၏ သားသည်ပေါ်လာရလိမ့်မည်။ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်ဟူ၍ ၎င်းဘုရားဟူ၍ ၎င်းခေါ်ဝေါ်သမျှသော အရာတို့ကို ရန်ဘက်ပြု၍ ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမြှောက်သော အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်၌ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ ထိုင်၍ ဘုရားသခင်ဖြစ်ရောင်ဆောင်လျက် ကိုယ်ကိုပြသောသူ ဖြစ်သတည်း။

၂ ငါသည် သင်တို့နှင့် အတူရှိစည်အခါထိ အကြောင်းအရာများ ကို ပြောပြီ ဟု သင်တို့သည် သတိမရကြသလော။ ထိုသူသည် မိမိကာလအချိန်၌ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ယခုဆီးတားသော အကြောင်းကိုလည်း သင်တို့သိကြ၏။

၃ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ငှက်ထားလျက်ရှိသော ထိုအဓမ္မအရာသည် ယခုပင် ပြုပြင်ဆဲရှိ၏။ သို့သော်လည်း ဆီးတားသောသူသည် ပယ်ရှင်းခြင်းသို့မရောက်မှီတိုင် အောင်ဆီးတားလိမ့်မည်။ ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်သောအခါ ထိုအဓမ္မလူသည် ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ထိုအဓမ္မလူကို သခင်ယေရှုသည် နှုတ်ထွက်ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ပျက်ဆီး၍ ကြွလာတော်မူခြင်း၏ ရောင်ခြည်အားဖြင့် ပယ်ရှားတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအဓမ္မလူ၏ လာခြင်းအကြောင်း ဟူမူကား။ စာတန်ပြုပြင်သော အားဖြင့် မုသာနှင့် စပ်ဆိုင်သော ထူးဆန်းသော တန်ခိုး။ နိမိတ်လက္ခဏာ။ အံ့ဖွယ်သော အမှုအမျိုးမျိုးနှင့် ၎င်းပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သောသူတို့တွင် မတရားသော ထွဋ်ဖျားခြင်းအမျိုးမျိုးနှင့် ၎င်းလားလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ ထိုသူတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်အံ့သော ဌာသမ္မာတရား၌ မွေ့လျော်သော စိတ်ကို မခံမယူကြ။ ထိုကြောင့် သမ္မာတရားကို မယုံဝဲမတရားသော အမှု၌ မွေ့လျော်သောသူ အပေါင်းတို့သည် တရားရှုံးခြင်းသို့ရောက်မည် အကြောင်း။ မုသာကောင်းကို ယုံမိမ့်သော ဌာသမ္မာဒိဋ္ဌိပြုပြင်အား ထုတ်ခြင်း

အခွင့်ကို သူတို့၌ ဘုရားသခင် ယွတ်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၃ သို့သော်လည်း သခင်ဘုရားချစ်တော်မူသော ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည် စိတ်သန့်ရှင်းခြင်း။ သမ္မာတရားကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်မိမ့်သော ဌာသမ္မာတရားသခင်သည် ရှေ့ဦးစွာ ကပင် သင်တို့ကို ရွေးကောက်တော်မူသည် ဖြစ်၍ ငါတို့သည် သင်တို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို အစည်မပြတ် ချီးမွမ်းရကြမည်။ ထိုသို့ အလိုငှါ ငါတို့ ဇဝင်လိတရားအားဖြင့် သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ဘုန်းကို ပိုင်ရမည် အကြောင်းတည်း။ ထိုကြောင့် ညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့နှုတ်ထွက်စကားအားဖြင့် ဖြစ်စေ။ စာအားဖြင့် ဖြစ်စေ။ သင်တို့သည် သင်ခွဲပြီးသောနည်းဥပဒေများကို တည်ကြည်လျက် ကိုင်ယူစွဲလမ်းကြလော့။ ငါတို့ကို ချစ်တော်မူ၍ ထာဝရသက်သာခြင်းအကြောင်းကို ၎င်းကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ကောင်းသောမျှော်လင့်ခြင်းအကြောင်းကို ၎င်းပေးတော်မူသော ငါတို့အဖေတည်းဟူသော ဘုရားသခင်နှင့် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်သည် ကိုယ်တော်တိုင်။ သင်တို့စိတ်နှစ်လုံးကို သက်သာစေ၍ ကောင်းသောစကား။ ကောင်းသောအမှု အမျိုးမျိုး၌ သင်တို့ကို ဖြံ့ဖြိုးစေတော်မူပါစေသော။

၃

၁ ကြွင်းသေးသောစကားဟူမူကား။ ညီအစ်ကိုတို့။ သခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားသည် သင်တို့တွင် နှံ့ပြား၍ ဘုန်းထင်ရှားခြင်းရှိသကဲ့သို့ အရပ်ရပ်တို့၌ ထင်ရှားမည် အကြောင်းနှင့်။ အကျိုးအကြောင်းကို မသိမမှတ်။ ဆိုးညစ်သောသူတို့လက်မှ ငါတို့ကို ကယ်ယွတ်တော်မူမည် အကြောင်း။ ငါတို့အဖို့ ဆုတောင်းကြလော့။ လူတိုင်း

၂ သစ္စာရှိသည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း သခင်ဘုရားသည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သင်တို့ကို ဖြံ့ဖြိုးစေ၍ မကောင်းသောအမှုအရာနှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ စောင့်မတော်မူလိမ့်မည်။ ငါတို့ပညတ်သည် အတိုင်း သင်တို့သည် ယခုကျင့်ကြ၏။ နောင်၌လည်း ကျင့်ကြလိမ့်မည် ဟု သခင်

၃ ဘုရားကို အဖို့ပြု၍ ငါတို့သည် ယုံမှားခြင်းမရှိ။ ဘုရားသခင်ကို ချစ်စေခြင်းငှါ ၎င်းခရစ်တော်၏ နည်းတူသည့် ခံစေခြင်းငှါ ၎င်းသခင်ဘုရားသည် သင်တို့စိတ်နှစ်လုံးကို ပြင်ဆင်တော်မူပါစေသော။

၄ တနည်းကား။ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့ထံ၌ ခံသောနည်းဥပဒေသအတိုင်း မကျင့်ဘဲ မတရားစွာ ပြုသော ညီအစ်ကိုရှိသမျှတို့ကို ရှောင်ကြလော့ ဟု ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်

၇ ၊ ၏နာမတော်အားဖြင့်ငါတို့သည်ပညတ်ထားကြ၏။ အ
 ကြောင်းမူကား။ ငါတို့ပေးသောပုံသက်သေကိုလိုက်၍
 သင်တို့သည် အဘယ်သို့ကျင့်ရမည်ဟုသင်တို့ကိုယ်
 တိုင်သိကြ၏။ ငါတို့သည် သင်တို့တွင်မတရားစွာပြုကြ
 ၈ သည်မဟုတ်။ အဘယ်သူ၏အစာကိုမျှအလိုအလျောက်
 မစား။ သင်တို့တွင်တယောက် ကိုမျှမနှောင့်ရှက်ခြင်း
 ၉ ဌာပင်ပန်းစွာကျိုးစားအားထုတ်၍နေ့ညညှိမပြတ်လုပ်
 သောကြောင့်ပြုသည်မဟုတ်။ သင်တို့လိုက်စရာဘို့ပုံသက်
 ၁၀ သေဖြစ်စေခြင်းငှါပြုကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။
 သင်တို့နှင့်အတူရှိစည်အခါအလုပ်မလုပ်ချင်သောသူ
 ၁၁ မည်သည်ကားအစာကိုလည်းမစားစေနှင့်ဟုပညတ်
 ထားကြပြီ။ မတရားစွာပြု၍အဘယ်အလုပ်ကိုမျှမလုပ်
 ၁၂ သည်သင်တို့တွင်ရှိကြောင်းကိုငါတို့ကြားရကြ၏။ ထို
 သို့သောသူတို့သည်ညီဝပ်စွာလုပ်ဆောင်၍ကိုယ်အ
 စာကိုစားမည်အကြောင်း။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အား

ဖြင့်ငါတို့သည်ပညတ်ထား၍တိုက်တွန်းသွေးဆောင်
 ၁၃ ကြ၏။ ညီအစ်ကိုတို့။ အားလျော့စိတ်ပျက်ခြင်းမရှိဘဲ
 ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်ကြလော့။
 ၁၄ ဤစာ၌ငါတို့ရေးထားသောပညတ်စကားကိုတစုံတ
 ယောက်သောသူသည်နားမထောင်ဘဲနေလျှင်ထိုသူကို
 မှတ်ကြလော့။ ရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါအပေါင်းအဖော်
 ၁၅ မလုပ်ကြနှင့်။ သို့သော်လည်းရန်သူကဲ့သို့မမှတ်။ ညီအစ်
 ၁၆ ကိုကဲ့သို့မှတ်၍သတိပေးကြလော့။ ညီမိသက်ခြင်း၏
 သခင်သည်ကိုယ်တော်တိုင်သင်တို့၌အစည်မပြတ်။ ခပ်
 သိမ်းသောအမှုအရာအားဖြင့်ညီမိသက်ခြင်းကိုပေး
 သနားတော်မူပါစေသော။ သခင်ဘုရားသည်သင်တို့
 အပေါင်းနှင့်အတူရှိတော်မူပါစေသော။
 ၁၇ ငါပေါလုသည်သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ခြင်းအချက်ကို
 ကိုယ်လက်နှင့်ရေးထား၏။ ဤသို့ရေးထားလေ့ရှိ၍ငါရေး
 ၁၈ သမျှသောဩဝါဒစာ၏လက္ခဏာဖြစ်၏။ ငါတို့သခင်
 ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်သည်သင်တို့အပေါင်း၌ရှိစေ
 သတည်း။ အာမင်။

။သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာဒုတိယစောင်ပြီး၏။

၁ ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူသောအရှင်ဘုရားသခင်
 နှင့်ငါတို့မျှော်လင့်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သောယေရှုခရစ်
 ၂ ငါပေါလုသည်ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သွေးစစ်ဖြစ်သော
 တိမောသေကိုကြားလိုက်ပါ၏။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်
 နှင့်ငါတို့အဖတည်းဟူသောဘုရားသခင်အထံတော်က
 ကျေးဇူးကရုဏာ။ ညီမိသက်ခြင်းရှိပါစေသော။
 ၃ ချားနားသောအယူဝါဒသစ်ကိုမသွန်သင်ကြနှင့်ဟူ
 ၄ ၍ရင်ဒဏ္ဍာရီစကားကိုနားမထောင်ကြနှင့်ဟူ၍ရင်ယုံ
 ကြည်ခြင်း၌တည်သောဘုရားသခင်၏သာသနာတော်
 ကိုပြုစုသည်သက်အချင်းချင်းညှင်းခုံခြင်းကိုသာ၍ပြုစု
 တတ်သော။ ပြင်ဆင်၍မကုန်နိုင်သောဆွေစဉ်မျိုးဆက်
 စာရင်းများကိုပမာဏမပြုကြနှင့်ဟူ၍ရင်သင်သည်အ
 ချိုသောသူတို့ကိုပညတ်ထား၍ဖောက်ပြန်နေရန်စေခြင်း

ငှါငါသည်မာကေဒေါနိပြည်သို့သွားသောအခါတောင်း
 ပန်သည်အတိုင်းနေရစ်လော့။
 ၅ ထိုသို့ပညတ်ထားခြင်း၏အချုပ်အချာမူကားဝင်
 ကြယ်သောစိတ်နှစ်လုံနှင့်ရင်ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသော
 စိတ်ကြည်လင်ခြင်းနှင့်ရင်မှန်သောယုံကြည်ခြင်းနှင့်ရင်
 ၆ စပ်ဆိုင်သောချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်သတည်း။ ထိုသို့
 သောအကျင့်ကိုလူအမျိုးတို့သည်အမြဲမကျင့်။ အချည်း
 နှီးသောစကားပြောခြင်းသို့လွှဲသွားကြပြီ။ ထိုသူတို့သည်
 ၇ မိမိတို့ပြောသောအရာကိုနားမလည်။ အဘယ်သို့သော
 တရားဘက်၌မိမိတို့ခိုင်မာစွာနေသည်ကိုမသိဘဲလျက်
 ၈ နိဿရည်းဆရာလုပ်ချင်ကြသည်တကား။ ပညတ်တရား
 ကိုဘုရားသဖြင့်ကျင့်သောသူအဖို့မထား။ မတရားသဖြင့်
 ၉ ကျင့်သောသူ။ နားမထောင်သောသူ။ ဘုရားကိုမကိုး
 ၁၀ ကွယ်သောသူ။ အပြစ်ထင်ရှားသောသူ။ မသန့်ရှင်းသော

သူ။ ဘုရားတရားကို မရိုမသေပြုသောသူ။ မိဘကို ညည်း
ဆဲသောသူ။ လူအသက်ကို သတ်သောသူ။ မတရားသော
မေရန်နှိမ့်ဝဲသောသူ။ ယောက်ျားချင်း မေရန်ကို ပြုသော
သူ။ လူကို ခိုးသွားသောသူ။ မုသာစကားကို သုံးသောသူ။
မဟုတ်မမှန်ဘဲ ကျိန်ဆိုသောသူမှစ၍ စင်ကြယ်သောကြ
ဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သမျှတို့ အဖိုပညတ်တရားကို
ထားသည်ဟု သိမှတ်၍ ထိုတရားကို တရားသဖြင့် သုံးသော
သူ နှိပ်ညတ်တရားသည် အကျိုးကို ပေးတတ်သည်ဟု ငါ
တို့သိကြ၏။ ထိုသို့ဆိုသော် မင်္ဂလာရှိတော်မူသော ဘုရား
သခင်၏ ဘုန်းကြီးသော ဝေဏ္ဍိတရားနှင့် ညီသတည်း။
ထိုတရားကို ငါနှစ်အပ်ပေးတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ငါ့ကို
ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူသော ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်
၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါမျိုးမွန်၏။ ငါသည် ကဲ့ရဲ့သောသူ။
ညည်းဆဲသောသူ။ ကြမ်းကြုတ်သောသူ ဖြစ်ဘူးသော်
လည်း သစ္စာရှိသောသူဟု ထိုသခင်သည် မှတ်၍ မွေဆရာ
အရာနှစ်ခန့်ထားတော်မူ၏။ ထိုသို့ ငါပြုသော အခါယုံခြင်း
မရှိ။ အမှန်မသိဘဲ ပြုသောကြောင့် ကရုဏာတော်ကို ငါခံ
ရပြီ။ ငါတို့သခင် ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်သည် လည်း ယေ
ရှုခရစ် နှစ်ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းနှင့် တကွ အတိုင်းထက်
အလွန်ကြွယ်ဝပြီ။ ယေရှုခရစ်သည် အပြစ်ရှိသောသူတို့
ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ ဤလောကသို့ ကြွလာတော်မူသည်
ဟူသောစကားသည် သစ္စာစကားဖြစ်၏။ အကြွင်းမဲ့ယူ
အပ်သောစကားလည်း ဖြစ်၏။ အပြစ်ရှိသောသူတို့တွင်
ငါသည် အကြီးဆုံးဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ထာဝရအသက်
အထိ ငါယုံကြည်လတံ့သောသူတို့ထံမှ သက်သေ
ဖြစ်စေခြင်းငှါ အကြီးဆုံးသော အပြစ်ရှိသော ငါနှစ်ယေရှု
ခရစ်သည် ခပ်သိမ်းသော ခန္တီတော်ကို ပြတော်မူမည်
အကြောင်း။ ငါ့သနားတော်မူပြီ။ လောကဓာတ်တို့၏
ဘုရင်တည်းဟူသော ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းနှင့် ကင်း
လွတ်တော်မူထသော။ မျက်မြင်မရ။ အရူပဖြစ်တော်မူ
ထသော။ တဆူတည်းသော ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအ
ဆက်ဆက် ဂုဏ်အသရေ၊ ဘုန်းအာနုဘော်ရှိတော်မူစေ
သတည်း။ အာမင်။

သားတိမောသေ။ သင့်ကို ရည်မှတ်၍ ဟောပြောခဲ့
ပြီးသော အနာဂတ္တိစကားကို သင်သည် အမှီပြု၍ ယုံကြည်
ခြင်းကို ငှင် ကိုယ်ကို ကိုယ်သိသော ဗိတ်ကြည်လင်ခြင်း
ကို ငှင် စွဲလပ်၍ ကောင်းသောစစ်ကို တိုက်စေခြင်းငှါ
ထားခဲ့ပြီးသော ထိုအနာဂတ္တိစကားနှင့် အညီ အထက်
ငါဆိုခဲ့ပြီးသော ပညတ်သားခြင်းအခွင့်ကို သင်နှိပ်ငါအပ်

ပေး၏။ ထိုယုံကြည်ခြင်းမှစသည်တို့ကို အချို့သောသူ
တို့သည် ပယ်ပြီးလျှင် ယုံကြည်ခြင်းသဘောပျက်၍ ဆုံး
ရှုံးကြပြီ။ ထိုသူတို့တွင် ဟုမေနဲ့နှင့် အာလေဇန္ဒြီပါသ
တည်း။ ထိုသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့သောစကားကို ကြည်ရှောင်
ခြင်းငှါ သင်ရမည်အကြောင်း။ စာတန်၏ လက်သို့ ငါ
အပ်လိုက်ခဲ့ပြီ။

ငါတို့သည် ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း။ လျှောက်
ပတ်စွာကျင့်ခြင်းအမျိုးမျိုးကို ပြု၍ ညီဝပ်ဆိတ်ညံ့စွာနေ
ရမည်အကြောင်း။ ရှင်ဘုရင်မှစ၍ မင်းအာဏာရှိသော
သူအပေါင်းတို့နှင့် လူအမျိုးမျိုးတို့ အဖိုဆုတောင်းပဌနာပြု
ခြင်း။ မေတ္တာပို့ခြင်း။ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွန်ခြင်းကို ရှေ့
ဦးစွာ ပြုစေခြင်းငှါ ငါတို့ကို တွန်းသွေးဆောင်၏။ အ
ကြောင်းမူကား။ ထိုသို့သော အမှုသည် ကောင်းသောအ
မှုဖြစ်၏။ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်ဘုရား
သခင်နှစ်သက်တော်မူသော အမှုလည်း ဖြစ်၏။ လူအ
ပေါင်းတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်၍ သမ္မာတရား
ကို သိစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင် အထိုတော်ရှိ၏။ ဘုရားသ
ခင်တဆူတည်းရှိတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်နှင့် လူတို့၏ ဝပ်
ကြားမှာ လူဖြစ်သော ယေရှုခရစ် တည်းဟူသော အာမခံ
တဦးတည်းရှိ၏။ ထိုအာမခံသည် လူအပေါင်းတို့ကို ရှေးအံ့
သောငှါ ကိုယ်ကို ကိုယ်စွန့်တော်မူပြီ။ ကာလအချိန်တန်မှ
သက်သေခံခြင်းရှိ၏။ ငါသည် ထိုသက်သေခံသောသူ
အရာနှစ်ခုတစ်ခုတော်မူအရာနှစ်ခုယုံကြည်ခြင်းတရားနှင့်
သမ္မာတရားကို တပါးအမျိုးသားတို့အား ဟောပြောသော
ဆရာအရာနှစ်ခုတစ်ခုတော်မူသောသူ ဖြစ်သည်ဟု ငါ
ဆိုသော် မုသာစကားကို မဆို။ မှန်သောစကားကို ဆို၏။
သို့ဖြစ်၍ အရပ်ရပ်တို့၌ ယောက်ျားတို့သည် အမျက်
ထွက်ခြင်း။ ညည်းခုံခြင်းမရှိဘဲ သန့်ရှင်းသောလက်ကို ချီ
၍ ဆုတောင်းစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ထိုနည်းတူ မိမိတို့
သင့်ကျပ်သောစပ်ပင်။ ရွှေတန်ဆာ။ ကျောက်ပုလဲ။ အဖိုး
ထိုက်သော အဝတ်နှင့် ကိုယ်ကို မဆင်ဘဲ ရှက်ကြောက်
ခြင်း။ ဣန္ဒြေစောင့်ခြင်းအားဖြင့် လျှောက်ပတ်သော အ
ဝတ်နှင့် ငှင် ဘုရားသခင်အား ရိုသေလေးမြတ်ခြင်းကို ဝန်
ခံပြုသော မိမိဆင်သင့်သည် အတိုင်း ကောင်းသော အ
ကျင့်နှင့် ငှင် ကိုယ်ကို တန်ဆာဆင်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ
၏။ မိမိသည် အုပ်စိုးခြင်းကို အစည်နှောင်၍ တိတ်ဆိတ်စွာ
သင်စေ။ မိမိသည် ဆုမူကြွဝါဒပေးခြင်း။ ယောက်ျားကို
အစိုးတရ ပြုစေခြင်းအခွင့်ကို ငါပေး။ သူသည် တိတ်

၁၃ ဆိတ်စွာနေအပ်၏။ အကြောင်းမူကား။ အာနိန္ဒာရှေ့ဦး
 ၁၄ စွာဖန်ဆင်းတော်မူ၍ နောက်မှဝေကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။
 ၁၅ ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အာနိန္ဒာသည် ထွဋ်ဖျားခြင်းကိုမခံ။ မိမိသည်
 ၁၆ ထွဋ်ဖျားခြင်းကိုခံ၍ ထွဋ် ကျူး၏။ သို့သော်လည်း နှလုံး
 စောင့်ခြင်းနှင့် တကွယုံကြည်ခြင်း။ ချစ်ခြင်း။ သန့်ရှင်း
 ၁၇ ခြင်း၌ တည်လျှင်သားဖွားခြင်းအမှု၌ ကယ်တင်ခြင်းသို့
 ရောက်ထိမ့်မည်။

၃ သင်းအုပ်အရာကိုတောင့်တသောသူသည်ကောင်း
 သောအမှုအရာကိုတောင့်တသည်ဟူသောစကားသည်
 ၂ မှန်သောစကားဖြစ်၏။ ၊ ထိုကြောင့် သင်းအုပ်သည် အ
 ပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်သောသူ။ မယားတယောက်
 တည်းရှိသောသူ။ သမ္မာသတိရှိသောသူ။ နှလုံးစောင့်သော
 သူ။ လျှောက်ပတ်စွာကျင့်သောသူ။ ဧည့်သည်ဝတ်ကိုပြု
 တတ်သောသူ။ ဆုမ္မဏ္ဍဝါဒပေးတတ်သောသူဖြစ်ရမည်။

၃ ၊ စပျစ်ရည်နှင့်ပျော်မွေ့ခြင်း။ သူတစ်ပါးကိုရိုက်ပုတ်ခြင်း။
 မစင်ကြယ်သောစီးပွားကိုတပ်မက်ခြင်းမရှိ။ စိတ်ဖြည်း
 ၄ ညှင်းသောသူ။ ရန်မတွေ့တတ်သောသူ။ ငွေကိုမတပ်
 ၅ မက်သောသူဖြစ်ရမည်။ ၊ မိမိအိမ်ကိုကောင်းမွန်စွာ
 အုပ်စိုး၍ သမ္မာသမာဓိရှိသည်နှင့် မိမိသားသွီးကို ဆုမ္မ
 ၆ နှိုင်သောသူဖြစ်ရမည်။ ၊ မိမိအိမ်ကိုမအုပ်စိုးတတ်လျှင်
 ၇ ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်ကို အဘယ်သို့ပြုရထိမ့်မည်
 ၈ နည်း။ ၊ မာနနှင့်ရစ်မှုးလျက် မာရ်နတ်၏အပြစ်ရောက်
 ၉ မည်ဟုစိုးရိမ်စရာရှိ၍ ဘာသာဝင်လူသစ်မဖြစ်ရ။ ၊ ကဲ့ရဲ့
 ပြစ်တင်ခြင်း။ မာရ်နတ်ဖမ်းမိခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အ
 ကြောင်း။ ပြင်ပလူတို့တွင် အသရေရှိသောသူဖြစ်ရမည်။

၈ ထိုနည်းတူ။ သင်းထောက်တို့သည် တည်ကြည်သော
 သူဖြစ်ကြမည်။ လျှာနှစ်ခွနှင့်ပြောသောသူ။ စပျစ်ရည်
 ကိုသောက်ကျူးသောသူ။ မစင်ကြယ်သောစီးပွားကို
 ၉ တပ်မက်သောသူမဖြစ်ရကြ။ ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသော
 စိတ်စင်ကြယ်သည်နှင့် ယုံကြည်ခြင်း၏နက်နဲသောအ
 ၁၀ ရာကိုစွဲလမ်းသောသူဖြစ်ရကြမည်။ ၊ သူတို့သည်လည်း
 ရှေ့မဆွဲကစားစမ်းခြင်းကိုခံကြစေ။ နောက်မှအပြစ်တင်
 ၁၁ ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်လျှင် သင်းထောက်လုပ်ကြစေ။ ၊ ထို
 နည်းတူ။ မိမိတို့သည် တည်ကြည်သောသူဖြစ်ရကြမည်။
 ချောစားတတ်သောသူမဟုတ်။ သမ္မာသတိရှိသောသူ။
 ၁၂ အရာရာ၌ သစ္စာရှိသောသူဖြစ်ရကြမည်။ ၊ သင်းထောက်
 သည် မယားတယောက်တည်းရှိရမည်။ မိမိသားသွီး
 နှင့်အိမ်သူအိမ်သားတို့ကိုကောင်းမွန်စွာအုပ်ချုပ်သော
 ၁၃ သူဖြစ်ရမည်။ ၊ အကြောင်းမူကား။ သင်းထောက်အမှု

ကိုကောင်းစွာရွက်ဆောင်သောသူတို့သည် မိမိတို့အဖို့
 ကောင်းသောအရာကို၎င်း ယေရှုခရစ်၏ယုံကြည်ခြင်း
 ၁၄ နှစ်ရင့်ခြင်းသတ္တိကို၎င်းအမြတ်ရကြ၏။

၁၅ သင်ရှိရာသို့ ငါမြန်မြန်လာမည်ဟုမျှော်လင့်ခြင်းရှိ
 ၁၆ သော်လည်း တာရှေ့စွာနေလျှင် သင်သည် ဘုရားသခင်
 ၏အိမ်တော်၌ အဘယ်သို့ကျင့်ကြံပြုမူရမည်ကို သိစေ
 ၁၇ ခြင်းငှါ ဤသို့ ငါရေး၍ပေးလိုက်၏။ ထိုအိမ်တော်ကား
 အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်
 ၁၈ ဖြစ်၏။ ထိုအသင်းတော်ကား သမ္မာတရား၏အဓိတဏ္ဍ
 ဖြစ်၏။ သမ္မာတရား၏တည်ရာလည်း ဖြစ်၏။ ၊ မှန်သော
 ကိုးကွယ်ခြင်း၏နက်နဲသော အရာသည် ကြီးစွာသော
 အရာဖြစ်သည်ဟု ညှင်းခုံရန်မရှိ။ ဘုရားသခင်သည်
 ကိုယ်ခန္ဓာ၌ပေါ်ထွန်းတော်မူပြီ။ ဟုတ်မှန်တော်မူခြင်းအ
 ကြောင်းသည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ထင်ရှားပြီ။ ကောင်း
 ကင်တမန်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုရှုမြင်ရကြပြီ။ တပါး
 အမျိုးသားတို့သည် သိတင်းတော်ကို ကြားရကြပြီ။ လော
 ကီသားတို့သည် ယုံကြည်ရကြပြီ။ ဘုန်းအသရေနှင့် တကွ
 အထက်သို့ဆောင်ယူခြင်းကိုခံတော်မူပြီ။

၄ ဝိညာဉ်တော်သည် အတည်အလင်းဗျာဒိတ်ထား
 တော်မူသည်ကား။ နောင်ကာလ၌ ဩတ္တပ္ပစိတ်တွင် သံမူ
 နှင့်ခတ်ခြင်းကိုခံပြီးလျှင် မသုခကားကို ပြောတတ်သော
 သူတို့၏လျှို့ဝှက်ခြင်းအားဖြင့် လူအချို့တို့သည် ယုံကြည်
 ၅ ခြင်းကို စွန့်ပယ်၍ ထွဋ်ဖျားတတ်သော စိတ်ဝိညာဉ်တို့
 ၌၎င်း နတ်ဘုရားတို့နှင့်စပ်ဆိုင်သော ဩဝါဒတို့၌၎င်း ခွဲ
 ၆ ဆည်းကပ်ကြထိမ့်မည်။ ၊ မင်္ဂလာဆောင်ခြင်းအမှုကိုမပြု
 ရဟူ၍၎င်း ယုံကြည်၍ သမ္မာတရားကို သိသောသူတို့သည်
 ကျေးဇူးတော်ကို သိသော စိတ်နှင့် တကွ သုံးဖို့ရာ ဘုရား
 ၇ သခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသော အစာမျိုးကိုရှောင်ရမည်ဟူ
 ၈ ၍၎င်း ပညတ်ထားကြထိမ့်မည်။ ၊ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်း
 ၉ တော်မူသမျှသည် သုံးစရာကောင်း၏။ ကျေးဇူးတော်ကိုသိ
 သောစိတ်နှင့် ခံယူလျှင် အဘယ်အရာကိုမျှမပယ်မရှောင်
 ရ။ အကြောင်းမူကား။ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရား
 တော်အားဖြင့်၎င်း ဆုတောင်းခြင်းအားဖြင့်၎င်း အရာရာ
 တို့သည် စင်ကြယ်လျက်ရှိကြ၏။

၉ ဤစကားများကိုသင်သည် အိမ်ကိုတို့အား ကြား
 ပြောလျှင် ယုံကြည်ချက် စကား။ ကိုယ်တိုင်ရှာဖွေလေ့
 ကျက်သော သမ္မာဩဝါဒစကားနှင့် မွေးမြူခြင်းကိုခံ
 ၁၀ သော ယေရှုခရစ်၏ မွေ့ဆရာကောင်း ဖြစ်ထိမ့်မည်။ ၊ မိမိ

အိုပြောတတ်သော။တရားမဲ့ဖြစ်သောအဏ္ဏာရိစကားကို
 ပယ်ရှား၍တရားဝတ်၌မွေ့လျော်ခြင်းအားဖြင့်ကိုယ်ကို
 ကိုယ်ဆုမွေ့လော့။။ကိုယ်ကာယကိုဆုမွေ့ခြင်းသည် များ
 စွာသောအကျိုးကိုမပေးတတ်။တရားဝတ်၌မွေ့လျော်
 ခြင်းမူကားယခုဘဝ။နောင်ဘဝနှင့်စပ်ဆိုင်သောဂတိ
 တော်ကိုရသည်ဖြစ်၍။ အရာရာ၌အကျိုးကိုပေးတတ်
 သည်ဟူသောစကားသည်သစ္စာစကားဖြစ်၏။အကြွင်း
 မဲ့ခံယူအပ်သောစကားလည်းဖြစ်၏။။ထိုကြောင့်အသက်
 ရှင်တော်မူထသော။လူအပေါင်းတို့ကိုကယ်မတော်မူ၍
 ယုံကြည်သောသူတို့ကိုအထူးသဖြင့်ကယ်မတော်မူသော
 တရားသခင်၌ငါတို့သည်ကိုးစားသည်နှင့်အညီပင်ပန်း
 စွာအမှုဆောင်ရွက်ကြ၏။ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်းခံရကြ၏။
 ယခုဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်းပညတ်ထားခြင်း။ဆုမွေ့တြဝါ
 ဒပေးခြင်းကိုပြုလော့။

သင်၏အသက်အရွယ်နုပျိုသည်ကိုအဘယ်သူမျှမ
 တိမဲ့ခြင်မပြုစေနှင့်။စကားပြောခြင်း။ကျင့်ကြံပြုမူခြင်း။
 သူတပါးကိုချစ်ခြင်း။ဝိညည်သဘောရှိခြင်း။သစ္စာစောင့်
 ခြင်း။စင်ကြယ်ခြင်းအရာမှာယုံကြည်သောသူတို့အား
 ပိုသက်သေကိုပြုလော့။။ငါမလာမှီတိုင်အောင်ကျပ်စာ
 ကိုဖတ်ခြင်း။တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ခြင်း။ဆုမွေ့တြဝါဒ
 ပေးခြင်းကိုကျိုးစား၍ပြုလော့။။ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံ၍သင်း
 အုပ်များတို့သည်လက်တင်ခြင်းနှင့်တကွသင်၌အပ်ပေး
 သောဆုကျေးဇူးကိုမပြုရဘဲမနေနှင့်။။သင်၏တိုးပွား
 ခြင်းကိုလူအပေါင်းတို့အားထင်ရှားစေခြင်းငှါအရာ
 များကိုစိတ်စွဲလပ်၍ကျိုးစားအားထုတ်လော့။။ကိုယ်ကို
 ၎င်းကိုယ်ဆုမွေ့တြဝါဒကို၎င်းသတိပြု၍အမြဲတည်နေလော့။
 ထိုသို့ပြုလျှင်ကိုယ်ကို၎င်း၎င်းနားထောင်သောသူတို့ကို၎င်း
 ကယ်တင်လိမ့်မည်။

အသက်ကြီးသောသူကိုကြပ်တည်းစွာမဆုမွေ့နှင့်။အ
 ကဲ့သို့မှတ်၍တောင်းပန်လော့။လူပျိုတို့ကိုညီအစ်ကိုကဲ့
 သို့၎င်း။အသက်ကြီးသောမိမိတို့ကိုအမိကဲ့သို့၎င်းမိမိပျို
 တို့ကိုအလွန်စင်ကြယ်သောအခြင်းအရာနှင့်တကွနှစ်မ
 ကဲ့သို့၎င်းမှတ်၍ကျင့်လော့။။မုတ်ဆိုးမအမှန်ဖြစ်သော
 မိမိတို့ကိုမစလုပ်ကျွေးလော့။။သားမြေးရှိသောမုတ်ဆိုး
 မဖြစ်လျှင်ထိုသားမြေးတို့သည်ရှေ့ဦးစွာတရားဝတ်ကို
 ရည်မှတ်လျက်မိမိအိမ်ကိုပြုစု၍မိဘဘိုးဘွား၌ကျေးဇူး
 ဆပ်ခြင်းငှါသင်ကြစေ။ထိုအမှုသည်တရားသခင်နှင့်
 သက်တော်မူသောအမှုဖြစ်၏။မုတ်ဆိုးမအမှန်ဖြစ်၍

တယောက်တည်းကျန်ရစ်သောမိမိသည်တရားသခင်
 ကိုကိုးစား၍ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်း၌နေ့ညညမပြတ်
 တည်နေတတ်၏။။ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်၌ပျော်မွေ့သော
 မုတ်ဆိုးမမူကားအသက်ရှိလျက်ပင်အသေဖြစ်၏။။ထို
 သူတို့ကိုအပြစ်တင်ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါအို
 ပညတ်ထားလော့။။မိမိလူတို့ကိုမပြုရ။ထိုမျှမက။မိမိ
 အိမ်သူအိမ်သားတို့ကိုမပြုရသောသူမည်သည်ကားယုံ
 ကြည်ခြင်းတရားကိုညှင်းပယ်၏။မယုံကြည်ဘူးသော
 သူထက်သာ၍ယုတ်မာ၏။

မုတ်ဆိုးမသည်အသက်ချောက်ဆယ်မပြည့်လျှင်
 စာရင်းအင်းမဝင်စေနှင့်။။လင်တယောက်တည်းရှိဘူး
 သောသူ။။ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်၍အသေရရှိ
 သောသူ။သူငယ်တို့ကိုကျွေးမွေးခြင်း။ဧည့်သည်တော်ကို
 ပြုခြင်း။သန့်ရှင်းသူတို့၏ခြေကိုဆေးခြင်း။ဆင်းရဲသော
 သူတို့ကိုလုပ်ကျွေးခြင်း။ကောင်းသောအမှုရှိသူတို့၌
 ကျိုးစားအားထုတ်ခြင်းကိုပြုဘူးသောသူဖြစ်လျှင်စာရင်း
 အင်းဝင်စေ။။အသက်အရွယ်နုပျိုသောမုတ်ဆိုးမတို့
 ကိုပယ်လော့။။အကြောင်းမူကား။ထိုသူတို့သည်ခရစ်
 တော်၏ဆုမွေ့ခြင်းကိုသည်းမခံ။အိမ်သင့်ခြင်းငှါအလိုရှိ
 လျှင်။အရင်သစ္စာကိုဖျက်သောကြောင့်အပြစ်သင့်ခြင်း
 သို့ရောက်ကြသိမ့်မည်။။ထိုမှတပါး။တအိမ်မှတအိမ်သို့
 လည်၍ပျင်းရိတတ်ကြ၏။ပျင်းရိသည်သာမက။စကား
 များ၍မပြောအပ်သောအရာကိုပြောသဖြင့်ကိုယ်နှင့်မ
 ဆိုင်သောအမှု၌ရောနှောသောသူဖြစ်တတ်ကြ၏။။ထို
 ကြောင့်အသက်အရွယ်နုပျိုသောမုတ်ဆိုးမတို့သည်အိမ်
 သင့်ခြင်း။သားဖွားခြင်း။အိမ်မှုကိုကြည့်ရှုပြုစုခြင်း။ကဲ့
 ရဲ့စရာအခွင့်ကိုရန်သူအားမပေးဘဲနေခြင်းအမှုများကို
 ပြုစေခြင်းငှါအလိုရှိ၏။။အကြောင်းမူကား။ယခုပင်
 အမျိုးတို့သည်လမ်လဲ၍စာတန်နောက်သို့လိုက်သွားကြ
 ပြီ။။ယုံကြည်သောယောက်ျားမိမိ၌မုတ်ဆိုးမရှိလျှင်
 ကိုယ်တိုင်လုပ်ကျွေးစေ။သို့ပြုလျှင်အမှန်ဖြစ်သောမုတ်
 ဆိုးမတို့ကိုအသင်းတော်သည်အနှောင့်အရှက်မရှိစေ
 ဘဲလုပ်ကျွေးနိုင်လိမ့်မည်။

ကောင်းမွန်စွာအုပ်သောသင်းအုပ်တို့သည်အလွန်
 ဆကိုခံထိုက်သောသူဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်းတရားပေး
 ခြင်း။ဆုမွေ့တြဝါဒပေးခြင်းအမှုကိုကျိုးစားအားထုတ်
 သောသူတို့သည်အလွန်ဆကိုအထူးသဖြင့်ခံထိုက်
 သောသူဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်းမှတ်ရမည်။။အကြောင်းမူ
 ကား။ဝပါးနင်း၊ယံသောနွား၏နှုတ်ကိုမချုပ်တည်းရဟု

ကျွန်တို့၏။ တချက်ကား။ လုပ်ဆောင်သောသူသည်
 ၁၆ အခက်ခံထိုက်ပေသည်ဟုလာပြန်၏။ သက်သေခံနှစ်
 ဦး။ သုံးဦးမရှိလျှင်သင်းအုပ်၌အပြစ်တင်သောစကားကို
 ၂၀ နားမထောင်နှင့်။ ကြွင်းသောသူတို့သည်ကြောက်စေ
 ခြင်းငှါအပြစ်ရှိသောသူတို့ကိုလူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာအ
 ၂၁ ပြစ်တင်၍ဆွဲမလွှဲစေ။ ရှေ့မဆွဲကမစီရင်။ ငဲ့ကွက်သော
 စိတ်နှင့်အလျှင်းမပြုဘဲဤပညတ်များကိုစောင့်ရှောက်
 မည်အကြောင်း။ ဘုရားသခင်နှင့်သခင်ယေရှုခရစ်ရှေ့
 မှာ၎င်းကောက်တော်မူသောကောင်းကင်တမန်တို့
 ရှေ့မှာ၎င်းတည်သင့်ကိုသစ္စာပေး၏။

၂၂ အဘယ်သူ၏အပေါ်၌လက်ကိုအလျှင်တဆောမတင်
 နှင့်။ သူတပါးအပြစ်၌မဆက်ဆံနှင့်။ ကိုယ်ကိုကိုယ်စင်
 ၂၃ ကြယ်စေလော့။ သင်၏ရင်ထဲ၌အကျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ
 ၎င်းမကြာမကြာခံရသောရောဂါကြောင့်၎င်းယခုမှစ၍
 ရေကိုသာမသောက်ဘဲစပျစ်ရည်အနည်းငယ်ကိုသုံး
 ၂၄ လော့။ အချို့သောသူတို့၏ဒုစရိုက်သည်ရှေ့မဆွဲကထင်
 ရှား၍အပြစ်စီရင်ခြင်းသို့အရင်အဦးသွားတတ်၏။ အ
 ၂၅ ချို့သောသူတို့၏ဒုစရိုက်သည်နောက်သို့လိုက်တတ်
 ၂၆ ၏။ ထိုနည်းတူ။ အချို့သောသူတို့၏သုစရိုက်သည်တင်
 ရှားနှင့်တတ်၏။ မတင်ရှားသေးသောသုစရိုက်ကိုလည်း။
 ငှက်၍မထားနိုင်။

၆ ဘုရားသခင်၏နာမတော်နှင့်တရားတော်သည်ကဲ့ရဲ့
 ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း။ အစေခံကျန်မည်
 သည်ကား။ မိမိသခင်ကိုအထွန်ရှိသောထိုက်သောသူဟူ၍
 ၂ မှတ်စေ။ သခင်သည်ယုံကြည်သောသူဖြစ်လျှင်ညီအစ်
 ကိုဖြစ်သည်ဟုစိတ်ထင်နှင့်မခန့်မညားမပြုစေနှင့်။ အ
 စေခံခြင်း၏အကျိုးကိုခံရသောသူသည်ယုံကြည်သော
 သူ။ ချစ်အပ်သောသူဖြစ်သောကြောင့်သာ၍အစေခံစေ။
 ဤသို့လူဗုဒ္ဓတြဝါဒပေး၍ဘုံကံတွန်းသွေးဆောင်လော့။

၃ ချားနားသောတြဝါဒကိုသင်ပေး၍ငါတို့သခင်ယေရှု
 ခရစ်၏စကားတည်းဟူသောစင်ကြယ်သောစကားကို
 ၎င်းဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်ခြင်းနှင့်အညီဖြစ်သောတြဝါဒ
 ၄ ကို၎င်းဝန်မခံသောသူမည်သည်ကား။ မာနနှင့်ရပ်မူး၍
 အလျှင်းနားမလည်ဘဲပုစ္ဆာအမေးကိုဆွေးနွေး၍စကား
 ကြောင့်သာညည်းခုံသောအားဖြင့်စိတ်ပေါ့သောသူဖြစ်
 ၏။ ထိုသို့ပြုလျှင်ညီရူခြင်း။ ရန်တွေ့ခြင်း။ သုအသရေ
 ၅ ကိုရှုတ်ချခြင်း။ မနာလိုသောကြံစည်ခြင်း။ စိတ်နှစ်
 လုံးယိုယွင်း၍သမ္မာတရားနှင့်ကင်းသောသူတို့၏အချည်း

နှီးဆွေးနွေးခြင်းဖြစ်တတ်၏။ ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်ခြင်း
 သည်အကျိုးစီးပွားဖြစ်သည်ဟုသူတို့သည်စိတ်ထင်ကြ
 ၆ ၏။ ထိုသို့သောသူတို့ကိုရှောင်လော့။ ရောင့်ရဲသောစိတ်
 ပါလျှင်ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်ခြင်းသည်ကြီးစွာသောအ
 ၇ ကျိုးစီးပွားမှန်၏။ အကြောင်းမူကား။ ငါတို့သည်ဤလော
 ကထဲသို့အဘယ်အရာမျှမပါဘဲလာသည်ဖြစ်၍ထွက်သွား
 လျှင်လည်းအဘယ်အရာကိုမျှယူ၍မသွားနိုင်ဟုထင်ရှား
 ၈ လျက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍စားရန်။ ဝတ်ရန်ရှိသမျှနှင့်ရောင့်ရဲ
 ၉ လျက်နေကြကုန်အံ့။ ငွေရတတ်ခြင်းငှါအလိုရှိသောသူ
 တို့သည်အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်း။ ဖမ်းမိခြင်း။ မိုက်မဲပျက်
 ဆီးတတ်သောတပ်မက်ခြင်းများထဲသို့ကျရောက်တတ်
 ကြ၏။ ထိုသို့သောအားဖြင့်လူတို့သည်အကျိုးနည်းခြင်း။
 ၁၀ ပျက်စီးခြင်းနှိနပ်မွန်းတတ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား။
 ငွေကိုတပ်မက်ခြင်းသည်မကောင်းသောအမှုအပေါင်း
 တို့တွင်မူလအမြစ်ဖြစ်သတည်း။ လူအချို့တို့သည်ငွေကို
 တပ်မက်သောကြောင့်ယုံကြည်ခြင်းတရားလမ်းမှလွှဲသွား
 ၍ပူပန်ခြင်းဝေဒနာအများနှင့်ကိုယ်ကိုကိုယ်လုတ်ချင်း
 ခပ်အောင်ထိုးကြပြီ။

၁၁ သို့ဖြစ်၍အိုဘုရားသခင်၏လူ။ သင်သည်ထိုအပြစ်
 များကိုကြည်ရှောင်လော့။ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်ခြင်း။
 ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်ခြင်း။ ယုံကြည်ခြင်း။ ချစ်ခြင်း
 သည်းခံခြင်း။ နူးညံ့ထိမ်မွေ့ခြင်းတို့ကိုမိအောင်လိုက်
 ၁၂ လော့။ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ဆိုင်၍ကောင်းမြတ်သောတိုက်
 လံခြင်းကိုပြုလော့။ ထာဝရအသက်ကိုကိုင်ယူလော့။ ထို
 အသက်ကိုရမည်အကြောင်း။ သင်သည်ခေါ်တော်မူ
 ခြင်းကိုခံရ၍သက်သေအများတို့ရှေ့၌ကောင်းမွန်စွာဝန်
 ၁၃ ခံပြီ။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူ
 သည်တိုင်အောင်သင်သည်အညစ်အကြေးနှင့်ကင်း
 စင်၍အပြစ်တင်ခွင့်မရှိဘဲလျက်ပညတ်တော်ကိုစောင့်
 ၁၄ ရှောက်မည်အကြောင်း။ အလုံးစုံတို့ကိုအသက်ရှင်စေ
 တော်မူသောဘုရားသခင်ရှေ့မှာ၎င်းပုန္တိမိလတ်မင်းထံ
 ကောင်းသောဝန်ခံခြင်းဘက်၌သက်သေခံတော်မူသော
 ယေရှုခရစ်ရှေ့မှာ၎င်းငါသည်သင့်ကိုပညတ်ထား၏။
 ၁၅ ၊ မရဏာနှင့်ကင်းလွတ်သောသူတပါးတည်းဖြစ်တော်မူ
 ၁၆ ထသော။ အဘယ်သူမျှမချည်းကပ်နိုင်သောအလင်းထဲ၌
 နေတော်မူထသော။ အဘယ်သူမျှမမြင်ဘူးရာ။ မမြင်နိုင်
 ရာဖြစ်တော်မူထသော။ မင်္ဂလာရှိသောတပါးတည်းသော
 အရှင်ဖြစ်တော်မူထသော။ ဘုရင်တကာတို့၏ဘုရင်။
 သခင်တကာတို့၏သခင်သည်ကာလအချိန်ရောက်သော

အခါသခင်ယေရှုခရစ်၏ထင်ရှားပေါ်ထွန်းခြင်းကိုပြ
တော်မူလိမ့်မည်။ထိုဘုရားသခင်သည်ထာဝရဂုဏ်အ
သရေအစွမ်းသတ္တိရှိတော်မူစေသတည်း။အာမင်။

- ၁၇ ဤဘဝ၌ငွေရတတ်သောသူတို့သည်မာန်မာနစိတ်
နှင့်ကင်းလွတ်၍မမြဲသောစည်းစိမ်ကိုမကိုးစားဘဲငါတို့
ခံစားဖို့ရာအလုံးစုံတို့ကိုကြွယ်ဝစွာပေးသနားတော်မူ
သော။ အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်ကိုကိုးစား
- ၁၈ ရမည်အကြောင်းနှင့်၊သူတပါးအားကျေးဇူးပြုခြင်း။
ကောင်းသောအကျင့်၌ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်း။ စွန့်ကြဲချင်
သောစေတနာစိတ်ရှိခြင်း။ အချင်းချင်းဆက်ဆံခြင်း။

- ၁၉ ၊ မှန်သောအသက်ကိုဝင်စားလိုသောငှါ နောင်ဘဝ၌
ကောင်းသောဘဏ္ဍာကိုမိမိဘို့အဖို့ဆည်းဖူးခြင်းဘို့ကို
ပြုရမည်အကြောင်းပညတ်ထားလော့။
- ၂၀ အိုတိမောသေ။ သင်၌အပ်ထားသောအရာကိုစောင့်
ရှောက်လော့။ တရားမဲ့ဖြစ်သောအချည်းနှီးစကားပြော
ခြင်းကိုငှင်သိပ္ပံအတတ်ဟူ၍ အလွဲခေါ်ဝေါ်သောသိပ္ပံအ
တတ်ဆီးတားနှောင့်ရှက်ခြင်းကိုငှင်ရှောင်လော့။ ၊ ထို
သိပ္ပံအတတ်ကိုလူအမျိုးတို့သည်ဝန်ခံပြုရသောအားဖြင့်
ယုံကြည်ခြင်းတရားလစ်မှလွဲကြပြီ။ သင်၌ကျေးဇူးတော်
ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

။တိမောသေတြဝါဒစာပဌမစောင်ပြီး၏။

။တိမောသေတြဝါဒစာဒုတိယစောင်။

- ၁ ယေရှုခရစ်၌တည်သောအသက်ကိုပေးမည်ဟုဂတိ
တော်နှင့်အညီဘုရားသခင်၏အထိုတော်အားဖြင့်ယေရှု
ခရစ်၏တမန်တော်ဖြစ်သောငါပေါ့လှသည် ငချစ်သား
- ၂ တိမောသေကိုကြားလိုက်ပါ၏။ ၊ ငါတို့သခင်ယေရှု
ခရစ်နှင့်ခမည်းတော်ဘုရားသခင်အထံတော်ကကျေး
ဇူး။ ကရုဏာ။ ညီမိသက်ခြင်းရှိပါစေသော။
- ၃ သင်၏မျက်ရည်ကိုငါအောင်းမေ့သောအခါဝပ်
ခြောက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံမည်အကြောင်း။ သင့်ကိုတွေ့မြင်
ခြင်းငှါ အလွန်လွန်သောစိတ်ရှိသဖြင့်ငှင်သင်၏အဖွား
လော့ဇူ။ အမိဥနိတ်၌အရင်တည်သောယုံကြည်ခြင်း
တည်းဟူသော၊ ငါသဘောကျသည့်အတိုင်းသင်၌သည်း
တည်သောယုံကြည်ခြင်းစစ်ကိုမှတ်မိသဖြင့်ငှင်နေ့ညည့်
မပြတ်။ ဆုတောင်းပဌနာပြုသည်တွင်သင့်ကိုမချား
မလပ်အောင်းမေ့သည်ဖြစ်၍ ငဘိုးဘေးကိုးကွယ်သည်
အတိုင်းကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်စင်ကြယ်ခြင်းနှင့်
တကွ ငါ ကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်
ကိုငါ့ဦးနှောက်၏။
- ၄ ထိုသို့ဖြစ်၍ ငါ့လက်တင်သောအားဖြင့်သင်၌ဘုရား
သခင်ပေးတော်မူသောဆုကိုနှိုးဆော်မည်အကြောင်း။ ငါ
- ၅ သည်သင့်ကိုသတိပေး၏။ ၊ အကြောင်းမူကား။ ဘုရား
သခင်သည်ကြောက်တတ်သောစိတ်သဘောကို ငါတို့

- အားပေးတော်မူသည်မဟုတ်။ တန်ခိုးပါသောစိတ်။ ချစ်
တတ်သောစိတ်။ ရှင်းလင်းသောစိတ်သဘောကို ပေး
- ၈ တော်မူ၏။ ၊ ထိုကြောင့်ငါတို့သခင်ဘုရား၏သက်သေ
ကိုငှင်ထိုသခင်ကြောင့်အကျဉ်းခံရသောသူဖြစ်သောင
ကိုငှင်ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိနှင့်။ ဘုရားသခင်ပေးတော်
မူသောတန်ခိုးကိုရသည့်အတိုင်း ငဝ်ဂေလိတရားနှင့်ဆက်
- ၉ ဆံ၍ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံလော့။ ၊ ဘုရားသခင်သည်ငါတို့ကုန်
သောအကျင့်ကိုထောက်တော်မမူ။ ရှေ့ကင်ကာလမ
ရောက်မှီ။ ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ငါတို့အဖို့ကိုယ်တော်ဘုရင်
ကြီးစည်တော်မူသောကျေးဇူးတော်နှင့်အညီ ငါတို့ကို
ကယ်တင်၍သန့်ရှင်းသောအရာ၌ခေါ်သွင်းတော်မူ၏။
- ၁၀ ၊ ထိုကျေးဇူးတော်ကားငါတို့ကိုကယ်တင်သောသခင်
ယေရှုခရစ်ပေါ်ထွန်းတော်မူသည်အရာမှာယခုထင်ရှား
လျက်ရှိ၏။ ထိုသခင်သည်သေခြင်းအကြောင်းကိုပယ်
ရှား၍အသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်းနှင့်မလောက်ပြန်ခြင်း
အကြောင်းကို ငဝ်ဂေလိတရားအားဖြင့်ထင်ရှားစေတော်
- ၁၁ မူပြီ။ ၊ ထိုတရားကိုပဟာပြောသောသူအရာ၌ငှင်တမန်
တော်အရာ၌ငှင်တပါးအမျိုးသားဘို့၏ဆရာအရာ၌ငှင်
- ၁၂ ငကိုခန့်ထားတော်မူပြီ။ ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်ဤဆင်း
ရဲဒုက္ခကိုငါခံရ၏။ သို့သော်သည်းရှက်ကြောက်ခြင်းမ
ရှိ။ အဘယ်သူကိုငါယုံကြည်သည်ဟုငါသိ၏။ သူ၌ငါ

အပ်ထားသော အရာကိုလည်း ထိုနေ့ရက်တိုင်အောင် စောင့်နိုင်တော်မူသည်ဟု ငါသဘောကျ၏။

၁၃ ငယ်၌ကြားရပြီးသော စင်ကြယ်သောတရားစကား အချုပ်အချာကိုယေရှုခရစ်၌ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းနှင့်

၁၄ တကွစွဲလမ်းလေ့။ သင်၌အပ်ထားသော အရာမြတ်ကို ငါတို့နှိုင်းနှိုင်းဝပ်တော်မူသော။ သန့်ရှင်းသောစိတ်ဖြင့်တော် အားဖြင့်စောင့်ရှောက်လေ့။

၁၅ အာရှိပြည်၌နေသောသူ အပေါင်းတို့သည် ငါ့ကိုပယ် ကြပြီဟုသင်သည်ကြားသိ၏။ ထိုသူတို့တွင် ဗုဂေလနှင့်

၁၆ ဟေရမောဂင်ပါသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာ တော်သည် ဩနေသိဖော်၏ အိမ်၌ သက်ရောက်ပါစေ သော။ သူသည် ငါ့အဖန်ဖန်သက်သာစေပြီ။ ငါ၌သံကြီး ချည်နှောင်လျက်ရှိသော်လည်း သူသည် ဂုဏ်ကြောက်

၁၇ ခြင်းမရှိဘဲ။ ရောမမြို့သို့ရောက်သောအခါသာ၍ ကျိုး

၁၈ စားလျက် ငါ့ရှာ၍တွေ့၏။ သူသည် ထိုနေ့ရက်၌ သခင် ဘုရား၏လက်မှ ကရုဏာတော်ကို ခံရမည် အကြောင်း။ ထာဝရဘုရားသည် ပေးသနားတော်မူပါစေသော။ သူ သည်ဖောက်ပြန်လည်း ငါ့အဘယ်မျှလောက်ပြုရသည် ကိုသင်သည်အမှန်သိ၏။

၁၉ ငသား။ သင်သည် ယေရှုခရစ်၌ရှိသော ကျေးဇူးတော်

၂၀ အားဖြင့်ခိုင်ခံ့ခြင်းရှိလေ့။ သက်သေခံအများရှိသည် နှင့်ငယ်၌ကြားရပြီးသော အရာတို့ကို သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ၍ သူတပါးတို့ကို သွန်သင်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူတို့

၂၁ ၌အပ်ပေးလေ့။ ထိုသို့အလိုငှါ သင်သည် ယေရှုခရစ် ထံ၌ကောင်းသောစစ်သူရဲကဲ့သို့ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုလည်းခံ လေ့။ စစ်သူရဲမည်သည်ကား မိမိကိုစစ်သူရဲအရာ၌ခန့်

၂၂ ထားသောသူကိုနှစ်သက်စေခြင်းငှါ လောကီမှုရေးနှင့်

၂၃ ပြွန်နှောရှုပ်ထွေးခြင်းကိုပယ်ရှားတတ်၏။ ပွဲ၌လူချင်း တိုက်သောသူမည်သည်ကား ထုံးတမ်းအတိုင်းမတိုက်

၂၄ လျှင်ပန်းဦးရစ်ကိုမရ။ လယ်လုပ်သောသူသည်လည်း

၂၅ အရင်လုပ်ပြီးမှအသီးအနှံကိုခံရမည်။ စကားကိုဆင် ချင်လေ့။ ထာဝရဘုရားသည် အရာရာတို့၌ညာဏ်ကို သင့်အားပေးသနားတော်မူပါစေသော။

၂၆ ဧဝံအမျိုးဖြစ်သော ယေရှုခရစ်သည် ငါဟော သောဧဝံဂေလိဘုရားအဘိုင်းသေခြင်းမှထမြောက်တော်

၂၇ မူသည်ဟုအောင်းမေ့လေ့။ ထိုတရားကြောင့် ငါသည် လူတို့ကဲ့သို့ချည်နှောင်ခြင်းဘိုင်အောင်ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံရ၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရား

၁၈ တော်သည်ချဉ်နှောင်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်၏။ ထိုကြောင့် ရှေးကောက်တော်မူသောသူတို့သည် ထာဝရဘုန်းအ သရေနှင့်တကွ ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်မိမ့်သောငှါ သူတို့အဖို့အရာရာကို ငါသည်ခံရ၏။

၁၉ သစ္စာစကားဟူမူကား။ ထိုသခင်နှင့် အတူသေလျှင် အ

၂၀ တူရှင်လိမ့်မည်။ သည်းခံလျှင်ထိုသခင်နှင့် အတူဗိုးစံ လိမ့်မည်။ ထိုသခင်ကို ငါတို့သည်ညည်းပယ်လျှင် ငါတို့

၂၁ ကိုညည်းပယ်တော်မူလိမ့်မည်။ ငါတို့သည်မယုံကြည် သော်လည်း ထိုသခင်သည် သစ္စာတည်သဖြင့် ကိုယ်ကို ညည်းပယ်တော်မမူနိုင်။

၂၂ ဤအကြောင်းအရာများကို သူတပါးတို့အားသတိ ပေးလေ့။ အဘယ်အကျိုးကိုမျှမပြုရ။ ကြားနာသောသူတို့ ၏စိတ်ကိုမှောက်ဖွန်လိုသောငှါ စကားကြောင့်သာ ညည်းခံခြင်းကိုမပြုမည်အကြောင်း။ သခင်ဘုရားရှေ့၌

၂၃ သစ္စာပေးလေ့။ သင်မူကားဝန်ခံတော်မူသောသူ။ ဂုဏ် ကြောက်စရာအကြောင်းမရှိဘဲသမ္မာတရားကိုမှန်ကန် စွာပိုင်းချားတတ်သောဆရာသမားဖြစ်လျက် ဘုရားသ ခင်ရှေ့၌ကိုယ်ကိုကိုယ်ဆက်သခြင်းငှါ ကျိုးစားအား

၂၄ ထုတ်လေ့။ တရားမဲ့ဖြစ်သောအချဉ်းနှိုးစကားကိုရှောင် လေ့။ အကြောင်းမူကား။ ထိုစကားသည်မတရားသော

၂၅ အမှုတို့ကိုပွားများစေလိမ့်မည်။ သူတို့၏စကားသည် ခုနကဲ့သို့စားလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့တွင် ဟုမေနဲ့နှင့်မိလက်

၂၆ ပါသတည်း။ သူတို့ကသေလွန်သောသူတို့သည် ထ မြောက်ကြပြီဟုပြောလျက် သမ္မာတရားလစ်မှလွဲသွား ၍အချို့သောသူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကိုမှောက်ဖွန်တတ်

၂၇ ကြ၏။ သို့သော်လည်း သခင်ဘုရားသည်မိမိလူတို့ကိုသိ ကျပ်တော်မူ၏ဟူ၍ ငါ့သခင်ဘုရား၏နာမတော်ကိုဝန် ခံသောသူမည်သည်ကား မတရားသောအမှုကိုရှောင်ရ မည်ဟူ၍ ငါ့တံဆိပ်တံဆိပ်လျက်ရှိသောဘုရားသခင်၏

၂၈ တိုက်မြစ်သည်ခိုင်ခံ့၍တည်၏။ ကြီးစွာသောအိမ်၌ရွှေ တန်ဆာ။ ငွေတန်ဆာသာရှိသည်မဟုတ်။ သစ်သားတန် ဆာ။ ခြေတန်ဆာရှိ၏။ အသရေရှိသောတန်ဆာ။ အသရေ

၂၉ မရှိသောတန်ဆာရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော အကျင့်တို့ကိုပယ်၍ မိမိကိုစင်ကြယ်စေသောသူမည် သည်ကား အသရေရှိသောတန်ဆာ။ သန့်ရှင်း၍အိမ်ရှင် သုံးစရာကောင်းသောတန်ဆာ။ ကောင်းသောအမှုများ အဖို့အလိုငှါပြင်ဆင်သောတန်ဆာဖြစ်လိမ့်မည်။

၃၀ လူမျိုးတို့၏တပ်မက်ခြင်းကိုလေသောစိတ်ကို ကြည် ရှောင်လေ့။ ပြောမတ်ခြင်း။ သစ္စာရှိခြင်း။ ချစ်ခြင်း။ စင်

ကြယ်သောစိတ်ရှိ၍သခင်ဘုရားကိုပဌနာပြုသောသူတို့
 ၂၃ ၊ ချီကံမဲ၍ပညာကင်းသောပုစ္ဆာအမေးတို့သည်ရန်ပွား
 ၂၄ စေတတ်သည်ဟုသိမှတ်၍ပယ်ရှားလေ့။ သခင်ဘုရား
 ၏ကျန်သည်ရန်မတွေ့ရ။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အားဖြည်း
 ညှင်းစွာပြုသောသူ။ ဆုမ္မတြဝါဒပေးခြင်းအမှု၌လိမ္မာ
 ၂၅ သောသူ။ သည်းခံနိုင်သောသူဖြစ်ရမည်။ ဆီးတားညှင်း
 ခံသောသူတို့ကို နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာဆုမ္မရမည်။ သမ္မာ
 တရားကိုဝန်ခံခြင်းအလိုငှါနောင်တကိုဘုရားသခင်ပေး
 ၂၆ ကောင်းပေးတော်မူ၍ ၊ မာရ်နတ်၏အလိုအတိုင်းဖမ်းမိ
 သောထိုသူတို့သည်သတိရ၍ထိုဖမ်းမိရာမှလွတ်ခြင်းသို့
 ရောက်ကောင်းရောက်ကြသိမ့်မည်။

၃
 ၁ နောင်ကာလသည်ခဲယည်းသောကာလဖြစ်မည်ဟု
 ၂ သိမှတ်လေ့။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ လူတို့သည်
 ကိုယ်ကိုကိုယ်ချစ်သောသူ။ ငွေကိုတပ်မက်သောသူ။ ဝါ
 ကြွားသောသူ။ ထောင်ရွားစစ်ကားသောသူ။ သုအသ
 ရေကိုရှုတ်ချသောသူ။ မိဘစကားကိုနားမထောင်သော
 သူ။ ကျေးဇူးမသိသောသူ။ သန့်ရှင်းခြင်းမရှိသောသူ။
 ၃ ၊ ပကတိကြင်နာစုံမက်ခြင်းနှင့်ကင်းသောသူ။ ရန်ညှိုးဖွဲ့
 သောသူ။ ချောစားတတ်သောသူ။ ကိုယ်ဆွေနှွေကိုမချုပ်
 တည်းနိုင်သောသူ။ ပြင်းထန်သောသူ။ သူတော်ကောင်း
 ၄ ကိုမုန်းသောသူ။ သစ္စာကိုဖျက်တတ်သောသူ။ သတိပေး
 ခြင်းကိုမခံသောသူ။ မာန်မာနနှင့်ရစ်မူးသောသူ။ ဘုရား
 သခင်ကိုနှစ်သက်သည်ထက် ကာမဂုဏ်ခံစားခြင်းကို
 သာ၍နှစ်သက်သောသူ။ ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်ရောင်
 ၅ ဆောင်၍၊ မွေ့လျော်ခြင်းတန်ခိုးကိုညှင်းပယ်သောသူဖြစ်
 ၆ ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့ကိုရှောင်လေ့။ ခုစရိုက်အပြစ်ဝန်
 ၇ ကိုထမိရွက်၍အထူးထူးအပြားပြားသောလောဘကိလေ
 သာသွေးဆောင်ရာသို့လိုက်၍ အစည်သင်သော်လည်း
 သမ္မာတရားကိုလေ့ကျက်ခြင်းသို့အလျှင်းမရောက်နိုင်
 သောမိမ္မိမိတ်တို့ကို အိမ်ထဲသို့ဝင်၍ဖမ်းသွားသောသူတို့
 ၈ သည်ထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်ကြ၏။ ယနေ့နှင့်ယံဖြေသည်
 မောရှေကိုဆီးတားသကဲ့သို့ထိုသူတို့သည်သမ္မာတရား
 ကိုဆီးတားကြ၏။ စိတ်နှစ်လုံးယိုယွင်း၍ယုံကြည်ရောင်
 ၉ ဆောင်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့၏မိက်
 ဝဲခြင်းသည်လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာထင်ရှားသကဲ့သို့ဤသူ
 တို့၏မိက်မဲခြင်းသည်လည်းထင်ရှားသိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်
 ၍သူတို့သည်တိုး၍မလွန်မသွားရကြ။

၁၀ ငါဆုမ္မတြဝါဒပေးခြင်း။ အကျင့်ကျင့်ခြင်း။ ကြံစည်
 ခြင်း။ သစ္စာစောင့်ခြင်း။ စိတ်ရှေ့ခြင်း။ ချစ်ခြင်း။ သည်းခံ
 ၁၁ ခြင်းတို့ကို၎င်း ၊ အန္တိအုတ်မြို့။ ဣကောနိမြို့။ လုတ္တရမြို့တို့၌
 ငါခံရသကဲ့သို့အရပ်ရပ်တို့၌ခံရသောညည်းဆဲခြင်း။
 ဆင်းရဲခြင်းတို့ကို၎င်းသင်သည်ရှာဖွေနားလည်ရပြီ။ ထို
 သို့သောအမှုတို့ကိုငါတွေ့ရသော်လည်းတွေ့သမျှတို့မှ
 ၁၂ သခင်ဘုရားသည့်ကိုကယ်နှုတ်တော်မူပြီ။ ယေရှုခရစ်
 ၏တရားတော်နှင့်အညီဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်၍နေခြင်း
 ငှါအလိုရှိသောသူအပေါင်းတို့သည်ညည်းဆဲခြင်းကိုခံ
 ၁၃ ရကြလိမ့်မည်။ ဆိုးညစ်သောသူ။ ဖွည့်ဖျားသောသူတို့
 မူကားသူတပါးကို၎င်းကိုယ်ကို၎င်း ဖွည့်ဖျား၍ ဆိုးညစ်
 ခြင်း၌တရွေ့ရွေ့တိုးပွားကြလိမ့်မည်။
 ၁၄ သင်သည်အဘယ်သူထံ၌နည်းခံခဲ့ပြီးသည်ကို၎င်း
 ၁၅ ယေရှုခရစ်ကိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ကယ်တင်ခြင်းအ
 လိုငှါပညာကိုပေးနိုင်သောဓမ္မကျမ်းစာကို ငယ်သောအ
 ရွယ်မှစ၍လေ့ကျက်သည်ကို၎င်းသိမှတ်သည့်နှင့်အထက်
 ကသင်၍နှစ်လုံးသွင်းမိသောအယူဝါဒ၌တည်နေလေ့။
 ၁၆ ၊ ထိုကျမ်းစာရှိသမျှသည်ဘုရားသခင်မှုတ်သွင်းတော်မူ
 ၁၇ သောအားဖြင့်ဖြစ်၍ဘုရားသခင်၏လူသည်စုံလင်သော
 သူ။ ကောင်းသောအမှုအမျိုးမျိုးတို့ကိုပြုရခြင်းအလိုငှါ
 ပြင်ဆင်သောသူဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ဩဝါဒပေးခြင်း။
 အပြစ်ကိုဖော်ပြခြင်း။ ဖြောင့်မတ်စွာပြုပြင်ခြင်း။ တရား
 ကိုသွန်သင်ခြင်းကျေးဇူးများကိုပြုတတ်၏။

၄
 ၁ ကိုယ်တော်တိုင် ပေါ်ထွန်း၍နိုင်ငံတော်ထင်ရှား
 သောကာလ။ အသက်ရှင်သောသူ။ သေသောသူတို့ကို
 စစ်ကြောစိရင်တော်မူသောသခင်ယေရှုခရစ်ရှေ့မှာ၎င်း
 ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ၎င်းငါသည်သင့်ကိုသစ္စာပေးသည်
 ၂ ကား။ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုပဟောပြောလေ့။ အချိန်
 ရှိသည်ဖြစ်စေ။ မရှိသည်ဖြစ်စေ။ ကျိုးစားအားထုတ်
 လေ့။ အပြစ်ကိုဖော်ပြလေ့။ ဆုမ္မတြဝါဒကိုပြုလေ့။ အလွန်
 ၃ ရှေ့သောစိတ်နှင့်ဩဝါဒမျိုးကိုပေး၍တိုက်တွန်းသွေး
 ဆောင်လေ့။ အကြောင်းမူကား။ နောင်ကာလ၌လူတို့
 သည်စင်ကြယ်သောဩဝါဒကိုနားမခံနိုင်ဘဲယားတတ်
 သောနားရှိမျှင်မိမိတပ်မက်ခြင်းအတိုင်းများပြားသော
 ၄ ဆရာတို့နောက်သို့လိုက်ကြလိမ့်မည်။ သမ္မာတရားကို
 နားမထောင်ဘဲဒဏ္ဍာရီစကားကိုနားထောင်၍လွဲသွား
 ၅ ကြလိမ့်မည်။ သင်မူကားအရာရာ၌သမ္မာသတိရှိစေ
 လော့။ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုသည်းခံလော့။ သာသနာပြုဆရာ

ဆောင်ရွက်ရသောအမှုကိုဆောင်ရွက်လော့။ဓမ္မဆရာ
 အရာရှိခန့်ထား၍ပြုရသောဝတ်များကိုအကုန်အစင်ပြု
 ၄ လော့။ အကြောင်းမူကား။ ငေါ်ယံပေါ်မှာလောင်းရ
 သောအချိန်ရှိပြီ။ စုတေ့ရသောအချိန်ရောက်လေပြီ။
 ၇ ကောင်းမြတ်သောတိုက်လံခြင်းကိုပြုပြီ။ပြေးခြင်း
 အမှုကိုပြီးစီးပြီ။ယုံကြည်ခြင်းတရားကိုစောင့်ရှောက်ပြီ။
 ၈ ယခုမှစ၍ဓမ္မသရဖူသည်အဖို့သိုထားလျက်ရှိ၏။ထို
 နေ့ရက်၌တရားသဖြင့်စီရင်သောသူတည်းဟူသော
 သခင်ဘုရားသည်ထိုသရဖူကိုငါ၌အပ်ပေးတော်မူမည်။
 ထိုမျှမက။ပေါ်ထွန်းတော်မူခြင်းကိုတောင့်တသောသူ
 အပေါင်းတို့၌လည်းအပ်ပေးတော်မူမည်။
 ၉ ငထံသို့မြန်မြန်လာခြင်းငှါကျိုးစားလော့။ အ
 ၁၀ ကြောင်းမူကား။ဒေသသည်ယခုဘဝကိုနှစ်သက်သော
 မိတ်ရှိသည်နှင့်ငကိုစွန့်ပြစ်၍သက်သာလောနိတ်မြို့သို့
 သွားပြီ။ကရုဏေသည်ဂလာတိပြည်သို့၎င်းတိတုသည်
 ၁၁ ဒါလမာတိပြည်သို့၎င်းသွားပြီ။လုကာတယောက်တည်း
 သာငဝံမှာရှိ၏။မာကုကိုသင်နှင့်အတူခေါ်ခဲ့လော့။သူ
 ၁၂ သည်ဆရာအမှုကိုပြုရာမှာငါအကျိုးရှိ၏။တုခိတ်ကို
 ၁၃ လည်းဖောက်မြို့သို့ငါစေလွှတ်ပြီ။တရောမြို့တွင်ကာ
 ပုလက်၌ငါထားခဲ့သောဝတ်လုံကို၎င်းစာစောင်ကို၎င်း
 အထူးသဖြင့်သားရေစံာကို၎င်းသင်သည်လာသောအခါ
 ၁၄ ယူခဲ့လော့။ပန်းတိမ်သွားအာလေဇန္ဒြသည်ငါ၌မကောင်း
 သောအမှုအများကိုပြုလေပြီ။ထိုသူကျင့်သောအကျင့်တို့

၏အကျိုးအပြစ်ကိုသခင်ဘုရားဆပ်ပေးတော်မူပါစေ
 ၁၅ သော။ သူကိုသတိပြုလော့။ငါတို့စကားကိုအလွန်ညှင်း
 ၁၆ လေပြီ။ ပဌမအချိန်၌အပြစ်တင်ခွင့်ကိုဖြေ၍ငါသည်
 ၁၇ အစီရင်ခံရသောအခါငဘက်၌အဘယ်သူမျှမနေ။လူ
 အပေါင်းတို့သည်ငကိုစွန့်ပြစ်ကြ၏။သူတို့၌အပြစ်
 တင်တော်မမူပါစေနှင့်။လူအပေါင်းတို့သည်စွန့်ပြစ်ကြ
 သော်လည်းဒေသနာတော်ကိုအကုန်အစင်ဟောပြော၍
 ခင်သိမ်းသောလူမျိုးတို့သည်ကြားသိစေခြင်းငှါသခင်
 ဘုရားသည်ငဘက်၌နေ၍ငကိုခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံစေ
 တော်မူသောကြောင့်ချင်သေ့ခံတွင်းမှကယ်နှုတ်ခြင်း
 ၁၈ ချစ်သာကိုငါရ၏။ ထိုမျှမက။ သခင်ဘုရားသည်
 မကောင်းသောအမှုရှိသူတို့မှငကိုကယ်နှုတ်၍မိမိ
 ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့တိုင်အောင်မစပို့ဆောင်
 တော်မူလိမ့်မည်။ထိုသခင်သည်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
 ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။အာမင်။
 ၁၉ ပြစ်ကိလနှင့်အာကုလမှစ၍ဩနေသိပေါ်၏အိမ်သူ
 ၂၀ အိမ်သားများကိုနှုတ်ဆက်လော့။ ဇရတ္တုသည်ကော
 ရိန္ဒုမြို့၌နေ၏။တရောဗိမ္ဗသည်နာ၍မိလက်မြို့၌ငါထား
 ၂၁ ခဲ့၏။ဆောင်းကာလမရောက်မှီကျိုးစား၍လာခဲ့လော့။
 ဥဗုလူဗုဒ္ဓေ။လိနူ။ကလောဒိမှစ၍ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့
 ၂၂ သည်သင့်ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်သည်
 သင်၏မိတ်ဝိညာဉ်နှင့်အတူရှိတော်မူပါစေသော။သင်၌
 ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။အာမင်။

တိမောသေတ္တဝါဒစာဒုတိယစောင်ပြီး၏။

တိတုတ္တဝါဒစာ

၁ မုသာနှင့်ကင်းစင်တော်မူသောဘုရားသခင်သည်
 ၂ ခရီးကပ်ကာသမရောက်မှီ။ဂတိထားတော်မူ၍ငါတို့ကို
 ၃ ကယ်တင်သောအရှင်ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်အ
 ဝိုင်းငါ၌အပ်ထားသောတရားဟောခြင်းအခွင့်အားဖြင့်
 တော်လျော်သောအချိန်၌နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုထင်
 ရှားစေတော်မူသောအရာနှင့်စပ်ဆိုင်သောထာဝရအ
 သက်ကိုမျှော်လင့်သည့်ဖြစ်၍ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်ခြင်း

နှင့်ဆိုင်သောသမ္မာတရားကိုဝန်ခံခြင်းအလိုငှါ၎င်း
 ဘုရားသခင်ရှေးကောက်တော်မူသောသူတို့၏ယုံကြည်
 ခြင်းအလိုငှါ၎င်းဘုရားသခင်၏ကျွန်တည်းဟူသော
 ၄ ယေရှုခရစ်၏တမန်တော်ဖြစ်သောငါပေါ့လှသည်။ဆက်
 ဆံသောယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သားစစ်ဖြစ်သောတိတု
 ကိုကြားလိုက်ပါ၏။ ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူသော
 အရှင်သခင်ယေရှုခရစ်နှင့်ခမည်းတော်ဘုရားသခင်

အထံတော်က ကျေးဇူး။ ကရုဏာ။ ညီ သိသက်ခြင်းရှိပါစေသော။

၁၁ ငါသည် သင့်ကို မှာထားခဲ့နှင့် သည် အတိုင်းက ရေတေကျွန်း၌ မစုံလင်သမျှတို့ကို ပြင်ဆင်၍ မြို့ရွာများ၌ သင်းအုပ်တို့ကို ခန့်ထားစေခြင်းငှါ ထိုကျွန်း၌ သင့်ကို ငါထား

၆ ခဲ့သတည်း။ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်သောသူ။ မယားတယောက်တည်းရှိသောသူ ဖြစ်လျှင် ၎င်းသူ၏သားသမီးတို့သည် ကာမဂုဏ်၌ ထွန်ကျူးသည်ဟု အပြစ်တင်ခြင်း။ နားမထောင်ခြင်းနှင့် လွတ်၍ ယုံကြည်လျှင် ၎င်းထို

၇ သို့သောသူကို ခန့်ထားအပ်၏။ အကြောင်းမူကား။ သင်းအုပ်သည် ဘုရားသခင်၏ဘဏ္ဍာစိုးကဲ့သို့ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်သောသူ ဖြစ်ရမည်။ ကိုယ်အလိုသို့ လိုက်တတ်သောသူ။ စိတ်တိုသောသူ။ စပျစ်ရည်နှင့် ပျော်မွေ့သောသူ။ သူတပါးကို ရိုက်ပုတ်သောသူ။ မစင်ကြယ်သော

၈ စီးပွားကို တပ်မက်သောသူမဖြစ်ရဘဲ။ ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုတတ်သောသူ။ သူတော်ကောင်းနှင့် အဆွေဖွဲ့သောသူ။ ဣန္ဒြေစောင့်သောသူ။ ဖြောင့်မတ်သောသူ။ သန့်ရှင်းသော

၉ သူ။ ကာမဂုဏ်ကို ချုပ်တည်းသောသူ ဖြစ်ရမည်။ စင်ကြယ်သော ဩဝါဒအားဖြင့် တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ခြင်းငှါ ၎င်းညွှတ်ခံသောသူတို့၏ စကားကို ချေခြင်းငှါ ၎င်းတတ်နိုင်မည် အကြောင်း။ ကိုယ်တိုင်သင်ပြီးသောသစ္စာစကားတော်ကို အမြဲစွဲလမ်းသောသူ ဖြစ်ရမည်။

၁၀ အကြောင်းမူကား။ နားမထောင်ဘဲ အချည်းနှီးသောစကားကို ပြော၍ ဖွည့်ဖျားတတ်သောသူ အများရှိကြ၏။ ဇာတ်ဝင်သောသူတို့တွင်လည်း အထူးသဖြင့် ရှိကြ၏။

၁၁ | ထိုသူတို့၏နှုတ်ကို ပိတ်ရမည်။ သူတို့သည် မစင်ကြယ်သောစီးပွားကို တပ်မက်လျက် မပေးအပ်သော ဩဝါဒကို ပေး၍ တအိမ်ထောင်လုံးကို မှောက်ဖွန်တတ်ကြ၏။

၁၂ | သူတို့အပါအဝင်။ အမျိုးသားချင်း ပရောဖက်ဆရာတယောက်က။ ကရုဏ်သားမြို့။ မုသာစွဲလမ်း။ သားရဲကြပ်ကြွတ်။ စားကျူးလုပ်လုပ်။ လူယုတ်ပေဟု စပ်ဆိုသတည်း။

၁၃ | ဤသက်သေနှင့်၏။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ယုဒအဏ္ဌာရီစကားကို ၎င်းသမ္မာတရားကို စွန့်သောလူတို့၏ ပညတ်တို့ကို ၎င်းအမှုမထားဘဲ ယုံကြည်ခြင်းအမှု၌ စင်ကြယ်စေခြင်း

၁၄ ငှါ သူတို့ကို ကြပ်တည်းစွာ ဆုမွန်ပြစ်တင်လော့။ စင်ကြယ်သောသူတို့အား ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် စင်ကြယ်လျက်ရှိကြ၏။ မစင်ကြယ်။ မယုံကြည်သောသူတို့အား အဘယ်အရာမျှ မစင်ကြယ်။ သူတို့၏နှုတ်လုံးလည်း မစင်ကြယ်။ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်လည်း မစင်ကြယ်။

၁၆ | သူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို သိရောင်ဆောင်သော်လည်း အကျင့်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ညည်းပယ်ကြ၏။ ဝက်ဆုပ်စွဲရှာဖွယ်သောသူ။ နားမထောင်သောသူ။ ကောင်းသော အမှုတရားကို မပြုတတ်သော ဉာဏ်မရှိသောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၂ သင်မူကား။ စင်ကြယ်သော ဩဝါဒနှင့် ထိုက်တန်သမျှတို့ကို ဟောပြောလော့။ အသက်ကြီးရင့်သော ယောက်ျားတို့သည် သမ္မာသတိရှိသောသူ။ တည်ကြည်သောသူ။ ဣန္ဒြေစောင့်သောသူ။ ယုံကြည်ခြင်း။ ချစ်ခြင်း။ သည်းခံခြင်း၌ စိတ်သန်သောသူ ဖြစ်ရကြမည် အကြောင်း။

၃ | ထိုနည်းတူ။ အသက်ကြီးရင့်သော မိမိတို့သည် ကျင့်ကြံမှုရာမှာ ဓမ္မအမှုနှင့် ထိုက်တန်သောသူ။ မချောစားတတ်သောသူ။ စပျစ်ရည်၌ မထွန်ကျူးတတ်သောသူ။ ကောင်းသော အတတ်ကို သင်ပေးတတ်သောသူ။ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်

၄ ၍၊ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စိမ့်သောငှါ အသက်ပျိုသော မိမိတို့သည် ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ချစ်သောသူ။ သားသမီးကို ချစ်သောသူ။

၅ | ဣန္ဒြေစောင့်သောသူ။ စင်ကြယ်သောသူ။ မိမိအိမ်ကို ပြုရသောသူ။ ကောင်းမွန်သောသူ။ ခင်ပွန်း၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံသောသူ ဖြစ်စေခြင်းငှါ အသက်ကြီးရင့်သော မိမိတို့

၆ သည် ဆုမွန်ပေးရကြမည် အကြောင်း။ ထိုနည်းတူ။ အသက်ပျိုသော ယောက်ျားတို့သည်လည်း ဣန္ဒြေစောင့်ရကြမည် အကြောင်းတိုက်တွန်းသွေးဆောင်လော့။

၇ အရာရာ၌ ကောင်းသော အကျင့်တို့၏ ပုံသက်သေကို ကိုယ်တိုင်ပြလော့။ ဆုမွန် ဩဝါဒပေးသော အခါ မိစ္ဆာ

၈ ဗိဋ္ဌိနှင့် ကင်းခြင်း။ တည်ကြည်ခြင်း။ အပြစ်တင်ထွယ်မရှိ။ စင်ကြယ်သောတရားစကားကို ဟောပြောခြင်းတို့ကို ပြလော့။ သို့ဖြစ်၍ တဖန် နေသောသူသည် ငါတို့ကို ကဲ့ရဲ့စရာ အခွင့်မရနိုင်သောကြောင့် ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၉ အစေခံကျွန်တို့သည် ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်ဘုရားသခင်၏ ဩဝါဒကို အရာရာ၌ တန်ဆာဆင်ခြင်းငှါ မိမိတို့သခင်၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံ၍ ညည်းခံခြင်းမရှိဘဲ အရာရာ၌ သခင်၏အလိုသို့ လိုက်မည် အကြောင်း

၁၀ နှင့်၊ တိတ်ဆိတ်စွာ ခိုးယူခြင်းကို မပြုဘဲ ခပ်သိမ်းသော သစ္စာကို ထင်ရှားစွာ ပြမည် အကြောင်းတိုက်တွန်းသွေးဆောင်လော့။

၁၁ အကြောင်းမူကား။ မင်္ဂလာရှိသော မျှော်လင့်ရာကို

၁၃ | ၎င်းကြီးမြတ်သောဘုရားသခင်တည်းဟူသောငါတို့ကို
 ၁၃ ကယ်တင်တော်မူသောအရှင်သခင်ယေရှုခရစ်၏ဘုန်း
 အသရေတော်ထင်ရှားပေါ်ထွန်းခြင်းကို၎င်းငါတို့သည်
 မျှော်လင့်လျက် ဘုရားမဲ့တရားမဲ့နေခြင်း။လောကီတပ်
 မက်ခြင်းကိုပယ်ရှားလျက်ယခုဘဝ၌ဆုခံရခြင်း။
 တရားသဖြင့်ကျင့်ခြင်း။ ဘုရားဝတ်၌ နေထိုင်ခြင်းတို့
 ကိုပြုနေရမည်အကြောင်း။ငါတို့ကိုဆုမွဲသွန်သင်၍လူအ
 ပေါင်းတို့ကိုကယ်တင်တော်မူသောဘုရားသခင်၏ကျေး
 ၁၄ ဇူးတော်သည်ထင်ရှားပေါ်ထွန်းလျက်ရှိ၏။ ထိုသခင်
 ယေရှုခရစ်သည်ခပ်သိမ်းသောဒုစရိုက်မှငါတို့ကိုရှေး
 နှုတ်ခြင်းငှါ၎င်းကောင်းသောအကျင့်ဘက်၌စိတ်အား
 ကြီး၍ပိုင်ထိုက်တော်မူသောအမျိုးကိုမိမိအဖို့စင်ကြယ်
 ၁၅ စေခြင်းငှါ၎င်းကိုယ်ကိုယ်စွန့်ကြဲတော်မူပြီ။ ဤတရား
 စကားကိုဟောပြောခြင်း။တိုက်တွန်းသွေးဆောင်
 ခြင်း။ဆုမွဲပြစ်တင်ခြင်းတို့ကိုခပ်သိမ်းသောအာဏာ
 နှင့်တကွပြုလေ့။အဘယ်သူမျှသင့်ကိုမထိမဲ့မြင်မပြု
 စေနှင့်။

၃
 ၁ လူတို့သည်အထွန်အမြတ်အာဏာစက်၏အုပ်စိုး
 ခြင်းကိုဝန်ခံစေခြင်းငှါ၎င်းမင်း၏စကားကိုနားထောင်
 စေခြင်းငှါ၎င်းကောင်းသောအမှုအမျိုးမျိုးတို့ကိုပြု၍အ
 ၂ သင့်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊အဘယ်သူ့ကိုမျှမကဲ့ရဲ့။ရန်တွေ
 ခြင်းကိုမပြု။ဖြည်းညှင်းသောသဘောရှိ၍ခပ်သိမ်းသော
 သူတို့၌အထွန်နှံ့ညံ့သိမ်မွေ့စွာပြုစေခြင်းငှါ၎င်းသတိပေး
 ၃ လေ့။အကြောင်းမူကား။အထက်ကငါတို့သည်ပညာ
 မဲ့သောသူ။နားမသောင်သောသူ။မှားယွင်းသောသူ။အ
 ထူးထူးအပြားပြားသောတပ်မက်ခြင်း၊ကာမဂုဏ်ခံစား
 ခြင်းအမှုတို့ကိုဆောင်ရွက်သောသူ။မနာလိုခြင်း။ညှူ
 ခြင်း၌ကျင်လည်သောသူ။စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်သောသူ။
 ၄ အချင်းချင်းမုန်းသောသူဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့ကိုကယ်တင်
 တော်မူသောအရှင်ဘုရားသခင်၏စေတနာတော်နှင့်လူ
 တို့ကိုချစ်တော်မူသောမေတ္တာတော်သည်ပေါ်ထွန်းသော
 ၅ အခါ၊ ငါတို့ကျင့်သောပြောင့်မတ်ခြင်းအကျင့်အားဖြင့်
 မဟုတ်ဘဲမိမိသနားခြင်းကရုဏာတော်နှင့်အညီဒုတိယ

မွေးခြင်းနှင့်ဆိုင်သောဆေးကြောခြင်းအားဖြင့်၎င်းသန့်
 ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏အသစ်ပြုပြင်ခြင်းအားဖြင့်၎င်း
 ၆ ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူ၏။ ငါတို့ကိုကယ်တင်သော
 အရှင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ငါတို့အပေါ်သို့ထိုဝိညာဉ်
 ၇ တော်ကိုကြွယ်ဝစွာသွန်းလောင်းတော်မူ၏။အကြောင်းမူ
 ကား။ငါတို့သည်ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်
 ပြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်၍ထာဝရအသက်ကိုမျှော်လင့်
 သည်နှင့်အညီအမွေခံဖြစ်ကြမည်အကြောင်းတည်း။

၈ ဤစကားသည်သစ္စာစကားဖြစ်၏။ဘုရားသခင်ကို
 ယုံကြည်သောသူတို့သည်ကောင်းသောအကျင့်တို့ကိုအ
 မြဲကျင့်ဆဲသောငှါသတိပြုရကြမည်အကြောင်း။ သင်
 သည်ဤအရာများကိုကျိုးစား၍ဟောပြောစေခြင်းငှါငါ
 အလိုရှိ၏။ထိုအကျင့်တို့သည်ကောင်းသည်သာမက။လူ
 ၉ တို့၏အကျိုးကိုပြုရတတ်သောအကျင့်ဖြစ်ကြ၏။မိမိမဲ့
 သောပုစ္ဆာအမေးတို့ကို၎င်းဆွေစည်မျိုးဆက်စာရင်းတို့
 ကို၎င်းပညတ်တရားကြောင့်ရန်တွေ့ခြင်း။တိုက်လံခြင်း
 တို့ကို၎င်းရှောင်လေ့။အကြောင်းမူကား။ထိုအရာတို့
 ၁၀ သည်အကျိုးမရှိ။အချင်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။သင်း
 ခွဲသောသူကိုနှစ်ကြိမ်မြောက်အောင်ဆုမွဲပြီးမှပယ်ရှား
 ၁၁ နှင်ထုတ်လေ့။ ထိုသို့သောသူသည်ကိုယ်အပြစ်ကိုထိ
 လျက်ပင်အပြစ်ပြု၍မှောက်ထွန်သောစိတ်ရှိသောသူ
 ဖြစ်သတည်း။

၁၂ အာတေမသော်၎င်းတို့သတ်သော်၎င်းသင့်ဆီသို့ငါ
 စေလွှတ်သောအခါနိကောပသိမြို့တိုင်အောင်ငယ်သို့
 လာခြင်းငှါကျိုးစားလေ့။ဆောင်းကာလပတ်လုံးထို
 ၁၃ မြို့၌ငါနေမည်ဟုအကြံရှိ၏။ ကျမ်းဆရာဖေနုနှင့်အာပေါ
 လု၌အဘယ်အရာမျှမထိုစေခြင်းငှါကျိုးစား၍လမ်း၌ပို့
 ၁၄ လေ့။ ငါတို့၏လူများသည်လည်းအသီးမဲ့သောသူ
 မဖြစ်။ကိုယ်သုံးစရာတို့ရှိရမည်အကြောင်း။ကောင်း
 ၁၅ သောအကျင့်တို့ကိုအမြဲကျင့်ဆဲသောငှါသင်ကြစေ။ င
 ထံမှာရှိသောသူအပေါင်းတို့သည်သင့်ကိုနှုတ်ဆက်ကြ
 ၏။ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်တကွငါတို့ကိုချစ်သောသူများကို
 နှုတ်ဆက်လေ့။သင်တို့အပေါင်း၌ကျေးဇူးတော်ရှိစေ
 သတည်း။အာမင်။

၁ ယေရှုခရစ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောအားဖြင့်အကျည်းခံရ
သောငါပေါလုနှင့်ညီတိမောသေသည် ငါတို့ချစ်သော
၂ လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက်ချင်းဖိလေမုန်။ ငါတို့ချစ်သောနှစ်
မအပ္ပိ။ ငါတို့စစ်သူရဲချင်းအာဒိပ္ပုမှစ၍သင်၏အိမ်၌ရှိ
၃ သောအသင်းတော်ကိုကြားလိုက်ပါ၏။ ငါတို့သခင်ယေ
ရှုခရစ်နှင့်ငါတို့အဖတည်းဟူသောဘုရားသခင်အထံ
တော်ကကျေးဇူးတော်နှင့်ညှိသက်ခြင်းသည်သင်တို့၌
ရှိပါစေသော။
၄ သင်သည်သခင်ယေရှုကိုယုံကြည်၍သန့်ရှင်းသူအ
၅ ပေါင်းတို့ကိုချစ်သည်ဟုငါသည်ကြားလျှင်ငါ၏ဘုရား
သခင်ကျေးဇူးတော်ကိုအစည်ချိုးမွှင်၍သင့်အဖို့အလိုငှါ
၆ ဆုတောင်းပဌနာပြုလျက်နေ၏။ ဆုတောင်းသောအ
ချက်ဟူမူကား။ သင်သည်ယုံကြည်ခြင်းကိုဆက်ဆံ
သောအရှိန်ကြီး၍သူတပါးတို့သည်ယေရှုခရစ်အဖို့အလို
ငှါငါတို့၌ကောင်းသောအရာရှိသမျှတို့ကိုဝန်ခံမည်အ
၇ ကြောင်း။ ဆုတောင်းပဌနာပြု၏။ အချင်းငြိ။ သင်
သည်သန့်ရှင်းသူတို့၏စိတ်နှစ်လုံးကိုသက်သာစေသော
ကြောင့်သင်၏မေတ္တာကိုထောက်၍ငါတို့သည်အတ္ထန်
ဝမ်မြောက်ချင်သာခြင်းရှိ၏။
၈ ထို့ကြောင့်သင်သည်ပြုသင့်သောအမှုအရာကိုပညတ်
ထားခြင်းငှါငါသည်ခရစ်တော်အားဖြင့်အတ္ထန်ရဲရင့်
၉ စရာအခွင့်ရှိသော်လည်း။ အသက်ကြီးသောပေါလုတည်း
ဟူသောယေရှုခရစ်ကြောင့်အကျည်းခံရသောသူဖြစ်
လျက်ပင်မေတ္တာအားဖြင့်သာသင့်ကိုတောင်းပန်ပါ၏။
၁၀ ၊ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံစည်တွင်ငါဖြစ်ဖွားစေသောသား
၁၁ တည်းဟူသော။ သင်သည်အထက်ကအသုံးမရသော
သူယခုတွင်ငါနှင့်သင်သည်အသုံးရသောသူ။ ဩနေသိမ်
၁၂ အဖို့။ ငါတောင်းပန်ပါ၏။ ထိုသူကိုသင့်ထံသို့ငါပြန်စေ
သည်ဖြစ်၍သင်ကိုငရင်သွေးကဲ့သို့မှတ်လျက်လက်ခံ
၁၃ လော့။ ဧဝံဂေလိတရားကြောင့်ချည်နှောင်ခြင်းကိုငါခံ

စည်တွင်သူသည်သင်၏ကိုယ်စား။ ငကိုပြုရစေမည်အ
၁၄ ကြောင်း။ သင်ကိုငါထားချင်သော်လည်း။ သင်သည်ငါ၌
ကျေးဇူးပြုရာတွင်အနိုင်ပြုရသကဲ့သို့မဟုတ်။ အလိုအ
လျောက်ပြုစေချင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍သင်၏အခွင့်
၁၅ မရှိလျှင်အလျှင်းမပြုလို။ ထိုမှတစ်ပါး။ သင်သည်သင်ကိုအ
စည်ရစေခြင်းငှါသူသည်သင်နှင့်ခဏကွာသွားသည်ဟု
၁၆ ဆိုစရာရှိ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်အစေခံကျွန်ကဲ့သို့ရမည်ဟု
မဆိုလို။ ငါ၌အထူးသဖြင့်ချစ်သောညီ။ သင်၌ကားဇာ
တိအားဖြင့်ရင်သခင်ဘုရားအားဖြင့်ရင်သာ၍ချစ်သော
၁၇ ညီကဲ့သို့ရမည်ဟုဆိုလိုသတည်း။ သို့ဖြစ်၍သင်သည်
ငကိုအပေါင်းအဖော်ကဲ့သို့မှတ်လျှင်သင်ကိုငါကဲ့သို့ပင်
၁၈ လက်ခံလော့။ သူသည်သင်၌ပြစ်မှားခြင်း။ ကျွေးတင်
၁၉ ခြင်းတစ်ခုခုရှိလျှင်အတွက်အတာမှတ်လော့။ ဆပ်ပေး
မည်ဟုငါပေါလုသည်ကိုယ်လက်နှင့်ရေးထား၏။ သို့ရာ
တွင်သင်၏ကိုယ်တည်းဟူသောကျွေးကိုပင်အားဆပ်
၂၀ ပေးရသောအကြောင်းရှိသည်ဟုငါမဆို။ အချင်းငြိ။
သခင်ဘုရား၌ငကိုကျေးဇူးပြုပါလော့။ ခရစ်တော်၌
၂၁ ငစိတ်နှစ်လုံးကိုသက်သာစေပါလော့။ သင်သည်နား
ထောင်မည်ဟုယုံမှားခြင်းမရှိသည်သာမက။ ငါပြော
သည်ထက်သာ၍ပြုမည်ဟုအမှန်သိလျက်ငါရေးလိုက်
ပါ၏။
၂၂ ထိုမှတစ်ပါး။ ငါတည်းခိုစရာအရင်ကိုလည်းပြင်လော့။
အကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည်ဆုတောင်းပဌနာပြုသော
အားဖြင့်သင်တို့ရှိရာသို့ငါရောက်ရသောအခွင့်ကိုပေး
၂၃ တော်မူမည်ဟုမျှော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ ယေရှုခရစ်ကြောင့်
၂၄ ငါနှင့်အဟူအကျည်းခံရသောပေဌမှစ၍။ ငါ၏လုပ်
ဖော်ဆောင်ဖက်မာကူ။ အာရိတ္တာချ။ ဒေမ။ လူကာတို့သည်
၂၅ သင့်ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏
ကျေးဇူးတော်သည်သင်တို့၏စိတ်ပိညည်နှင့်အတူရှိပါ
စေသတည်း။ အာမင်။

၁ ရှေးလွန် လေပြီးသောအခါပရောဖက် များအားဖြင့်
တိုးတားတို့အား အထပ်ထပ် အနည်းနည်း ဟု ဖိတ်ပေး
တော်မူသောဘုရားသခင်သည် ဤနောက် ဆုံးကာလအ
ခါမိမိသားတော်အား ဖြင့်ငါတို့အား ဟု ဖိတ်ပေးတော်မူ
၂ ပြီ။ ထိုသားတော်ကိုအလုံးစုံတို့၏အမွေခံသခင်အရာရှိခန့်
ထားတော်မူ၏။ သားတော်အားဖြင့်လည်းလောကဓာတ်
၃ တို့ကိုတည်တော်မူ၏။ ထိုသားတော်သည် ဘုရားသခင်၏
ဘုန်းတော်ရောင်ခြည်နှင့် ဇာတိအဖြစ်တော်၏ ပုံသဏ္ဌာန်
ဖြစ်၍ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသောမိမိအမိန့်တော်အားဖြင့် ခပ်
သိမ်းသောအရာတို့ကို မစတော်မူသောသူ ဖြစ်လျက် ငါတို့
အပြစ်များကို ကိုယ်တော်တိုင် အားဖြင့် သုတ်သင်ပယ်
ရှင်းပြီးလျှင် မြင့်သောအရပ်မှာ တန်ခိုးအာနုဘော်တော်
၄ ၏လက္ခဏာတော် နှင့် ထိုင်တော်မူ၏။ ကောင်းကင်တမန်
တို့ရသောဘွဲ့နာမထက် ထူးမြတ်သောဘွဲ့နာမတော်ကို ခံ
ရသည်နှင့် အညီ ကောင်းကင်တမန်တို့ထက် ကြီးမြတ်
၅ သောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ သင်သည်
သားဖြစ်၏။ ယနေ့ပင်သင့် ကိုငါဖြစ် ဖွားစေပြီဟူ၍ ငှင်
ငါသည်သူ၏အဖြစ်မည်။ သူသည်လည်း ငါ၏သားဖြစ်
လိမ့်မည်ဟူ၍ ငှင် အဘယ်မည်သောကောင်းကင်တမန်
ကို တခါမျှ မိန့်တော်မူသနည်း။
၆ တနည်းကား။ သားဦးကို ဤလောကသို့ သွင်းတော်မူ
သောအခါ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန် အပေါင်း
တို့သည် ထိုသူကို ဖျပ်ဝပ် ကိုးကွယ် ကြစေဟု လာသ
၇ တည်း။ တနည်းကား။ မိမိတမန်တို့ကို လေကဲ့သို့ ငှင်မိမိ
အစေအပါတို့ကို မီးသျှံကဲ့သို့ ငှင်ဖြစ်စေတော်မူသောဟု
၈ ကောင်းကင်တမန်တို့ကို ရည်စောင်၍ ဆိုသတည်း။ သား
တော်ကို ကား။ အိုဘုရား သခင်။ ကိုယ်တော်၏ ပလ္လင်
သည် နိဗ္ဗာန်ထာဝရပလ္လင် ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ နိုင်ငံ
၉ သည် ဘုရားသခင် ဖြစ်သောနိုင်ငံ ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်
တော်သည် ခြံသင့်မတ်ခြင်းတရားကို နှစ်သက်၍ မတရား
သောအမှုကို မုန်းတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် အိုဘုရားသခင်။
ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်၏ အပေါင်း
အဖော်တို့သက် ကိုယ်တော်ကို ချီးမြှောက်၍ ဝမ်းမြောက်

ခြင်းတို့နှင့် ဘိသိတ်ပေးတော်မူပြီဟု လာသတည်း။
၁၀ တဖန် ကျပ်စာလာသည်ကား။ အိုထာဝရဘုရား။
ကိုယ်တော်သည် ရွှေဦးစွာ ခွဲမြဲကြီးကြီးတည်တော်မူပြီ။
ရိပ်စားကောင်းကင်သည်လည်း လက်တော်နှင့် နှိပ်စား
၁၁ သောအရာဖြစ်ပါ၏။ ထိုအရာတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့
ရောက်သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် အမြဲတည်တော်မူ
၏။ ထိုအရာရှိသမျှတို့သည် အဝတ်ကဲ့သို့ ဟောင်းနွမ်းခြင်း
သို့ရောက်၍ ကိုယ်တော်သည် ဝတ်လုံ ကိုယ်စိမ့်သ ကဲ့သို့
၁၂ လိပ်တော်မူသဖြင့် ပြောင်းလဲခြင်းရှိကြသော်လည်း၊ ကိုယ်
တော်သည် ပြောင်းလဲတော်မမူပါ။ အသက်တော်လည်း
၁၃ မကုန်မဆုံးရပါဟု လာသတည်း။ ထိုမှတစ်ပါး။ သင်၏
ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာ ငါမချမထား ခြံတိုင်အောင်
ငလက္ခဏာတော် နှင့် ထိုင်နေလေ့ဟု အဘယ်မည်သော
ကောင်းကင်တမန်ကို တခါမျှ မိန့်တော်မူဘူးသနည်း။
၁၄ ကောင်းကင်တမန်များတို့ကား။ ကယ်တင်တော်မူခြင်း
ကျေးဇူးကို အမွေခံလတံ့သောသူတို့ကို ပြုစုစေခြင်း
ငှါ စေလွှတ်တော်မူသောအစေခံနိမ့်ညည် ဖြစ်ကြသည်
မဟုတ်လော။
၂
၁ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ကြားရသောဒေသနာတော်ကို
မမေ့မလျော့မည် အကြောင်း။ စိတ်နှစ်လုံး နှစ်သက်၍ မှတ်မိ
၂ စွဲလမ်းခြင်းရှိကြမည်။ ကောင်းကင်တမန်များအား
ဖြင့်ထားတော်မူသော ဗုဒ္ဓတော်သည် တည်၍ ပြစ်မှား
လွန်ကျူးခြင်းအမှုအမျိုးမျိုးတို့သည် ခံထိုက်သောအပြစ်
၃ ဒါဏ်ကို ခံရသည့် နှစ်လျှင်၊ အစအဦး၌ သခင်ဘုရားဟော
တော်မူ၍ ဒေသနာစကားတော်ကို ကြားရသောသူတို့
သည် ယုံလောက်သောသက်သေအားဖြင့် ငါတို့အားဆင့်
ဆို၍ ဟောပြောသော။ ဤမျှလောက် ကြီးစွာသောကယ်
တင်တော်မူခြင်းတရားကို ငါတို့သည် နားမထောင်ဘဲ နေ
လျှင် အပြစ်ဒါဏ်နှင့် အဘယ်သို့လွတ်ကြလိမ့်မည်နည်း။
၄ ကိုယ်သက်သေခံသောသူတို့နှင့် အတူဘုရားသခင်သည်
နိမိတ်လက္ခဏာ။ အံ့ဖွယ်သောအမှုအားဖြင့် ငှင်ထူးဆန်း
သောတန်ခိုးအထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့် ငှင်သန့်ရှင်း

သောဝိညည်တော်သည် မိမိအလိုတော်အတိုင်းဝေငှ
 သောဆုကျေးဇူးအားဖြင့်၎င်းသက်သေခံတော်မူပြီ။

၁ ငါတို့ပြောဆိုသောနောင်ကပ်ကမ္ဘာကိုအုပ်စိုးရ
 သောအခွင့်ကိုကောင်းကင်တမန်တို့နှစ်အပ်ပေးတော်
 ၆ မူသည်မဟုတ်။ ကျယ်စာတချက်နှိပ်တယောက်သောသူ
 ကလူသည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ကိုယ်တော်သည်
 အောင်းမေ့တော်မူရသနည်း။ လူသားသည်အဘယ်သို့
 သောသူဖြစ်၍အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူရသနည်း။

၇ သူကိုကောင်းကင်တမန်တို့အောက်၌အနည်းငယ်
 နှိပ်တော်မူပြီ။ သူ၏ခေါင်းကိုဘုန်းအသရေနှင့်ပတ်ရစ်
 တော်မူပြီ။ ဗန်ဆင်းတော်မူသောအရာများကိုအုပ်စိုးစေ
 ၈ ၍။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုသူ၏ခြေအောက်၌ချထား
 တော်မူပြီဟုသက်သေခံသတည်း။ ခပ်သိမ်းသောအရာ
 တို့ကိုချထားတော်မူ၏ဟုဆိုသော်မချမထားဘဲကျန်ရစ်
 သောအရာတစ်ခုတစ်ခုမျှမရှိ။ ယခုမူကားခပ်သိမ်းသော
 အရာတို့သည်ချထားလျက်ရှိသည်ကိုငါတို့မမြင်ရကြ
 ၉ သေး။ ယေရှုသည်ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်အား
 ဖြင့်လူအပေါင်းတို့အတွက်ကြောင့်အသေခံရသောအခွင့်
 ရှိစေခြင်းငှါကောင်းကင်တမန်တို့အောက်၌အနည်း
 ငယ်နှိပ်ပြီးမှအသေခံရသောကြောင့်ခေါင်းတော်၌ဘုန်း
 ၁၀ အသရေပတ်ရစ်လျက်ရှိသည်ကိုငါတို့မြင်ကြ၏။ အ
 ကြောင်းမူကား။ များစွာသောသားတို့ကိုကယ်တင်၍
 ဘုန်းစည်းစိမ်စံစားရာသို့ပို့ဆောင်သောအရှင်သခင်နုကွ
 ဝေဒနာအားဖြင့်စုံသင်ခြင်းသို့ရောက်ရမည်အကြောင်း။
 ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုဗန်ဆင်း၍အုပ်စိုးတော်မူ
 သောဘုရားသည်စီရင်တော်မူအပ်၏။

၁၁ သန့်ရှင်းစေတတ်သောသူနှင့်သန့်ရှင်းစေအပ်သော
 သူများတို့သည်တပါးတည်းသောပကတိရှိကြ၏။ ထို
 ကြောင့်သန့်ရှင်းစေတတ်သောသူသည်သန့်ရှင်းစေအပ်
 သောသူတို့ကိုညီအစ်ကိုဟူ၍ခေါ်ခြင်းငှါရှက်ကြောက်
 ၁၂ တော်မူ။ ထိုသို့ခေါ်သောအချက်ဟူမူကား။ သိတင်း
 တော်ကိုအကျွန်ုပ်ညီအစ်ကိုတို့အားအကျွန်ုပ်ကြားပြော
 ပါမည်။ ပရိသတ်အလယ်မှာကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်း၍
 ၁၃ သိချင်းဆိုပါမည်ဟုလာသတည်း။ တချက်ကား။ ငါ
 သည်ဘုရားသခင်ကိုကိုးစားမည်ဟုလာသတည်း။ တဖန်
 ကား။ ငါမှစ၍အေးဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောသူ
 ငယ်တို့သည်ရှိကြ၏ဟုလာသတည်း။

၁၄ ထိုသူငယ်တို့သည်အသွေးအသားနှင့်ဆက်ဆံကြ
 ၁၅ သောကြောင့်ခရစ်တော်သည်အသေခံတော်မူသောအား

ဖြင့်သေခြင်းဇာရားကိုအစိုးရသောသူတည်းဟူသော
 မာရ်နတ်၏တန်ခိုးကိုချိုးဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၎င်းသေတေး
 ကိုကြောက်၍တသက်လုံးကျန်ခံရသောသူတို့ကိုကယ်
 လွှတ်ခြင်းငှါ၎င်းထိုသူငယ်တို့၏နည်းတူ။ အသွေးအသား
 ၁၆ ကိုဆောင်ယူတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ ခရစ်တော်
 သည်ကောင်းကင်တမန်တို့ကိုမစတော်မူသည်မဟုတ်။

၁၇ အာဗြဟံအမျိုးကိုမစတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်ခရစ်တော်
 သည်လူတို့၏အပြစ်ဖြေရာအကြောင်းကိုစီရင်၍ဘုရား
 သခင်နှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာတို့၌ကဏ္ဍဏာနှင့်၎င်းသစ္စာ
 နှင့်၎င်းပြည့်စုံသောယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးဖြစ်အံ့သော
 ၁၈ ငှါမိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့်လုံးလုံးတူရသောအကြောင်းရှိ၏။

၁၉ ထိုသို့စုံစပ်နှောင့်ရှက်ခြင်းကိုကိုယ်တော်တိုင်ခံ၍နုကွ
 ဆင်းရဲခြင်း၌ကျင်လည်သောကြောင့်စုံစပ်နှောင့်ရှက်
 ခြင်းအမှုနှင့်တွေ့ကြုံသောသူတို့ကိုမစခြင်းငှါတတ်နိုင်
 တော်မူ၏။

၂ ဝ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်ကောင်းကင်ဘုံနှင့်စပ်ဆိုင်သော
 ခေါ်ဖိတ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရသောသူ။ သန့်ရှင်း
 သောညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့ဝန်ခံသောတမန်တော်နှင့်ယဇ်
 ပရောဟိတ်မင်းတည်းဟူသောယေရှု၏အကြောင်းကို
 ၂၁ စေ့စေ့ဆင်ချင်ကြလော့။ မောရှေသည်ဘုရားသခင်၏
 အိမ်တော်တအိမ်လုံး၌သစ္စာစောင့်သကဲ့သို့ယေရှုသည်
 မိမိကိုခန့်ထားတော်မူသောသူ၏အမှုတော်၌သစ္စာစောင့်
 ၂၂ တော်မူ၏။ အိမ်ကိုဆောက်သောသူသည်အိမ်ထက်
 သာ၍ကြီးသောအသရေရှိသကဲ့သို့ယေရှုသည်မောရှေ
 ထက်သာ၍ကြီးသောအသရေကိုခံထိုက်သောသူဖြစ်
 ၂၃ သည်ဟုထင်မှတ်စရာအကြောင်းရှိ၏။ အိမ်မည်သည်
 ကား။ တစုံတယောက်သောသူဆောက်သောကြောင့်
 ဖြစ်၏။ အလုံးစုံတို့ကိုတည်ဆောက်သောသူကားဘုရား
 ၂၄ သခင်ပေတည်း။ မောရှေသည်နောက်ဟောပြောလတံ့
 သောအရာတို့ကိုသက်သေခံခြင်းအလိုငှါအစေခံကဲ့
 ၂၅ သို့အိမ်တော်တအိမ်လုံး၌သစ္စာစောင့်၏။ ခရစ်တော်မူ
 ကားသားကဲ့သို့အိမ်တော်ကိုအုပ်စိုး၍သစ္စာစောင့်တော်
 မူ၏။ ငါတို့သည်ကားရဲရင့်ခြင်း၌၎င်းရှင်သန်ခြင်း၌
 စပ်ဆိုင်သောငါကြားဝမ်းမြောက်ခြင်း၌၎င်းအဆုံးအပါး
 အောင်တည်ကြည်လျှင်ထိုအိမ်တော်ဖြစ်သတည်း။

၂၆ ထိုကြောင့်သန့်ရှင်းသောဝိညည်တော်မိန့်တော်မူ
 သည်ကား။ ယနေ့တွင်သင်တို့သည်ဗျာဒိတ်တော်အသံ
 ၂၇ ကိုကြားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုင်မာသောစိတ်နှစ်လုံးမရှိ

၆ ကြံ့နှင့်။ သင်တို့အဖဗျားသည် အနှစ် လေးဆယ်ပတ်လုံး
 ၇ ကိုအနည်းနည်းစုံစမ်း၍ ငါ၏အမှုတို့ကိုမြင်ရသောတော
 ၈ တွင် ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ စုံစမ်းရာကာလ၌ရှိသကဲ့သို့
 ၉ မရှိစေကြနှင့်။။ ထိုလူမျိုးကို ငါ ရွံသည် ဖြစ်၍ သူတို့သည်
 ၁၀ အစည်စိတ်သဘောမှားယွင်းတတ်ကြ၏။ ငါ၏အလေ့အ
 ၁၁ လာတို့ကိုနားမလည်ကြဟု ငါဆိုရ၏။။ ထို့ကြောင့် သူတို့
 ၁၂ သည် ငါ၏ချမ်းသာထဲသို့ မဝင်ရကြဟု အမျက်ထွက်၍
 ၁၃ ငါကျိန်ဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူချက်ရှိသည်နှင့် အညီ၊ ညီ
 ၁၄ အစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရား
 ၁၅ သခင် ထံတော်မှ ထွက်သွားသောအား ဖြင့် မယုံကြည်
 ၁၆ တတ်။ ဆိုးညစ်သောစိတ်နှစ်လုံးမရှိစေခြင်းငှါ သတိပြု
 ၁၇ ကြလော့။။ ဒုစရိုက်၏ ဖွဲ့ပွဲများခြင်းအားဖြင့် သင်တို့
 ၁၈ စိတ်နှစ်လုံး မခိုင်မာစေခြင်းငှါ ယနေ့ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သော
 ၁၉ အချိန်။ နေ့တိုင်း အစည်အချင်းချင်း တယောက်ကို တ
 ၂၀ ယောက် ဘိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြလော့။
 ၂၁ ငါတို့သည် စိတ်စွဲလမ်းခြင်းကို အစပြုသကဲ့သို့ အဆုံး
 ၂၂ တိုင် အောင်တည်ကြည်လျှင် ခရစ်တော်နှင့် ဆက်ဆံ
 ၂၃ သောသူ ဖြစ်ကြ၏။။ ယနေ့တွင် သင်တို့သည် ဗျာဒိတ်
 ၂၄ တော်အသံကို ကြားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဆန့်ကျင်ဘက်
 ၂၅ ပြုရာကာလ၌ရှိသကဲ့သို့ ခိုင်မာသောစိတ်နှစ်လုံးမရှိကြ
 ၂၆ နှင့် ဟု ကျမ်းစာသာသည် အရာမှာ။။ ကြားပြီးမှ ဆန့်ကျင်
 ၂၇ ဘက်ပြုသောသူတို့ကား အဘယ်သူနည်း။ မောရှေနောက်
 ၂၈ သို့လိုက်၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသောသူ အပေါင်း
 ၂၉ တို့သည် ထိုသို့ပြုကြသည်မဟုတ်လော။။ အနှစ်လေးဆယ်
 ၃၀ ပတ်လုံးနှစ်သက်တော်မမူသောသူတို့ကား အဘယ်သူ
 ၃၁ နည်း။ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ပြုသောကြောင့် တော၌လဲ၍သေ
 ၃၂ သောသူပင်မဟုတ်လော။။ သင်တို့သည် ငါ၏ချမ်းသာထဲ
 ၃၃ သို့မဝင်ရကြဟု ကျိန်ဆိုတော်မူသောသူတို့ကား မယုံ
 ၃၄ ကြည်သောသူမှတစ်ပါး အဘယ်သူနည်း။။ သို့ဖြစ်၍ သူတို့
 ၃၅ သည် မယုံကြည်သောကြောင့်သာ မဝင်နိုင်သည်ကို ငါ
 ၃၆ တို့သိမြင်ကြ၏။

၄
 ၁ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏ချမ်းသာထဲသို့ ဝင်ရသော
 ၂ အခွင့်ကိုပေးသောဂတိတော်သည် ငါတို့၌ ရှိရစ်လျက်
 ၃ နှင့် သင်တို့တွင် အချို့တို့သည် မစွဲဘဲနေမည်ကို စိုးရိမ်ကြ
 ၄ ကုန်အံ့။။ ငါတို့သည် ဝမ်းမြောက်စရာသီတင်းကို ထိုသူတို့
 ၅ ကဲ့သို့ ကြားရကြပြီ။ သို့ရာတွင် သူတို့ကြားရသောတရား
 ၆ စကားသည် ကြားရသောသူတို့အထံ၌ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်
 ၇ မဆော့သောကြောင့် အကျိုးကိုမပေး။။ ငါတို့မူကား

ယုံကြည်သောသူ ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ချမ်းသာထဲသို့
 ၁ ဝင်ရကြ၏။ ထိုသို့နှင့် အညီ ဗျာဒိတ်တော်ကား သူတို့သည်
 ၂ ငါ၏ချမ်းသာထဲသို့ မဝင်ရကြဟု အမျက်ထွက်၍ ငါ ကျိန်
 ၃ ဆိုသည်ဟု လာ၏။ ချမ်းသာဟု ဆိုသော်ကမ္ဘာဦးကပင် အ
 ၄ မှုအရာတို့ကို ပြီးစီး၍ ညီဝပ်တော်မူရာ ချမ်းသာဟု ဆိုလို
 ၅ သတည်း။။ ခုနှစ်ရက်မြောက်သောနေ့ကို အကြောင်းပြု
 ၆ ၍ ကျမ်းစာတချက်၌ လာသည်ကား။ ဘုရားသခင်သည် မိမိ
 ၇ အမှုအရာအလုံးစုံတို့ကို ပြီးစီး၍ ခုနှစ်ရက်မြောက်သော
 ၈ နေ့၌ ညီဝပ်စွာနေတော်မူ၏ဟု လာသတည်း။။ ထိုကျမ်း
 ၉ စာ၌ တဖန် လာသည်ကား။ သူတို့သည် ငါ၏ချမ်းသာထဲသို့
 ၁၀ မဝင်ရကြဟု လာသတည်း။။ ထို့ကြောင့် အချို့တို့သည်
 ၁၁ ဝင်ရကြ၏။ ဝမ်းမြောက်စရာသီတင်းကို ရှေ့ဦးစွာ ကြားရ
 ၁၂ သောသူတို့သည် မယုံကြည်သောကြောင့် မဝင်ရကြပြီ။
 ၁၃ တဖန်ထုံ။ ယနေ့တွင် သင်တို့သည် ဗျာဒိတ်တော်အသံ
 ၁၄ ကို ကြားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုင်မာသောစိတ်နှစ်လုံးမရှိ
 ၁၅ ကြံ့နှင့် ဟု ဆိုသည်ဖြစ်၍ ဤမျှလောက် ကာလကြာပြီးမှ ယ
 ၁၆ နေ့ဟု ဒါဝိဒ်ကျမ်းစာ၌ လာသောအခါ တစုံတခုသောနေ့
 ၁၇ ရက်ကို သေချာစွာမှတ်သားသတည်း။။ ယောရှုသည် ထို
 ၁၈ သူတို့ကို ချမ်းသာပေးသည်မှန်လျှင် ထိုနေ့က။ အချား
 ၁၉ သောနေ့ရက်ကို အဘယ်ဆိုတွယ်ရှိသနည်း။။ ထို့ကြောင့်
 ၂၀ ဘုရားသခင်၏လူတို့အဖို့ အလိုငှါ ညီဝပ်ခြင်းချမ်းသာ
 ၂၁ တမျိုးသည် ကျန်ရစ်သေး၏။။ ဘုရားသခင်သည် မိမိအ
 ၂၂ မှုအရာတို့ကို ပြီးစီး၍ ညီဝပ်စွာနေတော်မူသည်နည်း
 ၂၃ တူ။ ထိုချမ်းသာထဲသို့ ဝင်ရသောသူသည် လည်း မိမိအမှု
 ၂၄ အရာတို့ကို ပြီးစီး၍ ညီဝပ်စွာနေရ၏။
 ၂၅ ထို့ကြောင့် ဣသရေလလူတို့သည် မယုံကြည်သော
 ၂၆ စိတ်ရှိသဖြင့် လဲသကဲ့သို့ ငါတို့သည် မလဲ။ ထိုချမ်းသာထဲ
 ၂၇ သို့ ဝင်ရမည် အကြောင်း ကျိုးစားအားထုတ်ကြကုန်အံ့။
 ၂၈ | ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်သည် အသက်
 ၂၉ ရှင်ခြင်း။ တန်ခိုးနှင့် ပြုပြင်ခြင်း။ သန်လျက်တကာတို့
 ၃၀ ထက်။ ထက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ အသက်နှင့် စိတ်
 ၃၁ ဝိညာဉ်ကို ငှက်အရိုးဆစ်နှင့် ချင်ဆီကို ငှက်ပိုင်းချား၍ ထုတ်
 ၃၂ ချင်းခွင်းတတ်၏။ စိတ်နှစ်လုံးအကြံအစည်များကို လည်း
 ၃၃ သိမြင်တတ်၏။။ ငါတို့ကို စစ်ကြောစိစစ်တော်မူသောသူ
 ၃၄ ရှေ့၌ မထင်ရှားသော အရာတစုံတခုမျှမရှိ။ ခပ်သိမ်းသော
 ၃၅ အရာတို့သည် အကွယ်အကာမရှိဘဲ မျက်မှောက်တော်၌
 ၃၆ ထွန်းထားလျက်ရှိကြ၏။
 ၃၇ ယခုမူကား။ ကောင်းကင်ဘုံထဲသို့ ကြွဝင်တော်မူ
 ၃၈ သော ယစ်ပရောဟိတ်မင်းအကြီးတည်းဟူသော ဘုရား

သခင်၏သားတော်ယေရှုသည်ငါတို့နှ့်ယဇ်ပရောဟိတ်
မင်းဖြစ်တော်မူသောကြောင့်ငါတို့သည်ဝန်ခံခဲ့ပြီးသော
၁၁ အရာ၌တည်ကြည်ကြကုန်အံ့။ ငါတို့ယဇ်ပရောဟိတ်
မင်းသည်ငါတို့ခံရသောဆင်းရဲဒုက္ခများကြောင့်မကြင်
နာနိုင်သောသူမဟုတ်။ ငါတို့ခံရသည်နည်းတူ။ အမျိုးမျိုး
သောစုံစပ်နှောင့်ရှက်ခြင်းတို့ကိုခံဘူးသောသူဖြစ်တော်
မူ၏။ သို့ရာတွင်ဒုစရိုက်အပြစ်နှင့်ကင်းလွတ်တော်မူ၏။
၁၆ ၊ ထို့ကြောင့်ငါတို့သည်သနားခြင်းကရုဏာကိုရင်တော်
လျော်သောမစခြင်းကျေးဇူးတော်ကိုရင်ခံရမည်အ
ကြောင်း။ ရဲရင့်သောစိတ်နှင့်ကျေးဇူးပညွှတ်တော်သို့တိုး
ဝင်ချည်းကပ်ကြကုန်အံ့။

၂ လူတို့တွင်ရှေးကောက်သောယဇ်ပရောဟိတ်မင်း
မည်သည်ကား။ ပူဇော်သကာကိုရင်အပြစ်ဖြေရာယဇ်
ကိုရင်ပူဇော်၍လူတို့အတွက်ဘုရားဝတ်ကိုပြုစေခြင်းငှါ
၂ ခန့်ထားတော်မူသောသူဖြစ်၏။ သူသည်ကိုယ်တိုင်နှိမ်
ရိအားနည်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍မိမိသောသူ။ မှားယွင်း
၃ သောသူတို့ကိုသည်းခံခြင်းငှါတတ်နိုင်၏။ ထိုအကြောင်း
ကြောင့်လည်းလူများအပြစ်နှင့်မိမိအပြစ်ကိုဖြေခြင်းငှါ
၄ ပူဇော်ရ၏။ ဘုရားသခင်သည်အာရုန်ကိုခေါ်တော်မူသ
ကဲ့သို့ခေါ်တော်မူသောသူမှတစ်ပါးအဘယ်သူမျှထိုအရာ
၅ မြတ်ကိုမသိမ်းမယူရ။ ထိုနည်းတူ။ ခရစ်တော်သည်ယဇ်
ပရောဟိတ်မင်းအရာ၌မိမိကိုမိမိမျိုးမြှောက်သည်မ
ဟုတ်။ သင်သည်သားဖြစ်၏။ ယနေ့ပင်သင့်ကိုငါဖြစ်
ဖွားစေပြီဟုမိန့်တော်မူသောသူသည်ခရစ်တော်ကိုမျိုး
၆ မြှောက်တော်မူ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီကျမ်းစာတချက်လာ
သည်ကား။ သင်သည်မေလဒိဇေဒက်နည်းတူထာဝရ
ယဇ်ပရောဟိတ်ဖြစ်သည်ဟုလာသတည်း။

၇ ထိုခရစ်တော်သည်လူအတိအဖြစ်၌နေစည်ကာလ။
သေခြင်းမှကယ်လွှတ်နိုင်တော်မူသောသူကိုကြီးစွာ
သောကျေးကျော်ခြင်း။ မျက်ရည်ကျခြင်းနှင့်ဆုတောင်း
ပဌနာပြုသဖြင့်ကြောက်ရွံ့ရာအမှု၌ချစ်သာရသည်ဖြစ်၍
၈ ၊ ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်သော်လည်းဆင်းရဲဒုက္ခကို
ခံသောအားဖြင့်နားထောင်ခြင်းအကျိုးအကြောင်းကို
၉ သင်တော်မူ၏။ ထိုသို့စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်ပြီးမှယုံကြည်
နားထောင်သောသူအပေါင်းတို့အားထာဝရကယ်တင်
၁၀ ခြင်းကျေးဇူးကိုပြုသောသူဖြစ်တော်မူ၍။ မေလဒိဇေ
ဒက်ကဲ့သို့သောယဇ်ပရောဟိတ်မင်းဟုဘုရားသခင်သ
ဇုတ်တော်မူခြင်းကိုခံရ၏။

ထိုမေလဒိဇေဒက်၏အကြောင်းကိုငါတို့ပြောစရာ
စကားအများရှိ၏။ သို့သော်လည်းသင်တို့သည်ညာဏ်
၁၂ နှင့်သော့ကြောင့်အပြောခက်လှ၏။ သင်တို့သည်ကာ
လကြာသောကြောင့်ဆရာအဖြစ်သို့ရောက်သင့်သော်
လည်းဘုရားသခင်၏ဗျာဒိတ်တော်၌ရှေ့ဦးစွာသင်ရ
သောတရားနှုတို့ကိုသူတပါးထံ၌တဖန်သင်ရသောအ
ကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍ကျေခံသောအစာကိုမသုံးဆောင်။
၁၃ နို့ကိုသာသုံးဆောင်ရသောသူဖြစ်ကြ၏။ နို့ကိုသာသုံး
ဆောင်သောသူမည်သည်ကားသူငယ်ဖြစ်သောကြောင့်
၁၄ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၌လေ့လာခြင်းမရှိ။ ကောင်းကျိုး
မကောင်းကျိုးကိုပိုင်းချား၍သိနိုင်သောညာဏ်ပေး
တတ်သောအကြားအမြင်အတွေ့အစပ်များသောသူ
တည်းဟူသောစုံလင်သောအရွယ်ရှိသောသူတို့မူကား
ကျေခံသောအစာအာဟာရကိုသုံးဆောင်ရကြ၏။

၆ ထို့ကြောင့်သေခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောအကျင့်ကို
နောင်တရခြင်း။ ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်ခြင်း။ နှစ်ခြင်း
တရားကိုသွန်သင်ခြင်း။ လက်ကိုတင်ခြင်း။ သေလွန်
သောသူတို့၏ထမြောက်ခြင်း။ ထာဝရစီရင်ဆုံးဖြတ်
ခြင်းတည်းဟူသောမူလအဖြစ်ကိုငါတို့သည်ပြန်၍မ
တည်ဘဲခရစ်တော်၏ဘာသာ၌အစအဦးဖြစ်သောအ
ကြောင်းအရာတို့ကိုထား၍စုံလင်သောအဖြစ်သို့တက်
၇ ကြကုန်အံ့။ ဘုရားသခင်အခွင့်ပေးတော်မူလျှင်ငါတို့
သည်ထိုသို့ပြုကြမည်။

၉ အလင်းသို့တခါရောက်၍ကောင်းကင်ဆုကျေးဇူး
ကိုမြည်းစပ်ခြင်း။ သန့်ရှင်းသောစိတ်ညည်တော်ကိုခံယူ
၁၀ ခြင်း။ ဘုရားသခင်၏ကောင်းမြတ်သောတရားစကား
ကိုရင်နောင်ကပ်ကာလ၏တန်ခိုးများကိုရင်မြည်းစပ်ခြင်း
၆ ရှိပြီးမှ။ ရှေ့လျော့ဖောက်ပြန်သောသူတို့သည်မိမိတို့တွင်
ဘုရားသခင်၏သားတော်ကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာကွပ်
မျက်၍အသရေတော်ကိုရှုတ်ချသောသူဖြစ်သောကြောင့်
နောက်တဖန်နောင်တရအံ့သောငှါအသစ်ပြုပြင်ခြင်းသို့
၇ မရောက်နိုင်ကြ။ ဥပမာကား။ အကြင်မြေသည်မိမိ
အပေါ်သို့အဖန်ဖန်ကျသောမိလ်းရေကိုသောက်၍လုပ်
သောသူသုံးဘို့ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကိုဖြစ်စေတတ်၏။
ထိုမြေသည်ဘုရားသခင်၏ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံ
၈ တတ်၏။ အကြင်မြေသည်ဆုပင်အမျိုးမျိုးကိုဖြစ်စေ
တတ်၏။ ထိုမြေသည်ပြုရခြင်းကိုမခံထိုက်။ ကျန်ခြင်းကို
ခံရသောအချိန်နီးသည်ဖြစ်၍နောက်ဆုံး၌မီးရှို့ခြင်းသို့
ရောက်တတ်၏။

၈ ထိုသို့ပြောသော်လည်းချစ်သူတို့။သင်တို့သည်ကယ်
 တင်ခြင်းနှင့်ရှည်သောအရာ။သာ၍ကောင်းသောအရာ
 တို့နှင့်ဆိုင်သည်ကိုငါတို့သည်သဘောကျလျက်ရှိကြ
 ၁၀ ၏။အကြောင်းမူကား။သင်တို့သည်သန့်ရှင်းသူတို့ကို
 အထက်ကလုပ်ကျွေးသည်သာမက။ယခုပင်လုပ်ကျွေး
 ခြင်းအမှုကို၎င်းထိုသို့ပြုသောအားဖြင့်နာမတော်ကို
 ထောက်၍ပြုသောမေတ္တာကို၎င်းတရားသခင်သည်မေ့
 လျော့သည်တိုင်အောင်အဓမ္မအမှုကိုပြုတော်မူသည်မ
 ၁၁ ဟုတ်။သင်တို့ရှိသမျှသည်ပျင်းရိခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်၍
 ၁၂ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်သည်းခံခြင်းအားဖြင့်ဂတိတော်တို့ကိုအ
 မွေခံရသောသူတို့နည်းတူကျင့်နိုင်မည်အကြောင်း။ထို
 သို့သောလုလ္လိရိယကိုထုတ်၍အဆုံးတိုင်အောင်ယုံမှား
 ခြင်းနှင့်ကင်းသောမျှော်လင့်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ
 ငါတို့သည်အလိုရှိကြ၏။
 ၁၃ တရားသခင်သည်အာဗြဟံဂုဏ်တရားတော်မူသော
 အခါကိုယ်တော်ထက်သာ၍ကြီးမြတ်သောသူကိုတိုင်
 တည်၍ကျိန်ဆိုရန်မရှိသောကြောင့်ကိုယ်တော်ကိုတိုင်
 ၁၄ တည်၍ငါသည်သင့်အားအစည်အမြဲကောင်းကြီးပေး
 မည်။သင့်ကိုအစည်အမြဲပွားများစေမည်ဟုကျိန်ဆို
 ၁၅ တော်မူ၏။ထိုသို့နှင့်အညီအာဗြဟံသည်သည်းခံလျက်
 ၁၆ စောင့်နေပြီးမှဂတိတော်ကိုဝင်စားလေ၏။လူတို့သည်
 မိမိဘက်ကြီးမြတ်သောသူကိုတိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုလေ့
 ရှိကြ၏။မြဲမြံစေတတ်သောအကျိန်သည်ညှင်းခံခြင်းရှိ
 ၁၇ သမျှကိုဖြေတတ်၏။ထိုကြောင့်ဂတိတော်ကိုအမွေခံ
 ရသောသူတို့သည်တရားသခင်၏အကြံအစည်တော်
 မဖောက်ပြန်နိုင်ကြောင်းကိုအတပ်သိစေခြင်းငှါတရား
 ၁၈ သခင်သည်အကျိန်အားဖြင့်အာမခံတော်မူ၏။အကြောင်း
 မူကား။တရားသခင်သည်မုသာမသုံးနိုင်သောအရာ
 တည်းဟူသော။မဖောက်ပြန်မပြောင်းလဲနိုင်သောအရာ
 နှစ်ပါးကိုအဓိပြု၍ကိုယ်၌ရှိထားသောမျှော်လင့်ရာကို
 ခိုယှံ့ခြင်းငှါပြေးသောငါတို့သည်သက်သာအားကြီးကြ
 ၁၉ မည်အကြောင်းတည်း။ထိုမျှော်လင့်ခြင်းမူကားကုလား
 ကာအတွင်း၌ချစ်မြဲမြံခိုင်ခံ့သောစိတ်နှစ်လုံး၏ကျောက်
 ၂၀ ဆူးကဲ့သို့ငါတို့ရှိသတည်း။မေလခိဇေဇကန်နည်းတူ။
 ထာဝရယဇ္ဇာတိပရောဟိတ်မင်းဖြစ်သောယောဂျသညငါတို့
 အတွက်ထိုအတွင်းအရပ်ထဲသို့ရှေ့ဆောင်၍ဝင်သော
 သူဖြစ်တော်မူ၏။
 ၇ မင်းကြီးများကိုလုပ်ကြံရာမှပြန်လာသောအာဗြဟံ

၂ ကိုခရီးဦးကြိုပြု၍ကောင်းကြီးပေးပြီးလျှင်။အာဗြဟံ
 ယူသောလက်ရဥစ္စာရှိသမျှကိုဆယ်ဖို့တဖို့ခံယူသောထို
 ရှာလင်မင်းကြီးတည်းဟူသော။အမြင့်ဆုံးသောတရား
 သခင်၏ယဇ္ဇာတိပရောဟိတ်မေလခိဇေဇကန်သည်နာမရင်း
 အနက်အားဖြင့်တရားမင်း။ထိုမှတပါး။ညီမသက်ခြင်း
 ၃ မင်းဟုဆိုလိုသောရှာလင်မင်းဖြစ်လျက်။အဖမရှိ။အမိ
 မရှိ။ရှေ့မျိုးစည်မရှိ။အသက်အပိုင်းအချားမရှိဘဲတရား
 သခင်၏သားတော်နှင့်တူ၍ယဇ္ဇာတိပရောဟိတ်အရာ၌အ
 ၄ စည်အမြဲတည်၏။အမျိုး၏အဖအာဗြဟံသည်လက်ရ
 ဥစ္စာများကိုဆယ်ဖို့တဖို့လှူ၍အလှူခံသောထိုမင်းသည်
 အဘယ်မျှလောက်ကြီးမြတ်သည်ကိုဆင်ချင်ကြလော့။
 ၅ ယဇ္ဇာတိပရောဟိတ်အရာကိုခံသောလေဝိသားတို့သည်
 အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်သောသူတည်းဟူသောမိမိတို့ညီအစ်
 ကိုများလက်မှပညတ်တရားအတိုင်းဆယ်ဖို့တဖို့ကိုခံရ
 ၆ သောအခွင့်ရှိကြ၏။သူတို့အမျိုးမဟုတ်သောထိုမင်း
 မူကားအာဗြဟံ၏လက်မှဆယ်ဖို့တဖို့ကိုခံလေ၏။ဂတိ
 တော်တို့ကိုခံရသောသူကိုလည်းကောင်းကြီးပေးလေ
 ၇ ၏။ကြီးသောသူသည်ငယ်သောသူကိုကောင်းကြီးပေး
 ၈ တတ်သည်ကိုညှင်းခံဘွယ်မရှိ။ထိုမှတပါး။သေတတ်
 သောသူတို့သည်ယခုအခါဆယ်ဖို့တဖို့ကိုခံလေ့ရှိ၏။ထို
 အခါမူကားအသက်ရှင်သည်ဟုသက်သေခံခြင်းကိုရ
 ၉ သောသူသည်ဆယ်ဖို့တဖို့ကိုခံရ၏။ထိုမှတပါးဆယ်ဖို့
 တဖို့ကိုခံတတ်သောလေဝိသည်အာဗြဟံအားဖြင့်ဆယ်
 ၁၀ ဖို့တဖို့ကိုပေးပြီဟုဆိုစရာအခွင့်ရှိ၏။အကြောင်းမူကား။
 မေလခိဇေဇကန်သည်အာဗြဟံကိုတွေ့သောအခါလေဝိ
 သည်မိမိအဖ၏ကိုယ်၌ရှိသတည်း။
 ၁၁ တနည်းကား။လေဝိမှဆင်းသက်သောယဇ္ဇာတိပရော
 ဟိတ်အမျိုးနှင့်စပ်ဆိုင်လျက်လူများတို့သည်ပညတ်
 တရားတော်ကိုခံကြသောကြောင့်ထိုအမျိုးအားဖြင့်ရံလင်
 ခြင်းသို့ရောက်နိုင်သည်မှန်လျှင်အချားသောယဇ္ဇာတိပရော
 ဟိတ်သည်အာရန်နည်းတူမခေါ်ဝေါ်ဘဲမေလခိဇေဇကန်
 နည်းတူပေါ်ထွန်းစရာအကြောင်းအဘယ်သို့ရှိသေး
 ၁၂ သနည်း။ယဇ္ဇာတိပရောဟိတ်အမျိုးသည်ပြောင်းလဲလျှင်
 ၁၃ ပညတ်တရားသည်မပြောင်းလဲဘဲမနေနိုင်ရာ။ထိုမျှ
 မိမိတော်ကိုခံရသောသူသည်ယဇ္ဇာတိပရောဟိတ်ကိုတ
 ၁၄ ယောက်မျှမပြုရသောအမျိုးနှင့်စပ်ဆိုင်ပေ၏။အကြောင်း
 မူကား။ငါတို့သခင်သည်ယခုအမျိုးထဲ၌ပေါ်ထွန်းသည်
 ဟုထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ထိုအမျိုးသည်ယဇ္ဇာတိပရောဟိတ်

အရာနှင့်စပ်ဆိုင်သည်ဟုမောရှေသည်တခွန်းကိုမျှမ
 ၁၁ ပြော။။ထိုမှတပါး။မေလခိဇေဇက်နည်းတူ။အချားသော
 ၁၈ ဟိတ်အမျိုးပြောင်းလဲပြီဟုသာ၍ထင်ရှား၏။။ထိုယဇ်
 ပရောဟိတ်သည်ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်စပ်ဆိုင်သောတရား
 အတိုင်းခန့်ထားလျက်ရှိသည်မဟုတ်။။ထာဝရအသက်
 ၏တန်ခိုးအာနုဘော်အတိုင်းခန့်ထားလျက်ရှိသတည်း။။
 ၁၇ ၊ အကြောင်းမူကား။သင်သည်မေလခိဇေဇက်နည်းတူ
 ထာဝရယဇ်ပရောဟိတ်ဖြစ်သည်ဟုသက်သေခံတော်
 မူသတည်း။။
 ၁၈ ပညတ်တရားသည်အဘယ်သူကိုမျှစုံလင်ခြင်းသို့မပို့
 ၁၉ နိုင်သည်ဖြစ်၍ရှေ့ပညတ်တရားဟောင်းသည်အားမ
 ရှိ။။အကျိုးကိုမပေးနိုင်သောကြောင့်ပယ်ရှင်းခြင်းသို့
 ရောက်ရ၏။။သို့သော်လည်းသာ၍မြတ်သောမျှော်လင့်
 ခြင်းအခွင့်သည်နေရာကျ၏။။ထိုမျှော်လင့်ခြင်းအားဖြင့်
 ငါတို့သည်ဘုရားသခင်အထံတော်သို့တိုးဝင်ချည်းကပ်
 ၂၀ ရကြ၏။။ထိုသူတို့သည်အကျိန်တော်မရှိဘဲယဇ်ပရော
 ၂၁ ဟိတ်အရာကိုရကြ၏။။ယေရှုမူကားအကျိန်တော်မရှိ
 ဘဲယဇ်ပရောဟိတ်အရာကိုမရ။။ထာဝရဘုရားကသင်
 သည်မေလခိဇေဇက်နည်းတူထာဝရယဇ်ပရောဟိတ်
 ဖြစ်သည်ဟုကျိန်ဆို၍နောက်တဖန်မိတ်ပြောင်းလဲခြင်း
 ရှိတော်မမူသည်နှင့်အညီယေရှုသည်အကျိန်တော်ကိုခံ
 ၂၂ ၍ယဇ်ပရောဟိတ်အရာကိုရသည်အတိုင်း။သာ၍မြတ်
 ၂၃ သောပခိုညည်တရား၏အာမခံဖြစ်၏။။ထိုသူတို့သည်
 သေရသောကြောင့်အစည်မတည်နိုင်သည်ဖြစ်၍အမျှား
 ၂၄ ရှိရကြ၏။။ယေရှုမူကားနိစ္စထာဝရတည်သောကြောင့်
 မပြောင်းမလဲသောယဇ်ပရောဟိတ်အရာ၌ခန့်ထား
 ၂၅ လျက်ရှိ၏။။ထိုကြောင့်အကြင်သူတို့သည်ယေရှုအားဖြင့်
 ဘုရားသခင်အထံတော်သို့တိုးဝင်ကြ၏။။ထိုသူတို့
 ၏အမှုကိုကိုယ်တော်သည်စောင့်လျက်ကာလအစည်အ
 သက်ရှင်သောကြောင့်သူတို့ကိုအစည်ကယ်တင်ခြင်း
 ငှါတတ်နိုင်တော်မူ၏။။
 ၂၆ ထိုသို့သောယဇ်ပရောဟိတ်မင်းသည်သန့်ရှင်းစင်
 ကြယ်၍အညစ်အကြေးနှင့်ကင်းလွတ်လျက်အပြစ်ရှိ
 သောသူတို့နှင့်မဆက်ဆံ။။ကောင်းကင်သားအပေါင်း
 တို့သက်မြင့်မြတ်သောသူဖြစ်၍ငါတို့နှင့်တော်သင့်တော်
 ၂၇ မူ၏။။အချားသောယဇ်ပရောဟိတ်မင်းတို့သည်ကိုယ်အ
 ပြစ်ကြောင့်ငင်လူမျိုးအပြစ်ကြောင့်ငင်နေတိုင်းယဇ်
 ပူဇော်ရသကဲ့သို့ထိုသခင်သည်ယဇ်ပူဇော်စရာအ

ကြောင်းမရှိ။။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။။မိမိကိုယ်
 ကိုတခါတည်းယဇ်ပူဇော်၍ထိုအမှုကိုပြီးစေတော်မူပြီ။။
 ၂၈ ၊ ပညတ်တရားသည်အပြစ်ရှိသောသူတို့ကိုယဇ်ပရော
 ဟိတ်အရာ၌ခန့်ထား၏။။ပညတ်တရားနောက်၌ကျိန်ဆို
 တော်မူသောဗျာဒိတ်တော်မူကားအစည်အမြဲစုံလင်ခြင်း
 သို့ရောက်သောသားတော်ကိုခန့်ထားသတည်း။။
 ၂၉ ယခုဆိုခဲ့ပြီးသောအကြောင်းအရာတို့၏အချုပ်အ
 ချာဟူမူကား။။ထိုသို့သောယဇ်ပရောဟိတ်မင်းသည်ငါ
 တို့၌ရှိ၏။။ကောင်းကင်ဘုံ၌တန်ခိုးအာနုဘော်တော်၏
 ၃၀ ပလ္လင်လကျာဘက်မှာထိုင်နေတော်မူ၏။။လူမဆောက်
 ဘဲထာဝရဘုရားဆောက်တော်မူသောတံတော်စစ်တည်း
 ဟူသောသန့်ရှင်းရာဌာန၌ဘုရားဝတ်ကိုပြုသောသူဖြစ်
 ၃၁ တော်မူ၏။။ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းမည်သည်ကားပူဇော်
 သကာနှင့်ယဇ်ပူဇော်စေခြင်းငှါခန့်ထားလျက်ရှိသည့်
 ဖြစ်၍ငါတို့ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းသည်လည်းပူဇော်စရာ
 ၃၂ ယဇ်တရားတရားရှိရ၏။။ပညတ်တရားအတိုင်းပူဇော်သ
 ကာကိုဆက်ကပ်သောယဇ်ပရောဟိတ်များရှိကြသည်
 ဖြစ်၍ထိုသခင်သည်မြေကြီးပေါ်မှာရှိနေလျှင်ယဇ်ပရော
 ၃၃ ဟိတ်မလုပ်ရ။။မောရှေသည်တံတော်ကိုဆောက်လုပ်အံ့
 သောအခါတောင်ပေါ်မှာသင့်အားပြခဲ့ပြီးသောပုံနှင့်ညီ
 လျော်စွာအလုံးစုံတို့ကိုလုပ်ခြင်းငှါသတ်ပြုရမည်ဟုဗျာ
 ဒိတ်တော်ကိုခံရသည်ဖြစ်၍ထိုယဇ်ပရောဟိတ်တို့သည်
 ကောင်းကင်အရာတို့၏ပုံပမာအရိပ်နှင့်သာဆိုင်လျက်
 ဝတ်ကိုပြုနေကြ၏။။
 ၃၄ ထိုမှတပါး။။ယေရှုသည်သာ၍မြတ်သောဂတိတော်
 တို့၌တည်သော။။သာ၍မြတ်သောပခိုညည်တရား၏အာ
 မခံဖြစ်သည်နှင့်အညီသာ၍မြတ်သောဝတ်ပြုခြင်းအခွင့်
 ၃၅ အရာကိုရတော်မူ၏။။ပဌမပခိုညည်တရားသည်အပြစ်
 တင်ခွင့်မရှိသည်မှန်လျှင်ဒုတိယပခိုညည်တရားတည်ရ
 ၃၆ သောအခွင့်ကိုအဘယ်ကြောင့်ရှာရသနည်း။။ပဌမပခို
 ၃၇ ညည်တရားကိုထာဝရဘုရားသည်အပြစ်တင်၍မိန့်တော်
 မူသည့်ကား။။ငါသည်ဤလူမျိုး၏ဘိုးဘေးတို့ကိုလက်ဆွဲ၍
 အဲဂုတ္တုပြည်မှဆောင်သွားသောအခါသူတို့၌ငါပေးသော
 ပခိုညည်တရားနှင့်ချားနားသောပခိုညည်တရားသစ်ကို
 ဣသရေလအမျိုးသား။ယုဒအမျိုးသားတို့၌ငါပေးသော
 အချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။။အရင်ငါပေးဘူးသော
 ပခိုညည်တရား၌သူတို့သည်မတည်ကြ။။ငါသည်လည်း
 ၃၈ သူတို့ကိုမကြည့်ရှုမပြုရဘဲနေ၏။။နောင်ကာလအခါ

ဇောသရေလအမျိုးသားတို့၌ ငါပေးအံ့သောပဋိညည်တရားဟူမူကား။ ငါထာဝရဘုရားသည် ငပညတ်တို့ကို သူတို့စိတ်၌ညည်ထဲသို့သွင်းမည်။ သူတို့၌လုံးပေါ်မှာရေးထားမည်။ ငါသည်သူတို့၏ဘုရားဖြစ်မည်။ သူတို့သည်လည်း

၁၁ ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့ကထာဝရဘုရားကိုသိလော့ဟုအမျိုးသားချင်း။ ညီအစ်ကိုအချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် ဆုမွန်ပြုဝါဒမပေးရကြ။ အကြောင်းမူကား။ အငယ်ဆုံးသောသူမှစ၍ အကြီးဆုံးသောသူတိုင်အောင် ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ငကိုသိကြ

၁၂ လိမ့်မည်။ ထိုအခါ ငါသည်သူတို့အပြစ်များကိုသည်းခံမည်။ သူတို့ပြစ်မှားခြင်း။ လွန်ကျူးခြင်းများကိုမအောင်း

၁၃ မေ့ဘဲနေမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ပဋိညည်တရားသစ်ဟူ၍ မိန့်တော်မူသည်တွင် ပဌမပဋိညည်တရားကိုဟောင်းစေတော်မူ၏။ ရွှေလျှော့၍ဟောင်းသောအရာမည်သည်ကား ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့ရောက်လုနီးသတည်း။

၉ တနည်းကား။ ပဌမပဋိညည်တရားသည်ဝတ်ပြုရာစီရင်ချက်နှင့်၎င်းလောကီသန့်ရှင်းရာဌာနတော်နှင့်၎င်းစပ်ဆိုင်၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ဟဗျာဟုခေါ်ဝေါ်သောပဌမတော်သည် ဆီမီးခုံ။ စားပွဲ။ ရွှေတော်မူနှင့်ပြင်ဆင်လျက်ရှိ၏။ ဒုတိယကလေးကားအတွင်း၌ ဟဗျာဟုခေါ်ဝေါ်သောတော်ရှိ၏။ ထိုတော်၌ ရွှေလင်ပန်းနှင့်ရွှေမြင့်မွှမ်းမံသောပဋိညည်တရားသစ်တာရှိ၏။ ထိုသစ်တာ၌မနွဲ့ကိုထားသောရွှေအိုး။ အပွင့်ပွင့်သောအာရန်၏ထုံတံ။ ပဋိညည်တရားကိုရေးထားသောကျောက်ပျားတို့သည်ရှိကြ၏။ ထိုသစ်တာပေါ်မှာဘုန်းကြီးသောခေရုမိမိတို့သည်အပြစ်ဖြေရာပလ္လင်ကိုလွှမ်းမိုးလျက်ရှိကြ၏။ ထိုအရာများကိုယခုသေချာစွာပြောစရာအကြောင်းမရှိ။

၉ ထိုသို့ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ပြင်ဆင်လျက်ရှိသောအခါ ယဇ္ဇပရောဟိတ်တို့သည်ဝတ်ပြု၍ပဌမတော်အတွင်းသို့အစည်ဝင်ရကြ၏။ ဒုတိယတော်အတွင်းသို့ယဇ္ဇပရောဟိတ်မင်းတပါးတည်းသာမိမိအပြစ်ကြောင့်၎င်းလူများအပြစ်ကြောင့်၎င်းပူဇော်သောအသွေးကိုဆောင်၍တန့်လျှင်တခါတည်းသာဝင်ရ၏။

၈ ပဌမတော်မပျက်မီတိုင်အောင်သန့်ရှင်းရာဌာနသို့သွားသောလမ်းမပွင့်သေးသောအကြောင်းကိုထိုအမှုအရာအားဖြင့်သန့်ရှင်းသောပိညည်တော်သည်အရိပ်

ပေးတော်မူ၏။ ထိုတော်ကားပူဇော်သကာနှင့်ယဇ္ဇများကိုပူဇော်သောကာလတည်းဟူသောမျက်မှောက်ကာလပတ်လုံးပုံပမာဖြစ်၏။ ထိုပူဇော်သကာနှင့်ယဇ္ဇများတို့သည်ကိုယ်ကိုယ်သိသောစိတ်ကိုထောက်လျှင်လည်းဝတ်ပြုသောသူအားစုံလင်ခြင်းအကျိုးကိုမပေးနိုင်

၁၀ သည်ဖြစ်၍၊ စားစရာ။ သောက်စရာ။ အမျိုးမျိုးသောနှစ်စရာတည်းဟူသော။ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်ဆိုင်သောအထုံးအဖွဲ့များနှင့်တကွအသစ်ပြုပြင်ခြင်းကာလတိုင်ရုံမျှသာတည်ရကြ၏။

၁၁ ယခုမှာလူထက်ဖြင့်မလုပ်။ ဤလောကဓာတ်နှင့်မစပ်ဆိုင်။ သာ၍ကြီးမြတ်စုံလင်သောတော်၌နောက်မင်္ဂလာအကျိုးတို့၏ယဇ္ဇပရောဟိတ်မင်းဖြစ်သောခရစ်တော်သည်၊ ငါတို့အဖို့ထာဝရရွေးနှုတ်ခြင်းကျေးဇူးကိုခံရ၍ ဆိတ်အသွေး။ နွားကလေးအသွေးနှင့်မဟုတ်။ မိမိအသွေးတော်နှင့်သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့တခါတည်းဝင်တော်မူ

၁၂ ၏။ အကြောင်းမူကား။ အညစ်အကြေးရှိသောသူတို့အပေါ်၌ဖျန်းသောနွားအသွေး။ ဆိတ်အသွေး။ နွားမကလေး၏ပြာသည်သူတို့ကိုယ်ခန္ဓာ၌စင်ကြယ်ခြင်းကိုပြုနိုင်သည်မှန်လျှင်၊ ထိုမျှမက။ အပြစ်ကင်းသောကိုယ်တော်ကိုထာဝရပိညည်တော်အားဖြင့်ဘုရားသခင်ရှေ့၌တင်လှူပူဇော်သောခရစ်တော်၏အသွေးသည်သေခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောအကျင့်ကိုပယ်ရှင်း၍သင်တို့သည်အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်ကိုဝတ်ပြုမည်အကြောင်း။ သင်တို့၌ကိုယ်ကိုယ်သိသောစိတ်ကိုစင်ကြယ်စေခြင်းငှါသာ၍တတ်နိုင်တော်မူသည်မဟုတ်လော။ ထိုကြောင့်ပဌမပဋိညည်တရားလက်ထက်၌ပြစ်မှားသောအပြစ်ကိုလည်းလွတ်စေခြင်းငှါခရစ်တော်သည်အသေခံတော်မူသည်ဖြစ်၍ခေါ်တော်မူသောသူတို့သည်ဂတိတော်နှင့်ရှည်သောထာဝရအမွေကိုခံရမည်အကြောင်း။ ထိုသခင်သည်ပဋိညည်တရားသစ်၏အာမခံဖြစ်တော်မူ

၁၃ ၏။ အမွေခံစေခြင်းငှါအခွင့်ပေး၍စာချုပ်သည်အမှုမှာလည်းစာချုပ်တည်လျှင်စာချုပ်သောသူသည်ဧကန်သေရမည်မှန်ပြီ။ အကယ်၍မသေလျှင်ထိုစာချုပ်သည်မတည်။ သေမှသာတည်၏။ ထိုကြောင့်ပဌမပဋိညည်တရားကိုစီရင်သောအခါအသွေးနှင့်ကင်း၍မစီရင်။ တရားတော်၌ပါသမျှသောပညတ်တို့ကိုမောဂ္ဂေသညလူအပေါင်းတို့အားဟောပြောပြီးမှရှေ့နှင့်ရောနှောသောနွားဆိတ်၏အသွေးကိုယူ၍အနီဆိုးသောသိုးမွေးတပ်သောဟုသလျှင်ပင်ညွန့်နှင့်ကျပ်စာကို၎င်းလူအပေါင်းကို၎င်းဖျန်းလျက်

၂၀ ၊ ဤအသွေးကားသင်တို့၌တရားသခင်ဝန်ခံတော်မူသော
 ၂၁ ပဋိညည်၏အသွေးဖြစ်သည်ဟုပြောဆို၏။ ။ တဲထော်နှင့်
 ၂၂ ဝတ်ပြုသောတန်ဆာများကိုလည်းထိုနည်းတူအသွေးနှင့်
 ၂၃ ဖျန်းရ၏။ ။ ပညတ်တရားအတိုင်းခပ်သိမ်းသောအရာတို့
 ၂၄ ကိုကုန်မတတ်အသွေးအားဖြင့်စင်ကြယ်စေတတ်၏။ ။ အ
 ၂၅ သွေးမသွန်းလောင်းဘဲအပြစ်လွတ်ခြင်းမရှိ။ ။ ထိုကြောင့်
 ၂၆ ကောင်းကင်သို့၌ရှိသောအရာတို့၏ပုံများကိုထိုသို့သော
 ၂၇ ယာဇ်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့်စင်ကြယ်စေရသည်ဖြစ်၍
 ၂၈ ကောင်းကင်အရာတို့ကိုသာ၍မြတ်သောယာဇ်ပူဇော်
 ၂၉ ခြင်းအားဖြင့်စင်ကြယ်စေရ၏။

၃၀ ထိုသို့နှင့်အညီမှန်သောသန့်ရှင်းရာဌာနတို့၏ပုံဖြစ်
 ၃၁ သော။ ။ လူတို့လက်ဖြင့်လုပ်သောသန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့
 ၃၂ ခရစ်တော်သည်မဝင်ဘဲငါတို့အတွက်ကြောင့်ယခုတရား
 ၃၃ သခင်၏ရှေ့တော်၌ကိုယ်ကိုပြခြင်းငှါကောင်းကင်
 ၃၄ ကိုယ်ထဲသို့ဝင်တော်မူပြီ။ ။ သို့သော်လည်းယာဇ်ပရော
 ၃၅ ဟိတ်မင်းသည်သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့သူတပါးအသွေး
 ၃၆ နှင့်နှစ်တိုင်းအစည်ဝင်ရသကဲ့သို့ခရစ်တော်သည်အဖန်
 ၃၇ များစွာကိုယ်ကိုပူဇော်ရသည်မဟုတ်။ ။ ထိုသို့ပူဇော်ရ
 ၃၈ သည်မှန်လျှင်ကမ္ဘာဦးမှစ၍အဖန်များစွာအသေခံတော်
 ၃၉ မူရ၏။ ။ ယခုမူကားဤကပ်ကာလအဆုံး၌တခါတည်းကိုယ်
 ၄၀ ကိုပူဇော်သောအားဖြင့်အပြစ်များကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်း
 ၄၁ ခြင်းငှါပေါ်ထွန်းတော်မူ၏။ ။ လူသည်တခါတည်းသေ၍
 ၄၂ ထိုနောက်မှတရားစီရင်တော်မူခြင်းကိုခံရသကဲ့သို့။ ။ ထို
 ၄၃ နည်းတူ။ ။ ခရစ်တော်သည်လူများအပြစ်တို့ကိုခံခြင်းငှါ
 ၄၄ တခါတည်းကိုယ်ကိုပူဇော်ပြီးမှနောက်တဖန်ထိုသခင်ကို
 ၄၅ မျှော်လင့်လျက်နေသောသူတို့ကိုကယ်တင်ခြင်းအထံငှါ
 ၄၆ အပြစ်နှင့်မဆိုင်ဘဲပေါ်ထွန်းတော်မူလေတံ့။

၅၀ တနည်းကား။ ။ ပညတ်တရားသည်နောက်ဖြစ်လတံ့
 ၅၁ သောမင်္ဂလာအကျိုးတို့၏သေချာသောပုံသဏ္ဌာန်ကိုမပြ။ ။
 ၅၂ အရိပ်ကိုသာပြသည်ဖြစ်၍နှစ်စဉ်မပြတ်ပူဇော်သော
 ၅၃ ယာဇ်အားဖြင့်အထံတော်သို့ချည်းကပ်သောသူတို့ကိုစုံ
 ၅၄ လင်ခြင်းအဖြစ်၌မတည်စေနိုင်ရာ။ ။ တည်စေနိုင်လျှင်
 ၅၅ ဝတ်ပြုသောသူတို့သည်တခါတည်းနှင့်စင်ကြယ်ခြင်း
 ၅၆ သို့ရောက်ပြီးမှနောက်တဖန်သံဝေဂတရားရစရာအ
 ၅၇ ကြောင်းအလျှင်းမရှိသည်ဖြစ်သောကြောင့်ထိုယာဇ်တို့
 ၅၈ ကိုတခါတည်းသာပူဇော်၍နောက်တဖန်မပူဇော်ဘဲ
 ၅၉ နေရကြမည်မဟုတ်လော။ ။ ယခုမူကားယာဇ်ပူဇော်
 ၆၀ သည်တွင်အပြစ်များကိုနှစ်တိုင်းအောင်းမေ့ခြင်းရှိ၏။

၆၁ ၊ အကြောင်းမူကား။ ။ နွားဆိတ်၏အသွေးသည်အပြစ်ကို
 ၆၂ မပယ်နိုင်ရာ။

၆၃ ထိုကြောင့်ခရစ်တော်သည်ဤလောကသို့ကြွလာ
 ၆၄ သောအခါအိုတရားသခင်။ ။ ကိုယ်တော်သည်ယာဇ်နှင့်ပူ
 ၆၅ ဇော်သကာကိုအလိုတော်မရှိသည်ဖြစ်၍အကွန့်အဖျိ
 ၆၆ ကိုယ်ခန္ဓာကိုပြင်ဆင်တော်မူပြီ။ ။ မီးရှို့ရာယာဇ်နှင့်အပြစ်
 ၆၇ ဖြေရာယာဇ်များကိုအားရနှစ်သက်တော်မမူသောအခါ
 ၆၈ ။ ကျယ်စာလိပ်၌အကျွန်ုပ်ကိုအမှတ်ပြု၍ရေးထားသည်
 ၆၉ နှင့်အညီအကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်၏အလိုကိုဆောင်အံ့
 ၇၀ သောငှါသွားပါမည်ဟုအကျွန်ုပ်ဝန်ခံပါသည်ဟုလျှောက်
 ၇၁ ဆို၏။ ။ ပညတ်တရားအတိုင်းပြုရသောဝတ်ကိုရည်
 ၇၂ စောင်လျက်ခရစ်တော်ကမီးရှို့ရာယာဇ်။ ။ အပြစ်ဖြေရာ
 ၇၃ ယာဇ်အစရှိသောယာဇ်များနှင့်ပူဇော်သကာများတို့ကို
 ၇၄ ကိုယ်တော်သည်အလိုတော်မရှိ။ ။ အားရနှစ်သက်တော်
 ၇၅ မမူဟုအထက်ကဆိုနှင့်ပြီးမှ။ ။ တဖန်တုံ။ ။ အိုတရားသခင်။ ။
 ၇၆ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်၏အလိုကိုဆောင်အံ့သောငှါ
 ၇၇ သွားပါမည်ဟုဆိုသည်တွင်ဒုတိယဝတ်ကိုတည်စေခြင်း
 ၇၈ ငှါပဌမဝတ်ကိုပယ်၏။ ။ ထိုအလိုတော်နှင့်အညီယေရှု
 ၇၉ ခရစ်၏ကိုယ်တော်ကိုတခါတည်းပူဇော်သောအားဖြင့်
 ၈၀ ငါတို့သည်စင်ကြယ်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။

၈၁ ယာဇ်ပရောဟိတ်မည်သည်ကားနေ့တိုင်းဝတ်ပြု
 ၈၂ လျက်အပြစ်ကိုမဖြေနိုင်သောယာဇ်ကိုအထပ်ထပ်အ
 ၈၃ ဖန်ဖန်ပူဇော်လျက်ရပ်နေရ၏။ ။ ထိုသခင်မူကားအ
 ၈၄ ပြစ်ကိုဖြေခြင်းငှါယာဇ်တခုတည်းကိုပူဇော်ပြီးမှစ၍
 ၈၅ တရားသခင်၏လကျာတော်ဘက်၌အစည်အမြဲထိုင်
 ၈၆ ၍။ ။ မိမိရန်သူတို့ကိုမိမိခြေတင်ရာမချမထားမှီတိုင်
 ၈၇ အောင်မျှော်လင့်လျက်နေတော်မူ၏။ ။ အကြောင်းမူကား။ ။
 ၈၈ စင်ကြယ်သောသူတို့သည်ထာဝရစုံလင်ခြင်းအကျိုးကို
 ၈၉ ရစေခြင်းငှါတခါတည်းပူဇော်ခြင်းအားဖြင့်ပြုတော်မူ
 ၉၀ ၍။ ။ ထိုသို့နှင့်အညီသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်ငါ
 ၉၁ တို့အားသက်သေပေးတော်မူသည်မှာ။ ။ နောင်ကာလ
 ၉၂ အခါသူတို့၌ငါပေးသောပဋိညည်တရားဟူမူကား။ ။ ငါ
 ၉၃ ထာဝရတရားသည်ပညတ်တို့ကိုသူတို့နှစ်လုံးထဲမှာ
 ၉၄ ပေးသွင်းမည်။ ။ သူတို့စိတ်ဝိညာဉ်၏အပေါ်မှာရေးထား
 ၉၅ မည်ဟုအထက်ကမိန့်တော်မူပြီးမှ။ ။ တဖန်တုံ။ ။ သူတို့ပြစ်
 ၉၆ မှားခြင်း။ ။ ဖွန်ကျူးခြင်းအမျိုးမျိုးကိုငါမအောင်းမေ့ဘဲ
 ၉၇ နေမည်ဟုလာသတည်း။ ။ ထိုအပြစ်တို့ကိုလွှတ်ပြီးလျှင်
 ၉၈ နောက်တဖန်အပြစ်ဖြေသောပူဇော်သကာကိုပြုစရာ
 ၉၉ အကြောင်းမရှိ။

၁၉ ထိုကြောင့်ညီအစ်ကိုတို့၊ ယောဂျီ၏ ကိုယ်ခန္ဓာတော်
 ၂၀ တည်းဟူသော ကုလားကားအား ဖြင့် ထိုသခင် ပြင်ဆင်
 တော်မူသော အသက်လင်သစ်တွင် ငါတို့သည် သန့်ရှင်း
 ရာဌာနထဲသို့ အသွေးတော်ကို အဖို့ပြု၍ အဆီးအတားမရှိ။
 ၂၁ ဝင်ရသော အခွင့်ရှိသဖြင့်၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်
 ၂၂ ကို အုပ်စိုးသော ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းရှိသဖြင့်၎င်း၊ ငါတို့
 သည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံသော သဘောရှိ၍ ခံစားစွာ နှင့်
 ကင်းသော ယုံကြည်ခြင်း၌ တည်လျက် စိတ်နှစ်လုံးကို
 သံဝေဂတရားနှင့် လွတ်အောင် ရေဖျန်းခြင်း။ ကိုယ်ကာ
 ယကိုလည်း ကြည်သော ရေဖြင့် ဆေးကြောခြင်းရှိပြီးမှ
 ၂၃ အထံတော်သို့ တိုးဝင်ချည်းကပ် ကြကုန်အံ့။ မျှော်လင့်
 ခြင်းအကြောင်းကို ဝန်ခံ၍ မတိမ်းယိမ်းမရွေးလျှော့ဘဲ
 တည်ကြည်ကြကုန်အံ့။ အကြောင်းမူကား။ ဂတိထားတော်
 ၂၄ မူသောသူသည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ထိုမှတစ်ပါး။
 မေတ္တာစိတ်ရှိစေခြင်း ဌာဝင် ကောင်းသော အကျင့်ကို
 ကျင့်စေခြင်း ဌာဝင်တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ရသော အခွင့်ကို
 ရှာ၍ အချင်းချင်း တပယောက် ကို တပယောက် ထောက်စာ
 ၂၅ ကြည့်ရှုကြကုန်အံ့။ လူအချို့တို့၏ ထုံးစံရှိသည့် အတိုင်း
 အချင်းချင်း စည်းဝေးခြင်း အမှုကို မရှောင်မလွှဲကြနှင့်။
 အချင်းချင်းတို့ကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြလော့။ ကာလ
 အချိန်ရောက်လုနီးသည် ကို ထောက်သဖြင့်သာ ၍ ကျိုး
 စားကြလော့။
 ၂၆ အကြောင်းမူကား။ သမ္မာတရားကို သိပြီးမှ ကိုယ်
 အလိုသို့ လိုက်၍ ပြစ်မှားပြန်လျှင် နောက်တဖန် အပြစ်
 ၂၇ ဖြေသော ယဇ်ပရောဟိတ်အခွင့်မရှိဘဲ၊ ဒါဏ်စီရင်ခြင်း
 ကိုခံရမည်ဟု ကြောက်မက်ဖွယ်သော မျှော်လင့် ရသော
 အကြောင်း။ ညင်းဆန်သောသူတို့ကို ပျက်ဆီးဖို့ရာ အ
 မျက်တော်မီးလောင်ခြင်းကို ခံရသော အကြောင်းရှိ၏။
 ၂၈ မောဂ္ဂ၏ တရားကို ပယ်သောသူသည် သည်ကားသက်
 သေခံနှစ်ဦးသုံးဦးရှိလျှင် သနားခြင်းကို မခံရဘဲသေရ၏။
 ၂၉ ထိုမျှမက။ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကို ခြေဖြင့် ကျော်
 နင်းလျက် မိမိကို စင်ကြယ်စေသော ပဋိညာဉ်တရား၏
 အသွေးကို အပြစ်တင်လျက် ဆုကျေးဇူးကို ပေးသော
 ဝိညာဉ်တော်ကို မထိမဲ့မြင် ပြုလျက်ရှိသောသူသည် အ
 ဘယ်မျှလောက်ကြီးစွာသော ဒါဏ်ဖြင့် ခံထိုက်သည်ကို
 ၃၀ သင်တို့ထင်ကြသနည်း။ ငါသည် အပြစ်တရားကို စီရင်
 ပိုင်၏။ အပြစ်နှင့် အလျှောက် ငါဆပ်ပေးမည်ဟူ၍ ၎င်း
 ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ အဖို့ တရားစီရင်မည်ဟူ

၃၁ ။ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ လက်တော်သို့
 ကျရောက်ခြင်း အမှုသည် ကြောက်မက်ဖွယ်သော အမှု
 ဖြစ်သတည်း။
 ၃၂ သင်တို့သည် အလင်းသို့ ရောက်ပြီးသည် နောက်လူ
 ၃၃ များရှေ့မှာ ကဲ့ရဲ့ညည်းဆဲခြင်းကို ခံရသဖြင့်၎င်း ထိုသို့ခံရ
 သောသူတို့နှင့် ဆက်ဆံသော အပေါင်းအဖော် ဖြစ်သ
 ဖြင့်၎င်း ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာများကို ဆိုင်ဖြင့်
 တိုက်လံခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံသော အထက်ကာလ အချိန်ကို
 ၃၄ အောင်းမေ့ကြလော့။ ထိုအခါ သင်တို့သည် အကျည်းခံ
 ရသောသူတို့အတွက် ကြောင့်ကြင်နာသော စိတ်ရှိရသည့်
 သာမက။ ကိုယ်ပစ္စည်းဥစ္စာများကို သူတုပါးလူယူ ဖျက်
 ဆီးသော်လည်း ကိုယ်သုံးစရာရှိကောင်းကင်ဘုံ၌သာ ၍
 မြတ်သော။ အမြဲတည်သော ဘဏ္ဍာရှိသည်ကို သိ၍ လူယူ
 ဖျက်ဆီးခြင်းကို ဝပ်မြောက်သော စိတ်နှင့် ဝန်ခံကြ၏။
 ၃၅ ။ ထိုကြောင့် ကြီးစွာသော အကျိုးနှင့် ရှည်သော သင်တို့၏
 ၃၆ ရဲရင့်ခြင်းစိတ်ကို မစွန့်ကြနှင့်။ ဘုရားသခင်၏ အလို
 တော်ကို ဆောင်ပြီးမှ ဂတိတော်အတိုင်း အကျိုးကို ရမည်
 ၃၇ အကြောင်း။ သည်းခံခြင်းစိတ်ရှိရမည်။ အဘယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား။ ကြွလာလတံသောသူသည် မဆိုင်းမလင့်
 ၃၈ ဘဲမကြာမမြင့်မှီရောက်တော်မူလိမ့်မည်။ မြောင့်မတ်
 သောသူသည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အသက်ရှင် လိမ့်
 မည်။ သို့သော်လည်း ရွှေလျှော့လျှင် ငတ်ပိညာဉ်သည်
 ထိုသူကို အားရနှစ်သက်ခြင်း မရှိဟု ဘုရားသခင် အမိန့်
 ၃၉ တော်ရှိ၏။ ငါတို့မူကား ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်အံ့သော
 ဌာဝေလျှော့သောသူမဟုတ်။ စိတ်ပိညာဉ်သည် ကယ်တင်
 ခြင်းသို့ ရောက်အံ့သော ဌာယုံကြည်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။
 ၁၁
 ၁ ယုံကြည်ခြင်းသည် မျှော်လင့်သော အရာတို့ကို မျက်
 မှောက်ပြုခြင်း ဖြစ်၏။ မမြင်သေးသော အရာတို့ကို သိ
 ၂ မှတ်စွဲလမ်းခြင်း အကြောင်း ဖြစ်၏။ ထိုပါရမီကြောင့် ရှေ့
 ၃ လူဟောင်းတို့သည် ချီးမွမ်းတော်မူခြင်းကို ခံရကြ၏။ ယခု
 မြင်ရသော အရာတို့သည် အရင်ထင်ရှားသော အရာထဲ
 ကမမြင်ဘဲ လောကဓာတ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ အမိန့်
 တော်ကြောင့်သာ တည်သည်ကို ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်း
 ၄ အားဖြင့် သိကြ၏။ အာဗေလသည် ကာဠနုပူဇော်သော
 ယဇ်ထက်သာ၍ မြတ်သော ယဇ်ကို ယုံကြည်ခြင်းအား
 ဖြင့် ဘုရားသခင် အားပူဇော်၏။ ထိုသို့သော ယဇ်ကို ပူ
 ဇော်၍ မိမိမြောင့်မတ်သည် ဟု သက်သေခံတော်မူခြင်း

ကိုရလေ၏။အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။သူလူသော အလှူကိုတရားသခင်သည်လက်ခံတော်မူ၏။သို့ဖြစ်၍အာဇာနည်သောလွန်သော်လည်းယခုပင်တရားဟောသေး၏။

၁ | နောက်သည်ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သေခြင်းနှင့်လွတ်၍ဘဝပြောင်းရ၏။တရားသခင်သည်သုကိုဘဝပြောင်းစေတော်မူသောကြောင့်သူသည်နောက်တဖန်မပေါ်မရှိ။သူသည်ဘဝမပြောင်းဘဲတရားသခင်၏စိတ်တော်နှင့်တွေ့သောသူဖြစ်သည်ဟုသက်သေခံခြင်းကိုရလေ၏။

၂ | ယုံကြည်ခြင်းမရှိလျှင်တရားသခင်၏စိတ်တော်နှင့်မတွေ့နိုင်။ အကြောင်းမူကား။တရားသခင်အထံတော်သို့ချည်းကပ်သောသူသည်တရားသခင်ရှိတော်မူသည်ကိုရင်ကိုယ်တော်ကိုရှာသောသူအားအကျိုးပေးတော်မူသည်ကိုရင်ယုံကြည်ရမည်။

၃ | နောက်သည်မမြင်သေးသောအမှုအရာတို့ကိုဖော်ပြသောဗျာဓိတော်ကိုခံရပြီးမှယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ကြောက်ရွံ့သောစိတ်ရှိ၍မိမိအိမ်သူအိမ်သားတို့ကိုကယ်တင်ခြင်းငှါသဘောကိုတည်လေ၏။ထိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်လောကီသားတို့ကိုအပြစ်တင်၍ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ရှည်သောဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုလည်းအမွေခံရ၏။

၄ | အာဗြဟံသည်အမွေခံရလတံ့သောပြည်သို့ထွက်သွားမည်အကြောင်း။တရားသခင်ခေါ်တော်မူသောအခါသူသည်အဘယ်အရပ်သို့သွားသည်ကိုကိုယ်တိုင်မသိဘဲလျက်ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်နားထောင်၍ထွက်သွားလေ၏။

၅ | သူတပါးပိုင်သောပြည်နှင့်ညှိသည်နေသကဲ့သို့ဂတိတော်နှင့်စပ်ဆိုင်သောပြည်ရှိယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ညှိသည်ဖြစ်၍နေ၏။ထိုဂတိတော်ကိုအမွေခံရသောအခါအဖက်တည်းဟူသောဆုဇာတ်။ယာကုပ်တို့နှင့်အတူတံ့နေလေ၏။

၆ | အကြောင်းမူကား။တရားသခင်တည်သောပြည်ကုန်တော်မူသော။ခိုင်ခံ့မြဲမြံသောမြို့ကိုခွေလင့်သတည်း။သူ၏ခင်ပွန်းစာရာသည်လည်းအရွယ်လွန်သောအခါပဋိသန္ဓေယူနိုင်သောအခွင့်တန်ခိုးကိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ခံရလေ၏။

၇ | အကြောင်းမူကား။ဂတိထားတော်မူသောသူသည်သစ္စာရှိသည်ဟုစိတ်စွဲလပ်ခြင်းရှိ၏။သို့ဖြစ်၍ထိုအမှုအရာ၌လူသေနှင့်တူသောသူတယောက်သည်အရေအတွက်အားဖြင့်ကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့ရင်သမုန္တရာကပ်နား၌မရေတွက်နိုင်သောသဲသုံးကဲ့သို့ရင်များစွာသောသူတို့၏အဖဖြစ်သတည်း။

၈ | ယခုဆိုခဲ့ပြီးသောသူအပေါင်းတို့သည်ဂတိတော်နှင့်စပ်ဆိုင်သောအကျိုးကျေးဇူးကိုမခံရဘဲအဝေးကမှောင်မြင်

လျက်စိတ်နှစ်လုံးနှင့်ဖက်ရပ်လျက်မိမိတို့သည်မြေကြီးပေါ်မှာတကျန်းသူတနိုင်ငံသား။ညေ့သည်အာဂန္တုဖြစ်သည်ကိုထင်ရှားစွာဝန်ခံလျက်ယုံကြည်ခြင်းမိတ်နှင့်

၁၄ သေလွန်ကြ၏။ထိုသို့ဝန်ခံသောသူတို့သည်မိမိတို့အဖပြည်ကိုရှာကြသည်ဟုအတည်အလင်းပြောဆိုကြ၏။

၁၅ | ထိုသူတို့သည်အထက်ကထွက်သွားသောပြည်ကိုအောင်းမေ့သည်မှန်လျှင်ထိုပြည်သို့ပြန်ရသောအခွင့်ရှိကြ၏။

၁၆ | ထိုပြည်ကိုမအောင်းမေ့ဘဲကောင်းကင်ပြည်တည်းဟူသော။သာ၌မြတ်သောပြည်ကိုတောင့်တခြင်းရှိကြ၏။ထိုကြောင့်တရားသခင်သည်သူတို့၏တရားဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုရှက်တော်မမူ။သူတို့နေစရာအံ့မြို့ကိုတည်ထောင်တော်မူပြီ။

၁၇ | အာဗြဟံသည်ရံစပ်တော်မူခြင်းကိုခံရသောအခါယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ဆုဇာတ်ကိုပူဇော်၏။

၁၈ | ဆုဇာတ်၌သာသင်၏အမျိုးတည်ထိမ့်မည်ဟူသောဗျာဓိတော်မှစ၍ဂတိတော်များကိုခံရသောသူသည်မိမိ၌တယောက်တည်း

၁၉ သောထိုသားကိုပူဇော်၏။ထိုသို့ပူဇော်သောအခါသေခြင်းမှထမြောက်စေခြင်းငှါတရားသခင်တတ်နိုင်တော်မူသည်ကိုသူသည်အောင်းမေ့၏။ထိုသားကိုပုံစကား

၂၀ အားဖြင့်သေခြင်းထဲကရ၏။ဆုဇာတ်သည်လည်းယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်အနာဂတ်အရာတို့ကိုအမှတ်ပြု၍ယာ

၂၁ ကုပ်နှင့်သောကိုကောင်းကြီးပေး၏။ယာကုပ်သည်လည်းသေချိန်နီးသောအခါယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ယောသပ်၏သားနှစ်ယောက်ကိုကောင်းကြီးပေး၍တောင်

၂၂ ဝေးထိပ်အပေါ်မှာကိုးကွယ်လေ၏။ယောသပ်သည်သေဆဲရှိသောအခါယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ဆုသရေလအမျိုးသားတို့၏ထွက်မြောက်ခြင်းအရာကိုပြု၍မိမိအနီးတို့၏အကြောင်းကိုမှာထားလေ၏။

၂၃ | မောရှေကိုဖွားမြင်ပြီးမှအဆင်းတူသောသူငယ်ဖြစ်သည်ကိုမိဘတို့သည်မြင်လျှင်ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ကိုမကြောက်ဘဲသုံးလစာလုံးသူ

၂၄ ကိုဌက်ထားလေ၏။မောရှေသည်အသက်အရွယ်ကြီးသောအခါအပြစ်ရှိသောကာမဂုဏ်ကိုခဏခံစားခြင်းထက်။

၂၅ | တရားသခင်၏လူတို့နှင့်အတူညည်းဆဲခံရခြင်းကိုသာ၍အလိုရှိသဖြင့်ရင်ဆဲရုတ္တုပြည်၏စည်းဝိမ်ထက်။

၂၆ | ခရစ်တော်ကြောင့်ကဲ့ရဲ့ခြင်းရုက္ခသည်သာ၍မြတ်သောစည်းဝိမ်ဖြစ်သည်ကိုစိတ်ထင်သဖြင့်ရင်ယုံကြည်ခြင်းစက်၍ဖာရာဘုရင်ဆိုး၏သားဟူ၍ခေါ်

တော်ခြင်းအခွင့်ကိုပယ်၏။ အကြောင်းမူကား။ နောက်ရ
 လတ်သော အကျိုးကို ထောက်စာမျှော်လင့်လျက် နေ၏။
 ၂၇ ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ရှင်ဘုရင်အမျက်ကိုမကြောက်
 ဘဲအံ့ဂုတ္တုပြည်ကိုစွန့်သွား၏။ အကြောင်းမူကား။ မျက်
 မြင်မရသောဘုရားသခင်ကိုမြင်ရဘိသကဲ့သို့ ထည်
 ၂၈ ကြည်ခြင်းရှိ၏။ သားဦးများကိုပျက်ဆီးသောသူသည်
 ဣသရေလလူတို့ကိုဒဏ်မခတ်စေခြင်းငှါ ယုံကြည်ခြင်း
 အားဖြင့်ပသခါပွဲကို၎င်း အသွေးဖျန်းဆွတ်ခြင်းကို၎င်း
 ၂၉ စောင့်လေ၏။ ဣသရေလလူတို့သည် ကုန်းကြောင်းသွား
 သကဲ့သို့ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဇန့်ပင်လယ်အလယ်၌
 ၃၀ ရှောက်သွားကြ၏။ ထိုသူတို့နည်းတူ အံ့ဂုတ္တုလူတို့
 ၃၁ သည် သွားမည်အားထုတ်သောအခါ နှစ်မြှုပ်ကြ၏။ ယေ
 ရုခေါမြို့ကို ချွန်ရက်ပတ်လုံးဝိုင်း၍ ဟုဉ်းမှီယုံကြည်
 ၃၂ ခြင်းအားဖြင့် မြို့ရိုးသည် ပြိုလဲ၏။ ပြည်တန်ဆာရာဇဝံ
 သည် သူလျှိုတို့ကို အဆွေဖွဲ့၍ လက်ခံသောကြောင့် မယုံ
 ကြည်သောသူတို့နှင့် အတူမပျက်စီးဘဲ ယုံကြည်ခြင်း
 အားဖြင့် ချစ်သာရ၏။
 ၃၃ ထိုမှတစ်ပါး။ အဘယ်သို့ပြောစရာရှိသေးသနည်း။ ဂိ
 ဒေါင်။ ဗာရက်။ ရှံဆုန်။ ယေဗသ။ ဒါပိန်။ ရပွေလမှစ၍
 ၃၄ ပရောဗက်တို့ အကြောင်းများကို ပြော၍ မကုန်နိုင်။ ထို
 သူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အချားသောတိုင်းနိုင်
 င်ကို အောင်ခြင်း။ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း။ ဂတိတော်ကို
 ၃၅ ဝင်စားခြင်း။ ချင်သေ့နှုတ်ကို ပိတ်ခြင်း။ မီးအရှိန်ကို ညှိမ်း
 စေခြင်း။ ဓားလက်နက် ဘေးနှင့် ကင်းလွတ်ခြင်း။ အနာမှ
 ထမြောက်၍ ကျန်းမာခြင်း။ စစ်တိုက်သောအခါ ခွန်အား
 ၃၆ နှင့် ပြည့်စုံခြင်း။ ဘဝါးအမျိုးသားတို့၏ တပ်များကို ပျက်
 ဆီးခြင်း အမှုများကို ပြုကြ၏။ မိမိတို့သည်လည်း သေ
 ၃၇ ခြင်းမှ ထမြောက်သော မိမိတို့သားကို ရပြန်ကြ၏။ အချို့
 သောသူတို့သည် သာ၍ မြတ်သောထမြောက်ခြင်းသို့
 ရောက်လိုသောငှါ ဣတိခြင်းကို မခံမယူဘဲ ပြင်းစွာသော
 ၃၈ ညည်းဆဲခြင်းကို ခံကြ၏။ အချို့သောသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့
 ရိုက်ပုတ်ခြင်း။ ချည်နှောင်ခြင်းကို ခံ၍ ထောင်ထဲမှာ နေရ
 ၃၉ သဖြင့် ခံစားခြင်းကို ခံရကြ၏။ ကျောက်ခဲနှင့် ပြစ်ခြင်း။
 ဣနှင့် အပိုင်းပိုင်းတိုက်ဖြတ်ခြင်း။ ခုံစပ်နှောင့်ရှက်ခြင်း။
 ၄၀ ဘေးလက်နက်နှင့် ကွပ်မျက်ခြင်းကို ခံရကြ၏။ အတ္တန်ဆင်း
 ရဲလျက် ညည်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံလျက် သိုးရေဆိတ်
 ၄၁ ရေကို ဝတ်၍ ဟုဉ်းလည်ကြ၏။ ဤလောကသည် ထိုသူ
 တို့နှင့် မထိုက်မတန်။ သူတို့သည် တောကြိုတောင်ကြား။
 ဥမှင်မြေတွင်းထဲမှာ အပြောင်းပြောင်း အလည်လည်နေ

၃၉ ရကြ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းအား
 ဖြင့် ချီးမွမ်းခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း ဂတိတော်အတိုင်း
 ၄၀ အကျိုးကျေးဇူးကို မခံရကြ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ကား။ ထိုသူတို့သည် ငါတို့မပါဘဲ ခုံစပ်လင်ခြင်းသို့ မရောက်
 ရမည် အကြောင်း။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အဖို့ အလိုငှါ
 သာ၍ မြတ်သောကျေးဇူးကို ကြံစည်တော်မူ၏။
 ၁၂
 ၁ ထိုကြောင့် ဤမျှလောက်များစွာသောသက်သေအ
 ပေါင်းတို့သည် ငါတို့ကို ဝိုင်းရံကြည့်ရှုလျက်ရှိကြသည်
 ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ခပ်သိမ်းသောဝန်တို့ကို၎င်း နှောင့်ရှက်
 တတ်သော ခုစရိုက်ကို၎င်း ပယ်ရှား၍ ငါတို့မျက်မှောက်
 ၂ နှံ့ထားသောပန်းတုံးတိုင်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ အားမလျော့
 ဘဲပြေးကြကုန်အံ့။ ယုံကြည်ခြင်းကို အစစဦးစီးရင်၍ ခုံ
 လင်စေတော်မူသောသခင်ယေရှုကို စေ့စေ့ထောက်ရှုကြ
 ကုန်းအံ့။ ထိုသခင်သည် မိမိရှေ့နှံ့ထားသောဝမ်းမြောက်
 ၃ ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ရှက်ကြောက်သော အရာကိုမ
 မှတ်ဘဲ လက်ဝါးကပ်တိုင်နှံ့ပြီးမှ ဘုရားသခင်၏ ပလ္လင်
 ၄ တော်လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။ အပြစ်ရှိသော
 သူတို့လက်တွင် ထိုမျှလောက် ကြီးစွာသော ဆီးထား
 နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံတော်မူသော သခင်ကို ထောက်ရှု
 ဆင်ချင်သော အားဖြင့် အားလျော့စိတ်ပျက်ခြင်းနှင့်
 ကင်းလွတ်အံ့သောငှါ ကျိုးစားကြလော့။
 ၄ သင်တို့သည် ခုစရိုက် အပြစ်ကို ဆိုင်ဖြိုင်တိုက်လံ၍
 ၅ ကိုယ်အသွေးထွက်သည်တိုင် အောင်မခံရကြသေး။ ထို
 မှတစ်ပါး။ သား။ ထာဝရဘုရား ဆုမွန်တော်မူခြင်းကို မမှတ်
 ဘဲမနေနှင့်။ သင်၏ အပြစ်ကို စစ်ဆေးတော်မူသောအခါ
 ၆ စိတ်မပျက်နှင့်။ ထာဝရဘုရားသည် ချစ်တော်မူသော
 သူကို ဆုမွန်တော်မူတတ်၏။ လက်ခံတော်မူသမျှသော
 သားတို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူတတ်၏ဟု သူငယ်တို့ကိုဆို
 သကဲ့သို့ သင်တို့ကို ပြောဆိုသော ဩဝါဒစကားကို မေ့
 ၇ လျော့ကြသလော။ သင်တို့သည် ဆုမွန်တော်မူခြင်းကို ခံ
 လျှင် သားတို့ကို ပြုသကဲ့သို့ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို
 ပြုတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ အဖေဆုမွန်သော သားတ
 ၈ ခုံတယောက်ရှိသလော။ သားအပေါင်းတို့သည် ခံတတ်
 သော ဆုမွန်ခြင်းကို သင်တို့သည် မခံဘဲ နေလျှင် သားရင်းမ
 ၉ ဟုတ်။ မျောက်မထား၍ ရသောသား ဖြစ်ကြ၏။ တနည်း
 ကား။ ကိုယ်ကာယနှင့် စပ်ဆိုင်သော အဖတို့လက်ဖြင့် ငါ
 တို့သည် ဆုမွန်ခြင်းကို ခံရသောအခါ သူတို့ကို ရိုသေကြ၏။
 ထိုမျှမက။ စိတ်မညည်တို့၏ အဖအလိုသို့ လိုက်၍ အသက်

၁၀ ချစ်သာရကြမည်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား။ ထိုအဖေ
တို့သည်မိမိအလိုသို့လိုက်၍တခဏသာဆုမွှပေးကြ၏။
ကိုယ်တော်မူကားမိမိသန့်ရှင်းခြင်းပါရမီတော်ကိုငါ
တို့သည်ဆက်ဆံစေခြင်းငှါငါတို့အကျိုးကိုထောက်၍
၁၁ သာဆုမွှပေးတော်မူ၏။ ဆုမွှခြင်းမည်သည်ကားခံရ
စည်အခါဝမ်းမြောက်စရာမထင်။ဝမ်းနည်းစရာထင်တတ်
၏။ သို့သော်လည်းဆုမွှခြင်းကိုခံရသောသူတို့သည်
နောက်မှညှိမသက်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောမြောင့်မတ်
ခြင်းအကျိုးကိုခံရကြ၏။

၁၂ ထိုကြောင့်တွဲလွဲနေသောလက်တို့နှင့်အားမရှိသော
၁၃ ခူးတို့ကိုခိုင်ခံ့စေကြလေ့။ ခြေဆွံ့သောသူတို့သည်အ
ဆစ်မပြတ်သည်သာမက။ ချစ်သာရစေခြင်းငှါသင်
တို့သွားဖို့ရာမြောင့်သောလမ်းတို့ကိုပြင်ဆင်ကြလေ့။

၁၄ ၊လူအပေါင်းတို့နှင့်အသင့်အတင့်နေ၍ညှိမသက်ခြင်း
ကိုရသန့်ရှင်းခြင်းပါရမီကိုရင်မှီအောင်လိုက်ကြလေ့။
သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီမရှိလျှင်အဘယ်သူမျှထာဝရဘုရား
၁၅ ကိုမဖူးမမြင်ရ။ သင်တို့တွင်တစုံတယောက်မျှဘုရားသ
ခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုမရဘဲမနေစေခြင်းငှါရင်ခါးစွာ
သောပင်မြစ်ပေါက်၍သင်တို့နှောင့်ရှက်သဖြင့်လူအများ
၁၆ တို့သည်အပြစ်နှင့်မညစ်ညူးစေခြင်းငှါရင်။ မတရား
သောမေရန်နှိမ့်သောသူမရှိစေခြင်းငှါရင်တနပ်စာအ
ဖိုးနှင့်သားဦးအရာကိုရောင်းသောသောကဲ့သို့ဘုရား
တရားကိုမရိုမသေပြုသောသူမရှိစေခြင်းငှါရင်သတိနှင့်
၁၇ ကြည့်ရှုကြလေ့။ သင်တို့သိသည်အတိုင်းသောသည်
နောက်မှကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုအမွေခံခြင်းငှါအလို
ရှိသောအခါညှင်းပယ်ခြင်းကိုခံရ၏။ မျက်ရည်ကျ၍
ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုအမွေခံရှာသော်လည်းမိမိအဖေ၏
ဝိတ်ပြောင်းလဲခြင်းအခွင့်ကိုမတွေ့မရ။

၁၈ ထိုမှတပါး။ သင်တို့သည်လက်နှင့်တွေ့နိုင်သော
ဘောင်သို့ရင်လောင်သောမီးသို့ရင်မည်းသောတိမ်တိုက်။
၁၉ မှောင်မိုက်။ ချမ်းသက်မဲ့တိုင်းသို့ရင်။ တံခိုးမှုတ်ခြင်းအ
သံသို့ရင်နှုတ်ကပတ်တော်အသံသို့ရင်ရောက်ကြသည်
မဟုတ်။ ထိုအသံတော်ကိုကြားသောသူတို့သည်ထပ်၍
၂၀ မိန့်တော်မမူမည်အကြောင်းတောင်းပန်ကြ၏။ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ တိရိစ္ဆာန်သော်လည်းထိုတောင်
ကိုထိမိလျှင်ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်၍သေစေဟုပညတ်တော်
၂၁ မူသံကိုသူတို့သည်နားမခံနိုင်ကြ။ ထိုသို့ထင်ရှားသော
အရာသည်အတ္တန်ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်၍မောဂြော
ဏငါသည်ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသည်ဟုဆို၏။

၂၂ ၊ သင်တို့သည်ဖိအုန်ဘောင်သို့ရင်အသက်ရှင်တော်မူ
သောဘုရားသခင်၏မြို့တော်တည်းဟူသောကောင်း
ကင်ယေရုရှလင်မြို့သို့ရင်အတိုင်းမသိများစွာသော
၂၃ ကောင်းကင်တမန်တို့၏စည်းဝေးခြင်းသို့ရင်။ ကောင်း
ကင်စာရင်း၌ဝင်သောသားဦးတို့၏အသင်းတော်သို့
ရင်ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကိုတရားစီရင်တော်မူသော
ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ရင်ရံလင်ခြင်းသို့ရောက်သော
၂၄ သူတော်ကောင်းတို့၏စိတ်ဝိညာဉ်တို့ထံသို့ရင်။ ပဋိညာဉ်
တရားသစ်၏အာမခံတည်းဟူသောယေရှုထံတော်သို့
ရင်အာဗေလ၏အသွေးပြောဆိုသောအရာထက်သာ၍
မြတ်သောအရာကိုပြောဆိုသောဖျန်းဆွတ်ခြင်း၏အ
သွေးထံသို့ရင်ရောက်ကြ၏။

၂၅ သင်တို့သည်မိန့်တော်မူသောသူ၏စကားတော်ကို
မညှင်းမပယ်မည်အကြောင်း။ သတိပြုကြလေ့။ မြေကြီး
ပေါ်မှာဗျာဒိတ်တော်ကိုဆင့်ဆိုသောသူ၏စကားကိုညှင်း
ပယ်သောသူတို့သည်အပြစ်မလွတ်ရသည်မှန်လျှင်ထိုမျှ
မက။ ကောင်းကင်ဘုံကမိန့်တော်မူသောသူ၏စကားကို
ငါတို့သည်နားမထောင်ဘဲနေလျှင်သာ၍ကြီးစွာသောအ
၂၆ ပြစ်နှင့်အဘယ်သို့ကင်းလွတ်နိုင်မည်နည်း။ အထက်က
ဗျာဒိတ်တော်အသံသည်မြေကြီးကိုလှုပ်သည်ဖြစ်၍ယခု
တဖန်ငါသည်မြေကြီးနှင့်ကောင်းကင်ကိုလှုပ်ဦးမည်
၂၇ ဟုဂတိတော်ရှိ၏။ တဖန်ဟူသောစကား၏အဓိပ္ပာယ်
ကား။ မလှုပ်သောအရာတို့ကိုတည်စေခြင်းငှါလှုပ်သော
အရာတို့ကိုလောက်အရာကဲ့သို့ပယ်ဖျက်ထိမ့်မည်ဟု
၂၈ ဆိုလိုသတည်း။ ထိုကြောင့်ငါတို့သည်မလှုပ်နိုင်သော
နိုင်ငံကိုရသည်ဖြစ်၍ခန့်ညားကြောက်ရွံ့သောသဘော
နှင့်ဘုရားသခင်ကိုလျှောက်ပတ်စွာဝတ်ပြုနိုင်မည်အ
၂၉ ကြောင်း။ ကျေးဇူးတော်ကိုစွဲလမ်းကြကုန်အံ့။ ငါတို့
ဘုရားသခင်သည်လောင်သောမီးဖြစ်တော်မူ၏။

၃၀ ညီအစ်ကိုချင်းချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌တည်ကြလေ့။

၁ ညွှန်သည်ဝတ်ပြုခြင်းအမှုကိုမမေ့မလျော့ကြနှင့်။ အချို့
သောသူတို့သည်ညွှန်သည်ဝတ်ကိုပြုသည်တွင်ကောင်း
၂ ကင်တမန်တို့ကိုအမှတ်တမဲ့ညွှန်ခံကြပြီ။ အကျည်းခံ
ရသောသူတို့နှင့်အတူကိုယ်ခံရသကဲ့သို့မှတ်၍သူတို့ကို
အောင်းမေ့ကြလေ့။ သင်တို့သည်ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်မကင်း
မလွတ်သောသူဖြစ်၍ညည်းဆဲခံရသောသူတို့ကိုအောင်း
၃ မေ့ကြလေ့။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌မင်္ဂလာဆောင်ခြင်း
အမှုနှင့်သစ္စာသံဝါသပြုခြင်းအမှုသည်အသရေရှိစေ

လော့။မတရားသောမေရန်ကိုပြုသောသူနှင့်သမယားကို
 ၁ ဖြစ်မှားသောသူကိုတရားသုံးခပ်စစ်ကြောစီရင်တော်မူ
 ဟိန်မည်။။သင်တို့၏ကျင့်ကြံမှုခြင်းသည်ငွေကိုတပ်
 မက်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်၍ကိုယ်၌ရှိသောဥစ္စာနှင့်ရောင့်
 ရဲခြင်းရှိကြလော့။အကြောင်းမူကား။ငါသည်သင့်ကို
 ၆ မစွန့်။သင့်ကိုအလျှင်းပြစ်၍မထားဟုဂတိတော်ရှိ၏။
 ၇ ၊ထိုကြောင့်ထာဝရတရားသည်ကိုယ်စေတော်မူသည့်ဖြစ်
 ၈ ၍လူသည်ငါ၌ပြုနိုင်သမျှကိုငါမကြောက်ဟုငါတို့သည်
 ၉ ရဲရင့်သောစိတ်နှင့်ပြောဆိုရသောအခွင့်ရှိကြ၏။
 ၁၀ တရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုသင်တို့
 အားဟောပြော၍သင်တို့ကိုအုပ်သောသူတို့ကိုအောင်း
 မေ့ကြလော့။သူတို့သည်အဘယ်သို့ကျင့်ကြံပြုမူ၍ရတော့
 သည်ကိုစေ့စေ့ဆင်ချင်လျက်သူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို
 ၁၁ မှီအောင်လိုက်ကြလော့။။ယေရှုခရစ်သည်မနေ့။ယနေ့။
 ၁၂ နောင်ကာလအစည်အမြဲမပြောင်းမလဲနေတော်မူ၏။
 ၁၃ ၊အထူးထူးအပြားပြားသောအယူဝါဒသစ်ကိုလိုက်၍
 မဖောက်ပြန်ကြနှင့်။အစာများအားဖြင့်စိတ်ခိုင်ခံ့ခြံမြံ
 ခြင်းမရှိဘဲကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ခိုင်ခံ့ခြံမြံလျှင်အကျိုး
 ၁၄ ရှိ၏။အစာများကိုအမှုထားသောသူတို့သည်အကျိုးကို
 ၁၅ ရကြပြီမဟုတ်။။တံတော်၌ဝတ်ပြုသောသူတို့စားရသော
 ၁၆ အခွင့်မရှိသောယာဇ်ပလ္လင်သည်ငါတို့၌ရှိ၏။။အကြောင်း
 မူကား။ယာဇ်ပရောဟိတ်မင်းသည်အပြစ်ဖြေသောယာဇ်
 ကောင်၏အသွေးကိုသန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့သွင်းပြီးမှ
 ၁၇ ယာဇ်အသေကောင်တို့ကိုတပ်ပြင်၌ပေး၏။။ထိုသို့နှင့်
 ၁၈ အညီယေရှုသည်မိမိအသွေးအားဖြင့်လူများကိုစင်ကြယ်
 ၁၉ စေခြင်းငှါမြို့တံခါးပြင်၌အသေခံတော်မူ၏။။သို့ဖြစ်၍ငါ
 ၂၀ တို့သည်ထိုသခင်နှင့်အတူကွဲရဲခြင်းကိုခံ၍တပ်ပြင်။အ
 ၂၁ ထံတော်သို့ထွက်သွားကြကုန်အံ့။။အကြောင်းမူကား။
 ၂၂ ငါတို့သည်ဤဘဝ၌အမြဲတည်သောမြို့မရှိ။နောက်ဖြစ်လ
 ၂၃ တံသောမြို့ကိုရှာကြ၏။။ထိုကြောင့်ငါတို့သည်တရား
 သခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုဝန်ခံလျက်နှုတ်ခမ်းအသီးတည်း
 ၂၄ ဟူသောချီးမွမ်းခြင်းယာဇ်ကိုသခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်
 ၂၅ တရားသခင်ရှေ့တော်၌အစည်ပူဇော်ကြကုန်အံ့။။ကျေး
 ဇူးပြုခြင်း။ဥစ္စာဝေမျှခြင်းအမှုတို့ကိုမမေ့မလျော့ကြနှင့်။

ထိုသို့သောယာဇ်ကိုတရားသခင်သည်အားရနှစ်သက်
 တော်မူ၏။
 ၁၆ သင်တို့ကိုအုပ်သောသူတို့၏စကားကိုနားထောင်၍
 နှိမ့်ချလျက်နေကြလော့။သူတို့သည်ကိုယ်တိုင်စစ်ကြော
 ခြင်းကိုခံရသောသူကဲ့သို့သင်တို့စိတ်ပိညည်၏အကျိုး
 အလိုငှါစောင့်နေကြ၏။။သင်တို့အကျိုးကိုမဖြစ်စေတတ်
 သောဝန်ခံခြင်းမရှိ။ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၍သူတို့သည်
 ၁၇ စစ်ကြောခြင်းကိုခံရမည်အကြောင်း။သတိပြုလျက်နေ
 ၁၈ ကြလော့။။ငါတို့အဖို့ဆုတောင်းကြလော့။။ငါတို့သည်
 ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်ကြည်လင်လျက်အရာရာတို့
 ၁၉ ၌ကောင်းမွန်စွာကျင့်နေခြင်းငှါအလိုရှိသောသူဖြစ်
 ၂၀ သည်ဟုစိတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိကြ၏။။ငါသည်သင်တို့ရှိရာ
 သို့အလျင်အမြန်ပြန်ရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါငါတို့အဖို့
 ဆုတောင်းမည်အကြောင်း။။ငါသည်သာ၍နှိုးဆော်
 တောင်းပန်၏။
 ၂၁ ထာဝရပုဒ်ညည်တရား၏အသွေအားဖြင့်သိုးများ
 ကိုထိန်းသောသိုးထိန်းကြီးဖြစ်သောငါတို့သခင်ယေရှု
 ကိုသေခြင်းမှနှုတ်ဆောင်တော်မူသောညီမသက်ခြင်း၏
 ၂၂ အရှင်။တရားသခင်သည်။မိမိနှစ်သက်တော်မူသောအမှု
 အရာကိုယေရှုခရစ်အားဖြင့်သင်တို့၌ပြုတော်မူ၍သင်
 ၂၃ တို့သည်အလိုတော်သို့လိုက်မည်အကြောင်း။ကောင်း
 သောအကျင့်အမျိုးမျိုး၌သင်တို့ကိုပြုပြင်တော်မူပါစေ
 သော။ထိုသခင်ယေရှုခရစ်သည်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
 ၂၄ ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။အာမင်။
 ၂၅ ညီအစ်ကိုတို့။ငါသည်အကျည်းအားဖြင့်ရေးထား
 ၍ကြားလိုက်သောဤဆုမွန်ခြင်းသြဝါဒစကားကိုသည်း
 ခံမည်အကြောင်း။ငါသည်သင်တို့ကိုနှိုးဆော်တောင်း
 ၂၆ ပန်၏။။ငါတို့ညီတိမောသေကိုအချားသို့ထွတ်လိုက်သည့်
 အရာကိုသိမှတ်ကြလော့။။သူသည်မကြာမမြင့်မှီရောက်
 ၂၇ လျှင်ငါသည်သူနှင့်အတူလာ၍သင်တို့ကိုတွေ့မြင်လိမ့်
 မည်။။သင်တို့ကိုအုပ်သောသူအပေါင်းတို့ကိုငင်သန့်ရှင်း
 ၂၈ သူအပေါင်းတို့ကိုငင်နှုတ်ဆက်ကြလော့။။ဇုတထိပြည့်
 ၂၉ သူပြည့်သားတို့သည်သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။။သင်
 တို့အပေါင်း၌ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။အာမင်။

။ရှင်ပေါလုစီရင်ရေးထားသောဟေဗြဲသြဝါဒစာပြီး၏။

၁ ဘုရားသခင်နှင့်အရှင်ယောရှုရင်၏ကွန်ဝါယာကုပ်
သည် အရပ်ရပ်တို့၌ ကွဲပြားသော တဆယ်နှစ်ပါးသော
၂ အမျိုးတို့ကိုမေတ္တာနှင့်ကြားလိုက်ပါ၏။ ညီအစ်ကို
၃ တို့၊ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကိုစင်ကြောစုံစမ်းခြင်းအရာ
သည်သည်းခံခြင်းကိုပွားစေတတ်သည်ဟုထိမှတ်လျက်
အထူးထူးအပြားပြားစုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့်တွေ့
ကြုံသော အခါဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်းသက်သက်
၄ ဖြစ်သည်ဟုမှတ်ကြလေ့။ သင်တို့သည်အလျှင်းမချိုတွဲ
ဘဲစေ့စပ်စုံလင်မည်အကြောင်း။ သည်းခံခြင်းမိတ်သည်
အကုန်အစင်ပြုပြင်ပါစေ။

၅ သင်တို့တွင်တစ်စုံတယောက်သောသူသည်ပညာကို
လိုလျှင်ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်ခြင်းကိုပြုတော်မမူဘဲခပ်သိမ်း
သောသူတို့အားစေတနာမိတ်နှင့်ပေးသနားတော်မူသော
ဘုရားသခင်ကိုတောင်းစေ။ တောင်းလျှင်ရလိမ့်မည်။

၆ သို့ရာတွင်တွေးတောခြင်းမရှိဘဲယုံကြည်သောမိတ်နှင့်
တောင်းရမည်။ တွေးတောခြင်းရှိသောသူသည်ကားလေ
၇ ခတ်၍ ထွပ်ရှားတတ်သောလှိုင်းတံပိုးနှင့်တူ၏။ ထိုသို့
၈ သောသူသည်မိတ်နှစ်ခွဲရှိသောသူ။ ပြုလေသမျှတို့၌မတည်
ကြည်သောသူဖြစ်၍ ယာဝရဘုရား၏လက်တော်မှတစ်
တစ်ကိုရမည်ဟုမထင်မမှတ်စေနှင့်။

၉ အောက်လျှိုးနှိမ့်ချသောညီအစ်ကိုသည်မိမိချိုးမြှောက်
၁၀ ခြင်းအရာ၌ဝါကြွားဝမ်းမြောက်စေ။ ငွေရတတ်သော
ညီအစ်ကိုသည်မိမိနှိမ့်ချဆင်းရဲခြင်းအရာ၌ဝါကြွားဝမ်း
မြောက်စေ။ အကြောင်းမူကား။ သူသည်ပျက်ပွင့်ကဲ့သို့
၁၁ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ နေသည်ပူသောအရှိန်
နှင့်ထွက်သောအခါမျက်ပင်သည်ခွေချောက်ခြင်းသို့
ရောက်၍အပွင့်လည်းကြွေတတ်၏။ တင့်တယ်သောအ
သွေးအဆင်းလည်းပျောက်ပျက်တတ်၏။ ထိုနည်းတူ။
ငွေရတတ်သောသူသည်မိမိအမှုအရာတို့၌အိုးခွပ်ပျောက်
ပျက်ခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။

၁၂ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကိုသည်းခံသောသူသည်မင်္ဂ
လာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား။ စင်ကြောစုံစမ်းခြင်းကိုခံပြီး
မှသခင်ဘုရားကိုချစ်သောသူတို့အားဂုဏ်ထူးတော်မူ

၁၃ သောအသက်သရဖူကိုရလိမ့်မည်။ အပြစ်သွေးဆောင်
ခြင်းကိုခံရသောသူမည်သည်ကားဘုရားသခင်သည်
၁၄ ကိုသွေးဆောင်တော်မူသည့်ဟုမပြောစေနှင့်။ မကောင်း
သောအရာသည်ဘုရားသခင်ကိုမသွေးဆောင်နိုင်ရာ။
ကိုယ်တော်သည်လည်းအဘယ်သူကိုမျှအပြစ်သို့သွေး

၁၅ ဆောင်တော်မမူ။ မိမိတပ်မက်သောမိတ်ဆွဲငင်ဖျား
ယောင်းခြင်းကိုခံသောသူမည်သည်ကားအပြစ်သွေး
၁၆ ဆောင်ခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။ တပ်မက်သောမိတ်
သည်ပဋိသန္ဓေယူ၍ရစေရက်ကိုဖွားတတ်၏။ ရစေရက်

၁၇ သည်လည်းပြည့်စုံလျှင်သေခြင်းကိုဖွားတတ်၏။ ငါချစ်
၁၈ သောညီအစ်ကိုတို့။ အလွဲမယူကြနှင့်။ ကောင်းမြတ်စုံ
လင်သောဆုကျေးဇူးရှိသမျှတို့သည်အလင်းတို့၏အဖေထံ
တော်ကသက်ရောက်သည်ဖြစ်၍အထက်အရပ်မှလာ

၁၉ ကြ၏။ ထိုအဖေသည်ရွှေလျှောက်ခမ်းယမ်းခြင်းမရှိ။ ပြောင်း
၂၀ လဲခြင်းအချိန်နှင့်ကင်းလွတ်တော်မူ၏။ နိဗ္ဗိတ္တသိက္ခဝါ
တို့တွင်ငါတို့သည်အဦးဆုံးသောအဆုံးကဲ့သို့ဖြစ်စေ
ခြင်းငှါသမ္မာတရားစကားအားဖြင့်မိမိအလိုတော်အ

တိုင်းငါတို့ကိုဖြစ်ဖွားစေတော်မူ၏။
၂၁ သို့ဖြစ်၍ငါချစ်သောညီအစ်ကိုတို့။ ခပ်သိမ်းသော
သူတို့သည်နားကြားခြင်းငှါလျင်မြန်ကြစေ။ စကားပြော

၂၂ ခြင်းငှါငင်အမျက်ထွက်ခြင်းငှါငင်နှေးကြစေ။ လူ၏
ဒေါသအမျက်သည်ဘုရားသခင်၏မြှောင့်မတ်ခြင်း
၂၃ တရားကိုမပြုစေတတ်။ ထိုကြောင့်ခပ်သိမ်းသောညစ်

ညူးခြင်း။ မနာလိုသောမိတ်လွန်ကျူးခြင်းကိုပယ်ရှား
၂၄ ၍သင်တို့မိတ်မိညည်ကိုကယ်တင်နိုင်သော။ အထဲ၌
စိုက်ပျိုးသောနှုတ်ကပတ်တရားကိုနှိုးညှိသိမ်မွေ့သော
၂၅ မိတ်နှင့်ခံယူကြလေ့။ ကိုယ်ကိုကိုယ်ထွဋ်ဖျား၍နှုတ်

ကပတ်တရားကိုနာရုံမျှသာပြုသောသူမဟုတ်။ တရား
ကိုကျင့်သောသူဖြစ်ကြလေ့။ တရားကိုမကျင့်ဘဲနာရုံ
မျှသာပြုသောသူမည်သည်ကားမှန်၌မိမိကတိမျက်နှာ
၂၆ ကိုကြည့်သောသူနှင့်တူ၏။ အကြောင်းမူကားကိုယ်ကို
ကိုယ်ကြည့်ပြီးမှအချားသို့သွား၍မိမိအဆင်းသဏ္ဌာန်
၂၇ ကိုချက်ချင်းမေ့လျော့တတ်၏။ လွှတ်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်၍

ရဲလင်သောတရား၌စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍တည်ကြည်သောသူ
မူကားတရားနာ၍မေ့လျော့သောသူမဟုတ်။ အကျင့်
ကျင့်သောသူဖြစ်သဖြင့်မိမိကျင့်သောအကျင့်၌မင်္ဂလာ
ရှိသောသူဖြစ်၏။

၂၆ သင်တို့တွင်အကြင်သူသည်သိလသောက်တည်ဟန်
ပြသော်လည်းမိမိနှုတ်ကိုမချုပ်တည်း။ မိမိနှုတ်လုံးကို
လှည့်ဖျား၏။ ထိုသူ၏သိလသည်အချည်းနှီးသက်သက်
၂၇ ဖြစ်၏။ ခမည်းတော်ဘုရားသခင်ရှေ့စင်ကြယ်သန့်
ရှင်းသောသိလဟူမူကား။ မိဘမရှိသောသူငယ်တို့နှင့်
မုတ်ဆိုးမတို့သည်ဆင်းရဲခံရသောအခါသူတို့ကိုကြည့်
ရှုပြုရခြင်း။ ကိုယ်တိုင်လည်းလောကီအညစ်အကြေးနှင့်
ကင်းစင်အံ့သောဌာစောင့်ရှောက်ခြင်းပေတည်း။

၁ ငြိမ်အပ်ကိုတို့။ဘုန်းကြီးတော်မူသောငါတို့သ
ခင်ယေရှုခရစ်ကိုယုံကြည်ခြင်းအမှုမှာလူမျက်နှာကို
၂ ထောက်ခြင်းမရှိကြနှင့်။။ရွှေလက်စွပ်နှင့်တင့်တယ်
သောအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်သောသူ။ညှစ်သောအဝတ်ကို
ဝတ်၍ဆင်းရဲသောသူနှင့်ဦးသည်သင်တို့၏တရားဇာရပ်
ထဲသို့ဝင်သောအခါ၊တင့်တယ်သောအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်
သောသူကိုကြည့်၍ကောင်းမွန်သောဤအရပ်မှာထိုင်ပါ
ဟူ၍ဂုဏ်ဆင်းရဲသောသူကိုဟိုမှာနေလော့။ဆိုမဟုတ်။ဤ
အရပ်မှာမြေတင်ချဲ့အောက်၌ထိုင်လော့ဟူ၍ဂုဏ်သင်
၃ တို့သည်ပြောဆိုလျှင်၊တဖက်၌ပဲကွက်သောမိတ်ရှိ၍
မကောင်းသောအကြံအစည်နှင့်စီရင်သောသူဖြစ်ကြ
၄ သည်မဟုတ်လော။။ငါချစ်သောညီအစ်ကိုတို့။နားထောင်
ကြလော့။လောကတွင်ဆင်းရဲသောသူတို့သည်ယုံကြည်
ခြင်းရတနာကိုရတတ်စေခြင်းငှါဂုဏ်ဘုရားသခင်ကို
ချစ်သောသူတို့အားပေးမည်ဟုဝန်ခံတော်မူသောနိုင်
ငံတော်၏အမွေခံဖြစ်စေခြင်းငှါဂုဏ်ထိုသူတို့ကိုရွေး
၅ ကောက်တော်မူသည်မဟုတ်လော။။သင်တို့သည်ဆင်း
ရဲသောသူကိုမကဲ့မဲ့မြင်ပြုကြသည်တကား။ငွေရတတ်
သောသူတို့သည်သင်တို့ကိုညည်းဆဲနှိပ်စက်ကြသည်
မဟုတ်လော။တရားပတ္ထင်ရှေ့သို့ဆွဲငင်ကြသည်မဟုတ်
၆ လော။။သင်တို့ကိုသမုတ်သောနာမတော်မြတ်ကိုသူတို့
သည်ကဲ့ရဲ့ကြသည်မဟုတ်လော။

၈ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကိုကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့
ဟုကျမ်းစာ၌ပါသောအစွဲပညတ်တော်ကိုသင်တို့သည်
စောင့်ရှောက်လျှင်ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်ရာသို့
၉ ရောက်ကြ၏။ သို့မဟုတ်။ လူမျက်နှာကိုထောက်လျှင်

ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ တရားကိုလွန် ကျူး
သောသူဟုပညတ်တော်အားဖြင့် ထင်ရှားစွာဖြစ်ကြ၏။

၁၀ | အဘယ်သူနည်းဟူမူကား။ ပညတ်တရားအလုံးစုံကို
စောင့်ရှောက်သည်တွင်တစုံတခု၌မှားမိလျှင်ပညတ်တ
၁၁ ရားအလုံးစုံကိုလွှန်ကျူးသောအပြစ်ရှိ၏။ သုမယားကို
မပြစ်မှားနှင့်ဟုပညတ်တော်မူသောသူကလူအသက်ကို
မသတ်နှင့်ဟုပညတ်တော်မူသေး၏။ သို့ဖြစ်၍သင်သည်
သုမယားကိုမပြစ်မှားဘဲနေသော်လည်းလူအသက်ကို
သတ်လျှင်ပညတ်တရားကိုလွှန်ကျူးသောသူဖြစ်၏။

၁၂ ၊ ဣတ်ခြင်းတရားအတိုင်းစီရင်ခြင်းကိုခံရလေတုံသော
သူကဲ့သို့စကားပြောခြင်း။ အမှုပြုခြင်းကိုစီရင်ကြလော့။

၁၃ ၊ ကရုဏာမရှိသောသူသည် ကရုဏာကို မရဘဲ တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ကရုဏာသည် တရားစီရင်ခြင်းကို အောင်၍ ဝါကြွားတတ်၏။

၁၇ ညီအစ်ကိုတို့။တစုံတယောက်သောသူကငါသည်
ယုံကြည်ခြင်းရှိ၏ဟုပြောလျက်အကျင့်ကိုမကျင့်ဘဲ
လျှင်အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ထိုယုံကြည်ခြင်းသည်
၁၈ ထိုသူကိုကယ်တင်နိုင်သလော။ညီအစ်ကိုနှစ်မတို့
သည်အဝတ်အချည်းစည်းရှိ၍နေ့တိုင်းစားရသောအ
၁၉ စာမရှိသောအခါ၊သင်တို့တွင်တစုံတယောက်သောသူ
ကညီဝတ်စွာသွားကြလေ့။နွေးကြလေ့။ဝကြလေ့
ဟုပြောလျက်သူတို့ကိုယ်နှင့်တော်လျော်သောအသုံး
အဆောင်ကိုမပေးဘဲနေလျှင်အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။

၁၂ ၊ ထိုနည်းတူ။ အကျင့်ရှင်ကင်းသောယုံကြည်ခြင်းသည်
၁၃ တပါးတည်းရှိသောကြောင့်အသေဖြစ်၏။ ၊ တနည်းကား။
သင်သည်ယုံကြည်ခြင်းရှိ၏။ ငါသည် အကျင့်ရှိ၏။ သို့
ဖြစ်၍သင် သည်အကျင့်မရှိဘဲသင်၏ယုံကြည်ခြင်းကို
ပြုလော့။ ငါမူကားအကျင့်အားဖြင့်ငါ၏ယုံကြည်ခြင်းကို
၁၄ ပြမည်ဟုပြောစရာရှိ၏။ ၊ ဘုရားသခင်တဆူတည်းရှိ
သည်ဟုသင်သည်ယုံ၏။ ကောင်းပေ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည်
ယုံ၍ကြောက်ရွံ့တုန့်ထွပ်ကြ၏။

၂၀ ထျာ်ပေါ်သောလူ။ အကျင့်နှင့်ကင်းသောယုံကြည်
၂၁ ခြင်းသည်အသေဖြစ်သည်ကိုသိချင်သလော။ ငါတို့အ
ဖအာဗြဟံသည်မိမိသားဇူဇာတ်ကိုယဇ်ပဏ္ဍိတပေါ်မှာ
တင်လှူပူဇော်သောအခါအကျင့်အားဖြင့်ဖြောင့်မတ်ရာ
၂၂ သို့ရောက်သည်မဟုတ်လော။ ယုံကြည်ခြင်းသည်အ
ကျင့်နှင့်အတူပြုပြင်၍အကျင့်အားဖြင့်စုံလင်သည်ကိုသိ
၂၃ မြင်ရ၏။ အာဗြဟံသည်ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်သည်
ဖြစ်၍သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကိုးဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့မှတ်

တော်မူ၏ဟူသောကျမ်းစကားပြည့်စုံလေ၏။ အာ ဗြဟ္မာ
 သည်လည်းဘုရားသခင်၏အဆွေဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို
 ၂၄ ခံရ၏။ လူသည်ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သာဖြောင့်မတ်
 ရာသို့ရောက်သည်မဟုတ်။ အကျင့်အားဖြင့်ရောက်သည်
 ၂၅ ကိုသင်တို့သိမြင်ရကြ၏။ ထိုနည်းတူ။ ပြည်တန်ဆာ
 ရာခပ်သည်တမန်တို့ကိုလက်ခံပြီးမှအချားသောလမ်း
 ဖြင့်လွှတ်လိုက်၍အကျင့်အားဖြင့်ဖြောင့်မတ်ရာသို့
 ၂၆ ရောက်သည်မဟုတ်လော။ ဝိညာဉ်နှင့်ကင်းသောကိုယ်
 သည်အသေဖြစ်သကဲ့သို့အကျင့်နှင့်ကင်းသောယုံကြည်
 ခြင်းသည်အသေဖြစ်၏။

၃ ငညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့သည်သာ၍ကြပ်တည်းသော
 စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကိုခံရမည်ဟုသင်တို့သိ၍အများ
 ၂ သောဆရာမဖြစ်ကြနှင့်။ ငါတို့ရှိသမျှသည်အများသော
 အားဖြင့်မှားတတ်ကြ၏။ စကားအားဖြင့်မှားခြင်းမရှိသော
 သူမည်သည့်ကားရုံပင်သောသူဖြစ်၏။ မိမိကိုယ်တကိုယ်
 ၃ လုံးကိုချုပ်တည်းနိုင်သောသူဖြစ်၏။ မြင်းကိုနိုင်ခြင်း
 ၄ ဌာပစ်ပစ်ကိုဖက်ခွဲတတ်၏။ သို့ပြု၍မြင်းကိုယ်တကိုယ်
 ၅ လုံးကိုလွှဲလွှဲတတ်၏။ ထိုမှတပါး။ အလွန်ကြီးသော
 သင်္ဘောသည်ပြင်းစွာသောလေဟုန်နှင့်လွင့်သွားသော်
 ၁၀ မဖြင့်လွှဲတတ်၏။ ထိုနည်းတူ။ လျှာသည်ငယ်သော
 အင်္ဂါဖြစ်သော်လည်းအလွန်ဝါကြွားတတ်၏။ အဘယ်
 ၁၁ မျှလောက်များစွာသောထင်းကိုအနည်းငယ်သောမီး
 ၁၂ သည်ညှိနိုင်သည်ကိုကြည့်ပါလော့။ လျှာသည်မီးဖြစ်
 ၏။ ဒုစရိုက်၏လောကဓာတ်လည်းဖြစ်၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ
 လျှာသည်ငါတို့၏အင်္ဂါတို့တွင်တည်၍တကိုယ်လုံးကို
 ၁၃ ညှစ်ညှစ်စေ၏။ ဇာတိစက်ကိုလည်းနှိတ်တတ်၏။ မိမိသည်
 ၁၄ လည်းငရဲမီးရှိခြင်းကိုခံလျက်ရှိ၏။ သားရဲမျိုး၊ ငှက်မျိုး။
 ၁၅ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်မျိုး။ ငါးမျိုးတို့ကိုလူမျိုးသည်
 ၁၆ အောင်တတ်သည်အတိုင်းအောင်ခဲ့ပြီ။ လျှာကိုကားအ
 ဘယ်လူမျှမအောင်နိုင်။ မဆုမ္မနိုင်သောအဆိုးအညစ်
 ၁၇ ဖြစ်၏။ သေစေတတ်သောအဆိတ်အတောက်နှင့်ပြည့်
 ၁၈ စုံ၏။ ငါတို့သည်လျှာဖြင့်ခမည်းတော်ဘုရားသခင်ကို
 ၁၉ ကောင်းကြီးပေးတတ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ပုံသဏ္ဌာန်
 ၂၀ တော်နှင့်အညီဖန်ဆင်းသောလူတို့ကိုလျှာဖြင့်ကျိန်ဆဲ
 ၂၁ တတ်ကြ၏။ နှုတ်တပါးတည်းအထဲကထောမနာချီးမွမ်း
 ၂၂ ခြင်းနှင့်ကျိန်ဆဲခြင်းထွက်တတ်ပါသည်တကား။ ငညီ
 ၂၃ အစ်ကိုတို့။ ထိုသို့မဖြစ်ကောင်းရာ။ စစ်ရေပေါက်တ

ပေါက်တည်းအထဲကချိုသောရေနှင့်ခါးသောရေထွက်
 ၁၂ တတ်သလော။ ငညီအစ်ကိုတို့။ တည်ပင်သည်သံလွင်
 သီးကိုသီးနိုင်သလော။ စပျစ်ပင်သည်တည်သီးကိုသီးနိုင်
 သလော။ ထိုအတူ။ ငန့်သောရေသည်ချိုသောရေကို
 ၁၃ မဖြစ်စေနိုင်။
 ၁၄ သင်တို့တွင်အတတ်အလိမ္မာနှင့်ပြည့်စုံသောပညာရှိ
 တစ်ယောက်ရှိလျှင်ထိုသူသည်ပညာ၏နူးညံ့သိမ်မွေ့
 ၁၅ ခြင်းနှင့်တကွကောင်းမြတ်သောကျင့်ကြံမှုခြင်းအား
 ၁၆ ဖြင့်မိမိအမှုတို့ကိုပြုပါစေ။ သို့မဟုတ်။ သင်တို့ငါတို့ထဲမှာ
 ၁၇ ခါးစွာသောဂုဏ်ပြင်းခြင်း။ ရန်တွေ့ခြင်းရှိလျှင်သမ္မာတ
 ၁၈ ရားကိုမူသာဖြင့်ဆန်၍မဝါကြွားကြနှင့်။ ထိုသို့သော
 ပညာသည်အထက်မှသက်ရောက်သောပညာမဟုတ်။
 ၁၉ မြေကြီးပညာ။ ပကတိပညာ။ နတ်ဆိုးပညာဖြစ်၏။ အ
 ကြောင်းမူကား။ ဂုဏ်ပြင်းခြင်း။ ရန်တွေ့ခြင်းရှိလျှင်မ
 ညှိမ်မဝပ်ရုန်းရင်းခပ်ခြင်း။ ဆိုးညစ်စွာပြုမှုခြင်းအမျိုးမျိုး
 ၂၀ ရှိတတ်၏။ အထက်မှသက်ရောက်သောပညာမူကားရှေ့
 ဦးစွာစင်ကြယ်၏။ ထိုမှတပါး။ အသင့်အတင့်နေတတ်
 ၏။ ဖြည်းဖြည်းသောသဘောရှိ၏။ သွေးဆောင်လွယ်၏။
 ၂၁ ကရုဏာနှင့်ငင်ကောင်းကျိုးနှင့်ငင်ပြည့်စုံ၏။ လျစ်လျူ
 ၂၂ သောမိတ်ရှိ၏။ လျှို့ဝှက်ခြင်းနှင့်ကင်းစင်၏။ အသင့်အ
 တင့်နေခြင်းငှါပြုရတတ်သောသူတို့သည်ဖြောင့်မတ်
 ခြင်းတရား၏မျိုးစေ့ကိုညစ်သက်စွာကြံတတ်ကြ၏။

၄ သင်တို့တွင်စစ်တိုက်ခြင်း။ ရန်တွေ့ခြင်းသည်အ
 ဘယ်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သနည်း။ သင်တို့အင်္ဂါများ
 ၁ ခွဲစစ်ပြိုင်သောကိလေသာကာမမိတ်ကြောင့်ဖြစ်သည်
 ၂ မဟုတ်လော။ သင်တို့သည်တပ်မက်၍မရကြ။ လူအ
 သက်ကိုသတ်၍ငင်အလွန်လိုချင်သောလောဘမိတ်ရှိ၍
 ၃ ငင်အလိုမပြည့်ရုံနှင့်ကြ။ ရန်တွေ့ခြင်း။ စစ်တိုက်ခြင်း
 ၄ ကိုလည်းပြု၍မရကြ။ အကြောင်းမူကား။ ဆုမတောင်း
 ၅ ဘဲနေကြ၏။ ဆုတောင်းလျှင်လည်းကာမဂုဏ်ခံစားစ
 ၆ ရာသို့ရှိစေခြင်းငှါအလွဲတောင်းသောကြောင့်မရကြ။ မ
 တရားသောမေရန်နှိမ့်သောယောက်ျားမိမိတို့။ လောကီ
 ၇ မိသာဟာယသည်ဘုရားသခင်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်
 သည့်ကိုမသိကြသလော။ ဤလောကနှင့်မိသာဟာယနှင့်လို
 ၈ သောသူသည်ဘုရားသခင်၏ရန်သူဖြစ်၏။ ကျင်စာချက်
 ၉ အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်သည်ဟူ၍ငင်ငါတို့နှစ်ဦး
 ၁၀ နေသောဝိညာဉ်တော်သည်ညူရစေချင်သောသဘောရှိ
 ၁၁ သည်ဟူ၍ငင်ထင်ကြသလော။ ထိုဝိညာဉ်တော်သည်

သာ၍များသောကျေးဇူးကိုပြုတော်မူ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျွန်စာလာသင့်ကား။ ထောင်ရွားစော်ကားသောသူတို့ ကိုဘုရားသခင်ဆီးတားတော်မူ၏။ မိတ်နှိမ့်ချသောသူ တို့အားကျေးဇူးပြုတော်မူ၏ဟုလာသတည်း။

၇ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏အလိုတော်သို့လိုက်ကြ
စေ့။မာရ်နတ်ကိုဆီးတားကြစေ့။သို့ပြုလျှင်သူသည်

သင်တို့ထံကပြေးသွားလိမ့်မည်။ ။ ဘုရားသခင်၌ချည်း
 ကပ်ကြလော့။ သို့ဖြုလျှင်သင်တို့၌ချည်းကပ်တော်မူလိမ့်
 မည်။ အပြစ်ရှိသောသူတို့။ သင်တို့လက်ကိုစင်ကြယ်စေ
 ကြလော့။ စိတ်နှစ်ခွဲရှိသောသူတို့။ သင်တို့စိတ်နှစ်လုံးကို
 သန့်ရှင်းစေကြလော့။ ။ ဆင်းရဲညိုညင်ခြင်း။ စိတ်မသာ

ညည်းတွားခြင်း။ ငိုကျွေးမြည်တမ်းခြင်းရှိကြလေသူ။ သင်
တို့ရယ်၊ ခြင်းကိုမိတ်မသာညည်းတွားခြင်းဖြစ်စေကြ
လေသူ။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုလည်းဝမ်းနည်းခြင်းဖြစ်စေကြ

လော့။ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ကိုယ်ကိုယ်နှိမ့်ချကြ
လော့။ သို့ပြုလျှင်သင်ဘိုးရီးမြှောက်တော်မူသိမ့်မည်။

၁၁ | ညီအစ်ကိုတို့။ အချင်းချင်းတယောက်ကိုတယောက်
ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုမပြုကြနှင့်။ ညီအစ်ကိုချင်းကဲ့ရဲ့၍သူနှစ်
ဦးအပြစ်ရှိသည်ဟုစီရင်သောသူသည်တရားကိုကဲ့ရဲ့၏။
တရား၌အပြစ်ရှိသည်ဟုစီရင်၏။ ထိုသို့ပြုလျှင်သင်
သည်တရားကိုကျင့်သောသူမဟုတ်။ တရားကိုစစ်ကြော

၁၂ စီရင်သောသူဖြစ်၏။ ပညတ်တရားကိုထားပိုင်သောသူ။ စစ်ကြောစီရင်ပိုင်သောသူတပါးတည်းရှိတော်မူ၏။ ထိုသူသည်ကယ်ဘင်ခြင်းငှါရင်ဖျက်ဆီးခြင်းငှါရင်တတ်နိုင်တော်မူ၏။ သူတပါးကိုစစ်ကြောစီရင်သောသင်သည်ကားအဘယ်သူနည်း။

ယနေ့နက်ဖန်ဤမည်သောမြို့သို့သွားကြကုန်အံ့။ ထို
မြို့၌တနှ်ပတ်လုံးနေ၍ကုန်သွယ်သဖြင့်အပြတ်ရေအောင်
ပြကြကုန်အံ့ဟုဆိုတတ်သောသူတို့။ နားထောင်ကြ

၁၇ လောက။ နက်ဖန်ခန့်၌ အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ကိုသင်တို့မသိကြ။ သင်တို့အသက်သည် အဘယ်သို့သော အရာဖြစ်သနည်း။ ခဏသင်ရှားပြီးမှကွယ်ပျောက်တတ်သော အနိုး

၁၅ အကြွေဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားသည် အလိုတော်ရှိ၍ ငါတို့
သည်သည်းအသက်ရှင်လျှင် ဤသို့ ပြုကြကုန်အံ့။ ထိုသို့
၁၆ ပြုကြကုန်အံ့ဟုသင်တို့ ဆိုသင့်ရာ ဖြစ်၏။ ယခုသင်တို့

သည်မိမိအထက်သွားခြင်း၌ဝါကြွားကြသေး၏။ ထိုသို့
သောဝါကြွားခြင်းရှိသမျှသည်မကောင်းမသင့်ဖြစ်၏။
၁၇ ၊ ထိုအကြောင့်ကောင်းသောအကျင့်ကိုထိသျှက်မကျင့်
ဘဲအသိသာသည့်အပြစ်ရှိ၏။

၁

အချင်းသံဌေးသူကြွယ်တို့။ ယခုလာကြ။ သင်တို့အ
ပေါ်၌ရောက်လတ်သောဆင်းရဲနုက္ခဝေဒနာကြောင့်ငို
ကျွေးအော်ဟစ်ကြ။ သင်တို့ဥစ္စာပစ္စည်းသည်ပျက်စ

၃ ထောက်ရှိ၏။အဝတ်ကိုလည်းပိုးကိုက်စားလေပြီ။။ ဤငွေ
လည်းအချေးတက်၍ပျက်ကုန်ပြီ။ ထိုအချေးသည်သင်
တို့တဖက်၌သက်သေဖြစ်၍မီးကဲ့သို့သင်တို့အသားကို
စားလိမ့်မည်။နောက်ဆုံးသောနေ့ရက်ကာလအဖို့တဏှာ

၄ ကိုဆည်းဖူးကြပြီတကား။ နားထောင်ကြ။ သင်တို့လုပ်
ကွက်၌ ဂိုဏ်းသောသူတို့ကို ထုညှိစား၍ အခမပေးဘဲနေ
သောကြောင့် ထိုအခသည် ကျွေးကျော်လေ၏။ ဂိုဏ်းသော
သူတို့၏ အော်ဟစ်ခြင်း အသံသည် လည်းကောင်း၊ ကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ နားတော်ထဲသို့ ဝင်လေပြီ။

၁။ သင်တို့သည်မြေကြီးပေါ်မှာကာမဂုဏ်ခံစား၍အထွန်
ပျော်မွေ့ကြပြီ။ သတ်ရသောနေ့၌ကဲ့သို့မိမိတို့ရှင်လုံးကို
၂။ မွေးမြူကြပြီ။ ဖြောင့်မတ်သောသူကိုအပြစ်စီရင်၍ကွပ်
မျက်ကြပြီ။ သူသည်လည်းသင်တို့ကိုမဆီးထား။

၇ ထိုကြောင့်ဦးအစ်ကိုတို့။သခင်ဘုရားကြွလာတော်
မူသည်တိုင်အောင်သည်းခံလျက်စောင့်နေကြလေ့။အ
ကယ်၍သတ်လုပ်သောသူသည်အရင်ဗိမ္ဗန်း။နောက်ဗိမ္ဗန်း
ကိုရသည်တိုင်အောင်အဖိုးထိုက်သောမြေအသီးကို

၈ သည်းခံလျက်စောင့်နေ၍မျှော်လင့်တတ်၏။ သင်တို့သည်
လည်းသည်းခံလျက်စောင့်နေကြလော့။ ကိုယ်စိတ်နှစ်လုံး
ကိုမြဲမြံစေကြလော့။ သခင်ဘုရားကြွလာတော်မူသော
၉ အခါ၌ပေးတော်မူမိလိမ့်။ သိအပ်ကိတိ။ စစ်ကြောစီရင်ခြင်း

၁၀ နှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း။ အချင်းချင်းညှင်းချံပြစ်
တင်ခြင်းကိုမပြုကြနှင့်။ တရားစီရင်ပိုင်သောသူသည်ထံ
ခါးနားမှာရှိတော်မူ၏။ ငည့်အပ်ကိုတို့။ ထာဝရထူးရား
၏နာမတော်ကိုအဓိပြု၍ ကောင်းကင်သောယုဝတေးတော်

တို့သည်ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ့ခြင်း။ သည်းခံခြင်း၏ပုံသက်
 ၁၁ သေကိုပြုကြပြီဟုမှတ်ကြလော့။ သည်းခံနိုင်သောသူ
 တို့သည်မင်္ဂလာရှိသောသူဟူ၍ငါတို့သည်ခေါ်ကြ၏။
 သောသမ္ဘာသက်သင်းခံကြောင်းထိုသင်္ဂြိုဟ်ကြောင်း

ဖြီ။ထာဝရဘုရားသည်မိမိအမှုကိုလက်စသတ်တော်မူရာမှာအလွန်သနားစုံမက်တော်မူကြောင်းကိုလည်းသိမြင်ရကြပြီ။

ချင်းတို့အဖို့ ဆုတောင်းကြလေ့။ သူတော်ကောင်းဆု
တောင်း၍ အာဂ်နိုကြီးသောပဌနာသင်္ဃာတန်ခိုးပါ၏။
၁၇ ၊ ဇေယျသသည် ငါတို့ကဲ့သို့လောကဓံတရား၌ ကျင်လည်
သောသူဖြစ်သော်လည်း မိမိ၏မဂ္ဂါမည်အကြောင်း အထူး
သဖြင့် ဆုတောင်းသောအခါ သုံးနှစ်နှင့်ချောက်လပတ်သုံး
၁၈ မြေပေါ်သို့ မိမိ၏မဂ္ဂါမည်အကြောင်း အထူး
အခါမိမိ၏မဂ္ဂါမည်အကြောင်း ကင်သည်မိမိ၏မဂ္ဂါမည်အကြောင်း
သည်လည်း မိမိ၏မဂ္ဂါမည်အကြောင်းကို သိလေ၏။
၁၉ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့တွင် တရံတယောက်သောသူ
သင်္ဃာတရားလမ်းမှလွဲသွား၍ သူတပါးသည်ထိုသူကို
၂၀ ပြန်စေလျှင်မူကား ၊ အပြင်ရှိသောသူကို မှားယွင်းသော
လမ်းမှပြန်စေသောသူသည် ဝိညာဉ်ကိုသေခြင်းမှကယ်
တင်၍ များစွာသောအပြစ်တို့ကိုပေးအပ်တတ်သည်ဟုထို
သူသည် သိမှတ်စေ။

“ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာပဌမစောင်။”

၄ တော်မူစေသတည်း။ ။ ထိုအမွေတော်သည်ကားနောက်
၅ ဆုံးသောကာလ၌ ထင်ရှားစေခြင်းငှါပြင်ဆင်သော
ကပ်တင်ခြင်းသို့ရောက်စေမည်အကြောင်း။ ယုံကြည်
ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်သည် စောင့်
ရှောက်တော်မူသော သင်တို့အဖို့ကောင်းကင်ဘုံ၌ သို
၆ ထားလျက်ရှိသော အမွေတည်း။ ။ အရည်ကြို၍စုံစမ်းခြင်း
၇ ကိုခံနိုင်သော်လည်းပျက်စီးတတ်သော ရွှေကိုစစ်ကြော
စုံစမ်းခြင်းထက် သင်တို့ယုံကြည်ခြင်းကိုစစ်ကြောစုံစမ်း
ခြင်းအရာသည်သာ၍ မြတ်သည်နှင့်ယေရှုခရစ်ပေါ်ထွန်း
တော်မူသော အခါအချိုးအမွှမ်း။ ဂုဏ်အသရေ။ ဘုန်းအာ
နုဘော်အလိုငှါဖြစ်မည်အကြောင်း။ အထူးထူးအပြား
ပြားသောစုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကိုခံရသော အကြောင်း
ရှိလျှင် သင်တို့သည် ယခုခဏခံရ၍ ဝမ်းနည်းသော်လည်း
အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးတော်ကိုထောက်၍ ရှင်
၈ လန်းသောမိတ်ရှိကြ၏။ ။ ထိုသခင်ကိုသင်တို့သည် မမြင်
ဘူးသော်လည်း ချစ်ကြ၏။ ယခုမှာလည်း မမြင်ဘဲလျက်
ယုံကြည်သော အားဖြင့် ဘုန်းအသရေနှင့်စပ်ဆိုင်သော။ ။

၇ ကြောက်ခြင်းမရှိနိုင်ရာဟုလောသတည်း။ သို့ဖြစ်၍ယုံကြည်ခြင်းရှိသောသင်တို့၌ကားဘုန်းအသရေရှိ၏။ နားမထောင်သောသူတို့၌ကားထိုက်ကိုတည်လုပ်သောသူများပယ်ထားသောကျောက်သင်္ဃာန်တဖန်ထိုက်

၈ ထောင့် အထွဋ်ဖျားသို့ရောက်ပြန်၏။ နားမထောင်ဘဲ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုထိမိ၍လဲသောသူတို့သည် ထိမိ၍လဲစရာကျောက်။ မှားယွင်းစရာကျောက်လည်း ဖြစ်၏။ ထိုအမှုနှင့်တွေ့စေခြင်းငှါ ထိုသူတို့ကိုခန့်ထားတော်မူသတည်း။

၉ သင်တို့မူကားမှောင်မိုက်ထဲမှအံ့ဖွယ်သောအလင်းတော်သို့ခေါ်သွင်းတော်မူသောသူ၏ရုဏ်ကျေးဇူးများကိုဖော်ပြစေခြင်းငှါရွေးချယ်တော်မူသော အမျိုးဖြစ်ကြ၏။ မင်းစည်းစိမ်ရှိသောယဇ်ပရောဟိတ်မျိုး။ သန့်ရှင်းသောလူမျိုး။ ပိုင်ထိုက်တော်မူသော အပေါင်းအသင်း

၁၀ ဖြစ်ကြ၏။ အထက်က အပေါင်းအသင်းမဟုတ်။ ယခုတွင် ဘုရားသခင်၏အပေါင်းအသင်း ဖြစ်ကြ၏။ ဇာရုဏာကျေးဇူးတော်ကိုအထက်ကမခံရသော်လည်းယခုတွင်ခံရကြ၏။

၁၁ ချစ်သူတို့၊ ဝိညာဉ်နှင့်စပ်ပြိုင်တတ်သောကိုယ်ကာယတပ်မက်ခြင်းတို့ကိုရှောင်မည်အကြောင်း။ ဧည့်သည်

၁၂ အာဂန္တုကဲ့သို့သောသင်တို့ကိုငါတောင်းပန်၏။ သာသနာပလူတို့သည်သင်တို့ကိုကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြသည်အမှုမှာ ဘုရားသခင်ကြည့်ရှုစိတ်ရင်တော်မူသောနေ့ရက်၌သင်တို့၏ကောင်းသောအကျင့်ကိုသူတို့သည်ထောက်ရှု၍ ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းမည်အကြောင်း။ သူတို့ရှေ့၌တင့်တယ်လျောက်ပတ်စွာကျင့်နေကြလော့။

၁၃ သခင်ဘုရား၏မျက်နှာတော်ကိုထောက်လျက်အထွဋ်အမြတ်တည်းဟူသောရှင်ဘုရင်ဖြစ်စေ။ လူဆိုးတို့ကိုဒဏ်စီရင်စေခြင်းငှါရင်လူကောင်းတို့ကိုချီးမွမ်းစေခြင်းငှါရင်။ ရှင်ဘုရင်ခန့်ထားသောဝန်မင်းဖြစ်စေ။ လူတို့တွင်စီရင်ခန့်ထားသမျှသောမင်း၏အုပ်စိုးခြင်းကို

၁၄ ဝန်ခံကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည်ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောအားဖြင့်လူမိုက်တို့၏မိုက်မဲသောစကားကိုချေစေခြင်းငှါဘုရားသခင်သည်ထိုသို့

၁၅ သောအလိုတော်ရှိ၏။ လူလွတ်မြတ်သော်လည်းလွတ်ခြင်းအကြောင်းဖြင့်မကောင်းသောအမှုတို့ကိုဖုံးအုပ်သောသူကဲ့သို့မကျင့်။ ဘုရားသခင်၏ကျွန်ကဲ့သို့ကျင့်

၁၆ နေကြလော့။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကိုမိသေကြလော့။

ညီအစ်ကိုများကိုချစ်ကြလော့။ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့ခြင်း။ ရှင်ဘုရင်ကိုမုသေခြင်းရှိကြလော့။

၁၇ အစေခံငယ်သားတို့။ အလွန်ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့်တကွကိုယ်သခင်တို့၏အုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်ခံကြလော့။ သခင်သည်စိတ်ကောင်း၍ဖြည်းညှင်းသောသဘောရှိသည်ဖြစ်စေ။ ကြပ်တမ်းသောသဘောရှိသည်ဖြစ်စေ။ ဝန်ခံကြ

၁၈ လော့။ အကြောင်းမူကား။ ဘုရားသခင်၏မျက်နှာတော်ကိုထောက်၍မတရားသောညည်းဆဲခြင်းကိုနာကြင်စွာ

၁၉ ခံရလျှင်ကျေးဇူးရှိ၏။ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့်ဒဏ်ခံရသောအခါသည်းခံလျှင် အဘယ်မျိုးမွမ်းစရာရှိသနည်း။ ကောင်းမွန်စွာပြု၍ဆင်းရဲခံရသောအခါသည်းခံလျှင်

၂၀ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ကျေးဇူးရှိ၏။ အကြောင်းမူကား။ ထိုသို့အလိုငှါသင်တို့ကိုခေါ်တော်မူပြီ။ ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက်ခံတော်မူသည်ဖြစ်၍ခြေတော်ရာကိုရှောက်

၂၁ လိုက်စေခြင်းငှါပုံသက်သေကိုထားတော်မူပြီ။ ထိုသခင်သည်ခုစရိုက်ကိုမပြု။ နှုတ်တော်၌လည်းမသာမတ

၂၂ မတွေ့။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရသောအခါပြန်၍မကဲ့ရဲ့။ အသေခံရသောအခါမျိုးချောက်ခြင်းကိုမပြု။ တရားသဖြင့်စိ

၂၃ ရင်တော်မူသောသူ၌ကိုယ်ကိုယ်အပ်နှံတော်မူ၏။ ငါတို့သည်အပြစ်နှင့်ဆိုင်သောအရာ၌အသေဖြစ်၍ပြောင့်မတ်ခြင်းအရာ၌အသက်ရှင်စေမည်အကြောင်း။ ငါတို့အပြစ်များကိုကိုယ်တော်တိုင်သစ်တိုင်မှာခံတော်မူပြီ။ ဒဏ်ချက်တော်များအားဖြင့်သင်တို့သည်အနာပျောက်

၂၄ လျက်ရှိကြ၏။ သင်တို့သည်အထက်ကလပ်လွဲ၍ပျောက်သောသိုးကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ယခုမူကားသိုးထိန်းတည်းဟူသောဝိညာဉ်တို့ကိုအုပ်စိုးကြည့်ရှုတော်မူသောအရှင်ထံသို့ပြန်ရောက်ကြပြီ။

၂၅ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသည်နည်းတူ။ မိမိတို့ကိုယ်ခင်ပွန်း၏

၂၆ အုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်ခံကြလော့။ သို့ပြု၍နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုနားမထောင်သောယောက်ျားအချို့ရှိလျှင်ထိုသူတို့သည်တရားမနာသော်လည်းသင်တို့၏ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့်စပ်ကြယ်သောအကျင့်တို့ကိုထောက်ရှု၍မိမိမယား၏အကျင့်အားဖြင့်သွေးဆောင်လျက်အတူပါမည်

၂၇ အကြောင်းရှိ၏။ သင်တို့၌တန်ဆာဆင်ခြင်းမူကား။ ဆံပင်ကျစ်ခြင်း။ ရွှေဆင်ခြင်း။ အဝတ်ဝတ်ခြင်းတည်းဟူသောအပြစ်တန်ဆာဆင်ခြင်းမဖြစ်စေဘဲ။ ဘုရားသခင်ရှေ့မှာအဖိုးများစွာထိုက်သောနူးညံ့ညိမ်သက်ခြင်းသဘောတည်းဟူသော။ မဖောက်ပြန်မပျက်စီးတတ်သောတန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသောစိတ်နှလုံး၏အတွင်းလူဖြစ်စေ

၁ ကြလော့။ ဘုရားသခင်ကို ကိုးစား၍ သန့်ရှင်းသော မိမိ
 ၆ တို့သည် ရှေးက ထိုသို့ ကိုယ်ကို တန်ဆာဆင် လျက် စာရာ
 သည် အာဗြဟံကို သခင် ဟု ခေါ်ဝေါ်၍ သူ၏ စကားကို နား
 သောင်သကဲ့သို့ ကိုယ်ခင်ပွန်း၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြ
 ၇ ၏။ သင်တို့သည် ကောင်းမွန်းစွာ ကျင့်၍ ကြောက်ရွံ့တုန်
 ၈ ဖျပ်ခြင်းအလျှင်း မရှိဘဲ နေလျှင် စာရာ၏ သို့မဟုတ် ကြံ၏။ ထို
 ၉ နည်းတူ။ ယောက်ျားတို့။ ဆုတောင်းခြင်း အမှု၌ အဆီး
 အတား မရှိစေခြင်းငှါ အသက်ရှင်ခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို
 ဆက်ဆံ၍ အမွေခံရသော သူချင်းကဲ့သို့ သတိပညာနှင့်
 လျော်စွာ ကိုယ်ခင်ပွန်းနှင့် အတူနေ၍ အားနည်းသောသူ
 ကို ပြုသင့်သည် အတိုင်း သုကိုစောင့်မပြုကြလော့။

၁၀ အချုပ်အချာ စကား ဟူ မူကား။ သင်တို့အပေါင်း
 သည် ဗိတ်တညီတညွတ်တည်းရှိကြလော့။ ဗိတ်ကြင်နာ
 ၁၁ ခြင်း။ ညီအစ်ကိုချင်းကဲ့သို့ ချစ်ခြင်း။ သနားစုံမက်ခြင်း။
 ၁၂ ဗိတ်နှိမ့်ချခြင်းရှိကြလော့။ သင်တို့သည် ကောင်းကြီး
 မင်္ဂလာကို အမွေခံစေခြင်း အလိုငှါ ခေါ်တော်မူသောသူ
 ၁၃ ဖြစ်သည်ဟု သိမှတ်၍ အချင်းချင်း ရန်တုံ့မမူ။ ပြန်၍ မကဲ့
 ၁၄ ရဲ။ မေတ္တာရှိခြင်းကို ပြုကြလော့။ အသက်ကို မွေ့လျော်
 ၁၅ စေ၍ ကောင်းမွန်သော နေ့ရက်တို့ကို ကြံမြင်ခြင်းငှါ
 အလိုရှိသောသူသည် မိမိလျှာကို မကောင်းသော အရာ
 ၁၆ နှင့် ကင်းလွတ်စေ။ မိမိနှုတ်ခမ်းလည်း မသားစကားကို
 ၁၇ မပြောစေနှင့်။ ခုစရိုက်ကို ယွဲရှောင်၍ သုစရိုက်ကို ပြု
 ၁၈ စေ။ သူတပါးနှင့် အသင့်အတင့် နေခြင်းကို ရှာ၍ မှီအောင်
 ၁၉ ထိုက်စေ။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်
 မတ်သောသူတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ သူတို့ ဆုတောင်း
 ၂၀ ခြင်းကိုလည်း နားထောင်တော်မူ၏။ ခုစရိုက်ပြုသောသူ
 ၂၁ တို့ကို ကား ထာဝရဘုရားသည် မျက်နှာ ယွဲတော်မူ၏။
 ၂၂ သင်တို့သည် ကောင်းသော တရားကို ကျင့်သောသူ ဖြစ်
 ၂၃ လျှင် အာဟယ်သူ ညည်းဆဲမည်နည်း။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း
 ၂၄ တရားကြောင့် ဆင်းရဲခဲလျှင် မူကား မင်္ဂလာရှိကြ၏။ သူ
 ၂၅ တို့၏ ချမ်းချောက်ခြင်းကို မကြောက်ကြနှင့်။ မထိတ်လန့်
 ၂၆ ကြနှင့်။ ဗိတ်နှစ်လုံးထဲ၌ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ကို
 ရိုသေခြင်းရှိကြလော့။

သင်တို့မျှော်လင့်ခြင်း၏ အကြောင်းကို မေးမြန်းသော
 သူရှိသမျှတို့အား နူးညံ့သော သဘော။ ကြောက်ရွံ့သော
 သဘောနှင့် ပြန်ပြောခြင်းငှါ ကာလအခဏ မပြတ်အသင့်
 ၁၇ ရှိနေကြလော့။ ခရစ်တော်၌ သင်တို့ ကျင့်သော အကျင့်
 ကောင်းကို ရှုတ်ချသောသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သော

အခါ ကိုယ်တိုင် ရှက်ကြောက်ခြင်းရှိမည် အကြောင်း။
 သင်တို့သည် ကိုယ်ကို ကိုယ် သိသော ဗိတ်ကြည်လင်
 ၁၈ လျက် နေကြလော့။ ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိလျှင် သု
 စရိုက်ကို ပြု၍ ဆင်းရဲခဲခြင်းသည် ခုစရိုက်ကို ပြု၍ ခံခြင်း
 ၁၉ ထက် သာ၍ ကောင်း၏။ ခရစ်တော်သည် ကိုယ်ခန္ဓာ
 အားဖြင့် အသေသတ်ခြင်းကို ခံ၍ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်
 အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ငါတို့ကို
 ဘုရားသခင်အထံတော်သို့ ပို့ဆောင်ခြင်းငှါ ဖြောင့်မတ်
 တော်မူသောသူသည် မဖြောင့်မတ်သောသူတို့ အတွက်။
 ၂၀ ခုစရိုက်အပြစ်များကြောင့် တခါခံတော်မူ၏။ ထိုဝိညာဉ်
 တော်အားဖြင့်လည်း ကြွသွားတော်မူ၍ ယခုထောင်ထဲမှာ
 ၂၁ ဟောင်ထားသော ဝိညာဉ်တို့အား တရားဟောတော်မူ
 ၂၂ ၏။ ထိုဝိညာဉ်တို့မူကား ရှေးကာလ။ နောဇလက်ထက်၌
 နည်းသောသူတည်း ဟူသောလူရှစ်ယောက်တို့ကို ရေ
 အားဖြင့် ကယ်ဆယ်သော သင်္ဘောကို တင်လုပ်စည်တွင်
 ၂၃ ဘုရားသခင်၏ ခန္ဓာတော်သည် ဆိုင်းလင့်တော်မူသော်
 ၂၄ လည်း နားမထောင်သော ဝိညာဉ်ဖြစ်သတည်း။ ထိုသို့
 သောဥပမာ အတိုင်း ယခုတွင် နှစ်ခြင်းသည် ယေရှုခရစ်
 ၂၅ ထမြောက်တော်မူသော အားဖြင့် ငါတို့ကို ကယ်တင်
 တတ်၏။ နှစ်ခြင်းဟု ဆိုသော် ကိုယ်ကာယ၏ အညစ်အ
 ၂၆ ကြေးဆေးကြောခြင်းကို မဆိုလို။ ကိုယ်ကို ကိုယ်သိသော
 ၂၇ ဗိတ်ကြည်လင်၍ ဘုရားသခင်ရှေ့၌ ဝန်ခံခြင်းကို ဆိုလိုသ
 ၂၈ တည်း။ ထိုသခင်သည် ကောင်းကင်သို့ ကြွတော်မူ
 သည်ဖြစ်၍ ကောင်းကင်တမန်အစရှိသော အာဏာစက်
 ၂၉ တန်ခိုးများတို့ကို အုပ်စိုးလျက် ဘုရားသခင်၏ လင်္ကာ
 တော်ဘက်၌ ရှိတော်မူ၏။

၃ ထိုသို့ ခရစ်တော်သည် ကိုယ်ခန္ဓာတော်၌ ငါတို့အ
 တွက်ခံတော်မူသည်မှန်သောကြောင့် သင်တို့လည်း ထို
 သို့သော သဘောကို လက်နက်ပြု၍ သုံးစွဲကြလော့။ အ
 ကြောင်းမူကား။ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ခံသောသူသည် ခုစရိုက်တို့
 ၃ နှင့် လွတ်ညိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ နောက်တဖန် လူတို့၏ တပ်
 မက်ခြင်းတရားကို မကျင့်။ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်
 အတိုင်း ကျင့်လျက် ကိုယ်ခန္ဓာအသက်အပိုင်း အချား
 ၄ ကျန်ရစ်သော ကာလကို လွန်စေတတ်၏။ သာသနာပလူ
 တို့၏ အလိုသို့လိုက်၍ ကိလေသာညစ်ညူးခြင်း။ ကာမ
 တပ်မက်ခြင်း။ စပျစ်ရည်နှင့် ရစ်မူးခြင်း။ ဝွဲလုပ်ခြင်း။
 သောက်ကျူးခြင်း။ အမွေရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ခြင်း၌
 ကျင်လည်၍ ငါတို့လွန်စေပြီးသော အသက်ကာလသည်
 ၅ ငါတို့အား လောကပေ၏။ ယခုမှာ သင်တို့သည် သူတို့

နှင့်အတူမဆက်ဆံ။ကောမရုဏ်၌တ္ထန်ကျားညစ်ညူးစွာ
မပြုသည်အရာကိုသူတို့သိ၍အံ့ဩ၍ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။
၁။ သို့ဖြစ်၍အသက်ရှင်သောသူတို့ကို၎င်းသေသောသူတို့
ကို၎င်းဘုရားစီရင်ခြင်းငှါအသင့်ရှိတော်မူသောသူရှေ့၌
၂။ ထိုသူတို့သည်စစ်ကြောခြင်းကိုခံရကြလေတုံ။ ထိုအ
ကြောင်းကြောင့်လူတို့ရှေ့၌ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့်အပြစ်စီ
ရင်ခြင်းကိုခံရသော်လည်းဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌မိတ်
ဝိညာဉ်အားဖြင့်အသက်ရှင်မည်အကြောင်း။သေသော
သူတို့သည်ဝေဝေတရားကိုကြားရကြ၏။
၃။ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာတို့သည်အဆုံးသို့ရောက်
လှသည်ဖြစ်သောကြောင့်သမ္မာသတိရှိကြလေ့။ ဆု
၄။ တောင်းခြင်းအလိုငှါစောင့်နေကြလေ့။ အချားသောအ
မှုအရာသက်မက။ အချင်းချင်းအားကြီးသောချစ်ခြင်း
မေတ္တာရှိကြလေ့။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည်များစွာသော
၅။ အပြစ်တို့ကိုဖုံးအုပ်တတ်၏။ မြည်တပ်ခြင်းမရှိဘဲအ
ချင်းချင်းညွတ်သည့်ဝတ်ကိုပြုကြလေ့။ သင်တို့သည်ဆု
၆။ ကျေးဇူးတော်ကိုအသီးအသီးခံရကြသည်နှင့်အညီ
ဘုရားသခင်၏အထူးထူးအပြားပြားသောကျေးဇူး
တော်ဘဏ္ဍာစိုးကောင်းကဲ့သို့အချင်းချင်းဝေငှပေး
၇။ ကပ်ကြလေ့။ ဘုရားသခင်သည်အရာရာ၌ပေးစွပ်စွပ်
အားဖြင့်ဘုန်းတော်ထင်ရှားစေမည်အကြောင်း။ ဟော
ပြောသောသူသည်ဘုရားသခင်၏ဗျာဒိတ်တော်နှင့်အညီ
ဟောပြောစေ။ အချားသောအမှုကိုဆောင်ရွက်သော
သူသည်ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသောအစွမ်းသတ္တိ
အတိုင်းဆောင်ရွက်စေ။ ထိုဘုရားသခင်သည်ကမ္ဘာ
အဆက်ဆက်ဘုန်းအသရေအစွမ်းသတ္တိရှိတော်မူစေ
သတည်း။ အာမင်။
၈။ ချစ်သူတို့။ သင်တို့ကိုစုံစပ်စရာဘို့ယခုခံရသောသီး
စစ်ခြင်းအရာကိုကားသင်တို့အံ့ဩသောဗွယ်သောအရာ
၉။ ဖြစ်သည်ဟုထင်မှတ်၍အံ့ဩခြင်းမရှိကြနှင့်။ သင်တို့
သည်ခရစ်တော်၏ဆင်းရဲကိုဆက်ဆံကြသည်ဖြစ်၍
ဘုန်းတော်ပေါ်ထွန်းသောအခါအလွန်ဝမ်းမြောက်ရွှင်
၁၀။ လန်းမည်အကြောင်း။ ယခုပင်ဝမ်းမြောက်ကြလေ့။ ခရစ်
တော်၏နာမကြောင့်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရလျှင်မင်္ဂလာရှိကြ
၏။ အကြောင်းမူကား။ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းကြီးသော
ဝိညာဉ်တော်သည်သင်တို့အပေါ်မှာကျန်းဝပ်တော်မူ၏။
သူတို့၌ကားကဲ့ရဲ့ခြင်း။ သင်တို့၌ကားမျိုးမွန်ခြင်းရှိတော်
၁၁။ မူ၏။ လူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်။ သုဉ္ဇနာကိုခိုး

သောအပြစ်။ နှစ်ရက်ကိုပြုသောအပြစ်။ သူတပါးအမှု၌
ရောနှောသောအပြစ်ရှိ၍သင်တို့တွင်အဘယ်သူမျှမခံ
၁၂။ စေနှင့်။ ခရစ်ယာန်ဖြစ်သောကြောင့်ခံရလျှင်မူကား
ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိစေနှင့်။ ထိုအမှုကြောင့်ခံရလျှင်
၁၃။ ဘုရားသခင်၏ရုဏ်တော်ကိုမျိုးမွန်စေ။ ဘုရားသခင်၏
အိမ်တော်သားတို့ကိုရှေ့ဦးစွာစစ်ကြောစီရင်ရသော
အချိန်ရှိပြီ။ ငါတို့ကိုရှေ့ဦးစွာစစ်ကြောစီရင်လျှင်ဘုရား
သခင်၏ဝေဝေတရားစကားကိုနားမထောင်သောသူ
၁၄။ တို့၏အမှုသည်အဘယ်သို့ပြီးလိမ့်မည်နည်း။ ပြော
မတ်သောသူသည်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်နိုင်ခဲ့သည်
မှန်လျှင်ဘုရားသခင်ကိုမကိုးကွယ်သောသူ။ အပြစ်
ထင်ရှားသောသူသည်အဘယ်မှာပေါ်လိမ့်မည်နည်း။
၁၅။ ထိုကြောင့်ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အတိုင်းဆင်း
ရဲခံရသောသူတို့သည်ဘုရားသခင်ကိုသစ္စာရှိသောအ
သက်သခင်ကဲ့သို့မှတ်လျက်ကောင်းသောအကျင့်ကို
ကျင့်နေ၍ကိုယ်တော်၌မိမိတို့အသက်ဝိညာဉ်ကိုအပ်နှံ
ကြစေ။
၁၆။ သင်းအုပ်အရာ၌၎င်းခရစ်တော်၏ဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒ
နာကိုထိမြင်သောသက်သေအရာ၌၎င်းခန့်ထားသောသူ။
ထင်ရှားစေတော်မူလေတုံသောဘုန်းအသရေတော်ကို
ဆက်ဆံသောသူဖြစ်သောငါပေတရုသည်သင်တို့တွင်
၁၇။ ရှိသောသင်းအုပ်ချင်းတို့ကိုတောင်းပန်ပါ၏။ သင်တို့နှင့်
အတူရှိသောဘုရားသခင်၏သိုးတော်ကိုထိန်းခြင်းအ
မှုမှာအနိုင်ထိန်းရသောကြောင့်မဟုတ်။ မစင်ကြယ်သော
စီးပွားကိုတပ်မက်သောကြောင့်မဟုတ်ဘဲအလိုလိုစေ
၁၈။ တနာမိတ်ရှိ၍ကြည့်ရှုအုပ်ထိန်းကြလေ့။ အသီးအသီး
အုပ်သောအသင်းတော်တို့ကိုအာဏာထား၍အစိုးတရ
ပြုသည်မဟုတ်ဘဲသိုးတော်ရရှေ့မှာပုံသက်သေကိုပြု
၁၉။ သောသူဖြစ်ကြလေ့။ သို့ဖြစ်လျှင်သိုးထိန်းအကြီးပေါ်
ထွန်းတော်မူသောအခါသင်တို့သည်မညှိုးနွမ်းတတ်သော။
ဘုန်းကြီးသောပန်းဦးရစ်သရေကိုခံရကြလိမ့်မည်။
၂၀။ ထိုနည်းတူ။ အသက်ပျံ့သောသူတို့။ အသက်ကြီး
သောသူတို့၏စကားကိုနားထောင်ကြလေ့။ ထိုမူမက။
အချင်းချင်းတယောက်အောက်တယောက်နှိမ့်ချလျက်
နေ၍နှိမ့်ချခြင်းတန်ဆာကိုဆင်ကြလေ့။ အကြောင်း
မူကား။ ထောင်လွှားစေတော်မူသောသူတို့ကိုဘုရား
သခင်ဆီးတားတော်မူ၏။ မိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့အား
၂၁။ ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်ကာလအချိန်တန်လျှင်
ဘုရားသခင်သည်သင်တို့ကိုမျိုးမြှောက်တော်မူမည်

အကြောင်း။တန်ခိုးကြီးသောလက်တော်အောက်၌ကိုယ်
ကိုကိုယ်နှိမ့်ချကြလော့။။သင်တို့ကိုသတိနှင့်ကြည့်ရှု
တော်မူသောကြောင့်သင်တို့၌စိုးရိမ်ခြင်းအမှုရှိသမျှ
တို့ကိုကိုယ်တော်၌အပ်နှံကြလော့။

၎င်းသမ္မာသတိရှိလျက်မအိပ်ဘဲစောင့်နေကြလေ့။ သင်
တို့၏ရန်သူတည်းဟူသောမာရ်နတ်သည်ဟောက်သော
ချင်သောကဲ့သို့အဘယ်သူ့ကိုမျှရမည်နည်းဟူ၍ထုတ်
လည်ရှာဖွေလျက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍လူပြည်အရပ်ရပ်တို့၌
ရှိသောသင်တို့ညီအစ်ကိုများတို့သည်ထိုသို့သောဆင်း
ရဲကိုခံရကြသည်ဟုသိမှတ်လျက်ယုံကြည်ခြင်း၌တည်
၍မာရ်နတ်ကိုဆီးတားကြလေ့။

၁၀ ခရစ်တော်ယေရှုအားဖြင့် ငါတို့ကို ထာဝရဘုန်းအ
သရေတော်သို့ခေါ်တော်မူသော။ ခပ်သိမ်းသောကျေးဇူး
ကိုပြုတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ခဏဆင်းရဲခံပြီး

သောသင်ကိုကိုရုံလင်တည်ကြည်ခိုင်ခံ့မြဲမြဲစေတော်မူ
 ၁၁ လိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
 ဘုန်းအသရေအစွင်သတ္တိရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၁၂ ငါသည် သင်တို့ကိုတိုက်တွန်းသွေးဆောင်လျက်
သင်တို့မှီဝဲဆည်းကပ်သော ဤအရာများသည်တုရားသ
ခင်၏ကျေးဇူးတော်အမွန်ဖြစ်သည်ဟုသက်သေခံလျက်
ဤစာကိုအကျဉ်းအားဖြင့်ရေးပြီးမှငါမိတ်ထင်သည်အ
တိုင်းသင်တို့အမှု၌သစ္စာရှိသောညီအစ်ကိုသိသွားန့ထက်

၁၃ ဖြင့်ယခုပေးလိုက်၏။ သေးမာကုမ္ပဏီ၏ဗဟုလုန့်မြို့၌
ရှိသောသင်တို့နှင့်အတူရှေးချယ်တော်မူသောအသင်း
၁၄ တော်သည်သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။ အချင်းချင်း
တယောက်ကိုတယောက်မေတ္တာနှစ်ခြင်းနှင့်နှုတ်ဆက်
ကြလော့။ ခရစ်တော်နှင့်ဆိုင်သောသင်တို့အပေါင်း၌
ညီမ်သက်ခြင်းရှိစေတည်း။ အာမင်။

“ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာပဌမစောင်ပြီး၏။”

“ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာဒုတိယစောင်။”

၁ ယေရှုခရစ်၏ကျွန်။တမန်တော်ငါရှိမုန်ပေတရုသည့်
ကယ်တင်တော်မူသောအရှင်။ငါတို့ဘုရားသခင်ယေရှု
ခရစ်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုငါတို့ယုံကြည်သည်
နည်းတူမြတ်စွာသောယုံကြည်ခြင်းကိုရသောသူတို့
အားကြားလိုက်ပါ၏။ ဘုရားသခင်ကို၎င်းငါတို့သခင်
ယေရှုကို၎င်းသိသောညာဏ်အားဖြင့်ကျေးဇူးတော်နှင့်
ညိုမိသက်ခြင်းသည်သင်တို့၌များပြားပါစေသော။

ထိုသို့နှင့်အညီငါတို့ကို ဘုန်းတန်ခိုးတော်နှင့် ခေါ်
တော်မူသော ဘုရားကို သိသော ညာဏ်အားဖြင့် ငါတို့
အားအသက်၍ ခြင်း။ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းနှင့်
စပ်ဆိုင်သော အရာရှိသမျှတို့ကို ဘုရားတန်ခိုးတော်သည့်

၄ ပေးသနားတော်မူပြီ။ ။ ထိုသို့သောအားဖြင့်လည်း အတ္တန်
ကြီးမြတ်၍အမိုးထိုက်သောဂတိများကိုငါ ဟ့်နှံ့အပ်ပေး
တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုဂတိတော်များကိုအဖို့
ပြု၍သင်ဘို့သည်လောကီတပ်မက်ခြင်းအညစ်အကြေး
နှင့်ကင်းလွတ်သဖြင့် ဘုရားပကတိကိုဆက်ဆံရသော
၁ သူဖြစ်ကြမည် အကြောင်းတည်း။ ။ ထိုသို့အလိုငှါသင်

တို့သည်ယုံကြည်ခြင်း၌သီလကို၎င်းသီလ၌ပညာကို၎င်း
၆ ၊ ပညာ၌ကာမဂုဏ်ချုပ်တည်းခြင်းကို၎င်းကာမဂုဏ်
ချုပ်တည်းခြင်း၌သည်းခံခြင်းကို၎င်းသည်းခံခြင်း၌

၇ ဘုရားဝတ်ကိုပြု၍ နွေလျော်ခြင်းကို၎င်း၊ ထိုနွေလျော်
ခြင်း၌ ညီအစ်ကိုရုံးမကံခြင်းကို၎င်း ညီအစ်ကိုရုံးမကံခြင်း
၌ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို၎င်း အလွန်ကျိုးစားအားထုတ်၍

ထပ်ဆင့်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ထိုပါရမီတို့သည်
သင်တို့၌ရှိ၍ကြွယ်ဝလျှင်တိုသခင်ယောရှုခရစ်ကိုယ်
ကျွန်ခြင်း၌မပျင်းရိစေခြင်း၌ပင်အကျိုးမဲ့ဖြစ်စေခြင်း

၆၆၆ ဤသင်ပြုပြင်တတ်ကြ၏။ ထိုပါရမီနှင့်ကင်းသောသူ
မူကားမျက်စိကန်း၏။ ထိုမျက်စိကိုထိမ်းမိတ်၏။ ငါ့
၁၀ အပြစ်ဟောင်းဆေးကြောကြောင်းကိုမေ့လျော့၏။ ။ ထို

ကြောင့်ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့ခရသောခေါ်တော်မူခြင်း
 နှင့်ရွေးချယ်တော်မူခြင်းကိုတည်မြဲစေခြင်းငှါသာ၍
 ကျိုးစားအားထုတ်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်ရှေ့လျော့ခြင်း
 နှင့်အစည်ကင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ကိုကယ်တင်
 တော်မူသောအရှင်သခင်ယေရှုခရစ်၏ထာဝရနိုင်ငံ

တော်ထဲသို့ဝင်စားခြင်းအခွင့်ကိုသင်တို့အားကြွယ်ဝစွာပေးသနားတော်မူလတံ့။

၁၂ ထိုကြောင့်ယခုဟောပြောသောသမ္မတရားကိုသင်တို့သည်နားလည်၍တည်ကြည်ခြင်းရှိသော်လည်း ဤသို့သောစကားများနှင့်သင်တို့အားအစည်မပြတ်သတိပေး

၁၃ မည်အမှုကိုငါမမေ့မလျော့။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်

၁၄ သည်ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည်အတိုင်းငါတည်းခိုရာထဲကိုမကြာမမြင့်မှီငါပြစ်သွားရမည်အရာကိုငါသိမှတ်၍ဤဘဲဒွိရှိနေစည်ကာလပတ်လုံးသင်တို့ကိုသတိပေး၍

၁၅ နှိုးဆော်အပ်သည်ဟုငါသဘောရှိ၏။ ထိုမှတပါး။ ငါရော့သည်နောက်။ သင်တို့သည်ဤအရာများကိုအစည်မှတ်မိစေခြင်းငှါငါကျိုးစားအားထုတ်မည်။

၁၆ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏တန်ခိုးတော်ကို၎င်းကြွလာတော်မူခြင်းကို၎င်းသင်တို့အားကြားပြောသောအခါငါတို့သည်ပရိယာယ်နှင့်ပြင်ဆင်သောဒဏ္ဍာရီစကားကိုမလိုက်။ ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကိုကိုယ်တိုင်မြင်သော

၁၇ သူဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ဤသူသည်ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ။ ငါ၏ချစ်သားပေတည်းဟူသောအသံတော်သည်ထူးမြတ်သောအရောင်အဝါတော်ထဲက

ထိုသခင်သို့ရောက်သောအခါခမည်းတော်ဘုရားသခင်အထံတော်မှတစ်ဆင့်အသရေ။ ဘုန်းအာနုဘော်ကိုခံရတော်မူ၏။ ကောင်းကင်ကရောက်လာသောထိုအသံတော်ကို

၁၈ ငါတို့သည်သန့်ရှင်းသောတောင်ပေါ်မှာသခင်ဘုရားနှင့်အတူရှိသောအခါကြားရကြ၏။

၁၉ ထိုမှတပါး။ သာ၍မြဲမြံသောအနာဂတ္တိစကားတော်သည်ငါတို့၌ရှိသေး၏။ ဗိတ်နှစ်လုံးထဲ၌အာရုဏ်တက်၍ကြယ်နီပေါ်ထွက်သည်ကာလတိုင်အောင်ထိုအနာဂတ္တိစကားတော်ကိုမှောင်မိုက်အရပ်၌ထွန်းလင်းသော

၂၀ ဆီဒီးကဲ့သို့မှတ်၍သင်တို့သည်အမှီပြုသင့်ကြ၏။ ကျပ်စာ၌ပါသောအနာဂတ္တိစကားမည်သည်ကားကိုယ်အလိုအလျောက်အနက်မပေါ်ဟူ၍ဦးစွာသိမှတ်ကြလော့။

၂၁ အကြောင်းမူကား။ အနာဂတ္တိစကားသည်လူအလိုအားဖြင့်ဖြစ်ဘူးသည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းသူတို့သည်သန့်ရှင်းသောစိတ်တော်၏တိုက်တွန်းတော်မူခြင်းကိုခံရ၍ဟောပြောကြ၏။

၂ သို့သော်လည်း ယခုလူတို့တွင်မိစ္ဆာပရောဗက်ရှိကြ၏။ ထိုနည်းတူ။ ဗျက်ဆီးဘတ်သောမိစ္ဆာမိစ္ဆာအယူများကိုပရိယာယ်အားဖြင့်သွင်း၍မိမိတို့ကိုယ်တော်မူသော

အရှင်ကိုညှင်းပယ်လျက်မိမိတို့အပေါ်သို့လျှင်စွာသောဗျက်ဆီးခြင်းကိုရောက်စေသောမိစ္ဆာဆရာတို့သည်သင်တို့တွင်ရှိကြလိမ့်မည်။ သူတို့ညစ်ညူးသောအကျင့်

၂ ဓလေ့တို့ကိုအများသောသူတို့သည်လိုက်သောအားဖြင့်သမ္မတရားလမ်းအသရေသည်ဗျက်ဆီးလိမ့်မည်။ သူတို့သည်ဇောဘတ္တန်ကျူးလျက်ချော့မော့သောစကားနှင့်

၃ သင်တို့ကိုကုန်သွယ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့အပြစ်စီရင်ခြင်းသည်ရှေးကာလမှစ၍မပင့်မနှံ။ သူတို့ဗျက်ဆီးခြင်းသည်လည်းအိပ်၍မပြေ။

၄ အကြောင်းမူကား။ ပြစ်မှားသောကောင်းကင်တမန်တို့ကိုဘုရားသခင်သည်နှစ်မြှော်တော်မူ။ ငရဲထဲသို့ချလိုက်ပြီးမှစစ်ကြောစီရင်ခြင်းအလိုငှါချုပ်ထား၍

၅ မှောင်မိုက်သံကြိုးနှင့်ချင့်နှောင်တော်မူ၏။ ရှေးလောကခေတ်ကိုလည်းနှစ်မြှော်တော်မူ။ ပြောမတ်ခြင်းတရားကိုဟောသောနေ့နှင့်လူနုနှစ်ယောက်တို့ကိုစောင့်

၆ မတော်မူ၍ဘုရားကိုမကိုးကွယ်သောလောကီသားအပေါင်းတို့ကိုရေလွှဲခံရစေတော်မူ၏။ သောဒုံမြို့နှင့်ဂေါမောရမြို့တို့ကိုမီးရှို့၍ဗျက်ဆီးရာဒါဏ်စီရင်တော်မူသဖြင့်နောင်၌မတရားသောအကျင့်ကိုကျင့်ဆဲသောသူတို့

၇ အားပုံသက်သေကိုထားတော်မူ၏။ ထိုအခါမတရားသောသူတို့၏ညစ်ညူးသောအကျင့်အားဖြင့်နှောင့်ရှက်ခြင်းကိုခံရသောသူ။ ပြောမတ်သောလောကီကိုကယ်

၈ နှုတ်တော်မူ၏။ ထိုပြောမတ်သောသူသည်မတရားသောသူတို့တွင်နေစည်အခါသူတို့၏မတရားသောအမှုများကိုနေ့တိုင်းမပြတ်မျက်စိမြင်လျက်နားကြားလျက်ရှိသဖြင့်မိမိပြောမတ်သောစိတ်နှစ်လုံးကိုပြင်းစွာညှဉ်း

၉ ဆဲရ၏။ ဘုရားဝတ်၌မြွေချော်သောသူတို့ကိုစုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းအထဲကကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ၎င်းမတရားသောသူတို့ကိုဒါဏ်ခံစေမည်အကြောင်း။ ညစ်ညူးသောတပ်မက်ခြင်းကိုလေသာနှင့်တကွကာမဂုဏ်အလိုသို့လိုက်၍အာဏာစက်ကိုမထိမဲ့မြင်ပြုသောသူတို့ကိုအထူးသဖြင့်ဒါဏ်ခံစေမည်အကြောင်း။ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့အဖို့ချုပ်ထားခြင်းငှါ၎င်းထာဝရဘုရားသည်တတ်နိုင်ဘော်မူ၏။

၁၀

ထိုသူတို့သည်ရဲရင့်သောသူ။ ကိုယ်အလိုသို့လိုက်တတ်သောသူဖြစ်၍ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသောသူတို့ကိုကဲ့ရဲ့ဝံ့ကြ၏။ ကောင်းကင်တမန်တို့မူကားသူတို့ထက်စွန့်အားတန်ခိုးကြီးသော်လည်းထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌သူတို့အားကဲ့ရဲ့စွာသောပြစ်တင်ခြင်းကိုမပြုကြ။ သူတို့

၁၁

၁၂

2

ကတော်တို့သည်ပူအားကြီးလျက်အရည်ကြိုခြင်းကိုခံရ
 သောနေ့တည်းဟူသောဘုရားသခင်၏နေ့ရောက်သိမ့်မည်
 ဟုသင်တို့သည်မျှော်လင့်တောင့်တလျက်သန့်ရှင်းသော
 အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း။ ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်ခြင်းအား
 ၁၃ ဖြင့်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်အပ်ကြသနည်း။ ယခုရှိသမျှ
 သောအရာတို့သည်ဖျက်ရသော်လည်းဖြောင့်မတ်ခြင်း
 တရားတည်နေရာမိန့်ကောင်းကင်သစ်နှင့်မြေကြီး
 သစ်ကိုငါတို့သည်ဂတိတော်နှင့်အညီမျှော်လင့်ကြ၏။
 ၁၄ ထိုသို့မျှော်လင့်ခြင်းရှိသောကြောင့်ချစ်သူတို့။ သင်
 တို့သည်အညစ်အကြေးနှင့်ကင်းစင်၍အဘယ်အဖြစ်မျှ
 မပါဘဲရှေ့တော်သို့ညီဝပ်စွာရောက်မည်အကြောင်း။
 ၁၅ ကျိုးစားအားထုတ်ကြလော့။ ငါတို့ချစ်သောညီပေါလု
 သည်မိမိခံရသောညာဏ်ပညာအတိုင်းသင်တို့အားရေး
 ၁၆ ၍ပေးလိုက်သောစာ၌၎င်းသူသည်ဤအရာများကိုပြော
 ၍စီရင်သောကြွဝါဒစာရှိသမျှတို့၌၎င်းပါသည်နှင့်အညီ

ငါတို့သခင်ဘုရားသည်ခံတော်မူခြင်းသည်ကယ်တင်
 ၁၈ မည်အကြောင်းဖြစ်သည်ဟုမှတ်ကြလော့။ ထိုစာတို့၌
 ခက်ခဲသောအရာအချို့ရှိ၏။ မတတ်သောသူတို့သည်ကြည့်
 ခြင်းမရှိသောသူတို့သည်ထိုအရာမှစ၍ကြွင်းသောကျမ်း
 စာ၏အနက်ကိုမှောက်ထွန်၍ကိုယ်ကိုယ်ဖျက်ဆီး
 တတ်ကြ၏။
 ၁၉ သို့ဖြစ်၍ချစ်သူတို့။ မတရားသောသူတို့၏ပရိယာယ်
 အားဖြင့်သင်တို့သည်လည်းသွေးဆောင်ရာသို့လိုက်၍
 သင်တို့တည်ကြည်ခြင်းမှမရှေ့လျော့မည်အကြောင်း။
 ဤအရာများကိုသိနှင့်ပြီဖြစ်၍ကိုယ်ကိုယ်စောင့်
 ၂၀ ရှောက်ကြလော့။ ကျေးဇူးတော်၌၎င်းငါတို့ကိုကယ်
 တင်တော်မူသောအရှင်သခင်ယေရှုခရစ်ကိုသိကျွမ်း
 ခြင်း၌၎င်းကြိုးပွားကြလော့။ ထိုသခင်သည်ယခုမှစ၍
 ထာဝရနေ့ရက်ကာလပတ်လုံးဘုန်းအသရေရှိတော်မူ
 စေသတည်း။ အာမင်။

ရှင်ပေတရုကြွဝါဒစာဒုတိယစောင်ပြီး၏။

ရှင်ယောဟန်ကြွဝါဒစာပဌမစောင်။

၁ ရှေ့ဦးစွာကပင်ဖြစ်၍ငါတို့သည်ကိုယ်တိုင်ကြား
 လျက်ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်လျက်စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍သက်နှင့်
 စပ်သပ်ခဲ့ပြီးသောအရာတည်းဟူသော။ အသက်ရှင်သော
 ၂ နှုတ်ကပတ်တော်နှင့်ဆိုင်သောအရာကိုသင်တို့အားပြသ
 ကြ၏။ ထိုအသက်သည်ထင်ရှားခဲ့ပြီ။ ငါတို့လည်းမြင်ရ
 ကြပြီ။ ခမည်းတော်နှင့်အတူရှိဘူး၍ငါတို့အားထင်ရှား
 ၃ ခဲ့ပြီးသောထိုထာဝရအသက်ကိုငါတို့သည်သင်တို့အား
 သက်သေခံ၍ပြသကြ၏။ ငါတို့သည်ခမည်းတော်နှင့်
 ၄ ၎င်းသားတော်ယေရှုခရစ်နှင့်၎င်းမိသားစုဟုခေါ်ရသည်
 ဖြစ်၍သင်တို့သည်ငါတို့နှင့်မိသားစုဟုခေါ်စေခြင်းငှါ
 ငါတို့ကြားမြင်ရသောအရာကိုသင်တို့အားပြသကြ၏။
 ၅ သင်တို့၏ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်းစုံလင်စေခြင်းငှါ
 လည်းဤအရာများကိုငါတို့သည်ရေးလိုက်ကြ၏။
 ၆ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်ထံ၌ငါတို့သည်ကြားရ၍သင်
 တို့အားပြသသောတရားစကားဟူမူကား။ ဘုရားသခင်
 သည်အလင်းဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၌မှောင်မိုက်

၆ အလျှင်းမရှိ။ ငါတို့သည်ဘုရားသခင်နှင့်မိသားစုဟု
 ဖြစ်ဟုဆိုလျက်ပင်မှောင်မိုက်၌ကျင်လည်လျှင်သစ္စာ
 ၇ တရားကိုမကျင့်။ မသားသားသို့ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရား
 သခင်သည်အလင်း၌ရှိတော်မူသကဲ့သို့ငါတို့သည်အ
 လင်း၌ကျင်လည်လျှင်အချင်းချင်းမိသားစုဟုခေါ်ခြင်း
 ရှိကြသည်ဖြစ်၍ဘုရားသခင်၏သားတော်ယေရှုခရစ်
 ၏အသွေးတော်သည်ငါတို့အပြစ်ရှိသမျှကိုဆေးကြော
 ၈ တော်မူ၏။ ကိုယ်အပြစ်မရှိဟုငါတို့သည်ဆိုလျှင်ကိုယ်
 ၉ ကိုကိုယ်ထွဋ်ဖျားကြ၏။ ငါတို့၌သစ္စာတရားမရှိ။ ကိုယ်
 အပြစ်တို့ကိုပေးပြောတောင်းပန်လျှင်ငါတို့အပြစ်လုံးကို
 ၁၀ ဖွတ်၍စုစုပေါင်းရှိသမျှနှင့်ကင်းစင်စေခြင်းငှါဘုရားသ
 ခင်သည်သစ္စာတရားနှင့်၎င်းဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့်
 ၁၁ ၎င်းပြည့်စုံတော်မူ၏။ စုစုပေါင်းကိုမပြုဟုငါတို့သည်ဆို
 လျှင်ဘုရားသခင်ကိုမသားအပြစ်တင်ကြ၏။ နှုတ်ကပတ်
 တော်လည်းငါတို့၌မရှိ။
 ၂ ချစ်သားတို့။ သင်တို့သည်စုစုပေါင်းကိုမပြုခြင်းငှါ

၁၁ ငါတို့အားပေးတော်မူသောဂတိတော်မူကားထာဝရ
 ၁၆ အသက်ကိုဝန်ခံတော်မူသောဂတိတော်ပေတည်း။ သင်
 တို့ကိုထွဋ်ဖျားသောသူတို့၏အကြောင်းကိုဤသို့သင်တို့
 ၁၇ အားငါရေး၍ပေးလိုက်၏။ သို့သော်လည်းသန့်ရှင်း
 တော်မူသောဘုရား၏လက်မှသင်တို့ခံရသောဘိသိတ်
 ကျေးဇူးတော်သည်သင်တို့၌တည်သည်ဖြစ်၍ အဘယ်
 သူမျှသင်တို့ကိုဆုမွန်ကြွတ်စပေးစရာအကြောင်းမရှိ။ ထို
 ဘိသိတ်ကျေးဇူးတော်သည် ဖြစ်ရောင်ဆောင်သည်
 မဟုတ်။ အမှန်ဖြစ်လျက် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုသင်
 တို့အားသွန်သင်တော်မူသည်အတိုင်းသင်တို့သည်
 ၂၀ သားတော်၌တည်နေကြလော့။ ချစ်သားတို့။ သားတော်
 သည်ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူသောအခါငါတို့သည်
 အထံတော်သို့ရောက်လျှင်ရဲရင့်ရသောအခွင့်ရှိ၍ရှက်
 ကြောက်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း။ သားတော်
 ၌တည်နေကြလော့။

၂၆ ဘုရားသခင်သည်ဖြောင့်မတ်တော်မူသည်ကိုသင်တို့
 သည်သိလျှင်ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုကျင့်သောသူမည်
 သည်ကားဘုရားသခင်ဖြစ်ဖွားစေတော်မူသောသူဖြစ်
 သည်ကိုသိရကြ၏။

၃ ဘုရားသခင်၏သားတော်ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းအခွင့်ကို
 ငါတို့သည်ရမည်အကြောင်း။ ဘုရားသခင်သည်ငါတို့
 ကိုအဘယ်မျှလောက်ချစ်တော်မူသည်ကိုကြည့်ရှုဆင်ချင်
 ကြလော့။ လောကီသားတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုမသိသော
 ၂ ကြောင့်ငါတို့ကိုလည်းမသိကြ။ ချစ်သူတို့။ ယခုတွင်ငါ
 တို့သည်ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ကြ၏။ နောက်မှအဘယ်
 သို့သောသူဖြစ်မည်ဟုမထင်ရှားသေး။ သို့သော်လည်း
 ကိုယ်တော်သည်ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူသောအခါ
 ငါတို့သည်ကိုယ်တော်နှင့်တူကြလတုံဟုငါတို့သိကြ
 ၏။ အကြောင်းမူကားကိုယ်တော်ဖြစ်တော်မူသည်အ
 ၃ တိုင်းကိုငါတို့သည်မြင်ရကြလတုံ။ ထိုသို့မျှော်လင့်သော
 သူမည်သည်ကား ကိုယ်တော်သန့်ရှင်းတော်မူသည်
 နည်းတူ။ ကိုယ်ကိုကိုယ်သန့်ရှင်းစေတတ်၏။

၄ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူမည်သည်ကားပညတ်တော်
 ကိုလွန်ကျူး၏။ ဒုစရိုက်သည်ကားပညတ်တော်ကိုလွန်
 ၁ ကျူးခြင်းဖြစ်သတည်း။ ကိုယ်တော်သည်ငါတို့၏
 အပြစ်များကိုဆောင်သွားခြင်းငှါထင်ရှားပေါ်ထွန်း
 တော်မူသည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။ ကိုယ်တော်၌လည်းအ
 ၆ ဖြစ်မရှိ။ ကိုယ်တော်၌တည်နေသောသူမည်သည်ကား

ဒုစရိုက်ကိုမပြုတတ်။ ဒုစရိုက်ကိုပြုတတ်သောသူမည်
 ၇ သည်ကားကိုယ်တော်ကိုမသိမမြင်ရသေး။ ချစ်သား
 တို့။ သင်တို့ကိုအဘယ်သူမျှမထွဋ်ဖျားစေနှင့်။ အကြင်
 သူသည်ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုကျင့်၏။ ကိုယ်တော်
 ဖြောင့်မတ်တော်မူသည်နည်းတူထိုသူသည်ဖြောင့်မတ်
 ၈ ခြင်းရှိ၏။ မာရ်နတ်သည်ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ဒုစရိုက်ကိုပြု
 သောသူဖြစ်သောကြောင့်အကြင်သူသည်ဒုစရိုက်ကိုပြု
 ၏။ ထိုသူသည်မာရ်နတ်နှင့်ဆိုင်၏။ မာရ်နတ်အမှုတို့ကို
 ပယ်ဖျက်ခြင်းငှါဘုရားသခင်၏သားတော်သည်ထင်ရှား
 ၉ ပေါ်ထွန်းတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်ဖြစ်ဖွားစေတော်မူ
 သောသူမည်သည်ကားဒုစရိုက်ကိုမပြုတတ်။ အကြောင်း
 မူကား။ ထိုသူ၌မျိုးစေတော်တည်လျက်ရှိ၏။ ထိုသူသည်
 ဘုရားသခင်ဖြစ်ဖွားစေတော်မူသောသူဖြစ်သောကြောင့်
 ၁၀ ဒုစရိုက်ကိုမပြုနိုင်။ ထိုသို့သောလက္ခဏာအားဖြင့်
 ဘုရားသခင်၏သားတို့နှင့်မာရ်နတ်၏သားတို့သည်ထင်
 ရှားကြ၏။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုမကျင့်သောသူ။ မိမိ
 ညီအစ်ကိုကိုချစ်သောသူမည်သည်ကားဘုရားသခင်
 ၁၁ နှင့်မဆိုင်။ သင်တို့သည်ရှေ့ဦးစွာကပင်ကြားရသော
 ၁၂ တရားစကားဟူမူကား။ မာရ်နတ်နှင့်ဆိုင်၍မိမိညီကို
 သတ်သောကာနုနုကဲ့သို့မဟုတ်။ ငါတို့သည်အချင်းချင်း
 ချစ်ရကြမည်ဟုလာသတည်း။ ကာနုနုသည်မိမိညီကို
 အဘယ်ကြောင့်သတ်သနည်းဟူမူကား။ မိမိအကျင့်သည်
 ဆိုးယုတ်၍ညီ၏အကျင့်သည်ဖြောင့်မတ်သတည်း။

၁၃ ညီအစ်ကိုတို့။ လောကီသားတို့သည်သင်တို့ကိုမုန်း
 ၁၄ သော်လည်းအံ့ကြော့ခြင်းမရှိကြနှင့်။ ငါတို့သည်ညီအစ်
 ကိုချင်းတို့ကိုချစ်သောကြောင့်သေခြင်းမှအသက်ရှင်
 ခြင်းသို့ကိုယ်ကူးမြောက်သည်ကိုကိုယ်သိရကြ၏။ မိမိ
 ညီအစ်ကိုကိုချစ်သောသူသည်သေခြင်း၌တည်၏။

၁၅ မိမိညီအစ်ကိုကိုမုန်းသောသူမည်သည်ကားလူအသက်
 ကိုသတ်သောသူဖြစ်၏။ လူအသက်ကိုသတ်သောသူတစ်
 တယောက်၌မျှထာဝရအသက်မတည်သည်ကိုသင်တို့
 ၁၆ သိကြ၏။ ခရစ်တော်သည်ငါတို့အဖို့အလိုငှါအသက်
 တော်ကိုစွန့်တော်မူသည်အရာကိုငါတို့သည်ထောက်၍
 မေတ္တာတော်ကိုသိရကြပြီ။ ငါတို့သည်လည်းညီအစ်ကို
 ၁၇ ချင်းတို့အဖို့အလိုငှါအသက်ကိုစွန့်ရကြ၏။ အကြင်သူ
 သည်လောကီစည်းစိမ်ဥစ္စာရှိလျက်ပင်မိမိညီအစ်ကို
 ဆင်းရဲခြင်းကိုမြင်၍သနားခြင်းကရုဏာမိတ်ကိုချုပ်
 တည်း၏။ ထိုသူ၌ဘုရားသခင်၏မေတ္တာတော်သည်
 အဘယ်သို့တည်မည်နည်း။

၁၈ ချစ်သားတို့။ ငါတို့သည် စကားပြောကာမျှအားဖြင့်
 ၁၉ သာမချစ်ဘဲစိတ်ပါကိယ်ရောက်ကေန်အမှန်ချစ်ကြကုန်
 ၂၀ အံ့။ ထိုသို့ချစ်လျှင် ကိယ်တိုင်သမ္မာတရားနှင့်ဆိုင်သည်
 ကိုကိယ်သိရ၍ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ကိယ်စိတ်နှစ်
 ၂၁ လုံးကိုသက်သာစေကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။
 ကိယ်စိတ်နှစ်လုံးသည် ကိယ်ကိုအပြစ်တင်လျှင် ဘုရား
 သခင်သည် ငါတို့၏စိတ်နှစ်လုံးထက်သာ၍ ကြီးမြတ်
 ၂၂ သည်ဖြစ်၍ အလုံးစုံတို့ကိုသိတော်မူသည်ကို ငါတို့သိကြ
 ၂၃ ၏။ ချစ်သူတို့။ ကိယ်စိတ်နှစ်လုံးသည် ကိယ်ကိုအပြစ်မ
 တင်လျှင် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ရဲရင့်ရသောအခွင့်ရှိ
 ၂၄ ကြ၏။ ငါတို့သည် ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်၍ နှစ်
 သက်တော်မူသောအကျင့်တို့ကိုကျင့်သောကြောင့် ဆု
 ၂၅ တောင်းသမျှတို့ကို ဘုရားသခင်ထံတော်မှရကြ၏။ ဘုရား
 သခင်၏ပညတ်တော်ဟူမူကား။ သားတော်ယေရှုခရစ်
 ကိုယုံကြည်ရမည်။ သားတော်ပညတ်တော်မူသည် အ
 ၂၆ တိုင်းအချင်းချင်းချစ်ရမည်ဟူသောပညတ်တော်ပေ
 ၂၇ တည်း။ ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်သောသူသည် ဘုရား
 သခင်၌တည်၏။ ထိုသူ၌လည်း ဘုရားသခင်တည်တော်
 မူ၏။ ငါတို့အားပေးတော်မူသောဝိညာဉ်တော်ကို ငါတို့
 သည် အမှီပြု၍ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၌တည်တော်မူ
 သည် ကိုသိရကြ၏။

၄
 ၁ ချစ်သူတို့။ ခပ်သိမ်းသောစိတ်ဝိညာဉ်တို့ကိုမယုံကြ
 နှင့်။ စိတ်ဝိညာဉ်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်သည်။
 မစပ်ဆိုင်သည်ကိုစုံစမ်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား။
 ၂ မိစ္ဆာပရောဇက် အများတို့သည် ဤလောကသို့သွားကြ
 ၃ ပြီ။ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ကို အဘယ်သို့သိနိုင်
 သနည်းဟူမူကား။ လူဇာတိအားဖြင့် ကြွလာတော်မူ
 ၄ သောယေရှုခရစ်ကိုဝန်ခံသောဝိညာဉ်မည်သည် ကား
 ၅ ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်၏။ လူဇာတိအားဖြင့် ကြွလာ
 တော်မူသောယေရှုခရစ်ကိုဝန်ခံသောဝိညာဉ်မည်သည်
 ၆ ကား ဘုရားသခင်နှင့်မစပ်ဆိုင်။ ထိုသို့သောဝိညာဉ်ကား
 ၇ သင်တို့သည် ကြားခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ဤလောကသို့လာ
 မည်ဖြစ်၍ ယခုပင်လာလျက်ရှိသောအနွှိခရစ်၏ဝိညာဉ်
 ၈ ဖြစ်၏။ ချစ်သားတို့။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့်စပ်
 ၉ ဆိုင်ကြ၏။ ထိုသူတို့ကိုလည်း အောင်ကြပြီ။ အကြောင်း
 ၁၀ မူကား။ သင်တို့ဘက်၌ရှိသောသူသည် လောကဘက်၌
 ၁၁ ရှိသောသူထက်သာ၍ ကြီးတော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည်
 ၁၂ လောကနှင့်စပ်ဆိုင်သောကြောင့် လောကီအကြောင်းအ

ရာကိုပြောတတ်ကြ၏။ လောကီသားတို့သည်လည်း သူတို့
 ၁၃ စကားကိုနားထောင်တတ်ကြ၏။ ငါတို့မူကား ဘုရား
 သခင်နှင့်စပ်ဆိုင်ကြ၏။ ဘုရားသခင်ကိုသိသောသူ
 သည် ငါတို့စကားကိုနားထောင်တတ်၏။ ဘုရားသခင်
 ၁၄ နှင့်မစပ်ဆိုင်သောသူသည် ငါတို့စကားကိုနားမထောင်
 တတ်။ ထိုအရာကို ငါတို့သည် ထောက်၍ သမ္မာဝိညာဉ်
 ကို၎င်းမိစ္ဆာဝိညာဉ်ကို၎င်းသိရကြ၏။
 ၁၅ ချစ်သူတို့။ ငါတို့သည် အချင်းချင်းချစ်ကြကုန်အံ့။
 အကြောင်းမူကား။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ဘုရားသခင်
 ၁၆ နှင့်စပ်ဆိုင်၏။ ချစ်တတ်သောသူမည်သည် ကား ဘုရား
 သခင်ဖြစ်ဖွားစေတော်မူသောသူဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်
 ၁၇ ကိုသိသောသူလည်း ဖြစ်၏။ ချစ်ခြင်းမရှိသောသူသည်
 ၁၈ ဘုရားသခင်ကိုမသိ။ အကြောင်းမူကား။ ဘုရားသခင်
 ၁၉ သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်တော်မူ၏။ သားတော်အား
 ဖြင့် ငါတို့သည် အသက်ရှိစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည်
 ၂၀ တပါးတည်းသောသားတော်ကို ဤလောကသို့စေလွှတ်
 တော်မူသောအရာ၌ ငါတို့ကို ချစ်တော်မူသောမေတ္တာ
 ၂၁ တော်သည် ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်
 ကိုချစ်ကြသည်ဟုမဆို။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုချစ်
 ၂၂ ၍ ငါတို့၏အပြစ်မြေစရာအကြောင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ သား
 တော်ကိုစေလွှတ်တော်မူသောအရာ၌ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိ
 ၂၃ ၏။ ချစ်သူတို့။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ဤမျှလောက်
 ၂၄ ချစ်တော်မူသည် မှန်လျှင် ငါတို့သည်လည်း အချင်းချင်း
 ၂၅ ချစ်ရကြမည်။ ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သူမျှမမြင်စဖူး။
 ၂၆ သို့သော်လည်း အချင်းချင်းချစ်ကြလျှင် ဘုရားသခင်
 သည် ငါတို့၌တည်တော်မူ၍ ငါတို့သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ
 ၂၇ တော်နှင့်ပြည့်စုံလျက်ရှိကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့
 ၂၈ တော်၏ကျေးဇူးကို ငါတို့အားပေးတော်မူသောကြောင့်
 ၂၉ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၌တည်သည်ကို၎င်း ဘုရားသခင်
 ၃၀ သည် ငါတို့၌တည်တော်မူသည်ကို၎င်း သိရကြ၏။ လော
 ကီသားတို့ကို ကယ်တင်သောသခင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ
 ၃၁ ခမည်းတော်သည် သားတော်ကိုစေလွှတ်တော်မူသည်
 ကို ငါတို့သည် သိမြင်၍ သက်သေခံကြ၏။
 ၃၂ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်တော်မူ
 သည်ကို ဝန်ခံသောသူမည်သည် ကား ဘုရားသခင်၌တည်
 ၃၃ ၏။ ဘုရားသခင်သည်လည်း ထိုသူ၌တည်တော်မူ၏။
 ၃၄ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုချစ်တော်မူခြင်းမေတ္တာတော်
 ကို ငါတို့သည် သိ၍ယုံကြည်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်
 ၃၅ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်တော်မူ၏။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌တည်

သောသူသည် ဘုရားသခင်၌တည်၏။ ဘုရားသခင်သည်
 ၁ လည်းထိုသူ၌တည်တော်မူ၏။ ထိုသို့ငါတို့သည်ချစ်ခြင်း
 မေတ္တာနှင့်ပြည့်စုံသောအားဖြင့်တရားဆုံးဖြတ်တော်မူ
 သောနေ့၌ရဲရင့်ရဲသောအခွင့်ရှိကြသိမ့်မည်။ အကြောင်း
 ၂ မူကား။ ငါတို့သည်ကိုယ်တော်၏နည်းတူ။ ဤလောက၌
 ၃ ဖြစ်ကြ၏။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည်ကြောက်ခြင်းသံဝေဂ
 ၄ နှင့်မပေါင်းနှိုင်းရာ။ သံဝေဂသည်ပူပန်ခြင်းဝေဒနာကိုဖြစ်
 စေသောကြောင့်ရုံလင်သောမေတ္တာသည်သံဝေဂကိုပယ်
 ၅ ရှားတတ်၏။ သံဝေဂရှိသောသူသည်မေတ္တာနှင့်မပြည့်စုံ
 ၆ သေး။ ဘုရားသခင်သည်ငါတို့ကိုရှေ့ဦးစွာချစ်တော်မူ
 ၇ သောကြောင့်ငါတို့သည်ဘုရားသခင်ကိုချစ်ကြ၏။ တ
 ၈ ရံဘယောက်သောသူကငါသည်ဘုရားသခင်ကိုချစ်၏
 ၉ ဟုဆိုလျက်ပင်မိမိညီအစ်ကိုကိုမုန်းလျှင်ထိုသူသည်မ
 ၁၀ သာကိုသုံးသောသူဖြစ်၏။ မိမိမြင်ရသောမိမိညီအစ်ကို
 ၁၁ ကိုမချစ်လျှင်မမြင်သေးသောဘုရားသခင်ကိုအဘယ်
 ၁၂ သို့ချစ်နိုင်မည်နည်း။ ဘုရားသခင်ကိုချစ်သောသူသည်
 မိမိညီအစ်ကိုကိုချစ်ရမည်ဟူသောပညတ်တော်ကိုငါ
 တို့သည်ခရစ်တော်ထံ၌ခံရကြပြီ။

၁ ယေရှုသည်ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူသည်ကိုယုံကြည်
 သောသူမည်သည်ကားဘုရားသခင်ဖြစ်ဖွားစေတော်မူ
 သောသူဖြစ်၏။ အဖကိုချစ်သောသူသည်သားကိုလည်း
 ၂ ချစ်တတ်သည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့သည်ဘုရားသခင်ကိုချစ်
 ၃ ၍ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ကြည့်လျှင်ဘုရားသခင်၏သား
 ၄ တို့ကိုချစ်ကြသည်ကိုငါတို့သိရကြ၏။ ပညတ်တော်တို့
 ၅ ကိုစောင့်ခြင်းအရာသည်ဘုရားသခင်ကိုချစ်ရာရောက်
 ၆ ၍ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ခဲသည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်
 ၇ ၏သားဖြစ်သောသူမည်သည်ကားလောကကိုအောင်
 ၈ တတ်၏။ လောကကိုအောင်ခြင်းအကြောင်းမူကားငါတို့
 ၉ ၏ယုံကြည်ခြင်းပေတည်း။ ယေရှုသည်ဘုရားသခင်
 ၁၀ ၏သားတော်ဖြစ်သည်ကိုယုံကြည်သောသူမှတပါးအ
 ၁၁ ဘယ်သူသည်လောကကိုအောင်နိုင်သနည်း။
 ၁၂ ထိုသခင်ကားရေအားဖြင့်၎င်း အသွေးအားဖြင့်၎င်း
 ကြွလာသောသူတည်းဟူသောယေရှုခရစ်ပေတည်း။
 ၁၃ ရေအားဖြင့်သာမဟုတ်။ ရေအားဖြင့်၎င်းအသွေးအားဖြင့်
 ၁၄ ၎င်းကြွလာတော်မူ၏။ သက်သေခံဟူမူကား။ ဝိညာဉ်
 ၁၅ တော်သည်သမ္မာတရားဖြစ်၍သက်သေခံတော်မူ၏။ သို့
 ၁၆ ဖြစ်လျှင်ကောင်းကင်အံ့၌မည်းတော်တပါး။ နှုတ်က
 ၁၇ ပတ်တော်တပါး။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်တပါး။

သက်သေခံသုံးပါးရှိ၍ထိုသုံးပါးတို့သည်တလုံးတဝတည်း
 ၁ ဖြစ်တော်မူ၏။ မြေကြီးပေါ်၌လည်းဝိညာဉ်တော်တပါး။
 ၂ ရေတပါး။ အသွေးတပါး။ သက်သေခံသုံးပါးရှိ၍ထိုသုံး
 ၃ ပါးတို့သည်တညီတညွတ်တည်းဖြစ်၏။ လူ၏သက်သေ
 ကိုယုံရလျှင်ဘုရားသခင်၏သက်သေတော်ကိုသာ၍ယုံ
 ဖွယ်ရာအကြောင်းရှိ၏။ ယခုဆိုခဲ့ပြီးသောသက်သေ
 ကားဘုရားသခင်သည်မိမိသားတော်၏အကြောင်းကို
 ၁၀ သက်သေခံတော်မူချက်ဖြစ်သတည်း။ ဘုရားသခင်၏
 သားတော်ကိုယုံကြည်သောသူသည်မိမိအထံ၌ထိုသက်
 သေကိုရ၏။ ဘုရားသခင်ကိုမယုံကြည်သောသူမူကား
 ဘုရားသခင်ကိုမသာအပြစ်တင်၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူ
 မူကား။ ဘုရားသခင်သည်မိမိသားတော်၏အကြောင်း
 ၁၀ မှာသက်သေခံတော်မူသောစကားတော်ကိုထိုသူသည်
 ၁၁ မယုံဘဲနေ၏။ သက်သေခံတော်မူချက်ဟူမူကား။ ဘုရား
 သခင်သည်ငါတို့အားထာဝရအသက်ကိုပေးတော်မူ၍
 ၁၂ ထိုအသက်သည်လည်းသားတော်၌ပါ၏။ သားတော်ကို
 ရသောသူသည်အသက်ကိုရ၏။ ဘုရားသခင်၏သား
 တော်ကိုမရသောသူမူကားအသက်ကိုမရ။
 ၁၃ ဘုရားသခင်၏သားတော်ကိုယုံကြည်သောသင်တို့
 သည်ထာဝရအသက်ကိုကိုယ်တိုင်ရသည့်ဟုသိစေခြင်း
 ၁၄ ဌာ၍အရာများကိုသင်တို့အားငါရေး၍ပေးလိုက်၏။ ငါ
 တို့သည်ဘုရားသခင်အထံတော်၌ရဲရင့်ခြင်းအကြောင်း
 ဟူမူကား။ ငါတို့သည်အလိုတော်နှင့်အညီတရံတရံသော
 ၁၅ ဆုကိုတောင်းလျှင်ဘုရားသခင်သည်နားထောင်တော်
 ၁၆ မူ၏။ ဆုတောင်းသမျှသောစကားတို့ကိုနားထောင်
 တော်မူသည်ကိုငါတို့သိလျှင်အထံတော်၌တောင်းသော
 ၁၇ ဆုတို့ကိုရမည်ဟုသိရကြ၏။ ညီအစ်ကိုချင်းသည်သေ
 ဖြစ်မသင့်သောဒုစရိုက်ကိုပြုမိသည်ကိုတရံတယောက်
 သောသူသည်မြင်လျှင်ထိုသူသည်ဆုတောင်းရမည်။ သေ
 ဖြစ်ကိုမပြုသောသူတို့အဖို့အလိုငှါဘုရားသခင်သည်ထို
 သူအားအသက်ကိုပေးတော်မူမည်။ သေဖြစ်သင့်သော
 ဒုစရိုက်ရှိ၏။ ထိုဒုစရိုက်အပြစ်ကိုဖွတ်စေခြင်းငှါဆု
 ၁၁ တောင်းရမည်ဟုငါမဆို။ မတရားသောအမှုမည်သည်
 ကားဒုစရိုက်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်းသေဖြစ်မသင့်သော
 ၁၂ ဒုစရိုက်ရှိ၏။ ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်သမျှသောသူတို့
 သည်ဒုစရိုက်ကိုမပြုတတ်သည်ကိုငါတို့သိကြ၏။ ဘုရား
 သခင်ဖြစ်ဖွားစေတော်မူသောသူသည်မိမိကိုမိမိစောင့်
 ၁၃ ရှောက်သဖြင့်မာရ်နတ်သည်ထိုသူကိုမထိမခိုက်နိုင်ရာ။
 ၁၄ ငါတို့သည်ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်သည်ကို၎င်းလော

ကိသားအပေါင်းတို့သည်မာရ်နတ်၏လက်၌ရှိကြသည်
 ၂၀ ကို၎င်းတို့သိကြ၏။ ဘုရားသခင်၏သားတော်သည်ကြွ
 လာ၍မှန်သောဘုရားသခင်ကိုသိသောညာဏ်ကိုငါတို့
 အားပေးတော်မူသည်ကိုလည်းငါတို့သိကြ၏။ မှန်သော

ဘုရားသခင်၌၎င်းသားတော်ယေရှုခရစ်၌၎င်းငါတို့သည်
 တည်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုသူသည်မှန်သောဘုရားသခင်ဖြစ်
 ၂၀ တော်မူ၏။ ထာဝရအသက်လည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ချစ်
 သားတို့။ ရုပ်တုဆင်းတုကိုကြည်ရှောင်ကြလော့။

ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာပဌမစောင်ပြီး၏။

ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာဒုတိယစောင်

၁ အသက်ကြီးသူသည်မြတ်သောသခင်မကို၎င်းသား
 ၂ သွေးတို့ကို၎င်းကြားလိုက်ပါ၏။ ငါတို့၌တည်၍ငါတို့တွင်
 အစည်မပြတ်ရှိလေသောသမ္မာတရားကြောင့်ငါမှစ၍
 သမ္မာတရားကိုသိသောသူအပေါင်းတို့သည်သခင်မ
 ၃ နှင့်သားသွေးတို့၌မှန်ကန်သောချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိပါ၏။
 ၃ မည်းတော်ဘုရားထံတော်က၎င်းမည်းတော်၏သား
 တော်သခင်ယေရှုခရစ်အထံက၎င်းသမ္မာတရားမေတ္တာ
 တရားနှင့်တကွကျေးဇူးကာရဏာ။ ညိမ်သက်ခြင်းသည်
 သင်တို့၌ရှိပါစေသော။
 ၄ ငါတို့သည်မည်းတော်ဘုရားထံ၌ပညတ်တော်ကို
 ခံရသည်အတိုင်းသင်၏သားသွေးအမျိုးတို့သည်သမ္မာ
 တရား၌ကျင်လည်၍နေသည်ကိုငါတွေ့သောအခါအလွန်
 ၅ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ယခုတွင်ပညတ်တော်သစ်ကိုမ
 ရေးဘဲလျက်ငါတို့၌ရှေ့ဦးစွာကပင်ရှိသောပညတ်တော်
 ကိုရေးထား၍သခင်မ။ အချင်းချင်းချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိ
 ၆ ကြကုန်အံ့ဟုငါတောင်းပန်၏။ ပညတ်တော်တို့အတိုင်း
 ကျင့်စောင့်ခြင်းအရာသည်ချစ်ရာရောက်၏။ သင်တို့
 သည်ပညတ်တော်နှင့်အညီကျင့်မည်အကြောင်းရှေ့ဦး
 စွာကပင်သင်တို့ကြားရသည်အတိုင်းပညတ်တော်
 သည်ထိုသို့သောသဘောရှိ၏။

၇ လူဇာတိအားဖြင့်ကြွလာတော်မူသောယေရှုခရစ်ကို
 ညည်းပယ်လျက်စွန့်ပေးသောသူအများတို့သည်လော
 ကထဲသို့ဝင်ကြပြီ။ ထိုသို့သောသူသည်စွန့်ပေးသောသူ
 ၈ ဖြစ်၏။ အနှိခရစ်လည်းဖြစ်၏။ ငါတို့သည်ကိုယ်ပြုရ
 သောအရာမပျောက်မပျက်။ စုံလင်သောအကျိုးကိုရမည်
 အကြောင်း။ သင်တို့သည်ကိုယ်ကိုကိုယ်သတ်ပြု၍စောင့်
 ၉ ရှောက်ကြလော့။ ခရစ်တော်၏ဒေသနာ၌မတည်ဘဲ
 ယွန်ကျူးသောသူမည်သည်ကားဘုရားသခင်ကိုမသိ။
 ၁၀ ခရစ်တော်၏ဒေသနာ၌တည်သောသူသည်မည်းတော်
 နှင့်သားတော်ကိုသိ၏။ ထိုဒေသနာတော်မပါသော
 သူသည်သင်တို့ထံသို့လာလျှင်သူကိုသင့်အိမ်၌လက်မခံ
 ၁၁ နှင့်။ မင်္ဂလာရှိစေသောဟုနှုတ်ဆက်နှင့်။ မင်္ဂလာရှိစေ
 သောဟုထိုသူကိုနှုတ်ဆက်လျှင်သူ၏ဆိုးယုတ်သောအ
 ကျင့်တို့နှင့်ဆက်ဆံရာသို့ရောက်၏။
 ၁၂ သင်တို့အားငါရေးစရာအကြောင်းအများရှိသော်
 လည်းစက္ကူပေါ်၌မှန်နှင့်ရေးခြင်းငှါအထိုမရှိ။ သင်တို့သိ
 သို့ငါလာ၍အချင်းချင်းအားရဝမ်းမြောက်ခြင်းစုံလင်
 မည်အကြောင်း။ သင်တို့နှင့်နှုတ်ဆက်၍စကားပြောမည်
 ၁၃ ဟုမျှော်လင့်လျက်နေ၏။ သင်၏မြတ်သောညီမ၏သား
 သွေးတို့သည်သင့်ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။

ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာဒုတိယစောင်ပြီး၏။

«ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာတတိယစောင်။»

၁ အသက်ကြီးသူသည်ချစ်အပ်သောဂါယုကိုကြား
လိုက်ပါ၏။ ငါသည်သင်နှ့်မှန်ကန်သောချစ်ခြင်းမေတ္တာ
၂ ရှိ၏။ အချင်းချစ်သူ။ သင်၏စိတ်နှစ်လုံးသည်ကောင်းစား
သကဲ့သို့သင်သည်အရာရာနှ့်ကောင်းစားခြင်းနှင့်ကျန်း
၃ မာခြင်းရှိမည်အကြောင်း ငါဆုတောင်း၏။ သင်သည်
သမ္မာတရားနှ့်ကျင်လည်သည်အတိုင်းသင်နှ့်ရှိသော
သမ္မာတရား၏အကြောင်းကိုညီအစ်ကိုတို့သည်လာ၍
သက်သေခံကြသောအခါ ငါသည်အတ္ထန်ဝမ်မြောက်
၄ ခြင်းရှိ၏။ ငါ၏သားသမီးတို့သည်သမ္မာတရားနှ့်ကျင်
လည်သည်ကိုငါကြား၍ဝမ်မြောက်ခြင်းထက်သာ၍ဝမ်
မြောက်ခြင်းမရှိ။

၁ အချင်းချစ်သူ။ သင်သည်ညီအစ်ကိုတို့အားရင်အာ
ဂန္ဓာတို့အားရင်ပြုသမျှသောဝတ်တို့ကိုသစ္စာနှင့်အညီ
၂ ပြုတတ်၏။ ထိုသူတို့သည်သင်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာအ
ကြောင်းကိုအသင်းတော်ရှေ့၌သက်သေခံကြ၏။
သင်သည်ထိုသူတို့ကိုဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်
အညီပို့လိုက်ပြန်လျှင်ကောင်းသောအမှုကိုပြုလိမ့်
၃ မည်။ အကြောင်းမူကား။ ထိုသူတို့သည်နာမတော်
ကိုထောက်၍သာသနာပလ္လတို့တွင်အလှူမခံဘဲသွား
၄ ကြ၏။ ငါတို့သည်သမ္မာတရားကိုကူမသောသူဖြစ်
အံ့သောငှါထိုသို့သောသူတို့အားညွှတ်သည်ဝတ်ကိုပြု
အပ်ကြ၏။

အသင်းတော်ထံသို့ မှာစာကို ငါရေး၍ ပေးလိုက်လေ

ပြီ။ သို့သော်လည်း အကဲအမှူး လုပ်ချင်သောဒယောတရပ်
၁၀ သည်ငါတို့အား အခွင့်မပေး။ ။ ထို့ကြောင့် ငါလာသော
အခါ သူသည် မိမိပြုသော အမှုကို မိမိသတ်ရစေခြင်းငှါ
ငါပြုမည်။ ထိုသူသည် ညွှန်သောစကားနှင့် ငါတို့ကိုကဲ့
ရဲ့သည်သာမက။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် စိတ်မပြေဘဲ လျက်ညီအစ်
ကိုတို့ကို ကိုယ်တိုင်လက်မခံ။ လက်ခံချင်သောသူတို့
ကိုလည်း ဖြစ်တား၍ အသင်းတော်ထဲက နှင်ထုတ်တတ်
၁၁ ၏။ ။ အချင်းချစ်သူ။ မကောင်းသောနည်းကိုမလိုက်နှင့်။
ကောင်းသောနည်းကိုသာလိုက်လော့။ ကောင်းသောအ
ကျင့်ကိုကျင့်သောသူသည် ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်၏။
မကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူမူကား ဘုရား
၁၂ သခင်ကိုမသိမမြင်ရပြီ။ ။ လူအပေါင်းတို့သည် ဒေမေတ
ရိ၏သက်သေဖြစ်ကြ၏။ သမ္မာတရားသည်လည်း သူ၏
သက်သေဖြစ်၏။ ငါတို့သည်လည်း ထိုသူဘက်၌ သက်
သေခံကြ၏။ ငါတို့၏သက်သေခံခြင်းသည် ဟုတ်မှန်
သည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။

၁၃ ငါရေးစရာအကြောင်းအမျှားရှိသော်လည်းမှတ်
၁၄ နှင့်မှတ်တံဖြင့်ရေးခြင်းငှါအလိုမရှိ။မကြာမမြင့်မှီသင့်
ကိုငါတွေ့မြင်လျှင်အချင်းချင်းနှုတ်ဆက်၍စကားပြော
မည်ဟုမျှော်လင့်လျက်နေ၏။သင်နှ့်ညိမ်သက်ခြင်းရှိ
ပါသောသော။အဆွေတို့သည်သင့်ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။
သင်နှ့်ရှိသောအဆွေတို့၏နာမည်ကိုထုတ်၍နှုတ်ဆက်
လေ့။

“ရှင်ပေသာဟန်သြဝါဒစာတိယစောင်ပြီး၏။”

၁ ယေရှုခရစ်၏ကျွန်ုပ်ဖြစ်သောယာကုင်ညီငါယုဒသည်
ခမည်းတော်တရားသခင်သန့်ရှင်းစေတော်မူ၍ယေရှု
ခရစ်ခေါ်ထားစောင့်မတော်မူသောသူတို့ကိုကြားလိုက်
ပါ၏။ သင်တို့၌ကရုဏာရှိပါစေသော။ ညိမ်သက်ခြင်း
နှင့်ချစ်ခြင်းများပြားပါစေသော။

၂ ချစ်သူတို့။ အညီအမျှဆက်ဆံသောကယ်တင်ခြင်း
အကြောင်းအရာကိုသင်တို့ထံသို့ရေး၍ပေးလိုက်ခြင်း
ငှါငါသည်အထွန်ကျိုးစားသည်တွင်သန့်ရှင်းသူတို့၌အ
ထက်ကအပ်ပေးခဲ့ပြီးသောယုံကြည်ခြင်းတရားဘက်မှာ
သင်တို့သည်ကျိုးစား၍တိုက်လံစေခြင်းငှါနှိုးဆော်သွေး

၃ ဆောင်၍ရေးလိုက်ရသောအကြောင်းရှိ၏။ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါတို့တရားသခင်၏ကျေးဇူး
တော်ကိုကိုးကွယ်သောအခါညစ်ညူးခြင်းအလိုငှါမှောက်ထွန်
လျက်တပါးတည်းအစိုးရတော်မူသောအရှင်။ ငါတို့
သခင်ယေရှုခရစ်ကိုညှင်းပယ်လျက်အပြစ်ခံစေခြင်း
ငှါရှေးကစီရင်မှတ်သားနှင့်သောအဓမ္မလူအချို့တို့သည်
ပရိယာယ်နှင့်အမှတ်တမဲ့ဝင်ကြပြီ။ ထို့ကြောင့်သင်တို့
သည်သိနှင့်သော်လည်းငါသည်သတိပေး၍ပြောချင်
သောအကြောင်းအရာဟူမူကား။ ထာဝရတရားသည်
ဣသရေလလူတို့ကိုဆဲလှည့်ပြည်မှကယ်ထွတ်တော်မူပြီး
လျှင်မယုံကြည်သောသူတို့ကိုတဖန်ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။

၄ ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ မိမိတို့အခွင့်အရာကိုမစောင့်။ မိမိတို့နေရာ
အရပ်ကိုစွန့်ပြစ်သောကောင်းကင်တမန်တို့ကိုကြီးစွာ
သောနု၌စစ်ကြောစီရင်ခြင်းအလိုငှါထာဝရချဉ်နှောင်
ခြင်းအားဖြင့်မှောင်မိုက်ထဲမှာချုပ်ထားတော်မူ၏။

၅ ၊ ထိုနည်းတူ။ သောနုမြို့နှင့်ဂေါမောရမြို့မှစ၍ပတ်ဝန်း
ကျင်၌ရှိသောမြို့တို့သည်အထက်ကဆိုခဲ့ပြီးသောလူဆိုး
ကဲ့သို့မတရားသောမေရန်ကိုအထွန်ပြု၍ကိုယ်ခင်ပွန်း
မဟုတ်သောသူတို့နှင့်မှားယွင်းခြင်းအမှု၌ကျင်လည်
သောကြောင့်ထာဝရမီးနှင့်ကျွမ်းလောင်ခြင်းဒဏ်ကိုခံရ
၍ပုံသက်သေထင်ရှားလျက်ရှိကြ၏။

၆ ယခုယောင်ယမ်းသောအဓမ္မလူတို့သည်ရှေးနည်း
တူ။ မိမိတို့ကိုယ်ကိုညစ်ညူးစေ၍အာဏာစက်ကိုပယ်

လျက်တုန်းတန်ခိုးကြီးသောသူတို့ကိုကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။

၇ ၊ ကောင်းကင်တမန်မင်းမိကျွေးလမူကား။ မောရှေ၏
ကိုယ်ကိုအကြောင်းပြု၍မာရ်နတ်နှင့်ညှင်းခုံသောအခါ
ကဲ့ရဲ့စွာသောပြစ်တင်ခြင်းကိုမပြုဝံ့ဘဲထာဝရတရား
သည်သင့်ကိုဆုမွန်တော်မူစေသတည်းဟူ၍သာပြောဆို
၏။ ထိုသူတို့မူကားမိမိတို့နားမလည်သောအရာများကို
ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။ တိရိစ္ဆာန်ကဲ့သို့ပကတိအတိုင်းမိမိတို့နား
လည်သောအရာများဖြင့်မိမိတို့ကိုပုပ်ပျက်စေတတ်ကြ၏။

၈ ၊ သူတို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား။ ကာဇူ
နနောက်သို့လိုက်ကြ၏။ အခက်ရခြင်းငှါဗာလံမှားယွင်း
သကဲ့သို့အထွန်မှားယွင်းခြင်းရှိကြ၏။ ကောရ၏ညှင်းခုံ

၉ ၊ ခြင်းအပြစ်နှင့်ပျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ မေတ္တာပွဲ
လုပ်၍သင်တို့နှင့်အတူစားသောက်သောအခါအားမနာ
ဘဲမိမိတို့ကိုဝစွာကျွေး၍ပွဲ၌အစွန်းအကွက်ဖြစ်ကြ၏။
ရေမရှိ။ လေတိုက်၍လွင့်သောမိလင်းတိမ်ကဲ့သို့ငုပ်ညိုးနွမ်း
၁၀ ၊ ၍အသီးမတင်။ နှစ်ကြိမ်သေ၍နှစ်ပြစ်သောသစ်ပင်ကဲ့

၁၁ ၊ သို့ငှင်။ မိမိရှက်ခြင်းအကြောင်းကိုပွက်စေတတ်သော
ယိုင်းတံပိုးရိုင်းကဲ့သို့ငှင်ကြယ်ပျံကဲ့သို့ငှင်ဖြစ်ကြ၏။ ထို
ကြယ်ပျံတို့အဖိုတစ်ခုနက်သောထာဝရမှောင်မိုက်ကိုသို့
ထားလျက်ရှိ၏။

၁၂ အာဒံမှဆင်းသက်၍ရုန့်ဆက်မြောက်သောသူ

၁၃ နောက်ကထာဝရတရားသည်ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို
တရားစီရင်တော်မူ၍မတရားသောသူတို့သည်မတရား
သဖြင့်ပြုသောအဓမ္မအမှုရှိသမျှတို့၏အပြစ်ကိုငှင်မ
တရားသောလူဆိုးတို့သည်တရားသခင်ကိုပြစ်မှား၍
ပြောသောကြမ်းတမ်းသောစကားရှိသမျှတို့၏အပြစ်
ကိုငှင်ဖော်ပြခြင်းငှါအတိုင်းမသိများစွာသောမိမိသန့်
ရှင်းသူတို့နှင့်တကွကြွလာတော်မူလိမ့်မည်ဟုပရော
ဖက်ပြု၍ဟောပြောလေ၏။ ထိုသူတို့သည်မြည်တင်၍
အပြစ်တင်တတ်သောသူ။ ကိုယ်တပ်မက်ခြင်းအတိုင်း
ကျင့်တတ်သောသူ။ ထောင်စွားသောစကားကိုပြော
တတ်သောသူ။ ကိုယ်အကျိုးစီးပွားကြောင့်သူမျက်နှာ

၁၄ ကိုသောက်ထားခန့်ညားတတ်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ချစ်

၁၈ သူတို့။ နောက်ဆုံးသောကာလ၌မိမိတို့မတရားသော
 တပ်မက်ခြင်းအတိုင်းကျင့်နေ၍ပျက်ရယ်ပြုတတ်သော
 သူတို့သည်ပေါ်ကြလိမ့်မည်ဟုငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်
 ၏တမန်တော်တို့သည်ဟောပြောနှင့်သောစကားများ
 ၁၉ ကိုအောင်းမေ့ကြလေ့။ ။ ထိုသူတို့သည်သင်းခွဲသော
 သူ။ ဝိညာဉ်တော်နှင့်ကင်းသောဇာတိပကတိလူဖြစ်
 ကြ၏။
 ၂၀ ချစ်သူတို့။ သင်တို့သည်မိမိတို့အလွန်သန့်ရှင်းသော
 ယုံကြည်ခြင်းအပေါ်မှာမိမိတို့ကိုတည်ဆောက်လျက်
 သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြု
 ၂၁ လျက်၊ ဘုရားသခင်ကိုချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ကိုယ်ကိုယ်
 စောင့်ရှောက်၍ထာဝရအသက်အထိငှါငါတို့သခင်
 ယေရှုခရစ်၏ကရုဏာတော်ကိုမျှော်လင့်၍နေကြလေ့။

၂၂ ၊ ပိုင်းချား၍သိတတ်သောညာဏ်ရှိ၍အချို့တို့ကိုသနား
 ၂၃ ကြလေ့။ ။ ကိုယ်ကာယနှင့်ညစ်ညူးစွန်းကွက်သော
 အဝတ်ကိုပင်စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာ၍ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့်တကွ
 အချို့တို့ကိုမီးထဲမှဆယ်နှုတ်ကယ်တင်ကြလေ့။
 ၂၄ ထိမိ၍လဲခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်စေမည်အကြောင်း။
 သင်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၎င်းအပြစ်မရှိဘဲဝမ်း
 မြောက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံလျက်ရှိသောသင်တို့ကိုဘုန်း
 အသရေတော်ရှေ့၌ဆက်သခြင်းငှါ၎င်းတတ်နိုင်တော်မူ
 ၂၅ သောသူတည်းဟူသော။ ။ ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူသော
 အရှင်။ တဆူတည်းသောဘုရားသခင်သည်ငါတို့သခင်
 ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ယခုမှစ၍ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ဘုန်း
 တန်ခိုးအာဇာနည်နှင့်အစွမ်းသတ္တိအာဏာဝန်ရှိတော်မူ
 စေသတည်း။ အာမင်။

ရှင်ယုဒဩဝါဒစာပြီး၏။

၁ ကာလမကြာမမြင့်မှီဖြစ်ရမည်အမှုအရာများကို
 ယေရှုခရစ်သည်မိမိအစေခံကျွန်တို့အားပြစေခြင်းငှါ
 ဘုရားသခင်အပ်ပေးတော်မူသောထိုသခင်၏ဗျာဒိတ်
 တော်ကိုဆိုပေအံ့။ ထိုသခင်သည်မိမိကောင်းကင်တ
 မန်ကိုလွှတ်၍မိမိအစေခံကျွန်ယောဟန်အားဗျာဒိတ်
 ၂ တော်အရပ်ကိုပြတော်မူ၏။ ။ ယောဟန်သည်လည်းဘုရား
 သခင်၏နှုတ်ကပတ်ဘော်နှင့်ယေရှုခရစ်၏သက်သေခံ
 ၃ တော်မူချက်ကိုဖြင်သမျှအတိုင်းသက်သေခံ၏။ ။ ကာလ
 အချိန်ချောက်လုနီးဖြီဖြစ်၍ဤအနာဂတ္တိကျမ်းစကားကို
 ကြည့်ရှုဖတ်ရှုတ်နားထောင်၍ရေးသားသမျှတို့ကိုစောင့်
 ရှောက်သောသူတို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။
 ၄ ငါယောဟန်သည်အာရှပြည်၌ရှိသောအသင်းတော်
 ခုနှစ်ပါးကိုကြားလိုက်ပါ၏။ ပဋ္ဌပွာန်။ အတိတ်။ အနာ
 ဂတ်ကာလအစည်ရှိတော်မူသောဘုရားအထံတော်က
 ၅ ၎င်းပညင်တော်ရှေ့၌ရှိသောဝိညာဉ်ခရစ်ပါးအထံက၎င်း
 ၆ ၊ သစ္စာစောင့်သောသက်သေခံဖြစ်တော်မူသော။ သေ
 သောသူတို့တွင်သားဦးဖြစ်တော်မူသော။ လောကီ
 ဘုရင်တို့၏အထွန်ဖြစ်တော်မူသောယေရှုခရစ်အထံ

တော်က၎င်းကျေးဇူးတော်နှင့်ညှိသက်ခြင်းသည်သင်
 တို့၌ရှိပါစေသော။ ငါတို့ကိုချစ်၍မိမိအသွေးနှင့်ငါတို့
 ၇ အပြစ်များကိုဆေးကြောတော်မူ၍၊ မိမိခမည်းတော်
 ဘုရားသခင်ရှေ့၌ငါတို့ကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌၎င်းယဇ်
 ပရောဟိတ်အရာ၌၎င်းခန့်ထားတော်မူသောသူသည်
 ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ဘုန်းအသရေ။ အစွမ်းသတ္တိရှိတော်
 မူစေသတည်း။ အာမင်။
 ၈ ကြည့်ရှုလေ့။ မိလားတိမ်နှင့်တကွကြွလာတော်မူ
 သည်ဖြစ်၍ကိုယ်တော်ကိုထိုးဖောက်သောသူတို့နှင့်ရှိ
 သမျှသောသူတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုရှုမြင်ရကြသင့်
 မည်။ မြေကြီးသားအမျိုးမျိုးရှိသမျှတို့သည်ကိုယ်တော်
 ကြောင့်ငိုကျွေးမြည်တမ်းရကြလိမ့်မည်။ မှန်ပေ၏။
 ၉ အာမင်။ ။ ငါသည်အာလဖဖြစ်၏။ ဩမေဃလည်းဖြစ်၏။
 ဟုအနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၍ပဋ္ဌပွာန်။ အတိတ်။
 အနာဂတ်ကာလအစည်ရှိတော်မူသောထာဝရအရှင်
 ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ၏။
 ၁၀ ယေရှုခရစ်၏ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခမှစ၍နိုင်ငံတော်ကို
 ၎င်းသည်ခံတော်မူခြင်းကို၎င်းသင်တို့နှင့်အတူဆက်ဆံ

၂

သောအဖေအဖေကံ။သင်တို့အစ်ကိုငါပေးဟန်သည်
 ၁၁ တုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်နှင့်ယေရှုခရစ်၏သက်သေခံ
 ၁၂ တော်မူချက်ကြောင့်ပတ်မကျန်းမှာနေရစည်တွင်။သခင်
 ၁၃ တုရားနေ့၌ပိညည်တော်ကိုခံရ၍တံပိုးခရာအသံကဲ့သို့
 ၁၄ ငနောက်၌မြည်သောအသံကြီးကိုကြား၏။မြည်သော
 အချက်ဟူမူကား။သင်သည်မြင်သောအရာကိုစာစောင်
 ၁၅ ၌ရေးထား၍ဖောက်မြို့။စမရနမြို့။ပေရပ်မြို့။သွာတိရမြို့။
 သာဒိမြို့။ဗိလဒေလဖိမြို့။လောဒိကိမြို့၌ရှိသောအသင်း
 တော်ချစ်ပါးတံသို့ပေးလိုက်လော့ဟုဆိုသတည်း။

၁၂ ထိုသို့ငါနှင့်စကားပြော၍အသံမြည်သောသူကိုမြင်
 ၁၃ ခြင်းငှါငါသည်ထွဋ်ကြည့်လျှင်ရွှေမီးခွက်ချစ်လုံးကိုရင်
 ၁၄ ၊ထိုမီးခွက်ချစ်လုံးအလယ်၌လူသားတော်နှင့်တူသော
 သူတစ်ဦးကိုရင်မြင်၏။ထိုသူသည်ခြေသို့တိုင်အောင်
 ၁၅ ဝတ်ခြုံလျက်ရင်တော်၌ရွှေခါးပန်းကိုစည်းလျက်ဖြစ်၏။
 ၁၆ ၊ခေါင်းတော်နှင့်ဆံပင်တော်သည်ဖြူသောသိုးမွေးကဲ့သို့
 ၁၇ ရင်ရံလုံးပွင့်ကဲ့သို့ရင်ဖြူ၏။မျက်စိတော်သည်လည်းမီး
 ၁၈ လျှံကဲ့သို့ဖြစ်၏။ခြေတော်သည်လည်းမီး၌ချွတ်ပြီးသော
 ၁၉ ကြေးဝါစပ်နှင့်တူ၏။အသံတော်သည်လည်းသမုဒ္ဒရာသံ
 ၂၀ ကဲ့သို့ဖြစ်၏။လင်္ကာလက်တော်သည်လည်းကြယ်ချစ်
 လုံးကိုရင်၏။ခံတွင်းတော်ထဲကလည်းထက်သောသန်
 လျက်ထွက်၏။မျက်နှာတော်သည်အရှိန်တန်ခိုးနှင့်
 ထွန်းတောက်သောနေကဲ့သို့ဖြစ်၏။

၂၁ ထိုသူကိုငါမြင်သောအခါသေမတတ်ဖြစ်၍ခြေတော်
 ၂၂ ရင်း၌လဲလျက်နေ၏။ထိုသူသည်လင်္ကာလက်တော်ကို
 ၂၃ ငအပေါ်သို့တင်လျက်ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်။ငါသည်
 ၂၄ အပြီးဆုံးသောသူ။နောက်ဆုံးသောသူဖြစ်၏။အသက်
 ၂၅ ရှင်သောသူလည်းဖြစ်၏။ငါသည်အရင်သေသည်ဖြစ်၍
 ၂၆ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်အသက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။မရဏာနှင့်
 ၂၇ မရဏာနိုင်ငံကိုလည်းငါအပိုးရ၏။ထိုကြောင့်သင်
 ၂၈ သည်မြင်ပြီးသောအရာတို့ကိုရင်ယခုရှိသောအရာတို့ကို
 ၂၉ ရင်နောင်၌ဖြစ်လတံ့သောအရာတို့ကိုရင်ရေးထားလော့။
 ၃၀ ၊လင်္ကာလက်၌ထင်ရှားသောကြယ်ချစ်လုံးနှင့်ရွှေမီး
 ခွက်ချစ်လုံး၏နက်နဲခြင်းအရာဟူမူကား။မီးခွက်ချစ်
 လုံးသည်အသင်းတော်ချစ်ပါးဖြစ်၏။ကြယ်ချစ်လုံး
 သည်လည်းထိုချစ်ပါးသောအသင်းတော်တို့ကိုအုပ်
 သောတမန်ဖြစ်ကြ၏။

၃၁ ဒေကိမြို့၌ရှိသောအသင်းတော်၏တမန်ကိုဤသို့ရေး
 ၍မှာလိုက်လော့။လင်္ကာလက်၌ကြယ်ချစ်လုံးကိုရင်၌

ရွှေမီးခွက်ချစ်လုံးအလယ်၌သွားလာသောသူ၏အမိန့်
 တော်ကား။သင်အကျင့်ကျင့်ခြင်း။ပင်ပန်းစွာလုပ်
 ၂ ဆောင်ခြင်း။သည်းခံခြင်းကိုငါသိ၏။သင်သည်မတရား
 သောသူတို့ကိုလက်မခံနိုင်ကြောင်းကိုရင်တမန်တော်
 မဟုတ်ဘဲတမန်တော်ဖြစ်ရောင်ဆောင်သောသူတို့ကို
 စစ်ဆေး၍ထုည့်ဖျားသောသူဖြစ်သည်ဟုသိကြောင်း
 ၃ ကိုရင်။ခန္တိနှင့်ပြည့်စုံ၍ငါ၏နာမကြောင့်ဆင်းရဲခံ၍အား
 ၄ မလျော့ကြောင်းကိုရင်ငါသိ၏။သို့သော်လည်းသင်သည်
 ရှေ့ဦးစွာသောချစ်ခြင်းမေတ္တာလျော့ပြီဟုသင်၌အပြစ်
 ၅ တင်စရာရှိ၏။ထိုကြောင့်သင်သည်မရွှေ့လျော့မှီအရင်
 နေရာအရပ်ကိုအောင်းမေ့လော့။နောင်တရလော့။ရှေ့ဦး
 စွာသောအကျင့်ကိုကျင့်လော့။သို့မဟုတ်။သင်ရှိရာသို့
 ငါသည်အလျင်အမြန်လာမည်။နောင်တမရလျှင်သင်
 ၆ ၏မီးခွက်ကိုနေရာမှရွှေ့မည်။သို့သော်လည်းငါမုန်း
 သောနိကာလတပည့်တို့၏အကျင့်ကိုသင်လည်းမုန်း
 ၇ သည်ဟုပြောစရာရှိ၏။ပိညည်တော်သည်အသင်း
 တော်တို့အားအဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်ကိုနားရှိသော
 သူမည်သည်ကားကြားပါစေ။အကြင်သူသည်အောင်
 မြင်၏။ထိုသူသည်ငါ၏တုရားသခင်ပရိသုဉ္စယသည်၌
 ရှိသောအသက်ပင်၏အသီးကိုစားစေခြင်းငှါငါအခွင့်
 ပေးမည်။

၈ စမရနမြို့၌ရှိသောအသင်းတော်၏တမန်ကိုဤသို့
 ရေး၍မှာလိုက်လော့။အပြီးဆုံးသောသူ။နောက်ဆုံး
 သောသူတည်းဟူသော။အရင်သေ၍အသက်ရှင်လျက်
 ၉ ရှိသောသူ၏အမိန့်တော်ကား။သင်အကျင့်ကျင့်ခြင်း။
 ခုက္ခခံခြင်း။ဆင်းရဲခြင်းကိုငါသိ၏။သို့သော်လည်း
 သင်သည်ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်းရှိ၏။ယုဒလူဖြစ်ရောင်
 ဆောင်၍ယုဒလူမှန်မဟုတ်။စာတန်၏အပေါင်းအသင်း
 ၁၀ ဖြစ်သောသူတို့၏ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်းငါသိ၏။သင်သည်
 ခံရမည်အရာတစုံတခုကိုမျှမကြောက်နှင့်။သင်တို့သည်
 စုံစပ်ခြင်းကိုခံရမည်အကြောင်း။မာရ်နတ်သည်သင်
 တို့တွင်အချို့ကိုထောင်ထဲ၌ထောင်ထား၍သင်တို့သည်
 ဆယ်ရက်ပတ်လုံးဆင်းရဲခုန်ကိုခံရကြဟိမ့်မည်။သေ
 သည်တိုင်အောင်သစ္စာစောင့်လော့။သို့ဖြစ်လျှင်အသက်
 ၁၁ သရဖူကိုငါပေးမည်။ပိညည်တော်သည်အသင်းတော်
 တို့အားအဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်ကိုနားရှိသောသူ
 မည်သည်ကားကြားပါစေ။အောင်မြင်သောသူကိုရက်
 ယသေခြင်းသည်မညည်းဆဲရ။

၁၂ ပေရပ်မြို့၌ရှိသောအသင်းတော်၏တမန်ကိုဤသို့

ရေး၍မှာလိုက်လော့။ သက်သောသန်လျက်ရှိသောသူ၏
 ၁၃ အမိန့်တော်ကား။ သင်အကျင့်ကျင့်ခြင်းကိုငင်စာတန်
 ၏ရာဇပလ္လင်ရှိရာအရပ်တည်းဟူသောသင်၏နေရာအ
 ရပ်ကိုငင်ငါ့သိ၏။ စာတန်၏နေရာအရပ်၌သင်တို့တွင်အ
 သေသတ်ခြင်းကိုခံရသောအန္တိပသည်သစ္စာရှိ၍တောက်
 ၁၄ ခွံသက်သေခံရသောနေ့ရက်ကာလတွင်ပင်သင်သည်ငါ
 ၏နာမကိုစွဲကိုင်၏။ ငါ၏ယုံကြည်ခြင်းတရားကိုမစွန့်မ
 ၁၅ ပယ်။ သို့သော်လည်းညူသရေလအမျိုးသားတို့သည်ရုပ်
 တုရှေ့မှာပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကိုစားစေခြင်းငှါငင်
 မတရားသောမေရုန်ကိုပြုစေခြင်းငှါငင်ထိမိ၍လဲစရာအ
 ရာကိုသူတို့ရှေ့၌ချထားမည်အကြောင်း။ ဗာလက်မင်းကို
 အကြံပေးသောသူတည်းဟူသောဗာလံ၏အယူကိုစွဲ
 ၁၆ လမ်းသောသူတို့သည်သင်၏နေရာ၌ရှိကြသည်ဖြစ်၍သင်
 ၁၇ ၌အနည်းငယ်သောအပြစ်တင်စရာရှိ၏။ ထိုအယူနှင့်
 သဘောတူသောနိကောလတပည့်တို့၏အယူကိုစွဲလမ်း
 ၁၈ သောသူတို့သည်ထိုနည်းတူသင်၌ရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်
 နောင်တရလော့။ မရလျှင်သင်ရှိရာသို့ငါသည်အလျှင်အ
 မြန်လာမည်။ ထိုသူတို့ကိုငါတောင်း၏သန်လျက်နှင့်စစ်
 ၁၉ တိုက်မည်။ ဝိညည်းတော်သည်အသင်းတော်တို့အား
 အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်ကိုနားရှိသောသူမည်သည်
 ကားကြားပါစေ။ အကြင်သူသည်အောင်မြင်၏။ ငှက်ထား
 သောမန့်ကိုငင်ကျောက်မြို့လက်ဖွဲ့ကိုငင်ထိုကျောက်
 ပေါ်၌အကွရာတင်သောနာမသစ်ကိုငင်ထိုသူအားငါ
 ပေးမည်။ ထိုကျောက်ကိုရသောသူမှတစ်ပါးအဘယ်သူ
 မှထိုနာမကိုမသိနိုင်စေ။

၂၀ သွာတိရမြို့၌ရှိသောအသင်းတော်၏တမန်ကိုဤသို့
 ရေး၍မှာလိုက်လော့။ မီးလျှံကဲ့သို့သောမျက်စိနှင့်ငင်
 ၂၁ ကြေးဝါစစ်နှင့်တူသောခြေနှင့်ငင်ပြည့်စုံသောဘုရားသ
 ၂၂ ခင်သားတော်၏အမိန့်တော်ကား။ သင်အကျင့်ကျင့်
 ခြင်း။ ချစ်ခြင်း။ အမှုဆောင်ခြင်း။ ယုံကြည်ခြင်း။ သည်းခံ
 ခြင်းကိုငင်နောက်ကျင့်သောအကျင့်တို့သည်အရင်ကျင့်
 သောအကျင့်ထက်သာ၍မျှားကြောင်းကိုငင်ငါ့သိ၏။
 ၂၃ | သို့သော်လည်းငါ၏အစေခံကျွန်တို့သည်မတရားသော
 မေရုန်ကိုပြုစေခြင်းငှါငင်ရုပ်တုရှေ့မှာပူဇော်သောယဇ်
 ကောင်ကိုစားစေခြင်းငှါငင်ပရောဗက်မဟူ၍ကိုယ်ကို
 ခေါ်ဝေါ်သောသင်၏ခင်ပွန်းယေဇုလသည်သွန်သင်၍
 ၂၄ များယွင်းစေရသောအခွင့်ကိုသင်သည်ပေးသောကြောင့်
 ၂၅ သင်၌အပြစ်တင်စရာရှိ၏။ နောင်တရသင့်သောကာလ

ကိုငါပေးသော်လည်းသူသည်မိမိမတရားသောမေရုန်
 ၂၆ ကိုနောင်တရချင်သောစိတ်မရှိ။ ထိုကြောင့်သူကိုအိပ်
 ရာ၌ငါချထားမည်။ သူနှင့်အတူမတရားသောမေရုန်ကို
 ၂၇ ပြု၍ထိုသို့သောအကျင့်ကိုနောင်တမရသောသူတို့ကို
 ၂၈ ယဉ်းကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်စေမည်။ သူ၏
 သားသီးတို့ကိုလည်းအသေသတ်မည်။ ငါသည်နှစ်လုံး
 ကျောက်ကင်ကိုစစ်ဆေးတော်မူသောသူဖြစ်ကြောင်း
 တိုထိုသို့သောအားဖြင့်ခပ်သိမ်းသောအသင်းတော်တို့
 သည်သိရကြထိမိမည်။ သင်တို့သည်အသီးအသီးကျင့်
 သောအကျင့်နှင့်အလျောက်အကျိုးအပြစ်ကိုငါပေးမည်။
 ၂၉ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကိုယူသောသူတို့ခေါ်ဝေါ်သည်နှင့်
 အညီစာတန်၏နက်နဲသောအရာဟုခေါ်ဝေါ်သောအရာ
 တို့ကိုမကျွမ်း။ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကိုမယူ။ ကြွင်းသောသွာ
 တိရမြို့သားတို့ကိုငါဆိုသည်ကား။ သင်တို့သည်ရသမှု
 ၃၀ ကိုငါလာသည်တိုင်အောင်စွဲကိုင်ကြလော့။ ထိုမှတစ်ပါး
 ၃၁ အချားသောဝန်ကိုသင်တို့အပေါ်၌ငါမတင်။ အကြင်
 သူသည်အောင်မြင်၍အဆုံးတိုင်အောင်အကျင့်ကို
 ကျင့်၏။ ခေမည်းတော်သည်ငါအားအခွင့်ပေးတော်မူသ
 ကဲ့သို့လူမျိုးတို့ကိုအုပ်စိုးခြင်းငှါထိုသူအားငါသည်
 ၃၂ အခွင့်ပေးမည်။ ထိုသူသည်သူတို့ကိုသံဃာတို့နှင့်အုပ်စိုး
 ၃၃ ၍မြေအိုးကိုခွဲဖျက်သကဲ့သို့ခွဲဖျက်ထိမိမည်။ မိလ်း
 ၃၄ သောက်ကြယ်ကိုလည်းထိုသူအားငါပေးမည်။ ဝိညည်း
 တော်သည်အသင်းတော်တို့အားအဘယ်သို့မိန့်တော်မူ
 သည်ကိုနားရှိသောသူမည်သည်ကားကြားပါစေ။
 ၃၅ သာဒိမြို့၌ရှိသောအသင်းတော်၏တမန်ကိုဤသို့ရေး၍
 မှာလိုက်လော့။ ဘုရားသခင်၏ဝိညည်းချနစ်ပါးနှင့်ကြယ်
 ချနစ်လုံးရှိသောသူ၏အမိန့်တော်ကား။ သင်၏အကျင့်ကို
 ၃၆ ငါ့သိ၏။ သင်သည်အသက်ရှင်ဟန်ရှိသော်လည်းသေ
 ၃၇ လျက်နေသည်ကိုငါ့သိ၏။ မအိပ်ဘဲစောင့်၍နေလော့။
 ကျန်ရစ်၍သေလှသောအရာတို့ကိုပြုစေလော့။ သင်၏အ
 ကျင့်သည်ငါ၏ဘုရားသခင်ရှေ့၌မရံမလင်ရှိသည်ကို
 ၃၈ ငါတွေ့ပြီ။ ထိုကြောင့်သင်သည်ခံယူ၍နားထောင်ပြီး
 သည်အရာကိုအောင်းမေ့၍စောင့်ရှောက်လော့။ နောင်ဘ
 ၃၉ ရလော့။ စောင့်၍မနေလျှင်သူခိုးကဲ့သို့သင်ရှိရာသို့ငါလာ
 ၄၀ မည်။ လာမည်အချိန်နာရီကိုလည်းသင်မသိရ။ သို့သော်
 လည်းသာဒိမြို့၌ပင်သင်တို့တွင်ကိုယ်အဝတ်ကိုမညစ်
 ညူးစေသောသူနည်းနည်းရှိသေး၏။ ထိုသူတို့သည်ထိုက်
 တန်သောသူဖြစ်၍အဖြူဝတ်လျက်ငါနှင့်အတူသွားလာ
 ကြသိမ့်မည်။ အောင်မြင်သောသူသည်ဖြူသောအဝတ်ကို

၁ ဝတ်ဆင်လိမ့်မည်။ ထိုသူ၏နာမကိုအသက်စာစောင်
 ၅ ငါသည်အလျှင်းမချေ။ ငမည်းတော်ရှေ့၌ငင်ကောင်း
 ကင်တမန်တော်တို့ရှေ့၌ငင်သူ၏နာမကိုငါဝန်ခံမည်။
 ၆ ဝိညည်တော်သည်အသင်းတော်တို့အားအဘယ်သို့မိန့်
 တော်မူသည်ကိုနားရှိသောသူမည်သည်ကားကြားပါစေ။

၇ ဖိလဒေလဖိမြို့၌ရှိသောအသင်းတော်၏တမန်ကိုဤသို့
 ချီးမြှင့်တော်မူလော့။ သန့်ရှင်းသောသူ။ ဟုတ်မှန်သော
 သူ။ ဒါဝိဒ်မင်း၏တံခါးသော့ကိုကိုင်သောသူ။ အဘယ်သူ
 မျှမပိတ်နိုင်အောင် ဖွင့်၍ အဘယ်သူမျှမဖွင့်နိုင်အောင်
 ၈ ပိတ်သောသူ၏အမိန့်တော်ကား။ သင်၏အကျင့်ကိုငါ
 သိ၏။ အဘယ်သူမျှမပိတ်နိုင်သောတံခါးကိုသင့်ရှေ့၌
 ငါဖွင့်ထားပြီ။ အကြောင်းမူကား။ သင်သည်အနည်း
 ငယ်သာခွန်အားရှိသည်နှင့်ငါ၏နှုတ်ကပတ်ကိုစောင့်
 ၉ ရှောက်ခဲ့ပြီ။ ငါ၏နာမကိုလည်းမစွန့်မပယ်။ ယုဒလူ
 ဖြစ်ရောင်ဆောင်၍ အမှန်မဟုတ်ဘဲ မုသာစကားကို
 ပြောသောသူတည်းဟူသောစာတန်၏အပေါင်းအသင်း
 ဝင်သူအချို့တို့ကိုသင်၌ငါအပ်ပေးမည်။ သူတို့သည်လာ
 ၁၀ ချစ်သည်ဟုသိစေခြင်းငှါငင်ငါပြုမည်။ သင်သည်ငါ
 ၏သည်းခံခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောနှုတ်ကပတ်တရားကို
 စောင့်ရှောက်သောကြောင့်မြေကြီးအပေါ်၌နေသောသူ
 တို့ကိုရံစပ်စေခြင်းငှါ လောကီနိုင်ငံအရပ်ရပ်တို့ကိုနှိုး
 ပြားလှစွာသောရံစပ်ရာကာလတွင် သင့်ကိုငါစောင့်
 ၁၁ ရှောက်မည်။ ငါသည်အလျှင်အမြန်လာမည်။ သင်၏သ
 ရမှုကိုအဘယ်သူမျှမယူစေခြင်းငှါရခဲ့ပြီးသောအရာကို
 ၁၂ စွဲကိုင်လော့။ အကြင်သူသည်အောင်မြင်၏။ ထိုသူကို
 ငါသည်ငါ၏ဘုရားသခင်ဗိတ်ဗွာန်တော်၌တိုင်ဖြစ်စေ
 မည်။ နောက်တဖန်သူသည်ပြင်သို့မရွှေ့ရ။ ငါ၏ဘုရား
 သခင်နာမတော်ကိုငင်ငါ၏ဘုရားသခင်အထံတော်မှ
 ထွက်၍ကောင်းကင်တံတိုင်းသက်သောယေရုရှလင်
 မြို့သစ်တည်းဟူသောငါ၏ဘုရားသခင်မြို့တော်၏နာ
 ၁၃ မကိုငင်ငါ၏နာမသစ်ကိုငင်ထိုသူအပေါ်၌ငါသည်
 အက္ခရာတင်မည်။ ဝိညည်တော်သည်အသင်းတော်တို့
 အားအဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်ကိုနားရှိသောသူမည်
 သည်ကားကြားပါစေ။

၁၄ လောဒိကီမြို့၌ရှိသောအသင်းတော်၏တမန်ကိုဤသို့
 ချီးမြှင့်တော်မူလော့။ ဘုရားသခင်၏ဝေနေယျသတ္တဝါ
 တို့အထွဋ်။ သစ္စာရှိ၍ဟုတ်မှန်သောသက်သေခံ။ အာမင်

၁၅ ၏အမိန့်တော်ကား။ သင်၏အကျင့်ကိုငါသိ၏။ သင်
 သည်အမေဟုတ်။ အပူမဟုတ်သည်ကိုငါသိ၏။ ခြင်း
 ၁၆ ဖြစ်စေ။ ပူခြင်းဖြစ်စေ။ တရုတ်ကိုငါအလိုရှိ၏။ ထိုသို့အမေ
 မဟုတ်။ အပူမဟုတ်။ နွေးရုံရှိသောကြောင့်ငါ၏ခံတွင်း
 ၁၇ သည်သင့်ကိုတွေ့လျှီ။ သင်ကလည်းငါသည်ဥစ္စာရ
 တတ်၏။ ဘဏ္ဍာများကိုဆည်းဖူးပြီ။ တရုတ်ကိုမျှမလို
 ဟုပြောဆို၍ကိုယ်တိုင်ညီညွတ်ခြင်း။ သနားဖွယ်ဖြစ်
 ၁၈ ခြင်း။ ဆင်းရဲခြင်း။ ဗျက်မိကန်းခြင်း။ အဝတ်အချည်း
 စည်းရှိခြင်းဖြစ်သည်ကိုမသိပါတကား။ သင်သည်ဥစ္စာရ
 တတ်ခြင်းငှါမီးနှင့်ချွတ်ပြီးသောရွှေကိုငင်အဝတ်အချည်း
 စည်းရှိ၍သူတပါးရှေ့တွင်မရှက်စေခြင်းငှါရှိစရာဘို့
 ၁၉ ပြုသောအဝတ်ကိုငင်ထံမှာဝယ်လော့။ သင်၏ဗျက်မိ
 မြင်စေခြင်းငှါဗျက်မိ၌ဗျက်စည်းခတ်လော့ဟုသင့်အား
 ၂၀ ငါသည်အကြံပေး၏။ ငါချစ်သမျှသောသူတို့၏အပြစ်
 ကိုငါစစ်ဆေး၍သူတို့ကိုဆုမွန်တတ်၏။ ထိုကြောင့်ကိုယ်
 ၂၁ စိတ်ကိုကိုယ်နှိုးဆော်လော့။ နောင်တရလော့။ ငါသည်
 တံခါးရှေ့မှာရပ်၍ခေါက်လျက်နေ၏။ အကြင်သူသည်
 ငါ၏အသံကိုကြား၍တံခါးကိုဖွင့်အံ့။ ထိုသူရှိရာသို့ငါ
 ဝင်၍သူနှင့်အတူစားသောက်မည်။ သူသည်လည်းငါနှင့်
 ၂၂ အတူစားသောက်ရလိမ့်မည်။ ငါသည်အောင်မြင်၍
 ငမည်းတော်၏ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာငမည်းတော်နှင့်
 အတူထိုင်နေသကဲ့သို့အောင်မြင်သောသူသည်ငါ၏
 ၂၃ ပလ္လင်ပေါ်မှာငါနှင့်အတူထိုင်နေရသောအခွင့်ကိုငါပေး
 မည်။ ဝိညည်တော်သည်အသင်းတော်တို့အားအဘယ်
 သို့မိန့်တော်မူသည်ကိုနားရှိသောသူမည်သည်ကားကြား
 ပါစေဟုမိန့်တော်မူ၏။

၄
 ၁ ထိုနောက်မှငါကြည့်လျှင်ကောင်းကင်၌တံခါးဖွင့်
 ထားလျက်ရှိ၏။ ရှေ့ဦးစွာကြားရသောအသံဟူမူကား။
 ဤအရပ်သို့တက်လော့။ နောင်ကာလ၌ဖြစ်ရမည်အရာ
 ၂ သံကဲ့သို့မြည်လေ၏။ ထိုအခါဝိညည်တော်ကိုငါ
 သည်ချက်ချင်းခံရ၍ကောင်းကင်သို့ပလ္လင်တရတည်
 ၃ လျက်ရှိ၏။ ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သောသူလည်းရှိ၏။ ထို
 သူ၏အဆင်းအရောင်သည်နဂါးသို့ကျောက်။ ပတ္တ
 မြားကျောက်နှင့်တူ၏။ ပလ္လင်၏ပတ်ဝန်းကျင်၌ကား
 ၄ မြေကျောက်အဆင်းအရောင်နှင့်တူသောသက်တံရှိ၏။
 ၅ ထိုပလ္လင်၏ပတ်ဝန်းကျင်၌အချားသောပလ္လင်နှစ်ဆယ်
 လေးပလ္လင်ရှိ၏။ ထိုပလ္လင်တို့အပေါ်၌အသက်ကြီးသူနှစ်

ဆယ်လေးပါးတို့သည်မြို့သော အဝတ်ကိုဝတ်ဆင်လျက်
 ခေါင်းပေါ်၌ရွှေသရဖူကို ဆောင်းလျက်ထိုင်နေကြ၏။
 ၁ ပလ္လင်တော်ထဲကလျှပ်စစ်ပြက်၏။စကားပြောသံ။မိဃား
 ကြိုးသံလည်းမြည်၏။ပလ္လင်တော်ရှေ့၌ ဘုရားသခင်၏
 ဝိညာဉ်ချနှစ်ပါးတည်းဟူသောမီးခွက် ချနှစ်လုံးတို့
 သည်ထွန်းလျက်ရှိကြ၏။
 ၆ ပလ္လင်တော်ရှေ့၌လည်းကျောက်သလင်းနှင့်တူသော
 ဖန်ခေကန်ရှိ၏။ပလ္လင်တော်၏အတွင်း၌ပတ်ဝန်းကျင်
 ၇ ၌၎င်းမျက်စိနှင့်တကွယ်လုံးပြည့်သောသတ္တဝါလေးပါးရှိ
 ၈ ၏။ပဌမသတ္တဝါသည်ချင်သောနှင့်တူ၏။ဒုတိယသတ္တဝါ
 သည်နှားသလင်းနှင့်တူ၏။တတိယသတ္တဝါသည်လူမျက်
 ၉ နှာရှိ၏။စတုတ္ထသတ္တဝါသည်ပျံလျက်ရှိသောရွှေလင်းတ
 ၁၀ နှင့်တူ၏။ထိုသတ္တဝါလေးပါးတို့၏ကိုယ်ပတ်ဝန်းကျင်
 ၌တပါးတပါးလျှင် အတောင်ချောက် ခုစိရှိ၍ အတွင်း၌
 မျက်စိနှင့်ပြည့်ကြ၏။သူတို့ကလည်းအနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်
 စုံ၍ပစ္စုပ္ပန်။အတိတ်။အနာဂတ်ကာလအစည်ရှိတော်မူ
 သောသာဝရအရှင်။ဘုရားသခင်သည်သန့်ရှင်းတော်မူ
 ၏။သန့်ရှင်းတော်မူ၏။သန့်ရှင်းတော်မူ၏ဟုနေ့ညညမ
 ၁၂ ပြတ်။ညိမ်၍မနေဘဲပြောဆိုကြ၏။ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ
 ထိုင်၍ကမ္ဘာအဆက်ဆက်အသက်ရှင်တော်မူသောသူ
 ၏ဘုန်းအသရေ။ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ထိုသတ္တဝါတို့
 ၁၃ သည်ချီးမွမ်းကြသောအခါ။အသက်ကြီးသူနှစ်ဆယ်လေး
 ပါးတို့သည်ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသောသူရှေ့
 ၁၄ ၌ပျပ်ဝပ်လျက်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်အသက်ရှင်တော်
 မူသောသူကိုကိုးကွယ်လျက်။အိုသာဝရဘုရား။ကိုယ်
 တော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။
 ထိုအရာတို့သည်အထိုတော်ကြောင့်ဖြစ်၍ဖန်ဆင်းလျက်
 ရှိကြပါ၏။ထိုကြောင့် ကိုယ်တော်သည်ဘုန်းအသရေ
 တန်ခိုးတော်ကိုခံစားထိုက်တော်မူ၏ဟုလျှောက်ဆို၍
 ပလ္လင်တော်ရှေ့၌မိမိတို့သရဖူများကိုချထားကြ၏။
 ၁၅
 ၁ ထိုအခါတဖက်တချက်၌အက္ခရာတင်၍တံဆိပ်ချနှစ်
 ချက် ခတ်သောစာစောင်ကိုပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်
 ၂ တော်မူသောသူ၏လက်ျာလက်၌ငါမြင်၏။ အားကြီး
 သောကောင်းကင်တမန်တပါးကထိုစာစောင်ကို ဖွင့်၍
 တံဆိပ်တို့ကိုခွာခြင်းငှါအဘယ်သူထိုက်သနည်းဟုကြိုး
 သောအသံနှင့်ကျွေးကျော်လျက်ရှိသည်ကိုငါမြင်၏။
 ၃ ၊ထိုစာစောင်ကိုဖွင့်၍ကြည့်ခြင်းငှါကောင်းကင်။မြေ
 ကြီး။မြေကြီးအောက်၌အဘယ်သူမျှမတတ်နိုင်။ထိုစာ

စောင်ကိုဖွင့်၍ကြည့်ထိုက်သောသူတယောက်ကိုမျှသာ
 ၄ ၊၍မတွေ့သောကြောင့်ငါသည်များစွာငိုကျွေးလေ၏။ထို
 ၅ အခါအသက်ကြီးသောသူတပါးကမငိုကျွေးနှင့်။ယုဒ
 အမျိုးချင်သောတည်းဟူသောဒါဝိဒ်၏အမြစ်သည်ထို
 စာစောင်ကိုငင်တံဆိပ်ချနှစ်ချက်တို့ကိုငင်ဖွင့်ခြင်းငှါ
 အောင်မြင်လေပြီဟုငိုပြောဆို၏။
 ၆ ထိုအခါပလ္လင်တော်မှစသောသတ္တဝါလေးပါးနှင့်အ
 သက်ကြီးသူတို့အလယ်၌အသေသတ်ပြီးသကဲ့သို့သော
 သိုးသလယ်သည်ရပ်လျက်ရှိသည်ကိုငါမြင်၏။ထိုသိုး
 သလယ်သည်မြေကြီးတပြင်လုံး၌လွှတ်သော ဘုရားသခင်
 ၏ဝိညာဉ်ချနှစ်ပါးတည်းဟူသောမျက်စိချနှစ်လုံးနှင့်ချီ
 ၇ ချနှစ်ချောင်းရှိ၏။သူသည်လာ၍ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်
 တော်မူသောသူ၏လက်ျာလက်မှစာစောင်ကိုခံယူလေ
 ၈ ၏။ထိုစာစောင်ကိုခံယူသောအခါသတ္တဝါလေးပါးနှင့်
 အသက်ကြီးသူနှစ်ဆယ်လေးပါးတို့သည်သန့်ရှင်းသူတို့
 ၏ပဌနာတည်းဟူသောမီးရှို့ရနံသာပေါင်းနှင့်ပြည့်သော
 ရွှေဖလားတို့ကိုငင်စာစောင်တို့ကိုငင်အသီးအသီးကိုင်၍
 ၉ သိုးသလယ်ရှေ့၌ပျပ်ဝပ်လျက်။ကိုယ်တော်သည်အသေ
 ၁၀ သတ်ခြင်းကိုခံတော်မူသောအားဖြင့်အသီးအသီးဘာသာ
 စကားကိုပြောသောလူအမျိုးအနွယ် ခပ်သိမ်းတို့အထဲမှ
 အကျွန်ုပ်တို့ကိုယူ၍အသွေးတော်နှင့် ဘုရားသခင်အဖို့
 ရွေးနှုတ်တော်မူ၏။အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်ရှေ့မှာရှင်
 ဘုရင်အရာ၌ငင်ယဇ်ပရောဟိတ်အရာ၌ငင်ခန့်ထား၍
 မြေကြီးပေါ်မှာစိုးစံရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ထို
 ကြောင့်ကိုယ်တော်သည်စာစောင်ကိုခံယူ၍တံဆိပ်တို့
 ကိုဖွင့်ထိုက်တော်မူ၏ဟုအသစ်သောသိချင်းကိုင်၍
 ၁၁ လျှောက်ဆိုကြ၏။ထိုအခါငါကြည့်၍ပလ္လင်တော်မှစ
 သောသတ္တဝါတို့နှင့်အသက်ကြီးသူတို့၏ပတ်ဝန်းကျင်
 ၌ကုဋေသင်္ချေမက။အတိုင်းမသိများစွာသောကောင်း
 ၁၂ ကင်တမန်တို့၏အသံကိုငါကြား၏။ထိုသူတို့ကလည်း
 အသေသတ်ခြင်းကိုခံခဲ့ပြီးသောသိုးသလယ်သည်တန်
 ခိုး။စည်းမိမ်။ပညာ။အစွပ်သတ္တိ။ဂုဏ်အသရေ။ဘုန်းအာ
 နုဘော်။ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံထိုက်တော်မူ၏ဟုကြီး
 ၁၃ သော အသံနှင့်ပြောဆိုကြ၏။ကောင်းကင်။မြေကြီး။
 မြေကြီးအောက်။သမုဒ္ဒရာအထဲ။အရပ်ရပ်တို့၌ရှိသမျှ
 သောဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကပလ္လင်တော်ပေါ်
 မှာထိုင်တော်မူသောသူနှင့်သိုးသလယ်သည်ကမ္ဘာအ
 ဆက်ဆက်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ။ဂုဏ်အသရေ။ဘုန်း
 အာနုဘော်။အစွပ်သတ္တိရှိတော်မူစေတည်းဟုပြောဆို

၁၄ ကြည့်ကုန်ကြားလေ၏။ သတ္တဝါလေးပါးတို့ကလည်း အာမင်ဟုခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ အသက်ကြီးသူတို့သည်လည်း ပျပ်ဝပ်၍ကိုးကွယ်ကြ၏။

၆ သိုးသဏ္ဌသည် တံဆိပ်ခွန်ချက်တွင်တချက်ကို ဖွင့်သောအခါ ငါကြည့်လျှင် ချမ်းမြတ်သောသတ္တဝါလေးပါး တွင်တပါးကလေး၍ ကြည့်လော့ဟု ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။ ထိုအခါ ငါကြည့်လျှင် မြင်းဖြူတစ်စီး ရှိ၏။ မြင်းစီးသောသူသည် လေးကိုကိုင်၏။ သူ့နှစ်သက်မှုကို ပေးတော်မူ၏။ အောင်မြင်လျက် ငှက်အောင်မြင်ခြင်း ဌာ ငှက်ထွက်သွား၏။

၃ ဒုတိယတံဆိပ်ကို ဖွင့်သောအခါ ဒုတိယသတ္တဝါက လာ၍ ကြည့်လော့ဟု ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။ ထိုအခါ မြင်းနီတစ်စီး ထွက်၍ စီးသောသူသည် ညိမ်ဝပ်ခြင်းကို မြေကြီးကရုတ်သိမ်းခြင်း ဌာ ငှက်အောင်မြင်သွားတို့ကို အချင်းချင်း အသေသတ်စေခြင်း ဌာ ငှက်အောင်မြင်ရ၏။ သူ့နှစ်သက်မှုကို ပေးတော်မူ၏။

၁ တတိယတံဆိပ်ကို ဖွင့်သောအခါ တတိယသတ္တဝါက လာ၍ ကြည့်လော့ဟု ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။ ထိုအခါ ငါကြည့်လျှင် မြင်းနက်တစ်စီး ရှိ၏။ မြင်းစီးသောသူသည် ချိန်ခွင်ကိုကိုင်၏။ သတ္တဝါလေးပါး အလယ်၌ ပြောသံဟူ မူကား။ နေရာချီတည်း နှင့် ချိန်ဆံတစ်ခုကို ရ၏။ မုယော ဆံသုံးခုကို ရ၏။ ဆီနှင့် ဝေပျစ်ရည်ကို မပျက်စေနှင့် ဟုဆိုသည်ကို ငါကြား၏။

၇ စတုတ္ထတံဆိပ်ကို ဖွင့်သောအခါ စတုတ္ထသတ္တဝါက လာ၍ ကြည့်လော့ဟု ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။ ထိုအခါ ငါကြည့်လျှင် မြင်းမူတစ်စီး ရှိ၏။ မြင်းစီးသောသူသည် မရဏာဟူသော အမည်ရှိ၏။ မရဏာ နိုင်ငံသည် ထိုသူ့နောက် သို့လိုက်လေ၏။ သူသည် မြေကြီးလေးမိတ်တစ်မိတ်ကို အစိုးရ၍ ဓားဘေး။ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး။ နာ၍ သေဘေး။ မြေသားရဲဘေးအား ဖြင့်သတ်ပိုင်သော အခွင့်ကို ရ၏။

၆ ပဉ္စမတံဆိပ်ကို ဖွင့်သောအခါ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကြောင့် ငှက်မိမိတို့သက်သေခံချက် ကြောင့် ငှက်အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသောသူတို့၏ ဝိညာဉ်များကို ယဇ်ပဉ္စင်အောက်၌ ငါမြင်၏။ သူတို့ကလည်း သန့်ရှင်းဟုတ်မှန်၍ အစိုးပိုင်တော်မူသော အရှင်။ မြေပေါ်မှာ နေသောသူတို့သည် ငါတို့အသွေးကို သွန်းကြသော အပြစ်နှင့် အလျောက် ဒဏ်မပေးဘဲ အတယ်မျှ လောက်ကာလပတ်လုံး နေတော်မူမည်နည်းဟု ကြီးသော အသံ

၁၁ နှင့် ကျွေးကျော်ကြ၏။ ထိုသူတို့၌ ဖြူသောဝတ်လုံကို ပေးတော်မူ၏။ သူတို့နည်းတူ။ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရလေတံသော မိမိလုပ်ဖော်ဆောင်ဖက်ညီအစ်ကိုတို့သည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ မရောက်မှီခဏညီသက်စွာ နေကြပြီး မည်ဟုသူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ဆဋ္ဌမတံဆိပ်ကို ဖွင့်သောအခါ ငါကြည့်လျှင် ကြီးစွာသော မြေလွှပ်ခြင်းဖြစ်၏။ နေသည် အမွှေးဖြင့် ရက်သော အဝတ်ကြပ်ကဲ့သို့ မည်း၏။ လအလုံးသည် အသွေးကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ တည်ပင်ကို ပြင်းစွာသော လေတိုက်လျှင် အချိန်မတန်သော အသီးကျွေးသကဲ့သို့ ကောင်းကင်

၁၃ ကြယ်တို့သည် မြေပေါ်သို့ ကျကြ၏။ ချမ်းကောင်းကင်သည် စာစောင်ထိပ်သကဲ့သို့ လွင့်သွား၏။ တောင်များ။ ကျွန်းများ အပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာ အရပ်မှ ရွေ့ကြ၏။ လောကီဘုရင်။ မူးမတ်။ စစ်သူကြီး။ သဌေးသူကြွယ်။ ခွန်အားကြီးသောသူမှစ၍ ကျွန်ုပ်တို့လူလွတ်များ အပေါင်းတို့သည် မြေတွင်း၌ ငှက်တောင်ပေါ်မှာ ရှိသော ကျောက်များ၌ ငှက်ပုန်းရှောင်လျက် နေ၍ ထိုတောင်များ။ ကျောက်များတို့ကို ခေါ်လျက် ငါတို့အပေါ်သို့ ကျကြပါ။ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော သူ၏ မျက်နှာနှင့် သိုးသဏ္ဌ၏

၁၁ အမျက်တော်ကို ကွယ်ကာ၍ ငါတို့ကို ဖုံးအုပ်ကြပါ။ အမျက်တော်ထင်ရှားသော နေ့ကြီးရောက်ပါပြီ တကား။ အသေသံသည် ခံရပ်နိုင်မည်နည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။

၇ ထိုနောက်မှ မြေကြီး။ ပင်လယ်။ သစ်ပင်များတို့၌ လေမလာစေခြင်း ဌာ ကောင်းကင်တမန်လေးပါးတို့သည် မြေ၏လေးမျက်နှာလေးကို ကိုင်၍ မြေလေးမျက်နှာ၌ ရပ်နေသည်ကို ငါမြင်၏။ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ တံဆိပ်ပါသော ကောင်းကင်တမန်တပါးသည် အရှေ့မျက်နှာကတက်လာသည်ကို ငါမြင်၏။ သူသည်လည်း မြေနှင့် ပင်လယ်ကို ညည်းဆဲရသော အခွင့်ရှိသော ကောင်းကင်

၁ တမန်လေးပါးကို အသံလွှင့်၍ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ ကျွန်တို့ကို နှုတ်ခေါ်သော တံဆိပ်မခတ်၍ တိုင်အောင် မြေပင်လယ်။ သစ်ပင်တို့ကို မညည်းဆဲပါနှင့် ဟု ကြီးသော အသံနှင့် ကျွေးကျော်လေ၏။ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ခံရသောသူ အရေအတွက်ကို ငါကြား၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ အသီးအသီးသော အမျိုးအနွယ်ထဲက လူတစ်ဦးလေး

၁၂ သောင်းလေးထောင်တို့သည် တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ခံရကြ၏။ ယုဒအမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်။ ရုဗင်အမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်။ ဂဒ်အမျိုးထဲက တသောင်း

၁၃

၁၄

၆ နှစ်ထောင်။ အာရှအမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်
 ၇ နှစ်ထောင်အမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်။ မနာရှေအမျိုး
 ၈ ထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်။ ဂရိမောင် အမျိုးထဲကတ
 ၉ သောင်းနှစ်ထောင်။ လေဝိအမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်
 ၁၀ ထောင်။ ဣသခါအမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်။ ဇာ
 ၁၁ ဗုလုန် အမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်။ ယောသပ်
 ၁၂ အမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်။ ဗယ်ဒန်အမျိုးထဲက
 ၁၃ တသောင်းနှစ်ထောင်တို့သည် တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကိုခံရ
 ၁၄ ကြ၏။

၁၅ ထိုနောက်မှ ငါကြည့်လျှင် အသီးအသီးဘာသာစကား
 ၁၆ ကို ပြောသောလူအမျိုးအနွယ် ခပ်သိမ်းတို့ အထဲမှ ထွက်
 ၁၇ ချီ အဘယ်သူမျှ မရေတွက်နိုင်သောလူများအပေါင်းတို့
 ၁၈ သည် ဖြူသောဝတ်လုံကိုဝတ်ဆင်လျက် ထန်းလက်ကို
 ၁၉ ကိုင်လျက် ပလ္လင်တော်ရှေ့ သိုးသယံရှေ့မှာ ရပ်နေကြ
 ၂၀ ၏။ သူတို့ကလည်း ပလ္လင်ပေါ်မှာ ခိုင်တော်မူသော ငါတို့
 ၂၁ ၏ ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသယံသည် ကယ်တင်တော်မူ
 ၂၂ ခြင်းချမ်းသာရှိတော်မူစေသတည်းဟု ကြီးသော အသံနှင့်
 ၂၃ ကျွေးကျော်ကြ၏။ ပလ္လင်တော်မှစသော အသက်ကြီးသူ
 ၂၄ တို့နှင့် သတ္တဝါလေးပါး၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရပ်နေသော
 ၂၅ ကောင်းကင်တမန်အပေါင်းတို့သည် ပလ္လင်တော်ရှေ့မှာ
 ၂၆ ပျပ်ဝပ်၍ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်လျက် ။ အာမင်။ ငါ
 ၂၇ တို့၏ ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် ကောင်း
 ၂၈ ကြီးမင်္ဂလာ။ ဘုန်း။ ပညာနှင့် တကွ ကျေးဇူးမျိုးစွပ်ခြင်း။
 ၂၉ ဂုဏ်အသရေ။ စာန်ခိုးသတ္တိရှိတော်မူစေသတည်း။ အာ
 ၃၀ မင်ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၃၁ အသက်ကြီးသူတပါးကလည်း ဖြူသောဝတ်လုံကို
 ၃၂ ဝတ်ဆင်သော ဤသူတို့သည် အဘယ်သူနည်း။ အဘယ်
 ၃၃ အရပ်ကလာကြသနည်း ဟု အားမေးမြန်းလျှင် ၊ ငါ
 ၃၄ ကသခင်။ ကိုယ်တော်သိပါ၏ဟု ပြန်လျှောက်၏။ သူက
 ၃၅ လည်း ဤသူတို့သည် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခ အထဲက
 ၃၆ ထွက်မြောက်၍ မိမိတို့ဝတ်လုံကို သိုးသယံ၏ အသွေး
 ၃၇ နှံ့လျှော်၍ ဖြူစေသောသူ ဖြစ်ကြသတည်း။ ထိုကြောင့်
 ၃၈ ဘုရားသခင်၏ ပလ္လင်တော်ရှေ့မှာ နေရာကိုရ၍ ဗိတိမှာန်
 ၃၉ တော်၌ ဘုရားဝတ်ကို နေ့ညည မပြတ် ပြုကြ၏။ ပလ္လင်
 ၄၀ ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော သူသည် သူတို့တွင် ကျိန်းဝပ်
 ၄၁ တော်မူမည်။ သူတို့သည် နောက်တဖန် ရေစာကို မဝတ်
 ၄၂ မမှတ်ရကြ။ နေရောင်ခြည်အလျှင်း မထိရ။ အဘယ်အပူ
 ၄၃ ကိုမျှ မခံရကြ။ အကြောင်းမူကား။ ပလ္လင်တော်အတွင်း
 ၄၄ ၌ရှိသော သိုးသယံသည် သူတို့ကို လုပ်ကျွေး၍ အသက်

စပ်ရေတွင်းသို့ လစ်ပြစ်ပစ်မည်။ ဘုရားသခင်သည် လည်း
 သူတို့မျက်စိ၌ မျက်ရည်ရှိသမျှတို့ကို သုတ်တော်မူမည်ဟု
 ဆိုလေ၏။

၁ သတ္တမတံဆိပ်ကို ဖွင့်သောအခါ ကောင်းကင်ဘုံ၌
 ၂ နာရီဝက်မျှ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။ ဘုရားသခင်ရှေ့
 ၃ တော်၌ ရပ်နေသော ကောင်းကင်တမန်ချစ်ပါးကို ငါ့မြင်
 ၄ ၏။ သူတို့၌ တံပိုးချစ်လုံးကို ပေး၏။ ကောင်းကင်တမန်
 ၅ တပါးသည် လာ၍ ရွှေလင်ပန်းကို ကိုင်လျက် ယဇ်ပလ္လင်နား
 ၆ မှာ ရပ်နေ၏။ ပလ္လင်တော်ရှေ့၌ ရှိသော ရွှေယဇ်ပလ္လင်ပေါ်
 ၇ မှာ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့၏ ပဌနာနှင့် အတူဆက်ကပ်
 ၈ ခြင်းငှါ မီးရှို့သော နံ့သာပေါင်းအများကို ထိုသူ၌ ပေး၏။
 ၉ ၊ မီးရှို့သော နံ့သာပေါင်း၏ အခိုးအငွေ့သည် သန့်ရှင်းသူ
 ၁၀ တို့၏ ပဌနာများနှင့် အတူ ကောင်းကင်တမန်၏ လက်ထဲ
 ၁၁ က ဘုရားသခင်ရှေ့တော်သို့ တက်လေ၏။ ကောင်းကင်
 ၁၂ တမန်သည် လင်ပန်းကို ယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်၏ မီးနှင့် ပြည့်စေ
 ၁၃ ပြီးမှ မြေကြီးအပေါ်သို့ ချလိုက်သည့် ဖြစ်၍ အသံမြည်ခြင်း။
 ၁၄ ခိုလှမ်းချွန်းခြင်း။ လျှပ်စစ်ပြက်ခြင်း။ မြေကြီး ထွပ်ခြင်း
 ၁၅ ဖြစ်ကြ၏။

၁၆ တံပိုးချစ်လုံးရှိသော ကောင်းကင်တမန်ချစ်ပါးတို့
 ၁၇ သည် မှုတ်အံ့သော ငှါမိမိတို့ကို ပြင်ဆင်ကြ၏။ ပဌမသူ
 ၁၈ သည် တံပိုးမှုတ်သော အခါ ခိုလှမ်းသီးဖြစ်၏။ အသွေးနှင့်
 ၁၉ ရောနှောသော မီးလည်း ဖြစ်၏။ မြေကြီးအပေါ်သို့ ချလိုက်
 ၂၀ ၍ မြေသုံးစုံတရ။ သစ်ပင်သုံးစုံတရ။ စိမ်းသောမျက်ပင်ရှိ
 ၂၁ သမျှတို့ကို ကျွပ်လောင်လေ၏။ ခုတ်ယူကောင်းကင်တ
 ၂၂ မန်သည် တံပိုးမှုတ်သော အခါ မီးလောင်သောတောင်ကြီး
 ၂၃ ကို ပင်လယ်ထဲသို့ ချလိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ပင်လယ်သုံးစုံ
 ၂၄ တရသည် အသွေးဖြစ်၏။ ပင်လယ်၌ အသက်ရှင်သော
 ၂၅ သတ္တဝါသုံးစုံတရလည်း သေ၏။ သင်္ဘောသုံးစုံတရလည်း
 ၂၆ ပျက်၏။ တတိယကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှုတ်
 ၂၇ သောအခါ မီးခွက်ကဲ့သို့ ထွန်းတောက်သော ကြယ်ကြီး
 ၂၈ သည် ကောင်းကင်ကကျ၍ မြစ်သုံးစုံတရသို့ ရင်စပ်ရေ
 ၂၉ တွင်းသို့ ရင်ရောက်၏။ ထိုကြယ်သည် ဘင်းခါးရှက်ဟူ
 ၃၀ သော အမည်ရှိ၏။ ရေသုံးစုံတရသည် ဘင်းခါးရှက် ဖြစ်
 ၃၁ ၍ ရေခါးသေ့ကြောင့် လူအများတို့ သည် သေကြ၏။
 ၃၂ ၊ စတုတ္ထကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ နေ
 ၃၃ သုံးစုံတရ။ လသုံးစုံတရ ကြယ်သုံးစုံတရ ကြယ်၌ သုံးစုံတရ
 ၃၄ မိုက်လေ၏။ နေသုံးစုံတရ။ ညညသုံးစုံတရသည် အလင်း
 ၃၅ မရှိ။ ထိုအခါ ငါကြည့်လျှင် ရွှေလင်းတတကောင်က

ကြွင်းသေးသောကောင်းကင်တမန်သုံးပါးမှတ်လုလတံ
သောတံသိုးသံကြောင့်မြေကြီးသားတို့သည်အမက်လာ။အ
မက်လာ။အမက်လာရှိကြ၏ဟုကောင်းကင်အလယ်၌ပျံ
၍ကြီးသောအသံနှင့်ဆိုသည်ကိုငါကြား၏။

ပဉ္စမကောင်းကင်တမန်သည်တံသိုးမှတ်သောအခါ
ကြယ်တလုံးသည်ကောင်းကင်ကမြေကြီးပေါ်သို့ကျ
သည်ကိုငါမြင်၏။သူ၌အနက်ဆုံးသောတွင်း၏သော
ကိုအပ်ပေးသည်ဖြစ်၍၊သူသည်အနက်ဆုံးသောတွင်း
ကိုဖွင့်လျှင်ကြီးစွာသောမီးဖို၏အခိုးကဲ့သို့သောအခိုး
သည်တွင်းထဲကတက်လေ၏။ထိုတွင်း၏မီးခိုးကြောင့်
နေနှင့်အာကာသကောင်းကင်သည်မှောင်မိုက်လေ၏။
၁ ကျိုင်းကောင်တို့သည်မီးခိုးထဲကမြေကြီးအပေါ်သို့
ထွက်၍မြေကင်းမြီးကောက်တန်ခိုးကဲ့သို့သောတန်ခိုး
ကိုရကြ၏။မြေ၏မျက်ပင်မှစ၍မီးသောအရာများ။
သစ်ပင်များအပေါင်းတို့ကိုထား၍နဖူး၌တုရားသခင်၏
တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကိုမခံသောလူတို့ကိုသာညည်းဆဲမည်
အကြောင်း။သူတို့အားပညတ်ထား၏။တံဆိပ်ခတ်
ခြင်းကိုမခံသောသူတို့ကိုကားသတ်ရသောအခွင့်မရှိ။
ငါးလပတ်လုံးပြင်းစွာသောဝေဒနာဖြစ်စေသောအခွင့်ရှိ
၏။ထိုကျိုင်းကောင်ဖြစ်စေသောဝေဒနာသည်ကားကင်း
မြီးကောက်သည်လူကိုထိုးသောဝေဒနာကဲ့သို့ဖြစ်သ
တည်း။

ထိုနေ့ရက်ကာလ၌လူတို့သည်သေခြင်းကိုရှာကြ
လိမ့်မည်။ရှာသော်လည်းမတွေ့ရကြ။အလွန်သေချင်
သော်လည်းသေမင်းသည်သူတို့ထံမှပြေးသွားလိမ့်မည်။
၁ ထိုကျိုင်းကောင်တို့၏အဆင်းသဏ္ဌာန်သည်စစ်တိုက်
ခြင်းငှါပြင်ဆင်သောခြင်း၏အဆင်းသဏ္ဌာန်နှင့်တူ၏။
ခေါင်းပေါ်မှာရွှေသရဖူကိုဆောင်းဟန်ရှိ၏။မျက်နှာ
သည်လူမျက်နှာကဲ့သို့ဖြစ်၏။ဆံပင်သည်မိမ့်ဆံပင်ကဲ့
သို့ဖြစ်၏။သွားသည်လည်းချင်သေ့သွားကဲ့သို့ဖြစ်၏။
၂ ရင်ဖွဲ့သည်သံရင်ဖွဲ့ကဲ့သို့ဖြစ်၏။အတောင်ခပ်သော
အသံသည်စစ်တိုက်၍ပြေးလာသောမြင်းရထားအများ၏
အသံကဲ့သို့ဖြစ်၏။အမြီးသည်ကင်းမြီးကောက်နှင့်တူ
၏။အမြီး၌လည်းဆူးရှိ၏။လူတို့ကိုငါးလပတ်လုံးညည်း
၁၁ ဆဲရသောအခွင့်တန်ခိုးရှိ၏။သူတို့၏ရှင်ဘုရင်မူကား။
ဟေဗြဲဘာသာအားဖြင့်အဗဒျန်ဟူ၍၎င်းဟေလသဘာ
သာအားဖြင့်အပေါလျန်ဟူ၍၎င်းခေါ်ဝေါ်သောအနက်
၁၂ ဆုံးသောတွင်းတမန်ဖြစ်၏။အမက်သာတပါးလွန်ပြီ။ထို
နောက်မှအမက်လာနှစ်ပါးလာလေဦးမည်။

ဆဋ္ဌမကောင်းကင်တမန်သည်တံသိုးမှတ်သောခါအ
တုရားသခင်ရှေ့တော်၌ရှိသောရွှေယဇ်ပလ္လင်၏ချိုလေး
၁၄ ချောင်းထဲကထွက်သောအသံကား။ဥပရတ်မြစ်ကြီး
နားမှာချည်နှောင်လျက်ရှိသောကောင်းကင်တမန်လေး
ပါးကိုလွှတ်လေ့ဟုတံသိုးရှိသောဆဋ္ဌမကောင်းကင်တ
၁၅ မန်အားဆိုသည်ကိုငါကြား၏။ထိုအခါလူသုံးစုတစုကို
အသေသတ်ခြင်းငှါတနာရီ။တရက်။တလ။တနှစ်အဖို့
ပြင်ဆင်သောကောင်းကင်တမန်လေးပါးတို့ကိုလွှတ်
၁၆ လေ၏။မြင်းစီးသူရဲတို့၏အရေအတွက်ကားနှစ်သင်္ချေ
ဖြစ်၏။ထိုအရေအတွက်ကိုငါကြားရ၏။
၁၇ ထိုအတူဗျာဒိတ်ရူပါနံ့၌ထင်ရှားသောမြင်းတို့ကို၎င်း
ကန့်။မီး။ငါးကိန္နုကျောက်နှင့်ပြီးသောရင်ဖွဲ့ရှိသော
မြင်းစီးသူရဲတို့ကို၎င်းငါမြင်ရ၏။မြင်းတို့၏ခေါင်းသည်
ချင်သေ့ခေါင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။သူတို့၏ခံတွင်းထဲကလည်း
၁၈ ကန့်။မီးလျှံ။မီးခိုးထွက်ကြ၏။သူတို့၏ခံတွင်းထဲက
ထွက်သောကန့်။မီးလျှံ။မီးခိုးတည်းဟူသောဘေးသုံး
၁၉ ပါးကြောင့်လူသုံးစုတစုသေကြ၏။အကြောင်းမူကား။
သူတို့တန်ခိုးသည်ခံတွင်း၌၎င်းအမြီး၌၎င်းတည်၏။အမြီး
သည်ခေါင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍မြေနှင့်တူ၏။အမြီးအားဖြင့်ညည်း
၂၀ ဆဲတတ်ကြ၏။ထိုဘေးဒဏ်ကြောင့်မသေဘဲကြွင်း
သောလူတို့သည်နတ်တို့ကို၎င်းမမြင်နိုင်။မကြားနိုင်။
မသွားလာနိုင်သောရွှေရုပ်တု။ငွေရုပ်တု။ကြေးနီရုပ်တု။
ကျောက်ရုပ်တု။သစ်သားရုပ်တုတို့ကို၎င်းမကျိုးကွယ်
ဘဲနေခြင်းငှါကိုယ်လက်နှင့်လုပ်သောအရာများကိုနောင်
၂၁ တမရဘဲနေကြ၏။ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်တည်းဟူ
သောလူအသက်ကိုသတ်ခြင်း။သူတပါးကိုပြုစားခြင်း။
မတရားသောမေရန်၌ရှိစဲခြင်း။သုဥစ္စာကိုခိုးခြင်းအမှု
များကိုလည်းနောင်တမရဘဲနေကြ၏။
၁၂ ခွန်အားကြီးသောကောင်းကင်တမန်တပါးသည်
မိလင်းတိမ်ကိုဝတ်လျက်ကောင်းကင်ကဆင်းသက်သည်
ကိုငါမြင်၏။သူ၏ခေါင်းပေါ်၌သက်တံရှိ၏။သူ၏မျက်
နှာသည်နေကဲ့သို့ဖြစ်၏။သူ၏ခြေသည်လည်းမီးခဲတိုင်
၂ ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ဖွင့်ထားသောစာစောင်ငယ်ကိုကိုင်လျက်
ရှိ၏။လက်၌ခြေသည်ပင်လယ်ပေါ်မှာ၎င်းလက်ဝဲခြေ
၃ သည်မြေကြီးပေါ်မှာ၎င်းနင်း၍၊ချင်သေ့ဟောက်သကဲ့
သို့ကြီးသောအသံနှင့်ကျေးကျော်လေ၏။ကျေးကျော်ပြီး
၄ မှမိလင်းကြီးသံခွန်ချက်မြည်လေ၏။မိလင်းကြီးသံခွန်
ချက်မြည်ပြီးမှငါသည်ရေးမှတ်မည်ဟုအားထုတ်သော်

ကောင်းကင်မှထွက်သောအသံကား။ ချမ်းကြိုးသံချွန်ချက်မြည်သော အရာကို တံဆိပ်ခတ်လော့။ မရေးမမှတ် နှင့်ဟုဆိုသည်ကို ငါကြား၏။ ထိုအခါ ငါမြင်၍ မြေနှင့် ပင်လယ်ပေါ်မှာ ရပ်နေသော ကောင်းကင် တမန်သည်

၁ လကျာလက်ကို ကောင်းကင်သို့ချိုးပြီးလျှင်၊ ဘုရားသခင် ၏ ကျွန်တော်မျိုး ပရောဖက် တို့အား ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်နှင့် ဝပ်ဆိုင်သော ဘုရားသခင်၏ နက်နဲသော အရာသည် ကာလမနွေးဘဲ သတ္တမကောင်းကင် တမန်တံပိုးမှတ်ခြင်း အသံမြည်သောနေ့ ရက်ကာလ၌ ပြည့်စုံခြင်း သို့ရောက်မည်ဟု ကောင်းကင်မြေကြီး။ သမုဒ္ဒရာကို၎င်း အရပ်ရပ်၌ရှိရှိ သမ္မတို့ကို၎င်း ဖန်ဆင်း၍ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် အသက်ရှင်တော်မူသောသူကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်း ကိုပြုလေ၏။

၂ ငါကြားရသော ကောင်းကင်အသံသည် တဖန်အေးပြောသည်ကား။ မြေနှင့် ပင်လယ်ပေါ်မှာ ရပ်နေသော ကောင်းကင် တမန်၏ လက်၌ ဖွင့်ထားလျက်ရှိသော စာစောင်ငယ်ကို သွား၍ ယူလေ့ဟု ဆိုလျှင်၊ ငါသည် ကောင်းကင်တမန်ထံသို့ သွား၍ စာစောင်ငယ်ကို ပေးပါဟု တောင်း၏။ သူကလည်း ယူ၍ စားလေ့။ ဝမ်းကို ခါးစေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ပစပ်၌ပျားရည်ကဲ့သို့မျှ လိမ့်မည်ဟု ဆိုလျှင် ငါသည် စာစောင်ကို ကောင်းကင် တမန်၏ လက်မှယူ၍ စား၏။ ပစပ်၌ပျားရည်ကဲ့သို့မျှ၏။ စားပြီးမှ

၃ ဝမ်း၌ ခါး၏။ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း သင်သည်အသီးအသီး ဘာသာစကားကို ပြောသောလူ အမျိုးမျိုးတို့၌ ၎င်းရှင်ဘုရင်တို့၌ ၎င်းတဖန် ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြောရမည်ဟု ဆိုလေ၏။

၄ ၎င်းနည်း။ ထိုတံနှင့် တူသောကျူပင်တလုံးကို အေးပေး၍ ကိုပြောဆိုသည်ကား။ သလော့။ ဘုရားသခင်၏ ဗိတ်မှာ နှိပ်တော်နှင့် ယဇ်ပဏ္ဍိတ် ကိုတိုင်း လော့။ ဗိတ်မှာ နှိပ်တော်၌ ကိုးကွယ်သောသူတို့ကိုလည်း ရေတွက်လော့။

၅ ဗိတ်မှာ နှိပ်တော်တန်တိုင်းကို မတိုင်းနှင့်။ ပယ်ထားလော့။ တပါး အမျိုးသားတို့၌ အပ်ပေးပြီ။ သူတို့သည် သန့်ရှင်းသောမြို့တော်ကို လေးဆယ်နှစ်လပတ်လုံး နင်းကြလိမ့်မည်။ ငါ၏သက်သေခံနှစ်ပါးကို ငါအခွင့်ပေးမည်။ သူတို့သည် သျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက် အရက်တထောင်နှစ်ရာချောက်ဆယ်ပတ်လုံး ပရောဖက်ပြုကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် ကားမြေကြီးအရှင်၏ရှေ့တော်၌

စိုက်ထားသောသံလွင်ပင်နှစ်ပင်နှင့် မီးခွက်နှစ်လုံးဖြစ်သတည်း။ တစုံတယောက်သောသူသည် သူတို့ကိုညည်းဆဲခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင် သူတို့၏ခံတွင်းထဲက မီးထွက်၍ ရန်သူတို့ကိုမျှ တတ်၏။ တစုံတယောက်သောသူသည် ထိုသူတို့ကိုညည်းဆဲခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင် ထိုသူအသေ

၆ သတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ ထိုသူတို့သည် ပရောဖက်ပြုသောနေ့ရက်ကာလ၌ ချမ်းမရွာစေခြင်းငှါ ချမ်းကောင်းကင်ကို ပိတ်ရသောအခွင့်။ မြစ်ရေ။ တွင်းရေကို အသွေးဖြစ်စေရသောအခွင့်။ မိမိတို့အလိုရှိသမျှသော အခါ၌ တေးအမျိုးမျိုးဖြင့် မြေကြီးကို ခါဏ်ခတ်ရသောအခွင့်ကို ရကြ၏။

၇ သူတို့သည် သက်သေခံပြီးသော အခါ အနက်ဆုံးသော တွင်းထဲက တက်သောသားရဲသည် သူတို့ကို စစ်တိုက်၍ အောင်လိမ့်မည်။ အသက်ကို သတ်ပြီးမှ၊ သူတို့သခင်သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံတော်မူသော အရပ်တည်းဟူသောသော ဗုံဟူ၍ ၎င်းအံ့ဂတ္တုဟူ၍ ၎င်းအတွင်း အနက်အားဖြင့် ခေါ်ဝေါ်သော ရှိကြီး၏လင်၌

၈ အလောင်းကောင်တို့သည် နေရပ်ကြလိမ့်မည်။ အသီးအသီး ဘာသာစကားကို ပြောသောလူ အမျိုးအနွယ်တို့သည် သုံးရက်ခွဲပတ်လုံး အလောင်းကောင်တို့ကို မြင်ရ၍ သင်းပြိုဟ်ခြင်းကို မြင်တားကြလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ နေသောသူတို့သည် ထိုအလောင်းကောင်တို့ကို မြင်သောအခါ ဝမ်းမြောက်၍ ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုကြလိမ့်မည်။ တယောက်ကို တယောက်လက်ဆောင်ပေးလိုက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ အထက်ကထို ပရောဖက်နှစ်ပါးတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ နေသောသူတို့ကို ပြင်းစွာနှောင့်ရှက်ညည်းဆဲကြသည်ဟု ငါအား ပြောဆိုလေ၏။

၉ ထိုနောက် သုံးရက်ခွဲလွန်ပြီးလျှင် ဘုရားသခင် အထံတော်က အသက်ပိညည်သည် သူတို့၌ ဝင်သဖြင့် သူတို့သည် မတ်တတ်ထ၍ မြင်သမျှသော သူတို့သည် အလွန်

၁၀ ကြောက်ရွံ့ကြ၏။ ကောင်းကင်က ထွက်သော အသံကြီးကား။ ဤအရပ်သို့တက်ကြလော့ဟု မိမိတို့အား ပြောဆိုသည်ကို သူတို့သည် ကြားလျှင် ချမ်းမတ်၍ ဖြင့်ကောင်းကင်သို့တက်၍ ရန်သူတို့သည် မြင်ကြ၏။ ထိုအချိန်မှာ ရိ၌ ကြီးစွာသော မြေထုပ်ခြင်းဖြစ်၍ မြို့ရိုးဆယ်စုတစု ပြုလေ၏။ ထိုမြေထုပ်ခြင်း၌ လူနှစ်ထောင်သေကြ၏။ ကြွင်းသောသူတို့သည် ကြောက်ရွံ့၍ ကောင်းကင်သို့ ၏အရှင်

၁၁ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ ဒုတိယအမက်လာလွန်ပြီ။ တတိယအမက်လာသည် အလျင်အမြန် လာလိမ့်မည်။

၁၅ သတ္တမကောင်းကင်တမန်သည်တံဝိးမှတ်သောအခါကောင်းကင်တံခွန်ကြီးသောအသံတို့ကား။လောကီနိုင်ငံသည်ငါတို့အရှင်၏နိုင်ငံဖြစ်လေပြီ။ထိုအရှင်၏ခရစ်တော်နိုင်ငံဖြစ်လေပြီ။သူသည်လည်းကမ္ဘာအဆက်ဆက်စိုးစံတော်မူမည်ဟုပြောဆိုကြ၏။

၁၆ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌မိမိတို့ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သောအသက်ကြီးသူနှစ်ဆယ်လေးပါးတို့သည်ပျပ်ဝပ်၍ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်လျက်၊အနန္တဘန်ခိုးနှင့်ဖြည့်ချစ်ပစ္စုပ္ပန်။အတိတ်။အနာဂတ်ကာလအစည်ရှိတော်မူသောတာဝရအရှင်ဘုရားသခင်။ကိုယ်တော်၏မဟာတန်ခိုးတော်ကိုယူဆောင်၍စိုးစံတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကိုအကျွန်ုပ်တို့သည်ချီးမွမ်းပါ၏။လူမျိုးတို့သည်အမျက်ထွက်ကြသည်ဖြစ်၍အမျက်တော်သည်လည်းရောက်ပါပြီ။သေလွန်သောသူတို့ကိုတရားစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူ၍ကိုယ်တော်၏ကျွန်တည်းဟူသောပရောဖက်တို့အား၎င်းသန့်ရှင်းသူတို့အား၎င်းကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့ရုံသေသောသူအကြီးအငယ်တို့အား၎င်းဆုကျေးဇူးကိုပေးသနားတော်မူ၍မြေကြီးကိုဖျက်ဆီးသောသူတို့ကိုဖျက်ဆီးတော်မူသောအချိန်ရောက်ပါပြီဟုလျှောက်ဆိုကြ၏။

၁၇ ၎င်းနည်း။ကောင်းကင်တံခွန်ဘုရားသခင်၏မိတ်မှာနံတော်ကိုဖွင့်ထား၍မိတ်မှာနံတော်ထဲမှာပဋိညည်သစ်တာတော်ထင်ရှားလေ၏။လျှပ်စစ်ပြက်ခြင်း။အသံမြည်ခြင်း။မုလုံးချွန်းခြင်း။မြေထွပ်ခြင်း။အလုံးကြီးစွာသော

၁၈ မုလုံးသီးကျခြင်းဖြစ်ကြ၏။ကောင်းကင်၌ကြီးစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာဟူမူကား။မိမ္မတဦးသဉ်နေကိုဝတ်လျက်လက်ခြေဖြင့်နင်းလျက်မိမိခေါင်းပေါ်၌ကြယ်ဆယ်နှစ်လုံးဖြင့်ပြီးသောသရဖူကိုဆောင်းလျက်ပေါ်လာ၏။ထိုမိမ္မသည်ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍ဖွားအံ့သော

၁၉ ဝေဒနာပြင်းသောကြောင့်အော်ဟစ်လေ၏။ကောင်းကင်၌အချားသောနိမိတ်လက္ခဏာပေါ်လာသည်ကား။အဆင်းနီသောနဂါးကြီးသည်ခေါင်းချွန်လုံး။မျိုဆယ်ချောင်းနှင့်တကွခေါင်းပေါ်၌သရဖူချွန်ဆူကိုဆောင်းလျက်ရှိ၏။သူ၏အမြီးသည်ကောင်းကင်ကြယ်သုံးရတနာကိုဆွဲငင်၍မြေကြီးသို့ချလိုက်လေ၏။သားကိုဖွားလှသောမိမ္မသည်ဖွားသောအခါနဂါး

၂၀ သဉ်ထိုသားကိုစားမည်အကြံနှင့်မိမ္မရှေ့၌ရပ်နေ၏။ထိုမိမ္မသည်လူမျိုးတကာတို့ကိုသံဝံ့တံ့နှင့်အုပ်စိုးလတံ့သောသားယောက်ျားကိုဖွားမြင်၏။ထိုသားကိုဘုရား

၆ သခင်ထံသို့၎င်းပလ္လင်တော်သို့၎င်းချီယူတော်မူ၏။မိမ္မသည်အရက်တထောင်နှစ်ရာချောက်ဆယ်ပတ်လုံး။တော၌ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံရမည်အကြောင်း။ဘုရားသခင်ပြင်ဆင်တော်မူသောအရပ်သို့ပြေးလေ၏။

၇ ကောင်းကင်၌စစ်ဖြစ်၏။မိကျွေးလွှင့်သူ၏ကောင်းကင်တမန်တို့သည်နဂါးကိုစစ်တိုက်ကြ၏။နဂါးနှင့်သူ၏တမန်တို့သည်စစ်တိုက်၍မနိုင်ကြ။ကောင်းကင်၌လည်းသူတို့နေစရာမရှိ။ထိုအခါဤလောကတနိုင်ငံလုံးကိုလှည့်ဖျား၍မာရ်နတ်စာတန်အမည်ရှိသောရှေးမြေဟောင်းတည်းဟူသောနဂါးကြီးကို၎င်းသူနှင့်အတူ

၈ သူ၏တမန်တို့ကို၎င်းမြေကြီးသို့ချလိုက်ကြ၏။ကောင်းကင်တံခွန်ကြီးသောအသံကား။ယခုမှာကယ်တင်ခြင်းဖြစ်၏။တန်ခိုးတော်လည်းဖြစ်၏။ငါတို့ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်သူ၏ခရစ်တော်၏အာဏာတော်စက်လည်းဖြစ်၏။အကြောင်းမူကား။ငါတို့ညီအစ်ကိုများကိုငါတို့ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌နေ့ညညီမပြတ်အပြစ်တင်

၉ သောရန်သူကိုအောက်သို့ချလေပြီ။သူတို့သည်သီးသယ်၏အသွေးအားဖြင့်၎င်းမိမိတို့သက်သေခံချက်နှုတ်ကပတ်တရားအားဖြင့်၎င်းအောင်မြင်၍အသေခံသည်

၁၀ ကိုင်အောင်ကိုယ်အသက်ကိုမနှစ်မြို့ကြ။ထိုကြောင့်ကောင်းကင်နှင့်ကောင်းကင်သားတို့။ရွှင်လန်းကြလေရာ။မြေကြီးနှင့်ပင်လယ်သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။အကြောင်းမူကား။မာရ်နတ်သည်မိမိကာလတစကသာရှိသည်ကိုသိ၍ပြင်းစွာသောဒေါသအမျက်နှင့်တကွသင်တို့ရှိရာသို့ဆင်းလေပြီဟုဆိုကြသည်ကိုငါကြား၏။

၁၁ ထိုနဂါးသည်မြေကြီးသို့ကိုယ်ကျသည်ကိုသိမြင်လေသော်သားယောက်ျားကိုဖွားမြင်သောမိမ္မကိုညည်းဆဲ၏။မိမ္မသည်ထိုမြေနှင့်လွတ်၍တကာလ။နှစ်ကာလ။ကာလတဝက်ပတ်လုံး။ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံရာအရပ်တည်းဟူသောတောအရပ်သို့ပျံနိုင်မည်အကြောင်း။ရွှာလင်းတကြီး၏အတောင်၌ပတ်ကိုရလေ၏။ထိုအခါမိမ္မကိုရေအဟုန်ဖြင့်ဖျောသွားစေခြင်းငှါနဂါးသည်မိမိခံတွင်းထဲကမြစ်ရေစီးသကဲ့သို့ရေကိုမိမ္မနောက်၌ထုတ်

၁၂ ပြစ်လေ၏။မြေကြီးသည်မိမ္မကိုမစ၍မိမိခံတွင်းကိုဖွင့်ပြီးလျှင်နဂါး၏ခံတွင်းထဲကထုတ်ပြစ်သောမြစ်ရေကိုပျံလေ၏။နဂါးသည်မိမ္မကိုအညှိုးထား၏။ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်တို့ကိုကျင့်၍ယေရှု၏သက်သေခံတော်မူချက်ကိုဝံ့လခံသောသူတည်းဟူသောထိုမိမ္မ၌ကြွင်းသောအမျိုးအနွယ်ကိုစစ်တိုက်ခြင်းငှါသွား၏။

၁၃

၁ ပင်လယ်နား၌သဲပေါ်မှာငါရပ်၍သားရဲတကောင်
 သည်ခေါင်းခုနစ်လုံး။ ချိုဆယ်ချောင်းနှင့်တကွချိုပေါ်
 ၂ နှိသရဖူဆယ်ဆူကိုဆောင်းလျက်ခေါင်းပေါ်၌လည်း
 ၃ ဘုရားသခင်၏အသရေတော်ကိုရှုတ်ချသောနာမရှိလျက်
 ၄ ပင်လယ်ထဲကတက်သည်ကိုမြင်၏။ ထိုသို့ငါမြင်သော
 ၅ သားရဲသည်ကျားသစ်နှင့်တူ၏။ သူ၏ခြေသည်ဝံခြေကဲ့
 ၆ သို့ဖြစ်၏။ သူ၏နှုတ်သည်လည်းချင်သောနှုတ်ကဲ့သို့ဖြစ်
 ၇ ၏။ နဂါးသည်မိမိတန်ခိုးနှင့်မိမိပစ္စင်ကိုငင်ကြီးစွာသော
 ၈ အာဏာစက်ကိုငင်သားရဲ၌အပ်ပေး၏။ သားရဲ၏ခေါင်း
 ၉ တလုံးသည်သေအောင်ကွပ်မျက်ပြီးသကဲ့သို့ဖြစ်၍သေ
 ၁၀ စေသောဒါဏ်ချက်သည်ပျောက်လျက်ရှိ၏။ မြေကြီးသား
 ၁၁ အပေါင်းတို့သည်သားရဲနောက်သို့လိုက်၍အံ့ဩကြ
 ၁၂ ၏။ ထိုသားရဲ၌အာဏာစက်ကိုအပ်ပေးသောနဂါးကို
 ၁၃ ကိုးကွယ်ကြ၏။ သားရဲကိုလည်းကိုးကွယ်၍အဘယ်သူ
 ၁၄ သည်သားရဲနှင့်တူသနည်း။ အဘယ်သူသည်သူ့ကိုစပ်ပြင်
 ၁၅ နှိုင့်သနည်းဟုပြောဆိုကြ၏။ ထိုသားရဲသည်လည်းကြီးစွာ
 ၁၆ သောစကားကိုငင်ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှားသောစကား
 ၁၇ ကိုငင်ပြောတတ်သောနှုတ်နှင့်ပြည့်စုံ၍လလေးဆယ်နှစ်
 ၁၈ ကပတ်လုံးစီရင်ရသောအခွင့်ကိုရ၏။ ဘုရားသခင်ကို
 ၁၉ ပြစ်မှားသောစကားအားဖြင့်နာမတော်နှင့်တဲတော်ကို
 ၂၀ ငင်ကောင်းကင်သားတို့ကိုငင်ပြစ်မှားခြင်းငှါနှုတ်ကို
 ၂၁ ဖွင့်ထား၏။ သန့်ရှင်းသူတို့ကိုစပ်တိုက်၍နှိုင့်ရသောအ
 ၂၂ ခွင့်ကိုရ၏။ အသီးအသီးဘာသာစကားကိုပြောသော
 ၂၃ လူအမျိုးအနွယ်ခပ်သိမ်းတို့ကိုအုပ်စိုးရသောအခွင့်ကို
 ၂၄ လည်းရ၏။ ကွပ်မျက်သောသိုးသငယ်၏အသက်စာ
 ၂၅ စောင်၌ကမ္ဘာဦးကပင်စာရင်းမဝင်သောမြေကြီးသား
 ၂၆ အပေါင်းတို့သည်သားရဲကိုကိုးကွယ်ကြ၏။ နားရှိသော
 ၂၇ သူမည်သည်ကားကြားပါစေ။ သူတပါးကိုဖမ်းဆီးယူ
 ၂၈ သွားသောသူသည်ကိုယ်တိုင်ဖမ်းဆီးယူသွားခြင်းကိုခံရ
 ၂၉ ထိခံမည်။ ဓားဖြင့်သတ်တတ်သောသူသည်လည်းကိုယ်
 ၃၀ တိုင်ဓားဖြင့်သေရမည်။ ဤအရာ၌သန့်ရှင်းသူတို့သည်
 ၃၁ သည်းခံစရာအကြောင်းယုံကြည်စရာအကြောင်းရှိ၏။
 ၃၂ အချားသောသားရဲတကောင်သည်သိုးသငယ်၏
 ၃၃ ချိုနှင့်တူသောချိုနှစ်ချောင်းရှိ၍နဂါးကဲ့သို့စကားပြော
 ၃၄ လျက်မြေကြီးထဲကထွက်သည်ကိုငါမြင်၏။ ထိုသား
 ၃၅ ရဲသည်သူအရင်ဖြစ်သောပဌမသားရဲ၏အာဏာစက်ရှိ
 ၃၆ သမျှကိုသုံးစွဲ၏။ သေစေသောဒါဏ်ချက်ပျောက်ခဲ့ပြီး
 ၃၇ သောပဌမသားရဲကိုမြေကြီးမှစ၍မြေကြီးသားတို့သည်

၃၈ ကိုးကွယ်စေခြင်းငှါပြု၏။ ကြီးစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာ
 ၃၉ တို့ကိုလည်းပြု၏။ လူတို့မျက်မှောက်၌ကောင်းကင်ကမြေ
 ၄၀ ကြီးအပေါ်သို့မီးကိုဆင်းစေ၏။ ပဌမသားရဲရှေ့၌ပြပိုင်
 ၄၁ သောနိမိတ်လက္ခဏာတို့အားဖြင့်မြေကြီးသားတို့ကိုဖွဲ့
 ၄၂ ဖျား၏။ ဓားနှင့်ချတ်သောဒါဏ်ချက်ကိုခံရ၍အသက်ရှင်
 ၄၃ သေးသောသားရဲ၏ရုပ်တုကိုလုပ်စေခြင်းငှါမြေကြီး
 ၄၄ သားတို့ကိုမှာထား၏။ သားရဲ၏ရုပ်တုသည်စကားပြော
 ၄၅ နှိုင့်မည်အကြောင်းနှင့်မိမိကိုမကိုးကွယ်သောသူရှိသ
 ၄၆ မျှတို့ကိုသတ်ခြင်းငှါပြုနိုင်မည်အကြောင်း။ ရုပ်တု၌
 ၄၇ အသက်ကိုသွင်းပေးရသောအခွင့်ကိုလည်းရ၏။ ငွေရ
 ၄၈ တတ်သောသူ။ ဆင်းရဲသောသူ။ ကျွန်ခံရသောသူ။ လွတ်
 ၄၉ သောသူ။ အကြီးအငယ်ရှိသမျှတို့သည်လက္ခဏာလက်၌
 ၅၀ ဖြစ်စေ။ နဖူး၌ဖြစ်စေ။ တံဆိပ်လက်မှတ်ကိုခံစေခြင်းငှါ
 ၅၁ ငင်။ ထိုတံဆိပ်လက်မှတ်တည်းဟူသောသားရဲ၏နာမ
 ၅၂ ဖြစ်စေ။ နာမ၏အရေအတွက်ဖြစ်စေ။ တချို့ကိုမခံသော
 ၅၃ သူတယောက်မျှမရောင်းမဝယ်စေခြင်းငှါငင်စီရင်၏။
 ၅၄ ၊ ဤအရာ၌ပညာရှိ၏။ ပညာဏ်ရှိသောသူသည်သားရဲ၏
 ၅၅ အရေအတွက်ကိုရေတွက်စေ။ လူ၏အရေအတွက်ဖြစ်
 ၅၆ ၏။ ဇေဇေလည်းဖြစ်၏။
 ၅၇
 ၁ ထိုနောက်မှငါကြည့်လျှင်သိုးသငယ်သည်ဖိအုန်
 ၂ တောင်ပေါ်မှာရပ်နေ၏။ သူ၏နာမနှင့်ခမည်းတော်၏နာမ
 ၃ ကိုနဖူး၌အက္ခရာတင်သောသူတစ်ဦးလေးသောင်းလေး
 ၄ ထောင်လည်းသူနှင့်အတူရှိကြ၏။ သမုဒ္ဒရာရေသံ။ ကြီး
 ၅ စွာသောရိပ်းကြိုးသံကဲ့သို့ကောင်းကင်ကအသံကို
 ၆ ငါကြား၏။ ထိုသို့ငါကြားသောအသံသည်စောင်းသွား
 ၇ များစောင်းတီးသောအသံကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ပစ္စင်တော်ရှေ့
 ၈ ၌ငင်သတ္တဝါလေးပါးနှင့်အသက်ကြီးသူတို့ရှေ့၌ငင်သူတို့
 ၉ သည်အသစ်သောသိချင်းကိုဆိုကြ၏။ မြေကြီးမှရွေးနှုတ်
 ၁၀ သောသူတစ်ဦးလေးသောင်းလေးထောင်မှတပါးအဘယ်
 ၁၁ သူမျှထိုသိချင်းကိုသင်၍မရနိုင်။ ထိုသူတို့သည်ကညာ
 ၁၂ ဖြစ်၍မေရန်အမှုနှင့်မညစ်ညူးသောသူဖြစ်ကြ၏။ သိုးသ
 ၁၃ ငယ်သွားလေရာရာအရင်သို့နောက်တော်၌လိုက်သော
 ၁၄ သူဖြစ်ကြ၏။ လူတို့အထဲကရွေးနှုတ်၍ဘုရားသခင်နှင့်
 ၁၅ သိုးသငယ်အဖို့အဦးသီးသောအသီးဖြစ်ကြ၏။ အပြစ်
 ၁၆ နှင့်ကင်းလွတ်ကြသည်ဖြစ်၍သူတို့နှုတ်၌ရသာမရှိ။
 ၁၇ မြေကြီးပေါ်မှာနေသောသူတည်းဟူသောအသီးအသီး
 ၁၈ ဘာသာစကားကိုပြောသောလူအမျိုးအနွယ်ခပ်သိမ်း
 ၁၉ တို့အားထာဝရဇေဝ်ဂေဝိတရားကိုဟောရသောကောင်း

၇ ကင်တမန်တပါးက။ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့၍ချီးမွမ်းကြလော့။တရားစီရင်တော်မူသောအချိန်ရောက်လာပြီ။ကောင်းကင်။မြေကြီး။သမုဒ္ဒရာနှင့်စစ်ရေတွင်းဘို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောအရှင်ကိုကိုးကွယ်ကြလော့ဟုကြိုးသောအသံနှင့်ပြောဆို၍ကောင်းကင်အလယ်၌ပျံ့ဝဲလျက်ရှိသည်ကိုငါမြင်၏။ကောင်းကင်တမန်တပါးကလည်းဗာဗုလုန်မြို့ကြီးပြုလဲပြီ။မိမိမတရားသောမရန်၏အဆိတ်အတောက်တည်းဟူသောစပျစ်ရည်ကိုလူမျိုးအပေါင်းဘို့အားဘိုက်လေပြီးသောဗာဗုလုန်မြို့ကြီးပြုလဲပြီဟုဆိုက်၍ပြောဆို၏။ထိုမှတပါး။တံတိယကောင်းကင်တမန်ကအကြင်သူသည်သားရဲနှင့်သူ၏ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်၍သူ၏တံဆိပ်လက်မှတ်ကိုနဖူး၌ခံသည်ဖြစ်စေ။

၈ လက်၌ခံသည်ဖြစ်စေ။ထိုသူသည်ဘုရားသခင်၏ဒေါသဖလား၌လောင်းသောအမျက်တော်စပျစ်ရည်စစ်ကိုသောက်ရသိမ့်မည်။သန့်ရှင်းသောကောင်းကင်တမန်ဘို့ရှေ့သိုးသလေရှေ့တွင်ကန်နှင့်ရောသောမီးထဲမှာပြင်း

၉ ဂွာသောညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသိမ့်မည်။။ထိုညှဉ်းဆဲခြင်း၏ဒီးဝိုးသည်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တက်လျက်ရှိ၏။သားရဲနှင့်သူ၏ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်၍သူ၏နာမတံဆိပ်လက်မှတ်ကိုခံသောသူဘို့သည်နေ့ညညှဉ်မပြတ်သက်သာမရကြ

၁၀ ဟုဆိုက်၍ကြိုးသောအသံနှင့်ပြောဆို၏။တရားသခင်၏ပညတ်ဘို့ကိုငှင်ယေရှု၏ယုံကြည်ခြင်းကိုငှင်စောင့်ရှောက်သောသန့်ရှင်းသူဘို့သည်ဤအရာ၌လည်းခံစရာ

၁၁ အကြောင်းရှိ၏။တဖန်ထုံ။ကောင်းကင်အသံကား။ယခုမှစ၍သခင်ဘုရား၌သေသောသူဘို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏ဟုအေးထားသောဟုပြောဆိုသည်ကိုငါကြား၏။ဒီညညှဉ်တော်ကလည်းထိုသို့မှန်ပေ၏။ထိုသူဘို့သည်ပင်ပန်းခြင်းညှဉ်းမည်အကြောင်းရှိ၍သူဘို့၏အကုင့်ဘို့သည်လည်းသူဘို့နှင့်အတူလိုက်ကြ၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၂ တဖန်ငါကြည့်လျှင်ဖြူသောမိလင်းတိမ်ရှိ၏။လူသားတော်နှင့်တူသောသူသည်ခေါင်းတော်ပေါ်၌ရွှေသရဖူကိုဆောင်းလျက်ထက်သောတံစည်ကိုငှင်လျက်မိလင်း

၁၃ တိမ်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူ၏။ကောင်းကင်တမန်တပါးသည်ဒိတ်မှန်တော်ထဲကထွက်၍ကိုယ်တော်၏တံစည်ကိုလွှတ်၍စပါးကိုရိတ်တော်မူပါ။ရိတ်ရသောအချိန်ရောက်ပါပြီ။မြေကြီး၌ရိတ်စရာစပါးမှည့်ပါပြီဟုမိလင်းတိမ်ပေါ်မှာထိုင်သောသူကိုကြိုးသောအသံနှင့်ဟစ်သေ

၁၄ ၏။မိလင်းတိမ်ပေါ်မှာထိုင်သောသူသည်မိမိတံစည်ကိုမြေကြီး၌သွင်း၍မြေကြီး၏စပါးကိုရိတ်တော်မူ၏။

၁၅ ကောင်းကင်တမန်တပါးသည်ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသောဒိတ်မှန်တော်ထဲကထွက်၍သူ၌လည်းထက်သော

၁၆ တံစည်ပါ၏။ဒီးကိုအစိုးရသောကောင်းကင်တမန်တပါးသည်ယဇ်ပလ္လင်ထဲကထွက်၍ထက်သောတံစည်ပါသောသူကိုကြိုးစွာသောကျေးကျော်ခြင်းနှင့်ခေါ်လျက်သင်၏ထက်သောတံစည်ကိုလွှတ်၍မြေကြီး၏ပျဉ်းသီး

၁၇ ပြုတ်ဘို့ကိုရိတ်လော့။အသီးမှည့်ပြီဟုပြောဆို၏။ကောင်းကင်တမန်သည်လည်းမိမိတံစည်ကိုမြေကြီး၌သွင်း၍မြေကြီး၏စပျစ်သီးကိုရိတ်ပြီးမှဘုရားသခင်၏အမျက်တော်

၁၈ တည်းဟူသောနယ်ရာဇာသားကြီးထဲသို့ချလေ၏။မြို့ပြင်၌နယ်ရာဇာနိကာကိုဖိနှင်း၍အသွေးသည်တဆယ်ချောက်ယူဇနာခရီးတရှောက်လုံး၌မြင်းဇက်ကြိုးကိုဖွဲ့သည်တိုင်အောင်နယ်ရာဇာနိကာထဲကထွက်လေ၏။

၁၉

၂၀ တဖန်ထုံ။ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်ကိုပြီးစီးသောနောက်ဆုံးဘေးဒဏ်ရုဏ်းပါးရှိသောကောင်းကင်တမန်ရုဏ်းပါးတည်းဟူသောကောင်းကင်၌အံ့ဖွယ်

၂၁ သောနိမိတ်ကြီးအချားတပါးကိုငါမြင်ရ၏။မီးနှင့်ရောသောဖန်ရေကန်ကဲ့သို့ရှိသည်ကိုလည်းမြင်ရ၏။သားရဲနှင့်ငှင်သူ၏ရုပ်တုနှင့်ငှင်သူ၏နာမအရေအတွက်နှင့်ငှင်လွှတ်၍အောင်မြင်သောသူဘို့သည်ဘုရားသခင်၏စောင်းတော်ဘို့ကိုငှင်လျက်ဖန်ရေကန်နားမှာရပ်နေ

၂၂ ကြသည်ကိုမြင်ရ၏။ထိုသူဘို့သည်ဘုရားသခင်၏ကျွန်မောရှေ့၏ဘံချင်းနှင့်သိုးသလေ၏သိချင်းကိုသိ၍အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောတာဝရအရှင်ဘုရားသခင်။ကိုယ်တော်၏အပြုအမူဘို့သည်ကောင်းမြတ်၍အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်ကြပါ၏။လူမျိုးဘို့၏ဘုရင်။ကိုယ်တော်၏

၂၃ အကျင့်သေ့ဘို့သည်ပြောင့်မတ်ဟုတ်မှန်ကြပါ၏။အိုဗာဝရဘုရား။ကိုယ်တော်ကိုမကြောက်ရွံ့ဘဲ။နာမတော်ကိုမဇိုးမွှင်ဘဲအတယ်သူနေရပါအံ့နည်း။ကိုယ်တော်တပါးတည်းသာလျှင်သန့်ရှင်းတော်မူ၏။တရားသဖြင့်စီရင်တော်မူခြင်းအရာဘို့သည်ထင်ရှားသည်ဖြစ်၍လူမျိုးအပေါင်းဘို့သည်လာ၍ရှေ့တော်၌ကိုးကွယ်ကြပါသိမ့်မည်ဟုလျှောက်ဆိုကြ၏။

၂၄ ထိုနောက်။ငါကြည့်လျှင်ကောင်းကင်ဘုံ၌သက်သေခံတော်မူချက်ဌာပနာရာတော်ရှိသောဒိတ်မှန်တော်ကိုဖွင့်ထားပြီ။ဘေးဒဏ်ရုဏ်းပါးရှိသောကောင်းကင်တမန်ရုဏ်းပါးဘို့သည်ဝင်ကြယ်ပြောင်လက်သောပိုက်ဆံအဝတ်ကိုဝတ်လျက်ရင်၌ရွှေရင်စည်းကိုစည်း

၇ လျက် ဗိတ်မှာန်တော်ထဲက ထွက်လာကြ၏။ သတ္တဝါ
လေးပါးတွင်တပါးသည်ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် အသက်
၅၀၀ နှစ်တော်မူသောဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်နှင့်ပြည့်
သောရွှေဖလားချွန်လုံးကို ကောင်းကင်တမန်ချွန်ပါး
၈ တို့အားပေး၏။ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်
တော်ကြောင့် ဗိတ်မှာန်တော်သည် မီးခိုးနှင့်ပြည့်၍ ကောင်း
ကင်တမန်ချွန်ပါး၏ဘေးဒဏ်ချွန်ပါးမကုန်မှီတိုင်
အောင်ဗိတ်မှာန်တော်ထဲသို့အဘယ်သူမျှမဝင်နိုင်။

၁၆ ဗိတ်မှာန်တော်ထဲက ကြီးသောအသံကား။ သွားကြ
လော့။ ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်ဖလားချွန်လုံးကိုမြေ
ကြီးပေါ်သို့သွန်းလောင်းကြလော့ဟု ကောင်းကင်တမန်
ချွန်ပါးတို့အားပြောဆိုသည်ကို ငါကြား၏။ ပဌမသူ
သည်သွား၍ မိမိဖလားကိုမြေကြီးပေါ်သို့သွန်းလောင်း
လျှင် သားရဲ၏တံဆိပ်လက်မှတ်ကိုခံ၍ သူ၏ရင်ထုကို
၂ ကိုးကွယ်သောလူတို့၌ အမွှန်ဆိုးသော အနာပိမ်းပေါက်
၃ လေ၏။ ဒုတိယကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို
ပင်လယ်ပေါ်သို့သွန်းလောင်းလျှင် ပင်လယ်သည်လူသေ၏
အသွေးကဲ့သို့သောအသွေးဖြစ်၏။ ပင်လယ်၌ အသက်ရှင်
၄ သောသတ္တဝါ အပေါင်းတို့သည် သေကြ၏။ တတိယ
ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကိုမြေကြီးပေါ်သို့ရင်ခပ်
ရေတွင်းပေါ်သို့ရင်သွန်းလောင်းလျှင် ထိုအရာတို့သည်
၅ အသွေးဖြစ်ကြ၏။ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း ပစ္စုပ္ပန်။
အဘိဘိ။ အနာဂတ်ကာလအစဉ်ရှိတော်မူသောအရှင်။
ကိုယ်တော်သည် ဤသို့စာရေးစီရင်တော်မူသည်အမှုမှာ
၆ ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် သန့်ရှင်းသူတို့၏
အသွေး။ ပရောဖက်တို့၏အသွေးကို သွန်းလောင်းကြ
သည်ဖြစ်၍ သူတို့အားအသွေးကိုတိုက်တော်မူပြီ။ သူတို့
လည်းခံထိုက်ကြပါ၏ဟုလျှောက်ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။
၇ ၊ ယစ်ပလ္လင်ကလည်းမှန်ပါ၏။ အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ
တော်မူသောထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်စီ
ရင်တော်မူခြင်းအရာတို့သည် ဟုတ်မှန်ဖြောင့်မတ်ကြပါ
၏ဟုလျှောက်ဆိုသောအသံကို ငါကြား၏။

၈ စာသတ္တကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကိုနေပေါ်
သို့သွန်းလောင်းလျှင် နေသည်လူတို့ကိုမီးလောင်ရသော
၉ အခွင့်ကိုရ၏။ ပူအားကြီးသော အရှိန်ဖြင့်လူတို့သည်
လောင်ခြင်းကိုခံရ၍ ထိုဘေးဒဏ်တို့ကိုအပိုးပိုင်တော်မူ
သောဘုရားသခင်၏နာမတော်ကိုကျိန်ဆဲကြ၏။ ဘုရား
၁၀ သခင်ကိုချီးမွမ်းခြင်း အလိုငှါ နောင်တမရကြ။ ပဉ္စမ

ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကိုသားရဲ၏ပလ္လင်ပေါ်
သို့သွန်းလောင်းလျှင် သူ၏နိုင်ငံသည် မှောင်မိုက်အတိ
ဖြစ်လေ၏။ နိုင်ငံသားတို့သည် ပင်ပန်းအားကြီးသည်နှင့်
၁၁ မိမိတို့သျှာကိုကိုက်ခဲကြ၏။ မိမိတို့ခံရသောဝေဒနာနှင့်
အနာပိမ်းများကြောင့် ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်ဘုရား
သခင်ကိုကျိန်ဆဲကြ၏။ မိမိတို့အကျင့်ကိုလည်း နောင်
တမရကြ။

၁၂ ဆဌမကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကိုဥပရတ်
မြစ်ကြီးပေါ်သို့သွန်းလောင်းလျှင် အရှေ့မျက်နှာဘုရင်
တို့သွားရာလမ်းကိုပြင်ဆင်စေခြင်းအလိုငှါ ထိုမြစ်ရေ
၁၃ သည်ခန်းချောက်လေ၏။ ထိုအခါနဂါး၏ခံတွင်းထဲက
၁၄ ရင်သားရဲ၏ခံတွင်းထဲက ရင်မိစ္ဆာပရောဖက်၏ခံတွင်း
ထဲက ရင်ဖားကောင်ကဲ့သို့ညှပ်ညူးသောငါးသည်သုံးပါး
၁၅ ထွက်သည်ကို ငါမြင်၏။ နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ပြသော
နတ်ဆိုး၏ဝိညာဉ်ဖြစ်သတည်း။ ထိုဝိညာဉ်တို့သည် လော
ကီတန်ခိုးနိုင်ငံလုံးတွင်ရှိသောရှင်ဘုရင်တို့ထံသို့ထွက်
၁၆ သွား၍ အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားသခင်
၏နေ့ကြီး၌စစ်တိုက်ခြင်းအလိုငှါ စေကြ၏။ ဟေ
ဗြဲဘာသာအားဖြင့် အာမဂေဒန်အမည်ရှိသောအရပ်၌
၁၇ စုဝေးစေကြ၏။ အသံတော်ကား။ သူတို့ကဲ့သို့ငါလာ၏။
အဝတ်အချည်းစည်းနှင့်သွားလာ၍ သူတပါးရှေ့၌ ရက်စ
ရာအကြောင်းမရှိစေခြင်းငှါ ခိုးလျက်နေ၍ ကိုယ်အဝတ်
ကိုစောင့်သောသူသည် မရှိလာ၏။

၁၈ သတ္တမကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကိုအာ
ကာသကောင်းကင်ပေါ်သို့သွန်းလောင်းလျှင် ငြီးငြိဟု
ကြီးသောအသံသည် ကောင်းကင်ဗိတ်မှာန်တော်၌ရှိ
၁၉ သောပလ္လင်တော်ထဲက ထွက်၏။ လျှပ်စစ်ပြက်ခြင်း။
အသံမြည်ခြင်း။ ခိုဗုံးချွန်းခြင်း။ ကြီးစွာသောမြေထုပ်
ခြင်းဖြစ်ကြ၏။ မြေကြီးအပေါ်မှာလူတို့ဖြင့်သည်ကာလ
မှစ၍ ထိုသို့သောလက္ခဏာနှင့်ထိုမျှလောက်မြင်းထံစွာ
သောမြေထုပ်ခြင်းသည် မဖြစ်စေ။

၂၀ မြို့ကြီးသည်သုံးမြို့ကွဲပြား၍ လူအမျိုးမျိုးနေသောမြို့
တို့သည် ပြိုလဲကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ပြင်းစွာသော
ဒေါသအမျက်တော်၏စပျစ်ရည်ဖလားကိုတိုက်ခြင်း
၂၁ ငှါ အဗုလန်မြို့ကြီးကိုအောင်းမေ့တော်မူ၏။ ကုန်းရှိသ
မျှတို့သည်လွင့်ပြေးကြ၏။ တောင်များတို့သည် ကွယ်
၂၂ ပျောက်ကြ၏။ အချိန်အခွက်တဆယ်ရှိသောရိပ်သီး
၂၃ သည်ကောင်းကင်ကလျှံအပေါ်သို့ကျလေ၏။ ထိုရိပ်သီး
သီးဘေးဒဏ်အမွှန်ကြီးသည် ဖြစ်၍ လူတို့သည် ခိုဗုံး

သီးတားဒါဏ်ကြောင့် ဘုရားသခင်ကို ကျိန် ဆဲကြ၏။

၁၇

- ၁ ဗလား ခုနှစ်လုံးရှိသော ကောင်းကင်တမန် ခုနှစ်ပါး တို့တွင်တပါးသည်လည်းလျှင် ကေုန္တိတ်ဆက်၍လာခဲ့ပါ။ ရေအပေါ်မှာထိုင်သောပြည်တန်ဆာကြီး၌စီရင်ခြင်းအ
- ၂ မှုကိုငါပြမည်။ လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည်မတရားသော မေရန်ကိုသုန္ဒင်ပြုကြပြီ။ မြေကြီးသားတို့သည်သူ၏မတရား သောမေရန်၏စပျစ်ရည်နှင့်ရစ်မူးကြပြီဟုပြောဆိုလျက်
- ၃ ငါ့ကိုပိညည်းတော်အားဖြင့်တော့သို့ဆောင်သွားလေ ၏။ ခေါင်းခုနှစ်လုံးနှင့်ချိုဆယ်ချောင်းရှိ၍ ဘုရားသခင် ၏အသရေတော်ကိုရှုတ်ချသောနာမတို့နှင့်အပြည့်ရှိသော သားရဲနီအပေါ်မှာထိုင်လျက်ရှိသောမိဗ္ဗတဦးကိုငါမြင်
- ၄ ၏။ ထိုမိဗ္ဗသည်အဝတ်နီ။ အဝတ်မောင်းကိုဝတ်လျက် ရွှေတန်ဆာ။ ကျောက်မြိတ်တန်ဆာ။ ပုလဲတန်ဆာကို ဆင်လျက်ရှိ၏။ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ်သော အရာနှင့်၎င်း မိမိမတရားသောမေရန်၏ညစ်ညူးခြင်းနှင့်၎င်းပြည့်
- ၅ သောရွှေဗလားကိုကိုင်လျက်ရှိ၏။ နဖူး၌အကွရာတင် သောဘွဲ့မူကားနက်နဲသောအရာ။ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီးပြည် တန်ဆာတို့၏အမိ။ မြေ၌စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ်သောအရာ တို့၏အမိပေတည်း။ ထိုမိဗ္ဗသည်သန့်ရှင်းသူတို့၏ အသွေး။ ယေရှု၏သက်သေခံတို့၏အသွေးနှင့်ရစ်မူးသည် ကိုငါမြင်၏။ ထိုသို့မြင်သောအခါ အလွန်အံ့ဩာမိန်း မော၍နေ၏။
- ၆ ကောင်းကင်တမန်ကလည်းအဘယ်ကြောင့်အံ့ ဩသနည်း။ ထိုမိဗ္ဗ၏နက်နဲသောအရာကို၎င်းခေါင်း ခုနှစ်လုံးနှင့်ချိုဆယ်ချောင်းရှိ၍ထိုမိဗ္ဗကိုဆောင်သော
- ၇ သားရဲ၏နက်နဲသောအရာကို၎င်းငါပြောမည်။ ယခုမြင် သောသားရဲသည်ဖြစ်ဘူးပြီ။ ဖြစ်ဆဲမရှိ။ အနက်ဆုံး သောတွင်းထဲကတက်၍ပျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်ထိမ့် မည်။ ကမ္ဘာဦးကပင်အသက်စာစောင်၌စာရင်းမဝင် သောမြေကြီးသားတို့သည်ဖြစ်ဘူး၍ဖြစ်ဆဲမရှိ။ ဖြစ် လတုံသောသားရဲကိုမြင်ရသောအခါအံ့ဩာကြသိမ့်
- ၈ မည်။ ဤအရာ၌ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောညာဏ်ရှိ၏။ ခေါင်း ခုနှစ်လုံးကား။ မိဗ္ဗထိုင်သောတောင်ခုနှစ်လုံးဖြစ်၏။
- ၉ ၊ ရှင်ဘုရင်ခုနှစ်ပါးလည်းဖြစ်၏။ ငါးပါးကျပြီ။ တပါးရှိ သေး၏။ တပါးဖြစ်လေဦးမည်။ ဖြစ်သောအခါတခဏ
- ၁၀ သာတည်ထိမ့်မည်။ ဖြစ်ဘူး၍ဖြစ်ဆဲမရှိသောသားရဲ သည်ရှစ်ပါးမြောက်သောရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။ ခုနှစ်ပါး အဝင်လည်းဖြစ်၏။ ပျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်ရသိမ့်မည်။

- ၁၁ ၊ ယခုမြင်သောချိုဆယ်ချောင်းကားမင်းအာဏာစက် ကိုမရသေးသောရှင်ဘုရင်တဆယ်နှစ်ပါးဖြစ်၏။ ရှင် ဘုရင်၏အာဏာစက်ကိုသားရဲနှင့်အတူတချက်တည်း
- ၁၂ ရကြသိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည်သဘောတူ၍မိမိတို့တန်
- ၁၃ ခိုးအာဏာစက်ကိုသားရဲ၌အပ်ပေးကြသိမ့်မည်။ သူတို့ သည်သိုးသငယ်ကိုစစ်တိုက်၍သိုးသငယ်သည်နိုင် တော်မူမည်။ အကြောင်းမူကား။ သိုးသငယ်သည်သခင်
- ၁၄ တို့၏သခင်။ ဘုရင်တို့၏ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ် တော်နှင့်အတူရှိသောသူတို့သည်လည်းခေါ်တော်မူသော သူ။ ရွေးချယ်တော်မူသောသူ။ သံစွာရှိသောသူဖြစ်ကြ
- ၁၅ ၏။ ယခုမြင်၍ပြည်တန်ဆာထိုင်သောရေကားအသီး အသီးဘာသာစကားကိုပြောသောလူအမျိုးမျိုးအရစု
- ၁၆ ဖြစ်သတည်း။ ယခုမြင်သောချိုဆယ်ချောင်းနှင့်သားရဲ သည်ပြည်တန်ဆာကိုရုန်း၍သူ၏စည်းစိမ်ကိုပျက်ဆီး ထိမ့်မည်။ သူ၏အဝတ်တန်ဆာကိုချွတ်၍သူ၏အသားကို
- ၁၇ ကိုက်စားထိမ့်မည်။ သူ၏ကိုယ်ကိုလည်းမီးရှို့ထိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည်ဘုရားသခင်၏အလို တော်ကိုပြုခြင်းငှါ၎င်းနွှတ်ကပတ်တော်မပြည့်စုံမှီတိုင် အောင်သဘောတူ၍မိမိတို့နိုင်ငံများကိုသားရဲ၌အပ်
- ၁၈ မူ၏။ ယခုမြင်သောမိဗ္ဗသည်လည်းလောကီရှင်ဘုရင် တို့ကိုအုပ်စိုးသောမြို့ကြီးဖြစ်သတည်းဟုကောင်းကင် တမန်ပြောဆို၏။
- ၁၉
- ၂၀ ထိုနောက်မှကောင်းကင်တမန်တပါးသည်ကြီးစွာ သောတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ၍ကောင်းကင်ကဆင်းသက် သည်ကိုငါမြင်၏။ သူ၏ရောင်ခြည်အားဖြင့်မြေကြီးထွန်း
- ၂၁ လင်းလျက်ရှိ၏။ သူသည်ကျယ်သောအသံနှင့်ကျွေး ကျော်၍ဗာဗုလုန်မြို့ကြီးပြုလဲပြီ။ ပြုလဲပြီ။ နတ်ဆိုးနေရာ ဖြစ်လေပြီ။ ညစ်ညူးသောပိညည်းမျိုး၏တွင်းဖြစ်လေပြီ။ ညစ်ညူး၍စက်ဆုပ်ဖွယ်သောဌာနမျိုး၏ဒိဋ္ဌိရာဖြစ်လေ
- ၂၂ ပြီ။ အကြောင်းမူကား။ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်သူ၏မ တရားသောမေရန်၏အဆိတ်အတောက်တည်းဟူသော စပျစ်ရည်ကိုသောက်ကြပြီ။ လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် မတရားသောမေရန်ကိုသုန္ဒင်ပြုကြပြီ။ လောကီကုန်သည် တို့သည်သူ၏ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကြွယ်ဝခြင်းအားဖြင့် ဥစ္စာရတတ်ကြပြီဟုပြောဆို၏။
- ၂၃ အချားသောကောင်းကင်အသံကား။ ငါ၏လူမျိုးတို့။ သူ၏အပြစ်တို့ကိုဆက်ဆံခြင်းနှင့်၎င်းသူ၏တားဒါဏ်

များကိုခံခြင်းနှင့်၎င်းကင်းလွတ်အံ့သောဌာသု၏အထဲ
 ၁ ကထွက်ကြလော့။ သူ၏အပြစ်တို့သည်ကောင်းကင်
 ၂ တံတိုင်အောင်ရှိကြသည်ဖြစ်၍သူ၏မတရားသောအမှု
 ၃ တို့ကိုဘုရားသခင်သတ်ရတော်မူပြီ။ သူသည်အကျိုးအ
 ၄ ပြစ်ကိုဆပ်ပေးသည်နည်းတူ။ သူ့နှုတ်ဆပ်ပေးကြလော့။ သူ
 ၅ ၏အကျင့်အတိုင်းနှုတ်ဆပ်၍စီရင်ကြလော့။ သူလောင်း
 ၆ သောဗလား၌သုအဖို့နှုတ်ဆတ်၍လောင်းကြလော့။ သူ
 ၇ သည်ကိုယ်ကိုချိုးမြှောက်၍ကာမဂုဏ်၌ပျော်မွေ့သည်
 ၈ အတိုင်းသူ့ပြင်းစွာသောဆုမ္မခြင်း။ စိတ်မသာညည်း
 ၉ တွားခြင်းကိုဖြစ်စေကြလော့။ ငါကားမိဖုရားဖြစ်၏။
 ၁၀ မုတ်ဆိုးမမဟုတ်။ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်းကိုမသိရ
 ၁၁ ဟူသူသည်အောင်းမေ့တတ်၏။ ထိုကြောင့်သူခံရသော
 ၁၂ သေခြင်းဘေး။ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်းဘေး။ မှတ်
 ၁၃ သိပ်ခြင်းဘေးဒဏ်များတို့နှင့်တနေ့ချင်းတွင်တွေ့၍မီး
 ၁၄ ဖြင့်လည်းကျွမ်းလောင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ သူကိုစီရင်
 ၁၅ တော်မူသောထာဝရအရှင်။ ဘုရားသခင်သည်ခွန်းအား
 ၁၆ ဗလကြီးတော်မူ၏။
 ၁၇ မတရားသောမေ့ရန်ကိုသူနှင့်ပြု၍ကာမဂုဏ်၌ပျော်
 ၁၈ မွေ့သောလောကီရှင်ဘုရင်တို့သည်သူကျွမ်းလောင်ရာ
 ၁၉ မီးခိုးကိုမြင်သောအခါ။ သူခံရသောညည်းဆဲခြင်းဝေ
 ၂၀ ဒနာကိုကြောက်၍အဝေးကရပ်လျက်အလိုလေး။ အ
 ၂၁ လိုလေး။ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီး။ မြို့စွယ်။ သင်သည်တနာရီ
 ၂၂ ချင်းတွင်အပြစ်စီရင်ခြင်းသို့ရောက်ပါပြီတကားဟူ၍
 ၂၃ သူကြောင့်ငိုကျွေးမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ လောကီ
 ၂၄ ကုန်သည်တို့သည်ထိုအတူငိုကျွေး၍စိတ်မသာညည်း
 ၂၅ တွားကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့ကုန်သွယ်
 ၂၆ ဥစ္စာတည်းဟူသော။ အှံ။ ငွေ။ ကျောက်ကောင်း။ ပုလဲ။
 ၂၇ ပိတ်ချော။ ကတိပါ။ ဖဲ။ ပုသိုးနီ။ အမျိုးမျိုးသောနံ့သာ
 ၂၈ သစ်။ အမျိုးမျိုးသောဆင်စွယ်တန်ဆာ။ အမျိုးမျိုးသော
 ၂၉ သစ်ကောင်းတန်ဆာ။ ကြေးဝါတန်ဆာ။ သံတန်ဆာ။
 ၃၀ ကျောက်ပြွတ်တန်ဆာ။ သစ်ကြံပိုး။ အမေမုန့်။ နံ့သာ
 ၃၁ ပေါင်း။ ဆီမွှေး။ လောပန်။ စပျစ်ရည်။ ဆီ။ မုန့်ညက်။ ဂျုံဆံ။
 ၃၂ နွား။ သိုး။ မြင်း။ ရထား။ အစေခံကွန်။ လူဝိညာဉ်တို့ကိုအ
 ၃၃ ဘယ်သူမျှနောက်တဖန်မဝယ်ရ။ သင်သည်အတ္တန်တပ်
 ၃၄ မက်သောသစ်သီးမျိုးလည်းပျောက်ကုန်ပြီ။ သူမျိုးသော
 ၃၅ အရာ။ တင့်တယ်သောအရာရှိသမျှတို့လည်းပျောက်ကုန်
 ၃၆ ပြီ။ နောက်တဖန်မတွေ့ရ။ သူကိုအမှီပြု၍ထိုအရာများ
 ၃၇ ကိုရောင်းဝယ်သဖြင့်ငွေရတတ်သောကုန်သည်တို့သည်
 ၃၈ သူခံရသောညည်းဆဲခြင်းဝေဒနာကိုကြောက်၍အဝေး

၁၉ ကရပ်လျက်။ အလိုလေး။ အလိုလေး။ ပိတ်ချော။ အဝတ်နီ။
 ၂၀ အဝတ်မောင်းကိုဝတ်၍ရွှေတန်ဆာ။ ကျောက်မြတ်တန်
 ၂၁ ဆာ။ ပုလဲတန်ဆာကိုဆင်သောမြို့ကြီး။ ဤမျှလောက်
 ၂၂ ကြီးစွာသောစည်းမိမိသည်တနာရီချင်းတွင်ပျက်စီးပါ
 ၂၃ ပြီတကားဟုငိုကျွေး၍စိတ်မသာညည်းတွားကြလိမ့်
 ၂၄ မည်။ ခပ်သိမ်းသောသင်္ဘောသူကြီး။ အရပ်ရပ်သို့လွှင့်
 ၂၅ ကူးတတ်သောသူအပေါင်းတို့နှင့်သင်္ဘောသား။ ပင်လယ်
 ၂၆ ကုန်သည်ရှိသမျှတို့သည်အဝေးကရပ်၍။ သူကျွမ်းလောင်
 ၂၇ ရာမီးခိုးကိုမြင်လျှင်ထိုမြို့နှင့်အဘယ်မြို့တူသနည်းဟူ၍
 ၂၈ ငှင်။ အလိုလေး။ အလိုလေး။ ပင်လယ်ကူးသောသင်္ဘော
 ၂၉ ကိုပိုင်သောသူအပေါင်းတို့အားကိုယ်စည်းမိမိကိုပေး၍
 ၃၀ ငွေရတတ်စေသောမြို့ကြီး။ တနာရီချင်းတွင်ပျက်စီးပါ
 ၃၁ ပြီတကားဟူ၍ငှင်အော်ဟစ်လျက်မြေမှုန့်ကိုမိမိတို့
 ၃၂ ခေါင်းပေါ်မှာပြစ်တင်လျက်ငိုကျွေး၍စိတ်မသာညည်း
 ၃၃ တွားကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်မှစ၍သန့်ရှင်းသူ။
 ၃၄ တမန်တော်။ ပရောဖက်တို့။ သူကိုကြည့်ရှု၍ဝမ်းမြောက်
 ၃၅ ကြလော့။ ဘုရားသခင်သည်သင်တို့ဘက်၌နေ၍သူကို
 ၃၆ တရားစီရင်တော်မူပြီဟုပြောဆိုသည်ကိုငါကြား၏။
 ၃၇ ခွန်အားကြီးသောကောင်းကင်တမန်တပါးသည်
 ၃၈ ကြီးစွာသောကြိတ်ဆုံကျောက်ကဲ့သို့သောကျောက်ကို
 ၃၉ ချီယူ၍ပင်လယ်ထဲသို့ချပြစ်ပြီးလျှင်ထိုနည်းတူ။ ဗာဗုလုန်
 ၄၀ မြို့ကြီးကိုပြင်းထန်စွာချပြစ်၍နောက်တဖန်မပေါ်မရှိရ။
 ၄၁ | စောင်းသွား။ အညိုသွား။ ပုလွေသွား။ တံပိုးသွားများတီး
 ၄၂ မှတ်သောအသံလည်းသင့်အထဲ၌နောက်တဖန်မမြည်ရ။
 ၄၃ အမျိုးမျိုးသောလက်တတ်သွားတို့တွင်တယောက်မျှသင့်
 ၄၄ အထဲ၌နောက်တဖန်မပေါ်မရှိရ။ ကြိတ်ဆုံသံလည်းသင့်
 ၄၅ အထဲ၌နောက်တဖန်မမြည်ရ။ ဆီမီးအလင်းလည်းသင့်
 ၄၆ အထဲ၌နောက်တဖန်မလွန်းမလင်းရ။ မင်္ဂလာဆောင်သ
 ၄၇ တို့သား။ သတို့သမီးအသံကိုလည်းသင့်အထဲ၌နောက်တ
 ၄၈ ဖန်မကြားရ။ အကြောင်းမူကား။ လောကီမူးမတ်တို့သည်
 ၄၉ သင်၏ကုန်သည်ဖြစ်ကြပြီ။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည်သင်၏
 ၅၀ ပြုစားခြင်းပရိယာယ်အားဖြင့်ထည့်ဖျားခြင်းကိုခံရကြ
 ၅၁ ပြီဟုကောင်းကင်တမန်ပြောဆို၏။ ပရောဖက်တို့၏
 ၅၂ အသွေး။ သန့်ရှင်းသူတို့၏အသွေး။ မြေကြီးပေါ်မှာကွပ်
 ၅၃ ဖျက်သောသူအပေါင်းတို့၏အသွေးကိုထိုမြို့၌တွေ့၏။
 ၅၄ ထိုနောက်မှကောင်းကင်ဘုံ၌စည်းဝေးသောသူအ
 ၅၅ များတို့၏အသံကြီးကား။ ဟာလေလုယ။ ငါတို့ဘုရားသ
 ၅၆ ခင်၏ကယ်တင်တော်မူခြင်းချပ်သာ။ ဘုန်းအသရေတန်

၂ ခိုးတော်ပေတည်း။။ စိရင်တော်မူခြင်းအရာတို့သည်
 ဟုတ်မှန်မြောင့်မတ်ကြ၏။ မိမိမတရားသောမေရန်အား
 ဖြင့်မြေကြီးကိုပုပ်ပျက်စေသောပြည်တန်ဆာကြီးကို
 စစ်ကြောစိရင်တော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့၏အသွေး
 ကိုသူ၏လက်ဖြင့်သွန်းသောအပြစ်နှင့်အလျောက်ခါဏ်
 ၃ ပေးတော်မူပြီဟုပြောဆိုကြသည်ကိုငါကြား၏။ တဖန်
 တုံ။ ဟာလေလုယဟူ၍၎င်းသူ၏မီးခိုးသည်ကမ္ဘာအဆက်
 ၄ ဆက်တက်သည်ဟူ၍၎င်းပြောဆိုကြ၏။ အသက်ကြီး
 သူနှစ်ဆယ်လေးပါးနှင့်သတ္တဝါလေးပါးတို့သည်ပျပ်ဝပ်
 ၍ပဏ္ဍိတတော်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသောဘုရားသခင်ကို
 ကိုးကွယ်လျက်အာမင်။ ဟာလေလုယဟူ၍သောဆိုကြ
 ၅ ၏။ ပညင်တော်ပေါ်ကထွက်သောအသံကား။ ဘုရားသ
 ခင်၏ကျွန်အပေါင်းတို့နှင့်ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့
 သောသူအကြီးအငယ်အပေါင်းတို့။ ငါတို့ဘုရားသခင်
 ကိုချီးမွမ်းကြလော့ဟုဆိုသတည်း။
 ၆ တဖန်တုံ။ ဟာလေလုယ။ အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်
 မူသောသာဓကအရှင်။ ငါတို့ဘုရားသခင်သည်စိုးစံတော်
 ၇ မူ၏။ ငါတို့သည်ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြကုန်အံ့။ ဂုဏ်
 ဘော်ကိုချီးမွမ်းကြကုန်အံ့။ အကြောင်းမူကား။ သိုးသလယ်
 ၏မင်္ဂလာဆောင်ပွဲကိုခံချိန်ရှိပြီ။ သူ၏မိမ္မသည်ကိုယ်ကို
 တန်ဆာဆင်ပြီဟုစည်းဝေးသောသူအများတို့၏အသံ။
 သရဇ္ဈရာသံ။ ပြင်းစွာသောမိုးလည်း။ သံကဲ့သို့ငါကြား
 ၈ ၏။ ထိုမိမ္မသည်စင်ကြယ်ပြောင်လက်သောဝိတ်ချော
 ကိုဝတ်ဆင်ရသောအခွင့်ကိုရ၏။ ထိုဝိတ်ချောမူကား
 ၉ သန့်ရှင်းသူတို့၏မြောင့်မတ်ခြင်းဖြစ်သတည်း။ ကောင်း
 ကင်တမန်ကလည်းသိုးသလယ်၏မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသို့ခေါ်
 ဖိတ်ခြင်းကိုခံရသောသူတို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏ဟုရေး
 ထားလော့ဟူ၍၎င်း၏စကားသည်ဘုရားသခင်၏နှုတ်
 ၁၀ တော်ထွက်စင်စစ်ဖြစ်၏ဟူ၍၎င်းအားပြောဆို၏။ ငါ
 သည်သို့သူကိုကိုးကွယ်ခြင်းငှါသူ၏ခြေရင်း၌ပျပ်ဝပ်
 ၏။ သူကလည်းမပြုပါနှင့်။ ငါကားသင်၏လုပ်ဖော်ဆောင်
 ဖက်ဖြစ်၏။ ယေရှု၏သက်သေခံတော်မူချက်ကိုဆောင်
 သောသင်၏ညီအစ်ကိုတို့၏လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက်လည်း
 ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်လော့။ အကြောင်းမူ
 ကား။ ပရောဖက်ဟောသောစကားချက်သဘောသည်
 ယေရှု၏သက်သေဖြစ်သတည်းဟုအားပြောဆို၏။
 ၁၁ ထိုအခါကောင်းကင်ဘုံဖွင့်ထွက်လျက်ရှိသည်ကို
 ငါမြင်လျှင်မြင်းဖြူရှိ၏။ မြင်းစီးသောသူသည်သမ္မာဟူ
 သောအမည်။ သမ္မာဟူသောအမည်ရှိသတည်း။ ထိုသူ

သည်တရားသဖြင့်စိရင်တတ်၏။ တရားသဖြင့်စစ်
 ၁၂ တိုက်တတ်၏။ မျက်စိတော်သည်မီးလျှံကဲ့သို့ဖြစ်၏။
 ခေါင်းတော်ပေါ်၌သရဇ္ဈများကိုဆောင်း၏။ ကိုယ်တိုင်မှ
 တပါးအဘယ်သူမျှမသိသောနာမတော်သည်ရေးထား
 ၁၃ လျက်ရှိ၏။ အသွေး၌နှစ်ပြီးသောအဝတ်ကိုဝတ်၏။
 ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ဟူသောအမည်ရှိ၏။
 ၁၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေတို့သည်မြင်းဖြူကိုစီးလျက်စင်
 ကြယ်သောဝိတ်ချောဖြူကိုဝတ်လျက်နောက်တော်သို့
 ၁၅ လိုက်ကြ၏။ လူမျိုးတို့ကိုခါဏ်ခတ်စရာတို့ထက်သော
 သန်လျက်သည်ခံတွင်းတော်ထဲကထွက်၏။ သူတို့ကို
 သံဝံ့တံနှင့်အုပ်စိုးတော်မူမည်။ အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူသောဘုရားသခင်၏ဒေါသအမျက်တော်၏စပျစ်
 ၁၆ သီးနုပျံ့ရာတန်ဆာကိုဖိနင်းတော်မူမည်။ ဘုရင်တို့၏
 ဘုရင်။ သခင်တို့၏သခင်ဟုဘွဲ့နာမတော်သည်အဝတ်
 တော်၌၎င်းပေါင်တော်၌၎င်းရေးထားလျက်ရှိ၏။
 ၁၇ ကောင်းကင်တမန်တပါးသည်နေထဲမှာရင်လျက်ရှိ
 ၁၈ သည်ကိုငါမြင်၏။ သူသည်မိုးလည်းကောင်းကင်အလယ်၌
 ပျံတတ်သောငှက်အပေါင်းတို့ကိုကြီးသောအသံနှင့်ခေါ်
 ၍လာကြလော့။ ရှင်ဘုရင်အသားစပ်သူကြီးအသား။ သူ
 ရဲအသား။ မြင်းအသား။ မြင်းစီးသောသူအသား။ အစေ
 ခံကျွန်။ လူလွတ်။ အကြီးအငယ်အမျိုးမျိုးသောလူတို့၏
 အသားကိုစားအံ့သောငှါကြီးမြတ်တော်မူသောဘုရား
 သခင်၏ပွဲတော်သို့စည်းဝေးကြလော့ဟုဟစ်ကျော်၏။
 ၁၉ သားရဲမှစ၍လောကီရှင်ဘုရင်တို့နှင့်သူတို့၏ဗိုလ်ခြေ
 များတို့သည်မြင်းစီးတော်မူသောသူနှင့်ဗိုလ်ခြေတော်
 ၂၀ ကိုစစ်တိုက်ခြင်းငှါစည်းဝေးကြသည့်ကိုငါမြင်၏။ သား
 ရဲကိုဖမ်းမိကြ၏။ သားရဲ၏တံဆိပ်လက်မှတ်ကိုခံ၍သူ၏
 ရင်ထုကိုကိုးကွယ်သောသူတို့ကိုထွဋ်ဖျား၍သားရဲရှေ့
 ၌မိတ်များကိုပြတတ်သောမိစ္ဆာပရောဖက်ကိုလည်းဖမ်း
 မိကြ၏။ အသက်ရှင်လျက်ရှိသောထိုသူနှစ်ဦးကိုကန့်
 ၂၁ နှင့်လောင်သောမီးအိုင်ထဲသို့ချပြစ်ကြ၏။ ကြွင်းသော
 သူတို့သည်မြင်းစီးတော်မူသောသူ၏ခံတွင်းတော်ထဲက
 ထွက်သောသန်လျက်နှင့်ကွပ်မျက်ခြင်းကိုခံရကြ၏။ သူ
 တို့၏အသားကိုငှက်အပေါင်းတို့သည်ဝစွာစားရကြ၏။
 ၂၀ တဖန်ကောင်းကင်တမန်သည်အနက်ဆုံးသော
 ၁ တွင်း၏သောနှင့်သံကြိုးကြီးကိုကိုင်လျက်ကောင်းကင်
 ၂ ကဆင်းသက်သည်ကိုငါမြင်၏။ ရှေးမြွေဟောင်း။
 မာရ်နတ်စာတန်တည်းဟူသောနဂါးကိုကိုင်ဖမ်း၍အနှစ်

၃ ကထောင်သို့ချည်နှောင်လေ၏။ အနှစ်တထောင်မကုန်
 ၄ မှီဆိုင်အောင်လူအမျိုးမျိုးတို့ကိုမထူည့်ဖျားရမည် အ
 ၅ ကြောင်း။ အနက်ဆုံးသောတွင်းထဲသို့ချပြစ်လှောင်ထား၍
 ၆ ထိခတ်လေ၏။ အနှစ်တထောင်ကုန်ပြီးမှတဖန်ခဏ
 ၇ ထွတ်ရဦးမည်။

၈ ပလ္လင်များကိုလည်းငါ မြင်၏။ ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်
 ၉ သောသူတို့သည်ဘုရားစီရင်ရသောအခွင့်ကိုရကြ၏။
 ၁၀ သားရဲနှင့်သူ၏ရုပ်တုကိုမကိုးကွယ်။ သူ၏တံဆိပ်လက်
 ၁၁ မှတ်ကိုနုပူး၌မခံ။ လက်၌မခံဘဲနေ၍ယေရှု၏သံက်သေခံ
 ၁၂ တော်မူချက်နှင့်ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ကြောင့်
 ၁၃ လည်ပင်းဖြတ်ခြင်းကိုခံရသောသူတို့၏ဝိညာဉ်များကို
 ၁၄ ငါမြင်၏။ သူတို့သည်အသက်ရှင်၍အနှစ်တထောင်ပတ်
 ၁၅ လုံး။ ခရစ်တော်နှင့်အတူစိုးစံရကြ၏။ ကြွင်းသောလူ
 ၁၆ သောတို့သည်ထိုအနှစ်တထောင်မကုန်မှီအသက်မရှင်ရ
 ၁၇ ကြ။ ဤဆဒ်မြောက်ခြင်းကားပဌမထမြောက်ခြင်းဖြစ်သ
 ၁၈ တည်း။ ပဌမထမြောက်ခြင်းကိုဝင်စားသောသူသည်
 ၁၉ မင်္ဂလာရှိသောသူ။ သန့်ရှင်းသောသူဖြစ်၏။ ထိုသို့သော
 ၂၀ သူတို့သည်။ ဒုတိယသေခြင်း၏လက်နှင့်ကင်းလွတ်လျက်
 ၂၁ ဘုရားသခင်၏ယထိပရောဟိတ်။ ခရစ်တော်၏ယထိ
 ၂၂ ပရောဟိတ်ဖြစ်၍အနှစ်တထောင်ပတ်လုံး။ ခရစ်တော်
 ၂၃ နှင့်အတူစိုးစံရကြလိမ့်မည်။

၂၄ ထိုအနှစ်တထောင်ကုန်ပြီးမှစာတန်သည်ထောင်ထဲ
 ၂၅ ကလွတ်သောအခွင့်ကိုရ၍၊ အရေအတွက်အားဖြင့်သ
 ၂၆ မုဒ္ဒရာထဲလုံးနှင့်အမျှများသောဂေါဂ။ မာဂေါဂဘည်းဟူ
 ၂၇ သောမြေကြီးသေးမျက်နှာပေါ်မှာနေသောလူအမျိုးမျိုးတို့
 ၂၈ ကိုထူည့်ဖျားအံ့သောငှါငင်စစ်တိုက်တိုစဉ်းဝေးစေခြင်း
 ၂၉ ငှါငင်တက်လိမ့်မည်။ ထိုသူများတို့သည်မြေကြီးမျက်
 ၃၀ နှာပေါ်သို့တက်၍သန့်ရှင်းသူတို့၏တပ်ကိုငင်ချစ်ဖွယ်
 ၃၁ သောမြို့တော်ကိုငင်ဝိုင်းကြ၏။ ထိုအခါဘုရားသခင်အ
 ၃၂ ထံတော်။ ကောင်းကင်မှမီးကျ၍သူတို့ကိုမျှီလေ၏။ သူ
 ၃၃ တို့ကိုထူည့်ဖျားသောမာရ်နတ်ကိုလည်းသားရဲနှင့်မိစ္ဆာ
 ၃၄ ပရောမက်ရှိရာကန့်နှင့်ရောနှောသောမီးအိုင်ထဲသို့ချ
 ၃၅ ဖြစ်လျှင်သူတို့သည်နေ့ညဉ့်မပြတ်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
 ၃၆ ပြင်းစွာသောဝေဒနာကိုခံရကြလတ္တံ့။

၃၇ တဖန်တုံ။ မြို့သောပလ္လင်ကြီးကိုငင်ပလ္လင်ပေါ်မှာ
 ၃၈ ထိုင်တော်မူသောသူကိုငင်ငါမြင်၏။ ကောင်းကင်နှင့်မြေ
 ၃၉ ကြီးသည်မျက်နှာတော်ရှေ့မှပြေးလွင့်၍သူတို့နေစရာအ
 ၄၀ ရပ်မရှိ။ သေလွန်သောသူအကြီးအငယ်တို့သည်ပလ္လင်
 ၄၁ တော်ရှေ့မှာရပ်နေကြသည်ကိုငါမြင်၏။ စာစောင်များ

ကိုဖွင့်ထား၏။ အသက်စာစောင်တည်းဟူသောအချား
 ၁ တပါးသောစာစောင်ကိုလည်းဖွင့်လေ၏။ သေလွန်သော
 ၂ သူတို့သည်မိမိတို့အကျင့်အတိုင်းစာစောင်တို့၌ရေးထား
 ၃ ချက်များနှင့်အညီတရားစီရင်ခြင်းကိုခံရကြ၏။ သမုဒ္ဒ
 ၄ ရာသည်မိမိ၌ရှိသောလူသေတို့ကိုအပ်ပေး၏။ မရဏာ
 ၅ နှင့်မရဏာနိုင်ငံသည်လည်းမိမိတို့၌ရှိသောလူသေတို့ကို
 ၆ အပ်ပေးကြ၏။ လူအသီးအသီးတို့သည်မိမိတို့အကျင့်အ
 ၇ တိုင်းတရားစီရင်ခြင်းကိုခံရကြ၏။ ထိုအခါမရဏာ
 ၈ နှင့်မရဏာနိုင်ငံကိုမီးအိုင်ထဲသို့ချပြစ်လေ၏။ ထိုသေ
 ၉ ခြင်းကားဒုတိယသေခြင်းဖြစ်သတည်း။ အသက်စာ
 ၁၀ စောင်၌စာရင်းမဝင်သောသူရှိသမျှတို့ကိုလည်းမီးအိုင်
 ၁၁ ထဲသို့ချပြစ်လေ၏။

၁၂ ကောင်းကင်သစ်နှင့်မြေကြီးသစ်ကိုလည်းငါမြင်
 ၁၃ ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ရှေးကောင်းကင်နှင့်ရှေး
 ၁၄ မြေကြီးသည်ရှေ့သွားကြပြီ။ ထိုအခါမှစ၍သမုဒ္ဒရာမရှိ။
 ၁၅ သန့်ရှင်းသောမြို့တည်းဟူသောယေရှုလင်မြို့သစ်သည်
 ၁၆ မိမိခင်ပွန်းဘို့တန်ဆာဆင်သောမင်္ဂလာဆောင်သတို့သီး
 ၁၇ ကဲ့သို့ပြင်ဆင်လျက်ဘုရားသခင်အထံတော်။ ကောင်း
 ၁၈ ကင်တုံမှဆင်းသက်သည်ကိုငါမြင်၏။ ကောင်းကင်မှ
 ၁၉ ကြီးသောအသံကား။ ဘုရားသခင်၏တံတော်သည်သူတို့
 ၂၀ တွင်ရှိ၏။ လူတို့နှင့်အတူကျိန်းဝတ်တော်မူမည်။ သူတို့
 ၂၁ သည်ကိုယ်တော်၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည်
 ၂၂ ကိုယ်တော်တိုင်သူတို့နှင့်အတူရှိနေ၍သူတို့၏ဘုရား
 ၂၃ သခင်ဖြစ်တော်မူမည်။ ဘုရားသခင်သည်သူတို့မျက်စိ၌
 ၂၄ မျက်ရည်ရှိသမျှတို့ကိုသုတ်တော်မူမည်။ နောက်တဖန်
 ၂၅ သေဘေးမရှိရ။ စိတ်မသာညည်းလွှားခြင်း။ အော်ဟစ်
 ၂၆ ခြင်း။ ပင်ပန်းခြင်းလည်းမရှိရ။ အကြောင်းမူကား။ ရှေးဦး
 ၂၇ ဘူးသောအရာတို့သည်ရှေ့သွားကြပြီ။ ပလ္လင်တော်ပေါ်
 ၂၈ မှာထိုင်တော်မူသောသူကလည်းငါသည်ခပ်သိမ်းသော
 ၂၉ အရာတို့ကိုအသစ်ဖန်ဆင်းသည်ထက်ပိုတော်မူ၏။ တဖန်
 ၃၀ တုံ။ ရေးထားလော့။ ဤစကားသည်သစ္စာစကား။ ဟုတ်မှန်
 ၃၁ သောစကားဖြစ်၏ဟူ၍ငင်။ အမှုပြီးပြီ။ ငါသည်အာလဗ
 ၃၂ ဖြစ်၏။ ဩမေဗလည်းဖြစ်၏။ အစနှင့်အဆုံးလည်းဖြစ်
 ၃၃ ၏။ ရေငတ်သောသူအားအသက်စစ်ရေကိုအဖိုးမယူဘဲ
 ၃၄ ငါပေးမည်။ အောင်မြင်သောသူသည်ဤအရာတို့ကို
 ၃၅ အမွေခံရလိမ့်မည်။ ငါသည်သူ၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ သူ
 ၃၆ သည်လည်းငါ၏သားဖြစ်လိမ့်မည်။ ကြောက်တတ်သော
 ၃၇ သူ။ မယုံကြည်သောသူ။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်သောသူ။
 ၃၈ လူအသက်ကိုသတ်သောသူ။ မတရားသောမေရန်၌မှီ

သောသူ။ ပြုစားဘတ်သောသူ။ ချပ်တုကိုကိုး ကွယ်သော
သူ။ သစ္စာပျက်သောသူ အပေါင်းတို့မူကား နုတ်ယသေ
ခြင်းတည်းဟူသောကန်နှင့်လောင်သောမီးအိုင်တဲ၌မိမိ
တို့အဖိုကိုရကြသိမ့်မည်ဟူ၍၎င်းအားမိန့်တော်မူ၏။

- ၉ နောက်ဆုံးဘေးဒဏ်ရနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်သောဖလား
ခုနှစ်လုံးကိုဆောင်သောကောင်းကင်တမန်ရနှစ်ပါး
တွင်တပါးသည်လာပြီးလျှင်ငြိမ်းစုတ်ဆက်၍လာခဲ့ပါ။
သိုးသလယ်၏ခင်ပွန်းတည်းဟူသောမင်္ဂလာဆောင်သတို့
- ၁၀ ဘိုးကိုငါပြောပြဟုပြောဆိုလျက် ကြီးမြင့်သောတောင်သို့
ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ငြိမ်းဆောင်သွား၍သန်ရှင်းသော
ငယ်ရှုလင်မြို့သည်ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်စုံ
လျက်ဘုရားသခင်အထံတော်။ ကောင်းကင်ဘုံမှဆင်း
- ၁၁ သက်သည်ကိုငံအားပြုလေ၏။ ထိုမြို့၏အရောင်အဝါ
သည်ကျောက်သလင်းနဂါးသွေ့ကဲ့သို့အမြတ်ဆုံးသော
- ၁၂ ကျောက်မျက်မှန်နှင့်တူ၏။ ကြီးမြင့်သောမြို့ရိုးလည်းရှိ၏။
- ၁၃ အရှေ့ဘက်၌တံခါးသုံးပေါက်။ မြောက်ဘက်၌သုံးပေါက်။
တောင်ဘက်၌သုံးပေါက်။ အနောက်ဘက်၌သုံးပေါက်။
တံခါးတဆယ်နှစ်ပေါက်ရှိ၏။ ထိုတံခါးတဆယ်နှစ်
ပေါက်၌ကောင်းကင်တမန်တဆယ်နှစ်ပါးရှိ၏။ ဣသရေ
လအမျိုးတဆယ်နှစ်မျိုး၏နာမတို့သည်ထိုတံခါးပေါ်၌
- ၁၄ ရေးထားလျက်ရှိကြ၏။ မြို့ရိုးအမြစ်သည်တဆယ်နှစ်
ထပ်ရှိ၏။ သိုးသလယ်၏တမန်တော်တဆယ်နှစ်ပါး၏နာ
မတို့သည်မြို့ရိုးအမြစ်ပေါ်၌ရေးထားလျက်ရှိကြ၏။
- ၁၅ ငါနှင့်စကားပြောသောသူသည်မြို့ကို၎င်းတံခါးတို့
ကို၎င်းမြို့ရိုးကို၎င်းတိုင်းခြင်းငှါတိုင်းစရာရွှေကျလုံးပါ
- ၁၆ ၏။ မြို့သည်စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်၏။ ထိုသူသည်
ကျလုံးနှင့်မြို့ကိုတိုင်း၍မြို့၏အနံ။ အလျား။ အမြင့်။ ယူဇ
- ၁၇ နာတခုနှစ်ဆယ်စီရှိ၏။ မြို့ရိုးခုကိုတိုင်း၍လူအတောင်
ကဲ့သို့သောကောင်းကင်တမန်အတောင်အားဖြင့်တရာ
- ၁၈ လေးတောင်ရှိ၏။ မြို့ရိုးကိုယ်သင့်နဂါးသွေ့ကျောက်ဖြစ်
၏။ မြို့သည်လည်းကြည်လင်သောဖန်နှင့်တူသောရွှေစင်
- ၁၉ ဖြစ်၏။ မြို့ရိုးအမြစ်တို့သည်ကျောက်မြတ်အမျိုးမျိုးနှင့်
ပြည့်စုံကြ၏။ ပဌမအမြစ်ကားနဂါးသွေ့ဖြစ်၏။ ဒုတိယအ
မြစ်ကားနိဿ။ တတိယအမြစ်ကားမဟူရာ။ စတုတ္ထအ
- ၂၀ မြစ်ကားမြို့။ ပဉ္စမအမြစ်ကားကြောင်။ ဆဌမအမြစ်
ကားကျောက်နီ။ သတ္တမအမြစ်ကားခရုသုလိတ်။ အဋ္ဌမ
အမြစ်ကားမျက်ရွှေ။ နဝမအမြစ်ကားဥဿဖုရား။ ဒသမ
အမြစ်ကားခရုသုပြတ်။ ဧကသမအမြစ်ကားဝှက်နီ။

- ၂၁ ရွှါဒသမအမြစ်ကားဂေါ်မိတ်ဖြစ်သတည်း။ တံခါးရွက်
တဆယ်နှစ်ရွက်အသီးအသီးတို့သည်ပုလဲတပျားစီဖြင့်
ပြီး၍ပုလဲတဆယ်နှစ်ပျားဖြစ်ကြ၏။ မြို့လပ်မသည်ကြည့်
- ၂၂ လင်သောဖန်ကဲ့သို့သောရွှေစင်ဖြစ်၏။ မြို့ထဲ၌မိတ်မှာနီ
တော်ကိုငါမမြင်။ အကြောင်းမူကား။ အနန္တတန်ခိုးနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသောထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်နှင့်သိုး
- ၂၃ သလယ်သည်ထိုမြို့၏မိတ်မှာနီဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုမြို့သည်
နေ၏အရောင်။ လ၏အရောင်ကိုအလိုမရှိ။ အကြောင်းမူ
ကား။ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်သည်ထိုမြို့ကိုလင်းစေ
- ၂၄ ၏။ သိုးသလယ်သည်လည်းထိုမြို့၏ဆီမီးဖြစ်၏။ လူအမျိုး
မျိုးတို့သည်ထိုမြို့၏အလင်းကိုအမှီပြု၍သွားလာကြသိမ့်
မည်။ လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည်လည်းမိမိတို့ဘုန်းအသ
- ၂၅ ရေကိုထိုမြို့ထဲသို့ဆောင်ခဲ့ကြသိမ့်မည်။ မြို့တံခါးတို့ကို
- ၂၆ နေ့အချိန်၌အလျှင်းမဝိတ်တတ်။ ညည့်မူကားမရှိ။ လူအ
မျိုးမျိုးတို့သည်မိမိတို့ဘုန်းအသရေကိုထိုမြို့ထဲသို့
- ၂၇ ဆောင်ခဲ့ကြသိမ့်မည်။ ညည့်သောအရာ။ စက်ဆုပ်
ဖွယ်သောအရာ။ သစ္စာပျက်သောအရာတစ်ခုတခုမျှမဝင်
ရဘဲသိုးသလယ်၏အသက်စာစောင်၌စာရင်းဝင်သော
သူတို့သာလျှင်ဝင်ရ၏။
- ၂၈ တဖန်။ ကျောက်သလင်းကဲ့သို့ကြည်လင်၍ဘုရား
သခင်နှင့်သိုးသလယ်၏ပလ္လင်တော်ထဲကထွက်သော
အသက်ရေစီးရာဖြစ်ကိုကောင်းကင်တမန်သည်င
- ၂၉ အားပြုလေ၏။ မြို့လပ်မအလယ်၌၎င်းထိုမြစ်နှစ်ဖက်၌
၃၀ ၎င်းအသက်ပင်ရှိ၏။ ထိုအပင်သည်အသီးတဆယ်နှစ်
မျိုးကိုသီးတတ်၏။ မိမိအသီးကိုလည်းလတိုင်းပေးတတ်
၏။ အရွက်သည်လည်းလူအမျိုးမျိုးတို့၏အနာရောဂါ
- ၃၁ ညိမ်းစရာတို့ဖြစ်၏။ နောက်တဖန်ကျိန်ခြင်းဘေးတစ်
တခုမျှမရှိ။ ထိုမြို့၌ဘုရားသခင်နှင့်သိုးသလယ်၏ပလ္လင်
တော်ရှိ၍ဘုရားသခင်၏ကျွန်တို့သည်ဘုရားဝတ်ကိုပြုကြ
- ၃၂ သိမ့်မည်။ မျက်နှာတော်ကိုမြင်ရ၍သူတို့နဖူး၌လည်း
၃၃ နာမတော်ရေးထားလျက်ရှိသိမ့်မည်။ ထိုမြို့၌ညည့်မရှိ
ရ။ ဆီမီးကိုအလိုမရှိ။ နေ၏အရောင်ကိုလည်းအလိုမရှိ။
အကြောင်းမူကား။ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည်သူ
တို့၌ရောင်ခြည်တော်ကိုလွှတ်တော်မူ၍သူတို့သည်ကမ္ဘာ
အဆက်ဆက်စိုးစံရကြလတံ့။

၆ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၍ စကားသည်သစ္စာ
စကား။ ဟုတ်မှန်သောစကားဖြစ်၏။ ပရောဖက်တို့၏
ဝိညာဉ်ကိုအစိုးရသောထာဝရအရှင်။ ဘုရားသခင်သည်

ကာလမကြာမမြင့်မှီဖြစ်ရမည်အမှုအရာများကိုမိမိကျွန်
 ၇ တို့အားပြစေခြင်းငှါကောင်းကင်တမန်တော်ကိုစေ
 ၈ သည်မင်္ဂလာရှိ၏ဟုပြောဆို၏။ ငါယောဟန်သည်ဤ
 ၉ အရာများကိုကြားမြင်၏။ ကြားမြင်ပြီးလျှင်ထိုအရာများ
 ၁၀ သောငှါပျုပ်ဝပ်၏။ သူကလည်းမပြုပါနှင့်။ ငါကား
 ၁၁ သင်၏လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက်ဖြစ်၏။ သင်၏အပ်ကိုပရော
 ၁၂ ဖက်တို့နှင့်ဤစာစောင်၏စကားကိုစောင့်ရှောက်သော
 ၁၃ သူတို့၏လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက်လည်းဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်
 ၁၄ ကိုကိုးကွယ်လေ့ဟုပြောဆို၏။
 ၁၅ တဖန်တုံ။ အေးမိန့်တော်မူသည်ကား။ ဤစာစောင်
 ၁၆ ၏အနာဂတ္တိစကားကိုထံဆိပ်မခတ်နှင့်။ အကြောင်းမူ
 ၁၇ ကား။ ကာလအချိန်ရောက်လုနီးပြီ။ မတရားသောသူ
 ၁၈ သည်မတရားသဖြင့်ပြုစေဦး။ ညစ်ညူးသောသူသည်
 ၁၉ ညစ်ညူးစေဦး။ ဖြောင့်မတ်သောသူသည်ဖြောင့်မတ်စေ
 ၂၀ ဦး။ သန့်ရှင်းသောသူသည်သန့်ရှင်းစေဦး။ ငါသည်အ
 ၂၁ လျှင်အမြန်လာမည်။ ငါသည်အကျိုးအပြစ်ကိုဆောင်ခဲ့
 ၂၂ သည်ဖြစ်၍လူအသီးအသီးတို့အားမိမိတို့အကျင့်အတိုင်း
 ၂၃ ဆပ်ပေးမည်။ ငါသည်အာလဖဖြစ်၏။ ဩမေဃလည်း
 ၂၄ ဖြစ်၏။ အဦးဆုံးသောသူ။ နောက်ဆုံးသောသူဖြစ်၏။ အ
 ၂၅ စနှင့်အဆုံးလည်းဖြစ်၏။ အသက်ပင်နှင့်ဆိုင်၍မြှိုတံခါး
 ၂၆ အတွင်းသို့ဝင်အံ့သောငှါပညတ်တော်တို့ကိုကျင့်သော
 ၂၇ သူတို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ပြင်၌ကားခွေးဖြစ်သောသူ။

ပြုစားတတ်သောသူ။ မတရားသောမေရန်၌မှီဝဲသောသူ။
 လူအသက်ကိုသတ်သောသူ။ ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်သောသူ။
 သစ္စာပျက်ခြင်းကိုနှစ်သက်၍ပြုသောသူအပေါင်းတို့
 ၁၈ သည်ရှိကြ၏။ ငါယောရှုသည်အသင်းတော်တို့အဖို့
 ဤအရာများကိုသင်တို့အားသက်သေခံစေခြင်းငှါငါ၏
 ကောင်းကင်တမန်ကိုစေလွှတ်၏။ ငါသည်ကားဒါဗိဒ်၏
 အမြစ်ဖြစ်၏။ အနွယ်လည်းဖြစ်၏။ ထွန်းတောက်သော
 ၁၉ မိလင်းသောက်ကြယ်လည်းဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်တော်နှင့်မင်္ဂ
 ၂၀ လာဆောင်သတို့သွီးကလာခဲ့ပါဟုဆိုကြ၏။ ကြားသော
 သူကလည်းလာခဲ့ပါဟုဆိုပါစေ။ ရေတော်သောသူသည်
 လာပါစေ။ အထိုရှိသောသူသည်အဖိုးကိုမပေးဘဲအ
 သက်ရေကိုယူပါစေ။
 ၂၁ ဤစာစောင်၏အနာဂတ္တိစကားကိုကြားသောသူအ
 ပေါင်းတို့အားငါသက်သေခံသည်ကားအကြင်သူသည်
 ဤအရာတို့၌ထပ်၍အသစ်သွင်း၏။ ဤစာစောင်၌ရေး
 ထားသောဘေးဒါဏ်တို့ကိုထိုသူအပေါ်သို့ဘုရားသခင်
 ၂၂ သက်ရောက်စေတော်မူမည်။ အကြင်သူသည်ဤစာ
 စောင်၏အနာဂတ္တိစကားအချို့ကိုနှုတ်ပယ်၏။ ဤစာ
 စောင်၌ရေးထားသောအသက်ပင်နှင့်၎င်းသန့်ရှင်းသော
 ၂၃ မြို့တော်နှင့်၎င်းထိုသူစပ်ဆိုင်သောအခွင့်ကိုဘုရားသခင်
 ၂၄ နှုတ်ပယ်တော်မူမည်။ ငါသည်အလျှင်အမြန်လာမည်
 ၂၅ ဌနှင့်ပေ၏ဟုဤအရာများကိုသက်သေခံသောသူမိန့်တော်
 ၂၆ မူ၏။ အာမင်။ သခင်ယေရှု။ ကြွလာတော်မူပါ။ ငါတို့
 ၂၇ သခင်ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်သည်သန့်ရှင်းသူ
 အပေါင်းတို့၌ရှိစေသတည်း။

။ဓမ္မသစ်ကျမ်းတို့တွင်နောက်ဆုံးကျမ်းတည်းဟူသောရှင်ယောဟန်
 စီရင်ရေးထားသောဗျာဒိတ်ကျမ်းပြီး၏။

ပြင်ရန်ကျင်စာချက်များ။

၃၂။ ကိုယ် စပျစ်ပင်၏အသီး။ ကိုယ်တည် ပင်၏ အသီးကိုစား၍ ကိုယ်ရေကန်ကရေကို သောက်လျက်နေကြဦးလေသော။
၁၉။ ၁။ သျှော်တေအဝတ်ကို ခြုံလျက်
၂၄။ ၁။ ငါ၏ခြေပေါ်အားဖြင့်
၂၅။ ဤအမှုကိုစီရင်ကြောင်းနှင့်ရှေးကာလ၌ ပြုပြင်ကြောင်းကိုသင်သည်မကြားသလော။
၃၀။ ဘေးလွတ်၍ ကျန်ကြွင်းသောယုဒအမျိုး
၃၁။ ဘေးလွတ်သောသူတို့သည်
၃၂။ ချင်စုရင်ကိုရည်မှတ်၍မိန့်တော်မူသည်ကား။
၃၃။ နောက် တပန်သူ သည် မိမိတို့အား နိသရုတ်၏စိတ်မှာ နှိပ်နှိပ်— ဘေးနှင့်သတ်ပြီးလျှင် အာရမ္မာ ဖြည့်သို့ပြေးကြ၏။ သားတော် သေရဟန္တာ နှိပ်သည်လည်း။

၂၀။ ၁။ အာခတ်၏နေနာရီပေါ်၌
၁၃။ လက်နက်တိုက်နှင့်
၁၄။ ထိုသူတို့သည်
၁၅။ မကုန်ကြွင်းရ
၁၆။ လက်ထက်၌ ညီသက်ခြင်းနှင့်
၂၁။ ၁။ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏။
- ၈။ ငါမရွေး။
၂၂။ ၁။ ဝယ်သည်အတွက်
၁၆။ နှုတ်သောမိတ်၌ ခြုံ— ကိုယ်ကိုနှိပ် ချခြင်း။ ကိုယ်အဝတ်ကို ဆုတ်ခြင်း။ ငရဲမှာ ငိုကြွေးခြင်းကိုပြသောကြောင့်
၂၅။ ၁။ ၆။ မြို့သို့ခွဲအောင်သောမြည်သားချောက်ဆယ်

အာခတ်ချုပ်ပဌမစောင်။

၂။ ၂၄။ အာခတ်
၄။ ၁။ အာခတ်
၆။ ၄။ ၁။ ဟာရှုတ်။
၉။ ၁။ ၁။ မေရှိလမှတ်။
၁၄။ ၁။ ဟာရှုတ်။
၂၁။ ၁။ မေရှိလမိ
၁၂။ ၁။ ဗာလျာ
၁၆။ ၁။ လူအမျိုးမျိုးတို့။
၂၅။ ၁။ ၁။ ဟာရှုတ်။
၂၂။ ၁။ ၁။ ယေရမုတ်။
၂၄။ ၁။ ၁။ ဟာရှုတ်။

အာခတ်ချုပ်ဒုတိယစောင်။

၂၈။ ၁။ ၁။ မေရှိလမှတ်
၃၁။ ၁။ ၁။ ယေရမုတ်
၃၅။ ၁။ ၁။ ဟာရှုတ်။

နေဟမိဌတ်စာ။

၁။ ၁။ ၁။ ဘီတုရားရှင်
၉။ ၁။ ၁။ သူတို့စားရသောကိုယ်တော်၏မနက်

၁၂။ ၁။ ၁။ ၁။ မေအာ ပြုအိုးအထက်မှ စ၍ သိုးတံခါးတိုင်အောင်လိုက်သဖြင့်

ယောဘဝတ္ထု။

၄။ ၆။ ၁။ ၁။ သင်၏မိသေသောသဘော။ ယုံကြည်ကိုးစားသောသဘော။ မျှော်လင့်သောသဘော။
၉။ ၁။ ၆။ ၁။ ၁။ ရွှေလင်းတံကဲ့သို့၎င်း
၁၂။ ၁။ ၄။ ၁။ ၁။ ပြောမတ်သောသူသည် ပျက်ရယ်ပြုခြင်း ကိုခံရပါသည်
၂၉။ ၁။ ၄။ ၁။ ၁။ မိသဟာယဗွဲ့ရသောအခွင့်
၃၉။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ရွှေလင်းတံသည်အထက်သို့

ဆာလံကျပ်။

၈။ ၄။ ၁။ ၁။ ကောင်းကင်တမန်တို့အောက်၌
၁၆။ ၁။ ၁။ ၁။ မျက်နှာကြက်
၂၂။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ သူတို့သည်ပျက်ရယ်ပြုခြင်း။
၁၈။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ စာရေးတံချက်ပါ၏။
၂၄။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ယုံမှတ်
၄၄။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ အိမ်နီးချင်းများကဲ့ရဲ့ရာ။ ပတ်ဝန်းကျင်၌ နေသောသူများပျက်ရယ်ပြု၍အရှက်ခွဲရာဖြစ်စေခြင်းငှါ
၅၉။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ သူတို့ကိုပြီးရယ်၍ သာသနာပလူအပေါင်းတို့ကိုကဲ့ရဲ့တော်မူသည်။
၆၀။ ၆။ ၁။ ၁။ ၁။ သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီတော်ကို
၇၈။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ယင်ရဲတို့ကို၎င်း
၇၉။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ အိမ်နီးချင်းများကဲ့ရဲ့ရာ။ ပတ်ဝန်းကျင်၌ နေသောသူများပျက်ရယ်ပြု၍အရှက်ခွဲရာဖြစ်ကြပါ၏။
၁၀၃။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ရွှေလင်းတံ၏အရွယ်ကဲ့သို့
၁၀၅။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ချင်တို့သည်။
၁၀၆။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ပြောမတ်ခြင်းကဲ့သို့
၁၁၂။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ သူ၏ပြောမတ်ခြင်းသည် အစည်အမြိတ်တတ်၏။

သုတ္တံကျပ်။

၁။ ၁။ ၁။ ၁။ အမှုရောက်သောအခါပျက်ရယ်ပြုမည်။
၂၃။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ရွှေလင်းတံသည်မိမိ၏ကောင်းကင်သို့
၃၀။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ရွှေလင်းတံသည်မိမိ၏သည်
၁၆။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ရွှေလင်းတံသွားရာလမ်း

ဟောရှာယအနာဂတ္တိကျမ်း။

၆။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ငါမညီမိမိစေရသည်တိုင်အောင်
၈။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ထိမိ၍ လဲဝရာကျောက် မှားယွင်းစရာကျောက်
၂၉။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ပညတ်တို့ကိုအနှိပ်ပြု၍
၃၄။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ထိုမြေအပေါ်မှာလွတ်လပ်ခြင်းမူည်းကြီးကိုတန်း၍ လဟာမှန်ထုတ် ကိုစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။

၄၀။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ အောဓိပ္ပာယ်ကျော်— လမ်းကိုပြင်ကြလေသော။
၄၅။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ကြားကြလိမ့်မည်။
၅၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ သားတို့သည်ချင်ကောင်ကဲ့သို့
၅၃။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ သိုးသငယ်ကဲ့သို့
၅၄။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ပြင်းစွာသောအမျက်ထွက်၍ ဂေါဗျက်နှာသွဲ့သော်လည်း။

ယောရမိအနာဂတ္တိကျမ်း။

၃။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ အိန္ဒြာဓိပတိအမျိုး။ မယားသည်မိမိခင်ပွန်း၌သစ္စာဈာန်သကဲ့သို့
၄။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ကြားကြလိမ့်မည်
၂၃။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ကြည့်ရှု၍လွတ်လပ်လဟာဖြစ်၏။
၃၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်ကိုယ်ကြလိမ့်မည်။
၃၃။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ထိုမြို့သည်ယေဟောဝါဒေကန် ဟူသောစွဲနာမ

ယောရမိမြည်တပ်စကား။

၃။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ မိမိခင်ပွန်းကို အပြစ်ကြောင့် မြည်တပ်ရမည်လော။

ယောဇာကျေလအနာဂတ္တိကျမ်း။

၂၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ အချင်းဆိုးယုတ်သောအမွေ

အာခတ်အနာဂတ္တိကျမ်း။

၉။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ အရှင်မင်းကြီးသည် ဖြစ်နှင့်မြဲကလေးကိုစီး၍
၁၂။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ကျွန်ုပ်တို့မြင်ကြလိမ့်မည်။
၁၃။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ သိုးတို့သည်ကဲ့သို့ရကြလိမ့်မည်။

ရှင်မသဲခရစ်ဝင်။

၅။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ကောင်းကင်၌မြေကြီးမပျက်စီးခြင်းတိုင်အောင်
၂၆။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ငရဲသို့ချခြင်း
၉။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ အကျွန်ုပ်တို့၏အိုးသည်
၁၆။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ လူအကြီးအကဲ။ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး။
၂၈။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ မမြင်မှီသေခြင်းသို့မရောက်ရကြ
၁၈။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ငါ၏နာမကိုထောက်၍
၁၉။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ တုရားသခင် ဖက်စပ်၍ ထပ်သိုးတင်တော်မူသောအရာကို
၁၂။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ အမိဝတ်တွင်းကပင်
၂၀။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ထိုင်ရသောအခွင့်
၂၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ကောင်းကင်ဘဝကိုဝယ်ဟော၍ရှုမြင်စေသတည်း။
၂၃။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ပေးတော်မူမည်။ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးကိုနှိပ်လျက်အကြီးအကဲဖြစ်သောသူတို့သည်
၂၂။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ထမြောက်ခြင်းအရာ
၂၄။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ထိုကွန်ကို
၂၅။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ကမ္ဘာဦးကပင်
၂၆။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ငါမသိဟုမိဒွာ၌မြဲရှိနေ၏။

ပြင်ရန်ကျစ်စာချက်များ။

ရှင်မာကုခရစ်ဝင်။

- ၅။ ၇။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်
- ၁၀။ ၉။ ဘုရားသခင်မက်စပ်၍ထမ်းအိုးတင်တော်မူသော အရာကို
- ၃၇။ ၄၀။ ယိုင်ရသောအခွင့်
- ၁၂။ ၂။ ထမြောက်ခြင်းအရာ

ရှင်လုကာခရစ်ဝင်။

- ၁၇။ ၃။ တယောက်ကိုသိမ်းယူ၍
- ၃၇။ ယိုသိုဖြစ်ပါမည်နည်း
- ၂။ ၂။ ယုံကြည်သောစိတ်မပျက်စေခြင်းငှါ
- ၄၀။ ယေရှုကလည်းယုဒသင်သည်
- ၂။ ၃။ ၂။ သူတို့ကလည်းယိုသိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ

ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်။

- ၁၀။ ၂။ ၅။ ယေရှုကလည်းငါပြောပြသင်တို့သည်မယုံကြည်မည့်တော်၏အခွင့်နှင့်ငါပြုသောအမှုတို့သည်ငါ၏သက်သေဖြစ်ကြ၏။
- ၂။ ၆။ ယိုသော်လည်းသင်တို့သည်ငါ့အိုးတင်
- မတုတ်သောခွင့်ကြောင့်မယုံကြည်အထက်က

- ၁၁။ ၄၄။ ပတိနှင့်စည်းလျက်
- ၁၄။ ၁၀။ ငါပြုသောအမှုတို့ကိုကား
- ၂။ ၆။ မည်သည့်တော်သည်အတွက်ကြောင့်
- ၂။ ၀။ ၇။ ခေါင်းတော်၌ရှိသောပတိသည်
- ၂။ ၁။ ၁၇။ ပေတရုသည်စိတ်နှာသဖြင့်

ရှောမထြဝါဒစာ။

- ၁၅။ ၃၃။ သင်တို့အပေါင်းနှင့်အတူရှိတော်မူစေသတည်း

ကောရိန္တုထြဝါဒစာစုတိယစောင်။

- ၆။ ၁၄။ မယုံကြည်သောသူတို့နှင့်မက်စပ်၍
- ၁၃။ ၁၀။ သင်တို့နှင့်အတူရှိတော်မူလတံ့။

ရှင်ပေတရုထြဝါဒစာပဌမစောင်။

- ၁။ ၁၀။ အဘယ်အချိန်နှင့်အဘယ်သို့သောကာလကိုဆိုလိုတော်မူသည်
- ၂။ ၇။ သင်တို့သည်ယုံမြတ်သောအရာနှင့်ဆိုင်ကြ၏။
- ၁၀။ အထက်ကဘုရားသခင်၏လူမဟုတ်။ ယခုမှဘုရားသခင်၏လူဖြစ်ကြ၏။
- ၅။ ၄။ ဘုန်းကြီးသောဦးရစ်သရဖူကို

ရှင်ပေတရုထြဝါဒစာစုတိယစောင်။

- ၁။ ၁၃။ ယေရှုခရစ်သည်ငါ့အားဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည်အတိုင်း
- ၃။ ၁။ ၆။ ယိုအရာတို့တွင်ခက်ခဲသောအရာ

ပညတ္တိကျမ်း၅ကျမ်းတို့၌ရန်ဖက်နှင့်ဆန်ကျင်ဖက်ဟူသောစကားကိုရန်ဘက်နှင့်ဆန်ကျင်ဘက်ဟုပြင်လေ့။

၎င်းကျမ်းတို့၌ကြမ္မိဟူသောစကားကိုကြကုန်အံ့ဟုပြင်လေ့။

၎င်းငါ။ သင်။ သူ။ ပြီးဟူသောစကားကိုငါးသုံးသုံးဟုပြင်လေ့။

ကမ္ဘာဦးကျမ်းမှစ၍သင်္ဂဟကျမ်းတိုင်အောင်မှားရှင်းနှင့်ရိက္ခင်းဟူသောစကားကိုမှားယွင်းနှင့်ယိုယွင်းဟုပြင်လေ့။

၎င်းကျမ်းတို့၌ရုံဟူသောစကားကိုလည်းယုံဟုပြင်လေ့။

ရှင်မသ်ခရစ်ဝင်၂၄၃မြောက်ခဏ်းတွင်၂၆၄မြောက်ပိုက်ကိုခဏ်းကြီးဟုမှတ်လေ့။

ခရစ်တော်သက္ကရာဇ်၁၈၄၀ပြည့်၊ မြိမ္မာသက္ကရာဇ်၁၂၀၂ခုနှစ်တွင်ပြီးပြည့်စုံ၏။

